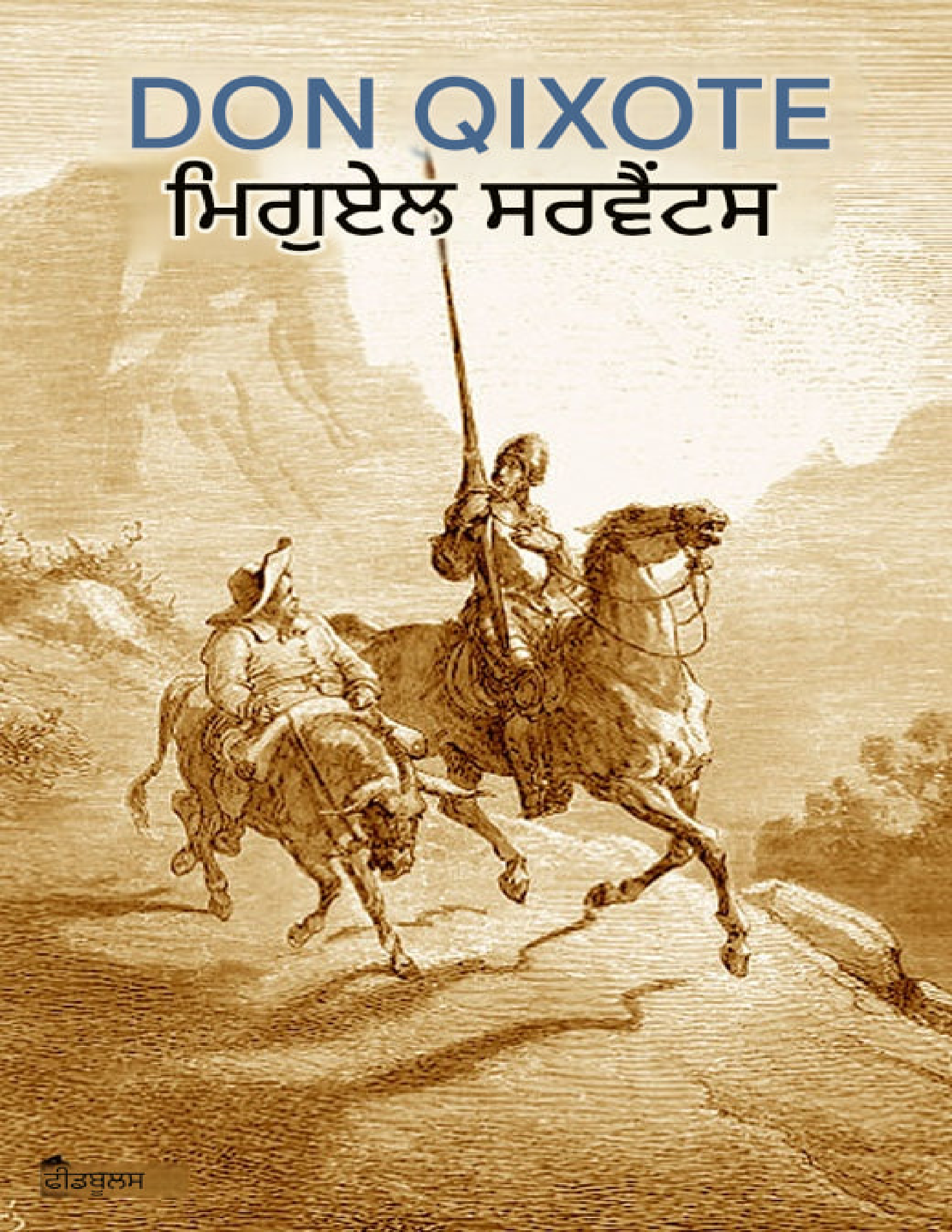
DON QIXOTE

ਮਿਗੁਏਲ ਸਰਵੈਂਟਸ

ਫੀਡਬੁਲਸ

Table of Contents

ਜਾਣ-ਪਛਾਣ
ਅਨੁਵਾਦਕ ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ
[1605 ਐਡੀਸ਼ਨ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦਿਤ ਸਿਰਲੇਖ ਪੰਨਾ]
ਭਾਗ ਪਹਿਲਾ
ਸਮਰਪਣ
ਪ੍ਰਸਤਾਵਨਾ
ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਆਇਤਾਂ
ਲਾ ਮੰਚਾ ਦੇ ਕਿਊ ਯੁਇਕਸੋਟ 'ਤੇ ਆਈ ਐਨਜੀਨੀਅਸ ਐਚ ਆਈਡਲਗੋ ਡੀ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਭਾਗ
1. ਲਾ ਮੰਚਾ ਦੇ ਮਸ਼ਹੂਰ ਹਿਡਾਲਗੋ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦਾ ਕਿਰਦਾਰ ਅਤੇ ਖੋਜਾਂ
2. ਹੁਸ਼ਿਆਰ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਬਾਹਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ
3. ਉਹ ਹਾਸੋਹੀਣਾ ਢੰਗ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਨਾਈਟ ਦੀ ਉਪਾਧੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ
4. ਉਹ ਚੀਜ਼ਾਂ ਜੋ ਸਾਡੇ ਨਾਈਟ 'ਤੇ ਆਈਆਂ ਜਦੋਂ ਉਹ ਸਰਾਏ ਛੱਡ ਗਿਆ
5. ਸਾਡੇ ਨਾਈਟ ਦੀਆਂ ਬਦਕਿਸਮਤੀਆਂ ਦੇ ਬ੍ਰਿਤਾਂਤ ਦੀ ਨਿਰੰਤਰਤਾ
6. ਸਾਡੇ ਹੁਸ਼ਿਆਰ ਹਿਡਾਲਗੋ ਦੀ ਲਾਇਬ੍ਰੇਰੀ ਵਿੱਚ ਪੁਜਾਰੀ ਅਤੇ ਨਾਈ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਅਤੇ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਨਿਰੀਖਣ।
7. ਸਾਡੇ ਨੇਕ ਨਾਈਟ, ਲਾ ਮੰਚਾ ਦੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦਾ ਦੂਜਾ ਸੈਲੀ
8. ਸਾਡੇ ਬਹਾਦਰ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੀ ਵਿੰਡਮਿਲਾਂ ਦੇ ਭਿਆਨਕ ਅਤੇ ਬੇਮਿਸਾਲ ਸਾਹਸ ਵਿਚ ਜਿਤ, ਰਿਕਾਰਡ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਰ ਘਟਨਾਵਾ ਦੇ ਨਾਲ।
ਲਾ ਮੰਚਾ ਦੇ ਕਿਊ ਯੁਇਕੋਟ 'ਤੇ ਆਈ ਐਨਜੀਨੀਅਸ ਹ ਆਈਡਲਗੋ ਡੀ ਦਾ ਐਸ ਇਕੌਂਡ ਪਾਰਟ
9. ਬਹਾਦਰ ਬ੍ਰਿਸਕਾਇਅਨ ਅਤੇ ਬਹਾਦਰ ਮੈਨਚੇਗਨ ਵਿਚਕਾਰ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਲੜਾਈ ਦਾ ਸਿਟਾ ਅਤੇ ਅੰਤ
10. ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਸਕੁਆਇਰ, ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਵਿਚਕਾਰ ਮਜ਼ੇਦਾਰ ਗੱਲਬਾਤ
11. ਕੁਝ ਬੱਕਰੀਆਂ ਦੇ ਚਰਵਾਹਿਆਂ ਦੀ ਸੰਗਤ ਵਿੱਚ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨਾਲ ਵਾਪਰੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ
12. ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੇ ਨਾਲ ਮੌਜੂਦ ਹੋਰਨਾਂ ਬੱਕਰੀਆਂ ਦੇ ਚਰਵਾਹਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੇ ਕੀ ਕਿਹਾ?
13. ਚੁਰਵਾਹੀ ਮਾਰਸੇਲਾ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਦਾ ਸਿੱਟਾ, ਹੋਰ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੇ ਨਾਲ
14. ਮ੍ਰਿਤਕ ਚਰਵਾਹੇ ਦੀ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਦੀਆਂ ਆਇਤਾਂ, ਹੋਰ ਅਣਕਿਆਸੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੇ ਨਾਲ
ਟੀ ਹਰੰਡ ਪਾਰਟ ਆਫ਼ ਦ ਆਈ ਐਨਜੀਨੀਅਸ ਹ ਆਈਡਲਗੋ ਡੀ ਔਨ ਕਿਊ ਯੁਇਕਸੋਟ ਆਫ਼ ਲਾਮੰਚਾ
15. ਉਹ ਮੰਦਭਾਗਾ ਸਾਹਸ ਜੋ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨਾਲ ਵਾਪਰਿਆ ਜਦੋਂ ਉਹ ਕੁਝ ਬੇਰਹਿਮ ਯਾਰਗੁਏਸਨਾਂ ਨਾਲ ਵਾਪਰਿਆ।
16. ਉਹ ਚੀਜ਼ਾਂ ਜੋ ਉਸ ਸਰਾਏ ਵਿੱਚ ਚਲਾਕ ਹਿਡਾਲਗੋ ਨਾਲ ਵਾਪਰੀਆਂ ਜਿਸਨੂੰ ਉਹ ਇੱਕ ਕਿਲ੍ਹਾ ਸਮਝਦਾ ਸੀ
17. ਬਹਾਦਰ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਨੇਕ ਸਕੁਆਇਰ ਦੁਆਰਾ ਸਰਾਏ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਣਗਿਣਤ ਅੰਜ਼ਮਾਇਸ਼ਾਂ ਦਾ ਸਿਲਸਿਲਾ, ਜੋ ਕਿ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੀ ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਲਈ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਕਿਲ੍ਹੇ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ।
18. ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਮਾਸਟਰ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਵਿਚਕਾਰ ਗੱਲਬਾਤ, ਰਿਕਾਰਡ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਰ ਸਾਹਸ ਦੇ ਨਾਲ।

19. ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਦੀ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਨਾਲ ਹੋਈ ਸਮਝਦਾਰੀ ਭਰੀ ਗੱਲਬਾਤ, ਲਾਸ਼ ਦੇ ਸਾਹਸ ਦੇ ਨਾਲ, ਅਤੇ ਹੋਰ ਯਾਦਗਾਰੀ ਘਟਨਾਵਾਂ।
20. ਲਾ ਮੰਚਾ ਦੇ ਬਹਾਦਰ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਬੇਮਿਸਾਲ ਸਾਹਸ, ਧਰਤੀ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੋਰ ਮਸ਼ਹੂਰ ਨਾਈਟ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਾਲੋਂ ਘੱਟ ਜੋਖਮ ਦੇ ਨਾਲ।
21. ਮੈਮਬ੍ਰੀਨੋ ਦੇ ਅਨਮੋਲ ਹੈਲਮੇਟ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦਾ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਸਾਹਸ, ਸਾਡੇ ਅਜਿੱਤ ਨਾਈਟ ਨਾਲ ਵਾਪਰੀਆਂ ਹੋਰ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੇ ਨਾਲ।
22. ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਈ ਬਦਕਿਸਮਤ ਰੂਹਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦਿੱਤੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ, ਅਜਿਹੀ ਜਗ੍ਹਾ ਲਿਜਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜਾਣ ਦੀ ਕੋਈ ਇੱਛਾ ਨਹੀਂ ਸੀ।
23. ਸੀਅਰਾ ਮੋਰੇਨਾ ਵਿੱਚ ਮਸ਼ਹੂਰ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨਾਲ ਵਾਪਰੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ, ਜੋ ਕਿ ਇਸ ਸੱਚੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਸੰਬੰਧਿਤ ਸਭ ਤੋਂ ਅਸਾਧਾਰਨ ਸਾਹਸਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ।
24. ਸੀਅਰਾ ਮੋਰੇਨਾ ਵਿੱਚ ਸਾਹਸ ਦੀ ਨਿਰੰਤਰਤਾ
25. ਸੀਅਰਾ ਮੋਰੇਨਾ ਵਿੱਚ ਲਾ ਮੰਚਾ ਦੇ ਬਹਾਦਰ ਨਾਈਟ ਨਾਲ ਵਾਪਰੀਆਂ ਅਜੀਬ ਚੀਜ਼ਾਂ, ਅਤੇ ਬੈਲਟੇਨੇਬ੍ਰੋਸ ਦੀ ਤੁਪੱਸਿਆ ਦੀ ਉਸਦੀ ਨਕਲ।
26. ਸੀਅਰਾ ਮੋਰੇਨਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪ੍ਰੇਮੀ ਵਜੋਂ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸ਼ਰਧਾ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਦੀ ਨਿਰੰਤਰਤਾ
27. ਪੁਜਾਰੀ ਅਤੇ ਨਾਈ ਨੇ ਆਪਣੀ ਯੋਜਨਾ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ, ਇਸ ਮਹਾਨ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ

ਚੌਥਾ ਭਾਗ I NGENIUS H IDALGO Don Q Uixote of L A MANCHA ਦਾ
28. ਇਕੋ ਸੀਅਰਾ ਵਿਚ ਪੁਜਾਰੀ ਅਤੇ ਨਾਈ ਨਾਲ ਵਾਪਰਿਆ ਨਾਵਲ ਅਤੇ ਅਨੰਦਮਈ ਸਾਹਸ
29. ਸਾਡੇ ਮੋਹਿਤ ਨਾਈਟ ਨੂੰ ਉਸ ਕਠੋਰ ਤੁਪੱਸਿਆ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਲਈ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਵਰਤੀ ਗਈ ਮਨੋਰੰਜਕ ਚਾਲ ਅਤੇ ਯੋਜਨਾ ਜੋ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਲਈ ਰੱਖੀ ਸੀ।
30. ਸੁੰਦਰ ਡੋਰੋਟੀਆ ਦੀ ਚਤੁਰਾਈ, ਹੋਰ ਮਨਮੋਹਕ ਅਤੇ ਮਨੋਰੰਜਕ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ
31. ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਸਕੁਆਇਰ ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਵਿਚਕਾਰ ਦਿਲਚਸਪ ਗੱਲਬਾਤ, ਹੋਰ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੇ ਨਾਲ।
32. ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਸਰਾਏ ਵਿੱਚ ਵਾਪਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ
33. ਬੈਲੋਟੜੀ ਉਤਸੁਕਤਾ ਦੀ ਕਹਾਣੀ
34. ਦ ਟੇਲ ਆਫ਼ ਅਨਰਿਜ਼ਨੇਬਲ ਕਿਊਰੀਓਸਿਟੀ ਦੀ ਨਿਰੰਤਰਤਾ
35. ਉਹ ਭਿਆਨਕ ਅਤੇ ਅਸਾਧਾਰਨ ਲੜਾਈ ਜੋ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਲਾਲ ਵਾਈਨ ਨਾਲ ਭਰੀਆਂ ਕੁਝ ਮਸ਼ਕਾਂ ਨਾਲ ਲੜੀ, ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ "ਦ ਟੇਲ ਆਫ਼ ਅਨਰੀਜ਼ਨੇਬਲ ਕਿਊਰੀਓਸਿਟੀ" ਦਾ ਸਿੱਟਾ ਵੀ ਕੱਢਿਆ।
36. ਸਰਾਏ ਵਿਚ ਵਾਪਰਿਆ ਹੋਰ ਅਸਾਧਾਰਨ ਘਟਨਾਵਾਂ
37. ਮਸ਼ਹੂਰ ਰਾਜਕੁਮਾਰੀ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਦੀ ਨਿਰੰਤਰਤਾ, ਹੋਰ ਮਨੋਰੰਜਕ ਸਾਹਸਾਂ ਦੇ ਨਾਲ।
38. ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਹਥਿਆਰਾਂ ਅਤੇ ਅੱਖਰਾਂ ਬਾਰੇ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸਿੱਖਿਅਤ ਭਾਸ਼ਣ
39. ਬੁੱਢੀ ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਦੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੱਸਦਾ ਹੈ।
40. ਬੁੱਢੀ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਦਾ ਨਿਰੰਤਰਤਾ
41. ਬੁੱਢੀ ਆਪਣੇ ਸਾਹਸ ਬਾਰੇ ਹੋਰ ਵੀ ਦੱਸਦਾ ਹੈ।
42. ਸਰਾਏ ਵਿੱਚ ਵਾਪਰੀਆਂ ਹੋਰ ਘਟਨਾਵਾਂ, ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਕਈ ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਜੋ ਜਾਣਨ ਯੋਗ ਹਨ।
43. ਖੱਚਰ ਦੀ ਮਜ਼ੇਦਾਰ ਕਹਾਣੀ ਦਾ ਵਰਣਨ, ਸਰਾਏ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਅਜੀਬ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੇ ਨਾਲ।

44. ਸ਼ੁਰਾਏ ਵਿਖੇ ਅਣਸੁਣੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦਾ ਨਿਰੰਤਰਤਾ
45. ਮੈਮਬਰੀਨੋ ਦੇ ਹੈਲਮੇਟ ਅਤੇ ਪੈਕਸੈਡਲ ਦੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਦੇ ਵਿਵਾਦ ਦਾ ਹੱਲ, ਹੋਰ ਘਟਨਾਵਾ ਅਤੇ ਸਾਹਸ ਦੇ ਇੱਕ ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਬਿਰਤਾਂਤ ਦੇ ਨਾਲ।
46. ਅਫ਼ਸਰਾਂ ਦਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਾਹਸ, ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਮਹਾਨ ਨਾਈਟ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੀ ਮਹਾਨ ਕਰੂਰਤਾ।
47. ਹੋਰ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਲਾ ਮੰਚਾ ਦੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੇ ਅਜੀਬ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਮੋਹਿਤ ਹੋਣ ਦਾ ਕਾਰਨ
48. ਸ਼ੋਹਰਤ ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ, ਉਸਦੀ ਬੁੱਧੀ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਰ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਕੈਨਨ ਦੁਆਰਾ ਚਰਚਾ ਦੀ ਨਿਰੰਤਰਤਾ।
49. ਸ਼ਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਨੇ ਆਪਣੇ ਮਾਸਟਰ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਚਲਾਕ ਗੱਲਬਾਤ
50. ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਅਤੇ ਕੈਨਨ ਵਿਚਕਾਰ ਸਿੱਖਿਅਤ ਬਹਿਸ, ਹੋਰ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ
51. ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੂੰ ਘਰ ਲੈ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਬੁੱਕਰੀ ਦੇ ਚੁਰਵਾਹੇ ਨੇ ਕੀ ਕਿਹਾ
52. ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੀ ਬੱਕਰੀਆਂ ਨਾਲ ਲੜਾਈ, ਅਤੇ ਪਛਤਾਵੇ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਅਜੀਬ ਘਟਨਾ, ਜਿਸਨੂੰ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਮੱਥੇ ਦੇ ਪਸੀਨੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਖੁਸ਼ਹਾਲ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਾਇਆ।
ਪੀ ਆਰੰਟ ਟੀ ਡਬਲਯੂਓ
ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ
ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ
ਪੰਨਾ ਲੜੀ ਪ੍ਰਸਤਾਵਨਾ
ਲੈਮੇਸ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਨੂੰ ਸਮਰਪਣ
1. ਉਹ ਮਾਮਲੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਬਾਰੇ ਪੁਜਾਰੀ ਅਤੇ ਨਾਈ ਨੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨਾਲ ਉਸਦੀ ਬਿਮਾਰੀ ਬਾਰੇ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਸੀ।
2. ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਦਾ ਘਰ ਦੀ ਨੌਕਰਾਣੀ ਅਤੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੀ ਭਤੀਜੀ ਨਾਲ ਹੋਇਆ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਟਕਰਾਅ, ਹੋਰ ਮਨੋਰੰਜਕ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੇ ਨਾਲ।
3. ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ, ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ, ਅਤੇ ਕੁਆਰੇ ਸੈਨਸਨ ਕੈਰਾਸਕੋ ਵਿਚਕਾਰ ਹਾਸੋਹੀਣੀ ਗੱਲਬਾਤ
4. ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਬੈਚਲਰ ਸੈਨਸਨ ਕੈਰਾਸਕੋ ਦੇ ਸ਼ੰਕਿਆਂ ਅਤੇ ਸੁਆਲਾਂ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਨਾਲ ਹੀ ਹੋਰ ਘਟਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਜੋ ਜਾਣਨ ਅਤੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੋਣ ਯੋਗ ਹਨ।
5. ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਨੇ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ, ਟੇਰੇਸਾ ਪਾਂਜ਼ਾ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਚੁਸਤ ਅਤੇ ਹਾਸੋਹੀਣੀ ਗੱਲਬਾਤ, ਹੋਰ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਰਿਕਾਰਡ ਕਰਨ ਯੋਗ ਹੈ।
6. ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਭਤੀਜੀ ਅਤੇ ਘਰੇਲੂ ਨੌਕਰ ਵਿਚਕਾਰ ਵਾਪਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ, ਜੋ ਕਿ ਇਸ ਪੂਰੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਅਧਿਆਵਾਂ ਵਿਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ।
7. ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸਕੁਆਇਰ ਨਾਲ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ 'ਤੇ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਹੋਰ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਘਟਨਾਵਾਂ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ।
8. ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨਾਲ ਕੀ ਵਾਪਰਿਆ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਟੋਬੋਸੋ ਦੀ ਆਪਣੀ ਔਰਤ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਗਿਆ ਸੀ, ਦਾ ਵਰਣਨ।
9. ਇੱਥੇ ਕੀ ਦੇਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਉਸਦਾ ਵੇਰਵਾ
10. ਲੇਡੀ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਨੂੰ ਮੋਹਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸਾਂਚੋ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਦਾ ਵਰਣਨ, ਹੋਰ ਘਟਨਾਵਾ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਜਿਨ੍ਹੀਆਂ ਹਾਸੋਹੀਣੀਆਂ ਸੱਚੀਆਂ ਹਨ।
11. ਮੋਤ ਦੀ ਸੰਸਦ ਦੇ ਗੰਡੇ ਜਾ ਵੇਗਨ ਨਾਲ ਬਹਾਦਰ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਉੱਤੇ ਵਾਪਰਿਆ ਅਜੀਬ ਸਾਹਸ
12. ਬਹਾਦਰ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਅਤੇ ਦਲੇਰ ਨਾਈਟ ਆਫ਼ ਦ ਮਿਰਰਜ਼ ਉੱਤੇ ਆਇਆ ਅਜੀਬ ਸਾਹਸ
13. ਨਾਈਟ ਆਫ਼ ਦ ਵੁੱਡ ਦੇ ਸਾਹਸ ਦੀ ਨਿਰੰਤਰਤਾ, ਦੋ ਸਕੁਆਇਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਹੋਈ ਬੁੱਧੀਮਾਨ, ਨਾਵਲੇ ਅਤੇ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਗੱਲਬਾਤ ਦੇ ਨਾਲ।
14. ਨਾਈਟ ਆਫ਼ ਦ ਵੁੱਡ ਦੇ ਸਾਹਸ ਦੀ ਨਿਰੰਤਰਤਾ

15. ਨਾਈਟ ਆਫ਼ ਦ ਮਿਰਰਜ਼ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਸਕੁਆਇਰ ਦੀ ਪਛਾਣ ਦਾ ਬਿਰਤਾਂਤ ਅਤੇ ਖੁਲਾਸਾ
16. ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਅਤੇ ਲਾ ਮੰਚਾ ਦੇ ਇੱਕ ਸੁਝਵਾਨ ਸੱਜਣ ਨਾਲ ਕੀ ਹੋਇਆ
17. ਸੇਰਾ ਦੇ ਸਾਹਸ ਵਿੱਚ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੀ ਅਣਸੁਣੀ ਹਿੰਮਤ ਕਿੰਨੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਫੈਲ ਸਕਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਕੀ ਸੀ, ਦਾ ਵਰਣਨ, ਜਿਸਨੂੰ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਖੁਸ਼ਹਾਲ ਸਿਰੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਾਇਆ।
18. ਨਾਈਟ ਆਫ਼ ਦ ਗ੍ਰੀਨ ਕੋਟ ਦੇ ਕਿਲ੍ਹੇ, ਜਾਂ ਘਰ ਵਿੱਚ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨਾਲ ਕੀ ਵਾਪਰਿਆ, ਹੋਰ ਅਸਾਧਾਰਨ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ
19. ਮੋਹਿਤ ਚਰਵਾਹੇ ਦੇ ਸਾਹਸ ਦਾ ਬਿਰਤਾਂਤ, ਹੋਰ ਸੱਚਮੁੱਚ ਮਨੋਰੰਜਕ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੇ ਨਾਲ
20. ਕੈਮਾਚੋ ਦ ਰਿਚੀ ਦੇ ਵਿਆਹ ਦਾ ਬਿਰਤਾਂਤ ਅਤੇ ਬੇਸਿਲੀਓ ਦ ਗ੍ਰਰੀਬ ਦੀ ਘਟਨਾ
21. ਕੈਮਾਚੋ ਦੇ ਵਿਆਹ ਦੀ ਨਿਰੰਤਰਤਾ, ਹੋਰ ਮਜ਼ੇਦਾਰ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੇ ਨਾਲ
22. ਲਾ ਮੰਚਾ ਦੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਮੈਟਸੀਨੇਸ ਗੁਫ਼ਾ ਦੇ ਮਹਾਨ ਸਾਹਸ ਦਾ ਵਰਣਨ, ਜਿਸਨੂੰ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਇੱਕ ਸਫਲ ਸਿਰੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਾਇਆ।
23. ਉਹ ਹੈਰਾਨੀਜਨਕ ਚੀਜ਼ਾਂ ਜੋ ਅਸਾਧਾਰਨ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਮੈਟਸੀਨੇਸ ਦੀ ਗੁਫਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਡੂੰਘਾਈ ਨਾਲ ਦੇਖੀਆਂ ਸੁਨ, ਜਿਸਦੀ ਵਿਸ਼ਾਲਤਾ ਅਤੇ ਅਸੰਭਵਤਾ ਇਸ ਸਾਹਸ ਨੂੰ ਅਪੋਕ੍ਰਿਫ਼ਲ ਮੰਨਣ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ।
24. ਇਸ ਮਹਾਨ ਇਤਿਹਾਸ ਦੀ ਸੱਚੀ ਸਮਝ ਲਈ ਹਜ਼ਾਰਿਨ ਮਾਮੂਲੀ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦਾ ਬਿਰਤਾਂਤ ਜਿੰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ, ਓਨਾ ਹੀ ਅਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਹੈ।
25. ਹਿਲਾਉਣ ਵਾਲੇ ਸਾਹਸ ਅਤੇ ਕਠਪੁਤਲੀ ਦੇ ਮਨੋਰੰਜਕ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਦਾ ਬਿਰਤਾਂਤ, ਨਾਲ ਹੀ ਕਿਸਮਤ ਦਸਣ ਵਾਲੇ ਬਾਦਰ ਦੇ ਅਭੁੱਲ ਭਵਿੱਖ ਦਸਣ ਦੇ ਨਾਲ।
26. ਕਠਪੁਤਲੀ ਦੇ ਮਨੋਰੰਜਕ ਐਪੀਸੋਡ ਦੀ ਨਿਰੰਤਰਤਾ, ਅਤੇ ਹੋਰ ਮਾਮਲੇ ਜੋ ਸੱਚਮੁੱਚ ਕਾਫ਼ੀ ਵਧੀਆ ਹਨ।
27. ਮਾਸਟਰ ਪੇਡਰੋ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਬਾਂਦਰ ਕੌਣ ਸਨ, ਇਸ ਬਾਰੇ ਵਿਆਖਿਆ, ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੇ ਹਿਲਾਉਣ ਵਾਲੇ ਸਾਹਸ ਵਿੱਚ ਮੰਦਭਾਗਾ ਨਤੀਜਾ, ਜਿਸਨੂੰ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਇੱਛਾ ਜਾਂ ਉਮੀਦ ਅਨੁਸਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ।
28. ਬੇਨੇਂਗੇਲੀ ਕੀ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਪਾਠਕ ਇਸਨੂੰ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਸਿੱਖੇਗਾ।
29. ਜਾਦੂਈ ਕਿਸ਼ਤੀ ਦਾ ਮਸ਼ਹੂਰ ਸਾਹਸ
30. ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦਾ ਇੱਕ ਸੁੰਦਰ ਸ਼ਿਕਾਰੀ ਨਾਲ ਸਾਹਸ
31. ਕੁਝ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦਾ ਲੇਖਾ-ਜੋਖਾ
32. ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਆਪਣੇ ਤਾੜਨਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਜੋ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੋਰ ਮਾਮਲੇ ਵੀ ਸੁਨ, ਕੁਝ ਗੰਭੀਰ, ਕੁਝ ਮਨੋਰੰਜਕ।
33. ਡੁਚੇਸ ਅਤੇ ਉਸਦੀਆਂ ਨੌਕਰਾਣੀਆਂ ਨੇ ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਨਾਲ ਜੋ ਦਿਲਚਸਪ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ, ਉਹ ਪੜ੍ਹਨ ਅਤੇ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਯੋਗ ਹੈ।
34. ਟੋਬੋਸੋ ਦੇ ਬੈਮਿਸਾਲ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਤੋਂ ਜਾਦੂ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦਾ ਬਿਰਤਾਂਤ, ਇਸ ਪੂਰੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਸਾਹਸਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ।
35. ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਨੂੰ ਮੋਹਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹਦਾਇਤਾਂ ਦੀ ਨਿਰੰਤਰਤਾ, ਹੋਰ ਹੈਰਾਨੀਜਨਕ ਸਾਹਸਾਂ ਦੇ ਨਾਲ।
36. ਡਿਓਏਨਾ ਇਨ ਡਿਸਟ੍ਰੈਸ, ਜਿਸਨੂੰ ਕਾਉਂਟੇਸ ਟ੍ਰਾਈਫਾਲਡੀ ਵੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਦੇ ਅਜੀਬ ਅਤੇ ਕਲਪਨਾਯੋਗ ਸਾਹਸ ਦਾ ਬਿਰਤਾਂਤ, ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਦੇ ਨਾਲ ਜੋ ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਨੇ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ, ਟੇਰੇਸਾ ਪਾਂਜ਼ਾ ਨੂੰ ਲਿਖਿਆ ਸੀ।
37. ਡਿਸਟ੍ਰੈਸ ਵਿੱਚ ਡੁਏਨਾ ਦੇ ਮਸ਼ਹੂਰ ਸਾਹਸ ਦੀ ਨਿਰੰਤਰਤਾ
38. ਡਿਸਟ੍ਰੈਸ ਵਿੱਚ ਡੁਏਨਾ ਆਪਣੀਆਂ ਬਦਕਿਸਮਤੀਆਂ ਦਾ ਬਿਰਤਾਂਤ ਦਿੰਦੀ ਹੈ।
39. ਲਾ ਟ੍ਰਾਈਫਾਲਡੀ ਆਪਣੀ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਅਤੇ ਯਾਦਗਾਰੀ ਕਹਾਣੀ ਜਾਰੀ ਰੱਖਦੀ ਹੈ
40. ਇਸ ਸਾਹਸ ਅਤੇ ਇਸ ਯਾਦਗਾਰੀ ਇਤਿਹਾਸ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਅਤੇ ਸਬੰਧਤ ਮਾਮਲੇ

41. ਕੁਲੀਵੁਲੇਨ ਦਾ ਆਗਮਨ, ਅਤੇ ਇਸ ਕਾਫ਼ੀ ਲੰਬੇ ਸਾਹਸ ਦਾ ਅੰਤ
42. ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਟਾਪੂ 'ਤੇ ਰਾਜ ਕਰਨ ਲਈ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਸਲਾਹਾਂ, ਹੋਰ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰੇ ਗਏ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ।
43. ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਉਪਦੇਸ਼ਾਂ ਦਾ ਦੂਜਾ ਸਮੂਹ
44. ਕਿਵੇਂ ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਟਾਪੂ 'ਤੇ ਲਿਜਾਇਆ ਗਿਆ, ਨਾਲ ਹੀ ਕਿਲ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨਾਲ ਵਾਪਰੇ ਅਜੀਬ ਸਾਹਸ ਦੇ ਨਾਲ।
45. ਮਹਾਨ ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਨੇ ਆਪਣੇ ਟਾਪੂ 'ਤੇ ਕਿਵੇਂ ਕਬਜ਼ਾ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਜਿਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਉਸਨੇ ਰਾਜ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ
46. ਡਰਾਉਣੀ ਘੰਟੀ ਅਤੇ ਬਿੱਲੀ ਦਾ ਡਰ ਜੋ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੂੰ ਮੋਹਿਤ ਅਲਟੀਸੀਡੋਰਾ ਦੁਆਰਾ ਲੁਭਾਉਣ ਦੌਰਾਨ ਮਿਲਿਆ ਸੀ।
47. ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਨੇ ਗਵਰਨਰ ਵਜੋਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ, ਇਸ ਦੇ ਵਰਣਨ ਦੀ ਨਿਰੰਤਰਤਾ।
48. ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਅਤੇ ਡੁਚੇਸ ਦੀ ਡੁਏਨਾ ਡੋਨਾ ਰੋਡਰਿਗਜ਼ ਵਿਚਕਾਰ ਵਾਪਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ, ਰਿਕਾਰਡ ਅਤੇ ਸਦੀਵੀ ਯਾਦ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਰ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੇ ਨਾਲ।
49. ਉਹ ਚੀਜ਼ਾਂ ਜੋ ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਨਾਲ ਵਾਪਰੀਆਂ ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਟਾਪੂ ਦੇ ਚੱਕਰ ਲਗਾ ਰਿਹਾ ਸੀ।
50. ਜਾਦੂਗਰ ਅਤੇ ਤਸੀਹੇ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਕੌਣ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੂੰ ਕੁੱਟਿਆ ਅਤੇ ਚੂੰਡੀ ਮਾਰੀ ਅਤੇ ਖੁਰਚਿਆ, ਨਾਲ ਹੀ ਪੈਨ ਨਾਲ ਕੀ ਹੋਇਆ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਦੀ ਪਤਨੀ ਟੇਰੇਸਾ ਸਾਂਚਾ ਨੂੰ ਪੱਤਰ ਦਿੱਤਾ।
51. ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਦੀ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਦੌਰ, ਹੋਰ ਸੱਚਮੁੱਚ ਮਨੋਰੰਜਕ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੇ ਨਾਲ
52. ਦੁਜੀ ਦੁਖੀ ਜਾਂ ਦੁਖੀ ਡੁਏਨਾ ਦੇ ਸਾਹਸ ਦਾ ਵਰਣਨ, ਜਿਸਨੂੰ ਡੋਨਾ ਰੋਡਰਿਗਜ਼ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।
53. ਉਹ ਨਿਰਾਸ਼ਾਜਨਕ ਅੰਤ ਅਤੇ ਸਿੱਟਾ ਜਿਸਨੇ ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਦੀ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਪਛਾੜ ਦਿੱਤਾ।
54. ਇਸ ਇਤਿਹਾਸ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦਾ ਬਿਰਤਾਂਤ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ
55. ਰਸਤੇ ਵਿਚ ਸ਼ਾਂਚੋ ਨਾਲ ਵਾਪਰੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ, ਅਤੇ ਹੋਰ ਮਾਮਲੇ ਜੋ ਕੁਝ ਵੀ ਇਛਾ ਅਨੁਸਾਰ ਨਹੀਂ ਛੱਡਦੇ।
56. ਲਾ ਮੰਚਾ ਦੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਅਤੇ ਡੁਏਨਾ ਡੋਨਾ ਰੋਡਰਿਗਜ਼ ਦੀ ਧੀ ਦੇ ਬਚਾਅ ਵਿੱਚ ਲੋਕੀ ਟੈਸੀਲਿਸ ਵਿਚਕਾਰ ਹੋਈ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਅਤੇ ਅਣਸੁਣੀ ਲੜਾਈ।
57. ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਡਿਉਕ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਵਿਦਾ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਨਾਈਟ ਅਤੇ ਚਲਾਕ, ਬੇਰੋਕ ਅਲਟੀਸੀਡੋਰਾ, ਡਚੇਸ ਦੀ ਨੌਕਰਾਣੀ ਵਿਚਕਾਰ ਕੀ ਹੋਇਆ?
58. ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਹਸਾਂ ਦਾ ਵਰਣਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਉੱਤੇ ਇੰਨਾ ਮੋਟਾ ਅਤੇ ਤੇਜ਼ ਮੀਂਹ ਪਿਆ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਹਿੱਲਣ ਲਈ ਜਗ੍ਹਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ।
59. ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨਾਲ ਵਾਪਰੀ ਅਸਾਧਾਰਨ ਘਟਨਾ ਦਾ ਬਿਰਤਾਂਤ, ਜੋ ਕਿ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਸਾਹਸ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਯੋਗ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।
60. ਬਾਰਸੀਲੋਨਾ ਜਾਂਦੇ ਸਮੇਂ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨਾਲ ਵਾਪਰੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ
61. ਬਾਰਸੀਲੋਨਾ ਦੇ ਬਾਹਰਵਾਰ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨਾਲ ਕੀ ਵਾਪਰਿਆ, ਹੋਰ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਜੋ ਕਾਲਪਨਿਕ ਨਾਲੋਂ ਵਧੇਰੇ ਅਸਲੀ ਹਨ
62. ਜਾਦੂਈ ਸਿਰ ਦਾ ਸਾਹਸ, ਅਤੇ ਹੋਰ ਛੋਟੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਜੋ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੋਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ
63. ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਨੂੰ ਗੈਲੀਆਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਫੇਰੀ ਦੌਰਾਨ ਜੋ ਨਫ਼ਰਤ ਝੱਲਣੀ ਪਈ, ਅਤੇ ਸੁੰਦਰ ਮੋਰਿਸਕਾ ਔਰਤ ਦਾ ਨਵਾਂ ਸਾਹਸ
64. ਉਸ ਸਾਹਸ ਦਾ ਵਰਣਨ ਜਿਸਨੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੋਰ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਦੁੱਖ ਦਿੱਤਾ ਜੋ ਉਸ ਉੱਤੇ ਅਜੇ ਤੱਕ ਆਇਆ ਸੀ।
65. ਵ੍ਹਾਈਟ ਮੂਨ ਦੇ ਨਾਈਟ ਅਤੇ ਡੌਨ ਗ੍ਰੈਗੋਰੀਓ ਦੀ ਰਿਹਾਈ ਦਾ ਬਿਰਤਾਂਤ, ਹੋਰ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ

66. ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਬਿਰਤਾਂਤ ਕਿ ਇਹ ਪੜ੍ਹਨ ਵਾਲੇ ਜਾਂ ਸੁਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਦੁਆਰਾ ਕੀ ਦੇਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।
67. ਡੈਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦਾ ਚਰਵਾਹਾ ਬਣਨ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤੀ ਕੈਦ ਦੇ ਸਾਲ ਦੌਰਾਨ ਪੇਸਟੋਰਲ ਜੀਵਨ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ, ਹੋਰ ਸੱਚਮੁੱਚ ਸੁਹਾਵਣੇ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੇ ਨਾਲ।
68. ਡੈਨ ਕੁਇਕਸੋਟ 'ਤੇ ਆਇਆ ਸੁਰੂ ਦਾ ਸਾਹਸ
69. ਇਸ ਮਹਾਨ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਪੂਰੇ ਦੌਰ ਵਿੱਚ ਡੈਨ ਕੁਇਕਸੋਟ 'ਤੇ ਆਉਣ ਵਾਲਾ ਸਭ ਤੋਂ ਅਜੀਬ ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਨਵਾਂ ਸਾਹਸ
70. ਜੋ ਕਿ ਸੱਠਵੇਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਇਤਿਹਾਸ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦਾ ਹੈ
71. ਡੈਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਸਕੁਆਇਰ ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਿੰਡ ਜਾਂਦੇ ਸਮੇਂ ਕੀ ਹੋਇਆ?
72. ਡੈਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਅਤੇ ਸਾਂਚੋ ਆਪਣੇ ਪਿੰਡ ਕਿਵੇਂ ਪਹੁੰਚੇ
73. ਡੈਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੇ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ 'ਤੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਏ ਸ਼ਗਨ, ਹੋਰ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਜੋ ਇਸ ਮਹਾਨ ਇਤਿਹਾਸ ਨੂੰ ਸ਼ਿੰਗਾਰਦੀਆਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ।
74. ਕਿਵੇਂ ਡੈਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਬਿਮਾਰ ਹੋ ਗਿਆ, ਆਪਣੀ ਵਸੀਅਤ ਬਣਾਈ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਮਰ ਗਿਆ
ਇਸ ਅਨੁਵਾਦ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰੇ ਗਏ ਮੁੱਖ ਕਾਰਜ
ਡੈਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਤੋਂ ਚੁਣੇ ਹੋਏ ਕਹਾਵਤਾਂ, ਅਧਿਆਇ ਅਤੇ ਹਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਸੂਚੀ
ਹੋਰ ਪੜ੍ਹਨਾ

ਡੌਨ ਕੁਇਜ਼ੋਟ

ਲੋਇਸ (ਟੋਬੋਸੋ ਦਾ ਮੇਰਾ ਡੂਲਸੀਨੀਆ) ਅਤੇ
ਬੇਮਿਸਾਲ ਮਿਗੁਏਲ ਡੀ ਸਰਵੈਂਟਸ ਨੂੰ ਸਮਰਪਿਤ

ਮਿਗੁਏਲ ਡੀ ਸਰਵੈਂਟਸ ਸਵੇਦਰਾ

ਕੁਇੱਕਸੋਟ ਨਾ ਕਰੋ

ਜੇਮਜ਼ ਐੱਚ. ਮੋਂਟਗੋਮਰੀ ਦੁਆਰਾ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ

ਜਾਣ-ਪਛਾਣ
ਡੇਵਿਡ ਕੁਇੰਟ

ਦੁਆਰਾ

ਹੈਕੇਟ ਪਬ੍ਲਿਸ਼ਿੰਗ ਕੰਪਨੀ
ਇੰਡੀਆਨਾਪੋਲਿਸ/ਕੈਂਬ੍ਰਿਜ

ਕਾਪੀਰਾਈਟ © 2009 ਹੈਕੇਟ ਪਬਲਿਸ਼ਿੰਗ ਕੰਪਨੀ, ਇੰਕ. ਦੁਆਰਾ।
ਇਸ ਐਡੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਈ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਅਨੁਵਾਦ, ਨੇ ਪਲੂਸ ਅੱਲਟ੍ਰਾ ਐਡੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਈ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਅਨੁਵਾਦ ਦਾ ਇੱਕ ਵਿਆਪਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੋਧਿਆ ਹੋਇਆ ਸੰਸਕਰਣ ਹੈ, ਕਾਪੀਰਾਈਟ ©2006।
ਸਾਰੇ ਹੱਕ ਰਾਖਵੇਂ ਹਨ
ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿੱਚ ਛਾਪਿਆ ਗਿਆ
14 13 12 11 10 09 1 2 3 4 5 6
2010 ਵਿੱਚ ਠੀਕ ਕੀਤਾ ਗਿਆ
ਹੋਰ ਜਾਣਕਾਰੀ ਲਈ, ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ
ਹੈਕੇਟ ਪਬਲਿਸ਼ਿੰਗ ਕੰਪਨੀ, ਇੰਕ.
ਪੀ.ਓ. ਬਾਕਸ 44937
ਇੰਡੀਆਨਾਪੋਲਿਸ, ਇੰਡੀਆਨਾ 46244-0937 'ਤੇ ਸੰਪਰਕ ਕਰੋ।
www.hackettpublishing.com
ਕਵਰ ਡਿਜ਼ਾਈਨ ਬ੍ਰਾਇਨ ਰੈਕ ਅਤੇ ਅਬੀਗੈਲ ਕੋਇਲ ਦੁਆਰਾ
ਟੈਕਸਟ ਡਿਜ਼ਾਈਨ ਕੈਰੀ ਵੈਗਨਰ ਦੁਆਰਾ
ਕੰਪੋਜ਼ੀਸ਼ਨ ਬਿਲ ਹਾਰਟਮੈਨ ਦੁਆਰਾ
ਸ਼ੈਰੀਡਨ ਬੁੱਕਸ, ਇੰਕ. ਵਿਖੇ ਛਾਪਿਆ ਗਿਆ।
ਲਾਇਬ੍ਰੇਰੀ ਆਫ਼ ਕਾਂਗਰਸ ਕੈਟਾਲਾਗਿੰਗ-ਇਨ-ਪਬਲੀਕੇਸ਼ਨ ਡੇਟਾ
ਸਰਵੈਂਟਸ ਸਾਵੇਦਰਾ, ਮਿਗੁਏਲ ਡੀ, 1547-1616।
[ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ। ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ]
ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ / ਅਨੁਵਾਦਿਤ, ਨੋਟਸ ਦੇ ਨਾਲ, ਜੇਮਜ਼ ਐਚ. ਮੋਂਟਗੋਮਰੀ ਦੁਆਰਾ ; ਡੇਵਿਡ ਕੁਇੰਟ ਦੁਆਰਾ ਜਾਣ-ਪਛਾਣ।
ਪੰਨਾ cm.
ISBN 978-0-87220-959-6 (ਕੱਪੜਾ) — ISBN 978-0-87220-958-9 (pbk.)
ਮੋਂਟਗੋਮਰੀ, ਜੇਮਜ਼ ਐਚ. (ਜੇਮਜ਼ ਹਿਊਸਟਨ), 1930– . II. ਸਿਰਲੇਖ।
PQ6329.A2 2009
863'.3—dc22
2008052822
ਈਪਬ ਆਈਐਸਬੀਐਨ: 978-1-60384-545-8

ਸਮੱਗਰੀ

ਜਾਣ-ਪਛਾਣ
ਅਨੁਵਾਦਕ ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ
[1605 ਐਡੀਸ਼ਨ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦਿਤ ਸਿਰਲੇਖ ਪੰਨਾ]
ਭਾਗ ਪਹਿਲਾ
ਸਮਰਪਣ
ਪ੍ਰਸਤਾਵਨਾ
ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਆਇਤਾਂ
ਲਾ ਮੰਚਾ ਦੇ ਕੁਇੱਕਟ ਵਿੱਚ "ਦਿ ਇੰਜੀਨੀਅਸ ਹਿਡਾਲਗੋ" ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਭਾਗ
1. ਲਾ ਮੰਚਾ ਦੇ ਮਸ਼ਹੂਰ ਹਿਡਾਲਗੋ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦਾ ਕਿਰਦਾਰ ਅਤੇ ਖੋਜਾਂ
2. ਹੁਸ਼ਿਆਰ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਬਾਹਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ
3. ਉਹ ਹਾਸੋਹੀਣਾ ਢੰਗ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਨਾਈਟ ਦੀ ਉਪਾਧੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ
4. ਉਹ ਚੀਜ਼ਾਂ ਜੋ ਸਾਡੇ ਨਾਈਟ 'ਤੇ ਆਈਆਂ ਜਦੋਂ ਉਹ ਸਰਾਏ ਛੱਡ ਗਿਆ
5. ਸਾਡੇ ਨਾਈਟ ਦੀਆਂ ਬਦਕਿਸਮਤੀਆਂ ਦੇ ਬ੍ਰਿਤਾਂਤ ਦੀ ਨਿਰੰਤਰਤਾ
6. ਸਾਡੇ ਹੁਸ਼ਿਆਰ ਹਿਡਾਲਗੋ ਦੀ ਲਾਇਬ੍ਰੇਰੀ ਵਿੱਚ ਪੁਜਾਰੀ ਅਤੇ ਨਾਈ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਅਤੇ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਨਿਰੀਖਣ।
7. ਸਾਡੇ ਨੇਕ ਨਾਈਟ, ਲਾ ਮੰਚਾ ਦੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦਾ ਦੂਜਾ ਸੈਲੀ
8. ਸਾਡੇ ਬਹਾਦਰ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੀ ਵਿੰਡਮਿਲਾਂ ਦੇ ਭਿਆਨਕ ਅਤੇ ਬੇਮਿਸਾਲ ਸਾਹਸ ਵਿੱਚ ਜਿੱਤ, ਰਿਕਾਰਡ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਰ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੇ ਨਾਲ।
ਲਾ ਮੰਚਾ ਦੇ ਹੁਸ਼ਿਆਰ ਹਿਡਾਲਗੋ ਡੌਨ ਕੁਇਜ਼ੋਟ ਦਾ ਦੂਜਾ ਹਿੱਸਾ
9. ਬਹਾਦਰ ਬ੍ਰਿਸਕਾਇਅਨ ਅਤੇ ਬਹਾਦਰ ਮੈਨਚੇਗਨ ਵਿਚਕਾਰ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਲੜਾਈ ਦਾ ਸਿੱਟਾ ਅਤੇ ਅੰਤ
10. ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਸਕੁਆਇਰ, ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਵਿਚਕਾਰ ਮਜ਼ੇਦਾਰ ਗੱਲਬਾਤ
11. ਕੁਝ ਬੱਕਰੀਆਂ ਦੇ ਚਰਵਾਹਿਆਂ ਦੀ ਸੰਗਤ ਵਿੱਚ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨਾਲ ਵਾਪਰੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ
12. ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੇ ਨਾਲ ਮੌਜੂਦ ਹੋਰਨਾਂ ਬੱਕਰੀਆਂ ਦੇ ਚਰਵਾਹਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੇ ਕੀ ਕਿਹਾ?
13. ਚਰਵਾਹੀ ਮਾਰਸੇਲਾ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਦਾ ਸਿੱਟਾ, ਹੋਰ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੇ ਨਾਲ
14. ਮ੍ਰਿਤਕ ਚਰਵਾਹੇ ਦੀ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਦੀਆਂ ਆਇਤਾਂ, ਹੋਰ ਅਣਕਿਆਸੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੇ ਨਾਲ
ਲਾ ਮੰਚਾ ਦੇ ਹੁਸ਼ਿਆਰ ਹਿਡਾਲਗੋ ਡੌਨ ਕੁਇਜ਼ੋਟ ਦਾ ਤੀਜਾ ਹਿੱਸਾ
15. ਉਹ ਮੰਦਭਾਗਾ ਸਾਹਸ ਜੋ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨਾਲ ਵਾਪਰਿਆ ਜਦੋਂ ਉਹ ਕੁਝ ਬੇਰਹਿਮ ਯਾਂਗੁਇਸਨਾਂ ਨਾਲ ਵਾਪਰਿਆ।
16. ਉਹ ਚੀਜ਼ਾਂ ਜੋ ਉਸ ਸਰਾਏ ਵਿੱਚ ਚਲਾਕ ਹਿਡਾਲਗੋ ਨਾਲ ਵਾਪਰੀਆਂ ਜਿਸਨੂੰ ਉਹ ਇੱਕ ਕਿਲ੍ਹਾ ਸਮਝਦਾ ਸੀ
17. ਬਹਾਦਰ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਨੇਕ ਸਕੁਆਇਰ ਦੁਆਰਾ ਸਰਾਏ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਣਗਿਣਤ ਅਜ਼ਮਾਇਸ਼ਾਂ ਦਾ ਸਿਲਸਿਲਾ, ਜੋ ਕਿ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੀ ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਲਈ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਕਿਲ੍ਹੇ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ।
18. ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਮਾਸਟਰ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਵਿਚਕਾਰ ਗੱਲਬਾਤ, ਰਿਕਾਰਡ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਰ ਸਾਹਸ ਦੇ ਨਾਲ।
19. ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਦੀ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਨਾਲ ਹੋਈ ਸਮਝਦਾਰੀ ਭਰੀ ਗੱਲਬਾਤ, ਲਾਸ਼ ਦੇ ਸਾਹਸ ਦੇ ਨਾਲ, ਅਤੇ ਹੋਰ ਯਾਦਗਾਰੀ ਘਟਨਾਵਾਂ।

20. ਲਾ ਮੰਚਾ ਦੇ ਬਹਾਦਰ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਬੇਮਿਸਾਲ ਸਾਹਸ, ਧਰਤੀ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੋਰ ਮਸ਼ਹੂਰ ਨਾਈਟ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਾਲੋਂ ਘੱਟ ਜੋਖਮ ਦੇ ਨਾਲ।
21. ਮੈਮਬਰੀਨੋ ਦੇ ਅਨਮੋਲ ਹੈਲਮੇਟ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦਾ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਸਾਹਸ, ਸਾਡੇ ਅਜਿੱਤ ਨਾਈਟ ਨਾਲ ਵਾਪਰੀਆਂ ਹੋਰ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੇ ਨਾਲ।
22. ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਈ ਬਦਕਿਸਮਤ ਰੂਹਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦਿੱਤੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ, ਅਜਿਹੀ ਜਗ੍ਹਾ ਲਿਜਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜਾਣ ਦੀ ਕੋਈ ਇੱਛਾ ਨਹੀਂ ਸੀ।
23. ਸੀਅਰਾ ਮੋਰੇਨਾ ਵਿਚ ਮਸ਼ਹੂਰ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨਾਲ ਵਾਪਰੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ, ਜੋ ਕਿ ਇਸ ਸੱਚੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਸੰਬੰਧਿਤ ਸਭ ਤੋਂ ਅਸਾਧਾਰਨ ਸਾਹਸਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ।
24. ਸੀਅਰਾ ਮੋਰੇਨਾ ਵਿੱਚ ਸਾਹਸ ਦੀ ਨਿਰੰਤਰਤਾ
25. ਸੀਅਰਾ ਮੋਰੇਨਾ ਵਿੱਚ ਲਾ ਮੰਚਾ ਦੇ ਬਹਾਦਰ ਨਾਈਟ ਨਾਲ ਵਾਪਰੀਆਂ ਅਜੀਬ ਚੀਜ਼ਾਂ, ਅਤੇ ਬੇਲਟੇਨੇਬ੍ਰੋਸ ਦੀ ਤੁਪੱਸਿਆ ਦੀ ਉਸਦੀ ਨਕਲ।
26. ਸੀਅਰਾ ਮੋਰੇਨਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪ੍ਰੇਮੀ ਵਜੋਂ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸ਼ਰਧਾ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਦੀ ਨਿਰੰਤਰਤਾ
27. ਪੁਜਾਰੀ ਅਤੇ ਨਾਈ ਨੇ ਆਪਣੀ ਯੋਜਨਾ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ, ਇਸ ਮਹਾਨ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ
ਲਾ ਮੰਚਾ ਦੇ ਹੁਸ਼ਿਆਰ ਹਿਡਾਲਗੋ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦਾ ਚੌਥਾ ਹਿੱਸਾ
28. ਇੱਕੋ ਸੀਅਰਾ ਵਿੱਚ ਪੁਜਾਰੀ ਅਤੇ ਨਾਈ ਨਾਲ ਵਾਪਰਿਆ ਨਾਵਲ ਅਤੇ ਅਨੰਦਮਈ ਸਾਹਸ
29. ਸਾਡੇ ਮੋਹਿਤ ਨਾਈਟ ਨੂੰ ਉਸ ਕਠੋਰ ਤੁਪੱਸਿਆ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਲਈ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਵਰਤੀ ਗਈ ਮਨੋਰੰਜਕ ਚਾਲ ਅਤੇ ਯੋਜਨਾ ਜੋ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਲਈ ਰੱਖੀ ਸੀ।
30. ਸੁੰਦਰ ਡੋਰੋਟੀਆ ਦੀ ਚਤੁਰਾਈ, ਹੋਰ ਮਨਮੋਹਕ ਅਤੇ ਮਨੋਰੰਜਕ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ
31. ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਸਕੁਆਇਰ ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਵਿਚਕਾਰ ਦਿਲਚਸਪ ਗੱਲਬਾਤ, ਹੋਰ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੇ ਨਾਲ।
32. ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਸਰਾਏ ਵਿੱਚ ਵਾਪਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ
33. ਬੇਲੋੜੀ ਉਤਸੁਕਤਾ ਦੀ ਕਹਾਣੀ
34. ਦ ਟੇਲ ਆਫ਼ ਅਨਰਿਜ਼ਨੇਬਲ ਕਿਊਰੀਓਸਿਟੀ ਦੀ ਨਿਰੰਤਰਤਾ
35. ਉਹ ਭਿਆਨਕ ਅਤੇ ਅਸਾਧਾਰਨ ਲੜਾਈ ਜੋ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਲਾਲ ਵਾਈਨ ਨਾਲ ਭਰੀਆਂ ਕੁਝ ਮਸ਼ਕਾਂ ਨਾਲ ਲੜੀ, ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ "ਦ ਟੇਲ ਆਫ਼ ਅਨਰੀਜ਼ਨੇਬਲ ਕਿਊਰੀਓਸਿਟੀ" ਦਾ ਸਿੱਟਾ ਵੀ ਕੱਢਿਆ।
36. ਸਰਾਏ ਵਿੱਚ ਵਾਪਰੀਆਂ ਹੋਰ ਅਸਾਧਾਰਨ ਘਟਨਾਵਾਂ
37. ਮਸ਼ਹੂਰ ਰਾਜਕੁਮਾਰੀ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਦੀ ਨਿਰੰਤਰਤਾ, ਹੋਰ ਮਨੋਰੰਜਕ ਸਾਹਸਾਂ ਦੇ ਨਾਲ।
38. ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਹਥਿਆਰਾਂ ਅਤੇ ਅੱਖਰਾਂ ਬਾਰੇ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸਿੱਖਿਅਤ ਭਾਸ਼ਣ
39. ਬੰਦੀ ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਦੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੱਸਦਾ ਹੈ।
40. ਬੰਦੀ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਦਾ ਨਿਰੰਤਰਤਾ
41. ਬੰਦੀ ਆਪਣੇ ਸਾਹਸਾਂ ਬਾਰੇ ਹੋਰ ਵੀ ਦੱਸਦਾ ਹੈ।
42. ਸਰਾਏ ਵਿੱਚ ਵਾਪਰੀਆਂ ਹੋਰ ਘਟਨਾਵਾਂ, ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਕਈ ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਜੋ ਜਾਣਨ ਯੋਗ ਹਨ।
43. ਖੱਚਰ ਦੀ ਮਜ਼ੇਦਾਰ ਕਹਾਣੀ ਦਾ ਵਰਣਨ, ਸਰਾਏ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਅਜੀਬ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੇ ਨਾਲ।
44. ਸਰਾਏ ਵਿਖੇ ਅਣਸੁਣੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦਾ ਨਿਰੰਤਰਤਾ

45. ਮੋਮਬੱਰੀਨ ਦੇ ਹੈਲਮੇਟ ਅਤੇ ਪੈਕਸੈਡਲ ਦੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਦੇ ਵਿਵਾਦ ਦਾ ਹੱਲ, ਹੋਰ ਘਟਨਾਵਾਂ ਅਤੇ ਸਾਹਸ ਦੇ ਇੱਕ ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਬਿਰਤਾਂਤ ਦੇ ਨਾਲ।
46. ਅਫ਼ਸਰਾਂ ਦਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਾਹਸ, ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਮਹਾਨ ਨਾਈਟ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੀ ਮਹਾਨ ਕਰੂਰਤਾ।
47. ਹੋਰ ਸੰਹਤੂਵਪੂਰਨ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਲਾ ਮੰਚਾ ਦੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੇ ਅਜੀਬ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਮੋਹਿਤ ਹੋਣ ਦਾ ਕਾਰਨ
48. ਸ਼ੋਹਰਤ ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ, ਉਸਦੀ ਬੁੱਧੀ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਰ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਕੈਨਨ ਦੁਆਰਾ ਚਰਚਾ ਦੀ ਨਿਰੰਤਰਤਾ।
49. ਸ਼ਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਨੇ ਆਪਣੇ ਮਾਸਟਰ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਚਲਾਕ ਗੱਲਬਾਤ
50. ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਅਤੇ ਕੈਨਨ ਵਿਚਕਾਰ ਸਿੱਖਿਅਤ ਬਹਿਸ, ਹੋਰ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ
51. ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੂੰ ਘਰ ਲੈ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਬੱਕਰੀ ਦੇ ਚਰਵਾਹੇ ਨੇ ਕੀ ਕਿਹਾ
52. ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੀ ਬੱਕਰੀਆਂ ਨਾਲ ਲੜਾਈ, ਅਤੇ ਪਛੜਾਵੇ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਅਜੀਬ ਘਟਨਾ, ਜਿਸਨੂੰ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਮੱਥੇ ਦੇ ਪਸੀਨੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਖੁਸ਼ਹਾਲ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਾਇਆ।

ਭਾਗ ਦੋ
ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ
ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ
ਪਾਠਕ ਲਈ ਪ੍ਰਸਤਾਵਨਾ
ਲੇਮੋਸ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਨੂੰ ਸਮਰਪਣ

1. ਉਹ ਮਾਮਲੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਬਾਰੇ ਪੁਜਾਰੀ ਅਤੇ ਨਾਈ ਨੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨਾਲ ਉਸਦੀ ਬਿਮਾਰੀ ਬਾਰੇ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਸੀ।
2. ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਦਾ ਘਰ ਦੀ ਨੌਕਰਾਣੀ ਅਤੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੀ ਭਤੀਜੀ ਨਾਲ ਹੋਇਆ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਟਕਰਾਅ, ਹੋਰ ਮਨੋਰੰਜਕ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੇ ਨਾਲ।
3. ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ, ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ, ਅਤੇ ਕੁਆਰੇ ਸੈਨਸਨ ਕੈਰਾਸਕੋ ਵਿਚਕਾਰ ਹਾਸੋਹੀਣੀ ਗੱਲਬਾਤ
4. ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਬੈਚਲਰ ਸੈਨਸਨ ਕੈਰਾਸਕੋ ਦੇ ਸ਼ੰਕਿਆਂ ਅਤੇ ਸਵਾਲਾਂ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਨਾਲ ਹੀ ਹੋਰ ਘਟਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਜੋ ਜਾਣਨ ਅਤੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੋਣ ਯੋਗ ਹਨ।
5. ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਨੇ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ, ਟੇਰੇਸਾ ਪਾਂਜ਼ਾ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਚੁਸਤ ਅਤੇ ਹਾਸੋਹੀਣੀ ਗੱਲਬਾਤ, ਹੋਰ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਰਿਕਾਰਡ ਕਰਨ ਯੋਗ ਹੈ।
6. ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਭਤੀਜੀ ਅਤੇ ਘਰੇਲੂ ਨੌਕਰ ਵਿਚਕਾਰ ਵਾਪਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ, ਜੋ ਕਿ ਇਸ ਪੂਰੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਅਧਿਆਵਾਂ ਵਿਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ।
7. ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸਕੁਆਇਰ ਨਾਲ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ 'ਤੇ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਹੋਰ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਘਟਨਾਵਾਂ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਸੁਨ।
8. ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨਾਲ ਕੀ ਵਾਪਰਿਆ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਟੋਬੋਸੋ ਦੀ ਆਪਣੀ ਔਰਤ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਗਿਆ ਸੀ, ਦਾ ਵਰਣਨ।
9. ਇੱਥੇ ਕੀ ਦੇਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਉਸਦਾ ਵੇਰਵਾ
10. ਲੇਡੀ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਨੂੰ ਮੋਹਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸਾਂਚੋ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਦਾ ਵਰਣਨ, ਹੋਰ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ, ਜਿਨ੍ਹੀਆਂ ਹਾਸੋਹੀਣੀਆਂ ਸੱਚੀਆਂ ਹਨ।
11. ਮੰਤ ਦੀ ਸੰਸਦ ਦੇ ਗੱਡੇ ਜਾਂ ਵੈਗਨ ਨਾਲ ਬਹਾਦਰ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਉੱਤੇ ਵਾਪਰਿਆ ਅਜੀਬ ਸਾਹਸ
12. ਬਹਾਦਰ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਅਤੇ ਦਲੇਰ ਨਾਈਟ ਆਫ਼ ਦ ਮਿਰਰਜ਼ ਉੱਤੇ ਆਇਆ ਅਜੀਬ ਸਾਹਸ
13. ਨਾਈਟ ਆਫ਼ ਦ ਵੁੱਡ ਦੇ ਸਾਹਸ ਦੀ ਨਿਰੰਤਰਤਾ, ਦੋ ਸਕੁਆਇਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਹੋਈ ਬੁੱਧੀਮਾਨ, ਨਾਵਲ ਅਤੇ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਗੱਲਬਾਤ ਦੇ ਨਾਲ।
14. ਨਾਈਟ ਆਫ਼ ਦ ਵੁੱਡ ਦੇ ਸਾਹਸ ਦੀ ਨਿਰੰਤਰਤਾ

15. ਨਾਈਟ ਆਫ਼ ਦ ਮਿਰਰਜ਼ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਸਕੁਆਇਰ ਦੀ ਪਛਾਣ ਦਾ ਬਿਰਤਾਂਤ ਅਤੇ ਖੁਲਾਸਾ
16. ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਅਤੇ ਲਾ ਮੰਚਾ ਦੇ ਇੱਕ ਸੂਝਵਾਨ ਸੱਜਣ ਨਾਲ ਕੀ ਹੋਇਆ
17. ਸ਼ੇਰਾਂ ਦੇ ਸਾਹਸ ਵਿੱਚ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੀ ਅਣਸੁਣੀ ਹਿੰਮਤ ਕਿੰਨੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਫੈਲ ਸਕਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਕੀ ਸੀ, ਦਾ ਵਰਣਨ, ਜਿਸਨੂੰ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਖੁਸ਼ਹਾਲ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਾਇਆ।
18. ਨਾਈਟ ਆਫ਼ ਦ ਗ੍ਰੀਨ ਕੋਟ ਦੇ ਕਿਲ੍ਹੇ, ਜਾਂ ਘਰ ਵਿੱਚ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨਾਲ ਕੀ ਵਾਪਰਿਆ, ਹੋਰ ਅਸਾਧਾਰਨ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ
19. ਮੇਹਿਤ ਚਰਵਾਹੇ ਦੇ ਸਾਹਸ ਦਾ ਬਿਰਤਾਂਤ, ਹੋਰ ਸੱਚਮੁੱਚ ਮਨੋਰੰਜਕ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੇ ਨਾਲ
20. ਕੈਮਾਚੋ ਦ ਰਿਚੀ ਦੇ ਵਿਆਹ ਦਾ ਬਿਰਤਾਂਤ ਅਤੇ ਬੇਸਿਲੀਓ ਦ ਗ੍ਰਰੀਬ ਦੀ ਘਟਨਾ
21. ਕੈਮਾਚੋ ਦੇ ਵਿਆਹ ਦੀ ਨਿਰੰਤਰਤਾ, ਹੋਰ ਮਜ਼ੇਦਾਰ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੇ ਨਾਲ
22. ਲਾ ਮੰਚਾ ਦੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਮੋਂਟੇਸੀਨੋਸ ਗੁਫਾ ਦੇ ਮਹਾਨ ਸਾਹਸ ਦਾ ਵਰਣਨ, ਜਿਸਨੂੰ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਇੱਕ ਸਫਲ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਾਇਆ।
23. ਉਹ ਹੈਰਾਨੀਜਨਕ ਚੀਜ਼ਾਂ ਜੋ ਅਸਾਧਾਰਨ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਮੋਂਟੇਸੀਨੋਸ ਦੀ ਗੁਫਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਡੂੰਘਾਈ ਨਾਲ ਦੇਖੀਆਂ ਸਨ, ਜਿਸਦੀ ਵਿਸ਼ਾਲਤਾ ਅਤੇ ਅਸੰਭਵਤਾ ਇਸ ਸਾਹਸ ਨੂੰ ਅਪੋਕ੍ਰਿਫ਼ਲ ਮੰਨਣ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ।
24. ਇਸ ਮਹਾਨ ਇਤਿਹਾਸ ਦੀ ਸੱਚੀ ਸਮਝ ਲਈ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਮਾਮੂਲੀ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦਾ ਬਿਰਤਾਂਤ ਜਿੰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ, ਓਨਾ ਹੀ ਅਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਹੈ।
25. ਹਿਲਾਉਣ ਵਾਲੇ ਸਾਹਸ ਅਤੇ ਕਠਪੁਤਲੀ ਦੇ ਮਨੋਰੰਜਕ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਦਾ ਬਿਰਤਾਂਤ, ਨਾਲ ਹੀ ਕਿਸਮਤ ਦੱਸਣ ਵਾਲੇ ਬਾਂਦਰ ਦੇ ਅਭੁੱਲ ਭਵਿੱਖ ਦੱਸਣ ਦੇ ਨਾਲ।
26. ਕਠਪੁਤਲੀ ਦੇ ਮਨੋਰੰਜਕ ਐਪੀਸੋਡ ਦੀ ਨਿਰੰਤਰਤਾ, ਅਤੇ ਹੋਰ ਮਾਮਲੇ ਜੋ ਸੱਚਮੁੱਚ ਕਾਫ਼ੀ ਵਧੀਆ ਹਨ।
27. ਮਾਸਟਰ ਪੇਡਰੋ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਬਾਂਦਰ ਕੌਣ ਸਨ, ਇਸ ਬਾਰੇ ਵਿਆਖਿਆ, ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੇ ਹਿਲਾਉਣ ਵਾਲੇ ਸਾਹਸ ਵਿੱਚ ਮੰਦਭਾਗਾ ਨਤੀਜਾ, ਜਿਸਨੂੰ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਇੱਛਾ ਜਾਂ ਉਮੀਦ ਅਨੁਸਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ।
28. ਬੇਨੇਂਗੇਲੀ ਕੀ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਪਾਠਕ ਇਸਨੂੰ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਸਿੱਖੇਗਾ।
29. ਜ਼ਾਦੂਈ ਕਿਸ਼ਤੀ ਦਾ ਮਸ਼ਹੂਰ ਸਾਹਸ
30. ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦਾ ਇੱਕ ਸੁੰਦਰ ਸ਼ਿਕਾਰੀ ਨਾਲ ਸਾਹਸ
31. ਕਈ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦਾ ਲੇਖਾ-ਜੋਖਾ
32. ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਆਪਣੇ ਤਾੜਨਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਜੋ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੋਰ ਮਾਮਲੇ ਵੀ ਸਨ, ਕੁਝ ਗੰਭੀਰ, ਕੁਝ ਮਨੋਰੰਜਕ।
33. ਡਚੇਸ ਅਤੇ ਉਸਦੀਆਂ ਨੌਕਰਾਣੀਆਂ ਨੇ ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਨਾਲ ਜੋ ਦਿਲਚਸਪ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ, ਉਹ ਪੜ੍ਹਨ ਅਤੇ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਯੋਗ ਹੈ।
34. ਟੋਬੋਸੋ ਦੇ ਬੇਮਿਸਾਲ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਤੋਂ ਜਾਦੂ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦਾ ਬਿਰਤਾਂਤ, ਇਸ ਪੂਰੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਸਾਹਸਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ।
35. ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਨੂੰ ਮੋਹਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹਦਾਇਤਾਂ ਦੀ ਨਿਰੰਤਰਤਾ, ਹੋਰ ਹੈਰਾਨੀਜਨਕ ਸਾਹਸਾਂ ਦੇ ਨਾਲ।
36. ਡਿਊਏਨਾ ਇਨ ਡਿਸਟ੍ਰੈਸ, ਜਿਸਨੂੰ ਕਾਊਂਟੇਸ ਟ੍ਰਾਈਫਾਲਡੀ ਵੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਦੇ ਅਜੀਬ ਅਤੇ ਕਲਪਨਾਯੋਗ ਸਾਹਸ ਦਾ ਬਿਰਤਾਂਤ, ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਦੇ ਨਾਲ ਜੋ ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਨੇ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ, ਟੇਰੇਸਾ ਪਾਂਜ਼ਾ ਨੂੰ ਲਿਖਿਆ ਸੀ।
37. ਡਿਸਟ੍ਰੈਸ ਵਿੱਚ ਡੁਏਨਾ ਦੇ ਮਸ਼ਹੂਰ ਸਾਹਸ ਦੀ ਨਿਰੰਤਰਤਾ
38. ਡਿਸਟ੍ਰੈਸ ਵਿੱਚ ਡੁਏਨਾ ਆਪਣੀਆਂ ਬਦਕਿਸਮਤੀਆਂ ਦਾ ਬਿਰਤਾਂਤ ਦਿੰਦੀ ਹੈ।
39. ਲਾ ਟ੍ਰਾਈਫਾਲਡੀ ਆਪਣੀ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਅਤੇ ਯਾਦਗਾਰੀ ਕਹਾਣੀ ਜਾਰੀ ਰੱਖਦੀ ਹੈ
40. ਇਸ ਸਾਹਸ ਅਤੇ ਇਸ ਯਾਦਗਾਰੀ ਇਤਿਹਾਸ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਅਤੇ ਸਬੰਧਤ ਮਾਮਲੇ

41. ਕੁਲਾਂਵਲੇਨ ਦਾ ਆਗਮਨ, ਅਤੇ ਇਸ ਕਾਫ਼ੀ ਲੰਬੇ ਸਾਹਸ ਦਾ ਅੰਤ
42. ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਟਾਪੂ 'ਤੇ ਰਾਜ ਕਰਨ ਲਈ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਸਲਾਹਾਂ, ਹੋਰ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰੇ ਗਏ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ।
43. ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਉਪਦੇਸ਼ਾਂ ਦਾ ਦੂਜਾ ਸਮੂਹ
44. ਕਿਵੇਂ ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਟਾਪੂ 'ਤੇ ਲਿਜਾਇਆ ਗਿਆ, ਨਾਲ ਹੀ ਕਿਲ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨਾਲ ਵਾਪਰੇ ਅਜੀਬ ਸਾਹਸ ਦੇ ਨਾਲ।
45. ਮਹਾਨ ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਨੇ ਆਪਣੇ ਟਾਪੂ 'ਤੇ ਕਿਵੇਂ ਕਬਜ਼ਾ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਜਿਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਉਸਨੇ ਰਾਜ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ
46. ਡਰਾਉਣੀ ਘੰਟੀ ਅਤੇ ਬਿੱਲੀ ਦਾ ਡਰ ਜੋ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੂੰ ਮੋਹਿਤ ਅਲਟੀਸੀਡੋਰਾ ਦੁਆਰਾ ਲੁਭਾਉਣ ਦੌਰਾਨ ਮਿਲਿਆ ਸੀ।
47. ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਨੇ ਗਵਰਨਰ ਵਜੋਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ, ਇਸ ਦੇ ਵਰਣਨ ਦੀ ਨਿਰੰਤਰਤਾ।
48. ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਅਤੇ ਡੂਚੇਸ ਦੀ ਡੂਏਨਾ ਡੋਨਾ ਰੋਡਰਿਗਜ਼ ਵਿਚਕਾਰ ਵਾਪਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ, ਰਿਕਾਰਡ ਅਤੇ ਸ਼ਦੀਵੀ ਯਾਦ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਰ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੇ ਨਾਲ।
49. ਉਹ ਚੀਜ਼ਾਂ ਜੋ ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਨਾਲ ਵਾਪਰੀਆਂ ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਟਾਪੂ ਦੇ ਚੱਕਰ ਲਗਾ ਰਿਹਾ ਸੀ।
50. ਜਾਦੂਗਰ ਅਤੇ ਤੁਸੀਹੇ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਕੌਣ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੂੰ ਕੁੱਟਿਆ ਅਤੇ ਚੂੰਡੀ ਮਾਰੀ ਅਤੇ ਖੁਰਚਿਆ, ਨਾਲ ਹੀ ਪੰਨੇ ਨਾਲ ਕੀ ਹੋਇਆ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਦੀ ਪਤਨੀ ਟੇਰੇਸਾ ਸਾਂਚਾ ਨੂੰ ਪੱਤਰ ਦਿੱਤਾ।
51. ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਦੀ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਦੌਰ, ਹੋਰ ਸੱਚਮੁੱਚ ਮਨੋਰੰਜਕ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੇ ਨਾਲ
52. ਦੁਜੀ ਦੁਖੀ ਜਾਂ ਦੁਖੀ ਡੂਏਨਾ ਦੇ ਸਾਹਸ ਦਾ ਵਰਣਨ, ਜਿਸਨੂੰ ਡੋਨਾ ਰੋਡਰਿਗਜ਼ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।
53. ਉਹ ਨਿਰਾਸ਼ਾਜਨਕ ਅੰਤ ਅਤੇ ਸਿੱਟਾ ਜਿਸਨੇ ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਦੀ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਪਛਾੜ ਦਿੱਤਾ।
54. ਇਸ ਇਤਿਹਾਸ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦਾ ਬਿਰਤਾਂਤ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ
55. ਰਸਤੇ ਵਿੱਚ ਸਾਂਚੋ ਨਾਲ ਵਾਪਰੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ, ਅਤੇ ਹੋਰ ਮਾਮਲੇ ਜੋ ਕੁਝ ਵੀ ਇੱਛਾ ਅਨੁਸਾਰ ਨਹੀਂ ਛੱਡਦੇ।
56. ਲਾ ਮੰਚਾ ਦੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਅਤੇ ਡੂਏਨਾ ਡੋਨਾ ਰੋਡਰਿਗਜ਼ ਦੀ ਧੀ ਦੇ ਬਚਾਅ ਵਿੱਚ ਲੱਕੀ ਟੋਮੀਲੋਸ ਵਿਚਕਾਰ ਹੋਈ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਅਤੇ ਅਣਸੁਣੀ ਲੜਾਈ।
57. ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਡਿਊਕ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਵਿਦਾ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਨਾਈਟ ਅਤੇ ਚਲਾਕ, ਬੇਰੋਕ ਅਲਟੀਸੀਡੋਰਾ, ਡਚੇਸ ਦੀ ਨੌਕਰਾਣੀ ਵਿਚਕਾਰ ਕੀ ਹੋਇਆ?
58. ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਹਸਾਂ ਦਾ ਵਰਣਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਉੱਤੇ ਇੰਨਾ ਮੋਟਾ ਅਤੇ ਤੇਜ਼ ਮੀਂਹ ਪਿਆ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਹਿੱਲਣ ਲਈ ਜਗ੍ਹਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ।
59. ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨਾਲ ਵਾਪਰੀ ਅਸਾਧਾਰਨ ਘਟਨਾ ਦਾ ਬਿਰਤਾਂਤ, ਜੋ ਕਿ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਸਾਹਸ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਯੋਗ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।
60. ਬਾਰਸੀਲੋਨਾ ਜਾਂਦੇ ਸਮੇਂ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨਾਲ ਵਾਪਰੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ
61. ਬਾਰਸੀਲੋਨਾ ਦੇ ਬਾਹਰਵਾਰ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨਾਲ ਕੀ ਵਾਪਰਿਆ, ਹੋਰ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਜੋ ਕਾਲਪਨਿਕ ਨਾਲੋਂ ਵਧੇਰੇ ਅਸਲੀ ਹਨ
62. ਜ਼ਾਦੂਈ ਸਿਰ ਦਾ ਸਾਹਸ, ਅਤੇ ਹੋਰ ਛੋਟੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਜੋ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੋਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ
63. ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਨੂੰ ਗੈਲੀਆਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਫੇਰੀ ਦੌਰਾਨ ਜੋ ਨਫ਼ਰਤ ਝੱਲਣੀ ਪਈ, ਅਤੇ ਸੁੰਦਰ ਮੋਰਿਸਕਾ ਔਰਤ ਦਾ ਨਵਾਂ ਸਾਹਸ
64. ਉਸ ਸਾਹਸ ਦਾ ਵਰਣਨ ਜਿਸਨੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੋਰ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਦੁੱਖ ਦਿੱਤਾ ਜੋ ਉਸ ਉੱਤੇ ਅਜੇ ਤੱਕ ਆਇਆ ਸੀ।
65. ਵ੍ਹਾਈਟ ਮੂਨ ਦੇ ਨਾਈਟ ਅਤੇ ਡੌਨ ਗ੍ਰੇਗੋਰੀਓ ਦੀ ਰਿਹਾਈ ਦਾ ਬਿਰਤਾਂਤ, ਹੋਰ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ

66. ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਬਿਰਤਾਂਤ ਕਿ ਇਹ ਪੜ੍ਹਨ ਵਾਲੇ ਜਾਂ ਸੁਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਦੁਆਰਾ ਕੀ ਦੇਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।
67. ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦਾ ਚਰਵਾਹਾ ਬਣਨ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤੀ ਕੈਦ ਦੇ ਸਾਲ ਦੌਰਾਨ ਪੇਸਟੋਰਲ ਜੀਵਨ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ, ਹੋਰ ਸੱਚਮੁੱਚ ਸੁਹਾਵਣੇ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੇ ਨਾਲ।
68. ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ 'ਤੇ ਆਇਆ ਸੁਰੂ ਦਾ ਸਾਹਸ
69. ਇਸ ਮਹਾਨ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਪੂਰੇ ਦੌਰ ਵਿੱਚ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ 'ਤੇ ਆਉਣ ਵਾਲਾ ਸਭ ਤੋਂ ਅਜੀਬ ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਨਵਾਂ ਸਾਹਸ
70. ਜੋ ਕਿ ਸੱਠਵੇਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਇਤਿਹਾਸ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦਾ ਹੈ
71. ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਸਕੁਆਇਰ ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਿੰਡ ਜਾਂਦੇ ਸਮੇਂ ਕੀ ਹੋਇਆ?
72. ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਅਤੇ ਸਾਂਚੋ ਆਪਣੇ ਪਿੰਡ ਕਿਵੇਂ ਪਹੁੰਚੇ
73. ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੇ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ 'ਤੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਏ ਸ਼ਗਨ, ਹੋਰ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਜੋ ਇਸ ਮਹਾਨ ਇਤਿਹਾਸ ਨੂੰ ਸ਼ਿੰਗਾਰਦੀਆਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ।
74. ਕਿਵੇਂ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਬਿਮਾਰ ਹੋ ਗਿਆ, ਆਪਣੀ ਵਸੀਅਤ ਬਣਾਈ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਮਰ ਗਿਆ

ਇਸ ਅਨੁਵਾਦ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰੇ ਗਏ ਮੁੱਖ ਕਾਰਜ
ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਤੋਂ ਚੁਣੇ ਹੋਏ ਕਹਾਵਤਾਂ, ਅਧਿਆਇ ਅਤੇ ਹਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਸੂਚੀ
ਹੋਰ ਪੜ੍ਹਨਾ

ਸਪੇਨ, ਸੂਰਵੈਂਟਸ, ਅਤੇ ਸ਼ਿਵਾਲ੍ਰਰੀ

1519 ਵਿੱਚ, ਸਪੇਨੀ ਜੇਤੂ ਅਤੇ ਹਰਨਾਨ ਕੋਰਟੇਸ ਦੇ ਸਾਥੀ, ਬਰਨਲ ਡਿਆਜ਼ ਨੇ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਮੈਕਸੀਕੋ ਦੀ ਘਾਟੀ ਅਤੇ ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਦੇ ਕੰਪਲੈਕਸ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ, ਜੋ ਕਿ ਖੋਖਲੀਆਂ ਝੀਲਾਂ 'ਤੇ ਬਣੇ ਸਨ ਅਤੇ ਨਹਿਰਾਂ ਨਾਲ ਕੱਟੇ ਹੋਏ ਸਨ, ਜੋ ਕਿ ਮਹਾਨ ਐਜ਼ਟੈਕ ਰਾਜਧਾਨੀ ਟੈਨੋਚਿਟਟਲਾਨ ਨੂੰ ਘੇਰਦੇ ਸਨ। ਆਪਣੀਆਂ ਯਾਦਾਂ ਵਿੱਚ ਅਨੁਭਵ 'ਤੇ ਨਜ਼ਰ ਮਾਰਦੇ ਹੋਏ, ਉਹ ਇਸਦੀ ਤੁਲਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਸ਼ਾਹੀ ਰੋਮਾਂਸ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਦੀ ਦੁਨੀਆ ਨਾਲ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜੋ ਸੋਲ੍ਹਵੀਂ ਸਦੀ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਿਕਣ ਵਾਲੇ ਗਲਪ ਸਨ: "ਇਹ ਮਹਾਨ ਕਸਬੇ ਅਤੇ ਮੰਦਰ ਅਤੇ ਇਮਾਰਤਾਂ ਪਾਣੀ ਤੋਂ ਉੱਠਦੀਆਂ ਸਨ, ਸਾਰੇ ਪੱਥਰ ਦੀਆਂ ਬਣੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ, ਅਮਾਦੀ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਤੋਂ ਇੱਕ ਜਾਦੂਈ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਵਾਂਗ ਜਾਪਦੀਆਂ ਸਨ।"[1] ਸੌ ਸਾਲ ਬਾਅਦ, 1619 ਦਾ ਇੱਕ ਟੈਕਸਟ ਗ਼ੈਰ-ਯੂਰਪੀਅਨ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਘਟਨਾ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਪੁਰਤਗਾਲੀ ਆਪਣੇ ਮੁਸਲਿਮ ਵਪਾਰਕ ਵਿਰੋਧੀਆਂ ਨਾਲ ਆਪਣੀਆਂ ਲਗਾਤਾਰ ਜੰਗਾਂ ਦੌਰਾਨ ਇੱਕ ਸ਼ਹਿਰ ਨੂੰ ਘੇਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਪੁਰਤਗਾਲੀ ਸੈਨਿਕਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਸਮੂਹ ਨੇ ਆਪਣੇ ਹਥਿਆਰਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਸ਼ਾਹੀ ਦੀ ਇੱਕ ਕਿਤਾਬ ਰੱਖੀ ਸੀ ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਹ ਸਮਾਂ ਬਿਤਾਉਂਦੇ ਸਨ। ਇੱਕ ਆਦਮੀ, ਜੋ ਦੂਜਿਆਂ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਅਣਜਾਣ ਸੀ, ਨੇ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਛਪੀ ਕੋਈ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਝੂਠ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਅਤੇ ਕਿਤਾਬ ਵਿੱਚ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਸੱਚ ਸਮਝ ਲਿਆ। ਖੁਸ਼ ਹੋ ਕੇ, ਉਸਦੇ ਸਾਥੀਆਂ ਨੇ ਦੇਂਤਾਂ, ਮੁਸੀਬਤ ਵਿੱਚ ਘਿਰੀਆਂ ਕੁੜੀਆਂ ਅਤੇ ਸੁਪਰਹੀਰੋ ਨਾਈਟਾਂ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕੀਤਾ। ਜਦੋਂ ਆਦਮੀਆਂ ਦੇ ਘੇਰੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਆਇਆ, ਤਾਂ ਚੰਗਾ ਸਿਪਾਹੀ - ਆਪਣੀ ਖੁਦ ਦੀ ਬਹਾਦਰੀ ਦੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੀ ਬਲਦੀ ਇੱਛਾ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ - ਆਪਣੀ ਤਲਵਾਰ ਨੂੰ ਬੇਰਹਿਮੀ ਨਾਲ ਉਡਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਗੁੱਸੇ ਨਾਲ ਮੈਦਾਨ ਵਿੱਚ ਉਤਰ ਗਿਆ। ਉਸਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਦੁਸ਼ਮਣ ਨੇ ਘੇਰ ਲਿਆ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਦੋਸਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਸਨੂੰ ਬਚਾਉਣਾ ਪਿਆ। ਜਦੋਂ ਉਸਦੀ ਜਲਦਬਾਜ਼ੀ ਲਈ ਉਸਨੂੰ ਬਦਨਾਮ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਤਾਂ ਸਿਪਾਹੀ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਆਓ, ਮੈਨੂੰ ਦੱਸੋ ਕਿ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਈਟਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਅੱਧਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਬਾਰੇ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਕਿਤਾਬ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰ ਸ਼ਾਮ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹੋ।"[2] ਉਸਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੇ ਨਾਇਕ ਦੀ ਕਿੰਨੀ ਨੇੜਿਓਂ ਨਕਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ।

ਇਹ ਕਿੱਸੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੂੰ ਦੋ ਪੱਖਾਂ ਤੋਂ ਪੜ੍ਹਨ ਲਈ ਮਿਸਾਲੀ ਹਨ: ਇਹ ਸੋਲ੍ਹਵੀਂ ਸਦੀ ਵਿੱਚ ਇਬੇਰੀਅਨ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਵਿਸ਼ਵਵਿਆਪੀ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਹ ਪੁਰਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਔਰਤਾਂ, ਮਿਗੁਏਲ ਡੀ ਸਰਵੈਂਟਸ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸੀ, ਉੱਤੇ ਸ਼ਾਹੀ ਰੋਮਾਂਸ ਦੀ ਪਕੜ ਦਾ ਸੁਝਾਅ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਯੂਰਪੀਅਨ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵ ਮੰਚ 'ਤੇ ਸਪੈਨਿਸ਼ ਮਹਾਨਤਾ ਦੇ ਉਭਾਰ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕੀਤਾ ਸੀ। 1492 ਦੇ ਜਨਵਰੀ ਵਿੱਚ, ਜਿਸ ਸਾਲ ਕੋਲੰਬਸ, ਸਪੈਨਿਸ਼ ਝੰਡੇ ਹੇਠ ਸਫ਼ਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਅਮਰੀਕਾ ਨੂੰ ਚੀਨ ਦੇ ਰਸਤੇ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹਾ ਪਾਇਆ, ਕੈਥੋਲਿਕ ਰਾਜਿਆਂ ਇਜ਼ਾਬੇਲਾ ਅਤੇ ਫਰਡੀਨੈਂਡ ਨੇ ਸਪੈਨਿਸ਼ ਪ੍ਰਾਇਦੀਪ 'ਤੇ ਆਖ਼ਰੀ ਇਸਲਾਮੀ ਸ਼ਕਤੀ, ਗ੍ਰੇਨਾਡਾ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰ ਲਿਆ, ਅਤੇ ਪੁਨਰ-ਸਥਾਪਨਾ ਦੀ ਦੋ ਸਦੀ ਤੋਂ ਵੱਧ ਲੰਬੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ। ਇਜ਼ਾਬੇਲਾ ਦੇ ਫ਼ਰਡੀਨੈਂਡ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਨੇ ਕੈਸਟਾਈਲ ਅਤੇ ਅਰਾਗੋਨ ਦੇ ਖੇਤਰਾਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤਾ, ਰਾਸ਼ਟਰ ਨੂੰ ਇਕਜੁੱਟ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਅਗਲੀ ਸਦੀ ਵਿੱਚ ਇਸਨੂੰ ਇਸਦੇ ਉੱਡਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ।

ਚਾਰਲਸ ਪੰਜਵਾਂ, ਇਜ਼ਾਬੇਲਾ ਅਤੇ ਫਰਡੀਨੈਂਡ ਦਾ ਪੋਤਾ, 1516 ਵਿੱਚ ਸਪੇਨੀ ਗੱਦੀ 'ਤੇ ਬੈਠਾ, ਇੱਕ ਟ੍ਰਾਂਸ-ਯੂਰਪੀਅਨ ਸਾਮਰਾਜ ਨੂੰ ਵਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਮਿਲਿਆ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਹੁਣ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਸਪੇਨ, ਸ਼ਰੀ ਮੰਜੂਦਾ ਹਾਲੈਂਡ ਅਤੇ ਬੈਲਜੀਅਮ, ਮਿਲਾਨ ਦਾ ਡੱਚੀ, ਨੇਪ੍ਲਜ਼ ਦੇ ਦੱਖਣ ਵਿੱਚ ਇਟਲੀ (ਸਿਸਲੀ ਅਤੇ ਸਾਰਡੀਨੀਆ ਸਮੇਤ), ਆਸਟਰੀਆ, ਮੰਜੂਦਾ ਚੈੱਕ ਗਣਰਾਜ ਅਤੇ ਸਲੋਵਾਕੀਆ ਅਤੇ ਜਰਮਨੀ ਦੇ ਕੁਝ ਹਿੱਸੇ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ। 1554 ਵਿੱਚ, ਚਾਰਲਸ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਅਤੇ

ਵਾਰਸ, ਫ਼ਿਲਿਪ II ਨੇ ਇੰਗਲੈਂਡ ਦੀ ਰਾਣੀ ਮੇਰੀ ਟਿਊਡਰ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ 1558 ਵਿੱਚ ਮੈਰੀ ਦੀ ਮੌਤ ਤੱਕ ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਇਹ ਜਾਪਦਾ ਸੀ ਕਿ ਇੰਗਲੈਂਡ ਵੀ ਇਸ ਸ਼ਾਹੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸ ਦੌਰਾਨ, ਕੋਲੰਬਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਜੇਤੂਆਂ ਨੇ ਸਪੈਨਿਸ਼ ਤਾਜ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਾਲ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਕਬਜ਼ਾ ਜੋੜਿਆ: ਮੈਕਸੀਕੋ (ਕੋਰਟੇਸ ਦੁਆਰਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ), ਪੇਰੂ (ਪਿਜ਼ਾਰੋ ਦੁਆਰਾ), ਪ੍ਰਸ਼ਾਂਤ ਦੇ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਕੈਲੀਫੋਰਨੀਆ, ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਫਿਲੀਪੀਨਜ਼। 1497 ਵਿੱਚ, ਵਾਸਕੋ ਡੀ ਗਾਮਾ ਨੇ ਪੁਰਤਗਾਲ ਲਈ ਅਫ਼ਰੀਕਾ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਭਾਰਤ ਤੱਕ ਸਮੁੰਦਰੀ ਰੁਸਤਾ ਲੱਭ ਲਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਇੱਕ ਹਿੰਦ ਮਹਾਂਸਾਗਰ ਵਪਾਰਕ ਸਾਮ੍ਰਾਜ ਦਾ ਰਾਹ ਪੱਧਰਾ ਹੋਇਆ ਜੋ ਮੋਜ਼ਾਮਬੀਕ ਅਤੇ ਹੋਰਮੁਜ਼ ਦੇ ਜਲਡਮਰੂ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਮਲਾਕਾ ਤੱਕ ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਮੋਲੂਕਾਸ ਵਿੱਚ ਮਸ਼ਹੂਰ ਸਪਾਈਸ ਟਾਪੂਆਂ ਤੱਕ ਫੈਲਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। 1578 ਵਿੱਚ ਮੋਰੋਕੋ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਗ਼ਲਤ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਵਾਲੇ ਧਰਮ ਯੁੱਧ ਵਿੱਚ ਪੁਰਤਗਾਲੀ ਰਾਜਾ ਸੇਬੇਸਟੀਅਨ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਰਈਸ ਮਾਰੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪੁਰਤਗਾਲ ਅਤੇ ਇਹ ਵਿਸ਼ਾਲ ਪੂਰਬੀ ਸਾਮਰਾਜ ਵੀ ਅਗਲੇ ਸੱਠ ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਸਪੇਨ ਦੇ ਹਥਾਂ ਵਿੱਚ ਚਲਾ ਗਿਆ।

1492 ਵਿੱਚ ਗ੍ਰੇਨਾਡਾ ਦੀ ਜਿੱਤ ਤੋਂ ਕੁਝ ਮਹੀਨਿਆਂ ਬਾਅਦ, ਇਜ਼ਾਬੇਲਾ ਅਤੇ ਫ਼ਰਡੀਨੈਂਡ ਨੇ ਸਪੇਨ ਤੋਂ ਯਹੂਦੀ ਭਾਈਚਾਰੇ - ਲਗਭਗ ਦੋ ਲੱਖ ਲੋਕਾਂ - ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢ ਦਿੱਤਾ, ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਕੰਮ ਜਿਸਨੂੰ ਨਿਕੋਲੋ ਮੈਕਿਆਵੇਲੀ ਵਰਗੇ ਕੱਟੜ ਯਥਾਰਥਵਾਦੀ ਨੇ ਵੀ, ਦ ਪ੍ਰਿੰਸ (1513) ਵਿੱਚ, ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਮਨੁੱਖੀ ਦੁੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਅਸਾਧਾਰਨ ਮੰਨਿਆ।[3] ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਯੂਰਪ, ਅਮਰੀਕਾ ਅਤੇ ਦੁਨੀਆ ਭਰ ਵਿੱਚ ਸਪੇਨ ਦਾ ਸਾਮਰਾਜੀ ਵਿਸਥਾਰ ਇੱਕ ਮਹਾਨ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਅਤੇ ਧਾਰਮਿਕ ਧਰਮ ਯੁੱਧ ਦੇ ਸਿਖਰ 'ਤੇ ਆਇਆ ਜੋ ਸੋਲ੍ਹਵੀਂ ਸਦੀ ਦੇ ਦੂਜੇ ਵਿਸਥਾਰਵਾਦੀ ਸਾਮਰਾਜ, ਓਟੋਮਨ ਤੁਰਕੀ ਨਾਲ ਸਪੇਨ ਦੇ ਚੱਲ ਰਹੇ ਸੰਘਰਸ਼ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਰਿਹਾ। 1453 ਵਿੱਚ ਕਾਂਸਟੈਂਟੀਨੋਪਲ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਤੁਰਕੀ ਫੌਜਾਂ ਗ੍ਰੀਸ, ਬਾਲਕਨ ਅਤੇ ਹੰਗਰੀ ਨੂੰ ਜਿੱਤਦੇ ਹੋਏ, ਈਸਾਈ ਪੂਰਬੀ ਯੂਰਪ ਰਾਹੀਂ ਪੱਛਮ ਵੱਲ ਲਗਾਤਾਰ ਅੱਗੇ ਵਧ ਰਹੀਆਂ ਸਨ। ਭੂਮੱਧ ਸਾਗਰ ਉੱਤੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਲਈ ਸੰਘਰਸ਼ ਕਰ ਰਹੀਆਂ ਦੋ ਮਹਾਨ ਸ਼ਕਤੀਆਂ - ਈਸਾਈ ਅਤੇ ਮੁਸਲਿਮ - ਵਿਚਕਾਰ ਟੱਕਰ ਅਟੱਲ ਸੀ। 1571 ਵਿੱਚ, ਸਪੇਨ ਅਤੇ ਵੈਨਿਸ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਵਾਲੇ ਇਤਾਲਵੀ ਰਾਜਾਂ ਦੀਆਂ ਸੰਯੁਕਤ ਸਮੁੰਦਰੀ ਫੌਜਾਂ ਨੇ ਲੇਪੈਂਟੋ ਦੀ ਲੜਾਈ ਵਿੱਚ ਤੁਰਕੀ ਬੇੜੇ ਨੂੰ ਹਰਾਇਆ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਓਟੋਮੈਨ ਖ਼ਤਰੇ ਨੂੰ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਸਪੇਨ ਦੀਆਂ ਦੁਸ਼ਮਣਾਂ ਉੱਤੇ ਜਿੱਤਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਸਪੇਨੀ ਤਾਜ ਦੇ ਰੋਮਨ ਕੈਥੋਲਿਕ ਧਰਮ ਤੋਂ ਪਰਦੇਸੀ ਸੁਨ, ਨੇ ਸਪੈਨਿਸ਼ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਭਵਿੱਖਮੁਖੀ ਮਿਸ਼ਨ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਾਗਲਪਣ ਅਤੇ ਨਸਲਵਾਦ ਦੀ ਇੱਕ ਜੁਝਾਰੂ ਭਾਵਨਾ ਵੀ ਦਿੱਤੀ। ਸਪੇਨ ਦੇ ਯਹੂਦੀਆਂ ਦਾ ਸਮੂਹਿਕ ਕੁਚ ਇੱਕ ਸਦੀ ਬਾਅਦ, 1609 ਅਤੇ 1614 ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਦੁਹਰਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਜਦੋਂ ਤਾਜ ਨੇ ਮੋਰਿਸਕੋ ਆਬਾਦੀ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢ ਦਿੱਤਾ - ਮੁਸਲਮਾਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਈਸਾਈ ਧਰਮ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਜੇ ਵੀ ਅਟੱਲ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਸਰਵੈਂਟਸ ਕਹਾਣੀ ਵਿੱਚ ਮੋਰਿਸਕੋ ਪਰਵਾਸ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੇ ਭਾਗ ਦੋ ਦੇ ਅਧਿਆਇ 54 ਅਤੇ 63-65 ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਹੈ, ਰਿਕੋਟ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਧੀ ਅਨਾ ਫੇਲਿਕਸ, ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਅਤੇ ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਦੇ ਲਾ ਮੰਚਾ ਵਿੱਚ ਸਾਬਕਾ ਗੁਆਂਢੀ। ਸਪੈਨਿਸ਼ ਇਨਕਿਊਜ਼ੀਸ਼ਨ, ਜੋ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ 1483 ਵਿੱਚ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਯਹੂਦੀਆਂ ਅਤੇ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਸਗੋਂ ਕਨਵਰਸੋਸ, ਜਾਂ ਅਖੌਤੀ ਨਵੇਂ ਈਸਾਈਆਂ 'ਤੇ ਸੀ, ਉਹ ਧਰਮ ਪਰਿਵਰਤਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਪਿੱਛੇ ਹਟਣ ਦਾ ਸ਼ੱਕ ਸੀ ਅਤੇ ਅਜੇ ਵੀ ਆਪਣੇ ਪੁਰਾਣੇ ਧਰਮਾਂ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਕਰ ਰਹੇ ਸੱਨ। ਇਨਕਿਊਜ਼ੀਸ਼ਨ ਨਵੇਂ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟ ਧਰਮ-ਧਰੋਹ ਦਾ ਵੀ ਪਿੱਛਾ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਕਿਤਾਬਾਂ ਅਤੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸਾੜਦਾ ਸੀ। ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਭਾਗ ਵਿੱਚ ਅਧਿਆਇ 6 ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪੈਰੋਡੀ ਆਟੋ-ਦਾ-ਫੇ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਪੁਜਾਰੀ ਅਤੇ ਨਾਈ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਸਾੜਦੇ ਹਨ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੀ ਸਾਰੀਆਂ ਸ਼ਾਹੀ ਕਿਤਾਬਾਂ ਦੀ ਲਾਇਬ੍ਰੇਰੀ ਨਹੀਂ। ਭਾਗ ਦੋ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹੋਰ ਪੈਰੋਡੀ ਆਟੋ-ਦਾ-ਫੇ ਨਾਲ

ਸਮਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਸ ਵਾਰ, ਅਧਿਆਇ 69 ਵਿੱਚ, ਪਾੜਤ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਅਤੇ ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਖੁਦ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਡ੍ਰਿਊਕ ਅਤੇ ਡਚੇਸ ਸਰਵੈਂਟਸ ਦੁਆਰਾ ਕਾਢ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪਾਤਰਾਂ ਨੂੰ ਕੰਟਰੋਲ ਕਰਨ ਦੀ ਆਖਰੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਨਕਿਊਜ਼ੀਸ਼ਨ ਦੇ ਯਤਨਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਲਿੰਪੀਏਜ਼ਾ ਡੇ ਸੰਗਰੇ (ਖੂਨ ਦੀ ਸ਼ੁੱਧਤਾ) ਬਾਰੇ ਸ਼ਾਹੀ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਜੋ ਯਹੂਦੀ ਜਾਂ ਮੁਸਲਿਮ ਵੰਸ਼ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਸਰਕਾਰੀ ਅਹੁਦੇ ਤੋਂ ਵਰਜਦੇ ਸਨ। ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਅੰਤਰ-ਵਿਆਹ ਆਮ ਸੀ, ਇਹਨਾਂ ਨੇ ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਜਾਅਲੀ ਵੰਸ਼ਾਵਲੀਆਂ ਦਾ ਨਿਰਮਾਣ ਕੀਤਾ। ਇਹ ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਦੇ ਅਕਸਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਦਾਅਵਿਆਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਕੋਈ ਕਿਸਾਨ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਉਹ ਇੱਕ ਪੁਰਾਣਾ, ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਈਸਾਈ ਹੈ, ਉਸਦੀ ਨਸਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਪਰਦੇਸੀ ਖੂਨ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਪਰ ਸਪੇਨ ਦੀ ਸ਼ਾਨ ਜਲਦੀ ਹੀ ਫਿੱਕੀ ਪੈਣ ਲੱਗੀ। 1588 ਵਿੱਚ ਫਿਲਿਪ ਦੂਜੇ ਨੇ ਅਜਿੱਤ ਆਰਮਾਡਾ ਨੂੰ ਮਹਾਨ ਸ਼ੁਏਨਿਸ਼ ਧਰਮ ਯੁੱਧ ਦੇ ਅਗਲੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਕਾਫ਼ਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਭੇਜਿਆ, ਇਸ ਵਾਰ ਮਹਾਰਾਣੀ ਐਲਿਜ਼ਾਬੈਥ ਦੇ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟ। ਆਰਮਾਡਾ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਅਜਿੱਤ ਨਿਕਲਿਆ, ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਹਾਰ, ਲੈਪਾਂਟੋ ਦੀ ਜਿੱਤ ਜਿੰਨੀ ਵਿਨਾਸ਼ਕਾਰੀ ਸੀ, ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 1596 ਵਿੱਚ ਸਪੈਨਿਸ਼ ਤ੍ਰਾਜ ਦਾ ਦੀਵਾਲੀਆਪਨ ਹੋਇਆ। 1568 ਤੋਂ, ਡੱਚ ਵਿਦਰੋਹ ਨੇ ਸਪੈਨਿਸ਼ ਫੌਜਾਂ ਨੂੰ ਹੇਠਲੇ ਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਅੱਸੀ ਸਾਲਾਂ ਤੱਕ ਬੰਨ੍ਹਿਆ ਰੱਖਿਆ। ਲਗਾਤਾਰ ਯੁੱਧਾਂ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਆਪਣੇ ਸਾਮਰਾਜ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਨੇ ਸਪੈਨਿਸ਼ ਸਦੀ ਦੇ ਅੰਤ ਤੱਕ ਸਪੇਨ ਨੂੰ ਥੱਕ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਪ੍ਰਤੀਕ ਤੌਰ 'ਤੇ 1598 ਵਿੱਚ ਫਿਲਿਪ ਦੂਜੇ ਦੀ ਮੌਤ ਅਤੇ ਫਿਰ 1599-1601 ਦੀ ਭਿਆਨਕ ਪਲੇਗ ਦੁਆਰਾ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦੇਸ਼ ਨੇ ਆਪਣੀ ਆਬਾਦੀ ਦਾ ਪੰਦਰਾਂ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਗੁਆ ਦਿੱਤਾ। ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਤੋਂ ਚਾਂਦੀ ਨੇ ਸਾਮਰਾਜ ਦੀਆਂ ਫੌਜੀ ਅਤੇ ਨੌਕਰਸ਼ਾਹੀ ਸੰਥਾਪਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬਣਾਈ ਰੱਖਣ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਪਰ ਇਸਨੇ ਭਾਰੀ ਮੁਦਰਾਸਫੀਤੀ ਵੀ ਪੈਦਾ ਕੀਤੀ। ਯਹੂਦੀਆਂ (ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਕਾਫੀ ਵਪਾਰਕ ਹੁਨਰ ਅਤੇ ਨੈਟਵਰਕ ਸਨ) ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸਪੇਨ ਆਪਣੀਆਂ ਨਵੀਆਂ ਕਲੋਨੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਪੈਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸੋਨੇ ਦਾ ਫਾਇਦਾ ਉਠਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਵਪਾਰਕ ਭਾਈਚਾਰਾ ਵਿਕਸਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫ਼ਲ ਰਿਹਾ, ਅਤੇ ਜਲਦੀ ਹੀ ਦੁਸ਼ਮਣ ਡੱਚ ਅਤੇ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਵਪਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਸਪੈਨਿਸ਼ ਬਾਜ਼ਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਘੁਸਪੈਠ ਕਰਦੇ ਦੇਖਿਆ। ਦੇਸ਼ ਦੀ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਅਤੇ ਕਾਰੀਗਰੀ ਆਰਥਿਕਤਾ ਖੜੋਤ ਵਿਚ ਆ ਗੋਈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਕਲੋਨੀਆਂ ਅਤੇ ਯੁੱਧ ਨੇ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਮਨੁੱਖੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਸਪੇਨ, ਯੂਰਪੀਅਨ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵ ਦ੍ਰਿਗਜ, ਪਤਨ ਵਿਚ ਸੀ, ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਇਸ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਸਨ। ਡੈਸੇਂਗਾਓ, ਜਾਂ ਨਿਰਾਸ਼ਾ, ਸਪੈਨਿਸ਼ ਲੇਖਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਇੱਕ ਆਮ ਉਦੇਸ਼ ਸੀ। ਸਰਵੈਂਟਸ ਨੂੰ ਅਸਲ ਸਾਹਿਤਕ ਪ੍ਰਸਿੱਧੀ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਪਹਿਲਾ ਸਾਹਿਤਕ ਕੰਮ 1598 ਵਿੱਚ ਸੇਵਿਲ ਦੇ ਗਿਰਜਾਘਰ ਵਿਚ ਬਣੇ ਫਿਲਿਪ II ਦੇ ਵਿਸ਼ਾਲ ਅੰਤਿਮ ਸੰਸਕਾਰ ਸਮਾਰਕ 'ਤੇ ਇੱਕ ਵਿਅੰਗਮਈ ਸੋਨੇਟ ਸੀ: ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਅਤੇ ਸ਼ਾਨਦਾਰ, ਇਹ ਅਸਥਾਈ ਅਤੇ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਖਾਲੀ ਵੀ ਸੀ। ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ, ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਬੁੱਢਾ, ਸੁੱਕਿਆ ਹੋਇਆ, ਅਤੇ ਗਰੀਬ ਹਿਡਾਲਗੋ ਵਰਤਮਾਨ ਦੀਆਂ ਸਖ਼ਤ ਹਕੀਕਤਾਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਪੁਰਾਣੇ ਸ਼ਾਹੀ ਅਤੀਤ ਨੂੰ ਮੁੜ ਸੁਰਜੀਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਵਿਕਸਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇੱਕ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਥੀਮ ਬਣ ਗਿਆ ਸੀ।

ਮਿਗੁਏਲ ਡੀ ਸਰਵੈਂਟਸ ਸਾਵੇਦਰਾ ਨੇ ਸਪੇਨੀ ਸ਼ਾਨ ਅਤੇ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਪਤਨ ਦੇ ਇਸ ਇਤਿਹਾਸ ਨੂੰ ਜੀਇਆ। ਉਸਦਾ ਜਨਮ 1547 ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹਿਡਾਲਗੋ ਪਰਿਵਾਰ ਵਿੱਚ ਹੋਇਆ ਸੀ - ਜਿਸ ਹੇਠਲੇ ਵਰਗ ਨਾਲ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਵੀ ਸਬੰਧਤ ਹੈ - ਸਾਧਾਰਨ ਸਾਧਨਾਂ ਵਾਲਾ। 1569 ਤੱਕ ਉਸਦੇ ਬਾਰੇ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਸੁਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਸਦੀ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਲਈ ਵਾਰੰਟ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ: ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੇ ਸੱਜੇ ਹੱਥ ਦੇ ਨੁਕਸਾਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਝਗੜੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਬੁਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜ਼ਖਮੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੇਸ਼ ਨਿਕਾਲਾ ਦੇਵਾਂ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਗਈ ਸੀ। ਉਸਦੇ ਬਾਅਦ ਦੇ ਨਾਟਕ, ਦ ਗੈਲੈਂਟ ਸਪੈਨਿਸ਼ ਵਿੱਚ, ਸਾਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਸਦਾ ਮੁੱਖ ਨਾਇਕ, ਜਿਸਦਾ ਨਾਮ ਸਾਵੇਦਰਾ ਸੀ, ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਦੁਵੱਲੇ ਵਿੱਚ ਜ਼ਖਮੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਪੇਨ ਤੋਂ ਇਟਲੀ ਭੱਜ ਗਿਆ ਸੀ - ਸ਼ਾਇਦ ਨਾਟਕਕਾਰ ਦੀ ਜਵਾਨੀ ਦੀ ਹਿੰਸਾ ਦੇ ਇਸ ਐਪੀਸੋਡ ਨੂੰ ਵਧੇਰੇ

ਸਨਮਾਨਜਨਕ ਰੱਸ਼ਨਾ ਵਿੱਚ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼।[4] ਸਰਵੈਂਟਸ ਵੀ ਸਪੇਨ ਤੋਂ ਇਟਲੀ ਭੱਜ ਗਿਆ, ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਰੋਮ ਵਿੱਚ ਕਾਰਡੀਨਲ ਐਕੁਆਵਿਵਾ ਦੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਇੱਕ ਨੌਕਰ ਸੀ। 1571 ਵਿੱਚ ਉਹ ਓਟੋਮੈਨਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇਕੱਠੇ ਹੋਏ ਸਪੈਨਿਸ਼ ਬੇੜੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਆਮ ਸਿਪਾਹੀ ਵਜੋਂ ਚੜ੍ਹਿਆ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਲੇਪਾਂਟੋ ਵਿੱਚ ਲੜਾਈ ਕੀਤੀ, "ਪਿਛਲੇ ਅਤੇ ਵਰਤਮਾਨ ਯੁੱਗਾਂ ਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਸਭ ਤੋਂ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਮੁਕਾਬਲਾ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਭਵਿੱਖ ਦੇ ਲੋਕ ਕਦੇ ਵੀ ਦੇਖਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕਰਨਗੇ," ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੇ ਭਾਗ ਦੋ ਦੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵਨਾ ਵਿੱਚ ਲੜਾਈ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਉਸਨੂੰ ਤਿੰਨ ਗੋਲੀਆਂ ਲੱਗੀਆਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਚਕਨਾਚੂਰ ਹੋ ਗਈ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਖੱਬਾ ਹੱਥ ਸਥਾਈ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਪੰਗ ਹੋ ਗਿਆ। ਇਹ ਲੇਪਾਂਟੋ ਵਿੱਚ ਹੀ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਸਰਵੈਂਟਸ ਦਾ ਪਾਤਰ, ਕੈਪਟਨ ਵਿਏਡਮਾ, ਜੋ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੇ ਭਾਗ ਇੱਕ ਦੇ ਅਧਿਆਇ 39-41 ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਕਹਾਣੀ, ਬੰਦੀ ਦੀ ਕਹਾਣੀ, ਸੁਣਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਤੁਰਕਾਂ ਦੇ ਹੱਥੋਂ ਕੈਦੀ ਹੋ ਗਿਆ। ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੇ ਲੇਖਕ ਸਪੈਨਿਸ਼-ਤੁਰਕੀ ਟਕਰਾਅ ਦੇ ਫੌਜੀ ਥੀਏਟਰ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਦੇ ਸਨ ਅਤੇ 1573 ਵਿੱਚ ਟਿਊਨਿਸ ਉੱਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਅਤੇ 1574 ਵਿੱਚ ਲਾ ਗੋਲੇਟਾ ਦੇ ਕਿਲ੍ਹੇ ਨੂੰ ਛੁਡਾਉਣ ਦੀ ਅਸਫਲ ਮੁਹਿੰਮ ਦੋਵਾਂ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਲਿਆ ਸੀ। 1575 ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਸਪੇਨ ਵਾਪਸ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਸਰਵੈਂਟਸ ਨੂੰ ਮੁਸਲਿਮ ਕੋਰਸੇਅਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਫੜ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ, ਉਸਦੇ ਕਾਲਪਨਿਕ ਕਪਤਾਨ ਵਾਂਗ, ਉਸਨੂੰ ਅਲਜੀਅਰਜ਼ ਵਿੱਚ ਫਿਰੌਤੀ ਲਈ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸਨੂੰ ਪੰਜ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਕੈਦ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਛੁਡਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਕੈਪਟਨ ਵਿਏਡਮਾ "ਸਾਵੇਦਰਾ ਨਾਮ ਦੇ ਇੱਕ ਸਿਪਾਹੀ" ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਸਰਵੈਂਟਸ ਖੁਦ, ਜਿਸਦੇ ਕਾਰਨਾਮੇ "ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਕਿਰਪਾਵਾਂ ਨੂੰ ਮੇਰੀ ਆਪਣੀ ਕਹਾਣੀ ਨਾਲੋਂ ਕਿਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਮਨੋਰੰਜਨ ਅਤੇ ਹੈਰਾਨ ਕਰਨਗੇ।" ਉਸਦੀ ਫਿਰੌਤੀ ਨੇ ਉਸਦੇ ਪਰਿਵਾਰ 'ਤੇ ਵਿੱਤੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਰੱਖੀਆਂ ਜੋ ਸਰਵੈਂਟਸ ਨੂੰ ਸਾਲਾਂ ਤੱਕ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰੇਗੀ; ਉਸਦੀ ਫੌਜੀ ਸੇਵਾ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਜ਼ਖਮੀ ਹੱਥ ਦੇ ਬਦਲੇ ਸਰਕਾਰੀ ਸੁਬਸਿਡੀ ਲਈ ਉਸਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਹੁਣ ਸਰਵੈਂਟਸ ਨੇ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸਪੈਨਿਸ਼ ਉੱਦਮ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ। 1582 ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਫਿਰ 1590 ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਨੌਕਰੀਆਂ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ। ਉਸਨੂੰ ਦੋਵੇਂ ਵਾਰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਇਸ ਅਸਫਲ ਵਿਕਲਪ ਨੂੰ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਵਿੱਚ ਕੈਪਟਨ ਵਿਏਡਮਾ ਦੇ ਭਰਾ, ਜੱਜ ਦੇ ਚਿੱਤਰ ਵਿੱਚ ਨਾਟਕੀ ਰੂਪ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਮੈਕਸੀਕੋ ਸਿਟੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮੁਨਾਫ਼ੇ ਵਾਲਾ ਅਹੁਦਾ ਸੰਭਾਲਣ ਲਈ ਅਮਰੀਕਾ ਦੇ ਸਮੁੰਦਰੀ ਜਹਾਜ਼ਾਂ ਦੇ ਬੰਦਰਗਾਹ, ਸੇਵਿਲ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਭਾਗ ਇੱਕ ਵਿੱਚ ਹਰ ਕੋਈ ਸੇਵਿਲ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਕਰਦਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਨਾਵਲ ਭੂਗੋਲਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੈਡੀਟੇਰੀਅਨ ਵਿੱਚ ਫੌਜੀ ਸ਼ਾਨ ਦੀ ਭਾਲ ਨੂੰ ਐਟਲਾਂਟਿਕ ਪਾਰ ਸਿਰਫ਼ ਪੈਸਾ ਕਮਾਉਣ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਤੀਜਾ ਵਿਏਡਮਾ ਭੂਰਾ ਪੇਰੂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਮੀਰ ਬਸਤੀਵਾਦੀ ਵਪਾਰੀ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਤੁਰਜੀਹ ਨਾ ਮਿਲਣ ਦੀ ਆਪਣੀ ਅਸਮਰੱਥਾ ਦਾ ਗੁਣ ਬਣਾ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇ, ਯੁੱਧ ਦਾ ਅਨੁਭਵੀ ਸਰਵੈਂਟਸ ਆਪਣੀ ਗਲਪ ਵਿੱਚ ਸੰਕੇਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਘਰ ਰਹਿ ਕੇ ਇੱਕ ਸਨਮਾਨਯੋਗ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਲਾਭਦਾਇਕ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਦਹਾਕੇ ਦੌਰਾਨ ਸਰਵੈਂਟਸ ਨੇ ਇੱਕ ਨਾਟਕਕਾਰ ਵਜੋਂ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਅਜ਼ਮਾਇਆ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ 1584 ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਪ੍ਰਾਦਰੀ ਨਾਵਲ, ਗੈਲਾਟੀਆ, ਵੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ। ਉਸ ਸਾਲ ਸਰਵੈਂਟਸ, ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਇੱਕ ਨਾਜਾਇਜ਼ ਧੀ, ਇਜ਼ਾਬੇਲ ਦਾ ਪਿਤਾ ਸੀ, ਨੇ ਕੈਟਾਲੀਨਾ ਡੀ ਪਲਾਸੀਓਸ ਸਲਾਜ਼ਾਰ ਵੇਜ਼ਮੇਡੀਨੋ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕੀਤਾ, ਜਿਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਅੰਗੂਰੀ ਬਾਗ਼ ਅਤੇ ਇੱਕ ਬਾਗ਼, ਮਧੂ-ਮੱਖੀਆਂ ਦੇ ਛੱਤੇ, ਪੈਂਤਾਲੀ ਮੁਰਗੀਆਂ ਅਤੇ ਇੱਕ ਕੁੱਕੜ ਦਾ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਦਾਜ ਦਿੱਤਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੋਈ ਬੱਚੇ ਨਹੀਂ ਹੋਣੇ ਸੁਨ, ਪਰ ਇੱਕ ਸਾਲ ਬਾਅਦ ਉਸਦੇ ਪਿਤਾ ਦੀ ਮੌਤ ਨੇ ਸਰਵੈਂਟਸ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਭੈਣਾਂ ਅਤੇ ਇੱਕ ਭਤੀਜੀ ਲੁਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ। ਲਾਭਦਾਇਕ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਦੀ ਭਾਲ ਵਿੱਚ, ਸਰਵੈਂਟਸ, 1587 ਵਿੱਚ, ਅਜਿੱਤ ਆਰਮਾਡਾ ਦੇ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਉਹ ਇਸਦੇ ਮਾਮੂਲੀ ਨੁਕਸਾਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਬਣ ਗਿਆ। ਉਸਨੇ ਆਰਮਾਡਾ ਲਈ ਫੰਡ ਅਤੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਇਕੱਠੇ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਟੈਕਸ-

ਕੁਲੈਕਟਰ, ਕਾਮਸਰੀ ਵਜੋਂ ਨੌਕਰੀ ਕੀਤੀ। ਇਸ ਨਾਲ ਉਹ ਅਗਲੇ ਦਸ ਸਾਲਾਂ ਤੱਕ ਚੱਲੇ ਵਿੱਤੀ ਦੁਰਘਟਨਾਵਾਂ ਅਤੇ ਵਿਵਾਦਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਲੜੀ ਵਿੱਚ ਫਸ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਦੋ ਮੌਕਿਆਂ 'ਤੇ ਜੇਲ੍ਹ ਜਾਣਾ ਪਿਆ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ 1597 ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦਾ ਸਮਾਂ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੌਰਾਨ, ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੇ ਭਾਗ ਇੱਕ ਦੀ ਪ੍ਰਸਤਾਵਨਾ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਮਹਾਨ ਨਾਵਲ ਦੇ ਕੀਟਾਣੂ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ।

ਜਦੋਂ ਇਹ 1605 ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਹੋਇਆ, ਤਾਂ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਇੱਕ ਤੁਰੰਤ ਅਤੇ ਵੱਡੀ ਸਫਲਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਹਾਲਾਂਕਿ ਸਰਵੈਂਟਸ ਦੀ ਨਾਜ਼ੁਕ ਆਰਥਿਕ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਅਤੇ ਮਾਮੂਲੀ ਸੁਧਾਰ ਹੋਇਆ, ਉਹ ਤੀਬਰ ਸਾਹਿਤਕ ਸਿਰਜਣਾ ਦੇ ਦੌਰ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਇਆ। ਉਸਨੇ 1613 ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਬਾਰਾਂ ਉਦਾਹਰਣੀ ਨਾਵਲ, 1614 ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਕਵਿਤਾ, ਦ ਵੌਏਜ ਟੂ ਪਾਰਨਾਸਸ, ਅਤੇ 1615 ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਅੱਠ ਨਾਟਕ ਅਤੇ ਅੱਠ ਅੰਤਰਾਲ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ। ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਉਹ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੇ ਦੂਜੇ ਭਾਗ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਭਾਗ ਇੱਕ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੇ ਇਤਾਲਵੀ ਕਵੀ ਲੁਡੋਵਿਕੋ ਅਰੀਓਸਟੋ ਦੇ ਸ਼ਾਹੀ ਮਹਾਂਕਾਵਿ, ਓਰਲੈਂਡੋ ਫੁਰੀਓਸੋ ਦੀ ਇੱਕ ਆਇਤ ਨੂੰ ਅਣਜਾਣੇ ਵਿੱਚ ਸਮਾਪਤੀ ਐਪੀਗ੍ਰਾਫ ਵਜੋਂ ਰੱਖਿਆ ਸੀ: "Forse altri canterá con miglior plettro" ("ਸ਼ਾਇਦ ਕੋਈ ਹੋਰ ਇੱਕ ਬਿਹਤਰ ਪਲੇਕਟ੍ਰਮ [ਭਾਵ, ਪ੍ਰੇਰਨਾ]" ਨਾਲ ਗਾਏਗਾ)। ਇਹ ਅਰੀਓਸਟੋ ਦਾ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕਿਰਦਾਰਾਂ ਐਂਜਲਿਕਾ ਅਤੇ ਮੇਡੋਰੋ ਬਾਰੇ ਲਿਖਣ ਲਈ ਵਿਅੰਗਾਤਮਕ ਸੱਦਾ ਸੀ; ਵਿਅੰਗਾਤਮਕ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਪਾਤਰਾਂ ਬਾਰੇ ਲਿਖਣ ਲਈ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਵਿਆਹ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ਹਾਲ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਫਿਰ ਵੀ, ਅਰੀਓਸਟੋ ਦੇ ਗਲਪ ਦੇ ਪੰਜ ਸੰਕਲਪ, ਤਿੰਨ ਇਤਾਲਵੀ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਦੋ ਸਪੈਨਿਸ਼ ਵਿੱਚ, ਸਰਵੈਂਟਸ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਉਸਨੇ ਮੁਸੀਬਤ ਮੰਗੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ: 1614 ਵਿੱਚ, ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦਾ ਦੂਜਾ ਭਾਗ ਇੱਕ ਉਪਨਾਮ ਅਲੋਂਸੋ ਡੀ ਐਵੇਲੇਨੇਡਾ ਦੁਆਰਾ ਛਾਪਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਸੈੱਟ 'ਤੇ ਅਪਮਾਨ ਜੋੜਦੇ ਹੋਏ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਸਰਵੈਂਟਸ ਦਾ ਇੱਕ ਬੇਤੁਕਾ ਪੋਰਟਰੇਟ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਅਪਾਹਜ ਹੱਥ ਦਾ ਮਜ਼ਾਕ ਉਡਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਇਹ ਨਕਲੀ ਸੰਸਕਰਣ ਉਸ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਿਆ, ਤਾਂ ਸਰਵੈਂਟਸ ਆਪਣੇ ਦੂਜੇ ਭਾਗ ਦੇ ਅਧਿਆਇ 59 ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਜਾਪਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਜਲਦੀ ਹੀ ਨਾਵਲ ਦੀ ਦੂਜੀ ਕਿਸ਼ਤ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਿਰੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਾਇਆ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਐਵੇਲੇਨੇਡਾ ਦੇ ਘਟੀਆ ਸਾਹਿਤਕ ਕੰਮ 'ਤੇ ਇੱਕ ਵਿਅੰਗ ਗਲਪ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। (ਅਵੇਲੇਨੇਡਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਧਿਆਇ 59 ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪਾਤਰ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਨੇ ਸਾਂਚੋ ਪੰਚੋ ਦੀ ਪਤਨੀ ਦਾ ਨਾਮ ਜੁਆਨਾ ਤੋਂ ਬਦਲ ਕੇ ਮਾਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ; ਇਸ ਅਸੰਗਤਤਾ ਦਾ ਮਜ਼ਾਕ ਉਡਾਉਣ ਲਈ, ਸਰਵੈਂਟਸ ਖੁਦ ਵਾਪਸ ਗਿਆ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਭਾਗ ਦੇ ਵਿੱਚ ਜੁਆਨਾ ਦਾ ਨਾਮ ਬਦਲ ਕੇ ਟੇਰੇਸਾ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ।) 1615 ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ, ਸਰਵੈਂਟਸ ਦੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੇ ਦੂਜੇ ਭਾਗ ਨੂੰ ਫਿਰ ਬਹੁਤ ਸਫਲਤਾ ਮਿਲੀ, ਅਤੇ 1617 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੋਵੇਂ ਭਾਗ ਇਕੱਠੇ ਇੱਕ ਕਿਤਾਬ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਹੋਏ। ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਦੇ ਆਖਰੀ ਸਾਲ ਵਿੱਚ, ਸਰਵੈਂਟਸ ਨੇ ਗਦ ਰੋਮਾਂਸ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਜਿਸ 'ਤੇ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਸਾਹਿਤਕ ਕਲਾਕਾਰ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀਆਂ ਉਮੀਦਾਂ ਲਗਾਈਆਂ ਸਨ, "ਦ ਟ੍ਰਾਇਲਜ਼ ਆਫ਼ ਪਰਸਾਈਲਜ਼ ਐਂਡ ਸਿਗਿਸਮੰਡਾ", ਜੋ 1616 ਵਿੱਚ ਮਰਨ ਉਪਰੰਤ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਹੋਈ ਸੀ। ਸਰਵੈਂਟਸ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਮਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ "ਪ੍ਰੋਲੋਗ ਟੂ ਦ ਪਰਸਾਈਲਜ਼" ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਜੀਵਨ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਕ ਪਾਠਕਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਭਾਵੁਕ, ਵਿਅੰਗਮਈ ਅਲਵਿਦਾ ਲਿਖੀ: "ਆਦੀਓਸ, ਮਜ਼ਾਕ, ਆਦੀਓਸ ਵਿਟ, ਆਦੀਓਸ ਖੁਸ਼ ਦੋਸਤ; ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਮਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਜਲਦੀ ਹੀ ਮਿਲਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਅਗਲੇ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਖੁਸ਼।" ਉਸਦੀ ਮੌਤ 23 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1616 ਨੂੰ ਹੋਈ, ਉਸੇ ਤਾਰੀਖ਼ ਨੂੰ (ਜੇਕਰ ਕੁਝ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਤਰਾਲ 'ਤੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਪੈਨਿਸ਼ ਅਤੇ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਕੈਲੰਡਰ ਵੱਖੋ-ਵੱਖਰੇ ਸਨ) ਉਸਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹਾਨ ਸਮਕਾਲੀ, ਵਿਲੀਅਮ ਸ਼ੇਕਸਪੀਅਰ ਦੀ ਮੌਤ ਦੇ ਦਿਨ ਹੋਈ।

ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੇ ਭਾਗ ਦੋ ਦੇ ਅੰਤਮ ਵਾਕ ਵਿੱਚ, ਇਸਦਾ ਲੇਖਕ ਪੂਰੇ ਨਾਵਲ 'ਤੇ ਨਜ਼ਰ ਮਾਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਐਲਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ "ਮੇਰੀ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਇੱਛਾ ਮਨੁੱਖਤਾ ਵਿੱਚ ਬਹਾਦਰੀ ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਵਿੱਚ ਝੂਠੀਆਂ ਅਤੇ ਬੇਤੁਕੀ ਕਹਾਣੀਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਨਫ਼ਰਤ ਪੈਦਾ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਹਿੱਲ ਰਹੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਢਹਿ ਰਹੀਆਂ ਹਨ, ਮੇਰੇ ਸੱਚੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੇ ਧੰਨਵਾਦ ਲਈ।" ਬਹਾਦਰੀ ਦੀਆਂ ਕਲਪਨਾਵਾਂ ਨੇ ਸੋਲ੍ਹਵੀਂ ਸਦੀ ਦੇ ਪਾਠਕਾਂ ਨੂੰ

ਖੁਸ਼ ਕੀਤਾ। ਬਹਾਦਰੀ ਦੇ ਰੋਮਾਂਸ ਦਾ ਪ੍ਰਚਲਨ 1450 ਦੇ ਆਸਪਾਸ ਪ੍ਰਿੰਟਿੰਗ ਪ੍ਰੈਸ ਦੀ ਕਾਢ ਨਾਲ ਫ਼ਟ ਗਿਆ ਅਤੇ ਅਗਲੀ ਡੇਢ ਸਦੀ ਲਈ, ਉਹ ਪੁੱਛਮ ਨੂੰ ਇਸਦਾ ਪਹਿਲਾ ਧਰਮ ਨਿਰਪੱਖ, ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਪੜ੍ਹਨ ਵਾਲਾ ਵਿਸ਼ਾ ਅਤੇ ਜਨਤਕ ਮਨੋਰੰਜਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਗੇ। ਅਰੀਓਸਟੋ ਦਾ ਓਰਲੈਂਡੋ ਫ਼ੁਰੀਓਸੋ, ਜੋ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ 1516 ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਨਾ ਸਿਰਫ ਪਹਿਲਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਿਕਣ ਵਾਲਾ ਸੀ - ਇਹ 1540 ਅਤੇ 1580 ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ 113 ਐਡੀਸ਼ਨਾਂ ਰਾਹੀਂ ਇਕੱਲੇ ਇਟਲੀ ਵਿੱਚ ਗਿਆ - ਸਗੋਂ ਇੱਕ ਸਾਹਿਤਕ ਮਾਸਟਰਪੀਸ ਵੀ ਸੀ। ਸਰਵੈਂਟਸ ਨੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੇ ਕਈ ਐਪੀਸੋਡ ਅਰੀਓਸਟੋ ਦੀ ਕਵਿਤਾ ਤੋਂ ਲਏ, ਨਾਲ ਹੀ ਇਸਦੇ ਗੁੰਝਲਦਾਰ ਬੁਣਾਈ ਨੂੰ ਇੱਕੋ ਸਮੇਂ ਦੇ ਪਲਾਟ ਧਾਗੇ ਅਤੇ ਇਨਸੈਟ ਕਹਾਣੀਆਂ ਤੋਂ ਵੀ ਲਿਆ। ਓਰਲੈਂਡੋ ਫ਼ੁਰੀਓਸੋ ਨੇ ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਬਦਲੇ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਰੋਮਾਂਸ ਲਈ ਇੱਕ ਗੁੱਸਾ ਪੈਦਾ ਕੀਤਾ। ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਕਾਂ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨ ਵਾਲੇ ਜਨਤਾ ਲਈ ਛਾਪਣ ਲਈ ਜਲਦੀ ਨਾਲ ਛਾਪਿਆ ਜੋ ਨਵੇਂ ਮਨੋਰੰਜਨ ਲਈ ਉਤਸੁਕ ਸਨ, ਜੋ ਹੁਣ ਪ੍ਰੈਸ ਦੁਆਰਾ ਭਰਪੂਰ ਅਤੇ ਕਿਫਾਇਤੀ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਮਾਸਟਰਪੀਸ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਸਪੇਨ ਵਿੱਚ, ਗਾਰਸੀ ਰੋਡਰਿਗਜ਼ ਡੀ ਮੋਂਟਾਲਵੋ ਨੇ 1508 ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਪੰਦਰਵੀਂ ਸਦੀ ਦੇ ਇੱਕ ਪੁਰਾਣੇ ਗਦ ਰੋਮਾਂਸ ਨੂੰ ਅਮਾਦੀਸ ਆਫ਼ ਗੌਲ ਵਿੱਚ ਸੋਧਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਸਮਾਨ ਛਪਾਈ ਵਿੱਚ ਤੇਜ਼ੀ ਆਈ: ਲੱਗਭਗ ਪੰਜਾਹ ਹੋਰ ਰੋਮਾਂਸ ਇੰਨੇ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਏ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੀ ਲਾਇਬ੍ਰੇਰੀ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਇਨਕੁਵੀਜ਼ੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਸਿਰਲੇਖ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਾਂ। ਅਮਾਦੀਸ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਈਟਾਂ ਵਿਚੋਂ ਇਕ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨਕਲ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਅਧਿਆਇ 26 ਵਿੱਚ, ਨਾਵਲ ਦੇ ਭਾਗ ਇਕ ਦੇ ਬਵੰਜਾ ਅਧਿਆਵਾਂ ਦੇ ਮੱਧ ਵਿਚ, ਪਾਗਲ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੂੰ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਦੇ ਆਪਣੇ ਪਿਆਰ ਲਈ ਕਿਵੇਂ ਪਾਗਲ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਉਸਦੀ ਬੇਮਿਸਾਲ ਔਰਤ-ਪ੍ਰੇਮ ਜੋ ਇੱਕ ਕਿਸਾਨ ਔਰਤ, ਐਲ ਟੋਬੋਸੋ ਪਿੰਡ ਦੀ ਇੱਕ ਐਲਡੋਂਜ਼ਾ ਲੋਰੇਂਜ਼ੋ ਦਾ ਇੱਕ ਆਦਰਸ਼ ਰੂਪ ਹੈ। ਕੀ ਉਸਨੂੰ ਅਮਾਦੀਸ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਅਰੀਓਸਟੋ ਦੇ ਓਰਲੈਂਡੋ (ਜੋ ਓਰਲੈਂਡੋ ਫ਼ੁਰੀਓਸੋ ਦੇ ਬਿਲਕੁਲ ਵਿਚਕਾਰ ਪਾਗਲ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ? ਅਮਾਦੀਸ ਦੇ ਮਾਡਲ ਨੂੰ ਢਾਲਣ ਦਾ ਉਸਦਾ ਫ਼ੈਸਲਾ, ਜੋ ਪਛਤਾਵਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਬੇਲਟੇਨੇਬ੍ਰੋਸ ਦੇ ਭੇਸ ਵਿੱਚ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦੀ ਮਾਲੰਕਣ ਓਰੀਆਨਾ ਕਦੇ ਵੀ ਗ਼ਲਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਬੇਇੱਜ਼ਤੀ ਨਾਲ ਰੱਦ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਨਾ ਕਿ ਓਰਲੈਂਡੋ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਜੋ ਆਪਣੀ ਪਿਆਰੀ ਐਂਜਲਿਕਾ 'ਤੇ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕਰਨ 'ਤੇ ਉਸਨੂੰ ਧੋਖਾ ਦੇਣ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਹਾਸੋਹੀਣੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਗੰਭੀਰ ਨੈਤਿਕ ਨੋਟ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਦੀ ਪੂਜਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਆਪਣੀ ਦਿੱਖ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਿਆਣਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਈਰਖਾਲੂ ਪ੍ਰੇਮੀਆਂ - ਰਿਸੋਸਟੋਮੋ, ਕਾਰਡੇਨੀਓ ਅਤੇ ਯੂਜੇਨੀਓ - ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਿਆਣਾ - ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਉਹ ਆਪਣੇ ਸਾਹਸ ਵਿਚ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋ ਔਰਤਾਂ - ਮਾਰਸੇਲਾ, ਲੂਸੀਂਡਾ ਅਤੇ ਲਿਏਂਡਰਾ - ਬਾਰੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕਰਨ ਲਈ ਬਹੁਤ ਤਿਆਰ ਹਨ - ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਪਿਆਰ ਕਰਨ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਕਵਿਤਾ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਹੋਰ ਵੀ ਜ਼ਿਆਦਾ, ਗੱਦ ਵਿੱਚ ਲਿਖੇ ਗਏ ਸ਼ਾਹੀ ਰੋਮਾਂਸ ਵਿੱਚ ਨਾਈਟਲੀ ਬਹਾਦਰੀ ਦੇ ਅਸੰਭਵ ਕੰਮ ਸਨ; ਕੀਮਤੀ, ਗੁੰਝਲਦਾਰ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਵਰਣਿਤ ਪ੍ਰੇਮ ਕਹਾਣੀਆਂ; ਰਾਖਸ਼ ਅਤੇ ਦੈਂਤ; ਝੀਲਾਂ ਦੇ ਤਲ 'ਤੇ ਜਾਦੂਈ ਮਹਿਲ। ਉਹ ਭਾਵੇਂ ਕਿੰਨੇ ਵੀ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਕਿਉਂ ਨਾ ਹੋਣ, ਉਹ ਅਕਸਰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਤਿਹਾਸ ਜਾਂ ਇਤਹਾਸ ਵਜੋਂ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦਿੰਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਸਨ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਪੁਰਾਣੀ ਹੱਥ-ਲਿਖਤ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹਨ ਜਾਂ ਇੱਕ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਜੀਭ ਤੋਂ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਸਰਵੈਂਟਸ ਇਸ ਸਾਹਿਤਕ ਖੇਡ ਨੂੰ ਪੈਰੋਡੀ ਵਿਚ ਇਕ ਕਦਮ ਅਗੇ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਲੇਖਕਤਾ 'ਤੇ ਸਵੈ-ਚੇਤੰਨ ਪ੍ਰਤੀਬਿੰਬਾਂ ਵਿਚ ਹੋਰ ਵੀ ਅਗੇ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਭਾਗ ਇੱਕ ਦੇ ਅਧਿਆਇ 9 ਵਿਚ, ਬ੍ਰਿਤਾਂਤਕਾਰ ਲਿਖਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਟੋਲੇਡੋ ਦੇ ਬਾਜ਼ਾਰ ਵਿਚ ਇੱਕ ਹੱਥ-ਲਿਖਤ, ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਡੇ ਲਾ ਮੰਚਾ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ, ਸਾਈਡ ਹੈਮੇਟ ਬੇਨੇਂਗੇਲੀ, ਅਰਬ ਇਤਿਹਾਸਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਰਚਿਤ, ਲੱਭਿਆ, ਜੋ ਕਿ ਸੁਵਿਧਾਜਨਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਗੁਮਨਾਮ ਪਹਿਲੇ ਲੇਖਕ ਦਾ ਕੰਮ ਜਿਸਦਾ ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਪਾਲਣ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਟੁੱਟ ਗਿਆ ਸੀ। ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਗੁੰਝਲਦਾਰ ਬਣਾਉਣ ਲਈ, ਇੱਕ ਸੰਭਾਵੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਝੂਠ ਬੋਲਣ ਵਾਲੇ ਅਰਬ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਨਵੀਂ ਹੱਥ-ਲਿਖਤ ਦਾ ਸਪੇਨਿਸ਼ ਵਿਚ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਭਰੋਸੇਮੰਦ ਮੂਰ

ਦੁਆਰਾ ਅਨੁਵਾਦ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਜੇ ਕਿਤਾਬ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰੇਗਾ। ਬੱਸ ਕੌਣ ਲਿਖ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਕਹਾਣੀਕਾਰ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਵਿੱਚ ਕਿਸਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣਦੇ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਇਸ ਨਾਲ਼ ਕਹਾਣੀ ਵਿੱਚ ਸਾਡੇ "ਵਿਸ਼ਵਾਸ" ਵਿੱਚ ਕੀ ਫ਼ਰਕ ਪੈਂਦਾ ਹੈ?

ਸ਼ਾਹੀ ਰੋਮਾਂਸ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਅਸ਼ਲੀਲ ਰੂਪ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੀਆਂ ਕਾਮਿਕ ਕਿਤਾਬਾਂ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਹ ਅਜੇ ਵੀ ਵਰਤਮਾਨ ਵਿੱਚ ਕਾਮਿਕ ਕਿਤਾਬਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਹਨ: ਤਲਵਾਰ ਅਤੇ ਜਾਦੂ-ਟੂਣੇ ਦੀਆਂ ਕਹਾਣੀਆਂ ਵਿੱਚ ਜਾਂ - ਥੋੜ੍ਹੇ ਜਿਹੇ ਭੇਸ ਵਿੱਚ - ਸੁਪਰਹੀਰੋਜ਼ ਵਿੱਚ, ਸਟਾਰ ਵਾਰਜ਼ ਫ਼ਿਲਮਾਂ ਵਿੱਚ, ਅਤੇ ਵੀਡੀਓ ਗੇਮਾਂ ਵਿੱਚ। ਅਸਲ ਜੀਵਨ ਦੀਆਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਤੋਂ ਆਪਣੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਵਿੱਚ ਉਹ ਆਪਣੇ ਪਾਠਕਾਂ ਲਈ ਭੁੱਜਣ ਦੇ ਮਨੋਰੰਜਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਲਪਨਾਤਮਕ ਆਜ਼ਾਦੀ ਅਤੇ ਭੁੱਜਣਵਾਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਹਾਣੀਆਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਬਿੰਬਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਆਪਣੇ ਨਾਇਕਾਂ ਦੇ ਖ਼ਤਰਿਆਂ ਅਤੇ ਕੈਦ ਤੋਂ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਭੁੱਜਣ ਦੀਆਂ ਕਹਾਣੀਆਂ ਦੱਸਦੇ ਹਨ। ਸਰਵੈਂਟਸ ਅਲਜੀਅਰਜ਼ ਵਿੱਚ ਗੁਲਾਮੀ ਤੋਂ ਬਚਣ ਦੀ ਕੈਦੀ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਵਿੱਚ ਅਜ਼ਿਹੀਆਂ ਕਹਾਣੀਆਂ ਦਾ ਇੱਕ ਅਸਲ-ਜੀਵਨ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਪ੍ਰੌਖ ਤੋਂ, ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ, ਆਪਣੀ ਥਕਾਵਟ ਵਾਲੀ ਪੇਂਡੂ ਹੋਂਦ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਪੜ੍ਹਨ ਦੀਆਂ ਸ਼ੂਰਵਾਦੀ ਕਲਪਨਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਮੁਕਤ ਹੋ ਕੇ, ਵਾਰ-ਵਾਰ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਆਜ਼ਾਦ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਭਾਗ ਇੱਕ, ਅਧਿਆਇ 49 ਵਿੱਚ, ਉਹ ਖੁਦ "ਮੋਹਿਤ" ਅਤੇ ਬੇਸਹਾਰਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਧਿਆਇ 22 ਵਿੱਚ ਗੈਲੀ ਗੁਲਾਮਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਸਮੂਹ ਨੂੰ ਆਜ਼ਾਦ ਕਰਨ ਲਈ ਰਾਜੇ ਦੇ ਨਿਆਂ ਦੇ ਪਿੰਜਰੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕੈਦੀ। ਭਾਗ ਦੋ ਵਿੱਚ ਉਸਦਾ ਪਿੰਜਰਾ ਇੱਕ ਸੁਨਹਿਰੀ ਹੈ, ਇੱਕ ਜ਼ਾਲਮ ਡਿਊਕ ਅਤੇ ਡਚੇਸ ਦਾ ਮਹਿਲ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮਨੋਰੰਜਨ ਲਈ ਆਪਣੇ ਮਹਿਮਾਨ ਵਜੋਂ ਰੱਖਦੇ ਹਨ; ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਅਧਿਆਇ 58 ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਨਾਲ ਆਜ਼ਾਦੀ ਅਤੇ ਬੰਦੀ ਦੇ ਵਿਰੋਧੀ ਚੰਗੇ ਅਤੇ ਬੁਰੇ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਛੱਡ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਵਿੱਚ ਹਰ ਕਿਸੇ ਨੇ ਬਹਾਦਰੀ ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਪੜ੍ਹੀਆਂ ਹਨ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਸੁਣਾਈਆਂ ਹਨ: ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੇ ਪਿੰਡ ਦਾ ਪੁਜਾਰੀ ਅਤੇ ਨਾਈ; ਲੁਸਕਿੰਡਾ, ਜੋ ਗੌਲ ਦੇ ਅਮਾਦੀਸ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਵਿੱਚ ਕਾਰਡੇਨੀਓ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਪ੍ਰੇਮ ਪੱਤਰ ਭੇਜਦੀ ਹੈ; ਡੋਰੋਟੀਆ, ਜੋ ਕਿਤਾਬਾਂ ਦੀਆਂ ਨਾਇਕਾਵਾਂ ਦੀ ਨਕਲ ਕਰਨਾ ਜਾਣਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਰਾਜਕੁਮਾਰੀ ਮਿਕੋਮੀਕੋਨਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਹੁੰਦੀ ਹੈ; ਸਰਾਏ ਦੀ ਮਾਲਕਣ ਜੋ ਵਾਢੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਚੁੱਲ੍ਹੇ ਕੋਲ ਇਕੱਠੇ ਹੋਣ 'ਤੇ ਕਿਤਾਬਾਂ ਸੁਣਨ ਦਾ ਅਨੰਦ ਲੈਂਦੀ ਹੈ; ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਨੀਵੀਂ ਰਸੋਈ ਦੀ ਨੌਕਰਾਣੀ, ਮੈਰੀਟੋਰਨਸ, ਜੋ ਰੋਮਾਂਟਿਕ ਬਿੱਟਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਨਾ ਪਸੰਦ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਸਰਾਏ ਦੀ ਮਾਲਕਣ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੱਚੀਆਂ ਕਹਾਣੀਆਂ ਲਈ ਵੀ ਲੈਂਦੀ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ: ਉਸਦੇ ਲਈ, ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਅਤੇ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਪੁਰਤਗਾਲੀ ਸਿਪਾਹੀ ਲਈ, ਛਾਪੀ ਗਈ ਕੋਈ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਝੂਠ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਸ਼ਾਹੀ ਲਾਇਸੈਂਸ ਨਾਲ ਛਾਪੀ ਗਈ ਕੋਈ ਵੀ ਚੀਜ਼। ਨਾਵਲ ਦੇ ਪੁਜਾਰੀ ਅਤੇ ਟੋਲੇਡੋ ਦੇ ਕੈਨਨ ਨੂੰ ਇਸ ਵਿਸ਼ਵਾਸਘਾਤ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨ ਵੇਲੇ ਜੋ ਚਿੰਤਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਸਾਡੇ ਆਪਣੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਸਮਾਜਿਕ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਐਲਵਿਸ ਦੇ ਨਵੀਨਤਮ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣਾਂ ਜਾਂ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਕੈਨੇਡੀ ਦੀ ਹੱਤਿਆ ਦੇ ਓਲੀਵਰ ਸਟੋਨ ਦੇ ਆਪਣੇ ਸੰਸਕਰਣ ਵਰਗੀਆਂ ਫ਼ਿਲਮਾਂ ਬਾਰੇ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਚਿੰਤਾ ਵਰਗੀ ਹੈ। ਦੋਵੇਂ ਪ੍ਰਿੰਟਿੰਗ ਪ੍ਰੈਸ ਦੀ ਨਵੀਂ ਕਾਢ ਨਾਲ ਉਭਰੇ ਮਾਸ ਮੀਡੀਆ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ: ਇਹ ਧਾਰਨਾ ਕਿ ਦੇਖਣਾ—ਛਪਾਈ ਵਿੱਚ ਜਾਂ, ਅੱਜ, ਸਕ੍ਰੀਨ 'ਤੇ—ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਸ਼ਾਹੀ ਫ਼ਰਮਾਨਾਂ ਨੇ ਬਹਾਦਰੀ ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ—"ਅਮਾਦੀ ਅਤੇ ਉਸ ਵਰਗੀਆਂ ਹੋਰ"—ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਆਯਾਤ ਕਰਨ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀ ਲਗਾ ਦਿੱਤੀ, ਅਜਿਹਾ ਨਾ ਹੋਵੇ ਕਿ ਮੂਲ ਅਮਰੀਕੀ "ਇਨ੍ਹਾਂ ਕਹਾਣੀਆਂ ਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਅਤੇ ਸੰਤਾਂ ਦੀਆਂ ਰਚਨਾਵਾਂ ਵਰਗੀਆਂ ਸੱਚੀਂ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕਤਾ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀਆਂ ਲਿਖਤਾਂ ਨਾਲ ਉਲਝਾ ਦੇਣ।"[5] ਇਹਨਾਂ ਅਮਰੀਕੀ ਭਾਰਤੀ ਧਰਮ ਪਰਿਵਰਤਨ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਕਿਸਮ ਦੀ ਚਮਤਕਾਰੀ ਕਹਾਣੀ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ।

ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ, ਨਾਵਲ, ਅਤੇ ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ

ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਵਲਰੀ ਰੋਮਾਂਸ ਦੇ ਸ਼ਾਇਰਾਂ ਅਤੇ ਰਾਖਸ਼ਾਂ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸਕ ਹਕੀਕਤ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਅਸਲ ਮੁੱਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਨਾਵਲ ਦੇ ਅਸਲ ਅਤੇ ਕੇਂਦਰੀ ਮੁੱਦਿਆਂ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ: ਜੀਵਿਤ, ਮਨੁੱਖੀ ਅਨੁਭਵ ਨੂੰ ਵਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸਾਹਿਤਕ ਅਤੇ ਕਲਪਨਾਤਮਕ ਨਿਰਮਾਣਾਂ ਤੋਂ ਵੱਖ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਉਹ ਦ੍ਰਿੜ ਪਕੜ ਜੋ ਉਹ ਨਿਰਮਾਣ ਮਨੁੱਖੀ ਧਾਰਨਾਵਾਂ ਅਤੇ ਇੱਛਾਵਾਂ ਨੂੰ ਆਕਾਰ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਦੇ ਹਨ। ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਕੋਲ ਸਾਹਿਤ ਦੇ ਕਾਲਪਨਿਕ ਪਹਿਲੂਆਂ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਫ਼ੀ ਸੂਝਵਾਨ ਸਮਝ ਹੈ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਇੰਨਾ ਮੋਹਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਭਾਗ ਇੱਕ ਦੇ ਅਧਿਆਇ 25 ਵਿੱਚ, ਉਹ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਪ੍ਰਤੀ ਆਪਣੀ ਸ਼ਰਧਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪੁੱਛਦਾ ਹੈ, "ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਰ ਇੱਕ ਅਮਰੇਲਿਸ, ਫਿਲਿਸ, ਸਿਲਵੀਆ, ਡਾਇਨਾ, ਗਲਾਟੀਆ ਜਾਂ ਫਿਲਿਡਾ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਸਾਰੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ, ਗਾਥਾਵਾਂ, ਨਾਈ ਦੀਆਂ ਦੁਕਾਨਾਂ ਅਤੇ ਥੀਏਟਰ ਭਰੇ ਹੋਏ ਹਨ, ਸੱਚਮੁੱਚ ਇੱਕ ਮਾਸ-ਅਤੇ-ਲਹੂ ਔਰਤ ਅਤੇ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਮਾਲਕਣ ਸੀ ਜੋ ਉਸਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਗਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਗਾਉਂਦਾ ਹੈ? ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ। ਉਹ ਸਿਰਫ ਦਿਖਾਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਅਸਲੀ ਹਨ ਤਾਂ ਜੋ ਲੋਕ ਸੋਚਣ ਕਿ ਉਹ ਪਿਆਰ ਵਿੱਚ ਹਨ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਪਿਆਰ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਮਰਦਾਨਾ ਸਮਝਣਗੇ।" ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਲਈ ਆਪਣੇ ਸ਼ੁੱਧ ਕਾਲਪਨਿਕ ਪਿਆਰ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਔਰਤ ਹੋਣ ਦਾ ਆਦਰਸ਼ ਹੈ, ਜਿਸਦੇ ਪਿੱਛੇ ਅਸਲ ਐਲਡੋਂਜ਼ਾ ਲੋਰੇਂਜ਼ੋ ਗਾਇਬ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਸੇ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਈਟਾਂ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਉਹ ਨਕਲ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਹੋਮਰ ਅਤੇ ਵਰਜਿਲ ਦੇ ਨਾਇਕਾਂ ਵਾਂਗ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ "ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਸਨ, ਸਗੋਂ ਉਵੇਂ ਹੀ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਗੁਣ ਭਵਿੱਖ ਦੇ ਯੁੱਗਾਂ ਲਈ ਉਦਾਹਰਣ ਬਣੇ ਰਹਿਣ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਮਾਦੀਸ ਉੱਤਰੀ ਤਾਰਾ, ਸਵੇਰ ਦਾ ਤਾਰਾ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਬਹਾਦਰ, ਮੋਹਿਤ ਨਾਈਟਾਂ ਲਈ ਸੂਰਜ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਸਦੀ ਸਾਨੂੰ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਨਕਲ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜੋ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਬਹਾਦਰੀ ਦੇ ਝੰਡੇ ਹੇਠ ਲੜਾਈ ਕਰਦੇ ਹਨ।" ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਆਪਣੇ ਅਰਸਤੂ ਦੇ ਕਾਵਿ-ਵਿਗਿਆਨ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਵਿਤਾ ਇਤਿਹਾਸ ਤੋਂ ਵੱਖਰੀ ਹੈ ਅਤੇ ਵੇਰਵਿਆਂ ਦੀ ਬਜਾਏ ਵਿਸ਼ਵਵਿਆਪੀ ਦੇ ਚਿੱਤਰਣ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤੋਂ ਉੱਤਮ ਹੈ। ਉਹ ਪੁਨਰਜਾਗਰਣ ਮਾਨਵਵਾਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਇੱਕ ਮਿਆਰੀ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਸੱਦਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ: ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਸਾਹਿਤਕ ਅਤੇ ਇਤਿਹਾਸਕ ਦੋਵੇਂ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਸ਼ਹੂਰ ਮਿਸਾਲੀ ਸ਼ਖਸੀਅਤਾਂ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਅਤੇ ਨਕਲ ਕਰਕੇ ਨੈਤਿਕ ਗੁਣ ਸਿੱਖਣਾ ਸੀ; ਇਸ ਲਈ ਅਧਿਆਇ 47 ਵਿੱਚ, ਟੈਲੇਡੋ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ "ਯੂਲਿਸਸ ਦੀਆਂ ਚਾਲਾਂ, ਏਨੀਅਸ ਦੀ ਧਾਰਮਿਕਤਾ, ਅਚਿਲਿਸ ਦੀ ਬਹਾਦਰੀ" ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਸਿਧਾਂਤ ਵਰਗੇ ਮਾਨਵਵਾਦੀਆਂ ਨੇ ਇਸ ਅਭਿਆਸ ਨੂੰ, ਜੋ ਕਿ ਕਲਾਸਿਕਾਂ ਲਈ ਢੁਕਵਾਂ ਹੈ, ਨੂੰ ਬਹਾਦਰੀ ਦੀਆਂ ਅਸ਼ਲੀਲ ਕਿਤਾਬਾਂ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਸੁਪਨਾ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ ਸੀ।[6] ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ, ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਰੁਕ-ਰੁਕ ਕੇ, ਤੱਥ ਅਤੇ ਕਲਪਨਾ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ ਨੂੰ ਜਾਣਨ ਲਈ ਜਾਪਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਉਹ ਅਮਾਦੀ ਦੇ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਕਾਰਨਾਮ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੇਸ਼ ਕਰਨਾ ਚੁਣਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਅਸਲ ਸਨ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਨਕਲ ਦੁਆਰਾ ਦੁਹਰਾਏ ਜਾ ਸਕਦੇ ਸਨ। ਉਹ ਨਾਵਲ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ, ਪੰਜਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਐਲਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਉਸਨੂੰ ਖੱਚਰ ਦੇ ਹੁੱਥੋਂ ਹਾਰ ਝੱਲਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸਦੇ ਗੁਆਂਢੀ ਪੇਡਰੋ ਅਲੋਂਸੋ ਦੁਆਰਾ ਉਸਦੇ ਪਿੰਡ ਵਾਪਸ ਜਾਣ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ: "ਮੈਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਕੌਣ ਹਾਂ... ਅਤੇ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਸਿਰਫ਼ ਉਹ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮੈਂ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਫਰਾਂਸ ਦੇ ਸਾਰੇ ਬਾਰਾਂ ਸਾਥੀ ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਸਾਰੇ ਨੌ ਯੋਗ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਸਮੂਹ ਵਜੋਂ ਜਾਂ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੁੱਲ ਕਾਰਨਾਮੇ ਮੇਰੇ ਆਪਣੇ ਦੁਆਰਾ ਪਛਾੜ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣਗੇ।"

ਇਹ ਸਮਝਣਾ ਔਖਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਗ਼ਰੀਬ ਹਿਡਾਲਗੋ ਅਲੋਂਸੋ ਕੁਇਜਾਨੋ ਆਪਣਾ ਨਾਮ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਕਿਉਂ ਬਦਲਣ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਗਲਪਾਂ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਿਉਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸਨੇ ਪੜ੍ਹੀਆਂ ਹਨ। ਲਾ ਮੰਚਾ ਦੇ ਸੁੱਕੇ, ਪਛੜੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀਆਂ ਜ਼ਮੀਨਾਂ

ਉਸਨੂੰ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਗੁਜ਼ਾਰਾ ਅਤੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹਨ - ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਲਾਇਬ੍ਰੇਰੀ ਖਰੀਦਣ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵੱਡੇ ਟੈਕਟ ਵੇਚ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਉਸਨੂੰ ਕਲਪਨਾਤਮਕ ਗੁਜ਼ਾਰਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਪੰਜਾਹ ਸਾਲ ਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਣਵਿਆਹਿਆ ਹੈ। ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਆਧੁਨਿਕ ਮਾਪਦੰਡਾਂ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਹ ਇੱਕ ਬੁੱਢਾ ਆਦਮੀ ਹੈ - ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਉਸਦਾ ਦਿਮਾਗ ਉਸਦੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਤੋਂ ਸੁੱਕ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਸਿਰਫ ਉਸਦੇ ਬਾਕੀ ਪਤਲੇ, ਬੁਧੀਮਾਨ ਸਰੀਰ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਦੁਨੀਆ ਦੇ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਵਕੋਸ਼ਿਕ ਗਿਆਨ ਨੂੰ ਤੋਤਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਸੁਣਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਹੈਰਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੰਨੀ ਚੰਗੀ ਸਮਝ ਨੂੰ ਪਾਗਲਪਨ ਨਾਲ ਕਿਵੇਂ ਮਿਲਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਸਾਰਾ ਕਿਤਾਬੀ ਗਿਆਨ ਹੈ। ਜਿੰਨਾ ਬੇਉਪਜਾਊ ਭੂਮੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚੋਂ ਉਹ ਯਾਤਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਜੀਵਨ ਦੀ ਘਾਟ ਜਾਪਦਾ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਇਸ ਤੋਂ ਡਰਦਾ ਹੈ। ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਲਈ ਉਸਦਾ ਆਦਰਸ਼ ਪਿਆਰ ਇੱਕ ਸੈਂਸਰਿੰਗ ਯੰਤਰ ਹੈ। ਜ਼ਖਮੀ ਸੁਰਾਏ ਦੇ ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚ, ਭਾਗ ਇੱਕ ਦੇ ਅਧਿਆਇ 16 ਵਿੱਚ, ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ, ਨੀਚ ਕੁੜੀ ਮੈਰੀਟੋਰਨਸ ਨੂੰ, ਆਪਣੇ ਮੁਰਿਸ਼ ਖੰਜਰ ਵੱਲ ਹੱਥ ਫੇਰਦੇ ਹੋਏ, ਆਪਣੀਆਂ ਕਲਪਨਾਵਾਂ ਦੇ ਕਿਲ੍ਹੇ ਦੀ ਰਾਜਕੁਮਾਰੀ ਸਮਝਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਉਸਨੂੰ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਨਾਲ ਸੌਂ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ "ਏਲ ਟੋਬੋਸੋ ਦੀ ਬੇਮਿਸਾਲ ਡੁਲਸੀਨੀਆ, ਮੇਰੇ ਅੰਦਰੂਨੀ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੀ ਇਕਲੌਤੀ ਵਸਤੂ" ਪ੍ਰਤੀ ਸਹੁੰ ਚੁੱਕੀ ਹੈ। ਆਦਰਸ਼ ਔਰਤ ਅਸਲ ਔਰਤਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਦੂਰੀ 'ਤੇ ਰੱਖਦੀ ਹੈ, ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਅਸਲ ਔਰਤਾਂ ਵੀ ਜੋ ਉਸਦੀ ਕਲਪਨਾ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਬਦਲੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ। ਭਾਗ ਦੋ ਦੁਆਰਾ, ਜਿੱਥੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੀ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਿਆਰ ਤੋਂ ਪੀੜਤ ਅਲਟੀਸੀਡੋਰਾ ਦੁਆਰਾ ਹਮਲਾ ਕੀਤੀ ਜਾਪਦੀ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਸ਼ੱਕ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਉਸਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਕੋਈ ਜਿਨਸੀ ਅਨੁਭਵ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਪਰ ਉਸਦੇ ਭਾਵਨਾਤਮਕ ਦਮਨ ਦੇ ਉਲਟ, ਇੱਕ ਕਲਪਨਾਤਮਕ ਜੀਵਨ (ਇੱਕ ਅਸਾਧਾਰਨ ਅਮੀਰੀ, ਉਸਦੀ ਲਾਇਬ੍ਰੇਰੀ ਦੇ ਸ਼ਾਹੀ ਰੋਮਾਂਸ ਦੁਆਰਾ ਖੁਆਇਆ ਗਿਆ) ਹੈ ਜੋ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਲੈ ਲੈਂਦਾ ਹੈ।

ਇੱਕ ਪਾਸੇ, ਇਹ ਕਲਪਨਾਤਮਕ ਜੀਵਨ ਨਿਰੋਲ ਹੰਕਾਰ ਹੈ। ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਬੇਮਿਸਾਲ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਉਸਦੇ ਨਾਈਟ ਦੀ ਕੋਈ ਸਾਥੀ ਨਾ ਹੋਣ ਦੀ ਇੱਛਾ ਦਾ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਹੈ; ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਸਾਰੇ ਨਾਈਟਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਕਾਰਨਾਮੇ ਪਿਛਲੇ ਸਾਰੇ ਨਾਈਟਾਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਪਛਾੜ ਦੇਣਗੇ। ਇਹ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੀ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਈਟਾਂ ਨਾਲ ਦੁਸ਼ਮਣੀ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਬਾਰੇ ਉਸਨੇ ਪੜ੍ਹਿਆ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਵੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਰਾਹ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਨਾਈਟ ਦੂਜੇ ਨਾਈਟਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਆਪਣੀ ਬਹਾਦਰੀ ਸਾਬਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਭਾਗ ਇੱਕ ਦੇ ਅਧਿਆਇ 18 ਵਿੱਚ, ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਹੀ ਬਿਆਨਬਾਜ਼ੀ ਵਾਲੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦਿੰਦਾ ਹੈ: "ਲੜਾਈ ਵਿੱਚ ਜੇਤੂ ਹੋਣ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਦੁਸ਼ਮਣਾਂ ਉੱਤੇ ਜਿੱਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਕੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ? ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ।" ਉਹ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਲੜਾਈਆਂ ਅਤੇ ਝਗੜਿਆਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਉਹ ਅਸਲ ਸੱਟਾਂ ਵੀ ਪਹੁੰਚਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਨਾਵਲ ਦਾ ਹਾਸੋਹੀਣਾ ਸੰਜੋਗ ਉਸਨੂੰ ਭਾਗ ਇੱਕ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਮਾਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਇਸ ਲਈ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਸਰਵੈਂਟਸ ਭਾਗ ਇੱਕ ਵਿੱਚ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੇ ਪਾਗਲਪਨ ਦੇ ਹਮਲਾਵਰ, ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਸਮਾਜ-ਵਿਰੋਧੀ ਪਹਿਲੂ ਨੂੰ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਨਾਵਲ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਨਾਈਟਾਂ ਵਿੱਚੋਂ, ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਰੀਨਾਲਡੋਸ ਡੀ ਮੋਂਟਾਲਬਨ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਡਾਕੂ ਬੈਰਨ ਜੋ "ਆਪਣੇ ਕਿਲ੍ਹੇ ਤੋਂ ਭੱਜ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਲੁੱਟਦਾ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਉਹ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਦਾ ਸੀ।" ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਆਧੁਨਿਕ ਰਾਜ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਜਗੀਰੂ ਆਜ਼ਾਦੀ ਅਤੇ ਅਰਾਜਕਤਾ ਦੇ ਕਿਸੇ ਆਦਰਸ਼ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸੀ ਚਾਹੁੰਦਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਉਸ ਰਾਜ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਪਵਿੱਤਰ ਭਾਈਚਾਰਾ ਜੋ ਭਾਗ ਇੱਕ, ਅਧਿਆਇ 45 ਵਿੱਚ ਸੁਰਾਏ ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਹਾਈਵੇਮੈਨ ਮੰਨਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਹਮਲਾਵਰਤਾ, ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੇ ਭਰਮ ਡੌਨ

ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੇ ਭਾਗ ਦੇ ਵਿੱਚ ਵੱਡੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਅਲੋਪ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਇੱਥੇ ਦੇ ਕਿਸ਼ਤਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਅੰਤਰ ਹੈ। ਭਾਗ ਦੋ ਦੇ ਅੰਤ ਵੱਲ, ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਬਾਰਸੀਲੋਨਾ ਦੇ ਬਾਹਰਵਾਰ ਇੱਕ ਅਸਲ-ਜੀਵਨ ਹਾਈਵੇਮੈਨ, ਰੋਕ ਗਿਨਾਰਟ ਨੂੰ ਮਿਲਦਾ ਹੈ; ਜਦੋਂ ਉਹ ਰੋਕ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਡਾਕੂ ਗਿਰੋਹ ਨੂੰ ਈਸਾਈ ਧਰਮ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਦੇ ਸ਼ਬਦ ਭਾਗ ਇੱਕ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਪੁਰਾਣੇ ਸਵੈ ਵੱਲ ਹੀ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਜਾਪਦੇ ਹਨ। ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੇ ਮਹਾਨਤਾ ਦੇ ਭਰਮਾਂ ਦਾ ਉਲਟ ਪੱਖ ਅਤਿਆਚਾਰ ਦੇ ਪਾਗਲਪਣ ਦਾ ਇੱਕ ਰੂਪ ਹੈ: ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਵਿਰੋਧੀ ਜਾਦੂਗਰਾਂ, ਚੰਗੇ ਜਾਂ ਮਾੜੇ, ਦੇ ਮੋਹਰੇ ਵਜੋਂ ਸੋਚਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਲੇਖਕ ਵੀ ਹਨ ਜੋ ਉਸਦੀ ਕਹਾਣੀ ਲਿਖ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਹਨਾਂ ਜਾਦੂਗਰਾਂ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਲਈ ਆਪਣੀਆਂ ਪਾਗਲ ਕਲਪਨਾਵਾਂ ਅਤੇ ਦੁਨੀਆ ਦੀ ਹਕੀਕਤ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਣ ਦਾ ਇੱਕ ਸੁਵਿਧਾਜਨਕ ਤਰੀਕਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਭਾਗ ਇੱਕ ਦੇ ਅੰਤ ਤੱਕ, ਉਸਦੀ ਸਵੈ-ਕੇਂਦ੍ਰਿਤਤਾ ਇੱਕ ਪਾਗਲਪਨ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਗਈ ਜਾਪਦੀ ਹੈ ਜੋ ਕਾਫਕਾ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਵਿਸ਼ਵ ਯੁੱਧ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੇ ਨਾਵਲਕਾਰਾਂ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਯੁੱਧ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੇ ਅਮਰੀਕੀ ਨਾਵਲਕਾਰਾਂ (ਪ੍ਰਿੰਚੋਨ, ਡੇਲੀਲੋ) ਦੀ ਉਮੀਦ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਸਾਹਿਤਕ ਪਲਾਟ - ਇਤਿਹਾਸ ਜਾਂ ਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰੋਵਿਡੈਂਸ ਦੇ ਮਾਸਟਰ ਬਿਰਤਾਂਤਾਂ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ - ਮੁੱਖ ਪਾਤਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਪਲਾਟ ਹੈ, ਇੱਕ ਪਲਾਟ ਜੋ ਸਿਰਫ ਉਸਦੇ ਆਪਣੇ ਦਿਮਾਗ ਵਿੱਚ ਚੱਲ ਰਿਹਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।[7]

ਪਰ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਮਾਜ ਅਤੇ ਇਸਦੀਆਂ ਬੁਰਾਈਆਂ ਦੇ ਮਸੀਹਾਵਾਦੀ ਮੁਕਤੀਦਾਤਾ ਵਜੋਂ ਵੀ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਸਦੀ ਹੰਕਾਰ ਦਾ ਫਲ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਹਿੰਸਾ ਅਤੇ ਸਮਾਜ-ਵਿਰੋਧੀ ਵਿਵਹਾਰ ਲਈ ਇੱਕ ਅਯੋਗਤਾ ਕਿੰਨੀ ਵੀ ਹੋਵੇ, ਇਹ ਪਾਗਲ ਕਲਪਨਾ ਕਿ ਉਹ ਲੋਹੇ ਦੇ ਯੁੱਗ ਨੂੰ ਬਦਲ ਦੇਵੇਗਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਇੱਕ ਸੁਨਹਿਰੀ ਯੁੱਗ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਸਮਾਜ ਦੀ ਮੁਕਤੀ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੂੰ ਨਾਈਟ ਦੀ ਉਪਾਧੀ ਮਿਲਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮਿਲਣ ਵਾਲੇ ਪਹਿਲੇ ਸਾਹਸ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਲੋਹੇ ਦੇ ਯੁੱਗ ਨੂੰ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਵੇਖਦਾ ਹੈ: ਅਮੀਰ ਕਿਸਾਨ ਜੁਆਨ ਹਾਲਡੂਡੋ ਆਪਣੇ ਚਰਵਾਹੇ ਮੁੰਡੇ ਐਂਡਰੇਸ ਨੂੰ ਕੋਰੜੇ ਮਾਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੀ ਮਜ਼ਦੂਰੀ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਸਮਾਜ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ, ਥਾਮਸ ਮੋਰ (ਯੂਟੋਪੀਆ, 1516) ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, "ਅਮੀਰਾਂ ਦੀ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਹੈ, ਜੋ ਇੱਕ ਰਾਸ਼ਟਰਮੰਡਲ ਦੇ ਨਾਮ ਅਤੇ ਸਿਰਲੇਖ ਹੇਠ ਆਪਣੇ ਹਿੱਤਾਂ ਨੂੰ ਨਿਸ਼ਾਨਾ ਬਣਾ ਰਹੇ ਹਨ।"[8] ਐਂਡਰੇਸ ਦਾ ਉਸਦਾ ਬਚਾਅ ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਯੂਟੋਪੀਅਨ ਹੈ: ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਛੱਡ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਮਾਸਟਰ ਬਦਲੇ ਦੇ ਨਾਲ ਵਰਕਰ ਨੂੰ ਕੋਰੜੇ ਮਾਰਨ ਲਈ ਵਾਪਸ ਚਲਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਐਪੀਸੋਡ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ, ਜਾਂ ਨਾਵਲ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੀ ਖੁਦ, ਇੱਕ ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀ ਸਮਾਜਿਕ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀਹੀਣਤਾ ਦਾ ਸੁਝਾਅ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਆਪਣੀ ਸਾਰੀ ਮੂਰਖਤਾ ਅਤੇ ਸਵੈ-ਵਡਿਆਈ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੀ ਕਲਪਨਾ - ਅਤੇ ਇੱਥੇ ਸਰਵੈਂਟਸ ਕਲਪਨਾ ਬਾਰੇ ਲਿਖ ਰਿਹਾ ਹੈ - ਇੱਕ ਬਚਾਉਣ ਵਾਲਾ ਆਦਰਸ਼ਵਾਦ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਮਾਨਤਾ ਕਿ ਮਨੁੱਖੀ, ਸਮਾਜਿਕ ਅਤੇ ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਪ੍ਰਬੰਧ ਦਿੱਤੇ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦੇ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਹਨ। ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਜੋ ਜ਼ੁਲਮ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਅਤੇ ਦੱਬੇ-ਕੁਚਲੇ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡਦੀ ਹੈ, ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸ ਪਾਸੇ ਹੈ। ਭਾਗ ਇੱਕ, ਅਧਿਆਇ 30 ਵਿੱਚ, ਪੁਜਾਰੀ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ, ਰਾਜੇ ਦੀਆਂ ਗੈਲੀਆਂ ਵੱਲ ਜਾਂਦੇ ਸਮੇਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਲੋਹੇ ਦੀਆਂ ਜ਼ੰਜੀਰਾਂ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਕਰਨ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਅਧਿਆਇ 22 ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਐਪੀਸੋਡ ਜਿਸਨੇ ਖੁਦ ਹੀ ਅਧਿਕਾਰਤ ਨਿਆਂ ਦੇ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸਾਂ ਅਤੇ ਅਸਮਾਨਤਾਵਾਂ ਦੀ ਭਰਪੂਰ ਪੜਚੋਲ ਕੀਤੀ।[9] ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਜਵਾਬ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ "ਇਹ ਇੱਕ ਨਾਈਟ-ਇਰੈਂਟ ਦਾ ਕੰਮ ਜਾਂ ਚਿੰਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰੇ ਕਿ ਉਹ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਹਾਈਵੇਅ 'ਤੇ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਦੁਖੀ, ਜ਼ੁਲਮਿਤ ਅਤੇ ਜੰਜ਼ੀਰਾਂ ਵਿੱਚ ਹਨ, ਆਪਣੇ ਕੁਕਰਮਾਂ ਜਾਂ ਆਪਣੀ ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਕਾਰਨ ਉਸ ਦੁਖੀ ਢੰਗ ਅਤੇ ਸਥਿਤੀ

ਵਿੱਚ ਯਾਤਰਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਉਸਦਾ ਇੱਕ ਇੱਕ ਫ਼ਰਜ਼ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਲੋੜਵੰਦ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਜੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਦੁਸ਼ਟਤਾ ਦੀ ਬਜਾਏ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦੁੱਖਾਂ 'ਤੇ ਧਿਆਨ ਕੇਂਦਰਿਤ ਕਰੇ।" ਅਜਿਹੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦਾ 19ਵੀਂ ਸਦੀ ਦਾ ਰੋਮਾਂਟਿਕ ਪਾਠ ਆਦਰਸ਼ਵਾਦੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਜ਼ਿੱਦੀ ਹਕੀਕਤ ਵਿਚਕਾਰ ਸੰਘਰਸ਼ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਨਾਵਲ ਵਜੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਅਸੀਂ ਇਸ ਪਾਠ ਨੂੰ ਆਧੁਨਿਕ ਵਿਅੰਗ ਨਾਲ ਜੋੜਨਾ ਚਾਹੀਏ, ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਵਿੱਚ ਵਿਅੰਗ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੋ-ਧਾਰੀ ਹੈ: ਜੇ ਅਸੀਂ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਗਲ ਵਜੋਂ ਖਾਰਜ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਬਾਰੇ ਅਤੇ ਆਪਣੀ (ਕਲਪਨਾ ਦੀ ਘਾਟ) ਬਾਰੇ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਵਾਲ ਪੁੱਛਣੇ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਕਿਤਾਬ ਦੇ ਕੁਝ ਪਲ ਉਸ ਸਮੇਂ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਚਾਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ ਜਦੋਂ, ਭਾਗ ਇੱਕ ਦੇ ਅਧਿਆਇ 49 ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ, ਆਪਣੇ ਪਿੰਜਰੇ ਵਿੱਚ ਕੈਦ, ਉਲਝਣ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਅੱਧਾ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਜਾਦੂ ਦੇ ਜਾਦੂ ਹੇਠ ਹੈ, ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਨੂੰ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ "ਮੇਰੀ ਜ਼ਮੀਰ ... ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਭਾਰੂ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਜੇ ਮੈਂ ਸੋਚਦਾ ਕਿ ਮੈਂ ਜਾਦੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਸ ਪਿੰਜਰੇ ਵਿੱਚ ਵਿਹਲੇ ਅਤੇ ਡਰਦੇ ਰਹਿਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਹੁੰਦੀ, ਜਿੱਥੇ ਮੈਂ ਅਣਗਿਣਤ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸਹਾਇਤਾ ਦੇਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹਾਂ ਜੋ ਲੋੜਵੰਦ ਅਤੇ ਬੇਸਹਾਰਾ ਹਨ ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਸਮੇਂ ਮੇਰੀ ਸਹਾਇਤਾ ਅਤੇ ਸਹਾਇਤਾ ਦੀ ਸਖ਼ਤ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ।" ਇਹ ਹਵਾਲਾ ਆਪਣੇ ਪਾਠਕਾਂ ਨੂੰ ਪੁੱਛਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਨਾ ਤਾਂ ਪਾਗਲ ਹਨ, ਨਾ ਹੀ ਜਾਦੂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਪਿੰਜਰੇ ਵਿੱਚ ਬੰਦ ਹਨ, ਬੱਸ ਤੁਸੀਂ ਦੁਨੀਆ ਦੇ ਲੋੜਵੰਦ ਅਤੇ ਬੇਸਹਾਰਾ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਅਤੇ ਸਹਾਇਤਾ ਲਈ ਕੀ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ?

ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੀਆਂ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦੇਣ ਵਾਲੀਆਂ ਕਲਪਨਾਵਾਂ ਦੀ ਦਾਤ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਨਿੱਜੀ ਅਨੁਭਵ ਦੀ ਗਰੀਬੀ ਦੇ ਵਿਚੋਕਾਰ, ਬਹਾਦਰੀ ਦੇ ਸੁਨਹਿਰੀ ਯੁੱਗ ਦੇ ਉਸਦੇ ਪੁਰਾਣੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਅਤੇ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਜੀਵਨ ਦੇ ਕਠੋਰ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਾਹਸ ਵਿੱਚ ਮਿਲਿਦਾ ਹੈ, ਸਾਮਰਾਜੀ ਸਪੇਨ ਦੇ ਬਹਾਦਰੀ ਭਰੇ ਅਤੀਤ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਨਿਰਾਸ਼ ਵਰਤਮਾਨ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ, ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਆਧੁਨਿਕ ਨਾਵਲ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਯਥਾਰਥਵਾਦ ਦੀ ਸਿਰਜਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਪੂਰਿਕਤੀਵਾਦ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ, ਦੁਨੀਆ ਦੇ ਇਸਦੇ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ, ਲਗਭਗ ਫੋਟੋਗ੍ਰਾਫਿਕ ਵਰਣਨ ਦੇ ਨਾਲ (ਸਰਵੈਂਟੇਸ ਜਦੋਂ ਵੀ ਚੁਣਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਅਜਿਹੀਆਂ ਪੂਰਿਕਤੀਵਾਦੀ ਤਕਨੀਕਾਂ ਦੀ ਮੁਹਾਰਤ ਦਾ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ), ਯਥਾਰਥਵਾਦ ਜੀਵਤ ਅਨੁਭਵ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਲਈ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਮੌਜੂਦ ਸਾਹਿਤਕ ਕੋਡਾਂ ਦੀ ਅਯੋਗਤਾ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਦਰਸਾਉਣਾ ਵਧੇਰੇ ਯਥਾਰਥਵਾਦੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸਲੀਅਤ ਕੀ ਹੈ ਉਸ ਨਾਲੋਂ ਕੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਯਥਾਰਥਵਾਦ, ਯਾਨੀ ਕਿ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮੁਕਾਬਲੇਤਨ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਦਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਸ਼ਾਹੀ ਰੋਮਾਂਸ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਯਥਾਰਥਵਾਦੀ ਹੈ - ਇਹ ਨਾ ਹੋਣਾ ਔਖਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਜਾਦੂ, ਰਾਖਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਅਲੌਕਿਕ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀਆਂ ਕਹਾਣੀਆਂ ਵਾਲੀਆਂ ਇਹ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਕਹਾਣੀਆਂ ਜ਼ਾਨਬੁੱਝ ਕੇ ਸੋਲ੍ਹਵੀਂ ਸਦੀ ਦੇ ਅਰਿਸਟੋਟਲੀਅਨ ਆਲੋਚਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਮੰਗੀ ਗਈ ਸੱਚਾਈ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਉੱਡਦੀਆਂ ਹਨ - ਪਰ ਇਹ ਹੋਰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸਾਹਿਤਕ ਸ਼ੈਲੀਆਂ ਅਤੇ ਕੋਡਾਂ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਯਥਾਰਥਵਾਦੀ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਆਪਣੇ ਗਲਪ ਵਿੱਚ ਸੁਵੈ-ਚੇਤੰਨ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪੈਰੋਡ ਕਰਦਾ ਹੈ: ਪੇਸਟੋਰਲ ਰੋਮਾਂਸ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਭਾਗ ਇੱਕ ਦੇ ਮਾਰਸੇਲਾ ਅਤੇ ਲਿਏਂਡਰਾ ਐਪੀਸੋਡਾਂ ਵਿੱਚ, ਜੋ ਕਿ ਭਾਗ ਦੇ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੀ ਬਹਾਦਰੀ ਦੇ ਵਿਕਲਪ ਵਜੋਂ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਹੈ; ਬੋਕਾਸੀਓ ਦੀ ਸ਼ੈਲੀ ਵਿੱਚ ਇਤਾਲਵੀ ਨਾਵਲ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦ ਟੇਲ ਆਫ਼ ਅਨਰੀਜ਼ਨਬਲ ਕਿਊਰੀਓਸਿਟੀ ਜਾਂ ਲੁਸਿੰਡਾ, ਕਾਰਡੇਨੀਓ, ਡੋਰੋਟੀਆ ਅਤੇ ਫਰਨਾਂਡੇ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਬਿੰਬਤ ਕਹਾਣੀ, ਜੋ ਅਜਿਹੇ ਨਾਵਲ ਦੇ ਪੰਨਿਆਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲੇ ਜਾਪਦੇ ਹਨ; ਬੰਦੀ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਦੀ ਸੱਚੀ ਸਾਹਸੀ ਕਹਾਣੀ; ਗਿਨੇਸ ਡੀ ਪਾਸਾਮੋਂਟੇ, ਗੈਲੀ ਗੁਲਾਮ ਅਤੇ ਚੋਰ ਦੇ ਕਰੀਅਰ ਦਾ ਸੁੰਦਰ ਬਿਰਤਾਂਤ।

ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਭਾਗ ਇੱਕ ਦੇ ਅਧਿਆਇ 32 ਵਿੱਚ ਸਰਾਏ ਵਿੱਚ ਮਿਲੇ ਤਣੇ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਆਮ ਸਮਰੱਥਾ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਸੱਚੇ ਇਤਿਹਾਸ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਸ਼ਾਹੀ ਰੋਮਾਂਸ ਤੱਕ ਦੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕਿਸਮਾਂ ਦੀਆਂ ਕਹਾਣੀਆਂ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਇਕੱਠੇ ਮਿਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ, ਅਜਿਹਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਇਹਨਾਂ ਬਿਰਤਾਂਤਕ ਸ਼ੈਲੀਆਂ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਲਿਖਦਾ ਹੈ, ਡੌਨ

ਕੁਇਕਸੇਟ ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਪਰੰਪਰਾਵਾਂ ਦੀਆਂ ਸੀਮਾਵਾਂ, ਸ਼ੈਲੀ ਅਤੇ ਸਜਾਵਟ ਦੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਰਜਿਸਟਰਾਂ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਨਵੇਂ ਯਥਾਰਥਵਾਦ ਦੀ ਘਾਟ ਦੀ ਆਲੋਚਨਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇੱਕੋ ਸਮੇਂ ਇਸਦੇ ਆਪਣੇ ਪੰਨਿਆਂ ਤੋਂ ਉਭਰਦਾ ਹੈ: ਇੱਕ ਸ਼ੈਲੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨਾਵਲ ਅਤੇ ਯਥਾਰਥਵਾਦ ਇਸਦੇ ਢੰਗ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਾਹਿਤ ਦੇ ਸਾਹਿਤ ਨਾਲ ਝਗੜੇ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਆਮ ਸਮਾਵੇਸ਼ ਵੀ, ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੇਟ ਦੇ ਮਸ਼ਹੂਰ "ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣਵਾਦ" ਲਈ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਇੱਕ ਹੀ ਘਟਨਾ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਸੁਵਿਧਾਜਨਕ ਬਿੰਦੂਆਂ ਅਤੇ ਮੁੱਲ ਨਿਰਣਿਆਂ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।[10] ਭਾਗ ਇੱਕ ਦੇ ਅਧਿਆਇ 45 ਵਿੱਚ ਨਾਈ ਦੇ ਬੇਸਿਨ ਅਤੇ ਪੈਕਸੈਡਲ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਵਿਵਾਦਿਤ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਅਸਲੀਅਤ ਦੇ ਅਸਲ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਉਠਾਉਂਦੇ ਹਨ।

ਸੇਰਵੈਂਟਸ ਦੇ ਨਾਵਲਵਾਦੀ ਯਥਾਰਥਵਾਦ ਦੀ 16ਵੀਂ ਸਦੀ ਦੇ ਸਪੈਨਿਸ਼ ਸਾਹਿਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਮਿਸਾਲ ਸੀ। 1558 ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਗੁਮਨਾਮ ਲੇਖਕ ਨੇ "ਦ ਲਾਈਫ ਆਫ਼ ਲਾਜ਼ਾਰੀਲੋ ਡੀ ਟੋਰਮਸ" ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀ, ਜੋ ਕਿ ਪਹਿਲਾ ਪਿਕਰੇਸਕ ਬਿਰਤਾਂਤ ਸੀ। ਇਸਦੇ ਸੱਤ ਛੋਟੇ ਅਧਿਆਇ, ਇੱਕ ਪਹਿਲੇ-ਪੁਰਖ ਬਿਰਤਾਂਤ ਵਿੱਚ, ਸਮਾਜਿਕ ਪੌੜੀ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਹੇਠਲੇ ਪੜਾਅ ਦੇ ਇੱਕ ਮੈਂਬਰ, ਸ਼ਹਿਰੀ ਅੰਡਰਕਲਾਸ ਦੇ ਇੱਕ ਲਾਜ਼ਾਰੇ ਗ੍ਰੰਜ਼ਾਲੇਜ਼ ਦੇ ਬਚਪਨ ਦੇ ਅਨੁਭਵ ਨੂੰ ਬਿਆਨ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਯਾਤਰਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਭਿਖਾਰੀ ਤੋਂ ਸਮਾਜਿਕ ਸਤਿਕਾਰ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਹੇਠਲੇ ਪੱਧਰ ਤੱਕ ਉੱਠਦਾ ਹੈ, ਟੋਲੇਡੋ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਸ਼ਹਿਰੀ ਪੁਕਾਰ। ਮਾਸਟਰਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਲੜੀ ਤੋਂ ਸਿੱਖਿਅਤ, ਇੱਕ ਉਸ ਲਈ ਅਗਲੇ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਭੈੜਾ, ਲਾਜ਼ਾਰੀਲੋ ਪਾਠਕ ਨੂੰ ਇੱਕ ਬੱਚੇ ਦੀਆਂ ਭੋਲੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਰਾਹੀਂ ਦੇਖਿਆ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਵਿਨਾਸ਼ਕਾਰੀ ਚਿੱਤਰ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਪਖੰਡ, ਲਾਲਚ, ਬੇਰਹਿਮੀ ਅਤੇ ਹਿੰਸਾ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਾਸਿਤ ਸਮਾਜ ਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਹੇਠਲੇ ਵਰਗ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੁੰਦੇ ਹੋਏ, ਜਿਸਦੀ ਪਿਛਲੇ ਸਾਹਿਤ ਨੇ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਖੋਜ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਵਰਣਨ ਕਰਨ ਲਈ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਸਰੋਤ ਸਨ, ਲਾਜ਼ਾਰੀਲੋ ਡੀ ਟੋਰਮਸ ਵੀ, ਅਸਲੀਅਤ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪੈਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਡੀਸੈਕੂਲਾਈਜ਼ੇਸ਼ਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੁਆਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਲਾਜ਼ਾਰੀਲੋ ਦੇ ਆਪਣੇ ਸੱਭਿਆਚਾਰ ਦੀਆਂ ਵੈਸਤੂਆਂ ਦੇ ਅਨੁਭਵ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਾਹਰੀ ਅਰਥਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਪਾੜੇ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਕਿਤਾਬ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਦੋ ਅਧਿਆਵਾਂ ਵਿੱਚ, ਕੈਥੋਲਿਕ ਪੂਜ ਦੀ ਵਾਈਨ ਅਤੇ ਰੋਟੀ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਲਾਜ਼ਾਰੀਲੋ ਦਾ ਨਾਮ ਭਿਖਾਰੀ ਲਾਜ਼ਰ ਦੇਵਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਸਨੂੰ ਯਿਸੂ ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ (ਲੂਕਾ 16) ਵਿਚ ਅਬ੍ਰਾਹਾਮ ਦੀ ਛਾਤੀ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਲਾਜ਼ਰ, ਮਰਿਯਮ ਅਤੇ ਮਾਰਥਾ ਦਾ ਭਰਾ, ਜਿਸਨੂੰ ਯਿਸੂ ਕਬਰ ਵਿੱਚੋਂ ਉਠਾਉਂਦਾ ਹੈ (ਯੂਹੰਨਾ 11)। ਲਾਜ਼ਾਰੀਲੋ ਮਰਦਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹਰੇਕ ਅਧਿਆਇ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਇੱਕ ਨਵੇਂ ਮਾਲਕ ਨਾਲ ਪੁਨਰ ਜਨਮ ਲੈਂਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਸਿਰਫ ਕਿਤਾਬ ਦੇ ਐਪੀਸੋਡਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਸਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਤੋੜਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਲਾਜ਼ਾਰੀਲੋ ਦੁਨੀਆ ਦੇ ਤਰੀਕਿਆਂ ਵਿੱਚ ਬੁਧੀਮਾਨ ਬਣਨ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਸਦੇ ਪਖੰਡ ਵਿੱਚ ਸਾਂਝਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਨੈਤਿਕ ਅਤੇ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਪੁਨਰਜਨਮ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਹੋਰ ਸਪੈਨਿਸ਼ ਪਿਕਰੇਸਕ ਬਿਰਤਾਂਤ ਲਾਜ਼ਾਰੀਲੋ ਡੀ ਟੋਰਮਸ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨਗੇ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਨਕਲ ਕਰਨਗੇ। ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਸਰਵੈਂਟਸ ਦੇ ਕਈ ਉਦਾਹਰਨੀ ਨਾਵਲ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ: ਰਿੰਕੋਨੇਟ ਵਾਈ ਕੋਰਟਾਡੀਲੋ, ਸੇਵਿਲ ਵਿੱਚ ਦੋ ਨੌਜਵਾਨ ਚੋਰਾਂ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਕਹਾਣੀ, ਜੋ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੇਟ ਵਿੱਚ ਸਰਾਏ ਵਿੱਚ ਇੱਕੋ ਟਰੰਕ ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੇ ਹਨ; ਅਤੇ ਦ ਡੌਗਸ' ਕੋਲੋਕੁਈ, ਸ਼ੁਆਇਦ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੇਟ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਸਰਵੈਂਟਸ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਮਸ਼ਹੂਰ ਰਚਨਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕੁੱਤਾ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਾਹਸ ਅਤੇ ਸੁਪਨ ਭਰ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਬਾਰੇ ਦੱਸਦਾ ਹੈ। ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੇਟ - ਆਪਣੇ ਭੁਟਕਦੇ ਨਾਇਕ ਦੇ ਨਾਲ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਜੀਵਨ ਦੇ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗੈਰ-ਨਾਇਕ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਵਿੱਚੋਂ ਯਾਤਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ; ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੇਟ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਭਰਪੂਰ ਬੇਰਹਿਮੀ ਦੇ ਨਾਲ; ਉਸ ਲਚਕੀਲੇਪਣ ਦੇ ਨਾਲ ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਹ ਹਾਰਾਂ ਅਤੇ ਨਮੋਸ਼ੀਆਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਚੁੱਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਅਗਲੇ ਸਾਹਸ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਜੋ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਢਿੱਲੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਜਾਪਦਾ ਹੈ - ਖੁਦ ਹੀ ਸੁੰਦਰ ਬਿਰਤਾਂਤ ਦਾ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਰਿਣੀ ਹੈ। ਇਹ ਨਾਵਲ ਲਾਜ਼ਾਰੀਲੋ ਡੀ ਟੋਰਮਸ ਨੂੰ ਸ਼ਰਧਾਂਜਲੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ - ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਦੁਬਾਰਾ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਪਾਤਰ ਗਿਨੇਸ ਡੀ ਪਾਸਾਮੋਂਟੇ ਵਿੱਚ, ਜੋ ਆਪਣੀ ਖੁਦ ਦੀ ਪਿਆਰੀ ਆਤਮਕਥਾ ਲਿਖ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸਦੇ ਸਾਥੀ ਦੇਸ਼ੀ ਭਾਗ ਇੱਕ, ਅਧਿਆਇ 22 ਵਿੱਚ

ਉਸਨੂੰ "ਰਿਗਨੋਸਲੇ" ("ਲਾਜ਼ਾਰੀਲੋ" ਤੋਂ ਬਾਅਦ) ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਪਾਸਾਮੋਂਟੇ ਦੀ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਦਾ ਕਾਰਨ ਹੈ।

ਇਸ ਆਖਰੀ ਐਪੀਸੋਡ ਵਿੱਚ ਸਰਵੈਂਟਸ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੇ ਪਿਕਰੇਸਕ ਤੱਤਾਂ ਨੂੰ ਉਜਾਗਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਉਹ ਆਪਣੇ ਨਾਵਲ ਨੂੰ ਪਿਕਰੇਸਕ ਸ਼ੈਲੀ ਤੋਂ ਵੀ ਵੱਖਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਖਰਾਬ ਵਿਅੰਗ ਅਤੇ ਯਥਾਰਥਵਾਦ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਪਰੇ ਹੈ। ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ, ਪਾਤਰ ਅਤੇ ਕਿਤਾਬ ਦੋਵੇਂ, ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਮੁੜ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਾਉਣ ਨਾਲ ਉੱਨਾ ਹੀ ਚਿੰਤਤ ਹਨ ਜਿਸਨੂੰ ਉਹ ਇੱਕੋ ਸਮੇਂ ਬਹਾਦਰੀ, ਕਲਪਨਾ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖੀ ਕਦਰਾਂ-ਕੀਮਤਾਂ ਤੋਂ ਖਾਲੀ ਹੋਣ ਲਈ ਖੋਜਦੇ ਹਨ। ਪਾਗਲ ਨਾਈਟ ਉਸ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਬਹਾਦਰੀ ਵਾਲੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਨਾਲ ਨਿਵੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਪੌਣ ਚੱਕੀਆਂ, ਮਿੱਲਾਂ ਭਰਨ ਵਾਲੀਆਂ, ਅਤੇ ਵਾਈਨਸੈਕਾਂ ਨੂੰ ਦੈਂਤਾਂ ਵਿੱਚ ਬਦਲਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਰਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕਿਲ੍ਹਿਆਂ ਵਿੱਚ ਬਦਲਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਸਭ ਸਮਾਜਿਕ ਨਿਆਂ ਅਤੇ ਸਦਭਾਵਨਾ ਦੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਉਜਾਗਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਮਸ਼ਹੂਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸਦੇ ਮੁੱਖ ਪਾਤਰ ਨੂੰ ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਨੂੰ ਸਕੁਆਇਰ, ਸਾਥੀ ਅਤੇ ਮੁੱਖ ਵਾਰਤਾਕਾਰ ਵਜੋਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਕਿਸਾਨ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਸਮਾਜ ਦੇ ਹੇਠਲੇ ਪੱਧਰ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਨਾਵਲ ਵਿੱਚ ਪਿਕਾਰੋ ਦੇ ਸਰੀਰ ਦੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਯਥਾਰਥਵਾਦੀ ਜ਼ੋਰ ਨੂੰ ਲਿਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਲੋੜਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਸਦਾ ਮਾਲਕ ਅਣਡਿੱਠ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨਾਲ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੇ ਸਾਹਸ ਵਿੱਚ ਕੁੱਟਿਆ ਅਤੇ ਮਾਰਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇੱਥੇ ਇੱਕ ਦੰਦ, ਉੱਥੇ ਇੱਕ ਕੰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਗੁਆਉਣਾ। ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਵੀ ਪਿਕਾਰੋ ਦੀ ਪੈਸੇ ਦੀ ਭੁੱਖ ਨੂੰ ਸਾਂਝਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਸਦਾ ਮਾਲਕ ਸਰਾਵਾਂ ਜਾਂ ਕਿਲ੍ਹਿਆਂ ਵਿੱਚ ਨਕਦ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਹੈਰਾਨ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਮੁਫਤ ਵਿੱਚ ਸਰਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਲਈ ਖੁਸ਼ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਖੁਸ਼ ਵੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਸੋ ਸੁਨਹਿਰੀ ਤਾਜ ਜੇਬ ਵਿੱਚ ਪਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਲੁਸਿੰਡਾ ਕੁਰਡੇਨੀਓ ਲਈ ਆਪਣੇ ਦੂਤ ਨੂੰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਾਰਡੇਨੀਓ ਫਿਰ ਆਪਣੇ ਪਾਗਲਪਨ ਵਿੱਚ ਛੱਡ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਸਭ ਤੋਂ ਘੱਟ ਆਕਰਸ਼ਕ ਪਲ ਵਿੱਚ, ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਕਾਲਪਨਿਕ ਖੇਤਰ ਦੇ ਕਾਲੇ ਪੁਰਜ਼ਾ ਨੂੰ ਗੁਲਾਮੀ ਵਿੱਚ ਵੇਚਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਉਸਨੂੰ ਗਿਨੀ ਦੀ ਰਾਜਕੁਮਾਰੀ ਮਿਕੋਮੀਕੋਨਾ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਾਸਨ ਕਰਨ ਲਈ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਪਰ ਇਸ ਗਵਰਨਰਸ਼ਿਪ ਵਿੱਚ ਉਸਦਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਅਸਲ ਲਈ ਕੋਈ ਸੁਧਾਰਨ ਬੁਲਾਰਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਨਪੜ੍ਹ, ਅਤੇ ਸ਼ਾਇਦ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਸਾਦਾ ਦਿਮਾਗ਼ ਵਾਲਾ, ਫਿਰ ਵੀ ਉਸ ਕੋਲ ਕਲਪਨਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੇ ਇੱਕ ਟਾਪੂ ਦੇ ਵਾਅਦੇ ਦੁਆਰਾ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਭਰਮਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਉਸਨੇ ਕਦੇ ਸਮੁੰਦਰ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ। ਭਾਗ ਇੱਕ ਦੇ ਆਖਰੀ ਪੰਨਿਆਂ ਤੱਕ, ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ, ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਵਾਂਗ, ਆਪਣੇ ਲਈ ਸਾਹਸ ਕਰਨ ਦਾ ਸੁਆਦ ਵਿਕਸਤ ਕਰ ਚੁੱਕਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸ਼ੈਰਮ ਅਤੇ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਤੋਂ ਬਚਣਾ। ਪਰ ਜਿੰਨਾ ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਆਪਣੇ ਪਿੰਡ ਤੋਂ ਭੱਜਣ ਦਾ ਆਨੰਦ ਮਾਣਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਇਸ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਜੜ੍ਹਾਂ ਰੱਖਦਾ ਹੈ - ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਅਤੇ ਧੀ ਲਈ, ਪਰ ਖੁਦ ਜ਼ਮੀਨ ਲਈ ਵੀ - ਅਤੇ ਇੱਥੇ ਉਹ ਬੇਜ਼ਮੀਨੇ ਪਿਕਾਰੋ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਵੱਖਰਾ ਹੈ, ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਉਜਾੜਿਆ ਅਤੇ ਅਲੱਗ-ਥਲੱਗ, ਆਪਣੀ ਬੁੱਧੀ ਨਾਲ ਇਕੱਲਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ।

ਛੋਟਾ ਅਤੇ ਮੋਟਾ ਜਿੱਥੇ ਉਸਦਾ ਮਾਲਕ ਲੰਬਾ ਅਤੇ ਪਤਲਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ - ਉਸਦੇ ਆਖਰੀ ਨਾਮ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ "ਪੰਚ" ਜਾਂ "ਢਿੱਡ" - ਆਪਣੇ ਡਿੱਗੇ ਹੋਏ ਗੁਰੂ ਦਾ ਸਮਰਪਿਤ ਦੋਸਤ, ਅਤੇ ਸ਼ਿਕਾਰ ਦੀ ਬੇਰਹਿਮੀ ਦਾ ਆਲੋਚਕ, ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਆਪਣੀ ਸਾਂਝੀ ਮੂਰਤੀ ਅਤੇ ਜਾਨਵਰਤਾ ਵਿੱਚ ਆਮ ਆਦਮੀ ਦਾ ਇੱਕ ਚਿੱਤਰ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਹ ਈਸਾਈ ਸਮਾਨਤਾ ਦੀ ਨਾਵਲ ਦੀ ਮੁੱਖ ਆਵਾਜ਼ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ: ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੀ ਲੜਾਈ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਰੋਧੀ ਉੱਤੇ ਜਿੱਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਲਈ, ਨਾਵਲ ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਦਾਅਵੇ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਭਾਗ ਇੱਕ ਦੇ ਅਧਿਆਇ 15 ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਈਸਾਈ ਮਾਫ਼ੀ ਦੇ ਜੋ ਸਮਾਜ ਦੇ ਦਰਜੇ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੱਧਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਲਿਆਉਂਦਾ ਹੈ: "ਮੈਂ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਤੇ ਸਾਰੀਆਂ ਗਲਤੀਆਂ ਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਮਾਫ਼ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਮੈਂ ਕਦੇ ਝੱਲੀਆਂ ਹਨ ਜਾਂ ਕਦੇ ਝੱਲਾਂਗਾ, ਜੋ ਕਿਸੇ ਵੀ ਉੱਚ ਜਾਂ ਨੀਵੇਂ ਦਰਜੇ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀ, ਅਮੀਰ ਜਾਂ ਗਰੀਬ, ਕੁਲੀਨ ਜਾਂ ਆਮ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਹੱਥੋਂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ, ਹਨ, ਜਾਂ ਹੋਣਗੀਆਂ, ਭਾਵੇਂ ਉਸਦਾ ਦਰਜਾ ਜਾਂ ਰੁਤਬਾ

ਕੁਝ ਵੀ ਹੋਵੇ - ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਅਪਵਾਦ ਦੇ, ਆਮੀਨ।" ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ ਭੌਤਿਕ ਕੰਗਿਰਤਾ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਇਸਦੀ ਤਾਕਤ ਨੂੰ ਘੱਟ ਕਰਨ ਲਈ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦਾ ਸਵੈ-ਕੇਂਦਰਿਤ ਦਲੇਰਾਨਾ ਪੰਥ ਬੁਨਿਆਦੀ ਈਸਾਈ ਕਦਰਾਂ-ਕੀਮਤਾਂ ਨਾਲ ਕਿੰਨਾ ਟਕਰਾਅ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਦਾ ਆਮ ਆਦਮੀ ਦਾ ਈਸਾਈ ਧਰਮ ਆਰਥੋਡਾਕਸ ਕੈਥੋਲਿਕ ਧਰਮ ਨਾਲੋਂ ਵਧੇਰੇ ਕੈਥੋਲਿਕ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ, ਭਾਗ ਦੋ ਦੇ ਅਧਿਆਇ 54 ਵਿੱਚ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਪੁਰਾਣੇ ਮੋਰਿਸਕੋ ਗੁਆਂਢੀ, ਰਿਕੋਟ, ਅਤੇ ਕੁਝ ਜਰਮਨ "ਤੀਰਥ ਯਾਤਰੀਆਂ" ਦੇ ਨਾਲੋਂ, ਜੋ ਭੇਸ ਵਿੱਚ ਲੂਥਰਨ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਸਾਂਝੀ ਸਰੀਰਕ ਮਨੁੱਖਤਾ ਵਿੱਚ ਇਕੱਠੇ ਰੋਟੀ ਖਾਣ ਅਤੇ ਵਾਈਨ ਪੀਣ ਲਈ ਉਤਾਰਦਾ ਹੈ: "ਸਪੈਨਿਸ਼ ਅਤੇ ਜਰਮਨ, ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਇਕ ਹਾਂ," ਉਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੇ ਆਪਣੇ ਪਾਠ ਤੋਂ ਪਰੇ ਅੰਸ਼ਾਂ ਦੇ ਅਮੁੱਕ ਹਵਾਲੇ ਲਈ, ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਅਮੁੱਕ ਕਹਾਵਤਾਂ, ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਬਾਈਬਲ ਵਿੱਚ ਜੜ੍ਹਾਂ ਵਾਲੀ ਇੱਕ ਸ਼ੈਲੀ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਪੇਂਡੂ ਜੀਵਨ ਦੀ ਇੱਕ ਫਿਰਕੂ, ਸੰਹਿਣਸ਼ੀਲ ਭਾਵਨਾ ਦਾ ਜਸ਼ਨ ਮਨਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਵਿੱਚ, ਸਗੋਂ ਗੁਆਂਢੀ ਕਿਸਾਨ ਪੇਡਰੋ ਅਲੋਂਸੋ ਵਿੱਚ, ਨਾਈਟ ਅਤੇ ਸੁਕੁਆਇਰ ਨਾਲ ਆਪਣਾ ਭੋਜਨ ਸਾਂਝਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਉਦਾਰ ਬੱਕਰੀਆਂ ਦੇ ਆਜੜੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਅਤੇ ਪਿੰਡ ਦੇ ਪੁਜਾਰੀ ਅਤੇ ਨਾਈ ਵਿੱਚ ਗਲਤ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲਿਆਉਣ ਦੀਆਂ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਨਾਵਲ ਦੇ ਭਾਗ ਦੋ ਵਿਚ ਇੱਕ ਮੁਖ ਵਿਸ਼ਾ, ਅਜਿਹਾ ਭਾਈਚਾਰਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਭਾਗ ਇਕ ਵਿੱਚ ਇਕ ਅਜਿਹੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਸੁਝਾਅ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਕ ਗੈਰ-ਨਾਇਕ ਯੁਗ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਛੁਡਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਅਤੇ ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਵਿਚਕਾਰ ਵਿਕਸਤ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਵਫ਼ਾਦਾਰੀ, ਦੋਸਤੀ ਅਤੇ ਪਿਆਰ ਦੇ ਰਿਸ਼ਤੇ ਵਿੱਚ।

ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦਾ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਹਿੱਸਾ ਇਸਦੇ ਦੋ ਮੁੱਖ ਪਾਤਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਗੱਲਬਾਤ, ਨਾਈਟ ਦੇ ਕਿਤਾਬੀ ਆਦਰਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਸਕੁਆਇਰ ਦੇ ਸੰਸਾਰਿਕ ਅਨੁਭਵ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਹਾਸੋਹੀਣਾ ਸੁੰਵਾਦ, ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧਤ ਸਮਾਜਿਕ ਵਰਗਾਂ ਦੇ ਵੱਖੋ-ਵੱਖਰੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਾਪੇਖਿਕ ਮੁੱਲਾਂ ਵਿਚੁੱਕਾਰ ਵੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸੰਵਾਦ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਕਿਤਾਬ ਦੇ ਯਥਾਰਥਵਾਦ ਨੂੰ ਪੈਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਨਾਵਲ ਦੀ ਸ਼ੈਲੀ ਲਈ ਸਰਵੈਂਟਸ ਦੁਆਰਾ ਕਾਢ ਕੱਢੇ ਗਏ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਵੇਂ ਕਿਸਮ ਦੇ ਸਾਹਿਤਕ ਪਾਤਰ ਵੀ ਪੈਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਪਾਤਰ ਜੋ ਪਿਛਲੇ ਗ੍ਰੰਥ ਦੇ ਵੱਡੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਸਥਿਰ ਪਾਤਰਾਂ ਦੇ ਉਲਟ ਵਿਕਸਤ ਅਤੇ ਡੂੰਘੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਅਤੇ ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਬਦਲਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਦੋਵੇਂ ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਸਮਾਜ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਮੁਲਾਕਾਤਾਂ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਜੋ ਖੁਦ ਗਤੀਸ਼ੀਲ ਅਤੇ ਬਦਲਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਗੱਲਬਾਤ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਮਨਾਂ ਦੇ ਆਪਸੀ ਤਾਲਮੇਲ ਦੁਆਰਾ। ਇਹ ਚਰਿੱਤਰ ਵਿਕਾਸ ਨਾਵਲ ਦਾ ਟੀਚਾ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜੇ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ, ਤਾਂ ਇਸਦੇ ਪਲਾਟ ਦੇ ਮੋੜਾਂ ਵਾਂਗ। ਸਰਵੈਂਟਸ ਪਾਠਕ ਦਾ ਧਿਆਨ ਦੋ ਨਾਇਕਾਂ ਦੇ ਸਾਹਸਾਂ ਤੋਂ ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਸਾਂਝੀਆਂ ਪ੍ਰਤੀਕਿਆਵਾਂ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਸਾਹਸਾਂ 'ਤੇ ਚੱਲ ਰਹੀ ਟਿੱਪਣੀ ਵੱਲ ਬਦਲਦਾ ਹੈ। ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਅਤੇ ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੇ ਕੋਰਸ ਦੌਰਾਨ ਗੱਲਾਂ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਆਕਾਰ ਦਿੰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ: ਉਹ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਰਸਤਾ ਜਿਸ 'ਤੇ ਉਹ ਯਾਤਰਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਗੱਲਬਾਤ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਨਾਵਲ ਦਾ ਨਵਾਂ ਥੀਏਟਰ ਹੈ।

ਬ੍ਰਿਰਤਾਂਤਕ ਢਾਂਚੇ ਅਤੇ ਰਣਨੀਤੀਆਂ

ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਪਿਕਰੇਸਕ ਨਾਵਲ ਤੋਂ ਰੂਪ ਅਤੇ ਸਮੱਗਰੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵੱਖਰਾ ਹੈ। ਨਾਈਟ ਅਤੇ ਸੁਕੁਆਇਰ ਦੇ ਸਾਹਸ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪਿਕਰੇਸਕ ਪੈਟਰਨ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਵੱਖਰੇ ਐਪੀਸੋਡ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਇੱਕ ਰੇਲਗੱਡੀ ਦੇ ਡੱਬਿਆਂ ਵਾਂਗ ਢਿੱਲੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਇਹ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੋ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਇਨਸੈਟ ਕਹਾਣੀਆਂ, ਦ ਟੇਲ ਆਫ਼ ਅਨਰੀਜ਼ਨਨੇਬਲ ਕਿਊਰੀਓਸਿਟੀ, ਅਧਿਆਇ 33-36 ਵਿੱਚ, ਅਤੇ ਕੈਦੀ ਦੀ ਕਹਾਣੀ, ਅਧਿਆਇ 37-41 ਵਿੱਚ ਸੱਚ ਜਾਪਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇੱਕ, ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ, ਸਰਾਏ ਵਿੱਚ ਦੱਸੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਭਾਗ ਦੋ ਵਿੱਚ, ਸਰਵੈਂਟਸ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਪਾਠਕਾਂ ਦੀਆਂ ਆਲੋਚਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਦਰਜ ਕਰਦਾ ਹੈ: ਕਿ ਇਹ ਕਹਾਣੀਆਂ ਵਿਛੋੜੇ ਸਨ ਜੋ ਨਾਵਲ ਵਿੱਚ ਜਗ੍ਹਾ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਸਨ। ਪਰ ਪਾਠਕ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਲਿਖਤ ਦੇ ਬਿੰਦੂ

ਨੂੰ ਗੁਆ ਚੁੱਕੇ ਸੁਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਰਵੈਂਟਸ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਇਹਨਾਂ ਕਹਾਣੀਆਂ ਨੂੰ ਸੁਰਾਂ ਭਾਗ ਇੱਕ ਦੇ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਐਪੀਸੋਡਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਆਕਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਦਰਸਾ ਸਕਣ ਅਤੇ ਇੱਕ ਦੂਜੇ 'ਤੇ ਟਿੱਪਣੀ ਕਰ ਸਕਣ। ਅਜਿਹਾ ਕਰਦਿਆਂ, ਉਹ ਬਿਰਤਾਂਤਕ ਆਪਸੀ ਤਾਲਮੇਲ ਦੀ ਤਕਨੀਕ ਦੇ ਇੱਕ ਸੰਸਕਰਣ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਕੁਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਾਹੀ ਰੋਮਾਂਸਾਂ ਵਿੱਚ ਮਿਲਿਆ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਬਦਲਣ ਦਾ ਟੀਚਾ ਰੱਖ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਏਰੀਓਸਟੋ ਦੇ ਓਰਲੈਂਡੋ ਫੂਰੀਓਸੋ ਵਿੱਚ। ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਨ ਨਾਲ ਨਾਵਲ ਦੇ ਐਪੀਸੋਡਾਂ ਦੀ ਸਪਸ਼ਟ ਅਸਥਿਰਤਾ ਅਲੋਪ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਭਾਗ ਪਹਿਲਾ: ਜਗੀਰਦਾਰੀ ਤੋਂ ਪੂੰਜੀਵਾਦ ਤੱਕ

ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਫੈਂਟੇਸੀ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਪ੍ਰਿੰਸੇਸ ਮਾਈਕੋਮੀਕੋਨਾ ਫ਼ੈਂਟੇਸੀ ਤੱਕ

ਭਾਗ ਇੱਕ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਐਪੀਸੋਡ ਅਤੇ ਇਨਸੈਟ ਕਹਾਣੀਆਂ ਦੇ ਸਮੂਹਾਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਹਰ ਇੱਕ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਮੁਕ ਕਲਪਨਾ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਵਿਵਸਥਿਤ ਹੈ। ਉਸਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦੇ ਸ਼ਾਹੀ ਰੋਮਾਂਸ ਦੀ ਮਨਘੜਤ ਕੁਲੀਨ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਆਧੁਨਿਕ ਸਮਾਜ ਦੁਆਰਾ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪੈਸਾ ਮਨੁੱਖੀ ਲੈਣ-ਦੇਣ 'ਤੇ ਹਾਵੀ ਹੈ। ਜਗੀਰਦਾਰੀ ਤੋਂ ਨਵੇਂ ਪੂੰਜੀਵਾਦ ਵਿੱਚ ਇਸ ਯੂਰਪੀਅਨ ਤਬਦੀਲੀ ਦੇ ਮੁੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਸਰਵੈਂਟਸ ਦਾ ਨਾਇਕ ਸ਼ਾਹੀ ਨੂੰ ਮੁੜ ਸੁਰਜੀਤ ਕਰਕੇ ਇਤਿਹਾਸਕ ਘੜੀ ਨੂੰ ਪਿੱਛੇ ਵੱਲ ਮੋੜਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦਾ ਇੱਕ ਪਾਸਾ ਗੁਪਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੂੰਜੀਵਾਦ ਦੇ ਉਭਾਰ ਦੁਆਰਾ ਸੰਭਵ ਹੋਈ ਨਵੀਂ ਸਮਾਜਿਕ ਗਤੀਸ਼ੀਲਤਾ ਅਤੇ ਦੌਲਤ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਲੈਣਾ ਪਸੰਦ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ। ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੇ ਦੋ ਕਾਲਪਨਿਕ ਪਿਆਰ ਹਨ। ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਦੀ ਉਸਦੀ ਪੂਜਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਦੇਖਿਆ ਹੈ, ਉਸਨੂੰ ਦੂਜੇ ਨਾਈਟਾਂ ਨਾਲ ਦੁਸ਼ਮਣੀ ਅਤੇ ਨਕਲ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਪਰ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਇੱਕ ਵਿਆਹਯੋਗ ਰਾਜਕੁਮਾਰੀ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਵੀ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਧਿਆਇ 16 ਵਿੱਚ, ਸਰਾਏ ਵਿੱਚ ਇਸ ਕਲਪਨਾ ਨਾਲ ਜਾਣੂ ਕਰਵਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਹਾਸੋਹੀਣੀ ਕਲਪਨਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਸਤਾ ਮੈਰੀਟੋਰਨਸ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਰਾਜਕੁਮਾਰੀ ਹੈ, ਜੋ ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚੋਂ ਉਸ ਵੱਲ ਆਪਣਾ ਰਸਤਾ ਬਣਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਅਧਿਆਇ 21 ਵਿੱਚ ਉਹ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਸਾਂਚੋ ਨੂੰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਆਦਰਸ਼ ਸ਼ਾਹੀ ਕਰੀਅਰ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਰਾਜਕੁਮਾਰੀ ਆਪਣਾ ਪਿਆਰ ਵਾਪਸ ਕਰੇਗੀ, ਉਸਨੂੰ ਵਿਆਹ ਕਰਵਾਏਗੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਦੌਲਤ ਅਤੇ ਰਾਜਸ਼ਾਹੀ ਤੱਕ ਵਧਾਏਗੀ। ਜੇਕਰ ਉਸਦਾ ਪਿਤਾ ਉਸਦੇ ਦਰਜੇ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਵਾਲੇ ਨਾਈਟ ਨਾਲ ਮੇਚ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਉਸਨੂੰ ਬਸ ਚੁੱਕ ਕੇ ਲੈ ਜਾਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਸ਼ਾਹੀ ਸਹੁਰੇ ਨੂੰ ਆਉਣਾ ਪਵੇਗਾ। ਭਾਗ ਇੱਕ ਇਸਦੇ ਪਲਾਟ ਦੀ ਬਣਤਰ ਵਿੱਚ ਇਹਨਾਂ ਦੋ ਕਾਮੁਕ ਦ੍ਰਿਸ਼ਾਂ ਦੇ ਸੰਯੋਜਨ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਸਦੇ ਕੇਂਦਰ ਵਿੱਚ, ਅਧਿਆਇ 26 ਵਿੱਚ, ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਨੂੰ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਦੇ ਮਿਸ਼ਨ 'ਤੇ ਭੇਜਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਸਾਂਚੋ ਕਦੇ ਵੀ ਐਲ ਟੋਬੋਸੋ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚਦਾ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਬਜਾਏ, ਅਧਿਆਇ 29 ਵਿੱਚ, ਰਾਜਕੁਮਾਰੀ ਮਿਕੋਮੀਕੋਨਾ ਨਾਲ ਵਾਪਸ ਆਉਂਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਡੋਰੋਟੀਆ ਹੈ ਉਸ ਭੇਸ ਵਿੱਚ ਜੋ ਉਸਨੇ ਪੁਜਾਰੀ ਅਤੇ ਨਾਈ ਨਾਲ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਆਦਰਸ਼ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਕਦੇ ਵੀ ਸਰੀਰ ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਈ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ, ਸਿਵਾਏ ਸੋਚੋ ਦੀ ਅਧਿਆਇ 31 ਵਿੱਚ ਐਲਡੋਂਜ਼ਾ ਲੋਰੇਂਜ਼ੋ ਨਾਲ ਉਸਦੀ ਕਾਲਪਨਿਕ ਮੁਲਾਕਾਤ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ। ਉਸਦੀ ਥਾਂ 'ਤੇ, ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੀ ਇੱਕ ਹੋਰ ਕਲਪਨਾ ਵਾਲੀ ਕੁੜੀ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਹ ਪੈਸੇ ਅਤੇ ਦੁਨਿਆਵੀ ਸਫਲਤਾ ਲਈ ਵਿਆਹ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, "ਰਾਜਕੁਮਾਰੀ" ਵਿੱਚ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਸਥਿਤੀ ਦੀ ਵਿਡੰਬਨਾ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਡੋਰੋਟੀਆ, ਜੋ ਰਾਜਕੁਮਾਰੀ ਮਿਕੋਮੀਕੋਨਾ ਦਾ ਰੂਪ ਧਾਰਨ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਖੁਦ ਇੱਕ ਕਿਸਾਨ ਦੀ ਧੀ ਹੈ ਜੋ ਦੁਨੀਆ ਵਿੱਚ ਵਿਆਹ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹੈ - ਇੱਕ ਡਿਊਕ ਦੇ ਦੂਜੇ ਪੁੱਤਰ ਡੌਨ ਫਰਨਾਂਡੋ ਨਾਲ, ਉਸਦੇ ਇੱਛਤ ਪਤੀ ਵਜੋਂ; ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਕਹਾਣੀ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਡੌਨਾ ਕਲਾਰਾ ਦੁਆਰਾ ਨਾਵਲ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਬਿੰਬਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜੋ ਡੋਰੋਟੀਆ ਤੋਂ ਇੱਕ ਬਿਹਤਰ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਡੌਨ ਲੁਈਸ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕਰੇਗੀ, ਇੱਕ ਹੋਰ ਡਿਊਕ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੇ ਪੁੱਤਰ ਅਤੇ ਵਾਰਸ। ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੀਆਂ ਪਿਆਰ ਦੀਆਂ ਕਲਪਨਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਦਾ ਦੂਜੇ ਲਈ ਆਦਾਨ-ਪ੍ਰਦਾਨ ਸੁਝਾਅ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਮਾਂ ਕਿਵੇਂ ਬਦਲ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਮਨੁੱਖੀ ਇੱਛਾਵਾਂ ਦਾ

ਕੇਂਦਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਹੈ। ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਕਲਪਨਾਵਾਂ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਨਾਇਕ ਨੂੰ ਦੋ ਇਤਿਹਾਸਕ ਬਣਤਰਾਂ ਅਤੇ ਮਾਨਸਿਕਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ, ਮਰੁਦਾਨਾ ਹੁੱਕਾਰੂ ਅਤੇ ਦੁਸ਼ਮਣੀ ਦੇ ਪੁਰਾਣੇ ਜੁਗੀਰੂ ਲੋਕਾਚਾਰਾਂ ਅਤੇ ਦੌਲਤ ਅਤੇ ਸੰਸਾਰਿਕ ਤਰੱਕੀ ਲਈ ਇੱਕ ਹੋਰ ਆਧੁਨਿਕ ਲਾਲਚ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਲਟਕਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ।

ਭਾਗ ਇੱਕ ਦੇ ਮੱਧ ਵਿੱਚ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਲਈ ਰਾਜਕੁਮਾਰੀ ਮਿਕੋਮੀਕੋਨਾ ਦੀ ਥਾਂ ਲੈਣਾ, ਹੁਣ ਪੁਰਾਣੀਆਂ ਹੋ ਚੁੱਕੀਆਂ ਸਨਮਾਨ ਅਤੇ ਕਾਮੁਕ ਈਰਖਾ ਦੀਆਂ ਕਹਾਣੀਆਂ ਲਈ ਪੈਸੇ ਲਈ ਵਿਆਹ ਦੀਆਂ ਕਹਾਣੀਆਂ ਦੇ ਬ੍ਰਿਰਤਾਂਤ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਬਦਲ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ। ਜ਼ਿਵੇਂ ਕਿ ਹੇਠਾਂ ਯੋਜਨਾਬੱਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਕਲਪਨਾ ਦੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਸਮੂਹਬੱਧ ਕਹਾਣੀਆਂ ਹੌਲੀ ਹੌਲੀ ਸਫਲ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਰਾਜਕੁਮਾਰੀ ਮਿਕੋਮੀਕੋਨਾ ਕਲੱਪਨਾ ਦੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਸਮੂਹਬੱਧ ਕਹਾਣੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ।

ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਫੈਂਟੇਸੀ ਗ੍ਰੁਪ

ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰਦਾ ਹੈ (ਅਧਿਆਇ 13, 25-26)
ਗ੍ਰੀਸੋਸਟੋਮੋ ਅਤੇ ਮਾਰਸੇਲ੍ਹਾ (ਅਧਿਆਇ 12-14)
ਕਾਰਡੇਨੀਓ, ਡੌਨ ਫਰਨਾਂਡੋ, ਅਤੇ ਲੁਸਿੰਡਾ (ਅਧਿਆਇ 23-24, 27, 36)
ਲਿਏਂਡਰਾ ਲਈ ਮੁਕਾਬਲੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ੈਫਰਡਸ ਯੂਜੇਨੀਓ, ਐਨਸੇਲਮੋ ਅਤੇ ਹੋਰ (ਅਧਿਆਇ 51)
ਐਨਸੇਲਮੋ, ਲੋਟਾਰੀਓ, ਅਤੇ ਕੈਮਿਲਾ (ਅਣਵਾਜਬ ਉਤਸੁਕਤਾ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਵਿੱਚ, ਅਧਿਆਇ 33-36)

ਪ੍ਰਿੰਸੇਸ ਮਾਈਕੋਮੀਕੋਨਾ ਫੈਂਟੇਸੀ ਗਰੁੱਪ

ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਇੱਕ ਰਜਿਕੁਮਾਰੀ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕਰਨ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕਰਦਾ ਹੈ (ਅਧਿਆਇ 21)
ਮੈਰੀਟੋਰਨਸ ਅੜੇ ਸਰਾਏ ਦੇ ਮਾਲਕ ਦੀ ਧੀ (ਅਧਿਆਇ 16 ਅਤੇ 43)
ਡੋਰੋਟੀਆ ਅਤੇ ਡੌਨ ਫ਼ਰਨਾਂਡੋ (ਅਧਿਆਇ 28)
ਡੋਨਾ ਕਲਾਰਾ ਅਤੇ ਡੌਨ ਲੁਈਸ (ਅਧਿਆਇ 43-44)
ਲੀਡਰਾ ਅਤੇ ਵਿਸੇਂਟ ਡੇ ਲੋ ਰੋਜ਼ਾ (ਅਧਿਆਇ 51)
ਜ਼ੋਰਾਇਦਾ ਅਤੇ ਕੈਪਟਨ ਵਿਏਡਮਾ (ਬੰਦੀ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਵਿੱਚ, ਅਧਿਆਇ 37-41)

ਬੇਤੁਕੀ ਉਤਸੁਕਤਾ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਕੈਦੀ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਤੱਕ

ਕੈਦੀ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਦੁਆਰਾ "ਦ ਟੇਲ ਆਫ਼ ਅਨਰਿਜ਼ਨੇਬਲ ਕਿਊਰੀਓਸਿਟੀ" ਦਾ ਤੇਜ਼ ਉਤਰਾਧਿਕਾਰ ਇਸ ਪੈਟਰਨ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੈ। ਇਹ ਦੋ ਇੰਟਰਪੋਲੇਟਡ ਕਹਾਣੀਆਂ, ਜੋ ਨਾਵਲ ਨੂੰ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਅਧਿਆਵਾਂ ਲਈ ਲੈਂਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਲਈ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਆਪਣੀ ਕਹਾਣੀ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢਦੀਆਂ ਹਨ, ਹਰੇ ਇੱਕ ਈਰਖਾ-ਦੁਸ਼ਮਣੀ ਅਤੇ ਪੈਸੇ ਲਈ ਵਿਆਹ ਦੀਆਂ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ਾਂ ਨਾਲ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਬੰਧ ਰੱਖਦੀ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ।

ਪੁਜਾਰੀ ਦੇ ਇਸਦੀ ਭਰੋਸੇਯੋਗਤਾ ਦੀ ਘਾਟ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, 'ਦ ਟੇਲ ਆਫ਼ ਅਨਰਿਜ਼ਨੇਬਲ ਕਿਊਰੀਓਸਿਟੀ' ਉਹਨਾਂ ਕਹਾਣੀਆਂ ਵਿੱਚ ਮਨੋਵਿਗਿਆਨਕ ਅਤੇ ਜਿਨਸੀ ਯਥਾਰਥਵਾਦ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਡੌਲਸੀਨੀਆ ਲਈ ਡੌਲਸੀਨੀਆ ਦੇ ਪਿਆਰ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਇਕੱਠੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਇਸਦਾ ਪਾਤਰ ਐਂਸੇਲਮੋ ਆਪਣੇ ਸਭ ਤੋਂ ਚੰਗੇ ਦੋਸਤ ਲੋਟਾਰੀਓ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਕੈਮਿਲਾ ਨੂੰ ਲੁਭਾਉਣ ਲਈ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਹਾਣੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਹੋਰ ਕਹਾਣੀਆਂ ਕੀ ਦਰਸਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਪਰ ਇਹ ਵੀ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਮੁੱਖ ਪਾਤਰ ਤੋਂ ਕੀ ਲੁਕਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ: ਕਿਵੇਂ, ਮਰਦਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਦੁਸ਼ਮਣੀ ਵਿੱਚ, ਔਰਤਾਂ ਮੋਹਰੇ ਅਤੇ ਇਨਾਮ ਬਣ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ, ਆਲੋਚਕ ਰੇਨੇ ਗਿਰਾਰਡ ਨੇ ਜਿਸਨੂੰ ਨਕਲ ਇੱਛਾ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਉਸ ਦੀਆਂ ਵਸਤੂਆਂ, ਚੀਜ਼ਾਂ ਲਈ ਸਾਡੀ ਇੱਛਾ ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਇੱਛਾ ਕਰਦੇ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਦਰ ਕਰਦੇ ਦੇਖਦੇ ਹਾਂ।[11] ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਨਾਲ, ਇਹ

ਵਿਭੂਚਾਰੀ, ਪਰ ਸਵੈ-ਜਾਗਰੂਕ ਕੋਮੈਲਾ ਨੂੰ ਆਦਰਸ਼ ਡੌਲੁਸੀਨੀਆ, ਪਾਵੇਤਰ ਮਾਰਸੇਲਾ ਅਤੇ ਸਵੈ-ਬਲੀਦਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਲੁਸਿੰਡਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। "ਦ ਟੇਲ ਆਫ਼ ਅਨਰੀਜ਼ਨੇਬਲ ਕਿਊਰੀਓਸਿਟੀ" ਕਾਰਡੇਨੀਓ, ਡੌਨ ਫਰੂਨਾਂਡੋ ਅਤੇ ਲੁਸਿੰਡਾ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਨੂੰ ਯੋਜਨਾਬੱਧ ਢੰਗ ਨਾਲ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਇਸਦੇ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰੇਮ ਤਿਕੋਣ (ਅੰਸੇਲਮੋ, ਲੋਟਾਰੀਓ ਅਤੇ ਕੈਮਿਲਾ ਦੇ) ਵਿੱਚ, ਸਗੋਂ ਪਲਾਟ ਦੇ ਕਈ ਵਾਰ ਦੁਹਰਾਏ ਗਏ ਰੂਪਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ: ਪੇਸਟੋਰਲ ਕਵਿਤਾਵਾਂ, ਚਿੱਠੀਆਂ, ਅੰਸੇਲਮੋ ਅਤੇ ਕਾਰਡੇਨੀਓ ਦਾ ਪੇਂਡੂ ਇਲਾਕਿਆਂ ਵਿੱਚ ਪਿੱਛੇ ਹਟਣਾ, ਲੁਸਿੰਡਾ ਅਤੇ ਕੈਮਿਲਾ ਦਾ ਕਾਨਵੈਂਟਾਂ ਵਿੱਚ ਉੱਡਣਾ, ਅਤੇ - ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ - ਲਗਭਗ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅੰਸੇਲਮੋ ਅਤੇ ਕਾਰਡੇਨੀਓ, ਹਰ ਇੱਕ ਟੇਪੇਸਟ੍ਰੀ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਲੁਕਿਆ ਹੋਇਆ, ਉਹਨਾਂ ਔਰਤਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਲਈ ਉਤਸੁਕਤਾ ਨਾਲ ਉਡੀਕ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਕੁਮਵਾਰ ਪਿਆਰ ਕਰਦੇ ਹੁੰਨ। ਕੋਈ ਵੀ ਆਪਣੀ ਪ੍ਰੇਮਿਕਾ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਨਹੀਂ ਸੋਚਦਾ। ਕਾਰਡੇਨੀਓ ਪਾਗਲਪਨ ਵਿੱਚ ਭੱਜ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਲੁਸਿੰਡਾ ਕੰਮ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਬੇਹੋਸ਼ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ; ਅੰਸੇਲਮੋ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕੈਮਿਲਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਚਾਕੂ ਮਾਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਸੋਚਣ ਲਈ ਇੱਕ ਝੂਠੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਵਿੱਚ ਬੇਹੋਸ਼ ਹੋਣ ਦਾ ਦਿਖਾਵਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਖੁਦਕੁਸ਼ੀ ਕਰ ਲਈ ਹੈ। ਕਹਾਣੀ ਦੇ ਦੁਖਦਾਈ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਐਂਸੇਲਮੋ ਜਿਸ ਸਵੈ-ਗਿਆਨ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਦਾ ਹੈ - ਕਿ ਉਹ "[ਆਪਣੀ] ਆਪਣੀ ਬੇਇੱਜ਼ਤੀ ਦਾ ਨਿਰਮਾਤਾ" ਸੀ - ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਭਰਮਾਉਣ ਵਾਲੇ ਅਤੇ ਹੰਕਾਰੀ ਕਾਰਡੇਨੀਓ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਮਾਰਸੇਲਾ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਕਹਾਣੀ ਵਿੱਚ ਆਤਮਘਾਤੀ ਗ੍ਰਿਸੋਟੋਮੋ ਦੇ ਉਲਟ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ: ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਆਦਮੀ ਔਰਤਾਂ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਈਰਖਾ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਭਸਮ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਬੰਦੀ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ, ਅਸਲ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ, ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੀ ਇੱਕ ਰਾਜਕੁਮਾਰੀ ਨੂੰ ਅਗਵਾ ਕਰਨ ਦੀ ਕੱਲਪਨਾ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਜਾਪਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਉਸਦੀ ਕਿਸਮਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕੇ। ਕੈਪਟਨ ਵਿਏਡਮਾ ਸੁੰਦਰ ਅਲਜੀਰੀਅਨ ਮੂਟਿਆਰ ਜ਼ੋਰਾਇਦਾ ਨੂੰ, ਉਸਦੇ ਪਿਤਾ ਦੀ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਦੌਲਤ ਅਤੇ ਖੁਦ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਹੀ ਚੋਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਪੈਸਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕਪਤਾਨ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਸਾਥੀਆਂ ਨੂੰ ਕੈਦ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਕਰ ਚੁੱਕਾ ਸੀ, ਇੱਕ ਵਿੱਤੀ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਜੋ ਕਿ ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਕੋਈ ਡਰਾਉਣੀ ਕਾਰਵਾਈ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਨਾਵਲ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੂੰ ਸੁਰਾਏ ਦੇ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਬਿੱਲ ਅਦਾ ਕਰਨ ਨਾਲ ਤੁਲਨਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ, ਅਧਿਆਇ 44 ਵਿੱਚ, ਕੁਝ ਹੋਰ ਮਹਿਮਾਨਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹਿਸਾਬ-ਕਿਤਾਬ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਸਰਾਏ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਣ ਤੋਂ ਰੋਕਦਾ ਹੈ। ਜ਼ੋਰਾਇਦਾ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਗਹਿਣਿਆਂ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਜਾਣਾ ਬਰਾਬਰ ਕਾਹਲੇ ਦਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। "ਈਸਾਈ, ਈਸਾਈ! ਚੋਰ, ਚੋਰ!" ਹਦਜੀ ਮੁਰਾਦ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਧੀ ਨਾਲ ਲਿਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਚੀਕਦਾ ਹੈ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਗ੍ਰਹਿਣੇ ਅਤੇ ਲੁੱਟ ਨੂੰ ਸਮੁੰਦਰ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਬੰਦੀ ਗਰੀਬੀ ਵਿੱਚ, ਸੁਪਨੇ ਵਿੱਚ ਧਰਮ ਪਰਿਵਰਤਨ ਕੀਤੇ ਜ਼ੋਰਾਇਦਾ ਦੇ ਰੱਖਿਅਕ ਵਜੋਂ ਵਾਪਸ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਉਸਦੀ ਕਹਾਣੀ ਨੂੰ ਵਧੇਰੇ ਬਹਾਦਰੀ ਅਤੇ ਧਾਰਮਿਕ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਇਸਲਾਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸੱਪੇਨ ਦੇ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਧਰਮ ਯੁੱਧ ਦੇ ਨਾਲ ਵਧੇਰੇ ਮੇਲ ਖਾਂਦਾ ਹੈ। ਛੱਡੀ ਗਈ ਦੌਲਤ ਬੰਦੀ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਨੂੰ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਪੈਸੇ ਲਈ ਵਿਆਹ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਤੋਂ ਵੱਖ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੀ ਰਾਜਕੁਮਾਰੀ ਮਿਕੋਮੀਕੋਨਾ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਹੋਰ ਕਹਾਣੀਆਂ ਤੋਂ ਵੀ ਵੱਖ ਕਰਦੀ ਹੈ: ਡੋਰੋਟੀਆ, ਡੋਨਾ ਕਲਾਰਾ, ਅਤੇ ਬੰਦੀ ਦੇ ਆਪਣੇ ਕੁਰਾ, ਜੱਜ ਵਿਏਡਮਾ ਦੇ ਉੱਪਰ ਵੱਲ ਘੁੰਮਦੇ, ਲਾਭਦਾਇਕ ਵਿਆਹ; ਅਤੇ ਲਿਏਂਡਰਾ ਦੀ ਕਹਾਣੀ, ਬੰਦੀ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਦੀ ਇੱਕ ਘਟੀਆ ਅਤੇ ਉਲਟ ਪੈਰੋਡੀ, ਜਿਥੇ ਵਿਸੈਂਟ ਡੇ ਲਾ ਰੋਜ਼ਾ ਸਿਰਫ ਲਿਏਂਡ੍ਰਾ ਦੀ ਦੌਲਤ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਅਗਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਛੱਡ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

"ਦ ਟੇਲ ਆਫ਼ ਅਨਰੀਜ਼ਨਬਲ ਕਿਊਰੀਓਸਿਟੀ" ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਬਿਰਤਾਂਤਾਂ ਵਿੱਚ ਪੁਰਾਣੇ ਜ਼ਮਾਨੇ ਦੀਆਂ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਈਰਖਾ ਦੀਆਂ ਕਹਾਣੀਆਂ ਦੀ ਆਦਰਸ਼ਵਾਦੀ ਅਤੇ ਰਹੱਸਮਈ ਪ੍ਰਵਿਰਤੀ ਦਾ ਯਥਾਰਥਵਾਦ ਨਾਲ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰਦੀ ਹੈ। "ਦ ਬੰਦੀ" ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਆਦਰਸ਼ਵਾਦ ਨਾਲ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਰਾਜਕੁਮਾਰੀ ਮਿਕੋਮੀਕੋਨਾ ਬਿਰਤਾਂਤਾਂ ਦੀਆਂ ਆਧੁਨਿਕ ਵਿਆਹ-ਅਤੇ-ਪੈਸੇ ਦੀਆਂ ਕਹਾਣੀਆਂ ਦੀ ਯਥਾਰਥਵਾਦੀ, ਨਿਰਾਸ਼ ਪ੍ਰਵਿਰਤੀ ਦਾ। ਦੋਵੇਂ ਕਹਾਣੀਆਂ,

ਨਾਵਲ ਦੇ ਅਰੰਭ ਦੇ ਘੰਟੇ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਕੰਦਰਾ ਹਨ, ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੇ ਵਿਵਹਾਰ ਨਾਲ ਕੁਝ ਪ੍ਰਤੀਬਿੰਬਤ ਕਰਦੀਆਂ ਹੱਨ ਅਤੇ ਸਾਂਝੀਆਂ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਓਰਲੈਂਡੋ ਵਾਂਗ ਪੱਾਗਲ ਹੋਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਕਾਰਡੇਨੀਓ ਅਤੇ ਗ੍ਰਿਸੋਸਟੋਮੋ ਦੀ ਸਵੈ-ਨਾਟਕੀ ਈਰਖਾ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਦੀ ਸਲਾਹ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਧਿਆਇ 30 ਵਿੱਚ, ਰਾਜਕੁਮਾਰੀ ਮਿਕੋਮੀਕੋਨਾ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕਰਨ ਅਤੇ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਪ੍ਰੇਮਿਕਾ ਵਜੋਂ ਪਾਸੇ ਰੱਖਣ ਲਈ, ਉਹ ਬਹਾਦਰੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਆਧੁਨਿਕ, ਭਾੜੇ ਦੇ ਕਰੀਅਰ ਵਿੱਚ ਬਦਲਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਪਾਸੇ, ਭਾਗ ਪਹਿਲਾ ਰੋਮਾਂਟਿਕ ਪਿਆਰ ਦੇ ਹੰਕਾਰ ਅਤੇ ਬੇਵਕੂਫ਼ੀ ਨੂੰ ਉਜਾਗਰ ਕਰਦਾ ਹੈ; ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਇਹ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੈਸੇ ਅਤੇ ਭੌਤਿਕ ਰੁਚੀ ਦੁਆਰਾ ਸੰਚਾਲਿਤ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਅਧਿਆਤਮਿਕਤਾ ਅਤੇ ਨਿਰਸਵਾਰਥ ਬਹਾਦਰੀ ਬਚ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਿਤ ਆਧੁਨਿਕ ਨਾਵਲ ਦੀ ਸ਼ੈਲੀ ਦੇ ਸਥਾਈ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਹੋਣਗੇ।

ਭਾਗ ਦੋ: ਪੂੰਜੀਵਾਦ ਤੋਂ ਜਗੀਰਦਾਰੀ ਤੱਕ

ਰੂਪਾਂਤਰਣ, ਭਰਮ, ਅਤੇ ਉਲਟਾ

ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੀ ਦੂਜੀ ਕਿਸ਼ਤ ਲਿਖਦੇ ਸਮੇਂ, ਸੇਰਵੈਂਟਸ ਨੂੰ ਦੋਹਰੀ ਸਮੱਸਿਆ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪਿਆ ਜੋ ਸਾਰੇ ਸੀਕਵਲਾਂ ਵਿੱਚ ਆਮ ਹੈ: ਪਾਠਕਾਂ ਨੂੰ ਭਾਗ ਇਕ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਆਨੰਦ ਕਿਵੇਂ ਮਾਣਿਆ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਏ ਬਿਨਾਂ ਅਜਿਹਾ ਕਿਵੇਂ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਉਸਦੇ ਹੱਲ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਇਸੇ ਸਮੱਸਿਆ ਨੂੰ ਨਾਟਕੀ ਰੂਪ ਦੇਣਾ ਸੀ। ਭਾਗ ਦੋ ਦੇ ਦੂਜੇ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ, ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੇ ਘਰ ਇਸ ਹੈਰਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਖ਼ਬਰ ਨਾਲ ਪਹੁੰਚਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਿਛਲੇ ਸਾਹਸ ਛਪਾਈ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਨਾਵਲ ਦ ਇੰਨਜੀਨੀਅਸ ਹਿਡਾਲਗੋ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਆਫ਼ ਲਾ ਮੰਚਾ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਦੂਜੇ ਭਾਗ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਹੁਣ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਇੱਕ ਸਾਹਿਤਕ ਪਾਤਰ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਭਾਗ ਇੱਕ ਦੇ ਪਾਠਕਾਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰੇਗਾ ਜੋ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ 'ਤੇ ਇੱਕ ਸੀਕਵਲ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਬਣਾਉਣਗੇ। ਬੈਚਲਰ, ਜਾਂ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਗ੍ਰੈਜੂਏਟ, ਸੈਨਸਨ ਕੈਰਾਸਕੋ, ਚੈਪਟਰ 14 ਅਤੇ 15 ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਨਾਈਟ ਆਫ਼ ਦ ਮਿਰਰਜ਼ ਅਤੇ ਫਿਰ, ਚੈਪਟਰ 64 ਅਤੇ 65 ਵਿੱਚ ਨਾਈਟ ਆਫ਼ ਦ ਵ੍ਹਾਈਟ ਮੂਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਭੇਸ ਬਣਾ ਕੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਅਤੇ ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਦੇ ਸਾਹਸ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਡਿਊਕ ਅਤੇ ਡਚੇਸ ਨਾਲ ਅੰਤਰ-ਉਦੇਸ਼ਾਂ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਨਾਈਟ ਐਂਡ ਸਕੁਆਇਰ ਦੇ ਸਾਹਸ ਨੂੰ ਅਧਿਆਇ 30-57 ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਮਹਿਲ ਵਿੱਚ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸੁਕਿਟ ਅਤੇ ਵਿਹਾਰਕ ਚੁਟਕਲਿਆਂ ਦੀ ਇੱਕ ਲੜੀ ਨਾਲ ਵਧਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਸੈਨਸਨ ਕੈਰਾਸਕੋ ਦੇ ਹੱਥੋਂ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੀ ਹਾਰ ਅਤੇ ਬਹਾਦਰੀ ਤੋਂ ਉਸਦੀ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ। ਸੈਨਸੋਨ ਭਾਗ ਦੋ ਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਹੀ ਖਤਮ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ; ਡਿਊਕ ਅਤੇ ਡਚੇਸ ਇਸਨੂੰ ਅਣਮਿਥੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣਗੇ; ਦੋਵੇਂ ਲੇਖਕ ਸੇਰਵੈਂਟਸ ਨਾਲ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਨਕਲੀ ਭਾਗ ਦੋ ਦੇ ਲੇਖਕ, ਅਲੋਂਸੋ ਡੀ ਐਵੇਲੇਨੇਡਾ ਨਾਲ ਕੁਝ ਸਾਂਝਾ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਇਹਨਾਂ ਹੋਰ ਪਾਤਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੇ ਕਰੀਅਰ ਨੂੰ ਆਕਾਰ ਦੇਣਾ ਭਾਗ ਦੋ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਨਵੀਂ ਪੈਸਿਵਟੀ ਅਤੇ ਬੁਨਿਆਦੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਦਲੀ ਹੋਈ, ਨਿਰਾਸ਼ ਸੁਖਸੀਅਤ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਇੱਕ ਵਧੇਰੇ ਸ਼ਾਂਤੂਮਈ ਅਤੇ ਪਿਆਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਭਾਵਨਾਤਮਕ, ਪਾਤਰ ਹੈ। ਅਧਿਆਇ 14 ਵਿੱਚ ਸਾਂਚੇ ਪਾਂਜ਼ਾ, ਅਤੇ ਨਾਵਲ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਬਿਰਤਾਂਤਕਾਰ, ਅਧਿਆਇ 74 ਵਿਚ, ਅਧਿਆਇ 25 ਅਤੇ 32 ਵਿੱਚ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੇ ਵਿਰੋਧ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਸਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਹਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਭਲਾ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਦਾ ਬੁਰਾ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ, ਇੱਕ ਘੋਸ਼ਣਾ ਜੋ ਜ਼ਖਮੀ ਪੀੜਤਾਂ ਨੂੰ ਹੈਰਾਨ ਕਰ ਦੇਵੇਗੀ ਜੋ ਉਸਨੇ ਭਾਗ ਇੱਕ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਰਸਤੇ ਵਿੱਚ ਖਿੰਡੇ ਹੋਏ ਛੱਡ ਦਿੱਤੇ ਸੀਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਨੁਕਸਾਨ ਰਹਿਤਤਾ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਦੀ ਕੀਮਤ 'ਤੇ ਆਉਂਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਲੁਗਭਗ ਓਨੀ ਹੀ ਸੁੱਕ ਗਈ ਹੈ ਜਿੰਨੀ ਕਿ ਸ਼ਾਹੀ ਨਾਇਕ ਡੁਰਾਂਡਾਰਟ ਦੇ ਸੁੱਕੇ ਦਿਲ, ਜਿਸਨੂੰ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ,

ਅਧਿਆਇ 23 ਵਿੱਚ, ਮੋਂਟੇਸੀਨੋਸ ਦੀ ਗੁਫ਼ਾ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਉਤਰਨ ਦੌਰਾਨ ਦੇਖਿਆ ਸੀ। ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਹੁਣ ਭਰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਬਿੱਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸੂਰਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਅੰਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਹੁਣ ਕਿਲ੍ਹਿਆਂ ਦੀ ਬਜਾਏ ਸਰਾਵਾਂ ਵਜੋਂ ਦੇਖਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਉਦਾਸ ਅੰਦਰੂਨੀ ਭਾਵਨਾ ਹੁਣ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੀ ਕਲਪਨਾਤਮਕ ਗਰੀਬੀ ਨਾਲ ਓਨੀ ਹੀ ਜੁੜੀ ਹੋਈ ਹੈ ਜਿੰਨੀ ਉਸਦੀ ਅਸਲ ਗਰੀਬੀ ਨਾਲ, ਜਿਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸਾਈਡ ਹੈਮੇਟ ਬੇਨੇਂਗੇਲੀ ਖੁਦ ਅਧਿਆਇ 44 ਵਿੱਚ ਝਾੜੂ ਮਾਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਦੂਜਿਆਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੀਆਂ ਨਾਈਟਹੁੱਡ ਦੀਆਂ ਕਲਪਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਉਸਨੂੰ ਵਾਪਸ ਖੁਆਉਣ, ਅਧਿਆਇ 10 ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਸੁਧਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਇੱਕ ਚਪਟੀ ਨੱਕ ਵਾਲੀ ਕਿਸਾਨ ਕੁੜੀ ਨੂੰ "ਮੋਹਿਤ" ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਹਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਸੁੰਦਰਤਾ ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਸੈਨਸਨ ਕੈਰਾਸਕੋ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਨਾਈਟ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪਹਿਰਾਵਾ ਪਾਉਂਦਾ ਹੈ; ਡਿਊਕ ਅਤੇ ਡਚੇਸ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਏਜੰਟ ਸ਼ਾਹੀ ਰੋਮਾਂਸ ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ; ਅਤੇ ਇਹ ਨਾਟਕੀਤਾ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਭਾਗ ਦੋ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਰੱਖਦੀ ਹੈ: ਅਧਿਆਇ 11 ਵਿੱਚ ਅਦਾਕਾਰਾਂ ਦਾ ਦਲ, ਅਧਿਆਇ 25-27 ਵਿੱਚ ਮਾਸਟਰ ਪੇਡਰੋ ਦਾ ਬੋਲਣ ਵਾਲਾ ਬ੍ਰਾਂਦਰ ਅਤੇ ਕਠਪੁਤਲੀ ਸ਼ੋਅ, ਅਧਿਆਇ 58 ਵਿੱਚ ਪੇਂਟ ਕੀਤੇ ਸੰਤ, ਅਤੇ ਅਧਿਆਇ 62 ਵਿੱਚ ਡੌਨ ਐਂਟੋਨੀਓ ਮੋਰੇਨੋ ਦਾ ਜਾਦੂਈ ਸਿਰ ਪੈਟਰਨ ਨੂੰ ਜ਼ਾਰੀ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਭਾਵਨਾ ਕਿ ਸਾਰਾ ਸੰਸਾਰ ਇੱਕ ਅਸਥਾਈ ਪੜਾਅ ਹੈ, ਨਾਵਲ ਦੇ ਡੇਸੇਂਗਾਓ ਦੇ ਥੀਮ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਭਾਗ ਇੱਕ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਪ੍ਰੇਰਨਾ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਸ਼ੀਕਵਲ ਲਿਖਣ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸਵੈ-ਚੇਤੰਨ ਯਤਨ ਅਤੇ ਨਕਲੀਤਾ ਦਾ ਸੁਝਾਅ ਵੀ ਦਿੰਦੀ ਹੈ: ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਹੁਣ ਸਵੈ-ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹੀ ਗੱਲ ਉਸਦੇ ਲੇਖਕ ਸੇਰਵੈਂਟਸ ਲਈ ਵੀ ਸੱਚ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਭਾਗ ਦੋ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਦ੍ਰਿੜਤਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਮੁੱਖਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦੇ ਮਾਲਕ ਦੀ ਏਜੰਸੀ ਘਟਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਧਿਆਇ 44-55 ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਗਵਰਨਰਸ਼ਿਪ ਦੇ ਮਸ਼ਹੂਰ ਐਪੀਸੋਡ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣਾ ਇੱਕ ਸੁਤੰਤਰ ਬਿਰਤਾਂਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਆਲੋਚਕਾਂ ਨੇ ਦੋਵਾਂ ਪਾਤਰਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਉੱਤੇ ਵਧਦੇ ਆਪਸੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੂੰ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਹੈ।[12] ਇੱਕ ਦੇ ਉਭਾਰ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਦੇ ਪਤਨ ਦਾ ਸੁਝਾਅ ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਦੇ ਅਧਿਆਇ 41 ਵਿੱਚ ਲੱਕੜ ਦੇ ਘੋੜੇ, ਕਲੇਵਿਲੇਨੋ 'ਤੇ ਸਵਾਰ ਹੋ ਕੇ ਪ੍ਰਲੀਉਂਡਜ਼ ਦੀਆਂ ਸਵਰਗੀ ਬੱਕਰੀਆਂ ਨਾਲ ਖੇਡਣ ਦੇ ਖੁਸ਼ੀ ਭਰੇ ਬਿਰਤਾਂਤ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇੱਕ ਐਪੀਸੋਡ ਜੋ ਮੋਂਟੇਸੀਨੋਸ ਦੀ ਗੁਫ਼ਾ ਵਿੱਚ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੇ ਉਦਾਸ ਅੰਡਰਵਰਲਡ ਅਨੁਭਵ ਨੂੰ ਆਫਸੈੱਟ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਆਪਣੀ ਵਧੀ ਹੋਈ ਭੂਮਿਕਾ ਉਸ ਪ੍ਰਸਿੱਧੀ ਲਈ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਬਿਰਤਾਂਤਕਾਰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਪਾਤਰ ਸਾਨੂੰ ਦੱਸਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਸਨੇ ਭਾਗ ਇੱਕ ਦੇ ਪਾਠਕਾਂ ਵਿੱਚ ਆਨੰਦ ਮਾਣਿਆ ਸੀ। ਸਾਂਚੋ ਖੁਦ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਹੁਣ ਮਸ਼ਹੂਰ ਹੈ। ਅਧਿਆਇ 71 ਵਿੱਚ, ਉਹ ਪੂਰਵ-ਅਨੁਮਾਨ ਨਾਲ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਆਪਣੇ ਚਿੱਤਰ ਜਲਦੀ ਹੀ ਕੈਫ਼ੇ, ਸਰਾਵਾਂ, ਸਰਾਵਾਂ ਅਤੇ ਨਾਈ ਦੀਆਂ ਦੁਕਾਨਾਂ ਦੀਆਂ ਕੰਧਾਂ ਨੂੰ ਸਜਾਉਣਗੇ, ਹੋਮਰ ਅਤੇ ਵਰਜਿਲ ਦੇ ਪਾਤਰਾਂ ਦੀ ਥਾਂ ਲੈਣਗੇ।

ਭਾਗ ਦੋ ਲਿਖਣ ਵਿੱਚ ਸਰਵੈਂਟਸ ਦੀਆਂ ਰਣਨੀਤੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਭਾਗ ਇੱਕ ਦੇ ਐਪੀਸੋਡਾਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਦੁਬਾਰਾ ਲਿਖਣਾ ਹੈ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਪਾਠਕਾਂ ਨੂੰ ਉਹੀ ਕੁਝ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਵੱਖੋ-ਵੱਖਰੇ, ਅਕਸਰ ਉਲਟ ਨਤੀਜਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਇੱਕ ਪੈਕਸੈਡਲ ਨੂੰ ਜਾਦੂ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਸ਼ਾਹੀ ਘੋੜੇ ਦੇ ਜਾਲ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਗ੍ਰਿਫ਼ਦੜ ਚੋਰੀ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਮੁਰਿਸ਼ ਔਰਤ ਅਲਜੀਅਰਜ਼ ਤੋਂ ਇੱਕ ਈਸਾਈ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਮਸ਼ਹੂਰ ਪੌਣ ਚੱਕੀਆਂ ਦੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਪਾਣੀ ਦੀਆਂ ਚੱਕੀਆਂ, ਭੇਡਾਂ ਦੇ ਝੁੰਡ ਲਈ ਸੂਰਾਂ ਅਤੇ ਬਲਦਾਂ ਦੇ ਝੁੰਡ, ਸਰਾਏ ਦੇ ਮਾਲਕ ਦੀ ਧੀ ਲਈ ਪਿਆਰ ਤੋਂ ਬਿਮਾਰ ਨੌਕਰਾਣੀ ਅਲਟੀਸੀਡੋਰਾ ਅਤੇ ਸਰਾਏ ਦੀ ਮੂਰਤੀਕਾਰੀ ਨੌਕਰਾਣੀ ਮੈਰੀਟੋਰਨੇਸ। ਬੈਸੀਲੀਓ, ਕੈਮਾਚੇ ਅਤੇ ਕੁਇਟੇਰੀਆ ਦੀ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਬਣਾਈ ਗਈ ਪ੍ਰੇਮ ਕਹਾਣੀ ਗ੍ਰਿਸੋਸਟੋਮੋ ਅਤੇ ਮਾਰਸੇਲਾ, ਕਾਰਡੇਨੀਓ, ਡੌਨ ਫਰਨਾਂਡੋ ਅਤੇ ਲੁਸਿੰਡਾ ਦੀਆਂ ਕਹਾਣੀਆਂ, ਅਤੇ ਦ ਟੇਲ ਆਫ਼ ਅਨਰੀਜ਼ਨੇਬਲ ਕਿਊਰੀਓਸਿਟੀ ਦੇ ਨਮੂਨੇ ਦੁਹਰਾਉਂਦੀ ਹੈ: ਇਸ ਵਾਰ। ਇਹ ਨਾਵਲ ਇੱਕ ਸੱਚੇ, ਯੋਗ ਪਿਆਰ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਭਾਗ ਇੱਕ ਦੀਆਂ ਕਹਾਣੀਆਂ ਦੇ ਈਰਖਾਲੂ ਮਰਦ ਹੰਕਾਰ ਅਤੇ ਕੈਮਾਚੇ ਦੀ

ਦੌਲਤ ਦੇ ਲਾਲਚ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਹੋ। ਦੋਵਾਂ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚ ਆਖਰੀ ਸਾਹਸ ਵਿੱਚ ਪਛਤਾਵੇ ਦੇ ਸਵੈ-ਝੰਡੇ ਦਾ ਇੱਕ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਪਾਠਕ ਨੂੰ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਾਵਲ ਦੀਆਂ ਦੋ ਕਿਸ਼ਤਾਂ ਪੜ੍ਹਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਦੋਵਾਂ ਹਿੱਸਿਆਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਸ਼ਭ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਸਮਾਨਾਂਤਰ ਵਿੱਚ, ਡਿਊਕ ਅਤੇ ਡਚੇਸ ਦਾ ਅਸਲੀ ਕਿਲ੍ਹਾ ਜਾਂ ਮਹਿਲ ਉਸ ਸਰਾਏ ਦੀ ਥਾਂ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਭਾਰ। ਇੱਕ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕਿਲ੍ਹੇ ਲਈ ਗਲਤ ਸਮਝਿਆ ਸੀ। ਦੋਵਾਂ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੇ ਸੜਕ 'ਤੇ ਸਾਹਸ ਮੁਹਿੰਮਾਨ ਨਿਵਾਜ਼ੀ ਦੇ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਰਹਿਣ ਦਾ ਰਸਤਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਇਹਨਾਂ ਦੇ ਬਿਲਕੁਲ ਉਲਟ ਅਰਥ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਹਨ। ਭਾਗ ਇੱਕ ਵਿੱਚ, ਸਰਾਏ ਪੈਸੇ ਅਤੇ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਸਮਾਜਿਕ ਗਤੀਸ਼ੀਲਤਾ ਦੀ ਇੱਕ ਆਧੁਨਿਕ ਦੁਨੀਆ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਸ਼ਾਹੀ ਮਨੁਖਾਂ ਨੂੰ ਕੈਦ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਇੱਕ ਅਜ਼ੀਜ਼ੀ ਜ਼ਰੂਰਾ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਪਿੰਜਰੇ ਵਿੱਚ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਭਾਗ ਦੋ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਹੋਰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਅੱਖਾਂ ਵਾਲਾ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸ ਆਧੁਨਿਕ ਦੁਨੀਆ ਨਾਲ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਅਤੇ, ਇੱਕ ਹੱਦ ਤੱਕ, ਉਸ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਲੈਂਦਾ ਹੈ। ਖੁਸ਼ਹਾਲ ਹਿਡਾਲਗੋ ਡੌਨ ਡਿਏਗੋ ਡੀ ਮਿਰਾਂਡਾ ਅਤੇ ਅਮੀਰ ਕਿਸਾਨ ਕੈਮਾਚੋ ਵਿੱਚ ਉਹ ਸੰਜਮ, ਈਸਾਈ ਦਾਨ, ਅਤੇ ਸ਼ਾਂਤੀ ਬਣਾਉਣ - ਅਤੇ ਕਲਪਨਾ ਦੀ ਘਾਟ ਦੇ ਮਿਸਾਲੀ, ਜੇ ਬੋਰਹਿਮ ਜੀਵਨ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਇੱਕ ਮੱਧ ਵਰਗ ਬਣ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਭੁੱਖੇ ਦੇ ਨਾਵਲਾਂ ਦਾ ਖੇਤਰ। ਜਦੋਂ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਡਿਊਕ ਅਤੇ ਡਚੇਸ ਦੇ ਮਹਿਲ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚਦਾ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਉੱਚ ਰਈਸ ਉਸਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਬਹਾਦਰੀ ਦੀਆਂ ਕਲਪਨਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਲਿਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਭਾਗ ਦੋ ਵਿੱਚ ਭਾਗ ਇੱਕ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਜਗੀਰਦਾਰੀ ਤੋਂ ਪੂੰਜੀਵਾਦ ਤੱਕ ਦੇ ਰਸਤੇ ਨੂੰ ਉਲਟਾਉਂਦੇ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਆਧੁਨਿਕ ਰਈਸ ਦੀ ਬਹਾਦਰੀ ਸਿਰਫ ਮਨਘੜਤ ਹੈ।

ਡਿਊਕ ਅਤੇ ਡਚੇਸ: ਬਹਾਦਰੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕੁਲੀਨਤਾ

ਡੁਚੇਸ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਅਤੇ ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਦਾ ਸਵਾਗਤ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਪਹਿਲੀ ਜੋੜੇ ਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਭੂਮਿਕਾ ਮੰਜ਼ੂਦਾ ਸਪੈਨਿਸ਼ ਕੁਲੀਨ ਵਰਗ ਦੇ ਸਾਮੰਤੀ ਅਤੀਤ ਦੇ ਫੌਜੀ ਵਰਗ ਤੋਂ ਇੱਕ ਔਰਤ-ਰਹਿਤ, ਦਰਬਾਰੀ ਸਮਾਜ ਵਿੱਚ ਪਰਿਵਰਤਨ ਦੇ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅੰਗਮਈ ਪੋਰਟਰੇਟ ਵਿੱਚ ਕੇਂਦਰੀ ਹੈ, ਇੱਕ ਸਮਾਜ ਜੋ ਔਰਤਾਂ ਦੇ ਮਨੋਰੰਜਨ ਵੱਲ ਸੇਧਿਤ ਹੈ। ਡਿਊਕ ਅਤੇ ਡਚੇਸ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਅਤੇ ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਲਈ ਸ਼ਾਹੀ ਚਰਿਤਰ ਮਾਊਟ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਹਿੰਸਕ ਪੈਟਰਫਾਲ ਵਜੋਂ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਸਰਵੈਂਟਸ ਨੇਕ ਜੋੜੇ ਨੂੰ ਕਲਪਨਾਹੀਣ ਪਾਠਕਾਂ ਵਜੋਂ ਵਿਅੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਭਾਗ ਨੂੰ ਇਸਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਅਸ਼ਲੀਲ ਥੱਪੜਾਂ ਵਾਲੇ ਤੁਤਾਂ ਤੱਕ ਘਟਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਵਰਗ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਵਜੋਂ ਅਜਿਹਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ 'ਤੇ ਸਰੀਰਕ ਦਰਦ ਦੇਣ ਦਾ ਅਨੰਦ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਇਸਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ, ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਨੂੰ ਨਿਰਾਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨੰਗੇ ਨੱਤਾਂ ਨੂੰ ਕੋਰੜੇ ਮਾਰਨ ਦੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਯੋਜਨਾ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਿਰਭਰਾਂ, ਡੋਨਾ ਰੋਡਰਿਗਜ਼ ਅਤੇ ਟੇਸੀਲੋਸ ਨੂੰ ਮਾਰਨ ਅਤੇ ਕੋੜੇ ਮਾਰਨ ਵਿਚ ਸਪਸ਼ਟ ਹੈ। ਨਾਵਲ ਸੁਝਾਅ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਪੇਨ ਦਾ ਪਤਨ ਸਿਖਰ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਡਿਊਕ ਅਤੇ ਡੁਚੇਸ ਦੀ ਆਲਸ, ਬਿਮਾਰੀ ਅਤੇ ਬੇਰਹਿਮੀ ਨੂੰ ਟੇਰੇਸਾ ਪਾਂਜ਼ਾ ਅਤੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੇ ਪੇਂਡੂ ਪਿੰਡ ਦੇ ਹੋਰ ਵਸਨੀਕਾਂ ਦੀ ਸਖ਼ਤ ਮਿਹਨਤ, ਸਿਹਤ ਅਤੇ ਚੰਗੇ ਸੁਭਾਅ ਨਾਲ ਤੁਲਨਾ ਕਰਕੇ ਉਜਾਗਰ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਇਹ ਕੁਲੀਨਤਾ ਵੀ ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀ ਹੈ। ਅਧਿਆਇ 36 ਵਿੱਚ, ਪਹਿਲੀ ਡੁਏਨਾ ਇਨ ਡਿਸਟ੍ਰੈਸ (ਦਾੜ੍ਹੀ ਵਾਲੀ ਕਾਊਂਟੇਸ ਟ੍ਰਾਈਫਾਲਡੀ) ਦੇ ਸਕਿੱਟ ਵਿੱਚ, ਗੈਰ-ਲੜਾਈ ਵਾਲਾ ਡਿਊਕ ਖੁਦ ਇੱਕ ਨਾਈਟ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, "ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਡੁਏਨਾ ਦੀ ਮਦਦ ਲਈ ਆਉਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਹੈ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਜੋ ਵਿਧਵਾ, ਅਣਿਆਂ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਅਤੇ ਮੁਸੀਬਤ ਵਿੱਚ ਹਨ।" ਇਸ ਵਾਅਦੇ ਦਾ ਖੋਖਲੇਪਣ ਅਤੇ ਡਿਊਕ ਦੀ ਬਹਾਦਰੀ ਦੀ ਘਾਟ ਉਦੋਂ ਸਪਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ, ਕਿਤਾਬ ਦੇ ਇੰਟਰਲੇਸਡ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤੀਬਿੰਬਤ ਐਪੀਸੋਡਾਂ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਉਦਾਹਰਣ ਵਿੱਚ, ਮੁਸੀਬਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਦੂਜੀ ਅਤੇ ਅਸਲੀ ਡੁਏਨਾ, ਡੋਨਾ ਰੋਡਰਿਗਜ਼, ਆਪਣੀ ਧੀ ਲਈ ਇਨਸਾਫ਼ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਡਿਊਕ ਦੀ ਅਯੋਗਤਾ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਡੋਨਾ ਰੋਡਰਿਗਜ਼ ਨੂੰ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਕਾਰਨ ਲੈਣ ਲਈ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰਦੀ ਹੈ; ਡਿਊਕ

ਮਨਮਾਨੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਅਤੇ ਕਹਾਣੀ ਦੇ ਖੁਸ਼ਹਾਲ ਅੰਤ ਨੂੰ ਵੀ ਰੋਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦਾ ਚਾਕਰ ਟੈਸੀਲੋਸ ਬੇਇੱਜ਼ਤ ਕੁੜੀ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਡਿਊਕ ਦੇ ਏਜੰਟ ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਦੀ ਅਚਾਨਕ ਚੁੱਪੀ ਅਤੇ ਨਿਆਂਪੂਰਨ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਲਿਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਇਸ ਸਪੈਨਿਸ਼ ਰੂੜ੍ਹੀ ਨਾਲੋਂ ਇੱਕ ਸੱਚਾ ਨਾਈਟ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਉਸਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਖਿਤਾਬ ਹੋਵੇ। ਸਰਵੈਂਟਸ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੂੰ ਬਹਾਦਰੀ ਦਾ ਇੱਕ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਪੁਲ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਇੰਨਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਨਹੀਂ ਜਦੋਂ ਨਾਈਟ ਕੋਸ਼ ਵਾਲੇ ਟੈਸੀਲੋਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਿਆਂਇਕ ਲੜਾਈ ਵਿੱਚ ਸੂਚੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਜਦੋਂ, ਅਧਿਆਇ 51 ਵਿੱਚ, ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਪਹਿਲਾਂ ਸਿਧਾਂਤਕ ਫੈਸਲਾ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਸਾਂਚੋ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪੂਰਵ ਵਿੱਚ, ਚੈਂਪੀਅਨ ਡੋਨਾ ਰੋਡਰਿਗਜ਼ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਧੀ ਨੂੰ ਦਰਜ ਕਰਦਾ ਹੈ: ਇੱਕ ਮਾਮਲਾ, ਉਹ ਲਿਖਦਾ ਹੈ, ਜੋ "ਮੈਨੂੰ ਮੇਰੇ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਔਰਤ ਤੋਂ ਦੂਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ," ਡਿਊਕ ਅਤੇ ਡਚੇਸ ਜੋ ਉਸਦੇ ਸਮਾਜਿਕ ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਅਤੇ ਸਰਪ੍ਰਸਤ ਹਨ। ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਅਤੇ ਅਮੀਰਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਿਆਂ ਲਈ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋਣ ਲਈ, ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੇ ਸਮੇਂ ਅਤੇ ਹੁਣ ਦੋਵਾਂ ਵਿੱਚ, ਅਸਲ ਬਹਾਦਰੀ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਕਹਾਣੀਆਂ ਬਚਾਉਣਾ

ਆਪਣੀ ਮੌਤ ਦੇ ਬਿਸਤਰੇ 'ਤੇ, ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਹੀ ਬਹਾਦਰੀ ਨਾਲ ਭਰਪੂਰ ਕਲਪਨਾ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਇੱਕ ਈਸਾਈ ਅੰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਨਾਈਟਹੁੱਡ ਦੀਆਂ ਪੁਰਾਣੀਆਂ ਕਾਲਪਨਿਕ ਕਹਾਣੀਆਂ ਦਾ ਆਦਾਨ-ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਆਪਣੀ ਕਹਾਣੀ ਨੇ ਆਪਣੀ ਸੱਭਿਆਚਾਰ ਦੀ ਸਰਵਉੱਚ ਕਲਪਨਾ ਲਈ ਢਾਹ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਜਾਂ, ਇਹ ਅੰਤ ਵੀ ਇਹੀ ਸੁਝਾਅ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕਲਪਨਾ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀਆਂ ਕਾਲਪਨਿਕ ਕਹਾਣੀਆਂ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦੇ, ਜੋ ਇੱਕੋ ਸਮੇਂ ਹਉਮੈ ਨੂੰ ਸਵੈ-ਖੁਸ਼ਹਾਲੀ ਭਰਮਾਂ ਨਾਲ ਭਰ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਅਣ-ਛੁਡਾਇਆ ਮਨੁੱਖੀ ਅਨੁਭਵ ਨੂੰ ਮੁੜ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਸਰਵੈਂਟਸ ਬਹਾਦਰੀ ਭਰੇ ਰੋਮਾਂਸ ਨੂੰ ਤਬਾਹ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨਾਲ ਬਦਲ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਕਿਸਮ ਦੀ ਸਾਹਿਤਕ ਕਲਪਨਾ ਜੋ ਕਲਪਨਾ ਦੇ ਇਹਨਾਂ ਦੋਵਾਂ ਪਾਸਿਆਂ 'ਤੇ ਸਵੈ-ਆਲੋਚਨਾਤਮਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹਾਜ਼ਰ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਆਪਣੀ ਕਹਾਣੀ ਦਾ ਨਾਇਕ ਬਣਨ ਦੀ ਇੱਛਾ ਦੀ ਆਲੋਚਨਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਭਰਮਾਂ ਨੂੰ ਤੋੜਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਇਹ ਵੀ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਮਹਿਮਾਨ ਨਿਵਾਜੀ ਘਰ ਇੱਕ ਕਿਲ੍ਹਾ, ਇੱਕ ਪਿਆਰਾ ਡੁਲਸੀਨੀਆ, ਅਤੇ ਦੁਨੀਆ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਅਨਿਆਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਲਈ ਦੇਂਤਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਲੜੀ ਕਿਵੇਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਸੰਪੂਰਨ ਅਤੇ ਸਾਹਿਤ ਦਾ ਬਹਾਦਰੀ ਯੁੱਗ ਖਤਮ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਦੋਵਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪੈਸੇ ਦੁਆਰਾ ਪਾਰਦਰੀ ਦੁਨੀਆ ਅਤੇ ਸ਼ੱਕੀ ਯਥਾਰਥਵਾਦ ਦੇ ਢੰਗ ਵਿੱਚ ਅਨੁਕੂਲ ਬਣਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਅਤੇ ਨਾਵਲ ਦੀ ਸ਼ੈਲੀ ਜਿਸਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਇਹ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਦੀ ਬਹਾਦਰੀ ਨੂੰ ਮੁੜ ਖੋਜਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮਨਾਉਂਦੀ ਹੈ - ਨੈਤਿਕ ਹਿੰਮਤ, ਦਿਆਲਤਾ, ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਵਫ਼ਾਦਾਰੀ ਦੇ ਛੋਟੇ ਕੰਮ ਜੋ ਇੱਕ ਨਿਰਾਸ਼ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕਾਇਮ ਰਹਿ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਆਧੁਨਿਕ ਨਾਵਲ ਸਰਵੈਂਟਸ ਦੀ ਕਿਤਾਬ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਪੂਰ ਅਟੂਟ, ਆਵੇਗਾਂ: ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਅਤੇ ਦੂਰਦਰਸ਼ੀ, ਵਿਅੰਗਮਈ ਅਤੇ ਯੂਟੋਪੀਅਨ। ਬਹੁਤ ਹੀ ਪੁਰਾਣੇ ਸਾਹਿਤਕ ਰੂਪਾਂ ਅਤੇ ਪਰੰਪਰਾਵਾਂ ਤੋਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਹਕੀਕਤ ਦੀ ਠੰਡੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਜੀਵਤ ਅਨੁਭਵ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ਰਾਮ ਕਰਨ ਲਈ ਦੂਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਨਾਵਲ ਕਲਪਨਾ ਦੀ ਲੰਮੀ ਗੁਰਮੀ ਨੂੰ ਉਸ ਅਨੁਭਵ ਨੂੰ ਮੁੱਲ ਨਾਲ ਦੁਬਾਰਾ ਨਿਵੇਸ਼ ਕਰਨ, ਇਸਨੂੰ ਮੁੜ ਸੁਰਜੀਤ ਕਰਨ, ਇਸਨੂੰ ਮਨੁੱਖੀ ਪਰਿਵਰਤਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਅਨੁਕੂਲ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ।

1. ਬੁਰਨਲ ਡਿਆਜ਼, ਦ ਕੰਕੁਏਸਟ ਆਫ਼ ਨਿਊ ਸਪੇਨ, ਟ੍ਰਾਂਸ. ਜੇ. ਐਮ. ਕੋਹਨ (ਹੈਮੰਡਸਵਰਥ: ਪੈਂਗੁਇਨ, 1963), ਪੰਨਾ 214।
2. ਇਹ ਹਵਾਲਾ ਫ੍ਰਾਂਸਿਸਕੋ ਰੋਡਰਿਗਜ਼ ਲੋਬੋ, ਕੋਰਟ ਇਨ ਵਿਲੇਜ ਐਂਡ ਵਿੰਟਰ ਨਾਈਟਸ (1619) ਤੋਂ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਅਨੁਵਾਦ ਇਉਆਨ ਬਾਉਟਿਸਟਾ ਡੀ ਮੋਰਾਲੇਸ ਦੁਆਰਾ ਪੁਰਤਗਾਲੀ ਤੋਂ ਸਪੈਨਿਸ਼ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਹਵਾਲਾ ਮਾਰਸੇਲੀਨੋ ਮੇਨਡੇਜ਼ ਵਾਈ ਪੇਲਾਯੋ, ਓਰੀਜਿਨਜ਼ ਆਫ਼ ਦ ਨਾਵਲ (ਮੈਡ੍ਰਿਡ: ਬੈਲੀ-ਬੇਲੇਰੇ ਐਂਡ ਸੰਨਜ਼, 1905–15), 1:ccxxxvj–xij, n.2 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ; ਇਹੋ ਇਰਵਿੰਗ ਦੁਆਰਾ ਮੇਨਡੇਜ਼ ਐਂਡ ਪੇਲਾਯੋ ਤੋਂ ਬਦਲੇ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਏ. ਲਿਓਨਾਰਡ, ਬੁੱਕਸ ਆਫ਼ ਦ ਬ੍ਰੇਵ (1949; ਆਰਪੀਟੀ. ਬਰਕਲੇ ਐਂਡ ਲਾਸ ਏਂਜਲਸ: ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਆਫ਼ ਕੈਲੀਫੋਰਨੀਆ ਪ੍ਰੈਸ, 1992), ਪੰਨਾ 26।
3. "ਇਕ ਅਜਿਹਾ ਕੰਮ ਜੋ ਸਮਾਨਾਂਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਸੱਚਮੁੱਚ ਘਿਣਾਉਣਾ ਹੈ।" ਨਿਕੋਲੋ ਮੈਕਿਆਵੇਲੀ, ਦ ਪ੍ਰਿੰਸ, ਐਡ. ਅਤੇ ਟ੍ਰਾਂਸ. ਡੇਵਿਡ ਵੂਟਨ (ਇੰਡੀਆਨਾਪੋਲਿਸ ਅਤੇ ਕੈਂਬਰਿਜ, ਐਮਏ: ਹੈਕੇਟ, 1995), ਪੰਨਾ 68 (ਅਧਿਆਇ 21)।
4. ਦ ਗੈਲੈਂਟ ਸਪੈਨਿਸ਼, 3:51–56।
5. ਲਿਓਨਾਰਡ, ਬੁਕਸ ਆਫ਼ ਦ ਬ੍ਰੇਵ, ਪੰਨਾ 82।
6. ਐਲਬੁਨ ਕੇ. ਫੋਰਸੀਓਨ, ਸੁਰਵੈਂਟਸ, ਅਰਸੁਤੁ ਅਤੇ ਪਰਸਾਈਲਸ (ਪ੍ਰਿੰਸਟਨ: ਪ੍ਰਿੰਸਟਨ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਪ੍ਰੈਸ, 1970), ਪੰਨੇ 91–130; ਟਿਮੋਥੀ ਹੈਮਪਟਨ, ਰਾਈਟਿੰਗ ਫ੍ਰਰਾਮ ਹਿਸਟਰੀ: ਦ ਰੈਟੋਰਿਕ ਆਫ਼ ਐਕਸੈਂਪਲੈਰਿਟੀ ਇਨ ਰੇਨੇਸੈਂਸ ਲਿਟਰੇਚਰ (ਇਥਾਕਾ ਅਤੇ ਲੰਡਨ: ਕਾਰਨੇਲ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਪ੍ਰੈਸ, 1990), ਪੰਨੇ 264–68।
7. ਜਾਰਜ ਲੁਕਾਸ, ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਬਾਰੇ ਦ ਥਿਊਰੀ ਆਫ਼ ਦ ਨਾਵਲ, ਟ੍ਰਾਂਸ. ਅੰਨਾ ਬੋਸਟੌਕ (1920, ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਟ੍ਰਾਂਸ. ਕੈਂਬਰਿਜ, ਮਾਸ.: ਐਮਆਈਟੀ ਪ੍ਰੈਸ, 1971), ਪੰਨਾ 103 ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮਸ਼ਹੂਰ ਹਵਾਲੇ ਵਿੱਚ ਲਿਖਦੇ ਹਨ: "ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਸ਼ਵ ਸਾਹਿਤ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਮਹਾਨ ਨਾਵਲ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਈਸਾਈ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੇ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਤਿਆਗਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਸੀ; ਜਦੋਂ ਮਨੁੱਖ ਇਕੱਲਾ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਸਿਰਫ਼ ਆਪਣੀ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਅਰਥ ਅਤੇ ਪੁਰਾਤਥ ਲੱਭ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਜਿਸਦਾ ਘਰ ਕਿਤੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ; ਜਦੋਂ ਦੁਨੀਆਂ, ਇੱਕ ਪਰੇ ਵਿੱਚ ਜੋ ਸੱਚਮੁੱਚ ਮੌਜੂਦ ਹੈ, ਆਪਣੇ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸੀ ਲੰਗਰ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਹੋ ਗਈ ਸੀ, ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਅਟੱਲ ਅਰਥਹੀਣਤਾ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।"
8. ਥਾਮਸ ਮੋਰ, ਯੂਟੋਪੀਆ, ਐਡ. ਐਡਵਰਡ ਸੁਰਟਜ਼, ਐਸ. ਜੇ. ਅਤੇ ਜੇ. ਐਚ. ਹੈਕਸਟਰ, ਦ ਕੰਪਲੀਟ ਵਰਕਸ ਆਫ਼ ਸੇਂਟ ਥਾਮਸ ਮੋਰ (ਨਿਊ ਹੈਵਨ ਐਂਡ ਲੰਡਨ: ਯੇਲ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਪ੍ਰੈਸ, 1965), ਭਾਗ 4, ਪੰਨੇ 240-41 ਵਿੱਚ।
9. ਅਲੈਗਜ਼ੈਂਡਰ ਵੈਲਸ਼, ਰਿਫਲੈਕਸ਼ਨਜ਼ ਆਨ ਦ ਹੀਰੋ ਐਜ਼ ਕੁਇਕਸੋਟ (ਪ੍ਰਿੰਸਟਨ: ਪ੍ਰਿੰਸਟਨ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਪ੍ਰੈਸ, 1981), ਪੰਨੇ 48-56।
10. ਲੀਓ ਸਪਿਟਜ਼ਰ, "ਡੌਨ ਕੁਇਜੋਟ ਵਿੱਚ ਭਾਸ਼ਾਈ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ," ਭਾਸ਼ਾ ਵਿਗਿਆਨ ਅਤੇ ਸਾਹਿਤਕ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ: ਸ਼ੈਲੀ ਵਿਗਿਆਨ ਵਿੱਚ ਲੇਖ (ਪ੍ਰਿੰਸਟਨ: ਪ੍ਰਿੰਸਟਨ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਪ੍ਰੈਸ, 1967)।
11. ਰੇਨੇ ਗਿਰਾਰਡ, ਧੋਖਾ, ਇੱਛਾ ਅਤੇ ਨਾਵਲ, ਟ੍ਰਾਂਸ. ਯਵੋਨ ਫ੍ਰੇਸੇਰੋ (ਬਾਲਟੀਮੋਰ ਅਤੇ ਲੰਡਨ: ਜੌਨਸ ਹੌਪਕਿੰਸ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਪ੍ਰੈਸ, 1965)।
12. ਉਹ ਆਪਣੀ ਅਗਵਾਈ ਸਲੇਵਾਡੋਰ ਡੀ ਮਦਾਰੀਆਗਾ, ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ: ਮਨੋਵਿਗਿਆਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਜਾਣ-ਪਛਾਣ ਲੇਖ (1934; ਲੰਡਨ: ਆਕਸਫੋਰਡ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਪ੍ਰੈਸ, 1966), ਪੰਨੇ 137-85 ਤੋਂ ਲੈਂਦੇ ਹਨ।

ਅਨੁਵਾਦਕ ਦੀ ਪ੍ਰਸਤਾਵਨਾ

ਜਦੋਂ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ 1605 ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਹੋਇਆ (ਇੱਕ ਦੂਜਾ ਭਾਗ 1615 ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਹੋਇਆ), ਤਾਂ ਇਸਦਾ ਇੱਕ ਅਸਾਧਾਰਨ ਸਵਾਗਤ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਇਸਨੇ ਇੱਕ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨੀ ਸਨਸਨੀ ਪੈਦਾ ਕੀਤੀ। ਲਗਭਗ ਤੁਰੰਤ ਹੀ ਅਨੁਵਾਦਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਧਾਰਾ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਈ ਜੋ ਅੱਜ ਤੱਕ ਨਿਰੰਤਰ ਜਾਰੀ ਹੈ। ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਨੂੰ ਪਹਿਲੀ ਭਾਸ਼ਾ ਹੋਣ ਦਾ ਮਾਣ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਅਜੇ ਵੀ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਅਨੁਵਾਦ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਦਾ ਮਾਣ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੈ। 1612 ਵਿੱਚ "ਭਾਗ ਇੱਕ" ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਅਨੁਵਾਦ ਥਾਮਸ ਸ਼ੈਲਟਨ ਦਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਲਗਭਗ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਸਿਵਾਏ ਇਸਦੇ ਕਿ ਉਸਦਾ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਤਿਭਾਸ਼ਾਲੀ ਸੀ। ਉਦੋਂ ਤੋਂ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਪੰਦਰਾਂ ਹੋਰ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਅਨੁਵਾਦ ਹੋਏ ਹਨ - ਨਵੀਨਤਮ 2006 ਵਿੱਚ ਟੌਮ ਲੈਥਰੋਪ ਦਾ - ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਈ, ਸ਼ੈਲਟਨ ਵਾਂਗ, ਸੱਚੇ ਮੀਲ ਪੱਥਰ ਹਨ। ਚਾਰਲਸ ਜਾਰਵਿਸ ਨੇ ਪਹਿਲਾ ਗੈਰ-ਪੁਰਾਤਨ-ਆਵਾਜ਼ ਵਾਲਾ ਅਨੁਵਾਦ (1742) ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ, ਜੋ ਕਿ ਆਪਣੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਸਹੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਸਪੈਨਿਸ਼ ਮੂਲ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਪ੍ਰਤੀ ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਸੀ। ਭਾਵੇਂ ਕੁਝ ਵਿਦਵਾਨ ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪੂਰਵਜਾਂ ਨਾਲੋਂ ਘੱਟ ਜੀਵੰਤ ਸਮਝਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਹੁਣ ਤੱਕ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸੰਪੂਰਨ ਅਨੁਵਾਦਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਅੱਗੇ ਹੈ। ਟੋਬੀਅਸ ਸਮੋਲੇਟ (1755) ਨੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੂੰ ਇੱਕ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਨਾਵਲ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਜੋ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਇਹ ਸਰਵੈਂਟਸ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਸਮੋਲੇਟ ਦੁਆਰਾ ਖੁਦ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਹੋਵੇ। ਕਾਰਲੋਸ ਫੁਏਂਟੇਸ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕਿ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੂੰ ਇਸ ਪਰਿਵਰਤਨ ਦੁਆਰਾ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੇਵਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ,[2] ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਆਲੋਚਕ ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਵਿਚਾਰ ਰੱਖਦੇ ਹਨ। ਜੌਨ ਓਰਮਸਬੀ ਨੇ ਇੱਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਸਹੀ ਅਤੇ ਵਿਦਵਤਾਪੂਰਨ ਅਨੁਵਾਦ (1885) ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ, ਪਰ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਅਨੁਵਾਦ ਜੋ ਇਸਦੇ ਇਲਾਜ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਪੁਰਾਣਾ ਹੈ। ਸੈਮੂਅਲ ਪੁਟਨਮ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ (1949), ਇਸਦੇ 1,652 ਐਂਡਨੋਟਸ ਦੇ ਨਾਲ, ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਾ ਖਜ਼ਾਨਾ ਹੈ, ਸੁੰਦਰਤਾ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਪਹਿਲਾ ਅਨੁਵਾਦ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਇੱਕ ਆਧੁਨਿਕ ਅਹਿਸਾਸ ਹੈ; ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਨਾਲ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਈ ਆਲੋਚਕਾਂ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਸ਼ੁੱਧਤਾ ਅਤੇ ਹਾਸੇ ਦੇ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਲੋੜੀਂਦਾ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਛੱਡ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਜੇ. ਐਮ. ਕੋਹੇਨ ਨੇ ਆਪਣਾ ਅਨੁਵਾਦ (1950) ਸਿਰਫ਼ ਪੰਜ ਫੁੱਟਨੋਟਾਂ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ, ਜੋ ਕਿ ਇਸਦੀ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਕਮੀ ਹੈ। ਉਸਦਾ ਸੰਸਕਰਣ ਪੁਟਨਮ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਵਧੇਰੇ ਸਹੀ ਹੈ ਪਰ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਹੈ ਅਤੇ ਸਰਵੈਂਟਸ ਦੇ ਹਾਸੇ ਦੀ ਕਦਰ ਦੀ ਘਾਟ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਵਾਲਟਰ ਸਟਾਰਕੀ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ (1964) ਅਧਿਆਇ ਤੋਂ ਅਧਿਆਇ ਤੱਕ ਬਹੁਤ ਵੱਖਰਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ; ਕੁਝ ਜੀਵੰਤ, ਸਹੀ ਅਤੇ ਨਾਵਲ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਕੁਝ ਇੰਨੇ ਬੇਤਰਤੀਬੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਲਿਖੇ ਗਏ ਜਾਪਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਖੁਦ ਸਟਾਰਕੀ ਦਾ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦੇ।

ਉਪਰੋਕਤ ਅਨੁਵਾਦਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮੇਰੀਆਂ ਆਲੋਚਨਾਵਾਂ ਭਾਵੇਂ ਕਿੰਨੀਆਂ ਵੀ ਗੰਭੀਰ ਕਿਉਂ ਨਾ ਲੱਗਣ, ਉਹ ਇਹਨਾਂ ਅਨੁਵਾਦਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਲਈ ਮੇਰੇ ਸਤਿਕਾਰ ਦੇ ਉਲਟ ਫਿੱਕੀਆਂ ਪੈ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਮੈਂ ਇਹਨਾਂ ਸਾਰੇ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਅਨੁਵਾਦਕਾਂ ਦੇ ਯਤਨਾਂ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਅਨੁਵਾਦ ਬਹੁਤ ਮਾੜਾ ਹੁੰਦਾ ਜੇਕਰ ਮੈਨੂੰ ਸਰਵੈਂਟਸ ਦੇ ਪਾਠ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਬੇਅੰਤ ਚੁਣੌਤੀਆਂ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਹੱਲਾਂ ਦੇ ਫਾਇਦਿਆਂ ਅਤੇ ਨੁਕਸਾਨਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਲਾਭ ਨਾ ਮਿਲਦਾ। ਮੈਂ ਅਲੈਗਜ਼ੈਂਡਰ ਜੇਮਜ਼ ਡਫ਼ੀਲਡ ਅਤੇ ਚਾਰਲਸ ਜਾਰਵਿਸ ਦਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰਿਣੀ ਹਾਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਆਇਤਾਂ ਦੇ ਅਨੁਵਾਦਾਂ ਨੂੰ ਮੈਂ ਕਦੇ-ਕਦਾਈਂ ਸੋਧਾਂ ਨਾਲ ਅਪਣਾਇਆ ਹੈ। ਬੁਰਟਨ ਰੈਫੇਲ (1995), ਜੌਨ ਰਦਰਫੋਰਡ (2000), ਐਡੀਥ ਗ੍ਰਾਸਮੈਨ (2003), ਅਤੇ ਟੌਮ ਲੈਥਰੋਪ (2006) ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਭ ਤੋਂ ਤਾਜ਼ਾ

ਅਨੁਵਾਦਾਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਮੈਂ ਟਿੱਪਣੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, "ਜਿਹੜੇ ਸ਼ੀਸ਼ੇ ਦੇ ਘਰਾਂ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੱਥਰ ਨਹੀਂ ਸੁੱਟਣੇ ਚਾਹੀਦੇ।"

ਇਸ ਅਨੁਵਾਦ 'ਤੇ ਮੇਰੇ ਛੇ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਤੋਂ, ਮੇਰਾ ਟੀਚਾ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਅਨੁਵਾਦ ਤਿਆਰ ਕਰਨਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜੋ ਇੱਕ ਪਾਠਕ ਨੂੰ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੂੰ ਮੂਲ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਨ ਵੇਲੇ ਮਿਲਣ ਵਾਲੀ ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਿਆ ਦੇ ਸਮਾਨ ਹੈਰਾਨੀ ਪੈਦਾ ਕਰੇ - ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਮੇਰਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਪਾਠਕਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਭੁੱਲਣ ਦੀ ਪੂਰੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਅਨੁਵਾਦ ਪੜ੍ਹ ਰਹੇ ਹਨ। ਮੈਂ ਮੂਲ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਨੂੰ ਜਿੰਨਾ ਸੰਭਵ ਹੋ ਸਕੇ ਨੇੜਿਓਂ ਮੁੜ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਪੂਰੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਸਰਵੈਂਟਸ ਦੀ ਸਾਹਿਤਕ ਸ਼ੈਲੀ ਦੀ ਕੀਮਤ 'ਤੇ ਨਹੀਂ, ਜੋ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਨੀਂਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਇਸਦੀ ਵਿਅੰਗਾਤਮਕਤਾ।

ਇਸ ਬੁਝੀ ਦਾ ਬਹੁਤਾ ਹਿੱਸਾ ਸਰਵੈਂਟਸ ਦੇ ਸਾਹਿਤਕ ਯੰਤਰਾਂ ਦੀ ਚਲਾਕ ਅਤੇ ਖੇਡ-ਖੇਡ ਵਾਲੀ ਵਰਤੋਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ: ਵਿਅੰਗਾਤਮਕ, ਹਾਈਪਰਬੋਲ, ਘੱਟ ਬਿਆਨ, ਸ਼ਬਦਾਵਲੀ, ਪੈਰੋਡੀ, ਸਮਾਨਾਂਤਰ ਨਿਰਮਾਣ, ਕਈ ਸਮਾਨਾਰਥੀ, "ਵੇਨੀ, ਵਿਡੀ, ਵਿੱਕੀ" ਨਿਰਮਾਣ, ਅਸੰਗਤਤਾ, ਵਿਰੋਧੀ, ਮਾਲਾਪ੍ਰੋਪਿਜ਼ਮ, ਦੋਹਰਾ ਐਂਟੇਂਡਰ (ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਜਿਨਸੀ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਵਿੱਚ), ਅਤੇ ਨਵ-ਵਿਗਿਆਨ ਜੋ ਸਪੈਨਿਸ਼ ਭਾਸ਼ਾ ਦੀਆਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੀ ਪਰੂਖ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਅਜਿਹੀ ਸਵੈ-ਚੇਤੰਨ, ਜੀਭ-ਇਨ-ਚੀਕ ਸ਼ੈਲੀ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਪੈਦਾ ਕਰਨਾ ਇੱਕ ਅਨੁਵਾਦਕ ਲਈ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀਆਂ ਚੁਣੌਤੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ। ਪਰ ਚੁਣੌਤੀ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਸਕੋਰ 'ਤੇ ਕੁਝ ਅਨੁਵਾਦਾਂ ਦੀਆਂ ਕਮੀਆਂ ਨੇ ਅਕਸਰ ਪਾਠਕਾਂ ਨੂੰ ਸੋਚਣ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਕਾਮਿਕ ਮਾਸਟਰਪੀਸ ਵਜੋਂ ਨਾਵਲ ਦੀ ਸਾਖ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨੀ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਇਹ ਘਾਟ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਪ੍ਰਤੀ ਨਫ਼ਰਤ ਨੂੰ ਗਲਪ ਦੇ ਇੱਕ "ਅਨਪਿਆਰੇ" ਕੰਮ ਵਜੋਂ ਸਮਝਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦਾ ਪਸੰਦੀਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਅਨੁਵਾਦ ਪੁਟਨਮ ਦਾ ਸੀ, ਇੱਕ ਅਨੁਵਾਦ ਜੋ ਸਾਦਾ ਅਤੇ ਪੜ੍ਹਨਯੋਗ ਹੈ ਪਰ (ਸ਼ਾਇਦ ਸੁਚੇਤ ਤੌਰ 'ਤੇ) ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਬਹੁਤ ਮਜ਼ਾਕੀਆ ਹੈ। ਮੈਂ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਹਾਂ ਕਿ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਕਾਮਿਕ ਨਾਵਲ ਹੈ, ਪਰ ਇਸਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਫਲ ਅਨੁਵਾਦ ਲਈ ਵਿਟ ਇੱਕ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸ਼ਰਤ ਹੈ।[3] ਮੌਜੂਦਾ ਅਨੁਵਾਦ ਨਾਵਲ ਨੂੰ ਦੁਨੀਆ ਦੀਆਂ ਸਭ ਤੋਂ ਸ੍ਰਿਜਨਾਤਮਕ ਕਾਮਿਕ ਮਾਸਟਰਪੀਸਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸਦੇ ਸਨਮਾਨ ਦੇ ਯੋਗ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਬਹਾਲ ਕਰਨ ਦੀ ਇੱਛਾ ਰੱਖਦਾ ਹੈ।

ਹਾਸੇ ਦੀ ਇੱਕ ਕੁੰਜੀ ਸਾਹਿਤਕ ਆਵਾਜ਼ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਰਵੈਂਟਸ ਕਈ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਆਵਾਜ਼ਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਵਿੱਚ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸਮਾਜਿਕ ਵਰਗਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ। ਇਹਨਾਂ ਆਵਾਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਮੈਂ ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਨੂੰ ਘਟੀਆ ਵਿਆਕਰਣ ਜਾਂ ਸ਼ਬਦਾਵਲੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਾ ਕਰਨ ਦੀ ਚੋਣ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਅਮਰੀਕੀ ਬਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰੇਗੀ। ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਹ ਇੱਕ ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸੁਹਣੀ ਸਪੈਨਿਸ਼ ਬੋਲਦਾ ਹੈ ਜੋ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਤੋਂ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਵੱਖਰਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸਾਂਚੋ ਦੇ ਭਾਸ਼ਣ ਵਿੱਚ ਹਾਸੇ ਘਟੀਆ ਵਿਆਕਰਣ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਸੰਦਰਭ-ਮੰਜੂਦ ਮਾਲਾਪ੍ਰੋਪਿਜ਼ਮ ਅਤੇ ਕਦੇ ਨਾ ਖਤਮ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਕਹਾਵਤਾਂ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਕਿ ਘੱਟ ਹੀ ਢੁਕਵੇਂ ਢੰਗ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਦੂਜਾ ਨਾਲ, ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਨੇ ਬਹੁਤ ਸਮਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੰਬੋਧਨ ਦੇ ਰੂਪਾਂ ਵਿੱਚ ਵਰਗ ਭਿੰਨਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਸੁਨਹਿਰੀ ਯੁੱਗ ਦੇ ਸਪੈਨਿਸ਼ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਰੂਪ ਸਨ: tu ('ਤੂੰ'), ਗੈਰ-ਰਸਮੀ 'ਤੁਸੀਂ;' vuesa merced ('ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ'), ਰਸਮੀ 'ਤੁਸੀਂ'; ਅਤੇ vos, ਦੋਵਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਮੱਧਮ ਰੂਪ, tu ਨਾਲੋਂ ਵਧੇਰੇ ਰਸਮੀ ਅਤੇ vuesa merced ਨਾਲੋਂ ਘੱਟ ਰਸਮੀ। ਇਹ ਤਿੰਨੇ ਰੂਪ (ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਾਮੂਲੀ ਭਿੰਨਤਾਵਾਂ) ਸੱਭਿਆਚਾਰਕ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ ਭਰੇ ਹੋਏ ਹਨ ਅਤੇ ਅਨੁਵਾਦਕ ਲਈ ਇੱਕ ਚੁਣੌਤੀਪੂਰਨ ਸਮੱਸਿਆ ਪੇਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਮੈਂ tu ਨੂੰ 'ਤੂੰ', vuesa merced ਨੂੰ 'ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ', ਅਤੇ vos ਨੂੰ 'ਤੁਸੀਂ' ਜਾਂ 'ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ' ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਕਰਨਾ ਚੁਣਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਉਸ ਸੰਦਰਭ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਾਪਰਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ 'ਤੂੰ' ਨੂੰ Quixote ਵਿੱਚ ਕਵਿਤਾ ਲਈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਹਵਾਲਿਆਂ ਲਈ ਰਾਖਵਾਂ ਰੱਖਿਆ ਹੈ ਜੋ ਸ਼ਾਹੀ ਭਾਸ਼ਾ ਦੀਆਂ ਪੁਰਾਣੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ

ਵਿੱਚ ਪਾਏ ਜਾਂਦੇ ਪੁਰਾਣੇ ਭਾਸ਼ਾ ਦਾ ਮਜ਼ਾਕ ਉਡਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਡੌਨ Quixote ਅਕਸਰ ਭਾਸ਼ਣ ਦੇ ਇਸ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਉਲਝ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਹ ਟੋਬੋਸੋ ਦੀ ਆਪਣੀ ਪਿਆਰੀ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਔਰਤ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਮੁਦਰਾ ਇਕਾਈਆਂ ਦੇ ਸਪੈਨਿਸ਼ ਨਾਮ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖੇ ਹਨ, ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ, ਡਾਲਰ ਦੀ ਬਜਾਏ ਐਸੂਲੀ।

ਕਹਾਵਤਾਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਮੈਂ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਅਨੁਵਾਦ ਉਦੋਂ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਅਨੁਵਾਦ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਅਰਥ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੁਦਰਤੀ ਲੱਗਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਇਹ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਇੱਕ ਸਮਾਨ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਕਹਾਵਤ ਨੂੰ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਜਾਂ, ਇੱਕ ਨਾ ਲੱਭਦਿਆਂ, ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਬਣਾਇਆ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਰੂਪ ਇੱਕ ਸੱਚੀ ਕਹਾਵਤ ਵਰਗਾ ਹੈ। ਕੁਇਜੋਟ ਦੇ ਅਪਵਾਦ ਦੇ ਨਾਲ, ਜੋ ਕਿ ਅੰਗਲੋ-ਅਮਰੀਕੀ ਸਾਹਿਤਕ ਪਰੰਪਰਾ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਮੈਂ ਕੁਇਜੋਟ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਮੈਂ ਸਾਰੇ ਸਹੀ ਨਾਵਾਂ ਦੇ ਸਪੈਨਿਸ਼ ਰੂਪ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣਾ ਚੁਣਿਆ ਹੈ; ਇਸ ਲਈ, ਕ੍ਰਿਸਟੋਫੇਰੋ ਅਤੇ ਕ੍ਰਿਸਟੋਫਰ ਨਹੀਂ। ਮੈਂ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਸਥਾਨਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਰੱਖੇ ਹਨ ਸਿਵਾਏ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਮਸ਼ਹੂਰ ਆਧੁਨਿਕ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸਮਾਨ ਹੋਵੇ; ਇਸ ਲਈ, ਜ਼ਾਰਾਗੋਜ਼ਾ ਦੀ ਬਜਾਏ ਸਾਰਾਗੋਸਾ। ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਨਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਪੂਰਵ-ਅਨੁਮਾਨ de ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਪੈਨਿਸ਼ ਰੂਪ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਕੁਝ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇਸਨੂੰ ਡੌਨ ਕੁਇਜੋਟ ਡੇ ਲਾ ਮੰਚਾ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਲਾ ਮੰਚਾ ਦੇ ਡੌਨ ਕੁਇਜੋਟ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਸੈਨੋਰ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਮੈਂ ਸੰਦਰਭ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਸਰ, ਸਾਇਰ, ਸੱਜਣ, ਪ੍ਰਭੂ, ਮਾਸਟਰ, ਆਦਿ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਰੂਪਾਂ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਸੇਨੋਰਾ ਨਾਲ ਵੀ ਇਹੀ ਸੱਚ ਹੈ। ਅਨੁਵਾਦਿਤ ਟੈਕਸਟ ਵਿੱਚ ਸੇਨੋਰ ਅਤੇ ਸੇਨੋਰਾ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਨਾਲ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੁਝ ਅਨੁਵਾਦਕਾਂ ਨੇ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਕੁਝ ਬਹੁਤ ਹੀ ਅਜੀਬ ਅਤੇ ਅਜੀਬ ਬਣਤਰਾਂ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਪਾਠਕਾਂ ਨੂੰ ਲਗਾਤਾਰ ਯਾਦ ਦਿਵਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਅਨੁਵਾਦ ਪੜ੍ਹ ਰਹੇ ਹਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੈਂ ਹਿਡਾਲਗੋ ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਟੈਕਸਟ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਫੁੱਟਨੋਟ ਵਿੱਚ ਚਮਕਦਾਰ ਹੈ।

ਡੌਨ [ਲਾਤੀਨੀ ਡੋਮਿਨਸ ('ਲਾਰਡ') ਤੋਂ] ਹਿਲਡਾਗੋ ਦੇ ਦਰਜੇ ਤੋਂ ਉੱਪਰਲੇ ਕੁਲੀਨ ਵਰਗ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਨਾਮ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਤਿਕਾਰ ਦਾ ਇੱਕ ਸਨਮਾਨਜਨਕ ਸਿਰਲੇਖ ਸੀ। ਸਪੇਨ ਦੇ ਸੁਨਹਿਰੀ ਯੁੱਗ ਵਿੱਚ ਇਸਦੀ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਇਸਤਰੀ ਹਮਰੁਤਬਾ, ਡੋਨਾ [ਲਾਤੀਨੀ ਡੋਮੀਨਾ ('ਲੇਡੀ') ਤੋਂ] ਦੀ ਬਹੁਤ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇਸਨੂੰ ਹਥਿਆਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਇਸ ਸਿਰਲੇਖ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੇ ਭਾਗ ਦੋ ਵਿੱਚ ਗਵਰਨਰ ਵਜੋਂ ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਇਸਦੀ ਬੇਲੋੜੀ ਵਰਤੋਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸਨਮਾਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਅਜੋਕੇ ਸਪੈਨਿਸ਼ ਵਿੱਚ, ਇਸਦੇ ਮੁੱਖ ਉਪਯੋਗਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਪਹਿਲੇ ਨਾਮ ਨਾਲ ਜਾਣੂ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ ਜਿਸਨੂੰ ਕੋਈ ਹੋਰ ਪਹਿਲੇ ਨਾਮ ਨਾਲ ਹੀ ਸੰਬੋਧਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ। ਟੈਕਸਟ ਨੂੰ ਜਿੰਨਾ ਸੰਭਵ ਹੋ ਸਕੇ ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੜ੍ਹਨ ਲਈ, ਮੈਂ ਅਨੁਵਾਦ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਉੱਚੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਨ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਕੀਤਾ, ਸਰਵੈਂਟਸ ਤੋਂ ਆਪਣਾ ਸੰਕੇਤ ਲੈਂਦੇ ਹੋਏ, ਜੋ ਖੁਦ ਉੱਚੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਦਾ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਉਸਨੇ ਲਿਖਿਆ ਸੀ, ਇਹ ਜਾਣਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਉਸਦੇ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਪਾਠਕ ਅਸਲ ਵਿਚ ਸੁਣਨ ਵਾਲੇ ਹੋਣਗੇ; ਉਸਦੇ ਦੇਸ਼ ਵਾਸੀਆਂ ਵਿੱਚ ਅਨਪੜ੍ਹਤਾ ਫੈਲੀ ਹੋਈ ਸੀ, ਜਿਸਦਾ ਅਰਥ ਸੀ ਕਿ ਬਹੁਗਿਣਤੀ ਲੋਕ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਸਨ ਜਦੋਂ ਉਹ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਇਸਦਾ ਮੌਖਿਕ "ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ" ਸੁਣਦੇ ਸਨ ਜੋ ਪੜ੍ਹ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਉਮੀਦ ਹੈ ਕਿ ਮੇਰਾ ਅਨੁਵਾਦ, ਜਦੋਂ ਉੱਚੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਰਵੈਂਟਸ ਦੀ ਗੱਦ ਦੀ ਸੰਗੀਤਕਤਾ ਅਤੇ ਲਹਿਜੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰੇਗਾ।

ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੇ ਆਲੋਚਨਾਤਮਕ ਸੰਸਕਰਣ ਦਾ ਸੰਬੰਧ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਅਨੁਵਾਦ ਅਧਾਰਤ ਹੈ, ਸਥਿਤੀ ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਜੁੜੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਜਦੋਂ, 1984 ਵਿੱਚ, ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਅਨੁਵਾਦ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ, ਤਾਂ ਰੋਡਰਿਗਜ਼ ਫਰਨਾਂਡੇਜ਼ ਮਾਰੀਵੇਨ [4] ਦੁਆਰਾ ਦਸ-ਖੰਡਾਂ ਵਾਲੀ ਰਚਨਾ ਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਅਧਿਕਾਰਤ ਆਲੋਚਨਾਤਮਕ ਪਾਠ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਮੂਲ ਪਾਠ ਬਣ ਗਿਆ। ਫਿਰ, 1987 ਵਿੱਚ, ਤਿੰਨ-ਖੰਡਾਂ ਵਾਲਾ ਵਿਸੇਂਟੇ ਗਾਓਸ ਆਲੋਚਨਾਤਮਕ ਸੰਸਕਰਣ [5]

ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਹੋਇਆ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੁਰੰਤ ਇਸਨੂੰ ਅਪਣਾ ਲਿਆ। ਇਹ ਕੰਮ ਅਨੁਵਾਦਕ ਲਈ ਇਸਦੇ ਵਿਆਪਕ ਨੋਟਸ ਦੇ ਕਾਰਨ ਬਹੁਤ ਲਾਭਦਾਇਕ ਹੈ, ਪਰ ਇਸਨੂੰ ਸਾਵਧਾਨੀ ਨਾਲ ਵਰਤਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਗਾਓਸ ਦੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਨਾਲੋਂ ਨਿੱਜੀ ਸਿਧਾਂਤ 'ਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਅਧਾਰਤ ਹਨ। ਜਦੋਂ 1998 ਵਿੱਚ, ਫ੍ਰਾਂਸਿਸਕੋ ਰੀਕੋ ਦਾ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਆਲੋਚਨਾਤਮਕ ਸੰਸਕਰਣ [6] ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਇਆ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਦੁਬਾਰਾ ਬਦਲਿਆ, ਇਸਨੂੰ ਕੁਇਕਸੇਟ ਦੇ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਸਪੈਨਿਸ਼ ਪਾਠ ਵਜੋਂ ਵਰਤਦੇ ਹੋਏ, ਅਤੇ ਕਦੇ-ਕਦਾਈਂ ਇਸਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੁਝ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਓਵਰਰਾਈਡ ਕੀਤਾ ਜਿੱਥੇ ਮੈਨੂੰ ਗਾਓਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹੀ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਇਆ। ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਟੈਕਸਟ ਦੀ ਇਕਸਾਰਤਾ ਦੇ ਸਵਾਲਾਂ ਦੀ ਗੱਲ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਰੀਕੋ ਆਖਰੀ ਸ਼ਬਦ ਹੈ।
ਜੇਮਜ਼ ਐੱਚ. ਮੋਂਟਗੋਮਰੀ
ਔਸਟਿਨ, ਟੈਕਸਾਸ, 2008

1. 1620 ਵਿੱਚ, ਭਾਗ ਦੋ ਦਾ ਇੱਕ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਅਨੁਵਾਦ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਹੋਇਆ, ਜਿਸਦੇ ਪਹਿਲੇ ਚਾਲੀ ਅਧਿਆਇ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਉਸੇ ਥਾਮਸ ਸ਼ੈਲਟਨ ਦੀ ਕਲਮ ਤੋਂ ਹਨ। ਅਗਲੇ ਚੌਤੀ ਅਧਿਆਇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਸ਼ੈਲੀ, ਸ਼ਬਦਕੋਸ਼ ਅਤੇ ਵਿਆਕਰਣ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਹਨ, ਕਿਸੇ ਅਣਜਾਣ ਅਨੁਵਾਦਕ ਦਾ ਕੰਮ ਹਨ, ਜੋ ਕਿ 1620 ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਾਮਵਰ ਅਨੁਵਾਦਕ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।
2. "ਟੋਬੀਅਸ ਸਮੋਲੇਟ, 18ਵੀਂ ਸਦੀ ਦੇ ਪਿਕਰੇਸਕ ਨਾਵਲਕਾਰ... ਨੇ ਸਰਵੈਂਟਸ ਨੂੰ ਸੁਮੋਲੇਟ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਆਪਣੀ ਉਮਰ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਢੁਕਵੀਂ ਸ਼ੈਲੀ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ। ਉਸਦਾ ਕੁਇਕਸੇਟ ਹੰਫਰੀ ਕਲਿੰਕਰ ਵਾਂਗ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਢੁਕਵਾਂ ਅਤੇ, ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ, ਅਨੰਦਦਾਇਕ ਵੀ ਜਾਪਦਾ ਹੈ।" ਦ ਨਿਊਯਾਰਕ ਟਾਈਮਜ਼, 2 ਨਵੰਬਰ, 2003।
3. “. . . ਕੋਈ ਵੀ ਸਰਵੈਂਟਸ ਦੇ ਗਲਪ ਦੀ ਹਾਸੇਹੀਣੀਤਾ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਸਪੱਸ਼ਟ ਅਤੇ ਸਤਹੀ ਪਰਤ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਮੰਨ ਸਕਦਾ, ਜੋ ਇਸਦੇ ਹੇਠਾਂ ਪਈਆਂ ਹੋਰ ਸੋਚ-ਉਕਸਾਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਪਰਤਾਂ ਤੋਂ ਵੱਖ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਪੂਰੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਵਿਆਪਕ ਅਤੇ ਕੰਡੀਸ਼ਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਅਣਗੌਲਿਆ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਕੰਮ ਬਾਰੇ ਸਾਡੀ ਸਮਝ ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਿਗੜ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।” ਕਲੈਜ਼, ਐਂਥਨੀ, ਸਰਵੈਂਟਸ ਐਂਡ ਦ ਕਾਮਿਕ ਮਾਈਂਡ ਆਫ਼ ਹਿਜ਼ ਏਜ (ਆਕਸਫੋਰਡ: ਆਕਸਫੋਰਡ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਪ੍ਰੈਸ, 2000)। ਜੇਮਜ਼ ਇਫਲੈਂਡ ਦੁਆਰਾ ਸੁਮੀਖਿਆ ਕੀਤੀ ਗਈ, “ਲਾਫਟਰ ਟੈਮਡ,” ਸਰਵੈਂਟਸ: ਬੁਲੇਟਿਨ ਆਫ਼ ਦ ਸਰਵੈਂਟਸ ਸੋਸਾਇਟੀ ਆਫ਼ ਅਮਰੀਕਾ, 23.2 (2003): 398।
4. ਲਾ ਮੰਚਾ ਦੇ ਹੁਸ਼ਿਆਰ ਸੱਜਣ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੇਟ। ਮੈਡ੍ਰਿਡ: ਐਟਲਸ ਐਡੀਸ਼ਨਜ਼, 1947-49।
5. ਲਾ ਮੰਚਾ ਦਾ ਹੁਸ਼ਿਆਰ ਸੱਜਣ ਡੌਨ ਕਿਕ੍ਸੋਟ। ਮੈਡ੍ਰਿਡ: ਸੰਪਾਦਕੀ ਗ੍ਰੇਡੋਸ, 1987.
6. ਲਾ ਮੰਚਾ ਦਾ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੇਟ। ਦੂਜਾ ਠੀਕ ਕੀਤਾ ਐਡ. ਬਾਰਸੀਲੋਨਾ: ਸੰਪਾਦਕੀ ਕ੍ਰਿਟਿਕਾ, 1998।

ਡੱਨ ਕੁਇਜ਼ੋਟ

[ਮੂਲ ਸਪੈਨਿਸ਼ ਐਡੀਸ਼ਨ ਦੇ ਟਾਈਟਲ ਪੰਨੇ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ]

THE INGENIOUS HIDALGO DON QUIXOTE OF LA MANCHA,

Composed by Miguel de Cervantes Saavedra.

DEDICATED TO THE DUKE OF BÉJAR,
Marquis of Gibraleón, Count of Benalcázar and Bañares, Viscount of La Puebla de Alcocer, Lord of the Towns of Capilla, Curiel, and Burguillos.

Year, 1605.

WITH COPYRIGHT.
IN MADRID, By Juan de la Cuesta.
For sale at the firm of Francisco de Robles, book agent to the King, our lord.

ਭਾਗ ਪਹਿਲਾ

ਸਮਰਪਣ

ਬਜਾਰ ਦੇ ਡਿਊਕ, ਜ਼ਿਬਰਾਲੀਅਨ ਅਤੇ ਬਾÑਆਰੇਸ ਦੇ ਮਾਰਕਿਸ ਨੂੰ,
ਅਲਕੋਸਰ ਟਾਊਨਸ਼ਿਪ ਦਾ ਵਿਸਕਾਉਂਟ,
ਕੈਪੀਲਾ, ਕੁਰੀਏਲ ਅਤੇ ਬਰਗਿਲੋਸ ਦੇ ਕਸਬਿਆਂ ਦਾ ਮਾਲਕ

ਇਸ ਕਿਸਮ ਦੇ ਸੁਵਾਗਤ ਅਤੇ ਸ਼ਰਧਾਂਜਲੀ ਦੇ ਭਰੋਸੇ ਨਾਲ਼ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਮਾਣਯੋਗਤਾ, ਲ਼ਲਿਤ ਕਲਾਵਾਂ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਦਾਨੀ ਸਰਪ੍ਰਸਤ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, ਹਰ ਕਿਸਮ ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਪੂਰ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲ਼ਈ ਜੋ ਆਪਣੀ ਮਹਾਨਤਾ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਜਨਤਾ ਦੀ ਸੇਵਾ ਅਤੇ ਤਨਖਾਹ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਨੀਵਾਂ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀਆਂ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਨਾਮ ਦੀ ਛਤਰੀ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਹੇਠ ਲ਼ਾ ਮੰਚ੍ਹਾ ਦੇ "ਦਿ ਇੰਜੀਨੀਅਸ ਹਿਡ੍ਹਾਲਗ੍ਹੋ ਡ੍ਹੌਨ ਕੁਇਕਸੇਟ" ਨੂੰ ਭੇਜਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਂ, ਇੱਕ ਇੰਨੇ ਮਹਾਨ ਵਿਅਕਤੀ ਪ੍ਰਤੀ ਸਤਿਕਾਰ ਨਾਲ਼, ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੀ ਦਿਆਲੂ ਸੁਰੱਖਿਆ ਵਿੱਚ ਸਵਾਗਤ ਕਰੋ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ, ਭਾਵੇਂ ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਦੇ ਘਰਾਂ ਵਿੱਚ ਰਚੇ ਗਏ ਕੰਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਰ੍ਹਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਾਕਫੀਅਤ ਅਤੇ ਵਿਦਵਤਾ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੀਮਤੀ ਸ਼ਿੰਗਾਰ ਤੋਂ ਵਾਂਝ੍ਹਾ ਹੋਵੇ, ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਅਤੇ ਦਲੇਰੀ ਨਾਲ਼ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕੁਝ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਨਿਰਣੇ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕਰ ਸਕੇ ਜੋ, ਆਪਣੀ ਅਗਿਆਨਤਾ ਦੀਆਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਦੂਜਿਆਂ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਦੀ ਬਹੁਤ ਗੰਭੀਰਤਾ ਅਤੇ ਘੱਟ ਨਿੰਮ੍ਹਾਂ ਨਾਲ਼ ਨਿੰਦਾ ਕਰਨ ਲ਼ਈ ਤਿਆਰ ਹਨ। ਮਾਣਯੋਗ, ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਸਿਆਣਪ ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ ਚੰਗੇ ਇਰ੍ਹਾਦਿਆਂ 'ਤੇ ਵਿਚ੍ਹਾਰ ਕਰੋਗੇ, ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਅਜਿਹੀ ਮਾਮੂਲੀ ਅਤੇ ਨਿਮਰ ਸੇਵਾ ਨੂੰ ਨਫ਼ਰਤ ਨਹੀਂ ਕਰੋਗੇ।

ਮਿਗੁਏਲ ਡੇ ਸਰਵਾਂਤੇਸ ਸਾਵੇਦ੍ਹਾ

ਪ੍ਰਸਤਾਵਨਾ

ਵਿਹਲੇ ਪਾਠਕ, ਤੁਸੀਂ ਯਕੀਨ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਬਿਨਾਂ ਸਹੁੰ ਖਾਏ, ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਕਿਤਾਬ, ਆਪਣੀ ਬੁੱਧੀ ਦੇ ਬੱਚੇ ਵਜੋਂ, ਸਭ ਤੋਂ ਸੁੰਦਰ, ਸਭ ਤੋਂ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਸੁਆਦੀ ਕਲਪਨਾਯੋਗ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਮੈਂ ਕੁਦਰਤ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਿਆ, ਜਿਸ ਅਨੁਸਾਰ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਆਪਣੀ ਸਮਾਨਤਾ ਪੈਦਾ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਮੇਰੀ ਨਿਰਜੀਵ, ਅਣਸਿੱਖਿਅਤ ਬੁੱਧੀ ਇੱਕ ਪਤਲੀ, ਸੁੰਗੜੀ ਹੋਈ ਅਤੇ ਕਾਲਪਨਿਕ ਸੰਤਾਨ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੀ ਪੈਦਾ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੋ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨਾਲ਼ ਭਰੀ ਹੋਈ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨੇ ਕਦੇ ਸੁਪਨੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੋਚਿਆ ਹੋਵੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿੱਚ ਜੰਮਿਆ ਹੋਵੇ, ਜਿੱਥੇ ਹਰ ਆਰਾਮ ਦੀ ਘਾਟ ਦੀ ਆਪਣੀ ਜਗ੍ਹਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਹਰ ਸੋਗਮਈ ਆਵਾਜ਼ ਦਾ ਆਪਣਾ ਨਿਵਾਸ ਹੁੰਦਾ ਹੈ? ਵਿਹਲਾ ਸਮਾਂ, ਇੱਕ ਸ਼ਾਂਤ ਸੁਭਾਅ, ਇੱਕ ਸੁਹਾਵਣਾ ਦ੍ਰਿਸ਼, ਇੱਕ ਸ਼ਾਂਤ ਅਸਮਾਨ, ਇੱਕ ਬੁੜਬੁੜਾਉਂਦਾ ਹੋਇਆ ਨਾਲ਼ਾ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਬੇਫਿਕਰ ਆਤਮਾ ਸਭ ਤੋਂ ਨਿਰਜੀਵ ਸੰਗੀਤ ਨੂੰ ਪ੍ਰਜਨਨ ਦੇਣ ਅਤੇ ਦੁਨੀਆ ਵਿਚ ਸੰਤਾਨ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਵੱਲ ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੋ ਇਸਨੂੰ ਹੈਰਾਨੀ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਭਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ।

ਕਦੇ-ਕਦੇ, ਇੱਕ ਪਿਤਾ ਇੱਕ ਬਦਸੂਰਤ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸਾਰੇ ਸੁਹਜ ਤੋਂ ਸੱਖਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਉਸਦਾ ਪਿਤਾ ਦਾ ਪਿਆਰ ਉਸਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ 'ਤੇ ਇੱਕ ਪੱਟੀ ਬੰਨ੍ਹ ਦੇਵੇਗਾ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੀਆਂ ਕਮੀਆਂ ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਬਣਾ ਦੇਵੇਗਾ, ਜਿਸਨੂੰ ਉਹ ਬੁੱਧੀ ਅਤੇ ਸ਼ਾਨ ਦੇ ਗੁਣਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਦੋਸਤਾਂ ਨੂੰ ਉਤਸੁਕਤਾ ਅਤੇ ਸੁੰਦਰਤਾ ਵਜੋਂ ਵਰਣਨ ਕਰੇਗਾ। ਭਾਵੇਂ ਮੈਂ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦਾ ਪਿਤਾ ਜਾਪਦਾ ਹਾਂ, ਮੈਂ ਸਿਰਫ ਉਸਦਾ ਮਤਰੇਆ ਪਿਤਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰਿਵਾਜ ਦੇ ਵਹਾਅ ਵਿੱਚ ਵਹਿਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਜਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਪਿਆਰੇ ਪਾਠਕ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦੂਸਰੇ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਮੇਰੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਹੰਝੂਆਂ ਨਾਲ, ਮੇਰੇ ਇਸ ਬੱਚੇ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਜੋ ਕਮੀਆਂ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਹੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰਨ ਅਤੇ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਨ ਲਈ, ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਨਾ ਤਾਂ ਉਸਦੇ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ ਹੋ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਦੋਸਤ, ਪਰ ਇੱਕ ਜਿਸਦੀ ਆਤਮਾ ਤੁਹਾਡੀ ਆਪਣੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਿਸਦੀ ਇੱਛਾ ਅਗਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਵਾਂਗ ਸੁਤੰਤਰ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਘਰ ਦੇ ਓਨੇ ਹੀ ਮਾਲਕ ਹੋ ਜਿੰਨੇ ਰਾਜਾ ਆਪਣੇ ਟੈਕਸਾਂ ਉੱਤੇ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਪੁਰਾਣੀ ਕਹਾਵਤ ਜਾਣਦੇ ਹੋ: "ਮੇਰੇ ਚੁੱਲ੍ਹੇ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਮੈਂ ਰਾਜਾ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਦਿਆਂਗਾ।"[1] ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸਭ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹਰ ਵਿਚਾਰ ਅਤੇ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਤੋਂ ਛੋਟ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁਕਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਕੰਮ ਬਾਰੇ ਆਪਣੀਆਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨ ਲਈ ਸੁਤੰਤਰ ਹੋ, ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਡਰ ਦੇ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀਆਂ ਬੇਰਹਿਮ ਗੱਲਾਂ ਲਈ ਬਦਨਾਮ ਹੋਵੋ, ਜਾਂ ਦਿਆਲੂਆਂ ਲਈ ਇਨਾਮ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰੋ। ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਾਦੇ ਅਤੇ ਸਜਾਵਟੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵਨਾ ਦੇ ਜਾਲ਼ ਜਾਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖੇ ਗਏ ਸੋਨੇਟ, ਐਪੀਗ੍ਰਾਮ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਦੀ ਆਮ ਬੇਅੰਤ ਸੂਚੀ ਦੇ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਯਕੀਨ ਦਿਵਾ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ, ਭਾਵੇਂ ਇਸਦੀ ਰਚਨਾ ਲਈ ਮੈਨੂੰ ਕਾਫ਼ੀ ਮਿਹਨਤ ਕਰਨੀ ਪਈ, ਇਹ ਉਸ ਪ੍ਰਸਤਾਵਨਾ ਨੂੰ ਲਿਖਣ ਵਿੱਚ ਜੋ ਮੈਂ ਖਰਚ ਕੀਤਾ ਉਸ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਪੜ੍ਹ ਰਹੇ ਹੋ, ਕਿਉਂਕਿ ਕਈ ਵਾਰ ਮੈਂ ਲਿਖਣ ਲਈ ਆਪਣੀ ਕਲਮ ਚੁੱਕੀ, ਅਤੇ ਓਨੀ ਹੀ ਵਾਰ ਇਸਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ, ਕੋਈ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਕਹਿਣਾ ਹੈ।

ਇੱਕ ਵਾਰ, ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕਾਗਜ਼, ਕੰਨ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਕਲਮ, ਮੇਜ਼ 'ਤੇ ਕੂਹਣੀ, ਅਤੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਸਿਰ ਰੱਖ ਕੇ ਸੋਚ-ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਮੂਡ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਸੋਚ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਕੀ ਕਹਾਂ, ਮੇਰਾ ਇੱਕ ਦਿਆਲੂ ਅਤੇ ਸੂਝਵਾਨ ਦੋਸਤ ਅਚਾਨਕ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਇਆ। ਮੈਨੂੰ ਇੰਨਾ ਚਿੰਤਤ ਦੇਖ ਕੇ, ਉਸਨੇ ਕਾਰਨ ਪੁੱਛਿਆ, ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰੇ ਕੋਲ਼ ਇਸਨੂੰ ਲੁਕਾਉਣ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਮੈਂ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਲਈ ਲਿਖ ਰਹੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵਨਾ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਇੰਨਾ ਅਜੀਬ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ

ਇਸਨੂੰ ਲਿਖਣ ਤੋਂ ਝਿਜਕ ਰਿਹਾ ਸਾਂ, ਇੱਨੇ ਮਹਾਨ ਨਾਇੱਟ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਕਰਨ ਦੀ ਤਾਂ ਗੱਲ ਹੀ ਛੱਡ ਦਿੱਤੀ।

"ਕਿਉਂਕਿ," ਮੈਂ ਕਿਹਾ, "ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਉਮੀਦ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਚਿੰਤਾ ਨਾ ਕਰਾਂ ਕਿ ਉਹ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਕਾਨੂੰਨਦਾਤਾ ਜਿਸਨੂੰ ਜਨਤਾ ਕੀ ਕਹੇਗਾ ਜਦੋਂ ਉਹ ਦੇਖਦਾ ਹੈ ਕਿ, ਇੰਨੇ ਸਾਲ ਚੁੱਪ ਗੁਮਨਿਆਮੀ ਵਿੱਚ ਬਿਤਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੈਂ ਹੁਣ ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਸਾਲ ਆਪਣੀ ਪਿੱਠ 'ਤੇ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਰਚਨਾ ਦੇ ਨਾਲ ਉਭਰਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਧੂੜ ਵਾਂਗ ਸੁੱਕੀ ਹੈ, ਮੌਲਿਕਤਾ ਦੀ ਘਾਟ ਹੈ, ਸ਼ੈਲੀਗਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗਰੀਬ ਹੈ, ਆਪਣੇ ਹੰਕਾਰ ਵਿੱਚ ਖਾਲੀ ਹੈ, ਸਾਰੇ ਵਿਦਵਤਾ ਅਤੇ ਸਿਧਾਂਤ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹੈ, ਅਤੇ ਹਾਸ਼ੀਏ ਵਿੱਚ ਹਵਾਲੇ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਕਿਤਾਬ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਨੋਟਸ ਦੀ ਘਾਟ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਹੋਰ ਰਚਨਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਪਾਉਂਦਾ ਹਾਂ, ਭਾਵੇਂ ਕਿੰਨੀ ਵੀ ਕਾਲਪਨਿਕ ਜਾਂ ਅਪਵਿੱਤਰ ਕਿਉਂ ਨਾ ਹੋਵੇ - ਅਰਸਤੂ, ਪਲੈਟੋ ਅਤੇ ਦਾਰਸ਼ਨਿਕਾਂ ਦੇ ਉਸ ਪੂਰੇ ਸਮੂਹ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨਾਲ ਇੰਨੀ ਭਰੀ ਹੋਈ ਰਚਨਾ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਪਾਠਕਾਂ ਵਿਚ ਹੈਰਾਨੀ ਪੈਦਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਲੇਖਕ ਪੜ੍ਹੇ-ਲਿਖੇ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਅਤੇ ਵਾਕਫ਼ ਆਦਮੀ ਹਨ? ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਇਹੀ ਲੇਖਕ ਪਵਿੱਤਰ ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਸੇਂਟ ਥਾਮਸ ਅਤੇ ਹੋਰ ਚਰਚ ਫਾਦਰ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਇੰਨੇ ਚਲਾਕ ਅਤੇ ਸਜਾਵਟੀ ਹੁਨਰ ਕਿ ਇੱਕ ਲਾਈਨ ਵਿੱਚ ਉਹ ਇੱਕ ਬੇਵਕੂਫ਼ ਪ੍ਰੇਮੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਅਗਲੀ ਹੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸ਼ਰਧਾਲੂ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਉਪਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਸੁਣਨ ਵਿੱਚ ਖੁਸ਼ੀ ਅਤੇ ਪੜ੍ਹਨ ਵਿੱਚ ਖੁਸ਼ੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

"ਇਹ ਸਭ ਮੇਰੀ ਕਿਤਾਬ ਵਿੱਚੋਂ ਗਾਇਬ ਰਹੇਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਹਾਸ਼ੀਏ ਵਿੱਚ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਲਈ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਨੋਟਸ ਵਿੱਚ ਸਮਝਾਉਣ ਲਈ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਵੀ ਅਸਪਸ਼ਟ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਕਿਹੜੇ ਲੇਖਕਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਕਿ ਮੇਰੀ ਕਿਤਾਬ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਮ ਵਰਣਮਾਲਾ ਦੇ ਕ੍ਰਮ ਵਿਚ ਕਿਹੜੇ ਰੱਖਣੇ ਹਨ, ਅਰਸਤੂ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਕੇ ਜ਼ੋਇਲਸ ਜਾਂ ਜ਼ੁਕੁਸਿਸ ਨਾਲ ਖਤਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਪਹਿਲਾ ਇੱਕ ਨਿੰਦਕ ਸੀ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਚਿੱਤਰਕਾਰ ਸੀ। ਮੇਰੀ ਕਿਤਾਬ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਸੋਨੇਟਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਛੱਡ ਦੇਵੇਗੀ, ਘੱਟੋ ਘੱਟ, ਡਿਊਕ, ਮਾਰਕੁਇਸ, ਕਾਉਂਟ, ਬਿਸ਼ਪ, ਅਤੇ ਮਸ਼ਹੂਰ ਔਰਤਾਂ ਅਤੇ ਕਵੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਰਚੇ ਗਏ ਸੋਨੇਟਾਂ ਨੂੰ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ, ਜੇਕਰ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਦੋ ਜਾਂ ਤਿੰਨ ਕਵੀ ਦੋਸਤਾਂ ਤੋਂ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਕੁਝ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਗੇ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਸਾਡੇ ਇਸ ਸਪੇਨ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਕਵੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਰਚੇ ਗਏ ਸੋਨੇਟਾਂ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ। ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਦੋਸਤ" - ਮੈਂ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ - "ਮੈਂ ਦ੍ਰਿੜ ਹਾਂ ਕਿ ਮੇਰਾ ਮਾਲਕ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਆਪਣੇ ਲਾ ਮੰਚਾ ਦੇ ਪੁਰਾਲੇਖਾਂ ਵਿੱਚ ਦੱਬਿਆ ਰਹੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਸਵਰਗ ਉਸਨੂੰ ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਘਾਟ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਕਰੇਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਇਲਾਜ ਕਰਨ ਦੇ ਅਯੋਗ ਪਾਉਂਦਾ ਹਾਂ।" ਮੇਰੀਆਂ ਕਮੀਆਂ ਅਤੇ ਸਿੱਖਣ ਦੀ ਘਾਟ ਲਈ, ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਸੁਭਾਅ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਆਲਸੀ ਅਤੇ ਆਲਸੀ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਲੇਖਕਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਕਹਿਣ ਲਈ ਲੱਭਦਾ ਨਹੀਂ ਜੋ ਮੈਂ ਖੁਦ ਕਹਿਣ ਦੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਰੱਥ ਹਾਂ। ਇਸ ਵਿੱਚੋਂ ਹੀ ਉਲਝਣ ਅਤੇ ਉਦਾਸੀ ਪੈਦਾ ਹੋਈ, ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਪਾਇਆ, ਅਤੇ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਹੁਣੇ ਮੈਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਸੁਣਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਮੇਰੇ ਧਿਆਨ ਭਟਕਾਉਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਕਾਰਨ ਹੈ।"

ਇਹ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ ਨੇ ਆਪਣੇ ਮੱਥੇ 'ਤੇ ਥੱਪੜ ਮਾਰਿਆ ਅਤੇ ਹੱਸਣ ਲੱਗ ਪਿਆ, ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ:

"ਰੱਬ ਦੀ ਖ਼ਾਤਰ, ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ, ਮੈਨੂੰ ਹੁਣੇ ਹੀ ਇਹ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਇਆ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹੋਏ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਤੁਹਾਡੇ ਬਾਰੇ ਗਲਤ ਸੋਚ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਕੰਮਾਂ ਵਿੱਚ ਸਮਝਦਾਰ ਅਤੇ ਸਮਝਦਾਰ ਸਮਝਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਹੁਣ ਮੈਂ ਦੇਖਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਓਨੇ ਹੀ ਦੂਰ ਹੋ ਜਿੰਨੇ ਅਸਮਾਨ ਧਰਤੀ ਤੋਂ ਦੂਰ ਹੈ। ਇੰਨੇ ਘੱਟ ਮਹੱਤਵ ਵਾਲੇ ਅਤੇ ਇੰਨੇ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਦਿੜ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਵਰਗੇ ਸਿਆਣੇ ਮਨ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰ ਅਤੇ ਅਸਮਰੱਥ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੋਵੇ, ਅਤੇ ਜੋ ਵੱਡੀਆਂ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੈਰਾਂ ਹੇਠ ਮਿੱਧਣ ਦਾ ਆਦੀ ਹੈ? ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਭਰੋਸਾ ਦਿਵਾਉਂਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਯੋਗਤਾ ਦੀ ਘਾਟ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਆਲਸ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਮਾੜੇ ਨਿਰਣੇ ਦੀ ਬਹੁਤਾਤ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ

ਹੈ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਦੇਖਣਾ ਚਾਹੁੰਗੇ ਕਿ ਕੀ ਮੈਂ ਜੋ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਉਹ ਸੱਚ ਹੈ? ਜੇ ਅਜਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੇਰੀ ਗੱਲ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਸੁਣੋ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਜਿੰਨੀ ਜਲਦੀ ਦੇਖ ਸਕੋਗੇ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਉਲਝਾਵਾਂਗਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਕਮੀਆਂ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰਾਂਗਾ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਥਿਰ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਮਸ਼ਹੂਰ ਡੰਨ ਕਇਕਸੈਟ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਮਾਨ ਕਰਨ ਤੋਂ ਝਿਜਕੇਗਾ, ਸਾਰੇ ਨਾਈਟ-ਇਰੈਂਟਰੀ ਦਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਅਤੇ ਸ਼ੀਸ਼ਾ।"

"ਕਹੋ ਜੋ ਕਹਿਣਾ ਹੈ," ਮੈਂ ਉਸਦੀ ਗੱਲ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। "ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਡਰ ਦੇ ਖਾਲੀਪਣ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਭਰਨ ਜਾਂ ਮੇਰੀ ਉਲਝਣ ਦੀ ਹਫੜਾ-ਦਫੜੀ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਕ੍ਰਮਬੱਧ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦੇ ਹੋ?"

ਜ਼ੁਸੁਦਾ ਉਸਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ:

“ਜਿੱਥੇ ਤੱਕ ਤੁਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ ਸੋਨੇਟ, ਐਪੀਗ੍ਰਾਮ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਪੱਤਰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਫ਼ਿੱਚ ਲੇਡ੍ਰ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲੇਖਕ ਉੱਘੇ ਅਤੇ ਉੱਚੇ ਦਰਜੇ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ, ਇੰਸੁਦਾ ਹੱਲ ਤੁਸੀਂ ਖੁਦ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਲਿਖਣ ਦੀ ਮੁਸ਼ਕਲ ਲੈ ਕੇ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਤੁਸੀਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਬਪਤਿਸਮਾ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਦੇ ਕੋਈ ਵੀ ਨਾਮ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇੰਡੀਜ਼ ਦੇ ਪੈਸਟਰ ਜੌਨ ਜਾਂ ਟ੍ਰੇਬੀਜ਼ੰਡ ਦੇ ਸਮਰਾਟ ਦੇ ਨਾਮ ਤੇ ਪਿਤਾ ਬਣਾ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਜੇ, ਮੈਂ ਇੱਕ ਤਥ ਲਈ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ, ਮਸ਼ਹੂਰ ਕਵੀ ਸਨ, ਪੂਰ ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਨਾ ਵੀ ਹੋਣ ਅਤੇ ਕੁਝ ਪੈਡੈਂਟ ਜਾਂ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਗ੍ਰੈਜੂਏਟ ਹੋਣ ਜੋ ਤੁਹਾਡੀ ਪਿੱਠ ਪਿੱਛੇ ਤੁਹਾਡੀ ਆਲੋਚਨਾ ਕਰਨਗੇ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੀ ਸੱਚਾਈ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਉਠਾਉਣਗੇ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਦੂਜੀ ਵਾਰ ਸੋਚਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਝੂਠ ਵਿੱਚ ਫੜਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਉਸ ਹੱਥ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਕੱਟਣਗੇ ਜਿਸ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਲਿਖਿਆ ਸੀ।[1]

"ਜਿੱਥੇ ਤੱਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਅਤੇ ਲੇਖਕਾਂ ਦੇ ਹਾਸ਼ੀਏ 'ਤੇ ਹਵਾਲੇ ਦੇਣ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ ਆਦਰਸ਼ ਅਤੇ ਕਹਾਵਤਾਂ ਲਈਆਂ ਹਨ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਕੁਝ ਢੁਕਵੀਆਂ ਲਾਤੀਨੀ ਕਹਾਵਤਾਂ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਮੂੰਹ-ਜ਼ਬਾਨੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਜਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ, ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ, ਲੱਭਣਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ, ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਆਜ਼ਾਦੀ ਅਤੇ ਗੁਲਾਮੀ ਵਿਚਕਾਰ ਤੁਲਨਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਲਿਖ ਸਕਦੇ ਹੋ:

ਸੋਨੇ ਦੇ ਬਦਲੇ ਆਜ਼ਾਦੀ ਵੇਚਣਾ ਚੰਗਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।[2]

ਅਤੇ ਫਿਰ ਹਾਸ਼ੀਏ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਹੋਰੇਸ ਜਾਂ ਜਿਸਨੇ ਵੀ ਇਹ ਕਿਹਾ ਸੀ, ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਮੌਤ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਬਾਰੇ ਚਰਚਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਲਿਆ ਸਕਦੇ ਹੋ:

ਫਿੱਕੀ ਮੌਤ ਗਰੀਬਾਂ ਦੇ ਸਰਾਵਾਂ ਅਤੇ ਰਾਜਿਆਂ ਦੇ ਮੀਨਾਰ ਬਰਾਬਰ ਧੜਕਦੀ ਹੈ।[3]

ਜਦੋਂ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਦੁਸ਼ਮਣਾਂ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਦੋਸਤੀ ਦੇਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਸਿੱਧੇ ਪਵਿੱਤਰ ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਨਾਲ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਆ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਜੇ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਖੋਜ ਨਾਲ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਤੋਂ ਘੱਟ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸ਼ਖ਼ਸੀਅਤ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹੋ:

ਪਰ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਆਪਣੇ ਦੁਸ਼ਮਣਾਂ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰੋ।[4]

ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਬੁਰੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠ ਰਹੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਇੰਜੀਲ ਲਿਆਓ:

ਦਿਲ ਵਿੱਚੋਂ ਬੁਰੇ ਵਿਚਾਰ ਆਉਂਦੇ ਹਨ।[5]

ਜੇਕਰ ਦੋਸਤੀ ਦੀ ਅਟੱਲਤਾ ਦੇ ਨਾਲ, ਕੈਟੋ ਹੈ, ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣਾ ਦੋਹਾ ਉਧਾਰ ਦੇਵੇਗਾ:

ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਤੁਸੀਂ ਖੁਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ, ਤੁਸੀਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਦੋਸਤ ਗਿਣੋਗੇ, ਪਰ ਜੇ ਸਮਾਂ ਬੱਦਲਵਾਈ ਵਾਲਾ ਹੋਵੇ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਇਕੱਲੇ ਹੋਵੋਗੇ।[6]

ਇਹਨਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਲਾਤੀਨੀ ਭਾਸ਼ਾਵਾਂ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਟੁਕੜਿਆਂ ਨਾਲ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਕ ਵਿਆਕਰਣਕਾਰ ਵੀ ਸਮਝਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਅੱਜ ਕੱਲ੍ਹ ਇੱਕ ਹੋਣਾ ਕੋਈ ਛੋਟਾ ਫਾਇਦਾ ਜਾਂ ਸਨਮਾਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਿਤਾਬ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਨੋਟਸ ਜੋੜਨ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਤੁਸੀਂ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ

'ਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਅਤੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ: ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਦੈਂਤ ਦਾ ਨਾਮ ਲੈਂਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਓ ਕਿ ਇਹ ਦੈਂਤ ਗੋਲਿਅਥ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਸਧਾਰਨ ਕਾਰਜ ਨਾਲ ਜਿਸਦੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਲਗਭਗ ਕੋਈ ਕੀਮਤ ਨਹੀਂ ਪਵੇਗੀ, ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਨੋਟ ਹੋਵੇਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਲਿਖ ਸਕਦੇ ਹੋ:

> ਦੈਂਤ ਗੋਲਿਅਥ, ਜਾਂ ਗੋਲਿਅਥ, ਇੱਕ ਫ਼ਲਿਸਤੀ ਸੀ ਜਿਸਨੂੰ ਚਰਵਾਹੇ ਦਾਊਦ ਨੇ ਟੇਰੇਬਿੰਥ ਦੀ ਘਾਟੀ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਗੁਲੇਲ ਨਾਲ ਮਾਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਰਾਜਿਆਂ ਦੀ ਕਿਤਾਬ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ;

ਅਤੇ ਫਿਰ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਅਧਿਆਇ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹੋ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਮਿਲਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੁਨੁੱਖਤਾ ਅਤੇ ਭੂਗੋਲ ਦੇ ਆਪਣੇ ਗਿਆਨ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ, ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਓ ਕਿ ਟੈਗਸ ਨਦੀ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਤੁਹਾਡੇ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਹੋਰ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਨੋਟ ਪਾਓਗੇ:

> ਟੈਗਸ ਨਦੀ, ਜਿਸਦਾ ਨਾਮ ਇੱਕ ਸਪੇਨੀ ਰਾਜੇ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਦਾ ਸਰੋਤ ਫੁਲਾਣੀ ਜਗ੍ਹਾ ਤੋਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਸਮੁੰਦਰ ਵਿੱਚ ਡਿੱਗਦੀ ਹੈ, ਮਸ਼ਹੂਰ ਸ਼ਹਿਰ ਲਿਸਬਨ ਦੀਆਂ ਕੰਧਾਂ ਨੂੰ ਨਹਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਸੁਨਹਿਰੀ ਰੇਤ ਆਦਿ ਹੋਣ ਲਈ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਹੈ।

ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਚੋਰਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠ ਰਹੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੈਕਸ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਸੁਣਾਵਾਂਗਾ, ਜਿਸਨੂੰ ਮੈਂ ਦਿਲੋਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ; ਜੇ ਵੇਸਵਾਵਾਂ ਨਾਲ, ਤਾਂ ਮੋਡੋਨੇਡੋ ਦਾ ਬਿਸ਼ਪ ਹੈ, ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਲਾਮੀਆ, ਲਾਇਡਾ ਅਤੇ ਫਲੋਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰੇਗਾ, ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਨੋਟ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਹੁਤ ਸਿਹਰਾ ਦੇਵੇਗਾ; ਜੇ ਬੇਰਹਿਮੀ ਨਾਲ, ਤਾਂ ਓਵਿਡ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੇਡੀਆ ਦੇਵੇਗਾ; ਜੇ ਜਾਦੂਗਰੀਆਂ ਅਤੇ ਜਾਦੂਗਰਨੀਆਂ ਨਾਲ, ਤਾਂ ਹੋਮਰ ਕੋਲ ਕੈਲਿਪਸੋ ਅਤੇ ਵਰਜਿਲ, ਸਰਸ ਹੈ; ਜੇ ਬਹਾਦਰ ਕਮਾਂਡਰਾਂ ਨਾਲ, ਤਾਂ ਜੂਲੀਅਸ ਸੀਜ਼ਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਤੋਂ ਉਧਾਰ ਦੇਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਪਲੂਟਾਰਕ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਕ ਹਜ਼ਾਰ ਅਲੈਗਜ਼ੈਂਡਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰੇਗਾ। ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠ ਰਹੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਇਤਾਲਵੀ ਭਾਸ਼ਾ ਦਾ ਤੁਹਾਡਾ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਗਿਆਨ ਵੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਲਿਓਨ ਹੇਬਰੇਓ ਨਾਲ ਜਾਣ-ਪਛਾਣ ਕਰਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਏਗਾ, ਜੋ ਤੁਹਾਡੀ ਹਰ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰੇਗਾ। ਪਰ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਵਿਦੇਸ਼ ਯਾਤਰਾ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਪਸੰਦ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਇੱਥੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਫੋਂਸੇਕਾ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦਾ ਪਿਆਰ ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਸੰਖੇਪ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਜਾਂ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਵਿਅਕਤੀ ਇਸ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਜਾਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ। ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਨਾਵਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਜਾਂ ਮੇਰੇ ਦੁਆਰਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਕੰਮਾਂ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਵਿਆਖਿਆਵਾਂ ਅਤੇ ਹਵਾਲੇ ਦੇਣ ਦਾ ਕੰਮ ਮੇਰੇ 'ਤੇ ਛੱਡ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਪਵਿੱਤਰ ਸਭ ਕੁਝ ਦੀ ਸਹੁੰ ਖਾਂਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਹਾਸ਼ੀਏ ਭਰਾਂਗਾ, ਨਾਲ ਹੀ ਕਿਤਾਬ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਦਰਜਨ [7] ਪੰਨੇ ਵੀ।

"ਆਓ ਹੁਣ ਉਹਨਾਂ ਲੇਖਕਾਂ ਵੱਲ ਮੁੜੀਏ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਹੋਰ ਕਿਤਾਬਾਂ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਪਰ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸਦਾ ਹੱਲ ਕਾਫ਼ੀ ਸੌਖਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਕਿਤਾਬ ਲੱਭਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਜੋ A ਤੋਂ Z ਤੱਕ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਸੂਚੀਬੱਧ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਦੱਸਿਆ ਹੈ। ਫਿਰ ਤੁਸੀਂ ਉਹੀ ਸੂਚੀ ਆਪਣੀ ਕਿਤਾਬ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਅਤੇ ਭਾਵੇਂ ਪਹਿਲਾ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਸਪਸ਼ਟ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਨੂੰ ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਸੀ, ਇਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਫ਼ਰਕ ਨਹੀਂ ਪਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਕੋਈ ਇੰਨਾ ਭੋਲਾ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰੇ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਸਾਰੇ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਆਪਣੇ ਇਸ ਸਧਾਰਨ, ਰੁੱਝਿਲਦਾਰ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਅਤੇ ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਲੇਖਕਾਂ ਦਾ ਇਹ ਲੰਮਾ ਕੈਟਾਲਾਗ ਤੁਹਾਡੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਇੱਕ ਬੇਤੁਕੀ ਹਵਾ ਦੇਵੇਗਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਕੋਈ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸਾਰੇ ਲੇਖਕਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਕੇ ਕੁਝ ਵੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਜਦੋਂ ਤੁਹਾਡੀ ਇਸ ਕਿਤਾਬ ਨੂੰ, ਜੇ ਮੈਂ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ, ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕਮੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਰਾ ਕੰਮ ਬੇਹਾਦਰੀ ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁਧ

ਇੱਕ ਭੜਕਾਊ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਅਰਸਤੂ ਨੇ ਕਦੇ ਸੁੱਕੜ ਨਹੀਂ ਕੱਤਾ।" ਜਿਸਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਸੇਂਟ ਬੋਸਲ ਨੇ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਸ਼ਿਸੇਰੋ ਨੇ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਸੁਣਿਆ। ਨਾ ਹੀ ਸੱਚ ਪੂੜੀ ਵਫ਼ਾਦਾਰੀ ਜਾਂ ਜੋਤਿਸ਼ ਦੇ ਨਿਰੀਖਣ ਇਸਦੀ ਅਜੀਬ, ਮਨਘੜਤ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਜਿਓਮੈਟ੍ਰਿਕ ਚਿੱਤਰਾਂ ਨਾਲ਼ ਜਾਂ ਬਿਆਨਬਾਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਮਾਹਰ ਲੋਕਾਂ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਦਾ ਖੰਡਨ ਕਰਨ ਨਾਲ਼ ਸਬੰਧਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਬ੍ਰਹਮ ਨਾਲ਼ ਮਿਲਾ ਕੇ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ, ਇੱਕ ਕਿਸਮ ਦਾ ਫੈਬ੍ਰਿਕ ਜਿਸ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਚੰਗੀ ਬੁੱਧੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਹਿਨੇਗੀ। ਇਸਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਸੱਚੇ-ਜੀਵਨ ਦੇ ਢੰਗ ਨਾਲ਼ ਲਿਖਣ 'ਤੇ ਧਿਆਨ ਕੇਂਦਰਿਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਨਕਲ ਜਿੰਨੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਹੋਵੇਗੀ, ਲਿਖਤ ਓਨੀ ਹੀ ਬਿਹਤਰ ਹੋਵੇਗੀ। ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਹਾਡਾ ਇਹ ਕੰਮ ਸਿਰਫ਼ ਉਸ ਅਧਿਕਾਰ ਅਤੇ ਸਵੀਕ੍ਰਿਤੀ ਨੂੰ ਬਦਨਾਮ ਕਰਨਾ ਹੈ ਜੋ ਵੀਰਤਾ ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਦੁਨੀਆ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚ ਮਾਣਦੀਆਂ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ ਦਾਰਸ਼ਨਿਕਾਂ ਦੀਆਂ ਭਾਵੁਕ ਗੱਲਾਂ, ਪਵਿੱਤਰ ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਦੇ ਉਪਦੇਸ਼, ਕਵੀਆਂ ਦੀਆਂ ਕਹਾਣੀਆਂ, ਬੁਲਾਰਿਆਂ ਦੇ ਭਾਸ਼ਣ, ਜਾਂ ਸੰਤਾਂ ਦੇ ਚਮਤਕਾਰਾਂ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਸਿੱਧੇ ਢੰਗ ਨਾਲ਼ ਲਿਖ ਕੇ ਅਤੇ ਅਰਥਪੂਰਨ, ਢੁਕਵੇਂ ਅਤੇ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕ੍ਰਮਬੱਧ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਕੇ, ਆਪਣੇ ਵਾਕਾਂ ਅਤੇ ਧਾਰਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸੁਹਾਵਣਾ ਅਤੇ ਇਕਸੁਰ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰੋ, ਆਪਣੇ ਇਰਾਦਿਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਯੋਗਤਾ ਅਨੁਸਾਰ ਪੇਸ਼ ਕਰੋ, ਅਤੇ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰੋ। ਆਪਣੇ ਸੰਕਲਪਾਂ ਨੂੰ ਅਸਪਸ਼ਟ ਜਾਂ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਆਪਣੇ ਇਤਿਹਾਸ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰੋ ਕਿ ਇੱਕ ਉਦਾਸ ਪਾਠਕ ਮੁਸਕਰਾਏ, ਇੱਕ ਮੁਸਕਰਾਉਂਦਾ ਪਾਠਕ ਹਾਸੇ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਹੋਵੇ, ਇੱਕ ਬੇਢੰਗੇ ਪਾਠਕ ਦਿਲਚਸਪੀ ਨਾ ਗੁਆਵੇ, ਇੱਕ ਸੂਝਵਾਨ ਪਾਠਕ ਮੌਲਿਕਤਾ 'ਤੇ ਹੈਰਾਨ ਹੋਵੇ, ਇੱਕ ਗੰਭੀਰ ਪਾਠਕ ਇਸਨੂੰ ਨਫ਼ਰਤ ਵਿੱਚ ਨਾ ਸਮਝੇ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਸਿਆਣਾ ਪਾਠਕ ਇਸਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਹਟ ਸੱਕਦਾ। ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, ਆਪਣੀਆਂ ਨਜ਼ਰਾਂ ਬ੍ਰਹਾਦਰੀ ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਦੀ ਉਸ ਬੇਬੁਨਿਆਦ ਕਲਾ ਨੂੰ ਉਲਟਾਉਣ 'ਤੇ ਟਿਕਾਈ ਰੱਖੋ, ਜਿਸਨੂੰ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਨਫ਼ਰਤ ਕਰਦੇ ਹੋਨ, ਪਰ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਵਿਚ ਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਕੋਈ ਛੋਟਾ ਕੰਮ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇਗਾ।

ਮੈਂ ਉੱਥੇ ਚੁੱਪ ਬੈਠਾ ਆਪਣੇ ਦੋਸਤ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਸੁਣ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੇ ਮੇਰੇ 'ਤੇ ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾਇਆ ਕਿ ਬਿਨਾਂ ਸਵਾਲ ਕੀਤੇ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰੇ ਦਿਲ ਨਾਲ਼ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਪ੍ਰਸਤਾਵਨਾ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਤੁਸੀਂ, ਕੋਮਲ ਪਾਠਕ, ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ ਦੀ ਤੇਜ਼ ਬੁੱਧੀ, ਲੇਡ਼ ਦੇ ਸਮੇਂ ਇੱਕ ਯੋਗ ਸਲਾਹਕਾਰ ਲੱਭਣ ਵਿੱਚ ਮੇਰੀ ਆਪਣੀ ਚੰਗੀ ਕਿਸਮਤ, ਅਤੇ ਲਾ ਮੰਚਾ ਦੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੇ ਸਿੱਧੇ ਅਤੇ ਸਧਾਰਨ ਇਤਿਹਾਸ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ 'ਤੇ ਤੁਹਾਡੀ ਰੂਹਤ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਨੂੰ ਸਮਝੋਗੇ, ਜੋ ਕਿ ਕੈਂਪੋ ਡੀ ਮੋਂਟੀਏਲ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਸਾਰੇ ਨਿਵਾਸੀਆਂ ਦੀ ਰਾਏ ਵਿਚ, ਕਈ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿਚ ਦੇਖਿਆ ਜਾਣ ਵਾਲ਼ਾ ਸਭ ਤੋਂ ਪਵਿੱਤਰ ਪ੍ਰੇਮੀ ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਬਹਾਦਰ ਨਾਈਟ ਸੀ। ਮੇਰਾ ਕੋਈ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਨੇਕ ਅਤੇ ਸ਼ਤਿਕਾਰਯੋਗ ਨਾਈਟ ਨਾਲ਼ ਜਾਣੂ ਕਰਵਾ ਕੇ ਜੋ ਸੇਵਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਉਸਨੂੰ ਵਧਾ-ਚੜ੍ਹਾ ਕੇ ਦੱਸਾਂ, ਪਰ ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਉਸਦੇ ਸਕੁਆਇਰ, ਮਸ਼ਹੂਰ ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਨਾਲ਼ ਜਾਣੂ ਕਰਵਾਉਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਲਈ ਧੰਨਵਾਦ ਕਰੋ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ, ਮੇਰੀ ਸੋਚ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਸਕੁਆਇਰਲੀ ਗੁਣਾਂ ਨੂੰ ਕੇਂਦਰਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜੋ ਨਾਈਟ-ਇਰੈਂਟਰੀ 'ਤੇ ਵਿਅਰਥ ਕਿਤਾਬਾਂ ਦੇ ਉਸ ਸਮੂਹ ਵਿਚ ਖਿੰਡੇ ਹੋਏ ਹੁੰਨ।

ਇਸ ਨਾਲ, ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਿਹਤ ਬਖਸ਼ੇ, ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਨਿਮਰ ਸੇਵਕ ਨੂੰ ਨਾ ਭੁੱਲੇ।

ਵੇਲ।[8]

1. ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਹਾਵਤ ਹੈ: Debajo de mi manto, al rey mato ("ਮੇਰੇ ਚੋਲੇ ਦੇ ਹੇਠਾਂ, ਮੈਂ ਰਾਜੇ ਨੂੰ ਮਾਰ ਦਿਆਂਗਾ") ਜਾਂ ਇਸਦਾ ਵੱਖਰਾ ਰੂਪ: Debajo de mi manto, al rey mando ("ਮੇਰੇ ਚੋਲੇ ਦੇ ਹੇਠਾਂ, ਮੈਂ ਰਾਜੇ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਦਿਆਂਗਾ")। ਇਸ ਵਾਕੰਸ਼ ਦਾ ਦੂਜਾ ਰੂਪ ਦੋਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਪੁਰਾਣਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਤੁਕਬੰਦੀ manto– mando ਹੈ। ਇਸ ਕਹਾਵਤ ਦਾ ਇੱਕ ਰੂਪ ਹੈ: Delante hago cato, y por detrás, al rey mato ("ਰਾਜੇ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮੈਂ ਆਗਿਆ ਮੰਨਾਂਗਾ, ਪਰ ਉਸਦੇ ਪਿੱਛੇ ਮੇਰਾ ਰਸਤਾ ਹੋਵੇਗਾ [ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ, 'ਉਸਨੂੰ ਮਾਰ ਦਿਆਂਗਾ']")। ਇੱਥੇ ਫ਼ਿਰ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਤੁਕਬੰਦੀ ਹੈ: cato–mato। ਯਕੀਨਨ, 1605 ਦੇ ਪ੍ਰਿੰਸੇਪਸ ਐਡੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ mato ਹੈ ਅਤੇ mando ਨਹੀਂ ਪਰ, ਕੀ ਪਹਿਲਾ ਸ਼ਬਦ ਪ੍ਰਿੰਟਰ ਨੂੰ ਸੌਂਪਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਸ਼ਾਇਦ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਜਾਣ ਸਕਾਂਗੇ। ਮੇਰੀ ਆਪਣੀ ਭਾਵਨਾ ਹੈ ਕਿ Cervantes ਭਾਸ਼ਾ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੂੰ mato ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਸੀ।
2. ਲਾਤੀਨੀ: "ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੋਨੇ ਲਈ ਨਹੀਂ ਵੇਚਣੀ ਚਾਹੀਦੀ।"
3. ਲਾਤੀਨੀ: "ਮੌਤ ਗਰੀਬਾਂ ਦੀਆਂ ਝੌਂਪੜੀਆਂ ਅਤੇ ਰਾਜਿਆਂ ਦੇ ਮਹਿਲਾਂ ਨੂੰ ਬਰਾਬਰ ਮਾਰਦੀ ਹੈ।"
4. ਲਾਤੀਨੀ: “ਪਰ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਆਪਣੇ ਦੁਸ਼ਮਣਾਂ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰੋ।” ਲੈਟਿਨ ਵਲਗੇਟ ਬਾਈਬਲ ਵਿੱਚ ਮੱਤੀ 5:44 ਤੋਂ।
5. ਲਾਤੀਨੀ: “ਦਿਲ ਵਿੱਚੋਂ ਬੁਰੇ ਵਿਚਾਰ ਨਿਕਲਦੇ ਹਨ।” ਮੱਤੀ 15:19।
6. ਲਾਤੀਨੀ: "ਜਿੰਨਾ ਚਿਰ ਤੁਸੀਂ ਖੁਸ਼ਹਾਲ ਰਹੋਗੇ, ਤੁਹਾਡੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਦੋਸਤ ਹੋਣਗੇ, ਪਰ ਜਦੋਂ ਤੁਹਾਡਾ ਅਸਮਾਨ ਬੱਦਲਵਾਈ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ, ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਕੱਲਾ ਪਾਓਗੇ।" ਓਵਿਡ ਟ੍ਰਿਸਟੀਆ 1.9.
7. ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਬੱਤੀ ਪੰਨੇ।
8. ਲਾਤੀਨੀ: "ਅਲਵਿਦਾ।"

ਮੁੱਢਲੀਆਂ ਆਇਤਾਂ[1]

ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਆਫ਼ ਲਾ ਮੰਚਾ ਦੀ ਕਿਤਾਬ [2]ਦਾ ਸ਼ੇਪਸ਼ਿਫਟਰ
ਉਰਗਾਂਡਾ [3]

ਹੇ ਕਿਤਾਬ, ਜੇ ਤੇਰੇ ਕੋਲ ਮਨ ਹੈ
ਚੰਗਿਆਂ ਵਿੱਚ ਉੱਭਰਨ ਅਤੇ ਦਰਜਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ,
ਕੋਈ ਵੀ ਸਧਾਰਨ ਬੰਦਾ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਲੱਭੇਗਾ
ਤੂੰ ਉਂਗਲਾਂ ਨਾਲ਼ ਚਲਾਕੀਆਂ ਨਾਲ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰੂਦਾ;
ਪਰ ਜੇ ਤੂੰ ਇੱਕ ਕਿਸਮ ਦਾ ਖਾਣਾ ਪਕਾਉਂਦਾ ਹੈਂ
ਜੋ ਹੱਰ ਡੰਲਟ ਲਈ ਢੁਕਵਾਂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ,
ਯਕੀਨ ਰੱਖੋ ਕਿ ਮੂਰਖ ਉੱਥੇ ਖਾਣਗੇ
ਜੋ ਇਸਦਾ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਵੀ ਸੁਆਦ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸੁਕਦੇ,
ਉਹ ਆਪਣੇ ਨਹੁੰ ਕਿੰਨੇ ਵੀ ਚੰਗੇ ਕਿਉਂ ਨਾ ਕੁੱਟਣ
ਇਹ ਦਿਖਾਉਣ ਲਈ ਕਿ ਉਹ ਕਾਫ਼ੀ ਦੁਚਿੱਤੀ ਵਿੱਚ ਹਨ।

ਜੇ ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ, ਜ਼ਿਵੇਂ ਕਿ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ,
“ਜੋ ਇੱਕ ਚੰਗੀ ਰੁੱਖ ਹੇਠ ਬੈਠਦਾ ਹੈ
ਉਸਨੂੰ ਜ਼ਰੂਰ ਇੱਕ ਚੰਗੀ ਛਾਂ ਮਿਲੇਗੀ,”
ਤੁਹਾਡਾ ਦਿਆਲੂ ਤਾਰਾ ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ
ਇੱਥੇ ਬੇਜਾਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸ਼ਾਹੀ ਰੁੱਖ,
ਜਿਸਦਾ ਫਲ਼ ਰਾਜ ਦੇ ਰਾਜਕੁਮਾਰ ਹਨ,
ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮੁਖੀ ਉੱਚ ਡ੍ਰਿਗਰੀ ਵਾਲਾ ਡਿਊਕ,
ਸਾਡਾ ਆਧੁਨਿਕ ਸਿਕੰਦਰ ਮਹਾਨ।
ਇਸਦੀ ਛਾਂ ਵਿੱਚ ਆਓ; ਆਪਣੀ ਦੇਖਭਾਲ਼ ਵਿੱਚ ਲੇਟ ਜਾਓ,
ਕਿਉਂਕਿ ਕਿਸਮਤ ਉਸ ਦਾ ਪੱਖ ਪੂਰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਹਿੰਮਤ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਸ ਮੈਨਚੇਗਨ ਉੱਤਮ ਨਾਈਟ ਦੀ ਸਾਹਸੀ ਕਿਸਮਤ ਦੱਸਣੀ ਪਵੇਗੀ,
ਜਿਸਦਾ ਦਿਮਾਗ਼, ਲੰਬੇ ਅਤੇ ਦੇਰ ਨਾਲ
ਓ'ਰ ਵਿਹਲੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਨੂੰ ਘੁੱਟ ਕੇ, ਕਾਫ਼ੀ ਉਲਝ ਗਿਆ ਸੀ।
ਸੁੰਦਰ ਔਰਤਾਂ, ਬਾਹਾਂ, ਅਤੇ ਘੋੜਸਵਾਰ
ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਇੰਦਰੀਆਂ ਆਪਣੇ ਕੰਨਾਂ 'ਤੇ ਰੱਖ ਦਿੱਤੀਆਂ;
ਭੇਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਧੜਕਦਾ ਪ੍ਰੇਮੀ
ਇੱਕ ਓਰਲੈਂਡੋ ਫੁਰੀਓਸੋ ਦਾ,[4]
ਬਾਂਹ ਦੀ ਤਾਕਤ ਨਾਲ਼ ਉਸਨੇ ਇਨਾਮ ਜਿੱਤਿਆ—
ਟੋਬੋਸੋ ਦਾ ਫੇਅਰ ਡੁਲਸੀਨੀਆ।

ਆਪਣੀ ਐਸਕੁਚੀਅਨ 'ਤੇ ਅਜੀਬ ਅਤੇ ਬੇਸਮਝ ਡਿਵਾਈਸਾਂ ਨੂੰ ਨਾ ਗਲੇ ਲਗਾਓ;
ਜਦੋਂ ਸਾਡੇ ਕੋਲ਼ ਸਿਰਫ਼ ਤੁਸਵੀਰ-ਕਾਰਡ ਹੀ ਹਨ,
ਅਸੀਂ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਹਾਰ ਦੇ ਬਿੰਦੂਆਂ ਨਾਲ ਸ਼ੇਖੀ ਮਾਰਦੇ ਹਾਂ।
ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਨਿਮਰਤਾ ਨਾਲ਼ ਧਨੁਸ਼ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਆਉਂਦੇ ਹੋ,
ਕੋਈ ਵੀ ਸਿਆਣਾ ਮੂਰਖ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਨਹੀਂ ਸੁਣਿਆ ਜਾਵੇਗਾ:
"ਦੇਖੋ! ਅਲਵਾਰੋ ਡੀ ਲੂਨਾ[5] ਹੁਣ,

ਜਾਂ ਕਾਰਥਾਜੀਨੀਅਨ ਹੈਨੀਬਲ,
ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਰਾਜਾ ਫ਼ਰਾਂਸਿਸ, ਉਹ ਸਪੇਨ ਵਿੱਚ,
ਆਪਣੀ ਕਿਸਮਤ 'ਤੇ ਦੁਬਾਰਾ ਦੌੜ ਲਗਾ ਰਿਹਾ ਹੈ।"

ਕਿਉਂਕਿ ਸੁਵਰਗ ਦੀ ਇੱਛਾ ਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਿੱਛੇ ਰੱਖਿਆ ਹੈ
ਇੱਕ ਕਲਾਸਿਕ ਡੌਨ ਬਣਨ ਤੋਂ,
ਜੁਆਨ ਲੈਟਿਨੋ ਵਾਂਗ,[6] ਉਹ ਕਾਲਾ,
ਤੂੰ ਲੈਟਿਨਿਟੀ ਨੂੰ ਇਕੱਲਾ ਛੱਡ ਦੇ।
ਦਾਰਸ਼ਨਿਕ ਵਾਕੰਸ਼ ਵਿੱਚ ਨਾ ਆਓ,
ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੀ ਬੇਕਾਰ ਬੁੱਧੀ ਨਾਲ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰੋ,
ਅਜਿਹਾ ਨਾ ਹੋਵੇ ਕਿ ਇੱਕ ਜੋ ਸਿੱਖੇ ਹੋਏ ਤੁਰੀਕਿਆਂ ਨੂੰ ਮੰਨਦਾ ਹੈ,
ਪਰ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਵੀ ਨਾ ਸਮਝੇ,
ਆਪਣਾ ਮੂੰਹ ਚੁੱਕ ਕੇ ਰੋਵੇ,
"ਮੇਰੇ ਵਰਗੇ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਤੁਹਾਡੇ ਫੁੱਲਾਂ ਦਾ ਕੀ ਅਰਥ ਹੈ?"

ਦੂਜੇ ਆਦਮੀਆਂ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਵਿੱਚ ਨਾ ਰਲਾਉ,
ਜਾਂ ਗੁਆਂਢੀਆਂ ਦੀਆਂ ਜ਼ਿੰਦਗੀਆਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਦੇਖੋ;
ਜੋ ਤੁਹਾਡੀ ਸਮਝ ਵਿੱਚ ਸਿੱਧਾ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ
ਲੰਘ ਜਾਓ—ਇਹ ਸਿਆਣੀ ਯੋਜਨਾ ਹੈ;
ਬੇਤਰਤੀਬੇ ਕਹੇ ਗਏ ਮੂਰਖ਼ ਸ਼ਬਦਾਂ ਲਈ,
ਅਕਸਰ ਮਜ਼ਾਕ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੇ ਸਿਰ 'ਤੇ ਡਿੱਗਦੇ ਹਨ।
ਇਸ ਲਈ ਆਪਣੇ ਦਿਨ ਅਤੇ ਰਾਤਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਦਿਓ—
ਇਕੱਲੇ ਇੱਕ ਇਮਾਨਦਾਰ ਪ੍ਰਸਿੱਧੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ;
ਕਿਉਂਕਿ ਜੋ ਮੂਰਖਤਾ ਛਾਪਦਾ ਹੈ
ਇਸਨੂੰ ਅਮੁਕ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

ਇਹਨਾਂ ਘਰੇਲੂ ਸੁਰਾਂ ਵਿੱਚ ਚੇਤਾਵਨੀ ਲਓ:
ਕਿ ਜੇ ਤੁਹਾਡਾ ਘੁਰ ਕੱਚ ਦਾ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ,
ਪੱਥਰ ਇਕੱਠੇ ਕਰਨਾ ਸਿਆਣਪ ਨਹੀਂ ਹੈ
ਆਪਣੇ ਗੁਆਂਢੀਆਂ ਨੂੰ ਲੰਘਦੇ ਸਮੇਂ ਸੁੱਟਣਾ।
ਸੋਚਵਾਨ ਆਦਮੀਆਂ ਵਾਂਗ ਅਜਿਹੀਆਂ ਰਚਨਾਵਾਂ ਲਿਖੋ
ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ;
ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਜੋ ਆਪਣੀ ਕਲਮ ਨਾਲ ਮਿਹਨਤ ਕਰਦਾ ਹੈ
ਅਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਲਿਖਤਾਂ ਨੂੰ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਖਿੱਚਦਾ ਹੈ,
ਮਨੋਰੰਜਨ ਲਈ ਸਿਰਫ਼ ਵਿਹਲੀਆਂ ਕੁੜੀਆਂ,
ਮੂਰਖਾਂ ਅਤੇ ਵਿਅਰਥਾਂ ਲਈ ਲਿਖਦਾ ਹੈ।

ਮੰਚਾ ਦੇ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੂੰ ਕਰਨ ਲਈ ਗੌਲ ਦੇ ਅਮਾਦਿਸ[7]

ਸੌਨੇਟ

ਤੂੰ ਜਿਸਨੇ ਸਾਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੇ ਹਉਕਿਆਂ ਦੀ ਨਕਲ ਕੀਤੀ ਹੈ
ਮੈਂ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰ ਅਤੇ ਨਿਰਾਸ਼ਾਜਨਕ ਸਥਿਤੀ ਵਿਚ ਬਿਤਾਈ,
ਬਾਂਝ ਬੇਲਡੂਰ ਦੇ ਰੁੱਖੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ,
ਖੁਸ਼ੀ ਤੋਂ ਪਛਤਾਵੇ ਦੇ ਭੇਸ ਵਿੱਚ ਘਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ;

ਤੂੰ ਜਿਸਦਾ ਇੱਕ ਇੱਕ ਪੱਤਣ ਵਾਲਾ ਪਦਾਰਥ ਤੇਰੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ,
ਅਤੇ ਵਰ੍ਹਾਦਾ ਸੀ, ਭਾਵੇਂ ਨਮਕੀਨ, ਪਰ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਨਦੀਆਂ ਵਿੱਚ;
ਜੋ, ਚਾਂਦੀ, ਟੀਨ ਅਤੇ ਤਾਂਬੇ ਦੇ ਅਧਾਰ ਨੂੰ ਨਫ਼ਰਤ ਕਰਦਾ ਹੋਇਆ,
ਕੀ ਤੂੰ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਉਹੀ ਖਾਧਾ ਜੋ ਜ਼ਮੀਨ ਦਿੰਦੀ ਹੈ;
ਤੂੰ ਇਸ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰੱਖ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਯੁੱਗ ਚੱਲਦੇ ਹਨ—
ਘੱਟੋ ਘੱਟ, ਜਿੰਨਾ ਚਿਰ ਚਮਕਦਾਰ ਸਾਰਥੀ,
ਅਪੋਲੋ, ਚੌਥੇ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਘੋੜੇ ਚੁਲ੍ਹਾਉਂਦਾ ਹੈ ਗੋਲਾ—
ਤੁਹਾਡੀ ਬਹਾਦਰੀ ਦੀ ਸਪਸ਼ਟ ਪ੍ਰਸਿੱਧੀ ਮਜ਼ਬੂਤ ਰਹੇਗੀ;
ਸਾਰੇ ਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੀ ਧਰਤੀ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਂਗ ਜਾਣੀ ਜਾਵੇਗੀ;
ਤੁਹਾਡਾ ਵਿਦਵਾਨ ਲੇਖਕ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਇਕੱਲਾ ਹੀ ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ।

ਯੂਨਾਨ ਦੇ ਡੌਨ ਬੇਲੀਅਨਿਸ[8] ਤੋਂ ਲਾ ਮੰਚਾ ਦੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਤੱਕ

ਸੌਨੇਟ

ਮੈਂ ਕੱਟਿਆ, ਧੱਕਿਆ, ਅਤੇ ਲੌਂਗ ਲਗਾਇਆ—ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਅਤੇ ਕੀਤਾ,
ਪਹਿਲਾਂ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਗ਼ਲਤ ਸੁਰਮਾ, ਭਾਵੇਂ ਕਿੰਨਾ ਵੀ ਜ਼ਿੰਦੀ ਕਿਉਂ ਨਾ ਹੋਵੇ;
ਨਿਪੁੰਨ, ਹੰਕਾਰੀ ਅਤੇ ਸੁਵੇ-ਨਿਰਭਰ ਸੀ,
ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਗਲ਼ਤੀਆਂ ਦਾ ਬਦਲਾ ਲਿਆ ਗਿਆ, ਅਣਗਿਣਤ ਅਣਗਿਣਤ।
ਮੈਂ ਅਜਿਹੀਆਂ ਪਾਪਤੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਾਰੀ ਪ੍ਰਸਿੱਧੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਛਾੜ ਦਿੱਤਾ;
ਪ੍ਰਿਅਾਰ ਵਿਚ ਹਮੇਸ਼ਾ ਨਿਮਰ ਅਤੇ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਸੀ,
ਹਰ ਦੇਂਤ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਸੂਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ,
ਅਤੇ ਸਾਰੀਆਂ ਮੁਸੀਬਤਾਂ ਤੋਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਪਾਉਣ ਲਈ ਦੁਨੀਆ ਦੀ ਭਾਲ ਕੀਤੀ।
ਮੈਂ ਡੈਮ ਫ਼ਾਰਚੂਨ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪੈਰਾਂ 'ਤੇ ਮੱਥਾ ਟੇਕਿਆ,
ਮੌਕੇ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਸੇਵਕਾ ਬਣਾਇਆ,
ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਮੱਥੇ ਦੇ ਤਾਲੇ ਨਾਲ ਖਿੱਚਿਆ ਜਿੱਥੇ ਮੈਂ ਕਰਾਂਗਾ;
ਪਰ, ਭਾਵੇਂ ਬਾਹਾਂ ਵਿੱਚ ਮੈਨੂੰ ਪੂਰੀ ਸਫ਼ਲਤਾ ਮਿਲੀ ਹੈ,
ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਚੰਦ ਦੇ ਸਿੰਗਾਂ ਨੂੰ ਕੁੰਬਾਇਆ,
ਤੇਰੇ ਕੰਮਾਂ, ਮਹਾਨ ਕੁਇਕਸੋਟ, ਮੈਨੂੰ ਅਜੇ ਵੀ ਈਰਖਾ ਹੈ।

ਟੋਬੋਸੋ ਦੇ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਨੂੰ ਲੇਡੀ ਓਰੀਆਨਾ[9]

ਸੌਨੇਟ

ਫੇਅਰ ਡੁਲਸੀਨੀਆ! ਕਾਸ਼ ਮੈਨੂੰ,
ਵਧੇਰੇ ਆਰਾਮ ਅਤੇ ਮਿੱਠੇ ਲਾਭ ਲਈ,
ਮੇਰੇ ਮੀਰਾਫਲੋਰੇਸ[10] ਟੋਬੋਸੋ ਤਾਏਨ,
ਨੂੰ ਮਿਲ ਜਾਂਦਾ, ਮੈਂ ਲੰਡਨ ਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਪਿੰਡ ਦੇ ਬਿਸਤਰੇ ਲਈ ਬਦਲ ਦਿੰਦਾ!
ਕਾਸ਼ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਰੰਗ ਪਹਿਨਦਾ, ਤੁਹਾਡਾ ਹਿੱਸਾ ਸਾਂਝਾ ਕਰਦਾ
ਆਤਮਾ ਅਤੇ ਸਰੀਰ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੇ ਜਨੂੰਨ ਦੇ ਦਰਦ ਨੂੰ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦਾ,
ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਮਸ਼ਹੂਰ ਨਾਈਟ ਨੂੰ, ਤੁਹਾਡੇ ਦੁਆਰਾ ਵਿਅਰਥ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਵੇਖਦਾ,
ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਕੁਝ ਨਿਰਾਸ਼ਾਜਨਕ ਲੜਾਈ ਲਈ ਦੌੜੇ!
ਕਾਸ਼ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਉਡਾਣ ਨੂੰ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਲੈ ਲੈਂਦਾ
ਮੇਰੇ ਮਾਲਕ ਅਮਾਦੀਸ ਤੋਂ, ਜਿਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ
ਤੁਹਾਡੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਤੋਂ, ਸੱਜਣ ਨਿਮਰ!

ਫਿਰ ਮੈਂ ਈਰਖਾ ਕਰਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਈਰਖਾ ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਗਾ;
ਹੁਣ ਉਦਾਸ ਨਾ ਹੋਵੋ, ਪਰ ਬਿਨਾਂ ਮਾਪ ਦੇ ਖੁਸ਼ ਰਹੋ,
ਕੋਈ ਹਿਸਾਬ-ਕਿਤਾਬ ਨਹੀਂ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਸਾਰੀ ਖੁਸ਼ੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰੋ!

ਗੈਂਡਾਲਿਨ, ਗੌਲ ਦੇ ਅਮਾਦੀਸ ਦਾ ਸਕੁਇਰ, ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਤੱਕ, ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦਾ ਸਕੁਇਰ

ਸੌਨੇਟ

ਨਮਸਤੇ, ਮਸ਼ਹੂਰ ਮੂਰਦ! ਚੰਗੇ ਭਵਿੱਖ ਦਾ ਮਨਪਸੰਦ ਪੁੱਤਰ,
ਜਿਸਨੇ, ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਕੁਆਇਰ ਦੇ ਵਪਾਰ ਨਾਲ ਬੰਨ੍ਹਿਆ ਸੀ,
ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਇੰਨਾ ਸੁਹਾਵਣਾ ਢੰਗ ਨਾਲ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ
ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਜੋ ਕੁਝ ਕੀਤਾ ਉਹ ਵਧੀਆ ਅਤੇ ਸਮਝਦਾਰੀ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।
ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੁਦਾਲ ਅਤੇ ਕੁੰਡਲੀ ਹੁਣ ਇੱਕ ਹੋ ਗਏ ਹਨ
ਗਲੂਤੁ ਉੱਦਮ ਨਾਲ; ਅਤੇ ਸਾਦਾ ਪਹਿਰਾਵਾ
ਅਤੇ ਤਿੱਖੀ ਬੋਲੀ ਹੰਕਾਰੀ ਇੱਛਾ ਨੂੰ ਝਿੜਕਦੀ ਹੈ
ਉਹ ਬੇਹੋਸ਼ ਚੰਦਰਮਾ ਨੂੰ ਠੁਕਰਾ ਦੇਵੇਗਾ ਅਤੇ ਸੂਰਜ ਨੂੰ ਦਾੜ੍ਹੀ ਦੇਵੇਗਾ;
ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਗਧੇ ਅਤੇ ਨਾਮ ਨਾਲ ਈਰਖਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਮੈਂ ਸਹੁੰ ਖਾਂਦਾ ਹਾਂ;
ਤੁਹਾਡੇ ਕਾਠੀ ਬੈਗ ਵੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਈਰਖਾ ਕਰਦੇ ਹਨ,
ਇਹ ਤੁਹਾਡੀ ਸੂਝਵਾਨ ਦੇਖਭਾਲ ਅਤੇ ਦੂਰਦਰਸ਼ਤਾ ਦੱਸਦੀ ਹੈ।
ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ, ਹੇ ਸਾਂਚੋ! ਤੁਸੀਂ ਮਹਾਨ ਹੋ!
ਸਾਡਾ ਸਪੈਨਿਸ਼ ਓਵਿਡ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵਿਲੱਖਣ ਕਿਰਪਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ,
ਤੁਹਾਡਾ ਹੱਥ ਉਹ ਚੁੰਮਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਹ ਤੁਹਾਡੇ ਗੱਲ੍ਹ 'ਤੇ ਸੱਟ ਮਾਰਦਾ ਹੈ!

ਦੋਨੋਸੋ, ਦੁਭਾਸ਼ੀਏ ਕਵੀ ਤੋਂ, ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਅਤੇ ਰੋਸੀਨੈਂਟੇ ਤੱਕ

ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਨੂੰ

ਮੈਂ ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਹਾਂ, ਸੱਜੇ ਪਾਸੇ ਸਕੁਆਇਰ
ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ, ਲਾ ਮੰਚਾ ਦੇ ਨਾਈਟ ਨੂੰ;
ਮੈਂ ਉੱਡ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਪਿੱਛੇ ਹਟ ਗਿਆ
ਇੱਕ ਸਮਝਦਾਰ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਜੀਉਣ ਲਈ,
ਹਲਕਾ ਚੁੱਪ-ਚਾਪ ਵਿਲਾਡੀਏਗੋ,[11]
ਕਿਸਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਦਾ ਜੋੜ ਸੀ
ਇੱਕ ਜੁਗ੍ਰਾ ਰਿਟਾਇਰ ਹੋ ਗਈ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਮਨ ਵਿੱਚ;
'ਟੀਸ ਸੇਲੇਸਟੀਨਾ[12] ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸਦੀ ਹੈ—
ਇੱਕ ਬੁਹਮ ਕਿਤਾਬ, ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਨਿਮਰਤਾ ਨਾਲ ਲੈਂਦਾ ਹਾਂ,
ਕੀ ਇਸ ਵਿੱਚ ਮਨੁੱਖੀ ਚੀਜ਼ਾਂ ਘੱਟ ਨੰਗੀਆਂ ਸਨ।

ਰੋਸੀਨੈਂਟ ਨੂੰ

ਮੈਂ ਰੋਸੀਨੈਂਟ ਹਾਂ, ਪ੍ਰਸਿੱਧੀ ਦਾ ਘੋੜਾ,
ਮਹਾਨ ਬਾਬੀਕਾ ਦਾ ਪੋਤਾ ਮੈਂ;
ਇੱਕ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਆਇਆ
ਪਤਲੇ ਅਤੇ ਸੁੱਕੇ ਹੋਣ ਦੇ ਪਾਪ ਲਈ।

ਇੱਕ ਜੜ੍ਹੀ ਦੌੜ ਜੇ ਮੈਂ ਆਲਸ ਨਾਲ ਦੌੜੀ,
ਪਰ ਕਦੇ ਵੀ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਵਿੱਥ ਤੱਕ ਨਹੀਂ
ਕੀ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਜੀਂ ਨੂੰ ਕਦੇ ਖੁੰਝਾਇਆ?
ਚਲਾਕ ਲਾਜ਼ਾਰੀਲੋ ਤੋਂ[13] ਇਹ
ਮੈਂ ਪਲੰਘ ਫੜੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਤੂੜੀ ਛੱਡ ਦਿੱਤੀ
ਜਿਸ ਰਾਹੀਂ ਅੰਨ੍ਹੇ ਆਦਮੀ ਦੀ ਵਾਈਨ ਖਿੱਚੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਓਰਲੈਂਡੋ ਫਿਊਰੀਸੋ ਲਾ ਮੰਚਾ ਦੇ ਕੁਇਜ਼ੋਟ ਲਈ

ਸੌਨੇਟ

ਜੇ ਤੂੰ ਸਾਥੀ ਨਹੀਂ ਹੈਂ, ਤਾਂ ਤੇਰਾ ਕੋਈ ਸਾਥੀ ਨਹੀਂ ਹੈ
ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਸਾਥੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੌਣ ਸਾਥੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ
ਜਿੱਥੇ ਚਾਹੇ ਰਹਿ, ਤੇਰੇ ਵਰਗਾ ਤੂੰ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਦੇਖ ਸਕੇਂਗਾ,
ਅਜੇਤੂ ਜੇਤੂ, ਆਖ਼ਰੀ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਜੇਤੂ।
ਮੈਂ ਓਰਲੈਂਡੋ ਹਾਂ, ਕੁਇਕਸੋਟ, ਜਿਸਨੂੰ, ਬਾਹਰ ਕੱਢ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ
ਸੁੰਦਰ ਐਂਜੈਲਿਕਾ ਦੁਆਰਾ, ਸਮੁੰਦਰ ਪਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ,
ਅਤੇ ਫੌਮ ਦੀਆਂ ਵੇਦੀਆਂ 'ਤੇ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਨਾਲ ਚੜ੍ਹਾਇਆ ਗਿਆ
ਉਹ ਤਾਕਤ ਜਿਸ 'ਤੇ ਭੁੱਲਣਾ ਡਰਦਾ ਹੈ।
ਮੈਂ ਤੇਰਾ ਬਰਾਬਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ; ਇਹ ਤੇਰਾ ਹੱਕ ਹੈ,
ਤੇਰੀ ਬਹਾਦਰੀ ਅਤੇ ਤੇਰੀ ਪ੍ਰਸਿੱਧੀ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ,
ਭਾਵੇਂ ਤੇਰਾ ਦਿਮਾਗ਼ ਮੇਰੇ ਵਰਗਾ ਹੀ ਸੜਿਆ ਹੋਵੇ:
ਸਗੋਂ ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈਂ, ਜੇ ਤੂੰ
ਘਮੰਡੀ ਮੂਰ ਅਤੇ ਸਿਥੀਅਨ ਭਿਆਨਕ ਨੂੰ ਕਾਬੂ ਕਰ ਲਵੇਂ; ਕਿਉਂਕਿ ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਪਿਆਰ ਵਿੱਚ
ਬਰਾਬਰ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਬਰਾਬਰ ਧੀਖੇ ਵਿੱਚ ਹਾਂ।

ਲਾ ਮੰਚਾ ਦਾ ਕੁਇੱਕੋਟ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਫੀਬਸ ਦਾ ਨਾਈਟ[14]

ਸੌਨੇਟ

ਮੇਰੀ ਤੁਲਵਾਰ ਕਦੇ ਵੀ ਤੇਰੀ ਤੁਲਨਾ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ,
ਹੇ ਸਪੈਨਿਸ਼ ਫੋਬਸ, ਸ਼ਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਦੀ ਉਚਾਈ!
ਨਾ ਹੀ ਅਜੇ ਤੱਕ ਤੇਰੀ ਸਾਬਤ ਹੋਈ ਬਹਾਦਰੀ ਨਾਲ ਮੇਰਾ ਹੱਥ,
ਭਾਵੇਂ ਪੂਰਬ ਅਤੇ ਪੱਛਮ ਦੀਆਂ ਗਰਜਾਂ ਹਵਾ ਨੂੰ ਛੂਹਦੀਆਂ ਸਨ;
ਮੈਂ ਸਾਮਰਾਜਾਂ ਨੂੰ ਤੁੱਛ ਸਮਝਿਆ; ਅਤੇ ਰਾਜੇ ਦੀ ਕੁਰਸੀ
ਲਾਲ ਪੂਰਬ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਵਿਅਰਥ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕੀਤੀ;
ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ, ਉਸਦਾ ਪ੍ਰਭੂਸੱਤਾ ਵਾਲਾ ਚਿਹਰਾ ਦੇਖਣ ਲਈ,
ਕੈਲੈਰੀਡੀਆਨਾ ਦਾ,[15] ਮੇਰਾ ਔਰੋਰਾ ਮੇਲਾ।
ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਦੁਰਲੱਭ ਅਤੇ ਅਦਭੁਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਕੀਤਾ,
ਅਤੇ, ਬੇਇੱਜ਼ਤੀ ਵਿੱਚ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰ, ਨਰਕ ਦੇ ਸ਼ੈਤਾਨ
ਮੇਰੀ ਬਾਂਹ 'ਤੇ ਕੰਬ ਗਏ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਜਾਦੂ ਹੇਠ ਝੁਕ ਗਏ;
ਪਰ। ਗੋਥਿਕ ਕੁਇਕਸੋਟ, ਤੂੰ, ਸਮੇਂ ਦੇ ਆਖਰੀ ਦਿਨ ਤੱਕ,
ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਦੁਆਰਾ, ਸਾਰੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਚਮਕਦਾ ਹੈ,
ਅਤੇ ਉਹ ਤੁਹਾਡੇ ਦੁਆਰਾ, ਸਭ ਤੋਂ ਮਸ਼ਹੂਰ, ਪਵਿੱਤਰ ਅਤੇ ਸਿਆਣੀ।

ਸੀਲਸਾਡਨ[16] ਤੋਂ ਲੈ ਕ ਲਾ ਮੱਚਾ ਦ ਡੱਨ ਕੁਇਕਸੇਟ ਤੱਕ

ਸੌਨੇਟ

ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਸਰ ਕੁਇਜੋਟ, ਮੂਰਖਤਾਵਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਫ਼ਿੱਗੇ ਹੋਏ ਦਿਮਾਗ ਦੀ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਵਿੱਚੋਂ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਉੱਡਦੀਆਂ ਹੋਣ;
ਪਰ ਤੁਹਾਡੀ ਯਾਦ 'ਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਦਾਗ਼ ਨਹੀਂ ਲਗਾ ਸਕਦਾ;
ਕੋਈ ਵੀ ਆਦਮੀ ਤੁਹਾਡੇ ਕੰਮਾਂ ਦਾ ਨੀਚ ਅਤੇ ਨੀਵਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ।
ਤੁਹਾਡੇ ਨੇਕ ਕੰਮ ਤੁਹਾਡੀ ਸ਼ੁਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਕਿਰਪਾ ਹਨ;
ਤੁਸੀਂ ਗ਼ਲਤੀਆਂ ਨੂੰ ਸਹੀ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਦਰਦ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕੀਤਾ ਹੈ,
ਭਾਵੇਂ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਵਾਰ ਤਾਕਤ ਅਤੇ ਮੁਖ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ
ਬੰਦੀ ਬਦਮਾਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਬਦਮਾਸ਼ਾਂ ਦੁਆਰਾ।
ਪਰ ਜੇ ਤੁਹਾਡਾ ਡੁਲਸੀਨੀਆ, ਮਿੱਠਾ ਅਤੇ ਨਿਰਪੱਖ,
ਉਸਦਾ ਬੇਵਜ੍ਹਾ ਗੁੱਸਾ ਅੱਜ ਵੀ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ ਹੈ,
ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਸਾਰੇ ਦੁੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਹਮਦਰਦੀ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ:
ਅਜਿਹੇ ਦੁਖਦਾਈ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਤੁਹਾਡਾ ਦਿਲਾਸਾ ਦੁਰਲੱਭ ਹੋਵੇ,
ਕਿ ਸਾਂਚੋ ਕੋਲ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਸੀ ਪੈਂਡਰ ਦੀ ਉਸਨੂੰ ਹਿਲਾਉਣ ਦੀ ਕਲਾ;
ਉਹ ਇੱਕ ਬੇਵਕੂਫ਼ ਹੈ, ਉਹ ਇੱਕ ਢੀਠ ਹੈ, ਅਤੇ ਤੂੰ ਕੋਈ ਪ੍ਰੇਮੀ ਨਹੀਂ ਹੈਂ।

ਬੇਬੀਕਾ[17] ਅਤੇ ਰੋਸਿਨਾਂਟੇ ਵਿਚਕਾਰ ਗੱਲਬਾਤ

ਸੌਨੇਟ

B. ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਹੋਇਆ, ਰੋਸੀਨੈਂਟ, ਤੂੰ ਇੰਨਾ ਪਤਲਾ ਹੈਂ?
ਆਰ. ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਮਿਹਨਤ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਮਾਸ ਨਹੀਂ ਹੈ।
B. ਕੀ ਤੇਰੇ ਕੋਲ ਖਾਣ ਲਈ ਜੌ ਅਤੇ ਤੂੜੀ ਨਹੀਂ ਹੈ?
ਆਰ. ਮੇਰਾ ਮਾਲਕ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਮੂੰਹ ਵੀ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ।
B. ਰੁਕੋ, ਜਨਾਬ! ਤੁਹਾਡਾ ਸੁਭਾਅ ਬਹੁਤ ਹੀ ਘਟੀਆ ਹੈ,
ਤੁਹਾਡੇ ਮਾਲਕ ਨਾਲ ਬਦਸਲੂਕੀ ਕਰਨ ਲਈ।
ਆਰ. ਉਹ ਤਾਜ਼ੇ ਤੋਂ ਪੈਰਾਂ ਤੱਕ ਇੱਕ ਗੁਧਾ ਹੈ;
ਜਦੋਂ ਪਿਆਰ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਦੇਖੋ, ਫਿਰ ਇਹ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।
B. ਕੀ ਪਿਆਰ ਇੰਨਾ ਮੂਰਖ ਹੈ, ਫਿਰ? R. ਇਹ ਕੋਈ ਸਿਆਣਾ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ,
B. ਤੂੰ ਅਧਿਆਤਮਵਾਦੀ ਹੈਂ! R. ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਹਵਾ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਾ ਹਾਂ।
B. ਤੁਸੀਂ ਸ਼ਕੁਆਇਰ ਨਾਲ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ। R. ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ,
ਪਰ ਉਸਨੂੰ ਮੇਰਾ ਗੁੱਸਾ ਕੱਢਣ ਦਾ ਕੀ ਫਾਇਦਾ,
ਕਿਉਂਕਿ ਮਾਸਟਰ ਅਤੇ ਫੈਕਟੋਟਮ ਸਕੁਆਇਰ ਦੋਵੇਂ
ਰੋਸੀਨੈਂਟ ਵਾਂਗ ਹੀ ਘਮੰਡੀ ਹਨ?

1. ਮੈਂ ਇਹਨਾਂ ਮੁੱਢਲੇ ਸੋਨੇਟਾਂ ਦੇ ਕਾਂਵ ਅਨੁਵਾਦ ਅਲੈਗਜ਼ੈਂਡਰ ਜੇਮਜ਼ ਡਫਾਲਡ (ਦ ਇੰਨਜੀਨੀਅਸ ਨਾਈਟ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਡੇ ਲਾ ਮੰਚਾ। ਲੰਡਨ: ਕੇਗਨ ਪੌਲ, 1881) ਦੇ ਕੰਮ ਤੋਂ ਲਏ ਹਨ। ਮੁੱਢਲੇ ਸੋਨੇਟਾਂ ਨੂੰ ਮੇਟੇਕਸ (1700), ਸਮੋਲੇਟ (1755), ਸਮਿਰਕੇ (1818), ਸ਼ਮਿਥ (1908), ਕੋਹੇਨ (1950), ਅਤੇ ਰੈਫਲ (1995) ਦੁਆਰਾ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਹੀ ਟੈਕਸਟ ਵਿੱਚ ਬਾਅਦ ਦੇ ਸਾਰੇ ਕਾਂਵ ਅਨੁਵਾਦ ਚਾਰਲਸ ਜਾਰਵਿਸ ਦੇ ਅਨੁਵਾਦ ਤੋਂ ਲਏ ਗਏ ਹਨ, ਜੋ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ 1742 ਵਿੱਚ ਲੰਡਨ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ 1998 ਵਿੱਚ ਆਕਸਫੋਰਡ ਵਰਲਡ ਕਲਾਸਿਕਸ ਵਿੱਚ ਦੁਬਾਰਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਹੋਇਆ ਸੀ।
2. "ਸ਼ੇਪਸ਼ਿਫਟਰ" (ਸਪੈਨਿਸ਼ ਵਿੱਚ desconocida) ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ "ਭੇਸ ਬਦਲਿਆ ਹੋਇਆ," "ਅਣਜਾਣ," ਜਾਂ "ਅਣਪਛਾਤਾ" ਵਜੋਂ ਵੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਰੂਗਾਂਡਾ ਅਮਾਦੀਸ ਆਫ਼ ਗੌਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪਾਤਰ ਸੀ ਜੋ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਦਿੱਖ ਬਦਲਣ ਅਤੇ ਭੇਸ ਬਦਲਣ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਸੀ।
3. "ਉਰੂਗਾਂਡਾ ..." ਵਿੱਚ ਕੱਟੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਆਇਤਾਂ ਇੱਕ ਕਿਸਮ ਦੀ ਆਇਤ (ਕਾਬੋ ਰੋਟੋ) ਹਨ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਆਖਰੀ ਉਚਾਰਣ ਵਾਲੇ ਅੱਖਰ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵਾਲਾ ਅੱਖਰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਯੰਤਰ ਨੂੰ ਮੌਜੂਦਾ ਅਨੁਵਾਦ ਵਿੱਚ ਅਣਡਿੱਠਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।
4. ਰੋਲਡਨ ਅਤੇ ਰੋਟੈਲੈਂਡੋ ਦੇ ਨਾਮ ਨਾਲ ਵੀ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਫ੍ਰਾਂਸ ਦੇ ਬਾਰਾਂ ਸਾਥੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸੀ ਅਤੇ ਲੁਡੋਵਿਕੋ ਅਰੀਓਸਟੋ ਦੇ ਮਹਾਨ ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਿਕਣ ਵਾਲੇ ਇਤਾਲਵੀ ਮਹਾਂਕਾਵਿ, ਓਰਲੈਂਡੋ ਫੁਰੀਓਸੋ (1516) ਦਾ ਸਿਰਲੇਖ ਵਾਲਾ ਨਾਇਕ ਸੀ।
5. ਬੇਤੁਕੀਆਂ ਕਿਸਮਤ ਦੇ ਸ਼ਿਕਾਰ: ਅਲਵਾਰੋ ਡੀ ਲੂਨਾ (1388–1453), ਕੈਸਟਾਈਲ ਦਾ ਕਾਂਸਟੇਬਲ, ਅਤੇ ਸ਼ਾਹੀ ਪਸੰਦੀਦਾ, ਸੱਤਾ ਤੋਂ ਡਿੱਗ ਪਿਆ ਅਤੇ 1453 ਵਿੱਚ ਉਸਦਾ ਸਿਰ ਕਲਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ; ਰੋਮਨਾਂ ਉੱਤੇ ਤਿੰਨ ਵਾਰ ਜੇਤੂ, ਹੈਨੀਬਲ ਨੂੰ 182 ਈਸਾ ਪੂਰਵ ਵਿਚ ਖੁਦਕੁਸ਼ੀ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ; ਫਰਾਂਸ ਦੇ ਰਾਜਾ, ਫ੍ਰਾਂਸਿਸ ਪਹਿਲੇ, ਨੂੰ ਪਾਵੀਆ ਦੀ ਲੜਾਈ (1525) ਵਿਚ ਬੰਦੀ ਬਣਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਸਪੇਨ ਵਿੱਚ ਕੈਦ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ।
6. ਜੁਆਨ ਲੈਟਿਨੋ (1516-94), ਇਕ ਕਾਲਾ ਗੁਲਾਮ ਜੋ ਇੱਕ ਮਾਨਵਵਾਦੀ ਵਿਦਵਾਨ ਅਤੇ ਗ੍ਰੇਨਾਡਾ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਵਿੱਚ ਫੈਕਲਟੀ ਦਾ ਮੈਂਬਰ ਬਣ ਗਿਆ; ਉਸਨੇ ਲਾਤੀਨੀ ਵਿੱਚ ਕਵਿਤਾ ਦੇ ਕਈ ਖੰਡ ਲਿਖੇ।
7. ਗਾਰਸੀ-ਰੋਡਰਿਗਜ਼ ਡੀ ਮੋਂਟਾਲਵੋ ਦੁਆਰਾ ਲਿਖੀ ਗਈ ਬਹੁਤ ਮਸ਼ਹੂਰ ਸ਼ਾਹੀ ਰੋਮਾਂਸ ਦਾ ਹੀਰੋ, ਜੋ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ 1508 ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਅਮਾਦੀਸ, ਸੇਲੇਸਟੀਨਾ, ਲਾਜ਼ਾਰੀਲੋ ਡੀ ਟੋਰਮਸ ਅਤੇ ਓਰਲੈਂਡੋ ਫੁਰੀਓਸੋ ਦੇ ਪਾਤਰਾਂ ਨੂੰ ਸਮਰਪਿਤ ਕਵਿਤਾਵਾਂ ਵਿਚ ਸੰਕੇਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਸਰਵੈਂਟਸ ਆਪਣੇ ਪੂਰਵਜਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਰਧਾਂਜਲੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਲਈ ਇੱਕ ਸਾਹਿਤਕ ਵੰਸ਼ਾਵਲੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ।
8. ਜੇਰੋਨਿਮੋ ਫਰਨਾਂਡੇਜ਼ ਦੁਆਰਾ ਲਿਖੀ ਗਈ ਰੋਮਾਂਸ ਦਾ ਬਹੁਤ-ਜ਼ਖ਼ਮੀ ਹੀਰੋ, 1547 ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ, ਸਮਰਾਟ ਚਾਰਲਸ ਪੰਜਵੇਂ ਦੀ ਇੱਕ ਮਨਪਸੰਦ ਕਿਤਾਬ।
9. ਗੌਲ ਦੇ ਅਮਾਦੀਸ ਦੀ ਪਿਆਰੀ ਔਰਤ।
10. ਉਰੀਆਨਾ ਦਾ ਕਿਲ੍ਹਾ।
11. ਵਿਲਾਡੀਏਗੋ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਸੇਲੇਸਟੀਨਾ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਸਿਰਫ਼ "ਵਿਲਾਡੀਏਗੋ ਦੀਆਂ ਬਰੀਚਾਂ ਲੈਣ" ਬਾਰੇ ਕਹਾਵਤ ਵਿਚ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਅਰਥ ਹੈ "ਜਲਦੀ ਭੁੰਜਣਾ"।
12. ਸਪੈਨਿਸ਼ ਸਾਹਿਤ ਦੇ ਸਮਾਰਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ, 1499 ਵਿੱਚ ਸਿਰਲੇਖ ਹੇਠ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਹੋਇਆ: ਟ੍ਰੈਜੀਕੋਮੀਡੀਆ ਡੀ ਕੈਲਿਸਟੋ ਵਾਈ ਮੇਲੀਬੀਆ (ਕੈਲਿਸਟੋ ਅਤੇ ਮੇਲੀਬੀਆ ਦੀ ਦੁਖਾਂਤ ਕਾਮੇਡੀ)। ਇਹ ਕਿਤਾਬ ਦੇ ਮੁੱਖ ਪਾਤਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ: ਸੈਲੇਸਟੀਨਾ ਦੁਆਰਾ ਜਾਣਿਆ ਗਿਆ।
13. ਗੁਮਨਾਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਿਖੇ ਗਏ ਲਾਜ਼ਾਰੀਲੋ ਡੀ ਟੋਰਮਸ (1558) ਦਾ ਹੀਰੋ, ਪਹਿਲਾ ਪਿਕਰੇਸਕ ਨਾਵਲ।
14. ਸ਼ੋਹਰਤ ਦੇ ਰੋਮਾਂਸ ਦਾ ਨਾਇਕ, ਐਸਪੇਜੋ ਡੀ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪੇਸ ਵਾਈ ਕੈਬਲੇਰੋਸ। ਵਾਟਸ ਆਪਣੇ ਅਨੁਵਾਦ ਵਿੱਚ ਲਿਖਦਾ ਹੈ: "ਇਹ ਸ਼ੋਹਰਤ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸਭ ਤੋਂ ਸ਼ਾਨਦਾਰ, ਅਸਾਧਾਰਨ ਅਤੇ ਥਕਾਵਟ ਵਾਲੀ ਹੈ।" ਪੰਨਾ 1, ਪੰਨਾ 26।
15. ਕਲੈਰੀਡੀਆਨਾ: ਹਿਸਟੋਰੀਆ ਡੇਲ ਕੈਬਲੇਰੋ ਡੇਲ ਫੈਬੋ ਵਿੱਚ ਟ੍ਰੈਪਿਸੋਂਡਾ ਦੇ ਸਮਰਾਟ ਦੀ ਧੀ।

16. ਅਣਜਾਣ ਪਛਾਣ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਪਾਤਰ।
17. ਐਲ ਸਿਡ ਕੈਂਪੀਡੋਰ ਦਾ ਮਸ਼ਹੂਰ ਘੋੜਾ।

ਲਾ ਮੰਚਾ ਦੇ ਹੁਸ਼ਿਆਰ ਹਿਡਾਲਗੋ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਭਾਗ

ਪਹਿਲਾ ਅਧਿਆਇ

ਮਸ਼ਹੂਰ ਹਿਡਾਲਗੋ ਦਾ ਕਿਰਦਾਰ ਅਤੇ ਖੋਜਾਂ[1] ਲਾ ਮੰਚਾ ਦੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ

ਲਾ ਮੰਚਾ ਦੇ ਇੱਕ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ, ਜਿਸਦਾ ਨਾਮ ਯਾਦ ਕਰਨ ਦਾ ਮੇਰਾ ਕੋਈ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, [2] ਕੁਝ ਸਮਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਹਨਾਂ ਪੁਰਾਣੇ ਜ਼ਮਾਨੇ ਦੇ ਹਿਡਾਲਗੋਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਹਮੇਸ਼ਾ ਰੈਕ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨੇਜ਼ਾ, ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਬਕਲਰ, ਇੱਕ ਪਤਲਾ ਨਾਗ, ਅਤੇ ਸ਼ਿਕਾਰ ਲਈ ਇੱਕ ਤੇਜ਼ ਗ੍ਰੇਹਾਊਂਡ ਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਇੱਕ ਰੁੰਝਾਨ੍ਹਾ ਸਟੂਅ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮਟਨ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਬੀਫ਼ ਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਲਗਭਗ ਹਰ ਸ਼ਾਮ ਹੈਸ਼, ਸ਼ਨੀਵਾਰ ਨੂੰ "ਦੁੱਖ ਅਤੇ ਦੁੱਖ" [3], ਸ਼ੁੱਕਰਵਾਰ ਨੂੰ ਦਾਲ, ਅਤੇ ਐਤਵਾਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਕਬੂਤਰ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਉਸਦੀ ਆਮਦਨ ਦਾ ਤਿੰਨ-ਚੌਥਾਈ ਹਿੱਸਾ ਖਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ, ਬਾਕੀ ਹਿੱਸਾ ਚੌੜੇ ਕੱਪੜੇ ਦੇ ਡਬਲਟ, ਤਿਉਹਾਰਾਂ ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਮੇਲ ਖਾਂਦੇ ਚੱਪਲਾਂ ਨਾਲ ਮਖਮਲੀ ਬ੍ਰੀਚ, ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਘਰੇਲੂ ਸੂਟ, ਜੋ ਉਹ ਹਫ਼ਤੇ ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਪਾਉਂਦਾ ਸੀ। ਉਸਦੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਚਾਲੀ ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਦਾ ਇੱਕ ਘਰੇਲੂ ਨੌਕਰ, ਇੱਕ ਭਤੀਜੀ ਜੋ ਅਜੇ ਵੀਹ ਨਹੀਂ ਹੋਈ, ਅਤੇ ਸ਼ਹਿਰ ਅਤੇ ਪਿੰਡ ਲਈ ਇੱਕ ਨੌਕਰ ਸੀ, ਜੋ ਆਪਣੇ ਘੋੜੇ 'ਤੇ ਕਾਠੀ ਪਾਉਣ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਉਸਦੇ ਰੁੱਖਾਂ ਦੀ ਛਾਂਟੀ ਤੱਕ ਸਭ ਕੁਝ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਸਾਡਾ ਹਿਡਾਲਗੋ, ਜੋ ਕਿ ਪੰਜਾਹ ਦੇ ਇਸ ਪਾਸੇ ਸੀ, ਦਾ ਸਰੀਰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਸੀ, ਚਿਹਰਾ ਸਿਆਣਾ ਸੀ, ਹੱਡੀਆਂ 'ਤੇ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਮਾਸ ਸੀ, ਸਵੇਰੇ ਉੱਠਣ ਦੀ ਪੱਕੀ ਆਦਤ ਸੀ, ਅਤੇ ਸ਼ਿਕਾਰ ਲਈ ਜਨੂੰਨ ਸੀ। ਕੁਝ ਲੋਕ ਹਨ ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਸਦਾ ਪਰਿਵਾਰਕ ਨਾਮ ਕੁਇਜਾਦਾ ਜਾਂ ਕੁਇਸਾਦਾ ਸੀ (ਇਸ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਲਿਖਣ ਵਾਲੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਮਤਭੇਦ ਹਨ), ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੰਨਣਯੋਗ ਅਨੁਮਾਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦਾ ਨਾਮ ਕੁਇਜਾਨਾ ਸੀ, ਪਰ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਸਾਡੀ ਕਹਾਣੀ ਲਈ ਮਾਮੂਲੀ ਮਹੱਤਵ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ, ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਕਾਫ਼ੀ ਹੋਵੇਗਾ ਜੇਕਰ ਇਸਦਾ ਸਾਡਾ ਵਰਣਨ ਸੱਚਾਈ ਤੋਂ ਇੱਕ ਵੀ ਅੰਸ਼ ਭਟਕ ਨਾ ਜਾਵੇ।

ਇਸ ਬਿੰਦੂ ਤੇ ਇਹ ਧਿਆਨ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਪਣੇ ਵਿਹਲੇ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ, ਜੋ ਕਿ ਸਾਲ ਦੇ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਸੀ, ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਹਿਡਾਲਗੋ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੰਨੇ ਉਤਸ਼ਾਹ ਅਤੇ ਸਮਰਪਣ ਨਾਲ ਬਹਾਦਰੀ ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਪੜ੍ਹਨ ਲਈ ਸਮਰਪਿਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਸਨੇ ਸ਼ਿਕਾਰ ਦੀ ਭਾਲ ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਆਪਣੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਨੂੰ ਵੀ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਉਤਸੁਕਤਾ ਅਤੇ ਮੂਰਖਤਾ ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਵਧ ਗਈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਬਹਾਦਰੀ ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਖਰੀਦਣ ਲਈ ਕਈ ਏਕੜ ਖੇਤ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਵੇਚ ਦਿੱਤੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਛਾਲ ਮਾਰ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਜਿੰਨੀਆਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਰੱਖ ਸਕਦਾ ਸੀ ਘਰ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਵਿੱਚੋਂ, ਉਸਨੇ ਮਸ਼ਹੂਰ ਫੇਲੀਸੀਆਨੋ ਡੀ ਸਿਲਵਾ ਦੁਆਰਾ ਲਿਖੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਜਿੰਨੀਆਂ ਵਧੀਆ ਨਹੀਂ ਸਮਝੀਆਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦੀ ਗੱਦ ਦੀ ਸਪੱਸ਼ਟਤਾ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਸ਼ਾਮਲ ਹੰਕਾਰ ਸ਼ਬਦਾਂ ਲਈ ਬਹੁਤ ਸੁੰਦਰ ਸਨ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਰੋਮਾਂਟਿਕ ਹਵਾਲਿਆਂ ਅਤੇ ਦਵੰਦ ਮੁਕਾਬਲਿਆਂ ਲਈ ਚੁਣੌਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹੇਠਾਂ ਲਿਖੇ:

> ਮੇਰੀ ਸੋਚ ਦਾ ਤੇਰੀ ਬੇਸਮਝੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਣਾ ਮੇਰੀ ਸੋਚ ਨੂੰ ਇੰਨਾ ਕਮਜ਼ੋਰ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ, ਮੈਂ ਸੋਚ-ਸਮਝ ਕੇ ਤੇਰੀ ਸੁੰਦਰਤਾ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਦਾ ਹਾਂ।

ਜਾਂ ਫਿਰ:

> ਉਹ ਬ੍ਰਹਮ ਸਵਰਗ, ਜੋ ਤੁਹਾਡੇ ਬ੍ਰਹਮ ਸੁਭਾਅ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਤਾਰਿਆਂ ਨਾਲ ਬ੍ਰਹਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਸ ਮਾਰੂਥਲ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਜਿਸਦੀ ਤੁਹਾਡੀ ਮਹਾਨਤਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ।

ਇਹਨਾਂ ਵਰਗੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਸਾਡਾ ਗਰੀਬ ਸੱਜਣ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਆਪਣੀ ਸਮਝ ਗੁਆ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਨੂੰ ਸੁਲਝਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਰਾਤਾਂ ਨੂੰ ਜਾਗਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਸਨ, ਜਿਸਨੂੰ ਅਰਸਤੂ ਖੁਦ ਨਹੀਂ ਖੋਲ੍ਹ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜਾਂ ਸਮਝ

ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜੇਕਰ ਉਸਨੂੰ ਇਸ ਮਕਸਦ ਲਈ ਜੀਉਂਦਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ। ਉਹ ਡੌਨ ਬੇਲੀਅਨਿਸ ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਏ ਗਏ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਜ਼ਖ਼ਮਾਂ ਤੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ, ਉਸਦੇ ਜ਼ਖ਼ਮਾਂ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਰਜਨਾਂ ਦੀ ਕੁਸ਼ਲਤਾ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਉਸਦਾ ਪੂਰਾ ਚਿਹਰਾ ਅਤੇ ਸਰੀਰ ਖੁਰਕ ਅਤੇ ਦਾਗਾਂ ਨਾਲ ਢੱਕਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਪਰ, ਇਸ ਸਭ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਉਸਨੇ ਲੇਖਕ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕੀਤੀ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਕਿਤਾਬ ਨੂੰ ਇੱਕ ਬੇਅੰਤ ਸਾਹਸ ਦੇ ਵਾਅਦੇ ਨਾਲ ਖਤਮ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਅਕਸਰ ਆਪਣੀ ਕਲਮ ਚੁੱਕਣ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਖੁਦ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦੀ ਇੱਛਾ ਹੁੰਦੀ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਅਜਿਹਾ ਕਰਦਾ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਵੀ ਹੁੰਦਾ, ਜੇਕਰ ਹੋਰ ਵੱਡੀਆਂ ਰੁਝੇਵਿਆਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਲਗਾਤਾਰ ਇਸ ਤੋਂ ਨਾ ਰੋਕਿਆ ਹੁੰਦਾ। ਇਹ ਉਸਦਾ ਰਿਵਾਜ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਪਿੰਡ ਦੇ ਪੁਜਾਰੀ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਦਵਾਨ ਆਦਮੀ ਅਤੇ ਸਿਗੁਏਂਜ਼ਾ, [4] ਦਾ ਗ੍ਰੈਜੂਏਟ ਸੀ, ਨਾਲ ਬਹਿਸ ਕਰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਕੌਣ ਉੱਤਮ ਨਾਈਟ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਇੰਗਲੈਂਡ ਦਾ ਪਾਮਰਿਨ ਜਾਂ ਗੌਲ ਦਾ ਅਮਾਦੀਸ, ਪਰ ਉਸਦੇ ਪਿੰਡ ਦੇ ਇੱਕ ਨਾਈ, ਮਾਸਟਰ ਨਿਕੋਲਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਫੇਬਸ ਦੇ ਨਾਈਟ ਦੀ ਬਰਾਬਰੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ, ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਉਸਦੀ ਤੁਲਨਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਡੌਨ ਗੈਲੋਰ ਹੋਵੇਗਾ, ਜੋ ਗੌਲ ਦੇ ਅਮਾਦੀਸ ਦਾ ਭਰਾ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਸੁਭਾਅ ਉਸਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਿਸਮ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਹੋਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੰਦਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਚੁਸਤ ਨਾਈਟ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਹ ਆਪਣੇ ਭਰਾ ਵਾਂਗ ਰੋਣ ਵਾਲਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਬਹਾਦਰੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਉਸ ਤੋਂ ਇੱਕ ਕਦਮ ਪਿੱਛੇ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਵਿੱਚ, ਡੌਨ[5] ਕਿਊਜੋਟ ਆਪਣੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਵਿੱਚ ਇੰਨਾ ਮਗਨ ਹੋ ਗਿਆ ਕਿ ਉਸਨੇ ਸ਼ਾਮ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਸਵੇਰ ਤੱਕ ਆਪਣੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਰਾਤਾਂ, ਅਤੇ ਸਵੇਰ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਸ਼ਾਮ ਤੱਕ ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਦਿਨ ਉਹਨਾਂ ਉੱਤੇ ਧਿਆਨ ਕੇਂਦਰਿਤ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਬਿਤਾਏ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਥੋੜ੍ਹੀ ਨੀਂਦ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਪੜ੍ਹਨ ਤੋਂ ਉਸਦਾ ਦਿਮਾਗ ਸੁੱਕ ਗਿਆ ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਸਮਝ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ। ਉਸਦਾ ਮਨ ਉਸ ਮਨਘੜਤ ਦੁਨੀਆਂ ਨਾਲ ਇੰਨਾ ਭਰ ਗਿਆ ਜਿਸਦਾ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਵਿੱਚ ਸਾਹਮਣਾ ਕੀਤਾ ਸੀ - ਜਾਦੂ, ਝਗੜੇ, ਲੜਾਈਆਂ, ਚੁਣੌਤੀਆਂ, ਜ਼ਖ਼ਮ, ਪਿਆਰ, ਟੁੱਟੇ ਦਿਲ, ਮੁਸੀਬਤਾਂ, ਅਤੇ ਹੋਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਅਸੰਭਵ ਬਕਵਾਸ - ਕਿ ਇਹ ਉਸਦੀ ਕਲਪਨਾ ਵਿੱਚ ਘਰ ਕਰ ਗਿਆ ਕਿ ਉਹ ਸਭ ਮਸ਼ਹੂਰ ਪਰ ਕਾਲਪਨਿਕ ਗਲਪ[6] ਜੋ ਉਸਨੇ ਉੱਥੇ ਪੜ੍ਹਿਆ ਸੀ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਵਾਪਰਿਆ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਕੋਈ ਇਤਿਹਾਸ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜੋ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਤੱਥਾਂ ਵਾਲਾ ਹੋਵੇ। ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਿਡ ਰੂਈ ਡਿਆਜ਼ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਨਾਈਟ ਸੀ ਪਰ ਬਲੇਜ਼ਿੰਗ ਤਲਵਾਰ ਦੇ ਨਾਈਟ ਲਈ ਇੱਕ ਮੋਮਬੱਤੀ ਨਹੀਂ ਫੜ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਜਿਸਨੇ ਆਪਣੇ ਬਲੇਡ ਦੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਨਾਲ ਦੋ ਵਿਸ਼ਾਲ, ਭੜਕਦੇ ਦੈਂਤਾਂ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਉਹ ਬਰਨਾਰਡੋ ਡੇਲ ਕਾਰਪੀਓ ਵੱਲ ਵਧੇਰੇ ਦਿਆਲੂ ਨਜ਼ਰ ਨਾਲ ਦੇਖਦਾ ਸੀ, ਜਿਸਨੇ ਰੋਨਸੇਸਵੈਲਸ ਵਿਖੇ ਰੋਲੈਂਡ ਨੂੰ ਮਾਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਬਾਅਦ ਵਾਲਾ ਜਾਦੂ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਹਰਕੂਲਸ ਦੀ ਚਾਲ ਦਾ ਫਾਇਦਾ ਉਠਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਧਰਤੀ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਐਂਟੀਅਸ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਬਾਹਾਂ ਵਿੱਚ ਗਲਾ ਘੁੱਟਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਕੋਲ ਦੈਂਤ ਮੋਰਗਾਂਟੇ ਬਾਰੇ ਕਹਿਣ ਲਈ ਕਈ ਦਿਆਲੂ ਗੱਲਾਂ ਸਨ, ਜੋ ਕਿ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਦੈਂਤਾਂ ਦੀ ਉਸ ਸ਼ੇਖੀ ਭਰੀ, ਨਿਰਾਦਰੂ ਵਾਲੀ ਨਸਲ ਵਿੱਚੋਂ ਸੀ, ਪਰ ਉਹ ਖੁਦ ਮਿਲਣਸਾਰ ਅਤੇ ਚੰਗੇ ਵਿਵਹਾਰ ਵਾਲਾ ਸੀ। ਪਰ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਉਹ ਗੀਨਾਲਡੋਸ ਡੀ ਮੋਂਟਾਲਬਨ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮੌਕਿਆਂ 'ਤੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਕਿਲ੍ਹੇ ਤੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਲੁੱਟਣ ਲਈ ਨਿਕਲਦਾ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਉਹ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਜਾਂ ਉਸ ਖਾਸ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਮੁਹੰਮਦ ਦੀ ਮੂਰਤੀ ਚੋਰੀ ਕੀਤੀ ਸੀ ਜੋ ਠੋਸ ਸੋਨੇ ਦੀ ਬਣੀ ਹੋਈ ਸੀ, ਜਾਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਹਾਣੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਅਤੇ ਸਿਰਫ਼ ਉਸ ਗੱਦਾਰ ਗੈਨੇਲੋਨ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਲੱਤਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਮੁੱਠੀ ਦੇਣ ਦੇ ਮੌਕੇ ਲਈ, [7] ਉਹ ਆਪਣੀ ਘਰੇਲੂ ਨੌਕਰਾਣੀ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਭਤੀਜੀ ਨੂੰ ਵੀ ਛੱਡ ਦਿੰਦਾ।

ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਉਸਦੀ ਬੁੱਧੀ ਚਲੀ ਗਈ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਅਜੀਬ ਵਿਚਾਰ ਸੋਚਿਆ ਜੋ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪਾਗਲ ਨੇ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਸੋਚਿਆ ਸੀ, ਯਾਨੀ ਕਿ, ਉਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਜ਼ਰੂਰੀ ਅਤੇ

ਉਚਿਤ ਸਮਝਿਆ, ਨਾ ਸਿਰਫ ਆਪਣੇ ਸਨਮਾਨ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣ ਲਈ, ਸਗੋਂ ਆਪਣੇ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਜੋਂ, ਇੱਕ ਨਾਈਟ-ਇਰੈਂਟ ਬਣਨਾ ਅਤੇ ਦੁਨੀਆ ਭਰ ਵਿੱਚ ਯਾਤਰਾ ਕਰਨਾ, ਹਥਿਆਰਬੰਦ ਅਤੇ ਘੋੜੇ 'ਤੇ, ਸਾਹਸ ਦੀ ਭਾਲ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਸਾਰੇ ਕੰਮ ਕਰਨੇ ਜੋ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਵਿੱਚ ਨਾਈਟਾਂ ਨੂੰ ਕਰਦੇ ਦੇਖਿਆ ਸੀ; ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਗਲਤੀਆਂ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਲੜਾਈਆਂ ਅਤੇ ਖਤਰਿਆਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਲਿਆਉਣਾ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਹੱਲ ਕਰਕੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਲਈ ਸਦੀਵੀ ਪ੍ਰਸਿੱਧੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸਿੱਧੀ ਜਿੱਤ ਸਕੇ। ਗਰੀਬ ਸੱਜਣ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਟ੍ਰੈਬੀਜ਼ੋਂਡ ਦਾ ਤਾਜ ਪਹਿਨਾਇਆ ਹੋਇਆ ਸਮਰਾਟ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤਾ। ਇਹਨਾਂ ਸੁਹਾਵਣੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਸਾਧਾਰਨ ਰੋਮਾਂਚ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਇਆ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਯੋਜਨਾ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਜਲਦੀ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

ਉਸਦਾ ਪਹਿਲਾ ਕੰਮ ਉਸ ਬਸਤ੍ਰ ਦੇ ਇੱਕ ਸੂਟ ਨੂੰ ਸਾਫ਼ ਕਰਨਾ ਸੀ ਜੋ ਉਸਦੇ ਪੜਦਾਦਾ ਜੀ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਜੋ ਹੁਣ ਫ਼ਫ਼ੂੰਦੀ ਅਤੇ ਜੰਗਾਲ ਨਾਲ ਢੱਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਬਹੁਤ ਸਮਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇੱਕ ਕੋਨੇ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਭੁੱਲ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਜਿੰਨਾ ਹੋ ਸਕੇ ਸਾਫ਼ ਅਤੇ ਸਿੱਧਾ ਕੀਤਾ, ਪਰ ਪਾਇਆ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਨੁਕਸ ਸੀ, ਅਰਥਾਤ, ਇਸਦਾ ਹੈਲਮੇਟ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਾਈਜ਼ਰ ਦੀ ਘਾਟ ਸੀ। ਪਰ ਇਸ ਸਮੇਂ, ਉਸਦੀ ਚਤੁਰਾਈ ਸਾਹਮਣੇ ਆਈ, ਉਸਨੇ ਕੁਝ ਪੇਸਟਬੋਰਡ ਤੋਂ ਇੱਕ ਵਾਈਜ਼ਰ ਬਣਾਇਆ, ਜਿਸਨੂੰ, ਜਦੋਂ ਖੋਪੜੀ ਦੇ ਟੁਕੜੇ ਨਾਲ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ, ਤਾਂ ਇਸਨੂੰ ਇੱਕ ਪੂਰੇ ਹੈਲਮੇਟ ਦੀ ਦਿੱਖ ਦਿੱਤੀ। ਇਹ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ, ਇਹ ਜਾਂਚਣ ਲਈ ਕਿ ਕੀ ਇਹ ਹਮਲੇ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਮਜ਼ਬੂਤ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਤਲਵਾਰ ਕੱਢੀ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਕੁਝ ਵਾਰ ਦਿੱਤੇ, ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਇੱਕ ਪਲ ਵਿੱਚ ਉਸ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹਫ਼ਤਾ ਲੱਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਖੁਸ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਕਿੰਨੀ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਢਾਹ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਖਤਰੇ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ, ਉਸਨੇ ਦੁਬਾਰਾ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਕੁਝ ਲੋਹੇ ਦੀਆਂ ਪੱਟੀਆਂ ਅੰਦਰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੱਖੀਆਂ ਕਿ ਉਹ ਇਸਦੀ ਤਾਕਤ ਤੋਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰੇ, ਪਰ ਇਸਨੂੰ ਦੂਜੀ ਵਾਰ ਪਰਖਣ ਦੀ ਇੱਛਾ ਨਾ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਉਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਆਪਣਾ ਆਸ਼ੀਰਵਾਦ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਹੈਲਮੇਟ ਅਤੇ ਵਾਈਜ਼ਰ ਕਿਹਾ।

ਫਿਰ ਉਹ ਆਪਣੇ ਨਾਗ ਦਾ ਮੁਆਇਨਾ ਕਰਨ ਗਿਆ, ਜਿਸਦੇ ਖੁਰਾਂ ਵਿੱਚ ਕੁੱਤੇ ਦੇ ਪ੍ਰੂਸੂਆਂ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਤਰੇੜਾਂ ਸਨ, ਅਤੇ ਗੋਨੇਲਾ ਦੇ ਘੋੜੇ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਦਾਗ ਸਨ, ਜੋ ਕਿ ਟੈਂਟਮ ਪੇਲਿਸ ਐਟ ਓਸਾ ਫਿਊਟ,[8] ਪਰ ਇਹ ਉਸਦਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਸੀ ਕਿ ਨਾ ਤਾਂ ਸਿਕੰਦਰ ਦਾ ਬੁਸੇਫਾਲਸ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਸਿਡ ਦਾ ਬਾਬੀਕਾ ਉਸਦੀ ਬਰਾਬਰੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕਈ ਦਿਨ ਬੀਤ ਗਏ ਜਦੋਂ ਉਹ ਸੋਚ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਕੀ ਨਾਮ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ, ਕਿਉਂਕਿ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, ਇੰਨੇ ਮਸ਼ਹੂਰ ਨਾਈਟ ਦੇ ਘੋੜੇ ਲਈ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਇੰਨੇ ਯੋਗ, ਬਰਾਬਰ ਪ੍ਰਸਿੱਧੀ ਦਾ ਨਾਮ ਨਾ ਹੋਣਾ ਉਚਿਤ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਨਾਮ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਜੋ ਇਹ ਐਲਾਨ ਕਰੇ ਕਿ ਘੋੜਾ ਇੱਕ ਨਾਈਟ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਮੌਜੂਦਾ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਕੀ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਵਾਜਬ ਸੀ ਕਿ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦੇ ਮਾਲਕ ਨੇ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਸਥਾਨ ਬਦਲ ਲਿਆ ਸੀ, ਘੋੜੇ ਨੂੰ ਵੀ ਆਪਣਾ ਨਾਮ ਬਦਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਨਾਮ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਅਤੇ ਉੱਚਾ ਉੱਡਿਆ ਹੋਵੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਨਵੇਂ ਕ੍ਰਮ ਅਤੇ ਪੇਸ਼ੇ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਨਾਵਾਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜੋ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਮਨ ਅਤੇ ਕਲਪਨਾ ਵਿੱਚ ਬਣਾਏ, ਬਦਲੇ, ਸੁੱਟੇ, ਮੁੜ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੇ, ਦੁਬਾਰਾ ਸੁੱਟੇ, ਅਤੇ ਨਵੇਂ ਸਿਰੇ ਤੋਂ ਬਣਾਏ, ਉਸਨੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਰੋਸੀਨੈਂਟ 'ਤੇ ਸੈਟਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ,[9] ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਨਾਮ ਜੋ ਉਸਦੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਉੱਚਾ, ਸੁਰੀਲਾ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਨਾਮ ਸੀ ਜੋ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਸੀ ਕਿ ਜਦੋਂ ਉਹ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਨਗਨ ਸੀ ਤਾਂ ਉਹ ਕੀ ਸੀ ਅਤੇ ਹੁਣ ਉਹ ਕੀ ਹੈ - ਦੁਨੀਆ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਨਗਨ।

ਆਪਣੇ ਘੜੇ ਨੂੰ ਇੱਕ ਨਾਮ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਆਪਣੀ ਪਸੰਦ ਦਾ ਨਾਮ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਨਾਮ ਦੇਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਇਸ ਵਿਚਾਰ-ਵਟਾਂਦਰੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹੋਰ ਹਫ਼ਤਾ ਬਿਤਾਇਆ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਕਹਿ ਕੇ ਸਮਾਪਤ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਕਾਰਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਇਸ ਸਭ ਤੋਂ ਭਰੋਸੇਮੰਦ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਲੇਖਕਾਂ ਨੇ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਕਿ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਉਸਨੂੰ ਕੁਇਜਾਦਾ ਕਿਹਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਕੁਇਜ਼ਾਦਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦੂਜਿਆਂ ਨੇ ਰੱਖਿਆ ਹੈ। ਅਤੇ ਇਹ ਯਾਦ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਬਹਾਦਰ ਅਮਾਦੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਅਮਾਦੀ ਕਹਿਣ ਨਾਲ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਸਨ, ਸਗੋਂ ਇਸਨੂੰ ਮਸ਼ਹੂਰ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੇ ਖੇਤਰ ਦਾ ਨਾਮ ਜੋੜਿਆ ਸੀ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਗੌਲ੍ਹ ਦਾ ਅਮਾਦੀਸ ਕਹਿਣ ਨਾਲ, ਉਸਨੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ, ਇੱਕ ਚੰਗਾ ਨਾਈਟ ਜੋ ਉਹ ਸੀ, ਆਪਣੇ ਜੱਦੀ ਖੇਤਰ ਦੇ ਨਾਮ ਵਿੱਚ ਜੋੜਨ ਦਾ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਲਾ ਮੰਚਾ ਦਾ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਕਹਿਣ ਦਾ, ਜਿਸਦੇ ਦੁਆਰਾ ਉਸਦੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਉਹ ਉੱਚੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਵੰਸ਼ ਅਤੇ ਵਤਨ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕਰੇਗਾ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਉਪਨਾਮ ਵਜੋਂ ਲੈ ਕੇ ਸ਼ੁਰੂਆਂਜਲੀ ਦੇਵੇਗਾ।

ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਉਸਦਾ ਕਵਚ ਸਾਫ਼ ਹੋ ਗਿਆ, ਉਸਦੇ ਟੋਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਾਇਜ਼ਰ ਲੱਗਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਉਸਦੇ ਨੱਕ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਾਮ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਖੁਦ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਕਿ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਔਰਤ ਨੂੰ ਚੁਣਨਾ ਹੀ ਬਚਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਤੋਂ ਉਹ ਮੋਹਿਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਔਰਤ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਇੱਕ ਨਾਈਟ-ਇਰੈਂਟ ਪੱਤਿਆਂ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਇੱਕ ਰੁੱਖ ਅਤੇ ਆਤਮਾ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਇੱਕ ਸਰੀਰ ਹੈ। ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, "ਜੇਕਰ, ਮੇਰੇ ਪਿਛਲੇ ਪਾਪਾਂ ਜਾਂ ਮੇਰੀ ਵੱਡੀ ਕਿਸਮਤ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਮੈਨੂੰ ਰਸਤੇ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਦੈਂਤ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨਾਈਟਸ-ਗਲਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਲੜਾਈ ਵਿੱਚ ਹਰਾ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਵਿਚੁਕਾਰੇਂ ਵੰਡ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਉਸਨੂੰ ਹਰਾ ਕੇ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਗੋਡਿਆਂ 'ਤੇ ਲੈ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕੀ ਇਹ ਢੁਕਵਾਂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਕੋਈ ਅਜਿਹੀ ਔਰਤ ਹੋਵੇ ਜਿਸਨੂੰ ਦੈਂਤ ਲੱਭੇ ਅਤੇ, ਇੱਕ ਵਾਰ ਉਸਨੂੰ ਲੱਭਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸਦੇ ਪੈਰਾਂ 'ਤੇ ਮੱਥਾ ਟੇਕ ਕੇ ਨਿਮਰਤਾ ਅਤੇ ਦਬਦਬੇ ਵਾਲੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਐਲਾਨ ਕਰੇ, 'ਮੇਰੀ ਔਰਤ, ਮੈਂ ਦੈਂਤ ਕੈਰਾਕੁਲੀਅਮਬਰੋ ਹਾਂ, [10] ਮਾਲੀਂਡਰਾਨੀਆ ਟਾਪੂ ਦਾ ਮਾਲਿਕ [11] ਜਿਸਨੂੰ ਲਾ ਮੰਚਾ ਦੇ ਉਸ ਕੁਦੇਵੀ ਨਾ-ਕਾਫ਼ੀ-ਵਧੀਆ ਨਾਈਟ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੁਆਰਾ ਹੱਥ-ਤੋਂ-ਹੱਥ ਲੜਾਈ ਵਿੱਚ ਹਾਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੀ ਇੱਛਾ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ੀ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਪਟਾਓ।''

ਆਹ, ਸਾਡੇ ਚੰਗੇ ਨਾਈਟ ਨੂੰ ਇਹ ਭਾਸ਼ਣ ਸੁਣਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿੰਨਾ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਈ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਔਰਤ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ। ਦੰਤਕਥਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦੇ ਆਪਣੇ ਪਿੰਡ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਇੱਕ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੁੰਦਰ ਖੇਤ ਦੀ ਕੁੜੀ ਰਹਿੰਦੀ ਸੀ ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਹ ਕਦੇ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਅਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ, ਉਸਨੂੰ ਕਦੇ ਇਸ ਬਾਰੇ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਸਦਾ ਨਾਮ ਅਲਡੋਂਜ਼ਾ ਲੋਰੇਂਜ਼ੋ ਸੀ, [12] ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੀ ਔਰਤ ਦਾ ਖਿਤਾਬ ਦੇਣਾ ਸਹੀ ਸਮਝਿਆ। ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਨਾਮ ਦੀ ਭਾਲ ਵਿੱਚ ਜੋ ਉਸਦੇ ਆਪਣੇ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਵੱਖਰਾ ਨਾ ਹੋਵੇ ਪਰ ਇੱਕ ਰਾਜਕੁਮਾਰੀ ਅਤੇ ਉੱਚ ਜਨਮ ਵਾਲੀ ਔਰਤ ਵੱਲ ਝੁਕਾਅ ਅਤੇ ਸੰਕੇਤ ਕਰੇ, ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਟੋਬੋਸੋ ਦੀ ਡੁਲਸੀਨੀਆ [13] ਕਹਿ ਕੇ ਸਮਾਪਤ ਕੀਤਾ - ਉਹ ਟੋਬੋਸੋ ਦੀ ਮੂਲ ਨਿਵਾਸੀ ਸੀ - ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਨਾਮ ਜੋ ਉਸਦੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਸੰਗੀਤਕ, ਵਿਲੱਖਣ ਅਤੇ ਭਾਵਪੂਰਨ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਲਈ ਅਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਲਈ ਚੁਣੇ ਗਏ ਸਨ।

1. ਹਿਡਾਲਗੋ, ਇੱਕ ਕੁਲੀਨ ਵਿਅਕਤੀ ਲਈ ਕਈ ਸਪੇਨਿਸ਼ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ, ਕੁਲੀਨਤਾ ਦੇ ਦਰਜੇਬੰਦੀ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਹੇਠਲੇ ਵਰਗ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਵਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਮਿਲਿਆ ਸਿਰਲੇਖ, ਇਸਨੇ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਟੈਕਸ ਅਦਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਛੋਟ ਦਿੱਤੀ ਪਰ ਨਾਲ ਹੀ ਉਸਨੂੰ ਰੋਜ਼ੀ-ਰੋਟੀ ਲਈ ਕੰਮ ਕਰਨ ਤੋਂ ਵੀ ਵਰਜਿਆ। ਕਿਉਂਕਿ ਇਸਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸੰਦਰਭਾਂ ਵਿਚ ਵੱਖੋ-ਵੱਖਰੇ ਅਰਥ ਹਨ, ਮੈਂ ਸਪੈਨਿਸ਼ ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ "ਜੈਂਟਲਮੈਨ", "ਕੁਲੀਨ", "ਪ੍ਰਭੂ" ਆਦਿ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਰੂਪਾਂ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ ਇਸਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣਾ ਚੁਣਿਆ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਇੱਕ ਅਨੁਵਾਦ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿਚ ਇਸਦਾ ਨਿਆਂ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ।
2. ਆਮ ਸਾਹਿਤਕ ਸ਼ਬਦਾਵਲੀ ਹੈ: ". . . ਜਿਸਦਾ ਨਾਮ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ।" ਇੱਥੇ ਸਰਵੈਂਟਸ ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਆਪਣਾ ਮੋੜ ਜੋੜਦਾ ਹੈ: "ਮੇਰਾ ਯਾਦ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।"
3. ਸਪੇਨੀ ਵਿੱਚ: Duelos y quebrantos ("ਅੰਡੇ ਅਤੇ ਬੇਕਨ" ਲਈ ਇੱਕ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਨਾਮ)।
4. ਸ਼ਿਗੁਏਂਜ਼ਾ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ, ਜਿਸਦੀ ਸਾਖ ਘੱਟ ਸੀ ਅਤੇ ਜਿਸ ਵਿਚ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਘੱਟ ਸਨ, ਦਾ ਗ੍ਰੈਜੂਏਟ ਹੋਣਾ ਕੋਈ ਵੱਡਾ ਸਨਮਾਨ ਨਹੀਂ ਸੀ।
5. ਡੌਨ [ਲਾਤੀਨੀ ਡੋਮਿਨਸ ('ਪ੍ਰਭੂ') ਤੋਂ] ਇੱਕ ਸੁਨਮਾਨਜਨਕ ਉਪਾਧੀ ਸੀ ਜੋ ਹਿਡਾਲਗੋ ਦੇ ਦਰਜੇ ਤੋਂ ਉੱਪਰਲੇ ਕੁਲੀਨ ਵਰਗ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਦਿਤੇ ਗਏ ਨਾਮ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵਰਤੀ ਜਾਂਦੀ ਸੀ। ਇਸਦੀ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਇਸਤਰੀ ਹਮਰੁਤਬਾ, ਡੋਨਾ [ਲਾਤੀਨੀ ਡੋਮੀਨਾ ('ਲੇਡੀ') ਤੋਂ], ਨੂੰ ਸਪੇਨ ਦੇ ਸੁਨਹਿਰੀ ਯੁੱਗ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਇਸ ਉਪਾਧੀ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੇ ਭਾਗ ਦੋ ਵਿੱਚ ਗਵਰਨਰ ਵਜੋਂ ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਇਸਦੀ ਬੇਲੋੜੀ ਵਰਤੋਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸਨਮਾਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਅਜੋਕੇ ਸਪੇਨਿਸ਼ ਵਿੱਚ ਇਸਦੇ ਮੁੱਖ ਉਪਯੋਗਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਪਹਿਲੇ ਨਾਮ ਨਾਲ ਜਾਣੂ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ ਜਿਸਨੂੰ ਕੋਈ ਹੋਰ ਪਹਿਲੇ ਨਾਮ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕਰੇਗਾ।
6. "ਮਸ਼ਹੂਰ ਪਰ ਕਾਲਪਨਿਕ ਕਲਪਨਾ": ਸਪੈਨਿਸ਼ ਪ੍ਰਿੰਸੇਪਸ ਐਡੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਹੈ: sonadas soñadas invenciones (sonadas = "ਮਸ਼ਹੂਰ"; soñadas = "ਕਾਲਪਨਿਕ"; invenciones = "ਕਾਢਾਂ" ਜਾਂ "ਗੁਲਪ")। ਸਪੇਨ ਵਿੱਚ ਬਾਅਦ ਦੇ ਸਾਰੇ ਸੰਪਾਦਕ ਸ਼ਬਦਾਂ 'ਤੇ ਇਸ ਨਾਟਕ ਦੀ ਕੁਦਰ ਕਰਨ ਵਿਚ ਅਸਫਲ ਰਹੇ, ਨੇ sonadas ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ, ਇਸਨੂੰ ਇੱਕ ਛਪਾਈ ਗਲਤੀ ਮੰਨਦੇ ਹੋਏ। ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਇੱਛਤ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਵਿਚ ਅਸਮਰਥ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਮੈਂ ਕਮਜ਼ੋਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਨੁਪ੍ਰਾਸ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲਿਆ ਹੈ।
7. ਗੈਨੇਲੋਨ (ਜਾਂ ਗੈਲੋਨ), ਉਹ ਨਾਈਟ ਜਿਸਦਾ ਸ਼ਾਰਲਮੇਨ ਨਾਲ ਵਿਸ਼ਵਾਸਘਾਤ ਫਰਾਂਸੀਸੀ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਹਾਰ ਅਤੇ ਰੋਲੈਂਡ ਦੀ ਮੌਤ ਵੱਲ ਲੈ ਗਿਆ।
8. ਲਾਤੀਨੀ: "ਚਮੜੀ ਅਤੇ ਹੱਡੀਆਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ।"
9. ਸਪੈਨਿਸ਼ ਸ਼ਬਦ "ਰੋਕਿਨ" ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ "ਨੌਗ", ਅਤੇ "ਐਂਟੇ" (ਐਂਟੇਸ ਤੋਂ) ਦੇ ਮੌਜੂਦਾ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਦੋ ਅਰਥ ਹਨ: "ਪਹਿਲਾਂ" ਅਤੇ "ਮੁੱਖ"।
10. ਕਾਰਾਕੁਲੀਅਮਬਰੋ, ਇੱਕ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸ਼ਬਦ ਅਤੇ ਸਰਵੈਂਟਸ ਦੇ ਕਦੇ-ਕਦਾਈਂ ਰੰਗੀਨ ਹਾਸੇ-ਮਜ਼ਾਕ ਦੇ ਯਤਨਾਂ ਵਿਚੋਂ ਇੱਕ। ਇੱਕ ਸਪੇਨਿਸ਼ ਬੋਲਣ ਵਾਲੇ ਪਾਠਕ (ਜਾਂ ਸੁਣਨ ਵਾਲੇ) ਲਈ ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਤੁਰੰਤ ਕਾਰਾ (ਚਿਹਰਾ) ਅਤੇ ਕੁਲੋ (ਗੁਦਾ) ਨੂੰ ਬੁਲਾਉਂਦਾ ਹੈ।
11. ਮਾਲਿੰਦਰਾਨੀਆ, ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਸ਼ਬਦ, ਮਾਲੈਂਡਰਿਨ (ਬਦਮਾਸ਼) ਤੋਂ ਆਇਆ ਹੈ।
12. ਐਲਡੋਂਜ਼ਾ ਨਾਮ ਇੱਕ ਆਮ ਕਿਸਾਨੀ ਨਾਮ ਸੀ ਅਤੇ ਕਈ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਕਹਾਵਤਾਂ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਇਸਨੇ ਸਪੈਨਿਸ਼ ਐਲਡੀਆ ਨੂੰ ਵੀ ਯਾਦ ਕਰਵਾਇਆ: "ਛੋਟਾ ਪਿੰਡ।"
13. ਸਪੇਨੀ ਡੁਲਸੇ (ਮਿੱਠਾ) ਤੋਂ।
14. ਸ਼ਹਿਰ ਦਾ ਅਸਲ ਨਾਮ ਐਲ ਟੋਬੋਸੋ ਹੈ, ਪਰ ਮੈਂ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਲੇਖ ਐਲ (ਦ) ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਹਵਾਨਾ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਮਿਸਾਲ ਵਜੋਂ ਲੈਂਦਾ ਹਾਂ, ਜੋ ਕਿ ਸਪੈਨਿਸ਼ ਵਿੱਚ ਲਾ ਹਬਾਨਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਰੂਪ ਵਿਚ ਲਾ (ਦ) ਨੂੰ ਅਣਡਿੱਠਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਐਲ ਟੋਬੋਸੋ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਜਾਣਿਆ-ਪਛਾਣਿਆ ਸਥਾਨ ਨਾਮ ਹੁੰਦਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਲੇ ਹਾਵਰ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਸਥਾਪਿਤ ਰੂਪ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਾ, ਪਰ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਮੈਂ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਖੁਸ਼ੀ ਦੀ

ਖ਼ਾਤਰ ਇਸਨੂੰ ਅਣਡਿੱਠਾ ਕਰਨਾ ਚੁਣਿਆ ਹੈ, "ਭੁਲਸਾਨਾਂਆ ਆਫ਼ ਟਬੇਸ" "ਭੁਲਸਾਨਾਂਆ ਆਫ਼ ਐਲ ਟੈਬੇਸੋ" ਨਾਲੋਂ ਘੱਟ ਬੋਝਲ ਅਤੇ ਵਧੇਰੇ ਖੁਸ਼ਹਾਲ ਹੈ।

ਦੂਜਾ ਅਧਿਆਇ

ਚਲਾਕ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ

ਇਹ ਤਿਆਰੀਆਂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਹ ਆਪਣੀ ਯੋਜਨਾ ਨੂੰ ਅਮਲ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਬਹੁਤ ਹੀ ਬੇਸਬਰੀ ਨਾਲ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕਰ ਸਕਿਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੂੰ ਇਸ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੁਆਰਾ ਦਬਾਅ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਦੁਨੀਆ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਦੀ ਸਖ਼ਤ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ, ਅਜਿਹੀਆਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ ਸੁਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਉਹ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਗਲਤੀਆਂ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਦੁਰਵਿਵਹਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰੁਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਅਤੇ ਇਸ ਤੁਰੰਤ, ਇੱਕ ਇਕੱਲੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਗੁਪਤ ਰੱਖੇ ਬਿਨਾਂ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਦੁਆਰਾ ਦੇਖੇ ਬਿਨਾਂ, ਸਵੇਰ ਤੋਂ ਇੱਕ ਸਵੇਰ ਪਹਿਲਾਂ (ਇਹ ਜੁਲਾਈ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਝੁਲਸਣ ਵਾਲਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸੀ) ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਕਵਚ ਪਹਿਨਿਆ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਦਾ ਖੁਰਾਬ ਹੈਲਮੇਟ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ, ਰੋਸੀਨੈਂਟ 'ਤੇ ਸਵਾਰ ਹੋਇਆ, ਆਪਣੀ ਬਕਲਰ 'ਤੇ ਬੰਨ੍ਹਿਆ ਹੋਇਆ, ਆਪਣਾ ਬਰਛਾ ਚੁੱਕਿਆ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਿਹੜੇ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਰਾਹੀਂ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਮੈਦਾਨ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ, ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ ਅਤੇ ਹੈਰਾਨ ਵੀ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਨੇਕ ਉੱਦਮ ਕਿੰਨੀ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਪਰ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਹ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਮੈਦਾਨ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਲੱਭਦਾ ਸੀ, ਇੱਕ ਭਿਆਨਕ ਵਿਚਾਰ ਨੇ ਉਸ ਉੱਤੇ ਹਮਲਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਇੰਨਾ ਭਿਆਨਕ ਕਿ ਇਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਲਗਭਗ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੇ ਉੱਦਮ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੂੰ ਅਚਾਨਕ ਯਾਦ ਆਇਆ ਕਿ ਉਹ ਅਜੇ ਇੱਕ ਨਾਈਟ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਬਹਾਦਰੀ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਾਈਟ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹਥਿਆਰ ਨਹੀਂ ਚੁੱਕ ਸਕਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਚੁਕਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਅਤੇ ਇੱਕ ਬਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ, ਉਸਨੂੰ ਸਾਦਾ ਕਵਚ ਪਹਿਨਣਾ ਪਵੇਗਾ - ਉਹ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਹੋਣ ਕਰਕੇ - ਆਪਣੀ ਢਾਲ 'ਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਯੰਤਰ ਦੇ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਆਪਣੀ ਬਹਾਦਰੀ ਨਾਲ ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਲੈਂਦਾ। ਇਹਨਾਂ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਇਰਾਦੇ ਵਿੱਚ ਡਗਮਗਾ ਦਿੱਤਾ, ਪਰ ਉਸਦਾ ਪਾਗਲਪਨ ਉਸਦੇ ਦਲੀਲਾਂ ਨਾਲੋਂ ਵਧੇਰੇ ਪ੍ਰੇਰਕ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਹਿਲੇ ਨਾਈਟ ਦੁਆਰਾ ਨਾਈਟ ਕਰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਰੱਖਿਆ, ਕਈ ਨਾਈਟ-ਇਰੈਂਟ ਦੀ ਨਕਲ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸ ਰਿਵਾਜ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜੋ ਉਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਇੰਨੀ ਪਕੜ ਰੱਖਦੀਆਂ ਸਨ। ਅਤੇ, ਸਾਦੇ ਚਿੱਟੇ ਕਵਚ ਲਈ, ਉਸਨੇ ਪਹਿਲੇ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੰਨੀ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਾਫ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਇਹ ਇਰਮਾਈਨ ਨਾਲੋਂ ਚਿੱਟਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਨਾਲ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਮਨ ਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਰਸਤੇ ਤੇ ਚੱਲਦਾ ਰਿਹਾ, ਆਪਣੇ ਘੋੜੇ ਨੂੰ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਲਗਾਮ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਉਹ ਜੋ ਵੀ ਰਸਤਾ ਚੁਣੇ, ਉਸ 'ਤੇ ਚਲੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦਾ ਮੰਨਣਾ ਸੀ ਕਿ ਸਾਹਸ ਦੀ ਕੁੰਜੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਵਿੱਚ ਹੈ।

ਜਦੋਂ ਸਾਡਾ ਬਿਲਕੁਲ ਨਵਾਂ ਸਾਹਸੀ ਇਸ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸਵਾਰ ਹੋ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨਾਲ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤਰਕ ਕੀਤਾ: "ਕੌਣ ਸ਼ੱਕ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਭਵਿੱਖੀ ਯੁੱਗ ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਮੇਰੇ ਕੰਮਾਂ ਦਾ ਸੱਚਾ ਇਤਿਹਾਸ ਸਾਹਮਣੇ ਆਵੇਗਾ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਰਿਸ਼ੀ ਇਹ ਲਿਖੇਗਾ ਜਦੋਂ ਉਹ ਇਸ ਸਵੇਰ ਦੇ ਸਮੇਂ ਮੇਰੀ ਪਹਿਲੀ ਸੈਲੀ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੇਗਾ:[1] 'ਬਹੁਤ ਹੀ ਘੱਟ ਰੂਬੀਕੁੰਡ ਅਪੋਲੋ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸੁਨਹਿਰੀ ਵਾਲਾਂ ਦੀਆਂ ਸੁੰਦਰ ਤਾਰਾਂ ਨੂੰ ਚੌੜੀ, ਵਿਸ਼ਾਲ ਧਰਤੀ ਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਫੈਲਾਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਛੋਟੇ ਰੰਗੀਨ ਪੰਛੀਆਂ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਵੀਣਾ ਵਰਗੀਆਂ ਜੀਭਾਂ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਸੁਹਾਵਣੇ, ਸੁਹਾਵਣੇ ਟ੍ਰਿਲਾਂ ਨਾਲ ਗੁਲਾਬੀ ਸਵੇਰ ਦੇ ਆਉਣ ਦਾ ਸੁਆਗਤ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਜਿਸਨੇ ਆਪਣੇ ਈਰਖਾਲੂ ਜੀਵਨ ਸਾਥੀ ਦੇ ਨੀਵੇਂ ਸੋਫੇ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ, ਮੈਨਚੇਗਨ ਦੂਰੀ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ਿਆਂ ਅਤੇ ਬਾਲਕੋਨੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਣੀਆਂ ਲਈ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਲਾ ਮੰਚਾ ਦਾ ਮਸ਼ਹੂਰ ਨਾਈਟ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਆਪਣੇ ਵਿਹਲੇ ਬਿਸਤਰੇ ਤੋਂ ਉੱਠਿਆ, ਆਪਣੇ ਮਸ਼ਹੂਰ ਘੋੜੇ 'ਤੇ ਚੜ੍ਹਿਆ, ਅਤੇ ਮੋਂਟੀਏਲ ਦੇ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਅਤੇ ਮਸ਼ਹੂਰ ਮੈਦਾਨ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਕਲਿਆ,'" ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਉਹ ਥਾਂ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਉਸਦਾ ਘੋੜਾ

ਭਟਕ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਫਿਰ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਉਸ ਯੁੱਗ ਦੀ ਕਿਸਮਤ ਅਤੇ ਕਿਸਮਤ ਵਾਲਾ ਯੁੱਗ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ ਇਹ ਮਸ਼ਹੂਰ ਕੰਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਵਿੱਚ ਆਉਣਗੇ, ਕਾਂਸੀ ਵਿੱਚ ਢਾਲਣ, ਸੰਗਮਰਮਰ ਵਿੱਚ ਮੂਰਤੀਮਾਨ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਅਤੇ ਭਵਿੱਖ ਦੀ ਯਾਦਗਾਰ ਵਜੋਂ ਕੈਨਵਸ 'ਤੇ ਪੇਂਟ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਯੋਗ। ਹੇ ਸਿਆਣੇ ਜਾਦੂਗਰ, ਤੂੰ ਜੋ ਵੀ ਹੈਂ, ਇਸ ਅਸਾਧਾਰਨ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸਕਾਰ ਵਜੋਂ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਦਾ ਭਾਗੀਦਾਰ ਜਿਸਦਾ ਭਾਗੀਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ, ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਚੰਗੇ ਰੋਸੀਨਾਂਤੇ ਨੂੰ ਨਾ ਭੁੱਲ, ਜੋ ਹੁਰ ਸੜਕ ਅਤੇ ਹਾਈਵੇਅ 'ਤੇ ਮੇਰਾ ਨਿਰੰਤਰ ਸਾਥੀ ਹੈ ਜੋ ਮੈਂ ਯਾਤਰਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ।'' ਫਿਰ ਜਿਵੇਂ ਸੱਚਮੁੱਚ ਦੁਖੀ ਹੋਇਆ ਹੋਵੇ, ਉਸਨੇ ਬੋਲਣਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ: "ਹੇ ਰਾਜਕੁਮਾਰੀ ਡੁਲਸੀਨੀਆ, ਇੱਸ ਕੈਦੀ ਦਿਲ ਦੀ ਮਾਲਕਣ, ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਇੰਨੀ ਬੇਰਹਿਮੀ ਨਾਲ ਬਰਖਾਸਤ ਕਰਕੇ ਅਤੇ ਜ਼ਿੱਦ ਨਾਲ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਕੇ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਗੰਭੀਰ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਸੁੰਦਰਤਾ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਨਾ ਹੋਵਾਂ। ਮੇਰੀ ਔਰਤ, ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰੋ ਕਿ ਤੂੰ ਆਪਣੇ ਇੱਸ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਦਿਲ ਨੂੰ ਯਾਦ ਰੱਖ, ਜੋ ਤੇਰੇ ਪਿਆਰ ਲਈ ਇੰਨਾ ਦੁੱਖ ਝੱਲਦਾ ਹੈ।"

ਉਹ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਬੇਤੁਕੀ ਗੱਲਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਪੂਰੀ ਕਹਾਣੀ ਤਿਆਰ ਕਰਦਾ ਰਿਹਾ, ਆਪਣੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇਕੱਠੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਸ਼ੈਲੀਆਂ ਦੀ ਨਕਲ ਕਰਦਾ ਰਿਹਾ, ਅਤੇ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਸੰਭਵ ਹੋ ਸਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਦੀ ਨਕਲ ਵੀ ਕਰਦਾ ਰਿਹਾ। ਇਸ ਸਾਰੇ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ, ਉਸਨੇ ਇੰਨੀ ਹੌਲੀ ਯਾਤਰਾ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਸੂਰਜ ਇੰਨੀ ਜਲਦੀ ਅਤੇ ਇੰਨੀ ਤੀਬਰਤਾ ਨਾਲ ਚੜ੍ਹਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਉਸਦੇ ਦਿਮਾਗ ਨੂੰ ਪਕਾਉਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਸੀ, ਜੇ ਉਸਨੇ ਕੋਈ ਕੀਤਾ ਹੁੰਦਾ। ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਵੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਾਹਸ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਲਗਾਤਾਰ ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਯਾਤਰਾ ਕੀਤੀ, ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਤੱਥ ਜਿਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਵਿਚ ਪਾ ਦਿੱਤਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਉਸੇ ਵੇਲੇ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਮਿਲਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਸਦੀ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਬਾਂਹ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਪਰਖ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕੇ। ਕੁਝ ਲੇਖਕ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਰਾਹ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਵਾਲਾ ਪਹਿਲਾ ਸਾਹਸ ਪੇਰਟੇ ਲਾਪਿਸ ਦਾ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਦੂਸਰੇ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਪੌਣ ਚੱਕੀਆਂ ਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਮੈਂ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਜੋ ਕੁਝ ਖੋਜ ਸਕਿਆ ਹਾਂ ਅਤੇ ਲਾ ਮੰਚਾ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਖੋਜਿਆ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਯਾਤਰਾ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਰਾਤ ਨੇੜੇ ਆਈ, ਉਹ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਨੌਕਰ ਦੋਵੇਂ ਇੰਨੇ ਥੱਕੇ ਅਤੇ ਭੁੱਖੇ ਸਨ ਕਿ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਹਰ ਦਿਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟੀਆਂ ਕਿ ਕੀ ਉਹ ਇੱਕ ਕਿਲ੍ਹੇ, ਜਾਂ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਇੱਕ ਭੇਡਾਂ ਦੇ ਵਾੜੇ ਨੂੰ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਰਾਤ ਲਈ ਆਰਾਮ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਵੱਡੀ ਭੁੱਖ ਅਤੇ ਹੋਰ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਉਸ ਪਲ ਉਸਨੇ ਸੜਕ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ ਜਿਸ ਤੋਂ ਉਹ ਇੱਕ ਸਰਾਏ ਦੇ ਪਿਛੇ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਤਾਰਾ ਦਿਖਾਈ ਦੇ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਕਿਸੇ ਸਰਾਏ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਵੱਲ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਉਸਦੀ ਮੁਕਤੀ ਦੇ ਕਿਲ੍ਹੇ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਆਪਣੀ ਗਤੀ ਤੇਜ਼ ਕਰਕੇ ਉਹ ਸਰਾਏ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣ ਵਿੱਚ ਕਾਮਯਾਬ ਹੋ ਗਿਆ ਜਿਵੇਂ ਹਨੇਰਾ ਆ ਰਿਹਾ ਸੀ।

ਗੇਟ 'ਤੇ ਦੋ ਮੁਟਿਆਰਾਂ (ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ "ਸ਼ਾਮ ਦੀਆਂ ਔਰਤਾਂ" ਵੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਸਨ ਜੋ ਕੁਝ ਖੱਚਰ ਸਵਾਰਾਂ ਨਾਲ ਸੇਵਿਲ ਜਾ ਰਹੀਆਂ ਸਨ ਜੋ ਉਸ ਸ਼ਾਮ ਸਰਾਏ 'ਤੇ ਰੁਕੇ ਸਨ। ਹੁਣ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਡੇ ਸਾਹਸੀ ਨੇ ਜੋ ਕੁਝ ਸੋਚਿਆ, ਦੇਖਿਆ, ਜਾਂ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਅਤੇ ਪਹਿਲੂ ਨੂੰ ਮੰਨਦਾ ਸੀ ਜੋ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹੀਆਂ ਸਨ, ਜਿਸ ਪਲ ਉਸਨੇ ਸਰਾਏ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਦਿਮਾਗ ਵਿੱਚ ਇਹ ਗੱਲ ਰੱਖ ਲਈ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਕਿਲ੍ਹਾ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਚਾਰ ਬੁਰਜ ਅਤੇ ਚਮਕਦਾਰ ਚਾਂਦੀ ਦੇ ਗੋਲੇ ਸਨ, ਸਦਾ ਮੌਜੂਦ ਡ੍ਰਾਬ੍ਰਿਜ ਅਤੇ ਖਾਈ, ਹੋਰ ਸਾਰੇ ਸਮਾਨ ਦੇ ਨਾਲ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਅਜਿਹੇ ਕਿਲ੍ਹੇ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਹਨ। ਉਹ ਸਰਾਏ ਦੇ ਨੇੜੇ ਜਾਂਦਾ ਰਿਹਾ - ਜਿਸਨੂੰ ਉਹ ਇੱਕ ਕਿਲ੍ਹਾ ਸਮਝਦਾ ਸੀ - ਪਰ ਇਸ ਤੋਂ ਥੋੜ੍ਹੀ ਦੂਰੀ 'ਤੇ ਰੋਸੀਨੈਂਟ ਦੀ ਲਗਾਮ 'ਤੇ ਆ ਗਿਆ, ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਕਿ ਕੁਝ ਬੌਣਾ ਜੰਗੀ ਜਹਾਜ਼ਾਂ 'ਤੇ ਚੜ੍ਹੇਗਾ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਤੁਰ੍ਹੀ 'ਤੇ ਧਮਾਕਾ ਕਰੇਗਾ ਤਾਂ ਜੋ ਸੰਕੇਤ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕੇ ਕਿ ਇੱਕ ਨਾਈਟ ਕਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਨੇੜੇ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਪਰ ਜਦੋਂ ਉਸਨੂੰ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਇਆ ਕਿ ਕੁਝ ਦੇਰੀ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਰੋਸੀਨੈਂਟ ਤਬੇਲੇ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ ਆਪਣੀ ਗਤੀ ਤੇਜ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਗੇਟ ਵੱਲ ਚਲਾ ਗਿਆ ਜਿੱਥੇ ਉਸਨੇ ਦੋ ਬਦਮਾਸ਼ ਕੁੜੀਆਂ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਸੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਮਾਰਿਆ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਦੋ ਸੁੰਦਰ ਕੁੜੀਆਂ,

ਜਾਂ ਦੇ ਮਨਮੋਹਕ ਔਰਤਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਕਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਗੇਟ ਕੋਲ ਆਰਾਮ ਕਰ ਰਹੀਆਂ ਸਨ। ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੋਇਆ ਕਿ ਨੇੜਲੇ ਖੇਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੂਰਾਂ ਦਾ ਆਜੜੀ ਸੂਰਾਂ ਦੇ ਝੁੰਡ ਨੂੰ ਘੇਰ ਰਿਹਾ ਸੀ (ਜੋ ਕਿ, ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਦੀ ਮਾਫ਼ੀ ਮੰਗੇ, [2] ਉਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ), [3] ਜਿਸਨੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਘੇਰਨ ਲਈ ਆਪਣੇ ਸਿੰਗ 'ਤੇ ਧਮਾਕਾ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਤੁਰੰਤ ਇਹ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਕਿ ਇਹ ਉਹੀ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਅਰਥਾਤ, ਕੋਈ ਬੌਣਾ ਉਸਦੇ ਆਉਣ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਨਾਲ ਉਹ ਸਰਾਏ ਵੱਲ ਵਧਿਆ। ਔਰਤਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਬਰਛੇ, ਬਕਲਰ ਅਤੇ ਕਵਚ ਪਹਿਨੇ ਹੋਏ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਆਉਂਦੇ ਦੇਖ ਕੇ ਸਰਾਏ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਜਾਣ ਲਈ ਮੁੜੀਆਂ, ਪਰ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਭੱਜਣ ਤੋਂ ਡਰ ਦਾ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾਉਂਦਿਆਂ, ਆਪਣਾ ਪੋਸਟਬੋਰਡ ਵਾਈਜ਼ਰ ਉੱਚਾ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸੁੱਕਾ ਅਤੇ ਧੂੜ ਭਰਿਆ ਚਿਹਰਾ ਦਿਖਾਈ ਦੇਵੇ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕੀਤਾ:

"ਭੱਜੋ ਨਾ, ਆਪਣੀਆਂ ਸਹੇਲੀਆਂ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਅਣਉਚਿਤਤਾ ਤੋਂ ਨਾ ਡਰੋ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਬਹਾਦਰੀ ਦੇ ਕ੍ਰਮ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਾਂ ਇਸਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨਾ ਮੇਰੀ ਖੁਸ਼ਕਿਸਮਤੀ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ, ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਚੀਆਂ ਕੁਆਰੀਆਂ ਨੂੰ ਨਾਰਾਜ਼ ਕਰਨਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਹਾਡਾ ਵਿਵਹਾਰ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਕ੍ਰਿਪਾਵਾਂ ਨੂੰ ਦੂਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ।"

ਕੁੜੀਆਂ ਉਸ ਵੱਲ ਦੇਖ ਰਹੀਆਂ ਸਨ, ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਇੱਧਰ-ਉੱਧਰ ਘੁੰਮਾ ਰਹੀਆਂ ਸਨ ਤਾਂ ਜੋ ਉਸਦੇ ਚਿਹਰੇ ਦੀ ਇੱਕ ਝਲਕ ਪਾਈ ਜਾ ਸਕੇ, ਜਿਸਨੂੰ ਬਦਮਾਸ਼ਾਂ ਵਾਲਾਂ ਵਿਜ਼ਰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ, ਪਰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕੁੜੀਆਂ ਵਜੋਂ ਸੰਬੋਧਿਤ ਸੁਣ ਕੇ, ਜੋ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪੇਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਅਣਸੁਣੀ ਘਟਨਾ ਸੀ, ਉਹ ਹੱਸਣ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਰੋਕ ਸਕੀਆਂ, ਅਤੇ ਇੰਨੀ ਹੱਲੇ-ਗੱਪੇ ਨਾਲ ਕਿ ਡੌਨ ਕਿਇਕਸੋਟ ਨੂੰ ਗੁੱਸਾ ਆਇਆ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ:

"ਸੁੰਦਰ ਕੁੜੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸੰਜਮ ਬਣ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਕੁਝ ਵੀ ਨਾ ਹੋਣ 'ਤੇ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਹਾਸਾ ਅਤਿਅੰਤ ਬੇਤੁਕਾ ਹੈ। ਜੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਕ੍ਰਿਪਾਵਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਮੇਰਾ ਇਰਾਦਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਨ ਜਾਂ ਤੁਹਾਡੀ ਨਾਰਾਜ਼ਗੀ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰੀ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਪ੍ਰਤਿਭਾਵਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਕੋਈ ਇੱਛਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।"

ਸਾਡੇ ਸੂਰਮੇ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ, ਜੋ ਕਿ ਔਰਤਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਉਸਦੇ ਦੁਖਦਾਈ ਦਿੱਖ ਦੇ ਨਾਲ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹਾਸਾ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਨੂੰ ਵਧਾਉਂਦੀ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਜੇਕਰ ਸਰਾਏ ਦਾ ਮਾਲਕ ਉਸ ਸਮੇਂ ਪ੍ਰਗਟ ਨਾ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਮਾਮਲਾ ਹੱਥੋਂ ਨਿਕਲ ਜਾਂਦਾ, ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਜੋ ਆਪਣੇ ਕਾਫ਼ੀ ਘੇਰੇ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਕਾਫ਼ੀ ਸ਼ਾਂਤਮਈ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਉਸ ਬਦਮਾਸ਼ ਸ਼ਖਸੀਅਤ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਬੇਮੇਲ ਬਰਛੇ, ਬਕਲਰ ਅਤੇ ਕਾਰਸਲੇਟ ਨਾਲ ਲੈਸ ਦੇਖਿਆ, ਤਾਂ ਉਹ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਕੁੜੀਆਂ ਦੇ ਖੁਸ਼ੀ ਦੇ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਇੰਨੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਸਮਾਨ ਦੀ ਲੜੀ ਤੋਂ ਡਰਦੇ ਹੋਏ, ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਨਿਮਰਤਾ ਨਾਲ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕਰਨਾ ਬਿਹਤਰ ਸਮਝਿਆ, ਇਸ ਲਈ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ:

"ਜੇਕਰ, ਸਰ ਨਾਈਟ, ਤੁਹਾਡੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਇੱਕ ਬਿਸਤਰੇ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਰਹਿਣ ਦੀ ਭਾਲ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਰਾਏ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਬਾਕੀ ਸਭ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਮਿਲੇਗਾ।"

ਜਦੋਂ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਗਵਰਨਰ ਦੀ ਨਿਮਰਤਾ ਦੇਖੀ, ਜੋ ਕਿ ਉਹ ਸਰਾਏ ਦੇ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਸਰਾਏ ਨੂੰ ਸਮਝਦਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ:

"ਮੇਰੇ ਲਈ, ਸਰ ਕੈਸਟਲਨ, ਕੁਝ ਵੀ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ

ਹਥਿਆਰ ਮੇਰੇ ਸ਼ਿੰਗਾਰ ਹਨ,
ਲੜਾਈ ਮੇਰੇ ਆਰਾਮ ਦਾ ਸਾਧਨ ਹੈ"

ਸਰਾਏ ਦੇ ਮਾਲਕ ਨੇ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਕੈਸਟੇਲਨ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਕੈਸਟਾਈਲ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਚੰਗੇ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸਮਝ ਲਿਆ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਹ ਅੰਡੇਲੂਸੀਆ ਤੋਂ ਸੀ - ਸੈਨ ਲੂਕਾਰ ਬੀਚ, [4] ਸਹੀ ਕਹਿਣ ਲਈ, ਅਤੇ ਕੈਕਸ ਵਾਂਗ ਹੀ ਚੋਰ ਸੀ ਅਤੇ ਖੁਦ ਬਦਨੀਤੀ ਤੋਂ ਘੱਟ ਬਦਨੀਤੀ ਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਸੀ; ਇਸ ਲਈ ਉਸਨੇ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ:

"ਉਸ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ, ਸ਼ੁਰ ਨਾਈਟ, ਤੁਹਾਡਾ ਕਿਰਪਾ ਦਾ ਬਿਸਤਰਾ ਸਖ਼ਤ ਪੱਥਰਾਂ ਵਰਗਾ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੀ ਨੀਂਦ ਸਾਰੀ ਰਾਤ ਜਾਗਦੀ ਰਹੇਗੀ। ਇਸ ਲਈ, ਤੁਸੀਂ ਭਰੋਸੇ ਨਾਲ ਹੇਠਾਂ ਉਤਰ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਇਸ ਗਿਆਨ ਵਿਚ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਹੋ ਕੇ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਲਾਜ ਵਿਚ ਪੂਰੇ ਸਾਲ ਨੀਂਦ ਨਾ ਆਉਣ ਦੇ ਕਾਫ਼ੀ ਕਾਰਨ ਮਿਲੇਣਗੇ, ਇੱਕ ਰਾਤ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਘੱਟ।"

ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ, ਉਹ ਡੰਨ ਕੁਇਕਸੇਟ ਲਈ ਰਕਾਬ ਫੜਨ ਲਈ ਗਿਆ, ਜੋ ਕਾਫ਼ੀ ਮੁਸ਼ਕਲ ਅਤੇ ਮਿਹਨਤ ਨਾਲ ਹੇਠਾਂ ਉਤਰਿਆ, ਜਿਵੇਂ ਕਿਸੇ ਨੇ ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਆਪਣਾ ਵਰਤ ਨਹੀਂ ਤੋੜਿਆ ਹੋਵੇ। ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਨੇ ਮੇਜ਼ਬਾਨ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਘੋੜੇ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਨਮੂਨਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਦੇ ਓਟਸ ਖਾਧਾ ਸੀ। ਮੇਜ਼ਬਾਨ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਪਰ ਉਸਨੂੰ ਇੰਨਾ ਚੰਗਾ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਿਵੇਂ ਡੰਨ ਕੁਇਕਸੇਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ, ਦਰਅਸਲ, ਅੱਧਾ ਵੀ ਨਹੀਂ। ਉਸਨੂੰ ਸਟਾਲ ਵਿਚ ਬਿਠਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਹ ਇਹ ਦੇਖਣ ਲਈ ਵਾਪਸ ਆਇਆ ਕਿ ਉਸਦੇ ਮਹਿਮਾਨ ਨੂੰ ਕੀ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਦੋ ਕੁੜੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਉਸਦੇ ਬਸਤ੍ਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ, ਜੋ ਹੁਣ ਤੱਕ ਉਸਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਆ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸਦੀ ਛਾਤੀ ਦੀ ਪਲੇਟ ਅਤੇ ਬੈਕ ਪਲੇਟ ਹਟਾ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਉਹ ਕਦੇ ਵੀ ਇਹ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਲਗਾ ਸਕੇ ਕਿ ਉਸਦੀ ਗੋਰਜੇਟ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਵੱਖ ਕਰਨਾ ਹੈ ਜਾਂ ਉਸਦਾ ਖਰਾਬ ਫੈਸ਼ਨ ਵਾਲਾ ਹੈਲਮੇਟ ਕਿਵੇਂ ਹਟਾਉਣਾ ਹੈ, ਜਿਸਨੂੰ ਕਈ ਹਰੇ ਰਿਬਨਾਂ ਨਾਲ ਬੰਨ੍ਹਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਜਿਸਨੂੰ ਕੱਟਣਾ ਪਵੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਡੰਨ ਕੁਇਕਸੇਟ ਅਜਿਹੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਸਾਰੀ ਰਾਤ ਆਪਣਾ ਹੈਲਮੇਟ ਪਹਿਨ ਕੇ ਬਿਤਾਈ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਲਪਨਾਯੋਗ ਸਭ ਤੋਂ ਅਜੀਬ ਅਤੇ ਭਿਆਨਕ ਦਿਸ਼ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ। ਕੱਪੜੇ ਉਤਾਰਦੇ ਹੋਏ, ਉਸਨੇ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਕਿ ਇਹ ਵਰਤੇ ਅਤੇ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਤਮਾਵਾਂ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਕੱਪੜੇ ਉਤਾਰ ਰਹੀਆਂ ਹਨ, ਕਿਲ੍ਹੇ ਦੀਆਂ ਦੋ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਔਰਤਾਂ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ ਉਸਨੇ ਬਹੁਤ ਬਹਾਦਰੀ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ:

> “ਕਦੇ ਵੀ ਕੋਈ ਸੂਰਮਾ ਨਹੀਂ ਸੀ
> ਔਰਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇੰਨੀ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਗਈ
> ਜਿਵੇਂ ਡੰਨ ਕੁਇਕਸੇਟ,
> ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਘਰ ਤੋਂ ਸਵਾਰ ਹੁੰਦਾ ਸੀ;
> ਕੁੜੀਆਂ ਉਸਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਦੀਆਂ ਸੁਨ,
> ਅਤੇ ਰਾਜਕੁਮਾਰੀਆਂ ਉਸਦੇ ਘੋੜੇ ਤੇ,
> ਜਾਂ ਰੋਸੀਨੇਂਟ, ਇਸ ਲਈ, ਸੁੰਦਰ ਔਰਤਾਂ, ਮੇਰੇ ਘੋੜੇ ਦਾ ਨਾਮ ਹੈ, ਅਤੇ ਲਾ ਮੰਚਾ ਦਾ ਡੰਨ ਕੁਇਕਸੇਟ ਮੇਰਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਪ੍ਰਗਟ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਪਸੰਦ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਕਿਰਪਾਵਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮੇਰੇ ਕਾਰਨਾਮੇ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਲੈਂਦੇ, ਲੈਂਸਲੋਟ ਦੇ ਇਸ ਪੁਰਾਣੇ ਗਾਥਾ ਨੂੰ ਮੌਜੂਦਾ ਮੌਕੇ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਢਾਲਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਮ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੇਵਜ੍ਹਾ ਸੁੱਖਣ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੈ। ਫਿਰ ਵੀ, ਉਹ ਸਮਾਂ ਆਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਹੁਕਮ ਦਿਓਗੇ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਆਗਿਆ ਮੰਨਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਬਾਂਹ ਦੀ ਤਾਕਤ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਲਾਡੀਆਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਦੀ ਮੇਰੀ ਇੱਛਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰੇਗੀ।

ਕੁੜੀਆਂ, ਜੋ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਬਿਆਨਬਾਜ਼ੀ ਸੁਣਨ ਦੀਆਂ ਆਦਤਾਂ ਤੋਂ ਅਣਜਾਣ ਸਨ, ਨੇ ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਵੀ ਨਹੀਂ ਬੋਲਿਆ, ਬਸ ਉਸਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਕੀ ਉਹ ਕੁਝ ਖਾਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ।

"ਜੋ ਵੀ ਹੈ ਮੈਂ ਉਸ ਵਿੱਚੋਂ ਹਿੱਸਾ ਲਵਾਂਗਾ," ਡੰਨ ਕੁਇਕਸੇਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਮੇਰੀ ਸਮਝ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਚੁੱਕਵਾਂ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ।"

ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਖਾਸ ਦਿਨ ਸ਼ੁੱਕਰਵਾਰ ਦਾ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਪੂਰੀ ਸਰਾਂ ਵਿੱਚ ਖਾਣ ਲਈ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਸੀ ਸਿਵਾਏ ਕੈਸਟਾਈਲ ਅਤੇ ਐਂਡਾਲੂਸੀਆ ਵਿੱਚ ਕਾਡਫਿਸ਼ ਨਾਮਕ ਮੱਛੀ ਦੇ ਕੁਝ ਹਿੱਸਿਆਂ ਦੇ, ਪਰ ਸਪੇਨ ਦੇ ਹੋਰ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚ ਟਰਾਊਲੇਟ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਕੀ ਉਹ ਕੁਝ ਟਰਾਊਲੇਟ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰੇਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਉੱਥੇ ਕੋਈ ਹੋਰ ਮੱਛੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜੋ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਦੇ ਸਕਦੇ ਸਨ।

"ਜਿੰਨਾ ਚਿਰ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਟਰਾਊਟਲੇਟ ਹਨ, ਉਹ ਸ਼ਾਇਦ ਇੱਕ ਪੂਰੇ ਟਰਾਊਟ ਵਿੱਚ ਜੋੜ ਸਕਦੇ ਹਨ," ਡੰਨ ਕੁਇਕਸੇਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਮੇਰੇ ਲਈ ਇੱਕੋ ਜਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਮੈਨੂੰ

ਅੱਠ ਇੱਕ-ਅਸਲੀ[5] ਸਿੱਕੇ ਦੇਣ ਜਾਂ ਅੱਠਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਟੁਕੜਾ ਦੇਣ। ਅਤੇ ਕੌਣ ਜਾਣਦਾ ਹੈ: ਸ਼ਾਇਦ ਇਹ ਟ੍ਰਾਊਟਲੇਟ ਵੀਲ੍ਹ ਵਰਗੇ ਹੋਣਗੇ, ਜੋ ਕਿ ਬੀਫ਼ ਨਾਲੋਂ ਬਿਹਤਰ ਹੈ, ਜਾਂ ਬੁੱਚੇ ਵਾਂਗ, ਜੋ ਕਿ ਬੱਕਰੀ ਨਾਲੋਂ ਬਿਹਤਰ ਹੈ, ਪਰ ਕਾਫ਼ੀ ਗੱਲਾਂ; ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜਲਦੀ ਲਿਆਓ, ਕਿਉਂਕਿ ਹਥਿਆਰ ਚੁੱਕਣ ਦਾ ਭਾਰ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਸੰਭਾਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿਸੇ ਦੇ ਅੰਦਰਲੇ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਧਿਆਨ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ।"

ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਤਾਜ਼ੀ ਹਵਾ ਲਈ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਦੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਮੇਜ਼ ਰੱਖਿਆ, ਅਤੇ ਮੇਜ਼ਬਾਨ ਉਸਨੂੰ ਕਾਡਫਿਸ਼ ਦਾ ਇੱਕ ਟੁਕੜਾ ਲੈ ਕੇ ਆਇਆ ਜੋ ਕਿ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸੁਆਦੀ ਅਤੇ ਮਾੜੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਨਾਲ ਹੀ ਉਸਦੇ ਕਵਚ ਵਾਂਗ ਕਾਲੀ ਅਤੇ ਉੱਲੀਦਾਰ ਰੋਟੀ ਦਾ ਇੱਕ ਟੁਕੜਾ ਵੀ ਲਿਆਇਆ। ਉਸਨੂੰ ਖਾਣੇ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਦੇਖਣਾ ਕਾਫ਼ੀ ਮਜ਼ੇਦਾਰ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਹੈਲਮੇਟ ਪਾਇਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਵਿਜ਼ਰ ਨੂੰ ਉੱਪਰ ਰੱਖਣ ਲਈ ਦੋਵਾਂ ਹੱਥਾਂ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਮੂੰਹ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਪਾਉਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨੂੰ ਇਹ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਦੋ ਔਰਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੇ ਸਵੈ-ਇੱਛਾ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਫਿਰ ਵੀ ਉਸਨੂੰ ਕੁਝ ਵੀ ਪੀਣ ਲਈ ਦੇਣਾ ਅਸੰਭਵ ਹੁੰਦਾ ਜੇਕਰ ਸਰਾਏ ਦਾ ਮਾਲਕ ਇੱਕ ਸੋਟੀ ਰਾਹੀਂ ਬੇਰ ਨਾ ਹੁੰਦਾ, ਇਸਦਾ ਇੱਕ ਸਿਰਾ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੇ ਮੂੰਹ ਵਿੱਚ ਪਾ ਕੇ ਦੂਜੇ ਸਿਰੇ ਵਿੱਚ ਵਾਈਨ ਪਾ ਦਿੰਦਾ। ਇਹ ਸੁਖ ਉਸਨੇ ਧੀਰਜ ਨਾਲ ਸਹਿਣ ਕੀਤਾ, ਨਾ ਕਿ ਆਪਣੇ ਹੈਲਮੇਟ ਦੇ ਰਿਬਨ ਕੱਟਣ ਦਿੱਤੇ। ਜਦੋਂ ਇਹ ਸਭ ਹੋ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਇੱਕ ਸੂਰ-ਮੱਛੀ ਸਰਾਏ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚਿਆ, ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਹ ਪਹੁੰਚਿਆ ਉਸਨੇ ਚਾਰ ਜਾਂ ਪੰਜ ਵਾਰ ਇੱਕ ਰੀਡ ਪਾਈਪ ਵਜਾਈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੋ ਗਿਆ ਕਿ ਉਹ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਕਿਸੇ ਮਸ਼ਹੂਰ ਕਿਲ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਹੈ ਅਤੇ ਸੰਗੀਤ ਨਾਲ ਉਸਦਾ ਆਨੰਦ ਮਾਣਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਕਾਡਫਿਸ਼ ਟਰਾਊਟ ਸੀ, ਬਰੈੱਡ ਚਿੱਟੀ, ਵੇਸਵਾਵਾਂ ਦੀਆਂ ਔਰਤਾਂ, ਅਤੇ ਸਰਾਏ ਦੀ ਮਾਲਕ ਕਿਲ੍ਹੇ ਦਾ ਗਵਰਨਰ ਸੀ। ਇਸ ਸਭ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਉਸਨੂੰ ਯਕੀਨ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਇਸ ਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਫੈਸਲਾ ਲਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਉਹ ਚੀਜ਼ ਜਿਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕੀਤਾ ਉਹ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਅਜੇ ਤੱਕ ਨਾਈਟ ਦੀ ਉਪਾਧੀ ਨਹੀਂ ਮਿਲੀ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਨਾਈਟਹੁੱਡ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਤੱਕ ਇੱਕ ਵੀ ਸਾਹਸ ਜਾਇਜ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ।

1. ਅਗਲੇ ਪੈਰੇ ਵਿੱਚ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅੱਗੇ ਹੋਰ ਵੀ ਕਈ ਸਮਾਨ ਪੈਰਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਸਰਵੈਂਟਸ ਬਹਾਦਰੀ ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਵਿੱਚ ਪਾਏ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਉੱਚ-ਉੱਚੇ ਸ਼ੈਲੀ ਦਾ ਮਜ਼ਾਕ ਉਡਾਉਂਦਾ ਹੈ।
2. ਆਮ ਸ਼ਬਦ "con perdón" (ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਅਰਥ ਹੈ, "ਮਾਫ਼ੀ ਮੰਗਣਾ", ਜਿਸਦਾ ਅਰਥ ਹੈ "ਮਾਫ਼ੀ ਮੰਗਣਾ") ਨੂੰ ਸਰਵੈਂਟਸ ਦੁਆਰਾ "sin perdón" ("ਕਿਸੇ ਦੀ ਮਾਫ਼ੀ ਮੰਗੇ ਬਿਨਾਂ") ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।
3. ਸੂਰ, ਜਾਂ ਸੂਰ, ਪਵਿੱਤਰ ਭੂਮੀ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰ ਲੈਂਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇਸਨੂੰ ਅਸ਼ੁੱਧ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ, ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਜੋ ਸਪੇਨ ਵਿੱਚ ਸਰਵੈਂਟਸ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਅਤੇ, ਦਰਅਸਲ, ਅੱਜ ਤੱਕ ਵੀ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਜਨਤਾ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਸੀ। ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਵਿੱਚ ਸਾਡਾ ਲੇਖਕ ਇਸ "ਅਸ਼ੁੱਧ" ਜਾਨਵਰ ਦੇ ਜ਼ਿਕਰ ਤੋਂ ਵੀ ਬਚੇਨ ਦੇ ਅਭਿਆਸ ਦਾ ਮਜ਼ਾਕ ਉਡਾਉਂਦਾ ਹੈ।
4. ਅਪਰਾਧਿਕ ਤੱਤਾਂ ਲਈ ਮਸ਼ਹੂਰ ਜਗ੍ਹਾ।
5. ਅਸਲੀ: ਇੱਕ ਚਾਂਦੀ ਦਾ ਸਿੱਕਾ ਜਿਸਦੀ ਕੀਮਤ ਇੱਕ ਪੇਸੇਟਾ ਦੇ ਚੌਥਾਈ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਹੈ, ਪੇਸੇਟਾ ਸਪੇਨ ਦੀ ਮੁਦਰਾ ਇਕਾਈ ਹੈ।

ਤੀਜਾ ਅਧਿਆਇ

ਉਹ ਹਾਸੋਹੀਣਾ ਢੰਗ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਨਾਈਟ ਦੀ ਉਪਾਧੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ

ਇਸ ਸੋਚ ਤੋਂ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਹੋ ਕੇ, ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਖਾਣਾ ਘੁੱਟਾ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਤੁਰੰਤ ਸਰਾਏ ਦੇ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਤਬੇਲੇ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਲਈ ਕਿਹਾ, ਜਿੱਥੇ ਉਸਨੇ ਉਸਦੇ ਅੱਗੇ ਗੋਡੇ ਟੇਕਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ:

"ਮੈਂ ਇੱਥੋਂ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਉੱਠਾਂਗਾ, ਬਹਾਦਰ ਸੂਰਮੇ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਵਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਦੇ ਦਿੰਦੀ ਜਿਸਦੀ ਮੈਂ ਬੇਨਤੀ ਕਰਾਂਗਾ, ਜਿਸਦੀ ਰਿਆਇਤ ਤੁਹਾਡੀ ਸਦੀਵੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਅਤੇ ਮੁਨੱਖਤਾ ਦੇ ਲਾਭ ਲਈ ਦੁਬਾਰਾ ਹੋਵੇਗੀ।"

ਮੇਜ਼ਬਾਨ ਨੇ ਆਪਣੇ ਮਹਿਮਾਨ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪੈਰਾਂ ਕੋਲ ਦੇਖ ਕੇ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਸੁਣ ਕੇ, ਉਸ ਵੱਲ ਅਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਜਾਂ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੂੰ ਉੱਠਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪਰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਵਿਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਹ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਉਹ ਵਰਦਾਨ ਦੇਣ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹੋ ਗਿਆ ਜੋ ਉਹ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ।

"ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਦੀ ਮਹਾਨ ਸ਼ਾਨ ਤੋਂ ਕੁਝ ਵੀ ਘੱਟ ਉਮੀਦ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਇਸ ਲਈ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਜੋ ਵਰਦਾਨ ਮੰਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਇੰਨੀ ਉਦਾਰਤਾ ਨਾਲ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੱਲ੍ਹ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਨਾਈਟ ਵਜੋਂ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਪਰ ਅਜ ਰਾਤ ਮੈਂ ਇਸ ਕਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਚੈਪਲ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਸ਼ਸਤਰ ਉੱਤੇ ਚੌਕਸੀ ਨਾਲ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋਵਾਂਗਾ, ਅਤੇ, ਸਵੇਰੇ ਆ ਕੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਉਹ ਕਰੇਗੀ ਜੋ ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਜੋ ਮੈਂ ਲੋੜਵੰਦਾਂ ਲਈ ਸਾਹਸ ਦੀ ਭਾਲ ਵਿਚ ਧਰਤੀ ਦੇ ਚਾਰੇ ਕੋਨਿਆਂ ਤੱਕ ਯਾਤਰਾ ਕਰ ਸਕਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੰਭਵ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਨਾਈਟ-ਇਰੈਂਟਰੀ ਅਤੇ ਨਾਈਟ-ਇਰੈਂਟ ਦਾ ਮਿਸ਼ਨ ਇਹ ਹੈ, ਜਿਸਦੀ ਸੰਗਤ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਗਿਣਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਜਿਸਦੇ ਨੇਕ ਉਦੇਸ਼ ਮੈਂ ਸਾਂਝਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ।"

ਸਰਾਏ ਦਾ ਮਾਲਕ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਮਜ਼ਾਕੀਆ ਸੀ, ਹੁਣ ਤੱਕ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲੁਗਾ ਚੁੱਕਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦਾ ਮਹਿਮਾਨ ਆਪਣੀ ਬੁੱਧੀ 'ਤੇ ਪੂਰਾ ਕਾਬੂ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਸੁਣੀਆਂ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਯਕੀਨ ਹੋ ਗਿਆ। ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਉਸ ਰਾਤ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ, ਉਸਨੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੂੰ ਇਹ ਭਰੋਸਾ ਦੇ ਕੇ ਮਜ਼ਾਕ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀ ਬੇਨਤੀ ਵਿੱਚ ਬਿਲਕੁਲ ਸਹੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਜਿੰਨੇ ਮਸ਼ਹੂਰ ਨਾਈਟ ਲਈ ਕੁਦਰਤੀ ਅਤੇ ਢੁਕਵਾਂ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸਦੇ ਨੇਕ ਸੁਭਾਅ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਦਿਖਾਇਆ। ਦਰਅਸਲ, ਉਸਨੇ ਖੁਦ ਆਪਣੀ ਜਵਾਨੀ ਵਿਚ ਇਸ ਸੁੰਨਮੁੰਨਯੋਗ ਪੇਸ਼ੇ ਨੂੰ ਅਪਣਾਇਆ ਸੀ, ਆਪਣੇ ਸਾਹਸ ਦੀ ਭਾਲ ਵਿੱਚ ਦੁਨੀਆ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚ ਯਾਤਰਾ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਮਲਾਗਾ ਦੇ ਮਛੇਰਿਆਂ ਦੇ ਖੇਤਰ, ਰਿਆਰਾਨ ਦਾ ਰੈੱਡ-ਲਾਈਟ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ, ਸੇਵਿਲ ਦਾ ਚੋਰਾਂ ਦਾ ਕੁਆਰਟਰ, ਸੇਗੋਵੀਆ ਦਾ ਬਦਮਾਸ਼ਾਂ ਦਾ ਪਲਾਜ਼ਾ, ਵੈਲੈਂਸੀਆ ਦੀਆਂ ਗਲੀਆਂ ਅਤੇ ਛੁਪਣਗਾਹਾਂ, ਗ੍ਰੇਨਾਡਾ ਦੇ ਘੁੰਮਣ-ਫਿਰਨ ਵਾਲੇ ਮੈਦਾਨ, ਸੈਨ ਲੂਕਰ ਦਾ ਵਾਟਰਫ੍ਰੰਟ, ਕੋਰਡੋਵਾ ਦਾ ਜੇਬ੍ਹਕੱਟੜਾਂ ਦਾ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ, ਟੋਲੇਡੋ ਦੇ ਜੂਏ ਦੇ ਘਰ, ਅਤੇ ਹੋਰ ਕਈ ਥਾਵਾਂ ਦਾ ਦੌਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਖਾਸ ਮਿਹਨਤ ਕੀਤੀ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਪੈਰਾਂ ਦੀ ਤੇਜ਼ ਰਫ਼ਤਾਰ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਹੱਥਾਂ ਦੀ ਨਿਪੁੰਨਤਾ ਦਾ ਇਸਤੇਮਾਲ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਗ਼ਲਤ ਕੰਮ ਕੀਤੇ ਸਨ, ਕਈ ਵਿਧਵਾਵਾਂ ਨਾਲੋਂ ਕੁਝ ਗਏ ਸਨ, ਕਈ ਕੁੜੀਆਂ ਨੂੰ ਬੱਰਬਾਦ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਕੁਝ ਅਨਾਥਾਂ ਨੂੰ ਧੋਖਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ - ਸੰਖੇਪ ਵਿਚ, ਪੂਰੇ ਸਪੇਨ ਵਿੱਚ ਜਿੰਨੇ ਵੀ ਅਦਾਲਤਾਂ ਅਤੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲਾਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਉਹ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਇਸ ਕਿਲ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਆਪਣੀ ਅਤੇ ਦੂਜਿਆਂ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਤੋਂ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ ਉਸਨੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਨਾਈਟਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਪਨਾਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਭਾਵੇਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਗੁਣਵੱਤਾ ਜਾਂ ਹਾਲਾਤ, ਸਿਰਫ਼

ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਆਪਣੇ ਬਹੁਤ ਪਿਆਰ ਕਾਰਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਮਾਹਮਾਨ ਨਿਵਾਜ਼ਣ ਦੇ ਬਦਲੇ ਆਪਣੀ ਦੌਲਤ ਉਸ ਨਾਲ ਸਾਂਝੀ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਲਈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸਨੇ ਅਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕਿਲ੍ਹੇ ਵਿਚ ਕੋਈ ਚੋਪਲ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਸ਼ਸਤਰ ਉਤੇ ਚੌਕਸੀ ਰੱਖ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸਨੂੰ ਇੱਕ ਨਵੇਂ ਲਈ ਜਗ੍ਹਾ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਢਾਹ ਦਿਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਉਸਨੂੰ ਯਕੀਨ ਸੀ ਕਿ ਐਮਰਜੈਂਸੀ ਵਿਚ ਕੋਈ ਵੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਗ੍ਹਾ ਚੌਕਸੀ ਰਖ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅੱਜ ਰਾਤ ਡੰਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਕਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਵਿਹੜੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿੱਚ ਰਸਮ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਸਵੇਰੇ, ਰੱਬ ਦੀ ਇੱਛਾ ਹੋਵੇ, ਲੋੜੀਦੇ ਸਮਾਰੋਹ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਨਾਈਟ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕੇਗਾ - ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਨਾਈਟ ਜੋ ਦੁਨੀਆਂ ਨੇ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ ਸੀ।

ਉਸਨੇ ਡੰਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਤੋਂ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਕੀ ਉਹ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਕੋਈ ਪੈਸਾ ਲੈ ਕੇ ਆਇਆ ਸੀ। ਨਾਈਟ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਵੀ ਪੈਸਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਆਪਣੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਬਹਾਦਰੀ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਸੀ ਕਿ ਨਾਈਟ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਪੈਸੇ ਲੈ ਕੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ 'ਤੇ ਮੇਜ਼ਬਾਨ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿਤਾ ਕਿ ਡੰਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਗਲਤ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿਚ ਇਸਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਨਾ ਹੋਣ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਲੇਖਕਾਂ ਨੇ ਪੈਸੇ ਅਤੇ ਸਾਫ਼ ਕਮੀਜ਼ਾਂ ਵਰਗੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਅਤੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਨਾ ਬੇਲੋੜਾ ਸਮਝਿਆ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਹ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਾਈਟ ਅਸਲ ਵਿਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਐਮਰਜੈਂਸੀ ਲਈ ਆਪਣੀਆਂ ਜੇਬਾਂ ਨੂੰ ਲਾਈਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਸਨ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਰਾਹ ਵਿਚ ਆ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਨਾਈਟਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਉਹ ਇਤਿਹਾਸ ਭਰੇ ਅੜੇ ਭਰੇ ਹੋਏ ਸਨ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਕਮੀਜ਼ਾਂ ਲੈ ਕੇ ਜਾਂਦੇ ਸਨ, ਨਾਲ ਹੀ ਛੋਟੇ-ਛੋਟੇ ਡੱਬੇ ਵੀ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜ਼ਖਮ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰਨ ਲਈ ਮਖੌਲਾਂ ਨਾਲ ਭਰੇ ਹੁੰਦੇ ਸਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਖੈਤਾਂ ਅਤੇ ਮੈਦਾਨਾਂ ਵਿਚ ਜਿਥੇ ਉਹ ਲੜਦੇ ਅਤੇ ਖੂਨ ਵਗਦੇ ਸਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰਨ ਲਈ ਹਮੇਸ਼ਾ ਕੋਈ ਹੱਥ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਕੋਈ ਸਿਆਣਾ ਜਾਦੂਗਰ ਨਾ ਹੁੰਦਾ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿਸੇ ਕੁੜੀ ਜਾਂ ਬੌਣੇ ਨੂੰ ਹਵਾ ਵਿਚ ਬਦਲ ਉਤੇ ਪਾਣੀ ਦਾ ਇੱਕ ਫੁੱਲਾਸ ਲੈ ਕੇ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦਾ ਇੱਕ ਘੁੱਟ ਤੁਰੰਤ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਜ਼ਖਮਾਂ ਅਤੇ ਜ਼ਖਮਾਂ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਛੱਡ ਦਿੰਦਾ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਦੇ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਸੀ; ਪਰ ਜੇਕਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਖੁਦ ਪੈਸੇ ਨਹੀਂ ਸਨ, ਤਾਂ ਪੁਰਾਣੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸੂਰਮਿਆਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸੁਕੁਆਇਰਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਜ਼ਖਮਾਂ 'ਤੇ ਪੱਟੀ ਬੰਨ੍ਹਣ ਲੱਈ ਪੈਸੇ ਅਤੇ ਹੋਰ ਜ਼ਰੂਰੀ ਚੀਜ਼ਾਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਲਿੰਟ ਅਤੇ ਮਲ੍ਹਮ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ ਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਸਮਝਿਆ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਰਲੱਭ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜਦੋਂ ਨਾਈਟਾਂ ਕੋਲ ਸੁਕੁਆਇਰਾਂ ਦੀ ਘਾਟ ਹੁੰਦੀ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਘੋੜਿਆਂ ਦੇ ਝੁੰਡਾਂ 'ਤੇ ਅਣਦੇਖੇ ਕਾਠੀ ਬੈਗਾਂ ਵਿੱਚ ਸਭ ਕੁਝ ਆਪਣੇ ਆਪ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਸਨ ਤਾਂ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਲੁਕਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਦਿਖਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਨਾਈਟਸ-ਗਲਤ ਲੋਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕਾਠੀ ਬੈਗਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦੀ ਰਿਵਾਜ ਨੂੰ ਕਾਫ਼ੀ ਨਕਾਰਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਸ਼ਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਸਲਾਹ ਦੇਵੇਗਾ, ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਦੇਵਤੇ ਵਾਂਗ ਹੁਕਮ ਦੇਣ ਵਿਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ - ਜੋ ਕਿ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਹ ਬਣਨ ਵਾਲਾ ਸੀ - ਪੈਸੇ ਅਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੱਸੇ ਗਏ ਹੋਰ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਵਧੇਗਾ, ਅਤੇ ਉਹ ਦੇਖੇਗਾ ਕਿ ਜਦੋਂ ਉਸਨੂੰ ਇਸਦੀ ਉਮੀਦ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਤਾਂ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਕਿੰਨਾ ਲਾਭ ਪਹੁੰਚਾਉਣਗੇ।

ਡੰਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਬਿਲਕੁਲ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਾਲਣਾ ਕਰੇਗਾ ਜਿਵੇਂ ਉਸਨੂੰ ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਲਈ ਸਰਾਏ ਦੇ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਸਥਿਤ ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਵਿਹੜੇ ਵਿਚ ਆਪਣੇ ਸ਼ਸਤਰ ਉਤੇ ਚੌਕਸੀ ਰੱਖਣ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਸੁਸਤਰ ਇਕੱਠੇ ਕਰਕੇ, ਡੰਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਇੱਕੋ ਖੂਹ ਦੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਟੋਏ ਦੇ ਉੱਪਰ ਰੱਖਿਆ; ਫਿਰ, ਆਪਣੀ ਬੁਕਲਰ ਨੂੰ ਜੋੜ ਕੇ ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਬਰਛਾ ਚੁੱਕ ਕੇ, ਉਹ ਮਾਣ ਦੀ ਹਵਾ ਨਾਲ ਟੋਏ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਗੇ-ਪਿਛੇ ਤੁਰਨ ਲੱਗਾ, ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ-ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਤੁਰਨ ਲੱਗਾ, ਰਾਤ ਪੈਣ ਲੱਗੀ।

ਮੇਜ਼ਬਾਨ ਨੇ ਸਰਾਏ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮਹਿਮਾਨ ਦੇ ਪਾਗਲਪਨ, ਉਹ ਜਿਸ ਜਾਗਰਤੀ ਵਿੱਚ ਰੁੱਝਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਨਾਈਟ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਣ ਦੀ ਉਸਦੀ ਉਤਸੁਕਤਾ ਬਾਰੇ ਦੱਸਿਆ। ਇਸ ਅਜੀਬ ਕਿਸਮ ਦੇ ਪਾਗਲਪਨ 'ਤੇ ਹੈਰਾਨ ਹੋ ਕੇ, ਉਹ ਉਸਨੂੰ

ਦੇਖਣ ਲਈ ਬਾਹਰ ਆਏ, ਪਰ ਇੱਕ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਦੂਰੀ ਤੋਂ ਅਜਿਹਾ ਕੀਤਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਕਈ ਵਾਰ ਉਹ ਸ਼ਾਂਤ ਨਜ਼ਰ ਨਾਲ ਅੱਗੇ-ਪਿੱਛੇ ਤੁਰਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਕਈ ਵਾਰ ਆਪਣੇ ਨੇਜ਼ੇ 'ਤੇ ਝੁਕਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਸ਼ਸਤਰ 'ਤੇ ਆਪਣੀ ਨਜ਼ਰ ਟਿਕਾਉਂਦਾ ਸੀ, ਜਿੱਥੋਂ ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਕਾਫ਼ੀ ਸਮੇਂ ਲਈ ਨਹੀਂ ਹਟਾਉਂਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਦੌਰਾਨ, ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਰਾਤ ਆ ਗਈ ਸੀ, ਪਰ ਚੰਦਰਮਾ ਇੰਨਾ ਚਮਕਦਾਰ ਚਮਕਿਆ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਦੂਜੇ ਚੱਕਰ ਨਾਲ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਦਿੱਤੀ, [1] ਤਾਂ ਜੋ ਨਵੇਂ ਨਾਈਟ ਨੇ ਜੋ ਕੁਝ ਕੀਤਾ ਉਹ ਸਭ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਿਖਾਈ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਸੇ ਪਲ ਸਰਾਏ ਵਿੱਚ ਠਹਿਰੇ ਹੋਏ ਖੱਚਰ ਸਵਾਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੇ ਆਪਣੀ ਟੀਮ ਨੂੰ ਪਾਣੀ ਪਿਲਾਉਣ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸਨੂੰ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੇ ਸ਼ਸਤਰ ਨੂੰ ਕੰਡ ਵਿੱਚੋਂ ਹਟਾਉਣ ਲਈ ਕਿਹਾ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਨੇੜੇ ਆਉਂਦੇ ਦੇਖਿਆ ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਚੀਕਿਆ:

"ਮੈਂ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਕਾਹਲੇ ਬੰਦੇ, ਤੂੰ ਜੋ ਵੀ ਹੈਂ, ਤੂੰ ਉਸ ਸਭ ਤੋਂ ਬਹਾਦਰ ਸੂਰਮੇ ਦੇ ਕਵਚ ਨੂੰ ਛੂਹਣ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਕਿਵੇਂ ਕੀਤੀ ਜਿਸਨੇ ਕਦੇ ਤਲੱਵਾਰ ਚਲਾਈ ਸੀ! ਤੂੰ ਜੋ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈਂ ਉਸ ਬਾਰੇ ਦੋ ਵਾਰ ਸੋਚ, ਕਿਉਂਕਿ ਜੇ ਤੂੰ ਉਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਛੂਹਿਆ, ਤਾਂ ਤੈਨੂੰ ਆਪਣੀ ਬੇਇਜ਼ਤੀ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਆਪਣੀ ਜਾਨ ਨਾਲ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ।"

ਖੱਚਰ ਚਾਲਕ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਚਿੰਤਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਜੇ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੀ ਸਿਹਤ ਦੀ ਚਿੰਤਾ ਹੁੰਦੀ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ। ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਉਸਨੇ ਚੁਮੜੇ ਦੀਆਂ ਪੱਟੀਆਂ ਤੋਂ ਕਵਚ ਫੜਿਆ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਕੁਝ ਦੂਰੀ 'ਤੇ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ। ਜਦੋਂ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਇਹ ਦੇਖਿਆ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਸਵਰਗ ਵੱਲ ਚੁੱਕੀਆਂ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰ (ਜਾਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਪਦਾ ਸੀ) ਆਪਣੀ ਔਰਤ ਡੁਲਸੀਨੀਆ 'ਤੇ ਟਿਕਾਏ ਅਤੇ ਕਿਹਾ:

"ਮੇਰੀ ਬੀਬੀ, ਇਸ ਪਹਿਲੇ ਅਪਮਾਨ ਵਿੱਚ ਮੇਰੀ ਸਫਲਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰੋ ਜਿਸਦਾ ਤੁਹਾਡੇ ਪਿਆਰੇ ਸੇਵਕ ਨੂੰ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪੈ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਅਤੇ ਸਹਾਇਤਾ ਉਸਨੂੰ ਹੁਣ ਇਸ ਪਹਿਲੇ ਸੰਕਟ ਵਿਚ ਅਸਫਲ ਨਾ ਕਰੇ।"

ਇਹ ਕਹਿਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਹੋਰ ਕਈ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਬੱਕਲਰ ਹੇਠਾਂ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ, ਆਪਣੇ ਬਰਛੇ ਨੂੰ ਦੋਵਾਂ ਹੱਥਾਂ ਨਾਲ ਉੱਚਾ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਖੱਚਰ ਦੇ ਸਿਰ 'ਤੇ ਅਜਿਹਾ ਵਾਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਡਿੱਗਾ ਪਿਆ ਅਤੇ ਬੁਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜ਼ਖਮੀ ਹੋ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਜੇ ਉਸਨੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇੱਕ ਹੋਰ ਵਾਰ ਕੀਤਾ, ਤਾਂ ਉਸਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਲਈ ਕਿਸੇ ਸਰਜਨ ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸੇ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਨਿਪਟਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਬੱਕਲਰ ਚੁੱਕਿਆ ਅਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਂਗ ਹੀ ਸ਼ਾਂਤੀ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਗਤੀ ਦੁਬਾਰਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ। ਥੋੜ੍ਹੀ ਦੇਰ ਬਾਅਦ, ਇੱਕ ਹੋਰ ਖੱਚਰ, ਪਹਿਲੇ ਨਾਲ ਕੀ ਵਾਪਰਿਆ ਹੈ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਸੀ, ਜੋ ਅਜੇ ਵੀ ਘਬਰਾਹਟ ਵਿਚ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਪਿਆ ਸੀ, ਆਪਣੇ ਖੱਚਰਾਂ ਨੂੰ ਪਾਣੀ ਪਿਲਾਉਣ ਦੇ ਉਸੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਪਹੁੰਚਿਆ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਹ ਰੁਕਾਵਟ ਵਾਲੇ ਕਵਚ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਲਈ ਟੋਏ ਦੇ ਨੇੜੇ ਆਇਆ, ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਇੱਕ ਵੀ ਸ਼ਬਦ ਕਹੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਤੋਂ ਇਜਾਜ਼ਤ ਮੰਗੇ ਬਿਨਾਂ, ਦੁਬਾਰਾ ਆਪਣਾ ਬੱਕਲਰ ਹੇਠਾਂ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਬਰਛਾ ਉੱਚਾ ਕੀਤਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੋਏ ਵਾਰ ਨੇ ਉਸਦੇ ਬਰਛੇ ਨੂੰ ਕੋਈ ਨੁਕਸਾਨ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚਾਇਆ, ਇਸਨੇ ਖੱਚਰ ਦੇ ਸਿਰ ਨੂੰ ਕਾਫ਼ੀ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਇਆ, ਇਸਨੂੰ ਤਿੰਨ ਥਾਵਾਂ 'ਤੇ ਪਾਟ ਦਿਤਾ। ਇਸ ਸ਼ੋਰ ਨੇ ਸਰਾਏ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਰਾਏ ਮਾਲਕ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਇਹ ਦੇਖਿਆ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਬਕਲਰ ਬੰਨ੍ਹ ਲਈ, ਆਪਣੀ ਤਲ੍ਹਵਾਰ ਫੜ ਲੈਈ, ਅਤੇ ਕਿਹਾ:

"ਹੇ ਸੁੰਦਰਤਾ ਦੀ ਮਾਲਕਣ, ਇਸ ਕਮਜ਼ੋਰ ਦਿਲ ਦੀ ਤਾਕਤ ਅਤੇ ਸਹਾਰਾ, ਹੁਣ ਇਹ ਉਚਿਤ ਹੈ ਕਿ ਤੂੰ ਆਪਣਾ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਧਿਆਨ ਇਸ ਆਪਣੇ ਕੈਦੀ ਸੂਰਮੇ ਵੱਲ ਮੋੜ, ਜੋ ਇਸ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਸਾਹਸ ਲਈ ਤਿਆਰ ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ।"

ਇਸ ਭਾਸ਼ਣ ਤੋਂ ਉਹ ਇੰਨਾ ਹੌਸਲਾ ਇਕੱਠਾ ਕਰਦਾ ਜਾਪਦਾ ਸੀ ਕਿ ਜੇ ਉਸ 'ਤੇ ਧਰਤੀ ਦੇ ਹਰ ਖੱਚਰ ਨੇ ਹਮਲਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਉਹ ਇੱਕ ਕਦਮ ਵੀ ਪਿੱਛੇ ਨਾ ਹਟਦਾ। ਜ਼ਖਮੀ ਆਦਮੀਆਂ ਦੇ ਸਾਥੀਆਂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਸੁਖਿਤੀ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਡੌਨ ਕਿਉਕਸੋਟ 'ਤੇ ਪੱਥਰਾਂ ਦੀ ਵਰਖਾ ਕਰਨੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੀ, ਜਿਸਨੇ ਆਪਣੀ ਬਕਲਰ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ

ਜਿੱਤਾ ਸੰਭਵ ਹੋ ਸਕੇ ਬਚਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਪਰ ਜਿਸਨੇ ਹਿੰਮਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਸ਼ਸਤਰ ਨੂੰ ਅਸੁਰੱਖਿਅਤ ਛੱਡ ਦੇਵੇ। ਸਰਾਏ ਦੇ ਮਾਲਕ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਚੀਕਿਆ ਕਿ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਇਕੱਲਾ ਛੱਡ ਦੇਣ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੱਸ ਚੁੱਕੇ ਸਨ ਕਿ ਡੌਨ ਕਿਊਕਸੋਟ ਪਾਗਲ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਉਹ ਆਜ਼ਾਦ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਉੱਥੇ ਮੌਜੂਦ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਮਾਰ ਦੇਵੇ। ਡੌਨ ਕਿਊਕਸੋਟ ਵੀ ਚੀਕ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਹੋਰ ਵੀ ਉੱਚੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਚਾਕੂ ਅਤੇ ਗੱਦਾਰ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਕਿਲ੍ਹੇ ਦਾ ਗਵਰਨਰ ਨਾਈਟਸ-ਇਰੈਂਟ ਨਾਲ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਲੂਕ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਲਈ ਇੱਕ ਬੇਰਹਿਮ ਬੇਵਕੂਫ਼ ਸੀ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਉਸਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਨਾਈਟ ਦੀ ਉਪਾਧੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ, ਤਾਂ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੀ ਬਦਮਾਸ਼ੀ ਦੀ ਕੀਮਤ ਚੁਕਾਉਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰੇਗਾ।

"ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਵਰਗੇ ਨੀਚ ਲੋਕਾਂ ਵੱਲ ਕੋਈ ਧਿਆਨ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਆਓ, ਮੇਰੇ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕਰੋ ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਸਭ ਤੋਂ ਬੁਰਾ ਕਰੋ! ਤੁਸੀਂ ਦੇਖੋਗੇ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਬੇਇੱਜ਼ਤੀ ਅਤੇ ਮੂਰਖਤਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੀ ਕਮਾਉਂਦੀ ਹੈ!"

ਉਸਨੇ ਇਹ ਗੱਲ ਇੰਨੀ ਜੋਸ਼ ਅਤੇ ਬਹਾਦਰੀ ਨਾਲ ਕਹੀ ਕਿ ਇਸਨੇ ਉਹਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚ ਘਾਤਕ ਦਹਿਸ਼ਤ ਪੈਦਾ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਪੱਥਰ ਮਾਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਇਸ ਅਤੇ ਸਰਾਏ ਦੇ ਮਾਲਕ ਦੀਆਂ ਬੇਨਤੀਆਂ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪੱਥਰ ਸੁੱਟਣੇ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤੇ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਬਦਲੇ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਜ਼ਖਮੀਆਂ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇ ਦਿੱਤੀ, ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਂਗ ਹੀ ਸ਼ਾਂਤੀ ਅਤੇ ਸ਼ਾਂਤਤਾ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਚੌਕਸੀ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਆ ਗਿਆ। ਮੇਜ਼ਬਾਨ ਨੇ, ਆਪਣੇ ਮਹਿਮਾਨ ਦੇ ਮਜ਼ਾਕ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਨਾ ਲੈਂਦੇ ਹੋਏ, ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਤੁਰੰਤ ਉਸਨੂੰ ਨਾਈਟਹੁੱਡ ਦਾ ਸੁਰਾਪਿਆ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ, ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਕੋਈ ਹੋਰ ਮੁਸੀਬਤ ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਆਵੇ। ਇਸ ਲਈ, ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਜਾ ਕੇ, ਉਸਨੇ ਉਸ ਬੇਇੱਜ਼ਤੀ ਵਾਲੇ ਸਲੂਕ ਲਈ ਮੁਆਫ਼ੀ ਮੰਗੀ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਅਣਜਾਣ ਸੀ, ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੂੰ ਭੀੜ ਦੇ ਹੱਥੋਂ ਮਿਲਿਆ ਸੀ, ਜਿਸਨੂੰ ਉਸਨੇ ਦੱਸਿਆ, ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਬੇਇੱਜ਼ਤੀ ਲਈ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਇਹ ਵੀ ਦੁਹਰਾਇਆ ਕਿ ਕਿਲ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਚੈਪਲ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਜੋ ਕੁਝ ਕਰਨਾ ਬਾਕੀ ਸੀ ਉਸ ਲਈ ਕੋਈ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਨਾਈਟਿੰਗ ਸਮਾਰੋਹ ਦਾ ਮੁਖ ਉਦੇਸ਼ ਆਪਣੀ ਤਲਵਾਰ ਨਾਲ ਗਰਦਨ ਅਤੇ ਮੋਢੇ 'ਤੇ ਟੈਪ ਲਗਾਉਣਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਰਸਮ, ਜੋ ਕੁਝ ਉਸਨੇ ਪੜ੍ਹਿਆ ਸੀ, ਇੱਕ ਖੁਲ੍ਹੇ ਮੈਦਾਨ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਆਪਣੇ ਸ਼ਸਤਰ 'ਤੇ ਪਹਿਰਾ ਦੇਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਕੁਝ ਘੰਟਿਆਂ ਦੀ ਚੌਕਸੀ ਨਾਲ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਚਾਰ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮਾਂ ਲਗਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਭੋਲੇਪਣ ਨਾਲ ਇਸ ਸਭ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਉਸਦੀ ਗੱਲ ਮੰਨਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੈ, ਪਰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਸਨੂੰ ਜਲਦੀ ਤੋਂ ਜਲਦੀ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਜੇਕਰ ਉਸ 'ਤੇ ਨਾਈਟ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੁਬਾਰਾ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਦਾ ਇਰਾਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਪੂਰੇ ਕਿਲ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਬਖਸ਼ਿਆ ਜਾਵੇ ਸਿਵਾਏ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਗਵਰਨਰ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਆਪਣੇ ਸਤਿਕਾਰ ਲਈ ਨੁਕਸਾਨ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚਾਏਗਾ।

ਸਾਵਧਾਨੀ ਨਾਲ ਅਤੇ ਡਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਕੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, "ਰਾਜਪਾਲ" ਨੇ ਇੱਕ ਕਿਤਾਬ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਖਚੜਾ ਦੁਆਰਾ ਬਕਾਇਆ ਘਾਹ ਅਤੇ ਜੌ ਦੇ ਹਿਸਾਬ-ਕਿਤਾਬ ਰੱਖੇ। ਇੱਕ ਮੁੰਡੇ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਮੋਮਬੱਤੀ ਦਾ ਡੰਡਾ ਸਿਰਾ ਫੜਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਕਤ ਕੁੜੀਆਂ, ਉਹ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਕੋਲ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਗੋਡੇ ਟੇਕਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ। ਫਿਰ ਉਸਦੀ "ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਸੈਨੁਅਲ" ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਦਿਆਂ ਜ਼ਿਵੇਂ ਉਹ ਕੋਈ ਸ਼ਰਧਾਪੂਰਨ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇ, ਉਸਨੇ ਸੁਮਾਰੋਹ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਉੱਚਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੀ ਗਰਦਨ 'ਤੇ ਇੱਕ ਸਮਾਰੋਟ ਥੱਪੜ ਅਤੇ ਮੋਢੇ 'ਤੇ ਇੱਕ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਵਾਰ ਕੀਤਾ, ਦੋਵੇਂ ਨਾਈਟ ਦੀ ਤਲਵਾਰ ਨਾਲ, ਜਿਸ ਦੌਰਾਨ ਉਹ ਆਪਣੇ ਸਾਹ ਹੇਠ ਬੁੜਬੁੜਾਉਂਦਾ ਰਿਹਾ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਔਰਤ ਨੂੰ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੀ ਤਲਵਾਰ 'ਤੇ ਕਮਰ ਕੱਸਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ, ਜੋ ਉਸਨੇ ਕਾਫ਼ੀ ਚਾਪਲੂਸੀ ਨਾਲ ਪੂਰ ਸਾਵਧਾਨੀ ਨਾਲ ਕੀਤਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਮਾਰੋਹ ਦੇ ਹਰ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਉਸਨੂੰ ਹੱਸਣ ਲਈ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ,

ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹਾਸਾ ਨਾਈਟ ਦੀ ਤਾਕਤ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਹੁਣੇ ਦੇਖਿਆ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਸਨੇ ਤਲਵਾਰ ਉਸਦੀ ਕਮਰ ਦੁਆਲੇ ਬੰਨ੍ਹੀ, ਚੰਗੀ ਔਰਤ ਨੇ ਕਿਹਾ:

"ਰੱਬ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਨੂੰ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਭਾਗਸ਼ਾਲੀ ਸੂਰਮਾ ਬਣਾਏ ਜੋ ਲੜਾਈ ਵਿੱਚ ਜੇਤੂ ਹੋਵੇਗਾ।"

ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਉਸਦਾ ਨਾਮ ਪੁੱਛਿਆ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਉਸ ਪਲ ਤੋਂ ਜਾਣ ਸਕੇ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸ ਦਾ ਵਰਦਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਰਿਣੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਉਸਦੀ ਬਾਂਹ ਦੀ ਤਾਕਤ ਨਾਲ ਜਿੱਤਣ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਨਮਾਨ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਸਾਂਝਾ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦਾ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਬਹੁਤ ਨਿਮਰਤਾ ਨਾਲ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਲਾ ਟੋਲੇਸਾ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਇੱਕ ਮੋਚੀ ਦੀ ਧੀ ਸੀ ਅਤੇ ਟੋਲੇਡੋ ਦੀ ਮੂਲ ਨਿਵਾਸੀ ਸੀ, ਕਿ ਉਹ ਪਲਾਜ਼ਾ ਸਾਂਚੋ ਬ੍ਰਿਏਨਾਯਾ ਦੀਆਂ ਦੁਕਾਨਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਰਹਿੰਦੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ ਵੀ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਾਵੇਗੀ, ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਗਲੇ ਲਗਾ ਲਵੇਗੀ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਸੇਵਾ ਉਸਦੀ ਮਾਲਕ ਵਜੋਂ ਕਰੇਗੀ। ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਕਿ, ਆਪਣੇ ਪਿਆਰ ਦੇ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਵਜੋਂ, ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਉਪਾਧੀ ਅਪਣਾਉਣੀ ਸੀ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਡੋਨਾ ਟੋਲੋਸਾ ਕਹਿਣਾ ਸੀ, ਜੋ ਉਸਨੇ ਕਰਨ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਕਿ ਦੂਜੀ ਕੁੜੀ ਉਸਦੇ ਹੰਝੂਲੇ 'ਤੇ ਝੁਕਣ ਵਿੱਚ ਰੁੱਝੀ ਹੋਈ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਉਸ ਨਾਲ ਲਗਭਗ ਪਹਿਲੀ ਕੁੜੀ ਦੇ ਸੁਮਾਨ ਗੱਲਬਾਤ ਜਾਰੀ ਰੱਖੀ। ਉਸਨੇ ਇਹ ਵੀ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਉਸਦਾ ਨਾਮ ਕੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਲਾ ਮੋਲੀਨੇਰਾ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਐਂਟੇਕੇਰਾ ਦੇ ਇੱਕ ਸਤਿਕਾਰਯੋਗ ਮਿਲਰ ਦੀ ਧੀ ਸੀ। ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਵੀ ਇੱਕ ਉਪਾਧੀ ਅਪਣਾਉਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਡੋਨਾ ਮੋਲੀਨੇਰਾ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਉਸਦੀ ਸੇਵਾ ਅਤੇ ਪੱਖਪਾਤ ਕਰਨ ਦੀਆਂ ਆਪਣੀਆਂ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਨਵਿਆਉਂਦੇ ਹੋਏ।

ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਇਹ ਅਜੀਬ ਰਸਮਾਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਾਪਤ ਹੋ ਗਈਆਂ, ਕਾਫ਼ੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਝੁਕ ਕੇ, ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਆਪਣੇ ਘੋੜੇ 'ਤੇ ਸਵਾਰ ਹੋਣ ਅਤੇ ਸਾਹਸ ਦੀ ਭਾਲ ਵਿੱਚ ਨਿਕਲਣ ਲਈ ਬਹੁਤ ਹੀ ਉਤਸੁਕ ਸੀ। ਆਪਣੇ ਮੇਜ਼ਬਾਨ ਨੂੰ ਜੱਫੀ ਪਾਉਣ ਅਤੇ ਇੰਨੀਆਂ ਅਜੀਬ ਗੱਲਾਂ ਕਹਿਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜੋ ਰਿਕਾਰਡ ਕਰਨ ਲਈ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹਨ, ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਨਾਈਟ ਵਜੋਂ ਨਾਮ ਦੇਣ ਲਈ ਉਸਦਾ ਧੰਨਵਾਦ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਰੋਸੀਨੈਂਟ 'ਤੇ ਕਾਠੀ ਬੰਨ੍ਹ ਕੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਘੋੜੇ 'ਤੇ ਬੈਠ ਗਿਆ। ਸਰਾਏ ਦੇ ਮਾਲਕ ਨੇ, ਉਸਨੂੰ ਜਲਦੀ ਤੋਂ ਜਲਦੀ ਵਿਦਾ ਕਰਨ ਦੀ ਇੱਛਾ ਵਿੱਚ, ਘੱਟ ਬਿਆਨਬਾਜ਼ੀ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸੰਖੇਪਤਾ ਨਾਲ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਰਹਿਣ ਦੀ ਕੀਮਤ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ, ਉਸਨੂੰ ਜਾਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇ ਦਿੱਤੀ, ਉਸਨੂੰ ਅਲਵਿਦਾ ਕਿਹਾ ਅਤੇ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਦਿੱਤਾ।

1. ਭਾਵ, ਸੂਰਜ।
2. ਦੋ "ਔਰਤਾਂ" ਦੇ ਨਾਵਾਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਲੇਖ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪੇਸ਼ੇ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ।
3. “ਦ ਮਿਲਰ,” ਜਾਂ “ਦ ਗ੍ਰਾਈਂਡਰ।”

ਚੌਥਾ ਅਧਿਆਇ

ਉਹ ਚੀਜ਼ਾਂ ਜੋ ਸਾਡੇ ਨਾਈਟ ਨਾਲ ਵਾਪਰੀਆਂ ਜਦੋਂ ਉਹ ਸਰਾਏ ਛੱਡ ਗਿਆ

ਦਿਨ ਚੜ੍ਹਨ ਹੀ ਵਾਲਾ ਸੀ ਕਿ ਡੌਨ ਕਿਉਜੋਟ ਸਰਾਏ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਿਆ, ਇੰਨਾ ਸੰਤੁਸ਼ਟ, ਮਾਣ ਵਾਲਾ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਨਾਈਟ ਦੀ ਉਪਾਧੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਦੇਖ ਕੇ ਖੁਸ਼ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਨੇ ਉਸਦੇ ਘੋੜੇ ਦੇ ਚੀਥੜੇ ਫਟਣ ਦਾ ਖ਼ਤਰਾ ਪੈਦਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਪਰ ਆਪਣੇ ਮੇਜ਼ਬਾਨ ਦੀ ਸਲਾਹ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਜੋ ਜ਼ਰੂਰੀ ਪ੍ਰਬੰਧ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਲੈ ਕੇ ਜਾਣਾ ਸੀ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਪੈਸੇ ਅਤੇ ਕਮੀਜ਼ਾਂ, ਉਸਨੇ ਘਰ ਵਾਪਸ ਜਾਣ ਦਾ ਫ਼ੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰ ਸਕੇ ਜਿਸਦੀ ਉਸਨੂੰ ਲੋੜ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਕੁਆਇਰ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ। ਉਸਦਾ ਇਰਾਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਗੁਆਂਢੀ ਕਿਸਾਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੂੰ ਭਰਤੀ ਕਰੇ, ਇੱਕ ਗਰੀਬ ਪਰਿਵਾਰ ਦਾ ਆਦਮੀ ਜੋ ਇੱਕ ਨਾਈਟ-ਇਰੈਂਟ ਦੇ ਸਕੁਆਇਰ ਵਜੋਂ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸੰਪੂਰਨ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਉਸਨੇ ਰੋਸੀਨਾਂਤੇ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਿੰਡ ਵੱਲ ਮੋੜਿਆ, ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਘੋੜਾ, ਜੋ ਲਗਭਗ ਉਸਦੀ ਠੇਕਰ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਸੁੰਘ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਇੰਨੀ ਉਤਸੁਕਤਾ ਨਾਲ ਦੌੜਨ ਲੱਗਾ ਕਿ ਉਸਦੇ ਖੁਰਾਂ ਨੇ ਧਰਤੀ ਨੂੰ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਨਾਲ ਚੁਰਾਇਆ। ਡੌਨ ਕਿਉਜੋਟ ਥੋੜ੍ਹੀ ਦੂਰੀ 'ਤੇ ਹੀ ਯਾਤਰਾ ਕੀਤੀ ਸੀ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਸੱਘਣੇ ਜੰਗਲ ਤੋਂ ਉਸਦੇ ਸੱਜੇ ਪਾਸੇ ਉਸਨੂੰ ਲੱਗਿਆ ਕਿ ਉਸਨੇ ਕੁਝ ਕਮਜ਼ੋਰ ਚੀਕਾਂ ਸੁਣੀਆਂ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੋਈ ਕੁਰਲ੍ਹਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਿਹਾ:

"ਮੈਂ ਸਵਰਗ ਦਾ ਧੰਨਵਾਦ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਸਨੇ ਇੰਨੀ ਜਲਦੀ ਮੇਰੇ ਰਾਹ ਵਿੱਚ ਮੌਕੇ ਦੇ ਕੇ ਮੈਨੂੰ ਮਿਹਰਬਾਨੀ ਕੀਤੀ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਬਹਾਦਰੀ ਦੇ ਕੰਮ ਪ੍ਰਤੀ ਆਪਣੀਆਂ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਨੇਕ ਇੱਛਾਵਾਂ ਦੀ ਫ਼ਸਲ ਵੱਢਣ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਣਗੇ। ਇਹ ਚੀਕਾਂ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਕਿਸੇ ਲੋੜਵੰਦ ਆਦਮੀ ਜਾਂ ਔਰਤ ਤੋਂ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੇਰੀ ਮਿਹਰ ਅਤੇ ਸਹਾਇਤਾ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ।"

ਰੋਸੀਨਾਂਤੇ ਦੀ ਲਗਾਮ ਖਿੱਚਦੇ ਹੋਏ, ਉਹ ਉਸ ਦਿਸ਼ਾ ਵੱਲ ਮੁੜਿਆ ਜਿੱਥੋਂ ਚੀਕਾਂ ਆ ਰਹੀਆਂ ਸਨ, ਅਤੇ ਜੰਗਲ ਵਿਚ ਥੋੜ੍ਹੀ ਦੂਰੀ 'ਤੇ ਸਵਾਰ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਘੋੜੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਓਕ ਨਾਲ ਬੰਨ੍ਹਿਆ ਹੋਇਆ ਦੇਖਿਆ, ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਬੰਨ੍ਹਿਆ ਹੋਇਆ ਇੱਕ ਪੰਦਰਾਂ ਸਾਲ ਦਾ ਮੁੰਡਾ ਸੀ, ਕਮਰ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਨੰਗਾ ਅਤੇ ਉਹ ਜੋ ਚੀਕ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਭੂਰਭੂਰਾ ਕਿਸਾਨ ਉਸਨੂੰ ਬੈਲਟ ਨਾਲ ਕੋਰੜੇ ਮਾਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਹਰ ਵਾਰ ਡਾਂਟ ਅਤੇ ਸਲਾਹ ਦੇ ਨਾਲ ਚੀਕ ਰਿਹਾ ਸੀ:

"ਆਪਣਾ ਮੂੰਹ ਬੰਦ ਰੱਖੋ ਅਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਖੁੱਲ੍ਹੀਆਂ ਰੱਖੋ!"

ਜਿਸ ਦਾ ਮੁੰਡੇ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ:

"ਮੈਂ ਇਹ ਦੁਬਾਰਾ ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਗਾ, ਮਾਲਕ, ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਪਿਆਰ ਲਈ, ਮੈਂ ਇਹ ਦੁਬਾਰਾ ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਗਾ। ਮੈਂ ਹੁਣ ਤੋਂ ਇੰਜੜ ਦੀ ਬਿਹਤਰ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰਨ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ।"

ਕੀ ਹੋ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਇਹ ਦੇਖ ਕੇ, ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਗੁੱਸੇ ਨਾਲ ਕਿਹਾ:

"ਕਿਰਪਾਨ ਸੂਰਮਾ, ਇਹ ਤੁਰੰਤ ਕਿਰਪਾ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਤੂੰ ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਮਾਰ ਜੋ ਆਪਣਾ ਬਚਾਅ ਕਰਨ ਵਿਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹੈ। ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਹੁਕਮ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੂੰ ਆਪਣਾ ਨੇਜ਼ਾ ਚੁੱਕ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਘੋੜੇ 'ਤੇ ਚੜ੍ਹ" - ਕਿਉਂਕਿ ਕਿਸਾਨ ਕੋਲ ਵੀ ਇੱਕ ਨੇਜ਼ਾ ਬਲੂਤ ਦੇ ਰੁੱਖ ਨਾਲ ਝੁੱਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਜਿਸ ਨਾਲ ਘੋੜੀ ਬੰਨ੍ਹੀ ਹੋਈ ਸੀ - "ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਸਮਝਾਵਾਂਗਾ ਕਿ ਤੂੰ ਜੋ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈਂ ਉਹ ਇੱਕ ਕਾਇਰਤਾਪੂਰਨ ਕੰਮ ਹੈ।"

ਕਿਸਾਨ ਨੇ, ਆਪਣੇ ਉੱਪਰ ਕਵਚ ਪਹਿਨੇ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਇੱਕ ਨੇਜ਼ਾ ਲਹਿਰਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਉਸ ਚਿੱਤਰ ਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮੌਤ ਲਈ ਸਮਰਪਿਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਅਧੀਨਗੀ ਭਰੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨਾਲ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ:

"ਸੁਰ ਨਾਈਟ, ਇਹ ਮੁੰਡਾ ਜਿਸਨੂੰ ਮੈਂ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਮੇਰੇ ਨੌਕਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ। ਉਸਦਾ ਕੰਮ ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚ ਰੱਖੇ ਗਏ ਭੇਡਾਂ ਦੇ ਝੁੰਡ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਪਰ ਉਹ ਇੰਨਾ ਲਾਪਰਵਾਹ ਹੈ ਕਿ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਭੇਡ ਘੱਟ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੀ

ਲਾਪਰਵਾਹੀ, ਜਾਂ ਉਸਦੀ ਚਾਕੂਬਾਜ਼ੀ ਲਈ ਸਜ਼ਾ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਉਹ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਇਹ ਕੰਜੂਸੀ ਕਰਕੇ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਉਸਨੂੰ ਉਹ ਮਜ਼ਦੂਰੀ ਨਾ ਦੇਣੀ ਪਵੇ ਜੋ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਦੇਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ, ਪਰ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਰੱਬ ਮੇਰਾ ਗਵਾਹ ਹੈ, ਉਹ ਇੱਕ ਝੂਠਾ ਕੁੱਤਾ ਹੈ!"

"ਮੇਰੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਰਤਣ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਕਿਵੇਂ ਹੋਈ, ਤੂੰ ਨੀਵਾਂ ਕਿਸਾਨ!" ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੇਟ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਸਾਡੇ ਉੱਪਰ ਚਮਕਦੇ ਸੂਰਜ ਦੀ ਸਹੁੰ, ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਇਸ ਬਰਛੇ ਨਾਲ ਤੈਨੂੰ ਭੇਜਾਉਣ ਦਾ ਚੰਗਾ ਦਿਮਾਗ ਹੈ। ਤੂੰ ਉਸਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਝਿੜਕ ਦੇ ਤੁਰੰਤ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਮੈਂ ਸਰਬਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਸਹੁੰ ਖਾਂਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਇੱਥੇ ਹੀ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿਆਂਗਾ ਅਤੇ ਤੈਨੂੰ ਤਬਾਹ ਕਰ ਦਿਆਂਗਾ, ਇਸ ਲਈ ਉਸਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਖੋਲ੍ਹ ਦੇਵਾਂਗਾ।"

ਕਿਸਾਨ ਨੇ ਆਪਣਾ ਸਿਰ ਝੁਕਾਇਆ ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਇੱਕ ਵੀ ਸ਼ਬਦ ਕਹੇ ਆਪਣੇ ਨੌਕਰ ਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹ ਦਿੱਤਾ। ਜਦੋਂ ਡੌਨ ਕਿਕਸੋਟ ਨੇ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਉਸਦੇ ਮਾਲਕ ਨੇ ਉਸਦਾ ਕਿੰਨਾ ਕਰਜ਼ਾ ਦੇਣਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਨੌ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਤਨਖਾਹ ਸੱਤ ਰਿਆਲ ਪ੍ਰਤੀ ਮਹੀਨਾ ਦੇ ਹਿਸਾਬ ਨਾਲ ਦੇਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਆਪਣੀ ਗਣਨਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਡੌਨ ਕਿਕਸੋਟ ਨੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਇਹ ਤੀਹਤਰ ਰਿਆਲ ਹੋ ਗਿਆ, ਜੋ ਉਸਨੇ ਕਿਸਾਨ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਜੇਕਰ ਉਹ ਆਪਣੀ ਜਾਨ ਦੀ ਕਦਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਹੀ ਅਦਾ ਕਰੇ। ਡਰੇ ਹੋਏ ਨੌਕਰ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਕਿ, ਜਿਸ ਸੰਕਟ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਾਇਆ ਅਤੇ ਉਸ ਸਹੁੰ ਦੁਆਰਾ ਜੋ ਉਸਨੇ ਸਹੁੰ ਖਾਧੀ ਸੀ (ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਸਹੁੰ ਨਾ ਖਾਧੀ), ਉਹ ਰੱਕਮ ਇੰਨੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੂੰ ਤਿੰਨ ਜੋੜੇ ਜੁੱਤੀਆਂ ਲਈ ਦਿੱਤੇ ਪੈਸੇ ਨੂੰ ਘਟਾ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਦੋ ਖੂਨ-ਖਰਾਬੇ ਲਈ ਇੱਕ ਰਿਆਲ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਬਿਮਾਰ ਹੋਣ 'ਤੇ ਮਿਲਿਆ ਸੀ।

"ਇਹ ਸਭ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਹੈ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੇਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਪਰ ਜੁੱਤੀਆਂ ਅਤੇ ਖੂਨ-ਖਰਾਬੇ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋੜਿਆਂ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਜਾਇਜ਼ਤਾ ਦੇ ਦਿੱਤੇ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਜੇ ਉਸਨੇ ਤੁਹਾਡੇ ਦੁਆਰਾ ਖਰੀਦੇ ਗਏ ਜੁੱਤੀਆਂ ਦੀ ਚਮੜੀ ਪਾੜ ਦਿੱਤੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਉਸਦੇ ਸਰੀਰ ਦੀ ਚਮੜੀ ਪਾੜ ਦਿੱਤੀ ਹੈ; ਅਤੇ ਜੇ ਨਾਈ ਨੇ ਆਪਣਾ ਖੂਨ ਬਿਮਾਰ ਹੋਣ 'ਤੇ ਕੱਢਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਤੰਦਰੁਸਤ ਹੋਣ 'ਤੇ ਕੱਢਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਤੁਹਾਡਾ ਕੁਝ ਵੀ ਦੇਣਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ।"

"ਸਮੱਸਿਆ, ਸਰ ਨਾਈਟ, ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਕੋਈ ਪੈਸਾ ਨਹੀਂ ਹੈ," ਕਿਸਾਨ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਆਂਡਰੇਸ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਘਰ ਆਉਣ ਦਿਓ ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਆਖਰੀ ਅਸਲ ਤੱਕ ਦਾ ਸਭ ਕੁਝ ਦੇ ਦਿਆਂਗਾ।"

"ਮੈਂ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਘਰ ਜਾਵਾਂ?" ਮੁੰਡੇ ਨੇ ਚੀਕਿਆ। "ਤੁਹਾਡੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ 'ਤੇ ਨਹੀਂ! ਨਹੀਂ, ਜਨਾਬ, ਮੈਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਸੋਚ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕੋਲ ਰੱਖੇਗਾ, ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸੰਤ ਬਾਰਥੋਲੋਮਿਊ ਵਾਂਗ ਵੱਢ ਦੇਵੇਗਾ।"

"ਉਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੇਟ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣਾ ਸਤਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦੇਣਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਬੁਸ਼ਰਤੇ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਨਾਈਟ ਵਜੋਂ ਆਪਣਾ ਵਾਅਦਾ ਦੇਵੇ ਕਿ ਉਹ ਹੈ, ਉਹ ਆਜ਼ਾਦ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਂ ਭੁਗਤਾਨ ਦੀ ਗਰੰਟੀ ਦੇਵਾਂਗਾ।"

"ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਜੋ ਕਹਿ ਰਹੇ ਹੋ ਉਸ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰੋ," ਮੁੰਡੇ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰਾ ਇਹ ਮਾਲਕ ਕੋਈ ਸੂਰਮਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਸਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਬਹਾਦਰੀ ਦੇ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਹ ਕੁਇੰਟਨਾਰ ਦਾ ਅਮੀਰ ਜੁਆਨ ਹਾਲਡੂਡੋ ਹੈ।"

"ਇਸਦਾ ਕੋਈ ਮਤਲਬ ਨਹੀਂ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿਉਂਕਿ ਹਾਲਡੂਡੋ ਵੀ ਨਾਈਟ ਬਣ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਹਰੇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਆਪਣੇ ਕਰਮਾਂ ਦਾ ਬੱਚਾ ਹੈ।"

"ਇਹ ਤਾਂ ਬਿਲਕੁਲ ਸੱਚ ਹੈ," ਐਂਡ੍ਰੇਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਪਰ ਮੇਰਾ ਇਹ ਮਾਲਕ—ਉਹ ਕਿਹੜੇ ਕੰਮਾਂ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਹੈ, ਇਹ ਦੇਖ ਕੇ ਕਿ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਮੇਰੇ ਪਸੀਨੇ ਅਤੇ ਮਿਹਨਤ ਦੀ ਮਜ਼ਦੂਰੀ ਤੋਂ ਕਿਵੇਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ?"

"ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਿਹਾ, ਭੈਰਾ ਐਂਡ੍ਰੇਸ," ਕਿਸਾਨ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। "ਬੱਸ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਆਉਣ ਲਈ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਬਣੋ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਬਹਾਦਰੀ ਦੇ ਸਾਰੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ

ਦੀ ਸਹੁੰ ਖਾਂਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਾਂਗਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਹਰ ਆਖਰੀ ਅਸਲੀ ਖੁਸ਼ਬੂਦਾਰ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ਬੂਦਾਰ।"

"ਅਸੀਂ ਪਰਫਿਊਮ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਵੀ ਰਹਿ ਸਕਦੇ ਹਾਂ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਬਸ ਉਸਨੂੰ ਰਾਜ ਦੇ ਸਿੱਕੇ ਵਿੱਚ ਪੈਸੇ ਦਿਓ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਵਾਂਗਾ। ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਹੀ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ ਜਿਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਕਰਨ ਦੀ ਸਹੁੰ ਖਾਧੀ ਹੈ, ਜਾਂ ਮੈਂ ਉਸੇ ਸਹੁੰ ਦੀ ਸਹੁੰ ਖਾਂਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸ਼ਿਕਾਰ ਕਰਾਂਗਾ ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦੇਵਾਂਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਜ਼ਰੂਰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਾਂਗਾ, ਭਾਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਕਿਰਲੀ ਵਾਂਗ ਚੋਰੀ-ਛਿਪੇ ਲੁਕ ਜਾਓ। ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਜਾਣਨ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਕਰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਹੁਕਮ ਕੌਣ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਇਸਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਦੇ ਕੰਮ ਲਈ ਵਧੇਰੇ ਵਚਨਬੱਧ ਹੋਵੋ, ਤਾਂ ਇਹ ਯਾਦ ਰੱਖੋ ਕਿ ਮੈਂ ਲਾ ਮੰਚਾ ਦਾ ਬਹਾਦਰ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਹਾਂ, ਗਲਤੀਆਂ ਅਤੇ ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਸਹੀ ਕਰਨ ਵਾਲਾ। ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਰੱਖੇ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਉਹ ਨਾ ਭੁੱਲੋ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸੁਝਾਵਾਂ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਹੁੰ ਖਾਧੀ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮੈਂ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਹੈ।"

ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ, ਉਸਨੇ ਰੋਸੀਨੈਂਟ ਨੂੰ ਭੜਕਾਇਆ ਅਤੇ ਜਲਦੀ ਹੀ ਉਹ ਨਜ਼ਰਾਂ ਤੋਂ ਓਹਲੇ ਹੋ ਗਿਆ। ਕ੍ਰਿਸਾਨ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਉਸਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕਰਦਾ ਰਿਹਾ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਜੰਗਲ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੁੰਦੇ ਅਤੇ ਗਾਇਬ ਹੁੰਦੇ ਦੇਖਿਆ, ਤਾਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਨੌਕਰ ਐਂਡਰੇਸ ਵੱਲ ਮੁੜਿਆ ਅਤੇ ਕਿਹਾ:

"ਇੱਥੇ ਆ, ਮੇਰੇ ਪੁੱਤਰ, ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਉਹ ਦੇਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਮੈਂ ਤੇਰਾ ਦੇਣਦਾਰ ਹਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਗਲਤੀ ਨੂੰ ਸਹੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਵਾਅਦਾ ਕਰਵਾਇਆ ਹੈ।"

"ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ," ਐਂਡਰੇਸ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਉਸ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਨਾਈਟ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨਾ ਬੁੱਧੀਮਾਨੀ ਹੋਵੇਗੀ - ਉਹ ਹਜ਼ਾਰ ਸ਼ਾਲ ਜੀਵੇ! - ਅਤੇ, ਸਵਰਗ ਦੀ ਸੌਂਹ, ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ, ਤਾਂ ਉਹ ਨਾਈਟ, ਜੋ ਇੱਕ ਬਹਾਦਰ ਅਤੇ ਨੇਕ ਜੱਜ ਹੈ, ਵਾਪਸ ਆਵੇਗਾ ਅਤੇ ਉਹ ਕਰੇਗਾ ਜੋ ਉਸਨੇ ਕਰਨ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਹੈ।"

"ਬਿਲਕੁਲ, ਮੈਂ ਕਰਾਂਗਾ," ਕਿਸਾਨ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਪਰ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਹੁਤ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਕਰਜ਼ਾ ਵਧਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਜੋ ਮੇਰੀ ਅਦਾਇਗੀ ਵੱਧ ਸਕੇ।"

ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਬਾਂਹ ਤੋਂ ਫੜ ਕੇ, ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਉਸਨੂੰ ਓਕ ਦੇ ਰੁੱਖ ਨਾਲ ਬੰਨ੍ਹ ਦਿੱਤਾ, ਜਿੱਥੇ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਇੰਨੀ ਕੁੱਟਮਾਰ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਮਰਨ ਦੇ ਕਰੀਬ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ।

"ਹੁਣੇ ਪੁਕਾਰੋ, ਮਾਸਟਰ ਐਂਡਰੇਸ," ਕਿਸਾਨ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਆਪਣੇ ਗਲਤੀਆਂ ਨੂੰ ਸਹੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ, ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਦੇਖੋਗੇ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਨੂੰ ਠੀਕ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ, ਜੋ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਕਿ ਅਜੇ ਪੂਰਾ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਤੁਹਾਡੀ ਚਮੜੀ ਨੂੰ ਜ਼ਿੰਦਾ ਕਰਨ ਦਾ ਚੰਗਾ ਮਨ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਡਰਦੇ ਸੀ।"

ਪਰ ਉਸਨੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਜੱਜ ਨੂੰ ਲੱਭਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਤਾਂ ਜੋ ਸੁਣਾਈ ਗਈ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਐਂਡਰੇਸ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਉਦਾਸ ਹੋ ਕੇ ਚਲਾ ਗਿਆ, ਸਹੁੰ ਖਾ ਕੇ ਕਿ ਉਹ ਬਹਾਦਰ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੂੰ ਲੱਭੇਗਾ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਜੋ ਕੁਝ ਵਾਪਰਿਆ ਸੀ ਉਸਦਾ ਇੱਕ-ਇੱਕ ਕਰਕੇ ਵੇਰਵਾ ਦੇਵੇਗਾ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਦੇ ਸਕੇ ਜੋ ਉਸ ਕੋਲ ਸੀ - ਅਤੇ ਫਿਰ ਕੁਝ। ਪਰ ਇਸ ਸੌਦੇ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਉਹ ਰੋਂਦਾ ਹੋਇਆ ਚਲਾ ਗਿਆ ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਸਦਾ ਮਾਲਕ ਹੱਸਦਾ ਹੋਇਆ ਪਿੱਛੇ ਰਹਿ ਗਿਆ।

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਹਾਦਰ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਇੱਕ ਗਲਤੀ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕੀਤਾ, ਜੋ ਵਾਪਰਿਆ ਸੀ ਉਸ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਉਸਨੇ ਇਸ ਬਹਾਦਰੀ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਖੁਸ਼ਹਾਲ ਅਤੇ ਸ਼ੁੱਭ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ ਅਤੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟ, ਉਹ ਹੌਲੀ ਹੌਲੀ ਬੁੜਬੁੜਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਆਪਣੇ ਪਿੰਡ ਵੱਲ ਚੱਲ ਪਿਆ:

"ਖੈਰ, ਤੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਧਰਤੀ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੋਰ ਔਰਤ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਭਾਗਸ਼ਾਲੀ ਸਮਝ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਹੇ ਟੋਬੋਸੋ ਦੀ ਡੁਲੱਸੀਨੀਆ, ਮੇਲੇ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਸੋਹਣੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਤੇਰੀ ਕਿਸਮਤ ਰਹੀ ਹੈ ਕਿ ਤੂੰ ਆਪਣੀ ਇੱਛਾ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਰਹਿ ਕੇ ਇੱਕ ਬਹਾਦਰ ਅਤੇ ਮਸ਼ਹੂਰ ਨਾਈਟ ਵਾਂਗ ਹੈ ਅਤੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਰਹੇਗੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਲਾ ਮੰਚਾ ਦੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ, ਜਿਸਨੂੰ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਜਾਣਦੀ ਹੈ, ਕੱਲ੍ਹ ਇੱਕ ਨਾਈਟ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਅੱਜ ਉਸਨੂੰ ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀ ਦੁਆਰਾ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜਾਂ ਬੇਰਹਿਮੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ

ਗ਼ਲਤੀ ਅਤੇ ਅਪਮਾਨ ਨੂੰ ਸਹੀ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਅੱਜ ਉਸਨੇ ਉਸ ਬੇਰਹਿਮ ਵਿਰੋਧੀ ਦੀ ਪਕੜ ਤੋਂ ਬਿਪਤਾ ਨੂੰ ਖੋਹ ਲਿਆ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਨਾਜ਼ੁਕ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਕਾਰਨ ਦੇ ਕੋੜੇ ਮਾਰ ਰਿਹਾ ਸੀ।"

ਉਸੇ ਵੇਲੇ, ਉਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਜੁਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਜਿੱਥੇ ਸੜਕ ਚਾਰ ਦਿਸ਼ਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਫੈਲ੍ਹੀ ਹੋਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਤੁਰੰਤ ਉਸਨੂੰ ਉਹ ਚੌਰਾਹੇ ਯਾਦ ਆਏ ਜਿੱਥੇ ਨਾਈਟ ਸੋਚਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹੜਾ ਰਸਤਾ ਅਪਣਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਨਕਲ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਉਹ ਕੁਝ ਸ਼ਾਮਾਂ ਲਈ ਉੱਥੇ ਬੇਚੈਨ ਬੈਠਾ ਰਿਹਾ ਅਤੇ, ਸਥਿਤੀ 'ਤੇ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਰੁਕੀਨੈਂਟ ਦੀ ਲੁਗਾਮ 'ਤੇ ਆਪਣੀ ਪਕੜ ਢਿੱਲੀ ਕਰ ਦਿੱਤੀ, ਉਸਦੇ ਗੁੱਸੇ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਆਪਣੀ ਇੱਛਾ ਅਨੁਸਾਰ ਚੱਲਣ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਹੈਰਾਨੀ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਉਹੀ ਕੀਤਾ ਜੋ ਉਸਨੇ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ: ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਤਬੇਲੇ ਵੱਲ ਵਾਪਸ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਰਸਤਾ ਚੁਣਿਆ।

ਦੋ ਮੀਲ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਭੀੜ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ, ਜੋ ਕਿ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਟੋਲੇਡੋ ਤੋਂ ਵਪਾਰੀ ਸਨ ਜੋ ਰੇਸ਼ਮ ਖਰੀਦਣ ਲਈ ਮੁਰਸੀਆ ਜਾ ਰਹੇ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਛੇ ਆਪਣੇ ਛਤਰੀਆਂ ਨਾਲ਼ ਯਾਤਰਾ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਘੋੜਿਆਂ 'ਤੇ ਸਵਾਰ ਚਾਰ ਨੌਕਰ ਅਤੇ ਪੈਦਲ ਤਿੰਨ ਨੌਕਰ ਸਨ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ, ਉਸਨੇ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਕਿ ਇੱਥੇ ਇੱਕ ਨਵੇਂ ਸਾਹਸ ਦੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੀ ਜਿੰਨੀ ਜਲਦੀ ਹੋ ਸਕੇ ਨਕਲ ਕੀਤੀ, ਇੱਥੇ ਇੱਕ ਤਿਆਰ-ਬਣਾਇਆ ਆਇਆ, ਜਾਂ ਉਸਨੇ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ, ਜ਼ਿਸਦਾ ਉਹ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦਾ ਸੀ। ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਕੁਲੀਨਤਾ ਅਤੇ ਬਹਾਦਰੀ ਦੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਰਕਾਬ ਵਿੱਚ ਮਜ਼ਬੂਤੀ ਨਾਲ਼ ਬਿਠਾਇਆ, ਆਪਣੇ ਬਰਛੇ ਨੂੰ ਕੱਸ ਕੇ ਫੜਿਆ, ਆਪਣੀ ਬਕਲਰ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਛਾਤੀ ਨਾਲ਼ ਖਿੱਚਿਆ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੜਕ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਖੜ੍ਹਾ ਕਰ ਲਿਆ, ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਈਟਸ-ਗਲਤ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਆਉਣ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਉਹ ਨਿਰਣਾ ਕਰਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੰਨਦਾ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਸੁਣਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਨੇੜੇ ਆਏ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਆਵਾਜ਼ ਉੱਚੀ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਹੰਕਾਰ ਦੇ ਇਸ਼ਾਰੇ ਵਿੱਚ ਚੀਕਿਆ:

"ਕੋਈ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਲੰਘੇਗਾ ਜੋ ਇਹ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਕਿ ਧਰਤੀ ਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਲਾ ਮੰਚਾ ਦੀ ਮਹਾਰਾਣੀ, ਟੋਬੋਸੋ ਦੀ ਬੇਮਿਸਾਲ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸੁੰਦਰ ਕੋਈ ਕੰਨਿਆ ਨਹੀਂ ਹੈ।"

ਇਹਨਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣ ਕੇ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਬੋਲਣ ਵਾਲੇ ਅਜੀਬ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਵਪਾਰੀ ਰੁਕ ਗਏ। ਉਸਦੇ ਰੂਪ ਅਤੇ ਬੋਲਣ ਦੇ ਢੰਗ ਤੋਂ ਉਸਨੂੰ ਸਮਝਦੇ ਹੋਏ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਇਆ ਕਿ ਉਹ ਪਾਗਲ ਹੈ, ਪਰ ਆਰਾਮ ਨਾਲ਼ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਇੱਛਾ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਜੋ ਇਕਬਾਲ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਉਹ ਕਿੱਥੇ ਲੈ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਜੋ ਕਾਫ਼ੀ ਵਿਹਾਰਕ ਮਜ਼ਾਕੀਆ ਸੀ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਹੀ ਚਲਾਕ ਸੀ, ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ:

"ਸੱਰ ਨਾਈਟ, ਅਸੀਂ ਉਸ ਨੇਕ ਔਰਤ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਨਹੀਂ ਹਾਂ ਜ਼ਿਸਦਾ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਨੇ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਉਸਨੂੰ ਦੇਖਣ ਦਿਓ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਉਹ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਵਾਂਗ ਸੁੰਦਰ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ਼ ਅਤੇ ਖੁੱਲ੍ਹ ਕੇ ਉਸ ਸੱਚਾਈ ਦਾ ਇੱਕਬਾਲ ਕਰਾਂਗੇ ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ।"

"ਜੇ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦਿਖਾਵਾਂ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਇੰਨੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੱਚਾਈ ਨੂੰ ਕਬੂਲ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੀ ਗੁਣ ਹੋਵੇਗਾ? ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਕੁਦੇ ਦੇਖੇ ਬਿਨਾਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰੋ, ਇਕਬਾਲ ਕਰੋ, ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰੋ, ਸੁਹੁ ਖਾਓ ਅਤੇ ਬਚਾਅ ਕਰੋ; ਨਹੀਂ ਤਾਂ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਅਸਾਧਾਰਨ ਹੰਕਾਰ ਦੇ ਕਾਰਨ ਮੈਨੂੰ ਗਿਣਨਾ ਪਵੇਗਾ। ਇਸ ਲਈ ਲੇਟ ਜਾਓ - ਮੇਰੇ 'ਤੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਵਿੱਚ ਹਮਲਾ ਕਰੋ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਬਹਾਦਰੀ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਮੰਗਦੇ ਹਨ, ਜਾਂ ਇੱਕ ਵਾਰ ਵਿੱਚ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਵਰਗੇ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚ ਰਿਵਾਜ ਅਤੇ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਹੈ - ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਥੇ ਮੈਂ ਤਿਆਰ ਅਤੇ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਇਸ ਗਿਆਨ ਵਿੱਚ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਹਾਂ ਕਿ ਸਹੀ ਮੇਰੇ ਪਾਸੇ ਹੈ।"

"ਸੱਰ ਨਾਈਟ," ਵਪਾਰੀ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਇੱਥੇ ਇਹਨਾਂ ਸਾਰੇ ਪਤਵੰਤਿਆਂ ਵੱਲੋਂ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ - ਤਾਂ ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੀ ਜ਼ਮੀਰ 'ਤੇ ਬੋਝ ਨਾ ਪਾਇਆ ਜਾਵੇ, ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਗੱਲ ਕਬੂਲ ਕਰਕੇ ਜੋ ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਵੇਖੀ ਜਾਂ ਸੁਣੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇੱਕ, ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ,

ਅਲਕਾਰੀਆ ਅਤੇ ਐਸਟਰੇਮਾਡੁਰਾ ਦੀਆਂ ਰਾਣੀਆਂ ਅਤੇ ਮਹਾਰਾਣੀਆਂ ਲਈ ਇੰਨਾ ਪੱਖਪਾਤੀ ਹੈ - ਕਿ ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਉਸ ਔਰਤ ਦੀ ਕੁਝ ਸਮਾਨਤਾ ਦਿਖਾਵੇ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਕਣਕ ਦੇ ਦਾਣੇ ਜਿੰਨੀ ਛੋਟੀ ਹੋਵੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਧਾਰੀ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਨਾਲ, ਇੱਕ ਸਪੂਲ ਲੱਭਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਅਤੇ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਾਂਗੇ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ ਹੋਵੇਗੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਇੰਨਾ ਮਜ਼ਬੂਤੀ ਨਾਲ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਉਸਦੇ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਹਾਂ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਉਸਦੀ ਤਸਵੀਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅੱਖ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਤਿੱਖੀ ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਤੋਂ ਸਿੰਦੂਰ ਅਤੇ ਗੰਧਕ ਵਰਗੀ ਦਿਖਾਈ ਦੇਵੇ, ਅਸੀਂ ਉਸਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਕਹਾਂਗੇ ਜੋ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਚਾਹੇ, ਅਨੁਕੂਲ ਹੋਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਵਿੱਚ।"

"ਉਸਦੀ ਅੱਖ ਨਹੀਂ ਵਰਗੀ, ਤੂੰ ਨਿੰਦਕ ਬਦਮਾਸ਼," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਚੀਕਦੇ ਹੋਏ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। "ਮੇਰਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਉਹ ਨਹੀਂ ਵਰਗਦਾ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਕਿਹਾ ਹੈ ਸਿਰਫ਼ ਅੰਬਰਗ੍ਰਿਸ ਅਤੇ ਸਿਵੇਟ ਰੂੰ ਨਾਲ ਮਿਲਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਨਾ ਹੀ ਉਹ ਉਸਦੀ ਇੱਕ ਅੱਖ ਵਿੱਚ ਤਿੱਖਾ ਹੈ ਜਾਂ ਝੁੱਕਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਪਰ ਗੁਆਡਾਰਮਾ ਸਪਿੰਡਲ ਨਾਲੋਂ ਸਿੱਧਾ ਹੈ। ਜਿਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੀ ਔਰਤ ਵਰਗੀ ਮਹਾਨ ਸੁੰਦਰਤਾ ਦੀ ਨਿੰਦਾ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਸ ਲਈ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ।"

ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਸਨੇ ਇਹ ਕਿਹਾ, ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਨੇਜ਼ਾ ਨੀਵਾਂ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਬੋਲਣ ਵਾਲੇ 'ਤੇ ਇੰਨਾ ਗੁੱਸਾ ਅਤੇ ਕ੍ਰੋਧ ਭਰਿਆ ਕਿ, ਜੇਕਰ ਲੇਡੀ ਲੱਕ ਨੇ ਰੋਸੀਨੈਂਟ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੌਰਾਨ ਠੋਕਰ ਨਾ ਮਾਰੀ ਹੁੰਦੀ ਅਤੇ ਡਿੱਗ ਨਾ ਪਾਇਆ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਮੂਰਖ ਵਪਾਰੀ ਦਾ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਨਾ ਹੁੰਦਾ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਸੀ, ਰੋਸੀਨੈਂਟ ਡਿੱਗ ਪਿਆ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਮਾਲਕ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਫੈਲ ਗਿਆ। ਨਾਈਟ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪੈਰਾਂ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਪਰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਰਿਹਾ, ਉਸਦੇ ਨੇਜ਼ੇ, ਬਕਲਰ, ਸਪੁਰਸ ਅਤੇ ਹੈਲਮੇਟ ਦੇ ਭਾਰ, ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਸੂਸਤਰ ਦੇ ਭਾਰ ਦੇ ਨਾਲ, ਅਜਿਹੇ ਸਨ; ਅਤੇ ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋਣ ਲਈ ਵਿਅਰਥ ਸੰਘਰਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਉਹ ਚੀਕਦਾ ਰਿਹਾ:

"ਭੱਜੋ ਨਾ, ਡਰਪੋਕਿਓ! ਡਟੇ ਰਹੋ, ਤੁਸੀਂ ਗ਼ੁਲਾਮ ਹੋ! ਇਹ ਮੇਰੀ ਗਲਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਇੱਥੇ ਪਿਆ ਹਾਂ, ਸਗੋਂ ਮੇਰੇ ਘੋੜੇ ਦੀ ਗ਼ਲਤੀ ਹੈ।"

ਉੱਥੇ ਮੌਜੂਦ ਖੱਚਰ ਸਵਾਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਇੰਨਾ ਚੰਗਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਪਈ ਗਰੀਬ ਆਤਮਾ ਤੋਂ ਅਜਿਹੇ ਹੰਕਾਰੀ ਤਾਅਨੇ ਸੁਣੇ, ਤਾਂ ਉਹ ਆਪਣੀਆਂ ਪੁਸਲੀਆਂ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਿਆ। ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਪਿਆ ਸੀ, ਉੱਥੇ ਜਾ ਕੇ ਉਸਨੇ ਬਰਛਾ ਚੁੱਕਿਆ, ਇਸਨੂੰ ਕਈ ਟੁਕੜਿਆਂ ਵਿੱਚ ਤੋੜ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੂੰ ਫੜ ਕੇ, ਸਾਡੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੂੰ ਇੰਨਾ ਮਾਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਸਦੇ ਸ਼ਸਤਰ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਉਸਨੂੰ ਕਣਕ ਦੀ ਚੱਕੀ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਈ। ਖੱਚਰ ਸਵਾਰ ਦੇ ਮਾਲਕਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਕੁੱਟਣਾ ਬੰਦ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਇਕੱਲਾ ਛੱਡਣ ਲਈ ਚੀਕਿਆ, ਪਰ ਨੌਕਰ ਦਾ ਖੂਨ ਇੰਨਾ ਗੁੱਸੇ ਵਿੱਚ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਬਾਕੀ ਗੁੱਸੇ ਨੂੰ ਦਾਅ 'ਤੇ ਲਗਾਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜੂਏ ਦੀ ਮੇਜ਼ ਤੋਂ ਪਿੱਛੇ ਹਟਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਬਰਛਾ ਦੇ ਬਾਕੀ ਟੁਕੜਿਆਂ ਨੂੰ ਚੁੱਕ ਕੇ, ਉਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਦਕਿਸਮਤ ਸੂਰਮੇ ਦੇ ਸਰੀਰ 'ਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਢਾਹ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸਨੇ ਵਾਰਾਂ ਦੇ ਉਸ ਵਹਾਅ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਆਪਣਾ ਮੂੰਹ ਕਦੇ ਬੰਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਸਵਰਗ ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਬਦਮਾਸ਼ਾਂ 'ਤੇ ਧਮਕੀਆਂ ਦਿੰਦਾ ਰਿਹਾ, ਜੋ ਕਿ ਉਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਿਆ।

ਨੌਕਰ ਅਖੀਰ ਥੱਕ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਵਪਾਰੀਆਂ ਨੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਆਪਣੀ ਯਾਤਰਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਯਾਤਰਾ ਦੌਰਾਨ ਗੱਲਾਂ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਚੀਜ਼ਾਂ ਸਨ। ਜਦੋਂ ਸਾਡੇ ਤੁੰਗ-ਪ੍ਰੇਸ਼ਾਨ ਸੂਰਮੇ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਕੱਲਾ ਦੇਖਿਆ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਕਿ ਕੀ ਉਹ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਜੇ ਉਹ ਤੰਦਰੁਸਤ ਅਤੇ ਦਿਲੋਂ ਇਸਨੂੰ ਸੰਭਾਲ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਹੁਣ ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਕਿਵੇਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਸਨੂੰ ਲਗਭਗ ਮੌਤ ਦੇ ਮੂੰਹ ਵਿੱਚ ਧੱਕ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ? ਫਿਰ ਵੀ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ਕਿਸਮਤ ਸਮਝਿਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਇਸ ਕਿਸਮ ਦੀ ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਨਾਈਟਸ-ਇਰੈਂਟ ਲਈ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਦੀ ਗੱਲ ਸੀ, ਅਤੇ ਸਾਰੀ ਅਸਫਲਤਾ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਘੋੜੇ ਦੀਆਂ ਕਮੀਆਂ ਨੂੰ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਠਹਿਰਾਇਆ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਤੁੱਥ ਇਹ ਰਿਹਾ ਕਿ ਉਸਦਾ ਕੁੱਟਿਆ ਅਤੇ ਕੁੱਟਿਆ ਹੋਇਆ ਸਰੀਰ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪੈਰਾਂ 'ਤੇ ਉੱਠਣ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਸੀ।

1. ਹਲਦੂੜੋ, ਜਾਂ ਹੋਰ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਫਾਲਦੂੜੋ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ "ਪੂਰੀ ਸੁਕਰਟ ਵਾਲਾ", ਇਸ ਲਈ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੇਟ ਦਾ ਨਿੰਰੀਖਣ ਕਿ "ਹਲਦੂੜੋ ਵੀ ਨਾਈਟ ਬਣ ਸਕਦੇ ਹਨ।"

ਪੰਜਵਾਂ ਅਧਿਆਇ

ਸਾਡੇ ਨਾਈਟ ਦੇ ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਦੇ ਬਿਰਤਾਂਤ ਦੀ ਨਿਰੰਤਰਤਾ

ਜਦੋਂ ਉਸਨੂੰ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਇਆ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਵੀ ਮਾਸਪੇਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹਿਲਾ ਸਕਦਾ, ਤਾਂ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਕੋਲ ਆਪਣੀ ਆਮ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਦਿਮਾਗ਼ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਉਸਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਘਟਨਾ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਲਈ ਸੀ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਸਦੇ ਪਾਗਲਪਨ ਨੇ ਵਾਲਡੋਵਿਨੋਸ ਅਤੇ ਮੈਂਟੂਆ ਦੇ ਮਾਰਕੁਇਸ ਦੇ ਉਸ ਐਪੀਸੋਡ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਵਾਇਆ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕੁਾਰਲੋਟੋ ਦੁਆਰਾ ਪਹਾੜੀ ਕਿਨਾਰੇ 'ਤੇ ਵਾਲਡੋਵਿਨੋਸ ਅਤੇ ਮਾਰਕੁਇਸ ਨੂੰ ਜ਼ਖਮੀ ਅਤੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇੱਕ ਕਹਾਣੀ ਜੋ ਬੱਚਿਆਂ ਲਈ ਜਾਣੀ ਜਾਂਦੀ ਸੀ, ਨੌਜਵਾਨਾਂ ਲਈ ਅਣਜਾਣ ਨਹੀਂ, ਬਜ਼ੁਰਗਾਂ ਦੁਆਰਾ ਮਨਾਈ ਜਾਂਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਵੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਮੂਹੰਮਦ ਦੇ ਚਮਤਕਾਰਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਅਸਲੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਹ ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਲਈ ਤਿਆਰ ਜਾਪਦਾ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਾਇਆ, ਇਸ ਲੱਈ ਡੂੰਘੀ ਭਾਵਨਾ ਦੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਨਾਲ ਉਹ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੋਂ ਘੁੰਮਣ ਲੱਗ ਪਿਆ, ਉਹੀ ਗੱਲਾਂ ਬੁੜਬੁੜਾਉਣ ਲੱਗ ਪਿਆ ਜੋ ਜ਼ਖਮੀ ਨਾਈਟ ਆਫ਼ ਦ ਵੁਡ ਨੇ ਬੁੜਬੁੜਾਈਆਂ ਸਨ:

> ਤੂੰ ਕਿੱਥੇ ਹੈਂ, ਮੇਰੇ ਦਿਲ ਦੀ ਮਾਲਕਣ,
> ਆਪਣੇ ਪ੍ਰੇਮੀ ਦੀ ਸਿਆਣਪ ਤੋਂ ਬੇਖ਼ਬਰ?
> ਆਹ ਮੈਂ! ਤੂੰ ਮੇਰੀ ਮੁਸੀਬਤ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ,
> ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਝੂਠਾ ਅਤੇ ਬੇਰਹਿਮ ਹੈਂ।

ਅਤੇ ਗਾਥਾ ਇਸੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਆਇਤਾਂ ਤੱਕ ਜਾਰੀ ਰਹੀ ਜੋ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹਨ:

> ਹੇ ਮੈਂਟੂਆ ਦੇ ਉੱਤਮ ਮਾਰਕੁਇਸ,
> ਮੇਰੇ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਚਾਚਾ ਜੀ!

ਕਿਸਮਤ ਨਾਲ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਇਸ ਆਇਤ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ, ਤਾਂ ਇੱਕ ਕਿਸਾਨ ਮੌਕਾ ਪਾ ਕੇ ਉੱਥੋਂ ਲੰਘਿਆ, ਉਸਦਾ ਗੁਆਂਢੀ ਉਸਦੇ ਆਪਣੇ ਪਿੰਡ ਦਾ ਸੀ, ਜੋ ਚੱਕੀ ਵਿੱਚ ਕਣਕ ਦਾ ਬੋਝ ਪਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਘਰ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਉਸ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਪਿਆ ਦੇਖਿਆ, ਤਾਂ ਉਹ ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਉਹ ਕੌਣ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਕੀ ਦੁੱਖ ਹੋ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਉਹ ਇੰਨਾ ਤਰਸਯੋਗ ਢੰਗ ਨਾਲ ਰੋ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਇੱਕ ਪਲ ਲਈ ਵੀ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਕਿ ਇਹ ਆਦਮੀ ਉਸਦਾ ਚਾਚਾ ਮੈਂਟੂਆ ਦਾ ਮਾਰਕੁਇਸ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਉਸਨੇ ਬਸ ਗਾਥਾ ਸੁਣਾਈ ਜਾਰੀ ਰੱਖ ਕੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਅਤੇ ਸਮਰਾਟ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਵਿਚਕਾਰ ਪ੍ਰੇਮ ਸੰਬੰਧਾਂ ਦਾ ਵੇਰਵਾ ਦਿੱਤਾ, ਬਿਲਕੁਲ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਗਾਥਾ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਬਕਵਾਸ ਸੁਣ ਕੇ ਹੈਰਾਨ ਹੋ ਕੇ, ਕਿਸਾਨ ਨੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦਾ ਵਾਈਜ਼ਰ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ, ਜੋ ਕਿ ਧੱਕਾ-ਮੁੱਕੀ ਵਿੱਚ ਟੁੱਟ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਆਪਣਾ ਧੂੜ ਨਾਲ ਢੱਕਿਆ ਚਿਹਰਾ ਪੂੰਝ ਸਕੇ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਸਨੇ ਅਜਿਹਾ ਕੀਤਾ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਪਛਾਣ ਲਿਆ, ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ,

"ਸਰ ਕੁਇਜਾਨਾ (ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਉਸਦਾ ਨਾਮ ਜ਼ਰੂਰ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਸਦੀ ਅਜੇ ਵੀ ਆਪਣੀ ਬੁੱਧੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਅਜੇ ਇੱਕ ਬੈਠੇ ਹਿਡਾਲਗੋ ਤੋਂ ਇੱਕ ਭਟਕਦੇ ਸੂਰਮੇ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਸੀ), ਇਸ ਮੁਸੀਬਤ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਕਿਸਨੇ ਪਾਈ ਹੈ?"

ਪਰ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਹਰ ਗੱਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਆਪਣਾ ਗਾਥਾ ਸੁਣਾ ਕੇ ਦਿੱਤਾ। ਜਦੋਂ ਉਸ ਚੰਗੇ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਇਹ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਇਆ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਛਾਤੀ ਅਤੇ ਪਿੱਠ ਦੀਆਂ ਪਲੇਟਾਂ ਨੂੰ ਜਿੰਨਾ ਹੋ ਸਕੇ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਦੇਖ ਸਕੇ ਕਿ ਕੀ ਉਹ ਜ਼ਖਮੀ ਹੈ, ਪਰ ਉਸਨੂੰ ਕੋਈ ਜ਼ਖ਼ਮ ਜਾਂ ਖੂਨ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ। ਕਾਫ਼ੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪੈਰਾਂ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਹੋ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਗਿੱਦੜ 'ਤੇ ਬਿਠਾ ਲਿਆ, ਇਹ ਸੋਚ ਕੇ ਕਿ ਇਹ ਸਭ ਤੋਂ ਸ਼ਾਂਤ ਘੋੜਾ ਹੈ। ਕਵਚ ਅਤੇ ਬਰਛੇ ਦੇ ਟੁਕੜਿਆਂ ਨੂੰ ਚੁੱਕ ਕੇ, ਉਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰੋਸੀਨੈਂਟ ਨਾਲ ਬੰਨ੍ਹ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸਨੂੰ ਉਸਨੇ ਲਗਾਮ ਨਾਲ ਅਗਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਸਦੇ ਗਿੱਦੜ ਨੂੰ ਹਲਟਰ ਨਾਲ ਅਗਵਾਈ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਆਪਣੇ ਪਿੰਡ ਵੱਲ ਵਧਿਆ, ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੁਆਰਾ

ਕਹੀਆਂ ਗਈਆਂ ਪਾਗਲ ਗੱਲਾਂ ਤੋਂ ਕਾਫ਼ੀ ਨਿਰਾਸ਼। ਬਾਅਦ ਵਾਲਾ, ਜੇ ਉਸਨੂੰ ਮਿਲਾ ਕੁੱਟਮਾਰ ਅਤੇ ਮਾਰ-ਕੁੱਟ ਕਾਰਨ ਘੱਟ ਨਿਰਾਸ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਗਿੱਦੜ ਦੇ ਉੱਪਰ ਟਿਕਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਉਹ ਇੱਕ ਹੁਉਕਾ ਭੇਜਦਾ ਸੀ ਜੋ ਸਵਰਗ ਨੂੰ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਕਿਸਾਨ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਪੁੱਛਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਕੀ ਬਿਮਾਰੀ ਹੈ। ਇਹ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ੈਤਾਨ ਖੁਦ ਹੀ ਡੌਨ ਕਿਕਸੋਟ ਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਕਹਾਣੀਆਂ ਦੀ ਯਾਦ ਦਿਵਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜੋ ਸੁਥਿੜੀ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦੀਆਂ ਸਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸੇ ਪਲ ਡੌਨ ਕਿਕਸੋਟ ਵਾਲਡੋਵਿਨੋਸ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਮੂਰ ਅਬਿਨਦਰਾਏਜ਼ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰ ਸਕਿਆ ਜਦੋਂ ਐਂਟੇਕਵੇਰਾ ਦੇ ਗਵਰਨਰ, ਰੋਡਰੀਗੋ ਡੀ ਨਾਰਵੇਜ਼, ਉਸਨੂੰ ਫੜ ਕੇ ਆਪਣੇ ਕੈਦੀ ਵਜੋਂ ਗਵਰਨਰ ਹਾਊਸ ਲੈ ਗਏ ਸਨ। ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਜਦੋਂ ਕਿਸਾਨ ਨੇ ਦੁਬਾਰਾ ਉਸਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਉਹ ਕਿਵੇਂ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਕਿਵੇਂ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਹੀ ਸ਼ਬਦਾਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾਂ ਨਾਲ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਬੰਦੀ ਅਬਿਨਦਰਾਏਜ਼ ਨੇ ਰੋਡਰੀਗੋ ਡੀ ਨਾਰਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਬਿਲਕੁਲ ਜਿਵੇਂ ਉਸਨੇ ਜੋਰਜ ਡੀ ਮੋਂਟੇਮੇਅਰ ਦੀ ਲਾ ਡਾਇਨਾ ਵਿਚ ਬ੍ਰਿਰਤਾਂਤ ਪੜ੍ਹਿਆ ਸੀ, ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਦਰਜ ਹੈ; ਅਤੇ ਕੰਮ ਤੋਂ ਉਸਦੇ ਹੁਵਾਲੇ ਇੰਨੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਨ ਕਿ ਕਿਸਾਨ ਬੇਤੁਕੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਇਸ ਭਰਮਾਰ ਨੂੰ ਸੁਣ ਕੇ ਬਹੁਤ ਨਿਰਾਸ਼ ਹੋ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੂੰ ਯਕੀਨ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦਾ ਗੁਆਂਢੀ ਸੱਚਮੁੱਚ ਪਾਗਲ ਸੀ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਸ ਗੁੱਸੇ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੇ ਪਿੰਡ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ ਜਲਦੀ ਨਾਲੋਂ ਪਹੁੰਚਿਆ ਜੋ ਡੌਨ ਕਿਕਸੋਟ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੀ ਲੰਬੀ ਵਿਅੰਗ ਨਾਲ ਪੈਦਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇਸ ਦੌਰਾਨ, ਡੌਨ ਕਿਕਸੋਟ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ:

"ਸਰ ਰੋਡਰੀਗੋ ਡੀ ਨਾਰਵੇਜ਼, ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਨੂੰ ਇਹ ਸਮਝਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸੁੰਦਰ ਜਰੀਫ਼ਾ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਮੈਂ ਗੱਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਉਹ ਹੋਰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਟੋਬੋਸੋ ਦੀ ਸੁੰਦਰ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਹੈ, ਜਿਸਦੀ ਤਰਫੋਂ ਮੈਂ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਹੁਣ ਤੱਕ ਦੇਖੇ ਗਏ ਸਭ ਤੋਂ ਮਸ਼ਹੂਰ ਕੰਮ ਕੀਤੇ ਹਨ ਅਤੇ ਕਰਦੇ ਰਹਾਂਗੇ।"

ਜਿਸ ਦਾ ਕਿਸਾਨ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ:

"ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ, ਸਮਝੋ ਕਿ ਮੈਂ, ਅਫ਼ਸੋਸ, ਡੌਨ ਰੋਡਰੀਗੋ ਡੀ ਨਾਰਵੇਜ਼ ਜਾਂ ਮੈਂਟੂਆ ਦਾ ਮਾਰਕੁਇਸ ਨਹੀਂ ਹਾਂ, ਸਗੋਂ ਤੁਹਾਡਾ ਗੁਆਂਢੀ ਪੇਡਰੋ ਅਲੋਂਸੋ ਹਾਂ; ਨਾ ਹੀ ਤੁਸੀਂ ਵਾਲਡੋਵਿਨੋਸ ਜਾਂ ਅਬਿਨਦਰਾਏਜ਼ ਹੋ, ਸਗੋਂ ਯੋਗ ਹਿਡਾਲਗੋ ਸਰ ਕੁਇਜਾਨਾ ਹੋ।"

"ਮੈਂ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਕੌਣ ਹਾਂ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਅਤੇ ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਸਿਰਫ਼ ਉਹੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮੈਂ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਫਰਾਂਸ ਦੇ ਸਾਰੇ ਬਾਰਾਂ ਸਾਥੀ, ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਸਾਰੇ ਨੌ ਯੋਗ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਸਮੂਹ ਵਜੋਂ ਜਾਂ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੁਲ ਕਾਰਨਾਮੇ ਮੇਰੇ ਆਪਣੇ ਕਾਰਨਾਮੇ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੋਣਗੇ।"

ਇਹਨਾਂ ਅਤੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਮਾਮਲਿਆਂ 'ਤੇ ਚਰਚਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਉਹ ਰਾਤ ਪੈਣ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਆਪਣੇ ਪਿੰਡ ਪਹੁੰਚੇ, ਪਰ ਕਿਸਾਨ ਅਸਮਾਨ ਦੇ ਥੋੜ੍ਹਾ ਹਨੇਰਾ ਹੋਣ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਕੋਈ ਵੀ ਉਸ ਕੁੱਟੇ ਹੋਏ ਸੱਜਣ ਨੂੰ ਨਾ ਦੇਖ ਸਕੇ ਜਿਸਨੇ ਇੱਕ ਘੋੜਸ਼ਵਾਰ ਵਾਂਗ ਇੱਕ ਦਖੀ ਸ਼ਖਸੀਅਤ ਨੂੰ ਕੱਟਿਆ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਢੁੱਕਵਾਂ ਸਮਾਂ ਆਇਆ, ਤਾਂ ਉਹ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਗਿਆ ਅਤੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੇ ਘਰ ਗਿਆ, ਜਿੱਥੇ ਉਸਨੇ ਹੰਗਾਮੇ ਨਾਲ ਘਿਰਿਆ ਹੋਇਆ ਪਾਇਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਉੱਥੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਪੁਜਾਰੀ ਅਤੇ ਪਿੰਡ ਦਾ ਨਾਈ, ਜੋ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੇ ਕਰੀਬੀ ਦੋਸਤ ਸਨ, ਘਰ ਦੀ ਨੌਕਰਾਣੀ ਦੇ ਨਾਲ, ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ, "

ਸਰ ਪੁਜਾਰੀ ਪੇਰੋ ਪੇਰੇਜ਼ (ਜੋ ਕਿ ਪੁਜਾਰੀ ਦਾ ਨਾਮ ਸੀ), ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਮੇਰੇ ਮਾਲਕ ਦੀ ਬੁਦਕਿਸਮਤੀ ਬਾਰੇ ਕੀ ਸੋਚਦੀ ਹੈ? ਹੁਣ ਤਿੰਨ ਦਿਨਾਂ ਤੋਂ ਅਸੀਂ ਉਸਦੀ ਚਮੜੀ, ਉਸਦੇ ਘੋੜੇ, ਬੱਕਲਰ, ਬਰਛੇ, ਜਾਂ ਕਵਚ ਦਾ ਸੂਟ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ ਹੈ। ਮੈਂ ਕਿੰਨਾ ਬਦਕਿਸਮਤ ਹਾਂ, ਹੁਣ ਮੈਂ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਕੌਣ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਓਨਾ ਹੀ ਯਕੀਨ ਹੈ ਜਿੰਨਾ ਕਿ ਮੈਂ ਮਰਨ ਲਈ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਸੀ! ਇਹ ਉਹ ਸ਼ਹਾਦਤ ਦੀਆਂ ਸਰਾਪੀ ਕਿਤਾਬਾਂ ਹਨ ਜੋ ਉਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਪੜ੍ਹਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ; ਇਹ ਉਹ ਹੱਥ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਪਾਗਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਹੁਣ ਯਾਦ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਸੁਣਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਨਾਈਟ ਬਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਹਸ ਦੀ ਭਾਲ ਵਿੱਚ ਦੂਰ-ਦੂਰ ਯਾਤਰਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਖੈਰ, ਸ਼ੈਤਾਨ ਅਤੇ

ਬ੍ਰਾਰਾਬਾਸ੍ ਕੋਲ ਉੱਹ ਕਿਤਾਬ੍ਹਾਂ ਹੇ ਸ੍ਰਕਦੀਆਂ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਾਰੇ ਲਾ ਮੱਚਾ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਤੇਜ਼ ਦਿਮਾਗ਼ ਨੂੰ ਬ੍ਰਰਬਾਦ ਕਰ ਦਿਤਾ ਹੈ!"

ਭਤੀਜੀ ਨੇ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਇਨ੍ਹਾਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਇਆ ਸਗੋਂ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ:

"ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸ ਦਿਆਂਗਾ, ਮਾਸਟਰ ਨਿਕੋਲੱਸ (ਜੋ ਕਿ ਨਾਈ ਦਾ ਨਾਮ ਸੀ), ਕਿ ਮੇਰੇ ਚਾਚੇ ਨੂੰ ਪੂਰੇ ਦੋ ਦਿਨ ਅਤੇ ਰਾਤਾਂ ਸਾਹਸ (ਜਾਂ ਦੁਰਘਟਨਾ) ਦੀ ਕੋਈ ਆਤਮਾਹੀਣ ਕਿਤਾਬ ਪੜ੍ਹਨ ਦੀ ਆਦਤ ਹੈ ਅਤੇ, ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਉੱਹ ਖੱਤਮ ਕਰ ਲੈਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉੱਹ ਇਸਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਸੁੱਟ ਦੇਵੇਗਾ, ਆਪਣੀ ਤਲ੍ਹਵਾਰ ਫੜ੍ ਲਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਕੰਧਾਂ 'ਤੇ ਵੱਢ੍ਦੇ ਹੋਏ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਨੱਚੇਗਾ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਉੱਹ ਥੱਕ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉੱਹ ਐਲਾਨ ਕਰੇਗਾ ਕਿ ਉਸਨੇ ਹੁਣੇ ਹੀ ਅੱਧਾ ਦਰਜਨ ਦੈਂਤਾਂ ਨੂੰ ਮਾਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਜੋ ਟਾਵਰਾਂ ਜਿੰਨੇ ਉੱਚੇ ਹਨ, ਇਹ ਜੋੜ੍ਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਉੱਹ ਜੋ ਪਸੀਨਾ ਵਹਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਉੱਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਜ਼ੱਖਮਾਂ ਦਾ ਖੂਨ ਹੈ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਲੜ੍ਾਈ ਵਿੱਚ ਮਿਲੇ ਹਨ। ਫਿਰ ਉੱਹ ਠੰਡੇ ਪਾਣੀ ਦਾ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਜੱਗ ਪੀਵੇਗਾ ਅਤੇ ਸ਼ਾਂਤ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ, ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਕਿ ਪਾਣੀ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਕੀਮਤੀ ਡਰਾਫ਼ਟ ਹੈ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਐਸਕੁਇਫ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇੱਕ ਮਹਾਨ ਜਾਦੂਗਰ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਦੋਸਤ। ਪਰ ਮੈਂ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਹਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਕਿਰਪਾਵਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਮੇਰਾ ਚਾਚਾ ਕੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਸੱਥਤੀ ਨੂੰ ਜਿੰਨਾ ਦੂਰ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਠੀਕ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸ੍ਰਕਦਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸੱਜਣੋ ਉਸਦੀ ਹਰ ਆਖ਼ਰੀ ਰੱਬ-ਛੱਡੀ ਗਈ ਕਿਤਾਬ ਨੂੰ ਸਾੜ੍ ਸ੍ਰਕਦੇ ਸੀ - ਅਤੇ, ਪ੍ਰਭੂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ, ਉਸ ਕੋਲ ਇੱਕ ਝੁੰਡ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਸਾੜ੍ਨ ਦੇ ਲ੍ਾਇਕ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਹ ਧਰਮ ਵਿਰੋਧੀ ਹੋਣ।

"ਮੈਂ ਇਸਦੀ ਗਰੰਟੀ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹਾਂ," ਪੁਜਾਰੀ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਬਚਨ 'ਤੇ, ਕੱਲ੍ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਟੋ-ਡਾ-ਫੇ [1] ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅੱਗ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਨਹੀਂ ਲੰਘਾਂਗੇ, ਅਜਿਹਾ ਨਾ ਹੋਵੇ ਕਿ ਉੱਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਨ ਵਾਲਿਆਂ ਤੋਂ ਉਹੀ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰਨ ਜੋ ਮੇਰੇ ਚੰਗੇ ਦੋਸਤ ਨੇ ਸ਼ਾਇਦ ਕੀਤਾ ਹੈ।"

ਕਿਉਂਕਿ ਕਿਸਾਨ ਅਤੇ ਡੰਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਇਹ ਸਭ ਸੁਣ ਰਹੇ ਸੁਨ, ਕਿਸਾਨ ਨੂੰ ਆਖ਼ਰਕਾਰ ਆਪਣੇ ਗੁਆਂਢੀ ਦੀ ਬਿਮਾਰੀ ਸਮਝ੍ ਆ ਗਈ, ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਉਸਨੇ ਚੀਕਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ:

"ਸ਼ੁਰ ਵਾਲਡੇਵਿਨੋਸ, ਜਾਂ ਸਗੋਂ ਮੋਂਟੁਆ ਦੇ ਮਾਰਕੁਇਸ, ਜੋ ਗੰਭੀਰ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਜ਼ੱਖਮੀ ਹੋ ਕੇ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੂਰਿਸ਼ ਲਾਰਡ ਅਬਿਨਦਰਾਏਜ਼, ਜਿਸਨੂੰ ਐਂਟੇਕੇਰਾ ਦੇ ਗਵਰਨਰ, ਬਹਾਦਰ ਰੋਡ੍ਰੀਗੋ ਡ੍ਰੀ ਨਾਰਵੈਜ਼ ਨੇ ਫੜ੍ ਲਿਆ ਹੈ, ਲਈ ਰ੍ਸਤਾ ਛੱਡ੍ ਦਿਓ।"

ਇਨ੍ਹਾਂ ਚੀਕਾਂ ਸੁਣ ਕੇ ਸਾਰੇ ਬਾਹਰ ਭੱਜ ਗਏ, ਜਿੱਥੇ ਕੁਝ ਨੇ ਆਪਣੇ ਦੋਸਤ ਨੂੰ ਪਛਾਣ ਲਿਆ, ਅਤੇ ਕੁੱਝ ਨੇ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਚਾਚੇ ਨੂੰ, ਜੋ ਅਜੇ ਆਪਣੇ ਗ੍ਰਿੱਦੜ੍ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਉਤਰ੍ਿਆ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉੱਹ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਅਸਮਰੱਥ ਸੀ। ਉੱਹ ਭੱਜ ਕੇ ਉਸ ਕੋਲ ਗਏ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਜੱਫੀ ਪਾ ਲਈ, ਜ੍ਿਸ 'ਤੇ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ:

"ਸਾਰੇ ਪਿੱਛੇ ਹਟ ਜਾਓ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਘੋੜ੍ੇ ਦੇ ਗਲਤ ਕ੍ਦਮ ਕਾਰਨ ਬੁਰੀ ਤਰ੍ਾਂ ਜ਼ੱਖਮੀ ਹੋ ਗਿਆ ਹਾਂ। ਮੈਨੂੰ ਮੇਰੇ ਬਿਸਤਰੇ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰੋ, ਅਤੇ ਜੇ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਇਸ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲ ਸ੍ਕਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਿਆਣੇ ਉਰਗਾਂਡਾ ਨੂੰ ਬੁਲਾਓ, ਜੋ ਮੇਰੇ ਜ਼ਖ਼ਮਾਂ ਦਾ ਇਲਾਜ ਅਤੇ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰੇਗਾ।"

"ਪਲੇਗ ਲੈ ਲਓ!" ਇਸ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਘਰ ਦੀ ਨੌਕਰਾਣੀ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਨੂੰ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਕਿ ਮੇਰਾ ਮਾਲਕ ਆਪਣੀ ਪੜ੍ਾਈ ਨਾਲ ਕਿੱਥੇ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਮਾਲਕ, ਬਿਸਤਰਾ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਉਸ ਉਰਗਦਾ ਦੀ ਮਦਦ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰ ਸਕਾਂਗੇ।[2] ਪ੍ਰਭੂ! ਉਨ੍ਹਾਂ ਬਹਾਦਰੀ ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ 'ਤੇ ਹਜ਼ਾਰ ਸਰਾਪ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਨੂੰ ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਾਇਆ ਹੈ!"

ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੇ ਬਿਸਤਰੇ 'ਤੇ ਲ੍ਿਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਭਾਵੇਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਜ਼ਖ਼ਮ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ, ਉਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਭਰੋਸਾ ਦਿਵਾਇਆ ਕਿ ਉਸਦਾ ਸਾਰਾ ਸਰੀਰ ਉਸ ਭਿਆਨਕ ਡ੍ਿਗਣ ਕਾਰਨ ਦਰਦ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜੋ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਘੋੜ੍ੇ ਰੋਸੀਨੈਂਟ ਨਾਲ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਕਿਤੇ ਵੀ ਪਾਏ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਦਸ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੇ, ਸਖ਼ਤ ਦੈਂਤਾਂ ਨਾਲ ਲੜ੍ਦੇ ਹੋਏ ਲਿਆ ਸੀ।

"ਸ਼ਾਬਾਸ਼!" ਪੁਜਾਰੀ ਨੇ ਚੀਕਿਆ, "ਦੋਂਤ ਇਸ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਕਿਵੇਂ ਆ ਗਏ? ਮੇਰੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ, ਮੈਂ ਕੱਲ੍ਹ ਸੂਰਜ ਡੁੱਬਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਨੂੰ ਸਾੜਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦਾ ਹਾਂ।"

ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੂੰ ਇੱਕ ਹਜ਼ਾਰ ਇੱਕ ਸਵਾਲ ਪੁੱਛੇ, ਪਰ ਉਸਨੇ ਸਿਰਫ਼ ਇੰਨਾ ਹੀ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਹ ਸਿਰਫ਼ ਕੁਝ ਖਾਣ ਲਈ ਦੇਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਫਿਰ ਸੌਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣੀ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਉਸ ਸਮੇਂ ਉਸ ਲਈ ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਨ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਉਸਦੀ ਬੇਨਤੀ ਮੰਨ ਲਈ ਗਈ, ਤਾਂ ਪੁਜਾਰੀ ਨੇ ਕਿਸਾਨ ਤੋਂ ਪੂਰਾ ਵੇਰਵਾ ਮੰਗਿਆ ਕਿ ਉਸਨੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਲੱਭਿਆ ਸੀ। ਕਿਸਾਨ ਨੇ ਸਭ ਕੁਝ ਦੱਸਿਆ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਅਜੀਬ ਗੱਲਾਂ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ ਜੋ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਘਰ ਵਾਪਸ ਲਿਆਂਦੇ ਸਮੇਂ ਕਹੀਆਂ ਸਨ। ਇਸ ਨਾਲ ਲਾਇਸੈਂਸੀਏਟ [3] ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਉਹੀ ਕਰਨ ਲਈ ਹੋਰ ਵੀ ਚਿੰਤਤ ਹੋ ਗਿਆ ਜੋ ਉਸਨੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਆਪਣੇ ਦੋਸਤ ਨਾਈ ਮਾਸਟਰ ਨਿਕੋਲਸ ਨੂੰ ਮਿਲਣਾ ਸੀ, ਜੋ ਫਿਰ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੇ ਘਰ ਗਿਆ ਸੀ।

1. ਪੁਰਤਗਾਲੀ ("ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦਾ ਕੰਮ"): ਸਪੈਨਿਸ਼ ਇਨਕੁਆਇਜ਼ੀਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਏ ਗਏ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਜਨਤਕ ਫਾਂਸੀ, ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੂਲੀ 'ਤੇ ਸਾੜ ਕੇ।
2. ਉਰਰੁਗਾਦਾ ਸ਼ਬਦ ਉਰਰੁਗਾਂਡੋ ਲਈ ਹੈ (ਉਰਰੁਗਾਦਾ, ਜਾਂ, ਹੋਰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ, ਹੁਰਗਾਦਾ, ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ "ਪੈਕ ਕੀਤਾ" ਅਤੇ ਮੰਜ਼ੁਦਾ ਸੰਦਰਭ ਵਿਚ ਇਸਦਾ ਇਕ ਜਿਨਸੀ ਅਰਥ ਹੈ)।
3. ਲਾਇਸੈਂਸੀਏਟ: ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਸ ਕੋਲ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੀ ਡਿਗਰੀ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਪੇਸ਼ੇ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਕਰਨ ਲਈ ਲਾਇਸੈਂਸ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੈ। ਕਹਾਣੀ ਦੇ ਪੁਜਾਰੀ ਕੋਲ ਥੀਓਲੋਜੀ ਵਿੱਚ ਮਾਸਟਰ ਦੀ ਡਿਗਰੀ ਹੋਵੇਗੀ।

ਛੇਵਾਂ ਅਧਿਆਇ

ਸਾਡੇ ਹੁਸ਼ਿਆਰ ਹਿਡਾਲਗੋ ਦੀ ਲਾਇਬ੍ਰੇਰੀ ਵਿੱਚ ਪੁਜਾਰੀ ਅਤੇ ਨਾਈ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਅਤੇ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਨਿਰੀਖਣ

ਕਿਉਂਕਿ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਅਜੇ ਵੀ ਸੁੱਤਾ ਪਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਲਾਇਸੈਂਸੀ ਨੇ ਭਤੀਜੀ ਤੋਂ ਉਸ ਕਮਰੇ ਦੀ ਚਾਬੀ ਮੰਗੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਨਾਈਟ ਆਪਣੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਰੱਖਦਾ ਸੀ, ਇਹ ਉਸ ਸਾਰੀ ਸੁਰਾਰੜ ਦੇ ਲੇਖਕ ਸਨ। ਉਸਨੇ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਦਿੱਤੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਸਾਰੇ ਅੰਦਰ ਗਏ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਘਰ ਦੀ ਨੌਕਰਾਣੀ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ, ਜਿੱਥੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੌ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵੱਡੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਮਿਲੀਆਂ ਜੋ ਸਾਰੀਆਂ ਸੁੰਦਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਬੰਨ੍ਹੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ, ਕਈ ਛੋਟੀਆਂ ਵੀ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਘਰ ਦੀ ਨੌਕਰਾਣੀ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ, ਉਹ ਮੁੜੀ ਅਤੇ ਕਮਰੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਚਲੀ ਗਈ, ਪਰ ਥੋੜ੍ਹੀ ਦੇਰ ਬਾਅਦ ਪਵਿੱਤਰ ਪਾਣੀ ਦਾ ਇੱਕ ਕਟੋਰਾ ਅਤੇ ਜ਼ੂਫ਼ੇ ਦਾ ਇੱਕ ਬੁੰਡਲ ਲੈ ਕੇ ਵਾਪਸ ਆਈ।

"ਇਹ ਲਓ, ਸੁਰ ਲਾਇਸੈਂਸੀਏਟ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਅਤੇ ਕਮਰੇ ਵਿਚ ਛਿੜਕ ਦਿਓ ਜੇਕਰ ਇੱਥੇ ਉਸਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਅਣਗਿਣਤ ਜਾਦੂਗਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਹੈ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਧਰਤੀ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਦੀ ਸਾਡੀ ਇੱਛਾ ਦੇ ਬਦਲੇ ਵਿਚ ਸਾਡੇ ਉੱਤੇ ਜਾਦੂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।"

ਪਾਦਰੀ, ਜਿਸਨੂੰ ਘਰ ਦੀ ਨੌਕਰਾਣੀ ਦੇ ਸਾਦੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ 'ਤੇ ਹੱਸਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਨੇ ਨਾਈ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ-ਇੱਕ ਕਰਕੇ ਕਿਤਾਬਾਂ ਦੇਵੇ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਸਮੱਗਰੀਆਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰ ਸੱਕੇ, ਇਹ ਸੋਚ ਕੇ ਕਿ ਕੁਝ ਅਜਿਹੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਮਿਲ ਸੱਕਦੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਸੂਲ੍ਹੀ 'ਤੇ ਸਾੜਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਾ ਹੋਣ।

“ਨਹੀਂ,” ਭਤੀਜੀ ਨੇ ਕਿਹਾ, “ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਮਾਫ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਸਾਰੇ ਦੋਸ਼ੀ ਹਨ। ਬਿਹਤਰ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਖਿੜਕੀ ਰਾਹੀਂ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਵਿਹੜੇ ਵਿਚ ਢੇਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ, ਜਿੱਥੇ ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅੱਗ ਲਗਾ ਸਕੀਏ। ਜਾਂ ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤਬੇਲੇ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਅੱਗ ਬਾਲ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਜੋ ਧੂੰਆਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਨਾ ਕਰੇ।”

ਘਰ ਦੀ ਨੌਕਰਾਣੀ ਨੇ ਵੀ ਇਸੇ ਭਾਵਨਾ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਇਆ, ਦੋ ਔਰਤਾਂ ਦੀ ਇੱਛਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਇਨ੍ਹਾਂ ਮਾਸੂਮਾਂ ਨੂੰ ਮੌਤ ਦੇ ਘਾਟ ਉਤਾਰਨ, ਪਰ ਪਾਦਰੀ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਪੜ੍ਹੇ ਬਿਨਾਂ ਇਸ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਮਾਸਟਰ ਨਿਕੋਲਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿਚ ਜੋ ਪਹਿਲੀ ਕਿਤਾਬ ਰੱਖੀ ਉਹ ਸੀ ਗੌਲ ਦੀਆਂ ਅਮਾਦੀ ਦੀਆਂ ਚਾਰ ਕਿਤਾਬਾਂ।

"ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਰਹੱਸਮਈ ਹੈ," ਪਾਦਰੀ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿਉਂਕਿ ਜੋ ਮੈਂ ਸੁਣਿਆ ਹੈ, ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਇਹ ਸਪੇਨ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਵੀਰਤਾ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਕਿਤਾਬ ਸੀ, ਬਾਕੀ ਸਾਰੀਆਂ ਨੇ ਆਪਣਾ ਮੂਲ ਅਤੇ ਮੁੱਢ ਇਸ ਤੋਂ ਲਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਦੁਸ਼ਟ ਪੰਥ ਦੇ ਕੱਟੜਪੰਥੀ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ ਇਸਨੂੰ ਮੁਆਫ਼ੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਅੱਗ ਵਿਚ ਸੁੱਟ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।"

"ਮੈਂ ਅਸਹਿਮਤ ਹਾਂ," ਨਾਈ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੀ ਕਿਸਮ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਕਿਤਾਬ ਕਹਿੰਦੇ ਸੁਣਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਆਪਣੇ ਖੇਤਰ ਵਿਚ ਇਕੱਲੀ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਇਸਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।"

"ਬਹੁਤ ਸੱਚ," ਪੁਜਾਰੀ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਅਤੇ ਇਸ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਇਸਦੀ ਜਾਨ ਬਚਾਈ ਜਾਵੇਗੀ, ਪਰ ਸਿਰਫ ਹੁਣ ਲਈ। ਮੈਨੂੰ ਇਸਦੇ ਨਾਲ ਵਾਲਾ ਵੇਖਣ ਦਿਓ।"

"ਇਹ," ਨਾਈ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਐਸਪਲਾਂਡਿਅਨ ਦੇ ਕਾਰਨਾਮੇ ਹਨ, ਗੌਲ ਦੇ ਅਮਾਦੀਸ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪੁੱਤਰ।"

"ਖੈਰ," ਪੁਜਾਰੀ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਬ੍ਰਦਕਿਸਮਤੀ ਨਾਲ ਪਿਤਾ ਦਾ ਗੁਣ ਪੁੱਤਰ ਦੇ ਕਿਸੇ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਆਵੇਗਾ। ਇੱਥੇ, ਮੈਡਮ ਘਰੇਲੂ ਨੌਕਰ, ਖਿੜਕੀ ਖੋਲ੍ਹੋ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਵਿਹੜੇ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟ ਦਿਓ। ਇਸਨੂੰ ਸਾਡੀ ਅੱਗ ਨੂੰ ਬਾਲਣ ਵਾਲੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਪਹਿਲੀਆਂ ਹੋਣ ਦਿਓ।"

ਘਰ ਦੀ ਨੌਕਰਾਣੀ ਨੇ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਅਜਿਹਾ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਚੰਗਾ ਐਸਪਲਾਂਡੀਅਨ ਵਿਹੜੇ ਵਿੱਚ ਉਡਦਾ ਹੋਇਆ ਚਲਾ ਗਿਆ, ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਧੀਰਜ ਨਾਲ ਧਮਕੀਆਂ ਭਰੀਆਂ ਅੱਗਾਂ

ਦਾ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ।
"ਅਗੇ ਵਧੋ," ਪੁਜਾਰੀ ਨੇ ਕਿਹਾ।
"ਇਹ ਵਾਲਾ," ਨਾਈ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਯੂਨਾਨ ਦਾ ਅਮਾਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਸਮਝ ਅਨੁਸਾਰ ਕਮਰੇ ਦੇ ਇਸ ਪਾਸੇ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਅਮਾਦੀ ਦੇ ਹੀ ਵੰਸ਼ ਦੀਆਂ ਹਨ।"
"ਖੈਰ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਵਿਹੜੇ ਵਿੱਚ!" ਪੁਜਾਰੀ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਰਾਣੀ ਪਿੰਟੀਕੁਇਨੀਇਸਟਾ, ਚਰਵਾਹੇ ਡੈਰੀਨੇਲ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਈਕਲੋਗਸ, ਇਸਦੇ ਲੇਖਕ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ੈਤਾਨੀ ਤੰਤਰ 'ਤੇ ਸ਼ਾਮਿਲ ਹੰਕਾਰ ਦੇ ਨਾਲ, ਸਾੜਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਉਸ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਸਾੜ ਦਿਆਂਗਾ ਜਿਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਜੇਕਰ ਉਹ ਇੱਕ ਨਾਈਟ-ਇਰੈਂਟ ਵਾਂਗੂ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਰਿਹਾ।"
"ਮੇਰਾ ਵੀ ਇਹੀ ਵਿਚਾਰ ਹੈ," ਨਾਈ ਨੇ ਕਿਹਾ।
"ਮੈਂ ਵੀ," ਭਤੀਜੀ ਨੇ ਅਗੇ ਕਿਹਾ।
"ਉਸ ਹਾਲਤ ਵਿਚ," ਘਰ ਦੀ ਨੌਕਰਾਣੀ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਨੂੰ ਕਿਤਾਬਾਂ ਦੇ ਦਿਓ ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵਿਹੜੇ ਵਿਚ ਸੁੱਟ ਦਿਆਂਗਾ।"
ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਦੇ ਦਿੱਤੇ, ਪਰ ਕਿਉਂਕਿ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਸਨ, ਉਸਨੇ ਪੌੜੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦੀ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਤੋਂ ਬਚਿਆ ਅਤੇ ਬਸ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਖਿੜਕੀ ਰਾਹੀਂ ਢੇਹ ਦਿੱਤਾ।
"ਉਹ ਭਾਰੀ ਟ੍ਰੇਮ ਕੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ?" ਪੁਜਾਰੀ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।
"ਇਹ," ਨਾਈ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਡੌਨ ਓਲੀਵਾਂਤੇ ਡੀ ਲੈਂਰਾ ਹੈ।"
"ਉਸ ਕਿਤਾਬ ਦਾ ਲੇਖਕ," ਪਾਦਰੀ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਉਹੀ ਹੈ ਜਿਸਨੇ 'ਦ ਫਲਾਵਰ ਗਾਰਡਨ' ਲਿਖੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਲਈ ਮੈਂ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਕਿ ਦੋਵਾਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਹੜੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸੱਚੀ ਹੈ, ਜਾਂ ਇਸਨੂੰ ਵੱਖਰੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕਹਾਂ ਤਾਂ ਕਿਹੜੀ ਘੱਟ ਧੋਖਾਧੜੀ ਵਾਲੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਸਿਰਫ਼ ਇਹੀ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਆਪਣੀ ਬਕਵਾਸ ਅਤੇ ਹੰਕਾਰ ਕਾਰਨ ਵਿਹੜੇ ਵੱਲ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ।"
"ਇਹ ਅਗਲਾ," ਨਾਈ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਫਲੋਰੀਸਮਾਰਟ ਡੀ ਹਿਰਕਾਨੀਆ ਹੈ।"
"ਤੁਹਾਡਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਸਰ ਫਲੋਰਿਸਮਾਰਟ ਇੱਥੇ ਹੈ?" ਪਾਦਰੀ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੇਰੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਜਨਮ ਅਤੇ ਮਸ਼ਹੂਰ ਸਾਹਸਾਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਜਲਦੀ ਹੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਵਿਹੜੇ ਵਿੱਚ ਪਾ ਲਵੇਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦੀ ਸੁੱਕੀ ਸ਼ੈਲੀ ਅਤੇ ਪਾਲਿਸ਼ ਦੀ ਘਾਟ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਹੋਰ ਕੋਈ ਚਾਰਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਵਿਹੜੇ ਵਿੱਚ, ਮੈਡਮ ਹਾਊਸਕੀਪਰ, ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਉਹ ਦੂਜਾ।"
"ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ," ਘਰ ਦੀ ਨੌਕਰਾਣੀ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਉਸਦਾ ਹੁਕਮ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ।
"ਇਹ ਪੁਲੈਟਿਰ ਦ ਨਾਈਟ ਹੈ," ਨਾਈ ਨੇ ਕਿਹਾ।
"ਇਹ ਇੱਕ ਪੁਰਾਣੀ ਕਿਤਾਬ ਹੈ," ਪਾਦਰੀ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਮਾਫ਼ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ। ਉਸਨੂੰ ਅਪੀਲ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਦੂਜਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਦਿਓ।"
ਇੱਕ ਵਾਰ ਇਹ ਹੋ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਕਿਤਾਬ ਖੋਲ੍ਹੀ ਅਤੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਇਹ "ਦ ਨਾਈਟ ਆਫ਼ ਦ ਕਰਾਸ" ਸੀ।
"ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਕਿਤਾਬ ਦਾ ਸਿਰਲੇਖ ਇੰਨਾ ਪਵਿੱਤਰ ਹੈ, ਇਸਦੀ ਅਗਿਆਨਤਾ ਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ "ਸਲੀਬ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਸ਼ੈਤਾਨ ਲੁੱਕਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ", ਇਸ ਨਾਲ ਅਗ ਦੀਆਂ ਲਪਟਾਂ ਵਿਚ।"
ਇੱਕ ਹੋਰ ਕਿਤਾਬ ਚੁਕਦੇ ਹੋਏ, ਨਾਈ ਨੇ ਕਿਹਾ:
"ਇਹ ਬਹਾਦਰੀ ਦਾ ਸ਼ੀਸ਼ਾ ਹੈ।"
"ਮੈਂ ਉਸਦੀ ਕਿਰਪਾ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਹਾਂ," ਪਾਦਰੀ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਇਸ ਕਿਤਾਬ ਵਿੱਚ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਰੀਨਾਲਡੋਸ ਡੀ ਮੋਂਟਾਲਬਨ ਦੇ ਨਾਲ ਉਸਦੇ ਦੋਸਤ ਅਤੇ ਸਾਥੀ ਹਨ - ਕਾਕਸ ਨਾਲੋਂ ਵੱਡੇ ਬਦਮਾਸ਼ - ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਬਾਰ੍ਹਾਂ ਪੀਅਰਜ਼, ਅਤੇ ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਇਤਿਹਾਸਕਾਰ ਟਰਪਿਨ। ਸੱਚ ਕਹਾਂ ਤਾਂ, ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਦੀਵੀ ਗ਼ੁਲਾਮੀ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹਾਂ, ਭਾਵੇਂ ਸਿਰਫ ਮਸ਼ਹੂਰ ਮਾਟੇਓ ਬੋਇਆਰਡੋ ਦੀ ਉਸ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਰਚਨਾ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਯੋਗਦਾਨ ਲਈ, ਜਿਸਦੀ ਰਚਨਾ ਤੋਂ

ਈਸਾਈ ਕਵੀ ਲੁਡੋਵਿਕ ਅਰੀਓਸਟ ਨੇ ਵੀ ਆਪਣਾ ਤਾਣਾ-ਬਾਣਾ ਬੁਣਿਆ ਸੀ।[1] ਜੇ ਮੈਨੂੰ ਇੱਥੇ ਅਰੀਓਸਟੋ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਭਾਸ਼ਾ ਬੋਲ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਨਫ਼ਰਤ ਵਿੱਚ ਪਾਵਾਂਗਾ, ਪਰ ਜੇ ਉਹ ਆਪਣੀ ਮਾਤ ਭਾਸ਼ਾ ਬੋਲ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਤਿਕਾਰ ਦੇਵਾਂਗਾ।"

"ਖ਼ੈਰ, ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਉਹ ਇਤਾਲਵੀ ਵਿੱਚ ਹੈ," ਨਾਈ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦਾ।"

"ਇਹ ਠੀਕ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਨਾ ਕਰੋ," ਪੁਜਾਰੀ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਅਸੀਂ ਚੰਗੇ ਕਪਤਾਨ ਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰ ਸਕਦੇ ਸੀ[2] ਜੇਕਰ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਸਪੇਨ ਨਾ ਲਿਆਉਂਦਾ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਸਪੈਨਿਸ਼ ਨਾ ਬਣਾਉਂਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਨਾਲ ਉਸਨੇ ਉਸਦੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਮੂਲ ਮੁੱਲ ਖੋਹ ਲਏ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦੂਸਰੇ ਲੋਕ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਕਵਿਤਾ ਦੀਆਂ ਰਚਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਕਿੰਨੇ ਵੀ ਸਾਵਧਾਨ ਹੋਣ ਜਾਂ ਉਹ ਕਿੰਨੀ ਵੀ ਯੋਗਤਾ ਦਾ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਕਦੇ ਵੀ ਉਸ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀਆਂ ਉਚਾਈਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਣਗੇ ਜਿਸਨੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਇਹ ਕਹਿਣ ਲਈ ਇੱਥੇ ਜਾਵਾਂਗਾ ਕਿ ਇਸ ਕਿਤਾਬ ਜਾਂ ਫ਼ਰਾਂਸ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਕੋਈ ਵੀ ਹੋਰ ਕਿਤਾਬ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸੁੱਕੇ ਖੂਹ ਵਿੱਚ ਸਟੋਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਸੀਂ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨਾਲ ਕੀ ਕਰਨਾ ਹੈ - ਇੱਕ ਖਾਸ ਬਰਨਾਰਡੋ ਡੇਲ ਕਾਰਪੀਓ ਦੇ ਅਪਵਾਦ ਦੇ ਨਾਲ, ਜੋ ਇੱਥੇ ਕਿਤੇ ਹੈ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਜਿਸਦਾ ਨਾਮ ਰੋਨਸੇਵੈਲਸ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਇਹ ਮੇਰੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਘਰ ਦੀ ਨੌਕਰਾਣੀ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਦੇ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣਗੇ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਅੱਗ ਦੀਆਂ ਲਾਟਾਂ ਵਿੱਚ, ਮਾਫੀ ਦੀ ਉਮੀਦ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ।"

ਨਾਈ ਨੇ ਇਸ ਸਭ ਲਈ ਸਹਿਮਤੀ ਦੇ ਕੇ ਸਿਰ ਹਿਲਾਇਆ, ਇਸਨੂੰ ਸਹੀ ਅਤੇ ਸਹੀ ਸਮਝਿਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਉਸਦੀ ਸਮਝ ਸੀ ਕਿ ਪਾਦਰੀ ਇੰਨਾ ਚੰਗਾ ਈਸਾਈ ਅਤੇ ਸੱਚ ਦਾ ਸਮਰਥਕ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਕਦੇ ਵੀ ਝੂਠ ਨਹੀਂ ਬੋਲੇਗਾ। ਇੱਕ ਹੋਰ ਕਿਤਾਬ ਖੋਲ੍ਹ ਕੇ, ਉਸਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਇਹ ਪ੍ਰਾਮਰਿਨ ਡੀ ਓਲੀਵਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਅੱਗੇ ਇੰਗਲੈਂਡ ਦਾ ਪ੍ਰੀਮਰਿਨ ਸਿਰਲੇਖ ਵਾਲੀ ਇੱਕ ਹੋਰ ਕਿਤਾਬ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ, ਤਾਂ ਲਾਇਸੈਂਸੀ ਨੇ ਕਿਹਾ:

"ਉਸ ਜੈਤੂਨ ਦੇ ਦਰਖ਼ਤ ਨੂੰ ਅੱਗ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਸਾੜ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਰਾਖ ਵੀ ਨਾ ਰਹੇ, ਪਰ ਇੰਗਲੈਂਡ ਦੀ ਇਸ ਖਜੂਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਿਲੱਖਣ ਵਸਤੂ ਵਜੋਂ ਬਚਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸਦੇ ਲਈ ਇੱਕ ਹੋਰ ਸੰਦੂਕ ਬਣਾਇਆ ਜਾਵੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਿਕੰਦਰ ਨੂੰ ਦਾਰਾ ਦੇ ਲੁੱਟ ਦੇ ਸਮਾਨ ਵਿੱਚੋਂ ਮਿਲਿਆ ਸੀ, ਜਿਸਨੂੰ ਉਸਨੇ ਕਵੀ ਹੋਮਰ ਦੀਆਂ ਰਚਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਰੱਖਣ ਲਈ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਕਿਤਾਬ, ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ, ਦੋ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਹੈ: ਪਹਿਲਾ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿਚ ਕਾਫ਼ੀ ਵਧੀਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਅਫਵਾਹ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਪੁਰਤਗਾਲ ਦੇ ਇੱਕ ਬੁੱਧੀਮਾਨ ਰਾਜੇ ਦੁਆਰਾ ਰਚੀ ਗਈ ਹੈ। ਮੀਰਾਗੁਆਰਡਾ ਦੇ ਕਿਲ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਸਾਹਸ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਅਤੇ ਕਾਫ਼ੀ ਖੋਜੀ ਹਨ, ਅਤੇ ਸੰਵਾਦ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਹਰੇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਚਰਿੱਤਰ ਵਿੱਚ ਬੋਲਣ ਲਈ ਮੁਜਬੁਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਸਭ ਤੋਂ ਢੁਕਵੇਂ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਸਮਝ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਮੈਂ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਮਾਸਟਰ ਨਿਕੋਲਸ, ਕਿ, ਤੁਹਾਡੇ ਨਿਰਣੇ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਇਹ ਕਿਤਾਬ ਅਤੇ ਗੌਲ ਦੇ ਅਮਾਦੀਸ ਨੂੰ ਅੱਗ ਦੀਆਂ ਲਾਟਾਂ ਤੋਂ ਬਚਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਪਰ ਬਾਕੀ ਸਭ, ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਪੁਛਗਿੱਛ ਜਾਂ ਜਾਂਚ ਦੇ, ਨਾਸ਼ ਹੋ ਜਾਣਗੇ।"

“ਨਹੀਂ, ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ,” ਨਾਈ ਨੇ ਕਿਹਾ, “ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਇੱਥੇ ਜੋ ਹੈ ਉਹ ਮਸ਼ਹੂਰ ਡੌਨ ਬੇਲੀਅਨਿਸ ਹੈ।”

"ਠੀਕ ਹੈ," ਪੁਜਾਰੀ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਉਹ ਜਿਸਦੇ ਦੂਜੇ, ਤੀਜੇ ਅਤੇ ਚੌਥੇ ਹਿੱਸੇ ਹਨ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਵਾਧੂ ਦਰਦ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਲਈ ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਰੇਹੜੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਪ੍ਰਸਿੱਧੀ ਦੇ ਕਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਉਸ ਪੂਰੇ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਕਈ ਹੋਰ ਗੰਭੀਰ ਅਸੰਗਤੀਆਂ ਤੋਂ

ਛੁਟਕਾਰਾ ਪਾਉਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਅਸੀਂ ਆਪਣਾ ਫੈਸਲਾ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰ ਦੇਵਾਂਗੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਆਪਣਾ ਕੇਸ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੁੰਦਾ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਇਹਨਾਂ ਨੁਕਸ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਦਇਆ ਅਤੇ ਨਿਆਂ ਦਿਖਾਵਾਂਗੇ। ਇਸ ਦੌਰਾਨ, ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ, ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਘਰ ਵਿਚ ਰੱਖੋ, ਪਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਇਸਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨ ਨਾ ਦਿਓ।"

"ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ," ਨਾਈ ਨੇ ਕਿਹਾ।

ਅਤੇ ਬਹਾਦਰੀ ਦੀਆਂ ਹੋਰ ਕਿਤਾਬਾਂ ਦੇਖ ਕੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਹੋਰ ਥੱਕਣ ਦੀ ਇੱਛਾ ਨਾ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਪੁਜਾਰੀ ਨੇ ਘਰ ਦੀ ਨੌਕਰਾਣੀ ਨੂੰ ਹਦਾਇਤ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਹ ਸਾਰੀਆਂ ਵੱਡੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਲੈ ਕੇ ਵਿਹੜੇ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟ ਦੇਵੇ। ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਸਗੋਂ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸਦੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਅਤੇ ਸੁਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਟੋਪੇਸਟ੍ਰੀ ਬੁਣਨ ਨਾਲੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੜਦੇ ਦੇਖਣ ਦੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਇੱਛਾ ਸੀ; ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇੱਕ ਵਾਰ ਵਿੱਚ ਲਗਭਗ ਅੱਠ ਨੂੰ ਫੜ ਕੇ, ਉਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਖਿੜਕੀ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਸੁੱਟਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਪਰ ਇੱਕ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਇੰਨੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਫੜਨ ਕਾਰਨ, ਇੱਕ ਬਾਹਰ ਡਿੱਗ ਪਈ ਅਤੇ ਨਾਈ ਦੇ ਪੈਰਾਂ 'ਤੇ ਡਿੱਗ ਪਈ, ਜਿਸਨੂੰ ਇਸਦਾ ਸਿਰਲੇਖ ਪੜ੍ਹਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਇਆ, ਜੋ ਕਿ ਮਸ਼ਹੂਰ ਨਾਈਟ ਟਿਰੈਂਟ ਲੋ ਬਲੈਂਚ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ ਸੀ।

"ਮੇਰੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਅਸੀਸ ਦਿਓ!" ਪੁਜਾਰੀ ਨੇ ਚੀਕਿਆ, "ਇਹ ਟਿਰਾਂਟ ਲੋ ਬਲੈਂਚ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਲੈਣ ਦਿਓ, ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਕਿਤਾਬ ਵਿੱਚ ਖੁਸ਼ੀ ਦਾ ਖਜ਼ਾਨਾ ਅਤੇ ਮਨੋਰੰਜਨ ਦਾ ਭੰਡਾਰ ਮਿਲਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਬਹਾਦਰ ਨਾਈਟ ਕੁਇਰੀਲੀਸਨ ਡੀ ਮੋਂਟਾਲਬਨ, ਉਸਦੇ ਭਰਾ ਟੋਮਸ ਡੀ ਮੋਂਟਾਲਬਨ, ਨਾਈਟ ਫੋਂਸੇਕਾ, ਬਹਾਦਰ ਟਿਰਾਂਟ ਅਤੇ ਵੱਡੇ ਮਾਸਟਿਫ ਵਿਚੋਂਕਾਰ ਲੜਾਈ, ਪ੍ਰਹਿਲੀ ਪਲੇਸਰਡੇਮਿਵਿਡਾ ਦੀ ਕੰਡਿਆਲੀ ਬੁੱਧੀ, ਵਿਧਵਾ ਰਿਪੋਸਾਡਾ ਦੇ ਪ੍ਰੇਮ ਸੰਬੰਧਾਂ ਅਤੇ ਦੇਗਲੇਪਣ ਦੇ ਨਾਲ, ਅਤੇ ਮਹਾਰਾਣੀ ਖੁਦ ਹਿਪੋਲੀਟੇ ਆਪਣੇ ਵਰਗੇ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਦਾ ਹਾਂ, ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਦੋਸਤ, ਕਿ ਇਸਦੀ ਸ਼ੈਲੀ ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇਹ ਪੂਰੀ ਦੁਨੀਆ ਦੀ ਸੁਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਕਿਤਾਬ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਨਾਈਟ ਖਾਂਦੇ ਅਤੇ ਸੌਂਦੇ ਹਨ, ਆਪਣੇ ਬਿਸਤਰੇ ਵਿੱਚ ਮਰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਮਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਪਣੀਆਂ ਵਸੀਅਤਾਂ ਲਿਖਦੇ ਹਨ, ਨਾਲ ਹੀ ਹੋਰ ਅਜਿਹੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਇਸ ਸ਼ੈਲੀ ਦੀਆਂ ਹੋਰ ਸਾਰੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਵਿੱਚ ਘਾਟ ਹੈ। ਇਸ ਸਭ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਨਾਲ ਕਿ ਜਿਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਰਚਿਆ ਹੈ ਉਸ ਨੇ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਉਹ ਸਾਰੀਆਂ ਬੇਇੱਜ਼ਤੀਆਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀਆਂ, ਮੈਂ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਉਸਨੂੰ ਗੈਲਰੀਆਂ ਵਿੱਚ ਭੇਜਿਆ ਜਾਵੇ - ਪ੍ਰਿੰਟਰਾਂ ਵਿੱਚ, ਯਾਨੀ ਕਿ - ਉਸਦੀ ਬਾਕੀ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਲਈ। ਉਸਨੂੰ ਘਰ ਲੈ ਜਾਓ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਪੜ੍ਹੋ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਦੇਖੋਗੇ ਕਿ ਮੈਂ ਜੋ ਕੁਝ ਕਿਹਾ ਹੈ ਉਹ ਸੱਚ ਹੈ।"

"ਮੈਂ ਇਹ ਤਾਂ ਕਰ ਲਵਾਂਗਾ," ਨਾਈ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਪਰ ਅਸੀਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਛੋਟੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਦਾ ਕੀ ਕਰਾਂਗੇ ਜੋ ਬਚੀਆਂ ਹਨ?"

"ਉਹ," ਪਾਦਰੀ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਹਾਦਰੀ ਦੀਆਂ ਰਚਨਾਵਾਂ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਸਗੋਂ ਕਵਿਤਾ ਦੀਆਂ ਹਨ।"

ਇੱਕ ਖੋਲ੍ਹ ਕੇ, ਉਸਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਇਹ ਜੋਰਜ ਡੀ ਮੋਂਟੇਮੇਅਰ ਦੀ ਲਾ ਡਾਇਨਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਉਸੇ ਕਿਸਮ ਦੇ ਮੰਨਦੇ ਹੋਏ, ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ:

"ਇਹ ਦੂਜਿਆਂ ਵਾਂਗ ਸਾੜਨ ਦੇ ਲਾਇਕ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਵਰਤਮਾਨ ਸਮੇਂ ਜਾਂ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਬਹਾਦਰੀ ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਜਿੰਨਾ ਨੁਕਸਾਨ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚਾਉਣਗੀਆਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਬੁੱਧੀ ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਹਨ ਜੋ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਕਰਨਗੀਆਂ।"

"ਹੇ ਰਹਿਮਤ, ਜਨਾਬ!" ਭਤੀਜੀ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਬਾਕੀ ਸਾਰਿਆਂ ਵਾਂਗ ਸੜਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਹੈਰਾਨੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ ਜੇਕਰ ਮੇਰਾ ਚਾਚਾ, ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਪਣੀ ਬਹਾਦਰੀ ਦੀ ਬਿਮਾਰੀ ਤੋਂ ਠੀਕ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਇਨ੍ਹਾਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਦਿਮਾਗ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸੋਚ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਚਰਵਾਹਾ ਬਣ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਜੰਗਲਾਂ ਵਿੱਚ ਗਾਉਂਦਾ ਅਤੇ ਵਜਾਉਂਦਾ ਰਹੇਗਾ, ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਮਾੜਾ, ਇੱਕ ਕਵੀ ਬਣ ਜਾਵੇਗਾ, ਜਿਸਨੂੰ ਉਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇੱਕ ਲਾਇਲਾਜ ਬਿਮਾਰੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕਾਫ਼ੀ ਛੂਤ ਵਾਲੀ ਹੈ।"

"ਇਹ ਮੁਟਆਰ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸ ਬਾਰੇ ਬੋਲਦਾ ਹੈ," ਪਾਦਰੀ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਸਮਝਦਾਰੀ ਦੀ ਗੱਲ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿ ਸਾਡੇ ਦੋਸਤ ਦੇ ਰਸਤੇ ਨੂੰ ਠੋਕਰ ਖਾਣ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੌਕੇ ਤੋਂ ਦੂਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ, ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਲਾ ਡਾਇਨਾ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸਨੂੰ ਸਾੜਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਪਰ ਇਸ ਤੋਂ ਜਾਦੂਗਰ ਫੇਲੀਸੀਆ ਅਤੇ ਜਾਦੂਈ ਦਵਾਈ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਰ ਚੀਜ਼, ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਹੋਰ ਸਿੱਖੇ ਹੋਏ ਕਾਵਿ ਰੂਪਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਹਟਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਗੱਦ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸਭ ਤੋਂ ਅਗੇ ਹੋਣ ਦਾ ਸਨਮਾਨ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖ ਸਕਦਾ ਹੈ।"

"ਇਹ ਅਗਲੀ ਕਿਤਾਬ," ਨਾਈ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਸਲਾਮਾਨਕਨ ਦੁਆਰਾ ਲਿਖੀ ਗਈ ਲਾ ਡਾਇਨਾ ਦਾ ਦੂਜਾ ਹਿੱਸਾ ਹੈ,[3] ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਗਿਲ ਪੋਲੋ ਦੁਆਰਾ ਲਿਖੀ ਗਈ ਇੱਕ ਕਿਤਾਬ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਸਿਰਲੇਖ ਵੀ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ।"

"ਸਲਾਮਨ ਦੀ ਕਿਤਾਬ ਵਿਹੜੇ ਵਿੱਚ ਬੰਦ ਕਿਤਾਬਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਵਧਾ ਸਕਦੀ ਹੈ," ਪੁਜਾਰੀ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਪਰ ਗਿਲ ਪੋਲੋ ਦੀ ਕਿਤਾਬ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇ ਜਿਵੇਂ ਇਹ ਖੁਦ ਅਪੋਲੋ ਦੁਆਰਾ ਲਿਖੀ ਗਈ ਹੋਵੇ। ਪਰ ਸਾਡੇ ਲਈ ਬਿਹਤਰ ਹੈ, ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ, ਜਲਦੀ ਕਰੋ ਅਤੇ ਅਗਲੀ ਕਿਤਾਬ ਵੱਲ ਵਧੋ, ਕਿਉਂਕਿ ਦੇਰ ਹੋਣ ਲੱਗੀ ਹੈ।"

ਅਗਲੀ ਕਿਤਾਬ ਖੋਲ੍ਹਦੇ ਹੋਏ, ਨਾਈ ਨੇ ਕਿਹਾ:

"ਇਹ ਰਚਨਾ "ਪਿਆਰ ਦੀਆਂ ਕਿਸਮਤ ਦੀਆਂ ਦਸ ਕਿਤਾਬਾਂ" ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਸਾਰਡੀਨੀਅਨ ਕਵੀ ਐਂਟੋਨੀਓ ਡੀ ਲੋਫਾਸੋ ਦੁਆਰਾ ਰਚੀ ਗਈ ਹੈ।"

"ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਸਹੁੰ ਖਾਂਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਮੈਂ ਲਏ ਹਨ," ਪੁਜਾਰੀ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੋਂ ਅਪੋਲੋ ਅਪੋਲੋ ਸੀ, ਉਦੋਂ ਤੋਂ ਕਦੇ ਵੀ ਮਿਊਜ਼ ਮਿਊਜ਼, ਜਾਂ ਕੁਵੀ ਕਵੀਆਂ, ਨੇ ਅਜਿਹੀ ਹਾਸੋਹੀਣੀ ਅਤੇ ਅਜੀਬ ਕਿਤਾਬ ਨਹੀਂ ਲਿਖੀ, ਜੋ ਆਪਣੀ ਸ਼ੈਲੀ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਅਸਾਧਾਰਨ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦਿਨ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵੇਖੀ ਹੈ। ਜਿਸਨੇ ਵੀ ਇਸਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਮੇਰੀ ਗੱਲ ਨੂੰ ਇਸ ਲਈ ਲੈ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਕਿ ਖੁਸ਼ੀ ਕੀ ਹੈ। ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਦੋ ਦਿਓ, ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਲੱਭ ਕੇ ਵਧੇਰੇ ਖੁਸ਼ ਹਾਂ ਜੇਕਰ ਮੈਨੂੰ ਫਲੋਰੈਂਟਾਈਨ ਬ੍ਰੋਕੇਡ ਦਾ ਇੱਕ ਕੈਸੌਕ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ।"

ਉਸਨੇ ਬਹੁਤ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਨਾਲ ਇਸਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਨਾਈ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ:

"ਇਹ ਅਗਲੇ ਹੱਥ ਆਈਬੇਰੀਆ ਦਾ ਚਰਵਾਹਾ, ਹੇਨਾਰੇਸ ਦੀਆਂ ਨਿੰਫਸ, ਅਤੇ ਈਰਖਾ ਦਾ ਪਰਦਾਫਾਸ਼।"

"ਖੈਰ, ਸਾਡਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਵਿਕਲਪ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਘਰ ਦੀ ਨੌਕਰਾਣੀ ਦੀ ਧਰਮ ਨਿਰਪੱਖ ਸ਼ਾਖਾ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਕਰ ਦੇਈਏ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਨਾ ਪੁੱਛੋ ਕਿ ਕਿਉਂ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਸਾਰੀ ਰਾਤ ਇੱਥੇ ਰਹਾਂਗੇ।"

"ਇਹ ਅਗਲਾ ਫਿਲਿਦਾ ਦਾ ਚੁਟਵਾਹਾ ਹੈ।"

"ਉਹ ਬੰਦਾ ਕੋਈ ਆਜੜੀ ਨਹੀਂ ਹੈ," ਪੁਜਾਰੀ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਪਰ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸੂਝਵਾਨ ਦਰਬਾਰੀ ਹੈ। ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਕੀਮਤੀ ਹੀਰੇ ਵਾਂਗ ਸੰਭਾਲ ਕੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।"

"ਇਹ ਵੱਡਾ ਜੋ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਹੈ ਉਸਦਾ ਸਿਰਲੇਖ ਹੈ ਕਵਿਤਾਵਾਂ ਦਾ ਭਰਪੂਰ ਖਜ਼ਾਨਾ," ਨਾਈ ਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਜੇਕਰ ਉਹ ਇੰਨੇ ਭਰਪੂਰ ਨਾ ਹੁੰਦੇ, ਤਾਂ ਉਹ ਹੋਰ ਵੀ ਕੀਮਤੀ ਹੁੰਦੇ," ਪੁਜਾਰੀ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਇਸ ਕਿਤਾਬ ਨੂੰ ਇਸ ਦੀਆਂ ਸ਼ਾਨਦਾਰਤਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਅਣਗਿਣਤ ਅਸ਼ਲੀਲਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸਾਫ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਲੇਖਕ ਦੁਆਰਾ ਲਿਖੀਆਂ ਗਾਈਆਂ ਹੋਰ ਬੇਹੂਦਗੀ ਭਰੀਆਂ, ਉੱਚੀਆਂ ਰਚਨਾਵਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰੱਖਣ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਮੇਰਾ ਇੱਕ ਦੋਸਤ ਹੈ।"

"ਇਹ," ਨਾਈ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ, "ਲੋਪੇਜ਼ ਮਾਲਡੋਨਾਡੋ ਦੀ ਕਵਿਤਾ ਦਾ ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਹੈ।"

"ਉਹ ਲੇਖਕ ਮੇਰਾ ਬਹੁਤ ਪਿਆਰਾ ਦੋਸਤ ਵੀ ਹੈ," ਪਾਦਰੀ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਖੁਦ ਆਇਤਾਂ ਸੁਣਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਹਰ ਕੋਈ ਉਸਨੂੰ ਸੁਣਨ ਵਾਲਾ ਉਸਦੀ ਗਾਇਕੀ ਦੀ ਸੁੰਦਰਤਾ ਤੋਂ ਮੋਹਿਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਸਦੇ ਈਕਲੋਗ ਥੋੜੇ ਲੰਬੇ ਹਨ, ਪਰ ਕੋਈ ਵੀ ਕਦੇ ਵੀ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਚੰਗੀ ਚੀਜ਼ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ, ਇਸ ਲਈ ਇਸਨੂੰ ਚੁਣੇ ਹੋਏ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਰੱਖੋ। ਪਰ ਇਸਦੇ ਅੱਗੇ ਉਹ ਕਿਤਾਬ ਕੀ ਹੈ?"

“ਮਿਗੁਏਲ ਡੀ ਸਰਵੈਂਟਸ ਦਾ ਗੌਲਾਟੀਆ,” ਨਾਈ ਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਉਹ ਸਰਵੈਂਟਸ ਕਈ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਮੇਰਾ ਕਰੀਬੀ ਦੋਸਤ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਕਵਿਤਾਵਾਂ ਨਾਲੋਂ ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਵਿੱਚ ਬਿਹਤਰ ਜਾਣਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਸਦੀ ਕਿਤਾਬ ਵਿੱਚ ਕਾਫ਼ੀ ਮੌਲਿਕਤਾ ਹੈ, ਇਹ ਕਈ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਪਰ ਕੋਈ ਵੀ ਸਿੱਟਾ ਨਹੀਂ ਕੱਢਦੀ; ਇਸ ਲਈ, ਸਾਨੂੰ ਦੂਜੇ ਭਾਗ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰਨੀ ਪਵੇਗੀ ਜਿਸਦਾ ਉਸਨੇ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਇਹ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਹੋ ਜਾਵੇ, ਤਾਂ ਇਹ ਉਹ ਸਨਮਾਨ ਜਿੱਤ ਲਵੇਗਾ ਜਿਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲੇ ਭਾਗ ਨੂੰ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜਦੋਂ ਇਹ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸਨੂੰ ਘਰ ਵਿੱਚ ਨਜ਼ਰਬੰਦ ਰੱਖੋ।"

"ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ, ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ," ਨਾਈ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਇੱਥੇ ਇੱਕੋ ਸਮੇਂ ਤਿੰਨ ਆਉਂਦੇ ਹਨ: ਅਲੋਂਸੋ ਡੀ ਏਰੂਸੀਲਾ ਦਾ ਅਰਾਉਕਾਨਾ, ਕੋਰਡੋਵਾ ਦੇ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਜੁਆਨ ਰੂਫਸ ਦਾ ਆਸਟ੍ਰੀਅਨ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਵੈਲੇਂਸੀਅਨ ਕਵੀ ਕ੍ਰਿਸਟੋਫਰ ਡੀ ਵੀਰੂਸ ਦਾ ਮੋਨਸੇਰੇਟ।"

"ਉਹ ਤਿੰਨ ਕਿਤਾਬਾਂ," ਪਾਦਰੀ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਸਪੈਨਿਸ਼ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਰਚੀਆਂ ਗਈਆਂ ਬਹਾਦਰੀ ਭਰੀਆਂ ਕਵਿਤਾਵਾਂ ਦੀਆਂ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਕਿਤਾਬਾਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਹ ਇਟਲੀ ਦੀਆਂ ਸਭ ਤੋਂ ਮਸ਼ਹੂਰ ਕਿਤਾਬਾਂ ਨਾਲ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਪੇਨ ਕੋਲ ਮੌਜੂਦ ਸਭ ਤੋਂ ਕੀਮਤੀ ਕਾਵਿਕ ਭੇਟਾਂ ਵਜੋਂ ਪਿਆਰ ਕਰੋ।"

ਪਾਦਰੀ ਇੰਨਾ ਥੱਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਹੋਰ ਕਿਤਾਬਾਂ ਨਹੀਂ ਦੇਖ ਸਕਿਆ, ਇਸ ਲਈ ਉਸਨੇ ਸਮਾਨ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਬਾਕੀ ਸਾਰੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਸਾੜਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਦਿੱਤਾ, ਪਰ ਨਾਈ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਇੱਕ ਕਿਤਾਬ ਖੋਲ੍ਹ ਲਈ ਸੀ ਜਿਸਦਾ ਸਿਰਲੇਖ ਸੀ ਐਂਜੇਲਿਕਾ ਦੇ ਹੰਝੂ।

"ਮੈਨੂੰ ਖੁਦ ਕੁਝ ਪਾਣੀ ਵਹਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ," ਪਾਦਰੀ ਨੇ ਇਸਦਾ ਸਿਰਲੇਖ ਸੁਣ ਕੇ ਕਿਹਾ, "ਜੇ ਮੈਂ ਅਜਿਹੀ ਕਿਤਾਬ ਨੂੰ ਸਾੜਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਹੁੰਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸਦਾ ਲੇਖਕ ਸਿਰਫ਼ ਸਪੇਨ ਦਾ ਹੀ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਦੁਨੀਆ ਦੇ ਮਸ਼ਹੂਰ ਕਵੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸੀ, ਅਤੇ ਓਵਿਡ ਦੀਆਂ ਕਥਾਵਾਂ ਦੇ ਉਸਦੇ ਅਨੁਵਾਦ ਬਿਲਕੁਲ ਅਦਭੁਤ ਹਨ।"

1. ਬੋਇਆਰਡੋ ਦੀ ਕਵਿਤਾ ਨੂੰ ਓਰਲੈਂਡੋ ਇੰਨਾਮੋਰਾਟੋ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਏਰੀਓਸਟੋ ਦੀ ਇਸਦੀ ਨਿਰੰਤਰਤਾ ਮਸ਼ਹੂਰ ਓਰਲੈਂਡੋ ਫੁਰੀਓਸੋ ਸੀ।
2. ਕੈਪਟਨ ਜੇਰੋਨਿਮੋ ਡੇ ਉਰੇਆ ਦਾ ਹਵਾਲਾ, ਜਿਸ ਨੇ 1556 ਵਿੱਚ ਓਰਲੈਂਡੋ ਫੁਰੀਓਸੋ ਦੀ ਸਪੈਨਿਸ਼ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਘਟੀਆ ਆਇਤ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਸੀ।
3. ਡਾਕਟਰ ਅਲੋਂਸੋ ਪੇਰੇਜ਼।
4. ਪ੍ਰਾਈਮੇਰਾ ਪਾਰਟ ਡੇ ਲਾ ਗਲਾਟੀਆ (ਗਲਾਟੀਆ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਭਾਗ) 1585 ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਹੋਇਆ। ਇਹ ਸਰਵੈਂਟਸ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਨਾਵਲ ਸੀ, ਇੱਕ ਪਾਸਟੋਰਲ ਰੋਮਾਂਸ। ਦੂਜੇ ਭਾਗ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ ਕਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ।

ਸੱਤਵਾਂ ਅਧਿਆਇ

ਸਾਡੇ ਨੇਕ ਨਾਈਟ, ਲਾ ਮੰਚਾ ਦੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦਾ ਦੂਜਾ ਸੈਲੀ

ਜਦੋਂ ਇਹ ਹੋ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਚੀਕਣ ਲੱਗਾ:

"ਇੱਥੇ, ਬਹਾਦਰ ਸੂਰਬੀਰ! ਇੱਥੇ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਕ੍ਰਿਪਾਵਾਂ ਨੂੰ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਬਹਾਦਰੀ ਵਾਲੀਆਂ ਬਾਹਾਂ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਦਰਬਾਰੀ ਟੂਰਨਾਮੈਂਟ ਵਿੱਚ ਦਿਨ ਬਿਤਾ ਰਹੇ ਹਨ।"

ਇਹ ਦੇਖਣ ਲਈ ਕਾਹਲੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਰੌਲਾ ਅਤੇ ਰੌਲਾ ਕੀ ਸੀ, ਪੁਜਾਰੀ ਅਤੇ ਨਾਈ ਨੇ ਬਾਕੀ ਕਿਤਾਬਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਨੂੰ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਲਾ ਕ੍ਰੋਰੋਲੀਆ ਅਤੇ ਦ ਲਾਇਨ ਆਫ਼ ਸੁਪੇਨ, ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਸੁਣਵਾਈ ਦੇ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਗ ਦੀਆਂ ਮੌਤਾਂ ਤੱਕ ਚਲੇ ਗਏ, ਨਾਲ ਹੀ ਲੁਈਸ ਡੀ ਅਵੀਲਾ ਦੁਆਰਾ ਰਚਿਤ ਦ ਐਕਸਪਲੋਇਟਸ ਆਫ਼ ਦ ਐਂਪਰਰ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸਾਰੀਆਂ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਾਕੀ ਕਿਤਾਬਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸਨ ਅਤੇ, ਸ਼ਾਇਦ, ਜੇ ਉਹ ਪੁਜਾਰੀ ਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੀਆਂ ਤਾਂ ਇੰਨੀ ਸੁਖਤ ਸਜ਼ਾ ਨਾ ਮਿਲਦੀ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਪਹੁੰਚੇ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਬਿਸਤਰੇ ਤੋਂ ਉੱਠਿਆ ਹੋਇਆ ਪਾਇਆ, ਚੀਕ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਪਾਗਲ ਵਾਂਗ ਰੌਲਾ ਪਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਹ ਇੰਨਾ ਜਾਗਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਉਸਨੂੰ ਕਦੇ ਨੀਂਦ ਨਹੀਂ ਆਈ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਣੀ ਤਲਵਾਰ ਨਾਲ ਹਰ ਦਿਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਛੁਰਾ ਮਾਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਵਾਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਰੋਕਣ ਵਿੱਚ ਕਾਮਯਾਬ ਹੋਏ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਉਸਦੇ ਬਿਸਤਰੇ 'ਤੇ ਵਾਪਸ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ, ਜਿੱਥੇ, ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ ਆਪਣਾ ਸ਼ਾਂਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸਨੇ ਪੁਜਾਰੀ ਵੱਲ ਮੁੜਿਆ ਅਤੇ ਕਿਹਾ:

"ਯਕੀਨਨ, ਸਰ ਆਰਚਬਿਸ਼ਪ ਟਰੂਪਿਨ, ਇਹ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਬਦਨਾਮੀ ਹੈ ਜੋ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬਾਰ੍ਹਾਂ ਪੀਅਰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸਤੀਫ਼ਾ ਦੇਣਾ, ਕੋਰਟ ਨਾਈਟਸ ਨੂੰ ਜਿੱਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣਾ, ਇਹ ਦੇਖਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਅਸੀਂ ਉੱਦਮੀ ਨਾਈਟਸ ਨੇ ਪਿਛਲੇ ਤਿੰਨ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਟ੍ਰਾਫੀ ਜਿੱਤੀ ਹੈ।"

"ਸ਼ਾਂਤ ਰਹੋ, ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ," ਪੁਜਾਰੀ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿਉਂਕਿ ਪਰਮਾਤਮਾ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਏਗਾ ਕਿ ਸਾਡੀ ਕਿਸਮਤ ਬਦਲ ਜਾਵੇ, ਅਤੇ ਜੋ ਅੱਜ ਗੁਆਚ ਗਿਆ ਹੈ ਉਹ ਕੱਲ੍ਹ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਮਿਲ ਜਾਵੇਗਾ। ਫਿਲਹਾਲ, ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਤੁਹਾਡੀ ਸਿਹਤ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦੇਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਬਹੁਤ ਥੱਕੇ ਹੋਏ ਹੋਵੋਗੇ, ਜੇ ਬੁਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜ਼ਖਮੀ ਨਹੀਂ ਹੋ।"

"ਸ਼ਾਇਦ ਜ਼ਖਮੀ ਨਹੀਂ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਪਰ ਜ਼ਰੂਰ ਕਾਲਾ ਅਤੇ ਨੀਲਾ ਕੁੱਟਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਵੇਸਵਾ ਉਰਲੇਂਡੇ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਓਕ ਦੇ ਰੁੱਖ ਦੇ ਅੰਗ ਨਾਲ ਕੁੱਟਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਈਰਖਾ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸਦੇ ਬਹਾਦਰ ਕਾਰਨਾਮੇ ਦਾ ਇੱਕਲੌਤਾ ਵਿਰੋਧੀ ਹਾਂ। ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਹੀਨਾਲਡੋਸ ਡੀ ਮੋਂਟਾਲਬਨ ਨਹੀਂ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਜੇਕਰ, ਇਸ ਬਿਸਤਰੇ ਤੋਂ ਉੱਠਣ 'ਤੇ, ਮੈਂ ਉਸਦੇ ਸਾਰੇ ਜਾਦੂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਉਸਨੂੰ ਇਸਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਵਰਤਮਾਨ ਲਈ, ਮੈਨੂੰ ਖਾਣ ਲਈ ਕੁਝ ਲਿਆਓ, ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਮੇਰੇ ਲਈ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਲਾਭਦਾਇਕ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਬਦਲਾ ਲੈਣ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਮੇਰੇ 'ਤੇ ਛੱਡ ਦਿਓ।"

ਉਸਦੀ ਬੇਨਤੀ ਅਨੁਸਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਕੁਝ ਖਾਣਾ ਲੈ ਕੇ ਆਏ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਹ ਸੌਂ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਪਾਗਲਪਨ 'ਤੇ ਹੈਰਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ। ਉਸ ਰਾਤ ਘਰ ਦੀ ਨੌਕਰਾਣੀ ਨੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਮਿਲੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਨੂੰ ਅੱਗ ਲਗਾ ਦਿੱਤੀ, ਨਾਲ ਹੀ ਵਿਹੜੇ ਵਿੱਚ ਪਈਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਸਾੜ ਦਿੱਤਾ। ਕੁਝ ਜੋ ਕਿਸੇ ਪੁਰਾਲੇਖ ਵਿੱਚ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਸਨ, ਸ਼ਾਇਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਾੜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀਮਤਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰੀਖਿਅਕ ਦੀ ਆਲਸੀ ਕਾਰਨ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਕਹਾਵਤ ਸਾਹਮਣੇ ਆਈ ਕਿ "ਅਕਸਰ ਨਿਰਦੋਸ਼ ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਕੀਮਤ ਚੁਕਾਉਂਦੇ ਹਨ"।

ਪੁਜਾਰੀ ਅਤੇ ਨਾਈ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਦੋਸਤ ਦੀ ਬਿਮਾਰੀ ਲਈ ਸੁਝਾਏ ਗਏ ਉਪਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਵਾਲੇ ਅਧਿਐਨ ਕਮਰੇ ਨੂੰ ਕੰਧ ਨਾਲ ਢੱਕ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ

ਅਤੇ ਉਸ ਉੱਤੇ ਪਲੱਸਤਰ ਲਗਾਇਆ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਜੋ ਜਾਰੀ ਰਹਿਣ 'ਤੇ, ਡੱਨ ਕਿਊਜ਼ਟ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਾ ਲੱਭ ਸਕੇ - ਸ਼ਾਇਦ ਕਾਰਨ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਕੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਗਾਇਬ ਹੋ ਜਾਵੇ - ਅਤੇ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਦੱਸਣਗੇ ਕਿ ਇੱਕ ਜਾਦੂਗਰ ਨੇ ਸਭ ਕੁਝ, ਪੜ੍ਹਾਈ ਅਤੇ ਸਭ ਕੁਝ ਲੁੱਟ ਲਿਆ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਜਲਦੀ ਨਾਲ ਅਜਿਹਾ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਦੋ ਦਿਨਾਂ ਬਾਅਦ, ਡੱਨ ਕਿਊਜੇਟ ਆਪਣੇ ਬਿਸਤਰੇ ਤੋਂ ਉੱਠਿਆ ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ। ਜਦੋਂ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣਾ ਅਧਿਐਨ ਉੱਥੇ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ ਜਿੱਥੇ ਉਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਛੱਡਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਹ ਘਰ ਦੇ ਇੱਕ ਹਿੱਸੇ ਤੋਂ ਦੂਜੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਇਸਦੀ ਭਾਲ ਵਿੱਚ ਭਟਕਦਾ ਰਿਹਾ। ਉਸ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਜਿੱਥੇ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਕਦੇ ਖੜ੍ਹਾ ਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਬਿਨਾਂ ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਕਹੇ, ਆਪਣੇ ਹੱਥਾਂ ਨਾਲ ਘੁੰਮਦੇ ਹੋਏ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਉੱਚ-ਨੀਵਾਂ ਖੋਜਿਆ, ਅਤੇ ਕਾਫ਼ੀ ਭਾਲ ਅਤੇ ਖੋਜ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸਨੇ ਘਰ ਦੀ ਨੌਕਰਾਣੀ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਉਹ ਅਧਿਐਨ ਘਰ ਕਿੱਥੇ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਹਨ। ਘਰ ਦੀ ਨੌਕਰਾਣੀ, ਜਿਸਨੂੰ ਉਸਦੇ ਸਾਰੇ ਜਵਾਬਾਂ ਵਿੱਚ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਿਖਲਾਈ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ,

"ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਦੁਨਿਆਵੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਦੀ ਭਾਲ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ? ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਇਸ ਘਰ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਪੜ੍ਹਾਈ ਜਾਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਸਾਰੀਆਂ ਸ਼ੈਤਾਨ ਖੁਦ ਲੈ ਗਿਆ ਸੀ।"

"ਇਹ ਸ਼ੈਤਾਨ ਨਹੀਂ ਸੀ," ਭਤੀਜੀ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਪਰ ਇੱਕ ਜਾਦੂਗਰ ਸੀ ਜੋ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਦੇ ਚਲੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਰਾਤ ਨੂੰ ਬਦਲ 'ਤੇ ਸਵਾਰ ਹੋ ਕੇ ਆਇਆ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਸੱਪ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਉਤਰਿਆ ਜਿਸ 'ਤੇ ਉਹ ਸਵਾਰ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਹ ਅਧਿਐਨ ਘਰ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਇਆ, ਜਿੱਥੇ ਉਸਨੇ ਕੌਣ ਜਾਣਦਾ ਹੈ-ਕੀ ਅੰਦਰ ਕੀਤਾ। ਥੋੜ੍ਹੀ ਦੇਰ ਬਾਅਦ, ਉਹ ਛੱਤ ਰਾਹੀਂ ਉੱਡਦਾ ਹੋਇਆ ਬਾਹਰ ਚਲਾ ਗਿਆ, ਘਰ ਨੂੰ ਧੂੰਏਂ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਛੱਡ ਕੇ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਇਹ ਦੇਖਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਸਨੇ ਕੀ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਅਧਿਐਨ ਜਾਂ ਇੱਕ ਵੀ ਕਿਤਾਬ ਨਹੀਂ ਮਿਲੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਘਰ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਯਾਦਾਸ਼ਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਗੱਲ ਅਜੇ ਵੀ ਚਿਪਕ ਗਈ ਹੈ: ਜਾਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਉਸ ਬੁਰੀ ਪੁਰਾਣੀ ਗੱਲ ਨੇ ਚੀਕਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ ਕਿ ਗੁਪਤ ਨਫ਼ਰਤ ਦੇ ਕਾਰਨ ਉਸਨੇ ਇਹਨਾਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਅਤੇ ਅਧਿਐਨ ਦੇ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਬੇਰ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਉਹ ਨੁਕਸਾਨ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜੋ ਅਸੀਂ ਅੰਦਰ ਲੱਭਾਂਗੇ। ਉਸਨੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਮੁਨਾਟਨ ਦ ਸਿਆਣਾ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।"

"ਉਸਨੇ ਸ਼ਾਇਦ ਫ਼ਰੈਸਟਨ ਕਿਹਾ ਸੀ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ।

"ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਉਸਦਾ ਨਾਮ ਫਰੈਸਟਨ ਸੀ ਜਾਂ ਫਰਿਟੇਨ," ਘਰ ਦੀ ਨੌਕਰਾਣੀ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਇਹੀ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦਾ ਨਾਮ 'ਟੋਨ' ਨਾਲ ਖ਼ਤਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।"

"ਇਹ ਤਾਂ ਹੁੰਦਾ ਹੀ ਹੈ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਅਤੇ ਉਹ ਬੰਦਾ ਇੱਕ ਚਲਾਕ ਜਾਦੂਗਰ ਹੈ ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਦੁਸ਼ਮਣ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਮੇਰੇ ਉੱਤੇ ਬਹੁਤ ਗੁੱਸਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਕਲਾਵਾਂ ਅਤੇ ਸਿੱਖਿਆਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਉਸਦੇ ਇੱਕ ਪਸੰਦੀਦਾ ਨਾਈਟ ਨੂੰ ਆਹਮੋ-ਸਾਹਮਣੇ ਲੜਾਈ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਾਂਗਾ, ਜਿਸਨੂੰ ਮੈਂ ਜਿੱਤ ਲਵਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਇਸਨੂੰ ਰੋਕਣ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਬੇਵੱਸੀ ਦਾ ਅਹਿਸਾਸ ਹੈ। ਇਸ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਹੋਰ ਸੰਭਵ ਅਣਸੁਖਾਵੀਂ ਘਟਨਾ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਯਕੀਨ ਦਿਵਾ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਜੇ ਉਹ ਸੋਚਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸਵਰਗ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਦਾ ਖੰਡਨ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਟਾਲ ਸਕਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਆਪਣਾ ਸਮਾਂ ਬਰਬਾਦ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ।"

"ਕੋਈ ਵੀ ਇਸ ਨਾਲ ਬਹਿਸ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ," ਭਤੀਜੀ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਓ, ਚਾਚਾ ਜੀ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਖੁਰਚਿਆਂ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਕਿਸਨੂੰ ਮਿਲਦੀ ਹੈ? ਕੀ ਇਹ ਬਿਹਤਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਘਰ ਵਿੱਚ ਚੁੱਪ-ਚਾਪ ਰਹਿਣਾ ਇਸ ਤੋਂ ਕਿ ਦੁਨੀਆਂ ਭਰ ਵਿੱਚ ਅਸੰਭਵ ਦੀ ਭਾਲ ਵਿੱਚ ਭੱਜਿਆ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਇਸ ਤੱਥ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਨਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ ਕਿ "ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਜੋ ਉੱਨ ਦੀ ਭਾਲ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਉੱਨ ਬਣ ਕੇ ਘਰ ਆਉਂਦੇ ਹਨ?"

"ਮੇਰੀ ਪਿਆਰੀ ਭਤੀਜੀ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਤੂੰ ਕਿੰਨੀ ਬੁਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗਲਤ ਜਾਣਕਾਰੀ ਵਾਲੀ ਹੈਂ! ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਧੋਖਾ ਦੇਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦਾ,

ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਦਾੜ੍ਹੀ ਨੂੰ ਜੜ੍ਹ ਪੁੱਟ ਸੁੱਟਾਂਗਾ ਜੇ ਮੇਰੇ ਸਿਰ ਦੇ ਇੱਕ ਵਾਲ ਦੇ ਸਿਰੇ ਨੂੰ ਛੂਹਣ ਬਾਰੇ ਵੀ ਸੋਚੇਗਾ।"

ਦੋਵੇਂ ਔਰਤਾਂ ਹੋਰ ਟਿੱਪਣੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਝਿਜਕ ਰਹੀਆਂ ਸਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਗੁੱਸਾ ਵਧ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਸਾਹਮਣੇ ਆਇਆ, ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਘੁਰ ਵਿੱਚ ਦੇ ਬਹੁਤ ਹੀ ਆਰਾਮਦਾਇਕ ਹਫ਼ਤੇ ਬਿਤਾਏ, ਆਪਣੇ ਪਾਗਲ ਵਿਵਹਾਰ ਵੱਲ ਵਾਪਸ ਜਾਣ ਦੇ ਕੋਈ ਸੰਕੇਤ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਏ, ਜਿਸ ਦੌਰਾਨ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਸਾਥੀਆਂ, ਪੁਜਾਰੀ ਅਤੇ ਨਾਈ ਨਾਲ ਸੁਭ ਤੋਂ ਹਾਸੋਹੀਣੀ ਚਰਚਾਵਾਂ ਕੀਤੀਆਂ। ਉਹ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਨਾਈਟ-ਇਰੈਂਟ੍ਰੀ ਉਹ ਸੰਸਥਾ ਸੀ ਜਿਸਦੀ ਦੁਨੀਆ ਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਲੋੜ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਵਿੱਚ ਉਸ ਸ਼ਾਹੀ ਪਰੰਪਰਾ ਦਾ ਪੁਨਰ ਜਨਮ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਕਈ ਵਾਰ ਪੁਜਾਰੀ ਉਸ ਨਾਲ ਅਸਹਿਮਤ ਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਕਈ ਵਾਰ ਸਹਿਮਤ ਹੋਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਜੇ ਉਸਨੇ ਉਸ ਰਣਨੀਤੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਨਾ ਕੀਤਾ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਸਾਡੇ ਨਾਈਟ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸਮਝੌਤਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ।

ਇਸ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ, ਡੌਨ ਕਿਉਜੋਟ ਆਪਣੇ ਗੁਆਂਢੀ ਕਿਸਾਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੂੰ ਲੁਭਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਇੱਕ ਇੱਜ਼ਤਦਾਰ ਆਦਮੀ (ਜੇਕਰ ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਕਿਸੇ ਗਰੀਬ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ) ਪਰ ਦਿਮਾਗ ਵਿੱਚ ਕਾਫ਼ੀ ਛੋਟਾ ਸੀ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੇ ਉਸ ਨਾਲ ਇੰਨੀ ਲੰਮੀ ਗੱਲ ਕੀਤੀ, ਇੰਨੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਮਝਾਇਆ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਇੰਨੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਗਰੀਬ ਆਤਮਾ ਨੇ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਜਾਣ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਵਰਗਾ ਵਜੋਂ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ। ਹੋਰ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਡੌਨ ਕਿਉਜੋਟ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਜੁੜਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਅਤੇ ਤਿਆਰ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹਨਾਂ ਕੋਲ ਇੱਕ ਸਾਹਸ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਤੁਹਾਡੀ ਨਜ਼ਰ ਤੋਂ ਵੀ ਜਲਦੀ ਕੋਈ ਟਾਪੂ ਜਿੱਤ ਲਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਇਸਦਾ ਗਵਰਨਰ ਬਣਾ ਦੇਵੇਗਾ। ਇਹਨਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਅਜਿਹੇ ਵਾਅਦਿਆਂ ਨਾਲ ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ (ਇਹ ਕਿਸਾਨ ਦਾ ਨਾਮ ਹੈ) ਨੇ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਅਤੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਗੁਆਂਢੀ ਦੇ ਵਰਗਾ ਵਜੋਂ ਭਰਤੀ ਹੋ ਗਿਆ।

ਡੌਨ ਕਿਕਸੋਟ ਫਿਰ ਕੁਝ ਪੈਸੇ ਇਕੱਠੇ ਕਰਨ ਲੱਗ ਪਿਆ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇੱਕ ਚੀਜ਼ ਵੇਚ ਕੇ ਦੂਜੀ ਨੂੰ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖ ਕੇ ਪੂਰੀ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸੌਦੇ ਦੇ ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਮੇਂ ਬਾਅਦ ਬਾਹਰ ਆ ਕੇ, ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਵਾਜਬ ਰਕਮ ਇਕੱਠੀ ਕੀਤੀ, ਆਪਣੇ ਲੁਈ ਆਪਣੇ ਇੱਕ ਦੋਸਤ ਤੋਂ ਉਧਾਰ ਲਿਆ ਇੱਕ ਬਕਲਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਟੁੱਟੇ ਹੋਏ ਵਾਈਜ਼ਰ ਨੂੰ ਜਿੰਨੀ ਜਲਦੀ ਹੋ ਸਕੇ ਮੁਰੰਮਤ ਕੀਤਾ। ਅੱਗੇ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਸਕੁਆਇੱਰ ਨੂੰ ਉਸ ਦਿਨ ਅਤੇ ਘੁੰਟੇ ਬਾਰੇ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਦਿਨ ਉਹ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਸਾਂਚੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਸਪਲਾਈ ਕਰ ਸਕੇ ਜੋ ਉਹ ਸਭ ਤੋਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਮਝਦਾ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸਨੂੰ ਕੁਝ ਕਾਠੀ ਬੈਗ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਕਿਹਾ, ਅਤੇ ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਕਰੇਗਾ, ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸਦਾ ਇਰਾਦਾ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਵਧੀਆ ਗ੍ਰਿੰਦੜ ਵੀ ਲਿਆਉਣ ਦਾ ਸੀ ਜਿਸਦਾ ਉਹ ਮਾਲਕ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਤੁਰਨ ਦਾ ਆਦੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਡੌਨ ਕਿਕਸੋਟ ਨੇ ਇੱਕ ਪਲ ਲਈ ਗੌਰ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ, ਆਪਣੀ ਪੂਰੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਕਿ ਯਾਦ ਕਰੇ ਕਿ ਕੀ ਕੋਈ ਨਾਈਟ-ਇਰੈਂਟ ਕਦੇ ਕਿਸੇ ਸਕੁਆਇਰ ਨੂੰ ਬੇਵਕੂਫੀ ਨਾਲ ਸਵਾਰੀ ਕਰਕੇ ਲਿਆਇਆ ਸੀ, ਪਰ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਆਇਆ, ਉਸਨੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਸਾਂਚੇ ਉਸਨੂੰ ਲਿਆ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਸ ਸ਼ਰਤ ਦੇ ਨਾਲ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਹੋਰ ਸਤਿਕਾਰਯੋਗ ਸਵਾਰੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਜੇ ਪਹਿਲੇ ਬੇਰਹਿਮ ਨਾਈਟ ਡੌਨ ਕਿਕਸੋਟ ਨਾਲ ਮੁਲਾਕਾਤ ਤੋਂ ਜ਼ਬਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਨਾਈਟ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਮੀਜ਼ਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਮਾਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ, ਸਰਾਏ ਦੇ ਮਾਲਕ ਦੀ ਸਲਾਹ ਨੂੰ ਮੰਨਦੇ ਹੋਏ। ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਕਰਨ ਅਤੇ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਡੌਨ ਕਿਕਸੋਟ ਅਤੇ ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ - ਪਾਂਜ਼ਾ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਜਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਅਲਵਿਦਾ ਕਹੇ ਬਿਨਾਂ, ਅਤੇ ਡੌਨ ਕਿਕਸੋਟ ਉਸਦੀ ਘੁਰੇਲੂ ਨੌਕਰਾਣੀ ਜਾਂ ਭਤੀਜੀ - ਇੱਕ ਰਾਤ ਪਿੰਡ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲ ਗਏ, ਕਿਸੇ ਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸ ਰਾਤ ਇੰਨੀ ਦੂਰੀ ਤੈਅ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਯਕੀਨ ਸੀ ਕਿ ਕੋਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਲੱਭਦਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਲੱਭ ਸਕਦਾ। ਸਾਂਚੇ ਪਾਂਜ਼ਾ ਆਪਣੇ ਗਿੰਦੜ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਬੈਗਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਰਾਬ ਦੀ ਮਸ਼ਕ ਨਾਲ ਸਵਾਰ ਹੋ ਕੇ ਕਿਸੇ ਪੁਰਖੇ ਵਾਂਗੂ ਚੱਲਿਆ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਸ ਟਾਪੂ ਦੇ ਗਵਰਨਰ ਵਜੋਂ ਸਥਾਪਤ ਹੁੰਦੇ ਦੇਖਣ ਲਈ ਉਤਸੁਕ ਸੀ ਜਿਸਦਾ ਉਸਦੇ ਮਾਲਕ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਡੌਨ ਕਿਕਸੋਟ ਉਸੇ ਸੜਕ ਅਤੇ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਚੱਲਣ ਦੇ ਯੋਗ ਸੀ ਜਿਸ 'ਤੇ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਪਹਿਲੀ

ਸ਼ੋਲਾਂ 'ਤੇ ਚੱਲਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਮੱਟਾਏਲ ਦੇ ਮੈਦਾਨ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਵਾਰ ਉਸਨੇ ਪਿਛਲੇ ਮੌਕੇ ਨਾਲੋਂ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਬੇਅਰਾਮੀ ਨਾਲ ਯਾਤਰਾ ਕੀਤੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਮਾਂ ਜਲਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਸੂਰਜ ਦੀਆਂ ਕਿਰਨਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਕੋਣ 'ਤੇ ਮਾਰਦੀਆਂ ਸਨ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਹ ਤਾਜ਼ਾ ਯਾਤਰਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਸਨ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਨੇ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਕਿਹਾ,

"ਸਰ ਨਾਈਟ-ਇਰੈਂਟ, ਕੀ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਨੂੰ ਯਾਦ ਦਿਵਾ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਟਾਪੂ ਨੂੰ ਨਾ ਭੁੱਲੋ ਜਿਸਦਾ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਇਸ 'ਤੇ ਸ਼ਾਸਨ ਕਰ ਸਕਾਂਗਾ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਕਿੰਨਾ ਵੀ ਵੱਡਾ ਕਿਉਂ ਨਾ ਹੋਵੇ।"

ਜਿਸ ਦਾ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ:

"ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਮਝਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ, ਕਿ ਪੁਰਾਣੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਸੂਰਮਿਆਂ ਦਾ ਰਿਵਾਜ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਸਕੁਆਇਰਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਟਾਪੂਆਂ ਜਾਂ ਰਾਜਾਂ ਦੇ ਗਵਰਨਰ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਦੇ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਜਿੱਤਦੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਦ੍ਰਿੜ ਹਾਂ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਸਤਿਕਾਰਯੋਗ ਪ੍ਰਥਾ ਮੇਰੇ ਕਾਰਨ ਅਸਫਲ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਬਿਹਤਰ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦਾ ਹਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਕੁਝ ਨਾਈਟ, ਸ਼ਾਇਦ ਬਹੁਗਿਣਤੀ ਵੀ, ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਉਡੀਕ ਕਰਨਗੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਕੁਆਇਰ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਤੰਗ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਂਦੇ, ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮਾੜੇ ਦਿਨ ਅਤੇ ਬਦਤਰ ਰਾਤਾਂ ਝੱਲੀਆਂ ਸਨ, ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਉਪਾਧੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਗਿਣਤੀ ਜਾਂ, ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ, ਕਿਸੇ ਘਾਟੀ ਜਾਂ ਸੂਬੇ ਦਾ ਮਾਰਕੁਇਸ, ਜਿਸਦਾ ਕੋਈ ਮੁੱਲ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਪਰ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਅਤੇ ਮੈਂ ਜ਼ਿੰਦਾ ਰਹਿਣ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਇਹ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਛੇ ਦਿਨ ਬੀਤਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੈਂ ਇੱਕ ਰਾਜ ਨੂੰ ਜਿੱਤ ਲਵਾਂਗਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਸਦੇ ਅਧੀਨ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਰਾਜ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣਗੇ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣਾ ਰਾਜਾ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਸੰਪੂਰਨ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਕੋਈ ਵੱਡੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਨਾ ਸਮਝੋ, ਕਿਉਂਕਿ ਚੀਜ਼ਾਂ ਅਤੇ ਘਟਨਾਵਾਂ [2] ਨਾਈਟਾਂ ਨਾਲ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਾਪਰਦੀਆਂ ਹੋਣ ਜਿਵੇਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਵੇਖੀਆਂ ਜਾਂ ਸੁਪਨੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੋਚਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਸ ਤੋਂ ਵੀ ਵੱਧ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਲਿਆਵਾਂਗਾ ਜਿੰਨਾ ਮੈਂ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਸੀ।"

"ਇਹੀ ਗੱਲ ਹੈ," ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਚਮਤਕਾਰ ਨਾਲ ਮੈਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਥਾਵਾਂ ਦਾ ਰਾਜਾ ਬਣਾਇਆ ਜਾਵੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਨੇ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੇਰੀ ਪਤਨੀ ਜੁਆਨਾ ਗੁਟੀਰੇਜ਼ ਰਾਣੀ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਬੱਚੇ ਗੱਦੀ ਦੇ ਵਾਰਸ ਤੋਂ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ।"

"ਕੀ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ?" ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।

"ਮੈਨੂੰ ਸ਼ੱਕ ਹੈ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਪੱਕਾ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਰੱਬ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਰਾਜਾਂ ਦੀ ਵਰਖਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਮਾਰੀ ਗੁਟੀਰੇਜ਼ ਦੇ ਸਿਰ 'ਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਚੰਗਾ ਨਹੀਂ ਬੈਠਦਾ। ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਨੂੰ ਸ਼ਾਇਦ ਪਤਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਉਹ ਰਾਣੀ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੋ ਅੰਜੀਰਾਂ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਉਹ ਇੱਕ ਕਾਉਂਟੇਸ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੁਝ ਬਿਹਤਰ ਹੋਵੇਗੀ, ਪਰ ਉੱਥੇ ਵੀ, ਸਵਰਗ ਉਸਦੀ ਮਦਦ ਕਰੇ!"

"ਰੱਬ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖੋ, ਸਾਂਚੋ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਉਸ ਲਈ ਸੁਖ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰੇਗਾ, ਪਰ ਨਾਲ ਹੀ ਆਪਣੀਆਂ ਨਜ਼ਰਾਂ ਇੰਨੀਆਂ ਨੀਵੀਆਂ ਨਾ ਰੱਖੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਵਾਇਸਰਾਏ ਤੋਂ ਘੱਟ ਹੋਣ 'ਤੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਓ।"

"ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਗਾ, ਮੇਰੇ ਮਾਲਕ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਜਦੋਂ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਵਰਗਾ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਮਾਲਕ ਹੋਵੇ, ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਦੇਵੇਗਾ ਜੋ ਮੇਰੇ ਲਈ ਚੰਗਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸਨੂੰ ਮੈਂ ਸੰਭਾਲਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਵਾਂਗਾ।"

1. ਪੂਰੇ ਨਾਵਲ ਦੌਰਾਨ, ਸਰਵੈਂਟਸ ਇੱਕ ਟਾਪੂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਲਾਤੀਨੀ ਸ਼ਬਦ ਇੰਸੂਲਾ (ਆਮ ਸਪੈਨਿਸ਼ ਸ਼ਬਦ ਇਸਲਾ ਦੀ ਬਜਾਏ) ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਬਹਾਦਰੀ ਦੇ ਨਾਵਲਾਂ ਦੇ ਪੁਰਾਣੇ ਸ਼ਬਦਾਵਲੀ ਵਿੱਚ ਇੰਸੁਲਾ ਸ਼ਬਦ ਅਕਸਰ ਦੁਹਰਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਰਵੈਂਟਸ ਇਸਨੂੰ ਹਾਸੋਹੀਣੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਅਪਣਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਸੂਖਮ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਹੀ ਮਾਮੂਲੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਅਨੁਵਾਦ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਭਾਵ ਗੁਆਚ ਗਿਆ ਹੈ, ਮੈਂ ਇਸਲਾ ਅਤੇ ਇੰਸੁਲਾ ਦੋਵਾਂ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ "ਟਾਪੂ" ਵਜੋਂ ਕੀਤਾ ਹੈ।
2. ਸਪੈਨਿਸ਼ ਸ਼ਬਦ "cosas y casos" ਦਾ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਅਨੁਵਾਦ। ਇਸ ਸ਼ਬਦ-ਖੇਡ ਨੂੰ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਦੁਬਾਰਾ ਪੈਦਾ ਕਰਨਾ ਅਸੰਭਵ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਦੋ ਅਨੁਵਾਦਕ ਇਸ ਦੇ ਨੇੜੇ ਆ ਗਏ ਹਨ: ਰਦਰਫੋਰਡ (2000) ਇਸ ਵਾਕੰਸ਼ ਨੂੰ "ਘਟਨਾਵਾਂ ਅਤੇ ਦੁਰਘਟਨਾਵਾਂ" ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਗ੍ਰਾਸਮੈਨ (2003) "ਘਟਨਾਵਾਂ ਅਤੇ ਸੰਭਾਵਤਤਾਵਾਂ" ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਅੱਠਵਾਂ ਅਧਿਆਇ

ਸਾਡੇ ਬਹਾਦਰ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੀ ਪੌਣ ਚੱਕੀਆਂ ਦੇ ਭਿਆਨਕ ਅਤੇ ਬੇਮਿਸਾਲ ਸਾਹਸ ਵਿੱਚ ਜਿੱਤ, ਰਿਕਾਰਡ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਰ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੇ ਨਾਲ।

ਉਸੇ ਵੇਲੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੈਦਾਨ ਵਿੱਚ ਖਿੰਡੇ ਹੋਏ ਤੀਹ ਜਾਂ ਚਾਲੀ ਪੌਣ ਚੱਕੀਆਂ ਵੇਖੀਆਂ, ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਸਕੁਆਇਰ ਨੂੰ ਕਿਹਾ:

"ਕਿਸਮਤ ਸਾਡੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਸਾਡੀ ਉਮੀਦ ਨਾਲੋਂ ਬਿਹਤਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਅਗਵਾਈ ਦੇ ਰਹੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਸਾਹਮਣੇ ਉੱਥੇ ਵੇਖ ਰਹੇ ਹੋ, ਮੇਰੇ ਭਰਾ ਸਾਂਚੋ, ਤੀਹ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵੱਡੇ ਦੈਂਤ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਮੈਂ ਲੜਾਈ ਕਰੰਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰ ਇੱਕ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਜ਼ਿੰਦਗੀਆਂ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਕਰੰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦਾ ਹਾਂ। ਇਸ ਸਾਹਸ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਲੁੱਟ ਦੇ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਅਮੀਰ ਬਣਾਉਣ ਵੱਲ ਆਪਣਾ ਪਹਿਲਾ ਕਦਮ ਚੁੱਕਾਂਗੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਨਿਆਂਪੂਰਨ ਯੁੱਧ ਹੈ, ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਦੇ ਚਿਹਰੇ ਤੋਂ ਅਜਿਹੇ ਬੁਰੇ ਬੀਜ ਨੂੰ ਸਾਫ਼ ਕਰਨਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਇੱਕ ਮਹਾਨ ਸੇਵਾ ਹੈ।"

"ਕਿਹੜੇ ਦਿੱਗਜ?" ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।

"ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤੂੰ ਉੱਥੇ ਦੇਖਦਾ ਹੈਂ," ਉਸਦੇ ਮਾਲਕ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੰਬੇ ਹੱਥਾਂ ਨਾਲ, ਜੋ ਕੁਝ ਦੈਂਤਾਂ 'ਤੇ ਦੋ ਲੀਗ ਲੰਬਾਈ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਦੇ ਹਨ।"

"ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਇਹ ਦੇਖ ਲਵੇ," ਸਾਂਚੇ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਕਿ ਉਹ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੈਂਤ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਪੌਣ ਚੱਕੀਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਜੋ ਬਾਹਾਂ ਵਾਂਗ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ ਉਹ ਵੈਨ ਹਨ ਜੋ ਹਵਾ ਚੱਕੀ ਨੂੰ ਘੁੰਮਾਉਣ ਲਈ ਚਲਾਉਂਦੀ ਹੈ।"

"ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਸਾਹਸ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਵਿੱਚ ਮਾਹਰ ਨਹੀਂ ਹੋ। ਉਹ ਦੈਂਤ ਹਨ, ਪੂਰ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਇੰਨੇ ਡਰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਕਿਤੇ ਚਲੇ ਜਾਓ ਅਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾਵਾਂ ਕਰੋ ਜਦੋਂ ਕਿ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਭਿਆਨਕ ਅਤੇ ਅਸਮਾਨ ਲੜਾਈ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਾਂ।"

ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਸਨੇ ਇਹ ਕਿਹਾ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਸਪਰਸ ਰੋਕੀਨੈਂਟ ਦੇ ਕੰਢਿਆਂ ਵਿੱਚ ਖੋਦ ਦਿੱਤੇ, ਆਪਣੇ ਘਬਰਾਏ ਹੋਏ ਸਕੁਆਇਰ ਵੱਲ ਕੋਈ ਧਿਆਨ ਨਾ ਦਿੱਤਾ, ਜੋ ਚੀਕ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਚੀਜ਼ਾਂ 'ਤੇ ਉਹ ਹਮਲਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਸੀ ਉਹ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਪੌਣ ਚੱਕੀਆਂ ਸਨ ਨਾ ਕਿ ਦੈਂਤ; ਪਰ ਉਸਦਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਇੰਨਾ ਮਜ਼ਬੂਤ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਦੈਂਤ ਸਨ ਕਿ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਸਕੁਆਇਰ ਦੀਆਂ ਚੀਕਾਂ ਸੁਣਨ ਜਾਂ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ, ਹੁਣ ਜਦੋਂ ਉਹ ਕਾਫ਼ੀ ਨੇੜੇ ਸੀ, ਉਹ ਕੀ ਸਨ। ਇਸਦੇ ਉਲਟ, ਉਹ ਚੀਕਦਾ ਹੋਇਆ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ:

"ਭੱਜੋ ਨਾ, ਡਰਪੋਕ, ਘਿਣਾਉਣੇ ਜੀਵ! ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਹੀ ਸੂਰਮਾ ਹੈ ਜੋ ਤੁਹਾਡਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਦਾ ਹੈ।"

ਇਸ ਪਲ, ਹਵਾ ਥੋੜ੍ਹੀ ਤੇਜ਼ ਹੋ ਗਈ ਅਤੇ ਵੱਡੀਆਂ ਵੈਨਾਂ ਘੁੰਮਣ ਲੱਗ ਪਈਆਂ। ਜਦੋਂ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਇਹ ਦੇਖਿਆ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਭਾਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਵਿਸ਼ਾਲ ਬ੍ਰਾਇਰੀਅਸ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹਥਿਆਰ ਹਿਲਾਓ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੈਨੂੰ ਹਿਸਾਬ ਦੇਣਾ ਪਵੇਗਾ!"

ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਔਰਤ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਨੂੰ ਦਿਲੋਂ-ਜਾਨ ਨਾਲ ਆਪਣਾ ਧੰਨਵਾਦ ਕੀਤਾ, ਉਸਨੂੰ ਇਸ ਸੰਕਟ ਦੇ ਸਮੇਂ ਉਸਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਨ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ। ਫਿਰ ਆਪਣੇ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਨੂੰ ਢੱਕਣ ਵਾਲੇ ਆਪਣੇ ਬਕਲਰ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਨੇਜ਼ੇ ਨੂੰ ਇਸਦੇ ਸਾਕਟ ਵਿੱਚ ਰੱਖ ਕੇ, ਉਸਨੇ ਰੋਸੀਨੈਂਟ ਨੂੰ ਜਿੰਨੀ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਦੌੜ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਦੌੜਦੇ ਹੋਏ ਪਹਿਲੀ ਚੱਕੀ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ। ਪੂਰ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਨੇਜ਼ੇ ਨਾਲ ਵੈਨ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਪਾਇਆ, ਹਵਾ ਨੇ ਅਚਾਨਕ ਵੈਨ ਨੂੰ ਇੰਨਾ ਤੇਜ਼ ਮੋੜ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਇਸਨੇ ਨੇਵੇ ਦੇ ਟੁਕੜੇ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਘੋੜੇ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਫੈਲਾ ਦਿੱਤਾ, ਬੁਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜ਼ਖਮੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਉਸਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਲਈ, ਸਾਂਚੋ ਉਸਦੇ ਗਿੱਦੜ ਜਿੰਨੀ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਦੌੜ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਉਸਦੇ ਵੱਲ ਸਵਾਰ ਹੋਇਆ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਪਹੁੰਚਿਆ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਇੰਨਾ ਕੁਚਲਿਆ ਹੋਇਆ ਪਾਇਆ ਕਿ ਉਹ ਹਿੱਲਣ ਤੋਂ ਅਸਮਰੱਥ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਰੋਸੀਨੈਂਟ ਤੋਂ ਉਸਦਾ ਡਿੱਗਣਾ ਸੀ।

"ਸਵਰਗ ਮੇਰੀ ਮਦਦ ਕਰੇ!" ਸਾਂਚੋ ਚੀਕਿਆ, "ਕੀ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਨੂੰ ਚੇਤਾਵਨੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ, ਇਸ ਬਾਰੇ ਸੋਚੋ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਸਿਰਫ਼ ਪੌਣ ਚੱਕੀਆਂ ਸੁਨ, ਅਤੇ ਜੋ ਕੋਈ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਉਸ ਦੇ ਆਪਣੇ ਦਿਮਾਗ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਕਿਸਮ ਦੀਆਂ ਪੌਣ ਚੱਕੀਆਂ ਹੋਣਗੀਆਂ?"

"ਆਪਣੀ ਜ਼ੁਬਾਨ ਰੋਕੋ, ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਜੰਗ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਹੋਰ ਸਭਨਾਂ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਨਿਰੰਤਰ ਤਬਦੀਲੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹਨ। ਜ਼ਰੂਰ ਮੈਂ ਸੋਚਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਰਿਸ਼ੀ ਫਰੈਸਟਨ, ਜਿਸਨੇ ਮੇਰੇ ਅਧਿਐਨ ਅਤੇ ਕਿਤਾਬਾਂ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੈਂਤਾਂ ਨੂੰ ਹਵਾ ਦੀਆਂ ਚੱਕੀਆਂ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਕਾਬੂ ਪਾਉਣ ਦੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਖੋਹ ਸਕਾਂ, ਇਹੀ ਠਫ਼ਰਤ ਉਹ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਰੱਖਦਾ ਹੈ; ਪਰ ਜਦੋਂ ਸਭ ਕੁਝ ਕਿਹਾ ਅਤੇ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਦੀਆਂ ਦੁਸ਼ਟ ਕਲਾਵਾਂ ਮੇਰੀ ਤਲਵਾਰ ਦੀ ਉੱਤਮਤਾ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਬੇਬੱਸ ਹੋ ਜਾਣਗੀਆਂ।"

"ਰੱਬ ਉਹ ਕਰੇ, ਜੋ ਉਹ ਯਕੀਨਨ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਹੈ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ।

ਆਪਣੇ ਪੈਰਾਂ 'ਤੇ ਮਦਦ ਮਿਲਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਰੋਸੀਨੈਂਟ 'ਤੇ ਬੈਠ ਗਿਆ, ਜਿਸਦੀ ਪਿੱਠ ਲਗਭਗ ਟੁੱਟ ਚੁੱਕੀ ਸੀ। ਫਿਰ ਉਸ ਸਾਹਸ ਬਾਰੇ ਚਰਚਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਹੁਣੇ ਹੀ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਉਹ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਪੋਰਟੋ ਲਾਪਿਸ ਦੀ ਸੜਕ 'ਤੇ ਚੱਲ ਪਏ, ਜਿੱਥੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਅਤੇ ਵਿਭਿੰਨ ਸਾਹਸਾਂ ਨਾਲ ਮਿਲਣ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਡਰ ਸਕਦੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਲੋਕ ਉਸ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਹਿੱਸਿਆਂ ਤੋਂ ਆਉਂਦੇ ਸਨ। ਫਿਰ ਵੀ, ਆਪਣੇ ਬਰਛੇ ਦੇ ਗੁਆਚ ਜਾਣ ਕਾਰਨ ਭਾਰੀ ਦਿਲ ਨਾਲ ਸਵਾਰ ਹੋ ਕੇ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਸਕੁਆਇਰ ਨੂੰ ਕਿਹਾ:

"ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਸੀ ਕਿ ਡ੍ਰਿਏਰੋ ਪੇਰੇਜ਼ ਡੀ ਵਰਗਾਸ ਨਾਮਕ ਇੱਕ ਸਪੈਨਿਸ਼ ਨਾਈਟ ਨੇ ਲੜਾਈ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਨੇਜ਼ਾ ਤੋੜਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇੱਕ ਓਕ ਦੇ ਦਰੱਖਤ ਤੋਂ ਇੱਕ ਮੋਟੀ ਟਹਿਣੀ ਜਾਂ ਟਾਹਣੀ ਪਾੜ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਨਾਲ ਅਜਿਹੇ ਕੰਮ ਕੀਤੇ ਅਤੇ ਉਸ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਇੰਨੇ ਸਾਰੇ ਮੂਰਾਂ ਨੂੰ ਕੁੱਟਿਆ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਥੋਮੁਰ ਦਾ ਉਪਨਾਮ ਮਿਲ੍ਹਿਆ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਹ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਉਸ ਦਿਨ ਤੋਂ ਅੱਜ ਤੱਕ ਜਾਣੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਸਭ ਇਸ ਲਈ ਦੱਸ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਪਹਿਲੇ ਓਕ ਤੋਂ ਜਿਸਦਾ ਅਸੀਂ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਮੈਂ ਇੱਕ ਹੋਰ ਅਜਿਹਾ ਅੰਗ - ਅਤੇ ਇੱਕ ਵੀ ਓਨਾ ਹੀ ਚੰਗਾ - ਕੱਟਣ ਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਰੱਖਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਇਸ ਨਾਲ ਅਜਿਹੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਦਾ ਸਨਮਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਖੁਸ਼ਕਿਸਮਤ ਸਮਝੋਗੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।"

"ਇਹ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਸਭ ਕੁਝ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਸਿੱਧਾ ਬੈਠ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਝੁਕ ਰਹੇ ਹੋ, ਜੋ ਸ਼ਾਇਦ ਘੋੜੇ ਤੋਂ ਤੁਹਾਡੇ ਦਰਦਨਾਕ ਡਿੱਗਣ ਕਾਰਨ ਹੈ।"

"ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਸੱਚ ਹੈ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਅਤੇ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਦਰਦ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨਹੀਂ ਸੁਣਦੇ, ਤਾਂ ਇਹ ਇਸ ਲਈ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਨਾਈਟ-ਇਰੰਟਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜ਼ਖ਼ਮ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਅੰਤੜੀਆਂ ਇਸ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲ ਰਹੀਆਂ ਹੋਣ।"

"ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਹੈ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦਾ, ਪਰ ਰੱਬ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਕਿੰਨਾ ਖੁਸ਼ ਕਰੇਗਾ ਜੇਕਰ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਸਿਰਫ਼ ਉਦੋਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕਰੇ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਚੀਜ਼ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੁੱਖ ਦੇ ਰਹੀ ਹੋਵੇ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਯਕੀਨ ਦਿਵਾ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ, ਮੇਰੇ ਵੱਲੋਂ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਸਭ ਤੋਂ ਛੋਟੇ ਦਰਦ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕਰਾਂਗਾ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨਾ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਯਮ ਸਕੁਆਇਰਾਂ 'ਤੇ ਵੀ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ।"

ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸੁਰੱਦਾਰ ਦੀ ਭੋਲੀ-ਭਾਲੀ ਗੱਲ 'ਤੇ ਹੱਸਣਾ ਪਿਆ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਸਾਂਚੋ ਜ਼ਰੂਰ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਅਤੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਵੀ ਉਸਨੂੰ ਲੋੜ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਈ, ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਜਾਂ ਅਣਚਾਹੇ ਨਾਲ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਬਹਾਦਰੀ ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਵਿੱਚ ਕਦੇ ਵੀ ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਯਾਦ ਦਿਵਾਇਆ ਕਿ ਇਹ ਖਾਣੇ ਦਾ ਸਮਾਂ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਸਦੇ ਮਾਲਕ ਨੇ

ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਉਸ ਸਮੇਂ ਖਾਣ ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਸਾਂਚੋ ਜਦੋਂ ਵੀ ਉਸਨੂੰ ਚਾਹੇ ਖਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਸਾਂਚੋ ਨੂੰ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਗਿੱਦੜ ਦੇ ਉੱਪਰ ਜਿੰਨਾ ਸੰਭਵ ਹੋ ਸਕੇ ਆਰਾਮਦਾਇਕ ਬਣਾ ਲਿਆ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਬੈਗਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜੋ ਕੁਝ ਉਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਰੱਖਿਆ ਸੀ ਉਸਨੂੰ ਕੱਢਣ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਦੇ ਪਿੱਛੇ-ਪਿੱਛੇ ਚਲਦੇ ਹੋਏ, ਉਹ ਆਪਣੀ ਰਫ਼ਤਾਰ ਨਾਲ ਸਵਾਰੀ ਕਰਦਾ ਅਤੇ ਖਾਂਦਾ, ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਆਪਣੀ ਸ਼ਰਾਬ ਦੀ ਮਸ਼ਕ ਤੋਂ ਇੱਕ ਡਰਾਫਟ ਲੈਂਦਾ, ਅਤੇ ਇੰਨੇ ਜੋਸ਼ ਨਾਲ ਕਿ ਇਹ ਮਲਾਗਾ ਦੇ ਸੂਝ ਤੋਂ ਬੇਰਹਿਮ ਸ਼ਰਾਬ ਵਪਾਰੀ ਵਿਚ ਈਰਖਾ ਪੈਦਾ ਕਰਦਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਵਾਰੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਇੱਕ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਸ਼ਰਾਬ ਪੀਂਦੇ ਹੋਏ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਾਅਦੇ ਤੋਂ ਬੇਖ਼ਬਰ ਸੀ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਸਨੇ ਸਾਹਸ ਦੀ ਭਾਲ ਵਿੱਚ ਸਵਾਰੀ ਕਰਨਾ ਔਖਾ (ਇਸਦੇ ਉਲਟ, ਕਾਫ਼ੀ ਆਰਾਮਦਾਇਕ) ਸਮਝਿਆ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਕਿੰਨੇ ਵੀ ਖਤਰਨਾਕ ਕਿਉਂ ਨਾ ਹੋਣ।

ਸੌਖੇ ਵਿੱਚ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕੁਝ ਦਰੱਖਤਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਰਾਤ ਬਿਤਾਈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਤੋਂ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਇੱਕ ਮਰੇ ਹੋਏ ਅੰਗ ਨੂੰ ਪਾੜ ਦਿੱਤਾ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਅਸਥਾਈ ਨੇਜ਼ਾ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਸਨੇ ਲੋਹੇ ਦੀ ਨੋਕ ਨੂੰ ਜੋੜਿਆ ਜੋ ਉਸਨੇ ਨੇਜ਼ਾ ਤੋਂ ਹਟਾਇਆ ਸੀ ਜੋ ਟੁੱਟ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਹ ਉਸ ਰਾਤ ਆਪਣੀ ਔਰਤ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਬਾਰੇ ਸੋਚਣ ਤੋਂ ਇੱਕ ਪਲ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੌਂ ਸਕਿਆ, ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਵਿਚ ਪੜ੍ਹੀਆਂ ਗਲਾਂ ਦੀ ਨਕਲ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਨਾਈਟ ਜੰਗਲਾਂ ਅਤੇ ਜੰਗਲਾਂ ਵਿਚ ਕਈ ਨੀਂਦਰ ਵਾਲੀਆਂ ਰਾਤਾਂ ਬਿਤਾਉਣ ਦੇ ਆਦੀ ਸਨ, ਆਪਣੀਆਂ ਔਰਤਾਂ ਦੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਡੁੱਬੇ ਹੋਏ। ਪਰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਨੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਬਿਤਾਇਆ, ਕਿਉਂਕਿ, ਆਪਣਾ ਢਿੱਡ ਭਰਿਆ ਹੋਣ ਕਰਕੇ - ਅਤੇ ਚਿਕੋਰੀ ਪਾਣੀ ਨਾਲ ਵੀ ਨਹੀਂ - ਉਸਨੇ ਸਾਰੀ ਰਾਤ ਸੁਪਨੇ ਦੇਖ ਕੇ ਬਿਤਾਈ, ਅਤੇ ਜੇ ਉਸਦਾ ਮਾਲਕ ਅਗਲੀ ਸਵੇਰ ਉਸਨੂੰ ਨਾ ਜਗਾਉਂਦਾ, ਤਾਂ ਉਹ ਨਾ ਤਾਂ ਸੂਰਜ ਦੀਆਂ ਕਿਰਨਾਂ ਨਾਲ ਜਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ, ਜੋ ਉਸਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੱਜਦੀਆਂ ਸਨ, ਨਾ ਹੀ ਅਣਗਿਣਤ ਪੰਛੀਆਂ ਦੀਆਂ ਆਵਾਜ਼ਾਂ ਦੁਆਰਾ ਜੋ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਸਵੇਰ ਦੇ ਆਉਣ ਦਾ ਸੁਆਗਤ ਕਰਦੇ ਸਨ, ਆਪਣੀ ਖੁਸ਼ੀ ਭਰੀ ਚਹਿਕ ਨਾਲ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਹ ਉੱਠਿਆ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਸ਼ਰਾਬ ਦੀ ਮਸ਼ਕ ਤੋਂ ਇੱਕ ਘੁੱਟ ਭਰੀ, ਜਿਸਨੂੰ ਉਸਨੇ ਪਿਛਲੀ ਰਾਤ ਨਾਲੋਂ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਖੁਸ਼ਗਵਾਰ ਪਾਇਆ, ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਜਿਸਨੇ ਉਸਦੇ ਦਿਲ ਨੂੰ ਦੁਖੀ ਕੀਤਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਜੁਲਦੀ ਹੀ ਠੀਕ ਕਰਨ ਲਈ ਗੁਲਿਤ ਰੁਸਤੋ 'ਤੇ ਸੁਨ। ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਨਾਸ਼ਤਾ ਖਾਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਕਿਉਂਕਿ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਸੁਆਦੀ ਯਾਦਾਂ ਤੋਂ ਪੋਸ਼ਣ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਆਦਤ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪੋਰਟੇ ਲਾਪਿਸ ਦੀ ਆਪਣੀ ਯਾਤਰਾ ਦੁਬਾਰਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਦੁਪਹਿਰ ਦੇ ਲਗਭਗ ਤਿੰਨ ਵਜੇ ਇਹ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋ ਗਏ। ਜਦੋਂ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਦੇਖਿਆ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ:

"ਇੱਥੇ, ਭਰਾ ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਸਾਹਸੀ ਨਾਮਕ ਚੀਜ਼ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀਆਂ ਬਾਹਾਂ ਕੂਹਣੀਆਂ ਤੱਕ ਚੁੱਕ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਪਰ ਯਾਦ ਰੱਖੋ: ਭਾਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਦੁਨੀਆ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਖ਼ਤਰਨਾਕ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਦੇਖੋ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੇਰਾ ਬਚਾਅ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੀ ਤਲਵਾਰ ਨਹੀਂ ਕੱਢਣੀ ਚਾਹੀਦੀ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੇਖਦੇ ਕਿ ਮੇਰੇ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਬਦਮਾਸ਼ ਅਤੇ ਬਦਮਾਸ਼ ਹਨ, ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿਚ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੀ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਪਰ ਜੇ ਉਹ ਨਾਈਟ ਹੋਣ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੇਰੀ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਤੁਸੀਂ ਖੁਦ ਨਾਈਟ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਂਦੇ।"

"ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਨਾਲ ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਇਸ ਨੁਕਤੇ ਦੀ ਸਖ਼ਤੀ ਨਾਲ ਪਾਲਣਾ ਕਰਾਂਗਾ; ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਮੈਂ ਸੁਭਾਅ ਤੋਂ ਸ਼ਾਂਤੀ ਪਸੰਦ ਹਾਂ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀਆਂ ਲੜਾਈਆਂ ਅਤੇ ਵਿਵਾਦਾਂ ਵਿੱਚ ਪੈਣ ਤੋਂ ਨਫ਼ਰਤ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਹੁਣ, ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਆਪਣੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਬਚਾਅ ਕਰਨ ਦੀ ਗੱਲ ਆਉਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਵੱਲ ਬਹੁਤਾ ਧਿਆਨ ਨਹੀਂ ਦੇਵਾਂਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਮਨੁੱਖੀ ਅਤੇ ਬ੍ਰਹਮ ਦੋਵੇਂ ਹੀ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਤੋਂ ਆਪਣਾ ਬਚਾਅ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰੇਗਾ।"

"ਕੋਈ ਵੀ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਪਰ ਨਾਈਟਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਮੇਰੀ ਸੁਹਾਇਤਾ ਕਰਨ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਕੁਦਰਤੀ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕਾਬੂ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਪਵੇਗਾ।"

"ਮੈਂ ਇਹੀ ਕਰਨ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸ ਉਪਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਓਨੀ ਹੀ ਵਫ਼ਾਦਾਰੀ ਨਾਲ ਮੰਨਾਂਗਾ ਜਿੰਨੀ ਮੈਂ ਸਬਤ ਨੂੰ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ।"

ਜਦੋਂ ਉਹ ਇਸ ਗੱਲਬਾਤ ਵਿੱਚ ਰੁੱਝੇ ਹੋਏ ਸਨ, ਤਾਂ ਸੜਕ 'ਤੇ ਦੋ ਡੋਮੇਡਰੀ ਸਵਾਰ ਸੇਂਟ ਬੈਨੇਡਿਕਟ ਦੇ ਦੋ ਪਾਦਰੀ ਦਿਖਾਈ ਦਿੱਤੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਦੋ ਖੱਚਰਾਂ 'ਤੇ ਸਵਾਰ ਸਨ ਜੋ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਵੱਡੇ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਧੂੜ ਦੇ ਮਾਸਕ ਪਹਿਨੇ ਹੋਏ ਸਨ ਅਤੇ ਛਤਰੀਆਂ ਚੁੱਕੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਇੱਕ ਡੱਬਾ ਆਇਆ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਘੋੜੇ 'ਤੇ ਚਾਰ ਜਾਂ ਪੰਜ ਆਦਮੀ ਸਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਦੋ ਖੱਚਰ ਪੈਦਲ ਸਨ। ਡੱਬੇ ਵਿੱਚ ਯਾਤਰਾ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਪਤਾ ਲੱਗਾ, ਬਿਸਕੇ ਤੋਂ ਇੱਕ ਔਰਤ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਨਾਲ ਜੁੜਨ ਲਈ ਸੇਵਿਲ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ, ਜੋ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਵਕਾਰੀ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਕਾਬਜ਼ ਹੋਣ ਲਈ ਇੰਡੀਜ਼ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਪਾਦਰੀ ਉਸਦੀ ਪਾਰਟੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸਨ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਉਸੇ ਸੜਕ 'ਤੇ ਯਾਤਰਾ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਜਦੋਂ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਸਕੁਆਇਰ ਨੂੰ ਕਿਹਾ:

"ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਮੈਂ ਗਲਤ ਨਹੀਂ ਹਾਂ, ਇਹ ਹੁਣ ਤੱਕ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਸਾਹਸ ਹੋਵੇਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਅੱਗੇ ਵਾਲੇ ਹਨੇਰੇ ਰੂਪ ਜ਼ਰੂਰ ਹੋਣਗੇ, ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਉਸ ਕੋਚ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਅਗਵਾ ਕੀਤੀ ਰਾਜਕੁਮਾਰੀ ਨੂੰ ਲਿਜਾਣ ਵਾਲੇ ਜਾਦੂਗਰ ਹੋਣਗੇ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਪੂਰੀ ਸਮਰੱਥਾ ਨਾਲ ਇਸ ਗਲਤੀ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰਾਂ।"

"ਇਹ ਪੌਣ ਚੱਕੀਆਂ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਭੈੜਾ ਹੋਵੇਗਾ!" ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰੋ, ਮਾਲਕ, ਧਿਆਨ ਦਿਓ ਕਿ ਉਹ ਸੇਂਟ ਬੈਨੇਡਿਕਟ ਦੇ ਭਰਾਤ ਹਨ, ਅਤੇ ਕੋਚ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਇਦ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਹੈ ਜੋ ਯਾਤਰਾ 'ਤੇ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਨੂੰ ਮੇਰੀ ਸਲਾਹ 'ਤੇ ਧਿਆਨ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਜੋ ਵੀ ਕਰਦੇ ਹੋ ਉਸ ਬਾਰੇ ਸਾਵਧਾਨ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਸ਼ੈਤਾਨ ਦੁਆਰਾ ਧੋਖਾ ਨਾ ਖਾਓ।"

"ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੱਸ ਚੁੱਕਾ ਹਾਂ, ਸਾਂਚੋ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਸਾਹਸ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਬਾਰੇ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਸਮਝ ਹੈ। ਜੋ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਉਹ ਸੱਚ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਦੇਖੋਗੇ।"

ਇਹ ਕਹਿਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਹ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਸ ਸੜਕ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਖੜ੍ਹਾ ਕਰ ਲਿਆ ਜਿਸ 'ਤੇ ਫ਼ਰਿਸ਼ਤੇ ਯਾਤਰਾ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਉਹ ਇੰਨੇ ਨੇੜੇ ਹਨ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਸੁਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਉੱਚੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਚੀਕਿਆ:

"ਹੇ ਰਾਖਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਰਾਖਸ਼ਾ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਚ-ਜਨਮੀਆਂ ਰਾਜਕੁਮਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਛੱਡ ਦਿਓ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਰਜ਼ੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਉਸ ਕੋਚ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਹੈ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਬੁਰੇ ਕੰਮਾਂ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਵਜੋਂ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਹੀ ਮਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਰਹੋ!"

ਫ਼ਰੀਅਰ ਆਪਣੇ ਖੱਚਰਾਂ ਦੀਆਂ ਲਗਾਮਾਂ ਉੱਤੇ ਚੜ੍ਹ ਗਏ ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਬੈਠ ਗਏ, ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੀ ਦਿੱਖ 'ਤੇ, ਸਗੋਂ ਉਸਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ 'ਤੇ ਵੀ ਹੈਰਾਨ ਸਨ।

"ਸੁੰਰ ਨਾਈਟ," ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਅਸੀਂ ਨਾ ਤਾਂ ਭੂਤ ਹਾਂ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਰਾਖਸ਼ ਪਰ ਦੋ ਬੇਨੇਡਿਕਟਾਈਨ ਭਿਕਸ਼ੂ ਇੱਕ ਯਾਤਰਾ 'ਤੇ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਸਾਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਕੋਚ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਰਾਜਕੁਮਾਰੀਆਂ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਰਜ਼ੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।"

"ਸ਼ਹਿਦ ਭਰੇ ਸ਼ਬਦ ਮੈਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤ ਨਹੀਂ ਕਰਨਗੇ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਪਛਾਣ ਲਿਆ ਹੈ, ਤੂੰ ਝੂਠ ਬੋਲਦਾ ਬਦਮਾਸ਼!"

ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਦੇ ਜਵਾਬ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ, ਉਸਨੇ ਰੋਸੀਨਾਂਤੇ ਨੂੰ ਉਕਸਾਇਆ, ਆਪਣਾ ਨੇਜ਼ਾ ਹੇਠਾਂ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਪਹਿਲੇ ਪਾਦਰੀ 'ਤੇ ਇੰਨੀ ਕ੍ਰੋਧ ਅਤੇ ਹਿੰਮਤ ਨਾਲ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਜੇਕਰ ਪਾਦਰੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਖੱਚਰ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਨਾ ਡਿੱਗਣ ਦਿੰਦਾ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਅਤੇ, ਉਸਦੀ ਇੱਛਾ ਦੇ ਉਲਟ, ਬੁਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜ਼ਖਮੀ ਹੋ ਜਾਂਦਾ, ਜੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਮਾਰਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ। ਦੂਜੇ ਪਾਦਰੀ ਨੇ, ਆਪਣੇ ਸਾਥੀ ਨਾਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਲੂਕ ਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਹੋਏ, ਆਪਣੇ ਪਹਾੜੀ ਖੱਚਰ ਦੇ ਪਾਸਿਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਲੱਤਾਂ ਨਾਲ ਥੱਪੜ ਮਾਰਿਆ ਅਤੇ ਹਵਾ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਤੇਜ਼ ਮੈਦਾਨ ਪਾਰ ਕਰ ਗਿਆ। ਜਦੋਂ ਸਾਂਚੇ ਨੇ ਪਾਦਰੀ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਦੇਖਿਆ, ਤਾਂ ਉਹ

ਜਲਦੀ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਗਿੱਦੜ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਉਤਾਰਿਆ, ਉਸ ਵੱਲ ਭੱਜਿਆ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਦਤ ਤੋਂ ਲਾਹਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਪਾਦਰੀ ਦੇ ਦੋ ਨੌਕਰ ਆਏ ਅਤੇ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਾਲਕ ਦੇ ਕੱਪੜੇ ਕਿਉਂ ਉਤਾਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਸਾਂਚੇ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਹੁਣੇ ਜਾਇਜ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ ਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦੇ ਮਾਲਕ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਹੁਣੇ ਜਿਤੀ ਲੜਾਈ ਦੀ ਲੁੱਟ ਸੀ। ਨੌਕਰ, ਜੋ ਮਜ਼ਾਕ ਦੇ ਮੂਡ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸਨ, ਲੜਾਈਆਂ ਅਤੇ ਲੁੱਟ-ਖਸੁੱਟ ਦੀਆਂ ਇਸ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਸਮਝ ਸਕੇ, ਇਸ ਲਈ ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਡੌਨ ਕਿਉਜੋਟ ਹੁਣ ਕੁਝ ਦੂਰੀ 'ਤੇ ਕੋਚ ਵਿੱਚ ਔਰਤਾਂ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਾਂਚੇ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ, ਉਸਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਸੁੱਟ ਦਿਤਾ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਲੱਤ ਮਾਰਨੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਦਾੜ੍ਹੀ ਤੋਂ ਸਾਰੇ ਵਾਲ ਪੁੱਟਣੇ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੇ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਹ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਡਿੱਗਿਆ, ਬੇਹੋਸ਼ ਹੋ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਮੂਸਕਿਊਲ ਨਾਲੋਂ ਸਾਹ ਲੈ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਪਾਦਰੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਖੱਚਰ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਸਵਾਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪਲ ਵੀ ਨਹੀਂ ਝਿਜਕਿਆ, ਡਰਾਇਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇੰਨਾ ਡਰ ਨਾਲ ਭਰ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦੇ ਚਿਹਰੇ ਤੋਂ ਸਾਰਾ ਖੂਨ ਵਹਿ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਵਾਰ ਦੇਖਿਆ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਸਾਥੀ ਦੇ ਪਿਛੇ ਭੱਜ ਗਿਆ, ਜੋ ਕਿ ਉੱਥੇ ਇੱਕ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਦੂਰੀ 'ਤੇ ਉਸਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਵਿੱਚ ਕਿ ਉਹ ਹਮਲਾ ਕਿਵੇਂ ਖਤਮ ਹੋਵੇਗਾ, ਪਰ ਉਸ ਪੂਰੇ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਣ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਯਾਤਰਾ ਦੁਬਾਰਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਸਲੀਬ ਦੇ ਹੋਰ ਸੰਕੇਤ ਦਿੱਤੇ ਜਿੰਨਾ ਸ਼ੈਤਾਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਸੀ। ਡੌਨ ਕਿਉਜੋਟ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਕੋਚ ਵਿੱਚ ਔਰਤ ਨਾਲ ਗੱਲਬਾਤ ਵਿੱਚ ਰੁੱਝਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ:

"ਤੁਹਾਡੀ ਸੁੰਦਰ ਔਰਤ ਹੁਣ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਜਿਵੇਂ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਠੀਕ ਸਮਝੋ, ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੁੱਟੇਰਿਆਂ ਦਾ ਹੰਕਾਰ ਮਿੱਟੀ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਮੇਰੀ ਇਸ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਬਾਂਹ ਦੁਆਰਾ ਨੀਵਾਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਨਾ ਜਾਣ ਕੇ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਨਾ ਹੋਵੋ ਕਿ ਤੁਹਾਡਾ ਮੁਕਤੀਦਾਤਾ ਕੌਣ ਹੈ, ਇਹ ਯਾਦ ਰੱਖੋ ਕਿ ਮੈਂ ਲਾ ਮੰਚਾ ਦਾ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਹਾਂ, ਇੱਕ ਗਲੱਤ ਅਤੇ ਉਦਮੀ ਨਾਈਟ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਟੋਬੋਸੋ ਦੇ ਸੁੰਦਰ ਅਤੇ ਬੇਮਿਸਾਲ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਦਾ ਕੈਦੀ ਹਾਂ। ਮੇਰੇ ਹੱਥੋਂ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਏ ਲਾਭਾਂ ਦੇ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਵਜੋਂ, ਮੇਰੀ ਇੱਕੋ ਬੇਨਤੀ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਟੋਬੋਸੋ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਕਰੋ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਵੱਲੋਂ ਉਸ ਔਰਤ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰੋ, ਉਸਨੂੰ ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਦੱਸੋ ਜੋ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਔਰਤ ਨੂੰ ਤੁਹਾਡੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਜਿਤਣ ਲਈ ਕੀਤਾ ਹੈ।"

ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਜੋ ਕੁਝ ਕਿਹਾ ਸੀ, ਉਹ ਕੋਚ ਦੇ ਨਾਲ ਆਏ ਇਕ ਸਕੁਆਇਰ ਨੇ ਸੁਣ ਲਿਆ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਬਿਸਕਾਇਅਨ ਸੀ। ਇਹ ਦੇਖ ਕੇ ਕਿ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਕੋਚ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਇਸਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਟੋਬੋਸੋ ਵਾਪਸ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ, ਬਿਸਕਾਇਅਨ ਨੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ, ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨੇਜ਼ੇ ਤੋਂ ਫੜ ਲਿਆ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਮਾੜੀ ਕੈਸਟੀਲੀਅਨ ਅਤੇ ਬਦਤਰ ਬਾਸਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ:

"ਚਲੇ ਜਾਓ, ਸਰ, ਤੁਸੀਂ ਬੁਰਾ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਰੱਬ ਦੀ ਸਹੁੰ ਜਿਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਪੈਦਾ ਕੀਤਾ, ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਕੋਚ ਨਹੀਂ ਛੱਡਿਆ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਥੇ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਜ਼ਰੂਰ ਮਾਰ ਦੇਵਾਂਗਾ ਬਿਸਕਾਇਨ!"

ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਉਸਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਸੰਜਮ ਨਾਲ ਜਵਾਬ ਦਿੰਦਾ ਸੀ:

"ਜੇ ਤੂੰ ਇੱਕ ਨਾਈਟ ਹੁੰਦਾ, ਜੋ ਕਿ ਤੂੰ ਨਹੀਂ ਹੈਂ, ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਤੇਰੀ ਮੂਰਖਤਾ ਅਤੇ ਮੂਰਖਤਾ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ, ਤੂੰ ਦੁਖੀ ਜੀਵ!"

ਜਿਸ ਦਾ ਬਿਸਕਾਇਅਨ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ:

"ਮੈਂ ਨਾਈਟ ਨਹੀਂ? ਮੈਂ ਰੱਬ ਦੀ ਸੌਹ ਖਾਂਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਈਸਾਈ ਵਾਂਗ ਵੱਡੇ ਝੂਠ ਬੋਲਦੇ ਹੋ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਨੇਜ਼ਾ ਸੁੱਟਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਤਲਵਾਰ ਲੈਂਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਜਲਦੀ ਦੇਖੋਗੇ ਕਿ ਕੌਣ ਜੇਤੂ ਹੋਵੇਗਾ। ਮੈਂ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਬਿਸਕਾਇਨ, ਸਮੁੰਦਰ 'ਤੇ ਹਿਡਾਲਗੋ, ਸ਼ੈਤਾਨ 'ਤੇ ਹਿਡਾਲਗੋ, ਅਤੇ ਜੇ ਹੋਰ ਕੁਝ ਕਹੀਏ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਝੂਠ ਬੋਲਦੇ ਹੋ।"

"ਹੁਣ ਤੂੰ ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਚਲਾ ਗਿਆ ਹੈਂ!" ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਨੇਜ਼ਾ ਹੇਠਾਂ ਸੁੱਟ ਕੇ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਤਲਵਾਰ ਕੱਢੀ, ਬਕਲਰ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਬਾਂਹ 'ਤੇ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਬਿਸਕਾਇਨ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਉਸਦੀ ਜਾਨ ਲੈਣ ਲਈ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦ੍ਰਿੜ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਬਿਸਕਾਇਨ ਨੇ ਨਾਈਟ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਪਣੇ ਵੱਲ ਭੱਜਦੇ ਦੇਖਿਆ, ਤਾਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਖੱਚਰ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਉਤਰਨਾ ਪਸੰਦ ਕਰਦਾ - ਇਸ 'ਤੇ ਕੋਈ ਭਰੋਸਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਖੀ,

ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਲਏ ਗਏ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸੀ - ਪਰ ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਸਿਰਫ਼ ਆਪਣੀ ਤਲਵਾਰ ਕੱਢਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਉਸਦੀ ਚੰਗੀ ਕਿਸਮਤ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਕੋਚ ਦੇ ਕੋਲ ਸੀ, ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਇੱਕ ਗੱਦੀ ਖੋਹਣ ਦੇ ਯੋਗ ਸੀ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਢਾਲ ਵਜੋਂ ਸੇਵਾ ਦੇ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਅਗਲੇ ਹੀ ਪਲ ਹੋਰ ਇੱਕ ਦੂਜੇ 'ਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਡਿੱਗਿਆ ਹੋਇਆ ਪਾਇਆ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਘਾਤਕ ਦੁਸ਼ਮਣ ਹੋਣ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਬਾਕੀਆਂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਸ਼ਾਂਤੀ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਅਸਫਲ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ। ਬਿਸਕਾਇਨ ਨੇ ਆਪਣੇ ਮਾੜੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਬਣਾਏ ਵਾਕਾਂ ਵਿਚ ਚੀਕਿਆ ਕਿ ਜੇਕਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਲੜਾਈ ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਕਰਨ ਦਿੱਤੀ, ਤਾਂ ਉਹ ਖੁਦ ਆਪਣੀ ਮਾਲਕਣ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨੂੰ ਮਾਰ ਦੇਵੇਗਾ ਜੋ ਦਖਲ ਦੇਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰੇਗਾ। ਕੋਚ ਵਿੱਚ ਬੈਠੀ ਔਰਤ, ਜੋ ਉਸਨੇ ਦੇਖਿਆ ਉਸ ਤੋਂ ਡਰੀ ਹੋਈ ਅਤੇ ਹੈਰਾਨ ਸੀ, ਨੇ ਕੋਚਮੈਨ ਨੂੰ ਥੋੜ੍ਹੀ ਦੂਰੀ 'ਤੇ ਗੱਡੀ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਜਿੱਥੋਂ ਉਹ ਭਿਆਨਕ ਸੰਘਰਸ਼ ਨੂੰ ਦੇਖ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਲੜਾਈ ਦੌਰਾਨ ਬਿਸਕਾਇਅਨ ਨੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੇ ਇੱਕ ਮੋਢੇ 'ਤੇ ਇੱਕ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਵਾਰ ਮਾਰੀ, ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਬਕਲਰ ਰੱਖਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਇਹ ਸੱਟ ਬਿਨਾਂ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ, ਤਾਂ ਇਹ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੀ ਕਮਰ ਤੱਕ ਪਾੜ ਜਾਂਦੀ। ਜਦੋਂ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਇਸ ਭਿਆਨਕ ਸੱਟ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਚੀਕਿਆ:

"ਹੇ ਡੁਲਸੀਨੀਆ, ਮੇਰੀ ਆਤਮਾ ਦੀ ਮਾਲਕਣ, ਮੇਲੇ ਵਿੱਚੋਂ ਸਭ ਤੋਂ ਸੋਹਣੀ, ਇਸ ਆਪਣੇ ਸੂਰਮੇ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰੋ, ਜੋ ਤੁਹਾਡੀ ਮਹਾਨ ਦਿਆਲਤਾ ਦਾ ਬਦਲਾ ਲੈਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਵਿਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਭਿਆਨਕ ਮੁਸੀਬਤਾਂ ਵਿੱਚ ਪਾਉਂਦਾ ਹੈ!"

ਇਹ ਕਹਿਣ ਲਈ, ਉਸਦੀ ਤਲਵਾਰ ਫੜੇ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਬਕਲਰ ਨਾਲ ਢੱਕੋ, ਅਤੇ ਬਿਸਕਾਇਨ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕਰਨਾ ਇੱਕ ਪਲ ਦਾ ਕੰਮ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਵਾਰ 'ਤੇ ਸਭ ਕੁਝ ਜੋਖਮ ਵਿੱਚ ਪਾਉਣ ਲਈ ਦ੍ਰਿੜ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਬਿਸਕਾਇਨ ਨੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਉਸ ਵੱਲ ਭੱਜਦੇ ਦੇਖਿਆ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਉਸਦੀ ਹਿੰਮਤ ਨੂੰ ਪਛਾਣ ਲਿਆ ਅਤੇ ਨਾਈਟ ਵਾਂਗ ਹੀ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਆਪਣੀ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋ ਕੇ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਗੱਦੇ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਢਾਲ ਲਿਆ ਪਰ ਆਪਣੇ ਖੱਚਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਮੋੜਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਜਾਨਵਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵੀ ਕਦਮ ਚੁੱਕਣ ਵਿਚ ਅਸਮਰੱਥ ਪਾਇਆ, ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ ਥਕਾਵਟ ਅਤੇ ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ ਅਜਿਹੀਆਂ ਹਾਸੋਹੀਣੀਆਂ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਨਾਲ ਜਾਣੂ ਨਾ ਹੋਣ ਕਾਰਨ। ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਨੇ ਸਾਵਧਾਨ ਬਿਸਕਾਇਨ 'ਤੇ ਆਪਣੀ ਤਲਵਾਰ ਉੱਚੀ ਕਰਕੇ ਆਪਣਾ ਹਮਲਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਉਸਨੂੰ ਦੋ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿਚ ਵੰਡਣ ਲਈ ਦ੍ਰਿੜ ਸੀ, ਅਤੇ ਬਿਸਕਾਇਨ ਉਸਦੀ ਉਡੀਕ ਵਿੱਚ ਬੈਠਾ ਸੀ, ਉਸਦੀ ਤਲਵਾਰ ਵੀ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉੱਚੀ ਚੁੱਕੀ ਸੀ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਗੱਦੇ ਨਾਲ ਢਾਲਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਸਾਰੇ ਦਰਸ਼ਕ ਡਰ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਡਿੱਗਣ ਦੀ ਧਮਕੀ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਭਿਆਨਕ ਹਮਲਿਆਂ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਲਈ ਬਹੁਤ ਹੀ ਉਤਸੁਕ ਸਨ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਕੋਚ ਵਿੱਚ ਔਰਤ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਨੌਕਰਾਣੀਆਂ ਦੇ ਸਮੂਹ ਨੇ ਸਪੇਨ ਦੇ ਸਾਰੇ ਮੂਰਤੀਆਂ ਅਤੇ ਧਾਰਮਿਕ ਸਥਾਨਾਂ ਅੱਗੇ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਲਈ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਸੁੱਖਣਾ ਸੁੱਖੀਆਂ ਅਤੇ ਸਹੁੰਆਂ ਖਾਧੀਆਂ ਕਿ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਵੱਡੇ ਖ਼ਤਰੇ ਤੋਂ ਬਚਾਵੇ।

ਪਰ ਇਸ ਪੂਰੇ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਸਮੱਸਿਆ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਸਮੇਂ ਅਤੇ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਸਾਡੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦਾ ਲੇਖਕ ਲੜਾਈ ਨੂੰ ਹਵਾ ਵਿੱਚ ਲਟਕਦਾ ਛੱਡ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੇ ਕਾਰਨਾਮੇ ਬਾਰੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੱਸੇ ਗਏ ਕਾਰਨਾਮਿਆਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੁਝ ਵੀ ਦਰਜ ਨਾ ਹੋਣ ਲਈ ਮੁਆਫ਼ੀ ਮੰਗਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਵੀ, ਸਾਡੇ ਕੰਮ ਦੇ ਦੂਜੇ ਲੇਖਕ ਨੇ ਇਹ ਮੰਨਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਉਤਸੁਕ ਇਤਿਹਾਸ ਗੁਮਨਾਮੀ ਵਿਚ ਭੇਜਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਜਾਂ ਲਾ ਮੰਚਾ ਦੇ ਬੁਧੀਮਾਨ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿਚ ਉਤਸੁਕਤਾ ਦੀ ਇੰਨੀ ਘਾਟ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਪੁਰਾਲੇਖਾਂ ਜਾਂ ਦਫ਼ਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਮਸ਼ਹੂਰ ਨਾਈਟ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਰਿਕਾਰਡ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰੱਖਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੇ। ਇਸ ਕਰਕੇ, ਉਹ ਕਦੇ ਵੀ ਇਸ ਸੁਹਾਵਣੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਸਿੱਟੇ ਨੂੰ ਲੱਭਣ ਤੋਂ ਨਿਰਾਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ, ਜਿਸਨੂੰ ਉਸਨੇ ਸੱਚਮੁੱਚ ਸਵਰਗ ਦੁਆਰਾ ਪਸੰਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਪਾਇਆ, ਉਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਜੋ ਦੂਜੇ ਭਾਗ ਵਿੱਚ ਵਰਣਨ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

1. ਸਪੇਨਸ਼ ਪਹਿਲੇ ਐਡੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਐਸਪਾਡਾ (ਤਲ਼ਵਾਰ) ਹੈ, ਪਰ ਸਰਵੈਂਟਸ ਨੇ ਲਾਂਜ਼ਾ (ਲ਼ਾਂਸ) ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਜ਼ਰੂਰ ਕੀਤਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਧਿਆਇ ਅੱਗੇ ਵਧਦਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਜਾਵੇਗਾ।

ਲਾ ਮੰਚਾ ਦੇ ਪ੍ਰਤਿਭਾਸ਼ਾਲੀ ਹਿਡਾਲਗੋ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦਾ ਦੂਜਾ ਭਾਗ[1]

ਨੌਵਾਂ ਅਧਿਆਇ

ਬਹਾਦਰ ਬਿਸਕਾਇਅਨ ਅਤੇ ਬਹਾਦਰ ਮੈਨਚੇਗਨ ਵਿਚਕਾਰ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਲੜਾਈ ਦਾ ਸਿੱਟਾ ਅਤੇ ਅੰਤ

ਇਸ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਬਹਾਦਰ ਬਿਸਕਾਇਅਨ ਅਤੇ ਮਸ਼ਹੂਰ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਤਲਵਾਰਾਂ ਖਿੱਚੀਆਂ ਅਤੇ ਉੱਚੀਆਂ ਕਰਕੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ, ਦੋ ਅਜਿਹੇ ਭਿਆਨਕ ਵਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕਿ, ਜੇਕਰ ਉਹ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਡਿਗਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਹ ਹਰ ਇੱਕ ਧਿਰ ਨੂੰ ਸਿਰ ਤੋਂ ਪੈਰਾਂ ਤੱਕ ਅਨਾਰ ਵਾਂਗ ਵੰਡ ਦੇਣਗੇ। ਇਹ ਉਸ ਦਚਿੱਤੀ ਭਰੇ ਪਲ 'ਤੇ ਸੀ ਜਦੋਂ ਸਾਡਾ ਸੱਚ ਤੋਂ ਸੁਆਦੀ ਇਤਿਹਾਸ ਰੁਕ ਗਿਆ ਅਤੇ ਕੱਟ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਸਾਡਾ ਲੇਖਕ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਕਿ ਗੁੰਮ ਹੋਇਆ ਹਿੱਸਾ ਕਿੱਥੇ ਮਿਲ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਨਾਲੋਂ ਮੈਨੂੰ ਕਾਫ਼ੀ ਦੁੱਖ ਹੋਇਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਇੰਨਾ ਛੋਟਾ ਹਿੱਸਾ ਪੜ੍ਹਨ ਦੀ ਮੇਰੀ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਰਾਜ਼ਗੀ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਗਈ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਉਸ ਮੁਸ਼ਕਲ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਿਸ 'ਤੇ ਮੈਨੂੰ ਉਸ ਵੱਡੇ ਰਸਤੇ ਨੂੰ ਲੱਭਣ ਲਈ ਯਾਤਰਾ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ ਜੋ ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਇਸ ਸੁਆਦੀ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚੋਂ ਗੁੰਮ ਸੀ। ਮੈਂ ਇਹ ਅਸੰਭਵ ਅਤੇ ਆਮ ਵਰਤੋਂ ਦੇ ਉਲਟ ਸਮਝਿਆ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਮਹਾਨ ਨਾਈਟ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਬੇਮਿਸਾਲ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਲੈਣ ਲਈ ਕੋਈ ਰਿਸ਼ੀ ਨਾ ਮਿਲੇ, ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਚੀਜ਼ ਜਿਸਦੀ ਕਦੇ ਵੀ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨਾਈਟ-ਗਲਤ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਕਮੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ,

ਜੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਲੋਕ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ,
ਸਾਹਸ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਮਿਲਦੇ ਹਨ;

ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰੇਕ ਕੋਲ ਇੱਕ ਜਾਂ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਰਿਸ਼ੀ ਸਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਸਨ, ਜੋ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਉਸਦੇ ਹਰ ਕੰਮ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਕਰਦੇ ਸਨ, ਸਗੋਂ ਉਸਦੇ ਸੱਭ ਤੋਂ ਮਾਮੂਲੀ ਕੰਮਾਂ ਅਤੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਸਨ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਕਿੰਨੇ ਵੀ ਲੁਕਾਏ ਗਏ ਹੋਣ; ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਅਜਿਹਾ ਮਹਾਨ ਨਾਈਟ ਇੰਨਾ ਬਦਕਿਸਮਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਲੈਟਿਰ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਈਟਾਂ ਕੋਲ ਜੋ ਭਰਪੂਰ ਸੀ ਉਸ ਦੀ ਘਾਟ ਹੋਵੇ। ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਇੰਨਾ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਇਤਿਹਾਸ ਅਪੂਰਾ ਅਤੇ ਅਪੂਰਾ ਰਹਿ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਮੈਂ ਇਸਦਾ ਦੋਸ਼ ਸਮੇਂ ਦੀ ਦੁਰਭਾਵਨਾ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ, ਜੋ ਸਾਰੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦਾ ਭਸਮ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਅਤੇ ਖਪਤਕਾਰ ਹੈ, ਜਿਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਜਾਂ ਤਾਂ ਲੁਕਾਇਆ ਸੀ ਜਾਂ ਖਾ ਲਿਆ ਸੀ।

ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਕਾਰਨ ਕਿ ਉਸਦੀਆਂ ਕਈ ਹਾਲੀਆ ਕਿਤਾਬਾਂ ਮਿਲੀਆਂ ਸਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ "ਈਰਖਾ ਡਿਸਏਬਿਊਜ਼ਡ" ਅਤੇ "ਨਿੰਮਫ਼ਸ ਐਂਡ ਸ਼ੈਫਰਡਸ ਆਫ਼ ਹੇਨਾਰੇਸ", ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਜਾਪਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦਾ ਇਤਿਹਾਸ ਵੀ ਹਾਲੀਆ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ, ਭਾਵੇਂ ਸੰਭਵ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਿਖਿਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਹੈ, ਫਿਰ ਵੀ ਉਸਦੇ ਮਿੱਤਰ ਜਾਂ ਗੁਆਂਢੀਆਂ ਦੇ ਨੌਕਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਯਾਦ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਨਿਰੀਖਣ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਉਲਝਣ ਵਿੱਚ ਪਾ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਮਸ਼ਹੂਰ ਸਪੈਨਿਸ਼ ਖਿਡਾਰੀ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਆਫ਼ ਲਾ ਮੰਚਾ ਦੇ ਜੀਵਨ ਅਤੇ ਚਮਤਕਾਰਾਂ ਬਾਰੇ ਹੋਰ ਜਾਣਨ ਲਈ ਉਤਸੁਕ ਹੋ ਗਿਆ, ਮਾਨਚੇਗਨ ਬਹਾਦਰੀ ਦਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤੀਬਿੰਬ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਯੁੱਗ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾ ਅਤੇ ਇਕਮਾਤਰ ਸੱਭ ਤੋਂ ਭਿਆਨਕ ਸਮਿਆਂ ਵਿੱਚ ਬਹਾਦਰੀ ਦੀ ਭਾਲ ਅਤੇ ਅਭਿਆਸ ਅਤੇ ਗਲਤੀਆਂ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰਨ, ਵਿਧਵਾਵਾਂ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਕੁਆਰੀਆਂ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਮਰਪਿਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਉਹ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ ਜੋ ਆਪਣੇ ਪਾਲਕੇ, ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਰੜੇ ਮਾਰਦੀਆਂ ਹਨ, ਪਹਾੜੀ ਤੋਂ ਪਹਾੜੀ ਅਤੇ ਘਾਟੀ ਤੋਂ ਵਾਦੀ ਤੁੱਕ, ਆਪਣੀ ਕੁਆਰੀਪਣ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਪਿੱਠ 'ਤੇ ਚੁੱਕੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਬੀਤੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀਆਂ ਕੁਆਰੀਆਂ ਰਹੀਆਂ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿਸੇ ਬਦਮਾਸ਼, ਖੁਰਦਰੀ ਗਾਰਦਨ ਵਾਲੇ ਕਿਸਾਨ, ਜਾਂ ਵੱਡੇ ਦੈਂਤ ਦੁਆਰਾ ਉਲੰਘਣਾ ਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੋਵੇ, ਅੱਸੀ ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀਆਂ ਕਬਰਾਂ 'ਤੇ ਗੁਦੀਆਂ ਸੁਨ ਜਿੰਨੀਆਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਾਵਾਂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਸਾਲਾਂ ਦੌਰਾਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਛੱਤ ਹੇਠ ਇੱਕ

ਵਾ ਦਿਨ ਨਹੀਂ ਬਿਤਾਇਆ। ਇਸ ਲਈ ਇਹਨਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕਈ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਇਹ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਸਾਡਾ ਬਹਾਦਰ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਸੁਦੀਵੀ ਅਤੇ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਸੁਹਾਵਣੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਸਿੱਟੇ ਨੂੰ ਕੱਢਣ ਵਿੱਚ ਮੇਰੀ ਮਿਹਨਤ ਅਤੇ ਲਗਨ ਦੇ ਕਾਰਨ ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੈਂ ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਜ਼ੇਕਰ ਸੁਵਰਗੁ, ਹਾਲਾਤ ਅਤੇ ਕਿਸਮਤ ਮੇਰੀ ਮਦਦ ਲਈ ਨਾ ਆਉਂਦੇ, ਤਾਂ ਦੁਨੀਆ ਕੁਝ ਘੰਟਿਆਂ ਦੇ ਮਨੋਰੰਜਨ ਅਤੇ ਅਨੰਦ ਤੋਂ ਵਾਂਝੀ ਰਹਿ ਜਾਂਦੀ ਜੋ ਇਸਨੂੰ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਨ ਨਾਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ, ਮੇਰੀ ਖੋਜ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਹੋਈ।

ਇੱਕ ਦਿਨ, ਮੈਂ ਟੋਲੇਡੋ ਦੇ ਅਲਕਾਨਾ[1] ਵਿੱਚੋਂ ਸੀ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਮੁੰਡਾ ਇੱਕ ਰੇਸ਼ਮ ਵਪਾਰੀ ਨੂੰ ਕੁਝ ਹੱਥ-ਲਿਖਤਾਂ ਅਤੇ ਚਮੜੇ ਵੇਚਣ ਲਈ ਉੱਥੋਂ ਲੰਘਿਆ, ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨਾ ਬਹੁਤ ਪਸੰਦ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਗਲੀ ਵਿੱਚ ਕਾਗਜ਼ ਦੇ ਟੁਕੜਿਆਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਕੁਦਰਤੀ ਝੁਕਾਅ ਦਾ ਪਾਲਣ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਮੁੰਡਾ ਵੇਚ ਰਿਹਾ ਇੱਕ ਹੱਥ-ਲਿਖਤ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ, ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਮੈਂ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਅੱਖਰ ਅਰਬੀ ਸਨ। ਮੈਂ ਪਛਾਣ ਲਿਆ ਕਿ ਉਹ ਕੀ ਸਨ, ਪਰ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਕਿਸੇ ਸਪੈਨਿਸ਼ ਬੋਲਣ ਵਾਲੇ ਮੋਰਿਸਕੋ[2] ਦੀ ਭਾਲ ਕਰਨ ਲੱਗ ਪਿਆ ਜੋ ਕਰ ਸਕੇ। ਅਜਿਹਾ ਦੁਭਾਸ਼ੀਏ ਲੱਭਣਾ ਬਹੁਤ ਮੁਸ਼ਕਲ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਜੇ ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਬਿਹਤਰ ਅਤੇ ਵਧੇਰੇ ਸਤਿਕਾਰਯੋਗ ਭਾਸ਼ਾ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਸੇ ਦੀ ਭਾਲ ਕਰਦਾ, ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਸਫਲ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, ਕਿਸਮਤ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਮੈਂ ਕੀ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਕਿਤਾਬ ਉਸਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਰੱਖ ਦਿੱਤੀ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਵਿਚਕਾਰ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਅਤੇ, ਕੁਝ ਪੰਨੇ ਪੜ੍ਹਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਹਾਸੇ ਵਿੱਚ ਫੁੱਟ ਪਿਆ। ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਕਿਉਂ ਹੱਸਣਾ ਪਿਆ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਕਿਤਾਬ ਦੇ ਹਾਸ਼ੀਏ 'ਤੇ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੀ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਪੜ੍ਹਨ ਲਈ ਕਿਹਾ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਬਿਨਾਂ ਹੱਸਦੇ ਹੋਏ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ:

"ਇਹ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਹਾਸ਼ੀਏ ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਹੈ: 'ਉਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਟੋਬੋਸੋ ਦੀ ਇਹ ਡੁਲਸੀਨੀਆ, ਜਿਸਦਾ ਇਸ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਅਕਸਰ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਸੂਰ ਦੇ ਮਾਸ ਨੂੰ ਨਮਕੀਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਲਾ ਮੰਚਾ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੋਰ ਔਰਤ ਨਾਲੋਂ ਬਿਹਤਰ ਹੱਥ ਰੱਖਦੀ ਸੀ।'"

ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਟੋਬੋਸੋ ਦੇ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਦੇ ਸੁਣਿਆ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਹੈਰਾਨ ਅਤੇ ਹੈਰਾਨ ਰਹਿ ਗਿਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਚਾਨਕ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਇਆ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਪੋਰਟਫੋਲੀਓ ਵਿੱਚ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ ਹੈ। ਇਸ ਧਾਰਨਾ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਮੈਂ ਤੁਰੰਤ ਉਸਨੂੰ ਪਹਿਲਾ ਪੰਨਾ ਪੜ੍ਹਨ ਲਈ ਕਿਹਾ, ਜੋ ਉਸਨੇ ਕੀਤਾ, ਅਰਬੀ ਤੋਂ ਸਪੈਨਿਸ਼ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੁਧਾਰੀ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ। ਉਸਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਸੀ: ਲਾ ਮੰਚਾ ਦੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ, ਸਾਈਡ ਹੇਮੇਟ ਬੇਨੇਂਗੇਲੀ, ਅਰਬ ਇਤਿਹਾਸਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਰਚਿਤ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਸਿਰਲੇਖ ਮੇਰੇ ਕੰਨਾਂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਿਆ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੀ ਖੁਸ਼ੀ ਨੂੰ ਛੁਪਾਉਣ ਲਈ ਬਹੁਤ ਚਲਾਕੀ ਕਰਨੀ ਪਈ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਰੇਸ਼ਮ ਵਪਾਰੀ 'ਤੇ ਛਾਲ ਮਾਰਦੇ ਹੋਏ, ਮੈਂ ਮੁੰਡੇ ਤੋਂ ਸਾਰੇ ਕਾਗਜ਼ ਅਤੇ ਪੋਰਟਫੋਲੀਓ ਅੱਧੇ ਰੀਅਲ ਵਿੱਚ ਖਰੀਦ ਲਏ। ਜੇ ਮੁੰਡਾ ਚਲਾਕ ਹੁੰਦਾ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਅਹਿਸਾਸ ਹੁੰਦਾ ਕਿ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿੰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਵਿਕਰੀ ਤੋਂ ਛੇ ਰੀਅਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਭਰੋਸਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਤੁਰੰਤ ਮੁੜ ਦੇ ਨਾਲ ਕੈਥੇਡ੍ਰਲ ਕਲੈਸਟਰ ਵੱਲ ਵਾਪਸ ਚਲਾ ਗਿਆ, ਜਿੱਥੇ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਸਾਰੀਆਂ ਹੱਥ-ਲਿਖਤਾਂ ਦਾ ਸਪੈਨਿਸ਼ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ, ਅਤੇ ਕੁਝ ਵੀ ਜੋੜਨ ਜਾਂ ਘਟਾਉਣ ਲਈ ਨਹੀਂ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਜਿੰਨੀ ਮਰਜ਼ੀ ਰਕਮ ਦੇਣ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕੀਤੀ, ਤਾਂ ਉਹ ਪੰਜਾਹ ਪੌਂਡ ਸੌਗੀ ਅਤੇ ਦੋ ਬੁਸ਼ਲ ਕਣਕ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹੋ ਗਿਆ ਅਤੇ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵਫ਼ਾਦਾਰੀ ਅਤੇ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕਰੇਗਾ। ਪਰ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਨੂੰ ਸੌਖਾ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਖੁਸ਼ਕਿਸਮਤ ਖੋਜ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਪਕੜ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ, ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਘਰ ਲੈ ਗਿਆ, ਜਿੱਥੇ ਡੇਢ ਮਹੀਨੇ ਤੋਂ ਵੀ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਇਸਦਾ ਪੂਰਾ ਅਨੁਵਾਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਬਿਲਕੁਲ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਇੱਥੇ ਦਰਜ ਹੈ।

ਪਹਿਲੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ, ਜੋ ਕਿ ਬਹੁਤ ਹੀ ਯਥਾਰਥਵਾਦੀ ਸ਼ੈਲੀ ਵਿੱਚ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਡੰਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਅਤੇ ਬਿਸਕਾਇਆਨ ਵਿਚਕਾਰ ਲੜਾਈ ਦੀ ਇੱਕ ਤਸਵੀਰ ਸੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਉਸੇ ਪੋਜ਼ ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ: ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਤਲਵਾਰਾਂ ਉੱਚੀਆਂ ਸਨ, ਇੱਕ ਉਸਦੀ ਬਕਲਰ ਨਾਲ ਢੱਕੀ ਹੋਈ ਸੀ ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਉਸਦੇ ਗੁੱਦੇ ਨਾਲ, ਬਿਸਕਾਇਆਨ ਦੇ ਖੱਚਰ ਨਾਲ ਇੰਨਾ ਸਜੀਵ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਦੂਰੋਂ ਇੱਕ ਬੰਦੂਕ ਦੀ ਗੋਲੀ ਵਾਂਗ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਲਏ ਗਏ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਾੜੇ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਖੱਚਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸੀ। ਬਿਸਕਾਇਆਨ ਦੇ ਪੈਰਾਂ 'ਤੇ ਇੱਕ ਕੈਪਸ਼ਨ ਸੀ ਜਿੱਸ ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਸੀ: ਡੰਨ ਸਾਂਚੋ ਡੀ ਅਜ਼ਪੇਟੀਆ, ਜੋ ਕਿ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਉਸਦਾ ਨਾਮ ਸੀ। ਰੋਸੀਨਾਂਤ ਦੇ ਪੈਰਾਂ 'ਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਕੈਪਸ਼ਨ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਸੀ: ਡੰਨ ਸਾਂਚੋ ਡੀ ਅਜ਼ਪੀਟੀਆ। ਰੋਸੀਨਾਂਤ ਨੂੰ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ: ਇੰਨਾ ਲੰਬਾ ਅਤੇ ਵਧਿਆ ਹੋਇਆ, ਇੰਨਾ ਖਿੱਚਿਆ ਅਤੇ ਪਤਲਾ, ਉਸਦੀ ਰੀੜ੍ਹ ਦੀ ਹੱਡੀ ਦਾ ਇੰਨਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹਿੱਸਾ ਦਿਖਾਈ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇੰਨਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਖਪਤਸ਼ੀਲ ਕਿ ਉਸਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਿਖਾਇਆ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਕਿੰਨੀ ਸਲਾਹ ਅਤੇ ਚੁਕਵੇਂ ਢੰਗ ਨਾਲ ਰੋਸੀਨਾਂਤ ਨਾਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸਦੇ ਅੱਗੇ ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਆਪਣੇ ਗਿੱਦੜ ਨੂੰ ਹਲ੍ਟਰ ਨਾਲ ਫੜੀ ਹੋਈ ਸੀ, ਜਿਸਦੇ ਪੈਰਾਂ 'ਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਕੈਪਸ਼ਨ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਸੀ: ਸਾਂਚੋ ਜ਼ੈਂਕਾਸ। ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤਸਵੀਰ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਸਦਾ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਪੰਚ, ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਫਰੇਮ ਅਤੇ ਲੰਮਾ ਸ਼ੈਂਕ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਇਸੇ ਕਰਕੇ ਉਸਨੂੰ ਸ਼ਾਇਦ "ਪਾਂਜ਼ਾ" ਅਤੇ "ਜ਼ੈਂਕਾਸ,"[3] ਨਾਮ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਇਹ ਦੋ ਨਾਮ ਹੁਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਉਸਨੂੰ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਭਾਗਾਂ ਵਿੱਚ ਬੁਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹੋਰ ਵੀ ਛੋਟੇ ਵੇਰਵੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਉਹ ਸਾਰੇ ਮਾਮੂਲੀ ਹੁਨ ਅਤੇ ਇਸ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਬਿਰਤਾਂਤ 'ਤੇ ਕੋਈ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਹੀਂ ਪਾਉਂਦੇ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕੋਈ ਵੀ ਇਤਿਹਾਸ ਬੁਰਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਜਿੰਨਾ ਚਿਰ ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ।

ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ, ਜੇਕਰ ਇਸ ਇਤਿਹਾਸ ਦੀ ਸੱਚਾਈ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਉਠਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਸਿਰਫ ਇਹ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸਦਾ ਲੇਖਕ ਇੱਕ ਅਰੱਬ ਸੀ, ਇਹ ਉਸ ਨਸਲ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਝੂਠਾ ਹੋਣਾ ਇੱਕ ਆਮ ਘਟਨਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਸਾਡੇ ਅਜਿਹੇ ਦੁਸ਼ਮਣ ਹਨ, ਮੈਂ ਇਹ ਮੰਨਣ ਲਈ ਵਧੇਰੇ ਝੁਕਾਅ ਰੱਖਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਕੁਝ ਜੋੜਨ ਦੀ ਬਜਾਏ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਉਹ ਇਸ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਨਾਈਟ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਕਲਮ ਲਗਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਲਗਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਚੁਪਚਾਪ ਇਸ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ, ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਕੰਮ ਜੋ ਸੋਚਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਬੁਰਾ ਹੈ ਪਰ ਕਰਨ ਲਈ ਹੋਰ ਵੀ ਮਾੜਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਤਿਹਾਸਕਾਰ ਸਹੀ, ਸੱਚਾ ਅਤੇ ਨਿਰਪੱਖ ਹੋਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਹਨ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਰੁਚੀਆਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਡਰ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਪਸੰਦਾਂ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਨਾਪਸੰਦਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੱਚ ਦੇ ਮਾਰਗ ਤੋਂ ਭਟਕਣ ਨਹੀਂ ਦੇਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ, ਜਿਸਦੀ ਮਾਂ ਇਤਿਹਾਸ ਹੈ, ਸਮੇਂ ਦੀ ਵਿਰੋਧੀ, ਕੰਮਾਂ ਦਾ ਭੰਡਾਰ, ਭੂਤਕਾਲ ਦਾ ਗਵਾਹ, ਵਰਤਮਾਨ ਦਾ ਉਦਾਹਰਣ ਅਤੇ ਸਲਾਹਕਾਰ, ਅਤੇ ਭਵਿੱਖ ਲਈ ਨਸੀਹਤ। ਇਸ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਉਨੀ ਹੀ ਸੁਹਾਵਣੀ ਲੱਗੇਗੀ ਜਿੰਨੀ ਤੁਸੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ, ਪਰ ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਚੰਗੀ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਘਾਟ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਵਿਸ਼ੇ ਦੀ ਨੁਕਸ ਦੀ ਬਜਾਏ ਇੱਕ ਲੇਖਕ ਦੇ ਉਸ ਕੁੱਤੇ ਦੀ ਗਲਤੀ ਸੀ। ਸੰਖੇਪ ਵਿਚ, ਇਸਦਾ ਦੂਜਾ ਭਾਗ, ਅਨੁਵਾਦ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਹਨਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ:

ਆਪਣੀਆਂ ਤੇਜ਼ ਤਲਵਾਰਾਂ ਨੂੰ ਉਮੀਦ ਨਾਲ ਉੱਚਾ ਚੁੱਕ ਕੇ, ਦੋਵੇਂ ਬਹਾਦਰ, ਗੁੱਸੇ ਨਾਲ ਭਰੇ ਲੜਾਕੂ ਸਵਰਗ, ਧਰਤੀ ਅਤੇ ਨਰਕ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਦੇ ਜਾਪਦੇ ਸਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪਹਿਲੂ ਅਤੇ ਵਿਵਹਾਰ ਅਜਿਹਾ ਸੀ। ਆਪਣਾ ਵਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਸੁਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਗੁੱਸੇ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਬਿਸਕਾਇਨ ਸੀ, ਜਿਸਦਾ ਵਾਰ ਇੰਨੀ ਤਾਕਤ ਅਤੇ ਕਹਿਰ ਨਾਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਬਲੇਡ ਆਪਣੇ ਰਸਤੇ ਵਿੱਚ ਪਾਸੇ ਨਾ ਮੋੜਿਆ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਉਹ ਇੱਕ ਵਾਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੰਡੇ ਸੰਘਰਸ਼ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਸਾਰੇ ਨਾਈਟ ਦੇ ਸਾਹਸ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਹੁੰਦਾ। ਪਰ ਚੰਗੀ ਕਿਸਮਤ, ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਵੱਡੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਲਈ ਬਚਾ ਰਹੀ ਸੀ, ਨੇ ਉਸਦੇ ਵਿਰੋਧੀ ਦੀ ਤਲਵਾਰ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਵੱਲ ਮੋੜ ਦਿੱਤਾ, ਇਸ ਲਈ, ਉਸਦੇ ਖੱਬੇ ਮੋਢੇ 'ਤੇ ਡਿਗਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਇਸਨੇ ਉਸਦੇ ਸਰੀਰ ਦੇ ਉਸ ਪਾਸੇ

ਦੇ ਸਾਰੇ ਸ਼ਸਤ੍ਰ ਨੂੰ ਤੋੜ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਵਾਈਜ਼ਰ ਦਾ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਹਿੱਸਾ ਅਤੇ ਕੰਨ ਦਾ ਅੱਧਾ ਹਿੱਸਾ ਲਾਹ ਦਿੱਤਾ, ਜੋ ਸਾਰੇ ਇੱਕ ਭਿਆਨਕ ਟੱਕਰ ਨਾਲ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਆ ਗਏ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਸਨੂੰ ਬੁਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜ਼ਖਮੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

ਪਰ, ਮੇਰੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਅਸੀਸ, ਕਾਸ਼ ਕੋਈ ਹੁੰਦਾ ਜੋ ਉਸ ਗੁੱਸੇ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰ ਸਕਦਾ ਜੋ ਸਾਡੇ ਮੈਨਚੇਗਨ ਦੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਭਰ ਗਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਲੂਕ ਕਰਦੇ ਦੇਖਿਆ ਸੀ। ਮੈਂ ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਰਕਾਬਾਂ ਵਿੱਚ ਬੰਨ੍ਹ ਲਿਆ, ਆਪਣੀ ਤਲਵਾਰ ਨੂੰ ਦੋਵਾਂ ਹੱਥਾਂ ਨਾਲ ਹੋਰ ਵੀ ਮਜ਼ਬੂਤੀ ਨਾਲ ਫੜ ਲਿਆ, ਅਤੇ ਬਿਸਕਾਇਨ 'ਤੇ ਇੱਕ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਵਾਰ ਕੀਤਾ, ਉਸਨੂੰ ਸਿੱਧੇ ਗਦੇ ਦੇ ਉੱਪਰ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਿੱਧੇ ਉਸਦੇ ਸਿਰ ਦੇ ਉੱਪਰ ਉਸਦੇ ਬੇਅਸਰ ਬਚਾਅ ਦੇ ਕਾਰਨ ਮਾਰਿਆ। ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਇਆ ਜਿਵੇਂ ਇੱਕ ਪਹਾੜ ਉਸਦੇ ਉੱਤੇ ਡਿੱਗ ਪਿਆ ਹੋਵੇ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਨਾਸਾਂ, ਮੂੰਹ ਅਤੇ ਕੰਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਖੂਨ ਵਗਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਖੱਚਰ ਤੋਂ ਡਿੱਗਣ ਦੀ ਕਗਾਰ 'ਤੇ ਵੀ ਜਾਪਦਾ ਸੀ, ਜੋ ਉਹ ਜ਼ਰੂਰ ਕਰਦਾ ਜੇਕਰ ਉਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਗਰਦਨ ਵਿਚ ਨਾ ਫੜਿਆ ਹੁੰਦਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਰਕਾਬਾਂ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਪੈਰ ਖਿੱਚੇ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਪਕੜ ਢਿੱਲੀ ਕਰ ਦਿੱਤੀ, ਤਾਂ ਖੱਚਰ, ਜੋ ਭਿਆਨਕ ਝਟਕੇ ਤੋਂ ਡਰਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਖੇਤ ਦੇ ਪਾਰ ਉੱਡ ਗਿਆ ਅਤੇ ਕੁਝ ਹਿਰਨ ਅਤੇ ਲੱਤਾਂ ਮਾਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਆਪਣੇ ਸਵਾਰ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ।

ਡੌਨ ਕਿਊਕਸੋਟ ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਕਾਫ਼ੀ ਸ਼ਾਂਤੀ ਨਾਲ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਡਿੱਗਦਾ ਦੇਖਿਆ, ਤਾਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਘੋੜੇ ਤੋਂ ਛਾਲ ਮਾਰਿਆ, ਬਹੁਤ ਜਲਦੀ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਤਲਵਾਰ ਦੀ ਨੋਕ ਬਿਸਕੇਨ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਰੱਖ ਦਿੱਤੀ, ਉਸਨੂੰ ਆਤਮ ਸਮਰਪਣ ਕਰਨ ਜਾਂ ਉਸਦਾ ਸਿਰ ਵੱਢਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ। ਬਿਸਕੇਨ ਇੰਨਾ ਹੈਰਾਨ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਵੀ ਨਹੀਂ ਬੋਲ ਸਕਿਆ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਬੁਰਾ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਕਰਦਾ, ਡੌਨ ਕਿਊਕਸੋਟ ਗੁੱਸੇ ਨਾਲ ਇੰਨਾ ਅੰਨ੍ਹਾ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੇਕਰ ਕੋਚ ਵਿੱਚ ਬੈਠੀਆਂ ਔਰਤਾਂ, ਜੋ ਉਸ ਪਲ ਤੱਕ ਲੜਾਈ ਨੂੰ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਦੇਖ ਰਹੀਆਂ ਸਨ, ਨੇ ਜਲਦੀ ਨਾਲ ਬੇਨਤੀ ਨਾ ਕੀਤੀ ਹੁੰਦੀ ਕਿ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਕੁਆਇਰ ਦੀ ਜਾਨ ਬਚਾ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪੱਖ ਕਰੇ; ਜਿਸਦਾ ਡੌਨ ਕਿਊਕਸੋਟ ਨੇ ਕਾਫ਼ੀ ਹੰਕਾਰ ਅਤੇ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ:

"ਬੇਸ਼ੱਕ, ਸੁੰਦਰ ਔਰਤਾਂ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਕਿਰਪਾਵਾਂ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਨੂੰ ਮੰਨਣ ਵਿੱਚ ਖੁਸ਼ ਹੋਵਾਂਗੀ, ਪਰ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਸ਼ਰਤ ਅਤੇ ਸਮਝ 'ਤੇ, ਅਰਥਾਤ, ਇਹ ਸੁਰਮਾ ਟੋਬੋਸੋ ਪਿੰਡ ਜਾਣ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਵੱਲੋਂ ਬੇਮਿਸਾਲ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰੇਗਾ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਉਸ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਖੁਸ਼ੀ ਅਨੁਸਾਰ ਪੇਸ਼ ਆਵੇ।"

ਡਰੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਅਤੇ ਨਿਰਾਸ਼ ਔਰਤਾਂ, ਇਹ ਨਾ ਸਮਝ ਸਕੀਆਂ ਕਿ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਕੀ ਮੰਗ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਹ ਪੁੱਛ ਰਹੀਆਂ ਸੁਣ ਕਿ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਕੌਣ ਸੀ, ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਕੁਆਇਰ ਉਸ ਤੋਂ ਜੋ ਵੀ ਮੰਗੇਗਾ ਉਹ ਕਰੇਗਾ।

"ਤਾਂ ਫਿਰ, ਉਸ ਵਾਅਦੇ ਦੇ ਜ਼ੋਰ 'ਤੇ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਹੋਰ ਕੋਈ ਨੁਕਸਾਨ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚਾਵਾਂਗਾ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਜ਼ਰੂਰ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ।"

1. 1605 ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਚਾਰ ਭਾਗ ਸਨ, ਜੋ ਕਿ ਬਹਾਦਰੀ ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਦੇ ਪੈਟਰਨ ਦੀ ਨਕਲ ਕਰਦੇ ਸਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। 1614 ਵਿੱਚ, ਅਲੋਂਸੋ ਫਰਨਾਂਡੇਜ਼ ਡੀ ਐਵੇਲੇਨੇਡਾ ਨੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੀ ਆਪਣੀ ਨਿਰੰਤਰਤਾ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਿਆ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪੰਜ, ਛੇ ਅਤੇ ਸੱਤ ਭਾਗ ਸਨ। ਐਵੇਲੇਨੇਡਾ ਦੇ ਕੰਮ ਦੀ ਜਾਅਲੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ

ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ, ਸਰਵੈਂਟਸ ਨੇ 1615 ਦੇ ਆਪਣੇ ਨਿਰੰਤਰਤਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨੰਬਰ ਵਾਲੇ ਹਿੱਸੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਬਾਅਦ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਨੂੰ ਦੂਜਾ ਭਾਗ ਕਿਹਾ ਅਤੇ ਆਪਣੇ 1605 ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਨੂੰ ਪਹਿਲੇ ਭਾਗ ਵਜੋਂ ਪੂਰਵ-ਅਨੁਮਾਨਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ। ਮੌਜੂਦਾ ਅਨੁਵਾਦ 1605 ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਨੂੰ ਭਾਗ ਇੱਕ ਅਤੇ 1615 ਦੇ ਨਿਰੰਤਰਤਾ ਨੂੰ ਭਾਗ ਦੋ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ।

1. ਇੱਕ ਬਾਜ਼ਾਰ ਵਾਲੀ ਗਲੀ।

2. ਮੋਰਿਸਕੋ ਮੂਰ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪੁਨਰ-ਜਿੱਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਈਸਾਈ ਧਰਮ ਅਪਣਾ ਲਿਆ, ਜੋ ਕਿ ਅੱਠਵੀਂ ਸਦੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ 1492 ਵਿੱਚ ਪੂਰਾ ਹੋਇਆ ਸੀ।

3. ਪਾਂਜ਼ਾ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ "ਪੰਚ" ਜਾਂ "ਢਿੱਡ"; ਜ਼ੈਂਕਸ "ਸ਼ੈਂਕਸ"। ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਕਦੇ ਵੀ ਸਕੁਆਇਰ ਨੂੰ ਸਾਂਚੋ ਜ਼ੈਂਕਸ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਗਿਆ - ਸਿਰਫ਼ ਸਾਂਚੋ ਜਾਂ ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਵਜੋਂ।

ਦਸਵਾਂ ਅਧਿਆਇ

ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਸਕੁਆਇਰ, ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਵਿਚੁਕਾਰ ਮਜ਼ੇਦਾਰ ਗੱਲਬਾਤ[1]

ਇਸ ਦੌਰਾਨ, ਸਾਂਚੋ, ਜਿਸਨੂੰ ਪਾਦਰੀ ਦੇ ਨੌਕਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੁਝ ਕੁੱਟਮਾਰ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪਿਆ ਸੀ, ਆਪਣੇ ਪੈਰਾਂ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋ ਕੇ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੀ ਲੜਾਈ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਨੇ ਆਪਣੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਕਿ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਉਸਦੇ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਜੇਤੂ ਬਣਾਵੇ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਕੋਈ ਟਾਪੂ ਜਿੱਤਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਵੇ ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਗਵਰਨਰ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰ ਸਕੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸਨੇ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਸੰਘਰਸ਼ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਰੇਕੀਨਾਤੇ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਸਵਾਰ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਦੇਖਿਆ, ਤਾਂ ਉਹ ਉਸਦੀ ਰਕਾਬ ਫੜਨ ਲਈ ਗਿਆ, ਪਰ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੇ ਚੜ੍ਹਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਸਾਂਚੇ ਉਸਦੇ ਅੱਗੇ ਗੋਡੇ ਟੇਕਿਆ, ਉਸਦਾ ਹੱਥ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਚੁੰਮਦਿਆਂ ਕਿਹਾ:

"ਮਾਸਟਰ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ, ਮੈਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਇੰਨੀ ਦਿਆਲੂ ਹੋਵੇ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਉਸ ਟਾਪੂ ਦੀ ਗਵਰਨਰਸ਼ਿਪ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰੋ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਭਿਆਨਕ ਮੁਕਾਬਲੇ ਵਿੱਚ ਹੁਣੇ ਜਿੱਤੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸਦਾ ਆਕਾਰ ਭਾਵੇਂ ਕੋਈ ਵੀ ਹੋਵੇ, ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸ ਨੂੰ ਚੰਗਾ ਚਲਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹਾਂ ਜਿੰਨਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੇ ਕਦੇ ਕਿਸੇ ਟਾਪੂ 'ਤੇ ਰਾਜ ਕੀਤਾ ਹੈ।"

ਇਸ ਦਾ ਜਵਾਬ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਦਿੱਤਾ:

"ਭਰਾ ਸੈਂਚੋ, ਇਹ ਯਾਦ ਰੱਖੋ ਕਿ ਇਹ ਸਾਹਸ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੋਰ ਸਾਹਸ ਟਾਪੂਆਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਤ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਸਗੋਂ ਅਜਿਹੇ ਚੌਰਾਹੇ ਹਨ ਜਿੱਥੇ ਨਿਕਲਣ 'ਤੇ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਟੁੱਟੀ ਹੋਈ ਖੋਪੜੀ ਜਾਂ ਇੱਕ ਗੁੰਮ ਹੋਇਆ ਕੰਨ ਹੀ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਬੱਸ ਸਬਰ ਰੱਖੋ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਹਸ ਜ਼ਰੂਰ ਆਉਣਗੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬਦੌਲਤ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਰਾਜਪਾਲ ਬਣਾ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਸਗੋਂ ਕੁਝ ਹੋਰ ਵੀ ਬਿਹਤਰ ਬਣਾ ਸਕਦਾ ਹਾਂ।"

ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਦਾ ਦਿਲੋਂ ਧੰਨਵਾਦ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਉਸਦੇ ਹੱਥ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਟਿਊਨਿਕ ਦੇ ਕਿਨਾਰੇ ਨੂੰ ਚੁੰਮਿਆ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਰੋਸੀਨਾਂਤੇ ਚੜ੍ਹਨ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕੀਤੀ। ਉਹ ਖੁਦ ਆਪਣੇ ਗਿਦੜ 'ਤੇ ਸਵਾਰ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਦੇ ਪਿੱਛੇ-ਪਿੱਛੇ ਚੱਲ ਪਿਆ, ਜੋ ਕੋਚ ਵਿੱਚ ਔਰਤਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡੇ ਬਿਨਾਂ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਹੋਰ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ, ਪੂਰੀ ਸਰਪਟ ਨਾਲ ਨੇੜਲੇ ਜੰਗਲ ਵਿੱਚ ਚਲਾ ਗਿਆ। ਸਾਂਚੇ ਆਪਣੇ ਗਿਦੜ ਦੇ ਪਿੱਛੇ-ਪਿੱਛੇ ਜਿੰਨੀ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਤੁਰ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਚਲਾ ਗਿਆ, ਪਰ ਰੋਸੀਨਾਂਤੇ ਇੰਨੀ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਯਾਤਰਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਸਾਂਚੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਿੱਛੇ ਛੱਡਿਆ ਹੋਇਆ ਪਾਇਆ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰਨ ਲਈ ਚੀਕਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਜੋ ਕਿ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕੀਤਾ, ਰੋਸੀਨਾਂਤੇ ਦੀ ਲਗਾਮ 'ਤੇ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਖਿੱਚਿਆ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਸਦਾ ਹਫਦਾ ਹੋਇਆ ਸਕੁਆਇਰ ਉਸਨੂੰ ਫੜ ਨਹੀਂ ਸਕਿਆ। ਪਹੁੰਚਣ 'ਤੇ, ਸਾਂਚੇ ਨੇ ਕਿਹਾ:

"ਮਾਲਕ, ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਕਿਸੇ ਚਰਚ ਵਿੱਚ ਸ਼ਰਨ ਲੈਣੀ ਸਿਆਣਪ ਹੋਵੇਗੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਕਿੰਨਾ ਮਾੜਾ ਸੀ ਜਿਸ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਲੜ ਰਹੇ ਸੀ, ਮੈਨੂੰ ਹੈਰਾਨੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ ਜੇਕਰ ਪਵਿੱਤਰ ਭਾਈਚਾਰਾ[2] ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਵੀ ਇਹ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਨਰਕ ਜੰਮਣ ਤੱਕ ਜੇਲ੍ਹ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਆਵਾਂਗੇ।"

"ਆਪਣੀ ਜ਼ੁਬਾਨ ਰੋਕੋ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਤੁਸੀਂ ਕਦੇ ਕਿੱਥੇ ਦੇਖਿਆ ਜਾਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਨਾਈਟ-ਇਰੈਂਟ ਨੂੰ ਜੱਜ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ, ਭਾਵੇਂ ਉਸਨੇ ਕਿੰਨੇ ਵੀ ਕਤਲ ਕੀਤੇ ਹੋਣ?"

"ਮੈਨੂੰ ਘੜੇਲੂ ਪੱਖਾਂ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਪਤਾ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਪੂਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਕਦੇ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ। ਮੈਂ ਸਿਰਫ਼ ਇੰਨਾ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਵਿਵਾਦਾਂ 'ਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਭਾਈਚਾਰਾ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੋ ਰਿਹਾ।"

"ਖੈਰ, ਚਿੰਤਾ ਨਾ ਕਰ, ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਕੁਸ਼ਦੀਆਂ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਤੋਂ ਛੁਡਾਵਾਂਗਾ, ਬੁਦਰਹੁੱਡ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ। ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸੋ: ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਜਨਮ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਕਦੇ ਵੀ ਸੰਭਿਅਕ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ ਨਾਲੋਂ ਬਹਾਦਰ ਨਾਈਟ ਦੇਖਿਆ ਹੈ? ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਕਦੇ ਕਿਸੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਆਪਣੇ ਹਮਲੇ ਵਿੱਚ ਦਲੇਰ, ਇਸਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਵਿੱਚ ਵਧੇਰੇ ਅਣਥੱਕ, ਆਪਣੇ ਵਿਰੋਧੀ ਨੂੰ ਜ਼ਖਮੀ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਫੁਰਤੀਲੇ ਹੁਨਰਮੰਦ, ਜਾਂ ਉਸਨੂੰ ਕਾਬੂ ਕਰਨ ਅਤੇ ਨਿਮਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਵਧੇਰੇ ਨਿਪੁੰਨ?"

"ਸੱਚ ਤਾਂ ਇਹ ਹੈ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਪੂਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਕਦੇ ਵੀ ਇਤਿਹਾਸ ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਪੜ੍ਹ ਜਾਂ ਲਿਖ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ, ਪਰ ਮੈਂ ਇਹ ਦਾਅ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੇ ਸਾਰੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਮੂਰਖਤਾ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਮਾਲਕ ਦੀ ਸੇਵਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਸ ਸਾਰੀ ਮੂਰਖਤਾ ਲਈ ਉਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਭੁਗਤਾਨ ਨਾ ਕਰੇ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੈਂ ਦੱਸਿਆ ਹੈ। ਮੈਂ ਜੋ ਮੰਗਦਾ ਹਾਂ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਤੁਹਾਡੇ ਜ਼ਖਮ 'ਤੇ ਧਿਆਨ ਦੇਵੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਕੰਨ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰਾ ਖੂਨ ਵਹਿ ਰਹੇ ਹੋ। ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਮੇਰੇ ਬੈਗਾਂ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਪੱਟੀਆਂ ਅਤੇ ਮਲ੍ਹਮ ਹੈ।"

"ਇਸਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸੀ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਜੇ ਮੈਨੂੰ ਫਿਰਾਬਰਾਸ ਦੇ ਬਲਸਮ ਦਾ ਇੱਕ ਫਲਾਸਕ ਬਣਾਉਣਾ ਯਾਦ ਹੁੰਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸਦੀ ਇੱਕ ਬੂੰਦ ਸਾਡਾ ਸਮਾਂ ਅਤੇ ਦਵਾਈ ਦੇਵੇ ਬਚਾ ਸਕਦੀ ਸੀ।"

"ਇਹ ਕਿਹੜਾ ਫਲਾਸਕ ਅਤੇ ਬਲਸਮ ਹੈ?" ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।

"ਇਹ ਇੱਕ ਬਲਸਮ ਹੈ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਜਿਸਦੇ ਤੱਤ ਮੈਂ ਦਿਲੋਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ। ਜਿਸ ਕੋਲ ਵੀ ਇਹ ਹੈ ਉਸਨੂੰ ਮੌਤ ਤੋਂ ਡਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਜ਼ਖ਼ਮ ਤੋਂ ਮਰਨ ਬਾਰੇ ਸੋਚਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਬਣਾ ਕੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੇ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਲੜਾਈ ਵਿੱਚ ਅੱਧ ਵਿਚ ਕੱਟਿਆ ਹੋਇਆ ਦੇਖਦੇ ਹੋ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਕਸਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਚਲਾਕੀ ਅਤੇ ਨਰਮੀ ਨਾਲ ਉਸ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਚੁੱਕੋ ਜੋ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਡਿੱਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਖੂਨ ਜੰਮਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਇਸਨੂੰ ਦੂਜੇ ਅੱਧ ਦੇ ਉੱਪਰ ਰੱਖੋ ਜੋ ਕਾਠੀ ਵਿੱਚ ਬਚਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਓ ਕਿ ਇਹ ਬਰਾਬਰ ਅਤੇ ਬਿਲਕੁਲ ਫਿੱਟ ਹੈ। ਫਿਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੈਨੂੰ ਬਲਸਮ ਦੇ ਸਿਰਫ਼ ਦੋ ਘੁੱਟ ਦੇਣੇ ਪੈਣਗੇ ਜੋ ਮੈਂ ਦੱਸਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਸੇਬ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਵਧੀਆ ਹੁੰਦੇ ਦੇਖੋਗੇ।"

"ਜੇਕਰ ਉਹ ਚੀਜ਼ਾਂ ਮੌਜੂਦ ਹਨ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਟਾਪੂ ਦੀ ਗਵਰਨਰਸ਼ਿਪ ਤਿਆਗਦਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਅਤੇ ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਵਜੋਂ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਉਸ ਸਭ ਤੋਂ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਦਵਾਈ ਦਾ ਫਾਰਮੂਲਾ ਦਿਓ, ਕਿਉਂਕਿ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਮੈਂ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਇਸਦਾ ਇੱਕ ਔਂਸ ਕਿਤੇ ਵੀ ਦੋ ਤੋਂ ਵੱਧ ਰੀਅਲ ਲਿਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਨੂੰ ਸੁਨਮਾਨ ਅਤੇ ਆਰਾਮ ਨਾਲ ਗੁਜ਼ਾਰਨ ਲਈ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪਰ ਕੀ ਇਹ ਪੁੱਛਣਾ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਇਸਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਕਿੰਨਾ ਖਰਚਾ ਆਵੇਗਾ?"

"ਤਿੰਨ ਰੀਅਲ ਤੋਂ ਘੱਟ ਲਈ ਤੁਸੀਂ ਛੇ ਕੁਆਰਟ ਬਣਾ ਸਕਦੇ ਹੋ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਦਇਆਵਾਨ ਸਵਰਗ!" ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਤੇਰੀ ਕਿਰਪਾ ਕਿਸ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ? ਪਾਰਥਨਾ ਕਰੋ ਜਲਦੀ ਕਰੋ ਅਤੇ ਕੁਝ ਬਣਾਓ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਰਾਜ਼ ਸਿਖਾਓ।"

"ਆਪਣੀ ਬਕਵਾਸ ਬੰਦ ਕਰ, ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਵੱਡੇ ਭੇਤ ਸਿਖਾਉਣ ਅਤੇ ਤੈਨੂੰ ਵੱਡੇ ਅਹਿਸਾਨ ਦਿਖਾਉਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦਾ ਹਾਂ, ਪਰ ਹੁਣ ਲਈ ਆਓ ਆਪਾਂ ਆਪਣੇ ਸਰੀਰਾਂ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦੇਈਏ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਕੰਨ ਮੈਨੂੰ ਪਸੰਦ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੁਖੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ।"

ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਾਠੀ ਵਾਲੇ ਬੈਗ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਪੱਟੀਆਂ ਅਤੇ ਮਲ੍ਹਮ ਕੱਢੀ, ਪਰ ਜਦੋਂ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਉਸਦਾ ਹੈਲਮੇਟ ਟੁੱਟ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਉਹ ਪਾਗਲ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਆਪਣੀ ਤਲਵਾਰ ਕੱਢੀ ਅਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਅਸਮਾਨ ਵੱਲ ਚੁੱਕ ਕੇ, ਉਸਨੇ ਚੀਕਿਆ:

"ਮੈਂ ਸਾਰੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੇ ਸਿਰਜਣਹਾਰ ਅਤੇ ਚਾਰ ਪਵਿੱਤਰ ਇੰਜੀਲਾਂ ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਬਾਈਬਲ ਦੀ ਸਹੁੰ ਖਾਂਦਾ ਹਾਂ, ਜਿੱਥੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵਿਸਥਾਰ ਵਿੱਚ ਵਰਣਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਿ ਮੈਂ ਉਹੀ ਜੀਵਨ

ਜਾਵਾਂਗਾ ਜੇ ਮੇਂਟੂਆ ਦੇ ਮਹਾਨ ਮਾਰਕੁਇਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਭਤੀਜੇ ਵਾਲਡੇਵਨੋਸ ਦੀ ਮੌਤ ਦਾ ਬਦਲਾ ਲੈਣ ਦੀ ਸਹੁੰ ਖਾਧੀ ਸੀ; ਮੇਜ਼ 'ਤੇ ਨਾ ਖਾਣਾ, ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਨਾਲ ਨਾ ਲੇਟਣਾ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕੋਈ ਹੋਰ ਚੀਜ਼ ਜੋ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਬਚਦੀ ਹੈ ਪਰ ਜਿਸਨੂੰ ਮੈਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਮੈਂ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਤੋਂ ਪੂਰਾ ਬਦਲਾ ਨਹੀਂ ਲੈ ਲੈਂਦਾ ਜਿਸਨੇ ਮੇਰੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇਹ ਅਪਰਾਧ ਕੀਤਾ ਹੈ।"

ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਇਹ ਸੁਣਿਆ, ਤਾਂ ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ:

"ਮਾਸਟਰ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ, ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ ਕਿ ਜੇਕਰ ਨਾਈਟ ਨੇ ਉਸ ਹੁਕਮ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਰਥਾਤ, ਟੋਬੋਸੋ ਦੀ ਮੇਰੀ ਲੇਡੀ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਅੱਗੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਆਪਣਾ ਫ਼ਰਜ਼ ਨਿਭਾਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਹ ਹੋਰ ਸਜ਼ਾ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਕੋਈ ਹੋਰ ਅਪਰਾਧ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ।"

"ਤੁਸੀਂ ਸਿਆਣਪ ਅਤੇ ਬਿੰਦੂ ਤੱਕ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਹੈ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਸਹੁੰ ਦੇ ਉਸ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਉਸ ਤੋਂ ਨਵਾਂ ਬਦਲਾ ਲੈਣ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ, ਪਰ ਮੈਂ ਉਸ ਜੀਵਨ ਦੀ ਸਹੁੰ ਖਾਂਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਦੁਬਾਰਾ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਮੈਂ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਵਰਣਨ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਨਾਈਟ ਤੋਂ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਇਸ ਵਰਗਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਹੈਲਮੇਟ ਨਹੀਂ ਲੈਂਦਾ। ਅਤੇ ਇਹ ਨਾ ਸੋਚੋ, ਸਾਂਚੋ, ਕਿ ਮੈਂ ਇਹ ਜਲਦਬਾਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਕਰਦਾ ਹਾਂ - ਨਹੀਂ, ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਇਸ ਵਿੱਚ ਨਕਲ ਕਰਨ ਲਈ ਸੰਪੂਰਨ ਵਿਅਕਤੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਮਬ੍ਰੀਨੋ ਦੇ ਹੈਲਮੇਟ, [3] ਨਾਲ ਵੀ ਇਹੀ ਗੱਲ ਵਾਪਰੀ ਸੀ ਜਿਸਦੀ ਕੀਮਤ ਸੈਕਰੀਪੈਂਟੇ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਮਹਿੰਗੀ ਪਈ।"

"ਮੇਰੇ ਮਾਲਕ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਜ਼ਿਹੀਆਂ ਸਹੁੰਆਂ ਨੂੰ ਨਰਕ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਕਿਸੇ ਦੀ ਸਿਹਤ ਲਈ ਸੁਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨੁਕਸਾਨਦੇਹ ਹਨ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਦੀ ਜ਼ਮੀਰ ਲਈ ਬਹੁਤ ਨੁਕਸਾਨਦੇਹ ਹਨ। ਪਰ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਅਜ਼ਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਕੁਝ ਜਾਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ। ਮੰਨ ਲਓ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕਈ ਦਿਨਾਂ ਲਈ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਹੈਲਮੇਟ ਪਹਿਨੇ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੇ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਕੀ ਕਰਾਂਗੇ? ਕੀ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਉਸ ਸਹੁੰ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖੇਗੀ ਭਾਵੇਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕਈ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਅਸੁਵਿਧਾਵਾਂ ਅਤੇ ਬੇਅਰਾਮੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਾਡੇ ਕੱਪੜੇ ਪਾ ਕੇ ਸੌਣਾ, ਹਰ ਰਾਤ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਬਿਤਾਉਣਾ, ਜਾਂ ਮੇਂਟੂਆ ਦੇ ਉਸ ਪਾਗਲ ਬੁੱਢੇ ਮਾਰਕੁਇਸ ਦੀ ਸਹੁੰ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਹੋਰ ਤਪੱਸਿਆਵਾਂ ਜਿਸਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਮੁੜ ਸੁਰਜੀਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ? ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕਰਾਂਗਾ ਕਿ ਧਿਆਨ ਦਿਓ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸੜਕਾਂ 'ਤੇ ਉੱਪਰ ਅਤੇ ਹੇਠਾਂ ਕੋਈ ਹਥਿਆਰਬੰਦ ਆਦਮੀ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਸਿਰਫ਼ ਖੱਚਰ ਅਤੇ ਬਲੱਦ ਗੱਡੀ ਚਲਾਉਣ ਵਾਲੇ ਹਨ ਜੋ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਹੈਲਮੇਟ ਨਹੀਂ ਪਹਿਨਦੇ ਹਨ ਪਰ ਸ਼ਾਇਦ ਆਪਣੀ ਪੂਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਕਦੇ ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਨਹੀਂ ਸੁਣਿਆ ਹੋਵੇਗਾ।"

"ਇਹੀ ਉਹ ਥਾਂ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਤੁਸੀਂ ਗਲਤ ਹੋ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਚੌਰਾਹੇ 'ਤੇ ਕੁਝ ਘੰਟਿਆਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਹੋਵਾਂਗੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਆਦਮੀਆਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦੇਖਾਂਗੇ ਜੋ ਅਲਬਰਾਕਾ ਨੂੰ ਪਛਾੜ ਕੇ ਸੁੰਦਰ ਐਂਜੇਲਿਕਾ ਨਾਲ ਭਜ ਗਏ ਸਨ।"

"ਜੇਕਰ ਇਹ ਗੱਲ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹੀ ਹੋਵੇ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਪਰ ਪਰਮਾਤਮਾ ਸਾਨੂੰ ਸਫਲਤਾ ਦੇਵੇ ਅਤੇ ਉਹ ਸਮਾਂ ਜਲਦੀ ਦੇਵੇ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਇਸ ਟਾਪੂ ਨੂੰ ਜਿੱਤ ਲਈਏ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਮਹਿੰਗਾ ਪੈ ਰਿਹਾ ਹੈ; ਫਿਰ ਮੈਂ ਸ਼ਾਂਤੀ ਨਾਲ ਮਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ।"

"ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੱਸ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਸਾਂਚੋ, ਇਸ ਬਾਰੇ ਚਿੰਤਾ ਨਾ ਕਰੋ, ਕਿਉਂਕਿ ਜੇ ਕੋਈ ਟਾਪੂ ਉਪਲਬਧ ਨਾ ਹੋਣ, ਤਾਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਡੇਨਮਾਰਕ ਜਾਂ ਸੋਬ੍ਰਾਡੀਸਾ ਦਾ ਰਾਜ ਰਹੇਗਾ, ਜੋ ਤੁਹਾਡੇ ਹੱਥ ਦੇ ਦਸਤਾਨੇ ਵਾਂਗ ਤੁਹਾਨੂੰ ਫਿੱਟ ਕਰੇਗਾ, ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਟੇਰਾ ਫਰਮਾ 'ਤੇ ਹਨ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੋਰ ਵੀ ਖੁਸ਼ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਆਓ ਇਸਨੂੰ ਸਹੀ ਸਮੇ ਲਈ ਛੱਡ ਦੇਈਏ; ਹੁਣ ਲੁਈ, ਦੇਖੋ ਕਿ ਕੀ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਤੁਹਾਡੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਾਠੀ ਬੈਗਾਂ ਵਿੱਚ ਖਾਣ ਲਈ ਕੁਝ ਹੈ, ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿਚ ਅਸੀਂ ਕੋਈ ਕਿਲ੍ਹਾ ਲੱਭਾਂਗੇ ਜਿੱਥੇ ਅਸੀਂ ਅੱਜ ਰਾਤ ਲਈ ਠਹਿਰਨ ਲਈ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰ ਸਕੀਏ ਅਤੇ ਉਹ ਬਲਸੇਮ ਬਣਾ ਸਕੀਏ ਜ਼ਿਸ ਬਾਰੇ ਮੈਂ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਰੱਬ ਦੀ ਸਹੁੰ ਖਾਂਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਕੰਨ ਮੈਨੂੰ ਮਾਰ ਰਿਹਾ ਹੈ।"

"ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਪਿਆਜ਼ ਅਤੇ ਪਨੀਰ ਦਾ ਟੁਕੜਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੱਲ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿੰਨੀਆਂ ਬਰੈੱਡਾਂ ਦੇ ਟੁਕੜੇ ਹਨ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਪਰ ਇਹ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਵਰਗੇ ਬਹਾਦਰ ਸੂਰਮੇ ਲਈ ਢੁਕਵੇਂ ਨਹੀਂ ਹਨ।"

"ਤੂੰ ਕਿੰਨਾ ਮਾੜਾ ਸਮਝਦਾ ਹੈਂ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੈਨੂੰ ਪਤਾ ਹੋਵੇ, ਸਾਂਚੇ, ਕਿ ਨਾਈਟਸ-ਇਰੰਟ ਦੀ ਸ਼ਾਨ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਮਹੀਨਾ ਬਿਨਾਂ ਖਾਧੇ ਰਹਿਣ, ਪਰ ਜਦੋਂ ਉਹ ਖਾਂਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਹ ਜੋ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਹੋਵੇਗਾ ਉਹੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਜਿੰਨੇ ਇਤਿਹਾਸ ਪੜ੍ਹੇ ਹੁੰਦੇ; ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਾਫ਼ੀ ਪੜ੍ਹਨ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਮੈਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਨਾਈਟਸ ਦੇ ਖਾਣ ਦਾ ਕੋਈ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਸੰਜੋਗ ਨਾਲ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਨਮਾਨ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਦਾਅਵਤ ਵਿੱਚ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਬਾਕੀ ਸਮਾਂ ਕਾਫ਼ੀ ਪਤਲਾ ਹੁੰਦਾ। ਫਿਰ ਵੀ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਬਿਨਾਂ ਖਾਧੇ ਜਾਂ ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਹੋਰ ਕੁਦਰਤੀ ਕਾਰਜ ਕੀਤੇ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦੇ ਸਨ, ਸਾਡੇ ਵਰਗੇ ਆਦਮੀ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਹ ਭੁੱਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਜੰਗਲਾਂ ਅਤੇ ਜੰਗਲਾਂ ਵਿੱਚ ਬਿਤਾਈ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਖਾਣਾ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਮ ਭੋਜਨ ਵਿੱਚ ਪੇਂਡੂ ਖਾਣਾ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਮੈਨੂੰ ਦੇ ਰਹੇ ਹੋ। ਇਸ ਲਈ, ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ ਸਾਂਚੇ, ਉਸ ਚੀਜ਼ ਤੋਂ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਨਾ ਹੋਵੋ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਅਨੰਦਦਾਇਕ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਾਈਟ-ਇਰੰਟਰੀ ਨੂੰ ਇਸਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਸੁੱਟ ਦਿਓ।"

"ਮੈਨੂੰ ਉਮੀਦ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਮੈਨੂੰ ਮੁਆਫ਼ ਕਰ ਦੇਵੇਗੀ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਪਰ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨਾ ਜਾਂ ਲਿਖਣਾ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਹੁਣੇ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਮੈਂ ਹੁਣ ਨਹੀਂ ਹਾਂ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕਦੇ ਵੀ ਬਹਾਦਰੀ ਦੇ ਪੇਸ਼ੇ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਪਰ ਅੱਜ ਤੋਂ ਮੈਂ ਵਾਅਦਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਲਈ ਆਪਣੇ ਬੈਗਾਂ ਵਿੱਚ ਹਰ ਕਿਸਮ ਦੇ ਸੁੱਕੇ ਮੇਵੇ ਰੱਖੇਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਨਾਈਟ ਹੋ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹਾਂ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪੋਲਟਰੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਚੀਜ਼ਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਾਂਗਾ।"

"ਮੈਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਰਿਹਾ, ਸੈਂਚੋ, ਕਿ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਨਾਈਟਸ ਸਿਰਫ਼ ਉਹੀ ਫਲ ਖਾਣ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਤੁਸੀਂ ਗੱਲ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਆਮ ਖੁਰਾਕ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਕੁਝ ਜੰਗਲੀ ਜੜ੍ਹੀਆਂ ਬੂਟੀਆਂ ਹੋਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਮੇਰੇ ਵਾਂਗ ਪਛਾਣਦੇ ਹਨ।"

"ਉਨ੍ਹਾਂ ਜੜ੍ਹੀਆਂ ਬੂਟੀਆਂ ਨੂੰ ਪਛਾਣਨਾ ਚੰਗੀ ਗੱਲ ਹੈ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਜਿਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਦੇਖਦਾ ਹਾਂ, ਸਾਨੂੰ ਕਿਸੇ ਦਿਨ ਉਸ ਗਿਆਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਪਵੇਗੀ।"

ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਉਸਨੇ ਉਹ ਚੀਜ਼ਾਂ ਹਟਾ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜੋ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਲਿਆਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਦੋਵਾਂ ਨੇ ਦੋਸਤਾਂ ਅਤੇ ਚੰਗੀ ਸੰਗਤ ਵਿੱਚ ਖਾਣਾ ਖਾਧਾ, ਪਰ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਰਾਤ ਲਈ ਠਹਿਰਨ ਲਈ ਉਤਸੁਕ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਜਲਦੀ ਨਾਲ ਆਪਣਾ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ, ਸੁੱਕਾ ਖਾਣਾ ਖਤਮ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਰਾਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਸੇ ਪਿੰਡ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ ਜਲਦੀ ਨਾਲ ਦੁਬਾਰਾ ਸਵਾਰ ਹੋ ਗਏ। ਸੂਰਜ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਨੇ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਫੈਲ੍ਹ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਸਗੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮੰਜ਼ਿਲ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਵੀ ਠੰਢ ਕਰ ਦਿੱਤੀ, ਪਰ ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕੁਝ ਬੱਕਰੀਆਂ ਦੇ ਆਜੜੀਆਂ ਦੀਆਂ ਝੁੱਗੀਆਂ ਦੇ ਨੇੜੇ ਪਾਇਆ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉੱਥੇ ਰਾਤ ਬਿਤਾਉਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ। ਹੁਣ, ਸਾਂਚੇ ਲਈ ਸ਼ਹਿਰ ਨਾ ਪਹੁੰਚਣਾ ਜਿੰਨਾ ਦੁੱਖਦਾਈ ਸੀ, ਓਨਾ ਹੀ ਉਸਦੇ ਮਾਲਕ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਅਸਮਾਨ ਹੇਠ ਸੌਣਾ ਵੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀਜਨਕ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੂੰ ਜਾਪਦਾ ਸੀ ਕਿ ਹਰ ਵਾਰ ਜੁੜਦੇ ਅਜਿਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜੋ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਾਈਟਹੁੱਡ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਸੌਖਾ ਬਣਾਉਂਦਾ ਸੀ।

1. 1605 ਦੇ ਪ੍ਰਿੰਸੇਪਸ ਐਡੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਅਧਿਆਇ 10 ਦਾ ਸਿਰਲੇਖ ਸੀ: "ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਅਤੇ ਬਿਸਕਾਏਨ 'ਤੇ ਆਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਹੋਰ ਚੀਜ਼ਾਂ, ਅਤੇ ਉਹ ਖ਼ਤਰਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ [ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ] ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਯਾਂਗੁਏਸਨਾਂ ਦੇ ਝੁੰਡ ਨਾਲ ਪਾਇਆ।" ਕਿਉਂਕਿ ਬਿਸਕਾਏਨ ਦਾ ਸਾਹਸ ਅਧਿਆਇ 9 ਵਿੱਚ ਸਮਾਪਤ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਯਾਂਗੁਏਸਨਾਂ ਦਾ "ਦੁਰਘਟਨਾ" ਅਧਿਆਇ 15 ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਵਾਪਰਦਾ, ਜੇ. ਅਤੇ ਆਰ. ਟੌਨਸਨ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ 1738 ਦੇ ਲੰਡਨ ਐਡੀਸ਼ਨ ਦਾ ਸਿਰਲੇਖ "ਦ ਡਿਸਕਵਰਸ ਦੈਟ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਹੈਲਡ ਵਿਦ ਹਿਜ਼ ਸ੍ਕੁਆਇਰ, ਸਾਂਚੇ ਪ੍ਾਂਜ਼ਾ" ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 1780 ਵਿੱਚ, ਕੰਮ ਦੇ ਆਪਣੇ ਪਹਿਲੇ ਐਡੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ, ਸਪੈਨਿਸ਼ ਅਕੈਡਮੀ ਨੇ ਮੌਜੂਦਾ ਸਿਰਲੇਖ ਨੂੰ ਅਪਣਾਇਆ, ਅਤੇ ਇਸ ਰੂਪ ਨੂੰ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਬਾਅਦ ਦੇ ਐਡੀਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ, ਸਪੈਨਿਸ਼ ਅਤੇ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਦੋਵਾਂ ਵਿੱਚ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਕੁਝ ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਦਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਨੁਕਸਦਾਰ ਅਧਿਆਇ ਸਿਰਲੇਖ ਸਰਵੈਂਟਸ ਵੱਲੋਂ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੈਂ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਹਾਂ।
2. 1496 ਵਿੱਚ ਕੈਥੋਲਿਕ ਰਾਜਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਿਤ ਪੁਰਾਤਨ ਭਾਈਚਾਰਾ, ਇੱਕ ਪੁਲਿਸ ਫੋਰਸ ਸੀ ਜੋ ਪੇਂਡੂ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿਵਸਥਾ ਬਣਾਈ ਰੱਖਣ ਲਈ ਬਣਾਈ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਆਮ ਜਨਤਾ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਤੋਂ ਡਰਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ।
3. ਇੱਕ ਜਾਦੂਈ ਟੋਪ ਜੋ ਕਦੇ ਮੂਰਿਸ਼ ਰਾਜਾ ਮੈਮਬ੍ਰੀਨੋ ਦਾ ਸੀ ਪਰ ਰੀਨਾਲਡੋਸ ਡੀ ਮੋਂਟਾਲਬਨ ਨੇ ਉਸ ਤੋਂ ਖੋਹ ਲਿਆ ਸੀ। ਜਿਸ ਕਿਸੇ ਕੋਲ ਵੀ ਇਹ ਸੀ, ਉਸਨੂੰ ਲੜਾਈ ਵਿੱਚ ਅਜਿੱਤ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ।

ਗਿਆਰ੍ਹਵਾਂ ਅਧਿਆਇ

ਕੁਝ ਬੱਕਰੀਆਂ ਦੇ ਚਰ੍ਵਾਹਿਆਂ ਦੀ ਸੰਗਤ ਵਿੱਚ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨਾਲ ਵਾਪਰੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ

ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦਾ ਬੱਕਰੀਆਂ ਦੇ ਆਜੜੀਆਂ ਨੇ ਨਿੱਘਾ ਸੁਆਗਤ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਸਾਂਚੋ, ਜਿਸਨੇ ਰੋਸੀਨੰਤੇ ਅਤੇ ਗ੍ਰਧੇ ਨੂੰ ਜਿੰਨਾ ਸੰਭਵ ਹੋ ਸਕੇ ਆਰਾਮਦਾਇਕ ਬਣਾਇਆ ਸੀ, ਅੱਗ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਘੜੇ ਵਿੱਚ ਕੱਟੇ ਹੋਏ ਬੱਕਰੀ ਦੇ ਪਕਾਉਣ ਦੀ ਖੁਸ਼ਬੂ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਲੁਭਾਇਆ। ਅਤੇ ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਸੇ ਪਲ ਉਹ ਇਹ ਦੇਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਬੱਕਰੀ ਘੜੇ ਤੋਂ ਉਸਦੇ ਪੇਟ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਹੋਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੈ, ਉਸਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਬੱਕਰੀਆਂ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਅੱਗ ਵਿੱਚੋਂ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ, ਕੁਝ ਭੇਡਾਂ ਦੀਆਂ ਥੈਲਾਂ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਵਿਛਾ ਕੇ, ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਨਿਮਰ ਮੇਜ਼ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ। ਫਿਰ ਸਦਭਾਵਨਾ ਦੇ ਇੱਕ ਸੱਚੇ ਇਸ਼ਾਰੇ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਜੋੜੇ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਜੋ ਸੀ ਉਸਨੂੰ ਸਾਂਝਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸੱਦਾ ਦਿੱਤਾ। ਭੇਡਾਂ ਦੇ ਵਾੜੇ ਦੇ ਅੱਧੀ ਦਰਜਨ ਮੈਂਬਰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਛਿੱਲਾਂ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਬੈਠ ਗਏ, ਪਹਿਲਾਂ, ਆਪਣੇ ਪੂਰੇ ਅੰਦਾਜ਼ ਵਿੱਚ, ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਜੁੜਨ ਲਈ ਸੱਦਾ ਦਿੱਤਾ, ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਉੱਲਟੇ ਟੋਏ 'ਤੇ ਸੀਟ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕੀਤੀ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਿਰਫ਼ ਉਸਦੇ ਲਈ ਉੱਥੇ ਰੱਖੀ ਸੀ। ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਆਪਣੀ ਸੀਟ 'ਤੇ ਬੈਠ ਗਿਆ ਜਦੋਂ ਕਿ ਸਾਂਚੋ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਦੇ ਪਿਆਲੇ ਨੂੰ ਭਰਨ ਲਈ ਆਪਣੇ ਪੈਰਾਂ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹਾ ਰਿਹਾ, ਇੱਕ ਪਿਆਲਾ ਜੋ ਇੱਕ ਸਿੰਙ ਤੋਂ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਅਜੇ ਵੀ ਖੜ੍ਹਾ ਦੇਖਿਆ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ:

"ਤਾਂ ਜੋ ਤੂੰ ਦੇਖ ਸਕੇਂ, ਸੈਂਚੋ, ਨਾਈਟ-ਇਰੈਂਟਰੀ ਆਪਣੇ ਅੰਦਰ ਸਮਾਈ ਹੋਈ ਚੰਗਿਆਈ ਨੂੰ ਦੇਖ ਸਕੇਂ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਸਤਿਕਾਰ ਅਤੇ ਸਤਿਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਦੁਨੀਆਂ ਕਿੰਨੀ ਤਿਆਰ ਹੈ ਜੋ ਇਸਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪਹਿਲੂ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਚੰਗੇ ਆਦਮੀਆਂ ਦੀ ਸੰਗਤ ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਬੈਠਾ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਹੋਵੇਂ। ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਤੇਰਾ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਕੁਦਰਤੀ ਮਾਲਕ ਹਾਂ, ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੂੰ ਮੇਰੀ ਥਾਲੀ ਵਿੱਚੋਂ ਖਾਵੇਂ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਪਿਆਲੇ ਵਿੱਚੋਂ ਪੀਵੇਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਨਾਈਟ-ਇਰੈਂਟਰੀ ਬਾਰੇ ਵੀ ਇਹੀ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਪਿਆਰ ਬਾਰੇ: ਕਿ ਇਹ ਸਾਰੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਬਰਾਬਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੈ।"

"ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਧੰਨਵਾਦੀ ਹਾਂ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਪਰ ਤੁਹਾਡੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨੂੰ ਇਹ ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜਿੰਨਾ ਚਿਰ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਖਾਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ, ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਓਨਾ ਹੀ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਖੜ੍ਹਾ ਕਰਕੇ ਖਾਣ ਦਾ ਆਨੰਦ ਲਵਾਂਗਾ ਜਿੰਨਾ ਮੈਂ ਇੱਕ ਸਮਰਾਟ ਦੇ ਕੋਲ ਬੈਠਾ ਰਹਾਂਗਾ। ਦਰਅਸਲ, ਬਿਲਕੁਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਕੋਨੇ ਵਿੱਚ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਰਸਮਾਂ ਅਤੇ ਰਸਮਾਂ ਦੇ ਜੋ ਵੀ ਖਾਂਦਾ ਹਾਂ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਰੋਟੀ ਅਤੇ ਪਿਆਜ਼ ਹੀ ਕਿਉਂ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦੇ ਮੇਜ਼ 'ਤੇ ਪਰੋਸੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਟਰਕੀ ਨਾਲੋਂ ਕਿਤੇ ਵਧੀਆ ਸੁਆਦ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਮੈਨੂੰ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਚਬਾਉਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ, ਥੋੜਾ ਜਿਹਾ ਪੀਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ, ਆਪਣਾ ਮੂੰਹ ਲੁਗਾਤਾਰ ਪੂੰਝਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ, ਛਿੱਕਣ ਅਤੇ ਖੰਘਣ ਤੋਂ ਬਚਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਮੈਨੂੰ ਇੱਛਾ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਵੇ, ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਹੋਰ ਚੀਜ਼ਾਂ ਜੋ ਨਿੱਜਤਾ ਅਤੇ ਸੰਜਮ ਦੀ ਘਾਟ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭੂ, ਉਹ ਸਨਮਾਨ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਨਾਈਟ-ਇਰੈਂਟਰੀ ਦੇ ਸੇਵਕ ਅਤੇ ਪੈਰੋਕਾਰ ਵਜੋਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰੋਗੇ, ਜੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਕ੍ਰਿਰਪਾ ਦੇ ਸਕ੍ਵਆਇਰ ਵਜੋਂ ਹਾਂ, ਦੂਜਿਆਂ ਲਈ ਬਦਲੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਵਧੇਰੇ ਆਰਾਮਦਾਇਕ ਅਤੇ ਲਾਭਦਾਇਕ ਲੱਗਣਗੇ; ਅਤੇ ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਜੋਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਮੈਂ ਇਸ ਪਲ ਤੋਂ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਤ ਤੱਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤਿਆਗੀ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ।"

"ਫਿਰ ਵੀ, ਤੁਸੀਂ ਬੈਠ ਜਾਓ, ਕਿਉਂਕਿ "ਜੋ ਕੋਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਨੀਵਾਂ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਉਸਨੂੰ ਉੱਚਾ ਕਰਦਾ ਹੈ"।"

ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਬਾਂਹ ਤੋਂ ਫੜ ਕੇ, ਉਸਨੇ ਸਾਂਚੋ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕੋਲ ਬੈਠਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ। ਬੱਕਰੀਆਂ ਦੇ ਆਜੜੀ, ਜੋ ਕਿ ਸਕ੍ਵਆਇਰ ਅਤੇ ਨਾਈਟਸ-ਇਰੈਂਟ ਬਾਰੇ ਇਸ ਬਕ੍ਵਵਾਸ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ ਸਨ, ਬਸ ਚੁੱਪਚਾਪ ਖਾਂਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਮਹਿਮਾਨਾਂ ਵੱਲ ਦੇਖਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਸਨ, ਜੋ ਕਿ ਫੁਰਤੀ ਅਤੇ ਬੇਰਹਿਮੀ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਮੁੱਠੀ ਜਿੰਨੇ ਵੱਡੇ ਮਾਸ ਦੇ ਟੁਕੜੇ ਸੁੱਟ ਦਿੰਦੇ ਸਨ। ਇੱਕ

ਵਾਰ ਮਾਂਟ ਕੋਰਸ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਭੇਡਾਂ ਦੀਆਂ ਛੱਲਾਂ ਉੱਤੇ ਸੁੱਕੇ ਐਕੋਰਨ ਅਤੇ ਪਨੀਰ ਦਾ ਅੱਧਾ ਕੇਕ ਫੈਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜੋ ਕਿ ਮੋਰੈਂਟਾਰ ਤੋਂ ਬਣਿਆ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਅੱਖਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ; ਨਾ ਹੀ ਇਸ ਸਾਰੇ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਸਿੰਗ ਵਿਹਲਾ ਸੀ, ਇੰਨੀ ਵਾਰ ਘੁੰਮਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ - ਹੁਣ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਹੁਣ ਖਾਲੀ ਹੈ, ਪਾਣੀ ਦੇ ਪਹੀਏ ਦੀਆਂ ਬਾਲਟੀਆਂ ਵਾਂਗ - ਕਿ ਇਹ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਦੋ ਵਾਈਨ ਸ਼ਕਿਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੂੰ ਖਾਲੀ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਸੀ ਜੋ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਲਟਕਦੀਆਂ ਸਨ। ਡੂੰਨ ਕੁਇਕਸੇਟ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪੇਟ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਵਿਚ ਐਕੋਰਨ ਦੀ ਇੱਕ ਮੁੱਠੀ ਲੁਈ ਅਤੇ, ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਅਧਿਐਨ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਆਪਣੀ ਆਵਾਜ਼ ਉੱਚੀ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਭਾਸ਼ਣ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਇਆ:

"ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਦੀਆਂ ਦੇ ਭਾਗਸ਼ਾਲੀ ਅਤੇ ਉਹ ਯੁੱਗ ਖੁਸ਼ਕਿਸਮਤ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਸੁਨਹਿਰੀ ਦਾ ਨਾਮ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕਿ ਉਸ ਸੁਭ ਯੁੱਗ ਵਿਚ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਮਿਹਨਤ ਦੇ ਸੋਨਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਸੋਨਾ ਜਿਸਦੀ ਸਾਡੇ ਆਪਣੇ ਲੋਹ ਯੁੱਗ ਵਿਚ ਬਹੁਤ ਕਦਰ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਇਸ ਲਈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਸਮੇ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਲੋਕ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਸਨ: "ਤੁਹਾਡਾ" ਅਤੇ "ਮੇਰਾ।" ਉਸ ਪਵਿੱਤਰ ਯੁੱਗ ਵਿੱਚ ਸਾਰੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਸਾਂਝੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਸਨ, ਅਤੇ ਜੀਵਨ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਵਧਾਉਣਾ ਪੈਂਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਬਲੂਤਾਂ ਵੱਲ ਪਹੁੰਚਣਾ ਪੈਂਦਾ ਸੀ ਜੋ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਦਿਲ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਮਿੱਠੇ ਪੱਕੇ ਫਲਾਂ ਨਾਲ ਉਸਨੂੰ ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਸਨ। ਸਾਫ਼ ਚਸ਼ਮੇ ਅਤੇ ਵਗਦੀਆਂ ਨਦੀਆਂ ਉਸਨੂੰ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਭਰਪੂਰਤਾ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਸੁਆਦੀ, ਪਾਰਦਰਸ਼ੀ ਪਾਣੀ ਪੇਸ਼ ਕਰਦੀਆਂ ਸਨ। ਚੱਟਾਨਾਂ ਦੀਆਂ ਤਰੇੜਾਂ ਅਤੇ ਰੁੱਖਾਂ ਦੇ ਖੋਖਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਮਿਹਨਤੀ ਅਤੇ ਬੁੱਧੀਮਾਨ ਮਧੂ-ਮੱਖੀਆਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਗਣਰਾਜ ਬਣਾਏ, ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਸਵਾਰਥ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੱਥ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਮਿੱਠੀ, ਮਿੱਠੀ ਮਿਹਨਤ ਦੀ ਉਪਜਾਊ ਫ਼ਸਲ ਭੇਟ ਕੀਤੀ। ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਕਾਰਕ ਬਲੂਤਾਂ ਨੇ, ਸ਼ਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਉਦੇਸ਼ ਦੇ ਬਿਨਾਂ, ਆਪਣੀ ਚੌੜੀ, ਹਲਕੀ ਛਿੱਲ ਨੂੰ ਸਮਰਪਣ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸਨੂੰ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਘਰਾਂ ਨੂੰ ਢੱਕਣ ਲਈ ਵਰਤਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ - ਉਹ ਘੁਰ ਜੋ ਖੁਰਦਰੇ-ਕੱਟੇ ਹੋਏ ਦਾਅ 'ਤੇ ਸੁਹਾਵਣਾ ਸਨ - ਛਿੱਲ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਮੌਵਰਗ ਦੀਆਂ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਤੋਂ ਬਚਾਅ ਲੁਈ ਲੇੜੀਂਦਾ ਸੀ। ਉਸ ਯੁੱਗ ਦੌਰਾਨ ਸੰਸਾਰ ਸ਼ਾਂਤੀ, ਦੋਸਤੀ ਅਤੇ ਸਦਭਾਵਨਾ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਵੁਕਰ ਹਲ ਦੇ ਭਾਰੀ ਬੁਲੇਡ ਨੇ ਅਜੇ ਤੱਕ ਸਾਡੀ ਪਹਿਲੀ ਮਾਂ ਦੀਆਂ ਦਿਆਲੂ ਅੰਤੜੀਆਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਨ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਜਿਸਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਮਜਬੂਰੀ ਦੇ ਆਪਣੀ ਚੌੜੀ ਉਪਜਾਊ ਛਾਤੀ ਦੇ ਹਰ ਹਿੱਸੇ ਤੋਂ ਉਹ ਸਾਰੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ ਜੋ ਸੰਤੁਸ਼ਟ, ਕਾਇਮ ਰੱਖ ਸਕਦੀਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ੀ ਦੇ ਸਕਦੀਆਂ ਸਨ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਉਸ ਦੇ ਬੱਚੇ ਜੁਨੋ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਮਾਸੂਮ, ਸੁੰਦਰ ਕੁੜੀਆਂ ਇੱਕ ਘਾਟੀ ਤੋਂ ਦੂਜੀ ਘਾਟੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਪਹਾੜੀ ਤੋਂ ਦੂਜੀ ਪਹਾੜੀ ਤੱਕ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੇਫਿਕਰ ਘੁੰਮ ਸਕਦੀਆਂ ਸਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਾਲ ਗੁੱਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਿਰ ਨੰਗੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਹ ਨਿਮਰਤਾ ਨਾਲ ਢੱਕਣ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਕੱਪੜੇ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਪਹਿਨਦੇ ਸਨ ਜੋ ਨਿਮ੍ਰਤਾ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਢੱਕਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦੇ ਰਹੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸ਼ਿੰਗਾਰ, ਅੱਜ ਵਰਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਇਹਨਾਂ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਕੀਮਤ ਵਾਲੇ ਕੱਪੜੇ ਦੇ ਉਲਟ ਜੋ ਕਿ ਟਾਇਰੀਅਨ ਜਾਮਨੀ ਅਤੇ ਰੇਸ਼ਮ ਤੋਂ ਬਣੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਗੁੰਝਲਦਾਰ ਤਰੀਕਿਆਂ ਨਾਲ ਬਣਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਵਿਚ ਲਿਲੀ ਜਾਂ ਆਈਵੀ ਦੇ ਕੁਝ ਹਰੇ ਪੱਤੇ ਹੁੰਦੇ ਸਨ, ਜੋ ਕਿ ਉਹ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸ਼ਾਨ ਅਤੇ ਸ਼ਾਨ ਨਾਲ ਪਹਿਨਦੇ ਸਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅੱਜ ਦੇ ਸਾਡੇ ਦਰਬਾਰੀਆਂ ਆਪਣੀਆਂ ਦੁਰਲੱਭ, ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਰਚਨਾਵਾਂ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵਿਹਲੀ ਉਤਸੁਕਤਾ ਦੁਆਰਾ ਸਿਖਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪੁਰਾਣੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿਚ ਦਿਲ ਦੇ ਪ੍ਰੇਮੀ ਹੰਕਾਰ ਨੂੰ ਉਸੇ ਤਰੀਕੇ ਅਤੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸਾਦਗੀ ਅਤੇ ਸਾਦਗੀ ਨਾਲ ਸਜਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਨਕਲੀ ਜਾਂ ਚੁੱਕਰੀ ਤਰੀਕੇ ਦੀ ਖੋਜ ਕੀਤੇ, ਆਪਣੇ ਮੁੱਲ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣ ਲਈ। ਸੱਚਾਈ ਅਤੇ ਇਮਾਨਦਾਰੀ ਧੋਖਾਧੜੀ, ਧੋਖਾ ਅਤੇ ਬਦਨੀਤੀ ਨਾਲ ਮੇਲ ਨਹੀਂ ਖਾਂਦੇ ਸਨ। ਨਿਆਂ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸੀ ਬਿਨਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਜਾਂ ਹਮਲਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਧਮਕੀ ਦੇ ਜੋ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਹਿੱਤਾਂ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਕਿ ਇਸ ਲਈ ਅੱਜ ਵੀ ਇਸਨੂੰ ਬਦਨਾਮ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਗਾੜਦਾ ਹੈ। ਮਨਮਾਨੀ ਕਾਨੂੰਨ ਅਜੇ ਵੀ ਜੱਜ ਦੀ ਸੋਚ ਵਿਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਨਹੀਂ

ਕਰ ਸਕਿਆ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਸਮੇਂ ਨਿਰਣਾ ਕਰਨ ਜਾਂ ਨਿਰਣਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦਾ ਕੋਈ ਲੇਖਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਕੁੜੀਆਂ ਅਤੇ ਨਿਮਰਤਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਮਰਜ਼ੀ ਜਾਂਦੀਆਂ ਸਨ, ਇਕੱਲੇ ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਡਰ ਦੇ ਕਿ ਕੋਈ ਅਸ਼ਲੀਲ ਜਾਂ ਕਾਮੁਕ ਵਿਅਕਤੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਰਬਾਦ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣਾ ਕੁਆਰਾਪਣ ਗੁਆ ਦਿੱਤਾ, ਤਾਂ ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਖੁਸ਼ੀ ਅਤੇ ਪਸੰਦ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸੀ। ਪਰ ਅੱਜ ਕੱਲ੍ਹ ਇਨ੍ਹਾਂ ਘਿਣਾਉਣੇ ਸਮਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਕੁੜੀ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਲੁਕੀ ਹੋਈ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਕੀੜੇ ਵਾਂਗ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਭੁਲੇਖੇ ਵਿੱਚ ਬੰਦ ਹੋਵੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਉੱਥੇ ਵੀ ਆਪਣੇ ਜੋਸ਼ੀਲੇ ਅਤੇ ਘਿਣਾਉਣੇ ਜ਼ਿੱਦ ਨਾਲ ਪੇਮਪੁਰਣ ਪਲੇਗ ਹਵਾ ਰਾਹੀਂ ਜਾਂ ਦਰਾਰਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਉਸਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪੈਰਦਾ ਹੈ, ਸਾਰੀਆਂ ਸਾਵਧਾਨੀਆਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਉਸਨੂੰ ਤਬਾਹੀ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ-ਜਿਵੇਂ ਸਾਲ ਬੀਤਦੇ ਗਏ, ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਦੇ ਵਾਧੇ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਕੁੜੀਆਂ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰਨ, ਵਿਧਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪਨਾਹ ਦੇਣ ਅਤੇ ਬੇਘਰਾਂ ਅਤੇ ਲੋੜਵੰਦਾਂ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਨ ਲਈ ਬਹਾਦਰੀ ਦਾ ਕ੍ਰਮ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੈਂ ਖੁਦ ਇਸ ਕ੍ਰਮ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਾਂ, ਮੇਰੇ ਕੁਰਾ ਬੱਕਰੀਆਂ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਦੁਆਰਾ ਦਿਤੇ ਗਏ ਪਰਾਹੁਣਚਾਰੀ ਅਤੇ ਸੁਹਿਰਦ ਸਵਾਗਤ ਲਈ ਤੁਹਾਡਾ ਧੰਨਵਾਦ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਨੂੰ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਸਕੁਆਇਰ ਨੂੰ, ਕਿਉਂਕਿ ਭਾਵੇਂ ਕੁਦਰਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਹਰ ਜੀਵਤ ਆਤਮਾ 'ਤੇ ਨਾਈਟਸ-ਇਰੈਂਟ ਦਾ ਸੱਤਿਕਾਰ ਕਰਨਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ, ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦੇ ਗਿਆਨ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਸਾਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਵਾਗਤ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਮੈਂ ਜਿਸ ਵੀ ਸਦਭਾਵਨਾ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਹਾਂ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਉਸ ਸਦਭਾਵਨਾ ਲਈ ਤੁਹਾਡਾ ਧੰਨਵਾਦ ਕਰਦਾ ਹਾਂ।"

ਇਹ ਸਾਰਾ ਲੰਮਾ ਹਾਅਰੈਂਗ (ਜੋ ਸ਼ਾਇਦ ਓਨੀ ਹੀ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ) ਸਾਡੇ ਨਾਈਟ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਐਕੋਰਨ ਉਸਨੂੰ ਸੁਨਹਿਰੀ ਯੁੱਗ ਦੀ ਯਾਦ ਦਿਵਾਉਂਦੇ ਸਨ, ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਉਹ ਬੁੱਕਰੀਆਂ ਦੇ ਆਜੜੀਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਬੇਕਾਰ ਭਾਸ਼ਣ ਦੇਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਜੋ ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਵੀ ਨਹੀਂ ਬੋਲਦੇ ਸੁਨ ਪਰ ਉੱਥੇ ਬੈਠੇ ਹੈਰਾਨ ਹੋ ਕੇ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮੂੰਹ ਨਾਲ ਸੁਣਦੇ ਸਨ। ਸਾਂਚੋ ਵੀ ਉੱਥੇ ਚੁੱਪਚਾਪ ਐਕੋਰਨ ਖਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਸ਼ਰਾਬ ਦੀ ਮਸ਼ਕ ਨੂੰ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਿਸਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਕਾਰਕ ਦੇ ਦਰੱਖਤ ਤੋਂ ਠੰਡਾ ਰੱਖਣ ਲਈ ਲਟਕਾਇਆ ਸੀ। ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਭਾਸ਼ਣ ਖਤਮ ਕਰਨ ਵਿਚ ਆਪਣਾ ਰਾਤ ਦਾ ਖਾਣਾ ਖਤਮ ਕਰਨ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਮਾਂ ਲੱਗਿਆ, ਪਰ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੀਤਾ, ਤਾਂ ਇੱਕ ਬੱਕਰੀਆਂ ਦੇ ਆਜੜੀ ਨੇ ਕਿਹਾ:

"ਸੁਰ ਨਾਈਟ-ਇਰੈਂਟ, ਤਾਂ ਜੋ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਹੋਰ ਵੀ ਸਪੱਸ਼ਟਤਾ ਨਾਲ ਇਹ ਦੱਸ ਸਕੇ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸਵੈ-ਇੱਛਾ ਨਾਲ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੀ ਮਹਿਮਾਨ ਨਿਵਾਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਆਪਣੇ ਇੱਕ ਸਾਥੀ ਨੂੰ ਗਾਉਣ ਲਈ ਕਹਿ ਕੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੁਝ ਮਨੋਰੰਜਨ ਅਤੇ ਮਨੋਰੰਜਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ। ਇਹ ਸਾਥੀ, ਜਿਸਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਪਹੁੰਚਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਵਾਨ ਹੈ, ਕਾਫ਼ੀ ਬੁੱਧੀਮਾਨ ਹੈ, ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਪਿਆਰ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਨਾ ਸਿਰਫ ਪੜ੍ਹ-ਲਿਖ ਸਕਦਾ ਹੈ ਬਲਕਿ ਉਸਦੀ ਬੰਸਰੀ ਵਜਾਉਣ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕੁਝ ਵੀ ਲੋੜੀਂਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।"

ਬੱਕਰੀ ਦੇ ਆਜੜੀ ਨੇ ਇਹ ਕਿਹਾ ਹੀ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਬੰਸਰੀ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੰਨਾਂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚੀ, ਅਤੇ ਕੁਝ ਪਲਾਂ ਬਾਅਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਆਉਂਦੇ ਦੇਖਿਆ ਜੋ ਇਸਨੂੰ ਵਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਇੱਕ ਸੁੰਦਰ ਦਿੱਖ ਵਾਲਾ ਨੌਜਵਾਨ ਜੋ ਕਿ ਵੀਹਵਿਆਂ ਦੀ ਉਮਰ ਦਾ ਸੀ। ਉਸਦੇ ਦੋਸਤਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਕੀ ਉਸਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਖਾਧਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਸਨੇ ਖਾਧਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬੁਲਾਰੇ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਸੀ:

"ਉਸ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ, ਐਂਟੋਨੀਓ, ਤੁਸੀਂ ਕੁਝ ਅਜਿਹਾ ਗਾ ਕੇ ਸਾਡਾ ਸਨਮਾਨ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ ਜੋ ਸਾਡੇ ਇੱਥੇ ਸਨਮਾਨਿਤ ਮਹਿਮਾਨ ਨੂੰ ਦਿਖਾਏਗਾ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਪਹਾੜੀਆਂ ਅਤੇ ਜੰਗਲਾਂ ਵਿੱਚ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਕੋਈ ਅਜਿਹਾ ਵਿਅਕਤੀ ਹੈ ਜੋ ਸੰਗੀਤ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੋ ਗੱਲਾਂ ਜਾਣਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਤੁਹਾਡੀ ਮੌਜੂਦ ਪ੍ਰਤਿਭਾ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਬਾਰੇ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸਾਨੂੰ ਸਹੀ ਸਾਬਤ ਕਰੋਗੇ, ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਬੈਠੋ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਚਾਚਾ ਪਾਦਰੀ ਦੁਆਰਾ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਰਚਿਤ ਆਪਣੇ ਪਿਆਰ ਦਾ ਉਹ ਗਾਥਾ ਗਾਓ, ਜਿਸਨੂੰ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਪਸੰਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।"

"ਮੇਨੂੰ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਵੇਗੀ," ਨੌਜਵਾਨ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਜੋ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਝਿਜਕ ਦੇ ਡਿੱਗੇ ਹੋਏ ਓਕ ਦੇ ਤਣੇ 'ਤੇ ਬੈਠ ਗਿਆ। ਫਿਰ ਆਪਣੀ ਬਾਯਲੀ ਨੂੰ ਸੁਨਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਗੀਤ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਹੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾਯੋਗ ਢੰਗ ਨਾਲ ਗਾਉਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

ਐਂਟੋਨੀਓ ਦਾ ਗੀਤ

ਓਲਾਲੀਆ, ਹਾਂ, ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਇਨਾਮ ਹੈਂ;
ਮੈਂ ਜਾਣਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਤੇਰਾ ਦਿਲ ਜਿੱਤ ਲਿਆ ਹੈ,
ਅਤੇ, ਫਿਰ ਵੀ, ਤੇਰੀ ਜੀਭ ਅਤੇ ਚਮਕਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ
ਆਪਣੇ ਵੱਲੋਂ ਅਜੇ ਕੋਈ ਪਿਆਰ ਨਾ ਬੋਲੋ।
ਤੇਰੀ ਬੁੱਧੀ ਅਤੇ ਸੂਝ ਮੇਰੀ ਕਿਸਮਤ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ,
ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਪਿਆਰ ਦੀ ਸਫ਼ਲਤਾ ਦੇਖਦਾ ਹਾਂ,
ਨਾ ਹੀ ਉਹ ਬਦਕਿਸਮਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ
ਜੋ ਤੇਰੇ ਲਈ ਆਪਣੀ ਲਾਟ ਜਗਾਉਂਦਾ ਹੈ।
ਫਿਰ ਵੀ, ਕਈ ਵਾਰ ਤੂੰ ਝੁਕਿਆ ਹੈ, ਹਾਏ!
ਅਤੇ ਮੇਰੀਆਂ ਉਮੀਦਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਕਰੂਰ ਝਟਕਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ;
ਫਿਰ ਤੇਰੀ ਆਤਮਾ ਪਿੱਤਲ ਦੀ ਬਣੀ ਹੋਈ ਜਾਪਦੀ ਸੀ,
ਤੇਰੀ ਬਰਫੀਲੀ ਛਾਤੀ ਚੱਟਾਨ ਦੀ ਬਣੀ ਹੋਈ ਸੀ।
ਪਰ ਤੁਹਾਡੀ ਨਫ਼ਰਤ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ,
ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਤਿੱਖੀਆਂ ਨਿੰਦਿਆਵਾਂ, ਠੰਡੀਆਂ ਦੇਰੀਆਂ,
ਪਿੱਛੇ ਤੋਂ ਉਮੀਦ, ਮੇਰੇ ਦਰਦ ਨੂੰ ਘੱਟ ਕਰਨ ਲਈ,
ਉਸਦੇ ਚੋਲੇ ਦੀ ਕਿਨਾਰੀ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੀ ਹੈ।
ਨੌਕਰਾਣੀ, ਇੱਕ ਸੱਚੇ ਅਤੇ ਸੰਤੁਲਿਤ ਪੈਮਾਨੇ 'ਤੇ
ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਤੁਹਾਡੇ ਚਰਵਾਹੇ ਦੇ ਪਿਆਰ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰੋ,
ਜੋ ਉਸਦੇ ਸਾਹਾਂ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕਦੇ ਵੀ ਅਸਫਲ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ,
ਅਤੇ ਨਾ ਤਾਂ ਭੁਰਦਾਰੇ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਮੁਸਕਰਾਹਟ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾਉਂਦੀ ਹੈ।
ਜੇ ਪਿਆਰ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਚਰਵਾਹੇ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦੇ,
ਕੋਮਲਤਾ ਅਤੇ ਸ਼ਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਬਣੋ,
ਓਲਾਲੀਆ ਇੰਨੀ ਨਿਮਰ ਹੈ,
ਮੇਰੇ ਜਨੂੰਨ ਨੂੰ ਇਨਾਮ ਮਿਲੇਗਾ।
ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਸੱਚੀ ਸੇਵਾ, ਸਹੀ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ,
ਦਿਲ ਨੂੰ ਇਸਦਾ ਧੰਨਵਾਦ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ,
ਮੇਰਾ, ਯਕੀਨਨ, ਮੇਰਾ ਪਿਆਰਾ, ਅਜਿਹੇ ਵਪਾਰ ਨਾਲ
ਬਣਦਾ ਰਿਟਰਨ ਦੇਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਡਾ ਪਿਆਰ ਜਿੱਤੇਗਾ।
ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਨਜ਼ਰ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਬਚਿਆ ਹੋਵੇਗਾ,
ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਈ ਦੇ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਤਿਆਰ ਕਰਦੀ ਹਾਂ,
ਅਤੇ, ਜਿੰਨਾ ਹੋ ਸਕੇ ਵਧੀਆ ਦਿਖਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੁੰਦੀ ਹਾਂ,
ਸੋਮਵਾਰ ਨੂੰ ਮੈਂ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕੱਪੜੇ ਪਹਿਨਦੀ ਹਾਂ।
ਅਤੇ ਚਰਵਾਹੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮੈਂ ਦੋਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹਾਂ,
ਕਿਉਂਕਿ, ਬੇਦਾਗ ਪਹਿਰਾਵਾ ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ ਪਹਿਰਾਵਾ
ਜ਼ਿੰਦਾ ਪਿਆਰ ਦੀ ਬੇਤੁਕੀ ਲਾਟ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰੱਖੋ,
ਅਤੇ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਮਰ ਰਹੀ ਅੱਗ ਨੂੰ ਹਵਾ ਦਿਓ।
ਆਪਣੀ ਮੰਜ਼ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ, ਮਜ਼ਾਕੀਆ ਰੰਗ ਵਿੱਚ
ਮੈਂ ਨਾਚ ਅਤੇ ਖੇਡ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦਾ ਹਾਂ,
ਅਤੇ ਅਕਸਰ ਤੁਹਾਡੀ ਖਿੜਕੀ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਗਾਉਂਦਾ ਹਾਂ,
ਜਦੋਂ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਕੁੱਕੜ ਦਿਨ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਹਰ ਸੂਹਜ 'ਤ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਮੈਂ ਵੱਸਦਾ ਹਾਂ,
ਅਤੇ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਆਪਣੀ ਸੁੰਦਰਤਾ ਦੀ ਪ੍ਰਸਿੱਧੀ ਫੈਲਾਉਂਦਾ ਹਾਂ;
ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਮੇਰੀ ਜੀਭ ਤੁਹਾਡੀ ਉਸਤਤ ਦੱਸੇਗੀ,
ਭਾਵੇਂ ਈਰਖਾ ਵਧੇ, ਜਾਂ ਦੁਰਭਾਵਨਾ ਦੋਸ਼।
ਬੈਰੋਕ੍ਲ ਦੀ ਟੇਰੇਸਾ,
ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਇੱਕ ਵਾਰ ਤੁਹਾਡੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕੀਤੀ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ,
“ਤੁਹਾਡੀ ਮਾਲਕਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਕ ਦੂਤ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ,
ਪਰ ਇੱਕ ਬਾਂਦਰ ਹੀ ਤੁਹਾਡੀ ਖੁਸ਼ੀ ਹੈ—
ਉਸਦੀ ਤਿਰੰਗੇ ਦੀ ਕ੍ਲਾਤਮਕ ਚਮਕ ਲਈ ਧੰਨਵਾਦ,
ਅਤੇ ਧੋਖੇ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਖੂਬੀਆਂ ਲਈ ਧੰਨਵਾਦ;
ਉਸਦੇ ਝੂਠੇ ਅਤੇ ਘੁੰਗਰਾਲੇ ਵਾਲਾਂ ਲਈ ਧੰਨਵਾਦ,
ਜਿਸ ਤੋਂ ਡਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਿਆਰ ਖੁਦ ਧੋਖਾ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ।"
ਮੈਂ ਸਹੁੰ ਖਾਧੀ ਕਿ ਇਹ ਝੂਠਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸਨੇ ਝੂਠ ਬੋਲਿਆ;
ਉਸ 'ਤੇ ਉਸਦਾ ਗੁੱਸਾ ਬਹੁਤ ਭੜਕ ਉੱਠਿਆ:
ਮੈਂ ਉਸ ਬੂਰ ਨਾਲ ਲੜਿਆ ਜਿਸਨੇ ਉਸਦਾ ਪੱਖ ਲਿਆ,
ਅਤੇ ਮੈਂ ਕਿਵੇਂ ਲੜਿਆ ਮੇਰਾ ਸਭ ਤੋਂ ਚੰਗਾ ਜਾਣਦਾ ਹੈ।
ਓਥੇਲੋ, ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਪਿਆਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ,
ਕਿਸੇ ਢਿੱਲੀ ਇੱਛਾ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ;
ਮੇਰਾ ਪਿਆਰ ਪਵਿੱਤਰ ਹੈ, ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਦਾਗ ਦੇ
ਬੇਲੋੜੀ ਇੱਛਾ ਜਾਂ ਕਾਮ ਦੀ ਅੱਗ ਦਾ।
ਚੁਰਚ ਕੋਲ ਰੇਸ਼ਮੀ ਰੱਸੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਸਹਿਮਤੀ ਵਾਲੇ ਦਿਲਾਂ ਨੂੰ ਆਪਸੀ ਬੰਧਨਾਂ ਵਿੱਚ ਬੰਨ੍ਹਦੀਆਂ ਹਨ;
ਜੇ ਤੂੰ, ਮੇਰੀ ਸੋਹਣੀ, ਇਸਦਾ ਜੂਲਾ ਅਜ਼ਮਾਵੇਂਗੀ,
ਤੇਰਾ ਸੁਵਾਣ ਇਸਦਾ ਬੰਦੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ।
ਜੇ ਨਹੀਂ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਸਾਰੇ ਸੰਤਾਂ ਦੀ ਸਹੁੰ ਖਾਂਦਾ ਹਾਂ
ਇਨ੍ਹਾਂ ਉਦਾਸ ਪਹਾੜਾਂ 'ਤੇ ਜੋ ਅਜੇ ਵੀ ਰਹਿਣਗੇ,
ਅਤੇ ਨਾਂ ਹੀ ਕਦੇ ਆਪਣੀ ਮਿਹਨਤੀ ਦੇਖਭਾਲ ਛੱਡਾਂਗਾ,
ਪਰ ਕਲੋਸਟਰ ਅਤੇ ਕੋਠੜੀ ਲਈ।

ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਬੱਕਰੀ ਦੇ ਆਜੜੀ ਨੇ ਆਪਣਾ ਗੀਤ ਸਮਾਪਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਭਾਵੇਂ ਡੌਨ ਕ੍ਵਿਕੋਜੋਟ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਕੁਝ ਹੋਰ ਗਾਉਣ ਲਈ ਕਿਹਾ, ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਨੇ ਇਸਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਗਾਣੇ ਸੁਣਨ ਨਾਲੋਂ ਸੌਣ ਦੇ ਮੂਡ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸੀ; ਇਸ ਲਈ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਕਿਹਾ,

"ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਚੰਗਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਉੱਥੇ ਹੀ ਜਾ ਕੇ ਬੈਠ ਜਾਓ ਜਿੱਥੇ ਤੁਸੀਂ ਅੱਜ ਰਾਤ ਸੌਣ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਬਣਾ ਰਹੇ ਹੋ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੇਕ ਬੰਦਿਆਂ ਨੂੰ ਦਿਨ ਭਰ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਮਿਹਨਤ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਰਾਤਾਂ ਗਾਉਣ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ।"

"ਮੈਂ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਕਹਿ ਰਹੇ ਹੋ," ਡੌਨ ਕ੍ਵਿਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਰਾਬ ਦੀ ਮਸ਼ਕ 'ਤੇ ਜਾਣ ਲਈ ਸੰਗੀਤ ਦੀ ਬਜਾਏ ਸੁਪਨਿਆਂ ਵਿੱਚ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਮੰਗਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।"

“ਖੈਰ, ਇਹ ਸਾਡੇ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਸੁਆਦੀ ਲੱਗਦਾ ਹੈ,” ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, “ਜਿਸ ਲਈ ਰੱਬ ਦੀ ਸਿਫ਼ਤ ਹੋਵੇ!” “ਮੈਂ ਇਸ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ,” ਡੌਨ ਕ੍ਵਿਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, “ਪਰ ਤੂੰ ਜਿੱਥੇ ਮਰਜ਼ੀ ਆਪਣਾ ਬਿਸਤਰਾ ਬਣਾ ਲੈ। ਮੇਰੇ ਬੁਲਾਰਿਆਂ ਲਈ ਆਪਣੀਆਂ ਰਾਤਾਂ ਸੌਣ ਨਾਲੋਂ ਜਾਗਦੇ ਰਹਿਣਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਚੰਗਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਵੀ, ਸਾਂਚੋ, ਤੂੰ ਇਸ ਕੰਨ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰਕੇ ਮੇਰਾ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਭਲਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈਂ, ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਲੋੜ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੁਖੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ।”

ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਹੁਕਮ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਬੱਕਰੀਆਂ ਦੇ ਆਜੜੀ ਨੇ ਜ਼ਖਮ ਦਾ ਮੁਆਇਨਾ ਕੀਤਾ। ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਚਿੰਤਾ ਨਾ ਕਰੋ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਉਪਾਅ ਲਾਗੂ ਕਰੇਗਾ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਜਲਦੀ ਠੀਕ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ। ਫਿਰ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਉੱਗੇ ਗੁਲਾਬ ਦੇ ਰੁੱਖ

ਤੇ ਕੁਝ ਪੱਤੇ ਚੁੱਕ ਕੇ, ਉਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਚੂਸਾਉਣ ਅਤੇ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਨਮਕ ਮਿਲਾਉਣ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ। ਇਹ ਉਸਨੇ ਕੰਨ 'ਤੇ ਲਗਾਇਆ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਉਸਨੇ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਪੱਟੀ ਬੰਨ੍ਹੀ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਭਰੋਸਾ ਦਿਵਾਇਆ ਕਿ ਹੋਰ ਦਵਾਈ ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਸੱਚ ਸਾਬਤ ਹੋਇਆ।

ਬਾਰ੍ਹਵਾਂ ਅਧਿਆਇ

ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੇ ਨਾਲ ਮੌਜੂਦ ਹੋਰਨਾਂ ਬੱਕਰੀਆਂ ਦੇ ਆਜੜੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੀ ਕਿਹਾ

ਉਸੇ ਵੇਲੇ, ਪਿੰਡ ਤੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਰਾਸ਼ਨ ਲਿਆਉਣ ਵਾਲੇ ਨੌਜਵਾਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਆਇਆ ਅਤੇ ਕਿਹਾ:

"ਮੈਂ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਦੋਸਤੋ, ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਕੀ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ?"

"ਸਾਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਪੁਤਾ ਲੱਗੇਗਾ?" ਬੱਕਰੀਆਂ ਦੇ ਇੱਕ ਆਜੜੀ ਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਖੈਰ, ਯਾਦ ਰੱਖੋ," ਨੌਜਵਾਨ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿ ਅੱਜ ਸਵੇਰੇ ਉਹ ਮਸ਼ਹੂਰ ਵਿਦਿਆਰਥੀ-ਚਰਵਾਹਾ ਗ੍ਰਿਸੋਸਟੋਮੋ ਮਰ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਇਹ ਅਫਵਾਹ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਕੁੜੀ ਮਾਰਸੇਲਾ ਦੇ ਪਿਆਰ ਲਈ ਮਰਿਆ, ਜੋ ਕਿ ਗਿਲੇਰਮੋ ਦ ਵੈਲਥੀ ਦੀ ਧੀ ਹੈ, ਜੋ ਇਨ੍ਹਾਂ ਜੰਗਲਾਂ ਵਿੱਚ ਚਰਵਾਹੇ ਵਾਂਗ ਸੱਜ ਕੇ ਘੁੰਮਦੀ ਹੈ।"

"ਤੁਸੀਂ ਮਾਰਸੈਲਾ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ," ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਇਹ ਉਹੀ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਮੇਰਾ ਮਤਲਬ ਹੈ," ਬੱਕਰੀ ਦੇ ਆਜੜੀ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਪਰ ਅਜੀਬ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਵਸੀਅਤ ਵਿੱਚ ਪੇਂਡੂ ਇਲਾਕੇ ਵਿੱਚ ਦਫ਼ਨਾਉਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਮੂਰ ਹੋਵੇ, ਅਤੇ ਇਹ ਉਸ ਥੈਂਡ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਹੋਵੇ ਜਿੱਥੇ ਸਪਰਿੰਗ ਅਤੇ ਕਾਰਕ ਦਾ ਰੁੱਖ ਸਥਿੱਤ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਫਵਾਹ ਹੈ - ਅਤੇ ਉਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਉਹੀ ਹੈ ਜੋ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ - ਇਹ ਉਹ ਥਾਂ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਦੇਖਿਆ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਹੋਰ ਹਦਾਇਤਾਂ ਵੀ ਛੱਡੀਆਂ - ਅਤੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਅਜੀਬ ਹਦਾਇਤਾਂ, ਕਿ ਪਿੰਡ ਦੇ ਮਠਾਰੂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਮੂਰਤੀਵਾਦ ਦੀ ਬਦਬੂ ਆਉਂਦੀ ਹੈ - ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਉਸਦਾ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਦੋਸਤ ਅਤੇ ਸਾਥੀ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਐਂਬਰੋਸੀਓ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਚਰਵਾਹੇ ਵਾਂਗ ਪਹਿਰਾਵਾ ਪਾ ਕੇ ਘੁੰਮਦਾ ਸੀ, ਜ਼ੋਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਭ ਕੁਝ ਛੋਟੇ ਤੋਂ ਛੋਟੇ ਵੇਰਵੇ ਤੱਕ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਜਿਵੇਂ ਗ੍ਰਿਸੋਸਟੋਮੋ ਨੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਪਿੰਡ ਇਸ ਬਾਰੇ ਹੰਗਾਮੇ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਪਰ ਹਰ ਕਿਸੇ ਦੇ ਕਹਿਣ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜੋ ਐਂਬਰੋਸੀਓ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਸਾਰੇ ਚਰਵਾਹੇ ਦੋਸਤ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਕੁੱਲ, ਉਸਨੂੰ ਉਸ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਮਹਾਨ ਰਸਮ ਨਾਲ ਦਫ਼ਨਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿਸ ਦਾ ਮੈਂ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਸੱਚਮੁੱਚ ਦੇਖਣ ਯੋਗ ਹੋਵੇਗਾ। ਮੈਂ ਇੱਕ ਲਈ ਨਹੀਂ ਖੁੰਝਾਂਗਾ। ਇਹ, ਭਾਵੇਂ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਉੱਥੇ ਰਾਤ ਭਰ ਰਹਿਣਾ ਹੈ।"

"ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਵੀ ਇਹੀ ਕਰਾਂਗੇ," ਬੱਕਰੀਆਂ ਦੇ ਆਜੜੀਆਂ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਪਰ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਦੇਖਣ ਲਈ ਲਾਟੀਆਂ ਕਢਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿ ਕੌਣ ਰਹੇਗਾ ਅਤੇ ਬੱਕਰੀਆਂ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਕੌਣ ਕਰੇਗਾ।"

"ਇੱਕ ਵਧੀਆ ਵਿਚਾਰ, ਪੇਡਰੋ," ਇੱਕ ਹੋਰ ਬੱਕਰੀਆਂ ਦੇ ਆਜੜੀਆਂ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਪਰ ਇਸ ਸਾਰੀ ਮੁਸੀਬਤ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਪਵੇਗੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਰਹਾਂਗਾ; ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਾਰਨ ਮੇਰੀ ਉਦਾਰਤਾ ਜਾਂ ਉਤਸੁਕਤਾ ਦੀ ਘਾਟ ਨੂੰ ਨਾ ਦਿਓ, ਸਗੋਂ ਉਸ ਟੁੱਟੀ ਹੋਈ ਸੋਟੀ ਨੂੰ ਦੱਸੋ ਜੋ ਮੈਂ ਦੂਜੇ ਦਿਨ ਆਪਣੇ ਪੈਰ ਵਿੱਚ ਫਸਾਈ ਸੀ, ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਤੁਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ।"

"ਫਿਰ ਵੀ, ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਡਾ ਧੰਨਵਾਦ ਕਰਦੇ ਹਾਂ," ਪੇਡਰੋ ਨੇ ਕਿਹਾ।

ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਪੇਡਰੋ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਉਹ ਮਰਿਆ ਹੋਇਆ ਆਦਮੀ ਅਤੇ ਚਰਵਾਹੀ ਕੌਣ ਸਨ, ਅਤੇ ਪੇਡਰੋ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਸਿਰਫ਼ ਇੰਨਾ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਮਿਤ੍ਰਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਪਹਾੜਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਪਿੰਡ ਦਾ ਇੱਕ ਅਮੀਰ ਕੁਲੀਨ ਸੀ। ਉਹ ਕਈ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਸਲਾਮਾਂਕਾ ਵਿੱਚ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਸੀ ਪਰ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਪਿੰਡ ਵਾਪਸ ਆ ਗਿਆ, ਜਿੱਥੇ ਉਸਨੂੰ ਕਾਫ਼ੀ ਵਿਦਵਾਨ ਅਤੇ ਪੜ੍ਹਿਆ-ਲਿਖਿਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਉਸਨੂੰ ਤਾਰਿਆਂ ਦੇ ਵਿਰਿਆਨ ਅਤੇ ਅਸਮਾਨ ਵਿੱਚ ਸੂਰਜ ਅਤੇ ਚੰਦ ਦੀਆਂ ਗਤੀਵਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਪੁੰਨ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਸੂਰਜ ਅਤੇ ਚੰਦ ਦੇ ਅੰਡਾਕਾਰ ਦੇ ਸਹੀ ਦਿਨ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ।

"ਇਸਨੂੰ 'ਗ੍ਰਹਿਣ' ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, 'ਅੰਡਾਕਾਰ' ਨਹੀਂ, ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਜਦੋਂ ਉਹ ਦੋ ਮਹਾਨ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਧੁੰਦਲਾ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ।"

ਪਰ ਪੇਡਰੋ ਨੇ, ਅਜਿਹੀਆਂ ਛੋਟੀਆਂ-ਛੋਟੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਨਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਆਪਣੀ ਕਹਾਣੀ ਜਾਰੀ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ:

"ਉਹ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਕਰੇਗਾ ਕਿ ਸਾਲ ਭਰਪੂਰ ਹੋਵੇਗਾ ਜਾਂ ਘਾਟ ਵਾਲਾ।"

"'ਕਿਲ੍ਲਾਪਨ,' ਤੁਹਾਡਾ ਮਤਲਬ ਹੈ, ਜਾਂ 'ਕ੍ਰਿਲ੍ਲਾਪਨ,'" ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ।

“ਕਮਜ਼ੋਰ ਜਾਂ ਘਾਟ,” ਪੇਡਰੋ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, “ਇਹ ਸਭ ਇੱਕੋ ਗੱਲ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ। ਮੈਂ ਇਹ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਸਦੇ ਪਿਤਾ ਅਤੇ ਦੋਸਤ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸ ਉੱਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਉਸਦੀ ਸਲਾਹ ਮੰਨ ਕੇ ਅਮੀਰ ਹੋ ਗਏ। ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ ਸੀ, ‘ਇਸ ਸਾਲ ਕਣਕ ਦੀ ਬਜਾਏ ਜੌ ਬੀਜੋ’; ਜਾਂ, ‘ਇਸ ਸਾਲ ਤੁਸੀਂ ਮਟਰ ਬੀਜ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਪਰ ਜੌ ਨਹੀਂ; ਅਗਲੇ ਸਾਲ ਜੈਤੂਨ ਦੇ ਤੇਲ ਦੀ ਭਰਪੂਰ ਫ਼ਸਲ ਹੋਵੇਗੀ, ਪਰ ਅਗਲੇ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਵਿਚ ਇੱਕ ਬੂੰਦ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ।’”

"ਉਸ ਵਿਗਿਆਨ ਨੂੰ ਜੋਤਿਸ਼ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ," ਡੌਨ ਕੁਇਜ਼ੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ।

“ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਇਸਨੂੰ ਕੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ,” ਪੇਡਰੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, “ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇੰਹ ਸਾਰੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਵੀ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਜਾਣਦਾ ਸੀ। ਇੱਕ ਲੰਬੀ ਕਹਾਣੀ ਨੂੰ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਦੱਸਣ ਲਈ, ਸਲਾਮਾਂਕਾ ਤੋਂ ਵਾਪਸ ਆਉਣ ਤੋਂ ਕੁਝ ਮਹੀਨਿਆਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਉਹ ਇੱਕ ਦਿਨ ਇੱਕ ਚਰਵਾਹੇ ਵਾਂਗ ਸਜਿਆ ਹੋਇਆ ਦਿਖਾਈ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸਨੇ ਆਪਣੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਵਜੋਂ ਪਹਿਨੇ ਹੋਏ ਲੰਬੇ ਗਾਊਨ ਨੂੰ ਤਿਆਗ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਉਸੇ ਸਮੇਂ, ਉਸਦਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਹੁਤ ਕਰੀਬੀ ਦੋਸਤ ਐਂਬ੍ਰੋਸੀਓ, ਜੋ ਉਸਦਾ ਸਾਥੀ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਸੀ, ਨੇ ਵੀ ਚਰਵਾਹੇ ਵਾਂਗ ਸਜਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਮੈਂ ਇਹ ਦੱਸਣਾ ਲਗਭਗ ਭੁੱਲ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮਿਤਕ ਗ੍ਰਿਸੋਸਟੋਮੋ, ਆਇਤਾਂ ਲਿਖਣ ਵਿਚ ਕਾਫ਼ੀ ਹੁਨਰਮੰਦ ਸੀ, ਅਸਲ ਵਿਚ ਇੰਨਾ ਹੁਨਰਮੰਦ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਕ੍ਰਿਸਮਸ ਦੀ ਸ਼ਾਮ ਲਈ ਕ੍ਰਿਸਮਸ ਕੈਰੋਲ ਲਿਖੇ ਅਤੇ ਕਾਰਪਸ ਕ੍ਰਿਸਟੀ ਡੇ ਲਈ ਖੇਡੇ, ਜਿਸਨੂੰ ਸਾਡੇ ਪਿੰਡ ਦੇ ਨੌਜਵਾਨ ਪੇਸ਼ ਕਰਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਜਿਸਨੂੰ ਹਰ ਕੋਈ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਕਹਿੰਦਾ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਪਿੰਡ ਵਾਸੀਆਂ ਨੇ ਦੋ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਅਚਾਨਕ ਚਰਵਾਹੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਦੇਖਿਆ, ਤਾਂ ਉਹ ਹੈਰਾਨ ਰਹਿ ਗਏ ਅਤੇ ਕਲਪਨਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕੇ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇੰਨੀ ਅਜੀਬ ਤਬਦੀਲੀ ਕਿਉਂ ਕੀਤੀ। ਇਹ ਇਸ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਸੀ ਜਦੋਂ ਗ੍ਰਿਸੋਸਟੋਮੋ ਦੇ ਪਿਤਾ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਵਿਰਾਸਤ ਦਾ ਵਾਰਸ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ: ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਜ਼ਮੀਨ, ਇੱਕ ਸਾਮੂਲੀ ਨਹੀਂ। ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਪਸ਼ੂ, ਅਤੇ ਕਾਫ਼ੀ ਪੈਸਾ। ਉਹ ਨੌਜਵਾਨ ਇਸ ਸਭ ਦਾ ਪੂਰਾ ਮਾਲਕ ਸੀ ਅਤੇ ਸੱਚਮੁੱਚ ਇਸਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਦਾਨੀ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ, ਉਹ ਨੇਕ ਦਿਲ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਦੋਸਤ, ਇੱਕ ਵਧੀਆ ਸਾਥੀ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਦੂਤ ਵਰਗਾ ਚਿਹਰਾ ਸੀ। ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਕੱਪੜੇ ਇਸ ਮੁੰਡੇ ਦੁਆਰਾ ਪੁਰਾਣਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਚਰਵਾਹੀ ਮਾਰਸੇਲਾ ਦੇ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਜੰਗਲਾਂ ਵਿਚ ਘੁੰਮਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਬਦਲੇ ਸਨ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਗਰੀਬ ਮਿਤਕ ਗ੍ਰਿਸੋਸਟੋਮੋ ਪਿਆਰ ਵਿੱਚ ਪੈ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਰ ਮੈਂ ਹੁਣ ਸਮਝਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਨੂੰ ਇਹ ਜਾਣਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਮੁਟਿਆਰ ਕੌਣ ਹੈ। ਸ਼ਾਇਦ - ਜਾਂ ਸ਼ਾਇਦ ਨਹੀਂ - ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੇ ਸਾਰੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਕਦੇ ਵੀ ਅਜਿਹੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਸੁਣੋਗੇ ਭਾਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਜਿੰਨਾ ਪੁਰਾਣਾ ਹੋਵੋ।"

“ਤੇਰਾ ਮਤਲਬ ਮੇਥੁਸੇਲਾਹ ਹੈ,” ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਬੱਕਰੀਆਂ ਦੇ ਚਰਵਾਹੇ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਨੂੰ ਬਰਦਾਸ਼ਤ ਨਾ ਕਰ ਸਕਿਆ।

"ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਕਾਫ਼ੀ ਪੁਰਾਣਾ ਹੈ," ਪੇਡਰੋ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। "ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸਰ, ਜੇ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਹਰ ਕਦਮ 'ਤੇ ਮੇਰੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰਦੀ ਰਹੀ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਪੂਰੇ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਾਂਗੇ।"

"ਮੈਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰਨਾ, ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਪਰ ਕਿਉਂਕਿ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਅਤੇ ਮਥੁਸੇਲਾਹ ਵਿੱਚ ਇੰਨਾ ਅੰਤਰ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਦੱਸਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਤੁਸੀਂ ਕਾਫ਼ੀ ਵਧੀਆ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਮਥੁਸੇਲਾਹ ਤੋਂ ਵੀ ਪੁਰਾਣਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਆਪਣੀ ਕਹਾਣੀ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵਧੋ ਅਤੇ ਮੈਂ ਵਾਅਦਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਚੀਜ਼ ਬਾਰੇ ਬਹਿਸ ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਗਾ।"

“ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਉਦੋਂ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਸ਼ਰਤਕਾਰਯੋਗ ਸੂਰ, ਸਾਡੇ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਗਿਲੇਰਮੋ ਨਾਮ ਦਾ ਇੱਕ ਕਿਸਾਨ ਸੀ, ਜੋ ਗ੍ਰਿਸੇਲਡੋ ਦੇ ਪਿਤਾ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਅਮੀਰ ਸੀ। ਉਸਦੀ ਕਾਫ਼ੀ ਦੌਲਤ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਧੀ ਨਾਲ ਨਿਵਾਜਿਆ ਸੀ ਜਿਸਦਾ ਜਨਮ ਉਸਦੀ ਮਾਂ ਦੀ ਮੌਤ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਿਆ, ਜੋ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਸਾਰੇ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਸ਼ਤਿਕਾਰਤ ਔਰਤ ਸੀ। ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਹੁਣ ਇੱਕ ਗੱਲ 'ਤੇ ਸੂਰਜ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਚੰਦਰਮਾ ਦੁਆਰਾ ਉਸਦੇ ਚਿਹਰੇ ਨਾਲ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਪਰ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ, ਉਸਨੇ ਗਰੀਬਾਂ ਲਈ ਇੰਨੀ ਸਰਗਰਮੀ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦੀ ਆਤਮਾ ਇਸ ਸਮੇਂ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਹਜ਼ੂਰੀ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗੀ। ਇੰਨੀ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਪਤਨੀ ਦੀ ਮੌਤ 'ਤੇ ਉਸਦੇ ਸੋਗ ਨੇ ਪਤੀ ਗਿਲੇਰਮੋ ਨੂੰ ਮਾਰ ਦਿੱਤਾ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਧੀ ਮਾਰਸੇਲਾ, ਜੋ ਕਿ ਅਮੀਰ ਸੀ ਅਤੇ ਅਜੇ ਵੀ ਇੱਕ ਬੱਚੀ ਸੀ, ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਇੱਕ ਚਾਚੇ, ਇੱਕ ਪਾਦਰੀ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਵਿੱਚ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਜੋ ਸਾਡੇ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਦਾਨੀ ਸੀ। ਕੁੜੀ ਇੰਨੀ ਸੁੰਦਰ ਹੋ ਗਈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਸਾਨੂੰ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਮਾਂ ਦੀ ਯਾਦ ਦਿਵਾਈ, ਜੋ ਖੁਦ ਬਹੁਤ ਸੁੰਦਰ ਸੀ, ਪਰ ਇਹ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਕੁੜੀ ਦੀ ਸੁੰਦਰਤਾ ਉਸਦੀ ਮਾਂ ਤੋਂ ਵੀ ਵੱਧ ਜਾਵੇਗੀ, ਜੋ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਵਾਪਰਿਆ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਜਦੋਂ ਉਹ ਚੌਦਾਂ ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚੀ ਜਾਂ ਪੰਦਰਾਂ, ਹਰ ਕੋਈ ਜਿਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਦੇਖਿਆ, ਉਸਨੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦਾ ਧੰਨਵਾਦ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਇੰਨਾ ਸੁੰਦਰ ਬਣਾਇਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਉਸ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਵਿੱਚ ਨਿਰਾਸ਼ ਹੋ ਗਏ। ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕਿ ਉਸਦੇ ਬਹੁਤ ਸਾਵਧਾਨ ਚਾਚੇ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਤਾਲੇ ਅਤੇ ਚਾਬੀ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਰੱਖਿਆ, ਉਸਦੀ ਸੁੰਦਰਤਾ ਦੀ ਪ੍ਰਸਿੱਧੀ ਦੂਰ-ਦੂਰ ਤੱਕ ਫੈਲ ਗਈ, ਅਤੇ ਇਸ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਨਿੱਜੀ ਗੁਣਾਂ ਅਤੇ ਵੱਡੀ ਦੌਲਤ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਸਾਡੇ ਪਿੰਡ ਦੇ ਆਦਮੀਆਂ ਨੇ, ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਦੇ ਕਈ ਲੀਗਾਂ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੇ - ਅਤੇ ਉਸ ਜਗ੍ਹਾ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਯੋਗ ਲੋਕਾਂ ਨੇ - ਉਸਦੇ ਚਾਚੇ ਨੂੰ ਵਿਆਹ ਵਿੱਚ ਹੱਥ ਦੇਣ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ, ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ, ਪਰ ਉਹ, ਸਾਰੇ ਹੱਕਾਂ ਨਾਲ ਇੱਕ ਚੰਗਾ ਈਸਾਈ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਉਮਰ ਦੇ ਆਉਂਦੇ ਹੀ ਉਸਦਾ ਵਿਆਹ ਦੇਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਉਸਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿ ਉਹ ਉਸਦੀ ਵਿਰਾਸਤ ਦੇ ਲਾਭ ਅਤੇ ਲਾਭ ਦੀ ਲਾਲਸਾ ਕਰਦਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਸਨੇ ਵਿਆਹ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਕੀਤੀ। ਅਤੇ ਮੈਂ ਸੱਚ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਇਕੱਠਾਂ ਵਿੱਚ ਚੰਗੇ ਪੁਜਾਰੀ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਤਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਸ਼ੁਭਮਾਨ ਨਾਈਟ, ਕਿ ਇਹਨੀਂ ਛੋਟੇ ਪਿੰਡਾਂ ਵਿੱਚ ਲੋਕ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਹਰ ਕਿਸੇ ਬਾਰੇ ਗੱਪਾਂ ਮਾਰਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਨੂੰ ਯਕੀਨ ਦਿਵਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹਾਂ, ਕਿ ਇੱਕ ਪੁਜਾਰੀ ਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਪਵਿੱਤਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਉਸਦੇ ਪੈਰਿਸ਼ੀਅਨ ਉਸ ਬਾਰੇ ਚੰਗੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਕਰਨ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਵਿੱਚ ਪਿੰਡ।"

"ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਉਹ ਸੱਚ ਹੈ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਪਰ ਜਾਰੀ ਰੱਖੋ, ਕਿਉਂਕਿ ਕਹਾਣੀ ਕਾਫ਼ੀ ਵਧੀਆ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਡਾ ਯੋਗ ਪੈਡਰੇ ਇਸਨੂੰ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸ਼ਾਨ ਨਾਲ ਬਿਆਨ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ।"

"ਸਾਡੇ ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਮੈਨੂੰ ਅਸਫਲ ਨਾ ਕਰੇ," ਪੇਡ੍ਰੋ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦੀ ਕਿਰਪਾ ਹੀ ਮੈਨੂੰ ਰੱਖਦੀ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਦੇ ਲਈ, ਤੁਹਾਡੀ ਪ੍ਰਭੂਤਾ ਨੂੰ ਇਹ ਜਾਣਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ ਕਿ ਚਾਚਾ ਆਪਣੀ ਭਤੀਜੀ ਨਾਲ ਬੈਠਿਆ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਹੱਥ ਮੰਗਣ ਵਾਲੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਪ੍ਰੇਮੀਆਂ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਗੁਣਾਂ 'ਤੇ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਪਤੀ ਚੁਣਨ ਲਈ ਕਿਹਾ। ਉਸਨੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਹ ਅਜੇ ਵਿਆਹ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੀ, ਕਿਉਂਕਿ, ਇੰਨੀ ਛੋਟੀ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਵਿਆਹ ਦੀਆਂ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਚੁੱਕਣ ਦੇ ਅਯੋਗ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੀ ਸੀ। ਇਹਨਾਂ ਜਾਪਦੇ ਜਾਇਜ਼ ਬਹਾਨਿਆਂ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਉਸਦੇ ਚਾਚੇ ਨੇ ਮਨਾਉਣ ਦੀਆਂ ਆਪਣੀਆਂ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ਾਂ ਛੱਡ ਦਿੱਤੀਆਂ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਵੱਡੇ ਹੋਣ ਤੱਕ ਉਡੀਕ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਪਣੀ ਪਸੰਦ ਦਾ ਸਾਥੀ ਚੁਣਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਵੇਗੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਬਿਲਕੁਲ ਸਹੀ, ਕਿ ਮਾਪਿਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਵਿਆਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਇੱਛਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਪਰ, ਦੇਖੋ ਅਤੇ ਦੇਖੋ, ਜਦੋਂ ਇਸਦੀ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਸੀ, ਤਾਂ ਕਟੜ ਮਾਰਸੇਲਾ ਇੱਕ ਦਿਨ ਆਜੜੀ ਬਣ ਗਈ ਅਤੇ, ਉਸਦੇ ਚਾਚੇ ਜਾਂ ਪਿੰਡ ਦੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ - ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਇਸ ਤੋਂ

ਦੂਰ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਸੀ - ਪਿੰਡ ਦੇ ਬਾਕੀ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਖੇਤਾਂ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਗਏ। ਆਪਣੇ ਇੰਜੜ ਦੀ ਦੇਖ-ਭਾਲ ਕਰਨ ਲਈ ਚਰਵਾਹੀਆਂ।

"ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਉਹ ਜਨਤਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋ ਗਈ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਸੁੰਦਰਤਾ ਖੁੱਲ੍ਹ ਕੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਹੋ ਗਈ, ਤਾਂ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਅਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਕਿੰਨੇ ਅਮੀਰ ਨੌਜਵਾਨ, ਹਿਡਾਲਗੋ ਅਤੇ ਆਮ ਦੇਵੇ, ਨੇ ਗ੍ਰਿਸੇਲਡਾ ਦਾ ਪ੍ਰਹਿਰਾਵਾ ਅਪਣਾਇਆ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਦਰਬਾਰ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਵਿੱਚ ਇਨ੍ਹਾਂ ਜੰਗਲਾਂ ਵਿੱਚ ਘੁੰਮਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਸਾਡਾ ਮਿਤ੍ਰਕੁ ਦੋਸਤ ਸੀ, ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਨਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਮੂਰਤੀਮਾਨ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਪਰ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਨੂੰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਮੰਨਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਮਾਰਸੇਲਾ ਨੇ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਬੇਰੋਕ ਅਤੇ ਆਜ਼ਾਦ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਚੁਣੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇੰਨੀ ਘੱਟ ਨਿੰਜਤਾ ਦੇ ਨਾਲ, ਜੇ ਕੋਈ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਇਸ ਲਈ ਆਪਣੇ ਸਨਮਾਨ ਜਾਂ ਗੁਣ ਨਾਲ ਸਮਝੌਤਾ ਕਰਨ ਦੇ ਕੋਈ ਸੰਕੇਤ ਦਿੱਤੇ ਹਨ। ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ, ਉਹ ਜਿਸ ਚੌਕਸੀ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਸਨਮਾਨ ਦੀ ਨਿਗਰਾਨੀ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਦੀ ਹੈ ਜੋ ਉਸਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਇੱਜ਼ਤ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਕਿਸੇ ਨੇ ਵੀ ਕਦੇ ਸ਼ੇਖੀ ਨਹੀਂ ਮਾਰੀ, ਜਾਂ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਚਾਹੇ, ਕਿ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਇੱਛਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸੁਭ ਤੋਂ ਧੁੰਦਲੀ ਉਮੀਦ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਉਹ ਚੁਰਵਾਹਿਆਂ ਦੀ ਗੱਲਬਾਤ ਤੋਂ ਭੱਜਦੀ ਜਾਂ ਦੂਰ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦੀ ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਸ਼ਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਅਤੇ ਦੋਸਤੀ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜੇਕਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਹੀ ਇੰਨਾ ਦਲੇਰ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਇਰਾਦਿਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰ ਸਕੇ, ਭਾਵੇਂ ਵਿਆਹ ਦੇ ਇਰਾਦਿਆਂ ਵਾਂਗ ਸ਼ੁੱਧ ਅਤੇ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਹੋਵੇ, ਤਾਂ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਸੂਟ ਦਿੰਦੀ ਹੈ।" ਉਸ ਤੋਂ ਇੱਕ ਕੈਟਾਪੁਲਟ ਵਾਂਗ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਵਹਾਰ ਨਾਲ ਉਹ ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚ ਪਲੈਂਗ ਦੇ ਹਮਲੇ ਨਾਲੋਂ ਕਿਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾ ਰਹੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦੀ ਦੋਸਤੀ ਅਤੇ ਸੁੰਦਰਤਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਦਿਲਾਂ ਨੂੰ ਮੋਹ ਲੈਂਦੀ ਹੈ ਜੋ ਉਸਦੀ ਸੇਵਾ ਅਤੇ ਪਿਆਰ ਕਰਨਗੇ, ਪਰ ਉਸਦੀ ਨਫ਼ਰਤ ਅਤੇ ਹੰਸਲਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਜਾਨ ਲੈਣ ਦੇ ਬਿੰਦੂ ਤੱਕ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਬੇਰਹਿਮ ਅਤੇ ਨਾਸ਼ੁਕਰੇ ਕਹਿਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਵੇਂ ਜਵਾਬ ਦੇਣਾ ਹੈ, ਨਾਲ ਹੀ ਉਹੀ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਜੋ ਉਸਦੇ ਸੁਭਾਅ ਦੇ ਚਰਿੱਤਰ ਨੂੰ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਜੇ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਕਿਸੇ ਦਿਨ ਇੱਥੇ ਹੁੰਦੀ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਪਹਾੜੀਆਂ ਅਤੇ ਵਾਦੀਆਂ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮੁਸਾਫ਼ਰਾਂ ਦੇ ਵਿਰਲਾਪ ਨਾਲ ਗੂੰਜਦੇ ਸੁਣੋਗੇ। ਇੱਥੇ ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਇੱਕ ਜਗ੍ਹਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਲਗਭਗ ਦੇ ਦਰਜਨ ਉੱਚੇ ਬੀਚ ਦਰੱਖਤ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰ ਇੱਕ ਦੀ ਨਿਰਵਿਘਨ ਸੱਕ ਵਿੱਚ ਮਾਰਸੇਲਾ ਦਾ ਨਾਮ ਉੱਕਰਾ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਕੁਝ 'ਤੇ ਉਸੇ ਦਰੱਖਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਤਾਜ ਵੀ ਉੱਕਰਾ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸਦਾ ਪ੍ਰੇਮੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਮਾਰਸੇਲਾ ਇਸਨੂੰ ਪਹਿਨਣ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਧਰਤੀ ਦੀ ਸੁੰਦਰਤਾ ਦੀ ਤਾਜ ਮਹਿਮਾ ਹੈ। ਨੇੜੇ ਹੀ ਇੱਕ ਚੁਰਵਾਹਾ ਹਉਕਾ ਭਰਦਾ ਹੋਇਆ ਵੇਖਦਾ ਹੈ, ਦੂਰੀ 'ਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਵਿਰਲਾਪ ਕਰਦਾ ਹੋਇਆ; ਇੱਕ ਦਿਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਪਿਆਰ ਦੇ ਗੀਤ ਸੁਣੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਵਿੱਚ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਦੇ ਵਿਰਲਾਪ। ਕਈ ਚੁਰਵਾਹੇ ਰਾਤ ਦਾ ਹਰ ਘੰਟਾ ਕਿਸੇ ਓਕ ਜਾਂ ਬਲੱਫ਼ ਦੇ ਪੈਰਾਂ 'ਤੇ ਬੈਠੇ ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਮੋਹਿਤ ਅਤੇ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਬਿਤਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਜਿੱਥੇ ਅਗਲੀ ਸਵੇਰ ਆਪਣੀਆਂ ਹੰਝੂ ਭਰੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਬੰਦ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਸੂਰਜ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸੁਆਗਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਕੁਝ ਲੋਕ ਹਨ ਜੋ, ਕੋਈ ਰਾਹਤ ਜਾਂ ਰਾਹਤ ਨਹੀਂ ਪਾਉਂਦੇ, ਦੁਪਹਿਰ ਨੂੰ ਗਰਮੀਆਂ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਗਰਮ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਬਲਦੀ ਰੇਤ 'ਤੇ ਫੈਲੇ ਹੋਏ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ ਦਿਆਲੂ ਸਵਰਗਾਂ ਵੱਲ ਭੇਜਦੇ ਹਨ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਸੁੰਦਰ ਮਾਰਸੇਲਾ ਜਿੱਤਦੀ ਹੈ, ਬੇਫਿਕਰ ਅਤੇ ਪੈਰ ਢਿੱਲੇ, ਇਸ ਇੱਕ ਉੱਤੇ ਅਤੇ ਉਸ ਇੱਕ ਉੱਤੇ, ਇਹਨਾਂ ਉੱਤੇ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ। ਹਰ ਕੋਈ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਹੈਰਾਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦੀ ਅਲਹਿਦਗੀ ਕਿੱਥੇ ਖਤਮ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਅੱਗਲੇ ਸੁਭਾਅ ਨੂੰ ਕਾਬੂ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਅਤੇ ਇੰਨੀ ਸੰਪੂਰਨ ਸੁੰਦਰਤਾ ਰੱਖਣ ਵਾਲਾ ਖੁਸ਼ਕਿਸਮਤ ਸਾਥੀ ਕੌਣ ਹੋਵੇਗਾ। ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਜੋ ਕੁਝ ਵੀ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਉਹ ਸੱਚ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਮੈਂ ਇਹ ਵੀ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਸਾਡੇ ਮੁੰਡੇ ਨੇ ਗ੍ਰਿਸੇਲਡਾ ਦੀ ਮੌਤ ਬਾਰੇ ਜੋ ਕੁਝ ਕਿਹਾ ਹੈ ਉਹ ਸੱਚ ਹੈ। ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਸਰ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਨੂੰ ਸਲਾਹ ਦੇਵਾਂਗਾ ਕਿ ਅੰਤਿਮ ਸੰਸਕਾਰ ਨੂੰ ਨਾ ਛੱਡੋ, ਕਿਉਂਕਿ ਗ੍ਰਿਸੇਲਡਾ ਦੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਦੋਸਤਾਂ ਕਾਰਨ ਇਹ ਦੇਖਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਵੇਗਾ; ਇਸ ਤੋਂ

ਇਲਾਵਾ, ਇਹ ਇਸ ਪੱਕੜ ਤੋਂ ਉਸ ਜਗ੍ਹਾ ਤੱਕ ਇੱਕ ਲਾਂਗ ਤੋਂ ਘੱਟ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਉਸਨੇ ਦਫ਼ਨਾਉਣ ਲਈ ਕ੍ਰਿਹਾ।

"ਮੈਂ ਇਸ 'ਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਚਾਰ ਕਰਾਂਗਾ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡਾ ਧੰਨਵਾਦ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਇੰਨੀ ਸੁਆਦੀ ਕਹਾਣੀ ਦੇ ਵਰਣਨ ਦੁਆਰਾ ਖੁਸ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ।"

"ਓਹ," ਬੱਕਰੀ ਦੇ ਆਜੜੀ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਮਾਰਸੇਲਾ ਦੇ ਪ੍ਰੇਮੀਆਂ ਨਾਲ ਕੀ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਪਰ ਕੱਲ੍ਹ ਅਸੀਂ ਕਿਸੇ ਚਰਵਾਹੇ ਨੂੰ ਮਿਲ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਪੂਰੀ ਕਹਾਣੀ ਦੱਸੇਗਾ। ਫਿਲਹਾਲ, ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਲਈ ਘਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸੌਣਾ ਸਲਾਹਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਰਾਤ ਦੀ ਹਵਾ ਤੁਹਾਡੇ ਜ਼ਖ਼ਮ ਲਈ ਚੰਗੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਕੰਨ 'ਤੇ ਜੋ ਦਵਾਈ ਲਗਾਈ ਹੈ ਉਹ ਅਜਿਹੀ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਚਾਨਕ ਵਿਕਾਸ ਬਾਰੇ ਚਿੰਤਾ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ।"

ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ, ਜੋ ਬੱਕਰੀਆਂ ਦੇ ਆਜੜੀ ਦੀ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਦੀ ਬੇਰੁਖੀ ਨੂੰ ਕੋਸ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਨੇ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਹ ਉਸਦੀ ਖ਼ਾਤਰ ਪੇਡਰੋ ਦੀ ਝੌਂਪੜੀ ਵਿੱਚ ਸੌਂ ਜਾਵੇ। ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਉਸਦੀ ਸਲਾਹ ਮੰਨੀ ਅਤੇ ਮਾਰਸੇਲਾ ਦੇ ਪ੍ਰੇਮੀਆਂ ਦੀ ਨਕਲ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਆਪਣੀ ਔਰਤ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਬਾਰੇ ਸੋਚਦੇ ਹੋਏ ਲਗਭਗ ਸਾਰੀ ਰਾਤ ਬਿਤਾਈ। ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਰੇਸੀਨਾਂਤੇ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਗਿੱਦੜ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਸੁਲਝਾ ਲਿਆ ਅਤੇ ਸੌਂ ਗਿਆ, ਇੱਕ ਠੁਕਰਾਏ ਗਏ ਪ੍ਰੇਮੀ ਵਾਂਗ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਵਾਂਗ ਜਿਸਨੂੰ ਲੱਤ ਮਾਰ ਕੇ ਮਾਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

ਤੇਰ੍ਹਵਾਂ ਅਧਿਆਇ

ਚਰਵਾਹੀ ਮਾਰਸੇਲਾ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਦਾ ਸਿੱਟਾ, ਹੋਰ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੇ ਨਾਲ

ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਦਿਨ ਪੂਰਬੀ ਦਿਸਹੱਦੇ 'ਤੇ ਦਿਖਾਈ ਦੇਣ ਲੱਗਾ, ਪੰਜ ਬੱਕਰੀਆਂ ਦੇ ਆਜੜੀ ਆਪਣੇ ਬਿਸਤਰਿਆਂ ਤੋਂ ਉੱਠੇ ਅਤੇ ਡੌਨ ਕਿਕਸੋਟ ਨੂੰ ਜਗਾਉਣ ਲਈ ਗਏ ਕਿ ਕੀ ਉਹ ਅਜੇ ਵੀ ਗ੍ਰਿਸੋਸਟੋਮੋ ਦੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਅੰਤਿਮ ਸੰਸਕਾਰ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਅਤੇ, ਜੇ ਅਜਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕੀ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਦੀ ਪੁਰਵਾਹ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਡੌਨ ਕਿਕਸੋਟ, ਜੋ ਇਸ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਉੱਠਿਆ ਅਤੇ ਸਾਂਚੋ ਨੂੰ ਘੋੜੇ ਅਤੇ ਗਧੇ 'ਤੇ ਕਾਠੀ ਪਾਉਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ, ਜੋ ਕਿ ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਬਹੁਤ ਉਤਸ਼ਾਹ ਨਾਲ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਬਰਾਬਰ ਉਤਸ਼ਾਹ ਨਾਲ ਉਹ ਸਾਰੇ ਆਪਣੀ ਯਾਤਰਾ 'ਤੇ ਨਿਕਲ ਪਏ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਇੱਕ ਚੌਥਾਈ ਲੀਗ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸੀ ਤਾਂ ਉਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੇ ਜਿੱਥੇ ਦੋ ਸੜਕਾਂ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਤੋਂ ਪਾਰ ਹੁੰਦੀਆਂ ਸਨ, ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਅੱਧੀ ਦਰਜਨ ਚਰਵਾਹੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੱਲ ਆਉਂਦੇ ਵੇਖੇ ਜੋ ਕਾਲੇ ਜੈਕਟ ਪਹਿਨੇ ਹੋਏ ਸਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਿਰ ਸਾਈਪ੍ਰਸ ਅਤੇ ਬ੍ਰਿਟਰ ਓਲੀਐਂਡਰ ਦੇ ਹਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਸੁਜਾਏ ਹੋਏ ਸਨ, ਅਤੇ ਹਰ ਇੱਕ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮਜ਼ਬੂਤ ਹੇਲੀ ਡੰਡਾ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੰਗਤ ਵਿੱਚ ਦੋ ਸਵਾਰ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸ਼ਰੀਰ ਸੁੰਦਰ ਸਨ ਅਤੇ ਯਾਤਰਾ ਲਈ ਢੁਕਵੇਂ ਢੰਗ ਨਾਲ ਤਿਆਰ ਸਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਤਿੰਨ ਪੈਦਲ ਸੇਵਕ ਸਨ। ਜਦੋਂ ਦੋਵੇਂ ਧਿਰਾਂ ਮਿਲੀਆਂ, ਤਾਂ ਹਰੇਕ ਨੇ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਨਿਮਰਤਾ ਨਾਲ ਸਵਾਗਤ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਮੰਜ਼ਿਲ ਪੁੱਛੀ। ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਉਹ ਸਾਰੇ ਅੰਤਿਮ ਸੰਸਕਾਰ 'ਤੇ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਹ ਇਕੱਠੇ ਯਾਤਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧੇ, ਇਸ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਘੋੜਸਵਾਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸਾਥੀ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ:

"ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ, ਸਰ ਵਿਵਾਲਡੋ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਅੰਤਿਮ ਸੰਸਕਾਰ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਲਈ ਬਿਤਾਏ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਵਰਤ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਇਹ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਅਜੀਬ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਹੋਏ ਜੋ ਇਨ੍ਹਾਂ ਚਰਵਾਹਿਆਂ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਮਰੇ ਹੋਏ ਚਰਵਾਹੇ ਅਤੇ ਕਾਤਲ ਚਰਵਾਹੇ ਦੋਵਾਂ ਬਾਰੇ ਦੱਸੀਆਂ ਹਨ।"

"ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ," ਵਿਵਾਲਡੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਪਰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਦਿਨ ਦੀ ਦੇਰੀ ਹੋਵੇਗੀ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਇਸਨੂੰ ਦੇਖਣ ਦੇ ਮੌਕੇ ਲਈ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਕਈ ਦਿਨ ਰੁਕਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।"

ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮਾਰਸੇਲਾ ਅਤੇ ਗ੍ਰਿਸੋਸਟੋਮੋ ਬਾਰੇ ਕੀ ਸੁਣਿਆ ਸੀ। ਯਾਤਰੀ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਸ ਸਵੇਰ ਉਹ ਇਨ੍ਹਾਂ ਚਰਵਾਹਿਆਂ ਨੂੰ ਮਿਲੇ ਸਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਸੋਗਮਈ ਪਹਿਰਾਵੇ ਵਿੱਚ ਸੁਜਿਆ ਦੇਖ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਪੁੱਛਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਿਉਂ ਪਹਿਨੇ ਹੋਏ ਸਨ। ਫਿਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੇ ਸਾਰੀ ਕਹਾਣੀ ਦੱਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਚਰਵਾਹੀ ਮਾਰਸੇਲਾ ਦੀ ਅਸਾਧਾਰਨਤਾ ਅਤੇ ਸੁੰਦਰਤਾ, ਉਸਦੇ ਪਿਆਰ ਦੀ ਭਾਲ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਪ੍ਰੇਮੀ, ਅਤੇ ਗ੍ਰਿਸੋਸਟੋਮੋ ਦੀ ਮੌਤ, ਜਿਸਦੀ ਦਫ਼ਨਾਉਣ ਵਿੱਚ ਉਹ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਜਾ ਰਹੇ ਸਨ, ਸ਼ਾਮਿਲ ਹੈ; ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੇ ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਦੱਸਿਆ ਜੋ ਪੈਡਰੋ ਨੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਸੀ।

ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਇਹ ਗੱਲਬਾਤ ਖਤਮ ਹੋਈ, ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਗੱਲਬਾਤ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਗਈ, ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਵਿਵਾਲਡੋ ਨਾਮਕ ਘੋੜਸਵਾਰ ਨੇ ਡੌਨ ਕਿਕਸੋਟ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਇੰਨੇ ਸਾਰੇ ਸ਼ੁਸਤਰ ਵਿੱਚ ਇੰਨੀ ਸ਼ਾਂਤੀਪੂਰਨ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਯਾਤਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕੀ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕੀਤਾ; ਜਿਸਦਾ ਡੌਨ ਕਿਕਸੋਟ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ:

"ਮੇਰੇ ਪੇਸ਼ੇ ਦੀ ਕਸਰਤ ਮੈਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਪਹਿਰਾਵਾ ਪਾਉਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦੇਵੇਗੀ। ਖੁਸ਼ੀ, ਆਰਾਮ ਅਤੇ ਆਰਾਮਦਾਇਕ ਜੀਵਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਜ਼ੁਕ ਦਰਬਾਰੀਆਂ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਮਿਹਨਤ, ਬੇਚੈਨੀ ਅਤੇ ਹਥਿਆਰ ਚੁੱਕਣਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੁਨੀਆਂ ਨਾਈਟਸ-ਇਰੰਟ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮੈਂ ਇੱਕ ਅਯੋਗ ਮੈਂਬਰ ਹਾਂ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਅਯੋਗ।"

ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਹ ਸੁਣਿਆ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੇ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਕਿ ਉਹ ਪਾਗਲ ਸੀ, ਪਰ ਇਹ ਪੱਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਕਿ ਪਾਗਲਪਨ ਦੇ ਕਿਸ ਰੂਪ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੀ ਪਕੜ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਨਾਈਟਸ-ਇਰੰਟ ਤੋਂ ਉਸਦਾ ਕੀ ਭਾਵ ਹੈ।

"ਕੀ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਕਿਰਪਾਵਾਂ ਨੇ ਇੰਗਲੈਂਡ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਅਤੇ ਇਤਹਾਸ ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹੇ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿੰਗ ਆਰਥਰ ਦੇ ਮਸ਼ਹੂਰ ਕਾਰਨਾਮੇ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਇੰਗਲੈਂਡ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਅਤੇ ਇਤਹਾਸ, ਜਿਸਨੂੰ ਅਸੀਂ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਆਪਣੇ ਸਪੈਨਿਸ਼ ਗਾਥਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਆਰਟਸ ਕਹਿੰਦੇ ਹਾਂ? ਗ੍ਰੇਟ ਬ੍ਰਿਟੇਨ ਦੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਪਰੰਪਰਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਮਰਿਆ ਨਹੀਂ ਸੀ ਪਰ ਜਾਦੂਈ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕੋ ਕਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਬੀਤਣ ਨਾਲ ਆਪਣਾ ਰਾਜ ਅਤੇ ਰਾਜਦੰਡ ਮੁੜ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰੇਗਾ, ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਉਹ ਆਪਣਾ ਰਾਜ ਦੁਬਾਰਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰੇਗਾ, ਇਸੇ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਉਸ ਦਿਨ ਤੋਂ ਅੱਜ ਤੱਕ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਕਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਮਾਰਿਆ। ਇਹ ਉਸ ਚੰਗੇ ਰਾਜੇ ਦੇ ਰਾਜ ਦੌਰਾਨ ਸੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਬਹਾਦਰੀ ਦੇ ਮਸ਼ਹੂਰ ਆਦੇਸ਼, ਗੋਲ ਮੇਜ਼ ਦੇ ਨਾਈਟਸ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਝੀਲ ਦੇ ਲੈਂਸਲੋਟ ਅਤੇ ਗਿਨੀਵਰ ਵਿਚਕਾਰ ਪ੍ਰੇਮ ਸੰਬੰਧ ਹੋਇਆ, ਤਾਂ ਇਸਦੇ ਸਾਰੇ ਵੇਰਵਿਆਂ ਵਿੱਚ ਉੱਥੇ ਵਰਣਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਉਸ ਬਹੁਤ ਸਤਿਕਾਰਯੋਗ ਲੇਡੀ ਕੁਇੰਟਾਨੋਨਾ [1] ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰਲੇ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸਪਾਤਰ ਵਜੋਂ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ, ਜਿੱਥੋਂ ਉਹ ਗਾਥਾ ਉਤਪੰਨ ਹੋਈ ਜੋ ਸਪੇਨ ਵਿੱਚ ਇੰਨੀ ਮਸ਼ਹੂਰ ਅਤੇ ਇੰਨੀ ਮਸ਼ਹੂਰ ਹੈ:

> ਅਤੇ ਕਦੇ ਵੀ ਕੋਈ ਨਾਈਟ ਨਹੀਂ ਸੀ
> ਔਰਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇੰਨੀ ਵਧੀਆ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਗਈ,
> ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਲੈਂਸਲੋਟ ਨੇ ਕੀਤਾ ਸੀ,
> ਜਦੋਂ ਉਹ ਬ੍ਰਿਟੇਨ ਤੋਂ ਆਇਆ,

ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸਦੇ ਕਾਰਨਾਮਿਆਂ ਅਤੇ ਪਿਆਰਾਂ ਦਾ ਉਹ ਸੁਹਾਵਣਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸੰਸਾਯੋਗ ਪੁਰਾਣਾ ਵਾ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਹੁਣ ਤੱਕ ਬਹਾਦਰੀ ਦਾ ਕਰਮ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਤੋਂ ਦੂਜੇ ਵਿਅਕਤੀ ਤੱਕ ਗਿਆ ਹੈ, ਦੁਨੀਆ ਦੇ ਕਈ ਅਤੇ ਵਿਭਿੰਨ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚ ਫੈਲਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਗੌਲ ਦੇ ਬਹਾਦਰ ਅਮਾਦੀ ਵਰਗੇ ਮਸ਼ਹੂਰ ਅਤੇ ਜਾਣੇ-ਪਛਾਣੇ ਵਿਅਕਤੀ, ਉਸਦੇ ਸਾਰੇ ਪੁੱਤਰ ਅਤੇ ਪੋਤੇ ਪੰਜਵੀਂ ਪੀੜ੍ਹੀ ਤੱਕ, ਬਹਾਦਰ ਫੇਲਿਕਸਮਾਰਟੇ ਡੀ ਹਿਰਕਾਨੀਆ, ਕੁਦੇ ਵੀ ਕਾਫ਼ੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਨਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਟਿਰੈਂਟ ਲੋ ਬਲੈਂਚ, ਅਤੇ ਲਗਭਗ ਸਾਡੇ ਆਪਣੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਨੇ ਯੂਨਾਨ ਦੇ ਉਸ ਬਹਾਦਰ ਅਜਿੱਤ ਨਾਈਟ ਬੇਲੀਅਨਿਸ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਅਤੇ ਗੱਲਬਾਤ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਫਿਰ, ਸੱਜਣੋ, ਇਹੀ ਹੈ ਇੱਕ ਨਾਈਟ-ਗ੍ਰਲਤ ਹੋਣ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੋ ਮੈਂ ਵਰਣਨ ਕੀਤਾ ਹੈ ਉਹ ਸ਼ਹਾਦਤ ਦਾ ਕਰਮ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਮੈਂ ਇੱਕ ਮੈਂਬਰ ਹਾਂ, ਭਾਵੇਂ ਇੱਕ ਅਯੋਗ ਹੋਵੇ। ਮੈਂ ਉਹੀ ਗੱਲਾਂ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਨਾਈਟਾਂ ਨੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਮੈਂ ਕਮਜ਼ੋਰਾਂ ਅਤੇ ਲੋੜਵੰਦਾਂ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਸਾਹਸ ਦੀ ਭਾਲ ਵਿੱਚ ਇਹਨਾਂ ਬਾਹਰੀ ਥਾਵਾਂ 'ਤੇ ਯਾਤਰਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਮੇਰਾ ਦਿਲ ਮੇਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਅਤੇ ਅੰਗਾਂ ਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਖ਼ਤਰਨਾਕ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨ 'ਤੇ ਲੱਗਾ ਹੋਇਆ ਹੈ ਜੇ ਕਿਸਮਤ ਮੈਨੂੰ ਭੇਜ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਇਹਨਾਂ ਐਲਾਨਾਂ ਤੋਂ ਯਾਤਰੀਆਂ ਨੂੰ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਇਆ ਕਿ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਆਪਣੀ ਸਮਝ ਗੁਆ ਬੈਠਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਉਸ ਬਿਮਾਰੀ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਨੂੰ ਸਮਝ ਗਏ ਜਿਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਜ਼ਕੜ ਲਿਆ ਸੀ, ਉਸਦੇ ਪਾਗਲਪਨ 'ਤੇ ਓਨੇ ਹੀ ਹੈਰਾਨ ਸਨ ਜਿੰਨੇ ਹਰ ਕੋਈ ਜਿਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਸਿੱਖਿਆ ਸੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਇੱਕ ਚਲਾਕ ਅਤੇ ਸ਼ਰਾਰਤੀ ਮੇਜ਼ ਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਯਾਤਰਾ ਦੇ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਜਿੰਨਾ ਸੰਭਵ ਹੋ ਸਕੇ ਦਰਦ ਰਹਿਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਉਹ ਉੱਥੇ ਅਤੇ ਦਫ਼ਨਾਉਣ ਵਾਲੀ ਥਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਹੀ ਰਿਹਾ, ਉਸਨੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਮੂਰਖਤਾ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਦਾ ਹਰ ਮੌਕਾ ਦੇਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ, ਇਸ ਲਈ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ:

"ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਗੱਲ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਸਰ ਨਾਈਟ-ਇਰੈਂਟ, ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਧਰਤੀ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਤਪੱਸਿਆ ਵਾਲੇ ਪੇਸ਼ਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਕਾਰਥੂਸੀਅਨ [2] ਭਿਕਸ਼ੂਆਂ ਦਾ ਵੀ ਇੰਨਾ ਤਪੱਸਿਆ ਨਹੀਂ ਹੈ।"

"ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿੰਨਾ ਸਖ਼ਤ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਪਰ ਦੁਨੀਆਂ ਲਈ ਓਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ, ਅਤੇ ਇਸ ਬਾਰੇ ਮੈਨੂੰ ਪੂਰਾ ਯਕੀਨ ਹੈ। ਜੇ ਸੱਚ ਕਿਹਾ ਜਾਵੇ, ਤਾਂ ਉਹ ਸਿਪਾਹੀ

ਜੋ ਆਪਣੇ ਕਪਤਾਨ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਕਪਤਾਨ ਤੋਂ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਕੁਰਦਾ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਮੇਰਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਪੂਰਨ ਸ਼ਾਂਤੀ ਅਤੇ ਆਰਾਮ ਵਿੱਚ ਧਾਰਮਿਕ ਆਗੂ ਧਰਤੀ ਦੀ ਭਲਾਈ ਲਈ ਸਵਰਗ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਨਾਈਟ ਅਤੇ ਸਿਪਾਹੀ ਉਹੀ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਜਿਸ ਲਈ ਉਹ ਸਿਰਫ਼ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਆਪਣੀਆਂ ਬਾਹਾਂ ਦੀ ਤਾਕਤ ਅਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਤਲਵਾਰਾਂ ਦੀ ਧਾਰ ਨਾਲ ਇਸਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਛੱਤ ਹੇਠ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਵਿੱਚ, ਜਿੱਥੇ ਅਸੀਂ ਗਰਮੀਆਂ ਦੇ ਅਸਹਿ ਸੂਰਜ ਅਤੇ ਸਰਦੀਆਂ ਦੀ ਠੰਡ ਦਾ ਨਿਸ਼ਾਨਾ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ। ਇਸ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਸੇਵਕ ਹਾਂ ਅਤੇ ਉਹ ਸਾਧਨ ਹਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਸਦਾ ਨਿਆਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਯੁੱਧ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਅਤੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਮਾਮਲੇ ਸਿਰਫ ਪਸੀਨੇ, ਸੁਮਰੁਪਣ ਅਤੇ ਸਖ਼ਤ ਮਿਹਨਤ ਨਾਲ ਹੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ ਕਿ ਜੋ ਲੋਕ ਇਸਦਾ ਅਭਿਆਸ ਕਰਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੰਮ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲੋਂ ਔਖਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਬੇਫਿਕਰ ਸ਼ਾਂਤੀ ਅਤੇ ਆਰਾਮ ਵਿੱਚ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਕਮਜ਼ੋਰਾਂ ਦਾ ਪੱਖ ਲੈਣ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਮੇਰਾ ਇਹ ਕਹਿਣ ਦਾ ਮਤਲਬ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਹ ਕਦੇ ਮੇਰੇ ਦਿਮਾਗ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਹੈ, ਕਿ ਨਾਈਟ-ਇਰੰਟ ਦਾ ਸੌਦਾ ਓਨਾ ਹੀ ਉੱਤਮ ਹੈ ਜਿੰਨਾ ਕਿ ਬੰਦ ਧਾਰਮਿਕ ਆਗੂਆਂ ਦਾ। ਬਸ ਇਹੀ ਹੈ ਕਿ, ਮੇਰੇ ਆਪਣੇ ਦਰਦਨਾਕ ਅਨੁਭਵ ਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਹੋਏ, ਮੈਂ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਹਾਂ ਕਿ ਸਾਡਾ ਸਮਾਂ ਵਧੇਰੇ ਮਿਹਨਤੀ, ਕੁੱਟਮਾਰ, ਭੁੱਖ ਅਤੇ ਪਿਆਸ ਦੇ ਵਧੇਰੇ ਅਧੀਨ, ਵਧੇਰੇ ਦੁਖੀ, ਵਧੇਰੇ ਧਾਗੇਦਾਰ ਅਤੇ ਵਧੇਰੇ ਜੂਆਂ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਪੁਰਾਣੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਨਾਈਟਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੌਰਾਨ ਅਣਗਿਣਤ ਮੁਸੀਬਤਾਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਜੇ ਕੁਝ ਅਜਿਹੇ ਹੁੰਦੇ ਜੋ ਆਪਣੀਆਂ ਬਾਹਾਂ ਦੀ ਤਾਕਤ ਨਾਲ ਸਮਰਾਟ ਬਣਦੇ, ਤਾਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਸਾਰਾ ਖੂਨ ਅਤੇ ਪਸੀਨਾ ਵਹਾਉਣਾ ਪੈਂਦਾ, ਅਤੇ ਜੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਕੋਲ ਜਾਦੂਗਰ ਅਤੇ ਰਿਸ਼ੀ ਨਾ ਹੁੰਦੇ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਦੇ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਇੱਛਾਵਾਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਰਾਸ਼ ਹੁੰਦੀਆਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਉਮੀਦਾਂ ਚਕਨਾਚੂਰ ਹੋ ਜਾਂਦੀਆਂ।"

"ਮੇਰਾ ਵੀ ਇਹੀ ਵਿਚਾਰ ਹੈ," ਯਾਤਰੀ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਪਰ ਨਾਈਟਸ-ਇਰੈਂਟ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਗੱਲ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੈਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਚੰਗੀ ਨਹੀਂ ਲੱਗੀ, ਯਾਨੀ ਕਿ ਜਦੋਂ ਵੀ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕੋਈ ਵੱਡਾ ਅਤੇ ਖ਼ਤਰਨਾਕ ਸਾਹਸ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੇਖਦੇ ਹਨ ਜਿਸ ਵਿਚ ਆਪਣੀਆਂ ਜਾਨਾਂ ਗੁਆਉਣ ਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਜੋਖਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਕਦੇ ਵੀ ਉਸ ਸਹੀ ਪਲ ਨੂੰ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਸੌਂਪਣ ਦਾ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹਰ ਈਸਾਈ ਨੂੰ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਜੋਖਮਾਂ ਵਿੱਚ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਉਹ ਆਪਣੀਆਂ ਔਰਤਾਂ ਨੂੰ ਇੰਨੇ ਜੋਸ਼ ਅਤੇ ਸ਼ਰਧਾ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਮਰਪਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਕੋਈ ਸੋਚੇਗਾ ਕਿ ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦੇਵਤੇ ਹਨ - ਇੱਕ ਅਭਿਆਸ, ਮੈਨੂੰ ਲਗਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਮੂਰਤੀਵਾਦ ਦੀ ਬਦਬੂ ਆਉਂਦੀ ਹੈ।"

"ਸਰ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਇਹੀ ਤਾਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਕੋਈ ਨਾਈਟ-ਇਰੰਟ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ ਇੱਜ਼ਤ ਵਿੱਚ ਨੁਕਸਾਨ ਹੋਵੇਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਹੁਣ ਇੱਕ ਨਾਈਟ-ਇਰੰਟ ਲਈ ਆਪਣੀ ਔਰਤ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਕੋਮਲਪਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਹਥਿਆਰਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਵੱਡਾ ਕਾਰਨਾਮਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਸ਼ਹਾਦਤ ਦਾ ਰਿਵਾਜ ਅਤੇ ਵਰਤੋਂ ਹੈ, ਜਿਸ ਵੱਲ ਉਹ ਕੋਮਲਤਾ ਅਤੇ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਮੋੜਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਹ ਉਸ ਨਾਜ਼ੁਕ ਪਲ 'ਤੇ ਉਸਦੀ ਮਿਹਰਬਾਨੀ ਅਤੇ ਸਹਾਇਤਾ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਨਤੀਜਾ ਬੁੱਹਤ ਸ਼ੱਕ ਵਿੱਚ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਉਸਨੂੰ ਸੁਣਨ ਲਈ ਕੋਈ ਮੌਜੂਦ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਸਾਹ ਹੇਠ ਕੁਝ ਸ਼ਬਦ ਬੋਲਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਹੈ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਉਹ ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਸਰੀਰ ਅਤੇ ਆਤਮਾ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਸਿਫ਼ਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਕੁਲ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦੀਆਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਉਦਾਹਰਣਾਂ ਹਨ, ਇਸ ਤੋਂ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਨਹੀਂ ਕੱਢਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਰਮਾਤਮਾ ਅਗੇ ਸਿਫ਼ਤ ਕਰਨ ਵਿਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਆਪਣੇ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦਾ ਸਮਾਂ ਅਤੇ ਮੌਕਾ ਦੇਵੇਂ ਹਨ।"

"ਫਿਰ ਵੀ," ਯਾਤਰੀ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਨੂੰ ਅਜੇ ਵੀ ਇੱਕ ਚਿੰਤਾ ਹੈ: ਮੈਂ ਅਕਸਰ ਪੜ੍ਹਿਆ ਹੈ ਕਿ ਦੋ ਸੂਰਮੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦਾ ਆਦਾਨ-ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਪਹਿਲੀ ਗੱਲ ਜੋ ਕੋਈ ਜਾਣਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਗੁੱਸੇ ਵਿਚ ਲਿਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਘੋੜਿਆਂ ਨੂੰ ਮੋੜਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਲਟ

ਦਿਸ਼ਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਥੋੜ੍ਹੀ ਦੂਰੀ 'ਤੇ ਸਵਾਰ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਫਿਰ ਇੱਕ ਦੂਜੇ 'ਤੇ ਜਿੰਨੀ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਘੋੜੇ ਦੌੜ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅਡੋਲਤਾ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੋਸ਼ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਉਹ ਆਪਣੀਆਂ ਔਰਤਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਤਾਰੀਫ਼ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਮਿਲਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਘੋੜੇ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਡਿੱਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਸਦੇ ਵਿਰੋਧੀ ਦੇ ਬੁਰਛੇ ਦੁਆਰਾ ਵਿੰਨ੍ਹਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਸਦੇ ਵਿਰੋਧੀ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਉਸ ਨਾਲ ਜੁੜਨ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ ਉਸਦੇ ਘੋੜੇ ਦੀ ਮੇਨ ਨੂੰ ਫੜਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਜੋ ਮੈਂ ਸਮਝਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹਾਂ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮਰੇ ਹੋਏ ਨਾਈਟ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਤੇਜ਼ ਉੱਦਮ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਅੱਗੇ ਤਾਰੀਫ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਕਿਵੇਂ ਮਿਲਿਆ। ਇਹ ਬਿਹਤਰ ਹੁੰਦਾ ਜੇਕਰ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਚਾਰਜ ਦੌਰਾਨ ਵਰਤੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ - ਜਦੋਂ ਆਪਣੀ ਔਰਤ ਨੂੰ ਤਾਰੀਫ਼ ਕਰਦੇ ਹੋ - ਲਿਆ ਹੁੰਦਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਈਸਾਈ ਵਜੋਂ ਆਪਣੇ ਫ਼ਰਜ਼ ਅਤੇ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਅਨੁਸਾਰ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਵਰਤਿਆ ਹੁੰਦਾ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਇਸ ਤੱਥ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਸਾਰੇ ਨਾਈਟ-ਗੱਲਤ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਕੋਲ ਔਰਤਾਂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਉਹ ਆਪਣੀ ਤਾਰੀਫ਼ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਰੇ ਨਹੀਂ ਉਹ ਪਿਆਰ ਵਿੱਚ ਹਨ।"

"ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਸੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ!" ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਂ ਐਲਾਨ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਨਾਈਟਸ-ਇਰੈਂਟ ਲਈ ਕਿਸੇ ਔਰਤ ਨਾਲ ਮੋਹਿਤ ਨਾ ਹੋਣਾ ਅਸੰਭਵ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਪਿਆਰ ਵਿੱਚ ਹੋਣਾ ਓਨਾ ਹੀ ਉਚਿਤ ਅਤੇ ਕੁਦਰਤੀ ਹੈ ਜਿੰਨਾ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਤਾਰੇ ਹੋਣੇ। ਯੂਕੀਨਨ ਅਜਿਹਾ ਇਤਿਹਾਸ ਕਦੇ ਵੀ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਾਈਟ ਬਿਨਾਂ ਔਰਤ ਦੇ ਹੋਵੇ, ਪਰ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਨਾਈਟ ਅਜਿਹਾ ਹੁੰਦਾ ਜਿਸ ਕੋਲ ਇੱਕ ਦੀ ਘਾਟ ਹੁੰਦੀ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਨਾਈਟ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸਗੋਂ ਇੱਕ ਧੋਖੇਬਾਜ਼ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਜਿਸਨੇ ਉੱਕਤ ਨਾਈਟਹੁੱਡ ਦੇ ਕਿਲ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਰੁਸਤਾ ਬਣਾਇਆ ਸੀ, ਸਾਹਮਣੇ ਵਾਲੇ ਗੇਟ ਤੋਂ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਕਿਸੇ ਹਾਈਵੇਮੈਨ ਜਾਂ ਚੋਰ ਵਾਂਗ ਕੰਧ ਤੋਂ।"

"ਫਿਰ ਵੀ," ਯਾਤਰੀ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਪਦਾ ਹੈ, ਜੇ ਮੈਂ ਗਲਤ ਨਹੀਂ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਗੌਲ ਦੇ ਬਹਾਦਰ ਅਮਾਦੀ ਦੇ ਭਰਾ ਡੌਨ ਗੈਲੋਰ ਕੋਲ ਕਦੇ ਵੀ ਕੋਈ ਖਾਸ ਔਰਤ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਸਦੀ ਉਹ ਆਪਣੀ ਤਾਰੀਫ਼ ਕਰ ਸਕੇ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਉਹ ਘੱਟ ਸਤਿਕਾਰਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸਭ ਤੋਂ ਬਹਾਦਰ ਅਤੇ ਮਸ਼ਹੂਰ ਨਾਈਟ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ।"

ਜਿਸ ਦਾ ਸਾਡੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ:

"ਸਰ, "ਇੱਕ ਨਿਗਲਣ ਨਾਲ ਗਰਮੀਆਂ ਨਹੀਂ ਬਣਦੀਆਂ", ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਜਦੋਂ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਨਾਈਟ ਗੁਪਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਪਿਆਰ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਉਸਦੀ ਕੁਦਰਤੀ ਪ੍ਰਵਿਰਤੀ ਦੇ ਸਿਖਰ 'ਤੇ ਹੋਰ ਉਸ ਔਰਤ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਕਰਨ ਦੀ ਸੀ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਪਸੰਦ ਕਰਦੀ ਸੀ, ਇੱਕ ਆਦਤ ਜਿਸਨੂੰ ਉਹ ਕਦੇ ਵੀ ਕਾਬੂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਿਆ। ਦਰਅਸਲ, ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਾਪਿਤ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦਾ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਪ੍ਰੇਮੀ ਸੀ ਜਿਸਨੂੰ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਦਿਲ ਦੀ ਪ੍ਰੇਮਿਕਾ ਬਣਾਇਆ, ਅਤੇ ਉਹ ਅਕਸਰ ਅਤੇ ਕੀਫ਼ੀ ਗੁਪਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਤਾਰੀਫ਼ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਗੁਪਤ ਨਾਈਟ ਹੋਣ 'ਤੇ ਮਾਣ ਸੀ।"

"ਠੀਕ ਹੈ, ਫਿਰ," ਯਾਤਰੀ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਜੇਕਰ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਹਰ ਨਾਈਟ ਪਿਆਰ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇ, ਤਾਂ ਇਹ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇੱਕ ਔਰਤ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਭਾਈਚਾਰੇ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਹੋ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਡੌਨ ਗੈਲੋਰ ਵਾਂਗ ਗੁਪਤ ਹੋਣ 'ਤੇ ਮਾਣ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨਾਲ ਅਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਾਰਿਆਂ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹਾਂ, ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੀ ਔਰਤ ਦਾ ਨਾਮ, ਉਸਦਾ ਦਰਜਾ, ਉਹ ਕਿੱਥੇ ਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਕਿੰਨੀ ਸੁੰਦਰ ਹੈ, ਬਾਰੇ ਦੱਸੋ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ਕਿਸਮਤ ਸਮਝੇਗੀ ਕਿ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆ ਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗੇ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਨਾਈਟ ਦੁਆਰਾ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਜਾਪਦੀ ਹੈ।"

ਇੱਥੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਇੱਕ ਡੂੰਘਾ ਸਾਹ ਲਿਆ ਅਤੇ ਕਿਹਾ:

"ਮੈਂ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਜਾਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਕਿ ਮੇਰਾ ਸਭ ਤੋਂ ਪਿਆਰਾ ਵਿਰੋਧੀ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਖੁਸ਼ ਹੈ ਕਿ ਦੁਨੀਆਂ ਜਾਣਦੀ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਸਿਰਫ਼ ਉਸ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਇੰਨੀ ਦਿਆਲਤਾ ਨਾਲ ਪੁੱਛਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦਾ

ਨਾਮ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਹੈ; ਉਹ ਲਾ ਮੰਚਾ ਦੇ ਇੱਕ ਪਿੰਡ ਟੋਬੋਸ ਤੋਂ ਹੈ; ਉਸਦਾ ਦਰਜਾ ਸ਼ਾਇਦ ਘੱਟ ਘੱਟ ਰਾਜਕੁਮਾਰੀ ਵਰਗਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਮੇਰੀ ਔਰਤ ਅਤੇ ਰਾਣੀ ਹੈ; ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਸੁੰਦਰਤਾ ਇਸ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਵਿੱਚ ਸੁੰਦਰਤਾ ਦੇ ਸਾਰੇ ਅਸੰਭਵ ਅਤੇ ਕਾਇਮੇਰਿਕ ਗੁਣਾਂ ਨੂੰ ਅਹਿਸਾਸ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਵੀ ਆਪਣੀਆਂ ਔਰਤਾਂ ਨੂੰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ: ਉਸਦੇ ਵਾਲ ਸੋਨੇ ਦੇ ਹਨ, ਉਸਦਾ ਮੱਥੇ ਐਲੀਸੀਅਨ ਫੀਲਡ ਹਨ, ਉਸਦੇ ਭਰਵੱਟੇ ਸਤਰੰਗੀ ਪੀਂਘ, ਉਸਦੀ ਅੱਖਾਂ ਸੂਰਜ, ਉਸਦੇ ਗਲ੍ਹ ਗੁਲਾਬ, ਉਸਦੇ ਬੁਲ੍ਹ ਕੋਰਲ, ਮੋਤੀ ਉਸਦੇ ਦੰਦ, ਅਲਾਬਸਟਰ ਉਸਦੀ ਗਰਦਨ, ਸੰਗਮਰਮਰ ਉਸਦੀ ਛਾਤੀ, ਉਸਦੇ ਹੱਥ ਹਾਥੀ ਦੰਦ, ਉਸਦੀ ਚਮੜੀ ਬਰਫ਼ ਵਾਂਗ ਚਿੱਟੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਹਿੱਸੇ ਜੋ ਨਿਮਰਤਾ ਮਨੁੱਖੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਤੋਂ ਛੁਪਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਇਹ ਮੇਰਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਅਤੇ ਸਮਝ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਅਜਿਹੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਵਡਿਆਈ ਕਰਨਾ ਸੰਭਵ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ।"

"ਸਾਨੂੰ ਜਾਣਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸ ਦੀ ਔਲਾਦ ਹੈ," ਵਿਵਾਲਡੋ ਨੇ ਕਿਹਾ।

ਜਿਸ ਦਾ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ:

"ਉਹ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਰੋਮਨ ਕੁਰਟੀ, ਕੋਈ, ਜਾਂ ਸਿਪੀਓਸ, ਜਾਂ ਮੌਜੂਦਾ ਸਮੇਂ ਦੇ ਕੋਲੋਨਾਸ ਅਤੇ ਉਰਸੀਨੀ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਨਾ ਹੀ ਕੈਟਾਲੋਨੀਆ ਦੇ ਮੋਨਕਾਡਾਸ ਅਤੇ ਰਿਕੁਏਸੇਂਸ ਤੋਂ ਹੈ, ਨਾ ਹੀ ਵੈਲੇਂਸੀਆ ਦੇ ਰੇਬੇਲਾਸ ਅਤੇ ਵਿਲਾਨੋਵਾਸ ਤੋਂ, ਨਾ ਹੀ ਪੈਲਾਫੌਕਸ, ਨੁਜ਼ਾਸ, ਰੋਕਾਬਰਟੀਸ, ਕੋਰੇਲਾਸ, ਲੁਨਾਸ, ਅਲਾਗੋਨਸ, ਯੂਰੀਆਸ, ਫੇਸੇਸ ਅਤੇ ਗੁਰੇਆਸ ਤੋਂ, ਨਾ ਹੀ ਕੈਸਟਾਈਲ ਦੇ ਸੇਰਡਾਸ, ਮੇਨਰੀਕਸ, ਮੇਂਡੋਜ਼ਾਸ ਅਤੇ ਗੁਜ਼ਮੇਨਸ ਤੋਂ, ਨਾ ਹੀ ਪੁਰਤੁਗਾਲ ਦੇ ਅਲੇਨਕਾਸਟ੍ਰੋਸ, ਪੁਲਹਾਸ ਅਤੇ ਮੇਨੇਸਿਸ ਤੋਂ ਹੈ। ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਉਹ ਲਾ ਮੰਚਾ ਦੇ ਟੋਬੋਸੋਸ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਇੱਕ ਵੰਸ਼ ਜੋ ਆਧੁਨਿਕ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਆਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਸਦੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਲਾਈਨਾਂ ਦੀ ਅਗੰਮਤ ਪੁਰਵਜ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ; ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਇਸ 'ਤੇ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸਿਵਾਏ ਇਸ ਸ਼ੁਰੂ ਦੇ ਕਿ ਜ਼ੋਰਵਿਨ ਨੇ ਓਰਲੈਂਡੋ ਦੀਆਂ ਬਾਹਾਂ ਦੀ ਟਰਾਫੀ ਦੇ ਪੈਰਾਂ 'ਤੇ ਉੱਕਰੀ ਹੋਈ ਹੈ, ਜੋ ਪੜ੍ਹਦੀ ਹੈ:

ਇਹਨਾਂ ਬਾਹਾਂ ਨੂੰ ਨਾ ਹਟਾਓ,
'ਉਸਨੂੰ ਰੱਖੋ ਜੋ ਓਰਲੈਂਡੋ ਦੀ ਤਾਕਤ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਕਰਦਾ ਹੈ।''

"ਭਾਵੇਂ ਮੇਰਾ ਵੰਸ਼ ਲਾਰੇਡੋ ਦੇ ਕੈਚੋਪਾਈਨਜ਼ ਤੋਂ ਹੈ," ਯਾਤਰੀ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਇਸਦੀ ਤੁਲਨਾ ਲਾ ਮੰਚਾ ਦੇ ਟੋਬੋਸੋਸ ਨਾਲ ਕਰਨ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਪੂਰ ਜੇ ਮੈਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗੱਲ ਕਰਾਂ, ਤਾਂ ਹੁਣ ਤੱਕ ਅਜਿਹਾ ਨਾਮ ਮੇਰੇ ਕੰਨਾਂ ਤੱਕ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚਿਆ।"

"ਅਤੇ ਇਹ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਦੇ ਕੰਨਾਂ ਤੱਕ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚਿਆ?" ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ।

ਬਾਕੀ ਸਾਰੇ ਦੋਵਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਹੋਈ ਚਰਚਾ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਸੁਣ ਰਹੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਬੱਕਰੀਆਂ ਦੇ ਚਰਵਾਹੇ ਅਤੇ ਚਰਵਾਹੇ ਵੀ ਸਾਡੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੀ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਬੁੱਧੀ ਦੀ ਘਾਟ ਨੂੰ ਪਛਾਣਦੇ ਸਨ। ਸਿਰਫ਼ ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਹੀ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦੇ ਮਾਲਕ ਨੇ ਜੋ ਕੁਝ ਕਿਹਾ ਸੀ ਉਹ ਸੱਚ ਸੀ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਕੌਣ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਜਨਮ ਤੋਂ ਹੀ ਜਾਣਦਾ ਸੀ। ਪੂਰ ਜੇ ਇੱਕ ਗੱਲ ਸੀ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਉਸਨੂੰ ਸ਼ੱਕ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਹ ਸੀ ਟੋਬੋਸੋ ਦੀ ਪਿਆਰੀ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਦੀ ਮੁਸ਼ਕਲ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਜਿਹਾ ਨਾਮ ਅਤੇ ਰਾਜਕੁਮਾਰੀ ਕਦੇ ਵੀ ਉਸਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਈ ਸੀ ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਟੋਬੋਸੋ ਦੇ ਬਹੁਤ ਨੇੜੇ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ।

ਇਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਬਾਰੇ ਚੁਰਚਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਅਚਾਨਕ ਪਹਾੜੀਆਂ ਦੇ ਇੱਕ ਖੱਡ ਵਿੱਚ ਵੀਹ ਚਰਵਾਹੇ ਆਪਣੇ ਵੱਲ ਆਉਂਦੇ ਦੇਖੇ, ਸਾਰੇ ਕਾਲੇ ਉੱਨ ਦੇ ਜੈਕਟ ਪਹਿਨੇ ਹੋਏ ਸਨ, ਅਤੇ ਯੂ ਅਤੇ ਸਾਈਪ੍ਰਸ ਦੇ ਹਾਰਾਂ ਨਾਲ ਤਾਜ ਪਹਿਨੇ ਹੋਏ ਸਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਪਤਾ ਲੱਗਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਛੇ ਇੱਕ ਬੀਅਰ ਲੈ ਕੇ ਜਾ ਰਹੇ ਸਨ ਜੋ ਕਈ ਤੂੜੀ ਦੇ ਫੁੱਲਾਂ ਅਤੇ ਟਾਹਣੀਆਂ ਨਾਲ ਢੱਕੀ ਹੋਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਚਰਵਾਹਿਆਂ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਦੇਖਿਆ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੇ ਕਿਹਾ:

"ਇਥੋਂ ਆ ਰਹੇ ਲੋਕ ਗ੍ਰਿਸੋਸਟੋਮੋ ਦੀ ਲਾਸ਼ ਚੁੱਕ ਰਹੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਸ ਪਹਾੜੀ ਦਾ ਅਧਾਰ ਉਹ ਥਾਂ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਉਸਨੇ ਦਫ਼ਨਾਉਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਸੀ।"

ਇਸ ਲਈ, ਉਹ ਜਲੂਦਾਂ ਨਾਲ ਪਹੁੰਚੇ ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਅਰਥੀ ਚੁੱਕਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਚਾਰ, ਤਿੱਖੇ ਛੁਰੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਇੱਕ ਠੋਸ ਪੱਥਰ ਦੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਕਬਰ ਪੁੱਟਣ ਲੱਗੇ।

ਦੇਵਾਂ ਸਮੂਹਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਨਿਮਰਤਾ ਨਾਲ ਸਵਾਗਤ ਕੀਤਾ। ਡੌਨ ਕ੍ਰਿਓਜੋਟ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਲੋਕ ਅਰਥੀ ਦਾ ਮੂਆਇਨਾ ਕਰਨ ਗਏ, ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਲਾਸ਼ ਦੇਖੀ ਜੋ ਚਰਵਾਹੇ ਵਾਂਗ ਸਜੀ ਹੋਈ ਸੀ ਅਤੇ ਫੁੱਲਾਂ ਨਾਲ ਢਕੀ ਹੋਈ ਸੀ। ਉਹ ਲਗਭਗ ਤੀਹ ਸਾਲਾਂ ਦਾ ਜਾਪਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਮੌਤ ਵਿੱਚ ਵੀ ਦਿਖਾਇਆ ਕਿ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਜ਼ਿੰਦਾ ਸੀ, ਉਸ ਕੋਲ ਸੁੰਦਰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਧੀਆ ਸੁਭਾਅ ਸੀ। ਅਰਥੀ ਉੱਤੇ ਉਸਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਕੁਝ ਕਿਤਾਬਾਂ ਅਤੇ ਕਈ ਹੱਥ-ਲਿਖਤਾਂ ਫੈਲੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ, ਕੁਝ ਖੁੱਲ੍ਹੀਆਂ, ਕੁਝ ਬੰਦ। ਮੌਜੂਦ ਸ਼ਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਚੁੱਪ ਬਣਾਈ ਰੱਖੀ, ਦੇਖਣ ਵਾਲੇ ਅਤੇ ਕਬਰ ਪੁੱਟਣ ਵਾਲੇ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਲਾਸ਼ ਨੂੰ ਚੁੱਕਣ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸਾਥੀਆਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ:

"ਐਂਬਰੋਸੀਓ, ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਓ ਕਿ ਇਹ ਉਹ ਜਗ੍ਹਾ ਹੈ ਜੋ ਗ੍ਰਿਸੋਸਟੋਮੋ ਨੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਵਸੀਅਤ ਵਿੱਚ ਜੋ ਵੀ ਮੰਗਿਆ ਹੈ ਉਹ ਅਖਰ-ਪੱਤਰ ਅਨੁਸਾਰ ਹੋਵੇ।"

"ਇਹ ਉਹ ਜਗ੍ਹਾ ਹੈ," ਐਂਬਰੋਸੀਓ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਕਈ ਵਾਰ ਮੇਰੇ ਬਦਕਿਸਮਤ ਦੋਸਤ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੀ ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਸੁਣਾਈ ਸੀ। ਇਹ ਉਹ ਜਗ੍ਹਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਮਨੁੱਖ ਜਾਤੀ ਦੇ ਉਸ ਨਾਸ਼ਵਾਨ ਦੁਸ਼ਮਣ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਸੀ; ਇਹ ਉਹ ਜਗ੍ਹਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਉਸਨੇ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਇਰਾਦਿਆਂ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ, ਜਿੰਨਾ ਸਤਿਕਾਰਯੋਗ ਉਹ ਭਾਵੁਕ ਸਨ, ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ ਆਖਰੀ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਮਾਰਸੇਲਾ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਸਮਝਾਇਆ ਕਿ ਉਸਦੇ ਬੇਨਤੀਆਂ ਵਿਅਰਥ ਸਨ। ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਦੁਖੀ ਹੋਂਦ ਦੇ ਦੁਖਾਂਤ ਦਾ ਅੰਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਇੱਥੇ, ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਦੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਲਈ, ਉਸਨੇ ਸਦੀਵੀ ਗੁਮਨਾਮੀ ਦੀਆਂ ਅੰਤੜੀਆਂ ਵਿੱਚ ਦਫ਼ਨਾਉਣ ਲਈ ਕਿਹਾ।"

ਫਿਰ ਡੌਨ ਕ੍ਰਿਓਕੁਸੋਟ ਅਤੇ ਯਾਤਰੀਆਂ ਵੱਲ ਮੁੜਦੇ ਹੋਏ, ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ:

"ਇਹ ਸਰੀਰ, ਸੱਜਣੋ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਇੰਨੀ ਦਇਆ ਨਾਲ ਦੇਖ ਰਹੀ ਹੈ, ਇੱਕ ਆਤਮਾ ਦਾ ਭੰਡਾਰ ਸੀ ਜਿਸਨੂੰ ਸੁਵਰਗ ਨੇ ਆਪਣੀ ਦੌਲਤ ਦਾ ਇੱਕ ਅਨੰਤ ਹਿੱਸਾ ਦਿੱਤਾ। ਇਹ ਗ੍ਰਿਸੋਸਟੋਮੋ ਦਾ ਸਰੀਰ ਹੈ, ਜੋ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਬੇਮਿਸਾਲ ਸੀ, ਸ਼ਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਵਿੱਚ ਬੇਮਿਸਾਲ ਸੀ, ਕੋਮਲਤਾ ਵਿੱਚ ਬੇਮਿਸਾਲ ਸੀ, ਦੋਸਤੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਫੀਨਿਕਸ, ਉਦਾਰਤਾ ਵਿੱਚ ਅਸੀਮ ਸੀ, ਗੰਭੀਰ ਸੀ ਪਰ ਹੰਕਾਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਖੁਸ਼ਹਾਲ ਸੀ ਪਰ ਅਸ਼ਲੀਲ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਚੰਗਾ ਹੋਣ ਦੇ ਅਰਥ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ, ਪਰ ਨਿਰਾਦਰ ਹੋਣ ਦੇ ਅਰਥ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਤੋਂ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਪਿਆਰ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕੀਤੀ ਪਰ ਨਫ਼ਰਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ; ਉਹ ਪਿਆਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਪਰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ; ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਜੰਗਲੀ ਜਾਨਵਰ ਤੋਂ ਮਿਹਰ ਮੰਗੀ, ਸੰਗਮਰਮਰ ਦਾ ਇੱਕ ਟੁਕੜਾ ਮੰਗਿਆ, ਹਵਾ ਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕੀਤਾ, ਉਜਾੜ ਵਿੱਚ ਚੀਕਿਆ, ਅਸ਼ੁੱਧਤਾ ਦੇ ਪੈਰਾਂ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਜੀਵਨ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਪੁਰਾਣੇ ਪੜਾਅ ਵਿੱਚ ਮੌਤ ਦੀ ਲੁੱਟ ਬਣਨ ਦੇ ਇਨਾਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਇੱਕ ਜੀਵਨ ਜਿਸਨੂੰ ਇੱਕ ਚਰਵਾਹੇ ਦੁਆਰਾ ਛੇਟਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸਨੂੰ ਉਸਨੇ ਅਮਰ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਹਰ ਕਿਸੇ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਜੀ ਸਕੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਕਾਗਜ਼ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਪੜ੍ਹ ਰਹੇ ਹੋ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਜੇਕਰ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅੱਗ ਵਿੱਚ ਸੌਂਪਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਨਾ ਦਿੱਤਾ ਹੁੰਦਾ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਸਦਾ ਸਰੀਰ ਧਰਤੀ ਨੂੰ ਸਮਰਪਿਤ ਸੀ।

"ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਾਲਕ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਗੰਭੀਰਤਾ ਅਤੇ ਬੇਰਹਿਮੀ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵਧੋਗੇ," ਵਿਵਾਲਡੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿਉਂਕਿ ਤਰਕਸ਼ੀਲ ਸੋਚ ਦੇ ਅਯੋਗ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀਆਂ ਇੱਛਾਵਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨਾ ਨਾ ਤਾਂ ਚੁਕਵਾਂ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਚਿਤ ਹੈ। ਸੀਜ਼ਰ ਔਗਸਟਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਵਸੀਅਤ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਬ੍ਰਹਮ ਮੰਟੂਆਨ 3 ਦੀ ਹਰ ਗੱਲ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨਾ ਉਚਿਤ ਨਹੀਂ ਸਮਝਿਆ ਹੋਵੇਗਾ। ਅਤੇ ਇਸੇ ਲਈ, ਸਰ ਐਂਬਰੋਸੀਓ, ਭਾਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਦੋਸਤ ਦੇ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਸੌਂਪ ਰਹੇ ਹੋ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਸਦੀਆਂ ਲਿਖਤਾਂ ਨੂੰ ਭੁੱਲਣ ਲਈ ਨਹੀਂ ਭੇਜਣਾ ਚਾਹੀਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਜੇ ਉਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਵੱਜੋਂ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਜਿਸ ਨਾਲ ਗਲਤ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਵਜੋਂ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਜਿਸ ਕੋਲ ਵਿਵੇਕ

ਦਾ ਘਾਟ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਬਜਾਏ, ਇਹਨਾਂ ਕਾਗਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਜਾਂਵਨ ਦੇ ਕੇ, ਤੁਸੀਂ ਮਾਰਸੇਲਾ ਦਾ ਬੇਗਹੁਮੀ ਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਲਈ ਜੀਉਣ ਦਿਓਗੇ ਅਤੇ ਹੁਣ ਜੀ ਰਹੇ ਸਾਰੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ ਸੇਵਾ ਕਰੋਗੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਭੱਜਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਮਾਨ ਖਤਰਿਆਂ ਤੋਂ ਬਚਣਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਹੁਣ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇੱਥੇ ਹਰ ਕੋਈ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤੁਹਾਡੇ ਦੋਸਤ ਦੀ ਕਹਾਣੀ, ਜਿਸਦਾ ਪਿਆਰ ਨਿਰਾਸ਼ਾਜਨਕ ਸੀ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਡੀ ਦੋਸਤੀ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਮੌਤ ਦੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਦੇ ਹਾਂ, ਉਸਦੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਜੋ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਵਸੀਅਤ ਵਿੱਚ ਛੱਡੇ ਸਨ। ਇਸ ਦਿਲ ਦਹਿਲਾਉਣ ਵਾਲੀ ਕਹਾਣੀ ਤੋਂ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਕਿਰਪਾਵਾਂ ਸਮਝ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ ਮਾਰਸੇਲਾ ਦੀ ਬੇਰਹਿਮੀ ਦੀ ਵਿਸ਼ਾਲਤਾ, ਗ੍ਰਿਸੋਸਟੋਮੋ ਦਾ ਪਿਆਰ, ਤੁਹਾਡੀ ਦੋਸਤੀ ਦੀ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹਤਾ, ਅਤੇ ਉਹ ਕਿਸਮਤ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੌੜਦੇ ਹਨ ਜੋ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਵਾਲਾ ਪਿਆਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਕੱਲ੍ਹ ਰਾਤ ਸਾਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਗ੍ਰਿਸੋਸਟੋਮੋ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਇਸੇ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਦਫ਼ਨਾਇਆ ਜਾਣਾ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਉਤਸੁਕਤਾ ਅਤੇ ਤਰਸ ਦੇ ਕਾਰਨ ਅਸੀਂ ਆਪਣੀਆਂ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹੋਏ ਤਾਂ ਜੋ ਅਸੀਂ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਦੇਖ ਸਕੀਏ ਕਿ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਇਹ ਸੁਣਿਆ ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਇੰਨਾ ਦੁੱਖ ਕਿਉਂ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਇਸ ਦੁੱਖ ਦੇ ਬਦਲੇ, ਇਸਦੇ ਇਲਾਜ ਲਈ ਸਾਡੇ ਅੰਦਰ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਇੱਛਾ ਦੇ ਨਾਲ, ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਹੇ ਬੁੱਧੀਮਾਨ ਐਂਬਰੋਸੀਉ - ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਮੈਂ ਖੁਦ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ - ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਾਗਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਨਾ ਸਾੜੋ ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਰੱਖਣ ਦਿਓ।

ਅਤੇ ਚੁਰਵਾਹੇ ਦੇ ਜਵਾਬ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਨੇੜੇ ਦੇ ਕਈ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਫੜ ਲਿਆ। ਇਹ ਦੇਖ ਕੇ, ਐਂਬ੍ਰੋਸੀਉ ਨੇ ਕਿਹਾ,

"ਸ਼ਲਾਘਾ ਵਜੋ, ਸੁਰ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰੱਖਣ ਲਈ ਸਹਿਮਤੀ ਦੇਵਾਂਗਾ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਲੈ ਚੁੱਕੇ ਹੋ, ਪਰ ਇਹ ਕਲਪਨਾ ਕਰੋ ਕਿ ਮੈਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਬਚੇ ਹੋਏ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਸਾੜਾਂਗਾ, ਇਹ ਇੱਕ ਇੱਛਾਵਾਦੀ ਸੋਚ ਹੈ।"

ਵਿਵਾਲਡੋ, ਜੋ ਇਹ ਦੇਖਣ ਲਈ ਉਤਸੁਕ ਸੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਾਗਜ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਕੀ ਹੈ, ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਅਤੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਇਸਦਾ ਸਿਰਲੇਖ "ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਦਾ ਗੀਤ" ਸੀ। ਜਦੋਂ ਐਂਬਰੋਸੀਓ ਨੇ ਇਹ ਸੁਣਿਆ ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ:

"ਇਹ ਆਖਰੀ ਕਵਿਤਾ ਹੈ ਜੋ ਬਦਕਿਸਮਤ ਆਤਮਾ ਨੇ ਲਿਖੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਤਾਂ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਦੇਖ ਸਕੋ, ਸ਼ੀਮਾਨ ਜੀ, ਉਸਦੀ ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਉਸਨੂੰ ਕਿਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਲੈ ਗਈ ਸੀ, ਇਸਨੂੰ ਇਹਨਾਂ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਲਈ ਉੱਚੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹੋ; ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਸਮਾਂ ਹੋਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਉਸਦੀ ਕਬਰ ਖੋਦਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਨਾ ਖਤਮ ਕਰ ਲੈਣ।"

"ਮੈਂ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਅਜਿਹਾ ਕਰਾਂਗਾ," ਵਿਵਾਲਡੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਮੌਜੂਦ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਝੁਕਾਅ ਵਾਲੇ ਸਨ, ਉਹ ਉਤਸੁਕਤਾ ਨਾਲ ਉਸਦੇ ਦੁਆਲੇ ਇਕੱਠੇ ਹੋ ਗਏ, ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਮਜ਼ਬੂਤ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੀ ਕਵਿਤਾ ਪੜ੍ਹੀ।

1. ਸਪੈਨਿਸ਼ ਗਾਥਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕਾਲਪਨਿਕ ਪਾਤਰ, ਜਿਸਨੇ ਮਹਾਰਾਣੀ ਗਿਨੀਵੇਰ ਦੇ ਲੈਂਸਲੋਟ ਨਾਲ ਉਸਦੇ ਪ੍ਰੇਮ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਡੂਏਨਾ ਅਤੇ ਵਿਚੋਲੇ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕੀਤਾ।
2. 1086 ਵਿੱਚ ਸੈਂਟ ਬਰੂਨੋ ਦੁਆਰਾ ਫਰਾਂਸ ਵਿੱਚ ਸਥਾਪਿਤ ਇੱਕ ਮੱਠਵਾਦੀ ਵਿਵਸਥਾ।

3. ਯਾਨਾਂ, ਕਵੀਂ ਵਰਜਂਜਲ।

ਚੌਦਾਂ ਅਧਿਆਇ

ਮ੍ਰਿਤਕ ਚਰਵਾਹੇ ਦੀ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਦੀਆਂ ਆਇਤਾਂ, ਹੋਰ ਅਣਕਿਆਸੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੇ ਨਾਲ

ਗ੍ਰਿਸੋਸਟੋਮੋ ਦਾ ਗੀਤ

ਕਿਉਂਕਿ, ਜ਼ਾਲਮ ਨੌਕਰਾਣੀ, ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰਦੀ ਹੈਂ
ਤੇਰੇ ਨਫ਼ਰਤ ਦੇ ਜਿੱਤ ਦੇ ਝੰਡੇ,
ਨਰਕ ਖੁਦ ਮੇਰੀ ਤਸੀਹੇ ਵਾਲੀ ਛਾਤੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕਰੇ
ਸੋਗਮਈ ਸੰਖਿਆਵਾਂ ਨਾਲ, ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਆਵਾਜ਼ ਨੂੰ ਅਨਟਿਊਨ ਕਰੋ;
ਜਦੋਂ ਕਿ ਮੇਰੇ ਟੁੱਟੇ ਦਿਲ ਦੇ ਉਦਾਸ ਟੁਕੜੇ
ਮੇਰੀ ਜੀਭ ਦੇ ਦੁੱਖਦਾਈ ਲਹਿਜ਼ੇ ਨਾਲ ਰਲਾਓ,
ਤੁਰੰਤ ਮੇਰੇ ਦੁੱਖਾਂ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਕਾਰਨਾਮਿਆਂ ਨੂੰ ਦੱਸਣ ਲਈ।
ਤਾਂ ਸੁਣੋ, ਅਤੇ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਕੰਨਾਂ ਨਾਲ ਸੁਣੋ,
ਸੁਮੇਲ ਵਾਲੀਆਂ ਆਵਾਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ, ਸੁਰੀਲੀ ਗੂੰਜਦੀਆਂ ਕਰਾਹਾਂ ਨੂੰ,
ਮੇਰੀ ਪ੍ਰਯੋਗਸ਼ਾਲਾ ਦੀ ਛਾਤੀ ਦੇ ਤਲ ਤੋਂ ਲਿਆ ਗਿਆ,
ਤੁਹਾਡੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਮੇਰੇ ਗੁੱਸੇ ਭਰੇ ਬੁੱਧੀਮਾਨ ਨੂੰ ਆਰਾਮ ਦੇਣ ਲਈ।
ਸ਼ੇਰ ਦੀ ਦਹਾੜ, ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਦੇ ਬੁਘਿਆੜਾਂ ਦਾ ਚੀਕਣਾ,
ਖੋਪੜੀਦਾਰ ਸੱਪ ਦੀ ਚੀਕ, ਕਾਂ ਦੀ ਚੀਕ,
ਲੜਾਈ ਵਾਲੀਆਂ ਹਵਾਵਾਂ ਦਾ ਫਟਣਾ ਜੋ ਮੁੱਖ ਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ,
ਵਿਧਵਾ ਉੱਲੂ ਅਤੇ ਕੱਛੂ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਇਤੀ ਕਰਾਹਣਾ,
ਨਰਕ ਦੇ ਨਰਕ ਸਮੂਹ ਦੇ ਸਾਰੇ ਰੌਲੇ-ਰੱਪੇ ਨਾਲ,
ਮੇਰੀ ਦੁਖੀ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ,
ਮੇਰੇ ਸਾਰੇ ਇੰਦਰੀਆਂ ਨੂੰ ਉਲਝਣ ਅਤੇ ਗੁਆਚਿਆ ਹੋਇਆ ਛੱਡ ਕੇ।
ਆਹ! ਕੋਈ ਵੀ ਆਮ ਭਾਸ਼ਾ ਪ੍ਰਗਟ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ
ਉਹ ਜ਼ਾਲਮ ਦਰਦ ਜੋ ਮੇਰੇ ਉਦਾਸ ਦਿਲ ਨੂੰ ਤਸੀਹੇ ਦਿੰਦੇ ਹਨ।
ਫਿਰ ਵੀ ਈਕੋ ਨੂੰ ਸੋਗਮਈ ਆਵਾਜ਼ਾਂ ਨਾ ਸੀਹਣ ਦਿਓ
ਜਿੱਥੇ ਪੁਰਾਣਾ ਟੈਗਸ ਆਪਣੀਆਂ ਸੁਨਹਿਰੀ ਰੇਤਾਂ ਨੂੰ ਘੁੰਮਾਉਂਦਾ ਹੈ,
ਜਾਂ ਬੇਟਿਸ, ਜੈਤੂਨ ਦੇ ਤਾਜ ਨਾਲ ਤਾਜ਼ਿਆ ਹੋਇਆ, ਆਪਣਾ ਹੜ੍ਹ ਵਹਾਉਂਦਾ ਹੈ।
ਪਰ ਇੱਥੇ, ਚੱਟਾਨਾਂ ਅਤੇ ਡੂੰਘੀਆਂ ਖੱਡਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ,
ਜਾਂ ਅਸਪਸ਼ਟ ਅਤੇ ਚੁੱਪ ਵਾਦੀਆਂ ਨੂੰ ਹੂਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ,
ਮਨੁੱਖੀ ਪੈਰਾਂ ਨਾਲ ਕਦੇ ਨਾ ਤੁਰੇ ਹੋਏ ਕੰਢਿਆਂ 'ਤੇ,
ਜਿੱਥੇ ਸਮਲਿੰਗੀ ਸੂਰਜ ਕਦੇ ਵੀ ਆਪਣਾ ਚਮਕਦਾਰ ਚੱਕਰ ਨਹੀਂ ਚੁੱਕਦਾ,
ਜਾਂ ਜੰਗਲੀ ਜਾਨਵਰਾਂ ਦੇ ਜ਼ਹਿਰੀਲੇ ਚਿਹਰੇ ਨਾਲ
ਉਹ ਭੋਜਨ ਲਈ ਚੀਕਦੇ ਉਜਾੜ ਦੀ ਰੇਂਜ ਹੈ,
ਕੀ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਦੁੱਖਾਂ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕਰਾਂਗਾ;
ਦੁੱਖ ਦਾ ਗਰੀਬ ਅਧਿਕਾਰ! ਜਦੋਂ ਕਿ ਗੂੰਜ ਗੂੰਜਦੀ ਹੈ
ਦੁੱਖ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਨੂੰ ਫੜੋ, ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਦੁਨੀਆ ਭਰ ਵਿੱਚ ਫੈਲਾਓ।
ਨਫ਼ਰਤ ਮੌਤ ਦਿੰਦੀ ਹੈ; ਸੁੱਕ, ਸੱਚ ਜਾਂ ਝੂਠ,
ਬੇਚੈਨ ਮਨ ਨੂੰ ਮੇੜੇ; ਯੂਕੀਨੀ ਸਟ੍ਰਰੇਕ ਨਾਲ
ਈਰਖਾ ਤਬਾਹ ਕਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ; ਗੈਰਹਾਜ਼ਰੀ ਦੀਆਂ ਪੀੜਾਂ
ਕੋਈ ਪ੍ਰੇਮੀ ਸਮਰਥਨ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ, ਨਾ ਹੀ ਦ੍ਰਿੜ ਉਮੀਦ
ਠੰਡੀ ਅਣਗਹਿਲੀ ਦੇ ਡਰ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ:
ਫਿਰ ਵੀ ਮੈਂ, ਅਜੀਬ ਕਿਸਮਤ! ਭਾਵੇਂ ਈਰਖਾਲੂ, ਭਾਵੇਂ ਘਿਣਾਉਣਾ,
ਗੈਰਹਾਜ਼ਰ, ਅਤੇ ਠੰਡੀ ਅਣਗਹਿਲੀ ਦਾ ਯਕੀਨ, ਫਿਰ ਵੀ ਜੀਉਂਦਾ ਹਾਂ,

ਅਤੇ 'ਮੇਰੇ ਸਾਹਣ ਵਾਲੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਤੁਸੀਂਹਨਆਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ,
ਮੇਰੀ ਆਤਮਾ 'ਤੇ ਕਦੇ ਵੀ ਉਮੀਦ ਦੀ ਕੋਈ ਕਿਰਨ ਨਹੀਂ ਡਿੱਗੀ,
ਨਾ ਹੀ ਮੈਂ ਉਮੀਦ ਕਰਾਂਗਾ: ਸਦੀ ਡੂੰਘੀ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ
ਕੀ ਮੈਂ ਬੈਠਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਦੁੱਖਾਂ ਬਾਰੇ ਸੋਚਾਂਗਾ,
ਉਸਦੀ ਨਜ਼ਰ ਤੋਂ ਸਦੀਵੀ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰੀ ਦੀ ਸੁਹੰ ਖਾਂਵਾਂਗਾ।
ਕੀ ਉਮੀਦ ਅਤੇ ਡਰ ਇੱਕੋ ਸਮੇਂ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦੇ ਹਨ,
ਜਾਂ ਉਮੀਦ ਡਰ ਦੇ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕਾਰਨ ਨਾਲ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ?
ਕੀ ਮੈਂ, ਭਿਆਨਕ ਈਰਖਾ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰਨ ਲਈ,
ਜਦੋਂ ਵੀ ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਦਰਦ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਆਪਣੀਆਂ ਉਦਾਸ ਅੱਖਾਂ ਬੰਦ ਕਰ ਲਵਾਂ?
ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਘਿਣਾਉਣੇ ਭੂਤ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ?
ਕੌਣ ਇੰਨਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸਘਾਤੀ ਹੈ ਪਰ ਉਸਨੂੰ ਖੁਲ੍ਹੀਆਂ ਬਾਹਾਂ ਨਾਲ ਅਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨੂੰ ਗਲੇ
ਲਗਾਉਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ
ਜਦੋਂ ਉਹ ਵੇਖਦਾ ਹੈ
ਨਫ਼ਰਤ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਸ਼ੱਕ ਸਾਕਾਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ,
ਅਤੇ ਸੱਚ ਖੁਦ ਝੂਠ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ?
ਹੇ ਪਿਆਰ ਦੇ ਖੌਤਰ ਦੇ ਜ਼ਾਲਮ ਜ਼ਾਲਮ,
ਭਿਆਨਕ ਈਰਖਾ, ਇਸ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਤੁਲੂਵਾਰ ਲੈ,
ਜਾਂ ਤੂੰ, ਨਫ਼ਰਤ, ਇੱਕ ਮਰੋੜੀ ਹੋਈ ਰੱਸੀ ਦੇ।
ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੀ ਕਿਸਮਤ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ ਨਾ ਦੇਣ ਦਿਓ, ਪਰ, ਮਰਦੇ ਹੋਏ, ਸੋਚੋ
ਉਹ ਆਦਮੀ ਸਭ ਤੋਂ ਧੰਨ ਹੈ ਜੋ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਆਤਮਾ ਸਭ ਤੋਂ ਆਜ਼ਾਦ ਹੈ
ਉਸ ਪਿਆਰ ਨੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਮੋਹਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ; ਅਜੇ ਵੀ ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ
ਮੇਰੇ ਦਿਲ ਦੇ ਜ਼ਾਲਮ ਨੂੰ ਕਲਪਨਾ ਨਾਲ ਰੰਗਣ ਦਿਓ
ਮਨ ਵਿੱਚ ਚਿਹਰੇ ਵਾਂਗ ਸੁੰਦਰ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ
ਫਿਰ ਵੀ ਮੈਨੂੰ ਉਸਦੀ ਨਫ਼ਰਤ ਦਾ ਸਰੋਤ ਲੱਭਣ ਦਿਓ;
ਦੁੱਖ ਝੱਲਣ ਲਈ ਸੰਤੁਸ਼ਟ, ਕਿਉਂਕਿ ਸ਼ਾਹੀ ਪਿਆਰ
ਧਰਤੀ ਦੇ ਦੁੱਖਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਸਦੀ ਪ੍ਰਭੂਸੱਤਾ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਦਾ ਹੈ।
ਇਸ ਪੈਰੂਣਾ ਅਤੇ ਘਾਤਕ ਫੰਦੇ ਨਾਲ,
ਮੈਂ ਉਸਦੀ ਨਫ਼ਰਤ ਦੀਆਂ ਮੰਗਾਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਹਲੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ,
ਅਤੇ, ਮਰਦੇ ਹੋਏ, ਆਪਣੀ ਸਾਹ-ਰਹਿਤ ਲਾਸ਼,
ਬਿਨਾਂ ਹਾਰਾਂ ਦੇ, ਸੀਟੀਆਂ ਵਜਾਉਂਦੀਆਂ ਹਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਭੇਟ ਕਰਦਾ ਹਾਂ।
ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ, ਜਿਸਦੀ ਬੇਰਹਿਮ ਕਠੋਰਤਾ ਦੀ ਤਾਕਤ
ਪਹਿਲਾਂ ਮੈਨੂੰ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਵੱਲ ਧੱਕ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਹੁਣ ਮੌਤ ਵੱਲ,
ਜਦੋਂ ਮੇਰੇ ਬੇਵਕੂਫੀ ਡਿੱਗਣ ਦੀ ਦੁਖਦਾਈ ਕਹਾਣੀ
ਤੁਹਾਡੇ ਕੰਨਾਂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚੇਗੀ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਇੱਕ ਸਾਹ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਵੇ,
ਉਨ੍ਹਾਂ ਚਮਕਦਾਰ ਅੱਖਾਂ ਦੇ ਸਵਰਗ ਨੂੰ ਦੁੱਖ ਵਿੱਚ ਨਾ ਝੁਕੋ,
ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇੱਕ ਤਰਸਯੋਗ ਹੰਝੂ ਸੁੱਟੋ, ਦੁਨੀਆ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ
ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਮੇਰੀ ਮੌਤ ਤੁਹਾਡੇ ਨਫ਼ਰਤ ਉੱਤੇ ਜਿੱਤ ਗਈ ਹੈ;
ਪਰ ਆਪਣੇ ਚਿਹਰੇ ਨੂੰ ਮੁਸਕਰਾਹਟਾਂ ਨਾਲ ਸਜਾਓ, ਅਤੇ ਜਸ਼ਨ ਮਨਾਓ,
ਹਾਸੇ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ੀ ਦੇ ਹੰਰ ਹਾਲਾਤ ਨਾਲ,
ਮੇਰੇ ਵਿਨਾਸ਼ਕਾਰੀ ਅੰਤ ਦਾ ਤਿਉਹਾਰ।
ਆਹ! ਕੀ ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੁਸਕਰਾਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ? ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ
ਮੇਰੀ ਮੌਤ ਤੁਹਾਡੀ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਸ਼ਾਨ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡਾ ਮਾਣ ਹੈ।
ਆਓ, ਤੁਸੀਂ ਸਾਰੇ ਹਨੇਰੇ ਅਥਾਹ ਕੁੰਡ ਦੇ ਭੂਤ;
ਟੈਂਟਲਸ, ਆਪਣੀ ਅਣਬੁਝੀ ਪਿਆਸ ਲਿਆਓ,
ਅਤੇ ਸਿਸੀਫ਼ਸ, ਆਪਣਾ ਅਜੇ ਵੀ ਵਾਪਸ ਆ ਰਿਹਾ ਪੱਥਰ;
ਆਓ, ਟਾਈਟੀਅਸ, ਆਪਣੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਗਿਰਝ ਦੇ ਨਾਲ,

ਅਤੇ ਤੂੰ, ਇਕਸੰਜਅਨ, ਆਪਣਾ ਚੱਕਰ ਲਗਾਓ;
ਨਾ ਹੀ ਮਿਹਨਤੀ ਕੈਦੀਆਂ ਨੂੰ ਪਿੱਛੇ ਰਹਿਣ ਦਿਓ।
ਆਪਣੇ ਸੰਯੁਕਤ ਦੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਛਾਤੀ ਵਿੱਚ ਡੋਲ੍ਹ ਦਿਓ,
ਅਤੇ ਘੱਟ ਬੁੜਬੁੜਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਉਦਾਸ ਅੰਤਮ ਸੰਸਕਾਰ ਗਾਓ
(ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਨਿਰਾਸ਼ਾਜਨਕ ਬਦਕਿਸਮਤ ਅਜਿਹੇ ਸੰਸਕਾਰ ਦਾਅਵਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ)
ਮੇਰੇ ਨੰਗੇ ਅੰਗਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿਓ, ਇੱਕ ਘੁੰਮਣ ਵਾਲੀ ਚਾਦਰ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿਤਾ।
ਅਤੇ ਟ੍ਰਿਪਲ ਪੋਰਟਰ ਨੂੰ ਆਉਣ ਦਿਓ ਪਰਛਾਵਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ,
ਕੈਰਨ ਫਿਊਰੀਜ਼, ਅਤੇ ਚੋਈਮੇਰਸ ਡਾਇਰ,
ਦੁੱਖ ਦੇ ਨੰਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਸੋਗਮਈ ਸਮੂਹ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।
ਅਜਿਹੀ ਅੰਤਿਮ ਸੰਸਕਾਰ ਦੀ ਸ਼ਾਨ ਹੀ ਦੁਖੀ ਨੂੰ ਢੁੱਕਦੀ ਹੈ
ਸੁੰਦਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਜੋ ਅਚਨਚੇਤੀ ਕਬਰ ਵਿੱਚ ਭੇਜੀ ਗਈ ਹੈ।
ਅਤੇ ਤੂੰ, ਮੇਰਾ ਗੀਤ, ਮੇਰੀ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਦੀ ਉਦਾਸ ਬੱਚੀ,
ਹੋਰ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨਾ ਕਰ; ਪਰ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰੀ ਮਾੜੀ ਕਿਸਮਤ
ਉਸ ਖੁਸ਼ਹਾਲ ਪਰਿਵਾਰ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰਦੀ ਹੈ ਜਿਸਨੇ ਤੈਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੱਤਾ ਹੈ,
ਤੇਰੇ ਸਾਰੇ ਦੁੱਖ ਆਪਣੀ ਕਬਰ ਵਿੱਚ ਦੱਬ ਜਾਣ।

ਗ੍ਰਿਸੋਸਟੋਮੇ ਦੀ ਕਵਿਤਾ ਸੁਣਨ ਵਾਲੇ ਹਰ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਇਹ ਸੁਹਾਵਣੀ ਲੱਗੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਜਿਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਪੜ੍ਹਿਆ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਮਾਰਸੇਲਾ ਦੀ ਨਿਮਰਤਾ ਅਤੇ ਚੰਗਿਆਈ ਬਾਰੇ ਜੋ ਸੁਣਿਆ ਸੀ ਉਸ ਨਾਲ ਮੇਲ ਨਹੀਂ ਖਾਂਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਵਿਚ ਗ੍ਰਿਸੋਸਟੋਮੇ ਨੇ ਈਰਖਾ, ਸ਼ੱਕ ਅਤੇ ਤਿਆਗ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਇਹ ਸੱਭ ਮਾਰਸੇਲਾ ਦੇ ਚੰਗੇ ਨਾਮ ਅਤੇ ਸਾਖ ਨੂੰ ਬਦਨਾਮ ਕਰਨ ਲਈ ਸੀ। ਇੱਥੇ ਐਂਬਰੋਸੀਓ ਨੇ ਆਪਣੇ ਦੋਸਤ ਦੇ ਅੰਦਰੂਨੀ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨਾਲ ਸਭ ਤੋਂ ਨੇੜਿਓਂ ਜਾਣੂ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਵਜੋਂ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ:

"ਤਾਂ ਜੇ ਤੁਸੀਂ, ਸ਼ੀਮਾਨ ਜੀ, ਇਸ ਸ਼ੱਕ ਬਾਰੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋ ਸਕੋ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਤਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਬਦਕਿਸਮਤ ਗ੍ਰਿਸੋਸਟੋਮੇ ਨੇ ਉਹ ਗੀਤ ਰਚਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਮਾਰਸੇਲਾ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕੇ ਕਿ ਕੀ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰੀ ਦਾ ਰਵਾਇਤੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਵੇਗਾ, ਪਰ ਕਿਉਂਕਿ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰੇਮੀ ਤੋਂ ਵੱਖ ਹੋਏ ਪ੍ਰੇਮੀ ਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫ਼ਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਕੋਈ ਡਰ ਨਹੀਂ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਨਾ ਕਰੇ, ਗ੍ਰਿਸੋਸਟੋਮੇ ਦੀਆਂ ਕਾਲਪਨਿਕ ਈਰਖਾਵਾਂ ਅਤੇ ਡਰਾਉਣੇ ਸ਼ੱਕ ਉਸਨੂੰ ਓਨੇ ਹੀ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਅਸਲ ਸਨ। ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਮਾਰਸੇਲਾ ਦਾ ਗੁਣ, ਜੋ ਕਿ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਸੀ, ਬੇਦਾਗ਼ ਰਿਹਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਬੇਰਹਿਮ, ਥੋੜ੍ਹਾ ਹੰਕਾਰੀ ਅਤੇ ਕਾਫ਼ੀ ਦੂਰ ਹੋਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਕੋਈ ਵੀ ਨੁਕਸ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜੋ ਖੁਦ ਈਰਖਾ ਵੀ ਉਸ ਵਿੱਚ ਲੱਭ ਸਕਦੀ ਸੀ।"

"ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ," ਵਿਵਾਲਡੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਪਰ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਹ ਅੱਗ ਦੀਆਂ ਲਪਟਾਂ ਤੋਂ ਬਚੇ ਹੋਏ ਇੱਕ ਹੋਰ ਕਾਗਜ਼ ਪੜ੍ਹਨ ਹੀ ਵਾਲਾ ਸੀ, ਉਹ ਇੱਕ ਚਮਤਕਾਰੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ (ਜਾਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਪਦਾ ਸੀ) ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਜੋ ਅਚਾਨਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਇਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਖੱਡ ਦੇ ਸਿਖਰ 'ਤੇ ਜਿਸਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਕਬਰ ਖੋਦੀ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ, ਚਰਵਾਹੀ ਮਾਰਸੇਲਾ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਈ, ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਸੁੰਦਰਤਾ ਇਸਦੀ ਸਾਖ ਨੂੰ ਵੀ ਪਾਰ ਕਰ ਗਈ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਉਸੇ ਪਲ ਤੱਕ ਉਸਨੂੰ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ ਸੀ, ਉਹ ਚੁੱਪ ਹੈਰਾਨੀ ਨਾਲ ਉਸਨੂੰ ਵੇਖਦੇ ਰਹੇ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਜੋ ਲੋਕ ਉਸਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਜਾਣਦੇ ਸਨ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲੋਂ ਘੱਟ ਹੈਰਾਨ ਨਹੀਂ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ ਸੀ। ਜਿਸ ਪਲ ਐਂਬਰੋਸੀਓ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਦੇਖਿਆ, ਉਹ ਸੋਫੋਸ਼ੇਂਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗੁੱਸੇ ਵਿੱਚ ਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਚੀਕਿਆ:

"ਹੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਪਹਾੜਾਂ ਦੇ ਭਿਆਨਕ ਬੇਸਿਲਿਸਕ, ਕੀ ਤੂੰ ਸ਼ਾਇਦ ਇਹ ਦੇਖਣ ਆਇਆ ਹੈਂ ਕਿ ਕੀ ਤੇਰੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਇਸ ਬਦਕਿਸਮਤ ਦੇ ਜ਼ਖ਼ਮਾਂ ਤੋਂ ਖੂਨ ਵਗਾਏਗੀ ਜਿਸਨੂੰ ਤੇਰੀ ਬੇਰਹਿਮੀ ਨੇ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ? ਜਾਂ ਤੂੰ ਆਪਣੇ ਸੁਭਾਅ ਦੀਆਂ ਬੇਰਹਿਮ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ 'ਤੇ ਸ਼ੇਖੀ ਮਾਰਨ ਆਇਆ ਹੈਂ, ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉਚਾਈਆਂ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਆਪਣੇ ਰੇਮ ਦੇ ਧੁਖਦੇ ਖੰਡਰਾਂ 'ਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬੇਰਹਿਮ ਨੀਰੋ ਵਾਂਗ ਦੇਖਣ ਆਇਆ ਹੈਂ, ਜਾਂ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਬਦਕਿਸਮਤ ਲਾਸ਼ ਨੂੰ ਮਿੱਧਣ ਆਇਆ ਹੈਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤਾਰਕਿਨੀਅਸ ਦੀ ਨਾਸ਼ੁਕਰ ਾ ਧੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਸਰੀਰ ਨੂੰ

ਮਿੱਧਿਆ ਸੀ? ਸਾਨੂੰ ਹੁਣੇ ਦੱਸੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕਿਉਂ ਆਏ ਹੋ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਭਾਲ ਰਹੇ ਹੋ। ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਗ੍ਰਿਸੋਸਟੋਮੋ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਕਦੇ ਵੀ ਤੇਰੀ ਗੱਲ ਮੰਨਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ, ਮੈਂ ਇਹ ਦੇਖਾਂਗਾ, ਹੁਣ ਜਦੋਂ ਉਹ ਮਰ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਸਾਰੇ ਜੋ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਦੋਸਤ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਤੇਰੀ ਗੱਲ ਮੰਨਣਗੇ।"

"ਐਂਬਰੋਸੀਓ," ਮਾਰਸੇਲਾ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਦੱਸੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਆਈ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਸਿਰਫ਼ ਆਪਣਾ ਬਚਾਅ ਕਰਨ ਲਈ ਵਾਪਸ ਆਈ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਇਹ ਦਿਖਾਉਣ ਲਈ ਕਿ ਉਹ ਲੋਕ ਕਿੰਨੇ ਬੇਤੁਕੇ ਹਨ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਦੁੱਖ ਅਤੇ ਗ੍ਰਿਸੋਸਟੋਮੋ ਦੀ ਮੌਤ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਮੈਨੂੰ ਉਮੀਦ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦ ਹਰ ਕੋਈ ਮੇਰੀ ਗੱਲ ਸੁਣੇਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਮਝਦਾਰ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਸੱਚਾਈ ਦੇ ਪੂਰੀ ਮਨਾਉਣ ਲਈ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਚਲੀ ਆ ਰਹੀ ਵਿਆਖਿਆ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਪਵੇਗੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਕਿਰਪਾਵਾਂ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਹੈ, ਸਵਰਗ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਸੁੰਦਰ ਬਣਾਇਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਹੋ, ਹੋਰ ਕੁਝ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀਹੀਣ ਹੋ, ਅਤੇ ਇਸ ਪਿਆਰ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਤੁਸੀਂ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਮੰਗ ਵੀ ਕਰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਮੈਂ ਬਦਲੇ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਹਾਂ। ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਮੂਲ ਬੁੱਧੀ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਮੈਂ ਪਛਾਣਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਜੋ ਸੁੰਦਰ ਹੈ ਉਹ ਪਿਆਰ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੈ, ਪਰ ਮੈਂ ਇਹ ਸਮਝਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਜਿਸ ਔਰਤ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਸੁੰਦਰਤਾ ਕਾਰਨ ਪਿਆਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਉਹ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਿਉਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਲਈ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਸੁੰਦਰ ਔਰਤ ਦਾ ਪ੍ਰੇਮੀ ਖੁਦ ਬਦਸੂਰਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਬਦਸੂਰਤ ਹੋਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਉਸਦੇ ਲਈ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਗੈਰਵਾਜਬ ਹੈ, 'ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦੀ ਹਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸੁੰਦਰ, ਇਸ ਲਈ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੇਰੀ ਬਦਸੂਰਤਤਾ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਮੈਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।' ਜਾਂ ਉਸ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰੋ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦੋਵੇਂ ਵਿਅਕਤੀ ਬਰਾਬਰ ਆਕਰਸ਼ਕ ਹਨ, ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਇੱਛਾਵਾਂ ਵੀ ਬਰਾਬਰ ਹੋਣਗੀਆਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਰੀਆਂ ਕਿਸਮਾਂ ਦੀ ਸੁੰਦਰਤਾ ਪਿਆਰ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਕੁਝ ਅੱਖਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਸੰਨ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ ਪਰ ਦਿਲ 'ਤੇ ਹਾਵੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀਆਂ। ਜੇਕਰ ਹਰ ਸੁੰਦਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦੂਜਿਆਂ ਸਾਰਿਆਂ 'ਤੇ ਜਿੱਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਵਿੱਚ ਪਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਹਰ ਕਿਸੇ ਦਾ ਦਿਲ ਲਗਾਤਾਰ ਉਲਝਣ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਹੁੰਦਾ ਕਿ ਕਿਸ ਪਾਸੇ ਮੁੜਨਾ ਹੈ ਜਾਂ ਕਿਹੜਾ ਵਿਕਲਪ ਚੁਣਨਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਦੇਖਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਸੁੰਦਰ ਵਸਤੂਆਂ ਦੀ ਇੱਕ ਅਨੰਤ ਗਿਣਤੀ ਹੋਵੇਗੀ, ਇੱਛਾਵਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਵੀ ਅਨੰਤ ਹੋਵੇਗੀ। ਪਰ ਜੋ ਮੈਂ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਸੱਚਾ ਪਿਆਰ ਅਵਿਭਾਜਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਮਜਬੂਰ ਹੋਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਸਵੈਇੱਛਤ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ, ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਦਿਲ ਨੂੰ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਕਿਉਂ ਸੌਂਪੋਗੇ, ਮੈਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਤੱਥ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰੋਗੇ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦੇ ਹੋ? ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦਿਓ: ਜੇਕਰ ਸਵਰਗ, ਜਿਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਸੁੰਦਰ ਬਣਾਇਆ ਹੈ, ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਬਦਸੂਰਤ ਬਣਾਇਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਕੀ ਮੈਨੂੰ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੋਵੇਗਾ ਜੇਕਰ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਕਿਰਪਾਵਾਂ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀਆਂ? ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਵੱਧ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਜੋ ਸੁੰਦਰਤਾ ਹੈ, ਉਸਨੂੰ ਚੁਣੋ, ਜੋ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਹੈ, ਮੈਨੂੰ ਸਵਰਗ ਨੇ ਮੇਰੀ ਬੇਨਤੀ ਜਾਂ ਚੋਣ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਮੁਫ਼ਤ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਸੱਪ ਉਸ ਜ਼ਹਿਰ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਕੁਦਰਤ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਮੌਤ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੈਂ ਸੁੰਦਰ ਹੋਣ ਲਈ ਬਦਨਾਮੀ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹਾਂ।

"ਇੱਕ ਨੇਕ ਔਰਤ ਵਿੱਚ ਸੁੰਦਰਤਾ ਦੂਰ ਦੀ ਅੱਗ ਜਾਂ ਇੱਕ ਤਿੱਖੀ ਧਾਰੀ ਤਲਵਾਰ ਵਾਂਗ ਹੈ; ਇਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਸਾੜ ਜਾਂ ਕੱਟ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀਆਂ ਜੋ ਬਹੁਤ ਨੇੜੇ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ। ਇੱਜ਼ਤ ਅਤੇ ਗੁਣ ਆਤਮਾ ਦੇ ਸ਼ਿੰਗਾਰ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਸੁੰਦਰ ਦਿਖਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਹੋਵੇ। ਜੇਕਰ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਗੁਣਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ ਜੋ ਸਰੀਰ ਅਤੇ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸ਼ਿੰਗਾਰਦੇ ਅਤੇ ਸਜਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਹ ਔਰਤ ਜਿਸਨੂੰ ਉਸਦੀ ਸੁੰਦਰਤਾ ਲਈ ਪਿਆਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਕੇ ਆਪਣਾ ਗੁਣ ਕਿਉਂ

ਗੁਆ ਦੇਵੇਗਾ ਜੇ ਸਿਰਫ਼ ਆਪਣੇ ਕਾਮਨਾ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਨ ਲਈ, ਆਪਣੇ ਸ੍ਰਾਰਾ ਤਾਕਤ ਅਤੇ ਛਲ ਨਾਲ ਉਸਨੂੰ ਗੁਆਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ? ਮੈਂ ਆਜ਼ਾਦ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਆਜ਼ਾਦ ਰਹਿਣਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਲਈ, ਮੈਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਖੇਤਾਂ ਦੀ ਇਕਾਂਤ ਨੂੰ ਚੁਣਿਆ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਪਹਾੜੀਆਂ ਦੇ ਰੁੱਖ ਮੇਰੇ ਸਾਥੀ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨਦੀਆਂ ਦੇ ਸਾਫ਼ ਪਾਣੀ ਮੇਰੇ ਸ਼ੀਸ਼ੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨਦੀਆਂ ਅਤੇ ਰੁੱਖਾਂ ਨਾਲ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰ ਅਤੇ ਸੁੰਦਰਤਾ ਸਾਂਝੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਇੱਕ ਦੂਰ ਦੀ ਅੱਗ ਅਤੇ ਇੱਕ ਤਲਵਾਰ ਹਾਂ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਿਲਾਂ ਨੂੰ ਮੈਂ ਆਪਣੀਆਂ ਨਜ਼ਰਾਂ ਨਾਲ ਮੋੜਿਆ ਹੈ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਇੱਛਾ ਉਮੀਦ 'ਤੇ ਫੁੱਲਦੀ ਹੈ - ਅਤੇ ਮੈਂ ਗ੍ਰਿਸੇਲਡਾ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨੂੰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ - ਤਾਂ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਉਚਿਤ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦੀ ਦ੍ਰਿੜਤਾ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਮਾਰ ਦਿੱਤਾ। ਮੇਰੀ ਬੇਰਹਿਮੀ ਨਾਲੋਂ। ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਮੇਰੇ ਉੱਤੇ ਇਹ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਜਾਵੇ ਕਿ ਉਸਦੇ ਇਰਾਦੇ ਸਤਿਕਾਰਯੋਗ ਸਨ ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸੰਨਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਸੀ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਸਿਰਫ਼ ਇਹੀ ਕਹਾਂਗਾ ਕਿ, ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਆਪਣਾ ਨੇਕ ਇਰਾਦਾ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਜਿੱਥੇ ਉਸਦੀ ਕਬਰ ਖੋਦੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੇਰਾ ਹਮੇਸ਼ਾ ਲਈ ਇਕਾਂਤ ਵਿਚ ਰਹਿਣਾ ਹੈ; ਕਿ ਧਰਤੀ ਹੀ ਮੇਰੇ ਇਕਾਂਤ ਦੇ ਜੀਵਨ ਦੇ ਫਲ ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਸੁੰਦਰਤਾ ਦੇ ਲੁੱਟ ਦਾ ਆਨੰਦ ਮਾਣੇਗੀ। ਹੁਣ, ਜੇਕਰ ਮੇਰੇ ਵੱਲੋਂ ਇਸ ਸਪਸ਼ਟ ਅਸਵੀਕਾਰ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਉਸਨੇ ਸਾਰੀਆਂ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਡਟੇ ਰਹਿਣ ਅਤੇ ਹਵਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਜਹਾਜ਼ ਚਲਾਉਣ ਦੀ ਚੋਣ ਕੀਤੀ, ਤਾਂ ਕੀ ਇਹ ਕੋਈ ਹੈਰਾਨੀ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀ ਉਲਝੀ ਹੋਈ ਮੂਰਖਤਾ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਡੁੱਬ ਗਿਆ? ਜੇ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕੀਤਾ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਝੂਠਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਜੇ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਬਿਹਤਰ ਇਰਾਦੇ ਅਤੇ ਦ੍ਰਿੜ ਇਰਾਦੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਉਹ ਮੇਰੇ ਝਿੜਕਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਵੀ ਡਟਿਆ ਰਿਹਾ, ਅਤੇ ਉਹ ਨਫ਼ਰਤ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਨਿਰਾਸ਼ ਹੋ ਗਿਆ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਕਿਰਪਾਵਾਂ ਤੋਂ ਪੁੱਛਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਕੀ ਇਹ ਉਸਦੇ ਦੁੱਖਾਂ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਮੇਰੇ ਪੈਰਾਂ 'ਤੇ ਰੱਖਣ ਦਾ ਕਾਫ਼ੀ ਕਾਰਨ ਹੈ! ਜਿਸਨੂੰ ਮੈਂ ਧੋਖਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਉਸਨੂੰ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕਰਨ ਦਿਓ; ਉਸਨੂੰ ਨਿਰਾਸ਼ ਹੋਣ ਦਿਓ ਜਿਸਦੀਆਂ ਉਮੀਦਾਂ ਨੂੰ ਮੈਂ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਭਰੋਸੇਮੰਦ ਹੋਣ ਦਿਓ ਜਿਸਨੂੰ ਮੈਂ ਬੁਲਾਉਂਦਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਸ਼ੇਖੀ ਮਾਰਨ ਦਿਓ ਜਿਸਨੂੰ ਮੈਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ; ਪਰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਹੋਣ ਦਿਓ ਮੈਨੂੰ ਜ਼ਾਲਮ ਜਾਂ ਕਾਤਲ ਕਹਿਣਾ ਜਿਸਨੂੰ ਮੈਂ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਧੋਖਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ, ਬੁਲਾਇਆ ਨਹੀਂ, ਜਾਂ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਹੁਣ ਤੱਕ, ਸਵਰਗ ਨੇ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਪਿਆਰ ਵਿਚ ਪੈਣਾ ਮੇਰੀ ਕਿਸਮਤ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਸੋਚਣਾ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਅਜਿਹਾ ਕਰਾਂਗਾ, ਇਹ ਮੂਰਖਤਾ ਹੈ। ਮੇਰੇ ਹਰੇਕ ਦਾਅਵੇਦਾਰ ਨੂੰ ਇਸ ਆਮ ਨਸੀਹਤ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਹਰੇਕ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਪਲ ਤੋਂ ਇਹ ਸਮਝਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਮੇਰੇ ਕਾਰਨ ਮਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਈਰਖਾ ਜਾਂ ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਮਰਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਕ ਔਰਤ ਜੋ ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ, ਈਰਖਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕਰਨ ਦੇ ਅਯੋਗ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਅਸਵੀਕਾਰ ਨੂੰ ਨਫ਼ਰਤ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਜੰਗਲੀ ਜਾਨਵਰ ਅਤੇ ਬੇਸਿਲਿਕ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਨੁਕਸਾਨਦੇਹ ਅਤੇ ਬੁਰੀ ਚੀਜ਼ ਵਜੋਂ ਦੂਰ ਕਰੇ; ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਨਾਸ਼ੁਕਰਾ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਮੇਰੀ ਸੇਵਾ ਨਾ ਕਰੇ; ਜੋ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਨਫ਼ਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਾ ਕਰੇ; ਅਤੇ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਨਾਸ਼ੁਕਰਾ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਮੇਰਾ ਪਿੱਛਾ ਨਾ ਕਰੇ। ਇਸ ਜੰਗਲੀ ਜਾਨਵਰ ਲਈ, ਇਹ ਬੇਸਿਲਿਕ, ਇਹ ਨਾਸ਼ੁਕਰਾ, ਜ਼ਾਲਮ ਅਤੇ ਨਫ਼ਰਤ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਔਰਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਭਾਲ, ਸੇਵਾ, ਪਛਾਣ ਜਾਂ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗੀ। ਜੇਕਰ ਗ੍ਰਿਸੇਲਡਾ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਬੇਸਬਰੀ ਅਤੇ ਮੂਰਖਤਾ ਭਰੀ ਇੱਛਾ ਨੇ ਮਾਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਮੇਰੇ ਮਾਸੂਮ ਵਿਵਹਾਰ ਅਤੇ ਰੁਖਵੇਂਪਣ ਨੂੰ ਕਿਉਂ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏਗੀ? ਜੇ ਮੈਂ ਰੁੱਖਾਂ ਦੀ ਸੰਗਤ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਮਾਸੂਮੀਅਤ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰੱਖਦਾ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀ ਸੰਗਤ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਇਸਨੂੰ ਗੁਆਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਿਉਂ ਕਰੇਗਾ? ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਆਪਣੀ ਖੁਦ ਦੀ ਦੌਲਤ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦੀ ਲਾਲਸਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਮੇਰੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਰਨ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਨਫ਼ਰਤ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਜਾਂ ਨਫ਼ਰਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਨਾ ਹੀ ਮੈਂ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰੇਮ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਧੋਖਾ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਨਾ ਹੀ ਇਸ ਨੂੰ ਭਰਮਾਉਂਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਕੀਮਤ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ

ਮਨੋਰੰਜਨ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਪਿੰਡ ਦੀਆਂ ਕੁੜੀਆਂ ਨਾਲ ਮੇਰੀਆਂ ਮਾਸੂਮ ਗੱਲਾਂਬਾਤਾਂ ਅਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਬੱਕਰੀਆਂ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਮੇਰਾ ਇੱਕ ਇੱਕ ਮਨੋਰੰਜਨ ਹੈ। ਮੇਰੀਆਂ ਇੱਛਾਵਾਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਪਹਾੜੀਆਂ ਨਾਲ ਬੱਝੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਜੇ ਉਹ ਕਦੇ ਇਸ ਸਥਾਨ ਤੋਂ ਪਰੇ ਫੈਲਦੀਆਂ ਹਨ, ਤਾਂ ਇਹ ਸਵਰਗ ਦੀ ਸੁੰਦਰਤਾ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਉਹ ਕਦਮ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਆਤਮਾ ਆਪਣੇ ਪੁਰਾਣੇ ਨਿਵਾਸ ਵੱਲ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਖਤਮ ਕੀਤਾ, ਤਾਂ ਉਹ ਮੁੜੀ ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਜਵਾਬ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕੀਤੇ, ਨੇੜਲੇ ਜੰਗਲ ਦੇ ਸੰਘਣੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਚਲੀ ਗਈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਉੱਥੇ ਮੌਜੂਦ ਹਰ ਕੋਈ ਉਸਦੀ ਬੁੱਧੀ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਸੁੰਦਰਤਾ ਦੋਵਾਂ ਤੋਂ ਹੈਰਾਨ ਰਹਿ ਗਿਆ। ਉਸਦੀਆਂ ਸੁੰਦਰ ਅੱਖਾਂ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਕਿਰਨਾਂ ਨਾਲ ਜ਼ਖਮੀ ਹੋਏ ਕੁਈ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਉਸਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋਣ, ਉਸ ਸਪੱਸ਼ਟ ਅਪਮਾਨ ਦੀ ਅਣਦੇਖੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਹੁਣੇ ਸੁਣਿਆ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਇਹ ਦੇਖਿਆ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਲੱਗਿਆ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਮੁਸੀਬਤ ਵਿਚ ਇਕ ਕੁੜੀ ਦੀ ਮਦਦ ਲਈ ਆ ਕੇ ਆਪਣੀ ਬਹਾਦਰੀ ਦਾ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਕਰਨ ਦਾ ਸਹੀ ਮੌਕਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਆਪਣੀ ਤਲਵਾਰ ਦੇ ਟਿੱਲੇ 'ਤੇ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਰੱਖ ਕੇ, ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਉੱਚੀ ਅਤੇ ਸਪਸ਼ਟ ਆਵਾਜ਼ ਵਿਚ ਕਿਹਾ:

"ਕੋਈ ਵੀ, ਭਾਵੇਂ ਉਸਦਾ ਦਰਜਾ ਜਾਂ ਅਹੁਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਹੋਵੇ, ਮੇਰੇ ਗੁੱਸੇ ਅਤੇ ਕ੍ਰੋਧ ਦੇ ਦਰਦ ਹੇਠ ਸੁੰਦਰ ਮਾਰਸੇਲਾ ਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕਰਨ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਨਾ ਕਰੇ। ਉਸਨੇ ਸਪਸ਼ਟ ਅਤੇ ਭਰਪੂਰ ਕਾਰਨਾਂ ਨਾਲ ਦਿਖਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਗ੍ਰਿਸੋਸਟੋਮੋ ਦੀ ਮੌਤ ਲਈ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਜਾਂ ਕੋਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨਹੀਂ ਲਈ, ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦਾਅਵੇਦਾਰ ਦੀਆਂ ਇੱਛਾਵਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਝੁਕਣ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਹੈ, ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਉਹ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਨਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ, ਸਗੋਂ ਧਰਤੀ ਦੇ ਹਰ ਚੰਗੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਸਨਮਾਨਿਤ ਅਤੇ ਸੁਤਿਕਾਰਿਆ ਜਾਵੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਨੇਕ ਇਰਾਦਿਆਂ ਵਾਲੀ ਇਕਲੌਤੀ ਔਰਤ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ।"

ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੀਆਂ ਧਮਕੀਆਂ ਸਨ ਜਾਂ ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਐਂਬਰੋਸੀਓ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਦਿਵਾਇਆ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਚੰਗੇ ਦੋਸਤ ਪ੍ਰਤੀ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨਿਭਾਉਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਜ਼ੁਰਵਾਹੇ ਨੇ ਉਸਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕਰਨੇ ਲਈ ਕਦਮ ਨਹੀਂ ਚੁੱਕਿਆ ਪਰ ਕਬਰ ਖੋਦਣੀ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤੀ। ਫਿਰ ਗ੍ਰਿਸੋਸਟੋਮੋ ਦੇ ਕਾਗਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸਾੜਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੌਜੂਦ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਰੋਣ-ਪ੍ਰੇਟਣ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਉਸਦੀ ਲਾਸ਼ ਨੂੰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਉਤਾਰ ਦਿੱਤਾ। ਕਬਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਭਾਰੀ ਪੱਥਰ ਨਾਲ ਢੱਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਕਿ ਅੰਤਿਮ ਛੋਹਾਂ ਇੱਕ ਸਿਰਹਾਣੇ 'ਤੇ ਲਗਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ ਜਿਸਨੂੰ ਐਂਬਰੋਸੀਓ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਉਪਨਾਮ ਨਾਲ ਉੱਕਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦਾ ਸੀ:

ਇੱਕ ਬਦਕਿਸਮਤ ਸਵਾਇਨ ਦਾ ਸਰੀਰ,
ਇੱਕ ਜ਼ਾਲਮ ਨੌਕਰਾਣੀ ਦੀ ਨਫ਼ਰਤ ਦੁਆਰਾ ਮਾਰਿਆ ਗਿਆ,
ਇਸ ਠੰਡੇ ਬਿਸਤਰੇ ਵਿੱਚ ਝੂਠ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।
ਉਹ ਪਿਆਰ ਦੇ ਅਣਮਨੁੱਖੀ ਜ਼ੁਲਮ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ,
ਜੀਉਂਦਾ ਰਿਹਾ,
ਮਾਰਸੇਲਾ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਵਹਾਇਆ ਗਿਆ।

ਫਿਰ ਕਬਰ ਉੱਤੇ ਕਈ ਫੁੱਲ ਅਤੇ ਟਾਹਣੀਆਂ ਖਿਲਾਰਨ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਦੋਸਤ ਐਂਬਰੋਸੀਓ ਨੂੰ ਸੰਵੇਦਨਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉੱਥੇ ਮੌਜੂਦ ਸਾਰਿਆਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਅਲਵਿਦਾ ਕਿਹਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਵਿਵਾਲਡੋ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਸਾਥੀ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਆਪਣੇ ਮੇਜ਼ਬਾਨਾਂ ਅਤੇ ਯਾਤਰੀਆਂ ਨੂੰ ਅਲਵਿਦਾ ਕਿਹਾ, ਤਾਂ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਸੇਵਿਲ ਜਾਣ ਲਈ ਕਿਹਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸਾਹਸ ਲੱਭਣ ਲਈ ਇੱਕ ਸੁਵਿਧਾਜਨਕ ਜਗ੍ਹਾ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਗਲੀਆਂ ਵਿਚ ਅਤੇ ਹਰ ਕੋਨੇ ਵਿਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੋਰ ਸ਼ਹਿਰ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਨ। ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਲਾਹ ਅਤੇ ਸਦਭਾਵਨਾ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਧੰਨਵਾਦ ਕੀਤਾ ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਸਮੇਂ ਸੇਵਿਲ ਜਾਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਹ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਅਜਿਹਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਪਹਾੜੀਆਂ ਨੂੰ ਚੋਰਾਂ ਅਤੇ ਬਦਮਾਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਲੈਂਦਾ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਜਾਣੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਦੇਖ ਕੇ ਕਿ ਉਸਦਾ ਮਨ ਬਣ ਗਿਆ ਸੀ, ਯਾਤਰੀ

ਉਸਨੂੰ ਹੋਰ ਦਬਾਅ ਪਾਉਣ ਤੋਂ ਝਿਜਕ ਰਹੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਉਸਨੂੰ ਅਲਵਿਦਾ ਕਹਿਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸਨੂੰ ਅਲਵਿਦਾ ਕਿਹਾ ਅਤੇ ਗੱਲ ਕਰਨ ਲਈ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਕਮੀ ਦੇ ਆਪਣੇ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਚੱਲ ਪਏ - ਮਾਰਸੇਲਾ ਅਤੇ ਗਿਸੇਸਟੇਮੇ ਦੀ ਕਹਾਣੀ, ਡੇਨ ਕੁਇਕਸੇਟ ਦੁਆਰਾ ਕਹੀਆਂ ਅਤੇ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਬੇਤੁਕ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਜੋ ਚਰਵਾਹੀ ਮਾਰਸੇਲਾ ਨੂੰ ਲੱਭਣ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਲਈ ਦ੍ਰਿੜ ਸੀ। ਪਰ ਚੀਜ਼ਾਂ ਉਸ ਤੋਂ ਵੱਖਰੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਜੋ ਉਸਨੇ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇਸ ਸੱਚੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਖੋਜਾਂਗੇ, ਜਿਸਦਾ ਦੂਜਾ ਹਿੱਸਾ ਇੱਥੇ ਸਮਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਲਾ ਮੰਚਾ ਦੇ ਹੁਸ਼ਿਆਰ ਹਿਡਾਲ਼ਗੋ ਡੌਨ ਕੁਇਜ਼ੋਟ ਦਾ ਤੀਜਾ ਹਿੱਸਾ
ਪੰਦਰਵਾਂ ਅਧਿਆਇ

ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨਾਲ ਵਾਪਰਿਆ ਉਹ ਮੰਦਭਾਗਾ ਸਾਹਸ ਜਦੋਂ ਉਹ ਕੁਝ ਬੇਰਹਿਮ ਯਾਂਗੁਏਸਨਾਂ ਨਾਲ ਵਾਪਰਿਆ[1]

ਰਿਸ਼ੀ ਸਾਈਡ ਹਾਮੇਟ ਬੇਨੇਂਗੇਲੀ ਦੱਸਦੇ ਹਨ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਆਪਣੇ ਮੇਜ਼ਬਾਨਾਂ ਅਤੇ ਗ੍ਰਿਸੋਸਟੋਮੋ ਦੇ ਦਫ਼ਨਾਉਣ ਵਾਲੇ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਤੋਂ ਵਿਦਾ ਹੋਇਆ, ਉਹ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਸਕੁਆਇਰ ਉਸੇ ਜਗ੍ਹਾ ਜੰਗਲ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਏ ਜਿੱਥੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਚੁਰਵਾਹੀ ਮਾਰਸੇਲਾ ਨੂੰ ਦਾਖਲ ਹੁੰਦੇ ਦੇਖਿਆ ਸੀ। ਉਸਦੀ ਭਾਲ ਵਿੱਚ ਸਾਰੀਆਂ ਦਿਸ਼ਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਦੇ ਘੰਟਿਆਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਅਸਫਲ ਸਵਾਰੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਹ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਤਾਜ਼ੇ ਘਾਹ ਨਾਲ ਢਕੇ ਹੋਏ ਇੱਕ ਘਾਹ ਦੇ ਮੈਦਾਨ ਵਿੱਚ ਰੁਕ ਗਏ, ਜਿਸਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਇੰਨਾ ਠੰਡਾ, ਸੁੰਦਰ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਨਾਲਾ ਵਗਦਾ ਸੀ ਕਿ ਸਿਏਸਟਾ ਦੇ ਘੰਟਿਆਂ ਦੌਰਾਨ ਉੱਥੇ ਰੁਕਣ ਲਈ ਕੋਈ ਵੀ ਅਟੱਲ ਤੌਰ 'ਤੇ ਖਿੱਚਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ, ਇੱਕ ਸਿਏਸਟਾ ਜੋ ਬਦਲੇ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਨਾਲ ਆਇਆ ਸੀ। ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਅਤੇ ਸਾਂਚੋ ਸਵਾਰ ਹੋ ਗ੍ਰਏ, ਗਧੇ ਅਤੇ ਰੋਸੀਨਾਂਤੇ ਨੂੰ ਭਰਪੂਰ ਘਾਹ 'ਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਰੁਕਾਵਟ ਦੇ ਚਰਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਹ ਖੁਦ ਕਾਠੀ ਦੇ ਥੈਲਿਆਂ ਨੂੰ ਤੋੜਦੇ ਸਨ। ਫਿਰ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਰਸਮ ਦੇ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਨੌਕਰ ਨੇ ਸ਼ਾਂਤੀ ਨਾਲ ਅਤੇ ਸਮਾਜਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਹ ਖਾਧਾ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉੱਥੇ ਮਿਲਿਆ।

ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਰੋਕੀਨਾਂਤੇ ਨੂੰ ਘੇਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਖੇਚਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੂੰ ਯਕੀਨ ਸੀ ਕਿ ਜਾਨਵਰ ਇੰਨਾ ਸੰਜਮੀ ਅਤੇ ਕਾਮ-ਵਾਸ਼ਨਾ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਹੈ ਕਿ ਕੋਰਡੋਵਾ ਦੇ ਚਰਾਗਾਹਾਂ ਵਿੱਚ ਸਾਰੀਆਂ ਘੋੜੀਆਂ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਕਾਮੁਕ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀਆਂ, ਪਰ ਕਿਸਮਤ ਅਤੇ ਸ਼ੈਤਾਨ, ਜੋ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਸੌਂਦਾ (ਖੈਰ, ਲਗਭਗ ਕਦੇ ਨਹੀਂ), ਨੇ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕੁਝ ਯਾਂਗੁਏਸਨ ਖੱਚਰ ਸਵਾਰਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਗੈਲੀਸ਼ੀਅਨ ਘੋੜੀਆਂ ਦਾ ਝੁੰਡ ਉਸ ਘਾਟੀ ਵਿੱਚ ਚਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਯਾਂਗੁਏਸਨਾਂ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਟੀਮਾਂ ਲਈ ਘਾਹ ਅਤੇ ਪਾਣੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲ਼ੀਆਂ ਥਾਵਾਂ 'ਤੇ ਸੀਏਸਟਾ ਬਿਤਾਉਣ ਦਾ ਰਿਵਾਜ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਜਗ੍ਹਾ ਜਿੱਥੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਸੰਦ ਦਾ ਸੀ।

ਹੁਣ, ਇਹ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਰੋਸੀਨਾਂਤੇ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਘੋੜੀਆਂ ਨਾਲ ਮੌਜ-ਮਸਤੀ ਕਰਨ ਦੀ ਇੱਛਾ ਹੋ ਗਈ, ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਖੁਸ਼ਬੂ ਫੜੀ, ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਆਮ ਵਿਵਹਾਰ ਅਤੇ ਸ਼ਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਦੀ ਆਗਿਆ ਲਏ ਬਿਨਾਂ, ਇੱਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਚਾਲ-ਚਲਣ ਵਿੱਚ ਭੱਜ ਗਿਆ ਅਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਲਈ ਚਲਾ ਗ੍ਰਿਆ। ਪਰ ਉਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਚੀਜ਼ ਨਾਲੋਂ ਚੁਰਾਉਣ ਵਿੱਚ ਵਧੇਰੇ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸਦਾ ਸਵਾਗਤ ਅਜਿਹੇ ਲੱਤਾਂ ਅਤੇ ਚੱਕਾਂ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਕਿ ਥੋੜ੍ਹੀ ਦੇਰ ਵਿੱਚ ਹੀ ਉਸਦੇ ਸਿੰਚ ਟੁੱਟ ਗਏ, ਉਸਦੀ ਕਾਠੀ ਡਿਗ ਪਈ, ਅਤੇ ਉਹ ਉਸੇ ਦਿਨ ਵਾਂਗ ਨੰਗਾ ਰਹਿ ਗਿਆ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਜੰਨਮਿਆ ਸੀ। ਪਰ ਉਸਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਪਛਤਾਵਾ ਇਹ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਖੱਚਰ ਘੋੜੀਆਂ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਘੋੜੀਆਂ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਤੰਗ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਹ ਆਪਣੀਆਂ ਡੰਡੀਆਂ ਲੈ ਕੇ ਭੁੱਜੇ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਇੰਨੀ ਕੁੱਟਮਾਰ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਹ ਬੁਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਡਿਗ ਪਿਆ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਡੌਨ ਕਿਇਕਸੋਟ ਅਤੇ ਸਾਂਚੋ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਰੋਸੀਨਾਂਤੇ ਦੀ ਕੁੱਟਮਾਰ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਸੀ, ਸਾਹ ਚੜ੍ਹ ਗਿਆ, ਡੌਨ ਕਿਇਕਸੋਟ ਨੇ ਸਾਂਚੋ ਨੂੰ ਕਿਹਾ:

"ਮੇਰੇ ਦੋਸ੍ਤ, ਸਾਂਚੋ, ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇਖਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਨਾਈਟ ਨਹੀਂ ਹਨ ਸਗੋਂ ਆਮ ਲੋਕ ਹੁਨ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਇਸ ਲਈ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਜੋ ਤੁਸੀ ਸਾਡੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੋਸੀਨੈਂਟ 'ਤੇ ਹੋਏ ਜ਼ੁਲੰਮ ਦਾ ਬਦਲਾ ਲੈਣ ਵਿੱਚ ਮੇਰੀ ਜਾਇਜ਼ ਮਦਦ ਕਰ ਸਕੋ।"

"ਅਸੀਂ ਕਿਹੜੇ ਜ਼ਿੱਹਾ ਬਦਲਾ ਲੈਣ ਜਾ ਰਹੇ ਹਾਂ," ਸਾਂਚੇ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ, "ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਵੀਹ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੁਨ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਸਿਰਫ਼ ਦੋ ਹਾਂ - ਸ਼ਾਇਦ ਸਿਰਫ਼ ਡੇਢ?"

"ਮੈਂ ਸੌ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹਾਂ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ।

ਫਿਰ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਚਰਚਾ ਦੇ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਤਲਵਾਰ ਕੱਢੀ ਅਤੇ ਯੂਗੁਏਸਨਾਂ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੋ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ, ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਦੀ ਉਦਾਹਰਣ ਤੋਂ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਅਤੇ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਹੋ ਕੇ, ਉਹੀ ਕੀਤਾ। ਡੌਨ ਕਿਉਕਸੋਟ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ 'ਤੇ ਵਾਰ ਕਰਕੇ, ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਨੀ ਹੋਈ ਚਮੜੇ ਦੀ ਜੈਕਟ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਮੋਢੇ ਦੇ ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਪਾੜ ਕੇ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ। ਯਾਂਗੁਏਸਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਦੋ ਆਦਮੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਬੁਰਾ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਸਮਝਿਆ ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਸਨ, ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਡੰਡੀਆਂ ਫੜ ਲਈਆਂ ਅਤੇ ਦੋਵਾਂ ਨੂੰ ਘੇਰ ਕੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਗੰਭੀਰਤਾ ਅਤੇ ਜੋਸ਼ ਨਾਲ ਵਾਰ ਕਰਨੇ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੇ; ਦਰਅਸਲ, ਦੂਜੇ ਵਾਰ ਨੇ ਸਾਂਚੋ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ, ਡੌਨ ਕਿਉਕਸੋਟ ਨਾਲ ਵੀ ਉਹੀ ਕਿਸਮਤ ਹੋਈ, ਜਿਸਦੀ ਕੁਸ਼ਲਤਾ ਅਤੇ ਹਿੰਮਤ ਉਸਦੇ ਕਿਸੇ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਆਈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿਸਮਤ ਨੇ ਚਾਹਿਆ, ਉਹ ਰੋਸੀਨਾਂਤੇ ਦੇ ਕੋਲ਼ ਆਰਾਮ ਕਰਦਾ ਆਇਆ, ਜੋ ਅਜੇ ਵੀ ਆਪਣੇ ਪੈਰਾਂ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਗੁੱਸੇ ਭਰੇ ਪੇਂਡੂ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਰੱਖੇ ਜਾਣ 'ਤੇ ਡੰਡੇ ਕਿੰਨੀ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਕੁੱਟ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਆਪਣੀ ਸ਼ੁਰਾਰਤ ਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ, ਯਾਂਗੁਏਸਨਾਂ ਨੇ ਜਿੰਨੀ ਜਲਦੀ ਹੋ ਸਕੇ ਆਪਣੀ ਟੀਮ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਚੱਲ ਪਏ, ਦੋ ਸਾਹਸੀ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਬੁਰਾ ਅਤੇ ਬਦਤਰ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ। ਜੀਵਨ ਦੇ ਸੰਕੇਤ ਦਿਖਾਉਣ ਵਾਲਾ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਸੀ, ਜਿਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਦੇ ਪਾਸੇ ਪਾਇਆ, ਕਮਜ਼ੋਰ ਅਤੇ ਦਰਦ ਨਾਲ਼ ਭਰੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ:

"ਮਾਸਟਰ ਡੌਨ ਕੁਇਜ਼ੋਟ, ਓ ਮਾਸਟਰ ਡੌਨ ਕੁਇਜੇਟ!"

"ਤੂੰ ਕੀ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈਂ, ਸਾਂਚੋ ਮੇਰੇ ਭਰਾ?" ਨਾਈਟ ਨੇ ਸਾਂਚੋ ਵਾਂਗ ਹੀ ਦਰਦ ਭਰੇ, ਉੱਚੇ ਸੁਰ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ।

"ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ," ਸਕੁਆਇਰ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਜੇ ਇਹ ਸੰਭਵ ਹੋਵੇ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਮੈਨੂੰ ਫੀਓ ਬਲਾਸ ਦੇ ਉਸ ਪ੍ਰੀਣ ਵਾਲ਼ੇ ਪਦਾਰਥ ਦੇ ਦੋ ਗ੍ਰਿਲਾਸ ਦੇਵੇ - ਯਾਨੀ, ਜੇਕਰ ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ਼ ਹੈ। ਸ਼ਾਇਦ ਇਹ ਟੁੱਟੀਆਂ ਹੱਡੀਆਂ ਲਈ ਓਨਾ ਹੀ ਲਾਭਦਾਇਕ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿੰਨਾ ਇਹ ਜ਼ਖ਼ਮਾਂ ਲਈ ਹੈ।"

"ਕਮਾਲ ਮੈਂ ਹਾਂ!" ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਜੇ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਕੁਝ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਹੋਰ ਕੀ ਮੰਗ ਸਕਦੇ ਹਾਂ? ਪਰ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਕ ਨਾਈਟ-ਇਰੈਂਟ, ਸਾਂਚੇ ਪਾਂਜ਼ਾ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਪਣਾ ਬਚਨ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਕਿ ਦੋ ਦਿਨ ਬੀਤਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿਸਮਤ ਹੋਰ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ, ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਲੈ ਲਵਾਂਗਾ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਇਹ ਹੱਥ ਉਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਕੰਮ ਕਰਨਗੇ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।"

"ਖੈਰ," ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡੇ ਪੈਰਾਂ ਨੂੰ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨੇ ਦਿਨ ਲੱਗਣਗੇ?"

"ਆਪਣੇ ਲਈ ਬੋਲਦਿਆਂ," ਘਬਰਾਏ ਹੋਏ ਨਾਈਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨੇ ਦਿਨ ਲੱਗਣਗੇ, ਪਰ ਮੈਂ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਹਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੀ ਤਲਵਾਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਆਦਮੀਆਂ ਵਿਰੁੱਧ ਨਹੀਂ ਚੁੱਕਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ ਜੋ ਮੇਰੇ ਵਰਗੇ ਨਾਈਟ-ਗਲੂਤ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਬਹਾਦਰੀ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਨ ਲਈ, ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਲੜਾਈਆਂ ਦੇ ਦੇਵਤੇ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ, ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ, ਇਹ ਢੁਕਵਾਂ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲੇ ਬਾਰੇ ਸਲਾਹ ਦੇਵਾਂ ਜਿਸਦੀ ਮੈਂ ਹੁਣ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਾਂਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸਾਡੇ ਦੋਵਾਂ ਦੀ ਭਲਾਈ ਲਈ ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਦੇਖੋਗੇ ਕਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਦਮਾਸ਼ਾਂ ਨੇ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਬੁਰਾ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੇਰੇ ਵੱਲੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਆਪਣੀ ਤਲਵਾਰ ਖਿੱਚਣ ਦੀ ਉਡੀਕ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਗਾ। ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੀ ਤਲਵਾਰ ਖਿੱਚਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਦਿਲ ਦੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਤੱਕ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਨਾਈਟ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਚਾਅ ਅਤੇ ਸਮਰਥਨ ਲਈ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰਨ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਪੂਰੀ ਤਾਕਤ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਰਹਾਂਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਉਦਾਹਰਣਾਂ ਦੇਖੀਆਂ ਹੋਣਗੀਆਂ ਕਿ ਮੇਰੀ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਬਾਂਹ ਦੀ ਬਹਾਦਰੀ ਕਿੰਨੀ ਦੂਰ ਤੱਕ ਫੈਲਦੀ ਹੈ।"

ਬਹਾਦਰ ਬਿਸਕੁਇਅਨ ਨੂੰ ਹਰਾਉਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਉਹ ਗ਼ਰੀਬ ਸੂਰਮਾ ਇੰਨਾ ਹੱਕਾਰਾ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਆਪਣੇ ਮਾਲਿਕ ਦੀ ਸਲਾਹ ਨੂੰ ਇੰਨਾ ਉੱਚਾ ਨਹੀਂ ਸਮਝਿਆ ਕਿ ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ:

"ਮਾਲਕ, ਮੈਂ ਇੱਕ ਸ਼ਾਂਤਮਈ, ਨਿਮਰ ਅਤੇ ਕੋਮਲ ਆਦਮੀ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੱਟ ਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰੀ ਪਤਨੀ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰਨੀ ਹੈ ਅਤੇ ਬੱਚੇ ਪਾਲਣੇ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ, ਮੈਂ ਇੱਥੇ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਨੂੰ ਸਲਾਹ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੀ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਕਿ ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਤਲਵਾਰ ਕਿਸੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਹੀਂ ਕੱਢਾਂਗਾ, ਚਾਹੇ ਕਿਸਾਨ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਨਾਈਟ, ਅਤੇ ਇਸ ਪਲ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਹਜ਼ੂਰੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਪਾਉਂਦਾ, ਮੈਂ ਇੱਥੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਗਲਤੀਆਂ ਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਮਾਫ਼ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਮੈਂ ਕਦੇ ਝੱਲੀਆਂ ਹਨ ਜਾਂ ਕਦੇ ਝੱਲਾਂਗਾ, ਜੋ ਕਿਸੇ ਵੀ ਉੱਚ ਜਾਂ ਨੀਵੇਂ ਦਰਜੇ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀ, ਅਮੀਰ ਜਾਂ ਗਰੀਬ, ਕੁਲੀਨ ਜਾਂ ਆਮ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਹੱਥੋਂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ, ਹਨ, ਜਾਂ ਹੋਣਗੀਆਂ, ਭਾਵੇਂ ਉਸਦਾ ਦਰਜਾ ਜਾਂ ਰੁਤਬਾ ਕੁਝ ਵੀ ਹੋਵੇ - ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਅਪਵਾਦ ਦੇ, ਆਮੀਨ।"

ਜਦੋਂ ਉਸਦੇ ਮਾਲਕ ਨੇ ਇਹ ਸੁਣਿਆ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ:

"ਕਾਸ਼ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਘੱਟ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਾਲ ਬੋਲਣ ਲਈ ਸਾਹ ਹੁੰਦਾ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਪਾਸੇ ਦਾ ਦਰਦ ਘੱਟ ਜਾਂਦਾ ਤਾਂ ਜੋ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦਿਖਾ ਸਕਾਂ, ਸਾਂਚੋ, ਤੁਸੀਂ ਕਿੰਨੇ ਗਲਤ ਹੋ। ਦੇਖੋ, ਹੇ ਗ਼ਰੀਬ ਆਤਮਾ, ਜੇਕਰ ਕਿਸਮਤ ਦੀਆਂ ਹਵਾਵਾਂ, ਭਾਵੇਂ ਹੁਣ ਇੰਨੀਆਂ ਪ੍ਰਤੀਕੂਲ ਹਨ, ਸਾਡੀ ਦਿਸ਼ਾ ਵੱਲ ਮੁੜ ਜਾਣ ਅਤੇ ਸਾਡੀਆਂ ਇੱਛਾਵਾਂ ਦੇ ਪਾਲਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੈਧ ਦੇਣ ਕਿ, ਹਵਾ ਦੇ ਅਚਾਨਕ ਬਦਲਾਅ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ, ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਟਾਪੂਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਵਿੱਚ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਬੰਦਰਗਾਹ ਬਣਾ ਸਕੀਏ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਡਾ ਕੀ ਬਣੇਗਾ ਜੇਕਰ, ਇਸਨੂੰ ਜਿੱਤਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਟਾਪੂ ਦਾ ਮਾਲਕ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ? ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਲਈ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨਾ ਅਸੰਭਵ ਬਣਾ ਦੇਵੋਗੇ ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਨਾਈਟ ਨਹੀਂ ਹੋ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇੱਕ ਬਣਨ ਦੀ ਕੋਈ ਇੱਛਾ ਰੱਖਦੇ ਹੋ, ਨਾ ਹੀ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਆਪਣੀਆਂ ਗਲਤੀਆਂ ਦਾ ਬਦਲਾ ਲੈਣ ਜਾਂ ਆਪਣੇ ਰਾਜ ਦਾ ਬਚਾਅ ਕਰਨ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਜਾਂ ਇੱਛਾ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਤਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਵੇਂ ਜਿੱਤੇ ਗਏ ਰਾਜਾਂ ਅਤੇ ਸੂਬਿਆਂ ਵਿੱਚ ਮੂਲ ਨਿਵਾਸੀ ਕਦੇ ਵੀ ਇੰਨੀ ਭਾਵਨਾ ਦੀ ਘਾਟ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦੇ, ਨਾ ਹੀ ਉਹ ਨਵੇਂ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਇੰਨੇ ਚੈਂਪੀਅਨ ਹਨ ਕਿ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਝਿਜਕ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਨ, ਜਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਹਾਵਤ ਹੈ, "ਆਪਣੇ ਖੰਭ ਅਜ਼ਮਾਉਣ"। ਇਸ ਲਈ, ਨਵੇਂ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕ ਕੋਲ ਸ਼ਾਸਨ ਲਈ ਸਮਝ ਅਤੇ ਹਮਲਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਬਚਾਅ ਕਰਨ ਲਈ ਬਹਾਦਰੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ।

"ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਠੀਕ ਸੀ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਨੂੰ ਉਹ ਸਮਝ ਅਤੇ ਬਹਾਦਰੀ ਮਿਲਣੀ ਪਸੰਦ ਆਉਂਦੀ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਮੈਂ ਇੱਕ ਗਰੀਬ ਆਦਮੀ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ ਆਪਣੇ ਬਚਨ ਦੀ ਸਹੁੰ ਖਾਂਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਚਰਚਾਵਾਂ ਨਾਲੋਂ ਪੇਲੋਟੀਸ ਦੇ ਮੂਡ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹਾਂ; ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਦੇਖੋ ਕਿ ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਕਿਉਂਕਿ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਰੋਕੀਨਾਂਤੇ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਾਂਗੇ ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਇਸਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਕੁੱਟਮਾਰਾਂ ਦਾ ਮੁੱਖ ਕਾਰਨ ਸੀ। ਮੈਂ ਰੋਕੀਨਾਂਤੇ ਦੀ ਅਜਿਹੀ ਗੱਲ 'ਤੇ ਕਦੇ ਵੀ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਮਹਾਂਦੀਪੀ ਵਿਅਕਤੀ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਵਾਂਗ ਸ਼ਾਤੀਪੂਰਨ ਮੰਨਿਆ ਹੈ। ਉਹ ਬਿਲਕੁਲ ਸਹੀ ਹਨ ਜਦੋਂ ਉਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, "ਲੋਕ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕਿਹੋ ਜਿਹੇ ਹਨ ਇਹ ਜਾਣਨ ਲਈ ਬਹੁਤ ਸਾਰਾ ਜੀਵਨ ਲੱਗਦਾ ਹੈ", ਅਤੇ "ਇਸ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿਚ ਕੁਝ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹੋਵੇ"। ਕਿਸਨੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਕੀਤੀ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਨੇ ਉਸ ਬਦਕਿਸਮਤ ਨਾਈਟ-ਇਰੈਂਟ ਨੂੰ ਟੁਕੜਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕੱਟ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਾਡੀ ਪਿੱਠ 'ਤੇ ਡੰਡਿਆਂ ਦਾ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਤੂਫ਼ਾਨ ਇੰਨਾ ਨੇੜੇ ਆਵੇਗਾ?"

"ਤੇਰੀ ਪਿੱਠ, ਸਾਂਚੋ, ਸ਼ਾਇਦ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਤੂਫਾਨਾਂ ਨਾਲ ਪੀੜਤ ਹੈ, ਪਰ ਮੇਰੀ ਪਿੱਠ, ਜੋ ਕਿ ਵਧੀਆ ਚਾਦਰਾਂ ਵਿੱਚ ਪਾਲੀ ਗਈ ਸੀ, ਇਸ ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਦੇ ਦਰਦ ਨੂੰ ਵਧੇਰੇ ਤੀਬਰਤਾ ਨਾਲ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰੇਗੀ। ਜੇ ਇਹ ਤੱਥ ਨਾ ਹੁੰਦਾ ਕਿ ਮੈਂ ਕਲਪਨਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ - ਮੇਰਾ ਕੀ ਮਤਲਬ ਹੈ

ਕਲਪਨਾ ਕਰੋ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ - ਕਿ ਇਹ ਅਸੁਵਿਧਾਵਾਂ ਨਾਈਟ-ਇਰੈਂਟਰੀ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹਨ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਗੁੱਸੇ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਸੇ ਥਾਂ 'ਤੇ ਹੀ ਮਰਨ ਦਿੰਦਾ।"

ਜਿਸ ਦਾ ਉਸਦੇ ਜਾਜਕ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ:

"ਮਾਲਕ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਮੁਸੀਬਤਾਂ ਬਹਾਦਰੀ ਦੀਆਂ ਫ਼ਸਲਾਂ ਹਨ, ਮੈਨੂੰ ਦੱਸੋ ਕਿ ਇਹ ਅਕਸਰ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਜਾਂ ਸਿਰਫ਼ ਆਪਣੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮੌਸਮਾਂ ਵਿੱਚ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੀਆਂ ਦੋ ਫ਼ਸਲਾਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਸੀਂ ਤੀਜੀ ਫ਼ਸਲ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੋਵਾਂਗੇ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਪਰਮਾਤਮਾ ਆਪਣੀ ਬੇਅੰਤ ਦਇਆ ਨਾਲ ਸਾਡੀ ਮਦਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ।"

"ਸਾਨੂੰ ਪਤਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ ਸਾਂਚੋ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿ ਨਾਈਟ-ਇਰੈਂਟ ਦੇ ਜੀਵਨ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਖ਼ਤਰਿਆਂ ਅਤੇ ਦੁਰਘਟਨਾਵਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਉਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਰਾਜੇ ਅਤੇ ਸਮਰਾਟ ਬਣ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤਜਰਬੇ ਨੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਅਤੇ ਵਿਭਿੰਨ ਨਾਈਟਸ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਇਆ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਨੂੰ ਮੈਂ ਸੁਭ ਤੋਂ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਵਿਸਥਾਰ ਤੱਕ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੁਣ ਦੱਸ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਜੇ ਮੇਰਾ ਦਰਦ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦਾ, ਤਾਂ ਕੁਝ ਲੋਕਾਂ ਬਾਰੇ ਜੋ ਸਿਰਫ਼ ਆਪਣੀਆਂ ਬਾਹਾਂ ਦੀ ਬਹਾਦਰੀ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਚ ਅਹੁਦਿਆਂ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮੈਂ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹੀ ਵਿਅਕਤੀ, ਪਹਿਲਾਂ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿਚ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਈ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਬਿਪਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਦੁੱਖਾਂ ਵਿਚ ਵੇਖਦੇ ਸਨ। ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ, ਗੌਲ ਦੇ ਬਹਾਦਰ ਅਮਾਦੀਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਘਾਤਕ ਦੁਸ਼ਮਣ ਅਰਕਾਲੌਸ ਜਾਦੂਗਰ ਦੇ ਪੰਜੇ ਵਿਚ ਪਾਇਆ, ਜਿਸਨੂੰ, ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਦਰਬਾਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਥੰਮ੍ਹ ਨਾਲ ਬੰਨ੍ਹ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਘੋੜੇ ਦੀਆਂ ਲਗਾਮਾਂ ਨਾਲੋਂ ਦੋ ਸੌ ਤੋਂ ਵਧ ਕੋੜੇ ਮਾਰੇ। ਇੱਕ ਗੁਮਨਾਮ ਲੇਖਕ ਵੀ ਹੈ - ਅਤੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਕਾਫ਼ੀ ਸਤਿਕਾਰਯੋਗ - ਜੋ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਫੇਬਸ ਦੇ ਨਾਈਟ ਨੂੰ ਇੱਕ ਖਾਸ ਕਿਲ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਜਾਲ੍ਹ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਦੁਆਰਾ ਫੜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਉਸਦੇ ਪੈਰਾਂ ਹੇਠ ਖੁੱਲ੍ਹਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਹੇਠਾਂ ਡਿੱਗਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਡੂੰਘੇ ਭੂਮੀਗਤ ਟੋਏ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ, ਜਿੱਥੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਹੱਥ-ਪੈਰ ਬੰਨ੍ਹੇ ਹੋਏ ਸਨ, ਜਿਸਨੂੰ ਐਨੀਮਾ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਬਰਫ਼ ਦੇ ਪਾਣੀ ਅਤੇ ਰੇਤ ਦਾ। ਇਹ ਉਸਨੂੰ ਮਾਰਨ ਦੇ ਨੇੜੇ ਸੀ, ਅਤੇ, ਜੇਕਰ ਉਸਨੂੰ ਉਸ ਐਮਰਜੈਂਸੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰਿਸ਼ੀ ਦੁਆਰਾ ਸਹਾਇਤਾ ਨਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਜੋ ਉਸਦਾ ਇੱਕ ਕਰੀਬੀ ਦੋਸਤ ਸੀ, ਤਾਂ ਗਰੀਬ ਸੂਰਮਾ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਚੱਲਦਾ। ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਚੰਗੀਆਂ ਰੂਹਾਂ ਦੀ ਸੰਗਤ ਵਿੱਚੋਂ ਕਾਫ਼ੀ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਾਂਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਜੋ ਬੇਇੱਜ਼ਤੀ ਝੱਲੀ ਹੈ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਵਧ ਹੈ ਜੋ ਅਸੀਂ ਅੱਜ ਝੱਲ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਸਾਂਚੋ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਸ ਸਮੇਂ ਫੜੇ ਹੋਏ ਯੰਤਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਏ ਗਏ ਜ਼ਖ਼ਮ ਕਿਸੇ ਦੇ ਸਨਮਾਨ ਦਾ ਅਪਮਾਨ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਡੂਅਲਿੰਗ ਕੋਡ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਮੋਚੀ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਆਖਰੀ ਵਾਰ ਮਾਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਫੜ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਬਰਚ ਦਾ ਬਣਿਆ ਹੋਵੇ, ਤਾਂ ਜਿਸ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਮਾਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਉਹ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਬਰਚ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਇਸ ਲਈ ਦੱਸ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਨਾ ਸੋਚੋ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਲਈ ਬੇਇੱਜ਼ਤੀ ਝੱਲਣੀ ਪਈ ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਇਸ ਲੜਾਈ ਵਿੱਚ ਮਾਰ-ਮਾਰ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਸੀ। ਆਦਮੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਵਰਤੇ ਗਏ ਹਥਿਆਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਡੰਡਿਆਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਵੀ ਨਹੀਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਯਾਦ ਹੈ, ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਰੇਪੀਅਰ, ਤਲਵਾਰ, ਜਾਂ ਖੰਜਰ ਸੀ।"

"ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇੰਨੀ ਨੇੜਿਓਂ ਦੇਖਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿਉਂਕਿ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਭਰੋਸੇਮੰਦ ਤਲਵਾਰ ਫੜੀ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੇਰੇ ਮੋਢਿਆਂ 'ਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਸੋਟੀਆਂ ਨਾਲ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਸ਼ੀਰਵਾਦ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੇਰੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਗੁਆ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਪੈਰਾਂ ਦੀ ਤਾਕਤ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ ਜਿੱਥੇ ਮੈਂ ਹੁਣ ਪਿਆ ਹਾਂ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਸਵਾਲ ਦੀ ਬਹੁਤ ਚਿੰਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਸੋਟੀਆਂ ਇੱਕ ਅਪਮਾਨ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਦੀਆਂ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਸੁੱਟਾਂ ਦੇ ਦਰਦ ਨਾਲ ਹਾਂ, ਜੋ ਕਿ ਮੇਰੀ ਯਾਦ ਵਿਚ ਜ਼ਰੂਰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਰਹਿਣਗੇ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਮੇਰੀ ਪਿਠ 'ਤੇ ਹਨ।"

"ਇਸ ਸੁਭ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਪਾਂਜ਼ਾ ਮੇਰੇ ਭਰਾ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਸਮਾਂ ਮਿਟਾ ਨਾ ਸਕੇ ਅਤੇ ਕੋਈ ਦੁੱਖ ਨਹੀਂ ਜਿਸਨੂੰ ਮੌਤ ਸ਼ਾਂਤ ਨਾ ਕਰੇ।"

"ਖੈਰ," ਪਾਂਜ਼ਾ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਆਫ਼ਤ ਹੋਰ ਕੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਹੱਲ ਇਸਨੂੰ ਮਿਟਾਉਣ ਲਈ ਸਮੇਂ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤ ਕਰਨ ਲਈ ਮੌਤ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ? ਜੇ ਸਾਡੀ ਇਹ ਆਫ਼ਤ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਹੁੰਦੀ ਜਿਸਨੂੰ ਕੁਝ ਪੈਲਟੀਸਾਂ ਨਾਲ ਠੀਕ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਇਹ ਇੰਨਾ ਬੁਰਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਇਆ ਹੈ ਕਿ ਹਸਪਤਾਲ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਪੋਲਟੀਸ ਸਾਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਇਕੱਠੇ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ।"

"ਇੰਨੀ ਹੀ ਇੰਨੀ ਗੱਲ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ, ਸਾਂਚੋ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਤੋਂ ਤਾਕਤ ਕੱਢਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰੋ ਅਤੇ ਮੈਂ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਕਰਾਂਗਾ; ਪਰ ਆਓ ਦੇਖੀਏ ਕਿ ਰੋਸੀਨੈਂਟ ਕਿਵੇਂ ਹੈ, ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਗਰੀਬ ਆਤਮਾ ਇਸ ਅਸਫਲਤਾ ਵਿੱਚ ਘੱਟ ਤੋਂ ਘੱਟ ਪ੍ਰਾਪਤਕਰਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ।"

"ਇਹ ਹੈਰਾਨੀ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਇਹ ਦੇਖ ਕੇ ਕਿ ਉਹ ਇੰਨਾ ਵਧੀਆ ਨਾਈਟ-ਇਰੰਟ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਹੈਰਾਨੀ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮੇਰਾ ਗਿੱਦੜ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਕੀਮਤ ਦੇ ਭੱਜ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਇਸ ਨਾਲ ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਪਸਲੀਆਂ ਦੀ ਕੀਮਤ ਚੁਕਾਉਣੀ ਪਈ ਹੈ।"

"ਮੁਸੀਬਤ ਵਿੱਚ ਕਿਸਮਤ ਹਮੇਸ਼ਾ ਹੱਲ ਲਈ ਇੱਕ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਛੱਡਦੀ ਹੈ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਂ ਇਸਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਇਸ ਲਈ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਛੋਟਾ ਜਾਨਵਰ ਮੈਨੂੰ ਇੱਥੋਂ ਕਿਸੇ ਕਿਲ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾ ਕੇ ਰੋਕੀਨੈਂਟ ਦੀ ਘਾਟ ਦੀ ਭਰਪਾਈ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਮੇਰੇ ਜ਼ਖ਼ਮਾਂ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਮੈਂ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਸਵਾਰ ਹੋ ਕੇ ਜਾਣਾ ਅਪਮਾਨ ਨਹੀਂ ਸਮਝਾਂਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਚੰਗੇ ਪੁਰਾਣੇ ਸਿਲੇਨਸ, ਹਾਸੇ ਦੇ ਪ੍ਰਸੰਨ ਦੇਵਤੇ ਦੇ ਅਧਿਆਪਕ ਅਤੇ ਅਧਿਆਪਕ, [3] ਨੇ ਸੌ ਦਰਵਾਜ਼ਿਆਂ ਵਾਲੇ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜੋ ਉਸਦੀ ਪਸੰਦ ਦੇ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਸੀ: ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸੁੰਦਰ ਗਿੱਦੜ ਦੀ ਸਵਾਰੀ।"

"ਇਹ ਸ਼ਾਇਦ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸਵਾਰੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਪਰ ਸਵਾਰੀ ਕਰਨ ਅਤੇ ਕੂੜੇ ਦੇ ਬੋਰੇ ਵਾਂਗ ਟੋਏ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਫ਼ਰਕ ਹੈ।"

ਜਿਸ ਦਾ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ:

"ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਲੜਾਈ ਵਿੱਚ ਮਿਲੇ ਜ਼ਖ਼ਮ ਇਸਨੂੰ ਰੋਕਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਸਨਮਾਨ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਪਾਂਜ਼ਾ ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ, ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਬਹਿਸ ਨਾ ਕਰੋ ਪਰ ਜਿਵੇਂ ਮੈਂ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ ਉਹ ਕਰੋ। ਜਿੰਨਾ ਹੋ ਸਕੇ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋਵੋ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਜਾਨਵਰ 'ਤੇ ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਬਿਠਾਓ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਲੱਗੇ ਤਾਂ ਜੋ ਅਸੀਂ ਰਾਤ ਆਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕਰ ਸਕੀਏ ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਜੰਗਲਾਂ ਵਿੱਚ ਸਾਨੂੰ ਪਛਾੜ ਦੇਈਏ।"

"ਖੈਰ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਸੁਣਿਆ ਹੈ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਕਿ ਸਾਲ ਦੇ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਸਮੇਂ ਲਈ ਕਿਸੇ ਮੈਦਾਨ ਜਾਂ ਮੈਦਾਨ ਵਿੱਚ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਸੌਣਾ ਨਾਈਟਸ-ਇਰੰਟ ਦੀ ਕਤਾਰ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ਕਿਸਮਤ ਵੀ ਸਮਝਦੇ ਹਨ।"

"ਉਹ ਇਹੀ ਕਰਦੇ ਹਨ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਕੋਈ ਹੋਰ ਵਿਕਲਪ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਜਾਂ ਜਦੋਂ ਉਹ ਪਿਆਰ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਹ ਇੰਨਾਂ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਨਾਈਟਸ ਵੀ ਹੋਏ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦੋ ਸਾਲ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੀ ਖੜ੍ਹ ਦੇ ਉੱਪਰ ਦਿਨ-ਰਾਤ ਸਵਰਗ ਦੀਆਂ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਬਿਤਾਏ ਹਨ, ਇਹ ਸਭ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਔਰਤਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਅਮਾਦੀਸ ਸੀ, ਜੋ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਬੇਲਟੇਨੇਬ੍ਰੋਸ ਦੇ ਨਾਮ ਨਾਲ ਜਾਂਦਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਅੱਠ ਮਹੀਨਿਆਂ, ਜਾਂ ਸ਼ਾਇਦ ਅੱਠ ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਬੋਰਨ ਰੌਕ ਵੱਲ ਵਾਪਸ ਚਲਾ ਗਿਆ - ਮੈਨੂੰ ਸਹੀ ਅੰਕੜੇ ਬਾਰੇ ਅਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹੈ; ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਲੇਡੀ ਓਰੀਆਨਾ ਦੁਆਰਾ ਉਸਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਾਈ ਕਿਸੇ ਕਿਸਮ ਦੀ ਨਾਰਾਜ਼ਗੀ ਕਾਰਨ ਉੱਥੇ ਤਪੱਸਿਆ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਪਰ ਆਓ ਅਸੀਂ ਵਿਸ਼ੇ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦੇਈਏ, ਸਾਂਚੋ, ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰੀਏ ਕਿ ਇੱਕ ਹੋਰ ਮੁਸੀਬਤ ਉਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਆ ਜਾਵੇ ਜਿਵੇਂ ਰੋਸੀਨੈਂਟ 'ਤੇ ਆਈ ਸੀ।"

"ਇਹ ਆਖਰੀ ਤੂੜੀ ਹੋਵੇਗੀ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ। ਫਿਰ ਤੀਹ ਸਾਹ, ਸੱਠ ਵਿਰਲਾਪ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸੌ ਵੀਹ ਸਰਾਪ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਜਿਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਉੱਥੇ ਲਿਆਂਦਾ ਸੀ, ਉਹ ਸੜਕ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਆਪਣੇ

ਪੈਰਾਂ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋ ਗਿਆ ਪਰ ਸਿੱਧਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਿਆ, ਤੁਰਕੀ ਧਨੁਸ਼ ਵਾਂਗ ਝੁਕਿਆ ਰਿਹਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸੰਖਤ ਮਿਹਨਤ ਦੇ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਗਿੱਦੜ 'ਤੇ ਕਾਠੀ ਪਾਈ, ਜੋ ਉਸ ਦਿਨ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦਾ ਆਨੰਦ ਮਾਣਨ ਕਾਰਨ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਉਦੇਸ਼ ਦੇ ਘੁੰਮ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਰੇਸੀਨਾਂਤੇ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪੈਰਾਂ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹਾ ਕਰਨ ਵਿਚ ਮਦਦ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਕੋਲ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਜੀਭ ਹੁੰਦੀ, ਤਾਂ ਉਹ ਜ਼ਰੂਰ ਸਾਂਚੇ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਪਛਾੜ ਦਿੰਦਾ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਸਾਂਚੇ ਨੇ ਡੌਨ ਕੁਇੱਕਸੋਟ ਨੂੰ ਗਧੇ 'ਤੇ ਬਿਠਾਇਆ, ਅਤੇ ਰੇਸੀਨਾਂਤੇ ਨੂੰ ਲਗਾਮ ਨਾਲ ਅਤੇ ਗਧੇ ਨੂੰ ਹਲਟਰ ਨਾਲ ਲੈ ਕੇ, ਉਹ ਲਗਭਗ ਉਸ ਦਿਸ਼ਾ ਵੱਲ ਵਧਿਆ ਜਿੱਥੇ ਉਸਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਸੀ ਕਿ ਰਾਜੇ ਦਾ ਰਾਜਮਾਰਗ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕਿਸਮਤ, ਜੋ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਹਾਲਤ ਸੁਧਾਰਨ ਲੱਗੀ ਹੋਈ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਸਫ਼ਰ ਤੈਅ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਉਸ ਸੜਕ 'ਤੇ ਵਾਪਸ ਲੈ ਆਈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਇੱਕ ਸਰਾਏ ਦਿਖਾਈ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਜੋ ਜਲਦੀ ਹੀ ਇੱਕ ਕਿਲ੍ਹਾ ਬਣਨ ਵਾਲੀ ਸੀ। ਸਾਂਚੇ ਨੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਕੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਸਰਾਏ ਸੀ, ਪਰ ਡੌਨ ਕੁਇੱਕਸੋਟ ਨੂੰ ਯਕੀਨ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਸਰਾਏ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਇੱਕ ਕਿਲ੍ਹਾ ਸੀ। ਬਹਿਸ ਕਾਫ਼ੀ ਦੇਰ ਤੱਕ ਚੱਲੀ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਸਰਾਏ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਸਕਣ ਪਰ ਆਪਣੇ ਝਗੜੇ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਨਾ ਕਰ ਸਕੇ, ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਹੋਰ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿ ਇਹ ਕੀ ਹੈ, ਸਾਂਚੇ ਗੇਟ ਰਾਹੀਂ ਆਪਣਾ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਦੁਆਰ ਕਰ ਗਿਆ, ਉਸਦੇ ਬਾਅਦ ਉਸਦੇ ਸਾਰੇ ਫੌਜੀ ਵੀ ਸਨ।

1. ਯਾਂਗੁਆਸ ਦੇ ਲੋਕ, ਪੁਰਾਣੇ ਕੈਸਟਾਈਲ ਦੇ ਸੋਰੀਆ ਸੂਬੇ ਦੇ ਇੱਕ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਪਿੰਡ।
2. ਫ਼ੀਓ ਬਲਾਸ (ਬਦਸੂਰਤ ਬਲਾਸ), ਸਾਂਚੇ ਦਾ ਫ਼ਿਏਰਾਬਰਾਸ ('ਬਾਹਾਂ ਦਾ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ') ਲਈ ਮਾਲਾਪਰੋਪਿਜ਼ਮ, ਫ੍ਰੈਂਚ ਫਿਏਰ ਆ ਬ੍ਰਾਸ ('ਬਾਹਾਂ ਦਾ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ') ਤੋਂ।
3. ਸਿਲੇਨਸ, ਜਿਸਨੂੰ ਅਕਸਰ ਇੱਕ ਸ਼ਰਾਬੀ, ਬੁੱਢੇ ਆਦਮੀ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਹਨਾਂ ਵਿਅੰਗਕਾਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸੀ ਜੋ "ਹਾਸੇ ਦੇ ਅਨੰਦਮਈ ਦੇਵਤੇ", ਯਾਨੀ ਕਿ, ਵੇਲ ਦੇ ਦੇਵਤੇ ਡਾਇਓਨਿਸਸ ਦੇ ਨਾਲ ਜਾਂਦੇ ਸਨ।

ਸੋਲ੍ਹਵਾਂ ਅਧਿਆਇ

ਉਹ ਚੀਜ਼ਾਂ ਜੋ ਉਸ ਸਰਾਏ ਵਿੱਚ ਚਲਾਕ ਹਿਡਾਲਗੋ ਨਾਲ ਵਾਪਰੀਆਂ ਸਨ ਜਿਸਨੂੰ ਉਹ ਇੱਕ ਕਿਲ੍ਹਾ ਸਮਝਦਾ ਸੀ

ਜਦੋਂ ਸੂਰਾਏ ਦੇ ਮਾਲਕ ਨੇ ਡੌਨ ਕਿਕਸੋਟ ਨੂੰ ਗਧੇ ਦੀ ਪਿੱਠ 'ਤੇ ਲਮਪੇਟਿਆ ਦੇਖਿਆ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਸਾਂਚੋ ਤੋਂ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਕੀ ਬਿਮਾਰੀ ਲੱਗ ਰਹੀ ਸੀ। ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਸੀ; ਕਿ ਉਹ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਚੱਟਾਨ ਤੋਂ ਡਿੱਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਉਸਦੀਆਂ ਪਸਲੀਆਂ ਥੋੜ੍ਹੀਆਂ ਜਿਹੀਆਂ ਸੁੱਟਾਂ ਲੱਗੀਆਂ ਸਨ। ਹੁਣ, ਸਰਾਏ ਦੇ ਮਾਲਕ ਦੀ ਇੱਕ ਪਤਨੀ ਸੀ ਜਿਸਦਾ ਸੁਭਾਅ ਉਸ ਦੇ ਕਿੱਤੇ ਦੀਆਂ ਔਰਤਾਂ ਨਾਲੋਂ ਕਾਫ਼ੀ ਵੱਖਰਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਸੁਭਾਅ ਤੋਂ ਦਾਨੀ ਸੀ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਦੁੱਖਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਹਮਦਰਦ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਤੁਰੰਤ ਆਪਣੇ ਮਹਿਮਾਨ ਡੌਨ ਕਿਕਸੋਟ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰਨੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਇਸ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਧੀ ਦੀ ਮਦਦ ਲਈ, ਜੋ ਕਿ ਜਵਾਨ, ਅਣਵਿਆਹੀ ਅਤੇ ਕਾਫ਼ੀ ਸੁੰਦਰ ਸੀ। ਸੂਰਾਏ ਵਿਚ ਇੱਕ ਅਸਤੂਰੀ ਕੁੜੀ ਵੀ ਸੇਵਾ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ ਜਿਸਦਾ ਚਿਹਰਾ ਚੌੜਾ ਸੀ, ਸਿਰ ਪਿੱਛੇ ਤੋਂ ਸਮਤਲ ਸੀ, ਨੱਕ ਠੁੱਡਾ ਸੀ, ਇੱਕ ਅੱਖ ਅੰਨ੍ਹੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਜੋ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਠੀਕ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪਰ ਉਸਦਾ ਸੁੰਦਰ ਰੂਪ ਉਸ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸੀ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਘਾਟ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਸਿਰ ਤੋਂ ਪੈਰ ਤੱਕ ਸੱਤ ਹੱਥ ਉੱਚੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਮੋਢੇ, ਜੋ ਕਿ ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ ਝੁੱਕੇ ਹੋਏ ਸਨ, ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ ਵੱਲ ਦੇਖਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਜਿੰਨਾ ਉਹ ਚਾਹੁੰਦੀ ਸੀ। ਇਸ ਸੁੰਦਰ ਕੁੜੀ ਨੇ ਜਵਾਨ ਕੁੜੀ ਦੀ ਮਦਦ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੋਵਾਂ ਨੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਲਈ ਇੱਕ ਗਾਰੇਟ ਵਿਚ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਦੁਖਦਾਈ ਬਿਸਤਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪਿਛਲੇ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਘਾਹ ਦੇ ਘਾਹ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੇ ਸੰਕੇਤ ਦਿਖਾਈ ਦਿੱਤੇ। ਇਸ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਇੱਕ ਖੱਚਰ ਚਾਲਕ ਨੇ ਆਪਣਾ ਬਿਸਤਰਾ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੇ ਬਿਸਤਰੇ ਤੋਂ ਥੋੜ੍ਹਾ ਪਰੇ ਰੱਖਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਉਸਦੇ ਖੱਚਰਾਂ ਦੇ ਕੰਬਲਾਂ ਅਤੇ ਜਾਲਾਂ ਤੋਂ ਬਣਿਆ ਸੀ, ਇਹ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੇ ਬਿਸਤਰੇ ਨਾਲੋਂ ਕਾਫ਼ੀ ਉੱਤਮ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦੋ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਪੱਧਰ ਵਾਲੇ ਆਰੇ ਦੇ ਘੋੜਿਆਂ ਉੱਤੇ ਸਿਰਫ਼ ਚਾਰ ਖੁਰਦਰੇ ਬੋਰਡ ਰੱਖੇ ਹੋਏ ਸਨ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਗੱਦਾ ਇੰਨਾ ਪਤਲਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਰਜਾਈ ਹੋਣ ਦਾ ਹਰ ਸੰਕੇਤ ਦਿੰਦਾ ਸੀ। ਇਹ ਗੰਢਾਂ ਨਾਲ ਵੀ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਜੋ, ਫਟੇ ਹੋਏ ਸੂਥਾਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ, ਦਿਖਾਉਂਦੇ ਸਨ ਕਿ ਉਹ ਉੱਨ ਦੇ ਟੁਕੜੇ ਸਨ, ਪਰ ਆਪਣੀ ਕਠੋਰਤਾ ਦੇ ਕਾਰਨ ਉਹ ਪੱਥਰਾਂ ਵਰਗੇ ਮਹਿਸੂਸ ਹੁੰਦੇ ਸੀ। ਇਸ ਦੀਆਂ ਦੋ ਚਾਦਰਾਂ ਢਾਲ ਲਈ ਵਰਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਚਮੜੇ ਦੀ ਕਿਸਮ ਤੋਂ ਬਣੀਆਂ ਸਨ, ਅਤੇ ਕੰਬਲ ਇੰਨਾ ਧਾਗਾ ਸੀ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਹਰ ਧਾਗੇ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਟਾਂਕੇ ਗੁਆਏ ਗਿਣ ਸਕਦੇ ਸੀ, ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰਦੇ। ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਇਸ ਦੁਖੀ ਬਿਸਤਰੇ 'ਤੇ ਫੈਲਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਸੂਰਾਏ ਦੇ ਮਾਲਕ ਦੀ ਪਤਨੀ ਅਤੇ ਧੀ ਨੇ ਤੁਰੰਤ ਉਸਨੂੰ ਸਿਰ ਤੋਂ ਪੈਰਾਂ ਤੱਕ ਪੋਲਟੀਸ ਨਾਲ ਪਲੱਸਤਰ ਦਿੱਤਾ ਜਦੋਂ ਕਿ ਦੀਵਾ ਮੈਰੀਟੋਰਨਸ ਦੁਆਰਾ ਫੜਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਅਸਤੂਰੀ ਨੌਕਰਾਣੀ ਦਾ ਨਾਮ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਸਰਾਏ ਦੇ ਮਾਲਕ ਦੀ ਪਤਨੀ ਨੇ ਪਲਾਸਟਰਿੰਗ ਦੌਰਾਨ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੇ ਪੂਰੇ ਸਰੀਰ 'ਤੇ ਕਾਲਾ ਅਤੇ ਨੀਲਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਇਹ ਡਿੱਗਣ ਨਾਲੋਂ ਕੁੱਟਮਾਰ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਾਂਗ ਲੱਗ ਰਿਹਾ ਸੀ।

"ਇਹ ਕੋਈ ਮਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਚੱਟਾਨਾਂ ਦੇ ਕਿਨਾਰੇ ਸਿਰਫ਼ ਨੁਕੀਲੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਹਰ ਇੱਕ ਨੇ ਆਪਣਾ ਨਿਸ਼ਾਨ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ।" ਫਿਰ ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ, "ਮੇਡਮ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਪੱਟੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਬਚਾਓ, ਕਿਉਂਕਿ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨੂੰ ਜ਼ਰੂਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਲੋੜ ਪਵੇਗੀ; ਦਰਅਸਲ, ਮੇਰੀ ਪਿੱਠ ਵੀ ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਦੁਖਦੀ ਹੈ।"

"ਉਸ ਹਾਲਤ ਵਿਚ," ਸਰਾਏ ਮਾਲਕ ਦੀ ਪਤਨੀ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਤੂੰ ਵੀ ਡਿੱਗ ਪਿਆ ਹੋਵੇਗਾ।"

"ਇਹ ਡਿੱਗਣਾ ਨਹੀਂ ਸੀ," ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਪਰ ਅਚਾਨਕ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਜੋ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਡਿੱਗਦੇ ਦੇਖ ਕੇ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਇੰਨੀ ਸੀ ਕਿ ਮੇਰਾ ਸਰੀਰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਰਦ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਇਸਨੂੰ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਡੰਡਿਆਂ ਨਾਲ ਕੁੱਟਿਆ ਗਿਆ ਹੋਵੇ।"

"ਅਤੇ ਇਹ ਸੱਚਮੁੱਚ ਹੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ," ਜਵਾਨ ਕੁੜੀ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਅਕਸਰ ਇੱਕ ਟਾਵਰ ਤੋਂ ਡਿੱਗਣ ਦਾ ਸੁਪਨਾ ਦੇਖਦੀ ਹਾਂ ਅਤੇ, ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਤੋਂ ਠੀਕ ਪਹਿਲਾਂ, ਮੈਂ ਜਾਗਦੀ ਹਾਂ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੰਝ ਕੁੱਟਿਆ ਅਤੇ ਜ਼ਖਮੀ ਪਾਉਂਦੀ ਹਾਂ ਜਿਵੇਂ ਮੈਂ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਡਿੱਗ ਪਈ ਹੋਵਾਂ।"

"ਆਹ, ਪਰ ਇਹੀ ਗੱਲ ਹੈ, ਮੇਰੀ ਬੀਬੀ," ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿਉਂਕਿ ਬਿਨਾਂ ਸੁਪਨੇ ਲਏ ਪਰ ਇਸ ਸਮੇਂ ਮੇਰੇ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਜਾਗਦੇ ਹੋਏ, ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੇਰੇ ਮਾਲਕ ਦੇ ਲਗਭਗ ਓਨੇ ਹੀ ਜ਼ਖ਼ਮ ਹਨ।"

"ਇਸ ਸੱਜਣ ਦਾ ਨਾਮ ਕੀ ਹੈ?" ਅਸਤੂਰੀ ਮੈਰੀਟੋਰਨਸ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।

"ਲਾ ਮੰਚਾ ਦਾ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ," ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਉਹ ਇੱਕ ਉੱਦਮੀ ਨਾਈਟ ਹੈ ਅਤੇ ਕਾਫ਼ੀ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਦੇਖੇ ਗਏ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਅਤੇ ਸਖ਼ਤ ਨਾਈਟਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇਕ ਹੈ।"

"ਇੱਕ ਉੱਦਮੀ ਨਾਈਟ ਕੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ?" ਕੁੜੀ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।

"ਕੀ ਤੂੰ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿਚ ਇੰਨਾ ਨਵਾਂ ਹੈਂ," ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਕਿ ਤੈਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ? ਮੇਰੇ ਬੱਚੇ, ਇਹ ਗੱਲ ਯਾਦ ਰੱਖੀ ਕਿ ਇਕ ਉੱਦਮੀ ਨਾਈਟ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਇੱਕ ਪਲ ਵਿੱਚ ਫੜਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਪਲ ਸਮਰਾਟ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅੱਜ ਉਹ ਧਰਤੀ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਬਦਕਿਸਮਤ ਜੀਵ ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਲੋੜਵੰਦ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਕੱਲ੍ਹ ਉਹ ਦੋ ਜਾਂ ਤਿੰਨ ਰਾਜਾਂ ਦੇ ਤਾਜ ਜਿੱਤੇਗਾ, ਜੋ ਉਹ ਆਪਣੇ ਸਕੂਆਇਰ ਨੂੰ ਦੇਵੇਗਾ।"

"ਖੈਰ, ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਸੱਜਣ ਦੇ ਸਕੂਆਇਰ ਹੋ," ਸਰਾਏ ਦੇ ਮਾਲਕ ਦੀ ਪਤਨੀ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਅਰਲਡਮ ਜਿੰਨਾ ਇੰਚਾਰਜ ਨਹੀਂ ਹੋ, ਜਾਂ ਅਜਿਹਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ?"

"ਅਜੇ ਵੀ ਜਲਦੀ ਹੈ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਸਾਹਸ ਦੀ ਭਾਲ ਵਿੱਚ ਸਵਾਰੀ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਹੁਣ ਤੱਕ ਸਾਨੂੰ ਕੋਈ ਵੀ ਸਾਹਸ ਨਾਮ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਕਈ ਵਾਰ ਅਜਿਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਇੱਕ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਭਾਲ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਲੱਭਦਾ ਹੈ। ਸੱਚਾਈ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਮੇਰਾ ਮਾਸਟਰ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਆਪਣੇ ਜ਼ਖ਼ਮ ਤੋਂ ਠੀਕ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ - ਮੇਰਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਉਸਦਾ ਡਿੱਗਣਾ - ਅਤੇ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਜ਼ਖਮ ਤੋਂ ਅਪਾਹਜ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਜਾਂਦਾ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਸਪੇਨ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਖਿਤਾਬ ਲਈ ਆਪਣੇ ਮੌਕਿਆਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਬਦਲਾਂਗਾ।"

ਡੌਨ ਕਿਉਜੋਟ, ਜੋ ਇਹਨਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਖੁਸ਼ੀਆਂ ਭਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਸੁਣ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਬਿਸਤਰੇ 'ਤੇ ਜਿੰਨਾ ਹੋ ਸਕੇ ਸਿੱਧਾ ਬੈਠ ਗਿਆ ਅਤੇ ਮੇਜ਼ਬਾਨ ਦਾ ਹੱਥ ਫੜਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ:

"ਮੇਰਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰੋ, ਸੋਹਣੀ ਔਰਤ, ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਆਪੁਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ਕਿਸਮਤ ਸਮਝ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਨਿਮਰ ਸੇਵਕ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਸਰਾਂ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ, ਤਾਂ ਇਹ ਇਸ ਮਸ਼ਹੂਰ ਕਹਾਵਤ ਦੇ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ "ਆਪਣੇ ਆਪ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕਰਨਾ ਅਪਮਾਨਜਨਕ ਹੈ"। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੇਰਾ ਸਕੂਆਇਰ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਨੂੰ ਦੱਸੇਗਾ ਕਿ ਮੈਂ ਕੌਣ ਹਾਂ। ਮੈਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਕਹਿਣ ਦਿਓ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸ ਦਿਆਲੂਤਾ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਸਦਾ ਲਈ ਉੱਕਰ ਕੇ ਰੱਖਾਂਗਾ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਦਿਖਾਈ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿੰਨਾ ਚਿਰ ਮੈਂ ਜੀਉਂਦਾ ਹਾਂ, ਤੁਹਾਡਾ ਧੰਨਵਾਦ ਕਰਾਂਗਾ। ਮੈਂ ਸਿਰਫ਼ ਸੁਵਰਗ ਤੋਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਪਿਆਰ ਨੂੰ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਅਤੇ ਉਸ ਸੁੰਦਰ ਨਾਸ਼ੁਕਰੇ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਤੇ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਿਸਦਾ ਨਾਮ ਮੈਂ ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਬੋਲਣ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਕਰਦਾ ਹਾਂ; ਨਹੀਂ ਤਾਂ, ਮੇਰੀ ਇੱਛਾ ਤੁਹਾਡੀ ਔਰਤ ਹੋਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਹੋਵੇਗੀ।"

ਸੁੱਰਾਏ ਦੇ ਮਾਲਕ ਦੀ ਪਤਨੀ, ਉਸਦੀ ਧੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਨੇਕ ਆਤਮਾ ਮੈਰੀਟੋਰਨੇਸ ਘਬਰਾ ਗਏ ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਨਾਈਟ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਦੇ ਸਨ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਯੂਨਾਨੀ ਬੋਲ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਛਾਣਿਆ ਕਿ ਇਹ ਸਭ ਸੁੱਕਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਨ। ਪਰ ਅਜਿਹੀ ਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਆਦੀ ਨਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਅਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਉਸ ਨਸਲ ਦੇ ਆਦਮੀਆਂ ਤੋਂ ਬਿਲਕੁਲ ਵੱਖਰਾ ਜਾਪਦਾ ਸੀ ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਹ ਜਾਣੂ ਸਨ। ਫਿਰ ਆਪਣੇ ਕਾਰੀਗਰਾਂ ਵਰਗੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਉਸ ਦੀਆਂ ਦਿਆਲੂ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ਾਂ ਲਈ ਉਸਦਾ ਧੰਨਵਾਦ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ

ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਜਦੋਂ ਕਿ ਅਸਤਬਲ ਮੈਰੀਟੋਰਨਸ ਸਾਂਚੇ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਜਿਸਨੂੰ ਉਸਦੀ ਮਦਦ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ, ਘੱਟ ਨਹੀਂ।

ਖੱਚਰ ਚਾਲਕ ਨੇ ਉਸ ਨਾਲ ਇਹ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਰਾਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਉਹ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦੀ ਸੰਗਤ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਲੈਣਗੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣਾ ਵਾਅਦਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰ ਮੁਹਿਮਾਨ ਚਲੇ ਜਾਣ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਮਾਲਕ ਸੌਂ ਜਾਣ, ਤਾਂ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਲੱਭੇਗੀ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਹਰ ਇੱਛਾ ਪੂਰੀ ਕਰੇਗੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਚੰਗੀ ਕੁੜੀ ਬਾਰੇ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਉਹ ਵਾਅਦੇ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਜੋ ਉਹ ਨਿਭਾਉਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦੀ ਸੀ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪਹਾੜ ਦੀ ਚੋਟੀ 'ਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਗੁੱਦਾਮ ਦੇ ਕਰੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸਿਆਣੀ ਹੋਣ 'ਤੇ ਮਾਣ ਕਰਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸਰਾਏ ਵਿੱਚ ਨੌਕਰੀ ਕਰਨਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਨੀਵਾਂ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੀ ਸੀ; ਆਖ਼ਰਕਾਰ, ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, ਇਹ ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਅਤੇ ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ ਸੀ।

ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦਾ ਬਿਸਤਰਾ, ਜੋ ਕਿ ਸਖ਼ਤ, ਤੰਗ, ਤੰਗ ਅਤੇ ਨਿਰਾਸ਼ਾਜਨਕ ਸੀ, ਪਹਿਲਾਂ ਉਸ ਤਾਰਿਆਂ ਨਾਲ ਸਜਿਆ ਤਬੇਲਾ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਸੀ। ਇਸਦੇ ਅੱਗੇ, ਸਾਂਚੋ ਦਾ ਆਪਣਾ ਬਿਸਤਰਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ਼ ਬੁਲਰੂਸ਼ਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਚਟਾਈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਕੰਬਲ ਸੀ ਜੋ ਉੱਨ ਨਾਲੋਂ ਲਗਭਗ ਬਰਲੈਪ ਵਰਗਾ ਸੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋ ਬਿਸਤਰਿਆਂ ਤੋਂ ਪਰੇ ਖੱਚਰ ਦਾ ਬਿਸਤਰਾ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਕਾਠੀ ਦੇ ਕੰਬਲਾਂ ਅਤੇ ਦੋ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਖੱਚਰਾਂ ਦੇ ਹੋਰ ਜਾਲ ਤੋਂ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਉਹ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਲਿਆਇਆ ਸੀ, ਸਾਰੇ ਪਤਲੇ, ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖੁਆਏ ਗਏ, ਅਤੇ ਵਧੀਆ ਦੂਰਜੇ ਦੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਇਸ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਲੇਖਕ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅਰੇਵਾਲੋ ਦੇ ਅਮੀਰ ਖੱਚਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸੀ, ਜੋ ਇਸ ਖੱਚਰ ਦਾ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਦਾ ਸੀ; ਅਤੇ ਇੱਥੇ ਵੀ ਉਹ ਲੋਕ ਹਨ ਜੋ ਜ਼ੋਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਉਸਦਾ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਸਾਈਡ ਹੈਮੇਟ ਬੇਨੇਂਗੇਲੀ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਉਤਸੁਕਤਾ ਅਤੇ ਸ਼ੁੱਧਤਾ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸਕਾਰ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਾਫ਼ੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਹਰ ਇੱਕ ਵੇਰਵੇ ਨੂੰ ਚੁੱਪਚਾਪ ਪਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ ਰਿਕਾਰਡ ਕਰਨਾ ਪਸੰਦ ਕੀਤਾ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਮਾਮੂਲੀ ਅਤੇ ਮਾਮੂਲੀ ਹੋਵੇ। ਉਸਨੂੰ ਗੰਭੀਰ ਇਤਿਹਾਸਕਾਰਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ ਸੇਵਾ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜੋ ਲਾਪਰਵਾਹੀ, ਦੁਰਭਾਵਨਾ, ਜਾਂ ਅਗਿਆਨਤਾ ਕਾਰਨ ਘਟਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਇੰਨੇ ਸੰਖੇਪ ਅਤੇ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸੁਆਦ ਲੈਣ ਵਿੱਚ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਨਾਲ ਸਮਰੱਥ ਹੁੰਦੇ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੰਮ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹਿੱਸਾ ਸਿਆਹੀ ਦੇ ਖੂਹ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਟੈਬਲਾਂਟੇ ਡੀ ਰੀਕਾਮੈਂਟੇ ਦੇ ਲੇਖਕ ਨੂੰ ਅਤੇ ਉਸ ਦੂਜੀ ਕਿਤਾਬ ਦੇ ਲੇਖਕ ਨੂੰ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਅਸੀਸਾਂ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਾਉਂਟ ਟੋਮਿਲਾਸ ਦੇ ਕਾਰਨਾਮੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਨ।[3] ਉਹ ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਵਰਣਨ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨੀ ਸ਼ੁੱਧਤਾ ਵਰਤਦੇ ਹਨ! ਪਰ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਇੱਕ ਵਾਰ ਖੱਚਰ ਆਪਣੀ ਟੀਮ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੂਜੀ ਵਾਰ ਖਾਣਾ ਦਿੱਤਾ, ਤਾਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਸਮੇਂ ਦੇ ਪਾਬੰਦ ਮੈਰੀਟੋਰਨਸ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਗ ਦਿੱਤਾ। ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਪਲਾਸਟਰਾਂ ਨਾਲ ਢੱਕੇ ਬਿਸਤਰੇ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਅਤੇ ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਸੌਣ ਲਈ ਸੰਘਰਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਉਸਦੀਆਂ ਪਸਲੀਆਂ ਵਿੱਚ ਦਰਦ ਇਸ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਆਪਣੇ ਦਰਦ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਖਰਗੋਸ਼ ਵਾਂਗ ਖੁੱਲ੍ਹੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਉੱਥੇ ਪਿਆ ਰਿਹਾ। ਸਰਾਏ ਵਿੱਚ ਚੁੱਪ ਛਾ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਪੂਰੀ ਇਮਾਰਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਰੋਸ਼ਨੀ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਦੁਆਰ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਲਟਕਦੇ ਇੱਕ ਲੈਂਪ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

ਉਸ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਚੁੱਪੀ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਸੂਰਮੇ ਦੀ ਉਸਦੀ ਦੁਰਦਸ਼ਾ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਦੇ ਹੋਰ ਪੰਨੇ 'ਤੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਘਟਨਾਵਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਨਿਰੰਤਰ ਚਿੰਤਾ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਅਜੀਬ ਭਰਮ ਦੀ ਯਾਦ ਦਿਵਾਈ ਜੋ ਕਲਪਨਾਯੋਗ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਮਸ਼ਹੂਰ ਕਿਲ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚ ਗਿਆ ਹੈ - ਕਿਉਂਕਿ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਦੇਖਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਸਰਾਵਾਂ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ, ਸਾਰੀਆਂ ਉਸਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿਲ੍ਹੇ ਬਣ ਗਈਆਂ - ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਸਰਾਏ ਦੇ ਮਾਲਕ ਦੀ ਧੀ ਕਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਮਾਲਕ ਦੀ ਧੀ ਸੀ, ਜੋ ਉਸਦੀ ਸਾਊਪੁਣੇ ਦੁਆਰਾ ਮੋਹਿਤ ਹੋ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਦੇ

ਪਿਆਰ ਦੇ ਕਾਰਨ ਉਸ ਰਾਤ ਆਪਣੇ ਮਾਪਿਆਂ ਤੋਂ ਚੋਰੀ ਕਰਕੇ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਜਾਦੂ ਲਈ ਆਉਣ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਇਸ ਸਾਰੀ ਕਲਪਨਾ ਨੂੰ ਪੱਕਾ ਅਤੇ ਬੁੱਨਣ ਵਾਲਾ ਸੁਮਝਿਆ, ਉਹ ਉਸ ਖ਼ਤਰਨਾਕ ਸਥਿਤੀ ਬਾਰੇ ਚਿੰਤਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸੋਚਣ ਲੱਗ ਪਿਆ ਜਿਸ ਵਿਚ ਉਸਦਾ ਗੁਣ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਲੱਭਣ ਵਾਲਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਦਿਲ ਵਿਚ ਸਹੁੰ ਖਾਧੀ ਕਿ ਉਹ ਟੈਬੂਸੋ ਦੀ ਆਪਣੀ ਔਰਤ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਨਾਲ ਬੇਵਫ਼ਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਭਾਵੇਂ ਰਾਣੀ ਗ੍ਰਿਨੀਵੇਰ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਔਰਤ ਕੁਇੰਟਾਨੋਨਾ ਉਸਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਣ।

ਜਦੋਂ ਉਹ ਅਜਿਹੀਆਂ ਬਕਵਾਸਾਂ ਬਾਰੇ ਸੋਚ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਸਮਾਂ ਅਤੇ ਘੜੀ - ਉਸਦੇ ਲਈ ਘਾਤਕ ਘੜੀ - ਅਸਤੂਰੀ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਲੁਈ ਆ ਗਈ, ਜੋ ਆਪਣਾ ਨਾਈਟਗਾਊਨ ਪਹਿਨੇ ਹੋਏ, ਉਸਦੇ ਪੈਰ ਨੰਗੇ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਵਾਲ ਇੱਕ ਮੋਟੇ ਜਾਲ ਵਿੱਚ ਇਕੱਠੇ ਹੋਏ, ਸਾਵਧਾਨੀ ਅਤੇ ਚੁੱਪਚਾਪ ਉਸ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਆਦਮੀ ਠਹਿਰੇ ਹੋਏ ਸਨ, ਪਰ ਉਹ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਦਾ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਇਆ। ਆਪਣੇ ਮੁਰਗੀਆਂ ਦੇ ਦਾਅਵਿਆਂ ਅਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਪਸਲੀਆਂ ਵਿੱਚ ਦਰਦ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਬਿਸਤਰੇ 'ਤੇ ਬੈਠਾ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਸੁੰਦਰ ਕੁੜੀ ਦਾ ਸਵਾਗਤ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੀਆਂ ਬਾਹਾਂ ਅੱਗੇ ਵਧਾਈਆਂ। ਅਸਤੂਰੀ, ਕਾਫ਼ੀ ਸਾਵਧਾਨੀ ਨਾਲ ਅਤੇ ਇੱਕ ਵੀ ਸ਼ਬਦ ਕਹੇ ਬਿਨਾਂ, ਆਪਣੇ ਪ੍ਰੇਮੀ ਦੀ ਭਾਲ ਵਿੱਚ ਫੈਲੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਬਾਹਾਂ ਨਾਲ ਅੰਦਰ ਦਾਖਲ ਹੋਇਆ, ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਉਹ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲੀ, ਜਿਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਗੁੱਟ ਤੋਂ ਕੱਸ ਕੇ ਫੜ ਲਿਆ, ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵੱਲ ਖਿੱਚਿਆ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਬਿਸਤਰੇ 'ਤੇ ਬਿਠਾਇਆ, ਜਿਸ ਦੌਰਾਨ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਵੀ ਸ਼ਬਦ ਕਹਿਣ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਨਾਈਟਗਾਊਨ ਨੂੰ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ, ਜੋ ਕਿ ਬਰਲੈਪ ਤੋਂ ਬਣਿਆ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਉਸਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਅਤੇ ਸ਼ੁੱਧ ਜਾਲੀਦਾਰ ਜਾਲੀਦਾਰ ਜਾਲ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਮਾਰਿਆ। ਉਸਦੇ ਗੁੱਟਾਂ 'ਤੇ ਕੁਝ ਕੱਚ ਦੇ ਮਣਕੇ ਸਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਕੀਮਤੀ ਪੂਰਬੀ ਮੋਤੀ ਸਮਝਦਾ ਸੀ। ਉਸਦੇ ਵਾਲ, ਜੋ ਘੁੜੇ ਦੀ ਅਯਾਲ ਦੀ ਯਾਦ ਦਿਵਾਉਂਦੇ ਸੁਨ, ਉਹ ਅਰੇਬ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਚਮਕਦੇ ਸੋਨੇ ਦੇ ਤਾਰਾਂ ਵਾਂਗ ਲੱਗ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਜਿਸਦੀ ਚਮਕ ਸੂਰਜ ਨੂੰ ਤੁਲੱਨਾ ਕਰਕੇ ਫਿੱਕੀ ਕਰ ਦਿੰਦੀ ਸੀ। ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਸਾਹ, ਜਿਸ ਵਿੱਚੋਂ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਬਾਸੀ, ਬਚੇ ਹੋਏ ਸਲਾਦ ਦੀ ਬਦਬੂ ਆਉਂਦੀ ਸੀ, ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੇ ਬੁੱਲ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਨਿਕਲਦੀ ਇੱਕ ਹਲਕੀ ਖੁਸ਼ਬੂਦਾਰ ਖੁਸ਼ਬੂ ਜਾਪਦੀ ਸੀ। ਸੰਖੇਪ ਵਿਚ, ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਤੁਸਵੀਰ ਬਿਲਕੁਲ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਣਾਈ ਜਿਵੇਂ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹੀ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੁਸ਼ਟ ਰਾਜਕੁਮਾਰੀ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ, ਜੋ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋ ਕੇ ਬੁਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜ਼ਖਮੀ ਨਾਈਟ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਗਈ ਸੀ, ਉਸ ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਸਾਰੇ ਵੇਰਵਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ। ਅਤੇ ਗਰੀਬ ਹਿਡਾਲਗੋ ਦਾ ਅੰਨ੍ਹਾਪਣ ਇੰਨਾ ਸੀ ਕਿ ਨਾ ਤਾਂ ਚੰਗੀ ਕੁੜੀ ਨੂੰ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਸੁੰਘਿਆ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਸਦੇ ਹੋਰ ਕੋਈ ਵੀ ਗੁਣ ਉਸਨੂੰ ਰੱਸ਼ਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਸਨ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਹ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨੂੰ ਉੱਲਟੀ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਜੋ ਖੱਚਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੂੰ ਕਲਪਨਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਸੁੰਦਰਤਾ ਦੀ ਦੇਵੀ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਬਾਹਾਂ ਵਿੱਚ ਫੜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਪਕੜ ਨੂੰ ਹੋਰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਬੋਲਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਜੋ ਨਰਮ ਅਤੇ ਪਿਆਰ ਭਰੀ ਸੀ:

"ਸਭ ਤੋਂ ਸੁੰਦਰ ਅਤੇ ਉੱਤਮ ਔਰਤ, ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਪਾ ਕੇ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮਹਾਨ ਉਪਕਾਰ ਦਾ ਬਦਲਾ ਲੈ ਸਕਾਂ, ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡੀ ਅਸਾਧਾਰਨ ਸੁੰਦਰਤਾ 'ਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਦਾ ਆਨੰਦ ਲੈਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇ ਕੇ, ਪਰ ਕਿਸਮਤ, ਜੋ ਕਦੇ ਵੀ ਚੰਗੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸੁਤਾਉਂਦੀ ਨਹੀਂ ਥੱਕਦੀ, ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਬਿਸਤਰੇ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਲਈ ਯੋਗ ਸੁਮਝਿਆ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਮੈਂ ਕੁੱਟਿਆ ਅਤੇ ਟੁੱਟਿਆ ਪਿਆ ਹਾਂ; ਅਤੇ ਭਾਵੇਂ ਮੈਨੂੰ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਇੱਛਾਵਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਕਰਨੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ, ਇਹ ਅਸੰਭਵ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇੱਕ ਹੋਰ ਵੀ ਵੱਡੀ ਰੁਕਾਵਟ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ, ਉਹ ਵਫ਼ਾਦਾਰੀ ਜੋ ਮੈਂ ਟੈਬੂਸੋ ਦੇ ਬੇਮਿਸਾਲ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਪ੍ਰਤੀ ਸਹੁੰ ਚੁੱਕੀ ਹੈ, ਜੋ ਮੇਰੇ ਅੰਦਰੂਨੀ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਉਦੇਸ਼ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜੇਕਰ ਇਹ ਇੱਕ ਰੁਕਾਵਟ ਨਾ ਹੁੰਦੀ, ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਨਾਈਟ ਵਾਂਗ ਇੰਨਾ ਮੂਰਖ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਉਦਾਰਤਾ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਸੁਨਹਿਰੀ ਮੌਕੇ ਦਾ ਲਾਭ ਉਠਾਉਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫ਼ਲ ਹੋ ਜਾਵਾਂ।"

ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੀ ਪਕੜ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਾ ਕੇ ਬਹੁਤ ਦੁਖੀ ਅਤੇ ਪਸੀਨੇ ਨਾਲ ਭਰੀ ਹੋਈ, ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਉਸਦੀ ਕਹੀ ਹੋਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਗੱਲ ਨੂੰ ਸਮਝ ਨਾ ਆਉਣ ਕਰਕੇ,

ਮੋਰਗੇਂਟਰਨਸ ਇੱਕ ਵੀ ਸ਼ਬਦ ਕਹੇ ਬਿਨਾਂ ਉਸਦੇ ਚੁੰਗਲ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਛੁਡਾਉਣ ਲਈ ਸੰਘਰਸ਼ ਕਰਦੀ ਰਹੀ। ਸਾਡਾ ਚੰਗਾ ਖੱਚਰ, ਜਿਸਨੂੰ ਉਸਦੇ ਬੁਰੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੇ ਜਾਗਦਾ ਰੱਖਿਆ ਸੀ, ਨੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੁੰਦੇ ਹੀ ਆਪਣੀ ਰਖੇਲ ਨੂੰ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰ ਲਿਆ ਪਰ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੀ ਹਰ ਗੱਲ ਸੁਣਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ, ਡਰ ਸੀ ਕਿ ਕੁੜੀ ਨੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਆਦਮੀ ਕਾਰਨ ਆਪਣਾ ਵਾਅਦਾ ਤੋੜ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੇ ਬਿਸਤਰੇ ਦੇ ਨੇੜੇ ਜਾ ਕੇ, ਉਹ ਚੁੱਪਚਾਪ ਉਡੀਕ ਕਰਨ ਲੱਗਾ ਕਿ ਉਹ ਸ਼ਬਦ ਕਿਥੇ ਲੈ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ, ਉਹ ਸ਼ਬਦ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਸਕਿਆ। ਪਰ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਕੁੜੀ ਨੂੰ ਭਜਣ ਲਈ ਸੰਘਰਸ਼ ਕਰਦੇ ਦੇਖਿਆ ਜਦੋਂ ਕਿ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੀ ਪਕੜ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਮਜ਼ਾਕ ਕਾਫ਼ੀ ਅੱਗੇ ਵਧ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਉੱਚਾ ਕਰਕੇ, ਉਸਨੇ ਮੋਹਿਤ ਨਾਈਟ ਦੇ ਕਮਜ਼ੋਰ ਜਬਾੜਿਆਂ 'ਤੇ ਇੰਨਾ ਭਿਆਨਕ ਵਾਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਸਦਾ ਪੂਰਾ ਮੂੰਹ ਖੂਨ ਨਾਲ ਨਹਾ ਗਿਆ। ਅਤੇ ਇਸ ਨਾਲ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਨਾ ਹੋ ਕੇ, ਉਹ ਆਪਣੀ ਛਾਤੀ ਦੇ ਉੱਪਰ ਚੜ੍ਹ ਗਿਆ ਜਿੱਥੇ, ਆਪਣੇ ਪੈਰਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਨਾਲੋਂ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਹਿਲਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਜੋ ਉਹ ਭੁਰ ਰਿਹਾ ਹੁੰਦਾ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਪਸਲੀ ਦੇ ਪਿੰਜਰੇ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਿਰੇ ਤੋਂ ਦੂਜੇ ਸਿਰੇ ਤੱਕ ਠੋਕਰ ਮਾਰੀ। ਬਿਸਤਰਾ, ਜੋ ਕਿ ਕਾਫ਼ੀ ਕਮਜ਼ੋਰ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸਦੀ ਨੀਂਹ ਮਜ਼ਬੂਤ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਖੱਚਰ ਦੇ ਵਾਧੂ ਭਾਰ ਨੂੰ ਸਹਿਣ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਿਆ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਫਰਸ਼ 'ਤੇ ਇੰਨੀ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਡਿੱਗ ਪਿਆ ਕਿ ਸ਼ਰਾਈ ਦੇ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਜਗਾ ਦਿੱਤਾ। ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਨੇ ਤੁਰੰਤ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਕਿ ਇਹ ਸਭ ਮੈਰੀਟੋਰਨਸ ਦੀਆਂ ਚਾਲਾਂ ਕਾਰਨ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਹ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੀ ਸੀ। ਇਸ ਸੋਚ ਨੂੰ ਮਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਉਹ ਬਿਸਤਰੇ ਤੋਂ ਉੱਠਿਆ, ਆਪਣਾ ਦੀਵਾ ਜੁਗਾਇਆ, ਅਤੇ ਜਲਦੀ ਨਾਲ ਉੱਥੇ ਪਹੁੰਚ ਗਿਆ ਜਿੱਥੇ ਉਸਨੇ ਗੜਬੜ ਸੁਣੀ ਸੀ। ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਇੰਨੇ ਡਰਾਉਣੇ ਮੂਡ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਦੇਖ ਕੇ, ਨੌਕਰਾਣੀ, ਘਬਰਾ ਗਈ ਅਤੇ ਮੌਤ ਤੋਂ ਡਰ ਗਈ, ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਦੇ ਨਾਲ ਬਿਸਤਰੇ ਵਿੱਚ ਰਗੜ ਗਈ, ਜੋ ਅਜੇ ਵੀ ਸੁੱਤੀ ਪਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਗੇਂਦ ਵਿੱਚ ਘੁਮਾ ਲਿਆ। ਸਰਾਏ ਦਾ ਮਾਲਕ ਚੀਕਦਾ ਹੋਇਆ ਅੰਦਰ ਆਇਆ:

"ਤੂੰ ਕਿਥੇ ਹੈਂ, ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਕੁਤੀ? ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਾਰਾ ਹੰਗਾਮਾ ਤੂੰ ਹੀ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈਂ!"

ਇਸ ਪਲ ਸਾਂਚੋ ਜਾਗ ਪਿਆ ਅਤੇ, ਉਸ ਢੇਰ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਉੱਪਰ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦਿਆਂ ਅਤੇ ਇਹ ਸੋਚ ਕੇ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਭਿਆਨਕ ਸੁਪਨਾ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਹਰ ਦਿਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਮੁੱਕੇ ਮਾਰਨ ਲੱਗ ਪਿਆ ਕਿ ਕਲਪਨਾਯੋਗ ਹੈ। ਇਹ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਕਿ ਉਸਨੇ ਮੈਰੀਟੋਰਨਸ ਨੂੰ ਕਿੰਨੇ ਮੁੱਕੇ ਮਾਰੇ, ਜਿਸਨੇ ਦਰਦ ਨਾਲ ਡੰਗਿਆ, ਨਿਮਰਤਾ ਹਵਾ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਬਦਲੇ ਵਿੱਚ ਸਾਂਚੇ ਨੂੰ ਇੰਨੇ ਕੁ ਦਿੱਤੇ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਗ ਗਿਆ। ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਾਰਿਆ ਹੋਇਆ ਦੇਖਿਆ, ਅਤੇ ਇਹ ਨਾ ਜਾਣਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਕਿਸ ਦੁਆਰਾ, ਉਹ ਬਿਸਤਰੇ ਵਿੱਚ ਸਿੱਧਾ ਬੈਠ ਗਿਆ ਅਤੇ ਮੈਰੀਟੋਰਨਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵੱਲ ਖਿੱਚਿਆ, ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਦੇਵਾਂ ਨੇ ਹੁਣ ਤੱਕ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਸਖ਼ਤ ਅਤੇ ਹਾਸੋਹੀਣੀ ਝੜਪ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੀ। ਜਦੋਂ ਖੱਚਰ ਨੇ ਸਰਾਏ ਦੇ ਮਾਲਕ ਦੇ ਦੀਵੇ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਉਸਦੀ ਔਰਤ ਕਿਵੇਂ ਚੁਲ ਰਹੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਉਸਨੂੰ ਲੋੜੀਂਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਦੇਣ ਲਈ ਜਲਦੀ ਨਾਲ ਚਲਾ ਗਿਆ। ਸ਼ੁੱਰਾਏ ਦੇ ਮਾਲਕ ਨੇ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਕੀਤਾ ਪਰ ਇੱਕ ਵੱਖਰੇ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਨੌਕਰਾਣੀ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦਾ ਸੀ, ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਉਸਨੂੰ ਉਸ ਸਾਰੀ ਸੁਦਭਾਵਨਾ ਦਾ ਇਕਲੌਤਾ ਕਾਰਨ ਮੰਨਦਾ ਸੀ। ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਹਾਵਤ ਹੈ - "ਬਿੱਲੀ ਨੇ ਚੂਹੇ ਨੂੰ ਫੜ ਲਿਆ, ਚੂਹੇ ਨੇ ਰੱਸੀ ਨੂੰ ਕੁਤਰਿਆ, ਰੱਸੀ ਨੇ ਸੈਂਟੌ ਨੂੰ ਬੰਨ੍ਹਿਆ" - ਖੱਚਰ ਨੇ ਸਾਂਚੇ ਨੂੰ ਮੁੱਕਾ ਮਾਰਿਆ, ਸਾਂਚੇ ਨੇ ਕੁੜੀ ਨੂੰ ਮੁੱਕਾ ਮਾਰਿਆ, ਕੁੜੀ ਨੇ ਸਰਾਏ ਦੇ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਮੁੱਕਾ ਮਾਰਿਆ, ਅਤੇ ਹਰ ਕੋਈ ਇੰਨੀ ਤੇਜ਼ੀ ਅਤੇ ਗੁੱਸੇ ਨਾਲ ਮੁੱਕਾ ਮਾਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਲ ਲਈ ਵੀ ਆਰਾਮ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ। ਇਸ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਪਰ, ਸਰਾਏ ਦੇ ਮਾਲਕ ਦਾ ਦੀਵਾ ਬੁਝ ਗਿਆ, ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਹ ਇੰਨੀ ਬੇਰਹਿਮੀ ਅਤੇ ਅੰਨ੍ਹੇਵਾਹ ਭਜਣ ਲੱਗੇ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਮੁੱਠੀਆਂ ਪਈਆਂ, ਉਹ ਆਪਣਾ ਨਿਸ਼ਾਨ ਛੱਡ ਗਏ।

ਇਸ ਖਾਸ ਰਾਤ ਨੂੰ, ਟੋਲੇਡੋ ਦੇ ਅਖੌਤੀ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਭਾਈਚਾਰੇ ਦਾ ਇੱਕ ਮੈਂਬਰ ਸਰਾਏ ਵਿੱਚ ਠਹਿਰਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਜਿਸਨੇ ਝਗੜੇ ਦਾ ਸਾਰਾ ਰੌਲਾ ਸੁਣ ਕੇ, ਆਪਣੇ ਦਫ਼ਤਰ

ਦੇ ਸਟਾਫ਼ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਮਾਣ ਪੱਤਰਾਂ ਵਾਲੇ ਟੀਨ ਦੇ ਡੱਬੇ ਨੂੰ ਫੜ ਲਿਆ ਅਤੇ ਹਨੇਰੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋ ਗਿਆ, ਚੀਕਦਾ ਹੋਇਆ:

"ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਰੁਕੋ! ਪਵਿੱਤਰ ਭਾਈਚਾਰੇ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਰੁਕੋ!"

ਪਹਿਲਾ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਸਨੂੰ ਉਹ ਮਿਲਿਆ ਉਹ ਕੁੱਟਿਆ ਹੋਇਆ ਡੌਨ ਕਿਊਜੋਟ ਸੀ, ਜੋ ਆਪਣੇ ਢਹਿ-ਢੇਰੀ ਹੋਏ ਬਿਸਤਰੇ 'ਤੇ ਆਪਣੀ ਪਿੱਠ ਦੇ ਭਾਰ ਬੇਹੋਸ਼ ਪਿਆ ਸੀ। ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੌਰਾਨ, ਉਸਦਾ ਹੱਥ ਡੌਨ ਕਿਊਜੋਟ ਦੀ ਦਾੜ੍ਹੀ 'ਤੇ ਆ ਗਿਆ, ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਉਸ 'ਤੇ ਚੀਕਿਆ:

"ਕਾਨੂੰਨ ਤੁਹਾਡੀ ਮਦਦ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ!"

ਪਰ ਇਹ ਦੇਖ ਕੇ ਕਿ ਜਿਸਨੂੰ ਉਸਨੇ ਫੜਿਆ ਸੀ ਉਹ ਨਾ ਤਾਂ ਹਿੱਲਿਆ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਹਿੱਲਿਆ, ਉਸਨੇ ਸੋਚ ਲਿਆ ਕਿ ਉਹ ਮਰ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਲੋਕ ਉਸਦੇ ਕਾਤਲ ਸਨ। ਇਸ ਸ਼ੱਕ ਤੋਂ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਹੋ ਕੇ, ਉਹ ਹੋਰ ਵੀ ਉੱਚੀ ਚੀਕਿਆ:

"ਸਰਾਏ ਦਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿਓ ਅਤੇ ਦੇਖੋ ਕਿ ਕੋਈ ਬਾਹਰ ਨਾ ਨਿਕਲੇ; ਇੱਥੇ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਦਾ ਕਤਲ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ!"

ਇਹ ਗੱਲ ਉੱਥੇ ਮੌਜੂਦ ਸਾਰਿਆਂ ਲਈ ਹੈਰਾਨੀ ਵਾਲੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਵੀ ਆਵਾਜ਼ ਉਸਦੇ ਕੰਨਾਂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚੀ ਤਾਂ ਹਰੇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਲੜਾਈ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਰੁਕ ਗਿਆ। ਸਰਾਏ ਦਾ ਮਾਲਕ ਆਪਣੇ ਕਮਰੇ ਵੱਲ ਚਲਾ ਗਿਆ, ਖੱਚਰ ਆਪਣੇ ਗਧੇ ਦੇ ਗੁਦੇ ਵੱਲ, ਅਤੇ ਕੁੜੀ ਆਪਣੇ ਘਰ ਵੱਲ; ਸਿਰਫ਼ ਬਦਕਿਸਮਤ ਡੌਨ ਕਿਊਕਸੋਟ ਅਤੇ ਸਾਂਚੋ ਆਪਣੇ ਲੇਟਣ ਵਾਲੇ ਸੁਥਾਨ ਤੋਂ ਹਿੱਲਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਸਨ। ਇਸ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਅਫ਼ਸਰ ਨੇ ਡੌਨ ਕਿਊਕਸੋਟ ਦੀ ਦਾੜ੍ਹੀ ਛੱਡ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਫੜਨ ਲਈ ਇੱਕ ਰੌਸ਼ਨੀ ਲੱਭਣ ਲਈ ਚਲਾ ਗਿਆ, ਪਰ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਵੀ ਨਹੀਂ ਮਿਲੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਰਾਏ ਦੇ ਮਾਲਕ ਨੇ ਆਪਣੇ ਕੁਆਰਟਰਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਆਪਣਾ ਦੀਵਾ ਬੁਝਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਅਫ਼ਸਰ ਨੂੰ ਚੁੱਲ੍ਹੇ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲੈਣਾ ਪਿਆ, ਜਿੱਥੇ ਕਾਫ਼ੀ ਸਮਾਂ ਅਤੇ ਮਿਹਨਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਦੀਵਾ ਜਗਾਇਆ।

1. ਲਗਭਗ ਚਾਰ ਫੁੱਟ ਅੱਠ ਇੰਚ ਲੰਬਾ।
2. ਇਸ 1513 ਦੀ ਰਚਨਾ ਦਾ ਲੇਖਕ ਅਣਜਾਣ ਹੈ।
3. ਹਿਸਟੋਰੀਆ ਡੀ ਐਨਰਿਕ ਫਾਈ [ਅਰਥਾਤ, ਹਿਜੋ] ਡੀ ਓਲੀਵਾ, ਰੇ ਡੀ ਈਹੇਰੂਸਲਮ, ਸਮਰਾਟ ਡੀ ਕਾਂਸਟੈਂਟੀਨੋਪਲਾ (1498), ਅਣਜਾਣ ਲੇਖਕਾਂ ਦਾ ਵੀ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕੰਮ ਹੈ।

ਸਤਾਰ੍ਹਵਾਂ ਅਧਿਆਇ

ਬਹਾਦਰ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਨੇਕ ਸਕੁਆਇਰ ਦੁਆਰਾ ਸਰਾਏ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਣਗਿਣਤ ਤਸੀਹਿਆਂ ਦਾ ਸਿਲਸਿਲਾ ਜਾਰੀ ਰਿਹਾ, ਜੋ ਕਿ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੀ ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਲਈ, ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਕਿਲ੍ਹੇ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ।

ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਆਪਣੀ ਬੇਹੋਸ਼ੀ ਤੋਂ ਠੀਕ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸੇ ਸੁਰ ਵਿੱਚ ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਸਨੇ ਸੁਟੇਕਸ ਦੀ ਘਾਟੀ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਸਕੁਆਇਰ ਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਬੁਲਾਉਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ:

"ਸਾਂਚੋ ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ, ਕੀ ਤੂੰ ਸੌਂ ਰਿਹਾ ਹੈਂ? ਕੀ ਤੂੰ ਸੌਂ ਰਿਹਾ ਹੈਂ, ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ?"

"ਮੈਂ ਕਿਵੇਂ ਸੌਂ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਇਸਨੂੰ ਉਲਝਾ ਕੇ!" ਸਾਂਚੇ ਨੇ ਪੂਰੇ ਦੁੱਖ ਅਤੇ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। "ਜੁਦੇ ਤੱਕ ਮੈਂ ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਨਾਲ ਗਲਤ ਨਹੀਂ ਹਾਂ, ਮੈਨੂੰ ਅੱਜ ਰਾਤ ਭੂਤਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਭੀੜ ਨੇ ਸਾਥ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।"

"ਤੁਹਾਡਾ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਜਾਇਜ਼ ਹੈ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿਉਂਕਿ ਜਾਂ ਤਾਂ ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ, ਜਾਂ ਇਹ ਕਿਲ੍ਹਾ ਜਾਦੂਈ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਤਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ - ਪੂਰ ਜੋ ਮੈਂ ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਣ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣਾ ਬਚਨ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਮੇਰੇ ਦਿਨ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੱਕ ਗੁਪਤ ਰੱਖਾਂਗਾ।"

"ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਵਚਨ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ; ਜਿਸਦਾ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ,

"ਮੈਂ ਇਹ ਇਸ ਲਈ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਕਿਸੇ ਦਾ ਸਨਮਾਨ ਗੁਆਉਣਾ ਪਸੰਦ ਨਹੀਂ ਹੈ।"

"ਮੈਨੂੰ ਫਿਰ ਕਹਿਣ ਦਿਓ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਵਾਅਦਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਦੇ ਦਿਨ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੱਕ ਚੁੱਪ ਰਹਾਂਗਾ, ਅਤੇ, ਰੱਬ ਦੀ ਇੱਛਾ ਹੋਵੇ, ਮੈਂ ਕੱਲ੍ਹ ਇਸਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰ ਸਕਾਂਗਾ।"

"ਕੀ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਇੰਨਾ ਬੁਰਾ ਸਲੂਕ ਕੀਤਾ ਹੈ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਇੰਨੀ ਜਲਦੀ ਮਰਿਆ ਹੋਇਆ ਦੇਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ?"

"ਇਸਦਾ ਇਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਲੈਣਾ-ਦੇਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਇੰਨਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਰਾਜ਼ ਬਹੁਤ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਰੱਖਣ ਤੋਂ ਨਫ਼ਰਤ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਕਿ ਉਹ ਸਟੋਰੇਜ ਵਿੱਚ ਰੱਖੇ ਜਾਣ ਨਾਲ ਖਰਾਬ ਹੋ ਜਾਣ।"

"ਖੈਰ, ਕਾਰਨ ਜੋ ਵੀ ਹੋਵੇ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਸ਼ਿਸ਼ਟਾਚਾਰ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ। ਇਸ ਲਈ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਅੱਜ ਰਾਤ ਮੈਂ ਇੱਕ ਅਜੀਬ ਸਾਹਸ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚੋਂ ਮੈਂ ਕਦੇ ਵੀ ਲੰਘਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਇੱਕ ਲੰਬੀ ਕਹਾਣੀ ਨੂੰ ਸੰਖੇਪ ਕਰਨ ਲਈ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਤਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹੁਣੇ ਹੁਣੇ ਇਸ ਕਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਮਾਲਕ ਦੀ ਧੀ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਆਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਪੂਰੀ ਦੁਨੀਆ ਵਿੱਚ ਕਿਤੇ ਵੀ ਸਭ ਤੋਂ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਅਤੇ ਸੁੰਦਰ ਕੁੜੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਉਸਦੇ ਨਿੱਜੀ ਸ਼ਿੰਗਾਰ, ਉਸਦੇ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਦਿਮਾਗ, ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਹੋਰ ਲੁਕਵੇਂ ਸੁਹਜਾਂ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕਿਵੇਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਜੋ ਕਿ, ਟੋਬੋਸੋ ਦੀ ਮੇਰੀ ਔਰਤ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਪ੍ਰਤੀ ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਰਹਿਣ ਲਈ, ਮੈਂ ਬਰਕਰਾਰ ਅਤੇ ਅਣਗੌਲਿਆ ਛੱਡ ਦਿਆਂਗਾ? ਮੈਂ ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਕਹਾਂਗਾ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਸੁਵਰਗ ਉਸ ਮਹਾਨ ਦੌਲਤ ਤੋਂ ਈਰਖਾ ਕਰਦਾ ਸੀ ਜੋ ਕਿਸਮਤ ਨੇ ਮੇਰੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਰੱਖੀ ਸੀ, ਜਾਂ ਸ਼ਾਇਦ - ਅਤੇ ਇਹ ਵਧੇਰੇ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ - ਇਹ ਕਿਲ੍ਹਾ ਮੋਹਿਤ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਉਸੇ ਸਮੇਂ ਉੱਭਰਿਆ ਜੁਦੇ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ਾਲ ਦੈਂਤ ਦੀ ਬਾਂਹ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਇੱਕ ਹੱਥ ਕੋਮਲ, ਪਿਆਰ ਭਰੀ ਗੱਲਬਾਤ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ, ਜਿਸਨੇ, ਬਿਨਾਂ ਮੈਨੂੰ ਦੇਖੇ ਜਾਂ ਇਹ ਜਾਣੇ ਕਿ ਇਹ ਕਿੱਥੋਂ ਆਇਆ ਹੈ, ਮੇਰੇ ਜਬਾੜਿਆਂ 'ਤੇ ਅਜਿਹਾ ਝਟਕਾ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖੂਨ ਨਾਲ ਨਹਾ ਦਿੱਤਾ। ਫਿਰ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਇੰਨੀ ਕੁੱਟਮਾਰ ਕਿ ਅੱਜ ਮੇਰੀ ਹਾਲਤ ਉਸ ਸਮੇਂ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਮਾੜੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਖੱਚਰ ਸਵਾਰਾਂ ਨੇ, ਰੋਸੀਨੈਂਟ ਦੀਆਂ ਵਧੀਕੀਆਂ ਕਰਕੇ, ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਇੰਨਾ ਬੇਰਹਿਮ ਵਿਵਹਾਰ

ਕੀਤਾ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਜ਼ਰੂਰ ਯਾਦ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਤੰਤ ਮੈਂ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਕੋਈ ਜਾਦੂਈ ਮੂਰ ਇਸ ਕੁੜੀ ਦੀ ਸੁੰਦਰਤਾ ਦੇ ਖਜ਼ਾਨੇ ਦੀ ਰਾਖੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਜੋ ਕਿ ਮੇਰਾ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ।"

"ਜਾਂ ਮੇਰਾ ਵੀ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿਉਂਕਿ ਚਾਰ ਸੌ ਤੋਂ ਵੱਧ ਮੂਰਾਂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਮਾਰਿਆ ਕਿ, ਤੁਲਨਾ ਵਿੱਚ, ਡੰਡਿਆਂ ਨਾਲ ਮਾਰਨਾ ਆਟੇ ਅਤੇ ਕਰੀਮ ਸੀ। ਪਰ ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸੇ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਵਧੀਆ ਅਤੇ ਦੁਰਲੱਭ ਸਾਹਸ ਨੂੰ ਕੀ ਨਾਮ ਦਿੰਦੇ ਹੋ ਜਿਸਨੇ ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਫਿੱਕਸ ਵਿੱਚ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਲਈ ਬੁਰਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਬੇਮਿਸਾਲ ਸੁੰਦਰਤਾ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਬਾਹਾਂ ਵਿੱਚ ਫੜਨਾ ਸੀ ਜਿਸਦਾ ਤੁਸੀਂ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਪਰ ਮੈਨੂੰ, ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੀ ਪੂਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿਚ ਸੂਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਸੂਰਾਬ੍ਹ ਪੀਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੀ ਮਿਲ੍ਹਿਆ? ਮੇਰੇ ਅਤੇ ਉਸ ਮਾਂ 'ਤੇ ਲਾਹਨਤ ਜਿਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਜੂਨਮ ਦਿੱਤਾ! ਮੈਂ ਇੱਕ ਨਾਈਟ-ਇਰੈਂਟ ਨਹੀਂ ਹਾਂ ਅਤੇ ਕਦੇ ਵੀ ਇੱਕ ਬਣਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ, ਪਰ ਜਦੋਂ ਵੀ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਤੋਂ ਵੱਧ ਮਿਲਦਾ ਹੈ!"

"ਫਿਰ ਤੈਨੂੰ ਵੀ ਕੁੱਟਿਆ ਗਿਆ ਹੈ?" ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਕੀ ਮੈਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਸੀ, ਰੱਬ ਦੀ ਖਾਤਰ?" ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ।

"ਘਬਰਾਓ ਨਾ, ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਹੁਣ ਉਸ ਕੀਮਤੀ ਬਲਸਮ ਤੋਂ ਕੁਝ ਬੁਣਾਵਾਂਗਾ ਜਿਸ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਦੋਵੇਂ ਪਲਕ ਝਪਕਦੇ ਹੀ ਠੀਕ ਹੋ ਜਾਵਾਂਗੇ।"

ਉਸੇ ਪਲ ਪਵਿੱਤਰ ਭਾਈਚਾਰੇ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਆਪਣਾ ਦੀਵਾ ਜਗਾਇਆ ਅਤੇ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਲਈ ਅੰਦਰ ਆਇਆ ਜਿਸਨੂੰ ਉਸਨੇ ਮਰਿਆ ਸਮਝਿਆ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਾਈਟਗਾਊਨ ਅਤੇ ਸੌਣ ਵਾਲੀ ਟੋਪੀ ਵਿੱਚ ਸਜੇ ਹੋਏ, ਹੱਥ ਵਿਚ ਲੈਂਪ ਅਤੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਇੱਕ ਭਿਆਨਕ ਭਾਵ ਨਾਲ ਅੰਦਰ ਆਉਂਦੇ ਦੇਖਿਆ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੂੰ ਕਿਹਾ:

"ਮਾਲਕ, ਕੀ ਇਹ ਸੰਜੋਗ ਨਾਲ ਉਹ ਜਾਦੂਈ ਮੂਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਇੱਕ ਹੋਰ ਮਾਰ ਦੇਣ ਲਈ ਵਾਪਸ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜੇ ਸ਼ਾਇਦ ਸਿਆਹੀ ਦੇ ਖੂਹ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਗਿਆ ਹੋਵੇ?"

"ਇਹ ਮੂਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿਉਂਕਿ ਜੋ ਲੋਕ ਮੋਹਿਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਕਦੇ ਵੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ ਦੇਖਣ ਦਿੰਦੇ।"

"ਉਹ ਸ਼ਾਇਦ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦਿਖਾਈ ਨਾ ਦੇਣ, ਪਰ ਉਹ ਜ਼ਰੂਰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਨ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਜਿਸਦੀ ਮੇਰੇ ਮੋਢੇ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ।"

"ਮੇਰਾ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਪਰ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵਾਲਾ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਦੂਈ ਮੂਰ ਹੈ।"

ਜਦੋਂ ਅਫ਼ਸਰ ਪਹੁੰਚਿਆ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤ ਗੱਲਬਾਤ ਵਿਚ ਪਾਇਆ, ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਉਹ ਉਲਝਣ ਵਿੱਚ ਪੈ ਗਿਆ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਅਜੇ ਵੀ ਆਪਣੀ ਪਿੱਠ 'ਤੇ ਸਿੱਧਾ ਸੀ ਅਤੇ ਮੁੱਕੇ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਪਲਾਸਟਰਾਂ ਕਾਰਨ ਇਕ ਵੀ ਮਾਸਪੇਸ਼ੀ ਹਿਲਾਉਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਸੀ। ਅਫ਼ਸਰ ਉਸ ਕੋਲ ਆਇਆ ਅਤੇ ਪੁੱਛਿਆ:

"ਕਿਵੇਂ ਚੱਲ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਬੇਚਾਰਾ ਸੈਂਤਾਨ?"

"ਜੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਜਗ੍ਹਾ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਮੈਂ ਵਧੇਰੇ ਸ਼ਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਦਾ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਕੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚ ਨਾਈਟਸ-ਇਰੰਟ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਨ ਕਰਨ ਦਾ ਇਹ ਕੋਈ ਤਰੀਕਾ ਹੈ, ਤੁਸੀਂ ਬੇਵਕੂਫ਼ ਹੋ?"

ਅਫ਼ਸਰ, ਜਿਸਨੇ ਅਜਿਹੇ ਬਦਚਲਣ ਦਿੱਖ ਵਾਲੇ ਆਦਮੀ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬਦਨਾਮ ਕੀਤਾ ਸੁਣਿਆ, ਇਸਨੂੰ ਬਰਦਾਸ਼ਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਿਆ, ਇਸ ਲਈ, ਤੇਲ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਲੈਂਪ ਚੁੱਕ ਕੇ, ਉਸਨੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੇ ਸਿਰ 'ਤੇ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਹ ਬੁਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜ਼ਖਮੀ ਹੋ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਹੁਣ ਸਭ ਕੁਝ ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚ ਘਿਰਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਅਫ਼ਸਰ ਪਿੱਛੇ ਹਟਣ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ।

"ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਮਾਲਕ," ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਇਹ ਉਹੀ ਜਾਦੂਈ ਮੂਰ ਹੈ, ਜੋ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਲਈ ਖਜ਼ਾਨਾ ਬਚਾ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਸਾਡੇ ਲਈ ਸਿਰਫ਼ ਮੁੱਕੇ ਅਤੇ ਲੈਂਪਾਂ ਨਾਲ ਸਿਰ 'ਤੇ ਮੁੱਕੇ ਹਨ।"

"ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੇਟ ਨੂੰ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਪਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਜਾਦੂ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਨਹੀਂ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਜੀਵ ਅਦਿੱਖ ਅਤੇ ਕਾਲਪਨਿਕ ਹਨ, ਅਸੀਂ ਕਦੇ ਵੀ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ 'ਤੇ ਹੁੱਥ ਨਹੀਂ ਚੁੱਕ ਸਕਦੇ ਜੋ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਯੋਗ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਅਸੀਂ ਕਿੰਨੀ ਵੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰੀਏ। ਇਸ ਲਈ, ਉਠੋ, ਸਾਂਚੋ, ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਅਤੇ ਇਸ ਕਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਗਵਰਨਰ ਨੂੰ ਲੱਭੋ ਅਤੇ ਦੇਖੋ ਕਿ ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਕੁਝ ਤੇਲ, ਵਾਈਨ, ਨਮਕ ਅਤੇ ਰੋਜ਼ਮੇਰੀ ਲਿਆ ਸਕਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਜੋ ਮੈਂ ਸਿਹਤ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਮਲ੍ਹਮ ਤਿਆਰ ਕਰ ਸਕਾਂ। ਸੱਚ ਦੱਸਾਂ, ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਸੱਚਮੁੱਚ ਹੁਣੇ ਕੁਝ ਵਰਤ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਭੂਤ ਦੁਆਰਾ ਮੇਰੇ 'ਤੇ ਲਗਾਏ ਗਏ ਜ਼ਖ਼ਮ ਤੋਂ ਮੇਰਾ ਬਹੁਤ ਸਾਰਾ ਖੂਨ ਵਹਿ ਰਿਹਾ ਹੈ।"

ਸਾਂਚੋ ਆਪਣੀਆਂ ਦਰਦਨਾਕ ਹੱਡੀਆਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋਣ ਵਿੱਚ ਕਾਮਯਾਬ ਹੋ ਗਿਆ ਅਤੇ ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘ ਕੇ ਸਰਾਏ ਵਾਲੇ ਕੋਲ ਪਹੁੰਚ ਗਿਆ। ਰਸਤੇ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਟੱਕਰ ਅਫ਼ਸਰ ਨਾਲ ਹੋਈ, ਜੋ ਇਹ ਜਾਣਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਵਿੱਚ ਸੁਣ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦਾ ਵਿਰੋਧੀ ਕੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ।

"ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਤੁਸੀਂ ਜੋ ਵੀ ਹੋ, ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰੋ ਕਿ ਇੰਨੇ ਦਿਆਲੂ ਅਤੇ ਦੂਇਆਵਾਨ ਹੋਵੋ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਕੁਝ ਗੁਲਾਬ ਦਾ ਤੇਲ, ਨਮਕ ਅਤੇ ਵਾਈਨ ਦਿਓ, ਜੋ ਧਰਤੀ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਨਾਈਟਸ-ਇਰੈਂਟ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰਨ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਉਸ ਬਿਸਤਰੇ ਵਿੱਚ ਪਿਆ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਸਰਾਏ ਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਜਾਦੂਈ ਮੂਰ ਦੁਆਰਾ ਬੁਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜ਼ਖਮੀ ਹੈ।"

ਜਦੋਂ ਅਫ਼ਸਰ ਨੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਸੁਣੀਆਂ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਅੱਧਾ ਸਿਆਣਾ ਸਮਝਿਆ, ਪਰ ਕਿਉਂਕਿ ਰੌਸ਼ਨੀ ਹੋਣ ਲੱਗੀ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਅਤੇ ਸਰਾਏ ਦੇ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਆਵਾਜ਼ ਮਾਰੀ, ਉਸਨੂੰ ਦੁੱਸਿਆ ਕਿ ਇਹ ਗਰੀਬ ਸ਼ੈਤਾਨ ਕੀ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸਰਾਏ ਦੇ ਮਾਲਕ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਦਿੱਤਾ ਜੋ ਉਸਨੇ ਮੰਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਸਾਂਚੋ ਇਸਨੂੰ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੇਟ ਕੋਲ ਲੈ ਗਿਆ, ਜੋ ਲੈਂਪ ਤੋਂ ਦਰਦ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਆਪਣਾ ਸਿਰ ਫੜੀ ਬੈਠਾ ਸੀ, ਜਿਸਨੇ ਉਸਦੇ ਸਿਰ 'ਤੇ ਦੋ ਫੁੱਲੇ ਹੋਏ ਵੇਲ ਚੁੱਕੇ ਸਨ। ਅਤੇ ਜਿਸਨੂੰ ਉਹ ਖੂਨ ਸਮਝਦਾ ਸੀ ਉਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਸ ਮੁਸ਼ਕਲ ਅਜ਼ਮਾਇਸ਼ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਵਗ ਰਿਹਾ ਪਸੀਨਾ ਸੀ ਜੋ ਉਸਨੇ ਹੁਣੇ ਹੀ ਗੁਜ਼ਾਰਿਆ ਸੀ।

ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੇਟ ਨੇ ਆਪਣਾ ਸਾਦਾ ਪਦਾਰਥ,[1] ਲਿਆ ਜਿਸ ਤੋਂ ਉਸਨੇ ਸਭ ਕੁਝ ਮਿਲਾ ਕੇ ਇੱਕ ਮਿਸ਼ਰਣ ਬਣਾਇਆ, ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਉਬਾਲਦਾ ਰਿਹਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਸਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੱਗਿਆ ਕਿ ਇਹ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਫਿਰ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਫਲਾਸਕ ਮੰਗਿਆ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਡੋਲ੍ਹ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਸਰਾਏ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਉਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਜੈਤੂਨ ਦੇ ਤੇਲ ਦੇ ਇੱਕ ਖਾਲੀ ਡੱਬੇ ਵਿੱਚ ਪਾਉਣ ਲਈ ਸਹਿਮਤੀ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ ਜੋ ਸਰਾਏ ਦੇ ਮਾਲਕ ਨੇ ਕਿਰਪਾ ਨਾਲ ਦਾਨ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਫਿਰ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਡੱਬੇ ਉੱਤੇ ਚਾਲੀ ਤੋਂ ਵੱਧ "ਆਵਰ ਫਾਦਰਜ਼" ਅਤੇ ਓਨੇ ਹੀ ਹੋਰ "ਹੇਲ ਮੈਰੀਜ਼" ਅਤੇ ਹੋਰ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾਵਾਂ ਕੀਤੀਆਂ, ਹਰ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਨਾਲ ਆਸ਼ੀਰਵਾਦ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਲੀਬ ਦੇ ਚਿੰਨ੍ਹ ਦੇ ਨਾਲ। ਇਸ ਸੁਭ 'ਤੇ ਸਾਂਚੋ, ਸਰਾਏ ਦਾ ਮਾਲਕ, ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਮੌਜੂਦ ਸਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਖੱਚਰ ਹੁਣ ਆਪਣੇ ਖੱਚਰਾਂ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਰੁੱਝਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਇਹ ਹੋ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ 'ਤੇ ਕੀਮਤੀ ਬਲਸਮ ਦੇ ਗੁਣ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦੀ ਚੋਣ ਕੀਤੀ, ਜੋ ਕਿ ਉਹ ਸੋਚਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਗਭਗ ਇੱਕ ਚੌਥਾਈ ਪੀਤਾ ਜੋ ਡੱਬੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਡੋਲ੍ਹਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਪਰ ਬਰੂਇੰਗ ਪੋਟ ਵਿੱਚ ਹੀ ਰਿਹਾ।

ਪਰ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਪੀਣਾ ਖਤਮ ਕੀਤਾ, ਉਹ ਇੰਨੀ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਮੁੜਨ ਲੱਗ ਪਿਆ ਕਿ ਉਸਦੇ ਪੇਟ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਬਚਿਆ, ਅਤੇ ਉਲਟੀਆਂ ਦੀ ਚਿੰਤਾ ਅਤੇ ਮਿਹਨਤ ਕਾਰਨ ਉਸਨੂੰ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਪਸੀਨਾ ਆ ਗਿਆ, ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਉਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਹੋਰ ਢੱਕਣ ਪਾ ਦੇਣ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਇਕੱਲਾ ਛੱਡ ਦੇਣ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸਦੀ ਇੱਛਾ ਪੂਰੀ ਕਰ ਲਈ, ਤਾਂ ਉਹ ਸੌਂ ਗਿਆ ਅਤੇ ਤਿੰਨ ਘੰਟਿਆਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਲਈ ਸੁੱਤਾ ਰਿਹਾ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਜਾਗਿਆ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਵਾਂ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਜ਼ਖਮਾਂ ਵਿੱਚ ਇੰਨਾ

ਸੁਧਾਰ ਹੁੰਦਿਆ ਕਿ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਠੀਕ ਸਮਝਿਆ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੋ ਗਿਆ ਕਿ ਉਸਨੇ ਸੱਚਮੁੱਚ ਫਿਰਾਊਨ ਦੇ ਬਲਸਮ 'ਤੇ ਵਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਉਪਾਅ ਰੱਖਣ ਨਾਲ ਉਹ ਨਿਡਰਤਾ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤੂਫ਼ਾਨ ਦਾ ਟਕਰਾਅ, ਲੜਾਈ ਜਾਂ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਕਿੰਨਾ ਵੀ ਖਤਰਨਾਕ ਕਿਉਂ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਨੇ ਵੀ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਦੇ ਸੁਧਾਰ ਨੂੰ ਚਮਤਕਾਰੀ ਮੰਨਿਆ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਘੜੇ ਵਿੱਚ ਬਚਿਆ ਹੋਇਆ ਕੁਝ ਦੇਵੇ, ਜੋ ਕਿ ਕੋਈ ਛੋਟੀ ਮਾਤਰਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਆਗਿਆ ਨਾਲ, ਉਸਨੇ ਘੜਾ ਦੋਵਾਂ ਹੱਥਾਂ ਨਾਲ ਚੁੱਕਿਆ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਅਤੇ ਵੱਧੇਰੇ ਉਤਸ਼ਾਹ ਨਾਲ ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਬੁੱਲ੍ਹਾਂ ਤੱਕ ਚੁੱਕਿਆ ਅਤੇ ਲਗਭਗ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਜਿੰਨਾ ਪੀਤਾ। ਪਰ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਬੇਚਾਰਾ ਸਾਂਚੋ ਦਾ ਪੇਟ ਡੌਨ ਕਿਕਸੋਟ ਜਿੰਨਾ ਨਾਜ਼ੁਕ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਲਟੀਆਂ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਉਸਨੂੰ ਇੰਨੀ ਮਤਲੀ ਅਤੇ ਉਲਟੀ ਕਰਨ ਦੀ ਇੱਛਾ ਹੋ ਗਈ ਸੀ, ਇਸਦੇ ਨਾਲ ਇੰਨਾ ਪਸੀਨਾ ਅਤੇ ਬੇਹੋਸ਼ੀ ਵੀ ਆ ਰਹੀ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਸੱਚਮੁੱਚ ਅਤੇ ਸੱਚਮੁੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੋ ਗਿਆ ਕਿ ਉਸਦਾ ਆਖਰੀ ਸਮਾਂ ਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਸ ਤੂਫ਼ਾਨ ਦੁਖੀ ਅਤੇ ਦੁਖੀ ਦੇਖ ਕੇ, ਉਸਨੇ ਬਲਸਮ ਅਤੇ ਉਸ ਬਦਮਾਸ਼ ਨੂੰ ਸਰਾਪ ਦਿੱਤਾ ਜਿਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਡੌਨ ਕਿਕਸੋਟ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਇਸ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ:

"ਸਾਂਚੋ, ਮੇਰਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਾਰੀ ਮੁਸੀਬਤ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਾਈਟ ਦਾ ਖਿਤਾਬ ਨਾ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਕਾਰਨ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸ਼ਰਾਬ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਕੋਈ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਦੇਵੇਗੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਾਈਟ ਦੀ ਉਪਾਧੀ ਨਹੀਂ ਮਿਲੀ ਹੈ।"

"ਜੇ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਨੂੰ ਇਹ ਪਤਾ ਸੀ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਮੇਰੇ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਸਾਰੇ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰਾਂ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਿਉਂ ਕਰਨ ਦਿੱਤੀ?"

ਪਰ ਉਸੇ ਪਲ ਇਹ ਮਨਘੜਤ ਗੱਲ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਹੋਈ, ਅਤੇ ਗਰੀਬ ਸੁਕੁਆਇਰ ਦੋਵਾਂ ਚੈਨਲਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੰਨੀ ਅਚਾਨਕ ਨਿਕਲਣ ਲੱਗਾ ਕਿ ਉਹ ਕੈਟੇਲ ਮੈਟ ਜਿਸ 'ਤੇ ਉਹ ਲੇਟਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਬਰਲੈਪ ਕੰਬਲ ਜੋ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਉੱਤੇ ਪਾਇਆ ਸੀ, ਕਿਸੇ ਦੇ ਵੀ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਆਇਆ। ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਣੀ ਖਿੱਚ ਤੋਂ ਇੰਨਾ ਪਸੀਨਾ ਵਹਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਉਸਨੂੰ ਸਗੋਂ ਮੰਜੂਦ ਹਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਲੱਗਿਆ ਕਿ ਉਸਦਾ ਅੰਤ ਸੱਚਮੁੱਚ ਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਤੂਫ਼ਾਨ ਅਤੇ ਅਜ਼ਮਾਇਸ਼ ਲਗਭਗ ਦੋ ਘੰਟੇ ਚਲੀ, ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਉਸਦੇ ਮਾਲਕ ਦੇ ਉਲਟ, ਉਸਨੂੰ ਇੰਨਾ ਘੁੱਟਿਆ ਅਤੇ ਕੁੱਟਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਉਹ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਡੌਨ ਕਿਇਕਸੋਟ ਬਿਲਕੁਲ ਠੀਕ ਅਤੇ ਤੰਦਰੁਸਤ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਾਹਸ ਦੀ ਭਾਲ ਵਿੱਚ ਤੁਰੰਤ ਚਲੇ ਜਾਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉੱਥੇ ਬਿਤਾਇਆ ਸਾਰਾ ਸਮਾਂ ਉਹਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਨ ਲਈ ਬਿਹਤਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਵਰਤਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਮਿਹਰ ਅਤੇ ਸਹਾਇਤਾ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਉਸ ਸਾਰੀ ਨਿਸ਼ਚਤਤਾ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਵਾਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜੋ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਬਲਸਮ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਇੱਛਾ ਤੋਂ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਹੋ ਕੇ, ਉਸਨੇ ਖੁਦ ਰੋਸੀਨੈਂਟ 'ਤੇ ਕਾਠੀ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਸਕੁਆਇਰ ਦੇ ਜੁਆਨਵਰ 'ਤੇ ਪੈਕਸੈਡਲ ਰੱਖਿਆ। ਸਾਂਚੋ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਗਿੱਦੜ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸਵਾਰ ਹੋਣ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਘੋੜੇ 'ਤੇ ਸਵਾਰ ਹੋਇਆ ਅਤੇ, ਸਰਾਏ ਦੇ ਕੋਨੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਕੇ, ਉੱਥੇ ਮਿਲਿਆ ਇੱਕ ਪੋਈਕ ਫੜ ਲਿਆ, ਜਿਸਨੂੰ ਉਹ ਇੱਕ ਬੁਰਛੇ ਵਜੋਂ ਵਰਤਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦਾ ਸੀ। ਸਰਾਏ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਲੋਕ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਵੀਹ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸੀ, ਉੱਥੇ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋ ਕੇ ਉਸਨੂੰ ਦੇਖ ਰਹੇ ਸਨ। ਸਰਾਏ ਦੇ ਮਾਲਕ ਦੀ ਧੀ ਦੀਆਂ ਵੀ ਅੱਖਾਂ ਉਸ 'ਤੇ ਟਿਕੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਹ ਵੀ, ਉਸ ਤੋਂ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਹਟਾਉਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਸੀ। ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਉਹ ਇੱਕ ਹਉਕਾ ਕੱਢਦਾ ਸੀ ਜੋ ਉਸਦੀ ਆਤਮਾ ਦੀਆਂ ਡੂੰਘਾਈਆਂ ਤੋਂ ਟੁੱਟਿਆ ਹੋਇਆ ਜਾਪਦਾ ਸੀ, ਜੋ ਹਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦੇ ਪਾਸੇ ਦੇ ਦਰਦ ਕਾਰਨ ਹੋਵੇਗਾ - ਘੱਟੋ ਘੱਟ, ਉਹ ਸੋਚਦੇ ਸਨ ਕਿ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਪਿਛਲੀ ਰਾਤ ਪੋਲਟੀਸ ਨਾਲ ਢੱਕਿਆ ਹੋਇਆ ਦੇਖਿਆ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਹ ਦੋਵੇਂ ਸਵਾਰ ਹੋਏ, ਡੌਨ ਕੁਇਕੁਸੇਟ ਨੇ ਸਰਾਏ ਦੇ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ, ਜੋ ਗੇਟ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਜੋ ਸ਼ਾਂਤੀ ਅਤੇ ਗੰਭੀਰਤਾ ਦੀ ਸਿਖਰ ਸੀ:

"ਮਹਾਨ ਰਾਜਪਾਲ, ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਦੇ ਇਸ ਕਿਲ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਅਤੇ ਮਹਾਨ ਦਿਆਲਤਾਵਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੇ ਸਾਰੇ ਦਿਨਾਂ ਲਈ ਤੁਹਾਡਾ

ਰਿਣੀ ਰਹਾਂਗਾ। ਜੇ ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਹੁੱਕਾਗੀ ਚਾਕੂ ਦੁਆਰਾ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਨਾਲ ਕੱਤੇ ਗਏ ਸੁੱਭਾਵੀਂ ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀ ਦਾ ਬਦਲਾ ਲੈ ਕੇ ਸੇਵਾ ਕਰ ਸੱਕਦਾ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਾਂਗਾ ਕਿ ਮੇਰਾ ਮਿਸ਼ਨ ਕਮਜ਼ੋਰ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਨਾ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਬਦਲਾ ਲੈਣਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀ ਹੋਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਧੋਖੇਬਾਜ਼ੀ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਆਪਣੀ ਯਾਦਦਾਸ਼ਤ ਦੀ ਖੋਜ ਕਰੋ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਕਿਸਮ ਦੀ ਕੋਈ ਚੀਜ਼ ਮੈਨੂੰ ਸੌਂਪਣ ਲਈ ਮਿਲਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਇਸਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਕ ਸੁਰਬੀਰ ਵਜੋਂ ਆਪਣਾ ਬਚਨ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋਵੋਗੇ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਦਿਲ ਦੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਅਨੁਸਾਰ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰੋਗੇ।"

ਸਰਾਏ ਵਾਲੇ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਉਸੇ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ:

"ਸਰ ਨਾਈਟ, ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਹੋਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਗਲਤੀ ਦਾ ਬਦਲਾ ਲੈਣ ਲਈ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਦੀ ਮਦਦ ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਜਦੋਂ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਬੁਰਾਈ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਮੈਂ ਢੁਕਵਾਂ ਬਦਲਾ ਲੈਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਸਿਰਫ਼ ਇਹੀ ਮੰਗਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਅੱਜ ਰਾਤ ਸਰਾਏ ਵਿੱਚ ਹੋਏ ਖਰਚੇ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰੋ: ਤੁਹਾਡੇ ਅਤੇ ਜਾਨਵਰਾਂ ਲਈ ਤੂੜੀ ਅਤੇ ਜੌਂ, ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਤੁਹਾਡੇ ਰਾਤ ਦਾ ਖਾਣਾ ਅਤੇ ਬਿਸਤਰੇ।"

"ਫਿਰ ਇਹ ਇੱਕ ਸਰਾਏ ਹੈ?" ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ।

“ਅਤੇ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸਤਿਕਾਰਯੋਗ,” ਸਰਾਏ ਵਾਲੇ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ।

"ਮੈਂ ਹੁਣ ਤੱਕ ਇੱਕ ਗਲਤ ਧਾਰਨਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਸੱਚਮੁੱਚ ਇਸਨੂੰ ਇੱਕ ਕਿਲ੍ਹਾ ਸਮਝਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਕੋਈ ਬੁਰਾ ਨਹੀਂ ਸੀ; ਪਰ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਕਿਲ੍ਹੇ ਦੀ ਬਜਾਏ ਇੱਕ ਸਰਾਏ ਬਣ ਗਿਆ ਹੈ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਜੋ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਉਹ ਹੈ ਭੁਗਤਾਨ ਨੂੰ ਛੱਡਣਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਨਾਈਟਸ-ਇਰੈਂਟ ਦੇ ਅਭਿਆਸ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ, ਜਿਸਨੂੰ, ਮੈਂ ਇੱਕ ਤੱਥ ਲਈ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ - ਹੁਣ ਤੱਕ ਇਸਦੇ ਉਲਟ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਹੈ - ਕਦੇ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਰਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਚੀਜ਼ ਲਈ ਭੁਗਤਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਠਹਿਰੇ ਸਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲੀ ਕੋਈ ਵੀ ਅਤੇ ਸਾਰੀ ਪੁਰਾਹੁਣਚਾਰੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਅਸਹਿਣਸ਼ੀਲ ਮੁਸ਼ੱਕਲਾਂ ਦੇ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਵਜੋਂ ਜ਼ਾਇਜ਼ ਸੀ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦਿਨ-ਰਾਤ, ਸਰਦੀਆਂ ਅਤੇ ਗਰਮੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸਾਹਸ ਦੀ ਭਾਲ ਵਿੱਚ ਝੱਲੀਆਂ ਸਨ, ਪੈਦਲ ਅਤੇ ਘੋੜੇ 'ਤੇ, ਭੁੱਖੇ ਅਤੇ ਪਿਆਸੇ, ਗਰਮ ਅਤੇ ਠੰਢ, ਅਤੇ ਸਵਰਗ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਦੀਆਂ ਬੇਅਰਾਮੀ ਦੇ ਸੰਪਰਕ ਵਿੱਚ ਸਨ।"

"ਇਸ ਨਾਲ ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਫ਼ਰਕ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ," ਸਰਾਏ ਦੇ ਮਾਲਕ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। "ਮੈਂ ਸਿਰਫ਼ ਉਹੀ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਮੈਂ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਆਓ ਧਾਰੋ ਅਤੇ ਬਹਾਦਰੀ ਦੇ ਇਸ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰ ਦੇਈਏ। ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਖਾਤੇ ਇਕੱਠੇ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਚੀਜ਼ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।"

“ਫਿਰ ਤੂੰ ਇੱਕ ਮੂਰਖ ਅਤੇ ਦੁਸ਼ਟ ਸਰਾਏਦਾਰ ਹੈਂ,” ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਅਤੇ ਰੋਸੀਨੈਂਟ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਪੈਰਾਂ ਨਾਲ ਥੱਪੜ ਮਾਰਦੇ ਹੋਏ ਆਪਣੇ ਪਾਈਕ ਨੂੰ ਹੋਰ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਐਡਜਸਟ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਉਹ ਸਰਾਏ ਤੋਂ ਭੱਜ ਗਿਆ - ਇਸ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕਿ ਕਿਸੇ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਰੋਕਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ - ਅਤੇ ਪਿੱਛੇ ਮੁੜ ਕੇ ਇਹ ਦੇਖਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਦੂਰੀ ਤੈਅ ਕੀਤੀ ਕਿ ਕੀ ਉਸਦਾ ਸਕੁਆਇਰ ਉਸਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਜਦੋਂ ਸਰਾਏ ਦੇ ਮਾਲਕ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਪੈਸੇ ਦਿੱਤੇ ਜਾਂਦੇ ਦੇਖਿਆ, ਤਾਂ ਉਹ ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਕੋਲ ਪੈਸੇ ਵਸੂਲਣ ਲਈ ਗਿਆ, ਪਰ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦੇ ਮਾਲਕ ਨੇ ਪੈਸੇ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਉਹ ਪੈਸੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਦੇਵੇਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਨਾਈਟ-ਇਰੰਟ ਦੇ ਸਕੁਆਇਰ ਵਾਂਗ, ਜੋ ਕਿ ਉਹ ਸੀ, ਉਸ ਉੱਤੇ ਵੀ ਉਹੀ ਨਿਯਮ ਅਤੇ ਕਾਰਨ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸਦੇ ਮਾਲਕ ਉੱਤੇ ਸਰਾਏ ਅਤੇ ਸਰਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਚੀਜ਼ਾਂ ਲਈ ਭੁਗਤਾਨ ਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸਰਾਏ ਦਾ ਮਾਲਕ ਇਸ 'ਤੇ ਗੁੱਸੇ ਵਿੱਚ ਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਧਮਕੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਉਸਨੂੰ ਪੈਸੇ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੇ ਜਾਂਦੇ, ਤਾਂ ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਵਸੂਲ ਕਰੇਗਾ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਾਂਚੋ ਨੂੰ ਦਰਦਨਾਕ ਲੱਗੇਗਾ। ਇਸ 'ਤੇ ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਸਦੇ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਮਿਲੇ ਬਹਾਦਰੀ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਉਹ ਇੱਕ ਸੈਂਟ ਵੀ ਨਹੀਂ ਦੇਵੇਗਾ ਭਾਵੇਂ ਇਸਦੀ ਕੀਮਤ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੀ ਜਾਨ ਦੇਣੀ ਪਵੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਨਾਈਟ-ਇਰੰਟਰੀ ਦੀ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਅਤੇ ਉੱਤਮ ਪਰੰਪਰਾ

ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਕਮਜ਼ੋਰ ਨਹੀਂ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਸਨ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਹ ਨਾਈਟਸ ਦੇ ਸ਼ਸਤ੍ਰਧਾਰੀ ਅਜੇ ਅਣਜੰਮੇ ਉਸਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਸਨਮਾਨਯੋਗ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਨਾਲ ਤੋੜਨ ਲਈ ਬਦਨਾਮ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਣਗੇ।

ਹੁਣ, ਸਾਡੇ ਦੁਖੀ ਸਾਂਚੋ ਦੀ ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਅਜਿਹੀ ਸੀ ਕਿ ਸਰਾਏ ਵਿੱਚ ਬੈਠੇ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚ ਸੇਗੋਵੀਆ ਦੇ ਚਾਰ ਉੱਨਕਾਰ, ਜੇਬਕਟਾਂ ਦੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਕੋਰਡੋਵਾ ਦੇ ਤਿੰਨ ਸੂਈ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ, ਅਤੇ ਸੇਵਿਲ ਦੇ ਚੋਰਾਂ ਦੇ ਕੁਆਰਟਰ ਦੇ ਦੋ ਨਿਵਾਸੀ ਸਨ - ਉਹ ਰੂਹਾਂ ਜੋ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਹਲਕੇ ਦਿਲ ਅਤੇ "ਨੇਕ ਇਰਾਦੇ ਵਾਲੀਆਂ" ਸਨ, ਸਗੋਂ ਸੁਰਾਰਤੀ ਅਤੇ ਖੜ੍ਹਣ ਵਾਲੀਆਂ ਵੀ ਸਨ। ਉਹ ਸਾਰੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇੱਕ ਆਤਮਾ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਅਤੇ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਸਨ, ਸਾਂਚੋ ਕੋਲ ਆਏ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੇ ਗਿੱਦੜ ਤੋਂ ਖਿੱਚ ਲਿਆ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਇੱਕ ਮੇਜ਼ਬਾਨ ਦੇ ਬਿਸਤਰੇ ਤੋਂ ਕੰਬਲ ਲੈਣ ਲਈ ਅੰਦਰ ਗਿਆ। ਸਾਂਚੋ ਨੂੰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟਦੇ ਹੋਏ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉੱਪਰ ਦੇਖਿਆ ਅਤੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਛੱਤ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੰਮ ਦੀ ਲੋੜ ਤੋਂ ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਨੀਵੀਂ ਸੀ, ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਵਿਹੜੇ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ, ਜਿੱਥੇ ਅਸਮਾਨ ਸੀਮਾ ਸੀ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਉੱਥੇ ਪਹੁੰਚਣ 'ਤੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਾਂਚੋ ਨੂੰ ਕੰਬਲ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਹਵਾ ਵਿੱਚ ਉਛਾਲਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਸ਼ਰੇਵੇਟਾਈਡ 'ਤੇ ਇੱਕ ਕੁੱਤੇ ਨਾਲ ਉਸ ਨਾਲ ਆਪਣਾ ਮਨੋਰੰਜਨ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਉਸ ਗਰੀਬ ਬਦਮਾਸ਼ ਦੀਆਂ ਚੀਕਾਂ ਇੰਨੀਆਂ ਉੱਚੀਆਂ ਸਨ ਕਿ ਉਹ ਉਸਦੇ ਮਾਲਕ ਦੇ ਕੰਨਾਂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਗਈਆਂ, ਜੋ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਸੁਣਨ ਲਈ ਰੁਕ ਗਿਆ, ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਕੋਈ ਨਵਾਂ ਸਾਹਸ ਉਸ ਦੇ ਰਾਹ 'ਤੇ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਸਨੂੰ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਅਹਿਸਾਸ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਕਿ ਚੀਕ ਰਿਹਾ ਹੈ ਉਹ ਉਸਦਾ ਸਕੁਆਇਰ ਹੈ। ਲਗਾਮ ਨੂੰ ਉੱਪਰ ਚੁੱਕ ਕੇ, ਉਹ ਇੱਕ ਮਿਹਨਤੀ ਸਰਾਏ ਵੱਲ ਵਾਪਸ ਚਲਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਗੇਟ ਬੰਦ ਪਾਇਆ। ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਲਈ ਜਗ੍ਹਾ ਦੀ ਭਾਲ ਵਿੱਚ ਸਰਾਏ ਦੇ ਦੁਆਲੇ ਚੱਕਰ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਉਹ ਵਿਹੜੇ ਦੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਦੀ ਕੰਧ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ, ਇਸਦੇ ਉੱਪਰ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਸਕੁਆਇਰ ਨਾਲ ਕੀਤੇ ਜਾ ਰਹੇ ਦੁਖਦਾਈ ਮਨੋਰੰਜਨ ਨੂੰ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਹਵਾ ਵਿੱਚ ਇੰਨੀ ਸ਼ਾਨ ਅਤੇ ਚੁਸਤੀ ਨਾਲ ਉੱਠਦੇ ਅਤੇ ਡਿੱਗਦੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ, ਜੇ ਉਹ ਗੁੱਸੇ ਨਾ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਹੱਸ ਕੇ ਫੁੱਟ ਪੈਂਦਾ। ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਘੋੜੇ ਤੋਂ ਕੰਧ 'ਤੇ ਚੜ੍ਹਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ, ਪਰ ਇੰਨਾ ਕੁੱਟਿਆ ਅਤੇ ਕੁਚਲਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਉਹ ਉਤਰ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸਕਿਆ, ਇਸ ਲਈ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਘੋੜੇ ਦੇ ਉੱਪਰੋਂ ਸਾਂਚੋ ਨੂੰ ਉਛਾਲਣ ਵਾਲਿਆਂ 'ਤੇ ਤਾਅਨੇ ਅਤੇ ਬੇਇੱਜ਼ਤੀ ਦਾ ਇੰਨਾ ਵੱਡਾ ਹਮਲਾ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਬਦ-ਦੁਰ-ਸ਼ਬਦ ਰਿਕਾਰਡ ਕਰਨਾ ਅਸੰਭਵ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਨਾਲ ਆਦਮੀਆਂ ਨੂੰ ਸਾਂਚੋ 'ਤੇ ਹੱਸਣ ਜਾਂ ਸੁੱਟਣ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ, ਨਾ ਹੀ ਇਸ ਨਾਲ ਹਵਾ ਵਿੱਚ ਉੱਡਣ ਵਾਲੇ ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਆਪਣੇ ਵਿਰੋਧ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਰੋਕਿਆ, ਕਦੇ ਧਮਕੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਕਦੇ ਬੇਨਤੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਜੋ ਕਿ ਸਭ ਦਾ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਜਾਂ ਕੋਈ ਫ਼ਾਇਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਥਕਾਵਟ ਤੋਂ ਰੁਕਣ ਦਾ ਸੱਦਾ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣਾ ਗਿੱਦੜ ਲੈ ਆਏ, ਉਸਨੂੰ ਚੜ੍ਹਨ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਜੈਕਟ ਉਸਦੇ ਮੋਢਿਆਂ 'ਤੇ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤੀ। ਹਮਦਰਦ ਮੈਰੀਟੋਰਨੇਸ ਉਸਦੀ ਥਕਾਵਟ ਨੂੰ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਸੀ ਅਤੇ, ਪਾਣੀ ਦੇ ਜੱਗ ਨਾਲ ਉਸਦੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਉੱਚਾ ਚੁੱਕਣਾ ਉਚਿਤ ਸਮਝਦੇ ਹੋਏ, ਉਸਨੂੰ ਖੂਹ ਤੋਂ ਇੱਕ ਜੈਕਟ ਲੈ ਆਇਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਠੰਡਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਲੈ ਲਿਆ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਬੁੱਲ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਲਗਾਇਆ ਪਰ ਜਦੋਂ ਉਸਦੇ ਮਾਲਕ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਪੁਕਾਰਿਆ ਤਾਂ ਰੁਕ ਗਿਆ:

"ਸਾਂਚੋ ਮੇਰੇ ਪੁੱਤਰ, ਪਾਣੀ ਨਾ ਪੀਓ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਇਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਾਰ ਦੇਵੇਗਾ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਵੇਖ ਰਹੇ ਹੋ ਕਿ ਮੈਂ ਕੀ ਫ਼ੜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ? ਇਹ ਉਹ ਸਭ ਤੋਂ ਪਵਿੱਤਰ ਬੁਲਸਮ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੀਆਂ ਦੋ ਬੂੰਦਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਕ ਬਾਯਲੀ ਵਾਂਗ ਫ਼ਿੱਟ ਕਰ ਦੇਣਗੀਆਂ," ਅਤੇ ਇੱਥੇ ਉਸਨੇ ਸ਼ਰਾਬ ਵਾਲਾ ਡੱਬਾ ਚੁੱਕਿਆ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਚੀਕਾਂ 'ਤੇ ਸੈਂਚੋ ਨੇ ਆਪਣੀ ਅੱਖ ਦੇ ਕੋਨੇ ਤੋਂ ਉਸਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਅਤੇ ਹੋਰ ਵੀ ਉੱਚੀ ਚੀਕਿਆ:

"ਕੀ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਭੁੱਲ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਸੂਰਬੀਰ ਨਹੀਂ ਹਾਂ, ਜਾਂ ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਮੈਂ ਕੱਲ੍ਹ ਰਾਤ ਤੋਂ ਬਚੀ ਹੋਈ ਅੰਤੜੀਆਂ ਨੂੰ ਉਲਟੀ ਕਰ ਦਿਆਂ? ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਸ਼ਰਾਬ ਨਰਕ ਵਿੱਚ ਭੇਜ ਸਕਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਇਕੱਲਾ ਛੱਡ ਸਕਦੇ ਹੋ!"

ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਖਤਮ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਪੀਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨਾ ਇੱਕੋ ਜਿਹਾ ਕੰਮ ਸੀ, ਪਰ ਕਿਉਂਕਿ ਪਹਿਲੇ ਗਿਲ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਦਿਖਾਇਆ ਕਿ ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਪਾਣੀ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਤੋਂ

ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਮੋਰਗਟੇਰਨਸ ਨੂੰ ਉਸਨੂੰ ਕੁਝ ਵਾਈਨ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਕਿਹਾ, ਜੋ ਉਸਨੇ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਆਪਣੇ ਪੈਸਿਆਂ ਨਾਲ ਇਸਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਵੀ ਕੀਤਾ। ਦਰਅਸਲ, ਉਸਦੇ ਬਾਰੇ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਕਿ, ਉਸਦੇ ਖਾਸ ਪੇਸ਼ੇ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਉਸਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਈਸਾਈ ਦਾਨ ਦਾ ਕੁਝ ਹੁਲਕਾ ਅਤੇ ਦੂਰ ਦਾ ਆਕਾ ਸੀ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਸਾਂਚੋ ਸ਼ੁਰਾਬ ਪੀਣਾ ਖਤਮ ਕਰ ਲੈਂਦਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਗਿੱਦੜ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਡੀਆਂ ਪੁੱਟੀਆਂ ਅਤੇ ਗੇਟ ਰਾਹੀਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਿਆ, ਜੋ ਕਿ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਬਿਨਾਂ ਪੈਸੇ ਦਿੱਤੇ ਆਪਣਾ ਰਸਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਿਚ ਖੁਸ਼ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਕੀਮਤ 'ਤੇ ਜੋ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸਦੇ ਲਈ ਜ਼ਮਾਨਤ 'ਤੇ ਜਾਂਦੇ ਸਨ: ਉਸਦੇ ਮੇਜ਼ਬਾਨ। ਯਕੀਨਨ, ਸ਼ੁਰਾਏ ਦੇ ਮਾਲਕ ਨੇ ਕਾਠੀ ਦੇ ਥੈਲਿਆਂ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਬਕਾਏ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਵਜੋਂ ਰੱਖਿਆ, ਪਰ ਸਾਂਚੋ ਇੰਨਾ ਘਬਰਾ ਗਿਆ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਲੱਗਾ ਕਿ ਉਹ ਗੁੰਮ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਸਾਂਚੋ ਚਲਾ ਗਿਆ, ਸ਼ੁਰਾਏ ਦੇ ਮਾਲਕ ਨੇ ਗੇਟ ਬੰਦ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਪੂਰ ਕੰਬਲ ਸੁੱਟਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੇ ਇਸਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਅਜਿਹੇ ਸੁਨ ਜੋ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੂੰ ਦੇ ਅੰਜੀਰ ਨਾ ਦਿੰਦੇ ਜੇ ਉਹ ਗੋਲਮੇਜ਼ ਦੇ ਅਸਲ ਸੂਰਮਿਆਂ ਵਿਚੋਂ ਇੱਕ ਹੁੰਦਾ।

1. ਡਾਕਟਰੀ ਮਿਸ਼ਰਣਾਂ ਵਿੱਚ ਵਰਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਜੜ੍ਹੀਆਂ ਬੂਟੀਆਂ।

ਅਠਾਰਵਾਂ ਅਧਿਆਇ

ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਮਾਲਕ ਡੌਨ ਕੁਇਕ੍ਸੋਟ ਵਿਚਕਾਰ ਗੱਲਬਾਤ, ਰਿਕਾਰਡ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਰ ਸਾਹਸ ਦੇ ਨਾਲ।

ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਸਾਂਚੋ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਮਿਲਿਆ, ਉਹ ਇੰਨਾ ਬੇਹੋਸ਼ ਅਤੇ ਥੱਕ ਚੁੱਕਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਗਿੱਦੜ ਨੂੰ ਅਗੇ ਫ਼ਧਾਉਣ ਲਈ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਨਾਲ ਕਹਿ ਸਕਿਆ। ਜਦੋਂ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਇਸ ਹਾਲਤ ਵਿਚ ਦੇਖਿਆ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ:

"ਮੈਨੂੰ ਅੰਤ ਵਿਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੈ, ਨੇਕ ਸਾਂਚੋ, ਉਹ ਕਿਲ੍ਹਾ, ਜਾਂ ਸਰਾਏ, ਸੱਚਮੁੱਚ ਹੀ ਜਾਦੂਈ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਲੋਕ ਕੀ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਤੁਹਾਡੇ ਖਰਚੇ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੰਨੇ ਬੇਰਹਿਮ ਢੰਗ ਨਾਲ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ, ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦੁਨੀਆ ਦੇ ਭੂਤਾਂ ਅਤੇ ਜੀਵਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ? ਮੈਂ ਇਸਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਵਿਹੜੇ ਦੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਦੀ ਕੰਧ 'ਤੇ ਸੀ, ਤੁਹਾਡੇ ਉਦਾਸ ਡਰਾਮੇ ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਇਸ ਉੱਤੇ ਚੜ੍ਹਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਰੈਸੀਨੈਂਟ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਵੀ ਨਹੀਂ ਉਤਰ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਜ਼ਰੂਰ ਕਿਸੇ ਜਾਦੂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋ ਗਿਆ ਹੋਣਾ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣਾ ਸਨਮਾਨ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ, ਜੇ ਮੈਂ ਕੰਧ ਤੋਂ ਉਤਰਨ ਅਤੇ ਚੜ੍ਹਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਅਜਿਹਾ ਬਦਲਾ ਲੈਂਦਾ ਕਿ ਉਹ ਨਿਕੰਮੇ ਬਦਮਾਸ਼ ਆਪਣੀ ਬਾਕੀ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਲਈ ਆਪਣੇ ਮਜ਼ਾਕ ਨੂੰ ਯਾਦ ਰੱਖਣ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਨਾਲ ਮੈਨੂੰ ਬਹਾਦਰੀ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਅਕਸਰ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਨਾਈਟ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਆਦਮੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਉਂਗਲ ਚੁੱਕਣ ਦੀ ਇਜ਼ਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦੇਵੇਗਾ ਜਿਸਨੂੰ ਨਾਈਟ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇਹ ਉਸਦੀ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਅਤੇ ਅੱਗ ਦੇ ਬਚਾਅ ਲਈ ਬਹੁਤ ਜ਼ਰੂਰੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਨਾ ਹੋਵੇ।"

ਜਿਸ ਦਾ ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ:

"ਮੈਂ ਵੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਤੋਂ ਬਦਲਾ ਲੈਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਨਾਈਟ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਪਰ ਮੈਂ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੇਰਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੇਰੇ ਖਰਚੇ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮਨੋਰੰਜਨ ਕੀਤਾ ਉਹ ਨਾ ਤਾਂ ਭੂਤ ਸਨ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕਿਸੇ ਜਾਦੂ ਅਧੀਨ ਆਦਮੀ ਸਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਸਾਡੇ ਵਰਗੇ ਮਾਸ ਅਤੇ ਲਹੂ ਦੇ ਆਦਮੀ ਸਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਦੇ ਨਾਮ ਸਨ ਜੋ ਮੈਂ ਸੁਣੇ ਸੁਨ ਜਦੋਂ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਉਛਾਲ ਰਹੇ ਸਨ। ਇੱਕ ਦਾ ਨਾਮ ਪੇਡਰੋ ਮਾਰਟੀਨੇਜ਼ ਸੀ, ਦੂਜੇ ਦਾ ਨਾਮ ਟੈਨੋਰੀਓ ਹਰਨਾਂਡੇਜ਼ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਸਰਾਏ ਦੇ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਜੁਆਨ ਪਾਲੋਮੇਕ, ਜਾਂ "ਥੰਬੇਪਖੀ" ਕਹਿੰਦੇ ਸੁਣਿਆ।" ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਮੇਰੇ ਮਾਲਕ, ਕੰਧ 'ਤੇ ਚੜ੍ਹਨ ਜਾਂ ਘੋੜੇ ਤੋਂ ਉਤਰਨ ਦੀ ਤੁਹਾਡੀ ਅਸਮਰੱਥਾ ਨੂੰ ਜਾਦੂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਚੀਜ਼ ਦੁਆਰਾ ਸਮਝਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਸਭ ਤੋਂ ਮੈਂ ਇਹ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਸਾਹਸ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਅਸੀਂ ਭਾਲ ਵਿੱਚ ਸਵਾਰ ਹਾਂ, ਸਾਨੂੰ ਕਿਸੇ ਸਮੇਂ ਅਤੇ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਇੰਨੇ ਸਾਰੇ ਮਾੜੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਪੈਣਗੇ ਕਿ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਸੱਜੇ ਪੈਰ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਖੱਬੇ ਪੈਰ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣ ਸਕਾਂਗੇ। ਮੇਰੀ ਸੀਮਤ ਸਮਝ ਅਨੁਸਾਰ, ਸਾਡੇ ਲਈ ਇਹ ਬਿਹਤਰ ਅਤੇ ਸਿਆਣਪ ਭਰਿਆ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਆਪਣੇ ਪਿੱਛੇ ਵਾਪਸ ਆ ਜਾਈਏ ਕਿਉਂਕਿ ਵਾਢੀ ਦਾ ਸਮਾਂ ਹੈ, ਆਪਣੇ ਕੰਮਾਂ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦੇਈਏ, ਅਤੇ ਇੱਥੇ, ਉੱਥੇ ਅਤੇ ਹਰ ਜਗ੍ਹਾ ਇਸ ਭਟਕਣ ਨੂੰ ਰੋਕੀਏ।"

"ਤੁਸੀਂ ਕਿੰਨਾ ਘੱਟ ਸਮਝਦੇ ਹੋ, ਸਾਂਚੋ," ਡੌਨ ਕੁਇਕ੍ਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਨਾਈਟ-ਇਰੈਂਟਰੀ ਦੇ ਇਸ ਕਾਰੋਬਾਰ ਬਾਰੇ। ਆਪਣੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕਰਨਾ ਬੰਦ ਕਰੋ ਅਤੇ ਸਬਰ ਰੱਖੋ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਦਿਨ ਆਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਦੇਖੋਗੇ ਕਿ ਇਸ ਸੁਦੇ ਦਾ ਪਾਲਣ ਕਰਨਾ ਕਿੰਨਾ ਸ਼ਤਿਕਾਰਯੋਗ ਹੈ। ਬੱਸ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸੋ: ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਕੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜਾਂ ਲੜਾਈ ਵਿੱਚ ਜੇਤੂ ਹੋਣ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਦੁਸ਼ਮਣਾਂ ਉੱਤੇ ਜਿੱਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋਰ ਕਿਹੜੀ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ? ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਨਹੀਂ।"

"ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਦੇ ਬਚਨ ਨੂੰ ਮੰਨਾਂਗਾ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਪਤਾ। ਮੈਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਇਹੀ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿੰਨਾ ਚਿਰ ਅਸੀਂ ਨਾਈਟਸ-ਇਰੈਂਟ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਜਾਂ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਰਹੀ ਹੈ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੰਨੀ ਮਸ਼ਹੂਰ ਸੰਗਤ

ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਦਾ ਕਦੇ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਵੀ ਲੜਾਈ ਵਿੱਚ ਜੇਤੂ ਨਹੀਂ ਹੋਏ ਹਾਂ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਸੀਂ ਬਿਸੂਕਾਇਨ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ, ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਵੀ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਹੈਲਮੇਟ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਅਤੇ ਇੱਕ ਕੰਨ ਦੇ ਅੱਧੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਗੁਆ ਕੇ ਹੀ ਆਈ ਸੀ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਹੁਣ ਤੱਕ ਇਹ ਮੁੱਕੇ ਅਤੇ ਕੁੱਟਮਾਰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਮੁੱਕੇ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕੁੱਟਮਾਰਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕੰਬਲ-ਟੌਸਿੰਗ ਵਿੱਚ ਕਿਨਾਰੇ ਨੂੰ ਫੜੀ ਰੱਖਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਅਸਲੀ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਅੜੇ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਬਦਲਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸਕਦਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉਚਾਈਆਂ ਦਾ ਆਨੰਦ ਮਾਣਿਆ ਜਾ ਸਕੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਤੱਕ ਕਿਸੇ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਆਪਣੇ ਦੁਸ਼ਮਣ ਨੂੰ ਜਿੱਤਣ ਵੇਲੇ ਉੱਡਦੀ ਹੈ, ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਲਈ।"

"ਇਹੀ ਗੱਲ ਮੈਨੂੰ ਦੁਖੀ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਸਾਂਚੋ, ਅੜੇ ਤੈਨੂੰ ਕੀ ਦੁਖੀ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਪੂਰ ਹੁਣ ਤੋਂ ਮੈਂ ਇੱਕ ਤਲਵਾਰ ਆਪਣੇ ਕੋਲ ਰੱਖਾਂਗਾ ਜੋ ਇੰਨੀ ਕਾਰੀਗੁਰੀ ਨਾਲ ਬਣੀ ਹੋਈ ਹੈ ਕਿ ਜਿਸ ਕਿਸੇ ਕੋਲ ਵੀ ਇਹ ਹੋਵੇਗੀ ਉਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਜਾਦੂ ਤੋਂ ਬਚਿਆ ਰਹੇਗਾ। ਇਹ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸਮਤ ਮੈਨੂੰ ਅਮਾਦੀਸ ਦੀ ਤਲਵਾਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰੇਗੀ ਜਦੋਂ ਉਸਨੂੰ ਬਲੇਜ਼ਿੰਗ ਤਲਵਾਰ ਦਾ ਨਾਈਟ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਨਾਈਟ ਕੋਲ ਹੁਣ ਤੱਕ ਦੀਆਂ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਤਲਵਾਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸਦੇ ਪਹਿਲਾਂ ਦੱਸੇ ਗਏ ਗੁਣਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਇਹ ਇੱਕ ਰੇਜ਼ਰ ਵਾਂਗ ਕੱਟਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਸ਼ਸਤਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜੋ ਇਸਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਸ਼ਸਤਰ ਕਿੰਨਾ ਵੀ ਮਜ਼ਬੂਤ ਅਤੇ ਮਨਮੋਹਕ ਕਿਉਂ ਨਾ ਹੋਵੇ।"

"ਖੈਰ, ਮੇਰੀ ਕਿਸਮਤ ਨਾਲ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਜਦੋਂ ਅਜਿਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਅਜਿਹੀ ਤਲਵਾਰ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਉਪਯੋਗੀ ਅਤੇ ਲਾਭਦਾਇਕ ਹੋਵੇਗੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਾਈਟ ਦੀ ਉਪਾਧੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਬੈਲਮਸ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ। ਪਰ ਜਿੱਥੇ ਤੱਕ ਸਾਡੇ ਸਕੁਆਇਰਾਂ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੈ, ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਦੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਜਿੰਨਾ ਹੋ ਸਕੇ ਸਹਿਣ ਕਰਨ ਦਿਓ।"

"ਡਰੋ ਨਾ, ਸਾਂਚੋ," ਡੌਨ ਕੁਇਜੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿਉਂਕਿ ਸਵਰਗ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਹੋਰ ਵੀ ਦਿਆਲੂ ਹੋਵੇਗਾ।"

ਨਾਈਟ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਸਕੁਆਇਰ ਇਸ ਗੱਲਬਾਤ ਵਿੱਚ ਰੁੱਝੇ ਹੋਏ ਸਨ ਜਦੋਂ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸੜਕ 'ਤੇ ਧੂੜ ਦਾ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਸੰਘਣਾ ਬੱਦਲ ਆਪਣੇ ਵੱਲ ਆਉਂਦਾ ਦੇਖਿਆ, ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਦੇਖਿਆ, ਉਹ ਸਾਂਚੇ ਵੱਲ ਮੁੜਿਆ ਅਤੇ ਕਿਹਾ:

"ਅਜ ਉਹ ਦਿਨ ਹੈ, ਹੇ ਸਾਂਚੋ, ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਦੇਖਾਂਗੇ ਕਿ ਮੇਰੀ ਕਿਸਮਤ ਮੇਰੇ ਲਈ ਕੀ ਵਰਦਾਨ ਰੱਖਦੀ ਹੈ! ਇਹ ਉਹ ਦਿਨ ਹੈ, ਮੈਂ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਜਦੋਂ ਮੇਰੀ ਬਾਂਹ ਦੀ ਤਾਕਤ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਾਂਗ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਵੇਗੀ; ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਹ ਕੰਮ ਕਰਨ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਜੋ ਆਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਸਦੀਆਂ ਦੌਰਾਨ ਪ੍ਰਸਿੱਧੀ ਦੀ ਕਿਤਾਬ ਵਿਚ ਦਰਜ ਰਹਿਣਗੇ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਉੱਪਰ ਉੱਠਦੇ ਧੂੜ ਦੇ ਬੱਦਲ ਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਹੋ, ਸਾਂਚੋ? ਖੈਰ, ਇਹ ਸਭ ਅਣਗਿਣਤ ਅਤੇ ਵਿਭਿੰਨ ਨਸਲਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਾਲ ਫੌਜ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਪਾਸੇ ਮਾਰਚ ਕਰਨ ਦੁਆਰਾ ਮੁਧੋਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।"

"ਉਸ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ," ਸਾਂਚੇ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਦੋ ਫੌਜਾਂ ਹੋਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਧੂੜ ਦਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬੱਦਲ ਹੈ ਜੋ ਉਲਟ ਦਿਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਉੱਠ ਰਿਹਾ ਹੈ।"

ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਮੁੜ ਕੇ ਵੇਖਿਆ ਅਤੇ ਵੇਖਿਆ ਕਿ ਇਹੀ ਮਾਮਲਾ ਸੀ। ਉਹ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਹੈਰਾਨ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦਾ ਪੱਕਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਸੀ ਕਿ ਇੱਥੇ ਦੋ ਫੌਜਾਂ ਉਸ ਚੌੜੇ ਮੈਦਾਨ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਮਿਲਣ ਅਤੇ ਲੜਾਈ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦੀ ਕਲਪਨਾ ਦਿਨ ਦੇ ਹਰ ਘੰਟੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੜਾਈਆਂ, ਜਾਦੂ-ਟੂਣਿਆਂ, ਸਾਹਸਾਂ, ਸਾਹਸ, ਪਿਆਰ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਅਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਬੇਹਾਦਰੀ ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਵਿਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਦੁਵੱਲੇ ਮੁਕਾਬਲਿਆਂ ਦੀਆਂ ਚੁਣੌਤੀਆਂ ਨਾਲ ਭਰੀ ਹੋਈ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਉਸਨੇ ਜੋ ਵੀ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ, ਸੋਚਿਆ ਜਾਂ ਕੀਤਾ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਹੀ ਲਾਈਨਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਸੀ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਧੂੜ ਦੇ ਬੱਦਲਾਂ ਦਾ ਸੰਬੰਧ ਹੈ ਜੋ ਉਸਨੇ ਦੇਖਿਆ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕੋ ਸੜਕ 'ਤੇ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਵੱਲ ਯਾਤਰਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਭੇਡਾਂ ਦੇ ਦੋ ਵੱਡੇ ਝੁੰਡਾਂ ਦੁਆਰਾ ਚੁੱਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਸਾਰੀ ਧੂੜ ਕਾਰਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨੇੜੇ ਆਉਣ ਤੱਕ ਸਮਝਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਿਆ। ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਆਪਣੇ ਦਾਅਵੇ ਵਿੱਚ ਇੰਨਾ ਦ੍ਰਿੜ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਫੌਜਾਂ ਹਨ ਕਿ ਸਾਂਚੇ ਨੇ ਇਸ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰ ਲਿਆ।

"ਮਾਸਟਰ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ, "ਅਸੀਂ ਕੀ ਕਰਾਂਗੇ?"

"ਕੀ?" ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। "ਅਸੀਂ ਬੇਸਹਾਰਾ ਅਤੇ ਲੋੜਵੰਦਾਂ ਦਾ ਪੱਖ ਪੂਰਾਂਗੇ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਾਂਗੇ। ਸਾਂਚੋ, ਇਹ ਯਾਦ ਰੱਖੋ ਕਿ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਤੋਂ ਆ ਰਹੀ ਫੌਜ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਅਤੇ ਕਮਾਂਡ ਮਹਾਨ ਸਮਰਾਟ ਅਲੀਫਾਨਫਾਰੋਨ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਟੈਪੋਬਾਨਾ ਦੇ ਮਹਾਨ ਟਾਪੂ ਦਾ ਮਾਲਕ ਹੈ। ਪਿੱਛੇ ਤੋਂ ਆ ਰਹੀ ਦੂਜੀ ਫੌਜ ਉਸਦੇ ਦੁਸ਼ਮਣ, ਗੈਰਾਮੰਟੀਅਸ ਦੇ ਰਾਜਾ, ਨੰਗੀ ਬਾਂਹ ਦੇ ਪੈਂਟਾਪੋਲਿਨ ਦੀ ਹੈ, ਜਿਸਨੂੰ ਇਸ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਆਪਣੀ ਸੁੱਜੀ ਬਾਂਹ ਨੂੰ ਲਪੇਟ ਕੇ ਲੜਾਈ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।"

"ਅਤੇ ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਸੱਜਣ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਇੰਨੀ ਨਫ਼ਰਤ ਕਿਉਂ ਕਰਦੇ ਹਨ?" ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।

"ਉਹ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਨਫ਼ਰਤ ਕਰਦੇ ਹਨ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਅਲੀਫਾਨਫਾਰੋਨ ਇੱਕ ਪਾਗਲ ਮੁਸਲਮਾਨ ਹੈ ਅਤੇ ਪੈਂਟਾਪੋਲਿਨ ਦੀ ਧੀ ਨਾਲੋਂ ਮੋਹਿਤ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਬਹੁਤ ਸੁੰਦਰ, ਬਹੁਤ ਹੀ ਮਨਮੋਹਕ ਅਤੇ ਇੱਕ ਈਸਾਈ ਹੈ। ਉਸਦਾ ਪਿਤਾ ਉਸਨੂੰ ਮੂਰਤੀ-ਪੂਜਕ ਰਾਜੇ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਆਪਣੇ ਝੂਠੇ ਪੈਗੰਬਰ ਮੁਹੰਮਦ ਦੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨੂੰ ਤਿਆਗ ਕੇ ਇੱਕ ਈਸਾਈ ਨਹੀਂ ਬਣ ਜਾਂਦਾ।"

"ਮੇਰੀ ਠੋਡੀ ਦੀ ਦਾੜ੍ਹੀ ਦੀ ਸਹੁੰ, ਪੈਂਟਾਪੋਲਿਨ ਸਹੀ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸਦੀ ਹਰ ਸੰਭਵ ਮਦਦ ਕਰਾਂਗਾ।"

"ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਪਣਾ ਫਰਜ਼ ਨਿਭਾ ਰਹੇ ਹੋਵੋਗੇ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਲੜਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਲੈਣ ਲਈ, ਨਾਈਟ ਦਾ ਉਪਨਾਮ ਦੇਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।"

"ਮੈਂ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰ ਸਮਝ ਸਕਦਾ ਹਾਂ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਪਰ ਅਸੀਂ ਇਸ ਗਧੇ ਨੂੰ ਕਿੱਥੇ ਰੱਖਾਂਗੇ ਤਾਂ ਜੋ ਲੜਾਈ ਖਤਮ ਹੋਣ 'ਤੇ ਅਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਲੱਭ ਸਕੀਏ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਕਿ ਹੁਣ ਤੱਕ ਲੜਾਈ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਘੋੜੇ 'ਤੇ ਸਵਾਰ ਹੋਣ ਦਾ ਰਿਵਾਜ ਰਿਹਾ ਹੈ?"

"ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੇ ਆਪਣੇ ਇਰਾਦਿਆਂ 'ਤੇ ਛੱਡ ਸਕਦੇ ਹੋ ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਗੁਆਚ ਜਾਵੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਜਿੱਤ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਚੁਣਨ ਲਈ ਇੰਨੇ ਘੋੜੇ ਹੋਣਗੇ ਕਿ ਰੋਸੀਨੈਂਟ ਨੂੰ ਵੀ ਦੂਜੇ ਲਈ ਬਦਲਣ ਦਾ ਜੋਖਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਧਿਆਨ ਦਿਓ ਅਤੇ ਦੇਖੋ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਵਾਂ ਫੌਜਾਂ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਨਾਈਟਸ ਦਾ ਵੇਰਵਾ ਦੇਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ। ਅਤੇ ਤਾਂ ਜੋ ਤੁਹਾਡਾ ਬਿਹਤਰ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਹੋਵੇ, ਆਓ ਅਸੀਂ ਉਸ ਚੜ੍ਹਾਈ ਵੱਲ ਚਲੇ ਜਾਈਏ, ਜਿੱਥੋਂ ਦੋਵੇਂ ਫੌਜਾਂ ਦਿਖਾਈ ਦੇ ਸਕਣ।"

ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਹ ਇੱਕ ਪਹਾੜੀ 'ਤੇ ਸਥਿਤ ਹੋ ਗਏ ਜਿੱਥੋਂ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੁਆਰਾ ਫੌਜਾਂ ਵਜੋਂ ਲਏ ਗਏ ਦੋ ਝੁੰਡਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਣਾ ਸੰਭਵ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਜੇਕਰ ਧੂੜ ਦੇ ਵਧਦੇ ਬੱਦਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਨੂੰ ਰੋਕ ਨਾ ਦਿੰਦੇ ਅਤੇ ਧੁੰਦਲਾ ਨਾ ਕਰਦੇ। ਫਿਰ ਵੀ, ਆਪਣੀ ਕਲਪਨਾ ਦੀ ਮਦਦ ਨਾਲ ਉਹ ਦੇਖ ਕੇ ਜੋ ਉਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਦੇਖਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਸੀ, ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਆਪਣੀ ਆਵਾਜ਼ ਉੱਚੀ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਬੋਲਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ:

"ਉਹ ਸੂਰਮਾ ਜਿਸਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਉੱਥੇ ਚਮਕਦਾਰ ਪੀਲੇ ਬਸਤ੍ਰ ਵਿੱਚ ਦੇਖਦੇ ਹੋ, ਆਪਣੀ ਢਾਲ 'ਤੇ ਇੱਕ ਮੁਕਟ ਵਾਲਾ ਸ਼ੇਰ ਇੱਕ ਮੁਟਿਆਰ ਦੇ ਪੈਰਾਂ 'ਤੇ ਝੁਕਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਉਹ ਬਹਾਦਰ ਲੁੱਰਕਾਲੂਕੋ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਮੁਟਿਆਰ ਦੇ ਪੈਰਾਂ 'ਤੇ ਝੁਕਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਉਹ ਦੂਜਾ ਸ਼ਸਤ੍ਰ 'ਤੇ ਸੋਨੇ ਦੇ ਫੁੱਲਾਂ ਵਾਲਾ, ਜਿਸਦੀ ਢਾਲ 'ਤੇ ਨੀਲੇ ਰੰਗ ਦੀ ਪਿੱਠਭੂਮੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਤਿੰਨ ਚਾਂਦੀ ਦੇ ਤਾਜ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਹਨ, ਉਹ ਭਿਆਨਕ ਮਾਈਕੋਕੋਲੇਂਬੋ, [1] ਕੁਇਰੋਸ਼ੀਆ ਦਾ ਗ੍ਰੈਂਡ ਡਿਊਕ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਸ਼ਾਲ ਅੰਗਾਂ ਵਾਲਾ ਉਸਦੇ ਸੱਜੇ ਪਾਸੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਨਿਡਰ ਬ੍ਰਾਂਡਾਬਾਰਬਾਰੈਨ ਡੀ ਬੈਲੀਚੇ ਹੈ, ਜੋ ਤਿੰਨ ਅਰਬਾਂ ਦਾ ਮਾਲਕ ਹੈ, ਜੋ ਸੱਪ ਦੀ ਚਮੜੀ ਨੂੰ ਕਵਚ ਵਜੋਂ ਪਹਿਨਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸਦੀ ਢਾਲ ਇੱਕ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਪਰੰਪਰਾ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸੈਮਸਨ ਨੂੰ ਮੰਦਰ ਵਿੱਚੋਂ ਤੋੜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਦੁਸ਼ਮਣਾਂ ਤੋਂ ਬਦਲਾ ਲੈਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਸ ਲਈ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੀ ਜਾਨ ਦੀ ਕੀਮਤ ਚੁਕਾਉਣੀ ਪਈ। ਪਰ ਆਪਣੀ ਨਜ਼ਰ ਦੂਜੀ ਦਿਸ਼ਾ ਵੱਲ ਕਰੋ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਉੱਥੇ ਮੋਹਰੀ ਫੌਜ ਵਿੱਚ ਦੇਖੋਗੇ, ਦੂਜੀ ਫੌਜ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਹਮੇਸ਼ਾ ਜਿੱਤਣ ਵਾਲਾ ਅਤੇ ਕਦੇ ਨਾ ਜਿੱਤਣ ਵਾਲਾ ਟਿਮੋਨੇਲ ਡੀ ਕਾਰਕਾਜੋਨਾ, ਨਿਊ ਬਿਸਕੇ ਦਾ ਰਾਜਕੁਮਾਰ, ਜਿਸਦਾ ਸ਼ਸਤ੍ਰ ਕੁਆਰਟਰਾਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ: ਨੀਲਾ, ਵਰਟ, ਅਰਜੈਂਟ,

ਅਤੇ ਜਾਂ, ਅਤੇ ਜਿਸਦੀ ਢਾਲ 'ਤੇ ਇੱਕ ਸੁਨਹਿਰੀ ਬਿੱਲੀ ਹੈ ਜਿਸਦੇ ਭੂਰੇ ਰੰਗ ਦੀ ਪਿੱਠਭੂਮੀ 'ਤੇ ਇੱਕ ਮਾਟੋ ਲਿਖਿਆ ਹੈ, "ਮੀਆਉ," ਉਸਦੀ ਔਰਤ ਦੇ ਨਾਮ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਅੱਖਰ, ਜਿਸਨੂੰ ਡਿਊਕ ਅਲਫੇਨੀਕੁਏਨ ਡੇਲ ਅਲਗਾਰਬੇ ਦੀ ਧੀ, ਬੇਮਿਸਾਲ ਮੀਆਉਲੀਨਾ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਵਾਲਾ, ਉਸ ਸ਼ਕੁਤੀਸ਼ਾਲੀ ਚਾਰਜਰ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਪਾਸੇ ਸੋਚ-ਵਿਚਾਰ ਕੇ ਬੈਠਾ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਕਵਚ ਬਰਫ਼ ਵਾਂਗ ਚਿੱਟਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸਦੀ ਢਾਲ ਖਾਲੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਯੰਤਰ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹੈ, ਫ਼ਰਾਂਸ ਦੀ ਧਰਤੀ ਤੋਂ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਨਾਈਟ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਨਾਮ ਪੀਅਰੇਸ ਪੈਪਿਨ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਯੂਟ੍ਰਿਕ ਦੇ ਬੈਰੋਨੀਜ਼ ਦਾ ਮਾਲਕ ਹੈ। ਅਗਲਾ, ਉਸ ਬੇੜੇ-ਪੈਰ ਵਾਲੇ ਜ਼ੈਬਰਾ ਦੇ ਕੰਢਿਆਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਲੋਹੇ ਦੇ ਸਪਰਸ ਪੁੱਟਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਵਚ ਲਈ ਨੀਲੇ ਕੱਪ ਪਹਿਨਦਾ ਹੈ, ਨੁਰਬੀਆ ਦਾ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਡਿਊਕ, ਜੰਗਲ ਦਾ ਐਸਪਾਰਟੁਫਿਲੋਰਡੋ ਹੈ, ਜਿਸਦੀ ਢਾਲ 'ਤੇ ਇੱਕ ਐਸਪਾਰਗਸ ਪੌਦਾ ਹੈ ਜਿਸਦੇ ਉੱਤੇ ਕੈਸਟੀਲੀਅਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮਾਟੋ ਲਿਖਿਆ ਹੈ: 'ਮੇਰੀ ਕਿਸਮਤ ਵਧਦੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ।'"

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਹ ਇੱਕ ਸਕੁਐਡਰਨ ਅਤੇ ਫਿਰ ਦੂਜੇ ਦੇ ਕਿੰਨੇ ਵੀ ਨਾਈਟਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਦਿੰਦਾ ਰਿਹਾ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਉਸਨੇ ਜਾਦੂ ਨਾਲ ਬਣਾਇਆ ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰੇਕ ਨੂੰ ਉਸਨੇ ਉਸੇ ਪਲ ਦੇ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਨਾਲ ਉਸ ਨਾਈਟ ਦੇ ਸ਼ਸਤਰ, ਰੰਗ, ਯੰਤਰ ਅਤੇ ਆਦਰਸ਼ ਵਾਕ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਕਾਲਪਨਿਕ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਫਸਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਜੋ ਉਸਦੇ ਅਣਸੁਣੇ ਪਾਗਲਪਨ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਸੀ; ਇਸ ਲਈ ਬਿਨਾਂ ਰੁਕੇ, ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ:

"ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵਾਲਾ ਸਕੁਐਡਰਨ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕੌਮਾਂ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਤੋਂ ਬਣਿਆ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਪਾਉਂਦੇ ਹਾਂ ਜੋ ਮਸ਼ਹੂਰ ਜ਼ੈਂਥਸ ਦੇ ਤਾਜ਼ੇ ਪਾਣੀ ਪੀਂਦੇ ਹਨ; ਉਹ ਜੋ ਮੈਸੀਲੀਆ ਦੇ ਸਖ਼ਤ ਮੈਦਾਨਾਂ ਨੂੰ ਤੁਰਦੇ ਹਨ; ਉਹ ਜੋ ਅਰਬ ਫੇਲਿਕਸ ਦੇ ਸੁੱਧ, ਵਧੀਆ ਸੋਨੇ ਲਈ ਤਰਸਦੇ ਹਨ; ਉਹ ਜੋ ਸਾਫ਼ ਥਰਮੋਡਨ ਦੇ ਮਸ਼ਹੂਰ ਠੰਢੇ ਕਿਨਾਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਖੁਸ਼ ਹੁੰਦੇ ਹਨ; ਉਹ ਜੋ ਪੈਕਟੋਲੁਸ ਨੂੰ ਇਸਦੀ ਸੁਨਹਿਰੀ ਰੇਤ ਦੇ ਕਈ ਅਤੇ ਵਿਭਿੰਨ ਸਾਧਨਾਂ ਨਾਲ ਡੁਬੋਉਂਦੇ ਹਨ; ਨੁਮਿਡੀਅਨ, ਆਪਣੇ ਵਾਅਦਿਆਂ ਵਿੱਚ ਅਵਿਸ਼ਵਾਸੀ; ਫਾਰਸੀ, ਮਸ਼ਹੂਰ ਤੀਰਅੰਦਾਜ਼; ਪਾਰਥੀਅਨ ਅਤੇ ਮੇਡੀਜ਼, ਜੋ ਭੱਜਦੇ ਸਮੇਂ ਲੜਦੇ ਹਨ; ਅਰਬ, ਆਪਣੇ ਪੋਰਟੇਬਲ ਘਰਾਂ ਦੇ ਨਾਲ; ਸਿਥੀਅਨ, ਜਿੰਨੇ ਜ਼ਾਲਮ ਉਹ ਗੋਰੇ ਚਮੜੀ ਵਾਲੇ ਹਨ; ਇਥੋਪੀਅਨ, ਆਪਣੇ ਵਿੰਨ੍ਹੇ ਹੋਏ ਬੁੱਲ੍ਹਾਂ ਨਾਲ; ਅਤੇ ਅਣਗਿਣਤ ਹੋਰ ਕੌਮਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਚਿਹਰੇ ਮੈਂ ਦੇਖਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਪਛਾਣਦਾ ਹਾਂ ਪਰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੇ। ਉਸ ਦੂਜੇ ਸਕੁਐਡਰਨ ਵਿੱਚ ਉਹ ਹਨ ਜੋ ਜੈਤੂਨ ਵਾਲੇ ਬੇਟਿਸ ਦੇ ਕ੍ਰਿਸਟਲ ਪਾਣੀ ਪੀਂਦੇ ਹਨ; ਉਹ ਜੋ ਸਦਾ-ਅਮੀਰ ਸੁਨਹਿਰੀ ਟੈਗਸ ਦੀ ਸ਼ਰਾਬ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਚਿਹਰਿਆਂ ਨੂੰ ਸੁਚਾਰੂ ਅਤੇ ਪਾਲਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ; ਉਹ ਜੋ ਬ੍ਰਹਮ ਜੇਨਿਲ ਦੇ ਲਾਭਦਾਇਕ ਪਾਣੀ ਦਾ ਸੁਆਦ ਲੈਂਦੇ ਹਨ; ਉਹ ਜੋ ਆਪਣੇ ਭਰਪੂਰ ਪਾਣੀ ਨਾਲ ਟਾਰਟੇਸੀਅਨ ਮੈਦਾਨਾਂ ਨੂੰ ਤੁਰਦੇ ਹਨ ਚਰਾਗਾਹਾਂ; ਉਹ ਜੋ ਜੈਰੇਜ਼ ਦੇ ਐਲੀਸੀਅਨ ਖੇਤਾਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੰਦੇ ਹਨ; ਮੈਨਚੇਗਨ, ਅਮੀਰ ਅਤੇ ਸੋਨੇ ਦੇ ਸਿੱਕਿਆਂ ਨਾਲ ਤਾਜ ਪਹਿਨੇ ਹੋਏ; ਉਹ ਜੋ ਲੋਹੇ ਦੇ ਕੱਪੜੇ ਪਹਿਨੇ ਹੋਏ ਹਨ, ਗੋਥਿਕ ਨਸਲ ਦੇ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਅਵਸ਼ੇਸ਼; ਉਹ ਜੋ ਪਿਸੁਏਰਗਾ ਵਿੱਚ ਨਹਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਇਸਦੇ ਕੋਮਲ ਵਹਾਅ ਲਈ ਮਸ਼ਹੂਰ ਹੈ; ਉਹ ਜੋ ਆਪਣੇ ਇੰਜੜ ਨੂੰ ਵਗਦੇ ਗੁਆਡੀਆਨਾ ਦੇ ਕੰਢਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਚਰਾਗਾਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਚਰਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਇਸਦੇ ਲੁਕਵੇਂ ਰਸਤੇ ਲਈ ਮਸ਼ਹੂਰ ਹੈ; ਉਹ ਜੋ ਜੰਗਲੀ ਪਾਈਰੇਨੀਜ਼ ਦੀ ਠੰਡ ਅਤੇ ਉੱਚੇ ਐਪੇਨਾਈਨਜ਼ ਦੇ ਬਰਫ਼ ਦੇ ਟੁਕੜਿਆਂ ਤੋਂ ਕੰਬਦੇ ਹਨ - ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਸਾਰੇ ਜੋ ਪੂਰੇ ਯੂਰਪ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਅਤੇ ਬੰਦ ਹਨ।"

ਰੱਬ ਮੈਨੂੰ ਮਾਰ ਦੇਵੇ ਜੇਕਰ ਉਹ ਇੱਕ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਸੂਬੇ ਅਤੇ ਕੌਮ ਦੇ ਨਾਮ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ, ਹਰ ਇੱਕ ਨੂੰ ਹੈਰਾਨੀਜਨਕ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਉਸ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਨਾਲ ਨਿਵਾਜਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀਆਂ ਗਲਤ ਕਿਤਾਬਾਂ ਵਿਚ ਪੜ੍ਹੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲੀਨ ਅਤੇ ਫਸਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਸਾਂਚੋ ਆਪਣੇ ਹਰ ਸ਼ਬਦ 'ਤੇ ਅੜਿਆ ਰਿਹਾ ਜਦੋਂ ਕਿ ਖੁਦ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਬੋਲਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਇਹ ਦੇਖਣ ਲਈ ਘੁੰਮਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਉਹ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਦੱਸੇ ਗਏ ਸੂਰਮਿਆਂ ਅਤੇ ਦੈਂਤਾਂ ਨੂੰ ਪਛਾਣ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਉਹ ਕਦੇ ਵੀ ਇੱਕ ਨੂੰ ਵੀ ਪਛਾਣ ਨਹੀਂ ਸਕਿਆ।

"ਮਾਲਕ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਨੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸ਼ੈਤਾਨ ਕੋਲ ਕੋਈ ਵੀ ਆਦਮੀ, ਦੈਂਤ, ਜਾਂ ਸੂਰਮਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇੱਥੇ ਕਿਤੇ ਵੀ ਹੋਵੇ; ਘੱਟੋ

ਘੱਟ ਮੈਨੂੰ ਕਦੇ ਦਿਖਾਈ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ! ਪਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਭ ਕੱਲ੍ਹ ਰਾਤ ਦੇ ਭੂਤਾਂ ਵਾਂਗ ਜਾਦੂ-ਟੂਣਿਆਂ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੋਵੇ।"

"ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹੋ?" ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। "ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਘੋੜਿਆਂ ਦੀ ਹਿਨਹਿਨਾਹਟ, ਤੁਰ੍ਹੀਆਂ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਅਤੇ ਢੋਲ ਵਜਾਉਣ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਸੁਣਾਈ ਦਿੰਦੀ?"

"ਮੈਨੂੰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਸੁਣਾਈ ਦੇ ਰਿਹਾ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਸਿਵਾਏ ਕੁਝ ਭੇਡਾਂ ਅਤੇ ਭੇਡੂਆਂ ਦੇ ਚਹਿਕਣ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਦੇ।"

ਅਤੇ ਇਹੀ ਸੱਚ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਦੋਵੇਂ ਇੱਜੜ ਹੁਣ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦੇ ਨੇੜੇ ਆ ਰਹੇ ਸਨ।

"ਤੁਹਾਡਾ ਡਰ, ਸੈਂਚੋ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸੁਣਨ ਜਾਂ ਦੇਖਣ ਤੋਂ ਰੋਕਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਡਰ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ ਇੰਦ੍ਰੀਆਂ ਨੂੰ ਧੁੰਦਲਾ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਦਿਖਾਈ ਦੇਣਾ ਜੋ ਉਹ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਪਰ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਇੰਨੇ ਡਰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਕਿਤੇ ਆਪਣੇ ਕੋਲ ਚਲੇ ਜਾਓ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਇੱਥੇ ਛੱਡ ਦਿਓ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਇਕੱਲਾ ਹੀ ਉਸ ਪਾਸੇ ਜਿੱਤ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਹੋਵਾਂਗਾ ਜਿਸ ਪਾਸੇ ਵੀ ਮੈਂ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨ ਦਾ ਫ਼ੈਸਲਾ ਕਰਾਂਗਾ।"

ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ, ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਨੇਜ਼ਾ ਇਸਦੇ ਖੋਖੇ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ, ਰੈਸੀਨੈਂਟ ਨੂੰ ਹੌਂਸਲਾ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਬਿਜਲੀ ਦੀ ਚਮਕ ਵਾਂਗ ਢਲਾਣ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਉਤਰ ਗਿਆ। ਸਾਂਚੋ ਉਸਦੇ ਮਗਰ ਚੀਕਿਆ, ਕਹਿੰਦਾ ਹੋਇਆ:

"ਮਾਸਟਰ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ, ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਵਾਪਸ ਆਓ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਸਹੁੰ ਖਾਂਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਭੇਡੂ ਅਤੇ ਭੇਡਾਂ ਹੁਣ ਜੋ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਹਮਲਾ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਹਨ। ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਵਾਪਸ ਆਓ! ਓ, ਉਸ ਪਿਤਾ ਲਈ ਹਾਏ ਜਿਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੱਤਾ! ਇਹ ਕੀ ਪਾਗਲਪਨ ਹੈ? ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਧਿਆਨ ਦਿਓ ਕਿ ਇੱਥੇ ਇੱਕ ਵੀ ਦੈਂਤ ਜਾਂ ਸੂਰਮਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕੋਈ ਬਿੱਲੀਆਂ ਜਾਂ ਕੁੱਵਚ ਹਨ, ਨਾ ਹੀ ਕੋਈ ਢਾਲ ਚੌਥਾਈ ਜਾਂ ਪੂਰੀ ਹੈ, ਨਾ ਹੀ ਕੋਈ ਨੀਲਾ ਜਾਂ ਬੇਡੇਵਿਲ੍ਹ ਪਿਆਲਾ ਹੈ! ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਕੀ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ? ਓ, ਹਾਏ ਮੇਰੇ ਲਈ ਹਾਏ!"

ਪਰ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਪਿੱਛੇ ਮੁੜਨ ਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਸੀ; ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਉਹ ਚੀਕਦਾ ਹੋਇਆ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ:

"ਹੈਲੇ, ਤੁਸੀਂ ਸੂਰਬੀਰ ਜੋ ਨੰਗੇ ਬਾਂਹ ਦੇ ਬਹਾਦਰ ਸਾਮਰਾਟ ਪੈਂਟਾਪੋਲਿਨ ਦੇ ਝੰਡੇ ਹੇਠ ਲੜਦੇ ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਸਾਰੇ ਮੇਰੇ ਪਿੱਛੇ ਆਓਗੇ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਦੇਖੋਗੇ ਕਿ ਮੈਂ ਟ੍ਰੈਪੋਬਾਨਾ ਦੇ ਉਸਦੇ ਦੁਸ਼ਮਣ ਅਲੀਫ਼ਾਨਫ਼ਾਰੋਨ ਤੋਂ ਕਿੰਨੀ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਬਦਲਾ ਲੈਂਦਾ ਹਾਂ!"

ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਉਹ ਭੇਡਾਂ ਦੇ ਦਲ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਨੇਜ਼ੇ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਹੀ ਜੋਸ਼ ਅਤੇ ਦਲੇਰੀ ਨਾਲ ਮਾਰਨ ਲੱਗ ਪਿਆ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਸੱਚਮੁੱਚ ਆਪਣੇ ਘਾਤਕ ਦੁਸ਼ਮਣਾਂ ਨੂੰ ਨੇਜ਼ੇ ਦੇ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇ। ਇੱਜੜ ਦੇ ਨਾਲ ਸਵਾਰ ਚਰਵਾਹੇ ਅਤੇ ਚਰਵਾਹੇ ਉਸਨੂੰ ਰੁਕਣ ਲਈ ਰੌਲਾ ਪਾ ਰਹੇ ਸਨ, ਪਰ, ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਚੇਤਾਵਨੀ ਨੂੰ ਅਣਦੇਖਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਗੁੱਲੇਲ ਕੱਢੇ ਅਤੇ ਮੁੱਠੀ ਜਿੰਨੇ ਵੱਡੇ ਪੱਥਰਾਂ ਨਾਲ ਉਸਦੇ ਕੰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਮਰੋੜਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਡੌਨ ਕਿਉਕਸੋਟ ਨੇ ਪੱਥਰਾਂ ਵੱਲ ਕੋਈ ਧਿਆਨ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ; ਇਸਦੇ ਉਲਟ, ਆਪਣੀਆਂ ਚੀਕਾਂ ਨੂੰ ਸਾਰੀਆਂ ਦਿਸ਼ਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਰਦੇਸ਼ਤ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਉਹ ਚੀਕਿਆ:

"ਤੂੰ ਕਿੱਥੇ ਹੈਂ, ਮੇਰੇ ਮਾਣਮੱਤੇ ਅਲੀਫਾਨਫਾਰੋਨ? ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦਿਖਾਓ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਹੀ ਸੂਰਮਾ ਹੈ ਜੋ ਆਹਮੇ-ਸਾਹਮਣੇ ਲੜਾਈ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੀ ਤਾਕਤ ਦੀ ਪਰਖ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬਹਾਦਰ ਪੈਂਟਾਪੋਲਿਨ ਗੈਰਮਾਂਟਾ, ਤੁਹਾਡੇ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਗਲਤੀ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਵਜੋਂ ਤੁਹਾਡੀ ਜਾਨ ਲੈਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ।"

ਉਸੇ ਪਲ ਨਦੀ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਖੜ੍ਹ ਨਾਲ ਲੱਦਿਆ ਪੱਥਰ ਆਇਆ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪਾਸੇ ਜਾ ਵੱਜਿਆ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਸਦੀ ਛਾਤੀ ਵਿੱਚ ਦੋ ਪਸਲੀਆਂ ਦੱਬ ਗਈਆਂ। ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੇਕਾਰ ਹੁੰਦਾ ਦੇਖ ਕੇ, ਉਸਨੂੰ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਮਰ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਘਾਤਕ ਜ਼ਖਮੀ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਫਿਰ ਆਪਣੀ ਸ਼ਰਾਬ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦਿਆਂ, ਉਸਨੇ ਡੱਬਾ ਕੱਢਿਆ, ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਬੁੱਲ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਲਗਾਇਆ, ਅਤੇ ਸਮੱਗਰੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪੇਟ ਵਿੱਚ ਪਾਉਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਪਰ ਇੱਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਉਹ ਜਿੰਨਾ ਪੀਂਦਾ ਉਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਮਝਦਾ, ਇੱਕ ਹੋਰ ਬੋਨਬੋਨ ਆਇਆ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਹੱਥ 'ਤੇ ਫੜ ਲਿਆ, ਡੱਬਾ ਤੋੜ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਕਈ ਦੰਦ ਕੱਢ ਦਿੱਤੇ, ਨਾਲ ਹੀ ਉਸਦੀਆਂ ਦੋ ਉਂਗਲਾਂ ਨੂੰ ਬੁਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੁਚਲ ਦਿੱਤਾ। ਇਹ ਪਹਿਲਾ ਝਟਕਾ ਸੀ ਅਤੇ

ਦੂਜਾ ਅਜਿਹਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਗਰੀਬ ਸੁਰਮੇ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਘੜੇ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ। ਚਰਵਾਹੇ ਉਸਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਇਕੱਠੇ ਹੋ ਗਏ ਅਤੇ, ਇਹ ਮੰਨ ਕੇ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਮਾਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਆਪਣੇ ਇੱਜੜ ਨੂੰ ਜਿੰਨੀ ਜਲਦੀ ਹੋ ਸਕੇ ਇਕੱਠਾ ਕਰ ਲਿਆ, ਆਪਣੇ ਮਰੇ ਹੋਏ ਜਾਨਵਰਾਂ ਨੂੰ ਲੱਦਿਆ, ਜੋ ਕਿ ਸੱਤ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਨ, ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਹੋਰ ਜਾਂਚ ਕੀਤੇ ਚਲੇ ਗਏ।

ਇਸ ਸਾਰੇ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਸਾਂਚੋ ਪਹਾੜੀ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹਾ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਘਿਣਾਉਣੀਆਂ ਹਰਕਤਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਆਪਣੀ ਦਾੜ੍ਹੀ ਪਾੜ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਅਤੇ ਸਥਾਨ ਨੂੰ ਕੋਸ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜੋ ਕਿਸਮਤ ਨੇ ਕਦੇ ਇਕੱਠੇ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਝੁਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਚਰਵਾਹੇ ਚਲੇ ਗਏ ਸੱਨ, ਤਾਂ ਉਹ ਪਹਾੜੀ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਅਤੇ ਸੁਰਮੇ ਕੋਲ ਭੱਜਿਆ, ਜਿਸਨੂੰ ਉਸਨੇ ਬਹੁਤ ਭਿਆਨਕ ਪਾਇਆ ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਹੋਸ਼ ਨਹੀਂ ਗੁਆਇਆ ਸੀ।

"ਮਾਸਟਰ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕੀ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਨੂੰ ਪਿੱਛੇ ਹਟਣ ਦੀ ਚੇਤਾਵਨੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਸੀ; ਕਿ ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਤੁਸੀਂ ਹਮਲਾ ਕਰ ਰਹੇ ਸੀ ਉਹ ਫੌਜਾਂ ਨਹੀਂ ਸਨ ਸਗੋਂ ਭੇਡਾਂ ਦੇ ਝੁੰਡ ਸੱਨ?"

"ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਦੇਖੋ, ਸੈਂਚੋ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੇਰਾ ਦੁਸ਼ਮਣ, ਉਹ ਚੋਰ ਜਾਦੂਗਰ, ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਬਦਲ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਅਦਿੱਖ ਬਣਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਧਿਆਨ ਰੱਖੋ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਜੀਵ ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਅਨੁਸਾਰ ਕੋਈ ਵੀ ਦਿੱਖ ਧਾਰਨ ਕਰਵਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਮੇਰਾ ਪਿਛਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੁਸ਼ਟ ਉਸ ਮਹਿਮਾ ਤੋਂ ਈਰਖਾ ਕਰਦਾ ਸੀ ਜੋ ਉਸਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸ ਲੜਾਈ ਵਿੱਚ ਜਿੱਤਣ ਵਾਲਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਦੁਸ਼ਮਣ ਸਕੁਐਡਰਨ ਨੂੰ ਭੇਡਾਂ ਦੇ ਝੁੰਡਾਂ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ। ਜੇਕਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ 'ਤੇ ਸ਼ੱਕ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਸੁਝਾਅ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕੁਝ ਅਜਿਹਾ ਕਰੋ ਜੋ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਇੱਕ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦਿਖਾਏ ਕਿ ਮੈਂ ਜੋ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ ਉਹ ਸਚ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਗਿੱਦੜ 'ਤੇ ਸਵਾਰ ਹੋਵੋ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਗੁਪਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪਿੱਛਾ ਕਰੋ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਦੇਖੋਗੇ ਕਿ ਥੋੜ੍ਹੀ ਦੂਰੀ ਤੈਅ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਪੁਰਾਣੇ ਆਕਾਰ ਨੂੰ ਮੁੜ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਗੇ ਅਤੇ ਹੁਣ ਭੇਡਾਂ ਨਹੀਂ ਰਹਿਣਗੇ ਸਗੋਂ ਮਨੁੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਬਦਲ ਜਾਣਗੇ, ਬਿਲਕੁਲ ਜਿਵੇਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਦੱਸਿਆ ਸੀ। ਪਰ ਹੁਣੇ ਨਾ ਜਾਓ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡੀ ਮਦਦ ਅਤੇ ਸਹਾਇਤਾ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਆਓ ਅਤੇ ਦੇਖੋ ਕਿ ਮੇਰੇ ਕਿੰਨੇ ਦੰਦ ਗਾਇਬ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਜਿਹਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਮੇਰੇ ਮੂੰਹ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਬਚਿਆ ਹੈ।"

ਸਾਂਚੋ ਇੰਨਾ ਨੇੜੇ ਆ ਗਿਆ ਕਿ ਉਸਨੇ ਲਗਭਗ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੇ ਮੂੰਹ ਵਿੱਚ ਹੀ ਟਿਕਾਈਆਂ। ਇਹ ਉਸੇ ਪਲ ਸੀ ਜਦੋਂ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੇ ਪੇਟ ਵਿਚੋਂ ਬੋਲਸਮ ਨੇ ਆਪਣਾ ਕੰਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਸਾਂਚੋ ਉਸਦੇ ਮੂੰਹ ਵਿੱਚ ਝਾੜੀ ਮਾਰਨ ਲਈ ਉੱਪਰ ਆਇਆ, ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ, ਗੱਲ੍ਹਾਂ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਤੇਜ਼, ਨੇ ਆਪਣੇ ਪੇਟ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਉਲਟੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਹਰ ਆਖਰੀ ਟੁਕੜਾ ਉਸਦੇ ਹਮਦਰਦ ਸਕੁਆਇਰ ਦੀ ਦਾੜ੍ਹੀ 'ਤੇ ਡਿੱਗ ਪਿਆ।

"ਪਵਿੱਤਰ ਮੈਰੀ!" ਸਾਂਚੋ ਚੀਕਿਆ, "ਇੱਥੇ ਕੀ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ? ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਇਹ ਬੇਚਾਰੀ ਆਤਮਾ ਘਾਤਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜ਼ਖਮੀ ਹੈ ਅਤੇ ਖੂਨ ਥੁੱਕ ਰਹੀ ਹੈ।"

ਪਰ ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਹੋਰ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਇਸਦੇ ਰੰਗ, ਸੁਆਦ ਅਤੇ ਗੰਧ ਤੋਂ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਇਹ ਖੂਨ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਸਗੋਂ ਉਹ ਮਲੂਮ ਸੀ ਜੋ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਡੁੱਬੇ ਵਿੱਚੋਂ ਪੀਂਦੇ ਦੇਖਿਆ ਸੀ। ਉਹ ਇੰਨਾ ਘਿਣਾ ਨਾਲ ਭਰ ਗਿਆ ਕਿ ਉਸਦਾ ਆਪਣਾ ਪੇਟ ਅੰਦਰੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਅੰਤੜੀਆਂ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਵਿੱਚ ਉਲਟੀਆਂ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਹ ਦੋਵੇਂ ਗੁਲਾਬ ਵਾਂਗ ਖੁਸ਼ਬੂਦਾਰ ਹੋ ਗਏ। ਸਾਂਚੋ ਆਪਣੇ ਗਿੱਦੜ ਕੋਲ ਵਾਪਸ ਭੱਜਿਆ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਾਫ਼ ਕਰ ਸਕੇ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰ ਸਕੇ, ਪਰ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਕਾਠੀ ਦੇ ਥੈਲੇ ਗਾਇਬ ਸਨ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਾਗਲ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ। ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਕੋਸਦੇ ਹੋਏ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਆਪਣੇ ਪਿੰਡ ਵਾਪਸ ਜਾਣ ਦਾ ਮਨ ਬਣਾ ਲਿਆ, ਭਾਵੇਂ ਇਸ ਨਾਲ ਉਸਨੂੰ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੀ ਤਨਖਾਹ ਕਿਉਂ ਨਾ ਮਿਲੇ ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਲਈ ਉਸਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਉਸ ਟਾਪੂ 'ਤੇ ਰਾਜ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਉਮੀਦ ਵੀ ਕਿਉਂ ਨਾ ਹੋਵੇ ਜਿਸ ਦਾ ਉਸਨੂੰ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਇਸ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਡੌਨ ਕਿਊਜੋਟ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋ ਗਿਆ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਦੰਦਾਂ ਨੂੰ ਡ੍ਰੈਗਣ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਲਈ ਆਪਣਾ ਖੱਬਾ ਹੱਥ ਆਪਣੇ ਮੂੰਹ 'ਤੇ ਰੱਖ ਕੇ, ਦੂਜੇ ਹੱਥ ਨਾਲ ਰੋਕੀਨਾਂਤੇ ਦੀ ਲਗਾਮ ਫੜ ਲਈ, ਜੋ ਕਦੇ ਵੀ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਦੇ ਪਾਸਿਓਂ ਨਹੀਂ ਹਿੱਲਿਆ ਸੀ (ਉਸਦੀ ਵਫ਼ਾਦਾਰੀ ਅਤੇ ਸਿਖਲਾਈ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੀ) ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਸਕੂਆਇਰ ਕੋਲ ਗਿਆ, ਜੋ ਆਪਣੇ ਗਿੱਦੜ ਵੱਲ ਝੁਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਉਸਦਾ ਸਿਰ ਉਸਦੇ ਹੱਥ ਨਾਲ ਉੱਪਰ ਚੁੱਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਇੱਕ ਭਾਵ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕੋਈ ਬਹੁਤ ਹੀ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਹੋਵੇ। ਜਦੋਂ ਡੌਨ ਕਿਊਜੋਟ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਇੰਨਾ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਦੇਖਿਆ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ:

"ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੂੰ ਜਾਣ ਲਵੇਂ, ਸੈਂਚੋ, ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਇਨਸਾਨ ਦੂਜੇ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਵੱਡੇ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਇਹ ਸਾਰੇ ਤੂਫ਼ਾਨ ਜੋ ਹੁਣ ਸਾਨੂੰ ਘੇਰ ਰਹੇ ਹਨ, ਇਸ ਗੱਲ ਦੇ ਸੰਕੇਤ ਹਨ ਕਿ ਮੌਸਮ ਜਲਦੀ ਹੀ ਸਾਫ਼ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਚੀਜ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਸੁਧਾਰ ਹੋਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਚੰਗੇ ਜਾਂ ਮਾੜੇ ਸਮੇਂ ਦਾ ਹਮੇਸ਼ਾ ਲਈ ਰਹਿਣਾ ਅਸੰਭਵ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ ਕਿ, ਕਿਉਂਕਿ ਮਾੜੇ ਸਮੇਂ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਕਾਫ਼ੀ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਹਨ, ਚੰਗੇ ਸਮੇਂ ਵੀ ਆਉਣੇ ਹੀ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਵਾਪਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਬਦਕਿਸਮਤੀਆਂ ਤੋਂ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਨਾ ਹੋਵੋ, ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਲੈਂਦੇ।"

"ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਨਾ ਪਾਓ!" ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। "ਜਿਸਨੂੰ ਕੱਲ੍ਹ ਕੰਬਲ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟਿਆ ਗਿਆ ਸੀ - ਉਹ ਸ਼ਾਇਦ ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਸੀ? ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਬੈਗ ਜੋ ਮੇਰੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਕੀਮਤੀ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨਾਲ ਗਾਇਬ ਹਨ - ਕੀ ਉਹ ਉਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦੇ ਹਨ?"

"ਤੇਰੇ ਸੈਡਲਬੈਗ ਗਾਇਬ ਹਨ, ਸੈਂਚੋ?" ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ।

“ਹਾਂ, ਉਹ ਲਾਪਤਾ ਹਨ,” ਸਾਂਚੇ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ।

"ਉਸ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਅੱਜ ਖਾਣ ਲਈ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਇਹ ਸੱਚ ਹੁੰਦਾ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਜੇਕਰ ਇਹਨਾਂ ਘਾਹ ਦੇ ਮੈਦਾਨਾਂ ਵਿੱਚ ਉਹ ਜੜ੍ਹੀਆਂ ਬੂਟੀਆਂ ਨਾ ਹੁੰਦੀਆਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਬਾਰੇ ਤੁਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਪਛਾਣ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਵਰਗੀ ਬਦਕਿਸਮਤ ਸੂਰਮੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਲਈ ਵਰਤਦੇ ਹਨ।"

"ਫਿਰ ਵੀ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਇਸ ਸਮੇਂ ਮੈਂ ਡਾਇਓਸਕੋਰਾਈਡਜ਼ ਦੇ ਹਰਬਲ ਵਿੱਚ ਵਰਣਿਤ ਸਾਰੀਆਂ ਜੜ੍ਹੀਆਂ ਬੂਟੀਆਂ ਨਾਲੋਂ ਇੱਕ ਚੌਥਾਈ ਰੋਟੀ ਜਾਂ ਦੋ ਸਾਰਡੀਨ ਦੇ ਸਿਰ ਲੈਣਾ ਪਸੰਦ ਕਰਾਂਗਾ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਡਾਕਟਰ ਲਾਗੁਨਾ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਹੋਵੇ। ਪਰ, ਨੇਕ ਸਾਂਚੋ, ਆਪਣੇ ਗਿੱਦੜ 'ਤੇ ਸਵਾਰ ਹੋਵੋ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਪਿੱਛੇ ਆਓ, ਕਿਉਂਕਿ ਪੁਰਮਾਤਮਾ, ਜੋ ਸਾਰੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਦਾਤਾ ਹੈ, ਹੁਣ ਸਾਨੂੰ ਨਿਰਾਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਉਸਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਇੰਨੇ ਸਮਰਪਿਤ ਹਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਹਵਾ ਵਿੱਚ ਮੱਛਰਾਂ, ਧਰਤੀ ਵਿੱਚ ਕੀੜਿਆਂ, ਜਾਂ ਪਾਣੀ ਵਿੱਚ ਟੈਡਪੋਲਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਾਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਅਤੇ ਉਹ ਇੰਨਾ ਦਿਆਲੂ ਹੈ ਕਿ "ਉਹ ਆਪਣੇ ਸੂਰਜ ਨੂੰ ਚੰਗੇ ਅਤੇ ਬੁਰੇ ਦੋਵਾਂ 'ਤੇ ਚਮਕਾਉਂਦਾ ਹੈ", ਅੱਤੇ "ਉਹ ਧਰਮੀ ਅਤੇ ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀਆਂ 'ਤੇ ਮੀਂਹ ਵਰ੍ਹਾਉਂਦਾ ਹੈ", ਜਿਸਦਾ ਸਾਂਚੇ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ:

"ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਇੱਕ ਨਾਈਟ-ਇਰੈਂਟ ਨਾਲੋਂ ਵਧੀਆ ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਬਣਾਏਗੀ।"

"ਨਾਈਟਸ-ਇਰੈਂਟ ਹਮੇਸ਼ਾ ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਹਿੱਸਾ ਜਾਣਦੇ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਕਿਉਂਕਿ ਪੁਰਾਣੇ ਜ਼ਮਾਨੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਾਈਟ-ਇਰੈਂਟ ਹਮੇਸ਼ਾ ਇੱਕ ਸ਼ਾਹੀ ਕੈਂਪ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਰੁਕ ਕੇ ਉਪਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਭਾਸ਼ਣ ਦੇਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਪੈਰਿਸ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦਾ ਗ੍ਰੈਜੂਏਟ ਹੋਵੇ। ਇਸ ਤੋਂ ਅਸੀਂ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਬਰਛੇ ਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਕਲਮ ਨੂੰ ਧੁੰਦਲਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕਲਮ ਨੇ ਬਰਛੇ ਨੂੰ।"

"ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਜੋ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਉਹ ਸੱਚ ਹੈ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਤਾਂ ਆਓ ਆਪਾਂ ਚੱਲੀਏ ਅਤੇ ਅੱਜ ਰਾਤ ਠਹਿਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਜੁਗਾੜ ਲੱਭੀਏ, ਅਤੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਸੰਨ ਕਰੇ ਕਿ ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਜਗ੍ਹਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰੇ ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਕੰਬਲ, ਕੰਬਲ ਸੁੱਟਣ

ਵਾਲੇ, ਭੂਤ, ਜਾਂ ਜਾਦੂਈ ਮੂਰ ਨਾ ਹੋਣ, ਕਿਉਂਕਿ, ਜੇ ਉੱਥੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਸ਼ੈਤਾਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।"

"ਮੇਰੇ ਪੁੱਤਰ, ਆਪਣੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਅੱਗੇ ਕਰ ਅਤੇ ਜੋ ਵੀ ਰਸਤਾ ਤੂੰ ਚਾਹੇਂ ਚੁਣ, ਇਸ ਵਾਰ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਠਹਿਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਤੇਰੇ ਉੱਤੇ ਛੱਡਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ। ਪਰ ਪਹਿਲਾਂ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਫੜ ਕੇ ਆਪਣੀ ਉਂਗਲੀ ਨਾਲ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰ ਕਿ ਮੇਰੇ ਸੱਜੇ ਪਾਸੇ ਦੇ ਉੱਪਰਲੇ ਜਬਾੜੇ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿੰਨੇ ਦੰਦ ਅਤੇ ਦਾੜ੍ਹ ਗਾਇਬ ਹਨ, ਜਿੱਥੇ ਮੈਨੂੰ ਦਰਦ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ।"

ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੇ ਮੂੰਹ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਉਂਗਲੀ ਪਾਈ ਅਤੇ, ਘਬਰਾਹਟ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਕਿਹਾ:

"ਤੇਰੀ ਕਿਰਪਾ ਦੇ ਇਸ ਪਾਸੇ ਕਿੰਨੇ ਦੰਦੂ ਸਨ?"

"ਚਾਰ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਮੇਰੇ ਸਿਆਣਪ ਵਾਲੇ ਦੰਦ ਨੂੰ ਗਿਣਦੇ ਹੋਏ ਨਹੀਂ, ਅਤੇ ਹੋਰ ਇੱਕ ਪੂਰਾ ਅਤੇ ਕਾਫ਼ੀ ਤੰਦਰੁਸਤ।"

"ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨੰਬਰ ਬਾਰੇ ਪੂਰਾ ਯਕੀਨ ਹੈ?" ਸੈਂਚੋ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।

"ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਸੀ: ਚਾਰ - ਸ਼ਾਇਦ ਪੰਜ ਵੀ। ਆਪਣੀ ਪੂਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਕਦੇ ਵੀ ਮੇਰੇ ਮੂੰਹ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਵੀ ਦੰਦ ਨਹੀਂ ਕੱਢਿਆ ਗਿਆ, ਨਾ ਹੀ ਕਦੇ ਕੋਈ ਦੰਦ ਸੜਨ ਜਾਂ ਫੋੜੇ ਕਾਰਨ ਟੁੱਟਿਆ ਜਾਂ ਗੁਆਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।"

“ਖੈਰ, ਹੇਠਾਂ ਵਾਲੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ,” ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, “ਤੇਰੀ ਕਿਰਪਾ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ਼ ਢਾਈ ਦੰਦ ਹਨ, ਪਰ ਉੱਪਰ ਅੱਧਾ ਦੰਦ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ - ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਮੇਰੇ ਹੱਥ ਦੀ ਹਥੇਲੀ ਜਿੰਨਾ ਮੁਲਾਇਮ ਹੈ।”

"ਮੈਂ ਸੱਚਮੁੱਚ ਸਰਾਪਿਆ ਹੋਇਆ ਹਾਂ!" ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਸਕੁਆਇਰ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਦੁਖਦਾਈ ਖ਼ਬਰ ਸੁਣੀ। "ਮੇਰਾ ਹੱਥ ਜਲਦੀ ਹੀ ਵੱਢ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਮੇਰੀ ਤਲੂਵਾਰ ਵਾਲੀ ਬਾਂਹ ਨਾ ਹੁੰਦੀ। ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਸਾਂਚੋ, ਕਿ ਬਿਨਾਂ ਦਾੜ੍ਹ ਦੇ ਮੂੰਹ ਚੱਕੀ ਦੇ ਪੱਥਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਚੱਕੀ ਵਾਂਗ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਇੱਕ ਦਾੜ੍ਹ ਹੀਰੇ ਨਾਲੋਂ ਕੀਮਤੀ ਹੈ। ਪਰ ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਜਿਹੜੇ ਨਾਈਟਹੁੱਡ ਦੇ ਸਖ਼ਤ ਪੇਸ਼ੇ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਇਸ ਸਭ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹਨ, ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ, ਉੱਠੋ, ਅਤੇ ਰਾਹ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰੋ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਗਤੀ 'ਤੇ ਚੱਲਾਂਗਾ।"

ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਹੁਕਮ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਰਾਜੇ ਦੇ ਰਾਜਮਾਰਗ 'ਤੇ ਚੱਲ ਪਿਆ, ਜਿੱਥੇ ਉਸਨੂੰ ਲੱਗਿਆ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪਨਾਹ ਮਿਲ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਸੜਕ ਦਾ ਉਹ ਹਿੱਸਾ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਘੁੰਮਿਆ-ਫਿਰਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਪਰ ਕਿਉਂਕਿ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੇ ਜਬਾੜੇ ਵਿੱਚ ਦਰਦ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਨਾ ਤਾਂ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਤੇਜ਼ ਰਫ਼ਤਾਰ ਨਾਲ ਯਾਤਰਾ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਇੱਛਾ ਦਿੱਤੀ, ਉਹ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਚੱਲਦੇ ਰਹੇ ਜਦੋਂ ਕਿ ਸਾਂਚੋ ਪਹਿਲਾਂ ਇੱਕ ਗੱਲ ਅਤੇ ਫਿਰ ਦੂਜੀ ਗੱਲ ਕਰਕੇ ਉਸਦਾ ਮਨੋਰੰਜਨ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਉਹ ਮਾਮਲਾ ਸੀ ਜਿਸਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਅਗਲੇ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

1. ਇੱਕ ਬਣਾਇਆ ਹੋਇਆ ਸ਼ਬਦ: ਮਾਈਕੋ (ਕਾਮੁਕ ਆਦਮੀ) + ਕੋਲਾ ("ਲਿੰਗ" ਲਈ ਵਰਤੀ ਜਾਂਦੀ ਭਾਸ਼ਾ)।

ਅਧਿਆਇ ਉਨ੍ਹੀਵਾਂ

ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਦੀ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਨਾਲ਼ ਹੋਈ ਸਮਝਦਾਰੀ ਭਰੀ ਗੱਲਬਾਤ, ਲਾਸ਼ ਦੇ ਸਾਹਸ ਦੇ ਨਾਲ਼, ਅਤੇ ਹੋਰ ਯਾਦਗਾਰੀ ਘਟਨਾਵਾਂ।

"ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ, ਮਾਲਕ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿ ਪਿਛਲੇ ਕੁਝ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਹੋਏ ਸਾਰੇ ਮਾੜੇ ਕੰਮ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਦੁਆਰਾ ਬਹਾਦਰੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਵਜੋਂ ਆਏ ਹਨ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਮੇਜ਼ 'ਤੇ ਨਾ ਖਾਣ, ਰਾਣੀ ਨਾਲ ਨਾ ਲੇਟਣ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਹ ਸਾਰੀਆਂ ਹੋਰ ਚੀਜ਼ਾਂ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੀਆਂ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਤੁਸੀਂ ਸਹੁੰ ਖਾਧੀ ਸੀ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਤੁਸੀਂ ਮਾਲੈਂਡਰੀਨੋ ਦਾ ਹੇਲਮੇਟ, ਜਾਂ ਜੋ ਵੀ ਮੂਰ ਦਾ ਨਾਮ ਸੀ, ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਲੈ ਲੈਂਦੇ, ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸਹੁੰ ਖਾਧੀ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ਼ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ।"

"ਤੁਸੀਂ ਬਿਲਕੁਲ ਸਹੀ ਹੋ, ਸੈਂਚੋ, ਪਰ ਸੱਚ ਕਹਾਂ ਤਾਂ ਇਹ ਮੇਰੇ ਦਿਮਾਗ ਤੋਂ ਨਿਕਲ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਯਕੀਨ ਦਿਵਾ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਯਾਦ ਨਾ ਕਰਵਾਉਣ ਕਰਕੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਸ ਤੋਹਫ਼ੇ ਦੀ ਬਦਨਾਮੀ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪਿਆ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੈਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰਾਂਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਬਹਾਦਰੀ ਦੇ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰਨ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।"

"ਖੈਰ, ਕੀ ਮੈਂ ਵੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਨਾਲ਼ ਸਹੁੰ ਖਾ ਲਈ?" ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।

"ਮੁੱਦਾ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸਹੁੰ ਚੁੱਕੀ ਸੀ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਇਹ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ ਜੇਕਰ ਮੈਂ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇੱਕ ਸਾਥੀ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤੁਸੀਂ ਬਹੁਤ ਹੀ ਹਿੱਲਣ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਹੋ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਣ ਦਾ ਰਸਤਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।"

"ਖੈਰ, ਜੇ ਹਾਲਾਤ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹਨ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਨੂੰ ਉਮੀਦ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਨੂੰ ਉਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਭੁੱਲੋਗੇ ਜਿਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਸਹੁੰ ਖਾਧੀ ਸੀ। ਭੂਤ ਇਹ ਸੋਚ ਕੇ ਆਪਣੇ ਦਿਮਾਗ਼ ਵਿੱਚ ਆ ਸਕਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਮੇਰੇ ਨਾਲ਼ ਮਨੋਰੰਜਨ ਕਰਨਗੇ ਜਾਂ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਨਾਲ ਵੀ, ਜੇਕਰ ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੰਨੇ ਦ੍ਰਿੜ ਦੇਖਦੇ ਹਨ।"

ਜਦੋਂ ਉਹ ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਵਿਸ਼ਿਆਂ 'ਤੇ ਚਰਚਾ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਫ਼ਰ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਰਾਤ ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਆ ਪਈ, ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਉਹ ਰਾਤ ਬਿਤਾਉਣ ਲਈ ਜਗ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਲੱਭ ਸਕੇ। ਪਰ ਸਭ ਤੋਂ ਮਾੜੀ ਗੱਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਭੁੱਖ ਨਾਲ਼ ਮਰ ਰਹੇ ਸਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਗਾਇਬ ਹੋਏ ਬੈਗਾਂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਰਾਸ਼ਨ ਜਾਂ ਰਾਸ਼ਨ ਦੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਨੂੰ ਅੰਤਿਮ ਰੂਪ ਦੇਣ ਲਈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਸਾਹਸ ਸੀ ਜਿਸਨੂੰ ਅਸਲ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਰੂਪ ਦੇਣ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੰਜੀਦਗੀ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਖਾਸ ਰਾਤ ਕਾਫ਼ੀ ਹਨੇਰੀ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਯਾਤਰਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖੀ ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਂਚੋ ਦਾ ਮੰਨਣਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਰਾਜੇ ਦੇ ਰਾਜਮਾਰਗ 'ਤੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਸੜਕ ਤੋਂ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੋ ਲੀਗ ਦੂਰ ਇੱਕ ਸਰਾਏ ਲੱਭਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕਰ ਸਕਦੇ ਸਨ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ਼ ਸਵਾਰੀ ਕਰਦੇ ਸਨ - ਰਾਤ ਦਾ ਹਨੇਰਾ, ਸਕੁਆਇਰ ਭੁੱਖਾ, ਅਤੇ ਮਾਲਕ ਖਾਣਾ ਖਾਣ ਲਈ ਉਤਸੁਕ - ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸ ਸੜਕ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਲਾਈਟਾਂ ਵੇਖੀਆਂ ਜਿਸ 'ਤੇ ਉਹ ਯਾਤਰਾ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ ਜੋ ਬਿਲਕੁਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਦਿਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਚੱਲਦੇ ਤਾਰਿਆਂ ਵਾਂਗ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੇ ਸਨ। ਇਹ ਦੇਖ ਕੇ ਸਾਂਚੋ ਡਰ ਗਿਆ ਅਤੇ ਡੌਨ ਕਿਉਕਸੋਟ ਖੁਦ ਥੋੜਾ ਡਰਿਆ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ, ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਨੇ ਆਪਣੇ ਗਿੱਦੜ ਦੀ ਲਗਾਮ ਫੜ ਲਈ ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਆਪਣੇ ਘੋੜੇ ਦੀ ਲਗਾਮ 'ਤੇ, ਉਹ ਉੱਥੇ ਬੇਚੈਨ ਬੈਠ ਗਏ, ਇਹ ਦੇਖਣ ਲਈ ਕਿ ਇਹ ਕੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਲਾਈਟਾਂ ਨੂੰ ਨੇੜੇ ਆਉਂਦੇ ਦੇਖਿਆ, ਅਤੇ ਜਿੰਨੇ ਨੇੜੇ ਆਏ, ਉਹ ਓਨੇ ਹੀ ਵੱਡੇ ਦਿਖਾਈ ਦਿੱਤੇ। ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਕਾਰਨ ਸਾਂਚੋ ਤੇਜ਼ ਚਾਂਦੀ ਵਾਂਗ ਕੰਬਣ ਲੱਗ ਪਿਆ ਅਤੇ ਡੌਨ ਕਿਉਕਸੋਟ ਦੇ ਸਿਰ ਦੇ ਵਾਲ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋ ਗਏ, ਪਰ ਉਸਦੀ ਹਿੰਮਤ ਨੂੰ ਵਿਗਾੜਦੇ ਹੋਏ, ਨਾਈਟ ਨੇ ਕਿਹਾ:

"ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਸੈਂਚੋ, ਇਹ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਮਹਾਨ ਅਤੇ ਖ਼ਤਰਨਾਕ ਸਾਹਸ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੀ ਸਾਰੀ ਬਹਾਦਰੀ ਅਤੇ ਤਾਕਤ ਦਾ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।"

"ਸਵਰਗ ਮੇਰੀ ਮਦਦ ਕਰੇ!" ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਜੇ ਇਹ ਭੂਤਾਂ ਦਾ ਸਾਹਸ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਉਮੀਦ ਹੈ ਕਿ ਮੇਰੀਆਂ ਪਸਲੀਆਂ ਇਸਨੂੰ ਸਹਿਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਣਗੀਆਂ।"

"ਇਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਫ਼ਰਕ ਨਹੀਂ ਪਵੇਗਾ ਕਿ ਕਿੰਨੇ ਵੀ ਭੂਤ ਹਨ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਕੱਪੜਿਆਂ 'ਤੇ ਧਾਗਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਛੂਹਣ ਦੇਵਾਂਗਾ। ਜੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪਿਛਲੀ ਵਾਰ ਤੁਹਾਡਾ ਮਜ਼ਾਕ ਉਡਾਇਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਇਹ ਇਸ ਲਈ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਵਿਹੜੇ ਦੀ ਕੰਧ 'ਤੇ ਚੜ੍ਹਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪਰ ਹੁਣ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਪੱਧਰੀ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਤਲਵਾਰ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਚਲਾ ਸਕਾਂਗਾ।"

"ਜੇ ਉਹ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ 'ਤੇ ਜਾਦੂ ਕਰਦੇ ਹਨ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਿਛਲੀ ਵਾਰ ਵਾਂਗ ਅਧਰੰਗ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਇਸ ਨਾਲ ਕੀ ਫ਼ਰਕ ਪਵੇਗਾ ਭਾਵੇਂ ਅਸੀਂ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਮੈਦਾਨ ਵਿੱਚ ਹੋਈਏ ਜਾਂ ਨਾ?"

"ਫਿਰ ਵੀ, ਸਾਂਚੇ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹਿੰਮਤ ਰੱਖਣ ਲਈ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਨੁਭਵ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦਿਖਾਏਗਾ ਕਿ ਮੈਂ ਹਾਂ।"

"ਜੇਕਰ ਰੱਬ ਦੀ ਮਰਜ਼ੀ ਹੋਈ ਤਾਂ ਮੈਂ ਬਹਾਦਰ ਹੋਵਾਂਗਾ," ਸੈਂਚੋ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ।

ਸੜਕ ਦੇ ਕਿਨਾਰੇ ਜਾ ਕੇ, ਇਹ ਜੋੜਾ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਦੇਖਣ ਲੱਗ ਪਿਆ ਕਿ ਉਹ ਸਾਰੀਆਂ ਚਲਦੀਆਂ ਲਾਈਟਾਂ ਕੀ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਬਹੁਤ ਜਲਦੀ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਚਿੱਟੇ ਸੁਰਪਲਿਸ ਪਹਿਨੇ ਹੋਏ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਚਿੱਤਰਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝ ਲਿਆ, ਅਤੇ ਇਸ ਡਰਾਉਣੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਨੇ ਸਾਂਚੋ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਉਸਦੇ ਦੰਦ ਕੁਆਰਟਾਨ ਬੁਖਾਰ ਦੀ ਠੰਢ ਤੋਂ ਪੀੜਤ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਵਾਂਗ ਬੋਲਣ ਲੱਗ ਪਏ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਇਹ ਕੀ ਹੈ ਤਾਂ ਬੁਕਵਾਸ਼ ਵਧ ਗਿਆ। ਉਹ ਚਿੱਟੇ ਪਹਿਰਾਵੇ ਵਿੱਚ ਵੀਹ ਆਦਮੀਆਂ ਨੂੰ ਘੋੜਿਆਂ 'ਤੇ ਸੁਵਾਰ ਅਤੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਬਲਦੀਆਂ ਮਸ਼ਾਲਾਂ ਲੈ ਕੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਾਅਦ ਕਾਲੇ ਰੰਗ ਵਿੱਚ ਲਪੇਟਿਆ ਇਕ ਕੁੜਾ ਦੇਖ ਸਕੇ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਛੇ ਹੋਰ ਆਦਮੀ ਕਾਲੇ ਰੰਗ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਖੁਰਾਂ ਤੱਕ ਪਹਿਨੇ ਹੋਏ ਘੋੜਿਆਂ 'ਤੇ ਸੁਵਾਰ ਸਨ, ਅਤੇ ਜਾਨਵਰਾਂ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਦੀ ਆਰਾਮਦਾਇਕ ਗਤੀ ਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ, ਉਹ ਖੱਚਰ ਸਨ, ਘੋੜੇ ਨਹੀਂ। ਜਿਵੇਂ-ਜਿਵੇਂ ਚਿੱਟੇ ਰੰਗ ਦੇ ਆਦਮੀ ਅੱਗੇ ਵਧ ਰਹੇ ਸਨ, ਉਹ ਚੁੱਪ-ਚਾਪ ਅਤੇ ਸੋਗ ਭਰੇ ਸੁਰਾਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨਾਲ਼ ਬੁੜਬੁੜਾ ਰਹੇ ਸਨ। ਇੰਨੀ ਦੇਰ ਅਤੇ ਇੰਨੀ ਸੁੰਨਸਾਨ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਇਹ ਅਜੀਬ ਨਜ਼ਾਰਾ ਸਾਂਚੇ ਦੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਉਸਦੇ ਮਾਲਕ ਦੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਵੀ ਦਹਿਸ਼ਤ ਫੈਲਾਉਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਬਿਲਕੁਲ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਭਾਵੇਂ ਸਾਂਚੇ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ ਸੀ, ਪਰ ਉਸਦੇ ਮਾਲਕ ਨਾਲ਼ ਉਲ਼ਟ ਹੋਇਆ, ਜਿਸਨੇ ਇਸ ਸਮੇਂ ਆਪਣੇ ਦਿਮਾਗ ਵਿੱਚ ਇਹ ਗੱਲ਼ ਰੱਖ ਲਈ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸਾਹਸ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਣ ਵਾਲ਼ਾ ਹੈ। ਉਸਨੂੰ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਕੁੜਾ ਇੱਕ ਬੇੜੀ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਘਾਤਕ ਜ਼ਖਮੀ ਜਾਂ ਬੇਜਾਨ ਸੂਰਮਾ ਸੀ ਜਿਸਦਾ ਬਦਲਾ ਸਿਰਫ਼ ਉਸਦੇ ਲਈ ਹੀ ਰਾਖਵਾਂ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਬਿਨਾਂ ਹੋਰ ਸੋਚ-ਵਿਚਾਰ ਕੀਤੇ, ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਬਰਛਾ ਇਸਦੇ ਸਾਕਟ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਾਠੀ ਵਿੱਚ ਮਜ਼ਬੂਤੀ ਨਾਲ਼ ਬਿਠਾਇਆ, ਅਤੇ ਸ਼ਾਂਤ ਅਤੇ ਸ਼ਾਂਤਮਈ ਢੰਗ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੜਕ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਰੱਖ ਲਿਆ, ਜਿੱਥੋਂ ਚਿੱਟੇ ਰੰਗ ਦੇ ਆਦਮੀਆਂ ਨੂੰ ਲੰਘਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨੇੜੇ ਆਉਂਦੇ ਦੇਖਿਆ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਆਵਾਜ਼ ਉੱਚੀ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਚੀਕਿਆ:

"ਠੁਕ ਜਾਓ, ਸੁਰ ਨਾਈਟਸ, ਜਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਜੋ ਵੀ ਸਰਦਾਰ ਹਨ। ਮੈਂ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕੌਣ ਹੋ, ਤੁਸੀਂ ਕਿੱਥੋਂ ਦੇ ਹੋ, ਤੁਹਾਡੀ ਮੰਜ਼ਿਲ ਕੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਕੁੜੇ ਨੂੰ ਕਿਸ ਕੋਲ ਲਿਜਾ ਰਹੇ ਹੋ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਰੇ ਸੰਕੇਤਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਜਾਂ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਕਿਰਪਾਵਾਂ ਨੇ ਕੁਝ ਅਪਰਾਧ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਾਂ ਤੁਸੀਂ ਖੁਦ ਕਿਸੇ ਦੇ ਸ਼ਿਕਾਰ ਹੋਏ ਹੋ। ਇਹ ਉਚਿਤ ਅਤੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਕੀਤੇ ਬੁਰੇ ਕੰਮਾਂ ਲਈ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕੇ, ਜਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੀਤੇ ਗਏ ਗ਼ਲਤ ਕੰਮਾਂ ਦਾ ਬਦਲਾ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕੇ।"

"ਅਸੀਂ ਜਲਦੀ ਵਿਚ ਹਾਂ," ਚਿੱਟੇ ਕੱਪੜੇ ਪਹਿਨੇ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਸਰਾਏ ਕੁਝ ਦੂਰੀ 'ਤੇ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਦਾ ਅਜਿਹਾ ਲੇਖਾ ਦੇਣ ਲਈ ਰੁਕ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ।"

ਫਿਰ ਆਪਣੇ ਖੱਚਰ ਨੂੰ ਧੱਕਾ ਦੇ ਕੇ, ਉਹ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ। ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੇਟ ਇਸ ਜਵਾਬ ਤੋਂ ਇੰਨਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਖੁਸ਼ ਹੋਇਆ ਕਿ ਉਸਨੇ ਖੱਚਰ ਨੂੰ ਲਗਾਮ ਤੋਂ ਫੜ ਲਿਆ ਅਤੇ ਕਿਹਾ:

"ਜਿੱਥੇ ਹੋ ਉੱਥੇ ਹੀ ਰਹੋ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਵੱਲੋਂ ਮੰਗੀ ਗਈ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇ ਕੇ ਥੋੜ੍ਹੀ ਹੋਰ ਸ਼ਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਦਿਖਾਓ; ਨਹੀਂ ਤਾਂ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਹੀ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਣਾ ਪਵੇਗਾ।"

ਕਿਉਂਕਿ ਖੱਚਰ ਉਤੇਜਿਤ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਇਸਦੀ ਲਗਾਮ ਫੜ ਲਈ ਗਈ, ਇਹ ਆਪਣੀਆਂ ਪਿਛਲੀਆਂ ਲੱਤਾਂ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋ ਗਿਆ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕੁੰਡਿਆਂ 'ਤੇ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ। ਜਦੋਂ ਪੈਰਾਂ ਦੇ ਨੌਕਰਾਂ ਨੇ ਸਰਪਲਾਈਸ ਵਾਲੇ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਡਿੱਗਦੇ ਦੇਖਿਆ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੇਟ 'ਤੇ ਗਾਲ੍ਹਾਂ ਕੱਢਣੀਆਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ, ਜੋ ਹੁਣ ਗੁੱਸੇ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਹੋਰ ਝਿਜਕਿਆ ਨਹੀਂ ਪਰ ਆਪਣਾ ਨੇਜ਼ਾ ਕੱਢਿਆ ਅਤੇ ਸੋਗ ਵਿੱਚ ਡੁੱਬੇ ਆਦਮੀ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ, ਉਸਨੂੰ ਬੁਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜ਼ਖਮੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਜਦੋਂ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੇਟ ਦੂਜਿਆਂ ਵੱਲ ਮੁੜਿਆ, ਤਾਂ ਇਹ ਦੇਖਣਾ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਕਿੰਨੀ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਭਜਦੇ ਹੋਏ ਭੇਜਿਆ। ਦਰਅਸਲ, ਉਸ ਪਲ ਅਜਿਹਾ ਲੱਗ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਰੈਸੀਨੈਂਟ ਦੇ ਖੰਭ ਉੱਗ ਆਏ ਹੋਣ, ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਇੰਨੀ ਤੇਜ਼ੀ ਅਤੇ ਮਾਣ ਨਾਲ ਚਲਾਕੀ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਚਿੱਟੇ ਟੁੱਗ ਦੇ ਸਾਰੇ ਆਦਮੀ ਕਮਜ਼ੋਰ ਦਿਲ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਬੇਸਹਾਰਾ ਵੀ ਸਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਪਲ ਵਿੱਚ ਮੈਦਾਨ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਮਸ਼ਾਲਾਂ ਬਲਦੇ ਹੋਏ ਖੇਤ ਵਿੱਚ ਭੱਜਣ ਲੱਗੇ, ਬਿਲਕੁਲ ਨਕਾਬਪੋਸ਼ਾਂ ਵਾਂਗ ਜੋ ਜਸ਼ਨ ਅਤੇ ਮੱਜ-ਮਸਤੀ ਦੀ ਰਾਤ ਦੌਰਾਨ ਘੁੰਮ ਰਹੇ ਸਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸੋਗ ਕਰਨ ਵਾਲੇ, ਆਪਣੇ ਕਮਾਕ ਅਤੇ ਲੰਬੇ ਸਕਰਟ ਪਹਿਨੇ ਹੋਏ, ਹਿੱਲਣ ਤੋਂ ਅਸਮਰੱਥ ਸਨ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੇਟ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਜੋਖਮ ਵਿੱਚ ਪਾਏ ਬਿਨਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸ਼ਰਾਬ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਇੱਛਾ ਦੇ ਵਿਰੁਧ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਜਗ੍ਹਾ ਤੋਂ ਭੱਜਾ ਦਿੱਤਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਨਰਕ ਦਾ ਇੱਕ ਸ਼ੈਤਾਨ ਸਮਝਿਆ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਲਾਸ਼ ਨੂੰ ਲੁੱਟਣ ਆਇਆ ਸੀ ਜੋ ਉਹ ਕੂੜੇ 'ਤੇ ਲੈ ਜਾ ਰਹੇ ਸਨ। ਸਾਂਚੋ, ਜਿਸਨੇ ਇਹ ਸਭ ਦੇਖਿਆ ਸੀ, ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਦੀ ਦਲੇਰੀ 'ਤੇ ਹੈਰਾਨ ਸੀ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਿਹਾ:

"ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਮੇਰਾ ਇਹ ਮਾਲਕ ਓਨਾ ਹੀ ਬਹਾਦਰ ਅਤੇ ਨਿਡਰ ਹੈ ਜਿੰਨਾ ਉਹ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ।"

ਇੱਕ ਬਲਦੀ ਹੋਈ ਮਸ਼ਾਲ ਉਸ ਆਦਮੀ ਦੇ ਕੋਲ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਪਈ ਸੀ ਜਿਸਨੂੰ ਖੱਚਰ ਤੋਂ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਨੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੇਟ ਨੂੰ ਉਸਦਾ ਚਿਹਰਾ ਦੇਖਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ। ਉਸ ਕੋਲ ਜਾ ਕੇ, ਸੂਰਮੇ ਨੇ ਆਪਣੇ ਨੇਜ਼ੇ ਦੀ ਨੋਕ ਆਦਮੀ ਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਲਹਿਰਾਈ, ਉਸਨੂੰ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਹ ਆਤਮ ਸਮਰਪਣ ਕਰੇ ਜਾਂ ਮਾਰਿਆ ਜਾਵੇ; ਜਿਸਦਾ ਜਵਾਬ ਮੱਥਾ ਟੇਕਦੇ ਹੋਏ ਚਿੱਤਰ ਨੇ ਦਿੱਤਾ:

"ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕਾਫ਼ੀ ਅਧੀਨ ਹਾਂ ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਟੁੱਟੀ ਹੋਈ ਲੱਤ ਕਾਰਨ ਹਿੱਲ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਈਸਾਈ ਹੋ, ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਨਾ ਮਾਰੋ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਅਪਮਾਨ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋਵੋਗੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਕਲਾ ਦਾ ਮਾਸਟਰ ਹਾਂ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਪਹਿਲੇ ਆਦੇਸ਼ ਪੂਰੇ ਕਰ ਲਏ ਹਨ।"

"ਸ਼ੈਤਾਨ ਤੈਨੂੰ ਇੱਥੇ ਕੀ ਲੈ ਕੇ ਆਇਆ ਹੈ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ, "ਜੇ ਤੂੰ ਇੱਕ ਆਮ ਆਦਮੀ ਹੈਂ?"

"ਕੀ, ਸਰ?" ਡਿੱਗੇ ਹੋਏ ਆਦਮੀ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ: "ਮੇਰੀ ਬਦਕਿਸਮਤੀ।"

"ਖੈਰ, ਇੱਕ ਹੋਰ ਵੀ ਮਾੜੀ ਕਿਸਮਤ ਤੁਹਾਡੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ," ਡੌਨ ਕੁਇਜੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਵਿੱਚ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਜੋ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿਹਾ ਹੈ।"

"ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਨਾ ਆਸਾਨ ਹੋਵੇਗਾ," ਆਦਮੀ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਤਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ, ਭਾਵੇਂ ਮੈਂ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਕਲਾ ਦਾ ਮਾਸਟਰ ਹਾਂ, ਮੈਂ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਬੈਚਲਰ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਨਾਮ ਅਲੋਂਸੋ ਲੋਪੇਜ਼ ਹੈ। ਮੈਂ ਅਲਕੋਬੇਂਡਾਸ ਦਾ ਰਹਿਣ ਵਾਲਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਗਿਆਰਾਂ ਹੋਰ ਪੁਜਾਰੀਆਂ ਨਾਲੋਂ ਥੋੜ੍ਹਾ ਸ਼ਹਿਰ ਤੋਂ ਆਇਆ ਹਾਂ, ਜੋ ਮਸ਼ਾਲਾਂ ਲੈ ਕੇ ਭੱਜ ਗਏ ਸਨ। ਅਸੀਂ ਇਸ ਕੂੜੇ 'ਤੇ ਲਾਸ਼ ਲੈ ਕੇ ਸੇਗੋਵੀਆ ਸ਼ਹਿਰ ਵੱਲ ਜਾ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਸੱਜਣ ਦੀ ਮੌਤ ਥੋੜ੍ਹਾ ਵਿੱਚ ਹੋਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਉੱਥੇ ਦਫ਼ਨਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਅਸੀਂ ਉਸਦੀਆਂ ਹੱਡੀਆਂ ਸੇਗੋਵੀਆ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਕਬਰ 'ਤੇ ਲੈ ਜਾ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਜੋ ਕਿ ਉਸਦਾ ਜਨਮ ਸਥਾਨ ਹੈ।"

"ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਕਿਸਨੇ ਮਾਰਿਆ?" ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।

"ਰੂਬ ਨੇ ਖੁਦ, ਇੱਕ ਮਹਾਂਮਾਰੀ ਬੁਖਾਰ ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਲੈ ਗਿਆ," ਕੁਆਰੇ ਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਉਸ ਹਾਲਤ ਵਿਚ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਸਾਡੇ ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਉਸਦੀ ਮੌਤ ਦਾ ਬਦਲਾ ਲੈਣ ਦੀ ਮੁਸੀਬਤ ਤੋਂ ਬਚਾਇਆ ਹੈ ਜੇਕਰ ਉਸਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨੇ ਮਾਰਿਆ ਹੋਵੇ, ਪਰ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੂੰ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਮਾਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਮੋਢੇ ਹਿਲਾਉਣ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਬੁੱਲ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੀਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਵੀ ਇਹੀ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਮਾਰ ਦੇਵੇ। ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਸਤਿਕਾਰ ਨੂੰ ਦੱਸਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨਾਮਕ ਲਾ ਮੰਚਾ ਦਾ ਇੱਕ ਨਾਈਟ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਗਲਤੀਆਂ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰਨਾ ਅਤੇ ਸੱਟਾਂ ਦਾ ਇਲਾਜ਼ ਕਰਨਾ ਮੇਰਾ ਸੱਦਾ ਅਤੇ ਪੇਸ਼ਾ ਹੈ।"

"ਮੈਨੂੰ ਗਲਤੀਆਂ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰਨ ਬਾਰੇ ਇਹ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀ," ਕੁਆਰੇ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਨੇ ਮੇਰੀ ਸਿਹਤ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤੋਂ ਮਾੜੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਮੇਰੀ ਇੱਕ ਟੁੱਟੀ ਹੋਈ ਲੱਤ ਛੱਡ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਜੋ ਮੇਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੇ ਸਾਰੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿਚ ਦੁਬਾਰਾ ਕਦੇ ਸਿੱਧੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ; ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਜੋ ਸੂਟ ਠੀਕ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਉਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਇੰਨਾ ਅਪਾਹਜ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਦੁਬਾਰਾ ਕਦੇ ਠੀਕ ਨਹੀਂ ਹੋਵਾਂਗਾ। ਮੈਨੂੰ ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਨਾਲ ਇਕ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨਾਲ ਰਸਤੇ ਪਾਰ ਕਰਨੇ ਪਏ ਜੋ ਚੰਗੀ ਕਿਸਮਤ ਦੀ ਭਾਲ ਵਿੱਚ ਘੁੰਮਦਾ ਹੈ।"

"ਚੀਜ਼ਾਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਉਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਜਿਵੇਂ ਕੋਈ ਉਮੀਦ ਕਰਦਾ ਹੈ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। "ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ, ਸੁਰ ਬੇਚਲਰ ਅਲੋਂਸੋ ਲੋਪੇਜ਼, ਤੁਹਾਡਾ ਰਾਤ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਰਪਲਿਸ ਪਹਿਨ ਕੇ ਆਉਣਾ, ਮਸ਼ਾਲਾਂ ਲੈ ਕੇ ਜਾਣਾ, ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਸੋਗ ਦੇ ਕੱਪੜੇ ਪਹਿਨਣਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸੱਚਮੁੱਚ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦੁਨੀਆ ਤੋਂ ਕਿਸੇ ਬੁਰਾਈ ਵਾਂਗ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੇ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕਰਨ ਦੀ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਵਿਚ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਨਾਲ ਅਸਫਲ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕਰਦਾ ਭਾਵੇਂ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਹੁੰਦਾ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਨਰਕ ਤੋਂ ਅਸਲ ਭੂਤ ਹੋ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਮੈਂ ਸ਼ੁਰੂ ਤੋਂ ਹੀ ਮੰਨਦਾ ਸੀ।"

"ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਮੇਰੀ ਕਿਸਮਤ ਨੇ ਲਿਖਿਆ ਹੈ, ਸੁਰ ਨਾਈਟ-ਇਰੰਟ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਇੰਨਾ ਗਲਤ ਦੁੱਖ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਖੱਚਰ ਦੇ ਹੇਠੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰੋ, ਜਿਸਨੇ ਮੇਰੀ ਲੱਤ ਨੂੰ ਰਕਾਬ ਅਤੇ ਕਾਠੀ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਬੰਨ੍ਹਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ।"

"ਮੈਂ ਸ਼ਾਇਦ ਸਾਰੀ ਰਾਤ ਗੱਲਾਂ ਕਰਦਾ ਹੁੰਦਾ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਚਿੰਤਾ ਬਾਰੇ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿੰਨਾ ਸਮਾਂ ਉਡੀਕ ਕਰਨ ਜਾ ਰਹੇ ਸੀ?"

ਫਿਰ ਉਸਨੇ ਸਾਂਚੋ ਨੂੰ ਮਦਦ ਲਈ ਚੀਕਿਆ, ਪਰ ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਦੀ ਖੇਚਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸੁੱਜਣਾਂ ਦੁਆਰਾ ਲਿਆਂਦੇ ਗਏ ਖੱਚਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੂੰ ਲੁੱਟਣ ਵਿੱਚ ਰੁੱਝਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਖਾਣ-ਪੀਣ ਦੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦਾ ਵਧੀਆ ਪ੍ਰਬੰਧ ਸੀ। ਸਾਂਚੇ ਨੇ ਆਪਣੇ ਕੋਟ ਤੋਂ ਇੱਕ ਬੋਰੀ ਬਣਾਈ ਅਤੇ ਇਸ ਅਸਥਾਈ ਡੱਬੇ ਵਿੱਚ ਜੋ ਕੁਝ ਫਿੱਟ ਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਭਰ ਕੇ ਆਪਣੇ ਗਿੱਦੜ ਨੂੰ ਲੱਦਿਆ, ਅਤੇ ਤਦ ਹੀ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਦੀਆਂ ਚੀਕਾਂ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਖੱਚਰ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਚਿਪਕਾਏ ਹੋਏ ਕੁਆਰੇ ਨੂੰ ਆਜ਼ਾਦ ਕਰਵਾਉਣ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਮਦਦ ਕੀਤੀ। ਉਸਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਸਵਾਰ ਹੋਣ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸਾਂਚੇ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੀ ਟਾਰਚ ਦਿੱਤੀ, ਅਤੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਸਾਥੀਆਂ ਨੂੰ ਫੜੇ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੱਲੋਂ ਉਸ ਸੂਟ ਲਈ ਮਾਫ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕਰੇ ਜਿਸ ਤੋਂ ਉਹ ਬਚ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਸਾਂਚੇ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ:

"ਜੇਕਰ ਸੰਜੋਗ ਨਾਲ ਉਹ ਸੱਜਣ ਜਾਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਬਹਾਦਰ ਆਤਮਾ ਕੌਣ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇੰਨੀਆਂ ਸ਼ਰਾਰਤਾਂ ਕੀਤੀਆਂ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੱਸ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਲਾ ਮੰਚਾ ਦਾ ਮਸ਼ਹੂਰ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਹੈ, ਜਿਸਨੂੰ ਉਹ ਤਾਂ ਦੁਖਦਾਈ ਚਿਹਰੇ ਦਾ ਨਾਈਟ ਵੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।"

ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਕੁਆਰਾ ਗੱਡੀ ਚਲਾ ਗਿਆ, ਡੌਨ ਕੁਇਜੋਟ ਨੇ ਸਾਂਚੇ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਉਸਨੂੰ "ਦੁਖੀ ਚਿਹਰੇ ਦਾ ਨਾਈਟ" ਕਿਉਂ ਕਿਹਾ ਗਿਆ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਉਸ ਸਮੇਂ।

"ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਾਂਗਾ ਕਿਉਂ," ਸੈਂਚੋ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। "ਕਾਫ਼ੀ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਮੈਂ ਇਸ ਬੇਚਾਰੀ ਆਤਮਾ ਦੇ ਨਾਲ ਲੱਗੀ ਮਸ਼ਾਲ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਤੋਂ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਨੂੰ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਬਿਲਕੁਲ

ਸ਼ਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਹਿਣ ਲਈ, ਪਿਛਲੇ ਕੁਝ ਮਿੰਟਾਂ ਤੋਂ ਤੁਹਾਡਾ ਚਿਹਰਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੁਖਦਾਈ ਹੈ ਜੋ ਮੈਂ ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਇਸ ਲੜਾਈ ਤੋਂ ਤੁਹਾਡੀ ਥਕਾਵਟ ਜਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਗੁੰਮ ਹੋਏ ਦੰਦਾਂ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।"

"ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਇਸਦੀ ਬਜਾਏ, ਜਿਸ ਰਿਸ਼ੀ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਕੰਮਾਂ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ ਲਿਖਣ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਸੌਂਪੀ ਗਈ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਮੇਰੇ ਲਈ ਇਹ ਉਚਿਤ ਸਮਝਿਆ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਮੇਰੇ ਲਈ ਕੁਝ ਅਜਿਹਾ ਖਿਤਾਬ ਹੋਵੇ ਜੋ ਪੁਰਾਣੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਨਾਈਟ ਅਪਣਾਉਂਦੇ ਸਨ, ਇੱਕ ਨੂੰ ਬਲੇਜ਼ਿੰਗ ਤੂਲਵਾਰ ਦਾ ਨਾਈਟ, ਇੱਕ ਨੂੰ ਯੂਨੀਕੋਰਨ ਦਾ ਨਾਈਟ, ਇੱਕ ਨੂੰ ਡੈਮਸਲ੍ਹੂਜ਼ ਦਾ ਨਾਈਟ, ਇੱਕ ਨੂੰ ਫੀਨਿਕਸ ਦਾ ਨਾਈਟ, ਉਹ ਇੱਕ ਨੂੰ ਗ੍ਰਾਈਫੋਨ ਦਾ ਨਾਈਟ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਨੂੰ ਮੌਤ ਦਾ ਨਾਈਟ, ਇਹ ਸਾਰੇ ਧਰਤੀ ਦੀ ਲੰਬਾਈ ਅਤੇ ਚੌੜਾਈ ਵਿੱਚ ਇਹਨਾਂ ਨਾਵਾਂ ਅਤੇ ਉਪਨਾਮਾਂ ਨਾਲ ਜਾਣੇ ਜਾਂਦੇ ਸਨ। ਇਸ ਲਈ, ਮੈਂ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਜਿਸ ਰਿਸ਼ੀ ਦਾ ਮੈਂ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਉਸਨੇ ਤੁਹਾਡੇ ਸਿਰ ਅਤੇ ਮੂੰਹ ਵਿੱਚ ਇਹ ਪਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਦੁਖਦਾਈ ਚਿਹਰੇ ਦਾ ਨਾਈਟ ਕਿਹਾ ਜਾਵੇ, ਜਿਸ ਨਾਮ ਨਾਲ ਮੈਂ ਅੱਜ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬੁਲਾਉਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦਾ ਹਾਂ। ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਾਮ ਵਧੇਰੇ ਢੁਕਵਾਂ ਹੋਵੇ, ਮੈਂ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਆਪਣੀ ਢਾਲ 'ਤੇ ਇੱਕ ਸਭ ਤੋਂ ਦੁਖਦਾਈ ਚਿਹਰਾ ਪੇਂਟ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦਾ ਹਾਂ।"

"ਅਜਿਹਾ ਚਿਹਰਾ ਪੇਂਟ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਾਂ ਅਤੇ ਪੈਸਾ ਖਰਚ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ," ਸੈਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਸਿਰਫ਼ ਇਹੀ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਤੁਹਾਡੀ ਆਪਣੀ ਦਿਖਾਈ ਦੇਵੇ, ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਤਸਵੀਰ ਜਾਂ ਯੰਤਰ ਦੇ ਜੋ ਵੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੇਖੇਗਾ ਉਹ ਤੁਰੰਤ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੁਖਦਾਈ ਚਿਹਰੇ ਦਾ ਨਾਈਟ ਕਹੇਗਾ। ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਸੱਚ ਬੋਲਦਾ ਹਾਂ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਰੇਸਾ ਦਿਵਾਉਂਦਾ ਹਾਂ - ਅਤੇ ਇਹ ਮੈਂ ਅੱਧਾ ਮਜ਼ਾਕ ਵਿੱਚ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ - ਕਿ ਭੁੱਖ ਅਤੇ ਗੁੰਮ ਹੋਏ ਦੰਦ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਨੂੰ ਇੰਨਾ ਉਦਾਸ ਦਿੱਖ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਦੁਖਦਾਈ ਪੇਂਟਿੰਗ ਨੂੰ ਛੱਡਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਕਿਹਾ ਹੈ।"

ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਸਾਂਚੋ ਦੀ ਚਾਲ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ ਹੋਇਆ ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ ਉਸਨੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਰੱਖਿਆ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਹ ਆਪਣੀ ਢਾਲ ਨੂੰ ਉਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੇਂਟ ਕਰਵਾ ਸਕੇ, ਉਹ ਇਸ ਨਾਮ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬੁਲਾਵੇ।

[ਉਸ ਪਲ ਉਹ ਕੁਆਰਾ ਵਾਪਸ ਆਇਆ ਅਤੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ:][1]

"ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸਣਾ ਭੁੱਲ ਗਿਆ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਚੀਜ਼ਾਂ 'ਤੇ ਹਿੰਸਕ ਢੰਗ ਨਾਲ ਹੱਥ ਰੱਖਣ ਲਈ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਛੇਕਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ - Iuxta illud, si quis suadente diabolo . . . , ਆਦਿ।"[2]

"ਮੈਨੂੰ ਉਹ ਲਾਤੀਨੀ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਹੱਥਾਂ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਆਪਣੇ ਨੇਜ਼ੇ ਨਾਲ ਛੂਹਿਆ ਸੀ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਜਦੋਂ ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਚਰਚ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਜਾਂ ਪੁਜਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਜ਼ਖਮੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ - ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮੈਂ ਕੈਥੋਲਿਕ ਅਤੇ ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਈਸਾਈ ਵਜੋਂ ਸਤਿਕਾਰ ਅਤੇ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ - ਸਗੋਂ, ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦੁਨੀਆ ਦੇ ਭੂਤ ਅਤੇ ਰਾਖਸ਼। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜੇਕਰ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਿਡ ਰੂਈ ਡਿਆਜ਼ ਨਾਲ ਕੀ ਹੋਇਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਪੋਪ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਹੀ ਰਾਜਦੂਤ ਦੀ ਕੁਰਸੀ ਤੋੜ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਲਈ ਉਸਨੂੰ ਛੇਕ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਨੇਕ ਰੋਡਰੀਗੋ ਡੀ ਵਿਵਰ ਨੇ ਉਸ ਦਿਨ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸਤਿਕਾਰਯੋਗ ਅਤੇ ਬਹਾਦਰ ਨਾਈਟ ਵਾਂਗ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ।"

ਜਦੋਂ ਉਸ ਕੁਆਰੇ ਨੇ ਇਹ ਸੁਣਿਆ, ਤਾਂ ਉਹ ਬਿਨਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਸ਼ਬਦ ਕਹੇ ਚਲਾ ਗਿਆ। ਡੌਨ ਕੁਇਜੋਟ ਇਹ ਦੇਖਣ ਲਈ ਉਤਸੁਕ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਕੁੜੇ 'ਤੇ ਲਾਸ਼ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪਿੰਜਰ ਹੈ, ਪਰ ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਇਸਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ, ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋਏ:

"ਮਾਲਕ, ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਇਸ ਖ਼ਤਰਨਾਕ ਸਾਹਸ ਵਿੱਚੋਂ ਮੇਰੇ ਦੁਆਰਾ ਦੇਖੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੋਰ ਸਾਹਸ ਨਾਲੋਂ ਕਿਤੇ ਬਿਹਤਰ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਉਭਰੀ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਆਦਮੀ, ਭਾਵੇਂ ਹਾਰੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਭਜਾਏ ਗਏ ਹਨ, ਸ਼ਾਇਦ ਇਹ ਸਮਝ ਲੈਣ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੇ ਹਾਰ ਦਿੱਤੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਬਾਰੇ ਆਪਣੀ ਸ਼ਰਮ ਅਤੇ ਅਪਮਾਨ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਉਹ ਦੁਬਾਰਾ ਇਕੱਠੇ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਲੱਭਣ ਲਈ ਆ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਸੋਚਣ ਲਈ ਕੁਝ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਕਿਉਂਕਿ

ਗਿੱਦੜ ਯਾਤਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੋ, ਪਹਾੜੀਆਂ ਨੰਗੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਭੁੱਖ ਨਾਲ ਘਿਰੇ ਹੋਏ ਹਾਂ, ਸਾਨੂੰ ਇੱਕ ਜੋਸ਼ੀਲੇ ਚਾਲ ਨਾਲ ਪਿੱਛੇ ਹਟਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਹਾਵਤ ਹੈ: "ਮੁਰਦਿਆਂ ਨਾਲ ਕਬਰ ਵੱਲ ਪਰ ਜਿਉਂਦਿਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਰੋਟੀ ਲਈ"। ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਆਪਣੇ ਗਿੱਦੜ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਅੱਗੇ ਚੁਲਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਪਿੱਛੇ ਚੱਲਣ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੂੰ ਲੱਗਿਆ ਕਿ ਸਾਂਚੋ ਸਹੀ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਚਰਚਾ ਦੇ ਅਜਿਹਾ ਕੀਤਾ।

ਦੋ ਛੋਟੀਆਂ ਪਹਾੜੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਥੋੜ੍ਹੀ ਦੂਰੀ ਤੈਅ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਾਲ, ਇਕਾਂਤ ਘਾਟੀ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ, ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਸਵਾਰ ਹੋ ਕੇ ਉਤਰੇ ਅਤੇ ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਗਧੇ ਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹ ਦਿੱਤਾ। ਫਿਰ ਭੁੱਖ ਨੂੰ ਚਟਣੀ ਵਜੋਂ ਵਰਤ ਕੇ ਘਾਹ 'ਤੇ ਖਾਣਾ ਖਾਧਾ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਨਾਸ਼ਤਾ, ਦੁਪਹਿਰ ਦਾ ਖਾਣਾ ਅਤੇ ਰਾਤ ਦਾ ਖਾਣਾ ਇੱਕੋ ਸਮੇਂ ਖਾਧਾ, ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਭੋਜਨ ਟੋਕਰੀਆਂ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਪੇਟ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਜੋ ਮਰੇ ਹੋਏ ਆਦਮੀ ਦੇ ਪਾਦਰੀ (ਜੋ ਕਦੇ-ਕਦੇ ਹੀ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਦਾ ਧਿਆਨ ਰੱਖਦੇ ਹੋਣ) ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਪੈਕ ਮਿਊਲ 'ਤੇ ਲਿਆਏ ਸਨ। ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਮੁਸੀਬਤ ਆਈ, ਜਿਸਨੂੰ ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਸਭ ਤੋਂ ਭੈੜਾ ਸੋਚਿਆ: ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਪੀਣ ਲਈ ਕੋਈ ਵਾਈਨ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਾਂ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਪਾਣੀ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਹ ਆਪਣੇ ਬੁੱਲ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਗਿੱਲਾ ਕਰ ਸਕਣ, ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਉਹ ਪਿਆਸ ਨਾਲ ਮਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਪੂਰ ਜਦੋਂ ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਜਿਸ ਮੈਦਾਨ ਵਿੱਚ ਉਹ ਸਨ ਉਹ ਤਾਜ਼ੇ ਘਾਹ ਨਾਲ ਢੱਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਗਲੇ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਕੀ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

1. ਇਹ ਲਾਈਨ ਰੂਡੋਲਫ ਸ਼ੇਵਿਲ ਦੁਆਰਾ ਕੁਆਰੇ ਦੇ ਅਚਾਨਕ ਮੂੜ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਣ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਲਈ ਜੋੜੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਐਡੀਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ। ਸ਼ੇਵਿਲ, 1874–1946, ਸਪੈਨਿਸ਼ ਸਾਹਿਤ ਦਾ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸਤਿਕਾਰਤ ਵਿਦਵਾਨ ਸੀ ਜਿਸਨੂੰ ਸ਼ਾਇਦ ਸਰਵੈਂਟਸ ਉੱਤੇ ਉਸਦੇ ਕੰਮ ਲਈ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਯਾਦ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।
2. ਛੇਕੋਣ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਸ਼ਬਦ; ਲਾਤੀਨੀ ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਹੈ, "ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਸ਼ੈਤਾਨ ਦੇ ਉਕਸਾਉਣ 'ਤੇ ..." ਆਦਿ।

ਅਧਿਆਇ ਵੀਹ

ਲਾ ਮੰਚਾ ਦੇ ਬਹਾਦਰ ਡੌਨ ਕੁਇਕ੍ਸੋਟ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਲਈ ਘੱਟ ਜੋਖਮ ਦੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਬੇਮਿਸਾਲ ਸਾਹਸ, ਧਰਤੀ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੋਰ ਮਸ਼ਹੂਰ ਨਾਈਟ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਾਲੋਂ ਕਦੇ ਵੀ

"ਮਾਲਕ, ਇਹ ਘਾਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਥੇ ਬਹੁਤ ਨੇੜੇ ਕੋਈ ਨਦੀ ਜਾਂ ਝਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਇਸ ਬਨਸਪਤੀ ਲਈ ਨਮੀ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਕਰੇਗਾ, ਇਸ ਲਈ ਸਾਨੂੰ ਥੋੜ੍ਹਾ ਹੋਰ ਅਗੇ ਜਾਣਾ ਸਮਝਦਾਰੀ ਹੋਵੇਗੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਜਲਦੀ ਹੀ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣਾ ਹੈ ਜਿਥੇ ਅਸੀਂ ਇਸ ਭਿਆਨਕ ਪਿਆਸ ਨੂੰ ਬੁਝਾ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਜੋ ਕਿ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਭੁੱਖ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਭਿਆਨਕ ਹੈ।"

ਡੌਨ ਕੁਇਕ੍ਸੋਟ ਨੇ ਇਹ ਚੰਗੀ ਸਲਾਹ ਸਮਝੀ, ਇਸ ਲਈ ਰੋਸੀਨਾਂਤੇ ਨੂੰ ਲਗਾਮ ਤੋਂ ਫੜ ਕੇ ਲੈ ਗਿਆ ਜਦੋਂ ਕਿ ਸਾਂਚੋ ਆਪਣੇ ਗਿੱਦੜ ਨੂੰ ਹਲੂਣਦਾ ਤੋਂ ਲੈ ਗਿਆ, ਪਹਿਲਾਂ ਖਾਣੇ ਤੋਂ ਬਚੇ ਹੋਏ ਸਮਾਨ ਨਾਲ ਲੱਦ ਕੇ, ਉਹ ਘਾਹ ਦੇ ਮੈਦਾਨ ਵਿੱਚੋਂ ਆਪਣਾ ਰਸਤਾ ਫੜਨ ਲੱਗੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਰਾਤ ਦੇ ਹਨੇਰੇ ਨੇ ਕੋਈ ਦਿਸ਼ਟੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ। ਉਹ ਦੋ ਸੌ ਕਦਮ ਅਗੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਵਧੇ ਸੁਨ ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੰਨਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਉੱਚੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣੀ, ਜ਼ਿਵੇਂ ਕਿਸੇ ਉੱਚੀ ਵੱਡੀ ਚਟਾਨ ਤੋਂ ਪਾਣੀ ਡਿੱਗ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇ, ਜਿਸਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੌਸਲੇ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕੀਤਾ। ਪਰ ਜਦੋਂ ਉਹ ਇਸਦੇ ਸਰੋਤ ਨੂੰ ਲੱਭਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਵਿੱਚ ਰੁਕੇ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਦੁੱਖ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹੋਰ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣੀ ਜਿਸਨੇ ਪਾਣੀ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਸਾਂਚੇ, ਜੋ ਸੁਭਾਅ ਤੋਂ ਡਰਪੋਕ ਅਤੇ ਬੇਹੋਸ਼ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਨਿਯਮਤ ਅੰਤਰਾਲਾਂ 'ਤੇ ਪਾਣੀ ਨੂੰ ਕੁਝ ਟਕਰਾਉਂਦੇ ਸੁਣੇ, ਲੋਹੇ ਅਤੇ ਜ਼ੰਜੀਰਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਖਾਸ ਚੀਕ ਦੇ ਨਾਲ, ਨਾਲ ਹੀ ਪਾਣੀ ਦੀ ਗਰਜ ਦੀ ਆਵਾਜ਼, ਜੋ ਕਿ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਦੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਦਹਿਸ਼ਤ ਪੈਦਾ ਕਰ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਰਾਤ ਹਨੇਰੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਕੁਝ ਉੱਚੇ ਰੁੱਖਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਖਤਮ ਹੋ ਗਏ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪੱਤੇ, ਜਦੋਂ ਕੋਮਲ ਹਵਾ ਦੁਆਰਾ ਉਡਾਏ ਜਾਂਦੇ ਸਨ, ਇੱਕ ਹਲਕੀ ਪਰ ਡਰਾਉਣੀ ਆਵਾਜ਼ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਹੋਇਆ ਕਿ ਇਕਾਂਤ, ਉਹ ਥਾਂ, ਹਨੇਰਾ, ਪਾਣੀ ਦੀ ਆਵਾਜ਼, ਅਤੇ ਪੱਤਿਆਂ ਦੀ ਸਰਸਰਾਹਟ, ਸਭ ਕੁਝ ਡਰ ਅਤੇ ਡਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਜਦੋਂ ਜੋੜੇ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਧੜਕਣ ਕਦੇ ਬੰਦ ਨਹੀਂ ਹੋਈ, ਹਵਾ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਰੁਕੀ, ਅਤੇ ਸਵੇਰ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਆਈ, ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਕਿਥੇ ਹਨ। ਪਰ ਡੌਨ ਕੁਇਕ੍ਸੋਟ, ਹਮੇਸ਼ਾ ਵਾਂਗ ਨਿਡਰ, ਰੋਸੀਨੈਂਟ 'ਤੇ ਸਵਾਰ ਹੋਇਆ, ਆਪਣੀ ਬਕਲਰ 'ਤੇ ਪੱਟੀ ਬੰਨ੍ਹੀ, ਆਪਣੀ ਬਰਛੀ ਨੂੰ ਬਰਾਬਰ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਕਿਹਾ:

“ਸਾਂਚੋ ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੇਰਾ ਜਨਮ ਸਵਰਗ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨਾਲ ਸਾਡੇ ਇਸ ਲੋਹੇ ਦੇ ਯੁੱਗ ਵਿੱਚ ਸੋਨੇ ਦੇ ਯੁੱਗ ਨੂੰ ਮੁੜ ਸੁਰਜੀਤ ਕਰਨ ਲਈ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਜਿਸਨੂੰ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੁਨਹਿਰੀ ਯੁੱਗ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਉਹ ਹਾਂ ਜਿਸ ਲਈ ਰਾਖਵੇਂ ਖਤਰੇ, ਮਹਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਅਤੇ ਬਹਾਦਰੀ ਦੇ ਕੰਮ ਹਨ। ਮੈਂ, ਮੈਂ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਗੌਲਮੇਜ਼ ਦੇ ਨਾਈਟਸ, ਫ੍ਰਾਂਸ ਦੇ ਬੀਰਾਂ ਸਾਥੀਆਂ, ਅਤੇ ਨੌ ਯੋਗੀਆਂ ਨੂੰ ਮੁੜ ਜ਼ਿੰਦਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਸਮਤ ਵਾਲਾ ਹਾਂ - ਉਹ ਜੋ ਪਲੈਟਾਇਰਸ ਅਤੇ ਟੈਬਲੈਂਟਸ, ਓਲੀਵੈਂਟਸ ਅਤੇ ਟ੍ਰਿਾਂਟੇਸ, ਫੇਬੋਸ ਅਤੇ ਬੇਲੀਅਨਿਸ, ਅਤੇ ਪੁਰਾਣੇ ਯੁੱਗਾਂ ਦੇ ਮਸ਼ਹੂਰ ਨਾਈਟਸ-ਇਰੈਂਟ ਦੀ ਸਾਰੀ ਭੀੜ ਨੂੰ ਵਰਤਮਾਨ ਯੁੱਗ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਕਰਕੇ ਭੁੱਲ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਕੰਮਾਂ, ਅਚੰਭੇ ਅਤੇ ਹਥਿਆਰਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨਾਮੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਭ ਤੋਂ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਕੰਮਾਂ ਨੂੰ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕਰ ਦੇਣਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਦੇਖੋਗੇ, ਮੇਰੇ ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਅਤੇ ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਸਕੁਆਇਰ, ਅੱਜ ਰਾਤ ਦਾ ਹਨੇਰਾ, ਇਸਦੀ ਅਜੀਬ ਚੁੱਪ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਰੁੱਖਾਂ ਦੀ ਸੁਸਤ, ਹੇਰਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਆਵਾਜ਼, ਉਸ ਪਾਣੀ ਦੀ ਭਿਆਨਕ ਆਵਾਜ਼ ਜਿਸਦੀ ਅਸੀਂ ਭਾਲ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਜੋ ਕਿ ਉੱਚੇ ਪਹਾੜਾਂ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਦੌੜਦਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਚੰਦਰਮਾ, ਅਤੇ ਉਹ ਨਿਰੰਤਰ ਧੜਕਣ ਜੋ ਸਾਡੇ ਕੰਨਾਂ ਨੂੰ ਦੁਖਦਾਈ ਅਤੇ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ, ਇਹ ਸਾਰੇ, ਇਕੱਠੇ ਜਾਂ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਮੰਗਲ ਗ੍ਰਹਿ ਦੇ ਸੀਨੇ ਵਿੱਚ ਡਰ, ਡਰ ਅਤੇ ਦਹਿਸ਼ਤ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਹਨ, ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਸਾਹਸ ਅਤੇ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੇ ਆਦੀ ਨਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਗੱਲ ਹੀ ਛੱਡ ਦਿਓ। ਮੈਂ ਜੋ ਵੀ ਗੱਲਾਂ ਦੱਸ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਉਹ ਮੇਰੀ ਹਿੰਮਤ

ਲਈ ਪੂਰਨਾ ਅਤੇ ਪੂਰਨਾ ਹਨ, ਜੇ ਇਸ ਸਾਹਸ ਨੂੰ ਕਰਨ ਦੀ ਮੇਰੀ ਇੱਛਾ ਤੇ ਮੇਰਾ ਦਿਲ ਆਪਣੀ ਛਾਤੀ ਵਿੱਚ ਫਟਣ ਦੀ ਕਾਰਨ ਬਣ ਰਹੀਆਂ ਹਨ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਕਿੰਨਾ ਵੀ ਔਖਾ ਕਿਉਂ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉ ਕਿ ਰੋਸੀਨਾਂਤੇ ਦੇ ਸੀਨੇ ਤੰਗ ਹੋਣ ਅਤੇ ਤਿੰਨ ਦਿਨਾਂ ਤੱਕ ਇੱਥੇ ਮੇਰਾ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕਰਨ, ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਜੇਕਰ ਮੈਂ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਆਇਆ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਸਾਡੇ ਪਿੰਡ ਵਾਪਸ ਆ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੇਰੇ ਲਈ ਇੱਕ ਅਹਿਸਾਨ ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਵਜੋਂ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਟੋਬੋਸੋ ਜਾਣਾ ਪਵੇਗਾ, ਜਿੱਥੇ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੀ ਬੇਮਿਸਾਲ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕਰੋਗੇ ਕਿ ਉਸਦੀ ਕੈਦੀ ਨਾਈਟ ਦੀ ਮੌਤ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੰਮਾਂ ਨੂੰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਹੋਈ ਹੈ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਸਮਝਣ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਅਤੇ ਹੁਣ, ਸਾਂਚੋ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਲਵਿਦਾ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ।"

ਜਦੋਂ ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਦੇ ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਸੁਣੇ, ਤਾਂ ਉਹ ਦੁਨੀਆ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਕੋਮਲਤਾ ਨਾਲ ਰੋਣ ਲੱਗ ਪਿਆ ਅਤੇ ਕਿਹਾ:

"ਮਾਲਕ, ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਭਿਆਨਕ ਸ਼ਾਹਸ ਕਿਉਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਹੁਣ ਰਾਤ ਹੋ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਥੇ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਆਪਣਾ ਰਸਤਾ ਬਦਲ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਖ਼ਤਰੇ ਦੇ ਰਸਤੇ ਤੋਂ ਬਚ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਭਾਵੇਂ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਪੂਰੇ ਤਿੰਨ ਦਿਨਾਂ ਲਈ ਪੀਣ ਲਈ ਕੁਝ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਸਾਨੂੰ ਡਰਪੋਕ ਕਹਿਣ ਵਾਲੇ ਹੋਰ ਵੀ ਘੱਟ ਹਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਮੈਂ ਇੱਕ ਵਾਰ ਸਾਡੇ ਪਿੰਡ ਦੇ ਪੁਜਾਰੀ ਦਾ ਇੱਕ ਉਪਦੇਸ਼ ਸੁਣਿਆ, ਜਿਸਨੂੰ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਜਾਣਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਜੋ ਕੋਈ ਵੀ ਮੁਸੀਬਤ ਦੀ ਭਾਲ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਉਹ ਜ਼ਰੂਰ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਮਰ ਜਾਵੇਗਾ। ਅਜਿਹਾ ਕੰਮ ਕਰਕੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਪਰਤਾਉਣਾ ਮੂਰਖਤਾ ਹੈ ਜੋ ਇੰਨਾ ਭਿਆਨਕ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਇਸ ਤੋਂ ਸਿਰਫ ਕਿਸੇ ਚਮਤਕਾਰ ਨਾਲ ਬਚ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸੁਵਰਗਾਂ ਨਾਲ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਪ੍ਰਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ ਜਦੋਂ ਇਸਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੰਬਲ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਚਾਇਆ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਮੈਂ ਸੀ, ਜਾਂ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਲਾਸ਼ ਦੇ ਨਾਲ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਸਾਰੇ ਵਿਰੋਧੀਆਂ ਉੱਤੇ ਜਿੱਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੁਰਖਿਅਤ ਅਤੇ ਤੰਦਰੁਸਤ ਉਭਰ ਆਏ ਸੀ। ਜੇ ਇਹ ਸਭ ਤੁਹਾਡੇ ਉਸ ਸੈਖ਼ਤ ਦਿਲ ਨੂੰ ਹਿਲਾਉਣ ਜਾਂ ਨਰਮ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਇਸ ਸੋਚ ਅਤੇ ਯਕੀਨ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਹੋਵੇ ਕਿ ਜਿੰਨੀ ਜਲਦੀ ਤੁਸੀਂ ਇੱਥੋਂ ਚਲੇ ਗਏ ਹੋਵੋਗੇ, ਮੈਂ ਡਰ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਆਪਣੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਪਹਿਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਸੌਂਪ ਦਿਓ ਜੋ ਇਸਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਜਾਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਘਰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ, ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਅਤੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ, ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਵਿੱਚ ਕਿ ਮੈਂ ਬਿਹਤਰ ਹੋਵਾਂਗਾ, ਮਾੜਾ ਨਹੀਂ, ਪਰ ਜਿਵੇਂ ਲਾਲਚ ਬੋਰੀ ਨੂੰ ਪਾੜਦਾ ਹੈ, ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੈਂ ਆਪਣੀਆਂ ਉਮੀਦਾਂ ਕਾਰਨ ਪਾੜਿਆ ਗਿਆ ਹਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸ ਬਦਕਿਸਮਤ, ਬਦਕਿਸਮਤ ਟਾਪੂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਜਿਸਦਾ ਤੁਸੀਂ ਅਕਸਰ ਮੈਨੂੰ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਮੈਂ ਹੁਣ ਦੇਖਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਸਦੇ ਬਦਲੇ ਅਤੇ ਭੁਗਤਾਨ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਮਨੁੱਖੀ ਸੰਪਰਕ ਤੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਲੱਗ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਛੱਡ ਦਿਓਗੇ। ਇਕਲੌਤੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ, ਪਿਆਰੇ ਮਾਲਕ, ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਅਜਿਹਾ ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀ ਨਾ ਕਰੋ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਕੰਮ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦ੍ਰਿੜ ਹੋ, ਤਾਂ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਇਸਨੂੰ ਸਵੇਰ ਤੱਕ ਟਾਲ ਦਿਓ, ਕਿਉਂਕਿ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਆਜੜੀ ਸੀ ਤਾਂ ਮੈਂ ਸੁਵਰੈਗ ਬਾਰੇ ਜੋ ਸਿੱਖਿਆ ਸੀ, ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਸਵੇਰ ਤਿੰਨ ਘੰਟਿਆਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੂਰ ਨਹੀਂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਿੰਗ ਦਾ ਮੂੰਹ ਧਰੁਵ ਤਾਰੇ ਦੇ ਬਿਲਕੁਲ ਉੱਪਰ ਹੈ, ਅਤੇ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਹੈ ਜਦੋਂ ਮੂੰਹ ਇਸਦੇ ਬਿਲਕੁਲ ਖੱਬੇ ਪਾਸੇ ਹੈ।"

"ਸਾਂਚੋ, ਤੁਸੀਂ ਕਿਵੇਂ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਉਹ ਲਕੀਰ ਕਿੱਥੇ ਹੈ ਜਾਂ ਉਸ ਮੂੰਹ ਅਤੇ ਗਾਰਦਨ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਕਿੱਥੇ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਤੁਸੀਂ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਰਾਤ ਇੰਨੀ ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚ ਢਕੀ ਹੋਈ ਹੈ ਕਿ ਪੂਰੇ ਅਸਮਾਨ ਵਿਚ ਇੱਕ ਵੀ ਤਾਰਾ ਨਹੀਂ ਹੈ?"

"ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਪਰ ਡਰ ਦੀਆਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹ ਧਰਤੀ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਵੀ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਸਮਾਨ ਵਿਚ ਤਾਂ ਦੂਰ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ; ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਕੋਈ ਵੀ ਸਧਾਰਨ ਤਰਕ ਨਾਲ ਪਤਾ ਲਗਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਦਿਨ ਥੋੜ੍ਹੀ ਦੇਰ ਦੂਰ ਹੈ।"

"ਇਹ ਕਿੰਨਾ ਵੀ ਛੋਟਾ ਕਿਉਂ ਨਾ ਹੋਵੇ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਮੇਰੇ ਬਾਰੇ ਇਹ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਹੁਣ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸਮੇਂ, ਕਿ ਹੰਝੂਆਂ ਅਤੇ ਬੇਨਤੀਆਂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਨਾਈਟ ਵਜੋਂ ਆਪਣੇ ਫਰਜ਼ ਨਿਭਾਉਣ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ। ਇਸ ਲਈ, ਸਾਂਚੋ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕਰ

ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀਆਂ ਬੇਨਤੀਆਂ ਬੰਦ ਕਰੋ, ਕਿਉਂਕਿ ਪਰਮਾਤਮਾ, ਜੇ ਹੁਣ ਮੇਰੇ ਅਜਿਹਾ ਭਿਆਨਕ ਅਤੇ ਅਣਸੁਣਿਆ ਸਾਹਸ ਕਰਨ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਦੇ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਮੇਰੀ ਸਿਹਤ 'ਤੇ ਨਜ਼ਰ ਰੱਖੇਗਾ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਦੁੱਖ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦਿਲਾਸਾ ਦੇਵੇਗਾ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਜੋ ਕਰਨਾ ਹੈ ਉਹ ਹੈ ਰੋਸੀਨੈਂਟ ਦੇ ਸਿੱਜਾਂ ਨੂੰ ਕੱਸਣਾ ਅਤੇ ਇੱਥੇ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕਰਨਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਮੈਂ ਜਲਦੀ ਮਰਿਆ ਜਾਂ ਜ਼ਿੰਦਾ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਆ ਜਾਂਦਾ।"

ਜਦੋਂ ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਦੇ ਦ੍ਰਿੜ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਹੰਝੂ, ਸਲਾਹ ਅਤੇ ਬੇਨਤੀਆਂ ਦਾ ਉਸ ਉੱਤੇ ਕਿੰਨਾ ਘੱਟ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪੈ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਚਤੁਰਾਈ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਕੇ ਉਸਨੂੰ ਦਿਨ ਚੜ੍ਹਨ ਤੱਕ ਦੇਰ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਘੋੜੇ ਦੇ ਸਿੱਜਾਂ ਨੂੰ ਕੱਸਦੇ ਹੋਏ, ਉਸਨੇ ਚੋਰੀ-ਛਿਪੇ ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਦੇਖੇ ਆਪਣੇ ਗਿੱਦੜ ਦੇ ਹਲਟਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਕੇ ਰੋਸੀਨਾਂਤੇ ਦੀਆਂ ਦੋਵੇਂ ਪਿਛਲੀਆਂ ਲੱਤਾਂ ਨੂੰ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ। ਜੁਦੇ ਡੈਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਸੁਵਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ, ਤਾਂ ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦਾ ਘੋੜਾ ਅਗੇ ਨਹੀਂ ਵਧ ਸਕਦਾ ਸੀ ਪਰ ਸਿਰਫ਼ ਉੱਪਰ ਅਤੇ ਹੇਠਾਂ ਝੁਕ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਆਪਣੀ ਚਾਲ ਦੀ ਸਫਲਤਾ ਦੇਖੀ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ:

"ਵੇਖੋ, ਮਾਲਕ: ਸਵਰਗ, ਮੇਰੇ ਹੰਝੂਆਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾਵਾਂ ਨਾਲ ਹਿੱਲ ਗਿਆ ਸੀ, ਨੇ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਰੋਸੀਨੈਂਟ ਹਿੱਲ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਜੇ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਉਸਨੂੰ ਬੇਅੰਤ ਪੇਰਿਤ ਕਰਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਕਿਸਮਤ ਨੂੰ ਭੜਕਾਏਗੀ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, "ਕਿਸਮਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਉੱਡ ਰਹੇ ਹੋਵੋਗੇ"।

ਇਸ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਡੈਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨਿਰਾਸ਼ ਹੋਣ ਲੱਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਜਿੰਨਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਆਪਣੇ ਘੋੜੇ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਲੱਤਾਂ ਨਾਲ ਮਾਰਦਾ ਸੀ, ਓਨਾ ਹੀ ਘੱਟ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਹਿਲਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੂੰ ਠੰਡਾ ਦਾ ਕੋਈ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਆਰਾਮ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਦਿਨ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਆਉਣ ਜਾਂ ਰੋਸੀਨੈਂਟ ਦੇ ਹਿੱਲਣ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰਨਾ ਬਿਹਤਰ ਸਮਝਿਆ, ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਇਹ ਮੰਨਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਸਾਂਚੇ ਦੀ ਚਾਲ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਚੀਜ਼ ਤੋਂ ਉਤਪੰਨ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ:

"ਖੈਰ, ਸੈਂਚੋ, ਕਿਉਂਕਿ ਰੋਸੀਨਾਂਤੇ ਹਿੱਲਣ ਤੋਂ ਅਸਮਰੱਥ ਹੈ, ਮੈਂ ਡਾਨ ਦੇ ਸਾਡੇ 'ਤੇ ਮੁਸਕਰਾਉਣ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹਾਂ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੈਂ ਹੁਣ ਤੋਂ ਉਸ ਦੇ ਆਉਣ ਤੱਕ ਰੋਵਾਂਗਾ।"

"ਰੋਣ ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ," ਸਾਂਚੇ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਹੁਣ ਤੋਂ ਸਵੇਰ ਤੱਕ ਕਹਾਣੀਆਂ ਸੁਣਾ ਕੇ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਦਾ ਆਨੰਦ ਮਾਣਾਂਗਾ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਘੋੜੇ ਤੋਂ ਉਤਰ ਕੇ ਘਾਹ 'ਤੇ ਕੁਝ ਅੱਖ ਮਾਰਨਾ ਪਸੰਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨਾਈਟ-ਇਰੰਟ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਜੋ ਦਿਨ ਆਉਣ 'ਤੇ ਵਧੇਰੇ ਆਰਾਮ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ ਅਤੇ ਇਸ ਬੇਮਿਸਾਲ ਸਾਹਸ ਨੂੰ ਕਰਨ ਦਾ ਸਮਾਂ ਆਵੇ ਜੋ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ।"

"ਤੁਹਾਡਾ ਕੀ ਮਤਲਬ ਹੈ: ਘੋੜੇ ਤੋਂ ਉਤਰੋ ਅਤੇ ਕੁਝ ਅੱਖ ਮਾਰੋ?" ਡੈਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਕੀ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸੂਰਮਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਵਰਗਾ ਦਿਖਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਖ਼ਤਰੇ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਆਰਾਮ ਕਰਦੇ ਹਨ? ਤੁਸੀਂ ਜਾਓ ਅਤੇ ਸੌਂ ਜਾਓ, ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸੌਣ ਲਈ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਸੀ, ਜਾਂ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ ਕਰੋ; ਮੈਂ ਉਹੀ ਕਰਾਂਗਾ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੀ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸਭ ਤੋਂ ਅਨੁਕੂਲ ਲੱਗੇਗਾ।"

"ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਗੁੱਸੇ ਨਾ ਹੋਵੇ," ਸਾਂਚੇ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਜੋ ਕਿਹਾ ਉਸ ਤੋਂ ਮੇਰਾ ਕੋਈ ਮਤਲਬ ਨਹੀਂ ਸੀ।"

ਅਤੇ ਉਸ ਕੋਲ ਜਾ ਕੇ, ਸਾਂਚੇ ਨੇ ਆਪਣਾ ਖੱਬਾ ਹੱਥ ਅਗਲੇ ਪੁੰਡੇ 'ਤੇ ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਸੱਜਾ ਹੱਥ ਪਿਛਲੇ ਪੁੰਡੇ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਦੇ ਖ਼ੱਬੇ ਪੱਟ ਨਾਲ ਦਬਾ ਕੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ, ਜਿੱਥੇ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਇੰਚ ਵੀ ਹਿੱਲਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਧੱਕਾ ਮਾਰਨ ਨਾਲ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਬਦਲਵੀਆਂ ਆਵਾਜ਼ਾਂ ਤੋਂ ਉਸਦਾ ਡਰ ਇੰਨਾ ਸੀ। ਡੈਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਸਾਂਚੇ ਨੂੰ ਇੱਕ ਮਨੋਰੰਜਕ ਕਹਾਣੀ ਸੁਣਾਉਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਿਵੇਂ ਉਸਨੇ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਸਾਂਚੇ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜੇਕਰ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਆਵਾਜ਼ਾਂ ਕਾਰਨ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਡਰ ਤੋਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਪਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਸੁਣਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਕਰੇਗਾ।

"ਪਰ ਇਸ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਮੈਂ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਕਹਾਣੀ ਸੁਣਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਾਂਗਾ ਜੋ, ਜੇਕਰ ਮੈਂ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਉਲਝਣ ਜਾਂ ਰੁਕਾਵਟ ਦੇ ਇਸਨੂੰ ਦੱਸਣਾ ਪੂਰਾ ਕਰ ਸਕਾਂ, ਤਾਂ ਇਹ ਇੱਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਕਹਾਣੀ ਹੈ। ਹੁਣ, ਮੈਨੂੰ ਉਮੀਦ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਧਿਆਨ ਦੇ ਰਹੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਸ਼ੁਰੂ

ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹਾਂ। ਇੱਕ ਵਾਰ - ਪਰ ਪਹਿਲਾਂ: 'ਜੇ ਚੰਗਾ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਹੈ ਉਹ ਸਾਡੇ ਸਾਰਿਆਂ ਲਈ ਦੁਬਾਰਾ ਆਵੇ, ਪਰ ਕੋਈ ਵੀ ਬੁਰਾਈ ਸਿਰਫ਼ ਉਸ ਲਈ ਜੋ ਇਸਨੂੰ ਲੱਭਦਾ ਹੈ।' ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਕਹਾਣੀਆਂ ਕਿਸੇ ਪੁਰਾਣੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀਆਂ ਸਨ; ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੈਟੋ, ਰੋਮਨ ਸੈਂਸਰ, [1] ਦੇ ਇੱਕ ਵਾਕ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜੋ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, 'ਲਾਇਕ ਹੈ ਉਸ ਲੱਈਂ ਜੋ ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਦੀ ਭਾਲ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।' ਹੁਣ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਨੂੰ ਦਸਤਾਨੇ ਵਾਂਗ ਫਿੱਟ ਬੈਠਦਾ ਹੈ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੁਸੀਬਤ ਦੀ ਭਾਲ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ ਰੁਕਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਰਸਤੇ ਤੋਂ ਵਾਪਸ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਸਾਨੂੰ ਇਸ 'ਤੇ ਰਹਿਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਅਸੀਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਦਹਿਸ਼ਤ ਨਾਲ ਘਿਰੇ ਹੋਏ ਹਾਂ।"

"ਆਪਣੀ ਕਹਾਣੀ ਜਾਰੀ ਰੱਖੋ," ਡੌਨ ਕੁਇਜੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਅਤੇ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਮੇਰੇ 'ਤੇ ਛੱਡ ਦਿਓ ਕਿ ਕਿਹੜਾ ਰਸਤਾ ਲੈਣਾ ਹੈ।"

"ਖੈਰ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ, "ਐਸਟ੍ਰੇਮਾਦੁਰਾ ਦੇ ਇੱਕ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬੱਕਰੀਆਂ ਦਾ ਆਜੜੀ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ, ਯਾਨੀ ਕਿ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਜੋ ਬੱਕਰੀਆਂ ਚਾਰਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਬੱਕਰੀਆਂ ਦੇ ਆਜੜੀ, ਜਾਂ ਜਿਵੇਂ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਕਹਾਣੀ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਬੁਲਾਵਾਂਗਾ, ਦਾ ਨਾਮ ਲੋਪੇ ਰੁਇਜ਼ ਸੀ; ਅਤੇ ਇਸ ਲੋਪੇ ਰੁਇਜ਼ ਨੂੰ ਟੋਰਲਬਾ ਨਾਮ ਦੀ ਇੱਕ ਚਰਵਾਹੀ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਸੀ; ਅਤੇ ਟੋਰਲਬਾ ਨਾਮ ਦੀ ਇਹ ਚਰਵਾਹੀ ਇੱਕ ਅਮੀਰ ਪਸ਼ੂ ਪਾਲਕ ਦੀ ਧੀ ਸੀ; ਅਤੇ ਇਹ ਅਮੀਰ ਪਸ਼ੂ ਪਾਲਕ..."

"ਜੇਕਰ ਤੂੰ ਆਪਣੀ ਕਹਾਣੀ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੱਸਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈਂ, ਸਾਂਚੋ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਸਭ ਕੁਝ ਦੋ ਵਾਰ ਕਹਿ ਕੇ, ਤੂੰ ਦੋ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕੇਂਗਾ। ਇਸਨੂੰ ਸਿੱਧੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਦੱਸੋ ਜਿਵੇਂ ਕੋਈ ਸਮਝਦਾਰ ਆਦਮੀ ਹੋਵੇ; ਨਹੀਂ ਤਾਂ, ਇਸਨੂੰ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਨਾ ਦੱਸੋ।"

"ਜਿਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਮੈਂ ਇਹ ਦੱਸ ਰਿਹਾ ਹਾਂ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਉਹੀ ਤਰੀਕਾ ਹੈ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਕਹਾਣੀਆਂ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਜਿੱਥੇ ਮੈਂ ਆਇਆ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸਣ ਦਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਤਰੀਕਾ ਨਹੀਂ ਪਤਾ; ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਲਈ ਮੈਨੂੰ ਨਵੇਂ ਰੀਤੀ-ਰਿਵਾਜ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਹਿਣਾ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।"

"ਫਿਰ ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਦੱਸੋ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਕਿਸਮਤ ਨੇ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਤੁਹਾਡੀ ਗੱਲ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਚਾਰਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅੱਗੇ ਵਧੋ।"

"ਠੀਕ ਹੈ, ਫਿਰ, ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ, ਪਿਆਰੇ ਮਾਲਕ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਇਹ ਚੁਰਵਾਹਾ ਟੋਰਲਬਾ ਚੁਰਵਾਹੇ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਇੱਕ ਕੁੜੀ ਜੋ ਕਿ ਮੋਟੀ, ਅਸੰਗਤ, ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ ਮਰਦਾਨਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਥੋੜ੍ਹੀਆਂ ਜਿਹੀਆਂ ਮੁੱਛਾਂ ਨਾਲ ਸੱਜੀ ਹੋਈ ਸੀ। ਦਰਅਸਲ, ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਹੁਣੇ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਹਾਂ।"

"ਫਿਰ ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਸੀ?" ਡੌਨ ਕੁਇਜੋਟ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।

"ਮੈਂ ਖੁਦ ਉਸਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਸੀ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਪਰ ਜਿਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਕਹਾਣੀ ਸੁਣਾਈ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਇੰਨੀ ਸਹੀ ਅਤੇ ਸੱਚੀ ਸੀ ਕਿ ਜੇ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨੂੰ ਦੱਸਾਂ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਸੱਚਾਈ ਨਾਲ ਸਹੁੰ ਖਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਖੁਦ ਦੇਖਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਤੁਰ੍ਹਾਂ, ਜਿਵੇਂ-ਜਿਵੇਂ ਦਿਨ ਆਉਂਦੇ ਗਏ ਅਤੇ ਜਾਂਦੇ ਗਏ, ਸ਼ੈਤਾਨ, ਜੋ ਆਪਣਾ ਸਾਰਾ ਸਮਾਂ ਸੌਣ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਬਿਤਾਉਂਦਾ ਬਲਕਿ ਹੰਗਾਮਾ ਪੈਦਾ ਕਰਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਨੇ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਚਰਵਾਹੇ ਨੂੰ ਚਰਵਾਹੇ ਲਈ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਪਿਆਰ ਨਫ਼ਰਤ ਅਤੇ ਦੁਰਭਾਵਨਾ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਜਾਵੇ। ਦੁਰਭਾਵਨਾਪੂਰਨ ਗੱਪਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ ਈਰਖਾ ਪੈਦਾ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਬੇਵਫ਼ਾ ਸੀ ਬਲਕਿ ਉਸਨੇ ਸ਼ਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਦੀਆਂ ਹੱਦਾਂ ਪਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਸਨ। ਉਸ ਪਲ ਤੋਂ ਹੀ ਚੁਰਵਾਹੇ ਨੂੰ ਉਸ ਨਾਲ ਇੰਨੀ ਨਫ਼ਰਤ ਸੀ ਕਿ, ਉਸਨੂੰ ਦੇਖਣ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ, ਉਸਨੇ ਉਸ ਧਰਤੀ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਜਾਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਦੁਬਾਰਾ ਕਦੇ ਉਸਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦੇਖੇਗਾ। ਟੋਰਲਬਾ, ਜਿਸਨੂੰ ਲੋਪੇ ਦੁਆਰਾ ਨਫ਼ਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਫਿਰ ਉਸਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਨ ਲੱਗ ਪਈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਸਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਕਦੇ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ।"

"ਇਹ ਔਰਤਾਂ ਦਾ ਕੁਦਰਤੀ ਸੁਭਾਅ ਹੈ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ: "ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਨਫ਼ਰਤ ਕਰਨਾ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਨਾ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਨਫ਼ਰਤ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਜ਼ਾਰੀ ਰੱਖਦੇ ਹਨ, ਸਾਂਚੋ।"

"ਇਹ ਹੋਇਆ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਅਤੇ ਆਜੜੀ ਨੇ ਆਪਣੀ ਯੋਜਨਾ ਨੂੰ ਅਮਲ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ ਅਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਬੱਕਰੀਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਅੱਗੇ ਭਜਾ ਕੇ ਐਸਟ੍ਰੇਮਾਦੁਰਾ ਦੇ ਮੈਦਾਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਪਾਰ ਕਰਕੇ ਪੁਰਤੁਗਾਲ ਦੇ ਰਾਜ ਵੱਲ ਚੱਲ ਪਿਆ। ਇਸ ਬਾਰੇ ਪਤਾ ਲੱਗਣ 'ਤੇ, ਟੋਰਲਬਾ ਪੈਦਲ ਉਸਦੇ ਪਿੱਛੇ-ਪਿੱਛੇ ਤੁਰ ਪਈ, ਇੱਕ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਦੂਰੀ 'ਤੇ, ਉਸਦੇ ਪੈਰ ਨੰਗੇ, ਉਸਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਆਜੜੀ ਦਾ ਡੰਡਾ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਗਲ਼ੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਝੋਲਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਸ਼ੀਸ਼ੇ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ, ਇੱਕ ਕੰਘੀ ਦਾ ਟੁਕੜਾ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਚਿਹਰੇ ਲਈ ਮੇਕਅੱਪ ਦੀ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਬੋਤਲ ਰੱਖੀ ਹੋਈ ਸੀ, ਪਰ ਉਸਨੂੰ ਜੋ ਵੀ ਚਾਹੇ ਲੈ ਜਾਣ ਦਿਓ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਕਹਾਣੀ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਲਈ ਬਸ ਇਹ ਕਹਾਂਗਾ ਕਿ ਆਜੜੀ ਗੁਆਡੀਆਨਾ ਨਦੀ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਇੱਜੜ ਦੇ ਨਾਲ ਪਹੁੰਚਿਆ, ਜੋ ਕਿ ਸਾਲ ਦੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਇੰਨੀ ਸੁੱਜੀ ਹੋਈ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਲਗਭਗ ਆਪਣੇ ਕੰਢਿਆਂ ਤੋਂ ਭਰ ਗਈ ਸੀ। ਨਦੀ ਦੇ ਉਸ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਕਿਸ਼ਤੀ ਜਾਂ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਕੋਈ ਨਿਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਇੱਜੜ ਨੂੰ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਲੈ ਜਾ ਸਕੇ। ਉਹ ਇਸ 'ਤੇ ਕਾਫ਼ੀ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਹੋ ਗਿਆ, ਇਹ ਦੇਖ ਕੇ ਕਿ ਟੋਰਲਬਾ ਨੇੜੇ ਆ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਬੇਨਤੀਆਂ ਅਤੇ ਹੰਝੂਆਂ ਨਾਲ ਕਾਫ਼ੀ ਦੁਖ ਦੇਵੇਗੀ, ਇਸ ਲਈ ਉਸਨੇ ਇੱਧਰ-ਉੱਧਰ ਦੇਖਿਆ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਮਛੇਰਾ ਨਜ਼ਰ ਨਹੀਂ ਆਇਆ ਜਿਸ ਕੋਲ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਕਿਸ਼ਤੀ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਬੱਕਰੀ ਹੀ ਬੈਠ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਫਿਰ ਵੀ, ਉਸਨੇ ਮਛੇਰੇ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਤਿੰਨ ਸੌ ਬੱਕਰੀਆਂ ਨੂੰ ਦੂਜੇ ਕੰਢੇ 'ਤੇ ਲੈ ਜਾਣ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤਾ। ਮਛੇਰਾ ਕਿਸ਼ਤੀ ਵਿੱਚ ਚੜ੍ਹ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇੱਕ ਬੱਕਰੀ ਨੂੰ ਪਾਰ ਲੈ ਗਿਆ। ਉਹ ਵਾਪਸ ਆਇਆ ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਨੂੰ ਪਾਰ ਲੈ ਗਿਆ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਵਾਪਸ ਆ ਕੇ, ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬੱਕਰੀਆਂ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰ ਲਿਆ। ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਹੈ ਕਿ ਮਛੇਰੇ ਕਿੰਨੀਆਂ ਬੱਕਰੀਆਂ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਇਸਦੀ ਗਿਣਤੀ ਰੱਖੋ, ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਬੱਕਰੀ ਦਾ ਹਿਸਾਬ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਹਾਣੀ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਸਕਾਂਗਾ। ਪਰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਲਈ: ਕਿਉਂਕਿ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਲੈਂਡਿੰਗ ਸਾਈਟ ਚਿੱਕੜ ਅਤੇ ਤਿਲਕਣ ਵਾਲੀ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਮਛੇਰੇ ਨੂੰ ਚੱਕਰ ਲਗਾਉਣ ਵਿੱਚ ਕਾਫ਼ੀ ਸਮਾਂ ਲੱਗਿਆ। ਇਸ ਸਭ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਉਹ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬੱਕਰੀ ਲਈ ਵਾਪਸ ਆਇਆ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ..."

"ਬੱਸ ਇਹ ਕਹਿ ਦਿਓ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿ ਉਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਚੱਪੂ ਨਾਲ ਪਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਉਸਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਉਂਦੇ-ਜਾਂਦੇ ਨਾ ਰੱਖੋ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਨਹੀਂ ਲੈ ਜਾ ਸਕੋਗੇ।"

"ਹੁਣ ਤੱਕ ਕਿੰਨੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ?" ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਮੈਨੂੰ ਡਿਕਨਾਂ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਪਤਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ!" ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਓਥੇ! ਕੀ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਨੂੰ ਸਹੀ ਗਿਣਤੀ ਰੱਖਣ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਸੀ? ਖੈਰ, ਤਾਂ ਮੇਰੀ ਮਦਦ ਕਰੋ ਰੱਬਾ, ਕਹਾਣੀ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਹੁਣ ਇਸ ਨਾਲ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਚੱਲ ਰਿਹਾ।"

"ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ?" ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਕੀ ਕਹਾਣੀ ਲਈ ਇਹ ਜਾਣਨਾ ਇੰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਕਿੰਨੀਆਂ ਬੱਕਰੀਆਂ ਲੰਘੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਜੇਕਰ ਗਿਣਤੀ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਨਾਲ ਘੱਟ ਜਾਵੇ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਕਹਾਣੀ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਵਧਾ ਸਕਦੇ?"

"ਇਹ ਠੀਕ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿਉਂਕਿ ਜਿਸ ਪਲ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕਿੰਨੀਆਂ ਬੱਕਰੀਆਂ ਪਾਰ ਗਈਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ, ਉਸੇ ਪਲ ਮੇਰੀ ਯਾਦਾਸ਼ਤ ਵਿੱਚੋਂ ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਗਾਇਬ ਹੋ ਗਿਆ ਜੋ ਮੈਂ ਅਜੇ ਵੀ ਕਹਿਣਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਸਹੁੰ ਖਾਂਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਕਾਫ਼ੀ ਵਧੀਆ ਅਤੇ ਮਨੋਰੰਜਕ ਸੀ।"

"ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਹਾਣੀ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ?" ਡੌਨ ਕੁਇਜੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਜਿਵੇਂ ਮੇਰੀ ਮਾਂ ਖਤਮ ਹੋਈ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ।

"ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੌਂਪਣਾ ਪਵੇਗਾ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਤੋਂ ਨਵੀਆਂ ਕਹਾਣੀਆਂ ਜਾਂ ਕਹਾਣੀਆਂ ਸੁਣਾਈਆਂ ਹਨ ਜੋ ਕੋਈ ਵੀ ਕਦੇ ਸੁਪਨੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸੋਚ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਿਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਸੁਣਾਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਕਦੇ ਵੀ ਪੂਰੇ ਜੀਵਨ ਕਾਲ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕਦੇ ਦੇਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡੀ ਵਧੀਆ ਬੁੱਧੀ ਤੋਂ ਇਸ ਤੋਂ ਘੱਟ ਕੁਝ ਉਮੀਦ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ। ਫਿਰ ਵੀ, ਇਹ ਹੈਰਾਨੀ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਬੇਅੰਤ ਧੱਕਾ ਨੇ ਸ਼ਾਇਦ ਤੁਹਾਡੀ ਸੋਚ ਨੂੰ ਉਲਝਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।"

"ਕੁਝ ਵੀ ਸੰਭਵ ਹੈ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਪਰ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਮੇਰੀ ਕਹਾਣੀ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੈ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਨੂੰ ਯਕੀਨ ਦਿਵਾ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਕਹਿਣ ਲਈ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਉੱਥੇ ਹੀ ਖਤਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਥੇ ਗਿਣਤੀ ਦੀ ਗਲਤੀ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।"

"ਇਸਨੂੰ ਉੱਥੇ ਹੀ ਖਤਮ ਹੋਣ ਦਿਓ ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਚੰਗਾ ਸੀ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਪਰ ਹੁਣ ਦੇਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਕੀ ਰੋਸੀਨੈਂਟ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।"

ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਉਸਨੇ ਘੋੜੇ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪੈਰਾਂ ਨਾਲ ਮਾਰਿਆ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਰੋਸੀਨੈਂਟ ਉੱਪਰ-ਥੱਲੇ ਝੁਕਿਆ ਅਤੇ ਫਿਰ ਬੇਚੈਨ ਖੜ੍ਹਾ ਰਿਹਾ, ਧੰਨਵਾਦ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਇੰਨੀ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜੰਜੀਰਾਂ ਨਾਲ ਬੰਨ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਰ ਉਸ ਪਲ, ਜਾਂ ਤਾਂ ਸਵੇਰ ਦੀ ਠੰਢ ਕਾਰਨ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਜੁਲਾਬ ਕਾਰਨ ਜੋ ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਖਾਧਾ ਸੀ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਕੁਦਰਤੀ ਚੀਜ਼ ਕਾਰਨ, ਜੋ ਕਿ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ, ਸਾਂਚੋ ਨੂੰ ਅਚਾਨਕ ਉਹ ਕੁਦਰਤ ਦੀ ਇੱਛਾ ਅਤੇ ਇੱਛਾ ਹੋਈ ਜੋ ਕੋਈ ਹੋਰ ਉਸਦੇ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਡਰ ਇੰਨਾ ਵੱਡਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦੀ ਛਾਤੀ ਵਿੱਚ ਘੁਸਪੈਠ ਹੋ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਤੋਂ ਆਪਣੀ ਉਂਗਲੀ ਦੇ ਸਿਰੇ ਤੱਕ ਦੂਰ ਜਾਣ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ, ਉਹ ਨਾ ਕਰਨ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕਰਨਾ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਕਰਨ ਦੀ ਇੱਛਾ ਸੀ, ਉਹ ਵੀ ਅਸੰਭਵ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਉਸਨੇ ਸ਼ਾਂਤੀ ਲਈ ਜੋ ਕੀਤਾ ਉਹ ਸੀ ਪਿਛਲੇ ਪਕੜ ਨੂੰ ਛੱਡਣਾ, ਜਿਸਨੂੰ ਉਹ ਆਪਣੇ ਸੱਜੇ ਹੱਥ ਨਾਲ ਫੜੀ ਬੈਠਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਸਮੁੰਦਰੀ ਅਤੇ ਚੁੱਪਚਾਪ ਗੰਢ ਨੂੰ ਢਿੱਲਾ ਕਰਨਾ, ਜੋ ਕਿ ਉਸਦੇ ਜੰਜੀਰਾਂ ਨੂੰ ਫੜਨ ਵਾਲੀ ਇਕੋ ਇੱਕ ਚੀਜ਼ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਢਿੱਲਾ ਕੀਤਾ, ਬੀਚ ਉਸਦੇ ਗਿੱਟਿਆਂ 'ਤੇ ਡਿੱਗ ਪਏ, ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਬੇੜੀਆਂ ਵਾਂਗ ਰਹੇ। ਫਿਰ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਕਮੀਜ਼ ਨੂੰ ਜਿੰਨਾ ਹੋ ਸਕੇ ਉੱਚਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਦੋਵੇਂ ਚੂਲੇ ਬਾਹਰ ਕੱਢ ਦਿੱਤੇ, ਜੋ ਕਿ ਇੰਨੇ ਛੋਟੇ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਇਹ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜੋ ਕਿ ਉਸਨੇ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਆਪਣੇ ਭਿਆਨਕ ਦੁੱਖ ਅਤੇ ਚਿੰਤਾ ਤੋਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਪਾਉਣ ਲਈ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਹੋਰ ਵੀ ਵੱਡਾ ਡਰ ਸਤਾਉਣ ਲੱਗ ਪਿਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੂੰ ਲੱਗਿਆ ਕਿ ਉਹ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਕਿਸਮ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਕੀਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਅੰਤੜੀਆਂ ਨੂੰ ਹਿਲਾ ਨਹੀਂ ਸਕੇਗਾ। ਇਸ ਲਈ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਦੰਦਾਂ ਨੂੰ ਕੁਚਲਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਜਿੰਨਾ ਚਿਰ ਹੋ ਸਕੇ ਆਪਣਾ ਸਾਹ ਰੋਕ ਕੇ ਆਪਣੇ ਮੋਢਿਆਂ ਨੂੰ ਉੱਚਾ ਚੁੱਕਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਪਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਸਾਵਧਾਨੀਆਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਉਸਦੀ ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਅਜਿਹੀ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹੁਲਕਾ ਜਿਹਾ ਸ਼ੋਰ ਕੀਤਾ ਜੋ ਉਸ ਤੋਂ ਬਿਲਕੁਲ ਵੱਖਰਾ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਇੰਨਾ ਡਰ ਨਾਲ ਭਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਇਹ ਸੁਣਿਆ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਪੁੱਛਿਆ:

"ਉਹ ਕੀ ਗੜਗੜਾਹਟ ਸੀ, ਸੈਂਚੋ?"

"ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ, ਮਾਲਕ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਇਹ ਜ਼ਰੂਰ ਕੁਝ ਨਵਾਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਹਸ ਅਤੇ ਦੁਰਘਟਨਾਵਾਂ ਕਦੇ ਵੀ ਇਕੱਲੇ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀਆਂ।"

ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਕਿਸਮਤ ਅਜ਼ਮਾਉਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਇਹ ਇੰਨਾ ਵਧੀਆ ਰਿਹਾ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਨਾਲੋਂ ਕਿਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸ਼ੋਰ ਜਾਂ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਦੇ ਨਾਲ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਸ ਬੋਝ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਪਾਇਆ ਜਿਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਇੰਨੀ ਬੇਅਰਾਮੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਪਰ ਕਿਉਂਕਿ ਡੌਨ ਕਿਕਸੋਟ ਦੀ ਸੁਘੜਣ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਉਸਦੀ ਸੁਣਨ ਸ਼ਕਤੀ ਜਿੰਨੀ ਹੀ ਤੇਜ਼ ਸੀ, ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਂਚੋ ਇੰਨਾ ਨੇੜੇ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਲਗਭਗ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਸੀ, ਭਾਫ਼ ਲਗਭਗ ਸਿੱਧੇ ਉੱਪਰ ਉੱਠੀ, ਜਿਸਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਡੌਨ ਕਿਕਸੋਟ ਦੀਆਂ ਨਾਸਾਂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣ ਵਿੱਚ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਨਾਲ ਅਸਫਲ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਅਜਿਹਾ ਕੀਤਾ, ਉਹ ਆਪਣੀ ਉਂਗਲੀ ਅਤੇ ਅੰਗੂਠੇ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਆਪਣੀ ਨੱਕ ਫੜ ਕੇ ਬਚਾਅ ਲਈ ਆਇਆ ਅਤੇ ਫਿਰ ਕੁਝ ਨੱਕ ਭਰੀ ਸੁਰ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ:

"ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ, ਸੈਂਚੋ, ਤੂੰ ਕਾਫ਼ੀ ਡਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈਂ।"

"ਹਾਂ, ਮੈਂ ਹਾਂ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਪਰ ਇਸ ਖਾਸ ਪਲ ਤੇ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕੀ ਆਇਆ ਹੈ?"

"ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਖਾਸ ਪਲ ਤੁਹਾਡੇ ਅੰਦਰ ਇੱਕ ਖੁਸ਼ਬੂ ਹੈ - ਅਤੇ ਅੰਬਰਗ੍ਰਿਸ ਦੀ ਵੀ ਨਹੀਂ।"

"ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਗਲਤ ਹੋਵੇ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਪਰ ਮੈਂ ਦੇਸੀ ਨਹੀਂ ਹਾਂ; ਇਹ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਦੀ ਗਲਤੀ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਅਸੁਵਿਧਾਜਨਕ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਬਾਹਰ ਖਿੱਚਿਆ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਜੀਬ ਰਫ਼ਤਾਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਾਇਆ।"

"ਗਤੀ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ, ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰੋ ਕਿ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਤਿੰਨ ਜਾਂ ਚਾਰ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਓ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਜੋ ਅਜੇ ਵੀ ਆਪਣਾ ਨੱਕ ਫੜੀ ਬੈਠਾ ਹੈ, "ਅਤੇ ਹੁਣ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਵਿਅਕਤੀ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਲਈ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਕੀ ਦੇਣਦਾਰ ਹੈ, ਪ੍ਰਤੀ ਵਧੇਰੇ ਵਿਚਾਰਸ਼ੀਲ ਰਹੋ। ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਮੇਰੀਆਂ ਨਿਰੰਤਰ ਗੱਲਬਾਤ ਨੇ ਇਸੇ ਨਫ਼ਰਤ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।"

"ਮੈਂ ਦਾਅ ਲਗਾਉਂਦਾ ਹਾਂ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਸੋਚਦੀ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨਾਲ ਕੁਝ ਅਜਿਹਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ।"

"ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਹਿਲਾਓਗੇ ਤਾਂ ਇਹ ਹੋਰ ਵੀ ਵਿਗੜ ਜਾਵੇਗਾ, ਸਾਂਚੋ ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ।

ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਨੌਕਰ ਨੇ ਇਸ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਚਰਚਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਰਾਤ ਬਿਤਾਈ, ਪਰ ਸਾਂਚੋ ਨੇ, ਸਵੇਰ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਰਫ਼ਤਾਰ ਨਾਲ ਆ ਰਿਹਾ ਦੇਖ ਕੇ, ਬਹੁਤ ਸਾਵਧਾਨੀ ਨਾਲ ਰੋਕੀਨਾਂਤੇ ਨੂੰ ਬੇਰੋਕ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਬ੍ਰੀਚਾਂ ਬੰਨ੍ਹ ਲਈਆਂ। ਜਦੋਂ ਰੋਕੀਨਾਂਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਆਜ਼ਾਦ ਪਾਇਆ, ਤਾਂ ਉਹ ਜੀਵਨ ਦੇ ਨਵੇਂ ਚਿੰਨ੍ਹ ਦਿਖਾਉਂਦਾ ਜਾਪਦਾ ਸੀ ਅਤੇ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਸੁਭਾਅ ਤੋਂ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਤੇਜ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਆਪਣੇ ਅੱਗਲੇ ਖੁਰਾਂ ਨਾਲ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਹੱਥ ਮਾਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਕਿਉਂਕਿ, ਜੇ ਉਹ ਮੇਰੀ ਗੱਲ ਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਿਛਲੇ ਪੈਰਾਂ 'ਤੇ ਕਿਵੇਂ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋਣਾ ਹੈ, ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਰੋਕੀਨਾਂਤੇ ਹਿੱਲਣ ਦੇ ਯੋਗ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਇੱਕ ਸ਼ੁਭ ਸ਼ਗਨ ਵਜੋਂ ਲਿਆ, ਇਹ ਸੋਚ ਕੇ ਕਿ ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਉਹ ਡਰਾਉਣਾ ਸਾਹਸ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਉਹ ਸਵੇਰ ਆ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਸਭ ਕੁਝ ਸੋਪੁਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਉਹ ਕੁਝ ਉੱਚੇ ਦਰੱਖਤਾਂ, ਬਿਲਕੁਲ ਸਹੀ ਹੋਣ ਲਈ ਚੈਸਟਨਟ, ਜੋ ਕਿ ਬਹੁਤ ਸੰਘਣੀ ਛਾਂ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਸਨ, ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਸੀ। ਉਹ ਇਹ ਵੀ ਸੁਣ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਧੜਕਣ ਬੰਦ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਸੀ ਪਰ ਕੋਈ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ ਜੋ ਇਸਦੇ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਦੇਰੀ ਦੇ ਉਸਨੇ ਰੋਕੀਨਾਂਤੇ ਨੂੰ ਸਪਰਸ ਲਗਾਏ। ਫਿਰ ਸਾਂਚੇ ਤੋਂ ਵਿਦਾ ਲੈਣ ਲਈ ਮੁੜਿਆ, ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਤਿੰਨ ਦਿਨ ਉੱਥੇ ਉਡੀਕ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸਮਝਾਇਆ ਸੀ, ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਜੇ ਉਹ ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਆਇਆ, ਤਾਂ ਸਾਂਚੋ ਨਿਸ਼ਚਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੇ ਉਸ ਖਤਰਨਾਕ ਸਾਹਸ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਦਿਨ ਖਤਮ ਕਰਨਾ ਸਹੀ ਸਮਝਿਆ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਸਾਂਚੇ ਨੂੰ ਉਸ ਸੰਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਭੇਜਣ ਦੀ ਯਾਦ ਦਿਵਾਈ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੇ ਵੱਲੋਂ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਲੈ ਕੇ ਜਾਣਾ ਸੀ, ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਕਿ, ਆਪਣੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿਚ, ਸਾਂਚੇ ਨੂੰ ਚਿੰਤਾ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਆਪਣਾ ਪਿੰਡ ਛੱਡਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਵਸੀਅਤ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਾਂਚੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਤਨਖਾਹ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਲਈ ਮਿਹਨਤਾਨਾ ਪਾਉਂਦਾ ਹੋਇਆ ਪਾਵੇਗਾ, ਉਸ ਸਮੇਂ ਲਈ ਜੋ ਉਸਨੇ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਪਰ ਜੇਕਰ ਪਰਮਾਤਮਾ ਉਸਨੂੰ ਇਸ ਸੰਕਟ ਵਿੱਚੋਂ ਸੁਰੱਖਿਅਤ, ਤੰਦਰੁਸਤ ਅਤੇ ਮੁਕਤ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਟਾਪੂ ਇੱਕ ਪੂਰਨ ਨਿਸ਼ਚਿਤਤਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਾਂਚੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਦੇ ਦਿਲ ਨੂੰ ਛੂਹ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣ ਕੇ ਰੋਣ ਲੱਗ ਪਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਅੰਤ ਆਖਰੀ ਐਪੀਸੋਡ ਤੱਕ ਉਸਨੂੰ ਨਹੀਂ ਛੱਡਣ ਦਾ ਦ੍ਰਿੜ ਇਰਾਦਾ ਕੀਤਾ।

ਸਾਂਚੇ ਪਾਂਜ਼ਾ ਦੇ ਹੰਝੂਆਂ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਸਤਿਕਾਰਯੋਗ ਦ੍ਰਿੜ ਇਰਾਦੇ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਸਾਡੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਲੇਖਕ ਨੇ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਕਿ ਉਹ ਜ਼ਰੂਰ ਹੀ ਚੰਗਾ ਜਨਮਿਆ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ

ਹੈ ਅਤੇ ਘੱਟੋ ਘੱਟ, ਇੱਕ ਸ਼ੁੱਧ-ਖੂਨ ਵਾਲਾ ਈਸਾਈ ਹੋਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਆਪਣੇ ਸੁਕੁਆਇਰ ਦੀ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਤੋਂ ਕਾਫ਼ੀ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਇਆ, ਪਰ ਦ੍ਰਿੜਤਾ ਦੀ ਘਾਟ ਦਿਖਾਉਣ ਦੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਨਹੀਂ। ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਜਿੰਨਾ ਸੰਭਵ ਹੋ ਸਕੇ ਦਿਖਾਵਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਉਸਨੇ ਉਸ ਜਗ੍ਹਾ ਵੱਲ ਸਵਾਰੀ ਕਰਨੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਜਿੱਥੋਂ ਪਾਣੀ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਅਤੇ ਧੜਕਣ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਆਉਂਦੀ ਸੀ। ਸਾਂਚੋ ਪੈਦਲ ਚੱਲਿਆ ਅਤੇ, ਜ਼ਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸਦੀ ਆਦਤ ਸੀ, ਗਧੇ ਦੀ ਲਗਾਮ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਵਿੱਚ, ਜੋ ਚੰਗੇ ਅਤੇ ਮਾੜੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਉਸਦਾ ਨਿਰੰਤਰ ਸਾਥੀ ਸੀ।

ਚੈਸਟਨਟ ਅਤੇ ਹੋਰ ਛਾਂਦਾਰ ਰੁੱਖਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਕਾਫ਼ੀ ਦੂਰੀ ਤੈਅ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਹ ਇੱਕ ਉੱਚੀ ਚੱਟਾਨ ਦੇ ਪੈਰਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਘਾਹ ਦੇ ਮੈਦਾਨ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚੇ ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਪਾਣੀ ਦਾ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਵਹਾਅ ਡਿੱਗ ਪਿਆ। ਚੱਟਾਨ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਕਈ ਮਾੜੀਆਂ ਇਮਾਰਤਾਂ ਸਨ ਜੋ ਕਿ ਘਰਾਂ ਨਾਲੋਂ ਲਗਭਗ ਖੰਡਰਾਂ ਵਰਗੀਆਂ ਲੱਗਦੀਆਂ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰੋਂ ਧੜਕਣ ਦਾ ਸ਼ੋਰ ਅਤੇ ਰੌਲਾ ਆ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜੋ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਰੁਕਿਆ। ਰੋਕੀਨਾਂਤੇ ਧੜਕਣ ਅਤੇ ਪਾਣੀ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ 'ਤੇ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਹੋ ਗਿਆ ਪਰ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਾਂਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਹ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਘਰਾਂ ਦੇ ਨੇੜੇ ਆਇਆ। ਆਪਣੀ ਔਰਤ ਲਈ ਦਿਲੋਂ ਅਤੇ ਆਤਮਾ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਆਪ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਇਸ ਡਰਾਉਣੇ ਹਾਲਾਤ ਅਤੇ ਉੱਦਮ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਕਿਰਪਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ; ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਰਮਾਤਮਾ ਅੱਗੇ ਵੀ ਸਮਰਪਿਤ ਕੀਤਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਸੀ, ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਨਾ ਭੁੱਲੇ। ਸਾਂਚੋ, ਜਿਸਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਉਸਦਾ ਪਾਸਾ ਨਹੀਂ ਛੱਡਿਆ ਸੀ, ਨੇ ਆਪਣੀ ਗਰਦਨ ਫੈਲਾ ਕੇ ਰੋਸੀਨਾਂਤੇ ਦੀਆਂ ਲੱਤਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਝਾਤੀ ਮਾਰੀ ਕਿ ਕੀ ਉਹ ਸਮਝ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਇੰਨੀ ਘਬਰਾਹਟ ਅਤੇ ਡਰ ਕੀ ਹੈ। ਉਹ ਸ਼ਾਇਦ ਹੋਰ ਸੌ ਕਦਮ ਚੱਲਦੇ ਰਹੇ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਝਟਕੇ ਦਾ ਗੋਲਾ ਸੁੱਟਿਆ, ਤਾਂ ਉਸ ਭਿਆਨਕ ਅਤੇ (ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ) ਭਿਆਨਕ ਸ਼ੋਰ ਦਾ ਕਾਰਨ (ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੋਈ ਹੋਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ) ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਇਆ - ਪ੍ਰਗਟ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤੱਖ - ਜਿਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਾਰੀ ਰਾਤ ਉਲਝਾਇਆ ਅਤੇ ਡਰਾਇਆ ਰੱਖਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਨਿਕਲਿਆ - ਜੇ ਤੁਸੀਂ, ਕੋਮਲ ਪਾਠਕ, ਇਸਨੂੰ ਬਹੁਤ ਨਿਰਾਸ਼ਾਜਨਕ ਜਾਂ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਸਮਝੋਗੇ - ਅੱਧਾ ਦਰਜਨ ਭਰੇ ਹੋਏ ਹਥੌੜੇ [2] ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਵਿਧੀਗਤ ਧੱਕਾ-ਮੁੱਕੀ ਨਾਲ ਉਹ ਰੈਕੇਟ ਪੈਦਾ ਕੀਤਾ।

ਜਦੋਂ ਡੌਨ ਕਿਉਜੋਟ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਇਹ ਕੀ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਪਰ ਸਿਰ ਤੋਂ ਪੈਰਾਂ ਤੱਕ ਸੁੰਨ ਹੋ ਗਿਆ। ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਉੱਪਰ ਦੇਖਿਆ ਅਤੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਉਸਦੇ ਮਾਲਕ ਦਾ ਸਿਰ ਸੂਰਮ ਦੀ ਸੰਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਛਾਤੀ 'ਤੇ ਲਟਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਡੌਨ ਕਿਉਜੋਟ ਨੇ ਵੀ ਸਾਂਚੋ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ, ਜਿਸਦੀਆਂ ਫੁੱਲੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਗੱਲ੍ਹਾਂ ਅਤੇ ਮੁਸਕੁਰਾਉਂਦੇ ਬੁੱਲ੍ਹ ਹਾਸੇ ਵਿੱਚ ਫਟਣ ਦੀ ਇੱਛਾ ਦੇ ਹਰ ਸੰਕੇਤ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਸਨ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਡੌਨ ਕਿਉਜੋਟ ਦੀ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਵੀ ਉਸਨੂੰ ਸਾਂਚੋ ਦੇ ਰੂਪ 'ਤੇ ਹੱਸਣ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਰੋਕ ਸਕੀ। ਜਿਸ ਪਲ ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਹੱਸਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਦੇ ਦੇਖਿਆ, ਉਸਨੇ ਖੁਦ ਹੀ ਹੜ੍ਹ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਖੋਲ੍ਹ ਦਿੱਤੇ, ਉਸਨੂੰ ਫਟਣ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਲਈ ਆਪਣੇ ਪਾਸਿਆਂ ਨੂੰ ਫੜਨਾ ਪਿਆ। ਚਾਰ ਵਾਰ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਓਨੀ ਹੀ ਵਾਰ ਫਿਰ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਂਗ ਹਿੰਸਕ ਹਾਸੇ ਵਿੱਚ ਭੜਕ ਉੱਠਿਆ, ਜਿਸਨੇ ਡੌਨ ਕਿਉਜੋਟ ਨੂੰ ਗੁੱਸੇ ਵਿੱਚ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਸਾਂਚੋ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਨਕਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਸੁਣਿਆ:

"ਸਾਂਚੋ ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੇਰਾ ਜਨਮ ਸਵਰਗ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨਾਲ ਸਾਡੇ ਇਸ ਲੋਹ ਯੁੱਗ ਵਿੱਚ ਸੋਨੇ ਦੇ ਯੁੱਗ, ਜਾਂ ਸੁਨਹਿਰੀ ਯੁੱਗ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਜ਼ਿੰਦਾ ਕਰਨ ਲਈ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਮੈਂ ਉਹ ਹਾਂ ਜਿਸ ਲਈ ਖ਼ਤਰੇ, ਮਹਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਅਤੇ ਬਹਾਦਰੀ ਦੇ ਕੰਮ ਰਾਖਵੇਂ ਹਨ..."

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਹ ਡੌਨ ਕਿਉਜੋਟ ਦੇ ਸਾਰੇ ਜਾਂ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਭਾਸ਼ਣ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਉਂਦਾ ਰਿਹਾ ਜੋ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਭਿਆਨਕ ਧੱਕਾ ਸੁਣਿਆ ਸੀ। ਸਾਂਚੋ ਨੂੰ ਉਸਦਾ ਮੁਜ਼ਾਕ ਉਡਾਉਂਦੇ ਦੇਖ ਕੇ, ਡੌਨ ਕਿਉਜੋਟ ਇੰਨਾ ਸ਼ਰਮਿੰਦਾ ਅਤੇ ਗੁੱਸੇ ਵਿੱਚ ਆ ਗਿਆ ਕਿ ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਨੇਜ਼ਾ ਉੱਚਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਦੋ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਵਾਰ ਦਿੱਤੇ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਿ, ਜੇਕਰ ਉਹ ਉਸਦੇ ਮੋਢੇ ਦੀ ਬਜਾਏ ਉਸਦੇ ਸਿਰ 'ਤੇ ਲੱਗਦੇ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੀ ਤਨਖਾਹ ਦੇਣ ਤੋਂ ਰਾਹਤ ਮਿਲਦੀ, ਸਿਵਾਏ

ਇਸਦੇ ਕਿ ਇਹ ਉਸਦੇ ਵਾਰਸਾਂ ਨੂੰ ਨਾ ਮਿਲਦੀ। ਜਦੋਂ ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਉਸਦੀ ਬੇਗਾਹਮੀ ਨੂੰ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਲਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਡਰ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦਾ ਮਾਲਕ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਰੀ ਰਹੇਗਾ, ਇਸ ਲਈ ਉਸਨੇ ਬਹੁਤ ਨਿਮਰਤਾ ਨਾਲ ਕਿਹਾ:

"ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ 'ਤੇ ਕਾਬੂ ਰੱਖਣ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਸਹੁੰ ਖਾਂਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਸਿਰਫ਼ ਮਜ਼ਾਕ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ।"

"ਖੈਰ, ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮਜ਼ਾਕ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿ ਮੈਂ ਹਾਂ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। "ਇੱਥੇ ਸੁਣੋ, ਸ਼ੀਮਾਨ ਜੀ, ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਸੋਚਦੇ ਹੋ ਕਿ ਜੇ ਇਹ ਚੀਜ਼ ਜੋ ਹਥੌੜੇ ਭਰ ਕੇ ਨਿਕਲੀ, ਕੋਈ ਖ਼ਤਰਨਾਕ ਸਾਹਸ ਹੁੰਦੀ, ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਇਸਨੂੰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਦੇਖਣ ਦੀ ਲੋੜੀਂਦੀ ਹਿੰਮਤ ਨਹੀਂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ? ਕੀ ਮੈਂ ਸੰਜੋਗ ਨਾਲ, ਉਸ ਨਾਈਟ ਵਰਜ ਜੋ ਮੈਂ ਹਾਂ, ਆਵਾਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਪਛਾਣਨ ਅਤੇ ਵੱਖ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਹਾਂ ਅਤੇ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਕਿਹੜੀਆਂ ਹਥੌੜੇ ਭਰ ਕੇ ਨਿਕਲਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਕਿਹੜੀਆਂ ਨਹੀਂ? ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਹ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਵਾਪਰਦਾ ਹੈ, ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਪੂਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿਚ ਕਦੇ ਵੀ ਅਜਿਹੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨਹੀਂ ਦੇਖੀਆਂ ਜਿਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ, ਇੱਕ ਨੀਵੇਂ ਕਿਸਾਨ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਹੋ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਅਤੇ ਪਾਲਿਆ-ਪੋਸਿਆ। ਬੱਸ ਉਨ੍ਹਾਂ ਛੇ ਹਥੌੜਿਆਂ ਨੂੰ ਛੇ ਦੈਂਤਾਂ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਦਿਓ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਵਿੱਚ, ਜਾਂ ਸਾਰੇ ਇੱਕੋ ਵਾਰ ਸੁੱਟ ਦਿਓ, ਅਤੇ ਜੇ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰਾ ਜਿੰਨਾ ਚਾਹੋ ਮਜ਼ਾਕ ਉਡਾ ਸਕਦੇ ਹੋ।"

"ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ, ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ, ਹੁਣ ਹੋਰ ਨਹੀਂ!" ਸੈਂਚੋ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਮੈਂ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਹਲਕਾ ਦਿਲ ਹੋ ਗਿਆ ਹਾਂ, ਪਰ ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸੋ, ਹੁਣ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਸ਼ਾਂਤੀ ਵਿੱਚ ਹਾਂ - ਅਤੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹਰ ਉਸ ਸਾਹਸ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਾਏ ਜੋ ਤੁਹਾਡੇ 'ਤੇ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਓਨੀ ਹੀ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਅਤੇ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਜਿਵੇਂ ਉਸਨੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਹੈ - ਕੀ ਇਹ ਚੀਜ਼ ਜ਼ਿਸ਼ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਬੁਰੀ ਡਰਾਇਆ ਹੈ, ਹਾਸੇ ਲਈ ਚੰਗੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਦੱਸਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ? ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਮੈਂ ਡਰਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਅਹਿਸਾਸ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਡਰ ਜਾਂ ਦਹਿਸ਼ਤ ਦਾ ਅਰਥ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੀ।"

"ਮੈਂ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਜੋ ਵਾਪਰਿਆ ਹੈ ਉਹ ਹੱਸਣ ਯੋਗ ਹੈ ਪਰ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਦੱਸਣ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਹਰ ਕੋਈ ਇੰਨਾ ਬੁਧੀਮਾਨ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਕਿ ਉਹ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਹੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਿਚ ਰੱਖ ਸਕੇ।"

"ਘੱਟੋ-ਘੱਟ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਤੁਹਾਡੇ ਨੇੜੇ ਨੂੰ ਇਸਦੇ ਸਹੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਦੇ ਯੋਗ ਸੀ, ਮੇਰੇ ਸਿਰ 'ਤੇ ਨਿਸ਼ਾਨਾ ਬਣਾ ਕੇ ਪੂਰ ਮੇਰੇ ਮੋਢੇ 'ਤੇ ਡਿੱਗਿਆ, ਪਰਮਾਤਮਾ ਦਾ ਧੰਨਵਾਦ ਅਤੇ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਛਾਲ ਮਾਰਨ ਦੀ ਮੇਰੀ ਯੋਗਤਾ - ਪਰ ਕੋਈ ਗੱਲ ਨਹੀਂ, ਇਹ ਸਭ ਪੋਤੇ ਵਿੱਚ ਬਾਹਰ ਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਇੱਕ ਕਹਾਵਤ ਹੈ ਜੋ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ "ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਰੋਵੇਗਾ"। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਮੈਂ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮਹਾਨ ਹਾਕਮ, ਆਪਣੇ ਨੌਕਰਾਂ ਨਾਲ ਸਖ਼ਤੀ ਨਾਲ ਬੋਲਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੁਝ ਬ੍ਰੀਚ ਦੇਣ ਦੀ ਆਦਤ ਰੱਖਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੁੱਟਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਉਹ ਉਹ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਜੋ ਨਾਈਟ ਕਰਦੇ ਹੋਣ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹਰਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਟਾਪੂ ਜਾਂ ਟੈਰਾ ਫ਼ਰਮਾ 'ਤੇ ਰਾਜ ਦਿੰਦੇ ਹਨ।"

"ਮਰਨ ਦਾ ਕੰਮ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਜੋ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਉਹ ਪੂਰਾ ਹੋ ਜਾਵੇ। ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਮੈਨੂੰ ਹੁਣੇ ਵਾਪਰੀ ਘਟਨਾ ਲਈ ਮਾਫ਼ ਕਰੋ, ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇੰਨੇ ਬੁੱਧੀਮਾਨ ਹੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਿਆ ਹਮੇਸ਼ਾ ਉਸਦੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਸ ਪਲ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਚੀਜ਼ ਬਾਰੇ ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ, ਅਰਥਾਤ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਲਗਾਤਾਰ ਗੱਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਰਹੇਜ਼ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਕਦੇ ਵੀ ਬਹਾਦਰੀ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਪੜ੍ਹੀਆਂ ਹਨ, ਜੋ ਕਿ ਅਣਗਿਣਤ ਹਨ, ਮੈਂ ਕਦੇ ਵੀ ਕਿਸੇ ਸਕੁਆਇਰ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ ਜਿਸਨੇ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਨਾਲ ਓਨੀ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਹੋਵੇ ਜਿੰਨੀ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਨਾਲ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਅਤੇ ਬਿਲਕੁਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਵੱਲੋਂ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਵੱਲੋਂ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਅਸਫਲਤਾ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ - ਤੁਹਾਡੇ ਵੱਲੋਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਇੰਨਾ ਘੱਟ ਸਤਿਕਾਰ ਦਿੰਦੇ ਹੋ, ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਵੱਲੋਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡਾ

ਸ਼ਾਂਤਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਅਸੀਂ ਗੌਡਾਲੁਨ ਬਾਰੇ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਾਂ, ਗੱਲ ਦੇ ਅਮਾਦੀਸ ਦੇ ਸਕੁਆਇਰ, ਜੋ ਟੈਰਾ ਫਰਮਾ ਟਾਪੂ ਦਾ ਕਾਉਂਟ ਸੀ, ਕਿ ਉਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਦੀ ਟੋਪੀ ਨੂੰ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਲੈ ਕੇ, ਉਸਦਾ ਸਿਰ ਝੁਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਸਰੀਰ ਤੁਰਕੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਝੁਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। [3] ਜਾਂ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਲਓ। ਗਾਸਾਬੁਲ, ਡੰਨ ਗੈਲੌਰ ਦਾ ਸਕੁਆਇਰ, ਜੋ ਇੰਨਾ ਸੋਜੀਦਾ ਸੀ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸਣ ਲਈ ਕਿ ਉਸਦੀ ਹੈਰਾਨੀਜਨਕ ਚੁੱਪ ਕਿੰਨੀ ਬੇਮਿਸਾਲ ਸੀ, ਉਸਨੂੰ ਉਸ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਵਾਰ ਨਾਮ ਨਾਲ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਜਿੰਨਾ ਮਹਾਨ ਹੈ ਓਨਾ ਹੀ ਸੱਚ ਵੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਜੋ ਵੀ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਮਝਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਸਾਂਚੋ, ਕਿ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਨੌਕਰ, ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਅੰਡਰਲਿੰਗ, ਨਾਈਟ ਅਤੇ ਸਕੁਆਇਰ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਢੁਕਵੀਂ ਦੂਰੀ ਬਣਾਈ ਰੱਖਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਅੱਜ ਤੋਂ ਸਾਨੂੰ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਵਧੇਰੇ ਸਤਿਕਾਰ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਘੱਟ ਆਜ਼ਾਦੀ ਲੈਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ, ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਮੇਰੀ ਨਾਰਾਜ਼ਗੀ ਦਾ ਕਾਰਨ ਜੋ ਵੀ ਹੋਵੇ, ਤੁਸੀਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਦੂਜੇ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਆਓਗੇ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਅਹਿਸਾਨਾਂ ਅਤੇ ਲਾਭਾਂ ਦਾ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਉਹ ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਪਹੁੰਚਣਗੇ, ਪਰ ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਨਾ ਵੀ ਹੋਣ, ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਤਨਖਾਹਾਂ ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੀਆਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ।

"ਜੋ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਉਹ ਸਭ ਠੀਕ ਹੈ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਪਰ ਮੈਂ ਜਾਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ, ਜੇਕਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਿਰੂਧਾਰਤ ਸਮਾਂ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੀ ਤਨਖਾਹ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲੈਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਕ ਨਾਈਟਸ ਸਕੁਆਇਰ ਚੰਗੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨੀ ਕਮਾਈ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਕੀ ਉਸਨੂੰ ਕਿਸੇ ਮਿਸਤਰੀ ਦੇ ਸਹਾਇਕ ਵਾਂਗ ਮਹੀਨੇ ਜਾਂ ਦਿਨ ਦੇ ਹਿਸਾਬ ਨਾਲ ਨੌਕਰੀ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ?"

"ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਨਹੀਂ," ਡੰਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਕੁਆਇਰ ਨੇ ਤਨਖਾਹ ਲਈ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਸੀ - ਸਿਰਫ਼ ਪੱਖਪਾਤ ਲਈ। ਜੇ ਮੈਂ ਘਰ ਛੱਡੀ ਸੀਲਬੰਦ ਵਸੀਅਤ ਵਿਚ ਤੁਹਾਡਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਅਜੇ ਵੀ ਯਕੀਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਭ ਤੋਂ ਭਿਆਨਕ ਸਮਿਆਂ ਵਿਚ ਨਾਈਟ-ਇਰੈਂਟਰੀ ਕਿਵੇਂ ਰਹੇਗੀ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਚਾਹੀਦਾ ਕਿ ਮੇਰੀ ਆਤਮਾ ਅਗਲੇ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਮਾਮੂਲੀ ਗੱਲ ਕਰਕੇ ਦੁਖੀ ਹੋਵੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦਸਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ, ਸਾਂਚੋ, ਕਿ ਇਸ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਉਦਮੀ ਨਾਈਟ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਖ਼ਤਰਨਾਕ ਪੇਸ਼ਾ ਹੋਰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਹੈ।"

"ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਸੱਚ ਹੈ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿਉਂਕਿ ਹਥੌੜਿਆਂ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਹੀ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਵਰਗੇ ਬਹਾਦਰ ਉੱਦਮੀ ਨਾਈਟ ਦੇ ਦਿਲ ਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਅਤੇ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਸੀ। ਪਰ ਯਕੀਨ ਰੱਖੋ ਕਿ ਇਸ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਨਾਲ ਦੂਰੋਂ ਜੁੜੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਮਜ਼ਾਕ ਨਹੀਂ ਉਡਾਵਾਂਗਾ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਕੁਦਰਤੀ ਪ੍ਰਭੂ ਵਜੋਂ ਸਨਮਾਨਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਹੈ।"

"ਉਸ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ," ਡੰਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਤੁਸੀਂ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਖੁਸ਼ਹਾਲ ਹੋਵੋਗੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਆਪਣੇ ਮਾਪਿਆਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਦਾ ਸਤਿਕਾਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਆਪਣਾ ਪਿਤਾ ਹੋਵੇ।"

1. ਸਾਂਚੋ ਦਾ ਮਤਲਬ "ਸੈਂਸਰ" ਸੀ।
2. ਫੁੱਲਿੰਗ ਮਿੱਲਾਂ, ਜੋ ਕਿ ਪਾਣੀ ਦੇ ਪਹੀਏ ਦੁਆਰਾ ਸੰਚਾਲਿਤ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਉਹ ਮਸ਼ੀਨਾਂ ਹਨ ਜੋ ਉੱਨੀ ਕੱਪੜੇ ਦੇ ਭਾਰ ਅਤੇ ਥੋਕ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ ਜਦੋਂ

ਇਸਨੂੰ ਲੱਕੜ ਦੇ ਹਥੌੜਿਆਂ ਨਾਲ ਕੁੱਟਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕੱਪੜਾ ਲੱਕੜ ਦੇ ਟੋਏ ਵਿੱਚ ਭਿੱਜ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।
3. ਸਰਵੈਂਟਸ ਦੇ ਟੈਕਸਟ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਟਰਕੇਸਕੋ ਹੈ [ਲਾਤੀਨੀ: "ਤੁਰਕੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ"]।

ਅਧਿਆਇ ਇੱਕੀਵਾਂ

ਮੈਮਬਰੀਨੋ ਦੇ ਅਨਮੋਲ ਹੈਲਮੇਟ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦਾ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਸਾਹਸ, ਸਾਡੇ ਅਜਿੱਤ ਨਾਈਟ ਨਾਲ ਵਾਪਰੀਆਂ ਹੋਰ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੇ ਨਾਲ।

ਉਸੇ ਵੇਲੇ ਹਲਕੀ ਬਾਰਿਸ਼ ਹੋਣ ਲੱਗੀ, ਅਤੇ ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਫੁੱਲਿੰਗ ਮਿੱਲ ਵਿੱਚ ਪਨਾਹ ਲੈਣ ਦਾ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ, ਪਰ ਡੌਨ ਕਿਉਜੋਟ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਦਰਦਨਾਕ ਧੋਖੇ ਕਾਰਨ ਇਸ ਨਾਲ ਇੰਨੀ ਨਫ਼ਰਤ ਹੋ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਅੰਦਰ ਜਾਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਸੜਕ ਸੱਜੇ ਪਾਸੇ ਮੁੜ ਗਈ, ਅਤੇ ਉਹ ਇੱਕ ਹੋਰ ਸੜਕ 'ਤੇ ਆ ਗਏ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਪਿਛਲੇ ਦਿਨ ਚੱਲੇ ਸਨ। ਉਹ ਇਸ ਨਵੀਂ ਸੜਕ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਨਹੀਂ ਗਏ ਸਨ ਜਦੋਂ ਡੌਨ ਕਿਉਜੋਟ ਨੇ ਘੋੜੇ 'ਤੇ ਸਵਾਰ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਜਿਸਨੇ ਆਪਣੇ ਸਿਰ 'ਤੇ ਕੁਝ ਪਾਇਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਜੋ ਸੋਨੇ ਵਾਂਗ ਚਮਕ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਦੇਖਿਆ, ਉਹ ਸਾਂਚੋ ਵੱਲ ਮੁੜਿਆ ਅਤੇ ਕਿਹਾ:

"ਇਹ ਜਾਪਦਾ ਹੈ, ਸਾਂਚੋ, ਕੋਈ ਵੀ ਕਹਾਵਤ ਸੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਹਰ ਇੱਕ ਅਨੁਭਵ ਤੋਂ ਹੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਸਾਰੇ ਗਿਆਨ ਦੀ ਮਾਂ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਉਹ ਜੋ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ, "ਜੇ ਇੱਕ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਬੰਦ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਦੂਜਾ ਖੁੱਲ੍ਹ ਜਾਵੇਗਾ"। ਮੈਂ ਇਸਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਇਸ ਲਈ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਜੇਕਰ ਕੱਲ੍ਹ ਰਾਤ ਡੈਮ ਫੋਰਚੂਨ ਨੇ ਹਥੌੜਿਆਂ ਨਾਲ ਧੋਖਾ ਦੇ ਕੇ ਉਸ ਸਾਹਸ ਦਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਿਸਦੀ ਅਸੀਂ ਭਾਲ ਕਰ ਰਹੇ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਹ ਹੁਣ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਿਹਤਰ ਅਤੇ ਵਧੇਰੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸਾਹਸ ਲਈ ਇੱਕ ਹੋਰ ਖੋਲ੍ਹ ਰਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਮੈਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਇਹ ਮੇਰੀ ਆਪਣੀ ਗਲਤੀ ਹੋਵੇਗੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਭਰਾਈ ਮਿੱਲਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਘੱਟ ਗਿਆਨ ਜਾਂ ਰਾਤ ਦੇ ਹਨੇਰੇ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ ਨਹੀਂ ਲਗਾ ਸਕਾਂਗਾ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਇਸ ਲਈ ਦੱਸਦਾ ਹਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਮੈਂ ਗਲਤ ਨਹੀਂ ਹਾਂ, ਕੋਈ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੈਮਬ੍ਰੀਨੋ ਦਾ ਹੈਲਮੇਟ, [1] ਪਹਿਨ ਕੇ ਸਵਾਰੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਮੈਂ ਸਹੁੰ ਖਾਧੀ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਯਕੀਨਨ ਯਾਦ ਹੈ।"

"ਮੈਨੂੰ ਉਮੀਦ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰ ਕਰੇਗੀ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਕਹਿ ਰਹੇ ਹੋ ਅਤੇ ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਚਾਹਾਂਗਾ ਕਿ ਇਹ ਹੋਰ ਭਰੇ ਹਥੌੜੇ ਹੋਣ ਜੋ ਸਾਡੇ ਦਿਮਾਗ਼ ਨੂੰ ਧੱਕਾ ਦੇਣਗੇ ਅਤੇ ਕੁੱਟਣਗੇ।"

"ਤੁਸੀਂ ਅੱਗੇ 'ਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਸਾਂਚੋ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। "ਬੱਸ ਹੈਲਮੇਟ ਦਾ ਹਥੌੜਿਆਂ ਨੂੰ ਭਰਨ ਨਾਲ ਕੀ ਲੈਣਾ ਦੇਣਾ ਹੈ?"

"ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਪਰ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਨੂੰ ਯਕੀਨ ਦਿਵਾ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਜੇ ਮੈਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਂਗ ਬੋਲਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਸ਼ੁਆਇਦ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਵੇ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਜੋ ਕਹਿ ਰਹੇ ਹੋ ਉਸ ਵਿਚ ਗਲਤੀ ਹੈ।"

"ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਕਿਵੇਂ ਗਲਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਤੂੰ ਗੱਦਾਰ ਡਰਪੋਕ? ਬੱਸ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸ ਕਿ ਤੂੰ ਉਸ ਸੂਰਮੇ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇੱਕ ਸਲੇਟੀ ਘੋੜੇ 'ਤੇ ਸਵਾਰ ਹੁੰਦੇ ਨਹੀਂ ਦੇਖਦਾ ਜਿਸਦੇ ਸਿਰ 'ਤੇ ਸੋਨੇ ਦਾ ਟੋਪ ਹੈ।"

"ਮੈਂ ਸਿਰਫ਼ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਸਮਝ ਸਕਦਾ ਹਾਂ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਮੇਰੇ ਵਾਂਗ ਸਲੇਟੀ ਰੰਗ ਦੇ ਗਧੇ 'ਤੇ ਸਵਾਰ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਸਿਰ 'ਤੇ ਕੁਝ ਚਮਕਦਾਰ ਪਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ।"

"ਖੈਰ, ਇਹ ਮੈਮਬਰੀਨੋ ਦਾ ਹੈਲਮੇਟ ਹੈ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਕਿਤੇ ਚਲੇ ਜਾਓ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਇੱਥੇ ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਛੱਡ ਦਿਓ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਦੇਖੋਗੇ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸ ਸਾਹਸ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਖਤਮ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਬਿਨਾਂ ਵਿਅਰਥ ਗੱਲਾਂ ਵਿਚ ਇੱਕ ਵੀ ਸ਼ਬਦ ਬਰਬਾਦ ਕੀਤੇ, ਅਤੇ ਉਹ ਹੈਲਮੇਟ ਮੇਰਾ ਹੋਵੇਗਾ।"

"ਮੈਂ ਕਿਤੇ ਜਾਣ ਬਾਰੇ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਸੋਚਾਂਗਾ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਪਰ ਮੈਂ ਦੁਹਰਾਉਂਦਾ ਹਾਂ: ਰੱਬ ਕਰੇ ਇਹ ਉਹੀ ਹੋਵੇ ਜੋ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ, ਨਾ ਕਿ ਹਥੌੜੇ ਭਰੇ।"

"ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ, ਫੌਲੋਂਗ ਹਥੌੜਿਆਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਨਾ ਕਰਨਾ ਜਾਂ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਸੋਚਣਾ ਵੀ ਨਹੀਂ, ਜਾਂ ਮੈਂ ਸਹੁੰ ਖਾਂਦਾ ਹਾਂ - ਪਰ ਮੈਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗਾ - ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਹਥੌੜੇ ਨਾਲ਼ ਤੇਰੀ ਆਤਮਾ ਦਾ ਗੁੱਲਾ ਘੁੱਟ ਦਿਆਂਗਾ।"

ਸਾਂਚੋ ਚੁੱਪ ਰਿਹਾ, ਇਸ ਡਰੋਂ ਕਿ ਉਸਦਾ ਮਾਲਕ ਉਸਦੀ ਸੁੱਖਣਾ ਪੂਰੀ ਨਾ ਕਰ ਦੇਵੇ, ਜਿਸਦਾ ਅਰਥ ਉਸਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਨੱਕ ਵਾਂਗੂ ਸਾਫ਼ ਸੀ।

ਹੁਣ ਹੈਲਮੇਟ, ਘੋੜਾ ਅਤੇ ਸੂਰਮੇ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਸੀ। ਉਸ ਇਲਾਕੇ ਵਿੱਚ ਦੋ ਪਿੰਡ ਸੁਨ, ਇੱਕ ਇੰਨਾ ਛੋਟਾ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਨਾਈ ਦੀ ਦੁਕਾਨ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਦਵਾਈਆਂ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲ਼ੇ ਦੀ ਦੁਕਾਨ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੀਆਂ ਦੋਵੇਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੇੜਲੇ ਦੂਜੇ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਉਪਲਬਧ ਸੁਨ, ਇਸ ਲਈ ਵੱਡੇ ਪਿੰਡ ਦਾ ਨਾਈ ਛੋਟੇ ਪਿੰਡ ਦੀ ਵੀ ਸੇਵਾ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਖਾਸ ਦਿਨ ਛੋਟੇ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬਿਮਾਰ ਆਦਮੀ ਸੀ ਜਿਸਨੂੰ ਖੂਨ ਕੱਢਣ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਜਿਸਨੂੰ ਦਾੜ੍ਹੀ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ, ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਨਾਈ ਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਪਿੱਤਲ ਦਾ ਬੇਸਿਨ ਲੈ ਕੇ ਆਇਆ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿਸਮਤ ਨੇ ਚਾਹਿਆ, ਰਸਤੇ ਵਿੱਚ ਮੀਂਹ ਪੈਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀ ਟੋਪੀ ਨੂੰ ਗਿੱਲਾ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਸ਼ਾਇਦ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਬੇਸਿਨ ਆਪਣੇ ਸਿਰ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਬੇਦਾਗ਼ ਸੀ ਇਹ ਅੱਧੀ ਲੀਗ ਦੂਰ ਤੋਂ ਚਮਕ ਰਿਹਾ ਸੀ - ਅਤੇ ਉਹ ਇੱਕ ਸਲੇਟੀ ਗੱਧੇ 'ਤੇ ਸਵਾਰ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ। ਇਹੀ ਉਹ ਸਥਿਤੀ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਡੌਨ ਕਿਕਸੋਟ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਡੈਪਲ-ਸਲੇਟੀ ਘੋੜਾ, ਇੱਕ ਸੂਰਬੀਰ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਸੋਨੇ ਦਾ ਟੋਪ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਜੋ ਕੁਝ ਵੀ ਦੇਖਿਆ ਉਹ ਆਪਣੇ ਬੁਹਾਦਰੀ ਦੇ ਪਾਗਲ ਅਤੇ ਗਲਤ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਬਣਾਇਆ ਸੀ। ਜਿਸ ਪਲ ਡੌਨ ਕਿਕਸੋਟ ਨੇ ਬਦਕਿਸਮਤ ਸਵਾਰ ਨੂੰ ਨੇੜੇ ਆਉਂਦਾ ਦੇਖਿਆ, ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਬਰਛਾ ਹੇਠਾਂ ਕੀਤਾ ਅਤੇ, ਉਸ ਨਾਲ ਇੱਕ ਵੀ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਆਦਾਨ-ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ, ਰੋਕੀਨਾਂਟੇ ਨੂੰ ਜਿੰਨੀ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਦੌੜ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਉਸ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ, ਉਸਨੂੰ ਭਜਾਉਣ ਦੇ ਹਰ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ। ਉਸ 'ਤੇ ਝੁਕਦੇ ਹੋਏ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਗੁੱਸੇ ਭਰੇ ਹਮਲੇ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਚੀਕਿਆ:

"ਆਪਣਾ ਬਚਾਅ ਕਰੋ, ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿਓ, ਜਾਂ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿਓ ਜੋ ਕਿ ਮੇਰੇ ਹੱਕ ਵਿਚ ਹੈ!"

ਨਾਈ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਉਹ ਭੂਤ ਉਸ ਉੱਤੇ ਇੰਨਾ ਅਚਾਨਕ ਡਿੱਗ ਪਿਆ ਕਿ ਉਸ ਕੋਲ਼ ਡਿਗਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਬਰਛੇ ਦੇ ਹਮਲੇ ਤੋਂ ਬਚਣ ਦਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਤਰੀਕਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ ਸਿਵਾਏ ਆਪਣੇ ਗਿੱਦੜ ਤੋਂ ਡਿੱਗਣ ਦੇ। ਜਿਸ ਪਲ ਉਹ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਡਿੱਗਿਆ, ਉਹ ਹਿਰਨ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਫੁਰਤੀ ਨਾਲ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋ ਗਿਆ ਅਤੇ ਮੈਦਾਨ ਵਿੱਚ ਇੰਨੀ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਦੌੜਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਹਵਾ ਵੀ ਉਸਨੂੰ ਨਹੀਂ ਫੜ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਬੇਸਿਨ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਪਿਆ ਸੀ, ਜਿਸਨੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਕੀਤਾ, ਜਿਸਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਕਾਫ਼ਰ ਨੇ ਬੀਵਰ ਦੀ ਨਕੁਲ ਕਰਨ ਵਿਚ ਸਿਆਣਪ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਜੋ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸ਼ਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਪਿੱਛਾ ਕਰਦੇ ਦੇਖ ਕੇ, ਕੁਦਰਤੀ ਪ੍ਰਵਿਰਤੀ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਸਰੀਰ ਦੇ ਉਸ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਕੱਟੇਗਾ ਅਤੇ ਪਾੜ ਦੇਵੇਗਾ ਜਿਸਨੂੰ ਉਹ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਰੀ ਭਾਲ ਰਹੇ ਹਨ। ਉਸਨੇ ਸਾਂਚੋ ਨੂੰ ਹੈਲਮੇਟ ਚੁੱਕਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ, ਜੋ ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕੀਤਾ। ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿਚ ਫੜਦੇ ਹੋਏ, ਸੈਂਕੁਆਇਰ ਨੇ ਕਿਹਾ:

"ਮੇਰੀ ਗੱਲ! ਇਹ ਬੇਸਿਨ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਇਹ ਇਕ ਪੈਸੇ ਦੀ ਕੀਮਤ ਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਸਦੀ ਕੀਮਤ ਵੀ ਬਹੁਤ ਹੈ!" ਫਿਰ ਉਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਦੇ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਿਰ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਫਿੱਟ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਘੁਮਾਇਆ, ਪਰ ਇਹ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿਣ 'ਤੇ, ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ:

"ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਜਿਸ ਕਾਫ਼ਰ ਨੇ ਇਸ ਹੈਲਮੇਟ ਨੂੰ ਅਸਲ ਵਿਚ ਨਕਲੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਮਾਡਲ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਉਸਦਾ ਸਿਰ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸਭ ਤੋਂ ਮਾੜੀ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਸਦਾ ਅੱਧਾ ਹਿੱਸਾ ਗਾਇਬ ਹੈ।"

ਜਦੋਂ ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਬੇਸਿਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਹੈਲਮੇਟ ਕਹਿੰਦੇ ਸੁਣਿਆ, ਤਾਂ ਉਹ ਆਪਣਾ ਹਾਸਾ ਰੋਕ ਨਾ ਸਕਿਆ, ਪਰ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਦੇ ਗੁੱਸੇ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦਿਆਂ, ਉਸਨੇ ਅਚਾਨਕ ਆਪਣਾ ਹਾਸਾ ਤੋੜ ਦਿੱਤਾ।

"ਤੂੰ ਕਿਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਹੱਸ ਰਿਹਾ ਹੈਂ, ਸੈਂਚੋ?" ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਦੇਖ ਕੇ ਹਾਸਾ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਕਾਫ਼ਿਰ ਦਾ ਸਿਰ ਕਿੰਨਾ ਵੱਡਾ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਸ ਕੋਲ ਇੰਹ ਹੈਲਮੇਟ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਮੈਂ ਸਹੁੰ ਖਾਂਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਬਿਲਕੁਲ ਨਾਈ ਦੇ ਬੇਸਿਨ ਵਰਗਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ।"

"ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਮੈਂ ਕੀ ਸੋਚਦਾ ਹਾਂ, ਸਾਂਚੋ? ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡੇ ਕੋਲੋ ਜੋ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਟੁਕੜਾ ਹੈ, ਉਹ ਕਿਸੇ ਅਜੀਬ ਹਾਦਸੇ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਆ ਗਿਆ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਪਛਾਣਿਆ ਜਾਂ ਇਸਦੀ ਕੀਮਤ ਦੀ ਕਦਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਜਾਣੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿ ਉਹ ਕੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਇਹ ਠੋਸ ਸੋਨਾ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਮੁਨਾਫ਼ੇ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਦੂਜੇ ਅੱਧ ਨੂੰ ਪਿਘਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਸ ਅੱਧੇ ਹਿੱਸੇ ਤੋਂ ਇੱਕ ਨਾਈ ਦੇ ਬੇਸਿਨ ਵਰਗਾ ਕੁਝ ਬਣਾਇਆ ਹੋਵੇਗਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ। ਪਰ ਜਿਵੇਂ ਵੀ ਹੋਵੇ, ਜਿੰਨਾ ਚਿਰ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਇਸ ਲੁਈ ਪਛਾਣਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਕੀ ਹੈ, ਇਸਦਾ ਰੂਪਾਂਤਰਣ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਮਾਇਨੇ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਪਹਿਲੇ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਮੁਰੰਮਤ ਕਰਵਾਵਾਂਗਾ ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਲੁਹਾਰ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਇਸਨੂੰ ਜੰਗ ਦੇ ਦੇਵਤੇ ਲਈ ਫੋਰਜ ਦੇ ਦੇਵਤੇ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਅਤੇ ਬਣਾਏ ਗਏ ਦੁਆਰਾ ਪਾਰ ਨਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ ਜਾਂ ਬਰਾਬਰ ਵੀ ਨਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਜਿੰਨਾ ਹੋ ਸਕੇ ਫਿੱਟ ਕਰਾਂਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ "ਕੁਝ ਵੀ ਕੁਝ ਵੀ ਨਾ ਹੋਣ ਨਾਲੋਂ ਬਿਹਤਰ ਹੈ"; ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਹ ਪੱਥਰਾਂ ਦੇ ਬੰਨ੍ਹ ਤੋਂ ਮੇਰਾ ਬਚਾਅ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਵਧੀਆ ਕੰਮ ਕਰੇਗਾ।"

"ਇਹੀ ਤਾਂ ਚੱਲੇਗਾ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਪੁੱਥਰ ਮਾਰਨ ਲਈ ਗੁਲੇਲਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਜਿਵੇਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦੋ ਫ਼ੌਜਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਲੜਾਈ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰੁਪਾ ਦੇ ਦਾੜ੍ਹੀ ਨੂੰ ਅਸੀਸ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਡੱਬੇ ਨੂੰ ਤੋੜ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਸਭ ਤੋਂ ਪਵਿੱਤਰ ਮਿਸ਼ਰਣ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਮੇਰੀਆਂ ਪੇਟੀਆਂ ਨੂੰ ਉਲਟੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।"

"ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਦੇ ਗੁਆਚ ਜਾਣ ਦੀ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਚਿੰਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿਉਂਕਿ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਮੇਰੀ ਯਾਦ ਵਿਚ ਵਿਅੰਜਨ ਦੀ ਮੋਹਰ ਲੱਗੀ ਹੋਈ ਹੈ।"

"ਮੈਂ ਵੀ ਹਾਂ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਅਤੇ ਜੇ ਮੈਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਇਹ ਕਰਨਾ ਪਵੇ ਜਾਂ ਆਪਣੀ ਪੂਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਦੁਬਾਰਾ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨੀ ਪਵੇ, ਤਾਂ ਇਹ ਮੇਰਾ ਆਖਰੀ ਸਮਾਂ ਹੋਵੇ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਮੇਰਾ ਇਰਾਦਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਪਾਉਣ ਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਮੈਨੂੰ ਇਸਦੀ ਲੋੜ ਪਵੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੀਆਂ ਪੰਜਾਂ ਇੰਦਰੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਕੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨੂੰ ਜ਼ਖਮੀ ਹੋਣ ਜਾਂ ਜ਼ਖਮੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਚਾਂ। ਦੁਬਾਰਾ ਕੰਬਲ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟੇ ਜਾਣ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰੀਏ ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਕੋਈ ਟਿੱਪਣੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਬਦਕਿਸਮਤੀਆਂ ਦਾ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾਉਣਾ ਔਖਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਮੋਢਿਆਂ ਨੂੰ ਝੁਕਾਉਣ, ਸਾਹ ਰੋਕਣ, ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਬੰਦ ਕਰਨ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉੱਥੇ ਜਾਣ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਜਿੱਥੇ ਕਿਸਮਤ ਅਤੇ ਕੰਬਲ ਤੁਹਾਨੂੰ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।"

"ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਗਰੀਬ ਈਸਾਈ ਹੋ, ਸਾਂਚੋ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਇਸਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ, "ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਭੁੱਲਦੇ ਕਿ ਕਿਸੇ ਨੇ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਗਲਤ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨੇਕ ਅਤੇ ਉਦਾਰ ਦਿਲਾਂ ਲਈ ਛੋਟੀਆਂ-ਛੋਟੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਨਾ ਰਿਵਾਜ ਹੈ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਉਛਾਲਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਪਣੇ ਇੱਕ ਪੈਰ ਨੂੰ ਲੰਗੜਾ, ਜਾਂ ਇੱਕ ਪਸਲੀ ਟੁੱਟੀ ਹੋਈ, ਜਾਂ ਤੁਹਾਡਾ ਸਿਰ ਫਟਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਮਜ਼ਾਕ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਭੁੱਲ ਸਕਦੇ? ਕਿਉਂਕਿ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਮਜ਼ਾਕ ਅਤੇ ਇੱਕ ਮਨੋਰੰਜਨ ਸੀ। ਜੇਕਰ ਇਹ ਮੇਰੀ ਸਮਝ ਨਾ ਹੁੰਦੀ, ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਉੱਥੇ ਵਾਪਸ ਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਹੇਲੇਨ ਦੇ ਬਲਾਤਕਾਰ 'ਤੇ ਯੂਨਾਨੀਆਂ ਨਾਲੋਂ ਵੱਡਾ ਬਦਲਾ ਲੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ, ਜੋ, ਜੇ ਉਹ ਅੱਜ ਜੀਉਂਦੀ ਹੁੰਦੀ ਜਾਂ ਮੇਰੀ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਉਸ ਸਮੇਂ ਜੀਉਂਦੀ ਹੁੰਦੀ, ਤਾਂ ਯਕੀਨ ਹੈ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦੀ ਸੁੰਦਰਤਾ ਉਨੀ ਮਸ਼ਹੂਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ ਜਿੰਨੀ ਇਹ ਹੈ।" ਇੱਥੇ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਹਉਕਾ ਭਰਿਆ ਜੋ ਸੂਵਰਗ ਵੱਲ ਉੱਠਿਆ, ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਸਾਂਚੇ ਨੇ ਕਿਹਾ:

"ਇਸਨੂੰ ਇੱਕ ਮਜ਼ਾਕ ਵਾਂਗ ਹੀ ਜਾਣ ਦਿਓ ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਬਦਲਾ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸਕਦੇ, ਪਰ ਮੈਂ ਮਜ਼ਾਕ ਅਤੇ ਗੰਭੀਰਤਾ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਇਹ ਵੀ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਸਦੀ ਛਾਪ ਮੇਰੀ ਯਾਦਾਸ਼ਤ ਤੋਂ ਕਦੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਮਿਟੇਗੀ ਅਤੇ ਇਹ ਮੇਰੇ ਮੋਢਿਆਂ ਤੋਂ ਵੀ ਨਹੀਂ

ਮਿਟੇਗੀ। ਪਰ ਇਸ ਸਭ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਦਿਆਂ, ਕੀ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸੇਗੀ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਡੈਪਲ-ਗ੍ਰੇ ਘੋੜੇ ਦਾ ਕੀ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਮਾਰਟੀਨੋ ਸਾਥੀ ਦੁਆਰਾ ਇੱਥੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਦੁਆਰਾ ਹਾਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਸਲੇਟੀ ਗਿੰਦੜ ਵਰਗਾ ਭਿਆਨਕ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ ਹੈ? ਤੁਰੀਕੇ ਨਾਲ ਉਹ ਆਪਣੀ ਅੱਡੀ ਫੜ ਕੇ ਭੱਜ ਗਿਆ, ਉਸਨੇ ਉਸਦੇ ਲਈ ਵਾਪਸ ਆਉਣ ਦਾ ਕੋਈ ਸੰਕੇਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਡੈਪਲ, ਜੇ ਮੈਂ ਖੁਦ ਅਜਿਹਾ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਕਾਫ਼ੀ ਵਧੀਆ ਹੈ!"

"ਇਹ ਮੇਰਾ ਕਦੇ ਰਿਵਾਜ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੈਂ ਹਰਾਉਂਦਾ ਹਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਲੁੱਟਣਾ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਹ ਨਾਈਟ-ਇਰੰਟਾਂ ਦਾ ਰਿਵਾਜ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਘੋੜਿਆਂ ਨੂੰ ਲੁੱਟ ਕੇ ਪੈਦਲ ਛੱਡ ਦੇਣ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਜੇਤੂ ਵਿਅਕਤੀ ਆਪਣਾ ਘੋੜਾ ਲੜਾਈ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਗੁਆ ਦਿੰਦਾ, ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਹਾਰੇ ਹੋਏ ਨਾਈਟ ਦੇ ਘੋੜੇ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਲੜਾਈ ਵਿੱਚ ਜਿੱਤੀ ਗਈ ਚੀਜ਼ ਵਜੋਂ ਲੈਣਾ ਜਾਇਜ਼ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਸਾਂਚੋ, ਇਸ ਘੋੜੇ ਜਾਂ ਗਧੇ ਨੂੰ, ਜਾਂ ਜੋ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਬੁਲਾਉਣ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੰਦੇ ਹੋ, ਛੱਡ ਦਿਓ, ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਸਦਾ ਮਾਲਕ ਸਾਨੂੰ ਜਾਂਦਾ ਦੇਖਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਉਸਦੇ ਲਈ ਵਾਪਸ ਆ ਜਾਵੇਗਾ।"

"ਰੱਬ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਜਾਂ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਉਸਨੂੰ ਬਦਲਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰਾ ਉਸਦੇ ਹਿਸਾਬ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ। ਬਹਾਦਰੀ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਜ਼ਰੂਰ ਸਖ਼ਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜਦੋਂ ਉਹ ਇੱਕ ਗਧੇ ਨੂੰ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਬਦਲਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਵੀ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ। ਮੈਂ ਜਾਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਕੀ ਮੈਂ ਘਟੇ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਘੋੜਸਵਾਰੀ ਦੇ ਸਾਮਾਨ ਨੂੰ ਬਦਲ ਸਕਦਾ ਹਾਂ।"

"ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਯਕੀਨ ਨਹੀਂ ਹੈ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਪਰ ਕਿਉਂਕਿ ਮਾਮਲਾ ਸਵਾਲ ਵਿਚ ਹੈ, ਮੈਂ ਐਲਾਨ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਜੇਕਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਬਦਲ ਸਕਦੇ ਹੋ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਮੈਨੂੰ ਬਿਹਤਰ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨਹੀਂ ਮਿਲ ਜਾਂਦੀ।"

"ਇੰਨਾ ਅਤਿਅੰਤ," ਸਾਂਚੇ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿ ਮੇਰੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਾ ਹੁੰਦੀ ਜੇ ਇਹ ਮੇਰੇ ਆਪਣੇ ਲਈ ਹੁੰਦੀ।"

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਧਿਕਾਰਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸਨੇ ਪਰਿਵਰਤਨ ਕੈਪਰਮ[2] ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਗਿੱਦੜ ਨੂੰ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸਜਾਇਆ, ਜੋ ਬਦਲੇ ਵਿੱਚ ਜੇਤੂ ਨਿਕਲਿਆ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਇਹ ਹੋ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪੈਕ ਮਿਊਲ ਤੋਂ ਲਏ ਗਏ ਲੁੱਟ ਦੇ ਸਮਾਨ 'ਤੇ ਖਾਣਾ ਖਾਧਾ ਅਤੇ ਭੁਰਾਈ ਵਾਲੀ ਚੱਕੀ ਦੀ ਨਾਲੀ ਤੋਂ ਪਾਣੀ ਪੀਤਾ ਬਿਨਾਂ ਇਸ ਵੱਲ ਕਦੇ ਵੀ ਆਪਣਾ ਸਿਰ ਨਾ ਮੋੜਿਆ, ਇਸ ਡਰ ਕਾਰਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਪ੍ਰਤੀ ਇੰਨੀ ਨਫ਼ਰਤ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਾਲਕ ਦੇ ਗੁੱਸੇ ਅਤੇ ਸੁਕੁਆਇਰ ਦੀ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਜਾਨਵਰਾਂ 'ਤੇ ਸਵਾਰ ਹੋ ਗਏ ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਰਸਤੇ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖੇ (ਇਹ ਨਾਈਟਸ-ਇਰੈਂਟ ਦਾ ਰਿਵਾਜ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਰਸਤਾ ਨਾ ਚੁਣਦੇ), ਰੋਜ਼ੀਨਾਂਤੇ ਦੀ ਇੱਛਾ ਅਨੁਸਾਰ ਚੱਲਣ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧੇ, ਜੋ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਦੀ ਵਫ਼ਾਦਾਰੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੰਦਾ ਸੀ, ਗਧੇ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਨਾ ਕਰਨਾ, ਜੋ ਹਮੇਸ਼ਾ ਉਸਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਜਿੱਥੇ ਵੀ ਉਹ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਸੀ, ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਸਾਥ ਦੇ ਕਾਰਨ। ਇਸ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਉਹ ਰਾਜੇ ਦੇ ਰਾਜਮਾਰਗ 'ਤੇ ਵਾਪਸ ਆ ਗਏ, ਜਿੱਥੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੌਕਾ ਆਪਣਾ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਕ ਬਣਾਇਆ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਹ ਸਵਾਰੀ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ, ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੂੰ ਕਿਹਾ:

"ਮਾਲਕ, ਕੀ ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਕੀ ਹੈ, ਉਹ ਕਹਿ ਸਕਾਂ? ਜਦੋਂ ਤੋਂ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਨੇ ਮੇਰੇ 'ਤੇ ਚੁੱਪ ਦੀ ਉਹ ਸਖ਼ਤ ਪਾਬੰਦੀ ਲਗਾਈ ਹੈ, ਮੇਰੇ ਪੇਟ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਤੋਂ ਵੱਧ ਚੀਜ਼ਾਂ ਖਟੀਆਂ ਹੋ ਗਈਆਂ ਹੋਣ, ਅਤੇ ਹੁਣ ਮੇਰੀ ਜੀਭ ਦੇ ਸਿਰੇ 'ਤੇ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਮੈਂ ਬਰਬਾਦ ਕਰਨਾ ਪਸੰਦ ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਗਾ।"

"ਬੋਲੋ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਪਰ ਆਪਣੀ ਬੋਲੀ ਸੰਖੇਪ ਰੱਖੋ, ਕਿਉਂਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਗੱਲ ਬਹੁਤ ਲੰਬੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ।"

“ਖੈਰ, ਮਾਲਿਕ,” ਸੱਚੇ ਨੇ ਜੁਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, “ਮੈਂ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਕੁਝ ਦਿਨਾਂ ਤੋਂ ਮੈਂ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਅਣਜਾਣ ਥਾਵਾਂ ਅਤੇ ਚੌਰਾਹਿਆਂ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਦੁਆਰਾ ਲੱਭੇ ਜਾ ਰਹੇ ਸਾਹਸ ਦੀ ਭਾਲ ਵਿੱਚ ਇਸ ਭਟਕਣ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨਾ ਘੱਟ ਪ੍ਰਾਪਤ ਅਤੇ ਜਿੱਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਅਸੀਂ ਜਿੱਤ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਫਲ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਾਉਂਦੇ ਹਾਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਬਾਰੇ ਸਿੱਖਣ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਉਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਲਈ ਚੁੱਪ ਰਹਿਣਗੇ, ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਦੇ ਮਿਸ਼ਨ ਅਤੇ ਉਹ ਖੁਦ ਜਿਸਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ, ਦੇ ਨੁਕਸਾਨ ਲਈ। ਇਸ ਲਈ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਬਿਹਤਰ ਹੋਵੇਗਾ - ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਦਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਬਿਹਤਰ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ - ਸਾਡੇ ਲਈ ਇੱਕ ਸ਼ਮਰਾਟ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਕੁਲੀਨ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨੀ ਜੋ ਯੁੱਧ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਜਿਸਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਨਿਡਰਤਾ, ਆਪਣੀ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਉੱਤਮ ਸਮਝ ਦਾ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਕਿਉਂਕਿ ਜਦੋਂ ਇਹ ਪ੍ਰਭੂ ਦੁਆਰਾ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸਦੀ ਅਸੀਂ ਸੇਵਾ ਕਰ ਰਹੇ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਅਤੇ ਹਰੇਕ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਗੁਣਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਇਨਾਮ ਦੇਵੇਗਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਕੋਈ ਅਜਿਹਾ ਵਿਅਕਤੀ ਮੌਜੂਦ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦਾ ਜੋ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਦੀਵੀ ਯਾਦਗਾਰ ਵਜੋਂ ਰੱਖੇਗਾ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਮੇਰੀ ਆਪਣੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਕੋਈ ਟਿੱਪਣੀ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਸਕੁਆਇਰਲੀ ਸੀਮਾਵਾਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਗੇ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੈਂ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਜੇਕਰ ਸਕੁਆਇਰਾਂ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਕਰਨਾ ਨਾਈਟ-ਇਰੈਂਟਰੀ ਦਾ ਰਿਵਾਜ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੇਰੇ ਕੰਮ ਸਿਰਫ਼ ਫੁੱਟਨੋਟ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਜੋੜੇ ਜਾਣਗੇ।"

"ਠੀਕ ਕਿਹਾ, ਸਾਂਚੋ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਪਰ ਇੱਕ ਸੂਰਮੇ ਦੇ ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਉਸਨੂੰ ਸਾਹਸ ਦੀ ਭਾਲ ਵਿੱਚ, ਪੂਰੇ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਧੋਬੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਯਾਤਰਾ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਫਲਤਾਪੂਰਵਕ ਪੂਰਾ ਕਰਕੇ ਉਹ ਇੰਨੀ ਪ੍ਰਸਿੱਧੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸਿੱਧੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰੇ ਕਿ ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਮਹਾਨ ਰਾਜੇ ਦੇ ਦਰਬਾਰ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਦੀ ਸਾਖ ਉਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ, ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਮੁੰਡੇ ਉਸਨੂੰ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਦੇ ਦੇਖਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਉਸਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕਰਨਗੇ, ਉਸਦੇ ਦੁਆਲੇ ਇਕੱਠੇ ਹੋਣਗੇ, ਅਤੇ ਚੀਕਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦੇਣਗੇ, 'ਆਓ ਸੂਰਜ ਦੇ ਸੂਰਮੇ ਨੂੰ ਵੇਖੋ' ਜਾਂ ਸੱਪ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅਜਿਹੇ ਚਿੰਨ੍ਹ ਨੂੰ ਜਿਸਦੇ ਹੇਠਾਂ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਮਹਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਨੂੰ ਲਿਆਇਆ ਹੋਵੇਗਾ। 'ਇਹ ਉਹ ਹੈ,' ਉਹ ਕਹਿਣਗੇ, 'ਜਿਸਨੇ ਹੱਥ-ਪੈਰ ਦੀ ਲੜਾਈ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਾਲ ਦੈਂਤ ਬੋਕਾਬਰੂਨੋ ਨੂੰ ਹਰਾਇਆ; ਉਹ ਜਿਸਨੇ ਫ਼ਾਰਸ ਦੇ ਗ੍ਰੈਂਡ ਮੈਮੇਲੂਕ ਨੂੰ ਉਸ ਲੰਬੇ ਜਾਦੂ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਕੀਤਾ ਜਿਸਦੇ ਹੇਠਾਂ ਉਹ ਨੌਂ ਸੌ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਪਿਆ ਸੀ'; ਅਤੇ ਮੂੰਹ-ਜ਼ਬਾਨੀ ਉਹ ਉਸਦੇ ਕਾਰਨਾਮਿਆਂ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕਰਨਗੇ। ਨੌਜਵਾਨਾਂ ਅਤੇ ਆਮ ਜਨਤਾ ਦੇ ਉਤਸ਼ਾਹ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਰਾਜਾ ਆਪਣੇ ਸ਼ਾਹੀ ਘਰ ਦੀ ਇੱਕ ਖਿੜਕੀ 'ਤੇ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਵੇਗਾ। ਮਹਿਲ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਹ ਸੂਰਮੇ ਨੂੰ ਦੇਖਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੇ ਕਵਚ ਜਾਂ ਉਸਦੀ ਢਾਲ 'ਤੇ ਲੱਗੇ ਯੰਤਰ ਤੋਂ ਪਛਾਣ ਲਵੇਗਾ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਉਹ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਕਹੇਗਾ, 'ਹਾਏ! ਮੇਰੇ ਦਰਬਾਰ ਦੇ ਸਾਰੇ ਸੂਰਮੇ ਉਸ ਬਹਾਦਰੀ ਦੇ ਫੁੱਲ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਬਾਹਰ ਆਉਣ ਜੋ ਨੇੜੇ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ।' ਇਸ ਹੁਕਮ 'ਤੇ ਉਹ ਸਾਰੇ ਬਾਹਰ ਆਉਣਗੇ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਰਾਜਾ ਖੁਦ ਅੱਧੇ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਪੌੜੀਆਂ ਉਤਰੇਗਾ, ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਗਲੇ ਲਗਾ ਕੇ ਅਤੇ ਗੱਲ 'ਤੇ ਚੁੰਮ ਕੇ ਨਾਈਟ ਦਾ ਸਵਾਗਤ ਕਰੇਗਾ। ਫਿਰ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਰਾਣੀ ਦੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾਵੇਗਾ, ਜਿੱਥੇ ਨਾਈਟ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੀ ਧੀ, ਵਾਰਸ, ਸੁਪਰੀਮ ਤੋਹਫ਼ੇ'ਤੇ, ਜੋ ਕਿ ਸਭਿਅਕ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਲਗਭਗ ਕਿਤੇ ਵੀ ਪਾਈ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਸਭ ਤੋਂ ਸੁੰਦਰ ਅਤੇ ਨਿਪੁੰਨ ਕੁੜੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੋਵੇਗੀ, ਦੇ ਨਾਲ ਮਿਲੇਗਾ। ਇਹ ਵਾਪਰੇਗਾ ਕਿ ਇੱਕ ਪਲ ਬਾਅਦ ਉਹ ਗੁਪਤ ਰੂਪ ਵਿਚ ਨਾਈਟ ਵੱਲ ਦੇਖੇਗੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਉਸ ਵੱਲ, ਹਰ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਮਨੁੱਖ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਬ੍ਰਹਮ ਵਸਤੂ ਸਮਝੇਗਾ। ਅਤੇ ਇਹ ਜਾਣੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਜਾਂ ਕਿਉਂ, ਉਹ ਫਸ ਜਾਣਗੇ ਅਤੇ ਪਿਆਰ ਦੇ ਇੱਕ ਅਟੁੱਟ ਜਾਲ ਵਿੱਚ ਫਸ ਜਾਣਗੇ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਿਲ ਡਰ ਨਾਲ ਭਰ ਜਾਣਗੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋਣਗੇ ਕਿ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਅਤੇ ਚਿੰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਸੰਚਾਰ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਉੱਥੋਂ ਉਹ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਲੈਣਗੇ ਉਸਨੂੰ ਕਿਸੇ ਅਮੀਰ ਸਜਾਏ ਹੋਏ ਮਹਿਲ ਦੇ ਕਮਰੇ ਵਿਚ ਲੈ ਜਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿੱਥੇ, ਉਸਦੇ ਸ਼ਸਤਰ ਉਤਾਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਪਹਿਨਣ ਲਈ ਇੱਕ ਅਮੀਰ

ਲਾਲ ਚੋਗਾ ਲੈ ਕੇ ਆਉਣਗੇ, ਅਤੇ ਜੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਸੁਸਤੀ ਵਿੱਚ ਸੁੰਦਰ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਆਪਣੀ ਰਜਾਈ ਵਾਲੀ ਜੈਕਟ ਵਿੱਚ ਉਨਾ ਹੀ ਸੁੰਦਰ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਵੱਧ ਸੁੰਦਰ ਹੋਵੇਗਾ।

"ਸ਼ਾਮ ਦੇ ਆਉਣ ਨਾਲ, ਉਹ ਸ਼ਾਹੀ ਪਰਿਵਾਰ ਨਾਲ ਖਾਣਾ ਖਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਕਦੇ ਵੀ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਉਸ ਕੁੜੀ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਹਟਾਏਗਾ, ਪਰ ਉਸਦੀਆਂ ਨਜ਼ਰਾਂ ਮੰਜ਼ਦ ਹਰ ਕਿਸੇ ਤੋਂ ਅਣਜਾਣ ਰਹਿਣਗੀਆਂ। ਉਹ ਵੀ ਉਹੀ ਕਰੇਗੀ, ਉਹੀ ਸਾਵਧਾਨੀ ਵਰਤਦੀ ਹੋਏ, ਕਿਉਂਕਿ ਜ਼ਿਵੇਂ ਮੈਂ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਉਹ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸਮਝਦਾਰ ਮੁਟਿਆਰ ਹੋਵੇਗੀ। ਫਿਰ ਮੇਜ਼ਾਂ ਸਾਫ਼ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ, ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਭੇੜਾ ਬੌਣਾ ਅਚਾਨਕ ਇੱਕ ਸੁੰਦਰ ਮੈਟਰਨ ਔਰਤ ਅਤੇ ਦੋ ਦੈਂਤਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਬੈਂਕੁਏਟ ਹਾਲ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਹ ਕਿਸੇ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਰਿਸ਼ੀ ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਇੱਕ ਟੈਸਟ, ਜਾਂ ਅਗਨੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਲਿਆਇਆ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਐਲਾਨ ਕਰੇਗਾ ਕਿ ਜੋ ਕੋਈ ਵੀ ਇਸਨੂੰ ਸਫਲਤਾਪੂਰਵਕ ਪੂਰਾ ਕਰੇਗਾ ਉਸਨੂੰ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਨਾਈਟ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਰਾਜਾ ਫਿਰ ਮੰਜ਼ਦ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਇਸਨੂੰ ਅਜ਼ਮਾਉਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦੇਵੇਗਾ ਪਰ ਕੋਈ ਵੀ ਇਸਨੂੰ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕੇਗਾ ਸਿਵਾਏ ਮਹਿਮਾਨ ਨਾਈਟ ਦੇ, ਉਸਦੀ ਪ੍ਰਸਿੱਧੀ ਵਿੱਚ ਵਾਧਾ ਕਰਨ ਲਈ, ਅਤੇ ਕੁੜੀ ਖੁਸ਼ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਭਾਗਸ਼ਾਲੀ ਸਮਝੇਗੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਇੰਨੇ ਉੱਚੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਅਤੇ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਪਰ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਰਾਜਾ, ਜਾਂ ਰਾਜਕੁਮਾਰ, ਜਾਂ ਉਹ ਜੋ ਵੀ ਹੋਵੇ, ਆਪਣੇ ਵਰਗੇ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨਾਲ ਇੱਕ ਕੌੜੀ, ਸੁਖਤ ਲੜਾਈ ਵਿੱਚ ਰੁੱਝਿਆ ਹੋਵੇਗਾ। ਮਹਿਮਾਨ ਨਾਈਟ, ਦਰਬਾਰ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਦਿਨਾਂ ਬਾਅਦ, ਉੱਪਰ ਦਸੇ ਗਏ ਯੁੱਧ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਮੰਗੇਗਾ। ਰਾਜਾ ਬਹੁਤ ਹੀ ਦਿਆਲੂਤਾ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਸਹਿਮਤੀ ਦੇਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਸੂਰਮਾ ਉਸ ਪ੍ਰਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿਰਪਾ ਲਈ ਉਸਦਾ ਹੱਥ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸ਼ਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਨਾਲ ਚੁੰਮੇਗਾ।

"ਉਸ ਸ਼ਾਮ, ਉਹ ਆਪਣੀ ਰਾਜਕੁਮਾਰੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਬਾਗ਼ ਦੀ ਜਾਲੀ 'ਤੇ ਅਲਵਿਦਾ ਕਹੇਗਾ ਜੋ ਉਸਦੇ ਸੌਣ ਵਾਲੇ ਕਮਰੇ ਵੱਲ ਖੁੱਲ੍ਹਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਰਾਹੀਂ ਉਸਨੇ ਉਸ ਨਾਲ ਕਈ ਹੋਰ ਮੌਕਿਆਂ 'ਤੇ ਗੱਲਬਾਤ ਕੀਤੀ ਹੋਵੇਗੀ, ਪਰ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਨੌਕਰਾਣੀ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਜਿਸ 'ਤੇ ਰਾਜਕੁਮਾਰੀ ਬਹੁਤ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋ ਵਿਚਕਾਰਲੀ ਅਤੇ ਸਰਬ-ਪੱਖੀ ਵਿਸ਼ਵਾਸਪਾਤਰ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਹਉਕਾ ਭਰੇਗਾ, ਉਹ ਬੇਹੋਸ਼ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ, ਅਤੇ ਨੌਕਰਾਣੀ ਪਾਣੀ ਮੰਗੇਗੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਦਿਨ ਦੇ ਨੇੜੇ ਆਉਣ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਦੁਖੀ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ, ਆਪਣੀ ਔਰਤ ਦੇ ਸਨਮਾਨ ਦੀ ਖ਼ਾਤਰ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਲੱਭਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਣਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਸੀ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਰਾਜਕੁਮਾਰੀ ਆਪਣੇ ਹੋਸ਼ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਵੇਗੀ ਅਤੇ ਜਾਲੀ ਰਾਹੀਂ ਆਪਣੇ ਫਿੱਕੇ ਹੱਥ ਸੂਰਮੇ ਵੱਲ ਵਧਾਏਗੀ, ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹਜ਼ਾਰ ਵਾਰ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਚੁੰਮੇਗਾ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਹੰਝੂਆਂ ਨਾਲ ਨਹਾਏਗਾ। ਦੋਵੇਂ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਚੰਗੀ ਜਾਂ ਮਾੜੀ ਕਿਸਮਤ ਬਾਰੇ ਦੱਸਣ ਦੇ ਤਰੀਕੇ 'ਤੇ ਸਹਿਮਤ ਹੋਣਗੇ, ਅਤੇ ਰਾਜਕੁਮਾਰੀ ਉਸ ਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕਰੇਗੀ ਕਿ ਉਹ ਲੋੜ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੂਰ ਨਾ ਰਹੇ, ਜਿਸਦੀ ਉਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਹੂ ਨਾਲ ਸਹੂ ਖਾਵੇਗਾ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਉਸਦੇ ਹੱਥਾਂ ਨੂੰ ਚੁੰਮ ਕੇ, ਉਹ ਇੰਨੀ ਦਿਲੋਂ ਭਾਵਨਾ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਛੁੱਟੀ ਲੈ ਲਵੇਗਾ ਕਿ ਉਹ ਖ਼ਤਮ ਹੋਣ ਦੇ ਕੰਢੇ 'ਤੇ ਹੋਵੇਗਾ। ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ।" ਸਿੱਧਾ ਆਪਣੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਬਿਸਤਰੇ 'ਤੇ ਸੁੱਟ ਦੇਵੇਗਾ ਪਰ ਦਰਦਨਾਕ ਵਿਛੋੜੇ ਕਾਰਨ ਸੌਂ ਨਹੀਂ ਸਕੇਗਾ।

"ਉਹ ਅਗਲੀ ਸਵੇਰ ਰਾਜਾ, ਰਾਣੀ ਅਤੇ ਰਾਜਕੁਮਾਰੀ ਨੂੰ ਅਲਵਿਦਾ ਕਹਿਣ ਲਈ ਜਲਦੀ ਉੱਠੇਗਾ ਪਰ, ਸ਼ਾਹੀ ਜੋੜੇ ਤੋਂ ਵਿਦਾ ਹੋਣ 'ਤੇ, ਉਸਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਰਾਜਕੁਮਾਰੀ ਬਿਮਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਮਹਿਮਾਨਾਂ ਦਾ ਸਵਾਗਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਨਾਈਟ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰੇਗੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਛੋੜੇ 'ਤੇ ਉਸਦਾ ਦੁੱਖ ਇਸ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੈ, ਉਸਦਾ ਦਿਲ ਵਿੰਨ੍ਹਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਖੁੱਲ੍ਹ ਕੇ ਆਪਣਾ ਦੁੱਖ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨ ਲਈ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਲੋੜ ਹੋਵੇਗੀ। ਨੌਕਰਾਣੀ (ਅਤੇ ਵਿਚੋਲਾ), ਜੋ ਮੰਜ਼ਦ ਹੋਵੇਗੀ, ਇਹ ਸਭ ਨੋਟ ਕਰੇਗੀ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਔਰਤ ਨੂੰ ਇਸਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਕਰੇਗੀ, ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਹੰਝੂਆਂ ਨਾਲ ਸਵਾਗਤ ਕਰੇਗੀ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਦੱਸੇਗੀ ਕਿ ਉਸਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੇ ਪਛਤਾਵੇ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦੇ ਨਾਈਟ ਦਾ ਨਾਮ ਨਾ ਜਾਣਨਾ ਜਾਂ ਕੀ ਉਹ ਰਾਜਿਆਂ ਦੀ ਇੱਕ ਵੰਸ਼ ਵਿੱਚੋਂ ਹੈ। ਨੌਕਰਾਣੀ ਉਸਨੂੰ ਭਰੋਸਾ ਦਿਵਾਏਗੀ ਕਿ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਗੰਭੀਰ ਅਤੇ ਸ਼ਾਹੀ ਵਿਸ਼ਾ ਹੀ ਅਜਿਹੀ ਪ੍ਰਜਨਨ, ਬਹਾਦਰੀ ਅਤੇ ਬਹਾਦਰੀ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸਦੇ ਨਾਈਟ ਕੋਲ ਹੈ। ਚਿੰਤਤ ਕੁੜੀ ਨੂੰ

ਇਸ ਤੋਂ ਦਿਲਾਸਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜਾਂ ਘੱਟ ਘੱਟ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰੇਗਾ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਮਾਪਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ੱਕ ਪੈਦਾ ਨਾ ਕਰੇ, ਅਤੇ ਦੋ ਦਿਨਾਂ ਬਾਅਦ ਜਨਤਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਵੇਗਾ। ਨਾਈਟ, ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਚੁਲਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇਗਾ, ਯੁੱਧ ਵਿੱਚ ਲੜੇਗਾ, ਹਰਾ ਦੇਵੇਗਾ ਰਾਜੇ ਦਾ ਦੁਸ਼ਮਣ, ਕਈ ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਨੂੰ ਜਿੱਤੇਗਾ, ਕਈ ਲੜਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਜਿੱਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰੇਗਾ, ਦਰਬਾਰ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਆਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਰਵਾਇਤੀ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਆਪਣੀ ਔਰਤ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਜਾਵੇਗਾ, ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਸ਼ਹਿਮਤ ਹੋਣਗੇ ਕਿ ਉਹ ਉਸਦੇ ਪਿਤਾ ਤੋਂ ਆਪਣੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੇ ਬਦਲੇ ਵਿਆਹ ਵਿੱਚ ਉਸਦਾ ਹੱਥ ਮੰਗੇਗਾ। ਰਾਜਾ ਉਸਦੀ ਬੇਨਤੀ ਮੰਨਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਨਾਈਟ ਕੌਣ ਹੈ, ਪਰ ਇਸ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਰਾਜਕੁਮਾਰੀ ਜਾਂ ਤਾਂ ਅਗਵਾ ਕਰਕੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ ਬਣ ਜਾਵੇਗੀ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਪਿਤਾ ਇਸਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਖੁਸ਼ਕਿਸਮਤ ਮੰਨੇਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਪੜਾ ਲੱਗ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਨਾਈਟ ਕਿਸੇ ਰਾਜ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਰਾਜ ਦੇ ਇੱਕ ਬਹਾਦਰ ਰਾਜੇ ਦਾ ਪੁਤਰ ਹੈ ਜੋ ਮੇਰਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਕਸ਼ੇ 'ਤੇ ਸਥਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪਿਤਾ ਮਰ ਜਾਵੇਗਾ, ਰਾਜਕੁਮਾਰੀ ਗੱਦੀ ਦਾ ਵਾਰਸ ਹੋਵੇਗੀ, ਅਤੇ, ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਵਿੱਚ, ਨਾਈਟ ਰਾਜਾ ਬਣ ਜਾਵੇਗਾ। ਹੁਣ ਸਮਾਂ ਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਸੁਕੂਆਇਰ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ 'ਤੇ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਇੰਨੇ ਉੱਚੇ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਚੜ੍ਹਨ ਵਿੱਚ ਸਹਾਇਤਾ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਉਹ ਆਪਣੀ ਸੁਕੂਆਇਰ ਦਾ ਵਿਆਹ ਰਾਜਕੁਮਾਰੀ ਨੌਕਰਾਣੀ ਨਾਲ ਕਰੇਗਾ, ਜੋ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰੇਮ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਵਿਚੋਲਾ ਰਹੀ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਡਿਊਕ ਦੀ ਧੀ ਹੋਵੇਗੀ।"

"ਮੈਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਆਪਣਾ ਬਣਦਾ ਹਿੱਸਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਸ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਛੋਟੀ ਤੋਂ ਛੋਟੀ ਗੱਲ ਤੱਕ ਸਭ ਕੁਝ ਸੱਚ ਹੋਣਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਖਰਚੇ ਦੇ ਦੁਖਦਾਈ ਚਿਹਰੇ ਦਾ ਨਾਈਟ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ!"

"ਤੁਸੀਂ ਇਸ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰ ਸੱਕਦੇ ਹੋ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿਉਂਕਿ ਉਸੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਅਤੇ ਉਸੇ ਕਦਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਜੋ ਮੈਂ ਇੱਥੇ ਦੱਸਿਆ ਹੈ, ਨਾਈਟਸ-ਇਰੈਂਟ ਰਾਜੇ ਅਤੇ ਸਮਰਾਟ ਬਣਨ ਲਈ ਉੱਠੇ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ ਸਾਡੇ ਲਈ ਇਹ ਦੇਖਣਾ ਬਾਕੀ ਹੈ ਕਿ ਕਿਹੜਾ ਈਸਾਈ ਜਾਂ ਗ਼ੈਰ-ਯਹੂਦੀ ਰਾਜਾ ਯੁੱਧ ਵਿਚ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਇੱਕ ਸੁੰਦਰ ਧੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਸਮਾਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਸਾਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪ੍ਰਸਿੱਧੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜੋ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਆਵੇਗੀ। ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ, ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਹੋਰ ਕਮੀ ਹੈ: ਮੰਨ ਲਉ ਕਿ ਇੱਕ ਰਾਜਾ ਸਥਿਤ ਹੈ ਜੋ ਯੁੱਧ ਵਿੱਚ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਇੱਕ ਸੁੰਦਰ ਧੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਂ ਪੂਰੇ ਬ੍ਰਹਿਮੰਡ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਪ੍ਰਸਿੱਧੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਕਿ ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਦਿਖਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਰਾਜਿਆਂ ਦੀ ਇੱਕ ਲਾਈਨ ਤੋਂ ਆਇਆ ਹਾਂ ਜਾਂ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਇੱਕ ਸਮਰਾਟ ਦਾ ਦੂਜਾ ਚਚੇਰਾ ਭਰਾ ਹਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਰਾਜਾ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੀ ਧੀ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਸਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਇਸ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ, ਭਾਵੇਂ ਮੇਰੇ ਮਸ਼ਹੂਰ ਕਾਰਨਾਮੇ ਇਸਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਿਉਂ ਨਾ ਕਰਨ। ਇਸੇ ਕਮੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਮੈਨੂੰ ਡਰ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਉਹ ਗੁਆ ਦੇਵਾਂਗਾ ਜੋ ਮੇਰੀ ਬਾਂਹ ਨੇ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਜਿੱਤਿਆ ਹੈ। ਯਕੀਨਨ, ਮੈਂ ਇੱਕ ਵਿਲੱਖਣ ਲਾਈਨ ਤੋਂ ਇੱਕ ਹਿਡਾਲਗੋ ਹਾਂ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਹੈ ਅਤੇ ਜਾਇਦਾਦ, ਜਿਸਨੂੰ ਅਦਾਲਤਾਂ ਇੱਕ ਕੁਲੀਨ ਵਜੋਂ ਮਾਨਤਾ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਹ ਸ਼ਾਇਦ ਵਾਪਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੇਰਾ ਇਤਿਹਾਸ ਦਰਜ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਵਿਦਵਾਨ ਮੇਰੇ ਵੰਸ਼ ਅਤੇ ਪੂਰਵਜਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਦਰਸਾਏਗਾ ਕਿ ਮੈਂ ਇੱਕ ਰਾਜੇ ਦੀ ਪੰਜਵੀਂ ਜਾਂ ਛੇਵੀਂ ਪੀੜ੍ਹੀ ਦਾ ਵੰਸ਼ਜ ਬਣਾਂਗਾ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਤਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਸਾਂਚੇ, ਕਿ ਇਸ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਦੋ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਵੰਸ਼ਜ ਹਨ: ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਰਾਜਕੁਮਾਰਾਂ ਅਤੇ ਰਾਜਿਆਂ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਵੰਸ਼ ਦਾ ਪੜਾ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹਨ ਪਰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਮਾਂ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਘੱਟਦਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਇੱਕ ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇੱਕ ਪਿਰਾਮਿਡ ਉਲਟਾ ਹੋ ਗਿਆ ਹੋਵੇ; ਅਤੇ ਦੂਸਰੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਨਿਮਰ ਹੈ ਪਰ ਇੱਕ ਦਰਜੇ ਤੋਂ ਦੂਜੇ ਦਰਜੇ ਤੱਕ ਵਧਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਮਹਾਨ ਨਹੀਂ ਬਣ ਜਾਂਦੇ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਫਰਕ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੁਝ ਪਹਿਲਾਂ ਉਹ ਸਨ ਜੋ ਹੁਣ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਦੂਸਰੇ ਉਹ ਬਣ ਗਏ ਹਨ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਇਹ ਪਤਾ ਲੱਗ ਸੱਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਪਹਿਲੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਾਂਚ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਹ ਪਤਾ ਲੱਗ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਮੇਰਾ ਮੂਲ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਅਤੇ ਮਸ਼ਹੂਰ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਕਾਰਨ ਰਾਜਾ ਜੋ ਮੇਰਾ ਸਹੁਰਾ ਬਣਨ ਵਾਲਾ ਹੈ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋਵੇਗਾ। ਜੇ ਨਹੀਂ, ਤਾਂ ਰਾਜਕੁਮਾਰੀ ਦਾ ਮੇਰੇ ਲਈ ਪਿਆਰ ਅੰਜਿਹਾ ਹੋਵੇਗਾ

ਕਿ, ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਅਤੇ ਮਾਲਕ ਵਜੋਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰੇਗੀ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ "ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਇੱਕ ਪਾਣੀ ਢੋਣ ਵਾਲੇ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਹਾਂ। ਪਰ ਜੇ ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਉੱਥੇ ਹੀ ਅਗਵਾ ਕਰ ਲਵਾਂਗਾ ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ ਵੀ ਚਾਹਾਂ ਲੈ ਜਾਵਾਂਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਮਾਂ ਜ਼ਾਂ ਮੌਤ ਉਸਦੇ ਮਾਪਿਆਂ ਦੀ ਨਾਰਾਜ਼ਗੀ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਦੇਵੇਗੀ।"

ਇਹ ਉਹ ਸੋਮਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਸਾਂਚੋ ਨੂੰ ਕਿਹਾ:

"ਕੁਝ ਬੇਰਹਿਮ ਵਿਅਕਤੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਬਹੁਤ ਹੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ: "ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਲੈ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਦੇ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਨਾ ਭੁੱਲੋ", ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਹੋਰ ਕਹਾਵਤ ਹੋਰ ਵੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ: "ਕਿਸੇ ਦੀ ਜਾਨ ਲਈ ਭੁੱਜਣਾ ਚੰਗੇ ਆਦਮੀਆਂ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾਵਾਂ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਕੀਮਤੀ ਹੈ"। ਮੈਂ ਇਹ ਇਸ ਲਈ ਲਿਆਉਂਦਾ ਹਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਜੇਕਰ ਮਹਾਰਾਜਾ ਰਾਜ਼ਾ, ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਦਾ ਸਹੁਰਾ, ਮੇਰੀ ਔਰਤ ਰਾਜਕੁਮਾਰੀ ਨੂੰ ਸੌਂਪਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਉਸਨੂੰ ਅਗਵਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਭੁੱਜਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਪਰ ਇਸ ਨਾਲ ਸਮੱਸਿਆ ਇਹ ਹੈ ਕਿ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਸ਼ਾਂਤੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਅਤੇ ਕੋਈ ਸ਼ਾਂਤੀ ਨਾਲ ਰਾਜ ਕਰਨ ਦੇ ਫਲਾਂ ਦਾ ਆਨੰਦ ਨਹੀਂ ਮਾਣ ਸਕਦਾ, ਗਰੀਬ ਸਕੁਆਇਰ ਸੋਚਦਾ ਰਹੇਗਾ ਕਿ ਉਸਦਾ ਅਗਲਾ ਭੋਜਨ ਕਿੱਥੋਂ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ, ਬੇਸ਼ਕ, ਵਿਚੋਲਾ, ਜੋ ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ ਹੋਵੇਗੀ, ਰਾਜਕੁਮਾਰੀ ਦੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ ਅਤੇ ਉਹ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਆਪਣੀਆਂ ਮੁਸੀਬਤਾਂ ਸਾਂਝੀਆਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਸਵਰਗ ਹੋਰ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ; ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਉਸਦਾ ਮਾਲਕ ਉਸਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਰੁਕਾਵਟ ਦੇ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ।"

"ਕੋਈ ਵੀ ਇਸ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਖੈਰ, ਜੇ ਇਹ ਗੱਲ ਹੈ," ਸਾਂਚੇ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਕਰਨ ਲਈ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੈ ਸਿਵਾਏ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਰਮਾਤਮਾ ਅੱਗੇ ਸਮਰਪਿਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਕਿਸਮਤ ਨੂੰ ਜੋ ਮਰਜ਼ੀ ਕਰਨ ਦਿਓ।"

"ਅਤੇ ਰੱਬ ਸਭ ਕੁਝ ਦੇਵੇ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੇਰੀਆਂ ਇੱਛਾਵਾਂ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਅਨੁਸਾਰ, ਸਾਂਚੇ। ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਬਦਕਿਸਮਤ ਹੋਣ ਦਿਓ ਜੋ ਸੋਚਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਹੈ।"

"ਹਾਂ, ਉਸਨੂੰ ਰੱਬ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਰਹਿਣ ਦਿਓ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਇੱਕ ਈਸਾਈ ਹਾਂ ਅਤੇ ਇਹੀ ਮੈਨੂੰ ਕਾਊਂਟਰ ਬਣਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ।"

"ਜਾਂ ਕਾਫ਼ੀ ਤੋਂ ਵੱਧ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਪਰ ਜੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਵੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਵੀ ਇਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਫ਼ਰਕ ਨਹੀਂ ਪਵੇਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਰਾਜਾ ਹੋਵਾਂਗਾ ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸਨੂੰ ਖਰੀਦਣ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਮੇਰੇ ਅੱਗੇ ਝੁਕਣ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉੱਚੀ ਸ਼ੁਖ਼ਸੀਅਤ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ। ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਗਿਣਦਾ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਆਪਣਾ ਸਿਰ ਉੱਚਾ ਰੱਖੋ ਅਤੇ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਉਹ ਕਹਿਣ ਦਿਓ ਜੋ ਉਹ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣਾ ਬਚਨ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ 'ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ' ਵਜੋਂ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕਰਨਗੇ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿੰਨਾ ਵੀ ਦੁਖੀ ਕਿਉਂ ਨਾ ਕਰੇ।"

"ਅਤੇ, ਜੋਵ ਦੁਆਰਾ, ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਖਿਤਾਬ ਬੁਰੇਸੇ ਨਾਲ ਪਹਿਨਾਂਗਾ!" ਸਾਂਚੇ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ।

"ਤੇਰਾ ਮਤਲਬ 'ਬੁਰੇਸੇਯੋਗਤਾ' ਹੈ, 'ਭਰੋਸੇਯੋਗਤਾ' ਨਹੀਂ," ਉਸਦੇ ਮਾਲਕ ਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਜੋ ਵੀ ਹੋਵੇ;" ਸਾਂਚੇ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਮੈਂ ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਢਾਲਣਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ - ਮੇਰੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਅਸੀਸ! - ਮੈਂ ਕਦੇ ਇੱਕ ਭਾਈਚਾਰੇ ਦਾ ਮਣਕਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਮਣਕੇ ਦਾ ਚੋਗਾ ਮੈਨੂੰ ਇੰਨਾ ਪਸੰਦ ਆ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਹਰ ਕੋਈ ਕਹਿੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ ਮੈਂ ਭਾਈਚਾਰੇ ਦਾ ਧੜੇਬੰਦਕ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਤਾਂ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਮੋਢਿਆਂ 'ਤੇ ਡਿਊਕ ਦੀ ਚੋਗਾ ਪਾਵਾਂਗਾ ਜਾਂ ਕੁਝ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਗਿਣਤੀਆਂ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਸੋਨੇ ਅਤੇ ਮੋਤੀਆਂ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਜਾਵਾਂਗਾ ਤਾਂ ਮੈਂ ਕਿਹੋ ਜਿਹਾ ਦਿਖਾਈ ਦੇਵਾਂਗਾ? ਮੈਂ ਸੂਟਾ ਲਗਾਉਂਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਲੋਕ ਮੇਰੀ ਇੱਕ ਝਲਕ ਪਾਉਣ ਲਈ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਦੇ ਸੌ ਲੀਗਾਂ ਤੋਂ ਆਉਣਗੇ।"

"ਤੁਸੀਂ ਠੀਕ ਦਿਖੋਗੇ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਪਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੀ ਦਾੜ੍ਹੀ ਅਕਸਰ ਕੱਟਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਦਾੜ੍ਹੀ ਮੋਟੀ ਅਤੇ ਬੇਕਾਬੂ ਹੈ ਅਤੇ ਧੱਬਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਨੰਗੀ

ਹੋ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੁਣ ਦੂਜੇ ਦਿਨ ਰੇਜ਼ਰ ਨਾਲ ਸ਼ੇਵ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਲੋਕ ਦੂਰੋਂ ਹੀ ਦੇਖਣਗੇ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਹੋ, ਇੱਕ ਬੁੱਦੂਕ ਦੀ ਗੋਲੀ ਵਾਂਗ।"

"ਮੈਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਨਾਈ ਰੱਖਣਾ ਪਵੇਗਾ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਮੈਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਨਾਈ ਰੱਖਣਾ ਪਵੇਗਾ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਘਰ ਰਹਿਣ ਲਈ ਲਿਆਉਣਾ ਪਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਜੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋਇਆ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੱਡੇ-ਵੱਡੇ ਦੇ ਲਾੜੇ ਵਾਂਗ ਆਪਣੇ ਪਿੱਛੇ ਸਵਾਰ ਵੀ ਕਰਵਾਵਾਂਗਾ।"

"ਤੈਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਪਤਾ, ਸੈਂਚੋ, ਕਿ ਵੱਡੇ-ਵੱਡੇ ਆਪਣੇ ਲਾੜੇ ਆਪਣੇ ਪਿੱਛੇ ਸਵਾਰੀ ਕਰਦੇ ਹਨ?"

"ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਨੂੰ ਇਹ ਸਮਝਾਵਾਂਗਾ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਕੁਝ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਮੈਂ ਦਰਬਾਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮਹੀਨਾ ਬਿਤਾਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਉੱਥੇ ਸੀ ਤਾਂ ਮੈਂ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਸੈਰ ਕਰਦੇ ਦੇਖਿਆ ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਗ੍ਰੈਂਡੀ ਸੀ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਰਈਸ ਸੀ। ਉਸਦੇ ਪਿੱਛੇ ਘੋੜੇ 'ਤੇ ਸਵਾਰ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਸੀ ਜੋ ਹਰ ਪਾਸੇ ਮੁੜਦਾ ਸੀ, ਬਿਲਕੁਲ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਉਸ ਆਦਮੀ ਦੀ ਪੂਛ ਹੋਵੇ। ਮੈਂ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਉਹ ਆਦਮੀ ਕਦੇ ਵੀ ਦੂਜੇ ਆਦਮੀ ਦੇ ਨਾਲ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਉਸਦੇ ਪਿੱਛੇ ਕਿਉਂ ਸਵਾਰ ਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਕਿ ਉਹ ਲਾੜਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਰਈਸਾਂ ਦਾ ਰਿਵਾਜ ਸੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾੜੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਆਉਂਦੇ ਸਨ। ਇਸਨੇ ਮੇਰੇ 'ਤੇ ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾਇਆ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਭੁੱਲਿਆ।"

"ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਹ ਵੀ ਜੋੜ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸਹੀ ਹੋ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਇਸ ਲਈ, ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਨਾਈ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਲੈ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਰੇ ਰੀਤੀ-ਰਿਵਾਜ ਇਕੱਠੇ ਨਹੀਂ ਆਏ ਜਾਂ ਇੱਕੋ ਸਮੇਂ ਨਹੀਂ ਬਣਾਏ ਗਏ ਸਨ, ਤੁਸੀਂ ਪਹਿਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹੋ ਜਿਸਦੇ ਨਾਈ ਦਾ ਰੁਤਬਾ ਉਸਦੇ ਪਿੱਛੇ ਹੈ; ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਘੋੜੇ 'ਤੇ ਕਾਠੀ ਪਾਉਣ ਨਾਲੋਂ ਦਾੜ੍ਹੀ ਮੁੰਨਵਾਉਣ ਲਈ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹਿੰਮਤ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।"

"ਮੈਂ ਨਾਈ ਦਾ ਕੰਮ ਸੰਭਾਲਾਂਗਾ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਜੇਕਰ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਰਾਜਾ ਬਣਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰੇਗੀ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਗਿਣਨਯੋਗ ਬਣਾਵੇਗੀ।"

"ਮੈਂ ਇਹ ਕਰਾਂਗਾ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਚੁੱਕ ਕੇ, ਉਸਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਅਗਲੇ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਕੀ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੋਵੇਗਾ।

1. ਇੱਕ ਸੋਨੇ ਦਾ ਟੋਪ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਜਾਦੂਈ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਹੋਣ ਦਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਸੀ। ਇਹ ਮੁਸਲਿਮ ਰਾਜਾ ਮੈਮਬਰੀਨੋ ਦਾ ਸੀ, ਜਿਸਨੂੰ ਰੀਨਾਲਡੋਸ ਡੀ ਮੋਂਟਾਲਬਨ ਨੇ ਉਸ ਤੋਂ ਖੋਹ ਲਿਆ ਸੀ; ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਰੀਓਸਟੋ ਦੇ ਓਰਲੈਂਡੋ ਫੁਰੀਓਸੋ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।
2. ਲਾਤੀਨੀ: "ਹੁਡਾਂ ਦਾ ਆਦਾਨ-ਪ੍ਰਦਾਨ।"

ਅਧਿਆਇ ਬਾਈ

ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਈ ਬਦਕਿਸਮਤ ਰੂਹਾਂ ਨੂੰ ਜੋ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ, ਅਜਿਹੀ ਜਗ੍ਹਾ ਲਿਜਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਜਾਣ ਦੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਇੱਛਾ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਲਾ ਮੰਚਾ ਦੇ ਅਰਬੀ ਇਤਿਹਾਸਕਾਰ, ਸਾਏਦ ਹਾਮੇਟ ਬੇਨੇਂਗੇਲੀ, ਇਸ ਸਭ ਤੋਂ ਗੰਭੀਰ, ਸ਼ਾਨਦਾਰ, ਸੂਝਵਾਨ, ਸੁਹਾਵਣੇ ਅਤੇ ਅਸਲੀ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿਚ ਦੱਸਦੇ ਹਨ ਕਿ ਡੌਨ ਕਿਕੁਸੋਟ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਸਕੂਆਇਰ, ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਵਿਚਕਾਰ ਗੱਲਬਾਤ ਦੇ ਅੰਤ ਤੇ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕੀਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਡੌਨ ਕਿਕਸੋਟ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਚੁੱਕੀਆਂ ਅਤੇ ਉਸ ਸੜਕ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਆਉਂਦੇ ਵੇਖਿਆ ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਉਹ ਪੈਦਲ ਚੱਲ ਰਹੇ ਸਨ, ਸਾਰੇ ਗਰਦਨ ਨਾਲ ਬੰਨ੍ਹੇ ਹੋਏ ਸਨ, ਹਥਕੜੀਆਂ ਪਹਿਨੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਲੰਬੀ ਲੋਹੇ ਦੀ ਜ਼ੰਜੀਰ 'ਤੇ ਮਣਕਿਆਂ ਵਾਂਗ ਬੰਨ੍ਹੇ ਹੋਏ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਘੋੜੇ 'ਤੇ ਸਵਾਰ ਦੋ ਆਦਮੀ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਵ੍ਹੀਲ-ਲਾਕ ਬੰਦੂਕਾਂ ਸਨ ਅਤੇ ਦੋ ਪੈਦਲ ਆਦਮੀ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਨੇਜ਼ੇ ਅਤੇ ਤਲਵਾਰੀਂ ਸਨ। ਜਦੋਂ ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ:

"ਇੱਥੇ ਰਾਜੇ ਦੁਆਰਾ ਗੈਲੀਆਂ ਵਿੱਚ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਮਜ਼ਦੂਰੀ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਦਾ ਇੱਕ ਸਮੂਹ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ।"

"ਤੁਹਾਡਾ ਕੀ ਮਤਲਬ ਹੈ, 'ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ'?" ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਕੀ ਰਾਜਾ ਕਿਸੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਤਾਕਤ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ?"

"ਮੈਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਰਿਹਾ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੇਰਾ ਮਤਲਬ ਹੈ, ਇਹ ਉਹ ਆਦਮੀ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਅਪਰਾਧਾਂ ਕਾਰਨ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਗੈਲੀਆਂ ਵਿੱਚ ਰਾਜੇ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਗਈ ਹੈ।"

"ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਇਹ ਆਦਮੀ, ਤੁਸੀਂ ਭਾਵੇਂ ਜੋ ਮਰਜ਼ੀ ਕਹੋ, ਉੱਥੇ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ਼ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ।"

"ਬਿਲਕੁਲ ਠੀਕ ਹੈ," ਸੈਂਚੋ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ।

"ਖੈਰ, ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ," ਉਸਦੇ ਮਾਲਕ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪੇਸ਼ੇ ਨੂੰ ਬੁਲਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਤਾਕਤ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਘੱਟ ਕਿਸਮਤ ਵਾਲੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਨਾ ਹੈ।"

"ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿ ਨਿਆਂ, ਭਾਵ ਰਾਜਾ ਖੁਦ, ਅਜਿਹੇ ਲੋਕਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਗਲਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਰਿਹਾ ਹੈ।"

ਉਸੇ ਵੇਲੇ, ਗੈਲੀ ਗੁਲਾਮਾਂ ਦਾ ਟੋਲਾ ਆ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਬਹੁਤ ਹੀ ਨਿਮਰਤਾ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਰਾਖੀ ਕਰ ਰਹੇ ਆਦਮੀਆਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਆਦਮੀਆਂ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਮਾਰਚ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਬਾਰੇ ਦੱਸਣ। ਘੋੜੇ 'ਤੇ ਸਵਾਰ ਇੱਕ ਗਾਰਡ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਹ ਮਹਾਰਾਜ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ੀ ਸੁਨ ਜੋ ਗੈਲੀਆਂ ਲਈ ਬੰਨ੍ਹੇ ਹੋਏ ਸਨ, ਅਤੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਲਈ ਕਹਿਣ ਜਾਂ ਜਾਣਨ ਲਈ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਸੀ।

"ਫਿਰ ਵੀ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰੇਕ ਤੋਂ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਿੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦੀ ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਦਾ ਕਾਰਨ ਕੀ ਹੈ।" ਇਹਨਾਂ ਦਲੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਓਨਾ ਹੀ ਸਤਿਕਾਰਯੋਗ ਢੰਗ ਨਾਲ ਜੋੜਿਆ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਉਹ ਦੱਸਣ ਲਈ ਮਨਾਉਣ ਕਿ ਉਹ ਕੀ ਜਾਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਦੂਜੇ ਸਵਾਰ ਗਾਰਡ ਨੇ ਕਿਹਾ:

"ਭਾਵੇਂ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਇਨ੍ਹਾਂ ਬਦਮਾਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰੇਕ ਲਈ ਰਜਿਸਟਰੀ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਦਾ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਅਤੇ ਪੜ੍ਹਨ ਦਾ ਸਮਾਂ ਅਤੇ ਜਗ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਖੁਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਆਦਮੀਆਂ ਕੋਲ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਪੁਛਗਿੱਛ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇ ਉਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਣਗੇ, ਜੋ ਕਿ

ਉਹ ਜ਼ਰੂਰ ਕਰਨਗੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਉਹ ਕਿਸਮ ਦੇ ਹਨ ਜੋ ਬੁਰੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਅਤੇ ਫਿਰ ਇਸ ਤੱਥ 'ਤੇ ਸ਼ੇਖੀ ਮਾਰਨ 'ਤੇ ਮਾਣ ਕਰਦੇ ਹਨ।"

ਇਸ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਾਲ, ਜੋ ਉਹ ਲੈ ਲੈਂਦਾ ਭਾਵੇਂ ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਨਾ ਵੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ, ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਚੇਨ ਗੈਂਗ ਕੋਲ ਗਿਆ ਅਤੇ ਪਹਿਲੇ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਕਿਹੜੇ ਪਾਪਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਇਸ ਮੇੜ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਾਇਆ ਹੈ। ਆਦਮੀ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਇਹ ਪਿਆਰ ਵਿਚ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਸੀ।

"ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੁਝ ਨਹੀਂ?" ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਕਿਉਂ, ਜੇ ਉਹ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਪਿਆਰ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਲਈ ਗੈਲੀਆਂ ਵਿੱਚ ਭੇਜ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਸ਼ਾਇਦ ਕਾਫ਼ੀ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਖੁਦ ਵੀ ਡੰਡਾ ਮਾਰ ਰਿਹਾ ਹੋਵਾਂਗਾ।"

"ਇਹ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਦੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਉਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪਿਆਰ ਨਹੀਂ ਹੈ," ਗੈਲੀ ਨੌਕਰ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਨੂੰ ਲਿਨਨ ਨਾਲ ਭਰੀ ਇੱਕ ਟੋਕਰੀ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸਨੂੰ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਛਾਤੀ ਨਾਲ ਇੰਨਾ ਕੱਸ ਕੇ ਫੜਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਕਿ ਜੇ ਕਾਨੂੰਨ ਇਸਨੂੰ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਨਾ ਖੋਹਦਾ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਹੁਣ ਤੱਕ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਖ ਨਾ ਹੁੰਦਾ। ਇਹ ਇੱਕ ਖੁਸ਼ਬੂਦਾਰ ਕੰਮ ਸੀ,[1] ਤੁਸੱਦਦ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਵਕੀਲਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ, ਮੇਰੀ ਪਿੱਠ ਨੂੰ ਸੌ ਕੋੜਿਆਂ ਨਾਲ ਬਖਸ਼ਿਆ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਚੰਗੇ ਮਾਪ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਤਖ਼ਤੀਆਂ 'ਤੇ ਸਵਾਰ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਦਿੱਤੇ, ਅਤੇ ਮਾਮਲਾ ਸੁਲਝ ਗਿਆ।"

"'ਫੱਟਿਆਂ 'ਤੇ ਸਵਾਰ ਹੋਣਾ' ਕੀ ਹੈ?" ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।

"ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਗੈਲੀਆਂ ਵਿੱਚ ਜਾਣਾ," ਗੈਲੀ ਨੌਕਰ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, ਜੋ ਕਿ ਲਗਭਗ ਚੌਵੀ ਸਾਲਾਂ ਦਾ ਮੁੰਡਾ ਸੀ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਪੀਡ੍ਰੋਰਹਿਤਾ ਤੋਂ ਹੈ। ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਦੂਜੇ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਵੀ ਇਹੀ ਸਵਾਲ ਪੁੱਛਿਆ, ਜਿਸਨੇ ਆਪਣੀ ਉਦਾਸੀ ਅਤੇ ਉਦਾਸੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਪਹਿਲੇ ਆਦਮੀ ਨੇ ਉਸਦੇ ਲਈ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋਏ:

"ਇਹ ਆਦਮੀ, ਜਨਾਬ, ਇੱਥੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਕੈਨਰੀ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਪਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਯਾਨੀ ਕਿ ਇੱਕ ਸੰਗੀਤਕਾਰ ਅਤੇ ਇੱਕ ਗਾਇਕ।"

"ਇਹ ਕਿਵੇਂ?" ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ। "ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸੰਗੀਤਕਾਰ ਅਤੇ ਗਾਇਕ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਗੈਲੀਆਂ ਵਿੱਚ ਭੇਜਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ?"

"ਹਾਂ, ਜਨਾਬ," ਗੈਲੀ ਸਲੇਵ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਕਿਉਂਕਿ ਤਸੀਹੇ ਹੇਠ ਗਾਉਣ ਤੋਂ ਮਾੜਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੈ"; ਜਿਸਦਾ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ:

"ਮੈਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਕਿ "ਗਾਉਣਾ ਕਿਸੇ ਦੀਆਂ ਚਿੰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ"।"

"ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਉਲਟ ਹੈ," ਗੈਲੀ ਸਲੇਵ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿਉਂਕਿ ਜੋ ਕੋਈ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਵਾਰ ਗਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਆਪਣੀ ਬਾਕੀ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਰੋਂਦਾ ਰਹੇਗਾ।"

"ਮੈਨੂੰ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਆਇਆ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ। ਫਿਰ ਇੱਕ ਗਾਰਡ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ:

"ਸੁਰ ਨਾਈਟ, ਇਹਨਾਂ ਪਾਪੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ, 'ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਗਾਉਣ' ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਪਾਣੀ ਦੇ ਤਸੀਹੇ ਹੇਠ ਇਕਬਾਲ ਕਰਨਾ। ਇਸ ਬੇਚਾਰੇ ਸ਼ੈਤਾਨ ਨੂੰ ਤਸੀਹੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਅਪਰਾਧ ਕਬੂਲ ਕੀਤਾ ਸੀ: ਇੱਕ ਪਸ਼ੂ ਅਤੇ ਘੋੜਾ ਚੋਰ ਹੋਣ ਦਾ, ਅਤੇ ਇਕਬਾਲ ਕਰਨ ਲਈ, ਉਸਨੂੰ ਗੈਲੀਆਂ ਵਿੱਚ ਛੇ ਸਾਲ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਅਤੇ ਦੋ ਸੌ ਕੋੜੇ ਮਾਰੇ ਗਏ ਸਨ ਜੋ ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਆਪਣੀ ਪਿੱਠ 'ਤੇ ਪਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਉਦਾਸ ਅਤੇ ਭਟਕਿਆ ਹੋਇਆ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਬਾਕੀ ਚੋਰ ਜੋ ਅਜੇ ਵੀ ਆਜ਼ਾਦ ਹਨ, ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਉਹ ਜੋ ਇੱਥੇ ਹਨ, ਉਸ ਨਾਲ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਅਤੇ ਮਜ਼ਾਕ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਨਫ਼ਰਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਇਕਬਾਲ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਕਹਿਣ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਦੀ ਘਾਟ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਨਾ ਕਹਿਣਾ ਓਨਾ ਹੀ ਆਸਾਨ ਹੈ ਜਿੰਨਾ ਹਾਂ ਕਹਿਣਾ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਇੱਕ ਅਪਰਾਧੀ ਕੋਲ ਉਹ ਸਾਰੀ ਕਿਸਮਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਉਸਨੂੰ ਕਦੇ ਲੋੜ ਹੋਵੇਗੀ ਜੇਕਰ ਉਸਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਜਾਂ ਮੌਤ ਗਵਾਹਾਂ ਜਾਂ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਬਜਾਏ ਉਸਦੀ ਆਪਣੀ ਜੀਭ 'ਤੇ ਟਿਕੀ ਹੋਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਉਹ ਨਿਸ਼ਾਨ ਤੋਂ ਦੂਰ ਨਹੀਂ ਹਨ।"

"ਮੇਰੀ ਵੀ ਇਹੀ ਸਮਝ ਹੈ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। ਫਿਰ ਤੀਜੇ ਆਦਮੀ ਵੱਲ ਵਧਦੇ ਹੋਏ, ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਉਹੀ ਸਵਾਲ ਪੁੱਛਿਆ ਜੋ ਉਸਨੇ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਆਦਮੀ ਨੇ ਜੱਲਦੀ ਹੀ ਬੇਪਰਵਾਹ ਢੰਗ ਨਾਲ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ:

"ਮੈਂ ਪੰਜ ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਤਖ਼ਤੀਆਂ 'ਤੇ ਸਵਾਰੀ ਕਰਾਂਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਦਸ ਡੁਕੈਟ ਛੋਟਾ ਸੀ।"

"ਮੈਂ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਤੈਨੂੰ ਵੀਹ ਦੇਵਾਂਗਾ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਤੈਨੂੰ ਉਸ ਬੋਝ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਕਰਨ ਲਈ।"

"ਇਹ," ਗੈਲੀ ਨੌਕਰ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਵਰਗਾ ਹੈ ਜੋ ਸਮੁੰਦਰ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਭੁੱਖ ਨਾਲ ਮਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਕੋਲ ਪੈਸੇ ਹਨ ਪਰ ਆਪਣੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਦੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਖਰੀਦਣ ਲਈ ਕੋਈ ਜਗ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੈਂ ਇਹ ਇਸ ਲਈ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਜੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਉਹ ਵੀਹ ਡੁਕਾਟ ਹੁੰਦੇ ਜੋ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਹੁਣ ਮੈਨੂੰ ਦੇ ਰਹੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਨੋਟਰੀ ਦੀ ਹਥੇਲੀ ਨੂੰ ਤੇਲ ਲਗਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਵਕੀਲ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਨੂੰ ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਤੇਜ਼ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਅੱਜ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਟੋਲੇਡੋ ਦੇ ਜ਼ੋਕੋਡੋਵਰ ਪਲਾਜ਼ਾ [2] ਵਿੱਚ ਇਸ ਸੜਕ 'ਤੇ ਪੱਟੇ 'ਤੇ ਬੰਨ੍ਹੇ ਕੁੱਤੇ ਵਾਂਗ ਪਾਵਾਂਗਾ। ਪਰ ਰੱਬ ਦਿਆਲੂ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਸਬਰ ਰੱਖਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਬੱਸ ਇਹੀ ਕਹਿਣਾ ਹੈ।"

ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਚੌਥੇ ਦੋਸ਼ੀ ਕੋਲ ਗਿਆ, ਇੱਕ ਸੁਤਿਕਾਰਯੋਗ ਚਿਹਰਾ ਅਤੇ ਸਲੇਟੀ ਦਾੜ੍ਹੀ ਵਾਲਾ ਆਦਮੀ ਜੋ ਉਸਦੀ ਕਮਰ ਤੱਕ ਲਟਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉੱਥੇ ਕਿਉਂ ਹੈ ਪੁੱਛਿਆ ਸੁਣਿਆ, ਤਾਂ ਉਹ ਰੋਣ ਲੱਗ ਪਿਆ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਵੀ ਨਾ ਬੋਲ ਸੱਕਿਆ, ਪਰ ਪੰਜਵੇਂ ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਉਸਦੀ ਜੀਭ ਦਾ ਕੰਮ ਕੀਤਾ, ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋਏ:

"ਇਹ ਭਲਾ ਆਦਮੀ ਚਾਰ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਗਧੇ 'ਤੇ ਸਵਾਰ ਹੋ ਕੇ ਗਲੀਆਂ ਵਿੱਚ ਘੁੰਮਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਆਮ ਅਪਮਾਨਜਨਕ ਰਸਮਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਗਧੇ ਦੀਆਂ ਗਲੀਆਂ ਵੱਲ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ।"

"ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ," ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਜਿਵੇਂ ਉਸਨੂੰ ਜਨਤਕ ਬੇਇੱਜ਼ਤੀ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਗਈ ਹੋਵੇ।"

"ਬਿਲਕੁਲ," ਗੈਲੀ ਨੌਕਰ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਅਤੇ ਜਿਸ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਉਸਨੂੰ ਉਹ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਉਹ ਸੀ ਪੈਸੇ ਦਾ ਦਲਾਲ ਹੋਣਾ, ਜਾਂ ਹੋਰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਹਿਣ ਲਈ, ਇੱਕ ਸਰੀਰ ਦਾ ਦਲਾਲ ਹੋਣਾ। ਮੈਂ ਇਹ ਕਹਿਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਸੱਜਣ ਇੱਥੇ ਇੱਕ ਖਰੀਦਦਾਰ ਹੋਣ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਬਾਰੇ ਜਾਦੂ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਹੋਣ ਲਈ ਹੈ।"

"ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਜਾਦੂ-ਟੂਣੇ ਦੇ ਉਸ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨੂੰ ਨਾ ਜੋੜਿਆ ਹੁੰਦਾ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਉਹ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਖਰੀਦਦਾਰ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਗੈਲੀਆਂ ਵਿੱਚ ਭੇਜਣ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ; ਇਸਦੇ ਉਲਟ, ਉਹ ਗੈਲੀਆਂ ਦੀ ਕਮਾਨ ਸੰਭਾਲਣ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹੁੰਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਖਰੀਦਦਾਰੀ ਦਾ ਕਿੱਤਾ ਕੋਈ ਆਮ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਕੰਮ ਹੈ ਜੋ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਚੱਲ ਰਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਬਿਲਕੁਲ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਇਸਦਾ ਅਭਿਆਸ ਸਿਰਫ਼ ਚੰਗੇ ਜਨਮ ਵਾਲੇ ਲੋਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਹੀ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਪ੍ਰੈਕਟੀਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਨਿਗਰਾਨ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹੋਰ ਕਿੱਤਿਆਂ ਲਈ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਸੀਮਤ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਜਨਤਕ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਟਾਕ ਐਕਸਚੇਂਜ ਵਿੱਚ ਦਲਾਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸੀਂ ਇਸ ਕਿੱਤੇ ਅਤੇ ਪੇਸ਼ੇ ਦੇ ਮੂਰਖਾਂ ਅਤੇ ਮੂਰਖਾਂ, ਅਰਥਹੀਣ, ਫਜ਼ੂਲ ਔਰਤਾਂ ਅਤੇ ਅਪਵਿੱਤਰ, ਤਜਰਬੇਕਾਰ ਛੋਟੇ ਪੰਨਿਆਂ ਅਤੇ ਬਦਮਾਸ਼ਾਂ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਬੁਰਾਈਆਂ ਤੋਂ ਬਚ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਜੋ ਕਿ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਮੰਗ ਵਾਲੇ ਮੌਕਿਆਂ 'ਤੇ ਜਦੋਂ ਕੁਝ ਚਲਾਕ ਨਾਲ ਆਉਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਮੌਕੇ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਉਂਗਲਾਂ ਤੋਂ ਖਿਸਕਣ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਸੱਜੇ ਹੱਥ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਖੱਬੇ ਹੱਥ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਮੈਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਾਰਨਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕਿਉਂ ਹੈ ਗਣਰਾਜ ਵਿੱਚ ਇੰਨਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਅਹੁਦਾ ਸੰਭਾਲਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਚੋਣ ਦੁਆਰਾ ਚੁਣਨਾ ਉਚਿਤ ਹੋਵੇਗਾ, ਪਰ ਇਹ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦਾ ਸਮਾਂ ਜਾਂ ਸਥਾਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਦਿਨ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਸਮਝਾਵਾਂਗਾ ਜੋ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਲਈ, ਮੈਂ ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਕਹਾਂਗਾ ਕਿ ਇਸ ਸਲੇਟੀ ਸਿਰ ਅਤੇ ਸੰਤਿਕਾਰਯੋਗ ਚਿਹਰੇ ਨੂੰ

ਖਰੀਦਦਾਰ ਹੋਣ ਦੀ ਇੰਨੀ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਵਿੱਚ ਦੇਖ ਕੇ ਜੋ ਦੁੱਖ ਮੈਂ ਅਨੁਭਵ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਉਹ ਹੁਣ ਇਸ ਵਾਧੂ ਤੱਥ ਦੁਆਰਾ ਦੂਰ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਜਾਦੂਗਰ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਜਾਦੂ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਕਿਸੇ ਦੀ ਇੱਛਾ ਨੂੰ ਮਜਬੂਰ ਜਾਂ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੁਝ ਸਧਾਰਨ ਲੋਕ ਮੰਨਦੇ ਹਨ। ਸਾਡੀ ਇੱਛਾ ਸੁਤੰਤਰ ਹੈ, ਅਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਜੜੀ-ਬੂਟੀ ਜਾਂ ਸੁਹਜ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਇਸਨੂੰ ਮਜਬੂਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕੁਝ ਛੋਟੀਆਂ ਬੁੱਢੀਆਂ ਔਰਤਾਂ ਅਤੇ ਚਾਲਬਾਜ਼ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਮਿਸ਼ਰਣ, ਜਾਂ ਜ਼ਹਿਰ ਤਿਆਰ ਕਰਨਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਮਰਦਾਂ ਨੂੰ ਪਾਗਲ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਪੇਰਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਔਰਤਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਕਰਨ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਸੀ; ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਇੱਛਾ ਨੂੰ ਕੰਟਰੋਲ ਕਰਨਾ ਅਸੰਭਵ ਹੈ।"

"ਇਹ ਤਾਂ ਹੈ ਹੀ," ਦਿਆਲੂ ਬੁੱਢੇ ਆਦਮੀ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੇਰੇ ਸਤਿਕਾਰਯੋਗ, ਮਹਾਰਾਜ, ਮੈਂ ਕਦੇ ਵੀ ਜਾਦੂ-ਟੂਣੇ ਦੇ ਉਸ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਸੀ; ਹਾਲਾਂਕਿ, ਖਰੀਦਦਾਰੀ ਇੱਕ ਵੱਖਰੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਫਿਰ ਵੀ, ਮੈਂ ਕਦੇ ਸੁਪਨੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੋਚਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸ ਨਾਲ ਕੁਝ ਗਲਤ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰਾ ਇਕੋ ਇੱਕ ਉਦੇਸ਼ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਹਰ ਕੋਈ ਆਪਣਾ ਆਨੰਦ ਮਾਣੇ ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਝਗੜੇ ਜਾਂ ਅਸੰਤੁਸ਼ੀ ਦੇ ਸ਼ਾਂਤੀ ਅਤੇ ਸ਼ਾਂਤੀ ਨਾਲ ਰਹੇ। ਪਰ ਇਹ ਨੇਕ ਇਰਾਦਾ ਮੈਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਜਗ੍ਹਾ ਜਾਣ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਰੋਕ ਸਕਿਆ ਜਿੱਥੇ ਮੈਂ ਕਦੇ ਵਾਪਸ ਆਉਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰੀ ਵਧਦੀ ਉਮਰ ਅਤੇ ਪਿਸ਼ਾਬ ਦੀ ਬਿਮਾਰੀ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਪਲ ਦੀ ਵੀ ਸ਼ਾਂਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ।" ਅਤੇ ਇੱਥੇ ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਂਗ ਹੰਝੂ ਵਹਾਉਣ ਲੱਗ ਪਿਆ। ਸਾਂਚੋ ਨੂੰ ਉਸ ਲਈ ਇੰਨੀ ਹਮਦਰਦੀ ਹੋਈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਕਮੀਜ਼ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਅਸਲੀ ਕੱਢਿਆ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਦਾਨ ਦੇ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਦੇ ਦਿੱਤਾ।

ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਹੇਠਾਂ ਵੱਲ ਵਧਿਆ ਅਤੇ ਅਗਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਤੋਂ ਉਸਦਾ ਅਪਰਾਧ ਪੁੱਛਿਆ। ਇਸ ਆਦਮੀ ਨੇ ਪਿਛਲੇ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਪਸ਼ਟਤਾ ਨਾਲ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ:

"ਮੈਂ ਇੱਥੇ ਹਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਦੋ ਔਰਤਾਂ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਜਾਣੂ ਸੀ ਜੋ ਮੇਰੀਆਂ ਚਚੇਰੀਆਂ ਭੈਣਾਂ ਸਨ ਅਤੇ ਦੋ ਹੋਰ ਜੋ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਅੰਤ ਵਿਚ, ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਹਰੇਕ ਨਾਲ ਇੰਨੀ ਜਾਣੂ ਸੀ ਕਿ ਇਸਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਖੂਨ ਦੇ ਰਿਸ਼ਤੇ ਇੰਨੇ ਗੁੰਝਲਦਾਰ ਹੋ ਗਏ ਕਿ ਸ਼ੈਤਾਨ ਖੁਦ ਇਸਦਾ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਲਗਾ ਸਕਿਆ। ਮੈਨੂੰ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਪਾਇਆ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਦੋਸਤਾਂ ਅਤੇ ਪੈਸੇ ਦੀ ਘਾਟ ਸੀ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਫਾਂਸੀ 'ਤੇ ਲਟਕਦੇ ਦੇਖਿਆ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਛੇ ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਗੈਲੀਆਂ ਵਿਚ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਜ਼ਾ ਮੇਰੀ ਆਪਣੀ ਸੀ। ਪਰ ਮੈਂ ਜਵਾਨ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਜੇ ਮੈਂ ਬਚਣ ਵਿੱਚ ਕਾਮਯਾਬ ਹੋ ਗਿਆ, ਤਾਂ ਕੌਣ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਕੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ? ਸਰ ਨਾਈਟ, ਜੇਕਰ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਸਾਨੂੰ ਗਰੀਬ ਬਦਮਾਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਦੇਣ ਲਈ ਕੁਝ ਹੈ, ਤਾਂ ਪਰਮਾਤਮਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਬਦਲਾ ਦੇਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਤੁਹਾਡੀ ਸਿਹਤ ਅਤੇ ਜੀਵਨ ਲਈ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਨਾ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣਗੇ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਤੁਹਾਡੇ ਚੰਗੇ ਚਿਹਰੇ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਣ।" ਇਹ ਆਦਮੀ ਇੱਕ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪਹਿਰਾਵਾ ਪਾਇਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ, ਇੱਕ ਗਾਰਡ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇੱਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਲਾਤੀਨੀ ਵਿਦਵਾਨ ਸੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਵਿਅਕਤੀ ਸੀ ਜੋ ਤੁਹਾਡੇ ਸਿਰ ਤੋਂ ਮੂੰਹ ਮੋੜ ਲੈਂਦਾ ਸੀ।

ਅੱਗੇ ਇੱਕ ਤੀਹ ਸਾਲ ਦਾ ਆਦਮੀ ਆਇਆ ਜਿਸਦੀ ਦਿੱਖ ਕਾਫ਼ੀ ਵਧੀਆ ਸੀ ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਕਰਾਸ-ਅੱਖਾਂ ਵਾਲਾ ਸੀ। ਉਹ ਬਾਕੀਆਂ ਨਾਲੋਂ ਵੱਖਰਾ ਬੰਨ੍ਹਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦੇ ਗਿੱਟੇ ਦੁਆਲੇ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਜ਼ੰਜੀਰ ਪਾਈ ਹੋਈ ਸੀ ਜੋ ਇੰਨੀ ਲੰਬੀ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦੇ ਪੂਰੇ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਘੇਰ ਲੈਂਦੀ ਸੀ। ਉਸਦੀ ਗੁਰਦਨ ਦੁਆਲੇ ਦੋ ਲੋਹੇ ਦੇ ਕੜੇ ਸਨ, ਇੱਕ ਜ਼ੰਜੀਰ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਇੱਕ ਅਖੌਤੀ ਦੋਸਤ-ਰੱਖਿਅਕ ਜਾਂ ਦੋਸਤ ਦੇ ਪੈਰ ਨਾਲ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਉਸਦੀ ਕਮਰ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣ ਵਾਲੀਆਂ ਲੋਹੇ ਦੀਆਂ ਦੋ ਪੱਟੀਆਂ ਲਟਕੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਿਰਿਆਂ 'ਤੇ ਦੋ ਮੈਨੇਕਲ ਸਨ ਜੋ ਉਸਦੇ ਗੁੱਟਾਂ ਨੂੰ ਘੇਰਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਮੋਟੇ ਤਾਲੇ ਨਾਲ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਸਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਹ ਨਾ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਆਪਣੇ ਮੂੰਹ ਵੱਲ ਚੁੱਕ ਸਕਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਆਪਣਾ ਸਿਰ ਆਪਣੇ ਹੱਥਾਂ ਵੱਲ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਇਸ ਆਦਮੀ ਨੇ ਦੂਜਿਆਂ ਨਾਲੋਂ ਇੰਨੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਲੋਹੇ ਦੇ ਜ਼ੰਜੀਰ ਕਿਉਂ ਪਾਏ ਹੋਏ ਸਨ ਅਤੇ ਗਾਰਡ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਸਨੇ ਇਕੱਲੇ ਨੇ ਬਾਕੀ ਸਾਰਿਆਂ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਅਪਰਾਧ

ਕੀਤੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇੰਨਾ ਕਾਹਲਾ ਅਤੇ ਚਲਾਕ ਸੀ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਉਸਨੂੰ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਬੰਨ੍ਹਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਉਹ ਅਜੇ ਵੀ ਉਸ ਬਾਰੇ ਬੇਚੈਨ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਡਰਦੇ ਸਨ ਕਿ ਉਹ ਬਚ ਨਿਕਲਣ ਵਿੱਚ ਕਾਮਯਾਬ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ।

"ਉਸਨੇ ਕਿਹੜੇ ਅਪਰਾਧ ਕੀਤੇ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ, "ਜੇ ਉਸਦੀ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਸਜ਼ਾ ਗੈਲੀਆਂ ਵਿੱਚ ਭੇਜੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ?"

"ਉਸਨੂੰ ਦਸ ਸਾਲ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਗਈ ਹੈ," ਗਾਰਡ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਜੋ ਕਿ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ। ਮੈਂ ਬੱਸ ਇੰਨਾ ਹੀ ਕਹਾਂਗਾ ਸਿਵਾਏ ਇਸ ਦੇ ਕਿ ਇਹ ਚੰਗਾ ਬੰਦਾ ਬਦਨਾਮ ਗਿਨੇਸ ਡੀ ਪਾਸਾਮੋਂਟੇ ਹੈ, ਜਿਸਨੂੰ ਗਿਨੇਸਿਲੋ ਦ ਥੀਫ਼ ਦੇ ਨਾਮ ਨਾਲ ਵੀ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।"

"ਸਰ ਕਮਿਸਰੀ," ਇਸ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਗੈਲੀ ਸਲੇਵ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਉੱਥੇ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਜਾਵਾਂਗਾ ਅਤੇ ਨਾਵਾਂ ਅਤੇ ਉਪਨਾਮਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਪੈਵਾਂਗਾ। ਮੇਰਾ ਨਾਮ ਗਿਨੇਸ ਹੈ, ਗਿਨੇਸਿਲੋ ਨਹੀਂ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਪਾਸਾਮੋਂਟੇਸ ਤੋਂ ਹਾਂ, ਜੋ ਚੋਰ ਨਹੀਂ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕਹਿ ਰਹੇ ਹੋ। ਹਰੇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਦੂਜੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਲੈਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।"

"ਘੱਟ ਹੰਕਾਰ ਨਾਲ ਬੋਲ, ਤੂੰ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਫੁੱਲਿਆ ਹੋਇਆ ਚੋਰ," ਕਮਿਸ਼ਨਰੀ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਤੂੰ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਕਿ ਮੈਂ ਤੇਰਾ ਮੂੰਹ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿਆਂ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਦੁੱਖ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਕਰਾਂਗਾ"; ਜਿਸ ਦਾ ਜਵਾਬ ਗੈਲੀ ਨੌਕਰ ਨੇ ਦਿੱਤਾ:

"ਇਹ ਜ਼ਰੂਰ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਕਿਸਮਤ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਇੱਛਾ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਇੱਕ ਦਿਨ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗੇਗਾ ਕਿ ਮੇਰਾ ਨਾਮ ਗਿਨੇਸਿਲੋ ਚੋਰ ਹੈ ਜਾਂ ਕੁਝ ਹੋਰ।"

"ਖੈਰ, ਕੀ ਲੋਕ ਤੈਨੂੰ ਇਹੀ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦੇ, ਬਦਮਾਸ਼?" ਗਾਰਡ ਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ," ਗਿਨੇਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਪਰ ਇੱਕ ਦਿਨ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਰੋਕ ਦਿਆਂਗਾ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਾਰੇ ਵਾਲ੍ਹ ਕੱਢ ਦਿਆਂਗਾ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿੱਥੇ! ਸੁਰ ਨਾਈਟ, ਜੇ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਸਾਨੂੰ ਦੇਣ ਲਈ ਕੁਝ ਹੈ, ਤਾਂ ਤੁਰੰਤ ਕੁਰੋ ਅਤੇ ਫਿਰ ਆਪਣੇ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਚਲੋ, ਕਿਉਂਕਿ ਦੂਜੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀਆਂ ਜ਼ਿੰਦਗੀਆਂ ਬਾਰੇ ਇਹ ਸਭ ਪੁੱਛ-ਗਿੱਛ ਕਰਨਾ ਥਕਾਵਟ ਵਾਲਾ ਹੁੰਦਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਬਾਰੇ ਜਾਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਾਂਗਾ ਕਿ ਮੈਂ ਗਿਨੇਸ ਡੀ ਪਾਸਾਮੋਂਟੇ ਹਾਂ, ਜਿਸਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਉਂਗਲਾਂ ਨੇ ਲਿਖੀ ਹੈ।"

"ਉਹ ਸੱਚ ਬੋਲ ਰਿਹਾ ਹੈ," ਕਮਿਸ਼ਨਰੀ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਖੁਦ ਆਪਣੀ ਜੀਵਨ ਕਹਾਣੀ ਲਿਖੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਲੋੜੀਂਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਕਹਾਣੀ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਉਸਨੇ ਦੇ ਸੌ ਰੀਅਲ ਲਈ ਹੌਕ ਮਾਰਿਆ ਅਤੇ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿੱਚ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ।"

"ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਛੁਡਾਉਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦਾ ਹਾਂ," ਗਿਨੇਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਭਾਵੇਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦੋ ਸੌ ਡੂਕਾਟ ਹੀ ਕਿਉਂ ਨਾ ਲੱਗਣ।"

"ਇਹ ਇੰਨਾ ਵਧੀਆ ਹੈ?" ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਇਹ ਇੰਨਾ ਵਧੀਆ ਹੈ," ਗਿਨੇਸ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਕਿ ਇਹ ਲਾਜ਼ਾਰੀਲੋ ਡੀ ਟੋਰਮਸ[3] ਲਈ ਬੁਰੀ ਖ਼ਬਰ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਉਸ ਵਰਗ ਦੇ ਬਾਕੀ ਸਾਰੇ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਲਿਖੇ ਗਏ ਹਨ ਜਾਂ ਕਦੇ ਲਿਖੇ ਜਾਣਗੇ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸੱਚੀਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਹ ਇੰਨੀਆਂ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਅਤੇ ਚਲਾਕ ਹਨ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਕਾਲਪਨਿਕ ਰਚਨਾ ਇਸਦੀ ਬਰਾਬਰੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ।"

"ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਤਾਬ ਦਾ ਸਿਰਲੇਖ ਕੀ ਹੈ?" ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।

"ਦਿ ਲਾਈਫ਼ ਆਫ਼ ਗਿਨਸ ਡੀ ਪਾਸਮੋਂਟੇ," ਗਿਨਸ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ।

"ਕੀ ਇਹ ਪੂਰਾ ਹੋ ਗਿਆ?"

"ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਖਤਮ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਮੇਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਅਜੇ ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਹੋਈ? ਜੋ ਹਿੱਸਾ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਉਹ ਮੇਰੇ ਜਨਮ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਉਸ ਥਾਂ ਤੱਕ ਫੈਲਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਮੈਨੂੰ ਆਖਰੀ ਵਾਰ ਗੈਲੀਆਂ ਵਿੱਚ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।"

"ਫਿਰ ਤੁਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉੱਥੇ ਗਏ ਹੋ?" ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ; ਜਿਸ ਦਾ ਜਵਾਬ ਜੀਨਸ ਨੇ ਦਿੱਤਾ,

"ਮੈਂ ਉੱਥੇ ਚਾਰ ਸਾਲ ਰੱਬ ਅਤੇ ਰਾਜੇ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਬਿਤਾਏ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਬਿਸਕੁਟ ਅਤੇ ਕੋਰੜੇ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ ਪਤਾ ਹੈ, ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਗੈਲੀਆਂ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੀ ਕਿਤਾਬ ਪੂਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦੇਵੇਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਅਜੇ ਵੀ

ਕਹਿਣ ਲਈ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਹੋਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਸਪੀਨੋਸ਼ ਗੋਲਾਂਆਂ ਵਿੱਚ ਕਾਫ਼ੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਵਿਹਲਾ ਸਮਾਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਜੋ ਲਿਖਣਾ ਬਾਕੀ ਹੈ ਉਸ ਲਈ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਸਮਾਂ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਯਾਦ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ।"

"ਤੁਸੀਂ ਪ੍ਰਤਿਭਾਸ਼ਾਲੀ ਲੱਗ ਰਹੇ ਹੋ," ਡੰਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਅਤੇ ਬਦਕਿਸਮਤ," ਜੀਨਸ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਕਿਉਂਕਿ ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਹਮੇਸ਼ਾ ਪ੍ਰਤਿਭਾਸ਼ਾਲੀ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕਰਦੀ ਹੈ।"

"ਇਹ ਬਦਮਾਸ਼ਾਂ ਦਾ ਵੀ ਪਿੱਛਾ ਕਰਦਾ ਹੈ," ਕਮਿਸ਼ਨਰੀ ਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਸੂਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰੀ," ਪਾਸਾਮੋਂਟੇ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕਹਿ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤ ਰਹੋ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਹ ਡੰਡਾ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਬਦਸਲੂਕੀ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਸਗੋਂ ਸਾਨੂੰ ਉੱਥੇ ਲੈ ਜਾਣ ਅਤੇ ਅਗਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਮਹਾਰਾਜ ਨੇ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਹੈ; ਨਹੀਂ ਤਾਂ, ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਲਈ - ਪਰ ਕੋਈ ਗੱਲ ਨਹੀਂ, ਮੈਂ ਇੱਕ ਖਾਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਜਿਸਦਾ ਗੰਦਾ ਕੱਪੜਾ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਦਿਨ ਪ੍ਰਸ਼ਾਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਹੁਣ ਲਈ, ਹਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਮੂੰਹ ਬੰਦ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜ਼ਿੰਦਾ ਦਿਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਆਓ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਚੀਜ਼ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰੀਏ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਚੱਲੀਏ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਮਨੋਰੰਜਨ ਕਾਫ਼ੀ ਲੰਮਾ ਸਮਾਂ ਚੱਲਿਆ ਹੈ।"

ਕਮਿਸ਼ਨਰੀ ਨੇ ਪਾਸਾਮੋਂਟੇ ਦੀਆਂ ਧਮਕੀਆਂ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਸ਼ਟਾਫ਼ ਖੜ੍ਹਾ ਕੀਤਾ, ਪਰ ਡੰਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਛਾਲ ਮਾਰ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਕੈਦੀ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਨਾ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਕੁਦਰਤੀ ਸੀ ਕਿ ਜਿਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਹੱਥ ਇੰਨੇ ਮਜ਼ਬੂਤੀ ਨਾਲ ਬੰਨ੍ਹੇ ਹੋਏ ਸਨ, ਉਹ ਆਪਣੀ ਜੀਭ ਨਾਲ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਆਜ਼ਾਦ ਹੋਵੇ। ਫਿਰ ਚੇਨ ਗੈਂਗ ਦੇ ਸਾਰਿਆਂ ਵੱਲ ਮੁੜਦੇ ਹੋਏ, ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ:

"ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਭਰਾਵੋ, ਤੁਸੀਂ ਜੋ ਕੁਝ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਹੈ, ਉਸ ਤੋਂ ਮੈਂ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਾਪਾਂ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਮਿਲ ਰਹੀ ਹੈ, ਪਰ ਜੋ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਤੁਸੀਂ ਭੁਗਤਣ ਜਾ ਰਹੇ ਹੋ, ਉਹ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ਹਾਲ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੀਆਂ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਬਹੁਤ ਹੀ ਬੇਰਹਿਮੀ ਨਾਲ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਤੁਹਾਡੀ ਤਬਾਹੀ ਦਾ ਕਾਰਨ ਅਤੇ ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਹ ਇਨਸਾਫ਼ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ ਜਿਸ ਦੇ ਤੁਸੀਂ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ, ਸ਼ਾਇਦ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੇ ਤਸੀਹੇ ਹੇਠ ਦਿਖਾਈ ਹਿੰਮਤ ਦੀ ਘਾਟ, ਜਾਂ ਦੂਜੇ ਦੀ ਪੈਸੇ ਦੀ ਘਾਟ, ਜਾਂ ਇਸ ਦੂਜੇ ਦੇ ਦੋਸਤਾਂ ਦੀ ਘਾਟ, ਜਾਂ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਜੱਜ ਦੇ ਗਲਤ ਫੈਸਲੇ ਕਾਰਨ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਇਹ ਸਭ ਆਪਣੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਇੰਨੀ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਲਪਨਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸ ਰਿਹਾ ਹੈ - ਨਹੀਂ, ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਮਨਾਉਣ ਅਤੇ ਮਜ਼ਬੂਰ ਵੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ - ਤੁਹਾਡੇ ਰਾਹੀਂ ਉਸ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਕਿ ਸਵਰਗ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਕਿਸ ਮੱਕਸਦ ਲਈ ਰੱਖਿਆ ਹੈ, ਮੈਨੂੰ ਬਹਾਦਰੀ ਦੇ ਪੇਸ਼ੇ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਮੈਂ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਸਹੁੰ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਮੈਂ ਦੱਬੇ-ਕੁਚਲੇ ਅਤੇ ਲੋੜਵੰਦਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਲਈ ਆਉਣ ਦੀ ਸਹੁੰ ਖਾਧੀ ਹੈ। ਪਰ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਸਮਝਦਾਰੀ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ... ਬੁਰਾਈ ਦੀ ਬਜਾਏ ਚੰਗਿਆਈ ਦੇ ਨਾਮ ਤੇ, ਮੈਂ ਇਹਨਾਂ ਗਾਰਡਾਂ ਅਤੇ ਇਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰੀ ਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੰਧਨਾਂ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤੀ ਨਾਲ ਜਾਣ ਦੇਣ, ਕਿਉਂਕਿ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਦੀ ਕਮੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ ਜੋ ਬਿਹਤਰ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਰਾਜੇ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰ ਸਕਣ। ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਗੁਲਾਮ ਬਣਾਉਣਾ ਬੇਰਹਿਮ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਰਮਾਤਮਾ ਅਤੇ ਕੁਦਰਤ ਨੇ ਆਜ਼ਾਦ ਬਣਾਇਆ ਹੈ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਸ਼ੀਮਾਨ ਗਾਰਡ, ਜਦੋਂ ਇਹਨਾਂ ਗਰੀਬ ਰੂਹਾਂ ਨੇ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਹਰੇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਾਪਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਾਸਚਿਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਪਰਮਾਤਮਾ ਬੁਰਾਈ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਅਤੇ ਚੰਗੇ ਨੂੰ ਇਨਾਮ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਇਸ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਇੱਜ਼ਤਦਾਰ ਆਦਮੀਆਂ ਲਈ ਦੂਜਿਆਂ ਦੇ ਫਾਂਸੀ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਬਣਨਾ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਚਿੰਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤੀ ਅਤੇ ਨਿਮਰਤਾ ਨਾਲ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਜੋ ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਤੁਹਾਡਾ ਧੰਨਵਾਦ ਕਰਨ ਦਾ ਕੁਝ ਕਾਰਨ ਹੋਵੇਗਾ, ਪਰ ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਅਜਿਹਾ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਇਹ ਬਰਛਾ

ਅਤੇ ਇਹ ਤੁਲਵਾਰ, ਮੇਰਾ ਬਾਂਹ ਦੀ ਤਾਕਤ ਨਾਲ, ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਏਗੀ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਅਜਿਹਾ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਕਰੋ।"

"ਕਿੰਨੀ ਸੋਹਣੀ ਮੂਰਖਤਾ!" ਕਮਿਸ਼ਨਰੀ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਕਿੰਨੀ ਵਧੀਆ ਚਲਾਕੀ ਨਾਲ ਆਉਣਾ! ਇਹ ਸੱਜਣ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਰਾਂਚੇ ਦੇ ਕੈਦੀਆਂ ਨੂੰ ਰਿਹਾਅ ਕਰੀਏ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰਿਹਾਅ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸ਼ੀਮਾਨ ਜੀ, ਤੁਸੀਂ ਸਾਡੇ ਆਸ਼ੀਰਵਾਦ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਚੱਲਦੇ ਰਹੋ, ਅਤੇ ਉਸ ਚੈਂਬਰ ਦੇ ਘੜੇ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਿਰ 'ਤੇ ਸਿੱਧਾ ਕਰੋ ਅਤੇ ਤਿੰਨ ਲੱਤਾਂ ਵਾਲੀ ਬਿੱਲੀ ਦੀ ਭਾਲ ਕਰਨਾ ਬੰਦ ਕਰੋ।"

"ਤੂੰ ਬਿੱਲੀ ਹੈਂ - ਚੂਹਾ ਅਤੇ ਬਦਮਾਸ਼," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਅਮਲ ਵਿੱਚ ਬਦਲਦੇ ਹੋਏ, ਉਸਨੇ ਕਮਿਸ਼ਨਰੀ 'ਤੇ ਇੰਨੀ ਅਚਾਨਕ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਬਚਾਅ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਮਿਲਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਉਸਨੂੰ ਬਰਛੇ ਨਾਲ ਬੁਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜ਼ਖਮੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਖੁਸ਼ਕਿਸ਼ਮਤ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਬੰਦੂਕ ਵਾਲਾ ਅਫਸਰ ਸੀ। ਦੂਜੇ ਗਾਰਡ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੇ ਅਚਾਨਕ ਮੋੜ ਤੋਂ ਹੈਰਾਨ ਅਤੇ ਹੈਰਾਨ ਸਨ ਪਰ ਜਲਦੀ ਹੀ ਆਪਣਾ ਸ਼ਾਂਤ ਹੋ ਗਏ। ਘੋੜਿਆਂ 'ਤੇ ਸਵਾਰਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਤਲਵਾਰਾਂ ਕੱਢੀਆਂ, ਅਤੇ ਪੈਦਲ ਚੱਲਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਬਰਛੀਆਂ ਫੜ ਲਈਆਂ ਅਤੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਸਮੂਹ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਗਏ, ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਾਫ਼ੀ ਸ਼ਾਂਤੀ ਨਾਲ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਬੁਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਭੱਜ ਜਾਂਦੇ ਜੇਕਰ ਗੋਲੀ ਗੁੱਲਾਮ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਦੇਖਿਆ, ਉਸ ਲੜੀ ਨੂੰ ਤੋੜਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਾ ਕੀਤੀ ਹੁੰਦੀ ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਹ ਜੁੜੇ ਹੋਏ ਸਨ। ਬੁਰਾਵੁਤ ਅਜਿਹੀ ਸੀ ਕਿ ਗਾਰਡਾਂ ਨੇ - ਜਾਂ ਤਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਗੋਲੀ ਗੁਲਾਮਾਂ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਰੁੱਝੇ ਹੋਏ ਸਨ, ਜੋ ਆਪਣੇ ਬੰਧਨ ਤੋੜ ਰਹੇ ਸਨ, ਜਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ, ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ - ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਲਾਭਦਾਇਕ ਸਾਬਤ ਹੋਇਆ। ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਆਪਣੇ ਵੱਲੋਂ ਗਿਨੇਸ ਡੀ ਪਾਸਾਮੋਂਟੇ ਨੂੰ ਆਜ਼ਾਦ ਕਰਵਾਉਣ ਵਿੱਚ ਹੱਥ ਵਧਾਇਆ, ਜੋ ਮੈਦਾਨ ਵਿੱਚ ਆਜ਼ਾਦ ਅਤੇ ਬੇਰੋਕ ਛਾਲ ਮਾਰਨ ਵਾਲਾ ਪਹਿਲਾ ਵਿਅਕਤੀ ਸੀ। ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਨੇ ਡਿੱਗੇ ਹੋਏ ਕਮਿਸ਼ਨਰੀ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ, ਉਸਦੀ ਤੁਲਵਾਰ ਅਤੇ ਬੰਦੂਕ ਖੋਹ ਲਈ, ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਗਾਰਡ 'ਤੇ ਤੁਲਵਾਰ ਲਹਿਰਾਈ ਅਤੇ ਬੰਦੂਕ ਨੂੰ ਦੂਜੇ ਗਾਰਡ 'ਤੇ ਨਿਸ਼ਾਨਾ ਬਣਾਇਆ, ਪਰ ਕਦੇ ਵੀ ਗੋਲੀ ਨਹੀਂ ਚਲਾਈ। ਮੈਦਾਨ 'ਤੇ ਇੱਕ ਵੀ ਗਾਰਡ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਸਾਰੇ ਆਪਣੀ ਏੜੀ 'ਤੇ ਭੱਜ ਗਏ ਸਨ, ਪਾਸਾਮੋਂਟੇ ਦੀ ਬੰਦੂਕ ਦੇ ਡਰ ਤੋਂ ਜਿੰਨਾ ਕਿ ਨਵੇਂ ਆਜ਼ਾਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਗੋਲੀ ਗੁਲਾਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਸੁੱਟੇ ਗਏ ਪੱਥਰਾਂ ਦੀ ਬਾਰਸ਼ ਤੋਂ। ਸਾਂਚੋ ਇਸ ਘਟਨਾਕ੍ਰਮ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਕਲਪਨਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਭੱਜਣ ਵਾਲੇ ਲੋਕ ਇਸ ਘਟਨਾ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਪਵਿੱਤਰ ਭਾਈਚਾਰੇ ਨੂੰ ਦੇਣਗੇ, ਜੋ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਘੰਟੀਆਂ ਦੇ ਜ਼ੋਰ 'ਤੇ ਦੇਸ਼ੀ ਧਿਰਾਂ ਦੀ ਭਾਲ ਵਿੱਚ ਆਉਣਗੇ, ਜੋ ਕਿ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਸੇ ਸਮੇਂ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਹ ਉੱਥੋਂ ਹਟ ਜਾਣ ਅਤੇ ਨੇੜੇ ਦੀਆਂ ਪਹਾੜੀਆਂ ਵਿੱਚ ਲੁਕ ਜਾਣ।

"ਇਹ ਸਭ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਹੈ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਸਮੇਂ ਕੀ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।" ਫਿਰ ਉਸਨੇ ਸਾਰੇ ਗੋਲੀ ਨੌਕਰਾਂ ਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ, ਜੋ ਕਮਿਸ਼ਨਰੀ ਨੂੰ ਉਤਾਰ ਕੇ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੇ ਅੰਡਰਗਾਰਮੈਂਟ ਵਿੱਚ ਛੱਡਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜੋਸ਼ ਨਾਲ ਭੱਜ ਰਹੇ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਨਾਈਟ ਦੇ ਦੁਆਲੇ ਇਕੱਠੇ ਹੋਏ ਕਿ ਉਹ ਕੀ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਉਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੰਬੋਧਨ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ:

"ਇਹ ਚੰਗੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਪਾਪੁਤ ਲਾਭਾਂ ਲਈ ਆਪਣੀ ਸ਼ੁਕਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਦਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਪਰਮਾਤਮਾ ਲਈ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਘਿਣਾਉਣੇ ਪਾਪਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ ਅਕ੍ਰਿਤਘਣਤਾ। ਮੈਂ ਇਹ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਸੱਜਣੋ, ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਦੇ ਲਾਭ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਪਸ਼ਟ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਜਿਸਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਵਿੱਚ - ਅਤੇ ਇਹ ਮੇਰੀ ਬੇਨਤੀ ਹੈ - ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕਰਾਂਗਾ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਉਹ ਜ਼ੰਜੀਰ ਚੁੱਕੋ ਜੋ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਗਲੇ ਤੋਂ ਹਟਾਈ ਸੀ ਅਤੇ ਤੁਰੰਤ ਟੋਬੋਸੋ ਸ਼ਹਿਰ ਲਈ ਰਵਾਨਾ ਹੋਵੋ, ਜਿੱਥੇ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਟੋਬੋਸੋ ਦੀ ਮੇਰੀ ਲੇਡੀ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕਰੋਗੇ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕਰੋਗੇ ਕਿ ਉਸਦਾ ਨਾਈਟ, ਉਹ ਆਫ਼ ਦ ਵੂਫੁਲ ਫੇਅਟਨੇਂਸ, ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਉਸ

ਮਸ਼ਹੂਰ ਸਾਹਸ ਦੇ ਸ਼ਾਰਟ ਵੇਰਵਿਆਂ ਦਾ ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਵਰਣਨ ਕਰੂਗੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਤੁਹਾਡੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੀ ਇੱਛਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ; ਇੱਕ ਵਾਰ ਇਹ ਹੋ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਆਸ਼ੀਰਵਾਦ ਨਾਲ ਜਿੱਥੇ ਮਰਜ਼ੀ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹੋ।"

Ginés de Pasamonte ਨੇ ਸਾਰਿਆਂ ਲਈ ਜਵਾਬ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ:

"ਭਾਵੇਂ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸੁਆਮੀ ਅਤੇ ਮੁਕਤੀਦਾਤਾ ਵਜੋਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਤੁਹਾਡੀ ਬੇਨਤੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਵਾਲ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਸਮੂਹ ਵਿੱਚ ਸੜਕਾਂ 'ਤੇ ਯਾਤਰਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਪੈਰ ਸਾਨੂੰ ਵੱਖ ਹੋਣਾ ਪਵੇਗਾ, ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰ ਇੱਕ ਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਭਾਈਚਾਰੇ ਦੁਆਰਾ ਫੜੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ ਧਰਤੀ ਦੀਆਂ ਅੰਤੜੀਆਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦਫ਼ਨਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਵੱਖਰੇ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਸਾਡਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਆਵੇਗਾ। ਤੁਸੀਂ ਜੋ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਉਹ ਹੈ ਇਸ ਸੇਵਾ ਦੀ ਥਾਂ ਲੈਣਾ ਅਤੇ ਟੋਬੋਸੋ ਦੀ ਲੇਡੀ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਨੂੰ ਸ਼ਰਧਾਂਜਲੀ ਦੇਣਾ, ਜਿਸਨੂੰ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਇੱਛਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਪਾਠ ਕਰਾਂਗੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਉਹ ਚੀਜ਼ ਹੈ ਜੋ ਦਿਨ ਜਾਂ ਰਾਤ, ਭੱਜਦੇ ਜਾਂ ਆਰਾਮ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਯੁੱਧ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਸ਼ਾਂਤੀ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਪਰ ਇਹ ਕਲਪਨਾ ਕਰਨਾ ਕਿ ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਮਿੱਸਰ ਦੇ ਮਾਸ ਦੇ ਭਾਂਡਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਆਵਾਂਗੇ, ਯਾਨੀ ਕਿ ਆਪਣੀ ਜ਼ੰਜੀਰੀ ਚੁੱਕ ਕੇ ਟੋਬੋਸੋ ਦੀ ਸੜਕ 'ਤੇ ਚੱਲਾਂਗੇ, ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨਾ ਹੈ ਕਿ ਰਾਤ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅਜੇ ਸਵੇਰ ਦੇ ਦਸ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੋਏ ਹਨ। ਸਾਡੇ ਤੋਂ ਅਜਿਹੀ ਮੰਗ ਕਰਨਾ ਐਲਮ ਦੇ ਰੁੱਖ ਨੂੰ ਨਾਸ਼ਪਾਤੀ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਹਿਣ ਵਰਗਾ ਹੈ।"

"ਇਸਨੂੰ ਘਬਰਾਹਟ ਵਿੱਚ ਪਾਓ!" ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਹੁਣ ਗੁੱਸੇ ਵਿੱਚ, "ਤੁੰ ਇੱਕ ਵੇਸ਼ਵਾ ਦੇ ਪੁੱਤਰ, ਡੌਨ ਗਿਨੇਸਿਲੋ ਦ ਕੀਪ, ਜਾਂ ਜੋ ਵੀ ਤੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬੁਲਾਉਂਦਾ ਹੈਂ, ਤੈਨੂੰ ਇਹ ਯਾਤਰਾ ਆਪਣੇ ਪੈਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਆਪਣੀ ਪੂਛ ਰੱਖ ਕੇ, ਪੂਰੀ ਚੇਨ ਆਪਣੀ ਪਿੱਠ 'ਤੇ ਚੁੱਕ ਕੇ ਇਕੱਲੇ ਹੀ ਕਰਨੀ ਪਵੇਗੀ।"

ਪਾਸਾਮੋਂਟੇ, ਜੋ ਕਿ ਬਹੁਤਾ ਸਮਾਂ ਦੁੱਖ ਝੱਲਣ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਡੌਨ ਕਿਕਸੋਟ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਜ਼ਾਦ ਕਰਨ ਦੇ ਆਪਣੇ ਘਿਣਾਉਣੇ ਕੰਮ ਕਾਰਨ ਆਪਣੀ ਬੁੱਧੀ 'ਤੇ ਪੂਰਾ ਕਾਬੂ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਲੂਕ ਹੁੰਦਾ ਦੇਖਿਆ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਸਾਥੀਆਂ ਵੱਲ ਅੱਖ ਮਾਰੀ, ਜੋ ਸਾਰੇ ਬਰਾਬਰ ਫੈਲ ਗਏ ਅਤੇ ਡੌਨ ਕਿਕਸੋਟ 'ਤੇ ਪੱਥਰਾਂ ਦੀ ਇੰਨੀ ਭਾਰੀ ਵਰਖਾ ਕਰਨੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਆਪਣੀ ਬਕਲਰ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰਨ ਲਈ ਇੰਨੇ ਹੱਥ ਨਹੀਂ ਸਨ; ਅਤੇ ਬੇਚਾਰਾ ਰੋਸੀਨੈਂਟ ਨੇ ਸਪਰਾਂ ਵੱਲ ਇੰਨਾ ਧਿਆਨ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਿੰਨਾ ਕਿ ਉਹ ਕਾਂਸੀ ਦਾ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਸਾਂਚੋ ਆਪਣੇ ਗਿੱਦੜ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਝੁਕ ਗਿਆ, ਉਸਨੂੰ ਬੱਦਲਾਂ ਅਤੇ ਪੱਥਰਾਂ ਦੀ ਬਾਰਿਸ਼ ਤੋਂ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜੋ ਦੋਵਾਂ 'ਤੇ ਵਰ੍ਹ ਰਹੇ ਸਨ। ਕਿਉਂਕਿ ਡੌਨ ਕਿਕਸੋਟ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਬਚਾਉਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਕਿੰਨੇ ਪੱਥਰ ਉਸਦੇ ਸਰੀਰ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਛੱਡ ਗਏ, ਇੰਨੀ ਤਾਕਤ ਨਾਲ ਪਹੁੰਚੇ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਹ ਡਿੱਗਿਆ, ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਉਸ ਦੇ ਉੱਪਰ ਸੀ, ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਉਸਨੇ ਉਸਦੇ ਸਿਰ ਤੋਂ ਬੇਸਿਨ ਖੋਹ ਲਿਆ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੀ ਪਿੱਠ 'ਤੇ ਤਿੰਨ ਤੋਂ ਚਾਰ ਵਾਰ ਮਾਰਿਆ, ਅਤੇ ਓਨੀਆਂ ਹੀ ਵਾਰ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ, ਇਸਨੂੰ ਚਕਨਾਚੂਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਨੇ ਇੱਕ ਜੈਕੇਟ ਉਤਾਰ ਦਿੱਤੀ ਜੋ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਬਸਤ੍ਰ ਉੱਤੇ ਪਾਈ ਸੀ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਉਸਦੇ ਲੱਤ ਦੇ ਬਸਤ੍ਰ ਇਸਨੂੰ ਨਾ ਰੋਕਦੇ ਤਾਂ ਉਸਦੇ ਸਟੋਕਿੰਗਜ਼ ਵੀ ਉਤਾਰ ਦਿੰਦੇ, ਦੂਜਿਆਂ ਨੇ ਸਾਂਚੋ ਦਾ ਕੋਟ ਉਤਾਰ ਦਿੱਤਾ, ਉਸਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਉਸਦੀ ਕਮੀਜ਼ ਅਤੇ ਪੈਂਟ ਵਿੱਚ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ। ਫਿਰ ਲੜਾਈ ਦੇ ਬਾਕੀ ਬਚੇ ਮਾਲ ਨੂੰ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਵੰਡਦੇ ਹੋਏ, ਉਹ ਚਲੇ ਗਏ, ਹਰ ਇੱਕ ਆਪਣੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਚਲਾ ਗਿਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਪਵਿੱਤਰ ਭਾਈਚਾਰੇ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ ਵਧੇਰੇ ਇਰਾਦੇ ਰੱਖਦੇ ਸਨ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਉਹ ਡਰਦੇ ਸਨ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਜ਼ੰਜੀਰ ਨਾਲ ਬੰਨ੍ਹਣ ਅਤੇ ਟੋਬੋਸੋ ਦੀ ਲੇਡੀ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਦੀ ਬਜਾਏ।

ਗਧਾ, ਰੋਸੀਨਾਂਤੇ, ਸਾਂਚੋ, ਅਤੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਉੱਥੇ ਇਕੱਲੇ ਹੀ ਰਹੇ - ਗਧਾ ਡਿੱਗ ਪਿਆ ਅਤੇ ਸੋਚਾਂ ਵਿੱਚ ਡੁੱਬਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਕੰਨ ਮਰੋੜਦਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਪੱਥਰਾਂ ਦੀ ਗੜੇਮਾਰੀ, ਜੋ ਉਸਦੇ ਕੰਨਾਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਦੁਖੀ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ, ਅਜੇ ਵੀ ਬੰਦ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਸੀ;

ਰਸੀਨਾਂਤੇ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਦੇ ਕੋਲ ਝੁਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਪੱਥਰਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਹੋਰ ਗੜਬੜ ਨਾਲ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਡਿੱਗਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ; ਸੁਨਹਿਰੇ ਆਪਣੀ ਕਮੀਜ਼ ਅਤੇ ਪੈਂਟ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਪਹਿਨਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਭਾਈਚਾਰੇ ਤੋਂ ਡਰਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ; ਅਤੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਇੰਨਾ ਸਖ਼ਤ ਵਿਵਹਾਰ ਹੁੰਦਾ ਦੇਖ ਕੇ ਬਹੁਤ ਨਾਰਾਜ਼ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਉਸਨੇ ਇੰਨਾ ਚੰਗਾ ਮੇਜ਼ ਲਿਆ ਸੀ।

1. "ਇੱਕ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੰਮ" 'ਤੇ ਸ਼ਬਦ ਖੇਡ।
2. ਬਦਮਾਸ਼ਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਮਨਪਸੰਦ ਮੁਲਾਕਾਤ ਵਾਲੀ ਜੁਗਾ।
3. ਸਭ ਤੋਂ ਮਸ਼ਹੂਰ ਪਿਕਰੇਸਕ ਨਾਵਲਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ, 1554 ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ। ਪਿਕਰੇਸਕ ਨਾਵਲ ਗਲਪ ਦਾ ਇੱਕ ਰੂਪ ਸੀ ਜੋ ਸਪੇਨ ਵਿੱਚ ਉਤਪੰਨ ਹੋਏ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬਦਮਾਸ਼ ਆਵਾਰਾ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ ਜਿਸਨੂੰ ਆਪਣੀ ਬੁਧੀ ਨਾਲ ਜਿਉਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਅਧਿਆਇ ਵੀਹਵਾਂ

ਸੀਅਰਾ ਮੋਰੇਨਾ ਵਿੱਚ ਮਸ਼ਹੂਰ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨਾਲ ਵਾਪਰੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ, ਜੋ ਕਿ ਇਸ ਸੱਚੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਸੰਬੰਧਿਤ ਸਭ ਤੋਂ ਅਸਾਧਾਰਨ ਸਾਹਸਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ।

ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੰਨੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਪਾਉਂਦਿਆਂ, ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸਕੁਆਇਰ ਨੂੰ ਕਿਹਾ:

"ਮੈਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਸੁਣਿਆ ਹੈ, ਸੈਂਚੋ, ਕਿ ਕਿਸਾਨਾਂ ਨੂੰ ਚੰਗਾ ਕਰਨਾ ਸੁਮੁੰਦਰ ਵਿੱਚ ਪਾਣੀ ਪਾਉਣ ਵਾਂਗ ਹੈ। ਜੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਸਲਾਹ ਮੰਨੀ ਹੁੰਦੀ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਇਸ ਦੁੱਖ ਤੋਂ ਬਚ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਹੁਣ ਬਹੁਤ ਦੇਰ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਹੈ। ਜੇ ਮੈਂ ਅਜਿਹਾ ਸਬਕ ਸਿੱਖਿਆ ਹੈ ਜੋ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਮੇਰੀ ਸੇਵਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮੈਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋਵਾਂਗਾ।"

"ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਨੇ ਇਸ ਤੋਂ ਸਬਕ ਸਿੱਖਿਆ ਹੋਵੇਗਾ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਇੱਕ ਤੁਰਕ ਹਾਂ, ਪਰ ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੀ ਗੱਲ ਸੁਣੀ ਹੁੰਦੀ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਮੁਸੀਬਤ ਤੋਂ ਬਚ ਸਕਦੇ ਸੀ, ਤਾਂ ਹੁਣ ਮੇਰੀ ਗੱਲ ਸੁਣੋ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਵੱਡੀ ਮੁਸੀਬਤ ਤੋਂ ਬਚੋ। ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਨੂੰ ਇਹ ਸਮਝਾ ਸਕਾਂ ਕਿ ਪਵਿੱਤਰ ਭਾਈਚਾਰੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਾਈਟ-ਇਰੈਂਟਰੀ ਦਾ ਕੋਈ ਫਾਇਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਸਾਰੇ ਨਾਈਟ-ਇਰੈਂਟ ਲਈ ਦੇ ਅੰਜੀਰ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਤੀਰ ਆਪਣੇ ਕੰਨਾਂ ਤੋਂ ਲੰਘਦੇ ਸੁਣ ਸਕਦਾ ਹਾਂ।"

"ਤੂੰ ਸੁਭਾਅ ਤੋਂ ਡਰਪੋਕ ਹੈਂ, ਸੈਂਚੋ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਪਰ ਤੈਨੂੰ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਲਈ ਕਿ ਮੈਂ ਜ਼ਿੱਦੀ ਹਾਂ ਅਤੇ ਕਦੇ ਵੀ ਤੇਰੇ ਸੁਝਾਵਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਮੈਂ ਤੇਰੀ ਸਲਾਹ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਵਾਰ ਸੁਣਾਂਗਾ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਅਤੇ ਉਸ ਗੁੱਸੇ ਵਿਚਕਾਰ ਦੂਰੀ ਬਣਾਵਾਂਗਾ ਜੋ ਤੈਨੂੰ ਇੰਨਾ ਡਰਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਸ਼ਰਤ 'ਤੇ: ਕਿ ਤੂੰ ਇਸ ਜਨਮ ਜਾਂ ਅਗਲੇ ਜਨਮ ਵਿੱਚ ਕਦੇ ਵੀ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਇਹ ਨਾ ਦੱਸਣ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕਰੇਂਗਾ ਕਿ ਮੈਂ ਡਰ ਕਾਰਨ ਇਸ ਖ਼ਤਰੇ ਤੋਂ ਪਿੱਛੇ ਹਟਿਆ ਜਾਂ ਪਿੱਛੇ ਹਟਿਆ, ਪਰ ਸਿਰਫ਼ ਤੇਰੀਆਂ ਇੱਛਾਵਾਂ ਨੂੰ ਮੰਨਣ ਲਈ। ਜੇ ਤੂੰ ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਕੁਝ ਕਹੇਂਗਾ, ਤਾਂ ਤੂੰ ਝੂਠ ਬੋਲ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਇਸ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੱਕ, ਅਤੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੱਕ, ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਝੂਠ ਬੋਲਾਂਗਾ ਅਤੇ ਸਹੁੰ ਖਾਵਾਂਗਾ ਕਿ ਤੂੰ ਝੂਠ ਬੋਲ ਰਿਹਾ ਹੈਂ ਅਤੇ ਹਰ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਤੂੰ ਇਸਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰੇਂਗਾ ਜਾਂ ਸੋਚੇਂਗਾ ਤਾਂ ਝੂਠ ਬੋਲੇਂਗਾ। ਇਸ ਲਈ ਇਕ ਹੋਰ ਸ਼ਬਦ ਨਾ ਕਹੋ, ਕਿਉਂਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਖ਼ਤਰੇ ਤੋਂ ਪਿੱਛੇ ਹਟਣ ਜਾਂ ਪਿੱਛੇ ਹਟਣ ਦਾ ਸਿਰਫ਼ ਵਿਚਾਰ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਮੈਨੂੰ ਦਾ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਇਸ ਬਾਰੇ ਖ਼ਤਰੇ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਜਾਪਦਾ ਹੈ, ਮੈਨੂੰ ਇੱਥੇ ਰਹਿਣ ਅਤੇ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਪਵਿੱਤਰ ਭਾਈਚਾਰੇ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰਨ ਲਈ ਦ੍ਰਿੜ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਨਾਮ ਤੂੰ ਇੰਨੀ ਡਰ ਨਾਲ ਬੋਲਦਾ ਹੈਂ, ਸਗੋਂ ਇਜ਼ਰਾਈਲ ਦੇ ਬਾਰਾਂ ਗੋਤਾਂ ਦੇ ਭਰਾਵਾਂ, ਸੰਤ ਮੈਕਾਬੀ, ਕੈਸਟੋਰ ਅਤੇ ਲਈ ਵੀ। ਪੋਲਕਸ, ਅਤੇ ਦੁਨੀਆ ਦੇ ਸਾਰੇ ਭਰਾਵਾਂ ਅਤੇ ਭਾਈਚਾਰਿਆਂ ਨੂੰ।"

"ਮਾਲਿਕ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਪਿੱਛੇ ਹਟਣਾ ਭੱਜਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਜਦੋਂ ਖ਼ਤਰਾ ਉਮੀਦ ਨਾਲੋਂ ਵੱਡਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਰੁਕਣਾ ਮੂਰਖਤਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਸਿਆਣਾ ਆਦਮੀ ਕੱਲ੍ਹ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬਚਾ ਲਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅੱਜ ਸਭ ਕੁਝ ਜੋਖਮ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਪਾਵੇਗਾ। ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਨੂੰ ਇਹ ਸਮਝਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਰੁੱਖਾ ਅਤੇ ਅਨਪੜ੍ਹ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਪਰ ਮੈਂ ਫਿਰ ਵੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕੁਝ ਸਮਝਦਾਰੀ ਨਾਲ ਚਲਾਉਣ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਇਸ ਲਈ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੇਰੀ ਸਲਾਹ ਲੈਣ ਬਾਰੇ ਚਿੰਤਾ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਪਰ ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਯੋਗ ਹੋ ਤਾਂ ਰੁੱਖੀਨਾਂਤੇ 'ਤੇ ਚੜ੍ਹਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ - ਅਤੇ ਜੇ ਨਹੀਂ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਮਦਦ ਕਰਾਂਗਾ - ਅਤੇ ਫਿਰ ਮੇਰੇ ਪਿੱਛੇ ਚੱਲਾਂਗੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰਾ ਦਿਮਾਗ਼ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਸਮੇਂ ਆਪਣੇ ਹੱਥਾਂ ਨਾਲੋਂ ਆਪਣੇ ਪੈਰਾਂ ਦੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਲੋੜ ਹੈ।"

ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਬਿਨਾਂ ਕੁਝ ਕਹੇ ਦੁਬਾਰਾ ਸਵਾਰ ਹੋ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਸਾਂਚੋ ਆਪਣੇ ਗਿੱਦੜ 'ਤੇ ਸਵਾਰ ਹੋ ਕੇ ਰਾਹ ਦਿਖਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਉਹ ਸੀਅਰਾ ਮੋਰੇਨਾ ਦੇ ਇੱਕ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋ ਗਏ ਜੋ ਥੋੜ੍ਹੀ ਦੂਰੀ 'ਤੇ ਸਥਿਤ ਸੀ। ਸਾਂਚੋ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਪੂਰੇ ਸਿਅਰਾ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਵਿਸੋ ਜਾਂ ਅਲਮੋਡੋਵਰ ਡੇਲ ਕੈਂਪੋ ਵਿੱਚ ਬਾਹਰ ਆਉਣ, ਪਰ ਪਹਿਲਾਂ ਉਹ ਅਗਲੇ ਕਈ

ਦਿਨਾਂ ਲਈ ਉਸ ਖਸਤਾ ਇਲਾਕੇ ਵਿੱਚ ਲੁਕ ਜਾਂਦੇ ਤਾਂ ਜੋ ਜੇਕਰ ਪਾਵੱਤਰ ਭਾਈਚਾਰਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਕਰਨ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਾ ਲੱਗੇ। ਉਸਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਦੇਖਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਗਿੱਦੜ 'ਤੇ ਜੋ ਪ੍ਰਬੰਧ ਲਿਆਂਦਾ ਸੀ ਉਹ ਘਟਨਾ ਦੌਰਾਨ ਗੋਲੀ ਗੁਲਾਮਾਂ ਨਾਲ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਪਹੁੰਚਿਆ ਸੀ, ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਉਹ ਚਮਤਕਾਰੀ ਸਮਝਦਾ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਜੋ ਗੋਲੀ ਗੁਲਾਮਾਂ ਨੇ ਲੱਭੀਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਲੈ ਗੁਈਆਂ ਸੁਨ।[1]

[ਉਸ ਰਾਤ ਉਹ ਸੀਅਰਾ ਮੇਰੇਨਾ ਦੇ ਬਿਲਕੁਲ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚੇ, ਜਿੱਥੇ ਸਾਂਚੋ ਨੂੰ ਲੱਗਿਆ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰਾਤ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕਈ ਦਿਨ ਬਿਤਾਉਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹੁਨ, ਪਰ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਓਨੇ ਦਿਨ ਜਿੰਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਾਮਾਨ ਲਈ ਹੋਣਗੇ, ਇਸ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦੋ ਪਥੁਰਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਰਾਤ ਬ੍ਰਿਤਾਈ ਜੋ ਕੋਈ ਕਾਰਕ ਓਕ ਨਾਲ ਘਿਰੇ ਹੋਏ ਸੁਨ। ਪਰ ਕਿਸਮਤ, ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਜੋ ਸੱਚੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਨਹੀਂ ਹੋਏ ਹੁਨ, ਸਾਰੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਅਗੁਵਾਈ, ਪ੍ਰਬੰਧ ਅਤੇ ਨਿਰਧਾਰਨ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਨੇ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਗਿਨੇਸ ਡੀ ਪਾਸਾਮੋਂਟੇ, ਉਹ ਮਸ਼ਹੂਰ ਚੋਰ ਅਤੇ ਧੋਖੇਬਾਜ਼ ਆਦਮੀ ਜੋ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੀ ਮੂਰਖਤਾ ਕਾਰੁਨ ਚੇਨ ਗੈਂਗ ਤੋਂ ਬਚ ਗਿਆ ਸੀ, ਕੋਲ ਇਨ੍ਹਾਂ ਹੀ ਪੁਹਾੜੀਆਂ ਵਿੱਚ ਲੁਕਣ ਲਈ ਦਿਮਾਗ਼ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਸੀ, ਪਵਿੱਤਰ ਭਾਈਚਾਰੇ ਦੇ ਡਰ ਦੁਆਰਾ ਇੱਥੇ ਭੇਜਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸਦਾ ਉਹ ਜਾਇਜ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਡਰਦਾ ਸੀ। ਉਸਦੀ ਕਿਸ਼ਮਤ ਉਸਨੂੰ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਡਰ ਦੇਵਾਂ ਨੂੰ ਉਸੇ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਲੈ ਗਈ ਜਿੱਥੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਅਤੇ ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਆਏ ਸਨ, ਅਤੇ ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸੌਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਹੋਇਆ ਸੀ ਪਰ ਜਦੋਂ ਕਿ ਅਜੇ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਛਾਣਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਸੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਦੁਸ਼ਟ ਹਮੇਸ਼ਾ ਨਾਸ਼ੁਕਰੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਜ਼ਰੂਰਤ ਗਲਤ ਕਰਨ ਦਾ ਬਹਾਨਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਮੌਜੂਦਾ ਹੱਲ ਭਵਿੱਖ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਚਾਰ ਨਾਲੋਂ ਵਧੇਰੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਮੰਨਦਾ ਹੈ, ਗਿੰਨਸ, ਜੋ ਨਾ ਤਾਂ ਸ਼ੁਕਰਗੁਜ਼ਾਰ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਨੇਕ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦਾ ਸੀ, ਨੇ ਸਾਂਚੇ ਪਾਂਜ਼ਾ ਦੇ ਗਿੱਦੜ ਨੂੰ ਚੋਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ, ਰੋਸੀਨੈਂਟ ਨੂੰ ਦੇ ਦਿੱਤਾ, ਇੱਕ ਗਹਿਣਾ ਜਿਸਨੂੰ ਵੇਚਣਾ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣਾ ਉਨਾ ਹੀ ਔਖਾ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿੰਨਾ ਉਸਨੂੰ ਵੇਚਣਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਲਈ ਜਦੋਂ ਸਾਂਚੇ ਪਾਂਜ਼ਾ ਸੁੱਤਾ ਪਿਆ ਸੀ, ਗਿਨਸ ਗਧੇ ਨਾਲ ਭਜ ਗਿਆ ਅਤੇ, ਸੂਰਜ ਚੜ੍ਹਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਸੀ ਜਿਸਨੂੰ ਫੜਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ।

ਜਦੋਂ ਸਵੇਰ ਹੋਈ, ਤਾਂ ਇਹ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਖੁਸ਼ੀ ਲੈ ਕੇ ਆਈ ਪਰ ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਲਈ ਉਦਾਸੀ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਡੋਂਪਲ ਗ਼ਾਇਬ ਪਾਇਆ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨੁਕਸਾਨ ਦਾ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਇਆ ਕਿ ਉਸਨੇ ਹੁਣ ਤੱਕ ਸੁਣੀ ਗਈ ਸਭ ਤੋਂ ਦੁਖਦਾਈ ਅਤੇ ਸੋਗਮਈ ਰੋਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੀ ਕਿ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਆਪਣੀਆਂ ਚੀਕਾਂ ਨਾਲ ਜਾਗ ਗਿਆ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਸ਼ਾਮੇਲ ਸੁਨ:

"ਹੇ ਮੇਰੇ ਪੁੱਤਰ, ਮੇਰੇ ਆਪਣੇ ਘਰ ਜੰਮਿਆ, ਮੇਰੇ ਬੱਚਿਆਂ ਲਈ ਖੇਡਦਾ, ਮੇਰੀ ਪਤਨੀ ਲਈ ਖੁਸ਼ੀ, ਮੇਰੇ ਗੁਆਂਢੀਆਂ ਦੀ ਈਰਖਾ, ਮੇਰੇ ਬੋਝ ਨੂੰ ਹਲਕਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਅਤੇ ਆਖਰੀ ਪਰ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਨਹੀਂ, ਮੇਰੀ ਅੱਧੀ ਰੋਜ਼ੀ-ਰੋਟੀ ਦਾ ਸਪਲਾਇਰ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰਾ ਅੱਧਾ ਹਿੱਸਾ ਛੱਬੀ ਮਾਰੂਵੇਦੀਆਂ ਤੋਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਕਮਾਉਂਦੇ ਹੋ!"

ਉਸਦੀ ਰੋਣ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣ ਕੇ ਅਤੇ ਕਾਰਨ ਨੂੰ ਸਮਝਦਿਆਂ, ਡੌਨ ਕਿਊਜੋਟ ਨੇ ਸਾਂਚੋ ਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਦਲੀਲਾਂ ਨਾਲ ਦਿਲਾਸਾ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਸਬੂਰ ਰੱਖਣ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ, ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਘਰ ਛੱਡੇ ਗਏ ਪੰਜ ਗਧਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਤਿੰਨ ਗਧਿਆਂ ਦੀ ਗਰੰਟੀ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਐਕਸਚੇਂਜ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦੇਵੇਗਾ। ਇਸ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦਿਲਾਸਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਸਾਂਚੇ ਨੇ ਆਪਣੇ ਹੰਝੂ ਪੂੰਝੇ, ਆਪਣੀਆਂ ਰੋਣਾਂ ਨੂੰ ਰੋਕਿਆ, ਅਤੇ ਡੌਨ ਕਿਊਜੋਟ ਦਾ ਉਸ ਉਪਕਾਰ ਲਈ ਧੰਨਵਾਦ ਕੀਤਾ ਜੋ ਉਹ ਉਸ 'ਤੇ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ।]

ਜਦੋਂ ਉਹ ਸੀਅਰਾ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਸੁਰਮਾ ਆਪਣੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਖੁਸ਼ ਹੋਇਆ, ਉਸਨੂੰ ਲੱਗਿਆ ਕਿ ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਸਾਹਸਾਂ ਲਈ ਸੰਪੂਰਨ ਜਗ੍ਹਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਉਹ ਭਾਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਸਨੂੰ ਉਹ ਸਾਰੇ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਲੋਕ ਯਾਦ ਆਏ ਜੋ ਇੱਕੋ ਜਿਹੀਆਂ ਅਜੀਬ ਥਾਵਾਂ ਅਤੇ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਵਿੱਚ ਨਾਈਟਸ-ਗ਼ਲਤ ਲੋਕਾਂ ਉੱਤੇ ਆਏ ਸਨ, ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਚੀਜ਼ਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇੰਨਾ ਮੋਹਿਤ ਅਤੇ ਲਿਜਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਉਹ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਸੋਚ

ਸਕਦਾ ਸੀ। ਸਾਂਚੇ ਨੂੰ ਵੀ ਹੁਣ ਕਈ ਹੋਰ ਪਰਵਾਹ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਹੁਣ ਜਦੋਂ ਉਹ ਇੱਕ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਯਾਤਰਾ ਕਰ ਰਹੇ ਜਾਪਦੇ ਸਨ, ਤਾਂ ਧਾਰਮਿਕ ਲੁੱਟ ਦੇ ਬਚੇ ਹੋਏ ਸਮਾਨ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਪੇਟ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ। ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਦੇ ਪਿੱਛੇ-ਪਿੱਛੇ ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਲੱਦ ਕੇ ਚੱਲ ਪਿਆ ਜੋ ਉਸਦਾ ਡੁਪਲੂ ਲੈ ਕੇ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਇੱਕ ਬੋਰੀ ਵਿੱਚੋਂ ਭੋਜਨ ਕੱਢ ਕੇ ਆਪਣੇ ਪੇਟ ਵਿੱਚ ਭਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਜਿੰਨਾ ਚਿਰ ਉਹ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਯਾਤਰਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਉਹ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸਾਹਸ ਲਈ ਅੰਜੀਰ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਉਸੇ ਵੇਲੇ, ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਚੁੱਕ ਕੇ, ਉਸਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਉਸਦਾ ਮਾਲਕ ਰੁਕ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਬਰਛੇ ਦੀ ਨੋਕ ਨਾਲ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਪਈ ਕਿਸੇ ਭਾਰੀ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਚੁੱਕਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਸਾਂਚੇ ਨੇ ਲੋੜ ਪੈਣ 'ਤੇ ਉਸਦੀ ਮਦਦ ਕਰਨ ਲਈ ਜਲਦੀ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਉਸੇ ਵੇਲੇ ਪਹੁੰਚ ਗਿਆ ਜਦੋਂ ਡੌਨ ਕਿਉਜੋਟ ਇੱਕ ਸੈਡਲ ਪੈਡ ਚੁੱਕ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਿਸਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਵੈਲਿਸ ਜੁੜੀ ਹੋਈ ਸੀ, ਦੋਵੇਂ ਅੱਧੇ ਸੜੇ ਹੋਏ, ਜਾਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੜੇ ਹੋਏ, ਕਿਉਂਕਿ ਟੁਕੜੇ-ਟੁਕੜੇ ਹੋਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਉਹ ਇੰਨੇ ਭਾਰੀ ਸਨ ਕਿ ਸਾਂਚੇ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਚੁੱਕਣ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਮਦਦ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਉਸਦੇ ਮਾਲਕ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਹ ਦੇਖੇ ਕਿ ਵੈਲਿਸ ਵਿੱਚ ਕੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਾਂਚੇ ਨੇ ਬਹੁਤ ਜਲਦੀ ਅਜਿਹਾ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਭਾਵੇਂ ਵੈਲਿਸ ਇੱਕ ਚੇਨ ਅਤੇ ਤਾਲੇ ਨਾਲ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਸੀ, ਇਹ ਇੰਨਾ ਸੜਿਆ ਅਤੇ ਫਟਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਕਿ ਅੰਦਰਲੀ ਸਮੱਗਰੀ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਚਾਰ ਵਧੀਆ ਚੈਂਬਰੇ ਕਮੀਜ਼ਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕਈ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਿਨਨ ਦੇ ਸਮਾਨ ਸਨ ਜੋ ਸਾਫ਼ ਹੋਣ ਨਾਲੋਂ ਘੱਟ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਇੱਕ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਰੁਮਾਲ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਸੋਨੇ ਦੇ ਸਿੱਕਿਆਂ ਦੀ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਮਾਤਰਾ ਮਿਲੀ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ:

"ਸਵਰਗ ਦੀ ਆਪਣੀ ਪੂਰੀ ਪੂਰਤੀ ਨਾਲ ਪ੍ਰਸੰਸਾ ਹੋਵੇ ਕਿ ਉਸਨੇ ਆਖਰਕਾਰ ਸਾਨੂੰ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਸਾਹਸ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਜੋ ਨਾਮ ਦੇ ਯੋਗ ਹੈ!"

ਲੁਗਾੜਾਰ ਖੋਜ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਸੁੰਦਰ ਬੰਨ੍ਹੀ ਹੋਈ ਯਾਦ-ਪੱਤਰ ਕਿਤਾਬ ਮਿਲੀ। ਡੌਨ ਕਿਉਕਸੋਟ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਦੇਖਣ ਲਈ ਕਿਹਾ, ਸਾਂਚੇ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਪੈਸੇ ਆਪਣੇ ਕੋਲ ਰੱਖੇ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਆਪਣਾ ਸਮਝੇ। ਸਾਂਚੇ ਨੇ ਕਿਰਪਾ ਲਈ ਉਸਦਾ ਹੱਥ ਚੁੰਮਿਆ ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੈਲਿਸ ਤੋਂ ਸਾਰੇ ਚਾਦਰਾਂ ਕੱਢ ਕੇ ਬਾਕੀ ਸਮਾਨ ਵਾਲੀ ਬੋਰੀ ਵਿੱਚ ਪਾ ਦਿੱਤੇ। ਇਹ ਸਭ ਦੇਖਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਡੌਨ ਕਿਉਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ:

"ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ, ਸਾਂਚੇ - ਅਤੇ ਇਹ ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਕੋਈ ਹੋਰ ਗੱਲ ਹੋਵੇ - ਕਿ ਇਸ ਸੀਅਰਾ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘ ਰਿਹਾ ਕੋਈ ਯਾਤਰੀ ਆਪਣਾ ਰਸਤਾ ਭੁੱਲ ਗਿਆ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਕੁਝ ਬਦਮਾਸ਼ਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਸਨੂੰ ਘੇਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸ਼ਾਇਦ ਉਸਨੂੰ ਮਾਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਇੱਥੇ ਲਿਆਂਦਾ, ਜਿੱਥੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਇਸ ਸਭ ਤੋਂ ਦੂਰ ਵਾਲੀ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਦਫ਼ਨਾ ਦਿੱਤਾ।"

"ਇਹ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ," ਸਾਂਚੇ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਕਿਉਂਕਿ ਜੇ ਉਹ ਚੋਰ ਹੁੰਦੇ, ਤਾਂ ਉਹ ਇਹ ਪੈਸਾ ਕਦੇ ਨਾ ਛੱਡਦੇ।"

"ਤੁਸੀਂ ਸਹੀ ਹੋ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਅਤੇ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਮੈਂ ਕਲਪਨਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਕਿ ਇਹ ਸਭ ਕੀ ਹੈ। ਪਰ ਰੁਕੋ, ਆਓ ਦੇਖੀਏ ਕਿ ਕੀ ਇਸ ਕਿਤਾਬ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਅਜਿਹਾ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਉਸ ਖੋਜ ਦੇ ਰਾਹ 'ਤੇ ਪਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਅਸੀਂ ਜਾਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ।"

ਇਸਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹਦਿਆਂ, ਉਸਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉੱਥੇ ਇੱਕ ਸੌਨੇਟ ਮਿਲਿਆ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਮੋਟੇ ਖਰੜੇ ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਕਾਫ਼ੀ ਪੜ੍ਹਨਯੋਗ ਸੀ, ਉਹ ਇੱਕ ਸੌਨੇਟ ਸੀ ਜਿਸਨੂੰ ਉਸਨੇ ਉੱਚੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਿਆ ਤਾਂ ਜੋ ਸਾਂਚੇ ਇਸਨੂੰ ਸੁਣ ਸਕੇ, ਅਤੇ ਸੌਨੇਟ ਨੇ ਇਹ ਕਿਹਾ:

ਹੇ ਪਿਆਰ, ਕੀ ਤੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹੈਂ ਕਿ ਮੈਂ ਕੀ ਪੀੜਾਂ ਝੱਲਦਾ ਹਾਂ,
ਜਾਂ, ਬੇਰਹਿਮ, ਕੀ ਤੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਪੀੜਾਂ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਹਿਲਾਏ ਵੇਖਦਾ ਹੈਂ?
ਜਾਂ ਕੀ ਕੋਈ ਲੁਕਿਆ ਹੋਇਆ ਕਾਰਨ ਇਸਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਸਾਬਤ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ,
ਇਸ ਸਾਰੇ ਦੁਖਦਾਈ ਕਿਸਮ ਦੇ ਦਰਦ ਦੁਆਰਾ?
ਪਿਆਰ ਇੱਕ ਦੇਵਤਾ ਹੈ: ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਜ਼ਰੂਰ ਪਤਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ,
ਅਤੇ, ਇਹ ਜਾਣਦੇ ਹੋਏ, ਮੇਰੇ ਵਾਂਗ ਬਦਕਿਸਮਤੀ 'ਤੇ ਤਰਸ ਆਉਂਦਾ ਹੈ;
ਦੂਜੇ ਹੱਥਾਂ ਤੋਂ ਘਾਤਕ ਝਟਕਾ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ—
ਕੀ ਫਿਰ ਇਹ ਕੰਮ, ਬੇਰਹਿਮ ਫਿਲਿਸ, ਤੇਰਾ ਹੈ?

ਆਹ, ਨਹੀਂ! ਇੱਕ ਰੂਪ ਇੰਨਾ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਨਿਰਪੱਖ ਹੈ
ਇੱਕ ਆਤਮਾ ਇੰਨੀ ਬੇਰਹਿਮ ਕਦੇ ਵੀ ਪ੍ਰਗਟ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ।
ਸਵਰਗ ਦੀ ਉੱਚ ਇੱਛਾ ਤੋਂ, ਮੇਰੀ ਕਿਸਮਤ ਬੇਰਹਿਮ ਵਗਦੀ ਹੈ,
ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ, ਅਧੀਨ, ਇਸਦਾ ਬਦਲਾ ਲੈਣਾ ਪਵੇਗਾ।
ਇੱਕ ਚਮਤਕਾਰ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਜੋ ਮੇਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਬਚਾ ਸਕਦੀ ਹੈ,
ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਕਿਸਮਤ ਵਾਲੇ ਸ਼ਿਕਾਰ ਨੂੰ ਕਬਰ ਤੋਂ ਖੋਹ ਲਵੇ।

"ਇਨ੍ਹਾਂ ਆਇਤਾਂ ਤੋਂ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਸਿੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਜ਼ਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਨਾ ਜਾਣ ਕੇ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਮੁਰਗੀ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ, ਅਸੀਂ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਤਹਿ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚ ਸਕਦੇ।"

"ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸ ਮੁਰਗੀ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ?" ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।

"ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਿਆ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਨੇ ਉੱਥੇ ਇੱਕ ਮੁਰਗੀ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਹੈ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ।

"ਮੈਂ ਕਿਹਾ 'ਫਿਲਿਸ', ਜੋ ਕਿ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਉਸ ਔਰਤ ਦਾ ਨਾਮ ਹੈ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਇਸ ਸੌਨੇਟ ਦਾ ਲੇਖਕ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਇਸ ਲਈ ਯਾਦ ਰੱਖ ਸਕਦੇ ਹੋ: ਜਾਂ ਤਾਂ ਉਹ ਇੱਕ ਚੰਗਾ ਕਵੀ ਹੈ, ਜਾਂ ਮੈਨੂੰ ਕੱਲਾ ਬਾਰੇ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਪਤਾ ਹੈ।"

“ਫਿਰ,” ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, “ਤੇਰੀ ਕਿਰਪਾ ਕਵਿਤਾ ਵਿੱਚ ਵੀ ਮਾਹਰ ਹੈ?”

"ਤੁਹਾਡੀ ਕਲਪਨਾ ਤੋਂ ਵੀ ਵਧੇ;" ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਦੇਖੋਗੇ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਟੋਬੋਸੋ ਦੀ ਮੇਰੀ ਲੇਡੀ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂ ਤੋਂ ਅੰਤ ਤੱਕ ਕਵਿਤਾ ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਸੌਂਪੋਗੇ। ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣੋ, ਸਾਂਚੋ, ਕਿ ਪੁਰਾਣੇ ਸਮਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਜਾਂ ਲਗਭਗ ਸਾਰੇ ਨਾਈਟ-ਇਰੈਂਟ ਦੇਵੇਂ ਮਹਾਨ ਟੁੰਬਾਡੋਰ ਅਤੇ ਮਹਾਨ ਸੰਗੀਤਕਾਰ ਸਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਦੇਵੇਂ ਯੋਗਤਾਵਾਂ - ਜਾਂ ਤੋਹਫ਼ੇ, ਵਧੇਰੇ ਸਟੀਕ ਹੋਣ ਲਈ - ਪ੍ਰੇਮੀ-ਇਰੈਂਟ ਦੇ ਵਪਾਰ ਵਿੱਚ ਸੰਦ ਹਨ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ, ਪੁਰਾਣੇ ਨਾਈਟਾਂ ਦੀਆਂ ਆਇਤਾਂ ਹੁਨਰ ਨਾਲੋਂ ਵਧੇਰੇ ਭਾਵਨਾ ਦਾ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ।"

"ਪੜ੍ਹਨਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖੋ, ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੁਝ ਅਜਿਹਾ ਮਿਲ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਦੱਸੇਗਾ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕੀ ਜਾਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ।"

ਡੌਨ ਕੁਇਜੋਟ ਨੇ ਪੰਨਾ ਪਲਟਿਆ ਅਤੇ ਕਿਹਾ:

"ਇੱਥੇ ਗੱਦ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਅਜਿਹਾ ਹੈ ਜੋ ਇੱਕ ਅੱਖਰ ਜਾਪਦਾ ਹੈ।"

"ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪੱਤਰ?" ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।

"ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਪ੍ਰੇਮ ਪੱਤਰ ਹੈ।"

"ਤਾਂ ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਇਸਨੂੰ ਉੱਚੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹੋ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਕੋਈ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਪਸੰਦ ਹੈ।"

“ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ,” ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੇਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਅਤੇ ਸਾਂਚੋ ਦੇ ਕਹਿਣ ਅਨੁਸਾਰ ਇਸਨੂੰ ਉੱਚੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਦਿਆਂ, ਉਸਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਲਿਖਿਆ ਸੀ:

ਤੇਰਾ ਝੂਠਾ ਵਾਅਦਾ ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਖਾਸ ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਮੈਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਜਗ੍ਹਾ ਭੇਜ ਰਹੇ ਹਨ
ਜਿੱਥੇ ਮੇਰੀ ਮੌਤ ਦੀ ਖ਼ਬਰ ਤੇਰੇ ਕੰਨਾਂ ਤੱਕ ਮੇਰੇ ਵੱਲੋਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸ਼ਬਦ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪਹੁੰਚੇਗੀ। ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਹੇ ਗਲਤ ਔਰਤ, ਉਸ ਲਈ ਜਿਸਦੀ ਦੌਲਤ ਮੇਰੇ ਨਾਲੋਂ ਵੱਡੀ ਹੈ ਪਰ ਜੋ ਖੁਦ ਇੰਨਾ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜੇ ਸਿਰਫ਼ ਨੇਕੀ ਦੀ ਬਹੁਤ ਕਦਰ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ, ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦੀ ਦੌਲਤ 'ਤੇ ਈਰਖਾ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ, ਨਾ ਹੀ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੀ ਬਦਕਿਸਮਤੀ 'ਤੇ ਸੋਗ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਜੋ ਤੇਰੀ ਸੁੰਦਰਤਾ ਨੇ ਵਧਾਇਆ ਹੈ, ਤੇਰੇ ਕੰਮਾਂ ਨੇ ਢਾਹ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਤੇਰੀ ਸੁੰਦਰਤਾ ਕਾਰਨ ਮੈਂ ਮੰਨਦਾ ਸੀ ਕਿ ਤੂੰ ਇੱਕ ਦੂਤ ਹੈਂ, ਪਰ ਤੇਰੇ ਕੰਮਾਂ ਨੇ ਤੈਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਔਰਤ ਦਿਖਾਇਆ ਹੈ। ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਤੂੰ ਜਿਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਅਸ਼ਾਂਤੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਵਰਗ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਏ ਕਿ ਤੇਰੇ ਬੇਵਫ਼ਾਈ ਕਦੇ ਵੀ ਤੇਰੇ ਪਤੀ ਨੂੰ ਨਾ ਦੱਸੇ, ਕਿਤੇ ਤੂੰ ਆਪਣੇ ਕੀਤੇ ਲਈ ਪਛਤਾਵਾ ਨਾ ਕਰੇਂ, ਜਾਂ ਮੈਂ ਉਸ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਬਦਲਾ ਲਵਾਂ ਜਿਸਦੀ ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦਾ।

ਚਿੱਠੀ ਪੜ੍ਹਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੇਟ ਨੇ ਕਿਹਾ:

"ਇਸ ਤੋਂ ਕਾਵਿਤਾ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਘੱਟ ਸਿੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਸਿਵਾਏ ਇਸ ਦੇ ਕਿ ਜਿਸਨੇ ਵੀ ਇਹ ਲਿਖਿਆ ਉਹ ਇੱਕ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਪ੍ਰੇਮੀ ਸੀ।"

ਲਗਭਗ ਪੂਰੀ ਕਿਤਾਬ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹੋਏ, ਉਸਨੂੰ ਹੋਰ ਆਇਤਾਂ ਅਤੇ ਪੱਤਰ ਮਿਲੇ, ਕੁਝ ਜੋ ਪੜ੍ਹਨਯੋਗ ਸੁੰਨ ਅਤੇ ਕੁਝ ਜੋ ਨਹੀਂ ਸਨ; ਫਿਰ ਵੀ ਉਹਨਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ, ਵਿਰਲਾਪ, ਸ਼ੱਕ, ਸੁਆਦੀ ਅਤੇ ਘਿਣਾਉਣੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ, ਕਿਰਪਾ ਅਤੇ ਅਸਵੀਕਾਰ, ਕੁਝ ਖੁਸ਼ੀ ਭਰੀਆਂ, ਕੁਝ ਦੁੱਖ ਨਾਲ ਭਰੀਆਂ ਸਨ। ਜਦੋਂ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਕਿਤਾਬ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਦਾ ਰਿਹਾ, ਤਾਂ ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਵੈਲੀਜ਼ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਿਆ, ਇਸਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਹਿੱਸਾ ਜਾਂ ਕਾਠੀ ਪੈਡ ਬਿਨਾਂ ਖੋਜੇ, ਬਿਨਾਂ ਜਾਂਚੇ, ਜਾਂ ਬਿਨਾਂ ਜਾਂਚੇ ਛੱਡਿਆ, ਨਾ ਹੀ ਕੋਈ ਸੀਵ ਸੀ ਜਿਸਨੂੰ ਉਹ ਖੋਲ੍ਹਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਜਾਂ ਉੱਨ ਦਾ ਕੋਈ ਟੁਕੜਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚੋਂ ਉਸਨੇ ਕੰਘੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਮਿਹਨਤ ਅਤੇ ਦੇਖਭਾਲ ਦੀ ਘਾਟ ਕਾਰਨ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰ ਦੇਵੇ, ਸਿੱਕਿਆਂ ਦੀ ਖੋਜ ਦੁਆਰਾ ਉਸਦੇ ਅੰਦਰ ਜਾਗਿਆ ਲਾਲਚ, ਜੋ ਕਿ ਕੁੱਲ ਇੱਕ ਸੌ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸੀ। ਪਰ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਜੋ ਮਿਲਿਆ ਸੀ, ਉਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ, ਉਸਨੇ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਕਿ ਇਹ ਕੰਬਲ ਵਿੱਚ ਸਾਰੀਆਂ ਚੜ੍ਹਾਈਆਂ, ਮਲ੍ਹਮ ਦੀ ਉਲਟੀ, ਡੰਡਿਆਂ ਨਾਲ ਅਸ਼ੀਰਵਾਦ, ਖੱਚਰ ਦੇ ਮੁੱਕੇ, ਉਸਦੇ ਬੈਗਾਂ ਦੇ ਗੁਆਚਣ, ਉਸਦੇ ਕੋਟ ਦੀ ਚੋਰੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਸਾਰੀ ਭੁੱਖ, ਪਿਆਸ ਅਤੇ ਥਕਾਵਟ ਦੀ ਭਰਪਾਈ ਹੈ ਜੋ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਚੰਗੇ ਮਾਲਕ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਝੱਲੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ ਮਿਲੇ ਸਿੱਕਿਆਂ ਨੂੰ ਰੱਖਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣ ਦੇ ਉਪਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਢੰਗ ਨਾਲ ਬਦਲਾ ਲਿਆ ਸੀ।

ਵੇਫੁਲ ਕਾਊਂਟੇਨੈਂਸ ਦਾ ਨਾਈਟ ਅਜੇ ਵੀ ਇਹ ਜਾਣਨ ਲਈ ਬਹੁਤ ਉਤਸੁਕ ਸੀ ਕਿ ਵੈਲੀਜ਼ ਦਾ ਮਾਲਕ ਕੌਣ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਸੋਨੇਟ ਅਤੇ ਪੱਤਰ, ਸੋਨੇ ਦੇ ਸਿੱਕਿਆਂ ਅਤੇ ਵਧੀਆ ਕਮੀਜ਼ਾਂ ਤੋਂ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾਇਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸੇ ਨਤੀਜੇ ਦਾ ਪ੍ਰੇਮੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਉਸਦੀ ਔਰਤ ਦੁਆਰਾ ਨਫ਼ਰਤ ਅਤੇ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਨੇ ਇਸ ਨਿਰਾਸ਼ਾਜਨਕ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਲਿਆਂਦਾ ਸੀ। ਪਰ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਕਠੋਰ, ਗੈਰ-ਪ੍ਰਾਹੁਣਚਾਰੀ ਵਾਲੀ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਕੁਝ ਵੀ ਦੱਸ ਸਕੇ, ਉਸਦੀ ਤੁਰੰਤ ਚਿੰਤਾ ਯਾਤਰਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦੀ ਸੀ, ਰਸਤੇ ਦੀ ਚੋਣ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੋਕੀਨੈਂਟ ਤੱਕ ਛੱਡ ਕੇ, ਜੋ ਹਮੇਸ਼ਾ ਉੱਥੇ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਪੈਰ ਰੱਖਣਾ ਸਭ ਤੋਂ ਆਸਾਨ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੂੰ ਪੱਕਾ ਯਕੀਨ ਸੀ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਜੰਗਲਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਦੁਰਲੱਭ ਸਾਹਸੀ ਛੁਪਿਆ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਸਵਾਰੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਪਹਾੜੀ ਦੀ ਚੋਟੀ 'ਤੇ ਦੇਖਿਆ ਜੋ ਉਸਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕ ਚੱਟਾਨ ਤੋਂ ਚਟਾਨ ਅਤੇ ਝਾੜੀ ਤੋਂ ਝਾੜੀ ਤੱਕ ਅਸਾਧਾਰਨ ਚੁਸਤੀ ਨਾਲ ਛਾਲ ਮਾਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਹ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੂੰ ਅੱਧਾ ਨੰਗਾ ਅਤੇ ਲੰਬੇ ਮੈਟ ਕੀਤੇ ਵਾਲਾਂ ਵਾਲੀ ਸੰਘਣੀ ਕਾਲੀ ਦਾੜ੍ਹੀ ਵਾਲਾ ਦਿਖਾਈ ਦਿੱਤਾ। ਉਸਦੀਆਂ ਲੱਤਾਂ ਅਤੇ ਪੈਰ ਨੰਗੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਭੂਰੇ ਮਖਮਲ ਦੀਆਂ ਛੋਟੀਆਂ ਪੈਂਟਾਂ ਪਾਈਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ, ਪਰ ਇੰਨੀਆਂ ਫਟੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ ਕਿ ਉਸਦੀ ਚਮੜੀ ਕਈ ਥਾਵਾਂ ਤੋਂ ਦਿਖਾਈ ਦੇ ਰਹੀ ਸੀ; ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਸਿਰ ਨੰਗਾ ਸੀ। ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਜਲਦੀ ਲੰਘ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਦੁਖਦਾਈ ਚਿਹਰੇ ਦੇ ਨਾਈਟ ਨੇ ਇਹ ਸਾਰੇ ਵੇਰਵੇ ਵੇਖੇ ਅਤੇ ਨੋਟ ਕੀਤੇ, ਪਰ ਉਹ ਜਿੰਨੀ ਮਰਜ਼ੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰੇ, ਉਹ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਿਆ ਕਿਉਂਕਿ ਰੋਸੀਨੈਂਟ ਦੀ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਉਸਨੂੰ ਇੰਨੇ ਖੁਰਦਰੇ ਇਲਾਕੇ ਵਿੱਚ ਗੈਲਪਾਡ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ ਸੀ, ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਉਹ ਬਲੌਗਮ ਵਾਲਾ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਕਦਮ ਰੱਖਣ ਵਾਲਾ ਸੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਤੁਰੰਤ ਇਸ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਕਾਠੀ ਪੈਡ ਅਤੇ ਵੈਲਿਸ ਦਾ ਮਾਲਕ ਹੋਣ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਉਸਨੇ ਉਸਦੀ ਭਾਲ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਪਹਾੜੀਆਂ ਵਿੱਚ ਯਾਤਰਾ ਕਰਨ ਦਾ ਮਨ ਬਣਾ ਲਿਆ ਭਾਵੇਂ ਉਸਨੂੰ ਲੱਭਣ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਾਲ ਲੱਗ ਜਾਵੇ। ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਸਨੇ ਸਾਂਚੋ ਨੂੰ ਇੱਕ ਦਿਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਪਹਾੜੀ ਦੇ ਦੁਆਲੇ ਜਾਣ ਲਈ ਕਿਹਾ, ਅਤੇ ਉਹ ਉਲਟ ਦਿਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸ ਤੁਰਾਂ ਉਹ ਸ਼ਾਇਦ ਉਸ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਮਿਲ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜੋ ਇੰਨੀ ਜਲਦੀ ਨਜ਼ਰਾਂ ਤੋਂ ਗਾਇਬ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ।

"ਮੈਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਜਿਸ ਪਲ ਲਈ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਦਾ ਪੱਖ ਛੱਡਦਾ ਹਾਂ, ਮੈਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਡਰ ਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਡਰ ਅਤੇ ਕਲਪਨਾਵਾਂ ਨਾਲ ਕਾਬੂ ਕਰ ਲਵੇਗਾ। ਇਸ ਲਈ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦੇਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਪਲ ਤੋਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਦੇ ਪੱਖ ਤੋਂ ਇੱਕ ਇੰਚ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹਿਲਾਂਗਾ।"

"ਤਾਂ ਹਾਂ ਹੁਵੇ," ਉਸਨੇ ਦੁਖਦਾਈ ਚਿਹਰੇ ਬਾਰੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਂ ਖੁਸ਼ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੀ ਹਿੰਮਤ ਦਾ ਲਾਭ ਉਠਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ, ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਿਰਾਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗੀ ਭਾਵੇਂ ਤੁਹਾਡੀ ਆਤਮਾ ਤੁਹਾਡੇ ਸਰੀਰ ਤੋਂ ਡਰ ਗਈ ਹੋਵੇ; ਇਸ ਲਈ ਹੌਲੀ ਹੌਲੀ ਮੇਰੇ ਪਿੱਛੇ ਆਓ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਅਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨੂੰ ਸੁਰਚ ਲਾਈਟਾਂ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਦਿਓ। ਅਸੀਂ ਇਸ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਪਹਾੜੀ ਦੇ ਦੁਆਲੇ ਚੱਕਰ ਲਗਾਵਾਂਗੇ ਅਤੇ ਸ਼ਾਇਦ ਉਸ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਮਿਲਾਂਗੇ, ਜੋ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਸਾਨੂੰ ਮਿਲੀ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਮਾਲਕ ਹੈ।"

ਜਿਸ ਦਾ ਸਾਚੇ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ:

"ਉਸਨੂੰ ਨਾ ਲੱਭਣਾ ਹੀ ਬਿਹਤਰ ਹੋਵੇਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਜੇ ਸਾਨੂੰ ਉਹ ਮਿਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਪੈਸੇ ਦਾ ਮਾਲਕ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਪੈਸੇ ਉਸਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕਰਨੇ ਪੈਣਗੇ। ਇਹ ਮੇਰੇ ਲਈ ਬਿਹਤਰ ਹੋਵੇਗਾ ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਇਸ ਸਾਰੀ ਮੁਸੀਬਤ ਵਿੱਚ ਨਾ ਪਈਏ ਤਾਂ ਜੋ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਸਾਫ਼ ਜ਼ਮੀਰ ਨਾਲ ਰੱਖ ਸਕਾਂ, ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਸਦਾ ਅਸਲ ਮਾਲਕ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਘੱਟ ਉਤਸੁਕ ਅਤੇ ਮਿਹਨਤੀ ਤਰੀਕਿਆਂ ਨਾਲ ਪ੍ਰਗਟ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ; ਅਤੇ ਕੌਣ ਜਾਣਦਾ ਹੈ: ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਮੇਰੇ ਪੈਸੇ ਖਰਚ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵਾਪਰੇ, ਜਿਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਰਾਜਾ ਮੈਨੂੰ ਸਾਰੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ।"

"ਇਹੀ ਉਹ ਥਾਂ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਤੁਸੀਂ ਗਲਤ ਹੋ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿਉਂਕਿ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਨੂੰ ਸ਼ੱਕ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮਾਲਕ ਕੌਣ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਲਗਭਗ ਸਾਡੀ ਪਕੜ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਲੱਭਣ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਹਾਂ। ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ, ਤਾਂ ਸਾਡਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਿ ਉਹੀ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਅਸੀਂ ਲੱਭ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਸਾਨੂੰ ਓਨਾ ਹੀ ਦੋਸ਼ੀ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ ਸਾਂਚੋ, ਉਸਦੀ ਸਾਡੀ ਖੋਜ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਦਾਸ ਨਾ ਹੋਣ ਦਿਓ, ਪਰ ਉਸ ਡਰ ਬਾਰੇ ਸੋਚੋ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਦੂਰ ਕਰੋਗੇ ਜੇਕਰ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਲੱਭ ਲਵਾਂਗਾ।"

ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਰੋਸੀਨਾਂਤੇ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕੀਤਾ, ਜੁੜੇ ਕਿ ਸਾਂਚੇ ਪੈਦਲ ਚੱਲ ਕੇ ਆਪਣੇ ਪਿੱਛੇ-ਪਿੱਛੇ ਸਾਮਾਨ ਲੈ ਕੇ ਗਿਆ, ਗ੍ਰਿਜ਼ਲੇਮਿਲੇ ਡੀ ਪਾਸਾਮੋਂਟੇ ਦਾ ਧੰਨਵਾਦ। ਪਹਾੜ ਦੇ ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਮਰੇ ਹੋਏ ਖੱਚਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਨਦੀ ਵਿੱਚ ਪਿਆ ਮਿਲਿਆ ਜੋ ਕਾਠੀ ਅਤੇ ਲਗਾਮ ਨਾਲ ਭੁਰੀ ਹੋਈ ਸੀ ਪਰ ਅੱਧੀ ਕੁੱਤਿਆਂ ਅਤੇ ਕਾਂਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਖਾ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਸਭ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸ਼ੱਕ ਨੂੰ ਹੋਰ ਵੀ ਪੱਕਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਜੋ ਭੱਜ ਗਿਆ ਸੀ ਉਹ ਖੱਚਰ ਅਤੇ ਕਾਠੀ ਦੇ ਪੈਡ ਦਾ ਮਾਲਕ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਇਹ ਦੇਖਣ ਲਈ ਰੁਕੇ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਸੀਟੀ ਸੁਣੀ ਜੋ ਇੱਕ ਚਰਵਾਹੇ ਦੇ ਇੱਜੜ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰਨ ਵਰਗੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਅਚਾਨਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਖੱਬੇ ਪਾਸੇ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਬੱਕਰੀਆਂ ਦਿਖਾਈ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜੋ ਪਹਾੜੀ ਦੀ ਚੋਟੀ 'ਤੇ ਬੱਕਰੀਆਂ ਦਾ ਆਜੜੀ ਸੀ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਆਉਣ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਜੁੜਨ ਲਈ ਕਿਹਾ। ਆਦਮੀ ਨੇ ਵਾਪਸ ਚੀਕਿਆ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਕੀ ਲੈ ਆਇਆ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਬੱਕਰੀਆਂ, ਬੁਘਿਆੜਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਜੰਗਲੀ ਜਾਨਵਰਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਅਕਸਰ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਸੀ ਜੋ ਉੱਥੇ ਘੁੰਮਦੇ ਸਨ। ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਆਉਣ ਲਈ ਕਿਹਾ, ਅਤੇ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਪੂਰਾ ਹਿਸਾਬ ਦੇਣਗੇ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਸ ਆਦਮੀ ਨੇ ਅਜਿਹਾ ਕੀਤਾ, ਉਸਨੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੂੰ ਕਿਹਾ:

"ਮੈਂ ਦਾਅ 'ਤੇ ਲਗਾਉਂਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਮਿਹਰਬਾਨੀਆਂ ਨੇ ਹੁਣੇ ਹੀ ਉਸ ਖੋਤੇ ਵਿੱਚ ਮਰੇ ਹੋਏ ਖੱਚਰ ਨੂੰ ਲੱਭ ਲਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਮੇਰੇ ਸਨਮਾਨ ਦੇ ਸ਼ਬਦ 'ਤੇ, ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਤੋਂ ਉਸ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਹੈ। ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸੋ, ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇਸਦਾ ਮਾਲਕ ਦੇਖਿਆ ਹੈ?"

"ਅਸੀਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਮਿਲੇ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਕਾਠੀ ਵਾਲਾ ਥੈਲਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਵੈਲਿਸ ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਇੱਥੋਂ ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਨਹੀਂ ਮਿਲੀ।"

"ਮੈਨੂੰ ਵੀ ਉਹ ਕੀਮਤੀ ਚੀਜ਼ ਮਿਲ ਗਈ," ਬੱਕਰੀ ਦੇ ਆਜੜੀ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਪਰ ਮੈਂ ਕਦੇ ਵੀ ਇਸਨੂੰ ਚੁੱਕਣ ਜਾਂ ਇਸਦੇ ਨੇੜੇ ਜਾਣ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਹੋਣ ਜਾਂ ਇਸਨੂੰ ਚੋਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ ਦੇ ਡਰ ਤੋਂ ਡਰ ਲੱਗਦਾ ਸੀ। ਸ਼ੈਤਾਨ ਚਲਾਕ ਹੈ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਰਾਹ ਵਿੱਚ ਰੁਕਾਵਟਾਂ ਪਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਉਹ ਠੋਕਰ ਖਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਡਿੱਗ ਪੈਂਦਾ ਹੈ, ਬਿਨਾਂ ਇਸ ਦੇ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਵੀ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ।"

"ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਮੇਰੀਆਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਹਨ," ਸਾਂਚੇ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਂ ਵੀ ਇਹ ਲੱਭ ਲਿਆ ਪਰ ਇਸਨੂੰ ਪੱਥਰ ਦੀ ਮਾਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜਾਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਉੱਥੇ ਹੀ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਜਿੱਥੇ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਮਿਲਿਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਜੋ ਅਲਾਰਮ ਵੱਜ ਸਕੇ।"

"ਮੈਂ ਸੋਚ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਮੇਰੇ ਚੰਗੇ ਸਰ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੇ ਮਾਲਕ ਬਾਰੇ ਦੱਸ ਸਕਦੇ ਹੋ।"

"ਮੈਂ ਸਿਰਫ਼ ਇਹੀ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਹਾਂ," ਬੱਕਰੀ ਦੇ ਆਜੜੀ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਲਗਭਗ ਛੇ ਮਹੀਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਇੱਕ ਆਜੜੀ ਦੀ ਝੌਂਪੜੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨੌਜਵਾਨ ਆਇਆ ਜੋ ਕਿ ਇੱਥੋਂ ਤਿੰਨ ਕਿਲੋਮੀਟਰ ਦੂਰ ਇੱਕ ਸੁੰਦਰ, ਸੁੰਦਰ ਸਕੂਲ ਵਾਲਾ ਸੀ, ਉਸੇ ਖੱਚਰ 'ਤੇ ਸਵਾਰ ਸੀ ਜੋ ਉੱਥੇ ਮਰਿਆ ਪਿਆ ਸੀ, ਉਸੇ ਕਾਠੀ ਅਤੇ ਸੁੰਡੀ ਨਾਲ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਿਲਿਆ ਹੈ ਪਰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਉਸਨੇ ਸਾਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਪਹਾੜੀਆਂ ਦਾ ਕਿਹੜਾ ਹਿੱਸਾ ਸਭ ਤੋਂ ਖਸਤਾ ਅਤੇ ਦੂਰ-ਦੁਰਾਡੇ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਇਹ ਉਹ ਥਾਂ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਹਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ, ਸੱਚ ਵਿੱਚ, ਜੇ ਕੋਈ ਅੱਧਾ ਕਿਲੋਮੀਟਰ ਹੋਰ ਚਲਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਸ਼ਾਇਦ ਕਦੇ ਵੀ ਆਪਣਾ ਰਸਤਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲੇਗਾ। ਮੈਂ ਹੈਰਾਨ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇੰਨੀ ਦੂਰ ਤੁਰ ਕਿਵੇਂ ਆ ਸਕੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਜਗ੍ਹਾ ਤੱਕ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਕੋਈ ਸੜਕ ਜਾਂ ਰਸਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪਰ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਨੌਜਵਾਨ ਨੇ ਸਾਡਾ ਜਵਾਬ ਸੁਣਿਆ, ਤਾਂ ਉਹ ਮੁੜਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਜਗ੍ਹਾ ਵੱਲ ਸੁਵਾਰ ਹੋ ਗਿਆ ਜਿੱਥੇ ਅਸੀਂ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਸਾਨੂੰ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਸੁਹੱਪਣ ਨਾਲ ਮੋਹਿਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਬੇਨਤੀ ਅਤੇ ਉਸ ਗਤੀ ਤੋਂ ਹੈਰਾਨ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਹ ਪਹਾੜੀਆਂ ਵਿੱਚ ਅਲੋਪ ਹੋ ਗਿਆ। ਉਸ ਪਲ ਤੋਂ, ਅਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਈ ਦਿਨਾਂ ਬਾਅਦ ਉਹ ਹਾਈਵੇ 'ਤੇ ਸਾਡੇ ਇੱਕ ਚਰਵਾਹੇ ਕੋਲੋਂ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਵੀ ਸ਼ਬਦ ਕਹੇ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਉਸਨੂੰ ਮੁੱਕਾ ਮਾਰੋ ਅਤੇ ਲੱਤਾਂ ਮਾਰੋ। ਫਿਰ ਉਹ ਉਸ ਗੁਪੇ ਕੋਲ ਗਿਆ ਜੋ ਸਾਡੇ ਸਾਮਾਨ ਨਾਲ ਲੱਦਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਵਿੱਚ ਪਈ ਸਾਰੀ ਰੋਟੀ ਅਤੇ ਪਨੀਰ ਲੈ ਕੇ ਚਲਾ ਗਿਆ। ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਹ ਫਿਰ ਅਸਾਧਾਰਨ ਜ਼ਲਦੀ ਨਾਲ ਪਹਾੜੀਆਂ ਵਿੱਚ ਅਲੋਪ ਹੋ ਗਿਆ। ਇਸ ਬਾਰੇ ਪੂਰਾ ਲੰਗਣ 'ਤੇ, ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਕਈ ਬੱਕਰੀਆਂ ਦੇ ਚਰਵਾਹਿਆਂ ਨੇ ਸੀਅੁਰਾ ਦੇ ਸੁਭ ਤੋਂ ਸੰਘਣੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਭਾਲ ਵਿੱਚ ਲਗਭਗ ਦੋ ਦਿਨ ਬਿਤਾਏ ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿਚ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਕਾਰਕ ਦੇ ਦਰੱਖਤ ਦੇ ਖੋਖਲੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਲੱਭ ਲਿਆ, ਜਿੱਥੇ ਉਸਨੇ ਪਨਾਹ ਲਈ ਸੀ। ਉਹ ਬਹੁਤ ਸ਼ਾਂਤੀ ਨਾਲ ਬਾਹਰ ਚੜ੍ਹਿਆ, ਉਸਦੇ ਕੱਪੜੇ ਹੁਣ ਪਾਟੇ ਹੋਏ ਸੂਨ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਚਿਹਰਾ ਇੰਨਾ ਵਿਗੜਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਧੁੱਪ ਨਾਲ ਝੁਲਸ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਪਛਾਣਨਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਸੀ, ਅਤੇ ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਸਦੇ ਕੱਪੜੇ ਫ਼ਟੇ ਹੋਏ ਸੂਨ, ਅਸੀਂ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਉਹੀ ਸੀ ਜਿਸਨੂੰ ਅਸੀਂ ਲੱਭ ਰਹੇ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਜਿਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਉਸਨੂੰ ਸਾਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਨਿਮਰਤਾ ਨਾਲ ਸਾਡਾ ਸਵਾਗਤ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਕੁਝ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਚੁਣੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਸਾਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਉਸ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਦੇਖ ਕੇ ਹੈਰਾਨ ਨਾ ਹੋਵੋ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ ਜੇਕਰ ਉਹ ਉਸਦੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਪਾਪਾਂ ਕਾਰਨ ਉਸ 'ਤੇ ਲਗਾਈ ਗਈ ਇੱਕ ਖਾਸ ਤੁਪੱਸਿਆ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਦੱਸੇ ਕਿ ਉਹ ਕੌਣ ਸੀ ਪਰ ਉਹ ਜਾਣਕਾਰੀ ਕਦੇ ਵੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਿਆ। ਅਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਦੱਸੇ ਕਿ ਅਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਕਿੱਥੇ ਲੱਭ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਜਦੋਂ ਵੀ ਉਹ ਭੋਜਨ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ, ਜੇ ਉਸਨੂੰ ਬਚਣ ਲਈ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ; ਕਿ ਅਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪੂਰੇ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਚਿੰਤਾ ਨਾਲ ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਲਿਆਵਾਂਗੇ, ਪਰ ਜੇ ਇਹ ਉਸਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਹ ਚਰਵਾਹਿਆਂ ਕੋਲ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਲੈਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਇਹ ਮੰਗੇ। ਉਸਨੇ ਸਾਡੀ ਦਿਆਲੂ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਲਈ ਸਾਡਾ ਧੰਨਵਾਦ ਕੀਤਾ, ਆਪਣੇ ਪਿਛਲੇ ਹਮਲਿਆਂ ਲਈ ਸਾਡੀ ਮਾਫ਼ੀ ਮੰਗੀ, ਅਤੇ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਇਕੱਲੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਏ ਬਿਨਾਂ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਭੋਜਨ ਮੰਗਣ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹੋਇਆ। ਇਸ ਸਵਾਲ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਕਿ ਉਹ ਕਿੱਥੇ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸਦਾ ਉਸ ਜਗ੍ਹਾ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਕੋਈ ਨਿਵਾਸ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਉਸਨੂੰ ਰਾਤ ਪੈਣ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮਿਲਿਆ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਭਾਸ਼ਣ ਨੂੰ ਇੰਨੀਆਂ ਦਿਲੋਂ ਰੋਣ ਨਾਲ ਸਮਾਪਤ ਕੀਤਾ ਕਿ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਸੁਣਿਆ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੱਥਰ ਦੇ ਬਣੇ ਰਹਿਣਾ ਪੈਂਦਾ ਤਾਂ ਜੋ

ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਕੁਝ ਹੱਡੂ ਨਾ ਵਹਾ ਸੁਕਾਏ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਤੁਲਨਾ ਕਰਦੇ ਸੀ। ਕਿ ਉਹ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਹੁਣ ਉਹ ਕਿਹੋ ਜਿਹਾ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਉਹ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸ਼ੁੱਧ ਅਤੇ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਨੌਜਵਾਨ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਸ਼ਿਸ਼ਟਾਚਾਰੀ, ਪ੍ਰਸੰਨ ਭਾਸ਼ਣ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਉੱਚ-ਜੰਮਿਆ, ਚੰਗੀ ਨਸਲ ਦਾ ਵਿਅਕਤੀ ਦਿਖਾਇਆ। ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਉੱਥੇ ਸੁਧਾਰਨ ਪੈਂਡੂ ਸੀ। ਦੇਸ਼ਤੇ, ਉਸਦੀ ਸੁਧਾਈ ਇੰਨੀ ਵਧੀਆ ਸੀ ਕਿ ਇਸਨੇ ਸਾਡੇ ਤੇ ਵੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾਇਆ। ਪਰ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਹ ਆਪਣੀ ਕਹਾਣੀ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਹਿਸੇ ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ, ਉਸਨੇ ਅਚਾਨਕ ਬੋਲਣਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਜ਼ਮੀਨ ਵੱਲ ਦੇਖਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸ ਦੌਰਾਨ ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਹੈਰਾਨ ਚੁੱਪ ਵਿਚ ਖੜ੍ਹੇ ਰਹੇ, ਇਹ ਦੇਖਣ ਲਈ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਹੇ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦੀ ਉਦਾਸੀ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਕੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇਖਣਾ ਤਰਸਯੋਗ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਦੱਸ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਕਿਸੇ ਪਾਗਲਪੁਨ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਕਾਬੂ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਉੱਥੇ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ ਬਿਨਾਂ ਪਲਕ ਹਿਲਾਏ ਜ਼ਮੀਨ ਵੱਲ ਵੇਖਦਾ ਰਿਹਾ, ਉਸਦੇ ਬੁਲ੍ਹ ਤੰਗ ਹੋ ਗਏ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਭਰਵੱਟੇ ਉੱਚੇ ਹੋ ਗਏ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਜਲਦੀ ਹੀ ਸਾਨੂੰ ਸਮਝਾਇਆ ਕਿ ਸਾਡੇ ਸ਼ੱਕ ਸਹੀ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਗੁੱਸੇ ਨਾਲ ਉਸ ਜ਼ਮੀਨ ਤੋਂ ਉਛਲਿਆ ਜਿੱਥੇ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੁੱਟਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਪਹਿਲੇ ਵਿਅਕਤੀ 'ਤੇ ਇੰਨੇ ਗੁੱਸੇ ਅਤੇ ਵਿਰੋਧ ਨਾਲ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ, ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਨਾ ਖਿੱਚਿਆ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਉਹ ਉਸ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮੁੱਕਿਆਂ ਅਤੇ ਕੱਟਣ ਨਾਲ ਮਾਰ ਦਿੰਦਾ; ਅਤੇ ਉਸ ਸਾਰੇ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਉਹ ਚੀਕਦਾ ਰਿਹਾ, 'ਤੂੰ ਫਰਨਾਂਡੋ ਨੂੰ ਦੋਹਰਾ-ਪਾਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈਂ, ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਗਲਤੀ ਦੀ ਕੀਮਤ ਚੁਕਾਉਣੀ ਪਵੇਗੀ! ਇਹ ਹੱਥ ਤੇਰੇ ਦਿਲ ਨੂੰ ਪਾੜ ਦੇਣਗੇ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਹਰ ਕਿਸਮ ਦੀ ਬੁਰਾਈ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ, ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ, ਧੋਖਾਧੜੀ ਅਤੇ ਧੋਖਾ!' ਉਸਨੇ ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਵੀ ਚੀਕੀਆਂ, ਸਾਰੀਆਂ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਸੀ। ਫਰਨਾਂਡੋ ਨਾਮ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਬਦਨਾਮ ਕਰਨਾ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਉਸਨੇ ਧੋਖੇ ਅਤੇ ਧੋਖੇ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ। ਅਸੀਂ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕਾਮਯਾਬ ਹੋ ਗਏ, ਪਰ ਉਹ, ਬਿਨਾਂ ਇੱਕ ਹੋਰ ਸ਼ਬਦ ਕਹੇ, ਸਾਡੇ ਤੋਂ ਭੱਜ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਝਾੜੀਆਂ ਅਤੇ ਝਾੜੀਆਂ ਵਿਚ ਅਲੋਪ ਹੋ ਗਿਆ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਸਾਡੇ ਲਈ ਉਸਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕਰਨਾ ਅਸੰਭਵ ਹੋ ਗਿਆ। ਇਸ ਸਭ ਤੋਂ, ਅਸੀਂ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਕਿ ਉਸਦਾ ਪਾਗਲਪਨ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਫਰਨਾਂਡੋ ਨਾਮ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਬੁਰਾ ਮੇਜ਼ ਦਿੱਤਾ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਧੱਕ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਇਹ ਸਭ ਉਦੋਂ ਤੋਂ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਹੋ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕਈ ਵਾਰ ਹਾਈਵੇਅ 'ਤੇ ਆਇਆ ਹੈ, ਕਈ ਵਾਰ ਚੁਰਵਾਹਿਆਂ ਤੋਂ ਉਸਨੂੰ ਕੁਝ ਖਾਣ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕਰਨ ਲਈ, ਕਈ ਵਾਰ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਲੈਣ ਲਈ, ਕਿਉਂਕਿ ਜਦੋਂ ਉਹ ਪਾਗਲਪਨ ਦੇ ਹਮਲੇ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਚਰਵਾਹੇ ਉਸਨੂੰ ਖੁੱਲ੍ਹ ਕੇ ਭੋਜਨ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦੇਵੇਗਾ ਪਰ ਹਿੰਸਕ ਢੰਗ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਖੋਹ ਲਵੇਗਾ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਬਾਰੇ ਆਪਣੀ ਬੁਧੀ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਨਿਮਰਤਾ ਅਤੇ ਨਿਮਰਤਾ ਨਾਲ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਭੋਜਨ ਮੰਗਦਾ ਹੈ, ਆਪਣੀ ਸ਼ੁਕਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਕੁਝ ਹੱਡੂ ਨਹੀਂ ਵਹਾਉਂਦੇ ਹੋਏ। ਸਚਾਈ ਇਹ ਹੈ, ਸੱਜਣੋ, "ਬੱਕਰੀਆਂ ਦੇ ਆਜੜੀ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ," ਕਿ ਕੱਲ੍ਹ ਮੈਂ ਅਤੇ ਚਾਰ ਮੁੰਡੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਦੋ ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਲਏ ਹੋਏ ਸਨ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਦੋ ਹੋਰ ਦੋਸਤਾਂ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਅਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਲੱਭਾਂਗੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੱਭ ਲੈਂਦੇ, ਅਤੇ ਫਿਰ, ਜਾਂ ਤਾਂ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਜਾਂ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ, ਉਸਨੂੰ ਅਲਮੇਡੇਵਰ ਪਿੰਡ ਲੈ ਜਾਵਾਂਗੇ, ਜੋ ਇੱਥੋਂ ਅੱਠ ਲੀਗ ਦੂਰ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਉਸਨੂੰ ਠੀਕ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਉਸਦੀ ਬਿਮਾਰੀ ਠੀਕ ਹੋਣ ਦੀ ਗੱਲ ਮੰਨ ਲੈਂਦੀ ਹੈ। ਨਾਲ ਹੀ, ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਹ ਆਪਣੇ ਹੋਸ਼ ਵਿਚ ਵਾਪਸ ਆਵੇਗਾ, ਅਸੀਂ ਪਤਾ ਲਗਾਵਾਂਗੇ ਕਿ ਉਹ ਕੌਣ ਹੈ ਅਤੇ ਕੀ ਉਸਦਾ ਕੋਈ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਉਸਦੀ ਬਿਮਾਰੀ ਬਾਰੇ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸੱਜਣੋ, ਮੈਂ ਜੋ ਕੁਝ ਪੁੱਛਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਉਸ ਬਾਰੇ ਮੈਂ ਇਹੀ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਹਾਂ। ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਯਕੀਨਨ ਹੋ ਸੱਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਿਲੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦਾ ਮਾਲਕ ਉਹੀ ਵਿਅਕਤੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਉਨੀ ਹੀ ਫੁਰਤੀ ਨਾਲ ਭੱਜਦੇ ਦੇਖਿਆ ਸੀ ਜਿੰਨੀ ਉਹ ਥੱਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, "ਕਿਉਂਕਿ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੱਸ ਚੁੱਕਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਕਿਵੇਂ ਉਸ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਪੱਥਰਾਂ ਵਿੱਚ ਘਸੀਟਦੇ ਹੋਏ ਦੇਖਿਆ ਸੀ।

ਡੌਨ ਕਿਉਜੋਟ ਬੱਕਰੀ ਦੇ ਚਰਵਾਹੇ ਦੁਆਰਾ ਦੱਸੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਤੋਂ ਹੈਰਾਨ ਰਹਿ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਪਹਿਲਾਂ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਉਤਸੁਕ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਨੌਜਵਾਨ ਕੌਣ ਸੀ ਜੋ ਪਾਗਲ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਉਸਨੇ ਉਹੀ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜੋ ਉਸਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸੋਚਿਆ ਸੀ, ਯਾਨੀ ਕਿ ਉਸਦੇ ਲਈ ਪਹਾੜੀਆਂ ਵਿੱਚ ਘੁੰਮਣਾ, ਕੋਈ ਵੀ ਗੁਫਾ ਜਾਂ ਸਥਾਨ ਬਿਨਾਂ ਜਾਂਚ ਕੀਤੇ ਛੱਡਣਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੱਭ ਲੈਂਦਾ। ਪਰ ਉਸਦੀ ਕਿਸਮਤ ਉਸਦੀ ਕਲਪਨਾ ਜਾਂ ਉਮੀਦ ਨਾਲੋਂ ਬਿਹਤਰ ਨਿਕਲੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸੇ ਪਲ ਜਿਸ ਨੌਜਵਾਨ ਨੂੰ ਉਹ ਲੱਭ ਰਹੇ ਸਨ ਉਹ ਪਹਾੜੀਆਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਪਾੜੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੱਲ ਤੁਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨਾਲ ਗੱਲਾਂ ਕਰਦਾ ਹੋਇਆ। ਉਹ ਜੋ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ ਉਹ ਉਦੋਂ ਵੀ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਆ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਹ ਨੇੜੇ ਆਇਆ, ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਜਦੋਂ ਉਹ ਅਜੇ ਕੁਝ ਦੂਰ ਸੀ। ਉਸਦੇ ਕੱਪੜੇ ਬਿਲਕੁਲ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਨ ਜਿਵੇਂ ਇਸਦਾ ਵਰਣਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਡੌਨ ਕਿਉਜੋਟ ਨੇ ਦੇਖਿਆ, ਜਿਵੇਂ-ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਨੇੜੇ ਆਇਆ, ਉਸ ਵਿੱਚ ਅੰਬਰਗ੍ਰਿਸ ਦੀ ਖੁਸ਼ਬੂ ਆ ਰਹੀ ਸੀ, ਜਿਸਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਉਸਨੇ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਕੱਪੜੇ ਪਹਿਨਣ ਵਾਲਾ ਵਿਅਕਤੀ ਨਿਮਰ ਮੂਲ ਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ।

ਜਦੋਂ ਨੌਜਵਾਨ ਪਹੁੰਚਿਆ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਵਾਗਤ ਇੱਕ ਉੱਚੀ, ਇੱਕਸਾਰ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਪਰ ਬਹੁਤ ਹੀ ਦਿਆਲੂ ਤਾਲੂ, ਅਤੇ ਡੌਨ ਕਿਕਸੋਟ ਨੇ ਘੱਟ ਦਿਆਲਤਾ ਨਾਲ ਸਵਾਗਤ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। ਰੇਸੀਨੈਂਟ ਤੋਂ ਉਤਰਦੇ ਹੋਏ, ਨਾਈਟ ਨਰਮ ਸੁਭਾਅ ਅਤੇ ਕਿਰਪਾ ਨਾਲ ਉਸਨੂੰ ਗਲੇ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਗਿਆ, ਉਸਨੂੰ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਲਈ ਆਪਣੀਆਂ ਬਾਹਾਂ ਵਿੱਚ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਫੜਿਆ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਸਦੀਆਂ ਤੋਂ ਜਾਣਦਾ ਹੋਵੇ। ਦੂਜਾ ਆਦਮੀ, ਜਿਸਨੂੰ ਅਸੀਂ ਮਾਫ਼ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਚਿਹਰੇ ਦਾ ਰੈਗਡ ਨਾਈਟ ਕਹਾਂਗੇ (ਕਿਉਂਕਿ ਡੌਨ ਕਿਕਸੋਟ ਦਾ ਵਿਅੰਗਾਤਮਕ ਹੈ), ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਗਲੇ ਲਗਣ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਸ ਤੋਂ ਇੱਕ ਕਦਮ ਪਿੱਛੇ ਹਟਿਆ, ਡੌਨ ਕਿਕਸੋਟ ਦੇ ਮੋਢਿਆਂ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਰੱਖੇ, ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਦੇਖਦਾ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇ ਕਿ ਕੀ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਸ਼ਾਇਦ ਡੌਨ ਕਿਕਸੋਟ ਦੇ ਚਿਹਰੇ, ਚਿੱਤਰ ਅਤੇ ਸੁਸਤੀ ਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਘੱਟ ਹੈਰਾਨ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿੰਨਾ ਬਾਅਦ ਵਾਲਾ ਉਸਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਗਲੇ ਲਗਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬੋਲਣ ਵਾਲਾ ਪਹਿਲਾ ਵਿਅਕਤੀ ਰੈਗਡ ਸੀ, ਜਿਸਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੀ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੋਵੇਗਾ।

1. 1605 ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਐਡੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਇਟਾਲਿਕਸ ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੀ ਆਇਤ ਨਹੀਂ ਆਈ। ਪਾਈ ਗਈ ਸਮੱਗਰੀ ਗ੍ਰਿਨੇਸ ਡੀ ਪਾਸਾਮੋਂਟੇ ਦੁਆਰਾ ਸਾਂਚੋ ਦੇ ਗਿੱਦੜ ਦੀ ਚੋਰੀ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ। ਪਹਿਲੇ ਐਡੀਸ਼ਨ ਵਿਚ ਇਹ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਦੋਂ ਅਧਿਆਇ 25 ਤੱਕ ਚੋਰੀ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੁਝ ਅਧਿਆਇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਕਿ ਜੁਆਨ ਡੀ ਲੂਆ ਕੁਏਸਟਾ ਅਜੇ ਵੀ ਦੂਜੇ ਐਡੀਸ਼ਨ (1605 ਵਿਚ ਵੀ) ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿਚ ਸੀ, ਜ਼ਾਹਰ ਹੈ ਕਿ ਸਰਵੈਂਟਸ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਵਾਧੂ ਸਮੱਗਰੀ ਦਿੱਤੀ, ਜੋ ਕਿ ਅਧਿਆਇ 23 ਵਿੱਚ ਇਸ ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ ਡੀ ਲਾ ਕੁਏਸਟਾ ਨੇ ਪਾਈ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸਰਵੈਂਟਸ ਬਾਅਦ ਦੇ ਟੈਕਸਟ ਵਿੱਚ ਸਾਰੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤਬਦੀਲੀਆਂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਂਚੋ ਨੂੰ ਕਈ ਵਾਰ ਗਧੇ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚੋਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਭਾਗ ਦੇ ਦੇ ਅਧਿਆਇ 4 ਵਿੱਚ, ਜੋ ਕਿ 1615 ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਸਰਵੈਂਟਸ ਗਧੇ ਦੀ ਚੋਰੀ ਅਤੇ ਸੀਕਵਲ ਵਿਚ ਇਸਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਹਵਾਲਿਆਂ ਬਾਰੇ ਵਿਸਥਾਰ ਵਿੱਚ ਦੱਸਦਾ ਹੈ, ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥ ਜੋ ਵੀ ਹੋਣ, ਸ਼ਾਰੇ ਉਲਝਣ ਲਈ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਿੰਟਰ ਦੇ ਮੋਢਿਆਂ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਕੁਝ ਵਿਦਵਾਨ ਮੰਨਦੇ ਹਨ ਕਿ

ਇਸ ਹੁਵਾਲੇ ਨੂੰ ਛੱਡਣਾ ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਭਾਗ ਇੱਕ, ਅਧਿਆਇ 30 ਵਿੱਚ ਗਧੇ ਦੇ ਮੂੜ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਣ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਛੱਡਣਾ ਸਰਵੈਂਟਸ ਵੱਲੋਂ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਹਾਸੋਹੀਣੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਸਭ ਵਿਚ ਹਾਸੋਹੀਣਾ ਦਿਖਾਈ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ। ਸਰਵੈਂਟਸ ਦੇ ਹਾਸੇ ਵਿੱਚ ਕਦਮ ਕਦੇ ਵੀ ਇੰਨੇ ਰਿਚਰਜ਼ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਜੇਕਰ ਭੁੱਲਾਂ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਤਾਂ ਸਰਵੈਂਟਸ ਦੂਜੇ ਐਡੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਨਵੇਂ ਪੈਰੇ ਪਾਉਣ ਲਈ ਕਿਉਂ ਸਹਿਮਤ ਹੋਏ? ਇੱਥੇ ਉਹ ਟਿੱਪਣੀਕਾਰ ਵੀ ਹਨ ਜੋ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇੰਟਰਪੋਲੇਟ ਕੀਤੇ ਪੈਰੇ ਸਰਵੈਂਟਸ ਦੁਆਰਾ ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ ਲਿਖੇ ਗਏ ਸਨ। ਮੈਂ ਇਸ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਕਤ ਪੈਰੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੇ ਬਾਕੀ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਮਿਲਦੀ ਮਾਨਸਿਕਤਾ ਅਤੇ ਸਾਹਿਤਕ ਸ਼ੈਲੀ ਨੂੰ ਬਿਲਕੁਲ ਉਹੀ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ।

2. ਮਾਰਵੇਦੀ ਇੱਕ ਮੁਕਾਬਲਤਨ ਬੇਕਾਰ ਸਿੱਕਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚੋਂ ਚੌਂਤੀ ਇੱਕ ਅਸਲੀ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਸਨ।

3. ਇਸ ਇਟੈਲਿਕਾਈਜ਼ਡ ਹੁਵਾਲੇ ਦੇ ਆਪਣੇ ਅਨੁਵਾਦ ਲਈ, ਮੈਂ 1608 ਦੇ ਤੀਜੇ ਐਡੀਸ਼ਨ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਪੁਰਿਲੇ ਦੋ ਐਡੀਸ਼ਨ (ਅਨੁਵਾਦ ਵਿੱਚ) ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ: "ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਸਵਾਰ ਹੋਇਆ, ਗਧੇ 'ਤੇ ਕਾਠੀ ਬੈਠਾ।"

ਚੌਵੀਵਾਂ ਅਧਿਆਇ

ਸ਼ੀਅ੍ਰਾ ਮੋਰ੍ਰੇਨਾ ਵਿੱਚ ਸਾਹਸ ਦੀ ਨਿਰੰਤਰਤਾ

ਸਾਡਾ ਇਤਿਹਾਸ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਡੌਨ ਕੁਇ੍ਕਸੋਟ ਨੇ ਸੀਅ੍ਰਾ ਦੇ ਚੀਰ੍ਰੇ, ਬਦ੍ਨਾਮ ਨਾਈਟ ਦੀ ਗੱਲ ਬਹੁਤ ਦਿਲ੍ਚਸ੍ਪੀ ਨਾਲ ਸੁਣੀ, ਜਿਸ੍ਨੇ ਆਪਣੀ ਕਹਾਣੀ ਜਾਰੀ ਰੱਖ੍ਦੇ ਹੋਏ ਕਿ੍ਹਾ:

"ਤੁਸੀਂ ਜੋ ਵੀ ਹੋ, ਸਰ੍, ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਦਾ ਬਹੁਤ ਧੰਨਵਾਦੀ ਹਾਂ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਦਿਖਾਈ ਹੈ ਅਤੇ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਸੋਚ-ਸਮਝ੍ ਕੇ ਅਤੇ ਦਿਆਲੂ ਸ੍ਵਾਗਤ ਲਈ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਦਲਾ ਦੇ ਸ੍ਕਾਂ, ਪਰ੍ ਮੇਰੀ ਸਥਿਤੀ ਅ੍ਜਿਹੀ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਅ੍ਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦੀ ਇੱਛਾ ਨਾਲ ਹੀ ਆਪਣਾ ਧੰਨਵ੍ਾਦ ਦਿ੍ਖਾ ਸ੍ਕ੍ਦਾ ਹਾਂ।"

"ਮੇਰੀ ਇੱਛਾ," ਡੌਨ ਕੁਇ੍ਕ੍ਸੋਟ੍ ਨੇ ਜਵ੍ਾਬ ਦਿ੍ੱਤਾ, "ਸਿਰ੍ਫ਼ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿ੍ਰਪਾ ਦੀ ਸੇਵ੍ਾ ਕ੍ਰ੍ਨਾ ਸ੍ੀ, ਅ੍ਤੇ ਇਹ ਇ੍ਸ ਤ੍ਰ੍ਾਂ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਇ੍ਹ ਪੱਕ੍ਾ ਇ੍ਰ੍ਾਦ੍ਾ ਕੀ੍ਤਾ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਇ੍ਨ੍ਾਂ ਪਹਾੜੀਆਂ ਨੂੰ ਉ੍ਦੋਂ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਛੱਡਾਂਗ੍ਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨ੍ਹੀਂ ਲੱਭ੍ ਲੈਂਦ੍ਾ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਤੋਂ ਇਹ ਨ੍ਹੀਂ ਸਿੱਖ੍ਦ੍ਾ ਕਿ ਕੀ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਆਉ੍ਣ ਵ੍ਾਲ੍ੇ ਦੁੱਖ ਦ੍ਾ ਕੋਈ ਇਲ੍ਾਜ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੁਹ੍ਾਡੇ ਅ੍ਜ਼ੀਬ ਵਿ੍ਵਹ੍ਾਰ ਦੁ੍ਆ੍ਰ੍ਾ ਦ੍ਰਸ੍ਾਇਆ ਗਿ੍ਆ ਹੈ, ਅ੍ਤੇ ਜੇਕ੍ਰ ਇ੍ਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸ੍ਾਬਤ ਹੁੰਦ੍ਾ ਹੈ, ਤ੍ਾਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹ੍ਰ ਸੰਭ੍ਵ ਮਿਹ੍ਨ੍ਤ ਨਾਲ ਬਾਹ੍ਰ ਕੱਢਾਂਗ੍ਾ। ਭ੍ਾਵੇਂ ਤੁਹ੍ਾਡੀ ਬ੍ਦ੍ਕਿਸ੍ਮ੍ਤੀ ਅ੍ਜਿਹੀ ਸ੍ੀ ਕਿ ਇ੍ਸ੍ਨੇ ਹ੍ਰ ਕਿ੍ਸ੍ਮ ਦੇ ਦਿਲ੍ਾਸ੍ੇ ਦ੍ਾ ਦ੍ਰਵ੍ਾਜ਼ਾ ਬੰਦ ਕ੍ਰ ਦਿ੍ੱਤ੍ਾ ਸੀ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਹੰਝ੍ੂਆਂ ਅਤੇ ਵਿ੍ਰ੍ਲ੍ਾਪ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸ੍ਾ ਲੈਣ ਲਈ ਪੂਰ੍ੀ ਤ੍ਰ੍ਾਂ ਤਿ੍ਆ੍ਰ ਸੀ, ਕਿਉ੍ਂਕਿ ਬ੍ਦ੍ਕਿਸ੍ਮ੍ਤੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਅ੍ਜੇ ਵੀ ਦਿ੍ਲ੍ਾਸ੍ਾ ਦੇਣ ਵ੍ਾਲ੍ਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਅ੍ਜਿ੍ਹ੍ਾ ਵਿ੍ਅ੍ਕ੍ਤੀ ਮਿਲ੍ੇ ਜੋ ਤੁਹਾਡੇ ਦੁੱਖ ਨਾਲ ਹਮਦ੍ਰ੍ਦ੍ੀ ਕ੍ਰ੍ੇ। ਜੇ ਮੇਰ੍ੇ ਚੰਗ੍ੇ ਇ੍ਰ੍ਾਦ੍ੇ ਅ੍ਸਲ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਕਿਸ੍ਮ੍ ਦ੍ੀ ਉ੍ਦ੍ਾਰ੍ਤ੍ਾ ਦੁ੍ਆ੍ਰ੍ਾ ਬਦ੍ਲ੍ੇ ਚ੍ੁਾਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹ੍ਨ, ਤ੍ਾਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉ੍ਸ ਉ੍ਦ੍ਾਰ੍ ਸੁ੍ਭ੍ਾਅ ਦੁ੍ਆ੍ਰ੍ਾ ਬੇਨ੍ਤੀ ਕ੍ਰ੍ਦ੍ਾ ਹਾਂ ਜੋ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਸ੍ਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹੈ, ਉ੍ਸੇ ਸ੍ਮੇਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉ੍ਸ੍ ਚੀਜ਼ ਦੇ ਨ੍ਾਮ 'ਤੇ ਬੇਨ੍ਤੀ ਕ੍ਰ੍ਦ੍ਾ ਹਾਂ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਇ੍ਸ ਜ਼ੀਵ੍ਨ ਵਿੱਚ ਸ੍ਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਪਿ੍ਆ੍ਰ ਕ੍ਰ੍ਦੇ ਹੋ ਜਾਂ ਕਦੇ ਪਿ੍ਆ੍ਰ ਕੀ੍ਤ੍ਾ ਹੈ, ਮੈਨੂੰ ਦੱਸੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕੌਣ ਹੋ ਅਤੇ ਕਿਹ੍ੜ੍ੇ ਹ੍ਾਲ੍ਾਤ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਥੇ ਇੱਕ ਮੂ੍ਰਖ ਵ੍ਹਿਸ਼ੀ ਵ੍ਾਂਗ੍ ਇ੍ਕੱਲ੍ਤ੍ਰ੍ਾ ਵਿੱਚ ਜੀਣ ਅਤੇ ਮ੍ਰਨ ਲਈ ਲਿਆਏ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਅ੍ਜਿਹ੍ੀ ਸਥਿਤ੍ੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿ੍ ਰ੍ਹੇ ਹੋ ਜੋ ਤੁਹਾਡੇ ਪਹਿਰ੍ਾਵੇ ਅ੍ਤੇ ਵਿ੍ਅ੍ਕ੍ਤੀ ਤੁਹਾਡ੍ੇ ਅ੍ਸਲ ਸੁ੍ਭ੍ਾਅ ਨੂੰ ਦਿ੍ਖ੍ਾਉ੍ਂਦੇ ਹ੍ਨ। ਮੈਂ ਇ੍ਸ ਤ੍ਰ੍ਾਂ ਸ੍ਹੁੰ ਖ੍ਾਂਦ੍ਾ ਹਾਂ, ਸਰ੍," ਡੌਨ ਕੁਇ੍ਕ੍ਸੋਟ੍ ਨੇ ਅ੍ਗ੍ੇ ਕਿ੍ਹ੍ਾ, "ਨਾਈਟ-ਐਰੰਟ੍ਰ੍ੀ ਦੇ ਪੇਸ਼ੇ ਅਤੇ ਬਹ੍ਾਦ੍ਰ੍ੀ ਦੇ ਕ੍ਮ ਦੁ੍ਆ੍ਰ੍ਾ ਜਿ੍ਸ੍ਦ੍ਾ ਮੈਂ ਇੱਕ ਅ੍ਯੋਗ੍ ਮੇਂਬਰ ਹਾਂ, ਕਿ ਜੇਕ੍ਰ ਤੁਸੀਂ ਇ੍ਸ ਬੇਨ੍ਤੀ ਦ੍ੀ ਪਾਲ੍ਣ੍ਾ ਕ੍ਰ੍ਦੇ ਹੋ, ਤ੍ਾਂ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਹੁਕ੍ਮ 'ਤੇ ਪੂਰ੍ੇ ਜੋਸ਼ ਨਾਲ ਤੁਹਾਡ੍ੀ ਸੇਵ੍ਾ ਕ੍ਰ੍ਾਂਗ੍ਾ, ਇ੍ਸ ਤ੍ਰ੍ਾਂ ਜਾਂ ਤ੍ਾਂ ਤੁਹਾਡ੍ੀ ਬ੍ਦ੍ਕਿਸ੍ਮ੍ਤੀ ਦ੍ਾ ਅ੍ਤ ਕ੍ਰ੍ਾਂਗ੍ਾ ਜੇਕ੍ਰ ਕੋਈ ਹੱਲ ਹੈ, ਜਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇ੍ਸ੍ਦ੍ਾ ਵਿ੍ਰ੍ਲ੍ਾਪ ਕ੍ਰ੍ਨ੍ ਵਿੱਚ ਮਦ੍ਦ ਕ੍ਰ੍ਾਂਗ੍ਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਕਿ੍ਹ੍ਾ ਹੈ।"

ਜਦੋਂ ਜੰਗ੍ਲ੍ ਦੇ ਸੂ੍ਰਮੇ ਨੇ ਉ੍ਸ੍ਨੂੰ ਭਿਆਨਕ ਚਿ੍ਹ੍ਰ੍ੇ ਬ੍ਾਰ੍ੇ ਇ੍ਸ ਤ੍ਰ੍ਾਂ ਬੋਲ੍ਦੇ ਸੁ੍ਣਿਆ, ਤ੍ਾਂ ਉ੍ਹ ਸਿਰ੍ਫ਼ ਉ੍ਸ੍ਨੂੰ ਘੂ੍ਰ ਹ੍ੀ ਸ੍ਕਿਆ, ਅ੍ਤੇ ਉ੍ਹ ਉ੍ਸ੍ਨੂੰ ਸਿ੍ਰ ਤੋਂ ਪੈਰਾਂ ਤੱਕ ਘੂ੍ਰਦ੍ਾ ਰਿ੍ਹ੍ਾ। ਇੱਕ ਵ੍ਾਰ ਜਦੋਂ ਉ੍ਸ੍ਨੇ ਉ੍ਸ੍ਨੂੰ ਚੰਗ੍ੀ ਤ੍ਰ੍ਾਂ ਘੋਖਿ੍ਆ, ਤ੍ਾਂ ਉ੍ਸ੍ਨੇ ਕਿ੍ਹ੍ਾ:

"ਜੇਕ੍ਰ ਤੁਹਾਡ੍ੀ ਕਿ੍ਰਪਾ ਵਿੱਚ ਕੁ੍ਝ ਭੋ੍ਜਨ ਹੈ ਤ੍ਾਂ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਦੇ ਸ੍ਕ੍ਦੇ ਹੋ, ਪਰਮ੍ਾਤ੍ਮ੍ਾ ਦੇ ਪਿ੍ਆ੍ਰ ਲ੍ਈ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਇ੍ਹ ਦੇਣ ਦਿਓ। ਖ੍ਾਣ ਤੋਂ ਬ੍ਾ੍ਅ੍ਦ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਦੁ੍ਆ੍ਰ੍ਾ ਇੱਥੇ ਪ੍ਰ੍ਗ੍ਟ ਕੀ੍ਤੇ ਗਏ ਚੰਗ੍ੇ ਇ੍ਰ੍ਾਦ੍ਿਆਂ ਲਈ ਸ਼ੁ੍ਕ੍ਰਗ੍ੁਜ਼ਾ੍ਰੀ ਵਜੋਂ ਤੁਹਾਡ੍ੀਆਂ ਸ੍ਾਰ੍ੀਆਂ ਬੇਨ੍ਤੀਆਂ ਦ੍ੀ ਪਾਲ੍ਣ੍ਾ ਕ੍ਰ੍ਾਂਗ੍ਾ।"

ਇ੍ਸ ਮੌਕੇ 'ਤ੍ੇ, ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਆਪਣ੍ੀ ਥੈਲ੍ੀ ਵਿੱਚੋਂ ਅਤੇ ਬੱਕ੍ਰ੍ੀਆਂ ਦੇ ਆ੍ਜ੍ੜ੍ੀ ਨੇ ਆਪਣ੍ੀ ਬੋਰ੍ੀ ਵਿੱਚੋਂ ਚੀਰ੍ੇ ਵ੍ਾਲ੍ੇ ਨੂੰ ਉ੍ਸਦ੍ੀ ਭੁੱਖ ਮਿਟਾਉ੍ਣ ਲਈ ਕੁ੍ਝ ਦਿ੍ੱਤ੍ਾ। ਉ੍ਸ੍ਨੇ ਉ੍ਨ੍ਾਂ ਦੁ੍ਆ੍ਰ੍ਾ ਦਿ੍ੱਤ੍ਾ ਗਿ੍ਆ ਭੋ੍ਜਨ ਇੱਕੋ ਢੇ੍ਆ-ਚੁ੍ਆਈ ਵ੍ਾਲ੍ੇ ਵਿ੍ਅ੍ਕ੍ਤੀ ਵ੍ਾਂਗ੍ ਖ੍ਾਧ੍ਾ, ਅ੍ਤੇ ਇੰਨ੍ੀ ਜਲ੍ਦ੍ੀ ਕਿ ਉ੍ਸ੍ਨੇ ਇੱਕ ਤੋਂ ਬ੍ਾ੍ਅ੍ਦ ਇੱਕ ਮੂੰਹ ਭੁ੍ਰ ਕੇ ਨਿ੍ਗ੍ਲ੍ ਲਿ੍ਆ, ਸ੍ਭ ਕੁ੍ਝ ਚਬ੍ਾਉ੍ਣ ਦ੍ੀ ਬ੍ਜ੍ਾਏ ਪੂਰ੍ੀ ਤ੍ਰ੍ਾਂ ਨਿ੍ਗ੍ਲ੍ ਲਿ੍ਆ, ਅ੍ਤੇ ਜੋ ਦੋ੍ ਖ੍ਾ ਰਿ੍ਹ੍ਾ ਸੀ, ਤ੍ਾਂ ਨਾ ਤ੍ਾਂ ਉ੍ਸ੍ਨੇ ਅ੍ਤੇ ਨਾ ਹ੍ੀ ਉ੍ਨ੍ਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਸ੍ਬ੍ਦ ਕਿ੍ਹ੍ਾ। ਇੱਕ ਵ੍ਾਰ ਜਦੋਂ ਉ੍ਸ੍ਨੇ ਖ੍ਾਣ੍ਾ ਖ੍ਤ੍ਮ ਕ੍ਰ ਲਿ੍ਆ, ਤ੍ਾਂ ਉ੍ਸ੍ਨੇ ਉ੍ਨ੍ਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਿੱਛੇ ਚੱਲਣ ਲਈ ਇਸ਼ਾ੍ਰ੍ਾ ਕੀ੍ਤ੍ਾ ਅ੍ਤੇ ਉ੍ਨ੍ਾਂ ਨੂੰ ਪੱਥ੍ਰਾਂ ਦੇ ਸ੍ਮੂ੍ਹ ਤੋਂ ਥੋ੍ੜ੍ੀ ਦੂ੍ਰ੍ੀ 'ਤੇ ਸਥਿਤ ਇੱਕ

ਸੁਹਾਵਣੇ, ਹਰੇ ਭਰੇ ਘਾਹ ਦੇ ਮੈਦਾਨ ਵਿੱਚ ਲੈ ਗਿਆ, ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਘਾਹ 'ਤੇ ਲੇਟਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਅਤੇ ਬਾਕੀਆਂ ਨੇ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਇਸ ਸਾਰੇ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਕਿਸੇ ਨੇ ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਚੀਰੇ ਵਾਲਾ ਆਪਣੀ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਬੈਠ ਗਿਆ ਅਤੇ ਕਿਹਾ:

"ਸੱਜਣੋ, ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਦੁੱਖਾਂ ਦੀ ਵਿਸ਼ਾਲਤਾ ਨੂੰ ਕੁਝ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਬਿਆਨ ਕਰਾਂ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵਾਅਦਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੀ ਉਦਾਸ ਕਹਾਣੀ ਦੇ ਧਾਗੇ ਨੂੰ ਸਵਾਲਾਂ ਜਾਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਿਸੇ �ी ਚੀਜ਼ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਵਿਘਨ ਪਾਓਗੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਜਿਸ ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ ਤੁਸੀਂ ਅਜਿਹਾ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਉਸ ਸਮੇਂ ਜੋ ਵੀ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ ਉਹ ਅਣਕਿਆਸਿਆ ਰਹੇਗਾ।"

ਰੈਗਡ ਵਨ ਦੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੇ ਡੌਨ ਕਿਊਕਸੋਟ ਨੂੰ ਉਸ ਕਹਾਣੀ ਦੀ ਯਾਦ ਦਿਵਾਈ ਜੋ ਉਸਦੇ ਸੁਕੂਆਇਰ ਨੇ ਸੁਣਾਈ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਨਦੀ ਪਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਬੱਕਰੀਆਂ ਦੀ ਸਹੀ ਗਿਣਤੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕੀ ਸੀ ਅਤੇ ਕਹਾਣੀ ਹਵਾ ਵਿੱਚ ਲਟਕਦੀ ਰਹੀ ਸੀ। ਪਰ ਸਾਡੀ ਕਹਾਣੀ ਵੱਲ ਵਾਪਸ ਜਾਣ ਲਈ: ਰੈਗਡ ਵਨ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ:

"ਮੈਂ ਇਹ ਸ਼ਰਤ ਇਸ ਲਈ ਲਗਾਉਂਦਾ ਹਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਬਦਕਿਸਮਤੀਆਂ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਜਲਦੀ ਸਮਝਾਉਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਨਾਲ ਮੇਰਾ ਦੁੱਖ ਵਧਦਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਕਿਰਪਾਵਾਂ ਜਿੰਨੇ ਘੱਟ ਸਵਾਲ ਪੁੱਛਦੀਆਂ ਹਨ, ਮੈਂ ਓਨੀ ਹੀ ਜਲਦੀ ਪੂਰਾ ਕਰਾਂਗਾ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਇੱਛਾਵਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਗੱਲ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਛੱਡਾਂਗਾ।"

ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਮੌਜੂਦ ਸਾਰਿਆਂ ਦੇ ਨਾਂ 'ਤੇ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵਿਘਨ ਨਹੀਂ ਪਾਉਣਗੇ, ਅਤੇ ਇਸ ਭਰੋਸੇ ਨਾਲ ਬੱਕਰੀ ਚੁਰਵਾਹਾ ਬੋਲਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ:

"ਮੇਰਾ ਨਾਮ ਕੋਰਡੋਨੀਓ ਹੈ, ਮੈਂ ਅੰਡੇਲੂਸੀਆ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਤੋਂ ਆਇਆ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਭਾਵੇਂ ਮੇਰਾ ਵੰਸ਼ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਹੈ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਮਾਪੇ ਅਮੀਰ ਹਨ, ਮੇਰੀਆਂ ਬਦਕਿਸਮਤੀਆਂ ਇੰਨੀਆਂ ਵੱਡੀਆਂ ਰਹੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਮੇਰੇ ਮਾਪਿਆਂ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਬਦਕਿਸਮਤੀਆਂ ਨੂੰ ਸੋਗ ਅਤੇ ਵਿਰਲਾਪ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇਗਾ ਪਰ ਆਪਣੀ ਦੌਲਤ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੋਏ ਹੋਣਗੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ ਦੌਲਤ ਸਵਰਗ ਤੋਂ ਆਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਮੁਸੀਬਤਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਬੇਕਾਰ ਹੈ। ਉਸੇ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਣੀ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪਿਆਰ ਨੇ ਉਹ ਸਾਰੀ ਸ਼ਾਨ ਰੱਖੀ ਸੀ ਜੋ ਮੈਂ ਕਦੇ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਲੁਸਿੰਡਾ ਦੀ ਸੁੰਦਰਤਾ ਅਜਿਹੀ ਸੀ, ਇੱਕ ਕੁੜੀ ਜੋ ਨੇਕ, ਅਮੀਰ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਕਿਸਮਤ ਵਾਲੀ ਸੀ ਪਰ ਮੇਰੇ ਸਤਿਕਾਰਯੋਗ ਇਰਾਦਿਆਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਉਸ ਤੋਂ ਘੱਟ ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ। ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਕੋਮਲ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਇਸ ਲੁਸਿੰਡਾ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਜਵਾਨੀ ਦੀ ਉਮਰ ਦੀ ਮਾਸੂਮੀਅਤ ਅਤੇ ਇਮਾਨਦਾਰੀ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਸਾਡੇ ਮਾਪੇ ਸਾਡੀਆਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਸਨ ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਸਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਵੱਡੇ ਹੁੰਦੇ ਗਏ ਤਾਂ ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਸਾਡੇ ਅੰਤਮ ਵਿਆਹ ਵਿੱਚ ਹੀ ਨਤੀਜਾ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਤੱਥ ਜੋ ਸਾਡੇ ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਅਤੇ ਦੌਲਤ ਦੀ ਸਮਾਨਤਾ ਦੁਆਰਾ ਲਗਭਗ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਪਰ ਜਿਵੇਂ-ਜਿਵੇਂ ਸਾਡੀ ਉਮਰ ਵਧਦੀ ਗਈ, ਸਾਡਾ ਪਿਆਰ ਵੀ ਵਧਦਾ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਲੁਸਿੰਡਾ ਦੇ ਪਿਤਾ ਨੇ ਤਰਕ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ... ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮਜਬੂਰ ਪਾਇਆ ਕਿ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਤੋਂ ਰੋਕੇ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਥਿਸਬੇ ਦੇ ਮਾਪਿਆਂ ਦੀ ਨੇੜਿਓਂ ਨਕਲ ਕਰਦਾ ਰਿਹਾ, ਜਿਸਦੀ ਕਹਾਣੀ ਕਵੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਬਹੁਤ ਮਸ਼ਹੂਰ ਹੈ। ਪਰ ਇਸ ਇਨਕਾਰ ਨੇ ਸਿਰਫ਼ ਅੱਗ ਦੀ ਅੱਗ ਅਤੇ ਇੱਛਾ ਦੀ ਇੱਛਾ ਨੂੰ ਹੀ ਵਧਾ ਦਿੱਤਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਭਾਵੇਂ ਇਸਨੇ ਸਾਡੀਆਂ ਜੀਭਾਂ ਨੂੰ ਚੁੱਪ ਕਰਵਾ ਦਿੱਤਾ, ਇਹ ਕਦੇ ਵੀ ਸਾਡੀਆਂ ਕਲਮਾਂ ਨੂੰ ਚੁੱਪ ਨਹੀਂ ਕਰਵਾ ਸਕਿਆ, ਜੋ ਆਪਣੀ ਵੱਡੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਇਹ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਸਨ ਕਿ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰੇਕ ਦੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਕੀ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਪਿਆਰੇ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਅਕਸਰ ਸਭ ਤੋਂ ਦ੍ਰਿੜ ਇਰਾਦਿਆਂ ਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਦਲੇਰ ਜੀਭ ਨੂੰ ਚੁੱਪ ਕਰਵਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਅਤੇ ਸਵਰਗ! ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਕਿੰਨੇ ਪਿਆਰ ਭਰੇ ਪਰ ਪਵਿੱਤਰ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤੇ। ਓ, ਮੈਂ ਕਿੰਨੇ ਅਣਗਿਣਤ ਗੀਤ ਲਿਖੇ, ਅਤੇ ਪਿਆਰ ਦੀਆਂ ਅਣਗਿਣਤ ਆਇਤਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਮੇਰੀ ਆਤਮਾ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ, ਆਪਣੀਆਂ ਜੋਸ਼ੀਲੀਆਂ ਇੱਛਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪੇਂਟ ਕੀਤਾ, ਆਪਣੀਆਂ ਯਾਦਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਅਨੰਦ ਲਿਆ, ਅਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਕਲਪਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਭਰ ਦਿੱਤਾ! ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਥੱਕਿਆ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਉਸਨੂੰ ਦੇਖਣ

ਦੀ ਮੇਰੀ ਇੱਛਾ ਦੁਆਰਾ ਗੁਸਤੁ ਪਾਇਆ, ਮੈਂ ਇੱਕ ਵਾਰ ਅਤੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਲਈ ਉਹ ਕਰਨ ਅਤੇ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਮੇਰੇ ਲੋੜੀਂਦੇ ਅਤੇ ਯੋਗ ਇਨਾਮ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਲਈ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸੁਵਿਧਾਜਨਕ ਜਾਪਦਾ ਸੀ - ਮੈਂ ਉਸਦੇ ਪਿਤਾ ਤੋਂ ਵਿਆਹ ਵਿੱਚ ਉਸਦਾ ਹੱਥ ਮੰਗਿਆ। ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਕੀਤਾ ਉਸਦਾ ਸਨਮਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਮੇਰੀ ਇੱਛਾ ਲਈ ਧੰਨਵਾਦ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਉਸਦਾ ਉਹ ਗਹਿਣਾ ਦੇ ਕੇ ਬਦਲਾ ਲੈਣ ਲਈ ਖੁਸ਼ ਹੋਵੇਗਾ, ਪਰ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਅਜੇ ਵੀ ਜ਼ਿੰਦਾ ਸਨ, ਇਹ ਉਸਦੀ ਮਰਜ਼ੀ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਅਜਿਹੀ ਬੇਨਤੀ ਕਰੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਜੇਕਰ ਇਹ ਉਸਦੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਮੇਲ ਨਹੀਂ ਖਾਂਦਾ, ਤਾਂ ਲੁਸਿੰਡਾ ਇੱਕ ਔਰਤ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਸਨੂੰ ਚੋਰੀ-ਛਿਪੇ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂ ਖੋਹ ਲਿਆ ਜਾਵੇ। ਮੈਂ ਉਸਦੀ ਦਿਆਲੂਤਾ ਲਈ ਉਸਦਾ ਧੰਨਵਾਦ ਕੀਤਾ, ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੀ ਹਰ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਸਮਝਿਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਸੀ ਕਿ ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਜੀ ਇੱਕ ਵਾਰ ਜੁਦੇ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਾਂਗਾ ਤਾਂ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸ਼ਹਿਮਤੀ ਦੇ ਦੇਣਗੇ। ਇਸ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਦੱਸਣ ਗਿਆ ਕਿ ਮੈਂ ਕੀ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ, ਪਰ ਜੁਦੇ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਇਆ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਪੱਤਰ ਫੜਿਆ। ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਕੁਝ ਵੀ ਬੋਲ ਸਕਦਾ, ਉਸਨੇ ਇਹ ਪੱਤਰ ਮੈਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਕਿਹਾ, 'ਇਸ ਪੱਤਰ ਦੁਆਰਾ, ਕਾਰਡੇਨੀਓ, ਤੁਸੀਂ ਦੇਖੋਗੇ ਕਿ ਡਿਊਕ ਰਿਕਾਰਡੇ ਤੁਹਾਡੇ 'ਤੇ ਮਿਹਰਬਾਨ ਹੋਣ ਲਈ ਕਿੰਨਾ ਉਤਸੁਕ ਹੈ।' ਇਹ ਡਿਊਕ ਰਿਕਾਰਡੇ, ਸੱਜਣੋ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸ਼ਾਇਦ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਇੱਕ ਸਪੈਨਿਸ਼ ਗ੍ਰੈਂਡੀ ਹੈ, ਜਿਸਦੀਆਂ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਅੰਡੇਲੁਸੀਆ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਹਨ। ਮੈਂ ਪੱਤਰ ਲਿਆ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਪੜ੍ਹਿਆ, ਅਤੇ ਇਹ ਇੰਨਾ ਤਰਸਯੋਗ ਸੀ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਵੀ ਲੱਗਿਆ ਕਿ ਇਹ ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਦੀ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਹੋਵੇਗੀ ਜੇਕਰ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਾ ਕਰਾਂ। ਕੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ, ਯਾਨੀ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਭੇਜਿਆ ਜਾਵੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਡਿਊਕ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਨੌਕਰ ਨਾ ਬਣਾਂ, ਸਗੋਂ ਉਸਦੇ ਵੱਡੇ ਪੁੱਤਰ ਦਾ ਸਾਥੀ ਬਣਾਂ, ਅਤੇ ਉਹ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਏਗਾ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਉਸ ਸਨਮਾਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਰੱਖਦਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਚਿੱਠੀ ਪੜ੍ਹਨਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਚੁੱਪ ਹੋ ਗਿਆ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਜੁਦੇ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਸੁਣਿਆ, 'ਹੁਣ ਤੋਂ ਦੋ ਦਿਨ ਬਾਅਦ, ਕਾਰਡੇਨੀਓ, ਤੁਸੀਂ ਡਿਊਕ ਦੀ ਇੱਛਾ ਅਨੁਸਾਰ ਚਲੇ ਜਾਓਗੇ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਖੋਲ੍ਹਣ ਲਈ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦਾ ਧੰਨਵਾਦ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਏਗਾ ਜਿਸਦੇ ਮੈਂ ਯਕੀਨਨ ਤੁਸੀਂ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋ,' ਅਤੇ ਫਿਰ ਹੋਰ ਪਿਤਾ ਵਰਗੀ ਸਲਾਹ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੀ।

"ਜਿਵੇਂ-ਜਿਵੇਂ ਮੇਰੇ ਜਾਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਨੇੜੇ ਆਇਆ, ਮੈਂ ਇੱਕ ਸ਼ਾਮ ਲੁਸਿੰਡਾ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕੀਤੀ, ਉਸਨੂੰ ਸਭ ਕੁਝ ਦੱਸਿਆ ਜੋ ਵਾਪਰਿਆ ਸੀ। ਮੈਂ ਉਸਦੇ ਪਿਤਾ ਨਾਲ ਵੀ ਇਸ ਬਾਰੇ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ, ਉਸਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਵਿਆਹ ਵਿੱਚ ਦੇਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੁਝ ਦਿਨ ਦੇਰੀ ਕਰੇ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਨਾ ਲੱਗ ਜਾਵੇ ਕਿ ਡਿਊਕ ਰਿਕਾਰਡੇ ਮੇਰੇ ਲਈ ਕੀ ਸੋਚਦਾ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਸੁੱਖਣਾਂ ਅਤੇ ਸੁੰਨਾਂ ਨਾਲ ਇਸਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ। ਮੈਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਡਿਊਕ ਦੇ ਘਰ ਪਹੁੰਚਿਆ ਅਤੇ ਕਾਫ਼ੀ ਸੁਵਾਗਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਪਰ ਉਸੇ ਪਲ ਤੋਂ ਈਰਖਾ ਨੇ ਆਪਣਾ ਬਦਸੂਰਤ ਸਿਰ ਉਭਾਰਿਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਕੁਝ ਵੱਡੇ ਨੌਕਰਾਂ ਨੇ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਡਿਊਕ ਦਾ ਮੇਰੇ ਲਈ ਪਿਆਰ ਦਾ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਨੁਕਸਾਨ ਲਈ ਕੰਮ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮੇਰੇ ਆਉਣ ਤੋਂ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧ ਖੁਸ਼ ਡਿਊਕ ਦਾ ਦੂਜਾ ਪੁੱਤਰ ਫਰਨਾਂਡੋ ਸੀ, ਇਕ ਬਹਾਦਰ ਨੌਜਵਾਨ, ਉਦਾਰ, ਵਿਵਹਾਰਕ ਅਤੇ ਪਿਆਰ ਵਿੱਚ, ਜੋ ਬਹੁਤ ਪਹਿਲਾਂ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣਾ ਦੋਸਤ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਇੰਨਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦੀ ਜੀਭ ਹਿੱਲ ਰਹੀ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਸਦਾ ਵੱਡਾ ਭਰਾ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਦਿਆਲਤਾ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਆਉਂਦਾ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਡੌਨ ਫਰਨਾਂਡੋ ਵਾਂਗ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਇਹ ਕਹਿਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਕਿ ਦੋਸਤਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਰਾਜ਼ ਬਣਾਈ ਰੱਖਣਾ ਅਸੰਭਵ ਹੈ, ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਜਿਸ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਵਾਲੇ ਰਿਸ਼ਤੇ ਦਾ ਆਨੰਦ ਮਾਣਿਆ ਸੀ। ਡੌਨ ਫਰਨਾਂਡੋ ਨੇ ਦੋਸਤੀ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਚਿੰਤਾਵਾਂ ਦੱਸੀਆਂ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਇੱਕ ਪ੍ਰੇਮ ਸਬੰਧ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਕੋਈ ਘੱਟ ਚਿੰਤਾ ਨਹੀਂ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਕੁੜੀ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਸੀ ਜੋ ਉਸਦੇ ਪਿਤਾ ਦੀ ਗੁਲਾਮ ਸੀ ਪਰ ਜਿਸਦੇ ਮਾਪੇ ਕਾਫ਼ੀ ਅਮੀਰ ਸਨ। ਇਹ ਖੇਤ ਦੀ ਕੁੜੀ ਇੰਨੀ ਸੁੰਦਰ, ਸੰਜਮੀ, ਸਮਝਦਾਰ ਅਤੇ ਸ਼ੁੱਧ ਸੀ ਕਿ ਹਰ ਕੋਈ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਉਹ ਇਹ ਫੈਸਲਾ

ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਸੀ। ਕਿ ਉਹ ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਹੜੇ ਗੁਣਾਂ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਤਮ ਹੈ। ਸੁੰਦਰ ਕੁੜੀ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਗੁਣਾਂ ਨੇ ਡੌਨ ਫਰਨਾਂਡੋ ਦੇ ਜਨੂੰਨ 'ਤੇ ਇੰਨਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾਇਆ ਕਿ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਟੀਚੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਜੋ ਕਿ ਉਸਦੀ ਕੁਆਰੀਪਣ ਨੂੰ ਘੇਰਾ ਪਾਉਣਾ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰਨਾ ਸੀ, ਉਸਦਾ ਪਤੀ ਬਣਨ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦਾ ਮਤਲਬ ਅਸੰਭਵ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨਾ ਹੁੰਦਾ। ਸਾਡੀ ਦੋਸਤੀ ਨਾਲ ਬੱਝੇ ਹੋਏ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਜ਼ਾਣੇ-ਪਛਾਣੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਕਾਰਨਾਂ ਅਤੇ ਸੁਝ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਉਦਾਹਰਣਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਕੇ ਉਸਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਅਤੇ ਰੋਕਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ, ਪਰ ਆਪਣੀ ਸਫਲਤਾ ਦੀ ਘਾਟ ਨੂੰ ਵੇਖਦਿਆਂ, ਮੈਂ ਉਸਦੇ ਪਿਤਾ ਡਿਊਕ ਰਿਕਾਰਡੋ ਨੂੰ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਕਰਵਾਉਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਡੌਨ ਫਰਨਾਂਡੋ, ਇੱਕ ਚਲਾਕ ਅਤੇ ਚਲਾਕ ਆਤਮਾ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, ਸ਼ੱਕ ਕਰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਸੇਵਕ ਵਜੋਂ ਮੇਰਾ ਫਰਜ਼ ਮੇਰਾ ਮਾਲਕ ਡਿਊਕ ਮੈਨੂੰ ਅਜਿਹੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਦੱਸਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸਦੇ ਸਨਮਾਨ ਲਈ ਨੁਕਸਾਨਦੇਹ ਹੋਣ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਮੈਨੂੰ ਭਟਕਾਉਣ ਅਤੇ ਧੋਖਾ ਦੇਣ ਲਈ, ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਸੁੰਦਰਤਾ ਨੂੰ ਭੁੱਲਣ ਦਾ ਕੋਈ ਵਧੀਆ ਤਰੀਕਾ ਨਹੀਂ ਸੋਚ ਸਕਦਾ ਜਿਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਕੁਝ ਮਹੀਨਿਆਂ ਲਈ ਇੰਨਾ ਮੋਹਿਤ ਰੱਖਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਅਸੀਂ ਦੋਵੇਂ ਘਰ ਤੋਂ ਦੂਰ ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਘਰ ਸਮਾਂ ਬਿਤਾਵਾਂਗੇ, ਅਜਿਹਾ ਮੇਰੇ ਜੱਦੀ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਘੋੜਿਆਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਅਤੇ ਖਰੀਦਣ ਦੇ ਬਹਾਨੇ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਜੋ ਦੁਨੀਆ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਘੋੜਿਆਂ ਨੂੰ ਪੈਦਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਭਾਵੇਂ ਉਸਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਇੰਨਾ ਉੱਤਮ ਨਾ ਹੁੰਦਾ, ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਕਲਪਨਾਯੋਗ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਵਜੋਂ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਹੁੰਦੀ, ਇਹ ਦੇਖਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੀ ਲੁਸਿੰਡਾ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਦੇਖਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦੇਵੇਗਾ। ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਅਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਇੱਛਾਵਾਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਹੋ ਕੇ, ਮੈਂ ਉਸਦੇ ਵਿਚਾਰ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ, ਉਸਦੀ ਯੋਜਨਾ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਜਲਦੀ ਤੋਂ ਜਲਦੀ ਪੂਰਾ ਕਰੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰੇ ਦ੍ਰਿੜ ਇਰਾਦੇ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰੀ ਦਾ ਮੇਰੇ 'ਤੇ ਆਮ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪੈ ਰਿਹਾ ਸੀ।

"ਜਦੋਂ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸਣ ਆਇਆ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਪਤਾ ਲੱਗਾ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਪਤੀ ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ ਵਿੱਚ ਕੁੜੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਲੈ ਲਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਜੋਖਮ ਦੇ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦੱਸਣ ਦਾ ਤਰੀਕਾ ਲੱਭ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਇਸ ਡਰ ਤੋਂ ਕਿ ਉਸਦੇ ਪਿਤਾ ਡਿਊਕ ਉਸਦੀ ਮੂਰਖਤਾ ਬਾਰੇ ਪਤਾ ਲੱਗਣ 'ਤੇ ਕਿਵੇਂ ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਿਆ ਕਰਨਗੇ। ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਨੌਜਵਾਨਾਂ ਵਿੱਚ ਪਿਆਰ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਿਆਰ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਕਾਮ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਟੀਚਾ ਖੁਸ਼ੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਟੀਚਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਅਲੋਪ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਿਸਨੂੰ ਪਿਆਰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਉਹ ਘੱਟ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਕੁਦਰਤ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸੀਮਾਵਾਂ ਤੋਂ ਪਾਰ ਜਾਣ ਦੇ ਅਯੋਗ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਸੀਮਾਵਾਂ ਜੋ ਸੱਚੇ ਪਿਆਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਲਗਾਈਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ। ਪਰ ਆਪਣੀ ਕਹਾਣੀ ਵੱਲ ਵਾਪਸ ਜਾਣ ਲਈ: ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਡੌਨ ਫਰਨਾਂਡੋ ਨੇ ਖੇਤ ਦੀ ਕੁੜੀ ਨੂੰ ਭਰਮਾਇਆ ਸੀ, ਉਸਦੀਆਂ ਇੱਛਾਵਾਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋ ਗਈਆਂ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਜੋਸ਼ ਠੰਢਾ ਹੋ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਕਿ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਜਨੂੰਨ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਲਈ ਦੂਰ ਜਾਣ ਦਾ ਦਿਖਾਵਾ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਉਹ ਹੁਣ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਵਾਅਦਾ ਨਿਭਾਉਣ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਡਿਊਕ ਨੇ ਉਸਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਜਾਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ। ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਜੱਦੀ ਸ਼ਹਿਰ ਪਹੁੰਚ ਗਏ, ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਨੇ ਡੌਨ ਫਰਨਾਂਡੋ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਦਰਜੇ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਸੁਆਗਤ ਕੀਤਾ। ਮੈਂ ਤੁਰੰਤ ਲੁਸਿੰਡਾ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਮੇਰੀਆਂ ਇੱਛਾਵਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਹੋ ਗਈਆਂ।" ਮੁੜ ਸੁਰਜੀਤ ਹੋਇਆ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਕਦੇ ਮਰਿਆ ਜਾਂ ਸੁੱਸਤ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਪਰ ਮੇਰੇ ਦੁੱਖ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਡੌਨ ਫਰਨਾਂਡੋ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵੇਰਵਾ ਦਿੱਤਾ, ਇਹ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਉਸਦੀ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਨੇੜਲੀ ਦੋਸਤੀ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਉਸ ਤੋਂ ਭੇਤ ਲੁਕਾਉਣ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ। ਮੈਂ ਲੁਸਿੰਡਾ ਦੀ ਸੁੰਦਰਤਾ, ਬੁੱਧੀ ਅਤੇ ਬੁੱਧੀ ਦੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕੀਤੀ ਕਿ ਮੇਰੀਆਂ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾਵਾਂ ਨੇ ਉਸ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਗੁਣਾਂ ਨਾਲ ਭਰਪੂਰ ਇੱਕ ਕੁੜੀ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਦੀ ਇੱਛਾ ਜਾਗ ਪਈ। ਮੈਂ ਉਸਦੀ ਇੱਛਾ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ, ਆਪਣੇ ਜੁਲਦਬਾਜ਼ੀ ਦੇ ਪਛਤਾਵੇ ਲਈ, ਇੱਕ ਰਾਤ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਖਿੜਕੀ 'ਤੇ ਇੱਕ ਮੋਮਬੱਤੀ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਦੇਖਣ ਦਿੱਤਾ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਅਤੇ ਮੈਂ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਗੱਲਬਾਤ ਕਰਨ ਦੀ ਆਦਤ ਵਿਚ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੇ ਨਾਈਟਗਾਊਨ

ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਸੁੰਦਰਤਾ ਅੰਜਹੀ ਸੀ ਕਿ ਇਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਉਹ ਸਭ ਭੁੱਲ ਗਿਆ ਜੋ ਉਸਨੇ ਉਸ ਪਲ ਤੱਕ ਦੇਖਿਆ ਸੀ। ਬੋਲਣ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਅਸਫਲਤਾ ਹੋਈ, ਉਹ ਬੇਹੋਸ਼ ਹੋ ਗਿਆ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਤਪਸ਼ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਅਤੇ ਪਿਆਰ ਦੁਆਰਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਹੋ ਗਿਆ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੇਰੀ ਨਾਖੁਸ਼ੀ ਦੇ ਇਸ ਬ੍ਰਿਰਤਾਂਤ ਦੇ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਣ 'ਤੇ ਦੇਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸਦੀ ਇੱਛਾ ਕਾਫ਼ੀ ਭੜਕੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਜਿਸਨੂੰ ਉਸਨੇ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਛੁਪਾਇਆ ਸੀ ਪਰ ਸਵਰਗ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਜਦੋਂ ਉਹ ਇਕੱਲਾ ਸੀ, ਕਿਸਮਤ ਨੇ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਇੱਕ ਦਿਨ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦਾ ਇੱਕ ਪੁੱਤਰ ਮਿਲਿਆ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੈਨੂੰ ਉਸਦੇ ਪਿਤਾ ਤੋਂ ਉਸਦੇ ਲਈ ਮੰਗਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹੱਥ - ਇੱਕ ਚਿੱਠੀ ਇੰਨੀ ਸਮਝਦਾਰ, ਸ਼ੁੱਧ ਅਤੇ ਪਿਆਰੀ ਸੀ ਕਿ ਇਸਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਲੁਸਿੰਡਾ ਆਪਣੇ ਅੰਦਰ ਸੁੰਦਰਤਾ ਅਤੇ ਸਮਝ ਦੇ ਸਾਰੇ ਗੁਣਾਂ ਨੂੰ ਸਮੇਟਦੀ ਹੈ ਜੋ ਧਰਤੀ ਦੀਆਂ ਹੋਰ ਸਾਰੀਆਂ ਔਰਤਾਂ ਲਈ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੰਡੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਦਰਅਸਲ, ਮੈਨੂੰ ਹੁਣ ਇਹ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਮੈਂ ਸਮਝ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਡੌਨ ਫਰਨਾਂਡੋ ਲੁਸਿੰਡਾ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨਾ ਜਾਇਜ਼ ਸੀ, ਉਸਦੇ ਬੁੱਲ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਅਜਿਹੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਸੁਣ ਕੇ ਮੈਨੂੰ ਦੁੱਖ ਹੋਇਆ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸ ਤੋਂ ਡਰਨ ਅਤੇ ਅਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਲੱਗ ਪਈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਪਲ ਵੀ ਨਹੀਂ ਲੰਘਿਆ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਉਸ 'ਤੇ ਚੁਰਚਾ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਖੁਦ ਇਸ ਵਿਸ਼ੇ ਨੂੰ ਉਜਾਗਰ ਕਰਦਾ ਸੀ ਭਾਵੇਂ ਇਸਨੂੰ ਗੱਲਬਾਤ ਵਿੱਚ ਘਸੀਟਣਾ ਪਵੇ, ਇੱਕ ਅਭਿਆਸ ਜਿਸਨੇ ਮੇਰੇ ਵਿੱਚ ਈਰਖਾ ਦੀ ਇੱਕ ਖਾਸ ਲਹਿਰ ਪੈਦਾ ਕੀਤੀ, ਪਰ ਇਸ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਲੁਸਿੰਡਾ ਵੱਲੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਚੰਚਲਤਾ ਦਾ ਡਰ ਸੀ। ਫਿਰ ਵੀ, ਮੇਰੀ ਕਿਸਮਤ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਉਸੇ ਪਲ ਡਰਾ ਦਿੱਤਾ ਜਦੋਂ ਲੁਸਿੰਡਾ ਮੈਨੂੰ ਭਰੋਸਾ ਦੇ ਰਹੀ ਸੀ। ਡੌਨ ਫਰਨਾਂਡੋ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੇਰੇ ਦੁਆਰਾ ਲੁਸਿੰਡਾ ਨੂੰ ਭੇਜੇ ਗਏ ਨੋਟਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਪੜ੍ਹਨ ਵਿੱਚ ਕਾਮਯਾਬ ਹੋ ਗਿਆ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਉਸ ਤੋਂ ਮਿਲੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਸਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਅਤੇ ਚਤੁਰਾਈ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕਰਨ ਦੇ ਬਹਾਨੇ ਅੰਜ਼ੁਹਾ ਕੀਤਾ। ਜਦੋਂ ਲੁਸਿੰਡਾ, ਜੋ ਕਿ ਬਹਾਦਰੀ ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਦਾ ਬਹੁਤ ਸ਼ੌਕੀਨ ਸੀ, ਨੇ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਇੱਕ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਉਹ ਸ਼ਾਇਦ ਪੜ੍ਹਿਆ, ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਗੱਲ ਦੇ ਅੰਮ੍ਰਾਦੀ ਦਿੱਤੇ..."

ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਇਸ ਬਹਾਦਰੀ ਦੀ ਕਿਤਾਬ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਦੇ ਸੁਣਿਆ, ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ:

"ਜੇਕਰ, ਸ਼ੀਮਾਨ ਜੀ, ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਨੇ ਤੁਹਾਡੀ ਕਹਾਣੀ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਹੀ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਹੁੰਦਾ ਕਿ ਉਸਦੀ ਔਰਤ ਬਹਾਦਰੀ ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਦੀ ਸ਼ੌਕੀਨ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਸਦੀ ਸਮਝ ਦੀ ਉੱਤਮਤਾ ਦੀ ਕਦਰ ਕਰਨ ਲਈ ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਹੋਰ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਜੇ ਉਸ ਕੋਲ ਇੰਨੀ ਖੁਸ਼ੀ ਭਰੀ ਪੜ੍ਹਨ ਦੀ ਰੁਚੀ ਦੀ ਘਾਟ ਹੁੰਦੀ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਉਸਨੂੰ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਵਾਂਗ ਉੱਚਾ ਸਤਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਜਿੱਥੇ ਤੱਕ ਮੇਰਾ ਸੰਬੰਧ ਹੈ, ਉਸਦੀ ਸੁੰਦਰਤਾ, ਯੋਗਤਾ ਅਤੇ ਬੁੱਧੀ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰਨ ਲਈ ਹੋਰ ਸ਼ਬਦ ਖਰਚ ਕਰਨਾ ਬੇਲੋੜਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਿਰਫ਼ ਉਸਦੇ ਸੁਆਦਾਂ ਨੂੰ ਸਿੱਖ ਕੇ, ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਧਰਤੀ ਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਸੁੰਦਰ, ਬੁੱਧੀਮਾਨ ਔਰਤ ਐਲਾਨ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਨੇ ਗੱਲ ਦੇ ਅੰਮ੍ਰਾਦੀਸ਼ ਦੇ ਨਾਲ ਯੂਨਾਨ ਦੇ ਵਧੀਆ ਡੌਨ ਰੁਗਲ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਭੇਜੀ ਹੁੰਦੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਔਰਤ ਲੁਸਕਿੰਡਾ ਦਰਾਇਦਾ ਅਤੇ ਗਰਾਇਆ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰੇਗੀ, ਨਾਲ ਹੀ ਚਰਵਾਹੇ ਡੈਰੀਨੇਲ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਦੁਆਰਾ ਪੂਰੇ ਸੁਹਜ, ਬੁੱਧੀ ਅਤੇ ਸਾਦਗੀ ਨਾਲ ਗਾਏ ਅਤੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਉਨ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾਯੋਗ ਬੁਕੋਲਿਕ ਆਇਤਾਂ ਦੇ ਨਾਲ। ਪਰ ਅਜੇ ਵੀ ਇੱਕ ਸਮਾਂ ਆ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਸ ਕਮੀ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਸੁਧਾਰ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਜਾਣ ਲਈ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ ਲੱਗੇਗਾ। ਮੇਰੇ ਪਿਡ, ਕਿਉਂਕਿ ਉੱਥੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਤਿੰਨ ਸੌ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕਿਤਾਬਾਂ ਦਿਖਾ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਮੇਰੀ ਆਤਮਾ ਦਾ ਪਾਲਣ ਪੋਸ਼ਣ ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਹਨ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਮੇਰੀ ਸਮਝ ਹੈ ਕਿ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਬਚਿਆ ਹੈ, ਕੁਝ ਦੁਸ਼ਟ, ਈਰਖਾਲੂ ਜਾਦੂਗਰਾਂ ਦੇ ਦੁਰਭਾਵਨਾ ਕਾਰਨ। ਮੈਨੂੰ ਉਮੀਦ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡੀ ਕਹਾਣੀ ਵਿੱਚ ਵਿਘਨ ਨਾ ਪਾਉਣ ਦੇ ਸਾਡੇ ਵਾਅਦੇ ਨੂੰ ਤੋੜਨ ਲਈ ਮਾਫ਼ ਕਰੋਗੇ, ਪਰ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਹਾਦਰੀ ਅਤੇ ਨਾਈਟਸ-ਗ੍ਰਾਲਤ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰਦੇ ਸੁਣਿਆ, ਤਾਂ ਬੋਲਣ ਤੋਂ ਬਚਣਾ ਮੇਰੇ ਵੱਸ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿੰਨਾ ਸੂਰਜ ਦੀਆਂ ਕਿਰਨਾਂ ਦਾ ਨਿੱਘ ਜਾਂ ਚੰਦਰਮਾ ਦੀ ਨਮੀ ਦੇਣਾ ਬੰਦ ਹੋ

ਜਾਣਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਮੈਂ ਮੁਆਫ਼ੀ ਮੰਗਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਕਹਾਣੀ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਓ, ਜੋ ਕਿ ਇਸ ਸਮੇਂ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ।

ਜਦੋਂ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਇਹ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਕਾਰਡੇਨੀਓ ਦਾ ਸਿਰ ਅਗਲੇ ਵੱਲ ਝੁਕ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਧਿਆਨ ਭਟਕਣ ਦੇ ਸੰਕੇਤ ਦਿਖਾਏ। ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕਿ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਦੋ ਵਾਰ ਆਪਣੀ ਕਹਾਣੀ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਲਈ ਕਿਹਾ, ਉਸਨੇ ਨਾ ਤਾਂ ਉੱਪਰ ਦੇਖਿਆ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਕਿਹਾ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਲੰਬੇ ਵਿਰਾਮ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਸਿਰ ਉੱਚਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਕਿਹਾ:

"ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਸ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਲਈ ਮਨਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਜੇ ਕੋਈ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਜਾਂ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਕਿ ਉਹ ਬਦਮਾਸ਼ ਮਾਸਟਰ ਅਲੀਸ਼ਾਬਤ ਰਾਣੀ ਮਦਾਸੀਮਾ ਨਾਲ ਪਿਆ ਸੀ, ਉਹ ਮੂਰਖ ਹੈ!"

"ਇਹ ਝੂਠ ਹੈ, ਮੇਰੀ ਸਹੁੰ!" ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਆਪਣੇ ਰਵਾਇਤੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਚੀਕਿਆ। "ਇਹ ਵਿਕਾਰ ਦੀ ਸਿਖਰ ਹੈ, ਜਾਂ ਕੀ ਮੈਨੂੰ ਬਦਮਾਸ਼ੀ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ! ਰਾਣੀ ਮੈਡਾਸੀਮਾ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਪ੍ਰਤਿਸ਼ਠਾਵਾਨ ਔਰਤ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਸੋਚਣਾ ਵੀ ਅਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਇੰਨੀ ਉੱਚੀ ਰਾਜਕੁਮਾਰੀ ਆਪਣੇ ਦੀ ਹੱਡੀ ਨਾਲ ਸੌਂ ਜਾਵੇਗੀ। ਜੋ ਕੋਈ ਵੀ ਇਹ ਮੰਨਦਾ ਹੈ ਉਹ ਝੂਠਾ ਅਤੇ ਬਦਮਾਸ਼ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੇ ਤਰੀਕਿਆਂ ਦੀ ਗਲਤੀ ਦਿਖਾਵਾਂਗਾ, ਸਵਾਰ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਪੈਦਲ, ਹਥਿਆਰਬੰਦ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਨਿਹੱਥੇ, ਦਿਨ ਵੇਲੇ ਜਾਂ ਰਾਤ ਵੇਲੇ ਜਾਂ ਜਿਸ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਉਹ ਪਸੰਦ ਕਰਦਾ ਹੈ।"

ਕਾਰਡੇਨੀਓ, ਜਿਸਨੂੰ ਹੁਣੇ ਹੁਣੇ ਆਪਣੇ ਪਾਗਲਪਨ ਦਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਹਮਲਾ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਉੱਥੇ ਖੜ੍ਹਾ ਉਸਨੂੰ ਘੂਰਦਾ ਰਿਹਾ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਕਹਾਣੀ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਦੇ ਮੂਡ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਨਾ ਹੀ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਇਹ ਸੁਣਿਆ ਹੋਵੇਗਾ, ਉਹ ਮੈਡਾਸੀਮਾ ਬਾਰੇ ਕਾਰਡੇਨੀਓ ਦੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਸੀ। ਇਹ ਇੱਕ ਅਜੀਬ ਸਥਿਤੀ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਥੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਉਸਦੇ ਬਚਾਅ ਵਿੱਚ ਆ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਸੱਚਮੁੱਚ ਅਤੇ ਸੱਚਮੁੱਚ ਉਸਦੀ ਔਰਤ ਹੋਵੇ, ਉਸਦੀਆਂ ਤਿਆਗੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਨੇ ਉਸ ਉੱਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕਬਜ਼ਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਪਰ ਸਾਡੀ ਕਹਾਣੀ ਵੱਲ ਵਾਪਸ ਆਉਣ ਲਈ: ਕਾਰਡੇਨੀਓ, ਹੁਣ ਪਾਗਲ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਝੂਠਾ ਅਤੇ ਬਦਮਾਸ਼ ਵਜੋਂ ਹੋਰ ਅਜਿਹੇ ਅਪਮਾਨਜਨਕ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੁਣ ਕੇ, ਮਜ਼ਾਕ ਨੂੰ ਮਜ਼ੇਦਾਰ ਨਹੀਂ ਸਮਝ ਸਕਿਆ, ਇਸ ਲਈ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਪੱਥਰ ਚੁੱਕਿਆ ਜੋ ਪਹੁੰਚ ਵਿੱਚ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੀ ਛਾਤੀ 'ਤੇ ਅਜਿਹਾ ਵਾਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਬਾਅਦ ਵਾਲਾ ਪਿੱਛੇ ਵੱਲ ਨੂੰ ਡਿੱਗ ਪਿਆ। ਜਦੋਂ ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਨੇ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਨਾਲ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸ਼ਲੂਕ ਹੁੰਦਾ ਦੇਖਿਆ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਪਾਗਲ 'ਤੇ ਮੁੱਠੀਆਂ ਫੜ ਕੇ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ, ਪਰ ਉਸ ਪਾਗਲ, ਜੋ ਉਸ ਲਈ ਤਿਆਰ ਸੀ, ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਮੁੱਕੇ ਨਾਲ ਮਾਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਸ ਦੇ ਉੱਪਰ ਛਾਲ ਮਾਰ ਦਿੱਤੀ, ਉਸ ਦੀਆਂ ਪੱਸਲੀਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਤੁਸੱਲੀ ਤੁੱਕ ਮਾਰ ਦਿੱਤਾ। ਅਤੇ ਬੱਕਰੀ ਚਰਵਾਹਾ, ਜਿਸਨੇ ਉਸਦਾ ਬਚਾਅ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ, ਉਸੇ ਕਿਸਮਤ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪਿਆ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਕਾਬੂ ਕਰਨ ਅਤੇ ਗੁੱਲਾ ਘੁੱਟਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਕਾਰਡੇਨੀਓ ਬਿਲਕੁਲ ਬੇਪਰਵਾਹ ਹੋ ਕੇ ਚਲਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਪਹਾੜੀਆਂ ਵਿੱਚ ਅਲੋਪ ਹੋ ਗਿਆ। ਸਾਂਚੋ, ਜੋ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਸ ਮਾਰ-ਕੁਟ ਦਾ ਮਾਸੂਮ ਸ਼ਿਕਾਰ ਪਾ ਕੇ ਗੁੱਸੇ ਵਿਚ ਸੀ, ਆਪਣੇ ਪੈਰਾਂ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋ ਗਿਆ ਅਤੇ ਬੱਕਰੀ ਚਰਵਾਹੇ 'ਤੇ ਆਪਣਾ ਗੁੱਸਾ ਕੱਢਣ ਲਈ ਦੌੜਿਆ, ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਦੋਸ਼ੀ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਆਦਮੀ ਦੇ ਅਚਾਨਕ ਪਾਗਲਪਨ ਦੇ ਹਮਲਿਆਂ ਬਾਰੇ ਚੇਤਾਵਨੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਜੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਉਹ ਆਪਣਾ ਬਚਾਅ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੁੰਦੇ। ਬੱਕਰੀ ਚਰਵਾਹੇ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਸਾਂਚੇ ਨੇ ਨਾ ਸੁਣਿਆ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਇਹ ਉਸਦੀ ਗਲਤੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਫਿਰ ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਨੇ ਬੱਕਰੀ ਦੇ ਆਜੜੀ ਨੂੰ ਕੁਝ ਕਿਹਾ, ਜਿਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਜਵਾਬ ਵਿਚ ਕੁਝ ਕਿਹਾ, ਅਤੇ ਇਸ ਸਾਰੇ ਝਗੜੇ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਹੱਥ ਇੱਕ ਨੇ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦੀ ਦਾੜ੍ਹੀ ਫੜ ਲਈ ਅਤੇ ਉਸ 'ਤੇ ਮੁੱਕਿਆਂ ਦੀ ਇੱਕ ਲੜੀ ਚਲਾਈ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤ ਨਾ ਕਰਦਾ, ਤਾਂ ਉਹ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਕੁੱਟਦੇ। ਸਾਂਚੇ ਨੇ ਬੱਕਰੀ ਦੇ ਆਜੜੀ ਨੂੰ ਫੜਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ:

"ਵਾਊਫੁਲ ਕਾਊਂਟੇਨੰਸ ਦੇ ਸ਼ੂਰ ਨਾਈਟ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਮੇਰੇ ਵਾਂਗ ਇੱਕ ਆਮ ਆਦਮੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਪੂਰਾ ਨਾਈਟ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਨਾਲ ਉਸ ਤੋਂ ਉਸ ਗਲਤੀ ਲਈ ਜਾਇਜ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਉਸਨੇ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸਤਿਕਾਰਯੋਗ ਆਦਮੀ ਵਾਂਗ ਉਸ ਨਾਲ ਹੱਥ ਮਿਲਾ ਕੇ ਲੜ ਸਕਦਾ ਹਾਂ।"

"ਸੱਚ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਪਰ ਮੈਂ ਇੱਕ ਤੱਥ ਲਈ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਜੋ ਕੁਝ ਹੁਣੇ ਵਾਪਰਿਆ ਹੈ ਉਸ ਲਈ ਉਹ ਦੋਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।"

ਇਸ ਨਿਰੀਖਣ ਨਾਲ ਡੌਨ ਕਿਉਜ਼ੋਟ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕਾਮਯਾਬ ਹੋ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਬੱਕਰੀ ਦੇ ਆਜੜੀ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਕੀ ਕਾਰਡੇਨੀਓ ਨੂੰ ਲੱਭਣਾ ਸੰਭਵ ਹੋਵੇਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੂੰ ਅਜੇ ਵੀ ਇਹ ਜਾਣਨ ਦੀ ਬਹੁਤ ਇੱਛਾ ਸੀ ਕਿ ਕਹਾਣੀ ਕਿਵੇਂ ਖਤਮ ਹੋਈ। ਬੱਕਰੀ ਦੇ ਆਜੜੀ ਨੇ ਉਹੀ ਦੁਹਰਾਇਆ ਜੋ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਕਿਹਾ ਸੀ: ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਨਿਵਾਸ ਕਿੱਥੇ ਬਣਾਇਆ ਹੈ ਪਰ ਜੇਕਰ ਡੌਨ ਕਿਉਜ਼ੋਟ ਉਨ੍ਹਾਂ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਯਾਤਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਜ਼ਰੂਰ ਮਿਲੇਗਾ, ਅਤੇ ਉਹ ਜਾਂ ਤਾਂ ਸਮਝਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ ਜਾਂ ਪਾਗਲ।

1. ਸਰਜਨ ਅਲੀਸਾਬੁਤ ਅਤੇ ਰਾਣੀ ਮੁਦਾਸੀਮਾ ਗ੍ਰੀਲੂ ਦੇ ਅਮਾਦੀਸ ਦੇ ਦੋ ਪਾਤਰ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਿਰਤਾਂਤ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਕੋਈ ਸੰਪਰਕ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਅਧਿਆਇ ਪੱਚੀ

ਸੀਅਰਾ ਮੋਰੇਨਾ ਵਿੱਚ ਲਾ ਮੁੰਚਾ ਦੇ ਬਹਾਦੁਰ ਨਾਈਟ ਨਾਲ ਵਾਪਰੀਆਂ ਅਜੀਬ ਚੀਜ਼ਾਂ, ਅਤੇ ਬੇਲਟੇਨੇਬ੍ਰੋਸ ਦੀ ਤੁਪੱਸਿਆ ਦੀ ਉਸਦੀ ਨਕਲ

ਡੌਨ ਕੁਇਕ੍ਸੋਟ ਬੱਕਰੀਆਂ ਦੇ ਆਜੜੀ ਤੋਂ ਵਿਦਾ ਹੋ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਰੋਸੀਨੈਂਟ 'ਤੇ ਸਵਾਰ ਹੋ ਗਿਆ, ਸਾਂਚੋ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਗਿੱਦੜ 'ਤੇ ਸਵਾਰ ਹੋਣ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪਿੱਛੇ-ਪਿੱਛੇ ਆਉਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ, ਜੋ ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਬਹੁਤ ਹੀ ਬੇਰੁਖੀ ਨਾਲ ਕੀਤਾ। ਜਿਵੇਂ-ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਪਹਾੜ ਦੇ ਸੁਭ ਤੋਂ ਖਸਤਾ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚ ਰਹੇ ਸਨ, ਸਾਂਚੇ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਨ ਲਈ ਉਤਸੁਕ ਸੀ ਪਰ ਉਸਦੇ ਹੁਕਮ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਗੱਲਬਾਤ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇੰਨੀ ਲੰਬੀ ਚੁੱਪ ਨੂੰ ਬਰਦਾਸ਼ਤ ਨਾ ਕਰ ਸਕਣ ਕਰਕੇ, ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ:

"ਮਾਸਟਰ ਡੌਨ ਕੁਇਕ੍ਸੋਟ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਦਾ ਆਸ਼ੀਰਵਾਦ ਅਤੇ ਇਜਾਜ਼ਤ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸ ਜਗ੍ਹਾ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਅਤੇ ਬੱਚਿਆਂ ਕੋਲ ਘਰ ਵਾਪਸ ਜਾਵਾਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਮੈਂ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਜਿੰਨਾ ਚਾਹਾਂ ਗੱਲ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਗੱਲ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ। ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਲਈ ਮੈਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਉਜਾੜ ਥਾਵਾਂ 'ਤੇ ਦਿਨ-ਰਾਤ ਬਿਨਾਂ ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਕਹੇ, ਭਾਵੇਂ ਮੈਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਵੇ, ਮੈਨੂੰ ਜ਼ਿੰਦਾ ਦਫ਼ਨਾਉਣ ਵਾਂਗ ਹੈ। ਜੇ ਜਾਨਵਰ ਈਸਪ ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਵਾਂਗ ਗੱਲ ਕਰ ਸਕਦੇ ਸਨ, ਤਾਂ ਇਹ ਇੰਨਾ ਬੁਰਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਗਿੱਦੜ ਨੂੰ ਜੋ ਵੀ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਪਣਾ ਦੁੱਖ ਸਹਿ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਪਰ ਇਹ ਇੱਕ ਔਖਾ ਕੰਮ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਰਚੁਅਲ ਅਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਸੁਹਾਸ ਦੀ ਭਾਲ ਵਿੱਚ ਘੁੰਮਦੇ ਹੋਏ ਬਿਤਾਈਏ ਅਤੇ ਫਿਰ ਲੁੱਤਾਂ, ਮੁੱਕਿਆਂ, ਪੱਥਰਾਂ ਅਤੇ ਕੰਬਲ ਸੁੱਟਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੁਝ ਨਾ ਲੱਭਿਆ ਜਾਵੇ, ਜਿਸ ਦੇ ਉੱਪਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਬੁੱਲ੍ਹ ਸਿਲ੍ਹਾਈ ਕਰਨੇ ਪੈਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਕੀ ਹੈ ਇਹ ਕਹਿਣ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਗੂੰਗਾ ਹੋਵੇ।"

"ਮੈਂ ਸਮਝ ਗਿਆ, ਸਾਂਚੋ," ਡੌਨ ਕੁਇਕ੍ਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਤੂੰ ਆਪਣੀ ਜੀਭ ਤੋਂ ਮੇਰੇ ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਈ ਗਈ ਪਾਬੰਦੀ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਲਈ ਉਤਸੁਕ ਹੈਂ। ਖੈਰ, ਇਸਨੂੰ ਹਟਾਏ ਜਾਣ ਬਾਰੇ ਸੋਚੋ ਅਤੇ ਜੋ ਮਰਜ਼ੀ ਕਹੋ, ਪਰ ਇਸ ਸ਼ਰਤ ਨਾਲ ਕਿ ਇਹ ਹਟਾਉਣਾ ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਰਹੇਗਾ ਜਿੰਨਾ ਸਮਾਂ ਅਸੀਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਪਹਾੜੀਆਂ ਵਿੱਚ ਘੁੰਮਣ ਵਿੱਚ ਬਿਤਾਉਂਦੇ ਹਾਂ।"

"ਤਾਂ ਹੋ ਜਾਵੇ," ਸਾਂਚੇ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਇਸ ਲਈ, ਮੈਨੂੰ ਜਲਦੀ ਬੋਲਣ ਦਿਓ, ਕਿਉਂਕਿ ਰੱਬ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅੱਗੇ ਕੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਹੁਣ ਜਦੋਂ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਰਾਹਤ ਮਿਲ ਗਈ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਹ ਜਾਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਨੇ ਉਸ ਰਾਣੀ ਮੈਗੀਮਾਸਾ 'ਤੇ, ਜਾਂ ਉਸਦਾ ਨਾਮ ਜੋ ਵੀ ਸੀ, ਇੰਨਾ ਹੰਗਾਮਾ ਕਿਉਂ ਕੀਤਾ? ਕਿਸਨੂੰ ਪਰਵਾਹ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਮਠਾਰੂ ਉਸਦਾ ਪ੍ਰੇਮੀ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ? ਜੇ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਜਾਣ ਦਿੱਤਾ ਹੁੰਦਾ, ਉਸਦਾ ਜੱਜ ਨਾ ਹੁੰਦੇ ਹੋਏ, ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਪਾਗਲ ਆਪਣੀ ਕ੍ਹਾਣੀ ਜਾਰੀ ਰੱਖਦਾ ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਪੱਥਰਬਾਜ਼ੀ, ਲੁੱਤਾਂ ਅਤੇ ਸਿਰ 'ਤੇ ਅੱਧੀ ਦਰਜਨ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸੱਟਾਂ ਤੋਂ ਬਚਾਇਆ ਜਾਂਦਾ।"

"ਮੇਰਾ ਬਚਨ, ਸਾਂਚੋ," ਡੌਨ ਕੁਇਕ੍ਸੋਟ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ, ਰਾਣੀ ਮੈਡਾਸੀਮਾ ਕਿੰਨੀ ਸਤਿਕਾਰਯੋਗ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤਿਸ਼ਠਾਵਾਨ ਔਰਤ ਸੀ, ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਗੱਲ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੋਵੇਗੇ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸ ਮੂੰਹ ਨੂੰ ਨਾ ਤੋੜ ਕੇ ਬਹੁਤ ਸੰਜਮ ਦਿਖਾਇਆ ਜਿਸ ਤੋਂ ਅਜਿਹੀਆਂ ਨਿੰਦਿਆਵਾਂ ਨਿਕਲਦੀਆਂ ਸਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਜਾਂ ਇਹ ਸੋਚਣਾ ਕਿ ਇੱਕ ਰਾਣੀ ਇੱਕ ਆਰੇ ਦੀ ਹੱਡੀ ਦੀ ਮਾਲਕਣ ਹੈ, ਕੁਫ਼ਰ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਹਕੀਕਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮਾਸਟਰ ਅਲੀਸਾਬਤ, ਜਿਸਦਾ ਪਾਗਲ ਨੇ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸਮਝਦਾਰ ਆਦਮੀ ਸੀ, ਜਿਸਨੇ ਚੰਗੀ ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਰਾਣੀ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਉਸਤਾਦ ਅਤੇ ਡਾਕਟਰ ਵਜੋਂ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ, ਪਰ ਇਹ ਕਲਪਨਾ ਕਰਨਾ ਕਿ ਉਹ ਉਸਦੀ ਪੇਮਿਕਾ ਸੀ, ਇੱਕ ਘਿਣਾ ਹੈ ਜੋ ਸਖ਼ਤ ਤੋਂ ਸਖ਼ਤ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਯਕੀਨ ਦਿਵਾਉਣ ਲਈ ਕਿ ਕਾਰਡੇਨੀਓ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਕੀ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਯਾਦ ਰੱਖੋ ਕਿ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਇਹ ਕਿਹਾ ਸੀ ਤਾਂ ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਆਪਣੇ ਪਾਗਲਪਨ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਸੀ।"

"ਮੈਂ ਇਹੀ ਗੱਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ," ਸੰਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਇੱਕ ਪਾਗਲ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਚੰਗੀ ਕਿਸਮਤ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ 'ਤੇ ਮੁਸਕਰਾਉਂਦੀ ਅਤੇ ਪੱਥਰ ਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਸਿਰ ਦੀ ਬਜਾਏ ਤੁਹਾਡੀ ਛਾਤੀ 'ਤੇ ਨਾ ਮਾਰਦੀ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਬਹੁਤ ਮੁਸ਼ਕਲ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦੇ, ਅਤੇ ਇਹ ਸਭ ਮੇਰੀ ਉਸ ਔਰਤ ਦੇ ਬਚਾਅ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਕਰਕੇ, ਉਸਨੂੰ ਉਲਝਾ ਦੇਣ ਕਰਕੇ! ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਮੈਂ ਸ਼ਰਤ ਲਗਾਉਂਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਕਾਰਡੇਨੀਓ ਪਾਗਲ ਹੋਣ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ!"

"ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਸਮਝਦਾਰ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਪਾਗਲ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਇੱਕ ਨਾਈਟ-ਇਰੈਂਟ ਇੱਕ ਔਰਤ ਦੇ ਸਨਮਾਨ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਲਈ ਆਉਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਹੈ, ਉਹ ਭਾਵੇਂ ਕੋਈ ਵੀ ਹੋਵੇ, ਪਰ ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਰਾਣੀ ਮੇਡਾਸੀਮਾ ਵਰਗੀ ਉੱਚੀ ਡਿਗਰੀ ਅਤੇ ਦਰਜੇ ਦੀ ਰਾਣੀ ਹੋਵੇ, ਜਿਸ ਲਈ ਮੈਨੂੰ ਉਸਦੇ ਉੱਤਮ ਗੁਣਾਂ ਕਾਰਨ ਇੱਕ ਖਾਸ ਪਿਆਰ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਸੁੰਦਰ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ, ਉਹ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮਝਦਾਰ ਅਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਮੁਸੀਬਤਾਂ ਦੇ ਸਾਮ੍ਹਣੇ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਦੁੱਖ ਝੱਲਣ ਵਾਲੀ ਵੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚੋਂ ਉਸਦਾ ਵੀ ਆਪਣਾ ਹਿੱਸਾ ਸੀ। ਮਾਸੰਟਰ ਅਲੀਸਾਬਤ ਦੀ ਸੰਗਤ ਅਤੇ ਸਲਾਹ ਉਸ ਲਈ ਸਹਾਇਤਾ ਅਤੇ ਦਿਲਾਸੇ ਦਾ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਸਰੋਤ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਉਸਦੀਆਂ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਦਾਰੀ ਅਤੇ ਧੀਰਜ ਨਾਲ ਸਹਿਣ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਅਣਜਾਣ, ਦੁਰਾਚਾਰੀ ਜਨਤਾ ਨੂੰ ਇਹ ਪ੍ਰਭਾਵ ਮਿਲਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਉਸਦੀ ਪ੍ਰੇਮਿਕਾ ਹੈ, ਪਰ ਉਹ ਝੂਠ ਬੋਲ ਰਹੇ ਹਨ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਦਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਜੋ ਕੋਈ ਵੀ ਅਜਿਹੀ ਗੱਲ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਸੋਚਦਾ ਹੈ ਉਹ ਝੂਠ ਬੋਲ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇਗਾ ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਦੋ ਸੌ ਵਾਰ ਦੁਹਰਾਵੇ।"

"ਇਹ ਉਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਮੈਂ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਜਾਂ ਸੋਚ ਵੀ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ," ਸੰਚੋ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। "ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਸਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਇਸੁਤੇਮਾਲ ਕਰਨ ਦਿਓ। ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਪ੍ਰੇਮੀ ਸਨ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਵਰਗ ਨੂੰ ਇਸਦਾ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਕਿਉਂ, ਮੈਂ ਇੱਕ ਨਵਜੰਮੇ ਬੱਚੇ ਵਾਂਗ ਮਾਸੂਮ ਹਾਂ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਕਿ ਕੀ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਮੈਨੂੰ ਪਰਵਾਹ ਹੈ ਕਿ ਦੂਜੇ ਲੋਕ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਨਾਲ ਕੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। «ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਖਰੀਦਦਾਰੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੀਮਤ ਬਾਰੇ ਝੂਠ ਬੋਲਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਦਾ ਪਰਸ ਕਹਾਣੀ ਦੱਸੇਗਾ»। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਮੈਂ ਨੰਗਾ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਨੰਗਾ ਹੀ ਰਹਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਨਾ ਤਾਂ ਜਿੱਤ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਹਾਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ; ਪਰ ਮੰਨ ਲਓ ਕਿ ਉਹ ਪ੍ਰੇਮੀ ਸਨ, ਇਸ ਨਾਲ ਮੇਰਾ ਕੀ ਮਤਲਬ ਹੈ? «ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਪੰਛੀਆਂ ਨੂੰ ਲੱਭਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜਿੱਥੇ ਆਲ੍ਹਣੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹਨ», ਅਤੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਗੁੱਪਾਂ ਮਾਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਨਾਲੋਂ ਹਵਾ ਨੂੰ ਜੰਜੀਰ ਬਣਾਉਣਾ ਸੌਖਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਕਿਉਂ, ਕੁਝ ਲੋਕ ਰੱਬ ਨੂੰ ਵੀ ਬੁਰਾ-ਭਲਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ।"

"ਸਵਰਗ ਮੇਰੀ ਆਤਮਾ 'ਤੇ ਰਹਿਮ ਕਰੇ!" ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀਆਂ ਮੂਰਖਤਾਵਾਂ ਨਾਲ ਕਿਵੇਂ ਅੱਗੇ ਵਧਦੇ ਹੋ! ਅਸੀਂ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਚਰਚਾ ਕਰ ਰਹੇ ਸੀ ਉਸ ਤੋਂ ਤੁਹਾਡੇ ਬੇਅੰਤ ਉਪਦੇਸ਼ਾਂ ਤੱਕ ਕਿਵੇਂ ਗਏ? ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਕੀ ਚੰਗਾ ਹੈ, ਸਾਂਚੋ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣਾ ਮੂੰਹ ਬੰਦ ਕਰੋਗੇ ਅਤੇ ਹੁਣ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਗ੍ਰਿਦੜ ਨੂੰ ਉਕਸਾਉਣ ਵਿੱਚ ਰੁੱਝੋਗੇ ਅਤੇ ਉਸ ਵਿੱਚ ਧੱਕਾ ਕਰਨਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿਓਗੇ ਜੋ ਤੁਹਾਡਾ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਆਪਣੀਆਂ ਪੰਜਾਂ ਇੰਦਰੀਆਂ ਨਾਲ ਇਹ ਸਮਝਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰੋ ਕਿ ਮੈਂ ਜੋ ਕੁਝ ਵੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਕਦੇ ਕਰਾਂਗਾ, ਉਹ ਕਾਫ਼ੀ ਵਾਜਬ ਹੈ ਅਤੇ ਬਹਾਦਰੀ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ, ਜਿਸਨੂੰ ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੋਰ ਨਾਈਟ ਨਾਲੋਂ ਬਿਹਤਰ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਜਿਸਨੇ ਕਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਹੈ।"

“ਮਾਲਕ,” ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, “ਕੀ ਬਹਾਦਰੀ ਦਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਵਧੀਆ ਨਿਯਮ ਹੈ ਜੋ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਪਹਾੜੀਆਂ ਵਿਚ ਗੁਆਚਿਆ ਫਿਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਸੜਕ ਜਾਂ ਰਸਤੇ ਦੇ ਚੁੱਲ੍ਹੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਇੱਕ ਪਾਗਲ ਆਦਮੀ ਦੀ ਭਾਲ ਵਿਚ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜੋ, ਜੇ ਅਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਲੱਭ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਉਹ ਜੋ ਉਸਨੇ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਸੀ ਉਸਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਦੀ ਇੱਛਾ ਪੈਦਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ - ਉਸਦੀ ਕੁਹਾਣੀ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਦੇ ਸਿਰ ਅਤੇ ਮੇਰੀਆਂ ਪਸਲੀਆਂ - ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਾਰ ਅਤੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਲਈ ਖਤਮ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ?”

"ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਖਰੀ ਵਾਰ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦੇ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਸਾਂਚੋ, ਚੁੱਪ ਰਹਿਣ ਲਈ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਮੇਰੀ ਇੱਛਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸ ਪਾਗਲ ਨੂੰ ਲੱਭਾਂ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇੰਨਾ ਲੈ ਕੇ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਅਜ਼ਮਾਇਸ਼

ਵਿੱਚ ਲੱਘਾ ਜਿਸ ਨਾਲ ਮੈਂ ਸਾਰੀ ਜਾਣੀ-ਪਛਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸਦੀਵੀ ਪ੍ਰਸਿੱਧੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸਿੱਧੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਮੈਂ ਉਹ ਮਿਆਰ ਸਥਾਪਤ ਕਰਾਂਗਾ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਨਾਈਟਸ-ਇਰੰਟ ਸੰਪੂਰਨ ਅਤੇ ਮਸ਼ਹੂਰ ਬਣਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨਗੇ।"

"ਕੀ ਇਹ ਔਖੀ ਘੜੀ ਬਹੁਤ ਖ਼ਤਰਨਾਕ ਹੈ?" ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।

"ਨਹੀਂ," ਉਸਨੇ ਦੁਖਦਾਈ ਚਿਹਰੇ ਬਾਰੇ ਕਿਹਾ, "ਹਾਲਾਂਕਿ ਡਾਈ ਦਾ ਉਛਾਲ ਪ੍ਰਤੀਕੂਲ ਅਤੇ ਅਨੁਕੂਲ ਦੋਵੇਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਸਭ ਕੁਝ ਤੁਹਾਡੀ ਮਿਹਨਤ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰੇਗਾ।"

"ਮੇਰੀ ਮਿਹਨਤ 'ਤੇ?" ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਹਾਂ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੇਟ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਕਿਉਂਕਿ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਜਲਦੀ ਵਾਪਸ ਆ ਜਾਂਦੇ ਹੋ ਜਿੱਥੋਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਭੇਜਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦਾ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਮੇਰੀ ਤਪੱਸਿਆ ਜਲਦੀ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਮਹਿਮਾ ਵੀ ਓਨੀ ਹੀ ਜਲਦੀ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਪਰ ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੁਣ ਹੋਰ ਦੁਬਿਧਾ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀ ਹੈ ਕਿ ਮੇਰੇ ਸ਼ਬਦ ਕਿੱਥੇ ਲੈ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਾਂਗਾ, ਸਾਂਚੋ, ਕਿ ਗੌਲ ਦੇ ਮਸ਼ਹੂਰ ਅਮਾਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਸੰਪੂਰਨ ਨਾਈਟ-ਇਰੈਂਟਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸਨ ਜੋ ਕਦੇ ਜੀਉਂਦੇ ਸਨ। ਮੈਨੂੰ 'ਇੱਕ' ਨਹੀਂ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ: ਉਹ ਵਿਲੱਖਣ ਸੀ, ਪਹਿਲਾ, ਇਕਲੌਤਾ, ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਕਾਲ ਦੌਰਾਨ ਜੀਉਂਦੇ ਸਾਰਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸਭ ਤੋਂ ਪ੍ਰਮੁੱਖ। ਡੌਨ ਬੇਲੀਅਨਿਸ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ 'ਤੇ ਇੱਕ ਪਾਕਸ ਜੋ ਇੱਕ ਹੀ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਅਮਾਦੀਸ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਧੋਖਾ ਖਾਂਦੇ ਹਨ, ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ। ਮੈਂ ਇਹ ਵੀ ਦੱਸ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ, ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਚਿੱਤਰਕਾਰ ਆਪਣੇ ਪੇਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਸਿੱਧੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਚਿੱਤਰਕਾਰਾਂ ਦੇ ਅਸਲ ਕੰਮਾਂ ਦੀ ਨਕਲ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਲੱਖਣ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਹੀ ਅਭਿਆਸ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਦਫ਼ਤਰਾਂ ਅਤੇ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਲਈ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸਰਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸਜਾਉਣ ਲਈ ਸੇਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਜੋ ਵਿਅਕਤੀ ਸਮਝਦਾਰ ਅਤੇ ਸਹਿਣਸ਼ੀਲ ਹੋਣ ਲਈ ਪ੍ਰਸਿੱਧੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰੇਗਾ ਉਸਨੂੰ ਕੀ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੀ ਕਰੇਗਾ।" ਯੂਲਿਸਸ ਦੀ ਨਕਲ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਚਰਿੱਤਰ ਅਤੇ ਕੰਮਾਂ ਦੀ ਹੋਮਰ ਸਾਨੂੰ ਸਮਝਦਾਰੀ ਅਤੇ ਦੁੱਖ ਦੀ ਇੱਕ ਸਪਸ਼ਟ ਤਸਵੀਰ ਪੇਂਟ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਵਰਜਿਲ ਨੇ ਵੀ ਸਾਨੂੰ ਏਨੀਅਸ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕਰਤੱਵਪੂਰਨ ਪੁੱਤਰ ਦਾ ਗੁਣ ਅਤੇ ਇੱਕ ਬਹਾਦਰ ਅਤੇ ਹੁਨਰਮੰਦ ਕਪਤਾਨ ਦੀ ਸਮਝਦਾਰੀ ਦਿਖਾਈ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਚਿੱਤਰਣ ਜਾਂ ਵਰਣਨ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਸਨ, ਸਗੋਂ ਜਿਵੇਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਗੁਣ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਯੁੱਗਾਂ ਲਈ ਉਦਾਹਰਣ ਬਣੇ ਰਹਿਣ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਮਾਦੀਸ ਉੱਤਰੀ ਤਾਰਾ ਸੀ, ਸਵੇਰ ਦਾ ਤਾਰਾ ਸੀ, ਉਹਨਾਂ ਬਹਾਦਰ, ਮੋਹਿਤ ਨਾਈਟਾਂ ਲਈ ਸੂਰਜ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਸਦੀ ਸਾਨੂੰ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਨਕਲ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜੋ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਬਹਾਦਰੀ ਦੇ ਝੰਡੇ ਹੇਠ ਲੜਾਈ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਅਤੇ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਹੈ, ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ ਸਾਂਚੋ, ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਾਈਟ-ਇਰੈਂਟ ਜੋ ਲਗਭਗ ਅਮਾਦੀਸ ਦੀ ਨਕਲ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਨਾਈਟ-ਇਰੈਂਟਰੀ ਵਿੱਚ ਸੰਪੂਰਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਨੇੜੇ ਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸ ਨਾਈਟ ਨੇ ਸਭ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਪਣੀ ਸਮਝਦਾਰੀ, ਮੁੱਲ, ਬਹਾਦਰੀ, ਧੀਰਜ, ਦ੍ਰਿੜਤਾ ਅਤੇ ਪਿਆਰ ਦਾ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਕਰਨ ਦੇ ਤਰੀਕਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸੀ ਤਪੱਸਿਆ ਕਰਨ ਲਈ ਬੈਰਨ ਰਾਕ ਵੱਲ ਵਾਪਸ ਜਾਣਾ, ਲੇਡੀ ਓਰੀਆਨਾ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਨਾਮ ਬਦਲ ਕੇ ਉਸ ਦਾ ਨਾਮ ਬਦਲ ਕੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਬੇਲਟੇਨੇਬ੍ਰੋਸ,[1] ਇੱਕ ਨਾਮ ਜੋ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਚੁਣੀ ਸੀ, ਉਸ ਜੀਵਨ ਲਈ ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਅਤੇ ਢੁਕਵਾਂ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੇਰੇ ਲਈ ਇਸ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਨਕਲ ਕਰਨਾ ਦੈਂਤਾਂ ਨੂੰ ਤੋੜਨ, ਸੱਪਾਂ ਦੇ ਸਿਰ ਕੱਟਣ, ਅਜਗਰਾਂ ਨੂੰ ਮਾਰਨ, ਫੌਜਾਂ ਨੂੰ ਭਜਾਉਣ, ਬੇੜਿਆਂ ਨੂੰ ਤਬਾਹ ਕਰਨ ਅਤੇ ਜਾਦੂ ਤੋੜਨ ਨਾਲੋਂ ਸੌਖਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਜਗ੍ਹਾ ਅਜਿਹੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਬਹੁਤ ਢੁਕਵੀਂ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਇੱਕ ਮੌਕਾ ਆਪਣੀਆਂ ਉਂਗਲਾਂ ਤੋਂ ਖਿਸਕ ਜਾਵਾਂ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਥਾਲੀ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ।

"ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਵਿੱਚ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਇਸ ਤਿਆਗੀ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਕੀ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦੀ ਹੈ?"

"ਕਾ ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਸੀ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਕਿ ਮੈਂ ਅਮਾਦੀਸ ਦੀ ਨਕਲ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦਾ ਹਾਂ ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਭੇਸ ਧਾਰਨ ਕਰਕੇ ਜੋ ਹਤਾਸ਼, ਦਿਮਾਗ਼ ਤੋਂ ਬਾਹਰ, ਅਤੇ ਬੇਰਹਿਮ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਨਾਲ ਹੀ ਬਹਾਦਰ ਰੋਲੈਂਡ ਦੀ ਨਕਲ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਝਰਨੇ ਵਿਚ, ਇਹ ਸੰਕੇਤ ਲੱਭੇ ਕਿ ਐਂਜੇਲਿਕਾ ਦ ਫੇਅਰ ਨੇ ਮੇਡੋਰੋ ਨਾਲ ਬਦਨਾਮੀ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੁਖ ਤੋਂ ਉਸਨੂੰ ਪਾਗਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ? ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਉਸਨੇ ਰੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਉਖਾੜ ਦਿੱਤਾ, ਨਿਰਮਲ ਝਰਨਿਆਂ ਦੇ ਪਾਣੀ ਨੂੰ ਗੰਦਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਚਰਵਾਹਿਆਂ ਨੂੰ ਮਾਰ ਦਿੱਤਾ, ਪਸ਼ੂਆਂ ਨੂੰ ਤਬਾਹ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਝੌਂਪੜੀਆਂ ਨੂੰ ਅੱਗ ਲਗਾਈ, ਘਰਾਂ ਨੂੰ ਢਾਹ ਦਿੱਤਾ, ਘੋੜੀਆਂ ਨੂੰ ਚੁੱਕ ਲਿਆ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਲੱਖ ਹੋਰ ਅਣਸੁਣੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਜੋ ਰਿਕਾਰਡ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹਨ ਅਤੇ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਭੁੱਲੀਆਂ ਗਈਆਂ। ਪਰ ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰਾ ਹੁਣ ਵਿਸਥਾਰ ਵਿਚ ਰੋਲੈਂਡ, ਜਾਂ ਓਰਲੈਂਡੋ, ਜਾਂ ਰੇਟੋਲੈਂਡੋ ਦੀ ਨਕਲ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ - ਉਹ ਇਹਨਾਂ ਤਿੰਨਾਂ ਨਾਵਾਂ ਨਾਲ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ - ਉਹਨਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਪਾਗਲਪਨ ਵਾਲੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਵਿਚ ਜੋ ਉਸਨੇ ਕੀਤੀਆਂ, ਕਹੀਆਂ ਅਤੇ ਸੋਚੀਆਂ, ਮੈਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਜਿੰਨਾ ਸੰਭਵ ਹੋ ਸਕੇ ਉਹਨਾਂ ਲੰਬੀ ਘਟਾਵਾਂਗਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੈਂ ਸਭ ਤੋਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ। ਇਹ ਪਤਾ ਲੱਗ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਸਿਰਫ਼ ਅਮਾਦੀਸ ਦੀ ਨਕਲ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋਵਾਂਗਾ, ਜਿਸਦੇ ਪਾਗਲਪਨ ਦੇ ਕੰਮ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਵਿੱਚ, ਸਿਰਫ਼ ਰੋਣ ਅਤੇ ਸੋਗ ਕਰਨ ਵਿੱਚ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਉਸਨੂੰ ਅਗਲੇ ਨਾਈਟ ਜਿੰਨੀ ਪ੍ਰਸਿੱਧੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ।"

"ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਇਹਨਾਂ ਸੂਰਮਿਆਂ ਨੂੰ ਭੜਕਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਅਜਿਹੇ ਕੰਮ ਕੀਤੇ ਸਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਉਹ ਮੂਰਖਤਾਪੂਰਨ ਕੰਮ ਅਤੇ ਤਪੱਸਿਆ ਕਰਨ ਦਾ ਕਾਰਨ ਸੀ, ਪਰ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਕੋਲ ਪਾਗਲ ਹੋਣ ਦਾ ਕੀ ਕਾਰਨ ਹੈ? ਕਿਹੜੀ ਔਰਤ ਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਫ਼ਰਤ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਜਾਂ ਤੁਸੀਂ ਕਿਹੜੇ ਸੰਕੇਤ ਦੇਖੇ ਹਨ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ ਕਿ ਟੋਬੋਸੋ ਦੀ ਔਰਤ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਨੇ ਮੂਰ ਜਾਂ ਈਸਾਈ ਨਾਲ ਕੁਝ ਬੇਵਕੂਫੀ ਕੀਤੀ ਹੈ?"

"ਇਹੀ ਸਾਰਾ ਨੁਕਤਾ ਹੈ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ ਉੱਦਮ ਦੀ ਸੂਖਮਤਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਨਾਈਟ-ਇਰੈਂਟ ਜੋ ਕਿਸੇ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਪਾਗਲ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਜਾਂ ਧੰਨਵਾਦ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜ਼ਰੂਰੀ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਕਾਰਨ ਪਾਗਲ ਹੋ ਜਾਵਾਂ, ਆਪਣੀ ਔਰਤ ਨੂੰ ਇਹ ਸਮਝਾਉਣ ਲਈ ਕਿ ਜੇ ਮੈਂ ਸੁੱਕੇ ਹੋਣ 'ਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕੰਮ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਗਿੱਲੇ ਹੋਣ 'ਤੇ ਮੈਂ ਕੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ? ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਟੋਬੋਸੋ ਦੀ ਔਰਤ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਤੋਂ ਲੁਏ ਗਏ ਲੰਬੇ ਵਿਛੋੜੇ ਦੌਰਾਨ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਮੌਕੇ ਹੋਣਗੇ, ਜੋ ਹਮੇਸ਼ਾ ਮੇਰੀ ਰਹੇਗੀ। ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਚਰਵਾਹੇ ਐਂਬਰੋਸੀਓ ਨੂੰ ਕੁਝ ਸਮਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਸੁਣਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜੋ ਵਿਅਕਤੀ ਆਪਣੇ ਪਿਆਰੇ ਤੋਂ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰ ਹੈ, ਉਹ ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਬਿਮਾਰੀਆਂ ਅਤੇ ਡਰਾਂ ਨਾਲ ਘਿਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਸਾਂਚੋ, ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਦੁਰਲੱਭ, ਖੁਸ਼ਹਾਲ ਅਤੇ ਅਸਲੀ ਤਪੱਸਿਆ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਲਈ ਆਪਣਾ ਸਮਾਂ ਬਰਬਾਦ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ। ਮੈਂ ਪਾਗਲ ਹਾਂ ਅਤੇ ਪਾਗਲ ਰਹਾਂਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਪੱਤਰ ਦਾ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਲੈ ਕੇ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੇ ਜੋ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੀ ਔਰਤ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਲਈ ਸੌਂਪਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦਾ ਹਾਂ। ਜੇਕਰ ਉਸਦਾ ਜਵਾਬ ਉਹ ਹੈ ਜੋ ਮੇਰੀ ਵਫ਼ਾਦਾਰੀ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੇਰਾ ਪਾਗਲਪਨ ਅਤੇ ਤਪੱਸਿਆ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ, ਪਰ ਜੇ ਇਹ ਉਲਟ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਸੱਚਮੁੱਚ ਪਾਗਲ ਹੋ ਜਾਵਾਂਗੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਕੁਝ ਵੀ ਮਹਿਸੂਸ ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਗਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉਹ ਭਾਵੇਂ ਜੋ ਵੀ ਜਵਾਬ ਦੇਵੇ, ਮੈਂ ਉਸ ਟਕਰਾਅ ਅਤੇ ਦੁੱਖ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਹੋ ਜਾਵਾਂਗੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੰਦੇ ਹੋ - ਜਾਂ ਤਾਂ ਉਸ ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ ਵਿਚ ਖੁਸ਼ ਹੋਵਾਂਗਾ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਸਮਝਦਾਰ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਲਿਆਉਂਦੇ ਹੋ ਜਾਂ ਉਸ ਬੁਰੀ ਖਬਰ ਪ੍ਰਤੀ ਬੇਸਮਝ ਹੋਵਾਂਗਾ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਪਾਗਲ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਲਿਆਉਂਦੇ ਹੋ। ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਦਸੋ, ਸਾਂਚੋ, ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਮੇਮਬ੍ਰੀਨੋ ਦੇ ਹੈਲਮੇਟ ਦੀ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇਖਭਾਲ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਜਿਸਨੂੰ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ ਤੋਂ ਚੁੱਕਦੇ ਦੇਖਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਸ ਨਾਸ਼ੁਕਰੇ ਆਤਮਾ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਤਬਾਹ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਪਰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਸੀ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕਿੰਨਾ ਬਰੀਕ ਸੁਭਾਅ ਵਾਲਾ ਹੈ?"

ਇਸ 'ਤੇ ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ:

"ਰੱਬ ਦੇ ਨਾਮ ਤੇ, ਦੁਖਦਾਈ ਚਿਹਰੇ ਦੇ ਸਰ ਨਾਈਟ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਦੀਆਂ ਕੁਝ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਧੀਰਜ ਨਾਲ ਸਹਿ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਸਹਿ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ, ਇਸ ਲਈ ਮੈਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਬਹਾਦਰੀ ਬਾਰੇ ਜੋ ਕੁਝ ਵੀ ਦੱਸਦੇ ਹੋ - ਰਾਜਾਂ ਅਤੇ ਸਾਮਰਾਜਾਂ ਦੀ ਜਿੱਤ, ਟਾਪੂਆਂ ਨੂੰ ਇਨਾਮ ਦੇਣਾ, ਅਤੇ ਹੋਰ ਤੋਹਫ਼ੇ ਅਤੇ ਵਰਦਾਨ ਦੇਣਾ - ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਬੁੜਬੁੜਾਉਣਾ, ਝੂਠ ਅਤੇ ਮਖੌਲ ਹੈ। ਜੇ ਕਿਸੇ ਨੇ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਨੂੰ ਨਾਈ ਦੇ ਬੇਸਿਨ ਨੂੰ ਮੈਮਬਰੀਨੋ ਦਾ ਟੋਪ ਕਹਿੰਦੇ ਸੁਣਿਆ ਅਤੇ ਫਿਰ ਕਈ ਦਿਨਾਂ ਤੱਕ ਗਲਤੀ ਦਾ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਲੱਗਾਇਆ, ਤਾਂ ਉਹ ਕੀ ਸੋਚ ਸਕਦਾ ਹੈ ਸਿਵਾਏ ਇਸ ਦੇ ਕਿ ਜੋ ਕੋਈ ਵੀ ਅਜਿਹੀ ਗੱਲ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਉਸਦੇ ਦਿਮਾਗ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ? ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਮੇਰੀ ਬੋਰੀ ਵਿੱਚ ਬੇਸਿਨ, ਡੈਂਟ ਅਤੇ ਸਭ ਕੁਝ ਹੈ, ਜਿਸਨੂੰ ਮੈਂ ਘਰ ਲੈ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਜੋ ਮੈਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ੇਵ ਕਰ ਸਕਾਂ, ਜੇਕਰ ਪਰਮਾਤਮਾ ਇੰਨਾ ਦਿਆਲੂ ਹੋਵੇ ਕਿ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਕਿਸੇ ਦਿਨ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਅਤੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨਾਲ ਦੁਬਾਰਾ ਮਿਲ ਸਕੇ।"

"ਦੇਖੋ, ਸਾਂਚੋ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਜਿਸਦੀ ਤੁਸੀਂ ਸਹੁੰ ਖਾਧੀ ਸੀ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਹੁੰ ਖਾਂਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਕੁਆਇਰ ਨਾਲੋਂ ਘੱਟ ਸਮਝ ਹੈ ਜੋ ਕਦੇ ਜੀਉਂਦਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਕੀ ਇਹ ਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਬਿਤਾਏ ਸਾਰੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਨਾਈਟ-ਇਰੈਂਟਰੀ ਨਾਲ ਜੁੜੀ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਕਲਪਨਾਤਮਕ, ਮੂਰਖਤਾਪੂਰਨ, ਜਾਂ ਬੇਤੁਕੀ ਜਾਪਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਉਸ ਦੇ ਉਲਟ ਹੈ ਜੋ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ? ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕਿ ਚੀਜ਼ਾਂ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹਨ, ਪਰ ਇਸ ਲਈ ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਡੇ ਵਿਚਕਾਰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਲਈ ਜਾਦੂਗਰਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਭੀੜ ਹੈ, ਸਾਡੇ ਸਾਰੇ ਉੱਦਮਾਂ ਨੂੰ ਬਦਲਦੀ ਅਤੇ ਬਦਲਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਦਲਦੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਚੁਕਵਾਂ ਸਮਝਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਕਿ ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਪਸੰਦ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਬਰਬਾਦ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਾਈ ਦੇ ਬੇਸਿਨ ਵਰਗਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ, ਮੈਂ ਮੈਮਬ੍ਰੀਨੋ ਦਾ ਹੈਲਮੇਟ ਪਸੰਦ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿਸੇ ਤੀਜੀ ਧਿਰ ਲਈ ਬਿਲਕੁਲ ਵੱਖਰਾ ਲੱਗ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਉਸ ਰਿਸ਼ੀ ਦੀ ਦੁਰਲੱਭ ਦੂਰਦਰਸ਼ਤਾ ਸੀ ਜੋ ਮੇਰਾ ਪੱਖ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੋ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਸੱਚਮੁੱਚ ਮੈਮਬਰੀਨੋ ਦਾ ਹੈਲਮੇਟ ਹੈ ਉਸਨੂੰ ਹਰ ਕਿਸੇ ਲਈ ਬੇਸਿਨ ਵਰਗਾ ਦਿਖਾਈ ਦੇਵੇ। ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਬਹੁਤ ਕੀਮਤੀ ਹੈ, ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆ ਇਸਨੂੰ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਖੋਹਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਹੀ ਹੋਵੇਗੀ, ਪਰ ਹੁਣ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਹਨ ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਨਾਈ ਦਾ ਬੇਸਿਨ ਹੈ, ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਲੈਣ ਦੀ ਕੋਈ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਤਬਾਹ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਚੁਕਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਛੱਡ ਦਿਤਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ, ਜੇ ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਪਛਾਣ ਲੈਂਦਾ ਕਿ ਇਹ ਕੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਉੱਥੇ ਨਹੀਂ ਛੱਡਦਾ। ਇਸਦਾ ਧਿਆਨ ਰੱਖੋ, ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਸਮੇਂ ਇਸਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਸ਼ਸਤ੍ਰ ਉਤਾਰ ਦੇਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਸ ਦਿਨ ਵਾਂਗ ਨੰਗਾ ਹੋ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦਿਨ ਮੈਂ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਯਾਨੀ ਕਿ, ਜੇਕਰ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੀ ਤਪੱਸਿਆ ਅਮਾਦੀ ਨਾਲੋਂ ਰੋਲੈਂਡ 'ਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।"

ਇਸ ਗੱਲਬਾਤ ਵਿਚ ਰੁੱਝੇ ਹੋਏ, ਉਹ ਇੱਕ ਉੱਚੀ ਪਹਾੜੀ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਪਹੁੰਚੇ ਜੋ ਇਕੱਲਾ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸਨੂੰ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਦੇ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਤੋਂ ਵੱਖ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ। ਇਸਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਇੱਕ ਕੋਮਲ ਨਾਲਾ ਵਗਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਸਾਰੀਆਂ ਦਿਸ਼ਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਫੈਲਿਆ ਹੋਇਆ ਇੱਕ ਘਾਹ ਦਾ ਮੈਦਾਨ ਸੀ ਜੋ ਇੰਨਾ ਹਰਾ-ਭਰਾ ਅਤੇ ਹਰਿਆ-ਭਰਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਸਨੂੰ ਦੇਖਣ ਵਾਲੇ ਹਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਸੀ; ਅਤੇ ਇਸ ਜਗ੍ਹਾ ਵਿੱਚ ਕਈ ਜੰਗਲੀ ਰੁੱਖ ਅਤੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਫੁੱਲਦਾਰ ਪੌਦੇ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਇੱਕ ਸੈਂਦਾ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਸਥਾਨ ਬਣਾਇਆ। ਇਹ ਉਹ ਜਗ੍ਹਾ ਹੈ ਜੋ ਨਾਈਟ ਆਫ਼ ਦ ਵੈਫੁਲ ਕਾਊਂਟੇਨੈਂਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਤਪੱਸਿਆ ਕਰਨ ਲਈ ਚੁਣੀ ਸੀ। ਦਰਅਸਲ, ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਇਹ ਨਜ਼ਰ ਆਇਆ, ਉਹ ਉੱਚੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਚੀਕਣ ਲੱਗ ਪਿਆ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਸੱਚਮੁੱਚ ਪਾਗਲ ਹੋ ਗਿਆ ਹੋਵੇ:

"ਇਹ ਉਹ ਜਗ੍ਹਾ ਹੈ, ਹੇ ਸਵਰਗ, ਜਿਸਨੂੰ ਮੈਂ ਉਸ ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਲਈ ਵਿਰਲਾਪ ਕਰਨ ਲਈ ਚੁਣਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਖੁਦ ਮੈਨੂੰ ਘੇਰ ਲਿਆ ਹੈ; ਇਹ ਉਹ ਜਗ੍ਹਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਮੇਰੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਦੇ ਹੰਝੂ ਇਸ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਧਾਰਾ ਦੇ ਪਾਣੀ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣਗੇ, ਅਤੇ ਮੇਰੀਆਂ ਡੂੰਘੀਆਂ ਹਉਕਿਆਂ ਨਾਲ ਇਹਨਾਂ ਅਣਜਾਣ ਰੁੱਖਾਂ ਦੇ ਪੱਤੇ ਲਗਾਤਾਰ ਹਿੱਲਦੇ ਰਹਿਣਗੇ ਜੋ ਮੇਰੇ ਬਹੁਤ

ਜ਼ਿਆਦਾ ਦੁਖੀ ਦਿਲ ਦੁਆਰਾ ਸਹਿਣ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦੁੱਖ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਅਤੇ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਵਜੋਂ ਹਨ। ਹੇ ਪੰਡੁ ਦੇਵਤੇ ਜੋ ਇਸ ਉਜਾੜ ਜਗ੍ਹਾ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਨਿਵਾਸ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਤੁਸੀਂ ਜੋ ਵੀ ਹੋ, ਇਸ ਬਦਕਿਸਮਤ ਪ੍ਰੇਮੀ ਦੀਆਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ ਸੁਣੋ, ਜਿਸਨੂੰ ਇੱਕ ਲੰਬੀ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰੀ ਅਤੇ ਕਲਪਿਤ ਈਰਖਾ ਇਸ ਉਜਾੜ ਜਗ੍ਹਾ ਤੇ ਆਪਣੇ ਵਿਰਲਾਪ ਅਤੇ ਉਸ ਨਾਸ਼ੁਕਰੇ ਸੁੰਦਰਤਾ ਦੇ ਕਠੋਰ ਦਿਲ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕਰਨ ਲਈ ਲੈ ਕੇ ਆਈ ਹੈ ਜੋ ਮਨੁੱਖੀ ਪਿਆਰ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ। ਹੇ ਨਿੰਫਸ ਅਤੇ ਡ੍ਰਾਈਡਸ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਰਿਵਾਜ ਹੈ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਪਹਾੜੀਆਂ ਦੇ ਸੁਭ ਤੋਂ ਪਹੁੰਚਯੋਗ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਹੈ, ਬੇੜੇ-ਪੈਰ ਵਾਲੇ, ਕਾਮੁਕ ਵਿਅੰਗਕਾਰ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਭਾਵੇਂ ਵਿਅਰਥ, ਕਦੇ ਵੀ ਤੁਹਾਡੇ ਮਿੱਠੇ ਆਰਾਮ ਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਨਾ ਕਰੋ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੀ ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਲਈ ਵਿਰਲਾਪ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਮੇਰੀ ਮਦਦ ਕਰੋ ਜਾਂ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਇਸਨੂੰ ਸੁਣ ਕੇ ਥੱਕ ਨਾ ਜਾਓ। ਹੇ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਦੇ ਟੋਬੋਸੋ, ਮੇਰੀ ਰਾਤ ਦਾ ਦਿਨ, ਮੇਰੇ ਦੁੱਖਾਂ ਦੀ ਮਹਿਮਾ, ਮੇਰੇ ਭਟਕਣ ਦਾ ਪਾਇਲਟ, ਮੇਰੀ ਚੰਗੀ ਕਿਸਮਤ ਦਾ ਤਾਰਾ, ਸਵਰਗ ਤੁਹਾਨੂੰ ਜੋ ਵੀ ਮੰਗੋ, ਉਸ ਵਿੱਚ ਅਸੀਸ ਦੇਵੇ। ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਜਗ੍ਹਾ ਅਤੇ ਸਥਿਤੀ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰੋ ਜਿਸ 'ਤੇ ਤੁਹਾਡੀ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰੀ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਪਹੁੰਚਾਇਆ ਹੈ; ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਉਸ ਦਿਆਲੂਤਾ ਨਾਲ ਬਦਲਾ ਦਿਓ ਜਿਸਦੀ ਮੇਰੀ ਵਫ਼ਾਦਾਰੀ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਹੇ ਇਕੱਲੇ ਰੁੱਖ, ਜੋ ਅੱਜ ਤੋਂ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਇਕਾਂਤ ਵਿੱਚ ਸਾਥ ਦੇਣਗੇ, ਆਪਣੀਆਂ ਟਾਹਣੀਆਂ ਨੂੰ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਹਿਲਾ ਕੇ ਦਰਸਾਓ ਕਿ ਮੇਰੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਾਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ, ਮੇਰੇ ਸੁਕੁਆਇਰ, ਮੇਰੀ ਸਾਰੀ ਖੁਸ਼ਹਾਲੀ ਅਤੇ ਮੁਸੀਬਤ ਵਿੱਚ ਸੁਹਾਵਣਾ ਸਾਥੀ, ਆਪਣੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਪੱਕਾ ਕਰੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਇੱਥੇ ਕੀ ਕਰਦੇ ਦੇਖੋਗੇ, ਤਾਂ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਦੱਸ ਸਕੋ ਅਤੇ ਸੁਣਾ ਸਕੋ ਜੋ ਇਸ ਸਭ ਲਈ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੈ।

ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਉਹ ਰੋਕੀਨਾਂਤੇ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਉਤਰਿਆ, ਅਤੇ ਤੁਰੰਤ ਲਗਾਮ ਅਤੇ ਕਾਠੀ ਹਟਾ ਦਿੱਤੀ, ਉਸਨੂੰ ਕੁੱਦਿਆ 'ਤੇ ਇੱਕ ਥੱਪੜ ਮਾਰਿਆ ਅਤੇ ਕਿਹਾ:

"ਹੇ ਘੋੜੇ, ਤੈਨੂੰ ਉਸ ਨੇ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਜਿਸਨੇ ਆਪਣਾ ਗੁਆ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੇਰੇ ਕੁੰਮਾਂ ਵਿੱਚ ਪੂਰਾ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਤੇਰੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਬਦਕਿਸਮਤ! ਜਿੱਥੇ ਮੁਰਜ਼ੀ ਘੁੰਮ, ਕਿਉਂਕਿ ਤੇਰੇ ਮੱਥੇ 'ਤੇ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਐਸਟੇਲਫ਼ੇ ਦਾ ਹਿਪੋਗ੍ਰਿਫ਼ ਕਦੇ ਵੀ ਗਤੀ ਵਿੱਚ ਤੇਰੀ ਬਰਾਬਰੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਿਆ, ਨਾ ਹੀ ਮਸ਼ਹੂਰ ਫਰੰਟੀਨੋ, ਜਿਸਨੂੰ ਬ੍ਰੈਡਾਮਾਂਟੇ ਨੂੰ ਇੰਨਾ ਮਹਿੰਗਾ ਪਿਆ।"

ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਇਹ ਦੇਖਿਆ, ਤਾਂ ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ:

"ਮੈਨੂੰ ਉਮੀਦ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਬਦਮਾਸ਼ ਖੁਸ਼ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਸਨੇ ਸਾਨੂੰ ਗੁਪੇ ਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹਣ ਦੀ ਮੁਸ਼ਕਲ ਤੋਂ ਬਚਾਇਆ ਹੈ! ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਮੇਰੇ ਇਸ ਬਚਨ ਨੂੰ ਦੁਰਸਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਡੈਪਲ ਇੱਥੇ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਕਹਿੰਦਾ, ਪਰ ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਉਸਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹਣ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਅਤੇ ਉਹ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਜੋ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਹਨ ਕਿ ਕੋਈ ਮੋਹਿਤ ਹੈ ਜਾਂ ਉਦਾਸ ਹੈ, ਉਸ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦਾ ਮਾਲਕ ਨਾ ਤਾਂ ਇੱਕ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਦੂਜਾ - ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸਦਾ ਮਾਲਕ ਸੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਪਰਮਾਤਮਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਜੇ ਸੱਚਮੁੱਚ, ਸਰ ਨਾਈਟ ਆਫ਼ ਦ ਵੂਫੁਲ ਕਾਊਂਟੇਨੈਂਸ, ਮੇਰਾ ਜਾਣਾ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡਾ ਪਾਗਲਪਨ ਸੱਚਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਲਈ ਗੁਪੇ ਦੀ ਘਾਟ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਰੋਸੀਨੈਂਟ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਕਾਠੀ ਪਾਉਣਾ ਚੰਗਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਨਾਲ ਉੱਥੇ ਅਤੇ ਵਾਪਸ ਜਾਣ ਵਿੱਚ ਮੇਰਾ ਸਮਾਂ ਬਚੇਗਾ। ਜੇ ਮੈਂ ਪੈਦਲ ਯਾਤਰਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਮੈਂ ਕਦੋਂ ਵਾਪਸ ਆਵਾਂਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਹਿਣ ਲਈ, ਮੈਂ ਤੁਰਨ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਨਹੀਂ ਹਾਂ।"

"ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਮੇਰਾ ਸਵਾਲ ਹੈ, ਸਾਂਚੋ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਤੁਸੀਂ ਜੋ ਚਾਹੋ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਚੰਗਾ ਹੈ, ਪਰ ਮੈਂ ਦੁਹਰਾਉਂਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਤਿੰਨ ਦਿਨ ਇੱਥੇ ਰਹੋ, ਜਿਸ ਦੌਰਾਨ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੀ ਔਰਤ ਵੱਲੋਂ ਮੈਂ ਕੀ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਕੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਉਸ ਨੂੰ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਜਿਸਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਤੁਸੀਂ ਫਿਰ ਉਸਨੂੰ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹੋ।"

"ਖੈਰ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ, "ਅਜੇ ਕੀ ਦੇਖਣਾ ਬਾਕੀ ਹੈ ਜੋ ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ?"

"ਤੁਸੀਂ ਜ਼ਰੂਰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣੂ ਹੋ!" ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਦੇਖੋ, ਮੈਨੂੰ ਅਜੇ ਵੀ ਆਪਣੇ ਕੱਪੜੇ ਪਾੜਨੇ ਪੈਣਗੇ, ਆਪਣੇ ਕਵਚ ਖਿਲਾਰਨੇ ਪੈਣਗੇ, ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਸਿਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਪੱਥਰਾਂ

ਨਾਲ ਠੱਕਣਾ ਪਵੇਗਾ, ਨਾਲ ਹੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਹੋਰ ਚੀਜ਼ਾਂ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੈਰਾਨ ਕਰ ਦੇਣਗੀਆਂ।"

"ਰੱਬ ਦੇ ਪਿਆਰ ਲਈ, ਮਾਲਕ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਧਿਆਨ ਰੱਖੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣਾ ਬੂੱਟ ਕਿੱਥੇ ਮਾਰਦੇ ਹੋ, ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਚੱਟਾਨ 'ਤੇ ਆ ਸਕਦੇ ਹੋ ਜਿਸਦੀ ਧਾਰ ਇੰਨੀ ਤਿੱਖੀ ਹੋਵੇ ਕਿ ਪਹਿਲਾ ਬੂੱਟ ਇਸ ਪੂਰੇ ਤਪੱਸਿਆ ਦੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ। ਪਰ ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਹਾਡਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਬੂੱਟ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਨਹੀਂ ਚੱਲ ਸਕਦਾ, ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਸਿਰੜ੍ਹ ਦਿਖਾਵਾ ਅਤੇ ਮਨਘੜਤ ਹੈ, ਮੇਰਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਾਣੀ ਜਾਂ ਕੁਪਾਹ ਵਰਗੀ ਨਰਮ ਚੀਜ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਬੂੱਟ ਮਾਰਨ ਨਾਲੋਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬਾਕੀ ਮੇਰੇ 'ਤੇ ਛੱਡ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਔਰਤ ਨੂੰ ਦਸਾਂਗਾ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣਾ ਸਿਰ ਇੱਕ ਚੱਟਾਨ ਦੇ ਕਿਨਾਰੇ ਨਾਲ ਮਾਰ ਰਹੇ ਸੀ ਜੋ ਹੀਰੇ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਸਖ਼ਤ ਸੀ।"

"ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਨੇਕ ਇਰਾਦਿਆਂ ਦੀ ਕਦਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ ਸਾਂਚੋ, ਪਰ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਜੋ ਵੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਉਹ ਮਜ਼ਾਕ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਬਹੁਤ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ; ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਰਨਾ ਬਹਾਦਰੀ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਇੱਕ ਝੂਠ ਬੋਲਣ ਤੋਂ ਵਰਜਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਪਿੱਛੇ ਹਟਣ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਨਾ ਮਿਲੇ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਦੂਜੇ ਦੀ ਬਜਾਏ ਇੱਕ ਚੀਜ਼ ਕਰਨਾ ਝੂਠ ਬੋਲਣ ਦੇ ਸਮਾਨ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਮੇਰੇ ਚੁਲੇ ਅਸਲੀ, ਮਜ਼ਬੂਤ ਅਤੇ ਬੰਨਣ ਵਾਲੇ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਸੂਝ-ਬੂਝ ਜਾਂ ਕੁਲਪਨਾ ਦਾ ਕੋਈ ਮਤਲਬ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਨਾਲ ਹੀ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੇਰੇ ਜ਼ਖ਼ਮਾਂ ਦੇ ਇਲਾਜ ਲਈ ਕੁਝ ਪੱਟੀਆਂ ਛੱਡਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਕਿਸਮਤ ਨੇ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਉਸ ਬਲਸੰਮ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਗੁਜ਼ਾਰਾ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ ਜੋ ਅਸੀਂ ਗੁਆ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।"

"ਸਭ ਤੋਂ ਭੈੜੀ ਗੱਲ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਖੋਤਾ ਗੁਆਉਣਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਪੱਟੀਆਂ ਅਤੇ ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਗੁਆ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਜੋ ਉਹ ਚੁੱਕ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਪਰ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਸਰਾਪੇ ਹੋਏ ਦਵਾਈ ਬਾਰੇ ਨਾ ਸੋਚੋ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸਨੂੰ ਸੁਣ ਕੇ ਹੀ ਮੇਰੀ ਆਤਮਾ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਮੇਰੇ ਪੇਟ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਨਾ ਕਰਨਾ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਕਹਾਂਗਾ ਕਿ ਉਹ ਤਿੰਨ ਦਿਨ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਖਤਮ ਹੋ ਗਏ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੌਰਾਨ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਪਾਗਲਪਨ ਵਾਲੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਣਾ ਹੈ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰਖਦੇ ਹੋ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਗਵਾਹ ਅਤੇ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਿਰਣਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ: ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਔਰਤ ਨੂੰ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰਾਂਗਾ। ਹੁਣ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਪੱਤਰ ਲਿਖੋ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਮੇਰੇ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਭੇਜੋ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰੀ ਬਹੁਤ ਇੱਛਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਸੁੱਧੀ ਸਥਾਨ ਤੋਂ ਛੁਡਾਵਾਂ ਜਿਸ ਵਿਚ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਾਉਂਦੇ ਹੋ।"

"'ਪੈਰਗ੍ਰੇਟਰੀ' ਕੀ ਤੂੰ ਕਿਹਾ ਸੀ, ਸਾਂਚੋ?" ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। "ਜੇਕਰ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਚੀਜ਼ ਹੈ ਤਾਂ ਇਸਨੂੰ ਨਰਕ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਭੈੜੀ ਗੱਲ ਕਹਿਣਾ ਵਧੇਰੇ ਸਹੀ ਹੋਵੇਗਾ"; ਜਿਸਦਾ ਜਵਾਬ ਸਾਂਚੇ ਨੇ ਦਿੱਤਾ:

"ਮੈਂ ਲਾੜੀਨੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਕਿ "ਨਰਕ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ ਕੋਈ ਰੋਕ ਨਹੀਂ ਹੈ"।

"ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ 'ਰੈਸਟਰੇਨ' ਤੋਂ ਤੁਹਾਡਾ ਕੀ ਭਾਵ ਹੈ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ।

"'ਰੈਟਰੇਨ' ਤੋਂ," ਸੈਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੇਰਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਜੋ ਵੀ ਨਰਕ ਵਿੱਚ ਹੈ ਉਹ ਕਦੇ ਵੀ ਇਸ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਬਚ ਸਕਦਾ,[2] ਪਰ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਇੱਕ ਅਪਵਾਦ ਹੋਵੇਗਾ ਜਾਂ ਇਹ ਲੱਤਾਂ ਆਪਣਾ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਨਗੀਆਂ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਹੁਣ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਰੋਸੀਨੈਂਟ ਨੂੰ ਉਤੇਜਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸਪਰਸ ਪਹਿਨਾਂਗਾ। ਇਸ ਲਈ ਮੈਨੂੰ ਮੇਰੀ ਲੇਡੀ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਟੇਬੇਸੋ ਵਿੱਚ ਬਿਠਾਓ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਮੂਰਖਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਪਾਗਲਪਨ ਦੀਆਂ ਅਜਿਹੀਆਂ ਕਹਾਣੀਆਂ ਸੁਣਾਵਾਂਗਾ - ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਅਤੇ ਇੱਕੋ ਜਿਹੀ ਚੀਜ਼ ਹਨ - ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਕਰਨਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖਾਂਗਾ ਕਿ ਉਹ ਦਸਤਾਨੇ ਨਾਲੋਂ ਨਰਮ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ ਭਾਵੇਂ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਕਾਰ੍ਕ ਦੇ ਰੁੱਖ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਅਡੋਲ ਪਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਉਸਦੇ ਮਿੱਠੇ ਅਤੇ ਸ਼ਹਿਦ ਭਰੇ ਜਵਾਬ ਨਾਲ ਮੈਂ ਜਾਦੂਈ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹਵਾ ਰਾਹੀਂ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਨੂੰ ਇਸ ਸ਼ੁੱਧੀਕਰਨ ਤੋਂ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਵਾਪਸ ਆਵਾਂਗਾ ਜਿਸਦਾ ਰੂਪ ਨਰਕ ਵਰਗਾ ਹੈ ਪਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਥੋਂ ਬਚਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਹੈ,

ਨੂਰੁਕ ਦੇ ਉਲਟ, ਜਿਸ ਤੋਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਬਚਣ ਦੀ ਕੋਈ ਉਮੀਦ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਇਸ 'ਤੇ ਵਿਵਾਦ ਕਰੇਗੀ।"

"ਤੁਸੀਂ ਬਿਲਕੁਲ ਸਹੀ ਹੋ," ਦੁਖੀ ਚਿਹਰੇ ਦੇ ਨਾਈਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਪਰ ਅਸੀਂ ਚਿੱਠੀ ਕਿਵੇਂ ਲਿਖਾਂਗੇ?"

"ਅਤੇ ਗਧਿਆਂ ਦੇ ਬਦਲੇ ਦਾ ਬਿੱਲ?" ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ।

"ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਪਰ ਕਿਉਂਕਿ ਕੋਈ ਕਾਗਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਇਸਨੂੰ ਪੁਰਾਣੇ ਜ਼ਮਾਨੇ ਦੇ ਰਿਵਾਜ ਅਨੁਸਾਰ ਰੁੱਖਾਂ ਦੇ ਪੱਤਿਆਂ ਜਾਂ ਛੋਟੀਆਂ ਮੋਮ ਦੀਆਂ ਗੋਲੀਆਂ 'ਤੇ ਲਿਖਣਾ ਇੱਕ ਚੰਗਾ ਵਿਚਾਰ ਹੋਵੇਗਾ, ਪਰ ਇਹ ਕਾਗਜ਼ ਜਿੰਨਾ ਹੀ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੋਣਗੇ। ਆਹ, ਮੈਨੂੰ ਹੁਣੇ ਯਾਦ ਆਇਆ ਕਿ ਇਸ 'ਤੇ ਲਿਖਣਾ ਕੀ ਚੰਗਾ ਜਾਂ ਹੋਰ ਵੀ ਵਧੀਆ ਹੋਵੇਗਾ: ਕਾਰਡੇਨੀਓ ਦੀ ਮੈਮੋਰੰਡਮ ਬੁੱਕ। ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਇਸਨੂੰ ਕਾਗਜ਼ 'ਤੇ ਇੱਕ ਪੜ੍ਹਨਯੋਗ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਕਾਪੀ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਜਿਸ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਪਹਿਲੇ ਸਕੂਲ ਮਾਸਟਰ ਹੋ, ਜਾਂ ਇਸ ਦੀ ਘਾਟ ਹੋਵੇ, ਕੋਈ ਵੀ ਸੈਕਿਸਟਨ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਇਸਦੀ ਕਾਪੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਇਸਨੂੰ ਨੋਟਰੀ ਦੁਆਰਾ ਕਾਪੀ ਨਾ ਕਰਵਾਓ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਲਿਪੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜਿਸਨੂੰ ਸ਼ੈਤਾਨ ਖੁਦ ਵੀ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਸੀ।"

"ਖੈਰ, ਅਸੀਂ ਦਸਤਖਤ ਦਾ ਕੀ ਕਰਾਂਗੇ?" ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।

"ਅਮਾਦੀ ਦੇ ਪੱਤਰਾਂ 'ਤੇ ਕਦੇ ਦਸਤਖਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ।

"ਸ਼ਾਇਦ ਅਜਿਹਾ ਹੋਵੇ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਪਰ ਐਕਸਚੇਂਜ ਬਿੱਲ 'ਤੇ ਬਿਲਕੁਲ ਦਸਤਖਤ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ; ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ, ਜੇ ਇਸਦੀ ਨਕਲ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਕਹਿਣਗੇ ਕਿ ਦਸਤਖਤ ਝੂਠੇ ਹਨ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਮੇਰੇ ਬੱਚੇ ਨਹੀਂ ਮਿਲਣਗੇ।"

"ਵਟਾਂਦਰਾ ਬਿੱਲ ਉਸ ਮੈਮੋਰੰਡਮ ਬੁੱਕ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਸ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਮੇਰੀ ਭੁੜੀਜੀ ਇਸਨੂੰ ਦੇਖੇਗੀ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਇਸਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਝਿਜਕ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਪ੍ਰੇਮ ਪੱਤਰ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕਰਵਾਉਣੇ ਪੈਣਗੇ: 'ਮੱਤ ਤੱਕ ਤੇਰਾ, ਦੁੱਖਦਾਈ ਚਿਹਰੇ ਦਾ ਨਾਈਟ।' ਫਿਰ ਇਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਫ਼ਰਕ ਨਹੀਂ ਪਵੇਗਾ ਕਿ ਇਹ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦੀ ਹੱਥ ਲਿਖਤ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰੀ ਯਾਦਦਾਸ਼ਤ ਅਨੁਸਾਰ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਪੜ੍ਹ ਜਾਂ ਲਿਖ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਮੇਰੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੱਤਰ 'ਤੇ ਮੇਰੀ ਹੱਥ ਲਿਖਤ ਨਹੀਂ ਦੇਖੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰਾ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਪਿਆਰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਪਲੈਟੋਨਿਕ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਮਾਮੂਲੀ ਨਜ਼ਰ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਵਧਦਾ, ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇੰਨਾ ਘੱਟ ਹੀ ਕਿ ਮੈਂ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੁਰਜਨਾਂ ਸਾਲਾਂ ਦੌਰਾਨ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਪਿਆਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਧਰਤੀ ਇੱਕ ਦਿਨ ਨਿਗਲ ਜਾਵੇਗੀ, ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਅੱਧੀ ਦੁਰਜਨ ਵਾਰ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ ਹੈ। ਅਤੇ ਇਹ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੁਝ ਮੌਕਿਆਂ 'ਤੇ ਉਸਨੇ ਮੇਰੇ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਨਾ ਦਿੱਤਾ ਹੋਵੇ, ਅਜਿਹੀ ਸਾਵਧਾਨੀ ਅਤੇ ਇਕਾਂਤ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਸਦੇ ਪਿਤਾ ਲੋਰੇਂਜ਼ੋ ਕੋਰੂਚੁਏਲੋ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਮਾਂ ਐਲਡੋਂਜ਼ਾ ਨੋਗਲੇਸ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਪਾਲਿਆ ਹੈ।"

"ਖੈਰ, ਖੈਰ!" ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਤਾਂ ਲੋਰੇਂਜ਼ੋ ਕੋਰੂਚੁਏਲੋ ਦੀ ਧੀ ਟੋਬੋਸੋ ਦੀ ਔਰਤ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਹੈ, ਜਿਸਨੂੰ ਅਲਡੋਂਜ਼ਾ ਲੋਰੇਂਜ਼ੋ ਵੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ?"

"ਉਹੀ ਇੱਕ ਹੈ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਅਤੇ ਉਹੀ ਹੈ ਜੋ ਪੂਰੇ ਬ੍ਰਹਿਮੰਡ ਦੀ ਰਾਣੀ ਬਣਨ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ।"

"ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਦੀ ਹਾਂ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਅਤੇ ਮੈਂ ਗਵਾਹੀ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਪੂਰੇ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਬਹਾਦਰ ਮੁੰਡੇ ਤੱਕ ਬਾਰ ਸੁੱਟ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੋਵ ਦੁਆਰਾ, ਉਹ ਇੱਕ ਸਮਝਦਾਰ ਕੁੜੀ ਹੈ, ਲੰਬੀ ਅਤੇ ਸਿੱਧੀ, ਉਸਦੀ ਛਾਤੀ 'ਤੇ ਵਾਲ ਹਨ, ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਾਈਟ ਨੂੰ ਜੋ ਘੁੰਮ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਭਟਕਣ ਵਾਲਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਜਾਮ ਵਿੱਚੋਂ ਕੱਢਣ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਹੈ, ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੀ ਔਰਤ ਲਈ ਚੁਣ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ, ਲਾਹਨਤ, ਉਸ ਕੋਲ ਕਿੰਨੀ ਤਾਕਤ ਹੈ, ਅਤੇ ਕਿੰਨੇ ਫੇਫੜਿਆਂ ਦਾ ਜੋੜਾ! ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਦਿਨ ਉਹ ਪਿੰਡ ਦੇ ਘੰਟੀ ਟਾਵਰ ਦੀ ਚੋਟੀ 'ਤੇ ਚੜ੍ਹ ਗਈ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਕੁਝ ਮੁੰਡਿਆਂ ਨੂੰ ਚੀਕਿਆ ਜਾ ਸਕੇ ਜੋ ਉਸਦੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਖੇਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘ ਰਹੇ ਸਨ ਜੋ ਕਿ ਡਿੱਗੇ ਹੋਏ ਸੇਬ, ਅਤੇ ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਅੱਧੇ ਲੀਗ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੂਰ ਸਨ,

ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਇੰਨੀ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਸੁਣਿਆ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਟਾਵਰ ਦੇ ਪੈਰਾਂ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਪਰ ਉਸਦੇ ਬਾਰੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਵੀ ਢੀਠ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਦਰਅਸਲ, ਉਹ ਕਾਫ਼ੀ ਕੋਕੇਟ ਹੈ ਅਤੇ ਹਰ ਕਿਸੇ ਦਾ ਮਜ਼ਾਕ ਉਡਾਉਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਬਾਰੇ ਮਜ਼ਾਕ ਕਰਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਵੇਫੁਲ ਕਾਉਂਟੇਨੈਂਸ ਦੇ ਸੂਰ ਨਾਈਟ, ਮੈਂ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸ ਦੇ ਡਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਉਸ ਲਈ ਪਾਗਲ ਹੋ ਜਾਵੇ ਪਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਲਟਕਾਉਣ ਦਾ ਪੂਰਾ ਹੱਕ ਹੈ। ਜਿਸ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਇਸ ਬਾਰੇ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਉਹ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਹੇਗਾ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕੋਈ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਾਜਬ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਭਾਵੇਂ ਸ਼ੈਤਾਨ ਤੁਹਾਡੀ ਆਤਮਾ ਨਾਲ ਹੀ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਵੇ। ਪਰ ਹੁਣ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਆਉਣਾ ਚਾਹਾਂਗਾ ਤਾਂ ਜੋ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਦੇਖ ਸਕਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਕਾਫ਼ੀ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ। ਉਹ ਸ਼ਾਇਦ ਬਦਲ ਗਈ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਸੂਰਜ ਅਤੇ ਹਵਾ ਦੇ ਸੰਪਰਕ ਵਿਚ ਆਏ ਖੇਤਾਂ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਇੱਕ ਔਰਤ ਦੇ ਰੂਪ ਲਈ ਬਹੁਤ ਔਖਾ ਹੈ। ਮਾਸਟਰ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ, ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ ਕਿ ਹੁਣ ਤੱਕ ਮੈਂ ਇੱਕ ਭਿਆਨਕ ਗਲਤੀ ਧਾਰਨਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਸੱਚਮੁੱਚ ਅਤੇ ਸੱਚਮੁੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਲੇਡੀ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਕੁਝ ਰਾਜਕੁਮਾਰੀ ਸੀ ਜਿਸ ਨਾਲ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਪਿਆਰ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਜਾਂ ਅਜਿਹੇ ਦਰਜੇ ਦੀ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਤੁਹਾਡੇ ਦੁਆਰਾ ਭੇਜੇ ਗਏ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਤੋਹਫ਼ਿਆਂ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਵੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਬਿਸਕਾਇਨ ਜਾਂ ਗੈਲੀ ਗੁਲਾਮਾਂ ਦੇ, ਹੋਰ ਸਾਰੇ ਦੇ ਨਾਲ ਉੱਥੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਜਿੱਤਾਂ ਹੋਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਜਿੱਤੀਆਂ ਸੁਨ। ਤੁਹਾਡਾ ਸਕੁਆਇਰ ਬਣਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ। ਪਰ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਇਸ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਲੇਡੀ ਐਲਡੋਂਜ਼ਾ ਲੋਰੇਂਜ਼ੋ - ਮੇਰਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਟੋਬੋਸੋ ਦੀ ਲੇਡੀ ਡੁਲਸੀਨੀਆ - ਨੂੰ ਕੀ ਫਾਇਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ? ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤੇਰੀ ਕਿਰਪਾ ਨੇ ਜਿੱਤ ਲਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪੈਰਾਂ 'ਤੇ ਗੋਡੇ ਟੇਕਣ ਲੱਈ ਭੇਜਿਆ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਉਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਉਹ ਸ਼ਾਇਦ ਸੂਣ ਕੱਘੀ ਕਰ ਰਹੀ ਹੋਵੇਗੀ ਜਾਂ ਕਣਕ ਛਾਂਟ ਰਹੀ ਹੋਵੇਗੀ, ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਰਮਿੰਦਾ ਕਰੇਗੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਤੋਹਫ਼ਿਆਂ 'ਤੇ ਮਜ਼ਾਕ ਉਡਾਏਗੀ?"

"ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਕਈ ਵਾਰ ਦੱਸਿਆ ਹੈ, ਸੈਂਚੋ, ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਬੋਲਦੇ ਹੋ ਅਤੇ, ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਕ ਸਧਾਰਨ ਵਿਅਕਤੀ ਹੋ, ਤੁਹਾਡੀ ਤੀਖਣ ਬੁਧੀ ਅਕਸਰ ਟੁੱਟ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਬਹੁਤ ਤੇਜ਼ ਹੈ। ਪਰ ਤਾਂ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਦੇਖ ਸਕੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਕਿੰਨੇ ਸੁੱਘਣੇ ਹੋ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਕਹਾਣੀ ਸੁਣਾਉਣ ਲਈ ਕਹੂੰਗਾ।"

"ਇੱਕ ਵਾਰ ਇੱਕ ਵਿਧਵਾ ਸੀ ਜੋ ਜਵਾਨ, ਸੁੰਦਰ, ਸੁਤੰਤਰ, ਅਮੀਰ, ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ, ਇੱਕ ਆਜ਼ਾਦ ਆਤਮਾ ਸੀ। ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਆਮ ਭੂਰਾ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਹੋ ਗਿਆ ਜੋ ਮੋਟਾ ਅਤੇ ਕਾਫ਼ੀ ਵਡਾ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਉਸਦੇ ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਪਤਾ ਲੱਗਾ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਦਿਨ ਭੂਰਾਤਰੀ ਅੰਦਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਉਸ ਚੰਗੀ ਵਿਧਵਾ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕੀਤੀ, ਕਿਹਾ, 'ਮੈਂ ਹੈਰਾਨ ਹਾਂ, ਮੇਰੀ ਔਰਤ, ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ, ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਔਰਤ ਵਰਗੀ ਕੁਲੀਨਤਾ, ਸੁੰਦਰਤਾ ਅਤੇ ਦੌਲਤ ਵਾਲੀ ਇੱਕ ਔਰਤ ਨੂੰ ਫਲਾਣੇ ਵਰਗੀ ਨਿਮਰ, ਨੀਵੇਂ ਅਤੇ ਮੂਰਖ ਆਦਮੀ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਹੋ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਇਸ ਘਰ ਵਿੱਚ ਇੰਨੇ ਸਾਰੇ ਮਾਸਟਰ, ਗ੍ਰੈਜੂਏਟ ਅਤੇ ਬੁਹਮਤਾ ਦੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਤੁਸੀਂ ਚੁਣ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਜਿਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕੋਈ ਨਾਸ਼ਪਾਤੀਆਂ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋਏ, "ਉਹ ਸਾਰੇ ਚੰਗੇ ਹਨ ਪਰ ਮੈਂ ਇਹ ਇੱਕ ਲਵਾਂਗੀ।"' ਉਸਨੇ ਬੇਫਿਕਰ ਹੋ ਕੇ ਜਵਾਬ ਦਿਤਾ, 'ਮੇਰੇ ਮਾਲਕ, ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਸੋਚ ਵਿਚ ਬਹੁਤ ਗਲਤ ਹੋ ਅਤੇ ਪੁਰਾਣੇ ਜ਼ਮਾਨੇ ਦੇ ਹੋ, ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਮੰਨਦੇ ਹੋ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸ ਮੁੰਡੇ ਨੂੰ ਚੁਣਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬੁਰਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਉਸ ਤੋਂ ਜੋ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹਾਂ ਉਹ ਓਨਾ ਹੀ ਫ਼ਲੱਸਫ਼ਾ ਜਾਣਦਾ ਹੈ, ਸ਼ਾਇਦ ਖੁਦ ਅਰਸਤੂ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਜ਼ਿਆਦਾ।' ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਸਾਂਚੋ, ਉਸ ਲੋੜ ਲਈ ਜੋ ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ। ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ, ਉਹ ਧਰਤੀ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਚੀ ਰਾਜਕੁਮਾਰੀ ਜਿੰਨੀ ਹੀ ਯੋਗ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਰੇ ਕਵੀ ਜੋ ਆਪਣੀਆਂ ਔਰਤਾਂ ਦੀ ਉਸਤਤ ਗਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਮਨਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਅਸਲ ਵਿਚ ਅਜਿਹੀਆਂ ਮਾਲਕਣਾਂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀਆਂ। ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਰ ਇੱਕ ਅਮਰੇਲਿਸ, ਫਿਲਿਸ, ਸਿਲਵੀਆ, ਡਾਇਨਾ, ਗਲੇਟੀਆ, ਜਾਂ ਫ਼ਿਲਿਦਾ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਸਾਰੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ, ਗਾਥਾਵਾਂ, ਨਾਈ ਦੀਆਂ ਦੁਕਾਨਾਂ ਅਤੇ ਥੀਏਟਰ ਭਰੇ ਹੋਏ ਹਨ, ਸੱਚਮੁੱਚ ਇੱਕ ਮਾਸ-ਅਤੇ-ਲਹੂ ਔਰਤ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਮਾਲਕਣ ਸੀ ਜੋ ਉਸਦੀ ਉਸਤਤ ਗਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਗਾਉਂਦਾ ਹੈ? ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ। ਉਹ ਸਿਰਫ਼ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ

ਅਸਲੀ ਦਿਖਾਉਣ ਦਾ ਦਿਖਾਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਆਇਤਾਂ ਵਿੱਚ ਕਵੀ ਉਸਤਤ ਕਰ ਸਕੇ ਤਾਂ ਜੋ ਲੋਕ ਸੋਚਣ ਕਿ ਉਹ ਪਿਆਰ ਵਿੱਚ ਹਨ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਪਿਆਰ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਮਰਦਾਨਾ ਸਮਝਣਗੇ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ ਜੇਕਰ ਮੈਂ ਕਲਪਨਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਨਿਰਪੱਖ ਐਲਡੇਂਜ਼ਾ ਲੋਰੇਂਜ਼ੋ ਸੁੰਦਰ ਅਤੇ ਨੇਕ ਹੈ। ਉਸਦਾ ਵੰਸ਼ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਮਹੱਤਵ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਉਸਨੂੰ ਆਨਰੇਰੀ ਡਿਗਰੀ ਦੇਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਉਸਦੇ ਪਿਛੋਕੜ ਦੀ ਜਾਂਚ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ, ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਉਹ ਦੁਨੀਆ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਚੀ ਜਨਮੀ ਰਾਜਕੁਮਾਰੀ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਤਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਸਾਂਚੋ, ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਕਿ ਦੋ ਮੁੱਖ ਗੁਣ ਹੁੰਦੇ ਜੋ ਕਾਰਨ ਬਣਦੇ ਹਨ ਮਰਦਾਂ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਵਿੱਚ ਪੈਣ ਲਈ, ਅਰਥਾਤ, ਮਹਾਨ ਸੁੰਦਰਤਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਚੰਗੀ ਪ੍ਰਤਿਸ਼ਠਾ। ਇਹ ਦੋ ਚੀਜ਼ਾਂ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਵਿੱਚ ਇਕੱਠੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਸੁੰਦਰਤਾ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਬਰਾਬਰੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ, ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਲੋਕ ਉਸਦੀ ਪ੍ਰਤਿਸ਼ਠਾ ਦੇ ਨੇੜੇ ਆ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, ਮੈਂ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਬਿਲਕੁਲ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਜਿਵੇਂ ਮੈਂ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਨਾ ਤਾਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਘੱਟ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੀ ਕਲਪਨਾ ਵਿੱਚ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਜਿਵੇਂ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਬਣਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ, ਨਾ ਸਿਰਫ ਸੁੰਦਰਤਾ ਵਿੱਚ ਬਲਕਿ ਕੁਲੀਨਤਾ ਵਿੱਚ ਵੀ। ਉਹ ਹੈਲਨ ਤੋਂ ਮਹਾਨ ਹੈ ਅਤੇ ਲੁਕ੍ਰੇਟੀਆ ਜਾਂ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਸਮੇਂ ਦੀ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਮਸ਼ਹੂਰ ਔਰਤ ਤੋਂ ਬੇਮਿਸਾਲ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਯੂਨਾਨੀ, ਰੋਮਨ, ਜਾਂ ਵਹਿਸ਼ੀ ਹੋਵੇ। ਹਰ ਕੋਈ ਉਸ ਬਾਰੇ ਜੋ ਚਾਹੇ ਕਹੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਜੇ ਮੈਨੂੰ ਅਗਿਆਨੀ ਲੋਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਬਦਨਾਮ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਬੁੱਧੀਮਾਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

"ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਪਵੇਗਾ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਹਰ ਪੱਖੋਂ ਸਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਂ ਇੱਕ ਗਿੱਦੜ ਹਾਂ - ਪਰ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਜੀਭ ਨਾਲ ਗਿੱਦੜ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕਿਉਂ ਕੀਤਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਰਸੀ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਜਿਸਨੂੰ ਫਾਂਸੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੋਵੇ? ਬੱਸ ਮੈਨੂੰ ਚਿੱਠੀ ਦੇ ਦਿਓ, ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਛੁੱਟੀ ਲੈ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਚੱਲਾਂਗਾ।"

ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਯਾਦ-ਪੱਤਰ ਦੀ ਕਿਤਾਬ ਕੱਢੀ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲ ਕੇ ਆਰਾਮ ਨਾਲ ਚਿੱਠੀ ਲਿਖਣ ਲੱਗ ਪਿਆ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰ ਲਿਆ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਸਾਂਚੋ ਨੂੰ ਫ਼ੋਨ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਉਸਨੂੰ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਸੁਣਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਯਾਦ ਰੱਖ ਸਕੇ ਜੇਕਰ ਉਹ ਰਸਤੇ ਵਿੱਚ ਇਸਨੂੰ ਗੁਆ ਦੇਵੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦੀ ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਨਾਲ ਕੁਝ ਵੀ ਸੰਭਵ ਸੀ; ਜਿਸਦਾ ਸਾਂਚੇ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ:

"ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ, ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ, ਇਸਨੂੰ ਕਿਤਾਬ ਵਿੱਚ ਦੋ ਜਾਂ ਤਿੰਨ ਵਾਰ ਲਿਖੋ ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਸਦਾ ਬਹੁਤ ਧਿਆਨ ਰੱਖਾਂਗਾ, ਪਰ ਇਹ ਸੋਚਣਾ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਮੂਰਖਤਾ ਹੈ। ਮੇਰੀ ਯਾਦਦਾਸ਼ਤ ਇੰਨੀ ਕਮਜ਼ੋਰ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਕਈ ਵਾਰ ਆਪਣਾ ਨਾਮ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ। ਫਿਰ ਵੀ, ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਪੜ੍ਹੋਗੇ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਸੁਣ ਕੇ ਖੁਸ਼ ਹੋਵਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਇਹ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਸਹੀ ਹੋਵੇਗਾ।"

“ਤਾਂ ਧਿਆਨ ਦਿਓ,” ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, “ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਇਹੀ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ।”

ਡੌਨ ਕੁਇਜ਼ੋਟ ਵੱਲੋਂ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਆਫ਼ ਟੋਬੋਸੋ ਨੂੰ ਪੱਤਰ

ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਚੀ ਅਤੇ ਉੱਚੀ ਔਰਤ:

ਉਹ ਜੋ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰੀ ਦੀ ਪੀੜ ਝੱਲ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਦੀਆਂ ਡੂੰਘਾਈਆਂ ਤੱਕ ਬੁਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜ਼ਖਮੀ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ, ਤੁਹਾਨੂੰ, ਟੋਬੋਸੋ ਦੇ ਪਿਆਰੇ ਡੁਲਸੀਨੀਆ, ਚੰਗੀ ਸਿਹਤ ਦੀ ਕਾਮਨਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਉਸਨੂੰ ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਨਾਲ ਘਾਟ ਹੈ। ਜੇ ਤੁਹਾਡੀ ਸੁੰਦਰਤਾ ਮੈਨੂੰ ਤੁੱਛ ਸਮਝਦੀ ਹੈ, ਜੇ ਤੁਹਾਡੀ ਮਹਾਨਤਾ ਮੈਨੂੰ ਪਸੰਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ, ਜਾਂ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਦੁੱਖਾਂ ਤੋਂ ਨਫ਼ਰਤ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਮੈਂ, ਭਾਵੇਂ ਦੁੱਖਾਂ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਹਾਂ, ਆਪਣੇ ਮੌਜੂਦਾ ਦੁੱਖ ਨੂੰ ਸਹਿਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੋਵਾਂਗਾ, ਜੋ ਕਿ ਗੰਭੀਰ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸੱਚਾਈ ਹੈ। ਮੇਰਾ ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਸਕੁਆਇਰ ਸਾਂਚੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਸ ਦੁਰਦਸ਼ਾ ਦਾ ਪੂਰਾ ਲੇਖਾ ਦੇਵੇਗਾ ਜਿਸ ਵਿਚ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਸੇਵਾ ਕਰਕੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੀ ਸਹਾਇਤਾ

ਕਰਨ ਲਈ ਖੁਸ਼ ਹੋ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡਾ ਹਾਂ; ਜੇ ਨਹੀਂ, ਤਾਂ ਉਹ ਕਰੋ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਖੁਸ਼ੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਜਦੋਂ ਮੇਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਖਤਮ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਬੇਰਹਿਮੀ ਅਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਇੱਛਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰ ਲਵਾਂਗਾ।

ਮੌਤ ਤੱਕ ਤੇਰਾ,
ਦੁਖਦਾਈ ਚਿਹਰੇ ਦਾ ਨਾਈਟ

"ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦੀ ਆਤਮਾ ਦੀ ਸੌਂਹ ਖਾਂਦਾ ਹਾਂ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਚਿੱਠੀ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿਹਾ, "ਇਹ ਹੁਣ ਤੱਕ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਗੱਲ ਹੈ ਜੋ ਮੈਂ ਕਦੇ ਸੁਣੀ ਹੈ! ਅਤੇ ਜਿਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਉਸ ਨੂੰ ਹਰ ਡਰਾਉਣੀ ਗੱਲ ਦਾ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਤੁਸੀਂ ਸੋਚ ਸਕਦੇ ਹੋ! ਅਤੇ ਇਹ ਸ਼ੁਭ ਕੁਝ 'ਦ ਨਾਈਟ ਆਫ ਦ ਵੈਫੁਲ ਕਾਊਂਟੇਨੈਂਸ' ਦਸਤਖਤ ਨਾਲ ਕਿੰਨਾ ਵਧੀਆ ਹੈ। ਮੈਂ ਸੱਚੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਸ਼ੈਤਾਨ ਦਾ ਅਵਤਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ।"

"ਸਭ ਕੁਝ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਮੇਰੇ ਚੁਣੇ ਹੋਏ ਪੇਸ਼ੇ ਵਿੱਚ।"

"ਠੀਕ ਹੈ ਫਿਰ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਨੂੰ ਉਮੀਦ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਦੇ ਤਿੰਨ ਗਧਿਆਂ ਲਈ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਤਿਆਰ ਕਰੇਗੀ ਅਤੇ ਇਸ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕਰੇਗੀ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਪਛਾਣ ਸਕਣ।"

"ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਸਨੇ ਖਤਮ ਕੀਤਾ, ਉਸਨੇ ਜੋ ਲਿਖਿਆ ਸੀ ਉਹ ਪੜ੍ਹਿਆ, ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਲਿਖਿਆ ਸੀ:

ਪਿਆਰੀ ਭਤੀਜੀ,

ਇਸ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ 'ਤੇ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਸੁਕੁਆਇਰ, ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਨੂੰ ਪੰਜ ਛੋਟੇ ਗਧਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਤਿੰਨ ਦਿਓ ਜੋ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਦੇਖਭਾਲ ਵਿੱਚ ਘਰ ਛੱਡੇ ਸਨ। ਤਿੰਨੇ ਗਧੇ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਬਰਾਬਰ ਮੁੱਲ ਦੇ ਹੀਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਮੈਂ ਇਸ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਭੁਗਤਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤੀ 'ਤੇ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸੌਂਪਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ।

ਇਸ ਸਾਲ ਦੇ ਅਗਸਤ ਦੇ ਬਾਈਵੇਂ ਦਿਨ ਸੀਅਰਾ ਮੋਰੇਨਾ ਦੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਖਿੱਚਿਆ ਗਿਆ।

"ਇਹ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਹੈ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਹੁਣ, ਜੇ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਇਸ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕਰੇਗੀ।"

"ਇਸ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਂ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਫਲੋਰਿਸ਼ ਜੋੜਾਂਗਾ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਦਸਤਖਤ ਦੇ ਸਮਾਨ ਹੈ ਅਤੇ ਤਿੰਨ ਗਧਿਆਂ ਜਾਂ ਤਿੰਨ ਸੌ ਲਈ ਵੀ ਕਾਫ਼ੀ ਹੋਵੇਗਾ।"

"ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਦਾ ਬਚਨ ਮੇਰੇ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੀ ਆਗਿਆ ਨਾਲ, ਮੈਂ ਰੋਸੀਨਾਂਤੇ ਨੂੰ ਕਾਠੀ 'ਤੇ ਬਿਠਾ ਕੇ ਜਾਵਾਂਗਾ ਜਦੋਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣਾ ਆਸ਼ੀਰਵਾਦ ਦੇਣ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਕਰੋਗੇ, ਅਤੇ ਭਾਵੇਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਜਾ ਰਹੇ ਸਾਰੇ ਬੇਤੁਕੇ ਕੰਮਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਤੁਰੰਤ ਚਲੇ ਜਾਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦਾ ਹਾਂ, ਮੈਂ ਕਹਾਂਗਾ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੰਨੇ ਸਾਰੇ ਕਰਦੇ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਨਾਲ ਕੁਝ ਵੀ ਇੱਛਾਯੋਗ ਨਹੀਂ ਰਹੇਗਾ।"

"ਸਾਂਚੋ, ਜੇ ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਦੇਖਣਾ ਚਾਹਾਂਗਾ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਕੱਪੜੇ ਉਤਾਰ ਕੇ ਇੱਕ ਦਰਜਨ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਬੇਤੁਕੇ ਕੰਮ ਕਰਾਂ, ਜੋ ਮੈਂ ਅੱਧੇ ਘੰਟੇ ਤੋਂ ਵੀ ਘੱਟ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ। ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਇਹ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਦੇਖ ਲਓ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨੂੰ ਸ਼ਹੂ ਖਾ ਸਕਦੇ ਹੋ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਜੋੜਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ, ਪਰ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਭਰੋਸਾ ਦਿਵਾ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਅੱਧੇ ਦਾ ਵਰਣਨ ਨਹੀਂ ਕਰੋਗੇ ਜਿੰਨਾ ਮੈਂ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦਾ ਹਾਂ।"

"ਰੱਬ ਦੇ ਪਿਆਰ ਲਈ, ਮਾਲਕ, ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਖੋਹੀ ਨਹੀਂ ਦੇਖਣੀ ਚਾਹੀਦੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਨਾਲ ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਦੁੱਖ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਰੋਣ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਰੋਕ ਸਕਾਂਗਾ। ਮੇਰਾ ਸਿਰ ਕੱਲ੍ਹ ਰਾਤ ਮੇਰੇ ਡਪਲ ਉੱਤੇ ਕੀਤੇ ਰੋਣ ਤੋਂ ਇੰਨਾ ਸੁੱਕ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਹੋਰ ਹੰਝੂਆਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਦੇ

ਮੂਡ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਜ਼ੋਰ ਦਿੰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਮੈਂ ਕੁਝ ਮੂਰਖਤਾਪੂਰਨ ਕੰਮ ਦੇਖਾਂ, ਤਾਂ ਧਾਰਥਨਾ ਕਰੋ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੁੱਪੜੇ ਪਾ ਕੇ ਕਰੋ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਛੋਟਾ ਰੱਖੋ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਚੁਣੋ ਜੋ ਸਭ ਤੋਂ ਢੁੱਕਵੇਂ ਹਨ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਜਦੋਂ ਇਸ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਮੇਰੇ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੀ ਯਾਤਰਾ ਤੋਂ ਜਲਦੀ ਵਾਪਸ ਆਉਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਵੇਗਾ, ਜੇ ਉਸ ਜਵਾਬ ਦੇ ਨਾਲ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋ। ਪਰ ਜੇ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਲੇਡੀ ਡ੍ਰੇਲਸੀਨੀਆ ਨੂੰ ਬਿਹਤਰ ਸਾਵਧਾਨ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ! ਜੇ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਵਾਜਬ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਇੱਥੇ ਸੁਹੰ ਖਾਂਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਜੇ ਮੈਨੂੰ ਉਸਨੂੰ ਕੁੱਟਣਾ ਪਵੇ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕਢਣਾ ਪਵੇ ਤਾਂ ਮੈਂ ਉਸ ਤੋਂ ਸਹੀ ਜਵਾਬ ਕੱਢਾਂਗਾ। ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਜਿੰਨੀ ਮਸ਼ਹੂਰ ਨਾਈਟ-ਇਰੈਂਟ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਕਾਰਨ ਦੇ ਪਾਗਲ ਹੋਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਕਿਵੇਂ ਦਿਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ - ਪਰ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗੀ, ਰੱਬ ਦੀ ਸੁਹੰ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਕਹਾਂਗਾ "ਮੈਂ ਜੋ ਵੀ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਛੱਤਾਂ ਤੋਂ ਉੱਚੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਕਹਾਂਗਾ, ਭਾਵੇਂ ਨਤੀਜੇ ਕੁਝ ਵੀ ਹੋਣ। ਮੈਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਕਾਫ਼ੀ ਚੰਗਾ ਹਾਂ! ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਨੂੰ ਯਕੀਨ ਦਿਵਾ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੀ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਉਹ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਥੋੜ੍ਹਾ ਹੋਰ ਸੁਤਿਕਾਰ ਕਰੇਗੀ।"

"ਮੇਰੀ ਗੱਲ, ਸਾਂਚੋ!" ਡੌਨ ਕੁਇਜ਼ੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਤੂੰ ਵੀ ਮੇਰੇ ਵਾਂਗ ਪਾਗਲ ਜਾਪੇਗਾ।"

"ਮੈਂ ਸ਼ਾਇਦ ਇੰਨਾ ਪਾਗਲ ਨਾ ਹੋਵਾਂ ਪਰ ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਪਾਗਲ ਹਾਂ। ਪਰ, ਇਸ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖ ਕੇ, ਜੇ ਮੈਂ ਦੂਰ ਹੋਵਾਂਗਾ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਭੋਜਨ ਲਈ ਕੀ ਕਰੇਗੀ? ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਕਾਰਡੇਨੀਓ ਵਾਂਗ ਸੜਕਾਂ 'ਤੇ ਦੌੜੋਗੇ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਚਰਵਾਹਿਆਂ ਤੋਂ ਲੈ ਲਓਗੇ?"

"ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਚਿੰਤਾ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿਉਂਕਿ ਜੇ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਭੋਜਨ ਹੁੰਦਾ ਵੀ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਇਸ ਘਾਹ ਦੇ ਮੈਦਾਨ ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਰੁੱਖਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਜੜ੍ਹੀਆਂ ਬੂਟੀਆਂ ਅਤੇ ਫਲਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਖਾਵਾਂਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰੇ ਉੱਦਮ ਦੀ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ੀਲਤਾ ਖਾਣ ਤੋਂ ਪਰਹੇਜ਼ ਕਰਨ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਮਾਨ ਤਪੱਸਿਆ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿਚ ਹੈ।"

"ਪਰ ਕੀ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਜਾਣਦੀ ਹੈ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਕਿਸ ਗੱਲ ਦਾ ਡਰ ਹੈ? ਕਿ ਮੈਂ ਇਸ ਜੰਗਲ 'ਤੇ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਾਂਗਾ ਜਿੱਥੇ ਅਸੀਂ ਹਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਬਹੁਤ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲੁਕਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ।"

"ਫਿਰ ਇੱਥੇ ਜੋ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਦੇਖਦੇ ਹੋ ਉਸ 'ਤੇ ਇੱਕ ਨਜ਼ਰ ਮਾਰੋ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਅਤੇ ਮੈਂ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਾਂਗਾ ਕਿ ਇਸ ਜਗ੍ਹਾ ਤੋਂ ਭਟਕ ਨਾ ਜਾਵਾਂ। ਮੈਂ ਇੱਥੋਂ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਚੀ ਚੋਟੀ 'ਤੇ ਚੜ੍ਹਨ ਦੀ ਮੁਸ਼ਕਲ ਵੀ ਲਵਾਂਗਾ ਤਾਂ ਜੋ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਵਾਪਸ ਆਓਗੇ ਤਾਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੇਖ ਸਕਾਂ, ਪਰ ਗੁੰਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ ਤੁਸੀਂ ਜੋ ਸਭ ਤੋਂ ਪੱਕਾ ਕੰਮ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ ਉਹ ਹੈ ਝਾੜੂ ਦੀਆਂ ਕੁਝ ਟਾਹਣੀਆਂ ਨੂੰ ਕੱਟਣਾ ਜੋ ਆਲ੍ਹੇ-ਦੁਆਲ੍ਹੇ ਉੱਗ ਰਹੀਆਂ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਜੰਗਲ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਆਉਣ ਤੱਕ ਅੰਤਰਾਲਾਂ 'ਤੇ ਸੁੱਟ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਭੁ-ਭੁੱਲ੍ਹਾਈ ਵਿੱਚ ਪਰਸੀਅਸ [3] ਦੇ ਧਾਗੇ ਦੀ ਨਕਲ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਵਾਪਸ ਆਉਣ 'ਤੇ ਮੈਨੂੰ ਲੱਭਣ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੀ ਮਦਦ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਸ਼ਾਨੀਆਂ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ।"

"ਇਹੀ ਤਾਂ ਮੈਂ ਕਰਾਂਗਾ," ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਅਤੇ ਕੁਝ ਕੱਟਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਤੋਂ ਅਸ਼ੀਰਵਾਦ ਮੰਗਿਆ ਅਤੇ ਫਿਰ ਚਲਾ ਗਿਆ, ਪਰ ਦੋਵਾਂ ਆਦਮੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਕਾਫ਼ੀ ਹੰਝੂਆਂ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਨਹੀਂ। ਉਹ ਰੋਸੀਨੈਂਟ 'ਤੇ ਸਵਾਰ ਹੋਇਆ, ਜਿਸਦੀ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਸਾਂਚੋ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਉਸਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਆਪਣੇ ਵਿਅਕਤੀ ਵਾਂਗ ਕਰੇ। ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਮੈਦਾਨ ਦੀ ਦਿਸ਼ਾ ਵੱਲ ਵਧਦੇ ਹੋਏ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸਦੇ ਮਾਲਕ ਨੇ ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਝਾੜੂ ਦੀਆਂ ਟਾਹਣੀਆਂ ਨੂੰ ਅੰਤਰਾਲਾਂ 'ਤੇ ਖਿਲਾਰਦੇ ਹੋਏ, ਸਾਂਚੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੀਆਂ ਬੇਨਤੀਆਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਸਵਾਰ ਹੋ ਗਿਆ ਕਿ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਦੋ-ਚਾਰ ਮੂਰਖਤਾਵਾਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਦੇਖਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਵਾਪਸ ਆਇਆ ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਸੌ ਕਦਮ ਨਹੀਂ ਚਲਾਏ ਸਨ ਅਤੇ ਕਿਹਾ:

"ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਪਵੇਗਾ, ਮਾਲਕ, ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਸਹੀ ਸੀ। ਜੇਕਰ ਮੈਂ ਸਾਫ਼ ਜ਼ਮੀਰ ਨਾਲ ਸੌਹੰ ਖਾਵਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੇਤੁਕੇ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਦੇਖਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਇੱਕ ਤਾਂ

ਦੇਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ - ਹਾਲਾਂਕਿ ਇੱਥੇ ਰਹਿਣ ਦਾ ਤੁਹਾਡਾ ਫੈਸਲਾ ਖੁਦ ਹੀ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਫੈਸਲਾ ਸੀ।"

"ਕੀ ਮੈਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਸੀ?" ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਇੱਥੇ ਰੁਕੋ, ਸਾਂਚੋ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਕੁੱਤੇ ਦੇ ਪਾਠ ਨਾਲੋਂ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ," ਅਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਬੂਟੀਆਂ ਨੂੰ ਹਟਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਉਹ ਉੱਥੇ ਹੀ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ, ਸਿਰਫ਼ ਆਪਣੀ ਕਮੀਜ਼ ਪਹਿਨੇ ਹੋਏ। ਫਿਰ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਰੁਕਾਵਟ ਦੇ, ਉਸਨੇ ਹਵਾ ਵਿੱਚ ਛਾਲ ਮਾਰੀ, ਉਤਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਡੀਆਂ ਨੂੰ ਦੋ ਵਾਰ ਇਕੱਠੇ ਦਬਾਇਆ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਦੋ ਸਮੁਰਸੌਲਟ ਕੀਤੇ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੁਝ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਹੋਇਆ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕਾਰਨ ਸਾਂਚੇ ਨੇ ਰੈਸੀਨੈਂਟ ਨੂੰ ਚੱਕਰ ਲਗਾਉਣਾ ਪਿਆ ਤਾਂ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੱਲ ਨਾ ਦੇਖਣਾ ਪਵੇ। ਇਸ ਨਾਲ, ਸੈਂਕੁਅਇਰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖੁਸ਼ ਅਤੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਸੋਹੰ ਖਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦਾ ਮਾਲਕ ਪਾਗਲ ਹੈ। ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਵਾਂਗੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਸੀਂ ਉਸਦੀ ਵਾਪਸੀ ਦੀ ਬੇਸਬਰੀ ਨਾਲ ਉਡੀਕ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ, ਜੋ ਆਉਣ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤਾ ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ ਲੱਗੇਗਾ।

1. ਬੇਲ, ਬੇਲੋ (ਸੁੰਦਰ) ਦਾ ਪੁਰਾਤਨ ਰੂਪ, + ਟੇਨੇਬ੍ਰੋਸ, ਟੇਨੇਬ੍ਰੋਸੋ (ਉਦਾਸ; ਹਨੇਰਾ) ਦਾ ਛੋਟਾ ਰੂਪ।
2. ਸ਼ਾਂਚੋ, ਬੇਸ਼ੱਕ, ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਉਹ "ਮੁਕਤੀ" ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ।
3. ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੂੰ "ਥੀਸੀਅਸ" ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ।

ਛੱਬੀਵਾਂ ਅਧਿਆਇ

ਸੀਅਰਾ ਮੋਰੇਨਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪ੍ਰੇਮੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸ਼ਰਧਾ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਦੀ ਨਿਰੰਤਰਤਾ

ਜਦੋਂ ਉਹ ਇਕੱਲਾ ਸੀ ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਕੀ ਕੀਤਾ, ਉਸ ਦੇ ਵਰਣਨ ਵੱਲ ਵਾਪਸ ਆਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਸਾਡਾ ਇਤਿਹਾਸ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਡੌਨ ਕਿਉਜੇਟ, ਕਮਰ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਅਤੇ ਕਮਰ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਨੰਗੇ, ਆਪਣੀਆਂ ਢਾਲਾਂ ਅਤੇ ਸੁਮਰਸੌਲਟ ਸੁਮਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ, ਇਹ ਦੇਖ ਕੇ ਕਿ ਸਾਂਚੋ ਬ੍ਰਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਬੇਤੁਕੀ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਦੀ ਇੱਛਾ ਦੇ ਸਵਾਰ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ, ਇੱਕ ਉੱਚੀ ਚੱਟਾਨ ਦੀ ਚੋਟੀ 'ਤੇ ਚੜ੍ਹ ਗਿਆ, ਜਿੱਥੇ ਉਸਨੇ ਦੁਬਾਰਾ ਉਸ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜੋ ਉਸਨੇ ਕਈ ਸਮਾਨ ਮੌਕਿਆਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ ਪਰ ਕਦੇ ਵੀ ਮੁੱਦੇ ਨੂੰ ਹੱਲ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ। ਉਸਨੇ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਕਿਹੜਾ ਬ੍ਰਿਹਤਰ ਅਤੇ ਵਧੇਰੇ ਢੁਕਵਾਂ ਹੋਵੇਗਾ: ਰੋਲੈਂਡ ਦੀ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਘਿਣਾਉਣੀਆਂ ਮੂਰਖਤਾਵਾਂ ਵਿਚ ਨਕਲ ਕਰਨਾ ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਉਦਾਸੀ ਵਾਲੇ ਕੰਮਾਂ ਵਿਚ ਅਮਾਦੀ ਦੀ। ਅੰਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ:

"ਰੋਲੈਂਡ ਦੀ ਇੱਕ ਨਾਈਟ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾਯੋਗ ਚੰਗਿਆਈ ਅਤੇ ਬਹਾਦਰੀ ਬਾਰੇ ਇੰਨੀ ਹੈਰਾਨੀ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਕੀ ਹੈ ਜਦੋਂ, ਆਖਿਰਕਾਰ, ਉਹ ਮੋਹਿਤ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਮਾਰਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੇ ਪੈਰ ਦੇ ਤਲੇ ਵਿਚ ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਪਿੰਨ ਨਾਲੋਂ ਵਿੰਨ੍ਹਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਫਿਰ ਉਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸੱਤ ਪਰਤਾਂ ਮੋਟੀਆਂ ਲੋਹੇ ਦੇ ਤਲੇ ਵਾਲੇ ਜੁੱਤੇ ਪਹਿਨਦਾ ਸੀ। ਫਿਰ ਵੀ, ਉਸਦੀਆਂ ਚਾਲਾਂ ਬਰਨਾਰਡੋ ਡੇਲ ਕਾਰਪੀਓ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਆਈਆਂ, ਜਿਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਸਿਆਣਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਰੋਨਸੇਵੈਲੇਸ ਵਿਖੇ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਬਾਹਾਂ ਵਿਚ ਗਲਾ ਘੁੱਟ ਦਿੱਤਾ। ਪਰ ਉਸਦੀ ਬਹਾਦਰੀ ਦੇ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਆਓ ਉਸਦੀ ਬੁੱਧੀ ਦੇ ਨੁਕਸਾਨ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰੀਏ, ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਫ੍ਰਹਾਂਡੇ ਵਿੱਚ ਮਿਲੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਜ਼ਰੂਰ ਸਹਿਣਾ ਪਿਆ, ਚਰਵਾਹੇ ਦੀ ਖ਼ਬਰ ਦੇ ਨਾਲ ਕਿ ਐਂਜੇਲਿਕਾ ਨੇ ਮੇਡੋਰੋ, ਇੱਕ ਘੁੰਗਰਾਲੇ ਵਾਲਾਂ ਵਾਲੇ ਛੋਟੇ ਮੂਰ ਅਤੇ ਅਗਰਾਮਾਂਟੇ ਨਾਲ ਪਾਏ ਕੁਝ ਸਿਏਸਟਾ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮਾਂ ਬਿਤਾਇਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਜੇ ਉਹ ਮੰਨਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦੀ ਔਰਤ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਧੋਖਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਪਾਗਲ ਹੋ ਕੇ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਿਆ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ, ਪਰ ਮੈਂ ਉਸਦੀ ਮੂਰਖਤਾ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਨਕਲ ਕਿਵੇਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਜ਼ਿਕਰ ਮੈਂ ਉਹੀ ਹਾਲਾਤ ਸਾਂਝੇ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ? ਮੈਂ ਇਹ ਕਹਿਣ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਟੇਬੇਸੋ ਦੀ ਮੇਰੀ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਉਸਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੇ ਸਾਰੇ ਦਿਨ ਇੱਕ ਮੂਰ ਨੂੰ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇਖਿਆ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਜੱਦੀ ਪਹਿਰਾਵੇ ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਅੱਜ ਵੀ ਓਨੀ ਹੀ ਪਵਿੱਤਰ ਹੈ ਜਿੰਨੀ ਉਸ ਮਾਂ ਨੇ ਜਿਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਜੇ ਮੈਂ ਹੋਰ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਹੁੰਦੀ ਅਤੇ ਰੋਲੈਂਡ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਾਗਲਪਨ ਤੋਂ ਪਾਗਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ, ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਉਸ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਅਨਿਆਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਮੈਂ ਦੇਖਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਗੌਲ ਦੇ ਅਮਾਦੀ, ਆਪਣਾ ਦਿਮਾਗ ਗੁਆਏ ਬਿਨਾਂ ਜਾਂ ਕੋਈ ਪਾਗਲਪਨ ਕੰਮ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਪ੍ਰੇਮੀ ਜਿੰਨੀ ਪ੍ਰਸਿੱਧੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ। ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜੋ ਕੀਤਾ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਲੇਡੀ ਓਰੀਆਨਾ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਦੇਖਿਆ, ਜਿਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਉਸਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਨਾ ਆਵੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਉਸਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਉਹ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਸੌਨਿਆਸੀ ਦੀ ਸੰਗਤ ਵਿੱਚ ਬੁੰਜਰ ਚੱਟਾਨ ਵੱਲ ਵਾਪਸ ਜਾਣਾ ਸੀ, ਜਿੱਥੇ ਉਸਦਾ ਰਹਿਣ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਰਮਾਤਮਾ ਅੱਗੇ ਸਿਫ਼ਤ ਕਰਨ ਦਾ ਪੂਰਾ ਸਮਾਂ ਸੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਸਵਰਗ ਉਸਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੇ ਦੁੱਖ ਅਤੇ ਜ਼ਰੂਰਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਉਸਦੀ ਮਦਦ ਲਈ ਨਹੀਂ ਆਇਆ। ਜੇ ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਇਹ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਕੱਪੜੇ ਉਤਾਰਨ ਜਾਂ ਇਹਨਾਂ ਰੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਦੁੱਖ ਦੇਣ ਦੀ ਮੁਸ਼ਕਲ ਕਿਉਂ ਕਰਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਨੁਕਸਾਨ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚਾਇਆ? ਨਾ ਹੀ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਇਹਨਾਂ ਨਦੀਆਂ ਦੇ ਸਾਫ਼ ਪਾਣੀਆਂ ਨੂੰ ਪਲੀਤ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਹੈ, ਜੋ ਮੇਰੀ ਪਿਆਸ ਬੁਝਾਉਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹਨ ਜਦੋਂ ਵੀ ਮੈਂ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਲੋੜ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਅਮਾਦੀਸ ਦੀ ਯਾਦ ਜਿੰਦਾ ਰਹੇ! ਉਸਦੀ ਹਰ ਸੰਭਵ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਲਾ ਮੰਚਾ ਦੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੁਆਰਾ ਨਕਲ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ, ਜਿਸ ਬਾਰੇ

ਉਹ ਉਹਾਂ ਕਹਿਣਗੇ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪਹਿਲੇ ਬਾਰੇ ਕਿਹਾ ਸੀ: ਕਿ ਜੇ ਉਸਨੇ ਕਦੇ ਵੱਡੀ ਸਫਲਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ, ਤਾਂ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਉਹ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਵਿੱਚ ਮਰ ਗਿਆ। ਅਤੇ ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਟੇਬੋਸੋ ਦੀ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਦੁਆਰਾ ਨਫ਼ਰਤ ਜਾਂ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਨਹੀਂ ਪਾਉਂਦਾ, ਉਸ ਤੋਂ ਮੇਰੀ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਕਾਫ਼ੀ ਸਜ਼ਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਪਹੀਏ ਦੇ ਮੋਢੇ ਨਾਲ ਮੋਢਾ ਜੋੜੋ! ਤੁਸੀਂ ਅਮਾਦੀਸ ਦੇ ਕੰਮ, ਮੇਰੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਤਾਜ਼ਾ ਕਰੋ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਦਿਖਾਓ ਕਿ ਆਪਣੀ ਉਦਾਹਰਣ ਦੀ ਨਕਲ ਕਿਵੇਂ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ, ਬੇਸ਼ਕ, ਉਸਨੇ ਜੋ ਮੂਖ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਉਹ ਸੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਰਮਾਤਮਾ ਅੱਗੇ ਸਮਰਪਿਤ ਕਰਨਾ, ਪਰ ਮੈਂ ਉਸ ਮਾਲਾ ਲਈ ਕੀ ਵਰਤ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਜਿਸਦੀ ਮੈਨੂੰ ਘਾਟ ਹੈ?"

ਪਰ ਉਸ ਪਲ, ਉਸਨੇ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਕੀ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਆਪਣੀ ਕਮੀਜ਼ ਦੇ ਤਲ ਤੋਂ ਇੱਕ ਲੰਬੀ ਪੱਟੀ ਪਾੜ ਕੇ ਅਤੇ ਉਸ ਵਿੱਚ ਗਿਆਰਾਂ ਗੰਢਾਂ ਬੰਨ੍ਹ ਕੇ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਉਸਨੇ ਬਾਕੀਆਂ ਨਾਲੋਂ ਵੱਡੀ ਬਣਾਈ, ਉਸਨੇ ਲੱਖਾਂ ਨਮਸਕਾਰ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ।[1] ਉਸਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਉਸ ਦੇ ਇਕਬਾਲ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਦਿਲਾਸਾ ਦੇਣ ਲਈ ਇੱਕ ਸੰਨਿਆਸੀ ਨਾ ਮਿਲਣ ਕਾਰਨ ਪੈਦਾ ਹੋਈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸਨੇ ਘਾਹ ਦੇ ਮੈਦਾਨ ਵਿੱਚ ਘੁੰਮਦੇ ਹੋਏ, ਰੇਤ ਵਿੱਚ ਚਿੱਤਰ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਅਤੇ ਰੁੱਖਾਂ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਆਇਤਾਂ ਉੱਕਰਦੇ ਹੋਏ ਸਮਾਂ ਬਿਤਾਇਆ, ਕੁਝ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕਰਦੀਆਂ ਸੁਨ, ਪਰ ਸਾਰੀਆਂ ਉਸਦੇ ਪਛਤਾਵੇ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਸਨ। ਜਦੋਂ ਉਸਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਲੱਭਿਆ ਗਿਆ, ਤਾਂ ਉਹ ਆਇਤਾਂ ਜੋ ਪੂਰੀਆਂ ਅਤੇ ਅਜੇ ਵੀ ਪੜ੍ਹਨਯੋਗ ਸਨ, ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖਿਆਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਸੀ:

1

ਹੇ ਉੱਚੇ ਰੁੱਖੋ, ਫੈਲੀਆਂ ਬਾਹਾਂ ਵਾਲੇ,
ਮੈਦਾਨ ਦਾ ਮਾਣ ਅਤੇ ਆਸਰਾ;
ਤੁਸੀਂ ਨਿਮਰ ਬੂਟੇ ਅਤੇ ਫੁੱਲਾਂ ਵਾਲੇ ਸੁਹਜ,
ਜੋ ਇੱਥੇ ਬਸੰਤ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਕਰਦੇ ਹਨ!
ਜੇ ਮੇਰੀਆਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ ਤਰਸ ਕਰਨ,
ਮੇਰੇ ਪਿਆਰ ਦੀ ਉਦਾਸ ਕਹਾਣੀ ਸੁਣੋ!
ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਇੱਥੇ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਘੰਟੇ ਬਿਤਾਉਂਦੇ ਹੋ,
ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੀਆਂ ਚਿੰਤਾਵਾਂ ਨਾਲ ਫਿੱਕੇ ਪੈ ਜਾਂਦੇ ਹੋ,
ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਤਾਜ਼ਗੀ ਭਰੀਆਂ ਬਾਰਸ਼ਾਂ ਨਾਲ ਰਿਸ਼ਵਤ ਦੇਵਾਂਗਾ;
ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਹੰਝੂਆਂ ਨਾਲ ਸਿੰਜਿਆ ਜਾਵੇਗੇ।
ਦੂਰ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਹੈ
ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰੀ ਵਾਲੀ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਦਾ ਸੋਗ ਮਨਾਉਂਦਾ ਹਾਂ
ਟੋਬੋਸੋ ਦੀ।

2

ਪਿਆਰ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਸੱਚੇ ਗੁਲਾਮ, ਨਿਰਾਸ਼ ਹੋ ਕੇ, ਨੇ ਚੁਣਿਆ
ਇਹ ਇਕੱਲਾ ਜੰਗਲੀ, ਇਹ ਮਾਰੂਥਲ ਮੈਦਾਨ,
ਦੁੱਖਾਂ ਦਾ ਇਹ ਚੁੱਪ ਗਵਾਹ
ਜਿਸਨੂੰ ਉਹ, ਭਾਵੇਂ ਨਿਰਦੋਸ਼ ਹੈ, ਸਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।
ਇਹ ਦਰਦ ਉਹ ਕਿਉਂ ਸਹਿ ਰਿਹਾ ਹੈ,
ਉਹ ਚੀਕਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਚੀਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਨਿਰਾਸ਼ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।
ਲੰਬੀਆਂ ਅੱਗਾਂ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਮੇਰੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਝੰਜੋੜਦਾ ਹੈ:
ਵਿਅਰਥ ਮੈਂ ਸੋਗ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਵਿਅਰਥ ਵਿਰਲਾਪ ਵਿੱਚ;
ਤਸੀਹੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸ਼ੈਤਾਨਾਂ ਵਾਂਗ ਮੈਂ ਰੋਂਦਾ ਹਾਂ, ਮੈਂ ਚੀਕਦਾ ਹਾਂ,
ਅਤੇ ਸੜਦਾ ਹਾਂ, ਪਰ ਕਦੇ ਪਛਤਾਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ।
ਦੂਰ, ਭਾਵੇਂ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਹੈ

ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਗੋਰਹਾਜ਼ਰੀ 'ਤੇ ਸੋਗ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਟੋਬੋਸੋ ਦਾ ਡੂਲਸੀਨੀਆ
।

3

ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਇੱਜ਼ਤ ਦੇ ਕੰਡਿਆਲੇ ਰਾਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘ ਰਿਹਾ ਹਾਂ
ਦੂਰ ਦੀ ਸ਼ਾਨ ਦੀ ਭਾਲ ਵਿੱਚ,
ਘਾਤਕ ਕਿਸਮਤ ਮੇਰੀ ਮਿਹਨਤ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ
ਬੇਅੰਤ ਮੁਸੀਬਤਾਂ ਅਤੇ ਨਿਰਾਸ਼ਾਜਨਕ ਪਿਆਰ ਨਾਲ।
ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੈਂ ਬੰਜਰ ਚੱਟਾਨਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਾਸ਼ ਹਾਂ,
ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਤਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਸਰਾਪ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਫਿਰ ਵੀ ਆਪਣੇ ਮੇਲੇ ਨੂੰ ਅਸੀਸ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ।
ਸੱਪਾਂ ਨਾਲ ਲੈਸ ਪਿਆਰ ਨੇ ਆਪਣਾ ਤੀਰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਹੈ,
ਅਤੇ ਹੁਣ ਇੱਕ ਪੂਰੀ ਵਾਂਗ ਰੌਲਾ ਪਾਉਂਦਾ ਹੈ,
ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਹਰ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਕੋਰੜੇ ਮਾਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਡੰਗ ਮਾਰਦਾ ਹੈ,
ਅਤੇ ਪਾਗਲਪਨ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਨੌਕਰ ਨੂੰ ਕੋੜੇ ਮਾਰਦਾ ਹੈ।
ਦੂਰ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਹੈ
ਮੈਂ ਟੋਬੋਸੋ ਦੇ ਆਪਣੇ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰ ਡੂਲਸੀਨੀਆ
ਦਾ ਸੋਗ ਮਨਾਉਂਦਾ ਹਾਂ।

ਡੂਲਸੀਨੀਆ ਦੇ ਨਾਮ ਨਾਲ "ਆਫ ਟੋਬੋਸੋ" ਜੋੜਨ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਘੱਟ ਮਨੋਰੰਜਨ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਪਰੋਕਤ ਆਇਤਾਂ ਦੀ ਖੋਜ ਕੀਤੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਇਹ ਸੋਚਿਆ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ, ਜੇ ਉਹ ਹਰ ਵਾਰ ਡੂਲਸੀਨੀਆ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਨ 'ਤੇ "ਆਫ ਟੋਬੋਸੋ" ਜੋੜਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦਾ, ਤਾਂ ਆਇਤਾਂ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀਆਂ, ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਮਾਮਲਾ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸਨੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਇਕਬਾਲ ਕੀਤਾ। ਉਸਨੇ ਕਈ ਹੋਰ ਆਇਤਾਂ ਰਚੀਆਂ, ਪਰ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਤਿੰਨ ਆਇਤਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਲੱਭਣਾ ਅਸੰਭਵ ਸੀ ਜੋ ਪੂਰੀਆਂ ਅਤੇ ਪੜ੍ਹਨਯੋਗ ਸਨ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਸਮਾਂ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਬਿਤਾਇਆ: ਆਇਤਾਂ ਲਿਖਣਾ, ਹਉਕੇ ਭਰਨਾ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਜੰਗਲਾਂ ਦੇ ਜਾਨਵਰਾਂ ਅਤੇ ਵਿਅੰਗਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਬੁਲਾਉਣਾ, ਨਦੀਆਂ ਦੀਆਂ ਨਿੰਫਾਂ ਅਤੇ ਉਦਾਸ, ਹੰਝੂ ਭਰੀ ਏਕੋ ਦੇ ਨਾਲ ਉਸਨੂੰ ਸੁਣਨ ਅਤੇ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਦਿਲਾਸਾ ਦੇਣ ਲਈ। ਉਸਨੇ ਕੁਝ ਜੜ੍ਹੀਆਂ ਬੂਟੀਆਂ ਦੀ ਵੀ ਭਾਲ ਕੀਤੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਸਾਂਚੋ ਦੇ ਦੂਰ ਹੋਣ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਗੁਜ਼ਾਰਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਜੇਕਰ ਸੰਚੋ ਤਿੰਨ ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਬਜਾਏ ਤਿੰਨ ਹਫ਼ਤਿਆਂ ਲਈ ਚਲਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਵੇਫ਼ਲ ਕਾਊਟੈਨੈਂਸ ਦਾ ਨਾਈਟ ਇੰਨਾ ਕਮਜ਼ੋਰ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਉਸਦੀ ਆਪਣੀ ਮਾਂ ਵੀ ਉਸਨੂੰ ਪਛਾਣ ਨਹੀਂ ਸਕੇਗੀ। ਪਰ ਇਹ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੇ ਹਉਕਿਆਂ ਅਤੇ ਕਵਿਤਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਰੁੱਝੇ ਰੱਖਣ ਲਈ ਇੱਕ ਚੰਗੀ ਜੜ੍ਹੀ ਹੋਵੇਗੀ ਜਦੋਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਨਾਲ ਉਸਦੇ ਮਿਸ਼ਨ 'ਤੇ ਕੀ ਵਾਪਰਿਆ ਸੀ, ਉਸ ਬਾਰੇ ਦੱਸਾਂਗੇ।

ਇਹ ਹੋਇਆ ਕਿ ਜਦੋਂ ਸਾਂਚੋ ਰਾਜੇ ਦੇ ਹਾਈਵੇਅ 'ਤੇ ਆਇਆ, ਤਾਂ ਉਹ ਟੋਬੋਸੋ ਦੀ ਭਾਲ ਵਿੱਚ ਨਿਕਲਿਆ, ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਉਸ ਸਰਾਏ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਜਿੱਥੇ ਉਸਨੂੰ ਸ਼ਰਮਨਾਕ ਕੰਬਲ ਉਛਾਲਣ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪਿਆ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਹਵਾ ਵਿੱਚ ਉੱਡਦੇ ਹੋਏ ਆਪਣੇ ਆਪ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਹੋਏ, ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਉਸਨੂੰ ਅੰਦਰ ਜਾਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ, ਇਹ ਖਾਣਾ ਖਾਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਗਰਮ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਤੀਬਰ ਭੁੱਖ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ ਕਈ ਦਿਨ ਹੋਏ ਸਨ ਜਦੋਂ ਠੰਡੇ ਕੱਟ ਆਮ ਕਿਰਾਇਆ ਸਨ। ਇਸ ਲੋੜ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਸਰਾਏ ਦੇ ਨੇੜੇ ਜਾਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਜੇ ਵੀ ਸ਼ੱਕ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਅੰਦਰ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਉਸੇ ਸਮੇਂ, ਦੋ ਆਦਮੀ ਸਰਾਏ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਆਏ ਅਤੇ ਤੁਰੰਤ ਉਸਨੂੰ ਪਛਾਣ ਲਿਆ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੇ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਕਿਹਾ:

"ਮੈਨੂੰ ਦੱਸੋ, ਲਾਇਸੰਸੀਏਟ ਸੁਰ, ਕੀ ਉਸ ਘੋੜੇ 'ਤੇ ਸਵਾਰ ਆਦਮੀ ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਸਾਡੇ ਸਾਹਸੀ ਦੇ ਘਰ ਦੀ ਨੌਕਰਾਣੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਦੇ ਸਕੁਆਇਰ ਵਜੋਂ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਗਿਆ ਸੀ?"

"ਤਾਂ ਇਹ ਹੈ," ਲਾਇਸੰਸਸ਼ੀਏਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਅਤੇ ਇਹ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦਾ ਆਪਣਾ ਘੋੜਾ ਹੈ।" ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਉਨ੍ਹੀ ਹੀ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਪਛਾਣਨ ਦੇ ਯੋਗ ਸਨ ਜਿੰਨੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਉਸਦੇ ਪਿੰਡ ਦੇ ਪੁਜਾਰੀ ਅਤੇ ਨਾਈ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਿਤਾਬਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਸੁਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਸੀ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਅਤੇ ਰੋਸੀਨਾਂਤੇ ਨੂੰ ਪਛਾਣ ਲਿਆ, ਤਾਂ ਉਹ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੀ ਖ਼ਬਰ ਲਈ ਉਤਸੁਕਤਾ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਗਏ। ਪੁਜਾਰੀ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਨਾਮ ਲੈ ਕੇ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕੀਤਾ, ਕਿਹਾ:

"ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ, ਤੇਰਾ ਮਾਲਕ ਕਿੱਥੇ ਹੈ?"

ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਪਛਾਣ ਲਿਆ ਅਤੇ, ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਦੇ ਠਿਕਾਣੇ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਛੁਪਾਉਣ ਲਈ ਦ੍ਰਿੜ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਸਦਾ ਮਾਲਕ ਇੱਕ ਖਾਸ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਇੱਕ ਖਾਸ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਰੁੱਝਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਜੋ ਉਸਦੇ ਲਈ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਨਹੀਂ ਸੀ।

"ਹੁਣ ਆਓ, ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ," ਨਾਈ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਤੁਸੀਂ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੱਸਦੇ ਕਿ ਉਹ ਕਿਥੇ ਹੈ, ਸਾਨੂੰ ਸ਼ਕ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਲੁੱਟਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਮਾਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਉਸਦੇ ਘੋੜੇ 'ਤੇ ਸਵਾਰ ਹੋ; ਦਰਅਸਲ, ਜਾਂ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਨਾਗ ਦੇ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰੋ, ਜਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਾਨੂੰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੋਣਾ ਪਵੇਗਾ!"

"ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਧਮਕੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਲੁੱਟਣ ਅਤੇ ਮਾਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ। ਹਰੇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਕਿਸਮਤ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੁਆਰਾ ਖਤਮ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ, ਜਿਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਬਣਾਇਆ ਹੈ। ਮੇਰਾ ਮਾਲਕ ਇਨ੍ਹਾਂ ਪਹਾੜੀਆਂ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਖਸਤਾ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਪ੍ਰਸੰਦ ਅਨੁਸਾਰ ਤਪੱਸਿਆ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ।"

ਫਿਰ ਪੂਰੀ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਰੁਕੇ ਉਸਨੇ ਡੌਨ ਕਿਕਸੋਟ ਕੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਉੱਤੇ ਆਏ ਸਾਹਸ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕੀਤਾ, ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ, ਸਾਂਚੋ, ਟੋਬੋਸੋ ਦੀ ਔਰਤ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਲਈ ਇੱਕ ਚਿੱਠੀ ਲੈ ਕੇ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਲੋਰੇਂਜ਼ੋ ਕੋਰਚੁਏਲੋ ਦੀ ਧੀ ਸੀ, ਜਿਸਨੂੰ ਡੌਨ ਕਿਕਸੋਟ ਆਪਣੀਆਂ ਕੁਹਣੀਆਂ ਤੱਕ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਦੋਵੇਂ ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਦੁਆਰਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੱਸੀ ਗਈ ਗੱਲ ਤੋਂ ਹੈਰਾਨ ਸਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਡੌਨ ਕਿਕਸੋਟ ਦੇ ਪਾਗਲਪਨ ਦੇ ਸੁਭਾਅ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਸਨ, ਪਰ ਹਰ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਤਾਂ ਉਹ ਹੈਰਾਨ ਰਹਿ ਜਾਂਦੇ ਸਨ। ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਨੂੰ ਉਹ ਪੱਤਰ ਦਿਖਾਉਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜੋ ਉਹ ਟੋਬੋਸੋ ਦੀ ਔਰਤ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਲਈ ਲੈ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਯਾਦ-ਪੱਤਰ ਕਿਤਾਬ ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਉਸਦੇ ਮਾਲਕ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਸੀ ਕਿ ਇਸਨੂੰ ਕਾਗਜ਼ 'ਤੇ ਕਾਪੀ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਪਹਿਲੇ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਸੀ। ਪੁਜਾਰੀ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦਿਖਾਉਣ ਲਈ ਕਿਹਾ, ਇਹ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਖੁਦ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਪੜ੍ਹਨਯੋਗ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਕਾਪੀ ਕਰੇਗਾ। ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਛੋਟੀ ਕਿਤਾਬ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੀ ਕੰਮੀਜ਼ ਵਿੱਚ ਹੱਥ ਪਾਇਆ ਪਰ ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਲੱਭ ਰਿਹਾ ਹੁੰਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਡੌਨ ਕਿਕਜੋਟ ਕੋਲ ਅਜੇ ਵੀ ਇਹ ਸੀ, ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਸਾਂਚੋ ਨੂੰ ਦੇਣਾ ਭੁੱਲ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਸਾਂਚੋ ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਮੰਗਣਾ ਭੁੱਲ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਸਾਂਚੋ ਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਇਹ ਗਾਇਬ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਸਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਮੌਤ ਦੀ ਝਲਕ ਛਲਕ ਪਈ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪੂਰੇ ਸਰੀਰ ਦੀ ਇੱਕ ਹੋਰ ਤੇਜ਼ ਖੋਜ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸਨੂੰ ਲੱਭਣਾ ਅਸੰਭਵ ਦਿਖਾਈ ਦਿੱਤਾ, ਉਸਨੇ ਤੁਰੰਤ ਆਪਣੀ ਦਾੜ੍ਹੀ ਨੂੰ ਦੋਵਾਂ ਹੱਥਾਂ ਨਾਲ ਫੜ ਲਿਆ, ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਧੀਆਂ ਮੁੱਛਾਂ ਕੱਢ ਦਿੱਤੀਆਂ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਰੁਕੇ, ਉਸਦੇ ਚਿਹਰੇ ਅਤੇ ਨੱਕ 'ਤੇ ਅੱਧਾ ਦਰਜਨ ਮੁੱਕੇ ਮਾਰੇ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖੂਨ ਨਾਲ ਢੱਕ ਦਿੱਤਾ। ਜਦੋਂ ਪੁਜਾਰੀ ਅਤੇ ਨਾਈ ਨੇ ਇਹ ਦੇਖਿਆ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਉਸਦੇ ਉੱਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕੀ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨਾਲ ਇੰਨਾ ਬੇਰਹਿਮ ਵਿਵਹਾਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ।

"ਮੇਰੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਗੱਲ ਆਈ ਹੈ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਹੱਥ ਤੋਂ ਦੂਜੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਇੱਕੋ ਪਲ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਬੱਚੇ ਗੁਆ ਦਿੱਤੇ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਵੱਡੀ ਕਿਸਮਤ ਦੇ ਯੋਗ ਸੀ।"

"ਇਹ ਕਿਵੇਂ?" ਨਾਈ ਨੇ ਪੁਛਿਆ।

"ਮੈਂ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਲਈ ਪੱਤਰ ਵਾਲੀ ਮੈਮੋਰੰਡਮ ਬੁੱਕ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤਾ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਗੁਆ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਭਤੀਜੀ ਨੂੰ ਘਰ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਚਾਰ ਜਾਂ ਪੰਜ ਬੱਚਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਤਿੰਨ ਮੈਨੂੰ ਦੇਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਸੀ," ਅਤੇ ਇਸ ਸਮੇਂ, ਉਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਡੈਪਲ ਦੇ ਗੁਆਚਣ ਬਾਰੇ ਦੱਸਿਆ।

ਪੁਜਾਰੀ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਦਿਲਾਸਾ ਦਿੱਤਾ, ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਹ ਉਸਦੇ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਲੱਭ ਲੈਣਗੇ, ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਆਰਡਰ ਰੀਨਿਊ ਕਰਵਾਉਣਗੇ ਅਤੇ ਕਾਗਜ਼'ਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਐਕਸਚੇਂਜ ਬਿੱਲ ਬਣਾਉਣਗੇ, ਇਹ ਆਮ ਅਭਿਆਸ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਮੋਰੰਡਮ ਬੁੱਕਾਂ ਵਿੱਚ ਲਿਖੇ ਗਏ ਪੱਤਰਾਂ ਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਸੁਵੀਕਾਰ ਜਾਂ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਸਾਂਚੇ ਨੂੰ ਦਿਲਾਸਾ ਮਿਲਿਆ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜੇ ਅਜਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਦੇ ਪੱਤਰ ਦੇ ਗੁਆਚ ਜਾਣ ਬਾਰੇ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਚਿੰਤਤ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਲਗਭਗ ਮੂੰਹ-ਜ਼ਬਾਨੀ ਜਾਣਦਾ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਇਸਨੂੰ ਜਦੋਂ ਵੀ ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ ਵੀ ਉਹ ਚਾਹੁਣ ਕਾਪੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ।

"ਫਿਰ ਸਾਨੂੰ ਦੱਸੋ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੀ ਲਿਖਿਆ ਹੈ, ਸੰਚੋ," ਨਾਈ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਕਾਪੀ ਕਰਾਂਗੇ।"

ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਰੁਕ ਗਿਆ ਅਤੇ ਚਿੱਠੀ ਯਾਦ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਸਿਰ ਖੁਰਕਿਆ, ਪਹਿਲਾਂ ਇੱਕ ਪੈਰ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹਾ ਰਿਹਾ ਅਤੇ ਫਿਰ ਦੂਜੇ ਪੈਰ 'ਤੇ। ਉਹ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਲਈ ਅਸਮਾਨ ਵੱਲ ਅਤੇ ਫਿਰ ਜ਼ਮੀਨ ਵੱਲ ਦੇਖਦਾ ਰਿਹਾ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਆਪਣੇ ਇੱਕ ਨਹੁੰ ਦਾ ਅੱਧਾ ਹਿੱਸਾ ਚਬਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਦੇਵਾਂ ਨੂੰ ਦੁਬਿਧਾ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਲੰਬੇ ਵਿਰਾਮ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿਹਾ:

"ਰੱਬ ਦੀ ਖ਼ਾਤਰ, ਸਰ ਲਾਇਸੈਂਸੀਏਟ, ਸ਼ੈਤਾਨ ਕੋਲ ਉਹ ਕੁਝ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਚਿੱਠੀ ਬਾਰੇ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਯਾਦ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ 'ਉੱਚੀ ਅਤੇ ਥੱਕੀ ਅੰਗਰੂਤ' ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ ਸੀ।"

"ਉਹ 'ਥੱਕਿਆ ਹੋਇਆ' ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦਾ," ਨਾਈ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। "ਉਸਨੇ ਸ਼ਾਇਦ ਕਿਹਾ ਸੀ 'ਉੱਚੀ ਅੰਗਰੂਤ।'"

"ਬਸ, ਇਹੀ ਹੈ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਅਤੇ ਫਿਰ, ਜੇ ਯਾਦਦਾਸ਼ਤ ਮੇਰੀ ਸੇਵਾ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਜਾਰੀ ਰਿਹਾ, ਜੇ ਮੈਂ ਗਲਤ ਨਹੀਂ ਹਾਂ, 'ਉਹ ਜੋ ਦੁਖੀ ਹੈ, ਨੀਂਦ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜ਼ਖਮੀ ਹੈ, ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਦੇ ਹੱਥ ਨੂੰ ਚੁੰਮਦਾ ਹੈ, ਨਾਸ਼ੁਕਰੇ ਅਤੇ ਘਿਣਾਉਣੇ ਸੁੰਦਰਤਾ...' ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਸਿਹਤ ਜਾਂ ਬਿਮਾਰੀ ਬਾਰੇ ਕੀ ਕਿਹਾ, ਜੋ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਭੇਜ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੁਕਵਾਸ ਕਰਦਾ ਰਿਹਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਅੰਤ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚਿਆ, ਜਿੱਥੇ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, 'ਮੱਤੇ ਤੱਕ ਤੇਰਾ, ਦੁਖਦਾਈ ਚਿਹਰੇ ਦਾ ਨਾਈਟ।'"

ਦੋਵਾਂ ਆਦਮੀਆਂ ਨੇ ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਦੀ ਹੈਰਾਨੀਜਨਕ ਯਾਦਦਾਸ਼ਤ ਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਕਾਫ਼ੀ ਖੁਸ਼ੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤੀ, ਜਿਸਦੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕੀਤੀ, ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੋ ਵਾਰ ਹੋਰ ਪੱਤਰ ਦੁਹਰਾਉਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਵੀ ਇਸਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰ ਸਕਣ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਸਹੀ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਲਿਖ ਸਕਣ। ਸਾਂਚੇ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਤਿੰਨ ਵਾਰ ਹੋਰ ਦੁਹਰਾਇਆ ਅਤੇ ਤਿੰਨ ਹਜ਼ਾਰ ਹੋਰ ਬੁਕਵਾਸ ਦੇ ਟੁਕੜੇ ਲੈ ਕੇ ਆਇਆ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਉਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਬਾਰੇ ਕਈ ਗੱਲਾਂ ਦੱਸੀਆਂ ਪਰ ਉਸ ਕੰਬਲ-ਉਛਾਲ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜੋ ਉਸਨੇ ਖੁਦ ਇਸ ਸਰਾਏ ਵਿੱਚ ਝੱਲਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚੋਂ ਉਹ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਸਦੇ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਟੇਬੇਸੇ ਦੀ ਉਸਦੀ ਔਰਤ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਤੋਂ ਇੱਕ ਅਨੁਕੂਲ ਜਵਾਬ ਮਿਲੇਗਾ, ਉਹ ਇੱਕ ਸਮਰਾਟ ਜਾਂ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਇੱਕ ਰਾਜਾ ਬਣਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ 'ਤੇ ਉਹ ਦੋਵੇਂ ਸਹਿਮਤ ਹੋਏ ਸਨ। ਅਤੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਬਹਾਦਰੀ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਬਾਂਹ ਦੀ ਤਾਕਤ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਇਹ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਕਾਫ਼ੀ ਆਸਾਨ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਉਹ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੂਜਾ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਪਤਨੀ ਦੇਵੇਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਉਹ ਸ਼ਾਇਦ ਵਿਧਵਾ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਇਹ ਪਤਨੀ ਮਹਾਰਾਣੀ ਦੀ ਨੌਕਰਾਣੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੋਵੇਗੀ ਜੋ ਸੁੱਕੀ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਇੱਕ ਅਮੀਰ ਅਤੇ ਵੱਡੇ ਰਾਜ ਦੀ ਵਾਰਸ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਿਸਮ, ਸ਼ੁਕੱਲ ਜਾਂ ਰੂਪ ਦੇ ਟਾਪੂ ਨਹੀਂ ਸਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਸਾਰੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਗੁਆ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਸਾਂਚੇ ਨੇ ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਬੇਪਰਵਾਹੀ ਨਾਲ ਆਪਣਾ ਨੱਕ ਪੂੰਝਦੇ ਹੋਏ ਦੱਸਿਆ, ਅਤੇ ਇਹ ਸਭ ਇੰਨਾ ਘੱਟ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਦੇਵੇਂ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ

ਦੇ ਪਾਗਲਪਨ ਦੀ ਤੀਬਰਤਾ 'ਤੇ ਹੈਰਾਨ ਹੋ ਗਏ, ਜਿਸਨੇ ਇਸ ਗਰੀਬ ਆਤਮਾ ਦਾ ਬੁੱਧੀ ਨੂੰ ਵਾ ਉਡਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸਦੀ ਗਲਤ ਧਾਰਨਾ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਦੀ ਚੋਣ ਕੀਤੀ, ਇਹ ਸੋਚਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਉਸਦੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨੂੰ ਅਛੂਤਾ ਛੱਡਣਾ ਬਿਹਤਰ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਨਾਲ ਉਸਦੀ ਜ਼ਮੀਰ ਨੂੰ ਕੋਈ ਨੁਕਸਾਨ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਉਹ ਆਪਣੀ ਬਕਵਾਸ ਜਾਰੀ ਰੱਖੇ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੋਰ ਆਨੰਦ ਮਿਲੇਗਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਉਹ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਦੀ ਸਿਹਤ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰਨ ਲਈ ਕਹੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਮੇਂ ਦੇ ਬੀਤਣ ਨਾਲ ਉਸਦੇ ਲਈ ਸ਼ਮਰਾਟ, ਜਾਂ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਇੱਕ ਆਰਚਬਿਸ਼ਪ ਜਾਂ ਕੋਈ ਸਮਾਨ ਪਤਵੰਤਾ ਬਣਨਾ ਸੰਭਵ ਅਤੇ ਸੰਭਵ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ; ਜਿਸ ਦਾ ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ:

"ਸੱਜਣੋ, ਜੇ ਕਿਸਮਤ ਦਾ ਚੱਕਰ ਇਹ ਹੁਕਮ ਦੇਵੇ ਕਿ ਮੇਰਾ ਮਾਲਕ ਇਹ ਗੱਲ ਆਪਣੇ ਦਿਮਾਗ ਵਿੱਚ ਲੈ ਲਵੇ ਕਿ ਉਹ ਸਮਰਾਟ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਆਰਚਬਿਸ਼ਪ ਬਣੇਗਾ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਇੱਥੇ ਜਾਣਨਾ ਚਾਹਾਂਗਾ ਕਿ ਆਰਚਬਿਸ਼ਪ-ਇਰੰਟ ਆਪਣੇ ਸਕੁਆਇਰਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹੜੇ ਤੋਹਫ਼ੇ ਦੇਣ ਦੇ ਆਦੀ ਹਨ।"

"ਉਹ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ," ਪੁਜਾਰੀ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਕੁਝ ਅਜਿਹਾ ਅਹੁਦਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਜਾਂ ਕੋਈ ਅਜਿਹਾ ਪਵਿੱਤਰ ਕਾਰਜ ਜਿਸਦੀ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਆਮਦਨ ਕਾਫ਼ੀ ਚੰਗੀ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਜਿਸਦੀ ਵੇਦੀ ਦੀ ਫੀਸ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਰਾਬਰ ਰਕਮ ਲਿਆਉਂਦੀ ਹੋਵੇ।"

"ਇਹ ਸ਼ਾਇਦ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਸਕੁਆਇਰ ਲਈ ਅਣਵਿਆਹਿਆ ਹੋਣਾ ਅਤੇ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਮਾਸ ਵਿੱਚ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਨਾ ਜਾਣਦਾ ਹੋਣਾ, ਅਤੇ ਜੇ ਅਜਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਲਈ ਹਾਏ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਵਿਆਹਿਆ ਹੋਇਆ ਹਾਂ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ABC ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਅੱਖਰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ! ਮੇਰਾ ਕੀ ਬਣੇਗਾ ਜੇਕਰ ਮੇਰਾ ਮਾਲਕ ਸ਼ਮਰਾਟ ਬਣਨ ਦੀ ਬਜਾਏ ਆਰਚਬਿਸ਼ਪ ਬਣਨ ਦਾ ਮਨ ਬਣਾ ਲਵੇ, ਜੋ ਕਿ ਨਾਈਟਸ-ਇਰੰਟ ਦਾ ਆਮ ਅਭਿਆਸ ਹੈ?"

"ਚਿੰਤਾ ਨਾ ਕਰ, ਸਾਂਚੋ ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ," ਨਾਈ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਅਸੀਂ ਤੇਰੇ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕਰਾਂਗੇ ਅਤੇ ਸਲਾਹ ਦੇਵਾਂਗੇ, ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇਸ ਦੀ ਜ਼ਮੀਰ ਦਾ ਮੁੱਦਾ ਵੀ ਬਣਾਵਾਂਗੇ, ਕਿ ਉਹ ਆਰਚਬਿਸ਼ਪ ਬਣਨ ਦੀ ਬਜਾਏ ਸਮਰਾਟ ਬਣੇ, ਜੋ ਕਿ ਉਸਦੇ ਲਈ ਬਹੁਤ ਸੌਖਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਤਾਬੀ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਦਲੇਰ ਹੈ।"

"ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਮੈਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੈਂ ਗਵਾਹੀ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਵਿੱਚ ਪੜਿਭਾਸ਼ਾਲੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਵੱਲੋਂ ਜੋ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦਾ ਹਾਂ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡੇ ਪ੍ਰਭੂ ਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕਰਾਂ ਕਿ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਉੱਥੇ ਰੱਖੇ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਸੇਵਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਰਦਾਨ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ।"

"ਇੱਕ ਸਿਆਣੇ ਆਦਮੀ ਵਾਂਗ ਬੋਲਿਆ," ਪਾਦਰੀ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣਾ ਈਸਾਈ ਫ਼ਰਜ਼ ਨਿਭਾ ਰਹੇ ਹੋਵੋਗੇ। ਪਰ ਹੁਣ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਉਸ ਬੇਕਾਰ ਤਪੱਸਿਆ ਤੋਂ ਕਿਵੇਂ ਕੱਢਣਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਉਹ ਰੁੱਝਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਅੱਗੇ ਵਧਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸੇ ਸਮੇਂ ਖਾਣਾ ਕਿਵੇਂ ਖਾਣਾ ਹੈ, ਹੁਣ ਜਦੋਂ ਕਿ ਰਾਤ ਦੇ ਖਾਣੇ ਦਾ ਸਮਾਂ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ, ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਸਰਾਏ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।"

ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅੰਦਰ ਜਾਣ ਲਈ ਕਿਹਾ, ਪਰ ਉਹ ਬਾਹਰ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਦਸੇਗਾ ਕਿ ਉਹ ਅੰਦਰ ਜਾਣ ਤੋਂ ਕਿਉਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਨਾ ਕਰਨਾ ਉਸਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਕਿਉਂ ਸੀ, ਪਰ ਉਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਖਾਣ ਲਈ ਕੁਝ ਗਰਮ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਕਿਹਾ, ਨਾਲ ਹੀ ਰੇਸੀਨੈਂਟ ਲਈ ਕੁਝ ਜੌ ਵੀ। ਉਸਨੂੰ ਉੱਥੇ ਛੱਡ ਕੇ, ਉਹ ਸਰਾਏ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਏ, ਨਾਈ ਥੋੜ੍ਹੀ ਦੇਰ ਬਾਅਦ ਕੁਝ ਭੋਜਨ ਲੈ ਕੇ ਵਾਪਸ ਆਇਆ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੋਵਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਯੋਜਨਾ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਦੇ ਤਰੀਕਿਆਂ ਬਾਰੇ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਚਰਚਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪੁਜਾਰੀ ਨੇ ਇੱਕ ਯੋਜਨਾ ਬਣਾਈ ਜੋ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੂੰ ਪਸੰਦ ਆਵੇਗੀ ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰੇਗੀ। ਨਾਈ ਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਉਸਨੇ ਕੀ ਸੋਚਿਆ ਹੈ, ਉਸਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਮੁਟਿਆਰ ਦੇ ਪਹਿਰਾਵੇ ਵਿੱਚ ਪਹਿਨਣ ਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਰੱਖਿਆ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਨਾਈ ਜਿੰਨਾ ਸੰਭਵ ਹੋ ਸਕੇ ਇੱਕ ਸਕੁਆਇਰ ਦਾ ਰੂਪ ਧਾਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਉਹ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੂੰ ਲੱਭਣ ਜਾਣਗੇ, ਅਤੇ ਪੁਜਾਰੀ ਇੱਕ ਲੋੜਵੰਦ ਮੁਟਿਆਰ ਹੋਣ ਦਾ ਦਿਖਾਵਾ

ਕਰੇਗਾ ਜੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੇਟ ਤੋਂ ਇੱਕ ਵਰਦਾਨ ਮੰਗੇਗਾ ਜੇ ਉਹ ਇੱਕ ਬਹਾਦਰ ਨਾਈਟ-ਇਰੈਂਟ ਵਜੋਂ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਨਾਲ ਅਸਫਲ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪੁਜਾਰੀ ਜੋ ਵਰਦਾਨ ਮੰਗਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦਾ ਸੀ ਉਹ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਡੌਨ ਕਿਊਜੋਟ ਉਸ ਕੁੜੀ ਦੇ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਗ੍ਹਾ ਜਾਵੇ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਲੈ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਇੱਕ ਦੁਸ਼ਟ ਨਾਈਟ-ਗਲਤ ਨੇ ਉਸ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਗਲਤ ਕੰਮ ਸੁਧਾਰਿਆ ਜਾ ਸਕੇ, ਅਤੇ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੇਨਤੀ ਕਰੇਗੀ ਕਿ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣਾ ਪਰਦਾ ਨਾ ਉਤਾਰੇ ਜਾਂ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਨਾ ਪੁੱਛੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਉਸ ਦੁਸ਼ਟ ਨਾਈਟ ਨਾਲ ਹਿਸਾਬ ਨਹੀਂ ਕੱਢ ਲੈਂਦਾ। ਉਸਨੂੰ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਡੌਨ ਕਿਊਜੋਟ ਇਹਨਾਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਧੀਨ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਬੇਨਤੀਆਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰੇਗਾ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਉੱਥੇ ਛੱਡ ਕੇ ਘਰ ਲੈ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ ਕਿ ਕੀ ਉਸਦੇ ਅਜੀਬ ਪਾਗਲਪਨ ਦਾ ਕੋਈ ਇਲਾਜ ਹੈ।

1. ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ, ਸਰਵੈਂਟਸ ਨੇ ਦੂਜੇ ਐਡੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਪਿਛਲੇ ਇਟੈਲਿਕਾਈਜ਼ਡ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਨ ਲਈ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ: "... ਅਤੇ ਇਹੀ ਮੈਂ ਕਰਾਂਗਾ। ਅਤੇ ਇੱਕ ਚੱਕ ਦੇ ਦੌਰੱਖਤ ਤੋਂ ਕੁਝ ਵੱਡੇ ਗਿਲਨਟਸ ਇਕੱਠੇ ਕਰਕੇ, ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਮਾਲਾ ਬਣਾਈ।"

ਸਤਾਈਵਾਂ ਅਧਿਆਇ

ਪੁਜਾਰੀ ਅਤੇ ਨਾਈ ਨੇ ਆਪਣੀ ਯੋਜਨਾ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ, ਇਸ ਮਹਾਨ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ

ਨਾਈ ਨੇ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਪੁਜਾਰੀ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਨੂੰ ਮੰਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ, ਸਗੋਂ ਇਸਨੂੰ ਇੰਨਾ ਚੰਗਾ ਸਮਝਿਆ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਅਮਲ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ। ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਸਰਾਏ ਦੇ ਮਾਲਕ ਦੀ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਕਰਟ ਅਤੇ ਕੁਝ ਪੁਰਦੇ ਉਧਾਰ ਦੇਣ ਲਈ ਕਿਹਾ, ਜਿਸ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਪੁਜਾਰੀ ਦੀ ਨਵਾਂ ਕਬਾੜ ਜ਼ਮਾਨਤ ਵਜੋਂ ਜਮ੍ਹਾ ਕਰਵਾ ਦਿੱਤਾ। ਨਾਈ ਨੇ ਜੰਗਾਲ ਰੰਗ ਦੀ ਬਲਦ ਦੀ ਪੂਛ ਤੋਂ ਇੱਕ ਲੰਬੀ ਦਾੜ੍ਹੀ ਬਣਾਈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਰਾਏ ਦੇ ਮਾਲਕ ਆਪਣੀ ਕੰਘੀ ਫਸੀ ਰੱਖਦਾ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਕਿਉਂ ਲੋੜ ਹੈ, ਤਾਂ ਪੁਜਾਰੀ ਨੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੇ ਪਾਗਲਪਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਭੇਸ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਵਿੱਚ ਭੂਮਿਕਾ ਦਾ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਵਰਣਨ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਉਸ ਸਮੇਂ ਪਹਾੜਾਂ ਤੋਂ ਛੁੱਡਣ ਲਈ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਸੀ। ਸਰਾਏ ਦੇ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਇਆ ਕਿ ਪਾਗਲ ਕੋਈ ਹੋਰ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਉਹ ਮਹਿਮਾਨ ਸੀ ਜਿਸਦੇ ਕੋਲ ਬਲੂਸਮ ਸੀ ਜਿਸਦਾ ਸੁਕੁਆਇਰ ਕੰਬਲ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਪੁਜਾਰੀ ਨੂੰ ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਦੱਸਿਆ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਨਾਲ ਵਾਪਰਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਚੀਜ਼ਾਂ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਾਂਚੋ ਸ਼ਾਮਲ ਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸਾਵਧਾਨ ਸੀ। ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, ਮੇਜ਼ਬਾਨ ਨੇ ਪੁਜਾਰੀ ਨੂੰ ਇੰਨਾ ਸੁਚੱਜੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸਜਾਇਆ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਲੋੜੀਂਦਾ ਨਹੀਂ ਬਚਿਆ। ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਗੂੜ੍ਹੇ-ਮਖਮਲੀ ਕੱਪੜੇ ਦੀ ਸਕਰਟ ਪਹਿਨਾਈ ਜਿਸਦੇ ਹੱਥ ਜਿੰਨੀ ਚੌੜੀ ਪਲੇਟ ਸੀ ਅਤੇ ਚਿੱਟੇ ਸਾਟਿਨ ਬਾਰਡਰ ਨਾਲ ਸਜਾਏ ਹੋਏ ਹਰੇ ਮਖਮਲੀ ਦੇ ਇੱਕ ਚੋਲੇ ਨੂੰ ਪਹਿਨਾਇਆ, ਜੋ ਕਿ ਦੋਵੇਂ ਹੀ ਰਾਜਾ ਵਾਂਬਾ ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਬਣਾਏ ਗਏ ਹੋਣਗੇ,[1] ਪਰ ਪੁਜਾਰੀ ਨੇ ਉਸਦੇ ਸਿਰ 'ਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਸ਼ਿੰਗਾਰ ਪਹਿਨਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਰਜਾਈ ਵਾਲੀ ਲਿਨਨ ਟੋਪੀ ਪਾਈ ਜੋ ਉਹ ਨਾਈਟਕੈਪ ਵਜੋਂ ਲਿਆਇਆ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਮੱਥੇ ਨੂੰ ਇੱਕ ਕਾਲੇ ਤਫੇਟਾ ਬੈਂਡ ਨਾਲ ਬੰਨ੍ਹਿਆ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਤੋਂ ਇੱਕ ਮਾਸਕ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਜਿਸਨੇ ਉਸਦੇ ਚਿਹਰੇ ਅਤੇ ਦਾੜ੍ਹੀ ਨੂੰ ਕਾਫ਼ੀ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਢੱਕਿਆ। ਇੱਕ ਛਤਰੀ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਵੱਡੀ ਟੋਪੀ ਪਹਿਨਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਚੋਗਾ ਆਪਣੇ ਮੋਢਿਆਂ 'ਤੇ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਖੱਚਰ ਨੂੰ ਸਾਈਡਸੈਡਲ ਫੈਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਚੜ੍ਹਾਇਆ। ਆਪਣੇ ਖੱਚਰ 'ਤੇ ਸਵਾਰ ਨਾਈ ਸੀ, ਜਿਸਦੀ ਦਾੜ੍ਹੀ ਉਸਦੀ ਕਮਰ ਤੱਕ ਲਟਕਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਲਾਲ-ਚਿੱਟੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਮਿੱਟੀ ਦੇ ਰੰਗ ਦੇ ਬਲਦ ਦੀ ਪੂਛ ਤੋਂ ਬਣੀ ਸੀ।

ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸੁਰਿਆਂ ਨੂੰ ਅਲਵਿਦਾ ਕਹਿ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਨੇਕ ਦਿਲ ਮੈਰੀਟੋਰਨਸ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ, ਜੋ ਭਾਵੇਂ ਇੱਕ ਪਾਪੀ ਸੀ, ਪਰ ਉਸਨੇ ਮਾਲਾ ਪਾਉਣ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਸਭ ਤੋਂ ਅੱਖੇ ਅਤੇ ਈਸਾਈ ਉੱਦਮ ਵਿੱਚ ਸਫਲਤਾ ਦੇਵੇ ਜੋ ਉਹ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਪਰ ਉਹ ਸਰਾਏ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲੇ ਹੀ ਸਨ ਕਿ ਪੁਜਾਰੀ ਨੂੰ ਇਹ ਖਿਆਲ ਆਇਆ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਪਹਿਰਾਵਾ ਪਹਿਨ ਕੇ ਉਹ ਗਲਤ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਪੁਜਾਰੀ ਲਈ ਅਜਿਹੇ ਕੱਪੜੇ ਪਹਿਨਣਾ ਅਸ਼ਲੀਲ ਸੀ, ਭਾਵੇਂ ਇਸ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੋਵੇ। ਉਸਨੇ ਨਾਈ ਨੂੰ ਇਹ ਸਮਝਾਇਆ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਕੱਪੜੇ ਬਦਲਣ ਲਈ ਕਿਹਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਨਾਈ ਲਈ ਮੁਸੀਬਤ ਵਿੱਚ ਘਿਰੀ ਕੁੜੀ ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ ਨਿਭਾਉਣਾ ਵਧੇਰੇ ਉਚਿਤ ਹੋਵੇਗਾ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਹ ਉਸਦੇ ਸੁਕੁਆਇਰ ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ ਨਿਭਾਏਗਾ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸਦੀ ਇੱਜ਼ਤ ਨੂੰ ਕੁਝ ਬਿਹਤਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰੱਖੇਗਾ। ਪਰ ਜੇਕਰ ਨਾਈ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਉਹ ਖੁਦ ਉਸ ਉੱਦਮ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਨਾ ਵਧਣ ਲਈ ਦ੍ਰਿੜ ਸੀ ਭਾਵੇਂ ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਸ਼ੈਤਾਨ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੂੰ ਚੁੱਕ ਕੇ ਲੈ ਜਾਵੇ। ਉਸੇ ਸਮੇਂ, ਸਾਂਚੋ ਪਹੁੰਚਿਆ ਅਤੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੱਪੜਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸਜਿਆ ਦੇਖ ਕੇ, ਆਪਣਾ ਹਾਸਾ ਰੋਕ ਨਾ ਸਕਿਆ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਹੋਇਆ, ਨਾਈ ਨੇ

ਪੁਜਾਰੀ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਮੰਗਾਂ ਮੰਨ ਲਈਆਂ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਵਿੱਚ ਜ਼ਰੂਰੀ ਬਦਲਾਅ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪੁਜਾਰੀ ਨੇ ਡੰਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੂੰ ਉਹ ਗੱਲਾਂ ਸਮਝਾਈਆਂ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਕਰਨੀਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਕਹਿਣੀਆਂ ਸਨ ਤਾਂ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਆਉਣ ਅਤੇ ਉਸ ਜਗ੍ਹਾ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਲਈ ਮਨਾਉਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕੇ ਜੋ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਬੇਕਾਰ ਤਪੱਸਿਆ ਲਈ ਚੁਣੀ ਸੀ। ਨਾਈ ਨੇ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਹਦਾਇਤਾਂ ਦੇਣ ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਰੇਗਾ, ਪਰ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਬਾਕੀ ਦੇ ਪਹਿਰਾਵੇ ਨੂੰ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਪਹਿਨਣਾ ਪਸੰਦ ਕੀਤਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਉਸ ਜਗ੍ਹਾ ਦੇ ਨੇੜੇ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚ ਜਾਂਦੇ ਜਿੱਥੇ ਡੰਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਸੀ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਕੱਪੜੇ ਮੋੜ ਲਏ, ਪੁਜਾਰੀ ਨੇ ਆਪਣੀ ਦਾੜ੍ਹੀ ਠੀਕ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਚੱਲ ਪਏ, ਸਾਂਚੋ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਵਿੱਚ, ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਹਾੜਾਂ ਵਿੱਚ ਮਿਲੇ ਪਾਗਲ ਨਾਲ ਮੁਲਾਕਾਤ ਵਿੱਚ ਵਾਪਰੀ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਬਾਰੇ ਦੱਸਦਾ ਰਿਹਾ। ਪੂਰ ਚੁੱਪਚਾਪ ਕੀਮਤੀ ਅਤੇ ਉਸ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰ ਗਿਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਡਾ ਚੰਗਾ ਮੁੰਡਾ ਮੂਰਖ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਉਹ ਲਾਲਚ ਦੇ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਉਹ ਉਸ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੇ ਜਿੱਥੇ ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਟੁੱਟੀਆਂ ਟਾਹਣੀਆਂ ਖਿੰਡਾ ਦਿੱਤੀਆਂ ਸਨ ਤਾਂ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਡੰਨ ਕਿਕਸੋਟ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਵਾਲੀ ਜਗ੍ਹਾ ਲੱਭਣ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਮਿਲ ਸਕੇ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਪਛਾਣਿਆ, ਉਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਇਹ ਉਹ ਥਾਂ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਦਾਖਲ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਜੇ ਡੰਨ ਕਿਕਸੋਟ ਨੂੰ ਆਜ਼ਾਦ ਕਰਵਾਉਣ ਵਿੱਚ ਭੂਮਿਕਾ ਨਿਭਾਉਣੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਪਹਿਰਾਵੇ ਪਹਿਨਣ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਦੱਸਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਪਹਿਰਾਵਾ ਪਹਿਨਣਾ ਉਸਦੇ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਉਸ ਬੁਰਾਈ ਜੀਵਨ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਲਈ ਮਨਾਉਣ ਲਈ ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸੀ ਜੋ ਉਸਨੇ ਚੁਣਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਨਾ ਦੱਸੇ ਕਿ ਉਹ ਕੌਣ ਹਨ ਜਾਂ ਇਹ ਸਵੀਕਾਰ ਨਾ ਕਰੇ ਕਿ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਡੰਨ ਕਿਕਸੋਟ ਪੁੱਛਦਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਯਕੀਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਕਿ ਕੀ ਉਸਨੇ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਨੂੰ ਪੱਤਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਕਹਿਣਾ ਪੈਂਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਪਰ ਉਸਦੀ ਪੜ੍ਹਨ ਅਤੇ ਲਿਖਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥਾ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਆਪਣਾ ਜਵਾਬ ਦੱਸਿਆ ਸੀ, ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਕਿ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਕਿਰਪਾ ਤੋਂ ਡਿਗਣ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਤੁਰੰਤ ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਆਉਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦੇ ਰਹੀ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸੀ। ਇਸ ਰਾਹੀਂ ਅਤੇ ਉਹ ਖੁਦ ਜੋ ਸੋਚਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦੇ ਸਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਯਕੀਨ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਆਰਚਬਿਸ਼ਪ ਦੀ ਬਜਾਏ ਸਮਰਾਟ ਜਾਂ ਰਾਜਾ ਬਣ ਕੇ ਜੀਵਨ ਦਾ ਇੱਕ ਬਿਹਤਰ ਤਰੀਕਾ ਅਪਣਾਉਣ ਲਈ ਮਨਾ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਸਾਂਚੋ ਨੂੰ ਚਿੰਤਾ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਇਹ ਸਭ ਸੁਣਿਆ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਮਜ਼ਬੂਤੀ ਨਾਲ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰ ਲਿਆ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਯਤਨਾਂ ਲਈ ਦਿਲੋਂ ਧੰਨਵਾਦ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਆਰਚਬਿਸ਼ਪ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਸਮਰਾਟ ਬਣਨ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕਰਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਉਸਦੀ ਸੂਝ ਸੀ ਕਿ ਸਮਰਾਟ ਆਪਣੇ ਸੁਕੁਆਇਰਾਂ ਨੂੰ ਵਰਦਾਨ ਦੇਣ ਲਈ ਆਰਚਬਿਸ਼ਪ-ਇਰੈਂਟ ਨਾਲੋਂ ਬਿਹਤਰ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸਨ। ਉਸਨੇ ਇਹ ਵੀ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਸਦੇ ਲਈ ਡੰਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੂੰ ਲੱਭਣ ਲਈ ਇਕੱਲੇ ਜਾਣਾ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੀ ਔਰਤ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇਣਾ ਬਿਹਤਰ ਹੋਵੇਗਾ, ਜੇ ਉਸਨੂੰ ਇੰਨੀ ਮੁਸ਼ਕਲ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਉਸ ਜਗ੍ਹਾ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਦੁਆਰਾ ਸੁਝਾਈ ਗਈ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਵਾਜਬ ਲੱਗ ਰਹੀ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉੱਥੇ ਉਡੀਕ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਲੱਭਣ ਦੀ ਖ਼ਬਰ ਨਹੀਂ ਲੈ ਕੇ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ।

ਸਾਂਚੋ ਇੱਕ ਪਹਾੜੀ ਦੱਰੇ ਰਾਹੀਂ ਸੀਅਰਾ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਇਆ, ਦੇਵਾਂ ਆਦਮੀਆਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸੁਹਾਵਣੀ ਖੱਡ ਵਿੱਚ ਛੱਡ ਕੇ ਇਕ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਵਗਦੀ ਨਦੀ ਦੁਆਰਾ ਸਿੰਜਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਚੱਟਾਨਾਂ ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਮੌਜੂਦ ਕੁਝ ਦਰੱਖਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਤਾਜ਼ਗੀ ਭਰੀ ਛਾਂ ਵਾਲਾ। ਜਿਸ ਦਿਨ ਉਹ ਪਹੁੰਚੇ ਉਹ ਅਗਸਤ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸੀ ਜਦੋਂ ਗਰਮੀ ਸਭ ਤੋਂ ਤੇਜ਼ ਸੀ, ਅਤੇ ਦੁਪਹਿਰ ਦੇ ਤਿੰਨ ਵਜੇ ਸੁਨ, ਜਿਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉੱਥੇ ਰੁਕਣ ਲਈ ਸੱਦਾ ਦਿੱਤਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਸਾਂਚੋ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਅੱਗੇ ਵਧਾਇਆ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਦੋਵੇਂ ਛਾਂ ਵਿੱਚ ਆਰਾਮ ਕਰ ਰਹੇ ਸੁਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਗਾਉਣ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣੀ ਜੋ ਸੁਰੀਲੀ ਅਤੇ ਸੁਹਾਵਣੀ ਸੀ, ਭਾਵੇਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਿਸਮ ਦੀ ਸੰਗੀਤਕ ਸੰਗਤ ਦੀ ਘਾਟ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਥੋੜ੍ਹਾ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਲੱਗਿਆ,

ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਇੰਨੀ ਸੁੰਦਰ ਆਵਾਜ਼ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਲੱਭਣ ਲਈ ਇੱਕ ਅਸੰਭਵ ਜੁਗਤ ਜਾਪਦੀ ਸੀ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਇਆ ਕਿ ਉਹ ਜੋ ਗਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਉਹ ਪੇਂਡੂ ਚਰਵਾਹਿਆਂ ਦੀਆਂ ਆਇਤਾਂ ਨਹੀਂ ਸੁਨ ਸਰੀ ਸੂਝਵਾਨ ਦਰਬਾਰੀਆਂ ਦੀਆਂ ਸਨ। (ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਅਕਸਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੰਗਲਾਂ ਅਤੇ ਜੰਗਲੀਆਂ ਵਿਚ ਨਿਪੁੰਨ ਆਵਾਜ਼ਾਂ ਵਾਲੇ ਚਰਵਾਹਿਆਂ ਨੂੰ ਮਿਲਣਾ ਸੰਭਵ ਹੈ, ਇਹ ਅਕਸਰ ਕਵੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਅਸਲ ਤੱਥ ਨਾਲੋਂ ਅਤਿਕਥਨੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।) ਅਤੇ ਆਦਮੀਆਂ ਦੀ ਰਾਏ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਉਦੋਂ ਹੋਈ ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਆਇਤਾਂ ਸੁਣੀਆਂ:

ਮੇਰੇ ਸਾਰੇ ਦੁੱਖ ਅਤੇ ਦਰਦ ਦਾ ਕਾਰਨ ਕੀ ਹੈ?
ਬੇਰਹਿਮ ਨਫ਼ਰਤ।
ਮੇਰੇ ਦੁੱਖ ਨੂੰ ਕੀ ਵਧਾਉਂਦਾ ਹੈ?
ਸੁਰਾਪੀ ਈਰਖਾ।
ਮੇਰੀ ਆਤਮਾ ਦਾ ਸਬਰ ਕਿਵੇਂ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ?
ਥਕਾਵਟ ਵਾਲੀ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰੀ ਦੁਆਰਾ ਪਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।
ਹਾਏ! ਕੋਈ ਬਲਸਮ ਨਹੀਂ ਮਿਲ ਸਕਦਾ
ਅਜਿਹੇ ਜ਼ਖ਼ਮ ਦੇ ਦੁੱਖ ਨੂੰ ਭਰਨ ਲਈ,
ਜਦੋਂ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰੀ, ਈਰਖਾ ਅਤੇ ਨਫ਼ਰਤ,
ਮੈਨੂੰ ਬੇਸਹਾਰਾ ਅਤੇ ਉਦਾਸ ਛੱਡ ਦਿੰਤਾ ਹੈ।
ਇਹ ਦੁੱਖ ਮੇਰੀ ਛਾਤੀ ਵਿੱਚ ਕੀ ਹਿੱਲ ਸਕਦਾ ਹੈ?
ਅਣਗੌਲਿਆ ਪਿਆਰ।
ਮੇਰੀਆਂ ਪਿਆਰੀਆਂ ਇੱਛਾਵਾਂ ਕੀ ਸਹਿ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ?
ਕਿਸਮਤ ਦਾ ਜ਼ਾਲਮ ਹੱਥ।
ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਦੁੱਖ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀ ਕਰਦੀ ਹੈ?
ਸਵਰਗ ਦਾ ਪੱਕਾ ਫ਼ਰਮਾਨ।
ਆਹ ਮੈਂ! ਮੇਰੇ ਸਰੀਰਕ ਡਰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ
ਇਹ ਅਜੀਬ ਬਿਮਾਰੀ ਮੇਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਖ਼ਤਮ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ:
ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਮਰਨਾ ਪਵੇਗਾ, ਜਦੋਂ ਤਿੰਨ ਅਜਿਹੇ ਦੁਸ਼ਮਣ,
ਸਵਰਗ, ਕਿਸਮਤ ਅਤੇ ਪਿਆਰ, ਮੇਰਾ ਅਨੰਦ ਵਿਰੋਧ ਕਰਦੇ ਹਨ।
ਮੇਰੀ ਮਨ ਦੀ ਸ਼ਾਂਤੀ ਕੀ ਬਹਾਲ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ?
ਮੌਤ ਦਾ ਸਵਾਗਤ ਸੁਮਾਂ।
ਪਿਆਰ ਦੀਆਂ ਖੁਸ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਜਲਦੀ ਕੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ?
ਚੰਚਲ ਅਸ਼ਾਂਤੀ।
ਇਹ ਦਰਦ ਉਹ ਹਨ ਜੋ ਦਵਾਈ ਸ਼ਾਂਤ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ?
ਜੰਗਲੀ ਜਨੂੰਨ ਦਾ ਗੁੱਸਾ।
ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਸਿਆਣਪ ਹੈ, ਯਕੀਨਨ,
ਅਜਿਹੇ ਦੁੱਖ ਲਈ ਇਲਾਜ ਦੀ ਭਾਲ ਕਰਨਾ,
ਇਸਦਾ ਕੋਈ ਵਧੀਆ ਇਲਾਜ ਨਹੀਂ ਹੈ
ਜਨੂੰਨ, ਮੌਤ, ਅਸ਼ਾਂਤੀ ਤੋਂ ਵੱਧ।

ਦਿਨ ਦਾ ਸਮਾਂ, ਸਾਲ ਦਾ ਮੌਸਮ, ਸਾਈਟ ਦੀ ਇਕਾਂਤ, ਅਤੇ ਗਾਇਕ ਦੀ ਪ੍ਰਤਿਭਾ ਨੇ ਦੋ ਸਰੋਤਿਆਂ ਵਿਚ ਹੈਰਾਨੀ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ੀ ਨੂੰ ਪੈਦਾ ਕੀਤਾ, ਜੋ ਸਾਹ ਨਾਲ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਹੇ ਸੁਨ ਕਿ ਕੀ ਹੋਰ ਕੁਝ ਸੁਣਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਇਆ ਕਿ ਚੁੱਪੀ ਟੁੱਟਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਭਾਲ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਿਸਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਇੰਨੀ ਸੁੰਦਰ ਸੀ। ਪਰ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਹੀ ਵਾਲੇ ਸਨ, ਉਹ ਝਿਜਕ ਗਏ ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸੇ ਆਵਾਜ਼ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਸੋਨੇਟ ਨੂੰ ਗਾਉਂਦੇ ਸੁਣਿਆ:

ਦੋਸਤੀ, ਤੂੰ ਫੁਰਤੀਲੀ ਉਡਾਣ ਭਰੀ ਹੈ
ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਸਾਮਰਾਜ ਦੀ ਉਚਾਈ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ ਹੈ,
ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਲਈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਇੱਥੇ ਹੇਠਾਂ

ਤੁਰ੍ਹਾ ਦਿੱਖ ਨਕਲ ਪ੍ਰਦਰ੍ਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਕਰਦਾ ਹੈ!
ਉੱਥੇ ਧੁਰਤੀ 'ਤੇ, ਤੇਰੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ,
ਨਿਰਪੱਖ ਸ਼ਾਂਤੀ ਉਤਰ੍ਦੀ ਹੈ, ਸਵ੍ਰਰਗੀ ਮਹਿਮਾਨ;
ਜਿਸਦੇ ਚਮਕਦਾਰ੍ ਰੰਗ ਦੇ ਪ੍ਰਦੇ ਹੇਠ
ਧੋਖਾ ਅਕਸ੍ਰਰ ਲ੍ਰਕਿਆ ਰ੍ਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਨਜ਼ਰ੍ ਤੋਂ ਲ੍ਰਕਿਆ ਹੋਇਆ।
ਚਲ੍ਰੀ ਜਾ, ਦੋਸਤੀ! ਆਪਣੀ ਸ੍ਵਰਗੀ ਸੀਟ ਛੱਡ ਦੇ,
ਜਾਂ ਧੋਖੇ ਤੋਂ ਆਪਣਾ ਲਿਬਾਸ੍ ਉਤਾਰ ਦੇ।
ਜੇਕ੍ਰ ਉਹ ਅਜੇ ਵੀ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਉਧਾਰ੍ ਲ੍ਰਈਆਂ ਮੁਸਕਰਾਹਟਾਂ ਪਹਿਨਦਾ ਹੈ,
ਅਤੇ ਅ੍ਜੇ ਵੀ ਬੇਖ਼ਬਰ੍ ਸੱਚਾਈ ਭਰ੍ਮਾਉਂਦੀ ਹੈ,
ਜਲਦੀ ਹੀ ਇਹ ਹ੍ਨੇਰਾ ਧਰ੍ਤ੍ਰੀ ਦਾ ਗੋਲ੍ਹਾ
ਆਪਣੀ ਪ੍ਰਹਿਲ੍ਰੀ ਉਲਝ੍ਣ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੈ ਜ੍ਰਾਵੇਗਾ।

ਗਾਣਾ ਇੱਕ੍ ਡ੍ਰੰਘੇ ਹਉ੍ਕੇ ਨਾਲ ਖ਼ਤਮ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਦੋਵੇਂ ਆਦਮੀ ਬੇਚੈਨੀ ਨਾਲ੍ ਉਡੀਕ ਕ੍ਰ ਰ੍ਹੇ ਸਨ ਕਿ ਕੀ ਕ੍ਰ੍ਝ੍ ਹੋਰ ਆਉਣ ਵ੍ਰਾਲਾ ਹੈ, ਪ੍ਰ ਜ੍ਰਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਗਾਉਣ ਨ੍ਹੰ ਤ੍ਰਸਯੋਗ ਹਉ੍ਕਿਆਂ ਅਤੇ ਰ੍ਰੋਣ ਵਿੱਚ ਬਦਲ੍ਦੇ ਸ੍ਰਣਿਆ, ਤਾਂ ਉਹ ਉਸ ਦ੍ਰੁਖੀ ਗ੍ਰਾਇਕ ਦੀ ਪਛ੍ਹਾਣ ਜ੍ਰਾਣਨ ਲ੍ਰਈ ਦਿੜ੍ ਸ੍ਰਨ ਜੋ ਆਪਣੀ ਗ੍ਰਾਇਕੀ ਵਿੱਚ ਓਨ੍ਹਾ ਹੀ ਨਿਪ੍ਰੰਨ ਸੀ ਜਿੰਨ੍ਹਾ ਉਹ ਆਪ੍ਣੇ ਵਿਰਲਾਪ੍ ਵਿੱਚ ਤ੍ਰਸਯੋਗ ਸੀ। ਉਹ ਥੋੜ੍ਹੀ ਦ੍ਰੀ 'ਤੇ ਹੀ ਅ੍ਗ੍ਹੇ ਵਧੇ ਸ੍ਰਨ ਜਦੋਂ, ਇੱਕ ਪੱਥਰ੍ ਨ੍ਹੰ ਗੋਲ੍ ਕ੍ਰਦੇ ਹੋਏ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇੱਕ੍ ਆਦਮੀ ਨ੍ਹੰ ਉਸੇ ਤ੍ਰਾਂ ਦੇ ਦਿੱਖ ਅ੍ਤੇ ਨ੍ਰਿਮਾਣ ਵ੍ਰਾਲਾ ਵੇਖਿਆ ਜ੍ਹੋ ਸ੍ਰਾਂਚੇ ਪ੍ਰਾਂਜ੍ਹਾ ਨੇ ਕਾਰਡੇਨੀਓ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਸ੍ਰਣਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨ੍ਹੰ ਦੱਸਿਆ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਆਦਮੀ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨ੍ਹੰ ਦੇਖਿਆ, ਤਾਂ ਉਹ ਹੈਰਾਨ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਪ੍ਰ ਬੇਚੈਨ ਖ੍ੜ੍ਹਾ ਰ੍ਹਿਾ, ਉਸਦਾ ਸ੍ਰਿ ਸੋਚ ਵਿੱਚ ਗ੍ਰੁਆਚੇ ਕ੍ਰਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਰ੍ਰੁਖ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਛ੍ਹਾਤ੍ਰੀ 'ਤੇ ਟਿੱਕ੍ਰਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਪ੍ਰਹਿਲ੍ਰੀ ਵ੍ਹਾਰ੍ ਜਦੋਂ ਉਹ ਅਚਾਨ੍ਕ੍ ਪ੍ਰਗ੍ਟ ਹ੍ਹੋਏ ਸ੍ਰਨ, ਉਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਉਸ੍ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੱਲ ਦ੍ਰੁਬਾਰ੍ਹਾ ਦੇਖਣ ਲ੍ਰਈ ਆਪ੍ਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨਹੀਂ ਚੁੱਕੀਆਂ। ਬੋਲ੍ਹਣ ਵ੍ਰਾਲਾ ਪ੍ਰਜਾਰੀ, ਉਸਦੇ ਵਰਣ੍ਨ ਤੋਂ ਉਸ੍ਨ੍ਹੰ ਪਛ੍ਹਾਣ੍ਦਾ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਦ੍ਰੁਖ ਤੋਂ ਜ੍ਰਾਣ੍ਹ ਹੋ ਕੇ, ਨੇੜ੍ਹੇ ਆਇਆ ਅ੍ਤੇ ਕ੍ਰ੍ਝ੍ ਵਧੀਆ ਚੁਣੇ ਹ੍ਹੋਏ ਸ੍ਰਬ੍ਦਾਂ ਨਾਲ੍ ਉਸਨ੍ਹੰ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕ੍ਰਿ ਉਹ ਉਸ ਸ੍ਰਭ ਤੋਂ ਦ੍ਰੁਖੀ ਹੋਂਦ ਨ੍ਹੰ ਛ੍ਹੱਡ ਦੇਵੇ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਉਹ ਉੱਥੇ ਆਪ੍ਣੀ ਜਾਨ ਗ੍ਰੁਆ ਦੇਵੇ, ਜੋ ਕ੍ਰਿ ਸ੍ਰਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਦ੍ਰੁਖਾੜ੍ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਸ ਸਾਰੇ ਸਮੇਂ ਦ੍ਰੁਾਨ ਕ੍ਹਾਰਡੇਨੀਓ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਕ੍ਤੀਆਂ 'ਤੇ ਪ੍ਰੀ ਤ੍ਰਾਂ ਕਾਬ੍ਹੂ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਉਹ ਪਾਗਲਪਨ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੌਰ੍ਿਆਂ ਤੋਂ ਮ੍ਰਕਤ ਸੀ ਜੋ ਉਸਨ੍ਹੰ ਅਕਸ੍ਰਰ ਉਸਦੀ ਬ੍ਹੱਧੀ ਤੋਂ ਵਾਂਝ੍ਹਾ ਰੱਖਦੇ ਸ੍ਰਨ। ਜ੍ਰਦੋਂ ਉਸਨੇ ਸਾਰਿਆਂ ਨ੍ਹੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਜੰਗਲਾਂ ਵਿੱਚ ਆਮ ਤ੍ਹੌਰ 'ਤੇ ਮਿਲ੍ਣ ਵ੍ਰਾਲੇ ਪਹਿਰ੍ਾਵੇ ਤੋਂ ਇੰਨੇ ਵੱਖਰ੍ੇ ਪ੍ਰਹਿਰ੍ਾਵੇ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ, ਤਾਂ ਉਸਨ੍ਹੰ ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਹੈਰਾਨੀ ਮਹਿਸ੍ਸ ਨਾ ਹੋਈ, ਖਾਸ ਕ੍ਰ੍ਕੇ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨ੍ਹੰ ਆਪ੍ਣੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਬਾਰੇ ਇਸ ਤ੍ਰਾਂ ਕ੍ਹਿੰਦੇ ਸ੍ਰਣਿਆ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਆਮ ਗ੍ਰਿਆਨ ਹ੍ਹੋਵੇ, ਇੱਕ੍ ਤੱਥ ਜੋ ਉਸਨੇ ਪਾਦਰੀ ਦੇ ਭਾਸ਼੍ਣ ਤੋਂ ਕੱਢਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਅਨ੍ਸਾਰ, ਉਸਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖ੍ਿਆਂ ਕਿਹਾ:

"ਮੈਂ ਸਾਫ਼-ਸਾਫ਼ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਹ੍ਹਾਂ, ਸੱਜ੍ਣੋ, ਤੁਹਾਡੀ ਕ੍ਰਿਪ੍ਰਾ ਭਾਵੇਂ ਕੋਈ ਵੀ ਹ੍ਹੋਵੇ, ਉਹ ਸਵਰ੍ਗ, ਜੋ ਚੰਗੇ ਅਤੇ ਅ੍ਕਸ੍ਰਰ ਦ੍ਰੁਸ੍ਟਾਂ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਲ੍ਰਈ ਦ੍ਰੁਖ ਝੱਲਦਾ ਹੈ, ਨੇ ਮੇਰੇ ਕੋਲ੍, ਇੱਕ ਅਯੋਗ ਆਤ੍ਮਾ, ਜੋ ਮੈਂ ਹਾਂ, ਇੱਥੇ ਇਸ ਦ੍ਰੂਰ-ਦ੍ਰੁਰਾਡੇ ਸ੍ਥਾਨ 'ਤੇ, ਆਮ ਮ੍ਨ੍ਹੁਖੀ ਸੰਪ੍ਰਰਕ ਤੋਂ ਬਹ੍ਤ ਦ੍ਰੂਰ, ਕ੍ਰ੍ਈ ਵ੍ਰਿਅਕ੍ਤੀਆਂ ਨ੍ਹੰ ਭੇਜਿਆ ਹੈ ਜਿੰਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੇਰੇ ਸਾਹ੍ਮਣੇ ਕ੍ਰ੍ਈ ਤ੍ਰਾਂ ਦੀਆਂ ਹ੍ਰਸ੍ਿਆ੍ਰ ਦ੍ਰੁਲੀਲਾਂ ਦੇ ਕੇ ਮੈਨ੍ਹੂੰ ਇੱਕ ਬਿਹ੍ਤ੍ਰ ਜ੍ਰੁਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਠੀਕ੍ ਕ੍ਰਨ ਲ੍ਰਈ ਮ੍ਨਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼੍ਿ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸ ਤ੍ਰਾਂ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦ੍ਰੀ ਜੀਉਣ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨ੍ਹਾ ਬੇਤ੍ਕ੍ਹਾ ਹ੍ਹਾਂ, ਪ੍ਰ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਨ੍ਹੀਂ ਜ੍ਰਾਣ੍ਦੇ, ਜਿਵੇਂ ਮੈਂ ਕ੍ਰਦਾ ਹ੍ਹਾਂ, ਕਿ ਇਸ ਦ੍ਰੁਖ ਤੋਂ ਬਚਣ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਇੱਕ੍ ਹੋਰ ਵ੍ਰੀ ਵੱਡੀ ਜ਼ਿੰਦ੍ਰੀ ਵਿੱਚ ਡ੍ਰਿ੍ ਜ੍ਰਾਵਾਂਗਾ, ਉਹ ਸ਼ਾਇਦ ਮੈਨ੍ਹੂੰ ਕਮਜ਼ੋਰ੍ ਦਿਮਾਗ੍ ਵ੍ਰਾਲਾ ਜਾਂ, ਇਸ੍ ਤੋਂ ਵ੍ਰੀ ਮਾੜ੍ਹਾ, ਮੇਰੇ ਦਿਮਾਗ੍ ਤੋਂ ਬਾਹ੍ਰ ਸ੍ਮਝ੍ਦੇ ਹਨ; ਇਹ ਨ੍ਹੀਂ ਕਿ ਜੇ ਅ੍ਜਿਹਾ ਹ੍ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਇਹ ਮੈਨ੍ਹੂੰ ਹੈਰਾਨ੍ ਨਹੀਂ ਕ੍ਰੇਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਮੇਰੇ ਲ੍ਰਈ ਸਪੱਸ੍ਟ ਹੈ ਕਿ ਮੇਰ੍ੀ ਬ੍ਦਕਿਸਮਤੀ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਇੰਨ੍ਹਾ ਤੀਬਰ ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਵਿਨਾਸ਼ ਕ੍ਰਨ ਦੇ ਸਮਰ੍ੱਥ ਹੈ ਕ੍ਰਿ ਮੈਂ ਇਸਨ੍ਹੂੰ ਕਾਬ੍ਹੂ ਕ੍ਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰ੍ੱਥ ਹਾਂ ਅਤੇ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਜਾਂ ਜਾਗ੍ਰ੍ਕ੍ਤਾ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਪੱਥਰ ਵਿੱਚ ਬਦਲ੍ ਰ੍ਹਿਾ ਹਾਂ। ਇਸ ਦੀ ਸੱਚਾਈ ਹਰ ਵ੍ਹਾਰ ਮੇਰੇ ਘ੍ਰ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਮੈਨ੍ਹੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਬ੍ਾਰੇ ਦੱਸ੍ਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਦਿਖਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜ੍ਹੋ ਮੈਂ ਕ੍ਰਦਾ ਹਾਂ ਜੱਦੋਂ ਇਹ ਭਿਆਨ੍ਕ੍ ਦੌਰ੍ੇ ਮੇਰੇ ਉੱਤੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਪਛ੍ਤਾਵਾ ਮਹਿਸ੍ਸ ਕ੍ਰਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ,

ਮੈਂ ਸਿਰਫ਼ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਵਿਅਰਥ ਸਰਾਪ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹਾਂ।" ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਪਾਗਲਪਨ ਲਈ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਮਾਫ਼ੀ ਮੰਗਦਾ ਹਾਂ, ਸੁਣਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਇਸਦਾ ਕਾਰਨ ਸਮਝਾਉਂਦਾ ਹਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ, ਇੱਕ ਵਾਰ ਸਮਝਦਾਰ ਲੋਕ ਕਾਰਨ ਸਮਝ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਇਸਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵਾਂ ਤੋਂ ਹੈਰਾਨ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ, ਅਤੇ ਜੇ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਉਪਾਅ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦੇ, ਤਾਂ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾਉਂਦੇ। ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ, ਮੇਰੇ ਸੁੰਜਮ ਦੀ ਘਾਟ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਗੁੱਸਾ ਮੇਰੀ ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਲਈ ਤਰਸ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜੇ, ਸੱਜਣੋ, ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਕ੍ਰਿਪਾਵਾਂ ਬਾਕੀ ਸਾਰਿਆਂ ਵਾਂਗ ਹੀ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਆਈਆਂ ਹਨ, ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਸਲਾਹ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੇਰੀ ਨਿਰਾਸ਼ਾਜਨਕ ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਦਾ ਬਿਰਤਾਂਤ ਸੁਣੋ, ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਸੁਣ ਲਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਸ਼ਾਇਦ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਦੁੱਖ 'ਤੇ ਮੈਨੂੰ ਦਿਲਾਸਾ ਦੇਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਤੋਂ ਬਚਾ ਸਕਦੇ ਹੋ ਜੋ ਕੋਈ ਦਿਲਾਸਾ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ।"

ਕਿਉਂਕਿ ਦੇਵਾਂ ਆਦਮੀਆਂ ਦੀ ਆਪਣੇ ਮੁੰਹੋਂ ਉਸਦੇ ਦੁੱਖ ਦਾ ਕਾਰਨ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਕੋਈ ਇੱਛਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸਣ ਲਈ ਕਿਹਾ, ਉਸਦੇ ਇਲਾਜ ਜਾਂ ਉਸਦੀ ਤਸੱਲੀ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਪੂਰੀ ਬੇਨਤੀ ਕਰਨ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕੀਤੀ। ਇਸ ਭਰੋਸੇ ਨਾਲ ਦੁਖੀ ਸੱਜਣ ਨੇ ਆਪਣੀ ਦਿਲ ਦਹਿਲਾ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਕਹਾਣੀ ਲਗਭਗ ਉਸੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਜੋ ਉਸਨੇ ਕੁਝ ਦਿਨ ਪਹਿਲਾਂ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਅਤੇ ਬੱਕਰੀਆਂ ਦੇ ਆਜੜੀ ਨੂੰ ਦੱਸੀ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਮਾਸਟਰ ਐਲਿਸਾਬੈਟ ਅਤੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੀ ਬਹਾਦਰੀ ਦੇ ਸਨਮਾਨ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰੱਖਣ ਲਈ ਸੰਕੋਚ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਕਹਾਣੀ ਲਟਕਦੀ ਰਹਿ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਾਡੇ ਇਤਿਹਾਸ ਨੇ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਪਰ ਹੁਣ ਚੰਗੀ ਕਿਸਮਤ ਨੇ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਪਾਗਲਪਨ ਦੇ ਹਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਸਨੂੰ ਇਸਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਸਮਾਂ ਮਿਲ ਸਕੇ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਉਸ ਨੋਟ ਦੀ ਘਟਨਾ 'ਤੇ ਆਇਆ ਜੋ ਡੌਨ ਫਰਨਾਂਡੋ ਨੂੰ ਆਪਣੀ "ਅਮਾਦੀਸ ਆਫ਼ ਗੌਲ" ਦੀ ਕਾਪੀ ਵਿੱਚ ਮਿਲਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਕਾਰਡੇਨੀਓ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੀ ਯਾਦ ਵਿਚ ਉਕਰ ਲਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਲਿਖਿਆ ਹੈ:

> ਲੁਸਿੰਡਾ ਤੋਂ ਕਾਰਡੇਨੀਓ,
>
> ਹਰ ਰੋਜ਼, ਸ਼ੀਮਾਨ ਜੀ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਗੁਣ ਲੱਭਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡਾ ਵਧੇਰੇ ਸਤਿਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਮਜਬੂਰ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਜੋ ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਸਨਮਾਨ ਨਾਲ ਸਮਝੌਤਾ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਕਰਜ਼ੇ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਅਜਿਹਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰਾ ਇੱਕ ਪਿਤਾ ਹੈ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੋ ਮੇਰੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਉੱਤੇ ਥੋਪੇ ਬਿਨਾਂ, ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਾਇਜ਼ ਬੇਨਤੀ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰੇਗਾ, ਯਾਨੀ ਕਿ, ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਓਨਾ ਹੀ ਉੱਚਾ ਸਤਿਕਾਰ ਦਿੰਦੇ ਹੋ ਜਿੰਨਾ ਤੁਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਮੈਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ।

"ਇਸ ਨੋਟ ਤੋਂ ਮੈਨੂੰ ਲੁਸਿੰਡਾ ਦਾ ਵਿਆਹ ਵਿੱਚ ਹੱਥ ਮੰਗਣ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਹੋਇਆ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਨੋਟ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਡੌਨ ਫਰਨਾਂਡੋ ਦੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਲੁਸਿੰਡਾ ਆਪਣੇ ਸਮੇਂ ਦੀਆਂ ਸਭ ਤੋਂ ਸਮਝਦਾਰ ਅਤੇ ਸਿਆਣੀਆਂ ਮੁਟਿਆਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸੀ। ਇਹ ਉਹ ਨੋਟ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਉਸ ਵਿੱਚ ਮੇਰੀ ਆਪਣੀ ਇੱਛਾ ਪੂਰੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੈਨੂੰ ਤਬਾਹ ਕਰਨ ਦੀ ਇੱਛਾ ਪੈਦਾ ਕੀਤੀ। ਮੈਂ ਡੌਨ ਫਰਨਾਂਡੋ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਲੁਸਿੰਡਾ ਦੇ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਕਿਸ ਗੱਲ ਨੇ ਡੋਲਿਆ ਸੀ: ਕਿ ਉਹ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ ਕਿ ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਉਸਦਾ ਹੱਥ ਮੰਗਣ, ਪਰ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਇਸ ਡਰ ਤੋਂ ਦੱਸਣ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਨਾ ਹੋਣ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਉਸਦੇ ਦਰਜੇ, ਚੰਗਿਆਈ, ਗੁਣ ਅਤੇ ਸੁੰਦਰਤਾ ਤੋਂ ਅਣਜਾਣ ਸੀ, ਨਾ ਹੀ ਇਸ ਤੱਥ ਤੋਂ ਅਣਜਾਣ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਸਪੇਨ ਵਿਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਖੂਨ ਦੀ ਕੁੜਾਰ ਨੂੰ ਉੱਚਾ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੇ ਗੁਣ ਸਨ, ਪੂਰ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਸਮਝਾਇਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਵਿਆਹ ਵਿੱਚ ਜਲਦਬਾਜ਼ੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਝਿਜਕਦਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਨਹੀਂ ਦੇਖਦਾ ਕਿ ਡਿਊਕ ਰਿਕਾਰਡੋ ਦੀਆਂ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਮੇਰੇ ਬਾਰੇ ਕੀ ਹਨ। ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, ਮੈਂ ਸਮਝਾਇਆ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸ ਮੁਸ਼ਕਲ ਦੇ ਕਾਰਨ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਨ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ, ਨਾਲ ਹੀ ਕਈ ਹੋਰ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਡਰਪੋਕ ਬਣਾਉਂਦੇ ਸਨ ਪਰ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਉਂਗਲੀ ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ ਰੱਖ ਸਕਿਆ; ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਜਾਪਦਾ ਸੀ ਕਿ ਜੇ ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਉਹ ਕਦੇ ਵੀ

ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਸ਼ੁਭ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਡੌਨ ਫਰਨਾਂਡੋ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਲੁਸਿੰਡਾ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਨ ਲਈ ਮਨਾਉਣ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਆਪਣੀ ਬਣਾਏਗਾ।

"ਹੇ ਮਹੱਤਵਾਕਾਂਖੀ ਮਾਰੀਅਸ! ਹੇ ਜ਼ਾਲਮ ਕੈਟੀਲੀਨ! ਹੇ ਖਲਨਾਇਕ ਸੁੱਲਾ! ਹੇ ਝੂਠੇ ਗੈਨੇਲੋਨ! ਹੇ ਧੋਖੇਬਾਜ਼ ਵੈਲੀਡੇ! ਹੇ ਬਦਲਾ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਜੂਲੀਅਨ! ਹੇ ਲਾਲਚੀ ਯਹੂਦਾ! ਹੇ ਧੋਖੇਬਾਜ਼, ਜ਼ਾਲਮ, ਬਦਲਾ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਅਤੇ ਧੋਖੇਬਾਜ਼, ਮੈਂ ਤੇਰਾ ਕੀ ਨੁਕਸਾਨ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਮੈਂ ਜਿਸਨੇ ਪੂਰੀ ਸਪੱਸ਼ਟਤਾ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਦਿਲ ਦੇ ਭੇਦ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸੀ? ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਨਾਰਾਜ਼ ਕੀਤਾ? ਮੈਂ ਕਦੇ ਕੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂ ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਜੋ ਤੁਹਾਡੇ ਸਨਮਾਨ ਅਤੇ ਭਲਾਈ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਨਹੀਂ ਬਣਾਈ ਗਈ ਸੀ? ਪਰ, ਅਫ਼ਸੋਸ, ਮੈਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕਿਉਂ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਤੱਥ ਹੈ ਕਿ, ਜਦੋਂ ਤਾਰੇ ਆਪਣੇ ਕੋਰਸਾਂ ਵਿੱਚ ਅਸਮਾਨ ਤੋਂ ਗੁੱਸੇ ਅਤੇ ਹਿੰਸਕ ਢੰਗ ਨਾਲ ਮੁਸੀਬਤਾਂ ਦੀ ਵਰਖਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਕੋਈ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਇਸਨੂੰ ਰੋਕ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਨਾ ਹੀ ਕੋਈ ਮਨੁੱਖੀ ਚਤੁਰਾਈ ਜੋ ਇਸਨੂੰ ਰੋਕ ਸਕਦੀ ਹੈ? ਕਿਸਨੇ ਸੋਚਿਆ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਡੌਨ ਫਰਨਾਂਡੋ, ਇੱਕ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਅਤੇ ਬੁੱਧੀਮਾਨ ਸੱਜਣ ਜੋ ਮੇਰੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਲਈ ਮੇਰੇ ਰਿਣੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀਆਂ ਕਾਮੁਕ ਇੱਛਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਹੈ, ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਇੱਕ ਵੀ ਭੇਡ ਚੋਰੀ ਕਰਕੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਨੀਵਾਂ ਕਰੇਗਾ ਜੋ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਅਜੇ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਸੀ? ਪਰ ਇਹਨਾਂ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਬੇਕਾਰ ਅਤੇ ਬੇਕਾਰ ਸਮਝ ਕੇ, ਮੈਨੂੰ ਬੰਨਣ ਦਿਓ ਮੇਰੀ ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਵਾਲੀ ਕਹਾਣੀ ਦਾ ਟੁੱਟਿਆ ਹੋਇਆ ਧਾਗਾ। ਮੈਂ ਸਿਰਫ਼ ਇਹੀ ਕਹਾਂਗਾ ਕਿ, ਕਿਉਂਕਿ ਡੌਨ ਫਰਨਾਂਡੋ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਚਾਲਬਾਜ਼ ਅਤੇ ਦੁਸ਼ਟ ਯੋਜਨਾ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਮੇਰੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਰੁਕਾਵਟ ਲੱਗਦੀ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵੱਡੇ ਭਰਾ ਕੋਲ ਛੇ ਘੋੜਿਆਂ ਲਈ ਪੈਸੇ ਮੰਗਣ ਦੇ ਬਹਾਨੇ ਭੇਜਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ। ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਵਿਗੜੀ ਯੋਜਨਾ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਮੈਨੂੰ ਛੁਡਾਉਣ ਦੇ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ, ਉਸਨੇ ਉਸੇ ਦਿਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਖਰੀਦ ਲਿਆ ਜਿਸ ਦਿਨ ਉਸਨੇ ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਨ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕੀਤੀ, ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਪੈਸੇ ਲਈ ਜਾਵਾਂ। ਕੀ ਮੈਂ ਇਸ ਧੋਖੇਬਾਜ਼ੀ ਦਾ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾ ਸਕਦਾ ਸੀ? ਕੀ ਮੈਂ ਕਦੇ ਆਪਣੇ ਜੰਗਲੀ ਸੁਪਨਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇਸਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ? ਨਹੀਂ, ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ; ਇਸਦੇ ਉਲਟ, ਮੈਂ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਤੁਰੰਤ ਜਾਣ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕੀਤੀ, ਉਸ ਸੌਦੇ ਤੋਂ ਖੁਸ਼ ਹੋ ਕੇ ਜੋ ਉਸਨੇ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਉਸ ਸ਼ਾਮ ਮੈਂ ਲੁਸਿੰਡਾ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕੀਤੀ, ਉਸਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਮੈਂ ਡੌਨ ਫਰਨਾਂਡੋ ਲਈ ਕੀ ਕਰਨ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਭਰੋਸਾ ਦਿਵਾਇਆ ਕਿ ਸਾਡੇ ਸਤਿਕਾਰਯੋਗ ਅਤੇ ਨਿਆਂਪੂਰਨ ਇਰਾਦਿਆਂ ਦਾ ਇੱਕ ਅਨੁਕੂਲ ਹੱਲ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਸਨੇ, ਡੌਨ ਫਰਨਾਂਡੋ ਦੇ ਧੋਖੇ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ, ਮੈਨੂੰ ਜਲਦੀ ਵਾਪਸ ਆਉਣ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੂੰ ਯਕੀਨ ਸੀ ਕਿ ਸਾਡੀਆਂ ਇੱਛਾਵਾਂ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੇਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਉਸ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਨ ਲਈ। ਮੈਂ ਸਮਝਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਕਿ ਕਿਉਂ, ਪਰ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਸਨੇ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਖਤਮ ਕੀਤਾ, ਉਸਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਹੰਝੂਆਂ ਨਾਲ ਭਰ ਗਈਆਂ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਗਲੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਗੰਢ ਉੱਠੀ, ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਹੋਰ ਕੋਈ ਗੱਲਾਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕੀ ਜੋ ਉਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਣਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਸੀ। ਮੈਂ ਇਸ ਨਵੀਨਤਮ ਵਿਕਾਸ 'ਤੇ ਹੈਰਾਨ ਰਹਿ ਗਿਆ, ਕੁਝ ਅਜਿਹਾ ਜੋ ਮੈਂ ਉਸ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮੌਕਿਆਂ 'ਤੇ ਜਦੋਂ ਸਾਡੀ ਚੰਗੀ ਕਿਸਮਤ ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਮਿਹਨਤ ਨੇ ਇਹ ਸੰਭਵ ਬਣਾਇਆ, ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਖੁਸ਼ੀ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਗਲਬਾਤ ਕਰਦੇ ਸੀ ਬਿਨਾਂ ਕਦੇ ਵੀ ਸਾਡੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਹੰਝੂਆਂ, ਹਉਕਿਆਂ, ਈਰਖਾ ਜਾਂ ਡਰ ਨਾਲ ਬੋਝ ਪਾਏ। ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਸਵਰਗ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਮੇਰੀ ਦੁਲਹਨ ਬਣਾਇਆ ਸੀ, ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਚੰਗੀ ਕਿਸਮਤ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕਰਦਾ ਰਿਹਾ, ਉਸਦੀ ਸੁੰਦਰਤਾ ਨੂੰ ਵਧਾ-ਚੜ੍ਹਾ ਕੇ ਦੱਸਦਾ ਰਿਹਾ, ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਹਿੰਮਤ ਅਤੇ ਬੁੱਧੀ 'ਤੇ ਹੈਰਾਨ ਹੋਇਆ। ਉਸਨੇ ਮੇਰੇ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕਰਕੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਜੋ ਉਸਨੂੰ - ਪਿਆਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ - ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਦੇ ਯੋਗ ਜਾਪਦੀਆਂ ਸਨ, ਅੰਤ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਗੁਆਢੀਆਂ ਅਤੇ ਜਾਣੂਆਂ ਬਾਰੇ ਲੱਖਾਂ ਗੱਪਾਂ ਦਾ ਆਦਾਨ-ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ। ਸੁਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਜਾਣ-ਪਛਾਣ ਜੋ ਮੈਂ ਕਦੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਉਹ ਸੀ, ਅਸਲ ਵਿਚ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ, ਉਸਦੇ ਸੁੰਦਰ ਚਿੱਟੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੂੰ ਲੈਣਾ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਬੁੱਲ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਦੁਬਾਉਣਾ, ਤੰਗ ਰੇਲਿੰਗ ਦੁਆਰਾ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਕਾਰਵਾਈ ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰਦੀ ਸੀ। ਪਰ ਦਿਨ ਦੀ ਪੂਰਵ

ਸੀਂਧਿਆ 'ਤੇ ਮੇਰੇ ਦੁਖਦਾਈ ਵਿਦਾਈ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਪਿੱਛੇ ਹਟ ਗਈ ਤਾਂ ਉਸਦੇ ਹੰਝੂਆਂ ਅਤੇ ਹਉਕਿਆਂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਘੇਰ ਲਿਆ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਮੈਂ ਉਸਦੇ ਅੰਦਰ ਦਰਦ ਅਤੇ ਸੋਗ ਦੇ ਅਜ਼ੀਜ਼ੇ ਦੁਖਦਾਈ ਨਵੇਂ ਸੰਕੇਤਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਲਝਣ ਅਤੇ ਡੂਰ ਗਿਆ। ਪਰ ਆਪਣੇ ਹੌਸਲੇ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਲਈ, ਮੈਂ ਇਹ ਸਭ ਪਿਆਰ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਠਹਿਰਾਇਆ, ਜਿਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੀ ਪਕੜ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ, ਅਤੇ ਉਸ ਦਰਦ ਨੂੰ ਜੋ ਪੈਮੀਆਂ ਵਿੱਚ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰੀ ਕਾਰਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਮੈਂ ਉਦਾਸ ਅਤੇ ਚਿੰਤਤ ਹੋ ਕੇ ਚਲਾ ਗਿਆ, ਮੇਰਾ ਦਿਲ ਸ਼ੱਕ ਅਤੇ ਸ਼ੁਕ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਪਰ ਇਹ ਨਾ ਜਾਣਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਇਹ ਕੀ ਸੀ ਮੈਨੂੰ ਸ਼ੱਕ ਸੀ ਜਾਂ ਸ਼ੱਕ ਸੀ - ਮੇਰੇ ਲਈ ਰੱਖੇ ਗਏ ਦੁਖਦਾਈ ਨਤੀਜੇ ਅਤੇ ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਦੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੰਕੇਤ।

"ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਮੰਜ਼ਿਲ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਗਿਆ, ਡੌਨ ਫਰਨਾਂਡੋ ਦੇ ਭਰਾ ਨੂੰ ਚਿੱਠੀਆਂ ਪਹੁੰਚਾਈਆਂ, ਉਸਨੇ ਮੇਰਾ ਸੁਆਗਤ ਕੀਤਾ ਪਰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਭੇਜਿਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਹਫ਼ਤੇ ਲਈ ਉੱਥੇ ਰਹਿਣ ਲਈ ਕਿਹਾ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਨਾਰਾਜ਼ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਜਗ੍ਹਾ ਜਿੱਥੇ ਉਸਦੇ ਪਿਤਾ, ਡਿਊਕ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦੇਖ ਸਕੇਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦੇ ਭਰਾ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਲਿਖਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਮੇਰੇ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਰਕਮ ਵਾਪਸ ਭੇਜੇ ਬਿਨਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਿਤਾ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਸਭ ਝੂਠੇ ਦਿਲ ਵਾਲੇ ਡੌਨ ਫਰਨਾਂਡੋ ਦਾ ਮਨਘੜਤ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦੇ ਭਰਾ ਕੋਲ ਮੈਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਭੇਜਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਪੈਸੇ ਸਨ। ਇਹ ਉਹ ਹੁਕਮ ਅਤੇ ਹੁਕਮ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਲਗਭਗ ਅਣਆਗਿਆਕਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਲਗਾ ਕਿ ਮੈਂ ਲੂਸਿੰਡਾ ਤੋਂ ਇੰਨੀ ਲੰਬੀ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰੀ ਨੂੰ ਸਹਿਣ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਉਦਾਸ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਦੱਸਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਸਭ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਮੈਂ ਇੱਕ ਚੰਗੇ ਨੌਕਰ ਵਜੋਂ ਆਗਿਆ ਮੰਨੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੈਂ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨਾ ਮੇਰੀ ਭਲਾਈ ਦੀ ਕੀਮਤ 'ਤੇ ਹੋਵੇਗਾ। ਪਰ ਮੇਰੇ ਪਹੁੰਚਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਚੌਥੇ ਦਿਨ, ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਜਿਸਦੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਸੀ, ਮੇਰੀ ਭਾਲ ਵਿੱਚ ਆਇਆ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਚਿੱਠੀ ਦੇਖੀ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਲਿਫਾਫੇ 'ਤੇ ਲਿਖੀ ਹੋਈ ਲਿਖਤ ਨੂੰ ਲੂਸਿੰਡਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪਛਾਣ ਲਿਆ। ਮੈਂ ਖੋਲ੍ਹਿਆ।" ਇਹ ਡੂਰ ਅਤੇ ਡੂਰ ਨਾਲ, ਇਹ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਕਿਸੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਚੀਜ਼ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਮੇਰੀ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰੀ ਵਿੱਚ ਮੈਨੂੰ ਲਿਖਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਕਦੇ-ਕਦਾਈਂ ਹੀ ਅਜਿਹਾ ਕਰਦੀ ਸੀ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਚਿੱਠੀ ਪੜ੍ਹਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਮੈਂ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਇਹ ਉਸਨੂੰ ਕਿਸਨੇ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਯਾਤਰਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨਾ ਸਮਾਂ ਲੱਗਿਆ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਕਿ ਉਹ ਦੁਪਹਿਰ ਵੇਲੇ ਸ਼ਹਿਰ ਦੀ ਇੱਕ ਗਲੀ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਹੰਝੂਆਂ ਨਾਲ ਭਰੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਾਲੀ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸੁੰਦਰ ਔਰਤ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਖਿੜਕੀ ਤੋਂ ਆਵਾਜ਼ ਮਾਰੀ ਅਤੇ ਜਲਦੀ ਨਾਲ ਕਿਹਾ:

"'ਭਰਾ ਭਰਾ, ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਈਸਾਈ ਹੋ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਦਿੱਖ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਪਿਆਰ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਪੱਤਰ ਲਿਫ਼ਾਫੇ 'ਤੇ ਦਿੱਤੇ ਪਤੇ 'ਤੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਪਹੁੰਚਾਓ - ਜੋ ਦੋਵੇਂ ਜਾਣੇ-ਪਛਾਣੇ ਹਨ - ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੁਸੀਂ ਸਾਡੇ ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਇੱਕ ਮਹਾਨ ਸੇਵਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋਵੋਗੇ। ਅਤੇ ਤਾਂ ਜੋ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦੇ ਸਾਧਨ ਹੋਣ, ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਇਸ ਰੁਮਾਲ ਵਿੱਚ ਬੰਨ੍ਹੀ ਹੋਈ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰੋ।"

"ਇਹ ਕਹਿਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਰੁਮਾਲ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸੌ ਰੀਅਲ ਅਤੇ ਇਹ ਸੋਨੇ ਦੀ ਅੰਗੂਠੀ ਜੋ ਮੈਂ ਪਹਿਨੀ ਹੋਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਉਹ ਪੱਤਰ ਜੋ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਮੇਰੇ ਜਵਾਬ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ, ਉਹ ਖਿੜਕੀ ਤੋਂ ਪਿੱਛੇ ਹਟ ਗਈ, ਪਰ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਪੱਤਰ ਅਤੇ ਰੁਮਾਲ ਚੁੱਕਦੇ ਹੋਏ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ ਅਤੇ ਸੰਕੇਤ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਮੈਂ ਉਹੀ ਕਰਾਂਗਾ ਜੋ ਉਸਨੇ ਮੰਗਿਆ ਸੀ। ਆਪਣੀ ਕਿਰਪਾ ਵਜੋਂ ਜਾਣੇ ਜਾਂਦੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਇਹ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਵਿੱਚ ਮੈਨੂੰ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਮੁਸ਼ਕਲ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੰਨੀ ਵਧੀਆ ਕੀਮਤ ਚੁਕਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਅਤੇ ਉਸ ਸੁੰਦਰ ਔਰਤ ਦੇ ਹੰਝੂਆਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਏ, ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਨਾ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਸਿਵਾਏ ਖੁਦ ਇਸਨੂੰ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਦਾ। ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਸੌਂਪੇ ਸੋਲ੍ਹਾਂ ਘੰਟੇ ਹੋ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੁਰ ਪਿਆ, ਅਤੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਜਾਣਦੀ ਹੈ, ਉੱਥੇ ਇੱਥੇ ਅਠਾਰਾਂ ਲੀਗ ਦੂਰ ਹਨ।' ਜਦੋਂ ਕਿ ਸੁੰਦਰ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਅਸਥਾਈ ਡਾਕੀਆ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਮੈਂ ਉਸਦੇ ਹਰ ਸ਼ਬਦ 'ਤੇ ਲਟਕ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੇਰੀਆਂ ਲੱਤਾਂ ਇੰਨੀਆਂ ਕੰਬ

ਰਹੀਆਂ ਸੁਨ ਕਿ ਮੈਂ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਨਾਲ ਖੜਾ ਹੋ ਸਕਿਆ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਪੱਤਰ ਖੋਲ੍ਹਦੇ ਹੋਏ, ਮੈਂ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਸਨ:

> ਡੌਨ ਫਰਨਾਂਡੋ ਨੇ ਤੁਹਾਡੇ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਨ ਲਈ ਮਨਾਉਣ ਲਈ ਜੋ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਉਹ ਤੁਹਾਡੇ ਫਾਇਦੇ ਨਾਲੋਂ ਉਸਦੀ ਆਪਣੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਲਈ ਜ਼ਿਆਦਾ ਨਿਭਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਤਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਵਿਆਹ ਵਿਚ ਮੇਰਾ ਹੱਥ ਮੰਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ, ਇਸ ਫ਼ਾਇਦੇ ਤੋਂ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਹੋ ਕੇ ਕਿ ਉਹ ਡੌਨ ਫਰਨਾਂਡੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੰਭਾਲਣਗੇ, ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਇੱਛਾਵਾਂ ਨੂੰ ਇੰਨੀ ਇਮਾਨਦਾਰੀ ਨਾਲ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ ਕਿ ਵਿਆਹ ਅਜੇ ਤੋਂ ਦੋ ਦਿਨਾਂ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇੰਨੀ ਗੁਪਤਤਾ ਅਤੇ ਇਕਾਂਤ ਵਿਚ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਇਸਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਸੁਵਰਗ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਘਰ ਦੇ ਕੁਝ ਮੈਂਬਰ ਹੀ ਦੇਖ ਸਕਣਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਕਲਪਨਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਮੈਂ ਕਿਵੇਂ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਤੁਹਾਡਾ ਮੌਜੂਦ ਹੋਣਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਸਪਸ਼ਟ ਕਰੇਗਾ। ਜੇ ਰੱਬ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਵੇ, ਤਾਂ ਇਹ ਚਿੱਠੀ ਤੁਹਾਡੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚ ਜਾਵੇਗੀ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਮੇਰਾ ਪੱਤਰ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨਾਲ ਜੁੜ ਜਾਵੇ ਜੋ ਆਪਣੀ ਗੱਲ ਇੰਨੀ ਮਾੜੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਭਾਉਂਦਾ ਹੈ।

"ਸੰਖੇਪ ਵਿਚ, ਇਹੀ ਉਹ ਸੀ ਜੋ ਚਿੱਠੀ ਵਿਚ ਸੀ ਅਤੇ ਜਿਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਜਵਾਬ ਜਾਂ ਪੈਸੇ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਤੁਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਸਮੇਂ ਮੈਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਘੋੜਿਆਂ ਦੀ ਖਰੀਦਦਾਰੀ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਉਸਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਹੀ ਉਹ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਡੌਨ ਫਰਨਾਂਡੋ ਨੂੰ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਭਰਾ ਕੋਲ ਭੇਜਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਡੌਨ ਫਰਨਾਂਡੋ ਲਈ ਮੇਰੀ ਨਫ਼ਰਤ, ਅਤੇ ਇੰਨੇ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਸ਼ਰਧਾ ਦੁਆਰਾ ਜਿੱਤੇ ਗਏ ਗਹਿਣੇ ਨੂੰ ਗੁਆਉਣ ਦੇ ਡਰ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਯਾਤਰਾ ਲਈ ਖੰਭ ਦਿੱਤੇ। ਅਗਲੇ ਦਿਨ, ਲਗਭਗ ਉਡਾਣ ਭਰ ਕੇ, ਮੈਂ ਲੁਸਿੰਡਾ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਨ ਲਈ ਸੁਵਿਧਾਜਨਕ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਪਿੰਡ ਪਹੁੰਚ ਗਿਆ। ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋ ਕੇ, ਮੈਂ ਉਸ ਖੱਚਰ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਜਿਸ 'ਤੇ ਮੈਂ ਸਵਾਰ ਸੀ ਉਸ ਚੰਗੇ ਆਦਮੀ ਦੇ ਘਰ ਜਿਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਚਿੱਠੀ ਲਿਆਂਦੀ ਸੀ। ਦਿਆਲੂ ਕਿਸਮਤ ਦਾ ਧੰਨਵਾਦ, ਮੈਨੂੰ ਲੁਸਿੰਡਾ ਨੂੰ ਉਸ ਜਾਲੀ 'ਤੇ ਮਿਲਿਆ ਜੋ ਸਾਡੇ ਪਿਆਰ ਦੀ ਨਿਰੰਤਰ ਗਵਾਹ ਰਹੀ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਪਛਾਣ ਲਿਆ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ, ਪਰ ਉਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਜਿਵੇਂ ਉਸਨੂੰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ - ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਮੈਂ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਲਈ। ਫਿਰ ਵੀ, ਦੁਨੀਆਂ ਵਿਚ ਕੌਣ ਔਰਤਾਂ ਦੀ ਉਲਝੀ ਹੋਈ, ਸੋਚ ਅਤੇ ਬਦਲਣ ਵਾਲੇ ਸੁਭਾਅ ਵਿਚ ਘੁਸਪੈਠ ਕਰਨ ਜਾਂ ਸਮਝਣ ਦਾ ਮਾਣ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ? ਕੋਈ ਨਹੀਂ, ਯਕੀਨਨ। ਜਦੋਂ ਲੁਸਿੰਡਾ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਮੈਂ, ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ:

"'ਕਾਰਡੇਨੀਓ, ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਵਿਆਹ ਦੇ ਪਹਿਰਾਵੇ ਵਿੱਚ ਦੇਖਦੇ ਹੋ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਗੱਦਾਰ ਡੌਨ ਫਰਨਾਂਡੋ ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਲਾਲਚੀ ਪਿਤਾ ਇਸ ਸਮੇਂ ਹਾਲ ਵਿਚ ਮੇਰਾ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ, ਕਈ ਹੋਰ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਜੋ ਮੇਰੇ ਵਿਆਹ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੇਰੀ ਮੌਤ ਦੇ ਗਵਾਹ ਹੋਣਗੇ। ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਨਾ ਹੋਵੋ, ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ, ਪਰ ਇਸ ਕੁਰਬਾਨੀ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਰਹਿਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰੋ, ਕਿਉਂਕਿ ਜੇ ਮੇਰੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਇਸਨੂੰ ਰੋਕਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹਨ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਵਿਅਕਤੀ 'ਤੇ ਇੱਕ ਛੁਰਾ ਛੁਪਾਇਆ ਹੈ ਜੋ ਮੇਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਕੇ ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦਿਖਾ ਕੇ ਸਭ ਤੋਂ ਦ੍ਰਿੜ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਨਿਰਾਸ਼ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਕਿੰਨਾ ਪਿਆਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਕਰਾਂਗਾ।"

"ਆਪਣੀ ਉਲਝਣ ਵਿੱਚ, ਮੈਂ ਜਲਦੀ ਨਾਲ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, ਇਸ ਡਰ ਤੋਂ ਕਿ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਾਂ ਨਾ ਹੋਵੇ:"

"'ਮੇਰੀ ਔਰਤ, ਤੇਰੇ ਕੰਮ ਤੇਰੇ ਸ਼ਬਦਾਂ 'ਤੇ ਖਰੇ ਉਤਰਨ, ਅਤੇ ਜੇ ਤੂੰ ਆਪਣੀ ਨੇਕਨਾਮੀ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਛੁਰਾ ਚੁੱਕੀ ਫਿਰਦੀ ਹੈਂ, ਤਾਂ ਮੇਰੀ ਤਲਵਾਰ ਤੇਰੀ ਰੱਖਿਆ ਲਈ ਹੈ ਜਾਂ ਕਿਸਮਤ ਦੇ ਉਲੱਟ ਹੋਣ 'ਤੇ ਮੈਂ ਖੁਦਕੁਸ਼ੀ ਕਰ ਲਵਾਂਗੀ।"

"ਮੈਨੂੰ ਡਰ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਮੇਰੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਨਹੀਂ ਸੁਣੀਆਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜਲਦੀ ਕਰਨ ਲਈ ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਸੁਣ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਲਾੜਾ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਮੇਰੇ ਦੁੱਖ ਦੀ ਰਾਤ ਆ ਗਈ, ਮੇਰੀ ਖੁਸ਼ੀ ਦਾ ਸੂਰਜ ਡੁੱਬ ਗਿਆ, ਮੇਰੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਹੁਣ ਦੇਖ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀਆਂ ਸਨ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਮੇਰਾ ਮੱਨ ਤਰਕ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ

ਉਸਦੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਜਾਂ ਕਿਤੇ ਹੋਰ ਜਾਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ, ਪਰ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਉਸ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਜੋ ਵੀ ਵਾਪਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਉਸ ਲਈ ਮੇਰੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਕਿੰਨੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ, ਮੈਂ ਜਿੰਨਾ ਹੋ ਸਕੇ ਹਿੰਮਤ ਇਕੱਠੀ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਅੰਦਰ ਚਲਾ ਗਿਆ, ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਸਾਰੇ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਦੁਆਰ ਅਤੇ ਨਿਕਾਸ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਹੋ ਗਿਆ। ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਆਮ ਹੰਗਾਮਾ ਘਰ ਨੂੰ ਭਰ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਾਹਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਗੁਪਤ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਕੋਈ ਵੀ ਮੇਰੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਬਿਨਾਂ ਦੇਖੇ, ਮੈਂ ਇੱਕ ਖੜ੍ਹੀ ਖਿੜਕੀ ਦੇ ਟੇਪੇਸਟ੍ਰੀ ਦੇ ਜੋੜ ਦੇ ਕਿਨਾਰਿਆਂ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਉਸੇ ਹਾਲ ਵਿੱਚ ਲੁਕਣ ਵਿੱਚ ਕਾਮਯਾਬ ਹੋ ਗਿਆ, ਜਿੱਥੇ ਮੈਂ ਹਾਲ ਵਿੱਚ ਵਾਪਰ ਰਹੀ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਬਿਨਾਂ ਦੇਖੇ। ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਹੁਣ ਵਰਣਨ ਕਰ ਸਕਦਾ ਕਿ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਉੱਥੇ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ ਤਾਂ ਮੇਰਾ ਦਿਲ ਕਿਵੇਂ ਧੜਕ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਮੇਰੇ ਮਨ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਹੜੇ ਵਿਚਾਰ ਲੰਘੇ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਕਿਹੜੇ ਕਾਰਜਾਂ ਬਾਰੇ ਸੋਚਿਆ, ਪਰ ਇਹ ਇੰਨੇ ਸਾਰੇ ਅਤੇ ਅਸਾਧਾਰਨ ਸਨ ਕਿ ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੱਸਣਾ ਅਸੰਭਵ ਅਤੇ ਬੇਤੁਕਾ ਦੋਵੇਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ ਕਿ ਲਾੜਾ ਹਾਲ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੱਪੜਿਆਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕੱਪੜੇ ਪਹਿਨ ਕੇ ਦਾਖਲ ਹੋਇਆ ਜੋ ਉਹ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਹਿਨਦਾ ਸੀ। ਲੁਸਿੰਡਾ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਚਚੇਰੇ ਭਰਾ ਨੇ ਸੁਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਆਦਮੀ ਵਜੋਂ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਪੂਰੇ ਹਾਲ ਵਿਚ ਪਰਿਵਾਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਸੀ ਸਿਵਾਏ ਨੌਕਰਾਂ ਦੇ। ਥੋੜ੍ਹੀ ਦੇਰ ਬਾਅਦ ਲੁਸਿੰਡਾ ਇੱਕ ਡਰੈਸਿੰਗ ਰੂਮ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਆਈ, ਜਿਸਦੇ ਨਾਲ ਉਸਦੀ ਮਾਂ ਅਤੇ ਉਸਦੀਆਂ ਦੋ ਨੌਕਰਾਣੀਆਂ ਸਨ, ਸੁੰਦਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪਹਿਰਾਵਾ ਪਾਇਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਰੁਤਬੇ ਅਤੇ ਸੁੰਦਰਤਾ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਸਜਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਦਰਬਾਰੀ ਪਹਿਰਾਵੇ ਅਤੇ ਸ਼ਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਦਾ ਇੱਕ ਵਰਚੁਅਲ ਨਮੂਨਾ। ਮੇਰੀ ਹੈਰਾਨੀ ਅਤੇ ਮੋਹ ਦੇ ਕਾਰਨ ਮੈਂ ਉਸ ਦੇ ਪਹਿਰਾਵੇ ਵੱਲ ਖਾਸ ਧਿਆਨ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ, ਪਰ ਮੈਂ ਰੰਗਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ, ਜੋ ਕਿ ਲਾਲ ਅਤੇ ਚਿੱਟੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਚਮਕਦੇ ਰਤਨ ਅਤੇ ਪੱਥਰ ਉਸਦੇ ਸਿਰ ਦੇ ਟੁਕੜੇ ਨੂੰ ਸਜਾਉਂਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪਹਿਰਾਵੇ ਵਿਚ ਖਿੰਡੇ ਹੋਏ ਸਨ, ਇਹ ਸਾਰੇ ਉਸਦੇ ਸੁੰਦਰ ਸੁਨਹਿਰੇ ਵਾਲਾਂ ਦੀ ਵਿਲੱਖਣ ਸੁੰਦਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਪਛਾੜ ਗਏ ਸਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਕੀਮਤੀ ਪੱਥਰਾਂ ਅਤੇ ਕਮਰੇ ਦੀਆਂ ਚਾਰ ਮਸ਼ਾਲਾਂ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ, ਇਸਨੇ ਅੱਖਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਸ਼ਾਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ। ਹੇ ਯਾਦ, ਮੇਰੇ ਆਰਾਮ ਦੇ ਪ੍ਰਾਣੀ ਦੁਸ਼ਮਣ, ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਦਿਵਾਉਣ ਦਾ ਕੀ ਫ਼ਾਇਦਾ ਹੈ? ਮੇਰੀ ਪਿਆਰੀ ਪ੍ਰੇਮਿਕਾ ਦੀ ਬੇਮਿਸਾਲ ਸੁੰਦਰਤਾ? ਕੀ ਇਹ ਹੋਰ ਵੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਬੇਰਹਿਮ ਯਾਦ, ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਦਿਵਾਉਣ ਲਈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਉਸ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਕਿਵੇਂ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਜੋ ਮੈਂ, ਅਜਿਹੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਗ਼ਲਤੀ ਤੋਂ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਹੋ ਕੇ, ਜੇ ਆਪਣਾ ਬਦਲਾ ਲੈਣ ਲਈ ਨਹੀਂ, ਤਾਂ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਸਕਾਂ? ਮੈਨੂੰ ਉਮੀਦ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਕਿਰਪਾਵਾਂ ਇਹਨਾਂ ਵਿਛੋੜਿਆਂ ਨੂੰ ਥਕਾ ਦੇਣ ਵਾਲੀਆਂ ਨਹੀਂ ਲੱਗਣਗੀਆਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰੇ ਦੁੱਖ ਅਜਿਹੇ ਨਹੀਂ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੰਖੇਪ ਅਤੇ ਸੁਰਸਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਿਆਨ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਹਰ ਸਥਿਤੀ ਇੱਕ ਲੰਬੇ ਭਾਸ਼ਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੈ।

ਇਸ 'ਤੇ ਪੁਜਾਰੀ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਸਦੀ ਕਹਾਣੀ ਤੋਂ ਥੱਕਣ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਵੇਰਵੇ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸੁਹਾਵਣੇ ਲੱਗੇ ਜੋ ਉਹ ਦੱਸ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਚੁੱਪਚਾਪ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਸਨ, ਸਗੋਂ ਉਹ ਕਹਾਣੀ ਦੇ ਮੁੱਖ ਧਾਗੇ ਵਾਂਗ ਹੀ ਜ਼ੋਰ ਦੇਣ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਸਨ।

"ਖੈਰ, ਜਿਵੇਂ ਮੈਂ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ," ਕਾਰਡੇਨੀਓ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ, "ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਸਾਰੇ ਹਾਲ ਵਿੱਚ ਇਕੱਠੇ ਹੋ ਗਏ, ਤਾਂ ਪੈਰਿਸ਼ ਪਾਦਰੀ ਅੰਦਰ ਆਇਆ ਅਤੇ ਲਾਜ਼ਮੀ ਰਸਮਾਂ ਨਿਭਾਉਣ ਲਈ ਜੋੜੇ ਦਾ ਹੱਥ ਫੜਿਆ, ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, 'ਕੀ ਤੁਸੀਂ, ਡੋਨਾ ਲੁਸਿੰਡਾ, ਡੌਨ ਫਰਨਾਂਡੋ ਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਮਾਤਾ ਚਰਚ ਦੁਆਰਾ ਲੋੜ ਅਨੁਸਾਰ ਆਪਣਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਆਹਿਆ ਪਤੀ ਮੰਨਦੇ ਹੋ?' ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਪੂਰਾ ਸਿਰ ਅਤੇ ਗਰਦਨ ਟੇਪੇਸਟ੍ਰੀ ਦੇ ਬਾਹਰ ਟਿਕਾਇਆ ਅਤੇ, ਮੇਰਾ ਦਿਲ ਧੜਕਦਾ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਕੰਨ ਤਣਾਅ ਨਾਲ, ਲੁਸਿੰਡਾ ਦੇ ਜਵਾਬ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ, ਉਸਦੇ ਜਵਾਬ ਤੋਂ ਜਾਂ ਤਾਂ ਮੇਰੀ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਜਾਂ ਮੇਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ। ਓ, ਕਾਸ਼ ਮੈਂ ਉਸ ਸਮੇਂ ਭੱਜ ਕੇ ਚੀਕਿਆ ਹੁੰਦਾ, 'ਲੁਸਿੰਡਾ, ਮੇਰੀ ਪਿਆਰੀ ਲੁਸਿੰਡਾ, ਸੋਚੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਕਰਨ ਜਾ ਰਹੇ ਹੋ; ਵਿਚਾਰ ਕਰੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਕੀ ਦੇਣਦਾਰ ਹੋ; ਯਾਦ ਰੱਖੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਹੋ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦੇ ਨਹੀਂ! ਸਮਝੋ ਕਿ ਤੁਹਾਡਾ ਕਹਿਣਾ 'ਮੈਂ ਕਰਦਾ ਹਾਂ' ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦਾ ਅੰਤ ਇੱਕੋ ਜਿਹਾ ਕੰਮ ਹੋਵੇਗਾ! ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ, ਹੇ ਧੋਖੇਬਾਜ਼ ਡੌਨ ਫਰਨਾਂਡੋ, ਮੈਨੂੰ ਮੇਰੀ

ਸ਼ਾਨ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ! ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ? ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਭਾਲ ਰਹੇ ਹੋ? ਸੋਚੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਈਸਾਈ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਆਪਣਾ ਉਦੇਸ਼ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਲੂਸਿੰਡਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਮੇਰੀ ਪਤਨੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸਦਾ ਪਤੀ।' ਓਏ, ਮੂਰਖ ਮੈਂ ਹਾਂ, ਹੁਣ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰ ਹਾਂ ਅਤੇ ਖ਼ਤਰੇ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਹਾਂ, ਇਹ ਦੇਖਣਾ ਆਸਾਨ ਹੈ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਕੀ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਪੂਰ ਕੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ! ਹੁਣ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਸਭ ਤੋਂ ਪਿਆਰੀ ਜਾਇਦਾਦ ਤੋਂ ਲੁੱਟਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਹੈ, ਮੈਂ ਉਸ ਚੋਰ ਨੂੰ ਸਰੂਪ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਜਿਸ ਤੋਂ ਮੈਂ ਬਦਲਾ ਲੈ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜੇਕਰ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਉਦੋਂ ਉਨੀ ਹੀ ਹਿੰਮਤ ਹੁੰਦੀ ਜਿੰਨੀ ਹੁਣ ਮੈਨੂੰ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ! ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਉਸ ਸਮੇਂ ਇੱਕ ਡਰਪੋਕ ਅਤੇ ਮੂਰਖ ਸੀ, ਇਹ ਕੋਈ ਹੈਰਾਨੀ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਹੁਣ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮਰ ਰਿਹਾ, ਆਪਣੇ ਹੋਸ਼ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ, ਅਤੇ ਸ਼ਰਮ ਅਤੇ ਪਛਤਾਵੇ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਪਾਉਂਦਾ ਹਾਂ।

"ਪਾਦਰੀ ਲੂਸਿੰਡਾ ਦੇ ਜਵਾਬ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਪੂਰ ਉਹ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਾਫ਼ੀ ਦੇਰ ਤੱਕ ਝਿਜਕਦੀ ਰਹੀ। ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਮੈਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੋਇਆ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣਾ ਚੰਗਾ ਨਾਮ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਛੁਰਾ ਕੱਢੇਗੀ ਜਾਂ ਮੇਰੇ ਵੱਲੋਂ ਕੁਝ ਸੱਚ ਜਾਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੀ ਜੀਭ ਖੋਲ੍ਹ ਦੇਵੇਗੀ, ਮੈਂ ਉਸਦੀ ਪਤਲੀ, ਧੁੰਦਲੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਫੁਸਫੁਸਾਉਂਦੇ ਸੁਣਿਆ, 'ਮੈਂ ਕਰਦਾ ਹਾਂ,' ਅਤੇ ਡੌਨ ਫਰਨਾਂਡੋ ਨੇ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਹੀ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨਾਲ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਉਸਦੀ ਉਂਗਲੀ 'ਤੇ ਅੰਗੂਠੀ ਪਾਈ ਗਈ, ਤਾਂ ਦੋਵੇਂ ਅਟੁੱਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜੁੜੇ ਰਹੇ। ਲਾੜਾ ਆਪਣੀ ਦੁਲਹਨ ਨੂੰ ਜਫੀ ਪਾਉਣ ਹੀ ਵਾਲਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਅਚਾਨਕ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਆਪਣੇ ਦਿਲ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਮਾਂ ਦੀਆਂ ਬਾਹਾਂ ਵਿੱਚ ਡੁੱਬ ਗਈ।

"ਹੁਣ ਇਹ ਦੱਸਣਾ ਮੇਰੇ ਲਈ ਬਾਕੀ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਸੁਣੀ ਹੋਈ ਸੁੱਖਣਾ ਦੇ ਕਾਰਨ ਆਪਣੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਉਮੀਦਾਂ ਨੂੰ ਚਕਨਾਚੂਰ ਹੁੰਦੇ ਦੇਖਿਆ, ਲੂਸਿੰਡਾ ਦੇ ਸ਼ਬਦ ਅਤੇ ਵਾਅਦੇ ਝੂਠੇ ਸਾਬਤ ਹੋਏ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸ ਖ਼ਜ਼ਾਨੇ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਸੀ ਜੋ ਮੈਂ ਉਸ ਇੱਕ ਪਲ ਵਿੱਚ ਗੁਆ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਮੁੜਨ ਲਈ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਸਵਰਗ ਦੁਆਰਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤਿਆਗ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ, ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਧਰਤੀ ਲਈ ਘਿਣਾਉਣਾ ਜਿਸਨੇ ਕਦੇ ਮੈਨੂੰ ਸੰਭਾਲਿਆ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਹਵਾ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਮੇਰੇ ਸਾਹਾਂ ਲਈ ਸਾਹ ਲੈਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਹੰਝੂਆਂ ਲਈ ਪਾਣੀ ਦੀ ਨਮੀ; ਇਕੱਲੇ ਅੱਗ ਵਧ ਗਈ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਗੁੱਸੇ ਅਤੇ ਈਰਖਾ ਦੀਆਂ ਲਾਟਾਂ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਡੁੱਬ ਗਿਆ ਸੀ। ਲੂਸਿੰਡਾ ਦੇ ਬੇਹੋਸ਼ ਹੋਣ ਨਾਲ ਹੋਰ ਕੋਈ ਉਲਝਣ ਵਿੱਚ ਪੈ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਸਦੀ ਮਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਹਵਾ ਦੇਣ ਲਈ ਆਪਣਾ ਸਰੀਰ ਖੋਲ੍ਹਿਆ, ਤਾਂ ਉੱਥੇ ਇੱਕ ਸੀਲਬੰਦ ਨੋਟ ਮਿਲਿਆ, ਜਿਸਨੂੰ ਡੌਨ ਫਰਨਾਂਡੋ ਨੇ ਤੁਰੰਤ ਫੜ ਲਿਆ ਅਤੇ ਇੱਕ ਮੁਸ਼ਾਲ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨਾ ਖਤਮ ਕੀਤਾ, ਉਹ ਕੁਰਸੀ 'ਤੇ ਡਿੱਗ ਪਿਆ ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਸਿਰ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਫੜ ਲਿਆ ਜਿਵੇਂ ਕੋਈ ਸੋਚ ਵਿੱਚ ਗੁਆਚਿਆ ਹੋਇਆ ਹੋਵੇ, ਪਰ ਉਹ ਆਪਣੀ ਦੁਲਹਨ ਨੂੰ ਮੁੜ ਸੁਰਜੀਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰਨ ਦੇ ਯਤਨਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ।"

"ਘਰ ਵਿੱਚ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਉਲਝਣ ਦੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਦੇਖ ਕੇ, ਮੈਂ ਮੌਕੇ ਦਾ ਫਾਇਦਾ ਉਠਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਉੱਥੋਂ ਚਲੇ ਜਾਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ, ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿ ਮੇਰੇ 'ਤੇ ਕੋਈ ਨਜ਼ਰ ਰੱਖੇਗਾ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਅਤੇ ਦ੍ਰਿੜ ਇਰਾਦਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਜੇ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਦੇਖ ਲੈਣ, ਤਾਂ ਕੁਝ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਲਈ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਸੀਨੇ ਵਿੱਚ ਜਾਇਜ਼ ਗੁੱਸਾ ਦਿਖਾਏ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਝੂਠੇ ਡੌਨ ਫਰਨਾਂਡੋ ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਚੰਚਲ, ਬੇਹੋਸ਼ ਗੱਦਾਰ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦੇਵੇ। ਪਰ ਕਿਸਮਤ, ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਹੋਰ ਵੀ ਭੈੜੀਆਂ ਬੁਰਾਈਆਂ ਲਈ ਬਚਾ ਰਹੀ ਹੋਵੇਗੀ, ਜੇ ਸੰਭਵ ਹੋਵੇ, ਤਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਸ ਸਮੇਂ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਸਪਸ਼ਟਤਾ ਦੀ ਬਹੁਤਾਤ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਜਿਸਦੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਉਦੋਂ ਤੋਂ ਘਾਟ ਹੈ। ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਆਪਣੇ ਸਭ ਤੋਂ ਭੈੜੇ ਦੁਸ਼ਮਣਾਂ ਤੋਂ ਬਦਲਾ ਲੈਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨਾ, ਜੋ ਕਿ ਆਸਾਨ ਹੁੰਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਤੋਂ ਬਦਲਾ ਲੈਣ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਹ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਕੀਤਾ ਜੋ ਉਹ ਹੱਕਦਾਰ ਸੁਨ, ਅਤੇ ਸ਼ਾਇਦ ਉਸ ਤੋਂ ਵੀ ਵੱਧ ਸੁਖਤੀ ਨਾਲ ਜੋ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਮਾਰ ਦਿੱਤਾ ਹੁੰਦਾ। ਕਿਉਂਕਿ ਜਦੋਂ ਸਜ਼ਾ ਜਲਦੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਦੁੱਖ ਜਲਦੀ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਜਦੋਂ ਇਹ ਤਸੀਹੇ ਦੁਆਰਾ ਲੰਮਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਜੀਵਨ ਨੂੰ ਕਦੇ ਖਤਮ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਲਗਾਤਾਰ ਮਾਰਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, ਮੈਂ ਬਾਹਰ ਭੱਜਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਆਦਮੀ ਦੇ ਘਰ ਵਾਪਸ ਆ ਗਿਆ ਜਿਸਦੇ ਨਾਲ

ਮੈਂ ਖੱਚਰ ਛੱਡਿਆ ਸੀ। ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਕਾਠੀ ਪਾਉਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ, ਅਲਵਿਦਾ ਕਹੇ ਬਿਨਾਂ, ਸ਼ਹਿਰ ਤੋਂ ਭੱਜ ਗਿਆ, ਦੂਜੇ ਲੁਟੇਰੇ ਵਾਂਗ ਪਿੱਛੇ ਮੁੜ ਕੇ ਦੇਖਣ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਨਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਖੇਤ ਵਿੱਚ ਇਕੱਲਾ ਪਾਇਆ, ਰਾਤ ਦੇ ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚ ਘਿਰਿਆ ਹੋਇਆ - ਚੁੱਪ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਪਰਵਾਹ ਜਾਂ ਸੁਣੇ ਜਾਣ ਜਾਂ ਪਛਾਣੇ ਜਾਣ ਦੇ ਡਰ ਤੋਂ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨ ਲਈ ਸਦਾ ਦੇ ਰਹੀ ਸੀ - ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਆਵਾਜ਼ ਖੋਲ੍ਹ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਜੀਭ ਨੂੰ ਲੁਸਿੰਡਾ ਅਤੇ ਡੰਨ ਫਰਨਾਂਡੇ ਵਿਰੁੱਧ ਆਲੋਚਨਾਵਾਂ ਦੀ ਇਕ ਧਾਰਾ ਵਿਚ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨੁਕਸਾਨ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰ ਸਕਾਂ। ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਬੇਰਹਿਮ, ਨਾਸ਼ੁਕਰੀ, ਝੂਠਾ, ਨਾਸ਼ੁਕਰਾ, ਪਰ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਲਾਲਚੀ ਕਿਹਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰੇ ਵਿਰੋਧੀ ਦੀ ਦੌਲਤ ਨੇ ਉਸਦੇ ਪਿਆਰ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨੂੰ ਅੰਨ੍ਹਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਖੋਹ ਲਿਆ ਸੀ, ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਜਿਸ ਨਾਲ ਕਿਸਮਤ ਨੇ ਵਧੇਰੇ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਦਿਲ ਅਤੇ ਉਦਾਰਤਾ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਆਲੋਚਨਾਵਾਂ ਅਤੇ ਸਰਾਪਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਇਹ ਹੈਰਾਨੀ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਕੁੜੀ ਜੋ ਆਪਣੇ ਮਾਪਿਆਂ ਦੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਬੰਦ ਸੀ ਅਤੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਦੀ ਆਦੀ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਇੱਛਾਵਾਂ ਨੂੰ ਮੰਨਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਲਈ ਇੱਕ ਸੱਜਣ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕੀਤੀ ਜੋ ਇੰਨਾ ਪ੍ਰਤਿਸ਼ਠਾਵਾਨ, ਅਮੀਰ ਅਤੇ ਸਾਊ ਸੀ; ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰੇ ਦਿੱਤਾ, ਲੋਕ ਸੋਚਣਗੇ ਕਿ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਹੋਸ਼ ਛੱਡ ਦਿੱਤੇ ਹਨ ਜਾਂ ਆਪਣਾ ਪਿਆਰ ਕਿਤੇ ਹੋਰ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਜੋ ਉਸਦੀ ਨੇਕਨਾਮੀ ਅਤੇ ਸਾਖ ਲਈ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨੁਕਸਾਨਦੇਹ ਹੋਵੇਗੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੈਂ ਤੁਰੰਤ ਆਪਣਾ ਮਨ ਬਦਲ ਲਿਆ, ਇਹ ਤਰਕ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਜੇ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਵਜੋਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਉਹ ਦੇਖਦੇ ਕਿ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਚੁਣਨ ਵਿੱਚ ਇੰਨੀ ਮਾੜੀ ਚੋਣ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਸਨ; ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਡੰਨ ਫ਼ਰਨਾਂਡੇ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਉਹ ਖੁਦ, ਜੇ ਉਹ ਆਪਣੀਆਂ ਇੱਛਾਵਾਂ ਵਿਚ ਸਮਝਦਾਰ ਹੁੰਦੇ, ਤਾਂ ਉਹ ਆਪਣੀ ਧੀ ਦੇ ਪਤੀ ਲਈ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਬਿਹਤਰ ਕਿਸੇ ਦੀ ਇੱਛਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਵਿਆਹ ਵਿਚ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਵਧਾਉਣ ਦੀ ਅਟੱਲ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜ਼ਰੂਰ ਕਹਿ ਸਕਦੀ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੇ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਫਿਰ ਮੈਂ ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਬਾਰੇ ਜੋ ਵੀ ਸੋਚਣ ਦੇ ਯੋਗ ਸੀ ਉਸਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਆਵਾਂਗਾ। ਸੰਖੇਪ ਵਿਚ, ਮੈਂ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਕਿ ਉਸਦੇ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਚੰਗੇ ਨਿਰਣੇ ਦੀ ਘਾਟ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਵਿਸ਼ਾਲ ਇੱਛਾ ਅਤੇ ਵਿਲੱਖਣਤਾ ਦੀ ਇੱਛਾ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਉਸਨੇ ਧੋਖਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਮੇਰੀਆਂ ਪੱਕੀਆਂ ਉਮੀਦਾਂ ਅਤੇ ਸਤਿਕਾਰਯੋਗ ਇਰਾਦਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸੰਭਾਲਿਆ ਸੀ। ਇਹਨਾਂ ਵਿਚਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਰੁੱਝੇ ਹੋਏ, ਮੈਂ ਰਾਤ ਦੇ ਬਾਕੀ ਹਿੱਸੇ ਲਈ ਯਾਤਰਾ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਸਵੇਰ ਵੇਲੇ ਇਹਨਾਂ ਪਹਾੜੀ ਦੱਰਿਆਂ ਵਿਚੋਂ ਇੱਕ ਵਿੱਚ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ, ਜਿਸ ਵਿੱਚੋਂ ਮੈਂ ਯਾਤਰਾ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਤਿੰਨ ਦਿਨ ਹੋਰ। ਕੋਈ ਖਾਸ ਰਸਤਾ ਜਾਂ ਰਸਤਾ ਨਾ ਅਪਣਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਮੈਂ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਇਹਨਾਂ ਪਹਾੜੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕਿਤੇ ਇੱਕ ਘਾਹ ਦੇ ਮੈਦਾਨ ਵਿੱਚ ਰੁਕ ਗਿਆ। ਉੱਥੇ ਮੈਂ ਕੁਝ ਚਰਵਾਹਿਆਂ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਮੈਂ ਇਹਨਾਂ ਪਹਾੜਾਂ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹੁੰਚਯੋਗ ਹਿੱਸੇ ਤੱਕ ਕਿਵੇਂ ਪਹੁੰਚ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਇਸ ਦਿਸ਼ਾ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ। ਮੈਂ ਤੁਰੰਤ ਇੱਥੇ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਇਸ ਸਥਾਨ ਵੱਲ ਵਧਿਆ, ਪਰ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਮੈਂ ਇਹਨਾਂ ਜੰਗਲਾਂ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਇਆ, ਮੇਰਾ ਖੱਚਰ ਭੁੱਖ ਅਤੇ ਥਕਾਵਟ ਨਾਲ ਮਰ ਗਿਆ ਜਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਵਧੇਰੇ ਝੁਕਾਅ ਰੱਖਦਾ ਹਾਂ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਸ ਬੇਕਾਰ ਬੋਝ ਤੋਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਦਿਵਾਉਣ ਲਈ ਜੋ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਚੁੱਕਿਆ ਸੀ। ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪੈਦਲ, ਖੜ੍ਹੀਆਂ ਥਾਵਾਂ ਤੋਂ ਥੱਕਿਆ ਹੋਇਆ, ਭੁੱਖ ਨਾਲ ਮਰ ਰਿਹਾ, ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਮਦਦ ਲਈ ਆਉਣ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ, ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਕਦੇ ਅਜਿਹੀ ਮਦਦ ਲੈਣ ਦਾ ਸੁਪਨਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ ਸੀ। ਮੈਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੱਸ ਸਕਦਾ ਕਿ ਮੈਂ ਕਿੰਨੀ ਦੇਰ ਤੱਕ ਉਸ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਪਿਆ ਰਿਹਾ, ਪਰ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਪੈਰਾਂ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋਇਆ, ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਹੁਣ ਭੁੱਖ ਨਹੀਂ ਲੱਗੀ। ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕੁਝ ਬੱਕਰੀਆਂ ਦੇ ਆਜੜੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਪਾਇਆ ਜੋ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਹ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੇਰੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਇੰਨੀ ਤਰਕਹੀਣ

ਗੱਲ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿਵੇਂ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਦਿਮਾਗ਼ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਸੀ। ਉਦੋਂ ਤੋਂ ਮੈਨੂੰ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਇਆ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਆਪਣੇ ਹੁਕਮ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਬੁੱਧੀ, ਜੋ ਕਈ ਵਾਰ ਇੰਨੀ ਕਮਜ਼ੋਰ ਅਤੇ ਕਮਜ਼ੋਰ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਘਿਣਾਉਣੇ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹਾਂ: ਆਪਣੇ ਕੱਪੜੇ ਪਾੜਨਾ, ਚੀਕਣਾ-ਚਿਹਾੜਾ ਪਾਉਣਾ, ਆਪਣੀ ਕਿਸਮਤ ਨੂੰ ਕੋਸਣਾ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਪਿਆਰੇ ਦਾ ਨਾਮ ਵਿਅਰਥ ਉਚਾਰਨ ਕਰਨਾ, ਜਿਸਦਾ ਚੀਕ ਕੇ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਕੋਈ ਉਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਉਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਹੋਸ਼ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੰਨਾ ਥੱਕਿਆ ਅਤੇ ਥੱਕਿਆ ਹੋਇਆ ਪਾਉਂਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਹਿੱਲਣਾ ਵੀ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਨਾਲ ਪਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ।

"ਮੇਰਾ ਸਭ ਤੋਂ ਆਮ ਨਿਵਾਸ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰਕ ਉਕ ਦਾ ਖੋਖਲਾ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਦੁਖੀ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਪੁਨਾਹ ਦੇਣ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਹੈ। ਤੁਰਸ ਨਾਲ ਪ੍ਰੇਰਿਤ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਪਹਾੜੀਆਂ ਵਿੱਚ ਘੁੰਮਦੇ ਚਰਵਾਹੇ ਅਤੇ ਬੱਕਰੀਆਂ ਦੇ ਚੁਰਵਾਹੇ ਸੜਕਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਜਾਂ ਪੱਥਰਾਂ 'ਤੇ ਭੋਜਨ ਰੱਖ ਕੇ ਮੇਰੀ ਹੋਂਦ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਦੇ ਹਨ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਸੋਚਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮੈਂ ਲੰਘ ਕੇ ਇਸਨੂੰ ਲੱਭ ਸਕਦਾ ਹਾਂ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੈਂ ਉਸ ਸਮੇਂ ਆਪਣੀਆਂ ਇੰਦਰੀਆਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਮੇਰੀ ਕੁਦਰਤੀ ਪ੍ਰਵਿਰਤੀ ਮੈਨੂੰ ਭੋਜਨ ਨੂੰ ਪਛਾਣਨ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਵਿੱਚ ਇਸਦੀ ਲਾਲਸਾ, ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਇਸਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਇੱਛਾ ਜਗਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਹੋਰ ਸਮੇਂ 'ਤੇ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਇੰਦਰੀਆਂ ਦੇ ਕਾਬੂ ਵਿੱਚ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮੈਂ ਹਾਈਵੇਅ 'ਤੇ ਚੜ੍ਹ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਉਹ ਚੀਜ਼ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਚਰਵਾਹੇ ਪਿੰਡ ਤੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਭੇਡਾਂ ਦੇ ਵਾੜੇ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਰਹੇ ਹਨ, ਜੇ ਉਹ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਸਾਂਝਾ ਕਰਨਗੇ ਜੇਕਰ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਇਹ ਮੰਗਦਾ ਹਾਂ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਦੁਖੀ, ਹਤਾਸ਼ ਹੋਂਦ ਨੂੰ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਜੀਵਾਂਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਸਵਰਗ ਇਸਨੂੰ ਇਸਦੇ ਅੰਤਮ ਮੰਜ਼ਿਲ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਦਿਆਲੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਜਾਂ ਮੇਰੀ ਯਾਦਦਾਸ਼ਤ ਨੂੰ ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਤਾਂ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਲੂਸਿੰਡਾ ਦੀ ਸੁੰਦਰਤਾ ਅਤੇ ਧੋਖੇਬਾਜ਼ੀ ਜਾਂ ਡੌਨ ਫਰਨਾਂਡੋ ਦੁਆਰਾ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਗ਼ਲਤ ਨੂੰ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਰਹੇਗਾ। ਜੇਕਰ ਸਵਰਗ ਮੇਰੀ ਜਾਨ ਲਏ ਬਿਨਾਂ ਅਜਿਹਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ਤ ਕਰਾਂਗਾ।" ਇੱਕ ਬਿਹਤਰ ਰਸਤੇ 'ਤੇ। ਜੇ ਨਹੀਂ, ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਕਰਨ ਲਈ ਬਿਲਕੁਲ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੈ ਸਿਵਾਏ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਕਿ ਇਹ ਮੇਰੀ ਆਤਮਾ 'ਤੇ ਦਇਆ ਕਰੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਆਪਣੇ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਜੰਗਲਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੱਢਣ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਜਾਂ ਤਾਕਤ ਦੀ ਘਾਟ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਰੱਖਿਆ ਹੈ।

"ਹਾਏ ਸੱਜਣੋ, ਇਹ ਮੇਰੀ ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਦੀ ਕੌੜੀ ਕਹਾਣੀ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਦੱਸੋ ਕਿ ਕੀ ਇਸਨੂੰ ਮੈਂ ਜਿੰਨਾ ਦਿਖਾਇਆ ਹੈ ਉਸ ਤੋਂ ਘੱਟ ਭਾਵਨਾ ਨਾਲ ਐਲਾਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਕਿਰਪਾਵਾਂ ਨੂੰ ਮੈਨੂੰ ਮਨਾਉਣ ਜਾਂ ਸਲਾਹ ਦੇਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਵਿਚ ਥੱਕਣਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੀਦਾ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਉਹ ਕਰੋ ਜੋ ਕਾਰਨ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੇਰੀਆਂ ਬਿਮਾਰੀਆਂ ਲਈ ਇੱਕ ਢੁਕਵਾਂ ਇਲਾਜ ਹੋਵੇਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਉਸ ਦਵਾਈ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਲਾਭਦਾਇਕ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਇੱਕ ਮਸ਼ਹੂਰ ਡਾਕਟਰ ਇੱਕ ਬਿਮਾਰ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇਸਨੂੰ ਲੈਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਲੂਸਿੰਡਾ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਸਿਹਤ ਦੀ ਕੋਈ ਇੱਛਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਮੇਰਾ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੋਣਾ ਠੀਕ ਸਮਝਿਆ ਹੈ - ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਉਸਨੂੰ ਮੇਰੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ - ਕੀ ਮੈਂ ਮੁਸੀਬਤ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੋਣਾ ਠੀਕ ਸਮਝ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਭਾਵੇਂ ਮੈਂ ਚੰਗੀ ਕਿਸਮਤ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹਾਂ। ਆਪਣੀ ਚੰਚਲਤਾ ਨਾਲ ਉਸਨੇ ਮੇਰੇ ਵਿਨਾਸ਼ ਨੂੰ ਸਥਾਈਤਾ ਦੇਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ, ਪਰ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਮੌਤ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਕੇ ਉਸਦੀਆਂ ਇੱਛਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਾਂਗਾ, ਜੋ ਆਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਪੀੜ੍ਹੀਆਂ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰੇਗੀ ਕਿ ਮੇਰੇ ਵਿਚ ਉਹ ਕਮੀ ਸੀ ਜੋ ਹਰ ਦੂਜੇ ਬਦਕਿਸਮਤ ਕੋਲ ਭਰਪੂਰ ਸੀ, ਅਰਥਾਤ, ਇਸ ਗਿਆਨ ਦੁਆਰਾ ਦਿਲਾਸਾ ਦੇਣ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਕਿ ਦਿਲਾਸਾ ਮੇਰੀ ਪਹੁੰਚ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੈ। ਮੇਰੇ ਵਿਚ ਇਹ ਵੱਡੇ ਦੁੱਖਾਂ ਅਤੇ ਬਿਮਾਰੀਆਂ ਦਾ ਇੱਕ ਸਰੋਤ ਹੈ ਜੋ, ਮੈਨੂੰ ਡਰ ਹੈ, ਮੇਰੀ ਮੌਤ ਨਾਲ ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।"

ਇੱਥੇ ਕਾਰਡੇਨੀਓ ਨੇ ਆਪਣਾ ਲੰਮਾ ਭਾਸ਼ਣ ਅਤੇ ਕਹਾਣੀ ਸਮਾਪਤ ਕੀਤੀ ਜੋ ਕਿ ਓਨੀ ਹੀ ਉਦਾਸ ਸੀ ਜਿੰਨੀ ਭਾਵੁਕ ਸੀ। ਪਰ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਪਾਦਰੀ ਦਿਲਾਸੇ ਦੇ ਕੁਝ ਸ਼ਬਦ ਕਹਿਣ ਹੀ ਵਾਲਾ ਸੀ, ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਆਵਾਜ਼ ਨੇ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ ਜੋ ਉਸਦੇ ਕੰਨਾਂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚੀ - ਇੱਕ ਆਵਾਜ਼ ਜੋ ਸੋਗਮਈ ਸੁਰਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਸੁਣਾਈ ਦਿੱਤੀ ਜੋ ਇਸ ਬਿਰਤਾਂਤ ਦੇ ਚੌਥੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ

ਜਾਵੇਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ ਬੁੱਧੀਮਾਨ ਅਤੇ ਸੂਝਵਾਨ ਇਤਿਹਾਸਕਾਰ ਸਾਈਡ ਹੋਮਟ ਬੇਨੇਂਗੋਲੀ ਤੀਜੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਸਮੇਂਾਪਤ ਕਰਦੇ ਹਨ।

1. ਵਾਂਬਾ, ਜਿਸਨੂੰ ਸੁਰਵੈਂਟਸ ਨੇ ਬੁੰਬਾ ਲਿਖਿਆ ਸੀ, 672 ਤੋਂ 680 ਤੱਕ ਵਿਸੀਗੋਥਾਂ ਦਾ ਰਾਜਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਬੇਰੀਅਨ ਲੋਕਧਾਰਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਜਾਣਿਆ-ਪਛਾਣਿਆ ਪਾਤਰ ਬਣ ਗਿਆ ਸੀ।

ਲਾ ਮੰਚਾ ਦੇ ਹੁਸ਼ਿਆਰ ਹਿਡਾਲਗੋ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦਾ ਚੌਥਾ ਹਿੱਸਾ

ਅਧਿਆਇ ਅਠਾਈ

ਇੱਕੋ ਸ਼ੀਅਰਾ ਵਿੱਚ ਪੁਜਾਰੀ ਅਤੇ ਨਾਈ ਨਾਲ਼ ਵਾਪਰਿਆ ਨਾਵਲ਼ ਅਤੇ ਦਿਲ਼ਚਸਪ ਸਾਹਸ ਉਹ ਸਮਾਂ ਕਿੰਨਾ ਖ਼ੁਸ਼ ਅਤੇ ਕਿੰਨਾ ਭਾਗਸ਼ਾਲੀ ਸੀ ਜਦੋਂ ਲਾ ਮੰਚਾ ਦਾ ਉਹ ਸੂਭ ਤੇ ਦਲੇਰ ਨਾਈਟ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੇਟ ਦ੍ਰਿਸ਼ 'ਤੇ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਇਆ ਸੀ! ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਨਾਈਟ-ਇਰੈਂਟਰੀ ਦੇ ਫਿੱਕੇ ਅਤੇ ਲਗਭੁਗ ਅਲੋਪ ਹੋ ਚੁੱਕੇ ਕ੍ਰਮ ਨੂੰ ਮੁੜ ਸੁਰਜੀਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਮੁੜ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਦੇ ਉਸਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਸ਼ਲਾਘਾਯੋਗ ਦ੍ਰਿੜ ਇਰਾਦੇ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਆਪਣੇ ਇਸ ਯੁੱਗ ਵਿੱਚ ਆਨੰਦ ਮਾਣ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਜਿਸਨੂੰ ਅਨੁਕੂਲ ਮਨੋਰੰਜਨ ਦੀ ਬਹੁਤ ਲੋੜ ਹੈ, ਨਾ ਸਿਰਫ ਉਸਦੇ ਸੱਚੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦਾ ਆਨੰਦ ਮਾਣਦੇ ਹਾਂ, ਬਲਕਿ ਇਸ ਦੀਆਂ ਕਹਾਣੀਆਂ ਅਤੇ ਅੰਤਰਾਲਾਂ ਦਾ ਵੀ, ਜੋ ਆਪਣੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਇਤਿਹਾਸ ਨਾਲੋਂ ਘੱਟ ਮਜ਼ੇਦਾਰ, ਹੁਸ਼ਿਆਰ ਅਤੇ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਬਾਅਦ ਵਾਲਾ, ਉਸ ਧਾਰੇ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਾ ਹੋਇਆ ਜੋ ਕਾਰਡੇਡੀਓ ਨੂੰ ਦਿਲਾਸਾ ਦੇਣ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਪੁਜਾਰੀ ਕਾਰਡੇਨੀਓ ਨੂੰ ਦਿਲਾਸਾ ਦੇਣ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਆਵਾਜ਼ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਜੋ ਉਸਦੇ ਕੰਨਾਂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚੀ ਅਤੇ ਸੋਗ ਭਰੇ ਸੁਰਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ:

"ਹੇ ਰੱਬਾ, ਕੀ ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਅਜਿਹੀ ਜੁਗ਼ਾ ਮਿਲ ਗਈ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਸਰੀਰ ਦੇ ਦਰਦਨਾਕ ਬੋਝ ਲਈ ਇੱਕ ਇਕਾਂਤ ਕਬਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰੇ ਜੋ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਇੱਛਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੰਨਾ ਕੁਝ ਸਹਿ ਰਿਹਾ ਹਾਂ? ਸੱਚਮੁੱਚ ਇਹ ਹੈ ਜੇਕਰ ਮੈਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਪਹਾੜਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇਕਾਂਤ ਦੁਆਰਾ ਧੋਖਾ ਨਹੀਂ ਖਾਂਦਾ। ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਚੱਟਾਨਾਂ ਅਤੇ ਝਾੜੀਆਂ, ਅਫ਼ਸੋਸ, ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੀ ਕਿਸਮਤ ਦਾ ਵਿਰਲਾਪ ਕਰਨ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਨੂੰ ਸਵਰਗ ਤੱਕ ਪ੍ਰਹੁੰਚਾਉਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਗੀਆਂ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੰਗਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜੀਵਿਤ ਮਨੁੱਖ ਨਾਲੋਂ ਕਿੰਨੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਅਨੁਕੂਲ ਹੋਵੇਗੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਤੋਂ ਕੋਈ ਆਪਣੇ ਸ਼ੰਕਿਆਂ ਦੇ ਜਵਾਬ, ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ ਲਈ ਰਾਹਤ, ਜਾਂ ਆਪਣੀਆਂ ਬਿਮਾਰੀਆਂ ਲਈ ਉਪਾਅ ਲੱਭ ਸਕੇ!"

ਇਹ ਸਾਰਾ ਪ੍ਰਵਚਨ ਪੁਜਾਰੀ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਸਾਰੇ ਸਾਥੀਆਂ ਨੇ ਸੁਣਿਆ ਅਤੇ ਸਮਝਿਆ, ਅਤੇ ਬੁਲਾਰੇ ਨੂੰ ਨੇੜੇ ਹੀ ਸਮਝੌ ਕੇ, ਉਹ ਉਠੇ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਲੱਭਣ ਲਈ ਚਲੇ ਗਏ। ਉਹ ਵੀਹ ਕਦਮ ਵੀ ਨਹੀਂ ਗਏ ਸਨ ਕਿ ਇੱਕ ਚੱਟਾਨ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਨੌਜਵਾਨ ਨੂੰ ਕਿਸਾਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਪਹਿਰਾਵਾ ਪਾਇਆ ਹੋਇਆ ਵੇਖਿਆ ਜੋ ਸੂਆਹੇ ਦੇ ਦਰੱਖਤ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਬੈਠਾ ਸੀ। ਉਹ ਉਸ ਸਮੇਂ ਉਸਦਾ ਚਿਹਰਾ ਨਹੀਂ ਦੇਖ ਸਕੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦਾ ਸਿਰ ਅੱਗੇ ਵੱਲ ਝੁਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਹ ਵਗਦੇ ਨਦੀ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਪੈਰ ਨਹਾਉਂਦਾ ਸੀ। ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਤੋਂ ਅਣਜਾਣ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਸ਼ਾਂਤ ਹਰਕਤਾਂ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਪੈਰਾਂ ਨੂੰ ਨਹਾਉਣ ਵਿਚ ਉਸਦੀ ਪੂਰੀ ਲੀਨਤਾ, ਜੋ ਕਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਨ ਕਿ ਉਹ ਨਦੀ ਦੇ ਕੰਕਰਾਂ ਤੋਂ ਬਣੇ ਚਿੱਟੇ ਕ੍ਰਿਸਟਲ ਦੇ ਦੋ ਟੁਕੜਿਆਂ ਵਰਗੇ ਸਨ। ਉਸਦੇ ਸੁੰਦਰ ਪੈਰਾਂ ਦੀ ਚਿੱਟੇਪਨ 'ਤੇ ਹੈਰਾਨ ਹੋ ਕੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਕਿ ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਮਿੱਟੀ 'ਤੇ ਤੁਰਨ ਜਾਂ ਬਲਦ ਦੇ ਹਲ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਚੱਲਣ ਲਈ ਨਹੀਂ ਬਣਾਏ ਗਏ ਸਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦਾ ਪਹਿਰਾਵਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕਰੇਗਾ। ਇਹ ਦੇਖਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਦਾ ਅਹਿਸਾਸ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਪੁਜਾਰੀ, ਜੋ ਰਸਤੇ ਵਿੱਚ ਅਗੇ ਵਧ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਨੇ ਦੂਜੇ ਦੋਨਾਂ ਨੂੰ ਉੱਥੇ ਪਏ ਪੱਥਰਾਂ ਦੇ ਢੇਰ ਪਿੱਛੇ ਝੁਕਣ ਅਤੇ ਲੁਕਣ ਦਾ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ, ਜੋ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੋਵਾਂ ਨੇ ਇਹ ਜਾਣਨ ਦੀ ਉਤਸੁਕਤਾ ਵਿਚ ਕੀਤਾ ਕਿ ਨੌਜਵਾਨ ਕੀ ਪਹਿਨ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਦੇ ਕੱਪੜਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸਲੇਟੀ ਕੱਪੜੇ ਦੀਆਂ ਬ੍ਰੀਚਾਂ ਅਤੇ ਲੈਗਿੰਗਸ, ਇੱਕ ਸਲੇਟੀ ਟੋਪੀ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਡਬਲ-ਸਕਰਟ ਵਾਲੀ ਸਲੇਟੀ ਜੈਕੇਟ ਦੋਵੇਂ ਪਾਸੇ ਖੁੱਲੀ ਹੋਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਚਿੱਟੇ ਸੈਟਿਨ ਨਾਲ ਉਸਦੀ ਕਮਰ ਦੁਆਲੇ ਕੱਸ ਕੇ ਬੰਨੀ ਹੋਈ ਸੀ; ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਲੈਗਿੰਗਸ ਉਸਦੇ ਪੈਰਾਂ ਦੇ ਅੱਧ ਤੱਕ ਲਪੇਟੇ ਹੋਏ ਸੁੰਨ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਹ ਚਿੱਟੇ ਅਲਾਬੈਸਟਰ ਵਰਗਾ ਦਿਖਾਈ ਦੇ ਰਹੇ ਸਨ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਸੁੰਦਰ ਪੈਰਾਂ ਨੂੰ ਨਹਾਉਣਾ ਖਤਮ ਕਰ

ਲਿਆ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਟੋਪੀ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਤੋਂ ਇੱਕ ਰੁਮਾਲ ਹਟਾਇਆ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਨਾਲ ਸੁਕਾ ਲਿਆ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਸਨੇ ਅਜਿਹਾ ਕੀਤਾ, ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਸਿਰ ਉੱਚਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਦੇਖਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਬੇਮਿਸਾਲ ਸੁੰਦਰ ਚਿਹਰਾ ਦਿਖਾਇਆ ਜੋ ਕਾਰਡੇਨੀਓ ਨੇ ਪੁਜਾਰੀ ਨੂੰ ਕਿਹਾ:

"ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਵਿਅਕਤੀ ਲੁਸਿੰਡਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਕੋਈ ਬ੍ਰਹਮ ਹਸਤੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।"

ਨੌਜਵਾਨ ਨੇ ਆਪਣੀ ਟੋਪੀ ਉਤਾਰੀ ਅਤੇ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਆਪਣਾ ਸਿਰ ਹਿਲਾਇਆ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਵਾਲਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਝੁਟਕਾ ਜੋ ਸੁਰਜ ਦੀ ਈਰਖਾ ਸੀ, ਖੁੱਲ੍ਹ ਕੇ ਉਸਦੇ ਮੋਢਿਆਂ 'ਤੇ ਡਿੱਗ ਪਿਆ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਦੇਖਿਆ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਇਆ ਕਿ ਜਿਸ ਔਰਤ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਖੇਤ ਦਾ ਮੁੰਡਾ ਮੰਨਿਆ ਸੀ, ਉਹ ਇੱਕ ਔਰਤ ਸੀ, ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਔਰਤ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਸਭ ਤੋਂ ਸੁੰਦਰ ਜਿਸਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਕਿਸੇ ਨੇ ਵੀ ਦੇਖਿਆ ਸੀ, ਕਾਰਡੇਨੀਓ ਸਮੇਤ, ਜੋ ਕਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਲੁਸਿੰਡਾ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ ਅਤੇ ਜਾਣਿਆ ਨਹੀਂ ਸੀ; ਅਤੇ ਕਾਰਡੇਨੀਓ ਨੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਸਿਰਫ਼ ਲੁਸਿੰਡਾ ਦੀ ਸੁੰਦਰਤਾ ਹੀ ਇਸ ਔਰਤ ਦਾ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਉਸਦੇ ਲੰਬੇ ਸੁਨਹਿਰੀ ਵਾਲਾਂ ਨੇ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਉਸਦੇ ਮੋਢਿਆਂ ਨੂੰ ਢੱਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਸਗੋਂ ਉਸਦੇ ਪੂਰੇ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਘੇਰ ਲਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਜੇ ਉਸਦੇ ਪੈਰ ਨਾ ਹੁੰਦੇ, ਤਾਂ ਉਸਦੇ ਵਾਲਾਂ ਦੀ ਭਰਪੂਰਤਾ ਅਤੇ ਲੰਬਾਈ ਕਾਰਨ, ਉਸਦੇ ਸਰੀਰ ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਹਿੱਸਾ ਦਿਖਾਈ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ, ਜਿਸ ਲਈ ਉਸਦੇ ਹੱਥ ਉਸ ਪਲ ਕੰਘੀ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਜੇਕਰ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਪੈਰ ਕ੍ਰਿਸਟਲ ਦੇ ਟੁਕੜਿਆਂ ਵਾਂਗ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੇ, ਤਾਂ ਉਸਦੇ ਵਾਲਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਉਸਦੇ ਹੱਥ ਦਬਾਏ ਹੋਏ ਬਰਫ਼ ਦੇ ਟੁਕੜਿਆਂ ਵਰਗੇ ਸਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਤਿੰਨਾਂ ਦਰਸ਼ਕਾਂ ਨੂੰ ਹੈਰਾਨੀ ਨਾਲ ਭਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਜਾਣਨ ਲਈ ਉਤਸੁਕ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਹ ਕੌਣ ਸੀ। ਇਸ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕਰਨ ਦਾ ਫ਼ੈਸਲਾ ਕੀਤਾ, ਪਰ ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋਣ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਸੁੰਦਰ ਕੁੜੀ ਨੇ ਆਪਣਾ ਸਿਰ ਉੱਚਾ ਕੀਤਾ, ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਵਾਲ ਪਿੱਛੇ ਖਿੱਚ ਲਏ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਰੌਲਾ ਪਾਇਆ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਪੈਰਾਂ 'ਤੇ ਭੱਜ ਗਈ ਅਤੇ, ਆਪਣੇ ਜੁੱਤੇ ਪਾਉਣ ਜਾਂ ਆਪਣੇ ਵਾਲ ਇੱਕਠੇ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਾਂ ਲਏ ਬਿਨਾਂ, ਆਪਣੇ ਕੋਲ ਪਈ ਇੱਕ ਬੁੜਬੁਲ, ਸ਼ਾਇਦ ਕੁੱਪੜਿਆਂ ਦੀ, ਨੂੰ ਫੜ ਲਿਆ, ਅਤੇ ਉਲਝਣ ਅਤੇ ਘਬਰਾਹਟ ਨਾਲ ਭੱਜਣ ਲੱਗ ਪਈ। ਪਰ ਉਹ ਅੱਧਾ ਦਰਜਨ ਕਦਮ ਵੀ ਨਹੀਂ ਪੁੱਟਦੀ ਸੀ ਕਿ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਡਿੱਗ ਪਵੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦੇ ਕੋਮਲ ਪੈਰ ਤਿੱਖੇ ਪੱਥਰਾਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਇਹ ਦੇਖ ਕੇ, ਉਹ ਤਿੰਨੇ ਉਸ ਵੱਲ ਭੱਜੇ, ਪੁਜਾਰੀ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਬੋਲਿਆ:

"ਤੁਸੀਂ ਜੋ ਵੀ ਹੋ, ਮੇਰੀ ਔਰਤ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਪਿੱਛੇ ਨਾ ਹਟੋ ਅਤੇ ਭੱਜੋ ਨਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦੇਖਦੇ ਹੋ ਉਹ ਸਿਰਫ਼ ਤੁਹਾਡੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇੰਨੀ ਬੇਲੋੜੀ ਭੱਜਣ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਪੈਰ ਇਸਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦੇਣਗੇ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਅਸੀਂ ਅਜਿਹੀ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਇਜ਼ਾਜ਼ਤ ਦੇਵਾਂਗੇ।"

ਇਸ ਸਭ ਦਾ ਉਸਨੇ ਹੈਰਾਨੀ ਅਤੇ ਉਲਝਣ ਕਾਰਨ ਕੋਈ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਖਰਕਾਰ ਉਸਨੂੰ ਫੜਨ ਗਏ, ਤਾਂ ਪੁਜਾਰੀ ਨੇ ਉਸਦਾ ਹੱਥ ਫੜਿਆ ਅਤੇ ਕਿਹਾ:

"ਤੇਰੀ ਕਿਰਪਾ ਦੇ ਕੱਪੜੇ ਜੋ ਛੁਪਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਤੇਰੇ ਵਾਲਾਂ ਨੇ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕੋਈ ਮਾਮੂਲੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਤੂੰ ਆਪਣੀ ਸੁੰਦਰਤਾ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਅਯੋਗ ਪਹਿਰਾਵੇ ਵਿੱਚ ਛੁਪਾਇਆ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਉਜਾੜ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਆਇਆ, ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਸਾਡੀ ਖੁਸ਼ਕਿਸਮਤੀ ਰਹੀ ਹੈ ਕਿ ਤੈਨੂੰ ਲੱਭਿਆ, ਜੇ ਆਪਣੀਆਂ ਬਿਮਾਰੀਆਂ ਦਾ ਇਲਾਜ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ, ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਉਨ੍ਹਾਂ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਸਲਾਹ ਦਿਤੀ। ਜਿੰਨਾ ਚਿਰ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਹੈ, ਕੋਈ ਵੀ ਬਿਮਾਰੀ ਦੁਖ ਨਾਲ ਘਿਰੀ ਔਰਤ ਲਈ ਇੰਨੀ ਦਮਨਕਾਰੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਕਿ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਸਾਰੇ ਚੰਗੇ ਇਰਾਦਿਆਂ ਨਾਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸਲਾਹ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕ ਸਕੇ। ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਮੇਰੀ ਔਰਤ, ਜਾਂ ਪ੍ਰਭੂ, ਜਾਂ ਜੋ ਵੀ ਤੇਰੀ ਕਿਰਪਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਤੂੰ ਉਸ ਡਰ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸਾਡੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਨੇ ਤੈਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੀ ਮਾੜੀ ਜਾਂ ਚੰਗੀ ਕਿਸਮਤ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚ, ਸਾਰੇ ਇੱਕਠੇ ਜਾਂ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਤੈਨੂੰ ਕੋਈ ਅਜਿਹਾ ਵਿਅਕਤੀ ਮਿਲੇਗਾ ਜੋ ਤੁਹਾਡੀ ਨਾਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਹਮਦਰਦੀ ਕਰੇਗਾ।"

ਜਦੋਂ ਪੁਜਾਰੀ ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਭੇਸ ਬਦਲਿਆ ਕੁੜੀ ਉੱਥੇ ਹੀ ਹੈਰਾਨ ਖੜ੍ਹੀ ਸੀ, ਬਿਨਾਂ ਆਪਣੇ ਬੁੱਲ੍ਹ ਹਿਲਾਏ ਜਾਂ ਇੱਕ ਵੀ ਸ਼ਬਦ ਕਹੇ ਸਾਰਿਆਂ ਵੱਲ ਦੇਖ ਰਹੀ ਸੀ, ਬਿਲਕੁਲ ਇੱਕ ਪੇਂਡੂ ਕੁੜੀ ਵਾਂਗ ਜਿਸਨੂੰ ਅਚਾਨਕ ਕੋਈ ਅਜਿਹੀ ਚੀਜ਼ ਦਿਖਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਅਜੀਬ ਲੱਗਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਉਸਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਕਦੇ ਸੁਪਨੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੋਚਿਆ ਸੀ। ਪਰ ਜਦੋਂ ਪੁਜਾਰੀ ਨੇ ਉਸੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹੋਰ ਸਲਾਹਾਂ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਚੁੱਪੀ ਤੋੜੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਡੂੰਘਾ ਸਾਹ ਭਰਦਿਆਂ ਕਿਹਾ:

"ਕਿਉਂਕਿ ਇਹਨਾਂ ਪਹਾੜੀਆਂ ਦੀ ਇਕਾਂਤ ਮੈਨੂੰ ਛੁਪਾ ਨਹੀਂ ਸਕੀ, ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਅਣਕੰਢੇ ਵਾਲਾਂ ਦਾ ਢਿੱਲਾ ਹੋਣਾ ਮੇਰੀ ਜੀਭ ਨੂੰ ਧੋਖਾ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਮੇਰੇ ਲਈ ਦਿਖਾਵਾ ਕਰਨਾ ਵਿਅਰਥ ਹੋਵੇਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ, ਜੇ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਕਿਰਪਾਵਾਂ ਮੇਰੇ ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੀਆਂ, ਤਾਂ ਇਹ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਰਨ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸ਼ਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਸੱਜਣੋ, ਮੈਨੂੰ ਇਹਨਾਂ ਦਿਆਲੂ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ਾਂ ਲਈ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਕਿਰਪਾਵਾਂ ਦਾ ਧੰਨਵਾਦ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿਓ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਬੇਨਤੀਆਂ ਵਿਚ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਡਰ ਹੈ ਕਿ ਮੇਰੀਆਂ ਬਦਕਿਸਮਤੀਆਂ ਦਾ ਵਰਣਨ ਤੁਹਾਡੇ ਦੁੱਖ ਨੂੰ ਤੁਹਾਡੀ ਦਇਆ ਵਾਂਗ ਹੀ ਵਧਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਉਪਾਅ ਜਾਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸਹਿਣ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਦਿਲਾਸਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲੇਗਾ। ਪਰ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਮੇਰੇ ਸੰਨਮਾਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਤੁਹਾਡੇ ਮਨਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ੱਕ ਵਿੱਚ ਨਾ ਰਹੇ, ਹੁਣ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾ ਲਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਇੱਕ ਔਰਤ ਹਾਂ ਅਤੇ ਜਵਾਨ ਹਾਂ, ਇਕੱਲੀ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਹਿਨੇ ਹੋਏ ਹਾਂ, ਉਹ ਕਾਰਕ ਜੋ ਇਕੱਠੇ ਜਾਂ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਔਰਤ ਦੀ ਸਾਖ ਨੂੰ ਕਮਜ਼ੋਰ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਕਿਰਪਾਵਾਂ ਨੂੰ ਦਸਾਂਗੀ ਕਿ ਜੇ ਇਹ ਮੇਰੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਕੀ ਗੁਪਤ ਰੱਖਣਾ ਪਸੰਦ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।"

ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਸੁੰਦਰ ਔਰਤ ਨੇ ਬਿਨਾਂ ਰੁਕੇ ਕਿਹਾ ਅਤੇ ਇੰਨੀ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਅਤੇ ਇੰਨੀ ਸੁਹਾਵਣੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਉਸਦੀ ਬੁੱਧੀ 'ਤੇ ਉਸਦੀ ਸੁੰਦਰਤਾ ਤੋਂ ਘੱਟ ਹੈਰਾਨ ਨਹੀਂ ਹੋਏ। ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਨਵਾਂ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਉਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਿਵੇਂ ਉਸਨੇ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ, ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਅਤੇ ਪੂਰੀ ਮਾਸੂਮੀਅਤ ਨਾਲ, ਆਪਣੇ ਜੁੱਤੇ ਪਾਏ, ਆਪਣੇ ਵਾਲ ਇਕੱਠੇ ਕੀਤੇ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਪੱਥਰ 'ਤੇ ਆਰਾਮ ਨਾਲ ਬੈਠ ਗਈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਬਾਕੀ ਤਿੰਨ ਉਸਦੇ ਪੈਰਾਂ ਕੋਲ ਬੈਠ ਗਏ। ਫਿਰ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਭਰੇ ਹੰਝੂਆਂ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਇੱਕ ਸ਼ਾਂਤ ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਸੁਣੂ ਕੀਤੀ:

"ਇੱਥੇ ਅੰਡੇਲੂਸੀਆ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸ਼ਹਿਰ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਖਾਸ ਡਿਊਕ ਆਪਣਾ ਖਿਤਾਬ ਲੈਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਕਰਕੇ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਗ੍ਰੈਂਡੀਜ਼ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਸੱਜਣ ਦੇ ਦੋ ਪੁੱਤਰ ਹਨ: ਵੱਡਾ, ਉਸਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਵਾਰਸ ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸਦੇ ਚੰਗੇ ਵਿਵਹਾਰ ਦਾ, ਅਤੇ ਛੋਟਾ, ਵਾਰਸ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕੀ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਵੈਲੀਡੋ [1] ਦੀ ਧੋਖਾਧੜੀ ਜਾਂ ਗਨੇਲੋਨ ਦਾ ਧੋਖਾ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਮੇਰੇ ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ, ਜੋ ਇਸ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਜਾਸੂਸ ਹਨ, ਨਿਮਰ ਮੂਲ ਦੇ ਹਨ ਪਰ ਇੰਨੇ ਅਮੀਰ ਹਨ ਕਿ, ਜੇ ਉਹ ਜਨਮ ਵਿੱਚ ਇੰਨੇ ਖੁਸ਼ਕਿਸਮਤ ਹੁੰਦੇ ਜਿੰਨੇ ਉਹ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਰਹੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਹੋਰ ਕੁਝ ਵੀ ਇੱਛਾ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਮੈਨੂੰ ਕਦੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਮੌਜੂਦਾ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਲੱਭਣ ਦਾ ਸੁਪਨਾ ਦੇਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਮੇਰੀ ਮੁਸੀਬਤ ਸ਼ਾਇਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਉੱਤਮ ਜਨਮ ਨਹੀਂ ਲਿਆ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੇਰੇ ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੰਨੇ ਨਿਮਰ ਨਹੀਂ ਹਨ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਸਥਾਨ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਪਵੇ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇੰਨੇ ਉੱਚੇ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਸ਼ੱਕ ਤੋਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਦਿਵਾਉਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਪਵੇ ਕਿ ਮੇਰੀ ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਨੀਵੀਂ ਜਾਇਦਾਦ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕਿ ਉਹ ਸਾਦੇ, ਸੁਧਾਰਨ ਕਿਸਾਨ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਦਾਗ਼ੀ ਖੂਨ ਦਾ ਕੋਈ ਨਿਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਪਰ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਹਾਵਤ ਹੈ, 'ਉੱਨ ਵਿੱਚ ਰੰਗੇ ਹੋਏ

ਈਸਾਈ।' ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਦੌਲਤ ਅਤੇ ਉਦਾਰਤਾ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਲਾਕੇਦਾਰ ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਕੁਲੀਨਤਾ ਦਾ ਦਰਜਾ ਦੇ ਰਹੀ ਹੈ, ਪਰ ਜਿਸ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਉਹ ਆਪਣਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਖਜ਼ਾਨਾ ਅਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਸਮਝਦੇ ਸਨ ਉਹ ਸੀ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੀ ਧੀ ਵਜੋਂ ਰੱਖਣਾ। ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਪਿਆਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਮਾਪੇ ਸਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵਾਰਸ ਵਜੋਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਬੱਚਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਭ ਤੋਂ ਲਾਡਲੀਆਂ ਧੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਾਪਿਆਂ ਨੇ ਕਦੇ ਪਿਆਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਉਹ ਸ਼ੀਸ਼ਾ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਸਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬੁਢਾਪੇ ਦਾ ਸੋਟਾ, ਅਤੇ ਉਹ ਵਸਤੂ ਜਿਸ ਵੱਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਇੱਛਾਵਾਂ, ਸੁਵਰਗ ਪੂਰੀ ਸਹੀ ਵਿਚਾਰ ਨਾਲ, ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਇੱਛਾਵਾਂ ਇੰਨੀਆਂ ਉੱਤਮ ਸਨ ਕਿ ਮੇਰੀਆਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੇਲ ਖਾਂਦੀਆਂ ਸਨ। ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਿਲਾਂ ਦੀ ਮਾਲਕਣ ਸੀ, ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਮਾਲਕਣ ਸੀ। ਮੇਰੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ, ਨੌਕਰਾਂ ਨੂੰ ਨੌਕਰੀ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਕੱਢ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ; ਬੀਜੀਆਂ ਅਤੇ ਕਟਾਈ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਫਸਲਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਅਤੇ ਲੇਖਾ-ਜੋਖਾ ਮੇਰੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਿਆ: ਤੇਲ ਦੀਆਂ ਮਿੱਲਾਂ, ਵਾਈਨ ਪ੍ਰੈਸ, ਅਤੇ ਪਸ਼ੂਆਂ ਅਤੇ ਮਧੂ-ਮੱਖੀਆਂ ਦੇ ਛੱਤਿਆਂ ਦੀ ਸੂਚੀ; ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਜਿੰਨਾ ਅਮੀਰ ਕਿਸਾਨ ਜੋ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਉਹ ਮੇਰੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਸੀ। ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਫਰਜ਼ ਨਿਭਾਉਣ ਲਈ ਇੰਨੀ ਮਿਹਨਤ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਮੇਰੇ ਸਮਰਪਣ ਤੋਂ ਇੰਨੇ ਖੁਸ਼ ਸਨ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਭਰੋਸਾ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਿਰਪਾ ਨੂੰ ਵਧਾ-ਚੜ੍ਹਾ ਕੇ ਦੱਸਣਾ ਅਸੰਭਵ ਹੋਵੇਗਾ। ਮੁੱਖ ਚਰਵਾਹਿਆਂ, ਨਿਗਾਹਬਾਨਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਮਜ਼ਦੂਰਾਂ ਨੂੰ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਮਾਂ ਸਮਰਪਿਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜੋ ਵਿਹਲੇ ਸਮੇਂ ਬਚੇ ਸਨ, ਉਹ ਜਵਾਨ ਔਰਤਾਂ ਨੂੰ ਲੋੜੀਂਦੀਆਂ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਵਿੱਚ ਬਿਤਾਏ ਗਏ ਸਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਿਲਾਈ, ਕਢਾਈ, ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਕਤਾਈ ਵੀ। ਜੇ ਮੈਂ ਕਦੇ-ਕਦਾਈਂ ਆਪਣੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਪੋਸ਼ਣ ਦੇਣ ਲਈ ਇਹਨਾਂ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੰਦਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਇਹ ਸ਼ਰਧਾ ਦੀ ਕਿਸੇ ਸੁਧਾਰਕ ਕਿਤਾਬ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨ ਜਾਂ ਵੀਣਾ ਵਜਾਉਣ ਵੱਲ ਮੁੜਨਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਤਜਰਬੇ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਸਿਖਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਸੰਗੀਤ ਟੁੱਟੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਮੁਸੀਬਤਾਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਦੋਂ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਮਾਪਿਆਂ ਦੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਜੀਵਨ ਬਤੀਤ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਕਹਾਣੀ ਬਹੁਤ ਵਿਸਥਾਰ ਵਿੱਚ ਦੱਸੀ ਹੈ, ਦਿਖਾਵੇ ਲਈ ਨਹੀਂ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਕ੍ਰਿਪਾਵਾਂ ਨੂੰ ਦਿਖਾਉਣ ਲਈ ਕਿ ਮੈਂ ਕਿੰਨਾ ਅਮੀਰ ਹਾਂ, ਪਰ ਇਸ ਲਈ ਤਾਂ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਦੇਖ ਸਕੋ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸ ਸੁਹਾਵਣੀ ਸਥਿਤੀ ਤੋਂ ਉਸ ਦੁਖੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨਾ ਬੇਲੋੜਾ ਚਲਾ ਗਿਆ ਹਾਂ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਹੁਣ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਾਉਂਦਾ ਹਾਂ।

"ਸੱਚ ਤਾਂ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਆਪਣੇ ਕੰਮਾਂ ਵਿੱਚ ਡੁੱਬੀ ਹੋਈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਕਾਨਵੈਂਟ ਵਾਂਗ ਇਕਾਂਤ ਵਿੱਚ ਬਿਤਾਈ, ਇਸ ਲਈ ਮੈਨੂੰ ਘਰ ਦੇ ਨੌਕਰਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਨੇ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ, ਜਾਂ ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਸਭਾ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਇਆ, ਤਾਂ ਇਹ ਬਹੁਤ ਜਲਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਮੈਂ ਇੰਨਾ ਭਾਰੀ ਪਰਦਾ ਪਾਇਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਮਾਂ ਅਤੇ ਕਈ ਨੌਕਰਾਣੀਆਂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਇੰਨੀ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੰਭਾਲਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਕਿ ਮੇਰੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨੇ ਧਰਤੀ ਨੂੰ ਉਸ ਥਾਂ ਤੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ ਜਿੱਥੇ ਮੈਂ ਤੁਰਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਸਭ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਪਿਆਰ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ, ਜਾਂ ਆਲਸ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਵਧੇਰੇ ਸੁਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦੇਖਿਆ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮੁਕਾਬਲਾ ਲਿੰਕਸ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀਆਂ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਡੌਨ ਫਰਨਾਂਡੋ ਦੁਆਰਾ ਬੇਨਤੀਆਂ ਦਾ ਰੂਪ ਧਾਰਨ ਕੀਤਾ, ਜੋ ਕਿ ਡਿਊਕ ਦੇ ਛੋਟੇ ਪੁੱਤਰ ਦਾ ਨਾਮ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਮੈਂ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਹੈ।"

ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਕਹਾਣੀ ਦੇ ਬਿਰਤਾਂਤਕਾਰ ਨੇ ਡੌਨ ਫਰਨਾਂਡੋ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ, ਕਾਰਡੇਨੀਓ ਦਾ ਚਿਹਰਾ ਲਾਲ ਹੋ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਪਸੀਨਾ ਆਉਣ ਲੱਗ ਪਿਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਕਾਫ਼ੀ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਪੁਜਾਰੀ ਅਤੇ ਨਾਈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸ ਤਬਦੀਲੀ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ, ਨੂੰ ਡਰ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਉਸ ਪਾਗਲਪਨ ਦਾ ਅਚਾਨਕ ਦੌਰਾ ਪੈ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸੁਣਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਕਾਰਡੇਨੀਓ ਨੇ ਪਸੀਨਾ ਵਹਾਉਣ ਅਤੇ ਬੇਚੈਨ ਬੈਠਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਪੰਡੂ ਕੁੜੀ ਨੂੰ ਘੂਰਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਸੋਚਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਉਹ ਕੌਣ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸਨੇ ਕਾਰਡੇਨੀਓ ਦੀ

ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਿਆ ਵੱਲ ਕਦੇ ਧਿਆਨ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਕਹਾਣੀ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ:

"ਜਿਸ ਪਲ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦੇਖਿਆ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸਨੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਕਬੂਲ ਕੀਤਾ, ਉਹ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਵਿੱਚ ਪਾਗਲ ਹੋ ਗਿਆ, ਜਿਸਨੂੰ ਉਸਦੇ ਵਿਵਹਾਰ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਮਝਣ ਲਈ ਦਿੱਤਾ। ਪਰ ਮੇਰੀਆਂ ਬਦਕਿਸਮਤੀਆਂ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਨੂੰ ਜਲਦੀ ਖਤਮ ਕਰਨ ਲਈ, ਜਿਸਦਾ ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਨਾਲ ਕੋਈ ਅੰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਮੈਂ ਡੌਨ ਫਰਨਾਂਡੋ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੀਆਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਲਈ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਣਗਿਣਤ ਯਤਨਾਂ ਦਾ ਵਰਣਨ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਪਸੰਦ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਉਸਨੇ ਮੇਰੇ ਸਾਰੇ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਤੋਹਫ਼ੇ ਅਤੇ ਲਾਲਚ ਦੇ ਕੇ ਮੇਰੇ ਘਰ ਦੇ ਸਾਰੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਰਿਸ਼ਵਤ ਦਿੱਤੀ; ਹਰ ਦਿਨ ਸਾਡੀ ਗਲੀ ਵਿੱਚ ਪਾਰਟੀ ਕਰਨ ਅਤੇ ਜਸ਼ਨ ਮਨਾਉਣ ਦਾ ਦਿਨ ਸੀ; ਰਾਤ ਨੂੰ ਕੋਈ ਵੀ ਸੇਰੇਨੇਡ ਲਈ ਸੌਂ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਸੀ; ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਅਣਜਾਣ ਢੰਗ ਨਾਲ ਮੇਰੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਆਏ ਪ੍ਰੇਮ ਪੱਤਰ ਕਦੇ ਵੀ ਆਉਣੇ ਬੰਦ ਨਹੀਂ ਹੋਏ, ਸਾਰੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਪਿਆਰ ਦੇ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਨਾਲ ਭਰੇ ਹੋਏ ਸਨ ਪਰ ਵਾਅਦਿਆਂ ਅਤੇ ਸਹੁੰਆਂ ਤੋਂ ਘੱਟ ਸੀਰਥਕ ਸੁਨ। ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਮੈਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਬੱਲਕਿ ਇਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਸੁਖ਼ਤ ਕੁਰ ਦਿੱਤਾ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਮੇਰਾ ਨਾਸ਼ਵਾਨ ਦੁਸ਼ਮਣ ਹੋਵੇ। ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਉਸਦੇ ਸੋਚਣ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਅੱਗੇ ਝੁਕਾਉਣ ਲਈ ਜੋ ਕੁਝ ਵੀ ਕੀਤਾ ਉਸਦਾ ਉਲਟ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਿਆ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕਿ ਡੌਨ ਫਰਨਾਂਡੋ ਦੀ ਨਿਮਰਤਾ ਮੈਨੂੰ ਨਾਰਾਜ਼ ਕੁਰ ਰਹੀ ਸੀ, ਨਾ ਹੀ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਪ੍ਰੇਮ-ਸੰਬੰਧ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਵਧਾਇਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਆਪੁਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅੱਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਇੰਸ ਤੁਰ੍ਹਾਂ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਸਤਿਕਾਰਤ ਦੇਖਣ ਲਈ ਇੱਕ ਅਕਹਿ ਰੋਮਾਂਚ ਦਿੱਤਾ।" ਇੱਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਸੱਜਣ। ਨਾ ਹੀ ਕਾਗਜ਼ 'ਤੇ ਮੇਰੀਆਂ ਪ੍ਰਸੰਸਾਵਾਂ ਦੇਖੁਣਾ ਦੁਖਦਾਈ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਔਰਤਾਂ ਕਿੰਨੀਆਂ ਵੀ ਘਰੇਲੂ ਕਿਉਂ ਨਾ ਹੋਈਏ, ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੁੰਦਰ ਦੁਸਦਿਆਂ ਸੁਣ ਕੇ ਖੁਸ਼ ਹੁੰਦੇ ਹਾਂ। ਪੁਰ ਇਸ ਸੁਭ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਮੇਰੀ ਪਵਿੱਤ੍ਰਤਾ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਮਾਪਿਆਂ ਦੀ ਨਿਰੰਤ੍ਰ ਸਲਾਹ ਸੀ, ਜੋ ਹੁਣ ਡੌਨ ਫਰਨਾਂਡੋ ਦੇ ਇਰਾਦਿਆਂ ਤੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣੂ ਸਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਕੋਈ ਫ਼ਰਕ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ ਸੀ ਕਿ ਹਰ ਕੋਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਬਾਰੇ ਜਾਣਦਾ ਹੈ। ਮੇਰੇ ਮਾਪਿਆਂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਇੱਜ਼ਤ ਅਤੇ ਸੁਖ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਗੁਣ ਅਤੇ ਚੰਗਿਆਈ 'ਤੇ ਦਾਅ 'ਤੇ ਲਗਾਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਡੌਨ ਫਰਨਾਂਡੋ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਵਿਚਕਾਰ ਅਸਮਾਨਤਾ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਮੈਂ ਇਹ ਪੁਛਾਣਾਂਗਾ ਕਿ ਉਸਦੇ ਵਿਚਾਰ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਹੋਰ ਦਾਅਵਾ ਕੁਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਮੇਰੀ ਭਲਾਈ ਨਾਲੋਂ ਉਸਦੀ ਆਪੁਣੀ ਖੁਸ਼ੀ ਵੱਲ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸੇਧਿਤ ਸਨ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਮੈਂ ਉਸਦੇ ਗੈਰ-ਵਾਜਬ ਵਿਵਹਾਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਰੁਕਾਵਟ ਖੜ੍ਹੀ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਉਹ ਤੁਰੰਤ ਮੇਰੀ ਪਸੰਦ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅੱਕਤੀ ਨਾਲ ਮੇਰੀ ਮੰਗਣੀ ਕੁਰ ਦੇਣਗੇ: ਜਾਂ ਤਾਂ ਸਾਡੇ ਪਿੰਡ ਦੇ ਸੁਭ ਤੋਂ ਯੋਗ ਕੁਆਰਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਜਾਂ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਆਪੁਣੇ ਮਾਪਿਆਂ ਦੀ ਕਾਫ਼ੀ ਦੌਲਤ ਅਤੇ ਆਪੁਣੀ ਚੰਗੀ ਨਾਮ ਦੇ ਕਾਰਨ ਆਪਣੀਆਂ ਨਜ਼ਰਾਂ ਕਾਫ਼ੀ ਉੱਚੀਆਂ ਰੱਖ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਾਅਦਿਆਂ ਅਤੇ ਸਥਿਤੀ ਦੀ ਅਸਲੀਅਤ ਨਾਲ ਲੈਸ, ਮੈਂ ਹੋਰ ਵੀ ਦ੍ਰਿੜ ਅਤੇ ਦ੍ਰਿੜ ਹੋ ਗਈ ਕਿ ਕਦੇ ਵੀ ਡੌਨ ਫਰਨਾਂਡੋ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵੀ ਸ਼ਬਦ ਨਾ ਕਹਾਂ, ਭਾਵੇਂ ਕਿੰਨਾ ਵੀ ਕਮਜ਼ੋਰ ਕਿਉਂ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਇਸ ਨਾਲ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਇੱਛਾਵਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੀ ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਉਮੀਦ ਮਿਲ ਸਕਦੀ ਹੈ।

"ਮੇਰਾ ਇਹ ਸਾਰਾ ਭੰਡਾਰ, ਜਿਸਨੂੰ ਉਸਨੇ ਘਿਣਾਉਣਾ ਸਮਝਿਆ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਹ ਚੀਜ਼ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਉਸਦੀ ਕਾਮੁਕ ਭੁੱਖ ਨੂੰ ਭੜਕਾਇਆ, ਇਹ ਉਹ ਨਾਮ ਸੀ ਜੋ ਮੈਂ ਉਸ ਜਨੂੰਨ ਨੂੰ ਸੰਪਣ ਲਈ ਚੁਣਿਆ ਹੈ ਜੋ ਉਸਨੇ ਮੇਰੇ ਲਈ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਜੇ ਇਹ ਸਹੀ ਕਿਸਮ ਦਾ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਕਿਰਪਾਵਾਂ ਹੁਣ ਇਸ ਬਾਰੇ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੀਆਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਬਾਰੇ ਚਰਚਾ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਡੌਨ ਫਰਨਾਂਡੋ ਨੂੰ ਪਤਾ ਲੁਗਾ ਕਿ ਮੇਰੇ ਮਾਪੇ ਮੇਰੇ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਦੀਆਂ ਉਸਦੀ ਉਮੀਦਾਂ ਨੂੰ ਅਸਫਲ ਕਰਨ ਲੁਈ ਮੇਰੀ ਮੰਗਣੀ ਦੀਆਂ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਬਣਾ ਰਹੇ ਸਨ ਜਾਂ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਇਹ ਦੇਖ ਰਹੇ ਸਨ ਕਿ ਮੇਰੀ ਰੱਖਿਆ ਲਈ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਵਾਧੂ ਸਰਪ੍ਰਸਤ ਹੋਣ, ਅਤੇ ਇਹ ਖ਼ਬਰਾਂ, ਜਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਇਹ ਉਸਦੇ ਬਾਅਦ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਦਾ ਕਾਰਨ ਸੀ। ਇੱਕ ਰਾਤ, ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਆਪੁਣੀ ਇੱਕ ਸੇਵਾਦਾਰ ਨੌਕਰਾਣੀ ਦੇ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਬੰਦ ਕਰਕੇ ਡਰ ਤੋਂ ਕਿ ਮੇਰੀ ਇੱਜ਼ਤ ਨੂੰ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਨਾਲ ਖ਼ਤਰਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ,

ਅਚਾਨਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਵਧਾਨੀਆਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਅਤੇ ਉਸ ਚੁੱਪ ਕੈਦ ਦੀ ਇਕਾਂਤ ਵਿੱਚ, ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਾਹਮਣੇ ਖੜ੍ਹਾ ਪਾਇਆ। ਉਸਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਮੈਨੂੰ ਇੰਨਾ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕੀਤਾ ਕਿ ਮੇਰੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨਾ ਦੇਖ ਸਕੀਆਂ, ਨਾ ਹੀ ਮੇਰੀ ਜੀਭ ਬੋਲ ਸਕੀ, ਨਾ ਹੀ ਮੈਂ ਮਦਦ ਲਈ ਪੁਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮਜਬੂਰ ਕਰ ਸਕਿਆ, ਨਾ ਕਿ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦਿੰਦਾ।" ਇਸ ਲਈ। ਉਹ ਤੁਰੰਤ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਆਇਆ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਬਾਂਹਾਂ ਵਿੱਚ ਲੈ ਲਿਆ, ਕਿਉਂਕਿ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਉਲਝਣ ਕਾਰਨ ਆਪਣਾ ਬਚਾਅ ਕਰਨ ਲਈ ਬਹੁਤ ਕਮਜ਼ੋਰ ਸੀ। ਅਤੇ ਫਿਰ ਕੁਝ ਹੈਰਾਨੀਜਨਕ ਹੋਇਆ: ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਪਿਆਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਕਹਿਣੀਆਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ, ਅਤੇ ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਸਾਰੇ ਝੂਠ ਸਨ, ਉਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇੰਨੀ ਕੁਸ਼ਲਤਾ ਨਾਲ ਰਚਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸੱਚਾਈ ਦਾ ਰੂਪ ਧਾਰਨ ਕਰ ਲਿਆ। ਗੱਦਾਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਹੰਝੂਆਂ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਹਉਕਿਆਂ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਇਰਾਦਿਆਂ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦਿਵਾਇਆ। ਮੈਂ, ਗਰੀਬ, ਇਕੱਲਾ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਝੂਠਾਂ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਜਿੰਨਾ ਵੀ ਇਹ ਅਵਿਸ਼ਵਾਸ਼ਯੋਗ ਜਾਪਦਾ ਹੋਵੇ, ਪਰ ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਕਿ ਉਸਦੇ ਹੰਝੂ ਅਤੇ ਹਉਕੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਲਈ ਤਰਸ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਸਨ ਜੋ ਸੁਤਿਕਾਰਯੋਗ ਤੋਂ ਘੱਟ ਸੀ। ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਸੰਦਮਾ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੈਂ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਆਪਣੀ ਬੁੱਧੀ ਇਕੱਠੀ ਕਰਨੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ, ਮੇਰੇ ਕਦੇ ਸੁਪਨੇ ਤੋਂ ਵੀ ਵੱਧ ਹਿੰਮਤ ਇਕੱਠੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ:

"'ਜੇਕਰ, ਸ਼ੀਮਾਨ ਜੀ, ਮੈਂ ਇੱਕ ਭਿਆਨਕ ਸ਼ੇਰ ਦੇ ਪੰਜੇ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸ ਸਮੇਂ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਬਾਹਾਂ ਵਿੱਚ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾ ਸਕਦੀ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਲਈ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨਾ ਜਾਂ ਕਹਿਣਾ ਓਨਾ ਹੀ ਅਸੰਭਵ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿੰਨਾ ਕਿ ਪਿਛਲੇ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਉਲਟਾਉਣਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਸ਼ੀਮਾਨ ਜੀ, ਤੁਸੀਂ ਮੇਰਾ ਸਰੀਰ ਆਪਣੀਆਂ ਬਾਹਾਂ ਵਿੱਚ ਬੰਦ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਪਰ ਮੇਰੀ ਆਤਮਾ ਆਪਣੀਆਂ ਸੁਤਿਕਾਰਯੋਗ ਇੱਛਾਵਾਂ ਨਾਲ ਬੱਝੀ ਹੋਈ ਹੈ, ਜੋ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਇੱਛਾਵਾਂ ਤੋਂ ਬਿਲਕੁਲ ਵੱਖਰੀਆਂ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਦੇਖੋਗੇ ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਆਪਣੇ ਇਰਾਦਿਆਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਗੁਲਾਮ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹਾਂ, ਪਰ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਗੁਲਾਮ ਨਹੀਂ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਖੂਨ ਦੀ ਮਹਾਨਤਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੀ ਨਿਮਰਤਾ ਦਾ ਅਪਮਾਨ ਕਰਨ ਜਾਂ ਸੰਤਿਕਾਰ ਦੀ ਘਾਟ ਦਿਖਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਦੇਵੇਗੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਲਈ ਓਨਾ ਹੀ ਸੰਤਿਕਾਰ ਹੈ, ਇੱਕ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਕਿਸਾਨ ਕੁੜੀ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, ਜਿੰਨਾ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਲਈ ਰੱਖਦੇ ਹੋ, ਇੱਕ ਕੁਲੀਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸੱਜਣ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ। ਸਮਝੋ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਦੌਲਤ ਬੇਕਾਰ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੀ ਤਾਕਤ ਕਿਸੇ ਕੰਮ ਦੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ, ਨਾ ਹੀ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੁਆਰਾ ਧੋਖਾ ਖਾਵਾਂਗੀ ਜਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਹਉਕਿਆਂ ਅਤੇ ਹੰਝੂਆਂ ਤੋਂ ਸ਼ਾਂਤ ਹੋਵਾਂਗੀ। ਜੇਕਰ ਮੈਨੂੰ ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਗੁਣ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਮੈਂ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਮੇਰੇ ਮਾਪੇ ਮੈਨੂੰ ਮੇਰੇ ਪਤੀ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਵਸੀਅਤ ਉਸਦੀ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਬਣਾਵਾਂਗੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਜਿੰਨਾ ਚਿਰ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਇੱਜ਼ਤ ਦੀ ਰਾਖੀ ਕਰਦੀ ਹਾਂ, ਭਾਵੇਂ ਆਪਣੀ ਖੁਸ਼ੀ ਦੀ ਕੀਮਤ 'ਤੇ, ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਸੌਂਪ ਦੇਵਾਂਗੀ, ਸਰ, ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ। ਮੈਂ ਇਹ ਸਭ ਇਸ ਲਈ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸੋਚਣਾ ਅਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਇੱਕ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰੇਗਾ ਜੇ ਮੇਰਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।'" 'ਜੇਕਰ ਇਹ ਹੈ,' ਬੇਵਫ਼ਾ ਸੱਜਣ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, 'ਸਭ ਕੁਝ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਮੇਰੀ ਸੋਹਣੀ ਡੋਰੋਟੀਆ'" - ਜੋ ਕਿ ਬਦਕਿਸਮਤ ਕੁੜੀ ਦਾ ਨਾਮ ਸੀ - "'ਧਿਆਨ ਰੱਖੋ ਕਿ ਮੈਂ ਇੱਥੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵਿਆਹ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਸਵਰਗ ਨੂੰ ਬੁਲਾਉਂਦਾ ਹਾਂ, ਜਿੱਥੋਂ ਕੁਝ ਵੀ ਲੁਕਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਸਾਡੀ ਲੇਡੀ ਦੀ ਇਸ ਤਸਵੀਰ ਨੂੰ, ਇਸ ਸੱਚਾਈ ਦੇ ਗਵਾਹ ਵਜੋਂ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਲਈ।''

ਜਦੋਂ ਕਾਰਡੇਨੀਓ ਨੇ ਸੁਣਿਆ ਕਿ ਉਸਦਾ ਨਾਮ ਡੋਰੋਟੀਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹਿੱਲ ਗਿਆ, ਉਸਨੇ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਕਿ ਉਸਦਾ ਪਹਿਲਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਸਹੀ ਸੀ, ਪਰ ਕਹਾਣੀ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਇਹ ਸੁਣਨ ਦੀ ਇੱਛਾ ਰੱਖਦਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਖਤਮ ਹੋਵੇਗਾ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਹ ਨਤੀਜੇ ਬਾਰੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਸੀ, ਕਾਰਡੇਨੀਓ ਨੇ ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਕਹਿਣ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ:

"ਤਾਂ, ਡੋਰੇਟੀਆ ਤੇਰਾ ਨਾਮ ਹੈ, ਮੇਰੀ ਔਰਤ? ਮੈਂ ਇੱਕ ਹੋਰ ਡੋਰੇਟੀਆ ਬਾਰੇ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ ਤੁਹਾਡੇ ਵਰਗੀ ਸੀ। ਪੂਰ ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਜਾਰੀ ਰੱਖੋ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਸਮਾਂ ਆਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਜਿਹੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਦੱਸਾਂਗਾ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਓਨੀਆਂ ਹੀ ਹੈਰਾਨ ਕਰਨਗੀਆਂ ਜਿੰਨੀਆਂ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਤਰਸ ਆਉਣਗੀਆਂ।"

ਡੋਰੇਟੀਆ ਨੇ ਕਾਰਡੇਨੀਓ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਸੁਣੀਆਂ ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਉਸਦੇ ਅਜੀਬ ਅਤੇ ਭੈੜੇ ਢੰਗ ਨੂੰ ਵੀ ਦੇਖਿਆ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਪਹਿਰਾਵਾ ਪਹਿਨਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ, ਜੇਕਰ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਪਤਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਦੱਸ ਦੇਵੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਜੇ ਕਿਸਮਤ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਛੱਡੀ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਹ ਸੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਆਫ਼ਤ ਨੂੰ ਸਹਿਣ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਜੋ ਉਸ ਉੱਤੇ ਆ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਸਨੂੰ ਯਕੀਨ ਸੀ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਉਸ ਤੋਂ ਭੈੜਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਜੋ ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਗੁਜ਼ਰ ਰਹੀ ਸੀ।

"ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਮੌਕੇ ਨੂੰ ਹੱਥੋਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ," ਕਾਰਡੇਨੀਓ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਜੇ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਸੱਚ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮੈਂ ਕੀ ਸੋਚ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਇਹ ਦੱਸੇ ਬਿਨਾਂ, ਪਰ ਹੁਣ ਤੱਕ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਨਾ ਹੀ ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਜਾਣਨ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖੋਗੇ।"

“ਉਸ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ,” ਡੋਰੋਟੀਆ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, “ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਕਹਾਣੀ ਵੱਲ ਵਾਪਸ ਜਾਵਾਂਗੀ।

"ਡੌਨ ਫਰਨਾਂਡੋ ਨੇ ਮੇਰੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਪਿਆ ਇੱਕ ਆਈਕਨ ਚੁੱਕਿਆ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਸਾਡੀ ਮੰਗਣੀ ਦੇ ਗਵਾਹ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ। ਸਭ ਤੋਂ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਸ਼ਬਦਾਂ ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਅਸਾਧਾਰਨ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨਾਲ, ਉਸਨੇ ਮੇਰਾ ਪਤੀ ਬਣਨ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ, ਪਰ ਉਸਦੇ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਸੋਚਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਕੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿ ਉਸਦਾ ਪਿਤਾ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਪੇਂਡੂ ਕੁੜੀ ਨਾਲ ਮੁਗਿਆ ਹੋਇਆ ਦੇਖ ਕੇ ਕਿੰਨਾ ਗੁੱਸੇ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਉਸਦੀ ਇੱਕ ਜਾਗੀਰਦਾਰ ਵੀ ਸੀ। ਨਾ ਹੀ ਉਸਨੂੰ ਮੇਰੀ ਸੁੰਦਰਤਾ ਤੋਂ ਅੰਨ੍ਹਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਇੰਨਾ ਵੱਡਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾ ਸਕੇ। ਜੇ ਉਹ ਮੇਰੇ ਲਈ ਆਪਣੇ ਪਿਆਰ ਕਾਰਨ ਮੈਨੂੰ ਕੁਝ ਦਿਆਲਤਾ ਦਿਖਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਮੇਰੀ ਕਿਸਮਤ ਨੂੰ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ ਸੱਥਾਨ ਦੁਆਰਾ ਮੰਗੇ ਗਏ ਰੁਸਤੇ 'ਤੇ ਚੱਲਣ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਜਿਹੇ ਅਸਮਾਨ ਵਿਆਹ ਕਦੇ ਵੀ ਖੁਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਜਿਸ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਉਹ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਜ਼ਿਆਦਾ ਦੇਰ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੀ। ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਸਾਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਦੱਸੀਆਂ ਜੋ ਮੈਂ ਇੱਥੇ ਦੁਹਰਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਕਈ ਹੋਰਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਪਰ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਯਤਨਾਂ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਸਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਸਦਾ ਖਰੀਦਦਾਰੀ ਲਈ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਵਿਕਰੀ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਤੋਂ ਕਦੇ ਵੀ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਇਸ 'ਤੇ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨਾਲ ਇੱਕ ਗੁਲਬਾਤ ਕੀਤੀ ਜੋ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੀ: 'ਮੈਂ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਆਹ ਦੇ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਇੱਕ ਨਿਮਰ ਤੋਂ ਉੱਚੇ ਦਰਜੇ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣ ਵਾਲੀ ਪਹਿਲੀ ਔਰਤ ਨਹੀਂ ਹੋਵਾਂਗੀ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਡੌਨ ਫਰਨਾਂਡੋ ਪਹਿਲਾ ਆਦਮੀ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਸਨੂੰ ਸੁੰਦਰਤਾ - ਜਾਂ ਅੰਨ੍ਹੀ ਕਾਮਨਾ, ਜੋ ਕਿ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ - ਨੇ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਸਥਾਨ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਵਿਆਹ ਕਰਵਾਇਆ ਹੈ। ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਅਜਿਹਾ ਕਰਕੇ ਕੋਈ ਨਵਾਂ ਰਿਵਾਜ ਸਥਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਹੀ ਹਾਂ, ਇਸ ਲਈ ਕਿਸਮਤ ਦੁਆਰਾ ਮੈਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਜਾ ਰਹੇ ਇਸ ਸਨਮਾਨ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਫਾਇਦੇਮੰਦ ਹੋਵੇਗਾ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਹ ਮੇਰੇ ਬਾਰੇ ਜੋ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਉਸਦੀ ਭੁੱਖ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਨ ਲਈ ਉਸਨੂੰ ਲੱਗਣ ਵਾਲੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦਾ; ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਮੈਂ ਪੂਰਮਾਤਮਾ ਦੀਆਂ ਨਜ਼ਰਾਂ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ ਹੋਵਾਂਗੀ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਜੇ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਭਜਾਉਣ ਲਈ ਨਫ਼ਰਤ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਤੁਰਕਸ਼ੀਲ ਤਰੀਕਿਆਂ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਨਹੀਂ ਲਵੇਗਾ ਸਗੋਂ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਕਰੇਗਾ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਬੇਇੱਜ਼ਤ ਹੋਵਾਂਗੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਮੇਰੇ ਵਿਰੁੱਧ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ ਦੀ ਝੂਠੀਤਾ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹੋਵਾਂਗੀ ਜੋ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋਣਗੇ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸ ਮੋੜ 'ਤੇ ਕਿੰਨੀ ਨਿਰਦੋਸ਼ ਹਾਂ, ਮੇਰੇ ਮਾਪਿਆਂ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਮਨਾਉਣ ਲਈ ਕਿਹੜੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਕਾਫ਼ੀ ਹੋਣਗੀਆਂ ਕਿ ਇਹ ਸੱਜਣ ਮੇਰੀ ਸਹਿਮਤੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਮੇਰੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਇਆ?' ਇੱਕ ਪਲ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਇਹ ਸਾਰੇ ਸਵਾਲ ਅਤੇ ਜਵਾਬ ਉਲਟਾ ਦਿੱਤੇ। ਮੇਰਾ ਮਨ ਅਤੇ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ ਕਾਰਵਾਈ ਵੱਲ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਅਤੇ ਝੁਕਾਅ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਮੈਨੂੰ

ਹੈਰਾਨੀ ਵਿੱਚ, ਮੇਰੀ ਤਬਾਹੀ ਵੱਲ ਲੈ ਗਿਆ। ਇਹ ਡੰਨ ਫਰਨਾਂਡੇ ਦੀਆਂ ਸਹੁੰਆਂ, ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਲਿਆਂਦੇ ਗਏ ਗਵਾਹਾਂ, ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਵਹਾਏ ਗਏ ਹੰਝੂਆਂ, ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਚੰਗੇ ਵਿਵਹਾਰ ਅਤੇ ਬਹਾਦਰੀ ਦੁਆਰਾ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਉਸਦੇ ਸੱਚੇ ਪਿਆਰ ਦੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਦੇ ਨਾਲ, ਮੇਰੇ ਵਰਗੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਦਿਲ ਨੂੰ ਜਿੱਤ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਨੌਕਰਾਣੀ ਨੂੰ ਸਵਰਗ ਦੇ ਗਵਾਹਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਲਈ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਇੱਕ ਗਵਾਹ ਵਜੋਂ ਬੁਲਾਇਆ, ਅਤੇ ਡੰਨ ਫਰਨਾਂਡੇ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਸਹੁੰਆਂ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਇਆ ਅਤੇ ਦੁਬਾਰਾ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ। ਪਿਛਲੇ ਸੰਤਾਂ ਨੂੰ ਉਸਨੇ ਗਵਾਹਾਂ ਵਜੋਂ ਨਵੇਂ ਜੋੜਿਆ; ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਭਿਆਨਕ ਸਰਾਪਾਂ ਲਈ ਬੁਲਾਇਆ ਜੇਕਰ ਉਹ ਆਪਣਾ ਵਾਅਦਾ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ; ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਉਸਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਹੰਝੂਆਂ ਨਾਲ ਭਰ ਗਈਆਂ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਹਉਕੇ ਵਧ ਗਏ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੀ ਛਾਤੀ ਨਾਲ ਹੋਰ ਵੀ ਕੱਸ ਕੇ ਫੜ ਲਿਆ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਕਦੇ ਵੀ ਮੈਨੂੰ ਰਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਸਭ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਅਤੇ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਕਿ ਮੇਰੀ ਨੌਕਰਾਣੀ ਦੁਬਾਰਾ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਚਲੀ ਗਈ, ਮੈਂ ਇੱਕ ਕੁਆਰੀ ਰਹਿਣਾ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਉਹ ਇੱਕ ਗੱਦਾਰ ਅਤੇ ਝੂਠੀ ਨਿਕਲੀ।

"ਮੇਰੀ ਬੇਇੱਜ਼ਤੀ ਦੀ ਰਾਤ ਤੋਂ ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਉਸ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਆਇਆ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਡੰਨ ਫਰਨਾਂਡੇ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਕਾਮ ਵਾਸਨਾ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਅਨੰਦ ਉਹ ਹੈ ਜੋ ਕੋਈ ਅਨੁਭਵ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਉਹ ਹੈ ਉਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਤੋਂ ਦੂਰ ਰਹਿਣਾ ਜਿੱਥੇ ਉਸਦੀ ਕਾਮ ਵਾਸਨਾ ਭੁੜਕੀ ਸੀ। ਮੈਂ ਇਹ ਇਸ਼ਾ ਲਈ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਡੰਨ ਫਰਨਾਂਡੇ ਜਲਦੀ ਨਾਲ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਭੱਜ ਗਿਆ ਅਤੇ, ਮੇਰੀ ਨੌਕਰਾਣੀ ਦੀ ਮਦਦ ਨਾਲ, ਉਹੀ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਉੱਥੇ ਲੈ ਕੇ ਆਇਆ ਸੀ, ਸੂਰਜ ਚੜ੍ਹਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਗਲੀ ਵਿੱਚ ਵੇਖ ਲਿਆ। ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਵਿਦਾ ਕੀਤਾ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਸਦੇ ਆਉਣ ਨਾਲੋਂ ਘੱਟ ਜੋਸ਼ ਅਤੇ ਜਨੂੰਨ ਨਾਲ, ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸਦੇ ਬਚਨ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਵਾਅਦਿਆਂ ਦੀ ਇਮਾਨਦਾਰੀ ਅਤੇ ਦ੍ਰਿੜਤਾ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ। ਆਪਣੀ ਸਹੁੰ ਨੂੰ ਹੋਰ ਬੰਧਨਕਾਰੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਉਂਗਲੀ ਤੋਂ ਇੱਕ ਮਹਿੰਗੀ ਅੰਗੂਠੀ ਲਈ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਮੇਰੀ ਉਂਗਲੀ 'ਤੇ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਖਰਕਾਰ ਚਲਾ ਗਿਆ, ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕਿ ਮੈਂ ਖੁਸ਼ ਸੀ ਜਾਂ ਉਦਾਸ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇੱਕ ਗੱਲ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸ ਨਵੇਂ ਵਿਕਾਸ ਕਾਰਨ ਉਲਝਣ, ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਅਤੇ ਲਗਭਗ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ; ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਇੰਨਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਕਿ ਜਾਂ ਤਾਂ ਮੈਂ ਕਾਫ਼ੀ ਹਿੰਮਤ ਮਹਿਸੂਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂ ਮੈਂ ਨੌਕਰਾਣੀ ਨੂੰ ਉਸ ਪਲ ਲਈ ਝਿੜਕਣਾ ਭੁੱਲ ਗਿਆ ਜੋ ਉਸਨੇ ਡੰਨ ਫਰਨਾਂਡੇ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਸੀ ਅਜੇ ਵੀ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਜੋ ਹੋਇਆ ਉਹ ਚੰਗੇ ਲਈ ਸੀ ਜਾਂ ਮਾੜੇ ਲਈ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਡੰਨ ਫਰਨਾਂਡੇ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਹੁਣ ਉਸਦਾ ਹਾਂ, ਉਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਰਾਤ ਮੈਨੂੰ ਮਿਲਣ ਆ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਰਸਤੇ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਕੇ ਜੋ ਉਸਨੇ ਪਹਿਲੀ ਰਾਤ ਵਰਤਿਆ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਸਨੂੰ ਸਾਡੀ ਮੰਗਣੀ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਢੁਕਵਾਂ ਨਾ ਲੱਗਿਆ, ਪਰ ਅਗਲੀ ਰਾਤ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ, ਉਹ ਫਿਰ ਕਦੇ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਆਇਆ, ਨਾ ਹੀ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਲਈ ਗਲੀ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਚਰਚ ਵਿੱਚ ਦੇਖਣ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਹੋਇਆ। ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਪੁੱਛਣ ਵਿੱਚ ਵਿਅਰਥ ਮਿਹਨਤ ਕੀਤੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਦਿਨ ਸ਼ਿਕਾਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਬਿਤਾਏ, ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਗਤੀਵਿਧੀ ਜਿਸਨੂੰ ਉਹ ਬਹੁਤ ਪਸੰਦ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਕਿਰਪਾਵਾਂ ਨੂੰ ਯਕੀਨ ਦਿਵਾ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਮੇਰੇ ਲਈ ਬੁਰੇ ਦਿਨ ਅਤੇ ਥਕਾਵਟ ਵਾਲੇ ਘੰਟੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਡੰਨ ਫਰੂਨਾਂਡੇ ਦੇ ਵਾਅਦਿਆਂ 'ਤੇ ਸ਼ੱਕ ਕਰਨ ਲੱਗ ਪਿਆ ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਅਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਲੱਗ ਪਿਆ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਕਿਰਪਾਵਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਯਕੀਨ ਦਿਵਾ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਉਹ ਮੌਕਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਮੇਰੀ ਨੌਕਰਾਣੀ ਉਸ ਝਿੜਕ ਦਾ ਪ੍ਰਾਪਤਕਰਤਾ ਬਣ ਗਈ ਸੀ ਜਿਸਨੂੰ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਬੇਵਕੂਫੀ ਲਈ ਪਹਿਲਾਂ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਹੈ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਹੰਝੂਆਂ ਅਤੇ ਚਿਹਰੇ ਨਾਲ ਸਾਵਧਾਨੀ ਵਰਤਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਮਾਪਿਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਨਾਖੁਸ਼ੀ ਬਾਰੇ ਪੁੱਛਣ ਜਾਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਝੂਠ ਘੜਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਨਾ ਕਰਾਂ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੱਸਣ ਲਈ। ਪਰ ਇਹ ਸਭ ਅਚਾਨਕ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਹਰ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਸਨਮਾਨ ਦੀ ਗੱਲ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ, ਸਾਰਾ ਸਬਰ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਨਿੱਜੀ ਵਿਚਾਰ ਜਨਤਕ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ। ਇਹ ਕੁਝ ਦਿਨਾਂ ਬਾਅਦ

ਹੁੰਦਿਆ, ਜਦੋਂ ਸ਼ਹਿਰ ਬਾਰੇ ਇਹ ਅਫਵਾਹ ਫੈਲ ਗਈ ਕਿ ਨੇੜਲੇ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਡੰਨ ਫਰਨਾਂਡੇ ਨੇ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸੁੰਦਰ ਮੁਟਿਆਰ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਹ ਇੰਨੀ ਅਮੀਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਸਿਰਫ਼ ਆਪਣੇ ਦਾਜ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇੰਨੇ ਵਧੀਆ ਵਿਆਹ ਦੀ ਇੱਛਾ ਰੱਖ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦਾ ਨਾਮ ਲੁਸਿੰਡਾ ਸੀ, ਵਿਆਹ ਵਿੱਚ ਵਾਪਰੀਆਂ ਹੋਰ ਮਹਤਵਪੂਰਨ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੇ ਨਾਲ।"

ਕਾਰਡੇਨੀਓ ਨੇ ਲੁਸਿੰਡਾ ਦਾ ਨਾਮ ਸੁਣਿਆ, ਪਰ ਉਸਦੀ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਿਆ ਆਪਣੇ ਮੋਢੇ ਹਿਲਾਉਣ, ਆਪਣੇ ਬੁੱਲ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਚੁੱਕਣ ਅਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਭਰਵੱਟੀਆਂ ਨੂੰ ਢੱਕਣ ਤੱਕ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਕੁਝ ਪਲਾਂ ਬਾਅਦ ਉਸਦੀਆਂ ਗੱਲ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਹੰਝੂਆਂ ਦੀਆਂ ਦੋ ਧਾਰਾਂ ਵਹਿ ਗਈਆਂ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਨੇ ਡੇਰੇਟੀਓ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਕਹਾਣੀ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਰੋਕਿਆ।

"ਜਦੋਂ ਇਹ ਦੁਖਦਾਈ ਖ਼ਬਰ ਮੇਰੇ ਕੰਨਾਂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚੀ, ਤਾਂ ਮੇਰਾ ਦਿਲ ਬਰਫ਼ ਵਿੱਚ ਬਦਲਣ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਮੇਰਾ ਗੁੱਸਾ ਅਤੇ ਗੁੱਸਾ ਇੰਨਾ ਵੱਧ ਗਿਆ ਕਿ ਮੇਰੀ ਆਤਮਾ ਅੱਗ ਵਿੱਚ ਸੜ ਗਈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਗਲੀ ਵਿੱਚ ਉੱਚੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਰੋਣ ਲਈ ਭੱਜਣ ਦੇ ਇੱਕ ਵਾਲ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆ ਗਿਆ, ਤਾਂ ਜੋ ਹਰ ਕੋਈ ਮੇਰੇ ਵਿਰੁਧ ਕੀਤੇ ਗਏ ਧੋਖੇ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸਘਾਤ ਬਾਰੇ ਜਾਣ ਸਕੇ, ਪਰ ਮੇਰਾ ਗੁੱਸਾ ਉਸ ਪਲ ਉਸ ਰਾਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੰਮ ਨੂੰ ਅਮਲ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਨਾਲ ਸ਼ਾਂਤ ਹੋ ਗਿਆ। ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਸ ਪਹਿਰਾਵੇ ਵਿੱਚ ਪਹਿਨਿਆ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਇੱਕ ਨੌਕਰ, ਉਸਦੇ ਇੱਕ ਸਵਾਏ, ਦੁਆਰਾ ਉਧਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸਨੂੰ ਕਿਸਾਨ ਨੌਜਵਾਨ ਚਰਵਾਹੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੀ ਸਾਰੀ ਨਾਖੁਸ਼ੀ ਦੱਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਹ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਉਸ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਜਾਵੇ ਜਿੱਥੇ ਮੈਂ ਸਮਝਿਆ ਕਿ ਮੇਰਾ ਵਿਰੋਧੀ ਚਲਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਮੇਰੀ ਹਿੰਮਤ ਲਈ ਮੈਨੂੰ ਝਿੜਕਣ ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਯੋਜਨਾ ਦਾ ਮਜ਼ਾਕ ਉਡਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਮੇਰਾ ਮਨ ਬਣ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, 'ਧਰਤੀ ਦੇ ਸਿਰੇ ਤੱਕ' ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਜਾਣ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕੀਤੀ। ਉਸੇ ਪਲ, ਮੈਂ ਇੱਕ ਕੱਪੜੇ ਨੂੰ ਇੱਕ ਲਿਨਨ ਦੇ ਸਿਰਹਾਣੇ ਦੇ ਡੱਬੇ ਵਿੱਚ ਪੈਕ ਕੀਤਾ, ਨਾਲ ਹੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਲਈ ਕੁਝ ਗਹਿਣੇ ਅਤੇ ਪੈਸੇ ਵੀ। ਫਿਰ ਅੰਦਰ ਰਾਤ ਦੀ ਚੁੱਪੀ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਧੋਖੇਬਾਜ਼ ਨੌਕਰਾਣੀ ਨੂੰ ਦੱਸੇ ਬਿਨਾਂ, ਮੈਂ ਘਰੋਂ ਨਿਕਲ ਪਿਆ, ਆਪਣੇ ਨੌਕਰ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਅਣਗਿਣਤ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੋਵੇਂ ਨਾਲ ਅਤੇ ਸ਼ਹਿਰ ਵੱਲ ਤੁਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਮੇਰੀ ਇੱਛਾ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਪਹੁੰਚਾਂ, ਜੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਵਾਪਰ ਚੁੱਕੀ ਘਟਨਾ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਨਹੀਂ, ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਡੰਨ ਫਰਨਾਂਡੇ ਨੂੰ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਸਮਝਾਉਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰਾਂ ਕਿ ਉਹ ਇੰਨਾ ਬੇਰਹਿਮ ਕਿਵੇਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਢਾਈ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਯਾਤਰਾ ਕੀਤੀ ਅਤੇ, ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ 'ਤੇ, ਲੁਸਿੰਡਾ ਦੇ ਮਾਪਿਆਂ ਦੇ ਘਰ ਦਾ ਰਸਤਾ ਪੁੱਛਿਆ। ਜਿਸ ਪਹਿਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਕੋਲ ਮੈਂ ਪਹੁੰਚਿਆ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਮੇਰੇ ਸੰਦੇ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੱਸਿਆ; ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਉਹ ਕਿੱਥੇ ਰਹਿੰਦੇ ਸਨ, ਸਗੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਧੀ ਦੇ ਵਿਆਹ ਵਿੱਚ ਵਾਪਰੀ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਬਾਰੇ ਦੱਸਿਆ, ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਬਦਨਾਮੀ ਦੀ ਘਟਨਾ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਸਮੁਦ ਤੋਂ ਦੂਜੇ ਸਮੁਦ ਵਿੱਚ ਪੂਰੇ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਫੈਲ ਗਈ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਜਿਸ ਰਾਤ ਡੰਨ ਫਰਨਾਂਡੇ ਨੇ ਲੁਸਿੰਡਾ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਉਹ ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਬੁੜਬੁੜਾਈ 'ਮੈਂ ਕਰਦੀ ਹਾਂ' ਅਤੇ ਅਚਾਨਕ ਬੇਹੋਸ਼ ਹੋ ਗਈ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਹਵਾ ਦੇਣ ਲਈ ਆਪਣਾ ਸਰੀਰ ਖੋਲ੍ਹਣ ਲਈ ਗਈ, ਤਾਂ ਡੰਨ ਫਰਨਾਂਡੇ ਨੂੰ ਲੁਸਿੰਡਾ ਦੀ ਹੱਥ ਲਿਖਤ ਵਿਚ ਲਿਖਿਆ ਇੱਕ ਨੋਟ ਮਿਲਿਆ ਜਿਸ ਵਿਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ ਸੀ। ਕਾਰਡੇਨੀਓ, ਜੋ ਕਿ ਆਦਮੀ ਦੇ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇੱਕ ਮਸ਼ਹੂਰ ਸੱਜਣ ਸੀ, ਅਤੇ ਜੇ ਉਹ ਡੰਨ ਫਰਨਾਂਡੋ ਦੀ ਪਤਨੀ ਬਣਨ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹੋ ਗਈ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਮਾਪਿਆਂ ਦੀ ਅਣਆਗਿਆਕਾਰੀ ਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਅਜਿਹਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਨੋਟ ਵਿਚ ਉਸਨੇ ਵਿਆਹ ਖਤਮ ਹੁੰਦੇ ਹੀ ਖੁਦਕੁਸ਼ੀ ਕਰਨ ਦਾ ਆਪਣਾ ਇਰਾਦਾ ਜ਼ਾਹਰ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਆਪਣੀ ਜਾਨ ਲੈਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਸਨ, ਜਿਸਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਉਸਦੇ ਸਰੀਰ 'ਤੇ ਮਿਲੇ ਇੱਕ ਛੁਰੇ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਡੰਨ ਫਰਨਾਂਡੇ ਨੇ ਇਹ ਦੇਖਿਆ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਮੰਨ ਲਿਆ ਕਿ ਲੁਸਿੰਡਾ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਬੇਇੱਜ਼ਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਾਂ ਉਸਨੂੰ ਮੂਰਖ ਬਣਾਇਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਉਸਨੇ ਉਸਦੇ ਹੋਸ਼ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ, ਉਸੇ ਛੁਰੇ ਨਾਲ ਉਸਨੂੰ ਵਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਸੀ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸ 'ਤੇ ਪਾਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਉਸਦੇ ਮਾਪਿਆਂ ਅਤੇ ਮੰਜੂਦ ਹੋਰ ਲੋਕ ਦਖਲ ਨਾ ਦਿੰਦੇ ਤਾਂ ਅਜਿਹਾ ਕਰਦਾ। ਇਹ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ

ਡੱਨ ਫਰਨਾਂਡੇ ਤੁਰੰਤ ਚਲਾ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਲੁਸਿੰਡਾ ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਤੱਕ ਆਪਣੇ ਬੇਹੋਸ਼ ਤੋਂ ਠੀਕ ਨਹੀਂ ਹੋਈ, ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਮਾਪਿਆਂ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਹ ਅਸਲ ਵਿਚ ਕਾਰਡੇਨੀਓ ਦੀ ਦੁਲਹਨ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਦੱਸਿਆ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਸਾਰਿਆਂ ਦੀ ਗੱਲੋਂ ਤੋਂ ਇਹ ਵੀ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਕਾਰਡੇਨੀਓ ਵਿਆਹ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਉਸਦਾ ਵਿਆਹ ਸੰਪੂਰਨ ਹੁੰਦਾ ਦੇਖਿਆ, ਤਾਂ ਇੱਕ ਗੱਲ। ਉਹ ਕਦੇ ਸੋਚ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਸ਼ਹਿਰ ਛੱਡ ਕੇ ਇੱਕ ਨਿਰਾਸ਼ ਆਦਮੀ ਵਾਂਗ ਚਲਾ ਗਿਆ, ਪਹਿਲਾਂ ਇੱਕ ਚਿੱਠੀ ਲਿਖੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਕਿ ਲੁਸਿੰਡਾ ਨੇ ਉਸ ਨਾਲ ਜੋ ਗਲਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਜਗ੍ਹਾ ਜਾਣ ਦਾ ਉਸਦਾ ਇਰਾਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਉਸਨੂੰ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਲੱਭੇਗਾ। ਇਹ ਸਭ ਸ਼ਹਿਰ ਭਰ ਵਿੱਚ ਗੱਲਬਾਤ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਸੀ, ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਹਰ ਕਿਸੇ ਦੇ ਬੁੱਲ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਸੀ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਲੁਸਿੰਡਾ ਲਾਪਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਤੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਮਿਲੀ। ਉਸਦੇ ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਲਗਭਗ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਿਮਾਗ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੋ ਗਏ ਸਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਲੱਭਣ ਲਈ ਕੀ ਕਦਮ ਚੁੱਕਣੇ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਪਤਾ ਲੱਗਾ, ਤਾਂ ਮੇਰੀਆਂ ਉਮੀਦਾਂ ਮੁੜ ਸੁਰਜੀਤ ਹੋ ਗਈਆਂ ਅਤੇ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਡੱਨ ਫਰਨਾਂਡੇ ਨੂੰ ਨਾ ਮਿਲਣ ਕਰਕੇ ਉਸਨੂੰ ਵਿਆਹਿਆ ਹੋਇਆ ਲੱਭਣ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਖੁਸ਼ਕਿਸਮਤ ਸਮਝਿਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਇਆ ਕਿ ਮੇਰੀ ਮੁਕਤੀ ਦਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਅਜੇ ਬੰਦ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਯਕੀਨ ਦਿਵਾਇਆ ਕਿ ਸਵਰਗ ਨੇ ਸ਼ਾਇਦ ਦੂਜੇ ਵਿਆਹ ਨੂੰ ਰੋਕਿਆ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਪਛਾਣ ਸਕੇ ਕਿ ਉਹ ਪਹਿਲੇ ਦਾ ਕੀ ਦੇਣਦਾਰ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਅਹਿਸਾਸ ਕਰ ਸਕੇ ਕਿ, ਇੱਕ ਈਸਾਈ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, ਉਸਨੂੰ ਨਾਸ਼ਵਾਨ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨਾਲੋਂ ਆਪਣੀ ਆਤਮਾ ਲਈ ਵਧੇਰੇ ਚਿੰਤਾ ਦਿਖਾਉਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ, ਕੋਈ ਅਸਲ ਦਿਲਾਸਾ ਨਾ ਲੱਭ ਕੇ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦਿਲਾਸਾ ਦੇਣ ਦੇ ਯੋਗ ਸੀ ਅਤੇ ਸੁਥਾਈ ਜੀਵਨ ਦੀਆਂ ਧੁੰਦਲੀਆਂ ਅਤੇ ਦੂਰ ਦੀਆਂ ਉਮੀਦਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਮਨਾ ਸਕਿਆ, ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਜਿਸਨੂੰ ਮੈਂ ਹੁਣ ਨਫ਼ਰਤਯੋਗ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ।

"ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਡੱਨ ਫਰਨਾਂਡੇ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੱਭ ਸਕਿਆ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਕਿਸ ਪਾਸੇ ਮੁੜਨਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਇੱਕ ਰੌਲਾ ਪਾਉਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਸੁਣਿਆ ਕਿ ਜੋ ਵੀ ਮੈਨੂੰ ਲੱਭਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਲਈ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਇਨਾਮ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਮੇਰੀ ਉਮਰ ਦੱਸੀ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਪਹਿਨੇ ਹੋਏ ਕੱਪੜਿਆਂ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕੀਤਾ। ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਸੁਣਿਆ ਕਿ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਮੌਜੂਦ ਚਰਵਾਹੇ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਮੇਰੇ ਮਾਪਿਆਂ ਦੇ ਘਰੋਂ ਖੋਹ ਲਿਆ ਸੀ, ਇੱਕ ਦੋਸ਼ ਜਿਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦਿਲ ਤੱਕ ਡੰਗ ਮਾਰਿਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਸੀ ਕਿ ਮੇਰਾ ਨੇਕ ਨਾਮ ਕਿੰਨਾ ਡਿੱਗ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਕਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਭੱਜ ਕੇ ਆਪਣੀ ਸਾਖ ਗੁਆ ਦੇਵਾਂ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਆਦਮੀ ਦਾ ਨਾਮ ਜੋੜਨਾ ਪਿਆ ਜਿਸਦੇ ਨਾਲ ਮੈਂ ਸੀ, ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਇੰਨਾ ਨੀਵਾਂ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਜਿਸ ਪਲ ਮੈਂ ਇਹ ਐਲਾਨ ਸੁਣਿਆ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਨੌਕਰ ਨਾਲ ਸ਼ਹਿਰ ਛੱਡ ਕੇ ਭੱਜ ਗਿਆ, ਜੋ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਤੀ ਆਪਣੀ ਵਫ਼ਾਦਾਰੀ ਵਿੱਚ ਡਗਮਗਾਣ ਦੇ ਸੰਕੇਤ ਦਿਖਾਉਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਸ ਰਾਤ ਅਸੀਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਪਹਾੜੀਆਂ ਦੇ ਇੱਕ ਭਾਰੀ ਜੰਗਲ ਵਾਲੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਏ ਜੋ ਸਾਡੇ ਖੋਜੇ ਜਾਣ ਦੇ ਡਰ ਤੋਂ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਸੀ, ਪਰ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਹਾਵਤ ਹੈ, "ਇੱਕ ਬਿਮਾਰ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਬੁਲਾਉਂਦਾ ਹੈ", ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਦਾ ਅੰਤ ਅਕਸਰ ਇੱਕ ਹੋਰ ਵੀ ਵੱਡੀ ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਇਹੀ ਹੋਇਆ। ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇਕੱਲੇ ਸੀ, ਮੇਰਾ ਚੰਗਾ ਸੇਵਕ, ਜਿਸਨੇ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਅਤੇ ਭਰੋਸੇਮੰਦ ਸੀ, ਮੇਰੀ ਸੁੰਦਰਤਾ ਨਾਲੋਂ ਆਪਣੀ ਦੁਸ਼ਟਤਾ ਤੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਭੜਕ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਮੌਕੇ ਦਾ ਫਾਇਦਾ ਉਠਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਜੋ ਉਸਦੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿਚ ਉਸਨੂੰ ਉਸ ਉਜਾੜ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਸ਼ਰਮ, ਫਿਰ ਵੀ ਘੱਟ ਰੱਬ ਦਾ ਡਰ, ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਲਈ ਕੋਈ ਸਤਿਕਾਰ ਨਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਉਸਨੇ ਮੇਰੇ ਵੱਲ ਪਿਆਰ ਭਰੇ ਕਦਮ ਚੁੱਕੇ। ਮੈਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨਾਲ ਜਵਾਬ ਦਿੰਦੇ ਸੁਣ ਕੇ ਜੋ ਅਪਮਾਨਜਨਕ ਸਨ ਪਰ ਉਸਦੇ ਬੇਰਹਿਮ ਪ੍ਰਸਤਾਵਾਂ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਸਨ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਬੇਨਤੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ ਜਿਸ ਨਾਲੋਂ ਉਸਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਸੋਚਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣਾ ਟੀਚਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਤਾਕਤ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ। ਪਰ ਦਿਆਲੂ ਸਵਰਗ, ਜੋ ਕਦੇ ਵੀ ਸਤਿਕਾਰਯੋਗ ਇਰਾਦਿਆਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਜਾਂ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਨੇ ਮੇਰਾ ਪੱਖ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੱਖਿਆ ਕਿ ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਘੱਟ

ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਬਚੀ ਹੋਈ ਤਾਕਤ ਨਾਲ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਬੰਨ੍ਹ ਉੱਤੇ ਧੱਕਣ ਦੇ ਯੋਗ ਸੀ, ਜਿੱਥੇ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਮਰਿਆ ਜਾਂ ਜ਼ਿੰਦਾ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ। ਫਿਰ ਆਪਣੀ ਡਰ ਜਾਂ ਥਕਾਵਟ ਤੋਂ ਵੱਧ ਚੁਸਤੀ ਨਾਲ, ਮੈਂ ਇਹਨਾਂ ਪਹਾੜੀਆਂ ਵਿੱਚ ਲੁਕਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਯੋਜਨਾ ਜਾਂ ਵਿਚਾਰ ਦੇ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ ਦਾਖਲ ਹੋਇਆ ਜੋ ਉਸਦੀ ਤਰਫੋਂ ਮੈਨੂੰ ਲੱਭਣ ਲਈ ਆ ਸਕਦੇ ਸਨ। ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਇੱਥੇ ਕਿੰਨੇ ਮਹੀਨੇ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਇੱਕ ਚਰਵਾਹੇ ਨੂੰ ਮਿਲਿਆ ਜਿਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣਾ ਨੌਕਰ ਮੰਨਿਆ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਇਹਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇੱਕ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਲੈ ਗਿਆ। ਪਹਾੜੀਆਂ, ਜਿੱਥੇ ਮੈਂ ਉਸ ਪੂਰੇ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਉਸਦੀ ਸੇਵਾ ਇੱਕ ਸਵਾਈਨ ਵਜੋਂ ਕੀਤੀ, ਹਰ ਸਮੇਂ ਖੇਤਾਂ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਿੱਥੇ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਵਾਲ ਛੁਪਾ ਸਕਾਂ, ਜਿਸਨੇ ਹੁਣ ਮੇਰਾ ਭੇਤ ਉਦੋਂ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਇਸਦੀ ਉਮੀਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਮੇਰੀ ਸਾਰੀ ਚਤੁਰਾਈ ਅਤੇ ਦ੍ਰਿੜਤਾ ਦਾ ਕੋਈ ਫਾਇਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰੇ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਿਆ ਕਿ ਮੈਂ ਆਦਮੀ ਨਹੀਂ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਉਹੀ ਬੁਰਾ ਵਿਚਾਰ ਉਸ ਨੂੰ ਆਇਆ ਜੋ ਮੇਰੇ ਨੌਕਰ ਨੂੰ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਕਿਸਮਤ ਹਮੇਸ਼ਾ ਕਿਸੇ ਦੀ ਹਰ ਮੁਸ਼ਕਲ ਦਾ ਹੱਲ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ, ਇਸ ਲਈ ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਖੰਡ ਜਾਂ ਚੱਟਾਨ ਨਹੀਂ ਮਿਲੀ ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਧੱਕ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਅੰਦਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਨੌਕਰ ਲਈ ਲੱਭਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਇਸ ਉਜਾੜ ਵਿੱਚ ਲੁਕਣ ਦਾ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਵਿਰੋਧ ਦਾ ਰਸਤਾ ਚੁਣਿਆ, ਨਾ ਕਿ ਆਪਣੀ ਤਾਕਤ ਜਾਂ ਬੇਨਤੀਆਂ ਦੀ ਪਰੱਖ ਕਰਨ ਦੀ ਬੁਜਾਏ। ਮੈਂ ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਦੁਬਾਰਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਪਹਾੜੀਆਂ ਵਿੱਚ ਦੱਬ ਦਿੱਤਾ ਤਾਂ ਜੋ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਜਗ੍ਹਾ ਲੱਭ ਸਕਾਂ ਜਿੱਥੇ, ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਰੁਕਾਵਟ ਦੇ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਹਉਕਿਆਂ ਅਤੇ ਹੰਝੂਆਂ ਨਾਲ ਸੰਵਰਗ ਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕਰ ਸਕਾਂ ਕਿ ਆਪਣੀ ਨਾਖੁਸ਼ੀ 'ਤੇ ਤਰਸ ਕਰ ਸਕਾਂ ਅਤੇ ਜਾਂ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਤੋਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਪਾਉਣ ਲਈ ਚਤੁਰਾਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰ ਸਕਾਂ ਜਾਂ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਉਜਾੜ ਵਿੱਚ ਮਰਨ ਦੇ ਸਕਾਂ ਬਿਨਾਂ ਇਸ ਗਰੀਬ ਬਦਕਿਸਮਤ ਦਾ ਕੋਈ ਨਿਸ਼ਾਨ ਛੱਡੇ, ਜਿਸਨੇ ਆਪਣੀ ਪੂਰੀ ਮਾਸੂਮੀਅਤ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਆਪਣੇ ਸ਼ਹਿਰ ਅਤੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਦੇ ਇਲਾਕਿਆਂ ਵਿੱਚ ਗੱਲਬਾਤ ਅਤੇ ਗੱਪਾਂ ਮਾਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ।”

1. ਵੈਲੀਡੋ ਡੌਲਫੋਸ (ਜਿਸਨੂੰ ਬੇਲੀਡੋ ਡੌਲਫੋਸ ਅਤੇ ਵੈਲੀਡੋ ਅਡੋਲਫੋ ਵੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਇੱਕ ਸਪੇਨੀ ਰਈਸ ਸੀ ਜਿਸਨੇ 1072 ਵਿਚ ਰਾਜਾ ਸਾਂਚੋ II ਦਾ ਧੋਖੇ ਨਾਲ ਕਤਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇਵਾਂ ਨੂੰ ਇਕੱਲੇ ਮਿਲਣ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤਾ ਸੀ।

ਅਧਿਆਇ ਉਨੱਤੀਵਾਂ

ਸਾਡੇ ਮੋਹਿਤ ਨਾਈਟ ਨੂੰ ਉਸ ਕਠੋਰ ਤੁਪੱਸਿਆ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਲਈ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਵਰਤੀ ਗਈ ਮਨੋਰੰਜਕ ਚਾਲ ਅਤੇ ਯੋਜਨਾ ਜੋ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਲਈ ਰੱਖੀ ਸੀ

"ਇਹ, ਸੱਜਣੋ, ਮੇਰੀ ਤ੍ਰਾਸਦੀ ਦੀ ਸੱਚੀ ਕਹਾਣੀ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਕਿਰਪਾਵਾਂ ਤੁਸੀਂ ਖੁਦ ਨਿਰਣਾ ਕਰ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਜੋ ਹੁਣੇ ਅਤੇ ਵਿਰਲਾਪ ਸੁਣੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਅੱਖਾਂ ਵਿਚੋਂ ਨਿਕਲੇ ਹੰਝੂ ਹੋਰ ਵੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਭਰਮ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਈ ਦੇਣਗੇ। ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਹੋਏ, ਤੁਸੀਂ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਦਿਲਾਸਾ ਦੇਣ ਦੀ ਕੋਈ ਵੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਵਿਅਰਥ ਹੋਵੇਗੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸਦਾ ਕੋਈ ਹੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਕਿਰਪਾਵਾਂ ਤੋਂ ਸਿਰਫ਼ ਇਹੀ ਮੰਗਦਾ ਹਾਂ - ਕੁਝ ਅਜਿਹਾ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਅਤੇ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ - ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਸਲਾਹ ਦੇਣ ਲਈ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਕਿੱਥੇ ਬਿਤਾ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਇਸ ਡਰ ਅਤੇ ਡਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਲੱਭਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਲੱਭੇ ਜਾਣ, ਕਿਉਂਕਿ ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੇਰੇ ਮਾਪਿਆਂ ਦਾ ਮੇਰੇ ਲਈ ਬਹੁਤ ਪਿਆਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਮੇਰੀ ਦਿਲੋਂ ਸਵੀਕ੍ਰਿਤੀ ਦਾ ਭਰੋਸਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਮੈਂ ਇੰਨੀ ਸ਼ਰਮ ਨਾਲ ਭਰ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਸੋਚਦਾ ਹਾਂ - ਅਤੇ ਉਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਸੀ - ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਬਿਹਤਰ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਸੋਚ ਨਾਲ ਵੇਖਣ ਨਾਲੋਂ ਕਿ ਉਹ ਮੇਰੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੱਖਰਾ ਦੇਖ ਸੱਕਣ ਜਿਸਦੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਮੀਦ ਕਰਨ ਦਾ ਪੂਰਾ ਹੱਕ ਹੈ।"

ਇਹ ਕਹਿਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਹ ਚੁੱਪ ਰਹੀ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਚਿਹਰੇ ਤੋਂ ਸਾਫ਼ ਝਲਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਸ਼ਰਮਿੰਦਗੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਉਸਦੀ ਕਹਾਣੀ ਸੁਣੀ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਿਲਾਂ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਬਦਕਿਸਮਤੀ 'ਤੇ ਹੈਰਾਨੀ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਤਰਸ ਵੀ ਆਇਆ। ਪਾਦਰੀ ਦਿਲਾਸੇ ਦੇ ਕੁਝ ਸ਼ਬਦ ਕਹਿਣ ਹੀ ਵਾਲਾ ਸੀ ਕਿ ਕਾਰਡੇਨੀਓ ਨੇ ਉਸਦਾ ਹੱਥ ਫੜਿਆ ਅਤੇ ਕਿਹਾ:

"ਇਕ ਸ਼ਬਦ ਵਿੱਚ, ਮੇਰੀ ਬੀਬੀ, ਤੁਸੀਂ ਗੋਰੀ ਡੋਰੋਟੀਆ ਹੋ, ਅਮੀਰ ਕਲੇਨਾਰਡੋ ਦੀ ਇਕਲੌਤੀ ਧੀ।"

ਡੋਰੋਟੀਆ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦਾ ਨਾਮ ਅਜਿਹੇ ਬੇਬਾਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਸੁਣ ਕੇ ਹੈਰਾਨ ਰਹਿ ਗਈ (ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਕਾਰਡੇਨੀਓ ਕਿੰਨਾ ਭੈੜਾ ਪਹਿਰਾਵਾ ਪਹਿਨਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ), ਇਸੇ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ:

"ਮੇਰੇ ਚੰਗੇ ਬੰਦੇ, ਤੂੰ ਕੌਣ ਹੁੰਦਾ ਹੈਂ ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਦਾ ਨਾਮ ਜਾਣਨ ਵਾਲਾ? ਜੇ ਮੈਂ ਗਲਤ ਨਹੀਂ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਉਦਾਸੀ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਸੁਣਾਉਣ ਲਈ ਹੁਣ ਤੱਕ ਉਸਦਾ ਨਾਮ ਨਹੀਂ ਲਿਆ।"

"ਮੈਂ," ਕਾਰਡੇਨੀਓ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਉਹ ਬਦਕਿਸਮਤ ਵਿਅਕਤੀ ਹਾਂ ਜਿਸ ਨਾਲ, ਤੁਹਾਡੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਲੁਸਿੰਡਾ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦੀ ਮੰਗਣੀ ਹੋ ਗਈ ਹੈ। ਮੈਂ ਉਹ ਬਦਕਿਸਮਤ ਕਾਰਡੇਨੀਓ ਹਾਂ ਜਿਸਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਮੰਜੂਦਾ ਹਾਲਾਤਾਂ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਉਹ ਬਦਮਾਸ਼ ਵਿਅਕਤੀ ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਘਟਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਮੈਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਹੋ: ਫਟੇ ਹੋਏ, ਅੱਧੇ ਕੱਪੜੇ ਪਾਏ ਹੋਏ, ਮਨੁੱਖੀ ਸੁੱਖਾਂ ਤੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਾਂਝੇ, ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਮਾੜੇ, ਅੱਧੇ ਪਾਗਲ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੀਆਂ ਇੰਦਰੀਆਂ 'ਤੇ ਸਿਰਫ਼ ਉਨ੍ਹਾਂ ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਕਾਬੂ ਰੱਖਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਸਵਰਗ ਮੈਨੂੰ ਦੇਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਦਿਆਲੂ ਹੈ। ਮੈਂ, ਡੋਰੋਟੀਆ, ਉਹ ਹਾਂ ਜੋ ਤੁੰਨ ਫਰਨਾਂਡੋ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਸ਼ਵਾਸਘਾਤ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਜੋ ਲੁਸਿੰਡਾ ਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋਏ ਸੁਣਨ ਲਈ ਰੁਕੀ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਉਸਦੀ ਦੁਲਹਨ ਹੋਵੇਗੀ। ਮੈਂ ਉਹ ਹਾਂ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦੇਖਣ ਲਈ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਦੀ ਘਾਟ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦਾ ਬੇਹੋਸ਼ ਹੋਣ ਦਾ ਜਾਦੂ ਕਿਵੇਂ ਨਿਕਲੇਗਾ ਜਾਂ ਉਸਦੀ ਛਾਤੀ ਵਿੱਚੋਂ ਮਿਲੇ ਨੋਟ ਦਾ ਕੀ ਨਤੀਜਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰਾ ਦਿਲ ਇੱਕੋ ਸਮੇਂ ਇੰਨੀਆਂ ਮੁਸੀਬਤਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਣਾ ਬਰਦਾਸ਼ਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਾਰਾ ਸਬਰ ਗੁਆਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਇੱਕ ਮੁਜ਼ਬਾਨ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਦੇ ਕੇ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਲੁਸਿੰਡਾ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਦੇਣ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਘਰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਸ ਉਜਾੜ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਆ ਗਿਆ। ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ, ਜਿਸਨੂੰ ਉਸ ਪਲ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਹੁਣ ਤੱਕ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣਾ

ਘਾਤਕ ਦੁਸ਼ਮਣ ਸਮਝਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕਿਸਮਤ ਮੇਰੀ ਜਾਨ ਲੈਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਸਦੀ ਬਜਾਏ ਮੇਰੀ ਸਮਝ ਖੋਹਣ ਲਈ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੈ, ਸੰਭਵ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਨਾਲ ਜ਼ਾਨੂ ਕਰਵਾਉਣ ਵਿਚ ਮਿਲੀ ਚੰਗੀ ਕਿਸਮਤ ਲਈ ਬੁਚਾਉਣ ਲਈ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਜੋ ਕਿਹਾ ਹੈ ਉਹ ਸੱਚ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਸੰਭਵ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਵਰਗ ਸਾਡੇ ਦੇਵਾਂ ਲਈ ਸਾਡੀ ਕਲਪਨਾ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਵਧੀਆ ਨਤੀਜਾ ਰੱਖੇ। ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਲੁਸਕਿੰਡਾ ਡੌਨ ਫਰਨਾਂਡੋ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਮੇਰੀ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸਨੇ ਖੁਲ੍ਹ ਕੇ ਇਕਬਾਲ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਡੌਨ ਫਰਨਾਂਡੋ ਉਸ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਤੁਹਾਡਾ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਉਮੀਦ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਸਵਰਗ ਸਾਨੂੰ ਉਹੀ ਬਹਾਲ ਕਰੇਗਾ ਜੋ ਸਾਡਾ ਹੈ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਜਦੋਂ ਇਹ ਅਜੇ ਵੀ ਬਰਕਰਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਦੂਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਤਬਾਹ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਇਹ ਦਿਲਾਸਾ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਦੂਰ ਦੀ ਉਮੀਦ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਹੈ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਜੰਗਲੀ ਕਲਪਨਾ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਮੇਰੀ ਔਰਤ, ਆਪਣੇ ਨੇਕ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵੱਖਰੀ ਦਿਸ਼ਾ ਵਿਚ ਮੋੜੋ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਬਿਹਤਰ ਕਿਸਮਤ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕਰੋ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਖੁਦ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਕ ਸੱਜਣ ਅਤੇ ਇੱਕ ਈਸਾਈ ਵਜੋਂ ਆਪਣਾ ਬਚਨ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਜਿਸਦੀ ਮੈਂ ਰੱਖਿਆ ਕਰਾਂਗਾ। ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਡੌਨ ਫਰਨਾਂਡੋ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਦੇਖਦਾ। ਜੇਕਰ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਪ੍ਰਤੀ ਉਸਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨੂੰ ਪਛਾਣਨ ਲਈ ਤਰਕ ਨਾਲ ਮਨਾਉਣ ਵਿਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਇਕ ਸੱਜਣ ਵਜੋਂ ਆਪਣੀ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਾਂਗਾ ਅਤੇ ਸਹੀ ਪ੍ਰਮਾਣ ਪੱਤਰਾਂ ਨਾਲ ਉਸਨੂੰ ਉਸ ਬੇਵਕੂਫੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਇੱਕ ਦਵੰਦੀ ਯੁੱਧ ਲਈ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿਆਂਗਾ ਜੋ ਉਸਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦਿਖਾਈ ਹੈ, ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ 'ਤੇ ਕੋਈ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਜਿਸਦਾ ਬਦਲਾ ਮੈਂ ਸਵਰਗ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿਆਂਗਾ ਤਾਂ ਜੋ ਮੈਂ ਇੱਥੇ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠ ਸਕਾਂ।

ਡੋਰੋਟੀਆ ਕਾਰਡੇਨੀਓ ਦੀ ਗੱਲ ਸੁਣ ਕੇ ਹੈਰਾਨ ਰਹਿ ਗਿਆ ਅਤੇ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਅਜਿਹੀਆਂ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ਾਂ ਲਈ ਉਸਦਾ ਧੰਨਵਾਦ ਕਿਵੇਂ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਉਸਦੇ ਪੈਰਾਂ ਨੂੰ ਜੁੱਫੀ ਪਾਉਣਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਚੁੰਮਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਕਾਰਡੇਨੀਓ ਨੇ ਇਸਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ। ਲਾਇਸੈਂਸੀਏਟ ਨੇ ਕਾਰਡੇਨੀਓ ਦੀਆਂ ਨੇਕ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਆਪਣੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਜ਼ਾਹਰ ਕਰਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੋਵਾਂ ਲਈ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, ਪਰ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਉਸਨੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ, ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੀ, ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਜਾਣ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਆ, ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਹ ਚੀਜ਼ਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰ ਸਕਦੇ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਘਾਟ ਸੀ ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ ਡੌਨ ਫਰਨਾਂਡੋ ਦੀ ਭਾਲ ਕਰਨ ਜਾਂ ਡੋਰੋਟੀਆ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਮਾਪਿਆਂ ਕੋਲ ਵਾਪਸ ਭੇਜਣ ਜਾਂ ਜੋ ਵੀ ਉਹ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਲਾਹੁਣਯੋਗ ਸਮਝਦੇ ਸਨ ਕਰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਕਾਰਡੇਨੀਓ ਅਤੇ ਡੋਰੋਟੀਆ ਨੇ ਆਪਣੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦਿਆਲੂਤਾ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜੋ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਨਾਈ, ਜੋ ਇਸ ਸਭ ਦੌਰਾਨ ਉੱਥੇ ਹੈਰਾਨ ਅਤੇ ਬੇਵਕੂਫ਼ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ, ਨੇ ਵੀ ਕੁਝ ਦਿਆਲੂ ਸ਼ਬਦ ਕਹੇ, ਪੁਜਾਰੀ ਵਾਂਗ ਹੀ ਸਦਭਾਵਨਾ ਨਾਲ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਹਰ ਸੰਭਵ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਸਮਰਪਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕੀਤੀ। ਉਸਨੇ ਵੀ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੇ ਅਜੀਬ ਵਿਵਹਾਰ ਅਤੇ ਇਸ ਤੱਥ ਦਾ ਸੰਖੇਪ ਵੇਰਵਾ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਹ ਉੱਥੇ ਕੀ ਲੈ ਕੇ ਆਏ ਸਨ, ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਲੱਭਣ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ ਸੀ। ਕਾਰਡੇਨੀਓ ਨੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿਸੇ ਸੁਪਨੇ ਵਿਚੋਂ, ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨਾਲ ਹੋਏ ਝਗੜੇ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਇਸਦਾ ਵਰਣਨ ਕੀਤਾ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਸਦਾ ਕਾਰਨ ਦੱਸਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਪਾਇਆ।

ਉਸੇ ਵੇਲੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਚੀਕਾਂ ਸੁਣੀਆਂ ਅਤੇ ਸਮਝ ਗਏ ਕਿ ਚੀਕਣ ਵਾਲਾ ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਸੀ, ਜਿਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉੱਥੇ ਨਾ ਮਿਲਣ 'ਤੇ ਚੀਕਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਮਿਲਣ ਲਈ ਬਾਹਰ ਗਏ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਬਾਰੇ ਪੁਛ ਸਕਣ। ਉਸਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਸਨੇ ਕਿਵੇਂ ਨਾਈਟ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਆਪਣੀ ਕਮੀਜ਼ ਪਹਿਨੇ ਹੋਏ, ਪਤਲਾ, ਹਲਕਾ, ਭੁੱਖਾ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਔਰਤ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਲਈ ਹਉਕੇ ਭਰਦੇ ਹੋਏ ਪਾਇਆ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਉਸ ਜਗ੍ਹਾ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਅਤੇ ਟੋਬੋਸੋ ਆਉਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦੇ ਰਹੀ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਉਸਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ, ਪੂਰ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਦ੍ਰਿੜ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀ ਸੁੰਦਰ ਔਰਤ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿਚ ਉਦੋਂ ਤੱਕ

ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਉਹ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੇ ਆਹਸਾਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜੇਕਰ ਇਸ ਰਸਤੇ ਦੀ ਪੈਰਵੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਸਮਰਾਟ ਨਾ ਬਣਨ ਦਾ ਜੋਖਮ ਲੈਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਉਸਦਾ ਫਰਜ਼ ਸੀ, ਜਾਂ ਇੱਥੇ ਤੱਕ ਕਿ ਇੱਕ ਆਰਚਬਿਸ਼ਪ ਵੀ, ਜੋ ਕਿ ਉਹ ਸਭ ਤੋਂ ਘੱਟ ਬਣ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਉਸ ਜਗ੍ਹਾ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਲਾਇਸੈਂਸੀਏਟ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਚਿੰਤਾ ਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਛੱਡਣ ਲਈ ਮਨਾਉਣਗੇ ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਤਿਆਰ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਨਾ। ਫਿਰ ਉਸਨੇ ਕਾਰਡੇਨੀਓ ਅਤੇ ਡੋਰੋਟੀਆ ਨੂੰ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੂੰ ਹੋਸ਼ ਵਿਚ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਜਾਂ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੇ ਘਰ ਵਾਪਸ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਈ ਗਈ ਯੋਜਨਾ ਬਾਰੇ ਦੱਸਿਆ। ਡੋਰੋਟੀਆ ਨੇ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਹ ਨਾਈ ਨਾਲੋਂ ਬਿਹਤਰ ਮੁਸੀਬਤ ਵਿੱਚ ਘਿਰੀ ਕੁੜੀ ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ ਨਿਭਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਕਪੜੇ ਸਨ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਵਧੇਰੇ ਕੁਦਰਤੀ ਦਿਖਾਈ ਦੇਣਗੇ। ਉਹ ਆਪਣੀ ਯੋਜਨਾ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਉਸਨੂੰ ਵੀ ਛੱਡ ਸਕਦੇ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਬਹਾਦਰੀ ਦੀਆਂ ਕਈ ਕਿਤਾਬਾਂ ਪੜ੍ਹੀਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਕਾਫ਼ੀ ਜਾਣੂ ਸੀ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਮੁਸੀਬਤ ਵਿਚ ਘਿਰੀਆਂ ਕੁੜੀਆਂ ਨਾਈਟਸ-ਇਰੰਟ ਤੋਂ ਪੱਖ ਮੰਗਦੀਆਂ ਸਨ।

"ਫਿਰ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਚਾਹੀਦਾ," ਪੁਜਾਰੀ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿ ਅਸੀਂ ਤੁਰੰਤ ਕੰਮ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦੇਈਏ। ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਚੰਗੀ ਕਿਸਮਤ ਸਾਡੇ ਪਾਸੇ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਜਦੋਂ ਇਸਦੀ ਉਮੀਦ ਘੱਟ ਸੀ, ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਦੇ ਇਲਾਜ ਲਈ ਇੱਕ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੋਲ੍ਹ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਜੋ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਉਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।"

ਇਸ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਡੋਰੋਟੀਆ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸਿਰਹਾਣੇ ਦੇ ਕਵਰ ਤੋਂ ਇੱਕ ਪੁਹਿਰਾਵਾ ਕੱਢਿਆ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਧੀਆ ਅਮੀਰ ਕਪੜੇ ਦਾ ਬਣਿਆ ਪੂਰਾ ਸਕਰਟ ਸੀ, ਇੱਕ ਚਮਕਦਾਰ ਹਰਾ ਸ਼ਾਲ, ਇੱਕ ਹਾਰ ਅਤੇ ਇੱਕ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਡੱਬੇ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਗਹਿਣੇ ਸਨ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਸਨੇ ਜਲਦੀ ਹੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਜਾਇਆ, ਕਿਸੇ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਅਤੇ ਅਮੀਰ ਔਰਤ ਦਾ ਭਰਮ ਪੈਦਾ ਕੀਤਾ। ਉਸਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਲਈ ਘਰ ਤੋਂ ਇਹ ਅਤੇ ਹੋਰ ਚੀਜ਼ਾਂ ਲੈ ਕੇ ਆਈ ਸੀ, ਪਰ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹਨਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ ਸੀ। ਹਰ ਕੋਈ ਉਸਦੀ ਕਿਰਪਾ, ਵਿਵਹਾਰ ਅਤੇ ਸੁੰਦਰਤਾ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਇਆ, ਅਤੇ ਸਹਿਮਤ ਹੋਇਆ ਕਿ ਡੌਨ ਫਰਨਾਂਡੋ ਕੋਲ ਅਜਿਹੀ ਸੁੰਦਰਤਾ ਨੂੰ ਤਿਆਰੀਣ ਲਈ ਬੁੱਧੀ ਦੀ ਘਾਟ ਸੀ। ਪਰ ਸ਼ੁਭ ਤੋਂ ਵਧੇ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਸਾਂਚੇ ਪਾਂਜ਼ਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਲੱਗਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਸੱਚਮੁੱਚ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਸੀ, ਕਿ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੇ ਸਾਰੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿਚ ਕਦੇ ਵੀ ਇੰਨਾ ਪਿਆਰਾ ਜੀਵ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਪੁਜਾਰੀ ਉਸਨੂੰ ਦੱਸੇ ਕਿ ਇਹ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਆਤਮਾ ਕੌਣ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਉਸ ਤਿਆਗੀ ਜਗ੍ਹਾ ਵਿੱਚ ਕੀ ਲੱਭ ਰਹੀ ਸੀ; ਜਿਸਦਾ ਪੁਜਾਰੀ ਨੇ ਜੁਵਾਬ ਦਿੱਤਾ:

"ਭਰਾ ਸੈਂਚੋ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਸੁੰਦਰ ਔਰਤ ਮਿਕੋਮੀਕੋਨ ਦੇ ਮਹਾਨ ਰਾਜ ਦੀ ਸਿੱਧੀ ਮਰਦ ਵੰਸ਼ ਦੀ ਵਾਰਸ ਤੋਂ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਹ ਤੁਹਾਡੇ ਮਾਲਕ ਦੀ ਭਾਲ ਵਿੱਚ ਉਸ ਤੋਂ ਵਰਦਾਨ ਮੰਗਣ ਲਈ ਆਈ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਦੁਸ਼ਟ ਦੈਂਤ ਦੁਆਰਾ ਹੋਈ ਗਲਤੀ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰਨ ਲਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਮਾਲਕ ਦੀ ਜਾਣੀ-ਪਛਾਣੀ ਦੁਨੀਆ ਵਿਚ ਪ੍ਰਸਿੱਧੀ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਇਹ ਰਾਜਕੁਮਾਰੀ ਉਸਦੀ ਭਾਲ ਵਿੱਚ ਗ੍ਰੀਨੀ ਤੋਂ ਆਈ ਹੈ।"

"ਇੱਕ ਖੁਸ਼ਕਿਸਮਤ ਖੋਜ ਅਤੇ ਇੱਕ ਖੁਸ਼ਕਿਸਮਤ ਖੋਜ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਇਸ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਕਿਹਾ, "ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਵਧੀਆ ਜੇਕਰ ਮੇਰਾ ਮਾਲਕ ਉਸ ਗਲਤੀ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਸ ਜ਼ੁਲਮ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਕਿਸਮਤ ਵਾਲਾ ਹੈ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਤੁਸੀਂ ਗੱਲ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ, ਇੱਕ ਦੈਂਤ ਦੇ ਵੈਸੁਵੀਅਸ ਨੂੰ ਮਾਰ ਕੇ; ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਜ਼ਰੂਰ ਮਾਰ ਦੇਵੇਗਾ - ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਇੱਕ ਭੂਤ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰਾ ਮਾਲਕ ਭੂਤ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਬਿਲਕੁਲ ਬੇਵੱਸ ਹੈ। ਪਰ, ਸਰ ਲਾਇਸੈਂਸੀਏਟ, ਇੱਕ ਚੀਜ਼ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਮੈਂ ਬੇਨਤੀ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਜੋ ਮੇਰਾ ਮਾਲਕ ਆਰਚਬਿਸ਼ਪ ਬਣਨ ਲਈ ਆਪਣੇ ਦਿਮਾਗ ਵਿਚ ਨਾ ਲੱਵੇ, ਜਿਸਦਾ ਮੈਨੂੰ ਡਰ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਹੈ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਲਈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਇਸ ਰਾਜਕੁਮਾਰੀ ਨਾਲ ਤੁਰੰਤ ਵਿਆਹ ਕਰਨ ਦੀ ਸਲਾਹ ਦਿਓ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਨਾਲ, ਇਹ ਉਸਦੇ ਲਈ ਆਰਚਬਿਸ਼ਪ ਦਾ ਅਹੁਦਾ

ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਅਸੰਭਵ ਬਣਾ ਦੇਵੇਗਾ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਹ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਆਪਣਾ ਰਾਜ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਂ ਮੇਰੀਆਂ ਇੱਛਾਵਾਂ ਦਾ ਉਦੇਸ਼। ਮੈਂ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰ ਅਨੁਸਾਰ ਪਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਮੇਰੇ ਮਾਲਕ ਲਈ ਆਰਚਬਿਸ਼ਪ ਬਣਨਾ ਮੇਰੇ ਲਈ ਠੀਕ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਚਰਚ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਬੇਕਾਰ ਹਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਇੱਕ ਵਿਆਹਿਆ ਆਦਮੀ ਹਾਂ। ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਲਈ ਜਾਣ ਲਈ। ਚਰਚ ਨੂੰ ਆਮਦਨੀ ਹੋਵੇ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਜਦੋਂ ਮੇਰੀ ਪਤਨੀ ਅਤੇ ਬੱਚੇ ਹੋਣ, ਤਾਂ ਵੱਡੇ ਵੇਚਣਾ ਇੱਕ ਨਿਰਾਸ਼ਾਜਨਕ ਕੰਮ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਲਈ, ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮੇਰੇ ਮਾਲਕ ਲਈ ਇਸ ਔਰਤ ਨਾਲ ਤੁਰੰਤ ਵਿਆਹ ਕਰਾਉਣਾ, ਅਤੇ ਜੇ ਮੈਂ ਉਸਦਾ ਨਾਮ ਨਹੀਂ ਲੈਂਦਾ, ਤਾਂ ਇਹ ਇਸ ਲਈ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਅਜੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਉਹ ਕੌਣ ਹੈ।"

"ਉਸਦਾ ਨਾਮ," ਪੁਜਾਰੀ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਰਾਜਕੁਮਾਰੀ ਮਿਕੋਮੀਕੋਨਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਉਮੀਦ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦਾ ਰਾਜ ਮਿਕੋਮੀਕੋਨ ਹੈ।"

"ਬੇਸ਼ੱਕ, ਕੋਈ ਕਰੇਗਾ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਾਮ ਅਤੇ ਉਪਾਧੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਥਾਵਾਂ ਤੋਂ ਲੈਂਦੇ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਸਨ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਅਲਕਾਲਾ ਦਾ ਪੇਡਰੋ, ਉਬੇਦਾ ਦਾ ਜੁਆਨ, ਜਾਂ ਵੈਲਾਡੋਲਿਡ ਦਾ ਡਿਏਗੋ ਕਹਿੰਦੇ ਹੁਨ, ਅਤੇ ਇਹੀ ਰਿਵਾਜ ਗਿਨੀ ਵਿੱਚ ਵੀ ਲਾਗੂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਰਾਣੀਆਂ ਆਪਣੇ ਰਾਜਾਂ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਨਾਮ ਲੈਂਦੀਆਂ ਹਨ।"

"ਇਹ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਸੱਚ ਹੈ," ਪੁਜਾਰੀ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਅਤੇ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਤੁਹਾਡੇ ਮਾਲਕ ਦੇ ਵਿਆਹ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ, ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵਿੱਚ ਸਭ ਕੁਝ ਕਰਾਂਗਾ।"

ਸਾਂਚੋ ਇਸ ਤੋਂ ਉੱਨਾ ਹੀ ਖੁਸ਼ ਸੀ ਜਿੰਨਾ ਪੁਜਾਰੀ ਸਾਂਚੋ ਦੀ ਚਤੁਰਾਈ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਮਾਲਕ ਦੇ ਅਜੀਬ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਆਪਣੀ ਕਾਲਪਨਿਕ ਦੁਨੀਆ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਾਯੋਜਿਤ ਕਰਨ 'ਤੇ ਹੈਰਾਨ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਉਸਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਇੱਕ ਸਮਰਾਟ ਬਣ ਜਾਵੇਗਾ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਡੋਰੋਟੀਆ ਪਾਦਰੀ ਦੇ ਖੱਚਰ 'ਤੇ ਸਵਾਰ ਹੋ ਗਿਆ ਅਤੇ ਨਾਈ ਨੇ ਬਲਦ-ਪੂਛ ਵਾਲੀ ਦਾੜ੍ਹੀ ਲਗਾ ਦਿੱਤੀ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਾਂਚੇ ਨੂੰ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਵੱਲ ਜਾਣ ਲਈ ਕਿਹਾ, ਉਸਨੂੰ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਉਹ ਇਹ ਨਾ ਮੰਨੇ ਕਿ ਉਹ ਲਾਇਸੈਂਸੀਏਟ ਜਾਂ ਨਾਈ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦੇ ਮਾਲਕ ਦਾ ਸਮਰਾਟ ਬਣਨਾ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਾ ਪਛਾਣਨ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਸੀ।

ਪੁਜਾਰੀ ਅਤੇ ਕਾਰਡੇਨੀਓ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਜਾਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਤਾਂ ਜੋ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੂੰ ਕਾਰਡੇਨੀਓ ਨਾਲ ਹੋਏ ਝਗੜੇ ਦੀ ਯਾਦ ਨਾ ਆਵੇ, ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਸਮੇਂ ਪੁਜਾਰੀ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਾਂਚੋ, ਡੋਰੋਟੀਆ ਅਤੇ ਨਾਈ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਜਾਣ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਉਹ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਪੈਦਲ ਚੱਲੇ। ਪੁਜਾਰੀ ਨੇ ਡੋਰੋਟੀਆ ਨੂੰ ਦੱਸਣਾ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਇਆ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਕੀ ਕਰਨਾ ਹੈ; ਜਿਸ 'ਤੇ ਉਸਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਚਿੰਤਾ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਭ ਕੁਝ ਛੋਟੇ ਤੋਂ ਛੋਟੇ ਵੇਰਵੇ ਤੱਕ ਬਿਲਕੁਲ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿਵੇਂ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਵੀਰਤਾ ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੂੰ ਚੱਟਾਨਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਝੁਲੱਕੜ ਵਿੱਚ ਦੇਖਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਤਿੰਨ-ਚੌਥਾਈ ਸੁਫ਼ਰ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਹੁਣ ਉਸਦੇ ਕਵਚ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਡੋਰੋਟੀਆ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਅਤੇ ਸਾਂਚੇ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਇਹ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਹੈ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਪਾਲਫ੍ਰੇ 'ਤੇ ਕੋਰੜਾ ਲਗਾਇਆ ਅਤੇ ਚੰਗੀ ਦਾੜ੍ਹੀ ਵਾਲੇ ਨਾਈ ਦੁਆਰਾ ਇਸਦੀ ਨਕਲ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਪਹੁੰਚੇ, ਤਾਂ ਸਕੁਆਇਰ ਡੋਰੋਟੀਆ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਲਈ ਆਪਣੇ ਖੱਚਰ ਤੋਂ ਉਡਿਆ, ਜੋ ਇੱਕ ਖੁਲ੍ਹੇ ਅਤੇ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਸਵਾਰ ਹੋ ਕੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੇ ਪੈਰਾਂ 'ਤੇ ਗੋਡੇ ਟੇਕਣ ਲਈ ਗਿਆ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਉੱਠਣ ਲਈ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ, ਉਹ ਗੋਡੇ ਟੇਕਦੀ ਰਹੀ ਅਤੇ ਕਿਹਾ:

"ਹੇ ਬਹਾਦਰ ਅਤੇ ਦਲੇਰ ਸੂਰਮੇ, ਮੈਂ ਇਸ ਜਗ੍ਹਾ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਉੱਠਾਂਗੀ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ, ਤੁਹਾਡੀ ਦਿਆਲਤਾ ਅਤੇ ਉਦਾਰਤਾ ਵਿੱਚੋਂ, ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਵਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ ਜੋ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਅਤੇ ਸਨਮਾਨ ਲਈ ਅਤੇ ਸੁਰਜ਼ ਦੀ ਚਮਕਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਅਤੇ ਨਿਰਾਸ਼ ਕੁੜੀ ਦੇ ਲਾਭ ਲਈ ਦੁਬਾਰਾ ਹੋਵੇਗੀ। ਜੇਕਰ, ਸੱਚਮੁੱਚ, ਤੁਹਾਡੀ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਬਾਂਹ ਦੀ ਬਹਾਦਰੀ ਤੁਹਾਡੀ ਅਮਿੱਟ ਪ੍ਰਤਿਸ਼ਠਾ ਦੀ ਪ੍ਰਸਿੱਧੀ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਡਾ ਫਰਜ਼ ਬਣਦਾ ਹੈ ਕਿ

ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਬਦਕਿਸਮਤ ਔਰਤ ਦਾ ਪੱਖ ਲਓ ਜੋ ਇੰਨੀ ਦੂਰ ਦੀ ਧਰਤੀ ਤੋਂ ਤੁਹਾਡੇ ਮਸ਼ਹੂਰ ਨਾਮ ਦੀ ਖੁਸ਼ਬੂ 'ਤੇ ਆਈ ਹੈ, ਇਸ ਉਮੀਦ ਵਿੱਚ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਦੀਆਂ ਬਿਮਾਰੀਆਂ ਦਾ ਇਲਾਜ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰੋਗੇ।"

"ਮੈਂ ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗਾ, ਸੋਹਣੀ ਔਰਤ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਨਾ ਹੀ ਮੈਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਬਾਰੇ ਹੋਰ ਕੁਝ ਸੁਣਾਂਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਤੁਹਾਡੀ ਪਤਨੀ ਨਹੀਂ ਉੱਠਦੀ।"

"ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਉੱਠਾਂਗੀ, ਮੇਰੇ ਮਹਾਰਾਜ," ਦੁਖੀ ਔਰਤ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਮੈਨੂੰ ਉਹ ਵਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਦੇ ਦਿੰਦੀ ਜਿਸਦੀ ਮੈਂ ਮੰਗ ਕਰਦੀ ਹਾਂ।"

"ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਾਂਗਾ ਅਤੇ ਮੰਨਾਂਗਾ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਜੁਦੋਂ ਤੱਕ ਇਸਦੀ ਪੂਰਤੀ ਮੇਰੇ ਰਾਜੇ, ਮੇਰੇ ਦੇਸ਼, ਜਾਂ ਉਸ ਔਰਤ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਜਾਂ ਬਦਨਾਮੀ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ ਜਿਸ ਕੋਲ ਮੇਰੇ ਦਿਲ ਅਤੇ ਇੱਛਾ ਦੀ ਚਾਬੀ ਹੈ।"

"ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਬਦਨਾਮੀ ਜਾਂ ਨੁਕਸਾਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਨੇ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਮੇਰੇ ਚੰਗੇ ਜਨਾਬ," ਦੁਖੀ ਕੁੜੀ ਨੇ ਕਿਹਾ।

ਇਸ ਪਲ ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਦੇ ਨੇੜੇ ਆਇਆ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਕੰਨ ਵਿੱਚ ਫੁਸਫੁਸਾ ਕੇ ਕਿਹਾ:

"ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਉਸ ਵਰਦਾਨ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਮੰਗ ਰਹੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਗੱਲ ਹੈ - ਉਹ ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਵੱਡੇ ਦੈਂਤ ਨੂੰ ਮਾਰ ਦਿਓ, ਅਤੇ ਇਹ ਬੇਨਤੀ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਔਰਤ ਇਥੋਪੀਆ ਦੇ ਮਹਾਨ ਰਾਜ ਮਿਕੋਮੀਕੋਨ ਦੀ ਰਾਣੀ, ਉੱਚੀ ਰਾਜਕੁਮਾਰੀ ਮਿਕੋਮੀਕੋਨਾ ਹੈ।"

"ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਕੋਈ ਵੀ ਹੋਵੇ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਉਹੀ ਕਰਾਂਗਾ ਜੋ ਮੈਂ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਹਾਂ ਅਤੇ ਜੋ ਮੇਰਾ ਜ਼ਮੀਰ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਸਹੁੰ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜੋ ਮੈਂ ਸਹੁੰ ਖਾਧੀ ਹੈ"; ਅਤੇ ਕੁੜੀ ਵੱਲ ਮੁੜਦੇ ਹੋਏ, ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ:

"ਉੱਠ, ਸੋਹਣੀ ਔਰਤ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੇਰੀ ਪਤਨੀ ਦੀ ਮੰਗ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਾਂਗਾ।"

"ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕਰਨੀ ਹੈ," ਕੁੜੀ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਮਹਾਨਤਾ ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਤੁਰੰਤ ਉੱਥੇ ਜਾਓ ਜਿੱਥੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਲੈ ਜਾਵਾਂਗੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਵਾਅਦਾ ਕਰੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਗੱਦਾਰ ਤੋਂ ਬਦਲਾ ਲੈਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਸਾਹਸ ਜਾਂ ਪਿੱਛਾ ਨਹੀਂ ਕਰੋਗੇ, ਜਿਸਨੇ ਹਰ ਮਨੁੱਖੀ ਅਤੇ ਬ੍ਰਹਮ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਲਟ, ਮੇਰਾ ਰਾਜ ਹੜੱਪ ਲਿਆ ਹੈ।"

"ਮੈਂ ਐਲਾਨ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰਾਂਗਾ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਤਾਂ ਜੋ ਅੱਜ ਤੋਂ ਤੁਹਾਡੀ ਪਤਨੀ ਉਸ ਉਦਾਸੀ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰ ਦੇਵੇ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਤਾਉਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਕਮਜ਼ੋਰ ਉਮੀਦਾਂ ਨੂੰ ਤਾਕਤ ਅਤੇ ਹਿੰਮਤ ਇਕੱਠੀ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਵੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਮਦਦ ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਭਰੋਸੇਮੰਦ ਬਾਂਹ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਜਲਦੀ ਹੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਬਹਾਲ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਸਿੰਘਾਸਣ 'ਤੇ ਬੈਠੇ ਹੋਏ ਦੇਖੋਗੇ, ਭਾਵੇਂ ਕੋਈ ਵੀ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਬਦਮਾਸ਼ ਇਸਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ, ਪਹੀਏ ਦੇ ਮੋਢੇ ਨਾਲ ਮੋਢਾ ਜੋੜੋ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਦੇਰੀ ਵਿੱਚ ਖ਼ਤਰਾ ਹੈ।"

ਮੁਸੀਬਤ ਵਿੱਚ ਘਿਰੀ ਕੁੜੀ ਨੇ ਉਸਦਾ ਹੱਥ ਚੁੰਮਣ ਦੀ ਬਹੁਤ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ, ਪਰ ਉਹ, ਸ਼ਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਅਤੇ ਨਿਮਰਤਾ ਦੀ ਸਿੱਖਰ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਇਸਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਉੱਠਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸਲੀਕੇ ਅਤੇ ਨਿਮਰਤਾ ਨਾਲ ਜੱਫੀ ਪਾਈ, ਸਾਂਚੋ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਹ ਰੋਸੀਨੈਂਟ 'ਤੇ ਸਿੰਚਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰੇ ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣਾ ਸ਼ਸਤਰ ਪਹਿਨਣ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰੇ। ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਸ਼ਸਤਰ ਉਤਾਰ ਦਿੱਤਾ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਦਰੱਖਤ ਤੋਂ ਟਰਾਫੀ ਵਾਂਗ ਲਟਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਸਿੰਚਾਂ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇੱਕ ਪਲ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਹਥਿਆਰਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਡੌਨ ਕਿਕਸੋਟ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸ਼ਸਤਰ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ, ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ:

"ਆਓ ਆਪਾਂ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਸਵਾਰੀ ਕਰੀਏ ਅਤੇ ਇਸ ਮਹਾਨ ਔਰਤ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰੀਏ।"

ਨਾਈ, ਜੋ ਅਜੇ ਵੀ ਗੋਡਿਆਂ ਭਾਰ ਸੀ, ਨੇ ਆਪਣੀ ਹਾਸੀ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਅਤੇ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਪੂਰੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਸਦੀ ਦਾੜ੍ਹੀ ਨਾ ਡਿਗੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਜੇ ਅਜਿਹਾ ਹੋਇਆ, ਤਾਂ

ਉਹ ਆਪਣੀ ਯੋਜਨਾ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ। ਇਹ ਦੇਖ ਕੇ ਕਿ ਵਰਦਾਨ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਜਿਸ ਉਤਸੁਕਤਾ ਨਾਲ਼ ਇਸਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਨਾਈ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋ ਗਿਆ ਅਤੇ ਔਰਤ ਦਾ ਦੂਜਾ ਹੱਥ ਫੜ ਲਿਆ, ਅਤੇ ਦੋ ਆਦਮੀਆਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੇ ਖੱਚਰ 'ਤੇ ਸਵਾਰ ਹੋਣ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕੀਤੀ। ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਫਿਰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਰੋਸੀਨੈਂਟ 'ਤੇ ਬੈਠ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਨਾਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਸੁਵਾਰੀ 'ਤੇ ਬਿਠਾ ਲਿਆ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਸਾਂਚੋ ਨੂੰ ਪੈਦਲ ਯਾਤਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਆਪਣੇ ਡੈਪਲ ਦਾ ਨੁਕਸਾਨ ਇਸ ਸਮੇਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਇਆ, ਪਰ ਉਸਨੇ ਹੁਣ ਇਹ ਸਭ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਸਹਿ ਲਿਆ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੂੰ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਇਆ ਕਿ ਉਸਦਾ ਮਾਲਕ ਆਖਰਕਾਰ ਸਮਰਾਟ ਬਣਨ ਦੇ ਰਾਹ 'ਤੇ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੂੰ ਪੂਰਾ ਯਕੀਨ ਸੀ ਕਿ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਇਸ ਰਾਜਕੁਮਾਰੀ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਮਿਕੋਮੀਕੋਨ ਦਾ ਰਾਜਾ ਬਣੇਗਾ। ਉਸਦੀ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਚਿੰਤਾ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦਾ ਰਾਜ ਕਾਲੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਧਰਤੀ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਸਾਰੇ ਜਾਗੀਰਦਾਰ ਕਾਲੇ ਹੋਣ, ਪਰ ਉਸਨੇ ਤੁਰੰਤ ਇੱਕ ਹੱਲ ਕੱਢਿਆ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਿਹਾ:

"ਜੇ ਮੇਰੇ ਜ਼ਾਜ਼ੂਕ ਕਾਲੇ ਹੋਣ ਤਾਂ ਕੀ ਫ਼ਰਕ ਪਵੇਗਾ? ਮੈਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਲੱਦ ਕੇ ਸਪੇਨ ਲੈ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਜਿੱਥੇ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੇਚ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਮੱਕੇ 'ਤੇ ਹੀ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਪੈਸੇ ਨਾਲ ਮੈਂ ਕੋਈ ਸਿਰਲੇਖ ਜਾਂ ਅਹੁਦਾ ਖਰੀਦ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਬਾਕੀ ਦਿਨਾਂ ਲਈ ਆਰਾਮ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਜੀ ਸਕਦਾ ਹਾਂ। ਕਿਉਂ, ਆਪਣੀ ਨੀਂਦ ਵਿਚ ਵੀ ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਚਲਾਕ ਹੋਵਾਂਗਾ ਅਤੇ ਤੀਹ ਜਾਂ ਦਸ ਹਜ਼ਾਰ ਜ਼ਾਜਕਾਂ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ 'ਖਿੰਡ' ਕਹਿਣ ਨਾਲੋਂ ਜਲਦੀ ਵੇਚ ਸਕਾਂਗਾ! ਸਵਰਗ ਦੀ ਸੌਂਹ, ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਭੱਜਦੇ ਹੋਏ ਵੇਚ ਦਿਆਂਗਾ, ਹਰ ਬਾਲਗ ਜਾਂ ਜੋ ਵੀ ਵਿਕੇਗਾ ਉਸ ਨਾਲ਼ ਇੱਕ ਬੱਚਾ ਮੁੱਫ਼ਤ ਦਿਆਂਗਾ; ਅਤੇ ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਕਿੰਨੇ ਵੀ ਕਾਲੇ ਹੋਣ, ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਚਾਂਦੀ ਅਤੇ ਸੋਨੇ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਦਿਆਂਗਾ। ਇਸ ਲਈ ਆਓ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਲੈ ਆਓ, ਸਾਰੇ, ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਧੱਕੇ ਨਾਲ਼ ਜੁੜ ਰਹੇ ਹੋ!" ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨਾਲ ਉਹ ਇੰਨਾ ਉਤਸੁਕਤਾ ਅਤੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਨਾਲ ਤੁਰਿਆ ਕਿ ਉਹ ਪੈਦਲ ਯਾਤਰਾ ਕਰਨ ਦੀ ਆਪਣੀ ਮੁਸ਼ਕਲ ਭੁੱਲ ਗਿਆ।

ਕਾਰਡੇਨੀਓ ਅਤੇ ਪੁਜਾਰੀ ਨੇ ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਕੁਝ ਝਾੜੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਦੇਖਿਆ ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਕੋਈ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਜੁੜਨ ਲਈ ਕੀ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਪੁਜਾਰੀ, ਜੋ ਕਿ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸੁਵਿਧਾਜਨਕ ਵਿਅਕਤੀ ਸੀ, ਆਪਣੇ ਟੀਚੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਵਿਚਾਰ ਲੈ ਕੇ ਆਇਆ। ਕੁਝ ਕੈਂਚੀਆਂ ਜੋ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਕੈਂਚੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖੀਆਂ ਸਨ, ਨਾਲ਼ ਹੀ ਉਸਨੇ ਜਲਦੀ ਨਾਲ ਕਾਰਡੇਨੀਓ ਦੀ ਦਾੜ੍ਹੀ ਕੱਟ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਸਲੇਟੀ ਜੈਕੇਟ ਪਹਿਨਾ ਦਿੱਤੀ ਜੋ ਉਸਨੇ ਖੁਦ ਪਹਿਨੀ ਹੋਈ ਸੀ, ਇੱਕ ਕਾਲੇ ਕੇਪ ਦੇ ਨਾਲ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਉਸਦੇ ਬ੍ਰੀਚ ਅਤੇ ਜਰਕਿਨ ਵਿਚ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ। ਕਾਰਡੇਨੀਓ ਦੀ ਦਿੱਖ ਹੁਣ ਇੰਨੀ ਵੱਖਰੀ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਸ਼ੀਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਛਾਣ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਸੁਵਾਰਾਂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ 'ਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਹਮਲਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਜੋ ਆਪਣੇ ਭੇਸ ਬਦਲ ਕੇ ਪਿੱਛੇ ਰਹਿ ਗਏ ਸਨ, ਪਰ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਮੁੱਖ ਸੜਕ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਗਏ, ਕਿਉਂਕਿ ਝਾੜੀਆਂ ਅਤੇ ਧੋਖੇਬਾਜ਼ ਪੈਰ ਘੋੜਿਆਂ 'ਤੇ ਸੁਵਾਰਾਂ ਨੂੰ ਪੈਦਲ ਚੱਲਣ ਵਾਲਿਆਂ ਵਾਂਗ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਯਾਤਰਾ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ ਸਨ। ਉਹ ਉਸ ਜੁਗਾ 'ਤੇ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ ਜਿੱਥੇ ਪਹਾੜੀਆਂ ਮੈਦਾਨ 'ਤੇ ਖੁੱਲ੍ਹਦੀਆਂ ਸਨ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਸਾਥੀ ਉੱਭਰੇ, ਤਾਂ ਪੁਜਾਰੀ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਨਜ਼ਰਾਂ ਉਸ 'ਤੇ ਟਿਕਾਈਆਂ ਅਤੇ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਉਸਨੂੰ ਪਛਾਣਨ ਦੇ ਸੰਕੇਤ ਦਿਖਾਏ। ਅਖੀਰ, ਕਾਫ਼ੀ ਦੇਰ ਤੱਕ ਉਸਨੂੰ ਘੂਰਦੇ ਰਹਿਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਹ ਆਪਣੀਆਂ ਬਾਹਾਂ ਫੈਲਾ ਕੇ ਉਸਦੇ ਵੱਲ ਤੁਰ ਪਿਆ ਅਤੇ ਚੀਕਿਆ:

"ਖੈਰ, ਜੇ ਇਹ ਬਹਾਦਰੀ ਦਾ ਸ਼ੀਸ਼ਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਲਾ ਮੰਚਾ ਦੇ ਮੇਰੇ ਯੋਗ ਹਮਵਤਨ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ, ਕੁਲੀਨਤਾ ਦਾ ਫੁੱਲ ਅਤੇ ਕਰੀਮ, ਲੋੜਵੰਦਾਂ ਲਈ ਪਨਾਹ ਅਤੇ ਮਲ੍ਹਮ, ਨਾਈਟਹੁੱਡ ਦਾ ਨਿਵੇਕਲਾ ਰੂਪ!"

ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਉਸਨੇ ਡੌਨ ਕਿਊਕਸੋਟ ਦਾ ਖੱਬਾ ਗੋਡਾ ਫੜ ਲਿਆ। ਬਾਅਦ ਵਾਲਾ, ਰੋਸੀਨੈਂਟ 'ਤੇ ਸਵਾਰ ਹੋ ਕੇ ਅਤੇ ਉਸ ਆਦਮੀ ਦੁਆਰਾ ਕਹੀਆਂ ਅਤੇ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਤੋਂ ਹੈਰਾਨ ਹੋ ਕੇ, ਉਸਨੂੰ ਘੂਰਨ ਲੱਗ ਪਿਆ ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿਚ ਉਸਨੂੰ ਪਛਾਣਨ

ਵਿੱਚ ਕਾਮਯਾਬ ਹੋ ਗਿਆ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਦੇਖ ਕੇ ਹੈਰਾਨ ਹੋ ਗਿਆ ਹੋਵੇ, ਉਸਨੇ ਹੇਠਾਂ ਉਤਰਨ ਦੀ ਬਹੁਤ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ, ਪਰ ਪੁਜਾਰੀ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ। ਜਦੋਂ ਡੌਨ ਕਿਊਕਸੋਟ ਨੇ ਇਹ ਦੇਖਿਆ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ:

"ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਦੀ ਆਗਿਆ ਮੰਗਦੇ ਹੋਏ, ਲਾਇਸੰਸੀਏਟ, ਮੇਰੇ ਲਈ ਇਹ ਉਚਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਸਤਿਕਾਰਯੋਗ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਨਾਲ ਸਵਾਰੀ ਕਰਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਨੂੰ ਤੁਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।"

"ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ, ਤੁਹਾਡੀ ਯੋਗਤਾ, ਮੈਂ ਇਸ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਹਾਂ," ਪੁਜਾਰੀ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਤੁਸੀਂ ਸਵਾਰ ਰਹੋਗੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਸਾਡੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਕਦੇ ਵੀ ਦੇਖੇ ਗਏ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੇ ਕਾਰਨਾਮੇ ਅਤੇ ਸਾਹਸ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰੋਗੇ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਮੇਰੇ ਲਈ, ਮੈਂ ਅਯੋਗ ਪੁਜਾਰੀ ਹਾਂ, ਮੇਰੇ ਲਈ ਇਹ ਕਾਫ਼ੀ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਯਾਤਰਾ ਕਰ ਰਹੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸੱਜਣਾਂ ਦੋ ਖੱਚਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਦੇ ਡੇਰੇ 'ਤੇ ਸਵਾਰ ਹੋਵਾਂ, ਜੇਕਰ ਉਹ ਸਹਿਮਤ ਹੋਣ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਘੋੜੇ ਪੈਗਾਸਸ, ਜਾਂ ਮਸ਼ਹੂਰ ਮੂਰ ਮੁਜ਼ਾਰਾਕ ਦੇ ਜ਼ੇਬਰਾ ਜਾਂ ਘੋੜੇ 'ਤੇ ਸਵਾਰ ਹੋਣ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕਰਾਂਗਾ, ਜੋ ਅੱਜ ਵੀ ਜ਼ੁਲੇਮਾ ਦੀ ਵਡੀ ਪਹਾੜੀ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਜਾਦੂਈ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਮਸ਼ਹੂਰ ਕੰਪਲੂਟਮ ਤੋਂ ਦੂਰ ਨਹੀਂ ਹੈ।"

"ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਸਭ ਬਾਰੇ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਸੁਰ ਲਾਇਸੈਂਸੀਏਟ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਪਰ ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੇਰੀ ਰਾਜਕੁਮਾਰੀ, ਮੇਰੇ ਲਈ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਆਪਣੇ ਸਕੁਆਇਰ ਨੂੰ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਖੱਚਰ ਦੀ ਕਾਠੀ 'ਤੇ ਬੈਠਣ ਦੇਣ ਲਈ ਖੁਸ਼ ਹੋਵੇਗੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਇਸਦੇ ਕੁੰਡਿਆਂ 'ਤੇ ਸਵਾਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਖੱਚਰ ਨੂੰ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ।"

"ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ," ਰਾਜਕੁਮਾਰੀ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। "ਮੈਂ ਇਹ ਵੀ ਜਾਣਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਕੁਆਇਰ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕਹਿਣਾ ਪਵੇਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਇੰਨਾ ਨਿਮਰ ਸੱਜਣ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਵੀ ਉਹ ਸਵਾਰੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਉਹ ਕਦੇ ਵੀ ਕਿਸੇ ਕੱਪੜੇ ਵਾਲੇ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਤੁਰਨ ਨਹੀਂ ਦੇਵੇਗਾ।"

"ਇਹ ਠੀਕ ਹੈ," ਨਾਈ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਤੁਰੰਤ ਹੇਠਾਂ ਉਤਰਦੇ ਹੋਏ, ਉਸਨੇ ਪੁਜਾਰੀ ਨੂੰ ਕਾਠੀ ਲੈਣ ਲਈ ਸੱਦਾ ਦਿੱਤਾ, ਜੋ ਕਿ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਨੇ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਕੇ ਕੀਤਾ। ਪਰ ਇੱਕ ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਵਾਲੀ ਘਟਨਾ ਵਾਪਰੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਨਾਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕੁੰਡ 'ਤੇ ਬੈਠਾ, ਖੱਚਰ, ਜੋ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ - ਜੋ ਕਿ ਇਹ ਕਹਿਣ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਬੇਕਾਰ ਸੀ - ਨੇ ਆਪਣੇ ਪਿਛਲੇ ਖੁਰ ਉੱਚੇ ਕੀਤੇ ਅਤੇ ਹਵਾ ਵਿੱਚ ਦੋ ਲੱਤਾਂ ਮਾਰੀਆਂ। ਜੇ ਇਹ ਮਾਸਟਰ ਨਿਕੋਲਸ ਦੀ ਛਾਤੀ ਜਾਂ ਸਿਰ ਨਾਲ ਸੰਪਰਕ ਕਰਦੇ, ਤਾਂ ਉਹ ਉਸ ਦਿਨ ਨੂੰ ਸਰਾਪ ਦਿੰਦਾ ਜਿਸ ਦਿਨ ਉਹ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੀ ਭਾਲ ਵਿੱਚ ਨਿਕਲਿਆ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਸੀ, ਉਹ ਇੰਨਾ ਹੈਰਾਨ ਹੋ ਗਿਆ ਕਿ ਉਹ ਖੱਚਰ ਤੋਂ ਡਿੱਗ ਪਿਆ, ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਦਾੜ੍ਹੀ, ਜਿਸਨੂੰ ਉਹ ਫੜਨਾ ਭੁੱਲ ਗਿਆ ਸੀ, ਡਿੱਗ ਪਈ। ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦਾੜ੍ਹੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਦੇਖ ਕੇ, ਉਸ ਕੋਲ ਆਪਣਾ ਚਿਹਰਾ ਦੋਵਾਂ ਹੱਥਾਂ ਨਾਲ ਢੱਕਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਰਸਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਹ ਰੋ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦੇ ਕਈ ਦੰਦ ਟੁੱਟ ਗਏ ਸਨ। ਜਦੋਂ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਡਿੱਗੇ ਹੋਏ ਸਕੁਆਇਰ ਤੋਂ ਕੁਝ ਦੂਰੀ 'ਤੇ ਖੂਨ ਜਾਂ ਚਮੜੀ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਦਾੜ੍ਹੀ ਦਾ ਝੁੰਡ ਪਿਆ ਦੇਖਿਆ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ:

"ਹੇ ਰੱਬਾ, ਇਹ ਤਾਂ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਚਮਤਕਾਰ ਹੈ! ਉਸਦੀ ਦਾੜ੍ਹੀ ਉਸਦੇ ਚਿਹਰੇ ਤੋਂ ਇੰਨੀ ਸਾਫ਼-ਸੁਥਰੀ ਤੁਰਾਂ ਫਟ ਗਈ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਉਸਨੂੰ ਮੁੰਨ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ।"

ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਖ਼ਤਰੇ ਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ, ਪੁਜਾਰੀ ਨੇ ਜਲਦੀ ਨਾਲ ਦਾੜ੍ਹੀ ਚੁੱਕੀ ਅਤੇ ਮਾਸਟਰ ਨਿਕੋਲਸ ਕੋਲ ਗਿਆ, ਜੋ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਪਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਅਜੇ ਵੀ ਕੁਰਲਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇੱਕ ਇਸ਼ਾਰੇ ਨਾਲ ਉਸਨੇ ਨਾਈ ਦਾ ਸਿਰ ਆਪਣੀ ਛਾਤੀ ਨਾਲ ਦਬਾਇਆ ਅਤੇ ਉਸ ਉੱਤੇ ਕੁਝ ਸ਼ਬਦ ਬੁੜਬੁੜਾਇਆ ਜੋ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਦਾੜ੍ਹੀ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਜੋੜਨ ਲਈ ਇੱਕ ਕਿਸਮ ਦਾ ਜਾਦੂ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਸਾਰੇ ਦੇਖਣਗੇ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਇਸਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਜੋੜਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਹ ਪਿੱਛੇ ਹਟ ਗਿਆ ਅਤੇ ਨਾਈ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਂਗ ਹੀ ਵਧੀਆ ਅਤੇ ਵਧੀਆ ਦਾੜ੍ਹੀ ਵਾਲਾ ਨਿਕਲਿਆ। ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਇੰਨਾ ਹੈਰਾਨ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਪਾਦਰੀ ਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਜਲਦੀ ਤੋਂ ਜਲਦੀ ਉਹ ਜਾਦੂ ਸਿਖਾਵੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਉਸਦਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਸੀ ਕਿ ਇਸਦਾ ਗੁਣ ਸਿਰਫ਼ ਦਾੜ੍ਹੀ ਨੂੰ ਜੋੜਨ ਤੋਂ ਪਰੇ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ

ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੀ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਦਾੜ੍ਹੀ ਵੱਢ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਉੱਥੇ ਚਮੜੀ ਫਟ ਗਈ ਹੁਣੇ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਖੂਨ ਵਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਸਭ ਕੁਝ ਦੁਬਾਰਾ ਪੂਰਾ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਦਾੜ੍ਹੀ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਚੀਜ਼ਾਂ ਲਈ ਲਾਭਦਾਇਕ ਹੈ।

"ਅਤੇ ਇਹੀ ਹੈ," ਪੁਜਾਰੀ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਸਿਖਾਉਣ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ। ਉਹ ਸਹਿਮਤ ਹੋਏ ਕਿ ਹੁਣ ਲਈ ਪੁਜਾਰੀ ਸਵਾਰੀ ਕਰੇਗਾ, ਅਤੇ ਉਹ ਤਿੰਨੇ ਵਾਰੀ-ਵਾਰੀ ਸਵਾਰੀ ਕਰਨਗੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਸਰਾਏ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚ ਜਾਂਦੇ, ਜੋ ਕਿ ਲਗਭਗ ਦੋ ਲੀਗ ਦੂਰ ਸੀ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਤਿੰਨੇ ਆਪਣੇ ਘੋੜਿਆਂ 'ਤੇ ਬੈਠੇ ਸਨ - ਅਰਥਾਤ, ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ, ਰਾਜਕੁਮਾਰੀ, ਅਤੇ ਪੁਜਾਰੀ - ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਤਿੰਨ ਪੈਦਲ ਯਾਤਰਾ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ - ਅਰਥਾਤ, ਕਾਰਡੇਨੀਓ, ਨਾਈ, ਅਤੇ ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ - ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕੁੜੀ ਨੂੰ ਕਿਹਾ:

"ਮੇਰੀ ਔਰਤ, ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਜਿੱਥੇ ਮਰਜ਼ੀ ਲੈ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।"

ਉਸਦੇ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਲਾਇਸੈਂਸੀਏਟ ਬੋਲਿਆ:

"ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਔਰਤ, ਤੁਸੀਂ ਸਾਨੂੰ ਕਿਸ ਰਾਜ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ? ਕੀ ਇਹ ਮਿਕੋਮੀਕੋਨ ਦਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ? ਇਹ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਹ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਜਾਂ ਮੈਂ ਰਾਜਾਂ ਬਾਰੇ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ।"

ਹਰ ਚੀਜ਼ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਉਹ ਸਮਝ ਗਈ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਸਹਿਮਤ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ:

"ਹਾਂ, ਮੇਰੇ ਮਾਲਕ, ਇਹੀ ਉਹ ਰਾਜ ਹੈ ਜਿਸ ਵੱਲ ਮੈਂ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ।"

"ਜੇਕਰ ਇਹ ਸਾਡੀ ਮੰਜ਼ਿਲ ਹੈ," ਪੁਜਾਰੀ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਅਸੀਂ ਸਿੱਧੇ ਮੇਰੇ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਾਂਗੇ, ਅਤੇ ਉੱਥੋਂ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਕਾਰਟਾਗੋਨਾ ਦਾ ਰਸਤਾ ਲਵੇਗੀ, ਜਿੱਥੇ ਤੁਸੀਂ ਸਵਰਗ ਦੇ ਆਸ਼ੀਰਵਾਦ ਨਾਲ ਚੜ੍ਹ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਅਨੁਕੂਲ ਹਵਾ, ਸ਼ਾਂਤ ਸਮੁੰਦਰ ਅਤੇ ਕੋਈ ਤੂਫਾਨ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਤਾਂ ਨੌਂ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਵੀ ਘੱਟ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਮੇਓਨਾ ਦੇ ਮਹਾਨ ਝੀਲ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਕਰੋਗੇ, [1] ਮੇਰਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਮੇਓਟਾਈਡਸ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੁਹਾਡੇ ਮਹਾਰਾਜ ਦੇ ਰਾਜ ਤੱਕ ਸੌ ਦਿਨਾਂ ਤੋਂ ਥੋੜ੍ਹਾ ਵੱਧ ਸਫ਼ਰ ਹੈ।"

"ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਗਲਤ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਦੋ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਹੋਇਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਜਹਾਜ਼ ਚੜ੍ਹਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਲਗਾਤਾਰ ਚੰਗੇ ਮੌਸਮ ਦੀ ਘਾਟ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਖੋਜ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਲੱਭਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਖੁਸ਼ਕਿਸਮਤ ਰਹੀ ਹਾਂ, ਜੋ ਕਿ ਉਸਦੀ ਕਿਰਪਾ ਹੈ ਲਾ ਮੰਚਾ ਦਾ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ, ਜਿਸਦੀ ਖਬਰ ਸਪੇਨ ਵਿੱਚ ਪੈਰ ਰੱਖਦੇ ਹੀ ਮੇਰੇ ਕੰਨਾਂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਗਈ, ਜਿਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਉਸਦੀ ਭਾਲ ਵਿੱਚ ਨਿਕਲਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਤਾਂ ਜੋ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਸ਼ਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕਰ ਸਕਾਂ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਨਿਆਂ ਉਸਦੀ ਅਜਿੱਤ ਬਾਂਹ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਸੌਂਪ ਸਕਾਂ।"

"ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ, ਹੋਰ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਨਾ ਕਰੋ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਇਸ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ, "ਮੈਂ ਹੁਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਭਾਵੇਂ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਜੋ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਉਹ ਸੱਚ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਅਜਿਹੇ ਬਿਆਨ ਮੇਰੇ ਸਾਫ਼ ਕੰਨਾਂ ਲਈ ਅਪਮਾਨਜਨਕ ਹਨ। ਮੇਰੀ ਔਰਤ, ਮੈਂ ਇਹ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਮੇਰੀ ਬਾਂਹ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਜੋ ਵੀ ਤਾਕਤ ਹੈ, ਉਹ ਤੁਹਾਡੀ ਪਤਨੀ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦਿਨ ਤੱਕ ਵਰਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਮੈਂ ਮਰ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ। ਪਰ ਇਸਨੂੰ ਇਸਦੇ ਸਹੀ ਸਮੇਂ ਲਈ ਰਾਖਵਾਂ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਮੈਂ ਉਸਦੀ ਕਿਰਪਾ ਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸੇ ਕਿ ਕਿਹੜੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਇਹਨਾਂ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇੰਨਾ ਇਕੱਲਾ ਅਤੇ ਅਣਗੌਲਿਆ - ਮਾੜੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਨਾ ਕਰਨਾ - ਕਿ ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਡਰਾਉਣਾ ਹੈ।"

"ਮੈਂ ਇਸਦਾ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬ ਦੇਵਾਂਗਾ, ਸਰ ਡੌਨ ਕੁਇਜੋਟ," ਪਾਦਰੀ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਸ਼ਾਇਦ ਇਹ ਜਾਣਦੀ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਅਤੇ ਮਾਸਟਰ ਨਿਕੋਲਸ, ਸਾਡਾ ਦੋਸਤ ਅਤੇ ਨਾਈ, ਸੇਵਿਲ ਜਾ ਰਹੇ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਮੇਰੇ ਇੱਕ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਭੇਜੀ ਗਈ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਰਕਮ ਇਕੱਠੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕੇ ਜੋ ਕਈ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਇੰਡੀਜ਼ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਸੱਠ ਹਜ਼ਾਰ ਪੇਸੋ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਰਾਫਾ ਸੀ, ਇੱਕ ਮਾਮੂਲੀ ਰਕਮ ਨਹੀਂ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕੱਲ੍ਹ ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘ ਰਹੇ ਸੀ, ਸਾਡੇ ਉੱਤੇ ਚਾਰ ਹਾਈਵੇਮੈਨਾਂ ਦਾ ਹਮਲਾ ਹੋਇਆ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਾਡੀ ਸਭ ਕੁਝ ਲੁੱਟ

ਲਿਆ, ਸਾਡਿਆਂ ਦਾੜ੍ਹੀਆਂ ਸਮੇਤ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇੰਨਾ ਚੰਗਾ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਨਾਈ ਨੇ ਸਾਡੇ ਲਈ ਝੂਠੀਆਂ ਦਾੜ੍ਹੀਆਂ ਲਗਾਉਣਾ ਉਚਿਤ ਸਮਝਿਆ। ਇਹ ਨੌਜਵਾਨ ਵੀ" - ਅਤੇ ਇੱਥੇ ਉਸਨੇ ਕਾਰਡੋਨੀਓ ਨੂੰ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ - "ਇੱਕ ਵੱਖਰੇ ਵਿਅਕਤੀ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਗਿਆ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਜੀਬ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਜਨਤਕ ਗਿਆਨ ਹੈ ਕਿ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਰਾਹ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ ਉਹ ਕੁਝ ਖਾਸ ਗੈਲੀ ਗੁਲਾਮ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ, ਉਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਦੁਆਰਾ ਲਗਭਗ ਇਸ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਹੀ ਰਿਹਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਇੰਨਾ ਬਹਾਦਰ ਸੀ ਕਿ, ਕਮਿਸ਼ਨਰੀ ਅਤੇ ਗਾਰਡਾਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਉਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਹਰ ਇੱਕ ਨੂੰ ਆਜ਼ਾਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਉਹ ਆਪਣੇ ਦਿਮਾਗ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੋ ਗਿਆ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਹੇਂਦ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿੰਨਾ ਵੱਡਾ ਬਦਮਾਸ਼ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਉਸ ਕੋਲ ਨਾ ਤਾਂ ਕੋਈ ਆਤਮਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਜ਼ਮੀਰ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਭੁਡਾਂ ਵਿੱਚ ਬਘਿਆੜ ਨੂੰ, ਮੁਰਗੀਆਂ ਵਿਚ ਲੂੰਬੜੀ ਨੂੰ, ਅਤੇ ਸ਼ਹਿਦ ਦੇ ਛੱਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਮੱਖੀ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਸੀ; ਉਹ ਮਹਾਰਾਜ ਦੇ ਨਿਆਂਪੂਰਨ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਜਾ ਕੇ ਨਿਆਂ ਨੂੰ ਵਿਗਾੜਨ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਰਾਜੇ ਦੀ ਅਣਆਗਿਆਕਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਸੀ; ਮੈਂ ਇਹ ਵੀ ਜੋੜ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਗੈਲੀਆਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਨੁੱਖੀ ਸ਼ਕਤੀ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਭਾਈਚਾਰੇ ਨੂੰ ਭੜਕਾਉਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਸੀ ਜੇ ਕਿ ਇੰਨੇ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਸੁਸਤ ਹੈ। ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਸੀ ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਸਦੀ ਆਤਮਾ ਦੀ ਕੀਮਤ ਚੁਕਾਉਣੀ ਪਵੇਗੀ ਪੂਰ ਉਸਦੇ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਬਚਾ ਸਕੇਗਾ।"

ਕਿਉਂਕਿ ਸੋਚੇ ਨੇ ਪੁਜਾਰੀ ਅਤੇ ਨਾਈ ਨੂੰ ਗੈਲੀ ਗੁਲਾਮਾਂ ਦੇ ਸਾਹਸ ਬਾਰੇ ਦੱਸਿਆ ਸੀ, ਜਿਸਨੂੰ ਉਸਦੇ ਮਾਲਕ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਸ਼ਾਨ ਨਾਲ ਸਮਾਪਤ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਪੁਜਾਰੀ ਨੇ ਇਸਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਕੇ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਦੇਖ ਸਕੇ ਕਿ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਕੀ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹਰ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਨਾਲ ਬੁਆਦ ਵਾਲੇ ਦਾ ਚਿਹਰਾ ਲਾਲ ਹੋ ਗਿਆ, ਪਰ ਉਸਨੇ ਇਹ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਧੀਆ ਰੂਹਾਂ ਦਾ ਮੁਕਤੀਦਾਤਾ ਸੀ।

"ਤਾਂ ਫਿਰ," ਪੁਜਾਰੀ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਉਹ ਲੋਕ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਲੁੱਟਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਆਪਣੀ ਬੇਅੰਤ ਦਇਆ ਨਾਲ ਉਸ ਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰੇ ਜਿਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜਾਇਜ਼ ਸਜ਼ਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ।"

1. ਸਪੈਨਿਸ਼: "ਪਿਸ਼ਾਬ ਕਰਨਾ।"

ਅਧਿਆਇ ਤੀਹ

ਸੁੰਦਰ ਡੋਰੋਟੀਆ ਦੀ ਚਤੁਰਾਈ, ਹੋਰ ਮਨਮੋਹਕ ਅਤੇ ਮਨੋਰੰਜਕ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਪਾਦਰੀ ਨੇ ਅਜੇ ਗੱਲ ਪੂਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸੀ ਜਦੋਂ ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ:

"ਮੇਰੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ, ਸੁਰ ਲੁਾਇਸੈਂਸੀਏਟ, ਜਿਸਨੇ ਉਹ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਸੀ ਉਹ ਮੇਰਾ ਮਾਲਕ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਚੇਤਾਵਨੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਕੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਪਾਪ ਸੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਆਦਮੀਆਂ ਨੂੰ ਰਿਹਾਅ ਕਰ ਦਿਤਾ ਜਾਵੇ ਜੋ ਉੱਥੇ ਇੰਨੇ ਵੱਡੇ ਮੁਸੀਬਤ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸੁਨ।"

"ਤੂੰ ਮੂਰਖ!" ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਇਸ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਕਿਹਾ, "ਇਹ ਇੱਕ ਨਾਈਟ-ਇਰੰਟ ਦਾ ਕੰਮ ਜਾਂ ਚਿੰਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰੇ ਕਿ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਹਾਈਵੇਅ 'ਤੇ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਜੋ ਦੁਖੀ, ਜ਼ੁਲਮਿਤ ਅਤੇ ਜੰਜ਼ੀਰਾਂ ਵਿੱਚ ਜਕੜੇ ਹੋਏ ਹਨ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਕੁਕਰਮਾਂ ਜਾਂ ਆਪਣੀ ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਕਾਰਨ ਉਸ ਦੁਖੀ ਢੰਗ ਅਤੇ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਯਾਤਰਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਉਸਦਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਫਰਜ਼ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਦੁਸ਼ਟਤਾ ਦੀ ਬਜਾਏ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦੁੱਖ 'ਤੇ ਧਿਆਨ ਕੇਂਦਰਿਤ ਕਰੇ। ਮੈਂ ਨਿਰਾਸ਼, ਬਦਕਿਸਮਤ ਰੂਹਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਸੱਚੀ ਮਾਲਾ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਉਹੀ ਕੀਤਾ ਜੋ ਮੇਰਾ ਧਰਮ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੁਝ ਵੀ ਮੇਰੇ ਲਈ ਕੋਈ ਚਿੰਤਾ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਜੋ ਸੋਚਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਉਸਦੀ ਯੋਗ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ, ਸਤਿਕਾਰਯੋਗ ਲਾਇਸੈਂਸੀਏਟ, ਮੈਂ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਨਾਈਟ-ਇਰੰਟਰੀ ਦੇ ਇਸ ਕਾਰੋਬਾਰ ਬਾਰੇ ਬਹੁਤਾ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਅਤੇ ਇਕ ਝੂਠਾ, ਇਕ ਵੇਸਵਾ ਦਾ ਨੀਵਾਂ ਪੁੱਤਰ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਤਲਵਾਰ ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥ ਦਿਖਾਵਾਂਗਾ।"

ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਸਨੇ ਇਹ ਕਿਹਾ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਰਕਾਬ ਵਿੱਚ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰ ਲਿਆ ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਆਪਣਾ ਹੈਲਮੇਟ ਆਪਣੇ ਸਿਰ ਉੱਤੇ ਥੱਪੜਿਆ ਦਿੱਤਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਨਾਈ ਦਾ ਬੇਸਿਨ, ਜੋ ਉਸਦੇ ਹਿਸਾਬ ਨਾਲ ਮੈਮਬ੍ਰੀਨੋ ਦਾ ਹੈਲਮੇਟ ਸੀ, ਗੈਲੀ ਗੁਲਾਮਾਂ ਦੇ ਹੱਥੋਂ ਹੋਏ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਲੁਈ ਮੁਰੰਮਤ ਦੀ ਉਡੀਕ ਵਿੱਚ ਸਾਹਮਣੇ ਵਾਲੇ ਪੋਮਲ ਤੋਂ ਲਟਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਹੁਣ ਤੱਕ ਬੁਧੀਮਾਨ ਅਤੇ ਚਲਾਕ ਡੋਰੋਟੀਆ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੀ ਬੁਧੀ ਦੀ ਘਾਟ ਅਤੇ ਇਸ ਤਥ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਸੀ ਕਿ ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਹਰ ਕੋਈ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮਜ਼ਾਕ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਚੁਲਾਕ, ਮਜ਼ਾਕੀਆ ਔਰਤ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਮਜ਼ੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਰਹਿਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਗੁੱਸੇ ਹੁੰਦੇ ਦੇਖਿਆ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ:

"ਸਰ ਨਾਈਟ, ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਉਸ ਵਰਦਾਨ ਨੂੰ ਯਾਦ ਰੱਖੇ ਜਿਸਦਾ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜਿਸਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਤੁਸੀਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਸਾਹਸ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ, ਭਾਵੇਂ ਇਸਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਕਿੰਨੀ ਵੀ ਹੋਵੇ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਗੁੱਸੇ ਨੂੰ ਕਾਬੂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਜੇਕਰ ਚੰਗੀ ਲੁਾਇਸੈਂਸੀਏਟ ਨੂੰ ਪਤਾ ਹੁੰਦਾ ਕਿ ਗੈਲੀ ਦੇ ਗੁਲਾਮ ਤੁਹਾਡੀ ਅਜਿੱਤ ਬਾਂਹ ਦੁਆਰਾ ਆਜ਼ਾਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਹ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਅਪਮਾਨਜਨਕ ਸ਼ਬਦ ਕਹਿਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਪਣੇ ਬੁੱਲ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੀਲ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਜੀਭ ਨੂੰ ਕੱਟ ਲੈਂਦਾ।"

"ਇਹੀ ਪੈਰਨ ਸੱਚ ਹੈ," ਪੁਜਾਰੀ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਅਤੇ ਮੈਂ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਧੀਆਂ ਮੁੱਛਾਂ ਵੀ ਕੱਟ ਦਿੰਦਾ।"

"ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਬੁੱਲ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਮੋਹਰ ਲਗਾਵਾਂਗਾ, ਤੁਹਾਡੀ ਪਤਨੀ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਛਾਤੀ ਵਿੱਚ ਉੱਠੇ ਜਾਇਜ਼ ਗੁੱਸੇ ਨੂੰ ਦਬਾਵਾਂਗਾ, ਸ਼ਾਂਤ ਅਤੇ ਸ਼ਾਂਤ ਰਹਾਂਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਵਰਦਾਨ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਲੈਂਦਾ, ਪਰ ਇਸ ਬੇਨਤੀ ਦੇ ਬਦਲੇ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਪ੍ਰੇਸ਼ਾਨੀ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਕੀ ਹੈ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਦੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਲਈ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਪਛਾਣ ਅਤੇ ਗਿਣਤੀ ਦਾ ਪੂਰਾ ਅਤੇ ਜਾਇਜ਼ ਬਦਲਾ ਕਿਵੇਂ ਲਵਾਂਗਾ।"

"ਮੈਂ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਅਜਿਹਾ ਕਰਾਂਗਾ," ਡੋਰੋਟੀਆ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਜੇਕਰ ਤੁਹਾਡੀ ਪ੍ਰਭੂਤਾ ਲਈ ਮੇਰੇ ਦੁੱਖਾਂ ਅਤੇ ਬਦਕਿਸਮਤੀਆਂ ਨੂੰ ਸੁਣਨਾ ਥਕਾਵਟ ਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।"

"ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਮੇਰੀ ਬੱਚੀ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ; ਜਿਸ ਦਾ ਡੋਰਟੀਆ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ:

"ਠੀਕ ਹੈ, ਫਿਰ, ਇਸ ਸ਼ਰਤ ਦੇ ਨਾਲ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਕਿਰਪਾਲੂਆਂ ਦਾ ਧਿਆਨ ਮੰਗਾਂਗਾ।"

ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਸਨੇ ਇਹ ਕਿਹਾ, ਕਾਰਡੇਨੀਓ ਅਤੇ ਨਾਈ ਉਸਨੂੰ ਮਿਲਣ ਲਈ ਉਤਸੁਕ ਹੋ ਗਏ, ਇਹ ਸੁਣਨ ਲਈ ਉਤਸੁਕ ਸਨ ਕਿ ਚਲਾਕ ਡੋਰੋਟੀਆ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਘੜੇਗੀ। ਸਾਂਚੇ ਨੇ ਵੀ ਉਹੀ ਕੀਤਾ, ਉਸਦੇ ਮਾਲਕ ਵਾਂਗ ਹੀ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਧੋਖਾ ਖਾਧਾ ਗਿਆ। ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਾਠੀ 'ਤੇ ਬੈਠਣ, ਆਪਣਾ ਗਲਾ ਸਾਫ਼ ਕਰਨ, ਅਤੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਇਸ਼ਾਰਿਆਂ ਦੀ ਇੱਕ ਲੜੀ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਭਾਸ਼ਣਾਂ ਵਿੱਚ ਬੋਲਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ:

"ਸ਼ੁਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਚੰਗੇ ਜਨਾਬ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੇਰਾ ਨਾਮ ਹੈ-" ਅਤੇ ਇੱਥੇ ਉਹ ਥੋੜ੍ਹੀ ਦੇਰ ਲਈ ਝਿਜਕ ਗਈ, ਉਹ ਨਾਮ ਭੁੱਲ ਗਈ ਜੋ ਪਾਦਰੀ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਪਰ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੀ ਝਿਜਕ ਦਾ ਕਾਰਨ ਪਤਾ ਸੀ, ਉਹ ਉਸਦੀ ਮਦਦ ਲਈ ਆਇਆ ਅਤੇ ਕਿਹਾ:

"ਮਹਾਰਾਜ, ਇਹ ਹੈਰਾਨੀ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਪਤਨੀ ਆਪਣੀਆਂ ਬਦਕਿਸਮਤੀਆਂ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਸਮੇਂ ਉਲਝਣ ਅਤੇ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਅਕਸਰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਪੀੜਤਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਯਾਦਾਂ ਗੁਆ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਆਪਣੇ ਨਾਮ ਵੀ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਭੁੱਲ ਗਏ ਹੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਰਾਜਕੁਮਾਰੀ ਮਿਕੋਮੀਕੋਨਾ ਹੋ, ਮਿਕੋਮੀਕੋਨ ਦੇ ਮਹਾਨ ਰਾਜ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਾਰਸ। ਇਸ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਦੁਖਦਾਈ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਮੁੜ ਸੁਰਜੀਤ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਦੱਸਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ।"

"ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਉੱਥੇ ਹੈ," ਕੁੜੀ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੈਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਇਸ਼ਾਰੇ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਪਵੇਗੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਸੱਚੀ ਕਹਾਣੀ ਨਾਲ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਪਹੁੰਚ ਜਾਵਾਂਗੀ, ਜੋ ਕਿ ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਰਾਜਾ, ਟੀਨਾਕ੍ਰੀਓ ਦ ਸਿਆਣੇ, ਜੋ ਕਿ ਅਖੰਤੀ ਜਾਦੂਈ ਕਲਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਕਾਫ਼ੀ ਮਾਹਰ ਸਨ, ਨੇ ਆਪਣੇ ਵਿਗਿਆਨ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੇਖਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮੇਰੀ ਮਾਂ, ਰਾਣੀ ਜੈਰਾਮਿਲਾ ਨਾਮ ਦੀ, ਉਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੌਤ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਥੋੜ੍ਹੀ ਦੇਰ ਬਾਅਦ ਉਹ ਵੀ ਇਸ ਜੀਵਨ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਚਲੇ ਜਾਣਗੇ, ਮੈਨੂੰ ਪਿਤਾ ਜਾਂ ਮਾਂ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਅਨਾਥ ਛੱਡ ਕੇ। ਪਰ ਇਹ ਜਿੰਨਾ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਖਾਸ ਗਿਆਨ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਦੁਖੀ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਾਲ ਦੈਂਤ, ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਟਾਪੂ ਦਾ ਮਾਲਕ ਜੋ ਸਾਡੇ ਰਾਜ ਦੇ ਲਗਭਗ ਨੇੜੇ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਨਾਮ ਉਦਾਸ ਦਿੱਖ ਦਾ ਪਾਂਡਾਫਿਲੈਂਡੋ ਹੈ - ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਸਥਾਪਿਤ ਤੱਥ ਹੈ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਉਸਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਸਿੱਧੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸਹੀ ਸਥਾਨਾਂ 'ਤੇ ਹਨ, ਉਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਜ਼ਰ ਮਾਰਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਕਰਾਸ-ਅੱਖਾਂ ਵਾਲਾ ਹੋਵੇ, ਅਤੇ ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਡਰਾਉਣੇ ਲਈ ਬਦਨੀਤੀ ਨਾਲ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਦੇਖਦਾ ਹੈ - ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਾ, ਮੈਂ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਇਸ ਦੈਂਤ ਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਮੈਂ ਇੱਕ ਅਨਾਥ ਹਾਂ, ਉਹ ਮੇਰੇ ਰਾਜ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਫ਼ੌਜ ਨਾਲ ਹੜੱਪ ਦੇਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਖੋਹ ਲਵੇਗਾ। ਸਭ ਕੁਝ, ਇੱਕ ਵੀ ਪਿੰਡ ਨਹੀਂ, ਛੱਡਣਾ ਜਿੱਥੇ ਮੈਂ ਸ਼ਰਨ ਲੈ ਸਕਦਾ। ਜੇ ਮੈਂ ਉਸ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਮੈਂ ਉਸ ਸਾਰੀ ਬਰਬਾਦੀ ਅਤੇ ਦੁੱਖ ਤੋਂ ਬਚ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਇਹ ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਦਾ ਸੋਚਿਆ-ਸਮਝਿਆ ਵਿਚਾਰ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਕਦੇ ਵੀ ਅਜਿਹੇ ਇੱਕ-ਪਾਸੜ ਵਿਆਹ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਹੋਵਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਸੱਚ ਬੋਲਿਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰੇ ਦਿਮਾਗ਼ ਵਿੱਚ ਕਦੇ ਵੀ ਉਸ ਦੈਂਤ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕਰਨ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਆਇਆ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਕਿੰਨਾ ਵੀ ਵੱਡਾ ਕਿਉਂ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਉਹ ਇਸ ਜੀਵਨ ਨੂੰ ਛੱਡ ਗਿਆ ਅਤੇ ਮੈਂ ਪਾਂਡਾਫਿਲੈਂਡੋ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਰਾਜ ਵੱਲ ਵਧਦੇ ਦੇਖਿਆ, ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਬਚਾਅ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਮੇਰਾ ਅੰਤ ਹੋਵੇਗਾ, ਪਰ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਖੁੱਲ੍ਹ ਕੇ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਦੇਣਾ ਸੀ ਜੇਕਰ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਚੰਗੇ ਅਤੇ ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਜਾਲੁਦੀਰਾਂ ਦੀ ਮੌਤ ਅਤੇ ਪੂਰੀ ਤਬਾਹੀ ਨੂੰ ਰੋਕਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਦੈਂਤ ਦੀ ਸ਼ੈਤਾਨੀ ਸ਼ਕਤੀ ਤੋਂ ਆਪਣਾ ਬਚਾਅ ਕਰਨਾ ਅਸੰਭਵ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕਈ ਪਰਜਾ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨਾ ਸੀ ਅਤੇ ਸਪੇਨ ਲਈ ਰਵਾਨਾ ਹੋਣਾ ਸੀ, ਜਿੱਥੇ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਬਿਮਾਰੀਆਂ ਦਾ ਇਲਾਜ ਇੱਕ

ਨਾਈਟ-ਇਰੈਂਟ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮਿਲੇਗਾ ਜਿਸਦਾ ਪ੍ਰਸਿੱਧੀ ਉਸ ਸਮੇਂ ਉਸ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਫੈਲ ਜਾਵੇਗੀ ਅਤੇ ਜਿਸਦਾ ਨਾਮ, ਜੇ ਮੈਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਯਾਦ ਹੈ, ਡੌਨ ਅਜ਼ੋਟ ਜਾਂ ਡੌਨ ਹੇਵੇਗਾ। ਜਿਗ੍ਰੋਟ।"

"ਮੇਰੀ ਬੀਬੀ," ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਨੇ ਇਸ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਕਿਹਾ, "ਉਸਨੇ ਸ਼ਾਇਦ 'ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ' ਕਿਹਾ ਸੀ, ਜਿਸਨੂੰ ਹੋਰ ਤਾਂ ਨਾਇਕ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

"ਇਹੀ ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ," ਡੋਰੋਟੀਆ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਬਹੁਤ ਲੰਬਾ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਚਿਹਰਾ ਪਤਲਾ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਸੱਜੇ ਪਾਸੇ ਉਸਦੇ ਖੱਬੇ ਮੋਢੇ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਜਾਂ ਆਸ-ਪਾਸ ਕੁਝ ਝੁਰੜੀਆਂ ਵਰਗੇ ਵਾਲਾਂ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਗੂੜ੍ਹਾ ਤਿਲ ਹੋਵੇਗਾ।"

ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਇਹ ਸੁਣਿਆ, ਤਾਂ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸਕੁਆਇਰ ਨੂੰ ਕਿਹਾ:

"ਇੱਥੇ ਆ, ਮੇਰੇ ਪੁੱਤਰ ਸਾਂਚੋ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਕੱਪੜੇ ਉਤਾਰਨ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰ। ਮੈਂ ਦੇਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਕੀ ਮੈਂ ਉਹ ਸੂਰਮਾ ਹਾਂ ਜਿਸਨੂੰ ਉਸਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।"

"ਪਰ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਕੱਪੜੇ ਕਿਉਂ ਉਤਾਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹੈ?" ਡੋਰੋਟੀਆ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।

"ਇਹ ਦੇਖਣ ਲਈ ਕਿ ਕੀ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਉਹ ਤਿਲ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਤੁਹਾਡੇ ਕਿਰਪਾ ਦੇ ਪਿਤਾ ਨੇ ਕੀਤਾ ਸੀ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ।

"ਕੱਪੜੇ ਉਤਾਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਦੀ ਪਿੱਠ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਉਸ ਵਰਣਨ ਦਾ ਇੱਕ ਤਿਲ ਹੈ, ਅਤੇ ਤਿਲ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਕਤ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਹਨ।"

"ਇਹ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ," ਡੋਰੋਟੀਆ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਕਿਉਂਕਿ ਦੋਸਤਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਛੋਟੀਆਂ-ਛੋਟੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਕਿਰਪਾ ਦੇ ਮੋਢੇ 'ਤੇ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਤੁਹਾਡੀ ਪਿੱਠ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ, ਇਹ ਮਾਮੂਲੀ ਮਹੱਤਵ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਜਿੰਨਾ ਚਿਰ ਇੱਕ ਤਿਲ ਹੈ, ਇਹ ਕਿਤੇ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸਾਰੇ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਮਾਸ ਹਨ। ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਮੇਰਾ ਚੰਗਾ ਪਿਤਾ ਹਰ ਪੱਖੋਂ ਸਹੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਸਰ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਤਾਰੀਫ਼ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਨੇ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦੇ ਚਿਹਰੇ ਦਾ ਵਰਣਨ ਉਸ ਮਹਾਨ ਪ੍ਰਤਿਸ਼ਠਾ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਇਹ ਨਾਈਟ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਸਪੇਨ ਵਿੱਚ, ਸਗੋਂ ਸਾਰੇ ਲਾ ਮੰਚਾ ਵਿੱਚ ਮਾਣ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਪਹੁੰਚਿਆ ਸੀ, ਮੈਂ ਉਸਦੀਆਂ ਇੱਠੀਆਂ ਪਾਪੜੀਆਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਸੁਣਿਆ ਕਿ ਮੇਰੇ ਦਿਲ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਉਹੀ ਵਿਅਕਤੀ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਮੈਂ ਭਾਲ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਸੀ।"

"ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਹੋਇਆ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਲਾੜੀ ਓਸੁਨਾ ਪਹੁੰਚੀ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ, "ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਹ ਬੰਦਰਗਾਹ ਵਾਲਾ ਸ਼ਹਿਰ ਨਹੀਂ ਹੈ?"

ਡੋਰੋਟੀਆ ਦੇ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਪਾਦਰੀ ਨੇ ਅੰਦਰ ਆ ਕੇ ਕਿਹਾ:

"ਰਾਜਕੁਮਾਰੀ ਸ਼ਾਇਦ ਇਹ ਕਹਿਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖ ਰਹੀ ਸੀ ਕਿ ਮਲਾਗਾ ਪਹੁੰਚਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਓਸੁਨਾ ਉਹ ਪਹਿਲਾ ਸਥਾਨ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਉਸਨੂੰ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਦੀ ਖ਼ਬਰ ਮਿਲੀ।"

"ਮੇਰਾ ਇਹੀ ਮਤਲਬ ਸੀ," ਡੋਰੋਟੀਆ ਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਅਤੇ ਇਹ ਸਮਝਦਾਰੀ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ," ਪੁਜਾਰੀ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। "ਹੁਣ, ਜੇ ਤੁਹਾਡੀ ਮਹਿਮਾ ਇੰਨੀ ਦਿਆਲੂ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਜਾਰੀ ਰੱਖੋ ਸਕੋ।"

"ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ," ਡੋਰੋਟੀਆ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। "ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਜੋੜਨ ਦਿਓ ਕਿ ਮੇਰੀ ਕਿਸਮਤ ਨੇ ਸਰ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੂੰ ਲੱਭਣ ਵਿੱਚ ਇੰਨਾ ਅਨੁਕੂਲ ਮੋੜ ਲਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪੂਰੇ ਰਾਜ ਦੀ ਰਾਣੀ ਅਤੇ ਮਾਲਕਣ ਮੰਨਦੀ ਹਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ, ਉਸਦੀ ਸ਼ਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਅਤੇ ਕੁਲੀਨਤਾ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਜਿੱਥੇ ਵੀ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਲੈ ਜਾਣ ਲਈ ਚਾਹਾਂਗੀ, ਉੱਥੇ ਜਾਣ ਦਾ ਵਰਦਾਨ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਉਦਾਸ ਦਿੱਖ ਦੇ ਪਾਡਾਫਿਲੇਂਡੋ ਨਾਲ ਆਹਮੋ-ਸਾਹਮਣੇ ਲਿਆਉਣ ਤੋਂ ਘੱਟ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਮਾਰ ਦੇਵੇ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਉਹ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦੇਵੇ ਜੋ ਉਸਨੇ ਇੰਨੀ ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀ ਨਾਲ ਹੜੱਪਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਸਭ ਬਿਲਕੁਲ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਵੇਂ ਟੀਨਾਕ੍ਰੀਓ ਦ ਵਾਈਜ਼, ਮੇਰੇ ਮਹਾਨ ਪਿਤਾ ਦੁਆਰਾ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸਨੇ ਕਲਦੀ ਜਾਂ ਯੂਨਾਨੀ ਅੱਖਰਾਂ ਵਿੱਚ ਲਿਖੀ ਇੱਕ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਵੀ ਛੱਡ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਜਿਸਨੂੰ ਮੈਂ ਪੜ੍ਹਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹਾਂ, ਕਿ ਜੇਕਰ ਇਸ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦਾ ਸੂਰਮਾ ਦੇਖਦਾ ਗਲਾ ਵੱਢਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ

ਹੋ, ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਝਿਜਕ ਦੇ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪਤੀ ਵਜੋਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਮੇਰੇ ਰਾਜ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਮੇਰੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।"

"ਤੁਹਾਡਾ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੀ ਖਿਆਲ ਹੈ, ਦੋਸਤ ਸਾਂਚੋ?" ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਇਸ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਕਿਹਾ। "ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਦੇਖ ਰਹੇ ਹੋ ਕਿ ਕੀ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ? ਕੀ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਸੀ? ਹੁਣ ਆਪਣੇ ਆਪ ਤੋਂ ਪੁੱਛੋ ਕਿ ਕੀ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਰਾਜ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਰਾਜ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਆਹ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਰਾਣੀ ਹੈ!"

"ਮੈਂ ਕਹਾਂਗਾ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕਰਦੇ ਹਾਂ!" ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਅਤੇ ਸ਼ੈਤਾਨ ਉਸ ਬੱਗਰ ਨੂੰ ਫੜ ਲਵੇ ਜੋ ਬੁੱਢੇ ਪਾਂਡਹਿਲਾਡੋ ਦੀ ਅੰਤੜੀ ਕੱਟਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵਿਆਹ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ! ਅਤੇ ਰਾਣੀ ਵੀ ਮਾੜੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜੇ ਮੈਂ ਖੁਦ ਇਹ ਕਹਾਂ; ਦਰਅਸਲ, ਮੇਰੇ ਬਿਸਤਰੇ ਵਿੱਚ ਪਿੱਸੂ ਬਹੁਤ ਚੰਗੇ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ!"

ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਉਹ ਦੋ ਵਾਰ ਹਵਾ ਵਿੱਚ ਛਾਲ ਮਾਰਿਆ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਬੇਲਗਾਮ ਖੁਸ਼ੀ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਵਜੋਂ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਡੀਆਂ ਇਕੱਠੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ। ਫਿਰ ਉਸਨੇ ਡੋਰੋਟੀਆ ਦੇ ਖੱਚਰ ਦੀ ਲਗਾਮ ਫੜ ਲਈ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਉਸਨੇ ਉਸਦੇ ਅੱਗੇ ਗੋਡੇ ਟੇਕ ਦਿੱਤੇ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਰਾਣੀ ਅਤੇ ਮਾਲਕਣ ਵਜੋਂ ਉਸਦੀ ਵਫ਼ਾਦਾਰੀ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਕ ਵਜੋਂ ਉਸਦਾ ਹੱਥ ਚੁੰਮਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਮੰਗੀ। ਮੌਜੂਦ ਲੋਕਾਂ ਵਿਚੋਂ ਕੌਣ ਆਪਣੀ ਹਾਸੀ ਰੋਕ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮਾਲਕ ਦੀ ਪਾਗਲਪਨ ਅਤੇ ਜਾਜਕ ਦੀ ਸਾਦਗੀ ਵੇਖੀ? ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਸੀ, ਡੋਰੋਟੀਆ ਨੇ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਅੱਗੇ ਵਧਾਇਆ, ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਜਦੋਂ ਸੁਵਰਗ ਉਸਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਆਨੰਦ ਲੈਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣ ਲਈ ਸਹੀ ਸਮਝੇਗਾ ਤਾਂ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮਹਾਨ ਵਿਅਕਤੀ ਬਣਾ ਦੇਵੇਗਾ। ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਉਸਦਾ ਇੰਨਾ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਧੰਨਵਾਦ ਕੀਤਾ ਕਿ ਇਸਨੇ ਸਾਰਿਆਂ ਦੇ ਹਾਸੇ ਨੂੰ ਫਿਰ ਜਗ੍ਹਾ ਦਿੱਤਾ।

"ਇਹ, ਸੱਜਣੋ, ਮੇਰੀ ਕਹਾਣੀ ਹੈ," ਡੋਰੋਟੀਆ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਂ ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਜੋੜਨਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹਾਂ ਕਿ, ਮੇਰੇ ਰਾਜ ਤੋਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਦਲ ਵਿਚੋਂ ਲਿਆਂਦਾ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਵਿਚੋਂ, ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਪੂਰੀ ਦਾੜ੍ਹੀ ਵਾਲਾ ਸੁਕੁਅਇਰ ਬਚਿਆ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਬਾਕੀ ਸਾਰੇ ਬੰਦਰਗਾਹ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕ ਭਿਆਨਕ ਤੂਫ਼ਾਨ ਵਿੱਚ ਡੁੱਬ ਗਏ ਸਨ। ਉਸਨੇ ਅਤੇ ਮੈਂ ਚਮਤਕਾਰੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਤਖ਼ਤੀਆਂ ਦੇ ਇੱਕ ਜੋੜੇ ਨਾਲ ਚਿਪਕ ਕੇ ਜ਼ਮੀਨ ਬਣਾਈ, ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੀ ਪੂਰੀ ਦਿਸ਼ਾ ਉਨ੍ਹੀਂ ਹੀ ਚਮਤਕਾਰੀ ਅਤੇ ਰਹੱਸਮਈ ਰਹੀ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਕਿਰਪਾਵਾਂ ਨੇ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਜੇਕਰ ਮੈਂ ਕੁਝ ਵਧਾ-ਚੜ੍ਹਾ ਕੇ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਸੱਚਾਈ ਨੂੰ ਉਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਫੈਲਾਇਆ ਹੈ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਇਸਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਸੈਂਸੀਏਟ ਨੇ ਮੇਰੀ ਕਹਾਣੀ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਜੋ ਦੱਸਿਆ ਸੀ ਉਸ 'ਤੇ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ - ਕਿ ਨਿਰੰਤਰ ਅਤੇ ਅਸਾਧਾਰਨ ਮਿਹਨਤ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚ ਯਾਦਦਾਸ਼ਤ ਗੁਆ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਗੁਜ਼ਰਦੇ ਹਨ।"

"ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣਾ ਨਹੀਂ ਗੁਆਉਣ ਦੇਣਗੇ, ਹੇ ਉੱਚੀ ਅਤੇ ਦਲੇਰ ਔਰਤ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਤੇਰੀ ਕਿਰਪਾ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਕਿੰਨੇ ਵੀ ਦੁੱਖ ਝੱਲਦਾ ਹਾਂ ਜਾਂ ਉਹ ਕਿੰਨੇ ਵੀ ਮਹਾਨ ਅਤੇ ਅਸਾਧਾਰਨ ਕਿਉਂ ਨਾ ਹੋਣ! ਮੈਂ ਉਸ ਵਰਦਾਨ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਜਿਸਦਾ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਦੇ ਸਿਰੇ ਤੱਕ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਰਹਿਣ ਦਾ ਪ੍ਰਣ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਉਸ ਭਿਆਨਕ ਵਿਰੋਧੀ ਨਾਲ ਆਹਮੇ-ਸਾਹਮਣੇ ਨਹੀਂ ਦੇਖਦਾ, ਜਿਸਦਾ ਮਾਣਮੱਤਾ ਸਿਰ ਮੈਂ ਪਰਮਾਤਮਾ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਬਾਂਹ ਦੀ ਮਦਦ ਨਾਲ, ਇਸ ਦੇ ਬਲੇਡ ਨਾਲ ਕੱਟਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦਾ ਹਾਂ... ਮੈਂ ਚੰਗੀ ਤਲਵਾਰ ਕਹਿਣ ਤੋਂ ਝਿਜਕਦਾ ਹਾਂ, ਜੀਨੇਸ ਡੀ ਪਾਸਾਮੋਂਟੇ ਦਾ ਧੰਨਵਾਦ, ਜਿਸਨੇ ਮੇਰੀ ਤਲਵਾਰ ਨਾਲ ਭੱਜਣ ਨਿਕਲਿਆ।"[1] ਇਹ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਸਾਹ ਹੇਠ ਬੁੜਬੁੜਾਇਆ ਅਤੇ ਫਿਰ ਬੋਲਣਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ। "ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਕੱਟ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਰਾਜ ਦੇ ਸ਼ਾਂਤੀਪੂਰਨ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਦੇ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਇਹ ਤੁਹਾਡਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਜਿਵੇਂ ਵੀ ਠੀਕ ਸਮਝੋ, ਨਿਪਟਾਓ, ਜਿੰਨਾ ਚਿਰ ਮੇਰੀ ਯਾਦਦਾਸ਼ਤ ਸਰਗਰਮ ਹੈ, ਮੇਰੀ ਇੱਛਾ ਕੈਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸ ਦੂਜੀ ਔਰਤ ਦੇ ਕਾਰਨ ਆਪਣੀਆਂ ਹੋਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਹਾਂ... ਪਰ ਮੈਂ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗਾ,

ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰੇ ਲਈ ਵਿਆਹ ਬਾਰੇ ਸੋਚਣਾ ਜਾਂ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਅਸੰਭਵ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਫ਼ੀਨਿਕਸ ਨਾਲ ਹੀ ਹੋਵੇ।"

ਸਾਂਚੋ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਵੱਲੋਂ ਵਿਆਹ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਕਹੀ ਗਈ ਗੱਲ ਤੋਂ ਇੰਨਾ ਖਿਝ ਗਿਆ ਕਿ ਉਸਨੇ ਗੁੱਸੇ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਆਵਾਜ਼ ਉੱਚੀ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਕਿਹਾ:

"ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ-ਜਾਣਕਾਰ-ਮਾਸਟਰ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ, ਸੋਹਣਾ ਖਾਂਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਪਾਗ਼ਲ ਹੋ! ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਉੱਚੀ ਰਾਜਕੁਮਾਰੀ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਕਿਵੇਂ ਰੱਖ ਸਕਦੀ ਹੈ? ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸਮਤ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹਰ ਮੋੜ 'ਤੇ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਹੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕਰੇਗੀ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੁਣ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ? ਕੀ ਮੇਰੀ ਲੇਡੀ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਸੰਜੋਗ ਨਾਲ ਵਧੇਰੇ ਸੁੰਦਰ ਹੈ? ਨਹੀਂ, ਯਕੀਨਨ ਨਹੀਂ - ਅੱਧੀ ਵੀ ਸੁੰਦਰ ਨਹੀਂ। ਮੈਂ ਹਿੰਮਤ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਦੀ ਅੱਡੀ ਤੱਕ ਵੀ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀ ਜੋ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਚੰਦਰਮਾ ਨੂੰ ਫੜਨ ਵਿੱਚ ਲੱਗੇਗੀ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਉਹ ਰਾਜ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇੱਕ ਠੰਡਾ ਦਿਨ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਸਦੀ ਮੈਂ ਭਾਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਵਿਆਹ ਕਰ ਲੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ (ਜਾਂ ਤੁਸੀਂ ਸ਼ੈਤਾਨ ਕੋਲ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹੋ!) ਅਤੇ ਇਸ ਰਾਜ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਮੰਗਣ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਰਾਜਾ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਮਾਰਕੀਸ ਜਾਂ ਰਾਜਪਾਲ ਬਣਾ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਸਭ ਕੁਝ ਅੱਗ ਵਿੱਚ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ!"

ਡੌਨ ਕਿਉਜੋਟ ਆਪਣੀ ਔਰਤ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਵਿਰੁੱਧ ਅਜਿਹੀਆਂ ਨਿੰਦਿਆਵਾਂ ਨੂੰ ਬਰਦਾਸ਼ਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਿਆ, ਇਸ ਲਈ, ਆਪਣਾ ਪਾਈਕ ਉੱਚਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਸਾਂਚੇ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵੀ ਸ਼ਬਦ ਕਹੇ ਬਿਨਾਂ, ਉਸਨੇ ਦੋ ਵਾਰ ਕੀਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਜੇ ਡੋਰੋਟੀਆ ਉਸਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਨਾ ਮਾਰੁਨ ਲਈ ਨਾ ਚੀਕਦਾ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਉਹ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਉੱਥੇ ਹੀ ਆਪਣੀ ਜਾਨ ਲੈ ਲੈਂਦਾ। ਫਿਰ ਇੱਕ ਪਲ ਦੀ ਚੁੱਪ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਡੌਨ ਕਿਉਜੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ:

"ਕੀ ਤੂੰ ਸੋਚਦਾ ਹੈਂ, ਹੇ ਨੀਚ ਕਿਸਾਨ, ਕਿ ਤੂੰ ਜਦੋਂ ਵੀ ਚਾਹੇ ਮੇਰਾ ਅਪਮਾਨ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈਂ ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਅਪਰਾਧ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰ ਦਿਆਂਗਾ? ਖੈਰ, ਇਸ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਨਾ ਕਰ, ਤੂੰ ਨਾ-ਮੁਰਨਯੋਗ ਬਦਮਾਸ਼, ਜੋ ਕਿ ਤੂੰ ਹੈਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਤੂੰ ਬੇਮਿਸਾਲ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਨੂੰ ਬਦਨਾਮ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਕੀ ਤੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ, ਤੂੰ ਰੂਬੂ, ਤੂੰ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਮੁੰਡਾ, ਤੂੰ ਬਦਮਾਸ਼, ਕਿ ਜੇ ਉਹ ਤਾਕਤ ਨਾ ਹੁੰਦੀ ਜੋ ਉਹ ਮੇਰੀ ਬਾਂਹ ਵਿੱਚ ਭਰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਇੱਕ ਪਿੱਸੂ ਨੂੰ ਵੀ ਨਹੀਂ ਮਾਰ ਸੁੱਕਦਾ? ਮੈਨੂੰ ਦੱਸ, ਤੂੰ ਸੱਪ ਦੀ ਜੀਭ ਵਾਲੀ ਲੂੰਬੜੀ, ਤੈਨੂੰ ਕੀ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਰਾਜ ਕਿਸਨੇ ਜਿੱਤਿਆ ਅਤੇ ਦੈਂਤ ਦਾ ਸਿਰ ਵੱਢ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਤੈਨੂੰ ਮਾਰਕੁਇਸ ਬਣਾਇਆ - ਜਿਸ ਨੂੰ ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਪੂਰਾ ਅਤੇ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸੋਨਦਾ ਹਾਂ - ਜੇਕਰ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਮੇਰੀ ਬਾਂਹ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕੰਮਾਂ ਦੇ ਸਾਧਨ ਵਜੋਂ ਵਰਤਦੀ ਹੈ? ਉਹ ਮੇਰੇ ਰਾਹੀਂ ਲੜਾਈ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਰਾਹੀਂ ਜਿੱਤਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਂ ਜਿਉਂਦਾ ਹਾਂ, ਸਾਹ ਲੈਂਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਉਸ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਵਜੂਦ ਰੱਖਦਾ ਹਾਂ। ਤੂੰ ਇੱਕ ਵੇਸ਼ਵਾ ਦੇ ਪੁੱਤਰ, ਤੂੰ ਇੰਨਾ ਨਾਸ਼ੁਕਰਾ ਕਿਵੇਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈਂ? ਇੱਥੇ ਤੈਨੂੰ ਧਰਤੀ ਦੀ ਮਿੱਟੀ ਤੋਂ ਇੱਕ ਸਿਰਲੇਖ ਵਾਲਾ ਮਾਲਕ ਬਣਨ ਲਈ ਉਭਾਰਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਸਭ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਔਰਤ ਬਾਰੇ ਬੁਰਾ-ਭਲਾ ਕਹਿ ਕੇ ਇਸ ਨੇਕ ਕੰਮ ਦਾ ਬਦਲਾ ਦੇ ਰਹੇ ਹੋ!"

ਸਾਂਚੋ ਦੀ ਸੱਟ ਇੰਨੀ ਗੰਭੀਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਦੀ ਹਰ ਗਲ੍ਹ ਨਾ ਸੁਣੀ, ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਪੈਰਾਂ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋ ਗਿਆ ਅਤੇ ਜਲਦੀ ਨਾਲ ਡੋਰੋਟੀਆ ਦੇ ਪਾਲਫ੍ਰੇ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਪਨਾਹ ਲਈ, ਜਿੱਥੋਂ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਕਿਹਾ:

"ਮੈਂ ਕੁਝ ਜਾਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ, ਮਾਲਕ: ਜੇ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਨੇ ਇਸ ਮਹਾਨ ਰਾਜਕੁਮਾਰੀ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਨਾ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਸਪਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ ਤੁਹਾਡਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਜੇ ਅਜਿਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਕੀ ਅਹਿਸਾਨ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹੋ? ਇਹੀ ਉਹ ਹੈ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਮੈਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਨੂੰ ਇਸ ਰਾਣੀ ਨਾਲ ਹਮੇਸ਼ਾ ਲਈ ਵਿਆਹ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਹੁਣ ਜਦੋਂ ਕਿ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਉਹ ਸਵੈਰਗ ਤੋਂ ਇੱਕ ਤੋਹਫ਼ੇ ਵਾਂਗ ਹੈ, ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਮਾਲਕਣ ਵਜੋਂ ਲੈ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਕਿਉਂਕਿ ਦੁਨੀਆ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਰਾਜੇ ਹੋਏ ਹੋਣਗੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਮਾਲਕਣਾਂ ਰਹੀਆਂ ਹਨ। ਹੁਣ, ਇਹ ਕਿ ਕਿਹੜਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸੁੰਦਰ ਹੈ, ਇਹ ਉਹ ਚੀਜ਼ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ, ਹਾਲਾਂਕਿ

ਸੱਚ ਦੱਸਣ ਲਈ, ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਦਵੈ ਚੰਗੇ ਹਨ, ਭਾਵੇਂ ਮੈਂ ਕਦੇ ਵੀ ਔਰਤ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ।"

"ਤੇਰਾ ਕੀ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਤੂੰ ਉਸਨੂੰ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ, ਤੂੰ ਨਿੰਦਣਯੋਗ ਗੱਦਾਰ? ਕੀ ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਉਸ ਤੋਂ ਸੁਨੇਹਾ ਨਹੀਂ ਲਿਆਇਆ?"

"ਮੇਰਾ ਮਤਲਬ ਹੈ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਇੰਨੀ ਦੇਰ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਉਸਦੀ ਸੁੰਦਰਤਾ ਜਾਂ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਸੁਹਜ ਦਾ ਖਾਸ ਧਿਆਨ ਰੱਖ ਸਕਾਂ, ਪਰ ਉਸਨੂੰ ਸਮੁੱਚੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲੈ ਕੇ, ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਿਆ ਕਿ ਉਹ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਲੱਗ ਰਹੀ ਸੀ।"

"ਠੀਕ ਹੈ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਉਮੀਦ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ 'ਤੇ ਇੰਨਾ ਗੁੱਸਾ ਕਰਨ ਲਈ ਮਾਫ਼ ਕਰੋਗੇ। ਕਿਸੇ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਹਮੇਸ਼ਾ ਉਸਦੇ ਕਾਬੂ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ।"

"ਤਾਂ ਮੈਂ ਸਮਝ ਗਿਆ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਅਤੇ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੋਲਣ ਦੀ ਮੇਰੀ ਇੱਛਾ ਹਮੇਸ਼ਾ ਮੇਰੀ ਪਹਿਲੀ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਕੀ ਹੈ, ਇਹ ਕਹਿਣ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਰੋਕ ਸਕਦਾ, ਭਾਵੇਂ ਇੱਕ ਵਾਰ ਹੀ ਕਿਉਂ ਨਾ ਹੋਵੇ।"

"ਫਿਰ ਵੀ, ਸਾਂਚੋ, ਤੈਨੂੰ ਆਪਣੀ ਗੱਲ ਦਾ ਧਿਆਨ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ "ਤੂੰ ਘੜਾ ਕਈ ਵਾਰ ਖੂਹ 'ਤੇ ਲਿਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈਂ" - ਪਰ ਮੈਂ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗਾ।"

“ਖੈਰ,” ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, “ਕਿਉਂਕਿ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਪਰਮਾਤਮਾ ਸ਼ਾਡੀਆਂ ਸ਼ਾਰੀਆਂ ਚਾਲਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਦਾ ਹੈ, ਉਹੀ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਨਿਰਣਾ ਕਰੇਗਾ ਕਿ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਕੌਣ ਬੁਰਾ ਵਿਵਹਾਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ - ਮੈਂ ਸਹੀ ਗੱਲ ਨਾ ਕਹਿਣ ਕਰਕੇ ਜਾਂ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਸਹੀ ਗੱਲ ਨਾ ਕਰਨ ਕਰਕੇ।”

"ਇਹ ਠੀਕ ਰਹੇਗਾ," ਡੋਰੋਟੀਆ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ, ਸਾਂਚੋ ਕੋਲ ਜਾਓ, ਉਸਦਾ ਹੱਥ ਚੁੰਮੋ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਮਾਫ਼ੀ ਮੰਗੋ, ਅਤੇ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਅਤੇ ਨਿੰਦਾ ਵਿੱਚ ਵਧੇਰੇ ਸੰਮਝਦਾਰੀ ਨਾਲ ਉਸ ਟੇਬਸੇ ਦੀ ਔਰਤ ਬਾਰੇ ਬੁਰਾ ਨਾ ਬੋਲੋ, ਜਿਸਨੂੰ ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੀ ਪਰ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਜਿਸਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਸੌਂਪਦੀ ਹਾਂ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਪਰਮਾਤਮਾ ਵਿੱਚ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖੋ, ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਰਾਜ ਦੇਣ ਵਿਚ ਅਸਫਲ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਰਾਜਕੁਮਾਰ ਵਾਂਗ ਰਹਿ ਸਕੋ।"

ਸਾਂਚੋ ਆਪਣਾ ਸਿਰ ਝੁਕਾ ਕੇ ਕੋਲ ਆਇਆ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਦਾ ਹੱਥ ਮੰਗਿਆ। ਡੌਨ ਕਿਉਜੋਟ ਨੇ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਹੱਥ ਅੱਗੇ ਵਧਾਇਆ ਅਤੇ, ਸਾਂਚੋ ਦੇ ਚੁੰਮਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸਨੂੰ ਆਪਣਾ ਆਸ਼ੀਰਵਾਦ ਦਿੱਤਾ, ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਆਉਣ ਅਤੇ ਦੂਜਿਆਂ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਜਾਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਚਰਚਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਈ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਮਾਮਲੇ ਸਨ। ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਹੁਕਮ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਦੋਵੇਂ ਦੂਜਿਆਂ ਤੋਂ ਕੁਝ ਦੂਰੀ 'ਤੇ ਸਨ, ਤਾਂ ਡੌਨ ਕਿਉਜੋਟ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ:

"ਤੁਹਾਡੀ ਵਾਪਸੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਵੇਰਵਿਆਂ ਜਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਦੁਆਰਾ ਵਾਪਸ ਲਿਆਂਦੇ ਜਵਾਬ ਬਾਰੇ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕਰਨ ਦਾ ਨਾ ਤਾਂ ਮੌਕਾ ਮਿਲਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਸਮਾਂ। ਹੁਣ ਜਦੋਂ ਕਿਸਮਤ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਮੌਕਾ ਅਤੇ ਮੌਕਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੀ ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ ਨਾਲ ਜੋ ਖੁਸ਼ੀ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਉਸ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਾ ਕਰੋ।"

"ਤੁਸੀਂ ਜੋ ਮਰਜ਼ੀ ਪੁੱਛੋ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਅਤੇ ਮੈਂ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਾਂਗਾ ਕਿ ਇਸਨੂੰ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਧੀਆ ਬਣਾਇਆ ਜਾਵੇ ਜਿਵੇਂ ਇਹ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਪਰ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਇਹ ਇੰਨਾਂ ਬੇਦਲੀਆਖੋਰੀ ਨਾ ਹੋਵੇ।"

"ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਕਿਉਂ ਚੁੱਕ ਰਹੇ ਹੋ, ਸਾਂਚੋ?" ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।

"ਮੈਂ ਇਹ ਗੱਲ ਇਸ ਲਈ ਉਠਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਹੁਣੇ-ਹੁਣੇ ਹੋਈ ਕੁੱਟਮਾਰ ਉਸ ਝਗੜੇ ਕਾਰਨ ਹੈ ਜੋ ਸ਼ੈਤਾਨ ਨੇ ਸਾਡੇ ਵਿਚਕਾਰ ਕੱਲ੍ਹ ਰਾਤ ਖੜ੍ਹਾ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਨਾਂ ਕਿ ਉਸ ਬਾਰੇ ਜੋ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਔਰਤ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਿਹਾ ਸੀ, ਇੱਕ ਔਰਤ ਜਿਸਨੂੰ ਮੈਂ ਪਿਆਰ ਕਰਦੀ ਹਾਂ ਅਤੇ ਇੱਕ ਪਵਿੱਤਰ ਅਵਸ਼ੇਸ਼ ਵਜੋਂ ਸੱਤਿਕਾਰਦੀ ਹਾਂ - ਜੋ ਕਿ, ਬੇਸ਼ੱਕ, ਉਹ ਨਹੀਂ ਹੈ - ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਲਈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਨਾਲ ਜੁੜੀ ਹੋਈ ਹੈ।"

"ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਕੀ ਚੰਗਾ ਹੈ, ਸਾਂਚੋ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਨਹੀਂ ਉਠਾਓਗੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਇਸ

ਲਈ ਮਾਫ਼ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਉਹ ਕੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ: «ਇੱਕ ਨਵੇਂ ਪਾਪ ਲਈ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਤਪੱਸਿਆ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ»।"[2]

[ਜਦੋਂ ਇਹ ਹੋ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸੜਕ 'ਤੇ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਗਧੇ 'ਤੇ ਸਵਾਰ ਹੋ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੱਲ ਆਉਂਦੇ ਦੇਖਿਆ, ਜੋ ਇੱਕ ਵਾਰ ਨੇੜੇ ਆਇਆ, ਇੱਕ ਜਿਪਸੀ ਜਾਪਦਾ ਸੀ। ਸਾਂਚੋ, ਜਿਸਦਾ ਦਿਲ ਅਤੇ ਆਤਮਾ ਹਰ ਵਾਰ ਇੱਕ ਰਿੱਦੜ ਨੂੰ ਵੇਖ ਕੇ ਦੁਖੀ ਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਨੇ ਉਸ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਵੇਖਦੇ ਹੀ ਉਸਨੂੰ ਗਿਨੇਸ ਡੀ ਪਾਸਾਮੋਂਟੇ ਵਜੋਂ ਪਛਾਣ ਲਿਆ, ਅਤੇ ਧਾਰੀ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਜੋ ਕਿ ਜਿਪਸੀ ਸੀ, ਉਹ ਧਾਰੀ ਦੇ ਗੋਲੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ, ਜੋ ਕਿ ਗਧਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਗਿਨੇਸ ਡੀ ਪਾਸਾਮੋਂਟੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸਾਂਚੋ ਦੇ ਆਪਣੇ ਹੀ ਡਪਲੋ 'ਤੇ ਸਵਾਰ ਸੀ। ਪਛਾਣ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ ਅਤੇ ਗਧੇ ਨੂੰ ਵੇਚਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਣ ਲਈ, ਗਿਨੇਸ ਨੇ ਇੱਕ ਜਿਪਸੀ ਵਾਂਗ ਕੱਪੜੇ ਪਾਏ ਸਨ, ਜਿਸਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਉਹ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਹੋਰ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਦੇਸੀ ਵਾਂਗ ਬੋਲਦਾ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਅਤੇ ਪਛਾਣਿਆ, ਉਹ ਚੀਕਣ ਲੱਗਾ:

"ਰੁਕੋ, ਗਿਨੇਸਿਲੋ, ਤੁਸੀਂ ਚੋਰ! ਮੇਰਾ ਹੀਰਾ ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਪਿਆਰੀ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦੇ! ਮੇਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਨੂੰ ਨਰਕ ਬਣਾਉਣਾ ਬੰਦ ਕਰ! ਮੇਰਾ ਰਿੱਦੜ, ਮੇਰਾ ਖਜ਼ਾਨਾ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦੇ! ਜੇ ਤੁਹਾਡਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਉਸਨੂੰ ਸੌਂਪ ਦੇ, ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਚਲੇ ਜਾ, ਚੋਰ ਦਲਾਲ!"

ਇੰਨੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਅਤੇ ਬੇਇੱਜ਼ਤੀ ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਵਿੱਚ ਹੀ ਜੀਨਸ ਛਾਲ ਮਾਰ ਕੇ ਇੱਕ ਦੌੜ 'ਤੇ ਭੱਜਿਆ ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਦੌੜ ਵਾਂਗ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ ਸੀ, ਇੱਕ ਪਲ ਵਿੱਚ ਨਜ਼ਰਾਂ ਤੋਂ ਅਲੋਪ ਹੋ ਗਿਆ ਅਤੇ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਪਿੱਛੇ ਛੱਡ ਗਿਆ। ਸਾਂਚੋ ਆਪਣੇ ਡੈਪਲ ਕੋਲ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਜੱਫੀ ਪਾ ਕੇ ਕਿਹਾ:

"ਤੂੰ ਕਿਵੇਂ ਹੈਂ, ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ, ਮੇਰੀ ਅੱਖ ਦੀ ਨੋਕ, ਮੇਰੇ ਸਭ ਤੋਂ ਪਿਆਰੇ ਸਾਥੀ?"

ਅਤੇ ਇੱਥੇ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਚੁੰਮਿਆ ਅਤੇ ਪਿਆਰ ਕੀਤਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਹੋਵੇ। ਗਧਾ ਚੁੱਪ ਰਿਹਾ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਚੁੰਮਿਆ ਅਤੇ ਪਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਕਦੇ ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ। ਹੁਣ ਕੋਈ ਆਇਆ ਅਤੇ ਸਾਂਚੋ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਡੈਪਲ ਲੱਭਣ ਲਈ ਵਧਾਈ ਦਿੱਤੀ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ, ਜਿਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਤਿੰਨਾਂ ਗਧਿਆਂ ਦੇ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਨੂੰ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ, ਜਿਸ ਲਈ ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਆਪਣੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ।]

ਜਦੋਂ ਦੋਵੇਂ ਇਸ ਗੱਲਬਾਤ ਵਿੱਚ ਰੁੱਝੇ ਹੋਏ ਸਨ, ਤਾਂ ਪਾਦਰੀ ਨੇ ਡੋਰੋਟੀਆ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਸਨੇ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਆਪਣੀ ਕਹਾਣੀ ਵਿੱਚ, ਸਗੋਂ ਇਸਦੀ ਸੁੰਦਰਤਾ ਅਤੇ ਬਹਾਦਰੀ ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਨਾਲ ਮਿਲਦੀ-ਜੁਲਦੀ ਕਹਾਣੀ ਵਿੱਚ ਵੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਹੀ ਹੁਸ਼ਿਆਰੀ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਸਨੇ ਅਕਸਰ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਆਪਣਾ ਮਨੋਰੰਜਨ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਪਰ ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਪ੍ਰਾਂਤ ਅਤੇ ਬੰਦਰਗਾਹ ਕਿੱਥੇ ਹਨ, ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਬਾਰੇ ਸੋਚਿਆ ਸੀ।

"ਇਹੀ ਤਾਂ ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ ਸੀ ਕਿ ਹੋਇਆ ਸੀ," ਪਾਦਰੀ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਇਸੇ ਕਰਕੇ ਮੈਂ ਇਹ ਕਹਿਣ ਲਈ ਰੋਕਿਆ ਕਿ ਮੈਂ ਕੀ ਕੀਤਾ, ਇਸ ਲਈ ਸਭ ਕੁਝ ਠੀਕ ਹੋ ਗਿਆ। ਪਰ ਕੀ ਇਹ ਦੇਖਣਾ ਹੈਰਾਨੀਜਨਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਘੁਮੰਡੀ ਨਾਈਟ ਕਿੰਨੀ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਮਨਘੜਤ ਗੱਲਾਂ ਅਤੇ ਝੂਠਾਂ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਉਸਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਦੀਆਂ ਬੇਤੁਕ ਗੱਲਾਂ ਦੀ ਮੋਹਰ ਅਤੇ ਛਾਪ ਹੈ?"

"ਇਹ ਹੈ," ਕਾਰਡੇਨੀਓ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਅਤੇ ਇਹ ਇੰਨਾ ਅਜੀਬ ਅਤੇ ਅਣਸੁਣਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਕੋਈ ਅਜਿਹੀ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਆਪਣੀ ਕਲਪਨਾ ਤੋਂ ਹੀ ਕਾਢ ਕੱਢਣਾ ਜਾਂ ਘੜਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਦੇ ਵੀ ਇੰਨਾ ਚੁਸਤਾਕ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।"

"ਮੈਂ ਕੁਝ ਹੋਰ ਵੀ ਦੇਖਿਆ ਹੈ," ਪਾਦਰੀ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ, "ਇਸ ਯੋਗ ਸੱਜਣ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਪਾਗਲਪੰਨ ਦੇ ਨਾਲ ਜੋੜ ਕੇ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਮੂਰਖਤਾਪੂਰਨ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ: ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਉਸ ਨਾਲ ਹੋਰ ਵਿਸ਼ਿਆਂ 'ਤੇ ਚਰਚਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਕਾਫ਼ੀ ਤਰਕਸ਼ੀਲਤਾ ਨਾਲ ਗੱਲਬਾਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਕ ਅਜਿਹਾ ਦਿਮਾਗ਼ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸਪੱਸ਼ਟ ਅਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੇਦਾਗ਼ ਹੈ। ਜਿੰਨਾ ਚਿਰ ਕੋਈ ਨਾਈਟ-ਇਰੈਂਟਰੀ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਛੂਹਦਾ, ਕੋਈ ਵੀ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਤੰਦਰੁਸਤ ਦਿਮਾਗ ਵਾਲੇ ਆਦਮੀ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਮੰਨੇਗਾ।"

ਜਦੋਂ ਉਹ ਇਸ ਗੱਲਬਾਤ ਵਿੱਚ ਰੁੱਝੇ ਹੋਏ ਸਨ, ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਆਪਣੀ ਗੱਲ ਜਾਰੀ ਰੱਖੀ, ਸਾਂਚੋ ਨੂੰ ਕਿਹਾ:

"ਪਾਂਜ਼ਾ ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ, ਆਓ ਆਪਾਂ ਆਪਣੀਆਂ ਅਸਹਿਮਤੀਆਂ ਬਾਰੇ ਪੁਰਾਣੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਜਾਈਏ। ਮੈਨੂੰ ਦੱਸੋ, ਸਾਰੇ ਗੁੱਸੇ ਅਤੇ ਕੁੜੱਤਣ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖ ਕੇ: ਤੁਹਾਨੂੰ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਕਿਵੇਂ, ਕਦੋਂ ਅਤੇ ਕਿੱਥੇ ਮਿਲੀ? ਉਹ ਕਿਵੇਂ ਰੁੱਝੀ ਹੋਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੀ ਕਿਹਾ? ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਮੇਰਾ ਪੱਤਰ ਪੜ੍ਹਿਆ ਤਾਂ ਉਹ ਕਿਵੇਂ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੀ ਸੀ? ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਇਸਦੀ ਨਕਲ ਕਿਸਨੇ ਕੀਤੀ? ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਚੀਜ਼ ਦੇ ਨਾਲ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਸੋਚ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਇਹ ਜਾਣਨ, ਪੁਛਣ, ਜਾਂ ਸੁਚਿਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਵੇਗਾ, ਬਿਨਾਂ ਮੈਨੂੰ ਖੁਸ਼ੀ ਦੇਣ ਲਈ ਕੁਝ ਵੀ ਜੋੜਨ ਜਾਂ ਗਲਤ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਜਾਂ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕੁਝ ਵੀ ਛੱਡਣ ਦੇ।"

“ਸੱਚ ਦਸਾਂ, ਮਾਲਕ,” ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, “ਪੱਤਰ ਦੀ ਕਿਸੇ ਨੇ ਨਕਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਨਕਲ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਪੱਤਰ ਨਹੀਂ ਸੀ।”

"ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਉਵੇਂ ਹੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿਉਂਕਿ, ਤੁਹਾਡੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਕੁਝ ਦਿਨ ਬਾਅਦ ਮੈਨੂੰ ਉਹ ਮੈਮੋਰੰਡਮ ਬੁੱਕ ਮਿਲੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਲਿਖਿਆ ਸੀ, ਜਿਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਾਫ਼ੀ ਘਬਰਾਹਟ ਦਿੱਤੀ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਪੱਤਰ ਨਾ ਲੱਭਿਆ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਕਰੋਗੇ। ਮੈਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸੋਚਦਾ ਸੀ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਗੁੰਮ ਹੋਇਆ ਮਿਲੇਗਾ ਤੁਸੀਂ ਇੱਥੇ ਵਾਪਸ ਆ ਜਾਓਗੇ।"

"ਮੈਂ ਇਹੀ ਕਰਦਾ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਜੇਕਰ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਯਾਦ ਨਾ ਕੀਤਾ ਹੁੰਦਾ ਜਦੋਂ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਨੇ ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਸੁਣਾਇਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਇੱਕ ਪਵਿੱਤਰ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਇਆ, ਜਿਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਾਪੀ ਕੀਤਾ ਜਿਵੇਂ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਬਿੰਦੂ-ਦਰ-ਬਿੰਦੂ ਯਾਦ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਦੇ ਸਾਰੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਕਦੇ ਵੀ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਦੇ ਪਤਰਾਂ ਜਿੰਨਾ ਵਧੀਆ ਪੱਤਰ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ ਜਾਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਸੀ।"

"ਅਤੇ ਕੀ ਇਹ ਅਜੇ ਵੀ ਤੇਰੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਸੈਂਚੋ?"

“ਨਹੀਂ, ਮਾਲਕ,” ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, “ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਬੋਲ ਦਿੱਤਾ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਇਸਦਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਫਾਇਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਭੁੱਲ ਗਿਆ; ਪਰ ਜੇ ਇੱਕ ਗੱਲ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਹੈ ਸ਼ੁਰੂਆਤ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ, ‘ਥੱਕੀ ਹੋਈ ਔਰਤ,’ ਮੇਰਾ ਮਤਲਬ ਹੈ, ‘ਉੱਚੀ ਔਰਤ,’ ਅਤੇ ਫਿਰ ਸਮਾਪਤੀ: ‘ਮੌਤ ਤੱਕ ਤੇਰੀ, ਦੁਖਦਾਈ ਚਿਹਰੇ ਦਾ ਨਾਈਟ,’ ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹਿੱਸਿਆਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਮੈਂ ਪਿਆਰ, ਕੋਮਲਤਾ ਅਤੇ ਪਿਆਰ ਦੇ ਤਿੰਨ ਸੌ ਤੋਂ ਵੱਧ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਸੁੱਟੇ।”

1. ਇਹ ਡੌਨ ਕੁਇਕੁਸੋਟ ਦੀ ਤਲਵਾਰ ਦੇ ਗੁਆਚ ਜਾਣ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਜ਼ਿਕਰ ਹੈ।
2. ਇਟਾਲਿਕਸ ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਪੈਰੇ ਨੂੰ ਪਹਿਲੇ ਐਡੀਸ਼ਨ ਤੋਂ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਦੂਜੇ ਐਡੀਸ਼ਨ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇੱਥੇ ਅਧਿਆਇ 30 ਵਿੱਚ ਇਸਦੀ ਪਲੇਸਮੈਂਟ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਪੈਦਾ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਕਈ ਵਾਰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਭਾਗ ਇੱਕ ਵਿੱਚ ਟੈਕਸਟ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਸਾਂਚੋ ਦਾ ਗਧਾ ਅਜੇ ਵੀ ਗਾਇਬ ਸੀ।

ਅਧਿਆਇ ਇਕੱਤੀ

ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਸ਼ੁਕੁਆਇਰ ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਵਿਚਕਾਰ ਦਿਲਚਸਪ ਗੱਲਬਾਤ, ਹੋਰ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੇ ਨਾਲ

"ਮੈਨੂੰ ਹੁਣ ਤੱਕ ਕੁਝ ਵੀ ਨਾਰਾਜ਼ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਇਸ ਲਈ ਜਾਰੀ ਰੱਖੋ। ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਪਹੁੰਚੇ, ਤਾਂ ਸੁੰਦਰਤਾ ਦਾ ਉਹ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਕੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ? ਮੈਂ ਹਿੰਮਤ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਸਦੀ ਇਸ ਕੈਦੀ ਨਾਈਟ ਲਈ ਸੋਨੇ ਦੇ ਧਾਗੇ ਨਾਲ ਮੋਤੀਆਂ ਦੀਆਂ ਤਾਰਾਂ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੈਰਾਲਡਿਕ ਯੰਤਰ ਦੀ ਕਢਾਈ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਉਸਨੂੰ ਮਿਲਿਆ।"

"ਮੈਨੂੰ ਉਹ ਮਿਲ ਗਈ," ਸਾਂਚੇ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਬਸ ਆਪਣੇ ਘਰ ਦੇ ਵਿਹੜੇ ਵਿੱਚ ਕਣਕ ਦੇ ਦੋ ਬੁੱਕਲੂ ਛਾਂਟਦੇ ਹੋਏ।"

"ਠੀਕ ਹੈ, ਯਕੀਨ ਰੱਖੋ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿ ਉਸ ਕਣਕ ਦੇ ਦਾਣੇ ਮੋਤੀ ਸਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਹੱਥਾਂ ਨੇ ਛੂਹਿਆ ਸੀ। ਕੀ ਤੂੰ ਧਿਆਨ ਦਿੱਤਾ, ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ, ਇਹ ਚਿੱਟੀ ਸੀ ਜਾਂ ਭੂਰੀ?"

"ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਨਹੀਂ ਸਨ ਪਰ ਲਾਲ ਸਨ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ।

"ਠੀਕ ਹੈ, ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੀ ਗੱਲ ਮੰਨ ਸਕਦੇ ਹੋ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿ ਉਸਦੇ ਹੱਥਾਂ ਨਾਲ ਪੁੱਟਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਹ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਸਵਾਲ ਦੇ ਚਿੱਟੀ ਰੋਟੀ ਬਣ ਜਾਂਦੀ। ਪਰ ਅੱਗੇ ਵਧੋ; ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਮੇਰਾ ਪੱਤਰ ਦਿੱਤਾ, ਕੀ ਉਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਚੁੰਮਿਆ ਜਾਂ ਆਪਣੀ ਛਾਤੀ ਨਾਲ ਲਗਾਇਆ? ਕੀ ਉਸਨੇ ਅਜਿਹੇ ਪੱਤਰ ਲਈ ਕੋਈ ਰਸਮ ਕੀਤੀ, ਜਾਂ ਉਸਨੇ ਕੀ ਕੀਤਾ?"

"ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਦੇਣ ਹੀ ਵਾਲੀ ਸੀ," ਸਾਂਚੇ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਉਸਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਛਾਨਣੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਹਵਾ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟੀ ਹੋਈ ਕਣਕ ਦੇ ਇੱਕ ਚੰਗੇ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, 'ਉਸ ਬੋਰੀ 'ਤੇ ਚਿੱਠੀ ਰੱਖ, ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ। ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹ ਸਕਦੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਮੈਂ ਇੱਥੇ ਮੌਜੂਦ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਛਾਣ ਨਹੀਂ ਲੈਂਦੀ।"

"ਇੱਕ ਸਿਆਣੀ ਔਰਤ!" ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਇਹ ਸ਼ਾਇਦ ਇਸ ਲਈ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਪੜ੍ਹ ਸਕੇ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਵਿਹਲੇ ਸਮੇਂ ਇਸਦਾ ਸੁਆਦ ਲੈ ਸਕੇ। ਪਰ ਜਾਰੀ ਰੱਖੋ, ਸਾਂਚੋ; ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਕੰਮ ਬਾਰੇ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਕਿਹੜੇ ਵਿਸ਼ਿਆਂ 'ਤੇ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ? ਉਸਨੇ ਤੁਹਾਡੇ ਤੋਂ ਮੇਰੇ ਬਾਰੇ ਕੀ ਪੁੱਛਿਆ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਜਵਾਬ ਦਿਤਾ? ਜਲਦੀ ਕਰੋ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਸੱਭ ਕੁਝ ਦੱਸੋ ਅਤੇ ਸਿਆਹੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬੂੰਦ ਵੀ ਨਾ ਛੁਡੋ।"

"ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਪੁੱਛਿਆ," ਸਾਂਚੇ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਪਰ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ, ਉਸਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਲਈ, ਤੁਹਾਡੀ ਤੁਪਸਿਆ ਕਮਰ ਤੋਂ ਨੰਗੀ ਹੋ ਕੇ, ਇਹਨਾਂ ਪਹਾੜੀਆਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਜੰਗਲੀ ਵਾਂਗ ਦਬੀ ਹੋਈ, ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਸੌਂ ਰਹੀ ਸੀ, ਮੇਜ਼ ਦੇ ਕੱਪੜੇ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਆਪਣਾ ਖਾਣਾ ਖਾ ਰਹੀ ਸੀ, ਆਪਣੀ ਦਾੜ੍ਹੀ ਨਹੀਂ ਕੰਘੀ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਰੋ ਰਹੀ ਸੀ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਕਿਸਮਤ ਨੂੰ ਕੋਸ ਰਹੀ ਸੀ।"

"ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਕਿਸਮਤ ਨੂੰ ਕੋਸ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਤੁਸੀਂ ਗ਼ਲਤ ਬੋਲਿਆ;" ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਇਸਦੇ ਉਲਟ, ਮੈਂ ਧੰਨਵਾਦੀ ਹਾਂ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੇ ਸਾਰੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਰਹਾਂਗਾ ਕਿ ਮੈਂ ਟੋਬੋਸੋ ਦੀ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਵਰਗੀ ਉੱਚੀ ਔਰਤ ਦੇ ਪਿਆਰ ਦੇ ਯੋਗ ਸੀ।"

"ਉਹ ਬਹੁਤ ਉੱਚੀ ਹੈ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਦਰਅਸਲ, ਉਹ ਮੇਰੇ ਨਾਲੋਂ ਕਾਫ਼ੀ ਲੰਮੀ ਹੈ।"

"ਤੈਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਪਤਾ, ਸੈਂਚੋ?" ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ। "ਕੀ ਤੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਸ ਨਾਲ ਮਾਪਿਆ?"

"ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਮਾਪਿਆ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। "ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਕਣਕ ਦੀ ਬੋਰੀ ਗੱਧੇ 'ਤੇ ਲੱਦਣ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰਨ ਲਈ ਉੱਪਰ ਗਿਆ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦੇ ਇੰਨੇ ਨੇੜੇ ਆ ਗਏ ਕਿ ਮੈਂ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਉਹ ਮੇਰੇ ਨਾਲੋਂ ਇੱਕ ਹੱਥ ਤੋਂ ਵੀ ਵੱਧ ਲੰਬੀ ਸੀ।"

"ਅਤੇ ਕੀ ਉਸਦਾ ਕੱਦ ਰੂਹ ਦੀਆਂ ਲੱਖਾਂ ਕਿਰਪਾਵਾਂ ਨਾਲ ਮੇਲ ਨਹੀਂ ਖਾਂਦਾ ਅਤੇ ਸ਼ਿੰਗਾਰਿਆ ਨਹੀਂ ਹੈ?" ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਇੱਕ ਗੱਲ ਹੈ ਜਿਸ ਤੋਂ ਤੁਸੀਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ

ਕੁਰੇਗੇ, ਸਾਂਚੋ: ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਉਸਦੇ ਨੇੜੇ ਆਏ, ਤਾਂ ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਸਾਬਆਨ ਖੁਸ਼ਬੂ ਨੂੰਹੀਂ ਵੇਖੀ, ਇੱਕ ਖਾਸ ਖੁਸ਼ਬੂਦਾਰ ਖੁਸ਼ਬੂ, ਕੁਝ ਵਧੀਆ ਜਿਸਦਾ ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਨਾਮ ਨਹੀਂ ਮਿਲ ਰਿਹਾ? - ਮੇਰਾ ਮਤਲਬ ਹੈ, ਇੱਕ ਖੁਸ਼ਬੂ ਜਾਂ ਖੁਸ਼ਬੂ ਜੋ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਦਸਤਾਨੇ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀਆਂ ਦੁਕਾਨਾਂ ਵਿੱਚ ਮਿਲਦੀ ਹੈ।"

"ਮੈਂ ਸਿਰਫ਼ ਇਹੀ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਹਾਂ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਨੂੰ ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਮਰਦਾਨਾ ਗੰਧ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਈ, ਜੋ ਕਿ ਉਸਦੀ ਸਾਰੀ ਮਿਹਨਤ ਕਾਰਨ ਹੋਈ ਹੋਵੇਗੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਪਸੀਨੇ ਨਾਲ ਢੱਕੀ ਹੋਈ ਸੀ ਅਤੇ ਕਾਫ਼ੀ ਚਮੜੇ ਵਰਗੀ ਲੱਗ ਰਹੀ ਸੀ।"

"ਇਹ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। "ਤੁਹਾਨੂੰ ਜ਼ਰੂਰ ਸਿਰ ਦਰਦ ਹੋਇਆ ਹੋਵੇਗਾ ਜਾਂ, ਜ਼ਿਆਦਾ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ ਕਿ, ਤੁਸੀਂ ਖੁਦ ਨੂੰ ਸੁੰਘ ਰਹੇ ਹੋਵੋਗੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਕੰਡਿਆਂ ਵਿਚ੍ਰਕਾਰ ਉਸ ਗੁਲਾਬ ਦੀ ਖੁਸ਼ਬੂ, ਘਾਟੀ ਦੀ ਉਸ ਲਿਲੀ, ਅੰਬਰਗ੍ਰਿਸ ਦੇ ਉਸ ਤਲਾਅ ਤੋਂ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣੂ ਹਾਂ।"

"ਕੁਝ ਵੀ ਸੰਭਵ ਹੈ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰੇ ਆਪਣੇ ਸਰੀਰ ਤੋਂ ਅਕਸਰ ਉਹੀ ਗੰਧ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਜੋ ਲੇਡੀ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਦੇ ਸਰੀਰ ਤੋਂ ਆ ਰਹੀ ਸੀ, ਪਰ ਇਹ ਹੈਰਾਨੀ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਚਮੜੀ ਹੇਠ ਭਰਾ ਹਾਂ।"

"ਠੀਕ ਹੈ ਫਿਰ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਕਣਕ ਨੂੰ ਛਾਂਟ ਕੇ ਮਿੱਲ ਵਿੱਚ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਚਿੱਠੀ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਕੀ ਕੀਤਾ?"

"ਉਸਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਚਿੱਠੀ ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹੀ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਪੜ੍ਹ ਜਾਂ ਲਿਖ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ। ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਉਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਛੋਟੇ-ਛੋਟੇ ਟੁਕੜਿਆਂ ਵਿੱਚ ਪਾੜ ਦਿੱਤਾ, ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਉਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨ ਲਈ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਤਾਂ ਜੋ ਉਸਦੇ ਭੇਦ ਪਿੰਡ ਵਿਚ ਜਾਣੇ ਨਾ ਜਾਣ; ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਸੀ ਜੋ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਜ਼ੁਬਾਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤੁਹਾਡੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਦੇ ਉਸਦੇ ਲਈ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਅਸਾਧਾਰਨ ਤਪੱਸਿਆ ਬਾਰੇ ਦੱਸਿਆ ਸੀ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਤੁਹਾਡਾ ਹੱਥ ਚੁੰਮਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਲਿਖਣ ਨਾਲੋਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੇਖਣ ਲਈ ਵਧੇਰੇ ਇੱਛਾਵਾਨ ਘਰ ਰਹੇਗੀ। ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਸੁਨੇਹਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਲੈਂਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਜੰਗਲਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿਓ, ਇਹ ਪਾਗਲ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਬੰਦ ਕਰੋ, ਅਤੇ ਟੋਬੋਸੋ ਲਈ ਬਿਲਕੁਲ ਤੁਰੰਤ ਰਵਾਨਾ ਹੋ ਜਾਓ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਕੋਈ ਹੋਰ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਮਾਮਲਾ ਦਖਲ ਨਾ ਦੇਵੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੇਖਣ ਲਈ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਚਿੰਤਤ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨੂੰ ਦੁਖਦਾਈ ਚਿਹਰੇ ਦਾ ਨਾਈਟ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਕਾਫ਼ੀ ਹੱਸ ਪਈ। ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਕੀ ਕੁਝ ਸਮਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦਾ ਬਿਸਕੇਨ ਉੱਥੇ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਕਾਫ਼ੀ ਵਧੀਆ ਕਿਸਮ ਦਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਵੀ ਪੁੱਛਿਆ ਗੈਲੀ ਗੁਲਾਮ, ਪਰ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਹੁਣ ਤੱਕ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਵੀ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ ਸੀ।"

"ਹੁਣ ਤੱਕ, ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਦਸੋ: ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਸ ਖ਼ਬਰ ਦੇ ਬਦਲੇ ਅਲਵਿਦਾ ਕਿਹਾ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿਹੜਾ ਗਹਿਣਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ? ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਨਾਈਟਾ ਅਤੇ ਔਰਤਾਂ ਵਿਚ ਇੱਕ ਪੁਰਾਣਾ ਅਤੇ ਸਨਮਾਨਿਤ ਰਿਵਾਜ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ੁਕੀਨਾਂ, ਨੌਕਰਾਣੀਆਂ ਅਤੇ ਬੌਣਿਆਂ ਨੂੰ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਔਰਤਾਂ ਜਾਂ ਨਾਈਟਾਂ ਤੋਂ ਖ਼ਬਰਾਂ ਲਿਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਸੰਦੇਸ਼ ਦੀ ਕਦਰ ਕਰਨ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਕ ਵਜੋਂ ਕੁਝ ਮਹਿੰਗਾ ਗਹਿਣਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ।"

"ਇਹ ਸੱਚ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇ ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਇੱਕ ਯੋਗ ਰਿਵਾਜ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ, ਪਰ ਇਹ ਬੀਤੇ ਸਮੇਂ ਦੀ ਗੱਲ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਅੱਜ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੁਝ ਰੋਟੀ ਅਤੇ ਪਨੀਰ ਨਾਲ ਇਨਾਮ ਦੇਣ ਦਾ ਰਿਵਾਜ ਜਾਪਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਮੇਰੀ ਔਰਤ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਵਿਹੜੇ ਦੀ ਕੰਧ 'ਤੇ ਦਿੱਤਾ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਉਸ ਤੋਂ ਵਿਦਾਈ ਲਈ, ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਵੱਧ, ਇਹ ਭੇਡਾਂ ਦਾ ਪਨੀਰ ਸੀ।"

"ਉਹ ਬਹੁਤ ਹੀ ਉਦਾਰ ਹੈ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਅਤੇ ਜੇ ਉਸਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਕ ਕੀਮਤੀ ਗਹਿਣਾ ਨਾ ਦਿੱਤਾ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪਰ ਕੋਈ ਵੀ ਤੋਹਫ਼ਾ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਨਾ ਹੋਣ ਨਾਲੋਂ ਬਿਹਤਰ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਦੇਖਦਾ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਸਭ ਕੁਝ ਸੰਭਾਲ ਲਿਆ ਜਾਵੇਗਾ; ਪਰ, ਸਾਂਚੋ, ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਕੀ ਹੈਰਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ? ਅਜਿਹਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਉੱਥੇ ਅਤੇ ਵਾਪਸ ਯਾਤਰਾ ਹਵਾ ਰਾਹੀਂ ਹੋਈ

ਹੋਵੇਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਟੇਬਸੇ ਤੋਂ ਆਉਣ ਅਤੇ ਆਉਣ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ਼ ਤਿੰਨ ਦਿਨਾਂ ਤੋਂ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਮਾਂ ਲੱਗਿਆ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਥੋਂ ਤੀਹ ਲੀਗ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੂਰ ਹੈ। ਇਸ ਦੁਆਰਾ, ਮੈਂ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਸਿਆਣਾ ਨੈਕਰੋਮੈਂਸਰ ਜਿਸਨੇ ਮੇਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਲਈ ਹੈ ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਦੋਸਤ ਹੈ - ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਮੈਂ ਇੱਕ ਜਾਇਜ਼ ਨਾਈਟ-ਇਰੈਂਟ ਨਹੀਂ ਹੋਵਾਂਗਾ - ਉਹ ਨੈਕਰੋਮੈਂਸਰ, ਮੈਂ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਤੁਹਾਡੀ ਯਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੀ ਮਦਦ ਕੀਤੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਜਾਦੂਗਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨਾਈਟ-ਇਰੈਂਟ ਨੂੰ ਉਸ ਬਿਸਤਰੇ ਤੋਂ ਖੋਹ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਸੌਂ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਗਲੀ ਸਵੇਰ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਹਜ਼ਾਰ ਲੀਗ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੂਰੀ 'ਤੇ ਜਗਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਸੌਂ ਗਿਆ ਸੀ ਇਹ ਜਾਣੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿ ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਹੋਇਆ। ਜੇ ਅਜਿਹਾ ਨਾ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਨਾਈਟ ਮਦਦ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਸਨ। ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਉਦੋਂ ਲੜਦੇ ਹਨ ਜਦੋਂ ਉਹ ਖ਼ਤਰੇ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਉਹ ਹਰ ਮੋੜ 'ਤੇ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਕੋਈ ਅਰਮੀਨੀਆ ਦੇ ਪਹਾੜਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਜੂਬਰੂ ਨਾਲ ਲੜ ਰਿਹਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਇੱਕ ਭਿਆਨਕ ਸੱਪ ਜਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਸੂਰਮਾ, ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਲੜਾਈ ਲੜ ਰਿਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਖ਼ਤਮ ਹੋਣ ਦੀ ਕਗਾਰ 'ਤੇ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਅਚਾਨਕ ਉਸ ਸਭ ਤੋਂ ਅਣਕਿਆਸੇ ਪਲ 'ਤੇ, ਇੱਕ ਬੱਦਲ ਜਾਂ ਅੱਗ ਦੇ ਰੱਥ 'ਤੇ ਸਵਾਰ ਹੋ ਕੇ, ਇੱਕ ਹੋਰ ਸੂਰਮਾ - ਉਸਦਾ ਇੱਕ ਦੋਸਤ - ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕੁਝ ਸਮਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇੰਗਲੈਂਡ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਇਹ ਸੂਰਮਾ ਉਸ ਨਾਲ ਲੜਾਈ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਮੌਤ ਦੇ ਜਬਾੜਿਆਂ ਤੋਂ ਬਚਾਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਰਾਤ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੇ ਆਪਣੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਆਰਾਮ ਨਾਲ ਖਾਣਾ ਖਾਂਦੇ ਹੋਏ ਪਾਵੇਗੀ; ਅਤੇ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਜਗ੍ਹਾ ਤੋਂ ਦੂਜੀ ਜਗ੍ਹਾ ਦੇ ਜਾਂ ਤਿੰਨ ਹਜ਼ਾਰ ਲੀਗ ਦੀ ਦੂਰੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸਭ ਉਨ੍ਹਾਂ ਬੁੱਧੀਮਾਨ ਜਾਦੂਗਰਾਂ ਦੀ ਚਲਾਕੀ ਅਤੇ ਕਲਾ ਦੁਆਰਾ ਪੂਰਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸਾਡੀ ਬਹਾਦਰ ਸੂਰਮਿਆਂ ਦੀ ਨਿਗਰਾਨੀ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਮੈਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਮੁਸ਼ਕਲ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ, ਸਾਂਚੋ, ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਜਗ੍ਹਾ ਤੋਂ ਟੇਬੇਸੇ ਅਤੇ ਵਾਪਸ ਇੰਨੇ ਘੱਟ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਯਾਤਰਾ ਕੀਤੀ ਹੋਵੇਗੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਜਿਵੇਂ ਮੈਂ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਦੋਸਤਾਨਾ ਰਿਸ਼ੀ ਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹਵਾ ਰਾਹੀਂ ਤੁਹਾਡੇ ਅਣਜਾਣੇ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚਾਇਆ ਹੋਵੇਗਾ।"

"ਇਹ ਇਵੇਂ ਹੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿਉਂਕਿ ਰੋਸੀਨਾਂਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਭੱਜ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਕਿਸੇ ਜ਼ਿਪਸੀ ਦੇ ਘੋੜੇ ਵਾਂਗ ਹੋਵੇ ਜਿਸਦੇ ਕੰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਚਾਂਦੀ ਦੀ ਚਮਕ ਹੋਵੇ।"

"ਸਿਰਫ਼ ਤੇਜ਼ ਚਾਂਦੀ ਹੀ ਨਹੀਂ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਭੂਤਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਫੌਜ, ਕਿਉਂਕਿ ਜ਼ਿਪਸੀ ਉਹ ਲੋਕ ਹਨ ਜੋ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਥੱਕੇ ਹੋਏ ਖੁਦ ਬਹੁਤ ਦੂਰੀਆਂ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਸਗੋਂ ਆਪਣੀ ਪਸੰਦ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਇਸ ਸਭ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖ ਕੇ, ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਸੋਚਦੇ ਹੋ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੀ ਔਰਤ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਜਾਣ ਬਾਰੇ ਕੀ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਹੈ? ਭਾਵੇਂ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਪਾਉਂਦਾ ਹਾਂ, ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਅਸੰਭਵ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਰਾਜਕੁਮਾਰੀ ਨੂੰ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਯਾਤਰਾ ਕਰਨ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਬਹਾਦਰੀ ਦਾ ਨਿਯਮ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੀਆਂ ਨਿੱਜੀ ਚਿੰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਪਣਾ ਫ਼ਰਜ਼ ਪੂਰਾ ਕਰਾਂ। ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਔਰਤ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਦੀ ਇੱਛਾ ਦੁਆਰਾ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਅਤੇ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਹਾਂ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਕੀਤੇ ਵਾਅਦੇ ਅਤੇ ਇਸ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਪ੍ਰਸਿੱਧੀ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਹਾਂ। ਮੇਰਾ ਇਰਾਦਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਦੈਂਤ ਦੇ ਖੇਤਰ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ ਜਿੰਨੀ ਜਲਦੀ ਹੋ ਸਕੇ ਯਾਤਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੈਂ ਉਸਦਾ ਸਿਰ ਵੱਢ ਦਿਆਂਗਾ ਅਤੇ ਰਾਜਕੁਮਾਰੀ ਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤੀ ਨਾਲ ਉਸਦੇ ਸਿੰਘਾਸਣ 'ਤੇ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਾਂਗਾ। ਫਿਰ ਮੈਂ ਉਸ ਰੋਸ਼ਨੀ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਲਈ ਵਾਪਸ ਆਵਾਂਗਾ ਜੋ ਮੇਰੀਆਂ ਇੰਦਰੀਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਮਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਜਿਸਨੂੰ ਮੈਂ ਅਜਿਹੀ ਵਿਆਖਿਆ ਪੇਸ਼ ਕਰਾਂਗਾ ਕਿ ਉਹ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਆਵੇਗੀ। ਮੇਰੀ ਦੇਰੀ ਲਾਭਦਾਇਕ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਦੇਖੇਗੀ ਕਿ ਇਹ ਸਭ ਉਸਦੀ ਮਹਿਮਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸਿੱਧੀ ਵਿੱਚ ਵਾਧਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਬਾਂਹ ਦੀ ਤਾਕਤ ਨਾਲ ਜੋ ਕੁਝ ਵੀ ਜਿੱਤਦਾ ਹਾਂ ਉਹ ਮੇਰੇ ਲਈ ਉਸਦੇ ਦਿਖਾਏ ਗਏ ਅਹਿਸਾਨਾਂ ਅਤੇ ਇਸ ਤੱਥ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸਦਾ ਹਾਂ।

"ਦਇਆ!" ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਤੁਹਾਡੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਦੇ ਦਿਮਾਗ਼ ਮੇਰੇ ਸੋਚਣ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਮਾੜੇ ਹਨ। ਮੈਂ ਜਾਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ, ਮਾਲਕ, ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਯਾਤਰਾ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਖਰਚੇ ਕਰਨ ਦਾ

ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦੇ ਹੋ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਮੁਨਾਫ਼ਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਵਿਆਹ ਆਪਣਿਆਂ ਉਂਗਲਾਂ ਤੋਂ ਖਿਸਕਣ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜਿਸਦੇ ਤਹਿਤ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦਾਜ ਵਜੋਂ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਰਾਜ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜੋ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵੀਹ ਹਜ਼ਾਰ ਤੋਂ ਵੱਧ ਲੀਗਾਂ ਨੂੰ ਮਾਪਦਾ ਹੈ, ਮਨੁੱਖੀ ਜੀਵਨ ਦੇ ਗੁਜ਼ਾਰੇ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੀ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਭਰਪੂਰਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਪੁਰਤਗਾਲ ਅਤੇ ਕੈਸਟਾਈਲ ਦੇ ਜੋੜ ਤੋਂ ਵੀ ਵੱਡਾ ਹੈ। ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਪਿਆਰ ਲਈ, ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਨਾ ਬੋਲੋ ਪਰ ਆਪਣੀ ਜੀਭ ਨੂੰ ਕੱਟੋ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਹੁਣੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ, ਜੇ ਮੈਂ ਅਜਿਹਾ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਪਹਿਲੇ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਵਿਆਹ ਕਰੋ ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਪੁਜਾਰੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇ ਕੋਈ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਹਮੇਸ਼ਾ ਇੱਥੇ ਸਾਡਾ ਲਾਇਸੈਂਸੀਏਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਸਮਾਰੋਹ ਨੂੰ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾਯੋਗ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਸਲਾਹ ਦੇਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਪੁਰਾਣਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਜੋ ਸਲਾਹ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਦੇ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਉਹ ਇੱਕ ਦਸਤਾਨੇ ਵਾਂਗ ਫਿੱਟ ਬੈਠਦੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ "ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪੰਛੀ ਝਾੜੀ ਵਿੱਚ ਦੋ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ", ਅਤੇ "ਜਿਸ ਕੋਲ ਚੰਗਾ ਹੈ ਪਰ ਜੋ ਬੁਰਾ ਹੈ ਉਹ ਚੁਣਦਾ ਹੈ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਮੁਰਗੀਆਂ ਨਹੀਂ ਗਿਣਨੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ"।"

"ਦੇਖੋ, ਸਾਂਚੋ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਸਲਾਹ ਦੇ ਰਹੇ ਹੋ ਕਿ ਮੈਂ ਦੈਂਤ ਨੂੰ ਮਾਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵਿਆਹ ਕਰਾਂ ਤਾਂ ਜੋ ਮੈਂ ਰਾਜਾ ਬਣ ਸਕਾਂ ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਸ਼ੀਰਵਾਦ ਦੇ ਸਕਾਂ ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਹ ਦੇ ਸਕਾਂ ਜੋ ਮੈਂ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਭਰੋਸਾ ਦਿਵਾਉਂਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਵਿਆਹ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਇੱਛਾਵਾਂ ਨੂੰ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਪੂਰਾ ਕਰ ਸਕਾਂਗਾ। ਮੈਂ ਲੜਾਈ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਹ ਸ਼ਰਤ ਰੱਖਾਂਗਾ ਕਿ, ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਿੱਤਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਭਾਵੇਂ ਮੈਂ ਵਿਆਹ ਨਾ ਵੀ ਕਰਾਂ, ਮੈਨੂੰ ਰਾਜ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਫਿਰ ਇਸਨੂੰ ਜਿਸਨੂੰ ਮੈਂ ਚੁਣਾਂਗਾ ਉਸਨੂੰ ਦੇਵਾਂਗਾ; ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਦੇ ਦੇਣਗੇ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਕਿਸ ਨੂੰ ਦੇਵਾਂ?"

"ਇਹ ਸੁਪੱਸ਼ਟ ਹੈ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਉਮੀਦ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਸਮੁੰਦਰ ਦੇ ਕਿਨਾਰੇ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਹਿੱਸਾ ਚੁਣੇਗੀ ਤਾਂ ਜੋ ਜੇ ਰਹਿਣ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਅਸੰਤੋਸ਼ਜਨਕ ਸਾਬਤ ਹੋਣ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਕਾਲੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਭਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਦੱਸੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਫਿਲਹਾਲ, ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਮੇਰੀ ਔਰਤ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਦੀ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਵਿੱਚ ਨਾ ਜਾਵੇ ਸ਼ਰੂ ਉਸ ਦੈਂਤ ਨੂੰ ਮਾਰ ਦੇਵੇ ਤਾਂ ਜੋ ਅਸੀਂ ਇਸ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰ ਸਕੀਏ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰੇ ਮਨ ਵਿਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਾਨੂੰ ਸਨਮਾਨ ਅਤੇ ਲਾਭ ਦੇਵੇ ਲਿਆਏਗਾ।"

"ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਭਰੋਸਾ ਦਿਵਾਉਂਦਾ ਹਾਂ, ਸਾਂਚੋ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸਹੀ ਹੋ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਸਲਾਹ ਮੰਨਾਂਗਾ ਅਤੇ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਰਾਜਕੁਮਾਰੀ ਦੇ ਨਾਲ ਜਾਵਾਂਗਾ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦੇ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇੱਥੇ ਜੋ ਵੀ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਉਸ ਬਾਰੇ ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਵੀ ਚਰਚਾ ਨਾ ਕਰੋ, ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਯਾਤਰਾ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਸਮੇਤ, ਕਿਉਂਕਿ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਇੰਨੀ ਨਿਮਰ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਨਹੀਂ ਚਾਹੇਗੀ ਕਿ ਉਸਦੇ ਵਿਚਾਰ ਜਨਤਕ ਕੀਤੇ ਜਾਣ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਮੇਰੇ ਲਈ ਜਾਂ ਮੇਰੇ ਵੱਲੋਂ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨਾ ਸਹੀ ਹੋਵੇਗਾ।"

"ਖੈਰ, ਜੇ ਇਹ ਗੱਲ ਹੈ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਤੁਹਾਡੇ ਹੁਨਰ ਨਾਲ ਹਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਬਿਆਨ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕਰਨ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਕਰਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪ੍ਰੇਮੀ ਹੋ? ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਯਾਤਰਾ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ ਉਸਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਗੋਡਿਆਂ 'ਤੇ ਬੈਠਣਾ ਅਤੇ ਅਲਾਨ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਵੱਲੋਂ ਆਪਣਾ ਸ਼ਰਧਾ ਦਿਖਾਉਣ ਲਈ ਉੱਥੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਦੋਵਾਂ ਦੇ ਮਨਾਂ ਵਿੱਚ ਕੀ ਹੈ?"

"ਓਹ, ਤੂੰ ਕਿੰਨਾ ਮੂਰਖ ਅਤੇ ਭੋਲਾ ਹੈਂ!" ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਕੀ ਤੂੰ ਨਹੀਂ ਦੇਖਦਾ, ਸਾਂਚੋ, ਕਿ ਇਹ ਸਭ ਉਸਦੀ ਮਹਿਮਾ ਨੂੰ ਹੋਰ ਵਧਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ? ਤੈਨੂੰ ਪਤਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬਹਾਦਰੀ ਦੇ ਇਸ ਕਾਰੋਬਾਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਔਰਤ ਲਈ ਇਹ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਸਨਮਾਨ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਨਾਈਟ-ਇਰੰਟ ਹੋਣ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਉਸਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ

ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਵਧਾਉਂਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਕੌਣ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾਅਵਾਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਉੱਤਮ ਸੇਵਾਵਾਂ ਲਈ ਇਨਾਮ ਦੀ ਉਮੀਦ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਾਈਟਾਂ ਵਜੋਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰੇ।"

"ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਿਆਰ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰਦੇ ਹੋਏ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਪੁਜਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਭੂ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਆਪਣੇ ਲਈ ਪਿਆਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੁਕਤੀ ਦੀ ਉਮੀਦ ਜਾਂ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਡਰ ਤੋਂ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨਾ ਪਸੰਦ ਕਰਾਂਗਾ ਜੇ ਉਹ ਮੇਰੇ ਲਈ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।"

"ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਕਿਸਮ ਦੇ ਕਿਸਾਨ ਹੋ!" ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਕਈ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸਿਆਣਪ ਵਾਲੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸਕੂਲ ਗਏ ਹੋ।"

"ਖੈਰ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਵਚਨ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ।

ਉਸੇ ਪਲ ਮਾਸਟਰ ਨਿਕੋਲਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੂਜੇ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ, ਜੋ ਨੇੜਲੇ ਝਰਨੇ 'ਤੇ ਪੀਣ ਲਈ ਰੁਕਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸੁਨ। ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਰੁਕ ਗਿਆ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਸਾਂਚੋ ਨੂੰ ਕੋਈ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਨਹੀਂ ਮਿਲੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਹੁਣ ਇੰਨੇ ਸਾਰੇ ਝੂਠ ਬੋਲ ਕੇ ਥੱਕ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਡਰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦਾ ਮਾਲਕ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਵਿੱਚ ਫੜ ਲਵੇਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਟੋਬੋਸੋ ਦੀ ਇੱਕ ਖੇਤ ਕੁੜੀ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਪੂਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ ਸੀ।

ਇਸ ਅੰਤਰਾਲ ਦੌਰਾਨ ਕਾਰਡੇਨੀਓ ਨੇ ਉਹ ਕੱਪੜੇ ਪਹਿਨ ਲਏ ਜੋ ਡੋਰੋਟੀਆ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਮਿਲਣ ਵੇਲੇ ਪਾਏ ਸੁਨ, ਅਤੇ ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਬਹੁਤ ਚੰਗੇ ਨਹੀਂ ਸੁਨ, ਪਰ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲੋਂ ਵਧੀਆ ਸੁਨ ਜੋ ਉਸਨੇ ਉਤਾਰੇ ਸੁਨ। ਉਹ ਝਰਨੇ ਦੇ ਕੋਲ ਉਤਰ ਗਏ, ਜਿੱਥੇ ਪੁਜਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਸਰਾਏ ਤੋਂ ਲਿਆਂਦੇ ਭੋਜਨ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਭੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤ ਕੀਤਾ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਮਾੜੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੁੱਝੇ ਹੋਏ ਸੁਨ, ਤਾਂ ਇੱਕ ਮੁੰਡਾ ਉੱਥੋਂ ਲੰਘਿਆ ਜੋ ਉਸੇ ਸੜਕ 'ਤੇ ਯਾਤਰਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਝਰਨੇ 'ਤੇ ਇਕੱਠੇ ਹੋਏ ਲੋਕਾਂ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਦੇਖਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਇੱਕ ਪਲ ਬਾਅਦ ਉਹ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਕੋਲ ਭੱਜਿਆ, ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੀ ਲੱਤ ਨਾਲ ਫੜ ਲਿਆ, ਅਤੇ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਰੋਣ ਲੱਗ ਪਿਆ।

"ਮੇਰੇ ਮਾਲਕ," ਮੁੰਡੇ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕੀ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਮੈਂ ਕੌਣ ਹਾਂ? ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਦੇਖੋਗੇ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਦੇਖੋਗੇ ਕਿ ਮੈਂ ਐਂਡਰੇਸ ਹਾਂ, ਉਹ ਸੇਵਕ ਜੋ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਨੇ ਓਕ ਦੇ ਰੁੱਖ ਤੋਂ ਛੁੱਡਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਨਾਲ ਮੈਂ ਬੰਨ੍ਹਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ।"

ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਪਛਾਣਿਆ, ਉਸਨੇ ਉਸਦਾ ਹੱਥ ਫੜਿਆ, ਮੌਜੂਦ ਸਾਰਿਆਂ ਵੱਲ ਮੁੜਿਆ ਅਤੇ ਕਿਹਾ:

"ਤਾਂ ਜੋ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਕਿਰਪਾਵਾਂ ਇਹ ਦੇਖ ਸਕਣ ਕਿ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਨਾਈਟਸ-ਇਰੰਟ ਹੋਣਾ ਕਿੰਨਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਇਸ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਦੁਸ਼ਟ, ਬੇਈਮਾਨ ਆਦਮੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀਆਂ ਗਲਤੀਆਂ ਗਲਤੀਆਂ ਅਤੇ ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਤਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਈ ਦਿਨ ਪਹਿਲਾਂ, ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਇੱਕ ਜੰਗਲ ਵਿਚੋਂ ਲੰਘ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਸਭ ਤੋਂ ਤਰਸਯੋਗ ਚੀਕਾਂ ਅਤੇ ਚੀਕਾਂ ਸੁਣੀਆਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੋਈ ਦਰਦ ਅਤੇ ਮੁਸੀਬਤ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇ। ਆਪਣੀ ਡਿਊਟੀ ਤੋਂ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਹੋ ਕੇ, ਮੈਂ ਉਸ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਜਲਦੀ ਪਹੁੰਚਿਆ ਜਿੱਥੋਂ ਦੁਖਦਾਈ ਚੀਕਾਂ ਆ ਰਹੀਆਂ ਸੁਨ, ਅਤੇ ਇਸ ਮੁੰਡੇ ਨੂੰ ਇੱਕ ਦਰੱਖਤ ਨਾਲ ਬੰਨ੍ਹਿਆ ਹੋਇਆ ਪਾਇਆ। ਮੇਰਾ ਦਿਲ ਹੁਣ ਖੁਸ਼ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸੁਬੂਤ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਝੂਠ ਬੋਲਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦੇਵਾਂਗਾ। ਪਰ ਜਿਵੇਂ ਮੈਂ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਉਸਨੂੰ ਕਮਰ ਤੋਂ ਨੰਗੇ ਇੱਕ ਦਰੱਖਤ ਨਾਲ ਬੰਨ੍ਹਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਕਿਸਾਨ, ਜਿਸਨੂੰ ਮੈਂ ਬਾਅਦ ਵਿਚ ਸਿੱਖਿਆ ਕਿ ਉਸਦਾ ਮਾਲਕ ਸੀ, ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੇ ਇੱਕ ਘੋੜੇ ਤੋਂ ਲਗਾਮ ਨਾਲ ਮਾਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਇਹ ਦੇਖਿਆ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੋੜੇ ਮਾਰਨ ਦਾ ਕਾਰਨ ਪੁੱਛਿਆ, ਅਤੇ ਉਸ ਚੀਕਦੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਇਸ ਲਈ ਕੋੜੇ ਮਾਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਉਸਦਾ ਨੌਕਰ ਸੀ ਅਤੇ ਕੁਝ ਲਾਪਰਵਾਹ ਗੁਣਾਂ ਵਿੱਚ ਸੀ ਜੋ ਅਗਿਆਨਤਾ ਨਾਲੋਂ ਚੋਰੀ ਤੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਉੱਕਰਦੇ ਸਨ; ਜਿਸ ਲਈ ਇਹ ਬੱਚਾ ਚੀਕਿਆ, 'ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਲਈ ਕੋਰੜੇ ਮਾਰ ਰਿਹਾ ਹੈ

ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਮਜ਼ਦੂਰੀ ਮੰਗ ਰਿਹਾ ਹਾਂ।' ਉਸਦੇ ਮਾਲਕ ਨੇ ਕਿਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਹਾਨੇ ਅਤੇ ਅਲੰਬੀਸ਼ ਨਾਲ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, ਜੋ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਮੈਂ ਸੁਣਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਮੁੰਡੇ ਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਸ ਬਦਮਾਸ਼ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਐਂਡਰੇਸ਼ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਲੈ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਹਰ ਆਖ਼ਰੀ ਅਸਲੀ, ਸਾਰੇ ਸੁਗੰਧਿਤ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ਬੂਦਾਰ ਪੈਸੇ ਦੇਵੇ। ਕੀ ਇਸ ਦਾ ਹਰ ਹਿੱਸਾ ਸੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਐਂਡਰੇਸ ਮੇਰੇ ਪੁੱਤਰ? ਤੁਸੀਂ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸ ਤੋਂ ਇਹ ਕਿਸ ਅਧਿਕਾਰ ਨਾਲ ਮੰਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਕਿੰਨੀ ਨਿਮਰਤਾ ਨਾਲ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਕਰੇਗਾ ਜੋ ਮੈਂ ਲਗਾਇਆ, ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਜਿਸ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ। ਬਿਨਾਂ ਝਿਜਕ ਜਾਂ ਡਰ ਦੇ ਬੋਲੋ; ਇਹਨਾਂ ਸੱਜਣਾਂ ਨੂੰ ਦੱਸੋ ਕਿ ਕੀ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਦੇਖ ਸਕਣ ਅਤੇ ਸਮਝ ਸਕਣ ਕਿ ਹਾਈਵੇਅ 'ਤੇ ਨਾਈਟਸ-ਇਰੈਂਟ ਹੋਣਾ ਕਿੰਨਾ ਲਾਭਦਾਇਕ ਹੈ।

"ਤੇਰੀ ਕਿਰਪਾ ਨੇ ਜੋ ਕੁਝ ਕਿਹਾ ਹੈ ਉਹ ਬਿਲਕੁਲ ਸੱਚ ਹੈ," ਮੁੰਡੇ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਪਰ ਮਾਮਲਾ ਤੇਰੀ ਕਿਰਪਾ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਤੋਂ ਬਿਲਕੁਲ ਵੱਖਰਾ ਨਿਕਲਿਆ।"

"ਤੁਹਾਡਾ ਕੀ ਮਤਲਬ ਹੈ ਬਿਲਕੁਲ ਵੱਖਰੇ ਢੰਗ ਨਾਲ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ? "ਕੀ ਉਸ ਵਹਿਸ਼ੀ ਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪੈਸੇ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੇ?"

"ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਪੈਸੇ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੇ," ਮੁੰਡੇ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਪਰ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਜੰਗਲ ਤੋਂ ਚਲੀ ਗਈ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਇਕੱਲੇ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਉਸੇ ਦਰੱਖਤ ਨਾਲ ਬੰਨ੍ਹ ਦਿੱਤਾ, ਜਿੱਥੇ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਇੰਨੀ ਬੁਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੁੱਟਿਆ ਕਿ ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸੰਤ ਬਾਰਥੋਲੋਮਿਊ ਵਾਂਗ ਜ਼ਿੰਦਾ ਚਮੜੀ ਉਤਾਰ ਦਿੱਤੀ, ਅਤੇ ਹਰ ਵਾਰ ਜੋ ਉਸਨੇ ਦਿੱਤਾ, ਉਸਨੇ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਨੂੰ ਮੂਰਖ ਬਣਾਉਣ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਮਜ਼ਾਕ ਜਾਂ ਅਪਮਾਨ ਕੀਤਾ; ਅਤੇ ਜੇ ਮੈਨੂੰ ਇੰਨਾ ਦਰਦ ਨਾ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਹੱਸਣਾ ਪੈਂਦਾ। ਦਰਅਸਲ, ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਇੰਨੀ ਤਰਸਯੋਗ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸ ਸਮੇਂ ਹਸਪਤਾਲ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੁਸ਼ਟ ਕਿਸਾਨ ਦੇ ਹੱਥੋਂ ਹੋਈਆਂ ਸੱਟਾਂ ਤੋਂ ਠੀਕ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਜਿਸ ਲਈ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੈ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਚੱਲਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਹੀਂ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਉੱਥੇ ਦਖਲ ਨਾ ਦਿੰਦੇ - ਦੂਜੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਨਾ ਦਿੰਦੇ - ਤਾਂ ਮੇਰਾ ਮਾਲਕ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੋ ਦਰਜਨ ਕੋੜੇ ਮਾਰਨ ਲਈ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਅਤੇ ਫਿਰ ਮੈਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੰਦਾ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਉਹ ਸੁਭ ਕੁਝ ਦਿੰਦਾ ਜੋ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦੇਣਾ ਸੀ, ਪਰ ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਇੰਨੇ ਬੇਲੋੜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਬੇਇੱਜ਼ਤ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਘਟੀਆ ਗੱਲਾਂ ਕਹੀਆਂ, ਉਹ ਗੁੱਸੇ ਨਾਲ ਭਰ ਗਿਆ। ਅਤੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਦਾ ਬਦਲਾ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਇਕੱਲਾ ਦੇਖਿਆ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਮੇਰੇ ਉੱਤੇ ਅਜਿਹਾ ਤੂਫਾਨ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਕਿ ਮੈਂ ਜਿੰਨਾ ਚਿਰ ਜੀਉਂਦਾ ਹਾਂ, ਦੁਬਾਰਾ ਠੀਕ ਹੋ ਸਕਾਂਗਾ।"

"ਨੁਕਸਾਨ ਹੋ ਗਿਆ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੇਰੇ ਜਾਣ ਨਾਲ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਰੁਕਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਤੁਹਾਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ; ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਮੈਨੂੰ ਲੰਬੇ ਤਜਰਬੇ ਤੋਂ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਤਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਕਿਸਾਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਆਪਣੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਰਖੇਗਾ ਜਿਵੇਂ ਉਸਨੇ ਸਹੁੰ ਖਾਧੀ ਹੈ ਜੇਕਰ ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਨਾ ਕਰਨ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਫਾਇਦੇ ਲਈ ਸਮਝਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਯਾਦ ਹੈ, ਐਂਡਰੇਸ, ਮੈਂ ਸਹੁੰ ਖਾਧੀ ਸੀ ਕਿ ਜੇ ਉਸਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਉਸਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਕਰਾਂਗਾ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਲੱਭ ਲਵਾਂਗਾ ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਵ੍ਹੇਲ ਦੇ ਢਿੱਡ ਵਿੱਚ ਲੁਕ ਗਿਆ ਹੋਵੇ।"

"ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਸੱਚ ਹੈ," ਐਂਡਰੇਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਪਰ ਇਸਦਾ ਕੋਈ ਫਾਇਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ।"

"ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਦੇਖੋਗੇ ਕਿ ਕੀ ਇਸਦਾ ਕੋਈ ਫਾਇਦਾ ਹੋਵੇਗਾ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਉਹ ਜਲਦੀ ਨਾਲ ਉੱਠਿਆ ਅਤੇ ਸਾਂਚੋ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਹ ਰੋਸੀਨੈਂਟ ਨੂੰ ਲਗਾਮ ਦੇਵੇ, ਜੋ ਕਿ ਖਾਣਾ ਖਾਣ ਵੇਲੇ ਚਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਡੋਰੋਟੀਆ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਉਸਦਾ ਕੀ ਇਰਾਦਾ ਹੈ; ਜਿਸਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਕਿਸਾਨ ਦੀ ਭਾਲ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਦੁਨੀਆ ਦੇ ਸਾਰੇ ਕਿਸਾਨਾਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਉਸਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਬੇਰਹਿਮ ਵਿਵਹਾਰ ਲਈ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਲਈ, ਉਸਨੂੰ ਹਰ ਆਖਰੀ ਮਾਰਵੇਡੀ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਆਂਦਰੇਸ ਨੂੰ ਦੇ ਕੇ।

ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਯਾਦ ਦਿਵਾਇਆ ਕਿ ਉਸ ਵਰਦਾਨ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਵਿੱਚ ਜੋ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਦੇਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ, ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਇਹ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨਾਲੋਂ ਬਿਹਤਰ ਜਾਣਦਾ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੇ ਰਾਜ ਤੋਂ ਵਾਪਸ ਆਉਣ ਤੱਕ ਆਪਣੇ ਜਨੂੰਨ ਨੂੰ ਰੋਕਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

"ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਐਂਡ੍ਰੇਸ ਮੇਰੇ ਵਾਪਸ ਆਉਣ ਤੱਕ ਸੂਬੇ ਰੱਖੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਪਤਨੀ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਮੈਂ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੀ ਸਹੁੰ ਅਤੇ ਸਹੁੰ ਨੂੰ ਨਵਿਆਉਂਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਸਦਾ ਬਦਲਾ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਤਨਖਾਹ ਨਹੀਂ ਮਿਲ ਜਾਂਦੀ, ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਆਰਾਮ ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਗਾ।"

"ਮੈਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਹੁੰਆਂ 'ਤੇ ਕੋਈ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਹੈ," ਐਂਡ੍ਰੇਸ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਨੂੰ ਦੁਨੀਆ ਦੇ ਸਾਰੇ ਬਦਲਾ ਲੈਣ ਨਾਲੋਂ ਸੇਵਿਲ ਜਾਣ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਮਿਲਣੀਆਂ ਪਸੰਦ ਆਉਣਗੀਆਂ। ਜੇ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਕੁਝ ਹੈ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਖਾਣ ਅਤੇ ਪਹਿਨਣ ਲਈ ਕੁਝ ਦਿਓ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਨਾਈਟਸ-ਇਰੈਂਟ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਾਂਗਾ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਸਾਰੇ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਲਈ ਓਨੇ ਹੀ ਮਦਦਗਾਰ ਹੋਣ ਜਿਵੇਂ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਮੇਰੇ ਲਈ ਰਹੀ ਹੈ।"

ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਆਪਣੇ ਰਿਜ਼ਰਵ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਬਰੈੱਡ ਦਾ ਟੁਕੜਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਪਨੀਰ ਕੱਢਿਆ ਅਤੇ ਮੁੰਡੇ ਨੂੰ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ:

"ਇਹ ਲੈ ਜਾ, ਮੇਰੇ ਪੁੱਤਰ ਐਂਡ੍ਰੇਸ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਤੇਰੇ ਦੁੱਖ ਵਿੱਚ ਸਾਂਝੇ ਹਾਂ।"

"ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਲੈਂਦੇ ਹੋ?" ਐਂਡ੍ਰੇਸ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।

"ਇਹ ਪਨੀਰ ਅਤੇ ਰੋਟੀ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਦੇ ਰਿਹਾ ਹਾਂ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿਉਂਕਿ ਰੱਬ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਿੰਨੀ ਯਾਦ ਆਵੇਗੀ। ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੂੰ ਜਾਣੇਂ, ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ, ਅਸੀਂ ਸੁਕੁਆਇਰ ਜੋ ਨਾਈਟਸ-ਇਰੰਟ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਭੁੱਖ ਅਤੇ ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੁੰਦੇ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਹੋਰ ਚੀਜ਼ਾਂ ਵੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰਨ ਨਾਲੋਂ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਅਨੁਭਵ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।"

ਐਂਡ੍ਰੇਸ ਨੇ ਉਸਦੀ ਰੋਟੀ ਅਤੇ ਪਨੀਰ ਖੋਹ ਲਿਆ ਅਤੇ, ਇਹ ਦੇਖ ਕੇ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਮਿਲੇਗਾ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਅੱਗੇ ਝੁਕਿਆ ਅਤੇ 'ਸੜਕ 'ਤੇ ਚੱਲ ਪਿਆ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਉਹ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੂੰ ਕਿਹਾ:

"ਰੱਬ ਦੇ ਪਿਆਰ ਲਈ, ਸਰ ਨਾਈਟ, ਜੇ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਮੈਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਕਦੇ ਮਿਲੇ, ਭਾਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਟੁਕੜੇ-ਟੁਕੜੇ ਹੁੰਦੇ ਹੋਏ ਵੀ ਦੇਖੋ, ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਮੇਰੀ ਮਦਦ ਜਾਂ ਸਹਾਇਤਾ ਨਹੀਂ ਕਰੋਗੇ ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਮੇਰੇ ਦੁੱਖ ਵਿੱਚ ਛੱਡ ਦਿਓਗੇ, ਜੋ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਮਦਦ ਨਾਲ ਮੈਨੂੰ ਮਿਲਣ ਵਾਲੇ ਪੈਸੇ ਜਿੰਨਾ ਵੱਡਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ - ਅੜੇ ਰੱਬ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਾਰੇ ਨਾਈਟ-ਗਲੈਂਤ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸਰਾਪ ਦੇਵੇ ਜੋ ਕਦੇ ਇਸ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਹਨ।"

ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਉਸਨੂੰ ਤਾੜਨਾ ਦੇਣ ਲਈ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋਣ ਹੀ ਵਾਲਾ ਸੀ, ਪਰ ਮੁੰਡਾ ਇੰਨੀ ਜਲਦੀ ਭੱਜ ਗਿਆ ਕਿ ਕਿਸੇ ਨੇ ਵੀ ਉਸਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਸਾਡਾ ਨਾਈਟ ਐਂਡ੍ਰੇਸ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਸ਼ਰਮਿੰਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੌਜੂਦ ਹਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਖਾਸ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨੀ ਪਈ ਕਿ ਉਹ ਉੱਚੀ-ਉੱਚੀ ਨਾ ਹੱਸੇ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੇਇੱਜ਼ਤ ਨਾ ਹੋ ਜਾਵੇ।

ਅਧਿਆਇ ਬਤੀਹ

ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ਼ ਸਰਾਏ ਵਿੱਚ ਵਾਪਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਪਣਾ "ਵਧੀਆ" ਖਾਣਾ ਖਤਮ ਕਰ ਲੈਂਦੇ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਘੋੜਿਆਂ 'ਤੇ ਕਾਠੀ ਬੰਨ੍ਹ ਲਈ, ਅਤੇ ਅਗਲੇ ਦਿਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਕੁਝ ਵੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਨਾ ਵਾਪਰਿਆ, ਉਹ ਸ਼ਰਾਏ ਪਹੁੰਚ ਗਏ ਜੋ ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਦੇ ਡਰ ਅਤੇ ਡਰ ਦਾ ਕਾਰਨ ਸੀ, ਜਿਸਨੇ ਅੰਦਰ ਜਾਣ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ, ਪਰ ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਵੀ ਬਚ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਸਰਾਏ ਮਾਲਕ, ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ ਅਤੇ ਧੀ, ਅਤੇ ਮੈਰੀਟੋਰਨਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਉਂਦੇ ਦੇਖਿਆ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ੀ ਦੇ ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਨਾਲ਼ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸੁਵਾਗਤ ਕਰਨ ਲਈ ਬਾਹਰ ਗਏ, ਪਰ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਗੰਭੀਰਤਾ ਅਤੇ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸੁਵਾਗਤ ਕੀਤਾ। ਨਾਈਟ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਿਛਲੀ ਵਾਰ ਨਾਲੋਂ ਬਿਹਤਰ ਬਿਸਤਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ, ਅਤੇ ਸਰਾਏ ਮਾਲਕ ਦੀ ਪਤਨੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜੇਕਰ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਪਿਛਲੀ ਵਾਰ ਨਾਲੋਂ ਬਿਹਤਰ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰੇਗਾ, ਤਾਂ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਰਾਜਕੁਮਾਰ ਲਈ ਢੁਕਵਾਂ ਬਿਸਤਰਾ ਦੇਵੇਗੀ। ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਕਰੇਗਾ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਂਗ ਹੀ ਇੱਕ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ, ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਤੁਰੰਤ ਸੌਣ ਲਈ ਚਲਾ ਗਿਆ, ਟੁੱਟਿਆ ਅਤੇ ਨਿਰਾਸ਼ ਹੋ ਕੇ ਪਹੁੰਚਿਆ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਹ ਆਪਣੇ ਕਮਰੇ ਵਿਚ ਬੈਠਾ ਸੀ ਕਿ ਸਰਾਏ ਮਾਲਕ ਦੀ ਪਤਨੀ ਨਾਈ ਕੋਲ ਗਈ, ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੀ ਦਾੜ੍ਹੀ ਤੋਂ ਫੜ ਲਿਆ, ਅਤੇ ਕਿਹਾ:

"ਸਭ ਪਵਿੱਤਰ ਹੈ, ਤੂੰ ਹੁਣ ਮੇਰੀ ਪੂਛ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਦਾੜ੍ਹੀ ਲਈ ਨਹੀਂ ਵਰਤੇਂਗਾ। ਤੈਨੂੰ ਇਹ ਵਾਪਸ ਦੇਣੀ ਪਵੇਗੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸ਼ਰਮਨਾਕ ਹੈ ਕਿ ਮੇਰੇ ਪਤੀ ਦੀ ਚੀਜ਼ ਹਮੇਸ਼ਾ ਫਰਸ਼ 'ਤੇ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ - ਉਸਦੀ ਕੰਘੀ, ਯਾਨੀ ਕਿ - ਜਿਸਨੂੰ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਬਰੀਕ ਪੂਛ ਵਿੱਚ ਫਸਾਉਂਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਸੀ।"

ਨਾਈ ਨੇ, ਆਪਣੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਖਿੱਚ-ਧੂਹ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਇਸਨੂੰ ਛੱਡਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਲਾਇਸੈਂਸੀ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਇਸਨੂੰ ਰੱਖਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਧੋਖਾਧੜੀ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਲਈ ਇਸਦੀ ਹੁਣ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਨਕਾਬਪੋਸ਼ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਆਪਣੀ ਪਛਾਣ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਡੌਨ ਕਿਕਸੋਟ ਨੂੰ ਦੱਸਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਚੋਰ ਗੋਲੀ ਗੁਲਾਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਲੁੱਟੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸ ਸਰਾਏ ਵਿੱਚ ਭੱਜ ਗਿਆ ਸੀ; ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਡੌਨ ਕਿਕਸੋਟ ਰਾਜਕੁਮਾਰੀ ਦੇ ਸਕੁਆਇਰ ਬਾਰੇ ਪੁੱਛਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਦੱਸਣਗੇ ਕਿ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਰਾਜ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸਣ ਲਈ ਅੱਗੇ ਭੇਜਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਲਿਆ ਰਹੀ ਹੈ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਆਜ਼ਾਦ ਕਰੇਗਾ। ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ਼, ਨਾਈ ਨੇ ਪੂਛ ਨੂੰ ਮੇਜ਼ਬਾਨ ਨੂੰ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਉਹ ਸਾਰੇ ਸਮਾਨ ਵੀ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਜੋ ਉਸਨੇ ਡੌਨ ਕਿਕਸੋਟ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਉਧਾਰ ਦਿੱਤੇ ਸਨ। ਸਰਾਏ ਵਿੱਚ ਹਰ ਕੋਈ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਦੀ ਸੁੰਦਰਤਾ ਅਤੇ ਜੋਵਾਨ ਕੁਆਰਡੇਨੀਓ ਦੇ ਸੁੰਦਰ ਦਿੱਖ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਇਆ। ਜਦੋਂ ਪੁਜਾਰੀ ਨੇ ਸਰਾਏ ਦੇ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਸਰਾਏ ਵਿੱਚ ਜੋ ਵੀ ਭੋਜਨ ਹੋਵੇ, ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ, ਤਾਂ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਨੇ, ਬਿਹਤਰ ਤਨਖਾਹ ਦੀ ਉਮੀਦ ਨਾਲ, ਜਲਦੀ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਭੋਜਨ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਡੌਨ ਕਿਕਸੋਟ ਨੂੰ ਇਸ ਸਭ ਦੌਰਾਨ ਸੌਣ ਦਿੱਤਾ, ਇਹ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਸਨੂੰ ਜਗਾਉਣਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੀਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਸਮੇਂ ਉਸਨੂੰ ਖਾਣੇ ਨਾਲੋਂ ਨੀਂਦ ਤੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਫਾਇਦਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਜਦੋਂ ਸਰਾਏ ਦਾ ਮਾਲਕ, ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ, ਧੀ, ਮੈਰੀਟੋਰਨਸ, ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਮਹਿਮਾਨ ਖਾਣਾ ਖਾ ਰਹੇ ਸਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਡੌਨ ਕਿਕਸੋਟ ਦੇ ਅਜੀਬ ਪਾਗਲਪਨ ਅਤੇ ਉਸ ਤਰੀਕੇ ਬਾਰੇ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਲੱਭਿਆ ਸੀ। ਮੇਜ਼ਬਾਨ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਸਦੇ ਅਤੇ ਖੱਚਰ ਵਿਚਕਾਰ ਕੀ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ, ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਦੇਖਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿ ਕੀ ਸਾਂਚੋ ਮੌਜੂਦ ਹੈ, ਕੰਬਲ ਸੁੱਟਣ ਦੇ ਫ਼ੈਰਵ ਦੱਸੇ, ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਾਫ਼ੀ ਮਜ਼ੇਦਾਰ ਲੱਗੇ। ਪਰ ਜਦੋਂ ਪੁਜਾਰੀ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਡੌਨ ਕਿਕਸੋਟ ਨੇ ਜੋ ਬਹਾਦਰੀ ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਪੜ੍ਹੀਆਂ ਸਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸਦੇ ਹੋਸ਼ ਉਡਾ ਦਿੱਤੇ ਸਨ, ਤਾਂ ਸਰਾਏ ਦੇ ਮਾਲਕ ਨੇ ਕਿਹਾ:

"ਮੈਨੂੰ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਕਿ ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਸੰਭਵ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰੇ ਸੱਚਣ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਅਨੁਸਾਰ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਪੜ੍ਹਨਾ ਸੱਚਮੁਚ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਇੱਥੇ ਦੋ ਜਾਂ ਤਿੰਨ ਕਿਤਾਬਾਂ ਹਨ ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਕਈ ਹੱਥ-ਲਿਖਤਾਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਮੇਰੇ ਲਈ, ਸਗੋਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਹੋਰਾਂ ਲਈ ਵੀ ਆਨੰਦ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਵੀ ਵਾਢੀ ਦਾ ਸਮਾਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਤਿਉਹਾਰਾਂ ਦੇ ਦਿਨ ਵਾਢਿਆਂ ਦੀ ਭੀੜ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਕੋਈ ਨਾ ਕੋਈ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਪੜ੍ਹ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਕਿਤਾਬ ਚੁੱਕ ਲਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਤੀਹ ਤੋਂ ਵੱਧ ਉਸ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਇਕੱਠੇ ਹੋ ਜਾਣਗੇ, ਜਿੱਥੇ ਅਸੀਂ ਬੈਠ ਕੇ ਇੰਨੇ ਮੋਹ ਨਾਲ ਸੁਣਾਂਗੇ ਕਿ ਇਹ ਸਾਨੂੰ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਛੋਟਾ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਾਏਗਾ। ਆਪਣੇ ਲਈ ਬੋਲਦਿਆਂ, ਘੱਟੋ ਘੱਟ, ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ ਕਿ, ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਈਟਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਭਿਆਨਕ ਅਤੇ ਭਿਆਨਕ ਹਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਸੁਣਦਾ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਦੀ ਇੱਛਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਰਾਤ ਭਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਦੇ ਰਹਿਣਾ ਪਸੰਦ ਕਰਾਂਗਾ।"

"ਮੈਨੂੰ ਵੀ ਇਹੀ ਲੱਗਦਾ ਹੈ," ਸਰਾਏ ਮਾਲਕ ਦੀ ਪਤਨੀ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੀ ਜਗ੍ਹਾ ਸਿਰਫ਼ ਉਦੋਂ ਹੀ ਆਰਾਮ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਸਾਰੇ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਦੇ ਸੁਣ ਰਹੇ ਹੁੰਦੇ ਹੋ, ਕਿਉਂਕਿ ਫਿਰ ਤੁਸੀਂ ਇੰਨੇ ਰੁੱਝੇ ਹੁੰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਲੜਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨਾ ਵੀ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ।"

"ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ," ਮੇਰੀਟੋਰਨਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਭਰੋਸਾ ਦਿਵਾਉਂਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਵੀ ਅਜਿਹੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਸੁਣਨਾ ਪਸੰਦ ਹੈ, ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਲੱਗਦੀਆਂ ਹਨ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਇੱਕ ਔਰਤ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਆਪਣੇ ਨਾਇਕ ਦੀਆਂ ਬਾਹਾਂ ਵਿੱਚ ਸੰਤਰੇ ਦੇ ਦਰੱਖਤਾਂ ਹੇਠਾਂ ਖੜ੍ਹੀ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਇੱਕ ਹੋਰ ਔਰਤ ਘਬਰਾਹਟ ਵਿੱਚ ਡੁੱਬੀ ਹੋਈ ਅਤੇ ਈਰਖਾ ਨਾਲ ਮਰ ਰਹੀ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਭ ਸ਼ਬਦਾਂ ਲਈ ਬਹੁਤ ਸੁੰਦਰ ਹੈ।"

"ਅਤੇ ਤੂੰ, ਜਵਾਨ ਔਰਤ, ਤੇਰਾ ਕੀ ਖਿਆਲ ਹੈ?" ਪੁਜਾਰੀ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਰਾਏ ਵਾਲੇ ਦੀ ਧੀ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ।

"ਮੈਂ ਐਲਾਨ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਸਰ, ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ। ਮੈਂ ਵੀ ਉਹ ਕਿਤਾਬਾਂ ਸੁਣਦਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਭਾਵੇਂ ਮੈਨੂੰ ਉਹ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀ, ਮੈਂ ਸੱਚ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਅਜੇ ਵੀ ਸਿਰਫ਼ ਸੁਣਨ ਨਾਲ ਇੱਕ ਰੋਮਾਂਚ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਉਲਟ, ਜਿਸਨੂੰ ਲੜਾਈ ਪਸੰਦ ਹੈ, ਮੈਨੂੰ ਨਾਈਟਸ ਦੇ ਵਿਰਲਾਪ ਬਹੁਤ ਪਸੰਦ ਹਨ ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਪਣੀਆਂ ਔਰਤਾਂ ਤੋਂ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਮੈਨੂੰ ਕਈ ਵਾਰ ਰਵਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਮੈਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਬਹੁਤ ਤਰਸ ਆਉਂਦਾ ਹੈ।"

"ਫਿਰ ਤੂੰ, ਜਵਾਨ ਔਰਤ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦਿਲਾਸਾ ਦੇਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰੇਗੀ," ਡੋਰੋਟੀਆ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ, "ਜੇ ਉਹ ਤੇਰੇ ਲਈ ਰੋ ਰਹੇ ਹੁੰਦੇ?"

"ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਮੈਂ ਕੀ ਕਰਾਂ," ਕੁੜੀ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। "ਮੈਂ ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਜਾਣਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਔਰਤਾਂ ਇੰਨੀਆਂ ਜ਼ਾਲਮ ਹਨ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸੂਰਮੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਲੂਣ, ਕੁੱਤੀਆਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਅਸ਼ਲੀਲ ਨਾਵਾਂ ਨਾਲ ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸ਼ਾਬਾਸ਼! ਮੈਨੂੰ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀ ਕਿ ਅਜਿਹੀਆਂ ਬੇਰਹਿਮ ਅਤੇ ਬੇਰਹਿਮ ਔਰਤਾਂ ਕਿਵੇਂ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਇੱਕ ਸਤਿਕਾਰਯੋਗ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਮੰਜ਼ਦਗੀ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਉਸਨੂੰ ਮਰਨ ਜਾਂ ਪਾਗਲ ਹੋਣ ਦੇਣਗੀਆਂ। ਮੈਨੂੰ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀ ਕਿ ਇਸ ਸਾਰੀ ਸਾਦਗੀ ਦਾ ਕੀ ਫਾਇਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਉਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੰਮ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਪਵਿੱਤਰ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੂਰਮਿਆਂ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕਰਨ ਦਿਓ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹੀ ਸਭ ਸੂਰਮੇ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ।"

"ਚੁੱਪ ਰਹਿ ਬੱਚੀ," ਉਸਦੀ ਮਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਇੰਝ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਬਾਰੇ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਜਾਣਦੀ ਹੈਂ, ਅਤੇ ਜਵਾਨ ਔਰਤਾਂ ਲਈ ਇੰਨਾ ਕੁਝ ਜਾਣਨਾ ਜਾਂ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰਨਾ ਠੀਕ ਨਹੀਂ ਹੈ।"

"ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਸੱਜਣ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਸਵਾਲ ਪੁੱਛਿਆ ਹੈ, ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕੀ," ਕੁੜੀ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ।

"ਠੀਕ ਹੈ, ਸਰਾਏ ਮਾਲਕ," ਪਾਦਰੀ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਸਾਨੂੰ ਉਹ ਕਿਤਾਬਾਂ ਲਿਆਓ। ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ।"

"ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ," ਸਰਾਏ ਦੇ ਮਾਲਕ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਜੋ ਆਪਣੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਚੇਨ ਨਾਲ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਇੱਕ ਪੁਰਾਣਾ ਸੂਟਕੇਸ ਵਾਪਸ ਲੈ ਆਇਆ। ਇਸਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹ ਕੇ,

ਉਸਨੇ ਤਿੰਨ ਵੱਡੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਲਿਖੀਆਂ ਕਈ ਹੱਥ-ਲਿਖਤਾਂ ਕੱਢੀਆਂ। ਪੁਜਾਰੀ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਉਸਨੇ ਜੋ ਪਹਿਲੀ ਕਿਤਾਬ ਖੋਲ੍ਹੀ ਸੀ ਉਹ ਥਰੇਸ ਦਾ ਡੌਨ ਸਿਰੋਗਿਲੀਓ ਸੀ, ਅਗਲੀ ਫੇਲਿਕਸਮਾਰਟੇ ਡੀ ਹਿਰਕਾਨੀਆ, ਅਤੇ ਆਖਰੀ "ਦਿ ਹਿਸਟਰੀ ਆਫ਼ ਦ ਗ੍ਰੇਟ ਕੈਪਟਨ ਗੋਂਜ਼ਾਲੋ ਹਰਨਾਂਡੇਜ਼ ਡੀ ਕੋਰਡੋਬਾ" ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ "ਦਿ ਲਾਈਫ਼ ਆਫ਼ ਡਿਏਗੋ ਗਾਰਸੀਆ ਡੀ ਪੈਰੇਡਸ" ਸੀ। ਜਦੋਂ ਪੁਜਾਰੀ ਨੇ ਪਹਿਲੇ ਦੋ ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਪੜ੍ਹੇ, ਤਾਂ ਉਹ ਨਾਈ ਵੱਲ ਮੁੜਿਆ ਅਤੇ ਕਿਹਾ:

"ਸਾਨੂੰ ਇੱਥੇ ਆਪਣੇ ਦੋਸਤ ਦੇ ਘਰ ਦੀ ਨੌਕਰਾਣੀ ਅਤੇ ਭਤੀਜੀ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ।"

"ਨਹੀਂ, ਅਸੀਂ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ," ਨਾਈ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਮੈਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਨੂੰ ਵਿਹੜੇ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਚੁੱਲ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸੁੱਟਣ ਦੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਰੱਥ ਹਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਉੱਥੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਇੱਕ ਗਰਜਦੀ ਅੱਗ ਹੈ।"

"ਕੀ!" ਸਰਾਏ ਮਾਲਕ ਚੀਕਿਆ, "ਕੀ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਮੇਰੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਸਾੜਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦੀ ਹੈ?"

"ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਦੋ:" ਪਾਦਰੀ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਡੌਨ ਸਿਰੋਜਿਲੀਓ ਅਤੇ ਫੇਲਿਕਸਮਾਰਟ।" "ਕੀ ਮੇਰੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਇੰਨੀਆਂ ਧੂਰਮ ਵਿਰੋਧੀ ਜਾਂ ਬਲਗ਼ਮ ਵਾਲੀਆਂ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ," ਮੇਜ਼ਬਾਨ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਾੜਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ?"

"ਤੇਰਾ ਮਤਲਬ 'ਝਗੜਾਲੂ', ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ, 'ਕਫ਼ ਵਾਲਾ' ਨਹੀਂ," ਨਾਈ ਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਮੈਨੂੰ ਵੀ ਇਹੀ ਲੱਗਦਾ ਹੈ," ਸਰਾਏ ਦੇ ਮਾਲਕ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਪਰ ਜੇ ਕੋਈ ਅਜਿਹੀ ਕਿਤਾਬ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਸਾੜ ਦੇਵੇਗੀ, ਤਾਂ ਉਹ ਮਹਾਨ ਕਪਤਾਨ ਅਤੇ ਡਿਏਗੋ ਗ੍ਰਾਰਸੀਆ ਬਾਰੇ ਕਿਤਾਬ ਹੋਵੇ। ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੋਰ ਕਿਤਾਬਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਦੀ ਬਜਾਏ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੂੰ ਸਾੜ ਦੇਣਾ ਪਸੰਦ ਕਰਾਂਗਾ।"

"ਮੇਰੇ ਪੁੱਤਰ," ਪੁਜਾਰੀ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਦੋ ਕਿਤਾਬਾਂ ਝੂਠੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਬਕਵਾਸ ਅਤੇ ਬੇਤੁਕ ਗੱਲਾਂ ਨਾਲ ਭਰੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ। ਮਹਾਨ ਕੈਪਟਨ ਬਾਰੇ ਇਹ ਇੱਕ ਤੱਥਾਂ ਵਾਲਾ ਇਤਿਹਾਸ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਗੋਂਜ਼ਾਲੇ ਹਰਨਾਡੇਜ਼ ਡੀ ਕੋਰਡੋਬਾ ਦੇ ਕਈ ਕੰਮ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ, ਜੋ ਆਪਣੇ ਅਣਗਿਣਤ ਅਤੇ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਕਾਰਨਾਮਿਆਂ ਕਾਰਨ ਹਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਮਹਾਨ ਕੈਪਟਨ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ, ਇੱਕ ਮਸ਼ਹੂਰ ਅਤੇ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਨਾਮ ਜੋ ਸਿਰਫ਼ ਉਸਦੇ ਹੀ ਯੋਗ ਸੀ। ਇਹ ਡਿਏਗੋ ਗਾਰਸੀਆ ਡੀ ਪੈਰੇਡਸ ਇੱਕ ਮਸ਼ਹੂਰ ਸੱਜਣ ਸੀ, ਟਰੂਜਿਲੋ, ਐਸਟ੍ਰੇਮਾਡੁਰਾ ਸ਼ਹਿਰ ਦਾ ਰਹਿਣ ਵਾਲਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਬਹਾਦਰ ਸਿਪਾਹੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਕੋਲ ਇੰਨੀ ਕੁਦਰਤੀ ਤਾਕਤ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਉਂਗਲੀ ਨਾਲ ਇੱਕ ਚੱਕੀ ਦੇ ਪਹੀਏ ਨੂੰ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ ਜੋ ਪੂਰੀ ਰਫ਼ਤਾਰ ਨਾਲ ਘੁੰਮ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇੱਕ ਹੋਰ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪੁਲ ਦੇ ਨੇੜੇ ਖੜ੍ਹਾ ਕੀਤਾ ਜਿੱਥੇ, ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਚੌੜੀ ਤਲਵਾਰ ਨਾਲ ਲੈਸ, ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਪੂਰੀ ਫੌਜ ਨੂੰ ਇਸਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ। ਉਸਨੇ ਹੋਰ ਕਾਰਨਾਮੇ ਵੀ ਕੀਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਖੁਦ ਆਪਣੇ ਇਤਿਹਾਸਕਾਰ ਵਜੋਂ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਇੱਕ ਸੱਜਣ ਦੀ ਸਾਰੀ ਨਿਮਰਤਾ ਨਾਲ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਵਰਣਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੋਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਕਰਦਾ, ਕੋਈ ਅਜਿਹਾ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਨਿਰਪੱਖ ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਸਦੇ ਕੰਮ ਸਾਰੇ ਹੈਕਟਰਾਂ, ਅਚਿਲਸ ਅਤੇ ਰੋਲੈਂਡਜ਼ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਨੂੰ ਅੰਦਰ ਸੁੱਟ ਦਿੰਦੇ। ਤੁਲਨਾ ਕਰਕੇ ਭੁੱਲਣਾ।

"ਮੈਨੂੰ ਉਮੀਦ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਦੀ ਉਮੀਦ ਨਹੀਂ ਕਰੋਗੇ!" ਸਰਾਏ ਵਾਲੇ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਇਹ ਕਿੰਨੀ ਹੈਰਾਨੀ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਹੈ—ਚੱਕੀ ਦੇ ਪਹੀਏ ਦਾ ਰੁਕਣਾ! ਰੱਬ ਦੀ ਖ਼ਾਤਰ, ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਨੂੰ ਉਹ ਪੜ੍ਹਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਮੈਂ ਫੇਲਿਕਸਮਾਰਟ ਡੀ ਹਿਰਕਾਨੀਆ ਬਾਰੇ ਪੜ੍ਹਿਆ ਹੈ, ਜਿਸਨੇ ਇੱਕ ਹੀ ਝੱਟਕੇ ਨਾਲ ਪੰਜ ਦੈਂਤਾਂ ਨੂੰ ਕਮਰ ਤੋਂ ਦੋ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕੱਟ ਦਿੱਤਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਬੀਨ ਦੀਆਂ ਫਲੀਆਂ ਤੋਂ ਬਣੀਆਂ ਹੋਣ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਛੋਟੇ ਫਰੀਅਰ ਗੁੱਡੀਆਂ ਜੋ ਬੱਚੇ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇੱਕ ਹੋਰ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਮਿਲੀਅਨ ਛੇ ਲੱਖ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸੈਨਿਕਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਾਲ, ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਫੌਜ ਨੂੰ ਰੋਕਿਆ, ਹਰ ਇੱਕ ਸਿਰ ਤੋਂ ਪੈਰਾਂ ਤੱਕ ਹਥਿਆਰਬੰਦ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਪੂਰੇ ਅਮਲੇ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਭੁੰਜਾ ਦਿੱਤਾ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਭੇਡਾਂ ਦਾ ਝੁੰਡ ਹੋਵੇ। ਅਤੇ ਥੋਸ ਦੇ ਬਹੁਤ ਬਹਾਦਰ ਅਤੇ ਜੇਸ਼ੁਲੇ ਡੌਨ ਸਿਰੋਜਿਲੀਓ ਬਾਰੇ ਹੋਰ ਕੀ ਕਹਿਣਾ ਹੈ? ਉਸ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਕਿਤਾਬ ਦੱਸਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਉਹ ਇੱਕ ਨਦੀ ਵਿੱਚ ਕਿਸ਼ਤੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਤਾਂ ਇੱਕ ਅਗਨੀ ਸੱਪ ਪਾਣੀ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰੋਂ ਉੱਠਿਆ, ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਦੇਖਿਆ, ਉਸਨੇ ਇਸਦੀ ਪਿੱਠ 'ਤੇ

ਛਾਲ ਮਾਰ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਹੱਥਾਂ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਗਲ਼ੇ ਨੂੰ ਕੱਸ ਕੇ ਫੜ ਲਿਆ। ਸੱਪ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦਮ ਘੁੱਟਣ ਦੇ ਖ਼ਤਰੇ ਵਿੱਚ ਪਾ ਕੇ, ਨਦੀ ਦੇ ਤਲ਼ ਤੱਕ ਡੁਬੋਕੀ ਲਗਾਉਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਕੋਈ ਰੁਸਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਈਟ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਾਲ਼ ਲੈ ਗਿਆ, ਜਿਸਨੇ ਆਪਣੀ ਪਕੜ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਹੇਠਾਂ ਪਹੁੰਚੇ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੰਨੇ ਸੁੰਦਰ ਮਹਿਲਾਂ ਅਤੇ ਬਾਗ਼ਾਂ ਨਾਲ਼ ਘਿਰਿਆ ਹੋਇਆ ਪਾਇਆ ਕਿ ਉਹ ਹੈਰਾਨ ਰਹਿ ਗਿਆ, ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਸੱਪ ਇੱਕ ਸਤਿਕਾਰਯੋਗ ਬੁੱਢੇ ਆਦਮੀ ਵਿੱਚ ਬਦਲ਼ ਗਿਆ ਜਿਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਇੰਨੀਆਂ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਗੱਲਾਂ ਸੁਣਾਈਆਂ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਲੇਖੀਦਾ ਨਹੀਂ ਬਚਿਆ। ਪਰ ਮੈਂ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ਼ ਪਾਗਲ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਕਿਉਂ, ਮੈਂ ਮਹਾਨ ਕਪਤਾਨ ਜਾਂ ਡਿਏਗੋ ਗਾਰਸੀਆ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਦੱਸਦੀ ਹੈ, ਲਈ ਦੇ ਅੰਜੀਰ ਨਹੀਂ ਦੇਵਾਂਗਾ!"

ਇਹ ਸੁਣ ਕੇ, ਡੋਰੋਟੀਆ ਨੇ ਕਾਰਡੇਨੀਓ ਨੂੰ ਫੁਸਫੁਸਾ ਕੇ ਕਿਹਾ:

"ਸਾਡੇ ਮੇਜ਼ਬਾਨ ਨੂੰ ਇੱਕ ਹੋਰ ਡੰਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਬਣਨ ਲਈ ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਜਾਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ।"

"ਮੈਨੂੰ ਵੀ ਇਹੀ ਲੱਗਦਾ ਹੈ," ਕਾਰਡੇਨੀਓ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਕਿਉਂਕਿ, ਸਾਰੇ ਸੰਕੇਤਾਂ ਦੁਆਰਾ, ਉਹ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਯਕੀਨ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸਾਰੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਉਹ ਕਿਤਾਬਾਂ ਵਿੱਚ ਵਰਣਨ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਬਿਲਕੁਲ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਾਪਰੀਆਂ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਵਰਣਨ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਬੇਵਕੂਫ਼ ਸਾਧੂ ਵੀ ਉਸਨੂੰ ਇਸ ਤੋਂ ਉਲਟ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਕਰਵਾ ਸਕਦੇ ਸੁਨ।"

"ਦੇਖੋ, ਮੇਰੇ ਪੁੱਤਰ," ਪੁਜਾਰੀ ਨੇ ਫਿਰ ਕਿਹਾ, "ਕੁਦੇ ਵੀ ਕੋਈ ਫੇਲਿਕਸਮਾਰਟੇ ਡੀ ਹਿਰਕਾਨੀਆ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਨਾ ਹੀ ਥੇਸੁ ਦਾ ਡੰਨ ਸਿਰੰਗਿਲਿਓ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਹੋਰ ਨਾਈਟਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਸੂਰਵੀਰਤਾ ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇੱਹ ਸਭ ਵਿਹਲੇ ਦਿਮਾਗਾਂ ਦੀ ਰਚਨਾ ਅਤੇ ਕਾਢ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਬਣਾਇਆ ਹੈ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਤੁਸੀਂ ਵਰਣਨ ਕਰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਘੰਟਿਆਂ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ਼ ਘੁੰਮਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਵਾਢੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਦੇ ਸਮੇਂ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੀ ਗੰਭੀਰ ਸੁਹੁ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਨਾਈਟ ਕਦੇ ਧਰਤੀ ਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਤੁਰੇ, ਨਾ ਹੀ ਅਜਿਹੇ ਕੰਮ ਅਤੇ ਮੂਰਖਤਾਵਾਂ ਕਦੇ ਹੋਈਆਂ।"

"ਇਹ ਮੇਰੀ ਦਾਦੀ ਨੂੰ ਦੱਸ!" ਸਰਾਏ ਵਾਲ਼ੇ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। "ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਦੋ ਅਤੇ ਦੋ ਕਿੰਨੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਮੈਨੂੰ ਖਾਰਸ਼ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਕਿੱਥੇ ਖੁਰਚਣਾ ਹੈ! ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਲਾਹ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਧੋਖਾ ਦੇਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਾ ਕਰੋ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਕੱਲੂ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਇਹ ਸੋਚਣਾ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦਿਵਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰੋਗੇ ਕਿ ਇਹ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਕਿਤਾਬਾਂ ਜੋ ਕੁਝ ਵੀ ਕਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ ਉਹ ਬੇਤੁਕਾ ਜਾਂ ਝੂਠ ਹੈ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਰਾਇਲ ਕੌਂਸਲ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਛਾਪੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਉਹ ਆਦਮੀ ਸੁਨ ਜੋ ਇੰਨੇ ਸਾਰੇ ਝੂਠ ਅਤੇ ਇੰਨੀਆਂ ਲੜਾਈਆਂ ਅਤੇ ਜਾਦੂ-ਟੂਣਿਆਂ ਦੀ ਛਪਾਈ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣਗੇ ਕਿ ਉਹ ਸਿਰਫ਼ ਕਿਸੇ ਦਾ ਸਿਰ ਤੋੜਦੇ ਹਨ!"

"ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੱਸ ਚੁੱਕਾ ਹਾਂ, ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ," ਪਾਦਰੀ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿ ਇਹ ਸਾਡੇ ਵਿਹਲੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਲਈ ਮਨੋਰੰਜਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਲੇਕ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਸਹਿਮਤ ਹਨ ਕਿ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੰਚਾਲਿਤ ਰਾਜਾਂ ਨੂੰ ਕੁਝ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਮਨੋਰੰਜਨ ਲਈ ਸ਼ਤਰੰਜ, ਬਾਲ ਗੇਮਾਂ ਅਤੇ ਬਿਲੀਅਰਡ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਜੋ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ, ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ, ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਕਰਨਗੇ, ਅਜਿਹੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਦੀ ਛਪਾਈ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਇਸ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਾਲ਼ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਇੰਨਾ ਅਣਜਾਣ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਸਲ ਇਤਿਹਾਸ ਸਮਝੇ। ਜੇਕਰ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਸਮੇਂ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਥੇ ਹਰ ਕੋਈ ਇਸ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਗੁਣਾਂ ਬਾਰੇ ਦੱਸ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਬਹਾਦਰੀ ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਵਿਚ ਉੱਤਮਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਚੋਂ ਕੁਝ ਲਈ ਲਾਭਦਾਇਕ ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਅਨੰਦਦਾਇਕ ਵੀ ਸਾਬਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਉਮੀਦ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਦਿਨ ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਦੱਸਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਮਿਲੇਗਾ ਜੋ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਦੌਰਾਨ, ਸਰ ਸਰਾਏਦਾਰ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਜੋ ਕਿਹਾ ਹੈ ਉਸ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰੋ।

ਆਪਣੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਲਓ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਸੁੱਚਾਈਆਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਝੂਠਾਂ ਨਾਲ਼ ਸਮਝੋ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਤੋਂ ਲਾਭ ਹੋਵੇ ਅਤੇ, ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਇੱਛਾ ਨਾਲ, ਆਪਣੇ ਮਹਿਮਾਨ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਵਾਂਗ ਹੀ ਲੰਗੜਾ ਕੇ ਨਾ ਜਾਓ।"

"ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ," ਸਰਾਏ ਦੇ ਮਾਲਕ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਮੈਂ ਇੰਨਾ ਪਾਗਲ ਨਹੀਂ ਹੋਵਾਂਗਾ ਕਿ ਇੱਕ ਨਾਈਟ-ਇਰੈਂਟ ਬਣ ਸਕਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹੀ ਰੀਤੀ-ਰਿਵਾਜ ਅੱਜ ਨਹੀਂ ਹਨ ਜੋ ਇੱਕ ਵਾਰ ਉਦੋਂ ਚੱਲਦੇ ਸਨ ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਸ਼ਹੂਰ ਨਾਈਟਾਂ ਬਾਰੇ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਘੁੰਮਦੇ ਸਨ।"

ਸੱਚਾ, ਜੋ ਇਸ ਚੁਰਚਾ ਦੇ ਵਿੱਚੋਕਾਰ ਆਇਆ ਸੀ, ਇਸ ਦਾਅਵੇ ਤੋਂ ਉਲਝਣ ਅਤੇ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਸੀ ਕਿ ਨਾਈਟਸ-ਇਰੰਟ ਹੁਣ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਰੀਆਂ ਬਹਾਦਰੀ ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਬਕਵਾਸ ਅਤੇ ਮਨਘੜਤ ਸੁਨ, ਪੱਕਾ ਉਸਨੇ ਦ੍ਰਿੜਤਾ ਨਾਲ਼ ਇਹ ਦੇਖਣ ਲਈ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਸਦੇ ਮਾਲਕ ਦੀ ਇਹ ਯਾਤਰਾ ਕਿਵੇਂ ਖਤਮ ਹੋਵੇਗੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਜੇਕਰ ਇਹ ਉਸਦੀ ਕਲਪਨਾ ਅਨੁਸਾਰ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਨਿਕਲਿਆ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਅਤੇ ਬੱਚਿਆਂ ਕੋਲ ਵਾਪਸ ਜਾਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਆਪਣਾ ਪੁਰਾਣਾ ਕਿੱਤਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਸਕੇ। ਜ਼ਿਵੇਂ ਹੀ ਸਰਾਏ ਦਾ ਮਾਲਕ ਕਿਤਾਬਾਂ ਵਾਲਾ ਸੂਟਕੇਸ ਚੁੱਕਣ ਹੀ ਵਾਲਾ ਸੀ, ਪੁਜਾਰੀ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ:

"ਰੁਕੋ। ਮੈਂ ਦੇਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਚੰਮਚੇ ਕੀ ਹਨ ਜੋ ਇੰਨੇ ਵਧੀਆ ਹੱਥਾਂ ਨਾਲ ਲਿਖੇ ਹੋਏ ਹਨ।"

ਉਸਨੂੰ ਮਨਾਉਣ ਲਈ, ਮੇਜ਼ਬਾਨ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਿਆ ਅਤੇ ਪੁਜਾਰੀ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨ ਲਈ ਦੇ ਦਿੱਤਾ। ਉਸਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਲਗਭਗ ਅੱਠ ਹੱਥ-ਲਿਖਤ ਪੱਤਰ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿਚ ਵੱਡੇ ਅੱਖਰਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਿਰਲੇਖ ਸੀ ਜਿਸ 'ਤੇ ਲਿਖਿਆ ਸੀ: ਅਣਉਚਿਤ ਉਤਸੁੱਕਤਾ ਦੀ ਕਹਾਣੀ। ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਜਾਂ ਚਾਰ ਲਾਈਨਾਂ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਸੁਣਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪੁਜਾਰੀ ਨੇ ਕਿਹਾ:

"ਇਸ ਕਹਾਣੀ ਦਾ ਸਿਰਲੇਖ ਜ਼ਰੂਰ ਬੁਰਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਪੂਰੀ ਕਹਾਣੀ ਪੜ੍ਹਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹਾਂ; ਜਿਸ ਦਾ ਜਵਾਬ ਸਰਾਏ ਵਾਲੇ ਨੇ ਦਿੱਤਾ:"

"ਫਿਰ ਤੁਸੀਂ ਜ਼ਰੂਰ ਅਜਿਹਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਤੁਹਾਡਾ ਸਤਿਕਾਰ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਯਕੀਨ ਦਿਵਾ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੇਰੇ ਕਈ ਮਹਿਮਾਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਪੜ੍ਹਿਆ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਕਾਫ਼ੀ ਮਨੋਰੰਜਕ ਪਾਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕੋਲ ਰੱਖਣ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੈਂ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਹਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦਾ ਹਾਂ ਜਿਸ ਕੋਲ ਇਹ ਕਿਤਾਬਾਂ ਅਤੇ ਕਾਗਜ਼ਾਤ ਵਾਲਾ ਸੂਟਕੇਸ ਹੈ। ਮਾਲਕ ਸ਼ਾਇਦ ਕਿਸੇ ਦਿਨ ਵਾਪਸ ਆ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਭਾਵੇਂ ਮੈਨੂੰ ਕਿਤਾਬਾਂ ਯਾਦ ਆਉਣਗੀਆਂ, ਮੈਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿਆਂਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਇੱਕ ਸਰਾਏਦਾਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਪਰ ਮੈਂ ਇੱਕ ਈਸਾਈ ਵੀ ਹਾਂ।"

"ਤੂੰ ਬਿਲਕੁਲ ਸਹੀ ਹੈਂ, ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ," ਪਾਦਰੀ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਪਰ ਜੇ ਮੈਨੂੰ ਕਹਾਣੀ ਪਸੰਦ ਹੈ, ਤਾਂ ਤੈਨੂੰ ਮੈਨੂੰ ਇਸਦੀ ਕਾਪੀ ਕਰਵਾਉਣੀ ਪਵੇਗੀ।"

"ਜ਼ਰੂਰ," ਸੁਰਾਏ ਵਾਲੇ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ।

ਜਦੋਂ ਉਹ ਦੋਵੇਂ ਇਸ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਚਰਚਾ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ, ਕਾਰਡੇਨੀਓ ਨੇ ਕਹਾਣੀ ਚੁੱਕੀ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾਦਰੀ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਵਰਗਾ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਉੱਚੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹੇ ਤਾਂ ਜੋ ਹਰ ਕੋਈ ਇਸਨੂੰ ਸੁਣ ਸਕੇ।

"ਮੈਂ ਜ਼ਰੂਰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਾਂਗਾ," ਪਾਦਰੀ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਜੇਕਰ ਸਮਾਂ ਪੜ੍ਹਨ ਨਾਲੋਂ ਸੌਣ ਵਿੱਚ ਬਿਤਾਉਣਾ ਬਿਹਤਰ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ।"

"ਇਹ ਮੇਰੇ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਆਰਾਮਦਾਇਕ ਹੋਵੇਗਾ," ਡੋਰੋਟੀਆ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਇੱਕ ਕਹਾਣੀ ਸੁਣ ਕੇ ਸਮਾਂ ਬਿਤਾਉਣ ਲਈ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਅਜੇ ਵੀ ਸੰਨਿਆਸ ਲੈਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਸ਼ਾਂਤ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਹਾਂ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।"

"ਖੈਰ, ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿਚ," ਪੁਜਾਰੀ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹਾਂ, ਭਾਵੇਂ ਸਿਰਫ਼ ਉਤਸੁਕਤਾ ਕਰਕੇ ਹੀ। ਸ਼ਾਇਦ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਅਜਿਹਾ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਪਸੰਦ ਆਵੇਗਾ।"

ਜਦੋਂ ਮਾਸਟਰ ਨਿਕਲੋਸ ਨੇ ਵੀ ਉਸਨੂੰ ਇਸਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨ ਲਈ ਕਿਹਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਾਂਚੇ ਨੇ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਇਹ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਕਰੇਗਾ, ਖੁਦ ਸਮੇਤ, ਇਸ ਲਈ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ:

"ਠੀਕ ਹੈ, ਜੇ ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਦਾ ਧਿਆਨ ਮਿਲੇ, ਤਾਂ ਕਹਾਣੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।"

ਅਧਿਆਇ ਤੇਤੀ

ਬੇਲੋੜੀ ਉਤਸੁਕਤਾ ਦੀ ਕਹਾਣੀ

ਫਲੋਰੈਂਸ ਵਿੱਚ, ਜੋ ਕਿ ਇਟ੍ਰਲੀ ਦੇ ਟ੍ਸਕ੍ਨੀ ਸੂਬੇ ਦੇ ਇੱਕ ਅਮੀਰ ਅਤੇ ਮਸ਼ਹੂਰ ਸ਼ਹਿਰ ਹੈ, ਦੋ ਅਮੀਰ, ਪ੍ਰਤਿਸ਼ਠਾਵਾਨ ਸੱਜਣ, ਐਂਸੇਲ੍ਮੋ ਅਤੇ ਲੋਟਾਰੀਓ ਰਹਿੰਦੇ ਸਨ, ਜੋ ਇੰਨੇ ਕਰੀਬੀ ਦੋਸਤ ਸਨ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣਨ ਵਾਲਾ ਹਰ ਕੋਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉੱਤਮਤਾ ਅਤੇ ਉਪਨਾਮ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, "ਦੋ ਦੋਸਤ" ਕਹਿੰਦਾ ਸੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਨੌਜਵਾਨ ਦੋਵੇਂ ਕੁਆਰੇ ਸਨ ਅਤੇ ਇੱਕੋ ਉਮਰ ਅਤੇ ਰੁਚੀਆਂ ਦੇ ਸਨ, ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਸੁਭਾਵਿਕ ਸੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਆਪਸੀ ਦੋਸਤੀ ਵਿਕਸਤ ਹੋਵੇ। ਜਦੋਂ ਕਿ ਐਂਸੇਲ੍ਮੋ ਦਿਲ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵੱਲ ਵੱਧੇਰੇ ਝੁਕਾਅ ਰੱਖਦਾ ਸੀ, ਲੋਟਾਰੀਓ ਸ਼ਿਕਾਰ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਜਦੋਂ ਵੀ ਮੌਕਾ ਆਉਂਦਾ ਸੀ, ਐਂਸੇਲ੍ਮੋ ਲੋਟਾਰੀਓ ਦੇ ਮਗਰ ਲੱਗਣ ਲਈ ਆਪਣੀਆਂ ਖੁਸ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਤਿਆਗ ਦਿੰਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਲੋਟਾਰੀਓ ਐਂਸੇਲ੍ਮੋ ਦੇ ਮੁਗਾਰ ਲੱਗਣ ਲਈ ਆਪਣੀਆਂ ਖੁਸ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਤਿਆਗ ਦਿੰਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਇੱਛਾਵਾਂ ਇੰਨੀਆਂ ਇਕਸਾਰ ਸਨ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਘੜੀ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜੋ ਇਸ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਇਕੱਠੀ ਹੋਵੇ।

ਐਨਸੇਲਮੋ ਉਸੇ ਸ਼ਹਿਰ ਦੀ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤਿਸ਼ਠਾਵਾਨ ਅਤੇ ਸੁੰਦਰ ਮੁਟਿਆਰ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਇੰਨੇ ਯੋਗ ਮਾਪਿਆਂ ਦੀ ਧੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਇੰਨੀ ਯੋਗ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਦੋਸਤ ਲੋਟਾਰੀਓ ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਉਸਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ - ਵਿਆਹ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਮਾਪਿਆਂ ਤੋਂ ਉਸਦਾ ਹੱਥ ਮੰਗਣ ਦਾ ਮਨ ਬਣਾ ਲਿਆ। ਉਸਨੇ ਅਜਿਹਾ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਲੋਟਾਰੀਓ ਹੀ ਉਹ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਸੁਨੇਹਾ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਦੋਸਤ ਦੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਲਈ ਇੰਨਾ ਕਿ ਐਨਸੇਲਮੋ ਨੇ ਜਲਦੀ ਹੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਿਆਰੇ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿਚ ਦੇਖਿਆ। ਕੈਮਿਲਾ ਐਨਸੇਲਮੋ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਲਈ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ 'ਤੇ ਇੰਨੀ ਖੁਸ਼ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਸੁਵਰਗ ਅਤੇ ਲੋਟਾਰੀਓ ਦਾ ਧੰਨਵਾਦ ਕਰਨਾ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਛੱਡਿਆ, ਜਿਸਦੇ ਜ਼ਰੀਏ ਉਸਨੂੰ ਇੰਨੀ ਖੁਸ਼ੀ ਮਿਲੀ ਸੀ। ਵਿਆਹ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਕੁਝ ਦਿਨ, ਜੋ ਕਿ ਸੁਭਾਅ ਹੀ ਤਿਉਹਾਰਾਂ ਵਾਲੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਲੋਟਾਰੀਓ ਆਪਣੇ ਦੋਸਤ ਐਂਸੇਲ੍ਮੋ ਦੇ ਘਰ ਜਾਂਦਾ ਰਿਹਾ ਤਾਂ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਸੰਤਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕੇ, ਉਸਦਾ ਮਨੋਰੰਜਨ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਨੂੰ ਜਿੰਨਾ ਸੰਭਵ ਹੋ ਸਕੇ ਖੁਸ਼ਹਾਲ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ, ਪਰ ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਵਿਆਹ ਦੇ ਜਸ਼ਨ ਖਤਮ ਹੋ ਗਏ ਅਤੇ ਮਹਿਮਾਨਾਂ ਅਤੇ ਵਧਾਈਆਂ ਦਾ ਸਿਲਸਿਲਾ ਘੱਟ ਗਿਆ, ਤਾਂ ਲੋਟਾਰੀਓ ਐਂਸੇਲ੍ਮੋ ਦੇ ਘਰ ਜਾਣ ਵਿਚ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸੰਕੋਚ ਕਰਨ ਲੱਗ ਪਿਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੂੰ ਜਾਪਦਾ ਸੀ (ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮਝਦਾਰ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹੁੰਦਾ ਹੈ) ਕਿ ਕਿਸੇ ਦੇ ਵਿਆਹੇ ਦੋਸਤਾਂ ਨੂੰ ਉਨੀ ਵਾਰ ਨਹੀਂ ਮਿਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਜਿੰਨੀ ਵਾਰ ਉਹ ਕੁਆਰੇ ਹੁੰਦੇ ਸਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਭਾਵੇਂ ਇੱਕ ਪੱਕੀ ਅਤੇ ਸੱਚੀ ਦੋਸਤੀ ਸ਼ੱਕ ਤੋਂ ਪਰੇ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਇੱਕ ਵਿਆਹੇ ਆਦਮੀ ਦਾ ਸੁਨਮਾਨ ਜ਼ਾਹਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੰਨਾ ਨਾਜ਼ੁਕ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸਨੂੰ ਉਸਦੇ ਆਪਣੇ ਭਰਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਖ਼ਤਰੇ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਉਸਦੇ ਦੋਸਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਘੱਟ।

ਐਨਸੇਲਮੋ ਨੇ ਲੋਟਾਰੀਓ ਦੀ ਵਧਦੀ ਅਣਗਹਿਲੀ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਇਸਦੇ ਲਈ ਝਿੜਕਿਆ, ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ, ਜੇ ਉਸਨੂੰ ਪਤਾ ਹੁੰਦਾ ਕਿ ਉਸਦਾ ਵਿਆਹ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੇ ਦੋਸਤ ਦੀਆਂ ਨਿਯਮਤ ਮੁਲਾਕਾਤਾਂ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ, ਤਾਂ ਉਹ ਕਦੇ ਵੀ ਵਿਆਹ ਨਾ ਕਰਵਾਉਂਦਾ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਉਹਨਾਂ ਦੋਵਾਂ ਦੇ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਸਬੰਧਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਇੱਕ ਕੁਆਰਾ ਸੀ, ਉਹਨਾਂ ਨੇ 'ਦ ਟੂ ਫੈਂਡਸ' ਵਰਗਾ ਈਰਖਾਲੂ ਉਪਾਧੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਹੁੰਦੀ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ, ਲੋਟਾਰੀਓ ਨੂੰ, ਅਜਿਹੇ ਵਿਲੱਖਣ ਅਤੇ ਦਿਆਲੂ ਉਪਾਧੀ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਅਤੇ ਸੁੱਧ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਸਾਵਧਾਨੀ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਆਉਣ ਦੀ ਇੱਛਾ ਤੋਂ ਕੁਰਬਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰਨ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ - ਜੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਸ਼ਬਦ ਵਰਤਣਾ ਸਹੀ ਸੀ - ਤਾਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਆਪਣੇ ਘਰ ਦਾ ਮਾਲਕ ਸਮਝੇ ਅਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਂਗ ਆਉਣ-ਜਾਣ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਭਰੋਸਾ ਦਿਵਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ ਕੈਮਿਲਾ ਦੀਆਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਇੱਛਾਵਾਂ

ਜਾਂ ਇੱਛਾਵਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਕਈ ਇੱਛਾਵਾਂ ਜਾਂ ਇੱਛਾਵਾਂ ਨਹੀਂ ਸਨ ਜੋ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ; ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਜਾਣਦੀ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦੇ ਕਿੰਨੇ ਸੱਚਮੁੱਚ ਪਿਆਰੇ ਸਨ, ਉਹ ਲੋਟਾਰੀਓ ਵੱਲੋਂ ਅਜਿਹੀ ਟਾਲ-ਮਟੋਲ ਦੇਖ ਕੇ ਉਲਝਣ ਵਿੱਚ ਪੈ ਗਈ।

ਇਹਨਾਂ ਦਲੀਲਾਂ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ, ਐਂਸੇਲਮੋ ਨੇ ਲੋਟਾਰੀਓ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਘਰ ਆਉਣ ਲਈ ਮਨਾਉਣ ਲਈ ਕਈ ਹੋਰ ਦਲੀਲਾਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਨੇ ਇੰਨੀ ਸੋਚ-ਸਮਝ ਕੇ ਅਤੇ ਸਮਝਦਾਰੀ ਨਾਲ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਐਂਸੇਲਮੋ ਆਪਣੇ ਦੋਸਤ ਦੇ ਨੇਕ ਇਰਾਦਿਆਂ ਤੋਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋ ਗਿਆ, ਜਿਸਦੇ ਤਹਿਤ ਉਹ ਸਹਿਮਤ ਹੋਏ ਕਿ ਲੋਟਾਰੀਓ ਛੁੱਟੀਆਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹਰ ਹਫ਼ਤੇ ਦੇ ਵਾਰ ਉਸ ਨਾਲ ਖਾਣਾ ਖਾਵੇਗਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਦੋਵਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਇਸ 'ਤੇ ਸਹਿਮਤੀ ਹੋ ਗਈ ਸੀ, ਲੋਟਾਰੀਓ ਨੇ ਇਸ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਿੰਨਾ ਉਹ ਆਪਣੇ ਦੋਸਤ ਦੇ ਸਨਮਾਨ ਲਈ ਉਚਿਤ ਸਮਝਦਾ ਸੀ, ਜਿਸਦਾ ਚੰਗਾ ਨਾਮ ਉਹ ਆਪਣੇ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਵੱਧ ਮਹੱਤਵ ਰੱਖਦਾ ਸੀ। ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ, ਅਤੇ ਇੱਥੇ ਉਸਨੇ ਸੱਚ ਬੋਲਿਆ, ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਆਹੁਤਾ ਆਦਮੀ ਜਿਸਨੂੰ ਸਵਰਗ ਨੇ ਇੱਕ ਸੁੰਦਰ ਪਤਨੀ ਨਾਲ ਨਿਵਾਜਿਆ ਸੀ, ਉਸਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੋਸਤਾਂ ਬਾਰੇ ਉਨਾ ਹੀ ਚਿੰਤਤ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਘਰ ਲਿਆਇਆ ਸੀ ਜਿੰਨਾ ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ ਨੇ ਗੱਲਬਾਤ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਮਾਮਲੇ ਜੋ ਔਰਤਾਂ ਬਾਜ਼ਾਰਾਂ, ਚਰਚਾਂ, ਜਨਤਕ ਤਿਉਹਾਰਾਂ, ਜਾਂ ਧਾਰਮਿਕ ਸਮਾਗਮਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਬੰਧ ਜਾਂ ਸਿੱਟਾ ਨਹੀਂ ਕੱਢ ਸਕਦੀਆਂ (ਉਹ ਮੌਕੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਪਤੀ ਹਮੇਸ਼ਾ ਆਪਣੀਆਂ ਪਤਨੀਆਂ ਨੂੰ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ) ਕਿਸੇ ਔਰਤ ਦੋਸਤ ਦੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪਤਨੀ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਲੋਟਾਰੀਓ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇੱਕ ਪਤੀ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਦੋਸਤ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦੇਵੇ ਜਦੋਂ ਵੀ ਉਹ ਆਪਣੇ ਵਿਵਹਾਰ ਵਿੱਚ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਕਸਰ ਅਜਿਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਪਤੀ ਦਾ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਲਈ ਬਹੁਤ ਪਿਆਰ ਉਸਨੂੰ ਉਸਨੂੰ ਸਲਾਹ ਦੇਣ ਜਾਂ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦੇਣ ਤੋਂ ਰੋਕਦਾ ਹੈ, ਕਿਤੇ ਅਜਿਹਾ ਨਾ ਹੋਵੇ ਕਿ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰੇ, ਕੁਝ ਅਜਿਹੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਜਾਂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਰਹੇਜ਼ ਕਰੇ ਜੋ ਉਸਦੇ ਕੰਮਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਉਸਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਜਾਂ ਨਿੰਦਾ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਆਪਣੇ ਦੋਸਤ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੁਚੇਤ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਉਹ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਸਥਿਤੀ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਲੈ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਪਰ ਲੋਟਾਰੀਓ ਜਿੰਨਾ ਸਮਝਦਾਰ, ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਅਤੇ ਸੱਚਾ ਦੋਸਤ ਕਿੱਥੋਂ ਮਿਲ ਸਕਦਾ ਹੈ? ਮੈਂ ਯਕੀਨਨ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਸਿਵਾਏ ਇਸ ਦੇ ਕਿ ਇਹ ਖੁਦ ਲੋਟਾਰੀਓ ਹੀ ਹੈ, ਜਿਸਨੇ ਆਪਣੇ ਦੋਸਤ ਦੇ ਸਨਮਾਨ ਦੀ ਬਹੁਤ ਚਿੰਤਾ ਅਤੇ ਚੌਕਸੀ ਨਾਲ ਨਿਗਰਾਨੀ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਮੁਲਾਕਾਤਾਂ ਲਈ ਤੈਅ ਕੀਤੇ ਦਿਨਾਂ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਅਤੇ ਘਟਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ, ਤਾਂ ਜੋ ਵਿਹਲੇ ਲੋਕ ਆਪਣੀਆਂ ਘੁੰਮਦੀਆਂ, ਦੁਸ਼ਟ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਇੱਕ ਅਮੀਰ ਨੌਜਵਾਨ - ਇੱਕ ਉੱਚ-ਜਾਤੀ ਸੱਜਣ ਜਿਸ ਕੋਲ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦਾ ਸੀ - ਦੀਆਂ ਕੈਮਿਲਾ ਵਰਗੀ ਸੁੰਦਰ ਔਰਤ ਦੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਮੁਲਾਕਾਤਾਂ ਨੂੰ ਅਣਉਚਿਤ ਨਾ ਸਮਝੇ। ਕਿਉਂਕਿ ਭਾਵੇਂ ਉਸਦੀ ਚੰਗਿਆਈ ਅਤੇ ਗੁਣ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਿੰਦਿਆ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਜੀਭ ਨੂੰ ਲਗਾਮ ਦੇ ਸਕਦੇ ਸਨ, ਫਿਰ ਵੀ ਉਹ ਆਪਣੇ ਜਾਂ ਆਪਣੇ ਦੋਸਤ ਦੇ ਚੰਗੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਸ਼ੱਕ ਕਰਨ ਤੋਂ ਝਿਜਕਦਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਮੁਲਾਕਾਤਾਂ ਲਈ ਰੱਖੇ ਗਏ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਦਿਨ ਹੋਰ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਰੁੱਝੇ ਅਤੇ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਬਾਰੇ ਉਸਨੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਕੇ ਕਿਹਾ, ਉਸਦਾ ਧਿਆਨ ਮੰਗਿਆ। ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਹਰ ਦਿਨ ਦਾ ਲੰਮਾ ਸਮਾਂ ਚਰਚਾ ਵਿੱਚ ਬਿਤਾਇਆ, ਇੱਕ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ ਨੂੰ ਹਵਾ ਦਿੱਤੀ, ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਬਹਾਨੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ।

ਹੁਣ, ਇਹ ਹੋਇਆ ਕਿ ਇੱਕ ਦਿਨ, ਜਦੋਂ ਦੋਵੇਂ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਬਾਹਰਵਾਰ ਇੱਕ ਘਾਹ ਦੇ ਮੈਦਾਨ ਵਿੱਚ ਸੈਰ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ, ਤਾਂ ਐਨਸੇਲਮੋ ਨੇ ਲੋਟਾਰੀਓ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਦਿੱਤੀਆਂ:

"ਲੋਟਾਰੀਓ, ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ, ਤੁਸੀਂ ਸ਼ਾਇਦ ਸੋਚੋ ਕਿ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਹਫ਼ਿਆਂ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਸ਼ੁਕਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਦਿਖਾਉਣ ਦੇ ਅਯੋਗ ਹਾਂ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਮਿਲੇ ਹਨ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਅਸ਼ੀਰਵਾਦਾਂ ਲਈ ਜੋ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਇੰਨੇ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਮਾਪਿਆਂ ਦਾ ਬੱਚਾ ਬਣਾ ਕੇ ਦਿੱਤੇ ਹਨ, ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਰਦਾਨਾਂ ਲਈ ਜੋ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਹਨ - ਕੁਦਰਤ ਦੇ ਅਖੰਤੀ ਤੋਹਫ਼ੇ ਅਤੇ ਕਿਸਮਤ ਦੇ ਤੋਹਫ਼ੇ - ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਉਹ ਤੋਹਫ਼ਾ ਜੋ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੇਰਾ ਦੋਸਤ ਬਣਾਇਆ ਅਤੇ ਕੈਮਿਲਾ ਨੂੰ ਮੇਰੀ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ, ਦੋਵੇਂ ਤੋਹਫ਼ੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮੈਂ ਕਦਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਜੇ ਓਨਾ ਨਹੀਂ

ਜਿੱਨਾ ਮੈਨੂੰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਜਿੱਨਾ ਮੈਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ। ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਅਸੀਸਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਜੋ ਕਿ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਆਦਮੀਆਂ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਰਹਿਣ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਮੈਂ ਧਰਤੀ ਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਉਦਾਸ ਅਤੇ ਉਦਾਸੀ ਆਦਮੀ ਹਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਕੁਝ ਦਿਨਾਂ ਤੋਂ ਮੈਂ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਇੱਛਾ ਤੋਂ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਅਤੇ ਦੁਖੀ ਹਾਂ ਜੋ ਇੰਨੀ ਅਜੀਬ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਤੋਂ ਵੱਖਰੀ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ 'ਤੇ ਹੈਰਾਨ ਹਾਂ। ਜਦੋਂ ਵੀ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਕੱਲਾ ਪਾਉਂਦਾ ਹਾਂ, ਮੈਂ ਇੱਛਾ ਨੂੰ ਦਬਾਉਣ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮਨ ਤੋਂ ਛੁਪਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਂਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਝਿੜਕਦਾ ਹਾਂ, ਪਰ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਅੰਦਰ ਰੱਖਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ ਜਿੰਨਾ ਮੈਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਐਲਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੁੰਦਾ। ਇਹ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ। ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਤੁਹਾਡੀ ਛਾਤੀ ਦੇ ਭੰਡਾਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਸੱਚੇ ਦੋਸਤ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਹੱਲ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਜੋ ਮਿਹਨਤ ਕਰੋਗੇ, ਉਸ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਮੈਂ ਜਲਦੀ ਹੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਸ ਦੁੱਖ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਦੇਖਾਂਗਾ ਜੋ ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਦੇ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੀ ਚਿੰਤਾ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਮੇਰੀ ਖੁਸ਼ੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉਚਾਈਆਂ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਜਾਵੇਗੀ ਜੋ ਮੇਰੀ ਮੂਰਖਤਾ-ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਉਦਾਸੀ ਦੁਆਰਾ ਪਹੁੰਚੀ ਸੀ।"

ਲੋਟਾਰੀਓ ਐਂਸੇਲਮੋ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਤੋਂ ਬੇਵਕੂਫ਼ ਰਹਿ ਗਿਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੂੰ ਕੋਈ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਇੰਨੀ ਲੰਬੀ, ਸਾਵਧਾਨੀ ਵਾਲੀ ਪ੍ਰਸਤਾਵਨਾ ਕਿਥੇ ਲੈ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਅਤੇ ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਹਰ ਸੰਭਵ ਕਲਪਨਾ ਨੂੰ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਜੋ ਉਸਦੇ ਦੋਸਤ ਨੂੰ ਇੰਨੀ ਡੂੰਘੀ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਸੱਚਾਈ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਵਿਚ ਹਮੇਸ਼ਾ ਦੂਰ ਸੀ। ਇਸ ਅਨਿਸ਼ਚਿਤਤਾ ਦੁਆਰਾ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਚਿੰਤਾ ਤੋਂ ਜਲਦੀ ਛੁਟਕਾਰਾ ਪਾਉਣ ਲਈ, ਉਸਨੇ ਐਂਸੇਲਮੋ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਅੰਦਰੂਨੀ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨ ਦੇ ਗੋਲ ਚੱਕਰ ਦੇ ਤਰੀਕਿਆਂ ਦੀ ਭਾਲ ਕੁਰਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪੱਕੀ ਦੋਸਤੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਗੰਭੀਰ ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ, ਐਂਸੇਲਮੋ, ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਜਾਂ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਹਿਣਯੋਗ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਸੁਝਾਅ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੱਲ ਕਰਨ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ।

"ਤੁਸੀਂ ਬਿਲਕੁਲ ਸਹੀ ਹੋ," ਐਨਸੇਲਮੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਅਤੇ ਇਸ ਭਰੋਸੇ ਨਾਲ, ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ ਲੋਟਾਰੀਓ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਜੋ ਗੱਲ ਮੈਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਮੇਰੀ ਪਤਨੀ ਕੈਮਿਲਾ ਓਨੀ ਹੀ ਚੰਗੀ ਅਤੇ ਸੰਪੂਰਨ ਹੈ ਜਿੰਨੀ ਮੈਂ ਸੋਚਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਇਸਦੀ ਸੱਚਾਈ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਖ਼ਤ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹੋਵਾਂਗਾ ਜੋ ਉਸਦੇ ਗੁਣ ਦੀ ਸ਼ੁੱਧਤਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰੇਗੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅੱਗ ਸੋਨੇ ਦੀ ਸ਼ੁੱਧਤਾ ਨੂੰ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ, ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ, ਕਿ ਇੱਕ ਔਰਤ ਚੰਗੀ ਜਾਂ ਮਾੜੀ ਹੈ ਸਿਰਫ਼ ਉਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਜਿਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਉਸਨੂੰ ਪਰਤਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਸਿਰਫ਼ ਉਹੀ ਤਾਕਤਵਰ ਹੈ ਜੋ ਆਪਣੇ ਬੇਰਹਿਮ ਮੁਵੱਕਿਲਾਂ ਦੇ ਵਾਅਦਿਆਂ, ਤੋਹਫ਼ਿਆਂ, ਹੰਝੂਆਂ ਅਤੇ ਲਗਾਤਾਰ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਝੁਕੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਨੇਕ ਔਰਤ ਦਾ ਕੀ ਧੰਨਵਾਦ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ? ਇੱਕ ਔਰਤ ਦੇ ਰਾਖਵੇਂਕਰਨ ਅਤੇ ਨਿਮਰਤਾ ਬਾਰੇ ਇੰਨੀ ਮਿਸਾਲ ਕੀ ਹੈ ਜੇਕਰ ਉਸਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਸੰਜਮ ਦੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਜਾਣਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦਾ ਇੱਕ ਪਤੀ ਹੈ ਜੋ, ਜੇਕਰ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਕਿਸੇ ਅਣਉਚਿਤਤਾ ਵਿੱਚ ਫੜਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਦੀ ਜਾਨ ਲੈ ਲਵੇਗਾ? ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਉਹ ਔਰਤ ਜੋ ਡਰ ਜਾਂ ਮੌਕੇ ਦੀ ਘਾਟ ਕਾਰਨ ਚੰਗੀ ਹੈ, ਮੈਂ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਸਮਾਨ ਸਤਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦੀ ਹਾਂ ਜਿਸਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪਰ ਜਿੱਤ ਦਾ ਤਾਜ ਲੈ ਕੇ ਕੌਣ ਆਇਆ। ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਹਨਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕਈ ਦਲੀਲਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਜੋ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਰਾਏ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੇਰੀ ਪਤਨੀ ਕੈਮਿਲਾ ਇੱਕ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘੇ: ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਯੋਗ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਲੁਭਾਉਣ ਦੇ ਅਜ਼ਮਾਇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ੁੱਧ ਅਤੇ ਸ਼ੁੱਧ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਜੇ ਉਹ ਇਸ ਲੜਾਈ ਵਿੱਚੋਂ ਜੇਤੂ ਹੋ ਕੇ ਉੱਭਰਦੀ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੇਰਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕਰੇਗੀ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਖੁਸ਼ੀ ਨੂੰ ਬੇਮਿਸਾਲ

ਸਮਝਾਂਗਾ ਅਤੇ ਇਹ ਕਹਿ ਸਕਾਂਗਾ ਕਿ ਮੇਰੀਆਂ ਇੱਛਾਵਾਂ ਦਾ ਖਾਲੀ ਪਿਆਲਾ ਭਰ ਗਿਆ ਹੈ। ਮੈਂ ਉਸ ਸਿਆਣੇ ਆਦਮੀ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਜਿਸਨੇ ਪੁੱਛਿਆ ਸੀ, 'ਇੱਕ ਨੇਕ ਔਰਤ ਕੌਣ ਲੱਭ ਸਕਦਾ ਹੈ?'[1] ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਉਸਨੂੰ ਲੱਭਣ ਦਾ ਸੁਭਾਗ ਮਿਲਿਆ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਇਹ ਮੇਰੀਆਂ ਉਮੀਦਾਂ ਦੇ ਉਲਟ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੇਰੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਕਿ ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਸਹੀ ਸੀ, ਮੈਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਦਰਦ ਦੇ ਉਸ ਦਰਦ ਨੂੰ ਸਹਿਣ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਵੇਗੀ ਜੋ ਮੇਰਾ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹਿੰਗਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਮੈਨੂੰ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰੀ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਤੁਹਾਡੇ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਕੋਈ ਵੀ ਦਲੀਲ ਮੈਨੂੰ ਇਸਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਦੇ ਅਯੋਗ ਹੋਵੇਗੀ, ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਕਰੋ, ਪਿਆਰੇ ਲੋਟਾਰੀਓ, ਮੇਰੀ ਇਸ ਇੱਛਾ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸਾਧਨ ਵਜੋਂ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਲਈ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰੇਗਾ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਕਮੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ ਜੋ ਮੈਂ ਇੱਕ ਸਤਿਕਾਰਯੋਗ, ਸੰਤਿਕਾਰਯੋਗ, ਸੰਜਮੀ ਅਤੇ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਵਾਲੀ ਔਰਤ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਇਹ ਸਭ ਤੋਂ ਔਖਾ ਕੰਮ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੌਂਪਣ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਹਾਂ ਕਿਉਂਕਿ, ਹੋਰ ਕਾਰਨਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਮੈਂ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕੋਮਿਲੋ ਤੁਹਾਡੇ ਦੁਆਰਾ ਭਰਮਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਭਰਮਾਉਣ ਨੂੰ ਇਸਦੇ ਸੁਖਦ, ਅੰਤਿਮ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਲਿਜਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਪਰ, ਤੁਹਾਡੇ ਸਤਿਕਾਰ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਸੰਪੂਰਨ ਤੱਥ ਵਜੋਂ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਤੱਕ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿਸਨੂੰ ਅਸੀਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹਾਂ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੈਂ ਸਿਰਫ ਉਸਦੀ ਇੱਛਾ ਨਾਲ ਨਾਰਾਜ਼ ਹੋਵਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਬੇਇੱਜ਼ਤੀ ਤੁਹਾਡੀ ਛਾਤੀ ਦੀ ਚੁੱਪ ਵਿੱਚ ਦੱਬੀ ਰਹੇਗੀ ਜਿੱਥੇ, ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ, ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਜਿੰਨਾ ਚਿਰ ਤੁਸੀਂ ਜੀਉਂਦੇ ਰਹੋਗੇ, ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰਹੇਗੀ। ਇਸ ਲਈ, ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਮੈਂ ਨਾਮ ਦੇ ਯੋਗ ਜੀਵਨ ਦਾ ਆਨੰਦ ਮਾਣਾਂ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਪਿਆਰ ਦੇ ਇਸ ਮੁਕਾਬਲੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਝਿਜਕਦੇ ਹੋਏ ਜਾਂ ਅੱਧੇ ਦਿਲ ਨਾਲ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਉਸ ਇਮਾਨਦਾਰੀ ਅਤੇ ਲਗਨ ਨਾਲ ਜੋ ਮੇਰੀ ਯੋਜਨਾ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਵਫ਼ਾਦਾਰੀ ਨਾਲ ਜੋ ਸਾਡੀ ਦੋਸਤੀ ਦੀ ਵਾਰੰਟੀ ਹੈ।"

ਇਹ ਕੁਝ ਦਲੀਲਾਂ ਸੁਨ ਜੋ ਐਂਸੇਲਮੋ ਨੇ ਲੋਟਾਰੀਓ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀਆਂ, ਜਿਸਨੇ ਇੰਨੀ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਸੁਣੀਆਂ ਕਿ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਸਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕੀਤੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਐਂਸੇਲਮੋ ਆਪਣਾ ਭਾਸ਼ਣ ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਕਰ ਲੈਂਦਾ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਬੁੱਲ੍ਹ ਨਹੀਂ ਖੋਲ੍ਹੇ। ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਭਾਸ਼ਣ ਖਤਮ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਲਈ ਉੱਥੇ ਖੜ੍ਹਾ ਰਿਹਾ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇਖਦਾ ਰਿਹਾ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਕੁਝ ਅਜਿਹਾ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇ ਜੋ ਉਸਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਹੈਰਾਨੀ ਅਤੇ ਡਰ ਨਾਲ ਭਰ ਦਿੱਤਾ। ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਬਾਅਦ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ:

"ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਯਕੀਨ ਨਹੀਂ ਦਿਵਾ ਸਕਦਾ, ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ, ਐਨਸੇਲਮੋ, ਜੋ ਗੱਲਾਂ ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਕਹੀਆਂ ਹਨ, ਉਹ ਮਜ਼ਾਕ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਕਹੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਕਿਉਂਕਿ, ਜੇ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਕਿ ਉਹ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਕਹੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਇੰਨੀ ਲੰਮੀ ਗੱਲ ਬੋਲਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਾ ਦਿੰਦਾ, ਅਤੇ, ਤੇਰੀ ਗੱਲ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਕੇ, ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਲੰਬੇ ਬੋਲਾਂ ਤੋਂ ਬਚ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੈਂ ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਜਾਂ ਤਾਂ ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਜਾਂ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ, ਪਰ ਇਹ ਅਸੰਭਵ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹੈਂ। ਸਮੱਸਿਆ, ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਤੂੰ ਉਹ ਐਨਸੇਲਮੋ ਨਹੀਂ ਹੈਂ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਸੀ, ਅਤੇ ਤੂੰ ਸ਼ਾਇਦ ਮੈਨੂੰ ਉਹ ਲੋਟਾਰੀਓ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦਾ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਜੋ ਗੱਲਾਂ ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸੀਆਂ ਹਨ ਉਹ ਉਹ ਨਹੀਂ ਹਨ ਜੋ ਮੇਰਾ ਦੋਸਤ ਐਨਸੇਲਮੋ ਕਹੇਗਾ, ਅਤੇ ਜੋ ਤੂੰ ਪੁੱਛ ਰਿਹਾ ਹੈਂ ਉਹ ਅਜਿਹੀ ਚੀਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਮੰਗ ਉਸ ਲੋਟਾਰੀਓ ਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਤੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹੈਂ। ਸੱਚੇ ਦੋਸਤ ਆਪਣੇ ਦੋਸਤਾਂ ਨੂੰ ਪਰਖਣ ਅਤੇ ਵਰਤੂਣ ਲਈ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇੱਕ ਕਵੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ, usque ad aras,[2] ਭਾਵ ਉਹ ਆਪਣੀ ਦੋਸਤੀ ਦਾ ਲਾਭ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਵਿਰੋਧੀ ਤਰੀਕਿਆਂ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਉਠਾਉਣ। ਹੁਣ ਜੇ ਇਹ ਇੱਕ ਹੁੰਦਾ ਦੋਸਤੀ ਪੂਤੀ ਮੂਰਤੀ-ਪੂਜਕ ਰਵੱਈਏ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ, ਇੱਕ ਈਸਾਈ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਕਿੰਨੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਮਜ਼ਬੂਤ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜੋ

ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨਾਲ ਉਸਦਾ ਦੋਸਤਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਮਨੁੱਖੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਖ਼ਾਤਰ ਕੁਰਬਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਜੇਕਰ ਦੋਸਤ ਆਪਣੇ ਦੋਸਤ ਦਾ ਸਤਿਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਸਵਰਗ ਪ੍ਰਤੀ ਵਫ਼ਾਦਾਰੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਕਰਨ ਤੱਕ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਕਿਸੇ ਫਜ਼ੂਲ ਜਾਂ ਮਾਮੂਲੀ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ, ਸਗੋਂ ਉਸਦੇ ਦੋਸਤ ਦੀ ਇੱਜ਼ਤ ਅਤੇ ਜਾਨ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਐਨਸੇਲਮੋ, ਮੈਨੂੰ ਇੱਥੇ ਦੱਸੋ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋ ਚੀਜ਼ਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਹੜੀ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਖ਼ਤਰਾ ਹੈ, ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਇੱਕ ਘਿਣਾਉਣਾ ਕੰਮ ਕਰਕੇ ਤੁਹਾਡਾ ਮਜ਼ਾਕ ਉਡਾਉਣ ਦਾ ਉੱਦਮ ਕਰਾਂ ਜਿਸ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ? ਨਾ ਹੀ, ਬੇਸ਼ੱਕ। ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਪੁੱਛ ਰਹੇ ਹੋ, ਜੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਡਾ ਸਨਮਾਨ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੀ ਜਾਨ ਦੋਵਾਂ ਨੂੰ ਖੋਹ ਲਵਾਂ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੇਰੀ ਵੀ ਉਸੇ ਸਮੇਂ ਖੋਹ ਲਵਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਜੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡਾ ਸਨਮਾਨ ਖੋਹ ਲਵਾਂ, ਤਾਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਜਾਨ ਵੀ ਖੋਹ ਲਵਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਇੱਜ਼ਤ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਆਦਮੀ ਉਸ ਆਦਮੀ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਭੈੜਾ ਹੈ ਜੋ ਮਰ ਗਿਆ ਹੈ। ਜੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਇੱਛਾਵਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਲਈ ਇੰਨੀ ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਦੇ ਸਾਧਨ ਵਜੋਂ ਸੇਵਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਕੀ ਮੈਂ ਇੱਜ਼ਤ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਅਤੇ ਉਸੇ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਨਾਲ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਜਾਂਦਾ? ਮੇਰੀ ਸਲਾਹ 'ਤੇ ਧਿਆਨ ਦਿਓ, ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ, ਐਨਸੇਲਮੋ, ਅਤੇ ਇੰਨਾ ਦਿਆਲੂ ਬਣੋ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਨਾ ਰੋਕੋ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਤੁਹਾਡੀ ਯੋਜਨਾ ਬਾਰੇ ਸਭ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਦੱਸ ਦਿੰਦਾ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਤੋਂ ਕੀ ਮੰਗ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਲਈ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਸੁਣਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਸਮਾਂ ਹੋਵੇਗਾ।

"ਪੂਰੇ ਦਿਲ ਨਾਲ," ਐਨਸੇਲਮੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਜੋ ਮਰਜ਼ੀ ਕਹੋ।" ਲੋਟਾਰੀਓ ਫਿਰ ਬੋਲਣਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ।

"ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਐਨਸੇਲਮੋ, ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਮੂਰਾਂ ਵਾਂਗ ਹੀ ਤਰਕ ਕਰਨ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਦਾ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ, ਜੋ ਪਵਿੱਤਰ ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਦੇ ਹਵਾਲਿਆਂ, ਜਾਂ ਤਰਕਸ਼ੀਲ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਦਲੀਲਾਂ, ਜਾਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੇ ਲੇਖਾਂ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਦਲੀਲਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਆਪਣੇ ਪੰਥ ਦੀਆਂ ਗਲਤੀਆਂ ਦਿਖਾਉਣ ਦੇ ਅਯੋਗ ਹਨ। ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀਆਂ ਉਦਾਹਰਣਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਸਪੱਸ਼ਟ, ਸਰਲ, ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਸਮਝਣ ਯੋਗ, ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਅਤੇ ਨਿਰਵਿਵਾਦ ਹੋਣ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਗਣਿਤਿਕ ਸਬੂਤ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਉਠਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਜੋ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ: 'ਜੇ ਦੋ ਬਰਾਬਰ ਹਿੱਸਿਆਂ ਤੋਂ ਬਰਾਬਰ ਹਿੱਸੇ ਘਟਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਜੋ ਹਿੱਸੇ ਬਚੇ ਹਨ ਉਹ ਬਰਾਬਰ ਹਨ।' ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਵੀ ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨਾਲ ਸਮਝਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਹੱਥਾਂ ਨਾਲ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਸਭ ਦੇ ਬਾਅਦ ਵੀ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਾਡੇ ਪਵਿੱਤਰ ਧਰਮ ਦੀ ਸੱਚਾਈ ਬਾਰੇ ਕਦੇ ਵੀ ਯਕੀਨ ਨਹੀਂ ਦਿਵਾ ਸਕਦਾ। ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਇਹੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਅਤੇ ਵਿਧੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋਵੇਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਜੋ ਧਾਰਨਾ ਲੈ ਕੇ ਆਏ ਹੋ ਉਹ ਇੰਨੀ ਗੁੰਮਰਾਹਕੁੰਨ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰਕ ਵਰਗੀ ਚੀਜ਼ ਤੋਂ ਇੰਨੀ ਦੂਰ ਹੈ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਆਪਣਾ ਸਮਾਂ ਬਰਬਾਦ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇਗਾ ਜੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਤੁਹਾਡੀ ਮੂਰਖਤਾ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰੇਗਾ, ਜਿਸਨੂੰ ਇਸ ਵੇਲੇ ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨਾਮ ਨਾਲ ਬੁਲਾਉਣ ਤੋਂ ਘਿਣ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਮਾੜੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਵਜੋਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਤੁਹਾਡੀ ਮੂਰਖਤਾ 'ਤੇ ਛੱਡਣ ਲਈ ਅੱਧਾ ਝੁਕਾਅ ਰੱਖਦਾ ਹਾਂ ਪਰ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰ ਦੇ ਕਾਰਨ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਕਠੋਰ ਉਪਾਅ ਨੂੰ ਵਰਤਣ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੇ ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡੀ ਜਾਨ ਲਈ ਅਜਿਹੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਜੋਖਮ 'ਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਛੱਡਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਦੇਵੇਗਾ। ਤਾਂ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਨੂੰ ਸਮਝ ਸਕੋ, ਮੈਨੂੰ ਦੱਸੋ, ਐਨਸੇਲਮੋ: ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਮੈਂ ਇੱਕ ਸਤਿਕਾਰਯੋਗ ਔਰਤ ਨਾਲ ਪ੍ਰੇਮ ਕਰਾਂ, ਇੱਕ ਸਤਿਕਾਰਯੋਗ ਨੂੰ ਭਰਮਾਵਾਂ, ਆਪਣੇ ਇਰਾਦਿਆਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਅਟੱਲ ਉੱਤੇ ਦਬਾਵਾਂ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਮਝਦਾਰ 'ਤੇ ਮਜਬੂਰ ਕਰਾਂ? ਤੁਸੀਂ, ਸੱਚਮੁੱਚ, ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਸਭ ਦੱਸਿਆ ਹੈ। ਪਰ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਯਕੀਨ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਇੱਕ ਪਤਨੀ ਹੈ ਜੋ ਸਤਿਕਾਰਯੋਗ, ਸਤਿਕਾਰਯੋਗ, ਅਟੱਲ ਅਤੇ ਸਮਝਦਾਰ ਹੈ,

ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ? ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਮੇਰੇ ਸਾਰੇ ਹਮਲਿਆਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਹ ਜੁੜ ਹੋ ਕੇ ਉਭਰੇਗੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਸ਼ਚਤ ਹੈ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲੋਂ ਕਿਹੜੇ ਵੱਡੇ ਖਿਤਾਬ ਦੇਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦੇ ਹੋ ਜੋ ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਹਨ? ਅਤੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਉਹ ਹੁਣ ਨਾਲੋਂ ਕਿਵੇਂ ਬਿਹਤਰ ਹੋਵੇਗੀ? ਜਾਂ ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਸੱਚ ਕਰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਉਹ ਓਨੀ ਹੀ ਚੰਗੀ ਹੈ ਜਿੰਨੀ ਤੁਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਉਹ ਹੈ, ਜਾਂ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ ਹੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਹੋ? ਬੇਨਤੀ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ? ਜੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਓਨੀ ਚੰਗੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿੰਨੀ ਤੁਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਉਸਦੀ ਪਰਖ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ? ਕਿਉਂ ਨਾ ਮੰਨੋ ਕਿ ਉਹ ਬੁਰੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸ ਨਾਲ ਉਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਆਓ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਮਿਲਦੀ ਹੈ? ਪਰ ਜੇ ਉਹ ਓਨੀ ਹੀ ਚੰਗੀ ਹੈ ਜਿੰਨੀ ਤੁਸੀਂ ਮੰਨਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਸੱਚਾਈ ਨੂੰ ਪਰਖਣਾ ਗੈਰ-ਵਾਜਬ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰ ਪਰਖਿਆ ਜਾਣ 'ਤੇ, ਇਹ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਂਗ ਹੀ ਉੱਚਾ ਸਾਬਤ ਹੋਵੇਗਾ। ਹਰ ਕੋਈ ਇਸ ਗੱਲ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਅਜਿਹੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨਾ ਜੋ ਸਿਰਫ਼ ਸਾਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ, ਗੈਰ-ਵਾਜਬ ਅਤੇ ਮੂਰਖਤਾਪੂਰਨ ਹੈ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਜਦੋਂ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਬੇਜ਼ਬਰਦਸਤੀ, ਬੇਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ, ਜਦੋਂ ਦੂਰੋਂ ਦੇਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਪਾਗਲਪਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਮੁਸ਼ਕਲ ਕੰਮ ਪਰਮਾਤਮਾ ਜਾਂ ਸੰਸਾਰ ਜਾਂ ਦੇਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਹਨ। ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੰਮ ਸੰਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ ਜੋ ਮਨੁੱਖੀ ਸੁਰੀਰਾਂ ਵਿੱਚ ਦੂਤਾਂ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਜੀਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੰਮ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਦਾਹਰਣ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ ਜੋ ਪਾਣੀ ਦੇ ਅਨੰਤ ਵਿਸਥਾਰ ਅਤੇ ਮੱਸਮਾਂ ਅਤੇ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਨਸਲਾਂ ਦੀਆਂ ਬੇਅੰਤ ਵਿਭਿੰਨਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਹਿਣ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹਨ ਤਾਂ ਜੋ ਕਿਸਮਤ ਦੀਆਂ ਅਖੰਤੀ ਬਖਸ਼ਿਸ਼ਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾ ਸਕਣ। ਪਰਮਾਤਮਾ ਅਤੇ ਸੰਸਾਰ ਦੋਵਾਂ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਾਰਨਾਮੇ ਬਹਾਦਰ ਸਿਪਾਹੀਆਂ ਦੇ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜਲਦੀ ਹੀ ਕੋਈ ਛੇਕ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ। ਦੁਸ਼ਮਣ ਦੀ ਕੁੱਪ ਵਿੱਚ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਤੋਪਖਾਨੇ ਦੇ ਗੋਲੇ ਵਾਂਗ ਵੱਡੀ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਾਰੇ ਡਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ, ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਬਰਬਾਦ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਖ਼ਤਰੇ ਵਾਲੇ ਸੁਪਰਸੈੱਟ ਖ਼ਤਰੇ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਮੌਤਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਹੀਆਂ ਹਨ, ਆਪਣੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ, ਆਪਣੀ ਕੌਮ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਰਾਜੇ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰਨ ਦੀ ਇੱਛਾ ਦੇ ਖੰਭਾਂ 'ਤੇ ਉੱਚਾ ਚੁੱਕਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਹ ਉਹ ਚੀਜ਼ਾਂ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਲੋਕ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਜ਼ਮਾਉਣਾ ਸ਼ਤਿਕਾਰਯੋਗ, ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਅਤੇ ਲਾਭਦਾਇਕ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਰੁਕਾਵਟਾਂ ਅਤੇ ਖ਼ਤਰਿਆਂ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੋਵੇ, ਪਰ ਜਿਸ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਾ ਤਾਂ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਮਹਿਮਾ, ਭਰਪੂਰ ਕਿਸਮਤ, ਨਾ ਹੀ ਮਨੁੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਸਿੱਧੀ ਲਿਆਏਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਤੁਹਾਡੀ ਇੱਛਾ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ, ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਮਾਣਮੱਤਾ, ਅਮੀਰ ਜਾਂ ਵਧੇਰੇ ਸਨਮਾਨਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋਵੋਗੇ। ਪਰ ਜੇ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਲਪਨਾਯੋਗ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਮੁਸੀਬਤ ਵਿੱਚ ਪਾਓਗੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਸ ਸਮੇਂ ਇਸ ਗਿਆਨ ਤੋਂ ਕੋਈ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ 'ਤੇ ਆਈ ਬੇਇੱਜ਼ਤੀ ਨੂੰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ; ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਇਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਨ ਅਤੇ ਤਬਾਹ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਸੱਚਾਈ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਵਜੋਂ, ਮੈਂ ਮਸ਼ਹੂਰ ਕਵੀ ਲੁਈਸ ਟੈਨਸੀਲੋ ਦੁਆਰਾ ਰਚਿਤ ਇੱਕ ਪਉੜੀ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣਾ ਚਾਹਾਂਗਾ ਜੋ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਸੇਂਟ ਪੀਟਰ ਦੇ ਹੰਝੂਆਂ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਹਿੱਸਾ, ਜੋ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ:

ਪੀਟਰ ਦੀ ਛਾਤੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਰਮ, ਦੁੱਖ, ਪਛਤਾਵਾ ਵਧਦਾ ਹੈ
ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਲਾਲੀ ਭਰੀ ਸਵੇਰ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਉਸਦਾ ਅਪਰਾਧ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ:
ਜਦੋਂ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਅਣਦੇਖਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦੇਖਦਾ ਹੈ,
ਅਤੇ ਪੂਰੀ ਭਿਆਨਕਤਾ ਨਾਲ ਉਸਦੇ ਸਾਰੇ ਆਤਮਿਕ ਸੁਰਵੇਖਣ।
ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਮਹਾਨ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਨਿੰਦਣਯੋਗ ਅੱਖਾਂ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ
ਆਪਣੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਜ਼ਖ਼ਮੀ ਕਰਨ ਲਈ, ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਗਲਤੀ ਦਾ ਅਹਿਸਾਸ ਹੁੰਦਾ ਹੈ;
ਪਰ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਨਿੰਦਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ,
ਝੂਠ ਬੋਲਦਾ ਹੈ,
ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਗਵਾਹ ਤੋਂ ਡਰਦਾ ਨਹੀਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨਿੰਦਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਚਾਰ।

"ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਤੁਸੀਂ ਗੁਪਤਤਾ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਦੁੱਖ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਬਚ ਸਕੋਗੇ; ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਤੁਸੀਂ ਲਗਾਤਾਰ ਹੰਝੂ ਰੋਵੋਗੇ - ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਤੋਂ ਹੰਝੂ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਆਪਣੇ ਦਿਲ ਤੋਂ ਹੰਝੂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸ ਸਧਾਰਨ ਡਾਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਵਹਾਏ ਗਏ ਸੀਨ, ਜਿਸਨੇ, ਸਾਡਾ ਕਵੀ ਸਾਨੂੰ ਦੱਸਦਾ ਹੈ, ਗੌਬਲੇਟ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਜਿਸਦੇ ਪਤੀ ਸਾਵਧਾਨ ਰੀਨਾਲਡੋਸ ਨੇ ਸਮਝਦਾਰੀ ਨਾਲ ਸੁਮਰਪਣ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਕਿਸਾ ਕਾਵਿਕ ਗਲਪ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਅੰਦਰ ਨੈਤਿਕ ਸਿਧਾਂਤ ਹਨ ਜੋ ਨੋਟ ਕੀਤੇ ਜਾਣ, ਹਜ਼ਮ ਕਰਨ ਅਤੇ ਨਕਲ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਮੈਂ ਹੁਣ ਜੋ ਕਹਿਣ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਉਸ ਨਾਲ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅੱਤ ਵਿੱਚ ਉਸ ਗੰਭੀਰ ਗਲਤੀ ਦਾ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਕਰਨ ਲਈ ਦ੍ਰਿੜ ਜਾਪਦੇ ਹੋ। ਮੈਨੂੰ ਦਸੋ, ਐਨਸੇਲਮੇ: ਜੇਕਰ ਸੁਵਰਗ, ਜਾਂ ਚੰਗੀ ਕਿਸਮਤ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਕ ਸ਼ਾਨਦੀਰ ਹੀਰੇ ਦਾ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਸਹੀ ਮਾਲਕ ਬਣਾਇਆ ਹੁੰਦਾ, ਜਿਸਦੀ ਗੁਣਵੱਤਾ ਅਤੇ ਭਾਰ ਸਾਰੇ ਲੈਪਿਡਰੀ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਣੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਇੱਕਮਤ ਸਨ ਕਿ ਭਾਰ, ਗੁਣਵੱਤਾ ਅਤੇ ਸ਼ੁੱਧਤਾ ਵਿੱਚ ਇਹ ਓਨਾ ਹੀ ਵਧੀਆ ਸੀ ਜਿੰਨਾ ਕੋਈ ਵੀ ਰਤਨ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਸੀ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਖੁਦ ਉਸ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨੂੰ ਸਾਂਝਾ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਇਸਦੇ ਉਲਟ ਕੋਈ ਗਿਆਨ ਨਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਕੀ ਇਹ ਸਹੀ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਉਸ ਹੀਰੇ ਨੂੰ ਐਨਵਿਲ ਅਤੇ ਹਥੌੜੇ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੂਰੀ ਤਾਕਤ ਨਾਲ? ਇਹ ਦੇਖਣ ਲਈ ਕਿ ਕੀ ਇਹ ਓਨਾ ਹੀ ਸਖ਼ਤ ਅਤੇ ਸ਼ੁੱਧ ਸੀ ਜਿੰਨਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ? ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਯੋਜਨਾ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਹੀਰਾ ਇੰਨੀ ਮੂਰਖਤਾਪੂਰਨ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਸੀ, ਤਾਂ ਕੀ ਇਸ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਇਸਦੀ ਕੀਮਤ ਜਾਂ ਸਾਖ ਵਧੇਗੀ? ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਜੇ ਇਹ ਟੁੱਟ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਜ਼ਰੂਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕੀ ਸਭ ਕੁਝ ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ? ਬੇਸ਼ੱਕ ਇੱਹ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਮਾਲਕ ਇੱਕ ਮੂਰਖ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸ ਲਈ, ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ, ਐਨਸੇਲਮੇ, ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰੋ ਕਿ ਕੈਮਿਲਾ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਵਧੀਆ ਹੀਰਾ ਹੈ, ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਤੁਹਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਸਗੋਂ ਹਰ ਕਿਸੇ ਦੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਵੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਟੁੱਟਣ ਦੇ ਜੋਖਮ ਵਿੱਚ ਪਾਉਣਾ ਗਲਤ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਬਰਕਰਾਰ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਉਸ ਤੋਂ ਉੱਚਾ ਮੁੱਲ ਨਹੀਂ ਮੰਨ ਸਕਦੀ ਜੋ ਉਸ ਕੋਲ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਹੈ। ਪਰ ਜੇਕਰ ਉਹ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇੱਥੇ ਅਤੇ ਹੁਣ ਵਿਚਾਰ ਕਰੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕੀ ਕਰੋਗੇ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਦੇ ਵਿਨਾਸ਼ ਦਾ ਕਾਰਨ ਹੋਣ ਲਈ ਕਿੰਨੀ ਜਾਇਜ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਲੋਚਨਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਸਮਝੋ ਕਿ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਇੱਕ ਸੁੱਧ ਅਤੇ ਸਤਿਕਾਰਯੋਗ ਔਰਤ ਜਿੰਨਾ ਕੀਮਤੀ ਕੋਈ ਵੀ ਗਹਿਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਔਰਤ ਦਾ ਸਨਮਾਨ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸ ਚੰਗੀ ਸਾਖ ਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਉਹ ਆਨੰਦ ਮਾਣਦੀ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਪੁੱਤਨੀ ਇੱਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਹੈ, ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਕਿਉਂ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ? ਕੀ ਸ਼ੱਕ ਹੈ? ਯਾਦ ਰੱਖੋ, ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ, ਉਹ ਔਰਤ ਇੱਕ ਅਪੂਰਣ ਪ੍ਰਾਣੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਆਪਣੇ ਰਸਤੇ ਵਿੱਚ ਰੁਕਾਵਟਾਂ ਨਹੀਂ ਪਾਉਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਠੋਕਰ ਖਾਣ ਅਤੇ ਡਿੱਗਣ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਨ, ਸਗੋਂ ਇਸਨੂੰ ਸਾਫ਼ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਰੀਆਂ ਰੁਕਾਵਟਾਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਰੁਕਾਵਟ ਅਤੇ ਬੋਝ ਦੇ ਉਸ ਸੰਪੂਰਨਤਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਜਲਦੀ ਕਰ ਸਕੇ ਜਿਸਦੀ ਉਸਨੂੰ ਘਾਟ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਨੈਕ ਹੋਣਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਕੁਦਰਤਵਾਦੀ ਸਾਨੂੰ ਦੱਸਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਰਮਾਈਨ ਦੁਨੀਆ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਚਿੱਟਾ ਫਰ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਜੀਵ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਵੀ ਸ਼ਿਕਾਰੀ ਇਸਨੂੰ ਫਸਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਹ ਹੇਠ ਲਿਖੀ ਚਾਲ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਜਾਣਦੇ ਹੁੰਨ ਕਿ ਇਹ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਸ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਚੱਲਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਉਸ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਚਿੱਕੜ ਫੈਲਾਉਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਫਿਰ, ਇਰਮਾਈਨ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਸਨੂੰ ਉਸ ਜਗ੍ਹਾ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹੁੰਨ। ਜਦੋਂ ਜਾਨਵਰ ਚਿੱਕੜ ਕੋਲ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਥੋੜ੍ਹਾ ਰੁਕ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਚਿੱਕੜ ਵਿੱਚੋਂ ਭੱਜਣ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਚਿੱਟੀ ਫਰ ਨੂੰ ਮਿੱਟੀ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਫੜਨ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸਨੂੰ ਇਹ ਆਜ਼ਾਦੀ ਜਾਂ ਜੀਵਨ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਮਹੱਤਵ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਪਵਿੱਤਰ ਅਤੇ ਨੇਕ ਔਰਤ ਇੱਕ ਇਰਮਾਈਨ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਦਾ ਗੁਣ ਬਰਫ਼ ਨਾਲੋਂ ਚਿੱਟਾ ਅਤੇ ਸ਼ੁੱਧ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜੋ ਕੋਈ ਵੀ ਆਪਣੀ ਰੂਹੀ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉਸਨੂੰ ਇਰਮਾਈਨ ਨਾਲ ਵਰਤੇ ਗਏ ਤਰੀਕੇ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਤਰੀਕਾ ਵਰਤਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਸਨੂੰ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਉਸ ਦੇ ਰਾਹ ਵਿੱਚ ਤੋਹਫ਼ਿਆਂ ਦੀ ਗੰਦਗੀ ਅਤੇ ਮੰਗ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀਆਂ ਬੇਨਤੀਆਂ ਪਾਓ, ਕਿਉਂਕਿ, ਜ਼ਿਆਦਾ

ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ ਕਿ, ਉਸ ਕਲ ਇੰਨਾਂ ਨੇਕੀ ਅਤੇ ਅੰਦਰੂਨੀ ਤਾਕਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਸਕਦੀ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਯਤਨਾਂ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਰੁਕਾਵਟਾਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰ ਸਕੇ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸੁਰੱਖਿਅਤ, ਢੰਗ, ਨਾਲ ਆਪਣਾ ਰਸਤਾ ਬਣਾ ਸਕੇ। ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਰਸਤੇ ਤੋਂ ਹਟਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨੇਕੀ ਅਤੇ ਸੁੰਦਰਤਾ ਦੇ ਆਦਰਸ਼ਾਂ ਨਾਲ ਬਦਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇੱਕ ਚੰਗੀ ਸਾਖ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇੱਕ ਨੇਕ ਔਰਤ ਸਾਫ਼, ਚਮਕਦਾਰ ਬਲੌਰ ਦੇ ਸ਼ੀਸ਼ੇ ਵਰਗੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਾਹ ਤੋਂ ਧੁੰਦਲਾ ਅਤੇ ਧੁੰਦਲਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇਸਨੂੰ ਸੰਪਰਕ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਸਤਿਕਾਰਯੋਗ ਅੰਦਾਜ਼ ਨਾਲ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੇਸ਼ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕੋਈ ਇੱਕ ਅਵਸ਼ੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ: ਉਸਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰੋ ਪਰ ਉਸਨੂੰ ਨਾ ਛੂਹੋ। ਇੱਕ ਚੰਗੀ ਔਰਤ ਨੂੰ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਸਤਿਕਾਰ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕੋਈ ਇੱਕ ਸੁੰਦਰ ਬਾਗ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਗੁਲਾਬ ਅਤੇ ਹੋਰ ਫੁੱਲ ਭਰਪੂਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ: ਉਹਨਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਘੁੰਮਣ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲਣ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਇੱਕ ਲੋਹੇ ਦੀ ਜਾਲੀ ਰਾਹੀਂ ਦੂਰੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਖੁਸ਼ਬੂ ਅਤੇ ਸੁੰਦਰਤਾ ਦਾ ਆਨੰਦ ਲੈਣ ਲਈ ਇਹ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ।

"ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਮੈਂ ਕੁਝ ਆਇਤਾਂ ਸੁਣਾਉਣਾ ਚਾਹਾਂਗਾ, ਜੋ ਮੈਂ ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਾਟਕ ਵਿੱਚ ਸੁਣੀਆਂ ਸਨ, ਜੋ ਹੁਣੇ ਯਾਦ ਆਈਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਉਸ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਅਸੀਂ ਚਰਚਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਇੱਕ ਸਿਆਣਾ ਬੁੱਢਾ ਆਦਮੀ ਇੱਕ ਹੋਰ ਕੁੜੀ ਦੇ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਇਕਾਂਤ ਵਿਚ ਰੱਖਣ ਦੀ ਸਲਾਹ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਉਸਨੇ ਇਹ ਕਿਹਾ:

ਜੇ ਔਰਤ ਦਾ ਸ਼ੀਸ਼ਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਕਿਉਂ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ
ਕੀ ਉਸਨੂੰ ਤੋੜਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ?
ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਵੱਡੇ ਖ਼ਤਰੇ ਹਨ,
ਕਿਉਂਕਿ, ਸ਼ਾਇਦ, ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।
ਉਹ ਕੌਣ ਸਿਆਣਾ ਹੈ, ਇੰਨਾ ਭੁਰਭੁਰਾ ਸਾਮਾਨ
ਕੀ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਨਾਲ ਫਰਸ਼ 'ਤੇ ਡਿੱਗੇਗਾ,
ਜਿਸਨੂੰ, ਟੁੱਟਿਆ ਹੋਇਆ, ਕੁਝ ਵੀ ਮੁਰੰਮਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ,
ਨਾ ਹੀ ਇਸਨੂੰ ਮੁੜ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ?
ਇਸ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਸਭ ਮਿਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ,
ਅਤੇ ਤੁਰਕ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਕੀ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ,
ਜਦੋਂ ਵੀ ਡੈਨੇਸ ਭਰਪੂਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ,
ਉੱਥੇ ਸੁਨਹਿਰੀ ਬਾਰਸ਼ਾਂ ਆਪਣਾ ਰਸਤਾ ਬਣਾਉਣਗੀਆਂ।[3]

"ਪਿਆਰੇ ਔਨਸੇਲੂਮੇ, ਹੁਣ ਤੱਕ ਮੈਂ ਜੋ ਕੁਝ ਵੀ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਉਸ ਨੇ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਉਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਿਆ ਹੈ। ਹੁਣ ਸਮਾਂ ਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੀਆਂ ਚਿੰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣੋ। ਜੇ ਉਹ ਲੰਬੇ ਨਿਕਲਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਰਹਿਮਦਿਲੀ ਮੰਗਦਾ ਹਾਂ, ਪਰ ਇਹ ਸਭ ਉਸ ਭੁਲੇਖੇ ਦੁਆਰਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਾਉਂਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਜਿਸ ਤੋਂ ਤੁਸੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣਾ ਦੋਸਤ ਮੰਨਦੇ ਹੋ, ਫਿਰ ਵੀ ਮੇਰਾ ਸਨਮਾਨ ਖੋਹਣ ਦੀ ਤੁਹਾਡੀ ਇੱਛਾ ਦੋਸਤੀ ਲਈ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਰੋਧੀ ਹੈ; ਅਤੇ ਸਿਰਫ਼ ਇਹੀ ਨਹੀਂ - ਤੁਸੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡਾ ਵੀ ਖੋਹ ਲਵਾਂ। ਇਹ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰਾ ਖੋਹ ਲਓਗੇ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਜਦੋਂ ਕੈਮਿਲਾ ਮੈਨੂੰ ਉਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਵੱਲ ਅੱਗੇ ਵਧਦੇ ਹੋਏ ਦੇਖਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੁਸੀਂ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਉਹ ਜ਼ਰੂਰ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਇੱਜ਼ਤ ਜਾਂ ਸ਼ੱਕ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਆਦਮੀ ਸਮਝੇਗੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੀ ਹੋਵਾਂਗੀ ਜੋ ਮੇਰੀ ਵਫ਼ਾਦਾਰੀ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੀ ਦੋਸਤੀ ਦੀ ਮੰਗ ਦੇ ਬਿਲਕੁਲ ਉਲਟ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡਾ ਸਨਮਾਨ ਲੁੱਟ ਲਵਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਜਦੋਂ ਕੈਮਿਲਾ ਮੇਰੀ ਸੰਜਮ ਦੀ ਘਾਟ ਨੂੰ ਦੇਖਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਸੋਚੇਗੀ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਅਣਉਚਿਤਤਾ ਦੀ ਝਲਕ ਵੇਖੀ ਹੈ ਜਿਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਬੁਰੇ ਇਰਾਦਿਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬੇਇੱਜ਼ਤ ਸਮਝਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਦੀ ਆਪਣੀ ਬੇਇੱਜ਼ਤੀ ਤੁਹਾਡੇ 'ਤੇ ਆ ਜਾਵੇਗੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਉਸਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੋ। ਇਸ ਤੋਂ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਬਹੁਤ ਆਮ ਹੈ: ਇੱਕ ਪਤੀ

ਦੀ ਜਿਸਦੀ ਇੱਕ ਵਿਭਚਾਰੀ ਪਤਨੀ ਹੈ ਪਰ ਉਹ ਇਸ ਤੱਥ ਤੋਂ ਅਣਜਾਣ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਉਸਨੇ ਨਾ ਤਾਂ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਪਤਿਤ ਔਰਤ ਬਣਨ ਦਾ ਕਾਰਨ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਸਦੀ ਅਣਗਹਿਲੀ ਜਾਂ ਸਾਵਧਾਨੀ ਦੀ ਘਾਟ ਕਾਰਨ ਉਸਦੀ ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸੀ, ਪਰ ਜੋ ਲੋਕ ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ ਦੀ ਦੁਸ਼ਟਤਾ ਬਾਰੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਬਦਨਾਮ ਕਰਨਗੇ ਅਤੇ ਬਦਨਾਮ ਕਰਨਗੇ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਤਰਸ ਦੀ ਬਜਾਏ ਨਫ਼ਰਤ ਦੀਆਂ ਨਜ਼ਰਾਂ ਨਾਲ ਵੇਖਣਗੇ ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੀ ਆਪਣੀ ਗਲਤੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਉਸਦੇ ਪਾਪੀ ਜੀਵਨ ਸਾਥੀ ਦੀਆਂ ਇੱਛਾਵਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਦੇਖਦੇ ਹਨ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇੱਕ ਪਾਪੀ ਔਰਤ ਦੇ ਪਤੀ ਲਈ ਬੇਇੱਜ਼ਤੀ ਕਿਉਂ ਸਮਝ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਉਸਦੀ ਪਾਪੀਤਾ ਤੋਂ ਅਣਜਾਣ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਭਟਕਣ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਉਮੀਦ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੇਰੀ ਗੱਲ ਸੁਣਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਮੁਸ਼ਕਲ ਨਹੀਂ ਆਵੇਗੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਫਾਇਦੇ ਲਈ ਦੁਬਾਰਾ ਆਵੇਗਾ।

"ਜਦੋਂ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੇ ਸਾਡੇ ਪਹਿਲੇ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਫਿਰਦੌਸ ਵਿੱਚ ਬਣਾਇਆ, ਤਾਂ ਪਵਿੱਤਰ ਗ੍ਰੰਥ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਸਨੇ ਆਦਮ ਉੱਤੇ ਡੂੰਘੀ ਨੀਂਦ ਲਿਆਂਦੀ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਸੌਂ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਆਦਮ ਦੇ ਖੱਬੇ ਪਾਸਿਓਂ ਇੱਕ ਪਸਲੀ ਕੱਢੀ ਜਿਸ ਤੋਂ ਉਸਨੇ ਸਾਡੀ ਮਾਂ ਹੱਵਾਹ ਨੂੰ ਬਣਾਇਆ। ਜਦੋਂ ਆਦਮ ਜਾਗਿਆ, ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਅਤੇ ਕਿਹਾ, 'ਇਹ ਹੁਣ ਮੇਰੀਆਂ ਹੱਡੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹੱਡੀਆਂ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਮਾਸ ਵਿੱਚੋਂ ਮਾਸ ਹੈ।' ਅਤੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੇ ਕਿਹਾ, 'ਇਸ ਲਈ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਮਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਨਾਲ ਜੁੜ ਜਾਵੇਗਾ।' ਉਸੇ ਸਮੇਂ ਵਿਆਹ ਦਾ ਬ੍ਰਹਮ ਸੰਸਕਾਰ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਇੰਨੇ ਮਜ਼ਬੂਤ ਬੰਧਨ ਹਨ ਕਿ ਸਿਰਫ਼ ਮੌਤ ਹੀ ਇਸਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਚਮਤਕਾਰੀ ਸੰਸਕਾਰ ਵਿੱਚ ਇੰਨੀ ਤਾਕਤ ਅਤੇ ਗੁਣ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਦੋ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਮਾਸ ਵਿੱਚ ਬਦਲਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਖੁਸ਼ਹਾਲ ਵਿਆਹ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਵੀ ਅੱਗੇ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ, ਭਾਵੇਂ ਦੋ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹਨ, ਪਰ ਇੱਕ ਹੀ ਇੱਛਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਹ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਪਤਨੀ ਦਾ ਮਾਸ ਉਸਦੇ ਪਤੀ ਦੇ ਮਾਸ ਨਾਲ ਇੱਕ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਦਾਗ, ਅਤੇ ਉਸ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਨੁਕਸ ਉਸਦੇ ਪਤੀ ਦੇ ਮਾਸ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਗੇ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਭਟਕਣ ਦਾ ਕੋਈ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਦਸਿਆ ਹੋਵੇਗਾ। ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਦਰਦ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪੈਰ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਸਰੀਰ ਦੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅੰਗ ਵਿੱਚ ਦਰਦ ਪੂਰੇ ਸਰੀਰ ਵਿੱਚ ਮਹਿਸੂਸ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਸਾਰੇ ਇੱਕ ਮਾਸ ਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਸਿਰ ਨੂੰ ਅਹਿਸਾਸ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਗਿੱਟੇ ਨੂੰ ਸੂਟ ਲੱਗਣ 'ਤੇ ਸੱਟ ਲੱਗੀ ਹੈ, ਬਿਨਾਂ ਸੱਟ ਲੱਗਣ ਦੇ, ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਤੀ ਵੀ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਦੀ ਬੇਇੱਜ਼ਤੀ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਉਸ ਨਾਲ ਇੱਕ ਹੈ। ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਜ਼ਤ ਅਤੇ ਬੇਇੱਜ਼ਤੀ ਦੋਵੇਂ ਮਾਸ ਅਤੇ ਲਹੂ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਜ਼ਿੰਦੀ ਪਤਨੀ ਦੇ ਵੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ ਪਤੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਲਵੇਗਾ ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਜਾਣੇ ਵੀ ਨਫ਼ਰਤ ਵਿੱਚ ਫਸ ਜਾਵੇਗਾ। ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਐਨਸੇਲਮੋ, ਉਸ ਖ਼ਤਰੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰੋ ਜਿਸ ਲਈ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਚੰਗੀ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਵਾਲੀ ਸ਼ਾਂਤੀ ਨੂੰ ਭੰਗ ਕਰਨ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਕਰਕੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਜਾਗਰ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ। ਆਪਣੇ ਆਪ ਤੋਂ ਪੁੱਛੋ ਕਿ ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਅਜਿਹੀ ਵਿਅਰਥ, ਗੈਰ-ਵਾਜਬ ਉਤਸੁਕਤਾ ਲਈ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਦੇ ਪਵਿੱਤਰ ਛਾਤੀ ਵਿੱਚ ਹੁਣ ਆਰਾਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਜਨੂੰਨ ਨੂੰ ਭੜਕਾਉਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੋ। ਯਾਦ ਰੱਖੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਬਾਜ਼ੀ ਤੋਂ ਜੋ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕਰਦੇ ਹੋ ਉਹ ਛੋਟਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਜੋ ਗੁਆ ਸਕਦੇ ਹੋ ਉਹ ਇੰਨਾ ਵੱਡਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਇਸਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰਨ ਲਈ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਘਾਟ ਹੈ। ਹੁਣ, ਜੇਕਰ ਮੈਂ ਜੋ ਕੁਝ ਕਿਹਾ ਹੈ ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਗੁੰਮਰਾਹਕੁੰਨ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਲਈ ਨਾਕਾਫ਼ੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਬੇਇੱਜ਼ਤੀ ਲਈ ਕੋਈ ਹੋਰ ਸਾਧਨ ਲੱਭ ਸਕਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਬਦਕਿਸਮਤੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਉਹ ਨਹੀਂ ਬਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡੀ ਦੋਸਤੀ ਦੀ ਕੀਮਤ ਕਿਉਂ ਨਾ ਦੇਵੇ, ਜੋ ਕਿ ਸੱਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਨੁਕਸਾਨ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਸਦੀ ਮੈਂ ਕਲਪਨਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ।"

ਇਹ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਨੇਕ ਅਤੇ ਸਿਆਣਾ ਲੋਟਾਰੀਓ ਚੁੱਪ ਰਿਹਾ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਐਂਸੇਲਮੋ ਇੰਨਾ ਉਲਝਣ ਅਤੇ ਚਿੰਤਨਸ਼ੀਲ ਹੋ ਗਿਆ ਕਿ ਉਹ ਕਾਫ਼ੀ ਸਮੇਂ ਲਈ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ:

“ਲੋਟਾਰੀਓ ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ, ਤੂੰ ਹੁਣੇ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਕਿੰਨਾ ਧੀਰਜ ਨਾਲ ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਜੋ ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ, ਉਦਾਹਰਣਾਂ ਅਤੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤਾਂ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਤੇਰੀ ਮਹਾਨ ਸਿਆਣਪ ਅਤੇ ਤੇਰੀ ਸੱਚੀ ਦੋਸਤੀ ਦੀਆਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਿਆ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਮੈਂ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਜੇ ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਸੋਚਣ ਦੇ ਢੰਗ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਮੰਨਦਾ ਸਗੋਂ ਆਪਣੇ ਤਰੀਕੇ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਚੰਗਿਆਈ ਤੋਂ ਭੱਜ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਬੁਰਾਈ ਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਤੈਨੂੰ ਸਮਝਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸ ਵੇਲੇ ਉਸ ਬਿਮਾਰੀ ਤੋਂ ਪੀੜਤ ਹਾਂ ਜੋ ਕਈ ਵਾਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਔਰਤਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਿੱਟੀ, ਪਲਾਸਟਰ, ਕੋਲਾ ਅਤੇ ਹੋਰ ਵੀ ਭੈੜੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਖਾਣ ਦੀ ਲਾਲਸਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ - ਇਹ ਸੱਭ ਸੋਚਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਘਿਣਾਉਣੇ ਹਨ ਪਰ ਖਾਣ ਲਈ ਵੀ ਭੈੜੇ ਹਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਜੇਕਰ ਮੈਨੂੰ ਠੀਕ ਹੋਣਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਕਿਸਮ ਦਾ ਉਪਾਅ ਕੱਢਣਾ ਪਵੇਗਾ। ਇਹ ਕਾਫ਼ੀ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਤੂੰ, ਭਾਵੇਂ ਅੱਧੇ ਦਿਲ ਅਤੇ ਮਨਘੜਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ, ਕੈਮਿਲਾ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦੇਵੇਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਇੰਨੀ ਨਿਮਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿ ਪਹਿਲੀ ਮੁਲਾਕਾਤ ਵਿੱਚ ਹੀ ਆਪਣੀ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਨੂੰ ਖਰਾਬ ਹੁੰਦਾ ਦੇਖ ਸਕੇ। ਮੈਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋਵਾਂਗਾ ਜੇਕਰ ਤੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕਰੇਂਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਤੂੰ ਸਾਡੀ ਦੋਸਤੀ ਪ੍ਰਤੀ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨੂੰ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਮੈਨੂੰ ਜੀਵਨ ਦੇ ਕੇ, ਸਗੋਂ ਮਨਾਉਣ ਨਾਲ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬੇਇੱਜ਼ਤ ਨਾ ਸਮਝਣਾ। ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਸਧਾਰਨ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਹੋ: ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਯੋਜਨਾ ਨੂੰ ਇਸ ਪ੍ਰਯੋਗ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਰਨ ਲਈ ਦ੍ਰਿੜ ਹਾਂ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੀ ਮੂਰਖਤਾਪੂਰਨ ਯੋਜਨਾ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸ ਸਨਮਾਨ ਨੂੰ ਖਤਰੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਪਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਬਚਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ। ਜੇਕਰ ਕੈਮਿਲਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਓਨਾ ਉੱਚਾ ਸਤਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ ਜਿੰਨਾ ਉਸਨੂੰ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਉਸਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਇਸਦਾ ਕੋਈ ਨਤੀਜਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਜਲਦੀ ਹੀ ਉਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਸੰਪੂਰਨਤਾ ਦੇਖਾਂਗੇ ਜਿਸਦੀ ਅਸੀਂ ਉਮੀਦ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਸਾਡੀ ਯੋਜਨਾ ਦੀ ਪੂਰੀ ਸੱਚਾਈ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਉਸਦਾ ਸਤਿਕਾਰ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਂਗ ਹੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਉੱਦਮ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਕੇ, ਤੁਸੀਂ ਇੰਨਾ ਘੱਟ ਜੋਖਮ ਲਓਗੇ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਇੰਨੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰੋਗੇ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ, ਭਾਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਕਿੰਨੀਆਂ ਵੀ ਰੁਕਾਵਟਾਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰੋ, ਕਿਉਂਕਿ ਜਿਵੇਂ ਮੈਂ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਬਸ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰੋਗੇ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਸਮਾਪਤ ਸਮਝਾਂਗਾ।

ਲੋਟਾਰੀਓ ਐਂਸੇਲਮੋ ਦੇ ਦ੍ਰਿੜ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਐਂਸੇਲਮੋ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਯੋਜਨਾ 'ਤੇ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਲਈ ਕੋਈ ਹੋਰ ਉਦਾਹਰਣ ਜਾਂ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਸੋਚ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਬੁਰੇ ਇਰਾਦਿਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨ ਦੀ ਧਮਕੀ ਦਿੰਦੇ ਦੇਖਿਆ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਹੋਰ ਵੀ ਵੱਡੀ ਬੁਰਾਈ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ, ਉਸਨੂੰ ਮਜ਼ਾਕ ਕਰੇ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਬੇਨਤੀ ਅਨੁਸਾਰ ਕਰੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦਾ ਇਰਾਦਾ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਦਾ ਸੀ ਕਿ, ਕੈਮਿਲਾ ਦੀ ਮਨ ਦੀ ਸ਼ਾਂਤੀ ਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ, ਐਂਸੇਲਮੋ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਵੇ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਐਂਸੇਲਮੋ ਆਪਣੀ ਯੋਜਨਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦੱਸੇਗਾ; ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲੇਗਾ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਵੀ ਐਂਸੇਲਮੋ ਚਾਹੇਗਾ ਇਸਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰੇਗਾ। ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਕੋਮਲਤਾ ਅਤੇ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਗਲੇ ਲਗਾਇਆ, ਉਸਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਲਈ ਉਸਦਾ ਧੰਨਵਾਦ ਕੀਤਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਉਪਕਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਦੋਵਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਇਹ ਸਹਿਮਤੀ ਹੋਈ ਕਿ ਉਹ ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਆਪਣਾ ਕੰਮ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨਗੇ। ਐਂਸੇਲਮੋ ਲੋਟਾਰੀਓ ਨੂੰ ਕੈਮਿਲਾ ਨਾਲ ਇਕੱਲੇ ਗੱਲ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਾਂ ਅਤੇ ਮੌਕਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰੇਗਾ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਪੈਸੇ ਅਤੇ ਗਹਿਣੇ ਵੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰੇਗਾ। ਐਨਸੇਲਮੋ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਉਹ ਉਸਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਵਿਚ ਕੁਝ ਆਇਤਾਂ ਲਿਖੇ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਸੇਰੇਨਡ ਕਰਨ ਲਈ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਜੇਕਰ ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਲਿਖਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਉਹ ਖੁਦ ਅਜਿਹਾ ਕਰੇਗਾ। ਲੋਟਾਰੀਓ ਇਸ ਸਭ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹੋ ਗਿਆ, ਪਰ ਉਸ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਜੋ ਐਨਸੇਲਮੋ ਸੋਚਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਸਮਝੌਤੇ ਨਾਲ, ਉਹ ਐਨਸੇਲਮੋ ਦੇ ਘਰ ਵਾਪਸ ਆ ਗਏ, ਜਿੱਥੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕੈਮਿਲਾ ਨੂੰ ਬੇਚੈਨੀ ਅਤੇ ਚਿੰਤਾ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਦੀ

ਉਡੀਕ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਪਾਇਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਖਾਸ ਦਿਨ ਉਹ ਵਾਪਸ ਆਉਣ ਵਿੱਚ ਆਮ ਨਾਲੋਂ ਦੇਰ ਨਾਲ ਸੀ।

ਲੋਟਾਰੀਓ ਆਪਣੇ ਘਰ ਵਾਪਸ ਚਲਾ ਗਿਆ, ਐਂਸੇਲਮੋ ਨੂੰ ਓਨਾ ਹੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਛੱਡ ਕੇ ਜਿਵੇਂ ਲੋਟਾਰੀਓ ਉਲਝਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਗੈਰ-ਵਾਜਬ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਅੰਜਾਮ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸ ਰਾਤ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਨਾਰਾਜ਼ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਐਂਸੇਲਮੋ ਨੂੰ ਧੋਖਾ ਦੇਣ ਦਾ ਇੱਕ ਤਰੀਕਾ ਸੋਚਿਆ। ਅਗਲੇ ਦਿਨ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਦੋਸਤ ਨਾਲ ਖਾਣਾ ਖਾਣ ਗਿਆ ਅਤੇ ਕੈਮਿਲਾ ਨੇ ਉਸਦਾ ਸਵਾਗਤ ਕੀਤਾ, ਜਿਸਨੇ ਉਸਦਾ ਸਵਾਗਤ ਆਪਣੀ ਆਮ ਸਦਭਾਵਨਾ ਨਾਲ ਕੀਤਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਦੇ ਉਸ ਪੁਰਾਣੇ ਪਿਆਰ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਸੀ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਖਾਣਾ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ ਅਤੇ ਮੇਜ਼ ਸਾਫ਼ ਹੋ ਗਿਆ, ਐਂਸੇਲਮੋ ਨੇ ਲੋਟਾਰੀਓ ਨੂੰ ਕੈਮਿਲਾ ਦੇ ਨਾਲ ਰਹਿਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਦੋਂ ਉਹ ਕਿਸੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਕੰਮ ਲਈ ਚਲਾ ਗਿਆ, ਇਹ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਉਹ ਡੇਢ ਘੰਟੇ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਕੈਮਿਲਾ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਨਾ ਜਾਣ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਲੋਟਾਰੀਓ ਨੇ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਜਾਣ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕੀਤੀ, ਪਰ ਸਭ ਕੁਝ ਬੇਕਾਰ ਗਿਆ। ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਐਂਸੇਲਮੋ ਨੇ ਲੋਟਾਰੀਓ ਨੂੰ ਉੱਥੇ ਰਹਿਣ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦਾ ਉਸ ਨਾਲ ਚਰਚਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕੁਝ ਬਹੁਤ ਜ਼ਰੂਰੀ ਕੰਮ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਕੈਮਿਲਾ ਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜਦੋਂ ਉਹ ਦੂਰ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਲੋਟਾਰੀਓ ਨੂੰ ਇਕੱਲਾ ਨਾ ਛੱਡੇ। ਦਰਅਸਲ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਜਾਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣ ਵਿੱਚ ਇੰਨਾ ਮਾਹਰ ਸੀ, ਮੂਰਖਤਾ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਤਾਂ ਦੂਰ, ਕਿ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਸੱਚ ਸੀ। ਐਂਸੇਲਮੋ ਚਲਾ ਗਿਆ, ਕੈਮਿਲਾ ਅਤੇ ਲੋਟਾਰੀਓ ਨੂੰ ਮੇਜ਼ 'ਤੇ ਬੈਠੇ ਛੱਡ ਕੇ, ਘਰ ਦੇ ਬਾਕੀ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਖਾਣਾ ਖਾਣ ਲਈ ਚਲੇ ਗਏ ਸਨ। ਆਪਣੇ ਦੋਸਤ ਦੀਆਂ ਇੱਛਾਵਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਲੋਟਾਰੀਓ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਤਿਲਕਣ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਪਾਇਆ, ਜਿਸਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਉਸਦੇ ਵਿਰੋਧੀ ਨਾਲ ਹੋਇਆ, ਜਿਸਨੇ ਆਪਣੀ ਸੁੰਦਰਤਾ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਹਥਿਆਰਬੰਦ ਨਾਈਟਸ ਦੇ ਇੱਕ ਸਕਐਡਰਨ ਨੂੰ ਹਰਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਕੀ ਕੋਈ ਹੈਰਾਨੀ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਲੋਟਾਰੀਓ ਕੋਲ ਉਸ ਤੋਂ ਡਰਨ ਦਾ ਚੰਗਾ ਕਾਰਨ ਸੀ?

ਉਹ ਆਪਣੀ ਕੁਰਸੀ ਦੀ ਬਾਂਹ 'ਤੇ ਝੁਕਿਆ ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਸਿਰ ਆਪਣੇ ਹੱਥ 'ਤੇ ਰੱਖ ਲਿਆ। ਕੈਮਿਲਾ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਮਾੜੇ ਵਿਵਹਾਰ ਲਈ ਮਾਫ਼ੀ ਮੰਗਦੇ ਹੋਏ, ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜਦੋਂ ਲੋਟਾਰੀਓ ਬਾਹਰ ਸੀ ਤਾਂ ਉਹ ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਝਪਕੀ ਲੈਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਕੈਮਿਲਾ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਹ ਡਾਇਨਿੰਗ ਰੂਮ ਨਾਲੋਂ ਡਰਾਇੰਗ ਰੂਮ ਵਿਚ ਵਧੇਰੇ ਆਰਾਮਦਾਇਕ ਰਹੇਗਾ ਅਤੇ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਹ ਉੱਥੇ ਆਰਾਮ ਕਰਨ ਲਈ ਜਾਵੇ, ਪਰ ਲੋਟਾਰੀਓ ਨੇ ਉਸਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਠੁਕਰਾ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਜਲਦੀ ਹੀ ਸੌਂ ਗਿਆ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਐਂਸੇਲਮੋ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਆਇਆ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਜਾਗਿਆ। ਜਦੋਂ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਨੇ ਲੋਟਾਰੀਓ ਨੂੰ ਸੁੱਤਾ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਕੈਮਿਲਾ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਕਿ, ਵਾਪਸ ਆਉਣ ਵਿਚ ਉਸਦੀ ਲੰਮੀ ਦੇਰੀ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇਵਾਂ ਨੂੰ ਗੱਲ ਕਰਨ ਜਾਂ ਇਕੱਠੇ ਲੇਟਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਮਿਲ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਲੋਟਾਰੀਓ ਦੇ ਜਾਗਣ ਦਾ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਬਾਹਰ ਲੈ ਜਾ ਸਕੇ ਅਤੇ ਜਾਣ ਸਕੇ ਕਿ ਮਾਮਲਾ ਕਿਵੇਂ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਸਭ ਕੁਝ ਉਸਦੀ ਇੱਛਾ ਅਨੁਸਾਰ ਹੋਇਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਲੋਟਾਰੀਓ ਉਸੇ ਸਮੇਂ ਜਾਗ ਪਿਆ, ਅਤੇ ਉਹ ਦੋਵੇਂ ਬਾਹਰ ਚਲੇ ਗਏ, ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਉਸਨੂੰ ਲੋਟਾਰੀਓ ਨੂੰ ਇਹ ਦਸਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕੀ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਲੋਟਾਰੀਓ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਸਨੇ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਆਪਣੀਆਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨਾ ਅਣਉਚਿਤ ਸਮਝਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਉਸਨੇ ਕੈਮਿਲਾ ਦੀ ਇੱਕ ਸੁੰਦਰ ਔਰਤ ਵਜੋਂ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਉਸਨੂੰ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਸ਼ਹਿਰ ਭਰ ਵਿੱਚ ਗੱਲਬਾਤ ਦਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਾ ਉਸਦੀ ਸੁੰਦਰਤਾ ਅਤੇ ਬੁੱਧੀ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਉਸਦਾ ਪਿਆਰ ਜਿੱਤਣ ਅਤੇ ਅਗਲੀ ਵਾਰ ਉਸਦੀ ਗੱਲ ਸੁਣਨ ਲਈ ਅਨੁਕੂਲ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਵਧੀਆ ਤਰੀਕਾ ਸਮਝਿਆ ਸੀ। ਅਜਿਹਾ ਕਰਕੇ, ਉਹ ਸ਼ੈਤਾਨ ਦੁਆਰਾ ਵਰਤੀ ਜਾਂਦੀ ਚਾਲ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਹ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਫਸਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਆਪਣੇ ਆਪ 'ਤੇ ਤਿੱਖੀ ਨਜ਼ਰ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਹਨੇਰੇ ਦਾ ਦੂਤ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਰੌਸ਼ਨੀ ਦੇ ਦੂਤ ਵਿਚ ਬਦਲਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਦਿਆਲੂ ਪਹਿਲੂ ਧਾਰਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅੰਤ ਵਿਚ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕੌਣ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਟੀਚਾ ਪ੍ਰਾਪਤ

ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ, ਬੇਸ਼ੱਕ, ਉਸਦਾ ਧੋਖਾਧੜੀ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਹੀ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਲੱਗ ਜਾਂਦਾ।
ਐਨਸੇਲਮੋ ਇਸ ਸੁਝਾਅ ਤੋਂ ਕਾਫ਼ੀ ਖੁਸ਼ ਸੀ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਉਹੀ ਮੱਕਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰੇਗਾ ਭਾਵੇਂ ਉਸਨੂੰ ਘਰੋਂ ਨਾ ਜਾਣਾ ਪਵੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਘਰ ਦੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਦੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨਾਲ ਬਿਠਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕੈਮਿਲਾ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਚਾਲ ਨੂੰ ਪਛਾਣਨ ਤੋਂ ਰੋਕਦੀਆਂ ਹਨ।

ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਹੋਇਆ, ਕਈ ਦਿਨ ਬੀਤ ਗਏ ਜਿਸ ਦੌਰਾਨ ਲੋਟਾਰੀਓ ਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਕੈਮਿਲਾ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਹ ਐਨਸੇਲਮੋ ਨੂੰ ਦੱਸਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਉਸ ਨਾਲ ਗੱਲਬਾਤ ਕੀਤੀ ਹੈ ਪਰ ਉਸਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਬੇਇੱਜ਼ਤੀ ਦੇ ਅੱਗੇ ਝੁਕਣ ਜਾਂ ਉਮੀਦ ਦੀ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਕਿਰਨ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੇ ਮਾਮੂਲੀ ਸੰਕੇਤ ਦਿਖਾਉਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਸੀ। ਇਸਦੇ ਉਲਟ, ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਨੂੰ ਦੱਸਣ ਦੀ ਧਮਕੀ ਦੇ ਰਹੀ ਸੀ ਜੇਕਰ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਬੁਰੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮਨ ਵਿੱਚੋਂ ਨਹੀਂ ਕੱਢਦਾ।

"ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ," ਐਨਸੇਲਮੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਹੁਣ ਤੱਕ ਕੈਮਿਲਾ ਨੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਸਾਨੂੰ ਹੁਣ ਦੇਖਣਾ ਪਵੇਗਾ ਕਿ ਉਹ ਕੰਮਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਕਿਵੇਂ ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਿਆ ਕਰੇਗੀ। ਕਲੂ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੋ ਹਜ਼ਾਰ ਸੋਨੇ ਦੇ ਐਸਕੁਡੋ ਦੇਵਾਂਗਾ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ ਜਾਂ ਦੇ ਵੀ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਅਤੇ ਦੋ ਹਜ਼ਾਰ ਹੋਰ ਦੇਵਾਂਗਾ ਤਾਂ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਲੁਭਾਉਣ ਲਈ ਗਹਿਣਿਆਂ 'ਤੇ ਖਰਚ ਕਰ ਸਕੋ, ਕਿਉਂਕਿ ਭਾਵੇਂ ਕਿੰਨੀਆਂ ਵੀ ਨੇਕ ਔਰਤਾਂ ਹੋਣ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਸੁੰਦਰ, ਉਹ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਧੀਆ ਕੱਪੜੇ ਪਾਉਣ ਅਤੇ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਦਿਖਣ ਵਿੱਚ ਖੁਸ਼ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਉਹ ਇਸ ਪਰਤਾਵੇ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਵਾਂਗਾ ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੋਰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਗਾ।"

ਲੋਟਾਰੀਓ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਉਹ ਕੰਮ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰ ਲਵੇਗਾ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਉਸਦਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ਼ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਥੱਕਿਆ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਹਾਰਿਆ ਹੋਇਆ ਨਿਕਲੇਗਾ। ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਉਸਨੂੰ ਚਾਰ ਹਜ਼ਾਰ ਐਸਕੁਡੋ ਮਿਲੇ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਚਾਰ ਹਜ਼ਾਰ ਅਨਿਸ਼ਚਿਤਤਾਵਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੂੰ ਕੋਈ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਧੋਖਾ ਕਿਵੇਂ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣਾ ਹੈ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸਨੇ ਐਂਸੇਲਮੋ ਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਕੈਮਿਲਾ ਤੋਹਫ਼ਿਆਂ ਅਤੇ ਵਾਅਦਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਓਨੀ ਹੀ ਬੇਪਰਵਾਹ ਸੀ ਜਿੰਨੀ ਉਹ ਸ਼ਬਦਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਉੱਦਮ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵਧਣਾ ਸਿਰਫ਼ ਸਮੇਂ ਦੀ ਬਰਬਾਦੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਪਰ ਕਿਸਮਤ, ਜੋ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵੱਖਰੇ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਲੈ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ, ਨੇ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਐਂਸੇਲਮੋ, ਕੈਮਿਲਾ ਅਤੇ ਲੋਟਾਰੀਓ ਨੂੰ ਇਕੱਲੇ ਛੱਡਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਿਵੇਂ ਉਸਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਇੱਕ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਲੁਕ ਗਿਆ, ਜਿੱਥੋਂ ਇੱਕ ਕੀਹੋਲ ਰਾਹੀਂ ਜਾਸੂਸੀ ਕਰਕੇ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਕੀ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਅਤੇ ਸੁਣਨ ਦੇ ਯੋਗ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਅੱਧੇ ਘੰਟੇ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਲੋਟਾਰੀਓ ਨੇ ਕੈਮਿਲਾ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਕਰਦਾ ਜੇ ਉਹ ਇੱਕ ਸਦੀ ਤੱਕ ਉੱਥੇ ਰਿਹਾ। ਉਸਨੂੰ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਇਆ ਕਿ ਉਸਦੇ ਦੋਸਤ ਨੇ ਕੈਮਿਲਾ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਿਆਵਾਂ ਬਾਰੇ ਜੋ ਕੁਝ ਵੀ ਦੱਸਿਆ ਸੀ ਉਹ ਸ਼ੁਭ ਕੁਝ ਕਲਪਨਾ ਅਤੇ ਝੂਠ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਹ ਦੇਖਣ ਲਈ ਕਿ ਕੀ ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ, ਉਹ ਕਮਰੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਆਇਆ ਅਤੇ ਲੋਟਾਰੀਓ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਖਿੱਚਿਆ, ਉਸਨੂੰ ਕੈਮਿਲਾ ਦੀ ਮਾਨਸਿਕ ਸਥਿਤੀ ਅਤੇ ਵਾਪਰੀਆਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਵੀਂ ਘਟਨਾ ਬਾਰੇ ਪੁੱਛਿਆ। ਲੋਟਾਰੀਓ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਉਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਨਹੀਂ ਉਕਸਾਉਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਇੰਨੀ ਸਖ਼ਤ ਅਤੇ ਬੇਰਹਿਮੀ ਨਾਲ ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਿਆ ਕਰਦੀ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਉਸ ਨਾਲ ਦੁਬਾਰਾ ਗੱਲ ਕਰਨ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਨਹੀਂ ਸੀ।

"ਆਹ, ਲੋਟਾਰੀਓ, ਲੋਟਾਰੀਓ," ਐਨਸੇਲਮੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਮੇਰੇ ਉੱਤੇ ਰੱਖੇ ਸਾਰੇ ਭਰੋਸੇ ਦਾ ਕਿੰਨਾ ਮਾੜਾ ਬਦਲਾ ਦੇ ਰਿਹਾ ਹੈਂ! ਮੈਂ ਹੁਣੇ ਇਸ ਕੀਹੋਲ ਵਿੱਚੋਂ ਤੈਨੂੰ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਤੈਨੂੰ ਕੈਮਿਲਾ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਹੋਣਾ ਪੈ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਤੂੰ ਅਜੇ ਆਪਣੇ ਪਹਿਲੇ ਸ਼ਬਦ ਉਸ ਵੱਲ ਨਹੀਂ ਭੇਜੇ। ਜੇ ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਹੈ, ਤਾਂ ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਕਿਉਂ ਧੋਖਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈਂ, ਅਤੇ ਇਸ ਚਾਲ ਨਾਲ ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਮੇਰੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਸਾਧਨਾਂ ਤੋਂ ਕਿਉਂ ਵਾਂਝਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈਂ?"

ਐਨਸੇਲਮੋ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਲੋਟਾਰੀਓ ਵਿੱਚ ਸ਼ਰਮ ਅਤੇ ਉਲਝਣ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਕੁਝ ਕਹਿ ਚੁੱਕਾ ਸੀ। ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਨੇ, ਝੂਠ ਵਿੱਚ ਫੜੇ ਜਾਣ ਨੂੰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸਨਮਾਨ ਦੀ ਗੱਲ ਸਮਝਦੇ ਹੋਏ, ਐਨਸੇਲਮੋ ਨੂੰ ਸਹੁੰ ਖਾਧੀ ਕਿ ਉਸ ਪਲ ਤੋਂ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਨਾ ਆਪਣਾ ਕੰਮ ਬਣਾਏਗਾ ਅਤੇ ਦੁਬਾਰਾ ਝੂਠ ਨਹੀਂ ਬੋਲੇਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਐਨਸੇਲਮੋ ਦੇਖੇਗਾ ਕਿ ਕੀ ਉਹ ਉਤਸੁਕਤਾ ਦੇ ਕਾਰਨ ਉਸਦੀ ਦੁਬਾਰਾ ਜਾਸੂਸੀ ਕਰੇਗਾ। ਉਸਨੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਕੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕੋਈ ਖ਼ਾਸ ਉਪਾਅ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਜਿਸਨੂੰ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦਾ ਸੀ ਉਹ ਸਾਰੇ ਸ਼ੱਕ ਦੂਰ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ। ਐਨਸੇਲਮੋ ਨੇ ਉਸ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕੀਤਾ ਅਤੇ, ਉਸਨੂੰ ਵਧੇਰੇ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਅਤੇ ਘੱਟ ਅਸ਼ਾਂਤ ਮਾਹੌਲ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ, ਇੱਕ ਹਫ਼ਤੇ ਲਈ ਉਸਦੇ ਘਰ ਤੋਂ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰ ਰਹਿਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਇੱਕ ਦੋਸਤ ਦੇ ਘਰ ਜਾ ਸਕੇ ਜੋ ਸ਼ਹਿਰ ਤੋਂ ਦੂਰ ਨਹੀਂ ਇੱਕ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ। ਕੈਮਿਲਾ ਦੀ ਆਪਣੀ ਯਾਤਰਾ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਣ ਲਈ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਦੋਸਤ ਨੂੰ ਇੱਕ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੁਨੇਹਾ ਭੇਜਣ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੇ ਘਰ ਆਉਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ। ਓ, ਗਰੀਬ, ਗਲਤ ਸਲਾਹ ਵਾਲਾ ਐਨਸੇਲਮੋ! ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ? ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਰਚ ਰਹੇ ਹੋ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ? ਸੋਚੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਬੇਇੱਜ਼ਤੀ ਦੀ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਰਚ ਕੇ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਤਬਾਹੀ ਦੀ ਭਾਲ ਕਰਕੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨਾਲ ਕੀ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ। ਤੁਹਾਡੀ ਪਤਨੀ ਕੈਮਿਲਾ ਨੇਕ ਹੈ; ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤੀ ਅਤੇ ਸ਼ਾਂਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ; ਕੋਈ ਵੀ ਤੁਹਾਡੀ ਖੁਸ਼ੀ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ; ਉਸਦੇ ਵਿਚਾਰ ਉਸਦੇ ਘਰ ਦੀਆਂ ਕੰਧਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਫੈਲਦੇ; ਤੁਸੀਂ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਉਸਦੀ ਸਵਰਗ ਹੋ, ਉਸਦੀਆਂ ਇੱਛਾਵਾਂ ਦਾ ਵਸਤੂ, ਉਸਦੀਆਂ ਇੱਛਾਵਾਂ ਦਾ ਫਲ, ਅਤੇ ਉੱਚ ਮਾਡਲ ਜਿਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਉਹ ਆਪਣੀ ਇੱਛਾ ਨੂੰ ਮਾਪਦੀ ਹੈ, ਇਸਨੂੰ ਤੁਹਾਡੀ ਅਤੇ ਸਵਰਗ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਨੁਕੂਲ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ, ਤਾਂ, ਉਸਦੀ ਇੱਜ਼ਤ, ਸੁੰਦਰਤਾ, ਸ਼ੁੱਧਤਾ ਅਤੇ ਰਿਜ਼ਰਵ ਦੀ ਖਾਨ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਮੁਸ਼ਕਲ ਦੇ ਉਸ ਕੋਲ ਮੌਜੂਦ ਸਾਰੇ ਖਜ਼ਾਨੇ ਅਤੇ ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਅਣਦੇਖੀਆਂ ਨਾੜੀਆਂ ਦੀ ਭਾਲ ਵਿੱਚ ਧਰਤੀ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਿਉਂ ਕਰੋਗੇ, ਪੂਰੀ ਬਣਤਰ ਦੇ ਢਹਿ ਜਾਣ ਦਾ ਜੋਖਮ ਲੈਂਦੇ ਹੋਏ, ਜੋ ਕਿ, ਆਖਰਕਾਰ, ਉਸਦੀ ਕੁਦਰਤੀ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਦੀ ਨਾਜ਼ੁਕ ਨੀਂਹ 'ਤੇ ਟਿਕੀ ਹੋਈ ਹੈ? ਯਾਦ ਰੱਖੋ ਕਿ ਜੇ ਕੋਈ ਅਸੰਭਵ ਦੀ ਭਾਲ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਸੰਭਵ ਨੂੰ ਸੋਹਣੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਸਨੂੰ ਇੱਕ ਕਵੀ ਨੇ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ:

ਸਿਰਫ਼ ਮੌਤ ਵਿੱਚ ਹੀ ਮੈਨੂੰ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਮਿਲੇਗੀ,
ਅਤੇ ਸਿਹਤ ਦਰਦ ਵਿੱਚ;
ਇੱਕ ਗੱਦਾਰ ਦੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਉਚਿਤ ਸਨਮਾਨ,
ਜਾਂ ਇੱਕ ਜ਼ੰਜੀਰ ਵਿੱਚ ਆਜ਼ਾਦੀ।
ਪਰ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਪੁੱਛਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਕਦੇ ਕੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ,
ਕਿਸਮਤ, ਹਾਏ! ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੀ ਹੈ,
ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਹੋਰ ਕੀ ਦਿੰਦੇ
ਕਦੇ ਵੀ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।[4]

ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਐਂਸੇਲਮੋ ਕੈਮਿਲਾ ਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਿੰਡ ਲਈ ਰਵਾਨਾ ਹੋ ਗਈ ਕਿ ਉਸਦੀ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰੀ ਵਿੱਚ ਲੋਟਾਰੀਓ ਘਰ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰਨ ਆਵੇਗਾ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਖਾਣਾ ਖਾਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਉਸ ਨਾਲ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੇਸ਼ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਖੁਦ ਐਂਸੇਲਮੋ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਕੈਮਿਲਾ, ਇੱਕ ਸਮਝਦਾਰ ਅਤੇ ਸਤਿਕਾਰਯੋਗ ਔਰਤ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਤੋਂ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਯਾਦ ਰੱਖਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸਦੀ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰੀ ਦੌਰਾਨ ਕਿਸੇ ਲਈ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮੇਜ਼ 'ਤੇ ਉਸਦੀ ਜਗ੍ਹਾ ਲੈਣਾ ਗਲਤ ਸੀ; ਕਿ ਜੇਕਰ ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਘਰ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲਣ ਦੀ ਉਸਦੀ ਯੋਗਤਾ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੀ ਘਾਟ ਕਾਰਨ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਵਾਰ ਉਸਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਖੁਦ ਦੇਖੇਗਾ ਕਿ ਉਹ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਮੁਸ਼ਕਲ ਕੰਮਾਂ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ। ਐਂਸੇਲਮੋ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਇੱਛਾਵਾਂ ਦੱਸ ਦਿੱਤੀਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਆਪਣਾ ਸਿਰ ਝੁਕਾਉਣ

ਅਤੇ ਆਗਿਆ ਮੰਨਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਕੈਮਿਲਾ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਉਸਦੀ ਇੱਛਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਰੇਗੀ।

ਐਂਸੇਲਮੋ ਚਲੀ ਗਈ, ਅਤੇ ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਲੋਟਾਰੀਓ ਉਸਦੇ ਘਰ ਪਹੁੰਚੀ, ਜਿੱਥੇ ਕੈਮਿਲਾ ਨੇ ਉਸਦਾ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਨਿਮਰਤਾ ਨਾਲ ਸਵਾਗਤ ਕੀਤਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਘਰ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਇਕੱਲੀ ਰਹਿਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਉਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਆਪਣੇ ਨੌਕਰਾਂ ਅਤੇ ਨੌਕਰਾਣੀਆਂ ਨਾਲ ਘਿਰੀ ਰਹਿੰਦੀ ਸੀ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਉਸਦੀ ਇੱਕ ਨੌਕਰਾਣੀ ਜਿਸਦਾ ਨਾਮ ਲਿਓਨੇਲਾ ਸੀ, ਜਿਸਨੂੰ ਉਹ ਬਹੁਤ ਪਿਆਰ ਕਰਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਜਿਸਨੂੰ ਉਹ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਲੈ ਕੇ ਆਈ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਐਂਸੇਲਮੋ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਕੁੜੀਆਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਉਹ ਦੋਵੇਂ ਕੈਮਿਲਾ ਦੇ ਮਾਪਿਆਂ ਦੇ ਘਰ ਇਕੱਠੇ ਪਾਲੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਪਹਿਲੇ ਤਿੰਨ ਦਿਨਾਂ ਦੌਰਾਨ ਲੋਟਾਰੀਓ ਨੇ ਉਸ ਨਾਲ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੌਕਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰ ਗਿਆ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਮੇਜ਼ ਸਾਫ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਤੇ ਘਰ ਦੇ ਸਟਾਫ਼ ਕੈਮਿਲਾ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਖਾਣਾ ਖਾਣ ਲਈ ਜਲਦੀ ਚਲੇ ਗਏ। ਲਿਓਨੇਲਾ ਨੂੰ ਕੈਮਿਲਾ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਖਾਣਾ ਖਾਣ ਅਤੇ ਕਦੇ ਵੀ ਆਪਣਾ ਪਾਸਾ ਨਾ ਛੱਡਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਲਿਓਨੇਲਾ, ਜਿਸਦਾ ਮਨ ਆਪਣੀ ਪਸੰਦ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਆਦਾ ਰੁੱਝਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਜਿਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮਨੋਰੰਜਨ ਲਈ ਉਸ ਖਾਸ ਸਮੇਂ ਅਤੇ ਮੌਕੇ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ, ਹਮੇਸ਼ਾ ਆਪਣੀ ਅੰਦਰੂਨੀ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਸੀ; ਦਰਅਸਲ, ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਕੱਲੀ ਛੱਡ ਦਿੰਦੀ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਉਸਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ। ਫਿਰ ਵੀ, ਕੈਮਿਲਾ ਦੀ ਇੱਜ਼ਤ ਦੀ ਹਵਾ, ਉਸਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਗੰਭੀਰਤਾ ਦੀ ਝਲਕ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਵਿਵਹਾਰ ਦਾ ਸੰਜਮ ਇੰਨਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਲੋਟਾਰੀਓ ਦੀ ਜੀਭ ਨੂੰ ਲਗਾਮ ਦੇ ਦਿੱਤੀ। ਪਰ ਕੈਮਿਲਾ ਦੇ ਕਈ ਗੁਣਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇਸ 'ਤੇ ਲਗਾਈ ਗਈ ਚੁੱਪ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੋਵਾਂ ਲਈ ਨੁਕਸਾਨਦੇਹ ਸਾਬਤ ਹੋਈ, ਕਿਉਂਕਿ ਜੇ ਉਸਦੀ ਜੀਭ ਚੁੱਪ ਹੁੰਦੀ, ਤਾਂ ਉਸਦੇ ਵਿਚਾਰ ਖੁੱਲ੍ਹ ਕੇ ਘੁੰਮਦੇ ਰਹਿੰਦੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੂੰ ਕੈਮਿਲਾ ਦੇ ਗੁਣ ਅਤੇ ਸੁੰਦਰਤਾ ਦੀ ਹਰ ਇੱਕ ਸੰਪੂਰਨਤਾ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਸੰਗਮਰਮਰ ਦੀ ਮੂਰਤੀ ਵਿੱਚ ਪਿਆਰ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਸੀ, ਮਨੁੱਖੀ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਘੱਟ। ਲੋਟਾਰੀਓ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਉਸ 'ਤੇ ਟਿਕਾਈ ਬੈਠਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਗੱਲਬਾਤ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਪਿਆਰ ਦੇ ਅੱਗੇ ਝੁਕਣਾ ਉਸਦੇ ਲਈ ਕਿੰਨਾ ਆਸਾਨ ਹੋਵੇਗਾ। ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਐਂਸੇਲਮੋ ਦੇ ਸਨਮਾਨ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕਰਨ ਲੱਗ ਪਏ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਹਜ਼ਾਰ ਵਾਰ ਉਹ ਸ਼ਹਿਰ ਤੋਂ ਭੱਜਣ ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਜਾਣ ਲਈ ਤਰਸਦਾ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਐਂਸੇਲਮੋ ਉਸਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਦੇਖੇਗਾ ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਕੈਮਿਲਾ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਦੇਖੇਗਾ, ਪਰ ਉਸਨੂੰ ਉਸ ਖੁਸ਼ੀ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਉਸਨੂੰ ਦੇਖਣ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ ਸੀ। ਆਪਣੇ ਆਪ ਨਾਲ ਸੰਘਰਸ਼ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਉਸਨੇ ਉਸ ਖੁਸ਼ੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਕਰਨ ਅਤੇ ਅਣਦੇਖਾ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਿਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਕੈਮਿਲਾ 'ਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਨਜ਼ਰਾਂ ਟਿਕਾਈਆਂ, ਅਤੇ ਹਰ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਇਕੱਲਾ ਪਾਉਂਦਾ, ਤਾਂ ਉਹ ਆਪਣੀ ਮੂਰਖਤਾ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਂਦਾ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਗਰੀਬ ਦੋਸਤ, ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇੱਕ ਗਰੀਬ ਈਸਾਈ ਵੀ ਕਹਿੰਦਾ। ਆਪਣੇ ਇਕਾਂਤਵਾਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਆਪਣੇ ਅਤੇ ਐਂਸੇਲਮੋ ਵਿਚਕਾਰ ਤੁਲਨਾ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਜਿਸਦਾ ਅੰਤ ਉਸਦੇ ਇਸ ਦਲੀਲ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਐਂਸੇਲਮੋ ਦਾ ਮੂਰਖਤਾ ਭਰਿਆ ਭਰੋਸਾ ਉਸਦੀ ਆਪਣੀ ਵਫ਼ਾਦਾਰੀ ਦੀ ਘਾਟ ਨਾਲੋਂ ਵੱਡਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਉਸਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਰਮਾਤਮਾ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀਆਂ ਨਜ਼ਰਾਂ ਵਿਚ ਉਸ ਦੇ ਕਰਨ ਲਈ ਬੁਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਗਲਤ ਕੰਮਾਂ ਲਈ ਸਜ਼ਾ ਮਿਲਣ ਦਾ ਡਰ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਅਖੀਰ ਵਿਚ, ਕੈਮਿਲਾ ਦੀ ਸੁੰਦਰਤਾ ਅਤੇ ਗੁਣ, ਉਸ ਮੌਕੇ ਦੇ ਨਾਲ ਜੋ ਮੂਰਖ ਪਤੀ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਨੇ ਲੋਟਾਰੀਓ ਦੀ ਵਫ਼ਾਦਾਰੀ ਨੂੰ ਚਕਨਾਚੂਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਉਸ ਵਸਤੂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਜਿਸ ਵੱਲ ਉਸਦਾ ਜਨੂੰਨ ਉਸਨੂੰ ਝੁਕਾਉਂਦਾ ਸੀ, ਉਸਨੇ - ਐਂਸੇਲਮੋ ਦੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਤਿੰਨ ਦਿਨਾਂ ਬਾਅਦ, ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਇੱਛਾਵਾਂ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਨਿਰੰਤਰ ਲੜਾਈ ਲੜੀ - ਕੈਮਿਲਾ ਨੂੰ ਇੰਨੀਆਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਅਤੇ ਪਿਆਰ ਭਰੇ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਕੈਮਿਲਾ ਹੈਰਾਨ ਰਹਿ ਗਈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਕੁਰਸੀ ਤੋਂ ਉੱਠਣ ਅਤੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵੀ ਸ਼ਬਦ ਕਹੇ ਬਿਨਾਂ ਆਪਣੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਜਾਣ ਤੋਂ

ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਝਿੜਕ ਨੇ ਲੇਟਾਰੀਓ ਨੂੰ ਉਮੀਦ ਦੇ ਰਾਹ ਵਿੱਚ ਡਗਮਗਾ ਦੇਣ ਦੀ ਬਜਾਏ - ਉਮੀਦ ਹਮੇਸ਼ਾ ਪਿਆਰ ਦੁਆਰਾ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ - ਦਾ ਉਲਟ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾਇਆ, ਉਸਨੂੰ ਹੋਰ ਵੀ ਪਿਆਰਾ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਕੈਮਿਲਾ, ਜਿਸਨੇ ਲੇਟਾਰੀਓ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਅਜਿਹਾ ਦੇਖਿਆ ਸੀ ਜਿਸਦਾ ਉਸਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਕਦੇ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਉਹ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਭਟਕ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਅੱਗੇ ਵਧਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਗੱਲ ਕਰਨ ਦੇਣਾ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਜਾਂ ਉਚਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਉਸਨੇ ਉਸੇ ਰਾਤ ਆਪਣੇ ਇੱਕ ਨੌਕਰ ਨੂੰ ਐਨਸੇਲਮੋ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਭੇਜਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖਿਆ ਸੀ।

1. ਰਾਜਾ ਸੁਲੇਮਾਨ, ਕਹਾਉਤਾਂ 31:10 ਵਿੱਚ।
2. ਲਾਤੀਨੀ: "ਜਿੱਥੇ ਤੱਕ ਜਗਵੇਦੀ", ਇੱਕ ਵਾਕੰਸ਼ ਜੋ ਪਲੂਟਾਰਕ ਪੇਰੀਕਲਸ ਨੂੰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ; ਪਲੂਟਾਰਕ ਮੇਰਾਲੁਈਆ ਤੋਂ।
3. ਇਹ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕਵਿਤਾ ਕ੍ਰਿਸ ਨਾਟਕ ਤੋਂ ਆਈ ਹੈ।
4. ਫ੍ਰਾਂਸਿਸਕੋ ਰੋਡ੍ਰਿਗੁਜ਼ ਮਾਰਿਨ ਨੂੰ ਸ਼ੱਕ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਆਇਤਾਂ ਸੁਰਵੈਂਟਸ ਦੀ ਕਲਮ ਤੋਂ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਉਸਦੇ ਐਲ ਗੈਲਾਰਡੋ ਸਪੈਨਿਸ਼ ਦੇ ਤੀਜੇ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਆਇਤਾਂ ਨਾਲ ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਸਮਾਨਤਾ ਰੱਖਦੀਆਂ ਹਨ।

ਚੌਂਤੀ ਅਧਿਆਇ

"ਦ ਟੇਲ੍ਹ ਆਫ਼ ਅਨਰਿਜ਼ਨੇਬਲ ਕਿਊਰੀਓਸਿਟੀ" ਦੀ ਨਿਰੰਤਰਤਾ

ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇੱਕ ਫੌਜ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਜੁਰਨੈਲ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਰਹਿਣਾ ਜਾਂ ਇੱਕ ਕਿਲ੍ਹੇ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਮਹਿਲ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਰਹਿਣਾ ਮਾੜਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ, ਮੈਂ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇੱਕ ਜਵਾਨ ਵਿਆਹੀ ਔਰਤ ਲਈ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਰਹਿਣਾ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਅਣਉਚਿਤ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਜਾਇਜ਼ ਹਾਲਾਤਾਂ ਕਾਰਨ ਅਜਿਹਾ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਬਿਨਾਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੰਨਾ ਦੁਖੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੀ ਹਾਂ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੀ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰੀ ਨੂੰ ਬਰਦਾਸ਼ਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਇੰਨੀ ਅਸਮਰੱਥ ਹਾਂ ਕਿ, ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਜਲਦੀ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੇ, ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮਾਪਿਆਂ ਦੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਅਸਥਾਈ ਪਨਾਹ ਲੈਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਹੋਣਾ ਪਵੇਗਾ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡਾ ਘਰ ਅਸੁਰੱਖਿਅਤ ਛੱਡ ਦੇਵਾਂ। ਨਾਲ ਹੀ, ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿਸ ਗਾਰਡ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਜੇ ਉਹ ਸੱਚਮੁੱਚ ਇਸ ਨਾਮ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਨਾਲੋਂ ਆਪਣੀ ਖੁਸ਼ੀ ਬਾਰੇ ਵਧੇਰੇ ਚਿੰਤਤ ਹੈ, ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਸਮਝਦਾਰ ਆਦਮੀ ਹੋ, ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਹੋਰ ਕੁਝ ਕਹਿਣ ਲਈ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਮੇਰੇ ਲਈ ਹੋਰ ਟਿੱਪਣੀ ਕਰਨਾ ਸਮਝਦਾਰੀ ਹੈ।

ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਐਨਸੇਲਮੋ ਨੂੰ ਇਹ ਪੱਤਰ ਮਿਲ੍ਹਿਆ, ਉਸਨੇ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਕਿ ਲੋਟਾਰੀਓ ਨੇ ਆਖਰਕਾਰ ਕੰਮ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੈਮਿਲ੍ਹਾ ਨੇ ਉਸਦੀ ਉਮੀਦ ਅਨੁਸਾਰ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਖ਼ਬਰ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ ਹੋ ਕੇ, ਉਸਨੇ ਕੈਮਿਲ੍ਹਾ ਨੂੰ ਮੈਸੇਂਜਰ ਰਾਹੀਂ ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਘਰ ਨਾ ਛੱਡੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਬਹੁਤ ਜਲਦੀ ਵਾਪਸ ਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਕੈਮਿਲ੍ਹਾ ਐਨਸੇਲ੍ਮੋ ਦੇ ਜਵਾਬ 'ਤੇ ਹੈਰਾਨ ਰਹਿ ਗਈ, ਜਿਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਉਲਝਣ ਵਿੱਚ ਪਾ ਦਿੱਤਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਪਰ ਆਪਣੇ ਮਾਪਿਆਂ ਕੋਲ ਜਾਣ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਵੀ ਘੱਟ ਕੀਤੀ। ਜੇ ਉਹ ਘਰ ਵਿੱਚ ਰਹੀ, ਤਾਂ ਉਸਦੀ ਨੇਕੀ ਨੂੰ ਖ਼ਤਰਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਜੇ ਉਹ ਚਲੀ ਗਈ, ਤਾਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਜਾ ਰਹੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੇ ਲੋਟਾਰੀਓ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਤੋਂ ਭੱਜਣ ਦਾ ਫੈਸਲ੍ਹਾ ਕੀਤਾ, ਅਜਿਹਾ ਨਾ ਹੋਵੇ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਨੌਕਰਾਂ ਨੂੰ ਗੱਪਾਂ ਮਾਰਨ ਦਾ ਕਾਰਨ ਦੇਵੇ। ਹੁਣ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਦੁਆਰਾ ਲਿਖੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦਾਂ 'ਤੇ ਪਛਤਾਵਾ ਹੋ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਇਸ ਡਰ ਤੋਂ ਕਿ ਉਹ ਸੋਚੇਗਾ ਕਿ ਲੋਟਾਰੀਓ ਨੇ ਉਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਨੈਤਿਕ ਕਮੀ ਦੇਖੀ ਹੈ ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਉਹ ਉਸਦਾ ਸਤਿਕਾਰ ਛੱਡ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਆਪਣੀ ਚੰਗਿਆਈ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਨੇਕ ਇਰਾਦਿਆਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਉਸਨੇ ਲੋਟਾਰੀਓ ਦੁਆਰਾ ਕਹੀ ਗਈ ਹੁਰ ਗੱਲ ਦਾ ਚੁੱਪ ਰਹਿਣ ਦਾ ਫੈਸਲ੍ਹਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਝੁੰਗੜੇ ਜਾਂ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਵਿੱਚ ਫ਼ਸਣ ਤੋਂ ਬੱਚਣ ਲਈ ਉਸਨੂੰ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਹੇਗਾ। ਉਸਨੇ ਐਨਸੇਲਮੋ ਦੀਆਂ ਨਜ਼ਰਾਂ ਵਿੱਚ ਲੋਟਾਰੀਓ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਸੇ ਤਰੀਕੇ ਦੀ ਭਾਲ ਵੀ ਕੀਤੀ ਜਦੋਂ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸਣ ਲਈ ਕਹੇਗਾ ਕਿ ਉਸਨੇ ਉਹ ਪੱਤਰ ਕਿਉਂ ਲਿਖਿਆ ਸੀ। ਇਹਨਾਂ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨਾਲ੍ਹ ਲੈਸ, ਉਚਿਤ ਜਾਂ ਲਾਭਦਾਇਕ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਸਤਿਕਾਰਯੋਗ, ਉਸਨੇ ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਲੋਟਾਰੀਓ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਸੁਣਨ ਵਿੱਚ ਬਿਤਾਇਆ। ਉਹ ਇੰਨਾ ਜ਼ਿੱਦੀ ਹੋ ਗਿਆ ਕਿ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਉਸਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਤਾਂ ਕੈਮਿਲ੍ਹਾ ਦੀ ਦ੍ਰਿੜਤਾ ਡਗਮਗਾ ਗਈ, ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਸੱਦਗੁਣ ਵਿੱਚ ਲੋਟਾਰੀਓ ਦੇ ਹੰਝੂਆਂ ਅਤੇ ਬੇਨਤੀਆਂ ਦੇ ਜਨੂੰਨ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਲਈ ਸਭ ਕੁਝ ਸੀ। ਲੋਟਾਰੀਓ ਨੂੰ ਇਹ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਉਸ ਤੋਂ ਕੁੜਕ ਗਿਆ। ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੂੰ ਹੁਣ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਇਆ ਕਿ ਅੰਤਰਾਲ ਦੌਰਾਨ ਐਨਸੇਲਮੋ ਦੀ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰੀ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਇਸ ਕਿਲ੍ਹੇ 'ਤੇ ਘੇਰਾਬੰਦੀ ਨੂੰ ਤੇਜ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਸਮਾਂ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਉਸਨੇ ਉਸਦੀ ਸੁੰਦਰਤਾ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕਰਕੇ ਹੰਕਾਰ ਨਾਲ੍ਹ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਸੁੰਦਰ ਔਰਤ ਦੇ ਘੁੰਮਡ ਦੇ ਕਿਲ੍ਲੇਦਾਰ ਬੁਰਜਾਂ ਨੂੰ ਚਾਪਲੂਸੀ ਦੇ ਬੁੱਲ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਨਿਕਲਣ ਵਾਲੇ ਘਮੰਡ ਤੋਂ ਵੱਧ ਜਲਦੀ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਜਿੱਤ ਸਕਦਾ ਜਾਂ ਬੱਰਬਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਦਰਅਸਲ,

ਪੂਰੀ ਮਿਹਨਤ ਕਰਕੇ, ਉਸਨੇ ਉਸਦੀ ਹਿੰਮਤ ਦੀ ਨੀਂਹ ਨੂੰ ਅੰਜੂਰ ਹਥੌੜਿਆਂ ਨਾਲ ਬੇਰਹਿ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕੈਮਿਲਾ ਠੋਸ ਪਿੱਤਲ ਦੀ ਬਣੀ ਹੁੰਦੀ, ਤਾਂ ਵੀ ਉਹ ਡਿੱਗ ਪੈਂਦੀ। ਲੋਟਾਰੀਓ ਰੋਇਆ, ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ, ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ, ਚਾਪਲੂਸੀ ਕੀਤੀ, ਇਤਰਾਜ਼ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਇੰਨੇ ਦ੍ਰਿੜ ਇਰਾਦੇ ਅਤੇ ਭਾਵਨਾ ਨਾਲ ਛਲ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਸਨੇ ਕੈਮਿਲਾ ਦੇ ਬੁਚਾਅ ਪੱਖ ਨੂੰ ਹੇਰਾ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਉਸ ਚੀਜ਼ 'ਤੇ ਜੇਤੂ ਬਣ ਕੇ ਉਭਰਿਆ ਜਿਸਦੀ ਉਸਨੇ ਘੱਟ ਤੋਂ ਘੱਟ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਸੀ ਪਰ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਇੱਛਾ ਸੀ।

ਕੈਮਿਲਾ ਮੰਨ ਗਈ; ਹਾਂ, ਐਂਸੇਲਮੋ ਦੀ ਪਤਨੀ ਮੰਨ ਗਈ - ਪਰ ਕੀ ਇਹ ਕੋਈ ਹੈਰਾਨੀ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਜਦੋਂ ਲੋਟਾਰੀਓ ਦੀ ਦੋਸਤੀ ਸਿੱਧੀ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦੀ? - ਇੱਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਸਬੂਤ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਪਿਆਰ ਦੇ ਜਨੂੰਨ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਤੋਂ ਭੱਜ ਕੇ ਹੀ ਦੂਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਅਜਿਹੇ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਵਿਰੋਧੀ ਨਾਲ ਜੂਝਣਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੀਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸਦੇ ਮਨੁੱਖੀ ਜਨੂੰਨ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਲਈ ਬ੍ਰਹਮ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਲੁਓਨੇਲਾ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਮਾਲਕਣ ਦੀ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਬਾਰੇ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਲਈ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਦੋ ਬੇਵਫ਼ਾ ਦੋਸਤ ਅਤੇ ਨਵੇਂ ਬਣੇ ਪ੍ਰੇਮੀ ਉਸ ਤੋਂ ਇਸਨੂੰ ਛੁਪਾਉਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਸਨ। ਲੋਟਾਰੀਓ ਨੇ ਕੈਮਿਲਾ ਨੂੰ ਇਹ ਨਾ ਦੱਸਣ ਦੀ ਚੋਣ ਕੀਤੀ ਕਿ ਐਂਸੇਲਮੋ ਦੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਕੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਉਸਨੇ ਲੋਟਾਰੀਓ ਨੂੰ ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਉਸਦੇ ਪਿਆਰ ਨੂੰ ਘੱਟ ਨਾ ਸਮਝੇ ਅਤੇ ਇਹ ਨਾ ਮੰਨੇ ਕਿ ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਧਿਆਨ ਉਸ 'ਤੇ ਦਬਾਇਆ ਸੀ, ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਨਹੀਂ, ਪਰ ਅਚਾਨਕ ਅਤੇ ਅਚਾਨਕ। ਕਈ ਦਿਨਾਂ ਬਾਅਦ, ਐਂਸੇਲਮੋ ਘਰ ਵਾਪਸ ਆਇਆ ਪਰ ਉੱਥੇ ਕੀ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰ ਸੀ, ਯਾਨੀ ਉਹ ਚੀਜ਼ ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਸਨੇ ਹਲਕਾ ਜਿਹਾ ਸਲੂਕ ਕੀਤਾ ਸੀ ਪਰ ਬਹੁਤ ਪਿਆਰ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ। ਉਹ ਤੁਰੰਤ ਲੋਟਾਰੀਓ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਗਿਆ, ਜਿਸਨੂੰ ਉਸਨੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ, ਅਤੇ ਦੇਵਾਂ ਦੇ ਗਲੇ ਲੱਗਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਐਂਸੇਲਮੋ ਨੇ ਲੋਟਾਰੀਓ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਕੀ ਉਹ ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਸੀ ਜਾਂ ਬੀਮਾਰ; ਜਿਸ ਦਾ ਲੋਟਾਰੀਓ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ:

"ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ, ਐਨਸੇਲਮੋ, ਤੇਰੇ ਲਈ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਇਹ ਖ਼ਬਰ ਹੈ ਕਿ ਤੇਰੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਪਤਨੀ ਹੈ ਜੋ ਸਾਰੀਆਂ ਨੇਕ ਔਰਤਾਂ ਲਈ ਸੰਪੂਰਨਤਾ ਦੀ ਮਿਸਾਲ ਵਜੋਂ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੈ। ਮੈਂ ਉਸ ਨਾਲ ਜੋ ਸ਼ਬਦ ਕਹੇ ਸਨ ਉਹ ਹਵਾ ਵਿੱਚ ਘੁਲ ਗਏ, ਮੇਰੇ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਵਾਅਦੇ ਘਿਣਾਉਣੇ ਸਨ, ਜੋ ਤੋਹਫ਼ੇ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਸਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਜੋ ਹੰਝੂ ਵਹਾਉਣ ਦਾ ਮੈਂ ਦਿਖਾਵਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਖੁੱਲ੍ਹੇਆਮ ਮਜ਼ਾਕ ਉਡਾਇਆ ਗਿਆ। ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, ਜਿਵੇਂ ਕੈਮਿਲਾ ਸਾਰੀ ਸੁੰਦਰਤਾ ਦਾ ਜੋੜ ਹੈ, ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਹ ਸਤਿਕਾਰ ਦਾ ਭੰਡਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਸਜਾਵਟ, ਨਿਮਰਤਾ, ਅਤੇ ਹਰ ਗੁਣ ਦਾ ਪਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨ ਹੈ ਜੋ ਇੱਕ ਸਤਿਕਾਰਯੋਗ ਔਰਤ ਨੂੰ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾਯੋਗ ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕਿਸਮਤ ਵਾਲਾ ਬਣਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਐਸਕੂਡੋ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਓ, ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ, ਜੋ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਅਜੇ ਵੀ ਹਨ। ਮੈਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਛੂਹਣ ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਕੈਮਿਲਾ ਦੀ ਇਮਾਨਦਾਰੀ ਤੋਹਫ਼ਿਆਂ ਅਤੇ ਵਾਅਦਿਆਂ ਵਰਗੀਆਂ ਨੀਵੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੇ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਝੁਕੇਗੀ। ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਰਹੋ, ਐਨਸੇਲਮੋ, ਅਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਟੈਸਟਾਂ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਟੈਸਟਾਂ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਨਾ ਦਿਓ। ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸੁੱਕ ਅਤੇ ਸੁੱਕ ਦੇ ਸਮੁੰਦਰ ਨੂੰ ਸੁੱਕੇ ਜੁੱਤੀ ਨਾਲ ਪਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜੋ ਔਰਤਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਅਕਸਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਨਵੀਆਂ ਰੁਕਾਵਟਾਂ ਦੇ ਉੱਚੇ ਸਮੁੰਦਰਾਂ 'ਤੇ ਦੁਬਾਰਾ ਜਾਣ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਨਾ ਦਿਓ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਪਾਇਲਟ ਨਾਲ ਉਸ ਜਹਾਜ਼ ਦੀ ਗੁਣਵੱਤਾ ਅਤੇ ਤਾਕਤ ਦੀ ਪਰਖ ਕਰਨ ਦਾ ਜੋ ਸਵਰਗ ਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਸਮੁੰਦਰ, ਯਾਨੀ ਇਸ ਦੁਨੀਆਂ, ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰ ਸਕੋ। ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਬੰਦਰਗਾਹ ਵਿੱਚ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਹੋ, ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਦੇ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਸਤਿਕਾਰ ਦੇ ਲੰਗਰਾਂ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮੂਰ ਕਰੋ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉੱਥੇ ਹੀ ਰਹਿਣ ਦਿਓ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਉਸ ਸ਼ਰਧਾਂਜਲੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੇ ਜੋ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਹਿਡਾਲਗੋ ਦੇਣ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਨਹੀਂ ਹੈ।"[1]

ਐਂਸੇਲਮੋ ਲੋਟਾਰੀਓ ਦੀਆਂ ਕਹੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕੀਤਾ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਕਿਸੇ ਔਰਾਕਲ ਦੁਆਰਾ ਕਹੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹੋਣ। ਫਿਰ ਵੀ,

ਉਸਨੂੰ ਲੋਟਾਰੀਓ ਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਹ ਉਤਸੁਕਤਾ ਅਤੇ ਮਨਰੰਜਨ ਲਈ ਇਸ ਉੱਦਮ ਨੂੰ ਨਾ ਛੱਡੇ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਪਿਛਲੇ ਸਮੇਂ ਵਾਂਗ ਸੁਖ਼ਤ ਉਪਾਅ ਵਰਤਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਸਿਰਫ ਲੋਟਾਰੀਓ ਨੂੰ ਕੈਮਿਲਾ ਦੀ ਪ੍ਰਸੰਸਾ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਆਇਤਾਂ ਲਿਖਣ ਲਈ ਕਿਹਾ, ਪਰ ਕਲੋਰੀ ਦੇ ਨਾਮ ਹੇਠ, ਅਤੇ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਦੱਸੇਗਾ ਕਿ ਲੋਟਾਰੀਓ ਇੱਕ ਔਰਤ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਸੀ ਜਿਸਨੂੰ ਉਸਨੇ ਇਹ ਨਾਮ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਉਸਦੀ ਇੱਜ਼ਤ ਦੁਆਰਾ ਮੰਗੀ ਗਈ ਸਜਾਵਟ ਨਾਲ ਉਸਦਾ ਜਸ਼ਨ ਮਨਾ ਸਕੇ; ਪਰ ਜੇਕਰ ਲੋਟਾਰੀਓ ਉਨ੍ਹਾਂ ਆਇਤਾਂ ਨੂੰ ਲਿਖਣ ਦੀ ਮੁਸ਼ਕਲ ਲੈਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਉਹ ਖੁਦ ਅਜਿਹਾ ਕਰੇਗਾ।

"ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ," ਲੋਟਾਰੀਓ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿਉਂਕਿ ਮਿਊਜ਼ ਇੰਨੇ ਵਿਰੋਧੀ ਨਹੀਂ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਸਾਲੋ ਦੌਰਾਨ ਕਦੇ-ਕਦਾਈਂ ਮੈਨੂੰ ਮਿਲਣ ਨਾ ਆਉਣ। ਤੁਸੀਂ ਕੈਮਿਲਾ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਝੂਠੇ ਪ੍ਰੇਮ ਸੰਬੰਧਾਂ ਬਾਰੇ ਜੋ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਉਹ ਦੱਸ ਸਕਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਮੈਂ ਆਇਤਾਂ ਲਿਖਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਜੇ ਉਹ ਉਨ੍ਹੇ ਵਧੀਆ ਨਹੀਂ ਹਨ ਜਿੰਨੇ ਵਿਸ਼ੇ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ, ਤਾਂ ਘਟੋ ਘਟ ਉਹ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਹੋਣਗੇ ਜੋ ਮੈਂ ਪੈਦਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ।"

ਇਹ ਦੋ ਦੋਸਤਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਹੋਇਆ ਸਮਝੌਤਾ ਸੀ - ਇੱਕ ਬੇਤੁਕਾ ਅਤੇ ਧੋਖੇਬਾਜ਼। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਐਨਸੇਲਮੋ ਆਪਣੇ ਘਰ ਵਾਪਸ ਆਇਆ, ਉਸਨੇ ਕੈਮਿਲਾ ਤੋਂ ਉਹ ਸਵਾਲ ਪੁੱਛਿਆ ਜੋ ਉਸਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਨਹੀਂ ਪੁੱਛਿਆ ਸੀ, ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਗਲਤੀ ਜਿਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਹੈਰਾਨ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ: ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਉਹ ਪੱਤਰ ਲਿਖਣ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜੋ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਸੀ। ਕੈਮਿਲਾ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਸੀ ਕਿ ਲੋਟਾਰੀਓ ਆਪਣੇ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਉਸ ਸਮੇਂ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਆਜ਼ਾਦ ਸੀ ਜਦੋਂ ਐਨਸੇਲਮੋ ਘਰ ਸੀ, ਪਰ ਹੁਣ ਜਦੋਂ ਉਹ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸਾਫ਼-ਸਾਫ਼ ਦੇਖ ਸਕਦੀ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਉਸਦੀ ਕਲਪਨਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਲੋਟਾਰੀਓ ਉਸਨੂੰ ਦੇਖਣ ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਇਕੱਲੇ ਪਾਏ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਰਹੇਜ਼ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਐਨਸੇਲਮੋ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀ ਜ਼ਮੀਰ 'ਤੇ ਅਜਿਹੇ ਸ਼ੱਕ ਨਾ ਪਾਵੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਲੋਟਾਰੀਓ ਸ਼ਹਿਰ ਦੀਆਂ ਇੱਕ ਮੋਹਰੀ ਮੁਟਿਆਰ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਜਿਸਦੀ ਉਸਤਤ ਉਹ ਕਲੋਰੀ ਦੇ ਨਾਮ ਹੇਠ ਗਾਉਂਦਾ ਸੀ; ਪਰ ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਨਹੀਂ ਵੀ, ਲੋਟਾਰੀਓ ਦੀ ਸੱਚਾਈ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਡੂੰਘੀ ਦੋਸਤੀ 'ਤੇ ਸ਼ੱਕ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਜੇਕਰ ਲੋਟਾਰੀਓ ਨੇ ਕੈਮਿਲਾ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਚੇਤਾਵਨੀ ਨਾ ਦਿੱਤੀ ਹੁੰਦੀ ਕਿ ਕਲੋਰੀ ਲਈ ਉਸਦਾ ਪਿਆਰ ਦਿਖਾਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਇਸ ਬਾਰੇ ਐਨਸੇਲਮੋ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਕੈਮਿਲਾ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਪਲ ਬਿਤਾ ਸਕੇ, ਤਾਂ ਉਹ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਈਰਖਾ ਦੇ ਇੱਕ ਨਿਰਾਸ਼ਾਜਨਕ ਜਾਲ ਵਿੱਚ ਫਸ ਜਾਂਦੀ; ਪਰ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸਨੇ ਇਸ ਹੈਰਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਖੁਲਾਸੇ ਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤੀ ਅਤੇ ਚਿੰਤਾ ਦੀ ਘਾਟ ਨਾਲ ਸਹਿਣ ਕੀਤਾ।

ਅਗਲੇ ਦਿਨ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਤਿੰਨੇ ਰਾਤ ਦੇ ਖਾਣੇ ਦੀ ਮੇਜ਼ ਦੁਆਲੇ ਬੈਠੇ ਸਨ, ਐਨਸੇਲਮੋ ਨੇ ਲੋਟਾਰੀਓ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਪਿਆਰੀ ਕਲੋਰੀ ਲਈ ਲਿਖੀ ਇੱਕ ਕਵਿਤਾ ਸੁਣਾਉਣ ਲਈ ਕਿਹਾ, ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਕੈਮਿਲਾ ਉਸ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਜੋ ਚਾਹੇ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਸੀ।

"ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਜਾਣਦੀ ਹੋਵੇ," ਲੋਟਾਰੀਓ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਮੈਂ ਕੁਝ ਵੀ ਲੁਕਾ ਕੇ ਨਹੀਂ ਰੱਖਾਂਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਪ੍ਰੇਮੀ ਆਪਣੀ ਔਰਤ ਦੀ ਸੁੰਦਰਤਾ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਪਰ ਉਸਨੂੰ ਬੇਰਹਿਮ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਉਸਦੇ ਚੰਗੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਕੋਈ ਦੋਸ਼ ਨਹੀਂ ਲਗਾਉਂਦਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜੋ ਵੀ ਹੋਵੇ, ਮੈਂ ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਕੁੱਲ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਕਲੋਰੀ ਦੀ ਅਕ੍ਰਿਤਘਣਤਾ ਲਈ ਇੱਕ ਸੋਨੇਟ ਲਿਖਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ:

ਸ਼ਾਂਤ ਰਾਤ ਦੀ ਮੂਰੀ ਹੋਈ ਚੁੱਪ ਵਿੱਚ,
ਜਦੋਂ ਦੁਜਿਆਂ ਦੀਆਂ ਚਿੰਤਾਵਾਂ ਨਰਮ ਆਰਾਮ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਂਤ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ,
ਮੇਰੇ ਅੰਣਗੌਲਿਆ ਦੁੱਖਾਂ ਦਾ ਉਦਾਸ ਬਿਰਤਾਂਤ
ਚੇਤਨ ਸੁਵਰਗ ਅਤੇ ਕਲੋਰੀ ਨੂੰ ਮੈਂ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹਾਂ।
ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਸੂਰਜ, ਆਪਣੀ ਵਾਧੂਸੀ ਵਾਲੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਨਾਲ,
ਪੂਰਬ ਤੋਂ ਆਪਣੀ ਚਮਕਦਾਰ ਯਾਤਰਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ,
ਦੁੱਖ ਵਰਗੇ ਲਹਿਜ਼ੇ ਨਾਲ,
ਮੇਰਾ ਦੁੱਖ ਦੱਸਣਾ, ਮੇਰੀ ਸਾਰੀ ਮਾੜੀ ਖੁਸ਼ੀ ਹੈ।

ਅਤੇ ਜੂਦੇ ਚਮਕਦਾਰ ਫੇਬਸ ਆਪਣੇ ਤਾਰਿਆਂ ਵਾਲੇ ਸਿੰਘਾਸਣ ਤੋਂ,
ਸੁਕੀ ਮਿੱਟੀ 'ਤੇ ਸਿੱਧੀਆਂ ਕਿਰਨਾਂ ਭੇਜਦਾ ਹੈ,
ਅਜੇ ਵੀ ਸੋਗਮਈ ਕਹਾਣੀ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਡਟਿਆ ਰਹਿੰਦਾ ਹਾਂ।
ਵਾਪਸੀ ਵਾਲੀ ਰਾਤ ਮੇਰੇ ਦੁੱਖ ਦੀ ਮਿਹਨਤ ਨੂੰ ਨਵਾਂ ਕਰਦਾ ਹੈ;
ਅਤੇ ਭਾਵੇਂ ਸਵੇਰ ਤੋਂ ਰਾਤ ਤੱਕ ਮੈਂ ਰੋਂਦਾ ਅਤੇ ਕੁਰਲਾਉਂਦਾ ਹਾਂ,
ਨਾ ਤਾਂ ਸਵਰਗ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕਲੋਰੀ ਮੇਰੀਆਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ ਸੁਣਦੇ ਹਨ।

ਕੈਮਿਲਾ ਨੂੰ ਸੋਨੇਟ ਕਾਫ਼ੀ ਪ੍ਰਸੰਨ ਲੱਗਿਆ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਐਨੀਸੇਲਮੋ ਨੂੰ ਇਹ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਲੱਗਿਆ। ਇਸਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਔਰਤ ਨੇ ਇਮਾਨਦਾਰੀ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਸ਼ੁਧਸ਼ਟ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਾ ਹੋ ਕੇ ਬਹੁਤ ਬੇਰਹਿਮੀ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਸੀ; ਜਿਸਦਾ ਕੈਮਿਲਾ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ:

"ਫਿਰ ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਜੋ ਪਿਆਰ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਕਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਕੀ ਸੱਚ ਹੈ?"

"ਕਵੀ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ," ਲੋਟਾਰੀਓ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਪਰ ਪਿਆਰ ਵਿੱਚ ਆਦਮੀ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ ਉਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਓਨੇ ਹੀ ਸੱਚੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜਿੰਨੇ ਉਹ ਜੀਭ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।"

"ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਸੱਚ ਹੈ," ਐਂਸੇਲਮੋ ਨੇ ਲੋਟਾਰੀਓ ਦੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸਮਰਥਨ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦਿਵਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ, ਪਰ ਕੈਮਿਲਾ ਐਂਸੇਲਮੋ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਤੋਂ ਓਨੀ ਹੀ ਅਣਜਾਣ ਸੀ ਜਿੰਨੀ ਉਹ ਲੋਟਾਰੀਓ ਪ੍ਰਤੀ ਮੋਹਿਤ ਸੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦੇ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲੇ ਉਸਦੇ ਲਈ ਖੁਸ਼ੀ ਦਾ ਸਰੋਤ ਸੀਨ ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਜਾਣਦੀ ਸੀ ਕਿ ਕਵਿਤਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਉਸਨੂੰ, ਅਸਲ ਕਲੋਰੀ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਉਹ ਕੋਈ ਹੋਰ ਸੋਨੇਟ ਜਾਂ ਕਵਿਤਾ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਸੁਣਾਵੇ।

"ਮੈਂ ਇੱਕ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ," ਲੋਟਾਰੀਓ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਡਰ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਪਹਿਲੇ ਜਿੰਨਾ ਚੰਗਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਾਂ, ਮੈਨੂੰ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਕੋਈ ਮਾੜਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਂਗਾ ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਜੱਜ ਹੋਣ ਦੇਵਾਂਗਾ।

ਮੇਰੇ ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰੋ, ਕੁੜੀ, ਮੈਨੂੰ ਆਉਣ ਵਾਲਾ ਝਟਕਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ,
ਅਤੇ ਮੌਤ ਦੇ ਨੇੜੇ ਆਉਣ 'ਤੇ ਮਹਿਮਾ;
ਕਿਉਂਕਿ, ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੀ ਲਾਸ਼ ਨੂੰ ਸਾਹ ਤੋਂ ਸੱਖਣਾ ਦੇਖੋਗੇ,
ਮੇਰੀ ਸੁਥਿਰਤਾ ਅਤੇ ਸੱਚਾਈ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਜ਼ਰੂਰ ਜਾਣ ਲਓਗੇ।
ਮੇਰੇ ਵਿੱਚ ਸੁਆਗਤ ਹੈ ਗੁਮਨਾਮੀ ਦੀ ਛਾਂ ਧੁੰਦਲੀ ਹੈ!
ਕਿਸਮਤ, ਜੀਵਨ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸਿੱਧੀ ਦੇ ਨੁਕਸਾਨ ਦਾ ਸੁਆਗਤ ਹੈ!
ਪਰ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਪਿਆਰੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਡਾ ਸ਼ਤਿਕਾਰਤ ਨਾਮ,
ਮੇਰੇ ਦਿਲ 'ਤੇ ਡੂੰਘਾ ਉੱਕਰੇ ਹੋਏ, ਅਜੇ ਵੀ ਕਾਇਮ ਰਹਿਣਗੇ।
ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ, ਪਵਿੱਤਰ ਅਵਸ਼ੇਸ਼ਾਂ ਵਜੋਂ, ਮੈਂ ਰੱਖਾਂਗਾ
ਉਸ ਉਦਾਸ ਪਲ ਤੱਕ ਜਦੋਂ ਤੁੱਕ ਬੇਅੰਤ ਰਾਤ ਨੂੰ ਆਉਂਦੀ
ਮੇਰੀ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਤੜਫ਼ ਰਹੀ ਆਤਮਾ ਆਪਣੀ ਉਡਾਣ ਭਰ ਲਵੇਗੀ।
ਹਾਏ ਉਸ ਲਈ ਜੋ ਹਨੇਰੇ ਡੂੰਘੇ
ਉੱਤੇ ਵਿਹਲੇ ਤੈਰਦਾ ਹੈ, ਤੂਫ਼ਾਨੀ ਲਹਿਰਾਂ ਦਾ ਖੇਡ,
ਉਸਨੂੰ ਢਾਲਣ ਲਈ ਕੋਈ ਬੰਦਰਗਾਹ ਨਹੀਂ, ਅਤੇ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਲਈ ਕੋਈ ਤਾਰਾ ਨਹੀਂ!

ਐਨਸੇਲਮੋ ਨੇ ਵੀ ਇਸ ਦੂਜੇ ਸੋਨੇਟ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕੀਤੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਪਹਿਲਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਹ ਉਸ ਲੜੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਕੜੀ ਜੋੜਦਾ ਰਿਹਾ ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬੰਨ੍ਹ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਬੇਇੱਜ਼ਤੀ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਲੋਟਾਰੀਓ ਜਿੰਨਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਉਸਨੂੰ ਬੇਇੱਜ਼ਤ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਓਨਾ ਹੀ ਐਂਸੇਲਮੋ ਲੋਟਾਰੀਓ ਦੇ ਸੁਨਮਾਨ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਕਰਕੇ, ਕੈਮਿਲਾ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪਤਨ ਦੀ ਡੂੰਘਾਈ ਵਿੱਚ ਉਤਰਨ ਵਿੱਚ ਜੋ ਵੀ ਕਦਮ ਚੁੱਕਿਆ, ਉਸ ਨੇ ਉਸਨੂੰ, ਉਸਦੇ ਪਤੀ ਦੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਨੇਕੀ ਅਤੇ ਚੰਗੀ ਪ੍ਰਤਿਸ਼ਠਾ ਦੀਆਂ ਉਚਾਈਆਂ ਵੱਲ ਵਧਾਇਆ।

ਇਸ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਇੱਕ ਵਾਰ ਅਜਿਹਾ ਹੋਇਆ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕੋਮੈਲਾ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਨੌਕਰਾਣੀ ਨਾਲ ਇਕੱਲਾ ਪਾਇਆ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ:

"ਮੈਨੂੰ ਸ਼ਰਮ ਆਉਂਦੀ ਹੈ, ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ ਲਿਓਨੇਲੋ, ਮੈਂ ਇਹ ਦੇਖ ਕੇ ਕਿ ਮੈਂ ਕਿੰਨਾ ਘੱਟ ਸਵੈ-ਮਾਣ ਦਿਖਾਇਆ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਤੁਰੰਤ ਲੋਟਾਰੀਓ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਵਸੀਅਤ 'ਤੇ ਪੂਰਾ ਕਬਜ਼ਾ ਦੇ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਉਸਨੂੰ ਇਸਨੂੰ ਖਰੀਦਣ ਲਈ ਬਹੁਤ ਮਿਹਨਤ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ। ਮੈਨੂੰ ਡਰ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਮੇਰੀ ਜਲਦਬਾਜ਼ੀ ਵਾਲੀ ਸੁਹਿਰਦਤਾ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਮਹੱਤਵ ਦੇਵੇਗਾ, ਬਿਨਾਂ ਉਸ ਸਾਰੇ ਦਬਾਅ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖੇ ਜੋ ਉਸਨੇ ਮੇਰੇ ਲਈ ਉਸਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਨਾ ਅਸੰਭਵ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।"

"ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਚਿੰਤਾ ਨਾ ਕਰੋ, ਮੇਰੀ ਬੀਬੀ," ਲਿਓਨੇਲਾ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਇਹ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਤੋਹਫ਼ੇ ਦੀ ਕਦਰ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ ਜੋ ਤੁਰੰਤ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਉਹ ਸੱਚਮੁੱਚ ਚੰਗਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਸਤਿਕਾਰ ਦੇ ਯੋਗ ਹੈ। ਇੱਕ ਕਹਾਵਤ ਵੀ ਹੈ: "ਜਲਦੀ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਤੋਹਫ਼ਾ ਦੋ ਵਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਤੋਹਫ਼ਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ"।"

"ਹਾਂ, ਪਰ ਇੱਕ ਹੋਰ ਕਹਾਵਤ ਵੀ ਹੈ," ਕੈਮਿਲਾ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "'ਘੱਟ ਮਹਿੰਗਾ ਤੋਹਫ਼ਾ ਉਹ ਤੋਹਫ਼ਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਕਦਰ ਘੱਟ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।'"

"ਇਹ ਕਹਾਵਤ ਤੁਹਾਡੇ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ," ਲਿਓਨੇਲਾ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਪਿਆਰ ਲਈ, ਜੋ ਮੈਂ ਸੁਣਿਆ ਹੈ, ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਕਈ ਵਾਰ ਜਲਦੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਈ ਵਾਰ ਭੁੱਜਦਾ ਹੈ, ਕੁਝ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਚੱਲਦਾ ਹੈ ਪਰ ਦੂਜਿਆਂ ਨਾਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਕੁਝ ਨੂੰ ਗੁੱਸਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਪਰ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਭੜਕਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਕੁਝ ਨੂੰ ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਜ਼ਖਮੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਪਰ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਮਾਰਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਪਲ ਭਰ ਵਿੱਚ ਇਹ ਆਪਣੀਆਂ ਇੱਛਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਗਲਪਨ ਨਾਲ ਦੌੜਦਾ ਹੈ ਪਰ ਜਿਵੇਂ ਅਚਾਨਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰੋਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਸਵੇਰੇ ਇਹ ਇੱਕ ਕਿਲ੍ਹੇ ਨੂੰ ਘੇਰ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਰਾਤ ਪੈਣ ਤੱਕ ਇਸਨੂੰ ਉਖਾੜ ਸੁੱਟਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਕੋਈ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਤੁਸੀਂ ਕਿਉਂ ਡਰਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸ ਤੋਂ ਡਰਦੇ ਹੋ, ਕਿਉਂਕਿ ਲੋਟਾਰੀਓ ਨਾਲ ਵੀ ਇਹੀ ਗੱਲ ਵਾਪਰੀ ਹੋਵੇਗੀ ਜਦੋਂ ਪਿਆਰ ਨੇ ਮੇਰੇ ਮਾਲਕ ਦੀ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰੀ ਦਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਝੁਕਣ ਲਈ ਸਾਧਨ ਵਜੋਂ ਫਾਇਦਾ ਉਠਾਇਆ? ਐਂਸੇਲਮੋ ਦੀ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰੀ ਦੌਰਾਨ ਪਿਆਰ ਨੇ ਜੋ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਉਸਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨਾ ਬਿਲਕੁਲ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ, ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਉਸਦੇ ਵਾਪਸ ਆਉਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਹੋਵੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦੀ ਅਚਾਨਕ ਦਿੱਖ ਕੰਮ ਨੂੰ ਅਧੂਰਾ ਛੱਡ ਦਿੰਦੀ। ਪਿਆਰ ਕੋਲ ਆਪਣੀਆਂ ਇੱਛਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਮੌਕੇ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਕੋਈ ਏਜੰਟ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚੋਂ ਇਹ ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਕੰਮਾਂ ਵਿੱਚ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਲਾਭ ਪਹੁੰਚਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਸਭ ਵਿੱਚੋਂ ਮੈਂ ਮੈਨੂੰ ਪੂਰਾ ਯਕੀਨ ਹੈ, ਸੁਣੀਆਂ-ਸੁਣਾਈਆਂ ਗੱਲਾਂ ਨਾਲੋਂ ਤਜਰਬੇ ਤੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ, ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਦਿਨ, ਮੇਰੀ ਔਰਤ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਸਮਝਾਵਾਂਗੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਵੀ ਮਾਸ ਤੋਂ ਬਣੀ ਹਾਂ ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਖੂਨ ਜਵਾਨ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਵੱਧ, ਮੇਰੀ ਔਰਤ, ਤੁਸੀਂ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਮਰਪਣ ਜਾਂ ਸਮਰਪਣ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਤੁਸੀਂ ਲੋਟਾਰੀਓ ਦੀ ਆਤਮਾ ਦੀ ਡੂੰਘਾਈ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਹੰਝੂਆਂ ਅਤੇ ਹਉਕਿਆਂ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ, ਵਾਅਦਿਆਂ ਅਤੇ ਤੋਹਫ਼ਿਆਂ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ, ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਉਸਦੀ ਆਤਮਾ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਸਾਰੇ ਗੁਣਾਂ ਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦਿਖਾਇਆ ਕਿ ਉਹ ਤੁਹਾਡੇ ਪਿਆਰ ਦੇ ਕਿੰਨੇ ਯੋਗ ਸੀ। ਅਤੇ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਆਪਣੀ ਕਲਪਨਾ ਨੂੰ ਸ਼ੱਕ ਜਾਂ ਸਮਝਦਾਰੀ ਨਾਲ ਨਾ ਘੇਰੋ, ਪਰ ਯਕੀਨ ਰੱਖੋ ਕਿ ਲੋਟਾਰੀਓ ਤੁਹਾਡੀ ਓਨੀ ਹੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿੰਨੀ ਤੁਸੀਂ ਉਸਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਇਸ ਗਿਆਨ ਵਿੱਚ ਖੁਸ਼ ਅਤੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਰਹੋ ਕਿ, ਹੁਣ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਪਿਆਰ ਦੇ ਜਾਲ ਵਿੱਚ ਫਸ ਗਏ ਹੋ, ਤਾਂ ਇਹ ਉਹ ਹੈ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸਦੀ ਕੀਮਤ ਅਤੇ ਸਤਿਕਾਰ ਨਾਲ ਮਜ਼ਬੂਤੀ ਨਾਲ ਫੜੀ ਰੱਖੇਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਲੋਟਾਰੀਓ ਕੋਲ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਚਾਰ ਸ ਦੇ [2] ਹਨ ਜੋ ਸੱਚੇ ਪ੍ਰੇਮੀਆਂ ਕੋਲ ਹਨ, ਸਗੋਂ ਪੂਰੀ ਵਰਣਮਾਲਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ 'ਤੇ ਸ਼ੱਕ ਹੈ, ਤਾਂ ਸੁਣੋ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਦੇਖੋਗੇ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਦਿਲੋਂ ਸੁਣਾ ਸਕਦੀ ਹਾਂ। ਉਹ, ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਅਤੇ ਰਾਏ ਵਿੱਚ,

ਮਿਲਣਸਾਰ, ਬਹਾਦਰ, ਸ਼ਿਸ਼ਟਾਚਾਰੀ, ਸਮਰਪਿਤ, ਸ਼ਾਨਦਾਰ, ਵਫ਼ਾਦਾਰ, ਉਦਾਰ, ਸ਼ਲਾਘਾਯੋਗ, ਪ੍ਰਤਿਸ਼ਠਾਵਾਨ, ਵਫ਼ਾਦਾਰ, ਮਰਦਾਨਾ, ਨੇਕ, ਆਗਿਆਕਾਰੀ, ਪਵਿੱਤਰ, ਤੇਜ਼-ਬੁੱਧੀ ਵਾਲਾ, ਅਮੀਰ - ਜਿਨ੍ਹਾਂ S ਦਾ ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਹੈ - ਭਰੋਸੇਯੋਗ, ਸੱਚਾ, x ਉਸ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਅਭਿਲਾਸ਼ੀ ਹੈ, y ਦਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਸਨਮਾਨ ਦਾ ਜੋਸ਼ੀਲਾ ਹੈ।"[3]

ਕੈਮਿਲਾ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਨੌਕਰਾਣੀ ਦੇ ਏਬੀਸੀ ਮਜ਼ੇਦਾਰ ਲੁੱਗਦੇ ਸੁਨ ਅਤੇ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਪਿਆਰ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਤਜ਼ਰਬੇਕਾਰ ਮੰਨਦੀ ਸੀ। ਲਿਓਨੇਲਾ ਨੇ ਵੀ ਇਹੀ ਗੱਲ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੀ, ਕੈਮਿਲਾ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਸਦਾ ਉਸੇ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਇੱਕ ਕੁਲੀਨ ਜਨਮ ਦੇ ਨੌਜਵਾਨ ਨਾਲ ਅਫੇਅਰ ਚੱਲ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਤੱਥ ਜਿਸਨੇ ਕੈਮਿਲਾ ਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕੀਤਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੂੰ ਡਰ ਸੀ ਕਿ ਸਥਿਤੀ ਉਸਦੀ ਆਪਣੀ ਇਜ਼ਤ ਨੂੰ ਖਤਰੇ ਵਿੱਚ ਪਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਕੀ ਉਸਦੀ ਉਸ ਨਾਲ ਗੱਲਬਾਤ ਸਿਰਫ਼ ਗੱਲਬਾਤ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸੀ। ਲਿਓਨੇਲਾ ਨੇ ਕਾਫ਼ੀ ਬੇਸ਼ਰਮੀ ਅਤੇ ਬੇਸ਼ਰਮੀ ਨਾਲ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਸਥਾਪਿਤ ਤੱਥ ਹੈ ਕਿ ਘਰ ਦੀ ਔਰਤ ਵੱਲੋਂ ਨੈਤਿਕ ਕਮੀਆਂ ਉਸਦੀਆਂ ਨੌਕਰਾਣੀਆਂ ਵਿੱਚ ਬੇਸ਼ਰਮੀ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਪਣੀ ਮਾਲਕਣ ਨੂੰ ਠੋਕਰ ਖਾਂਦੇ ਦੇਖਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਹੁਣ ਕੋਈ ਪਰਵਾਹ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਕਿ ਉਹ ਖੁਦ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ ਜਾਂ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਮਾਲਕਣ ਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ। ਕੈਮਿਲਾ ਲਿਓਨੇਲਾ ਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰੇਮੀ ਨੂੰ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨਾਲ ਨਾ ਦੱਸੇ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਉਸਦਾ ਪ੍ਰੇਮੀ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਚਿੰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਗੁਪਤਤਾ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਕਰੇ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਐਂਸੇਲਮੇ ਜਾਂ ਲੈਂਟਾਰੀਓ ਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਨਾ ਆਉਣ। ਲਿਓਨੇਲਾ ਨੇ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਪਰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਉਸਨੇ ਕੈਮਿਲਾ ਦੇ ਡਰ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਸਦੀ ਨੌਕਰਾਣੀ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਉਸਦਾ ਚੰਗਾ ਨਾਮ ਗੁਆਉਣਾ ਤੈਅ ਸੀ। ਦੋਲੇਰ ਅਤੇ ਬੇਸ਼ਰਮ ਲਿਓਨੇਲਾ, ਇਹ ਦੇਖ ਕੇ ਕਿ ਉਸਦੀ ਮਾਲਕਣ ਦਾ ਵਿਵਹਾਰ ਪਹਿਲਾਂ ਵਰਗਾ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ, ਆਪਣੇ ਪ੍ਰੇਮੀ ਨੂੰ ਘਰ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਕੀਤੀ, ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਜੇਕਰ ਉਸਦੀ ਮਾਲਕਣ ਉਸਨੂੰ ਦੇਖ ਵੀ ਲਵੇ, ਤਾਂ ਵੀ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਬੇਨਕਾਬ ਕਰਨ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗੀ। ਮਾਲਕਣ ਆਪਣੇ ਗਲਤ ਤਰੀਕਿਆਂ ਨਾਲ ਇਹ ਅਤੇ ਹੋਰ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਆਪਣੇ ਉੱਤੇ ਲਿਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀਆਂ ਨੌਕਰਾਣੀਆਂ ਦੀਆਂ ਗੁਲਾਮ ਬਣ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਸ਼ਲੀਲਤਾ ਅਤੇ ਦੁਸ਼ਟ ਕੰਮਾਂ ਨੂੰ ਛੁਪਾਉਣ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੈਮਿਲਾ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਨੇ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਮੌਕਿਆਂ 'ਤੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਲਿਓਨੇਲਾ ਘਰ ਦੇ ਇੱਕ ਖਾਸ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰੇਮੀ ਨਾਲ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਉਸਨੂੰ ਝਿੜਕਣ ਤੋਂ ਝਿਜਕਿਆ ਸਗੋਂ ਉਸਨੂੰ ਲੁਕਾਉਣ ਲਈ ਇੱਕ ਜਗ੍ਹਾ ਵੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਜੋ ਹੋਰ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ ਕਿ ਉਸਦਾ ਪਤੀ ਉਸਨੂੰ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਲੈਂਟਾਰੀਓ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਸੂਰਜ ਚੜ੍ਹਦੇ ਹੀ ਜਾਂਦੇ ਹੋਏ ਦੇਖਿਆ। ਉਹ ਕੌਣ ਸੀ, ਇਹ ਨਾ ਜਾਣਦੇ ਹੋਏ, ਉਸਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਪ੍ਰੇਤ ਸਮਝਿਆ, ਪਰ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਕਈ ਕਦਮ ਚੁੱਕਦੇ ਅਤੇ ਫਿਰ ਆਪਣੀ ਪਛਾਣ ਛੁਪਾਉਣ ਲਈ ਆਪਣੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਚਾਦਰ ਖਿੱਚਦੇ ਦੇਖਿਆ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਪਹਿਲਾ ਭੋਲਾ ਵਿਚਾਰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਵਿਚਾਰ 'ਤੇ ਵਾਰ ਕੀਤਾ ਜਿਸਦਾ ਅਰਥ ਹਰ ਕਿਸੇ ਦੀ ਤਬਾਹੀ ਹੋਣਾ ਸੀ, ਜੇਕਰ ਕੈਮਿਲਾ ਬਚਾਅ ਲਈ ਨਾ ਆਉਂਦੀ। ਲੈਂਟਾਰੀਓ ਦਾ ਮੰਨਣਾ ਸੀ ਕਿ ਜਿਸ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਉਸਨੇ ਐਨਸੇਲਮੇ ਦੇ ਘਰੋਂ ਇੰਨੇ ਗਲਤ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਨਿਕਲਦੇ ਦੇਖਿਆ ਸੀ, ਉਹ ਲਿਓਨੇਲਾ ਦੇ ਕਾਰਨ ਉੱਥੇ ਨਹੀਂ ਆਇਆ ਸੀ; ਦਰਅਸਲ, ਉਸਨੂੰ ਲਿਓਨੇਲਾ ਦੇ ਵਚੁਦੋ ਦਾ ਵੀ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਹ ਬਸ ਇਹ ਮੰਨਦਾ ਸੀ ਕਿ, ਜਿਵੇਂ ਕੈਮਿਲਾ ਉਸ ਨਾਲ ਆਜ਼ਾਦ ਅਤੇ ਸਹਿਜ ਰਹੀ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨਾਲ ਵੀ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਵਹਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇੱਕ ਗਲਤ ਔਰਤ ਦਾ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਾਧੂ ਬੋਝ ਲਿਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਉਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਇੱਜ਼ਤ ਬਾਰੇ ਸ਼ੱਕ ਪੈਦਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਿਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੇ ਅੱਗੇ ਝੁਕਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਅਤੇ ਮਨਾ ਲਿਆ। ਉਸਦਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦੂਜਿਆਂ ਦੇ ਅੱਗੇ ਓਨੀ ਹੀ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਦੇ ਦੇਵੇਗੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸ਼ੱਕ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦਿੰਦਾ ਹੈ

ਜੇ ਉਸਦੇ ਰਾਹ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਜਾਪਦਾ ਸੀ ਕਿ ਲੋਟਾਰੀਓ ਨੇ ਉਸ ਪਲ ਆਪਣੇ ਹੋਸ਼ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਛੱਡ ਦਿੱਤੇ ਸਨ ਅਤੇ ਉਹ ਸਾਰੀਆਂ ਸਲਾਹਾਂ ਭੁੱਲ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਉਸਨੇ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਸਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਜੋ ਵੀ ਕੀਤਾ ਉਹ ਸਹੀ ਜਾਂ ਵਾਜਬ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਈਰਖਾ ਦੇ ਅੰਨ੍ਹੇ ਗੁੱਸੇ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਲੋਟਾਰੀਓ ਕੈਮਿਲਾ ਤੋਂ ਬਦਲਾ ਲੈਣ ਲਈ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਨਾਲ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਗਲਤ ਕੰਮ ਤੋਂ ਨਿਰਦੋਸ਼ ਸੀ। ਆਪਣੀ ਬੇਸਬਰੀ ਵਿਚ ਉਹ ਐਨਸੇਲਮੋ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਲਈ ਜਲਦੀ ਚਲਾ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਅਜੇ ਵੀ ਬਿਸਤਰੇ ਵਿਚ ਪਾਇਆ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ:

"ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ, ਐਨਸੇਲਮੋ, ਕਿ ਮੈਂ ਕਈ ਦਿਨਾਂ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨਾਲ ਸੰਘਰਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਹ ਦੱਸਣ ਤੋਂ ਰੋਕਾਂ ਜੋ ਮੈਂ ਹੁਣ ਸੰਭਵ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਂ ਸਹੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਲੁਕਾ ਸਕਦਾ। ਧਿਆਨ ਰੱਖੋ ਕਿ ਕੈਮਿਲਾ ਦਾ ਕਿਲ੍ਹਾ ਡਿਗ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਨਿਪਟਾਉਣ ਲਈ ਸੁਤੰਤਰ ਹਾਂ। ਜੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਤੱਥ ਬਾਰੇ ਦੱਸਣ ਵਿੱਚ ਦੇਰ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਇਸ ਲਈ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਇਹ ਦੇਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਉਸਦੀ ਇੱਛਾ ਸੀ ਜਾਂ ਕੀ ਉਸਨੇ ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਪਰਖਣ ਲਈ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਮੇਰੇ ਉਸ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਦੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵ, ਜੋ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਆਗਿਆ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੇ ਹਨ, ਚੰਗੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਾਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਮੈਨੂੰ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਇਆ ਕਿ ਜੇ ਉਹ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਹੁੰਦੀ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ - ਉਹ ਜਿਸਨੂੰ ਅਸੀਂ ਦੇਵੀ ਮੰਨਦੇ ਸੀ - ਤਾਂ ਉਹ ਹੁਣ ਤੱਕ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੇਰੀਆਂ ਬੇਨਤੀਆਂ ਦਾ ਵੇਰਵਾ ਦੇ ਚੁੱਕੀ ਹੁੰਦੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਦੇਖਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿ ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਦੇਰ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ, ਮੈਨੂੰ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਇਆ ਕਿ ਉਸਨੇ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਕੀਤੇ ਵਾਅਦੇ ਦੀ ਸੱਚਾਈ ਹੈ: ਕਿ ਅਗਲੀ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਘਰ ਤੋਂ ਦੂਰ ਹੁੰਦੇ ਤਾਂ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਡ੍ਰੈਸਿੰਗ ਰੂਮ ਵਿੱਚ ਮਿਲੇਗੀ ਜਿੱਥੇ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਗਹਿਣੇ ਰੱਖਦੇ ਹੋ," ਅਤੇ ਇਹ ਸੱਚ ਸੀ ਕਿ ਕੈਮਿਲਾ ਨੂੰ ਉੱਥੇ ਉਸ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਨ ਦੀ ਆਦਤ ਸੀ। "ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕੋਈ ਬਦਲਾ ਲੈਣ ਵਾਲਾ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਹਲੀ ਕਰੋ, ਕਿਉਂਕਿ ਹੁਣ ਤੱਕ ਪਾਪ ਸਿਰਫ਼ ਉਸਦੀ ਕਲਪਨਾ ਵਿੱਚ ਹੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਹੁਣ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਹਕੀਕਤ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਕੈਮਿਲਾ ਆਪਣੇ ਇਰਾਦਿਆਂ ਨੂੰ ਬਦਲ ਦੇਵੇਗੀ ਅਤੇ ਪਛਤਾਵਾ ਆਪਣੀ ਜਗ੍ਹਾ ਲੈ ਲਵੇਗਾ। ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਮੇਰੀ ਸਲਾਹ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਂ ਅੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੰਨਦੇ ਆਏ ਹੋ, ਇਸ ਲਈ ਇੱਕ ਸਲਾਹ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰੋ ਜੋ ਮੈਂ ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੇਣ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਜੋ ਤੁਸੀਂ, ਪੂਰੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਅਤੇ ਭਰੋਸੇ ਨਾਲ, ਉਸ ਚੀਜ਼ ਬਾਰੇ ਆਪਣੀ ਉਤਸੁਕਤਾ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰ ਸਕੋ ਜੋ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ। ਦੋ ਜਾਂ ਤਿੰਨ ਦਿਨਾਂ ਲਈ ਦੂਰ ਜਾਣ ਦਾ ਦਿਖਾਵਾ ਕਰੋ ਜਿਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਪਰ ਆਪਣੇ ਡ੍ਰੈਸਿੰਗ ਰੂਮ ਵਿੱਚ ਲੁਕੇ ਰਹਿਣ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰੋ, ਜਿੱਥੇ ਤੁਸੀਂ ਉੱਥੇ ਟੇਪੇਸਟ੍ਰੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਾਫ਼ੀ ਆਰਾਮ ਨਾਲ ਛੁਪਾਉਣ ਲਈ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਫਿਰ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਦੇਖੋਗੇ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ, ਕੈਮਿਲਾ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਕੀ ਹਨ। ਜੇ ਉਹ ਬੁਰੇ ਹਨ, ਜੋ ਕਿ ਸੰਭਵ ਹੈ ਪਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਗੁਪਤ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਚਲਾਕੀ ਨਾਲ ਅਤੇ ਸਮਝਦਾਰੀ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਖੁਦ ਦੀ ਬੇਇੱਜ਼ਤੀ ਦੇ ਫਾਂਸੀ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ।"

ਲੋਟਾਰੀਓ ਦੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਨੇ ਐਨਸੇਲਮੋ ਨੂੰ ਹੈਰਾਨ, ਉਲਝਣ ਅਤੇ ਹੈਰਾਨ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਫੜ ਲਿਆ ਜਦੋਂ ਉਸਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਦੀ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਉਮੀਦ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਕੈਮਿਲਾ ਹਮੇਸ਼ਾ ਲੋਟਾਰੀਓ ਦੀ ਨਕਲੀ ਹਮਲਿਆਂ ਤੋਂ ਬਚਦੀ ਰਹੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਉਸਦੀ ਜਿੱਤ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਵਿੱਚ ਅਨੰਦ ਲੈਣ ਲੱਗ ਪਿਆ ਸੀ। ਉਹ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਲਈ ਚੁੱਪ ਰਿਹਾ, ਫਰਸ਼ ਵੱਲ ਵੇਖਦਾ ਰਿਹਾ ਅਤੇ ਪਲਕ ਨਾ ਹਿਲਾ ਕੇ, ਪਰ ਉਸਨੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ:

"ਤੂੰ, ਲੋਟਾਰੀਓ, ਤੇਰੀ ਦੋਸਤੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਮੈਨੂੰ ਉਮੀਦ ਅਨੁਸਾਰ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੇਰੀ ਸਲਾਹ ਦੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਾਲਣਾ ਕਰਾਂਗਾ। ਜੇ ਸੋਰਜ਼ੀ ਕਰੋ, ਪਰ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਗੁਪਤ ਰੱਖ, ਜੋ ਕਿ ਇਸ ਅਚਾਨਕ ਵਿਕਾਸ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਮਾਇਨੇ ਰੱਖਦਾ ਹੈ।"

ਲੋਟਾਰੀਓ ਨੇ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਪਰ, ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਕਹੀ ਹਰ ਗੱਲ ਤੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਛਤਾਵਾ ਕੀਤਾ, ਇਹ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਉਸਨੇ ਕਿੰਨੀ ਮੂਰਖਤਾ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਖੁਦ ਕੈਮਿਲਾ ਤੋਂ ਬਦਲਾ ਲਿਆ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ,

ਪਰ ਇੰਨੇ ਜ਼ਾਲਮ ਅਤੇ ਬੇਇੱਜ਼ਤੀ ਵਾਲੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਹੀਂ। ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਸੁਰਾਖ਼ਿਆ, ਉਸਦੇ ਜਲਦਬਾਜ਼ੀ ਵਾਲੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਆਲੋਚਨਾ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੰਮ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰਨ ਜਾਂ ਆਪਣੀ ਦੁਬਿਧਾ ਦਾ ਵਾਜਬ ਹੱਲ ਲੱਭਣ ਦਾ ਕੋਈ ਤਰੀਕਾ ਨਹੀਂ ਸੋਚ ਸੁਕਿਆ। ਉਸਨੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਕੈਮਿਲਾ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਹਿਸਾਬ ਦੇਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦਾ ਹਰ ਮੌਕਾ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਉਸਨੇ ਉਸੇ ਦਿਨ ਉਸਨੂੰ ਇਕੱਲਾ ਪਾਇਆ। ਪਰ ਜਿਸ ਪਲ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਦੇਖਿਆ, ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ:

"ਤੈਨੂੰ ਪਤਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ ਲੋਟਾਰੀਓ, ਕਿ ਮੇਰਾ ਦਿਲ ਇੰਨਾ ਦੁਖੀ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਮੇਰੇ ਸੀਨੇ ਵਿੱਚ ਹੀ ਫਟਣ ਵਾਲਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਇਹ ਇੱਕ ਚਮਤਕਾਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਲਿਓਨੇਲਾ ਦੀ ਸ਼ਰਮ ਦੀ ਘਾਟ ਇੰਨੀ ਵੱਧ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਹਰ ਰਾਤ ਉਹ ਇਸ ਘਰ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰੇਮੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਵੇਰ ਤੱਕ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ, ਮੇਰੇ ਚੰਗੇ ਨਾਮ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਖ਼ਤਰਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਜੇ ਕੋਈ ਵੀ ਉਸਨੂੰ ਇੰਨੇ ਗਲਤ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਮੇਰੇ ਘਰੋਂ ਨਿਕਲਦੇ ਦੇਖਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਅਰਥ ਕੱਢਣ ਲਈ ਸੁਤੰਤਰ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਝਿੜਕ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ ਜਾਂ ਸਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਸਾਡੇ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਗਵਾਹ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਮੇਰੇ ਮੂੰਹ 'ਤੇ ਥੱਪੜ ਲਗਾ ਦਿੱਤੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਮੈਂ ਉਸਦੇ ਬਾਰੇ ਚੁੱਪ ਰਹਿ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਸਭ ਦਾ ਕੁਝ ਬੁਰਾ ਨਤੀਜਾ ਨਿਕਲੇਗਾ।"

ਜਦੋਂ ਕੈਮਿਲਾ ਨੇ ਇਹ ਚਿੰਤਾਵਾਂ ਜ਼ਾਹਰ ਕਰਨੀਆਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀਆਂ, ਤਾਂ ਲੋਟਾਰੀਓ ਨੇ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਇਹ ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਸੋਚਣ ਲਈ ਕੋਈ ਚਾਲ ਸੀ ਕਿ ਜਿਸ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਘਰੋਂ ਨਿਕਲਦੇ ਦੇਖਿਆ ਸੀ ਉਹ ਲਿਓਨੇਲਾ ਦਾ ਪ੍ਰੇਮੀ ਸੀ, ਉਸਦਾ ਆਪਣਾ ਨਹੀਂ, ਪਰ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਰੋਂਦੇ, ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਹੁੰਦੇ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਮਦਦ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦੇ ਦੇਖਿਆ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੋ ਗਿਆ ਕਿ ਇਹ ਸੱਚ ਸੀ, ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਉਸ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ਼ ਕੀਤਾ, ਉਹ ਉਲਝਣ ਵਿਚ ਪੈ ਗਿਆ ਅਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਛਤਾਵਾ ਕਰ ਗਿਆ। ਪਰ ਇਸ ਸਭ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਉਸਨੇ ਕੈਮਿਲਾ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਚਿੰਤਾ ਨਾ ਕਰੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਲਿਓਨੇਲਾ ਦੀ ਬੇਇੱਜ਼ਤੀ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰੇਗਾ। ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਸਨੇ ਈਰਖਾ ਦੇ ਭੜਕਾਊ ਗੁੱਸੇ ਵਿੱਚ ਡੁੱਬੇ ਹੋਏ ਐਨਸੇਲਮੋ ਨੂੰ ਕੀ ਕਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਐਨਸੇਲਮੋ ਡਰੈਸਿੰਗ ਰੂਮ ਵਿਚ ਲੁਕਣ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਕਿੰਨੀ ਬੇਵਫ਼ਾ ਸੀ। ਲੋਟਾਰੀਓ ਨੇ ਆਪਣੀ ਮੂਰਖਤਾ ਲਈ ਉਸ ਤੋਂ ਮਾਫ਼ੀ ਮੰਗੀ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਸਲਾਹ ਦੇਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਠੀਕ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਗੁੰਝਲਦਾਰ ਭੁਲੇਖੇ ਵਿੱਚੋਂ ਸਫਲਤਾਪੂਰਵਕ ਬਾਹਰ ਕਿਵੇਂ ਨਿਕਲ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਮਾੜੇ ਨਿਰਣੇ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਪਾਇਆ ਸੀ।

ਕੈਮਿਲਾ ਲੋਟਾਰੀਓ ਦੀ ਗੱਲ ਸੁਣ ਕੇ ਹੈਰਾਨ ਰਹਿ ਗਈ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਕਾਫ਼ੀ ਗੁੱਸੇ ਅਤੇ ਸਮਝਦਾਰੀ ਨਾਲ ਉਸਨੂੰ ਝਿੜਕਿਆ, ਉਸਦੇ ਬੁਰੇ ਇਰਾਦਿਆਂ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਦੁਆਰਾ ਲਏ ਗਏ ਹਾਸੋਹੀਣੇ ਨੁਕਸਾਨਦੇਹ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਆਲੋਚਨਾ ਕੀਤੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕਿ ਇੱਕ ਔਰਤ ਦਾ ਮਨ, ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ, ਸੁਭਾਅ ਹੀ ਚੰਗੇ ਅਤੇ ਬੁਰੇ ਦੋਵਾਂ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਹੈ ਪਰ ਅਕਸਰ ਜਦੋਂ ਉਹ ਤਰਕ ਕਰਨ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲੈਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਅਸਫਲ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਕੈਮਿਲਾ ਤੁਰੰਤ ਉਸ ਸਪਸ਼ਟ ਤੱਥ 'ਤੇ ਅਘੁਲਣਯੋਗ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਹੱਲ ਲੈ ਕੇ ਆਈ। ਉਸਨੇ ਲੋਟਾਰੀਓ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਐਂਸੇਲਮੋ ਨੂੰ ਉੱਥੇ ਲੁਕਾ ਦੇਵੇ ਜਿੱਥੇ ਉਸਨੇ ਸੰਕੇਤ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਉਸਦੀ ਮੰਜ਼ੂਰਗੀ ਨੂੰ ਲਾਭ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਦੇਵੇਗੀ ਤਾਂ ਜੋ ਉਸ ਪਲ ਤੋਂ ਉਹ ਦੇਵੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਡਰ ਦੇ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦੀ ਸੰਗਤ ਦਾ ਆਨੰਦ ਮਾਣ ਸਕਣ। ਆਪਣੀ ਯੋਜਨਾ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਾਏ ਬਿਨਾਂ, ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ, ਇੱਕ ਵਾਰ ਐਂਸੇਲਮੋ ਲੁਕ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜਦੋਂ ਲਿਓਨੇਲਾ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਬਾਹਰ ਆਉਣਾ ਸੀ ਅਤੇ, ਉਸ ਤੋਂ ਜੋ ਵੀ ਪੁੱਛਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਸ ਬਾਰੇ ਜਵਾਬ ਦੇਣਾ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਐਂਸੇਲਮੋ ਦੀ ਮੰਜ਼ੂਰਗੀ ਤੋਂ ਅਣਜਾਣ ਸੀ। ਲੋਟਾਰੀਓ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੀ ਯੋਜਨਾ ਸਮਝਾਉਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਵਧੇਰੇ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਅਤੇ ਸਲਾਹ ਨਾਲ ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਕਰ ਸਕੇ ਜੋ ਉਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਮਝਦਾ ਹੈ।

"ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਭਰਸਾ ਦਿਵਾਉਦਾਂ ਹਾਂ," ਕੈਮਿਲਾ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਕਰਨ ਲਈ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੈ ਸਿਵਾਏ ਇਸ ਦੇ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਜੋ ਵੀ ਪੁੱਛਦਾ ਹਾਂ ਉਸਦਾ ਜਵਾਬ ਦਿਓ।"

ਕੈਮਿਲਾ ਨੇ ਆਪਣੇ ਇਰਾਦਿਆਂ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਦੱਸਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਇਸ ਡਰ ਤੋਂ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਉਹ ਇੰਨੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਕਦਰ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਜਾਂ ਉਹ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨਾਲ ਆ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇ ਇੰਨਾ ਚੰਗਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਦੇਖਭਾਲ ਨਾਲ, ਲੋਟਾਰੀਓ ਚਲਾ ਗਿਆ। ਅਗਲੇ ਦਿਨ, ਆਪਣੇ ਦੋਸਤ ਦੇ ਪਿੰਡ ਜਾਣ ਦੇ ਬਹਾਨੇ, ਐਂਸੇਲਮੋ ਘਰੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲ ਗਿਆ ਪਰ ਲੁਕਣ ਲਈ ਵਾਪਸ ਆ ਗਿਆ, ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਕੈਮਿਲਾ ਅਤੇ ਲਿਓਨੇਲਾ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਅਨੁਕੂਲ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਹਰ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਲੁਕਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਐਂਸੇਲਮੋ ਨੂੰ ਉਹ ਘਬਰਾਹਟ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਈ ਜੋ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਸਨਮਾਨ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਅੰਦਰੂਨੀ ਖਜ਼ਾਨਿਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਪਿਆਰੀ ਕੈਮਿਲਾ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਕੋਲ ਮੌਜੂਦ ਸੱਭ ਤੋਂ ਵੱਡੇ ਖਜ਼ਾਨੇ ਨੂੰ ਗੁਆਉਣ ਦੀ ਕਗਾਰ 'ਤੇ ਦੇਖਿਆ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਯਕੀਨ ਹੋ ਗਿਆ ਕਿ ਐਂਸੇਲਮੋ ਲੁਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਕੈਮਿਲਾ ਅਤੇ ਲਿਓਨੇਲਾ ਡਰੈਸਿੰਗ ਰੂਮ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਏ, ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਕੈਮਿਲਾ ਅੰਦਰ ਆਈ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਡੂੰਘਾ ਸਾਹ ਲਿਆ ਅਤੇ ਕਿਹਾ:

"ਓਏ, ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ ਲਿਓਨੇਲਾ, ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਉਹ ਗੱਲਾਂ ਦੱਸਾਂ ਜੋ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਤੋਂ ਗੁਪਤ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਰੋਕਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਾ ਕਰੋ, ਕੀ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਇਹ ਬਿਹਤਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਐਂਸੇਲਮੋ ਦਾ ਛੁਰਾ ਲੈ ਜਾਓ, ਜਿਸਨੂੰ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਮੇਰੀ ਇਸ ਘਿਣਾਉਣੀ ਛਾਤੀ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟ ਦਿਓ? ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ, ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਨਾ ਕਰੋ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦੇ ਪਾਪ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਕਿਉਂ ਭੁਗਤਾਂ? ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਹ ਜਾਣਨਾ ਚਾਹਾਂਗਾ ਕਿ ਲੋਟਾਰੀਓ ਦੀਆਂ ਬੇਰਹਿਮ, ਨਿਰਾਦਰ ਵਾਲੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨੇ ਮੇਰੇ ਵਿੱਚ ਕੀ ਦੇਖਿਆ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕ ਘਿਣਾਉਣੀ ਬੇਨਤੀ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਕੀਤੀ ਜੋ ਉਸਨੇ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਉਸਦੇ ਦੋਸਤ ਦੇ ਨੁਕਸਾਨ ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਬੇਇੱਜ਼ਤੀ ਲਈ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ। ਲਿਓਨੇਲਾ, ਖਿੜਕੀ 'ਤੇ ਜਾਓ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਬੁਲਾਓ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਗਲੀ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਚਾਲਬਾਜ਼ ਯੋਜਨਾ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੇਰਾ, ਜੋ ਕਿ ਸਨਮਾਨਯੋਗ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਬੇਰਹਿਮ ਹੈ, ਪਹਿਲਾਂ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।"

"ਓਹ, ਮੇਰੀ ਪਿਆਰੀ ਔਰਤ," ਚਲਾਕ ਅਤੇ ਸਹਿਯੋਗੀ ਲਿਓਨੇਲਾ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਤੂੰ ਉਸ ਛੁਰੇ ਦਾ ਕੀ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦੀ ਹੈਂ? ਯਕੀਨਨ, ਤੂੰ ਆਪਣੀ ਜਾਨ ਲੈਣ ਬਾਰੇ ਨਹੀਂ ਸੋਚ ਰਹੀ ਜਾਂ ਲੋਟਾਰੀਓ ਦੀ? ਤੂੰ ਜੋ ਵੀ ਚੁਣੇਂਗਾ, ਉਹ ਤੇਰੇ ਚੰਗੇ ਨਾਮ ਅਤੇ ਸਾਖ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਏਗਾ। ਤੂੰ ਆਪਣੀ ਸੱਟ ਨੂੰ ਛੁਪਾਉਣਾ ਅਤੇ ਉਸ ਦੁਸ਼ਟ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਇਸ ਘਰ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਇਕੱਲੇ ਲੱਭਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨਾ ਸਿਆਣਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਯਾਦ ਰੱਖ, ਮੇਰੀ ਔਰਤ, ਕਿ ਅਸੀਂ ਗਰੀਬ ਬੇਸਹਾਰਾ ਔਰਤਾਂ ਹਾਂ ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਦ੍ਰਿੜ ਇਰਾਦਾ ਵਾਲਾ। ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਇੱਥੇ ਉਸ ਦੁਸ਼ਟ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਨਾਲ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਨੂੰਨ ਨਾਲ ਅੰਨ੍ਹਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੂੰ ਆਪਣੀ ਯੋਜਨਾ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਉਹ ਤੇਰੀ ਜਾਨ ਲੈਣ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਕੁਝ ਕੁਝ ਕਰੇਗਾ। ਲਾਹਨਤ ਹੈ ਮੇਰੇ ਸਾਲਕ ਐਨਸੇਲਮੋ, ਜੇ ਉਸ ਬਦਮਾਸ਼ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਇੰਨੀ ਖੁੱਲ੍ਹ ਦੇਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਰਿਹਾ ਹੈ! ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਜੇ ਤੂੰ ਉਸਨੂੰ ਮਾਰ ਦੇਵੇਂ, ਮੇਰੀ ਔਰਤ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਡਰ ਹੈ ਕਿ ਤੂੰ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦੀ ਹੈਂ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਉਸਦਾ ਕੀ ਕਰਾਂਗੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਮਰ ਜਾਵੇਗਾ?"

"ਕੀ, ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ?" ਕੈਮਿਲਾ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। "ਅਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਐਂਸੇਲਮੋ ਨੂੰ ਦਫ਼ਨਾਉਣ ਲਈ ਛੱਡ ਦੇਵਾਂਗੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੀ ਬਦਨਾਮੀ ਨੂੰ ਦਫ਼ਨਾਉਣ ਦਾ ਸਨਮਾਨ ਅਤੇ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਹੀ ਢੁਕਵਾਂ ਹੈ। ਹੁਣ, ਅੱਗੇ ਵੱਧੋ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਬੁਲਾਓ, ਹਰ ਪਲ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਬੇਇੱਜ਼ਤੀ ਦੁਆਰਾ ਮੰਗੇ ਗਏ ਬਦਲੇ ਨੂੰ ਲੈਣ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਕਰਦੀ ਹਾਂ, ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਮਹਿਸੂਸ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਦੇ ਸਨਮਾਨ ਪ੍ਰਤੀ ਬੇਵਫ਼ਾ ਹੋ ਰਹੀ ਹਾਂ।"

ਐਨਸੇਲਮੋ ਨੇ ਇਹ ਸਭ ਸੁਣਿਆ, ਅਤੇ ਕੈਮਿਲਾ ਦੁਆਰਾ ਕਹੇ ਗਏ ਹਰ ਸ਼ਬਦ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੀ ਸੋਚ ਵਿੱਚ ਡੋਲਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਸੁਣਿਆ ਕਿ ਉਸਨੇ ਲੋਟਾਰੀਓ ਨੂੰ ਮਾਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਬਾਹਰ ਆਉਣਾ

ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕੰਮ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨ ਲੱਗਾ ਪਰ ਉਸਦੀ ਉਤਸੁਕਤਾ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਦੇਖਣ ਲਈ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਚੰਗਾ, ਨੇਕ ਇਰਾਦਾ ਕਿਥੇ ਲੈ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਆਖਰੀ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਛਾਲ ਮਾਰ ਕੇ ਉਸਨੂੰ ਰੋਕਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦਾ ਸੀ। ਉਸੇ ਪਲ, ਕੈਮਿਲਾ ਅਚਾਨਕ ਇੱਕ ਗੰਭੀਰ ਬੇਹੋਸ਼ੀ ਨਾਲ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋ ਗਈ ਅਤੇ ਨੇੜੇ ਦੇ ਬਿਸਤਰੇ 'ਤੇ ਡਿੱਗ ਪਈ। ਜਦੋਂ ਲਿਓਨੇਲਾ ਨੇ ਇਹ ਦੇਖਿਆ, ਤਾਂ ਉਹ ਬਹੁਤ ਫੁੱਟ-ਫੁੱਟ ਕੇ ਰੋਣ ਲੱਗ ਪਈ ਅਤੇ ਕਿਹਾ:

"ਹਾਏ, ਮੇਰੇ ਤੇ ਅਫ਼ਸੋਸ ਹੈ, ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਇੰਨੀ ਬਦਕਿਸਮਤ ਹੋਣਾ ਪਵੇਗਾ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਬਾਹਾਂ ਵਿੱਚ, ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਇੱਜ਼ਤ ਦੇ ਫੁੱਲ, ਨੇਕ ਔਰਤਾਂ ਦੇ ਤਾਜ, ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਦੇ ਆਦਰਸ਼ ਦੀ ਮੌਤ ਦੇਖਣੀ ਪਵੇਗੀ!"

ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਕੌਣ ਸੁਣ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਬਿਨਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਧਰਤੀ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਅਤੇ ਦੁਖੀ ਨੌਕਰਾਣੀ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਮਾਲਕਣ, ਇੱਕ ਹੋਰ ਸਤਾਈ ਹੋਈ ਪੇਨੇਲੋਪ ਸਮਝੇ? ਕੈਮਿਲਾ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਬੇਹੋਸ਼ੀ ਤੋਂ ਠੀਕ ਹੋਣ ਵਿਚ ਬਹੁਤ ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ ਲੱਗਿਆ, ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਸਨੇ ਅਜਿਹਾ ਕੀਤਾ, ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ:

"ਤੂੰ ਜਲਦੀ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ, ਲਿਓਨੇਲਾ, ਅਤੇ ਸੂਰਜ ਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਦੇਖੀ ਦੋਸਤ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਦੋਸਤ ਨੂੰ ਜਾਂ ਛੁਪੀ ਹੋਈ ਰੂਹ ਨੂੰ ਬੁਲਾ ਲਿਆ। ਝਿਜਕਣਾ ਬੰਦ ਕਰੋ ਅਤੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕਰੋ। ਭੱਜੋ ਅਤੇ ਜਲਦੀ ਕਰੋ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਦੇਰੀ ਦੌਰਾਨ ਮੇਰੇ ਗੁੱਸੇ ਦੀ ਅੱਗ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਾੜ ਦੇਵੇ, ਜਾਂ ਉਹ ਬਦਲਾ ਜੋ ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਸਿਰਫ਼ ਧਮਕੀਆਂ ਅਤੇ ਸਹੁੰਆਂ ਵਿੱਚ ਘੁਲ ਜਾਵੇ।"

"ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਬੁਲਾਉਣ ਜਾ ਰਹੀ ਹਾਂ, ਮੇਰੀ ਬੀਬੀ," ਲਿਓਨੇਲਾ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਪਰ ਪਹਿਲਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਹ ਛੁਰਾ ਮੈਨੂੰ ਦੇਣਾ ਪਵੇਗਾ ਤਾਂ ਜੋ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਜਾਵਾਂ, ਤੁਸੀਂ ਕੋਈ ਅਜਿਹਾ ਕੰਮ ਨਾ ਕਰੋ ਜਿਸ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਆਪਣੀ ਬਾਕੀ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਲਈ ਹੰਝੂ ਵਹਾਏ।"

"ਤੂੰ ਯਕੀਨ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈਂ, ਮੇਰੀ ਪਿਆਰੀ ਲਿਓਨੇਲਾ, ਕਿ ਮੈਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਗੀ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਨਜ਼ਰਾਂ ਵਿਚ ਬੇਰੋਕ ਅਤੇ ਮੂਰਖ ਲੱਗ ਸਕਦੀ ਹਾਂ, ਪਰ ਜੋ ਮੇਰੇ ਸਨਮਾਨ ਦੀ ਗੱਲ ਆਉਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਉਸ ਲੁਕ੍ਰੇਟੀਆ ਦੇ ਨਕਸ਼ੇ-ਕਦਮਾਂ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਚੱਲਾਂਗੀ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਬਿਨਾਂ ਕੋਈ ਗਲਤੀ ਕੀਤੇ ਅਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਮਾਰੇ ਬਿਨਾਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮਾਰ ਲਿਆ ਜੋ ਉਸਦੀ ਬਦਨਾਮੀ ਦਾ ਕਾਰਨ ਸੀ। ਜੇ ਮੈਂ ਮਰ ਜਾਂਦੀ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਮਰ ਜਾਂਦੀ ਹਾਂ, ਪਰ ਇਹ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਤੋਂ ਬਦਲਾ ਲੈਣ ਅਤੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਲੈਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਸਨੇ ਮੇਰੀ ਆਪਣੀ ਕਿਸੇ ਗਲਤੀ ਦੀ ਬਜਾਏ ਆਪਣੇ ਕੰਮਾਂ ਕਰਕੇ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੀ ਬੇਇੱਜ਼ਤੀ ਦਾ ਵਿਰਲਾਪ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਆਉਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ।"

ਲਿਓਨੇਲਾ ਨੂੰ ਲੋਟਾਰੀਓ ਨੂੰ ਬੁਲਾਉਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਜ਼ੋਰ ਪਾਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ, ਪਰ ਉਹ ਆਖਰਕਾਰ ਚਲੀ ਗਈ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਚਲੀ ਗਈ, ਕੈਮਿਲਾ ਪਿੱਛੇ ਰਹੀ ਜਿਵੇਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨਾਲ ਗੱਲਾਂ ਕਰ ਰਹੀ ਹੋਵੇ:

"ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਰੱਬ ਮੇਰਾ ਗਵਾਹ ਹੈ, ਕੀ ਲੋਟਾਰੀਓ ਨੂੰ ਦੂਰ ਭੇਜਣਾ ਬਿਹਤਰ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਈ ਵਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕਿ ਮੈਂ ਹੁਣ ਇੱਕ ਪਾਪੀ ਅਤੇ ਬੇਈਮਾਨ ਔਰਤ ਹੋਣ ਦਾ ਜੋਖਮ ਉਠਾਵਾਂ, ਜੇਕਰ ਮੈਨੂੰ ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਦਿਖਾਉਣ ਵਿਚ ਸਮਾਂ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕਿੰਨਾ ਗਲਤ ਹੈ? ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਇਹ ਬਿਹਤਰ ਹੁੰਦਾ, ਪਰ ਮੈਂ ਬਦਲਾ ਨਹੀਂ ਲੈਂਦੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਮੇਰੇ ਪਤੀ ਦੀ ਇੱਜ਼ਤ ਨੂੰ ਸਹੀ ਠਹਿਰਾਉਂਦੀ ਜੇਕਰ ਮੈਂ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਉਸਨੂੰ ਇੰਨੀ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਅਤੇ ਇੰਨੀ ਘੱਟ ਕੀਮਤ 'ਤੇ ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਤੋਂ ਬਚਣ ਦਿੰਦੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਬੁਰੇ ਇਰਾਦਿਆਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਪਾਇਆ ਹੈ। ਗੱਦਾਰ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਕਾਮੁਕ ਇੱਛਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਲਈ ਆਪਣੀ ਜਾਨ ਦੇਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਦੁਨੀਆ ਨੂੰ ਦਸਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਇਸਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਪਤਾ ਲੱਗ ਜਾਵੇ, ਕਿ ਕੈਮਿਲਾ ਨੇ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਪ੍ਰਤੀ ਆਪਣੀ ਵਫ਼ਾਦਾਰੀ ਬਣਾਈ ਰੱਖੀ, ਸਗੋਂ ਉਸ ਤੋਂ ਬਦਲਾ ਲਿਆ ਜਿਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਨਾਰਾਜ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਕੀਤੀ। ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਵਿਚ, ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅੰਸੇਲਮੋ ਨੂੰ ਇਸਦਾ ਹਿਸਾਬ ਦੇਣਾ ਬਿਹਤਰ ਹੁੰਦਾ, ਪਰ ਇਹੀ ਉਹੀ ਹੈ ਜੋ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਭੇਜੇ ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ। ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦੀ ਇੱਜ਼ਤ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਵਿਚ ਉਸਦੀ ਅਸਫ਼ਲਤਾ, ਜਿਸਦਾ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਜ਼ਰੂਰ ਇਸ ਲਈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ, ਪੂਰੀ ਚੰਗਿਆਈ ਅਤੇ ਭਰੋਸੇ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ

ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਕਿ ਉਸਦੇ ਇੱਨੇ ਕਰੀਬੀ ਦੋਸਤ ਦੀ ਛਾਤੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਰੱਖਣ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਸੀ ਜੋ ਉਸਦੇ ਸਨਮਾਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਜਾਵੇ। ਕੁਝ ਦਿਨਾਂ ਬਾਅਦ ਮੈਂ ਖੁਦ ਇਸ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਮੈਂ ਕਦੇ ਇਸ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦਾ, ਜੇਕਰ ਉਸਦੀ ਬੇਇੱਜ਼ਤੀ ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਨਾ ਪਹੁੰਚੀ ਹੁੰਦੀ ਕਿ ਉਸਦੇ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਤੋਹਫ਼ੇ, ਉਦਾਰ ਵਾਅਦੇ ਅਤੇ ਨਿਰੰਤਰ ਹੰਝੂ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਸਪਸ਼ਟ ਕਰ ਦਿੰਦੇ। ਪਰ ਹੁਣ ਮੈਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਚਿੰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸ ਮਕਸਦ ਲਈ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਾਂ? ਕੀ ਇੱਕ ਦ੍ਰਿੜ ਇਰਾਦੇ ਲਈ ਕਿਸੇ ਕਿਸਮ ਦੀ ਸਲਾਹ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ? ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ। ਫਿਰ ਗਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿਓ ਅਤੇ ਬਦਲਾ ਲਓ! ਝੂਠ ਨੂੰ ਅੰਦਰ ਆਉਣ ਦਿਓ, ਨੇੜੇ ਆਓ, ਮਰ ਜਾਓ, ਅਤੇ ਉਸ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ - ਫਿਰ ਜੋ ਵੀ ਹੋਵੇ ਹੋਣ ਦਿਓ! ਬੇਦਾਗ਼ ਮੈਂ ਉਸ ਆਦਮੀ ਦੀਆਂ ਬਾਹਾਂ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਜਿਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਸੁਵਰਗ ਨੇ ਆਪਣੇ ਲਈ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਬੇਦਾਗ਼ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਤਿਆਗ ਦੇਵਾਂਗਾ। ਸੁਭ ਤੋਂ ਮਾੜੀ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਹੀ ਬੇਦਾਗ਼ ਲਹੂ ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਵੇਖੀ ਝੂਠੀ ਦੋਸਤੀ ਦੇ ਅਸ਼ੁੱਧ ਲਹੂ ਵਿੱਚ ਨਹਾ ਕੇ ਚਲਾ ਜਾਵਾਂਗਾ।"

ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਉਹ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਬਿਨਾਂ ਮਿਆਨ ਵਾਲੇ ਛੁਰੇ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ-ਪਿੱਛੇ ਤੁਰਦੀ ਰਹੀ, ਇੰਨੇ ਰੁਕਦੇ, ਅਨਿਯਮਿਤ ਕਦਮ ਚੁੱਕਦੀ ਰਹੀ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਇਸ਼ਾਰੇ ਕਰਦੀ ਰਹੀ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਦਿਮਾਗ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੋਣ ਦਾ ਹੁਣ ਸੰਕੇਤ ਦਿੰਦੀ ਰਹੀ - ਇੱਕ ਨਾਜ਼ੁਕ ਔਰਤ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਕੋਈ ਹਤਾਸ਼ ਬਦਮਾਸ਼। ਐਨਸੇਲਮੋ ਨੇ ਇਹ ਸਭ ਦੇਖਿਆ, ਉਹਨਾਂ ਟੇਪੇਸਟ੍ਰੀਜ਼ ਦੁਆਰਾ ਢਾਲਿਆ ਹੋਇਆ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਉਸਨੇ ਛੁਪਾਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਦੇਖ ਕੇ ਹੈਰਾਨ ਰਹਿ ਗਿਆ। ਉਸਨੂੰ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਇਆ ਕਿ ਜੋ ਉਸਨੇ ਹੁਣ ਦੇਖਿਆ ਅਤੇ ਸੁਣਿਆ ਸੀ ਉਹ ਉਸਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਭੈੜੇ ਸ਼ੱਕਾਂ ਤੋਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਪਾਉਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਹੁਣ ਉਮੀਦ ਸੀ ਕਿ ਲੋਟਾਰੀਓ ਦਾ ਇਮਤਿਹਾਨ ਕਿਸੇ ਅਣਚਾਹੇ ਅਤੇ ਅਣਚਾਹੇ ਨਤੀਜੇ ਦੇ ਡਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਪਰ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਹ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਗਲੇ ਲਗਾਉਣ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਪਣੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਯੋਜਨਾ ਨੂੰ ਬੇਨਕਾਬ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਵਾਲਾ ਸੀ, ਉਹ ਰੁਕ ਗਿਆ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਲਿਓਨੇਲਾ ਨੂੰ ਹੱਥ ਤੋਂ ਲੋਟਾਰੀਓ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਵਾਪਸ ਆਉਂਦੇ ਦੇਖਿਆ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਕੈਮਿਲਾ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਦੇਖਿਆ, ਉਸਨੇ ਛੁਰਾ ਫੜ ਲਿਆ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਫਰਸ਼ 'ਤੇ ਇੱਕ ਲੰਬੀ ਲਕੀਰ ਖਿੱਚੀ, ਕਿਹਾ:

"ਲੋਟਾਰੀਓ, ਸੁਣੋ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੀ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਲਾਈਨ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਕਰਦੇ ਹੋ ਜਾਂ ਇਸਦੇ ਨੇੜੇ ਵੀ ਆਉਂਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਦੇ ਦੇਖਾਂਗਾ, ਉਸੇ ਪਲ ਮੈਂ ਇਸ ਛੁਰੇ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਛਾਤੀ ਵਿੱਚ ਠੋਕ ਦੇਵਾਂਗਾ। ਜੋ ਮੈਂ ਫੜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਪਰ ਜੁਰਮਾਨੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਕਹਿਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕਈ ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ ਸੁਣੋ ਜੋ ਮੈਂ ਪ੍ਰਸਾਰਿਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਤੁਸੀਂ ਕੋਈ ਵੀ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਸੁਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜੋ ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ, ਲੋਟਾਰੀਓ, ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸੋ ਕਿ ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਪਤੀ ਐਂਸੇਲਮੋ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਉਸ ਬਾਰੇ ਤੁਹਾਡੀ ਕੀ ਰਾਏ ਹੈ; ਦੂਜਾ, ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸੋ ਕਿ ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਮੈਨੂੰ ਘਬਰਾਏ ਬਿਨਾਂ ਜਾਂ ਆਪਣੇ ਜੁਰਮਾਨੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸਮਾਂ ਬਿਤਾਏ ਬਿਨਾਂ ਇੱਕ ਸਧਾਰਨ ਜਵਾਬ ਦਿਓ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਜੋ ਪੁੱਛ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਉਹ ਮੁਸ਼ਕਲ ਨਹੀਂ ਹੈ।"

ਜਿਸ ਪਲ ਤੋਂ ਕੈਮਿਲਾ ਨੇ ਲੋਟਾਰੀਓ ਨੂੰ ਐਂਸੇਲਮੋ ਨੂੰ ਲੁਕਾਉਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਸੀ, ਲੋਟਾਰੀਓ ਇੰਨਾ ਬੁੱਧੀਮਾਨ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਸਮਝ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਕੀ ਕਰਨ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਬਣਾਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਆਪਣੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਨੂੰ ਇੰਨੀ ਚਲਾਕੀ ਅਤੇ ਢੁਕਵੇਂ ਢੰਗ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਯੋਜਨਾ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੋਵਾਂ ਨੇ ਉਸ ਝੂਠ ਨੂੰ ਪੂਰਨ ਸੱਚ ਦਾ ਰੂਪ ਦਿੱਤਾ। ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਕੈਮਿਲਾ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਇਹ ਕਿਹਾ:

"ਮੇਰੀ ਸੋਹਣੀ ਕੈਮਿਲਾ, ਮੈਂ ਕਦੇ ਸੁਪਨੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੋਚਿਆ ਸੀ ਕਿ ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਇੱਥੇ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਇੰਨੇ ਸਵਾਲ ਪੁੱਛਣ ਲਈ ਬੁਲਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਜਿਸ ਮਕਸਦ ਲਈ ਆਈ ਹਾਂ, ਉਸ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਹੈ। ਜੇ ਤੂੰ ਅਜਿਹਾ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤੇ ਹੋਏ ਕਿਰਪਾ ਦੇ ਆਉਣ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈਂ, ਤਾਂ ਤੂੰ ਇਸਨੂੰ ਹੋਰ ਵੀ ਦੇਰੀ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਜਿੰਨਾ ਨੇੜੇ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਆਪਣੀਆਂ ਇੱਛਾਵਾਂ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਓਨਾ ਹੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਚਿੰਤਤ ਹੁੰਦਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਤੂੰ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਨਾ ਕਰ ਸਕੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਸਵਾਲਾਂ ਦੇ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦੀ ਹਾਂ, ਮੈਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ, ਬੇਸ਼ੱਕ, ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਪਤੀ ਐਂਸੇਲਮੋ

ਨੂੰ ਜਾਣਦੀ ਹਾਂ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਭ ਤੋਂ ਕਮਲ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ, ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਦੋਸਤੀ ਬਾਰੇ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਉਸਨੂੰ ਅਣਗੌਲਿਆ ਛੱਡਣਾ ਪਸੰਦ ਕਰਦੀ ਹਾਂ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਮੈਂ ਉਸ ਗਲਤੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਾਂ ਜੋ ਪਿਆਰ ਮੈਨੂੰ ਉਸ 'ਤੇ ਥੋਪਣ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਪਿਆਰ ਜੋ ਹੋਰ ਵੀ ਵੱਡੀਆਂ ਗਲਤੀਆਂ ਨੂੰ ਬਹਾਨਾ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਵੀ ਜਾਣਦੀ ਹਾਂ ਅਤੇ ਤੇਰੇ ਲਈ ਉਹੀ ਸਤਿਕਾਰ ਰੱਖਦੀ ਹਾਂ ਜੋ ਉਹ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਜ਼ਰੂਰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਤੇਰੇ ਨਾਲੋਂ ਘੱਟ ਇਨਾਮ ਮੈਨੂੰ ਸੱਚੀ ਦੋਸਤੀ ਦੇ ਪਵਿੱਤਰ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦਾ, ਪਿਆਰ ਵਰਗੇ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਵਿਰੋਧੀ ਕਾਰਨ ਮੇਰੇ ਦੁਆਰਾ ਟੁੱਟਿਆ ਅਤੇ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ।"

"ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਮੰਨਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੋ," ਕੈਮਿਲਾ ਨੇ ਚੀਕਿਆ, "ਤੁਸੀਂ ਹਰ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਘਾਤਕ ਦੁਸ਼ਮਣ ਹੋ ਜੋ ਪਿਆਰ ਕਰਨ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸ ਬੇਰਹਿਮੀ ਨਾਲ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਕਰਦੇ ਹੋ ਜਿਸਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਉਹ ਸ਼ੀਸ਼ਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਐਂਸੇਲਮੋ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦੇਖਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਉਹ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦੇਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਵੇ ਕਿ ਉਸ ਨਾਲ ਗਲਤ ਕਰਨ ਲਈ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਕਿੰਨਾ ਘੱਟ ਜਾਇਜ਼ ਹੈ? ਪਰ, ਅਫ਼ਸੋਸ, ਮੈਂ ਹੁਣ ਸਮਝ ਗਿਆ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੰਨਾ ਨੀਵਾਂ ਕਿਉਂ ਸਮਝਿਆ ਹੈ ਜਿੰਨਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ: ਇਹ ਮੇਰੇ ਵੱਲੋਂ ਕੁਝ ਅਣਗਹਿਲੀ ਸੀ, ਜਿਸਨੂੰ ਮੈਂ ਅਸ਼ਲੀਲਤਾ ਕਹਿਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਮੇਰੇ ਵੱਲੋਂ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਸਗੋਂ ਉਹਨਾਂ ਅਣਜਾਣੇ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਲਾਪਰਵਾਹੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਕਾਰਨ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਅਕਸਰ ਔਰਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਹਰ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਮੰਜ਼ਦਗੀ ਵਿੱਚ ਸੰਜਮ ਰੱਖਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਸਾਵਧਾਨ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀਆਂ। ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸੋ, ਤੁਸੀਂ ਗੱਦਾਰ, ਮੈਂ ਕਦੇ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਬੇਨਤੀਆਂ ਦਾ ਜਵਾਬ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਸ਼ਬਦ ਜਾਂ ਕੰਮ ਨਾਲ ਕਦੋਂ ਦਿੱਤਾ ਜੋ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਘਟੀਆ ਇੱਛਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਉਮੀਦ ਦੀ ਝਲਕ ਜਗਾ ਸਕਦਾ ਹੈ? ਤੁਹਾਡੇ ਪਿਆਰ ਦੇ ਸ਼ਬਦ ਕਦੋਂ ਮੇਰੇ ਦੁਆਰਾ ਸਖ਼ਤੀ ਅਤੇ ਸੰਖੇਪਤਾ ਨਾਲ ਰੱਦ ਅਤੇ ਝਿੜਕਿਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਸੀ? ਤੁਹਾਡੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਵਾਅਦੇ ਕਦੋਂ ਸਨ ਅਤੇ ਕੀ ਮੇਰੇ ਦੁਆਰਾ ਮੈਨੂੰ ਜਾਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਤੋਹਫ਼ਿਆਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਹੋਰ ਵੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੈ? ਪਰ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਪਿਆਰ ਦੇ ਡਿਜ਼ਾਈਨਾਂ ਵਿਚ ਜ਼ਿਆਦਾ ਦੇਰ ਤੱਕ ਕਾਇਮ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਕਿਸੇ ਕਿਸਮ ਦੀ ਉਮੀਦ ਦੁਆਰਾ ਕਾਇਮ ਨਾ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਬੇਰਹਿਮੀ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰੀ ਕਿਸੇ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਨੇ ਇੰਨੇ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਤੁਹਾਡੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਿਆ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਲਈ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਹ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹਾਂ ਜੋ ਤੁਹਾਡੇ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝ ਸਕੋ ਕਿ, ਜੇ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਇਸ ਬੇਰਹਿਮ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਆ ਸਕਦੀ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ। ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਸ ਕੁਰਬਾਨੀ ਦੇ ਗਵਾਹ ਵਜੋਂ ਬੁਲਾਉਣ ਦਾ ਸੰਕਲਪ ਲਿਆ ਹੈ ਜੋ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਸਭ ਤੋਂ ਸਤਿਕਾਰਯੋਗ ਪਤੀ ਦੇ ਦਾਗ਼ੀ ਸਨਮਾਨ ਲਈ ਦੇਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦੀ ਹਾਂ, ਜੋ ਤੁਹਾਡੇ ਦੁਆਰਾ ਤੁਹਾਡੇ ਦੁਆਰਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਮਿਹਨਤ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਮੇਰੇ ਦੁਆਰਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਮਜ਼ੋਰ ਸਾਵਧਾਨੀਆਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਜੋ ਮੈਂ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ ਲੋਈਆਂ ਸਨ ਜੋ ਤੁਹਾਡੇ ਬੁਰੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਅਤੇ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਮੈਂ ਦੁਬਾਰਾ ਦੁਹਰਾਵਾਂਗੀ ਕਿ ਜਿਸ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਮੈਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਪਛਤਾਵਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਹੱਥਾਂ ਨਾਲ ਇਸ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਉਹ ਮੇਰਾ ਸ਼ੱਕ ਹੈ ਕਿ ਮੇਰੀ ਕਿਸੇ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਨੇ ਤੁਹਾਡੇ ਇਹਨਾਂ ਘਿਣਾਉਣੇ ਇਰਾਦਿਆਂ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕੀਤਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਜੇਕਰ ਮੈਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੇਰੀ ਬੇਵਕੂਫੀ ਹੋਰ ਵਿਆਪਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਣੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਪਰ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਅਜਿਹਾ ਕਰਾਂ। ਇਸ ਲਈ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਮਰਨ ਦੇ ਕਾਰਜ ਰਾਹੀਂ ਉਸ ਨੂੰ ਮਾਰਨ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਲੈ ਜਾਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਬਦਲਾ ਲੈਣ ਦੀ ਮੇਰੀ ਤਾਂਘ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰੇਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਜਿਸ ਵੀ ਪੁਰਲੋਕ ਵਿੱਚ ਜਾਵਾਂਗਾ, ਮੈਂ ਉੱਥੇ ਇੱਕ ਨਿਰਪੱਖ ਨਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸਜ਼ਾ ਦੇਖਾਂਗਾ ਜੋ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਅੱਗੇ ਝੁਕੇਗਾ ਅਤੇ ਖੁਰਚੇਗਾ ਨਹੀਂ ਜਿਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਹਤਾਸ਼ ਉਪਾਅ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਹੈ।

ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਮਿਆਨ ਤੋਂ ਬਾਹਰਲਾ ਛੁਰਾ ਚੁੱਕਿਆ ਅਤੇ ਅਵਿਸ਼ਵਾਸ਼ਯੋਗ ਤਾਕਤ ਅਤੇ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਲੋਟਾਰੀਓ 'ਤੇ ਇੰਨੀ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਉਸਦੀ ਛਾਤੀ ਵਿੱਚ ਦੱਬਣ 'ਤੇ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ ਅਨਿਸ਼ਚਿਤ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦੇ ਕੰਮ ਅਸਲੀ ਸਨ ਜਾਂ ਨਕਲੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਕੈਮਿਲਾ ਨੂੰ ਉਸਨੂੰ ਛੁਰਾ ਮਾਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਲਈ ਆਪਣੀ ਸਾਰੀ ਕੁਸ਼ਲਤਾ ਅਤੇ ਤਾਕਤ ਦਾ ਲਾਭ ਉਠਾਉਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਉਸਨੇ ਇਸ ਹੈਰਾਨੀਜਨਕ ਚਾਲ ਅਤੇ ਧੋਖੇ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਯੋਗਤਾਵਾਦ ਨਾਲ ਅੰਜਾਮ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਸੱਚਾਈ ਦਾ ਰੂਪ ਦੇਣ ਲਈ, ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਖੂਨ ਨਾਲ ਰੰਗਣ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਬਣਾਈ। ਪਰ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਲੋਟਾਰੀਓ ਨੂੰ ਹਰਾਉਣ ਦੇ ਅਯੋਗ ਦੇਖਿਆ, ਜਾਂ ਉਸਨੇ ਅਜਿਹਾ ਦਿਖਾਵਾ ਕੀਤਾ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਚੀਕ ਮਾਰੀ:

"ਭਾਵੇਂ ਕਿਸਮਤ ਹੁਣ ਪੱਖੇ ਮੇਰੇ ਸਭ ਤੋਂ ਜਾਇਜ਼ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਰੋਕੇਗੀ।"

ਲੋਟਾਰੀਓ ਨੇ ਆਪਣੇ ਛੁਰੇ ਵਾਲੇ ਹੱਥ ਨੂੰ ਛੁਡਾਉਣ ਲਈ ਜੱਦੋ-ਜਹਿਦ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਉਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਛੁਡਾ ਲਿਆ ਅਤੇ, ਛੁਰੇ ਨੂੰ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਨਿਸ਼ਾਨਾ ਬਣਾਇਆ ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਗੰਭੀਰ ਨੁਕਸਾਨ ਨਾ ਪਹੁੰਚਾਏ, ਇਸਨੂੰ ਉਸਦੇ ਮੋਢੇ ਦੇ ਕੋਲ ਆਪਣੀ ਖੱਬੀ ਕਾਲਰਬੋਨ ਦੇ ਬਿਲਕੁਲ ਉੱਪਰ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਫਿਰ ਫਰਸ਼ 'ਤੇ ਡਿੱਗ ਪਈ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਬੇਹੋਸ਼ ਹੋ ਗਈ ਹੋਵੇ। ਲਿਓਨੈਲਾ ਅਤੇ ਲੋਟਾਰੀਓ ਅਜਿਹੇ ਵਿਕਾਸ 'ਤੇ ਹੈਰਾਨ ਅਤੇ ਹੈਰਾਨ ਸੁਨ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸ ਕੰਮ ਦੀ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕਤਾ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਉਠਾਇਆ ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕੈਮਿਲਾ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਖੂਨ ਵਿੱਚ ਨਹਾਉਂਦੀ ਹੋਈ ਫਰਸ਼ 'ਤੇ ਪਈ ਦੇਖਿਆ। ਲੋਟਾਰੀਓ, ਫਿੱਕਾ ਅਤੇ ਸਾਹ ਲੈਣ ਲਈ ਹਾਸ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਖੰਜਰ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਲਈ ਜਲਦੀ ਨਾਲ ਆਇਆ ਪਰ, ਮਾਮੂਲੀ ਜ਼ਖ਼ਮ ਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ, ਉਸ ਛੁਰ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਉਸ ਪਲ ਤੱਕ ਜਕੜਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਉਹ ਸੁੰਦਰ ਕੈਮਿਲਾ ਦੀ ਬੁੱਧੀ, ਦੂਰਦਰਸ਼ਤਾ ਅਤੇ ਮਹਾਨ ਚਤੁਰਾਈ 'ਤੇ ਹੈਰਾਨ ਹੋ ਗਿਆ। ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਆਪਣਾ ਅਨੁਮਾਨਤ ਯੋਗਦਾਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ, ਉਸਨੇ ਕੈਮਿਲਾ ਦੇ ਸਰੀਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਲੰਮਾ, ਉਦਾਸ ਵਿਰਲਾਪ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਮਰ ਗਈ ਹੋਵੇ, ਆਪਣੇ ਆਪ 'ਤੇ ਸੁਰਾਪਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਬੇਅੰਤ ਧਾਰਾ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ਤ ਕਰਦਾ ਹੋਇਆ, ਪਰ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ 'ਤੇ ਵੀ ਜਿਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਇਸ ਮੁਸੀਬਤ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ ਸੀ। ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦਾ ਦੋਸਤ ਐਨਸੇਲਮੋ ਸੁਣ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਇੰਨੇ ਵਿਰਲਾਪ ਕੀਤੇ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਸੁਣਨ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਕੈਮਿਲਾ ਨਾਲੋਂ ਲੋਟਾਰੀਓ ਲਈ ਜ਼ਿਆਦਾ ਤਰਸ ਆ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਭਾਵੇਂ ਉਸਨੂੰ ਮਰੀ ਹੋਈ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ। ਲਿਓਨੇਲਾ ਨੇ ਕੈਮਿਲਾ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਬਾਹਾਂ ਵਿੱਚ ਚੁੱਕਿਆ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਬਿਸਤਰੇ 'ਤੇ ਬਿਠਾ ਦਿੱਤਾ, ਲੋਟਾਰੀਓ ਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਹ ਕੈਮਿਲਾ ਦੇ ਜ਼ਖ਼ਮ ਦੀ ਰੁਪਤ ਦੇਖਭਾਲ ਲਈ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਬੁਲਾਵੇ। ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਜੇਕਰ ਐਨਸੇਲਮੋ ਠੀਕ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਪਸ ਆ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਉਹ ਜ਼ਖ਼ਮ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਸਮਝਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਲੋਟਾਰੀਓ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਹ ਜੋ ਵੀ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਕਿਸੇ ਲਈ ਵੀ ਲਾਭਦਾਇਕ ਸਲਾਹ ਦੇਣ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਖੂਨ ਵਹਿਣ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਕਿਹਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਉੱਥੇ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਉਸਨੂੰ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਲੱਭੇਗਾ, ਅਤੇ ਦਰਦ ਅਤੇ ਦੁੱਖ ਦੇ ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਨਾਲ ਉਹ ਘਰੋਂ ਚਲਾ ਗਿਆ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਇਕੱਲਾ ਪਾਇਆ ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਉਸਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਸਲੀਬ ਦੇ ਅਣਗਿਣਤ ਨਿਸ਼ਾਨ ਬਣਾਏ, ਕੈਮਿਲਾ ਦੀ ਚਤੁਰਾਈ ਅਤੇ ਲਿਓਨੇਲਾ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਯਥਾਰਥਵਾਦੀ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ 'ਤੇ ਹਰ ਸਮੇਂ ਹੈਰਾਨ ਰਿਹਾ। ਉਹ ਐਨਸੇਲਮੋ ਦੇ ਇਸ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਦੂਜਾ ਪੇਰਟੀਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਐਨਸੇਲਮੋ ਦੇ ਨਾਲ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਦੋਵੇਂ ਉਸ ਝੂਠ ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਝੂਠੇ ਸੱਚ ਦਾ ਜਸ਼ਨ ਮਨਾ ਸਕਣ ਜੋ ਕਲਪਨਾਯੋਗ ਹੈ।

ਲਿਓਨੇਲਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਨੇ ਖੂਨ ਦੇ ਵਹਾਅ ਨੂੰ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ, ਜੋ ਉਸਦੀ ਚਾਲ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸਯੋਗ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਸੀ। ਜ਼ਖ਼ਮ ਨੂੰ ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਵਾਈਨ ਨਾਲ ਸਾਫ਼ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਅਸੁਥਾਈ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪੱਟੀ ਬੰਨ੍ਹਦੇ ਹੋਏ, ਉਸਨੇ ਕੈਮਿਲਾ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਉਸਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਵਿੱਚ ਇੰਨੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਕਹੀਆਂ ਕਿ, ਜੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਨਾ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਉਹ ਐਨਸੇਲਮੋ ਨੂੰ ਯਕੀਨ ਦਿਵਾਉਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਹੁੰਦੀਆਂ ਕਿ ਕੈਮਿਲਾ ਵਿੱਚ ਉਸ

ਕਲ੍ਹ ਗੁਣ ਦਾ ਇੱਕ ਆਦਰਸ਼ ਹੈ। ਲਿਓਨੇਲਾ ਦੇ ਕਥਨ ਕੈਮਿਲਾ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨਾਲ ਜੁੜ ਗਏ, ਜਿਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਾਇਰ ਅਤੇ ਬੇਹੋਸ਼ ਹੋਣ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੂੰ ਉਸੇ ਸਮੇਂ ਕਮੀ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਈ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੀ ਜਾਨ ਲੈਣ ਲਈ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਤਾਕਤ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ, ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਜਿਸਨੂੰ ਉਹ ਹੁਣ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਘਿਣਾਉਣੀ ਲੱਗਦੀ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਨੌਕਰਾਣੀ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਕੀ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਿਆਰੇ ਪਤੀ ਨੂੰ ਸ਼ਾਰੀ ਕਹਾਣੀ ਦੱਸਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਲਿਓਨੇਲਾ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਨਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਉਸਨੂੰ ਲੋਟਾਰੀਓ ਤੋਂ ਬਦਲਾ ਲੈਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰੇਗਾ, ਜੋ ਉਹ ਆਪਣੇ ਲਈ ਜੋਖਮ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇੱਕ ਚੰਗੀ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਨੂੰ ਝਗੜਿਆਂ ਵਿੱਚ ਫਸਣ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਪਰ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਆਪਣੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵਿੱਚ ਹਰ ਸੰਭਵ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਕੈਮਿਲਾ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੀ ਸਲਾਹ ਕਾਫ਼ੀ ਸਹੀ ਲੱਗੀ ਅਤੇ ਉਹ ਇਸਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰੇਗੀ, ਪਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਜ਼ਖ਼ਮ ਦੇ ਕਾਰਨ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋਵੇਗਾ, ਜਿਸਨੂੰ ਐਨਸੇਲਮੋ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਨਾਲ ਅਸਫਲ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ 'ਤੇ, ਲਿਓਨੇਲਾ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਹ ਸਿਰਫ਼ ਝੂਠ ਬੋਲਣ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮਜਬੂਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਵੀ।

"ਫਿਰ, ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ," ਕੈਮਿਲਾ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਝੂਠ ਘੜਨ ਜਾਂ ਉਸ ਉੱਤੇ ਟਿਕਣ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਗੀ ਭਾਵੇਂ ਮੇਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਇਸ ਉੱਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦੀ ਹੋਵੇ। ਜੇਕਰ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਇਸਦਾ ਕੋਈ ਹੱਲ ਨਹੀਂ ਲੱਭ ਸਕਦੇ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਸਾਫ਼ ਸੱਚ ਦੱਸਣਾ ਬਿਹਤਰ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਇੱਕ ਸਿੱਧੇ ਝੂਠ ਵਿੱਚ ਫਸਾਉਣ।"

"ਚਿੰਤਾ ਨਾ ਕਰੋ, ਮੇਰੀ ਔਰਤ," ਲਿਓਨੇਲਾ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਹੁਣ ਅਤੇ ਸਵੇਰ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਮੈਂ ਕੁਝ ਕਹਿਣ ਬਾਰੇ ਸੋਚਾਂਗੀ, ਅਤੇ ਕੌਣ ਜਾਣਦਾ ਹੈ; ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਖ਼ਮ ਉੱਥੇ ਸਥਿਤ ਹੋਵੇ ਜਿੱਥੇ ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਢੱਕ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਜਾਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਵਰਗ ਸਾਡੇ ਇਰਾਦਿਆਂ 'ਤੇ ਦਿਆਲੂ ਨਜ਼ਰ ਆਵੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਨਿਆਂਪੂਰਨ ਅਤੇ ਸਤਿਕਾਰਯੋਗ ਹਨ। ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰੋ, ਮੇਰੀ ਔਰਤ, ਅਤੇ ਸ਼ਾਂਤ ਰਹੋ, ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਡਰਿਆ ਹੋਇਆ ਨਾ ਦੇਖਣ ਦਿਓ। ਬਾਕੀ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਅਤੇ ਪਰਮਾਤਮਾ 'ਤੇ ਛੱਡ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਅਸਫਲ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਜੋ ਨੇਕ ਇਰਾਦੇ ਵਾਲੇ ਹਨ।"

ਐਨਸੇਲਮੋ ਆਪਣੇ ਸਨਮਾਨ ਦੀ ਮੰਤ 'ਤੇ ਹੋ ਰਹੇ ਦੁਖਾਂਤ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਸੁਣਨ ਅਤੇ ਦੇਖਣ ਦਾ ਇੱਕ ਨਮੂਨਾ ਸੀ। ਅਦਾਕਾਰਾਂ ਨੇ ਇੰਨੀ ਤੀਬਰ ਭਾਵੁਕਤਾ ਅਤੇ ਭਾਵਨਾ ਨਾਲ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਸੱਚਮੁੱਚ ਉਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਯਕੀਨ ਕਰਦੇ ਜਾਪਦੇ ਸਨ ਜੋ ਉਹ ਸਿਰਫ਼ ਦਿਖਾਵਾ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਐਨਸੇਲਮੋ ਰਾਤ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਚੰਗੇ ਦੋਸਤ ਲੋਟਾਰੀਓ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਲਈ ਘਰੋਂ ਭੱਜਣ ਦੇ ਮੌਕੇ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਉਸ ਕੀਮਤੀ ਮੋਤੀ ਦਾ ਜਸ਼ਨ ਮਨਾ ਸਕਣ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ ਦੀ ਚੰਗਿਆਈ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਵਿੱਚ ਮਿਲਿਆ ਸੀ। ਦੋ ਔਰਤਾਂ ਨੇ ਉਸਦੇ ਲਈ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨਾ ਸੁਵਿਧਾਜਨਕ ਬਣਾਇਆ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਲੋਟਾਰੀਓ ਦੀ ਭਾਲ ਵਿੱਚ ਨਿਕਲ ਕੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮੌਕੇ ਦਾ ਫ਼ਾਇਦਾ ਉਠਾਇਆ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਉਸਨੂੰ ਉਹ ਮਿਲ ਗਿਆ, ਤਾਂ ਇਹ ਵਰਣਨ ਕਰਨਾ ਅਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਕਿੰਨੀ ਵਾਰ ਉਸਨੂੰ ਗੱਲੇ ਲਗਾਇਆ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਖੁਸ਼ੀ ਦੀ ਕਿੰਨੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕੀਤੀ, ਜਾਂ ਉਸਨੇ ਕੈਮਿਲਾ ਦੀ ਕਿੰਨੀਆਂ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕੀਤੀ। ਲੋਟਾਰੀਓ ਨੇ ਖੁਸ਼ੀ ਦੇ ਕੋਈ ਸੰਕੇਤ ਦਿਖਾਏ ਬਿਨਾਂ ਇਹ ਸਭ ਸੁਣਿਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਤੋਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਨਹੀਂ ਪਾ ਸਕਿਆ ਕਿ ਉਸਦਾ ਦੋਸਤ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਧੋਖਾ ਖਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਉਹੀ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀ ਨਾਲ ਗਲਤ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਐਂਸੇਲਮੋ ਨੇ ਲੋਟਾਰੀਓ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਦੀ ਘਾਟ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ, ਉਸਨੇ ਇਸਦਾ ਕਾਰਨ ਜ਼ਖਮੀ ਕੈਮਿਲਾ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਲੋਟਾਰੀਓ ਦੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ, ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਲੋਟਾਰੀਓ ਦੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨੂੰ ਵੀ ਕਿ ਉਹ ਦੋਸ਼ੀ ਸੀ। ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਹੋਰ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਉਸਨੇ ਲੋਟਾਰੀਓ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਕੈਮਿਲਾ ਨਾਲ ਜੋ ਹੋਇਆ ਹੈ ਉਸ ਬਾਰੇ ਚਿੰਤਾ ਨਾ ਕਰੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਡਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਜ਼ਖ਼ਮ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਮਾਮੂਲੀ ਸੀ ਜਾਂ ਔਰਤਾਂ ਇਸਨੂੰ ਉਸ ਤੋਂ ਲੁਕਾਉਣ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀਆਂ। ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੋਂ, ਲੋਟਾਰੀਓ ਨੂੰ ਦਿਲ ਲੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਖੁਸ਼ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ,

ਲੋਟਾਰੀਓ ਦੀ ਕੁਸ਼ਲ ਭਾਗੀਦਾਰੀ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਔਸੋਲਮੇ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ੀ ਦੇ ਸੁਭ ਤੋਂ ਉੱਚੇ ਸਿਖਰ 'ਤੇ ਉੱਚਾ ਦੇਖਿਆ ਜਿਸਦੀ ਕੋਈ ਇੱਛਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਲੋਟਾਰੀਓ ਕੈਮਿਲਾ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਵਿੱਚ ਆਇਤਾਂ ਲਿਖਣ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਸਮਾਂ ਬਿਤਾਉਣ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਸਦੀਆਂ ਲਈ ਉਸਦਾ ਨਾਮ ਜ਼ਿੰਦਾ ਰਹੇ। ਲੋਟਾਰੀਓ ਨੇ ਉਸਦੇ ਸੁਝਾਅ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ, ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਲਈ, ਅਜਿਹੀ ਯੋਗ ਇਮਾਰਤ ਬਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰੇਗਾ।

ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ, ਔਸੋਲਮੋ ਧਰਤੀ ਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਧੋਖਾਧੜੀ ਵਾਲਾ ਆਦਮੀ ਬਣਿਆ ਰਿਹਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਨਿੰਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਹ ਚੀਜ਼ੂ ਘਰ ਲਿਆਂਦੀ ਸੀ ਜਿਸਨੂੰ ਉਹ ਆਪਣੀ ਮਹਿਮਾ ਦਾ ਸਾਧਨ ਮੰਨਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਇਸਦੀ ਸਾਖ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤਬਾਹ ਹੋ ਗਈ। ਕੈਮਿਲਾ ਨੇ ਉਸਦਾ ਸਵਾਗਤ ਆਪਣੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਗੁੱਸੇ ਭਰੇ ਭਾਵ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਪਰ ਆਪਣੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਮੁਸਕਰਾਹਟ ਨਾਲ ਕੀਤਾ। ਇਹ ਧੋਖਾ ਕਾਫ਼ੀ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਚੱਲਿਆ, ਪਰ ਕੁਝ ਮਹੀਨਿਆਂ ਬਾਅਦ ਡੈਮ ਫਾਰਚੁਨ ਨੇ ਆਪਣੇ ਚੱਕਰ ਨੂੰ ਮੋੜ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਉਹ ਦੁਸ਼ਟਤਾ ਜੋ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਇੰਨੀ ਕੁਸ਼ਲਤਾ ਨਾਲ ਛੁਪਾਈ ਗਈ ਸੀ, ਜਨਤਕ ਗਿਆਨ ਵਿੱਚ ਆ ਗਈ, ਅਤੇ ਔਸੋਲਮੇ ਦੀ ਬੇਲੋੜੀ ਉਤਸੁਕਤਾ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੀ ਜਾਨ ਦੇ ਦਿੱਤੀ।

1. ਭਾਵ, ਮੌਤ।
2. ਸਿਆਣਾ, ਇਕੱਲਾ, ਬੇਨਤੀ ਕਰੁਨ ਵਾਲਾ, ਅਤੇ ਸਮਝਦਾਰ।
3. ਸਰਵੈਂਟਸ ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ i ਅੱਖਰ i, j, ਅਤੇ y ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚੋਂ ਆਖਰੀ ਦੋ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, u ਅਤੇ v ਦੋਵਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। K ਅਤੇ w ਉਦੋਂ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਹੁਣ ਸਪੇਨੀ ਵਰਣਮਾਲਾ ਦੇ ਅੱਖਰ ਸਨ। ਅਤੇ ਆਧੁਨਿਕ ਅੱਖਰ ch, ll, ñ, ਅਤੇ rr ਨੂੰ ਸਰਵੈਂਟਸ ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਵੱਖਰੇ ਅੱਖਰਾਂ ਵਜੋਂ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਪੈਂਤੀਵਾਂ ਅਧਿਆਇ

ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਲਾਲ ਵਾਈਨ ਨਾਲ ਭਰੀਆਂ ਕੁਝ ਮਸ਼ਕਾਂ ਨਾਲ ਜੋ ਭਿਆਨਕ ਅਤੇ ਅਸਾਧਾਰਨ ਲੜਾਈ ਲੜੀ, ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ "ਦ ਟੇਲ ਆਫ਼ ਅਨਰਿਜ਼ਨੇਬਲ ਕਿਊਰੀਓਸਿਟੀ" ਦਾ ਅੰਤ ਵੀ ਕੀਤਾ।

ਕਹਾਣੀ ਦਾ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਹਿੱਸਾ ਪੜ੍ਹਨਾ ਬਾਕੀ ਸੀ ਜਦੋਂ ਸਾਂਚੋ ਘਬਰਾਹਟ ਅਤੇ ਚੀਕਣ ਦੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਉਸ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚੋਂ ਭੱਜ ਗਿਆ ਜਿੱਥੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਸੌਣ ਗਿਆ ਸੀ।

"ਜਲਦੀ ਆਓ, ਸਾਰੇ, ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਮਾਲਕ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰੋ, ਜੋ ਮੇਰੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨੇ ਹੁਣ ਤੱਕ ਦੇਖੀ ਸਭ ਤੋਂ ਸਖ਼ਤ, ਦਿੜ੍ਹ ਲੜਾਈ ਵਿੱਚ ਰੁੱਝਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ! ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਰਮਾਤਮਾ ਮੇਰਾ ਗਵਾਹ ਹੈ, ਉਸਨੇ ਰਾਜਕੁਮਾਰੀ ਮਿਕੋਮੀਕੋਨਾ ਦੇ ਵਿਸ਼ਾਲ ਵਿਰੋਧੀ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਤਲਵਾਰ ਨਾਲ ਇੰਨਾ ਵਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਉਸਦਾ ਸਿਰ ਇੰਨੀ ਸਾਫ਼-ਸੁਥਰਾ ਕੱਟ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਇਹ ਇੱਕ ਸ਼ਲਗਮ ਹੋਵੇ।"

"ਤੂੰ ਕਿਸ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈਂ, ਮੇਰੇ ਪੁੱਤਰ?" ਪੁਜਾਰੀ ਨੇ ਆਪਣੀ ਕਿਤਾਬ ਹੇਠਾਂ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਪੁੱਛਿਆ। "ਕੀ ਤੂੰ ਆਪਣੀ ਸਮਝ ਗੁਆ ਬੈਠਾ ਹੈਂ, ਸੰਚੋ? ਜਦੋਂ ਦੈਂਤ ਇੱਥੋਂ ਦੇ ਹਜ਼ਾਰ ਲੀਗ ਦੂਰ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਸੱਚ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ?"

ਉਸੇ ਵੇਲੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਉੱਚੀ ਹਲਚਲ ਸੁਣੀ, ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਚੀਕ ਰਿਹਾ ਸੀ:

"ਰੁਕੋ, ਚੋਰ! ਹੁਣ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਫੜ ਲਿਆ ਹੈ, ਤੂੰ ਨਿਕੰਮਾ ਬਦਮਾਸ਼! ਤੇਰਾ ਤਲਵਾਰ ਤੇਰੇ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਆਵੇਗਾ।"

ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਣੀ ਤਲਵਾਰ ਨਾਲ ਕੰਧਾਂ 'ਤੇ ਵਾਰ ਕਰਦਾ ਜਾਪਦਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ:

"ਸਾਰੇ ਉੱਥੇ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋ ਕੇ ਸੁਣਦੇ ਨਾ ਰਹੋ; ਅੰਦਰ ਜਾਓ ਅਤੇ ਲੜਾਈ ਬੰਦ ਕਰੋ ਜਾਂ ਮੇਰੇ ਮਾਲਕ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰੋ ਭਾਵੇਂ ਇਸਦੀ ਹੁਣ ਲੋੜ ਨਾ ਪਵੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਦੈਂਤ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਮਰ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਪਿਛਲੇ ਜੀਵਨ ਦੀ ਦੁਸ਼ਟਤਾ ਦਾ ਲੇਖਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਦੇ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਉਸਦਾ ਖੂਨ ਫਰਸ਼ 'ਤੇ ਵਗਦਾ ਦੇਖਿਆ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਕੱਟਿਆ ਹੋਇਆ ਸਿਰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਪਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਸੁਰਾਖ ਦੀ ਮਸ਼ਕ ਜਿੰਨਾ ਵੱਡਾ ਸੀ।"

"ਮੈਨੂੰ ਫਾਂਸੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ," ਸਰਾਏ ਦੇ ਮਾਲਕ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਜੇ ਡੌਨ ਕਿਊਜ਼ੋਟ, ਜਾਂ ਡੌਨ ਬੀਲਜ਼ੇਬਬ, ਨੇ ਆਪਣੇ ਬਿਸਤਰੇ ਦੇ ਸਿਰੇ 'ਤੇ ਸ਼ਰਾਬ ਨਾਲ ਭਰੀਆਂ ਕੁਝ ਮਸ਼ਕਾਂ ਨਾ ਕੱਟੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ, ਅਤੇ ਡੁੱਲੀ ਹੋਈ ਸ਼ਰਾਬ ਉਹ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਇਹ ਗਰੀਬ ਆਤਮਾ ਖੂਨ ਸਮਝਦੀ ਹੈ।"

ਇਸ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਉਹ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਇਆ, ਜਿੱਥੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਡੌਨ ਕਿਊਕਸੋਟ ਨੂੰ ਸੂਤ ਤੋਂ ਅਜੀਬ ਪਹਿਰਾਵੇ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ ਜੋ ਕਲਪਨਾਯੋਗ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਇੱਕ ਕਮੀਜ਼ ਪਾਈ ਹੋਈ ਸੀ ਜੋ ਉਸਦੇ ਪੱਟਾਂ ਨੂੰ ਢੱਕਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੀ ਅਤੇ ਪਿੱਛੇ ਛੇ ਇੰਚ ਛੋਟੀ ਸੀ। ਉਸਦੀਆਂ ਲੱਤਾਂ ਕਾਫ਼ੀ ਲੰਬੀਆਂ, ਪਤਲੀਆਂ, ਵਾਲਾਂ ਵਾਲੀਆਂ, ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਾਫ਼ ਨਹੀਂ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਸਿਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਚਿਕਨਾਈ ਵਾਲੀ ਲਾਲ ਟੋਪੀ ਸੀ ਜੋ ਸਰਾਏ ਦੇ ਮਾਲਕ ਦੀ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਖੱਬੀ ਬਾਂਹ ਦੇ ਦੁਆਲੇ ਆਪਣੇ ਬਿਸਤਰੇ ਤੋਂ ਕੰਬਲ ਲਪੇਟਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਜਿਸਨੂੰ ਸਾਂਚੋ ਕੁਝ ਸ਼ੱਕ ਨਾਲ ਦੇਖਦਾ ਸੀ, ਜਿਸਦਾ ਕਾਰਨ ਉਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਦਾ ਸੀ। ਉਸਦੇ ਸੱਜੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਡੌਨ ਕਿਊਕਸੋਟ ਨੇ ਆਪਣੀ ਨੰਗੀ ਤਲਵਾਰ ਫੜੀ ਹੋਈ ਸੀ ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਹ ਸਾਰੀਆਂ ਦਿਸ਼ਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਵਾਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਤ੍ਰਾਅਨੇ ਮਾਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਦੈਂਤ ਨਾਲ ਲੜ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇ। ਪਰ ਸਭ ਤੋਂ ਹੈਰਾਨੀਜਨਕ ਗੱਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਬੰਦ ਸਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਸੁੱਤਾ ਪਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਦੈਂਤ ਨਾਲ ਲੜਾਈ ਕਰਨ ਦਾ ਸੁਪਨਾ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਸ ਸਾਹਸ ਬਾਰੇ ਉਸਦੀ ਕਲਪਨਾ ਇੰਨੀ ਤੀਬਰ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਣ ਵਾਲਾ ਸੀ ਕਿ ਇਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਮਿਕੋਮੀਕੋਨ ਦੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਵਿਰੋਧੀ ਨਾਲ ਲੜਾਈ ਵਿੱਚ ਰੁੱਝਿਆ

ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਤਲਵਾਰ ਨਾਲ ਛੱਲਾ ਨੂੰ ਇੱਨੀਆਂ ਵਾਰ ਮਾਰਿਆ ਸੀ, ਸੋਚਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਦੈਂਤ ਨੂੰ ਮਾਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਕਿ ਸਾਰਾ ਕਮਰਾ ਸ਼ਰਾਬ ਨਾਲ ਤੈਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਸਰਾਏ ਦੇ ਮਾਲਕ ਨੇ ਇਹ ਦੇਖਿਆ, ਤਾਂ ਉਹ ਗੁੱਸੇ ਵਿੱਚ ਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਡੌਨ ਕਿਉਕਸੋਟ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ, ਜਿਸਨੂੰ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਮੁੱਠੀਆਂ ਨਾਲ ਇੰਨੇ ਵਾਰ ਕਰਨੇ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਕਿ, ਜੇ ਕਾਰਡੇਨੀਓ ਅਤੇ ਪੁਜਾਰੀ ਉਸਨੂੰ ਨਾ ਖਿੱਚਦੇ, ਤਾਂ ਉਹ ਦੈਂਤ ਨਾਲ ਉਸ ਯੁੱਧ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੰਦਾ। ਪਰ ਇਸ ਸਭ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਗਰੀਬ ਸੁਰਮਾ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਜਾਗਿਆ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਨਾਈ ਖੂਹ ਤੋਂ ਠੰਡੇ ਪਾਣੀ ਦਾ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਜੱਗ ਨਹੀਂ ਲਿਆਇਆ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਪੂਰੇ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਇਸ ਨਾਲ ਡੁਬੋ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਡੌਨ ਕਿਉਕਸੋਟ ਜਾਗਿਆ ਪਰ ਇਹ ਸਮਝਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਡੋਰੋਟੀਆ, ਇਹ ਦੇਖ ਕੇ ਕਿ ਡੌਨ ਕਿਉਕਸੋਟ ਕਿੰਨਾ ਫਿੱਲਾ-ਮੱਠਾ ਪਹਿਰਾਵਾ ਪਹਿਨਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਆਪਣੇ ਛੁਡਾਉਣ ਵਾਲੇ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਦੁਸ਼ਮਣ ਵਿਚਕਾਰ ਲੜਾਈ ਦੇਖਣ ਲਈ ਅੰਦਰ ਜਾਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਸਾਂਚੋ ਕਮਰੇ ਦੇ ਹਰ ਕੋਨੇ ਵਿੱਚ ਦੈਂਤ ਦੇ ਸਿਰ ਦੀ ਭਾਲ ਕਰਨ ਗਿਆ ਪਰ, ਜਦੋਂ ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ:

"ਹੁਣ ਮੈਨੂੰ ਸਮਝ ਆ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਘਰ ਵਿੱਚ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਜਾਦੂਈ ਹੈ। ਇਸੇ ਸਰਾਏ ਵਿੱਚ ਪਿਛਲੀ ਵਾਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਬੁਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੁੱਟਿਆ ਸੀ, ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਕੌਣ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਕਦੇ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦੇਖ ਸਕਿਆ, ਅਤੇ ਹੁਣ ਇਹ ਸਿਰ ਕਿਤੇ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ, ਭਾਵੇਂ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਕੱਟਿਆ ਹੋਇਆ ਦੇਖਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੈਂਤ ਦੇ ਸਰੀਰ ਵਿੱਚੋਂ ਖੂਨ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਗ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਝਰਨੇ ਵਿੱਚੋਂ ਪਾਣੀ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ।"

"ਤੂੰ ਕਿਸ ਖੂਨ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਝਰਨੇ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈਂ, ਰੱਬ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਸਾਰੇ ਸੰਤਾਂ ਦੇ ਦੁਸ਼ਮਣ?" ਸਰਾਏ ਦੇ ਮਾਲਕ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਕੀ ਤੂੰ ਨਹੀਂ ਦੇਖ ਸਕਦਾ, ਬਦਮਾਸ਼, ਕਿ ਖੂਨ ਅਤੇ ਝਰਨਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਇਹ ਸ਼ਰਾਬ ਦੀਆਂ ਮਸ਼ਕਾਂ ਹਨ ਜੋ ਖੁੱਲ੍ਹੀਆਂ ਪਾਟੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਉਹ ਲਾਲ ਸ਼ਰਾਬ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਮਰਾ ਤੈਰ ਰਿਹਾ ਹੈ? ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਜਿਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਹੈ ਉਸਦੀ ਆਤਮਾ ਨਰਕ ਵਿੱਚ ਤੈਰ ਰਹੀ ਹੋਵੇ!"

"ਮੈਂ ਬੇਕਸੂਰ ਹਾਂ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਂ ਸਿਰਫ਼ ਇਹੀ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਸ ਸਿਰ ਨੂੰ ਨਾ ਲੱਭਣ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਮੈਂ ਸ਼ਾਇਦ ਇੰਨਾ ਬਦਕਿਸਮਤ ਹੋਵਾਂਗਾ ਕਿ ਮੇਰਾ ਪੁਰਾਤਨ ਸਰੀਰ ਪਾਣੀ ਵਿੱਚ ਲੂਣ ਵਾਂਗ ਘੁਲ ਜਾਵੇਗਾ।"

ਸਾਂਚੋ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਜਾਗ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਾਅਦੇ ਵਿਚ ਇੰਨਾ ਡੁੱਬਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਸਰਾਏ ਦਾ ਮਾਲਕ ਸਾਂਚੋ ਦੀ ਉਦਾਸੀਨਤਾ ਅਤੇ ਡੌਨ ਕਿਉਕਸੋਟ ਦੀ ਸ਼ਰਾਰਤ ਕਾਰਨ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਦੇ ਕੰਢੇ 'ਤੇ ਸੀ, ਪਰ ਉਸਨੇ ਸੋਹੰ ਖਾਧੀ ਕਿ ਇਹ ਪਿਛਲੀ ਵਾਰ ਵਾਂਗ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਉਹ ਬਿਨਾਂ ਪੈਸੇ ਦਿੱਤੇ ਚਲੇ ਗਏ ਸਨ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਡੌਨ ਕਿਉਕਸੋਟ ਆਪਣੀ ਨਾਈਟ-ਇਰੈਂਟਰੀ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦਾ ਲਾਭ ਉਠਾਉਣ ਵਾਲਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਦੇਵਾਂ ਲਈ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਚ ਸਕੇ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਵਾਈਨਸਕਿਨ 'ਤੇ ਸਿਲਾਈ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਪੈਚਾਂ ਦੀ ਕੀਮਤ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ। ਪੁਜਾਰੀ ਡੌਨ ਕਿਉਕਸੋਟ ਦੇ ਹੱਥ ਫੜ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਾਲਾ, ਇਹ ਕਲਪਨਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਇਸ ਸਾਹਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਾਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਹੁਣ ਰਾਜਕੁਮਾਰੀ ਮਿਕੋਮੀਕੋਨਾ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਪੁਜਾਰੀ ਦੇ ਅੱਗੇ ਗੋਡੇ ਟੇਕ ਕੇ ਕਿਹਾ:

"ਉੱਚੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤਿਸ਼ਠਾਵਾਨ ਔਰਤ, ਤੁਹਾਡੀ ਮਹਾਰਾਣੀ ਅੱਜ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਤੱਕ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨੁਕਸਾਨ ਤੋਂ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰਹੇ ਜੋ ਇਹ ਨੀਚ ਜੀਵ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਹੁੰਚਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਵੀ ਅੱਜ ਤੋਂ ਉਸ ਸੋਹੰ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਹਾਂ ਜੋ ਮੈਂ ਖਾਧੀ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਰਬਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਮਦਦ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਵਰਦਾਨ ਦਾ ਧੰਨਵਾਦ ਜਿਸ ਵਿਚ ਮੇਰਾ ਜੀਵਨ ਅਤੇ ਹੋਂਦ ਹੈ, ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਬਹੁਤ ਸਫਲੱਤਾ ਨਾਲ ਨਿਭਾਇਆ ਹੈ।"

ਜਦੋਂ ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਇਹ ਸੁਣਿਆ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ:

"ਕੀ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਆਖ਼ਰਕਾਰ ਸ਼ਰਾਬੀ ਨਹੀਂ ਸੀ? ਮੇਰਾ ਮਾਲਕ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੈਂਤ ਨੂੰ ਨਮਕੀਨ ਕਰਕੇ ਠੀਕ ਕਰ ਚੁੱਕਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਪਰਮਾਤਮਾ ਆਪਣੇ ਸਵਰਗ ਵਿਚ ਹੈ ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਰਾਜ ਹੈ!"

ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਵਾਂ, ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਨੌਕਰ, ਦੋਵਾਂ ਦੀ ਬੇਤੁਕੀ ਗੱਲ 'ਤੇ ਕੌਣ ਹੱਸਣ ਤੋਂ ਬਚ ਸਕਦਾ ਸੀ? ਦਰਅਸਲ, ਉੱਥੇ ਹਰ ਕੋਈ ਹੱਸ ਰਿਹਾ ਸੀ ਸਿਵਾਏ ਸਰਾਏ ਦੇ ਮਾਲਕ ਦੇ, ਜੋ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ

ਕਸ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਨਾਈਟ, ਕਾਰਡੇਨੀਓ ਅਤੇ ਪੁਜਾਰੀ ਕਾਫ਼ੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ਾਂ ਨਾਲ, ਡੱਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਬਿਸਤਰੇ 'ਤੇ ਵਾਪਸ ਲਿਆਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋ ਗਏ, ਅਤੇ ਬ੍ਰਾਅਦ ਵਾਲਾ, ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਥੱਕਾਵਟ ਦੇ ਸੰਕੇਤ ਦਿਖਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਡੂੰਘੀ ਨੀਂਦ ਸੌਂ ਗਿਆ। ਉਸਨੂੰ ਮੇਰਫੀਅਸ ਦੀਆਂ ਬਾਂਹਾਂ ਵਿੱਚ ਛੱਡ ਕੇ, ਉਹ ਸਰਾਏ ਦੇ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਦੁਆਰ 'ਤੇ ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਨੂੰ ਦੈਂਤ ਦਾ ਸਿਰ ਨਾ ਮਿਲਣ ਲਈ ਦਿਲਾਸਾ ਦੇਣ ਲਈ ਹੇਠਾਂ ਚਲੇ ਗਏ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਰਾਏ ਦੇ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਵਧੇਰੇ ਮੁਸ਼ਕਲ ਆਈ, ਜੋ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਰਾਬ ਦੀਆਂ ਮੱਸਕਾਂ ਦੇ ਅਚਾਨਕ ਦੇਹਾਂਤ 'ਤੇ ਸੋਗ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਗੁਆ ਬੈਠਾ ਸੀ। ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ ਵੀ ਚੀਕ ਰਹੀ ਸੀ ਅਤੇ ਚੀਕ ਰਹੀ ਸੀ:

"ਇਹ ਇੱਕ ਉਦਾਸ ਦਿਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਬਦਕਿਸਮਤ ਘੜੀ ਸੀ ਜਦੋਂ ਇਹ ਨਾਈਟ-ਇਰੈਂਟ ਮੇਰੀ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਦਾਖਲ ਹੋਇਆ। ਕਾਸ਼ ਮੈਂ ਕਦੇ ਇਸ ਵਿਅਕਤੀ 'ਤੇ ਨਜ਼ਰ ਨਾ ਪਾਈ ਹੁੰਦੀ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਇੰਨਾ ਮਹਿੰਗਾ ਪਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਆਖਰੀ ਵਾਰ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਸਕੁਆਇਰ ਲਈ ਇੱਕ ਰਾਤ ਦੇ ਰਹਿਣ ਅਤੇ ਖਾਣੇ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ, ਨਾਲ ਹੀ ਆਪਣੇ ਘੋੜੇ ਅਤੇ ਗੁਧੇ ਲਈ ਤੂੜੀ ਅਤੇ ਜੌਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਚਲਾ ਗਿਆ, ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਉੱਦਮੀ ਨਾਈਟ ਹੈ (ਰੱਬ ਉਸਨੂੰ ਦੁਨੀਆ ਦੇ ਹੋਰ ਸਾਰੇ ਉੱਦਮੀ ਨਾਈਟਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਬੁਰਾ ਸਾਹਸ ਦੇਵੇ) ਅਤੇ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਲਈ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨਾਈਟ-ਇਰੈਂਟਰੀ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਤੇ ਹੁਣ ਉਸਦੇ ਕਾਰਨ ਇਸ ਦੂਜੇ ਸੱਜਣ ਨੇ ਮੇਰੀ ਪੂਛ ਚੁੱਕ ਲਈ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਅੱਧੇ ਤੋਂ ਵੱਧ ਗ੍ਰੀਅਲ ਦੇ ਨੁਕਸਾਨ ਅਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਵਾਲਾਂ ਦੇ ਗਾਇਬ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਲ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਵਾਪਸ ਲਿਆਇਆ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਹੁਣ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਤੀ ਦੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਅਤੇ ਫਿਰ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ, ਮੇਰੀਆਂ ਵਾਈਨਸਕਿਨ ਨੂੰ ਵੰਡਣਾ ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਵਾਈਨ ਡੁੱਲਣਾ - ਮੈਂ ਉਸਦਾ ਆਪਣਾ ਖੂਨ ਡੁੱਲਦਾ ਦੇਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ! ਖੈਰ, ਉਸਦਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਵਿਚਾਰ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਮਾਂ ਦੀ ਆਤਮਾ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦੀਆਂ ਹੱਡੀਆਂ ਦੀ ਸਹੁੰ ਖਾਂਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਹੁਣ ਆਖਰੀ ਅਸਲੀ ਪੈਸੇ ਦੇ ਦੇਣਗੇ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਮੇਰਾ ਨਾਮ ਉਹ ਨਹੀਂ ਰਹੇਗਾ ਜੋ ਇਹ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਮਾਪਿਆਂ ਦੀ ਧੀ ਨਹੀਂ ਹਾਂ!"

ਗੁੱਸੇ ਵਿੱਚ ਆਈ ਮੇਜ਼ਬਾਨ ਨੇ ਇਹ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ ਕੀਤੀਆਂ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਚੰਗੀ ਨੌਕਰਾਣੀ ਮੈਰੀਟੋਰਨਸ ਦੀ ਮਦਦ ਲਈ ਗਈ। ਧੀ ਨੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਪਰ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਮੁਸਕਰਾਉਂਦੀ ਰਹੀ। ਪੁਜਾਰੀ ਨੇ ਉਸਦੇ ਸਾਰੇ ਨੁਕਸਾਨਾਂ ਦੀ ਭਰਪਾਈ ਕਰਨ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕੁਰਕੇ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸੁਰਾਬ ਦੀਆਂ ਮੁਸ਼ਕਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਰਾਬ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ, ਪਰ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸਦੀ ਪੂਛ ਨੂੰ ਹੋਏ ਨੁਕਸਾਨ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਉਹ ਇੰਨੀ ਹੰਗਾਮਾ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ। ਡੋਰੋਟੀਆ ਨੇ ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਨੂੰ ਦਿਲਾਸਾ ਦਿੱਤਾ, ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਇਹ ਪੁਸ਼ਟੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦੇ ਮਾਲਕ ਨੇ ਦੈਂਤ ਦਾ ਸਿਰ ਵੱਢ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਤਖਤ ਦੇ ਸ਼ਾਂਤੀਪੂਰਨ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਹੈ, ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਅਰਲਡੋਮ ਦੇਣ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ। ਸਾਂਚੋ ਨੂੰ ਇਸ ਤੋਂ ਦਿਲਾਸਾ ਮਿਲਿਆ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਰਾਜਕੁਮਾਰੀ ਨੂੰ ਭਰੋਸਾ ਦਿਵਾਇਆ ਕਿ ਉਹ ਨਿਸ਼ਚਤ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਦੈਂਤ ਦਾ ਸਿਰ ਦੇਖਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਹੋਰ ਸਬੂਤ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋਵੇ, ਤਾਂ ਇਸਦੀ ਦਾੜ੍ਹੀ ਉਸਦੀ ਕਮਰ ਤੱਕ ਲਟਕਦੀ ਸੀ; ਪਰ ਜੇ ਇਹ ਦਿਖਾਈ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਇਹ ਇਸ ਲਈ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਸਰਾਏ ਵਿੱਚ ਜੋ ਕੁਝ ਹੋਇਆ ਉਹ ਇੱਕ ਜਾਦੂ ਅਧੀਨ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸਨੇ ਪਿਛਲੀ ਵਾਰ ਉੱਥੇ ਰੁਕਣ 'ਤੇ ਪਤਾ ਲਗਾਇਆ ਸੀ। ਡੋਰੋਟੀਆ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸਦਾ ਵੀ ਇਹੀ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਚਿੰਤਾ ਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਭ ਕੁਝ ਉਸਦੇ ਦਿਲ ਦੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਅਨੁਸਾਰ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਸਾਰੇ ਸ਼ਾਂਤ ਹੋ ਗਏ, ਤਾਂ ਪੁਜਾਰੀ ਨੇ ਕਹਾਣੀ ਪੜ੍ਹਨੀ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦੀ ਇੱਛਾ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸਦਾ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਹਿੱਸਾ ਬਚਿਆ ਸੀ। ਕਾਰਡੇਨੀਓ, ਡੋਰੋਟੀਆ, ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਸਾਰਿਆਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਇਸਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਇੱਛਾ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਖੁਦ ਪੜ੍ਹਨ ਲਈ ਉਤਸੁਕ ਹੋ ਕੇ, ਉਸਨੇ ਕਹਾਣੀ ਜ਼ਾਰੀ ਰੱਖੀ, ਜੋ ਕਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੀ:

ਇਹ ਪੂਰਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਕੈਮਿਲਾ ਦੀ ਚੰਗਿਆਈ 'ਤੇ ਐਨਸੇਲਮੋ ਦੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਖੁਸ਼ ਅਤੇ ਬੇਫਿਕਰ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਬਤੀਤ ਕੀਤੀ। ਕੈਮਿਲਾ ਨੇ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਲੋਟਾਰੀਓ ਵੱਲ ਠੰਡਾ ਮੋਢਾ ਦਿੱਤਾ ਤਾਂ ਜੋ ਐਨਸੇਲਮੋ ਉਸ ਪ੍ਰਤੀ ਉਸਦੀਆਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ

ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤੀਆਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਦੇ ਉਲਟ ਮੰਨੇ। ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਕੰਮਾਂ ਨੂੰ ਵਧੇਰੇ ਭਰੋਸੇਯੋਗਤਾ ਦੇਣ ਲਈ, ਲੋਟਾਰੀਓ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਘਰ ਆਉਣਾ ਬੰਦ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਮੰਗੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਕੈਮਿਲਾ ਹਰ ਵਾਰ ਉਸਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੁਖੀ ਹੁੰਦੀ ਸੀ। ਪਰ ਧੋਖੇਬਾਜ਼ ਐਨਸੇਲਮੋ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੁਝ ਵੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਵਰਜਿਆ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਤਰੀਕਿਆਂ ਨਾਲ ਉਹ ਉਸਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਦੀ ਬਜਾਏ ਆਪਣੀ ਬੇਇੱਜ਼ਤੀ ਦਾ ਨਿਰਮਾਤਾ ਬਣ ਗਿਆ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਦੌਰਾਨ, ਲਿਓਨੇਲਾ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰੇਮ ਸੰਬੰਧ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਮਿਲਣ 'ਤੇ ਜੋ ਖੁਸ਼ੀ ਅਨੁਭਵ ਕੀਤੀ ਉਹ ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਗਈ ਕਿ, ਹੋਰ ਸਾਰੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੀ ਅਣਦੇਖੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਉਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਨਾਲ ਤਿਆਗ ਕੇ ਅੱਗੇ ਵਧਾਇਆ, ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਸਦੀ ਮਾਲਕਣ ਇਸਨੂੰ ਛੁਪਾਏਗੀ ਜਾਂ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਡਰ ਦੇ ਇਸਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਪ੍ਰਬੰਧਿਤ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਇੱਕ ਰਾਤ, ਐਨਸੇਲਮੋ ਨੇ ਲਿਓਨੇਲਾ ਦੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਪੈਰਾਂ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣੀ ਅਤੇ ਅੰਦਰ ਜਾਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਬੰਦ ਪਾਇਆ, ਤਾਂ ਇਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹਣ ਲਈ ਉਸਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਹੋਰ ਵਧਾ ਦਿੱਤਾ। ਆਪਣੀ ਸਾਰੀ ਤਾਕਤ ਵਰਤਦੇ ਹੋਏ, ਉਸਨੇ ਸੱਮੇ ਸਿਰ ਖਿੜਕੀ ਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਜੋ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਖਿੜਕੀ ਵਿੱਚੋਂ ਗਲੀ ਵਿੱਚ ਛਾਲ ਮਾਰਦਾ ਦਿਖਾਈ ਦੇਵੇ। ਉਸਨੂੰ ਫੜਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਇਹ ਦੇਖਣ ਲਈ ਕਿ ਉਹ ਕੌਣ ਹੈ, ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਭੱਜਿਆ, ਉਹ ਕੋਈ ਵੀ ਉਦੇਸ਼ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਲਿਓਨੇਲਾ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਬਾਹਾਂ ਉਸਦੇ ਦੁਆਲੇ ਫੈਲਾ ਦਿੱਤੀਆਂ ਅਤੇ ਕਿਹਾ:

"ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਾਬੂ ਵਿੱਚ ਰੱਖੋ, ਮੇਰੇ ਮਾਲਕ, ਅਤੇ ਜੋਸ਼ ਵਿੱਚ ਨਾ ਆਓ ਅਤੇ ਭੱਜਣ ਵਾਲੇ ਦਾ ਪਿੱਛਾ ਨਾ ਕਰੋ। ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਮੇਰਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ; ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਮੇਰਾ ਮੰਗੇਤਰ ਹੈ।"

ਐਨਸੇਲਮੋ ਨੇ ਉਸ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ; ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਛੁਰਾ ਕੱਢਿਆ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਚਾਕੂ ਮਾਰਨ ਦੀ ਧਮਕੀ ਦਿੱਤੀ, ਉਸਨੂੰ ਸੱਚ ਦੱਸਣ ਜਾਂ ਮਾਰ ਦੇਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ। ਡਰੀ ਹੋਈ ਅਤੇ ਨਾ ਜਾਣਦੀ ਹੋਈ ਕਿ ਉਹ ਕੀ ਕਹਿ ਰਹੀ ਹੈ, ਉਸਨੇ ਚੀਕਿਆ:

"ਮੈਨੂੰ ਨਾ ਮਾਰੋ, ਮਾਲਕ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਜਿਹੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਦੱਸਾਂਗਾ ਜੋ ਤੁਹਾਡੀ ਕਲਪਨਾ ਤੋਂ ਵੀ ਵੱਧ ਕਮਾਲ ਦੀਆਂ ਹਨ।"

"ਮੈਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਦੱਸੋ," ਐਨਸੇਲਮੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਜੇ ਨਹੀਂ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਮਰੀ ਹੋਈ ਔਰਤ ਹੋ!"

"ਮੈਂ ਇਸ ਵੇਲੇ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ," ਲਿਓਨੇਲਾ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਹਾਂ। ਮੈਨੂੰ ਕੱਲ੍ਹ ਤੱਕ ਦਾ ਸਮਾਂ ਦਿਓ, ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਅਜਿਹੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਸਿੱਖੋਗੇ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੈਰਾਨ ਕਰ ਦੇਣਗੀਆਂ; ਪਰ ਯਕੀਨ ਰੱਖੋ ਕਿ ਮੇਰੀ ਖਿੜਕੀ ਰਾਹੀਂ ਭੱਜਣ ਵਾਲਾ ਇਸ ਸ਼ਹਿਰ ਦਾ ਇੱਕ ਨੌਜਵਾਨ ਹੈ ਜਿਸਨੇ ਮੇਰਾ ਪਤੀ ਬਣਨ ਦੀ ਸਹੁੰ ਖਾਧੀ ਹੈ।"

ਇਸ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਐਂਸੇਲਮੋ ਸ਼ਾਂਤ ਹੋ ਗਿਆ ਅਤੇ ਸੁਝਾਏ ਗਏ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹੋ ਗਿਆ, ਕਦੇ ਵੀ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਕੈਮਿਲਾ ਨਾਲ ਕੁਝ ਵੀ ਸੁਣ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਉਸਦੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਚੰਗਿਆਈ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ਼ ਸੀ। ਉਹ ਕਮਰੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਚਲਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਲਿਓਨੇਲਾ ਨੂੰ ਅੰਦਰ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਉਸਨੂੰ ਭਰੋਸਾ ਦਿਵਾਇਆ ਕਿ ਉਹ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਨਿਕਲੇਗੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਦੱਸਦੀ। ਸਿੱਧੇ ਕੈਮਿਲਾ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਗਿਆ, ਉਸਨੇ ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਦੱਸਿਆ ਜੋ ਉਸਦੇ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਨੌਕਰਾਣੀ ਵਿਚਕਾਰ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਵਾਅਦਾ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ ਜੋ ਉਸਨੇ ਬਹੁਤ ਗੰਭੀਰਤਾ ਅਤੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨ ਲਈ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਕੈਮਿਲਾ ਨਾਰਾਜ਼ ਸੀ, ਇਹ ਕਹਿਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਇਹ ਮੰਨ ਲਿਆ ਕਿ ਲਿਓਨੇਲਾ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਐਂਸੇਲਮੋ ਨੂੰ ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਦੱਸੇਗੀ ਜੋ ਉਹ ਕੈਮਿਲਾ ਦੀ ਵਫ਼ਾਦਾਰੀ ਦੀ ਘਾਟ ਬਾਰੇ ਜਾਣਦੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਇਹ ਦੇਖਣ ਲਈ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦੀ ਧਾਰਨਾ ਸਹੀ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕੀਤਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਸਨੂੰ ਮਹਿਸੂਸ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਕਿ ਐਂਸੇਲਮੋ ਸੁੱਤੀ ਹੋਈ ਹੈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਸੇ ਰਾਤ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਸਭ ਤੋਂ ਕੀਮਤੀ ਗਹਿਣੇ ਅਤੇ ਪੈਸੇ ਇਕੱਠੇ ਕੀਤੇ ਅਤੇ, ਕਿਸੇ ਦੁਆਰਾ ਦੇਖੇ ਬਿਨਾਂ, ਘਰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਲੋਟਾਰੀਓ ਦੇ ਘਰ ਚਲਾ ਗਿਆ। ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਕੀ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਰੱਖੇ ਜਾਂ ਉਸਨੂੰ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੀ ਜਗ੍ਹਾ ਭੱਜਣ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰੇ ਜਿੱਥੇ

ਉਹ ਐਨਸੇਲਮੋ ਤੋਂ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰਹਿਣ। ਕੈਮਿਲਾ ਨੇ ਲੋਟਾਰੀਓ ਨੂੰ ਇੰਨਾ ਘਬਰਾਹਟ ਵਿੱਚ ਪਾ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਹ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਸਕਿਆ ਅਤੇ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦੇ ਵੀ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਉਹ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਕੈਮਿਲਾ ਨੂੰ ਇੱਕ ਕਾਨਵੈਂਟ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾਣ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹੋ ਗਿਆ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਇੱਕ ਭੈਣ ਪਿਯੋਨੀ ਸੀ। ਕੈਮਿਲਾ ਨੇ ਇਸ ਲਈ ਸਹਿਮਤੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ, ਅਤੇ ਸਥਿਤੀ ਦੁਆਰਾ ਮੰਗੀ ਗਈ ਸ਼ਾਰੀ ਜਲੂਦਬਾਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਲੋਟਾਰੀਓ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਕਾਨਵੈਂਟ ਚਲਾ ਗਿਆ, ਜਿੱਥੇ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਫਿਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਆਪਣੇ ਜਾਣ ਬਾਰੇ ਦੱਸੇ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ਹਿਰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ।

ਸਵੇਰ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ, ਐਨਸੇਲਮੋ ਬਿਸਤਰੇ ਤੋਂ ਉੱਠਿਆ ਪਰ ਉਸਨੂੰ ਧਿਆਨ ਨਹੀਂ ਆਇਆ ਕਿ ਕੈਮਿਲਾ ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਇਹ ਜਾਣਨ ਲਈ ਉਸਦੀ ਉਤਸੁਕਤਾ ਇੰਨੀ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਲਿਓਨੇਲਾ ਨੂੰ ਕੀ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਜਲਦੀ ਨਾਲ ਉਸ ਕਮਰੇ ਵੱਲ ਗਿਆ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰਕੇ ਛੱਡਿਆ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਅਤੇ ਅੰਦਰ ਗਿਆ ਪਰ ਲਿਓਨੇਲਾ ਨੂੰ ਅੰਦਰ ਨਾ ਲੱਭਿਆ। ਉਸਨੂੰ ਖਿੜਕੀ ਤੋਂ ਲਟਕਦੀਆਂ ਕੁਝ ਗੰਢੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਚਾਦਰਾਂ ਮਿਲੀਆਂ, ਜੋ ਕਿ ਇਕ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੰਕੇਤ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਕਮਰੇ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਉਤਾਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਭੱਜ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਹੋ ਕੇ, ਉਹ ਕੈਮਿਲਾ ਨੂੰ ਦੱਸਣ ਲਈ ਵਾਪਸ ਚਲਾ ਗਿਆ, ਪਰ ਜਦੋਂ ਉਸਨੂੰ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਿਸਤਰੇ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਘਰ ਵਿੱਚ ਕਿਤੇ ਵੀ ਨਾ ਮਿਲੀ, ਤਾਂ ਉਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਲਝਣ ਵਿੱਚ ਪੈ ਗਿਆ। ਉਸਨੇ ਘਰ ਦੇ ਨੌਕਰਾਂ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਉਹ ਕਿੱਥੇ ਹੈ, ਪਰ ਕੋਈ ਵੀ ਉਸਨੂੰ ਉਹ ਨਹੀਂ ਦੱਸ ਸਕਿਆ ਜੋ ਉਹ ਜਾਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਫਿਰ ਜਦੋਂ ਉਹ ਕੈਮਿਲਾ ਦੀ ਭਾਲ ਵਿੱਚ ਭੱਜ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੇ ਖੁਲ੍ਹੇ ਗਹਿਣਿਆਂ ਦੇ ਡੱਬੇ ਨਜ਼ਰ ਆਏ ਅਤੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਉਸਦੇ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਗਹਿਣੇ ਗਾਇਬ ਸੱਨ, ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਉਸਨੂੰ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਬੇਇੱਜ਼ਤੀ ਦੀ ਹੱਦ ਦਾ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਸਮਝ ਗਿਆ ਕਿ ਲਿਓਨੇਲਾ ਉਸਦੀ ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਦਾ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਉਦਾਸ ਅਤੇ ਸੋਗ ਨਾਲ ਭਰੇ ਹੋਏ, ਉਸਨੇ ਇਸ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਕੱਪੜੇ ਪਾੜ ਦਿੱਤੇ ਅਤੇ ਘਰੋਂ ਅੱਧੇ ਕੱਪੜੇ ਪਾ ਕੇ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲ ਗਿਆ, ਆਪਣੇ ਦੋਸਤ ਲੋਟਾਰੀਓ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਬਾਰੇ ਦੱਸਣ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਲੋਟਾਰੀਓ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੱਭ ਸਕਿਆ, ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਦੇ ਨੌਕਰਾਂ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਰਾਤ ਘਰ ਨਹੀਂ ਆਇਆ ਸੀ ਪਰ ਉਸਦੇ ਸਾਰੇ ਪੈਸੇ ਲੈ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਐਨਸੇਲਮੋ ਨੇ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਉਹ ਪਾਗਲ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਅਤੇ ਇਸ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਅੰਤਿਮ ਰੂਪ ਦੇਣ ਲਈ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਘਰ ਵਾਪਸ ਆਇਆ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨੌਕਰਾਂ ਜਾਂ ਨੌਕਰਾਣੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ ਪਰ ਇੱਕ ਘਰ ਖਾਲੀ ਅਤੇ ਉਜਾੜ ਸੀ।

ਉਸਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਸੋਚੇ, ਕੀ ਕਹੇ ਜਾਂ ਕੀ ਕਰੇ, ਅਤੇ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਆਪਣੇ ਹੋਸ਼ ਗੁਆਉਣ ਲੱਗ ਪਿਆ। ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਜਾਇਜ਼ਾ ਲੈਂਦੇ ਹੋਏ, ਉਸਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਇੱਕ ਪਲ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ, ਆਪਣੇ ਸਭ ਤੋਂ ਚੰਗੇ ਦੋਸਤ, ਆਪਣੇ ਨੌਕਰ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਵਿਆਪਕ ਸਵਰਗ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ, ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਆਪਣੀ ਇੱਜ਼ਤ ਗੁਆ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਕੈਮਿਲਾ ਦੇ ਲਾਪਤਾ ਹੋਣ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਵਿਨਾਸ਼ ਦੇਖਿਆ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਕਾਫ਼ੀ ਸਮਾਂ ਬੀਤਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਦੋਸਤ ਦੇ ਪਿੰਡ ਜਾਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ, ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਇਸ ਸਾਰੀ ਬੇਬੁਨਿਆਦ ਯੋਜਨਾ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਰੁਕਿਆ ਸੀ। ਆਪਣੇ ਘਰ ਨੂੰ ਤਾਲਾ ਲਗਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਘੋੜੇ 'ਤੇ ਸਵਾਰ ਹੋ ਗਿਆ ਅਤੇ ਝਗੜੇ ਹੋਏ ਆਤਮਾਂ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਚੱਲ ਪਿਆ। ਉਹ ਅੱਧਾ ਸਫ਼ਰ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕਾਬੂ ਹੋ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਉਤਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਆਪਣੇ ਘੋੜੇ ਨੂੰ ਇੱਕ ਦਰੱਖਤ ਨਾਲ ਬੰਨ੍ਹ ਕੇ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਸਦੇ ਤਣੇ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਡਿਗਣ ਦਿੱਤਾ, ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਸੋਗ ਅਤੇ ਦਰਦ ਨਾਲ ਹਉਕੇ ਭਰਿਆ ਬੈਠਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਰਾਤ ਲਗਭਗ ਨਹੀਂ ਹੋ ਗਈ, ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਉਸਨੇ ਸ਼ਹਿਰ ਤੋਂ ਘੋੜੇ 'ਤੇ ਸਵਾਰ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ। ਉਸਨੂੰ ਨਮਸਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਫਲੋਰੈਂਸ ਵਿੱਚ ਕੀ ਖ਼ਬਰ ਹੈ। ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਆਦਮੀ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ:

"ਸਭ ਤੋਂ ਅਜੀਬ ਗੱਲ ਜੋ ਸਾਡੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਕਾਫ਼ੀ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਆਈ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸਾਰੇ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਅਫਵਾਹ ਹੈ ਕਿ ਕੱਲ੍ਹ ਰਾਤ ਲੋਟਾਰੀਓ, ਜੋ ਕਿ ਐਂਸੇਲਮੋ ਦ ਵੈਲਥੀ ਦਾ ਕਰੀਬੀ ਦੋਸਤ ਹੈ ਜੋ ਸੈਨ ਜਿਓਵਾਨੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਐਂਸੇਲਮੋ ਦੀ ਪਤਨੀ ਕੈਮਿਲਾ ਨੂੰ ਚੁੱਕ ਕੇ ਲੈ

ਗਿਆ, ਜੋ ਕਿ ਵੀ ਲਾਪਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਭ ਕੋਮਿਲਾ ਦੀ ਇੱਕ ਨੌਕਰਾਣੀ ਦੁਆਰਾ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸਨੂੰ ਗਵਰਨਰ ਨੇ ਕੁਲ ਰਾਤ ਐਂਸੇਲਮੋ ਦੇ ਘਰ ਦੀ ਖਿੜਕੀ ਤੋਂ ਲਟਕਾਈ ਹੋਈ ਚਾਦਰ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਚੜ੍ਹਦੇ ਹੋਏ ਦੇਖਿਆ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਉਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕੀ ਹੋਇਆ ਸੀ; ਮੈਂ ਸਿਰਫ਼ ਇਹੀ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਪੂਰਾ ਸ਼ਹਿਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਤੋਂ ਹੈਰਾਨ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਦੋਵਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਗੁੜ੍ਹੀ ਦੋਸਤੀ ਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਹੋਏ, ਕਿਸੇ ਨੇ ਵੀ ਅਜਿਹੇ ਵਿਕਾਸ ਦੀ ਉਮੀਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੋਵੇਗੀ, ਜਿਸਨੂੰ ਇੰਨੀ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੋ ਦੋਸ਼ਤ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ।"

"ਕੀ ਇਹ ਪੱਤਾ ਹੈ," ਐਨਸੇਲਮੋ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ, "ਲੋਟਾਰੀਓ ਅਤੇ ਕੈਮਿਲਾ ਕਿਸ ਪਾਸੇ ਜਾ ਰਹੇ ਸਨ?"

"ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਕੋਈ ਪਤਾ ਨਹੀਂ," ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਆਦਮੀ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਹਾਲਾਂਕਿ ਗਵਰਨਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਭਾਲ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਡੂੰਘਾਈ ਨਾਲ ਰਿਹਾ ਹੈ।"

"ਠੀਕ ਹੈ, ਰੱਬ ਨਾਲ ਜਾਓ, ਅੱਛਾ ਸਰ," ਐਨਸੇਲਮੋ ਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਅਤੇ ਉਹ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਨਾਲ ਰਹੇ," ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਵਾਸੀ ਨੇ ਸਵਾਰੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਬੁਰੀ ਖ਼ਬਰ ਨਾਲ ਐਂਸੇਲਮੋ ਆਪਣੇ ਦਿਮਾਗ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਜਾਣ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦੇ ਵੀ ਕਾਹਲੇ ਵਿੱਚ ਆ ਗਿਆ। ਆਪਣੇ ਪੈਰਾਂ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹੋਇਆ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਦੋਸਤ ਦੇ ਘਰ ਗਿਆ, ਜਿਸਨੂੰ ਅਜੇ ਵੀ ਉਸਦੀ ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਪੱਤਾ ਸੀ, ਪਰ ਜਦੋਂ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਫ਼ਿੱਕਾ, ਉਦਾਸ ਅਤੇ ਥੱਕਿਆ ਹੋਇਆ ਦੇਖਿਆ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਇਆ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਕੁਝ ਗੰਭੀਰ ਨੁਕਸਾਨ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਐਂਸੇਲਮੋ ਨੇ ਤੁਰੰਤ ਸੌਣ ਅਤੇ ਕੁਝ ਲਿਖਣ ਸਮੱਗਰੀ ਦੇਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਮੰਗੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸ ਦੀਆਂ ਇੱਛਾਵਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਬੇਨਤੀ ਅਨੁਸਾਰ ਉਸਦਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਵੀ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਕੱਲਾ ਪਾਇਆ, ਤਾਂ ਉਸਦਾ ਮਨ ਉਸਦੀ ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਦੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨਾਲ ਇੰਨਾ ਭਰ ਗਿਆ ਕਿ ਉਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਖਤਮ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਹੈ। ਆਪਣੀ ਅਜੀਬ ਮੌਤ ਦੇ ਕਾਰਨ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਛੱਡਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰ ਲਿਖਣੇ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੇ, ਪਰ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਉਹ ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਰਿਕਾਰਡ ਕਰ ਸਕੇ ਜੋ ਉਹ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਆਖਰੀ ਸਾਹ ਲਿਆ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਉਸ ਦੁੱਖ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤਾ ਜੋ ਉਸਦੀ ਗੈਰ-ਵਾਜਬ ਉਤਸੁਕਤਾ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਘਰ ਦੇ ਮਾਲਕ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਘੰਟਾ ਦੇਰ ਹੋ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਮਹਿਮਾਨ ਦਾ ਕੋਈ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਦੇਖ ਸਕੇ ਕਿ ਕੀ ਉਹ ਅਜੇ ਵੀ ਬਿਮਾਰ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਲੇਟਿਆ ਹੋਇਆ ਪਾਇਆ, ਉਸਦਾ ਅੱਧਾ ਸਰੀਰ ਬਿਸਤਰੇ 'ਤੇ ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਅੱਧਾ ਲਿਖਣ ਵਾਲੀ ਮੇਜ਼ ਦੇ ਪਾਰ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਉਹ ਝੁਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਉਸ ਨੋਟ ਨਾਲ ਜੋ ਉਸਨੇ ਲਿਖਿਆ ਸੀ, ਸੀਲਬੰਦ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਕੱਲਮ ਅਜੇ ਵੀ ਉਸਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਉਸਨੂੰ ਬੁਲਾਉਣ ਅਤੇ ਕੋਈ ਜਵਾਬ ਨਾ ਮਿਲਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੇਜ਼ਬਾਨ ਨੇ ਨੇੜੇ ਆ ਕੇ ਉਸਦਾ ਹੱਥ ਫੜ ਲਿਆ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਸਨੂੰ ਠੰਡਾ ਲੱਗਿਆ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਇਆ ਕਿ ਐਨਸੇਲਮੋ ਮਰ ਗਿਆ ਹੈ। ਦੁੱਖ ਅਤੇ ਸਦਮੇ ਨਾਲ ਭਰੇ ਹੋਏ, ਉਸਨੇ ਤੁਰੰਤ ਘਰੇਲੂ ਸਟਾਫ ਨੂੰ ਐਨਸੇਲਮੋ 'ਤੇ ਵਾਪਰੀ ਦੁਖਾਂਤ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਲਈ ਬੁਲਾਇਆ। ਫਿਰ ਉਸਨੇ ਕਾਗਜ਼ ਦਾ ਟੁੱਕੜਾ ਪੜ੍ਹਿਆ, ਜੋ ਐਨਸੇਲਮੋ ਦੀ ਆਪਣੀ ਹੱਥ ਲਿਖਤ ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਸਨ:

> ਇੱਕ ਮੂਰਖਤਾ ਭਰੀ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਵਾਜਬ ਇੱਛਾ ਨੇ ਮੇਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਖੋਹ ਲਈ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਮੇਰੀ ਮੌਤ ਦੀ ਖ਼ਬਰ ਕੈਮਿਲਾ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਉਮੀਦ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸਮਝੇਗੀ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਚਮਤਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਮੈਨੂੰ ਉਸਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਹਿਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ। ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਬੇਇੱਜ਼ਤੀ ਦਾ ਖੁਦ ਨਿਰਮਾਤਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਇਸ ਲਈ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ...

ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਐਨਸੇਲਮੋ ਨੇ ਲਿਖਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੀ ਕਿ ਮੌਤ ਉਸਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਪੂਰੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਆ ਗਈ। ਅਗਲੇ ਦਿਨ, ਐਨਸੇਲਮੋ ਦੇ ਦੋਸਤ ਨੇ ਉਸਦੀ ਮੌਤ ਦੀ ਖ਼ਬਰ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਭੇਜੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਇਸ ਦੁਖਾਂਤ ਬਾਰੇ ਪਤਾ ਲੱਗ ਚੁੱਕਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਕੈਮਿਲਾ ਨੂੰ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਕਾਨਵੈਂਟ ਨੂੰ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਦੇ ਨਾਲ ਉਸਦੀ ਅਣਇੱਛਤ ਯਾਤਰਾ

'ਤ ਜਾਣ ਤੋਂ ਥੋੜ੍ਹੀ ਦੇਰ ਬਾਅਦ ਹੀ ਪਹੁੰਚ ਗਏ। - ਉਸਦੀ ਮੌਤ ਦੀ ਖ਼ਬਰ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰੇਮੀ ਦੇ ਜਾਣ ਦੀ ਖ਼ਬਰ ਕਾਰਨ। ਇਹ ਦੱਸਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਹ ਹੁਣ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਵਿਧਵਾ ਪਾ ਗਈ ਸੀ, ਉਹ ਕਾਨਵੈਂਟ ਛੱਡਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਬ੍ਰਹਮਚਾਰੀ ਦੀ ਸਹੁੰ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਵੀ ਘੱਟ ਤਿਆਰ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕੁਝ ਦਿਨਾਂ ਬਾਅਦ, ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਖ਼ਬਰ ਪਹੁੰਚੀ ਕਿ ਲੈਟਾਰੀਉ ਇੱਕ ਲੜਾਈ ਵਿੱਚ ਮਾਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਮੋਨਸੀਅਰ ਡੀ ਲੌਟਰੇਕ ਨੇ ਨੇਪਲਜ਼ ਦੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਮਹਾਨ ਕੈਪਟਨ ਗੋਂਜ਼ਾਲੋ ਫਰਨਾਂਡੇਜ਼ ਡੀ ਕੋਰਡੋਬਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਜਿੱਥੇ ਉਸਦਾ ਦੇਰ ਨਾਲ ਪਛਤਾਵਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਪ੍ਰੇਮੀ ਚਲਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਕੈਮਿਲਾ ਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਪੱਤਾ ਲੱਗਾ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਸਹੁੰਆਂ ਚੁੱਕੀਆਂ ਪਰ ਥੋੜ੍ਹੀ ਦੇਰ ਬਾਅਦ ਹੀ ਸੋਗ ਅਤੇ ਉਦਾਸੀ ਦੇ ਬੇਰਹਿਮ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ। ਫਿਰ, ਇਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਦਾ ਅੰਤ ਸੀ - ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਮੂਰਖਤਾਪੂਰਨ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਦੁਆਰਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਅੰਤ।

"ਮੈਨੂੰ ਕਹਾਣੀ ਕਾਫ਼ੀ ਦਿਲਚਸਪ ਲੱਗਦੀ ਹੈ," ਪਾਦਰੀ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਪਰ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਯਕੀਨ ਨਹੀਂ ਦਿਵਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਇਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਵਾਪਰੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਜੇ ਇਹ ਸੱਚਮੁੱਚ ਕਾਲਪਨਿਕ ਹੈ, ਤਾਂ ਲੇਖਕ ਨੇ ਬਹੁਤ ਮਾੜਾ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਕਲਪਨਾ ਕਰਨਾ ਅਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਪਤੀ ਇੰਨਾ ਮੂਰਖ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਐਨਸੇਲਮੋ ਵਾਂਗ ਮਹਿੰਗਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਕਰੇ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਜੇਕਰ ਇਹ ਇੱਕ ਪ੍ਰੇਮੀ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਪ੍ਰੇਮਿਕਾ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਮਾਮਲਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਜਾਰੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ - ਪਰ ਇੱਕ ਪਤੀ ਅਤੇ ਪਤਨੀ ਵਿਚਕਾਰ ਸਿਰਫ਼ ਅਵਿਸ਼ਵਾਸ਼ਯੋਗ ਹੈ। ਅਤੇ, ਫਿਰ ਵੀ, ਕਹਾਣੀ ਨੂੰ ਦੱਸੇ ਜਾਣ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਬਾਰੇ, ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਨਾਰਾਜ਼ਗੀ ਭਰਿਆ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ।"

ਅਧਿਆਇ ਛੱਤੀਸਵਾਂ

ਸਰਾਏ ਵਿੱਚ ਵਾਪਰੀਆਂ ਹੋਰ ਅਸਾਧਾਰਨ ਘਟਨਾਵਾਂ

ਜਦੋਂ ਇਹ ਸਭ ਹੋ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਸਰਾਏ ਦੇ ਮਾਲਕ ਨੇ ਸਰਾਏ ਦੇ ਗੇਟ ਤੋਂ ਆਵਾਜ਼ ਮਾਰੀ:

"ਇੱਥੇ ਮਹਿਮਾਨਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਵਧੀਆ ਸਮੂਹ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਜੇ ਉਹ ਇੱਥੇ ਹੀ ਰੁਕ ਜਾਣ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਗੰਡੀਮਸ ਗਾ ਸਕਦੇ ਹਾਂ।"[1]

"ਅਤੇ ਉਹ ਕੌਣ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ?" ਕਾਰਡੇਨੀਓ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।

"ਚਾਰ ਆਦਮੀ ਨੇਜ਼ੇ ਅਤੇ ਢਾਲਾਂ ਵਾਲੇ, ਸਵਿਫਟ ਚੌਰਜਰ 'ਤੇ ਸਵਾਰ ਅਤੇ ਕਾਲੇ ਮੁਸਾਫਿਰਾਂ ਵਾਲੇ ਮਾਸਕ ਪਹਿਨੇ ਹੋਏ," ਸਰਾਏ ਦੇ ਮਾਲਕ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਾਰਟੀ ਵਿੱਚ, ਬਾਹਾਂ ਅਤੇ ਪਿੱਠ ਵਾਲੀ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਕਾਠੀ 'ਤੇ ਸਵਾਰ, ਚਿੱਟੇ ਕੱਪੜੇ ਪਹਿਨੀ ਇੱਕ ਘੁੰਡ ਵਾਲੀ ਔਰਤ ਹੈ, ਅਤੇ ਦੋ ਮੁੰਡੇ ਪੈਦਲ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ।"

"ਕੀ ਉਹ ਬਹੁਤ ਨੇੜੇ ਹਨ?" ਪੁਜਾਰੀ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।

"ਇੰਨਾ ਨੇੜੇ," ਸਰਾਏ ਵਾਲੇ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿ ਉਹ ਹੁਣੇ ਆ ਰਹੇ ਹਨ।"

ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਇਹ ਸੁਣਿਆ, ਤਾਂ ਡੋਰੋਟੀਆ ਨੇ ਆਪਣਾ ਮੂੰਹ ਢੱਕ ਲਿਆ ਅਤੇ ਕਾਰਡੇਨੀਓ ਡੌਨ ਕੁਇੱਕਸੇਟ ਦੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਚਲੀ ਗਈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਲਈ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਸਮਾਂ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਵਿਹੜੇ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲੇ ਕਰਵਾਇਆ ਗਿਆ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਸਰਾਏ ਦੇ ਮਾਲਕ ਨੇ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਚਾਰ ਘੋੜਸਵਾਰ, ਜੋ ਦਿੱਖ ਅਤੇ ਵਿਵਹਾਰ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਸਨ, ਹੇਠਾਂ ਉਤਰੇ ਅਤੇ ਔਰਤ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਕਾਠੀ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਉਤਾਰਨ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕੀਤੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਬਾਹਾਂ ਵਿੱਚ ਲੈ ਲਿਆ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਉਸ ਕਮਰੇ ਦੇ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਦੁਆਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਕੁਰਸੀ 'ਤੇ ਬਿਠਾ ਦਿੱਤਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਾਰਡੇਨੀਓ ਲੁੱਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਇਸ ਸਾਰੇ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਨੇ ਵੀ ਆਪਣੇ ਮਾਸਕ ਨਹੀਂ ਉਤਾਰੇ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਬੋਲਿਆ, ਪਰ ਜਦੋਂ ਔਰਤ ਆਪਣੀ ਸੀਟ 'ਤੇ ਬੈਠੀ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਡੂੰਘਾ ਸਾਹ ਲਿਆ ਅਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਬਾਹਾਂ ਨੂੰ ਢਿੱਲਾ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਵੇਂ ਕੋਈ ਬੀਮਾਰ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਬੇਹੋਸ਼ ਹੋਵੇ। ਇਸ ਦੌਰਾਨ, ਪੈਦਲ ਸੇਵਕ ਘੋੜਿਆਂ ਨੂੰ ਤਬੇਲੇ ਵਿੱਚ ਲੈ ਗਏ ਸਨ। ਇਹ ਸਭ ਦੇਖ ਕੇ, ਪੁਜਾਰੀ ਅਜਿਹੇ ਪਹਿਰਾਵੇ ਪਹਿਨੇ ਅਤੇ ਇੰਨੀ ਚੁੱਪ ਵਿੱਚ ਲਪੇਟੇ ਹੋਏ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਪਛਾਣ ਜਾਣਨ ਲਈ ਆਪਣੀ ਉਤਸੁਕਤਾ ਵਿੱਚ ਬਾਹਰ ਗਿਆ ਅਤੇ ਨੌਕਰਾਂ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਉਹ ਕੌਣ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ:

"ਭਲਿਆਈ, ਤੇਰੀ ਕਿਰਪਾ, ਮੈਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਕਿ ਉਹ ਕੌਣ ਹਨ; ਮੈਂ ਸਿਰਫ਼ ਇੰਨਾ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਹੋਣ ਦੇ ਹਰ ਸੰਕੇਤ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਉਹ ਜਿਸਨੇ ਉੱਪਰ ਆ ਕੇ ਔਰਤ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਬਾਹਾਂ ਵਿੱਚ ਲਿਆ। ਮੈਂ ਇਹ ਕਹਿਣ ਦਾ ਕਾਰਨ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸਾਰੇ ਉਸਦੇ ਅੱਗੇ ਝੁਕਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਸਿਵਾਏ ਉਸ ਦੇ ਜੋ ਹੁਕਮ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ।"

"ਅਤੇ ਜੇ ਮੈਂ ਪੁੱਛਾਂ ਤਾਂ ਉਹ ਔਰਤ ਕੌਣ ਹੈ?" ਪੁਜਾਰੀ ਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਮੈਨੂੰ ਵੀ ਇਹ ਨਹੀਂ ਪਤਾ," ਨੌਕਰ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। "ਮੈਂ ਪੂਰੀ ਯਾਤਰਾ ਦੌਰਾਨ ਉਸਦਾ ਚਿਹਰਾ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ ਪਰ ਉਸ ਤੋਂ ਇੰਨੇ ਸਾਰੇ ਹਉਕੇ ਅਤੇ ਚੀਕਾਂ ਸੁਣੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਹਰ ਇੱਕ ਦੇ ਨਾਲ਼ ਹੀ ਆਤਮਸਮਰਪਿਤ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ। ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ, ਇਹ ਹੈਰਾਨੀ ਵਾਲੀ ਗੱਲ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਸਾਥੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੰਗਤ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ਼ ਦੋ ਦਿਨਾਂ ਲਈ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੜਕ 'ਤੇ ਮਿਲੇ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਅੰਡੇਲੁਸੀਆ ਤੱਕ ਆਪਣੇ ਨਾਲ਼ ਜਾਣ ਲਈ ਮਨਾ ਲਿਆ, ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਅਜਿਹਾ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਬਹੁਤ ਸਾਰਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕੀਤੀ।"

"ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਨਾਮ ਨਾਲ਼ ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਸੁਣਿਆ ਹੈ?" ਪੁਜਾਰੀ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।

"ਨਹੀਂ, ਦਰਅਸਲ," ਨੌਕਰ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਸਾਰੇ ਯਾਤਰਾ ਦੌਰਾਨ ਇੰਨੇ ਚੁੱਪ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਡਰਾਉਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਆਵਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀ ਸਿਵਾਏ ਗਰੀਬ ਔਰਤ ਦੇ ਹਉਕਿਆਂ ਅਤੇ ਰੋਣ ਦੇ, ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਤਰਸ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਮਹਿਸੂਸ

ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਜ਼ਖ਼ਮੀ ਵੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ, ਉਹ ਆਪਣੀ ਮੁਰਜ਼ੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ, ਅਤੇ, ਉਸਦੇ ਪਹਿਰਾਵੇ ਤੋਂ ਨਿਰਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਉਹ ਜਾਂ ਤਾਂ ਇੱਕ ਨਨ ਹੈ ਜਾਂ ਇੱਕ ਬਣਨ ਵਾਲੀ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਵਧੇਰੇ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ। ਸ਼ਾਇਦ ਉਹ ਆਪਣੀਆਂ ਇੱਛਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਨ ਬਣ ਰਹੀ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ ਦੁੱਖ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰੇਗੀ ਜੋ ਉਹ ਅਨੁਭਵ ਕਰ ਰਹੀ ਜਾਪਦੀ ਹੈ।"

"ਕੁਝ ਵੀ ਸੰਭਵ ਹੈ," ਪਾਦਰੀ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਡੋਰੋਟੀਆ ਵਾਪਸ ਚਲਾ ਗਿਆ। ਜਦੋਂ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਨੇ ਘੁੰਡ ਵਾਲੀ ਔਰਤ ਨੂੰ ਹਉਕੇ ਭਰਦੇ ਸੁਣਿਆ, ਤਾਂ ਉਹ ਆਪਣੀ ਕੁਦਰਤੀ ਹਮਦਰਦੀ ਨਾਲ ਉਸ ਕੋਲ ਗਈ ਅਤੇ ਕਹਿਣ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਹੋਈ:

"ਕੀ ਗੱਲ ਹੈ ਮੇਰੀ ਬੀਬੀ? ਯਾਦ ਰੱਖੋ, ਜੇ ਇਹ ਕੁਝ ਅਜਿਹਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਔਰਤਾਂ ਨੂੰ ਇਲਾਜ ਵਿੱਚ ਤਜਰਬਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਵੱਲੋਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਕਰਦੀ ਹਾਂ।"

ਨਿਰਾਸ਼ ਔਰਤ ਨੇ ਡੋਰੋਟੀਆ ਵੱਲੋਂ ਆਪਣੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਦੁਹਰਾਉਣ 'ਤੇ ਵੀ ਕੋਈ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਉਹ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਚੁੱਪ ਰਹੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਨਕਾਬਪੋਸ਼ ਸਵਾਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੋ ਗਿਆ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਨੌਕਰ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਬਾਕੀਆਂ ਨੇ ਆਗਿਆ ਮੰਨੀ। ਡੋਰੋਟੀਆ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਨ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ:

"ਤੁਹਾਡੀ ਪਤਨੀ ਉਸ ਔਰਤ ਨਾਲ ਦੋਸਤੀ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡਾ ਸਮਾਂ ਬਰਬਾਦ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ; ਇਹ ਉਸਦੇ ਸੁਭਾਅ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਉਪਕਾਰ ਲਈ ਸ਼ੁਕਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਦਿਖਾਵੇ। ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਤੁਸੀਂ ਝੂਠ ਦੀ ਇੱਕ ਧਾਰਾ ਨਹੀਂ ਸੁਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ, ਉਸਨੂੰ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਾ ਕਰੋ।"

"ਮੈਂ ਕਦੇ ਇੱਕ ਵੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਦੱਸੀ," ਔਰਤ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਜੋ ਉਸ ਪਲ ਤੱਕ ਚੁੱਪ ਰਹੀ। "ਇਸਦੇ ਉਲਟ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸੱਚ ਬੋਲਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਕਦੇ ਵੀ ਝੂਠ ਬੋਲਣ ਦੀ ਆਦਤ ਨਹੀਂ ਪਈ, ਹੁਣ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਸ ਸਾਰੇ ਦੁੱਖ ਵਿੱਚ ਪਾਉਂਦੀ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਖੁਦ ਇਸਦਾ ਸਬੂਤ ਦਿਓ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰੀ ਸੱਚਾਈ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਾਫ਼-ਸਾਫ਼ ਦਿਖਾ ਦੇਵੇਗੀ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਝੂਠੇ ਅਤੇ ਧੋਖੇਬਾਜ਼ ਹੋ।"

ਕਾਰਡੇਨੀਓ ਨੇ ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਬਿਲਕੁਲ ਸਾਫ਼ ਅਤੇ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੁਣੇ, ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਕੋਲ ਹੋਵੇ ਜਿਸਨੇ ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਕਹੇ ਸਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਡੋਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੇ ਕਮਰੇ ਦਾ ਸਿਰਫ਼ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ, ਉਹ ਚੀਕਿਆ:

"ਸਵਰਗ ਮੇਰੀ ਮਦਦ ਕਰੋ! ਇਹ ਮੈਂ ਕੀ ਸੁਣ ਰਿਹਾ ਹਾਂ? ਉਹ ਕਿਹੜੀ ਆਵਾਜ਼ ਹੈ ਜੋ ਮੇਰੇ ਕੰਨਾਂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚੀ ਹੈ?"

ਇਸ ਚੀਕ-ਚਿਹਾੜੇ 'ਤੇ ਔਰਤ ਨੇ ਆਪਣਾ ਸਿਰ ਪੂਰੀ ਤੁਰਾਂ ਘਬਰਾ ਕੇ ਮੋੜ ਲਿਆ। ਚੀਕਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਨਾ ਦੇਖ ਸਕੀ, ਉਹ ਖੜ੍ਹੀ ਹੋ ਗਈ ਅਤੇ ਕਮਰੇ ਵਿਚੋਂ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਹੀ ਵਾਲੀ ਸੀ ਕਿ ਸੱਜਣ ਨੇ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਫੜ ਲਿਆ, ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਹੋਰ ਕਦਮ ਚੁੱਕਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਸਾਰੇ ਹੰਗਾਮੇ ਅਤੇ ਉਲਝਣ ਵਿਚ ਉਸਦੇ ਚਿਹਰੇ ਨੂੰ ਢੱਕਿਆ ਹੋਇਆ ਤਫੇਟਾ ਡਿੱਗ ਪਿਆ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਬੇਮਿਸਾਲ ਅਤੇ ਅਦਭੁਤ ਸੁੰਦਰਤਾ ਦਾ ਚਿਹਰਾ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਇਆ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਫਿੱਕਾ ਅਤੇ ਡਰਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਅਤੇ ਉਸਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਜੋ ਹਰ ਕੋਨੇ ਵਿੱਚ ਇੰਨੀ ਖੋਜੀ ਨਾਲ ਘੁੰਮਦੀਆਂ ਸਨ ਕਿ ਉਹ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਪਾ ਰਹੀਆਂ ਸਨ, ਉਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਵਾਂਗ ਵਿਵਹਾਰ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ ਜਿਸਦਾ ਦਿਮਾਗ਼ ਗੁਆਚ ਗਿਆ ਸੀ। ਡੋਰੋਟੀਆ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਦੇਖਣ ਵਾਲੇ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਬਹੁਤ ਹਮਦਰਦੀ ਨਾਲ ਭਰ ਗਏ ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਕਾਰਨ ਸਮਝਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੇ। ਉਸਨੂੰ ਮੋਢਿਆਂ ਤੋਂ ਮਜ਼ਬੂਤੀ ਨਾਲ ਫੜਨ ਵਾਲਾ ਸੱਜਣ ਇਸ ਕੰਮ ਵਿਚ ਇੰਨਾ ਰੁੱਝਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਕਿ ਜਦੋਂ ਇਹ ਡਿੱਗਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਉਹ ਆਪਣਾ ਮਾਸਕ ਫੜਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਸੀ। ਡੋਰੋਟੀਆ, ਜਿਸਨੇ ਔਰਤ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਬਾਹਾਂ ਵਿੱਚ ਫੜਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਉੱਚੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਅਤੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਫੜਨ ਵਾਲਾ ਵਿਅਕਤੀ ਕੋਈ ਹੋਰ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਉਸਦਾ ਪਤੀ ਡੋਨ ਫਰਨਾਂਡੋ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਪਛਾਣਿਆ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਅੰਦਰੋਂ ਇੱਕ ਲੰਮਾ ਸ਼ਿਕਾਇਤੀ ਹਉਕਾ ਛੱਡਿਆ ਅਤੇ ਬੇਹੋਸ਼ ਹੋ ਕੇ ਪਿੱਛੇ ਵੱਲ ਡਿੱਗ ਪਈ, ਅਤੇ ਜੇ ਨਾਈ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਬਾਹਾਂ ਵਿੱਚ ਫੜਨ ਲਈ ਉੱਥੇ ਨਾ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਉਹ ਫਰਸ਼ 'ਤੇ ਡਿੱਗ ਪੈਂਦੀ। ਪੁਜਾਰੀ ਉਸਦਾ ਮਾਸਕ ਉਤਾਰਨ ਲਈ ਉਸਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਪਾਣੀ ਪਾਉਣ ਲਈ

ਗਿਆ, ਅਤੇ ਜਿਸ ਪਲ ਉਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਹਟਾਇਆ, ਡੌਨ ਫਰਨਾਂਡੋ, ਜੋ ਦੂਜੀ ਔਰਤ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਬਾਹਾਂ ਵਿੱਚ ਫੜੀ ਹੋਈ ਸੀ, ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਪਛਾਣ ਲਿਆ। ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਹੈਰਾਨ ਰਹਿ ਗਿਆ ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ ਲੁਸਿੰਡਾ ਨੂੰ ਫੜਨ ਵਿੱਚ ਕਾਮਯਾਬ ਹੋ ਗਿਆ, ਜੋ ਉਸਦੀ ਪਕੜ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਛੁਡਾਉਣ ਲਈ ਸੰਘਰਸ਼ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਉਸਦੇ ਸਾਹ ਨਾਲ ਕਾਰਡੇਨੀਓ ਨੂੰ ਪਛਾਣ ਲਿਆ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਫੜਿਆ ਸੀ। ਕਾਰਡੇਨੀਓ ਨੇ ਡੋਰੋਟੀਆ ਦੇ ਹਉਕੇ ਨੂੰ ਵੀ ਸੁਣਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਹ ਬੇਹੋਸ਼ ਹੋ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਮੰਨ ਕੇ ਕਿ ਇਹ ਉਸਦਾ ਲੁਸਿੰਡਾ ਹੈ, ਉਹ ਡਰ ਕੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲ ਗਿਆ। ਪਹਿਲਾ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਸਨੂੰ ਉਸਨੇ ਦੇਖਿਆ ਉਹ ਡੌਨ ਫਰਨਾਂਡੋ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਲੁਸਿੰਡਾ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਬਾਹਾਂ ਵਿੱਚ ਫੜਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਡੌਨ ਫਰਨਾਂਡੋ ਨੇ ਵੀ ਤੁਰੰਤ ਕਾਰਡੇਨੀਓ ਨੂੰ ਪਛਾਣ ਲਿਆ। ਤਿੰਨੋਂ - ਲੁਸਿੰਡਾ, ਕਾਰਡੇਨੀਓ ਅਤੇ ਡੋਰੋਟੀਆ - ਉੱਥੇ ਬੇਹੋਸ਼ ਅਤੇ ਬੇਵੱਕੂਫ਼ ਖੜ੍ਹੇ ਸੁਨ, ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਨਾਲ਼ ਸਮਝ ਰਹੇ ਸੁਨ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਕੀ ਹੋ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਕਿਸੇ ਨੇ ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਸਾਰੇ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਵੱਲ ਵੇਖ ਰਹੇ ਸੁਨ - ਡੋਰੋਟੀਆ ਡੌਨ ਫਰਨਾਂਡੋ 'ਤੇ, ਡੌਨ ਫਰਨਾਂਡੋ ਕਾਰਡੇਨੀਓ 'ਤੇ, ਕਾਰਡੇਨੀਓ ਲੁਸਿੰਡਾ 'ਤੇ, ਅਤੇ ਲੁਸਿੰਡਾ ਕਾਰਡੇਨੀਓ 'ਤੇ। ਚੁੱਪੀ ਤੋੜਨ ਵਾਲੀ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਲੁਸਿੰਡਾ ਸੀ, ਜਿਸਨੇ ਡੌਨ ਫਰਨਾਂਡੋ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕੀਤਾ:

"ਸਰ ਡੌਨ ਫਰਨਾਂਡੋ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕੁੱਣ ਹੋ, ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕਰੋਂਗੇ, ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਕੰਧ ਨਾਲ ਚਿੰਬੜਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿਓ ਜਿਸ 'ਤੇ ਮੈਂ ਆਈਵੀ ਹਾਂ; ਮੇਰੇ ਇਸ ਰਖਵਾਲੇ ਨੂੰ ਜ਼ੁਸ ਤੋਂ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਬੇਨਤੀਆਂ, ਧਮਕੀਆਂ, ਵਾਅਦੇ ਅਤੇ ਤੋਹਫ਼ੇ ਮੈਨੂੰ ਵੱਖ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕੇ। ਤੁਸੀਂ ਦੇਖੋ ਕਿ ਸਵਰਗ ਨੇ ਅਸਾਧਾਰਨ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਲਈ, ਰਹੱਸਮਈ ਤਰੀਕਿਆਂ ਨਾਲ ਮੇਰੇ ਸੱਚੇ ਪਤੀ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਮਹਿੰਗੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨਾਂ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਮੌਤ ਹੀ ਉਸਨੂੰ ਮੇਰੀ ਯਾਦਾਸ਼ਤ ਤੋਂ ਮਿਟਾਉਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਹ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਐਲਾਨ ਤੁਹਾਨੂੰ, ਹੁਣ ਜਦੋਂ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਹੋਰ ਕੋਈ ਵਿਕਲਪ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਆਪਣੇ ਪਿਆਰ ਨੂੰ ਗੁੱਸੇ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਇੱਛਾ ਨੂੰ ਨਫ਼ਰਤ ਵਿੱਚ ਬਦਲਣ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੇਰੀ ਜਾਨ ਲੈਣ ਲਈ ਅਗਵਾਈ ਕਰੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਿਆਰੇ ਪਤੀ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਗੁਆ ਦੇਵਾਂਗੀ, ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਪਟਾਇਆ ਸਮਝਾਂਗੀ। ਸ਼ਾਇਦ ਮੇਰੀ ਮੌਤ ਨਾਲ ਉਹ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੇ ਆਖਰੀ ਪਲ ਤੱਕ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣਾ ਬਚਨ ਰੱਖਿਆ ਹੈ।"

ਇਸ ਦੌਰਾਨ, ਡੋਰੋਟੀਆ ਨੂੰ ਹੋਸ਼ ਆ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਲੁਸਿੰਡਾ ਦੀ ਗੱਲ ਸੁਣੀ, ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਉਸਨੂੰ ਆਖ਼ਰਕਾਰ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਇਆ ਕਿ ਉਹ ਕੌਣ ਸੀ। ਇਹ ਦੇਖ ਕੇ ਕਿ ਡੌਨ ਫਰਨਾਂਡੋ ਅਜੇ ਵੀ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਬਾਹਾਂ ਵਿੱਚ ਫੜੀ ਹੋਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਗੱਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਪੂਰੀ ਹਿੰਮਤ ਇਕੱਠੀ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਗਈ, ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਪੈਰਾਂ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ, ਪਿਆਰੇ ਪੈਰ ਦੁਖਦਾਈ ਹੰਝੂਆਂ ਦੀ ਇੱਕ ਭਰਪੂਰ ਧਾਰਾ ਵਹਾ ਦਿੱਤੀ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਉਸਨੇ ਬੋਲਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ:

"ਮੇਰੇ ਮਾਲਕ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਸ ਸੂਰਜ ਦੀਆਂ ਕਿਰਨਾਂ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀਆਂ ਬਾਹਾਂ ਵਿੱਚ ਗ੍ਰਹਿਣ ਵਿੱਚ ਫੜੀ ਹੋਈ ਹੈ, ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨੂੰ ਖੋਹ ਨਹੀਂ ਲੈਂਦੀਆਂ ਜਾਂ ਹਨੇਰਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਦਿੰਦੀਆਂ, ਤੁਸੀਂ ਦੇਖੋਗੇ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਪੈਰਾਂ 'ਤੇ ਗੋਡੇ ਟੇਕਣਾ ਖੁਸ਼ੀ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਤੁਸੀਂ ਹੋਰ ਨਹੀਂ ਸੋਚਦੇ, ਬਦਕਿਸਮਤ ਡੋਰੋਟੀਆ। ਮੈਂ ਉਹ ਨਿਮਰ ਕਿਸਾਨ ਕੁੜੀ ਹਾਂ ਜਿਸਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਦਿਆਲਤਾ ਨਾਲ ਜਾਂ ਆਪਣੀ ਖੁਸ਼ੀ ਲਈ ਉਸ ਪੱਧਰ ਤੱਕ ਉੱਚਾ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਕਹਿ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਮੈਂ ਉਹ ਹਾਂ ਜਿਸਨੇ, ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਦੀਆਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਬੰਦ, ਖੁਸ਼ੀ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਬਤੀਤ ਕੀਤੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਤੁਹਾਡੇ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਸ਼ਬਦਾਂ ਅਤੇ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਨਿਆਂਪੂਰਨ ਅਤੇ ਪਿਆਰ ਭਰੀਆਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ 'ਤੇ, ਆਪਣੇ ਗੁਣਾਂ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਖੋਲ੍ਹ ਦਿੱਤੇ ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਸਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੀਆਂ ਚਾਬੀਆਂ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤੀਆਂ, ਇੱਕ ਤੋਹਫ਼ਾ ਜਿਸਦੀ ਤੁਸੀਂ ਬਹੁਤ ਕਦਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਇੱਥੇ ਆਉਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਮਝਿਆ ਜਿੱਥੇ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਲੱਭਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇਖਦਾ ਹਾਂ ਜਿਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਹੋ। ਪੂਰ ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਮੰਨੋ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਮੇਰੀ ਬੇਇੱਜ਼ਤੀ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਧੱਕ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਇੱਥੇ ਸਿਰਫ਼ ਤੁਹਾਡੇ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਤਿਆਗਿਆ ਦੇਖਣ ਦੇ ਦਰਦ ਅਤੇ ਦੁੱਖ ਦੁਆਰਾ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡਾ ਹੋਵਾਂ,

ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸੀ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਨਹੀਂ ਹੁਣ ਹੋਰ ਅੱਜ ਨਾ ਕਰੋ, ਤੁਸੀਂ ਮੇਰਾ ਹੋਣਾ ਬੰਦ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ। ਮੇਰੇ ਮਾਲਕ, ਵਿਚਾਰ ਕਰੋ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਜੋ ਬੇਮਿਸਾਲ ਪਿਆਰ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਉਹ ਉਸ ਦੀ ਸੁੰਦਰਤਾ ਅਤੇ ਸ਼ਾਨ ਲਈ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਸੁੰਦਰ ਲੁਸਿੰਡਾ ਦੇ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਹੋ, ਨਾ ਹੀ ਉਹ ਤੁਹਾਡੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਕਾਰਡੇਨੀਓ ਦੀ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ, ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਇਸ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰੋਗੇ, ਤਾਂ ਇਹ ਸੁੱਖਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀਆਂ ਇੱਛਾਵਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਔਰਤ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਕਰਨ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਰੱਖੋ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਉਸ ਔਰਤ ਦੇ ਪਿਆਰ ਦੀ ਭਾਲ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਫ਼ਰਤ ਕਰਦੀ ਹੈ; ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੀ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਨੂੰ ਪੈਦਾ ਕੀਤਾ, ਮੈਨੂੰ ਮੇਰੀ ਮਾਸੂਮੀਅਤ ਨੂੰ ਤਿਆਗਣ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ, ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ ਸਥਾਨ ਤੋਂ ਅਣਜਾਣ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਸਭ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਦੇ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਹਰ ਇੱਛਾ ਦੇ ਅਧੀ ਕਿਵੇਂ ਝੁਕ ਗਿਆ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਧੋਖੇ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕਰਕੇ ਸ਼ਰਨ ਲੈਣ ਦਾ ਕੋਈ ਹੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹੁਣ, ਜੇਕਰ ਇੱਥੇ ਸਭ ਸੱਚ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਇਹ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਸੱਜਣ ਵਾਂਗ ਸੱਚਮੁੱਚ ਇੱਕ ਈਸਾਈ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਇੰਨੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਟਾਲ-ਮਟੋਲ ਕਰਕੇ ਮੈਨੂੰ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਖੁਸ਼ ਕਰਨ ਤੋਂ ਕਿਉਂ ਰੋਕੋਗੇ ਜਿਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿਚ ਕੀਤਾ ਸੀ? ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਉਸ ਲਈ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰੋਗੇ ਜੋ ਮੈਂ ਹਾਂ, ਤੁਹਾਡੀ ਸੱਚੀ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪਤਨੀ, ਤਾਂ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡੀ ਗੁਲਾਮ ਰਹਿਣ ਦਿਓ, ਜਿੰਨਾ ਚਿਰ ਮੈਂ ਹਾਂ। ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ਕਿਸਮਤ ਅਤੇ ਭਾਗਸ਼ਾਲੀ ਸਮਝਾਂਗਾ। ਮੈਨੂੰ ਨਾ ਛੱਡੋ ਜਾਂ ਮੈਨੂੰ ਮੇਰੀ ਬੇਇੱਜ਼ਤੀ ਬਾਰੇ ਗੱਪਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਨਾ ਪਾਓ, ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਮਾਪਿਆਂ ਨੂੰ ਇੰਨੀ ਭਿਆਨਕ ਬੁਢਾਪੇ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਨਾ ਠਹਿਰਾਓ। ਉਹ ਤੁਹਾਡੇ ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਜਾਲਦਾਰ ਹੁੰਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੇ ਬਦਲੇ ਅਜਿਹੇ ਸਲੂਕ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹਨ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਤੁਹਾਡੇ ਪਰਿਵਾਰ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਹਨ। ਜੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਖੂਨ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਮਿਲਾ ਕੇ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਕਰੋਗੇ, ਤਾਂ ਯਾਦ ਰੱਖੋ ਕਿ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਘੱਟ, ਜੇ ਕੋਈ ਹਨ, ਤਾਂ ਉੱਤਮ ਖੂਨ ਦੀਆਂ ਲਾਈਨਾਂ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਚੱਲਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਯਾਦ ਰੱਖੋ ਕਿ ਔਰਤ ਦੁਆਰਾ ਵੰਸ਼ ਉਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਉੱਤਮ ਵੰਸ਼ ਵਿਚ ਮਾਣਿਨੇ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਜਦੋਂ ਸੱਚੀ ਕੁਲੀਨਤਾ ਵਿੱਚ ਗੁਣ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕਮੀ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ - ਮੈਨੂੰ ਉਸ ਚੀਜ਼ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨਾ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਦਿੰਦੇ ਹੋ - ਤਾਂ ਮੈਂ ਕੁਲੀਨਤਾ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਤੁਹਾਡੇ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਹੋਵਾਂਗਾ। ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਸ਼ੀਮਾਨ ਜੀ, ਆਖਰੀ ਗੱਲ ਜੋ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਹਾਂਗਾ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਪਸੰਦ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਨਾ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਪਤਨੀ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਗਵਾਹ ਵਜੋਂ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਤੁਹਾਡੇ ਸ਼ਬਦ ਹਨ, ਜੋ ਝੂਠੇ ਨਹੀਂ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਅਤੇ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ, ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਸੱਚਮੁੱਚ ਉਸ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਸਤਿਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੇਰੇ ਵਿੱਚ ਨਫ਼ਰਤ ਭਰੀ ਲੱਗਦੀ ਹੈ। ਹੋਰ ਗਵਾਹਾਂ ਵਜੋਂ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਤੁਹਾਡੇ ਆਪਣੇ ਦਸਤਖਤ ਅਤੇ ਸਵਰਗ ਹਨ, ਜਿਸਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਬੁਲਾਇਆ ਸੀ। "ਤੁਹਾਡੇ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਾਅਦਿਆਂ ਦਾ ਗਵਾਹ ਬਣਨ ਲਈ। ਜੇ ਇਹ ਸਭ ਕਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੀ ਆਪਣੀ ਜ਼ਮੀਰ ਤੁਹਾਡੇ ਆਨੰਦ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਚੁੱਪਚਾਪ ਚੀਕਣ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਰੁਕੇਗੀ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਸੱਚਾਈ ਵੱਲ ਵਾਪਸ ਲਿਆਏਗੀ ਤਾਂ ਜੋ ਤੁਹਾਡੀ ਖੁਸ਼ੀ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ੀ ਨੂੰ ਘੱਟ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ।"

ਇਹ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਦੁਖੀ ਡੋਰੋਟੀਆ ਨੇ ਇੰਨੀਆਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਅਤੇ ਰੋਣ-ਪਿੱਟਣ ਨਾਲ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀਆਂ ਕਿ ਡੌਨ ਫਰਨਾਂਡੋ ਦੇ ਸਾਥੀਆਂ ਨੇ, ਮੌਜੂਦ ਸਾਰਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਹੰਝੂ ਵਹਾਏ। ਡੌਨ ਫਰਨਾਂਡੋ ਨੇ ਉਸਦੀ ਗੱਲ ਸੁਣੀ ਅਤੇ ਇਕ ਵੀ ਸ਼ਬਦ ਨਹੀਂ ਬੋਲਿਆ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਸਦਾ ਭਾਸ਼ਣ ਹਉਕਿਆਂ ਅਤੇ ਰੋਣ-ਪਿੱਟਣ ਵਿੱਚ ਰਲ ਨਹੀਂ ਗਿਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦੁੱਖ ਦੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਣ ਲਈ ਪਿੱਤਲ ਦੇ ਦਿਲ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ। ਲੁਸਿੰਡਾ ਉਸ ਵੱਲ ਦੇਖਦੀ ਰਹੀ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਉਦਾਸੀ ਤੋਂ ਘੱਟ ਦੁਖੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿੰਨੀ ਉਹ ਉਸਦੀ ਮਹਾਨ ਬੁੱਧੀ ਅਤੇ ਸੁੰਦਰਤਾ 'ਤੇ ਹੈਰਾਨ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਦਿਲਾਸੇ ਦੇ ਕੁਝ ਸ਼ਬਦ ਦੇਣ ਲਈ ਉਸ ਕੋਲ ਜਾਂਦੀ, ਸਿਵਾਏ ਇਸਦੇ ਕਿ ਡੌਨ ਫਰਨਾਂਡੋ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਅਜੇ ਵੀ ਉਸਨੂੰ ਘਬਰਾਹਟ ਅਤੇ ਘਬਰਾਹਟ ਨਾਲ ਭਰੇ ਹੋਏ ਉੱਥੇ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਉਸਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤੀ ਨਾਲ ਫੜ ਲਿਆ। ਕੁਝ ਪਲਾਂ ਲਈ ਡੋਰੋਟੀਆ 'ਤੇ ਆਪਣੀ ਨਜ਼ਰ ਟਿਕਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਪਕੜ ਢਿੱਲੀ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਲੁਸਿੰਡਾ ਨੂੰ ਆਜ਼ਾਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

"ਤੁਸੀਂ ਜਿੱਤ ਗਏ, ਸੋਹਣੀ ਡੇਰਟੀਆ, ਤੁਸੀਂ ਜਿੱਤ ਗਏ," ਡੌਨ ਫਰਨਾਂਡੋ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਂ ਇੱਕ ਸਮੇਂ ਇੰਨੀਆਂ ਸੱਚਾਈਆਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਡਟ ਕੇ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦਾ।"

ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਡੌਨ ਫਰਨਾਂਡੋ ਨੇ ਲੁਸਿੰਡਾ ਨੂੰ ਛੱਡਿਆ, ਉਹ ਬੇਹੋਸ਼ ਹੋ ਗਈ ਅਤੇ ਫਰਸ਼ 'ਤੇ ਡਿੱਗਣ ਹੀ ਵਾਲੀ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਾਰਡੇਨੀਓ, ਜਿਸਨੇ ਪਛਾਣੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਡੌਨ ਫਰਨਾਂਡੋ ਦੀ ਪਿੱਠ ਪਿੱਛੇ ਰੱਖਿਆ ਸੀ, ਸਾਰੇ ਡਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਵੱਡੇ ਜੋਖਮ ਵਿੱਚ ਪਾਉਂਦਿਆਂ, ਲੁਸਿੰਡਾ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਬਾਹਾਂ ਵਿੱਚ ਫੜਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ, ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ:

"ਜੇਕਰ ਸਵਰਗ ਹੁਣ ਆਪਣੀ ਦੁਇਆ ਨਾਲ ਖੁਸ਼ ਹੈ ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਰਾਮ ਦੇਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੈ, ਮੇਰੀ ਵਫ਼ਾਦਾਰ, ਦ੍ਰਿੜ, ਸੁੰਦਰ ਔਰਤ, ਤਾਂ ਮੇਰਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਬਾਹਾਂ ਵਿੱਚ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਅੰਜ਼ਾਮ ਕਿਤੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਜੋ ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਘੇਰਦੀਆਂ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਇੱਕ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਕਿਸਮਤ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੀ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ।"

ਇਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ 'ਤੇ ਲੁਸਿੰਡਾ ਨੇ ਕਾਰਡੇਨੀਓ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ ਅਤੇ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਉਸਨੂੰ ਪਛਾਣ ਲਿਆ, ਪਹਿਲਾਂ ਉਸਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਤੋਂ ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਰੂਪ ਤੋਂ। ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਲਗਭਗ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਅਲਵਿਦਾ ਕਹਿ ਕੇ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾਵਟ ਵੱਲ ਕੋਈ ਧਿਆਨ ਨਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਬਾਹਾਂ ਉਸਦੀ ਗਰਦਨ ਦੁਆਲੇ ਫੈਲਾਈਆਂ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਗੱਲ੍ਹ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਦਬਾਈ, ਕਿਹਾ,

"ਮੇਰੇ ਮਾਲਕ, ਤੁਸੀਂ ਸੱਚਮੁੱਚ ਆਪਣੇ ਇਸ ਗੁਲਾਮ ਦੇ ਸੱਚੇ ਮਾਲਕ ਹੋ, ਭਾਵੇਂ ਕੋਈ ਵੀ ਦੁਸ਼ਮਣ ਕਿਸਮਤ ਇਸਨੂੰ ਰੋਕਣ ਦੀ ਕਿੰਨੀ ਵੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰੇ ਜਾਂ ਮੇਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ 'ਤੇ ਕਿੰਨੀ ਵੀ ਧਮਕੀਆਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਾਣ, ਜੋ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਹੀ ਆਪਣਾ ਗੁਜ਼ਾਰਾ ਪਾਉਂਦੀ ਹੈ।"

ਇਸਨੇ ਡੌਨ ਫਰਨਾਂਡੋ ਅਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਾਰਿਆਂ ਲਈ ਇੱਕ ਅਜੀਬ ਨਜ਼ਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੇ ਇਸ ਅਸਾਧਾਰਨ ਮੋੜ 'ਤੇ ਹੈਰਾਨ ਸਨ। ਡੇਰੇਟੀਆ ਨੂੰ ਲੱਗਿਆ ਕਿ ਡੌਨ ਫਰਨਾਂਡੋ ਦੇ ਚਿਹਰੇ ਤੋਂ ਖੂਨ ਵਹਿ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਕਾਰਡੇਨੀਓ ਤੋਂ ਬਦਲਾ ਲੈ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੀ ਤਲਵਾਰ 'ਤੇ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਰੱਖਦੇ ਦੇਖਿਆ। ਪਰ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਉਸਦੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਆਇਆ, ਉਸਨੇ ਅਸਾਧਾਰਨ ਜਲਦੀ ਨਾਲ ਉਸਦੇ ਗੋਡਿਆਂ ਨੂੰ ਜੱਫੀ ਪਾ ਲਈ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਚੁੰਮਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਉਸੇ ਸਮੇਂ ਉਸਨੂੰ ਹਿੱਲਣ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਪਕੜ ਵਿੱਚ ਲੈ ਲਿਆ। ਫਿਰ ਆਪਣੇ ਹੰਝੂਆਂ ਨੂੰ ਖੁੱਲ੍ਹ ਕੇ ਵਹਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ:

"ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦੇ ਹੋ, ਤੁਸੀਂ ਜੋ ਇਸ ਅਚਾਨਕ ਪਲ 'ਤੇ ਮੇਰੀ ਇਕਲੌਤੀ ਪਨਾਹ ਹੋ? ਤੁਹਾਡੀ ਪਤਨੀ ਤੁਹਾਡੇ ਪੈਰਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਜਿਸ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਬਣਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ ਉਹ ਉਸਦੇ ਪਤੀ ਦੀਆਂ ਬਾਹਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਵਿਚਾਰ ਕਰੋ ਕਿ ਕੀ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਸਵਰਗ ਨੇ ਜੋ ਕੀਤਾ ਹੈ ਉਸਨੂੰ ਉਲਟਾਉਣਾ ਚੁਕਵਾਂ ਹੋਵੇਗਾ ਜਾਂ ਸੰਭਵ ਹੋਵੇਗਾ, ਜਾਂ ਕੀ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਉਸ ਔਰਤ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਉੱਚਾ ਚੁੱਕਣਾ ਉਚਿਤ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਹਰ ਰੁਕਾਵਟ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਅਤੇ ਸੱਚਾਈ ਅਤੇ ਵਫ਼ਾਦਾਰੀ ਵਿੱਚ ਪਰਖੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਤੁਹਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਪਣੇ ਸੱਚੇ ਪਤੀ ਦੇ ਚਿਹਰੇ ਅਤੇ ਛਾਤੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਿਆਰ ਭਰੇ ਹੰਝੂਆਂ ਨਾਲ ਨਹਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕੌਣ ਹੋ ਇਸ ਇਮਾਨਦਾਰ ਐਲਾਨ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਗੁੱਸੇ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਾ ਦਿਓ, ਸਗੋਂ ਇਸਨੂੰ ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਘੁਟਾਓ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸ਼ਾਂਤੀ ਅਤੇ ਉਦਾਸੀਨਤਾ ਨਾਲ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਵਾਂ ਪ੍ਰੇਮੀਆਂ ਨੂੰ ਸਵਰਗ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਮੇਂ ਦਾ ਆਨੰਦ ਲੈਣ ਦਿਓ, ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦਖਲ ਦੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਜਿਹਾ ਕਰਕੇ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਨੇਕ ਛਾਤੀ ਦੀ ਉਦਾਰਤਾ ਦਾ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਕਰੋਗੇ, ਅਤੇ ਦੁਨੀਆ ਦੇਖੇਗੀ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਜੁਨੂੰਨ ਨਾਲੋਂ ਤਰਕ ਦੁਆਰਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸ਼ਾਸਿਤ ਹੋ।"

ਜਦੋਂ ਡੇਰੇਟੀਆ ਇਨ੍ਹਾਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਕਾਰਡੇਨੀਓ ਨੇ ਲੁਸਕਿੰਡਾ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਬਾਹਾਂ ਵਿੱਚ ਫੜ ਲਿਆ ਅਤੇ ਡੌਨ ਫਰਨਾਂਡੋ ਤੋਂ ਕਦੇ ਵੀ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨਹੀਂ ਹਟਾਈਆਂ, ਦ੍ਰਿੜ ਸੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੀ ਦਿਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਵੀ ਹਰਕਤ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਦੇਖਦਾ ਹੈ, ਆਪਣਾ ਬਚਾਅ ਕਰਨ ਲਈ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਵਿਰੋਧੀਆਂ 'ਤੇ ਜਵਾਬੀ ਹਮਲਾ ਕਰਨ ਲਈ, ਭਾਵੇਂ ਇਸ ਲਈ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੀ ਜਾਨ ਦੀ ਕੀਮਤ ਕਿਉਂ ਨਾ ਚੁਕਾਉਣੀ

ਪਵੇ। ਪਰ ਉਸ ਸਮੇਂ ਡੌਨ ਫ਼ਰੂਨਾਂਡੋ ਦੇ ਸਾਰੇ ਦੋਸਤ ਜੋ ਮੌਜੂਦ ਸਨ, ਅੱਗੇ ਆਏ, ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਪਾਦਰੀ, ਨਾਈ, ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਸਾਡਾ ਯੋਗ ਸਾਂਚੋ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ। ਉਹ ਸਾਰੇ ਡੌਨ ਫ਼ਰੂਨਾਂਡੋ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਇਕੱਠੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਹ ਡੋਰੋਟੀਆ ਦੇ ਹੰਝੂਆਂ ਵੱਲ ਦਿਆਲਤਾ ਨਾਲ ਵੇਖੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਜੇ ਉਸਨੇ ਜੋ ਕੁਝ ਕਿਹਾ ਉਹ ਸੱਚ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਦਿਲੋਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੇ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੀਆਂ ਸੋਭ ਤੋਂ ਜਾਇਜ਼ ਉਮੀਦਾਂ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਸਮਝਣ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਇਹ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਜਾਪਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਸਵਰਗ ਤੋਂ ਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਇਸ ਜੁਗ਼ਾ 'ਤੇ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਇਸਦੀ ਘੱਟੋ ਤੋਂ ਘੱਟ ਉਮੀਦ ਕਰੇਗਾ। ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਪਾਦਰੀ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਯਾਦ ਦਿਵਾਇਆ ਕਿ ਸਿਰਫ਼ ਮੌਤ ਹੀ ਲੁਸਿੰਡਾ ਅਤੇ ਕਾਰਡੇਨੀਓ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਤਲਵਾਰ ਦੇ ਬਲੇਡ ਨਾਲ ਵੱਖ ਹੋ ਜਾਣ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਖੁਸ਼ੀਕਿਸਮਤ ਸਮਝਣਗੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਹੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਉਹ ਇੱਕ ਉਦਾਰ ਦਿਲ ਦਿਖਾਉਣਾ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਾਬੂ ਵਿੱਚ ਰਖਣਾ ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਵਾਂ ਨੂੰ, ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ, ਸਵਰਗ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਜਾ ਰਹੇ ਲਾਭਾਂ ਦਾ ਆਨੰਦ ਲੈਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇ ਕੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਾਬੂ ਕਰਨਾ ਸਿਆਣਪ ਹੋਵੇਗੀ। ਉਸਨੂੰ ਡੋਰੋਟੀਆ ਦੀ ਸੁੰਦਰਤਾ 'ਤੇ ਨਜ਼ਰ ਰੱਖਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਦੇਖੇਗਾ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਔਰਤ ਉਸਦੀ ਬਰਾਬਰੀ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਤੋਂ ਕਿਤੇ ਵੱਧ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦੀ ਸੁੰਦਰਤਾ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੀ ਨਿਮਰਤਾ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਲਈ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਡੂੰਘੇ ਪਿਆਰ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਸਨੂੰ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸੱਜਣ ਅਤੇ ਈਸਾਈ ਹੋਣ 'ਤੇ ਮਾਣ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਦਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਤਰੀਕਾ ਆਪਣੇ ਕੀਤੇ ਵਾਅਦੇ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਕੇ, ਉਹ ਪਰਮਾਤਮਾ ਪ੍ਰਤੀ ਆਪਣਾ ਫਰਜ਼ ਨਿਭਾਏਗਾ ਅਤੇ ਸਮਝਦਾਰ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰੇਗਾ, ਜੋ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਸੁੰਦਰ ਔਰਤ ਦਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਨਿਮਰ ਮੂਲ ਦੀ ਹੋਵੇ, ਜਿੰਨਾ ਚਿਰ ਉਹ ਗੁਣਵਾਨ ਔਰਤ ਹੈ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਕੁਲੀਨ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਉੱਚਾ ਚੁੱਕਣਾ, ਬਿਨਾਂ ਉਸ ਆਦਮੀ ਦੇ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਉੱਚਾ ਚੁੱਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਬਰਾਬਰ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਜਨੂੰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਭਾਵਨਾ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਿੰਨਾ ਚਿਰ ਕੋਈ ਪਾਪ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਝੁਕਣ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ।

ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਇਹਨਾਂ ਯੁਕੀਨਨ ਦਲੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਇੰਨੇ ਸਾਰੇ ਹੋਰ ਜੋੜ ਦਿੱਤੇ ਕਿ ਡੌਨ ਫ਼ਰਨਾਂਡੋ ਦੀ ਠੋਕ ਛਾਤੀ ਸ਼ਾਂਤ ਹੋ ਗਈ, ਆਖ਼ਰਕਾਰ, ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਖੂਨ ਦੁਆਰਾ ਖੁਆਇਆ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਸ ਸੱਚਾਈ ਦੁਆਰਾ ਕਾਇਲ ਹੋਣ ਦਿੱਤਾ ਜਿਸਨੂੰ ਉਹ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੋਇਆ ਵੀ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ; ਅਤੇ ਜਿਸ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਦੁਆਰਾ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਸ ਸ਼ਾਰੀ ਕੀਮਤੀ ਸਲਾਹ ਦੁਆਰਾ ਜਿੱਤਿਆ ਹੋਇਆ ਦਿੱਖਾਇਆ ਉਹ ਸੀ ਉਸਦੇ ਗੋਡਿਆਂ ਭਾਰ ਡਿੱਗਣਾ ਅਤੇ ਡੋਰੋਟੀਆ ਨੂੰ ਗਲੇ ਲਗਾਉਣਾ, ਜਿਸ ਬਿੰਦੂ ਤੇ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ:

"ਉੱਠ, ਮੇਰੀ ਔਰਤ, ਕਿਉਂਕਿ ਜਿਸਨੂੰ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਉਸਦੇ ਪੈਰਾਂ 'ਤੇ ਗੋਡੇ ਟੇਕਣਾ ਬੇਇੱਜ਼ਤੀ ਹੈ। ਜੇ ਹੁਣ ਤੱਕ ਮੈਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਸੰਕੇਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਕਿਵੇਂ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਵਰਗ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਦੇਖ ਕੇ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਕਿੰਨਾ ਪਿਆਰ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਸ ਸਤਿਕਾਰ ਵਿਚ ਰੱਖ ਸਕਾਂ ਜਿਸਦੇ ਤੁਸੀਂ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋ। ਮੈਂ ਜੋ ਮੰਗਦਾ ਹਾਂ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਬੇਸ਼ਰਮੀ ਭਰੇ ਵਿਵਹਾਰ ਜਾਂ ਮੇਰੇ ਅਤਿਅੰਤ ਬੇਸਮਝੀ ਲਈ ਮੈਨੂੰ ਬਦਨਾਮ ਨਾ ਕਰੋ, ਉਸੇ ਮੌਕੇ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀ ਲਈ ਜਿਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣਾ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਹੋਣ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸੰਘਰਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਵੀ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਸੱਚਾਈ ਨੂੰ ਪਛਾਣ ਸਕੋ, ਮੁੜੋ ਅਤੇ ਹੁਣ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਲੁਸਿੰਡਾ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਿਚ ਦੇਖੋ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੇਰੇ ਸਾਰੇ ਪਾਪਾਂ ਲਈ ਮਾਫ਼ੀ ਮਿਲੇਗੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਉਹ ਲੱਭ ਲਿਆ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਉਹ ਚਾਹੁੰਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਉਹ ਲੱਭ ਲਿਆ ਹੈ ਜੋ ਮੇਰੇ ਲੱਈ ਸੀ, ਉਹ ਕਾਰਡੇਨੀਓ ਨਾਲ ਕਈ ਖੁਸ਼ਹਾਲ ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਅਤੇ

ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰਹੇ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਸਵਰਗ ਮੈਨੂੰ ਮੇਰੇ ਡੈਰਟੀਆ ਨਾਲ ਜਿੱਨੇ ਵੀ ਰਹਿਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਵੇ।"

ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ, ਉਸਨੇ ਦੁਬਾਰਾ ਉਸਨੂੰ ਜੱਫੀ ਪਾ ਲਈ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਗੱਲ੍ਹ ਨੂੰ ਇੰਨੀ ਕੋਮਲਤਾ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਦਬਾਇਆ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਹੰਝੂਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਪਛਤਾਵੇ ਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸਬੂਤ ਦੇਣ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਲਈ ਇੱਕ ਖਾਸ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨੀ ਪਈ। ਲੁਸਿੰਡਾ ਅਤੇ ਕਾਰਡੇਨੀਓ ਆਪਣੇ ਹੰਝੂਆਂ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਵਿੱਚ ਇੰਨੇ ਖੁਸ਼ਕਿਸਮਤ ਨਹੀਂ ਸਨ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਮੌਜੂਦ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਹੋਰ ਲੋਕ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇੰਨੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਮਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਵਹਾਉਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ - ਕੁਝ ਆਪਣੀ ਖੁਸ਼ੀ ਕਾਰਨ ਅਤੇ ਕੁਝ ਦੂਜਿਆਂ ਦੀ - ਕਿ ਇਸ ਨਾਲ ਇਹ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਕਿ ਕੋਈ ਆਫ਼ਤ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ 'ਤੇ ਆ ਗਈ ਹੈ। ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਵੀ ਰੋਇਆ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਸਨੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਸਮਝਾਇਆ ਕਿ ਉਸਨੇ ਇਹ ਜਾਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਅਜਿਹਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਡੋਰੋਟੀਆ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸਨੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਰਾਣੀ ਮਿਕੋਮੀਕੋਨਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਉਸਨੇ ਇੰਨੇ ਸਾਰੇ ਉਪਕਾਰ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਹਰ ਕਿਸੇ ਦਾ ਹੈਰਾਨੀ ਅਤੇ ਰੋਣਾ ਕਾਫ਼ੀ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਚੱਲਿਆ ਜਦੋਂ ਕਾਰਡੇਨੀਓ ਅਤੇ ਲੁਸਿੰਡਾ ਡੌਨ ਫਰਨਾਂਡੋ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਗੋਡੇ ਟੇਕਣ ਗਏ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਉਪਕਾਰ ਲਈ ਸਭ ਤੋਂ ਦਿਆਲੂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਉਸਦਾ ਧੰਨਵਾਦ ਕੀਤਾ ਜੋ ਉਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦਿਖਾਇਆ ਸੀ। ਡੌਨ ਫਰਨਾਂਡੋ, ਜੋ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਘਾਟੇ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉੱਠਣ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਸਤਿਕਾਰ ਦੇ ਨਿਘੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਗਲ਼ੇ ਲਗਾਇਆ। ਫਿਰ ਉਸਨੇ ਡੋਰੋਟੀਆ ਤੋਂ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਉਹ ਘਰ ਤੋਂ ਇੰਨੀ ਦੂਰ ਉਸ ਜਗ੍ਹਾ ਤੋਂ ਕਿਵੇਂ ਆਈ ਸੀ। ਸੁੱਖੇਪ ਅਤੇ ਸਮਝਦਾਰੀ ਨਾਲ ਉਸਨੇ ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਦੱਸਿਆ ਜੋ ਉਸਨੇ ਕਾਰਡੇਨੀਓ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਦੱਸਿਆ ਸੀ, ਜਿਸਨੇ ਡੌਨ ਫਰਨਾਂਡੋ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਇੰਨਾ ਖੁਸ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਉਸਦੀ ਕਹਾਣੀ ਇੰਨੀ ਜਲਦੀ ਖਤਮ ਹੋਣ 'ਤੇ ਪਛਤਾਵਾ ਕਰ ਰਹੇ ਸੀਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਡੋਰੋਟੀਆ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਬਦਕਿਸਮਤੀਆਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਧੰਨਵਾਦੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਦੱਸਿਆ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਖਤਮ ਕੀਤਾ, ਤਾਂ ਡੌਨ ਫਰਨਾਂਡੋ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਕੀ ਵਾਪਰਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਸਨੂੰ ਲੁਸਿੰਡਾ ਦੇ ਸਰੀਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨੋਟ ਮਿਲਿਆ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਕਾਰਡੇਨੀਓ ਦੀ ਪਤਨੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ, ਉਸਦੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ। ਉਸਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਕਿ ਉਸਦਾ ਉਸਨੂੰ ਮਾਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਜ਼ੋਕਰੋ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੇ ਮਾਪਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਨਾ ਜਾਂਦਾ ਤਾਂ ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਕਰਦਾ। ਉਹ ਤੁਰੰਤ ਉਲਝਣ ਅਤੇ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਘਰੋਂ ਭੱਜ ਗਿਆ ਸੀ, ਇੱਕ ਹੋਰ ਅਨੁਕੂਲ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਆਪਣਾ ਬਦਲਾ ਲੈਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦਾ ਸੀ। ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਉਸਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਲੁਸਿੰਡਾ ਉਸਦੇ ਮਾਪਿਆਂ ਦੇ ਘਰ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਉਸਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦੱਸ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਕਿਥੇ ਗਈ ਸੀ; ਪਰ ਇੱਕ ਲੰਮੀ ਕਹਾਣੀ ਨੂੰ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਕਹਿਣ ਲਈ, ਕਈ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਪਤਾ ਲੱਗਿਆ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਕਾਨਵੈਂਟ ਵਿੱਚ ਸੀ ਜੋ ਆਪਣੀ ਬਾਕੀ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਉੱਥੇ ਹੀ ਰਹਿਣ ਦਾ ਦ੍ਰਿੜ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦੀ ਸੀ ਜੇਕਰ ਉਹ ਕਾਰਡੇਨੀਓ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਬਿਤਾ ਸਕਦੀ। ਜਦੋਂ ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਪਤਾ ਲੱਗਾ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਤਿੰਨ ਸੱਜਣਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਲੈ ਜਾਣ ਲਈ ਚੁਣਿਆ ਅਤੇ ਕਾਨਵੈਂਟ ਵਿੱਚ ਚੱਲਾ ਗਿਆ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਨਾਲ ਗੱਲ ਨਾ ਕਰੇ ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਦਾ ਪਤਾ ਲੱਗ ਗਿਆ, ਤਾਂ ਉੱਥੇ ਵਧੇਰੇ ਸਾਵਧਾਨੀ ਵਰਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਇੱਕ ਦਿਨ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਜਦੋਂ ਮੁੱਖ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਉਸਨੇ ਦੋ ਆਦਮੀਆਂ ਨੂੰ ਪਹਿਰੇ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਤੀਜੇ ਆਦਮੀ ਦੇ ਨਾਲ, ਲੁਸਿੰਡਾ ਦੀ ਭਾਲ ਵਿੱਚ ਕਾਨਵੈਂਟ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਇਆ, ਜਿਸਨੂੰ ਉਸਨੇ ਕਲੋਸਟਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨੰਨ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਪਾਇਆ। ਉਸਦੇ ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਿਆ ਕਰਨ ਦਾ ਸਮਾਂ ਮਿਲਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਉਸਨੂੰ ਫੜ ਲਿਆ, ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਪਿੰਡ ਲੈ ਗਿਆ ਜਿੱਥੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਯਾਤਰਾ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ। ਇਹ ਸਭ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਜੋਖਮ ਵਿੱਚ ਪਾਏ ਬਿਨਾਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿਉਂਕਿ ਕਾਨਵੈਂਟ ਸ਼ਹਿਰ ਤੋਂ ਕੁਝ ਦੂਰੀ 'ਤੇ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਲੁਸਿੰਡਾ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ, ਉਹ ਬੇਹੋਸ਼ ਹੋ ਗਈ ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਹੋਸ਼ ਵਾਪਸ ਆਈ, ਉਸਨੇ ਰੋਣ ਅਤੇ ਹਉਕੇ ਭਰਨ ਅਤੇ ਬਿਲਕੁਲ ਚੁੱਪ ਰਹਿਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉਸਦੀ ਚੁੱਪ ਅਤੇ ਹੰਝੂਆਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਉਹ ਇਸ

ਸਰਾਏ ਵਿੱਚ ਆਏ ਸਨ, ਜੋ ਉਸਦੇ ਲਈ ਸਵਰਗ ਜਾਣ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਸੀ, ਜਿੱਥੇ ਹਰ ਦੁਨਆਵੀ ਮੁਸੀਬਤ ਦਾ ਅੰਤ ਅਤੇ ਅੰਤ ਹੋਵੇਗਾ।

1. ਲਾਤੀਨੀ: "ਆਓ ਆਪਾਂ ਖੁਸ਼ ਹੋਈਏ।"

ਅਧਿਆਇ ਸੈਂਤੀਵਾਂ

ਮਸ਼ਹੂਰ ਰਾਜਕੁਮਾਰੀ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਦੀ ਨਿਰੰਤਰਤਾ, ਹੋਰ ਮਨੋਰੰਜਕ ਸਾਹਸਾਂ ਦੇ ਨਾਲ

ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਨੇ ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਆਪਣੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਦਰਦ ਦੇ ਸੁਣਿਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਸਾਫ਼-ਸਾਫ਼ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦੀਆਂ ਉਮੀਦਾਂ ਇੱਕ ਖਿਤਾਬ ਨੂੰ ਧੂੰਆਂ ਚੜ੍ਹ ਰਹੀਆਂ ਹਨ, ਰਾਜਕੁਮਾਰੀ ਮਿਕੋਮੀਕੋਨਾ ਡੋਰੋਟੀਆ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਰਹੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਦੈਂਤ ਡੌਨ ਫਰਨਾਂਡੋ ਬਣ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੌਰਾਨ, ਉਸਦਾ ਮਾਲਕ ਇੱਕ ਨਵਜੰਮੇ ਬੱਚੇ ਵਾਂਗ ਸੁੱਤਾ ਪਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਕੁਝ ਵਾਪਰਿਆ ਸੀ ਉਸ ਤੋਂ ਅਣਜਾਣ ਸੀ। ਡੋਰੋਟੀਆ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਯਕੀਨ ਦਿਵਾਉਣ ਵਿਚ ਅਸਮਰੱਥ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਨਾਲ ਜੋ ਚੰਗਾ ਹੋਇਆ ਸੀ ਉਹ ਇੱਕ ਸੁਪਨਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਤੇ ਕਾਰਡੇਨੀਓ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਵੀ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਚੱਲ ਰਹੇ ਸਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਲੁਸਿੰਡਾ ਦੇ। ਡੌਨ ਫਰਨਾਂਡੋ ਨੇ ਸਵਰਗ ਦਾ ਧੰਨਵਾਦ ਕੀਤਾ ਜੋ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਉਸ ਗੁੰਝਲਦਾਰ ਭੁਲੇਖੇ ਤੋਂ ਬਚਾ ਕੇ ਦਿਖਾਇਆ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿਚ ਉਹ ਆਪਣੀ ਸੁੱਖ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਆਤਮਾ ਦੋਵਾਂ ਨੂੰ ਗੁਆਉਣ ਦੇ ਨੇੜੇ ਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, ਸਰਾਏ ਵਿੱਚ ਹਰ ਵਿਅਕਤੀ ਇਸ ਗੁੰਝਲਦਾਰ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੇ ਖੁਸ਼ਹਾਲ ਨਤੀਜੇ 'ਤੇ ਖੁਸ਼ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ ਸੀ। ਪੁਜਾਰੀ, ਜੋ ਕਿ ਸਿਆਣਾ ਆਦਮੀ ਸੀ, ਨੇ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਇਸਦੇ ਸਹੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਚੀਜ਼ ਲਈ ਵਧਾਈ ਦਿੱਤੀ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ਕਿਸਮਤ ਮਿਲੀ ਸੀ, ਪਰ ਜੋ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਖੁਸ਼ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ ਸੀ ਉਹ ਸਰਾਏ ਦੇ ਮਾਲਕ ਦੀ ਪਤਨੀ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਕਾਰਡੇਨੀਓ ਅਤੇ ਪੁਜਾਰੀ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੇ ਹੱਥੋਂ ਹੋਏ ਸਾਰੇ ਨੁਕਸਾਨ ਲਈ ਵਿਆਜ ਸਮੇਤ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਸਿਰਫ਼ ਸਾਂਚੋ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਦੁਖੀ, ਦੁਖੀ ਅਤੇ ਬੇਹੋਸ਼ ਸੀ; ਇਸ ਲਈ ਆਪਣੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਉਦਾਸੀ ਭਰੇ ਭਾਵ ਨਾਲ ਉਹ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਲਈ ਅੰਦਰ ਗਿਆ, ਜੋ ਹੁਣੇ ਜਾਗ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ,

"ਸ਼ੁਭਮਾਨ, ਦੁਖੀ ਮੂੰਹ, ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਜਿੰਨਾ ਚਿਰ ਤੁਸੀਂ ਚਾਹੋ ਸੁੱਤੀ ਰਹਿ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦੈਂਤ ਨੂੰ ਮਾਰਨ ਜਾਂ ਰਾਜਕੁਮਾਰੀ ਨੂੰ ਕੋਈ ਰਾਜ ਵਾਪਸ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਭੁੱਲ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਦੇਖਭਾਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।"

"ਮੈਂ ਯਕੀਨਨ ਇੰਸ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰੀ ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਦੈਂਤ ਨਾਲ ਸਭ ਤੋਂ ਅਸਾਧਾਰਨ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਵੱਡੀ ਲੜਾਈ ਹੋਈ ਸੀ ਜਿਸਦੀ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਲੰਬੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਕਦੇ ਉਮੀਦ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਇੱਕ ਹੀ ਝਟਕੇ ਨਾਲ - ਝਟਕੇ ਨਾਲ! - ਮੈਂ ਉਸਦਾ ਸਿਰ ਵੱਢ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਇੰਨਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਖੂਨ ਵਹਿ ਗਿਆ ਕਿ ਕਮਰੇ ਵਿਚ ਪਾਣੀ ਵਾਂਗ ਹੜ੍ਹ ਆ ਗਿਆ।"

"ਜਿਵੇਂ ਇਹ ਵਾਈਨ ਹੋਵੇ, ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ ਕਹਿ ਸਕਦੀ ਹੈ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸ ਦਿਆਂਗਾ, ਜੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਨਹੀਂ ਪਤਾ, ਕਿ ਮਰਿਆ ਹੋਇਆ ਦੈਂਤ ਇੱਕ ਵਿੰਨ੍ਹਿਆ ਹੋਇਆ ਵਾਈਨ ਮਸ਼ਕ ਹੈ, ਅਤੇ ਖੂਨ ਇਸਦੇ ਢਿੱਡ ਵਿੱਚ ਪਈ ਪੱਕੀ ਰੋਲਨ ਲਾਲ ਵਾਈਨ ਹੈ, ਅਤੇ ਕੱਟਿਆ ਹੋਇਆ ਸਿਰ ਉਹ ਕੁੱਤੀ ਹੈ ਜਿਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੱਤਾ - ਓ, ਇਸ ਸਭ ਨਾਲ ਨਫ਼ਰਤ ਕਰਨ ਲਈ!"

"ਤੂੰ ਕਿਸ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈਂ, ਮੂਰਖ?" ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ, "ਕੀ ਤੂੰ ਪਾਗਲ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈਂ?"

"ਜੇ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਹੀ ਉੱਠੇ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਤੁਸੀਂ ਦੇਖੋਗੇ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕਿੰਨੀ ਵਧੀਆ ਗੜਬੜ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਲਈ ਕੀ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਦੇਖੋਗੇ ਕਿ ਰਾਣੀ ਡੋਰੋਟੀਆ ਨਾਮ ਦੀ ਇੱਕ ਆਮ ਔਰਤ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਗਈ ਹੈ, ਹੋਰ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਜੋ, ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੈਰਾਨ ਕਰ ਦੇਣਗੇ।"

"ਇਸ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਮੈਨੂੰ ਹੈਰਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗੀ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿਉਂਕਿ ਜੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਹੀ ਯਾਦ ਹੈ, ਤਾਂ ਪਿਛਲੀ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਇੱਥੇ ਸੀ ਤਾਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਇੱਥੇ ਜੋ ਕੁਝ ਵੀ ਵਾਪਰਿਆ ਉਹ ਜਾਦੂਗਰਾਂ ਦਾ ਕੰਮ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਹੈਰਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ ਜੇਕਰ ਹੁਣ ਵੀ ਇਹੀ ਗੱਲ ਹੋ ਰਹੀ ਹੋਵੇ।"

"ਮੈਂ ਇਸ ਸਭ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਜੋ ਮੇਰਾ ਕੰਬਲ ਉਛਾਲਣਾ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹੁੰਦਾ, ਪਰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸੀ; ਇਹ ਅਸਲੀ ਅਤੇ ਸੱਚਾ ਸੀ ਅਤੇ ਮੈਂ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਅੱਜ ਇੱਥੇ ਮੌਜੂਦ ਸਰਾਏ ਮਾਲਕ ਨੇ ਕੰਬਲ ਦਾ ਇੱਕ ਕੋਨਾ ਫੜਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਜੋਸ਼ ਅਤੇ ਜੋਸ਼ ਨਾਲ ਹਵਾ ਵਿੱਚ ਉਛਾਲ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਇਸ ਸਾਰੇ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਦਿਲੋਂ ਹੱਸ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਹੁਣ, ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਪਛਾਣਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਦਾ ਹਾਂ, ਸਧਾਰਨ ਅਤੇ ਪੇਂਡੂ ਹਾਂ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਜਾਦੂ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੈ ਪਰ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀ ਮਿਹਨਤ ਅਤੇ ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ।"

"ਫਿਰ ਵੀ, ਪਰਮਾਤਮਾ ਸਭ ਕੁਝ ਠੀਕ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। "ਮੈਨੂੰ ਮੇਰੇ ਕੱਪੜੇ ਦੇ ਦਿਓ ਤਾਂ ਜੋ ਮੈਂ ਬਾਹਰ ਜਾ ਸਕਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਤਬਦੀਲੀਆਂ ਅਤੇ ਉਹ ਸਾਰੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੇਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਵਾਪਰੀਆਂ ਹਨ।"

ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕੱਪੜੇ ਦਿੱਤੇ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਕੱਪੜੇ ਪਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਪਾਦਰੀ ਨੇ ਡੌਨ ਫਰਨਾਂਡੇ ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੀਆਂ ਮੂਰਖਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਉਸ ਰਣਨੀਤੀ ਬਾਰੇ ਦੱਸਿਆ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਬੈਰਨ ਰਾਕ ਛੱਡਣ ਲਈ ਵਰਤੀ ਸੀ, ਜਿੱਥੇ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਔਰਤ ਦੀ ਨਫ਼ਰਤ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਾਂਚੋ ਦੁਆਰਾ ਦੱਸੇ ਗਏ ਲਗਭਗ ਸਾਰੇ ਸਾਹਸ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਹੈਰਾਨੀ ਅਤੇ ਹਾਸਾ ਨਹੀਂ ਆਇਆ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਉਹੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਜੋ ਹਰ ਕੋਈ ਹਮੇਸ਼ਾ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦਾ ਸੀ: ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਉਦਾਸ ਮੂਡ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਸਭ ਤੋਂ ਅਜੀਬ ਕਿਸਮ ਦਾ ਪਾਗਲਪਨ ਸੀ। ਪਾਦਰੀ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ, ਕਿਉਂਕਿ ਡੋਰੋਟੀਆ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੇ ਖੁਸ਼ਹਾਲ ਮੋੜ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਯੋਜਨਾ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ, ਇਸ ਲਈ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੂੰ ਘਰ ਵਾਪਸ ਜਾਣ ਲਈ ਮਨਾਉਣ ਲਈ ਕੁਝ ਨਵੀਂ ਯੋਜਨਾ ਦੀ ਖੋਜ ਜਾਂ ਵਿਉਂਤ ਬੁਣਾਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋਵੇਗੀ। ਕਾਰਡੇਨੀਓ ਨੇ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਹ ਉਹੀ ਜ਼ਾਰੀ ਰੱਖਣ ਜਿਸਦੀ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਲੂਸਿੰਡਾ ਡੋਰੋਟੀਆ ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ ਨਿਭਾ ਸੱਕਦੀ ਸੀ।

"ਨਹੀਂ," ਡੌਨ ਫਰਨਾਂਡੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਇਹ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਦਾ ਤਰੀਕਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਡੋਰੋਟੀਆ ਮੌਜੂਦਾ ਯੋਜਨਾ ਨੂੰ ਜ਼ਾਰੀ ਰੱਖੇ, ਜਿੰਨਾ ਚਿਰ ਇਸ ਯੋਗ ਸੱਜਣ ਦਾ ਪਿੰਡ ਇੱਥੋਂ ਦੂਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੂੰ ਠੀਕ ਹੁੰਦੇ ਦੇਖਣ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਖੁਸ਼ੀ ਮੈਨੂੰ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਦੇਵੇਗੀ।"

"ਇੱਥੋਂ ਇਹ ਦੋ ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੈ," ਪੁਜਾਰੀ ਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਖੈਰ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਦੂਰ ਹੁੰਦਾ, ਮੈਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਨੇਕ ਕੰਮ ਨੂੰ ਕਰਨ ਦੀ ਖ਼ਾਤਰ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਯਾਤਰਾ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।"

ਉਸੇ ਪਲ, ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਹਥਿਆਰਬੰਦ ਅਤੇ ਪੂਰੇ ਰਾਜ-ਪੋਸ਼ਾਕ ਵਿੱਚ ਬਾਹਰ ਆਇਆ, ਮੈਮਬ੍ਰੀਨੋ ਦੇ ਹੈਲਮੇਟ - ਡੈਂਟ ਅਤੇ ਸਾਰੇ - ਪਹਿਨ ਕੇ ਆਪਣੀ ਢਾਲ ਲਹਿਰਾਉਂਦਾ ਹੋਇਆ, ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਬੁਰਛੀ ਦੀ ਟਾਹਣੀ 'ਤੇ ਝੁਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਡੌਨ ਫਰਨਾਂਡੋ ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਸਾਰੇ ਨਾਈਟ ਦੇ ਅਜੀਬ ਰੂਪ 'ਤੇ ਹੈਰਾਨ ਰਹਿ ਗਏ ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸਦਾ ਅੱਧਾ ਲੀਗ ਲੰਬਾ ਪਤਲਾ, ਪਤਲਾ ਚਿਹਰਾ, ਉਸਦੇ ਬੇਮੇਲ ਕਵਚਾਂ ਦੀ ਕਿਸਮ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਗੰਭੀਰ ਵਿਵਹਾਰ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ, ਅਤੇ ਉਹ ਉਸਦੀ ਗੱਲ ਸੁਣਨ ਲਈ ਚੁੱਪ ਰਹੇ। ਸੁੰਦਰ ਡੋਰੋਟੀਆ ਵੱਲ ਵੇਖਦੇ ਹੋਏ, ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਸ਼ਾਂਤ, ਗੰਭੀਰ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ:

"ਮੈਨੂੰ ਮੇਰੀ ਸਕੁਆਇਰ, ਸੁੰਦਰ ਔਰਤ ਨੇ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਿਮਰ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਤਬਾਹ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਰਾਣੀ ਅਤੇ ਨੇਕ ਔਰਤ ਤੋਂ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਕਦੇ ਸੀ, ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਆਮ ਕੁਆਰੀ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਗਏ ਹੋ। ਜੇਕਰ ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਪਿਤਾ, ਚਾਂਦੂਗੁਰ ਰਾਜਾ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਡਰ ਤੋਂ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਪੱਤਨੀ ਨੂੰ ਲੋੜੀਂਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਨਹੀਂ ਦੇਵਾਂਗਾ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਅਤੇ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਕੀ ਹੈ ਅਤੇ ਬਹਾਦਰੀ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸਾਂ ਵਿਚ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਜਾਣਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਉਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਵਾਂਗ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਅਤੇ ਆਰਾਮ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਅਤੇ ਅਧਿਐਨ ਕੀਤਾ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਹਰ ਮੋੜ 'ਤੇ ਦੇਖਿਆ ਹੁੰਦਾ ਕਿ ਮੇਰੇ ਨਾਲੋਂ ਘੱਟ ਪ੍ਰਸਿੱਧੀ ਵਾਲੇ ਹੋਰ ਸੂਰਬੀਰਾਂ ਨੇ ਵਧੇਰੇ ਮੁਸ਼ਕਲ ਕੰਮ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਦੈਂਤ ਦੇ ਇੱਕ ਸੂਝਵਾਨ ਨੂੰ ਮਾਰਨਾ ਕੋਈ ਵੱਡਾ ਕਾਰਨਾਮਾ ਨਹੀਂ ਸਮਝਿਆ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਕਿੰਨਾ ਵੀ ਹੰਕਾਰੀ ਕਿਉਂ ਨਾ ਹੋਵੇ।

ਦਰਅਸਲ, ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਘੱਟ ਪਹਿਲਾਂ ਮੈਂ ਇੱਕ ਨਾਲ ਲੜ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ - ਪਰ ਮੈਂ ਹੋਰ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗਾ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਝੂਠਾ ਸਮਝੋਗੇ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸਮਾਂ, ਜੋ ਕਿ ਸਾਰੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੈ, ਐਲਾਨ ਉੱਦੋਂ ਕਰੇਗਾ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਇਸਦੀ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਉਮੀਦ ਕਰਦੇ ਹੋਾਂ।"

"ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਦੋ ਸ਼ਰਾਬ ਦੀਆਂ ਮਸ਼ਕਾਂ ਨਾਲ ਲੜ ਰਹੀ ਸੀ, ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਾਲ ਨਾਲ ਨਹੀਂ," ਇਸ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਸਰਾਏ ਦੇ ਮਾਲਕ ਨੇ ਕਿਹਾ। ਡੌਨ ਫਰਨਾਂਡੋ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਚੁੱਪ ਰਹਿਣ ਅਤੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੇ ਭਾਸ਼ਣ ਵਿੱਚ ਵਿਘਨ ਨਾ ਪਾਉਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਨਾਈਟ ਨੇ ਬੋਲਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ:

"ਮੈਂ ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਕਹਿੰਦੀ ਹਾਂ, ਉੱਚੀ ਅਤੇ ਵਿਰਾਸਤ ਤੋਂ ਵਾਂਝੀ ਔਰਤ, ਜੋ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਦੇ ਪਿਤਾ ਨੇ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਅਕਤੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਰੂਪਾਂਤਰਣ ਉਸ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜੋ ਮੈਂ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਦੁਬਾਰਾ ਸੋਚਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਖ਼ਤਰਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਮੇਰੀ ਤਲਵਾਰ ਨੂੰ ਰਾਹ ਨਹੀਂ ਦੇਵੇਗਾ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਦਿਨਾਂ ਵਿਚ ਤੁਹਾਡੇ ਦੁਸ਼ਮਣ ਦਾ ਸਿਰ ਢਾਹਾਂਗਾ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਰਾਜ ਦਾ ਤਾਜ ਤੁਹਾਡੇ ਉੱਤੇ ਰੱਖਾਂਗਾ।"

ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ, ਰਾਜਕੁਮਾਰੀ ਦੇ ਜਵਾਬ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਡੌਨ ਫਰਨਾਂਡੋ ਦੇ ਧੋਖੇ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਦੇ ਦ੍ਰਿੜ ਇਰਾਦੇ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਸੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਆਪਣੇ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚ ਜਾਂਦਾ, ਉਸਨੇ ਬਹੁਤ ਗੰਭੀਰਤਾ ਅਤੇ ਚਲਾਕੀ ਨਾਲ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ:

“ਦੁਖੀ ਚਿਹਰੇ ਦੇ ਬਹਾਦਰ ਨਾਈਟ, ਜਿਸਨੇ ਵੀ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਮੈਂ ਬਦਲ ਗਿਆ ਹਾਂ ਅਤੇ ਬਦਲ ਗਿਆ ਹਾਂ, ਉਸਨੇ ਸੱਚ ਨਹੀਂ ਬੋਲਿਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਅੱਜ ਉਹੀ ਵਿਅਕਤੀ ਹਾਂ ਜੋ ਮੈਂ ਕੱਲ੍ਹ ਸੀ। ਯਕੀਨਨ, ਚੰਗੀ ਕਿਸਮਤ ਦੇ ਕੁਝ ਝੁਟਕਿਆਂ ਨੇ ਮੇਰੇ ਵਿੱਚ ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਤਬਦੀਲੀ ਲਿਆਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਸਭ ਤੋਂ ਜੰਗਲੀ ਸੁਪਨਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਪਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਪਰ ਮੈਂ ਇਸ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਉਹੀ ਰਹਿਣਾ ਬੰਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜੋ ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੀ ਜਾਂ ਉਹੀ ਦ੍ਰਿੜ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਣਾ ਹੈ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਤੁਹਾਡੀ ਬਹਾਦਰ, ਅਜਿੱਤ ਬਾਂਹ ਦੀ ਬਹਾਦਰੀ ਦਾ ਲਾਭ ਉਠਾਉਣਾ ਪਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇੰਨੇ ਦਿਆਲੂ ਬਣੋ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਜਨਮ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਸਨਮਾਨ ਵਾਪਸ ਕਰੋ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਸਮਝਦਾਰ ਅਤੇ ਬੁਧੀਮਾਨ ਆਦਮੀ ਵਜੋਂ ਸਤਿਕਾਰੋ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਕਲਾ ਦੁਆਰਾ ਮੇਰੇ ਦੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਆਸਾਨ ਅਤੇ ਯਕੀਨੀ ਤਰੀਕਾ ਲੱਭਿਆ। ਨਾਲ ਹੀ ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ, ਸ਼ੀਮਾਨ ਜੀ, ਜੇਕਰ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਨਾ ਹੁੰਦੀ, ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਉਹ ਖੁਸ਼ੀ ਕਦੇ ਵੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਹੋਣੀ ਸੀ ਜੋ ਮੈਂ ਹੁਣ ਮਾਣ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਪੂਰਨ ਸੱਚ ਬੋਲਦਾ ਹਾਂ, ਜਿਸਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਇੱਥੇ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਸੱਜਣ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਸਾਡੇ ਲਈ ਸਿਰਫ਼ ਕੱਲ੍ਹ ਨੂੰ ਜਾਣਾ ਬਾਕੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਅੱਜ ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਯਾਤਰਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਚੰਗੀ ਕਿਸਮਤ ਦੀ ਬਾਕੀ ਬਚੀ ਗੱਲ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਮੈਂ ਉਮੀਦ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਮੈਂ ਛੱਡ ਜਾਵਾਂਗਾ। ਇਹ ਪਰਮਾਤਮਾ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਦੇ ਨੇਕ ਛਾਤੀ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਚਲਾਕ ਡੋਰੋਟੀਆ ਨੇ ਆਪਣਾ ਭਾਸ਼ਣ ਖਤਮ ਕੀਤਾ, ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਸਾਂਚੋ ਵੱਲ ਮੁੜਿਆ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਚਿੜਚਿੜੇਪਨ ਦੇ ਸੰਕੇਤਾਂ ਨਾਲ ਕਿਹਾ:

"ਮੈਂ ਐਲਾਨ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਪਾਂਜ਼ਾ, ਤੂੰ ਸਾਰੇ ਸੂਪੇਨ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਬਦਮਾਸ਼ ਹੈਂ! ਮੈਨੂੰ ਦੱਸ, ਤੂੰ ਭੈੜਾ ਭੈੜਾ ਬੰਦਾ, ਕੀ ਤੂੰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਰਾਜਕੁਮਾਰੀ ਡੋਰੋਟੀਆ ਨਾਮ ਦੀ ਇੱਕ ਆਮ ਕੁੜੀ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਿਸ ਸਿਰ ਨੂੰ ਮੈਂ ਸਮਝਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਵੱਢ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਉਹ ਉਹ ਕੁੱਤੀ ਸੀ ਜੋ ਤੈਨੂੰ ਇਸ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿਚ ਲਿਆਈ ਸੀ, ਹੋਰ ਬਕਵਾਸਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਜਿਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੇ ਸਾਰੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਕਦੇ ਵੀ ਅਨੁਭਵ ਕੀਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੇ ਉਲਝਣ ਵਿੱਚ ਪਾ ਦਿੱਤਾ? ਮੈਂ ਸਹੁੰ ਖਾਂਦਾ ਹਾਂ" - ਅਤੇ ਇੱਥੇ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਸਵਰਗ ਵੱਲ ਮੋੜੀਆਂ ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਆਪਣੇ ਦੰਦ ਵੀਨ ਕੀਤੇ - "ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਚੋਂ ਮੀਟ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਚੰਗਾ ਦਿਮਾਗ ਹੈ, ਜੇ ਹੁਣ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਤ ਤੱਕ ਝੂਠ ਬੋਲ ਰਹੇ ਸਾਰੇ ਨਾਈਟਸ-ਇਰੈਂਟ ਸਕੁਆਇਰਾਂ ਦੀਆਂ ਖੋਪੜੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਸਮਝ ਪਾ ਸਕਦਾ ਹੈ!"

"ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ 'ਤੇ ਕਾਬੂ ਰੱਖਣ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਮਹਿਲਾ ਰਾਜਕੁਮਾਰੀ ਮਿਕੋਮੀਕੋਨਾ ਦੇ ਰੂਪਾਂਤਰਣ

ਬਾਰੇ ਗਲਤ ਸੀ, ਪਰ ਜਿੱਥੇ ਤੁੱਕ ਦੌੜ ਦੇ ਸਿਰ, ਜਾਂ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਸ਼ਰਾਬ ਦੀਆਂ ਮਸ਼ਕਾਂ ਦੇ ਛੇਕ ਅਤੇ ਖੂਨ ਲਾਲ ਵਾਈਨ ਹੋਣ ਬਾਰੇ ਹੈ, ਮੈਂ ਗਲਤ ਨਹੀਂ ਹਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਮੇਰਾ ਗਵਾਹ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਦੇ ਬਿਸਤਰੇ ਦੇ ਸਿਰ 'ਤੇ ਸ਼ਰਾਬ ਦੀਆਂ ਮਸ਼ਕਾਂ ਉੱਥੇ ਪਾਟ ਗਈਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਸ਼ਰਾਬ ਨੇ ਕਮਰੇ ਨੂੰ ਇੱਕ ਝੀਲ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ, ਤਾਂ "ਇਹ ਸੂਬ ਉਦੋਂ ਸਪਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਅੰਡੇ ਤਲੇ ਜਾਣਗੇ", ਭਾਵ, ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਉਦੋਂ ਦੇਖੋਗੇ ਜਦੋਂ ਉਸਦੀ ਕਿਰਪਾ ਨਾਲ ਸਰਾਏ ਦਾ ਮਾਲਕ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਾਰੇ ਨੁਕਸਾਨ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕਹੇਗਾ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਉਸਦੀ ਅੱਰਤ ਹੋਣ ਦੇ ਦੂਜੇ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਸੀ, ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਖੁਸ਼ ਹਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਮੇਰਾ ਵੀ ਓਨਾ ਹੀ ਵੱਡਾ ਹਿੱਸਾ ਹੈ ਜਿੰਨਾ ਅਗਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ।"

"ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਇੱਥੇ ਹੀ ਦੱਸ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਸਾਂਚੋ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਜੇ ਤੂੰ ਮੇਰੀ ਕਠੋਰਤਾ ਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰੇਗਾ ਤਾਂ ਤੂੰ ਇੱਕ ਸੁੰਨ ਖੋਪੜੀ ਹੈਂ - ਪਰ ਇੰਨਾ ਹੀ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ!"

"ਬਿਲਕੁਲ ਠੀਕ," ਡੌਨ ਫਰਨਾਂਡੇ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਆਓ ਅਸੀਂ ਵਿਸ਼ੇ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦੇਈਏ। ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ ਰਾਜਕੁਮਾਰੀ ਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਮਾਂ ਦੇਰ ਨਾਲ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਸਾਨੂੰ ਕੁੱਲ੍ਹ ਨੂੰ ਚੱਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਕੱਲ੍ਹ ਨੂੰ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ। ਅਸੀਂ ਦਿਨ ਆਉਣ ਤੱਕ ਸੁਹਾਵਣਾ ਗੱਲਬਾਤ ਵਿੱਚ ਰਾਤ ਬਿਤਾ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਸੂਰ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੇ ਨਾਲ ਰਹਾਂਗੇ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਬਹਾਦਰੀ ਭਰੇ ਅਤੇ ਅਣਸੁਣੇ ਕਾਰਨਾਮੇ ਦੇਖਾਂਗੇ ਜੋ ਉਹ ਇਸ ਮਹਾਨ ਉੱਦਮ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਕਰੇਗਾ ਜੋ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਕੀਤਾ ਹੈ।"

"ਮੈਂ ਹੀ ਉਹ ਹਾਂ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਜਿਸਨੂੰ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਦਾ ਸਾਥ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਿਆਲਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਤਿਕਾਰਾਂ ਲਈ ਬਹੁਤ ਧੰਨਵਾਦੀ ਹਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਮੈਨੂੰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਾਂਗਾ ਜਾਂ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਵਿੱਚ ਮਰ ਜਾਵਾਂਗਾ, ਜਾਂ ਕੁਝ ਹੋਰ ਵੀ ਮਾੜਾ ਕਰਾਂਗਾ, ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਹੈ।"

ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਅਤੇ ਡੌਨ ਫਰਨਾਂਡੋ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਸਨ ਪਰ ਇੱਕ ਯਾਤਰੀ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰੋਕਿਆ ਜੋ ਹੁਣੇ ਹੀ ਵਿਹੜੇ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਸਦੇ ਪਹਿਰਾਵੇ ਤੋਂ ਉਹ ਇੱਕ ਈਸਾਈ ਜਾਪਦਾ ਸੀ ਜੋ ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ ਮੂਰੀਸ਼ ਦੇਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਵਾਪਸ ਆਇਆ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਛੋਟੀਆਂ ਬਾਹਾਂ ਵਾਲੀ ਨੀਲੀ ਕਮੀਜ਼ ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਾਲਰ ਵਾਲੀ, ਨੀਲੀ ਲਿਨਨ ਬੀਚ ਅਤੇ ਉਸੇ ਰੰਗ ਦੀ ਟੋਪੀ ਪਹਿਨੀ ਹੋਈ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਖਜੂਰ ਦੇ ਰੰਗ ਦੇ ਬੂਟ ਅਤੇ ਛਾਤੀ ਦੇ ਦੁਆਲੇ ਇੱਕ ਪੇਟੀ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਇੱਕ ਮੂਰੀਸ਼ ਕੱਟਲੈਸ ਵੀ ਪਾਇਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਉਸਦੇ ਪਿੱਛੇ, ਇੱਕ ਗਧੇ 'ਤੇ ਸਵਾਰ ਹੋ ਕੇ, ਮੂਰੀਸ਼ ਪਹਿਰਾਵੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਔਰਤ ਸਵਾਰ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਇੱਕ ਪਰਦਾ ਪਾਇਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਉਸਦਾ ਸਿਰ ਅਤੇ ਚਿਹਰਾ ਢੱਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਬੋਕੇਡ ਟੋਪੀ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਚੋਗਾ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੇ ਮੋਢਿਆਂ ਤੋਂ ਉਸਦੇ ਪੈਰਾਂ ਤੱਕ ਢੱਕਦਾ ਸੀ। ਆਦਮੀ ਕੋਲ ਇੱਕ ਸੁੰਦਰ, ਮਜ਼ਬੂਤ ਸਰੀਰ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਚਾਲੀ ਸਾਲ ਤੋਂ ਥੋੜ੍ਹਾ ਵੱਧ ਉਮਰ ਦਾ ਸੀ। ਉਸਦਾ ਰੰਗ ਭੂਰਾ, ਲੰਬੀਆਂ ਮੁੱਛਾਂ, ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਹੋਈ ਦਾੜ੍ਹੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਵਿਵਹਾਰ ਤੋਂ ਦਿਖਾਇਆ ਕਿ, ਜੇਕਰ ਉਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਹਿਨਿਆ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਗੁਣਵੱਤਾ ਅਤੇ ਉੱਤਮ ਜਨਮ ਦਾ ਵਿਅਕਤੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ। ਉਹ ਅੰਦਰ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇੱਕ ਕਮਰਾ ਮੰਗਿਆ, ਪਰ ਉਸਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਕੋਈ ਕਮਰਾ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਹ ਖ਼ਬਰ ਉਸਨੂੰ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ। ਉਸ ਅੱਰਤ ਵੱਲ ਮੁੜਿਆ ਜੋ ਆਪਣੇ ਪਹਿਰਾਵੇ ਤੋਂ ਮੂਰ ਜਾਪਦੀ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਬਾਹਾਂ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਉਤਰਨ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕੀਤੀ। ਲੁਸਿੰਡਾ, ਡੋਰੋਟੀਆ, ਸਰਾਏ ਦੀ ਪਤਨੀ ਅਤੇ ਧੀ, ਅਤੇ ਮੈਰੀਟੋਰਨਸ ਮੂਰਿਸ਼ ਔਰਤ ਦੇ ਅਜੀਬ, ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਕੱਪੜਿਆਂ ਤੋਂ ਖੁਸ਼ ਹੋਏ ਅਤੇ ਉਹ ਉਸਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਇਕੱਠੇ ਹੋ ਗਏ। ਡੋਰੋਟੀਆ, ਜੋ ਜਿੰਨੀ ਮਨਮੋਹਕ ਅਤੇ ਸਮਝਦਾਰ ਸੀ, ਓਨੀ ਹੀ ਸਮਝਦਾਰ ਸੀ, ਨੇ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਕਿ ਔਰਤ ਅਤੇ ਆਦਮੀ ਦੋਵੇਂ ਕਮਰੇ ਦੀ ਘਾਟ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਸਨ, ਇਸ ਲਈ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ:

"ਮੈਨੂੰ ਉਮੀਦ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਪਤਨੀ ਇੱਥੇ ਸਹੂਲਤਾਂ ਦੀ ਘਾਟ ਤੋਂ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਰਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹਨਾਂ ਦੀ ਘਾਟ ਹੋਣ ਦਾ ਰਿਵਾਜ ਹੈ। ਫਿਰ ਵੀ, ਜੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਠਹਿਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ," - ਅਤੇ ਇੱਥੇ ਉਸਨੇ ਲੁਸਿੰਡਾ ਨੂੰ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ - "ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ

ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਰਿਹਾਇਸ਼ਾਂ ਨਾਲੋਂ ਵਧੇਰੇ ਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਲੱਗ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਯਾਤਰਾ ਦੌਰਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀਆਂ ਹੋਣਗੀਆਂ।"

ਘੁੰਡ ਵਾਲੀ ਔਰਤ ਨੇ ਕੋਈ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਪਰ ਬਸ ਆਪਣੀ ਸੀਟ ਤੋਂ ਉੱਠੀ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਹੱਥਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਛਾਤੀ ਉੱਤੇ ਕਰਾਸ ਕਰਕੇ ਆਪਣੀ ਕਦਰਦਾਨੀ ਦੇ ਸੰਕੇਤ ਵਜੋਂ ਘੁੱਟਿਆ। ਉਸਦੀ ਚੁੱਪੀ ਤੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਮੂਰ ਹੋਵੇਗੀ ਜੋ ਸਪੈਨਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਬੋਲਦੀ ਸੀ। ਬੰਦੀ, [1] ਜੋ ਹੁਣ ਤੱਕ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਰੁੱਝਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਪਹੁੰਚਿਆ ਅਤੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਉਸਦਾ ਸਾਥੀ ਦੂਜੀਆਂ ਔਰਤਾਂ ਨਾਲ ਘਿਰਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਪੁੱਛੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਵਾਲ ਦਾ ਕੋਈ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਉਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ:

"ਸੱਜਣ ਔਰਤੋ, ਇਹ ਕੁੜੀ ਮੇਰੀ ਭਾਸ਼ਾ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਸਮਝਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਬੋਲਦੀ, ਇਸੇ ਕਰਕੇ ਉਹ ਤੁਹਾਡੇ ਵੱਲੋਂ ਪੁੱਛੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਦੇ ਰਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਦੇ ਰਹੀ ਹੈ।"

"ਅਸੀਂ ਉਸ ਤੋਂ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਮੰਗ ਰਹੇ," ਲੁਸਿੰਡਾ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਪਰ ਅਸੀਂ ਉਸ ਨੂੰ ਰਾਤ ਲਈ ਆਪਣਾ ਸਾਥ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਰਹਿਣ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਅਸੀਂ ਉਸ ਨੂੰ ਸਹੂਲਤਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਆਰਾਮਦਾਇਕ ਬਣਾਵਾਂਗੇ, ਸਿਰਫ਼ ਸਾਡੀ ਇੱਛਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਲੋੜਵੰਦ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰੀਏ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਜਿਸਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਾਂਗੇ ਉਹ ਇੱਕ ਔਰਤ ਹੈ।"

"ਉਸਦੀ ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਵੱਲੋਂ," ਕੈਦੀ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਪਤਨੀਆਂ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਨੂੰ ਚੁੰਮਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੀ ਬਹੁਤ ਹੀ ਉਦਾਰ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਲਈ ਬਹੁਤ ਧੰਨਵਾਦੀ ਹਾਂ, ਜੋ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਚਿਹਰੇ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਸਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਆਉਣਾ ਸੱਚਮੁੱਚ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਹੈ।"

"ਮੈਨੂੰ ਦੱਸੋ, ਸਰ," ਡੋਰੋਟੀਆ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕੀ ਇਹ ਔਰਤ ਈਸਾਈ ਹੈ ਜਾਂ ਮੂਰ? ਉਸਦੇ ਪਹਿਰਾਵੇ ਅਤੇ ਚੁੱਪੀ ਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ, ਸਾਨੂੰ ਸ਼ੱਕ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਉਹੀ ਹੈ ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਪਸੰਦ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ।"

"ਆਪਣੇ ਪਹਿਰਾਵੇ ਅਤੇ ਦਿੱਖ ਵਿੱਚ ਉਹ ਇੱਕ ਮੂਰ ਹੈ, ਪਰ ਆਪਣੀ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸ਼ਰਧਾਲੂ ਈਸਾਈ ਹੈ, ਜਿਸਨੂੰ ਉਹ ਬਣਨ ਲਈ ਸੂਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਉਤਸੁਕ ਹੈ।"

"ਫਿਰ ਉਸਨੇ ਬਪਤਿਸਮਾ ਨਹੀਂ ਲਿਆ?" ਲੁਸਿੰਡਾ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਜਿਸਦਾ ਬੰਦੀ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ:

"ਜਦੋਂ ਤੋਂ ਉਸਨੇ ਅਲਜੀਰੀਆ ਛੱਡਿਆ, ਜੋ ਕਿ ਉਸਦਾ ਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਵਤਨ ਹੈ, ਉਦੋਂ ਤੋਂ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੱਕ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮੌਤ ਦੇ ਖ਼ਤਰੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਲਈ ਉਸਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਮਾਤਾ ਚੁਰਚ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸੰਸਕਾਰਾਂ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲੈਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੋਏਗੀ, ਪਰ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਜਲਦੀ ਹੀ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਏਗਾ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਉਸ ਸਨਮਾਨ ਨਾਲ ਬਪਤਿਸਮਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ ਜਿਸਦੇ ਉਸਦੇ ਦਰਜੇ ਦਾ ਵਿਅਕਤੀ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਉਸਦੇ ਪਹਿਰਾਵੇ ਜਾਂ ਮੇਰੇ ਪਹਿਰਾਵੇ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਸਨਮਾਨ ਨਾਲੋਂ ਉੱਚਾ ਹੈ।"

ਇਸ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਨੇ ਮੂਰ ਅਤੇ ਬੰਦੀ ਦੀ ਪਛਾਣ ਜਾਣਨ ਲਈ ਹਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਉਤਸੁਕ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਪਰ ਕਿਸੇ ਨੇ ਵੀ ਇਸ ਸਮੇਂ ਇਸ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਚਰਚਾ ਕਰਨ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਦੇਖਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਜੀਵਨ ਬਾਰੇ ਸਵਾਲ ਕਰਨ ਨਾਲੋਂ ਆਰਾਮ ਕਰਨ ਦੇਣਾ ਬਿਹਤਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਡੋਰੋਟੀਆ ਨੇ ਕੁੜੀ ਦਾ ਹੱਥ ਫੜਿਆ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕੋਲ ਬੈਠਣ ਲਈ ਸੱਦਾ ਦਿੱਤਾ, ਨਾਲ ਹੀ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣਾ ਪੂਰਦਾ ਹਟਾਉਣ ਲਈ ਕਿਹਾ। ਔਰਤ ਨੇ ਬੰਦੀ ਵੱਲ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇਖਿਆ ਜਿਵੇਂ ਉਸਨੂੰ ਪੁੱਛ ਰਹੀ ਹੋਵੇ ਕਿ ਉਹ ਕੀ ਕਹਿ ਰਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਜਵਾਬ ਕੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਅਰਬੀ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣਾ ਪੂਰਦਾ ਹਟਾ ਦੇਵੇ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਇੰਨਾ ਪਿਆਰਾ ਚਿਹਰਾ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਕਿ ਡੋਰੋਟੀਆ ਉਸਨੂੰ ਲੁਸਿੰਡਾ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸੁੰਦਰ ਸਮਝਦੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਲੁਸਿੰਡਾ ਉਸਨੂੰ ਡੋਰੋਟੀਆ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸੁੰਦਰ ਸਮਝਦੀ ਸੀ। ਮੌਜੂਦ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਦੀ ਸੁੰਦਰਤਾ ਦੇਵਾਂ ਔਰਤਾਂ ਦੀ ਸੁੰਦਰਤਾ ਦਾ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਮੂਰਿਸ਼ ਔਰਤ ਸੀ, ਅਤੇ ਕੁਝ ਅਜਿਹੇ ਵੀ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ

ਉਸਨੂੰ ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ ਸਨਮਾਨ ਦਿੱਤਾ। ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸੁੰਦਰਤਾ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਮੁਡਭੇਦਾਂ ਨੂੰ ਸੁਲਝਾਵੇ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਛਾ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਬਣਾਵੇ, ਇਸ ਲਈ ਹਰ ਕੋਈ ਤੁਰੰਤ ਸੁੰਦਰ ਮੂਰ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਭਰਨ ਦੀ ਆਪਣੀ ਇੱਛਾ ਅੱਗੇ ਝੁਕ ਗਿਆ।

ਡੌਨ ਫਰਨਾਂਡੋ ਨੇ ਬੁੰਦੀ ਔਰਤ ਤੋਂ ਉਸਦਾ ਨਾਮ ਪੁੱਛਿਆ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਇਹ ਲੇਲਾ ਜ਼ੋਰਾਇਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸੁਣ ਕੇ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਈਸਾਈ ਸਾਥੀ ਤੋਂ ਕੀ ਪੁੱਛਿਆ ਸੀ, ਇਹ ਸਮਝਦਿਆਂ, ਉਸਨੇ ਦਿਆਲਤਾ ਨਾਲ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਲਈ ਜਲਦੀ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਕੁਝ ਦੁੱਖ ਨਾਲ ਕਿਹਾ:

"ਨਹੀਂ, ਜ਼ੋਰੈਡਾ ਨਹੀਂ—ਮਾਰੀਆ, ਮਾਰੀਆ," ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਸਮਝਣ ਲਈ ਕਿ ਉਸਦਾ ਨਾਂ ਮਾਰੀਆ ਸੀ, ਜੋਰੈਡਾ ਨਹੀਂ।

ਇਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਅਤੇ ਮੁਰਿਸ਼ ਔਰਤ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਹਿਣ ਵਾਲੇ ਮਹਾਨ ਜਜ਼ਬਾਤਾਂ ਨੇ ਉੱਥੇ ਮੌਜੂਦ ਕੁਝ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਹੰਝੂ ਵਹਾ ਦਿੱਤੇ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਔਰਤਾਂ ਦੇ, ਜੋ ਸੁਭਾਅ ਤੋਂ ਕੋਮਲ ਅਤੇ ਹਮਦਰਦ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਲੁਸਕਿੰਡਾ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਜੱਫੀ ਪਾ ਲਈ ਅਤੇ ਕਿਹਾ:

"ਹਾਂ, ਬਿਲਕੁਲ: ਮਾਰੀਆ, ਮਾਰੀਆ!" ਜਿਸਦਾ ਜਵਾਬ ਮੂਰ ਨੇ ਦਿੱਤਾ:

"ਹਾਂ, ਹਾਂ: ਮੋਰੀਆ; ਜ਼ੋਰੈਦਾ ਮੈਕੇਂਜਲ!" ਜਿਸਦਾ ਅਰਥ ਹੈ "ਜ਼ੋਰੈਦਾ ਨਹੀਂ।"

ਇਸ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਰਾਤ ਆ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਡੌਨ ਫਰਨਾਂਡੋ ਦੇ ਸਫ਼ਰੀ ਸਾਥੀ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ, ਸਰਾਏ ਦੇ ਮਾਲਕ ਨੇ ਮਿਹਨਤ ਅਤੇ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਖਾਣਾ ਤਿਆਰ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ ਜਿਸਦੀ ਉਹ ਸਮਰੱਥਾ ਰੱਖਦਾ ਸੀ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਰਾਤ ਦੇ ਖਾਣੇ ਦਾ ਸਮਾਂ ਆ ਗਿਆ, ਉਹ ਸਾਰੇ ਨੌਕਰਾਂ ਦੇ ਕੁਆਰਟਰਾਂ ਵਿੱਚ ਮਿਲਣ ਵਾਲੇ ਇੱਕ ਲੰਬੇ ਮੇਜ਼ 'ਤੇ ਬੈਠ ਗਏ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਰਾਏ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਗੋਲ ਜਾਂ ਵਰਗਾਕਾਰ ਮੇਜ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੂੰ ਸਨਮਾਨ ਦੀ ਸੀਟ ਦਿੱਤੀ, ਜਿਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਅਸਫਲ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਕੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਲੇਡੀ ਮਿਕੋਮੀਕੋਨਾ ਤੁਰੰਤ ਉਸਦੇ ਸੱਜੇ ਪਾਸੇ ਬੈਠ ਜਾਵੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਉਸਦਾ ਸਰਪ੍ਰਸਤ ਸੀ। ਲੁਸਕਿੰਡਾ ਅਤੇ ਜ਼ੋਰਾਇਦਾ ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਬੈਠੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਡੌਨ ਫਰਨਾਂਡੋ ਅਤੇ ਕਾਰਡੇਨੀਓ, ਫਿਰ ਬੁੰਦੀ ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਸੱਜਣ, ਪੂਜਾਰੀ ਅਤੇ ਨਾਈ ਔਰਤਾਂ ਦੇ ਨਾਲ਼ ਬੈਠੇ ਸਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੇ ਆਨੰਦ ਦੇ ਮਾਹੌਲ ਵਿੱਚ ਖਾਣਾ ਖਾਧਾ ਜੋ ਹੋਰ ਵੀ ਵਧ ਗਿਆ ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਖਾਣਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਅਚਾਨਕ ਉਸੇ ਭਾਵਨਾ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਬੱਕਰੀਆਂ ਦੇ ਆਜੜੀਆਂ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਖਾਣੇ ਦੇ ਸੌਕੇ 'ਤੇ ਇੰਨੀ ਲੰਬੀ ਗੱਲ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕੀਤੀ:

"ਸੱਚਮੁੱਚ, ਔਰਤਾਂ ਅਤੇ ਸੱਜਣੋ, ਜੇ ਅਸੀਂ ਇਸ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰੀਏ, ਤਾਂ ਉਹ ਚੀਜ਼ਾਂ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਅਤੇ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਹਨ ਜੋ ਨਾਈਟ-ਐਰੈਂਟਰੀ ਦੇ ਕੰਮ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਵੇਖੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਕਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਵਿਚੋਂ ਲੰਘਣ ਵਾਲਾ ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਹੁਣ ਜਿਵੇਂ ਹਾਂ, ਦੇਖ ਕੇ ਕਿਹੜਾ ਜੀਵਤ ਵਿਅਕਤੀ ਸਾਨੂੰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਮੰਨੇਗਾ ਜਾਂ ਕਲਪਨਾ ਕਰੇਗਾ ਜੋ ਅਸੀਂ ਹਾਂ? ਕੌਣ ਸ਼ੱਕ ਕਰੇਗਾ ਕਿ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਵਾਲੀ ਇਹ ਔਰਤ ਉਹ ਮਹਾਨ ਰਾਣੀ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ, ਜਾਂ ਮੈਂ ਉਹ ਨਾਈਟ ਆਫ਼ ਦ ਵੇਫੁਲ ਕਾਊਂਟੇਨੈਂਸ ਹਾਂ, ਜਿਸਦਾ ਨਾਮ ਹਰ ਕਿਸੇ ਦੇ ਬੁੱਲ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਹੈ? ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਇਹ ਪੇਸ਼ੇ ਅਤੇ ਪੇਸ਼ੇ ਮਨੁੱਖ ਦੁਆਰਾ ਖੋਜੇ ਗਏ ਸਾਰੇ ਹੇਰਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹਨ, ਜਿੰਨੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਖ਼ਤਰਿਆਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ, ਉਨਾ ਹੀ ਇਸਦਾ ਸਤਿਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਇਹ ਮੰਨਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅੱਖਰਾਂ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਹਥਿਆਰਾਂ ਨਾਲੋਂ ਉੱਤਮ ਹੈ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮੇਰੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਤੋਂ ਦੂਰ ਕਰ ਦੇਣ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦਿਖਾਵਾਂਗਾ, ਉਹ ਚੰਗੇ ਵੀ ਹੋਣ, ਕਿ ਉਹ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸ ਬਾਰੇ ਬੋਲਦੇ ਹਨ। ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜੋ ਦਲੀਲ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਸੁਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੈ ਕਿ ਮਨ ਦੀ ਮਿਹਨਤ ਸਰੀਰ ਨਾਲੋਂ ਵੱਡੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ; ਕਿ ਹਥਿਆਰ ਸਿਰਫ਼ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਅਮਲ ਇੱਕ ਮਿਹਨਤ ਦਾ ਕੰਮ ਸੀ ਜਿਸਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।" ਬੇਰੁਹਿਮ ਤਾਕਤ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੁਝ ਨਹੀਂ; ਜਾਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਪੇਸ਼ੇ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਜੋ "ਹਥਿਆਰ" ਕਹਿੰਦੇ ਹਾਂ, ਵਿਚ ਤਾਕਤ ਦੇ ਕਾਰਨਾਮੇ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਸਨ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਮਲ ਲਈ ਬਹੁਤ ਸਮਝ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦੇ ਹਨ; ਜਾਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇੱਕ ਫੌਜ ਜਾਂ ਘੇਰਾਬੰਦੀ ਅਧੀਨ ਸ਼ਹਿਰ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਸਿਪਾਹੀ ਦੇ ਮਨ ਨੂੰ ਮਾਨਸਿਕ ਅਤੇ ਸਰੀਰਕ ਤੌਰ 'ਤੇ

ਮਿਹਨਤ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਜੇਕਰ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਕਿਰਪਾਵਾਂ ਇਸ 'ਤੇ ਸ਼ੱਕ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਸਿਰਫ਼ ਸਰੀਰਕ ਤਾਕਤ ਨੂੰ ਦੁਸ਼ਮਣ ਦੇ ਇਰਾਦਿਆਂ, ਯੋਜਨਾਵਾਂ, ਰਣਨੀਤੀਆਂ ਅਤੇ ਹਮਲੇ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਜਾਂ ਖੋਜਣ ਵਿੱਚ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਭਿਆਨਕ ਘਟਨਾ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਹੁੰਦੇ ਦੇਖਣਾ ਚਾਹਾਂਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸਾਰੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਮਨ ਦਾ ਕੰਮ ਹਨ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਰੀਰ ਕੋਈ ਭੂਮਿਕਾ ਨਹੀਂ ਨਿਭਾਉਂਦਾ। ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਕਹਿਣ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਥਿਆਰਾਂ ਨੂੰ ਬੁੱਧੀ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅੱਖਰ, ਆਓ ਦੇਖੀਏ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਦੋ ਕਿਸਮਾਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿਚੋਂ ਕਿਹੜੀ ਸਖ਼ਤ ਮਿਹਨਤ ਕਰਦੀ ਹੈ: ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਦੀ ਜਾਂ ਸਿਪਾਹੀ ਦੀ। ਇਹ ਉਸ ਵਸਤੂ ਅਤੇ ਟੀਚੇ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿਸ ਵੱਲ ਹਰੇਕ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਯਤਨ ਵਧੇਰੇ ਸਤਿਕਾਰਯੋਗ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਉੱਤਮ ਟੀਚਾ ਹੈ। ਅੱਖਰਾਂ ਦੇ ਅੰਤ ਅਤੇ ਟੀਚੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਮੈਂ ਧਰਮ ਸ਼ਾਸਤਰ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਦੇ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਜਿਸਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਨਿਰਦੇਸ਼ਤ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਪਹੁੰਚਾਉਣਾ ਹੈ - ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਚੀਜ਼ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਅੰਤ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅੰਤ - ਪਰ ਮਨੁੱਖਤਾ ਲਈ, ਜਿਸਦਾ ਟੀਚਾ ਵੱਡਣ ਵਾਲਾ ਨਿਆਂ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਹਰੇਕ ਨੂੰ ਉਹ ਦੇਣਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਮਝਣਾ ਅਤੇ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ ਕਿ ਨਿਆਂਪੂਰਨ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਨੂੰ ਬਣਾਈ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇ, ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਟੀਚਾ ਜੋ ਉਦਾਰ, ਉੱਚਾ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਦੇ ਯੋਗ ਹੈ, ਪਰ ਓਨਾ ਨਹੀਂ ਜਿੰਨਾ ਹਥਿਆਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਯੋਗ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਅੰਤ ਅਤੇ ਟੀਚਾ ਸ਼ਾਂਤੀ ਹੈ, ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਭਲਾ ਜਿਸਦੀ ਮਨੁੱਖ ਇਸ ਜੀਵਨ ਵਿਚ ਇੱਛਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਦੁਨੀਆਂ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖਤਾ ਨੂੰ ਪਹਿਲੀ ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ ਮਿਲੀ ਜੋ ਉਸ ਰਾਤ ਦੂਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਐਲਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਸਾਡੇ ਲਈ ਦਿਨ ਵਰਗਾ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉੱਚ ਤੋਂ ਗਾਇਆ, "ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਚੇ ਵਿਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਮਹਿਮਾ, ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਸ਼ਾਂਤੀ, ਸ਼ੁਭਕਾਮਨਾਵਾਂ ਵਾਲੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਲਈ।" ਅਤੇ ਸਵਰਗੀ ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਦੇ ਮਾਸਟਰ ਗੁਰੂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਚੇਲਿਆਂ ਅਤੇ ਚੁਣੇ ਹੋਏ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਨਮਸਕਾਰ ਸਿਖਾਇਆ ਕਿ ਜਦੋਂ ਵੀ ਉਹ ਕਿਸੇ ਦੇ ਘਰ ਵਿਚ ਦਾਖਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ 'ਇਸ ਘਰ ਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤੀ ਮਿਲੇ।' ਕੋਈ ਹੋਰ ਮੌਕਿਆਂ 'ਤੇ ਉਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, 'ਮੇਰੀ ਸ਼ਾਂਤੀ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ,' 'ਮੇਰੀ ਸ਼ਾਂਤੀ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਛੱਡਦਾ ਹਾਂ,' 'ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਸ਼ਾਂਤੀ ਹੋਵੇ' - ਇੱਕ ਗ੍ਰਹਿਣ ਜਾਂ ਕੀਮਤੀ ਤੋਹਫ਼ਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਉਸਦੇ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਜਾਂ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਭਲਾਈ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ। ਇਹ ਸ਼ਾਂਤੀ ਯੁੱਧ ਦਾ ਅਸਲ ਉਦੇਸ਼ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਹਥਿਆਰ ਅਤੇ ਯੁੱਧ ਇਕੋ ਜਿਹੇ ਹਨ। ਜੇ ਅਸੀਂ ਇਸ ਗੱਲ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਯੁੱਧ ਦਾ ਟੀਚਾ ਸ਼ਾਂਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਅੱਖਰਾਂ ਤੋਂ ਉੱਤਮ ਹੈ, ਤਾਂ ਆਓ ਅੱਗੇ ਵਿਦਵਾਨ ਦੇ ਸਰੀਰਕ ਮਿਹਨਤ ਬਨਾਮ ਹਥਿਆਰ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਦੇ ਮਿਹਨਤ ਵੱਲ ਮੁੜੀਏ, ਇਹ ਦੇਖਣ ਲਈ ਕਿ ਕਿਹੜਾ ਵੱਡਾ ਹੈ।

ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਇੰਨੀ ਸਪਸ਼ਟਤਾ ਅਤੇ ਵਿਵੇਕ ਨਾਲ ਭਾਸ਼ਣ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਸ ਸਮੇਂ ਉਸਦੇ ਸਰੋਤਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਲਈ ਵੀ ਉਸਨੂੰ ਪਾਗਲ ਸਮਝਣਾ ਅਸੰਭਵ ਹੋ ਗਿਆ; ਇਸਦੇ ਉਲਟ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਲਗਭਗ ਸਾਰੇ ਹੀ ਸੱਜਣ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਹਥਿਆਰ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸੁਨ, ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਬਹੁਤ ਦਿਲਚਸਪੀ ਨਾਲ ਸੁਣਿਆ, ਅਤੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਬੋਲਦਾ ਰਿਹਾ।

"ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦੀ ਮੁੱਖ ਮੁਸ਼ਕਲ ਗਰੀਬੀ ਹੈ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿ ਹਰ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਗਰੀਬ ਹੈ, ਪਰ ਮੈਂ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧ ਸੰਭਵ ਕੇਸ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ। ਇਹ ਕਹਿਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿ ਉਹ ਗਰੀਬੀ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਹੈ, ਮੈਂ ਉਸਦੀ ਮਾੜੀ ਕਿਸਮਤ ਬਾਰੇ ਹੋਰ ਕੁਝ ਵੀ ਜੋੜਨਾ ਬੇਲੋੜਾ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਜੋ ਵਿਅਕਤੀ ਗਰੀਬ ਹੈ ਉਸ ਕੋਲ ਹਰ ਚੰਗੀ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਘਾਟ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਇਸ ਗਰੀਬੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਵਿੱਚ ਝੱਲਦਾ ਹੈ: ਭੁੱਖ, ਠੰਢ, ਕੱਪੜਿਆਂ ਦੀ ਘਾਟ, ਜਾਂ ਇਹ ਸਭ ਇੱਕੋ ਸਮੇਂ। ਫਿਰ ਵੀ, ਉਸਦੀ ਗਰੀਬੀ ਇੰਨੀ ਵੱਡੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਖਾਣ ਲਈ ਕੁਝ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਸਦਾ ਖਾਣਾ ਆਮ ਨਾਲੋਂ ਥੋੜ੍ਹਾ ਦੇਰ ਨਾਲ ਆ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਅਮੀਰ ਆਦਮੀ ਦੇ ਮੇਜ਼ ਤੋਂ ਟੁਕੜੇ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਘੁਰ-ਘਰ ਭੀਖ ਮੰਗਣਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਹ ਕਦੇ ਵੀ ਕੋਈ ਅਜਿਹਾ ਬੇਜ਼ੀਅਰ ਜਾਂ ਚੁੱਲ੍ਹਾ ਲੱਭਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗਰਮ ਨਾ ਕਰੇ ਪਰ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਠੰਡ ਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤ ਕਰੇ; ਅਤੇ ਰਾਤ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਸਿਰ ਉੱਤੇ ਛੱਤ ਹੋਵੇਗੀ। ਮੈਂ ਹੋਰ ਵੇਰਵਿਆਂ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਜਾਵਾਂਗਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸਦੀ ਕਮੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਘਾਟ ਅਤੇ ਜੁੱਤੀਆਂ ਦੀ

ਘਾਟ, ਉਸਦੇ ਢਿੱਲੇ ਅਤੇ ਧਾਗੇ ਵਾਲੇ ਕੱਪੜੇ, ਜਾਂ ਜਦੋਂ ਉਸਨੂੰ ਸੱਦਾ ਦੇਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਖੁਸ਼ਕਿਸਮਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਭਰਨ ਦੀ ਉਸਦੀ ਆਦਤ।" ਕੁਝ ਦਾਅਵਤ। ਇਸ ਔਖੇ ਅਤੇ ਔਖੇ ਰਸਤੇ ਰਾਹੀਂ ਜਿਸਦਾ ਮੈਂ ਵਰਣਨ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਕੁਝ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਕਈ ਵਾਰ ਠੋਕਰ ਖਾਣ, ਆਪਣੇ ਪੈਰ ਗੁਆਉਣ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਚੁੱਕਣ ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਡਿੱਗਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਉਹ ਸਥਿਤੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜਿਸਦੀ ਉਹ ਭਾਲ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਇਹ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਸੀਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਅਜਿਹੇ ਵੇਖੇ ਹਨ ਜੋ, ਇਹਨਾਂ ਪਥਰੀਲੀਆਂ ਪਹਾੜੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘ ਕੇ, ਇਹ ਸ਼ਾਇਲੋ ਅਤੇ ਚੈਰੀਬਡਿਸ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਚੰਗੀ ਕਿਸਮਤ ਦੇ ਖੰਭਾਂ 'ਤੇ ਚੁੱਕੇ ਹੋਏ ਹਨ - ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ, ਮੈਂ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਕਿਸੇ ਅਹੁਦੇ ਤੋਂ ਰਾਜ ਕਰਦੇ ਅਤੇ ਸ਼ਾਸਨ ਕਰਦੇ ਦੇਖਿਆ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਭੁੱਖ ਇੱਕ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਪੇਟ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਗਈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਠੰਡ ਇੱਕ ਤਾਜ਼ਗੀ ਭਰੀ ਠੰਢਕ ਵਿੱਚ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਧਾਗੇਦਾਰ ਚੀਥੜੇ ਵਧੀਆ ਕੱਪੜਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਚਟਾਈ ਦੇ ਬਿਸਤਰੇ ਨੂੰ ਵਧੀਆ ਲਿਨਨ ਅਤੇ ਦਮਾਸਕ ਦੇ ਇੱਕ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਇਨਾਮ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਭਰਪੂਰ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ। ਪਰ ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਲੜਾਕੂ ਸਿਪਾਹੀਆਂ ਨਾਲ ਤੁਲਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਹਰ ਪੱਖੋਂ ਇੱਕ ਮਾੜੇ ਦੂਜੇ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਹੁਣ ਦੱਸਾਂਗਾ।

1. ਇਹ ਸੱਜਣ ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਅਧਿਆਇ 39 ਵਿੱਚ ਬਿਆਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਉਸਨੂੰ "ਬੰਦੀ" ਕਿਉਂ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਅਧਿਆਇ ਅਠੱਤੀ

ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੂੰ ਹਥਿਆਰਾਂ ਅਤੇ ਚਿੱਠੀਆਂ ਬਾਰੇ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸਿੱਖਿਅਤ ਭਾਸ਼ਣ

ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਅਗੇ ਕਿਹਾ:

"ਜਿਵੇਂ ਅਸੀਂ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਦੀ ਗਰੀਬੀ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਅੰਸ਼ਾਂ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਆਓ ਦੇਖੀਏ ਕਿ ਕੀ ਸਿਪਾਹੀ ਕੋਈ ਅਮੀਰ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਇਹ ਪੂਰਾ ਲਗਾਵਾਂਗੇ ਕਿ ਗਰੀਬੀ ਦੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਗਰੀਬ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਮਾੜੀ ਤਨਖਾਹ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਹੈ, ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਦੇਰ ਨਾਲ ਮਿਲਦੀ ਹੈ, ਜੇ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਹੋਵੇ, ਜਾਂ ਉਸ ਚੀਜ਼ 'ਤੇ ਜੋ ਉਹ ਆਪਣੇ ਹੱਥਾਂ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਜਾਨ ਅਤੇ ਜ਼ਮੀਰ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਜੋਖਮ 'ਤੇ ਲੁੱਟ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕਈ ਵਾਰ ਉਸਦੀ ਕੱਪੜਿਆਂ ਦੀ ਘਾਟ ਇੰਨੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਕੱਟੀ ਹੋਈ ਜੈਕੇਟ ਉਸਨੂੰ ਵਰਦੀ ਅਤੇ ਕਮੀਜ਼ ਦੋਵਾਂ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਸਰਦੀਆਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਤੱਤਾਂ ਦੇ ਸੰਪਰਕ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਖੁਰਾਬ ਮੌਸਮ ਤੋਂ ਉਸਦੀ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਸੁਰੱਖਿਆ ਉਸਦੇ ਮੂੰਹ ਵਿੱਚੋਂ ਸਾਹ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ, ਇੱਕ ਖਾਲੀਪਣ ਤੋਂ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ, ਮੇਰੇ ਤਜਰਬੇ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਜ਼ਰੂਰ ਠੰਡਾ ਨਿਕਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਕੁਦਰਤ ਦੇ ਹਰ ਨਿਯਮ ਦੇ ਉਲਟ ਹੈ। ਪੂਰ ਉਸਨੂੰ ਰਾਤ ਆਉਣ ਤੱਕ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕਰਨ ਦਿਓ, ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਉਸਨੂੰ ਉਸ ਬਿਸਤਰੇ ਵਿੱਚ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਤੋਂ ਰਾਹਤ ਮਿਲੇਗੀ ਜੋ ਉਸਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਬਿਸਤਰਾ ਜੋ ਕਦੇ ਵੀ ਬਹੁਤ ਤੰਗ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਖੁਦ ਦੋਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਜਿੰਨੇ ਮਰਜ਼ੀ ਫੁੱਟ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਮਾਪ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਚਾਦਰ ਦੇ ਡਿੱਗਣ ਦੇ ਡਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਆਪਣੇ ਦਿਲ ਦੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਵੱਲ ਉਛਾਲ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁੜ ਸਕਦਾ ਹੈ।" ਇਸ ਸਭ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸਦੀ ਡਿਗਰੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਦਿਨ ਅਤੇ ਘੜੀ ਆ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਇਹ ਮੌਕਾ ਲੜਾਈ ਦਾ ਦਿਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦਿਨ ਉਸਨੂੰ ਕਿਸੇ ਗੋਲੀ ਤੋਂ ਠੀਕ ਹੋਣ ਵਿਚ ਮਦਦ ਕਰਨ ਲਈ ਲਿੰਟ ਦੇ ਮੋਰਟਾਰ ਬੋਰਡ ਨਾਲ ਤਾਜ ਪਹਿਨਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜੋ ਉਸਦੇ ਇਕ ਮੰਦਰ ਨੂੰ ਵਿੰਨ੍ਹ ਦੇਵੇਗਾ ਜਾਂ ਉਸਨੂੰ ਇਕ ਬਾਂਹ ਜਾਂ ਇੱਕ ਲੱਤ ਵਿਚ ਅਪੰਗ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜੇ ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਅਤੇ ਸੁਵਰਗ ਆਪਣੀ ਰਹਿਮਤ ਵਿਚ ਉਸਨੂੰ ਜ਼ਿੰਦਾ ਅਤੇ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰੱਖਣ ਲਈ ਯੋਗ ਸਮਝਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਸੱਚਮੁੱਚ ਵਾਪਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਂਗ ਹੀ ਗਰੀਬ ਹੋਵੇਗਾ, ਇੱਕ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਮੁਕਾਬਲੇ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣਾ ਪਵੇਗਾ, ਇੱਕ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਲੜਾਈ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਤੋਂ ਜੇਤੂ ਹੋ ਕੇ ਉਭਰਨਾ ਪਵੇਗਾ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਉਹ ਖੁਸ਼ਹਾਲ ਹੋਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਸਕੇ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਜਿਹੇ ਚਮਤਕਾਰ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਦੇਖੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਮੈਨੂੰ ਦੱਸੋ, ਜੇ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਨੇ ਕਦੇ ਸੋਚਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਲੜਾਈ ਵਿੱਚ ਮਾਰੇ ਗਏ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲੋਂ ਕਿੰਨੇ ਘੱਟ ਸਿਪਾਹੀ ਸਜਾਏ ਗਏ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਜਵਾਬ ਦਿਓਗੇ ਕਿ ਕੋਈ ਤੁਲਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਜਿਹੜੇ ਮਰ ਗਏ ਹਨ ਉਹ ਸਿਰਫ਼ ਗਿਣਤੀ ਤੋਂ ਪਰੇ ਹਨ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਜਿਹੜੇ ਬਚ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਸਜਾਵਟ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਹੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਅੰਕਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਲੰਬੇ ਨੰਬਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਕੇ ਸੰਖੇਪ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਬਿਲਕੁਲ ਉਲਟ ਸੱਚ ਹੈ, ਜੋ ਚੰਗੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਜਾਂ ਗਲਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਭਾਵੇਂ ਸਿਪਾਹੀ ਦੀਆਂ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਪਰ ਉਸਦੇ ਇਨਾਮ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਅਸੀਂ ਇਹ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਤੀਹ ਹਜ਼ਾਰ ਸਿਪਾਹੀਆਂ ਨਾਲੋਂ ਦੇ ਹਜ਼ਾਰ ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਨੂੰ ਇਨਾਮ ਦੇਣਾ ਸੌਖਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਅਸੰਗਤ ਸਥਿਤੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੇ ਨੂੰ ਉਹ ਅਹੁਦੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਕੇ ਇਨਾਮ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਬੇਸ਼ੱਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪੇਸ਼ੇ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਲਈ ਰੱਖਵੇ ਹਨ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਉਨ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਭੂਆਂ ਨਾਲੋਂ ਸਬੰਧਤ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਇਨਾਮ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਉਹ ਸੇਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਜੋ ਮੇਰੀ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਹੋਰ ਵੀ ਮਜ਼ਬੂਤ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਪਰ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਭੁਲੇਖਾ ਹੈ ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਚਣਾ ਕਾਫ਼ੀ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ, ਆਓ ਇਸਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖੀਏ ਅਤੇ ਅੱਖਰਾਂ ਉੱਤੇ ਹਥਿਆਰਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਮੁੱਖਤਾ ਵੱਲ ਮੁੜੀਏ, ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਮਾਮਲਾ ਜਿਸਦਾ ਹੱਲ ਹੋਣਾ ਅਜੇ ਬਾਕੀ ਹੈ, ਹਰ ਪੱਖ ਆਪਣੇ-ਆਪਣੇ ਤਰਫੋਂ ਕਾਰਨ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ।

"ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮੈਂ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ, ਪੱਤਰਾਂ ਦੇ ਲੋਕ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਹਥਿਆਰ ਨਹੀਂ ਬਣਾਏ ਜਾ ਸਕਦੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਯੁੱਧ ਆਪਣੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਨਾਲ ਬੰਝਿਆ ਹੁੰਦਾ ਹੈ - ਕਾਨੂੰਨ ਜੋ ਪੱਤਰਾਂ ਅਤੇ ਪੱਤਰਾਂ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ, ਫੌਜੀ ਆਦਮੀ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ, ਹਥਿਆਰਾਂ ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ, ਗਣਰਾਜਾਂ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਰਾਜਾਂ ਨੂੰ ਬਣਾਈ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਬਣਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਮੁੰਦਰਾਂ ਨੂੰ ਸਮੁੰਦਰੀ ਡਾਕੂਆਂ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ; ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, ਜੇ ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਨਾ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਗਣਰਾਜ, ਰਾਜ, ਰਾਜਸ਼ਾਹੀਆਂ, ਸ਼ਹਿਰ, ਅਤੇ ਸਮੁੰਦਰੀ ਅਤੇ ਜ਼ਮੀਨੀ ਰੂਸਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਠੋਰਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਉਲਝਣਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੁੰਦੇ ਜੋ ਜੰਗ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਲਿਆਉਂਦੀ ਹੈ ਜਿੰਨਾ ਚਿਰ ਇਹ ਪ੍ਰਬਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਲਈ ਸੁਤੰਤਰ ਹੈ। ਇਹ ਵਿਆਪਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਵੀ ਪਾਪਤ ਕਰਨਾ ਵਧੇਰੇ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ ਉਸਨੂੰ ਉੱਚ ਸ਼੍ਰੇਣੀਕਾਰ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਵਾਜਬ ਅਤੇ ਨਿਆਂਪੂਰਨ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪੱਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਉੱਘੇ ਬਣਨ ਲਈ ਸਮਾਂ, ਰਾਤਾਂ ਦੀ ਪੜ੍ਹਾਈ, ਭੁੱਖ, ਕਪੜਿਆਂ ਦੀ ਘਾਟ, ਸਿਰਦਰਦ, ਪੇਟ ਖਰਾਬ ਹੋਣਾ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਹੋਰ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚੋਂ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਮੈਂ ਛੂਹਿਆ ਹੈ। ਪਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਰੋਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਚੰਗਾ ਸਿਪਾਹੀ ਬਣਨ ਲਈ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਨੂੰ ਲੋੜੀਂਦੀ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਸਿਵਾਏ ਇਸ ਦੇ ਕਿ ਡਿਗਰੀ ਬੇਮਿਸਾਲ ਵੱਡੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਰਸਤੇ ਦੇ ਹਰ ਕਦਮ 'ਤੇ ਸਿਪਾਹੀ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਜਾਨ ਗੁਆਉਣ ਦਾ ਖ਼ਤਰਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਲੋੜ ਜਾਂ ਗਰੀਬੀ ਦਾ ਡਰ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਨੂੰ ਕੀ ਘੇਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਿਪਾਹੀ ਨੂੰ, ਜੋ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਕਿਲ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਘੇਰਿਆ ਹੋਇਆ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਬੰਨ੍ਹ ਜਾਂ ਘੇਰਸਵਾਰ 'ਤੇ ਪਹਿਰਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਇਹ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੁਸ਼ਮਣ ਉਸੇ ਜਗ੍ਹਾ ਵੱਲ ਸੁਰੰਗ ਬਣਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ, ਪਰ ਉਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਆਪਣੀ ਪੋਸਟ ਨਹੀਂ ਛੱਡ ਸਕਦਾ ਜੇ ਉਸ ਨੂੰ ਇੰਨਾ ਨੇੜੇ ਹੋਣ ਦਾ ਖ਼ਤਰਾ ਹੈ? ਉਹ ਸਿਰਫ਼ ਆਪਣੇ ਕਪਤਾਨ ਨੂੰ ਰਿਪੋਰਟ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਬਾਅਦ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਸੁਰੰਗ ਨਾਲ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਦਾ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰ ਸਕੇ ਜਦੋਂ ਕਿ ਸਿਪਾਹੀ ਡਰ ਅਤੇ ਉਮੀਦ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ ਕਿ ਅਚਾਨਕ ਖੁੰਭਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਸਵਰਗ ਵੱਲ ਧੱਕਿਆ ਜਾਏਗਾ ਜਾਂ ਉਸਦੀ ਇੱਛਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਡੂੰਘਾਈ ਵਿੱਚ ਉਤਰੇਗਾ। ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਇਹ ਇੱਕ ਮਾਮੂਲੀ ਜੋਖਮ ਜਾਪਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਆਓ ਦੇਖੀਏ ਕਿ ਕੀ ਇਸਨੂੰ ਦੋ ਗੋਲੀਆਂ ਨਾਲ ਮੇਲਿਆ ਜਾਂ ਪਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸਮੁੰਦਰ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਆਪਣੇ ਝੰਡਿਆਂ ਨਾਲ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਟੱਕਰ ਮਾਰਦੀਆਂ ਹਨ, ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਇਕੱਠੇ ਬੰਦ ਅਤੇ ਬੰਨ੍ਹੇ ਹੋਏ ਹਨ, ਮਲਾਹ ਕੋਲ ਰੇਮਿੰਗ ਝੰਡੇ 'ਤੇ ਦੋ ਪੈਰਾਂ ਦੇ ਤਖਤੇ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋਣ ਲਈ ਕਿਤੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖ਼ਤਰੇ ਵਿੱਚ ਪਾਉਂਦਾ ਦੇਖਦਾ ਹੈ ਮੌਤ ਦੇ ਬ੍ਰਹਮ ਸਾਰੇ ਸੇਵਕ ਕਿਉਂਕਿ ਦੂਜੇ ਜਹਾਜ਼ ਤੋਂ ਉਸ ਵੱਲ ਤੋਪਖਾਨੇ ਦੇ ਟੁਕੜੇ ਹਨ ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਸਰੀਰ ਤੋਂ ਇੱਕ ਨੇਜ਼ੇ ਦੀ ਲੰਬਾਈ ਤੋਂ ਵੀ ਦੂਰ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਉਸਨੂੰ ਅਹਿਸਾਸ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਪਣੇ ਪਹਿਲੇ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਵਾਲੇ ਕਦਮ 'ਤੇ ਉਹ ਨੈਪਚਿਊਨ ਦੇ ਪਾਣੀ ਵਾਲੇ ਨਿਵਾਸ ਸਥਾਨ ਦਾ ਦੌਰਾ ਕਰੇਗਾ, ਪਰ ਇਸ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਉਹ, ਨਿਡਰ ਭਾਵਨਾ ਨਾਲ ਅਤੇ ਉਸ ਸਨਮਾਨ ਤੋਂ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਹੋ ਕੇ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਬੁਲਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਬੰਦੂਕਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਾਨਾ ਬਣਾ ਲਵੇਗਾ ਅਤੇ ਉਸ ਤੁੱਛ ਰਸਤੇ ਰਾਹੀਂ ਦੂਜੇ ਜਹਾਜ਼ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰੇਗਾ। ਹੁਣ, ਸਭ ਤੋਂ ਕਮਾਲ ਦੀ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਹ ਉਸ ਸਮੁੰਦਰ ਵਿੱਚ ਡਿੱਗੇਗਾ ਜਿੱਥੇ ਉਸਨੂੰ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਅੰਤ ਤੱਕ ਦੁਬਾਰਾ ਜ਼ਿੰਦਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਇੱਕ ਹੋਰ ਉਸਦੀ ਜਗ੍ਹਾ ਲੈ ਲਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਜੇ ਇਹ ਵੀ ਉਸ ਸਮੁੰਦਰ ਵਿੱਚ ਡਿੱਗ ਜਾਵੇਗਾ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਦੁਸ਼ਮਣ ਵਜੋਂ ਉਡੀਕ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਦਾ ਪਿੱਛਾ ਇੱਕ ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਕਰੇਗਾ, ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਪੁਲ ਦੇ ਵਿਰਾਮ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਮੌਤਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ। ਇਹ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਹਿੰਮਤ ਅਤੇ ਹਿੰਮਤ ਹੈ ਜੋ ਯੁੱਧ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਖ਼ੌਤਰਨਾਕ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਪਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਆਹ, ਉਹ ਧੰਨ ਯੁੱਗ ਕਿੰਨੇ ਖੁਸ਼ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤੋਪਖਾਨੇ ਦੇ ਇਹਨਾਂ ਸ਼ੈਤਾਨੀ ਯੰਤਰਾਂ ਦੇ ਭਿਆਨਕ ਕਹਿਰ ਦਾ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਜਿਸਦਾ ਖੋਜੀ, ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ, ਨਰਕ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਜਾਇਜ਼ ਉਜਾੜ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਸ਼ੈਤਾਨੀ ਕਾਢ ਜੋ ਇੱਕ ਬਦਨਾਮ ਅਤੇ ਕਾਇਰ ਬਾਂਹ ਲਈ ਇੱਕ ਬਹਾਦੁਰ ਸੱਜਣ ਦੀ ਜਾਨ ਲੈਣਾ ਸੰਭਵ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਜੋ, ਅਚਾਨਕ ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਜਾਣੇ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਜਾਂ ਕਿੱਥੋਂ ਬਹਾਦਰ ਦਿਲਾਂ

ਨੂੰ ਉਤੇਜਿਤ ਅਤੇ ਹਿਲਾਉਣ ਵਾਲੀ ਭਾਵਨਾ ਅਤੇ ਦ੍ਰਿੜਤਾ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੁੰਦਿਆ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਈ ਗਈ ਇੱਕ ਬੇਤਰਤੀਬ ਗੋਲੀ ਨਾਲ ਡਿੱਗ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸ਼ਾਇਦ ਫ਼ਲੈਸ਼ 'ਤੇ ਡਰ ਨਾਲ ਭੱਜ ਗਿਆ ਸੀ। ਗੋਲੀਬਾਰੀ ਵੇਲੇ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸਰਾਪਿਆ ਯੰਤਰ, ਜੋ ਇੱਕ ਪਲ ਵਿੱਚ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਮਨ ਅਤੇ ਜੀਵਨ ਨੂੰ ਕੱਟ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਆਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਅਣਗਿਣਤ ਸਦੀਆਂ ਤੱਕ ਇਸਦਾ ਆਨੰਦ ਲੈਣ ਦੇ ਯੋਗ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਇਸ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਇਹ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਪਰਤਾਏ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਮੇਰੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਦੁਖੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਕਦੇ ਵੀ ਨਾਈਟ-ਇਰੈਂਟਰੀ ਦੇ ਇਸ ਪੇਸ਼ੇ ਨੂੰ ਉਸ ਯੁੱਗ ਵਿੱਚ ਅਪਣਾਇਆ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਰਹਿੰਦੇ ਹਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਭਾਵੇਂ ਕੋਈ ਵੀ ਦੇਹਿਸ਼ਤ ਮੈਨੂੰ ਡਰਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ, ਮੈਂ ਇਸ ਸੋਚ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਹਾਂ ਕਿ ਪਾਊਡਰ ਅਤੇ ਸ਼ੀਸਾ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਮੇਰੀ ਬਾਂਹ ਦੀ ਤਾਕਤ ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਤਲਵਾਰ ਦੀ ਧਾਰ ਨਾਲ ਜਾਣੇ-ਪਛਾਣੇ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਮਸ਼ਹੂਰ ਅਤੇ ਮਸ਼ਹੂਰ ਹੋਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਖੋਹ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਸਵਰਗ ਨੂੰ ਉਹ ਕਰਨ ਦਿਓ ਜੋ ਇਹ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ; ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਟੀਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਾਂਗਾ ਤਾਂ ਮੈਂ ਹੋਰ ਵੀ ਸ਼ਤਿਕਾਰਯੋਗ ਹੋਵਾਂਗਾ, ਪਿਛਲੇ ਯੁਗਾਂ ਵਿੱਚ ਨਾਈਟ-ਇਰੈਂਟੇ ਦੁਆਰਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਖ਼ਤਰਿਆਂ ਨਾਲੋਂ ਵੱਡੇ ਖ਼ਤਰਿਆਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕੀਤਾ ਹੈ।

ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਇਸ ਪੂਰੇ ਲੰਬੇ ਭਾਸ਼ਣ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਇਆ ਜਦੋਂ ਬਾਕੀ ਲੋਕ ਖਾਣਾ ਖਾ ਰਹੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਣਾ ਖਾਣਾ ਖਾਣਾ ਵੀ ਭੁੱਲ ਗਿਆ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਕਈ ਵਾਰ ਯਾਦ ਦਿਵਾਇਆ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਕੁਝ ਖਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਕਹਿਣ ਲਈ ਸਮਾਂ ਆਵੇਗਾ ਜੋ ਉਹ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਜਿਹੜੇ ਲੋਕ ਉਸਨੂੰ ਸੁਣ ਰਹੇ ਸੱਨ ਉਹ ਅਚਾਨਕ ਤਰਸ ਨਾਲ ਭਰ ਗਏ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਇੰਨਾ ਤੇਜ਼ ਦਿਮਾਗ਼ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਪਸੰਦ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਭਾਸ਼ਣ ਦੇਣ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਵਾਲਾ ਵੇਖ ਕੇ ਜਦੋਂ ਵੀ ਉਹ ਆਪਣੀ ਸੁਰਾਪੀ ਅਤੇ ਨਾਪਾਕ ਨਾਈਟ-ਇਰੈਂਟਰੀ ਨੂੰ ਛੂਹਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਉਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗੂੰਗਾ ਬੈਠਦਾ ਸੀ। ਪਾਦਰੀ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਹ ਹੱਥਿਆਰਾਂ ਦੇ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਜੋ ਕੁਝ ਵੀ ਕਿਹਾ ਸੀ ਉਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਬਿਲਕੁਲ ਸਹੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਖੁਦ, ਭਾਵੇਂ ਇੱਕ ਵਿਦਵਾਨ ਅਤੇ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਗ੍ਰੈਜੂਏਟ ਸੀ, ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰ ਸਾਂਝੇ ਕਰਦਾ ਸੀ।

ਇੱਕ ਵਾਰ ਖਾਣਾ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਹ ਮੇਜ਼ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਬੈਠ ਗਏ, ਤਾਂ ਸਰਾਏ ਦੇ ਮਾਲਕ ਦੀ ਪਤਨੀ, ਉਸਦੀ ਧੀ ਅਤੇ ਮੈਰੀਟੋਰਨਸ ਨੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦਾ ਕਮਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਔਰਤਾਂ ਉਸ ਰਾਤ ਇਕੱਲੇ ਰਹਿ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਡੌਨ ਫਰਨਾਂਡੋ ਨੇ ਕੈਦੀ ਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਸੁਣਾਏ, ਜੋ ਕਿ ਅਜੀਬ ਅਤੇ ਆਨੰਦਦਾਇਕ ਹੋਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਜ਼ੋਰਾਇਦਾ ਦੇ ਨਾਲ ਉਸਦੇ ਆਉਣ ਨੇ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਕੈਦੀ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਹ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਦਾ ਸਨਮਾਨ ਕਰੇਗਾ ਪਰ ਸਿਰਫ਼ ਡਰ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਕਹਾਣੀ ਨੂੰ ਓਨਾ ਮਜ਼ੇਦਾਰ ਨਹੀਂ ਪਾਵੇਗਾ ਜਿੰਨਾ ਉਹ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ, ਇਸ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਇੱਛਾਵਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸਨੂੰ ਸੁਣਾਏਗਾ। ਪੁਜਾਰੀ ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਸਾਰਿਆਂ ਨੇ ਉਸਦਾ ਧੰਨਵਾਦ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੀ ਕਹਾਣੀ ਸੁਣਾਉਣ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ। ਇੰਨੇ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਆਦੇਸ਼ ਦਿਨ ਦਾ ਕ੍ਰਮ ਸੁੱਨ ਉੱਥੇ ਬੇਨਤੀਆਂ ਬੇਲੋੜੀਆਂ ਸਨ।

"ਠੀਕ ਹੈ, ਜੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਦਾ ਧਿਆਨ ਖਿੱਚ ਸਕਾਂ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਇੱਕ ਸੱਚੀ ਕਹਾਣੀ ਸੁਣਾਵਾਂਗਾ ਜਿਸਦੀ ਤੁਲਨਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਾਲਪਨਿਕ ਰਚਨਾਵਾਂ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਜੋ ਇੰਨੀ ਦੇਖਭਾਲ ਅਤੇ ਹੁਨਰ ਨਾਲੋਂ ਰਚੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ।"

ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ, ਉਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਆਰਾਮਦਾਇਕ ਬਣਾਉਣ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣਾ ਪੂਰਾ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਲਈ ਕਿਹਾ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਹਰ ਕੋਈ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਸੁਣ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਗੱਲ ਸੁਣਨ ਲਈ ਉਤਸੁਕ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੀ ਕਹਾਣੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸੁਹਾਵਣੇ ਅਤੇ ਆਰਾਮਦਾਇਕ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸੁਣਾਉਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

ਅਧਿਆਇ ਉਨਤਾਲੀ

ਬੰਦੀ ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਦੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੱਸਦਾ ਹੈ।

"ਮੇਰਾ ਪਰਿਵਾਰ, ਜਿਸਦੀਆਂ ਜੜ੍ਹਾਂ ਲਿਓਨ ਦੇ ਪਹਾੜੀ ਪਿੰਡਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਵਿੱਚ ਸਨ, ਕਿਸਮਤ ਨਾਲੋਂ ਕੁਦਰਤ ਦੁਆਰਾ ਵਧੇਰੇ ਬੇਖ਼ਸ਼ਿਸ਼ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸੀ। ਉਸ ਖੇਤਰ ਦੀ ਤਪੱਸਿਆ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਨੇ ਇੱਕ ਅਮੀਰ ਆਦਮੀ ਹੋਣ ਦੀ ਪ੍ਰਸਿੱਧੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਸੱਚਮੁੱਚ ਇਹ ਹੁੰਦਾ ਜੇ ਉਹ ਆਪਣੀ ਦੌਲਤ ਦੀ ਰਾਖੀ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਓਨਾ ਹੀ ਮਿਹਨਤੀ ਹੁੰਦਾ ਜਿੰਨਾ ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਬਰਬਾਦ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਉਦਾਰਤਾ ਵੱਲ ਉਸਦਾ ਰੁਝਾਨ ਇਸ ਤੱਥ ਤੋਂ ਅਗੇ ਵਧਿਆ ਕਿ ਉਸਦੀ ਜਵਾਨੀ ਵਿੱਚ ਉਹ ਇੱਕ ਸਿਪਾਹੀ ਹੁੰਦਾ, ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ, ਸਿਪਾਹੀ ਉਹ ਸਕੂਲ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਗਰੀਬ ਵਿਅਕਤੀ ਉਦਾਰ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਉਦਾਰ ਵਿਅਕਤੀ ਉਦਾਰ। ਜੇ ਕੋਈ ਸਿਪਾਹੀ ਹੈ ਜੋ ਤੁੰਗ ਮੁਠੀ ਵਾਲਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਓਨੇ ਹੀ ਦੁਰਲੱਭ ਹਨ ਜਿੰਨੇ ਕੁਝ ਘੱਟ ਹੀ ਕੁਦਰਤ ਦੇ ਅਜੀਬ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਨੇ ਉਦਾਰਤਾ ਦੀਆਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਫਜ਼ੂਲ ਖਰਚੀ 'ਤੇ ਸੀ, ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਜੋ ਇੱਕ ਵਿਆਹੁ ਆਦਮੀ ਲਈ ਮਾੜੀ ਸੀ ਜਿਸਦੇ ਬੱਚੇ ਉਸਦੇ ਨਾਮ ਅਤੇ ਅਹੁਦੇ ਦੇ ਵਾਰਸ ਹੋਣਗੇ। ਅਸੀਂ ਤਿੰਨ ਬੱਚੇ ਸੀ, ਸਾਰੇ ਪੁੱਤਰ ਅਤੇ ਉਸ ਉਮਰ ਦੇ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਕਰੀਅਰ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਨੇ ਆਪਣੀ ਅਸਮਰੱਥਾ ਨੂੰ ਪਛਾਣਿਆ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਪੱਤਾ ਪਲਟਣ ਲਈ", ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਉਦਾਰਤਾ ਦੇ ਸਾਧਨ ਅਤੇ ਸਰੋਤ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਛੁਟਕਾਰਾ ਪਾਉਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਫਜ਼ੂਲਖ਼ਰਚੀ: ਉਸਦੀ ਜਾਇਦਾਦ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਸਿਕੰਦਰ ਖੁਦ ਕੁੰਜੂਸ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ। ਇੱਕ ਦਿਨ, ਉਸਨੇ ਸਾਨੂੰ ਤਿੰਨਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਬੁਲਾਇਆ, ਜਿੱਥੇ ਉਸਨੇ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਨਿਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਜੋ ਕੁਝ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੀ: 'ਮੇਰੇ ਪੁੱਤਰੋ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਯਕੀਨ ਦਿਵਾਉਣ ਲਈ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਵਜੋਂ ਪਛਾਣਨ ਅਤੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਕੁਝ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਤੁਹਾਡਾ ਇਹ ਅਹਿਸਾਸ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੁਹਾਡੀ ਵਿਰਾਸਤ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰੱਖਣ ਦੀ ਗੱਲ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਕੋਈ ਸੰਜਮ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰ 'ਤੇ ਸ਼ੱਕ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ; ਪਰ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਪਲ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਸਮਝ ਸਕੋ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਕ ਪਿਤਾ ਵਾਂਗ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿਸੇ ਮਤਰੇਏ ਪਿਤਾ ਵਾਂਗ ਬਰਬਾਦ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਮੈਂ ਕੁਝ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦਾ ਹਾਂ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਮੈਂ ਕਈ ਦਿਨਾਂ ਤੋਂ ਵਿਚਾਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਕੁਝ ਅਜਿਹਾ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਦਰਦਨਾਕ ਵਿਚਾਰ-ਵਟਾਂਦਰੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਬਾਲਗ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਸੰਭਾਲਣ ਜਾਂ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਪੇਸ਼ਾ ਚੁਣਨ ਦੀ ਉਮਰ ਦੇ ਹੋ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਬਾਅਦ ਦੇ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਸਨਮਾਨ ਅਤੇ ਲਾਭ ਲਿਆਵੇ। ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਚਾਰ ਬਰਾਬਰ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰੇਕ ਨੂੰ ਉਹ ਹਿੱਸਾ ਦੇਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜੋ ਤੁਹਾਡਾ ਬਣਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਬੱਚੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਜਿੰਨੇ ਵੀ ਦਿਨ ਸਵਰਗ ਮੈਨੂੰ ਦੇਣ ਲਈ ਯੋਗ ਸਮਝਦਾ ਹੈ, ਰਹਿਣ ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਗੁਜ਼ਾਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਰੱਖਦਾ ਹਾਂ। ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਹਰੇਕ ਨੂੰ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਆਪਣਾ ਹਿੱਸਾ ਮਿਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਕਰਾਂਗਾ ਮੈਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਪੇਸ਼ਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਚੁਣੋ ਜੋ ਮੈਂ ਦੱਸਾਂਗਾ। ਸਾਡੇ ਇਸ ਸਪੇਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕਹਾਵਤ ਹੈ ਜੋ ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਬਿਲਕੁਲ ਸੱਚ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਹ ਸਾਰੇ ਹਨ, ਸੰਖੇਪ ਕਹਾਵਤਾਂ ਹਨ ਜੋ ਵਖ-ਵਖ ਸਦੀਆਂ ਅਤੇ ਲੰਬੇ ਤਜਰਬੇ ਤੋਂ ਇਕੱਠੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਮੇਰੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਜੋ ਹੈ ਉਹ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ, "ਚੁਰਚ, ਸਮੁੰਦਰ, ਜਾਂ ਸ਼ਾਹੀ ਮਹਿਲ," ਜਾਂ ਇਸਨੂੰ ਹੋਰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੱਸਣ ਲਈ, "ਜੋ ਕੋਈ ਵੀ ਰੁਤਬਾ ਅਤੇ ਦੌਲਤ ਦੀ ਇੱਛਾ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਉਸਨੂੰ ਚਰਚ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਵਪਾਰ ਦਾ ਵਪਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮੁੰਦਰ ਵਿੱਚ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਦਰਬਾਰ ਵਿੱਚ ਰਾਜੇ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ," ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ "ਰਾਜੇ ਦੇ ਮੇਜ਼ ਦੇ ਟੁਕੜੇ ਇੱਕ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਅਹਿਸਾਨਾਂ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਕੀਮਤੀ ਹਨ"। ਮੈਂ ਇਸਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਇਸ ਲਈ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਮੇਰੀ ਇੱਛਾ ਅਤੇ ਇੱਛਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਪੱਤਰਾਂ ਦੀ

ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰੋ, ਦੂਜਾ ਵਪਾਰ ਦੀ, ਅਤੇ ਤੀਜਾ ਯੁੱਧ ਵਿੱਚ ਰਾਜੇ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਦਰਬਾਰ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ; ਅਤੇ ਭਾਵੇਂ ਜੰਗ ਧਨ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਸਕਦੀ, ਇਹ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਫ਼ਰਕ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸਿੱਧੀ ਲਿਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਹਫ਼ਤੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਵੱਖਰੇ ਹਿੱਸੇ ਨਕਦ ਵਿੱਚ ਦੇਵਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਦਾ ਵੀ ਦੂਜਿਆਂ ਨਾਲੋਂ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਛੋਟਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੇਰੇ ਕੰਮ ਕਰਨਗੇ। ਸਾਬਤ ਕਰੋ। ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸੋ, ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੀ ਸਲਾਹ ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਯੋਜਨਾ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੋ,' ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ, ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੇ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ। ਉਸਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀ ਦੌਲਤ ਨਾ ਦੇਵੇ ਪਰ ਇਸਨੂੰ ਜਿਵੇਂ ਵੀ ਉਹ ਚਾਹੇ ਖ਼ਰਚ ਕਰੇ - ਅਸੀਂ ਜਵਾਨ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਕਿਸਮਤ ਕਮਾਉਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਤਾਕਤਵਰ ਹਾਂ - ਮੈਂ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਇੱਛਾਵਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹੋ ਗਿਆ, ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਮੇਰਾ ਇਰਾਦਾ ਹਥਿਆਰਾਂ ਦੇ ਪੇਸ਼ੇ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਰਮਾਤਮਾ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਦੇਸ਼ ਦੇਵਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਭਰਾ ਨੇ, ਉਹੀ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇੰਡੀਜ਼ ਜਾਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ, ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਵਿਰਾਸਤ ਦੇ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਲਗਾਏਗਾ। ਸਭ ਤੋਂ ਛੋਟਾ, ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਬੁੱਧੀਮਾਨ, ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਚਰਚ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਸਲਾਮਾਂਕਾ ਵਿੱਚ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਵਾਪਸ ਜਾਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ।

"ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਸਮਝੌਤੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਗਏ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਪੇਸ਼ੇ ਚੁਣੇ, ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਨੇ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰੇਕ ਨੂੰ ਗਲੇ ਲਗਾ ਲਿਆ, ਅਤੇ ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਜਿਸਦਾ ਉਸਨੇ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਵਾਅਦੇ ਪੂਰੇ ਕਰ ਦਿੱਤੇ, ਸਾਨੂੰ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਸਾਡਾ ਹਿੱਸਾ ਦੇ ਦਿੱਤਾ, ਜੋ ਕਿ ਮੇਰੀ ਯਾਦਦਾਸ਼ਤ ਅਨੁਸਾਰ ਤਿੰਨ ਹਜ਼ਾਰ ਡੁਕਾਟ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਡੇ ਇੱਕ ਚਾਚੇ ਨੇ ਸਾਰੀ ਜਾਇਦਾਦ ਖਰੀਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਲਈ ਨਕਦ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਪਰਿਵਾਰ ਨੂੰ ਨਾ ਛੱਡੇ। ਉਸੇ ਦਿਨ, ਅਸੀਂ ਤਿੰਨਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪਿਆਰੇ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਵਿਦਾਈ ਦਿੱਤੀ, ਪਰ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਿਆ ਕਿ ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਵਧਦੀ ਉਮਰ ਵਿੱਚ ਇੰਨੇ ਘੱਟ ਸਰੋਤਾਂ ਨਾਲ ਛੱਡਣਾ ਬੇਰਹਿਮ ਹੋਵੇਗਾ, ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਤਿੰਨ ਹਜ਼ਾਰ ਡੁਕਾਟ ਵਿਚੋਂ ਦੇ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਲਈ ਮਨਾ ਲਿਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਜੋ ਬਚਿਆ ਸੀ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਸਿਪਾਹੀ ਦੀ ਲੋੜ ਵਾਲੀ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਆਰਾਮ ਨਾਲ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਸੀ। ਮੇਰੇ ਹਰੇਕ ਭਰਾ ਨੇ, ਮੇਰੀ ਉਦਾਹਰਣ ਤੋਂ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਹੋ ਕੇ, ਉਸਨੂੰ ਇੱਕੋ ਹਜ਼ਾਰ ਡੁਕਾਟ ਦਿੱਤੇ, ਇਸ ਲਈ ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਕੋਲ ਚਾਰ ਹਜ਼ਾਰ ਨਕਦ ਅਤੇ ਤਿੰਨ ਹਜ਼ਾਰ ਬਚ ਗਏ ਜੋ ਕਿ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਉਸਦੇ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਨਾਮਾਤਰ ਮੁੱਲ ਸੀ, ਜਿਸਨੂੰ ਉਸਨੇ ਵੇਚਣਾ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਅਸਲ ਜਾਇਦਾਦ ਵਜੋਂ ਰੱਖਣਾ ਪਸੰਦ ਕੀਤਾ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਅਤੇ ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਚਾਚੇ ਦੋਵਾਂ ਨੂੰ ਵਿਦਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਦੁੱਖ ਦੇ ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਮੌਜੂਦ ਹਰ ਕੋਈ ਰੋ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਸਾਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਬਾਰੇ ਸੂਚਿਤ ਰੱਖਣ ਦਾ ਕੰਮ ਸੌਂਪਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਭਾਵੇਂ ਅਸੀਂ ਆਰਾਮ ਨਾਲ ਅਜਿਹਾ ਕਰ ਸਕੀਏ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਅਨੁਕੂਲ ਹੋਣ ਜਾਂ ਪ੍ਰਤੀਕੂਲ। ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਗਲੇ ਲਗਾਇਆ ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਆਪਣਾ ਆਸ਼ੀਰਵਾਦ ਦਿੱਤਾ। ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸਲਾਮਾਂਕਾ ਲਈ, ਦੂਜਾ ਸੇਵਿਲ ਲਈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਅਲੀਕੇਂਟ ਲਈ ਰਵਾਨਾ ਹੋਇਆ, ਜਿੱਥੇ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਜੇਨੋਆ ਲਈ ਉੱਨ ਨਾਲ ਲੱਦਿਆ ਇੱਕ ਜੇਨੋਈਜ਼ ਜਹਾਜ਼ ਹੈ।

"ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਘਰ ਛੱਡੇ ਨੂੰ ਬਾਈ ਸਾਲ ਹੋ ਗਏ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ, ਕਈ ਚਿੱਠੀਆਂ ਲਿਖਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਮੈਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜਾਂ ਮੇਰੇ ਭਰਾਵਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਖ਼ਬਰ ਨਹੀਂ ਮਿਲੀ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਕੀ ਹੋਇਆ, ਮੈਂ ਹੁਣ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਦੱਸਾਂਗਾ। ਮੈਂ ਐਲੀਕਾਂਟੇ ਤੋਂ ਰਵਾਨਾ ਹੋਇਆ, ਇੱਕ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਯਾਤਰਾ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜੇਨੋਆ ਪਹੁੰਚਿਆ, ਅਤੇ ਉੱਥੋਂ ਮਿਲਾਨ ਚਲਾ ਗਿਆ, ਜਿੱਥੇ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਹਥਿਆਰਾਂ ਅਤੇ ਫੌਜੀ ਵਰਦੀ ਨਾਲ ਲੈਸ ਕੀਤਾ, ਪੀਡਮੌਂਟ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਭਰਤੀ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦਾ ਸੀ। ਅਲੇਸੈਂਡਰੀਆ ਡੇਲਾ ਪਾਗਲੀਆ ਜਾਂਦੇ ਸਮੇਂ, ਮੈਨੂੰ ਖ਼ਬਰ ਮਿਲੀ ਕਿ ਡਿਊਕ ਆਫ਼ ਐਲਬਾ ਫਲੈਂਡਰਜ਼ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਆਪਣੀਆਂ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬਦਲਦੇ ਹੋਏ, ਮੈਂ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਭਰਤੀ ਹੋਇਆ, ਉਸਨੇ ਚੁਲਾਈਆਂ ਮੁਹਿੰਮਾਂ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ, ਕਾਉਂਟਸ ਐਗਮੌਂਟ ਅਤੇ ਹੌਰਨ ਦੀਆਂ ਮੌਤਾਂ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸੀ, ਅਤੇ ਗ੍ਰਾਂਡਾਲਜਾਰਾ ਦੇ ਇੱਕ ਮਸ਼ਹੂਰ ਕਪਤਾਨ ਡਿਏਗੋ ਡੀ ਉਰਬੀਨਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਝੰਡਾ ਚੜ੍ਹ ਗਿਆ। ਫਲੈਂਡਰਜ਼ ਪਹੁੰਚਣ ਤੋਂ ਥੋੜ੍ਹੀ ਦੇਰ ਬਾਅਦ, ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਪਵਿੱਤਰ ਪੋਪ

ਪਾਈਅਸ ਪੰਜਵੇਂ, ਜਿਸਨੂੰ ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਨੇ ਆਪਣੇ ਸਾਂਝੇ ਦੁਸ਼ਮਣ ਤੁਰਕ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਵੇਨਿਸ ਅਤੇ ਸਪੇਨ ਨਾਲ ਗੱਠਜੋੜ ਬਣਾਇਆ ਸੀ, ਜਿਸਦਾ ਬੇੜਾ ਉਸੇ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਲੈ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਾਈਪ੍ਰਸ ਟਾਪੂ, ਜੋ ਕਿ ਵੈਨੇਸ਼ੀਅਨਾਂ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਇੱਕ ਦੁੱਖਦਾਈ ਅਤੇ ਮੰਦਭਾਗਾ ਨੁਕਸਾਨ।

"ਇਹ ਵਿਆਪਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਲੀਗ ਦਾ ਕਮਾਂਡਰ-ਇਨ-ਚੀਫ਼ ਆਸਟਰੀਆ ਦਾ ਹਿਜ਼ ਸੇਰੇਨ ਹਾਈਨੈਸ ਡੌਨ ਜੁਆਨ ਹੋਣਾ ਸੀ, ਜੋ ਸਾਡੇ ਚੰਗੇ ਰਾਜਾ ਡੌਨ ਫੇਲਿਪ ਦਾ ਜਨਮ ਤੋਂ ਭਰਾ ਸੀ। ਇਹ ਖੁਲਾਸਾ ਹੋਇਆ ਕਿ ਯੁੱਧ ਦੀਆਂ ਵਿਸ਼ਾਲ ਤਿਆਰੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾ ਰਹੀਆਂ ਸੁਣ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੇਰੇ ਖੂਨ ਨੂੰ ਹਿਲਾ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਅਨੁਮਾਨਤ ਮੁਹਿੰਮ ਵਿਚ ਹਿੱਸਾ ਲੈਣ ਦੀ ਮੇਰੀ ਇੱਛਾ ਨੂੰ ਵਧਾ ਦਿੱਤਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਵਾਅਦਾ ਵੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਮੈਨੂੰ ਕਪਤਾਨ ਵਜੋਂ ਤਰੱਕੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਮੈਂ ਸਭ ਕੁਝ ਤਿਆਗ ਕੇ ਇਟਲੀ ਜਾਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਿਸਮਤ ਨੂੰ ਇਹ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ, ਆਸਟਰੀਆ ਦਾ ਡੌਨ ਜੁਆਨ ਹੁਣੇ ਹੀ ਜੇਨੋਆ ਪਹੁੰਚਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਵੇਨੇਸ਼ੀਅਨ ਬੇੜੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਲਈ ਨੈਪਲਜ਼ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਮੈਸੀਨਾ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, ਮੈਂ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਦੱਸ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸ ਸੁਭ ਤੋਂ ਖੁਸ਼ਹਾਲ ਮੁਹਿੰਮ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਲਿਆ ਸੀ, ਹੁਣ ਪੈਦਲ ਸੈਨਾ ਦੇ ਕਪਤਾਨ ਵਜੋਂ ਤਰੱਕੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਇਹ ਸਨਮਾਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਮੇਰੀ ਆਪਣੀ ਯੋਗਤਾ ਨਾਲੋਂ ਮੇਰੀ ਚੰਗੀ ਕਿਸਮਤ ਕਾਰਨ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਉਹ ਦਿਨ ਈਸਾਈ-ਜਗਤ ਲਈ ਬਹੁਤ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ, ਇਸ 'ਤੇ, ਧਰਤੀ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਕੌਮਾਂ ਆਪਣੇ ਗਲਤ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਹੋ ਗਈਆਂ ਸਨ ਕਿ ਤੁਰਕ ਸਮੁੰਦਰ ਵਿੱਚ ਅਜਿੱਤ ਸਨ - ਉਹ ਦਿਨ, ਮੈਂ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਜਦੋਂ ਓਟੋਮੈਨ ਹੰਕਾਰ ਅਤੇ ਹੰਕਾਰ ਟੁੱਟ ਗਏ ਸਨ, ਮੈਂ ਇਕੱਲਾ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਖੁਸ਼ਕਿਸਮਤ ਰੂਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਬਦਕਿਸਮਤ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉੱਥੇ ਮਰਨ ਵਾਲੇ ਈਸਾਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਧੰਨ ਸਨ ਜੋ ਜ਼ਿੰਦਾ ਅਤੇ ਜੇਤੂ ਹੋ ਕੇ ਉਭਰੇ ਸਨ। ਕੁਝ ਫੌਜੀ ਤਾਜ ਦੀ ਬਜਾਏ ਜਿਸਦੀ ਮੈਂ ਉਮੀਦ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜੇਕਰ ਇਹ ਰੋਮਨ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ, ਮੈਂ, ਉਸ ਸੁਭ ਤੋਂ ਮਸ਼ਹੂਰ ਦਿਨ ਤੋਂ ਅਗਲੀ ਰਾਤ ਨੂੰ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪੈਰਾਂ ਵਿੱਚ ਜੰਜ਼ੀਰਾਂ ਅਤੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਬੇੜੀਆਂ ਨਾਲ ਪਾਇਆ, ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਹਾਲਾਤ ਜੋ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਾਪਰੇ। ਅਲਜੀਅਰਜ਼ ਦੇ ਰਾਜਾ ਅਲੂਚ ਅਲੀ, ਇੱਕ ਦਲੇਰ ਅਤੇ ਸਾਹਸੀ ਕੋਰਸੇਅਰ, ਨੇ ਮਾਲਟਾ ਦੇ ਝੰਡੇ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕਰਕੇ ਉਸਨੂੰ ਹਰਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਤਿੰਨ ਬਹਾਦਰ ਰੂਹਾਂ ਬਚੀਆਂ ਸਨ - ਅਤੇ ਉਹ ਬੁਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜ਼ਖਮੀ ਹੋ ਗਏ ਸਨ - ਜਿਓਵਨੀ ਐਂਡਰੀਆ ਦਾ ਝੰਡਾ ਸਮਰਥਨ ਦੇਣ ਲਈ ਨਾਲ ਆਇਆ ਸੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਸਾਥੀ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਜਹਾਜ਼ 'ਤੇ ਸਵਾਰ ਸੀ, ਮੈਂ ਉਹੀ ਕੀਤਾ ਜੋ ਅਜਿਹੇ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਦੁਸ਼ਮਣ ਗੈਲੀ 'ਤੇ ਛਾਲ ਮਾਰ ਦਿੱਤੀ। ਇਹ ਉਸ ਤੋਂ ਦੂਰ ਖਿੱਚਣ ਲੱਗ ਪਿਆ ਜਿਸ ਨਾਲ ਇਹ ਜੁੜ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਮੇਰੇ ਸੈਨਿਕਾਂ ਨੂੰ ਮੇਰਾ ਪਿੱਛਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਦੁਸ਼ਮਣਾਂ ਨਾਲ ਘਿਰਿਆ ਹੋਇਆ ਪਾਇਆ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਕਾਰਨ ਰੋਕਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਜ਼ਖਮ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੈਨੂੰ ਹਾਵੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਅਲੂਚ ਅਲੀ ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਸਕੁਐਡਰਨ ਨਾਲ ਬਚ ਗਿਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਦਾ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸ਼ੱਕ ਸੁਣਿਆ, ਮੈਂ ਉਸਦਾ ਕੈਦੀ ਬਣ ਗਿਆ। ਇੰਨੇ ਸਾਰੇ ਕਿਸਮਤ ਵਾਲਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਮੈਂ ਇਕੱਲੀ ਬਦਕਿਸਮਤ ਆਤਮਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇੰਨੇ ਸਾਰੇ ਆਜ਼ਾਦ ਹੋਏ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇਕੱਲੀ ਕੈਦੀ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਪੰਦਰਾਂ ਹਜ਼ਾਰ ਈਸਾਈਆਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਸੀ - ਸਾਰੇ ਤੁਰਕੀ ਬੇੜੇ ਦੇ ਕਿਸ਼ਤੀ ਚਾਲਕ - ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸ ਦਿਨ ਆਪਣੀ ਤਰਸਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ।

"ਮੈਨੂੰ ਕਾਂਸਟੈਂਟੀਨੋਪਲ ਲਿਜਾਇਆ ਗਿਆ, ਜਿੱਥੇ ਗ੍ਰੈਂਡ ਤੁਰਕ ਸੇਲਿਮ ਨੇ ਮੇਰੇ ਮਾਸਟਰ ਐਡਮਿਰਲ ਨੂੰ ਸਮੁੰਦਰ ਦਾ ਐਡਮਿਰਲ ਬਣਾਇਆ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਬਹਾਦਰੀ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਵਜੋਂ, ਆਰਡਰ ਆਫ਼ ਮਾਲਟਾ ਦਾ ਝੰਡਾ ਲੈ ਕੇ ਲੜਾਈ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਡਿਊਟੀ ਨਿਭਾਈ ਸੀ। ਅਗਲੇ ਸਾਲ, ਜੋ ਕਿ 1572 ਸੀ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਗੈਲਟੈਨਾਂ ਦੇ ਫਲੈਗਸ਼ਿਪ ਵਿੱਚ ਨਵਾਰਿਨੋ ਰੇਇੰਗ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ। [1] ਮੈਂ ਉੱਥੇ ਉਸ ਬੰਦਰਗਾਹ ਵਿੱਚ ਪੂਰੇ ਤੁਰਕੀ ਬੇੜੇ ਨੂੰ ਫੜਨ ਦਾ ਖੁੰਝਿਆ ਹੋਇਆ ਮੌਕਾ ਦੇਖਿਆ ਅਤੇ ਦੇਖਿਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਉੱਥੇ ਤਾਇਨਾਤ ਸਾਰੇ ਮਲਾਹਾਂ ਅਤੇ

ਜੋਨਸਰੀਆਂ ਨੂੰ ਯਕੀਨ ਸੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਉਸੇ ਬੰਦਰਗਾਹ ਵਿੱਚ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਸ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਕੱਪੜੇ ਅਤੇ ਬਾਚਮਕ, ਯਾਨੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਜੁੱਤੇ ਇਕੱਠੇ ਕੀਤੇ ਸਨ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਬਿਨਾਂ ਲੜਾਈ ਕੀਤੇ ਜ਼ਮੀਨ ਤੋਂ ਭੱਜ ਸਕਣ, ਇਹੀ ਡਰ ਸੀ ਕਿ ਸਾਡੇ ਬੇੜੇ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਪਰ ਸਵਰਗ ਨੇ ਹੋਰ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤਾ, ਸਾਡੇ ਕਮਾਂਡਿੰਗ ਜਨਰਲ ਦੀ ਕਿਸੇ ਗਲਤੀ ਜਾਂ ਨਿਗਰਾਨੀ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਈਸਾਈ-ਜਗਤ ਦੇ ਪਾਪਾਂ ਕਾਰਨ ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੇ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਸਾਨੂੰ ਤਾੜਨਾ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੋੜਿਆਂ ਨਾਲ ਘਿਰਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਅਲੂਚ ਅਲੀ ਨੇ ਨਵਾਰਿਨੋ ਦੇ ਨੇੜੇ ਇੱਕ ਟਾਪੂ ਮੋਡੋਨ ਵਿੱਚ ਪਨਾਹ ਲਈ। ਆਪਣੇ ਆਦਮੀਆਂ ਨੂੰ ਕਿਨਾਰੇ 'ਤੇ ਰੱਖਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸਨੇ ਬੰਦਰਗਾਹ ਦੇ ਮੂੰਹ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਡੌਨ ਜੁਆਨ ਦੇ ਚਲੇ ਜਾਣ ਤੱਕ ਚੁੱਪ ਰਿਹਾ। ਇਸ ਯਾਤਰਾ 'ਤੇ ਦ ਪ੍ਰਾਈਜ਼ ਨਾਮਕ ਗੈਲੀ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ, ਜਿਸਦਾ ਕਪਤਾਨ ਉਸ ਮਸ਼ਹੂਰ ਕੋਰਸੇਅਰ ਬਾਰਬਾਰੋਸਾ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਸੀ। ਗੈਲੀ ਨੂੰ ਨੇਪਲਜ਼ ਦੇ ਫਲੈਗਸ਼ਿਪ, ਸ਼ੀ-ਵੁਲਫ ਦੁਆਰਾ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸਦੀ ਕਮਾਂਡ ਇੱਕ ਲੜਾਕੂ ਦੇ ਉਸ ਫਾਇਰਬ੍ਰਾਂਡ, ਸਿਪਾਹੀਆਂ ਲਈ ਉਹ ਪਿਤਾ ਸ਼ਖਸੀਅਤ, ਉਹ ਦਲੇਰ ਅਤੇ ਕਦੇ ਨਾ ਹਾਰਨ ਵਾਲਾ ਕਪਤਾਨ ਡੌਨ ਅਲਵਾਰੋ ਡੀ ਬਾਜ਼ਾਨ, ਸਾਂਤਾ ਕਰੂਜ਼ ਦਾ ਮਾਰਕੁਇਸ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਕਿ ਦ ਪ੍ਰਾਈਜ਼ ਨਾਲ ਕੀ ਹੋਇਆ ਜਦੋਂ ਇਹ ਇੱਕ ਹੋਰ ਗੈਲੀ ਦਾ ਇਨਾਮ ਬਣ ਗਿਆ। ਬਾਰਬਾਰੋਸਾ ਦੀ ਪੁੱਤਰ ਇੰਨਾ ਜ਼ਾਲਮ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਕੈਦੀਆਂ ਨਾਲ ਇੰਨਾ ਭਿਆਨਕ ਵਿਵਹਾਰ ਕੀਤਾ ਕਿ, ਜਦੋਂ ਓਅਰਾਂ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਸ਼ੀ-ਵੁਲਫ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਛਾੜਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੇ ਉਸੇ ਸਮੇਂ ਆਪਣੇ ਓਅਰ ਛੱਡ ਦਿੱਤੇ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਕਪਤਾਨ ਨੂੰ ਫੜ ਲਿਆ, ਜੋ ਕਿ ਜਹਾਜ਼ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤੇਜ਼ ਰਫ਼ਤਾਰ ਨਾਲ ਕਿਸ਼ਤੀ ਕਰਨ ਲਈ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਫਿਰ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ-ਇੱਕ ਕਰਕੇ ਇੱਕ ਬੈਂਚ 'ਤੇ ਜਾਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸਦੇ ਮਾਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਪਾੜ ਦਿੱਤਾ। ਦੰਦ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਮੁੱਖ ਪੱਥਰ ਤੋਂ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਅੱਗੇ ਲੰਘਿਆ ਸੀ, ਉਸਦੀ ਆਤਮਾ ਨਰਕ ਵਿੱਚ ਚਲੀ ਗਈ ਸੀ। ਮੈਂ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਇਹ ਉਹ ਬੇਰਹਿਮੀ ਸੀ ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਵਿਵਹਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਨਫ਼ਰਤ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਸਹਿਣ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਕਾਂਸਟੈਂਟੀਨੋਪਲ ਵਾਪਸ ਆ ਗਏ, ਅਤੇ ਅਗਲੇ ਸਾਲ, 1573 ਵਿੱਚ, ਇਹ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਡੌਨ ਜੁਆਨ ਨੇ ਟਿਊਨਿਸ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਤੁਰਕਾਂ ਤੋਂ ਉਸ ਰਾਜ ਨੂੰ ਖੋਹ ਲਿਆ ਸੀ, ਇਸਨੂੰ ਮੂਲੇ ਹਮੇਤ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਦੇ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੂਲੇ ਹਮੀਦਾ ਨੂੰ ਨਾਕਾਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਜੋ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਬਹਾਦਰ ਅਤੇ ਜ਼ਾਲਮ ਮੂਰ ਸੀ, ਜਿਸਨੂੰ ਸ਼ਾਸਕ ਵਜੋਂ ਉੱਥੇ ਵਾਪਸ ਆਉਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਸੀ। ਗ੍ਰੈਂਡ ਤੁਰਕ ਨੇ ਇਸ ਨੁਕਸਾਨ ਨੂੰ ਡੂੰਘਾਈ ਨਾਲ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਅਤੇ, ਆਪਣੀ ਜਾਤੀ ਦੇ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਕੋਲ ਮੌਜੂਦ ਸਮਝਦਾਰੀ ਦਾ ਫਾਇਦਾ ਉਠਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਵੇਨੇਸ਼ੀਅਨਾਂ ਨਾਲ ਸ਼ਾਂਤੀ ਬਣਾਈ, ਜੋ ਇਸਨੂੰ ਉਸ ਨਾਲੋਂ ਕਿਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ। ਅਗਲੇ ਸਾਲ, '74 ਵਿੱਚ, ਉਸਨੇ ਲਾ ਗੋਲੇਟਾ ਅਤੇ ਟਿਊਨਿਸ ਦੇ ਨੇੜੇ ਅੱਧੇ-ਨਿਰਮਿਤ ਕਿਲ੍ਹੇ ਦੋਵਾਂ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ, ਜਿਸਨੂੰ ਡੌਨ ਜੁਆਨ ਨੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੌਰਾਨ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਉਮੀਦ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਇੱਕ ਜਹਾਜ਼ ਚੁਲਾਇਆ; ਘੱਟੋ ਘੱਟ, ਮੈਂ ਰਿਹਾਈ ਦੇ ਕੇ ਇਸਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਉਮੀਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਮਨ ਬਣਾ ਲਿਆ ਸੀ। ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਮੇਰੀ ਬੇਇੱਜ਼ਤੀ ਦੀ ਖ਼ਬਰ ਨਾ ਭੇਜਣ ਲਈ।

"ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਲਾ ਗੋਲੇਟਾ ਅਤੇ ਕਿਲ੍ਹਾ ਦੋਵੇਂ ਗੁਆਚ ਗਏ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਾਜ਼ਾਰਾਂ ਨੂੰ ਪੰਝੱਤਰ ਹਜ਼ਾਰ ਭਾੜੇ ਦੇ ਤੁਰਕੀ ਸੈਨਿਕਾਂ ਅਤੇ ਅਫ਼ਰੀਕਾ ਦੇ ਸਾਰੇ ਹਿੱਸਿਆਂ ਤੋਂ ਚਾਰ ਲੱਖ ਤੋਂ ਵੱਧ ਮੂਰ ਅਤੇ ਅਰਬਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿਚ ਲੈ ਲਿਆ। ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਇਸ ਵਿਸ਼ਾਲ ਇਕੱਠ ਦੇ ਨਾਲ ਹਥਿਆਰਾਂ ਅਤੇ ਜੰਗੀ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੀ ਭੀੜ ਸੀ ਅਤੇ ਇੰਨੇ ਸਾਰੇ ਸੈਪਰ ਸਨ ਕਿ ਉਹ ਲਾ ਗੋਲੇਟਾ ਅਤੇ ਕਿਲ੍ਹੇ ਦੋਵਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਰੇਤ ਨਾਲ ਦਬ ਸਕਦੇ ਸੁਨ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਹੱਥਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਵਰਤ ਕੇ ਪੁੱਟਿਆ ਸੀ। ਲਾ ਗੋਲੇਟਾ ਡਿੱਗਣ ਵਾਲਾ ਪਹਿਲਾ ਸੀ, ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਇਸਨੂੰ

ਅਜੇਤ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਇਹ ਇਸਦੇ ਬਚਾਅ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਗਲਤੀ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਗੁਆਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸਦੀ ਰੱਖਿਆ ਲਈ ਆਪਣੀ ਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ ਫਰਜ਼ ਵਿੱਚ ਸਭ ਕੁਝ ਕੀਤਾ, ਪਰ ਕਿਉਂਕਿ ਅਨੁਭਵ ਨੇ ਦਿਖਾਇਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਮਾਰੂਥਲ ਦੀ ਰੇਤ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨੀ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਮੋਰਚੇ ਬਣਾਏ ਜਾ ਸਕਦੇ ਸਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਜਦੋਂ ਕਿ ਕੋਈ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੋ ਹੱਥ ਸਪੇਨ ਦੀ ਡੂੰਘਾਈ 'ਤੇ ਪਾਣੀ ਮਾਰਦਾ ਸੀ, ਤੁਰਕ ਇਸਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੋ ਗਜ਼ ਹੇਠਾਂ ਖੋਦਣ ਦੇ ਯੋਗ ਸਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਰੇਤ ਦੀਆਂ ਬੋਰੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਕੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਮੋਰਚਿਆਂ ਨੂੰ ਇੰਨਾ ਉੱਚਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਕਿਲ੍ਹੇ ਦੀਆਂ ਕੰਧਾਂ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗੋਲੀਬਾਰੀ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਸਨ।" ਉੱਪਰੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ, ਤਾਂ ਜੋ ਕੋਈ ਵੀ ਡਿਫੈਂਡਰ ਬਚਾਅ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰਨ ਲਈ ਉੱਥੇ ਨਾ ਰਹਿ ਸਕੇ।

"ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡੇ ਆਦਮੀਆਂ ਨੂੰ ਲਾ ਗੋਲੇਟਾ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਰੋਕਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ, ਸਗੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਟਹਿਰੇ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਜੇ ਲੋਕ ਅਜਿਹਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਬੇਹੂਦਾ ਦੂਰੀ ਤੋਂ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਤਜ਼ਰਬੇ ਤੋਂ ਅਜਿਹਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਜੇ ਲਾ ਗੋਲੇਟਾ ਅਤੇ ਕਿਲ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ਼ ਸੱਤ ਹਜ਼ਾਰ ਸੈਨਿਕ ਹੀ ਸਨ, ਤਾਂ ਇੰਨੀ ਘੱਟ ਗਿਣਤੀ, ਆਪਣੀ ਹਿੰਮਤ ਦੀ ਪੂਰਵਾਹ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ, ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਮੈਦਾਨ ਵਿੱਚ ਕਿਵੇਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਦੁਸ਼ਮਣ ਸੈਨਿਕਾਂ ਦੀ ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਆਪਣੀਆਂ ਫੌਜਾਂ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਬਣਾਈ ਰੱਖ ਸਕਦੀ ਹੈ? ਅਤੇ ਇੱਕ ਗੜ੍ਹ ਲਈ ਗੁਆਚਣ ਤੋਂ ਕਿਵੇਂ ਬਚਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਇਸਨੂੰ ਕੋਈ ਮਜ਼ਬੂਤੀ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਜਦੋਂ ਇਹ ਆਪਣੀ ਹੀ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਇੰਨੇ ਸਾਰੇ ਕੱਟੜ ਦੁਸ਼ਮਣਾਂ ਨਾਲ ਘਿਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ? ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਸੀ, ਕਿ ਸਵਰਗ ਸਪੇਨ ਲਈ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਿਆਲੂ ਅਤੇ ਉਦਾਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਉਸ ਦਲਦਲ ਅਤੇ ਬੁਰਾਈਆਂ ਦੇ ਦਲਦਲ ਨੂੰ ਤਬਾਹ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇ ਕੇ, ਉਹ ਪੇਟੂ ਸਪੰਜ ਅਤੇ ਅਣਗਿਣਤ ਫੰਡਾਂ ਦਾ ਬਰਬਾਦ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਲਾਭ ਦੇ ਉੱਥੇ ਬਰਬਾਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਇਸ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦੀ ਯਾਦ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰੱਖਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ - ਅਜੇਤ ਚਾਰਲਸ ਪੰਜਵੇਂ ਦੁਆਰਾ ਸਭ ਤੋਂ ਖੁਸ਼ਹਾਲ - ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸਨੂੰ ਸਦੀਵੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਪੱਥਰਾਂ ਦੇ ਸਹਾਰੇ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ, ਜੋ ਇਹ ਹੈ ਅਤੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਰਹੇਗਾ। ਕਿਲ੍ਹਾ ਵੀ ਡਿੱਗ ਪਿਆ, ਜਿਸਨੂੰ ਤੁਰਕ ਇੱਕ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ਼ ਕੁਝ ਇੰਚ ਹੀ ਹਾਸਲ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਸਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸਦਾ ਬਚਾਅ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਿਪਾਹੀ ਇੰਨੀ ਬਹਾਦਰੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਲੜੇ ਕਿ ਬਾਈ ਆਮ ਹਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਮਾਰੇ ਗਏ ਦੁਸ਼ਮਣ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਪਹਿਲੀ ਹਜ਼ਾਰ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੋ ਗਈ। ਫੜੇ ਗਏ ਤਿੰਨ ਸੌ ਬਚੇ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਵੀ ਜ਼ਖਮੀ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ - ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦ੍ਰਿੜ ਇਰਾਦੇ ਅਤੇ ਬਹਾਦਰੀ ਦਾ ਸਪਸ਼ਟ ਅਤੇ ਬੇਮਿਸਾਲ ਸਬੂਤ ਅਤੇ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣਾ ਬਚਾਅ ਕਿੰਨੀ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹੇ ਸਨ। ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਕਿਲ੍ਹਾ ਜਾਂ ਬੁਰਜ ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਮਸ਼ਹੂਰ ਵੈਲੇਂਸੀਅਨ ਸੱਜਣ ਅਤੇ ਸਿਪਾਹੀ, ਡੌਨ ਜੁਆਨ ਜ਼ਾਨੋਗੁਏਰਾ ਦੀ ਕਮਾਂਡ ਹੇਠ ਝੀਲ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ, ਇਕ ਸ਼ਰਤਬੱਧ ਆਤਮ ਸਮਰਪਣ ਲਈ ਸੁਹਿਮਤ ਹੋ ਗਿਆ। ਕੈਦੀ ਨੂੰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਡੌਨ ਪੇਡਰੋ ਪੋਰਟੋਕਾਰੇਰੋ, ਲਾ ਗੋਲੇਟਾ ਦਾ ਕਮਾਂਡੈਂਟ ਸੀ, ਜਿਸਨੇ ਆਪਣੇ ਗੜ੍ਹ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਲਈ ਆਪਣੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵਿੱਚ ਸਭ ਕੁਝ ਕੀਤਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਹ ਇਸ ਨੂੰ ਸਮਰਪਣ ਕਰਨ 'ਤੇ ਇੰਨਾ ਦੁਖੀ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਕਾਂਸਟੈਂਟੀਨੋਪਲ ਦੇ ਰਸਤੇ ਵਿਚ ਸੋਗ ਨਾਲ ਮਰ ਗਿਆ, ਜਿੱਥੇ ਉਸਦੇ ਕੈਦੀ ਉਸਨੂੰ ਲੈ ਜਾ ਰਹੇ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਕਮਾਂਡੈਂਟ ਨੂੰ ਵੀ ਫੜ ਲਿਆ, ਜਿਸਦਾ ਨਾਮ ਗੈਬਰੀਓ ਸੇਰਵੇਲੋਨ ਸੀ, ਇੱਕ ਮਿਲਾਨੀਜ਼ ਸੱਜਣ, ਇੱਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਇੰਜੀਨੀਅਰ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਬਹਾਦਰ ਸਿਪਾਹੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਿਲ੍ਹਿਆਂ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋਈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਪੇਗੁਆਨੇ ਡੇ'ਓਰੀਆ, ਜੋ ਕਿ ਸੇਂਟ ਜੌਨ ਦੇ ਆਰਡਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਾਈਟ ਸੀ, ਜੋ ਸੁਭਾਅ ਤੋਂ ਉਦਾਰ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸਦੇ ਭਰਾ ਜਿਓਵਨੀ ਐਂਡਰੀਆ ਡੇ'ਓਰੀਆ ਪੂਰੀ ਉਸਦੀ ਅਤਿ ਉਦਾਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸਦੀ ਮੌਤ ਨੂੰ ਇੰਨਾ ਦੁਖਦਾਈ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਕੁਝ ਅਰਬਾਂ ਦੇ ਹੱਥੋਂ ਉਸਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਉਸਨੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਸਨੂੰ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਇਆ ਕਿ ਕਿਲ੍ਹਾ ਬਰਬਾਦ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਮੂਰ ਦੇ ਭੇਸ ਵਿੱਚ ਤਾਬਾਰਕਾ ਲੈ ਜਾਣ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕੀਤੀ, ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਬੰਦਰਗਾਹ ਜਾਂ ਢਾਂਚਾ ਜੋ ਕੋਰਲ ਮੱਛੀਆਂ ਫੜਨ ਵਿੱਚ ਲੱਗੇ ਕੁਝ ਜੇਨੋਈਜ਼ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸੀ, ਪਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਰਬਾਂ ਨੇ

ਉਸਦਾ ਸਿਰ ਵੱਢ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਤੁਰਕੀ ਬੇੜੇ ਦੇ ਕਮਾਂਡਰ ਕੋਲ ਲੈ ਗਏ, ਜਿਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਉਹੀ ਅਭਿਆਸ ਕੀਤਾ ਜੋ ਸਾਡੀ ਸਪੈਨਿਸ਼ ਕਹਾਵਤ ਹੈ: "ਧੋਖਾ ਬਰਦਾਸ਼ਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਪਰ ਧੋਖੇਬਾਜ਼ ਨੂੰ ਨਹੀਂ"। ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਇਹ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿ ਕਮਾਂਡਰ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਆਦਮੀਆਂ ਨੂੰ ਫਾਂਸੀ ਦੇਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਤੋਹਫ਼ਾ ਲਿਆਂਦਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਕੈਦੀ ਨੂੰ ਜ਼ਿੰਦਾ ਛੱਡਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੇ ਸਨ।

"ਕਿਲ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਬੰਦੀ ਬਣਾਏ ਗਏ ਈਸਾਈਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਪੇਡਰੋ ਡੀ ਐਗੁਇਲਰ ਨਾਮ ਦਾ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਅੰਡੇਲੁਸੀਆ ਦੇ ਕਿਸੇ ਸਥਾਨ ਤੋਂ ਸੀ। ਉਹ ਕਿਲ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਦੂਜਾ ਲੈਫਟੀਨੈਂਟ ਸੀ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਯੋਗਤਾ, ਦੁਰਲੱਭ ਬੁੱਧੀ ਅਤੇ ਕਵਿਤਾ ਦੀ ਕਲਾ ਲਈ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੋਹਫ਼ੇ ਵਾਲਾ ਸਿਪਾਹੀ ਸੀ। ਮੈਂ ਇਸਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਇਸ ਲਈ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਕਿਸਮਤ ਉਸਨੂੰ ਮੇਰੀ ਗੈਲੀ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਮਾਲਕ ਦੇ ਕੈਦੀ ਵਜੋਂ ਮੇਰੇ ਬੈਂਚ ਤੇ ਲੈ ਆਈ। ਉਸ ਬੰਦਰਗਾਹ ਤੋਂ ਜਹਾਜ਼ ਚਲਾਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਇਸ ਸੱਜਣ ਨੇ ਐਪੀਟਾਫ਼ ਦੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਦੋ ਸੋਨੇਟ ਲਿਖੇ, ਇੱਕ ਲਾ ਗੋਲੇਟਾ 'ਤੇ ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਕਿਲ੍ਹੇ 'ਤੇ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮੈਨੂੰ ਪਾਠ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦਿਲੋਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਕਿਰਪਾਵਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੁਖਦਾਈ ਨਾਲੋਂ ਵਧੇਰੇ ਸੁਹਾਵਣਾ ਲੱਗਣਗੀਆਂ।"

ਜਦੋਂ ਬੰਦੀ ਨੇ ਡੌਨ ਪੇਡਰੋ ਡੀ ਐਗੁਇਲਰ ਦਾ ਨਾਮ ਲਿਆ, ਤਾਂ ਡੌਨ ਫਰਨਾਂਡੋ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸਾਥੀਆਂ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ, ਅਤੇ ਉਹ ਤਿੰਨੇ ਮੁਸਕਰਾਉਣ ਲੱਗ ਪਏ। ਸੋਨੇਟਾਂ ਦੇ ਜ਼ਿਕਰ 'ਤੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੇ ਕਿਹਾ:

"ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸਾਨੂੰ ਦੱਸੋ ਕਿ ਉਸ ਡੌਨ ਪੇਡਰੋ ਡੀ ਐਗੁਇਲਰ ਦਾ ਕੀ ਬਣਿਆ ਜਿਸਦਾ ਤੁਸੀਂ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਸੀ," ਜਿਸ 'ਤੇ ਕੈਦੀ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ:

"ਮੈਂ ਸਿਰਫ਼ ਇਹੀ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਕਾਂਸਟੈਂਟੀਨੋਪਲ ਵਿੱਚ ਦੋ ਸਾਲ ਬਿਤਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਹ ਇੱਕ ਯੂਨਾਨੀ ਜਾਸੂਸ ਦੀ ਸੰਗਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਲਬਾਨੀਅਨ ਦੇ ਭੇਸ ਵਿੱਚ ਭੱਜ ਗਿਆ। ਮੈਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਕਿ ਉਹ ਬਚ ਗਿਆ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੈਂ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਬਚ ਗਿਆ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਸਾਲ ਬਾਅਦ ਮੈਂ ਕਾਂਸਟੈਂਟੀਨੋਪਲ ਵਿੱਚ ਯੂਨਾਨੀ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਪਰ ਉਸਨੂੰ ਪੁੱਛਣ ਦਾ ਕੋਈ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ ਕਿ ਉਹ ਯਾਤਰਾ ਕਿਵੇਂ ਖਤਮ ਹੋਈ।"

"ਖੈਰ, ਉਹ ਬਚ ਗਿਆ," ਸੱਜਣ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿਉਂਕਿ ਡੌਨ ਪੇਡਰੋ ਮੇਰਾ ਭਰਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਸਮੇਂ ਸਾਡੇ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਤੰਦਰੁਸਤ, ਅਮੀਰ, ਵਿਆਹਿਆ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਤਿੰਨ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਪਿਤਾ ਹੈ।"

"ਰੱਬ ਦਾ ਧੰਨਵਾਦ ਹੈ," ਕੈਦੀ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਉਸਨੇ ਉਸ ਉੱਤੇ ਜੋ ਦਇਆ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਉਸ ਲਈ। ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਆਪਣੀ ਗੁਆਚੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਵਾਪਸ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਕੋਈ ਖੁਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।"

"ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਕੀ ਹੈ," ਸੱਜਣ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸੋਨੇਟਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਮੇਰੇ ਭਰਾ ਨੇ ਲਿਖੀਆਂ ਸਨ।"

"ਠੀਕ ਹੈ ਫਿਰ," ਕੈਦੀ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਾਉਣ ਲਈ ਕਹਾਂਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸ਼ਾਇਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਨਾਲੋਂ ਬਿਹਤਰ ਜਾਣਦੇ ਹੋ।"

"ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ," ਸੱਜਣ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। "ਲਾ ਗੋਲੇਟਾ ਵਾਲਾ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।"

1. ਐਡਮਿਰਲ ਦੇ ਜਹਾਜ਼ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣ ਦਾ ਰਵਾਇਤੀ ਤਰੀਕਾ।
2. ਕੁਲੀਨ ਤੁਰਕੀ ਸਿਪਾਹੀ।

ਅਧਿਆਇ ਚਾਲੀ

ਬੰਦੀ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਦੀ ਨਿਰੰਤਰਤਾ

ਹੇ ਖੁਸ਼ ਰੂਹਾਂ, ਮੌਤ ਦੁਆਰਾ ਮੁਕਤੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰੋ
ਮੌਤ ਦੀ ਹਨੇਰੀ ਕੈਦ ਤੋਂ,
ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਕੰਮਾਂ ਦੁਆਰਾ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਯਾਦ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਮਰਦੀ—
ਧਰਤੀ ਦੇ ਹਨੇਰੇ ਸਥਾਨ ਤੋਂ ਅਸਮਾਨ ਤੱਕ ਉੱਚਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ!
ਹਰ ਅੱਖ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨਾ ਗੁੱਸਾ ਸੀ!
ਹਰ ਮੁਰਦਾਨਾ ਛਾਤੀ ਨੂੰ ਕਿੰਨਾ ਉਦਾਰ ਜੋਸ਼ ਭਰਿਆ!
ਜਦੋਂ ਕਿ ਕਤਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਢੇਰਾਂ ਨੇ ਰੇਤਲੇ ਕਿਨਾਰੇ ਨੂੰ ਨਫ਼ਰਤ ਕੀਤੀ,
ਅਤੇ ਰੰਗਿਆ ਹੋਇਆ ਸਮੁੰਦਰ ਦੁਸ਼ਮਣੀ ਭਰੇ ਖੂਨ ਨਾਲ਼ ਲਾਲ਼ ਹੋ ਗਿਆ।
ਗਿਣਤੀ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਕਤੀਮਾਨ, ਤੁਸੀਂ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਡਿੱਗ ਪਏ:
ਮੌਤ ਹੀ ਅਜਿਹੀ ਬੇਮਿਸਾਲ ਹਿੰਮਤ ਨੂੰ ਦਬਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।
ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੁਰਦੇ ਹੋਏ, ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਦੁਸ਼ਮਣਾਂ ਉੱਤੇ ਜਿੱਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੇ ਹੋ—
ਇਸਦੀ ਪ੍ਰਸਿੱਧੀ ਦੁਨੀਆ, ਇਸਦੀ ਸ਼ਾਨ ਸਵਰਗ, ਦਿੰਦਾ ਹੈ!

"ਮੈਂ ਜਿਸ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ, ਉਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਂਦਾ ਹੈ," ਕੈਦੀ ਨੇ ਕਿਹਾ; ਜਿਸ 'ਤੇ ਸੱਜਣ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ:

"ਖੈਰ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਹੈ, ਕਿਲ੍ਹੇ ਬਾਰੇ ਵਾਲਾ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ।"
ਇਹਨਾਂ ਕੰਧਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਖੰਡਰ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਫੈਲੇ ਹੋਏ ਹਨ,
ਅਤੇ ਖਿੰਡੇ ਹੋਏ ਢੇਰ ਜੋ ਸੜਦੀ ਹੋਈ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਢੇਰ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹਨ,
ਲੜਾਈ ਵਿੱਚ ਮਰੇ ਤਿੰਨ ਹਜ਼ਾਰ ਯੋਧਿਆਂ ਦੀਆਂ ਰੂਹਾਂ,
ਬਿਹਤਰ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਉਡਾਣ ਭਰੀ।
ਅਣਜਿੱਤ ਰੂਹਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਉਹ ਬਹਾਦਰੀ ਨਾਲ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਖੜ੍ਹੇ ਰਹੇ
ਅਤੇ ਨਿਡਰ ਹੋ ਕੇ ਆਪਣਾ ਅਟੱਲ ਖੂਨ ਵਹਾਇਆ;
ਜਦੋਂ ਤੱਕ, ਉੱਚ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਝੁਕਣ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ,
ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲੜੇ ਹੋਏ ਮੈਦਾਨ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀਆਂ ਜਾਨਾਂ ਛੱਡ ਦਿੱਤੀਆਂ।
ਇਹ ਘਾਤਕ ਮਿੱਟੀ ਕਦੇ ਵੀ ਕਬਰ ਰਹੀ ਹੈ
ਕਤਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਾਇਕਾਂ ਦੀ, ਇਸਦੀ ਕੁੱਖ ਵਿੱਚ ਦੱਬੀ ਹੋਈ;
ਫਿਰ ਵੀ ਬਹਾਦਰ ਸਰੀਰਾਂ ਨੇ ਇਹ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਕਾਇਮ ਰੱਖੋ,
ਨਾ ਹੀ ਹੋਰ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਰੂਹਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਅਸਮਾਨ ਭੇਜੋ।

ਉਹ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਸਹਿਮਤ ਹੋਏ ਕਿ ਸੇਨੇਟ ਦੁਖਦਾਈ ਨਹੀਂ ਸਨ, ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਬੁੰਦੀ ਆਪਣੇ ਸਾਥੀ ਬਾਰੇ ਮਿਲੀ ਖ਼ਬਰ ਤੋਂ ਖੁਸ਼ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਕਹਾਣੀ ਜਾਰੀ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ:

"ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਲਾ ਗੋਲੇਟਾ ਅਤੇ ਕਿਲ੍ਹੇ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਹੋ ਗਿਆ, ਤਾਂ ਤੁਰਕਾਂ ਨੇ ਲਾ ਗੋਲੇਟਾ ਨੂੰ ਢਾਹ ਦੇਣ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤਾ, ਕਿਲ੍ਹਾ ਇੰਨਾ ਢਹਿ-ਢੇਰੀ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਢਾਹਣ ਲਈ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਬਚਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਾਲ ਅਤੇ ਘੱਟ ਤੋਂ ਘੱਟ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਥਾਵਾਂ 'ਤੇ ਮਾਈਨ ਕੀਤਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਹ ਕਦੇ ਵੀ ਉਸ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਉਡਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸਨ ਜੋ ਸਭ ਤੋਂ ਘੱਟ ਰੋਧਕ ਜਾਪਦਾ ਸੀ - ਪੁਰਾਣੀਆਂ ਕੰਧਾਂ - ਜਦੋਂ ਕਿ ਇਲ ਫ਼ਾਟਿਨ [1] ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਵੇਂ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹੀ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਢਾਹ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਬੇੜਾ ਕਾਂਸਟੈਂਟੀਨੋਪਲ ਜਿੱਤਿਆ ਅਤੇ ਜੇਤੂ ਹੋ ਕੇ ਵਾਪਸ ਆ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਕੁਝ ਮਹੀਨਿਆਂ ਬਾਅਦ ਮੇਰੇ ਮਾਲਕ ਅਲੂਚ ਅਲੀ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ, ਜਾਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਅਲੂਚ ਅਲੀ ਫਾਰਟੇਕਸ ਵੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ 'ਮੋਂਗੀ ਰੇਨੇਗੋਡ' ਲਈ ਤੁਰਕੀ ਹੈ, [2] ਅਤੇ ਇਹੀ ਉਹ ਸੀ। ਤੁਰਕਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਰਿਵਾਜ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸੇ ਨਿੱਜੀ ਨੁਕਸ ਜਾਂ ਗੁਣ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਨਾਮ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਇੱਕ ਰਿਵਾਜ ਜੋ ਇਸ ਤੱਥ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ

ਸਿਰਫ਼ ਚਾਰ ਉਪਨਾਮ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਹ ਰਾਖਵੇਂ ਹਨ। ਓਟੋਮੈਨ ਲਾਈਨ ਦੇ ਸਿੱਧੇ ਵੰਸ਼ਜਾਂ ਲਈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਬਾਕੀ ਸਾਰਿਆਂ ਦਾ ਇੱਕ ਦਿੱਤਾ ਹੋਇਆ ਨਾਮ ਅਤੇ ਉਪਨਾਮ ਉਸਦੇ ਸਰੀਰ ਦੇ ਕਿਸੇ ਨੁਕਸ ਜਾਂ ਉਸਦੀ ਆਤਮਾ ਦੇ ਗੁਣ ਤੋਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਮੈਂਗੀ, ਜੋ ਕਿ ਗ੍ਰੈਂਡ ਤੁਰਕ ਦਾ ਬੰਧਨ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਚੌਦਾਂ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਇੱਕ ਗੋਲੀ ਗੁਲਾਮ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਚੌਂਤੀ ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਵਿੱਚ ਉਹ ਇੱਕ ਤੁਰਕ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸ਼ਤੀ ਚਲਾਉਂਦੇ ਸਮੇਂ ਮੂੰਹ 'ਤੇ ਥੱਪੜ ਮਾਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੁਸਲਮਾਨ ਬਣ ਗਿਆ ਸੀ, ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਕੰਮ ਜਿਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਬਦਲਾ ਲੈਣ ਲਈ ਇੰਨਾ ਬੇਤਾਬ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਧਰਮ ਤਿਆਗ ਦਿੱਤਾ। ਉਸਦੀ ਬਹਾਦਰੀ ਇੰਨੀ ਮਹਾਨ ਸੀ ਕਿ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਗੜੇ ਹੋਏ ਮਾਰਗਾਂ ਅਤੇ ਕਦਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਗ੍ਰੈਂਡ ਤੁਰਕ ਦੇ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਪਸੰਦੀਦਾ ਸੱਤਾ ਵਿੱਚ ਆਏ, ਉਹ ਅਲਜੀਅਰਜ਼ ਦਾ ਰਾਜਾ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ, ਜਲ ਸੈਨਾ ਦਾ ਕਮਾਂਡਰ ਬਣ ਗਿਆ, ਜੋ ਕਿ ਉਸ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਤੀਜਾ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਚਾ ਦਰਜਾ ਸੀ। ਉਹ ਜਨਮ ਤੋਂ ਇੱਕ ਕੈਲੇਬ੍ਰੀਅਨ ਸੀ ਅਤੇ, ਜਦੋਂ ਨੈਤਿਕਤਾ ਦੀ ਗੱਲ ਆਉਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਬਚਨ ਦਾ ਆਦਮੀ ਸੀ। ਉਸਦੇ ਗੁਲਾਮ, ਲਗਭਗ ਤਿੰਨ ਹਜ਼ਾਰ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ, ਉਸਦੇ ਦੁਆਰਾ ਕਾਫ਼ੀ ਮਨੁੱਖੀ ਵਿਵਹਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਮੌਤ 'ਤੇ ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਸਦੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਵਿਦਰੋਹੀਆਂ ਅਤੇ ਗ੍ਰੈਂਡ ਤੁਰਕ ਵਿੱਚ ਵੰਡਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਮਰਨ ਵਾਲੇ ਹਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਵਾਰਸ ਵੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਾਂਝਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਕੁਦਰਤੀ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਵਿਰਾਸਤ। ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਵੇਨੇਸ਼ੀਅਨ ਵਿਦਰੋਹੀ ਦੇ ਬੰਧਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਇੱਕ ਜਹਾਜ਼ 'ਤੇ ਕੈਬਿਨ ਬੁਆਏ ਸੀ, ਤਾਂ ਅਲੂਚ ਅਲੀ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਫੜ ਲਿਆ ਸੀ। ਵਿਦਰੋਹੀ ਨੂੰ ਉਸ ਮੁੰਡੇ ਨਾਲ ਇੰਨਾ ਪਿਆਰ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਉਸਦੇ ਮਨਪਸੰਦ ਪ੍ਰੇਮੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਬਣ ਗਿਆ ਅਤੇ ਵੱਡਾ ਹੋ ਕੇ ਦੁਨੀਆ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਜ਼ਾਲਮ ਵਿਦਰੋਹੀ ਬਣ ਗਿਆ। ਉਸਦਾ ਨਾਮ ਹਸਨ ਆਗਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਕਾਫ਼ੀ ਅਮੀਰ ਬਣ ਗਿਆ, ਸਗੋਂ ਅਲਜੀਅਰਜ਼ ਦਾ ਰਾਜਾ ਵੀ ਬਣ ਗਿਆ। ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਕਾਂਸਟੈਂਟੀਨੋਪਲ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਲੈ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਸਪੇਨ ਦੇ ਇੰਨੇ ਨੇੜੇ ਹੋਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ 'ਤੇ ਖੁਸ਼ ਸੀ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਸ਼ਰਮਨਾਕ ਸਥਿਤੀ ਬਾਰੇ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਲਿਖਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਇਹ ਦੇਖਣ ਲਈ ਕਿ ਕੀ ਅਲਜੀਅਰਜ਼ ਵਿੱਚ ਮੇਰਾ ਹਿੱਸਾ ਕਾਂਸਟੈਂਟੀਨੋਪਲ ਨਾਲੋਂ ਵਧੇਰੇ ਵਾਅਦਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਮੈਂ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਤਰੀਕਿਆਂ ਨਾਲ ਬਚਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਪਰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸਫਲਤਾ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ। ਅਲਜੀਅਰਜ਼ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਉਸ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਕੁਝ ਹੋਰ ਸਾਧਨ ਲੱਭਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਿਸਦੀ ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਇੱਛਾ ਰੱਖਦਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਆਜ਼ਾਦ ਹੋਣ ਦੀ ਆਪਣੀ ਇੱਛਾ ਨੂੰ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਛੱਡਿਆ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਕਿ ਮੈਂ ਜੋ ਵੀ ਯੋਜਨਾ ਬਣਾਈ, ਯੋਜਨਾ ਬਣਾਈ, ਜਾਂ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਉਹ ਕਦੇ ਵੀ ਉਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਨਿਕਲੀ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੈਂ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਹਾਰ ਮੰਨਣ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਮੈਂ ਕੁਝ ਨਵੀਂ ਯੋਜਨਾ ਬਣਾਉਣ ਜਾਂ ਬਣਾਉਣੀ ਜਾਰੀ ਰੱਖੀ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਉਦੋਂ ਵੀ ਸੰਭਾਲੇਗਾ ਜਦੋਂ ਇਹ ਕਮਜ਼ੋਰ ਅਤੇ ਕਮਜ਼ੋਰ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਹੋਂਦ ਨੂੰ ਸਹਿਣਯੋਗ ਬਣਾਇਆ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਮੈਂ ਇੱਕ ਘਰ ਜਾਂ ਸੈੱਲ ਵਿੱਚ ਬੰਦ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਸਨੂੰ ਤੁਰਕ ਬੈਗਨੀਓ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਈਸਾਈ ਕੈਦੀਆਂ ਨੂੰ ਕੈਦ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਦੋਵੇਂ ਰਾਜੇ ਦੇ ਅਤੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ, ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ 'ਗੁਦਾਮ ਦੇ', ਯਾਨੀ ਕਿ 'ਨਗਰਪਾਲਿਕਾ ਦੇ ਕੈਦੀ'। ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਸ਼ਹਿਰ ਦੀ ਸੇਵਾ ਇਸਦੇ ਜਨਤਕ ਕੰਮਾਂ ਅਤੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਬਹੁਤ ਮੁਸ਼ਕਲ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਮਾਲਕ ਦੇ ਅਧੀਨ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਕੋਲ ਕੋਈ ਅਜਿਹਾ ਵਿਅਕਤੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਜਿਸ ਕੋਲ ਉਹ ਮੁੜਨ ਲਈ ਕੋਈ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਵਿਅਕਤੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਆਪਣੇ ਕੈਦੀਆਂ ਨੂੰ ਇਹਨਾਂ ਬੈਗਨੀਓ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਦੀ ਆਦਤ ਹੈ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਰਿਹਾਈ ਦੇ ਯੋਗ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਉੱਥੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਰਿਹਾਈ ਦੇ ਆਉਣ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਵਾਇਆ ਜਾਂਦਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਰਾਜੇ ਦੇ ਕੈਦੀ ਜੋ ਰਿਹਾਈ ਦੇ ਯੋਗ ਹਨ,

ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਬਾਕੀ ਭੀੜ ਨਾਲ ਮਜ਼ਦੂਰੀ ਨਹੀਂ ਕਰਵਾਈ ਜਾਂਦੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਰਿਹਾਈ ਦੇ ਆਉਣ ਵਿੱਚ ਦੇਰ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ, ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇਸਦੇ ਲਈ ਹੋਰ ਜੋਸ਼ ਨਾਲ ਲਿਖਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਦੂਜਿਆਂ ਨਾਲ ਲੱਕੜ ਇੱਕਠੀ ਕਰਨ ਵਿੱਚ, ਜੋ ਕਿ ਕੋਈ ਆਸਾਨ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਹੈ।

"ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰਿਹਾਈ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਪਤਾ ਲੱਗ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਇੱਕ ਕਪਤਾਨ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੈਂ ਸਮਝਾਇਆ ਸੀ ਕਿ ਮੇਰੀ ਦੌਲਤ ਦੀ ਘਾਟ ਕਾਰਨ ਮੇਰੇ ਰਿਹਾਈ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਘੱਟ ਸੀ, ਇਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੈਨੂੰ ਹੋਰ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਨਾਲ ਰੱਖਣ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਰੋਕਿਆ ਜੋ ਰਿਹਾਈ ਲਈ ਤਿਆਰ ਸਨ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਈ ਸੱਜਣ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ। ਮੈਨੂੰ ਜ਼ੰਜੀਰਾਂ ਵਿੱਚ ਬੰਨ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਮੈਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰੱਖਣ ਨਾਲੋਂ ਰਿਹਾਈ ਲਈ ਮੇਰੀ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਸੰਕੇਤ ਵਜੋਂ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਉਸ ਬੈਗਨੀਓ ਵਿੱਚ ਕਈ ਹੋਰ ਸੱਜਣਾਂ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨਾਲ ਬਿਤਾਈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰਿਹਾਈ ਲਈ ਚੁਣਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਭੁੱਖ ਅਤੇ ਕੱਪੜਿਆਂ ਦੀ ਘਾਟ ਸਾਡੇ ਲਈ ਕਈ ਵਾਰ ਮੁਸ਼ਕਲ ਸੀ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਦਿਨ ਦੇ ਹਰ ਘੰਟੇ ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਈਸਾਈਆਂ 'ਤੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਣਸੁਣੇ ਜ਼ੁਲਮ ਨੂੰ ਦੇਖਣਾ ਅਤੇ ਸੁਣਨਾ ਜਿੰਨਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਹਰ ਰੋਜ਼ ਉਸ ਕੋਲ ਪੀੜਤਾਂ ਦੀ ਵੰਡ ਹੁੰਦੀ ਸੀ - ਇੱਕ ਨੂੰ ਫਾਂਸੀ ਦੇਣਾ, ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਫਾਂਸੀ ਦੇਣਾ, ਦੂਜੇ ਦੇ ਕੰਨ ਕੱਟਣੇ, ਅਤੇ ਇਹ ਇੰਨੀ ਘੱਟ ਭੜਕਾਹਟ ਲਈ, ਜੇ ਕੋਈ ਹੋਵੇ, ਕਿ ਤੁਰਕਾਂ ਨੂੰ ਯਕੀਨ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਕਰਨ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਲਈ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਭ ਦਾ ਫਾਂਸੀ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਬਣਾਇਆ ਸੀ।" ਮਨੁੱਖਤਾ। ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਜਿਸਨੇ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਚੰਗਾ ਵਿਹਾਰ ਕੀਤਾ ਉਹ ਸਾਵੇਦਰਾ ਨਾਮ ਦਾ ਇੱਕ ਸਿਪਾਹੀ ਸੀ,[3] ਜਿਸਨੂੰ ਉਸਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਕੋੜੇ ਨਹੀਂ ਮਾਰੇ ਜਾਂ ਕੋੜੇ ਨਹੀਂ ਮਾਰੇ ਅਤੇ ਜਿਸਨੂੰ ਉਸਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਇੱਕ ਵੀ ਸਖ਼ਤ ਸ਼ਬਦ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ, ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕਿ ਇਸ ਸਿਪਾਹੀ ਨੇ ਅਜਿਹੇ ਕੰਮ ਕੀਤੇ ਹਨ ਜੋ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਕਈ ਸਾਲਾਂ ਤੱਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਗੇ, ਅਤੇ ਹਰ ਇੱਕ ਕੰਮ ਉਸਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਜਿੱਤਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਡਰਦੇ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੇ ਮਾਮੂਲੀ ਜਿਹੇ ਕੰਮ ਲਈ ਸਲੀਬ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਗੰਭੀਰ ਕੰਮਾਂ ਲਈ ਤਾਂ ਛੱਡੋ, ਅਤੇ ਉਹ ਖੁਦ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਾਰ ਇਸ ਤੋਂ ਡਰਦਾ ਸੀ। ਜੇ ਇਹ ਤੱਥ ਨਾ ਹੁੰਦਾ ਕਿ ਇੰਨਾ ਘੱਟ ਸਮਾਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਇੱਥੇ ਇਸ ਸਿਪਾਹੀ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਜੋ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਨੂੰ ਮੇਰੀ ਆਪਣੀ ਕਹਾਣੀ ਨਾਲੋਂ ਕਿਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਮਨੋਰੰਜਨ ਅਤੇ ਹੈਰਾਨ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ। ਪਰ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਲਈ: ਸਾਡੀ ਜੇਲ੍ਹ ਦੇ ਬਾਹਰ ਵਿਹੜੇ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਇੱਕ ਪ੍ਰਮੁੱਖ, ਅਮੀਰ ਮੂਰ ਦੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਖਿੜਕੀਆਂ ਸਨ। ਮੂਰਜ਼ ਵਿੱਚ ਆਮ ਰਿਵਾਜ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਖੁੱਲ੍ਹਣ ਵਾਲੀਆਂ ਖਿੜਕੀਆਂ ਨਾਲੋਂ ਛੇਕ ਵਰਗੀਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਮੋਟੇ, ਤੰਗ-ਫਿਟਿੰਗ ਵਾਲੇ ਸ਼ਟਰ ਨਾਲ ਢੱਕੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ। ਇਹ ਹੋਇਆ ਕਿ ਇੱਕ ਦਿਨ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਤਿੰਨ ਸਾਥੀ ਸਾਡੀ ਜੇਲ੍ਹ ਦੀ ਛੱਤ 'ਤੇ ਇਹ ਦੇਖ ਕੇ ਮਨੋਰੰਜਨ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਅਸੀਂ ਆਪਣੀਆਂ ਜ਼ੰਜੀਰਾਂ ਨਾਲ ਕਿੰਨੀ ਦੂਰ ਛਾਲ ਮਾਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ - ਦੂਜੇ ਈਸਾਈ ਜਣੇਪੇ ਲਈ ਚਲੇ ਗਏ ਸਨ, ਸਾਨੂੰ ਉੱਥੇ ਇਕੱਲੇ ਛੱਡ ਕੇ - ਮੈਂ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਚੁੱਕੀਆਂ ਅਤੇ ਕੁਝ ਬੰਦ ਸ਼ਟਰ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰੋਂ ਇੱਕ ਡੰਡਾ ਨਿਕਲਦਾ ਦੇਖਿਆ ਜਿਸ ਦੇ ਸਿਰੇ 'ਤੇ ਇੱਕ ਰੁਮਾਲ ਬੰਨ੍ਹਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਡੰਡਾ ਅੱਗੇ-ਪਿੱਛੇ ਹਿਲਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਸਾਨੂੰ ਅੱਗੇ ਆਉਣ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਲੈਣ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਦੇ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇ। ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਇਹ ਦੇਖ ਰਹੇ ਸੀ, ਮੇਰਾ ਇੱਕ ਸਾਥੀ ਉੱਪਰ ਗਿਆ ਅਤੇ ਡੰਡੇ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋ ਗਿਆ ਇਹ ਦੇਖਣ ਲਈ ਕਿ ਕੀ ਇਹ ਛੱਡਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜਾਂ ਕੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਹ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ, ਡੰਡਾ ਉੱਚਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਤੋਂ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਹਿਲਾਇਆ ਗਿਆ ਜਿਵੇਂ 'ਨਹੀਂ' ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇ। ਈਸਾਈ ਪਿੱਛੇ ਹਟ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਡੰਡਾ ਦੁਬਾਰਾ ਹੇਠਾਂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਂਗ ਹੀ ਹੁਰਕਤਾਂ ਕੀਤੀਆਂ। ਮੇਰਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਸਾਥੀ ਨੇੜੇ ਆਇਆ, ਪਰ ਉਸ ਨਾਲ ਵੀ ਉਹੀ ਹੋਇਆ ਜੋ ਪਹਿਲੇ ਨਾਲ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਤੀਜਾ ਉੱਪਰ ਚਲਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਪਹਿਲੇ ਦੋ ਵਰਗਾ ਹੀ ਅਨੁਭਵ ਹੋਇਆ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਇਹ ਦੇਖਿਆ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਹੱਥ

ਅਜ਼ਮਾਉਣ ਲਈ। ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਨਾਲ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕਰ ਸਕਿਆ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਮੈਂ ਡੰਡੇ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋਇਆ ਉਹ ਡਿੱਗ ਪਿਆ ਅਤੇ ਬੈਗਨੀਓ ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ ਪੈਰਾਂ 'ਤੇ ਡਿੱਗ ਪਿਆ। ਮੈਂ ਰੁਮਾਲ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਲਈ ਜਲਦੀ ਕੀਤੀ, ਜਿਸਨੂੰ ਮੈਂ ਦੇਖਿਆ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਗੰਢ ਸੀ, ਅਤੇ ਗੰਢ ਦੇ ਅੰਦਰ ਮੈਨੂੰ ਦਸ ਸਿਆਨੀ ਮਿਲੇ, ਜੋ ਕਿ ਮੂਰਜ਼ ਦੁਆਰਾ ਵਰਤੇ ਜਾਂਦੇ ਸੋਨੇ ਦੇ ਝੰਡੇ ਵਾਲੇ ਸਿੱਕੇ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰ ਇੱਕ ਸਾਡੇ ਦਸ ਅਸਲ ਸਿੱਕਿਆਂ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ। ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਖੋਜ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ ਹੋਇਆ, ਇਹ ਕਹਿਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੇਰੀ ਖੁਸ਼ੀ ਵਧ ਗਈ ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਹੈਰਾਨੀ ਵੀ ਹੋਈ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਇੰਨੀ ਚੰਗੀ ਕਿਸਮਤ ਸਾਡੇ ਲਈ ਕਿਵੇਂ ਆ ਸਕਦੀ ਸੀ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਮੇਰੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨੂੰ ਡੰਡਾ ਛੱਡਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਇਹ ਇੱਕ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੰਕੇਤ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸ ਅਹਿਸਾਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਪ੍ਰਾਪਤਕਰਤਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਕੀਮਤੀ ਸਿੱਕੇ ਲਏ, ਡੰਡੇ ਨੂੰ ਦੋ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚ ਤੋੜ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਛੋਟੀ ਛੱਤ 'ਤੇ ਵਾਪਸ ਚਲਾ ਗਿਆ, ਜਿੱਥੇ ਮੈਂ ਖਿੜਕੀ ਵੱਲ ਵੇਖਦਾ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਉਸ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਚਿੱਟਾ ਹੱਥ ਨਿਕਲਦਾ ਦੇਖਿਆ ਜੋ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਖੁੱਲ੍ਹਦਾ ਅਤੇ ਬੰਦ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਸੀ।[4] ਅਸੀਂ ਇਸ ਤੋਂ ਸਮਝ ਗਏ ਜਾਂ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾਇਆ ਕਿ ਉਸ ਘਰ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਔਰਤ ਰਹਿ ਰਹੀ ਹੋਵੇਗੀ ਜਿਸਨੇ ਸਾਡੇ ਲਈ ਇਹ ਦਿਆਲੂ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਆਪਣੀ ਕਦਰਦਾਨੀ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਮੂਰਜ਼ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਸਲਾਮ ਕੀਤਾ: ਆਪਣੇ ਸਿਰ ਝੁਕਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਆਪਣੀਆਂ ਬਾਹਾਂ ਆਪਣੀਆਂ ਛਾਤੀਆਂ 'ਤੇ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਅਤੇ ਕਮਰ 'ਤੇ ਝੁਕਦੇ ਹੋਏ। ਕੁਝ ਪਲਾਂ ਬਾਅਦ, ਕਾਨੇ ਦਾ ਬਣਿਆ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਕਰਾਸ। ਉਸੇ ਖਿੜਕੀ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਫਿਰ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਿਆ ਗਿਆ। ਇਸ ਨਿਸ਼ਾਨ ਨੇ ਸਾਡੇ ਸ਼ੱਕ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਸ ਘਰ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਈਸਾਈ ਔਰਤ ਕੈਦੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹੀ ਉਹ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਕਿਰਪਾ ਦਿਖਾਈ ਸੀ, ਪਰ ਉਸਦੇ ਹੱਥ ਦੀ ਚਿੱਟੀ ਰੰਗਤ ਅਤੇ ਉਸਦੀਆਂ ਬਾਹਾਂ 'ਤੇ ਲੱਗੇ ਕੜੇ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਤਿਆਗ ਦਿੱਤਾ। ਅਸੀਂ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਉਹ ਕੋਈ ਈਸਾਈ ਧਰਮ-ਨਿਰਪੱਖ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਮਾਲਕ ਅਕਸਰ ਇਹਨਾਂ ਧਰਮ-ਨਿਰਪੱਖਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਪਤਨੀਆਂ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ਕਿਸਮਤ ਵੀ ਸਮਝਦੇ ਹੋਣ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਕੌਮ ਦੀਆਂ ਪਤਨੀਆਂ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਸਤਿਕਾਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਭਾਵੇਂ ਸਾਡੇ ਸਾਰੇ ਅੰਦਾਜ਼ੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਚਲੇ ਗਏ, ਉਸ ਪਲ ਤੋਂ ਸਾਡਾ ਇੱਕੋ-ਇੱਕ ਮਨੋਰੰਜਨ ਉਸ ਖਿੜਕੀ ਵੱਲ ਦੇਖਣਾ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਧਰੁਵ ਤਾਰੇ ਵਜੋਂ ਵਿਚਾਰਨਾ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਡੰਡੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਤਾਰਾ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਪਰ ਲਗਭਗ ਦੋ ਹਫ਼ਤੇ ਬੀਤ ਗਏ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਜਾਂ ਹੱਥ ਜਾਂ, ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਲਈ, ਕੋਈ ਹੋਰ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਨਹੀਂ ਦੇਖੀ, ਅਤੇ ਹਾਲਾਂਕਿ ਅਸੀਂ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਆਪਣੀ ਪੂਰੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਸ ਘਰ ਵਿੱਚ ਕੌਣ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਕੀ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਈਸਾਈ ਧਰਮ-ਨਿਰਪੱਖ ਸੀ, ਕੋਈ ਵੀ ਸਾਨੂੰ ਦੱਸ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਅਮੀਰ, ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਮੂਰ ਉੱਥੇ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ ਜਿਸਦਾ ਨਾਮ ਹਾਦਜੀ ਮੁਰਾਦ ਸੀ, ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਲਾ ਪਾਟਾ ਜੇਲ੍ਹ ਦਾ ਵਾਰਡਨ ਸੀ, ਇੱਕ ਉਸ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਹੀ ਵੱਕਾਰੀ ਦਫ਼ਤਰ। ਜਦੋਂ ਸਾਨੂੰ ਘੱਟ ਹੀ ਉਮੀਦ ਸੀ ਕਿ ਕੋਈ ਹੋਰ ਸਿਆਨੀ ਮੀਂਹ ਪੈਣਗੀਆਂ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਅਚਾਨਕ ਡੰਡਾ ਦਿਖਾਈ ਦਿੱਤਾ ਜਿਸਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਹੋਰ ਰੁਮਾਲ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹੋਰ ਵੱਡੀ ਗੰਢ ਸੀ। ਇਹ ਉਸ ਸਮੇਂ ਹੋਇਆ ਜਦੋਂ, ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਂਗ, ਬੈਗਨੀਓ ਉਜਾੜ ਅਤੇ ਖਾਲੀ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਂਗ ਹੀ ਉਹੀ ਟੈਸਟ ਕੀਤਾ, ਮੇਰੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਹੀ ਤਿੰਨ ਵਿਅਕਤੀ ਇਸਦੇ ਨੇੜੇ ਆਏ, ਪਰ ਡੰਡੇ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਇਕੱਲੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਪਹੁੰਚਿਆ, ਤਾਂ ਇਹ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਗੰਢ ਖੋਲ੍ਹਦੇ ਹੋਏ, ਮੈਨੂੰ ਚਾਲੀ ਸਪੈਨਿਸ਼ ਸੋਨੇ ਦੇ ਐਸਕੂਡੋ ਅਤੇ ਕਾਗਜ਼ ਦੀ ਇੱਕ ਸ਼ੀਟ ਮਿਲੀ ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਅਰਬੀ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਹੇਠਾਂ ਇੱਕ ਕਰਾਸ ਦੀ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਡਰਾਇੰਗ ਸੀ। ਮੈਂ ਕਰਾਸ ਨੂੰ ਚੁੰਮਿਆ, ਐਸਕੂਡੋ ਲਏ, ਅਤੇ ਛੱਤ 'ਤੇ ਵਾਪਸ ਆ ਗਿਆ, ਜਿੱਥੇ ਅਸੀਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੇ ਆਪਣਾ ਸਲਾਮ ਕੀਤਾ। ਜਦੋਂ ਹੱਥ ਦੁਬਾਰਾ ਆਇਆ, ਮੈਂ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਮੈਂ ਨੋਟ ਪੜ੍ਹਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਖਿੜਕੀ ਬੰਦ ਹੋ ਗਈ। ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਤੋਂ ਹੈਰਾਨ ਸੀ ਪਰ ਖੁਸ਼ ਸੀ ਅਤੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਅਰਬੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ

ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਨੋਟ ਵਿੱਚ ਕੀ ਹੈ ਇਹ ਜਾਣਨ ਦੀ ਸਾਡੀ ਇੱਛਾ ਕਾਫ਼ੀ ਸੀ, ਪਰ ਸਭ ਤੋਂ ਗੰਭੀਰ ਸਮੱਸਿਆ ਜਿਸ ਦਾ ਅਸੀਂ ਸਾਹਮਣਾ ਕੀਤਾ ਉਹ ਸੀ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਲੱਭਣਾ ਜੋ ਇਸਨੂੰ ਪੜ੍ਹ ਸਕੇ। ਮੈਂ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਇੱਕ ਭਗੌੜੇ, ਮੁਰਸੀਆ ਦੇ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ, ਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦਿਵਾਓ, ਜਿਸਨੇ ਮੇਰਾ ਇੱਕ ਚੰਗਾ ਦੋਸਤ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਜਿਸਨੇ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਪੁਣ ਲਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਜੋ ਵੀ ਸੌਂਪ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਉਹ ਗੁਪਤ ਰੱਖਾਂਗਾ। ਅਕਸਰ, ਭਗੌੜੇ ਜੋ ਈਸਾਈ ਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਜਾਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦੇ ਹਨ, ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਬੰਦੀਆਂ ਦੇ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਬਿਆਨ ਲੈ ਕੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਇਹ ਗਵਾਹੀ ਦੇਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਫਲਾਣਾ ਭਗੌੜਾ ਆਪਣੇ ਬਚਨ ਦਾ ਆਦਮੀ ਹੈ, ਹਮੇਸ਼ਾ ਈਸਾਈਆਂ ਨਾਲ ਚੰਗਾ ਵਿਵਹਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਪਹਿਲੇ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਬਚਣ ਦੀ ਇੱਛਾ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਕੁਝ ਅਜਿਹੇ ਹਨ ਜੋ ਇਨ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਸੰਸਾ ਪੱਤਰਾਂ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਭਾਵਨਾ ਨਾਲ ਇਕੱਠਾ ਕਰਦੇ ਹਨ; ਦੂਸਰੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ੱਕੀ ਅਤੇ ਚਲਾਕ ਤਰੀਕਿਆਂ ਨਾਲ ਵਰਤਦੇ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਜੇਕਰ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਆਪਣਾ ਰਸਤਾ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਈਸਾਈ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਕੈਦੀ ਬਣਾ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਲੁੱਟਣ ਲਈ ਗਏ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਸੰਸਾ ਪੱਤਰ ਕੱਢਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਕਾਗਜ਼ਾਤ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਉੱਥੇ ਜਾਣ ਦਾ ਕਾਰਨ ਦੱਸਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਈਸਾਈ ਧਰਤੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਸੀ - ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉੱਥੇ ਨਿੱਜੀ ਤੁਰਕਾਂ ਨਾਲ ਕਿਉਂ ਜਹਾਜ਼ ਚਲਾਇਆ। ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਉਹ ਆਪਣੀ ਪਹਿਲੀ ਸਜ਼ਾ ਤੋਂ ਬਚ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਨੁਕਸਾਨ ਦੇ ਚੁਰਚ ਨਾਲ ਸੁਲ੍ਹਾ ਕਰ ਲੈਂਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਹ ਆਪਣਾ ਮੌਕਾ ਦੇਖਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਬਾਰਬਰੀ ਵਾਪਸ ਆ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਪੁਰਾਣਾ ਤਰੀਕਾ ਦੁਬਾਰਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਜ਼ਿੰਦਗੀ। ਕੁਝ ਹੋਰ ਲੋਕ ਵੀ ਹਨ ਜੋ ਇਹ ਕਾਗਜ਼ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਨੇਕ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਵਰਤਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਈਸਾਈ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਮੈਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਗੱਦਾਰੀਆਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਮੇਰਾ ਇੱਕ ਦੋਸਤ ਸੀ ਜਿਸ ਕੋਲ ਮੇਰੇ ਸਾਰੇ ਸਾਥੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪ੍ਰਸੰਸਾ ਪੱਤਰ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਸੰਭਵ ਹੋ ਸਕੇ ਸਮਰਥਨ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਜੇ ਮੂਰਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਕਾਗਜ਼ ਉਸ 'ਤੇ ਮਿਲ ਜਾਂਦੇ, ਤਾਂ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਜ਼ਿੰਦਾ ਸਾੜ ਦਿੰਦੇ। ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਉਹ ਅਰਬੀ ਵਿੱਚ ਮਾਹਰ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਭਾਸ਼ਾ ਬਰਾਬਰ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਬੋਲ ਅਤੇ ਲਿਖ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਉਸਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਾਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਨੋਟ ਪੜ੍ਹਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜੋ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਕੋਠੜੀ ਦੇ ਇੱਕ ਕੋਨੇ ਵਿੱਚ ਮਿਲਿਆ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਅਤੇ ਕੁਝ ਸਮਾਂ ਇਸਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨ ਵਿੱਚ ਬਿਤਾਇਆ, ਅਨੁਵਾਦ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨਾਲ ਬੁੜਬੁੜਾਇਆ। ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਕੀ ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਸਮਝਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਜੇਕਰ ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ-ਦਰ-ਸ਼ਬਦ ਅਨੁਵਾਦ ਕਰੇ, ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਉਸਨੂੰ ਕਲਮ ਅਤੇ ਸਿਆਹੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਇੱਕ ਹੋਰ ਸਹੀ ਕੰਮ ਕਰ ਸਕੇ। ਅਸੀਂ ਤੁਰੰਤ ਉਸਨੂੰ ਉਹ ਦਿੱਤਾ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਖਤਮ ਕੀਤਾ, ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ:

"ਇੱਥੇ ਸਪੈਨਿਸ਼ ਵਿੱਚ ਜੋ ਕੁਝ ਹੈ ਉਹੀ ਮੂਰਿਸ਼ ਨੋਟ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਵੀ ਅੱਖਰ ਨਹੀਂ ਛੱਡਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ, ਜਦੋਂ ਵੀ ਇਹ "ਲੇਲਾ ਮਾਰੀਅਨ" ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸਦਾ ਅਰਥ ਹੈ "ਸਾਡੀ ਲੇਡੀ ਦ ਵਰਜਿਨ ਮੈਰੀ।"

"ਅਸੀਂ ਨੋਟ ਪੜ੍ਹਿਆ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ:

> ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਕੁੜੀ ਸੀ, ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਕੋਲ ਇੱਕ ਗੁਲਾਮ ਔਰਤ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਈਸਾਈ ਧਰਮ ਸਿਖਾਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਲੇਲਾ ਮਾਰੀਅਨ ਬਾਰੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਦੱਸੀਆਂ ਸੁਨ। ਇਹ ਈਸਾਈ ਮੁਰ ਗਈ ਅਤੇ ਯਕੀਨਨ ਅੱਗ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਅੱਲ੍ਹਾ ਕੋਲ ਗਈ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਦੇ ਵਾਰ ਦੇਖਿਆ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਈਸਾਈਆਂ ਦੀ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਜਾ ਕੇ ਲੇਲਾ ਮਾਰੀਅਨ ਨੂੰ ਮਿਲਾਂ, ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਪਿਆਰ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਇਸ ਖਿੜਕੀ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਈਸਾਈਆਂ ਨੂੰ

ਦੇਖਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਤੁਹਾਡੇ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਨੇ ਵੀ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਸੱਜਣ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਮੈਂ ਜਵਾਨ ਹਾਂ ਅਤੇ ਕਾਫ਼ੀ ਅਮੀਰ ਹਾਂ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਬਹੁਤ ਸਾਰਾ ਪੈਸਾ ਹੈ ਜੋ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਲੈ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹਾਂ। ਦੇਖੋ ਕਿ ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਸਾਡੇ ਲਈ ਉੱਥੇ ਜਾਣ ਦਾ ਕੋਈ ਤਰੀਕਾ ਬਣਾ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਜਿੱਥੇ ਤੁਸੀਂ ਚਾਹੋ ਤਾਂ ਮੇਰਾ ਪੁੱਤਰ ਹੋਵੇਗਾ, ਪਰ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਨਹੀਂ ਵੀ ਕਰਦੇ, ਤਾਂ ਵੀ ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਲੈਲਾ ਮਾਰੀਅਨ ਮੈਨੂੰ ਵਿਆਹ ਲਈ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਦੇਵੇਗੀ। ਇਹ ਮੈਂ ਹੀ ਹਾਂ ਜਿਸਨੇ ਇਹ ਲਿਖਿਆ ਹੈ। ਸਾਵਧਾਨ ਰਹੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਕਿਸਨੂੰ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹੋ, ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੂਰ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਨਾ ਕਰੋ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਸਾਰੇ ਧੋਖੇਬਾਜ਼ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਮੈਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਬਹੁਤ ਚਿੰਤਤ ਹਾਂ ਅਤੇ ਉਮੀਦ ਕਰਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਚਰਚਾ ਨਹੀਂ ਕਰੋਗੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਜੇ ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗ ਗਿਆ, ਤਾਂ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਖੂਹ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟ ਦੇਣਗੇ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਉੱਪਰ ਪੱਥਰਾਂ ਦਾ ਢੇਰ ਲਗਾ ਦੇਣਗੇ। ਮੈਂ ਡੰਡੇ ਦੇ ਸਿਰੇ 'ਤੇ ਇੱਕ ਧਾਗਾ ਬੰਨ੍ਹਾਂਗੀ; ਆਪਣਾ ਜਵਾਬ ਇਸ ਨਾਲ ਬੰਨ੍ਹੋ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਅਰਬੀ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਇਸ਼ਾਰਿਆਂ ਰਾਹੀਂ ਦੱਸੋ, ਕਿਉਂਕਿ ਲੈਲਾ ਮਾਰੀਅਨ ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਮਝਣ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਏਗੀ। ਉਹ, ਅੱਲ੍ਹਾ ਅਤੇ ਇਹ ਸਲੀਬ ਜਿਸਨੂੰ ਮੈਂ ਕਈ ਵਾਰ ਚੁੰਮਿਆ ਹੈ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰੱਖੇ, ਜੋ ਕਿ ਗੁਲਾਮ ਔਰਤ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਸੀ।

"ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪੁੱਛਦਾ ਹਾਂ, ਸੱਜਣੋ, ਕੀ ਇਹ ਕੋਈ ਹੈਰਾਨੀ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇਸ ਨੋਟ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਤੋਂ ਹੈਰਾਨ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ ਹੋਏ? ਸਾਡੀ ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਿਆ ਇੰਨੀ ਸਪਸ਼ਟ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਗੱਦਾਰ ਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗ ਗਿਆ ਕਿ ਇਹ ਕਾਗਜ਼ ਅਚਾਨਕ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ ਸੀ, ਸਗੋਂ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਨੂੰ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਉਸਨੇ ਸਾਨੂੰ ਕਿਹਾ, ਜੇਕਰ ਉਸਨੂੰ ਜੋ ਸ਼ੱਕ ਸੀ ਉਹ ਸੱਚ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਵਿੱਚ ਲੈਣ ਲਈ ਅਤੇ ਉਹ ਸਾਡੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਲਈ ਆਪਣੀ ਜਾਨ ਜੋਖਮ ਵਿੱਚ ਪਾ ਦੇਵੇਗਾ। ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਕਮੀਜ਼ ਤੋਂ ਇੱਕ ਧਾਤ ਦੀ ਸਲੀਬ ਖਿੱਚੀ ਅਤੇ ਹੰਝੂਆਂ ਨਾਲ ਉਸ ਚਿੱਤਰ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਸਹੁੰ ਖਾਧੀ - ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਆਪਣੀ ਪਾਪਿਤਾ ਅਤੇ ਦੁਸ਼ਟਤਾ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਤੇ ਵਫ਼ਾਦਾਰੀ ਨਾਲ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦਾ ਸੀ - ਸਾਡੇ ਪ੍ਰਤੀ ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਰਹਿਣ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਜੋ ਵੀ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਉਸਨੂੰ ਗੁਪਤ ਰੱਖਣ ਲਈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੂੰ ਯਕੀਨ ਸੀ, ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਕਰਨ ਲਈ ਵੀ ਗਿਆ ਸੀ, ਕਿ ਉਸ ਔਰਤ ਦੁਆਰਾ ਜਿਸਨੇ ਇਹ ਨੋਟ ਲਿਖਿਆ ਸੀ, ਉਹ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਬਾਕੀ ਸਾਡੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਲੈਣਗੇ, ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਣੀ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਇੱਛਾ ਪੂਰੀ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਵੇਗਾ: ਪਵਿੱਤਰ ਮਾਤਾ ਚਰਚ ਦੀ ਛਾਤੀ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਆਉਣਾ ਜਿਸ ਤੋਂ, ਇੱਕ ਬਿਮਾਰ ਮੈਂਬਰ ਵਾਂਗ, ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੀ ਅਗਿਆਨਤਾ ਅਤੇ ਪਾਪੀਤਾ ਕਾਰਨ ਵੱਖ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਕੱਟ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਇਹ ਪਛਤਾਵੇ ਦੇ ਇੰਨੇ ਭਰਪੂਰ ਹੰਝੂ ਵਹਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਸਥਿਤੀ ਦੀ ਸੱਚਾਈ ਦੱਸਣ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹੋਏ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਪੂਰਾ ਵੇਰਵਾ ਦਿੱਤਾ, ਉਸ ਤੋਂ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਲੁਕਾਇਆ ਅਤੇ ਛੋਟੀ ਖਿੜਕੀ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਜਿੱਥੇ ਡੰਡਾ ਦਿਖਾਈ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਇਸਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਹੋਏ, ਉਸਨੇ ਘਰ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਇਹ ਜਾਣਨ ਲਈ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਯਤਨ ਕਰਨ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹੋਏ ਕਿ ਉੱਥੇ ਕੌਣ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਵੀ, ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸਹਿਮਤ ਹੋਏ ਕਿ ਮੂਰਿਸ਼ ਔਰਤ ਦੇ ਨੋਟ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇਣਾ ਬੁੱਧੀਮਾਨੀ ਹੋਵੇਗੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਹੁਣ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਇਹ ਕਰਨ ਲਈ ਸੰਪੂਰਨ ਵਿਅਕਤੀ ਸੀ। ਮੈਂ ਤੁਰੰਤ ਇੱਕ ਜਵਾਬ ਲਿਖਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਜੋ ਕਿ ਪਾਦਰੀ ਨੇ ਲਿਖਿਆ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਹੁਣ ਇਸਦੇ ਸਹੀ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਵਾਂਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਵਾਪਰੀ ਕੋਈ ਵੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਗੱਲ ਮੇਰੀ ਯਾਦਦਾਸ਼ਤ ਤੋਂ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਮਿਟਾਈ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕਦੇ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਹੋਵੇਗੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਮੇਰੇ ਸਰੀਰ ਵਿੱਚ ਸਾਹ ਹੈ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਮੂਰਿਸ਼ ਔਰਤ ਨੂੰ ਜੋ ਜਵਾਬ ਭੇਜਿਆ ਸੀ ਉਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੀ:

> ਸੱਚੇ ਅੱਲ੍ਹਾ, ਮੇਰੀ ਔਰਤ, ਅਤੇ ਉਸ ਧੰਨ ਮਾਰੀਅਨ ਦੁਆਰਾ ਤੁਹਾਡੀ ਰੱਖਿਆ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ, ਜੋ ਰੱਬ ਦੀ ਸੱਚੀ ਮਾਂ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸਨੇ ਤੁਹਾਡੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਆਪਣੇ ਪਿਆਰ ਕਾਰਨ ਕਿਸੇ ਈਸਾਈ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਇੱਛਾ ਪੈਦਾ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਉਸ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰੋ ਕਿ ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੀ ਸ਼ਾਰੀ ਦਇਆ ਨਾਲ ਉਹ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਵੇ ਜੋ ਉਸਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਇੰਨੀ ਚੰਗੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਜ਼ਰੂਰ ਕਰੇਗੀ।

ਮੇਰੇ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਸਾਰੇ ਈਸਾਈ ਸਾਥੀਆਂ ਵੱਲੋਂ, ਮੈਂ ਵਾਅਦਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਆਪਣੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵਿੱਚ ਸਭ ਕੁਝ ਕਰਾਂਗੇ, ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਮਰਨ ਤੱਕ ਵੀ। ਤੁਸੀਂ ਜੋ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦੇ ਹੋ ਉਸ ਬਾਰੇ ਲਿਖਣ ਅਤੇ ਸਲਾਹ ਦੇਣ ਤੋਂ ਸੰਕੋਚ ਨਾ ਕਰੋ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਜਵਾਬ ਦੇਵਾਂਗਾ। ਮਹਾਨ ਅੱਲ੍ਹਾ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਇੱਕ ਈਸਾਈ ਕੈਦੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜੋ ਤੁਹਾਡੀ ਭਾਸ਼ਾ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਬੋਲਦਾ ਅਤੇ ਲਿਖਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਨੋਟ ਤੋਂ ਦੇਖੋਗੇ। ਇਸ ਲਈ, ਤੁਸੀਂ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਡਰ ਦੇ, ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਦੀ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਦੱਸ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਈਸਾਈ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਹੋਵੋਗੇ ਤਾਂ ਮੇਰੀ ਪਤਨੀ ਬਣਨ ਦੀ ਤੁਹਾਡੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਲਈ, ਮੈਂ, ਇੱਕ ਚੰਗੇ ਈਸਾਈ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, ਵਾਅਦਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਹੋਵੋਗੇ; ਅਤੇ ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਈਸਾਈ ਮੁਰਸ ਨਾਲੋਂ ਬਿਹਤਰ ਆਪਣੇ ਵਾਅਦਿਆਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਅੱਲ੍ਹਾ ਅਤੇ ਮਾਰੀਅਨ ਤੁਹਾਨੂੰ ਰੱਖਣ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰਨ, ਮੇਰੀ ਔਰਤ।

"ਨੋਟ ਲਿਖਣ ਅਤੇ ਸੀਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੈਂ ਬੈਰੇਗਨੀਓ ਦੇ ਦੁਬਾਰਾ ਉਜਾੜ ਹੋਣ ਦਾ ਦੋ ਦਿਨ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਆਮ ਸੈਰ ਲਈ ਛੱਤ 'ਤੇ ਗਿਆ ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਦੇਖ ਸਕਾਂ ਕਿ ਡੰਡਾ ਦਿਖਾਈ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਬਹੁਤ ਜਲਦੀ ਹੀ ਅਜਿਹਾ ਹੋ ਗਿਆ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਦੇਖਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਸੀ ਕਿ ਇਸਨੂੰ ਕੌਣ ਫੜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਦੇਖਿਆ, ਮੈਂ ਨੋਟ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਫੜਿਆ ਜਿਵੇਂ ਉਸਨੂੰ ਧਾਗਾ ਜੋੜਨ ਲਈ ਕਹਾਂ, ਪਰ ਧਾਗਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਡੰਡਾ ਹੇਠਾਂ ਆ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਨੋਟ 'ਤੇ ਬੰਨ੍ਹਣ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ। ਥੋੜ੍ਹੀ ਦੇਰ ਬਾਅਦ, ਸਾਡਾ ਤਾਰਾ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੇ ਚਿੱਟੇ ਝੰਡੇ ਨਾਲ ਦੁਬਾਰਾ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਇਆ: ਛੋਟਾ ਬੰਡਲ। ਜਦੋਂ ਇਸਨੂੰ ਜ਼ਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਕੱਪੜੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸੋਨੇ ਅਤੇ ਚਾਂਦੀ ਦੇ ਸਿੱਕੇ ਮਿਲੇ ਜੋ ਪੰਜਾਹ ਐਸਕੁਡੋ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਾਡੀ ਖੁਸ਼ੀ ਨੂੰ ਪੰਜਾਹ ਗੁਣਾ ਵਧਾ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਆਜ਼ਾਦ ਦੇਖਣ ਦੀ ਸਾਡੀ ਉਮੀਦ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ। ਉਸੇ ਰਾਤ, ਸਾਡਾ ਵਿਦਰੋਹੀ ਸਾਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਵਾਪਸ ਆਇਆ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਹੈ ਕਿ, ਉਸ ਘਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਕੇ, ਉਹੀ ਮੂਰ ਸੀ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਅਸੀਂ ਸੁਣਿਆ ਸੀ, ਹਾਦਜੀ ਮੁਰਾਦ। ਉਹ ਬਹੁਤ ਅਮੀਰ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਸਿਰਫ਼ ਇਕ ਬੱਚਾ ਸੀ, ਇੱਕ ਧੀ ਜੋ ਉਸਦੀ ਸਾਰੀ ਕਿਸਮਤ ਦੀ ਵਾਰਸ ਸੀ। ਇਹ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਆਮ ਸਹਿਮਤੀ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਉਹ ਬਾਰਬਰੀ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਖੂਬਸੂਰਤ ਔਰਤ ਸੀ, ਅਤੇ ਕਈ ਵਾਇਸਰਾਏ ਉਸਦਾ ਹੱਥ ਮੰਗਣ ਲਈ ਉੱਥੇ ਆਏ ਸਨ, ਪਰ ਉਹ ਕਦੇ ਵੀ ਵਿਆਹ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦੀ ਇੱਕ ਵਾਰ ਇੱਕ ਈਸਾਈ ਗੁਲਾਮ ਸੀ ਜੋ ਹੁਣ ਮਰ ਚੁੱਕਾ ਸੀ, ਇਹ ਸਭ ਨੋਟ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦਾ ਸੀ।

"ਫਿਰ ਅਸੀਂ ਇਸ ਵਿਦਰੋਹੀ ਨਾਲ ਇੱਕ ਮੀਟਿੰਗ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਮੁਰੀਸ਼ ਔਰਤ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਕੀ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਈਸਾਈ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਅਸੀਂ ਸਹਿਮਤ ਹੋਏ ਕਿ ਫ਼ਿਲਹਾਲ ਅਸੀਂ ਜ਼ੋਰਾਇਦਾ ਤੋਂ ਅਗਲੇ ਸੰਚਾਰ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰਾਂਗੇ, ਇਹ ਉਸ ਔਰਤ ਦਾ ਨਾਮ ਹੈ ਜੋ ਹੁਣ ਮਾਰੀਆ ਬੁਲਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਉਹ, ਅਤੇ ਉਹ ਇਕੱਲੀ ਹੀ, ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਣ ਦਾ ਰਸਤਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰੇਗੀ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਇਹ ਸਮਝੌਤਾ ਹੋ ਗਿਆ, ਤਾਂ ਵਿਦਰੋਹੀ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਚਿੰਤਾ ਨਾ ਕਰੋ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਸਾਡੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰੇਗਾ ਜਾਂ ਇਸ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਜਾਨ ਗੁਆ ਦੇਵੇਗਾ। ਚਾਰ ਦਿਨਾਂ ਲਈ ਬੈਰੇਗਨੀਓ ਵਿੱਚ ਲੁਕ ਸਨ, ਜਿਸਦਾ ਮਤਲਬ ਸੀ ਕਿ ਡੰਡਾ ਦਿਖਾਈ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਚਾਰ ਦਿਨ ਦੇਰ ਨਾਲ ਹੋਵੇਗਾ। ਜਦੋਂ ਚਾਰ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਰਵਾਇਤੀ ਇਕਾਂਤ ਬੈਰੇਗਨੀਓ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਆਇਆ, ਤਾਂ ਡੰਡਾ ਰੁਮਾਲ ਦੇ ਨਾਲ ਇੰਨਾ ਸੁੱਜਿਆ ਹੋਇਆ ਦਿਖਾਈ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਖੁਸ਼ਹਾਲ ਜਨਮ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਦਿੰਦਾ ਸੀ। ਡੰਡਾ ਅਤੇ ਰੁਮਾਲ ਮੇਰੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਅਤੇ ਅੰਦਰ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਹੋਰ ਨੋਟ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸੌ ਸੋਨੇ ਦੇ ਐਸਕੁਡੋ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਮੁਦਰਾ ਵਜੋਂ ਮਿਲੇ। ਕਿਉਂਕਿ ਵਿਦਰੋਹੀ ਮੌਜੂਦ ਸੀ, ਅਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੀ ਕੋਠੜੀ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਨ ਲਈ ਨੋਟ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਸਾਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਲਿਖਿਆ ਹੈ:

ਮੇਰੇ ਮਾਲਕ, ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਸਾਡੇ ਸਪੇਨ ਜਾਣ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਿਵੇਂ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਲੇਲਾ ਮਾਰੀਅਨ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ

ਪੁੱਛਿਆ ਹੈ। ਮੈਂ ਕੀ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹਾਂ ਉਹ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਖਿੜਕੀ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਸੋਨੇ ਦੇ ਸਿੱਕੇ ਦੇਵਾਂ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਲੈ ਜਾਓ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਦੋਸਤਾਂ ਨੂੰ ਰਿਹਾਈ ਦਿਓ। ਫਿਰ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਕਿਸੇ ਈਸਾਈ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਉੱਥੇ ਇੱਕ ਕਿਸ਼ਤੀ ਖਰੀਦ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਬਾਕੀਆਂ ਲਈ ਵਾਪਸ ਆ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਗ੍ਰਾਰਮੀਆਂ ਦੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਪਾਓਗੇ, ਜੇ ਕਿ ਤੱਟ 'ਤੇ ਬਾਰਬਾਜ਼ੋਨ ਬੰਦਰਗਾਹ 'ਤੇ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਮੈਂ ਇਹ ਸਾਰੀ ਗ੍ਰਾਰਮੀ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਅਤੇ ਨੌਕਰਾਂ ਨਾਲ ਬਿਤਾਵਾਂਗੀ। ਤੁਸੀਂ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਡਰ ਦੇ ਰਾਤ ਨੂੰ ਉੱਥੇ ਮੇਰੇ ਲਈ ਆ ਸਕਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਸ਼ਤੀ 'ਤੇ ਲੈ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਯਾਦ ਰੱਖੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਪਤੀ ਬਣਨਾ ਹੈ; ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਮਾਰੀਅਨ ਨੂੰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਲਈ ਕਹਾਂਗੀ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ 'ਤੇ ਕਿਸ਼ਤੀ ਲਈ ਜਾਣ ਲਈ ਭਰੋਸਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਰਿਹਾਈ ਦਿਓ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਚਲੇ ਜਾਓ। ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨਾਲੋਂ ਵਾਪਸ ਆਉਣ ਦੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸੰਭਾਵਨਾ ਰੱਖੋਗੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਸੱਜਣ ਅਤੇ ਇੱਕ ਈਸਾਈ ਹੋ। ਘਰ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰੋ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉੱਥੇ ਘੁੰਮਦੇ ਹੋਏ ਦੇਖਾਂਗੀ, ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗੇਗਾ ਕਿ ਬੈਰਗਨੀਓ ਖਾਲੀ ਹੈ ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਪੈਸੇ ਦੇਵਾਂਗੀ। ਅੱਲ੍ਹਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਚੜ੍ਹਦੀ ਕਲਾ ਵਿੱਚ ਰੱਖੇ, ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਮਾਲਕ।

"ਦੂਜੇ ਨੋਟ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੀ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਦੇਖਿਆ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੇ ਰਿਹਾਈ ਲਈ ਤਿਆਰ ਵਿਅਕਤੀ ਬਣਨ ਲਈ ਸਵੈ-ਇੱਛਾ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕੀਤਾ, ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਜਾਵਾਂਗੇ ਅਤੇ ਵਾਪਸ ਆਵਾਂਗੇ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕੀਤੀ। ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਆਜ਼ਾਦ ਹੋਣ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਇਕੱਠੇ ਆਜ਼ਾਦ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਂਦੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਤਜ਼ਰਬੇ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਦਿਖਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਆਜ਼ਾਦ ਆਦਮੀ ਕੈਦ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਵਾਅਦੇ ਕਿੰਨੇ ਮਾੜੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਿਭਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਬੰਦੀਆਂ ਦੇ ਛੋਟੇ ਸਮੂਹਾਂ ਦੇ ਕਈ ਉਦਾਹਰਣ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸ ਢੰਗ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਆਪਣੇ ਸਮੂਹ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਰਿਹਾਈ ਦੀ ਕੀਮਤ ਵੈਲੈਂਸੀਆ ਜਾਂ ਮੈਲੋਰਕਾ ਜਾਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਪੈਸੇ ਲੈ ਕੇ ਗਏ ਸਨ ਤਾਂ ਜੋ ਇੱਕ ਕਿਸ਼ਤੀ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕੇ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਵਾਪਸ ਆ ਸਕੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਰਿਹਾਈ ਦੀ ਕੀਮਤ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਪਰ ਇਹ ਵਿਅਕਤੀ ਕਦੇ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਆਇਆ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦੀ ਨਵੀਂ ਮਿਲੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਗੁਆਉਣ ਦੇ ਡਰ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਦੁਨੀਆ ਦੇ ਹਰ ਫਰਜ਼ ਤੋਂ ਅਣਜਾਣ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ।

"ਉਸਨੇ ਸਾਨੂੰ ਜੋ ਦੱਸਿਆ ਸੀ, ਉਸਦੀ ਸੱਚਾਈ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਲਈ, ਉਸਨੇ ਸਾਨੂੰ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਕੁਝ ਈਸਾਈ ਸੱਜਣਾਂ ਨਾਲ ਵਾਪਰੀ ਘਟਨਾ ਦਾ ਸੰਖੇਪ ਵੇਰਵਾ ਦਿੱਤਾ - ਉਨ੍ਹਾਂ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵਾਪਰੀ ਸਭ ਤੋਂ ਅਜੀਬ ਗੱਲ, ਜਿੱਥੇ ਹਰ ਮੋੜ 'ਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਡਰਾਉਣੀਆਂ ਅਤੇ ਹੈਰਾਨੀਜਨਕ ਚੀਜ਼ਾਂ ਵਾਪਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਸੀਂ ਜੋ ਕਰ ਸਕਦੇ ਸੀ ਅਤੇ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਉਹ ਸੀ ਉਸਨੂੰ ਉਹ ਪੈਸਾ ਦੇਣਾ ਜੋ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੂੰ ਰਿਹਾਈ ਲਈ ਵਰਤਣ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਬਣਾਈ ਸੀ। ਫਿਰ ਉਹ ਟੈਟੂਆਨ ਅਤੇ ਉਸ ਤੱਟ ਦੇ ਨਾਲ ਲੱਗਦੇ ਹੋਰ ਕਸਬਿਆਂ ਦੇ ਵਪਾਰੀ ਬਣਨ ਦੇ ਬਹਾਨੇ ਅਲਜੀਅਰਜ਼ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕਿਸ਼ਤੀ ਖਰੀਦ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਉਹ ਮਾਲਕ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਬੈਰਗਨੀਓ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਅਤੇ ਕਿਸ਼ਤੀ 'ਤੇ ਸਵਾਰ ਹੋਣ ਲਈ ਇੱਕ ਯੋਜਨਾ ਬਣਾ ਲੈਂਦਾ ਸੀ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਜੇ ਮੂਰਿਸ਼ ਔਰਤ ਹਰ ਕਿਸੇ ਦੀ ਰਿਹਾਈ ਲਈ ਪੈਸੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਜਿਵੇਂ ਉਸਨੇ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਆਜ਼ਾਦ ਆਦਮੀ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਸੀ, ਤਾਂ ਦਿਨ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਚੜ੍ਹਨਾ ਬਹੁਤ ਆਸਾਨ ਹੁੰਦਾ। ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਮੁਸ਼ਕਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਮੂਰਜ਼ ਨੇ ਧਰਮ-ਨਿਰਪੱਖ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸ਼ਤੀ ਖਰੀਦਣ ਜਾਂ ਮਾਲਕ ਬਣਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇਹ ਨਿੱਜੀ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਜਹਾਜ਼ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਡਰ ਸੀ ਕਿ ਜਿਸਨੇ ਵੀ ਕਿਸ਼ਤੀ ਖਰੀਦੀ ਹੈ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਜੇ ਉਹ ਸਪੈਨਿਸ਼ ਹੈ, ਉਹ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ।" ਕਿਸੇ ਈਸਾਈ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਭੱਜਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਨਹੀਂ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਹ ਟੈਂਜੀਅਰਜ਼ ਤੋਂ ਇੱਕ ਮੂਰ ਨੂੰ ਕਿਸ਼ਤੀ ਦੀ ਖਰੀਦ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਲੈਣ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਵਪਾਰ ਤੋਂ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਮੁਨਾਫ਼ੇ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਲੈ ਕੇ ਇਸ ਰੁਕਾਵਟ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਛਲ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਕੇ, ਉਹ ਕਿਸ਼ਤੀ ਦਾ

ਮਾਲਕ ਬਣ ਜਾਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਇਹ ਹੋ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੋਰ ਅਧੂਰੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੇਰੇ ਸਾਥੀਆਂ ਅਤੇ ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਸੈਲੂਰੁਕਾ ਨੂੰ ਕਿਸ਼ਤੀ ਲਈ ਭੇਜਣਾ ਬਿਹਤਰ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੂਰਿਸ਼ ਔਰਤ ਨੇ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਅਸੀਂ ਉਸ ਨਾਲ ਬਹਿਸ ਕਰਨ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ, ਇਸ ਡਰ ਤੋਂ ਕਿ ਜੇ ਅਸੀਂ ਉਸਦੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ, ਤਾਂ ਉਹ ਸਾਡੀ ਯੋਜਨਾ ਦਾ ਪਰਦਾਫਾਸ਼ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜ਼ੋਰਾਇਦਾ ਨਾਲ ਸਾਡੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਕੇ ਸਾਡੀਆਂ ਜਾਨਾਂ ਨੂੰ ਖ਼ਤਰੇ ਵਿੱਚ ਪਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਸਦੀ ਖ਼ਾਤਰ ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਆਪਣੀਆਂ ਜਾਨਾਂ ਦੇ ਦਿੰਦੇ। ਇਸ ਲਈ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਰਮਾਤਮਾ ਅਤੇ ਧਰਮ-ਨਿਰਪੱਖ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਸੌਂਪਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ, ਇਸ ਲਈ ਅਸੀਂ ਉਸੇ ਸਮੇਂ ਜ਼ੋਰਾਇਦਾ ਨੂੰ ਇੱਕ ਜਵਾਬ ਲਿਖਿਆ, ਉਸਨੂੰ ਸਮਝਾਇਆ ਕਿ ਅਸੀਂ ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਕਰਾਂਗੇ ਜੋ ਉਸਨੇ ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਉਨਾ ਹੀ ਚੰਗਾ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਇਹ ਖੁਦ ਲੈਲਾ ਮਾਰੀਅਮ ਤੋਂ ਆਇਆ ਹੋਵੇ। ਅਸੀਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਉੱਦਮ ਨੂੰ ਦੇਰੀ ਕਰਨੀ ਹੈ ਜਾਂ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਅੱਗੇ ਵਧਾਓ, ਮੈਂ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਉਸਦਾ ਪਤੀ ਬਣਨ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਲਈ ਪਹਿਲੇ ਦਿਨ ਜਦੋਂ ਬੈਗਨੀਓ ਖਾਲੀ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਕੁਈ ਵਾਰ ਡੰਡੇ ਅਤੇ ਰੁਮਾਲ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ, ਸਾਨੂੰ ਦੋ ਹਜ਼ਾਰ ਸੋਨੇ ਦੇ ਐਸਕੁਡੋ ਅਤੇ ਇੱਕ ਨੋਟ ਦਿੱਤਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਗਲੇ ਜੁਮਾ, ਜਾਂ ਸ਼ੁੱਕਰਵਾਰ ਨੂੰ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਨਾਲ ਗਰਮੀਆਂ ਦੇ ਘਰ ਲਈ ਰਵਾਨਾ ਹੋਵੇਗੀ ਪਰ ਉੱਥੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਾਨੂੰ ਵਾਧੂ ਪੈਸੇ ਦੇਵੇਗੀ। ਜੇ ਇਹ ਕਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਉਸਨੂੰ ਦੱਸਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਜਿੰਨੀ ਸਾਨੂੰ ਲੋੜ ਸੀ ਦੇਵੇਗੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦੇ ਪਿਤਾ ਕੋਲ ਇੰਨੇ ਪੈਸੇ ਸਨ ਕਿ ਉਹ ਕਦੇ ਵੀ ਇਸ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਵੀ ਨਹੀਂ ਗੁਆਉਂਦਾ ਸੀ, ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਸਾਰੀਆਂ ਚਾਬੀਆਂ ਉਸਦੀ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਸਨ। ਅਸੀਂ ਤੁਰੰਤ ਇੱਕ ਕਿਸ਼ਤੀ ਖਰੀਦਣ ਲਈ ਪਾਖੰਡੀ ਨੂੰ ਪੰਜ ਸੌ ਐਸਕੁਡੋ ਦਿੱਤੇ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਰਿਹਾਈ ਖਰੀਦਣ ਲਈ ਅੱਠ ਸੌ ਵਰਤੇ, ਪੈਸੇ ਇੱਕ ਵੈਲੇਂਸੀਅਨ ਵਪਾਰੀ ਨੂੰ ਦੇ ਦਿੱਤੇ ਜੋ ਉਸ ਸਮੇਂ ਅਲਜੀਅਰਜ਼ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਬਚਨ 'ਤੇ ਰਿਹਾਅ ਕਰਵਾ ਦਿੱਤਾ, ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਵੇਨਿਸ ਤੋਂ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਪਹਿਲੇ ਜਹਾਜ਼ ਦੇ ਨਾਲ, ਉਹ ਮੇਰੀ ਰਿਹਾਈ ਦੀ ਕੀਮਤ ਅਦਾ ਕਰੇਗਾ। ਜੇਕਰ ਉਸਨੇ ਤੁਰੰਤ ਪੈਸੇ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤੇ, ਤਾਂ ਰਾਜਾ ਸ਼ੱਕ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਮੇਰੀ ਰਿਹਾਈ ਦੀ ਰਕਮ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਲਈ ਅਲਜੀਅਰਜ਼ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਅਤੇ ਵਪਾਰੀ ਆਪਣੇ ਲਈ। ਮੁਨਾਫ਼ੇ ਨੇ ਮਾਮਲਾ ਗੁਪਤ ਰੱਖਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਮੇਰਾ ਮਾਲਕ ਇੰਨਾ ਸ਼ੱਕੀ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਪੈਸੇ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਸ਼ੁੱਕਰਵਾਰ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਲੇ ਵੀਰਵਾਰ ਨੂੰ, ਜਿਸ ਦਿਨ ਸੁੰਦਰ ਜ਼ੋਰਾਇਦਾ ਨੇ ਗਰਮੀਆਂ ਦੇ ਘਰ ਜਾਣਾ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਸਾਨੂੰ ਹੋਰ ਹਜ਼ਾਰ ਐਸਕੁਡੋ ਦਿੱਤੇ ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਜਾਣ ਦੀ ਸੂਚਨਾ ਦਿੱਤੀ, ਮੈਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਜੇ ਮੈਨੂੰ ਰਿਹਾਈ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਗਰਮੀਆਂ ਦੇ ਘਰ ਨਾਲ ਤੁਰੰਤ ਜਾਣ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਵਾਵਾਂ ਅਤੇ ਹਰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਉਸਨੂੰ ਮਿਲਣ ਲਈ ਉੱਥੇ ਜਾਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਲੱਭਾਂ। ਮੈਂ ਕਾਫ਼ੀ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਮੈਂ ਬਿਲਕੁਲ ਉਹੀ ਕਰਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਲੈਲਾ ਮਾਰੀਅਮ ਕੋਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾਵਾਂ ਨਾਲ ਸਿਫ਼ਾਰਸ਼ ਕਰੇ ਜੋ ਗੁਲਾਮ ਔਰਤ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਸਿਖਾਈਆਂ ਸਨ। ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਇਕੱਲੀ ਰਿਹਾਈ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਕਾਫ਼ੀ ਪੈਸੇ ਸਨ, ਮੈਂ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਮੇਰੇ ਤਿੰਨ ਸਾਥੀਆਂ ਨੂੰ ਰਿਹਾਈ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਬੈਗਨੀਓ ਛੱਡਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਣ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਬਗਾਵਤ ਨਾ ਕਰਨ ਜਾਂ ਸੈਂਤਾਨ ਨੂੰ ਕੁਝ ਵੀ ਕਰਨ ਲਈ ਮਨਾ ਨਾ ਸਕਣ ਜੋ ਜ਼ੋਰਾਇਦਾ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੈਂ ਇਸ ਡਰ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਛੁਟਕਾਰਾ ਪਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਕੌਣ ਸਨ, ਮੈਂ ਫਿਰ ਵੀ ਸਾਡੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਖ਼ਤਰੇ ਵਿੱਚ ਪਾਉਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰਿਹਾਈ ਲਈ ਭੇਜਿਆ, ਵਰਤ ਕੇ ਉਹੀ ਸਕੀਮ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਲਈ ਵਰਤੀ ਸੀ, ਜਿਸਦੇ ਤਹਿਤ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਪੈਸੇ ਵਪਾਰੀ ਨੂੰ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤੇ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਸਾਡੇ ਸਾਰਿਆਂ ਲਈ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਅਤੇ ਭਰੋਸੇ ਨਾਲ ਜ਼ਮਾਨਤ 'ਤੇ ਜਾ ਸਕੇ, ਪਰ ਅਸੀਂ ਕਦੇ ਵੀ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੀ ਗੁਪਤ ਯੋਜਨਾ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਖ਼ਤਰੇ ਸਨ।

1. ਇਤਾਲਵੀ: "ਛੋਟਾ ਭਰਾ," ਇਤਾਲਵੀ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਜੋਕਮ ਪਾਲੁਜ਼ਾਜ਼ੀ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।
2. ਅਲੂਚ (ਅਰਬੀ: "ਭਗੌੜਾ"), ਫਾਰਫੈਕਸ (ਤੁਰਕੀ: "ਮੈਂਗੀ"); ਅਤੇ ਅਲੀ ਕੈਲੇਬ੍ਰੀਅਨ ਗੁਲਾਮ ਮਾਲਕ ਦਾ ਦਿੱਤਾ ਹੋਇਆ ਨਾਮ ਸੀ।
3. ਸੁਰਵੈਂਟਸ ਖੁਦ, ਉਸਦਾ ਪੂਰਾ ਨਾਮ ਮਿਗੁਏਲ ਡੀ ਸਰਵੈਂਟਸ ਸਾਵੇਦਰਾ ਹੈ।
4. ਹੁੱਥ ਨੂੰ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਖੋਲ੍ਹਣਾ ਅਤੇ ਬੰਦ ਕਰਨਾ ਅਲਵਿਦਾ ਕਹਿਣ ਦਾ ਇੱਕ ਪਿਆਰ ਭਰਿਆ ਤਰੀਕਾ ਸੀ।
5. ਅਛ-ਚਲਾ (ਅਰਬੀ: ਇੱਕ ਮੁਸਲਿਮ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ)।

ਅਧਿਆਇ ਇਕਤਾਲੀ

ਬੰਦੀ ਆਪਣੇ ਸਾਹਸਾਂ ਬਾਰੇ ਹੋਰ ਵੀ ਦੱਸਦਾ ਹੈ

"ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਦੋ ਹਫ਼ਤੇ ਹੋਏ ਸੁਨ ਜਦੋਂ ਸਾਡੇ ਵਿਦਰੋਹੀ ਨੇ ਇੱਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਕਿਸ਼ਤੀ ਖਰੀਦੀ ਜੋ ਤੀਹ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਲੈ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਆਪਣੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕਤਾ ਦਾ ਅਹਿਸਾਸ ਦਿਵਾਉਣ ਲਈ, ਉਸਨੇ ਉਰਾਨ ਦੀ ਦਿਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਲਜੀਅਰਿਸ ਤੋਂ ਤੀਹ ਲੀਗ ਦੂਰ ਇੱਕ ਪਿੰਡ, ਚੈਰਚੇਲ, ਜਾਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ, ਜਿੱਥੇ ਸੁੱਕੇ ਅੰਜੀਰਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਵਧੀਆ-ਫੁੱਲਦਾ ਵਪਾਰ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਇਹ ਯਾਤਰਾ ਦੋ ਜਾਂ ਤਿੰਨ ਵਾਰ ਉਸ ਟੈਗਾਰੀਨੇ ਦੀ ਸੰਗਤ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਜਿਸਦਾ ਉਸਨੇ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਬਾਰਬਰੀ ਵਿੱਚ ਉਹ ਮੂਰਾਂ ਨੂੰ ਅਰਾਗੋਨ ਟੈਗਾਰੀਨੇਸ ਤੋਂ ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਕ੍ਰੇਨਾਡਾ ਮੁਦੇਜਾਰੇਸ ਤੋਂ ਆਏ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ; ਫੇਜ਼ ਦੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਮੁਦੇਜਾਰੇਸ ਨੂੰ ਐਲਚੇਸ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਉਹ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰਾਜਾ ਅੰਕਸਰ ਯੁੱਧ ਵਿੱਚ ਨੌਕਰੀ 'ਤੇ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਜ਼ਾਰੀ ਰੱਖਣ ਲਈ: ਹਰ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਪਣੀ ਕਿਸ਼ਤੀ ਵਿੱਚ ਸਫ਼ਰ ਕਰਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਉਹ ਗਰਮੀਆਂ ਦੇ ਘਰ ਤੋਂ ਦੋ ਕਰਾਸਬੇ ਸ਼ਾਟ ਨਹੀਂ ਸੁਰੰਗ ਇੱਕ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਇਨਲੇਟ ਵਿੱਚ ਲੰਗਰ ਛੱਡ ਦਿੰਦਾ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਜ਼ੋਰਾਇਦਾ ਰਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਉੱਥੇ ਤਾਇਨਾਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਵਿਦਰੋਹੀ ਅਤੇ ਨੌਜਵਾਨ ਮੂਰ ਜੋ ਕਿ ਓਅਰਾਂ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰਦੇ ਸਨ, ਕਾਫ਼ੀ ਸੋਚ-ਸਮਝ ਕੇ ਆਪਣੀਆਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾਵਾਂ ਵੱਲ ਮੁੜਦੇ ਸਨ ਜਾਂ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕੀ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦੇ ਸਨ, ਦੀ ਇੱਕ ਮੋਖੰਲੀ ਰਿਹਰਸਲ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਦੇ ਸਨ। ਦ ਧਰਮ-ਨਿਰਪੱਖ ਜ਼ੋਰੈਦਾ ਦੇ ਬਾਗ਼ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਫਲ ਮੰਗਣ ਲਈ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪਿਤਾ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਪਛਾਣਿਆ ਨਹੀਂ, ਉਸਨੂੰ ਕੁਝ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਹ ਜ਼ੋਰੈਦਾ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਨ ਲਈ ਉਤਸੁਕ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸਨੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਇਕਬਾਲ ਕੀਤਾ, ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸਣ ਲਈ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਈਸਾਈ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਲੈ ਜਾਣ ਲਈ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਉਸਨੂੰ ਖੁਸ਼ੀ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਮਿਲੇਗੀ, ਉਹ ਕਦੇ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੁਰਿਸ਼ ਔਰਤਾਂ ਕਦੇ ਵੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮੂਰ ਜਾਂ ਤੁਰਕ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ ਦੇਖਣ ਦਿੰਦੀਆਂ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਤੀਆਂ ਜਾਂ ਪਿਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਨਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਈਸਾਈ ਗੁਲਾਮਾਂ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਆਉਣ ਅਤੇ ਸੰਚਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ ਜਿੰਨਾ ਕਿ ਸਪਸ਼ਟ ਹੈ। ਜੇ ਉਹ ਉਸ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਦਾ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਦੁਖ ਹੁੰਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਧਰਮ-ਨਿਰਪੱਖ ਦੇ ਬੁੱਲ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਉਸਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਦੇਖਣਾ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਪਰ ਪਰਮਾਤਮਾ, ਜਿਸਦੇ ਹੋਰ ਮਨਸ਼ਾ ਸੀਨ, ਨੇ ਸਾਡੇ ਧਰਮ-ਨਿਰਪੱਖ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਚੰਗੇ ਇਰਾਦਿਆਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਦੇ ਮੌਕੇ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕਿਉਂਕਿ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਹੁਣ ਰਿਹਾਈ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਲਈ ਚੈਰਚੇਲ ਤੋਂ ਜਾਣਾ ਅਤੇ ਆਉਣਾ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਜਾਂ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਲੰਗਰ ਛੱਡਣਾ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਸੀ - ਉਸਦਾ ਟੈਗਾਰਿਨੇ ਸਾਥੀ ਸ਼ੁਭ ਨਾਲ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਹਿਮਤ ਸੀ। ਉਸਦੇ ਸੁਝਾਅ - ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਹੀ ਗੱਲ ਬਚੀ ਸੀ ਕਿ ਕੁਝ ਈਸਾਈਆਂ ਨੂੰ ਚੁੱਪ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਭਰਤੀ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਲੈ ਜਾਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰਿਹਾਈ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਗਲੇ ਸ਼ੁੱਕਰਵਾਰ ਲਈ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ, ਜਿਸ ਦਿਨ ਉਸਨੇ ਸਾਡੀ ਰਵਾਨਗੀ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਮੈਂ ਇੱਕ ਦਰਜਨ ਸਪੈਨਿਸ਼ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਜੋ ਸਾਰੇ ਯੋਗ ਚੁੱਪ ਚਲਾਉਣ ਵਾਲੇ ਸਨ ਅਤੇ ਸ਼ਹਿਰ ਛੱਡਣ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਯੋਗ ਸਨ। ਸਾਲ ਦੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਇੰਨੇ ਸਾਰੇ ਲੱਭਣਾ ਕੋਈ ਮਾਮੂਲੀ ਕਾਰਨਾਮਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਮੁੰਦਰ ਵਿੱਚ ਵੀਹ ਜਹਾਜ਼ ਸਨ ਜੋ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਸਾਰੇ ਆਦਮੀਆਂ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਗਏ ਸਨ ਜੋ ਚੁੱਪ ਚਲਾ ਸਕਦੇ ਸਨ। ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਦਰਜਨ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਮਿਲਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਸਨ ਜੇਕਰ ਇਹਨਾਂ ਆਦਮੀਆਂ ਦੇ ਮਾਲਕ ਨੇ ਉਸ ਗਰਮੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸਮੁੰਦਰ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਨਾ ਕੀਤਾ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਜੋ ਉਸਦੀ ਗੈਲੀ ਨੂੰ ਸੁੱਕੀ ਡੌਕ ਵਿੱਚ ਮੁਰੰਮਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਮੈਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਅਗਲੇ ਸ਼ੁੱਕਰਵਾਰ ਦੁਪਹਿਰ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ-ਇੱਕ ਕਰਕੇ ਆਰਾਮ ਨਾਲ ਸ਼ਹਿਰ ਛੱਡਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹਾਦਜੀ ਮੁਰਾਦ ਦੇ ਗਰਮੀਆਂ ਦੇ

ਘਰ ਵੱਲ ਜਾਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਪਹੁੰਚਣ ਤੱਕ ਉਡੀਕ ਕਰਨੀ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਉਹਨਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਹਦਾਇਤਾਂ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਿੱਤੀਆਂ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਉੱਥੇ ਹੋਰ ਈਸਾਈਆਂ ਨੂੰ ਵੇਖਦੇ ਹਨ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸਿਵਾਏ ਇਸ ਦੇ ਕਿ ਮੈਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਉੱਥੇ ਉਡੀਕ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਚਿੰਤਾ ਦਾ ਧਿਆਨ ਰੱਖਣ ਦੇ ਨਾਲ, ਇੱਕ ਇੱਕ ਕੰਮ ਬਾਕੀ ਸੀ ਜੋ ਮੇਰੇ ਲਈ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਮਾਇਨੇ ਰੱਖਦਾ ਸੀ: ਜ਼ੋਰਾਇਦਾ ਨੂੰ ਸਾਡੀ ਯੋਜਨਾ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਬਾਰੇ ਸੂਚਿਤ ਕਰਨਾ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਤਿਆਰ ਰਹੇ ਅਤੇ ਹੈਰਾਨ ਨਾ ਹੋਵੇ ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਅਚਾਨਕ ਦਿਖਾਈ ਦੇਈਏ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਉਹ ਸੋਚੇ ਕਿ ਈਸਾਈਆਂ ਦੇ ਬੇਟਲੇਡ ਕੋਲ੍ਹ ਵਾਪਸ ਜਾਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਹੈ। ਇਸ ਤੁਰੰਤ ਮੈਂ ਗਰਮੀਆਂ ਦੇ ਘਰ ਜਾਣ ਦਾ ਮਨ ਬਣਾਇਆ ਤਾਂ ਜੋ ਮੈਂ ਦੇਖ ਸਕਾਂ ਕਿ ਕੀ ਮੈਂ ਉਸ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ। ਸਾਡੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਇੱਕ ਦਿਨ ਪਹਿਲਾਂ, ਮੈਂ ਬਾਗ਼ ਦੇ ਸਾਰੇ ਇਕੱਠੇ ਕਰਨ ਦੇ ਬਹਾਨੇ ਉੱਥੇ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਪਹਿਲਾ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਸਨੂੰ ਮੈਂ ਮਿਲਿਆ ਉਸਦਾ ਪਿਤਾ ਸੀ, ਜਿਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਉਸ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਪੁੱਛਿਆ ਜੋ ਬਾਰਬਰੀ ਵਿੱਚ ਈਸਾਈਆਂ ਅਤੇ ਮੂਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਵਰਤੀ ਜਾਂਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਕਾਂਸਟੈਂਟੀਨੋਪਲ ਵਿੱਚ ਵੀ, ਜੋ ਕਿ ਨਾ ਤਾਂ ਅਰਬੀ, ਸਪੈਨਿਸ਼ ਹੈ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕੌਮ ਦੀ, ਪਰ ਕਈ ਭਾਸ਼ਾਵਾਂ ਦਾ ਮਿਸ਼ਰਣ ਹੈ, ਜਿਸ ਰਾਹੀਂ ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਸੰਚਾਰ ਕਰਦੇ ਹਾਂ - ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ, ਮੈਂ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਉਸ ਮੂੰਗੂਰੇਲ੍ਹ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਉਸਦੇ ਬਾਗ਼ ਵਿੱਚ ਕੀ ਲੱਭ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਮਾਲਕ ਕੌਣ ਸੀ। ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਮੈਂ ਅਰਨੌਟ ਮਾਮੀ ਦਾ ਗੁਲਾਮ ਸੀ - ਇਹ ਇਸ ਲਈ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਉਸਦਾ ਕਰੀਬੀ ਦੋਸਤ ਸੀ - ਅਤੇ ਮੈਂ ਸਲਾਦ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਕੁਝ ਸਾਗ ਲੱਭ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇਸ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਕੀ ਮੈਂ ਰਿਹਾਈ ਦੀ ਕੀਮਤ ਦੇ ਯੋਗ ਹਾਂ ਅਤੇ, ਜੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਮੇਰਾ ਮਾਲਕ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਕਿੰਨਾ ਮੰਗ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਸਵਾਲਾਂ ਅਤੇ ਜਵਾਬਾਂ ਵਿੱਚ ਰੁੱਝੇ ਹੋਏ ਸੀ, ਸੁੰਦਰ ਜ਼ੋਰਾਇਦਾ, ਜਿਸਨੇ ਕੁਝ ਸਮਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਮੈਨੂੰ ਦੇਖ ਲਿਆ ਸੀ, ਘਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਬਾਗ਼ ਵਿੱਚ ਆ ਗਈ ਅਤੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੂਰਿਸ਼ ਔਰਤਾਂ ਈਸਾਈਆਂ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਵਿੱਚ ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਵੀ ਸੰਜੀਦਾ ਨਹੀਂ ਹਨ - ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਹ ਇਸ ਤੋਂ ਬਚਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ - ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਕੋਲ ਆਉਣ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਸੋਚਿਆ ਜਦੋਂ ਉਹ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ, ਜਦੋਂ ਉਸਦੇ ਪਿਤਾ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਆਉਂਦੇ ਦੇਖਿਆ ਪਰ ਝਿਜਕਦੇ ਹੋਏ ਅਜਿਹਾ ਕੀਤਾ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਉੱਥੇ ਆਉਣ ਲਈ ਕਿਹਾ।

"ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਦੇ ਸਬਰ ਨੂੰ ਟੈਕਸ ਦੇ ਰਿਹਾ ਹੋਵਾਂਗਾ ਜੇਕਰ ਮੈਂ ਹੁਣ ਉਸ ਮਹਾਨ ਸੁੰਦਰਤਾ ਅਤੇ ਸਾਊਪੁਣੇ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰਾਂ, ਜਾਂ ਉਸ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਅਤੇ ਅਮੀਰ ਪਹਿਰਾਵੇ ਦਾ ਜਿਸ ਨਾਲ ਮੇਰੀ ਪਿਆਰੀ ਜ਼ੋਰਾਇਦਾ ਮੇਰੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਕਰਦੀ ਸੀ। ਮੈਂ ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਕਹਾਂਗਾ ਕਿ ਉਸਦੀ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਗਰਦਨ, ਕੰਨਾਂ ਅਤੇ ਮੱਥੇ ਤੋਂ ਉਸਦੇ ਸਿਰ ਦੇ ਵਾਲਾਂ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਮੋਤੀ ਲਟਕਦੇ ਸਨ। ਉਸਦੇ ਪੈਰਾਂ ਦੇ ਗਿੱਟਿਆਂ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ, ਜਿਸਨੂੰ ਉਹ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨੰਗੀ ਰੱਖਦੀ ਸੀ, ਦੋ ਕਾਰਕੇਜ ਸਨ - ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪੈਰਾਂ ਦੇ ਕੰਗਣ, ਜਾਂ ਗਿੱਟੇ, ਮੂਰਿਸ਼ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ - ਸ਼ੁੱਧ ਸੋਨੇ ਦੇ, ਇੰਨੇ ਸਾਰੇ ਹੀਰਿਆਂ ਨਾਲ ਜੜੇ ਹੋਏ ਸਨ ਕਿ ਉਸਨੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਸਦੇ ਪਿਤਾ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕੀਮਤ ਦਸ ਹਜ਼ਾਰ ਡੋਬਲਾ [1] ਰੱਖੀ ਸੀ ਅਤੇ ਜੋ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਗੁੱਟਾਂ 'ਤੇ ਪਹਿਨੇ ਸਨ ਉਹ ਉਸ ਰਕਮ ਤੋਂ ਦੁੱਗਣੇ ਸਨ। ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਮੋਤੀ ਵੀ ਸਨ, ਜੋ ਕਿ ਸਾਰੇ ਉੱਤਮ ਗੁਣਵੱਤਾ ਦੇ ਸਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੂਰਿਸ਼ ਔਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਨ ਅਤੇ ਸ਼ਾਨ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਵਧੀਆ ਮੋਤੀਆਂ ਨਾਲ ਸਜਾਉਣਾ ਹੈ। ਇਸ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਮੂਰਾਂ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਸਾਰੀਆਂ ਕੌਮਾਂ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਮੋਤੀ ਪਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਜ਼ੋਰਾਇਦਾ ਦੇ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਮੋਤੀਆਂ ਦੇ ਮਾਲਕ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਅਲਜੀਅਰਜ਼ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ, ਦੋ ਲੱਖ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਪੈਨਿਸ਼ ਐਸਕੂਡੋ ਹੋਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਹ ਸਾਰੇ ਉਸ ਔਰਤ ਦੇ ਸਨ ਜਿਸਨੂੰ ਮੈਂ ਹੁਣ ਆਪਣਾ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ। ਜੇ ਉਸਨੇ ਸਭ ਕੁਝ ਸਹਿਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਇਨ੍ਹਾਂ ਕੁਝ ਸਜਾਵਟਾਂ ਨਾਲ ਇੰਨਾ ਸੁੰਦਰ ਬਣਾ ਸਕਦੀ ਸੀ, ਤਾਂ ਕੋਈ ਕਲਪਨਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਖੁਸ਼ਹਾਲ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਕਿਵੇਂ ਦਿਖਾਈ ਦੇਵੇਗੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੁਝ ਔਰਤਾਂ ਦੀ ਸੁੰਦਰਤਾ ਦੇ ਆਪਣੇ ਦਿਨ ਅਤੇ ਮੌਸਮ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਬਾਹਰੀ ਕਾਰਕਾਂ ਦੁਆਰਾ

ਘਟਾਇਆ ਜਾਂ ਵਧਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਕਿਸੇ ਦੀ ਮਾਨਸਿਕ ਅਤੇ ਭਾਵਨਾਤਮਕ ਸਥਿਤੀ ਲਈ ਇਸਨੂੰ ਵਧਾਉਣਾ ਜਾਂ ਘਟਾਉਣਾ ਓਨਾ ਹੀ ਕੁਦਰਤੀ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਸਦਾ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਾਅਦ ਵਾਲਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਸਮੇਂ ਬਹੁਤ ਸੁੰਦਰ ਅਤੇ ਸੰਪੂਰਨਤਾ ਨਾਲ ਸਜਿਆ ਹੋਇਆ ਦਿਖਾਈ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ; ਘੱਟੋ ਘੱਟ, ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਸੁੰਦਰ ਔਰਤ ਵਜੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕੀਤਾ ਜੋ ਮੈਂ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਦੇਖੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਇਸ ਅਤੇ ਉਸ ਸਭ ਕੁਝ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜੋ ਮੈਂ ਉਸਦਾ ਦੇਣਦਾਰ ਸੀ, ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਇਆ ਕਿ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਵਰਗ ਤੋਂ ਇੱਕ ਦੇਵੀ ਮੇਰੀ ਖੁਸ਼ੀ ਅਤੇ ਮੁਕਤੀ ਲਈ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਆਈ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਪਹੁੰਚੀ, ਤਾਂ ਉਸਦੇ ਪਿਤਾ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਾਇਆ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸਦੇ ਦੋਸਤ ਅਰਨੌਂਤ ਮਾਮੀ ਦੀ ਕੈਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਸਲਾਦ ਦੇ ਸਾਗ ਲੱਭਣ ਲਈ ਉੱਥੇ ਆਈ ਸੀ। ਉਹ ਗੱਲਬਾਤ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਈ ਅਤੇ ਉਸ ਭਾਸ਼ਾਵਾਂ ਦੇ ਮਿਸ਼ਰਣ ਵਿੱਚ ਜੋ ਮੈਂ ਵਰਣਨ ਕੀਤਾ ਹੈ ਮੈਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਜੇ ਮੈਂ ਇੱਕ ਕੁਲੀਨ ਹੁੰਦੀ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਰਿਹਾਈ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਹੁਣ ਮੈਨੂੰ ਰਿਹਾਈ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਜੱਜ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਮੇਰੇ ਮਾਲਕ ਨੇ ਮੇਰੀ ਕੀਮਤ ਉਸ ਕੀਮਤ ਤੋਂ ਕਿੰਨੀ ਕੀਮਤ ਰੱਖੀ ਸੀ ਜੋ ਉਸਨੇ ਮੇਰੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਲਈ ਪੰਦਰਾਂ ਸੌ ਜ਼ੋਲਟਾਨੀ[2] ਦਿੱਤੇ ਸਨ। ਇਸ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ:

"ਸੱਚਮੁੱਚ, ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਹੁੰਦੇ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਂਦਾ ਕਿ ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਸ ਤੋਂ ਦੁਗਣੀ ਰਕਮ ਲਈ ਨਾ ਛੱਡੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਈਸਾਈ ਹਰ ਵਾਰ ਆਪਣਾ ਮੂੰਹ ਖੋਲ੍ਹਦੇ ਹੋਏ ਝੂਠ ਬੋਲਦੇ ਹੋ, ਸਾਨੂੰ ਮੂਰਸ ਨਾਲ ਧੋਖਾ ਕਰਨ ਦੀ ਉਮੀਦ ਵਿੱਚ ਗਰੀਬ ਹੋਣ ਦਾ ਦਿਖਾਵਾ ਕਰਦੇ ਹੋ।"

"'ਇਹ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਮੇਰੀ ਬੀਬੀ,' ਮੈਂ ਕਿਹਾ, 'ਪਰ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਯਕੀਨ ਦਿਵਾ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਨਾਲ ਸੱਚਾਈ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਆਇਆ ਹਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਧਰਤੀ ਦੇ ਹਰ ਵਿਅਕਤੀ ਨਾਲ ਸੱਚਾਈ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਰਹਾਂਗਾ।'

"'ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਕਦੋਂ ਜਾ ਰਹੇ ਹੋ?" ਜ਼ੋਰੈਦਾ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।

"'ਕੱਲ੍ਹ ਨੂੰ, ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਥੇ ਇੱਕ ਫਰਾਂਸੀਸੀ ਜਹਾਜ਼ ਹੈ ਜੋ ਕੱਲ੍ਹ ਨੂੰ ਰਵਾਨਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸਵਾਰ ਹੋਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦਾ ਹਾਂ।'

"'ਕੀ ਇਹ ਬਿਹਤਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ,' ਜ਼ੋਰੈਦਾ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, 'ਫ਼ਰਾਂਸ ਤੋਂ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਜਹਾਜ਼ ਦੀ ਬਜਾਏ ਸਪੇਨ ਤੋਂ ਕਿਸੇ ਜਹਾਜ਼ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰਨੀ ਅਤੇ ਉਸ 'ਤੇ ਸਫ਼ਰ ਕਰਨਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਫ਼ਰਾਂਸੀਸੀ ਤੁਹਾਡੇ ਦੋਸਤ ਨਹੀਂ ਹਨ?'"

"'ਨਹੀਂ,' ਮੈਂ ਕਿਹਾ, 'ਹਾਲਾਂਕਿ ਜੇ ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਸਪੇਨ ਤੋਂ ਇੱਕ ਜਹਾਜ਼ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਰਸਤੇ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਇਸਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰਾਂਗਾ। ਫਿਰ ਵੀ, ਇਹ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਕੱਲ੍ਹ ਨੂੰ ਚੁਲਾ ਜਾਵਾਂਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰੀ ਇੱਛਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਦੇਖਣ ਦੀ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੈਂ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਉਪਾਅ ਵਰਤਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦੇਵੇਗਾ ਜਿਸ ਨਾਲ ਦੇਰੀ ਹੋਵੇ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਕਿੰਨਾ ਵੀ ਚੰਗਾ ਕਿਉਂ ਨਾ ਹੋਵੇ।'

"'ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਵਿਆਹੇ ਹੋਏ ਹੋ,' ਜ਼ੋਰੈਦਾ ਨੇ ਕਿਹਾ, 'ਇਸੇ ਕਰਕੇ ਤੁਸੀਂ ਘਰ ਜਾਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ, ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਨਾਲ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ।'

"'ਮੈਂ ਵਿਆਹਿਆ ਨਹੀਂ ਹਾਂ,' ਮੈਂ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, 'ਪਰ ਮੈਂ ਵਾਪਸ ਆਉਣ 'ਤੇ ਵਿਆਹ ਕਰਨ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਹੈ।'

"'ਅਤੇ ਕੀ ਉਹ ਔਰਤ ਸੋਹਣੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਤੂੰ ਵਿਆਹ ਕਰਨ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਹੈ?" ਜ਼ੋਰੈਦਾ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।

"'ਉਹ ਬਹੁਤ ਸੋਹਣੀ ਹੈ,' ਮੈਂ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, 'ਕਿ ਉਸਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕਰਨ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ, ਅਤੇ ਸੱਚਾਈ ਨਾਲ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡੀ ਬਹੁਤ ਯਾਦ ਦਿਵਾਉਂਦੀ ਹੈ।"

"ਇੱਕ ਦਿਲੋਂ ਹਾਸੇ ਦਾ ਆਨੰਦ ਲੈਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸਦੇ ਪਿਤਾ ਨੇ ਕਿਹਾ:"

“‘ਵਾਹ-ਅੱਲ੍ਹਾ,[3] ਈਸਾਈ, ਜੋ ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੇਰੀ ਧੀ ਦੀ ਯਾਦ ਦਿਵਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਜੇ ਇਸ ਪੂਰੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਸੁੰਦਰਤਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਬਹੁਤ ਸੁੰਦਰ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਜੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸ਼ੱਕ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਕੀ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਦੇਖੋ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਦੇਖੋਗੇ ਕਿ ਮੈਂ ਸੱਚ ਬੋਲ ਰਿਹਾ ਹਾਂ।’

"ਜ਼ੋਰੈਦਾ ਦੇ ਪਿਤਾ ਨੇ ਗੱਲਬਾਤ ਵਿੱਚ ਸਾਡੇ ਦੁਆਰਾ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਗੱਲਾਂ ਲਈ ਦੁਭਾਸ਼ੀਏ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕੀਤਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਭਾਸ਼ਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਮਾਹਰ ਸੀ। ਭਾਵੇਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਉਹ ਉੱਥੇ ਵਰਤੀ ਜਾਂਦੀ ਮੂਰ ਭਾਸ਼ਾ ਬੋਲਦੀ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨਾਲੋਂ ਇਸ਼ਾਰਿਆਂ ਨਾਲ ਆਪਣਾ ਅਰਥ ਵਧੇਰੇ ਦੱਸਿਆ। ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਮਾਮਲਿਆਂ 'ਤੇ ਚਰਚਾ ਕਰ ਰਹੇ ਸੀ, ਤਾਂ ਇੱਕ ਮੂਰ ਸਾਡੇ ਵੱਲ ਝੁਜਦਾ ਹੋਇਆ ਆਇਆ ਅਤੇ ਚੀਕਦਾ ਹੋਇਆ ਕਿਹਾ ਕਿ ਚਾਰ ਤੁਰਕ ਬਾਗ਼ੀ ਦੀ ਕੰਧ ਜਾਂ ਬਾੜ ਨੂੰ ਚੜ੍ਹ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਫਲ ਤੋੜ ਰਹੇ ਹਨ ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਪੱਕਿਆ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਬੁੱਢਾ ਆਦਮੀ ਘਬਰਾ ਗਿਆ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਜ਼ੋਰੈਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੂਰਾਂ ਦਾ ਤੁਰਕਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਡਰ ਵਿਆਪਕ ਅਤੇ ਲਗਭਗ ਸਹਿਜ ਹੈ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਸਿਪਾਹੀਆਂ ਦਾ, ਜੋ ਆਪਣੇ ਮੂਰਿਸ਼ ਵਿਸ਼ਿਆਂ 'ਤੇ ਇੰਨੇ ਬੇਰਹਿਮ ਅਤੇ ਦਬਦਬਾ ਰੱਖਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਸਲ ਗੁਲਾਮਾਂ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਮਾੜਾ ਵਿਵਹਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਲਈ: ਜ਼ੋਰੈਦਾ ਦੇ ਪਿਤਾ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ"

"'ਧੀ, ਘਰ ਵਾਪਸ ਜਾਹ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਕੁੱਤਿਆਂ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਾਂ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਅੰਦਰ ਬੰਦ ਕਰ ਲੈ। ਜਿੱਥੇ ਤੱਕ ਤੇਰੀ ਗੱਲ ਹੈ, ਈਸਾਈ, ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਇਕੱਠੇ ਕਰੋ ਅਤੇ ਸ਼ਾਂਤੀ ਨਾਲ ਚਲੇ ਜਾਓ, ਅਤੇ ਅੱਲ੍ਹਾ ਤੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡੀ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਦੇਖੇਗਾ।"

"ਜਦੋਂ ਉਹ ਤੁਰਕਾਂ ਨੂੰ ਲੱਭਣ ਗਿਆ ਤਾਂ ਮੈਂ ਝੁਕ ਗਿਆ, ਮੈਨੂੰ ਜ਼ੋਰਾਇਦਾ ਨਾਲ ਇਕੱਲਾ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ। ਉਸਨੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰੇਗੀ, ਪਰ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਹ ਬਾਗ਼ਾਂ ਦੇ ਦਰੱਖਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਗਾਇਬ ਹੋਇਆ, ਉਸਨੇ ਮੇਰੇ ਵੱਲ ਮੁੜ ਕੇ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਹੰਝੂਆਂ ਨਾਲ ਕਿਹਾ:

"'ਅਮੇਕਸੀ, ਈਸਾਈ? ਅਮੇਕਸੀ?' (ਭਾਵ 'ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਜਾ ਰਹੇ ਹੋ, ਈਸਾਈ? ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਜਾ ਰਹੇ ਹੋ?')

"'ਹਾਂ, ਮੇਰੀ ਬੀਬੀ,' ਮੈਂ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, 'ਪਰ ਕਦੇ ਵੀ ਤੁਹਾਡੇ ਬਿਨਾਂ ਨਹੀਂ। ਇਸ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਜੁਮੇ 'ਤੇ ਸਾਡਾ ਧਿਆਨ ਰੱਖੋ ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਘਬਰਾਓ ਨਾ। ਤੁਸੀਂ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇਕੱਠੇ ਇੱਕ ਈਸਾਈ ਦੇਸ਼ ਜਾਵਾਂਗੇ।"

“ਮੈਂ ਇਹ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਸਾਡੇ ਵਿਚਕਾਰ ਹੋਈ ਹਰ ਗੱਲ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝ ਗਈ। ਫਿਰ ਮੇਰੀ ਗਰਦਨ ਦੁਆਲੇ ਬਾਂਹ ਰੱਖ ਕੇ, ਉਹ ਘਰ ਵੱਲ ਰੁਕ-ਰੁਕ ਕੇ ਤੁਰਨ ਲੱਗੀ, ਪਰ ਜਿਵੇਂ ਕਿਸਮਤ ਨੂੰ ਇਹ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਬਹੁਤ ਵਿਨਾਸ਼ਕਾਰੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜੇਕਰ ਸਵਰਗ ਵੱਖਰਾ ਹੁੰਦਾ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਦੋਵੇਂ ਉਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਚੱਲ ਰਹੇ ਸੀ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਗੁਰਦਨ ਦੁਆਲੇ ਬਾਂਹ ਰੱਖ ਕੇ ਵਰਣਨ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਉਸਦੇ ਪਿਤਾ, ਜੋ ਹੁਣ ਤੁਰਕਾਂ ਨੂੰ ਭਜਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵਾਪਸ ਆ ਰਹੇ ਸਨ, ਨੇ ਸਾਡੇ ਤੁਰਨ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ, ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਇਆ ਕਿ ਉਸਨੇ ਸਾਨੂੰ ਦੇਖ ਲਿਆ ਹੈ। ਪਰ ਜ਼ੋਰਾਇਦਾ ਨੂੰ ਸੁਚੇਤ ਅਤੇ ਸਮਝਦਾਰੀ ਨਾਲ ਮੇਰੀ ਗਰਦਨ ਤੋਂ ਆਪਣੀ ਬਾਂਹ ਹਟਾਉਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ; ਇਸਦੇ ਉਲਟ, ਉਹ ਮੇਰੇ ਨੇੜੇ ਆ ਗਈ, ਮੇਰਾ ਸਿਰ ਮੇਰੀ ਛਾਤੀ ਨਾਲ ਟਿਕਾਇਆ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਜਿਵੇਂ ਉਸਦੀਆਂ ਲੱਤਾਂ ਰਸਤਾ ਦੇਣ ਵਾਲੀਆਂ ਸਨ, ਇਹ ਸਾਰੇ ਨਿਸ਼ਚਤ ਸੰਕੇਤ ਸਨ ਕਿ ਉਹ ਬੇਹੋਸ਼ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ। ਉਸੇ ਸਮੇਂ, ਮੈਂ ਇਹ ਸਪਸ਼ਟ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਉਸਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਸਦਾ ਪਿਤਾ ਜਲਦੀ ਨਾਲ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਆਇਆ ਅਤੇ, ਆਪਣੀ ਧੀ ਨੂੰ ਉਸ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਦੇਖ ਕੇ, ਉਸਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਕੀ ਮਾਮਲਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੀ, ਤਾਂ ਉਸਦੇ ਪਿਤਾ ਨੇ ਕਿਹਾ:

"'ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੁੱਤਿਆਂ ਦੇ ਦਾਖਲੇ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਬੇਹੋਸ਼ ਹੋ ਗਈ ਹੈ।"

"ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਮੇਰੀ ਛਾਤੀ ਤੋਂ ਹਟਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਜੋੜ ਲਿਆ, ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਹਉਕਾ ਭਰਿਆ ਅਤੇ, ਹੰਝੂਆਂ ਨਾਲ ਨਮ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ, ਮੇਰੇ ਵੱਲ ਮੁੜਿਆ ਅਤੇ ਕਿਹਾ:"

“ਐਮਸੀ, ਈਸਾਈ, ਐਮਸੀ।’ (ਚਲੇ ਜਾਓ, ਈਸਾਈ, ਚਲੇ ਜਾਓ।)

"ਜੁਸ਼ਦਾ ਜਵਾਬ ਉਸਦੇ ਪਿਤਾ ਨੇ ਦਿੱਤਾ:"

"'ਬੱਚੇ, ਈਸਾਈ ਲੁਈ ਚਲੇ ਜਾਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਤੁਹਾਡਾ ਕੋਈ ਨੁਕਸਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਤੁਰਕ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਚਲੇ ਗਏ ਹਨ। ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਨਾ ਹੋਵੋ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੋਈ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਜਿਵੇਂ ਮੈਂ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਮੇਰੀ ਬੇਨਤੀ 'ਤੇ ਤੁਰਕ ਉਸੇ ਜਗ੍ਹਾ ਤੋਂ ਚਲੇ ਗਏ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਦਾਖਲ ਹੋਏ ਸੁਨ।"

"'ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਡਰਾਇਆ, ਸਰ,' ਮੈਂ ਉਸਦੇ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, 'ਜਿਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਦੱਸਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਜਾਣ ਲੁਈ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤੀ ਮਿਲੇ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੀ ਛੁੱਟੀ ਨਾਲ ਮੈਂ ਸਾਰਾ ਲੁਈ ਵਾਪਸ ਆਵਾਂਗਾ ਜੇਕਰ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋਇਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰੇ ਮਾਲਕ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸਲਾਦ ਲੁਈ ਇਸ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਹੋਰ ਕਿਤੇ ਨਹੀਂ ਹੁਨ।"

"'ਤੁਸੀਂ ਜਿੰਨੀ ਵਾਰ ਚਾਹੋ ਵਾਪਸ ਆ ਸਕਦੇ ਹੋ,' ਹਾਦਜੀ ਮੁਰਾਦ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। 'ਮੇਰੀ ਧੀ ਨੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਬੋਲਿਆ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਤੁਹਾਡੇ 'ਤੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਈਸਾਈ 'ਤੇ ਗੁੱਸੇ ਸੀ। ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਚਲੇ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਉਸਦਾ ਮਤਲਬ ਸੀ ਕਿ ਤੁਰਕ ਚਲੇ ਜਾਣ, ਜਾਂ ਹੁਣ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਆਪਣੇ ਸਾਗ ਇਕੱਠੇ ਕੁਰੁਨ ਦਾ ਸਮਾਂ ਆ ਗਿਆ ਹੈ।'

"ਇਸ ਨਾਲ, ਮੈਂ ਤੁਰੰਤ ਆਪਣੀ ਛੁੱਟੀ ਲੈ ਲੁਈ, ਅਤੇ ਜ਼ੋਰੈਦਾ, ਜਿਵੇਂ ਉਸਦਾ ਦਿਲ ਟੁੱਟ ਜਾਵੇਗਾ, ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਨਾਲ ਚਲੀ ਗਈ। ਫਿਰ ਹਰਿਆਲੀ ਇਕੱਠੀ ਕੁਰਨ ਦੇ ਬਹਾਨੇ, ਮੈਂ ਪੂਰੇ ਬਾਗ਼ ਦਾ ਆਰਾਮਦਾਇਕ ਪਰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਰੀਖਣ ਕੀਤਾ, ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਦੁਆਰ ਅਤੇ ਨਿਕਾਸ, ਘਰ ਦੀਆਂ ਸੁਰੱਖਿਆ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ, ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਖਾਸ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਧਿਆਨ ਰੱਖਿਆ ਜੋ ਸਾਡੇ ਸਮੁੱਚੇ ਕੰਮਕਾਜ ਨੂੰ ਸੁਵਿਧਾਜਨਕ ਬਣਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਨਾਲ, ਮੈਂ ਧਰਮ-ਨਿਰਪੱਖ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਸਾਥੀਆਂ ਨੂੰ ਵਾਪਰੀ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਵੇਰਵਾ ਦੇਣ ਲਈ ਵਾਪਸ ਚਲਾ ਗਿਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਉਸ ਖਜ਼ਾਨੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੁਰੁਨ ਲੁਈ ਬਹੁਤ ਹੀ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕੁਰ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜੋ ਕਿਸਮਤ ਮੈਨੂੰ ਸੁੰਦਰ ਅਤੇ ਮੁੰਨਮੋਹਕ ਜ਼ੋਰੈਦਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ। ਸਮਾਂ ਬੀਤਦਾ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਉਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਦਿਨ ਜਿਸਦੀ ਅਸੀਂ ਇੰਨੀ ਉਮੀਦ ਨਾਲ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਹੇ ਸੀ, ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਆ ਗਿਆ। ਬਹੁਤ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰ-ਵਟਾਂਦਰੇ ਅਤੇ ਲੰਬੀ ਵਿਚਾਰ-ਵਟਾਂਦਰੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਸੀਂ ਜੋ ਯੋਜਨਾ ਬਣਾਈ ਸੀ, ਉਸ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਕੇ, ਅਸੀਂ ਲੋੜੀਂਦਾ ਨਤੀਜਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਜਿਸ ਦਿਨ ਮੈਂ ਜ਼ੋਰੈਦਾ ਨਾਲ ਬਾਗ਼ ਵਿਚ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਉਸ ਤੋਂ ਅਗਲੇ ਸ਼ੁੱਕਰਵਾਰ ਨੂੰ, ਸਾਡੇ ਧਰਮ-ਨਿਰਪੱਖ ਨੇ ਹਨੇਰਾ ਹੁੰਦੇ ਹੀ ਜਹਾਜ਼ ਨੂੰ ਲੰਗਰ ਲਗਾ ਦਿੱਤਾ, ਲਗਭਗ ਉਸ ਜਗ੍ਹਾ ਦੇ ਉਲਟ ਜਿੱਥੇ ਸੁਭ ਤੋਂ ਸੁੰਦਰ ਜ਼ੋਰੈਦਾ ਰਹਿ ਰਹੀ ਸੀ।

"ਈਸਾਈ ਜੋ ਕਿ ਚੌਪੁਆਂ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਨ, ਸਮੁੰਦਰੀ ਕੰਢੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਥਾਵਾਂ 'ਤੇ ਲੁਕੇ ਹੋਏ ਸਨ, ਸਾਰੇ ਡਰੇ ਹੋਏ ਸਨ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਮੇਰੇ ਆਉਣ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ ਅਤੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵਾਲੇ ਜਹਾਜ਼ ਲਈ ਚਾਰਜ ਕੁਰੁਨ ਲੁਈ ਉਤਸੁਕ ਸਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵਿਦਰੋਹੀ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਸੀ ਪੂਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਉਹ ਹਥਿਆਰਾਂ ਦੇ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਜਿੱਤਣ ਲਈ ਉੱਥੇ ਆਏ ਹਨ, ਜਹਾਜ਼ 'ਤੇ ਸਵਾਰ ਮੂਰਾਂ ਦੀਆਂ ਜਾਨਾਂ ਲੈ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਮੈਂ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਸਾਥੀ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਏ, ਉਹ ਜੋ ਲੁਕੇ ਹੋਏ ਸਨ ਬਾਹਰ ਆ ਗਏ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਇਕੱਠੇ ਹੋ ਗਏ। ਇਹ ਉਸ ਸਮੇਂ ਹੋਇਆ ਜਦੋਂ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਬੰਦ ਹੋ ਚੁੱਕੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਪੂਰੇ ਪੇਂਡੂ ਇਲਾਕੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਆਤਮਾ ਦਿਖਾਈ ਨਹੀਂ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਉੱਥੇ ਇਕੱਠੇ ਹੋ ਗਏ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕੇ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਜ਼ੋਰਾਇਦਾ ਲਈ ਜਾਣਾ ਬਿਹਤਰ ਹੋਵੇਗਾ ਜਾਂ ਜਹਾਜ਼ ਦੇ ਚੌਪੁਆਂ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਮੂਰਾਂ ਨੂੰ ਕਾਬੂ ਕਰਨਾ। ਇਸ ਸਵਾਲ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਸਾਡਾ ਵਿਦਰੋਹੀ ਵਾਪਸ ਆਇਆ ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕਿਉਂ ਝਿਜਕ ਰਹੇ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਮਾਂ ਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਸਾਰੇ ਮੂਰ ਚੌਕਸ ਸਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਸੁੱਤੇ ਹੋਏ ਸਨ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ। ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਨੇ ਝਿਜਕਾਇਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਗੱਲ ਇਹ ਸੀ ਪਹਿਲਾਂ ਜਹਾਜ਼ ਨੂੰ ਕਾਬੂ ਕੁਰਨ ਲੁਈ, ਜੋ ਕਿ ਬਹੁਤ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਜੋਖਮ ਦੇ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਅਸੀਂ ਜ਼ੋਰਾਇਦਾ ਲਈ ਵਾਪਸ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਉਸਨੇ ਜੋ ਕਿਹਾ ਉਹ ਵਾਜਬ ਜਾਪਦਾ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਦੇਰੀ ਦੇ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਸਾਡੇ ਨੇਤਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਜਹਾਜ਼ 'ਤੇ ਹੇਠਾਂ ਚਲੇ

ਗਏ, ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਜਹਾਜ਼ 'ਤੇ ਛਾਲ ਮਾਰਿਆ, ਆਪਣੇ ਕੱਟਲਾਸ ਲਈ ਪਹੁੰਚਿਆ, ਅਤੇ ਮੂਰਿਸ਼ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਚੀਕਿਆ:

"ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਇੱਕ ਵੀ ਮਾਸਪੇਸ਼ੀ ਨਾ ਹਿਲਾਵੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਜਾਨ ਨਾਲ਼ ਇਸ ਦੀ ਕੀਮਤ ਨਹੀਂ ਚੁਕਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ!"

"ਇਸ ਸਮੇਂ ਤੱਕ, ਲਗਭਗ ਸਾਰੇ ਈਸਾਈ ਜਹਾਜ਼ 'ਤੇ ਚੜ੍ਹ ਚੁੱਕੇ ਸਨ। ਜਦੋਂ ਮੁਰਜ਼, ਜੋ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਜ਼ਿੰਦੀ ਨਹੀਂ ਸਨ, ਨੇ ਆਪਣੇ ਕਪਤਾਨ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ਼ ਬੋਲਦੇ ਸੁਣਿਆ, ਤਾਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਰਾਹਾਂ 'ਤੇ ਜੰਮ ਗਏ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਕਿਸੇ ਨੇ ਵੀ ਆਪਣੇ ਹਥਿਆਰਾਂ ਲਈ ਹੱਥ ਨਹੀਂ ਚੁੱਕਿਆ - ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ਼ ਬੁਹਤ ਸਾਰੇ ਸੁਨ, ਜਾਂ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਲਈ ਇੱਕ ਵੀ। ਬਿਨਾਂ ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਕਹੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਬੰਨ੍ਹਣ ਦਿੱਤੇ, ਜੋ ਕਿ ਈਸਾਈਆਂ ਨੇ ਬਹੁਤ ਜਲ਼ਦਬਾਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ, ਮੁਰਜ਼ ਨੂੰ ਧਮਕੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਰੌਲ਼ਾ ਪਾਇਆ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਹੀ ਤੁਲ਼ਵਾਰ ਨਾਲ਼ ਮਾਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਇਹ ਹੋ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸਾਡੇ ਅੱਧੇ ਆਦਮੀ ਚੌਕਸੀ 'ਤੇ ਰਹੇ ਜਦੋਂ ਕਿ ਬਾਕੀ, ਦੁਬਾਰਾ ਸੁਵੈ-ਨਿਯੁਕਤ ਵਿਦਰੋਹੀ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਵਿੱਚ, ਹਾਦਜੀ ਮੁਰਾਦ ਦੇ ਬਾਗ਼ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਗਏ। ਸਾਡੀ ਕਿਸਮਤ ਅਜਿਹੀ ਸੀ ਕਿ, ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਗੇਟ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੇ, ਤਾਂ ਇਹ ਇੰਨੀ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ਼ ਖੁੱਲ੍ਹ ਗਿਆ ਜਿਵੇਂ ਇਹ ਕਦੇ ਬੰਦ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਕਾਫ਼ੀ ਹੌਲੀ ਅਤੇ ਚੁਪਚਾਪ ਅਸੀਂ ਕਿਸੇ ਦੁਆਰਾ ਦੇਖੇ ਬਿਨਾਂ ਘਰ ਪਹੁੰਚ ਗਏ।

"ਸੁੰਦਰ ਜ਼ੋਰਾਇਦਾ ਇੱਕ ਖਿੜਕੀ ਤੋਂ ਸਾਡੇ ਵੱਲ ਦੇਖ ਰਹੀ ਸੀ ਅਤੇ, ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਹੇਠਾਂ ਸਾਡੀ ਗਤੀਵਿਧੀ ਨੂੰ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ, ਤਾਂ ਇੱਕ ਨਰਮ ਆਵਾਜ਼ ਵਿਚ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਕੀ ਅਸੀਂ ਨਿਜ਼ਾਰਾਨੀ ਹਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਪੁੱਛ ਰਹੀ ਹੋਵੇ ਕਿ ਕੀ ਅਸੀਂ ਈਸਾਈ ਹਾਂ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਅਸੀਂ ਈਸਾਈ ਹਾਂ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਸਾਡੇ ਨਾਲ਼ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਪਛਾਣ ਲਿਆ ਅਤੇ ਇੱਕ ਪਲ ਦੀ ਝਿਜੱਕ ਜਾਂ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਵੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ, ਤੁਰੰਤ ਹੇਠਾਂ ਆ ਗਈ, ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੋਲ੍ਹਿਆ, ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਸਾਰੀ ਚਮਕ ਵਿੱਚ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਖੜ੍ਹੀ ਹੋ ਗਈ, ਇੰਨੀ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਪਹਿਰਾਵੇ ਵਿਚ ਕਿ ਮੇਰੇ ਕੋਲ਼ ਉਸਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਘਾਟ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਦੇਖਿਆ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਉਸਦਾ ਹੱਥ ਫੜਿਆ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਜੋਸ਼ ਨਾਲ ਚੁੰਮਿਆ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਵਿਦਰੋਹੀ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਦੋ ਸਾਥੀ ਵੀ ਉਹੀ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਬਾਕੀਆਂ ਨੇ, ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੀ ਗਲਤ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਉਹੀ ਕੀਤਾ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਕਰਦੇ ਦੇਖਿਆ ਸੀ, ਜਿਸਦਾ ਮਤਲਬ ਸੀ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸਿਰਫ਼ ਧੰਨਵਾਦ ਕਰ ਰਹੇ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੀ ਦਾਨੀ ਵਜੋਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਰਹੇ ਸੀ। ਵਿਦਰੋਹੀ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਮੂਰਿਸ਼ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਕੀ ਉਸਦਾ ਪਿਤਾ ਘਰ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਹ ਹੈ, ਪਰ ਸੁੱਤਾ ਰਿਹਾ ਸੀ।

"'ਖੈਰ, ਉਸਨੂੰ ਜਗਾਉਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋਵੇਗਾ,' ਗੱਦਾਰ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, 'ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਲੈ ਜਾਓ, ਇਸ ਸੁੰਦਰ ਘਰ ਵਿੱਚ ਕੀਮਤੀ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੇ ਨਾਲ।'

"'ਨਹੀਂ,' ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, 'ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਉੱਤੇ ਹੱਥ ਨਹੀਂ ਪਾ ਸਕਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਘਰ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਕੀਮਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਸਿਵਾਏ ਉਸ ਦੇ ਜੋ ਮੈਂ ਲੈ ਰਹੀ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਇਹ ਇੰਨਾ ਕੀਮਤੀ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਅਮੀਰ ਅਤੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਬਸ ਸਬਰ ਰੱਖੋ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਦੇਖੋਗੇ।'

"ਉਹ ਅੰਦਰ ਜਾਣ ਲਈ ਮੁੜੀ, ਸਾਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਹ ਜਲਦੀ ਹੀ ਵਾਪਸ ਆਵੇਗੀ ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਕੋਈ ਆਵਾਜ਼ ਕੀਤੇ ਚੁੱਪ-ਚਾਪ ਉਥੇ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ। ਮੈਂ ਵਿਦਰੋਹੀ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਕੀ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਸਮਝਾਇਆ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿਚ ਸਾਨੂੰ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਜੇ ਜ਼ੋਰਾਇਦਾ ਦੀਆਂ ਇੱਛਾਵਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਉਸੇ ਵੇਲ਼ੇ, ਉਹ ਸੋਨੇ ਦੇ ਐਸਕੂਡੋ ਨਾਲ਼ ਭਰੀ ਇਕ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਸੰਦੂਕ ਲੈ ਕੇ ਵਾਪਸ ਆਈ ਕਿ ਉਹ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਨਾਲ਼ ਇਸਨੂੰ ਚੁੱਕ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਪਰ ਇਹ ਸਾਡੀ ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦੇ ਪਿਤਾ ਜਾਗ ਗਏ ਅਤੇ ਬਾਗ਼ ਵਿਚੋਂ ਆ ਰਹੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣੀ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਖਿੜਕੀ 'ਤੇ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਇਆ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਇਆ ਕਿ ਹੇਠਾਂ ਸਾਰੇ ਈਸਾਈ ਸਨ, ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਫੇਫੜਿਆਂ ਦੇ ਸਿਖਰ 'ਤੇ ਅਰਬੀ ਵਿਚ ਬੇਚੈਨੀ ਨਾਲ ਚੀਕਿਆ, 'ਈਸਾਈ, ਈਸਾਈ! ਚੋਰ, ਚੋਰ!' ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਇਸ ਤੋਂ ਡਰ ਗਏ ਅਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਲਝ ਗਏ, ਪਰ ਵਿਦਰੋਹੀ, ਜਿਸ ਖ਼ਤਰੇ ਵਿੱਚ ਸੀ ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਲੱਭਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਕਰਨ ਦੀ

ਮਹੱਤਤਾ ਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ, ਹਦਜੀ ਮੁਰਾਦ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ ਜਿੰਨਾ ਜਲਦੀ ਹੋ ਸਕੇ ਪੌੜੀਆਂ ਚੜ੍ਹ ਗਿਆ, ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਕਈ ਉਸਦੇ ਪਿੱਛੇ-ਪਿੱਛੇ ਤੁਰ ਪਏ। ਮੈਂ ਜ਼ੋਰਾਇਦਾ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਧਿਆਨ ਦੇ ਛੱਡਣ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ।" ਜਦੋਂ ਉਹ ਬੇਹੋਸ਼ ਹੋ ਗਈ ਅਤੇ ਮੇਰੀਆਂ ਬਾਹਾਂ ਵਿੱਚ ਡਿੱਗ ਪਈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਹੋਇਆ, ਉੱਪਰ ਗਏ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਇੰਨੀ ਚਲਾਕੀ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਪੁਲ ਵਿੱਚ ਹਾਜੀ ਮੁਰਾਦ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਵਾਪਸ ਆ ਗਏ, ਉਸਦੇ ਹੱਥ ਬੰਨ੍ਹੇ ਹੋਏ ਸਨ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਮੂੰਹ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰੁਮਾਲ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਉਹ ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਵੀ ਨਹੀਂ ਬੋਲ ਸਕਦਾ ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਧਮਕੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਉਸਨੇ ਅਜਿਹਾ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਮਿਲੇਗੀ। ਜਦੋਂ ਉਸਦੀ ਧੀ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਦੇਖਿਆ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਉਸਦੀ ਨਜ਼ਰ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਢੱਕ ਲਈਆਂ। ਉਸਦਾ ਪਿਤਾ ਡਰ ਗਿਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੂੰ ਅਹਿਸਾਸ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਕਿੰਨੀ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਾਡੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਸਮੇਂ ਸਾਡੇ ਪੈਰ ਸਾਡੀ ਸੁਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਲੋੜ ਸਨ, ਅਸੀਂ ਮਿਹਨਤ ਅਤੇ ਜਲਦੀ ਨਾਲ ਜਹਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਸਵਾਰ ਹੋ ਗਏ, ਜਿੱਥੇ ਪਿੱਛੇ ਰਹਿ ਗਏ ਆਦਮੀ ਬੇਚੈਨੀ ਨਾਲ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ, ਡਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਕੋਈ ਝਟਕਾ ਲੱਗ ਸਕਦਾ ਹੈ।

"ਰਾਤ ਸਿਰਫ਼ ਦੋ ਘੰਟੇ ਦੀ ਹੋਈ ਸੀ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਆਖਰਕਾਰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਜਹਾਜ਼ 'ਤੇ ਪਾਇਆ, ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਅਸੀਂ ਜ਼ੋਰੈਦਾ ਦੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਹੱਥ ਖੋਲ੍ਹ ਦਿੱਤੇ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਮੂੰਹ ਤੋਂ ਰੁਮਾਲ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ, ਧਰਮ-ਨਿਰਪੱਖ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਉਹ ਆਵਾਜ਼ ਨਾ ਕਰੇ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਮਾਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਧੀ ਨੂੰ ਉੱਥੇ ਦੇਖਿਆ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਸੋਗ ਭਰੇ ਸ਼ਾਹਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਲੜੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੀ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਨੇੜਿਓਂ ਜੱਫੀ ਵਿੱਚ ਫੜੀ ਹੋਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਉੱਥੇ ਚੁੱਪਚਾਪ ਬੈਠੀ ਸੀ, ਆਪਣਾ ਬਚਾਅ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ, ਵਿਰੋਧ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ, ਜਾਂ ਭੱਜਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ। ਇਸ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਉਸਨੇ ਡਰ ਤੋਂ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਧਰਮ-ਨਿਰਪੱਖ ਦੀ ਧਮਕੀ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨਗੇ। ਜ਼ੋਰੈਦਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮੂਰਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਜਹਾਜ਼ 'ਤੇ ਸਵਾਰ ਮਿਲੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਬੰਨ੍ਹਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਅਸੀਂ ਪਾਣੀ ਵਿੱਚ ਓਅਰ ਉਤਾਰਨ ਵਾਲੇ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਧਰਮ-ਨਿਰਪੱਖ ਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਮੂਰਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਆਜ਼ਾਦ ਕਰਨ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕਰੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਉੱਥੇ ਰੱਖਣ ਨਾਲੋਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਮੁੰਦਰ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟਣਾ ਪਸੰਦ ਕਰੇਗੀ, ਜੋ ਹਮੇਸ਼ਾ ਉਸਨੂੰ ਬਹੁਤ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਜਿਸਨੂੰ ਉਸਦੇ ਕਾਰਨ ਕੈਦੀ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਧਰਮ-ਨਿਰਪੱਖ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਸਮਝਾਇਆ ਕਿ ਕੀ ਉਸਨੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਚੰਗਾ ਜਾਪਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਉਸਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਕਿ ਇਹ ਸਫਲ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਜੇ ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉੱਥੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ, ਤਾਂ ਉਹ ਹਥਿਆਰਾਂ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਚੀਕਣਗੇ ਜੋ ਸ਼ਹਿਰ ਨੂੰ ਜਗਾ ਦੇਣਗੇ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਹ ਤੇਜ਼ ਫ੍ਰੀਗੇਟਾਂ ਵਿੱਚ ਸਾਡੀ ਭਾਲ ਵਿੱਚ ਆਉਣਗੇ ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ ਅਤੇ ਸਮੁੰਦਰ 'ਤੇ ਇੰਨੇ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੱਟ ਦੇਣਗੇ ਕਿ ਬਚਣਾ ਅਸੰਭਵ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਸੀਂ ਜੋ ਕੁਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਉਹ ਸੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਹਿਲੀ ਈਸਾਈ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਆਜ਼ਾਦ ਕਰਨਾ ਜਿੱਥੇ ਅਸੀਂ ਆਏ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਇਸ ਸੁਝਾਅ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੋਏ, ਅਤੇ ਜ਼ੋਰਾਇਦਾ ਵੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋ ਗਈ ਜਦੋਂ ਉਸਨੂੰ ਸਮਝਾਇਆ ਗਿਆ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਲੀਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਉਸਦੇ ਸੁਝਾਅ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਮਨਾ ਲਿਆ ਸੀ। ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਖੁਸ਼ੀ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ, ਸਾਡੇ ਸਾਰੇ ਬਹਾਦਰ ਕਿਸ਼ਤੀ ਚਾਲਕਾਂ ਨੇ ਚੁੱਪਚਾਪ ਅਤੇ ਲਗਨ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਚੱਪੂ ਫੜ ਲਏ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਅੱਗੇ ਵਧੇ, ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਦਿਲਾਂ ਨਾਲ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਸਮਰਪਿਤ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਮੈਲੋਰਕਾ ਟਾਪੂ ਲਈ ਰਵਾਨਾ ਹੋਏ, ਜੋ ਕਿ ਸਭ ਤੋਂ ਨੇੜੇ ਦੀ ਈਸਾਈ ਧਰਤੀ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਉੱਤਰੀ ਹਵਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਕਾਫ਼ੀ ਤੂਫ਼ਾਨੀ ਸਮੁੰਦਰ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਅਸੀਂ ਮੈਲੋਰਕਾ ਲਈ ਆਪਣਾ ਰਸਤਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਸੀ ਪੂਰ ਤੁੱਟ ਨੂੰ ਜੱਫੀ ਪਾ ਕੇ ਉਰਾਨ ਵੱਲ ਜਾਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਹੋਏ। ਸਾਨੂੰ ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਚਿੰਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਸਮੁੰਦਰ ਤੋਂ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸੁਰਗੀਲ ਪਿੰਡ, ਜੋ ਕਿ ਅਲਜੀਅਰਜ਼ ਤੋਂ ਲਗਭਗ ਸੱਠ ਮੀਲ ਦੂਰ ਉਸ ਤੱਟ 'ਤੇ ਸਥਿਤ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ, ਸਾਨੂੰ ਡਰ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਸਾਡਾ ਸਾਹਮਣਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਗੈਲੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨਾਲ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਅਕਸਰ ਟੈਟੂਆਨ ਤੋਂ ਮਾਲ ਲਿਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਅਸੀਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੇ, ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸਮੂਹ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜੇਕਰ

ਸਾਨੂੰ ਕਈ ਵਪਾਰੀ ਜਹਾਜ਼ ਮਿਲਦਾ ਹੈ, ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਇਹ ਕਿਸੇ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਦਾ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਗੁਆਚ ਜਾਵਾਂਗੇ ਬਲਕਿ ਇੱਕ ਜਹਾਜ਼ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਆਪਣੀ ਯਾਤਰਾ ਨੂੰ ਵਧੇਰੇ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪੂਰਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਜਿਵੇਂ-ਜਿਵੇਂ ਅਸੀਂ ਅੱਗੇ ਵਧ ਰਹੇ ਸੀ, ਜ਼ੋਰੈਦਾ ਨੇ ਆਪਣਾ ਸਿਰ ਮੇਰੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿਚ ਰੱਖਿਆ ਤਾਂ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਵੱਲ ਨਾ ਦੇਖਣਾ ਪਵੇ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਲੈਲਾ ਮਾਰੀਅਨ ਨੂੰ ਸਾਡੀ ਮਦਦ ਕਰਨ ਲਈ ਪੁਕਾਰ ਰਹੀ ਸੀ।

"ਅਸੀਂ ਸ਼ਾਇਦ ਲਗਭਗ ਤੀਹ ਮੀਲ ਸਫ਼ਰ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਇਹ ਹਲਕਾ ਹੋਣ ਲੱਗਾ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਿਨਾਰੇ ਤੋਂ ਤਿੰਨ ਬੇਸ਼ਾਟ ਪਾਏ, ਜੋ ਅਸੀਂ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਉਜਾੜ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ 'ਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਆਤਮਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਰੋਇੰਗ ਦੇ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਸਮੁੰਦਰ ਵੱਲ ਵਧਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿਤਾ, ਜੋ ਹੁਣ ਤੱਕ ਕੁਝ ਸ਼ਾਂਤ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਲਗਭਗ ਦੋ ਮੀਲ ਸਫ਼ਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਸੀਂ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਵਾਰੀ ਲੈ ਕੇ ਅਸੀਂ ਇੱਕੋ ਸਮੇਂ ਖਾ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਰੋਇੰਗ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਜਹਾਜ਼ ਵਿਚ ਭੋਜਨ ਦਾ ਭੰਡਾਰ ਸੀ। ਪਰ ਰੋਇੰਗ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਆਰਾਮ ਕਰਨ ਦਾ ਸਮਾਂ ਜਾਂ ਜਗ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਹੀ ਕਿਉਂ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਜੋ ਲੋਕ ਓਅਰ ਨਹੀਂ ਚਲਾ ਸਕਦੇ ਉਹ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਰੋਅਰਾਂ ਨੂੰ ਰੋਇੰਗ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਖਾਣਾ ਦਿਤਾ ਜਾਵੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਆਪਣੇ ਓਅਰ ਰੱਖਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਅਸੀਂ ਇਹ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਹੀ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਤੇਜ਼ ਹਵਾ ਪਾਸੇ ਤੋਂ ਵਗਣ ਲੱਗੀ, ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਸਾਨੂੰ ਓਅਰ ਰੱਖਣੇ ਪਏ, ਜਹਾਜ਼ ਨੂੰ ਉੱਪਰ ਚਲਾਉਣਾ ਪਿਆ, ਅਤੇ ਓਰਨ ਵੱਲ ਜਾਣਾ ਪਿਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦਿਸ਼ਾ ਵਿਚ ਜਾਣਾ ਅਸੰਭਵ ਸੀ। ਇਹ ਸਭ ਅਸੀਂ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਜਲਦਬਾਜ਼ੀ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਵਾਧੂ ਦੇ ਅਠ ਮੀਲ ਪ੍ਰਤੀ ਘੰਟਾ ਤੋਂ ਵਧੇ ਦੀ ਰਫ਼ਤਾਰ ਨਾਲ ਹਵਾ ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ। ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਪਰਵਾਹ ਨਹੀਂ ਸਿਵਾਏ ਕਿਸੇ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਵਿਅਕਤੀ ਨਾਲ ਮੁਲਾਕਾਤ ਦੇ। ਅਸੀਂ ਮੁਰਿਸ਼ ਮਲਾਹਾਂ ਨੂੰ ਖਾਣਾ ਖੁਆਇਆ, ਅਤੇ ਵ੍ਹਿਦਰੋਹੀ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਭਰੋਸਾ ਦੇ ਕੇ ਦਿਲਾਸਾ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਹ ਕੈਦੀ ਨਹੀਂ ਹਨ ਪਰ ਜਲਦੀ ਤੋਂ ਜਲਦੀ ਮੌਕਾ ਮਿਲਣ 'ਤੇ ਰਿਹਾਅ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣਗੇ। ਇਹ ਗੱਲ ਜ਼ੋਰੈਦਾ ਦੇ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਈ ਗਈ, ਜਿਸਨੇ ਕਿਹਾ:

"'ਓ, ਈਸਾਈਆਂ, ਤੁਹਾਡੀ ਉਦਾਰਤਾ ਅਤੇ ਚੰਗੇ ਵਿਵਹਾਰ ਮੈਨੂੰ ਇਸਦੇ ਉਲਟ ਉਮੀਦ ਕਰਨ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰਨਗੇ, ਪਰ - ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਆਜ਼ਾਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ! - ਮੈਨੂੰ ਉਮੀਦ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਇੰਨਾ ਸਾਦਾ ਨਹੀਂ ਸਮਝੋਗੇ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਵੀ ਕਰ ਸਕੋ! ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਜਾਨ ਜੋਖਮ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਪਾਈ ਮੇਰੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਖੋਹਣ ਲਈ ਸਿਰਫ਼ ਉਦਾਰਤਾ ਦੇ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਇਸਨੂੰ ਵਾਪਸ ਦੇਣ ਲਈ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਹੁਣ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਮੈਂ ਕੌਣ ਹਾਂ ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੀ ਲਾਭ ਹੋਵੇਗਾ ਇਹ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਸੌਦੇ 'ਤੇ ਕੀਮਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਥੇ ਹੀ ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਦੇਵਾਂਗਾ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਪਿਆਰੀ ਬਦਕਿਸਮਤ ਧੀ ਦੇ ਬਦਲੇ ਮੰਗਦੇ ਹੋ; ਜਾਂ ਜੇ ਇਹ ਅਸਵੀਕਾਰਨਯੋਗ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਿਰਫ਼ ਉਸਦੇ ਲਈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਮੇਰੀ ਆਤਮਾ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਅਤੇ ਪਿਆਰਾ ਹਿੱਸਾ ਹੈ!"

"ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ, ਉਹ ਇੰਨਾ ਕੁੜਤਣ ਨਾਲ ਰੋਣ ਲੱਗਾ ਕਿ ਉਸਨੇ ਸਾਨੂੰ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਤਰਸ ਨਾਲ ਭਰ ਦਿਤਾ ਅਤੇ ਜ਼ੋਰੈਦਾ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਵੱਲ ਦੇਖਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ। ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਰੋਂਦੇ ਦੇਖਿਆ, ਤਾਂ ਉਹ ਇੰਨੀ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਈ ਕਿ ਉਹ ਉੱਥੋਂ ਉੱਠ ਕੇ ਮੇਰੇ ਪੈਰਾਂ 'ਤੇ ਗੋਡੇ ਟੇਕ ਕੇ ਉਸਨੂੰ ਜੱਫੀ ਪਾਉਣ ਲਈ ਗਈ। ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਚਿਹਰਾ ਉਸਦੇ ਮੂੰਹ ਨਾਲ ਦਬਾਇਆ, ਅਤੇ ਉਹ ਦੋਵੇਂ ਇੰਨੇ ਕੋਮਲਤਾ ਨਾਲ ਰੋਣ ਲੱਗ ਪਏ ਕਿ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਦੇਖਣ ਵਾਲੇ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਕਰਨ ਲੱਗ ਪਏ, ਪਰ ਜਦੋਂ ਉਸਦੇ ਪਿਤਾ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਉਹ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਕੱਪੜੇ ਪਹਿਨੀ ਹੋਈ ਸੀ ਅਤੇ ਗ੍ਰਹਿਣਿਆਂ ਦੀ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਕਿਸਮ ਪਹਿਨੀ ਹੋਈ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ:

"ਇਸਦਾ ਕੀ ਅਰਥ ਹੈ, ਬੱਚੇ? ਕੰਲੁ ਰਾਤੁ, ਇਸ ਭਿਆਨਕ ਮੁਸੀਬਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਾਉਂਦੇ ਹਾਂ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਆਮ ਘਰੇਲੂ ਕੱਪੜਿਆਂ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਹੁਣ, ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਕੱਪੜੇ ਧੋਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਿਉਹਾਰ ਲਈ ਸੱਦਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ ਜਿਸ ਲਈ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ

ਤਿਆਰ ਹੋਣ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੁਜਾਉਣ ਦੀ ਲੜ ਹੁੰਦੀ, ਮੈਂ ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਕੱਪੜਿਆਂ ਵਿੱਚ ਦੇਖਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਮੈਂ ਸਾਡੀ ਕਿਸਮਤ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਹੋਣ 'ਤੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਇਸਦਾ ਅਰਥ ਸਮਝਾਓ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਇਸ ਤੋਂ ਉਸ ਮੁਸੀਬਤ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਉਲਝਣ ਅਤੇ ਹੈਰਾਨ ਹਾਂ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਾਉਂਦਾ ਹਾਂ।"

"ਮੂਰ ਨੇ ਆਪਣੀ ਧੀ ਨੂੰ ਜੋ ਕੁਝ ਕਿਹਾ ਸੀ, ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਉਸ ਵਿਦਦਰੋਹੀ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ। ਜ਼ੋਰਾਇਦਾ ਨੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵੀ ਸ਼ਬਦ ਨਹੀਂ ਬੋਲਿਆ, ਪਰ ਜਦੋਂ ਉਸਦੇ ਪਿਤਾ ਨੇ ਭਾਂਡੇ ਦੇ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਸੰਦੂਕ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਆਪਣੇ ਗਹਿਣੇ ਰੱਖੇ ਸਨ, ਜਿਸਨੂੰ ਉਹ ਯਕੀਨੀ ਸੀ ਕਿ ਗਰਮੀਆਂ ਦੇ ਘਰ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ ਅਲਜੀਅਰਜ਼ ਵਿੱਚ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਉਲਝਣ ਵਿੱਚ ਪੈ ਗਿਆ। ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਉਹ ਸੰਦੂਕ ਸਾਡੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿਵੇਂ ਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੀ ਸੀ। ਜ਼ੋਰਾਇਦਾ ਦੇ ਜਵਾਬ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ, ਵਿਦਰੋਹੀ ਨੇ ਜਵਾਬ ਵਿਚ ਕਿਹਾ:

"'ਸ਼ੀਮਾਨ, ਆਪਣੀ ਧੀ ਜ਼ੋਰਾਇਦਾ ਨੂੰ ਇੰਨੇ ਸਾਰੇ ਸਵਾਲ ਪੁੱਛਣ ਦੀ ਖੇਚਲ ਨਾ ਕਰੋ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹਾਂ ਜੋ ਬਾਕੀ ਸਾਰਿਆਂ ਬਾਰੇ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰੇਗਾ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਈਸਾਈ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸਨੇ ਸਾਡੀਆਂ ਜ਼ੰਜੀਰਾਂ ਨੂੰ ਤੋੜਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਸਾਡੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਉਹ ਇੱਥੇ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਆਈ ਹੈ, ਮੇਰੇ ਅੰਦਾਜ਼ੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਓਨੀ ਹੀ ਖੁਸ਼ ਹੈ ਜਿੰਨੀ ਉਹ ਹੈ ਜੋ ਹਨੇਰੇ ਤੋਂ ਰੌਸ਼ਨੀ, ਮੌਤ ਤੋਂ ਜੀਵਨ, ਨਰਕ ਤੋਂ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।"

"'ਕੀ ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ, ਬੱਚੇ, ਇਹ ਕੀ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਹੈ?" ਮੂਰ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।

"'ਇਹ ਹੈ,' ਜ਼ੋਰੈਦਾ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ।

"'ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ,' ਪਿਤਾ ਨੇ ਕਿਹਾ, 'ਤੂੰ ਇੱਕ ਈਸਾਈ ਹੈਂ ਅਤੇ ਉਹ ਜਿਸਨੇ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਦੁਸ਼ਮਣਾਂ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਕੁਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ?'

"ਜ਼ਿਸਦਾ ਜਵਾਬ ਜ਼ੋਰੈਦਾ ਨੇ ਦਿੱਤਾ:"

"'ਮੈਂ ਉਹ ਹਾਂ ਜੋ ਇੱਕ ਈਸਾਈ ਹਾਂ ਪਰ ਉਹ ਨਹੀਂ ਜਿਸਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰਾ ਇਰਾਦਾ ਕਦੇ ਵੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਸਗੋਂ ਸਿਰਫ਼ ਉਹੀ ਕਰਨਾ ਸੀ ਜੋ ਮੇਰੇ ਲਈ ਚੰਗਾ ਸੀ।"

"'ਅਤੇ ਤੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਕੀ ਭਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਬੱਚੇ?"

"'ਉਹ,' ਧੀ ਨੇ ਕਿਹਾ, 'ਤੈਨੂੰ ਲੇਲਾ ਮਾਰੀਅਨ ਤੋਂ ਪੁੱਛਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਮੇਰੇ ਨਾਲੋਂ ਬਿਹਤਰ ਸਮਝਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।'

"ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਮੂਰ ਨੇ ਇਹ ਸੁਣਿਆ, ਉਸਨੇ ਬਹੁਤ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਸਮੁੰਦਰ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ, ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਡੁੱਬ ਜਾਂਦਾ ਜੇਕਰ ਉਸਦਾ ਲੰਮਾ, ਭਾਰੀ ਚੋਗਾ ਉਸਨੂੰ ਕਾਫ਼ੀ ਖੁਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਜ਼ੋਰਾਇਦਾ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਸਾਡੇ 'ਤੇ ਚੀਕਿਆ, ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਅਸੀਂ ਤੁਰੰਤ ਬਚਾਅ ਲਈ ਗਏ ਅਤੇ, ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੇ ਚੋਗੇ ਤੋਂ ਫੜ ਕੇ, ਉਸਨੂੰ ਜਹਾਜ਼ 'ਤੇ ਖਿੱਚ ਲਿਆ, ਬੇਹੋਸ਼ ਹੋ ਗਿਆ ਅਤੇ ਅੱਧਾ ਡੁੱਬ ਗਿਆ। ਜ਼ੋਰਾਇਦਾ ਇਸ ਤੋਂ ਇੰਨੀ ਦੁਖੀ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਉਸਦੇ ਉੱਪਰ ਗੋਡੇ ਟੇਕ ਗਈ ਅਤੇ ਬੇਕਾਬੂ ਹੋ ਕੇ ਰੋਈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਮਰ ਚੁੱਕਾ ਹੋਵੇ। ਅਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਮੂੰਹ ਹੇਠਾਂ ਰੱਖਿਆ, ਜਿੱਥੇ ਉਸਨੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰਾ ਪਾਣੀ ਪੀਤਾ ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਦੋ ਘੰਟੇ ਬਾਅਦ ਹੋਸ਼ ਵਿੱਚ ਆ ਗਿਆ। ਇਸ ਦੌਰਾਨ, ਹਵਾ ਬਦਲ ਗਈ ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ ਵਲ ਧੱਕ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਅਸੀਂ ਸਖ਼ਤ ਰੋਇੰਗ ਦੁਆਰਾ ਬਚਣ ਵਿੱਚ ਕਾਮਯਾਬ ਰਹੇ; ਅਤੇ, ਸਾਡੀ ਚੰਗੀ ਕਿਸਮਤ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਖਾੜੀ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੇ ਜੋ ਇੱਕ ਪ੍ਰੋਮੋਂਟਰੀ ਜਾਂ ਕੇਪ ਦੇ ਨਾਲ ਸਥਿਤ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਮੂਰ ਕਾਵਾ ਰੂਮੀਆ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਇੱਕ ਨਾਮ ਜਿਸਦਾ ਸਾਡੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਰਥ ਹੈ 'ਪਾਪੀ ਈਸਾਈ ਔਰਤਾਂ' ਮੂਰਾਂ ਵਿੱਚ, ਪਰੰਪਰਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਦੱਬਿਆ ਹੋਇਆ ਕਾਵਾ ਹੈ ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਸੱਪੇਨ ਗੁਆਚ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਕਾਵਾ "ਪਾਪੀ ਔਰਤ" ਅਤੇ "ਰੂਮੀਆ" ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ "ਈਸਾਈ"। ਉਹ ਲੋਡ ਪੈਣ 'ਤੇ ਵੀ ਉੱਥੇ ਜਹਾਜ਼ ਨੂੰ ਲੰਗਰ ਲਗਾਉਣਾ ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਸਮਝਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਕਦੇ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸਾਡੇ ਲਈ, ਇਹ ਕਿਸੇ ਪਾਪੀ ਔਰਤ ਦੀ ਪਨਾਹ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਸਗੋਂ ਸ਼ਾਂਡੀ ਮੁਕੜੀ ਦਾ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਪਨਾਹ ਸੀ, ਇਹ ਦੇਖਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਸਮੁੰਦਰ ਕਿੰਨਾ ਅੰਖਾ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਨਿਗਰਾਨ ਕਿਨਾਰੇ 'ਤੇ

ਤਾਂਇਨ੍ਹਾਤ ਕੀਤੇ ਅਤੇ ਕਦੇ ਵੀ ਆਪਣੇ ਹੁੱਥ ਉਅਰ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਹਟਾਏ ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਉਹ ਖਾਧਾ ਜੋ ਪਾਖੰਡੀ ਨੇ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਦਿਲਾਂ ਨਾਲ਼ ਅਸੀਂ ਪਰਮਾਤਮਾ ਅਤੇ ਸਾਡੀ ਔਰਤ ਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਸ਼ੁਭ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਖੁਸ਼ਕਿਸਮਤ ਅੰਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਕੇ ਸਾਡੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸਾਡੀ ਸਿਹਰ ਕਰਨ। ਜ਼ੋਰਾਇਦਾ ਦੀਆਂ ਬੇਨਤੀਆਂ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਉਸਦੇ ਪਿਤਾ ਨੂੰ, ਹੋਰ ਮੂਰਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਜੋ ਅਜੇ ਵੀ ਬੰਨ੍ਹੇ ਹੋਏ ਸਨ, ਕਿਨਾਰੇ 'ਤੇ ਰੱਖਣ ਲਈ ਸਹਿਮਤੀ ਹੋਈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਵਿੱਚ ਹਿੰਮਤ ਦੀ ਘਾਟ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਕੈਦ ਵਿਚ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਸਾਥੀ ਦੇਸ਼ ਵਾਸੀਆਂ ਨੂੰ ਕੈਦ ਵਿੱਚ ਦੇਖ ਕੇ ਸਹਿਣ ਲਈ ਬਹੁਤ ਦਿਆਲੂ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਜਾਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਉਜਾੜ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਛੱਡਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਖ਼ਤਰਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਸਾਡੀਆਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾਵਾਂ, ਜੋ ਵਿਅਰਥ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਸਵਰਗ ਦੁਆਰਾ ਸੁਣੀਆਂ ਗਈਆਂ, ਜਿਸਨੇ ਫਿਰ ਹੁਵਾ ਨੂੰ ਸਾਡੇ ਹੱਕ ਵਿਚ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ, ਸੱਦਾ ਦਿੱਤਾ। ਅੱਸੀ, ਹੁਣ ਜਦੋਂ ਸਮੁੰਦਰ ਸ਼ਾਂਤ ਸੀ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ਼ ਆਪਣੀ ਰੁਕੀ ਹੋਈ ਯਾਤਰਾ ਦੁਬਾਰਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰੀਏ। ਇਹ ਦੇਖ ਕੇ, ਅਸੀਂ ਮੂਰਾਂ ਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ-ਇੱਕ ਕਰਕੇ ਕਿਨਾਰੇ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਕੰਮ ਜਿਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੈਰਾਨ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਹੁਣ ਤੱਕ, ਜ਼ੋਰੈਦਾ ਦੇ ਪਿਤਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੋਸ਼ ਵਿਚ ਆ ਗਏ ਸਨ, ਪਰ, ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਅਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਕਿਨਾਰੇ 'ਤੇ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ:

"'ਈਸਾਈਓ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿਉਂ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਦੁਸ਼ਟ ਔਰਤ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੈਨੂੰ ਆਜ਼ਾਦ ਕਰਦੇ ਦੇਖ ਕੇ ਖੁਸ਼ ਹੈ? ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਉਸ ਹਮਦਰਦੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਮੇਰੇ ਲਈ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੀ ਹੈ? ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ; ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਲਈ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦੀ ਕਿ ਮੇਰੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਉਸ ਲਈ ਰੁਕਾਵਟ ਬਣੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਦੁਸ਼ਟ ਇਰਾਦਿਆਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਨਾ ਮੰਨੋ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣਾ ਧਰਮ ਬਦਲਣ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਹੋਈ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਮੰਨਦੀ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਡਾ ਧਰਮ ਸਾਡੇ ਨਾਲੋਂ ਉੱਤਮ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਇਸ ਲਈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਜਾਣਦੀ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਸਾਡੇ ਦੇਸ਼ ਨਾਲੋਂ ਅਸ਼ਲੀਲਤਾ ਨੂੰ ਵਧੇਰੇ ਖੁੱਲ੍ਹ ਕੇ ਬਰਦਾਸ਼ਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।"

"ਅਤੇ ਜ਼ੋਰੈਦਾ ਵੱਲ ਮੁੜਿਆ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਈਸਾਈ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਕੁਝ ਜਲਦਬਾਜ਼ੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਲਈ ਉਸਦੇ ਦੋਵੇਂ ਹੱਥ ਫੜੇ ਹੋਏ ਸਨ, ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ:

"'ਹੇ ਬਦਨਾਮ ਅਤੇ ਗੁੰਮਰਾਹ ਬੱਚੇ! ਤੂੰ ਆਪਣੀ ਅੰਨ੍ਹੀ ਮੂਰਖਤਾ ਵਿੱਚ ਕਿੱਥੇ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈਂ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਕੁੱਤਿਆਂ, ਸਾਡੇ ਕੁਦਰਤੀ ਦੁਸ਼ਮਣਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈਂ? ਸਰਾਪ ਹੋਵੇ ਉਹ ਸਮਾਂ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਸਰਾਪ ਹੋਵੇ ਉਹ ਤੋਹਫ਼ੇ ਅਤੇ ਮਨੋਰੰਜਨ ਜੋ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਪਾਲਦੇ ਸਮੇਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਸੁਨ।"

"ਇਹ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਉਹ ਜਲਦੀ ਹੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਖਤਮ ਹੋਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਜਲਦੀ ਨਾਲ ਕਿਨਾਰੇ 'ਤੇ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ, ਪਰ ਉੱਥੇ ਵੀ ਉਹ ਚੀਕਦਾ ਰਿਹਾ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਸਰਾਪ ਅਤੇ ਵਿਰਲਾਪ ਕਰਦਾ ਰਿਹਾ, ਮੁਹੰਮਦ ਨੂੰ ਅੱਲ੍ਹਾ ਤੋਂ ਸਾਨੂੰ ਉਲਝਾਉਣ, ਤਬਾਹ ਕਰਨ ਅਤੇ ਖਤਮ ਕਰਨ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕਰਨ ਲਈ ਕਹਿੰਦਾ ਰਿਹਾ। ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਰਸਤੇ ਵਿੱਚ ਆ ਗਏ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਸ਼ਬਦ ਹੋਰ ਨਹੀਂ ਸੁਣ ਸਕਦੇ ਸੀ, ਅਸੀਂ ਅਜੇ ਵੀ ਉਸਦੇ ਕੰਮਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਉਸਦੀ ਦਾੜ੍ਹੀ ਨੂੰ ਖਿੱਚਣਾ, ਉਸਦੇ ਵਾਲ ਵੱਢਣਾ ਅਤੇ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਘੁੰਮਣਾ ਸੀ; ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਉਸਨੇ ਇੰਨੀ ਚੀਕ ਮਾਰੀ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸਮਝ ਸਕੇ ਕਿ ਉਸਨੇ ਕੀ ਕਿਹਾ।"

"'ਵਾਪਸ ਆ ਜਾ, ਮੇਰੀ ਪਿਆਰੀ ਧੀ, ਕੰਢੇ 'ਤੇ ਵਾਪਸ ਆ ਜਾ ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਲਈ ਮਾਫ਼ ਕਰ ਦਿਆਂਗਾ! ਉਨ੍ਹਾਂ ਆਦਮੀਆਂ ਨੂੰ ਪੈਸੇ ਦੇ ਦੇਵੋ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਵਾਪਸ ਆ ਕੇ ਆਪਣੇ ਪਿਆਰੇ ਦੁਖੀ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਦਿਲਾਸਾ ਦੇਵੋ, ਜੋ ਆਪਣੀ ਜਾਨ ਇੰਨ੍ਹਾਂ ਬੰਜਰ ਬੁਰਬਾਦੀਆਂ ਵਿੱਚ ਛੱਡ ਦੇਵੇਗਾ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ!"

"ਜਦੋਂ ਜ਼ੋਰੈਦਾ ਨੇ ਇਹ ਸੁਣਿਆ, ਤਾਂ ਉਹ ਇੰਨੀ ਦੁਖੀ ਹੋ ਗਈ ਕਿ ਉਹ ਰੋਣ ਲੱਗ ਪਈ, ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਉਸਦਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਜਵਾਬ ਸੀ:"

"'ਪਿਆਰੇ ਪਿਤਾ ਜੀ, ਅੱਲ੍ਹਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਤੁਹਾਡੀ ਨਾਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਦਿਲਾਸਾ ਦੇਵੇ। ਅੱਲ੍ਹਾ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਜੋ ਕੀਤਾ ਹੈ ਉਸ ਤੋਂ ਇੱਲਾਵਾ ਮੈਂ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ, ਨਾ ਹੀ ਇਹ ਈਸਾਈ ਮੇਰੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਹਨ। ਭਾਵੇਂ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਜਾਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਘਰ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ, ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਕੋਈ

ਚਾਰਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰੀ ਆਤਮਾ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਉਹ ਕਰਨ ਲਈ ਉਕਸਾਇਆ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਚੰਗਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਪਰ ਜਿਸਨੂੰ ਤੁਸੀਂ, ਪਿਆਰੇ ਪਿਤਾ ਜੀ, ਬੁਰਾ ਸਮਝਦੇ ਹੋ।'

"ਇਹ ਉਸ ਸਮੇਂ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਸਦਾ ਪਿਤਾ ਉਸਨੂੰ ਸੁਣ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜਾਂ ਸਾਡੇ ਦੁਆਰਾ ਦੇਖਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਜ਼ੋਰਾਇਦਾ ਨੂੰ ਦਿਲਾਸਾ ਦੇਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਆਪਣਾ ਧਿਆਨ ਆਪਣੀ ਯਾਤਰਾ ਵੱਲ ਮੋੜ ਲਿਆ, ਜਿਸਨੂੰ ਹਵਾ ਨੇ ਇੰਨਾ ਸੌਖਾ ਬਣਾਇਆ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਅਗਲੀ ਸੁਵੇਰ ਤੱਕ ਸਪੇਨ ਦੇ ਕੰਢੇ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਦਾ ਭਰੋਸਾ ਮਿਲ ਗਿਆ। ਪਰ ਕਿਉਂਕਿ ਚੰਗਾ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਕਦੇ ਵੀ ਕਿਸੇ ਬੁਰਾਈ ਦੇ ਸਾਥ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੁੱਧ ਅਤੇ ਬੇਦਾਗ਼ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇਸਨੂੰ ਹੈਰਾਨ ਜਾਂ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਸਾਡੀ ਮਾੜੀ ਕਿਸਮਤ ਸੀ - ਜਾਂ ਸ਼ਾਇਦ ਮੂਰ ਨੇ ਆਪਣੀ ਧੀ 'ਤੇ ਦਿੱਤੇ ਸਰਾਪ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹਮੇਸ਼ਾ ਡਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਕੋਈ ਵੀ ਪਿਤਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬੋਲੇ - ਇਹ ਸਾਡੀ ਮਾੜੀ ਕਿਸਮਤ ਸੀ - ਹੁਣ ਉਹ ਰਾਤ ਲਗਭਗ ਤਿੰਨ ਘੰਟੇ ਪੁਰਾਣੀ ਸੀ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਸਮੁੰਦਰ ਵਿੱਚ ਦੂਰ ਤੱਕ ਯਾਤਰਾ ਕਰ ਰਹੇ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਾਡਾ ਜਹਾਜ਼ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਵੱਡ ਸ਼ੁਭ ਹਵਾ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਡਿੱਗੇ ਹੋਏ ਸਨ - ਚਮਕਦੇ ਚਮਕਦੇ ਚੰਦ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਦੂਰਗੀ-ਰਿਗ੍ਰਰ ਨੂੰ ਪਛਾਣਨ ਲਈ ਜਿਸਦੇ ਸਾਰੇ ਜਹਾਜ਼ ਲਹਿਰਾਏ ਗਏ ਸਨ, ਸਾਡੇ ਅੱਗੇ ਹਵਾ ਵਿੱਚ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇੰਨਾ ਨੇੜੇ ਸੀ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਉਸਨੂੰ ਟੱਕਰ ਮਾਰਨ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ ਆਪਣਾ ਜਹਾਜ਼ ਮਾਰਨਾ ਪਿਆ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਸਾਨੂੰ ਲੰਘਣ ਲਈ ਜਗ੍ਹਾ ਦੇਣ ਲਈ ਪਤਵਾਰ ਨੂੰ ਸਖ਼ਤੀ ਨਾਲ ਮੋੜਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਚਾਲਕ ਦਲ ਆਪਣੇ ਜਹਾਜ਼ ਦੇ ਕਿਨਾਰੇ ਭੱਜਿਆ ਅਤੇ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕੌਣ ਹਾਂ, ਅਸੀਂ ਕਿੱਥੇ ਜਾ ਰਹੇ ਸੀ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਕਿੱਥੋਂ ਆਏ ਸੀ, ਪਰ ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਫਰਾਂਸੀਸੀ ਵਿੱਚ ਪੁੱਛਿਆ ਸੀ, ਸਾਡੇ ਗੱਦਾਰ ਨੇ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਿੱਤੀ:

"'ਕੋਈ ਜਵਾਬ ਨਾ ਦੇਵੋ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸ਼ਾਇਦ ਫਰਾਂਸੀਸੀ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟਰ ਹਨ ਜੋ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਲੁੱਟਦੇ ਹਨ ਜੋ ਨਜ਼ਰ ਆਉਂਦੀ ਹੈ।"

"ਇਸ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਕਿਸੇ ਨੇ ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ, ਪਰ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਅਸੀਂ ਦੂਜੇ ਜਹਾਜ਼ ਤੋਂ ਥੋੜ੍ਹਾ ਅੱਗੇ ਵਧਦੇ ਰਹੇ, ਜੋ ਹੁਣ ਲੀਵਰਡ 'ਤੇ ਪਿਆ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦੋ ਤੋਪਖਾਨੇ ਦੇ ਟੁਕੜਿਆਂ ਨਾਲ ਗੋਲੀਬਾਰੀ ਕੀਤੀ, ਜ਼ਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਦੇਵਾਂ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਚੇਨ-ਸ਼ਾਟ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਨੇ ਸਾਡੇ ਮੁਸਤ ਨੂੰ ਦੋ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕੱਟ ਦਿੱਤਾ, ਇਸਨੂੰ ਅਤੇ ਬਾਦਬਾਨ ਦੇਵਾਂ ਨੂੰ ਸਮੁੰਦਰ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ। ਨਾਲ ਹੀ ਇੱਕ ਹੋਰ ਤੋਪ ਚਲਾਈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਗੇਂਦ ਨੂੰ ਜਹਾਜ਼ਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਸਾਡੀ ਕਿਸ਼ਤੀ ਵਿੱਚ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ, ਸਾਡੇ ਹਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਛੇਕ ਪਾ ਦਿੱਤਾ ਪਰ ਕੋਈ ਹੋਰ ਨੁਕਸਾਨ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚਾਇਆ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਅਸੀਂ ਡੁੱਬ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਮਦਦ ਲਈ ਚੀਕਣ ਲੱਗ ਪਏ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਡੁੱਬਣ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਸੀ। ਇਸ ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਬਾਦਬਾਨਾਂ ਨੂੰ ਖਿੱਚਿਆ ਅਤੇ ਇੱਕ ਕਿਸ਼ਤੀ, ਜਾਂ ਸਕਿੱਫ ਲਾਂਚ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਦਰਜਨ ਦੇ ਕਰੀਬ ਫਰਾਂਸੀਸੀ ਚੜ੍ਹ ਗਏ, ਹਾਰਕਬੱਸਾਂ ਨਾਲ ਲੈਸ ਜੋ ਲੋਡ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਗੋਲੀਬਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਾਡੇ ਜਹਾਜ਼ ਦੇ ਨਾਲ ਖਿੱਚਿਆ, ਜਿਸ ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿੰਨੇ ਘੱਟ ਸਨ, ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਡਾ ਜਹਾਜ਼ ਡੁੱਬ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਜਹਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਲੈ ਲਿਆ, ਇਹ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਜਵਾਬ ਨਾ ਦੇਣ ਦੀ ਸਾਡੀ ਬੇਰਹਿਮੀ ਵਾਲੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸਾਡੇ ਨਾਲੋਂ ਜੋ ਵਾਪਰਿਆ ਸੀ ਉਸ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਸੀ। ਸਾਡਾ ਬੇਰਹਿਮ ਲੈ ਗਿਆ ਜ਼ੋਰਾਇਦਾ ਦੇ ਗਹਿਣਿਆਂ ਦੇ ਡੱਬੇ ਨੂੰ ਖੋਹ ਲਿਆ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਉਸਨੂੰ ਦੇਖ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ ਸੀ ਤਾਂ ਇਸਨੂੰ ਜਹਾਜ਼ 'ਤੇ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਹੋਇਆ, ਅਸੀਂ ਫਰਾਂਸੀਸੀ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਜਹਾਜ਼ 'ਤੇ ਚੜ੍ਹ ਗਏ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ, ਸਾਡੇ ਬਾਰੇ ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਜਾਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਘਾਤਕ ਦੁਸ਼ਮਣ ਹਾਂ, ਸਾਡੇ ਤੋਂ ਸਾਡੀ ਸਾਰੀ ਜਾਇਦਾਦ ਖੋਹ ਲਈ ਅਤੇ ਜ਼ੋਰਾਇਦਾ ਦੇ ਗਿੱਟਿਆਂ 'ਤੇ ਪਹਿਨੇ ਹੋਏ ਕਾਰਕੇਜ ਵੀ ਲੈ ਲਏ। ਮੈਂ ਉਸ ਚੀਜ਼ ਤੋਂ ਉਨਾ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਜ਼ੋਰਾਇਦਾ ਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜਿੰਨਾ ਮੈਂ ਇਸ ਡਰ ਤੋਂ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਉਸਦੇ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਅਤੇ ਕੀਮਤੀ ਗਹਿਣੇ ਲੈਣ ਤੋਂ ਉਸ ਗਹਿਣੇ ਨੂੰ ਲੈ ਜਾਣਗੇ ਜਿਸਨੂੰ ਉਹ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੀਮਤੀ ਅਤੇ ਸ਼ਲਾਘਾਯੋਗ ਸਮਝਦੀ ਸੀ, ਪਰ ਅਜਿਹੇ ਆਦਮੀਆਂ ਦੀਆਂ ਇੱਛਾਵਾਂ ਕਦੇ ਵੀ ਪੈਸੇ ਤੋਂ ਪਰੇ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀਆਂ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਲਾਲਚ ਵਿੱਚ ਕਦੇ ਵੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸ

ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨੂੰ ਇੰਨਾ ਹੱਦ ਤੱਕ ਲੈ ਗਏ ਕਿ ਜੇਕਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਫਾਇਦੇ ਹੁੰਦੇ ਤਾਂ ਉਹ ਸਾਡੇ ਕੱਪੜੇ ਵੀ ਲੈ ਲੈਂਦੇ। ਕੁਝ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਸੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਾਨੂੰ ਇੱਕ ਜਹਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਲੁੱਟ ਕੇ ਸਾਨੂੰ ਜਹਾਜ਼ 'ਤੇ ਸੁੱਟ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬ੍ਰਿਟਨ ਕਹਿ ਕੇ ਸਪੇਨਿਸ਼ ਤੁੱਟ ਦੇ ਨਾਲ ਕਈ ਬੰਦਰਗਾਹਾਂ 'ਤੇ ਵਪਾਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਚਿੰਦਾ ਜਹਾਜ਼ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਚੋਰੀ ਦਾ ਪਤਾ ਲੱਗ ਜਾਵੇਗਾ। ਪਰ ਕਪਤਾਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਨੂੰ ਲੁੱਟਿਆ ਸੀ ਜ਼ੋਰਾਇਦਾ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਮੌਜੂਦ ਲੁੱਟ ਦੇ ਸਮਾਨ ਨਾਲ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਸੀ; ਕਿ ਉਸਦਾ ਇਰਾਦਾ ਸਪੇਨ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਬੰਦਰਗਾਹ ਨੂੰ ਛੂਹਣ ਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਸਗੋਂ ਰਾਤ ਨੂੰ ਜਿਬਰਾਲਟਰ ਦੇ ਜਲਡਮਰੂ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਣਾ ਸੀ, ਜਾਂ ਜਦੋਂ ਵੀ ਸੰਭਵ ਹੋਵੇ, ਅਤੇ ਸਿੱਧਾ ਲਾ ਰੋਸ਼ੇਲ ਵੱਲ ਜਾਣਾ ਸੀ, ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਰਵਾਨਾ ਹੋਏ ਸਨ। ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਜਹਾਜ਼ ਦੀ ਕਿਸ਼ਤੀ ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਬਚੀ ਛੋਟੀ ਯਾਤਰਾ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਦੇਣ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹੋਏ, ਜੋ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਸਪੇਨ ਦੇ ਨਜ਼ਰੀਏ ਤੋਂ ਆਉਂਦੇ ਹੀ ਕੀਤੀ। ਇਸ ਧਰਤੀ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਮੁਸੀਬਤਾਂ ਅਤੇ ਮੁਸੀਬਤਾਂ ਨੂੰ ਭੁੱਲਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਨਹੀਂ ਲੰਘੇ ਸੀ, ਆਪਣੀ ਗੁਆਚੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਨੂੰ ਮੁੜ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਅਜਿਹੀ ਹੈ।

"ਦੁਪਹਿਰ ਦੇ ਆਸ-ਪਾਸ ਦਾ ਸਮਾਂ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਦੋ ਬੈਰਲ ਪਾਣੀ ਅਤੇ ਕੁਝ ਸਮੁੰਦਰੀ ਬਿਸਕੁਟ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿਸ਼ਤੀ 'ਤੇ ਚੜ੍ਹਾ ਦਿੱਤਾ। ਕਪਤਾਨ ਨੇ, ਕਿਸੇ ਕਿਸਮ ਦੀ ਹਮਦਰਦੀ ਤੋਂ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਹੋ ਕੇ, ਸੁੰਦਰ ਜ਼ੋਰਾਇਦਾ ਨੂੰ ਕਿਸ਼ਤੀ 'ਤੇ ਚੜ੍ਹਦੇ ਸਮੇਂ ਚਾਲੀ ਸੋਨੇ ਦੇ ਐਸਕੂਡੋ ਦਿੱਤੇ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਮਲਾਹਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਦਿਆਲਤਾ ਲਈ ਧੰਨਵਾਦ ਕੀਤਾ ਜੋ ਉਸਨੇ ਹੁਣ ਪਹਿਨੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਜਹਾਜ਼ 'ਤੇ ਚੜ੍ਹੇ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਾਡੇ ਪ੍ਰਤੀ ਦਿਖਾਈ ਗਈ ਦਿਆਲੜਾ ਲਈ ਧੰਨਵਾਦ ਕੀਤਾ, ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਅਸੀਂ ਗੁੱਸੇ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਕਦਰਦਾਨ ਹਾਂ। ਉਹ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਸਮੁੰਦਰ ਲਈ ਰਵਾਨਾ ਹੋਏ, ਸਟ੍ਰੇਟ ਲਈ ਇੱਕ ਕੋਰਸ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਆਪਣੀਆਂ ਨਜ਼ਰਾਂ ਉਸ ਜ਼ਮੀਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਬੀਕਨ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਰੱਖੀਆਂ ਜੋ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆ ਰਹੀ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਇੰਨੇ ਗੁੱਸੇ ਨਾਲ ਕਿਸ਼ਤੀ ਚਲਾਉਣੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਸੂਰਜ ਡੁੱਬਣ ਤੱਕ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਯਕੀਨ ਦਿਵਾਉਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਦੂਰ ਤੱਕ ਯਾਤਰਾ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿ ਅਸੀਂ ਰਾਤ ਬਹੁਤ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪਹੁੰਚ ਜਾਵਾਂਗੇ। ਪਰ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਰਾਤ ਕੋਈ ਚੰਨ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਅਸਮਾਨ ਹਨੇਰਾ ਸੀ, ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਨਾਲ ਕਿ ਅਸੀਂ ਉਸ ਆਮ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਸੀਂ ਉਤਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨਾ ਅਸੁਰੱਖਿਅਤ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕਈਆਂ ਨੇ ਅਜਿਹਾ ਕੀਤਾ, ਸਾਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਭਾਵੇਂ ਜਗ੍ਹਾ ਪੱਥਰੀਲੀ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਤੋਂ ਦੂਰ ਨਿਕਲੀ ਹੋਵੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸੀਂ ਉਸ ਡਰ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਸਹੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਇਆ ਸੀ ਕਿ ਟੈਟੂਆਨ ਤੋਂ ਕੁਝ ਨਿੱਜੀ ਜਹਾਜ਼ ਉੱਥੇ ਜਾ ਰਹੇ ਹੋਣਗੇ। ਅਜਿਹੇ ਜਹਾਜ਼ ਰਾਤ ਨੂੰ ਬਾਰਬਰੀ ਤੋਂ ਰਵਾਨਾ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਸਪੇਨ ਦੇ ਤੱਟਾਂ 'ਤੇ ਸਵੇਰ ਵੇਲੇ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਆਪਣੇ ਆਮ ਕੈਦੀਆਂ ਨੂੰ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਚਾਲਕ ਦਲ ਦੇ ਆਪਣੇ ਘਰਾਂ ਵਿੱਚ ਰਾਤ ਬਿਤਾਉਣ ਲਈ ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਵਾਪਸ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਵੱਖ-ਵੱਖ ਵਿਰੋਧੀ ਵਿਚਾਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ, ਅਸੀਂ ਜਿਸ ਨੂੰ ਚੁਣਿਆ ਉਹ ਸੀ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੋਣਾ ਅਤੇ, ਜੇ ਸਮੁੰਦਰ ਦੀ ਸ਼ਾਂਤੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਜਿੱਥੇ ਵੀ ਅਸੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿਨਾਰੇ ਜਾਣਾ। ਅਸੀਂ ਇਸ ਯੋਜਨਾ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਤੋਂ ਥੋੜ੍ਹੀ ਦੇਰ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਗੱਲ ਹੋਵੇਗੀ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਖੜ੍ਹੀ, ਖਰਾਬ ਚੱਟਾਨ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੇ ਜੋ ਕਿਨਾਰੇ ਦੇ ਇੰਨੀ ਨੇੜੇ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇੱਕ ਆਸਾਨ ਉਤਰਨ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ। ਅਸੀਂ ਆਪਣੀ ਕਿਸ਼ਤੀ ਰੇਤ 'ਤੇ ਚਲਾਈ, ਛਾਲ ਮਾਰੀ, ਮਿੱਟੀ ਨੂੰ ਚੁੰਮਿਆ, ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਦੇ ਹੰਝੂ ਵਹਾਏ, ਸਾਡੇ ਪ੍ਰਭੂ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦਾ ਉਸ ਬੇਮਿਸਾਲ ਦਿਆਲਤਾ ਲਈ ਧੰਨਵਾਦ ਕੀਤਾ ਜੋ ਉਸਨੇ ਸਾਨੂੰ ਦਿਖਾਈ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਕਿਸ਼ਤੀ ਵਿੱਚ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਜੋ ਪ੍ਰਬੰਧ ਸਨ, ਉਸਨੂੰ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ, ਇਸਨੂੰ ਉੱਚੀ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਖਿੱਚ ਲਿਆ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਚੱਟਾਨ 'ਤੇ ਕਾਫ਼ੀ ਉੱਪਰ ਚੜ੍ਹ ਗਏ, ਕਿਉਂਕਿ ਪਹੁੰਚਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਦਿਲਾਂ ਵਿੱਚ ਯਕੀਨ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕੇ ਜਾਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਕਰਵਾ ਸਕੇ ਕਿ ਇਹ ਈਸਾਈ ਸੀ। ਜਿਸ ਮਿੱਟੀ 'ਤੇ ਅਸੀਂ ਖੜ੍ਹੇ ਸੀ।

"ਜਦੋਂ ਦਿਨ ਚੜ੍ਹਨ ਲੱਗਾ, (ਅੱਤ ਸਾਡੀ ਇੱਛਾ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਦੇਰ ਬਾਅਦ), ਅਸੀਂ ਚੱਟਾਨ ਦੀ ਚੋਟੀ 'ਤੇ ਚੜ੍ਹਨਾ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਜਿੱਥੇ ਅਸੀਂ ਇਹ ਦੇਖਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕਰਦੇ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਕੋਈ ਬਸਤੀ

ਨਜ਼ਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਕਈ ਚਰਵਾਹਿਆਂ ਦਾ ਝੁੰਡ। ਹੈ, ਪਰ ਜਿੰਨਾ ਮਰਜ਼ੀ ਖੋਜ ਕਰੋ, ਸਾਨੂੰ ਇੱਕ ਵੀ ਬਸਤੀ, ਵਿਅਕਤੀ, ਸੜਕ ਜਾਂ ਰਸਤਾ ਲੱਭਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ। ਇਸ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਅਸੀਂ ਅੰਦਰ ਵੱਲ ਜਾਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ, ਇਹ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਲੱਭਣ ਵਿਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਦੱਸ ਸਕੇ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕਿੱਥੇ ਹਾਂ। ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੁਖੀ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਜ਼ੋਰੈਂਦਾ ਨੂੰ ਉਸ ਖੁਰਦਰੀ ਭੂਮੀ 'ਤੇ ਤੁਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਭਾਵੇਂ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਸਮੇਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਪਿਛਲੇ ਹਿੱਸੇ 'ਤੇ ਚੁੱਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਮੇਰੀ ਥਕਾਵਟ ਉਸਨੂੰ ਚੁੱਕਣ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਥਕਾਵਟ ਵਾਲੀ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਉਸਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮਿਹਨਤ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਉਹ ਮੇਰੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਧੀਰਜ ਨਾਲ ਚੁਲੀ, ਖੁਸ਼ੀ ਫੈਲਾਉਂਦੀ ਹੋਈ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਉਸਦਾ ਹੱਥ ਫੜ ਕੇ ਅਗਵਾਈ ਕੀਤੀ। ਅਸੀਂ ਸ਼ਾਇਦ ਇੱਕ ਚੌਥਾਈ ਲੀਗ ਤੋਂ ਵੀ ਘੱਟ ਦੂਰ ਗਏ ਸੀ ਜਦੋਂ ਸਾਡੇ ਕੰਨਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਘੰਟੀ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣੀ, ਇੱਕ ਸਪਸ਼ਟ ਸੰਕੇਤ ਹੈ ਕਿ ਨੇੜੇ ਹੀ ਇੱਕ ਝੁੰਡ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਇਹ ਦੇਖਣ ਲਈ ਉਤਸੁਕ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਕੋਈ ਦਿਖਾਈ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਕਾਰਕ ਦੇ ਰੁੱਖ ਦੇ ਪੈਰਾਂ 'ਤੇ ਇੱਕ ਨੌਜਵਾਨ ਚਰਵਾਹੇ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਜੋ ਆਰਾਮ ਨਾਲ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਬੇਪਰਵਾਹੀ ਨਾਲ ਇੱਕ ਸੋਟੀ 'ਤੇ ਚੁੰਝੀ ਮਾਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਆਵਾਜ਼ ਮਾਰੀ, ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਸਿਰ ਉੱਚਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਫਿਰ ਝਟਕੇ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਪੈਰਾਂ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋ ਗਿਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿਚ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਉਸਦੀ ਨਜ਼ਰ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵਿਦੇਰੋਹੀ ਅਤੇ ਜ਼ੋਰਾਇੰਦਾ 'ਤੇ ਪਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੁਰਸ਼ ਪਹਿਰਾਵੇ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਕਿ ਸਾਰਾ ਬਾਰਬਰੀ ਉਸ ਉੱਤੇ ਡਿੱਗ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਉਹ ਆਪਣੀ ਕੀਮਤ ਲਈ ਚੀਕਦੇ ਹੋਏ ਅਸਾਧਾਰਨ ਚੁਸਤੀ ਨਾਲ ਜੰਗਲ ਵਿੱਚ ਭੱਜ ਗਿਆ:

"'ਮੂਰ! ਮੂਰ ਉਤਰ ਗਏ ਹਨ, ਮੂਰ ਉਤਰ ਗਏ ਹਨ! ਹਥਿਆਰਾਂ ਵੱਲ, ਹਥਿਆਰਾਂ ਵੱਲ!"

"ਉਸਦੀ ਚੀਕ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਉਲਝਣ ਵਿੱਚ ਪਾ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਕਿ ਕੀ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਸ ਡਰ ਤੋਂ ਕਿ ਚੁਰਵਾਹੇ ਦੀਆਂ ਚੀਕਾਂ ਪੇਂਡੂ ਇਲਾਕਿਆਂ ਨੂੰ ਜਗਾ ਦੇਣਗੀਆਂ, ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਸਵਾਰ ਤੁਟ ਰੱਖਿਅਕ ਤੁਰੰਤ ਸ਼ੁਮਸ਼ਿਆਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਲਈ ਆਵੇਗਾ, ਅਸੀਂ ਸਹਿਮਤ ਹੋਏ ਕਿ ਪਾਦਰੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਤੁਰਕੀ ਕੱਪੜੇ ਉਤਾਰ ਦੇਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਗਿਲੇਕੁਏਲੂਕੇ, ਜਾਂ ਕੈਦੀ ਦੀ ਜੈਕੇਟ ਪਹਿਨਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਹੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਸ ਨਾਲ ਦਾਨੀ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਉਸਦੀ ਕਮੀਜ਼ ਹੀ ਬਚੀ ਸੀ। ਫਿਰ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਮਰਪਿਤ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਅਸੀਂ ਉਹੀ ਰਸਤਾ ਅਪਣਾਇਆ ਜੋ ਅਸੀਂ ਚੁਰਵਾਹੇ ਨੂੰ ਲੈਂਦੇ ਦੇਖਿਆ ਸੀ, ਇਹ ਉਮੀਦ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਤੁਟ ਰੱਖਿਅਕ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਸਾਡੇ 'ਤੇ ਝਪਟ ਪਵੇਗਾ। ਸਾਡੀ ਉਮੀਦ ਸੱਚੀ ਸਾਬਤ ਹੋਈ, ਕਿਉਂਕਿ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਅਸੀਂ ਉਸ ਝਾੜੀ ਤੋਂ ਇੱਕ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਮੈਦਾਨ ਵਿੱਚ ਉੱਭਰੇ ਸੀ - ਦੋ ਘੰਟੇ ਤੋਂ ਵੀ ਘੱਟ ਸਮਾਂ ਬੀਤਿਆ ਸੀ - ਅਸੀਂ ਲਗਭਗ ਪੰਜਾਹ ਚੁਸਤ ਘੋੜਸਵਾਰਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਆਰਾਮਦਾਇਕ ਦੌੜ ਵਿੱਚ ਸਾਡੇ ਵੱਲ ਸਵਾਰ ਦੇਖਿਆ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ, ਅਸੀਂ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋ ਗਏ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕੀਤੀ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਪਹੁੰਚੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੂਰਾਂ ਦੀ ਬੁਜਾਏ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਉਹ ਪਿੱਛਾ ਕਰ ਰਹੇ ਸੁਨ, ਇੰਨੇ ਗਰੀਬ ਈਸਾਈ ਪਾਏ ਕਿ ਉਹ ਉਲਝਣ ਵਿਚ ਪੈ ਗਏ। ਇਸ ਮੌਕੇ 'ਤੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਇੱਕ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਕੀ ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਚੁਰਵਾਹੇ ਵੱਲੋਂ ਅਲਾਰਮ ਵਜਾਉਣ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਸੁਨ। 'ਹਾਂ,' ਮੈਂ ਕਿਹਾ, ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਕਹਾਣੀ ਦੱਸਣ ਹੀ ਵਾਲਾ ਸੀ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕਿੱਥੇ ਆਏ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਕੌਣ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਸਾਡੇ ਇਕ ਈਸਾਈ ਨੇ ਉਸ ਸਵਾਰ ਨੂੰ ਪਛਾਣ ਲਿਆ ਜਿਸਨੇ ਸਾਡੇ ਤੋਂ ਸਵਾਲ ਕੀਤੇ ਸਨ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਕੁਝ ਹੋਰ ਕਹਿਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਬੋਲ ਪਿਆ।

"ਆਓ, ਰੱਬ ਦਾ ਧੰਨਵਾਦ ਕਰੀਏ, ਸੱਜਣੋ, ਸਾਨੂੰ ਇੰਨੀ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਲੈ ਜਾਣ ਲਈ! ਜੇ ਮੈਂ ਗਲਤ ਨਹੀਂ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਸਾਡੇ ਪੈਰਾਂ ਹੇਠਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਵੇਲੇਜ਼ ਮੁਲਾਰਾ ਦੀ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਮੇਰੀ ਕੈਦ ਦੇ ਸਾਲਾਂ ਨੇ ਮੇਰੇ ਦਿਮਾਗ ਤੋਂ ਇਹ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਮਿਟਾ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਤੁਸੀਂ, ਸਰ, ਜਿਸਨੇ ਸਾਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕੌਣ ਹਾਂ, ਪੇਡ੍ਰੋ ਡੀ ਬੁਸਟਾਮਾਂਟੇ ਹੋ, ਮੇਰਾ ਆਪਣਾ ਚਾਚਾ।"

"ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਈਸਾਈ ਕੈਦੀ ਨੇ ਇਹ ਕਿਹਾ ਸੀ, ਸਵਾਰ ਆਪਣੇ ਘੋੜੇ ਤੋਂ ਛਾਲ ਮਾਰ ਕੇ ਨੌਜਵਾਨ ਨੂੰ ਜੱਫੀ ਪਾਉਣ ਲਈ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ:

"'ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਭਤੀਜੇ, ਮੇਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਅਤੇ ਆਤਮਾ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ, ਹੁਣ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਪਛਾਣ ਲਿਆ ਹੈ। ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਤੇਰੀ ਮੌਤ ਦਾ ਸੋਗ ਮਨਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੇਰੀ ਭੈਣ - ਤੇਰੀ ਮਾਂ - ਅਤੇ ਤੇਰਾ ਸਾਰਾ ਪਰਿਵਾਰ, ਜੋ ਅਜੇ ਵੀ ਜ਼ਿੰਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਰੱਬ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤੈਨੂੰ ਦੇਖਣ ਦੇ ਰੋਮਾਂਚ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਲੰਮਾ ਸਮਾਂ ਜੀਉਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਸੁਣਿਆ ਸੀ ਕਿ ਤੂੰ ਔਲਜ਼ੀਅਰਜ਼ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਅਤੇ ਤੇਰੇ ਕੱਪੜਿਆਂ ਅਤੇ ਤੇਰੇ ਸਾਰੇ ਸਮੂਹ ਦੇ ਕੱਪੜਿਆਂ ਦੀ ਦਿੱਖ ਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ, ਮੈਂ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੇਰਾ ਬਚਣਾ ਚਮਤਕਾਰੀ ਰਿਹਾ ਹੈ।"

"ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਸਵਾਰਾਂ ਨੂੰ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਇਆ ਕਿ ਅਸੀਂ ਈਸਾਈ ਕੈਦੀ ਹਾਂ, ਉਹ ਸਾਰੇ ਹੇਠਾਂ ਉਤਰ ਗਏ ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਘੋੜਿਆਂ 'ਤੇ ਵੇਲੇਜ਼ ਮੁਾਲਗਾ ਸ਼ਹਿਰ ਲੈ ਜਾਣ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕੀਤੀ, ਜੋ ਕਿ ਡੇਢ ਲੀਗ ਦੂਰ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕਿਸ਼ਤੀ ਕਿੱਥੇ ਛੱਡੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਈ ਇਸਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਵਾਪਸ ਚਲੇ ਗਏ। ਬਾਕੀਆਂ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਘੋੜਿਆਂ ਦੇ ਟਿਕਾਣੇ 'ਤੇ ਬਿਠਾਇਆ, ਜ਼ੋਰਾਇਦਾ ਈਸਾਈ ਦੇ ਚਾਚੇ ਦੇ ਘੋੜੇ 'ਤੇ ਸਵਾਰ ਸੀ। ਪੂਰਾ ਸ਼ਹਿਰ ਸਾਡਾ ਸਵਾਗਤ ਕਰਨ ਲਈ ਬਾਹਰ ਆਇਆ, ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਆਦਮੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੇ ਸਾਡੇ ਆਉਣ ਦੀ ਸੂਚਨਾ ਦਿੱਤੀ ਜੋ ਅੱਗੇ ਸਵਾਰ ਸਨ। ਉਹ ਕੈਦੀਆਂ ਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਹੈਰਾਨ ਨਹੀਂ ਹੋਏ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰਿਹਾਅ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਾਂ ਮੂਰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਫੜ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਤੱਟ 'ਤੇ ਹੁਣ ਕੋਈ ਇੱਕ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਦੋਵਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਦੇ ਆਦੀ ਸੀ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੈਰਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਜ਼ੋਰਾਇਦਾ ਦੀ ਸੁੰਦਰਤਾ ਸੀ, ਜੋ ਉਸ ਸਮੇਂ ਅਤੇ ਸ਼ਾਮੇਂ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਸਿਖਰ 'ਤੇ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਯਾਤਰਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਉਨੀ ਹੁੰਦੀ ਭੜੱਕ ਗਈ ਸੀ ਜਿੰਨੀ ਹੁਣ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਈਸਾਈ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਦੁਬਾਰਾ ਫੜੇ ਜਾਣ ਦੇ ਡਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਦੇਖ ਕੇ ਉਸਦੀ ਖੁਸ਼ੀ। ਇਸਨੇ ਉਸਦੀਆਂ ਗੱਲ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਅਜਿਹੀ ਚਮਕ ਲਿਆਂਦੀ ਸੀ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਸ ਸਮੇਂ ਮੇਰਾ ਜੋਸ਼ ਮੈਨੂੰ ਧੋਖਾ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ, ਮੈਂ ਹਿੰਮਤ ਕਰਦਾ ਹਾਂ।" ਕਹਿਣ ਦਾ ਭਾਵ ਹੈ ਕਿ ਧਰੂਤੀ 'ਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਸੋਹਣਾ ਜੀਵ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ, ਘੱਟੋ ਘੱਟ, ਕੋਈ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਜੀਵ ਨਹੀਂ ਜੋ ਮੈਂ ਕਦੇ ਦੇਖਿਆ ਹੋਵੇ।

"ਅਸੀਂ ਸਿੱਧੇ ਚਰਚ ਗਏ ਤਾਂ ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਮਿਲੀਆਂ ਅਸੀਸਾਂ ਲਈ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦਾ ਧੰਨਵਾਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਜਦੋਂ ਜ਼ੋਰਾਇਦਾ ਅੰਦਰ ਗਈ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉੱਥੇ ਕੁਝ ਚਿਹਰੇ ਸਨ ਜੋ ਲੇਲ੍ਹਾ ਮਾਰੀਅਨ ਨਾਲ ਮਿਲਦੇ-ਜੁਲਦੇ ਸਨ। ਅਸੀਂ ਸਮਝਾਇਆ ਕਿ ਉਹ ਉਸਦੀ ਸਮਾਨਤਾ ਵਿੱਚ ਮੂਰਤੀਆਂ ਸੁਨ, ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਪੂਰੀ ਸਮਰੱਥਾ ਨਾਲ ਧਰਮ-ਨਿਰਪੱਖ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਹੱਤਤਾ ਸਮਝਾਈ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਹਰੇਕ ਦੀ ਪੂਜਾ ਕਰ ਸਕੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਹੀ ਲੇਲਾ ਮਾਰੀਅਨ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਉਸ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਚੰਗੇ ਦਿਮਾਗ ਨਾਲ ਬਖਸ਼ਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਸਮਝ ਦੀ ਕੁਦਰਤੀ ਦਾਤ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਤੁਰੰਤ ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਸਮਝ ਲਿਆ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਮੂਰਤੀਆਂ ਬਾਰੇ ਸਮਝਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉੱਥੇ ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਘਰਾਂ ਵਿੱਚ ਲੈ ਗਏ ਜਿੱਥੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਰਹਿਣ ਦਿੱਤਾ। ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਯਾਤਰਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਈਸਾਈ, ਧਰਮ-ਨਿਰਪੱਖ, ਜ਼ੋਰਾਇਦਾ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਉਸਦੇ ਮਾਪਿਆਂ ਦੇ ਘਰ ਲੈ ਗਿਆ, ਜੋ ਦੁਨਿਆਵੀ ਸੰਪਤੀਆਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਦਰਮਿਆਨੇ ਅਮੀਰ ਸਨ, ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੇਰੇ 'ਤੇ ਓਨਾ ਹੀ ਪਿਆਰ ਕੀਤਾ ਜਿੰਨਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਸੀ।

"ਅਸੀਂ ਲਗਭਗ ਇੱਕ ਹਫ਼ਤਾ ਵੇਲੇਜ਼ ਵਿੱਚ ਬਿਤਾਇਆ, ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਧਰਮ-ਨਿਰਪੱਖ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਹਰ ਉਸ ਚੀਜ਼ ਬਾਰੇ ਜਾਣੂ ਕਰਵਾ ਕੇ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਗ੍ਰੇਨਾਡਾ ਸ਼ਹਿਰ ਗਿਆ ਜਿੱਥੇ ਉਸਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਦਫ਼ਤਰ ਦੇ ਸਾਧਨਾਂ ਰਾਹੀਂ ਚਰਚ ਦੇ ਪਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨ ਵਿੱਚ ਦੁਬਾਰਾ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ। ਬਾਕੀ ਸਾਰੇ ਆਜ਼ਾਦ ਈਸਾਈ ਆਪਣੇ ਤੁਰੀਕੇ ਨਾਲ ਚਲੇ ਗਏ - ਜਿੱਥੇ ਵੀ ਉਸਨੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਸੋਚਿਆ - ਜ਼ੋਰਾਇਦਾ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਉੱਥੇ ਇਕੱਲੇ ਛੱਡ ਕੇ ਸਿਰਫ਼ ਉਹ ਐਸਕੁਡੋ ਲੈ ਕੇ ਗਏ ਜੋ ਦਿਆਲੂ ਫ਼ਰਾਂਸੀਸੀ ਨੇ ਜ਼ੋਰਾਇਦਾ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਸਨ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਮੈਂ ਉਹ ਜਾਨਵਰ ਖਰੀਦਿਆ ਸੀ ਜਿਸ 'ਤੇ ਉਹ ਸਵਾਰ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੱਕ ਮੈਂ ਉਸਦੀ ਸੇਵਾ ਪਿਤਾ ਅਤੇ ਸਕੁਆਇਰ ਦੋਵਾਂ ਵਜੋਂ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਪਤੀ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ। ਸਾਡਾ ਇਰਾਦਾ ਇਹ ਦੇਖਣਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਮੇਰਾ ਪਿਤਾ ਜ਼ਿੰਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਕੀ ਮੇਰੇ ਕਿਸੇ ਭਰਾ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਨਾਲੋਂ ਖੁਸ਼ ਕਿਸਮਤ ਮਿਲੀ ਹੈ, ਪਰ ਕਿਉਂਕਿ ਕਿਸਮਤ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਜ਼ੋਰਾਇਦਾ ਦਾ ਸਾਥੀ ਬਣਾਇਆ ਹੈ, ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਿਸਮਤ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਮਿਲ ਸਕਦਾ, ਭਾਵੇਂ ਕਿੰਨਾ ਵੀ ਚੰਗਾ ਕਿਉਂ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਜਿਸਨੂੰ ਮੈਂ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੀਮਤੀ ਸਮਝਾਂ। ਜਿਸ ਧੀਰਜ ਨਾਲ ਜ਼ੋਰਾਇਦਾ ਨੇ ਗਰੀਬੀ ਦੁਆਰਾ ਪੈਦਾ ਹੋਈਆਂ ਬੇਅਰਾਮੀ ਨੂੰ ਸਹਿਣ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸ ਕੋਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਈਸਾਈ ਦੇਖਣ ਦੀ

ਇੱਛਾ ਹੈ, ਉਹ ਇੰਨਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਹੈਰਾਨ ਹਾਂ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਦੇ ਹਰ ਪਲ ਦੌਰਾਨ ਉਸਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਹਾਂ। ਜ਼ਿੰਦਗੀ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਜਾਣ ਕੇ ਮੈਨੂੰ ਜੋ ਰੋਮਾਂਚ ਮਹਿਸੂਸ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਉਹ ਮੇਰਾ, ਇਹ ਨਾ ਜਾਣਦੇ ਹੋਏ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਅਤੇ ਗ੍ਰਿਲੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਅਜਿਹੀ ਜਗ੍ਹਾ ਮਿਲੇਗੀ ਜਿੱਥੇ ਮੈਂ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰਹਿ ਸਕਾਂ, ਜਾਂ ਕੀ ਸਮੇਂ ਅਤੇ ਮੌਤ ਨੇ ਮੇਰੀ ਵਿਰਾਸਤ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਅਤੇ ਭਰਾਵਾਂ ਦੇ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਬਦਲਾਅ ਲਿਆਂਦੇ ਹਨ ਕਿ, ਜੇਕਰ ਉਹ ਹੁਣ ਜ਼ਿੰਦਾ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਅਜਿਹਾ ਵਿਅਕਤੀ ਨਹੀਂ ਮਿਲੇਗਾ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰੇ।

"ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਆਪਣੀ ਕਹਾਣੀ ਬਾਰੇ ਦੱਸਣ ਲਈ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸੱਜਣੋ। ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਮਨੋਰੰਜਕ ਅਤੇ ਅਸਾਧਾਰਨ ਰਹੀ ਹੋਵੇ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਦੀ ਯੋਗ ਸਮਝ ਨੂੰ ਜੱਜ ਬਣਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ। ਮੇਰੇ ਵੱਲੋਂ, ਮੈਂ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਮੈਨੂੰ ਇਸਨੂੰ ਹੋਰ ਵੀ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਦੱਸਣਾ ਪਸੰਦ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਦੇ ਸਬੰਰ ਦੀ ਧਰਖ ਦੇ ਡਰ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕੁਝ ਤੇ ਵੱਧ ਘਟਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।"

1. ਡੋਬਲਾ ਇੱਕ ਸਪੈਨਿਸ਼ ਸੋਨੇ ਦਾ ਸਿੱਕਾ ਸੀ ਜੋ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਮੱਧ ਯੁੱਗ ਵਿੱਚ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਕੀਮਤ ਲਗਭਗ ਦਸ ਪੇਸੇਟਾ ਸੀ।
2. ਜ਼ੋਲਟਾਨੀ: ਇੱਕ ਠੋਸ ਸੋਨੇ ਦਾ ਤੁਰਕੀ ਸਿੱਕਾ ਜੋ ਲਗਭਗ ਸਾਢੇ ਪੰਦਰਾਂ ਰਿਆਲ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ।
3. ਇੱਕ ਅਰਬੀ ਸਹੁੰ: "ਅੱਲ੍ਹਾ ਦੀ ਸੌਂਹ!"

ਅਧਿਆਇ ਬਤਾਲੀ

ਸਰਾਏ ਵਿੱਚ ਵਾਪਰੀਆਂ ਹੋਰ ਘਟਨਾਵਾਂ, ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਕਈ ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਜੋ ਜਾਣਨ ਯੋਗ ਹਨ

ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਕਹਾਣੀ ਖਤਮ ਕਰ ਲਈ, ਤਾਂ ਬੰਦੀ ਨੇ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ, ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਡੌਨ ਫਰਨਾਂਡੋ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕੀਤਾ:

"ਬੇਸ਼ੱਕ, ਸ਼ੀਮਾਨ ਕੈਪਟਨ, ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਨੇ ਇਸ ਅਜੀਬ ਸਾਹਸ ਬਾਰੇ ਜੋ ਬ੍ਰਿਤਾਂਤ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਉਹ ਘਟਨਾਵਾਂ ਵਾਂਗ ਹੀ ਨਵਾਂ ਅਤੇ ਦੁਰਲੱਭ ਹੈ। ਇਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਜੀਬ, ਵਿਦੇਸ਼ੀ, ਅਤੇ ਘਟਨਾਵਾਂ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਜੋ ਇਸਨੂੰ ਸੁਣਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਹੈਰਾਨ ਅਤੇ ਹੈਰਾਨ ਕਰ ਦੇਣਗੇ। ਦਰਅਸਲ, ਇਸ ਤੋਂ ਸਾਨੂੰ ਜੋ ਖੁਸ਼ੀ ਮਿਲੀ ਹੈ ਉਹ ਇੰਨੀ ਵੱਡੀ ਹੈ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਇਸਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਸੁਣਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਕੱਲ੍ਹ ਨੂੰ ਵੀ ਸਾਨੂੰ ਇਸੇ ਕਹਾਣੀ ਨਾਲ ਮਨੋਰੰਜਨ ਮਿਲਦਾ ਰਹੇ।"

ਡੌਨ ਫਰਨਾਂਡੋ ਦੁਆਰਾ ਇਹਨਾਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸਨੇ ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਸਾਰਿਆਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੈਦੀ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਵਿੱਚ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਇੰਨੇ ਨਿੱਘ ਅਤੇ ਇਮਾਨਦਾਰੀ ਦੇ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਨਾਲ ਅਜਿਹਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਕਪਤਾਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਦਭਾਵਨਾ ਦਾ ਯਕੀਨ ਕਰ ਗਿਆ। ਡੌਨ ਫਰਨਾਂਡੋ ਨੇ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕੈਦੀ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਵਾਪਸ ਆਵੇਗਾ, ਤਾਂ ਉਹ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਏਗਾ ਕਿ ਉਸਦਾ ਭਰਾ ਮਾਰਕੁਇਸ ਜ਼ੋਰੈਦਾ ਦੇ ਬਪਤਿਸਮੇ 'ਤੇ ਗੌਡਫਾਦਰ ਵਜੋਂ ਸੇਵਾ ਕਰੇ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰੇ ਜਿਸਦੀ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਜੱਦੀ ਸ਼ਹਿਰ ਵਾਪਸ ਆਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ ਜਿਸਦੇ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ। ਕਪਤਾਨ ਨੇ ਦਿਆਲਤਾ ਨਾਲ ਉਸਦਾ ਧੰਨਵਾਦ ਕੀਤਾ ਪਰ ਉਸਦੀ ਉਦਾਰ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਨੂੰ ਠੁਕਰਾ ਦਿੱਤਾ।

ਹੁਣ ਤੱਕ ਰਾਤ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਉਹ ਸਮਾਂ ਸੀ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਡੁੱਬਾ ਘੋੜਿਆਂ 'ਤੇ ਸਵਾਰ ਕਈ ਆਦਮੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਵਿਹੜੇ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਿਆ। ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਰਹਿਣ ਲਈ ਕਿਹਾ, ਤਾਂ ਸਰਾਏ ਦੇ ਮਾਲਕ ਦੀ ਪਤਨੀ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਪੂਰੀ ਸਰਾਏ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਫੁੱਟ ਵੀ ਖਾਲੀ ਜਗ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਸੀ।

"ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਹੈ ਵੀ ਤਾਂ," ਇੱਕ ਘੋੜਸਵਾਰ ਸੱਜਣ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਜੱਜ, ਜੋ ਹੁਣੇ ਆਇਆ ਹੈ, ਉਸਦੇ ਸਨਮਾਨ ਲਈ ਕੁਝ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ।"

ਇਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਸੁਣ ਕੇ ਹੋਸਟੇਸ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਹੋ ਗਈ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ:

"ਸਰ, ਸਮੱਸਿਆ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਕੋਈ ਬਿਸਤਰਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜੇ ਉਸਦੀ ਇੱਜ਼ਤ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਬਿਸਤਰਾ ਲੈ ਕੇ ਆਈ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਜ਼ਰੂਰ ਲਿਆਇਆ ਹੋਵੇਗਾ, ਤਾਂ ਉਸਦਾ ਅੰਦਰ ਆਉਣ ਲਈ ਸਵਾਗਤ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਪਤੀ ਉਸਦੀ ਕਿਰਪਾ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣਾ ਕਮਰਾ ਖਾਲੀ ਕਰ ਦੇਵਾਂਗੇ।"

"ਇਹ ਵਧੀਆ ਚੱਲੇਗਾ," ਸਕੁਆਇਰ ਨੇ ਕਿਹਾ।

ਪਰ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕੋਚ ਤੋਂ ਉਤਰ ਚੁੱਕਾ ਸੀ ਜਿਸਦੇ ਪਹਿਰਾਵੇ ਨੇ ਤੁਰੰਤ ਉਸਦੇ ਅਹੁਦੇ ਅਤੇ ਅਹੁਦੇ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦੇ ਲੰਬੇ ਚੋਲੇ ਦੀਆਂ ਝੁਰੜੀਆਂ ਵਾਲੀਆਂ ਬਾਹਾਂ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਜੱਜ ਦਿਖਾ ਰਹੀਆਂ ਸਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸਦੇ ਨੌਕਰ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ। ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਮੁਟਿਆਰ ਸੀ ਜਿਸਦੀ ਉਮਰ ਲਗਭਗ ਸੋਲਾਂ ਸਾਲ ਸੀ, ਜੋ ਇੰਨੀ ਸ਼ਾਨਦਾਰ, ਸੁੰਦਰ ਅਤੇ ਪਿਆਰੀ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਹਰ ਕੋਈ ਹੈਰਾਨ ਹੋ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਜੇ ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਡੋਰੋਟੀਆ, ਲੂਸਿੰਡਾ ਅਤੇ ਜ਼ੋਰਾਇਦਾ ਨੂੰ ਨਾ ਦੇਖਦੇ, ਜੋ ਸਰਾਏ ਵਿੱਚ ਠਹਿਰੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੁੰਦਾ ਕਿ ਉਸ ਵਰਗੀ ਕੋਈ ਹੋਰ ਕੁੜੀ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ, ਜੋ ਜੱਜ ਅਤੇ ਮੁਟਿਆਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜਾਣ ਵੇਲੇ ਮੌਜੂਦ ਸੀ, ਨੇ ਜੱਜ ਨੂੰ ਉਸੇ ਪਲ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕੀਤਾ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ।

"ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਇਸ ਕਿਲ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਆਤਮਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਾਲ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਰਾਮ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਕਠੋਰ ਹੈ ਅਤੇ ਸੁੱਖ-ਸਹੂਲਤਾਂ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹੈ,

ਪਰ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਕਈ ਵੀ ਕਠੋਰਤਾ ਜਾਂ ਅਸੁਵਿਧਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਹਥਿਆਰਾਂ ਅਤੇ ਅੱਖਰਾਂ ਵਾਲੇ ਆਦਮੀ ਲਈ ਜਗ੍ਹਾ ਨਾ ਦੇਵੇ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਜਦੋਂ ਉਸ ਕੋਲ ਸੁੰਦਰਤਾ ਆਪਣੇ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਕ ਅਤੇ ਸਹਾਇਕ ਵਜੋਂ ਹੋਵੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਇਸ ਸੁੰਦਰ ਕੁੜੀ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਜਿਸ ਲਈ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਕਿਲ੍ਹੇ ਆਪਣੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਖੋਲ੍ਹਦੇ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਨੰਗੇ ਕਰਦੇ, ਸਗੋਂ ਪੱਥਰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਹਟ ਜਾਂਦੇ, ਅਤੇ ਪਹਾੜ ਟੁੱਟ ਜਾਂਦੇ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਸਵਾਗਤ ਕੁਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਵਿੱਚ ਝੁਕ ਜਾਂਦੇ। ਕੀ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਇਸ ਸਵਰਗ ਵਿਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਲਈ ਸੱਦਾ ਦੇਵਾਂ, ਜਿੱਥੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਤਾਰੇ ਅਤੇ ਸੂਰਜ ਉਸ ਸਵਰਗ ਦੇ ਨਾਲ ਮਿਲਣਗੇ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਲਿਆਏ ਹੋ, ਸਗੋਂ ਦੇਵੇਂ ਬਾਹਾਂ ਅਤੇ ਸੁੰਦਰਤਾ ਵੀ ਮਿਲਣਗੀਆਂ ਜੋ ਬੇਮਿਸਾਲ ਹਨ।"

ਜੱਜ, ਜੋ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਦਿੱਖ ਤੋਂ ਹੈਰਾਨ ਸੀ, ਸ਼ਬਦਾਂ ਲਈ ਘਾਟਾ ਪਿਆ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਸਿਰ ਤੋਂ ਪੈਰਾਂ ਤੱਕ ਘੋਖਣ ਲੱਗਾ। ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਮੰਜ਼ਦਗੀ ਵਿੱਚ ਲੂਸਿੰਡਾ, ਡੋਰੋਟੀਆ ਅਤੇ ਜ਼ੋਰਾਇਦਾ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਤਾਂ ਉਹ ਵੀ ਓਨਾ ਹੀ ਹੈਰਾਨ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਸਰਾਏ ਦੇ ਮਾਲਕ ਦੀ ਪਤਨੀ ਦੁਆਰਾ ਔਰਤਾਂ ਨੂੰ ਨਵੇਂ ਮਹਿਮਾਨਾਂ ਅਤੇ ਜਵਾਨ ਔਰਤ ਦੀ ਸੁੰਦਰਤਾ ਬਾਰੇ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਦੇਖਣ ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਸਵਾਗਤ ਕਰਨ ਲਈ ਬਾਹਰ ਆਈਆਂ ਸਨ। ਡੌਨ ਫ਼ਰਨਾਂਡੋ, ਕਾਰਡੇਨੀਓ ਅਤੇ ਪੁਜਾਰੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਜੱਜ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ ਉਸ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜੋ ਵਧੇਰੇ ਸਾਦੀ ਪਰ ਵਧੇਰੇ ਢੁਕਵੀਂ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਨਿਕਲਿਆ, ਜੱਜ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਲਝਣ ਵਿੱਚ ਅੰਦਰ ਚਲਾ ਗਿਆ, ਜਿੰਨਾ ਉਸਨੇ ਦੇਖਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਜੋ ਉਸਨੇ ਸੁਣਿਆ ਸੀ ਉਸ ਤੋਂ ਵੀ। ਇਸ ਦੌਰਾਨ, ਸਰਾਏ ਦੀਆਂ ਸੁੰਦਰ ਔਰਤਾਂ ਬਰਾਬਰ ਸੁੰਦਰ ਨਵੇਂ ਆਏ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਆਰਾਮਦਾਇਕ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਵਾਉਣ ਵਿੱਚ ਰੁਝੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸੀਨ। ਜੱਜ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਮੰਜ਼ਦ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਹੁਣੇਵਤਾ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਸਨ, ਪਰ ਉਹ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੇ ਚਿੱਤਰ, ਚਿਹਰੇ ਅਤੇ ਵਿਵਹਾਰ ਤੋਂ ਹੈਰਾਨ ਸੀ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੇ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ੀਆਂ-ਖੇਡਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਅਤੇ ਸਰਾਏ ਦੀਆਂ ਸਹੂਲਤਾਂ ਦਾ ਮੁਆਇਨਾ ਕੀਤਾ, ਤਾਂ ਉਹ ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਅੱਗੇ ਵਧੇ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਤੈਅ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਯਾਨੀ ਕਿ ਸਾਰੀਆਂ ਔਰਤਾਂ ਉਪਰੋਕਤ ਗ੍ਰੇਰੇਟ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਗੀਆਂ, ਅਤੇ ਮਰਦ ਬਾਹਰ ਪਹਿਰਾ ਦੇਣਗੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਸੀ। ਜੱਜ ਖੁਸ਼ ਸੀ ਕਿ ਜਵਾਨ ਕੁੜੀ, ਉਸਦੀ ਧੀ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਔਰਤਾਂ ਨਾਲ ਰਹੇਗੀ, ਜੋ ਕਿ ਉਹ ਕਰਨ ਲਈ ਬਹੁਤ ਤਿਆਰ ਸੀ। ਇਸ ਤੁਰੰਤ, ਸਰਾਏ ਦੇ ਮਾਲਕ ਦੇ ਤੰਗ ਬਿਸਤਰੇ ਅਤੇ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਲਿਆਂਦੇ ਗਏ ਗੱਦੇ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਕੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਆਰਾਮਦਾਇਕ ਰਾਤ ਬਿਤਾਈ ਜਿਸਦੀ ਉਹ ਕਦੇ ਕਲਪਨਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਸਨ।

ਜਿਸ ਪਲ ਤੋਂ ਕੈਦੀ ਨੇ ਜੱਜ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ, ਉਸਦਾ ਦਿਲ ਧੜਕਣ ਲੱਗ ਪਿਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੂੰ ਸੱਕ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਉਸਦਾ ਭਰਾ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਜੱਜ ਦੇ ਇੱਕ ਨੌਕਰ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਜੱਜ ਕੌਣ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਕਿੱਥੋਂ ਦਾ ਹੈ। ਨੌਕਰ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਹ ਲਾਇਸੈਂਸੀਏਟ ਪੇਰੇਜ਼ ਡੀ ਵਿਏਡਮਾ ਹੈ, ਜਿਸਨੂੰ ਉਸਨੇ ਸੁਣਿਆ ਸੀ, ਲਿਓਨ ਦੇ ਪਹਾੜਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਪਿੰਡ ਤੋਂ ਸੀ। ਇਸ ਖੁਲਾਸੇ ਅਤੇ ਜੋ ਉਸਨੇ ਖੁਦ ਦੇਖਿਆ ਸੀ, ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਉਸਨੂੰ ਅੰਤ ਵਿਚ ਯਕੀਨ ਹੋ ਗਿਆ ਕਿ ਇਹ ਉਹ ਭਰਾ ਹੈ ਜਿਸਨੇ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦੀ ਸਲਾਹ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪੱਤਰਾਂ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਲਈ ਸਮਰਪਿਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਖੁਸ਼ੀ ਦੇ ਨਾਲ, ਉਸਨੇ ਡੌਨ ਫਰਨਾਂਡੋ, ਕਾਰਡੇਨੀਓ ਅਤੇ ਪਾਦਰੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਬੁਲਾਇਆ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਕੀ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਭਰੋਸਾ ਦਿਵਾਇਆ ਕਿ ਜੱਜ ਉਸਦਾ ਭਰਾ ਹੈ। ਨੌਕਰ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਸੱਜਣ ਮੈਕਸੀਕੋ ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਆਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਵਿਚ ਜੱਜ ਦਾ ਅਹੁਦਾ ਸੰਭਾਲਣ ਲਈ ਇੰਡੀਜ਼ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਉਸਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਜਵਾਨ ਔਰਤ ਜੱਜ ਦੀ ਧੀ ਸੀ, ਜਿਸਦੇ ਜਨਮ ਸਮੇਂ ਮਾਂ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਧੀ ਦੇ ਦਾਜ ਤੋਂ ਕਾਫ਼ੀ ਆਰਾਮ ਨਾਲ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ, ਜੋ ਘਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੀ ਰਹੀ। ਉਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀ ਪਛਾਣ ਕਿਵੇਂ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗੇ ਬਿਨਾਂ ਕੀ ਉਸਦਾ ਭਰਾ, ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰ ਲੈਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਦੇਖ ਕੇ ਸ਼ਰਮ ਆਵੇਗੀ ਕਿ ਉਹ ਕਿੰਨਾ ਗਰੀਬ ਹੈ ਜਾਂ ਉਸਦਾ ਖੁੱਲ੍ਹੀਆਂ ਬਾਹਾਂ ਨਾਲ ਸੁਆਗਤ ਕਰੇਗਾ।

"ਇਹ ਦ੍ਰਿੜ ਇਰਾਦਾ ਮੇਰੇ 'ਤੇ ਛੱਡਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ," ਪੁਜਾਰੀ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਂ ਸਿਰਫ਼ ਇਹੀ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਕੈਪਟਨ, ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ

ਜਾਵੇਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਭਰਾ ਦੇ ਵਿਵਹਾਰ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਗੁਣਵੱਤਾ ਅਤੇ ਬੁੱਧੀ ਹੰਕਾਰ ਜਾਂ ਨਾਸ਼ੁਕਰੇਪਣ ਜਾਂ ਕਿਸਮਤ ਦੇ ਉਤਰਾਅ-ਚੜ੍ਹਾਅ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਹੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਿੱਚ ਪਾਉਣ ਦੀ ਉਸਦੀ ਅਸਮਰੱਥਾ ਦਾ ਕੋਈ ਸੰਕੇਤ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ।"

"ਫਿਰ ਵੀ," ਕਪਤਾਨ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਕੋ ਵਾਰ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਇੱਕ ਚੱਕਰ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।"

"ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੱਸ ਦਿੱਤਾ ਹੈ," ਪੁਜਾਰੀ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਕਿ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰਬੰਧਿਤ ਕਰਾਂਗਾ ਕਿ ਹਰ ਕੋਈ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋਵੇ।"

ਹੁਣ ਰਾਤ ਦੇ ਖਾਣੇ ਦਾ ਐਲਾਨ ਹੋ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਉਹ ਸਾਰੇ ਮੇਜ਼ ਦੇ ਦੁਆਲੇ ਬੈਠ ਗਏ, ਸਿਵਾਏ ਕੈਦੀ ਅਤੇ ਔਰਤਾਂ ਦੇ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਇਕੱਲੇ ਖਾਣਾ ਖਾਧਾ। ਖਾਣੇ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਪੁਜਾਰੀ ਨੇ ਕਿਹਾ:

"ਮਾਣਯੋਗ, ਮੇਰਾ ਇੱਕ ਸਾਥੀ ਸੀ ਜਿਸਦਾ ਪਰਿਵਾਰਕ ਨਾਮ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਵਰਗਾ ਸੀ, ਕਾਂਸਟੈਂਟੀਨੋਪਲ ਵਿਚ, ਜਿੱਥੇ ਮੈਂ ਕਈ ਸਾਲਾਂ ਤੱਕ ਬੰਦੀ ਰਿਹਾ। ਮੇਰਾ ਇਹ ਸਾਥੀ ਪੂਰੀ ਸਪੈਨਿਸ਼ ਪੈਦਲ ਸੈਨਾ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਬਹਾਦਰ ਸਿਪਾਹੀਆਂ ਅਤੇ ਕਪਤਾਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸੀ ਪਰ ਜਿੰਨਾ ਉਹ ਦਲੇਰ ਅਤੇ ਦਲੇਰ ਸੀ, ਉਨਾ ਹੀ ਬਦਕਿਸਮਤ ਵੀ ਸੀ।"

"ਅਤੇ ਇਸ ਕਪਤਾਨ ਦਾ ਨਾਮ ਕੀ ਸੀ, ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਸਰ?" ਜੱਜ ਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਉਸਦਾ ਨਾਮ," ਪੁਜਾਰੀ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਰੂਏ ਪੇਰੇਜ਼ ਡੀ ਵਿਏਡਮਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਲਿਓਨ ਦੇ ਪਹਾੜਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਪਿੰਡ ਦਾ ਰਹਿਣ ਵਾਲਾ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਘਟਨਾ ਦੱਸੀ ਜੋ ਉਸਦੇ ਪਿਤਾ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਭਰਾਵਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਵਾਪਰੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਜੇ ਇਹ ਉਸਦੇ ਵਰਗੇ ਭਰੋਸੇਮੰਦ ਆਦਮੀ ਦੁਆਰਾ ਨਾ ਦੱਸੀ ਜਾਂਦੀ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਸਰਦੀਆਂ ਵਿੱਚ ਚੁੱਲ੍ਹੇ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਦੱਸੀਆਂ ਗਈਆਂ ਪੁਰਾਣੀਆਂ ਪਤਨੀਆਂ ਦੀਆਂ ਕਹਾਣੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸਮਝ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸਦੇ ਪਿਤਾ ਨੇ ਆਪਣੀ ਜਾਇਦਾਦ ਆਪਣੇ ਤਿੰਨ ਪੁੱਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੈਟੇ ਨਾਲੋਂ ਉੱਤਮ ਬੁੱਧੀ ਦੇ ਕੁਝ ਸ਼ਬਦ ਦਿੱਤੇ ਸਨ। ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਜਿਸ ਪੁੱਤਰ ਨੇ ਯੁੱਧ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦੀ ਚੋਣ ਕੀਤੀ ਉਹ ਕੁਝ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇੰਨਾ ਸਫਲ ਹੋ ਗਿਆ, ਆਪਣੀ ਬਹਾਦਰੀ ਅਤੇ ਦ੍ਰਿੜਤਾ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਕਿ ਉਸਦੇ ਕਾਫ਼ੀ ਗੁਣਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਉਹ ਪੈਦਲ ਸੈਨਾ ਦੇ ਕਪਤਾਨ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਗਿਆ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਫੀਲਡ ਕਮਾਂਡਰ ਬਣਨ ਦੇ ਰਾਹ 'ਤੇ ਸੁਤਿਕਾਰਿਆ ਅਤੇ ਚੰਗਾ ਪਾਇਆ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕਿਸਮਤ ਨੇ ਉਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਰਚੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੀ ਮਿਹਰ ਜਿੱਤਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕਰਨ ਦਾ ਪੂਰਾ ਹੱਕ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਉਸ ਸਭ ਤੋਂ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਮੁਹਿੰਮ ਵਿਚ ਆਪਣੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਗੁਆ ਕੇ ਇਸਨੂੰ ਗੁਆ ਦਿੱਤਾ ਜਿਸ ਵਿਚ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਜਿੱਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ, ਲੇਪੈਂਟੋ ਦੀ ਲੜਾਈ; ਮੈਂ ਲਾ ਗੋਲੇਟਾ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਗੁਆ ਦਿੱਤੀ। ਬਾਅਦ ਵਿਚ, ਦੁਆਰਾ "ਕੌਂਸਟੈਂਟੀਨੋਪਲ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਾਥੀ ਲੱਭ ਲਿਆ। ਮੈਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਉਹ ਅਲਜੀਅਰਜ਼ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿੱਥੇ ਉਸਨੂੰ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਵਾਪਰਨ ਵਾਲੇ ਸਭ ਤੋਂ ਅਜੀਬ ਸਾਹਸਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪਿਆ।"

ਪਾਦਰੀ ਨੇ ਆਪਣੀ ਕਹਾਣੀ ਜਾਰੀ ਰੱਖੀ, ਜੱਜ ਦੇ ਭਰਾ ਅਤੇ ਜ਼ੋਰਾਇਦਾ ਨਾਲ ਵਾਪਰੀ ਘਟਨਾ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਸੰਖੇਪ ਵਿਚ ਦੱਸਿਆ, ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਜੱਜ ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿਚ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਸਮੇਂ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਸੀ। ਪਾਦਰੀ ਨੇ ਸਿਰਫ਼ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕੀਤਾ ਜਦੋਂ ਫਰਾਂਸੀਸੀਆਂ ਨੇ ਕਿਸ਼ਤੀ ਵਿਚ ਸਵਾਰ ਈਸਾਈਆਂ ਨੂੰ ਲੁੱਟ ਲਿਆ ਸੀ, ਉਸਦੇ ਸਾਥੀ ਅਤੇ ਸੁੰਦਰ ਮੂਰ ਨੂੰ ਭਿਆਨਕ ਗਰੀਬੀ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਉਹ ਕਦੇ ਵੀ ਇਹ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਲਗਾ ਸੱਕਿਆ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੀ ਬਣਿਆ: ਕੀ ਉਹ ਸਪੇਨ ਪਹੁੰਚ ਗਏ ਸਨ ਜਾਂ ਫਰਾਂਸੀਸੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਫਰਾਂਸ ਲਿਜਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ।

ਕਪਤਾਨ, ਜੋ ਥੋੜ੍ਹੀ ਦੂਰੀ ਤੋਂ ਪੁਜਾਰੀ ਦੀ ਹਰ ਗੱਲ ਸੁਣ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਆਪਣੇ ਭਰਾ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਜੱਜ ਨੇ ਪੁਜਾਰੀ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਕਹਾਣੀ ਦੇ ਅੰਤ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਦੇ ਸੁਣਿਆ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਡੂੰਘਾ ਸਾਹ ਲਿਆ ਅਤੇ ਹੰਝੂਆਂ ਨਾਲ ਭਰੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਕਿਹਾ:

"ਓ, ਸ਼ੀਮਾਨ ਜੀ, ਜੇ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਨੂੰ ਪਤਾ ਹੁੰਦਾ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹੜੀ ਖ਼ਬਰ ਦਿੱਤੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਕਿੰਨੀ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ! ਮੈਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਹੰਝੂਆਂ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਉੱਤੇ

ਆਪਣਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦਿਖਾਉਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਹਾਂ ਜੋ ਮੇਰੀ ਸਾਰੀ ਸਮਝਦਾਰੀ ਅਤੇ ਰਾਖਵੇਂਤਾ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਮੇਰੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਵਗ ਰਹੇ ਹਨ। ਉਹ ਸੁਭ ਤੋਂ ਬਹਾਦਰ ਕਪਤਾਨ ਜਿਸਦਾ ਤੁਸੀਂ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਉਹ ਮੇਰਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਭਰਾ ਹੈ, ਜੋ ਮੇਰੇ ਛੋਟੇ ਭਰਾ ਜਾਂ ਮੇਰੇ ਨਾਲੋਂ ਤਾਕਤਵਰ ਅਤੇ ਆਦਰਸ਼ਵਾਦੀ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਹਥਿਆਰਾਂ ਦੇ ਉੱਤਮ ਅਤੇ ਸੁਤਿਕਾਰਯੋਗ ਪੇਸ਼ੇ ਨੂੰ ਚੁਣਿਆ, ਸਾਡੇ ਪਿਤਾ ਦੁਆਰਾ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਰੱਖੇ ਗਏ ਤਿੰਨ ਕਰੀਅਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ, ਜਿਸਦਾ ਲੇਖਾ ਜੋਖਾ ਤੁਹਾਡੀ ਪ੍ਰਭੂਤਾ ਨੇ ਇੱਕ ਅਤਿਕਥਨੀ ਵਾਲੀ ਕਹਾਣੀ ਵਜੋਂ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ। ਮੈਂ ਅੱਖਰਾਂ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਚੁਣੀ, ਜਿੱਥੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਅਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ਾਂ ਨਾਲ ਮੈਂ ਉਹ ਸਥਿਤੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜੋ ਮੈਂ ਹੁਣ ਮਾਣਦਾ ਹਾਂ। ਮੇਰਾ ਛੋਟਾ ਭਰਾ ਪੇਰੂ ਵਿਚ ਹੈ ਅਤੇ ਇੰਨਾ ਅਮੀਰ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਜੋ ਪੈਸਾ ਭੇਜਿਆ ਹੈ, ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਲਏ ਗਏ ਹਿੱਸੇ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਕੁਦਰਤੀ ਉਦਾਰਤਾ ਦੀਆਂ ਮੰਗਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਨੂੰ ਵਧੇਰੇ ਮਾਣ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋ ਗਿਆ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਉਹ ਸਥਿਤੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਹੁਣ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਮੇਰਾ ਪਿਤਾ ਅਜੇ ਵੀ ਜ਼ਿੰਦਾ ਹੈ ਪਰ ਆਪਣੇ ਵੱਡੇ ਪੁੱਤਰ ਦੀ ਖ਼ਬਰ ਲਈ ਬਿਮਾਰ ਹੈ, ਲਗਾਤਾਰ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦਾ ਹੈ।" ਉਹ ਮੂੰਹ ਉਸਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨੂੰ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਬੰਦ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਜ਼ਿੰਦਾ ਨਹੀਂ ਦੇਖ ਲੈਂਦਾ। ਮੈਨੂੰ ਹੈਰਾਨੀ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮੇਰੇ ਸੱਚਮੁੱਚ ਬੁੱਧੀਮਾਨ ਭਰਾ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਬਾਰੇ, ਜਾਂ ਤਾਂ ਉਸਦੇ ਦੁੱਖਾਂ ਅਤੇ ਦੁੱਖਾਂ ਬਾਰੇ, ਜਾਂ ਉਸਦੀ ਚੰਗੀ ਕਿਸਮਤ ਬਾਰੇ ਖ਼ਬਰ ਭੇਜਣ ਤੋਂ ਅਣਗਹਿਲੀ ਕੀਤੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਜੇ ਉਸਦੇ ਪਿਤਾ ਜਾਂ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪਤਾ ਹੁੰਦਾ ਕਿ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਕੀ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਛੁੜੀ ਦੇ ਚਮਤਕਾਰ ਦੇ ਬਚਾਅ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਪਰ ਹੁਣ ਮੈਨੂੰ ਜੋ ਡਰਾਉਣਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਨਹੀਂ ਜਾਣਨਾ ਕਿ ਫਰਾਂਸੀਸੀਆਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਆਜ਼ਾਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਜਾਂ ਆਪਣੇ ਅਗਵਾ ਨੂੰ ਛੁਪਾਉਣ ਲਈ ਉਸਨੂੰ ਮਾਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਭ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੀ ਯਾਤਰਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰੇਗਾ, ਉਸ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਜਿਸ ਨਾਲ ਮੈਂ ਇਹ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਸਗੋਂ ਕਾਫ਼ੀ ਉਦਾਸੀ ਅਤੇ ਉਦਾਸੀ ਨਾਲ। ਓ, ਮੇਰੇ ਸਭ ਤੋਂ ਪਿਆਰੇ ਭਰਾ, ਜੇ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਹੁੰਦਾ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕਿੱਥੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਲੱਭ ਲੈਂਦਾ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਬੋਝਾਂ ਤੋਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਦਿਵਾਉਂਦਾ, ਭਾਵੇਂ ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਉੱਤੇ ਲੈਣਾ ਹੁੰਦਾ। ਜੇ ਕੋਈ ਸਾਡੇ ਬਜ਼ੁਰਗ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਖਬਰ ਦੇ ਸਕਦਾ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਜ਼ਿੰਦਾ ਹੋ! ਭਾਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਬਾਰਬਰੀ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹੁੰਚਯੋਗ ਕਾਲ ਕੋਠੜੀ ਵਿੱਚ ਹੋ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਸਦੀ ਦੌਲਤ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਭਰਾ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਦੁਆਰਾ ਉੱਥੋਂ ਬਚਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ! ਹੇ ਸੁੰਦਰ ਅਤੇ ਉਦਾਰ ਜ਼ੋਰੈਦਾ, ਤੁਹਾਡੇ ਦੁਆਰਾ ਮੇਰੇ ਭਰਾ ਨੂੰ ਦਿਖਾਈ ਗਈ ਦਿਆਲਤਾ ਦਾ ਬਦਲਾ ਕੌਣ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ! ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਕੌਣ? ਤੁਹਾਡੀ ਆਤਮਾ ਦੇ ਪੁਨਰ ਜਨਮ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਆਹ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹਾਂਗਾ, ਜੋ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਇੰਨੀ ਖੁਸ਼ੀ ਦੇਵੇਗਾ!"

ਜੱਜ, ਜਿਸਨੇ ਇਹ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀਆਂ ਸਨ, ਆਪਣੇ ਭਰਾ ਬਾਰੇ ਖ਼ਬਰਾਂ ਸੁਣ ਕੇ ਇੰਨੀਆਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਨਾਲ ਭਰ ਗਿਆ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਸੁਣਨ ਵਾਲੇ ਹਰ ਵਿਅਕਤੀ ਨੇ ਉਸਦੇ ਦੁੱਖ ਲਈ ਹਮਦਰਦੀ ਦੇ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਗਏ। ਜਦੋਂ ਪੁਜਾਰੀ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਉਸਦੀ ਯੋਜਨਾ ਉਸਦੀ ਅਤੇ ਕਪਤਾਨ ਦੀ ਇੱਛਾ ਅਨੁਸਾਰ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਉਦਾਸੀ ਨੂੰ ਲੰਮਾ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਮੇਜ਼ ਤੋਂ ਉੱਠ ਕੇ, ਉਹ ਜ਼ੋਰਾਇਦਾ ਦੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਇਆ, ਜਿਸਨੂੰ ਉਸਨੇ ਹੱਥ ਫੜ ਕੇ ਬਾਹਰ ਕੱਢਿਆ, ਉਸਦੇ ਬਾਅਦ ਲੁਸਿੰਡਾ, ਡੋਰੋਟੀਆ ਅਤੇ ਜੱਜ ਦੀ ਧੀ। ਕਪਤਾਨ ਇਹ ਦੇਖਣ ਲਈ ਉਤਸੁਕ ਸੀ ਕਿ ਪੁਜਾਰੀ ਕੀ ਕਰੇਗਾ, ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਪੁਜਾਰੀ ਨੇ ਬੰਦੀ ਦਾ ਹੱਥ ਫੜਿਆ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੋਵਾਂ ਨੂੰ ਜੱਜ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਸੱਜਣਾਂ ਕੋਲ ਲੈ ਗਿਆ ਅਤੇ ਕਿਹਾ:

"ਤੁਹਾਡੇ ਹੰਝੂ ਰੁਕ ਜਾਣ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਸਭ ਤੋਂ ਪਿਆਰੀਆਂ ਇੱਛਾਵਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਹੋਣ, ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਪਿਆਰੇ ਭਰਾ ਅਤੇ ਪਿਆਰੀ ਭਾਬੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵੇਖਦੇ ਹੋ। ਜਿਸ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਇੱਥੇ ਵੇਖ ਰਹੇ ਹੋ ਉਹ ਕੈਪਟਨ ਵਿਏਦਮਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਔਰਤ ਉਹ ਸੁੰਦਰ ਮੂਰ ਹੈ ਜਿਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਬਹੁਤ ਦਿਆਲਤਾ ਦਿਖਾਈ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਫਰਾਂਸੀਸੀ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਮੈਂ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਬੇਸਹਾਰਾ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਤਾਂ ਜੋ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਤੁਹਾਡੀ ਨੇਕ ਛਾਤੀ ਦੀ ਉਦਾਰਤਾ ਦਾ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਕਰ ਸਕੇ।"

ਕਪਤਾਨ ਆਪਣੇ ਭਰਾ ਨੂੰ ਜੱਫੀ ਪਾਉਣ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜਿਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਦੂਰੋਂ ਦੇਖਣ ਲਈ ਬਾਹਾਂ ਦੀ ਦੂਰੀ 'ਤੇ ਫੜ ਲਿਆ। ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਪਛਾਣ ਲਿਆ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਇੰਨੀ ਮਜ਼ਬੂਤੀ ਨਾਲ ਜੱਫੀ ਪਾ ਲਈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਖੁਸ਼ੀ ਦੇ ਇੰਨੇ ਹੰਝੂ ਵਹਾਏ ਕਿ ਮੌਜੂਦ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਲੋਕ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਨਾਲ ਭਰ ਗਏ, ਅਤੇ ਭਰਾਵਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਜੋ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਦਾ ਆਦਾਨ-ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ, ਰਿਕਾਰਡ ਕਰਨਾ ਤਾਂ ਦੂਰ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਹਰੇਕ ਨੇ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਦਾ ਬਿਰਤਾਂਤ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਦੋ ਭਰਾਵਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਲਈ ਸੱਚਾ ਪਿਆਰ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ। ਜੱਜ ਨੇ ਜ਼ੋਰਾਇਦਾ ਨੂੰ ਗਲੇ ਲਗਾਇਆ, ਆਪਣੀ ਸਾਰੀ ਜਾਇਦਾਦ ਉਸਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਵਿੱਚ ਰੱਖ ਦਿੱਤੀ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਆਪਣੀ ਧੀ ਨੂੰ ਉਸਨੂੰ ਗਲੇ ਲਗਾਇਆ, ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਸੁੰਦਰ ਈਸਾਈ ਅਤੇ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਸੁੰਦਰ ਮੂਰ ਨੇ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਰੋਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਦੌਰਾਨ, ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਉੱਥੇ ਬੈਠਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਬੋਲਿਆ ਅਤੇ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਇਹਨਾਂ ਅਜੀਬ ਘਟਨਾਵਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕਾਰਨ ਉਸਨੇ ਨਾਈਟ-ਇਰੈਂਟਰੀ ਦੇ ਕਾਇਮੇਰੀਕਲ ਸੁਭਾਅ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ। ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਕਪਤਾਨ ਅਤੇ ਜ਼ੋਰਾਇਦਾ ਉਸਦੇ ਭਰਾ ਦੇ ਨਾਲ ਸੇਵਿਲ ਜਾਣਗੇ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਇਹ ਖਬਰ ਭੇਜੀ ਜਾਵੇਗੀ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਰਿਹਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਸਰਾਏ ਵਿੱਚ ਉੱਥੇ ਲੱਭਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਪਿਤਾ ਜ਼ੋਰਾਇਦਾ ਦੇ ਬਪਤਿਸਮੇ ਅਤੇ ਵਿਆਹ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਸਕਣ ਜੇਕਰ ਉਸਦੀ ਸਿਹਤ ਇਜ਼ਾਜ਼ਤ ਦੇਵੇ। ਜੱਜ ਲਈ ਉਸਦੀ ਯਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਰੁਝੇਵਾਂ ਪਾਉਣਾ ਅਸੰਭਵ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇੱਕ ਬੇੜਾ ਸੇਵਿਲ ਤੋਂ ਨਿਊ ਸਪੇਨ ਲਈ ਰਵਾਨਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਲਈ ਸਮੁੰਦਰੀ ਸਫ਼ਰ ਨੂੰ ਖੁੰਝਾਉਣਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਅਣਉਚਿਤ ਹੋਵੇਗਾ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਨਿਕਲਿਆ, ਹਰ ਕੋਈ ਕਪਤਾਨ ਦੀ ਚੰਗੀ ਕਿਸਮਤ 'ਤੇ ਖੁਸ਼ ਅਤੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਸੀ, ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਰਾਤ ਲਗਭਗ ਦੋ-ਤਿਹਾਈ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਸੀ, ਉਹ ਸਾਰੇ ਰਿਟਾਇਰ ਹੋਣ ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਬਚੇ ਹਿੱਸੇ ਦੌਰਾਨ ਆਰਾਮ ਕਰਨ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹੋਏ। ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਲ੍ਹੇ ਦੀ ਨਿਗਰਾਨੀ ਕਰਨ ਲਈ ਸਵੈ-ਇੱਛਾ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ਾਲ ਜਾਂ ਮਾੜੇ ਬੰਦਮਾਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਅੰਦਰ ਬੰਦ ਸੁੰਦਰਤਾ ਦੇ ਮਹਾਨ ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਦੇ ਲਾਲਚੀ ਦੁਆਰਾ ਹਮਲਾ ਨਾ ਕਰ ਸਕਣ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੇ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਸਨ, ਆਪੂਨੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਜੱਜ ਨੂੰ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੇ ਅਜੀਬ ਸੁਭਾਅ ਬਾਰੇ ਵੀ ਦੱਸਿਆ, ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਮਨੋਰੰਜਕ ਲੱਗਿਆ। ਸਿਰਫ਼ ਸਾਂਚੋ ਹੀ ਰਾਤ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਰਾਮ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਕਾਰਨ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਪਰ ਉਹ ਇਕੱਲਾ ਹੀ ਸੀ ਜਿਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਗਧੇ ਦੇ ਕਾਠੀ ਵਾਲੇ ਥੈਲਿਆਂ ਉੱਤੇ ਰਾਤ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਨੀਂਦ ਮਿਲੀ, ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਬਹੁਤ ਮਹਿੰਗੀ ਪੈਣੀ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਅੱਗੇ ਜਾ ਕੇ ਪਤਾ ਲਗਾਵਾਂਗੇ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਔਰਤਾਂ ਆਪਣੇ ਕੁਆਰਟਰਾਂ ਵਿੱਚ ਸੈਟਲ ਹੋ ਗਈਆਂ, ਅਤੇ ਬਾਕੀਆਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਘੱਟ ਤੋਂ ਘੱਟ ਬੇਅਰਾਮੀ ਨਾਲ ਅਨੁਕੂਲ ਬਣਾ ਲਿਆ, ਤਾਂ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਕਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਪਹਿਰੇਦਾਰ ਵਜੋਂ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸਰਾਏ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਚਲਾ ਗਿਆ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸਨੇ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਸੀ।

ਦਿਨ ਚੜ੍ਹਨ ਤੋਂ ਠੀਕ ਪਹਿਲਾਂ, ਔਰਤਾਂ ਦੇ ਕੰਨਾਂ ਤੱਕ ਇੱਕ ਆਵਾਜ਼ ਇੰਨੀ ਵਧੀਆ ਅਤੇ ਸੰਗੀਤਮਈ ਪਹੁੰਚੀ ਕਿ ਇਸਨੇ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕੰਨ ਖੜੇ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਡੋਰੋਟੀਆ, ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਜਾਗ ਚੁੱਕੀ ਸੀ। ਉਸਦੇ ਕੋਲ, ਅਜੇ ਵੀ ਸੁੱਤੀ ਪਈ, ਡੋਨਾ ਕਲਾਰਾ ਡੀ ਵਿਏਡਮਾ, ਜੋ ਕਿ ਜੱਜ ਦੀ ਧੀ ਦਾ ਨਾਮ ਸੀ। ਕੋਈ ਵੀ ਕਲਪਨਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਕੌਣ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਇੰਨਾ ਸੁੰਦਰ ਗਾਇਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਇਕੱਲੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੀ ਜਿਸਦੇ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸੰਗੀਤਕ ਸਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਕਈ ਵਾਰ ਗਾਉਣਾ ਵਿਹੜੇ ਤੋਂ ਆਉਂਦਾ ਜਾਪਦਾ ਸੀ, ਕਈ ਵਾਰ ਤਬੇਲੇ ਤੋਂ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਇਸ ਸਾਰੀ ਅਨਿਸ਼ਚਿਤਤਾ ਦੌਰਾਨ ਕਾਫ਼ੀ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਸੁਣ ਰਹੀਆਂ ਸਨ, ਕਾਰਡੇਨੀਓ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ 'ਤੇ ਆਇਆ ਅਤੇ ਪੁਕਾਰਿਆ:

"ਜਿਹੜਾ ਵੀ ਸੁੱਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਉਹ ਖੱਚਰ ਗਾਉਣ ਵਾਲੇ ਦਾ ਗਾਣਾ ਸੁਣਨਾ ਚਾਹ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਜ਼ਾਪ ਸਿਰਫ਼ ਮਨਮੋਹਕ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।"

"ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸੁਣ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਸਰ," ਡੋਰੋਟੀਆ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ।

ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ, ਕਾਰਡੇਨਾਓ ਪਿੱਛੇ ਹਟ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਡੇਰੇਟੀਆ, ਜੋ ਆਪਣੀ ਪੂਰੀ ਤਾਕਤ ਨਾਲ ਸੁਣ ਰਹੀ ਸੀ, ਉਸ ਗਾਣੇ ਦੇ ਅਗਲੇ ਸ਼ਬਦ ਸਮਝਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋ ਗਈ ਜੋ ਉਹ ਗਾ ਰਿਹਾ ਸੀ।

ਅਧਿਆਇ ਤੇਤਾਲੀ

ਖੱਚਰ ਦੀ ਮਜ਼ੇਦਾਰ ਕਹਾਣੀ ਦਾ ਵਰਣਨ, ਸਰਾਏ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਅਜੀਬ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੇ ਨਾਲ
ਸ਼ੰਕਿਆਂ ਅਤੇ ਡਰਾਂ ਦੇ ਸਮੁੰਦਰ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟਿਆ ਹੋਇਆ,
ਪਿਆਰ ਦਾ ਬੇਵੱਸ ਮਲਾਹ, ਮੈਂ ਸਮੁੰਦਰੀ ਜਹਾਜ਼ ਚਲਾਉਂਦਾ ਹਾਂ
ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਸੁੱਦਾ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਬੰਦਰਗਾਹ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ,
ਮੈਨੂੰ ਤੂਫ਼ਾਨੀ ਹਨੇਰੀ ਤੋਂ ਬਚਾਉਣ ਲਈ।
ਦੂਰੀ 'ਤੇ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ, ਇੱਕ ਖੁਸ਼ਹਾਲ ਤਾਰਾ
ਮੈਨੂੰ ਵਧਦੀ ਲਹਿਰ ਵਿਚੋਂ ਲੰਘਾਉਂਦਾ ਹੈ;
ਪਾਲੀਨੁਰਸ ਨਾਲੋਂ ਕਿਤੇ ਦੂਰ ਇੱਕ ਚਮਕਦਾਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਮਾਨ
।
ਮੇਰੀ ਆਤਮਾ, ਇਸਦੀ ਅੱਗ ਦੁਆਰਾ ਆਕਰਸ਼ਿਤ,
ਅਜੇ ਵੀ ਉੱਥੇ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਰਸਤਾ ਦਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ,
ਅਤੇ, ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਧਿਆਨ ਨਾਲ਼ ਦੇਖਦਾ ਹਾਂ,
ਇਹ ਨਹੀਂ ਸੋਚਦਾ ਕਿ ਮੈਂ ਕਿੰਨੀ ਦੂਰ ਭਟਕਦੀ ਹਾਂ।
ਪੁਰ ਅੰਰਤ ਹੰਕਾਰ, ਸੰਜਮੀ ਅਤੇ ਸ਼ਰਮਿੰਦਾ,
ਦਿਨ ਨੂੰ ਡੁੱਘੇ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਬੱਦਲਾਂ ਵਾਂਗੂ,
ਅਕਸ਼ੁਰ ਮੇਰੀਆਂ ਤਾਂਘਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਤੋਂ ਇਸਨੂੰ ਢੱਕ ਲੈਂਦਾ ਹੈ,
ਜਦੋਂ ਮੈਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਕ ਕਿਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।
ਹੇ ਪਿਆਰੇ ਤਾਰੇ, ਇੰਨੇ ਸ਼ੁੱਧ ਅਤੇ ਚਮਕਦਾਰ!
ਜਿਸਦੀ ਸ਼ਾਨ ਮੇਰੀ ਜ਼ੀਵੱਨ-ਅਗੁਨੀ ਨੂੰ ਖੁਆਉਂਦੀ ਹੈ,
ਜਿਸ ਪਲ ਤੂੰ ਆਪਣੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰੁਦਾ ਹੈਂ,
ਤੇਰਾ ਗੁਆਚਿਆ ਹੋਇਆ ਪ੍ਰੇਮੀ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ।

ਜਦੋਂ ਗਾਇੱਕ ਆਪਣੇ ਗਾਣੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਮੁਕਾਮ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ, ਤਾਂ ਡੋਰੋਟੀਆ ਨੇ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਕਲਾਰਾ ਨੂੰ ਇੰਨੀ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਆਵਾਜ਼ ਨਾ ਸੁਣਨ ਦੇਣਾ ਬੇਇੰਨਸਾਫ਼ੀ ਹੋਵੇਗੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਉਸਨੂੰ ਅੱਗੇ ਪਿੱਛੇ ਹਿਲਾਉਂਦੀ ਰਹੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਜਗਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ, ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ:

"ਮੈਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰਨਾ, ਜਵਾਨ ਔਰਤ, ਤੈਨੂੰ ਜਗਾਉਣ ਲਈ, ਪਰ ਮੈਂ ਅਜਿਹਾ ਤੈਨੂੰ ਆਪਣੀ ਪੂਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਸੁਣੀ ਗਈ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣਨ ਲਈ ਕੀਤਾ।"

ਜਾਗਣ 'ਤੇ, ਕਲਾਰਾ ਅਜੇ ਵੀ ਕਾਫ਼ੀ ਸੁਸਤ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਆਇਆ ਕਿ ਡੋਰੋਟੀਆ ਕੀ ਕਹਿ ਰਹੀ ਹੈ। ਇਹ ਦੇਖ ਕੇ, ਡੋਰੋਟੀਆ ਨੇ ਆਪਣੀ ਗੱਲ ਦੁਹਰਾਈ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਕਲਾਰਾ ਵੀ ਸੁਣਨ ਲੱਗ ਪਈ, ਪਰ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਸਨੇ ਉਸ ਗਾਣੇ ਦੀਆਂ ਕੁਝ ਆਇਤਾਂ ਸੁਣੀਆਂ ਜੋ ਉਹ ਗਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਉਹ ਇੱਕ ਅਜੀਬ ਕੰਬਣੀ ਨਾਲ਼ ਕੰਬ ਗਈ, ਜਿਵੇਂ ਉਸਨੂੰ ਕੁਆਰੰਟਨ ਬੁਖਾਰ ਦਾ ਗੰਭੀਰ ਦੌਰਾ ਪੈ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇ। ਡੋਰੋਟੀਆ ਦੇ ਦੁਆਲੇ ਆਪਣੀਆਂ ਬਾਂਹਾਂ ਕੱਸ ਕੇ, ਉਸਨੇ ਚੀਕਿਆ:

"ਓ, ਮੇਰੀ ਪਿਆਰੀ, ਪਿਆਰੀ ਔਰਤ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੈਨੂੰ ਕਿਉਂ ਜਗਾਉਣਾ ਪਿਆ? ਮੌਜੂਦਾ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿਚ ਕਿਸਮਤ ਨੇ ਜੋ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹੁੰਦਾ ਉਹ ਇਹ ਹੁੰਦਾ ਕਿ ਮੇਰੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਅਤੇ ਕੰਨ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਜਾਂਦੇ ਤਾਂ ਜੋ ਮੈਂ ਇਸ ਬਦਕਿਸਮਤ ਸੰਗੀਤਕਾਰ ਨੂੰ ਨਾ ਦੇਖ ਸਕਾਂ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਸੁਣ ਸਕਾਂ।"

"ਤੂੰ ਕੀ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਹੈਂ, ਮੇਰੇ ਬੱਚੇ? ਜੋ ਗਾਉਂਦਾ ਹੈ ਉਹ ਸਿਰਫ਼ ਖੱਚਰ ਚਾਲਕ ਹੈ, ਜਾਂ ਉਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ।"

"ਇਸਦੇ ਉਲਟ," ਕਲਾਰਾ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਉਹ ਕਈ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦਾ ਮਾਲਕ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਦਿਲ ਉੱਤੇ ਉਸਦਾ ਪੂਰਾ ਦਬਦਬਾ ਹਮੇਸ਼ਾ ਲਈ ਰਹੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੀ ਚੋਣ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ।"

ਡੋਰੋਟੀਆ ਕੁਝ ਤੱਕ ਇੰਨਾ ਵਾਕਫ਼ੀਅਤ ਸੁਣ ਕੇ ਹੈਰਾਨ ਰਹਿ ਗਈ, ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਉਸ ਬੁੱਧੀ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਉੱਤਮ ਸਮਝਦੀ ਸੀ ਜੋ ਇੱਕ ਇੰਨੇ ਛੋਟੇ ਤੋਂ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ:

"ਡੋਨਾ ਕਲਾਰਾ, ਮੈਨੂੰ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਆ ਰਹੀ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਕਹਿ ਰਹੇ ਹੋ; ਹੋਰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰੋ। ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਦਿਲ ਅਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਅਤੇ ਇਸ ਸੰਗੀਤਕਾਰ ਬਾਰੇ ਕੀ ਗੱਲ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੰਨਾ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕੀਤਾ ਹੈ? ਪਰ ਹੁਣੇ ਜਵਾਬ ਨਾ ਦਿਓ, ਕਿਉਂਕਿ ਜੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਡੂੰਘਾਂ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦੇਵਾਂ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਗਾਉਂਦੇ ਸੁਣਨ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਨੂੰ ਗੁਆ ਦੇਵਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਚਾਹੀਦਾ ਕਿ ਇਹ ਹੁਣ ਹੋਵੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਚੀਜ਼ ਬਾਰੇ ਗੀਤ ਗਾਉਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਜਾਪਦਾ ਹੈ।"

"ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ," ਕਲਾਰਾ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, ਪਰ ਉਸਦੀ ਗੱਲ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਚਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਦੋਵੇਂ ਹੱਥ ਆਪਣੇ ਕੰਨਾਂ 'ਤੇ ਤਾੜੀਆਂ ਮਾਰੀਆਂ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਡੋਰੋਟੀਆ ਵੀ ਹੈਰਾਨ ਰਹਿ ਗਈ, ਜਿਸਨੇ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਸੁਣਦੇ ਹੋਏ, ਉਸਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖਿਆ ਗੀਤ ਗਾਉਂਦੇ ਸੁਣਿਆ:

ਅਜੀਤ ਉਮੀਦ, ਤੂੰ ਡਰ ਦਾ ਸ਼ੋਰ,
ਅਤੇ ਬਹਾਦਰਾਂ ਦਾ ਆਖਰੀ ਭਰੋਸਾ,
ਤੂੰ ਪਾਣੀ ਦੇਖਭਾਲ ਦੀ ਆਰਾਮਦਾਇਕ ਆਰਾਮ,
ਤੂੰ ਕਬਰ ਤੋਂ ਪਰੇ ਯਾਤਰੀ:
ਤੂੰ ਧੀਰਜ ਦੀ ਆਤਮਾ, ਹਵਾਦਾਰ ਭੋਜਨ,
ਦੂਰ ਦੀ ਭਲਾਈ ਦਾ ਦਲੇਰ ਵਾਰੰਟ,
ਸੁੱਹਿਰਦ, ਦਿਆਲੂ ਸੁਜਾਵਟ ਨੂੰ ਮੁੜ ਸੁਰਜੀਤ ਕਰਨਾ;
ਭਾਵੇਂ ਕਿਸਮਤ ਝੁਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਦੋਸਤ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ,
ਤੂੰ ਸਿਲਵੀਆ ਮੈਨੂੰ ਉਡਾਉਂਦੀ ਹੈਂ, ਖੁਸ਼ੀਆਂ ਦੀ ਖੁਸ਼ਬੂ,
ਨਾ ਤੂੰ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਪਿਆਰ ਮੇਰਾ ਪਿਆਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਦਿਲ ਛੱਡੇਗਾ।
ਕੋਈ ਗੁਲਾਮ ਨਹੀਂ, ਆਲਸੀ ਆਰਾਮ ਲਈ ਅਸਤੀਫਾ ਦੇ ਦਿੱਤਾ,
ਮੈਂ ਨੇਕ ਉੱਤੇ ਜਿੱਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਦੁਸ਼ਮਣ:
ਬਾਦਸ਼ਾਹੋ ਕਿਸਮਤ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦਿਆਲੂ ਹੈ
ਉਸ ਲਈ ਜੋ ਬਹਾਦਰੀ ਨਾਲ ਵਿਰੋਧ ਕਰਨ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਕਰਦਾ ਹੈ।
ਉਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਪਿਆਰ ਆਪਣੀਆਂ ਅਸੀਸਾਂ ਨੂੰ ਉੱਚਾ ਦਰਜਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ,
ਪਰ ਇੱਕ ਆਸਾਨ ਖੁਸ਼ੀ ਨੂੰ ਕੌਣ ਇਨਾਮ ਦੇਵੇਗਾ?
ਤਾਂ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਘਿਣਾਉਣੀ ਅਸਫਲਤਾ ਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕਰਾਂਗਾ,
ਭਾਵੇਂ ਸ਼ਰਮੀਲੀ ਸੁੰਦਰਤਾ ਅਜੇ ਵੀ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦੀ ਹੈ;
ਮੈਂ ਹੁਣ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਝੁਕਦਾ ਹਾਂ, ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ,
ਪਰ, ਉਸਦੇ ਦੁਆਰਾ ਪਾਲਿਆ ਗਿਆ, ਨਿਮਰ ਗੁਲਾਮ ਉੱਠ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਇੱਥੇ ਗਾਣਾ ਖਤਮ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਕਲਾਰਾ ਦੀਆਂ ਚੀਕਾਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਗਈਆਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਡੋਰੋਟੀਆ ਦੀ ਇੰਨੀ ਕੋਮਲ ਗਾਇਕੀ ਅਤੇ ਸੋਗਮਈ ਰੇਂਜ ਦੇ ਕਾਰਨ ਨੂੰ ਜਾਣਨ ਦੀ ਇੱਛਾ ਨੂੰ ਵਧਾ ਦਿੱਤਾ, ਇਸ ਲਈ ਉਸਨੇ ਦੁਬਾਰਾ ਕਲਾਰਾ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਦੱਸੇ ਕਿ ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਕੀ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਸੀ। ਇਸ ਮੌਕੇ 'ਤੇ, ਕਲਾਰਾ, ਇਸ ਡਰ ਤੋਂ ਕਿ ਲੁਸਿੰਡਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣ ਲਵੇਗੀ, ਡੋਰੋਟੀਆ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨੇੜੇ ਖਿੱਚ ਲਿਆ ਅਤੇ, ਆਪਣੇ ਬੁੱਲ੍ਹ ਡੋਰੋਟੀਆ ਦੇ ਕੰਨ ਨਾਲ ਦਬਾਏ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਸੁਣੇ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਬੋਲ ਸਕੇ, ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ:

"ਜੋ ਗਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਸੋਰੀ ਔਰੱਤ, ਇੱਕ ਅਰਾਗੋਨੀ ਸੱਜਣ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਹੈ, ਦੋ ਪਿੰਡਾਂ ਦਾ ਮਾਲਕ, ਜਿਸਦਾ ਘਰ ਰਾਜਧਾਨੀ ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਹੈ। ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕਿ ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਘਰ ਦੀਆਂ ਖਿੜਕੀਆਂ ਸਰਦੀਆਂ ਵਿੱਚ ਪੂਰਦਿਆਂ ਨਾਲ ਢੱਕੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਗਰਮੀਆਂ ਵਿੱਚ ਪੂਰਦਿਆਂ ਨਾਲ, ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਹੋਇਆ ਪਰ ਇਹ ਸੱਜਣ, ਜੋ ਉਸ ਸਮੇਂ ਇੱਕ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਸੀ, ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਚਰਚ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਦੇਖਿਆ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੂੰ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਹੋ ਗਿਆ, ਜਿਸਨੂੰ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਉਸਦੇ ਘਰ ਦੀਆਂ ਖਿੜਕੀਆਂ ਤੋਂ ਇੰਨੇ ਸਾਰੇ ਇਸ਼ਾਰਿਆਂ ਅਤੇ ਹੰਝੂਆਂ ਨਾਲ ਸਮਝਾਇਆ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸ

'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰ ਲਿਆ ਅਤੇ ਇੱਥੇ ਤੱਕ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਨ ਲੱਗ ਪਿਆ, ਬਿਨਾਂ ਇਹ ਜਾਣੇ ਕਿ ਉਹ ਕੀ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਹ ਜੋ ਇਸ਼ਾਰੇ ਕਰਦਾ ਸੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸੀ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕਰਨ ਦੀ ਉਸਦੀ ਇੱਛਾ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਦੋਵੇਂ ਹੱਥ ਜੋੜਨਾ, ਅਤੇ ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ ਹੁੰਦਾ ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਹੁੰਦਾ, ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰੀ ਮਾਂ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਕੱਲੀ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਮੇਰਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਤਰੀਕਾ ਸੀ ਕਿ ਜਦੋਂ ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਦੋਵੇਂ ਘਰ ਤੋਂ ਦੂਰ ਹੁੰਦੇ ਤਾਂ ਪਰਦਾ ਚੁੱਕਾਂ ਜਾਂ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਅੰਨ੍ਹਾ ਕਰਾਂ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਸਿਰ ਤੋਂ ਪੈਰਾਂ ਤੱਕ ਦੇਖ ਸਕਣ, ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਇੰਨਾ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਲਗਭਗ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਹੋਸ਼ ਤੋਂ ਦੂਰ ਕਰ ਦਿੰਦਾ।

"ਇਸ ਦੌਰਾਨ, ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਜਾਣ ਦਾ ਦਿਨ ਆ ਗਿਆ, ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਨੌਜਵਾਨ ਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਾ, ਪਰ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਨਹੀਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ। ਉਹ ਦੁੱਖ ਤੋਂ ਬਿਮਾਰ ਹੋ ਗਿਆ, ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ, ਇਸ ਲਈ ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਦਿਨ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਵੀ ਅਲਵਿਦਾ ਕਹਿਣ ਲਈ ਨਹੀਂ ਦੇਖ ਸਕਿਆ। ਦੋ ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਸੀਂ ਇੱਥੇ ਇੱਕ ਪਿੰਡ ਦੀ ਸਰਾਂ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋ ਰਹੇ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਖੱਚਰ ਦੇ ਕੱਪੜੇ ਪਹਿਨੇ ਇੱਕ ਸਰਾਂ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਕੋਲ ਖੜ੍ਹਾ ਦੇਖਿਆ, ਅਤੇ ਇੰਨਾ ਕੁਝ ਬਦਲਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਤਸਵੀਰ ਆਪਣੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਨਾ ਰੱਖਦੀ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਛਾਣ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ ਸੀ; ਪਰ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਛਾਣ ਲਿਆ, ਜਿਸ ਨੇ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਮੈਨੂੰ ਹੈਰਾਨ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸਗੋਂ ਮੇਰੇ ਦਿਲ ਨੂੰ ਵੀ ਖੁਸ਼ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਉਸਨੇ ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਦੁਆਰਾ ਅੰਦਰ-ਬਾਹਰ ਮੇਰੇ ਵੱਲ ਇੱਕ ਨਜ਼ਰ ਮਾਰੀ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਉਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਲੁਕਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਸਦਾ ਰਸਤਾ ਸੜਕ 'ਤੇ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਰਾਂ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਅਸੀਂ ਰਹਿੰਦੇ ਹਾਂ। ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਕੌਣ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਪੈਦਲ ਯਾਤਰਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਲਈ ਉਸਦੇ ਪਿਆਰ ਕਾਰਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਨੂੰ ਸਹਿ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਮੈਂ ਸੋਗ ਨਾਲ ਮਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਮੇਰੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਉਸਦੀ ਹਰ ਹਰਕਤ ਦਾ ਪਾਲਣ ਕਰੇ। ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਉਸਦੇ ਇਰਾਦੇ ਕੀ ਹਨ ਜਾਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਤੋਂ ਕਿਵੇਂ ਬਚ ਸਕਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਬਹੁਤ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਉਸਦਾ ਇਕਲੌਤਾ ਵਾਰਸ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਪਿਆਰ ਦੇ ਯੋਗ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਮਿਲਣ 'ਤੇ ਦੇਖੋਗੇ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਉਹ ਜੋ ਵੀ ਗਾਉਂਦਾ ਹੈ ਉਹ ਆਪਣੇ ਦਿਮਾਗ ਵਿੱਚ ਲਿਖਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਵਿਦਵਾਨ ਅਤੇ ਕਵੀ ਹੈ। ਹਰ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਦੇਖਦਾ ਹਾਂ ਜਾਂ ਉਸਨੂੰ ਗਾਉਂਦੇ ਸੁਣਦਾ ਹਾਂ, ਮੈਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੰਬ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਡਰ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੇਰਾ ਪਿਤਾ ਉਸਨੂੰ ਪਛਾਣ ਲਵੇਗਾ ਅਤੇ ਸਾਡੀਆਂ ਆਪਸੀ ਇੱਛਾਵਾਂ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਮੈਂ ਕਦੇ ਵੀ ਉਸ ਨਾਲ ਇੱਕ ਵਾਰ ਵੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਇੰਨਾ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਾਂਗਾ। ਮੇਰੀ ਔਰਤ, ਇਹੀ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਗਾਇਕ ਬਾਰੇ ਦੱਸ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਜਿਸਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਤੋਂ ਹੀ ਤੁਸੀਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਉਹ ਖੱਚਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਪਰ ਦਿਲਾਂ ਅਤੇ ਪਿੰਡਾਂ ਦਾ ਮਾਲਕ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ।"

"ਹੋਰ ਨਾ ਕਹੋ, ਡੋਨਾ ਕਲਾਰਾ," ਡੋਰੋਟੀਆ ਨੇ ਇਸ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਉਸਨੂੰ ਹਜ਼ਾਰ ਵਾਰ ਚੁੰਮਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ। "ਇੱਕ ਹੋਰ ਸ਼ਬਦ ਨਾ ਕਹੋ ਪਰ ਸਾਨੂੰ ਦਿਨ ਆਉਣ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰਨ ਦਿਓ। ਮੈਨੂੰ ਭਰੋਸਾ ਹੈ ਕਿ ਪਰਮਾਤਮਾ ਤੁਹਾਡੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ਤ ਕਰੇਗਾ ਕਿ ਅਜਿਹੀਆਂ ਨੇਕ ਸ਼ੁਰੂਆਤਾਂ ਦਾ ਉਹ ਖੁਸ਼ਹਾਲ ਨਤੀਜਾ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਸਦੇ ਉਹ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ।"

"ਪਰ, ਪਿਆਰੀ ਔਰਤ," ਡੋਨਾ ਕਲਾਰਾ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਅਸੀਂ ਕਿਸ ਸਿੱਟੇ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਜਦੋਂ ਉਸਦਾ ਪਿਤਾ ਇੰਨਾ ਅਮੀਰ ਅਤੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰ ਦੀ ਨੌਕਰਾਣੀ ਬਣਨ ਦੇ ਯੋਗ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸਮਝੇਗਾ, ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ ਤਾਂ ਦੂਰ? ਅਤੇ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਵਿਆਹ ਕਰਨ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ, ਮੈਂ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਲਈ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਗਾ। ਮੈਂ ਬਸ ਇਹ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਨੌਜਵਾਨ ਘਰ ਵਾਪਸ ਚਲਾ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤੀ ਨਾਲ ਛੱਡ ਦੇਵੇ। ਸ਼ਾਇਦ, ਜੇ ਉਹ ਮੇਰੀ ਨਜ਼ਰ ਤੋਂ ਦੂਰ ਹੁੰਦਾ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਉਸਦੇ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਵਿਚਕਾਰ ਕੁਝ ਦੂਰੀ ਬਣਾ ਸਕਦੇ, ਤਾਂ ਜੋ ਦਰਦ ਮੈਂ ਹੁਣੇ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰ ਰਹੀ ਹਾਂ ਉਹ ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ ਘੱਟ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੈਂ ਇਹ ਕਹਿਣ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਕਰਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਮੇਰੇ

ਮਨ ਵਿੱਚ ਜੋ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਹੈ ਉਸਦਾ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਲਾਭ ਹੋਵੇਗਾ। ਮੈਨੂੰ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਵੀ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਵਿਕਸਤ ਹੋਇਆ ਹੈ ਜਾਂ ਇਹ ਪਿਆਰ ਕਿੱਥੋਂ ਆਇਆ ਹੈ ਜੋ ਮੈਂ ਉਸਦੇ ਲਈ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੀ ਹਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਛੋਟੀ ਹਾਂ ਅਤੇ ਉਹ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਮੁੰਡਾ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇੱਕੋ ਉਮਰ ਦੇ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਅਜੇ ਸੋਲ੍ਹਾਂ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹਾਂ - ਘੱਟੋ ਘੱਟ, ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਜੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮੈਂ ਅਗਲੇ ਮਾਈਕ੍ਰੋਲਮਾਸ ਡੇਅ 'ਤੇ ਹੋਵਾਂਗੀ।"

ਡੋਨਾ ਕਲਾਰਾ ਨੂੰ ਇੰਨੀ ਬਚਕਾਨਾ ਮਾਸੂਮੀਅਤ ਨਾਲ ਬੋਲਦੇ ਸੁਣ ਕੇ ਡੋਰੋਟੀਆ ਮੁਸਕਰਾਏ ਬਿਨਾਂ ਨਾ ਰਹਿ ਸਕੀ, ਇਸ ਲਈ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ:

"ਮੇਰੀ ਬੀਬੀ, ਜਿੰਨੀ ਰਾਤ ਬਾਕੀ ਹੈ, ਉਸ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਥੋੜ੍ਹਾ ਆਰਾਮ ਕਰੀਏ, ਕਿਉਂਕਿ ਕੱਲ੍ਹ ਇੱਕ ਹੋਰ ਦਿਨ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਾਡੀ ਕਿਸਮਤ ਸੁਧਰਨੀ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਮੈਂ ਓਨਾ ਚਲਾਕ ਨਹੀਂ ਰਹਾਂਗਾ ਜਿੰਨਾ ਮੈਂ ਸੋਚਦੀ ਹਾਂ।"

ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਉਹ ਸੌਂ ਗਏ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਰਾਏ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਡੂੰਘੀ ਚੁੱਪ ਛਾ ਗਈ। ਸਿਰਫ਼ ਸਰਾਏ ਮਾਲਕ ਦੀ ਧੀ ਅਤੇ ਨੌਕਰਾਣੀ ਮੈਰੀਟੋਰਨਸ ਹੀ ਸੁੱਤੇ ਨਹੀਂ ਸਨ, ਜੋ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦੀ ਮਾਨਸਿਕਤਾ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹੋਏ, ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਨਾਲ ਕਿ ਉਹ ਸਰਾਏ ਦੇ ਬਾਹਰ ਚੌਕਸੀ ਨਾਲ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ, ਹਥਿਆਰਬੰਦ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਘੋੜੇ 'ਤੇ ਸਵਾਰ ਸੀ, ਨੇ ਉਸ 'ਤੇ ਇੱਕ ਚਾਲ ਖੇਡਣ ਜਾਂ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਉਸ ਦੀਆਂ ਅਜੀਬ ਗੱਲਾਂ ਸੁਣਨ ਵਿੱਚ ਸਮਾਂ ਬਿਤਾਉਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਕੀਤਾ।

ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਪੂਰੀ ਸਰਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਹੜੇ ਵੱਲ ਵੇਖਣ ਵਾਲੀ ਇੱਕ ਵੀ ਖਿੜਕੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਸਿਵਾਏ ਘਾਹ ਦੇ ਛੱਤ ਵਾਲੇ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਇੱਕ ਛੇਕ ਦੇ ਜਿਸ ਵਿੱਚੋਂ ਘਾਹ ਪੁੱਟੀ ਜਾਂਦੀ ਸੀ। ਦੋ ਅੱਧ-ਕੁੜੀਆਂ ਇਸ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਥਾਂ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹੀਆਂ ਸਨ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਘੋੜੇ 'ਤੇ ਸਵਾਰ ਦੇਖ ਸਕਦੀਆਂ ਸੱਨ ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਨੇਜ਼ੇ 'ਤੇ ਝੁਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਇੰਨੇ ਡੂੰਘੇ ਅਤੇ ਦਰਦਨਾਕ ਹਉਕੇ ਭਰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਹਰ ਇੱਕ ਦੇ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਤਿਆਗ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਸੇ ਸਮੇਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਨਰਮ, ਪ੍ਰਸੰਨ, ਕੋਮਲ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਸੁਣਿਆ:

"ਹੇ ਮੇਰੀ ਅੰਰੁਤ ਡੁਲਸੀਨੀਆ, ਟੋਬੋਸੋ ਦੀ, ਸਭ ਤੋਂ ਸੋਹਣੀ, ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ, ਸ਼ਾਨ ਦੀ ਭੰਡਾਰ, ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਦੀ ਭੰਡਾਰ, ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਲਾਭਦਾਇਕ, ਨੇਕ ਅਤੇ ਅਨੰਦਮਈ ਸਭ ਕੁਝ ਦਾ ਮਾਡਲ, ਇਸ ਸਮੇਂ ਤੁਹਾਡਾ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਕੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ? ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਸ਼ਾਇਦ ਆਪਣੇ ਕੈਦੀ ਨਾਈਟ ਬਾਰੇ ਸੋਚ ਰਹੇ ਹੋ, ਜਿਸਨੂੰ ਤੁਹਾਡੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਦੇ ਇਕਲੌਤੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੰਨੇ ਵੱਡੇ ਖ਼ਤਰਿਆਂ ਵਿਚ ਪਾਉਣਾ ਠੀਕ ਸਮਝਿਆ ਹੈ? ਹੇ ਤਿੰਨਾਂ ਪਹਿਲੂਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਮਾਨ, ਸੈਨੂੰ ਉਸਦੀ ਖ਼ਬਰ ਲਿਆਓ! ਸ਼ਾਇਦ ਉਸਦੀ ਸੁੰਦਰਤਾ ਪ੍ਰਤੀ ਤੁਹਾਡੀ ਈਰਖਾ ਕਾਰਨ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਸਮੇਂ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੇ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਮਹਿਲਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਦੀ ਗੈਲਰੀ ਵਿੱਚ ਘੁੰਮਦੇ ਹੋਏ ਜਾਂ ਬਾਲਕੋਨੀ ਉੱਤੇ ਝੁਕਦੇ ਹੋਏ ਦੇਖ ਰਹੇ ਹੋ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਸੋਚ ਰਹੇ ਹੋ ਕਿ ਕਿਵੇਂ, ਉਸਦੀ ਇੱਜ਼ਤ ਜਾਂ ਮਾਣ ਨਾਲ ਸਮਝੌਤਾ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ, ਉਹ ਇਸ ਦੁਖੀ ਦਿਲ ਨੂੰ ਉਸ ਲਈ ਦੁੱਖ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜਾਂ ਉਹ ਮੇਰੇ ਦਰਦ ਲਈ ਕਿਹੜਾ ਮਲ੍ਹਮ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਮੇਰੀਆਂ ਚਿੰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਕਿਹੜੀ ਆਰਾਮ, ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਮੇਰੀ ਮੌਤ ਲਈ ਕਿਹੜੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ, ਅਤੇ ਮੇਰੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਲਈ ਕੀ ਇਨਾਮ? ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ, ਹੇ ਸੂਰਜ, ਜਿਸਨੂੰ ਹੁਣ ਆਪਣੀ ਇੱਛਾ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਘੋੜਿਆਂ ਨੂੰ ਜਲਦੀ ਨਾਲ ਵਰਤਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।" ਉੱਠ ਕੇ ਮੇਰੀ ਅੰਰੁਤ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਲਈ, ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਦੇਖੋਗੇ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੇਰੇ ਵੱਲੋਂ ਉਸਨੂੰ ਨਮਸਕਾਰ ਕਰੋ; ਪਰ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਨਮਸਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਧਿਆਨ ਰੱਖੋ ਕਿ ਉਸਦੇ ਮੱਥੇ 'ਤੇ ਚੁੰਮਣ ਨਾ ਲਗਾਓ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਮੈਂ ਉਸ ਬੇੜੇ ਵਾਲੇ ਨਾਕਾਰੇ ਤੋਂ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਈਰਖਾਲੂ ਹੋਵਾਂਗਾ ਜਿਸਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਥੈਸਾਲੀ ਦੇ ਮੈਦਾਨਾਂ ਵਿਚ ਜਾਂ ਪੇਨੀਅਸ ਦੇ ਕੰਢਿਆਂ 'ਤੇ ਭੁੰਜਣ ਲਈ ਇੰਨਾ ਪਸੀਨਾ ਵਹਾਇਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਸਮੇਂ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਈਰਖਾ ਨਾਲ ਭਰੇ ਹੋਏ ਕਿੱਥੇ ਭੁੰਜ ਰਹੇ ਸੀ।"

ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਆਪਣੇ ਸੋਗਮਈ ਮੋਨੋਲੋਗ ਵਿੱਚ ਇਸ ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਗਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਮੇਜ਼ਬਾਨ ਦੀ ਧੀ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ:

"ਹਜ਼ੂਰ, ਹਜ਼ੂਰ, ਮੇਰੇ ਮਾਲਿਕ, ਕੀ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਇੰਨੀ ਦਿਆਲੂ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਆਵਾਂ!"

ਜ਼ਦੋਂ ਆਵਾਜ਼ ਉਸ ਵੱਲ ਜਾਂਦੀ ਸੀ, ਤਾਂ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਆਪਣਾ ਸਿਰ ਮੋੜਿਆ ਅਤੇ ਚੰਨ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ, ਜੋ ਉਸ ਸਮੇਂ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਚਮਕ ਰਹੀ ਸੀ, ਕਿ ਕੋਈ ਉਸਨੂੰ ਉਸ ਖੁੱਲ੍ਹਣ ਤੋਂ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦੇ ਲਈ ਇੱਕ ਖਿੜਕੀ ਸੀ ਜਿਸਦੀ ਸੁਨਹਿਰੀ ਜਾਲੀ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਕਿਲ੍ਹਿਆਂ ਵਿੱਚ ਮਿਲਦੀਆਂ ਹਨ, ਜੋ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਸੁਹਾਏ ਨੂੰ ਕਲਪਨਾ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਪਲ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਦਿਮਾਗ ਵਿੱਚ ਇਹ ਗੱਲ ਰੱਖੀ ਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਿਛਲੇ ਮੌਕੇ 'ਤੇ, ਪਿਆਰ ਨੇ ਇਸ ਕਿਲ੍ਹੇ ਦੀ ਮਾਲਕਣ ਦੀ ਧੀ, ਸੁੰਦਰ ਕੁੜੀ 'ਤੇ ਕਾਬੂ ਪਾ ਲਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਉਸ 'ਤੇ ਆਪਣਾ ਧਿਆਨ ਦਬਾਉਣ ਲਈ ਉਥੇ ਆਈ ਸੀ। ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਮਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਬੇਰਹਿਮ ਜਾਂ ਨਾਸ਼ੁਕਰੇ ਦਿੱਖਾਈ ਦੇਣ ਤੋਂ ਨਫ਼ਰਤ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਉਸਨੇ ਰੋਸੀਨਾਂਤੇ ਨੂੰ ਮੋੜਿਆ ਅਤੇ ਕੰਧ ਦੇ ਖੁੱਲ੍ਹਣ ਦੇ ਨੇੜੇ ਪਹੁੰਚਿਆ, ਜਿੱਥੇ ਉਸਨੇ ਦੇ ਕੁੜੀਆਂ ਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਹੀ ਕਿਹਾ:

"ਮੈਨੂੰ ਅਫ਼ਸੋਸ ਹੈ, ਸੁੰਦਰ ਔਰਤ, ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਨੇ ਤੁਹਾਡੇ ਪਿਆਰ ਭਰੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਉੱਤੇ ਟਿਕਾਇਆ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਬਦਲਾ ਲੈਣਾ ਅਸੰਭਵ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਤੁਰੰਤ ਤੁਹਾਡੀ ਮਹਾਨ ਕਦਰ ਅਤੇ ਨਿਮਰਤਾ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ, ਜਿਸ ਲਈ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਪਿਆਰੀ ਨਾਈਟ-ਇਰੈਂਟ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ ਨਹੀਂ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਜਿਸ ਲਈ ਪਿਆਰ ਨੇ ਆਪਣਾ ਦਿਲ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਦੇਣਾ ਅਸੰਭਵ ਬੰਨ੍ਹਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਸਿਵਾਏ ਉਸ ਦੇ ਜਿਸਨੂੰ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਆਤਮਾ ਦੀ ਪੂਰਨ ਮਾਲਕਣ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਸਨੇ ਉਸ 'ਤੇ ਨਜ਼ਰ ਪਾਈ। ਮੈਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰ ਦਿਓ, ਮਹਾਨ ਔਰਤ, ਆਪਣੇ ਕੁਆਰਟਰਾਂ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਜਾਓ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਨਾ ਭੇਜਣ ਤੋਂ ਪਰਹੇਜ਼ ਕਰੋ ਤਾਂ ਜੋ ਮੈਂ ਨਾਸ਼ੁਕਰਾ ਦਿਖਾਈ ਦੇਵਾਂ; ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਲਈ ਜੋ ਪਿਆਰ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹੋ ਉਸ ਕਾਰਨ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੇਰੇ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਹੋਰ ਲੱਭਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ - ਜਿੰਨਾ ਚਿਰ ਇਹ ਖੁਦ ਪਿਆਰ ਨਹੀਂ ਹੈ - ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਮੰਗ ਸਕਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਉਸ ਮਿੱਠੇ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰ ਪਿਆਰੇ ਦੀ ਸਹੁੰ ਖਾਂਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸ ਸਮੇਂ ਤੁਹਾਡੀ ਬੇਨਤੀ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਾਂਗਾ, ਭਾਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਮੇਡੂਸਾ ਦੇ ਵਾਲਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਤਾਲਾ ਮੰਗੋ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੱਪ ਸਨ, ਜਾਂ ਇੱਕ ਸ਼ੀਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਬੰਦ ਸੂਰਜ ਦੀਆਂ ਕਿਰਨਾਂ ਸਨ।"

"ਮੇਰੀ ਬੀਬੀ ਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ, ਸਰ ਨਾਈਟ," ਮੇਰੀਟੋਰਨਸ ਨੇ ਇਸ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਕਿਹਾ।

"ਫਿਰ, ਸਮਝਦਾਰ ਕੁੜੀ, ਤੇਰੀ ਮਾਲਕਣ ਨੂੰ ਕੀ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ?" ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।

"ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਦੇ ਸੁੰਦਰ ਹੱਥਾਂ ਵਿਚੋਂ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ," ਮੇਰੀਟੋਰਨਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਉਸ ਵੱਡੀ ਤਾਂਘ ਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤ ਕਰਨ ਲਈ ਜਿਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਇਸ ਖਿੜਕੀ 'ਤੇ ਉਸਦੇ ਸੁਨਮਾਨ ਲਈ ਇੰਨੇ ਖ਼ਤਰੇ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਜੇਕਰ ਉਸਦਾ ਯੋਗ ਪਿਤਾ ਉਸਨੂੰ ਲੱਭ ਲੈਂਦਾ, ਤਾਂ ਉਹ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਉਸਦਾ ਇੱਕ ਕੰਨ ਤਾਂ ਕੱਟ ਹੀ ਦਿੰਦਾ।"

"ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਦੇ ਦੇਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ!" ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। "ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਕਰਨ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਸੁਭ ਤੋਂ ਭਿਆਨਕ ਅੰਤ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਜੋ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪਿਤਾ ਨੇ ਆਪਣੀ ਮੋਹਿਤ ਧੀ ਦੇ ਨਾਜ਼ੁਕ ਵਿਅਕਤੀ 'ਤੇ ਹੱਥ ਰੱਖਣ ਲਈ ਕਦੇ ਦੇਖਿਆ ਹੈ।"

ਮੇਰੀਟੋਰਨਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਲ ਲਈ ਵੀ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਕਿ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਬੇਨਤੀ ਅਨੁਸਾਰ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਅੱਗੇ ਵਧਾਏਗਾ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਆਪਣੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਸੋਚਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿ ਉਸਨੇ ਕੀ ਕਰਨ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਬਣਾਈ ਹੈ, ਉਹ ਖਿੜਕੀ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਉਤਰ ਗਈ ਅਤੇ ਤਬੇਲੇ ਵੱਲ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਗਈ, ਜਿੱਥੇ ਉਸਨੇ ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਦੇ ਗਿੱਦੜ ਦਾ ਹਲਟਰ ਫੜ ਲਿਆ ਅਤੇ ਜਲਦੀ ਨਾਲ ਖਿੜਕੀ ਵੱਲ ਵਾਪਸ ਆ ਗਈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਖਿੜਕੀ ਦੀ ਜਾਲੀ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਵਿੱਚ ਰੋਸੀਨੈਂਟ ਦੀ ਕਾਠੀ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ, ਜਿੱਥੇ ਉਸਨੇ ਸੋਚਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮਾਰੀ ਹੋਈ ਕੁੜੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਅੱਗੇ ਵਧਾਇਆ, ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ:

"ਇਹ ਹੱਥ ਫੜੋ, ਮੇਰੀ ਔਰਤ, ਜਾਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਦੁਸ਼ਟ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਇਹ ਕੁਹਿਰ। ਇਹ ਹੱਥ ਫੜੋ, ਮੈਂ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਜਿਸਨੂੰ ਕਦੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਔਰਤ ਨੇ ਨਹੀਂ ਛੂਹਿਆ, ਉਸ ਦੇ ਹੱਥ ਨੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜੋ ਮੇਰੇ ਸਰੀਰ ਅਤੇ ਆਤਮਾ 'ਤੇ ਪੂਰਾ ਕਬਜ਼ਾ ਮਾਣਦੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਲਈ ਚੁੰਮਣ ਲਈ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਇਸਦੇ ਨਾੜੀਆਂ ਦੀ ਬਣਤਰ, ਇਸਦੇ ਮਾਸਪੇਸ਼ੀਆਂ ਦੀ ਮੋਟਾਈ,

ਅਤੇ ਇਸਦੀਆਂ ਨਾੜੀਆਂ ਦੀ ਚੌੜਾਈ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਾਲਤਾ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਲਈ ਭੇਟ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਤੁਸੀਂ ਅਜਿਹੇ ਹੱਥ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਬਾਂਹ ਦੀ ਤਾਕਤ ਦਾ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾ ਸਕਦੇ ਹੋ।"

"ਅਸੀਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਦੇਖਾਂਗੇ," ਮੇਰੀਟੇਰਨਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਜਿਸਨੇ ਪੱਟੀ ਵਿਚ ਇੱਕ ਗੰਢ ਬੰਨ੍ਹੀ, ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੀ ਗੁੱਟ ਉੱਤੇ ਖਿਸਕਾਇਆ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਖੁੱਲ੍ਹਣ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਚੜ੍ਹ ਗਿਆ, ਜਿੱਥੇ ਉਸਨੇ ਦੂਜੇ ਸਿਰੇ ਨੂੰ ਘਾਹ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਦੇ ਬੋਲਟ ਨਾਲ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਬੰਨ੍ਹ ਦਿੱਤਾ। ਆਪਣੀ ਗੁੱਟ ਵਿੱਚ ਰੱਸੀ ਦੇ ਕੱਟੇ ਜਾਣ ਨੂੰ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਡੰਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ:

"ਇੰਝ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰਾ ਹੱਥ ਛੁਹਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਹੱਥ ਘੁੱਟ ਰਹੇ ਹੋ। ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰੋ ਕਿ ਇਸਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਨਾ ਕਰੋ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰੀ ਦ੍ਰਿੜਤਾ ਕਾਰਨ ਤੁਹਾਨੂੰ ਜੋ ਗਲਤੀ ਹੋਈ ਹੈ, ਉਸ ਲਈ ਇਹ ਦੇਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇੰਨੇ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਅੰਗ 'ਤੇ ਆਪਣਾ ਸਾਰਾ ਗੁੱਸਾ ਕੱਢਣਾ ਸਹੀ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੋ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਇੰਨਾ ਜ਼ਾਲਮ ਬਦਲਾ ਨਹੀਂ ਲੈਂਦਾ।"

ਪੂਰ ਡੰਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੁਆਰਾ ਕਹੀ ਗਈ ਕੋਈ ਗੱਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਔਰਤ ਨੇ ਨਹੀਂ ਸੁਣੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਮੇਰੀਟੇਰਨਸ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਬੰਨ੍ਹਿਆ, ਉਹ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਸਾਥੀ ਹੱਸਦੇ ਹੋਏ ਚਲੇ ਗਏ, ਉਸਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੰਨ੍ਹ ਕੇ ਛੱਡ ਗਏ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਆਜ਼ਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਿਆ। ਉਹ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਰੋਸੀਨੈਂਟ 'ਤੇ ਸਿੱਧਾ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ, ਆਪਣੀ ਪੂਰੀ ਬਾਂਹ ਨੂੰ ਮੋਰੀ ਵਿੱਚੋਂ ਧੱਕ ਕੇ, ਗੁੱਟ ਨਾਲ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਦੇ ਬੋਲਟ ਨਾਲ ਬੰਨ੍ਹਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਸੀ, ਡਰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਰੋਸੀਨੈਂਟ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੂਜੀ ਦਿਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਵਧਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਉਸਦੀ ਬਾਂਹ ਨਾਲ ਲਟਕਿਆ ਰਹਿ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ, ਉਸਨੇ ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਵੀ ਹਰਕਤ ਕਰਨ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਰੋਸੀਨੈਂਟ ਦੀ ਬੇਰੁਖੀ ਅਤੇ ਸੁਸਤਤਾ ਦੇ ਕਾਰਨ ਉਸਨੂੰ ਉਮੀਦ ਕਰਨ ਦਾ ਪੂਰਾ ਹੱਕ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਪੂਰੀ ਸਦੀ ਤੱਕ ਬਿਨਾਂ ਹਿੱਲੇ ਉੱਥੇ ਖੜ੍ਹਾ ਰਹੇ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਡੰਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੂੰ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਇਆ ਕਿ ਉਹ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਬੰਨ੍ਹਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਔਰਤਾਂ ਹੁਣ ਚਲੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਸਨੂੰ ਕਲਪਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਉੱਥੇ ਵਾਪਰ ਰਹੀ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਜਾਦੂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਿਛਲੇ ਮੌਕੇ 'ਤੇ, ਜਦੋਂ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਖੱਚਰ ਦੇ ਉਸ ਜਾਦੂਈ ਮੂਰ ਦੁਆਰਾ ਕੁੱਟਿਆ ਗਿਆ ਸੀ; ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦਿਲੋਂ ਸੁਰਾਪ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਹ ਇੰਨੀ ਮੂਰਖਤਾ ਨਾਲ ਇਸ ਕਿਲ੍ਹੇ ਵਿਚ ਦੂਜੀ ਵਾਰ ਜਾਣ ਦਾ ਯਤਨ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਇੰਨੀ ਬੁਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਭੱਜਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ। ਇਹ, ਉਸਨੇ ਸੋਚਿਆ, ਨਾਈਟਸ-ਇਰੈਂਟ ਲਈ ਇੱਕ ਚੇਤਾਵਨੀ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਇੱਕ ਸਾਹਸ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਇਹ ਇੱਕ ਸੰਕੇਤ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਲਈ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਲਈ ਰਾਖਵਾਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੂਜੀ ਵਾਰ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨਾ ਵਿਅਰਥ ਹੋਵੇਗਾ। ਫਿਰ ਵੀ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਬਾਂਹ 'ਤੇ ਇੱਕ ਖਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਕੀ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਆਜ਼ਾਦ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਉਸਨੂੰ ਇੰਨੀ ਮਜ਼ਬੂਤੀ ਨਾਲ ਬੰਨ੍ਹ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਉਸਦੇ ਸਾਰੇ ਯਤਨ ਵਿਅਰਥ ਗਏ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਕਾਫੀ ਸਾਵਧਾਨੀ ਨਾਲ ਖਿੱਚਿਆ ਕਿ ਕਿਤੇ ਉਹ ਰੋਸੀਨੈਂਟ ਨੂੰ ਹਿਲਾ ਨਾ ਦੇਵੇ। ਅਤੇ ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਸਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਚੜ੍ਹਨ ਅਤੇ ਕਾਠੀ 'ਤੇ ਬੈਠਣ ਤੋਂ ਬਿਹਤਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ, ਉਹ ਖੜ੍ਹੇ ਰਹਿਣ ਜਾਂ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਖਿੱਚਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ।

ਇਹ ਉਹ ਪਲ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਹ ਅਮਾਦੀਸ ਦੀ ਤੁਲਵਾਰ ਲਈ ਤਰਸਦਾ ਸੀ, ਜਿਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸਾਰੇ ਜਾਦੂ ਸ਼ਕਤੀਹੀਣ ਸਨ; ਇਹ ਇੱਥੇ ਵੀ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਕਿਸਮਤ ਨੂੰ ਸਰਾਪ ਦਿੱਤਾ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਮੁਸੀਬਤਾਂ ਨੂੰ ਵਧਾ-ਚੜ੍ਹਾ ਕੇ ਦੱਸਿਆ ਜੋ ਉਸਦੀ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰੀ ਨੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਹੋਣਗੀਆਂ ਜਦੋਂ ਉਹ ਜਾਦੂ ਅਧੀਨ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਉਸਨੇ ਸੋਚਿਤੀ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਹ ਇਸ ਪਲ ਵੀ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਆਪਣੇ ਪਿਆਰੇ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਆਫ ਟੋਬੋਸੋ ਬਾਰੇ ਸੋਚਿਆ; ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਸਕੁਆਇਰ ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ, ਜਿਸਨੇ ਆਪਣੇ ਗਧੇ ਦੇ ਪੈਕੇਟ 'ਤੇ ਦੁਨੀਆ ਲੁਈ ਮੂਰੇ ਹੋਏ ਨੂੰ ਫੈਲਾਇਆ, ਉਸ ਮਾਂ ਤੋਂ ਵੀ ਅਣਜਾਣ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੱਤਾ ਸੀ; ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਰਿਸ਼ੀ ਲਿਰਗਾਂਡੀਓ ਅਤੇ ਅਲਕੀਫ਼ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਲਈ ਬੁਲਾਇਆ; ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਚੰਗੇ ਦੋਸਤ ਉਰਗਾਂਡਾ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਲਈ ਬੁਲਾਇਆ; ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਇੱਥੇ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਸਵੇਰ ਉਸ ਉੱਤੇ ਆ ਪਈ, ਇੰਨੀ ਨਿਰਾਸ਼ ਅਤੇ ਉਲਝਣ ਵਿਚ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਬਲਦ

ਵਾਂਗ ਚੁੱਕ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੂੰ ਉਮੀਦ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਆਉਣ ਵਾਲਾ ਦਿਨ ਉਸਦੇ ਦੁੱਖਾਂ ਤੋਂ ਰਾਹਤ ਲਿਆਵੇਗਾ, ਜੋ ਉਸਨੇ ਸੁੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਕਿ ਇਹ ਸਦੀਵੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਜਾਦੂ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਸਮਝਿਆ ਸੀ। ਉਸਨੂੰ ਇਸ ਸੁੱਟੇ 'ਤੇ ਇਸ ਤੱਥ ਤੋਂ ਪਹੁੰਚਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਰੋਸੀਨੈਂਟ ਨੇ ਹਿਲਾਇਆ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਾਂ ਇੱਕ ਮਾਸਪੇਸ਼ੀ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹਿਲਾਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਯਕੀਨ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਘੋੜੇ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਖਾਣ, ਪੀਣ ਅਤੇ ਸੌਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਤਾਰਿਆਂ ਦਾ ਬੁਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ, ਜਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਸਿਆਣਾ ਜਾਦੂਗਰ ਉਸ ਤੋਂ ਜਾਦੂ ਨਹੀਂ ਹਟਾ ਦਿੰਦਾ।

ਪਰ ਉਹ ਆਪਣੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗਲਤ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਇਹ ਹਲਕਾ ਹੋਣ ਲੱਗਾ, ਘੋੜਿਆਂ 'ਤੇ ਸਵਾਰ ਚਾਰ ਸੁੰਦਰ ਪਹਿਰਾਵੇ ਵਾਲੇ ਆਦਮੀ ਆਪਣੇ ਕਾਠੀ ਦੇ ਧਨੁਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਲਟਕਦੀਆਂ ਬੰਦੂਕਾਂ ਨਾਲ ਸਰਾਏ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਰਾਏ ਦੇ ਗੇਟ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਵਾਰ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਜੋ ਅਜੇ ਵੀ ਬੰਦ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਆਪਣੀ ਚੌਕਸੀ ਵਾਲੀ ਜੁਗਾ ਤੋਂ ਇਹ ਦੇਖਿਆ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਉੱਚੀ, ਹੰਕਾਰੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਚੀਕਿਆ:

"ਤੁਸੀਂ ਸੂਰਬੀਰ, ਜਾਂ ਸਕੁਆਇਰ, ਜਾਂ ਤੁਸੀਂ ਜੋ ਵੀ ਹੋ, ਇਸ ਕਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ਿਆਂ 'ਤੇ ਬੁਲਾਉਣ ਦਾ ਕੋਈ ਮਤਲਬ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਸਮੇਂ ਅੰਦਰਲੇ ਲੋਕ ਜਾਂ ਤਾਂ ਅਜੇ ਵੀ ਸੁੱਤੇ ਹੋਏ ਹੋਣ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਲ੍ਹੇ ਨੂੰ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਖੋਲ੍ਹਣ ਦੀ ਆਦਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਪੂਰੇ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਸੂਰਜ ਨਹੀਂ ਚੜ੍ਹ ਜਾਂਦਾ। ਹੁਣੇ ਲਈ ਪਿਛੇ ਹੱਟ ਜਾਓ ਅਤੇ ਦਿਨ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਆਉਣ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰੋ, ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਅਸੀਂ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਾਂਗੇ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅੰਦਰ ਜਾਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣਾ ਉਚਿਤ ਹੋਵੇਗਾ ਜਾਂ ਨਹੀਂ।"

"ਇਹ ਕਿਹੋ ਜਿਹਾ ਕਿਲ੍ਹਾ ਜਾਂ ਕਿੱਲ੍ਹਾ ਹੈ," ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਸਮਾਰੋਹ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ? ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਸਰਾਏ ਦੇ ਮਾਲਕ ਹੋ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿਓ। ਅਸੀਂ ਯਾਤਰੀ ਹਾਂ ਜੋ ਸਿਰਫ਼ ਆਪਣੇ ਘੋੜਿਆਂ ਨੂੰ ਖੁਆਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਜਾਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਜਲਦੀ ਵਿੱਚ ਹਾਂ।"

"ਸੱਜਣੋ, ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਸਰਾਏ ਦੇ ਮਾਲਕ ਵਰਗਾ ਦਿਖਦਾ ਹਾਂ?" ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕਿਹੋ ਜਿਹੇ ਲੱਗਦੇ ਹੋ," ਦੂਜੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਸਰਾਏ ਨੂੰ ਕਿਲ੍ਹਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਬਕਵਾਸ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ।"

"ਇਹ ਇੱਕ ਕਿਲ੍ਹਾ ਹੈ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਅਤੇ ਪੂਰੇ ਸੂਬੇ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਕਿਲ੍ਹਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ, ਕਿਉਂਕਿ ਅੰਦਰ ਅਜਿਹੇ ਲੋਕ ਹੁਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਰਾਜਦੰਡ ਫੜੇ ਹੋਏ ਹਨ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਸਿਰਾਂ 'ਤੇ ਤਾਜ ਪਹਿਨੇ ਹੋਏ ਹਨ।"

“ਇਹ ਸ਼ਾਇਦ ਉਲਟ ਹੈ,” ਯਾਤਰੀ ਨੇ ਕਿਹਾ, “ਸਿਰਾਂ 'ਤੇ ਰਾਜਦੰਡਾਂ ਅਤੇ ਹੱਥਾਂ 'ਤੇ ਤਾਜ ਨਾਲ;[1] ਅਤੇ ਇਹੀ ਮਾਮਲਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਸ਼ਾਇਦ ਅੰਦਰ ਅਦਾਕਾਰਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਟੋਲੀ ਹੈ ਜੋ, ਆਪਣੇ ਪੇਸ਼ੇ ਦੇ ਹੋਰ ਲੋਕਾਂ ਵਾਂਗ, ਅਕਸਰ ਉਹ ਤਾਜ ਅਤੇ ਰਾਜਦੰਡ ਰੱਖਦੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਬਾਰੇ ਤੁਸੀਂ ਗੱਲ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਛੋਟੇ ਅਤੇ ਸ਼ਾਂਤ ਸਰਾਏ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਰਹਿਣ ਵਾਲਾ ਤਾਜ ਅਤੇ ਰਾਜਦੰਡ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।”

"ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਨਾਈਟ-ਇਰੈਂਟਰੀ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਆਮ ਘਟਨਾਵਾਂ ਤੋਂ ਅਣਜਾਣ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੁਨੀਆਂ ਬਾਰੇ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਜਾਣਕਾਰੀ ਹੈ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ।

ਸਵਾਲ ਪੁੱਛਣ ਵਾਲੇ ਦੇ ਸਾਥੀ, ਜੋ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨਾਲ ਉਸਦੀ ਗੱਲਬਾਤ ਤੋਂ ਥੱਕ ਰਹੇ ਸਨ, ਨੇ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਇੰਨੀ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਖੜਕਾਉਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਸਰਾਏ ਦੇ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਸਰਾਏ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਹਰ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਜਾਗ ਪਈ, ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਮੇਜ਼ਬਾਨ ਬਿਸਤਰੇ ਤੋਂ ਉੱਠਿਆ ਕਿ ਉੱਥੇ ਕੌਣ ਹੈ।

ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੋਇਆ ਕਿ ਇਸ ਪਲ ਸਰਾਏ ਵਿੱਚ ਬੁਲਾ ਰਹੇ ਚਾਰ ਆਦਮੀਆਂ ਦੇ ਘੋੜਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਰੋਕੀਨਾਂਤੇ ਨੂੰ ਸੁੰਘਣ ਲਈ ਆਇਆ, ਜੋ ਉਦਾਸ, ਉਦਾਸ ਅਤੇ ਕੰਨ ਝੁਕਾ ਕੇ, ਆਪਣੇ ਲੰਬੇ ਮਾਲਕ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਬੇਚੈਨ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ, ਪਰ ਕਿਉਂਕਿ ਰੋਕੀਨਾਂਤੇ, ਆਖ਼ਰਕਾਰ, ਮਾਸ ਅਤੇ ਲਹੂ ਦਾ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਲੱਕੜ ਦਾ ਨਹੀਂ, ਉਹ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਏ ਬਿਨਾਂ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਸੁੰਘ ਕੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਸ਼ੁਰਧਾਂਜਲੀ ਦੇਣ ਆਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਸਨੇ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਵੀ

ਹਿਲਾਇਆ ਕਿ ਡੰਨ ਕਾਇਕਸੇਟ ਆਪਣਾ ਪੈਰ ਗੁਆ ਬੈਠਾ ਅਤੇ ਕਾਠੀ ਤੋਂ ਖਿਸਕ ਗਿਆ ਅਤੇ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਡਿੱਗ ਪਿਆ। ਜੇਕਰ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੀ ਬਾਂਹ ਨਾਲ ਨਾ ਬੰਨ੍ਹਿਆ ਜਾਂਦਾ। ਇਸ ਨਾਲ ਉਸਨੂੰ ਇੰਨਾ ਦਰਦ ਹੋਇਆ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੋ ਗਿਆ ਕਿ ਉਹ ਜਾਂ ਤਾਂ ਉਸਦਾ ਹੱਥ ਕੱਟ ਰਹੇ ਹਨ ਜਾਂ ਉਸਦੀ ਬਾਂਹ ਪਾੜ ਰਹੇ ਹਨ। ਉਹ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਇੰਨਾ ਨੇੜੇ ਲਟਕ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਪੈਰਾਂ ਦੀਆਂ ਉਂਗਲਾਂ ਨਾਲ ਇਸਨੂੰ ਬੁਰਸ਼ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਜਿਸਦਾ ਉਸਦੇ ਲਈ ਨੁਕਸਾਨ ਹੋਇਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਜਦੋਂ ਉਸਨੂੰ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਇਆ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਪੈਰ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਮਜ਼ਬੂਤੀ ਨਾਲ ਰੱਖਣ ਦੇ ਕਿੰਨਾ ਨੇੜੇ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਇਸ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸੰਘਰਸ਼ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਖਿੱਚਿਆ, ਬਿਲਕੁਲ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਗਰੀਬ ਰੂਹਾਂ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਫ਼ਰਸ਼ ਦੇ ਬਿਲਕੁਲ ਉੱਪਰ ਲਟਕ ਕੇ ਤਸੀਹੇ ਦਿੱਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਗਲਤ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਖਿੱਚਣ ਦੀ ਬੇਸਬਰੀ ਨਾਲ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਕੇ ਆਪਣੇ ਦੁੱਖ ਨੂੰ ਵਧਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਹੋਰ ਖਿੱਚ ਨਾਲ ਉਹ ਫਰਸ਼ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਸਕਦੇ ਹਨ।

1. ਅਪਰਾਧੀਆਂ ਦੇ ਹੱਥਾਂ 'ਤੇ ਤਾਜ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਨਾਲ ਦਾਗ ਲਗਾਉਣ ਦੇ ਅਭਿਆਸ ਦਾ ਹਵਾਲਾ।

ਅਧਿਆਇ ਚੌਂਤਾਲੀ

ਸਰਾਏ ਵਿਖੇ ਅਣਸੁਣੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦਾ ਸਿਲਸਿਲਾ ਜਾਰੀ ਹੈ

ਦਰਅਸਲ, ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੀਆਂ ਚੀਕਾਂ ਇੰਨੀਆਂ ਉੱਚੀਆਂ ਸਨ ਕਿ ਡਰੇ ਹੋਏ ਸਰਾਏ ਮਾਲਕ ਨੇ ਗੇਟ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਅਤੇ ਇਹ ਦੇਖਣ ਲਈ ਬਾਹਰ ਆਇਆ ਕਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਰੌਲੇ-ਰੱਪੇ ਲਈ ਕੌਣ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੈ, ਅਤੇ ਬਾਹਰਲੇ ਲੋਕ ਵੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਲਈ ਚੁਲੇ ਗਏ। ਮੈਰੀਟੋਰਨਸ, ਉਸੇ ਚੀਕਾਂ ਨਾਲ ਜਾਗਿਆ ਅਤੇ ਸ਼ੱਕ ਕੀਤਾ ਕਿ ਕੀ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਜਲਦੀ ਨਾਲ ਘਾਹ ਦੇ ਟਿਕਾਣੇ ਵੱਲ ਗਿਆ ਅਤੇ, ਕਿਸੇ ਦੇ ਧਿਆਨ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ, ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੂੰ ਫੜੀ ਹੋਈ ਹੈਲਟਰ ਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹ ਦਿੱਤਾ। ਉਹ ਤੁਰੰਤ ਸਰਾਏ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਯਾਤਰੀਆਂ ਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਡਿਗ ਪਿਆ, ਜੋ ਇਹ ਪੁੱਛਣ ਲਈ ਆਏ ਸੁਨ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਚੀਕਣ ਦਾ ਕੀ ਕਾਰਨ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਵੀ ਸ਼ਬਦ ਕਹੇ ਬਿਨਾਂ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਗੁੱਟ ਤੋਂ ਰੱਸੀ ਹਟਾਈ, ਆਪਣੇ ਪੈਰਾਂ 'ਤੇ ਉੱਠਿਆ, ਅਤੇ ਰੋਸੀਨੈਂਟ 'ਤੇ ਸਵਾਰ ਹੋ ਗਿਆ। ਫਿਰ ਆਪਣੇ ਬਕਲਰ 'ਤੇ ਪੱਟੀ ਬੰਨ੍ਹ ਕੇ ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਬਰਛਾ ਇਸਦੇ ਸਾਕਟ ਵਿੱਚ ਰੱਖ ਕੇ, ਉਹ ਖੇਤ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਦੂਰੀ 'ਤੇ ਸਵਾਰ ਹੋ ਗਿਆ, ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਉਹ ਇੱਕ ਚਾਲ ਨਾਲ ਵਾਪਸ ਚਲਾ ਗਿਆ, ਚੀਕਦਾ ਹੋਇਆ ਜਦੋਂ ਉਹ ਨੇੜੇ ਆਇਆ:

"ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕਹਿਣ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਹੈ ਕਿ ਮੇਰੇ 'ਤੇ ਜਾਦੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਔਰਤ ਰਾਜਕੁਮਾਰੀ ਮਿਕੋਮੀਕੋਨਾ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਾਲ, ਇੱਕ ਵਾਰ ਵਿੱਚ ਉਸਦਾ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰਾਂਗਾ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਵਾਂਗਾ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਝੂਠਾ ਸਾਬਤ ਕਰਾਂਗਾ।"

ਨਵੇਂ ਆਏ ਯਾਤਰੀ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ 'ਤੇ ਹੈਰਾਨ ਰੱਹ ਗਏ, ਪਰ ਸਰਾਏ ਦੇ ਮਾਲਕ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸ ਕੇ ਸ਼ਾਂਤ ਕੀਤਾ ਕਿ ਇਹ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਸੀ, ਜਿਸਨੂੰ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਲੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਦਿਮਾਗ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਸੀ। ਫਿਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਰਾਏ ਦੇ ਮਾਲਕ ਤੋਂ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਕੀ ਉਸ ਸਰਾਏ ਵਿਚ ਲਗਭਗ ਪੰਦਰਾਂ ਸਾਲਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਮੁੰਡਾ ਆਇਆ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਖੱਚਰ ਪਹਿਨੇ ਹੋਏ ਸਨ ਅਤੇ ਉਸ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਗੁਣ ਸੁਨ, ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕੀਤਾ ਜੋ ਡੋਨਾ ਕਲਾਰਾ ਦੇ ਪ੍ਰੇਮੀ ਕੋਲ ਸਨ। ਸਰਾਏ ਦੇ ਮਾਲਕ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਕਿ, ਸਰਾਏ ਦੇ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਉਸਨੂੰ ਉਸ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਉਹ ਪੁੱਛ ਰਹੇ ਸਨ। ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਆਦਮੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਜਿਸਨੇ ਉਸ ਕੋਚ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਜੱਜ ਆਇਆ ਸੀ, ਨੇ ਕਿਹਾ:

"ਉਹ ਇੱਥੇ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਉਹ ਕੋਚ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਉਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਪਿੱਛਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਲਈ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਦੀ ਰਾਖੀ ਕਰਨਾ ਇੱਕ ਚੰਗਾ ਵਿਚਾਰ ਹੋਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਕਿ ਦੋ ਹੋਰ ਉਸਨੂੰ ਲੱਭਣ ਲਈ ਅੰਦਰ ਜਾਣ, ਅਤੇ ਚੌਥਾ ਸਰਾਏ ਦਾ ਪੂਰਾ ਚੱਕਰ ਲਗਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਉਹ ਵਿਹੜੇ ਦੀ ਕੰਧ ਟੱਪ ਕੇ ਭੱਜਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ।"

"ਅਸੀਂ ਇਹੀ ਕਰਾਂਗੇ," ਇੱਕ ਹੋਰ ਯਾਤਰੀ ਨੇ ਕਿਹਾ।

ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਦੋ ਅੰਦਰ ਗਏ, ਇੱਕ ਤੀਜਾ ਆਦਮੀ ਗੇਟ 'ਤੇ ਹੀ ਰਿਹਾ, ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਆਦਮੀ ਸਰਾਏ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਘੁੰਮਦਾ ਰਿਹਾ। ਸਰਾਏ ਦੇ ਮਾਲਕ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਹਰਕਤਾਂ ਦੇਖੀਆਂ ਪਰ ਇਹ ਕਲਪਨਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਿਆ ਕਿ ਉਹ ਇੰਨੀ ਮੁਸ਼ਕਲ ਕਿਉਂ ਕਰਨ ਜਾ ਰਹੇ ਸਨ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਹ ਸਮਝ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਮੁੰਡੇ ਨੂੰ ਲੱਭ ਰਹੇ ਸਨ ਜਿਸਦਾ ਵੇਰਵਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।

ਦਿਨ ਆਉਣ ਅਤੇ ਡੌਨ ਕਿਊਕਸੋਟ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੰਗਾਮੇ ਕਾਰਨ, ਸਾਰੇ ਮਹਿਮਾਨ ਜਾਗ ਰਹੇ ਸਨ ਅਤੇ ਬਿਸਤਰੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਸੁਨ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਡੋਨਾ ਕਲਾਰਾ ਅਤੇ ਡੋਰੋਟੀਆ, ਜੋ ਉਸ ਰਾਤ ਬਹੁਤ ਬੁਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੌਂ ਗਈਆਂ ਸਨ: ਇੱਕ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰੇਮੀ ਨੂੰ ਇੰਨੇ ਨੇੜੇ ਹੋਣ 'ਤੇ ਉਸਦੀ ਉਤਸੁਕਤਾ ਕਾਰਨ, ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਉਸਨੂੰ ਦੇਖਣ ਦੀ ਉਸਦੀ ਇੱਛਾ ਕਾਰਨ। ਡੌਨ ਕਿਊਕਸੋਟ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਚਾਰੇ ਯਾਤਰੀ ਉਸ ਵੱਲ ਕੋਈ ਧਿਆਨ ਨਹੀਂ ਦੇ ਰਹੇ ਸਨ, ਨਾ ਹੀ ਉਹ ਉਸਦੀ ਚੁਣੌਤੀ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇ ਰਹੇ ਸੁਨ, ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਜਿਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਗੁੱਸੇ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਬੰਨ੍ਹਣ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਉਹ ਆਪਣੇ ਬਹਾਦਰੀ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਖੋਜਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੁੰਦਾ ਕਿ ਇੱਕ ਨਾਈਟ-ਇਰੈਂਟ ਲਈ ਆਪਣਾ ਵਾਅਦਾ ਅਤੇ ਸਹੁੰ ਖਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਹੋਰ

ਸਾਹਸ ਕਰਨਾ ਜਾਇਜ਼ ਸੀ। ਕਿ ਉਹ ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਉਸਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸ਼ਮੂਲੀਅਤ ਨਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸਹੁੰ ਖਾਵੇ, ਤਾਂ ਉਹ ਉੱਥੇ ਹਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਲੈ ਲੈਂਦਾ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇਸਦਾ ਜਵਾਬ ਦਿੰਦਾ, ਭਾਵੇਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਪਸੰਦ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਪਰ ਇਹ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਮਿਕੋਮੀਕੋਨਾ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਸਿੰਘਾਸਣ 'ਤੇ ਬਿਠਾਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੋਈ ਨਵਾਂ ਉੱਦਮ ਕਰਨਾ ਨਾ ਤਾਂ ਢੁਕਵਾਂ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਚਿਤ ਹੋਵੇਗਾ, ਉਸਨੂੰ ਚੁੱਪ ਰਹਿਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਚੁੱਪ ਰਹਿਣ ਲਈ। ਇਹ ਦੇਖਣ ਲਈ ਉਡੀਕ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਯਾਤਰੀਆਂ ਦੀਆਂ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ਾਂ ਕਿੱਥੇ ਲੈ ਜਾਣਗੀਆਂ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਇੱਕ ਨੂੰ ਉਹ ਮੁੰਡਾ ਮਿਲਿਆ ਜਿਸਨੂੰ ਉਹ ਲੱਭ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਇੱਕ ਖੱਚਰ ਦੇ ਕੋਲ ਸੁੱਤਾ ਪਿਆ ਮਿਲਿਆ, ਉਹ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਬਿਲਕੁਲ ਅਣਜਾਣ ਸੀ ਕਿ ਲੋਕ ਉਸਨੂੰ ਲੱਭ ਰਹੇ ਹਨ, ਇਹ ਤਾਂ ਦੂਰ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਲੱਭ ਲੈਣਗੇ। ਆਦਮੀ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਬਾਂਹ ਤੋਂ ਫੜ ਲਿਆ ਅਤੇ ਕਿਹਾ:

"ਸਰ ਡੌਨ ਲੂਈਸ, ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਨੇ ਜੋ ਕੱਪੜੇ ਪਾਏ ਹਨ, ਉਹ ਤੁਹਾਡੇ ਗੁਣਾਂ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਲਈ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਹਨ, ਅਤੇ ਜਿਸ ਬਿਸਤਰੇ ਵਿਚ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਾਉਂਦਾ ਹਾਂ, ਉਹ ਤੁਹਾਡੀ ਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਲਾਡ-ਪਿਆਰ ਵਾਲੀ ਪਰਵਰਿਸ਼ ਦੇ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦਾ ਹੈ।"

ਨੌਜਵਾਨ ਨੀਂਦ ਨਾਲ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਮਲਦਾ ਰਿਹਾ ਅਤੇ ਕਈ ਪਲਾਂ ਤੱਕ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਵੱਲ ਦੇਖਦਾ ਰਿਹਾ ਜਿਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੀ ਪਕੜ ਵਿਚ ਲਿਆ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਨੌਕਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਵਜੋਂ ਪਛਾਣ ਲਿਆ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਇੰਨੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਹ ਕਾਫ਼ੀ ਦੇਰ ਤੱਕ ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਵੀ ਨਾ ਬੋਲ ਸਕਿਆ। ਨੌਕਰ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ:

"ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਲਈ ਹੁਣ ਕਰਨ ਲਈ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸਰ ਡੌਨ ਲੂਈਸ, ਘਰ ਵਾਪਸ ਜਾਣ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਅਸਤੀਫਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਤੁਸੀਂ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਕਿ ਤੁਹਾਡਾ ਪਿਤਾ - ਮੇਰੇ ਮਾਲਕ - ਅਗਲੇ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਜਾਵੇ, ਜੋ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਪਿਤਾ ਦੁਆਰਾ ਤੁਹਾਡੀ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰੀ ਕਾਰਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦੁੱਖ ਤੋਂ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।"

"ਪਰ ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਜੀ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਪਤਾ ਲੱਗਾ," ਡੌਨ ਲੂਈਸ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ, "ਕਿ ਮੈਂ ਇਸ ਦਿਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਕੱਪੜੇ ਪਾਏ ਹੋਏ ਸਨ?"

"ਇਕ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਜਿਸਨੂੰ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਨੇ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਦੱਸੀਆਂ ਸਨ," ਨੌਕਰ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਉਹੀ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਇਹ ਦੱਸਿਆ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਉਸ ਦੁੱਖ ਤੋਂ ਤਰਸ ਖਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਉਸਨੇ ਤੁਹਾਡੇ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਉਦੋਂ ਦਿਖਾਇਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਸਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਉਸਦਾ ਪੁੱਤਰ ਲਾਪਤਾ ਹੈ। ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਤੁਹਾਡੇ ਪਿਤਾ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਚਾਰ ਨੌਕਰਾਂ ਨੂੰ ਤੁਹਾਡੀ ਭਾਲ ਲਈ ਭੇਜਿਆ, ਅਤੇ ਇੱਥੇ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਹਾਂ, ਤੁਹਾਡੀ ਕਲਪਨਾ ਤੋਂ ਵੀ ਵਧੇ ਖੁਸ਼ ਹਾਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇੰਨੀ ਜਲਦੀ ਵਾਪਸ ਆ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਕੋਲ ਪਹੁੰਚਾ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਹੁਤ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ।"

"ਅਸੀਂ ਉਹੀ ਕਰਾਂਗੇ ਜੋ ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਜਾਂ ਜੋ ਸਵਰਗ ਹੁਕਮ ਦਿੰਦਾ ਹੈ," ਡੌਨ ਲੂਈਸ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ।

"ਸਵਰਗ ਜਾਂ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਘਰ ਵਾਪਸ ਜਾਣ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਕੀ ਮੰਗ ਸਕਦੀ ਹੈ? ਹੋਰ ਕੁਝ ਵੀ ਸਵਾਲ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੈ।"

ਦੋਵਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਸਾਰੀ ਗੱਲਬਾਤ ਡੌਨ ਲੂਈਸ ਦੇ ਪਾਸੇ ਵਾਲੇ ਖੱਚਰ ਚਾਲਕ ਨੇ ਸੁਣ ਲਈ। ਆਪਣੇ ਪੈਰਾਂ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋ ਕੇ, ਉਹ ਡੌਨ ਫਰਨਾਂਡੋ, ਕਾਰਡੇਨੀਓ ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਸਭ ਕੁਝ ਸਮਝਾਉਣ ਲਈ ਗਿਆ, ਜੋ ਹੁਣ ਕੱਪੜੇ ਪਹਿਨੇ ਹੋਏ ਸਨ। ਉਸਨੇ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਆਦਮੀ ਨੇ ਮੁੰਡੇ ਨੂੰ ਡੌਨ ਲੂਈਸ ਕਹਿ ਕੇ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਸਗੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਦੱਸਿਆ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਇਹ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਦਮੀ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਘਰ ਵਾਪਸ ਆ ਜਾਵੇ, ਜੋ ਉਹ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇਸ ਕਰਕੇ, ਸਵਰਗ ਦੁਆਰਾ ਉਸਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਵਧੀਆ ਆਵਾਜ਼ ਬਾਰੇ ਜੋ ਉਹ ਜਾਣਦੇ ਸਨ, ਉਹ ਸਾਰੇ ਉਸਦੇ ਬਾਰੇ ਹੋਰ ਜਾਣਨ ਲਈ ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਉਸਦੀ ਮਦਦ ਲਈ ਆਉਣ ਲਈ ਵੀ ਉਤਸੁਕ ਸਨ ਜੇਕਰ ਉਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਤਾਕਤ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ; ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਉੱਥੇ ਗਏ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਅਜੇ ਵੀ ਆਪਣੇ ਨੌਕਰ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਬ੍ਰਹਿਸ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਸੇ ਵੇਲੇ, ਡੋਰੋਟੀਆ ਆਪਣੇ ਕਮਰੇ ਵਿਚੋਂ ਬਾਹਰ ਆਈ, ਉਸਦੇ ਬਾਅਦ ਇੱਕ

ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਡੋਨਾ ਕਲਾਰਾ ਆਈ। ਕਾਰਡੇਨੀਓ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਲੈ ਕੇ, ਡੋਰੋਟੀਆ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਰੋਂਦਿਆਂ ਅਤੇ ਡੋਨਾ ਕਲਾਰਾ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਸੁਣਾਈ। ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਨੌਕਰਾਂ ਦੇ ਆਉਣ ਬਾਰੇ ਕੀ ਹੋ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਬਾਰੇ ਵੀ ਸਮਝਾਇਆ, ਪਰ ਉਹ ਇੰਨੀ ਨਰਮੀ ਨਾਲ ਬੋਲਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫ਼ਲ ਰਿਹਾ ਕਿ ਡੋਨਾ ਕਲਾਰਾ ਉਸਨੂੰ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਰੋਕ ਸਕੇ। ਇਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਜੇਕਰ ਡੋਰੋਟੀਆ ਉਸਨੂੰ ਫੜਨ ਲਈ ਜਲਦੀ ਨਾ ਕਰਦਾ, ਤਾਂ ਉਹ ਬੇਹੋਸ਼ ਹੋ ਕੇ ਫਰਸ਼ 'ਤੇ ਡਿੱਗ ਪੈਂਦੀ। ਕਾਰਡੇਨੀਓ ਨੇ ਡੋਰੋਟੀਆ ਅਤੇ ਕਲਾਰਾ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਜਾਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਹ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸਿੱਧਾ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਲਾਹ ਅਨੁਸਾਰ ਹੀ ਕੀਤਾ।

ਡੌਨ ਲੁਈਸ ਦੀ ਭਾਲ ਵਿੱਚ ਆਏ ਚਾਰ ਆਦਮੀ ਹੁਣ ਸਰਾਏ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਆ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਇਕੱਠੇ ਹੋ ਗਏ ਸਨ, ਉਸਨੂੰ ਮਨਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਪਲ ਦੀ ਦੇਰੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਘਰ ਵਾਪਸ ਆ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਜੋ ਉਸਦੇ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਦਿਲਾਸਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਉਸਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਉਸਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ, ਉਸਦੀ ਇੱਜ਼ਤ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਆਤਮਾ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕੋਈ ਮਾਮਲਾ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਉਸਨੂੰ ਫੜ ਕੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਹ ਉਸਦੇ ਬਿਨਾਂ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਆ ਸਕਦੇ ਅਤੇ ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਤਿਆਰ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਉਸਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈ ਜਾਣਗੇ।

"ਤੁਸੀਂ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕਰੋਗੇ," ਡੌਨ ਲੁਈਸ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਮਰ ਕੇ ਘਰ ਨਹੀਂ ਲੈ ਜਾਂਦੇ। ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਘਰ ਕਿਵੇਂ ਵੀ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹੋ, ਇਹ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਵਾਂਗ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਇਸ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਤੋਂ ਵਿਦਾ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ।"

ਇਸ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਸਰਾਏ ਵਿੱਚ ਬਾਕੀ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਦਲੀਲ ਸੁਣਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਆ ਚੁੱਕੇ ਸਨ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਕਾਰਡੇਨੀਓ, ਡੌਨ ਫਰਨਾਂਡੋ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਸਾਥੀ, ਜੱਜ, ਪੁਜਾਰੀ, ਨਾਈ, ਅਤੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੇਟ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਹੁਣ ਕਿਲ੍ਹੇ ਦੀ ਰਾਖੀ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਾਰਡੇਨੀਓ, ਜੋ ਹੁਣ ਮੁੰਡੇ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਸੀ, ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਲੈ ਜਾਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ ਕਿ ਉਹ ਮੁੰਡੇ ਦੀ ਇੱਛਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਜਿਹਾ ਕਿਉਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ।

"ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ," ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਉਸਦੇ ਪਿਤਾ ਦੀ ਜਾਨ ਬਚਾਉਣ ਲਈ, ਜਿਸਨੂੰ ਇਸ ਸੱਜਣ ਦੀ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰੀ ਕਾਰਨ ਗੁਆਉਣ ਦਾ ਖ਼ਤਰਾ ਹੈ।"

ਜਿਸ ਦਾ ਡੌਨ ਲੁਈਸ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ:

"ਇੱਥੇ ਆਪਣੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਬਾਰੇ ਚਰਚਾ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੈਂ ਇੱਕ ਆਜ਼ਾਦ ਆਦਮੀ ਹਾਂ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਮੈਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਮੈਂ ਵਾਪਸ ਆਵਾਂਗਾ; ਜੇ ਨਹੀਂ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਮੈਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ।"

"ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਨਾਲ ਤਰਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਾਂਗੇ," ਆਦਮੀ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਅਤੇ ਜੇ ਇਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਸਾਨੂੰ ਉਹ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਸ ਲਈ ਅਸੀਂ ਆਏ ਸੀ, ਤਾਂ ਜੋ ਅਸੀਂ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਪੂਰੀ ਕਰ ਸਕੀਏ।"

"ਕੀ ਅਸੀਂ ਜਾਣ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਸ ਸਭ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਕੌਣ ਹੈ?" ਜੱਜ ਨੇ ਕਿਹਾ।

ਪਰ ਜਿਸ ਆਦਮੀ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣਾ ਗੁਆਂਢੀ ਮੰਨਿਆ, ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ:

"ਮਾਣਯੋਗ, ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਸੱਜਣ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਛਾਣਦੇ, ਤੁਹਾਡੇ ਗੁਆਂਢੀ ਦਾ ਪੁੱਤਰ, ਜੋ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਘਰੋਂ ਅਜਿਹੇ ਕੱਪੜੇ ਪਾ ਕੇ ਭੱਜ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਉਸਦੇ ਦਰਜੇ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਲਈ ਇੰਨੇ ਅਣਉਚਿਤ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਦੇਖ ਸਕਦੀ ਹੈ?"

ਉਸਨੂੰ ਹੋਰ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਦੇਖਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜੱਜ ਨੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਪਛਾਣ ਲਿਆ, ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਜੱਫੀ ਪਾ ਲਈ ਅਤੇ ਕਿਹਾ:

"ਇਹ ਕਿਹੜੀ ਬੇਚਕਾਨਾਪਨ ਹੈ, ਸਰ ਡੌਨ ਲੁਈਸ, ਅਤੇ ਕਿਹੜੀ ਵੱਡੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਕਾਰਨ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਇੱਥੇ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਪਹਿਰਾਵੇ ਵਿੱਚ ਆਈ ਹੈ ਜੋ ਤੁਹਾਡੇ ਰੁਤਬੇ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀ ਲਈ ਇੰਨਾ ਅਣਉਚਿਤ ਹੈ?"

ਨੌਜਵਾਨ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਹੰਝੂਆਂ ਨਾਲ ਭਰ ਗਈਆਂ, ਅਤੇ ਉਹ ਇੱਕ ਵੀ ਸ਼ਬਦ ਨਹੀਂ ਬੋਲ ਸਕਿਆ। ਜੱਜ ਨੇ ਚਾਰਾਂ ਆਦਮੀਆਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖ ਸਕਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸਭ ਕੁਝ

ਹੱਲ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਫਿਰ ਡੌਨ ਲੁਈਸ ਨੂੰ ਬਾਂਹ ਤੋਂ ਫੜ ਕੇ, ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਖਿੱਚਿਆ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੇ ਆਉਣ ਬਾਰੇ ਸੋਮਝਾਉਣ ਲਈ ਕਿਹਾ। ਪਰ ਜਦੋਂ ਉਹ ਇਹ ਸਵਾਲ ਦੂਜਿਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਪੁੱਛ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਸਰਾਏ ਦੇ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਦੁਆਰ 'ਤੇ ਚੀਕਾਂ ਸੁਣੀਆਂ ਗਈਆਂ - ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਕਾਰਨ ਕਿ ਦੋ ਮਹਿਮਾਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉੱਥੇ ਰਾਤ ਬਿਤਾਈ ਸੀ, ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਹਰ ਕੋਈ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ ਕਿ ਚਾਰ ਆਦਮੀ ਕੀ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਪਣਾ ਬਿੱਲ ਅਦਾ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਜਾਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ। ਪਰ ਸਰਾਏ ਦੇ ਮਾਲਕ, ਜੋ ਦੂਜਿਆਂ ਨਾਲੋਂ ਆਪਣੀ ਭਲਾਈ ਦੀ ਬਿਹਤਰ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਗੇਟ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਜਾਂਦੇ ਸਮੇਂ ਫੜ ਲਿਆ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਤਨਖਾਹ ਮੰਗੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬੁਰੇ ਇਰਾਦਿਆਂ ਦੀ ਇੰਨੀ ਭੈੜੀ ਭਾਸ਼ਾ ਨਾਲ ਨਿੰਦਾ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਮੁੱਕੀਆਂ ਨਾਲ ਜ਼ੁਵਾਬ ਦੇਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਇੰਨੀ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਤੰਗ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਗਰੀਬ ਸਰਾਏ ਦੇ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਮਦਦ ਲਈ ਚੀਕਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਹੋਣਾ ਪਿਆ। ਸਰਾਏ ਦੇ ਮਾਲਕ ਦੀ ਪਤਨੀ ਅਤੇ ਧੀ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਹਾਇਤਾ ਦੇਣ ਲਈ ਕੋਈ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਜਿਸਨੂੰ ਧੀ ਨੇ ਕਿਹਾ:

"ਸਰ ਨਾਈਟ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਉਸ ਗੁਣ ਦੁਆਰਾ ਜੋ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਮੇਰੇ ਗਰੀਬ ਪਿਤਾ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਨ ਲਈ, ਕਿਉਂਕਿ ਦੋ ਦੁਸ਼ਟ ਆਦਮੀ ਉਸਨੂੰ ਕਣਕ ਵਾਂਗ ਮਾਰ ਰਹੇ ਹਨ।"

ਜਿਸ ਦਾ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਬਹੁਤ ਹੀ ਆਰਾਮ ਨਾਲ ਅਤੇ ਬੁਲਗ੍ਰਮ ਨਾਲ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ:

"ਸੁੰਦਰ ਕੁੜੀਏ, ਤੇਰੀ ਬੇਨਤੀ ਇਸ ਵੇਲੇ ਸਵਾਲ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸਾਹਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਦੀ ਮਨਾਹੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਮੈਂ ਉਸ ਨੂੰ ਹੱਲ ਨਹੀਂ ਕਰ ਲੈਂਦਾ ਜਿਸ ਲਈ ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਪਰ ਮੈਂ ਕੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਤੁਹਾਡੀ ਪਤਨੀ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਕੇ, ਮੈਂ ਹੁਣ ਸਮਝਾਵਾਂਗਾ। ਤੈਨੂੰ ਭੱਜਣਾ ਪਵੇਗਾ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਕਹਿਣਾ ਪਵੇਗਾ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀ ਪੂਰੀ ਸੂਮਰੱਥਾ ਨਾਲ ਉਸ ਲੜਾਈ ਵਿੱਚ ਡਟੇ ਰਹਿਣ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਹਾਰਨ ਨਾ ਦੇਣ। ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਮੈਂ ਰਾਜਕੁਮਾਰੀ ਮਿਕੋਮੀਕੋਨਾ ਤੋਂ ਉਸਦੀ ਦੁਰਦਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਮਦਦ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਮੰਗਾਂਗੀ। ਜੇਕਰ ਉਹ ਸਹਿਮਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਤੂੰ ਯਕੀਨ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈਂ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸਦੀ ਮਦਦ ਕਰਾਂਗਾ।"

"ਸਵਰਗ ਮੇਰੀ ਮਦਦ ਕਰੇ!" ਮੈਰੀਟੋਰਨਸ, ਜੋ ਇਤਫ਼ਾਕਨ ਉੱਥੇ ਮੌਜੂਦ ਸੀ, ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਨੂੰ ਇਹ ਇਜਾਜ਼ਤ ਮਿਲਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ, ਮੇਰਾ ਮਾਲਕ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਅਗਲੇ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗਾ।"

"ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਉਹ ਇਜਾਜ਼ਤ ਲੈਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿਓਗੇ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਜੁਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਇਜਾਜ਼ਤ ਮਿਲ ਜਾਵੇਗੀ, ਉਸਦਾ ਅਗਲੇ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਹੋਣਾ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਮਾਇਨੇ ਰੱਖੇਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਉੱਥੇ ਬਚਾ ਲਵਾਂਗਾ ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਦੁਨੀਆਂ ਮੈਨੂੰ ਰੋਕਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰੇ, ਜਾਂ, ਘੱਟੋ ਘੱਟ, ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕਹਿਰ ਢਾਹ ਦਿਆਂਗਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਉੱਥੇ ਭੇਜਿਆ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਪਤਨੀ ਦੀ ਸਾਂਝ ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ।"

ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਚਰਚਾ ਦੇ ਉਹ ਡੋਰੋਟੀਆ ਦੇ ਪੈਰਾਂ 'ਤੇ ਗੋਡੇ ਟੇਕਣ ਚਲਾ ਗਿਆ, ਜਿਸਨੂੰ ਉਸਨੇ ਸੂਰਬੀਰਤਾ ਅਤੇ ਸ਼ਾਹੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਹ ਇੰਨਾ ਦਿਆਲੂ ਹੋਵੇ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਉਸ ਕਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਗਵਰਨਰ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਵੇ, ਜੋ ਹੁਣ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਭਿਆਨਕ ਮੁਸੀਬਤ ਵਿੱਚ ਪਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਰਾਜਕੁਮਾਰੀ ਨੇ ਦਿਆਲਤਾ ਨਾਲ ਉਸਦੀ ਬੇਨਤੀ ਮੰਨ ਲਈ, ਜਿਸਦੇ ਬਾਅਦ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਬਕਲੇਰ ਬੰਨ੍ਹ ਲਈ, ਆਪਣੀ ਤਲਵਾਰ ਫੜ ਲਈ, ਅਤੇ ਜਲਦੀ ਨਾਲ ਸਰਾਏ ਦੇ ਗੇਟ ਵੱਲ ਨਿਕਲ ਗਿਆ, ਜਿੱਥੇ ਦੋਵੇਂ ਮਹਿਮਾਨ ਅਜੇ ਵੀ ਸਰਾਏ ਦੇ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਬੇਰਹਿਮੀ ਨਾਲ ਤੰਗ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਪਰ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਪਹੁੰਚਿਆ, ਉਹ ਅਚਾਨਕ ਝਿਜਕਿਆ ਜਿਵੇਂ ਉਸਨੂੰ ਮੂਰਖਤਾ ਭਰਿਆ ਪਿਆ ਹੋਵੇ। ਮੈਰੀਟੋਰਨਸ ਅਤੇ ਸਰਾਏ ਦੇ ਮਾਲਕ ਦੀ ਪਤਨੀ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਪਤੀ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ ਉੱਥੇ ਕਿਉਂ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ।

"ਮੈਂ ਝਿਜਕ ਰਿਹਾ ਹਾਂ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰੇ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਵਿਰੁੱਧ ਆਪਣੀ ਤਲਵਾਰ ਕੱਢਣਾ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੈ ਜੋ ਨਾਈਟ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਲਾਡਲੀਆਂ ਮੇਰੇ ਸਕੁਆਇਰ ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਨੂੰ ਬੁਲਾਉਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਦਿਆਲੂ ਹੋ

ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਬਚਾਅ ਅਤੇ ਬਦਲਾ ਉਸ 'ਤੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ।"

ਇਹ ਸਰਾਏ ਦੇ ਗੇਟ 'ਤੇ ਵਾਪਰਿਆ ਜਿੱਥੇ ਮੁੱਕੇ ਅਤੇ ਵਾਰ ਤੇਜ਼ ਅਤੇ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਚੱਲ ਰਹੇ ਸਨ, ਇਹ ਸਭ ਸਰਾਏ ਦੇ ਮਾਲਕ ਦੇ ਨੁਕਸਾਨ ਲਈ ਅਤੇ ਸਰਾਏ ਦੀ ਮਾਲਕ ਦੀ ਪਤਨੀ ਮੈਰੀਟੋਰਨਸ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਧੀ ਦੇ ਗੁੱਸੇ ਲਈ, ਜੋ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੀ ਕਾਇਰਤਾ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ, ਪੁੱਤਰ ਅਤੇ ਪਿਤਾ ਨਾਲ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਬਹੁਤ ਗੁੱਸੇ ਵਿੱਚ ਸਨ।

ਪਰ ਆਓ ਅਸੀਂ ਉਸਦੀ ਕਿਰਪਾ ਨੂੰ ਤਿਆਗ ਦੇਈਏ, ਕਿਉਂਕਿ ਕੋਈ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਸਕਦਾ ਜੋ ਉਸਦੀ ਮਦਦ ਲਈ ਆਵੇਗਾ - ਅਤੇ ਭਾਵੇਂ ਕੋਈ ਨਾ ਵੀ ਹੋਵੇ, ਉਸਨੂੰ ਧੀਰਜ ਨਾਲ ਇਸਨੂੰ ਸਹਿਣ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਜ਼ਬਾਉਣ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੱਟਿਆ ਹੈ। ਆਓ ਅਸੀਂ ਪੰਜਾਹ ਕਦਮ ਪਿੱਛੇ ਚੱਲੀਏ ਤਾਂ ਜੋ ਸੁਣ ਸਕੀਏ ਕਿ ਡੌਨ ਲੁਈਸ ਨੇ ਜੱਜ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਜਵਾਬ ਦਿਤਾ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਕੱਲੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਹੁਣੇ ਪੁੱਛਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਪੈਦਲ ਅਤੇ ਇੰਨੇ ਮਾੜੇ ਪਹਿਰਾਵੇ ਵਿਚ ਇਹ ਯਾਤਰਾ ਕਿਉਂ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਨੌਜਵਾਨ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਹੱਥਾਂ ਨਾਲ ਮਜ਼ਬੂਤੀ ਨਾਲ ਫੜ ਲਿਆ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਕਿ ਉਸਦੀ ਛਾਤੀ 'ਤੇ ਕੋਈ ਵੱਡਾ ਬੋਝ ਹੈ, ਅਤੇ ਹੰਝੂਆਂ ਦੀ ਇੱਕ ਧਾਰਾ ਵਹਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ:

"ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਬਾਰੇ ਸਿਰਫ਼ ਇਹੀ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਜਿਸ ਪਲ ਤੋਂ ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡੀ ਧੀ ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਔਰਤ ਡੋਨਾ ਕਲਾਰਾ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਦਾ ਸੁਭਾਗ ਮਿਲਿਆ, ਸਵਰਗ ਦੀ ਇੱਛਾ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਘਰਾਂ ਦੀ ਨੇੜਤਾ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਉਸੇ ਪਲ ਤੋਂ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੀ ਇੱਛਾ ਦੀ ਮਾਲਕਣ ਬਣਾ ਲਿਆ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ, ਮੇਰੇ ਸੱਚੇ ਪ੍ਰਭੂ ਅਤੇ ਪਿਤਾ, ਇਸਨੂੰ ਮਨਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਅੱਜ ਹੀ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਬਣਾਵਾਂਗਾ। ਇਹ ਉਸਦੇ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦਾ ਘਰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਇਹ ਪਹਿਰਾਵਾ ਪਹਿਨਿਆ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਜਿੱਥੇ ਵੀ ਜਾਵੇ ਉਸਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕਰ ਸਕੇ, ਜਿਵੇਂ ਤੀਰ ਆਪਣੇ ਨਿਸ਼ਾਨੇ ਦੀ ਭਾਲ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਮੱਲਾਹ ਆਪਣਾ ਧਰੁਵ ਤਾਰਾ। ਉਹ ਮੇਰੀਆਂ ਇੱਛਾਵਾਂ ਬਾਰੇ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੀ, ਉਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਉਹ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਜਾਣਦੀ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਦੂਰੋਂ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਮੇਰੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਹੰਝੂਆਂ ਨਾਲ ਭਰੀਆਂ ਵੇਖੀਆਂ ਹਨ। ਤੁਹਾਡੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸ਼ਾਇਦ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਮੇਰੇ ਮਾਪਿਆਂ ਦੀ ਦੌਲਤ ਅਤੇ ਕੁਲੀਨਤਾ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤੱਥ ਤੋਂ ਕਿ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਇਕਲੌਤਾ ਵਾਰਸ ਹਾਂ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੁਣਾਂ ਨੂੰ ਮੇਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖੁਸ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਜੋਖਮ ਲੈਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਸਮਝਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰੋ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਹੁਣੇ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰ ਵਜੋਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰੋ, ਕਿਉਂਕਿ ਜੇਕਰ ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਆਪਣੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਇਸ ਖੁਸ਼ੀ ਤੋਂ ਖੁਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ ਜੋ ਮੈਂ ਲੱਭ ਸਕਿਆ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਸਮਾਂ ਮੇਰੇ ਆਪਣੇ ਯਤਨਾਂ ਨਾਲੋਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਅਤੇ ਬਦਲਣ ਦੇ ਵਧੇਰੇ ਸਮਰੱਥ ਹੋਵੇਗਾ।"

ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ, ਮੋਹਿਤ ਨੌਜਵਾਨ ਚੁੱਪ ਹੋ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਜੱਜ ਜੋ ਕੁਝ ਸੁਣਿਆ ਸੀ ਉਸ ਤੋਂ ਹੈਰਾਨ, ਉਲਝਣ ਅਤੇ ਹੈਰਾਨ ਰਹਿ ਗਿਆ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਹੀ ਉਸ ਤਰੀਕੇ ਅਤੇ ਬੁੱਧੀ ਨਾਲ ਜਿਸ ਨਾਲ ਡੌਨ ਲੁਈਸ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਇਰਾਦੇ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੇ ਸਨ, ਉਨ੍ਹਾ ਹੀ ਅਚਾਨਕ ਅਤੇ ਅਣਕਿਆਸੀ ਸਥਿਤੀ ਨਾਲ਼ ਨਜਿੱਠਣ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਆਪਣੀ ਅਸਮਰੱਥਾ ਤੋਂ। ਉਸਦਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਜਵਾਬ ਸੀ ਉਸਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤ ਰਹਿਣ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਨੌਕਰਾਂ ਨੂੰ ਮਨਾਉਣਾ ਕਿ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਇਸ ਖਾਸ ਦਿਨ 'ਤੇ ਨਾ ਲੈ ਜਾਣ ਤਾਂ ਜੋ ਉਸ ਕੋਲ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਸਮਾਂ ਹੋਵੇ ਕਿ ਸਾਰਿਆਂ ਦੀ ਸੁਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਸੇਵਾ ਕਿਵੇਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਡੌਨ ਲੁਈਸ ਨੇ ਉਸਦੇ ਹੱਥ ਫੜੇ, ਚੁੰਮਿਆ ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਹੰਝੂਆਂ ਨਾਲ ਨਹਾਇਆ, ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਕੰਮ ਜੋ ਸੰਗਮਰਮਰ ਦੇ ਦਿਲ ਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤ ਕਰਦਾ, ਜੱਜ ਦੇ ਦਿਲ ਨੂੰ ਤਾਂ ਛੱਡ ਹੀ ਦਿੰਦਾ, ਜੋ ਇੱਕ ਬੁੱਧੀਮਾਨ ਆਦਮੀ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਪਛਾਣ ਚੁੱਕਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਵਿਆਹ ਉਸਦੀ ਧੀ ਲਈ ਕਿੰਨਾ ਲਾਭਦਾਇਕ ਹੋਵੇਗਾ; ਹਾਲਾਂਕਿ ਜੇ ਇਹ ਉਸਦੇ ਵੱਸ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਡੌਨ ਲੁਈਸ ਦੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਆਸ਼ੀਰਵਾਦ ਨਾਲ ਸੰਪੂਰਨ ਕਰਨਾ ਪਸੰਦ ਕਰੇਗਾ, ਜੋ, ਉਹ ਜਾਣਦਾ ਸੀ, ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰ ਦਾ ਵਿਆਹ ਇੱਕ ਸਿਰਲੇਖ ਨਾਲ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ।

ਇਸ ਦੌਰਾਨ, ਮਹਿਮਾਨਾਂ ਨੇ ਸਰਾਏ ਦੇ ਮਾਲਕ ਨਾਲ ਸੁਲ੍ਹਾ ਕਰ ਲਈ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਡੌਨ ਕਿਕਸੋਟ ਦੀਆਂ ਧਮਕੀਆਂ ਨਾਲੋਂ ਉਸਦੀ ਸਮਝਾਉਣ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਅਤੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨਾਲ ਉਸਦੇ ਤਰੀਕੇ ਕਾਰਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਦੇ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਜੋ ਉਸਨੇ ਮੰਗਿਆ ਸੀ। ਡੌਨ ਲੁਈਸ ਦੇ ਨੌਕਰ ਜੱਜ ਦੇ ਭਾਸ਼ਣ ਖਤਮ ਹੋਣ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ ਕਿ ਉਹ ਦੇਖ ਸਕਣ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ

ਦਾ ਮਾਲਕ ਕੌਣ ਕਰੇਗਾ, ਜਦੋਂ ਸੁਲਤਾਨ, ਜੋ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਸੁੱਤਾ, ਨੇ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਸੇ ਸਮੇਂ ਸਰਾਏ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਈ ਤੋਂ ਡੌਨ ਕਿਕਸੋਟ ਨੇ ਮੈਮਬ੍ਰੀਨੋ ਦਾ ਹੈਲਮੇਟ ਲਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਗਿੱਦੜ ਦੇ ਬਦਲੇ ਪੈਕਸੈਡਲ, ਜਿਸਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਨੇ ਆਪਣੇ ਲਈ ਬਦਲਿਆ ਸੀ। ਆਪਣੀ ਸਵਾਰੀ ਨੂੰ ਤੁਬੇਲੇ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਸਮੇਂ, ਨਾਈ ਨੇ ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ, ਜੋ ਉਸਦੇ ਪੈਕਸੈਡਲ ਦੇ ਇੱਕ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਮੁਰੰਮਤ ਵਿੱਚ ਰੁੱਝਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਦੇਖਿਆ, ਉਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਪਛਾਣ ਲਿਆ ਅਤੇ ਦਲੇਰੀ ਨਾਲ ਸਾਂਚੋ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ, ਚੀਕਦੇ ਹੋਏ:

"ਆਹਾ, ਚੋਰ ਸਾਹਿਬ, ਹੁਣ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਫੜ ਲਿਆ! ਮੇਰਾ ਬੇਸਿਨ, ਪੈਕਸੈਡਲ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਾਰੇ ਸਮਾਨ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਚੋਰੀ ਕੀਤੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੇ ਦਿਓ!"

ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੰਨੀ ਅਚਾਨਕ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੰਨੇ ਸਾਰੇ ਨਾਮਾਂ ਨਾਲ ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਸੁਣਦੇ ਹੋਏ, ਇੱਕ ਹੱਥ ਨਾਲ ਆਪਣਾ ਪੈਕਸੈਡਲ ਫੜ ਲਿਆ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਹੱਥ ਨਾਲ ਨਾਈ ਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਵਾਰ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਸਦਾ ਮੂੰਹ ਖੂਨ ਨਾਲ ਲੁਥਪਥ ਹੋ ਗਿਆ, ਪਰ ਇਸ ਨਾਲ ਨਾਈ ਨੇ ਪੈਕਸੈਡਲ 'ਤੇ ਆਪਣੀ ਪਕੜ ਢਿੱਲੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਉਸਨੇ ਇੰਨਾ ਰੌਲਾ ਪਾਇਆ ਕਿ ਸਰਾਏ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਉਸ ਜਗ੍ਹਾ ਵੱਲ ਭੱਜੇ ਜਿੱਥੋਂ ਝਗੜੇ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਆ ਰਹੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਨਾਈ ਚੀਕਿਆ:

"ਰਾਜੇ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਮਦਦ ਕਰੋ! ਜੋ ਮੇਰਾ ਹੈ ਉਸਨੂੰ ਲੈਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਹ ਚੋਰ ਅਤੇ ਹਾਈਵੇਅਮੈਨ ਹੁਣ ਮੈਨੂੰ ਮਾਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ!"

"ਇਹ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ!" ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਹਾਈਵੇਅਮੈਨ ਨਹੀਂ ਹਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰੇ ਮਾਲਕ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਇਹ ਲੁੱਟਾਂ-ਖੋਹਾਂ ਇੱਕ ਨਿਰਪੱਖ ਲੜਾਈ ਵਿੱਚ ਜਿੱਤੀਆਂ ਸਨ।"

ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ, ਜੋ ਹੁਣੇ ਉੱਥੇ ਮੌਜੂਦ ਸੀ, ਇਹ ਦੇਖ ਕੇ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ ਹੋਇਆ ਕਿ ਉਸਦਾ ਸਕੁਆਇਰ ਕਿੰਨੀ ਬਹਾਦਰੀ ਨਾਲ ਆਪਣਾ ਬਚਾਅ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਹਮਲੇ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇਸ ਪਲ ਤੋਂ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਆਦਮੀ ਮੰਨਿਆ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ 'ਤੇ ਹੀ ਨਾਈਟ ਦੀ ਉਪਾਧੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ, ਇਹ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਬਹਾਦਰੀ ਦਾ ਕੰਮ ਉਸਦੇ ਦੁਆਰਾ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੇਵਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਆਪਣੇ ਸੰਘਰਸ਼ ਦੌਰਾਨ ਨਾਈ ਨੇ ਜੋ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਗੱਲਾਂ ਕਹੀਆਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਸਨ:

"ਸੱਜਣੋ, ਇਹ ਪੈਕਸੈਡਲ ਓਨਾ ਹੀ ਮੇਰਾ ਹੈ ਜਿੰਨਾ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦਾ ਰਿਣੀ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਜਿਵੇਂ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੱਤਾ ਹੋਵੇ; ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਗਿੱਦੜ, ਜੋ ਉੱਥੇ ਤਬੇਲੇ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਸਾਬਤ ਕਰੇਗਾ ਕਿ ਮੈਂ ਸੱਚ ਬੋਲ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ, ਤਾਂ ਇਸਨੂੰ ਖੁਦ ਉਸ 'ਤੇ ਅਜ਼ਮਾਓ, ਅਤੇ ਜੇ ਇਹ ਉਸਨੂੰ ਦਸਤਾਨੇ ਵਾਂਗ ਨਹੀਂ ਫਿੱਟ ਕਰਦਾ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਕਿਰਪਾਵਾਂ ਮੇਨੂੰ ਇੱਕ ਬਦਮਾਸ਼ ਦਾ ਲੈਬਲ ਦੇ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਉਸੇ ਦਿਨ ਜਿਸ ਦਿਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਚੋਰੀ ਕੀਤਾ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਬਿਲਕੁਲ ਨਵਾਂ ਪਿੱਤਲ ਦਾ ਬੇਸਿਨ ਵੀ ਚੋਰੀ ਕਰ ਲਿਆ ਜੋ ਕਦੇ ਵਰਤਿਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਪੂਰੇ ਐਸਕੂਡੋ ਦੀ ਕੀਮਤ ਸੀ।"

ਇਸ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦਖਲ ਦੇਣ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਰੁਕ ਸਕਿਆ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਦੋਵਾਂ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰਨ ਲਈ ਦਖਲ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਉਸਨੇ ਪੈਕਸੈਡਲ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ, ਜਿੱਥੇ ਇਸਨੂੰ ਸੱਚਾਈ ਦਾ ਪਤਾ ਲੱਗਣ ਤੱਕ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਰਹਿਣਾ ਸੀ। ਫਿਰ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ:

"ਤਾਂ ਜੋ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਕਿਰਪਾਵਾਂ ਇਹ ਦੇਖ ਸਕਣ ਕਿ ਇਹ ਚੰਗਾ ਸਕੁਆਇਰ ਕਿੰਨਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਅਤੇ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗਲਤ ਹੈ ਜੋ ਇਸਨੂੰ ਬੇਸਿਨ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਮੈਮਬ੍ਰੀਨੋ ਦਾ ਹੈਲਮੇਟ ਸੀ, ਹੈ, ਅਤੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਰਹੇਗਾ, ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਣ ਦਿਓ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਇੱਕ ਨਿਰਪੱਖ ਲੜਾਈ ਵਿੱਚ ਉਸ ਤੋਂ ਲਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਸਦਾ ਜਾਇਜ਼ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਮਾਲਕ ਬਣ ਗਿਆ! ਹੁਣ, ਪੈਕਸੈਡਲ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੋਵਾਂਗਾ; ਮੈਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਸਿਰਫ ਇਹੀ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੇਰੇ ਸਕੁਆਇਰ ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਇਸ ਹਾਰੇ ਹੋਏ ਡਰਪੋਕ ਦੇ ਮਾਊਂਟ ਤੋਂ ਹਾਰਨੇਸ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਲਈ ਮੇਰੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਮੰਗੀ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਆਪਣਾ ਪਹਿਰਾਵਾ ਤਿਆਰ ਕਰ ਸਕੇ। ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕੋਲ ਰੱਖ ਲਿਆ। ਪਰ, ਹਾਰਨੇਸ ਨੂੰ ਪੈਕਸੈਡਲ ਵਿੱਚ ਕਿਵੇਂ ਬਦਲਿਆ ਗਿਆ, ਇਸ ਬਾਰੇ ਮੈਂ ਆਮ ਤੌਰ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ

ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦਾ: ਕਿ ਇਸ ਕਿਸਮ ਦੇ ਪਰਿਵਰਤਨ ਨਾਈਟ-ਇਰੈਂਟਰੀ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਵਿੱਚ ਅਕਸਰ ਵਾਪਰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਦੇ ਸਬੂਤ ਵਜੋਂ, ਜੁਲਦੀ ਕਰੋ, ਮੇਰੇ ਪੁੱਤਰ ਸਾਂਚੋ, ਅਤੇ ਉਹ ਹੈਲਮੇਟ ਲਿਆਓ ਜਿਸਨੂੰ ਇਹ ਚੰਗਾ ਸਾਥੀ ਇੱਕ ਬੇਸਿਨ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ।"

"ਅੱਛਾ ਮਾਲਕ, ਮਾਲਕ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਜੇ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਤੁਹਾਡੇ ਵੱਲੋਂ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦਾਅਵੇ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਬੇਸਿਨ ਮਾਲਿਨ ਦਾ ਹੈਲਮੇਟ ਨਹੀਂ ਰਹੇਗਾ ਜਿੰਨਾ ਪੈਕਸੈਡਲ ਇੱਕ ਹਾਰਨੇਸ ਹੋਵੇਗਾ!"

"ਜਿਵੇਂ ਮੈਂ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ ਉਵੇਂ ਕਰੋ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਕਿਲ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਜਾਦੂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ।"

ਸਾਂਚੋ ਬੇਸਿਨ ਲੈ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈ ਆਇਆ। ਜਦੋਂ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਦੇਖਿਆ, ਉਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਅਤੇ ਕਿਹਾ:

"ਕੀ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਉਸ ਹੈਂਕਾਰ ਵੱਲ ਦੇਖੇਗੀ ਜਿਸ ਨਾਲ ਇਹ ਕਿਸਾਨ ਇਸਨੂੰ ਹੈਲਮੇਟ ਦੀ ਬਜਾਏ ਬੇਸਿਨ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ! ਮੈਂ ਬਹਾਦਰੀ ਦੇ ਕ੍ਰਮ ਦੀ ਸਹੁੰ ਖਾਂਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਹੈਲਮੇਟ ਉਹੀ ਹੈ ਜੋ ਮੈਂ ਉਸ ਤੋਂ ਲਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜੋੜਿਆ ਜਾਂ ਘਟਾਇਆ ਹੈ।"

"ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਇਸ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿਉਂਕਿ ਜਦੋਂ ਤੋਂ ਮੇਰੇ ਮਾਲਕ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਜਿੱਤਿਆ ਸੀ, ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਹੁਣ ਤੱਕ ਉਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਹੀ ਲੜਾਈ ਵਿੱਚ ਪਹਿਨਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਲੜਾਈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਆਦਮੀਆਂ ਨੂੰ ਜ਼ੰਜੀਰਾਂ ਵਿੱਚ ਜਕੜ ਕੇ ਆਜ਼ਾਦ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜੋ ਉਮੀਦ ਤੋਂ ਵਾਂਝੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਜੇ ਇਹ ਹੈਲਮੇਟ ਦਾ ਬੇਸਿਨ ਨਾ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਉਹ ਉਸ ਸਮੇਂ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਨਿਕਲਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਖੁਰਚ ਵਿੱਚ ਪੱਥਰਬਾਜ਼ੀ ਬਹੁਤ ਸੀ।"

ਪੰਤਾਲੀਵਾਂ ਅਧਿਆਇ

ਮੈਮਬਰੀਨੋ ਦੇ ਹੈਲਮੇਟ ਅਤੇ ਪੈਕਸੈਡ੍ਰਲ ਦੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਦੇ ਵਿਵਾਦ ਦਾ ਹੱਲ, ਹੋਰ ਘਟਨਾਵਾਂ ਅਤੇ ਸਾਹਸ ਦੇ ਇੱਕ ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਬਿਰਤਾਂਤ ਦੇ ਨਾਲ।

"ਕਿਵੇਂ," ਨਾਈ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕੀ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਕਿਰਪਾਵਾਂ ਇਹਨਾਂ ਸੱਜਣਾਂ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਬਾਰੇ ਮਹਿਸੂਸ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਜੋ ਅਜੇ ਵੀ ਇਸਨੂੰ ਬੇਸਿਨ ਦੀ ਬਜਾਏ ਹੈਲਮੇਟ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ?"

"ਅਤੇ ਜੇ ਕੋਈ ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਕੁਝ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਜੇਕਰ ਉਹ ਇੱਕ ਨਾਈਟ ਹੈ ਤਾਂ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਸਮਝਾਵਾਂਗਾ ਕਿ ਉਹ ਝੂਠ ਬੋਲ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਅਤੇ, ਜੇ ਕੋਈ ਸੱਕੁਆਇਰ ਹੈ, ਤਾਂ ਹਜ਼ਾਰ ਵਾਰ ਝੂਠ ਬੋਲ ਰਿਹਾ ਹੈ।"

ਸਾਡਾ ਆਪਣਾ ਨਾਈ, ਜੋ ਇਸ ਸਭ ਦੌਰਾਨ ਮੌਜੂਦ ਸੀ ਅਤੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੇ ਸੁਭਾਅ ਤੋਂ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣੂ ਸੀ, ਨੇ ਉਸਦੀਆਂ ਮੂਰਖਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਾਰਿਆਂ ਦੇ ਮਨੋਰੰਜਨ ਲਈ ਧੋਖਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ, ਇਸ ਲਈ ਉਸਨੇ ਦੂਜੇ ਨਾਈ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ:

"ਸਰਦਾਰ ਨਾਈ, ਜਾਂ ਤੁਸੀਂ ਜੋ ਵੀ ਹੋ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਵੀ ਤੁਹਾਡੇ ਪੇਸ਼ੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਾਂ, ਵੀਹ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਲਾਇਸੈਂਸ ਰੱਖਦਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਨਾਈ ਦੇ ਵਪਾਰ ਦੇ ਹਰ ਇੱਕ ਸਾਧਨ ਦਾ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਗਿਆਨ ਹੈ। ਆਪਣੀ ਜਵਾਨੀ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਇੱਕ ਸਿਪਾਹੀ ਸੀ, ਜੋ ਨਾ ਤਾਂ ਇੱਥੇ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉੱਥੇ ਹੈ, ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਹੈਲਮੇਟ ਕਿਹੋ ਜਿਹਾ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਹੜਾ ਹਿੱਸਾ ਹੈਡਪੀਸ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਹੜਾ ਵਿਜ਼ਰ, ਨਾਲ ਹੀ ਫੌਜੀ ਜੀਵਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੋਰ ਚੀਜ਼ਾਂ, ਯਾਨੀ ਕਿ, ਹਥਿਆਰਾਂ ਦੀਆਂ ਕਿਸਮਾਂ ਜੋ ਸਿਪਾਹੀ ਵਰਤਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕੋਈ ਬਿਹਤਰ ਵਿਆਖਿਆ ਨਹੀਂ ਲੈ ਕੇ ਆਉਂਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਇੱਕ ਉੱਤਮ ਦਿਮਾਗ ਨੂੰ ਸੌਂਪਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਰਹਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਮੈਂ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇੱਥੇ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਜੋ ਯੰਤਰ ਹੈ ਉਹ ਨਾਈ ਦਾ ਬੇਸਿਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਬਲਕਿ ਓਨਾ ਹੀ ਦੂਰ ਹੈ ਜਿੰਨਾ ਚਿੱਟਾ ਕਾਲੇ ਤੋਂ ਹੈ, ਜਾਂ ਸੱਚ ਝੂਠ ਤੋਂ ਹੈ; ਪਰ ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਇੱਕ ਹੈਲਮੇਟ ਹੈ, ਇਹ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।"

"ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿਉਂਕਿ ਇਸਦਾ ਅੱਧਾ ਹਿੱਸਾ ਗਾਇਬ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ, ਵਾਈਜ਼ਰ।"

"ਤਾਂ ਇਹੀ ਹੈ," ਪਾਦਰੀ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਜਿਸਨੂੰ ਹੁਣ ਸਮਝ ਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦੇ ਦੋਸਤ ਨਾਈ ਦੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਕੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਕਾਰਡੇਨੀਓ, ਡੌਨ ਫਰਨਾਂਡੋ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਸਾਥੀਆਂ ਨੇ ਵੀ ਇਸਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਜੱਜ ਵੀ, ਜੇ ਉਹ ਡੌਨ ਲੁਈਸ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਰੁੱਝਿਆ ਨਾ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਧੋਖੇ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਲੈਂਦਾ, ਪਰ ਉਸਦੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਜੋ ਸੀ ਉਸਦੀ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਇੰਨਾ ਵਿਅਸਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਸਨੇ ਇਹਨਾਂ ਸਾਰੇ ਸੁਖਮ ਭਿੰਨਤਾਵਾਂ ਵੱਲ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਜਾਂ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਧਿਆਨ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ।

"ਰੱਬ ਮੇਰੀ ਮਦਦ ਕਰੇ!" ਨਾਈ ਨੇ ਚੀਕਿਆ, ਜੋ ਮਖੌਲ ਦਾ ਪਾਤਰ ਸੀ, "ਕੀ ਇੰਨੀਆਂ ਸ਼ਤਿਕਾਰਯੋਗ ਰੂਹਾਂ ਲਈ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨਾ ਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਬੇਸਿਨ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਇੱਕ ਹੈਲਮੇਟ ਹੈ? ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਚੀਜ਼ ਪੂਰੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨੂੰ ਉਲਝਾ ਦੇਵੇਗੀ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਕਿੰਨੀ ਵੀ ਸਿੱਖੀ ਹੋਈ ਕਿਉਂ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਪਰ ਕੋਈ ਗੱਲ ਨਹੀਂ; ਜੇਕਰ ਇਹ ਬੇਸਿਨ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹੈਲਮੇਟ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਪੈਕਸੈਡਲ ਵੀ ਘੋੜੇ ਦਾ ਹਾਰਨੈਸ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਸੱਜਣ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ।"

"ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਪੈਕਸੈਡਲ ਵਾਂਗ ਲੱਗਦਾ ਹੈ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਪਰ ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕਹਿ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੋ ਰਿਹਾ।"

"ਚਾਹੇ ਇਹ ਪੈਕਸੈਡਲ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਹਾਰਨੈਸ," ਪਾਦਰੀ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਸਿਰਫ਼ ਸੁਰ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਅਤੇ ਇਹ ਸਾਰੇ ਸੱਜਣ ਨਾਈਟ-ਇਰੈਂਟਰੀ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਉਸਦਾ ਪੱਖ ਰੱਖਦੇ ਹਾਂ।"

"ਸਵਰਗ, ਸੱਜਣੋ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਇਸ ਕਿਲ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਦੋ ਵਾਰ ਇੰਨੀਆਂ ਅਜੀਬ ਚੀਜ਼ਾਂ ਵਾਪਰੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਵੀ ਐਲਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਹਿੰਮਤ

ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਕਿ ਕੀ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਜ਼ਿਊਸ ਵਰਗੀ ਚੀਜ਼ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠ ਰਹੇ ਹਾਂ ਉਹ ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਜਾਦੂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ। ਪਿਛਲੇ ਮੌਕੇ 'ਤੇ, ਮੈਂ ਇੱਕ ਜਾਦੂਈ ਮੂਰ ਦੁਆਰਾ ਬਹੁਤ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਸੀ ਜੋ ਇੱਥੇ ਸੀ, ਇਹ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਿ ਉਸਦੇ ਸਾਥੀਆਂ ਨੇ ਸਾਂਚੇ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਵਿਵਹਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਕੱਲ੍ਹ ਰਾਤ, ਮੈਨੂੰ ਲਗਭਗ ਦੋ ਘੰਟੇ ਮੇਰੀ ਇਸ ਬਾਂਹ ਨਾਲ ਲਟਕਿਆ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਹ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਜਾਣਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸ ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਤੋਂ ਕਿਵੇਂ ਆਇਆ ਹਾਂ, ਇਸ ਲਈ ਹੁਣ ਮੇਰੇ ਲਈ ਅਜਿਹੇ ਉਲਝਣ ਵਾਲੇ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਦੇਣਾ ਜਲਦਬਾਜ਼ੀ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਿ ਇਹ ਹੈਲਮੇਟ ਦੀ ਬਜਾਏ ਇੱਕ ਬੇਸਿਨ ਹੈ, ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਆਪਣਾ ਜਵਾਬ ਦੇ ਚੁੱਕਾ ਹਾਂ, ਪਰ ਇਹ ਐਲਾਨ ਕਰਨ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਪੈਕਸੈਡਲ ਹੈ ਜਾਂ ਹਾਰਨੇਸ, ਮੈਂ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਫੈਸਲਾ ਦੇਣ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਪਰ ਇਸਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਤੁਹਾਡੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਦੇ ਚੰਗੇ ਨਿਰਣੇ 'ਤੇ ਛੱਡ ਦੇਵਾਂਗਾ। ਸ਼ਾਇਦ, ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੇਰੇ ਵਾਂਗ ਨਾਈਟ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਜਗ੍ਹਾ ਦੇ ਜਾਦੂ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਡਾ ਮਨ ਇਸ ਕਿਲ੍ਹੇ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਰਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸੁਤੰਤਰ ਹੋਣਗੇ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਸੱਚਮੁਚ ਹਨ, ਨਾ ਕਿ ਉਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ।

"ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਕਿ ਸਰ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਅੱਜ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਿਆਣਪ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਹੈ," ਡੌਨ ਫਰਨਾਂਡੇ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਸਾਡੇ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਠੋਸ ਚੀਜ਼ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਮੈਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸੱਜਣਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਗੁਪਤ ਵੋਟਿੰਗ ਕਰਾਂਗਾ ਪਰ ਨਤੀਜਿਆਂ ਦਾ ਖੁੱਲ੍ਹ ਕੇ ਅਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖੁਲ੍ਹਾਸਾ ਕਰਾਂਗਾ।"

ਜਿਹੜੇ ਲੋਕ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੇ ਸੁਝਾਅ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਸਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਇਹ ਸੁਝ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਦਾ ਕਾਰਨ ਸੀ, ਪਰ ਜਿਹੜੇ ਨਹੀਂ ਸਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਇਹ ਧਰਤੀ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਬਕਵਾਸ ਜਾਪਦੀ ਸੀ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਡੌਨ ਲੁਈਸ ਦੇ ਚਾਰ ਨੌਕਰਾਂ ਲਈ, ਅਤੇ ਡੌਨ ਲੁਈਸ ਖੁਦ ਅਤੇ ਸਰਾਏ ਵਿਚ ਰੁਕਣ ਵਾਲੇ ਹੋਰ ਤਿੰਨ ਯਾਤਰੀਆਂ ਲਈ ਵੀ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਜੋ ਪਵਿੱਤਰ ਭਾਈਚਾਰੇ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਜਾਪਦੇ ਸਨ, ਜੋ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਹ ਸਨ। ਪਰ ਜੋ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸੀ ਉਹ ਨਾਈ ਸੀ ਜਿਸਦਾ ਬੇਸਿਨ ਉਸਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮੈਮਬ੍ਰੀਨੋ ਦੇ ਹੈਲਮੇਟ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਿਸਦਾ ਪੈਕਸੈਡਲ, ਉਸਨੂੰ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਇੱਕ ਘੋੜੇ ਦੇ ਆਲੀਸ਼ਾਨ ਜਾਲ ਵਿੱਚ ਬਦਲਣ ਵਾਲਾ ਸੀ। ਡੌਨ ਫਰਨਾਂਡੇ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਤੋਂ ਦੂਜੇ ਵਿਅਕਤੀ ਵਿਚ ਜਾਂਦੇ ਹੋਏ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਵੋਟਾਂ ਲੈਂਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਕੰਨ ਵਿੱਚ ਫੁਸਫੁਸਾਉਣ ਲਈ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋਏ ਦੇਖ ਕੇ ਸਾਰੇ ਹੱਸ ਪਏ ਕਿ ਕੀ ਉਹ ਸੋਚਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਗ੍ਰਹਿਣਾ ਜਿਸ ਉਤੇ ਇੰਨਾ ਵਿਵਾਦ ਸੀ, ਇੱਕ ਪੈਕਸੈਡਲ ਸੀ ਜਾਂ ਹਾਰਨੇਸ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੂੰ ਜਾਣਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀਆਂ ਵੋਟਾਂ ਲੈਣੀਆਂ ਖਤਮ ਕਰ ਲਈਆਂ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਆਮ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ:

"ਮੇਰੇ ਭਲੇ ਆਦਮੀ, ਮੈਂ ਇੰਨੇ ਸਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਸੁਣ ਸੁਣ ਕੇ ਥੱਕ ਗਿਆ ਹਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ, ਹਰ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜਿਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣਾ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਕਿ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਹਾਸੋਹੀਣਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਗਧੇ ਦਾ ਪੈਕਸੈਡਲ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਘੋੜੇ ਦਾ ਹਾਰਨੇਸ - ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਚੰਗੀ ਨਸਲ ਦਾ। ਇਸ ਲਈ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਾਡੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਹੈ, ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਗ੍ਰਿਦੜ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਇਹ ਪੈਕਸੈਡਲ ਦੀ ਬਜਾਏ ਇੱਕ ਹਾਰਨੇਸ ਹੈ; ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਸਬੂਤ ਅਤੇ ਬਚਾਅ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਮਾੜੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ।"

"ਜੇਕਰ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਕ੍ਰਿਪਾਵਾਂ ਗਲਤ ਨਹੀਂ ਹਨ ਤਾਂ ਮੈਂ ਕਦੇ ਵੀ ਸੁਵਰਗ ਨਹੀਂ ਜਾਵਾਂਗਾ," ਵਾਧੂ ਨਾਈ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੇਰੀ ਆਤਮਾ ਜ਼ਰੂਰ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਹੋਵੇ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਪੈਕੇਟ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਇੱਕ ਹਾਰਨੇਸ। ਹਾਲਾਂਕਿ, "ਜਦੋਂ ਰੋਮ ਵਿਚ -" ਪਰ ਮੈਂ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗਾ; ਅਤੇ ਮੈਂ ਜ਼ਰੂਰ ਸ਼ਰਾਬੀ ਨਹੀਂ ਹਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਅੱਜ ਆਪਣਾ ਵਰਤ ਪਾਪ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਨਹੀਂ ਤੋੜਿਆ ਹੈ।"

ਨਾਈ ਦੀਆਂ ਕਹੀਆਂ ਮੂਰਖਤਾ ਭਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਨੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੀ ਬਕਵਾਸ ਨਾਲੋਂ ਘੱਟ ਹਾਸਾ ਨਹੀਂ ਭੜਕਾਇਆ, ਜਿਸਨੇ ਇਸ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਸੀ:

"ਹੁਣ ਕਿਸੇ ਲਈ ਆਪਣਾ ਲੋਕ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇ ਕੁਝ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਉਸਨੂੰ ਸੰਤ ਪੀਟਰ ਦੁਆਰਾ ਅਸੀਸ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ।"

ਇੱਥੇ ਚਾਰ ਨੌਕਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੇ ਕਿਹਾ:

"ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਕਿਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਮੁਜ਼ਾਕ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਯਕੀਨ ਨਹੀਂ ਦਿਵਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਕਿਰਪਾ ਵਰਗੇ ਬੁੱਧੀਮਾਨ ਆਦਮੀ, ਜਾਂ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਅਤੇ ਐਲਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਬੇਸਿਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਇੱਕ ਪੈਕਸੈਡਲ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਦੇਖਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਉਹੀ ਹੈ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਐਲਾਨ ਅਤੇ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ, ਮੈਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਰਹੱਸ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਦੇ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੀ ਚੀਜ਼ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇਣ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸੱਚਾਈ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਉੱਡਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਖੁਦ ਅਨੁਭਵ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਸੁਹਿ ਖਾਂਦਾ ਹਾਂ ਕਿ . . "ਅਤੇ ਇਹ ਉਸਨੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਕੇ ਕਿਹਾ -" ਹੁਣ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਜੀਉਂਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦਿਵਾ ਸਕੇ ਕਿ ਇਹ ਨਾਈ ਦਾ ਬੇਸਿਨ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਨਾ ਹੀ ਗਿਦੜ ਦਾ ਪੈਕਸੈਡਲ ਹੈ।"

"ਇਹ ਕਿਸੇ ਗਧੀ ਵਰਗਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ," ਪੁਜਾਰੀ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ।

"ਇਹ ਗੱਲ ਤੁਸੀਂ ਬਿਲਕੁਲ ਹੀ ਗਲਤ ਹੈ," ਨੌਕਰ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਇਹ ਉਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਚਰਚਾ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਇੱਕ ਪੈਕਸੈਡਲ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਕਿਰਪਾਵਾਂ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ।"

ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਇਹ ਸੁਣਿਆ, ਤਾਂ ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚੇ ਇੱਕ ਅਫਸਰ, ਜਿਸਨੇ ਬਹਿਸ ਅਤੇ ਝਗੜੇ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਸੀ, ਗੁੱਸੇ ਅਤੇ ਗੁੱਸੇ ਨਾਲ ਚੀਕਿਆ:

"ਇਹ ਇੱਕ ਪੈਕਸੈਡਲ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਮੇਰਾ ਪਿਤਾ ਮੇਰਾ ਪਿਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੋ ਵੀ ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਕੁਝ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਕਦੇ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਉਸਨੂੰ ਸ਼ਰਾਬੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।"

"ਤੂੰ ਇੱਕ ਝੂਠਾ, ਨੀਵਾਂ ਜਨਮਿਆ ਬਦਮਾਸ਼ ਹੈਂ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਚੀਕਿਆ।

ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਨੇਜ਼ਾ, ਜੋ ਉਸਨੇ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਸੀ, ਚੁੱਕ ਕੇ, ਉਸਨੇ ਅਫ਼ਸਰ ਦੇ ਸਿਰ 'ਤੇ ਅਜਿਹਾ ਵਾਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਜੇਕਰ ਉਹ ਰਸਤੇ ਤੋਂ ਛਾਲ ਨਾ ਮਾਰਦਾ, ਤਾਂ ਇਹ ਉਸਨੂੰ ਸਿੱਧਾ ਕਰ ਦਿੰਦਾ। ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਡਿਗਣ ਨਾਲ ਨੇਜ਼ਾ ਟੁੱਟ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਅਫ਼ਸਰਾਂ ਨੇ, ਆਪਣੇ ਸਾਥੀ ਨਾਲ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਲੂਕ ਹੁੰਦਾ ਦੇਖ ਕੇ, ਪਵਿੱਤਰ ਭਾਈਚਾਰੇ ਦੀ ਮਦਦ ਲਈ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਆਉਣ ਲਈ ਕਿਹਾ। ਸੈਂਚੋ ਦਾ ਮਾਲਕ, ਜੋ ਕਿ ਭਾਈਚਾਰੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸੀ, ਤੁਰੰਤ ਆਪਣੀ ਤਲਵਾਰ ਅਤੇ ਦਫ਼ਤਰ ਦੇ ਸਟਾਫ਼ ਨੂੰ ਲੈਣ ਲਈ ਅੰਦਰ ਗਿਆ ਅਤੇ ਫਿਰ ਆਪਣੇ ਸਾਥੀਆਂ ਦੇ ਕੁਲ ਆਪਣੀ ਜਗ੍ਹਾ ਲੈ ਲਈ। ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਡੌਨ ਲੂਈਸ ਦੇ ਨੌਕਰ ਹੰਗਾਮੇ ਦੌਰਾਨ ਉਸਦੇ ਭੱਜਣ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ ਉਸਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਇਕੱਠੇ ਹੋ ਗਏ ਸਨ। ਨਾਈ ਨੇ, ਸਰਾਏ ਨੂੰ ਉਲਟਾ ਹੋਇਆ ਦੇਖ ਕੇ, ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਉਸਦਾ ਪੈਕੁਸੈਡਲ ਫੜ ਲਿਆ, ਸਾਂਚੇ ਨੇ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਕੀਤਾ। ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਆਪਣੀ ਤਲਵਾਰ ਕੱਢੀ ਅਤੇ ਅਫ਼ਸਰਾਂ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ। ਡੌਨ ਲੂਈਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਨੌਕਰਾਂ ਨੂੰ ਚੀਕਿਆ ਕਿ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਛੱਡ ਦੇਣ ਅਤੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਕਾਰਡੇਨੀਓ ਅਤੇ ਡੌਨ ਫਰਨਾਂਡੇ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਨ ਲਈ ਜਾਣ, ਜੋ ਦੋਵੇਂ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੇ ਕੈਂਪ ਵਿੱਚ ਸਨ। ਪਾਦਰੀ ਚੀਕ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਸਰਾਏ ਮਾਲਕ ਦੀ ਪਤਨੀ ਚੀਕ ਰਹੀ ਸੀ, ਉਸਦੀ ਧੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਕੋਲ ਸੀ, ਮੈਰੀਟੋਰਨਸ ਰੋ ਰਹੀ ਸੀ, ਡੋਰੋਟੀਆ ਹੈਰਾਨ ਸੀ, ਲੁਸਿੰਡਾ ਹੈਰਾਨ ਸੀ, ਅਤੇ ਡੋਨਾ ਕਲਾਰਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੇਹੋਸ਼ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਨਾਈ ਸਾਂਚੋ ਨੂੰ ਕੁੱਟ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਸਾਂਚੋ ਨਾਈ ਨੂੰ ਕੁੱਟ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਡੌਨ ਲੂਈਸ, ਜਿਸਦੀ ਬਾਂਹ ਉਸਦੇ ਇੱਕ ਨੌਕਰ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਭੱਜਣ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਲਈ ਫੜ੍ਹਨ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਸੀ, ਨੇ ਉਸਦੇ ਮੂੰਹ ਵਿੱਚ ਮੁੱਕਾ ਮਾਰਿਆ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਹ ਖੂਨ ਨਾਲ ਲੁਥਪਥ ਹੋ ਗਿਆ। ਜਦੋਂ ਜੱਜ ਨੌਕਰ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਡੌਨ ਫਰਨਾਂਡੇ ਨੇ ਇੱਕ ਅਫ਼ਸਰ ਨੂੰ ਫਰਸ਼ 'ਤੇ ਪਾਇਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੇ ਸਰੀਰ ਦੇ ਇੱਕ ਸਿਰੇ ਤੋਂ ਦੂਜੇ ਸਿਰੇ ਤੱਕ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਲੱਤਾਂ ਮਾਰ ਰਿਹਾ ਸੀ; ਅਤੇ ਸਰਾਏ ਮਾਲਕ ਨੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਭਾਈਚਾਰੇ ਦੀ ਮਦਦ ਲਈ ਆਉਣ ਲਈ ਚੀਕਿਆ, ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਹੋਇਆ ਕਿ ਸਾਰਾ ਸਰਾਏ ਰੌਲਾ, ਚੀਕਾਂ, ਚੀਕਾਂ, ਉਲਝਣ, ਡਰ, ਘਬਰਾਹਟ, ਨਿਰਾਸ਼ਾ, ਕਟਾਂ, ਮੁੱਕਿਆਂ, ਕੁੱਟਾਂ ਅਤੇ ਲੱਤਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਹਰ ਪਾਸੇ ਖੂਨ ਸੀ।

ਪਰ ਇਸ ਹਫੜਾ-ਦਫੜੀ ਅਤੇ ਭੁਲੇਖੇ ਵਾਲੀ ਉਲਝਣ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ, ਡੌਨ ਕਿਊਜੇਟ ਨੇ ਆਪਣੇ ਦਿਮਾਗ਼ ਵਿੱਚ ਇਹ ਗੱਲ ਲੈ ਲਈ ਕਿ ਉਹ ਅਚਾਨਕ ਅਗਰਾਮਾਂਤੇ ਦੇ ਕੈਂਪ ਦੇ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਡੁੱਬ ਗਿਆ ਹੈ, [1] ਇਸ ਲਈ ਇੱਕ ਆਵਾਜ਼ ਨਾਲ ਜੋ ਸਾਰੀ ਸਰਾਂ ਵਿੱਚ ਗਰਜਦੀ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਚੀਕਿਆ:

"ਹਰ ਕੋਈ ਰੁਕ ਜਾਵੇ, ਆਪਣੀ ਤਲੂਵਾਰ ਪਰੇ ਰੱਖੇ, ਅਤੇ ਸ਼ਾਂਤ ਰਹੇ! ਜੇ ਉਹ ਜੀਉਂਦਾ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ!"

ਜਦੋਂ ਉਹ ਸਾਰੇ ਉਸਦੀ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਆਵਾਜ਼ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ 'ਤੇ ਰੁਕ ਗਏ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ:

"ਕੀ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਪ੍ਰਭੂਆਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਕਿਲ੍ਹਾ ਜਾਦੂਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇੱਥੇ ਭੂਤਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਭੀੜ ਜ਼ਰੂਰ ਰਹੇਗੀ? ਇਸ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਲਈ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਕਿਰਪਾਵਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਦੇਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਅਗਰਾਮਾਂਤੇ ਦੇ ਕੈਂਪ ਦਾ ਵਿਵਾਦ ਇੱਥੇ ਕਿਵੇਂ ਤਬਦੀਲ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਇਸਨੇ ਸਾਡੇ ਵਿਚਕਾਰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪ੍ਰੇਰਨਾ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਵੇਖੋ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਉਹ ਸਾਰੇ ਵਿਅਕਤੀ ਤਲਵਾਰ ਲਈ ਲੜ ਰਹੇ ਹਨ, ਇੰਨਾ ਘੋੜੇ ਲਈ, ਉਹ ਦੂਸਰੇ ਬਾਜ਼ ਲਈ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਟੋਪ ਲਈ, [2] ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਲੜ ਰਹੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਲੜ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਜੇਕਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਨਾਲ ਜੱਜ ਅਤੇ ਪੁਜਾਰੀ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਰਾਜਾ ਅਗਰਾਮਾਂਤੇ ਅਤੇ ਰਾਜਾ ਸੋਬਰੀਨੋ [3] ਵਜੋਂ ਸੇਵਾ ਕਰਨਗੇ, ਤਾਂ ਉਹ ਸਾਡੇ ਵਿਚਕਾਰ ਸ਼ਾਂਤੀ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਕਿਉਂਕਿ ਪਰਮਾਤਮਾ ਮੇਰਾ ਜੱਜ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਸਾਡੇ ਵਰਗੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਅਜਿਹੇ ਬੇਤੁਕੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਮਾਰਨਾ ਬਦਨਾਮੀ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਹੈ।"

ਅਫ਼ਸਰ, ਜੋ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਡੌਨ ਫਰਨਾਂਡੋ, ਕਾਰਡੇਨੀਓ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਾਥੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਕੁਟਮਾਰ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਪਾਇਆ ਸੀ, ਸ਼ਾਂਤ ਹੋਣ ਦੇ ਮੂਡ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਨਾਈ ਆਪਣੀ ਦਾੜ੍ਹੀ ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਪੈਕਸੈਡਲ ਦੋਵੇਂ ਝਗੜੇ ਵਿੱਚ ਗੁਆ ਚੁੱਕਾ ਸੀ। ਸਾਂਚੋ, ਇੱਕ ਚੰਗੇ ਨੌਕਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਦੇ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਹੁਕਮ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਡੌਨ ਲੁਈਸ ਦੇ ਚਾਰ ਨੌਕਰਾਂ ਨੇ ਵੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਰੋਕਿਆ, ਇਹ ਦੇਖਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਨਾ ਕਰਨ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿੰਨਾ ਘੱਟ ਫਾਇਦਾ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਸਿਰਫ਼ ਸਰਾਏ ਦੇ ਮਾਲਕ ਨੇ ਉਸ ਪਾਗਲ ਦੀ ਬੇਇੱਜ਼ਤੀ ਨੂੰ ਹਰ ਮੇਜ਼ 'ਤੇ ਸਰਾਏ ਵਿੱਚ ਵਿਘਨ ਪਾਉਣ ਲਈ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ। ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਲਈ ਰੌਲਾ ਘੱਟ ਗਿਆ, ਪਰ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਪੈਕਸੈਡਲ ਇੱਕ ਹਾਰਨੇਸ, ਬੇਸਿਨ ਇੱਕ ਹੈਲਮੇਟ ਅਤੇ ਸਰਾਏ ਇੱਕ ਕਿਲ੍ਹਾ ਹੋਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਨਿਆਂ ਦਾ ਦਿਨ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਸਾਰੇ ਅੰਤ ਵਿਚ ਸ਼ਾਂਤ ਹੋ ਗਏ ਅਤੇ ਜੱਜ ਅਤੇ ਪੁਜਾਰੀ ਦੀ ਸਮਝਦਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਸ਼ਾਂਤੀ ਬਣਾਈ, ਤਾਂ ਡੌਨ ਲੁਈਸ ਦੇ ਨੌਕਰਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਹ ਤੁਰੰਤ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਵਾਪਸ ਆ ਜਾਵੇ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਸਮਝੌਤਾ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਜੱਜ ਨੇ ਡੌਨ ਫਰਨਾਂਡੋ, ਕਾਰਡੇਨੀਓ ਅਤੇ ਪਾਦਰੀ ਨਾਲ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਉਸਨੇ ਫਿਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ, ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਜੋ ਡੌਨ ਲੁਈਸ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਸੀ, ਦੱਸਿਆ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਹਿਮਤੀ ਬਣ ਗਈ ਕਿ ਡੌਨ ਫਰਨਾਂਡੋ ਡੌਨ ਲੁਈਸ ਦੇ ਨੌਕਰਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਪਛਾਣ ਦਸ ਦੇਵੇ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੱਸੇ ਕਿ ਉਹ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਡੌਨ ਲੁਈਸ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਅੰਡੇਲੁਸੀਆ ਜਾਵੇ, ਜਿੱਥੇ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਭਰਾ ਮਾਰਕੁਇਸ ਦੁਆਰਾ ਉਹ ਸਤਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿਸਦਾ ਉਹ ਬਹੁਤ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੀ ਕਿ ਡੌਨ ਲੁਈਸ ਦਾ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦੀ ਛਾਤੀ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਜਾਣ ਦਾ ਕੋਈ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਪਾੜ ਦੇਣ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਨੌਕਰਾਂ ਨੂੰ ਡੌਨ ਫਰਨਾਂਡੋ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਅਤੇ ਡੌਨ ਲੁਈਸ ਦੇ ਇਰਾਦਿਆਂ ਬਾਰੇ ਪਤਾ ਲੱਗ ਗਿਆ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਸ ਵਿਚ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਤਿੰਨ ਉਸਦੇ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਦੱਸਣ ਲਈ ਵਾਪਸ ਆਉਣਗੇ ਕਿ ਮਾਮਲਾ ਕਿਵੇਂ ਅੱਗੇ ਵਧ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਚੌਥਾ ਡੌਨ ਲੁਈਸ ਦੇ ਨਾਲ ਉਸਦੇ ਨੌਕਰ ਵਜੋਂ ਰਹੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਬਾਕੀ ਉਸਦੇ ਲਈ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੇ, ਜਾਂ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਨਹੀਂ ਦੇਖਦੇ ਕਿ ਉਸਦਾ ਪਿਤਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੀ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਗਰਾਮਾਂਤੇ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਅਤੇ ਰਾਜਾ ਸੋਬਰੀਨੋ ਦੀ ਸੂਝ-ਬੂਝ ਨਾਲ ਝਗੜਿਆਂ ਦਾ ਉਹ ਗੁੱਛਾ ਸੁਲਝ ਗਿਆ, ਪਰ ਜਦੋਂ ਕੌਨਕੌਰਡ ਦੇ ਦੁਸ਼ਮਣ ਅਤੇ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੇ ਵਿਰੋਧੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬੇਇੱਜ਼ਤ ਅਤੇ ਧੋਖਾ ਖਾਧਾ, ਇਹ ਸਮਝਦਿਆਂ ਕਿ ਉਸਨੇ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਉਲਝਣ ਦੇ ਭੁਲੇਖੇ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟਣ ਤੋਂ ਕਿੰਨਾ ਘੱਟ

ਫਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਨਵੇਂ ਵਿਵਾਦਾਂ ਅਤੇ ਗੜਬੜਾਂ ਨੂੰ ਮੁੜ ਸੁਰਜੀਤ ਕਰਕੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਅਜ਼ਮਾਉਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ।

ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਹੋਇਆ ਕਿ ਅਫ਼ਸਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਦਰਜੇ ਨੂੰ ਜਾਣ ਕੇ ਸ਼ਾਂਤ ਹੋ ਗਏ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਉਹ ਲੜ ਰਹੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਹ ਲੜਾਈ ਤੋਂ ਪਿੱਛੇ ਹਟ ਗਏ, ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢ ਕੇ ਕਿ, ਭਾਵੇਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਕਿਵੇਂ ਵੀ ਨਿਕਲੀਆਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੌਦੇ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਮਾੜਾ ਨਤੀਜਾ ਭੁਗਤਣਾ ਪਵੇਗਾ। ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ, ਜਿਸਨੂੰ ਡੌਨ ਫੂਰਨਾਂਡੋ ਦੁਆਰਾ ਕੁੱਟਿਆ ਅਤੇ ਲੱਤ ਮਾਰੀ ਗਈ ਸੀ, ਨੂੰ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਯਾਦ ਆਇਆ ਕਿ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਪਰਾਧੀਆਂ ਦੀ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰੀ ਲਈ ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਵਾਰੰਟਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸੀ, ਜਿਸਨੂੰ ਹੋਲੀ ਬ੍ਰਦਰਹੁੱਡ ਨੇ ਗੈਲੀ ਗੁਲਾਮਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੇਣ ਲਈ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਾਂਚੋ ਨੂੰ ਸਹੀ ਡਰ ਸੀ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਉਸਨੂੰ ਯਾਦ ਆਇਆ, ਉਹ ਦੇਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਉਸ ਵਰਣਨ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਲੈ ਕੇ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ, ਆਪਣੇ ਡਬੋਲਟ ਤੋਂ ਇੱਕ ਚੁਸਕੀ ਕੱਢ ਕੇ, ਉਸਨੇ ਉਹ ਵਾਰੰਟ ਲੱਭ ਲਿਆ ਜਿਸਦੀ ਉਹ ਭਾਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਪੜ੍ਹਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਪਾਠਕ ਨਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਉਹ ਇੱਕ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਸ਼ਬਦ ਪੜ੍ਹਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਫਿਰ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ 'ਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਨਜ਼ਰਾਂ ਟਿਕਾਉਂਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਉਸਦੇ ਵਾਰੰਟ ਵਿੱਚ ਵਰਣਨ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੇ ਚਿਹਰੇ ਦੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕੇ। ਉਸਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਉਹੀ ਉਹੀ ਸੀ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਵਾਰੰਟ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਹ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋਇਆ ਉਸਨੇ ਚਮਚੇ ਨੂੰ ਮੋੜਿਆ, ਵਾਰੰਟ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਖੱਬੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਲਿਆ, ਅਤੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੀ ਗਰਦਨ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸੱਜੇ ਹੱਥ ਨਾਲ ਇੰਨੀ ਕੱਸ ਕੇ ਫੜ ਲਿਆ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਸਾਹ ਲੈਣ ਵਿੱਚ ਦਿੱਕਤ ਆ ਰਹੀ ਸੀ। ਫਿਰ ਉਹ ਚੀਕਿਆ:

"ਪਵਿੱਤਰ ਭਾਈਚਾਰੇ ਲਈ ਸੁਹਾਇਤਾ! ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਕਿਰਪਾ ਦਿਖਾਉਣ ਲਈ ਕਿ ਮੈਂ ਗੰਭੀਰ ਹਾਂ, ਇਸ ਵਾਰੰਟ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹੋ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਹਾਈਵੇਅਮੈਨ ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ।"

ਪੁਜਾਰੀ ਨੇ ਵਾਰੰਟ ਲਿਆ ਅਤੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਅਫ਼ਸਰ ਨੇ ਜੋ ਕੁਝ ਕਿਹਾ ਸੀ ਉਹ ਸੱਚ ਸੀ, ਅਤੇ ਡੌਨ ਕਿਊਕਸੋਟ ਨੇ ਉੱਥੇ ਦਿੱਤੇ ਵਰਣਨ ਦਾ ਜੁਰਮਾਨਾ ਦਿੱਤਾ। ਜਦੋਂ ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਸ ਬਦਮਾਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਬਦਨਾਮ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਦੇਖਿਆ, ਤਾਂ ਉਸਦਾ ਖੂਨ ਉਬਲਣ ਲੱਗ ਪਿਆ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਸਰੀਰ ਦੀ ਹਰ ਹੱਡੀ ਚੀਕਦੀ ਹੋਈ ਉਸਨੇ ਅਫ਼ਸਰ ਨੂੰ ਦੋਵਾਂ ਹੱਥਾਂ ਨਾਲ ਜਿੰਨੀ ਜਲਦੀ ਹੋ ਸਕੇ ਗਲੇ ਤੋਂ ਫੜ ਲਿਆ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਦੇ ਸਾਥੀ ਬਚਾਅ ਲਈ ਨਾ ਆਉਂਦੇ, ਤਾਂ ਅਫ਼ਸਰ ਨੇ ਡੌਨ ਕਿਊਕਸੋਟ ਦੇ ਆਪਣੇ ਸ਼ਿਕਾਰ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਆਪਣਾ ਭੂਤ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਹੁੰਦਾ। ਸਰਾਏ ਦਾ ਮਾਲਕ, ਜੋ ਆਪਣੇ ਸਾਥੀ ਅਫ਼ਸਰਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਨ ਲਈ ਸੁਜਬੁਰ ਸੀ, ਤੁਰੰਤ ਉਸਦੀ ਮਦਦ ਲਈ ਆਇਆ। ਸਰਾਏ ਦੇ ਮਾਲਕ ਦੀ ਪਤਨੀ, ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਨੂੰ ਝਗੜੇ ਦੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਦੌਰ ਵਿਚ ਦੇਖ ਕੇ, ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਸਵਰਗ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਮਦਦ ਲਈ ਸੋਜੁਦ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਚੀਕਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਉਸਦੀ ਧੀ ਅਤੇ ਮੈਰੀਟੋਰਨਸ ਤੁਰੰਤ ਉਸਦੀ ਬੇਨਤੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਗਏ। ਜਦੋਂ ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਕੀ ਹੋ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ:

"ਰੱਬ ਗਵਾਹ ਹੈ, ਮੇਰੇ ਮਾਲਕ ਨੇ ਇਸ ਕਿਲ੍ਹੇ ਬਾਰੇ ਜੋ ਕੁਝ ਕਿਹਾ ਹੈ ਉਹ ਸੱਚ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਥੇ ਇੱਕ ਘੰਟੇ ਦਾ ਆਰਾਮ ਕਰਨਾ ਅਸੰਭਵ ਹੈ।"

ਡੌਨ ਫਰਨਾਂਡੋ ਨੇ ਅਫ਼ਸਰ ਅਤੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ, ਦੋਵਾਂ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਲਈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੱਥ ਵੱਖ ਕਰ ਦਿੱਤੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਨੇ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਕੋਟ ਦੇ ਕਾਲਰ ਤੋਂ ਫੜ ਲਿਆ ਸੀ, ਜਿਸਨੇ ਬਦਲੇ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਗਰਦਨ ਤੋਂ ਫੜ ਲਿਆ ਸੀ। ਪਰ ਇਸਨੇ ਅਫ਼ਸਰਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕੈਦੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਜਾਂ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਉਸਨੂੰ ਕਾਬੂ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿਚ ਸੌਂਪਣ ਵਿਚ ਮਦਦ ਕਰਨ ਲਈ ਕਹਿਣ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਰੋਕਿਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਰਾਜਾ ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਭਾਈਚਾਰੇ ਦੁਆਰਾ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸ ਡਾਕੂ ਅਤੇ ਹਾਈਵੇਮੈਨ ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰ ਕਰਨ ਵਿਚ ਦੁਬਾਰਾ ਮਦਦ ਅਤੇ ਸਹਾਇਤਾ ਮੰਗੀ ਸੀ। ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਸੁਣ ਕੇ ਹੱਸ ਪਿਆ ਅਤੇ ਕਾਫ਼ੀ ਸ਼ਾਂਤੀ ਨਾਲ ਕਿਹਾ:

"ਆਓ, ਤੁਸੀਂ ਨੀਚ, ਮਾੜੇ ਆਮ ਲੋਕੋ, ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਹਾਈਵੇਮੈਨ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਜੋ ਗੈਲੀ ਗੁਲਾਮਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਕੈਦੀਆਂ ਨੂੰ ਆਜ਼ਾਦ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਦੱਬੇ-ਕੁਚਲੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਡਿੱਗੇ ਹੋਏ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਉਠਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਲੋੜਵੰਦਾਂ ਦਾ

ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਦਾ ਹੈ? ਆਪਣੇ ਨਾਂਚ ਕਾਰਨ, ਨਾਂਚ ਦਿਮਾਗਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਤੁਸੀਂ ਬੁਦਮਾਸ਼ ਸਵਰਗ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਾਈਟ-ਇਰੈਂਟਰੀ ਤੋਂ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਲਾਭਾਂ ਵਿਚ ਹਿੱਸਾ ਲੈਣ ਦਿਓ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਸ ਪਾਪ ਅਤੇ ਅਗਿਆਨਤਾ ਨੂੰ ਦਿਖਾਇਆ ਜਾਵੇ ਜਿਸ ਵਿਚ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਾਈਟ-ਇਰੈਂਟ ਦੀ ਮੂਰਤੀ ਦਾ ਸਤਿਕਾਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ, ਮੰਜ਼ੁਦਗੀ ਨੂੰ ਤਾਂ ਛੱਡ ਦਿਓ! ਆਓ, ਤੁਸੀਂ ਚੋਰ ਜੋ ਅਫ਼ਸ਼ੂਰਾਂ ਦੇ ਭੇਸ ਵਿੱਚ ਹੋ, ਤੁਸੀਂ ਪਵਿੱਤਰ ਭਾਈਚਾਰੇ ਦੁਆਰਾ ਲਾਇਸੈਂਸ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹਾਈਵੇਮੈਨ, ਮੈਨੂੰ ਦੱਸੋ: ਉਹ ਅਗਿਆਨੀ ਕੌਣ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਮੇਰੇ ਵਰਗੇ ਨਾਈਟ ਦੀ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰੀ ਲਈ ਵਾਰੰਟ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਸਨ? ਉਹ ਕੌਣ ਸੀ ਜਿਸਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਨਾਈਟ-ਇਰੈਂਟ ਸਾਰੇ ਅਦਾਲਤੀ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਤਲਵਾਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬਹਾਦਰੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਚਾਰਟਰ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਹਨ? ਮੈਂ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਉਹ ਸਧਾਰਨ ਵਿਅਕਤੀ ਕੌਣ ਸੀ ਜਿਸਨੂੰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਕੁਲੀਨਤਾ ਦਾ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਨਾਈਟ-ਇਰੰਟ ਨੂੰ ਉਸ ਦਿਨ ਵਰਗੀ ਛੋਟ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਸਨੂੰ ਸ਼ਹਾਦਤ ਦੇ ਅੰਖੇ ਪੈਸੇ ਲਈ ਸਮਰਪਿਤ ਕਰੋਨ ਲਈ ਇੱਕ ਨਾਈਟ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ? ਕਿਸ ਨਾਈਟ-ਇਰੰਟ ਨੇ ਕਦੇ ਟੈਕਸ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਕੋਈ ਚੀਜ਼ ਵੇਚੀ ਸੀ, ਜਾਂ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਸ਼ਾਹੀ ਸ਼ੁਖਸੀਅਤ ਵਿਆਹੀ ਸੀ, ਜਾਂ ਜਦੋਂ ਉਹ ਟੋਲਗੇਟ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਨਦੀ ਵਿੱਚ ਸੁਮੰਦਰੀ ਸਫ਼ਰ ਕੀਤਾ ਸੀ; ਜਾਂ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਲਈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਰਾਜੇ ਦਾ ਜਾਗੀਰਦਾਰ ਸੀ? ਕਿਸ ਦਰਜ਼ੀ ਨੇ ਕਦੇ ਉਸ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਕੱਪੜੇ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਪੈਸੇ ਲਏ ਸਨ? ਕਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਕਿਸ ਗਵਰਨਰ ਨੇ ਕਦੇ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕਿਲ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੇ ਠਹਿਰਨ ਦਾ ਖਰਚਾ ਦੇਣ ਲਈ ਕਿਹਾ? ਕਿਸ ਰਾਜੇ ਨੇ ਕਦੇ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੀ ਮੇਜ਼ 'ਤੇ ਬਿਠਾਉਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ? ਕਿਹੜੀ ਕੁੜੀ ਕਦੇ ਉਸ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਕਰੋਨ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਇੱਛਾ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ੀ ਦੇ ਅੰਗੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਰਪਿਤ ਕਰੋਨ ਵਿਚ ਅਸਫਲ ਰਹੀ? ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿਚ, ਇਸ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਕਦੇ ਕਿਹੜਾ ਨਾਈਟ-ਇਰੰਟ ਹੋਇਆ ਹੈ ਜਾਂ ਕਦੇ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਬੁਦਰਹੱਡ ਦੇ ਚਾਰ ਸੌ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਇਕੱਲੇ ਚਾਰ ਸੌ ਵਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ ਜੇ ਉਸਦੀ ਮੰਜ਼ੁਦਗੀ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦਿਖਾਉਣ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਕਰਦੇ ਹਨ?"

1. "ਅਗਰਾਮਾਂਤੇ ਦੇ ਕੈਂਪ ਦਾ 'ਵਿਵਾਦ'" ਓਰਲੈਂਡੋ ਫੁਰੀਓਸੋ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹਫੜਾ-ਦਫੜੀ ਵਾਲੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿਚ ਰਾਜਾ ਅਗਰਾਮਾਂਤੇ ਦੇ ਆਦਮੀ ਸ਼ਾਰਲਮੇਨ ਦੇ ਪੈਰਿਸ ਦੀ ਘੇਰਾਬੰਦੀ ਦੌਰਾਨ ਲੜਾਈ ਦੇ ਮਾਲ ਲਈ ਲੜਦੇ ਹਨ।
2. ਪਿਛਲੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਰੋਲੈਂਡ ਦੀ ਤਲਵਾਰ, ਡੁਰਿੰਦਾਨਾ; ਘੋੜੇ ਫਰੰਟੀਨੋ; ਹੈਕਟਰ ਦੀ ਢਾਲ 'ਤੇ ਇੱਕ ਬਾਜ਼ ਦੇ ਯੰਤਰ; ਅਤੇ ਸਰਵੈਂਟਸ ਦੁਆਰਾ ਮੈਮਬਰੀਨੋ ਦੇ ਹੈਲਮੇਟ ਦੇ ਬੇਲੋੜੇ ਜੋੜ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ।
3. ਰਾਜਾ ਸੋਬ੍ਰੀਨੋ ਅਤੇ ਰਾਜਾ ਅਗਰਾਮਾਂਤੇ ਆਪਣੀ ਸਿਆਣੀ ਸਲਾਹ ਅਤੇ ਕੰਮਾਂ ਨਾਲ ਅਗਰਾਮਾਂਤੇ ਦੇ ਕੈਂਪ ਵਿੱਚ ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕਾਮਯਾਬ ਰਹੇ।

ਅਧਿਆਇ ਛਿਆਲੀ

ਅਫ਼ਸਰਾਂ ਦਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਾਹਸ, ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਮਹਾਨ ਨਾਈਟ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੀ ਮਹਾਨ ਕੁਰਬਤਾ

ਜਦੋਂ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਇਹ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਪਾਦਰੀ ਅਫ਼ਸਰਾਂ ਨੂੰ ਯਕੀਨ ਦਿਵਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਨਾਈਟ ਆਪਣਾ ਪਾਗਲਪਨ ਗੁਆ ਬੈਠਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਉਸਦੇ ਕੰਮਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਤੋਂ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਸਨ, ਇਸ ਲਈ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਹੋਰ ਦਬਾਉਣ ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰ ਕਰਕੇ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹੁੰਨ, ਪਰ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੀ ਪਾਗਲਪਨ ਕਾਰਨ ਰਿਹਾਅ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸ 'ਤੇ ਵਾਰੰਟ ਵਾਲੇ ਅਫ਼ਸਰ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਇਹ ਉਸ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਪਾਗਲ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਉਸ ਨੂੰ ਉਹੀ ਕਰਨਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸਦੇ ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿਤਾ ਸੀ। ਇੱਕ ਵਾਰ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਤਿੰਨ ਸੌ ਵਾਰ ਰਿਹਾਅ ਕਰ ਸਕਦੇ ਸਨ ਜਿੰਨਾ ਉਸਨੂੰ ਪਰਵਾਹ ਸੀ।

"ਫਿਰ ਵੀ," ਪੁਜਾਰੀ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਸਨੂੰ ਹੁਣੇ ਨਹੀਂ ਲਿਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਖੋਹਣ ਦੇਵੇਗਾ, ਜੋ ਮੈਂ ਦੇਖਿਆ ਹੈ, ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ।"

ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, ਪਾਦਰੀ ਇੰਨੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕਾਮਯਾਬ ਹੋ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਇੰਨੀਆਂ ਬੇਤੁਕ ਗੱਲਾਂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕਾਮਯਾਬ ਹੋ ਗਿਆ, ਕਿ ਅਫ਼ਸਰਾਂ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਇਸ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਨੂੰ ਪਛਾਣਨ ਲਈ ਨਾਈਟ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਪਾਗਲ ਹੋਣਾ ਪੈਂਦਾ, ਇਸ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਨਾਈ ਅਤੇ ਸਾਂਚੇ ਪਾਂਜ਼ਾ ਵਿਚਕਾਰ ਸ਼ਾਂਤੀ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਿਆਂ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਨ ਨੂੰ ਉਚਿਤ ਸਮਝਿਆ, ਜੋ ਅਜੇ ਵੀ ਆਪਣੇ ਝਗੜੇ ਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਕੌੜੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਜਾਰੀ ਰੱਖ ਰਹੇ ਸੁਨ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਵਜੋਂ, ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਵਿਚੋਲੇ ਅਤੇ ਸਾਲਸ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇੰਨਾ ਵਧੀਆ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਕੀਤਾ ਕਿ ਦੋਵੇਂ ਧਿਰਾਂ, ਜੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖੁਸ਼ ਨਹੀਂ ਸਨ, ਤਾਂ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਸਨ, ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪੈਕ ਐਡਲਜ਼ ਦਾ ਆਦਾਨ-ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਪਰ ਸਿੰਚ ਅਤੇ ਹੈਲਟਰ ਨਹੀਂ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਮੈਮਬ੍ਰੀਨੋ ਦੇ ਹੈਲਮੇਟ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ, ਪਾਦਰੀ, ਜੋ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੂੰ ਅਣਜਾਣ ਸੀ, ਨੇ ਗੁਪਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨਾਈ ਨੂੰ ਬੇਸਿਨ ਲਈ ਅੱਠ ਰੀਅਲ ਦਿੱਤੇ, ਅਤੇ ਨਾਈ ਨੇ ਇੱਕ ਰਸੀਦ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਸਮੇਂ ਜਾਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਲਈ ਧੋਖਾਧੜੀ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ, ਆਮੀਨ।

ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਇਹ ਦੋ ਵਿਵਾਦ ਸੁਲਝ ਗਏ, ਉਹ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਅਤੇ ਭਾਰੇ ਸਨ, ਤਾਂ ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਡੌਨ ਲੁਈਸ ਦੇ ਨੌਕਰਾਂ ਲਈ ਰਹਿ ਗਿਆ ਕਿ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਤਿੰਨ ਨੂੰ ਘਰ ਵਾਪਸ ਲਿਆਉਣ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਨ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਚੌਥਾ ਡੌਨ ਫਰਨਾਂਡੋ ਦੇ ਨਾਲ ਜਿੱਥੇ ਵੀ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਲੈ ਜਾਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਉੱਥੇ ਹੀ ਰਹੇਗਾ। ਚੰਗੀ ਕਿਸਮਤ ਅਤੇ ਬਿਹਤਰ ਕਿਸਮਤ, ਜੋ ਹੁਣ ਰਸਤਾ ਸਾਫ਼ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸਰਾਏ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੇਮੀਆਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਹਾਦਰ ਰੂਹਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਨੂੰ ਘਟਾਉਣ ਲਈ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਗਈ ਸੀ, ਹੁਣ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਿਰੇ 'ਤੇ ਲਿਆਉਣ ਅਤੇ ਇੱਕ ਖੁਸ਼ਹਾਲ ਅੰਤ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਢੁਕਵੀਂ ਜਾਪਦੀ ਸੀ ਜਿਸਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਨੌਕਰ ਡੌਨ ਲੁਈਸ ਦੀ ਇੱਛਾ ਅਨੁਸਾਰ ਸਭ ਕੁਝ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਸਨ, ਜਿਸਨੇ ਡੋਨਾ ਕਲਾਰਾ ਨੂੰ ਇੰਨਾ ਖੁਸ਼ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਸ ਸਮੇਂ ਉਸਨੂੰ ਦੇਖਣ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਉਸਦੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਖੁਸ਼ੀ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਅਤੇ ਹਾਲਾਂਕਿ ਜ਼ੋਰਾਇਦਾ ਉਸ ਸਭ ਕੁਝ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਸਮਝ ਸਕੀ ਜੋ ਉਸਨੇ ਦੇਖਿਆ ਸੀ, ਉਹ ਹਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਚਿਹਰਿਆਂ ਵੱਲ ਵੇਖਦੀ ਅਤੇ ਜਾਂਚਦੀ ਹੋਈ ਬਦਲਵੀਂ ਖੁਸ਼ ਅਤੇ ਉਦਾਸ ਹੋ ਗਈ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਉਸਦੇ ਸਪੈਨਿਸ਼ ਦੇ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਟਿਕੀਆਂ ਰੱਖੀਆਂ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਲਟਕਾਇਆ। ਸਰਾਏ ਦਾ ਮਾਲਕ, ਜੋ ਕਿ ਪਾਦਰੀ ਦੁਆਰਾ ਨਾਈ ਨੂੰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਉਦਾਰ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਨਾਲ ਬਚ ਸਕਿਆ, ਨੇ ਡੌਨ ਕਿਇਕਸੋਟ ਨੂੰ ਉਸਦੀਆਂ ਮੁਸ਼ਕਾਂ ਦੇ ਨੁਕਸਾਨ ਅਤੇ ਵਾਈਨ ਦੇ ਨੁਕਸਾਨ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ, ਇਹ ਸੁਹ ਖਾਧੀ ਕਿ ਨਾ ਤਾਂ ਰੋਸੀਨਾਂਤੇ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਸਾਂਚੇ ਦਾ ਗਿੱਦੜ ਸਰਾਏ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਜਾਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਸਨੂੰ

ਇੱਕ ਵੀ ਆਖਰੀ ਪੈਸਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ। ਪੁਜਾਰੀ ਨੇ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਡੌਨ ਫਰਨਾਂਡੋ ਨੇ ਪੂਰਾ ਬਿੱਲ ਅਦਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਜੱਜ ਨੇ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਦਿਲ ਨਾਲ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਹ ਸਾਰੇ ਸ਼ਾਂਤ ਅਤੇ ਸ਼ਾਂਤ ਹੋ ਗਏ, ਅਤੇ ਸਰਾਏ ਹੁਣ ਅਗਰਾਮਾਂਤੇ ਦੇ ਵਿਵਾਦਪੂਰਨ ਕੈਂਪ ਵਰਗਾ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਡੌਨ ਕਿਇਕਸੋਟ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਓਕਟਾਵੀਅਨ ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਸ਼ਾਂਤੀ ਅਤੇ ਸ਼ਾਂਤੀ ਸੀ। ਇਹ ਆਮ ਸ਼ਹਿਮਤੀ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਸਭ ਲਈ ਪਾਦਰੀ ਦੇ ਚੰਗੇ ਇਰਾਦਿਆਂ ਅਤੇ ਮਹਾਨ ਭਾਸ਼ਣ ਅਤੇ ਡੌਨ ਫਰਨਾਂਡੋ ਦੀ ਬੇਮਿਸਾਲ ਉਦਾਰਤਾ ਦਾ ਧੰਨਵਾਦ ਕਰ ਸਕਦੇ ਸਨ।

ਜਦੋਂ ਡੌਨ ਕਿਇਕਸੋਟ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੰਨੇ ਸਾਰੇ ਵਿਵਾਦਾਂ ਤੋਂ ਆਜ਼ਾਦ ਅਤੇ ਮੁਕਤ ਦੇਖਿਆ - ਉਸਦੇ ਸਕੁਆਇਰ ਦੇ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਆਪਣੇ - ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਇਹ ਉਚਿਤ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀ ਯਾਤਰਾ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖੇ ਜੋ ਉਸਨੇ ਹੁਣ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਮਹਾਨ ਸਾਹਸ ਨੂੰ ਸਮਾਪਤ ਕਰੇ ਜਿਸ ਲਈ ਉਸਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ ਅਤੇ ਚੁਣਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।[1] ਇਸ ਦ੍ਰਿੜ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਉਹ ਡੋਰੋਟੀਆ ਅੱਗੇ ਗੋਡੇ ਟੇਕ ਗਿਆ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਉੱਠਣ ਤੱਕ ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਵੀ ਨਹੀਂ ਬੋਲਣ ਦਿੱਤਾ। ਉਸਦੀ ਇੱਛਾ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਲਈ, ਉਹ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਕਿਹਾ:

"ਇੱਕ ਮਸ਼ਹੂਰ ਕਹਾਵਤ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ, ਸੁੰਦਰ ਔਰਤ, ਕਿ "ਮਿਹਨਤ ਚੰਗੀ ਕਿਸਮਤ ਦੀ ਮਾਂ ਹੈ"।" ਤਜਰਬੇ ਨੇ ਦਿਖਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਗੰਭੀਰ ਟਕਰਾਅ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਾਰਤਾਕਾਰ ਦੀ ਦ੍ਰਿੜਤਾ ਇੱਕ ਸ਼ੱਕੀ ਚਿੱਤਾ ਨੂੰ ਇੱਕ ਖੁਸ਼ਹਾਲ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਲਿਆ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਜੰਗ ਨਾਲੋਂ ਕਿਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਗੱਤੀ ਅਤੇ ਜ਼ਲਦਬਾਜ਼ੀ ਦੁਸ਼ਮਣ ਦੀਆਂ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਅਸਫਲ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਦੇ ਬਚਾਅ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਿੱਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਇਸ ਸਭ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰ ਰਹੀ ਹਾਂ, ਉੱਚੀ ਅਤੇ ਸੁਤਿਕਾਰਯੋਗ ਔਰਤ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਹੈਰਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਕਿਲ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਸਾਡਾ ਰਹਿਣਾ ਹੁਣ ਲਾਭਦਾਇਕ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਨੁਕਸਾਨਦੇਹ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿਸੇ ਦਿਨ ਸਾਡੇ ਘਰ ਆ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਕੌਣ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਦਾ ਵਿਰੋਧੀ, ਦੈਂਤ, ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਗੁਪਤ, ਮਿਹਨਤੀ ਜਾਸੂਸਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਿੱਖ ਚੁੱਕਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਤਬਾਹ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹਾਂ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸਨੂੰ ਕਿਸੇ ਅਦਭੁਤ ਕਿਲ੍ਹੇ ਜਾਂ ਕਿਲ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਾਂ ਦੇ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਜਿਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਮੇਰੀਆਂ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਅਣਥੱਕ ਬਾਂਹ ਦੀ ਤਾਕਤ ਸ਼ਕਤੀਹੀਣ ਸਾਬਤ ਹੋਵੇਗੀ? ਇਸ ਲਈ, ਮੇਰੀ ਔਰਤ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਆਓ ਆਪਾਂ ਚੰਗੀ ਕਿਸਮਤ ਦੀ ਭਾਲ ਵਿਚ ਤੁਰੰਤ ਚਲੇ ਕੇ ਉਸ ਦੀਆਂ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਾਕਾਮ ਕਰੀਏ, ਕਿਉਂਕਿ ਆਪਣੀਆਂ ਇੱਛਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵਿਰੋਧੀ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਮੈਨੂੰ ਜਿੰਨਾ ਸਮਾਂ ਲੱਗੇਗਾ, ਓਨਾ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ।

ਇਸ ਮੌਕੇ 'ਤੇ, ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਪੂਰੀ ਸ਼ਾਂਤੀ ਨਾਲ ਸੁੰਦਰ ਰਾਜਕੁਮਾਰੀ ਦੇ ਜਵਾਬ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕੀਤੀ, ਜਿਸਨੇ ਰਾਣੀ ਵਰਗੇ ਅੰਦਾਜ਼ ਵਿਚ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੇ ਨਮੂਨੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ:

"ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਧੰਨਵਾਦੀ ਹਾਂ, ਸਰ ਨਾਈਟ, ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਲਈ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੀ ਵੱਡੀ ਮੁਸੀਬਤ ਵਿੱਚ ਮੇਰਾ ਪੱਖ ਲੈਣ ਦੀ ਇੱਛਾ ਰੱਖਦੇ ਹੋ, ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਨਾਈਟ ਹੋ, ਜਿਸਦੇ ਮੋਢਿਆਂ 'ਤੇ ਬੇਘਰਾਂ ਅਤੇ ਲੋੜਵੰਦਾਂ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਹੈ; ਅਤੇ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਅਤੇ ਮੇਰੀਆਂ ਦੋਵਾਂ ਇੱਛਾਵਾਂ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਕਰੇ ਤਾਂ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਦੇਖ ਸਕੋ ਕਿ ਦੁਨੀਆ ਵਿੱਚ ਸ਼ੁਕਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਔਰਤਾਂ ਹਨ। ਜਿੱਥੇ ਤੱਕ ਮੇਰੀ ਜਾਣ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ, ਇਸਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਹੋਣ ਦਿਓ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰੀ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਇੱਛਾ ਉਹ ਹੈ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਇੱਛਾ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ੀ ਅਨੁਸਾਰ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਕਿਉਂਕਿ ਜਿਸਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਸੌਂਪੀ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਰਾਜ ਦੀ ਬਹਾਲੀ ਤੁਹਾਡੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤੀ ਹੈ, ਉਹ ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਦੁਆਰਾ ਦੱਸੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਘਿਣ ਕਰੇਗੀ।"

"ਸਰਬਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਸੌਂਹ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਔਰਤ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਨਿਮਰ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਉੱਚਾ ਚੁੱਕਣ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਸਹੀ ਸਿੰਘਾਸਣ 'ਤੇ ਬਿਠਾਉਣ ਦੇ ਮੌਕੇ ਨੂੰ ਹੱਥੋਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣ ਦਿੰਦਾ। ਆਓ ਆਪਾਂ ਤੁਰੰਤ ਸਵਾਰੀ ਕਰੀਏ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ

"ਦੇਗ ਵਿੱਚ ਖ਼ਤਰਾ ਹੈ", ਅਤੇ ਇਹ ਮੇਰਾ ਚੱਲਣ ਦਾ ਇੱਛਾ ਨੂੰ ਉਤੇਜਿਤ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਸਵਰਗ ਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ, ਨਾ ਹੀ ਨਰਕ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਡਰਾ ਸਕੁਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਡਰਪੋਕ ਬਣਾ ਸਕੁਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਰੋਸੀਨਾਂਤੇ, ਸਾਂਚੋ ਨੂੰ ਕਾਠੀ ਪਾਉ, ਆਪਣੇ ਗਿੱਦੜ ਅਤੇ ਰਾਣੀ ਦੇ ਪਾਲਫ੍ਰੇ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਕਰੋ, ਅਤੇ ਆਓ ਅਸੀਂ ਰਾਜਪਾਲ ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸੱਜਣ ਲੋਕਾਂ ਤੋਂ ਵਿਦਾਈ ਲਈਏ ਅਤੇ ਇਸ ਸਮੇਂ ਚੱਲ ਪਈਏ।"

ਸਾਂਚੋ, ਜੋ ਇਸ ਸਭ ਦੌਰਾਨ ਮੌਜੂਦ ਸੀ, ਨੇ ਆਪਣਾ ਸਿਰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਤੋਂ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਹਿਲਾਇਆ ਅਤੇ ਕਿਹਾ:

"ਓ, ਮਾਲਕ, ਮਾਲਕ, ਇਹਨਾਂ ਪਿੰਡਾਂ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਘਮੰਡੀ-ਘਮੰਡੀ ਹੈ, ਮੈਂ ਮੌਜੂਦਾ ਕੰਪਨੀ ਤੋਂ ਇਹ ਕਹਿਣ ਲਈ ਮੁਆਫ਼ੀ ਮੰਗਦਾ ਹਾਂ।"

"ਇਸ ਪਿੰਡ ਜਾਂ ਧਰਤੀ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਕਿਹੜੀ ਗੰਦੀ-ਮਜ਼ਾਕ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੋ ਮੇਰੀ ਸਾਖ ਨੂੰ ਖਰਾਬ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਕਿਸ਼ਾਨ?"

"ਜੇ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਗੁੱਸੇ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਹੈ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਮੈਂ ਚੁੱਪ ਰਹਾਂਗਾ ਅਤੇ ਉਹ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗਾ ਜੋ ਇੱਕ ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਜਾਜਕ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ ਕਹਿਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਹ ਕਹਾਂਗਾ ਜੋ ਇੱਕ ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਨੌਕਰ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।"

"ਜੋ ਮਰਜ਼ੀ ਕਹੋ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨਾਲ ਮੈਨੂੰ ਡਰ ਨਾਲ ਭਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਡਰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਸਿਰਫ ਆਪਣੇ ਸੁਭਾਅ ਪ੍ਰਤੀ ਸੱਚੇ ਹੋ, ਅਤੇ ਜੇ ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਤੀ ਸੱਚਾ ਹਾਂ।"

"ਇੱਕ ਪਾਪੀ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ ਮੇਰੇ ਬਚਪਨ 'ਤੇ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੇਰਾ ਇਹ ਮਤਲਬ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪਰ ਮੈਂ ਸਮਝ ਲਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸੱਚਾਈ ਲਈ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਔਰਤ ਜੋ ਮਿਕੋਮੀਕੋਨ ਦੇ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਰਾਜ ਦੀ ਰਾਣੀ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਮੇਰੀ ਮਾਂ ਨਾਲੋਂ ਰਾਣੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਜੇ ਉਹ ਉਹੀ ਵਿਅਕਤੀ ਹੁੰਦੀ ਜੋ ਉਹ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਇਸ ਅਤੇ ਉਸ ਲੁਕਣ ਵਾਲੀ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਹਰ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਲੋਕ ਆਪਣੀ ਪਿੱਠ ਮੋੜਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਚੁੰਮਦੀ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੀ।"

ਡੋਰੋਟੀਆ ਸਾਂਚੋ ਦੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ 'ਤੇ ਸ਼ਰਮਿੰਦਾ ਹੋ ਗਈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸੱਚ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦਾ ਮੂੰਗੀਤਰ ਡੌਨ ਫਰਨਾਂਡੋ ਕਈ ਵਾਰ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਦੂਜਿਆਂ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਤੋਂ ਦੂਰ ਹੁੰਦੇ ਸਨ, ਉਸਦੇ ਬੁੱਲ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਉਸ ਇਨਾਮ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਇਕੱਠਾ ਕਰਦਾ ਸੀ ਜਿਸਦਾ ਉਸਦਾ ਜਾਨੂੰਨ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ। ਇਹ ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਇਸ ਤੱਥ ਤੋਂ ਹੈਰਾਨ ਸੀ ਕਿ ਇੰਨਾ ਆਸਾਨ ਤਿਆਗ ਇੰਨੇ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਰਾਜ ਦੀ ਰਾਣੀ ਨਾਲ ਇੱਕ ਵੇਸ਼ਵਾ ਬਣਨਾ ਵਧੇਰੇ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਉਹ ਸਾਂਚੋ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਵੀ ਕਹਿਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਅਸਮਰੱਥ ਸੀ, ਪਰ ਉਸਨੂੰ ਬੋਲਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ, ਜੋ ਉਸਨੇ ਕੀਤਾ, ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋਏ:

"ਮੈਂ ਇਹ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਮਾਲਕ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਹਾਈਵੇਅ ਅਤੇ ਬਾਈਵੇਅ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਸ਼ਾਰੀ ਯਾਤਰਾ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਬੁਰੀਆਂ ਰਾਤਾਂ ਅਤੇ ਬਦਤਰ ਦਿਨਾਂ ਤੋਂ ਵੀ ਵੱਧ ਜੋ ਅਸੀਂ ਸਹਿਣ ਕੀਤੇ ਹਨ, ਜੇਕਰ ਉਹੀ ਜੋ ਇਸ ਸਰਾਏ ਵਿੱਚ ਸਾਰਾ ਮਜ਼ਾ ਲੈ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਸਾਡੀ ਮਿਹਨਤ ਦਾ ਫਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਲਈ ਜਲਦੀ ਕਰਨ ਅਤੇ ਰੋਸੀਨੈਂਟ 'ਤੇ ਕਾਠੀ ਪਾਉਣ, ਜਾਂ ਗ੍ਰਧ 'ਤੇ ਪੈਕਸੈਡਲ ਪਾਉਣ, ਜਾਂ ਪੈਲਫ੍ਰੇ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਲਈ ਬਿਹਤਰ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਅਸੀਂ ਬੈਠ ਕੇ ਬੈਠੀਏ, ਆਪਣਾ ਖਾਣਾ ਖਾਈਏ, ਅਤੇ ਹਰੇਕ ਵੇਸ਼ਵਾ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਬੁਣਾਈ 'ਤੇ ਛੱਡ ਦੇਈਏ।"

ਦਇਆਵਾਨ ਸਵਰਗ! ਤੁਸੀਂ ਕਲਪਨਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਉੱਤੇ ਕਿੰਨਾ ਗੁੱਸਾ ਆਇਆ ਹੋਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਸਕੁਆਇਰ ਤੋਂ ਅਜਿਹੀ ਘਿਣਾਉਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਸੁਣੀ! ਤੁਸੀਂ, ਪਿਆਰੇ ਪਾਠਕ, ਮੇਰੀ ਗੱਲ ਨੂੰ ਇਸ ਲਈ ਮੰਨ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਇਹ ਇੰਨਾ ਵਧੀਆ ਸੀ ਕਿ, ਉਸਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਿਚੋਂ ਅੱਗ ਦੀਆਂ ਲਪਟਾਂ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਘੁੱਟਦੇ ਹੋਏ, ਉਸਨੇ ਹੜਬੜਾਹਟ ਨਾਲ ਕਿਹਾ:

"ਹੇ ਨੀਚ ਬਦਮਾਸ਼, ਤੂੰ ਇੰਨਾ ਨਿਰਾਦਰ, ਬੇਈਮਾਨ, ਅਗਿਆਨੀ, ਬਦਤਮੀਜ਼, ਬੇਈਮਾਨ, ਬਦਨਾਮ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਅਤੇ ਨਿੰਦਿਆ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਕਿਵੇਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈਂ? ਮੇਰੀ ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਤਿਸ਼ਠਾਵਾਨ ਔਰਤਾਂ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਸ਼ਬਦ ਬੋਲਣ ਦੀ ਤੇਰੀ ਹਿੰਮਤ ਕਿਵੇਂ ਹੋਈ? ਤੂੰ ਆਪਣੇ ਉਸ ਵਿਗੜੇ ਹੋਏ ਦਿਮਾਗ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਬੇਸ਼ਰਮ, ਬੇਈਮਾਨ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ

ਮੁਨਾਉਂਦਾ ਹੈਂ? ਮੇਰੀਆਂ ਨਜ਼ਰਾਂ ਤੋਂ ਦੂਰ ਹੋ ਜਾ, ਤੂੰ ਕੁਦਰਤ ਦਾ ਪਾਗ਼ਲ, ਤੂੰ ਝੂਠ ਦਾ ਭੰਡਾਰ, ਤੂੰ ਧੋਖੇ ਦਾ ਭੰਡਾਰ, ਤੂੰ ਚਾਕੂ ਦਾ ਸਿਲੇ, ਤੂੰ ਦੁਸ਼ਟਤਾ ਦਾ ਨਿਰਮਾਤਾ, ਤੂੰ ਮੂਰਖਤਾ ਫੈਲਾਉਣ ਵਾਲਾ, ਤੂੰ ਸ਼ਾਹੀ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਸ਼ਿਸ਼ਟਾਚਾਰੀ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦਾ ਦੁਸ਼ਮਣ! ਤੈਨੂੰ ਛੱਡ ਦੇ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਮੇਰੇ ਕ੍ਰੋਧ ਦੇ ਦਰਦ ਹੇਠ ਕੁਦੇ ਵੀ ਤੈਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਨਾ ਮਿਲਣ ਦੇ!"

ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਮੱਥੇ ਮੱਥੇ ਨੂੰ ਟੇਢਾ ਕੀਤਾ, ਸਾਹ ਖਿੱਚਿਆ, ਇੱਕ ਦਿਸ਼ਾ ਵੱਲ ਅਤੇ ਫਿਰ ਦੂਜੀ ਦਿਸ਼ਾ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ, ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਸੱਜੇ ਪੈਰ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਪੂਰੀ ਤਾਕਤ ਨਾਲ਼ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਲੱਤ ਮਾਰੀ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਉਸ ਦੇ ਅੰਦਰਲੇ ਗੁੱਸੇ ਦਾ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਹੋਇਆ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਅਤੇ ਗੁੱਸੇ ਨਾਲ਼ ਭਰੇ ਇਸ਼ਾਰਿਆਂ 'ਤੇ, ਸਾਂਚੋ ਡਰ ਨਾਲ਼ ਕੰਬ ਗਿਆ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ ਹੁੰਦਾ ਜੇਕਰ ਉਸੇ ਪਲ ਉਸਦੇ ਪੈਰਾਂ ਹੇਠੋਂ ਧਰਤੀ ਖੁੱਲ੍ਹ ਜਾਂਦੀ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਗ਼ਲ ਜਾਂਦੀ। ਉਸਨੂੰ ਕੋਈ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਕਰਨਾ ਹੈ ਸਿਵਾਏ ਇਸ ਦੇ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਗੁੱਸੇ ਭਰੇ ਮਾਲਕ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲ ਜਾਵੇ, ਪਰ ਸਿਆਣੀ ਡੋਰੋਟੀਆ, ਜੋ ਹੁਣ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੇ ਸੁਭਾਅ ਤੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣੂ ਸੀ, ਨੇ ਆਪਣੇ ਗੁੱਸੇ ਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ:

"ਦੁਖੀ ਚਿਹਰੇ ਦੇ ਸੂਰਜ ਨਾਈਟ, ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਤੁਹਾਡੇ ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਸਕੁਆਇਰ ਨੇ ਜੋ ਕਿਹਾ ਹੈ ਉਸ 'ਤੇ ਨਾਰਾਜ਼ ਨਾ ਹੋਵੋ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਅਜਿਹੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਕਹਿਣ ਦਾ ਚੰਗਾ ਕਾਰਨ ਹੋ ਸੱਕਦਾ ਹੈ। ਉਸਦੀ ਚੰਗੀ ਸਮਝ ਅਤੇ ਈਸਾਈ ਜ਼ਮੀਰ ਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਹੋਏ, ਕੋਈ ਵੀ ਉਸ ਤੋਂ ਕਿਸੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਝੂਠੀ ਗਵਾਹੀ ਦੇਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ। ਇੱਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਕੋਈ ਹੋਰ ਵਿਆਖਿਆ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ, ਕਿ ਇਸ ਕਿਲ੍ਹੇ ਵਿੱਚ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਵੀ ਵਾਪਰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਜਾਦੂ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੇਠ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇੱਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਮੈਂ ਦੁਹਰਾਉਂਦਾ ਹਾਂ, ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਸ਼ੈਤਾਨੀ ਯੰਤਰ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਹ ਦੇਖਿਆ ਜੋ ਉਹ ਦੇਖਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸਨੇ ਮੇਰੇ ਗੁਣ 'ਤੇ ਸ਼ੱਕ ਪੈਦਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।"

"ਮੈਂ ਸਰਬਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਸੌਂਹ ਖਾਂਦਾ ਹਾਂ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਇਸ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਕਿਹਾ, "ਤੁਹਾਡੀ ਔਰਤ ਨੇ ਸਮੁੱਸਿਆ 'ਤੇ ਉਂਗਲ ਰੱਖੀ ਹੈ। ਗਰੀਬ, ਬਦਕਿਸਮਤ ਸਾਂਚੋ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਸਾਹਮਣੇ ਕੁਝ ਭਰਮ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸਨੂੰ ਉਹ ਦੇਖਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਉਹ ਜਾਦੂ-ਟੂਣੇ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ਼ ਨਹੀਂ ਦੇਖ਼ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਇਸ ਚੰਗੇ ਆਦਮੀ ਦੀ ਚੰਗਿਆਈ ਅਤੇ ਮਾਸੂਮੀਅਤ ਦਾ ਯਕੀਨ ਰੱਖਦਾ ਹਾਂ, ਜੋ ਕਦੇ ਵੀ ਕਿਸੇ ਬਾਰੇ ਬੁਰਾ ਨਹੀਂ ਬੋਲੇਗਾ।"

"ਇਹੀ ਤਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਹੈ," ਡੌਨ ਫਰਨਾਂਡੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਇਸੇ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ, ਸਰ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ, ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਉਸਨੂੰ ਮੁਆਫ਼ ਕਰ ਦੇਵੇ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਦੀ ਛਾਤੀ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦੇਵੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪੀਓ ਵਿੱਚ ਏਰਾਟ, [2] ਇੱਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਭਰਮਾਂ ਕਾਰਨ ਉਸਦਾ ਮਨ ਉਲਝ ਜਾਵੇ।"

ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਜੁਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਸਾਂਚੋ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਮਾਫ਼ੀ ਮਿਲ ਗ਼ਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਪਾਦਰੀ ਸਿੱਧਾ ਸਕੁਆਇਰ ਨੂੰ ਲੈਣ ਲਈ ਗਿਆ, ਜੋ ਬਹੁਤ ਨਿਮਰਤਾ ਨਾਲ਼ ਅੰਦਰ ਆਇਆ ਅਤੇ ਗੋਡਿਆਂ ਭਾਰ ਡਿੱਗ ਕੇ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਤੋਂ ਉਸਦਾ ਹੱਥ ਮੰਗਣ ਲੱਗਾ। ਹੱਥ ਵਧਾਉਣ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਚੁੰਮਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣਾ ਆਸ਼ੀਰਵਾਦ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਕਿਹਾ:

"ਸਾਂਚੋ ਮੇਰੇ ਪੁੱਤਰ, ਤੂੰ ਹੁਣੇ ਹੀ ਉਸ ਸੱਚਾਈ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਜੋ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਇਸ ਕਿਲ੍ਹੇ ਬਾਰੇ ਅਕਸਰ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਯਾਨੀ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸਭ ਕੁਝ ਜਾਦੂ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।"

"ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇਖਦਾ ਹਾਂ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕੰਬਲ ਦੇ ਉਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ, ਜੋ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਆਮ ਤਰੀਕਿਆਂ ਨਾਲ਼ ਹੋਇਆ ਸੀ।"

"ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਗੱਲ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿਉਂਕਿ ਜੇ ਅਜਿਹਾ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਉਦੋਂ ਵੀ ਤੁਹਾਡਾ ਬਦਲਾ ਲੈਂਦਾ ਅਤੇ ਹੁਣ ਵੀ ਲੈਂਦਾ, ਪਰ ਨਾ ਤਾਂ ਉੱਦੋਂ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਹੁਣ ਮੈਂ ਕਦੇ ਵੀ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹਾਂ ਜਿਸਨੂੰ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਬੇਇੱਜ਼ਤੀ ਲਈ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹਾਂ।"

ਹਰ ਕਈ ਕੰਬਲ ਦੇ ਉਸ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਨੂੰ ਜਾਣਨ ਲਈ ਉਤਸੁਕ ਸੀ, ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਸ਼ਰਾਏ ਦੇ ਮਾਲਕ ਨੇ ਸਾਂਚੇ ਪ੍ਰਾਂਜ਼ਾ ਦੇ ਭੰਜਣ ਦੇ ਯਤਨਾਂ ਦਾ ਇੱਕ-ਇੱਕ ਬਿੰਦੂ ਦੱਸਿਆ, ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਮਜ਼ੇਦਾਰ ਨਹੀਂ ਲੱਗਿਆ ਅਤੇ ਜੋ ਸਾਂਚੇ ਨੂੰ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਸ਼ਰਮਿੰਦਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਲੱਗਿਆ ਹੁੰਦਾ ਜੇਕਰ ਉਸਦੇ ਮਾਲਕ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਭਰੋਸਾ ਨਾ ਦਿੱਤਾ ਹੁੰਦਾ ਕਿ ਇਹ ਸਭ ਇੱਕ ਭਰਮ ਸੀ। ਫਿਰ ਵੀ, ਸਾਂਚੇ ਦੀ ਮੂਰਖਤਾ ਕਦੇ ਵੀ ਇਸ ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚੀ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਸੁੰਦਰਨ ਅਤੇ ਸਧਾਰਨ ਤੱਥ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਧੋਖਾ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਸੀ: ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਮਾਸ ਅਤੇ ਲਹੂ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਕੰਬਲ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਨਾ ਕਿ ਕਿਸੇ ਸੁਪਨੇ ਜਾਂ ਕਲਪਨਾ ਦੁਆਰਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸਦੇ ਮਾਲਕ ਨੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ।

ਇਸ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਇਕੱਠ ਨੂੰ ਸੁਰਾਏ ਵਿੱਚ ਇਕੱਠੇ ਹੋਏ ਦੋ ਦਿਨ ਬੀਤ ਚੁੱਕੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੁਣ ਜਾਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਲੱਗ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਸਹਿਮਤ ਹੋਏ ਕਿ ਗ੍ਰਾਨੀ ਮਿਕੈਮੀਕੋਨਾ ਨੂੰ ਆਜ਼ਾਦ ਕਰਨ ਦੀ ਆੜ ਵਿੱਚ ਡੇਰੇਟੀਆ ਅਤੇ ਡੌਨ ਫਰਨਾਂਡੋ ਨੂੰ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨਾਲ ਉਸਦੇ ਪਿੰਡ ਵਾਪਸ ਜਾਣ ਦੀ ਸਾਰੀ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਵਿੱਚ ਨਾ ਪਾਉਣ, ਸਗੋਂ ਪੁਜਾਰੀ ਅਤੇ ਨਾਈ ਨੂੰ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਲੈ ਜਾਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣ, ਜੋ ਉਹ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ ਤਾਂ ਜੋ ਪੁਜਾਰੀ ਉਸਦੇ ਪਾਗਲਪਨ ਨਾਲ ਘਰ ਵਾਪਸ ਨਜਿੱਠ ਸਕੇ। ਫਿਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਬਲਦ ਗੱਡੀ ਦੇ ਡਰਾਈਵਰ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤਾ ਜੋ ਸੰਜੋਗ ਨਾਲ ਸਰਾਏ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘ ਰਿਹਾ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੀ ਗੱਡੀ 'ਤੇ ਲਿਜਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਲੱਕੜ ਦੀਆਂ ਬਾਰਾਂ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਅਸਥਾਈ ਪਿੰਜਰਾ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੂੰ ਆਰਾਮ ਨਾਲ ਘੇਰਨ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਸੀ। ਫਿਰ ਡੌਨ ਫਰਨਾਂਡੋ, ਉਸਦੇ ਸਾਥੀ, ਡੌਨ ਲੁਈਸ ਦੇ ਨੌਕਰ, ਅਤੇ ਅਫਸਰ, ਸੁਰਾਏ ਦੇ ਮਾਲਕ ਦੇ ਨਾਲ, ਸਾਰੇ ਪੁਜਾਰੀ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਅਤੇ ਧੋਖਾਧੜੀ ਹੇਠ, ਆਪਣੇ ਚਿਹਰੇ ਢੱਕੇ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਭੇਸ ਧਾਰਨ ਕੀਤੇ, ਕੁਝ ਇਕ ਕਿਸਮ ਦੇ ਅਤੇ ਕੁਝ ਹੋਰ ਤਾਂ ਜੋ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਤੋਂ ਵੱਖਰੇ ਸਮਝੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਸਨੇ ਸਰਾਏ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਨਾਲ, ਉਹ ਬਹੁਤ ਹੀ ਚੁਪ-ਚੁਪਾ ਉਸ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋ ਗਏ ਜਿੱਥੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਆਪਣੀਆਂ ਹਾਲੀਆ ਮੁਲਾਕਾਤਾਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸ਼ਾਂਤੀ ਨਾਲ ਸੌਂ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਸੁੱਤਾ ਪਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਣਜਾਣ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸ ਦੇ ਨੇੜੇ ਆ ਕੇ ਉਸ ਨੂੰ ਫੜ ਲਿਆ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਹੱਥ-ਪੈਰ ਇੰਨੇ ਮਜ਼ਬੂਤੀ ਨਾਲ ਬੰਨ੍ਹ ਦਿੱਤੇ ਕਿ ਜਦੋਂ ਉਹ ਝੱਟ ਜਾਗਿਆ, ਤਾਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੰਨੇ ਸਾਰੇ ਅਜੀਬ ਚਿਹਰਿਆਂ ਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਹੈਰਾਨੀ ਨਾਲ ਦੇਖਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੁਝ ਵੀ ਹਿੱਲਣ ਜਾਂ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਤੁਰੰਤ ਕਾਲਪਨਿਕ ਦੁਨੀਆ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲਿਆ ਜਿਸਦਾ ਉਸਦਾ ਵਿਗੜਿਆ ਹੋਇਆ ਮਨ ਲਗਾਤਾਰ ਜਾਦੂ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ, ਜਿਸਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਉਸਨੇ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਕਿ ਉਹ ਸਾਰੇ ਚਿੱਤਰ ਉਸ ਜਾਦੂਈ ਕਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਭੂਤ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਹ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਇੱਕ ਜਾਦੂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਨਾ ਤਾਂ ਹਿੱਲ ਸਕਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਆਪਣਾ ਬਚਾਅ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਹੋਇਆ ਕਿ ਸਭ ਕੁਝ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੋਇਆ ਜਿਵੇਂ ਪੁਜਾਰੀ ਨੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਉਹ ਉਸ ਯੋਜਨਾ ਦਾ ਆਰਕੀਟੈਕਟ ਸੀ। ਮੌਜੂਦ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸਿਰਫ਼ ਸਾਂਚੇ ਕੋਲ ਹੀ ਉਸਦੀ ਆਮ ਦਿੱਖ ਅਤੇ ਸੂਝ ਸੀ, ਅਤੇ ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਵਾਂਗ ਹੀ ਦੁੱਖ ਝੱਲਣ ਲਈ ਦੂਰ ਜਾਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਉਹ ਇਹ ਪਛਾਣਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਕਿ ਉਹ ਸਾਰੇ ਭੇਸ ਬਦਲੇ ਹੋਏ ਵਿਅਕਤੀ ਕੌਣ ਸਨ, ਪਰ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਬੁੱਲ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਸਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਲੱਗ ਜਾਂਦਾ ਕਿ ਉਸਦੇ ਮਾਲਕ ਦਾ ਹਮਲਾ ਅਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਿੱਥੇ ਲੈ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਵੀ ਚੁੱਪ ਰਿਹਾ, ਇਹ ਦੇਖਣ ਲਈ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦੀ ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਦਾ ਕੀ ਨਤੀਜਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪਿੰਜਰੇ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਿਆ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਅੰਦਰ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਬਾਰਾਂ ਨੂੰ ਇੰਨੇ ਮਜ਼ਬੂਤੀ ਨਾਲ ਕਿੱਲਾਂ ਨਾਲ ਠੋਕਿਆ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਖਿੱਚ-ਧੂਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਹਟਾ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਫਿਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮੋਢਿਆਂ 'ਤੇ ਚੁੱਕ ਲਿਆ, ਪਰ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਹ ਸਰਾਏ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲ ਰਹੇ ਸਨ, ਇੱਕ ਡਰਾਉਣੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣਾਈ ਦਿੱਤੀ, ਜਿੰਨੀ ਡਰਾਉਣੀ ਨਾਈ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ - ਪੈਕਸੈਡਲ ਵਾਲਾ ਨਾਈ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਦੂਜਾ - ਅਤੇ ਆਵਾਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ:

"ਹੇ ਦੁਖਦਾਈ ਚਿਹਰੇ ਦੇ ਸੂਰਮੇ, ਉਸ ਜੇਲ੍ਹ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਨਾ ਹੋਵੋ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਯਾਤਰਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਉਸ ਸਾਹਸ ਨੂੰ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਣ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੀ

ਮਹਾਨ ਬਹਾਦਰਾਂ ਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਰੱਖਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਉਦੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਗੁੱਸੇ ਵਿੱਚ ਡੁੱਬੇ ਹੋਏ ਬੇ-ਮੰਚਾਦ ਸ਼ੇਰ [3] ਜੋੜੇ ਚਿੱਟੇ ਟੇਬੋਸਨ ਘੁੱਗੀ ਨਾਲ, ਪਹਿਲਾਂ ਆਪਣੀਆਂ ਉਘੜੀਆਂ ਗੁਰਦੁਨਾਂ ਨੂੰ ਵਿਆਹ ਦੇ ਜੂਲੇ ਹੇਠ ਦੱਬਣਗੇ, ਜਿਸਦੇ ਅਸਾਧਾਰਨ ਮਿਲਾਪ ਤੋਂ ਦਿਨ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਭਿਆਨਕ ਬੱਚੇ ਨਿਕਲਣਗੇ ਜੋ ਬਹਾਦਰ ਪਿਤਾ ਦੇ ਫੈਲੇ ਹੋਏ ਪੰਜਿਆਂ ਦੀ ਨਕਲ ਕਰਨਗੇ। ਇਹ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੋਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਭੱਜ ਰਹੇ ਨਿੰਫ ਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਆਪਣੇ ਤੇਜ਼ ਅਤੇ ਕੁਦਰਤੀ ਰਸਤੇ ਵਿੱਚ ਦੋ ਵਾਰ ਤਾਰਾਮੰਡਲਾਂ ਦਾ ਦੌਰਾ ਕਰ ਸਕੇ। ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ, ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਤਮ ਅਤੇ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਸਕੁਆਇਰ ਜਿਸਦੇ ਕੋਲ਼ ਕਦੇ ਤਲਵਾਰ, ਉਸਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਦਾੜ੍ਹੀ, ਜਾਂ ਇੱਕ ਨੱਕ ਜੋ ਸੁੰਘ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਿਜਾਏ ਗਏ ਨਾਈਟ-ਐਰੈਂਟਰੀ ਦੇ ਫੁੱਲ ਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਨਾਖੁਸ਼ ਜਾਂ ਨਿਰਾਸ਼ ਨਾ ਹੋਵੋ, ਕਿਉਂਕਿ ਜਲਦੀ ਹੀ, ਜੇ ਇਹ ਬ੍ਰਹਿਮੰਡ ਦੇ ਸਿਰਜਣਹਾਰ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੰਨਾ ਉੱਚਾ ਅਤੇ ਉੱਤਮ ਪਾਓਗੇ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਛਾਣੋਗੇ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਤੁਹਾਡੇ ਚੰਗੇ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਾਅਦੇ ਝੂਠੇ ਸਾਬਤ ਹੋਣਗੇ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੁੱਧੀਮਾਨ ਮੇਂਟੀਰੋਨੀਆਨਾ ਵੱਲੋਂ ਭਰੋਸਾ ਦਿਵਾ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਮਜ਼ਦੂਰੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਘਟਨਾਵਾਂ ਮੈਨੂੰ ਸਹਿਣ ਕਰਨਗੀਆਂ। ਬਹਾਦਰ ਅਤੇ ਜਾਦੂਈ ਨਾਈਟ ਦੇ ਨਕਸ਼ੇ-ਕਦਮਾਂ 'ਤੇ ਚੱਲੋ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਢੁਕਵਾਂ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਉੱਥੇ ਜਾਓ ਜਿੱਥੇ ਤੁਸੀਂ ਦੋਵੇਂ ਰਹੋਗੇ। ਪਰ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਹੋਰ ਕੁਝ ਕਹਿਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੈ, ਪਰਮਾਤਮਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਰੱਖੇ ਅਤੇ ਮੈਂ ਵਾਪਸ ਆਵਾਂਗਾ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿੱਥੇ।"

ਆਪਣੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਅੰਤ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਦੇ ਹੋਏ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਆਵਾਜ਼ ਨੂੰ ਇਸ ਭਾਵਨਾ ਨਾਲ ਸੰਜਮਿਤ ਕੀਤਾ ਕਿ ਜੋ ਲੋਕ ਮਜ਼ਾਕ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਸਨ ਉਹ ਵੀ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਸਨ ਕਿ ਉਹ ਜੋ ਸੁਣ ਰਹੇ ਸੁਨ ਉਹ ਅਸਲ ਸੀ। ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੂੰ ਉਸ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਤੋਂ ਦਿਲਾਸਾ ਮਿਲਿਆ ਜੋ ਉਸਨੇ ਹੁਣੇ ਸੁਣੀ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਤੁਰੰਤ ਇਸਦਾ ਪੂਰਾ ਅਰਥ ਸਮਝ ਲਿਆ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਅਨੁਮਾਨ ਲਗਾਇਆ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਟੋਬੋਸੋ ਦੇ ਆਪਣੇ ਪਿਆਰੇ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਨਾਲ ਪਵਿੱਤਰ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਿਆਹ ਵਿੱਚ ਇੱਕਜੁੱਟ ਦੇਖਣ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਜਿਸਦੀ ਮੁਬਾਰਕ ਕੁੱਖ ਤੋਂ ਬੱਚੇ - ਉਸਦੇ ਪੁੱਤਰ - ਲਾ ਮੰਚਾ ਦੀ ਸੁਦੀਵੀ ਮਹਿਮਾ ਲਈ ਪੈਦਾ ਹੋਣਗੇ। ਇਸ 'ਤੇ ਉਸਨੇ ਇੰਨਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਤੇ ਦ੍ਰਿੜਤਾ ਨਾਲ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਡੂੰਘਾ ਸਾਹ ਲਿਆ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਆਵਾਜ਼ ਉੱਚੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ:

"ਹੇ ਸ਼ੀਮੀਨ ਜੀ, ਤੁਸੀਂ ਜੋ ਵੀ ਹੋ, ਜਿਸਨੇ ਮੇਰੇ ਲਈ ਇੰਨੀ ਵੱਡੀ ਖੁਸ਼ੀ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵੱਲੋਂ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੇਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਇੰਚਾਰਜ ਬੁੱਧੀਮਾਨ ਜਾਦੂਗਰ ਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕਰੋ ਕਿ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿਚ ਨਾਸ਼ ਨਾ ਹੋਣ ਦੇਣ ਜਿੱਥੇ ਮੈਂ ਹੁਣ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਾਉਂਦਾ ਹਾਂ ਜਦੋਂ ਤੁਰੰਤ ਮੈਂ ਵਾਅਦਿਆਂ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਨੂੰ ਇੱਥੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਨੰਦਦਾਇਕ ਅਤੇ ਬੇਮਿਸਾਲ ਨਹੀਂ ਦੇਖਦਾ। ਜਿੰਨਾ ਚਿਰ ਇਹ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਕੋਠੜੀ ਦੇ ਦੁੱਖਾਂ ਵਿਚ ਮਾਣ ਕਰਾਂਗਾ ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਜ਼ੰਜੀਰਾਂ ਵਿਚ ਰਾਹਤ ਪਾਵਾਂਗਾ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਬੰਨ੍ਹਦੀਆਂ ਹਨ, ਨਾ ਹੀ ਮੈਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਡੰਡਿਆਂ ਨੂੰ ਮੰਨਾਂਗਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਅੱਖਾ ਜੰਗ ਦਾ ਮੈਦਾਨ ਪਿਆ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਇੱਕ ਨਰਮ ਬਿਸਤਰਾ ਅਤੇ ਸੁਭ ਵਿਆਹ ਦਾ ਸੋਫ਼ਾ। ਜਿੱਥੇ ਤੱਕ ਮੇਰੇ ਸਕੁਆਇਰ ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਦੇ ਦਿਲਾਸੇ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ, ਮੈਂ ਉਸਦੀ ਚੰਗਿਆਈ ਅਤੇ ਨੇਕ ਵਿਵਹਾਰ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਚੰਗੇ ਜਾਂ ਮਾੜੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਮੈਨੂੰ ਛੱਡਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦੇਵੇਗਾ। ਪਰ ਜੇਕਰ ਇਹ ਵਾਪਰਦਾ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਉਸਦੀ ਮਾੜੀ ਕਿਸਮਤ ਕਾਰਨ ਜਾਂ ਮੇਰੀ, ਕਿ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਉਹ ਟਾਪੂ ਜਾਂ ਇਸਦੇ ਬਰਾਬਰ ਦੇਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੋਵਾਂਗਾ ਜਿਸਦਾ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਉਸਦੀ ਤਨਖਾਹ ਗੁਆਚ ਨਹੀਂ ਜਾਵੇਗੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰੀ ਵਸੀਅਤ ਵਿੱਚ, ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਮੈਂ ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਉਸਦੇ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਨਹੀਂ। ਅਤੇ ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਸੇਵਾ ਪਰ ਮੇਰੇ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਸਾਧਨਾਂ 'ਤੇ।

ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਨੇ ਬਹੁਤ ਸ਼ੁਤਿਕਾਰ ਨਾਲ ਆਪਣਾ ਸਿਰ ਝੁਕਾਇਆ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਦੇ ਦੋਵੇਂ ਹੱਥਾਂ ਨੂੰ ਚੁੰਮਿਆ, ਦੋਵੇਂ ਹੱਥ ਇਕੱਠੇ ਬੰਨ੍ਹੇ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਉਹ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਨੂੰ ਚੁੰਮਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਫਿਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਜਾਤੀਆਂ ਨੇ ਪਿੰਜਰੇ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮੋਢਿਆਂ 'ਤੇ ਚੁੱਕਿਆ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਬਲਦ ਦੀ ਗੱਡੀ 'ਤੇ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ।

1. ਮੱਤੀ 22:14 ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ 'ਤੇ ਇੱਕ ਨਾਟਕ, ਜੋ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ: "ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਸੱਦੇ ਗਏ ਹਨ ਪਰ ਥੋੜ੍ਹੇ ਚੁਣੇ ਗਏ ਹਨ।"
2. ਲਾਤੀਨੀ: "ਜਿਵੇਂ ਇਹ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਸੀ।"
3. ਸਰਵੈਂਟਸ ਦੁਆਰਾ ਕ੍ਰਿਆ "ਮੰਚੁਰ" (ਦਾਗ ਲੁਗਾਉਣਾ) 'ਤੇ ਸ਼ਬਦ-ਜੋੜ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਅਨੁਵਾਦ ਵਿੱਚ ਦੱਸਣਾ ਅਸੰਭਵ ਹੈ। ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੇ ਜਦੋਂ ਖੋਤਰ, "ਲੁਪਾ ਮੰਚਾ" ਦਾ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਅਰਥ ਹੈ "ਦਾਗਦਾਰ" ਜਾਂ "ਦਾਗਦਾਰ"। ਨਾਈ ਨੇ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ "ਲੀਓਨ ਮਾਨਚੇਗੋ" (ਭਾਵ "ਲੁਪਾ ਮੰਚਾ ਤੋਂ ਸ਼ੇਰ") ਕਿਹਾ ਹੋਵੇਗਾ ਪਰ ਉਹ "ਲੀਓਨ ਮਾਨਚਾਡੋ" ("ਦਾਗਦਾਰ ਸ਼ੇਰ") ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਦੋਵੇਂ ਅਰਥ ਇੱਕ ਸਪੈਨਿਸ਼ ਪਾਠਕ ਦੁਆਰਾ ਸਮਝੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਅਧਿਆਇ ਸੰਤਾਲੀ

ਲਾ ਮੰਚਾ ਦੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੇ ਅਜੀਬ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ਼ ਮੋਹਿਤ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਹੋਰ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਘਟਨਾਵਾਂ

ਜਦੋਂ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਗੱਡੀ ਦੇ ਉੱਪਰ ਪਿੰਜਰੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਪਾਇਆ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ:

"ਮੈਂ ਬਹਾਦਰੀ ਦੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਗੰਭੀਰ ਇਤਿਹਾਸ ਪੜ੍ਹੇ ਹਨ, ਪਰ ਮੈਂ ਕਦੇ ਵੀ ਜਾਦੂਈ ਨਾਈਟਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਢੰਗ ਨਾਲ ਜਾਂ ਇਹਨਾਂ ਹੌਲੀ, ਸੁਸਤ ਜਾਨਵਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੁਸਤ ਗਤੀ ਨਾਲ ਘੁੰਮਦੇ ਹੋਏ ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹਿਆ, ਦੇਖਿਆ ਜਾਂ ਸੁਣਿਆ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਗੁੱਸੇ ਸਲੇਟੀ ਬੱਦਲ 'ਤੇ ਜਾਂ ਇੱਕ ਅੱਗ ਵਾਲੇ ਰੱਥ 'ਤੇ ਸਵਾਰ ਹੋ ਕੇ ਜਾਂ ਇੱਕ ਹਿਪੋਗ੍ਰਿਫ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਜਾਨਵਰ 'ਤੇ ਸਵਾਰ ਹੋ ਕੇ ਹੈਰਾਨੀਜਨਕ ਗਤੀ ਨਾਲ ਹਵਾ ਰਾਹੀਂ ਲਿਜਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇੱਕ ਬਲਦ ਗੱਡੀ 'ਤੇ - ਸਵਰਗ! - ਮੈਨੂੰ ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਪਤਾ ਹੋਵੇ ਕਿ ਕੀ ਸੋਚਣਾ ਹੈ। ਸ਼ਾਇਦ ਨਾਈਟ-ਇਰੈਂਟਰੀ ਅਤੇ ਜਾਦੂ-ਟੂਣੇ ਅੱਜਕੱਲ੍ਹ ਪੁਰਾਣੇ ਦਿਨਾਂ ਤੋਂ ਵੱਖਰੇ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਚੱਲਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਦੁਨੀਆ ਲਈ ਨਵੀਂ ਨਾਈਟ ਹਾਂ ਅਤੇ ਹੁਣ ਭੁੱਲੇ ਹੋਏ ਪੇਸ਼ੇ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਜ਼ਿੰਦਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਪਹਿਲਾ ਨਾਈਟ ਹਾਂ, ਇਹ ਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਹੋਰ ਕਿਸਮਾਂ ਦੇ ਜਾਦੂ ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ ਖੋਜੇ ਗਏ ਹਨ, ਨਾਲ ਹੀ ਜਾਦੂਈਆਂ ਨੂੰ ਲਿਜਾਣ ਦੇ ਹੋਰ ਤਰੀਕੇ। ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੀ ਸੋਚਦੇ ਹੋ, ਮੇਰੇ ਪੁੱਤਰ ਸਾਂਚੋ?"

"ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਕੀ ਸੋਚਣਾ ਹੈ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਜਿੰਨੀ ਬਹਾਦਰੀ ਦੀਆਂ ਲਿਖਤਾਂ ਵਿੱਚ ਮਾਹਰ ਨਹੀਂ ਹਾਂ, ਪਰ ਇਸਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਮੈਂ ਇਹ ਸਹੁੰ ਚੁੱਕਣ ਅਤੇ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਕਰਾਂਗਾ ਕਿ ਇਹ ਪ੍ਰਤੱਖ ਰੂਪ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਘਿਰੇ ਹੋਏ ਹਾਂ, ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੈਥੋਲਿਕ ਨਹੀਂ ਹਨ।"

"ਕੈਥੋਲਿਕ! ਮੇਰਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ, ਸਾਂਚੋ, ਉਹ ਕੈਥੋਲਿਕ ਕਿਵੇਂ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਹ ਸਾਰੇ ਭੂਤ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਮੁਸੀਬਤ ਵਿੱਚ ਪਾਉਣ ਲਈ ਇੱਥੇ ਆਉਣ ਲਈ ਇਹ ਕਾਲਪਨਿਕ ਰੂਪ ਧਾਰਨ ਕੀਤੇ ਹਨ?[1] ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਖੁਦ ਦੇਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਨਾਲ ਛੂਹੋ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਦੇਖੋਗੇ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਰੀਰ ਹਵਾ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹਨ ਅਤੇ ਸਿਰਫ਼ ਦਿੱਖ ਤੋਂ ਬਣੇ ਹਨ।"

"ਭੁਲਿਆਈ ਲਈ, ਮਾਲਕ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਛੂਹ ਲਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਸ਼ੈਤਾਨ ਜੋ ਇੱਥੇ ਇੰਨਾ ਹੰਗਾਮਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਕਾਫ਼ੀ ਮੋਟਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਹੈ ਜੋ ਮੈਂ ਸ਼ੈਤਾਨਾਂ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਬਾਰੇ ਸੁਣਿਆ ਹੈ, ਉਸ ਤੋਂ ਬਿਲਕੁਲ ਵੱਖਰੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਰੇ ਬਿਰਤਾਂਤਾਂ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਗੰਧਕ ਜਾਂ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬਦਬੂ ਆਉਂਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਅੱਧੀ ਲੀਗ ਦੂਰ ਤੋਂ ਅੰਬਰਗ੍ਰਿਸ ਦੀ ਬਦਬੂ ਆਉਂਦੀ ਹੈ।"

ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਇਹ ਡੌਨ ਫੇਰਨਾਂਡੋ ਦੇ ਭਲੇ ਲਈ ਕਿਹਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ, ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਕੁਲੀਨ ਵਿਅਕਤੀ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, ਉਸਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਸਾਂਚੋ ਦੇ ਕਹਿਣ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਦੀ ਖੁਸ਼ਬੂ ਆ ਗਈ ਸੀ।

"ਇਸ 'ਤੇ ਹੈਰਾਨ ਨਾ ਹੋਵੋ, ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ ਸਾਂਚੋ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। "ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਤਾ ਹੋਵੇ ਕਿ ਸ਼ੈਤਾਨ ਕਾਫ਼ੀ ਚਲਾਕ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ, ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕਿ ਉਹ ਗੰਧ ਦੇ ਵਾਹਕ ਹਨ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਛੱਡਦੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹਨ, ਪਰ ਜਦੋਂ ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਵੀ ਇਹ ਚੰਗੀ ਗੰਧ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਬਦਬੂਦਾਰ, ਬਦਬੂਦਾਰ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਸਦਾ ਕਾਰਨ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਜਿੱਥੇ ਵੀ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਨਰਕ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਤਸੀਹਿਆਂ ਤੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਰਾਹਤ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ, ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਚੰਗੀ ਗੰਧ ਉਹ ਚੀਜ਼ਾਂ ਹਨ ਜੋ ਖੁਸ਼ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸੰਨ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ ਸ਼ੈਤਾਨਾਂ ਲਈ ਚੰਗੀ ਗੰਧ ਆਉਣਾ ਅਸੰਭਵ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਸ਼ੈਤਾਨ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੇ ਹੋ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਤੁਸੀਂ ਅੰਬਰਗ੍ਰਿਸ ਦੀ ਗੰਧ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਜਾਂ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਗਲਤ ਹੋ ਜਾਂ ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਧੋਖਾ ਦੇਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸ਼ੈਤਾਨ ਨਹੀਂ ਹੈ।"

ਇਹ ਸਾਰੀ ਚਰਚਾ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਨੌਕਰ ਵਿਚਕਾਰ ਹੋਈ, ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਡੌਨ ਫਰਨਾਂਡੋ ਅਤੇ ਕਾਰਡੇਨੀਓ ਡਰਦੇ ਸਨ ਕਿ ਸਾਂਚੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਚਾਲ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝ ਜਾਵੇਗਾ, ਜੋ ਉਹ ਕ੍ਰਵ੍ਹਨ ਦੇ ਕੰਢੇ 'ਤੇ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਜਲਦੀ ਜਾਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ। ਸਰਾਏ ਦੇ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਬੁਲਾ ਕੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਰੋਸੀਨੈਂਟੇ 'ਤੇ ਕਾਠੀ ਪਾਉਣ ਅਤੇ ਪੈਕਸ਼ੈਡਲ ਸਾਂਚੇ ਦੇ ਗ੍ਰਿੱਦੜ 'ਤੇ ਰੱਖਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ, ਜੋ ਉਸਨੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਦੇਰੀ ਦੇ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਦੌਰਾਨ, ਪੁਜਾਰੀ ਨੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਉਸਦੇ ਪਿੰਡ ਜਾਣ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਲਈ ਉਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਰਕਮ ਦੀ ਤਨਖਾਹ ਦੇਣ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਕਾਰਡੇਨੀਓ ਨੇ ਰੋਸੀਨੈਂਟੇ ਦੀ ਕਾਠੀ ਦੇ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਢਾਲ, ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਬੇਸਿਨ ਲਟਕਾਈ, ਅਤੇ ਸਾਂਚੇ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਗ੍ਰਿੱਦੜ 'ਤੇ ਚੜ੍ਹਨ ਅਤੇ ਰੋਸੀਨੈਂਟੇ ਨੂੰ ਲੱਗਾਮ ਨਾਲ ਲੈ ਜਾਣ ਲਈ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸਨੇ ਦੋ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਬੰਦੂਕਾਂ ਵਾਲੇ ਗੱਡੀ ਦੇ ਦੋਵੇਂ ਪਾਸੇ ਬਿਠਾ ਦਿੱਤਾ। ਪਰ ਗੱਡੀ ਚੱਲਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਸਰਾਏ ਦੇ ਮਾਲਕ ਦੀ ਪਤਨੀ, ਉਸਦੀ ਧੀ ਅਤੇ ਮੈਰੀਟੋਰਨਸ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੂੰ ਅਲਵਿਦਾ ਕਹਿਣ ਲਈ ਆਏ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਸਦੀ ਬਦਕਿਸਮਤੀ 'ਤੇ ਦੁੱਖ ਦੇ ਹੰਝੂ ਵਹਾਉਣ ਦਾ ਦਿਖਾਵਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ। ਇਸ ਮੌਕੇ 'ਤੇ, ਉਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ:

"ਰੋਵੋ ਨਾ, ਪਤਵੰਤੀਆਂ ਔਰਤਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸਾਰੀਆਂ ਮੁਸੀਬਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਆਮ ਘਟਨਾਵਾਂ ਹਨ ਜੋ ਮੇਰੇ ਦਾਅਵੇ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਜੇ ਮੈਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਆਫ਼ਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਨਾ ਲੰਘਦੀ, ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਮਸ਼ਹੂਰ ਨਾਈਟ-ਇਰੈਂਟ ਨਹੀਂ ਸਮਝਣਾ ਚਾਹੀਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਜਿਹੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਕਦੇ ਵੀ ਘੱਟ ਪ੍ਰਸਿੱਧੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸਿੱਧੀ ਵਾਲੇ ਨਾਈਟਾਂ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਵਾਪਰਦੀਆਂ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਕੋਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਬਹਾਦਰਾਂ 'ਤੇ ਵਾਪਰਦੀਆਂ ਹਨ, ਜੋ ਆਪਣੇ ਗੁਣ ਅਤੇ ਬਹਾਦਰੀ ਨਾਲ ਰਾਜਕੁਮਾਰਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਨਾਈਟਾਂ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਈਰਖਾ ਪੈਦਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਬੁਰੇ ਤਰੀਕਿਆਂ ਨਾਲ ਧਰਮੀ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਤਬਾਹ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਇਸ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ, ਨੇਕੀ ਇੰਨੀ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਹੈ ਕਿ, ਆਪਣੇ ਮੂਲ ਖੇਤਰ, ਜ਼ੋਰੋਸਟਰ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸਾਰੀਆਂ ਕਾਲੀਆਂ ਕਲਾਵਾਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਇਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੁਸ਼ਕਲ ਤੋਂ ਜੇਤੂ ਹੋ ਕੇ ਉੱਭਰੇਗਾ ਅਤੇ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਚਮਕੇਗਾ, ਜਿਵੇਂ ਸੂਰਜ ਅਸਮਾਨ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਮਾਫ਼ੀ ਮੰਗਦੀ ਹਾਂ, ਸੁੰਦਰ ਔਰਤਾਂ, ਜੇਕਰ ਮੈਂ ਬਿਨਾਂ ਸੋਚੇ-ਸਮਝੇ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਕਿਰਪਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਨਾਰਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜੋ ਮੈਂ ਕਦੇ ਵੀ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਜਾਂ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਪਰਮਾਤਮਾ ਤੋਂ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਜੇਲ੍ਹ ਤੋਂ ਛੁਡਾਉਣ ਲਈ ਕਹੋ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਮਾੜੇ ਇਰਾਦੇ ਵਾਲੇ ਜਾਦੂਗਰ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਰੱਖਿਆ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਸ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਦੇਖਦੀ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਅਹਿਸਾਨਮੰਦੀ ਹੈ।" ਇਸ ਕਿਲ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਮੈਨੂੰ ਜੋ ਕੁਝ ਬੀਬੀਆਂ ਨੇ ਦਿਖਾਇਆ ਹੈ, ਉਹ ਮੇਰੀ ਯਾਦਾਸ਼ਤ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਮਿਟੇਗਾ, ਸਗੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਨਾਮ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ।

ਜਦੋਂ ਇਹ ਗੱਲਬਾਤ ਕਿਲ੍ਹੇ ਦੀਆਂ ਔਰਤਾਂ ਅਤੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਵਿਚਕਾਰ ਹੋ ਰਹੀ ਸੀ, ਤਾਂ ਪੁਜਾਰੀ ਅਤੇ ਨਾਈ ਨੇ ਡੌਨ ਫਰਨਾਂਡੋ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਸਾਥੀਆਂ, ਕਪਤਾਨ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਭਰਾ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਔਰਤਾਂ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਡੋਰੋਟੀਆ ਅਤੇ ਲੁਸਿੰਡਾ ਨੂੰ ਅਲਵਿਦਾ ਕਿਹਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੇ ਗਲੇ ਲਗਾਇਆ ਅਤੇ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਵਾਪਰੀ ਘਟਨਾ ਬਾਰੇ ਸੂਚਿਤ ਕਰਨ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਡੌਨ ਫਰਨਾਂਡੋ ਨੇ ਪੁਜਾਰੀ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਹ ਕਿੱਥੇ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਦੱਸ ਸਕੇ ਕਿ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨਾਲ ਕਿਵੇਂ ਵਾਪਰਿਆ, ਉਸਨੂੰ ਭਰੋਸਾ ਦਿਵਾਇਆ ਕਿ ਇਸ ਦੀ ਖ਼ਬਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਵੱਧ ਖੁਸ਼ੀ ਉਸਨੂੰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਦੇਵੇਗੀ। ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਖੁਦ ਪੁਜਾਰੀ ਨੂੰ ਹਰ ਉਸ ਚੀਜ਼ ਬਾਰੇ ਸੂਚਿਤ ਕਰੇਗਾ ਜੋ ਉਸਦੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਵਾਲੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ: ਨਾ ਸਿਰਫ ਉਸਦਾ ਆਪਣਾ ਵਿਆਹ ਬਲਕਿ ਜ਼ੋਰਾਇਦਾ ਦਾ ਬਪਤਿਸਮਾ, ਡੌਨ ਲੁਈਸ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਅਤੇ ਲੁਸਿੰਡਾ ਦੀ ਘਰ ਵਾਪਸੀ ਦੇ ਨਾਲ। ਪੁਜਾਰੀ ਨੇ ਉਸਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਬੇਨਤੀਆਂ ਦੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਗਲੇ ਲਗਾਇਆ ਅਤੇ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ। ਸਰਾਏ ਦਾ ਮਾਲਕ ਪਾਦਰੀ ਕੋਲ ਗਿਆ ਤਾਂ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਕੁਝ ਕਾਗਜ਼ਾਤ ਦਿੱਤੇ ਜਾ ਸਕਣ ਜੋ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਕੇਸ ਦੀ ਪਰਤ ਵਿੱਚੋਂ ਮਿਲੇ ਹਨ ਜਿਸ ਵਿੱਚ "ਦ ਟੇਲ ਆਫ਼ ਅਨਰਿਜ਼ਨਨੇਬਲ ਕਿਊਰੀਓਸਿਟੀ" ਸੀ, ਅਤੇ

ਕਿਉਂਕਿ ਇਸਦਾ ਮਾਲਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਆਇਆ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਪਾਦਰੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਲੈ ਜਾਣ ਲਈ ਸਵਾਗਤ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਉਸਦੇ ਕਿਸੇ ਕੰਮ ਦੇ ਨਹੀਂ ਸਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਪੜ੍ਹਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਸੀ। ਉਸਦਾ ਧੰਨਵਾਦ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਪਾਦਰੀ ਨੇ ਕਾਗਜ਼ ਖੋਲ੍ਹੇ ਅਤੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਪਹਿਲੀ ਸ਼ੀਟ 'ਤੇ ਸਿਰਲੇਖ "ਦ ਨਾਵਲ ਆਫ਼ ਰਿੰਕੋਨੇਟ ਐਂਡ ਕੋਰਟਾਡੀਲੋ,[2] ਸੀ, ਜਿਸਨੂੰ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਨਾਵਲ ਮੰਨਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾਇਆ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ "ਅਣਉਚਿਤ ਉਤਸੁਕਤਾ ਬਾਰੇ" ਵਾਲਾ ਦਿਲਚਸਪ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਵੀ ਦਿਲਚਸਪ ਹੋਵੇਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਦੋਵੇਂ ਇੱਕੋ ਲੇਖਕ ਦੁਆਰਾ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ ਉਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੀ ਸਹੂਲਤ ਅਨੁਸਾਰ ਪੜ੍ਹਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਰੱਖਿਆ।

ਡੌਨ ਕੁਇੱਕਸੇਟ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਛਾਣੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ ਆਪਣੇ ਮਾਸਕ ਪਹਿਨਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪੁਜਾਰੀ ਅਤੇ ਨਾਈ ਆਪਣੇ ਘੋੜਿਆਂ 'ਤੇ ਸਵਾਰ ਹੋ ਗਏ ਅਤੇ ਗੱਡੀ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਸਵਾਰ ਹੋਣ ਲੱਗੇ। ਜਲੂਸ ਦਾ ਕ੍ਰਮ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੀ: ਪਹਿਲਾਂ ਗੱਡੀ ਆਈ ਜੋ ਇਸਦੇ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਈ ਗਈ ਸੀ; ਦੋਵੇਂ ਪਾਸੇ ਅਫਸਰ ਆਪਣੀਆਂ ਬੰਦੂਕਾਂ ਨਾਲ ਸਵਾਰ ਸਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਦੱਸਿਆ ਹੈ; ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਆਪਣੇ ਗਿੱਦੜ ਦੇ ਪਿੱਛੇ-ਪਿੱਛੇ ਚੱਲ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਰੋਕੀਨਾਂਤੇ ਨੂੰ ਲਗਾਮ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵਧਾ ਰਿਹਾ ਸੀ; ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਿੱਛੇ, ਸੁਸਤ ਬਲਦਾਂ ਦੀ ਚਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਤੇਜ਼ ਨਹੀਂ ਸਵਾਰੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਪੁਜਾਰੀ ਅਤੇ ਨਾਈ ਆਪਣੇ ਸ਼ੁਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਖੱਚਰਾਂ 'ਤੇ ਸਵਾਰ ਹੋ ਕੇ ਆਪਣੇ ਚਿਹਰੇ ਢੱਕੇ ਹੋਏ ਅੱਤੇ ਖੁਦ ਗੰਭੀਰਤਾ ਅਤੇ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦਾ ਮਾਹੌਲ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੇਟ ਪਿੰਜਰੇ ਵਿੱਚ ਬੈਠਾ ਸੀ, ਉਸਦੇ ਹੱਥ ਇਕੱਠੇ ਬੰਨ੍ਹੇ ਹੋਏ ਸਨ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪੈਰ ਉਸਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਫੈਲੇ ਹੋਏ ਸਨ, ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਚੁੱਪਚਾਪ ਸਲਾਖਾਂ ਨਾਲ ਝੁਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਅਸਤੀਫ਼ਾ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਮਾਸ ਅਤੇ ਖੂਨ ਦਾ ਆਦਮੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਸਗੋਂ ਪੱਥਰ ਤੋਂ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਇੱਕ ਬੁਤ ਸੀ। ਹਰ ਕੋਈ ਇੱਕ ਘਾਟੀ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੁਝ ਦੇ ਲੀਗਾਂ ਲਈ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਅਤੇ ਚੁੱਪ-ਚਾਪ ਸਵਾਰੀ ਕਰਦਾ ਰਿਹਾ, ਜਿਸਨੂੰ ਬਲਦ ਗੱਡੀ ਚਾਲਕ ਨੇ ਇੱਕ ਜਗ੍ਹਾ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਬਲਦਾਂ ਨੂੰ ਚਰਾਉਣ ਦੇ ਸੰਕਦੇ ਸਨ। ਉਸਨੇ ਪੁਜਾਰੀ ਨੂੰ ਇਹ ਗੱਲ ਦੱਸੀ, ਪਰ ਨਾਈ ਨੇ ਥੋੜ੍ਹਾ ਅੱਗੇ ਜਾਣਾ ਪਸੰਦ ਕੀਤਾ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਦੂਰੀ 'ਤੇ ਦਿਖਾਈ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਪਹਾੜੀ ਦੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਇੱਕ ਵਾਦੀ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਡੂੰਘਾਈਵਰ ਰੁਕਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਉਸ ਨਾਲੋਂ ਬਿਹਤਰ ਅਤੇ ਭਰਪੂਰ ਘਾਹ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਨਾਈ ਦੇ ਸੁਝਾਅ 'ਤੇ ਚੱਲਦੇ ਹੋਏ, ਉਹ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਅੱਗੇ ਵਧੇ।

ਉਸੇ ਵੇਲੇ, ਪੁਜਾਰੀ ਨੇ ਪਿੱਛੇ ਮੁੜ ਕੇ ਦੇਖਿਆ ਅਤੇ ਘੋੜਿਆਂ 'ਤੇ ਸਵਾਰ ਛੇ ਜਾਂ ਸੱਤ ਆਦਮੀਆਂ ਨੂੰ ਪਿੱਛੇ ਤੋਂ ਆਉਂਦੇ ਦੇਖਿਆ, ਸਾਰੇ ਵਧੀਆ ਕੱਪੜੇ ਪਾਏ ਹੋਏ ਸਨ ਅਤੇ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲੈਸ ਸਨ। ਇਹ ਆਦਮੀ ਜਲਦੀ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਫੜ ਲੈਣਗੇ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਬਲਦਾਂ ਦੀ ਸੁਸਤ, ਸੁਸਤ ਰਫ਼ਤਾਰ ਨਾਲ ਯਾਤਰਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ, ਸਗੋਂ ਕੈਨਨਜ਼ ਦੇ ਖੱਚਰਾਂ 'ਤੇ ਸਵਾਰ ਲੋਕਾਂ ਵਾਂਗ। ਸਨ, ਜੋ ਸਰਾਏ ਵਿੱਚ ਸੀਸਟਾ ਬਿਤਾਉਣ ਲਈ ਉਤਸੁਕ ਸਨ ਜੋ ਉਹ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਸਨ ਕਿ ਇੱਕ ਲੀਗ ਤੋਂ ਵੀ ਘੱਟ ਦੂਰ ਸੀ। ਮਿਹਨਤੀ ਯਾਤਰੀਆਂ ਨੇ ਸੁਸਤ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਫੜ ਲਿਆ, ਅਤੇ ਦੋਵੇਂ ਸਮੂਹਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦਾ ਨਿਮਰਤਾ ਨਾਲ ਸੁਵਾਗਤ ਕੀਤਾ। ਪਹੁੰਚੇ ਆਦਮੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਟੋਲੈਡੋ ਦਾ ਕੈਨਨ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਸੰਗਤ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਉੱਤਮ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਗੱਡੀ ਦੇ ਕ੍ਰਮਬੱਧ ਜਲੂਸ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ, ਤਾਂ ਅਫ਼ਸਰ, ਸਾਂਚੋ, ਰੈਸੀਨੇਟ, ਪੁਜਾਰੀ, ਨਾਈ, ਅਤੇ ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੇਟ ਨੂੰ ਪਿੰਜਰੇ ਵਿੱਚ ਕੈਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਤਾਂ ਉਹ ਇਹ ਪੁਛਣ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਰੋਕ ਸਕਿਆ ਕਿ ਉਹ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕਿਉਂ ਲਿਜਾ ਰਹੇ ਸਨ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਸਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਅਫਸਰਾਂ ਦੇ ਬੈਜਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਘਿਣਾਉਣਾ ਹਾਈਵੇਮੈਨ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਕਿਸਮ ਦਾ ਅਪਰਾਧੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਸੂਜ਼ਾ ਪ੍ਰਵਿਤਰੋ ਭਾਈਚਾਰੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਜਿਸ ਅਫਸਰ ਤੋਂ ਪੁਛਗਿਛ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ:

"ਸਰ, ਉਸ ਸੱਜਣ ਨੂੰ ਖੁਦ ਦੱਸਣ ਦਿਓ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕਿਉਂ ਲਿਜਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਨੂੰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਪਤਾ।"

ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੇਟ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਗੱਲਬਾਤ ਸੁਣ ਲਈ ਅਤੇ ਕਿਹਾ:

"ਸੱਜਣ, ਕੀ ਤੁਹਾਡੇ ਦਿਆਲੂ ਸੁਕਾਅ ਨਾਈਟ-ਇਰੈਂਟਰੀ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਮਾਹਰ ਅਤੇ ਜਾਣਕਾਰ ਹਨ? ਜੇ ਅਜਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਬਾਰੇ ਦੱਸਾਂਗਾ, ਪਰ ਜੇ ਨਹੀਂ, ਤਾਂ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਮੁਸ਼ਕਲ ਨਹੀਂ ਹੈ।"

ਇਸ ਮੌਕੇ 'ਤੇ, ਪੁਜਾਰੀ ਅਤੇ ਨਾਈ, ਯਾਤਰੀਆਂ ਨੂੰ ਲਾ ਮੰਚਾ ਦੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨਾਲ ਗੱਲਬਾਤ ਕਰਦੇ ਦੇਖ ਕੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਵਾਲਾਂ ਦੇ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਲਈ ਸਵਾਰ ਹੋ ਗਏ ਤਾਂ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਕੈਨਨ ਨੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੇ ਪੁਛੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਦਿੱਤਾ:

"ਸੱਚਮੁੱਚ, ਭਰਾ, ਮੈਂ ਵਿਲਾਲਪਾਂਡੋ ਦੇ ਦਵੰਦਵਾਦ ਨਾਲੋਂ ਬਹਾਦਰੀ ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਬਾਰੇ ਵਧੇਰੇ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ,[3] ਇਸ ਲਈ ਜੇਕਰ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੁਝ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਜੋ ਚਾਹੋ ਦੱਸ ਸਕਦੇ ਹੋ।"

"ਤਾਂ ਹੀ ਹੋਵੇ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਅਤੇ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ, ਸਰ ਨਾਈਟ, ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਸ ਪਿੰਜਰੇ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਦੁਸ਼ਟ ਜਾਦੂਗਰਾਂ ਦੀ ਈਰਖਾ ਅਤੇ ਧੋਖੇ ਕਾਰਨ ਮੋਹਿਤ ਪਾਉਂਦਾ ਹਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਨੇਕੀ ਨੂੰ ਚੁੰਗਲ ਲੋਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਭਾਲਣ ਨਾਲੋਂ ਦੁਸ਼ਟਾਂ ਦੁਆਰਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਤਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਮੈਂ ਇੱਕ ਨਾਈਟ-ਇਰੈਂਟ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਨਹੀਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਫੇਮ ਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਆਪਣੇ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਅਮਰ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਨਹੀਂ ਸੋਚਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਇੱਕ ਜੋ, ਈਰਖਾ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਅਤੇ ਪਰਸ਼ੀਆ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਸਾਰੇ ਜਾਦੂਗਰਾਂ, ਭਾਰਤ ਦੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ, ਜਾਂ ਇਥੋਪੀਆ ਦੇ ਜਿਮਨੋਸੋਫਿਸਟਾਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਯੁੱਗਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਉਦਾਹਰਣ ਅਤੇ ਮਾਡਲ ਵਜੋਂ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਲਈ ਅਮਰਤਾ ਦੇ ਮੰਦਰ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਨਾਮ ਲਿਖ ਦੇਵੇਗਾ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਨਾਈਟ-ਇਰੈਂਟ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਦਮਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਣਗੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜੇਕਰ ਉਹ ਹਥਿਆਰਾਂ ਦੇ ਪੇਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਸਨਮਾਨ ਦੇ ਸਿਖਰ ਅਤੇ ਸਿਖਰ 'ਤੇ ਚੜ੍ਹਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ।"

"ਲਾ ਮੰਚਾ ਦੇ ਸੂਰ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਜੋ ਕਹਿੰਦੇ ਹੈਨ ਉਹ ਸੱਚ ਹੈ," ਇਸ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਪਾਦਰੀ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਇਸ ਗੱਡੀ ਵਿੱਚ ਜਾਦੂਈ ਯਾਤਰਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਆਪਣੀ ਕਿਸੇ ਅਸਫਲਤਾ ਜਾਂ ਪਾਪਾਂ ਕਰਕੇ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਬੁਰੇ ਇਰਾਦਿਆਂ ਕਰਕੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਨੇਕੀ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਬਹਾਦਰੀ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਹ, ਸਰ, ਦੁਖਦਾਈ ਚਿਹਰੇ ਦਾ ਨਾਈਟ ਹੈ, ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਤੁਸੀਂ ਸ਼ਾਇਦ ਕਿਸੇ ਸਮੇਂ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸਮੇਂ ਸੁਣਿਆ ਹੋਵੇਗਾ, ਜਿਸ ਦੇ ਦਲੇਰਾਨਾ ਕਾਰਨਾਮੇ ਅਤੇ ਮਹਾਨ ਕੰਮ ਠੇਸ ਕਾਂਸੀ ਅਤੇ ਸੁਦੀਵੀ ਸੰਗਮਰਮਰ ਵਿੱਚ ਉੱਕਰੇ ਜਾਣਗੇ, ਭਾਵੇਂ ਈਰਖਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿੰਨੀ ਵੀ ਮਿਹਨਤ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰੇ ਜਾਂ ਦਵੇਸ਼ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਲੁਕਾਉਣ ਲਈ ਕਿੰਨੀ ਵੀ ਮਿਹਨਤ ਕਰੇ।"

ਜਦੋਂ ਕੈਨਨ ਨੇ ਕੈਦੀ ਅਤੇ ਪਿੰਜਰੇ ਦੇ ਬਾਹਰ ਬੈਠੇ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੋਲਦੇ ਸੁਣਿਆ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਇੰਨਾ ਹੈਰਾਨੀਜਨਕ ਲੱਗਿਆ ਕਿ ਉਹ ਸਲੀਬ ਦਾ ਨਿਸ਼ਾਨ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੋ ਗਿਆ ਅਤੇ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ; ਨਾ ਹੀ ਉਸਦੀ ਸੰਗਤ ਦੇ ਲੋਕ ਘੱਟ ਹੈਰਾਨ ਸਨ। ਉਸੇ ਪਲ, ਸਾਂਚੋ, ਜੋ ਗੱਲਬਾਤ ਸੁਣਨ ਲਈ ਨੇੜੇ ਆਇਆ ਸੀ, ਨੇ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਸਪਸ਼ਟ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਵਿੱਚ ਬੋਲਿਆ:

"ਹੁਣ, ਸੱਜਣੋ, ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਮੇਰੀ ਗੱਲ ਤੋਂ ਖੁਸ਼ ਹੋਵੇਗੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਪਰ ਅਸਲੀਅਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮੇਰਾ ਮਾਲਕ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਮੇਰੀ ਮਾਂ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਮੋਹਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀਆਂ ਯੋਗਤਾਵਾਂ 'ਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਾਬੂ ਰੱਖਦਾ ਹੈ: ਉਹ ਖਾਂਦਾ ਹੈ, ਪੀਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਦਾ ਧਿਆਨ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਜੋ ਹਰ ਕੋਈ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸਨੇ ਕੱਲ੍ਹ ਉਸਨੂੰ ਪਿੰਜਰੇ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਕੋਈ ਵੀ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਕਰਾਏਗਾ ਕਿ ਉਹ ਮੋਹਿਤ ਹੈ। ਮੈਂ ਅਕਸਰ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੋਹਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਉਹ ਖਾਂਦੇ ਨਹੀਂ, ਸੌਂਦੇ ਨਹੀਂ ਜਾਂ ਬੋਲਦੇ ਨਹੀਂ, ਪਰ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਮੇਰੇ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਰੋਕਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ, ਉਹ ਵਕੀਲ ਦੇ ਕੰਨਾਂ ਨੂੰ ਛੂਹ ਲੈਂਦਾ ਹੈ।"

ਅਤੇ ਪੁਜਾਰੀ ਵੱਲ ਮੁੜ ਕੇ, ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ:

"ਹੇ ਸ਼ੁੱਭਮਾਨ ਪੁਜਾਰੀ, ਸ਼ੁੱਭਮਾਨ ਪੁਜਾਰੀ! ਕੀ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਨੇ ਸੋਚਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਛਾਣ ਨਹੀਂ ਸਕਾਂਗਾ ਜਾਂ ਇਹ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਲਗਾਵਾਂਗਾ ਕਿ ਇਹ ਨਵੇਂ ਜਾਦੂ ਕਿੱਥੇ ਲੈ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ? ਖੈਰ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਾਂਗਾ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਛਾਣਦਾ ਹਾਂ, ਭਾਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਕਿੰਨੇ

ਵੀ ਭੇਸ ਬਦਲ ਲਏ ਹੁਣ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾ ਲਿਆ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣਿਆਂ ਚਾਲਾਂ ਨੂੰ ਛੁਪਾਉਣ ਦੀ ਕਿੰਨੀ ਵੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰੋ। ਆਖ਼ਰਕਾਰ, ਜਿੱਥੇ ਈਰਖਾ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੋਵੇ ਉੱਥੇ ਨੇਕੀ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਜਿੱਥੇ ਘਾਟ ਹੋਵੇ ਉੱਥੇ ਉਦਾਰਤਾ। ਪਲੇਗ ਲੈ ਲਓ! ਜੇ ਇਹ ਤੁਹਾਡੀ ਸ਼ਰਧਾ ਨਾ ਹੁੰਦੀ, ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਮਾਲਕ ਦਾ ਵਿਆਹ ਹੁਣ ਰਾਜਕੁਮਾਰੀ ਮਿਕੋਮੀਕੋਨਾ ਨਾਲ ਹੁੰਦਾ ਅਤੇ ਮੈਂ ਇੱਕ ਗਿਣਤੀ ਹੁੰਦੀ, ਜੇ ਕਿ ਮੇਰੇ ਮਾਲਕ ਦੀ ਚੰਗਿਆਈ - ਉਸ ਦੇ ਦੁਖਦਾਈ ਚਿਹਰੇ - ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਸੇਵਾ ਦੇ ਕਾਰਨ ਮੈਂ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਉਮੀਦ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ! ਪਰ ਮੈਂ ਦੇਖਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚ ਉਹ ਜੋ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਸੱਚ ਹੈ: "ਕਿਸਮਤ ਦਾ ਪਹੀਆ ਚੱਕੀ ਦੇ ਪਹੀਏ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਵਿਅਸਤ ਹੈ", ਕਿਉਂਕਿ, ਜੋ ਕੱਲ੍ਹ ਉੱਚੀ ਸਵਾਰੀ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ, ਅੱਜ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਿਮਰ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਤੋਂ ਦੁੱਖ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰੀ ਪਤਨੀ ਅਤੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਬੰਦਰਗਾਹ 'ਤੇ ਸਮੁੰਦਰੀ ਜਹਾਜ਼ ਰਾਹੀਂ ਆਉਂਦੇ ਦੇਖਣ ਦਾ ਪੂਰਾ ਹੱਕ ਸੀ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਟਾਪੂ ਦਾ ਗਵਰਨਰ ਜਾਂ ਵਾਇਸਰਾਏ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਰਾਜ, ਪਰ ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਤੂਬੇਲੇ ਵਾਲੇ ਮੁੰਡੇ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਕੇ ਘਰ ਆਉਂਦੇ ਦੇਖਣਗੇ। ਸ਼ੀਮਾਨ ਪੁਜਾਰੀ, ਮੈਂ ਇਹ ਸੱਭ ਕੁਝ ਸਿਰਫ਼ ਤੁਹਾਡੇ ਕਿਰਪਾਲੂਆਂ ਨੂੰ ਉਸ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਬਾਰੇ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਸੋਚਣ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕਰਨ ਲਈ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਜਿਸ ਦਾ ਮੇਰੇ ਮਾਲਕ ਨਾਲ ਸਾਹਮਣਾ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਕਿ ਪਰਮਾਤਮਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ ਮਾਲਕ ਦੀ ਇਸ ਜੇਲ੍ਹ ਬਾਰੇ ਨਾ ਪੁੱਛੇ ਤਾਂ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਸਾਰੀ ਮਦਦ ਅਤੇ ਅਹਿਸਾਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨਾ ਬਣੋ ਜੋ ਮੇਰੇ ਮਾਲਕ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਬੰਦੀ ਬਣਾਏ ਜਾਣ ਦੌਰਾਨ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕੋਗੇ।"

"ਇਹ ਕਿੰਨੀ ਬਕਵਾਸ ਹੈ, ਸਾਂਚੋ!" ਇਸ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਨਾਈ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਕੀ ਤੂੰ ਵੀ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਵਾਂਗ ਹੀ ਭਾਈਚਾਰੇ ਦਾ ਮੈਂਬਰ ਹੈਂ? ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਰੂਬ ਮੇਰਾ ਗਵਾਹ ਹੈ, ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੈਨੂੰ ਵੀ ਉਸ ਦੇ ਪਿੰਜਰੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਤੂੰ ਵੀ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਜਾਦੂ ਕੀਤਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦਾ ਸੁਭਾਅ ਅਤੇ ਨਾਈਟ-ਇਰੈਂਟਰੀ ਨੇ ਤੈਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕ ਉਦਾਸ ਦਿਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਬੁਰਾ ਸਮਾਂ ਸੀ ਜਦੋਂ ਤੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਵਾਅਦਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਭਰਮਾਉਣ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਟਾਪੂ ਤੂੰ ਆਪਣੇ ਦਿਮਾਗ 'ਤੇ ਇੰਨਾ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਾਬੂ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ।"

"ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਦੁਆਰਾ ਭੁਰਮਾਇਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਹਾਂ," ਸਾਂਚੇ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਨਾ ਹੀ ਮੈਂ ਅਜਿਹਾ ਆਦਮੀ ਹਾਂ ਜੋ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਰਾਜਾ ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਭਰਮਾਉਣ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਗਰੀਬ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਪਰ ਮੈਂ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਈਸਾਈ ਹਾਂ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਦਾ ਕੁਝ ਵੀ ਦੇਣਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਜੇ ਮੈਂ ਟਾਪੂਆਂ ਲਈ ਤਰਸਦਾ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਦੂਜੇ ਲੋਕ ਬਦਤਰ ਚੀਜ਼ਾਂ ਲਈ ਤਰਸਦੇ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ "ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰ ਕੋਈ ਉਸਦੇ ਕੰਮਾਂ ਦਾ ਬੱਚਾ ਹੈ", ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਹਾਂ, ਮੈਂ ਪੋਪ ਬਣ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਇੱਕ ਟਾਪੂ ਦਾ ਗਵਰਨਰ ਤਾਂ ਦੂਰ ਦੀ ਗੱਲ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਜਦੋਂ ਮੇਰਾ ਮਾਲਕ ਇੰਨੇ ਸਾਰੇ ਜਿੱਤਣ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਨਾਮ ਦੇਣ ਲਈ ਕਿਸੇ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੋਏਗੀ। ਸ਼ੀਮਾਨ ਨਾਈ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਧਿਆਨ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ, ਕਿਉਂਕਿ ਨਾਈ ਸਭ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਆਦਮੀ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ। ਮੈਂ ਇਸਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਇਸ ਲਈ ਕੀਤਾ ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਇੱਥੇ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਭਰੇ ਹੋਏ ਪਾਸਿਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ; ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਮਾਲਕ ਦੇ ਜਾਦੂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਬਾਰੇ, ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੌਣ ਸੱਚ ਬੋਲ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਇਸਨੂੰ ਇੱਥੇ ਹੀ ਛੱਡ ਦੇਈਏ। ਹਿਲਾਉਣ ਨਾਲ ਇਸਨੂੰ ਹੋਰ ਵੀ ਬਦਤਰ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।"

ਨਾਈ ਸਾਂਚੇ ਨੂੰ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਕਿਤੇ ਅਜਿਹਾ ਨਾ ਹੋਵੇ ਕਿ ਬਾਅਦ ਵਾਲਾ ਆਪਣੀ ਚਤੁਰਾਈ ਨਾਲ ਉਹ ਗੱਲ ਪ੍ਰਗਟ ਨਾ ਕਰ ਦੇਵੇ ਜੋ ਨਾਈ ਅਤੇ ਪੁਜਾਰੀ ਲੁਕਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ, ਇਸੇ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਪੁਜਾਰੀ ਨੇ ਕੈਨਨ ਨੂੰ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਹ ਥੋੜ੍ਹੀ ਦੂਰੀ 'ਤੇ ਅੱਗੇ ਵਧੇ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਪਿੰਜਰੇ ਵਿੱਚ ਬੰਦ ਆਦਮੀ ਦੇ ਭੇਤ ਨੂੰ ਸਮਝਾ ਸਕੇ, ਨਾਲ ਹੀ ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਦਿਲਚਸਪ ਲੱਗਣਗੀਆਂ। ਕੈਨਨ ਸਹਿਮਤ ਹੋ ਗਿਆ ਅਤੇ, ਆਪਣੇ ਨੌਕਰਾਂ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵਧਦੇ ਹੋਏ, ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੇ ਚਰਿੱਤਰ, ਜੀਵਨ, ਪਾਗਲਪਨ ਅਤੇ ਆਦਤਾਂ ਬਾਰੇ ਪੁਜਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਦੱਸੀ ਗਈ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਪਾਗਲਪਨ ਦੇ ਮੂਲ ਅਤੇ ਕਾਰਨ ਦੀ ਇੱਕ ਸੰਖੇਪ ਵਿਆਖਿਆ, ਅਤੇ ਪਿੰਜਰੇ ਵਿੱਚ ਰੱਖੇ ਜਾਣ

ਤੁੱਕ ਦੇ ਉਸਦੇ ਭੱਜਣ ਦਾ ਪੂਰਾ ਬ੍ਰਿਤਾਂਤ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਯੋਜਨਾ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਘਰ ਵਾਪਸ ਲਿਜਾਣ ਲਈ ਬਣਾਈ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕੇ ਕਿ ਕੀ ਉਹ ਉਸਦੇ ਪਾਗਲਪਨ ਦਾ ਕੋਈ ਇਲਾਜ ਲੱਭ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਕੈਨਨ ਅਤੇ ਨੌਕਰ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੀ ਅਜੀਬ ਕਹਾਣੀ 'ਤੇ ਹੈਰਾਨ ਹੋਏ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਇਹ ਪੂਰਾ ਹੋ ਗਿਆ, ਤਾਂ ਕੈਨਨ ਨੇ ਕਿਹਾ:

"ਸੱਚਮੁੱਚ, ਸ਼ੀਮਾਨ ਪੁਜਾਰੀ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਪੱਖੋਂ ਇਹ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਬਹਾਦਰੀ ਦੀਆਂ ਇਹ ਅਖੌਤੀ ਕਿਤਾਬਾਂ ਰਾਜ ਲਈ ਨੁਕਸਾਨਦੇਹ ਹਨ। ਭਾਵੇਂ ਮੈਂ ਲਗਭਗ ਹਰ ਇੱਕ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਕੁਝ ਪੰਨੇ ਪੜ੍ਹੇ ਹਨ ਜੋ ਕਦੇ ਵੀ ਲਿਖੇ ਗਏ ਸਨ, ਆਲਸ ਅਤੇ ਮਾੜੇ ਸੁਆਦ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਵੱਲ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਹੋ ਕੇ, ਮੈਂ ਸ਼ੁਰੂ ਤੋਂ ਅੰਤ ਤੱਕ ਇੱਕ ਵੀ ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹ ਸਕਿਆ। ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸਾਰੇ ਘੱਟ ਜਾਂ ਘੱਟ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਹਨ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਦੂਜਿਆਂ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਜਿਹਾ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਕਿਸਮ ਦੀ ਲਿਖਤ ਅਤੇ ਰਚਨਾ ਮਾਈਲੇਸ਼ੀਅਨ ਕਥਾਵਾਂ ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਹੇਠ ਆਉਂਦੀ ਹੈ, ਬੇਤੁਕੀ ਕਹਾਣੀਆਂ ਜੋ ਸਿਰਫ਼ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਮਨੋਰੰਜਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ, ਨੈਤਿਕ ਕਥਾਵਾਂ ਦੇ ਉਲਟ, ਜੋ ਇੱਕੋ ਸਮੇਂ ਮਨੋਰੰਜਨ ਅਤੇ ਹਦਾਇਤ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਅਤੇ ਹਾਲਾਂਕਿ ਅਜਿਹੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਦਾ ਮੁੱਖ ਉਦੇਸ਼ ਮਨੋਰੰਜਨ ਕਰਨਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਮੈਂ ਇਹ ਦੇਖਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਅਜੀਬ ਬਕਵਾਸਾਂ ਨਾਲ ਭਰੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ। ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਕੋਈ ਵੀ ਅਨੰਦ ਉਸ ਸੁੰਦਰਤਾ ਅਤੇ ਸਦਭਾਵਨਾ ਤੋਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਆਤਮਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਦੇਖਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਅੱਖਾਂ ਅਤੇ ਮਨ ਇਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖਦੇ ਹਨ। ਕੋਈ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਜਿਸ ਵਿਚ ਆਪਣੇ ਅੰਦਰ ਬਦਸੂਰਤਤਾ ਅਤੇ ਵਿਕਾਰ ਹੈ ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਕੋਈ ਖੁਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦੀ। ਕੋਈ ਵੀ ਸੁੰਦਰਤਾ ਜਾਂ ਕੀ ਕੀ ਕਿਸੇ ਕਿਤਾਬ ਜਾਂ ਕਥਾ ਦੇ ਹਿੱਸਿਆਂ ਅਤੇ ਪੂਰੇ, ਜਾਂ ਪੂਰੇ ਅਤੇ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਕੋਈ ਅਨੁਪਾਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੋਲ੍ਹਾਂ ਸਾਲ ਦਾ ਮੁੰਡਾ ਇੱਕ ਟਾਵਰ ਜਿੰਨੇ ਉੱਚੇ ਦੈਂਤ 'ਤੇ ਵਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਦੋ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿਚ ਵੰਡ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਬਰਫ਼ ਦਾ ਬਣਿਆ ਹੋਵੇ? ਜਦੋਂ ਲੇਖਕ ਸਾਨੂੰ ਇੱਕ ਲੜਾਈ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸਾਨੂੰ ਦੱਸ ਚੁੱਕੇ ਹਨ ਕਿ ਦੁਸ਼ਮਣ ਦੇ ਪਾਸੇ ਇੱਕ ਮਿਲੀਅਨ ਲੜਾਕੂ ਹਨ, ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਅਸੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਕਿ ਨਾਈਟ, ਜਿੰਨਾ ਚਿਰ ਉਹ ਕਿਤਾਬ ਦਾ ਨਾਇਕ ਹੈ, ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਿਰਫ਼ ਆਪਣੀ ਬਾਂਹ ਦੀ ਤਾਕਤ ਨਾਲ ਜੇਤੂ ਹੋਵੇਗਾ। ਅਤੇ ਕੋਈ ਕੀ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਰਾਣੀ ਜਾਂ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਮਹਾਰਾਣੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਅਣਜਾਣ ਨਾਈਟ-ਇਰੈਂਟ ਦੀਆਂ ਬਾਹਾਂ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟ ਦਿੰਦੀ ਹੈ? ਕਿਹੜਾ ਮਨ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸਭਿਅਕ ਅਤੇ ਅਸਭਿਆਕ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਹ ਪੜ੍ਹਨ ਵਿੱਚ ਅਨੰਦ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਾਈਟਾਂ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਇੱਕ ਉੱਚਾ ਟਾਵਰ ਸਮੁੰਦਰ ਦੇ ਪਾਰ ਕਿਸੇ ਅਨੁਕੂਲ ਹਵਾ ਵਾਂਗ ਉੱਡ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਲੋਂਬਾਰਡੀ ਵਿੱਚ ਰਾਤ ਬਿਤਾਏਗਾ, ਸਿਰਫ਼ ਅਗਲੀ ਸਵੇਰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੰਡੀਜ਼ ਦੇ ਪੈਸਟਰ ਜੌਨ ਦੀ ਧਰਤੀ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਧਰਤੀ ਵਿੱਚ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਲੱਭੇਗਾ? ਕੀ ਟਾਲਮੀ ਦੁਆਰਾ ਵਰ੍ਹਣਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਮਾਰਕੋ ਪੋਲੋ ਦੁਆਰਾ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ? ਜ਼ੋਕਰ ਕੋਈ ਇਹ ਜਵਾਬ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਲਿਖਣ ਵਾਲੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਗਲਪ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਵਜੋਂ ਲਿਖਦੇ ਹਨ ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਵੇਰਵਿਆਂ ਜਾਂ ਯਥਾਰਥਵਾਦ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਜਵਾਬ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਗਲਪ ਦਾ ਕੰਮ ਜਿੰਨਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਜੀਵਨ ਲਈ ਸੱਚਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਓਨਾ ਹੀ ਵਧੀਆ ਹੋਵੇਗਾ; ਅਤੇ ਇਹ ਜਿੰਨਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸਯੋਗ ਜਾਪਦਾ ਹੈ, ਓਨਾ ਹੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀਜਨਕ ਹੋਵੇਗਾ। ਪਲਾਟਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਦਾ ਅਪਮਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ ਪਰ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਲਿਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੰਭਵ ਨੂੰ ਮੰਨਣਯੋਗ ਬਣਾ ਕੇ, ਅਤਿਅੰਤ ਨੂੰ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਰੱਖ ਕੇ, ਅਤੇ ਪਾਠਕ ਨੂੰ ਦੁਬਿਧਾ ਵਿੱਚ ਰੱਖ ਕੇ, ਉਹ ਹੈਰਾਨ, ਹੈਰਾਨ, ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਅਤੇ ਮਨੋਰੰਜਨ ਕਰਨਗੇ, ਹੈਰਾਨੀ ਅਤੇ ਆਨੰਦ ਨਾਲ ਹੱਥ ਮਿਲਾਉਂਦੇ ਹੋਏ। ਇਹ ਚੀਜ਼ਾਂ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਜੋ ਕੁਦਰਤ ਦੀ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕਤਾ ਜਾਂ ਨਕਲ ਤੋਂ ਬਚਦਾ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਲਿਖੀ ਗਈ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਸੰਪੂਰਨਤਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਕਦੇ ਵੀ ਬਹਾਦਰੀ ਦੀ ਇੱਕ ਵੀ ਕਿਤਾਬ ਨਹੀਂ ਦੇਖੀ ਜੋ ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੰਤੁਲਿਤ ਪਲਾਟ ਪੇਸ਼ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ

ਵਿਚਕਾਰਲਾ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਨਾਲ ਸ਼ਾਹਮਤ ਹਵੇ, ਜਾਂ ਅੰਤ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਅਤੇ ਵਿਚਕਾਰਲਾ ਹੁਵੇ। ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਉਹ ਅਣਗਿਣਤ ਮੈਂਬਰਾਂ ਤੋਂ ਬਣੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਇੱਕ ਸੁਚੱਜੇ ਚਿੱਤਰ ਦੀ ਬਜਾਏ ਇੱਕ ਚਿਮੇਰਾ ਜਾਂ ਅਜੀਬ ਬਣਾਉਣਾ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਸ਼ੈਲੀ ਕਠੋਰ ਹੈ, ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਪਲਾਟ ਅਵਿਸ਼ਵਾਸ਼ਯੋਗ ਹਨ, ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰੇਮ ਰੁਚੀਆਂ ਕਾਮੁਕ ਹਨ, ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਸੁਆਦ ਕੱਚਾ ਹੈ, ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਲੜਾਈਆਂ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਖਿੱਚੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ, ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸੰਵਾਦ ਬੇਤੁਕੇ ਹਨ, ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਯਾਤਰਾਵਾਂ ਹਾਸੋਹੀਣੀਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਆਖਰੀ ਪਰ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਨਹੀਂ, ਉਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਲਾਤਮਕ ਰਚਨਾਤਮਕਤਾ ਤੋਂ ਵਾਂਝੇ ਹਨ, ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਨਿਕੰਮੇ ਕਬੀਲੇ ਵਜੋਂ ਈਸਾਈ ਭਾਈਚਾਰੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ।

ਪਾਦਰੀ ਧਰਮ ਗ੍ਰੰਥ ਦੇ ਹਰ ਸ਼ਬਦ 'ਤੇ ਧਿਆਨ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੀ ਹਰ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਕਾਫ਼ੀ ਸਮਝਦਾਰ ਅਤੇ ਸੁੱਧਤਾ ਵਾਲਾ ਆਦਮੀ ਸਮਝਦਾ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਹ ਵੀ ਬੁਹਾਦਰੀ ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਨੂੰ ਨਫ਼ਰਤ ਨਾਲ ਦੇਖਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਸਨੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਨੂੰ ਸਾੜ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਕਾਫ਼ੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜਾਂਚ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕੀਤਾ, ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਕਿਹੜੀਆਂ ਨੂੰ ਅੱਗ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਕਿਹੜੀਆਂ ਨੂੰ ਉਸਨੇ ਜੀਣ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਕੈਨਨ ਨੂੰ ਇਹ ਸਭ ਬੇਹੂਦਾ ਹੀ ਪ੍ਰਸੰਨ ਲੱਗਿਆ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਜਿਹੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਬਾਰੇ ਉਸਨੇ ਜੋ ਵੀ ਅਪਮਾਨਜਨਕ ਗੱਲਾਂ ਕਹੀਆਂ ਸਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਇੱਕ ਗੱਲ ਉਸਨੂੰ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾਯੋਗ ਲੱਗੀ: ਇਹ ਤਥ ਕਿ ਇੱਕ ਤੇਜ਼ ਬੁੱਧੀ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਾਲ, ਵਿਸ਼ਾਲ ਅਖਾੜਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜਿੱਥੇ ਕੁਲਮ ਜਹਾਜ਼ ਦੇ ਟੁੱਟਣ, ਤੂਫਾਨਾਂ, ਮੁਲਾਕਾਤਾਂ ਅਤੇ ਲੜਾਈਆਂ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਰੁਕਾਵਟ ਦੇ ਘੁੰਮ ਸਕਦੀ ਹੈ - ਹੁਣ ਇੱਕ ਬਹਾਦਰ ਕਪਤਾਨ ਨੂੰ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਕੋਲ ਸਾਰੀਆਂ ਲੋੜੀਂਦੀਆਂ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਹਨ - ਦੁਸ਼ਮਣ ਦੀਆਂ ਚਾਲਾਂ ਦਾ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾਉਣ ਵਿੱਚ ਸਮਝਦਾਰ, ਆਪਣੀਆਂ ਫੌਜਾਂ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਨ ਜਾਂ ਰੋਕਣ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਪਸ਼ਟ ਬੁਲਾਰੇ, ਆਪਣੀ ਸਲਾਹ ਵਿੱਚ ਸਿਆਣਾ, ਆਪਣੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਨੂੰ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਬਦਲਣ ਵਿੱਚ ਤੇਜ਼, ਅਤੇ ਹਮਲਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਜਿੰਨਾ ਹਿੰਮਤ ਵਾਲਾ ਹਮਲਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ - ਹੁਣ ਇੱਕ ਦੁਖਦਾਈ ਅਤੇ ਦੁਖਦਾਈ ਘੁਟਨਾ ਨੂੰ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਹੁਣ ਇੱਕ ਖੁਸ਼ਹਾਲ ਅਤੇ ਅਚਾਨਕ ਘੁਟਨਾ: ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਇੱਕ ਸਭ ਤੋਂ ਸੁੰਦਰ ਔਰਤ, ਨੇਕ, ਸਿਆਣੀ ਅਤੇ ਨਿਮਰ, ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਇੱਕ ਈਸਾਈ ਨਾਈਟ, ਬਹਾਦਰ ਅਤੇ ਸ਼ਿਸ਼ਟਾਚਾਰੀ; ਇੱਕ ਉਦਾਹਰਣ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਬੇਹੂਦਾ ਹੀ ਬੇਰਹਿਮ ਸ਼ੇਖੀਬਾਜ਼, ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸ਼ਿਸ਼ਟਾਚਾਰੀ ਰਾਜਕੁਮਾਰ, ਬਹਾਦਰ ਅਤੇ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੋਚਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਜਾਗੀਰਾਂ ਦੀ ਚੰਗਿਆਈ ਅਤੇ ਵਫ਼ਾਦਾਰੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭੂਆਂ ਦੀ ਦਿਆਲਤਾ ਅਤੇ ਮਿਹਰਬਾਨੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਲੇਖਕ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਜੋਤਸ਼ੀ, ਇੱਕ ਨਿਪੁੰਨ ਬੁਹਿਮੰਡ ਵਿਗਿਆਨੀ, ਇੱਕ ਸੰਗੀਤਕਾਰ, ਜਾਂ ਰਾਜ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜਾਣਕਾਰ ਵਿਅਕਤੀ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ; ਜਾਂ ਸ਼ਾਇਦ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਨੇਕਮੈਂਸਰ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਮਿਲੇਗਾ ਜੇ ਉਹ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਯੂਲਿਸਸ ਦੀਆਂ ਚਾਲਾਂ, ਏਨੀਅਸ ਦੀ ਧਾਰਮਿਕਤਾ, ਅਚਿਲਸ ਦੀ ਬੁਹਾਦੁਰੀ, ਹੈਕਟਰ ਦੀ ਬੇਦਕਿਸਮਤੀ, ਸਿਨਨ ਦੀ ਧੋਖੇਬਾਜ਼ੀ, ਯੂਰੀਆਲਸ ਦੀ ਦੋਸਤੀ, ਅਲੈਗਜ਼ੈਂਡਰ ਦੀ ਉਦਾਰਤਾ, ਸੀਜ਼ਰ ਦੀ ਹਿੰਮਤ, ਟ੍ਰੈਜਨ ਦੀ ਦਇਆ ਅਤੇ ਸਚਾਈ, ਜ਼ੋਪੀਰਸ ਦੀ ਵਫ਼ਾਦਾਰੀ, ਕੈਟੋ ਦੀ ਸੂਝ-ਬੂਝ, ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਸਾਰੇ ਗੁਣ ਜੋ ਇੱਕ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਸੱਜਣ ਨੂੰ ਸੰਪੂਰਨ ਬਣਾ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਹੁਣ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖ ਕੇ, ਹੁਣ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚ ਖਿੰਡਾ ਕੇ। ਜੋ ਕਰਦੇ ਲੇਖਕ ਇਹ ਕੰਮ ਇੱਕ ਸੁਮਾਨ ਸ਼ੈਲੀ ਅਤੇ ਕਲਪਨਾ ਅਤੇ ਚਤੁਰਾਈ ਨਾਲ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿੰਨਾ ਸੰਭਵ ਹੋ ਸਕੇ ਸਚਾਈ ਦੇ ਨੇੜੇ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਵਿਭਿੰਨ ਅਤੇ ਸੁੰਦਰ ਧਾਗਿਆਂ ਨਾਲ ਬੁਣਿਆ ਹੋਇਆ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਤਾਣਾ-ਬਾਣਾ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦਾ ਜੋ ਅਜਿਹੀ ਸੁੰਦਰਤਾ ਅਤੇ ਸੰਪੂਰਨਤਾ ਦਾ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਕਰੇਗਾ ਜੋ ਇੱਕ ਵਾਰ ਪੂਰਾ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਹ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਟੀਚਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰੇਗਾ ਜ਼ਿਸਦੀ ਲਿਖਤ ਇੱਛਾ ਰੱਖ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ, ਇੱਕੋ ਸਮੇਂ ਹੁਦਾਇਤ ਅਤੇ ਮਨੋਰੰਜਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਕਿਹਾ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਦੀ ਬੇਅੰਤ ਆਜ਼ਾਦੀ ਲੇਖਕ ਨੂੰ ਕਵਿਤਾ ਅਤੇ ਭਾਸ਼ਣ ਕਲਾ ਦੀਆਂ ਸੁਹਾਵਣੀਆਂ ਅਤੇ ਅਨੁਕੂਲ ਕਲਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸਾਰੇ ਗੁਣਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਬਹਾਦਰੀ,

ਗੀਤਕਾਰੀ, ਦੁਖਾਂਤ ਅਤੇ ਹਾਸ-ਰਸ ਹੋਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਮਹਾਂਕਾਵਿ ਗੱਦ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਕਵਿਤਾ ਵਿੱਚ ਵੀ ਲਿਖੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ।

1. ਸਾਂਚੋ "ਕੈਥੋਲਿਕ" ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਇਸਦੇ ਲਾਖਣਿਕ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਵਰਤਦਾ ਹੈ "ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਹੋਣਾ"। ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਮਝਦਾ ਹੈ - ਸਾਡੇ ਦੋ ਨਾਇਕਾਂ ਲਈ ਭੂਮਿਕਾਵਾਂ ਦਾ ਉਲਟਾਪਣ।
2. ਸਰਵੈਂਟਸ ਦੁਆਰਾ ਲਿਖੀ ਗਈ ਇੱਕ ਸੁੰਦਰ ਕਹਾਣੀ, ਜੋ ਲਗਭਗ 1602 ਵਿੱਚ ਰਚੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ 1613 ਵਿੱਚ ਬਾਰਾਂ ਨਾਵਲਾਂ ਦੇ ਉਦਾਹਰਣਾਂ (ਮਿਸਾਲੀ ਨਾਵਲ) ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਵਜੋਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਹੋਈ।
3. ਗੈਸਪਰ ਕਾਰਡੀਲੋ ਡੇ ਵਿਲਾਲੁਪਾਂਡੋ ਦੀ ਸੁਮਾ ਸੁਮੁਲਰਮ (1557) ਅਲਕਾਲਾ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਵਿੱਚ ਦਵੰਦਵਾਦ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਲੈਂਡੀਦੀ ਪਾਠ ਪੁਸਤਕ ਸੀ, ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਸੀ।
4. ਪ੍ਰਿੰਸੇਪਸ ਐਡੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਉਪਰੋਕਤ ਵਿੱਚ ਪਾਏ ਗਏ ਵਰਣਨ ("ਵਰਣਿਤ") ਲਈ descúbrió ("ਖੋਜਿਆ") ਹੈ। ਦੋਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਅਧਿਆਇ ਅਠਤਾਲੀ

ਸ਼ੌਹਰਤ ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ, ਉਸਦੀ ਬੁੱਧੀ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਰ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਕੈਨਨ ਦੀ ਚੁਰਚਾਂ ਦੀ ਨਿਰੰਤੁਰਤਾ।

"ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਕੈਨਨ, ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਤੁਹਾਡੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ," ਪੁਜਾਰੀ ਨੇ ਜਵੱਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਅਤੇ ਇਸੇ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਉੱਹ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਹੁਣ ਤੱਕ ਇਸ ਕਿਸੰਮ ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਲਿੱਖੀਆਂ ਹਨ, ਨਿੰਦਿਆ ਲਈ ਵਧੇਰੇ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਨਾ ਤਾਂ ਤਰਕ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਸ ਕਲਾ ਅਤੇ ਨਿੰਯਮਾਂ ਵੱਲ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਗਦ ਵਿੱਚ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਮਸ਼ਹੂਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਯੂਨਾਨੀ ਅਤੇ ਲਾਤੀਨੀ ਕਵਿਤਾ ਦੇ ਦੋ ਰਾਜਕੁਮਾਰ ਕਵਿਤਾ ਵਿੱਚ ਹਨ।"[1]

"ਮੈਂ ਖੁਦ," ਕੈਨੁਨ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੁਕਤਿਆਂ ਨੂੰ ਛੂਹਿਆ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਨੁਕਤਿਆਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਬਹਾਦਰੀ ਦੀ ਇੱਕ ਕਿਤਾਬ ਲਿੱਖਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਪਰਤਾਇਆ ਗਿਆ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਬਿਲਕੁਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋਣ ਲਈ, ਮੈਂ ਇਹ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਦੋ ਸੌ ਤੋਂ ਵੱਧ ਪੰਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਲਿਖੇ ਗਏ ਹਨ। ਇਹ ਜਾਂਚਣ ਲਈ ਕਿ ਕੀ ਮੇਰੀ ਕਿਤਾਬ ਇਸ ਬਾਰੇ ਮੇਰੇ ਆਪਣੇ ਅੰਦਾਜ਼ੇ 'ਤੇ ਖਰੀ ਉਤੁਰਦੀ ਹੈ, ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਇਸ ਕਿਸਮ ਦੇ ਸਾਹਿਤ ਦੇ ਸ਼ੌਕੀਨ ਵਿਅਕਤੀਆਂ, ਵਿਦਵਾਨ ਅਤੇ ਅਨੁਭਵੀ ਆਦਮੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਅਣਜਾਣ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਸਾਂਝਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜੋ ਸਿਰਫ ਬਕਵਾਸ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਹੀ ਅਨੰਦ ਲੈਂਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਤੋਂ ਅਨੁਕੂਲ ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਿਆ ਮਿਲੀ ਹੈ। ਪਰ ਇਸ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਯੋਜਨਾ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਵਧਿਆ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਜੋ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਉਹ ਮੇਰੇ ਪੇਸ਼ੇ ਲਈ ਅਣਉਚਿਤ ਹੈ, ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਮੈਨੂੰ ਬੁੱਧੀਮਾਨ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨਾਲੋਂ ਸੁਧਾਰਨ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਲੱਗਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਮੂਰਖਾਂ ਦੁਆਰਾ ਮਖੌਲ ਉਡਾਉਣ ਨਾਲੋਂ ਕੁਝ ਬੁੱਧੀਮਾਨ ਲੋਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕਰਨਾ ਬਿਹਤਰ ਹੈ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਨਾ-ਕਦਰਯੋਗ ਜਨਤਾ ਦੇ ਗੁੰਝਲਦਾਰ ਨਿਰੰਣੇ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਜੋ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਹਿੱਸੇ ਲਈ ਇਸ ਕਿਸਮ ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਪੜ੍ਹਨ ਲਈ ਦਿੱਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਮੁੱਖ ਕਾਰਨ ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਮੈਂ ਲਿਖਣਾ ਜਾਂ ਲਿਖਣ ਬਾਰੇ ਸੋਚਣਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਉਹ ਇੱਕ ਚਰਚਾ ਸੀ ਜੋ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਸੀ ਜਿਸ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਇਸ ਵੇਲੇ ਜੋ ਨਾਟਕ ਖੇਡੇ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ, ਜੋ ਕੁਝ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਨ: 'ਕਿਉਂਕਿ ਹੁਣ ਫੈਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਆ ਰਹੇ ਸਾਰੇ ਜਾਂ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਨਾਟਕ, ਕਾਲਪਨਿਕ ਅਤੇ ਇਤਿਹਾਸਕ, ਬਦਨਾਮ ਕਲੈਪਟ੍ਰੈਪ ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਤੁਕਬੰਦੀ ਜਾਂ ਤਰ੍ਕ ਦੇ ਹਨ ਪਰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜਨਤਾ ਬ੍ਹੁਤ ਮਜ਼ੇਦਾਰ ਪਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਚੰਗਾ ਸਮਝਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਦੂਰ ਹਨ; ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਰਚਣ ਵਾਲੇ ਨਾਟਕਕਾਰ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਦਿੱਖਾਈ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਅਦਾਕਾਰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਂਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਉਹ ਹੈ ਜੋ ਜਨਤਾ ਪਸੰਦ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰੁਨਗੇ; ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਕਲਾ ਦੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵਿਕਸਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਇੱਕ ਡਿਜ਼ਾਈਨ ਅਤੇ ਪਲਾਟ ਹੈ, ਉਹ ਮੁੱਠੀ ਭਰ ਬੁੱਧੀਮਾਨ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਦੇ ਹਨ, ਬਾਕੀ ਸਾਰੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਕਾਰੀਗਰੀ ਦੀ ਕਦਰ ਕਰਨ ਦੇ ਅਯੋਗ ਹੁੰਦੇ ਹਨ; ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਕੁਝ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਸਤਿਕਾਰ ਜਿੱਤਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਬਹੁਤਿਆਂ ਤੋਂ ਰੋਜ਼ੀ-ਰੋਟੀ ਕਮਾਉਣਾ ਪਸੰਦ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਇਹੀ ਕਿਸਮਤ ਮੇਰੀ ਕਿਤਾਬ ਨੂੰ ਭੁਗਤਣੀ ਪਵੇਗੀ ਭਾਵੇਂ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਨੂੰ ਸਾੜ ਦਿੱਤਾ ਹੋਵੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮੈਂ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੇਰੇ ਸਾਰੇ ਯਤਨ ਬੇਕਾਰ ਹੋ ਜਾਣਗੇ।' ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੈਂ ਕਈ ਵਾਰ ਨਾਟਕਕਾਰ-ਪ੍ਰਬੰਧਕਾਂ ਨੂੰ ਯਕੀਨ ਦਿਵਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਰਵੱਈਏ ਵਿੱਚ

ਗਲਤ ਹਨ - ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਾਲ ਦਰਸ਼ਕਾਂ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰਨਗੇ ਅਤੇ ਵਧੇਰੇ ਪ੍ਰਸਿੱਧੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਗੇ। ਇਹਨਾਂ ਬੇਤੁਕੇ ਨਾਟਕਾਂ ਦੀ ਬਜਾਏ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨਾਟਕ ਪੇਸ਼ ਕਰਕੇ - ਉਹ ਇੰਨੇ ਸਖ਼ਤ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਤਰੀਕਿਆਂ ਨਾਲ ਸੈੱਟ ਹਨ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਸਬੂਤ ਜਾਂ ਸਬੂਤ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਮਨ ਬਦਲਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ। ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਦਿਨ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਜ਼ਿੱਦੀ ਸਾਥੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਸੀ, 'ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕੁਝ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਸਪੇਨ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਦੁਖਾਂਤਾਂ ਦਾ ਮੰਚਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਇਸ ਖੇਤਰ ਦੇ ਇੱਕ ਮਸ਼ਹੂਰ ਕਵੀ, [2] ਦੁਆਰਾ ਰਚੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਉਹ ਇੰਨੇ ਵਧੀਆ ਸੁਨ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਵਾਲੇ ਹਰ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਹੈਰਾਨ, ਹੈਰਾਨ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ ਕੀਤਾ: ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਅਤੇ ਪੱਖਪਾਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ, ਜਨਤਾ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਕੁਝ ਚੁਣੇ ਹੋਏ ਲੋਕ? ਉਨ੍ਹਾਂ ਤਿੰਨਾਂ ਨੇ ਹੀ ਕੰਪਨੀਆਂ ਲਈ ਉਦੋਂ ਤੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਤੀਹ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਨਾਟਕਾਂ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਪੈਸਾ ਕਮਾਇਆ।' 'ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ,' ਸਵਾਲ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, 'ਤੁਸੀਂ ਇਜ਼ਾਬੇਲਾ, ਫਿਲਿਸ ਅਤੇ ਅਲੈਗਜ਼ੈਂਡਰਾ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਰਹੇ ਹੋਵੋਗੇ।' 'ਇਹ ਉਹ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮੇਰਾ ਮਤਲਬ ਹੈ,' ਮੈਂ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, 'ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪੁੱਛਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਕੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਲਾ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਅਤੇ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ, ਕੀ ਉਹ ਆਪਣੀ ਉੱਤਮਤਾ ਦਿਖਾਉਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫ਼ਲ ਰਹੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੇ। ਇਸ ਲਈ, ਕਸੂਰ ਜਨਤਾ ਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜੋ ਮੰਗ ਕਰਦੇ ਹਨ ਬੇਤੁਕ ਗੱਲਾਂ, ਪਰ ਉਹਨਾਂ ਨਾਲ ਜੋ ਹੋਰ ਕੁਝ ਵੀ ਸੱਟੇਜ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਬਹੁਤ ਅਣਜਾਣ ਹਨ। ਇੰਗ੍ਰੈਟੀਚਿਊਡ ਐਵੇਂਜਡ[3] ਯਕੀਨਨ ਬਕਵਾਸ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਨਾ ਹੀ ਨੁਮਾਨਸੀਆ[4]ਦ ਮਰਚੈਂਟ ਲਵਰ[5] ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਬਕਵਾਸ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਨਾ ਹੀ ਦ ਫੇਅਰ ਐਂਡ ਓਬਲੀਜਿੰਗ ਐਡਵਰਸਰੀ,[6] ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿੱਚ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪ੍ਰਤਿਭਾਸ਼ਾਲੀ ਨਾਟਕਕਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਰਚਿਤ, ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸਿੱਧੀ ਲਈ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਲਾਭ ਲਈ।' ਇਹਨਾਂ ਦਲੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਹੋਰ ਦਲੀਲਾਂ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੀਆਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ ਅਨਿਸ਼ਚਿਤ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਪਰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਜਾਂ ਆਪਣੇ ਗਲਤ ਵਿਸ਼ਵਾਸਾਂ ਤੋਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਪਾਉਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਯਕੀਨ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ।

"ਸਰ ਕੈਨਨ," ਇਸ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਪੁਜਾਰੀ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਨੇ ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਛੂਹਿਆ ਹੈ ਜਿਸਨੇ ਹੁਣ ਨਾਟਕਾਂ ਦੇ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਮੇਰੀ ਇੱਕ ਪੁਰਾਣੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨੂੰ ਜਗਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਓਨੀ ਹੀ ਵੱਡੀ ਹੈ ਜਿੰਨੀ ਕਿ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਬਹਾਦਰੀ ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਨਾਲ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਭਾਵੇਂ ਟੁਲੀ ਦੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਾਟਕ ਮਨੁੱਖੀ ਜੀਵਨ ਦਾ ਸ਼ੀਸ਼ਾ, ਵਿਵਹਾਰ ਦਾ ਇੱਕ ਮਾਡਲ ਅਤੇ ਸੱਚਾਈ ਦਾ ਇੱਕ ਚਿੱਤਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਅੱਜ ਜੋ ਨਾਟਕ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਉਹ ਬਕਵਾਸ, ਮੂਰਖਤਾ ਦੇ ਮਾਡਲ ਅਤੇ ਕਾਮੁਕਤਾ ਦੇ ਚਿੱਤਰ ਹਨ, ਇਸ ਵਿਸ਼ੇ ਬਾਰੇ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਬਕਵਾਸ ਕੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਪਹਿਲੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਲਪੇਟਿਆ ਹੋਇਆ ਕੱਪੜਾ ਪਾਇਆ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਫਿਰ ਦੂਜੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਵਿੱਚ ਦਾੜ੍ਹੀ ਵਾਲੇ ਆਦਮੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਈ ਦੇਵੇ? ਕੀ ਇੱਕ ਬਜ਼ੁਰਗ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣ ਨਾਲੋਂ ਮੂਰਖਤਾ ਵਾਲੀ ਕੋਈ ਚੀਜ਼ ਹੈ ਜੋ ਨਿਡਰ ਹੈ, ਜਾਂ ਇੱਕ ਨੌਜਵਾਨ ਆਦਮੀ ਜੋ ਡਰਪੋਕ ਹੈ, ਜਾਂ ਇੱਕ ਬੋਲਣ ਵਾਲਾ ਪੈਦਲ, ਇੱਕ ਪੰਨਾ ਜੋ ਸਮਝਦਾਰੀ ਨਾਲ ਸਲਾਹ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਰਾਜਾ ਜੋ ਇੱਕ ਦਰਬਾਨ ਹੈ, ਜਾਂ ਇੱਕ ਰਾਜਕੁਮਾਰੀ ਜੋ ਰਸੋਈ ਦੀ ਨੌਕਰਾਣੀ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਦੀ ਹੈ? ਅਤੇ ਮੈਂ ਸਥਾਨਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤ੍ਰਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਸਥਾਨ ਦੀ ਏਕਤਾ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਬਾਰੇ ਹੋਰ ਕੀ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਹਾਂ? ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਘਟਨਾਵਾਂ ਵਾਪਰਦੀਆਂ ਹਨ ਸਿਵਾਏ ਇਹ ਕਹਿਣ ਦੇ ਕਿ ਮੈਂ ਅਜਿਹੇ ਨਾਟਕ ਦੇਖੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾ ਐਕਟ ਯੂਰਪ ਵਿੱਚ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਦੂਜਾ ਏਸ਼ੀਆ ਵਿੱਚ, ਤੀਜਾ ਅਫਰੀਕਾ ਵਿੱਚ, ਅਤੇ ਕੀ ਚੌਥਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿੱਚ ਵਾਪਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਐਕਸ਼ਨ ਧਰਤੀ ਦੇ ਚਾਰੇ ਕੋਨਿਆਂ ਨੂੰ ਛੂੰਹਦਾ ਹੈ? ਜੇਕਰ ਸੱਚਾਈ ਉਹ ਮੁੱਖ ਗੁਣ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਇੱਕ ਨਾਟਕ ਨੂੰ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇੱਕ ਆਮ ਬੁੱਧੀ ਨੂੰ ਵੀ ਇਹ ਦਿਖਾਵਾ ਕਰਕੇ ਕਿਵੇਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਨਾ ਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਘਟਨਾ ਰਾਜਾ ਪੇਪਿਨ[8] ਜਾਂ ਸ਼ਾਰਲਮੇਨ ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਵਾਪਰਦੀ ਹੈ

ਪੂਰ ਉਸ ਸਮੇਂ ਮੁੱਖ ਪਾਤਰ ਨੂੰ ਸਮਰਾਟ ਹੇਰਾਕਲੀਅਸ,[9] ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਸਲੀਬ ਲੈ ਕੇ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਜਿੱਥੇ ਉਸਨੇ ਪਵਿੱਤਰ ਕਬਰ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਬੌਇਲਨ ਦਾ ਗੌਡਫ੍ਰੇ,[10] ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਵਿਚਕਾਰ ਅਨੰਤ ਸਾਲ ਹੁੰਦੇ? ਜਾਂ ਨਾਟਕ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਕਾਲਪਨਿਕ ਚੀਜ਼ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਫਿਰ ਇਤਿਹਾਸਕ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਨਾਲ ਜੋੜਨ, ਜਾਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਯੁੱਗਾਂ ਵਿੱਚ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨਾਲ ਵਾਪਰੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੇ ਟੁਕੜੇ ਮਿਲਾਉਣ ਦੇ ਅਭਿਆਸ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰੋ, ਅਤੇ ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਅਜਿਹਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸਯੋਗ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ, ਪਰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਗਲਤੀਆਂ ਨਾਲ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਜੋ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਾਲਾਤ ਵਿੱਚ ਮੁਆਫ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ? ਸਭ ਤੋਂ ਮਾੜੀ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੁਝ ਅਗਿਆਨੀ ਲੋਕ ਹਨ ਜੋ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਸੰਪੂਰਨਤਾ ਦੀ ਸਿਖਰ ਹੈ, ਅਤੇ ਹੋਰ ਕੁਝ ਵੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਚਾਈਮੇਰਾ ਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕਰਨਾ ਹੈ।

"ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਧਾਰਮਿਕ ਨਾਟਕਾਂ ਵੱਲ ਮੁੜਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਉਹ ਕਿੰਨੇ ਨਕਲੀ ਚਮਤਕਾਰਾਂ ਦਾ ਸਮੂਹ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਜੋ ਨਾਟਕਕਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਅਪੋਕ੍ਰਿਫ਼ਲ ਹਨ ਅਤੇ ਮਾੜੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਇੱਕ ਸੰਤ ਦੇ ਚਮਤਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨੂੰ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ! ਧਰਮ ਨਿਰਪੱਖ ਨਾਟਕਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਇਸ ਤੱਥ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਸਤੂ ਜਾਂ ਵਿਚਾਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਚਮਤਕਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਚਮਤਕਾਰ, ਜਾਂ 'ਪ੍ਰਭਾਵ' ਹੋਣਾ ਉਚਿਤ ਸਮਝਦੇ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਜੋ ਅਗਿਆਨੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਲੈਣ ਅਤੇ ਥੀਏਟਰ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ। ਇਹ ਸੱਭ ਸੱਚਾਈ ਲਈ ਪੱਖਪਾਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਤਿਹਾਸ ਲਈ ਨੁਕਸਾਨਦੇਹ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਪੇਨ ਦੀ ਪ੍ਰਤਿਭਾ ਲਈ ਵੀ ਸ਼ਰਮਿੰਦਗੀ ਹੈ। ਵਿਦੇਸ਼ੀ, ਜੋ ਏਕਤਾ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਸ਼ੁੱਧਤਾ ਨਾਲ ਵੇਖਦੇ ਹਨ, ਸਾਨੂੰ ਅਗਿਆਨੀ ਵਹਿਸ਼ੀ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਜਦੋਂ ਉਹ ਉਸ ਬੇਤੁਕੀ ਬਕਵਾਸ ਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਹਨ ਜਿਸ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਨਾਟਕ ਭਰਦੇ ਹਾਂ। ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨਾ ਕਾਫ਼ੀ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਨਾਟਕਾਂ ਨੂੰ ਜਨਤਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਚਲਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਸਰਕਾਰਾਂ ਦਾ ਮੁੱਖ ਉਦੇਸ਼ ਜਨਤਾ ਦਾ ਮਨੋਰੰਜਨ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸਥਾਈ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਨਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਗੈਰ-ਸਿਹਤਮੰਦ ਵਿਚਾਰਾਂ ਤੋਂ ਦੂਰ ਕਰਨਾ ਹੈ ਜੋ ਆਲਸ ਪੈਦਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਿਸਮ ਦੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਨਾਟਕ ਚੰਗਾ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਮਾੜਾ, ਕਾਨੂੰਨ ਥੋਪਣ ਜਾਂ ਨਾਟਕ ਲਿਖਣ ਜਾਂ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਮਜਬੂਰ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਸੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਬਣਾਉਣ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਣਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਜਿਵੇਂ ਮੈਂ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਇੱਕ ਰਾਹੀਂ ਆਪਣਾ ਟੀਚਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਦਾ ਜਵਾਬ ਮੈਂ ਦੇਵਾਂਗਾ ਕਿ ਇਹ ਟੀਚਾ ਮਾੜੇ ਨਾਟਕਾਂ ਦੀ ਬਜਾਏ ਚੰਗੇ ਨਾਟਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਹਰ ਪੱਖੋਂ ਬਹੁਤ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਕਲਾਤਮਕ, ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਣਾਇਆ ਨਾਟਕ ਦੇਖਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਥੀਏਟਰ ਦੇਖਣ ਵਾਲਾ ਹਾਸੇ-ਮਜ਼ਾਕ ਦੁਆਰਾ ਖੁਸ਼ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ, ਸੱਚਾਈਆਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਹੋਵੇਗਾ, ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੇ ਮੋੜਾਂ ਤੋਂ ਹੈਰਾਨ ਹੋਵੇਗਾ, ਤਰਕ ਦੁਆਰਾ ਬੁੱਧੀਮਾਨ ਹੋਵੇਗਾ, ਧੋਖੇ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਉਦਾਹਰਣਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉੱਚਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਅਵਗੁਣਾਂ ਤੋਂ ਗੁੱਸੇ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਗੁਣਾਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਹੋਵੇਗਾ, ਇਹ ਸਾਰੀਆਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਇੱਕ ਚੰਗਾ ਨਾਟਕ ਦਰਸ਼ਕਾਂ ਦੇ ਮਨਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾਗਦਾ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਦਰਸ਼ਕ ਕਿੰਨਾ ਵੀ ਸੁਸਤ ਅਤੇ ਬੇਢੰਗਾ ਕਿਉਂ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਹ ਸਾਰੇ ਤੱਤਾਂ ਵਾਲਾ ਨਾਟਕ ਉਹਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਖੁਸ਼ ਕਰਨ, ਮਨੋਰੰਜਨ ਕਰਨ, ਖੁਸ਼ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿਣਾ ਬਿਲਕੁਲ ਅਸੰਭਵ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਘਾਟ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅੱਜਕੱਲ੍ਹ ਮੰਚਨ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਲੋਕ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਨਾਟਕ ਲਿਖਣ ਵਾਲੇ ਕਵੀ ਦੋਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਲਈ ਉਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਕਿੱਥੇ ਗਲਤੀ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੀ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਕਿਉਂਕਿ ਨਾਟਕ ਇੱਕ ਵਿਕਣਯੋਗ ਵਸਤੂ ਬਣ ਗਏ ਹਨ, ਉਹ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ

ਹੁਨ, ਅਤੇ ਸਹੀ ਵੀ, ਕਿ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਖਰੀਦਣਗੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਉਸ ਨਸਲ ਦੇ ਨਾ ਹੋਣ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਕਵੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਸ ਚੀਜ਼ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇਮਪ੍ਰੇਸਾਰੀਓ ਦੁਆਰਾ ਮੰਗਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰੇਗਾ। ਇਸ ਦੀ ਸੱਚਾਈ ਇਸ ਖੇਤਰ ਦੇ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਖੁਸ਼ਹਾਲ ਪ੍ਰਤਿਭਾ, 11 ਦੁਆਰਾ ਅਣਗਿਣਤ ਨਾਟਕਾਂ ਵਿੱਚ ਦੇਖੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੋ ਇੰਨੀ ਸ਼ਾਨ, ਕਿਰਪਾ, ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਕਵਿਤਾ, ਵਧੀਆ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ, ਅਤੇ ਗੰਭੀਰ ਸੋਚ ਨਾਲ ਲਿਖੇ ਗਏ ਹਨ - ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, ਇੰਨੀ ਵਾਕਫੀਅਤ ਅਤੇ ਉੱਚੀ ਸ਼ੈਲੀ ਨਾਲ ਭਰੇ ਹੋਏ ਹਨ - ਕਿ ਉਸਦੀ ਪ੍ਰਸਿੱਧੀ ਵਿਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਫੈਲ ਗਈ ਹੈ। ਪਰ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਇਮਪ੍ਰੇਸਾਰੀਓ ਦੀਆਂ ਇੱਛਾਵਾਂ ਦੇ ਅੱਗੇ ਝੁਕਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਉਸਦੇ ਕੁਝ ਪਰ ਸਾਰੇ ਨਹੀਂ ਨਾਟਕ ਸੰਪੂਰਨਤਾ ਦੇ ਉਸ ਸਿਖਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਚੁੱਕੇ ਹਨ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ। ਹੋਰ ਨਾਟਕ ਜੋ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਉਸ ਦੀ ਪੂਰੀ ਅਣਦੇਖੀ ਨਾਲ ਲਿਖੇ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਜੋ ਇੱਕ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਦਾਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਮਿਲਣ ਦੇ ਡਰੋਂ ਆਪਣੀ ਜਾਨ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਭੱਜਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਅਕਸਰ ਕੁਝ ਰਾਜਿਆਂ ਲਈ ਨੁਕਸਾਨਦੇਹ ਜਾਂ ਕੁਝ ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਲਈ ਅਪਮਾਨਜਨਕ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਸਾਰੇ ਇਹ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਅਲੋਪ ਹੋ ਜਾਣਗੀਆਂ, ਕਈ ਹੋਰ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮੈਂ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਜੇਕਰ ਰਾਜਧਾਨੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬੁੱਧੀਮਾਨ, ਪੱਖਪਾਤੀ ਵਿਅਕਤੀ ਹੁੰਦਾ ਜੋ ਸਾਰੇ ਨਾਟਕਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਦਾ, ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਰਾਜਧਾਨੀ ਵਿੱਚ ਸਗੋਂ ਸਪੇਨ ਵਿੱਚ ਕਿਤੇ ਵੀ, ਜਿਸਦੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ, ਮੋਹਰ ਅਤੇ ਦਸਤਖਤ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕੋਈ ਵੀ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਟਕਕਾਰ ਆਪਣੇ ਨਾਟਕ ਰਾਜਧਾਨੀ ਭੇਜਣਾ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾ ਲੈਣਗੇ, ਅਤੇ ਅਦਾਕਾਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਣਗੇ ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਲਿਖਤਾਂ ਦਾ ਵਧੇਰੇ ਧਿਆਨ ਰੱਖਣਗੇ ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕੰਮਾਂ ਨੂੰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਜਾਣਕਾਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਸਖ਼ਤ ਜਾਂਚ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੇ ਡਰ ਕਾਰਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਚੰਗੇ ਨਾਟਕ ਬਣਾਏ ਜਾਣਗੇ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਕਾਫ਼ੀ ਆਸਾਨ ਹੋਵੇਗਾ: ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਜਨਤਾ ਦਾ ਮਨੋਰੰਜਨ, ਸਗੋਂ ਸਪੇਨ ਦੀ ਪ੍ਰਤਿਭਾ ਦੀ ਕਦਰ, ਅਦਾਕਾਰਾਂ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਵਧੀ ਹੋਈ ਦਿਲਚਸਪੀ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨਾ। ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ, ਸ਼ਾਇਦ ਉਹੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਵੀ, ਬਹਾਦਰੀ ਦੀਆਂ ਨਵੀਆਂ ਰਚੀਆਂ ਗਈਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਉਸ ਸੰਪੂਰਨਤਾ ਦਾ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਕਰਨਗੇ ਜਿਸਦੀ ਤੁਸੀਂ ਗੱਲ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਾਡੀ ਭਾਸ਼ਾ ਨੂੰ ਭਾਸ਼ਣ ਅਤੇ ਮੌਕੇ ਦੇ ਮਨਮੋਹਕ ਅਤੇ ਅਮੁੱਲ ਖਜ਼ਾਨੇ ਨਾਲ ਭਰਪੂਰ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਨਵੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਨਾਲ ਪੁਰਾਣੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਦਾ ਗ੍ਰਹਿਣ ਲੱਗ ਜਾਵੇਗਾ ਜੋ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਣਗੀਆਂ। ਇਹ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਵਿਹਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਲਈ ਸਗੋਂ ਸਰਗਰਮ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਵੀ ਇੱਕ ਸੁਤਿਕਾਰਯੋਗ ਮਨੋਰੰਜਨ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਨਗੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਧਨੁਸ਼ ਨੂੰ ਅਣਮਿੱਥੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਪਿੱਛੇ ਖਿੱਚਣਾ ਜਾਂ ਕਮਜ਼ੋਰ ਮਨੁੱਖੀ ਸੁਭਾਅ ਲਈ ਕਿਸੇ ਕਿਸਮ ਦੇ ਜਾਇਜ਼ ਮਨੋਰੰਜਨ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣਾ ਅਸੰਭਵ ਹੈ।"

ਕੈਨਨ ਅਤੇ ਪੁਜਾਰੀ ਆਪਣੀ ਗੱਲਬਾਤ ਵਿੱਚ ਇਸ ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਚੁੱਕੇ ਸਨ ਜਦੋਂ ਨਾਈ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਫੜ ਲਿਆ ਅਤੇ ਪੁਜਾਰੀ ਨੂੰ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ:

"ਇੱਥੇ ਉਹ ਜਗ੍ਹਾ ਹੈ, ਸੁਰੋ ਲਾਇਸੈਂਸੀਏਟ, ਜਿੱਥੇ ਮੈਂ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸਿਏਸਟਾ ਬਿਤਾ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਬਲਦਾਂ ਕੋਲ ਬਹੁਤ ਸਾਰਾ ਤਾਜ਼ਾ ਘਾਹ ਹੋਵੇਗਾ।"

"ਅਤੇ ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਿਖਾਈ ਦੇਵੇਗਾ," ਪੁਜਾਰੀ ਨੇ ਕਿਹਾ। ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਕੈਨਨ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਯੋਜਨਾ ਸਮਝਾਈ, ਤਾਂ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਨੇ ਖੁਦ ਉੱਥੇ ਰੁਕਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ, ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਸੁੰਦਰ ਵਾਦੀ ਦੁਆਰਾ ਲੁਭਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਦ੍ਰਿਸ਼ ਦਾ ਆਨੰਦ ਲੈਣ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਪੁਜਾਰੀ ਦੇ ਗੱਲਬਾਤ ਦਾ ਆਨੰਦ ਲੈਣ ਲਈ, ਜਿਸ ਲਈ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਖਾਸ ਪਸੰਦ ਪੈਦਾ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੇ ਕਾਰਨਾਮੇ ਬਾਰੇ ਹੋਰ ਵਿਸੁਥਾਰ ਵਿੱਚ ਜਾਣਨ ਲਈ, ਕੈਨਨ ਨੇ ਆਪਣੇ ਕਈ ਨੌਕਰਾਂ ਨੂੰ ਸਰਾਏ ਵੱਲ ਜਾਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ, ਜੋ ਕਿ ਬਹੁਤ ਦੂਰ

ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਖਾਣ ਲਈ ਕੁਝ ਲਿਆਉਣ ਲਈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਦੁਪਹਿਰ ਦਾ ਸਿਏਸਟਾ ਉਸ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਬਿਤਾਉਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇੱਕ ਨੌਕਰ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਪੈਕ ਖੱਚਰ, ਜੋ ਹੁਣ ਤੱਕ ਸ਼ਾਇਦ ਸਰਾਏ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਗਿਆ ਸੀ, ਵਿੱਚ ਇੰਨਾ ਸਾਰਾ ਸਮਾਨ ਸੀ ਕਿ ਸਰਾਏ ਵਿੱਚ ਜੌਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੁਝ ਵੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਬੇਲੋੜਾ ਸੀ।

"ਉਸ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ," ਕੈਨਨ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਸੀਰੇ ਜਾਨਵਰਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਲੈ ਜਾਓ ਅਤੇ ਸਿਰਫ਼ ਖੱਚਰ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲਿਆਓ।"

ਜਦੋਂ ਇਹ ਸੌਦਾ ਹੋ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਉਹ ਪੁਜਾਰੀ ਅਤੇ ਨਾਈ ਦੀ ਲਗਾਤਾਰ ਮੌਜੂਦਗੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਸਦੀ ਪਛਾਣ ਬਾਰੇ ਉਸਨੂੰ ਬਹੁਤ ਸ਼ੱਕ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਉਸ ਪਿੰਜਰੇ ਕੋਲ ਪਹੁੰਚ ਕੇ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਦਾ ਮਾਲਕ ਬੈਠਾ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ:

"ਮਾਲਕ, ਮੇਰੀ ਜ਼ਮੀਰ ਦੀ ਰਾਹਤ ਲਈ, ਮੈਂ ਇਹ ਦੱਸਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਦੇ ਜਾਦੂ ਬਾਰੇ ਕੀ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਆਦਮੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਚਿਹਰੇ ਢੱਕੇ ਹੋਏ ਹਨ, ਸਾਡੇ ਪਿੰਡ ਦੇ ਪੁਜਾਰੀ ਅਤੇ ਨਾਈ ਹਨ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਸ਼ੁਰਤ ਲਗਾਉਂਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਘੁੰਮਾਉਣ ਦੀ ਇਹ ਯੋਜਨਾ ਇਸ ਤੱਥ ਦੀ ਈਰਖਾ ਕਰਕੇ ਬਣਾਈ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮਸ਼ਹੂਰ ਕੰਮ ਕੋਰਨ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਛਾੜ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਜੇਕਰ ਇਸ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਜਾਦੂ ਨਹੀਂ ਹੋ ਪਰ ਇੱਕ ਅਣਜਾਣੇ ਵਿੱਚ ਧੋਖਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿਚ ਮੈਂ ਇੱਕ ਸਵਾਲ ਪੁਛਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਜਵਾਬ ਦਿੰਦੇ ਹੋ ਜਿਵੇਂ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕਰੋਗੇ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਧੋਖੇ 'ਤੇ ਆਪਣੀ ਉਂਗਲ ਰੱਖ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਦੇਖੋਗੇ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਜਾਦੂ ਨਹੀਂ ਹੋਏ ਹੋ ਪਰ ਆਪਣੀ ਸੋਚ ਵਿੱਚ ਉਲਝੇ ਹੋਏ ਹੋ।"

"ਜੋ ਵੀ ਤੂੰ ਪੁੱਛੇਂਗਾ, ਸਾਂਚੋ ਮੇਰੇ ਪੁੱਤਰ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਜਵਾਬ ਦੇਵਾਂਗਾ ਅਤੇ ਤੈਨੂੰ ਤੇਰੇ ਦਿਲ ਦੀ ਤਸੱਲੀ ਤੱਕ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰ ਦਿਆਂਗਾ, ਪੂਰ ਜ਼ਦੇਂ ਤੂੰ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈਂ ਕਿ ਉਹ ਆਦਮੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਾਡੀ ਯਾਤਰਾ 'ਤੇ ਸਾਡਾ ਸਾਥ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਉਹ ਪੁਜਾਰੀ ਅਤੇ ਨਾਈ ਹਨ - ਸਾਡੇ ਜਾਣਕਾਰ ਅਤੇ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਸਾਥੀ - ਤਾਂ ਇਹ ਸੱਚਮੁੱਚ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨਾਲ ਮਿਲਦੇ-ਜੁਲਦੇ ਹੋਣ, ਪਰ ਇੱਕ ਪਲ ਲਈ ਵੀ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਾ ਕਰੋ ਕਿ ਉਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਸੱਚਮੁੱਚ ਉਹੀ ਹਨ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਜੋ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਸਮਝਣਾ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਮਿਲਦੇ-ਜੁਲਦੇ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੂੰ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈਂ, ਤਾਂ ਇਹ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਜਾਦੂ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਦਿੱਖ ਅਤੇ ਸਮਾਨਤਾ ਨੂੰ ਧਾਰਨ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਜਾਦੂਗਰਾਂ ਲਈ ਉਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਰੂਪ ਨੂੰ ਧਾਰਨ ਕਰਨਾ ਆਸਾਨ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਾਡੇ ਦੋਸਤਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਮੰਨ ਲਿਆ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕਰਨਗੇ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਜੋ ਕਰਦੇ ਹੋ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸ਼ੱਕ ਦੇ ਇੱਕ ਭੁਲੇਖੇ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟ ਦੇਣਗੇ ਜਿਸ ਤੋਂ ਤੁਸੀਂ ਥੀਸੀਅਸ ਦੇ ਧਾਗੇ ਨਾਲ ਵੀ ਨਹੀਂ ਬਚ ਸਕਦੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰਾਂ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਕਰਨ ਲਈ ਫ਼ੜੀ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੇ ਅਯੋਗ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਮੇਰਾ ਦੁੱਖ ਕਿੱਥੋਂ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਜੇ ਇੱਕ ਪਾਸੇ, ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਸਾਡੇ ਪਿੰਡ ਦਾ ਨਾਈ ਅਤੇ ਪੁਜਾਰੀ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ, ਪਰ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਿੰਜਰੇ ਵਿੱਚ ਪਾਉਂਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਅਲੌਕਿਕ ਸ਼ਕਤੀ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਵੀ ਸ਼ਕਤੀ ਮੈਨੂੰ ਪਿੰਜਰੇ ਵਿੱਚ ਕੈਦ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਕੀ ਕਹਿਣ ਜਾਂ ਸੋਚਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕਰਦੇ ਹੋ ਸਿਵਾਏ ਇਸ ਦੇ ਕਿ ਮੇਰੇ ਜਾਦੂ ਦਾ ਤਰੀਕਾ ਮੇਰੇ ਦੁਆਰਾ ਪੜ੍ਹੀਆਂ ਗਈਆਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਿਤਾਬ ਵਿੱਚ ਜਾਦੂ ਅਧੀਨ ਪਾਏ ਗਏ ਹਰ ਦੂਜੇ ਨਾਈਟ-ਇਰੈਂਟ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਹੈ? ਇਸ ਲਈ, ਤੁਸੀਂ ਯਕੀਨ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਉਹ ਹੁਣ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਨਹੀਂ ਹਨ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਮੈਂ ਇੱਕ ਤੁਰਕ ਹਾਂ। ਪਰ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਪੁੱਛਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ, ਉਸ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿਚ, ਅੱਗੇ ਵਧੋ ਅਤੇ ਪੁੱਛੋ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਜਵਾਬ ਦੇਵਾਂਗਾ ਭਾਵੇਂ ਤੁਹਾਡੀ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਸਾਰੀ ਰਾਤ ਲਵੇ।"

"ਧੰਨ ਕੁਆਰੀ ਮੈਨੂੰ ਛੁਡਾਵੇ!" ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਆਪਣੀ ਆਵਾਜ਼ ਉੱਚੀ ਕਰਦਿਆਂ ਕਿਹਾ। "ਕੀ ਇਹ ਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਇੰਨੀ ਸਖ਼ਤ ਅਤੇ ਦਿਮਾਗੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਮਜ਼ੋਰ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਹ

ਨਹੀਂ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਕਿ ਜੋ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਉਹ ਪੂਰਨ ਸੱਚ ਹੈ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੀ ਕੈਦ ਅਤੇ ਬਦਕਿਸ਼ਮਤੀ ਜਾਦੂ ਦੀ ਬਜਾਏ ਝੂਠ ਬੋਲਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਹਨ? ਪਰ ਕਿਉਂਕਿ ਸਥਿਤੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਹੈ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸ਼ੱਕ ਦੇ ਪਰਛਾਵੇਂ ਤੋਂ ਪਰੇ ਸਾਬਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਜਾਦੂ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੈਂ ਇੱਕ ਸੁਧਾਰਨ ਸਵਾਲ ਪੁੱਛਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਜੋ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਤਸੀਹੇ ਤੋਂ ਛੁਡਾਵੇ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮੇਰੀ ਅੰਰਤ ਭੁਲਸੀਨੀਆ ਦੀਆਂ ਬਾਂਹਾਂ ਵਿੱਚ ਦੇਖ ਸਕੋ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਇਸਦੀ ਉਮੀਦ ਕਰਦੇ ਹੋ।"

"ਮੈਨੂੰ ਕਿਰਪਾ ਲਈ ਭੀਖ ਮੰਗਣਾ ਬੰਦ ਕਰੋ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਅਤੇ ਜੋ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਪੁੱਛਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ ਪੁੱਛੋ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੱਸ ਚੁੱਕਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਬੁਹਤ ਸੁੱਧਤਾ ਨਾਲ ਦੇਵਾਂਗਾ।"

"ਮੈਂ ਬਸ ਇਹੀ ਸੁਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਤਾਂ ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸੇ, ਬਿਨਾਂ ਕੁਝ ਜੋੜਨ ਜਾਂ ਘਟਾਉਣ ਦੇ, ਪਰ ਪੂਰੀ ਸੱਚਾਈ ਨਾਲ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੋਈ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਤੋਂ ਉਮੀਦ ਕਰੇਗਾ ਜੋ ਹਥਿਆਰਾਂ ਦੇ ਪੇਸ਼ੇ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਨਾਈਟ-ਇਰੈਂਟ ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਹੇਠ..."

"ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਕਹਿਣ ਦਿਓ ਕਿ ਮੈਂ ਸੱਚ ਤੋਂ ਇੱਕ ਤਿਲ ਵੀ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਬੋਲਾਂਗਾ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। "ਬੱਸ ਆਪਣਾ ਸਵਾਲ ਪੁੱਛੋ, ਸਾਂਚੋ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਪਾਣੀਆਂ ਦੇ ਸਾਰੇ ਟੈਸਟਾਂ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਬੇਅੰਤ ਪ੍ਰਸ਼ਤਾਵਨਾਂ ਤੋਂ ਤੰਗ ਆ ਗਿਆ ਹਾਂ।"

"ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਦੀ ਚੰਗਿਆਈ ਅਤੇ ਸੱਚਾਈ 'ਤੇ ਯਕੀਨ ਰੱਖਦਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਮੱਜੂਦ ਵਿਸ਼ੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ, ਮੈਂ ਸ਼ਤਿਕਾਰ ਨਾਲ ਪੁੱਛਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਕੀ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਨੇ, ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਪਿੰਜਰੇ ਵਿੱਚ ਸੀ - ਜੋ ਜਾਦੂ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕਹਾਵਤ ਹੈ - ਨੰਬਰ ਇੱਕ ਜਾਂ ਨੰਬਰ ਦੋ ਕਰਨ ਦੀ ਇੱਛਾ ਜਾਂ ਜ਼ਰੂਰਤ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤੀ ਸੀ।"

"ਮੈਨੂੰ ਨੰਬਰ ਇੱਕ ਅਤੇ ਨੰਬਰ ਦੋ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ, ਸੈਂਚੋ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਿੱਧਾ ਜਵਾਬ ਦੇਵਾਂ ਤਾਂ ਦੱਸੋ ਕਿ ਤੁਹਾਡਾ ਕੀ ਮਤਲਬ ਹੈ।"

"ਕੀ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ "ਨੰਬਰ ਇੱਕ" ਅਤੇ "ਨੰਬਰ ਦੋ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਸਮਝ ਸਕਦੀ? ਕਿਉਂ, ਇਹੀ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਬੱਚੇ ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਸਿੱਖਦੇ ਹਨ। ਮੇਰਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਹੈ: ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਉਹ ਕਰਨ ਦੀ ਇੱਛਾ ਹੋਈ ਹੈ ਜੋ ਕੋਈ ਹੋਰ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ?"

"ਆਹ, ਹੁਣ ਮੈਂ ਸਮਝ ਗਿਆ, ਸੈਂਚੋ। ਹਾਂ, ਸੱਚਮੁੱਚ, ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਇੱਛਾ ਕਈ ਵਾਰ ਹੋਈ ਹੈ ਪਰ ਹੁਣ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕਦੇ ਨਹੀਂ, ਇਸ ਲਈ ਮੈਨੂੰ ਮੇਰੀ ਇਸ ਮੁਸ਼ਕਲ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢੋ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਇਹ ਸ਼ਹਿਰ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਸੈਨੇਟਰੀ ਸੰਥਾਨ ਨਹੀਂ ਰਹੇਗਾ!"

1. ਭਾਵ, ਹੋਮਰ ਅਤੇ ਵਰਜਿਲ।
2. ਲੁਪਰਸੀਓ ਲਿਓਨਾਰਡੋ ਡੀ ਅਰਗੇਨਸੋਲਾ (1559–1613)।
3. ਨਾਟਕ, ਲਾ ਇੰਗੇਟਿਡ ਵੈਂਗਦਾ, ਲੋਪੇ ਡੇ ਵੇਗਾ (1562-1635) ਦੁਆਰਾ ਸੀ।
4. ਸਰਵੈਂਟਸ ਦੁਆਰਾ ਖੁਦ ਲਿਖਿਆ ਇੱਕ ਨਾਟਕ।
5. ਗਾਸਪਰ ਡੀ ਐਗੁਇਲਰ (1561-1623) ਦੁਆਰਾ ਨਾਟਕ, ਐਲ ਮਾਰਕੇਡਰ ਅਮਾਨਤੇ।
6. ਫ੍ਰਾਂਸਿਸਕੋ ਅਗੁਸਟਿਨ ਟੈਰੇਗਾ (1554?–1602) ਦੁਆਰਾ ਨਾਟਕ, ਲਾ ਐਨੀਮੀਗਾ ਅਨੁਕੂਲ।
7. ਅਰੁਥਾਤ, ਸਿਸੇਰੋ, ਉਸਦਾ ਪੂਰਾ ਨਾਮ ਮਾਰਕਸ ਟੁਲੀਅਸ ਸਿਸੇਰੋ ਹੈ।
8. ਪਿਪਿਨ III (714–768), ਫਰਾਂਸ ਦਾ ਰਾਜਾ ਅਤੇ ਸ਼ਾਰਲਮੇਨ ਦਾ ਪਿਤਾ।

9. ਹੇਰਾਕਲੀਅਸ (575–641), ਪੂਰਬੀ ਰੋਮਨ ਸਾਮਰਾਜ ਦਾ ਸਮਰਾਟ ਜਿਸਨੇ 620 ਵਿੱਚ ਸਰਕਾਰੀ ਭਾਸ਼ਾ ਨੂੰ ਲਾਤੀਨੀ ਤੋਂ ਯੂਨਾਨੀ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ।
10. ਗੋਡੇਫ੍ਰੋਈ ਡੀ ਬੌਇਲਨ (ਲਗਭਗ 1060–1100), ਇੱਕ ਫਰਾਂਸੀਸੀ ਸਿਪਾਹੀ ਜੋ ਪਹਿਲੇ ਧਰਮ ਯੁੱਧ ਦੇ ਆਗੂਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸੀ ਅਤੇ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਸ਼ਾਸਕ ਬਣਿਆ।
11. ਲੋਪੇ ਫੇਲਿਕਸ ਡੀ ਵੇਗਾ ਕਾਰਪੀਓ (1562–1635)।

ਅਧਿਆਇ ਉਨਤਾਲੀ

ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਦੀ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨਾਲ ਹੋਈ ਚਲਾਕੀ ਭਰੀ ਗੱਲਬਾਤ

"ਆਹਾ!" ਸਾਂਚੇ ਨੇ ਚੀਕਿਆ, "ਹੁਣ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਨੂੰ ਸਮਝ ਲਿਆ ਹੈ! ਇਹੀ ਉਹ ਹੈ ਜੋ ਮੈਂ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੋਰ ਚੀਜ਼ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸੁਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਸੱਚਮੁੱਚ, ਮਾਲਕ, ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਬਾਰੇ ਜੋ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਉਸ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ ਜੋ ਨਿਰਾਸ਼ ਹੈ: 'ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਫੁਲਾਣੇ ਨਾਲ ਕੀ ਗਲਤ ਹੈ; ਉਹ ਖਾਂਦਾ, ਪੀਂਦਾ, ਸੌਂਦਾ ਨਹੀਂ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਸਮਝਦਾਰੀ ਨਾਲ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਹੈ; ਉਹ ਬਿਲਕੁਲ ਇੱਕ ਪਾਗਲ ਵਿਅਕਤੀ ਵਾਂਗ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ।' ਇਸ ਤੋਂ, ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜੋ ਲੋਕ ਖਾਂਦੇ, ਪੀਂਦੇ, ਸੌਂਦੇ ਜਾਂ ਸਰੀਰਕ ਕਾਰਜ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮੈਂ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਉਹ ਸੱਚਮੁੱਚ ਜਾਦੂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਪਰ ਉਹ ਨਹੀਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਕਰਨ ਦੀ ਇੱਛਾ ਹੈ ਜੋ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਹੁਣੇ ਹੈ, ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਕੁਝ ਵੀ ਪੀਂਦੇ ਹਨ, ਜਦੋਂ ਵੀ ਭੋਜਨ ਹੋਵੇ ਖਾਂਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਤੋਂ ਪੁੱਛੇ ਗਏ ਹਰ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦਿੰਦੇ ਹਨ।"

"ਜੋ ਕੁਝ ਤੂੰ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਹੈਂ, ਸਾਂਚੋ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਪਰ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸਮਝਾ ਚੁੱਕਾ ਹਾਂ ਕਿ ਕਈ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਜਾਦੂ ਹਨ। ਸਮੇਂ ਦੇ ਬੀਤਣ ਨਾਲ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਇਦ ਬਦਲਾਅ ਆਇਆ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਅੱਜਕੱਲ੍ਹ ਇਹ ਜਾਦੂਗਰਾਂ ਲਈ ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਕਰਨ ਦਾ ਰਿਵਾਜ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਮੈਂ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਜੋ ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਸੁਮਿਆਂ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਸਨ, ਇਸ ਲਈ ਮੌਜੂਦਾ ਰੀਤੀ-ਰਿਵਾਜਾਂ ਬਾਰੇ ਬਹਿਸ ਕਰਨ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਕੋਈ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਣ ਦਾ ਕੋਈ ਮਤਲਬ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੈਂ ਇੱਕ ਸੱਚਾਈ ਲਈ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਇੱਕ ਜਾਦੂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਇਹ ਮੇਰੀ ਜ਼ਮੀਰ ਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਭਾਰ ਹੁੰਦੀ ਜੇਕਰ ਮੈਂ ਸੋਚਦਾ ਕਿ ਮੈਂ ਜਾਦੂਗਰ ਨਹੀਂ ਹਾਂ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਸ ਪਿੰਜਰੇ ਵਿੱਚ ਵਿਹਲੇ ਅਤੇ ਡਰਦੇ ਰਹਿਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦਾ, ਜਿੱਥੇ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਅਣਗਿਣਤ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹਾਂ ਜੋ ਲੋੜਵੰਦ ਅਤੇ ਬੇਸਹਾਰਾ ਹਨ ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਸਮੇਂ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਮੇਰੀ ਸਹਾਇਤਾ ਅਤੇ ਸਹਾਇਤਾ ਦੀ ਸਖ਼ਤ ਲੋੜ ਹੈ।"

"ਖੈਰ, ਇਸ ਸਭ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਮੈਂ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਸਾਡੀ ਵਧੇਰੇ ਭਰਪੂਰਤਾ ਅਤੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਲਈ ਇਹ ਦੇਖਣਾ ਉਚਿਤ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਜੇਲ੍ਹ ਤੋਂ ਬਚ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਸਾਰੀ ਤਾਕਤ ਨਾਲ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰਨ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਦੇਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਚੰਗੇ ਰੋਸੀਨਾਂਤੇ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਸਵਾਰ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਜੋ ਕਿ ਉਸਦੀ ਉਦਾਸ ਅਤੇ ਉਦਾਸੀ ਵਾਲੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਹੋਏ ਇੱਕ ਜਾਦੂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਇਹ ਹੋ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਆਓ ਅਸੀਂ ਦੁਬਾਰਾ ਸਾਹਸ ਦੀ ਭਾਲ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਕਿਸਮਤ ਅਜ਼ਮਾਈਏ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਚੀਜ਼ਾਂ ਲਾਭਦਾਇਕ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀਆਂ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਪਿੰਜਰੇ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਆ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਨੂੰ ਇੱਕ ਚੰਗੇ ਅਤੇ ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਸਕੁਆਇਰ ਵਜੋਂ ਆਪਣਾ ਬਚਨ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਇੰਨੇ ਬੇਦਖਿਸਮਤ ਹੋ, ਜਾਂ ਮੈਂ ਇੰਨਾ ਮੂਰਖ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਵੀ ਇਸ ਵਿੱਚ ਬੰਦ ਕਰ ਲਵਾਂਗਾ ਜੋ ਮੈਂ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਉਸਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫ਼ਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹਾਂ।"

"ਮੈਨੂੰ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਤੂੰ ਜੋ ਕਹੇਂਗਾ, ਸਾਂਚੇ, ਮੇਰੇ ਭਰਾ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਤੂੰ ਮੇਰੀ ਰਿਹਾਈ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦੇਖੇਗਾ, ਮੈਂ ਤੇਰੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਗਿਆ ਮੰਨਾਂਗਾ, ਪਰ ਸਾਂਚੇ, ਤੂੰ ਦੇਖੇਗਾ ਕਿ ਤੂੰ ਮੇਰੀ ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਬਾਰੇ ਕਿੰਨਾ ਗਲਤ ਹੈਂ।"

ਨਾਈਟ-ਇਰੈਂਟ ਅਤੇ ਗ੍ਰਾਲੂਤ ਸਕੁਆਇਰ ਇਸ ਗੱਲਬਾਤ ਵਿੱਚ ਰੁੱਝੇ ਹੋਏ ਸੁਨ ਜਦੋਂ ਉਹ ਉਸ ਜਗ੍ਹਾ ਪਹੁੰਚੇ ਜਿੱਥੇ ਪੁਜਾਰੀ, ਕੈਨਨ ਅਤੇ ਨਾਈ ਸੂਵਾਰ ਹੋ ਕੇ ਉਤਰੇ ਸੁਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਡਰਾਈਵਰ ਨੇ ਬਲਦਾਂ ਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹ ਦਿੱਤਾ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਉਸ ਤਾਜ਼ੀ, ਹਰੇ-ਭਰੇ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਆਜ਼ਾਦ ਘੁੰਮ ਸਕਣ, ਜਿਸਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਨੂੰ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ - ਡੌਨ

ਕੁਇੰਕਸੇਟ ਵਰਗੇ ਜਾਦੂਗਰ ਨੂੰ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਉਸਦੇ ਵਰਗੇ ਵਾਂਗ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ 'ਤੇ ਪੂਰਾ ਤਰੀਕਾ ਕਾਬੂ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ। ਬੁੱਅਦ ਵਾਲੇ ਨੇ ਪੁਜਾਰੀ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਕੀ ਉਸਦਾ ਮਾਲਕ ਇੱਕ ਪਲ ਲਈ ਆਪਣਾ ਪਿੰਜਰਾ ਛੱਡ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜੇਕਰ ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਤਾਂ ਉਸਦੀ ਜੇਲ੍ਹ ਉਨੀ ਸਵੱਛ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦੀ ਜਿੰਨੀ ਉਸਦੇ ਮਾਲਕ ਦੇ ਕੈਲੀਬਰ ਦੇ ਨਾਈਟ ਦੀ ਸ਼ਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਦੁਆਰਾ ਲੋੜੀਂਦੀ ਹੈ। ਪੁਜਾਰੀ ਨੇ ਉਸਦਾ ਮਤਲਬ ਸਮਝਿਆ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਸਾਂਚੋ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਅਨੁਸਾਰ ਕਰੇਗਾ ਜੇ ਸਾਂਚੋ ਨੂੰ ਡਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦਾ ਮਾਲਕ, ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਆਜ਼ਾਦ ਪਾ ਲੈਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਪੁਰਾਣੇ ਤਰੀਕਿਆਂ ਨਾਲ ਦੁਬਾਰਾ ਆਪਣੇ ਪੁਰਾਣੇ ਤਰੀਕਿਆਂ ਨਾਲ ਭੱਜ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਜਗ੍ਹਾ ਭੱਜ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਉਸਨੂੰ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਲੱਭ ਸਕਦਾ।

"ਮੈਂ ਉਸਦੇ ਨਾ ਭੱਜਣ ਲਈ ਜ਼ਮਾਨਤ 'ਤੇ ਜਾਵਾਂਗਾ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਮੈਂ ਵੀ ਕਰਾਂਗਾ," ਕੈਨਨ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਜੇ ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਇੱਕ ਨਾਈਟ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਾਅਦਾ ਕਰੇਗਾ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਸਨੂੰ ਸਾਡੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ, ਉਹ ਨਹੀਂ ਜਾਵੇਗਾ।"

"ਮੈਂ ਇੱਥੇ ਵਾਅਦਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ," ਡੌਨ ਕਿਕਸੇਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਜੋ ਇਹ ਸਭ ਸੁਣ ਰਿਹਾ ਸੀ, "ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਵੱਧ ਕਿਉਂਕਿ ਜੋ ਮੇਰੇ ਵਾਂਗ ਮੋਹਿਤ ਹੈ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਪਟਾਉਣ ਲਈ ਆਜ਼ਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਿਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਮੋਹਿਤ ਕੀਤਾ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਤਿੰਨ ਸਦੀਆਂ ਲਈ ਹਿੱਲਣਾ ਅਸੰਭਵ ਬਣਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇ ਉਹ ਭੱਜ ਜਾਵੇ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਵਾਰ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾਵੇਗਾ।" ਇੱਥੇ ਡੌਨ ਕਿਕਸੇਟ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਸੀ, ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣਾ ਵੀ ਠੀਕ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਹਰ ਕਿਸੇ ਦੇ ਫਾਇਦੇ ਲਈ ਹੋਵੇਗਾ। ਜੇਕਰ ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ, ਉਹ ਆਪਣੀ ਗੁੱਧ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੁਝ ਗੁੱਸਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਤੋਂ ਆਪਣੀ ਦੂਰੀ ਨਾ ਬਣਾਈ ਰੱਖਦੇ।

ਕੈਨਨ ਨੇ ਉਸਦਾ ਹੱਥ ਫੜ ਲਿਆ - ਭਾਵੇਂ ਦੋਵੇਂ ਹੱਥ ਇਕੱਠੇ ਬੰਨ੍ਹੇ ਹੋਏ ਸੁਨ - ਅਤੇ, ਉਸਨੂੰ ਸਨਮਾਨ ਦਾ ਬੋਚਨ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸਨੂੰ ਆਜ਼ਾਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਨਾਈਟ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਿੰਜਰੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਪਾ ਕੇ ਬੇਹੱਦ ਅਤੇ ਬੇਅੰਤ ਖੁਸ਼ ਹੋਇਆ। ਉਸਦਾ ਪਹਿਲਾ ਕੰਮ ਆਪਣੀਆਂ ਬਾਹਾਂ ਅਤੇ ਲੱਤਾਂ ਨੂੰ ਫੈਲਾਉਣਾ ਸੀ ਅਤੇ ਫਿਰ ਰੋਸੀਨੈਂਟ ਕੋਲ ਜਾਣਾ ਸੀ, ਜਿਸਨੂੰ ਉਸਨੇ ਕੱਛਾਂ 'ਤੇ ਦੋ ਥੱਪੜ ਮਾਰੇ, ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋਏ:

"ਹੋ ਘੋੜਿਆਂ ਦੇ ਫੁੱਲ ਅਤੇ ਸ਼ੀਸ਼ੇ, ਮੈਨੂੰ ਅਜੇ ਵੀ ਪਰਮਾਤਮਾ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਧੰਨ ਮਾਤਾ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਦੋਵੇਂ ਜਲਦੀ ਹੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਇੱਛਾ ਅਨੁਸਾਰ ਦੇਖਾਂਗੇ; ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਪਿਠ 'ਤੇ ਰੱਖ ਕੇ ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਸ ਪੇਸ਼ੇ ਦੇ ਫਰਜ਼ ਨਿਭਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਹੈਰਾਨ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਜਿਸ ਲਈ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਹੈ।"

ਇਹ ਕਹਿਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੇਟ, ਸਾਂਚੋ ਦੇ ਨਾਲ, ਇੱਕ ਦੂਰ-ਦੁਰਾਡੇ ਥਾਂ 'ਤੇ ਚਲਾ ਗਿਆ, ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਬਾਅਦ ਬਹੁਤ ਰਾਹਤ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦਾ ਹੋਇਆ ਵਾਪਸ ਆਇਆ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਸੰਕਆਇਰ ਦੇ ਸੁਝਾਅ ਅਨੁਸਾਰ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਬਹੁਤ ਉਤਸੁਕ ਸੀ। ਕੈਨਨ ਨੇ ਉਸ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ, ਉਸਦੀ ਅਜੀਬ ਪਾਗਲਪਨ 'ਤੇ ਹੈਰਾਨ ਹੋ ਕੇ ਅਤੇ ਇਸ ਤੱਥ 'ਤੇ ਕਿ ਜਿੰਨਾ ਚਿਰ ਉਹ ਗੱਲਬਾਤ ਕਰਦਾ ਅਤੇ ਸਵਾਲਾਂ ਦੇ ਜਵਾਬ ਦਿੰਦਾ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਬੁੱਧੀ ਦੇ ਮਾਲਕ ਦਿਖਾਇਆ। ਇਹ ਉਦੋਂ ਹੀ ਸੀ ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਨੇ ਨਾਈਟ-ਇਰੈਂਟਰੀ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦਾ ਪੈਰ ਰਕਾਬ ਤੋਂ ਫਿਸਲ ਜਾਂਦਾ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਹੋਰ ਮੌਕਿਆਂ 'ਤੇ ਦੇਖਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਜਦੋਂ ਉਹ ਸਾਰੇ ਘਾਹ 'ਤੇ ਬੈਠ ਕੇ ਪੈਕ ਮਿਊਲ ਦੇ ਆਉਣ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ, ਤਾਂ ਕੈਨਨ ਦਇਆ ਨਾਲ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੇਟ ਨੂੰ ਕਹਿਣ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਹੋਇਆ:

"ਕੀ ਇਹ ਸੰਭਵ ਹੈ, ਮੇਰੇ ਚੰਗੇ ਜਨਾਬ, ਕਿ ਬੇਹਾਦਰੀ ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਦੇ ਖੌਤਰਨਾਕ ਅਤੇ ਫ੍ਰਿਹਲੇ ਪੜ੍ਹਨ ਨੇ ਤੁਹਾਡੀ ਕ੍ਰਿਰਪਾ 'ਤੇ ਇੰਨਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਦਿਮਾਗ ਨੂੰ ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਵਿਗਾੜ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਲੱਗ ਪਏ ਹੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੀਆਂ ਹੋਰ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ, ਜੋ ਕਿ ਸੱਚ ਤੋਂ ਓਨਾ ਹੀ ਦੂਰ ਹੈ ਜਿੰਨਾ ਝੂਠ? ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਕੋਈ ਵੀ ਮਨੁੱਖੀ ਮਨ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਯਕੀਨ ਦਿਵਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਰਤੀ ਕਦੇ ਵੀ ਅਮਾਦੀਸ ਦੇ ਉਸ ਬੇਅੰਤ ਜਲੂਸ, ਮਸ਼ਹੂਰ ਨਾਈਟਸ ਦੀ ਭੀੜ, ਟ੍ਰੇਬੀਜ਼ੰਡ ਅਤੇ ਹਿਰਕਾਨੀਆ ਦੇ ਫੇਲਿਕਸਮਾਰਟਸ ਦੇ ਸਾਰੇ ਸਮਰਾਟਾਂ, ਉਹ ਸਾਰੇ ਪਾਲਫ੍ਰੇ ਅਤੇ ਡੈਮਸਲ-

ਗ਼ਲਤ, ਉਹ ਸੱਪ, ਰਾਖਸ਼ ਅਤੇ ਦੈਂਤ, ਉਹ ਅਣਸੁਣੇ ਸਾਹਸ ਅਤੇ ਹਰ ਕਲਪਨਾਯੋਗ ਵਰਣਨ ਦੇ ਜਾਦੂ, ਉਹ ਲੜਾਈਆਂ ਅਤੇ ਭਿਆਨਕ ਮੁਲਾਕਾਤਾਂ, ਉਹ ਪ੍ਰਹਿਰਾਵੇ ਦੀ ਲੜੀ, ਉਹ ਪ੍ਰਿਆਰ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਰਾਜਕੁਮਾਰੀਆਂ, ਸਕੁਆਇਰ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਗਿਣਤੀਆਂ, ਹਾਸੋਹੀਣੇ ਬੌਣੇ, ਉਹ ਪ੍ਰੇਮ ਪੱਤਰ ਅਤੇ ਫ਼ਲਰਟੇਸ਼ਨ, ਉਹ ਦਲੇਰ ਔਰਤਾਂ, ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਸਾਰੀਆਂ ਹਾਸੋਹੀਣੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਬਹਾਦਰੀ ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਭਰਪੂਰ ਹਨ? ਆਪਣੇ ਲਈ ਬੋਲਦੇ ਹੋਏ, ਮੈਂ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਜਦੋਂ ਵੀ ਮੈਂ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹਾਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ, ਜਿੰਨਾ ਚਿਰ ਮੈਂ ਇਸ ਤੱਥ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਕਿ ਉਹ ਮਾਮੂਲੀ ਗੱਲਾਂ ਅਤੇ ਝੂਠ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਖ਼ਾਸ ਆਨੰਦ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਜਿਸ ਪਲ ਮੈਂ ਸੋਚਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਕੀ ਹਨ, ਮੈਂ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਨੂੰ ਕੰਧ ਨਾਲ ਸੁੱਟ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਅੱਗ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ। ਉਹ ਇਸ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਝੂਠੇ ਅਤੇ ਧੋਖੇਬਾਜ਼ ਹਨ, ਕੁਦਰਤ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਨਵੇਂ ਸੰਧੂਰਦਾਵਾਂ ਅਤੇ ਜੀਵਨ ਦੇ ਨਵੇਂ ਤਰੀਕੇ ਬੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਅਗਿਆਨੀ ਜਨਤਾ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਬੇਤੁਕੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਨ ਸੱਚ ਵਜੋਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਬੁੱਧੀਮਾਨ ਅਤੇ ਉੱਚ-ਜਨਮ ਵਾਲੇ ਹਿਡਾਲਗੋ ਦੇ ਮਨਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਘੇਰ ਲੈਂਦੇ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਨਾਲ ਜੋ ਕੀਤਾ ਹੈ ਉਸ ਤੋਂ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਿੰਜਰੇ ਵਿੱਚ ਬੰਦ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਲਦ ਦੀ ਗੱਡੀ 'ਤੇ ਘੁੰਮਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕੋਈ ਸ਼ੇਰ ਜਾਂ ਸ਼ੇਰ ਨੂੰ ਜਗ੍ਹਾ-ਜਗ੍ਹਾ ਤੋਂ ਦੂਜੀ ਜਗ੍ਹਾ ਲੈ ਕੇ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਆਓ, ਸਰ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਬੁਰਾਈਆਂ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਆਮ ਸਮਝ ਦੀ ਛਾਤੀ 'ਤੇ ਵਾਪਸ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸ ਭਰਪੂਰ ਮਾਤਰਾ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜੋ ਸਵਰਗ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੰਨਾ ਦਿਆਲੂ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਦੀ ਦਿਆਲੂ ਪ੍ਰਤਿਭਾ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਿਸਮ ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਵਿੱਚ ਲਗਾ ਕੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੇ ਸਕੇ ਜੋ ਤੁਹਾਡੀ ਆਤਮਾ ਦੇ ਲਾਭ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਸਨਮਾਨ ਵਿੱਚ ਵਾਧਾ ਕਰਨਗੀਆਂ! ਪਰ ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਅਜੇ ਵੀ ਆਪਣੇ ਕੁਦਰਤੀ ਝੁਕਾਅ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਹੋ ਕੇ ਸਾਹਸ ਅਤੇ ਬਹਾਦਰੀ ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਪੜ੍ਹਨ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪ੍ਰਵਿੱਤਰ ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਜੱਜਾਂ ਦੀ ਕਿਤਾਬ ਪੜ੍ਹਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਹਾਨ ਸੱਚਾਈਆਂ ਅਤੇ ਕੰਮ ਮਿਲਣਗੇ ਜੋ ਓਨੇ ਹੀ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹਨ ਜਿੰਨੇ ਉਹ ਦਲੇਰ ਹਨ। ਲੁਸੀਟਾਨੀਆ ਦਾ ਆਪਣਾ ਵਿਰੀਆਟਸ, ਰੋਮ ਦਾ ਆਪਣਾ ਸੀਜ਼ਰ, ਕਾਰਥੇਜ ਦਾ ਆਪਣਾ ਹੈਨੀਬਲ, ਯੂਨਾਨ ਦਾ ਆਪਣਾ ਅਲੈਗਜ਼ੈਂਡਰ, ਕੈਸਟਾਈਲ ਦਾ ਆਪਣਾ ਕਾਉਂਟ ਫ਼ਰਨਾਨ ਗੋਂਜ਼ਾਲੇਜ਼, ਵੈਲੈਂਸੀਆ ਦਾ ਆਪਣਾ ਸਿਡ, ਐਂਡਾਲੂਸੀਆ ਦਾ ਆਪਣਾ ਗੋਂਜ਼ਾਲੋ ਫਰਨਾਂਡੇਜ਼, ਐਸਟ੍ਰੇਮਾਦੁਰਾ ਦਾ ਆਪਣਾ ਡਿਏਗੋ ਗਾਰਸੀਆ ਡੇ ਪਰੇਡਸ, ਜੇਰੇਜ਼ ਦਾ ਆਪਣਾ ਗਾਰਸੀ ਪੇਰੇਜ਼ ਡੇ ਵਰਗਾਸ, ਟੋਲੇਡੋ ਦਾ ਆਪਣਾ ਗਾਰਸੀਲਾਸੋ, ਅਤੇ ਸੇਵਿਲ ਦਾ ਆਪਣਾ ਡੌਨ ਮੈਨੁਅਲ ਡੀ ਲਿਓਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਹਾਦਰ ਕਾਰਨਾਮੇ ਦਾ ਪਾਠ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਦਿਮਾਗਾਂ ਦਾ ਮਨੋਰੰਜਨ, ਨਿਰਦੇਸ਼, ਖੁਸ਼ੀ ਅਤੇ ਹੈਰਾਨ ਕਰੇਗਾ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਸੱਚਮੁੱਚ ਤੁਹਾਡੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਦੇ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਦਿਮਾਗ਼ ਦੇ ਯੋਗ ਪੜ੍ਹਨ ਵਾਲਾ ਪੈਦਾਰਥ ਹੋਵੇਗਾ, ਸੁਰ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ, ਜਿੱਥੇ ਤੁਸੀਂ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਸਿੱਖੇ ਹੋਏ, ਨੇਕੀ ਪ੍ਰਤੀ ਭਾਵੁਕ, ਚੰਗਿਆਈ ਵਿੱਚ ਸਿਖਾਏ ਗਏ, ਵਿਵਹਾਰ ਵਿੱਚ ਸੁਧਾਰੇ ਹੋਏ, ਦਲੇਰ ਪਰ ਮੂਰਖ ਨਹੀਂ, ਆਪਣੀ ਹਿੰਮਤ ਵਿੱਚ ਅਡੋਲ, ਅਤੇ ਇਹ ਸਭ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਲਈ, ਤੁਹਾਡੇ ਆਪਣੇ ਲਾਭ ਲਈ, ਅਤੇ ਲਾ ਮੰਚਾ ਦੀ ਪ੍ਰਸਿੱਧੀ ਲਈ, ਜਿੱਥੇ, ਮੈਂ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ, ਤੁਹਾਡਾ ਮੂਲ ਅਤੇ ਆਰੰਭ ਸੀ।"

ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਕੈਨਨ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ 'ਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਟਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਉਸਨੇ ਬੋਲਣਾ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਕਾਫ਼ੀ ਦੇਰ ਤੱਕ ਉੱਥੇ ਖੜ੍ਹਾ ਉਸਨੂੰ ਦੇਖਦਾ ਰਿਹਾ ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ:

"ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ, ਸੁਰ ਹਿਡਾਲਗੋ, ਤੁਹਾਡੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਦਾ ਭਾਸ਼ਣ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਯਕੀਨ ਦਿਵਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਹੈ ਕਿ ਦੁਨੀਆਂ ਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਨਾਈਟਸ-ਇਰੰਟ ਵਰਗੇ ਨਹੀਂ ਦੇਖੇ, ਕਿ ਬਹਾਦਰੀ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਝੂਠੀਆਂ, ਝੂਠੀਆਂ, ਨੁਕਸਾਨਦੇਹ ਅਤੇ ਰਾਜ ਲਈ ਬੇਕਾਰ ਹਨ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨ ਵਿੱਚ ਮਾੜਾ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਮਾੜਾ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਨਕਲ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਵੀ ਮਾੜਾ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਨਾਈਟ-ਇਰੰਟਰੀ ਦੇ ਮੰਗ

ਵਾਲੇ ਪਸ਼ੂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਉੱਤੇ ਲੈ ਕੇ ਜੋ ਉਹ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਅਮਾਦੀਸ, ਭਾਵੇਂ ਗੌਲ ਦੇ ਹੋਣ ਜਾਂ ਯੂਨਾਨ ਦੇ, ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਾਰੇ ਨਾਈਟਸ ਦੇ ਵਜੂਦ ਤੋਂ ਵੀ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਉਹ ਕਿਤਾਬਾਂ ਭਰੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ।"

"ਸਭ ਕੁਝ ਬਿਲਕੁਲ ਉਵੇਂ ਹੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਸੁਣਾਇਆ ਹੈ," ਇਸ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਕੈਨਨ ਨੇ ਕਿਹਾ; ਜਿਸਦਾ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿਤਾ:

"ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਨੇ ਮੇਰੇ ਦਿਮਾਗ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਕੇ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਪਿੰਜਰੇ ਵਿੱਚ ਬੰਦ ਕਰਕੇ ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਇਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਮੇਰੇ ਲਈ ਬਿਹਤਰ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੀਆਂ ਪੜ੍ਹਨ ਦੀਆਂ ਆਦਤਾਂ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰਾਂ ਅਤੇ ਬਦਲਾਂ, ਹੋਰ ਸੁੱਚੀਆਂ ਰਚਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਵਧੇਰੇ ਮਨੋਰੰਜਕ ਅਤੇ ਵਧੇਰੇ ਸਿੱਖਿਆਦਾਇਕ ਵੀ ਲੱਗਣ।"

"ਇਹ ਸਹੀ ਹੈ," ਕੈਨਨ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ।

"ਖੈਰ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਵੱਲੋਂ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਇਹ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਜੋ ਪਾਗਲ ਅਤੇ ਮੋਹਿਤ ਹੈ ਉਹ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਉਹ ਸਾਰੀਆਂ ਨਿੰਦਿਆਵਾਂ ਕਰਨ ਦਾ ਸਾਹਸ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਦੁਨੀਆ ਦੁਆਰਾ ਇੰਨਾ ਸਵਾਗਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇੰਨਾ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੋ ਕੋਈ ਵੀ ਇਸਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰੇਗਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਉਹੀ ਸਜ਼ਾ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਉਹ ਕਿਤਾਬਾਂ ਦਿੰਦੇ ਹੋ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਗੁੱਸਾ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਇਹ ਯਕੀਨ ਦਿਵਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨਾ ਕਿ ਕਦੇ ਵੀ ਕੋਈ ਅਮਾਦੀ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਹੋਰ ਉਦਮੀ ਨਾਈਟਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਇਤਿਹਾਸ ਭਰੇ ਹੋਏ ਹਨ, ਉਸਨੂੰ ਮਨਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ ਕਿ ਸੂਰਜ ਨਹੀਂ ਚਮਕਦਾ, ਬਰਫ਼ ਠੰਡੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ, ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਜੀਵਨ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦੀ। ਕਿਹੜੀ ਬੁੱਧੀ ਕਿਤੇ ਵੀ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਇਹ ਯਕੀਨ ਦਿਵਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜਕੁਮਾਰੀ ਫਲੋਰਿਪਸ ਅਤੇ ਬੁਰਗੰਡੀ ਦੇ ਗਾਈ ਵਿਚਕਾਰ ਜੋ ਹੋਇਆ ਉਹ ਝੂਠਾ ਸੀ, ਨਾਲ ਹੀ ਫਿਰਾਬਰਾਸ ਦਾ ਕਿੱਸਾ ਅਤੇ ਮੈਂਟੀਬਲ ਦੇ ਪੁਲ, ਜੋ ਕਿ ਸ਼ਾਰਲਮੇਨ ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਵਾਪਰਿਆ ਸੀ? ਮੈਂ ਉਸ ਸਭ ਕੁਝ ਦੀ ਸਹੁੰ ਖਾਂਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਪਵਿੱਤਰ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇਸ ਤੱਥ ਜਿੰਨਾ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਹੁਣ ਦਿਨ ਹੈ; ਪਰ ਜੇ ਇਹ ਸੱਚ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਕਦੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈਕਟਰ ਜਾਂ ਅਚਿਲਸ, ਜਾਂ ਟਰੋਜਨ ਯੁੱਧ, ਜਾਂ ਫਰਾਂਸ ਦੇ ਬਾਰ੍ਹਾਂ ਸਾਥੀ, ਜਾਂ ਰਾਜਾ ਆਰਥਰ ਰਹੇ ਹਨ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਰਾਵਨ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਅੱਜ ਤੱਕ ਵੀ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਉਸਦੀ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸੀ ਦੀ ਉਮੀਦ ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਕੋਈ ਇਹ ਵੀ ਦਾਅਵਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਗੁਆਰਿਨੋ ਮੇਜ਼ਕਿਨੋ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ [1] ਝੂਠਾ ਹੈ, ਨਾਲ ਹੀ ਪਵਿੱਤਰ ਗ੍ਰੇਲ ਦੀ ਖੋਜ, ਜਾਂ ਟ੍ਰਿਸਟਰਾਮ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਰਾਣੀ ਆਈਸਲਟ ਦੇ ਪਿਆਰ ਗਾਇਨੀਵੇਰ ਅਤੇ ਲੈਂਸਲੋਟ ਦੇ ਪਿਆਰ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਅਪੋਕ੍ਰਿਫ਼ਲ ਹਨ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਕੁਝ ਲੋਕ ਹਨ ਜੋ ਲਗਭਗ ਯਾਦ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਲੇਡੀ ਕੁਇੰਟਾਨੋਨਾ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਗ੍ਰੇਟ ਬ੍ਰਿਟੇਨ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਵਾਈਨ ਸਟੂਅਰਡੈਸ ਸੀ। ਹੁਣ ਇਹ ਆਖ਼ਰੀ ਸੱਚ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਹੈ ਕਿ ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਪਾਸੇ ਮੇਰੀ ਦਾਦੀ ਕਹਿੰਦੀ ਸੀ ਜਦੋਂ ਵੀ ਉਹ ਇੱਕ ਮੈਟਰਨ ਔਰਤ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਕੋਇਫ਼ਰ ਨਾਲ ਵੇਖਦੀ ਸੀ, 'ਉਹ ਔਰਤ, ਮੇਰਾ ਪੁੱਤਰ, ਬਿਲਕੁਲ ਲੇਡੀ ਕੁਇੰਟਾਨੋਨਾ ਵਰਗੀ ਲੱਗਦੀ ਹੈ,' ਜਿਸ ਤੋਂ ਮੈਂ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਜਾਣਦੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਉਸਦਾ ਇੱਕ ਚਿੱਤਰ ਦੇਖਿਆ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਪੀਅਰੇਸ ਅਤੇ ਪਿਆਰੀ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਦੀ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕਤਾ 'ਤੇ ਕੌਣ ਸਵਾਲ ਕਰੇਗਾ ਮੈਗੁਾਲੋਨਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਅੱਜ ਤੱਕ ਕੋਈ ਵੀ ਰਾਜੇ ਦੇ ਸ਼ਸਤਰਖਾਨੇ ਵਿੱਚ ਉਹੀ ਕਿੱਲਾ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਬਹਾਦਰ ਪੀਅਰਸ ਨੇ ਲੱਕੜ ਦੇ ਘੋੜੇ ਨੂੰ ਹਵਾ ਵਿੱਚ ਚੁਲਾਇਆ ਸੀ? ਇਹ ਇੱਕ ਵੈਗੁਨ ਜੀਭ ਨਾਲੋਂ ਥੋੜ੍ਹਾ ਵੱਡਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਅੱਗੇ ਬਾਬੀਕਾ ਦੀ ਕਾਠੀ ਹੈ। ਰੋਨਸੇਵੈਲਸ ਵਿਖੇ ਰੋਲੈਂਡ ਦਾ ਸਿੰਗ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਬੀਮ ਦੇ ਆਕਾਰ ਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਕਾਰਨ, ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਹੈ ਕਿ ਬਾਰਾਂ ਪੀਅਰਸ ਮੌਜੂਦ ਸਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪੀਅਰਸ ਅਤੇ ਸਿਡਸ ਅਤੇ ਹੋਰ ਅਜਿਹੇ ਨਾਈਟਸ ਸਨ,

'ਕੌਣ ਸੁਵਾਰੀ ਕਰੁਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਲੋਕ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ,
ਦਲੇਰਾਨਾ ਉੱਦਮਾਂ ਦੀ ਭਾਲ ਵਿੱਚ।'[2]

"ਮੈਨੂੰ ਕਿਸੇ ਤੋਂ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਸੁਣਨਾ ਪਸੰਦ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਬਹਾਦਰ ਪੁਰਤਗਾਲੀ ਜੁਆਨ ਡੀ ਮੇਰਲੋ ਇੱਕ ਨਾਈਟ-ਇਰੈਂਟ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਕਦੇ ਵੀ ਬਰਗੰਡੀ ਨਹੀਂ ਗਿਆ, ਜਿੱਥੇ ਉਸਨੇ ਅਰਾਸ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਚੁਾਰਨੀ ਦੇ ਲਾਰਡ, ਜਿਸਨੂੰ ਮੋਸੇਨ[3] ਪੀਅਰੇਸ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਨਾਲ ਲੜਾਈ ਲੜੀ, ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਬਾਸਲੇ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਮੋਸੇਨ ਹੈਨਰੀ ਡੀ ਰੇਮੇਸਟਨ ਨਾਲ, ਦੋਵਾਂ ਮੁਕਾਬਲਿਆਂ ਤੋਂ ਜੇਤੂ ਅਤੇ ਸਨਮਾਨਾਂ ਨਾਲ ਤੁਾਜ ਪਹਿਨਾਇਆ ਗਿਆ। ਜਾਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿ ਬਹਾਦਰ ਸਪੈਨਿਸ਼ ਪੇਡਰੋ ਬਾਰਬਾ ਅਤੇ ਗੁਟੀਰੇ ਕੁਇਕਸਾਡਾ - ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵੰਸ਼ ਵਿੱਚੋਂ ਮੈਂ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਰਦ ਲਾਈਨ ਰਾਹੀਂ ਆਪਣੇ ਵੰਸ਼ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਂਦਾ ਹਾਂ - ਨੇ ਬਰਗੰਡੀ ਵਿੱਚ ਲੜਾਈ ਦੇ ਸੁੱਦੇ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, ਜਿੱਥੇ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਸੈਨ ਪੋਲੋ ਦੇ ਕਾਉਂਟ ਦੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਨੂੰ ਹਰਾਇਆ। ਮੈਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਕਹਿਣ ਲਈ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਡੌਨ ਫੁਰਨਾਂਡੋ ਡੀ ਗਵੇਰਾ ਕਦੇ ਵੀ ਸਾਹਸ ਦੀ ਭਾਲ ਵਿੱਚ ਜਰਮਨੀ ਨਹੀਂ ਗਿਆ, ਜਿੱਥੇ ਉਸਨੇ ਆਸਟਰੀਆ ਦੇ ਡਿਊਕ ਹਾਊਸ ਦੇ ਇੱਕ ਨਾਈਟ, ਮੈਸਾਇਰ ਜਾਰਜ ਨਾਲ ਲੜਾਈ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਮੈਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕਰੁਨ ਲਈ ਟਾਲਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਪਾਸ ਆਫ਼ ਆਨਰ 'ਤੇ ਸੁਏਰੋ ਡੀ ਕੁਇਨੋਨੇਸ ਦੇ ਜੂਸਟ ਇੱਕ ਧੋਖਾ ਸਨ, ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਮੋਸੇਨ ਲੁਈਸ ਡੀ ਫਾਲਸ ਦੇ ਗੌਂਜ਼ਾਲੋ ਡੀ ਗੁਜ਼ਮਾਨ, ਇੱਕ ਸਪੈਨਿਸ਼ ਨਾਈਟ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸੰਘਰਸ਼, ਇਸ ਅਤੇ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਧਰਤੀ ਦੋਵਾਂ ਦੇ ਈਸਾਈ ਨਾਈਟਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੋਰ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਮਸ਼ਹੂਰ ਕੰਮਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੰਮ ਬਿਲਕੁਲ ਅਸਲੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਸਨ। ਮੇਰਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਜੋ ਵੀ ਇਸ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰੇਗਾ ਉਹ ਤਰਕ ਅਤੇ ਸਮਝ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਹੈ।

ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੀ ਤੁੱਥ ਅਤੇ ਕਲਪਨਾ ਨੂੰ ਮਿਲਾਉਣ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਤੋਂ, ਨਾਈਟ-ਇਰੈਂਟਰੀ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨਾਲ ਦੂਰੋਂ ਜੁੜੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੇ ਗਿਆਨ ਦੇ ਨਾਲ, ਕੈਨਨ ਉੱਥੇ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਉਸਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਨਿਰੀਖਣ ਨਾਲ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ:

"ਮੈਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ, ਸਰ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ, ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਨੇ ਜੋ ਵੀ ਕਿਹਾ ਹੈ ਉਸ ਵਿੱਚ ਸੱਚਾਈ ਦਾ ਇੱਕ ਅੰਸ਼ ਹੈ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਸਪੈਨਿਸ਼ ਨਾਈਟਾਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਹ ਵੀ ਮੰਨਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹਾਂ ਕਿ ਫ਼ਰਾਂਸ ਦੇ ਬਾਰ੍ਹਾਂ ਪੀਅਰ ਮੌਜੂਦ ਸਨ, ਪਰ ਮੈਂ ਇਹ ਮੰਨਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਹ ਸਾਰੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਜੋ ਆਰਚਬਿਸ਼ਪ ਟਰਪਿਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੁਾਮਲੇ ਦੀ ਸੱਚਾਈ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਫ਼ਰਾਂਸ ਦੇ ਰਾਜਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਚੁਣੇ ਗਏ ਨਾਈਟ ਸਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੀਅਰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਸਾਰੇ ਯੋਗਤਾ, ਦਰਜੇ ਅਤੇ ਹਿੰਮਤ ਵਿਚ ਬਰਾਬਰ ਸੱਨ (ਜਾਂ, ਜੇ ਨਹੀਂ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ), ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਕਿਸਮ ਦਾ ਧਰੁਮ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅੱਜ ਸੈਂਟੀਆਗੋ ਅਤੇ ਕੈਲਟਰਾਵਾ ਦੇ ਆਰਡਰ ਵਿਚ ਅਭਿਆਸ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਮੈਂਬਰ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਨਾਈਟ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਹੋਣਗੇ ਜੋ ਯੋਗ, ਦਲੇਰ ਅਤੇ ਚੰਗੀ ਵੰਸ਼ ਦੇ ਹਨ। ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਅੱਜ ਅਸੀਂ ਸੇਂਟ ਜੌਨ ਦੇ ਨਾਈਟਸ ਅਤੇ ਅਲਕੈਂਟਰਾ ਦੇ ਨਾਈਟਸ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਬਾਰ੍ਹਾਂ ਪੀਅਰਸ ਦੇ ਨਾਈਟਸ ਦੀ ਗੱਲ ਕੀਤੀ, ਜਿਸਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਅੰਤਿਵਾਦੀ ਕੌਮ ਲਈ ਚੁਣੇ ਗਏ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਸਿਰਫ ਬਾਰਾਂ ਸੀ। ਜਿੱਥੇ ਤੱਕ ਸੀਡ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਮੌਜੂਦ ਸੀ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਹੈ। ਬਰਨਾਰਡੋ ਡੇਲ ਕਾਰਪੀਓ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਗੁਲ ਹੈ, ਪਰ ਕੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਾਰੇ ਕੰਮਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ, ਮੈਨੂੰ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਗੰਭੀਰ ਸ਼ੱਕ ਹੈ। ਕਾਉਂਟ ਪੀਅਰਸ ਦੇ ਖੰਭੇ ਦੇ ਉਸ ਹੋਰ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਜਿਸਦਾ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਨੇ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋ ਕਿ ਰਾਜੇ ਦੇ ਸ਼ਸਤਰਖਾਨੇ ਵਿੱਚ ਬਾਬੀਕਾ ਦੀ ਕਾਠੀ ਦੇ ਨਾਲ ਹੈ, ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਕਮੀਆਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ: ਜਾਂ ਤਾਂ ਮੈਂ ਇੰਨਾ ਅਣਜਾਣ ਹਾਂ ਜਾਂ ਇੰਨਾ ਦੂਰਦਰਸ਼ੀ ਕਿ ਕਾਠੀ ਦੇਖਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਮੈਂ ਕਦੇ ਖੰਭੇ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਓਨਾ ਵੱਡਾ ਹੋਵੇ ਜਿੰਨਾ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ।"

"ਖੈਰ, ਇਹ ਉਹ ਥਾਂ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਹੈ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਬੂਤ ਵਜੋਂ, ਉਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਸਨੂੰ ਜੰਗਾਲ ਲੱਗਣ ਤੋਂ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਚਮੜੇ ਦੀ ਮਿਆਨ

ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।"

"ਕੁਝ ਵੀ ਸੰਭਵ ਹੈ," ਕੈਨਨ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਪਰ ਮੈਂ ਇੱਕ ਪੁਜਾਰੀ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਵਾਅਦਾ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਕਦੇ ਦੇਖਿਆ ਹੈ। ਪਰ ਜੇ ਮੈਂ ਇਸਦੀ ਹੋਂਦ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਵੀ ਕਰ ਲਵਾਂ, ਤਾਂ ਵੀ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਅਮਾਦੀਜ਼ਾਂ ਅਤੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਾਈਟਸ ਦੇ ਸਮੂਹ ਦੀਆਂ ਕਹਾਣੀਆਂ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਨਹੀਂ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦਾ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਵਰਗੇ ਆਦਮੀ ਲਈ, ਜੋ ਸਤਿਕਾਰਯੋਗ, ਪ੍ਰਤਿਭਾਸ਼ਾਲੀ ਅਤੇ ਇੰਨੇ ਚੰਗੇ ਦਿਮਾਗ਼ ਵਾਲਾ ਹੈ, ਬੁਹਾਦਰੀ ਦੀਆਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਹਾਸੇਹੀਣੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਵਿਚ ਦੱਸੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਬੇਤੁਕ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਸੱਚ ਮੰਨਣਾ ਵਾਜਬ ਹੈ।"

1. ਗੁਏਰਿਨੋ ਇਲ ਮੇਸਚਿਨੋ (ਇਤਾਲਵੀ, "ਗੁਏਰੀਨੋ ਦ ਟਾਈਟਵਾਡ"), 1512 ਵਿੱਚ ਸਪੈਨਿਸ਼ ਵਿੱਚੋਂ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸ਼ਾਇਰੀ ਦੀ ਇੱਕ ਕਿਤਾਬ।
2. ਇਹ ਲਾਈਨਾਂ ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਸਪੈਨਿਸ਼ ਗਾਥਾ ਤੋਂ ਲਈਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ, ਇਹ ਲਾਈਨਾਂ ਅਲਵਰ ਗੋਮੇਜ਼ ਡੀ ਸਿਉਦਾਦ ਰੀਅਲ ਦੁਆਰਾ ਪੈਟਰਾਰਕ ਦੇ ਟ੍ਰਾਇੰਫਸ ਕਪਿਡੀਨਿਸ ਦੇ ਬਹੁਤ ਹੀ ਢਿੱਲੇ ਅਨੁਵਾਦ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ।
3. ਅਨਿਸ਼ਚਿਤ ਮੂਲ ਦਾ ਇੱਕ ਸਨਮਾਨਯੋਗ ਖਿਤਾਬ, ਜਿਸਦਾ ਅਰਥ ਹੈ "ਮੇਰਾ ਮਾਲਕ", ਇੱਕ ਮੈਡੀਟੇਰੀਅਨ ਥੈਲਾਸੋਕ੍ਰੇਸੀ, ਅਰਾਗੋਨ ਦੇ ਤਾਜ ਵਿੱਚ ਸਪੈਨਿਸ਼ ਅਤੇ ਇਤਾਲਵੀ ਨਾਈਟਸ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ।

ਅਧਿਆਇ ਪੰਜਾਹ

ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਅਤੇ ਕੈਨਨ ਵਿਚਕਾਰ ਸਿੱਖਿਅਤ ਬਹਿਸ, ਹੋਰ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ

"ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਗੱਲ ਹੈ!" ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। "ਉਹ ਕਿਤਾਬਾਂ ਜੋ ਰਾਜੇ ਦੇ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੁਆਰਾ ਛਾਪੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਵਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਸੌਂਪੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ: ਮੈਂ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਉਹ ਕਿਤਾਬਾਂ ਜੋ ਨੌਜਵਾਨਾਂ ਅਤੇ ਬੁੱਢਿਆਂ, ਅਮੀਰਾਂ ਅਤੇ ਗਰੀਬਾਂ, ਪੜ੍ਹੇ-ਲਿਖੇ ਅਤੇ ਅਣਪੜ੍ਹ ਦੋਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵਿਆਪਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੜ੍ਹੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਮਾਣੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਮੁਨਾਈਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਆਮ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਕੁਲੀਨ ਵਰਗ ਦੁਆਰਾ - ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚ, ਹਰ ਕਿਸਮ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਉਸਦੇ ਦਰਜੇ ਜਾਂ ਗੁਣਵੱਤਾ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ - ਕੀ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕਿਤਾਬਾਂ ਝੂਠੀਆਂ ਹਨ, ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕਿ ਉਹ ਸੱਚ ਹੋਣ ਦਾ ਹੋਰ ਸੰਕੇਤ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ? ਕਿਉਂ, ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਕਦਮ-ਦਰ-ਕਦਮ ਅਤੇ ਦਿਨ-ਬ-ਦਿਨ ਦੱਸਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰੇਕ ਨਾਈਟ ਨੇ ਕੀ ਕੰਮ ਕੀਤੇ, ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ, ਮਾਤਾ ਅਤੇ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰਾਂ, ਉਸਦੀ ਉਮਰ, ਜਦੋਂ ਸ਼ਹਿਰ ਅਤੇ ਉਸ ਖੇਤਰ ਬਾਰੇ ਦੱਸਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਜਿੱਥੋਂ ਉਹ ਆਇਆ ਸੀ। ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਜੀਭ ਕੱਟੋ ਅਤੇ ਹੋਰ ਅਜਿਹੀਆਂ ਕੁਫ਼ਰ ਨਾ ਬੋਲੋ। ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਸਿਰਫ਼ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹੋਗੇ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਦੇਖੋਗੇ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਕੀ ਖੁਸ਼ੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਲਾਹ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇੱਕ ਬੁੱਧੀਮਾਨ ਆਦਮੀ ਵਜੋਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕੀ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਮੈਂ ਪੁੱਛਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਕੀ ਇੱਥੇ ਸਾਡੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਤੁਸਵੀਰ ਬਣਾਉਣ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਅਨੰਦਦਾਇਕ ਕੁਝ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ? ਪਿਘਲੇ ਹੋਏ ਪਿੱਚ ਦੀ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਾਲ ਝੀਲ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਈ ਸੱਪ, ਸੱਪ, ਕਿਰਲੀਆਂ, ਅਤੇ ਹੋਰ ਭਿਆਨਕ, ਡਰਾਉਣੇ ਜੀਵ ਤੈਰ ਰਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਭੱਜ ਰਹੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਝੀਲ ਦੇ ਕੇਂਦਰ ਤੋਂ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਦੁਖਦਾਈ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣਾਈ ਦੇਵੇਗੀ, 'ਤੁਸੀਂ, ਸ਼ੂਰਵੀਰ ਜੀ, ਜੋ ਇਸ ਭਿਆਨਕ ਝੀਲ ਨੂੰ ਦੇਖ ਰਹੇ ਹੋ, ਤੁਸੀਂ ਜੋ ਵੀ ਹੋ, ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਧੁੰਦਲੇ ਪਾਣੀਆਂ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਲੁਕੇ ਹੋਏ ਖਜ਼ਾਨੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਭੜਕਦੇ ਕਾਲੇਪਨ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਛਾਲ ਮਾਰੋ ਕਿਉਂਕਿ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਨੇਰੇ ਪਾਣੀਆਂ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਪਏ ਸੱਤ ਪੁਰੀਆਂ ਦੇ ਸੱਤ ਕਿਲ੍ਹਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਮੰਜੂਦ ਅਤੇ ਬੰਦ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਅਜੂਬਿਆਂ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੋਵੋਗੇ।' ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਨਾਈਟ ਭਿਆਨਕ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣੇਗਾ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਰਮਾਤਮਾ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਔਰਤ ਦੀ ਸਿਫ਼ਤ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ, ਆਪਣੇ ਭਾਰੀ ਕਵਚ ਦੇ ਭਾਰ ਤੋਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਪਾਏ ਬਿਨਾਂ, ਆਪਣੀ ਭਲਾਈ ਬਾਰੇ ਸੋਚੇ ਬਿਨਾਂ ਜਾਂ ਉਸ ਖ਼ਤਰੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਜਿਸ ਲਈ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਭਰੀ ਹੋਈ ਝੀਲ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਛਾਲ ਮਾਰ ਦੇਵੇਗਾ। ਅਤੇ ਇਹ ਜਾਣੇ ਬਿਨਾਂ ਜਾਂ ਇਹ ਸੋਚੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿ ਉਸਦੀ ਕਿਸਮਤ ਕੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਫੁੱਲਾਂ ਵਾਲੇ ਗੁਲੇਡ ਵਿਚ ਪਾਵੇਗਾ ਜਿਸਦੀ ਸੁੰਦਰਤਾ ਦਾ ਮੁਕਾਬਲਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਐਲੀਸੀਅਨ ਫੀਲਡਜ਼ ਖੁਦ। ਇੱਥੇ ਅਸਮਾਨ ਹੋਰ ਪਾਰਦਰਸ਼ੀ ਦਿਖਾਈ ਦੇਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਸੂਰਜ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਕਿਸਮ ਦੀ ਸਪਸ਼ਟਤਾ ਨਾਲ ਚਮਕੇਗਾ। ਉਸਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਹਰੇ ਭਰੇ ਛਾਂਦਾਰ ਰੁੱਖਾਂ ਨਾਲ ਢੱਕੇ ਇੱਕ ਸੁਹਾਵਣੇ ਬਾਗ਼ ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਖੁਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਹਰਿਆਲੀ ਅੱਖਾਂ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਸਦੇ ਕੰਨ ਮੋਟੀਆਂ ਟਾਹਣੀਆਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਥੇ ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਉੱਡਦੇ ਅਣਗਿਣਤ ਛੋਟੇ ਰੰਗੀਨ ਪੰਛੀਆਂ ਦੇ ਸੁਰੀਲੇ, ਅਣਪੜ੍ਹੇ ਗਾਇਨ ਦੁਆਰਾ ਖੁਸ਼ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ। ਇੱਥੇ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਨਦੀ ਮਿਲੇਗੀ ਜਿਸਦਾ ਤਾਜ਼ਗੀ ਭਰਿਆ ਪਾਣੀ ਤਰਲ ਕ੍ਰਿਸਟਲ ਵਾਂਗ ਸਾਫ਼ ਹੈ ਜੋ ਬਰੀਕ ਰੇਤ ਅਤੇ ਛੋਟੇ ਚਿੱਟੇ ਕੰਕਰਾਂ ਉੱਤੇ ਆਪਣਾ ਰਸਤਾ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਪਾਊਡਰ ਸੋਨੇ ਅਤੇ ਨਿਰਵਿਘਨ ਮੋਤੀਆਂ ਵਰਗੇ ਹਨ। ਇੱਕ ਦਿਸ਼ਾ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਮੋਟਲਡ ਜੈਸਪਰ ਅਤੇ ਨਿਰਵਿਘਨ ਸੰਗਮਰਮਰ ਨਾਲ ਬਣਿਆ ਇੱਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਝਰਨਾ ਦੇਖੇਗਾ; ਦੂਜੀ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਅਜੀਬ ਗ੍ਰਹਿਣਿਆਂ ਅਤੇ ਛੋਟੇ ਕਲੈਮ ਸ਼ੈੱਲਾਂ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਝਰਨਾ ਜੋ ਇੱਕ ਉਲਝੇ ਹੋਏ ਪਰ ਕ੍ਰਮਬੱਧ ਪੈਟਰਨ ਵਿੱਚ ਘੋਗੇ ਦੇ ਚਿੱਟੇ ਅਤੇ ਪੀਲੇ

ਸੁਪਰਲੁ ਘਰਾਂ ਨਾਲ ਮਿਲਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਚਮਕਦੇ ਕ੍ਰਿਸਟਲ ਅਤੇ ਨਕਲੀ ਪੰਨਿਆਂ ਦੇ ਟੁਕੜੇ ਹਨ ਜੋ ਅਜਿਹੀ ਵਿਭਿੰਨਤਾ ਦਾ ਭਰਮ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਕਲਾ, ਕੁਦਰਤ ਦੀ ਨਕਲ ਕਰਦੇ, ਇੱਥੇ ਇਸ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰਦੀ ਦਿਖਾਈ ਦੇਵੇਗੀ। ਅਤੇ ਅਚਾਨਕ, ਦੂਰੀ 'ਤੇ ਉੱਡਦਾ ਹੋਇਆ, ਇੱਕ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਕਿਲ੍ਹਾ ਜਾਂ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਮਹਿਲ ਹੋਵੇਗਾ। ਠੋਸ ਸੋਨੇ ਦੀਆਂ ਕੰਧਾਂ, ਹੀਰਿਆਂ ਦੇ ਬੁਰਜ ਅਤੇ ਹਾਈਸਿੰਥ ਗੇਟਾਂ ਦੇ ਨਾਲ; ਦਰਅਸਲ, ਇਸਦੀ ਬਣਤਰ ਇੰਨੀ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਇਸਦੀ ਉਸਾਰੀ ਸਮੱਗਰੀ ਵਿੱਚ ਹੀਰੇ, ਗਾਰਨੇਟ, ਰੂਬੀ, ਮੋਤੀ, ਸੋਨਾ ਅਤੇ ਪੰਨੇ ਤੋਂ ਘੱਟ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਇਸਦੀ ਕਾਰੀਗਰੀ ਇਸਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਹੋਵੇਗੀ। ਅਤੇ ਇਹ ਸਭ ਦੇਖਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਕੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਲ੍ਹੇ ਵਿੱਚੋਂ ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਕੁੜੀਆਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਦੀਆਂ ਹੋਈਆਂ, ਇੰਨੀਆਂ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਸਜਾਈਆਂ ਹੋਈਆਂ ਕਿ, ਜੇ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰਾਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਕਦੇ ਵੀ ਕੰਮ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਾਂਗਾ। ਇਸ ਸਮੇਂ, ਇੱਕ ਕੁੜੀ ਜੋ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸਭ ਤੋਂ ਅਗੇ ਹੈ, ਇਸ ਦਲੇਰ ਨਾਈਟ ਦਾ ਹੱਥ ਫੜੇਗੀ ਜਿਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਭੜਕਦੀ ਝੀਲ ਵਿਚ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ, ਇਕ ਵੀ ਸ਼ਬਦ ਕਹੇ ਬਿਨਾਂ, ਉਸਨੂੰ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਮਹਿਲ ਜਾਂ ਕਿਲ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾਵੇਗੀ, ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਉਸ ਦਿਨ ਵਾਂਗ ਨੰਗਾ ਕਰੇਗੀ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਪਾਣੀ ਵਿੱਚ ਨਹਾਏਗੀ ਜੋ ਨਾ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਗਰਮ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਬਹੁਤ ਠੰਡਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਹ ਉਸਦੇ ਪੂਰੇ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ਬੂਦਾਰ ਤੇਲ ਨਾਲ ਮਲੇਗੀ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਸੂਤ ਤੋਂ ਵੁਧੀਆ ਜਾਲੀਦਾਰ ਕਮੀਜ਼ ਪਹਿਨਾਏਗੀ, ਜੋ ਕਿ ਸਾਰੇ ਸੁਗੰਧਿਤ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ਬੂਦਾਰ ਹੁਨ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਇੱਕ ਹੋਰ ਕੁੜੀ ਆਵੇਗੀ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਮੋਢਿਆਂ 'ਤੇ ਲਪੇਟੇਗੀ। ਮੈਂਟਲ ਨੂੰ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਇੱਕ ਕ੍ਰਿਸਮਤ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਵੱਧ ਕੀਮਤੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਸਭ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਹ ਦੇਖਣਾ ਕਿੰਨਾ ਹੈਰਾਨੀਜਨਕ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਕ੍ਰਿਸੇ ਹੋਰ ਹਾਲ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਡਾਇਨਿੰਗ ਟੇਬਲਾਂ ਨੂੰ ਇੰਨੀਆਂ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਸੈਟਿੰਗਾਂ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਪਾਵੇਗਾ ਕਿ ਉਹ ਹੈਰਾਨ ਅਤੇ ਬੇਵਕੂਫ ਰਹਿ ਜਾਵੇਗਾ; ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖੋਣਾ ਕਿੰਨਾ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਉਹ ਉਸਦੇ ਹੱਥਾਂ 'ਤੇ ਧੋਣੀ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਕਿ ਅੰਬਰਗ੍ਰਿਸ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ਬੂਦਾਰ ਫੁੱਲਾਂ ਤੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਡਿਸ਼ਟਿਲ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਸਨੂੰ ਹਾਥੀ ਦੰਦ ਦੀ ਕੁਰਸੀ 'ਤੇ ਬਿਠਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਨ, ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਸਾਰੀਆਂ ਕੁੜੀਆਂ ਉਸਦੀ ਉਡੀਕ ਭਿਆਨਕ ਚੁੱਪ ਵਿਚ ਕਰਨਗੀਆਂ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਸੁਆਦੀ ਪਕਵਾਨ ਲਿਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਉਸਦਾ ਤਾਲੂ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕੇਗਾ ਕਿ ਕਿਹੜਾ ਚੁਣਨਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਖਾਣਾ ਖਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਤਾਂ ਵਜਾਏ ਜਾ ਰਹੇ ਸੰਗੀਤ ਨੂੰ ਸੁਣਨਾ ਕਿੰਨਾ ਵਧੀਆ ਹੋਵੇਗਾ, ਇਹ ਜਾਣੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿ ਕੌਣ ਗਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜਾਂ ਸੰਗੀਤ ਕਿੱਥੇ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਖਾਣਾ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ ਅਤੇ ਮੇਜ਼ਾਂ ਸਾਫ਼ ਹੋ ਗਈਆਂ, ਨਾਈਟ ਆਪਣੀ ਕੁਰਸੀ 'ਤੇ ਆਰਾਮ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਸਾਇਦ ਮੰਜੂਦਾ ਰਿਵਾਜ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਆਪਣੇ ਦੰਦ ਕੱਢੇਗਾ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਇੱਕ ਹੋਰ ਕੁੜੀ ਜੋ ਬਾਕੀ ਸਾਰਿਆਂ ਨਾਲੋਂ ਕਿਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸੁੰਦਰ ਹੈ, ਅਚਾਨਕ ਹਾਲ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਵੇਗੀ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਨਾਈਟ ਦੇ ਕੋਲ ਬੈਠ ਜਾਵੇਗੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਉਸ ਕਿਲ੍ਹੇ ਦਾ ਲੇਖਾ ਦੇਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰੇਗੀ, ਉਸਨੂੰ ਸੁਚਿਤ ਕਰੇਗੀ ਕਿ ਉਹ ਉੱਥੇ ਹੈ। ਇੱਕ ਜਾਦੂ, ਹੋਰ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲੋਂ ਜੋ ਨਾਈਟ ਨੂੰ ਦੁਬਿਧਾ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਗੇ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਕਹਾਣੀ ਪੜ੍ਹਨ ਵਾਲੇ ਹਰ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਹੈਰਾਨ ਕਰ ਦੇਣਗੇ। ਪਰ ਮੈਂ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਅਗੇ ਨਹੀਂ ਵਧਣਾ ਪ੍ਰਸੰਦ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਜੋ ਕਿਹਾ ਹੈ ਉਸ ਤੋਂ ਕੋਈ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬਹਾਦਰੀ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਿਤਾਬ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨਾ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਅਤੇ ਹੈਰਾਨ ਕਰੇਗਾ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਕਿਤਾਬ ਪੜ੍ਹਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਦੇਖੋਗੇ ਕਿ ਉਹ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਉਦਾਸੀ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਦੂਰ ਕਰ ਦੇਣਗੇ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਇਸਨੂੰ ਸੁਧਾਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਸੁਭਾਅ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਸੁਧਾਰਣਗੇ। ਆਪਣੇ ਲਈ ਬੋਲਦੇ ਹੋਏ, ਮੈਂ ਇਹ ਕਹਿ ਸੁਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੋਂ ਮੈਂ ਇੱਕ ਨਾਈਟ-ਇਰੈਂਟ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਮੈਂ ਬਹਾਦਰ, ਨਿਮਰ, ਉਦਾਰ, ਸੁਚੱਜਾ ਵਿਵਹਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਉਦਾਰ, ਸ਼ਿਸ਼ਟਾਚਾਰੀ, ਦਲੇਰ, ਕੋਮਲ, ਧੀਰਜਵਾਨ, ਅਤੇ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ, ਕੈਦਾਂ ਅਤੇ ਜਾਦੂ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਅਤੇ ਹਾਲਾਂਕਿ ਥੋੜ੍ਹੀ ਦੇਰ ਪਹਿਲਾਂ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਪਾਗਲ ਵਾਂਗ ਪਿੰਜਰੇ ਵਿੱਚ ਬੰਦ ਪਾਇਆ, ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਬਾਂਹ ਦੀ ਤਾਕਤ ਨਾਲ, ਜੇ ਸਵੈਰਗ ਅਨੁਕੂਲ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਸਮਤ ਪ੍ਰਤੀਕੂਲ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਜਲਦੀ ਹੀ ਕਿਸੇ ਰਾਜ ਦਾ ਸ਼ਾਸਕ ਬਣਦੇ

ਹੁਏ ਦੇਖਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਛਾਤੀ ਦੀ ਸ਼ੁਕਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਅਤੇ ਉਦਾਰਤਾ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰੇ ਸ਼ਬਦ 'ਤੇ, ਸ਼ੀਮਾਨ, ਇੱਕ ਗ਼ਰੀਬ ਆਦਮੀ ਆਪਣੀ ਉਦਾਰਤਾ ਦਾ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਕਰਨ ਦੇ ਅਯੋਗ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ, ਭਾਵੇਂ ਉਸ ਕੋਲ ਇਹ ਗੁਣ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੋਵੇ; ਅਤੇ ਸ਼ੁਕਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਜੋ ਇਸਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨ ਦੀ ਇੱਛਾ ਤੋਂ ਵੱਧ ਡੂੰਘੀ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦੀ, ਉਹ ਇੱਕ ਮਰੀ ਹੋਈ ਚੀਜ਼ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੰਮਾਂ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਮੁਰਦਾ ਹੋਈ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਕਿਸਮਤ ਜਲਦੀ ਹੀ ਮੈਨੂੰ ਸਮਰਾਟ ਬਣਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦੇਵੇ ਤਾਂ ਜੋ ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਦਿਲ ਖੋਲ੍ਹ ਸਕਾਂ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਦੋਸਤਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਦਾਨ ਦੇ ਸਕਾਂ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਇਸ ਗ਼ਰੀਬ ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ, ਮੇਰਾ ਸਕੁਆਇਰ, ਜੋ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਆਤਮਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਉਪਾਧੀ ਦੇਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਜਿਸਦਾ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਕਈ ਦਿਨ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਮੈਨੂੰ ਡਰ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਰਾਜ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਦੀ ਘਾਟ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰੇਗਾ।

ਸਾਂਚੋ, ਜਿਸਨੇ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਦੀਆਂ ਇਸ ਆਖਰੀ ਟਿੱਪਣੀ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਸੁਣੀਆਂ ਹੋਣ, ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ:

"ਮਾਸਟਰ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਰਾਜ ਦੇਣ ਲਈ ਹਰ ਸੰਭਵ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰੋ, ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਵਾਅਦੇ ਸਿਰਫ਼ ਮੇਰੀਆਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਉਮੀਦਾਂ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਵਾਅਦਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਇਸਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਦੀ ਘਾਟ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਪਰ ਜੇਕਰ ਮੈਨੂੰ ਕਮੀ ਮਹਿਸੂਸ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਆਦਮੀ ਹਨ ਜੋ ਇੱਕ ਅਮੀਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਲੈਂਦੇ ਹਨ, ਉਸਨੂੰ ਹਰ ਸਾਲ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਰਕਮ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਹ ਖੁਦ ਸਰਕਾਰ ਚਲਾਉਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਅਮੀਰ ਵਿਅਕਤੀ ਆਰਾਮ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਜੀਉਂਦੇ ਹਨ, ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਆਮਦਨ ਦਾ ਆਨੰਦ ਮਾਣਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਦੁਨੀਆ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਪਰਵਾਹ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਮੈਂ ਇਹੀ ਕਰਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ 'ਤੇ ਸੌਦੇਬਾਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਗਾ ਪਰ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲੇ ਤੋਂ ਹੱਥ ਧੋਵਾਂਗਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਡਿਊਕ ਵਾਂਗ ਆਪਣੀ ਆਮਦਨ ਦਾ ਆਨੰਦ ਮਾਣਾਂਗਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੋਰ ਸਾਰੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੀ ਚਿੰਤਾ ਕਰਨ ਦਿਓ!"

"ਭਰਾ ਸਾਂਚੋ," ਕੈਨਨ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਆਮਦਨ ਦਾ ਆਨੰਦ ਲੈਣ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੈ, ਇਹ ਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਹੈ, ਪਰ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਨਿਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਯੋਗਤਾ ਤਸਵੀਰ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਚੰਗੇ ਨਿਰਣੇ ਦੇ ਨਾਲ ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ, ਸਹੀ ਕਰਨ ਦੀ ਇਮਾਨਦਾਰ ਇੱਛਾ ਦੇ ਨਾਲ, ਕਿਉਂਕਿ ਜੇਕਰ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਵਿੱਚ ਇਸਦੀ ਘਾਟ ਹੈ, ਤਾਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਅੰਤ ਤੱਕ ਗਲਤ ਹੋ ਜਾਣਗੀਆਂ। ਇਹੀ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਪਰਮਾਤਮਾ ਸਾਦੇ ਮਨ ਵਾਲੇ ਪਰ ਨੇਕ ਇਰਾਦੇ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਤੋਂ ਆਪਣੀ ਮਿਹਰ ਰੋਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਬੁੱਧੀਮਾਨ ਪਰ ਬੁਰਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦਾ ਹੈ।"

"ਮੈਨੂੰ ਉਹ ਸਾਰਾ ਫ਼ਲਸਫ਼ਾ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ," ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਮੈਂ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਰਾਜ 'ਤੇ ਹੱਥ ਪਾਵਾਂਗਾ, ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਇਸਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਚਲਾਉਣਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਅਗਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਵਾਂਗ ਹੀ ਇੱਕ ਆਤਮਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਸਰੀਰ ਵੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਓਨਾ ਹੀ ਸ਼ਾਹੀ ਰਹਾਂਗਾ ਜਿੰਨਾ ਕੋਈ ਰਾਜਾ ਉਸਦੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗਾ। ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਮੈਂ ਜੋ ਚਾਹਾਂਗਾ ਉਹ ਕਰਾਂਗਾ; ਅਤੇ ਜੋ ਚਾਹਾਂਗਾ ਉਹ ਕਰ ਕੇ, ਮੈਂ ਉਹ ਕਰਾਂਗਾ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਪਸੰਦ ਹੈ; ਅਤੇ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਪਸੰਦ ਹੈ ਉਹ ਕਰ ਕੇ, ਮੈਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਰਹਾਂਗਾ; ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਹੋਰ ਕੁਝ ਵੀ ਲੋੜੀਂਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ; ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਹੋਰ ਕੁਝ ਲੋੜੀਂਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਇਹ ਸਭ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਰਾਜ ਲਿਆਓ ਅਤੇ 'ਇੰਨਾ ਚਿਰ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੇਖਦਾ ਰਹਾਂਗਾ,' ਜਿਵੇਂ ਇੱਕ ਅੰਨ੍ਹੇ ਆਦਮੀ ਨੇ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਸੀ।"

"ਤੇਰਾ ਇਹ ਫ਼ਲਸਫ਼ਾ ਮਾੜਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸੈਂਚੋ, ਪਰ, ਇਸ ਸਭ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ, ਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।"

ਜਿਸ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੇਟ ਨੇ ਕਿਹਾ:

"ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਹੋਰ ਕੁਝ ਜੋੜਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੈਂ ਸਿਰਫ਼ ਗੌਲ ਦੇ ਮਹਾਨ ਅਮਾਦੀ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਉਦਾਹਰਣ ਤੋਂ ਸੇਧਿਤ ਹਾਂ, ਜਿਸਨੇ ਟੈਰਾ ਫਰਮਾ ਟਾਪੂ ਦਾ ਆਪਣਾ ਸਕੁਆਇਰ

ਕਾਊਟ ਬਣਾਇਆ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੈਂ ਸਾਚੇ ਪਾਂਜ਼ਾ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਜ਼ਮੀਰ ਦੇ ਕਾਊਂਟ ਬਣਾ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਹੁਣ ਤੱਕ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਸੁਕੁਆਇਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ।"

ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੈਟ ਦੁਆਰਾ ਕਹੀ ਗਈ ਸਮਝਦਾਰੀ ਭਰੀ ਬਕਵਾਸ, ਜਿਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਉਸਨੇ ਝੀਲ ਦੇ ਨਾਈਟ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਜਿਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਉਹ ਲਗਾਤਾਰ ਪੜ੍ਹ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਉਸ ਦੇ ਝੂਠੇ ਅਤੇ ਮਿਹਨਤੀ ਮਨਘੜਤ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੇ ਉਸ ਉੱਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾਇਆ, ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਕੈਨਨ ਹੈਰਾਨ ਰਹਿ ਗਿਆ; ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਉਹ ਸਾਚੇ ਦੀ ਮੂਰਖਤਾ 'ਤੇ ਹੈਰਾਨ ਸੀ, ਜੋ ਬਹੁਤ ਹੀ ਦਿਲੋਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੇ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਪਹਿਲਾ ਰਾਜ ਮਿਲੇ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਕੈਨਨ ਦੇ ਨੌਕਰ ਸਰਾਏ ਤੋਂ ਵਾਪਸ ਆ ਗਏ ਸਨ, ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਸਪਲਾਈ ਖੱਚਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਗਏ ਸਨ। ਇੱਕ ਕਾਰਪੇਟ ਅਤੇ ਘਾਹ ਦੇ ਮੈਦਾਨ ਦੀ ਘਾਹ ਨੂੰ ਮੇਜ਼ ਵਜੋਂ ਵਰਤਦੇ ਹੋਏ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕੁਝ ਛਾਂਦਾਰ ਰੁੱਖਾਂ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਬੈਠ ਗਏ ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਖਾਣਾ ਖਾਧਾ ਤਾਂ ਜੋ ਬਲਦ ਗੱਡੀ ਚਾਲਕ ਉਸ ਜਗ੍ਹਾ ਦੇ ਫਾਇਦੇ ਗੁਆ ਨਾ ਦੇਵੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਖਾਣਾ ਖਾ ਰਹੇ ਸਨ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਅਚਾਨਕ ਇੱਕ ਉੱਚੀ ਆਵਾਜ਼ ਅਤੇ ਇੱਕ ਘੰਟੀ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣੀ ਜੋ ਨੇੜੇ ਦੀ ਝਾੜੀ ਤੋਂ ਆਉਂਦੀ ਜਾਪਦੀ ਸੀ। ਉਸੇ ਪਲ ਇੱਕ ਸੁੰਦਰ ਬੱਕਰੀ, ਜਿਸਦਾ ਕੋਟ ਕਾਲੇ, ਚਿੱਟੇ ਅਤੇ ਸਲੇਟੀ ਧੱਬਿਆਂ ਦਾ ਭੁਲੇਖਾ ਸੀ, ਝਾੜੀ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਆਈ, ਜਿਸਦਾ ਪਿੱਛਾ ਇੱਕ ਬੱਕਰੀ ਆਜੜੀ ਨੇ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਰੋਕਣ ਅਤੇ ਵਾੜੇ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਜਾਣ ਲਈ ਆਮ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਚੀਕਿਆ। ਭੱਜਦੀ ਬੱਕਰੀ ਡਰੀ ਹੋਈ ਅਤੇ ਘਬਰਾਹਟ ਵਿੱਚ ਲੋਕਾਂ ਕੋਲ ਭੱਜੀ, ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਰੁਕ ਗਈ ਜਿਵੇਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਮੰਗ ਰਹੀ ਹੋਵੇ। ਬੱਕਰੀ ਆਜੜੀ ਪਹੁੰਚਿਆ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਸਿੰਗਾਂ ਤੋਂ ਫੜ ਕੇ, ਉਸ ਨਾਲ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੋਲਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਬੋਲਣ ਅਤੇ ਸਮਝਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਵੇ:

"ਆ, ਮੇਰੇ ਜੰਗਲੀ, ਦਾਗ਼ੀ! ਮੇਰਾ, ਪੂਰ ਤੂੰ ਇਨ੍ਹੀਂ ਦਿਨੀਂ ਘੁੰਮ ਰਿਹਾ ਹੈਂ! ਮੇਰੇ ਬੱਚੇ, ਤੈਨੂੰ ਕਿਹੜੇ ਬਘਿਆੜਾਂ ਨੇ ਡਰਾਇਆ ਹੈ? ਕੀ ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦੱਸੇਗਾ, ਮੇਰੀ ਸੁੰਦਰਤਾ? ਇਹ ਹੋਰ ਕੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਸਿਵਾਏ ਇਸ ਦੇ ਕਿ ਤੂੰ ਇੱਕ ਸੋਹਣਾ ਹੈਂ ਅਤੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਬੇਚੈਨ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈਂ? ਤੇਰੀਆਂ ਇੱਛਾਵਾਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ 'ਤੇ ਇੱਕ ਮਹਾਂਮਾਰੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਤੂੰ ਨਕਲ ਕਰਦੀ ਹੈਂ! ਵਾਪਸ ਆ, ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ, ਆਪਣੇ ਵਾੜੇ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਆ, ਜਿੱਥੇ ਤੂੰ ਖੁਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ, ਪਰ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਤੂੰ ਆਪਣੇ ਸਾਥੀਆਂ ਨਾਲ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰਹੇਗੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਜੇ ਤੂੰ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਆਗੂ ਅਤੇ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਕ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਉਦੇਸ਼ ਦੇ ਭਟਕਦਾ ਅਤੇ ਗੁਆਚਿਆ ਫਿਰਦਾ ਹੈਂ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੀ ਬਣੇਗਾ?"

ਬੱਕਰੀ ਦੇ ਚਰਵਾਹੇ ਦੇ ਭਾਸ਼ਣ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਵਾਲੇ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਇਸ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ ਹੋਏ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਕੈਨਨ, ਜਿਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ:

"ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ, ਭਰਾ, ਆਪਣੀ ਖਾਤਰ, ਸ਼ਾਂਤ ਹੋ ਜਾਓ ਅਤੇ ਇਸ ਬੱਕਰੀ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਆਪਣੇ ਵਾੜੇ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾਣ ਦੀ ਇੰਨੀ ਜਲਦੀ ਨਾ ਕਰੋ, ਕਿਉਂਕਿ, ਇੱਕ ਮਾਦਾ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਦੱਸਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਸਾਰੇ ਰੋਕਣ ਦੇ ਯਤਨਾਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਆਪਣੀ ਕੁਦਰਤੀ ਇੱਛਾ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰੇਗੀ। ਘੱਟੋ ਘੱਟ, ਥੋੜਾ ਜਿਹਾ ਖਾਣਾ ਅਤੇ ਕੁਝ ਸ਼ਰਾਬ ਪੀਓ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਗੁੱਸੇ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਦਾ ਸਮਾਂ ਮਿਲੇਗਾ, ਅਤੇ ਬੱਕਰੀ ਨੂੰ ਆਰਾਮ ਕਰਨ ਦਾ ਸਮਾਂ ਮਿਲੇਗਾ।"

ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਚਾਕੂ ਦੀ ਨੋਕ 'ਤੇ ਖਰਗੋਸ਼ ਦਾ ਠੰਡਾ ਕਮਰ ਫੜਨਾ ਇੱਕੋ ਜਿਹਾ ਕੰਮ ਸੀ। ਬੱਕਰੀ ਦੇ ਆਜੜੀ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਅਤੇ, ਇੱਕ ਪਾਣੀ ਪੀਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜਿਸਦਾ ਉਸਦੇ 'ਤੇ ਸ਼ਾਂਤ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਿਆ, ਕਿਹਾ:

"ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਗਾ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਮਿਹਰਬਾਨੀਆਂ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਜਾਨਵਰ ਨਾਲ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗੱਲ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਸਧਾਰਨ ਆਦਮੀ ਸਮਝੇ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਇਨਸਾਨ ਹੋਵੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਜੋ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਉਹ ਸੱਚਮੁੱਚ ਅਜੀਬ ਲੱਗਿਆ ਹੋਵੇਗਾ। ਮੈਂ ਰੁੱਖਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਪਰ ਇੰਨਾ ਨਹੀਂ ਕਿ ਮੈਂ ਸਮਝ ਨਾ ਸਕਾਂ ਕਿ ਮਨੁੱਖਾਂ ਅਤੇ ਜਾਨਵਰਾਂ ਨਾਲ ਕਿਵੇਂ ਪੇਸ਼ ਆਉਣਾ ਹੈ।"

"ਮੈਂ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਯਕੀਨ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ," ਪੁਜਾਰੀ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿਉਂਕਿ ਤਜਰਬੇ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਦਿਵਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਪਹਾੜੀਆਂ ਵਿਦਵਾਨ ਆਦਮੀ ਪੈਦਾ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਚਰਵਾਹਿਆਂ ਦੀਆਂ ਝੌਂਪੜੀਆਂ ਦਾਰਸ਼ਨਿਕਾਂ ਦੇ ਘਰ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ।"

"ਘੱਟ ਘੱਟ, ਸ਼ੁਮਾਨ ਜੀ," ਬੱਕਰੀ ਦੇ ਆਜੜੀ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਆਦਮੀਆਂ ਦੇ ਘਰ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਲੰਬੇ ਤਜਰਬੇ ਦਾ ਲਾਭ ਹੈ। ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਕਿਰਪਾਵਾਂ ਇਸ ਸੱਜਣ ਦੁਆਰਾ ਕੁਹੀ ਗਈ ਗੱਲ ਨੂੰ ਠੋਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਰ ਸਕਣ" - ਅਤੇ ਇੱਥੇ ਉਸਨੇ ਪੁਜਾਰੀ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ - "ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾਵਾਂ ਦੀ ਆਗਿਆ ਅਤੇ ਪੂਰੇ ਧਿਆਨ ਨਾਲ, ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਪੁੱਛੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੌਦਾ ਦੇਣ ਦੇ ਜੋਖਮ 'ਤੇ, ਇੱਕ ਸੱਚੀ ਕਹਾਣੀ ਸੁਣਾਵਾਂਗਾ ਜੋ ਤੁਹਾਡੇ ਕਿਰਪਾਵਾਂ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਕੁਝ ਮਿੰਟਾਂ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰੇਗੀ।"

ਇਸ ਦਾ ਜਵਾਬ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਦਿੱਤਾ:

"ਇਹ ਦੇਖਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਖਾਸ ਬਹਾਦਰੀ ਦਾ ਆਭਾ ਹੈ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਵੱਲੋਂ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਤੁਹਾਡੀ ਗੱਲ ਸੁਣਾਂਗਾ, ਮੇਰੇ ਭਰਾ, ਅਤੇ ਇਹ ਸਾਰੇ ਹੋਰ ਸੱਜਣ ਵੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਸ਼ੌਕ ਹੈ ਜੋ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਨਵੀਆਂ ਅਤੇ ਅਜੀਬ ਹਨ, ਸੁਰੀਲੇ ਹੈਰਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ, ਪ੍ਰਸੰਨ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਅਤੇ ਮਨੋਰੰਜਨ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਕਹਾਣੀ ਜ਼ਰੂਰ ਕਰੇਗੀ। ਇਸ ਲਈ, ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ, ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰੋ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਸੁਣਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹਾਂ।"

"ਮੈਨੂੰ ਬਾਹਰ ਗਿਣੋ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਂ ਇਸ ਮੀਟ ਪਾਈ ਨਾਲ ਉਸ ਨਾਲੇ 'ਤੇ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਜਿੱਥੇ ਮੇਰਾ ਇਰਾਦਾ ਤਿੰਨ ਦਿਨਾਂ ਲਈ ਖਾਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਭੋਜਨ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਭਰਨਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਮਾਸਟਰ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਨਾਈਟਸ ਸਕੁਆਇਰ ਨੂੰ ਜਦੋਂ ਵੀ ਮੌਕਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਓਨਾ ਹੀ ਖਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿੰਨਾ ਉਹ ਖਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਕਸਰ ਅਜਿਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਗਲਤੀ ਨਾਲ ਇੱਕ ਜੰਗਲ ਵਿੱਚ ਭਟਕ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਜੋ ਇੰਨਾ ਉਲਝਿਆ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਪੂਰੇ ਹਫ਼ਤੇ ਲਈ ਉੱਥੋਂ ਨਿਕਲਣ ਦਾ ਰਸਤਾ ਨਹੀਂ ਲੱਭ ਪਾਉਂਦੇ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕੋਈ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖੁਆਇਆ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਬੈਗਾਂ ਵਿੱਚ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਟਾਕ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਉਹ ਖਤਮ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਇੱਕ ਮੰਮੀ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।"

"ਤੁਸੀਂ ਸਹੀ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ, ਸਾਂਚੋ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਜਿੱਥੇ ਮਰਜ਼ੀ ਜਾਓ ਅਤੇ ਜਿੰਨਾ ਹੋ ਸਕੇ ਖਾਓ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਆਪਣੇ ਹੌਸਲੇ ਨੂੰ ਤਾਜ਼ਾ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸ ਚੰਗੇ ਆਦਮੀ ਦੀ ਗੱਲ ਸੁਣ ਕੇ ਕਰਾਂਗਾ।"

"ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਆਪਣਾ ਵੀ ਤਾਜ਼ਾ ਕਰਾਂਗੇ," ਕੈਨਨ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਜਿਸਨੇ ਫਿਰ ਬੱਕਰੀ ਚੁਰਵਾਹੇ ਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀ ਕਹਾਣੀ ਸੁਣਾਏ ਜਿਵੇਂ ਉਸਨੇ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਬੱਕਰੀ ਚੁਰਵਾਹੇ, ਜੋ ਬੱਕਰੀ ਨੂੰ ਸਿੰਗਾਂ ਤੋਂ ਫੜੀ ਹੋਈ ਸੀ, ਨੇ ਉਸਦੀ ਪਿੱਠ 'ਤੇ ਦੋ ਥਪੜ ਮਾਰੇ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ:

"ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਲੇਟ ਜਾ, ਮੇਰੇ ਧੱਬੇਦਾਰ ਬੱਚੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਡੇ ਲਈ ਆਪਣੇ ਇੱਜੜ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਜਾਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਆਵੇਗਾ।"

ਬੱਕਰੀ ਸਮਝ ਗਈ ਜਾਪਦੀ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਸਦਾ ਮਾਲਕ ਬੈਠ ਗਿਆ, ਉਹ ਕਾਫ਼ੀ ਸ਼ਾਂਤੀ ਨਾਲ ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਫੈਲ ਗਈ ਅਤੇ ਉਸਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਵੇਖਣ ਲੱਗੀ, ਜਿਵੇਂ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਕਿ ਉਹ ਉਸਦੀ ਗੱਲ ਸੁਣ ਰਹੀ ਹੈ। ਇਸ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਉਸਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੀ ਕਹਾਣੀ ਸੁਣਾਉਣੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੀ।

ਅਧਿਆਇ ਇਕਵੰਜਾ

ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੂੰ ਘਰ ਲੈ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਬੁੱਕਰੀ ਦੇ ਆਜੜੀ ਨੇ ਕੀ ਕਿਹਾ

"ਇਸ ਘਾਟੀ ਤੋਂ ਤਿੰਨ ਲੀਗ ਦੂਰ ਇੱਕ ਪਿੰਡ ਹੈ, ਜੋ ਆਪਣੇ ਛੋਟੇ ਆਕਾਰ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿਚੋਂ ਸਭ ਤੋਂ ਅਮੀਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ। ਇਸਦੇ ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਕਿਸਾਨ ਸੀ ਜਿਸਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਤਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਭਾਵੇਂ ਸਤਿਕਾਰ ਅਮੀਰ ਹੋਣ ਦਾ ਇੱਕ ਕੁਦਰਤੀ ਨਤੀਜਾ ਹੈ, ਪਰ ਉਸਨੂੰ ਉਸ ਦੌਲਤ ਨਾਲੋਂ ਉਸਦੇ ਗੁਣ ਲਈ ਵਧੇਰੇ ਸਤਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਜੋ ਉਸਨੇ ਇਕੱਠੀ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਪਰ ਉਹ ਚੀਜ਼ ਜਿਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਧੰਨ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਵਾਇਆ, ਉਹ ਸੀ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਬੇਮਿਸਾਲ ਸੁੰਦਰਤਾ, ਦੁਰਲੱਭ ਬੁੱਧੀ, ਸੁਹਜ ਅਤੇ ਗੁਣ ਵਾਲੀ ਧੀ ਹੋਣਾ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਜਾਣਨ ਵਾਲਾ ਹਰ ਕੋਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਅਸਾਧਾਰਨ ਗੁਣਾਂ 'ਤੇ ਹੈਰਾਨ ਹੁੰਦਾ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਸਵਰਗ ਅਤੇ ਕੁਦਰਤ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਨਿਵਾਜਿਆ ਸੀ। ਉਹ ਬਚਪਨ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸੁੰਦਰ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਸੁੰਦਰਤਾ ਵਧਦੀ ਗਈ ਜਿਵੇਂ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਵੱਡੀ ਹੁੰਦੀ ਗਈ, ਇਸ ਲਈ ਸੋਲ੍ਹਾਂ ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਤੱਕ ਉਹ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਸੁੰਦਰਤਾ ਦੀ ਇੱਕ ਜੀਵ ਸੀ। ਉਸਦੀ ਸੁੰਦਰਤਾ ਦੀ ਖ਼ਬਰ ਸਾਰੇ ਗੁਆਂਢੀ ਪਿੰਡਾਂ ਵਿੱਚ ਫੈਲ ਗਈ - ਪਰ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਗੁਆਂਢੀ ਪਿੰਡਾਂ ਤੱਕ ਹੀ ਕਿਉਂ ਸੀਮਤ ਕਰਾਂ ਜਦੋਂ ਇਹ ਦੂਰ-ਦੁਰਾਡੇ ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਰਾਜਿਆਂ ਦੇ ਹਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਫੈਲ ਗਈ, ਹਰ ਵਰਗ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਆਈ, ਜੋ ਦੂਰ-ਦੂਰ ਤੋਂ ਉਸਨੂੰ ਦੇਖਣ ਲਈ ਆਉਂਦੇ ਸੁਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਕੋਈ ਅਜੀਬ ਚੀਜ਼ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਕੋਈ ਪਵਿੱਤਰ ਅਵਸ਼ੇਸ਼ ਜੋ ਚਮਤਕਾਰਾਂ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਵੇ? ਉਸਦਾ ਪਿਤਾ ਦੇਖਦਾ ਰਿਹਾ ਉਹ ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਦੀ ਰਾਖੀ ਕਰਦੇ ਸਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਤਾਲਾ, ਬੋਲਟ ਜਾਂ ਰਖਵਾਲਾ ਕਿਸੇ ਕੁੜੀ ਦੀ ਆਪਣੀ ਚੌਕਸੀ ਨਾਲੋਂ ਬਿਹਤਰ ਰੱਖਿਆ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ।

"ਪਿਤਾ ਦੀ ਦੌਲਤ ਅਤੇ ਧੀ ਦੀ ਸੁੰਦਰਤਾ ਨੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਵਿਆਹ ਵਿੱਚ ਉਸਦਾ ਹੱਥ ਮੰਗਣ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕੀਤਾ, ਦੇਵੇਂ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਲੋਕ ਅਤੇ ਬਾਹਰਲੇ ਲੋਕ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ, ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਸਦਾ ਕੰਮ ਇੰਨਾ ਕੀਮਤੀ ਗਹਿਣਾ ਨਿਪਟਾਉਣਾ ਸੀ, ਉਹ ਉਲਝਣ ਵਿੱਚ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਵਿਚ ਅਸਮਰੱਥ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਅਣਗਿਣਤ ਮੰਗਣ ਵਾਲਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸ ਨੂੰ ਸੌਂਪਣਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਅਜਿਹੀਆਂ ਮਹਾਨ ਇੱਛਾਵਾਂ ਸਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਸੁਫਲਤਾ ਦੀਆਂ ਵੱਡੀਆਂ ਉਮੀਦਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦਾ ਪਿਤਾ ਮੇਰੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਸੀ: ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸੇ ਸ਼ਹਿਰ ਦਾ ਰਹਿਣ ਵਾਲਾ ਸੀ, ਮੇਰਾ ਖੂਨ ਪਵਿੱਤਰ ਸੀ, ਮੈਂ ਜਵਾਨੀ ਦੇ ਫੁੱਲ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਭੌਤਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਾਫ਼ੀ ਅਮੀਰ ਸੀ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਮਨ ਸੀ ਜੋ ਘੱਟ ਅਮੀਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਸੇ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਸੱਜਣ ਨੇ ਵੀ ਉਸਦਾ ਹੱਥ ਮੰਗਿਆ, ਜੋ ਉਸਦੇ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਹਿਲਜੁਲ ਕਰਨ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਇੱਛਾ ਨੂੰ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਸੀ ਕਿ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਨਾਲ ਉਸਦੀ ਧੀ ਚੰਗੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿਚ ਰਹੇਗੀ। ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਤੋਂ ਕੱਢਣ ਲਈ, ਉਸਨੇ ਲਿਏਂਡਰਾ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ - ਇਹ ਉਸ ਅਮੀਰ ਕੁੜੀ ਦਾ ਨਾਮ ਸੀ ਜੋ ਮੇਰੇ ਸਾਰੇ ਦੁੱਖਾਂ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਸੀ - ਇਹ ਸੁੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਕਿ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਡੇ ਦੋਵਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅੰਤਰ ਨਹੀਂ ਸੀ।" ਪ੍ਰਮੀਓ, ਉਸਨੂੰ ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀ ਪਿਆਰੀ ਧੀ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਪ੍ਰਸੰਦ ਅਨੁਸਾਰ ਚੋਣ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਵੇ, ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਅਭਿਆਸ ਜਿਸਦੀ ਨਕਲ ਉਹਨਾਂ ਸਾਰੇ ਮਾਪਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬੱਚੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਉਹ ਵਿਆਹ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਮੈਂ ਇੱਕ ਪਲ ਲਈ ਵੀ ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਕਿ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨੀਚ ਜਾਂ ਬੁਰੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਨ ਦੇਣ ਪਰ ਉਹ ਕਈ ਚੰਗੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਦੇਣ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬੱਚੇ ਆਪਣੀ ਚੋਣ ਕਰ ਸਕਣ। ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਲਿਐਂਡਰਾ ਦਾ ਕੀ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਇਹੀ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦੇ ਪਿਤਾ ਨੇ ਆਪਣੀ ਧੀ ਦੀ ਜਵਾਨੀ ਦੀ ਉਮਰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਆਮ ਗੱਲਾਂ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਕੇ ਸਾਨੂੰ ਦੋਵਾਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਰੱਖਿਆ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਨਾ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਸਾਨੂੰ ਸਾਡੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਕੀਤਾ। ਮੇਰੇ ਵਿਰੋਧੀ ਦਾ ਨਾਮ ਐਨਸੇਲਮੋ ਹੈ, ਅਤੇ ਯੂਜੇਨੀਓ ਮੇਰਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਕਿਰਪਾਵਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ

ਦੇ ਨਾਮ ਜਾਣ ਸਕਣ ਜੋ ਇਸ ਦੁਖਾਂਤ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ, ਜਿਸਦਾ ਅੰਤ ਅਜੇ ਵੀ ਬਾਕੀ ਹੈ ਪਰ ਜੋ ਬਦਕਿਸਮਤ ਹੋਣ ਦੇ ਹੁਰ ਸੁੰਕੇਤ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

"ਉਸ ਸਮੇਂ ਸਾਡੇ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਸੇਂਟੇ ਡੇ ਲਾ ਰੋਜ਼ਾ ਆਇਆ, ਜੋ ਉਸੇ ਪਿੰਡ ਦੇ ਇੱਕ ਗਰੀਬ ਮਜ਼ਦੂਰ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਸੀ। ਇਹ ਵਿਸੇਂਟੇ ਹੁਣੇ ਹੀ ਇਟਲੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕਈ ਦੇਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਵਾਪਸ ਆਇਆ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਇੱਕ ਸਿਪਾਹੀ ਸੀ। ਲੱਗਭਗ ਬਾਰਾਂ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਮੁੰਡੇ ਵਜੋਂ, ਉਹ ਇੱਕ ਕੈਪਟਨ ਦੀ ਸੰਗਤ ਵਿੱਚ ਭਰਤੀ ਹੋਇਆ ਸੀ ਜੋ ਸਾਡੇ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਹੁਣ, ਬਾਰਾਂ ਸਾਲਾਂ ਬਾਅਦ, ਉਹ ਫੌਜੀ ਪਹਿਰਾਵੇ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਆ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਆਪਣੀ ਬਹੁ-ਰੰਗੀ ਵਰਦੀ ਵਿੱਚ ਚਮਕਦਾਰ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹਜ਼ਾਰ ਕੱਚ ਦੇ ਟ੍ਰਿੰਕੇਟ ਅਤੇ ਛੋਟੀਆਂ ਸਟੀਲ ਦੀਆਂ ਚੇਨਾਂ ਸੁਨ। ਇੱਕ ਦਿਨ ਉਹ ਇੱਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਪਹਿਰਾਵਾ ਪਹਿਨਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਇੱਕ ਵੱਖਰਾ, ਪਰ ਸਭ ਫਿੱਕਾ ਅਤੇ ਸ਼ਾਨਦਾਰ, ਲਗਭਗ ਕੁਝ ਵੀ ਵਜ਼ਨ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਘੱਟ ਕੀਮਤ ਵਾਲਾ। ਪੇਂਡੂ ਲੋਕ, ਜੋ ਸੁਭਾਅ ਤੋਂ ਦੂਰਭਾਵਨਾਪੂਰਨ ਹਨ ਅਤੇ, ਜੇਕਰ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਬੁਰਾਈ ਦਾ ਰੂਪ ਹਨ, ਨੇ ਇਸ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪਹਿਰਾਵੇ ਅਤੇ ਗਹਿਣਿਆਂ ਦੀ ਸਹੀ ਗਿਣਤੀ ਰੱਖੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਰੰਗਾਂ ਦੇ ਤਿੰਨ ਦੋ-ਪੀਸ ਸੂਟ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਗਾਰਟਰ ਅਤੇ ਸਟੋਕਿੰਗਜ਼ ਸਨ, ਪਰ ਉਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇੰਨੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਤਰੀਕਿਆਂ ਨਾਲ ਜੋੜਿਆ ਕਿ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਲੋਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਧਿਆਨ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦੇ, ਉਹ ਸਹੁੰ ਖਾਂਦੇ ਸਨ ਕਿ ਉਸਨੇ ਦਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਪਹਿਰਾਵੇ ਅਤੇ ਵੀਹ ਪਹਿਨੇ ਹਨ। ਪਲਮਜ਼। ਮੈਨੂੰ ਉਮੀਦ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਗੁੱਸੇ ਉਸਦੀ ਅਲਮਾਰੀ ਬਾਰੇ ਇਹਨਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਨੂੰ ਅਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਜਾਂ ਬੇਲੋੜਾ ਨਹੀਂ ਸਮਝਣਗੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਮੇਰੀ ਕਹਾਣੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਭੂਮਿਕਾ ਨਿਭਾਉਂਦੇ ਹਨ; ਪਰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣਾ:

"ਉਹ ਸਾਡੇ ਪੁਲਾਜ਼ਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਪੋਪਲਰ ਦੇ ਦਰੱਖਤ ਹੇਠਾਂ ਪੱਥਰ ਦੇ ਬੈਂਚ 'ਤੇ ਬੈਠਦਾ ਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਜਿਥੇ ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਦੁਬਿਧਾ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦਾ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਾਰਨਾਮਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਜੋ ਉਹ ਸੁਣਾਉਂਦਾ ਸੀ। ਪੂਰੀ ਦੁਨੀਆ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਅਜਿਹੀ ਧਰਤੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਹਿੱਸਾ ਨਾ ਲਿਆ ਹੋਵੇ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕੋਈ ਲੜਾਈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਹਿੱਸਾ ਨਾ ਲਿਆ ਹੋਵੇ। ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੋਰੋਕੋ ਅਤੇ ਟਿਊਨੀਸ਼ੀਆ ਦੇ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਮੂਰਾਂ ਨੂੰ ਮਾਰਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਹੱਥ-ਪੈਰ ਲੜਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਲਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, ਗੌਂਟੇ, ਲੂਨਾ, ਡਿਏਗੋ ਗਾਰਸੀਆ ਡੀ ਪੇਰੇਡਸ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਹਜ਼ਾਰ ਹੋਰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਉਹ ਨਾਮ ਲਵੇਗਾ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਹੱਥ-ਪੈਰ ਲੜਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਲਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਹੋਰ ਲੜਾਈ ਵਿੱਚੋਂ ਖੂਨ ਦੀ ਇੱਕ ਵੀ ਬੂੰਦ ਵਹਾਏ ਬਿਨਾਂ ਜੇਤੂ ਹੋ ਕੇ ਉੱਭਰਿਆ ਸੀ। ਹੋਰ ਮੌਕਿਆਂ 'ਤੇ, ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਜ਼ਖ਼ਮਾਂ ਦੇ ਜ਼ਖ਼ਮ ਦਿਖਾਉਂਦਾ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ, ਭਾਵੇਂ ਅਸੀਂ ਕਦੇ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਸਕੇ, ਸਾਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕਰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਮੁਕਾਬਲਿਆਂ ਅਤੇ ਲੜਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਬੰਦੂਕ ਦੇ ਗੋਲਿਆਂ ਕਾਰਨ ਹੋਏ ਸਨ। ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਅਣਸੁਣੇ ਹੰਕਾਰ ਨਾਲ ਉਹ ਆਪਣੇ ਬਰਾਬਰ ਅਤੇ ਜਾਣੂਆਂ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕਰਦਾ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਉਸਦੇ ਹੇਠਲੇ ਹੋਣ ਅਤੇ ਕਹਿੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦੀ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਬਾਂਹ ਉਸਦਾ ਪਿਤਾ ਸੀ, ਉਸਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਉਸਦੀ ਵੰਸ਼ ਦਾ ਗਠਨ ਕਰਦੀਆਂ ਸਨ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ, ਇੱਕ ਸਿਪਾਹੀ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, ਉਹ ਖੁਦ ਰਾਜਾ ਤੋਂ ਨੀਵਾਂ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਇਸ ਹੰਕਾਰ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸੰਗੀਤਕਾਰ ਸਮਝਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਗਿਟਾਰ ਵਜਾਉਣ ਵਿੱਚ ਇੰਨਾ ਮਾਹਰ ਸੀ ਕਿ ਕੁਝ ਲੋਕ ਕਹਿੰਦੇ ਸਨ ਕਿ ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਗਾਉਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸਦੀ ਪ੍ਰਤਿਭਾ ਇੱਥੇ ਹੀ ਨਹੀਂ ਰੁਕੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਕਵੀ ਵੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਹਰ ਬਕੰਵਾਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਡੇਢ ਲੀਗ ਲੰਬਾ ਇੱਕ ਗਾਥਾ ਰਚਦਾ ਸੀ।

"ਇਹ ਸਿਪਾਹੀ ਜਿਸਨੂੰ ਮੈਂ ਇੱਥੇ ਦਰਸਾਇਆ ਹੈ, ਇਹ ਵਿਸੇਂਟੇ ਡੇ ਲਾ ਰੋਜ਼ਾ, ਇਹ ਸ਼ੇਖੀ ਮਾਰਨ ਵਾਲਾ, ਔਰਤਾਂ ਦਾ ਆਦਮੀ, ਸੰਗੀਤਕਾਰ ਅਤੇ ਕਵੀ, ਲਿਏਂਡਰਾ ਨੇ ਆਪਣੇ ਘਰ ਦੀ ਇੱਕ ਖਿੜਕੀ ਤੋਂ ਕਈ ਵਾਰ ਦੇਖਿਆ ਅਤੇ ਦੇਖਿਆ ਸੀ ਜੋ ਪਲਾਜ਼ਾ ਦਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਉਹ ਆਪਣੀ ਵਰਦੀ 'ਤੇ ਪਿੱਤਲ ਦੀ ਫੁਆਇਲ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਵਿੱਚ ਡਿੱਗ ਪਈ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਗਾਥਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਮੋਹਿਤ ਹੋ ਗਈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਦੁਆਰਾ ਰਚੇ ਗਏ ਹਰ ਇੱਕ ਦੀਆਂ ਵੀਹ ਕਾਪੀਆਂ ਦਿੱਤੀਆਂ। ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਬਾਰੇ ਦੱਸੇ ਗਏ ਕਾਰਨਾਮੇ ਉਸਦੇ ਕੰਨਾਂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚੇ, ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਸ਼ੈਤਾਨ ਨੇ ਅਜਿਹਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨਾਲ

ਪਿਆਰ ਵਿੱਚ ਡਿੱਗ ਪਈ, ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਵਿਆਹ ਕਰਵਾਉਣ ਦਾ ਹੱਕਾਰੀ ਵਿਚਾਰ ਉਸਦੇ ਦਿਮਾਗ ਵਿੱਚ ਆਵੇ। ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਪਿਆਰ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਔਰਤ ਦੀ ਇੱਛਾ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲੋਂ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ, ਲਿਏਂਡਰਾ ਅਤੇ ਵਿਸੇਂਟ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਇੱਕ ਸਮਝ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਗਏ। ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਉਸਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦਾਅਵੇਦਾਰ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਇਰਾਦੇ ਦਾ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਵੇ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਪਿਆਰੇ ਪਿਤਾ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਪਿਆਰੀ ਵਿਦਾਈ ਹੋਈ ਮਾਂ ਦੇ ਘਰ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ। ਉਹ ਸਿਪਾਹੀ ਦੀ ਸੰਗਤ ਵਿੱਚ ਪਿੰਡ ਤੋਂ ਭੱਜ ਗਈ, ਜੋ ਉਸ ਉੱਦਮ ਤੋਂ ਦੂਰ ਉਸਦੇ ਬਾਕੀ ਸਾਰਿਆਂ ਨਾਲੋਂ ਵੱਡੀ ਜਿੱਤ ਨਾਲ ਆਇਆ ਸੀ।" ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਘਟਨਾ ਨੇ ਪਿੰਡ ਦੇ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਹੈਰਾਨ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਬਾਹਰਲੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਪਤਾ ਲੱਗਾ। ਮੈਂ ਸਦਮੇ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਐਨਸੇਲਮੋ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਇਆ, ਲਿਏਂਡਰਾ ਦਾ ਪਿਤਾ ਸੋਗ ਵਿੱਚ ਡੁੱਬ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਅਪਮਾਨਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਹਿਯੋਗ ਲਈ ਧੰਨਵਾਦ, ਪ੍ਰਵਿਤਰ ਭਾਈਚਾਰੇ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਸੜਕਾਂ 'ਤੇ ਲੈ ਗਏ, ਜਿੱਥੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਜੰਗਲਾਂ ਦੇ ਹਰ ਇੰਚ ਦੀ ਤਲਾਸ਼ੀ ਲਈ। ਤਿੰਨ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਪਹਾੜੀ ਗੁਫਾ ਵਿੱਚ ਚੰਚਲ ਲਿਏਂਡਰਾ ਨੂੰ ਪਾਇਆ ਜਿਸਨੇ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਕੈਮਿਸ ਪਹਿਨੀ ਹੋਈ ਸੀ ਅਤੇ ਹੁਣ ਉਸ ਕੋਲ ਘਰ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਲੈ ਗਏ ਪੈਸੇ ਜਾਂ ਕੀਮਤੀ ਗਹਿਣੇ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੇ ਦੁਖੀ ਪਿਤਾ ਕੋਲ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਬੇਇੱਜ਼ਤੀ ਬਾਰੇ ਪੁੱਛਿਆ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਸਵੈ-ਇੱਛਾ ਨਾਲ ਕਬੂਲ ਕੀਤਾ ਕਿ ਵਿਸੇਂਟੇ ਡੇ ਲੁਾ ਰੋਜ਼ਾ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਧੋਖਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ, ਉਸਦਾ ਪਤੀ ਹੋਣ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕਰਕੇ, ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੇ ਪਿਤਾ ਦਾ ਘਰ ਛੱਡਣ ਲਈ ਮਨਾ ਲਿਆ ਸੀ, ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਕਿ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਪੂਰੀ ਦੁਨੀਆ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਅਮੀਰ ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਬਦਨਾਮ ਸ਼ਹਿਰ: ਨੇਪਲਜ਼ ਲੈ ਜਾਵੇਗਾ। ਉਸਨੇ, ਮਾੜੀ ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਬਦਤਰ ਧੋਖਾ ਖਾ ਕੇ, ਉਸ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤੁਰੰਤ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਨਾਲ ਗਲਤ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਉਸੇ ਰਾਤ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਵਿਸੇਂਟੇ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਜਿਸ ਰਾਤ ਉਹ ਘਰੋਂ ਖਿਸਕ ਗਈ ਸੀ। ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਲੈ ਗਿਆ ਸੀ ਇੱਕ ਭਿਆਨਕ ਪਹਾੜ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਉਸ ਗੁਫਾ ਵਿੱਚ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਿੱਥੇ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਲੱਭਿਆ। ਉਸਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਸਿਪਾਹੀ ਨੇ, ਉਸਦੀ ਇੱਜ਼ਤ ਲੁੱਟੇ ਬਿਨਾਂ, ਉਸਦੀ ਸਾਰੀ ਜਾਇਦਾਦ ਖੋਹ ਲਈ ਅਤੇ ਚਲਾ ਗਿਆ, ਉਸਨੂੰ ਗੁਫਾ ਵਿੱਚ ਇਕੱਲਾ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ, ਇੱਕ ਤੱਥ ਜੋ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਹੈਰਾਨ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਨੌਜਵਾਨ ਵਲੋਂ ਅਜਿਹੇ ਸੰਜਮ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕਰਨਾ ਔਖਾ ਸੀ। ਪਰ ਉਸਨੇ ਇਸਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਇੰਨੀ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਕਿ ਇਸ ਨਾਲ ਉਸਦੇ ਦੁਖੀ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਦਿਲਾਸਾ ਮਿਲਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਚੋਰੀ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਕੀਮਤੀ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਵਿਸੇਂਟੇ ਨੇ ਆਪਣੀ ਧੀ ਨੂੰ ਉਹ ਗਹਿਣਾ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਜੋ ਇੱਕ ਵਾਰ ਗੁਆਚ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਰਿਕਵਰੀ ਦੀ ਉਮੀਦ ਤੋਂ ਪਰੇ ਹੈ। ਉਸੇ ਦਿਨ ਜਿਸ ਦਿਨ ਲਿਅੰਡਰਾ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਈ, ਉਸਦੇ ਪਿਤਾ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਇੱਥੇ ਨੇੜੇ ਇੱਕ ਕਾਨਵੈਂਟ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾ ਕੇ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਇਸਦੇ ਅੰਦਰ ਬੰਦ ਕਰਕੇ ਸਾਨੂੰ ਉਸਦੀ ਸਾਰੀ ਨਜ਼ਰ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਇਸ ਉਮੀਦ ਵਿੱਚ ਕਿ ਸਮਾਂ ਉਸ ਬਦਸੂਰਤ ਆਲੋਚਨਾ ਦੇ ਇੱਕ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ ਜਿਸਦੇ ਲਈ ਉਸਦੀ ਧੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਲਿਅੰਡਰਾ ਦੀ ਛੋਟੀ ਉਮਰ ਨੇ ਉਸਦੀ ਅਵੇਸਲੇਪਣ ਨੂੰ ਬਹਾਨਾ ਬਣਾਇਆ, ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਉਸਦੇ ਨੇਕ ਜਾਂ ਪਾਪੀ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਪਾਪੁਤ ਕਰਨ ਜਾਂ ਗੁਆਉਣ ਲਈ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਅਤੇ ਜੋ ਲੋਕ ਉਸਦੀ ਬੁੱਧੀ ਅਤੇ ਤੇਜ਼ ਦਿਮਾਗੀ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਸਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸਦੀ ਅਵੇਸਲੇਪਣ ਨੂੰ ਅਗਿਆਨਤਾ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਬੇਰਹਿਮੀ ਅਤੇ ਔਰਤ ਦਾ ਕੁਦਰਤੀ ਸੁਭਾਅ, ਜੋ ਕਿ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਚੰਚਲ ਅਤੇ ਬੇਚੈਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

"ਲਿਏਂਡਰਾ ਦੇ ਬੰਦ ਹੋਣ ਨਾਲ, ਐਂਸੇਲਮੋ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਅੰਨ੍ਹੀਆਂ ਹੋ ਗਈਆਂ, ਜਾਂ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਦੇਖਣ ਲਈ ਕੁਝ ਵੀ ਸੁਹਾਵਣਾ ਨਹੀਂ ਬਚਿਆ। ਮੇਰੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਗਈਆਂ, ਉਸ ਰੌਸ਼ਨੀ ਤੋਂ ਵਾਂਝੀਆਂ ਰਹਿ ਗਈਆਂ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਸੁਹਾਵਣੇ ਚੀਜ਼ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਲਿਏਂਡਰਾ ਦੀ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰੀ ਨਾਲ ਸਾਡੀ ਉਦਾਸੀ ਵਧ ਗਈ, ਸਾਡਾ ਸੁਭਰ ਘੱਟ ਗਿਆ, ਅਸੀਂ ਸਿਪਾਹੀ ਦੇ ਵਧੀਆ ਕੱਪੜਿਆਂ ਨੂੰ ਸੁਰਾਪ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਲਿਏਂਡਰਾ ਦੇ ਪਿਤਾ ਵੱਲੋਂ ਸਾਵਧਾਨੀ ਦੀ ਘਾਟ ਲਈ ਨਫ਼ਰਤ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤੀ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਮੈਂ ਅਤੇ ਐਂਸੇਲਮੋ ਪਿੰਡ ਛੱਡਣ ਅਤੇ ਇਸ ਘਾਟੀ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹੋਏ, ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਆਪਣੀਆਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਭੇਡਾਂ

ਚਰਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਬੱਕਰੀਆਂ ਦੇ ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਝੁੰਡ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਮੇਰੀ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਆਪਣੀਆਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਲਈ ਜੰਗਲਾਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਬਿਤਾਉਂਦੇ ਹਾਂ: ਅਸੀਂ ਦੋਵੇਂ ਇਕੱਠੇ ਸੁੰਦਰ ਲਿਏਂਡਰਾ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਜਾਂ ਗਾਲਾਂ ਕੱਢਦੇ ਹਾਂ, ਜਾਂ ਹਰ ਇੱਕ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਾਹ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਸਵੇਰਗੀ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ ਪਹੁੰਚਾਉਂਦੇ ਹਾਂ। ਸਾਡੀ ਨਕਲ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਲਿਏਂਡਰਾ ਦੇ ਕਈ ਹੋਰ ਸਾਥੀ ਸਾਡੇ ਜੀਵਨ ਢੰਗ ਨੂੰ ਅਪਣਾਉਣ ਲਈ ਇਨ੍ਹਾਂ ਖੜ੍ਹੀਆਂ ਪਹਾੜੀਆਂ 'ਤੇ ਆਏ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਹ ਇੰਨੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਘਾਟੀ ਇੱਕ ਸਚੀਂ ਆਰਕੇਡੀਆ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਗਈ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਚਰਵਾਹਿਆਂ ਅਤੇ ਭੇਡਾਂ ਦੇ ਵਾੜਿਆਂ ਨਾਲ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਹੈ ਕੋਈ ਵੀ ਜੁਗ੍ਹਾ ਜਿੱਥੇ ਸੁੰਦਰ ਲਿਐਂਡਰਾ ਦਾ ਨਾਮ ਨਾ ਸੁਣਿਆ ਜਾਵੇ। ਇਹ ਵਿਅਕਤੀ ਉਸਨੂੰ ਸ਼ਰਾਪ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਮਨਮੋਹਕ, ਚੰਚਲ ਅਤੇ ਅਸ਼ਲੀਲ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ; ਇਹ ਦੂਜਾ ਉਸਨੂੰ ਬੇਰਹਿਮ ਅਤੇ ਢਿੱਲੀ ਹੋਣ ਲਈ ਨਿੰਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ; ਇੱਕ ਉਸਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬੁਰੀ ਕਰਦਾ ਹੈ; ਇੱਕ ਹੋਰ ਉਸਨੂੰ ਨਿੰਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬਦਨਾਮ ਕਰਦਾ ਹੈ; ਫਿਰ ਵੀ ਇੱਕ ਹੋਰ ਉਸਦੀ ਸੁੰਦਰਤਾ ਦੀ ਪ੍ਰਸੰਸਾ ਗਾਉਂਦਾ ਹੈ; ਇੱਕ ਹੋਰ ਉਸਦੇ ਵਿਵਹਾਰ ਨੂੰ ਸ਼ਰਾਪ ਦਿੰਦਾ ਹੈ - ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਸਾਰੇ ਉਸਨੂੰ ਨਫ਼ਰਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇੱਕੋ ਸਮੇਂ ਉਸਦੀ ਪੂਜਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪਾਗਲਪਨ ਇੰਨਾ ਉੱਚਾ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕੁਝ ਲੋਕ ਹੁਣ ਜੋ ਉਸਦੀ ਨਫ਼ਰਤ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਦੇ ਉਸ ਨਾਲ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਦੂਸਰੇ, ਈਰਖਾ ਦੀ ਪਾਗਲ ਬਿਮਾਰੀ ਤੋਂ ਪੀੜਤ, ਆਪਣੀ ਕਿਸਮਤ ਦਾ ਸੋਗ ਮਨਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਸਨੇ ਕਦੇ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਉਮੀਦ ਦਾ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਕਿਉਂਕਿ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਉਸਦੇ ਜਨੂੰਨ ਬਾਰੇ ਜਾਣਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਉਸਦੇ ਅਪਰਾਧ ਬਾਰੇ ਸਿੱਖਿਆ ਹੈ। ਚੱਟਾਨਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਖੜ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਕੋਈ ਨਦੀ ਦਾ ਕਿਨਾਰਾ ਜਾਂ ਦਰੱਖਤ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਕੋਈ ਛਾਂਦਾਰ ਜੁਗ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਚਰਵਾਹਾ ਆਪਣੀ ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਨੂੰ ਹਵਾ ਵਿੱਚ ਨਾ ਬੁਲਾਉਂਦਾ ਹੋਵੇ। ਲਿਐਂਡਰਾ ਨਾਮ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਜਿਹੀ ਜਗ੍ਹਾ ਤੋਂ ਵਾਪਸ ਚੀਕਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਗੂੰਜ ਸਕਦਾ ਹੈ: 'ਲਿਐਂਡਰਾ!' ਪਹਾੜੀਆਂ ਗੂੰਜਦੀਆਂ ਹਨ, 'ਲਿਐਂਡਰਾ!' ਬੁੜਬੁੜਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਬਰੂਕਸ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਲਿਏਂਡਰਾ ਦੁਆਰਾ ਇੰਨੇ ਮੋਹਿਤ ਅਤੇ ਮੋਹਿਤ ਹਾਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਬਿਨਾਂ ਉਮੀਦ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਇਹ ਜਾਣੇ ਬਿਨਾਂ ਡਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕਿਸ ਚੀਜ਼ ਤੋਂ ਡਰਦੇ ਹਾਂ। ਇਹਨਾਂ ਸਾਰੇ ਬੇਤੁਕੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ, ਜੋ ਸੁਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਸਭ ਤੋਂ ਘੱਟ ਆਮ ਸਮਝ ਦਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ ਉਹ ਮੇਰਾ ਵਿਰੋਧੀ ਐਂਸੇਲਮੋ ਹੈ, ਜੋ, ਜਦੋਂ ਉਸ ਕੋਲ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਹੋਰ ਚੀਜ਼ਾਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਉਹ ਵਿਰਲਾਪ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਿਰਫ਼ ਉਸਦੀ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰੀ ਦਾ ਵਿਰਲਾਪ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਵਾਜਿਆਂ 'ਤੇ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਸਨੂੰ ਉਹ ਹੈਰਾਨੀਜਨਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਧੀਆ ਢੰਗ ਨਾਲ ਵਜਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਵਿਰਲਾਪ ਨੂੰ ਗੀਤਾਂ ਵਿੱਚ ਆਵਾਜ਼ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਆਇਤਾਂ ਉਸਦੀ ਪ੍ਰਤਿਭਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਮੈਂ ਇੱਕ ਸੌਖਾ ਅਤੇ ਪੱਕਾ ਰਸਤਾ ਅਪਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ, ਜੋ ਕਿ ਔਰਤਾਂ ਦੀ ਚੰਚਲਤਾ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਅਸੰਗਤਤਾ, ਦੋਗਲੀਤਾ, ਖਾਲੀ ਵਾਅਦੇ, ਟੁੱਟੀਆਂ ਸਹੁੰਆਂ, ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਮਜ਼ੋਰ ਯੋਗਤਾ ਨੂੰ ਬੁਰਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਇੱਛਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕਿੱਥੇ ਰੱਖਣਾ ਹੈ।

"ਇਹ, ਸੱਜਣੋ, ਮੈਂ ਇਸ ਬੱਕਰੀ ਨੂੰ ਆਉਣ 'ਤੇ ਕਹੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਮਾਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਨਫ਼ਰਤ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਹ ਮੇਰੇ ਸਾਰੇ ਝੁੰਡ ਵਿਚੋਂ ਸੁਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਹੈ। ਇਹ ਉਹ ਕਹਾਣੀ ਹੈ ਜੋ ਮੈਂ ਦੱਸਣ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੈਂ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕਾਫ਼ੀ ਸਮਾਂ ਲਿਆ ਹੈ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਵਿੱਚ ਸੌਂਪਣ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਝਿਜਕਾਂਗਾ। ਮੇਰਾ ਭੇਡਾਂ ਦਾ ਵਾੜਾ ਇੱਥੋਂ ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਕਿਰਪਾਵਾਂ ਨੂੰ ਤਾਜ਼ਾ ਦੁੱਧ, ਸੁਆਦੀ ਪਨੀਰ, ਅਤੇ ਮੌਸਮ ਵਿੱਚ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਫਲ ਮਿਲਣਗੇ ਜੋ ਤਾਲੂ ਨੂੰ ਓਨਾ ਹੀ ਖੁਸ਼ ਕਰਨਗੇ ਜਿੰਨਾ ਉਹ ਅੱਖਾਂ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਕਰਨਗੇ।"

ਅਧਿਆਇ ਬਵੰਜਾ

ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੀ ਬੱਕਰੀਆਂ ਦੇ ਚਰਵਾਹੇ ਨਾਲ਼ ਲੜਾਈ, ਅਤੇ ਪਸ਼ਚਾਤਾਪੀਆਂ ਦੀ ਅਜੀਬ ਘਟਨਾ, ਜਿਸਨੂੰ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਮੱਥੇ ਦੇ ਪਸੀਨੇ ਨਾਲ਼ ਇੱਕ ਖੁਸ਼ਹਾਲ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਾਇਆ।

ਬੱਕਰੀ ਚਰਵਾਹੇ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਉਸਦੇ ਦਰਸ਼ੱਕਾਂ ਵਿੱਚ ਹਰ ਕਿਸੇ ਲਈ ਮਜ਼ੇਦਾਰ ਸਾਬਤ ਹੋਈ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਕੈਨਨ, ਜਿਸਨੇ ਆਪਣੀ ਆਮ ਉਦਾਸੀਨਤਾ ਦੇ ਉਲਟ, ਉਸ ਤਰੀਕੇ ਨੂੰ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਵਿਚ ਉਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਸੀ, ਇੱਕ ਅਨਪੜ੍ਹ ਬੱਕਰੀ ਚਰਵਾਹੇ ਹੋਣ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਸੂਝਵਾਨ ਦਰਬਾਰੀ ਹੋਣ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪੁਜਾਰੀ ਨੇ ਇਹ ਦੇਖ ਕੇ ਸਹੀ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿ ਪਹਾੜੀਆਂ ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਨੂੰ ਪੈਦਾ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਯੂਜੇਨੀਓ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ, ਪਰ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਉਦਾਰ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਸੀ, ਜਿਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ:

"ਭਰਾ ਗੋਟੇਰਹਾਰਡੁ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵਾਅਦਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਜੇ ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਨਵਾਂ ਸਾਹਸ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਮਿਲੀ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਉਸੇ ਵੇਲੇ ਨਿਕਲ਼ ਜਾਵਾਂਗਾ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਲਈ ਇਸਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਾਂਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਉਸ ਕਾਨਵੈਂਟ ਵਿੱਚ ਜਾਵਾਂਗਾ ਜਿੱਥੇ ਲਿਅੰਡਰਾ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਇੱਛਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਮਠਿਆਈ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਬਚਾਵਾਂਗਾ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਰੋਕਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਹਵਾਲੇ ਕਰਾਂਗਾ ਜਿਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਠੀਕ ਸਮਝੋ, ਪਰ ਸਿਰਫ਼ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਤੁਸੀਂ ਬਹਾਦਰੀ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਜੋ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੁੜੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਅਣਸੁਖਾਵਾਂ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਭੂ ਪਰਮਾਤਮਾ ਵਿੱਚ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇੱਕ ਦੁਸ਼ਟ ਜਾਦੂਗਰ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਇੰਨੀਆਂ ਵੱਡੀਆਂ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੀਆਂ ਕਿ ਉਹ ਦੂਜੇ ਦੇ ਚੰਗੇ ਇਰਾਦਿਆਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰ ਸਕਣ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਸਮਾਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੀ ਸਹਾਇਤਾ ਅਤੇ ਸਮਰਥਨ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਮੇਰੇ ਪੇਸ਼ੇ ਦੁਆਰਾ ਮੇਰੇ ਉੱਤੇ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਇੱਕ ਫਰਜ਼, ਜੋ ਕਿ ਬੇਸਹਾਰਾ ਅਤੇ ਲੋੜਵੰਦਾਂ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਅਤੇ ਦਿਲਾਸਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੈ।"

ਬੱਕਰੀ ਚਰਵਾਹੇ ਨੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਮਾੜਾ ਪਹਿਰਾਵੇ ਅਤੇ ਦਿੱਖ ਨੂੰ ਵੇਖਦਿਆਂ, ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਵਾਲੇ ਨਾਈ ਵੱਲ ਮੁੜਿਆ ਅਤੇ ਕਿਹਾ:

"ਕੌਣ ਹੈ ਜਨਾਬ, ਇਹ ਆਦਮੀ ਜੋ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਿਖਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬੋਲਦਾ ਹੈ?"

"ਇਹ ਹੋਰ ਕੌਣ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ," ਨਾਈ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਲਾ ਮੰਚਾ ਦੇ ਮਸ਼ਹੂਰ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਸੁੱਟਾਂ ਦਾ ਇਲਾਜ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਗਲਤੀਆਂ ਦਾ ਸਹੀ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਕੁੜੀਆਂ ਦਾ ਰਖਵਾਲਾ, ਦੈਂਤਾਂ ਦਾ ਭਿਆਨਕ ਦੁਸ਼ਮਣ, ਅਤੇ ਲੜਾਈ ਵਿੱਚ ਸਦੀਵੀ ਚੈਂਪੀਅਨ?"

"ਉਹ," ਬੱਕਰੀ ਦੇ ਆਜੜੀ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਵਾਂਗੂ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਜੋ ਨਾਈਟਸ-ਇਰੰਟ ਬਾਰੇ ਕਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਇਸ ਸੱਜਣ ਨੇ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਮੇਰਾ ਸਵਾਲ ਹੈ, ਜਾਂ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਮਜ਼ਾਕ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ ਜਾਂ ਇਸ ਕੋਮਲ ਆਤਮਾ ਦੇ ਘੰਟੀ ਵਾਲ਼ੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਚਮਗਿੱਦੜ ਹਨ।"

"ਤੂੰ ਨਿਕੰਮਾ ਬਦਮਾਸ਼!" ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਇਸ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਚੀਕਿਆ, "ਤੂੰ ਹੀ ਉਹ ਹੈਂ ਜਿਸਦੀ ਘੰਟੀ ਵਿੱਚ ਚਮਗਿੱਦੜ ਹਨ! ਮੈਂ ਉਸ ਵੇਸਵਾ ਕੁੱਤੀ ਨਾਲੋਂ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਮਝਦਾਰ ਹਾਂ ਜਿਸਨੇ ਤੈਨੂੰ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿਚ ਲਿਆਂਦਾ ਹੈ।"

ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਅਮਲ ਵਿੱਚ ਬਦਲਦੇ ਹੋਏ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਕੋਲ਼ ਰੱਖੀ ਇੱਕ ਰੋਟੀ ਫੜੀ ਅਤੇ ਬੱਕਰੀ ਚਰਵਾਹੇ ਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਇਸ ਨਾਲ਼ ਸਿੱਧਾ ਵਾਰ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਇੰਨੀ ਬੇਰਹਿਮੀ ਨਾਲ਼ ਕਿ ਇਸ ਨਾਲ਼ ਉਸਦੀ ਨੱਕ ਚਪਟੀ ਹੋ ਗਈ। ਬੱਕਰੀ ਚਰਵਾਹਾ, ਜਿਸਨੇ ਸ਼ਾਇਦ ਇਸ ਮਜ਼ਾਕ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਸਮਝਿਆ ਪਰ ਉਸਦੇ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਦੀ ਅਸਲੀਅਤ ਨੂੰ ਜ਼ਰੂਰ ਸਮਝਿਆ, ਡੌਨ ਕਿਕਸੋਟ ਦੇ ਉੱਪਰ ਛਾਲ਼ ਮਾਰ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਕਾਰਪੇਟ, ਮੇਜ਼ ਕੱਪੜਾ, ਜਾਂ ਥੰਮ੍ਹ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ, ਉਸਨੂੰ ਦੋਵਾਂ ਹੱਥਾਂ ਨਾਲ ਗਰਦਨ ਤੋਂ ਫੜ ਲਿਆ ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਉਸਦਾ

ਗਲ਼ਾ ਘੁੱਟ ਕੇ ਮਾਰ ਦਿੰਦਾ ਜੇਕਰ ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਉਸ ਸਮੇਂ ਨਾ ਉੱਠਦਾ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਮੁੱਛਾਂ ਤੋਂ ਫੜ ਕੇ ਮੇਜ਼ 'ਤੇ ਸੁੱਟ ਦਿੰਦਾ, ਪਲੇਟਾਂ ਅਤੇ ਕੱਪ ਤੋੜ ਦਿੰਦਾ ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਸਭ ਕੁਝ ਉੱਲਟਾ ਦਿੰਦਾ। ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਆਜ਼ਾਦ ਪਾਉਂਦਿਆਂ, ਡੌਨ ਕਿਕਸੋਟ ਖੂਨੀ ਬੱਕਰੀ ਚੁਰਵਾਹੇ ਦੇ ਉੱਪਰ ਛਾਲ ਮਾਰ ਦਿੰਦਾ, ਜਿਸਨੂੰ ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਹੁਣੇ ਹੀ ਲੱਤ ਮਾਰੀ ਸੀ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਹੱਥਾਂ ਅਤੇ ਗੋਡਿਆਂ 'ਤੇ ਇੱਕ ਟੇਬਲ ਚਾਕੂ ਦੀ ਭਾਲ ਵਿੱਚ ਘੁੰਮ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਹ ਕਿਸੇ ਖੂਨੀ ਢੰਗ ਨਾਲ਼ ਆਪਣਾ ਬਦਲਾ ਲੈ ਸਕੇ, ਪਰ ਉਸਨੂੰ ਕੈਨਨ ਅਤੇ ਪੁਜਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ। ਅਤੇ ਨਾਈ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕਾਰਨ, ਬੱਕਰੀ ਚੁਰਵਾਹਾ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਹੇਠਾਂ ਦੱਬਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋ ਗਿਆ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸਨੇ ਗਰੀਬ ਨਾਈਟ ਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਅਜਿਹੇ ਮੁੱਕੇ ਮਾਰੇ ਕਿ ਇਹ ਉਸਦੇ ਚਿਹਰੇ ਵਾਂਗ ਹੀ ਖੂਨੀ ਹੋ ਗਿਆ। ਕੈਨਨ ਅਤੇ ਪੁਜਾਰੀ ਲਗਭਗ ਹਾਸੇ ਨਾਲ਼ ਫੁੱਟ ਰਹੇ ਸੁਨ, ਅਧਿਕਾਰੀ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ਼ ਉੱਪਰ-ਨੀਚੇ ਛਾਲ਼ ਮਾਰ ਰਹੇ ਸੁਨ, ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਅੰਡੇ ਦੇ ਰਹੇ ਸੁਨ, ਜਿਵੇਂ ਲੋਕ ਲੜ ਰਹੇ ਕੁੱਤਿਆਂ 'ਤੇ ਅੰਡੇ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਸਿਰਫ਼ ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਕੈਨਨ ਦੇ ਇੱਕ ਨੌਕਰ ਦੀ ਪਕੜ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਛੁਡਾਉਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਸੀ, ਜਿਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ।

ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਸਾਰੇ ਇੰਨੇ ਖੁਸ਼ ਮੂਡ ਵਿੱਚ ਸਨ, ਦੋ ਲੜਾਕਿਆਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ, ਜੋ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਪੰਜੇ ਮਾਰ ਰਹੇ ਸੁਨ ਅਤੇ ਖੁਰਚ ਰਹੇ ਸੁਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਤੁਰ੍ਹੀ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣੀ ਜੋ ਇੰਨੀ ਸੋਗਮਈ ਸੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਉਸ ਦਿਸ਼ਾ ਵੱਲ ਮੁੜਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਿੱਥੋਂ ਇਹ ਆਇਆ ਸੀ, ਪਰ ਇਹ ਸੁਣ ਕੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੈਰਾਨ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਸੀ, ਜਿਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬੱਕਰੀਆਂ ਦੇ ਆਜੜੀ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਆਪਣੀ ਇੱਛਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਤੇ ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਥੱਕੀ ਹੋਈ ਪਾਇਆ, ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ:

"ਭਰਾ ਸ਼ੈਤਾਨ - ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਮੇਰੇ 'ਤੇ ਕਾਬੂ ਪਾਉਣ ਦੀ ਤਾਕਤ ਅਤੇ ਬਹਾਦਰੀ ਹੈ - ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰੋ ਕਿ ਆਓ ਅਸੀਂ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਘੰਟੇ ਲੰਈ ਜੰਗਬੰਦੀ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕਰੀਏ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਤੁਰ੍ਹੀ ਦੀ ਦਰਦਨਾਕ ਆਵਾਜ਼ ਜੋ ਸਾਡੇ ਕੰਨਾਂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚੀ ਹੈ, ਮੈਨੂੰ ਕਿਸੇ ਨਵੇਂ ਸਾਹਸ ਲੰਈ ਬੁਲਾ ਰਹੀ ਜਾਪਦੀ ਹੈ।"

ਬੱਕਰੀ ਚਰਵਾਹਾ, ਜੋ ਹੁਣ ਤੱਕ ਮੁੱਕਿਆਂ ਅਤੇ ਮੁੱਕਿਆਂ ਤੋਂ ਥੱਕ ਚੁੱਕਾ ਸੀ, ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਹੀ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ। ਡੌਨ ਕਿਉਜੋਟ ਆਪਣੇ ਪੈਰਾਂ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਉਸ ਦਿਸ਼ਾ ਵੱਲ ਮੁੜਿਆ ਜਿੱਥੋਂ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣਾਈ ਦੇ ਰਹੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ ਉਸਨੇ ਅਚਾਨਕ ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਆਦਮੀਆਂ ਨੂੰ ਢਲਾਣ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਉਤਰਦੇ ਦੇਖਿਆ, ਸਾਰੇ ਪਸ਼ਚਾਤਾਪੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਚਿੱਟੇ ਕੱਪੜੇ ਪਹਿਨੇ ਹੋਏ ਸੁਨ।

ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੋਇਆ ਕਿ ਇਸ ਖਾਸ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਬੱਦਲਾਂ ਨੇ ਧਰਤੀ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਨਮੀ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਖੇਤਰ ਦੇ ਸਾਰੇ ਪਿੰਡਾਂ ਵਿੱਚ ਲੋਕ ਤੀਰਥ ਯਾਤਰਾਵਾਂ, ਤਪੱਸਿਆਵਾਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾਵਾਂ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲੈ ਰਹੇ ਸੁਨ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਰਹਿਮਤ ਦੀਆਂ ਬਾਹੀਂ ਖੋਲ੍ਹਣ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਮੀਂਹ ਪਾਉਣ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕਰ ਰਹੇ ਸੁਨ। ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ, ਨੇੜਲੇ ਪਿੰਡ ਦੇ ਵਸਨੀਕ ਘਾਟੀ ਦੀਆਂ ਢਲਾਣਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ 'ਤੇ ਸਥਿਤ ਇੱਕ ਪਵਿੱਤਰ ਆਸ਼ਰਮ ਦੀ ਯਾਤਰਾ 'ਤੇ ਸਨ। ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਪਛਤਾਵੇ ਵਾਲ਼ਿਆਂ ਦੇ ਅਜੀਬ ਪਹਿਰਾਵੇ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ, ਪਰ ਉਸਨੂੰ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਉਸਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿੰਨੀ ਵਾਰ ਇਹੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਦੇਖਿਆ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਉਸਨੇ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਕਿ ਇੱਥੇ ਇੱਕ ਸਾਹਸ ਦੀਆਂ ਰਚਨਾਵਾਂ ਸੁਨ ਜੋ ਉਹ ਇਕੱਲੇ, ਇਕ ਨਾਈਟ-ਇਰੰਟ ਵਜੋਂ, ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਸੀ। ਇਹ ਅਨੁਮਾਨ ਉਦੋਂ ਹੋਰ ਵੀ ਪੱਕਾ ਹੋ ਗਿਆ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਕਿ ਇੱਕ ਚਿੱਤਰ ਜੋ ਉਹ ਲੈ ਕੇ ਜਾ ਰਹੇ ਸੁਨ ਜੋ ਕਾਲੇ ਰੰਗ ਵਿਚ ਲਪੇਟਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਕਿਸੇ ਨੇਕ ਔਰਤ ਨੂੰ ਇਹਨਾਂ ਦੁਸ਼ਟ, ਬੇਰਹਿਮ ਬਦਮਾਸ਼ਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਸਦੀ ਇੱਛਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਲਿਜਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਜਿਸ ਪਲ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਉਸਦੇ ਦਿਮਾਗ਼ ਵਿੱਚ ਆਇਆ, ਉਹ ਜੱਲਦੀ ਨਾਲ ਰੋਸੀਨੈਂਟ ਕੋਲ਼ ਗਿਆ, ਜੋ ਚਰਾਉਣ ਵਿਚ ਰੁੱਝੀ ਹੋਈ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਪਲ ਵਿੱਚ ਹੀ ਹਲਟਰ ਅਤੇ ਬਕਲਰ ਨੂੰ ਪੋਮਲ ਤੋਂ ਹਟਾ ਕੇ ਉਸਨੂੰ ਲਗਾਮ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ, ਸਾਂਚੋ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਤਲਵਾਰ ਮੰਗਵਾ ਕੇ, ਰੋਸੀਨਾਂਤੇ ਉੱਤੇ ਸਵਾਰ ਹੋ ਗਿਆ, ਆਪਣੀ ਬਕਲਰ ਨੂੰ ਬੰਨ੍ਹਿਆ, ਅਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਪੁਕਾਰਿਆ:

"ਹੁਣ, ਬਹਾਦਰ ਸਾਥੀਉ, ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਕਿਰਪਾਵਾਂ ਇਹ ਦੇਖਣਗੀਆਂ ਕਿ ਦੁਨੀਆਂ ਲਈ ਨਾਈਟਸ-ਇਰੰਟ ਰੱਖਣਾ ਕਿੰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਜੋ ਬਹਾਦਰੀ ਦੇ ਕੂਮ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ,

ਮੈਂ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਕਿਰਪਾਵਾਂ ਉੱਸ ਮਹਾਨ ਔਰਤ ਨੂੰ ਉੱਥੇ ਕੈਦ ਕਰਕੇ ਬਚਾਉਣ ਦੁਆਰਾ ਦੇਖਣਗੀਆਂ ਕਿ ਨਾਈਟਸ-ਇਰੈਂਟ ਦੀ ਕਦਰ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ।"

ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਉਸਨੇ ਰੋਸੀਨਾਂਤੇ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਲੱਤਾਂ ਨਾਲ ਥੱਪੜ ਮਾਰਿਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਸਪਰਸ ਨਹੀਂ ਪਾਏ ਹੋਏ ਸਨ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਚਾਲ ਨਾਲ ਭੱਜ ਗਿਆ (ਇਸ ਪੂਰੇ ਸੱਚੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਕਿਤੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹਦੇ ਕਿ ਰੋਸੀਨਾਂਤੇ ਕਦੇ ਪੂਰੀ ਗਤੀ ਨਾਲ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇ), ਅਤੇ ਪਸ਼ਚਾਤਾਪੀਆਂ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਪੁਜਾਰੀ, ਕੈਨਨ, ਅਤੇ ਨਾਈ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਰੋਕਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ਾਂ ਵਿਅਰਥ ਗਈਆਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਾਂਚੇ ਦੀਆਂ ਚੀਕਾਂ, ਜੋ ਚੀਕਦੀਆਂ ਸੁਨ:

"ਮਾਸਟਰ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੇਟ, ਤੁਸੀਂ ਕਿੱਥੇ ਜਾ ਰਹੇ ਹੋ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਛਾਤੀ ਵਿੱਚ ਕਿਹੜੇ ਭੂਤ ਹਨ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਾਡੇ ਕੈਥੋਲਿਕ ਧਰਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਭੜਕਾਉਂਦੇ ਹਨ? ਓ, ਮੇਰੇ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਛੂਤ! ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ ਕਿ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਵੇਖ ਰਹੇ ਹੋ ਉਹ ਪਸ਼ਚਾਤਾਪੀ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਜਲੂਸ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸ ਕੁੜੇ 'ਤੇ ਚੁੱਕੀ ਔਰਤ ਸਭ ਤੋਂ ਧੰਨ ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਕੁਆਰੀ ਦੀ ਮੂਰਤੀ ਹੈ। ਸੋਚੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਵਾਰ ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਉਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਇਹ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ ਹੈ!"

ਪਰ ਸਾਂਚੇ ਦੀਆਂ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਫ਼ਾਇਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦਾ ਮਾਲਕ ਇੰਨਾ ਦ੍ਰਿੜ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਕੱਪੜੇ ਪਹਿਨੇ ਹੋਏ ਚਿੱਤਰਾਂ ਨੂੰ ਪਛਾੜ ਕੇ ਕਾਲੇ ਕੱਪੜੇ ਵਾਲੀ ਔਰਤ ਨੂੰ ਅਜ਼ਾਦ ਕਰਾਏਗਾ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਵੀ ਸ਼ਬਦ ਨਾ ਸੁਣਿਆ; ਜੇ ਉਸਨੇ ਸੁਣਿਆ ਹੁੰਦਾ ਵੀ, ਤਾਂ ਵੀ ਜੇਕਰ ਰਾਜਾ ਖੁਦ ਇਸਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਤਾਂ ਉਹ ਪਿੱਛੇ ਨਾ ਹਟਦਾ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਜਲੂਸ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚਿਆ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਰੋਸੀਨਾਂਤੇ ਦੀ ਲਗਾਮ ਫੜ ਲਈ, ਜੋ ਹੁਣ ਤੱਕ ਇੱਕ ਜਾਦੂ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਸੀ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਉੱਚੀ ਪਰ ਭਾਵੁਕ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੁਕਾਰਿਆ:

"ਤੁਹਾਡੇ ਸੁਰਦਾਰ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸ਼ਾਇਦ ਤੁਹਾਡੇ ਬੁਰੇ ਕੰਮਾਂ ਕਾਰਨ ਤੁਹਾਡੇ ਚਿਹਰੇ ਢੱਕੇ ਹੋਏ ਹਨ, ਮੇਰੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦੇਣਾ ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਗੱਲ ਸੁਣਨੀ ਸਿਆਣਪ ਹੋਵੇਗੀ।"

ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਰੁਕਣ ਵਾਲੇ ਉਹ ਸੁਨ ਜੋ ਮੂਰਤੀ ਲੈ ਕੇ ਗਏ ਸੁਨ। ਕਿਉਂਕਿ ਲਿਟਨੀ ਦਾ ਜਾਪ ਕਰ ਰਹੇ ਚਾਰ ਪਾਦਰੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੇਟ ਦੀ ਅਜੀਬ ਦਿੱਖ, ਰੋਸੀਨੈਂਟ ਦੀਆਂ ਨੰਗੀਆਂ ਹੱਡੀਆਂ ਅਤੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੇਟ ਦੇ ਕਈ ਹੋਰ ਹਾਸੋਹੀਣੇ ਗੁਣਾਂ ਨੂੰ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਉਸਨੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ:

"ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਭਰਾ, ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਸਾਨੂੰ ਕੁਝ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਜਲਦੀ ਕਹੋ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਭਰਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕੋਰੜੇ ਮਾਰ ਰਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਰੁਕ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਹ ਉਮੀਦ ਕਰਨਾ ਵਾਜਬ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਰੁਕ ਕੇ ਕੁਝ ਵੀ ਸੁਣੀਏ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਇੰਨਾ ਸੰਖੇਪ ਨਾ ਹੋਵੇ ਕਿ ਇਸਨੂੰ ਦੋ-ਤਿੰਨ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕੇ।"

"ਮੈਂ ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਹੀ ਗੱਲ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਹਾਂ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੇਟ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਜੋ ਕਿ ਇਹ ਹੈ: ਤੁਸੀਂ, ਇੱਥੇ ਅਤੇ ਹੁਣੇ, ਉਸ ਸੁੰਦਰ ਔਰਤ ਨੂੰ ਰਿਹਾ ਕਰ ਦਿਓਗੇ ਜਿਸਦੇ ਹੰਝੂ ਅਤੇ ਸੋਗਮਈ ਵਿਵਹਾਰ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੀ ਇੱਛਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੈਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਉਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੁਝ ਘਿਣਾਉਣੇ ਬਦਮਾਸ਼ ਕੀਤੇ ਹਨ। ਮੈਂ, ਜੋ ਇਸ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿਚ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਗਲਤੀਆਂ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰਨ ਲਈ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਕ ਹੋਰ ਕਦਮ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਵਧਣ ਦੇਵਾਂਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਸਨੂੰ ਉਹ ਆਜ਼ਾਦੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਜਿਸਦੀ ਉਹ ਇੱਛਾ ਰੱਖਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ।"

ਇਸ ਭਾਸ਼ਣ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਵਾਲੇ ਹਰ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਹੁਣ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋ ਗਿਆ ਕਿ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੇਟ ਜ਼ਰੂਰ ਕੋਈ ਪਾਗਲ ਆਦਮੀ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਉਹ ਬਹੁਤ ਦਿਲੋਂ ਹੱਸਣ ਲੱਗ ਪਏ। ਇਸ ਹਾਸੇ ਨੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੇਟ ਦੇ ਗੁੱਸੇ ਨੂੰ ਹੋਰ ਵੀ ਵਧਾ ਦਿੱਤਾ, ਇਸ ਲਈ ਬਿਨਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਸ਼ਬਦ ਕਹੇ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਤਲਵਾਰ ਕੱਢੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਪਾਗਲ ਜਿਹਾ ਵਾਰ ਕੀਤਾ। ਕੁੜਾ ਚੁੱਕਣ ਵਾਲਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੇ ਆਪਣਾ ਚੱਕ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ, ਆਪਣੇ ਸਾਥੀਆਂ ਨੂੰ ਇਸਨੂੰ ਉੱਪਰ ਰੱਖਣ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਆਰਾਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਤਾਂ ਕੁੜੇ ਨੂੰ ਸਹਾਰਾ ਦੇਣ ਲਈ ਵਰਤੇ ਗਏ ਕਾਂਟੇਦਾਰ ਸੋਟੀ ਜਾਂ ਡੰਡੇ ਨਾਲ, ਉਹ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੇਟ ਨਾਲ ਲੜਨ ਲਈ ਚਲਾ ਗਿਆ। ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਫੜ ਕੇ, ਉਹ ਇੱਕ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਤਲਵਾਰ ਦੇ ਵਾਰ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਵਿੱਚ ਕਾਮਯਾਬ ਹੋ ਗਿਆ ਜੋ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੇਟ ਨੇ ਛੱਡਿਆ, ਜਿਸ

ਨਾਲ ਸ਼ਟਾ ਦੇ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡ ਗਈ। ਅੱਧਾ ਹਿੱਸਾ ਜੋ ਉਸਨੇ ਫਾੜਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਉਸਨੂੰ ਵਰਤਦੇ ਹੋਏ, ਉਸਨੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਤਲਵਾਰ ਦੀ ਬਾਂਹ ਦੇ ਮੋਢੇ 'ਤੇ ਅਜਿਹਾ ਵਾਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਨਾਈਟ ਇਸ ਭਿਆਨਕ ਕਹਿਰ ਤੋਂ ਆਪਣਾ ਬਚਾਅ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਰਿਹਾ ਅਤੇ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਡਿੱਗ ਕੇ ਬੁਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜ਼ਖਮੀ ਹੋ ਗਿਆ। ਜਦੋਂ ਹੁੰਝਦਾ ਹੋਇਆ ਸਾਂਚੇ ਪਾਂਜ਼ਾ ਅਖੀਰ ਡੌਨ ਕਿਉਜੋਟ ਨੂੰ ਫੜ ਕੇ ਉਸਨੂੰ ਝੁਕਿਆ ਹੋਇਆ ਵੇਖਿਆ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਹਮਲਾਵਰ ਨੂੰ ਚੀਕਿਆ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਕੁੱਟਣਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦੇਵੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਜਾਦੂਈ ਸੂਰਮਾ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੇ ਸਾਰੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਕਦੇ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚਾਇਆ ਸੀ। ਪਰ ਜਿਸ ਚੀਜ਼ ਨੇ ਉਸ ਪਿੰਡ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਾਇਆ ਉਹ ਸਾਂਚੇ ਦਾ ਰੋਣਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਬਲਕਿ ਉਸਦਾ ਇਹ ਨਿਰੀਖਣ ਸੀ ਕਿ ਡੌਨ ਕਿਉਜੋਟ ਆਪਣਾ ਕੋਈ ਵੀ ਅੰਗ ਨਹੀਂ ਹਿਲਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਮਾਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਉਸਨੇ ਜਲਦੀ ਨਾਲ ਆਪਣਾ ਚੋਗਾ ਆਪਣੀ ਕਮਰ ਤੱਕ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਹਿਰਨ ਵਾਂਗ ਖੇਤ ਵਿੱਚ ਭੱਜਣ ਲੱਗ ਪਿਆ।

ਇਸ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੀ ਸੰਗਤ ਦੇ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਪਹੁੰਚ ਗਏ ਸਨ। ਜਦੋਂ ਜਲੂਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਆਦਮੀਆਂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵੱਲ ਭੱਜਦੇ ਦੇਖਿਆ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਅਫ਼ਸੋਸ ਦੇ ਨਾਲ ਕਰਾਸਬੋਅ ਸਨ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਡਰ ਸੀ ਕਿ ਚੀਜ਼ਾਂ ਬੁਰੀਆਂ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਮੂਰਤੀ ਦੇ ਦੁਆਲੇ ਇੱਕ ਚੱਕਰ ਬਣਾ ਕੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਹੱਡ ਉੱਚੇ ਕੀਤੇ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਕੋਰੜੇ ਲਏ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਾਦਰੀਆਂ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਮੁੰਮਬਤੀਆਂ ਚਲਾਈਆਂ, ਅਤੇ ਹਮਲੇ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕੀਤੀ, ਆਪਣਾ ਬਚਾਅ ਕਰਨ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਸੰਭਵ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਹਮਲਾਵਰਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹਮਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਵੀ ਦ੍ਰਿੜ ਇਰਾਦਾ ਕੀਤਾ। ਪਰ ਕਿਸਮਤ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਤੋਂ ਬਿਹਤਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ਤ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਂਚੇ ਨੇ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਦੇ ਸ਼ਰੀਰ ਉੱਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਦੁਖਦਾਈ ਅਤੇ ਹਾਸੋਹੀਣੀ ਰੋਣ ਵਿੱਚ ਟੁੱਟ ਗਿਆ, ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਉਸਦਾ ਮਾਲਕ ਮਰ ਗਿਆ ਹੈ। ਜਲੂਸ ਵਿਚ ਇੱਕ ਹੋਰ ਪੁਜਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਪੁਜਾਰੀ ਨੂੰ ਪਛਾਣ ਲਿਆ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਆਪਸੀ ਪਛਾਣ ਨੇ ਦੋਵਾਂ ਕੋਪਾਂ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਡਰ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਪਹਿਲੇ ਪੁਜਾਰੀ ਨੇ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਸੰਖੇਪ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਿੱਤੀ, ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਉਹ ਅਤੇ ਪਛਤਾਵਾ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦਾ ਸਾਰਾ ਸਮੂਹ ਦੇਖਣ ਲਈ ਗਿਆ ਕਿ ਕੀ ਗਰੀਬ ਨਾਈਟ ਮਰ ਗਿਆ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਾਂਚੇ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਿਚ ਹੰਝੂਆਂ ਨਾਲ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਸੁਣਿਆ:

"ਹੇ ਬਹਾਦਰੀ ਦੇ ਫੁੱਲ, ਜਿਸਨੇ ਆਪਣੀ ਚੰਗੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦਾ ਸਫ਼ਰ ਇੱਕ ਸੋਟੀ ਦੇ ਇੱਕ ਝਟਕੇ ਨਾਲ ਘਟਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ! ਤੁਸੀਂ, ਜੋ ਆਪਣੀ ਨਸਲ ਦਾ ਮਾਣ ਹੋ, ਸਾਰੇ ਲੁਕਾ ਮੰਚਾ ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਪੂਰੀ ਦੁਨੀਆ ਦਾ ਸਨਮਾਨ ਅਤੇ ਸ਼ਾਨ ਹੋ, ਜੋ ਹੁਣ ਤੁਹਾਡੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਦੀ ਘਾਟ ਹੈ, ਦੁਸ਼ਟ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਭਰ ਜਾਵੇਗਾ ਜੋ ਹੁਣ ਆਪਣੇ ਬੁਰੇ ਕੰਮਾਂ ਲਈ ਸਜ਼ਾ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਡਰਨਗੇ! ਤੁਸੀਂ ਸਾਰੇ ਸਿਕੰਦਰਾਂ ਨਾਲੋਂ ਵਧ ਉਦਾਰ ਰਹੇ ਹੋ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਿਰਫ਼ ਅੱਠ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਉਹ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਟਾਪੂ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਕੋਈ ਵੀ ਸਮੁੰਦਰ ਘੇਰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਘੇਰਦਾ ਹੈ! ਤੁਸੀਂ, ਹੇ ਮਾਲਕ, ਜੋ ਹੰਕਾਰੀ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਨਿਮਰ ਸੀ, ਅਤੇ ਨਿੰਮਰ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਹੰਕਾਰੀ ਸੀ; ਜਿਸਨੇ ਕੋਈ ਵੀ ਖ਼ਤਰਨਾਕ ਸਾਹਸ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਅਪਮਾਨ ਸਹਿਣ ਕੀਤਾ; ਜੋ ਕਦੇ ਵੀ ਉਤਸ਼ਾਹ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਪਿਆਰ ਵਿੱਚ ਸਨ; ਜੋ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸਹੀ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਸਨ; ਜੋ ਦੁਸ਼ਟਾਂ ਦੇ ਕੋੜੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਦੇ ਦੁਸ਼ਮਣ ਸਨ ਜੋ ਨੀਚ ਸੀ; ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਨਾਈਟ-ਗ਼ਲਤ, ਜੋ ਕਿ ਸਿਰਫ਼ ਇਹੀ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਹੈ!"

ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਸਾਂਚੇ ਦੇ ਚੀਕਾਂ ਅਤੇ ਰੋਣ ਨਾਲ ਮੁੜ ਸੁਰਜੀਤ ਹੋ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਜੋ ਪਹਿਲੀ ਗੱਲ ਕਹੀ ਉਹ ਇਹ ਸੀ:

"ਜੋ ਤੇਰੇ ਤੋਂ ਵੱਖ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਮੇਰੀ ਸਭ ਤੋਂ ਪਿਆਰੀ ਡੁਲਸੀਨੀਆ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਵੀ ਵੱਡੀਆਂ ਮੁਸੀਬਤਾਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ। ਸਾਂਚੇ ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ, ਮੈਨੂੰ ਜਾਦੂਈ ਗੱਡੀ 'ਤੇ ਚੜ੍ਹਾਉਣ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰੋ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਰੋਕੀਨਾਂਤੇ 'ਤੇ ਸੋਚ-ਵਿਚਾਰ ਕਰਕੇ ਸਵਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰਾ ਇਹ ਪੂਰਾ ਮੇਢਾ ਟੁੱਟ ਗਿਆ ਹੈ।"

"ਮੈਂ ਇਹ ਕਰਾਂਗਾ, ਮਾਲਕ, ਪੂਰੇ ਦਿਲ ਨਾਲ," ਸਾਂਚੇ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਪਰ ਆਓ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸੱਜਣਾਂ ਦੀ ਸੰਗਤ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਪਿੰਡ ਵਾਪਸ ਚੱਲੀਏ, ਜੋ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਦੀ ਭਲਾਈ ਬਾਰੇ

ਚਿੰਤਤ ਹੁਨ। ਉੱਥੇ ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਹੋਰ ਸੋਲਾਂ ਲਈ ਯੋਜਨਾ ਬਣਾ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਜੋ ਸਾਡੇ ਲਈ ਵਧੇਰੇ ਲਾਭਦਾਇਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਹੋਰ ਮਸ਼ਹੂਰ ਕਰੇਗਾ।"

"ਤੁਸੀਂ ਸਹੀ ਹੋ, ਸਾਂਚੋ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਨੂੰ ਹੁਣ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਤਾਰਿਆਂ ਦੇ ਮਾੜੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੂੰ ਜਾਣ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।"

ਕੈਨਨ, ਪੁਜਾਰੀ ਅਤੇ ਨਾਈ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਕਰਕੇ ਉਹ ਸਹੀ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਦੇ ਸਾਦੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ ਹੋ ਕੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਂਗ ਗੱਡੀ 'ਤੇ ਬਿਠਾਇਆ, ਅਤੇ ਜਲੂਸ ਦੁਬਾਰਾ ਇਕੱਠਾ ਹੋ ਗਿਆ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਚੱਲ ਪਿਆ। ਬਕਰੀ ਚਰਵਾਹੇ ਨੇ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਅਲਵਿਦਾ ਕਿਹਾ ਅਤੇ ਚਲਾ ਗਿਆ। ਅਧਿਕਾਰੀ ਹੋਰ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਸਨ ਅਤੇ ਪੁਜਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜੋ ਦੇਣਾ ਸੀ ਉਹ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਕੈਨਨ ਨੇ ਪਾਦਰੀ ਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੀ ਤਰੱਕੀ ਬਾਰੇ ਸੂਚਿਤ ਕਰੇ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਪਾਗਲਪਨ ਤੋਂ ਠੀਕ ਹੋ ਜਾਵੇ ਜਾਂ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਸੀ, ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਰੀ ਰੱਖੇ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਹਿਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸਨੇ ਸਾਰਿਆਂ ਤੋਂ ਵਿਦਾਈ ਲਈ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਯਾਤਰਾ ਦੁਬਾਰਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ। ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਸਾਰੇ ਵੱਖ ਹੋ ਗਏ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਵੱਖੋ-ਵੱਖਰੇ ਰਸਤੇ ਚਲੇ ਗਏ, ਪਾਦਰੀ ਅਤੇ ਨਾਈ, ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ, ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ, ਅਤੇ ਉਸ ਨੇਕ ਆਤਮਾ ਰੋਸੀਨਤੇ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ, ਜਿਸਨੇ ਜੋ ਕੁਝ ਵੀ ਦੇਖਿਆ ਸੀ, ਉਸ ਦੌਰਾਨ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਵਾਂਗ ਹੀ ਦ੍ਰਿੜਤਾ ਦਿਖਾਈ ਸੀ।

ਬਲਦ ਗੱਡੀ ਚਾਲਕ ਨੇ ਆਪਣੇ ਬਲਦਾਂ ਨੂੰ ਜੋੜਿਆ ਅਤੇ ਡੌਨ ਕਿਕਸੋਟ ਨੂੰ ਘਾਹ ਦੇ ਇੱਕ ਗੱਠੜੇ 'ਤੇ ਬਿਠਾਇਆ; ਫਿਰ ਆਪਣੀ ਰਵਾਇਤੀ ਸੁਸਤੀ ਨਾਲ ਉਹ ਪੁਜਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਚੱਲ ਪਿਆ, ਛੇ ਦਿਨਾਂ ਬਾਅਦ ਡੌਨ ਕਿਕਸੋਟ ਦੇ ਪਿੰਡ ਪਹੁੰਚਿਆ, ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਦੁਪਹਿਰ ਵੇਲੇ ਦਾਖਲ ਹੋਏ ਸਨ। ਇਹ ਐਤਵਾਰ ਦਾ ਦਿਨ ਸੀ, ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਸ਼ਹਿਰ ਵਾਸੀ ਉਸ ਪੁਲਾਜ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਨ ਜਿੱਥੇ ਨਾਈਟ ਦੀ ਗੱਡੀ ਨੂੰ ਲੰਘਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਇਹ ਦੇਖਣ ਲਈ ਨੇੜੇ ਆਏ ਕਿ ਗੱਡੀ ਵਿੱਚ ਕੌਣ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਸਾਥੀ ਪਿੰਡ ਵਾਸੀ ਨੂੰ ਪਛਾਣ ਕੇ ਹੈਰਾਨ ਰਹਿ ਗਏ। ਮੁੰਡਿਆਂ ਵਿਚੋਂ ਇੱਕ ਘਰ ਦੀ ਨੌਕਰ ਅਤੇ ਭਤੀਜੀ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਭੱਜਿਆ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਚਾਚਾ ਵਾਪਸ ਆ ਗਏ ਹਨ, ਕਮਜ਼ੋਰ, ਪਤਲੇ ਦਿਖਾਈ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਬਲਦ ਗੱਡੀ ਵਿੱਚ ਘਾਹ ਦੇ ਢੇਰ 'ਤੇ ਫੈਲ ਗਏ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਵਾਂ ਚੰਗੀਆਂ ਔਰਤਾਂ ਦੀਆਂ ਚੀਕਾਂ ਸੁਣਨਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਛਾਤੀਆਂ ਕੁੱਟਦੇ ਅਤੇ ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਦੀਆਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਘਿਣਾਉਣੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਸੁਰਾਪਦੇ ਦੇਖਣਾ ਬਹੁਤ ਦੁਖਦਾਈ ਸੀ, ਉਹ ਸਾਰੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਡੌਨ ਕਿਕਸੋਟ ਨੂੰ ਗੇਟ ਰਾਹੀਂ ਆਉਂਦੇ ਦੇਖ ਕੇ ਦੁਹਰਾਈਆਂ। ਨਾਈਟ ਦੇ ਵਾਪਸ ਆਉਣ ਦੀ ਖ਼ਬਰ ਸੁਣ ਕੇ, ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਦੀ ਪਤਨੀ ਜਲਦੀ ਨਾਲ ਉੱਥੇ ਪਹੁੰਚੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੂੰ ਬਹੁਤ ਸਮਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦਾ ਪਤੀ ਡੌਨ ਕਿਕਸੋਟ ਦੇ ਨਾਲ ਉਸਦੇ ਸੈਕੁਆਇਰ ਵਜੋਂ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਲਈ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਸਾਂਚੋ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ, ਤਾਂ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਕੀ ਗਿੰਦੜ ਠੀਕ ਹੈ। ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਡੌਨ ਕਿਕਸੋਟ ਨਾਲੋਂ ਬਿਹਤਰ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸੀ।

"ਮੈਂ ਰੱਬ ਦਾ ਧੰਨਵਾਦ ਕਰਦੀ ਹਾਂ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਜੋ ਵੀ ਦਇਆ ਦਿਖਾਈ ਹੈ, ਉਸ ਲਈ; ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸੋ, ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਕੁਆਇਰ ਹੋਣ ਦਾ ਕੀ ਫਾਇਦਾ ਹੋਇਆ ਹੈ? ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਕਰਟ ਲਿਆਇਆ ਹੈ? ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਬੱਚਿਆਂ ਲਈ ਜੁੱਤੀਆਂ ਬਾਰੇ ਕੀ?"

"ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਨਹੀਂ ਲਿਆਇਆ, ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੈਂ ਹੋਰ ਵੀ ਚੀਜ਼ਾਂ ਲਿਆਇਆ ਸੀ ਜੋ ਕਿ ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਵੱਧ ਕੀਮਤੀ ਅਤੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹਨ।"

"ਇਸ ਨਾਲ ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ," ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। "ਮੈਨੂੰ ਉਹ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦਿਖਾਓ ਜੋ ਜ਼ਿਆਦਾ ਕੀਮਤੀ ਅਤੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹਨ, ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ; ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਦਿਲ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਦੇਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹਾਂ, ਜੋ ਕਿ ਇੰਨੇ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਤੁਹਾਡੇ ਦੂਰ ਰਹਿਣ ਤੋਂ ਉਦਾਸ ਅਤੇ ਦੁਖੀ ਹੈ।"

"ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਘਰ ਦਿਖਾਵਾਂਗੀ, ਔਰਤ," ਪਾਂਜ਼ਾ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਫਿਲਹਾਲ ਲਈ ਬੱਸ ਸਬਰ ਰੱਖੋ। ਜੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਇੰਨਾ ਚੰਗਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਸਾਹਸ ਦੀ ਭਾਲ ਵਿੱਚ

ਨਿਕਲਣ ਦਾ ਆਗਿਆ ਦਵੋ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਜ਼ਲੂਦਾ ਹੋ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਟਾਪੂ ਦਾ ਕਾਊਂਟਰ ਜਾਂ ਗ੍ਰਾਵਰਨਰ ਦੇਖੋਗੇ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਆਮ ਟਾਪੂਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਵੀ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧਿਆ ਜੋ ਲੱਭਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।"

"ਸ੍ਵਰਗ ਇੰਨਾ ਖੁਸ਼ਹਾਲ ਹੋਵੇ, ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ, ਕ੍ਯੋਂਕਿ ਅਸੀਂ ਜ਼ਰੂਰ ਇਸਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਪਰ, ਮੈਨੂੰ ਦੱਸੋ: ਇਹ ਟਾਪੂਆਂ ਬਾਰੇ ਕੀ ਹੈ? ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਵੀ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਆ ਰਿਹਾ।"

"ਸੂਰ ਅੱਗੇ ਮੋਤੀ ਨਹੀਂ ਸੁੱਟੇ ਜਾਂਦੇ", ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਜ਼ਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। "ਤੂੰ ਚੰਗੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਦੇਖ ਲਵੇਂਗੀ, ਪ੍ਤਨੀ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਜਾਸੂਸਾਂ ਦੁਆਰਾ ਤੈਨੂੰ 'ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ' ਕਹਿ ਕੇ ਸੰਬੋਧਿਤ ਸੁਣ ਕੇ ਹੈਰਾਨ ਹੋ ਜ਼ਾਵੇਂਗੀ।"

"ਸਾਂਚੋ, ਇਸ ਔਰਤ-ਪ੍ਰੇਮ, ਟਾਪੂਆਂ ਅਤੇ ਜਾਗੀਰਾਂ ਦੀ ਗੱਲ ਤੋਂ ਤੇਰਾ ਕੀ ਮਤਲਬ ਹੈ?" ਜੁਆਨਾ ਪਾਂਜ਼ਾ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ, ਕ੍ਯੋਂਕਿ ਇਹ ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ ਦਾ ਨਾਮ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕਿ ਉਹ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ ਸੀ, ਸਗੋਂ ਇਸ ਲਈ ਕ੍ਯੋਂਕਿ ਲਾ ਮੰਚਾ ਵਿੱਚ ਪਤਨੀਆਂ ਦਾ ਆਪਣੇ ਪਤੀਆਂ ਦੇ ਉਪਨਾਮ ਲੈਣ ਦਾ ਰਿਵਾਜ਼ ਸੀ।

"ਸਭ ਕੁਝ ਜਾਣਨ ਦੀ ਇੰਨੀ ਜਲਦੀ ਨਾ ਕਰ, ਜੁਆਨਾ। ਤੈਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਤਸੱਲੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਸੱਚ ਦੱਸ ਰਹੀ ਹਾਂ, ਇਸ ਲਈ ਬੱਸ ਗੱਲ ਕਰਨੀ ਬੰਦ ਕਰ ਦੇ। ਮੈਂ ਸਿਰਫ਼ ਇਹੀ ਕਹਾਂਗੀ - ਅਤੇ ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ - ਕਿ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਅਨੰਦਦਾਇਕ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਸਤਿਕਾਰਯੋਗ ਆਦਮੀ ਲਈ ਇੱਕ ਨਾਈਟ-ਇਰੈਂਟ ਦੇ ਸਕੁਆਇਰ ਵਜੋਂ ਸੇਵਾ ਕਰਨੀ ਅਤੇ ਸਾਹਸ ਦੀ ਭਾਲ ਵਿੱਚ ਘੁੰਮਣਾ। ਯਕੀਨਨ, ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਸਾਹਸ ਉਨੇ ਵਧੀਆ ਨਹੀਂ ਨਿਕਲਦੇ ਜਿੰਨੇ ਤੁਸੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ, ਕ੍ਯੋਂਕਿ ਹਰ ਸੌ ਵਿੱਚੋਂ ਨਿੜ੍ਨਿਨਵੇਂ ਵਿਗੜਦੇ ਅਤੇ ਵਿਗੜਦੇ ਹਨ। ਮੈਂ ਇਹ ਤਜਰਬੇ ਤੋਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ, ਕ੍ਯੋਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਕੁਝ ਵਿੱਚ ਕੁੱਟਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਕੁਝ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕੰਬਲ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਇਸ ਸਭ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਇਹ ਸੋਚ ਕੇ ਘੁੰਮਣਾ ਇੱਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਪਹਾੜ ਪਾਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਜੰਗਲਾਂ ਨੂੰ ਕੱਟ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਚੱਟਾਨਾਂ 'ਤੇ ਚੜ੍ਹ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਕਿਲ੍ਹਿਆਂ ਦਾ ਦੌਰਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਰਾਵੇਂ ਵਿੱਚ ਠਹਿਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਕਦੇ ਵੀ ਇੱਕ ਮੁਬਾਰਕ ਮਾਰਵੇਡੀ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਤਾਂ ਅੱਗੇ ਕੀ ਹੋਵੇਗਾ।"

ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ 'ਤੇ ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਪਤ੍ਨੀ ਜੁਆਨਾ ਪਾਂਜ਼ਾ ਨੇ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਜਦੋਂ ਕਿ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੀ ਘਰ ਵਾਲੀ ਅਤੇ ਭਤੀਜੀ ਉਸਨੂੰ ਅੰਦਰ ਲੈ ਗਈਆਂ, ਉਸਦੇ ਕੱਪੜੇ ਉਤਾਰ ਦਿੱਤੇ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪੁਰਾਣੇ ਬਿਸਤਰੇ ਵਿੱਚ ਲਿਟਾ ਦਿੱਤਾ, ਜਿੱਥੇ ਉਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੱਲ ਖਾਲੀ ਨਜ਼ਰਾਂ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ, ਇਹ ਪਤਾ ਨਾ ਲੱਗ ਸਕਿਆ ਕਿ ਉਹ ਕਿੱਥੇ ਹੈ। ਪੁਜਾਰੀ ਨੇ ਭਤੀਜੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਚਾਚੇ ਦਾ ਮਜ਼ਾਕ ਉਡਾਉਣ ਲਈ ਹਰ ਸੰਭਵ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ, ਉਸਨੂੰ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਉਹ ਦੁਬਾਰਾ ਭੱਜਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰੇ ਤਾਂ ਉਹ ਸੁਚੇਤ ਰਹੇ, ਅਤੇ ਇੱਥੇ ਉਸਨੇ ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਦੱਸਿਆ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਘਰ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਮਝਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਔਰਤਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਆਪਣੀਆਂ ਆਵਾਜ਼ਾਂ ਸ੍ਵਰਗ ਵੱਲ ਬੁਲੰਦ ਕੀਤੀਆਂ ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫ਼ਿਰ ਬ੍ਰਹਾਦਰੀ ਦੀਆਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਤਾਬਾਂ 'ਤੇ ਸਰਾਪਾਂ ਦਾ ਢੇਰ ਲੱਗਾਇਆ, ਸ੍ਵਰਗ ਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਹ ਅਜਿਹੀਆਂ ਮਨਘੜਤ ਬੁਕਵਾਸਾਂ ਦੇ ਲੇਖਕਾਂ ਨੂੰ ਨਰਕ ਦੀਆਂ ਡੂੰਘਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟ ਦੇਵੇ। ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਉਲਝਣ ਵਿੱਚ ਸੁਨ ਅਤੇ ਉਸੇ ਸਮੇਂ ਡਰਦੇ ਸਨ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਚਾਚੇ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਸੁਧਾਰ ਦੇ ਸੰਕੇਤ ਦਿਖਾਏ ਜਾਣ 'ਤੇ ਪਾ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਚੀਜ਼ਾਂ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਨਿਕਲੀਆਂ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਡਰਦੇ ਸਨ।

ਪਰ ਇਸ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਲੇਖਕ ਨੇ, ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੀ ਤੀਜੀ ਸੈਲੀ ਸੰਬੰਧੀ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਅਤੇ ਲਗਨ ਨਾਲ ਖੋਜ ਕਰਨ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਸਰੋਤਾਂ ਤੋਂ, ਹੋਰ ਕੁਝ ਵੀ ਖੋਜਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਸਿਰਫ਼ ਪਰੰਪਰਾ ਨੇ ਲਾ ਮੰਚਾ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀਆਂ ਯਾਦਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਤੱਥ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰੱਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਤੀਜੀ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਘਰੋਂ ਨਿਕਲਿਆ ਤਾਂ ਉਹ ਸਾਰਾਗੋਸਾ ਗਿਆ, ਜਿੱਥੇ ਉਸਨੇ ਉਸ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਹੋਏ ਕੁਝ ਮਸ਼ਹੂਰ ਜੁਸ੍ਟਾਂ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਲਿਆ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਬਹਾਦਰੀ ਅਤੇ ਤੇਜ਼ ਬੁਧੀ ਦੇ ਯੋਗ ਯਤਨਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਇਆ, ਪਰ ਸਾਡਾ ਲੇਖਕ ਆਪਣੇ ਆਖਰੀ ਦਿਨਾਂ ਅਤੇ ਮੌਤ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਵੀ ਵੇਰਵਾ ਖੋਲ੍ਹਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਸੀ।

ਦਰਅਸਲ, ਉਸਨੂੰ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਹੁੰਦਾ ਜੇਕਰ ਚੰਗੀ ਕਿਸਮਤ ਇੱਕ ਬਜ਼ੁਰਗ ਡਾਕਟਰ ਨੂੰ ਨਾ ਦਿੰਦੀ ਜਿਸ ਕੋਲ ਇੱਕ ਸੀਸੇ ਵਾਲਾ ਡੱਬਾ ਸੀ ਜੋ ਉਸਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਆਸ਼ਰਮ ਦੀ ਨੀਂਹ ਵਿੱਚ ਲੱਭਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸਨੂੰ ਢਾਹਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਡੱਬੇ ਵਿੱਚ ਕਈ ਚਮਚੇ ਮਿਲੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਗੋਥਿਕ ਪਾਤਰਾਂ ਨਾਲ ਲਿਖੀਆਂ ਕਵਿਤਾਵਾਂ ਸਨ ਪਰ ਸੂਪੈਨਿਸ਼ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ। ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੇ ਕਈ ਕਾਰਨਾਮੇ ਦੱਸੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਟੋਬੋਸੋ ਦੀ ਸੁੰਦਰਤਾ, ਰੋਸੀਨਤੇ ਦੀ ਦਿੱਖ, ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਦੀ ਵਫ਼ਾਦਾਰੀ, ਨਾਈਟ ਦੀ ਆਪਣੀ ਕਬਰ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਜੀਵਨ ਅਤੇ ਆਦਤਾਂ ਬਾਰੇ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਬਾਰੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਿਆ ਅਤੇ ਸਮਝਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਉਹ ਇਸ ਵਿਲੱਖਣ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਲੇਖਕ ਦੁਆਰਾ ਹੇਠਾਂ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਇਸ ਇਤਿਹਾਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਲਾ ਮੰਚਾ ਦੇ ਸਾਰੇ ਪੁਰਾਲੇਖਾਂ ਵਿਚ ਜਾਂਚ ਅਤੇ ਖੋਜ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਜੋ ਬੇਅੰਤ ਮਿਹਨਤ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਉਸ ਦੇ ਬਦਲੇ ਵਿੱਚ, ਲੇਖਕ ਆਪਣੇ ਪਾਠਕਾਂ ਤੋਂ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਮੰਗਦਾ ਕਿ ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਉਹੀ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਬੁੱਧੀਮਾਨ ਵਿਅਕਤੀ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਹਾਦਰੀ ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੁਨੀਆ ਦੇ ਸਾਰੇ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇੰਨਾ ਸਤਿਕਾਰ ਮਿਲਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਨਾਲ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਅਤੇ ਚੰਗੀ ਤਨਖਾਹ ਵਾਲਾ ਸਮਝੇਗਾ ਅਤੇ ਹੋਰ ਇਤਿਹਾਸਾਂ ਦੀ ਭਾਲ ਕਰਨ ਲਈ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਜੇ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਨਹੀਂ, ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਖੋਜੀ ਅਤੇ ਮਨੋਰੰਜਕ।

ਸੀਸੇ ਵਾਲੇ ਡੱਬੇ ਵਿੱਚੋਂ ਮਿਲੇ ਚਮਚੇ ਉੱਤੇ ਲਿਖੇ ਪਹਿਲੇ ਸ਼ਬਦ ਇਹ ਸਨ:

ਲਾ ਮੰਚਾ ਦੇ ਇੱਕ ਪਿੰਡ, ਅਰਗਾਮਾਸਿਲਾ ਦੇ ਅਕਾਦਮਿਕ, ਲਾ ਮੰਚਾ ਦੇ ਬਹਾਦਰ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੇ ਜੀਵਨ ਅਤੇ
ਮੌਤ 'ਤੇ,

HOC ਸਕ੍ਰਿਪਸਰੰਟ[1]

ਮੋਨੀਕਾਂਗੋ, ਅਰਗਾਮਾਸਿਲਾ ਦਾ ਅਕਾਦੇਮਿਕ, ਡੌਨ ਕਵਿਸੋਟ ਦੀ ਕਬਰ 'ਤੇ
ਲਾ ਮੰਚਾ ਦੀ ਜੰਗ ਦੀ ਗਰਜ,
ਸਭ ਤੋਂ ਤੇਜ਼ ਬੁੱਧੀ ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਚਾ ਵਿਚਾਰ,
ਉਹ ਬਾਂਹ ਜਿਸ ਤੋਂ ਗਾਇਟਾ ਦੂਰ ਸੀ
ਕੈਥੇ ਤੱਕ ਇਸਦੀ ਤਾਕਤ ਫੈਲ ਗਈ।
ਉਹ ਜਿਸਨੇ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਬਹਾਦਰੀ ਦੀ ਅੱਗ ਰਾਹੀਂ,
ਮੁਹਾਨ ਅਮਾਦੀ ਦੀ ਪ੍ਰਸਿੱਧੀ ਨੂੰ ਪਛਾੜ ਦਿੱਤਾ,
ਜੰਗੀ ਗੈਲੋਰ ਨੂੰ ਰਿਟਾਇਰ ਹੋਣ ਲਈ ਕ੍ਰਿਹ,
ਅਤੇ ਬੇਲੀਅਨ ਦੇ ਨਾਮ ਨੂੰ ਚੁੱਪ ਕਰਵਾ ਦਿੱਤਾ।
ਉਹ ਜਿਸਨੇ ਹੈਲਮੇਟ, ਤਲਵਾਰ ਅਤੇ ਢਾਲ ਨਾਲ,
ਰੋਸੀਨੈਂਟ 'ਤੇ, ਮਸ਼ਹੂਰ ਘੋੜਾ,
ਸਾਹਸ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਮੈਦਾਨਾਂ ਵਿੱਚ ਲੜਿਆ,
ਇਸ ਜੰਮੇ ਹੋਏ ਪੱਥਰ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਪਿਆ ਹੈ।

ਪੈਨਿਆਗੁਆਡੋ, ਟੋਬੋਸੋ ਦੇ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਵਿੱਚ ਅਰਗਾਮਾਸਿਲਾ ਦਾ ਅਕਾਦਮੀਸ਼ੀਅਨ
ਉਹ ਜਿਸਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਦੇਖਦੇ ਹੋ, ਮੋਟੀ ਅਤੇ ਮਾਸ ਵਾਲੀ ਔਰਤ,
ਉੱਚੀ ਛਾਤੀ ਅਤੇ ਜੋਸ਼ੀਲੀ ਅੱਖਾਂ ਵਾਲੀ,
ਸੁਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੋਹਿਤ ਨਾਈਟ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੀ ਲਾਟ ਸੀ,
ਟੋਬੋਸੋ ਰਾਣੀ ਦੀ ਸੁੰਦਰ ਡੁਲਸੀਨੀਆ।
ਉਸ ਲਈ, ਤਲਵਾਰ ਅਤੇ ਢਾਲ ਨਾਲ ਹਥਿਆਰਬੰਦ ਕੈਪ-ਏ-ਪਾਈ,

ਉਸਨੇ ਤਲਵਾਰ ਵਾਲੇ ਪਹਾੜ ਨੂੰ ਮਿੱਧਿਆ,
ਉਸ ਲਈ ਮੋਂਟੀਏਲ ਦੇ ਮਸ਼ਹੂਰ ਖੇਤ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕੀਤਾ,
ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਅਣਗਿਣਤ ਬੈਰ ਦੀ ਮਿਹਨਤ ਕਰਦਾ ਹੈ।
ਅੱਖੀ ਕਿਸਮਤ! ਕਿ ਮੌਤ ਇੰਨੀ ਵਧੀਆ ਫੁੱਲ ਵੱਢੇ,
ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਨਾਈਟ ਉੱਤੇ ਪਿਆਰ ਆਪਣੀ ਜ਼ਾਲਮ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਇਸਤੇਮਾਲ ਕਰਦਾ ਹੈ!

ਕੈਪ੍ਰੀਕੋਸੋ, ਅਰਗਾਮਾਸਿਲਾ ਦਾ ਇੱਕ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੁਸ਼ਿਆਰ ਅਕਾਦਮਿਕ, ਡੌਨ ਕਵਿਸੋਟ ਦੇ ਘੋੜੇ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਵਿੱਚ

ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਦਰੱਖਤ ਦੇ ਅਡੋਲ ਤਣੇ ਉੱਤੇ, ਜਿਸਦੀ ਜੜ੍ਹ, ਕਤਲੇਆਮ ਦੇ ਨਸ਼ੇ ਵਿੱਚ,
ਜੰਗ ਦੀ ਖੁਸ਼ਬੂ ਭੇਜਦੀ ਹੈ, ਲਾ ਮੰਚਾ ਦਾ ਸੂਰਮਾ,
ਬਹਾਦਰੀ ਨਾਲ ਸ਼ਾਂਤ, ਅਤੇ ਲੜਾਈ ਤੋਂ ਵਾਪਸ ਆਇਆ,
ਉਸਦਾ ਖੂਨੀ ਝੰਡਾ ਹਵਾ ਵਿੱਚ ਕੰਬਦਾ ਹੈ,
ਆਪਣੇ ਚਮਕਦੇ ਕਵਚ ਨੂੰ ਲਟਕਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਸੂਰਜ ਚਮਕਦਾ ਹੈ
ਉਸ ਵਧੀਆ ਸੁਕੁਆ ਵਾਲੇ ਸਟੀਲ ਨਾਲ, ਜਿਸਦਾ ਕਿਨਾਰਾ ਉੱਪਰ ਵੱਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ,
ਹੈਕ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਕੱਟਦਾ ਹੈ, ਉਲਝਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਵਿਰੋਧੀ ਦੁਸ਼ਮਣਾਂ ਨੂੰ ਭਜਾਉਂਦਾ ਹੈ।
ਅਣਸੁਣਿਆ ਬਹਾਦਰੀ! ਅਤੇ ਅਣਸੁਣੀ ਕਵਿਤਾ!
ਪਰ ਕੱਲਾ ਨਵੀਆਂ ਕਿਸਮਾਂ ਦੀ ਕਾਢ ਕੱਢਦੀ ਹੈ, ਅਭਿਆਸ ਕਰਨ ਲਈ ਨਵੀਆਂ ਸ਼ਾਨ।
ਜੇਕਰ ਅਮਾਦੀਸ ਯੂਨਾਨ ਨੂੰ ਪ੍ਰਸਿੱਧੀ ਦਿੰਦੀ ਹੈ,
ਉਸਦਾ ਮੁਖੀ ਭਿਆਨਕ ਬੇਲੋਨਾ ਤਾਜ ਦਿੰਦਾ ਹੈ,
ਗੌਲ ਜਾਂ ਯੂਨਾਨ ਨਾਲੋਂ ਲਾ ਮੰਚਾ ਨੂੰ ਇਨਾਮ ਦੇਣਾ,
ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੁਇਕਸੋਟ ਅਮਾਦੀਸ ਉੱਤੇ ਜਿੱਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ।
ਉਸਦੇ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਨਾਮ ਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਭੁਲਾਇਆ ਨਹੀਂ ਜਾਵੇਗਾ,
ਜਿਸਦਾ ਘੋੜਾ ਪ੍ਰਸਿੱਧੀ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਲਈ ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ,
ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਰੋਸੀਨੈਂਟ, ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਘੋੜਾ!
ਜ਼ਿਆਦਾ ਉਦਾਰ ਹੁੰਕਾਰ ਜਾਂ ਤੇਜ਼ ਗਤੀ ਨਾਲ ਨਹੀਂ
ਉਸਦਾ ਸਵਾਰ ਪਹਿਲਾਂ ਰੀਨਾਲਡੋ ਦਾ ਬੇਅਰਡ ਬੇਰ,
ਜਾਂ ਉਸਦਾ ਪਾਗਲ ਮਾਲਕ, ਓਰਲੈਂਡੋ ਦਾ ਬ੍ਰਿਲਾਡੋਰ।

ਬਰੂਲਾਡੋਰ, ਅਰਗਾਮਾਸਿਲਾ ਦਾ ਛੋਟਾ ਅਕਾਦਮਿਕ, ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਤੇ

ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਨੂੰ ਦੇਖੋ, ਉਸਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇਖੋ,
ਅਤੇ ਇਸ ਆਇਤ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਦੱਸਣ ਦਿਓ।
ਉਸਦਾ ਸਰੀਰ ਛੋਟਾ ਸੀ, ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ,
ਫਿਰ ਵੀ ਦੇ ਜਿੰਨੀ ਵੱਡੀ ਆਤਮਾ ਰੱਖਦਾ ਸੀ।
ਕੋਈ ਛਲ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਸਨੂੰ ਉਹ ਜਾਣਦਾ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੁਝ ਲੋਕ ਸਨ,
ਪਰ ਉਸਦੀ ਮਾਂ ਵਾਂਗ ਸਾਦਾ।
ਇਹ ਕੋਮਲ ਸਕੁਏਅਰ ਕੋਮਲ ਗਧੇ 'ਤੇ
ਕੋਮਲ ਰੋਸੀਨਾਂਟੇ ਦੀ ਰੁਫਤਾਰ ਨਾਲ ਚੱਲਿਆ,
ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਦੇ ਪਿੱਛੇ-ਪਿੱਛੇ ਇੱਕ ਥਾਂ ਤੋਂ ਦੂਜੀ ਥਾਂ।
ਇੱਕ ਗਿਣਤੀ ਬਣਨ ਲਈ ਉਸਨੇ ਇੱਛਾ ਕੀਤੀ,
ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਇੱਛਾ ਲਈ ਚੰਗਾ ਕਾਰਨ;
ਪਰ ਇਹਨਾਂ ਨਾਸ਼ੁਕਰਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਇਹ੍ਹਨਾਂ ਦੇ ਯੋਗ। ਕੋਈ ਵਾਰ,
ਈਰਖਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਨਮਾਨ 'ਤੇ ਘੱਟ ਹੀ ਚੜ੍ਹਦਾ ਹੈ।
ਵਿਅਰਥ ਪਾਣੀ! ਆਪਣੀਆਂ ਇੱਛਾਵਾਂ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਓ,
ਅਤੇ ਚਾਪਲੂਸੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰੋ ਹੋਰ ਉਮੀਦ ਨਾ ਰੱਖੋ,

ਜਿਸਦੇ ਵਾਅਦੇ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਕਿੰਨੇ ਵੀ ਦਿਖਾਈ ਦੇਣ,
ਇੱਕ ਪਰਛਾਵੇਂ ਜਾਂ ਸੁਪਨੇ ਵਿੱਚ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਓ।

ਕੈਚੀਡੀਆਬਲੋ, ਅਰਗਾਮਾਸਿਲਾ ਦਾ ਅਕਾਦਮਿਕ, ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੀ ਕਬਰ 'ਤੇ
ਇੱਥੇ ਇੱਕ ਬਦਕਿਸਮਤ ਸੂਰਮਾ ਪਿਆ ਹੈ,
ਕਈ ਝਗੜਿਆਂ ਵਿੱਚ ਬੁਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੁਚਲਿਆ ਹੋਇਆ,
ਜਿਸਦਾ ਰਾਹਗੀਰ, ਰੇਸੀਨੇਤੇ ਉੱਚਾ,
ਉਸਨੂੰ ਬਹੁਤ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਬੋਰ ਕਰਦਾ ਸੀ।
ਉਸਦੇ ਪਿਆਰੇ ਮਾਲਕ ਦੇ ਕੋਲ
ਝੂਠ ਬੋਲਦਾ ਹੈ ਡੌਲਟਿਸ਼ ਸਾਂਚੋ ਪ੍ਰਾਂਜ਼ਾ,
ਇੱਕ ਭੁਰੇਸੇਮੰਦ ਸਕੁਆਇਰ ਜੋ ਹਿੰਮਤ ਨਾਲ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਾ ਸੀ,
ਅਤੇ ਸੱਚ ਜਿਵੇਂ ਕਦੇ ਮਨੁੱਖ ਨੇ ਦੇਖਿਆ।

ਟਿਕੀਟੋਕ, ਅਰਗਾਮਾਸਿਲਾ ਦਾ ਅਕਾਦਮੀਸ਼ੀਅਨ, ਟੋਬੋਸੋ ਦੇ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਦੀ ਕਬਰ 'ਤੇ

ਡੁਲਸੀਨੀਆ, ਮੋਟੀ ਅਤੇ ਮਾਸ ਵਾਲੀ, ਇਸ ਜੰਮੇ ਹੋਏ ਪੱਥਰ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਪਈ ਹੈ,
ਪਰ ਕਿਉਂਕਿ ਭਿਆਨਕ ਮੌਤ ਲਈ ਇੱਕ ਇਨਾਮ ਹੈ,
ਚੁਮੜੀ ਅਤੇ ਹੱਡੀ [ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ, "ਧੂੜ ਅਤੇ ਸੁਆਹ"] ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਗਈ।
ਉਹ ਚੰਗੇ ਮਾਪਿਆਂ ਵਾਲੀ ਆਈ,
ਅਤੇ ਉਸ ਵਿੱਚ ਔਰਤ ਸੀ;
ਉਹ ਮਹਾਨ ਕੁਇਕਸੇਟ ਦੀ ਲੁਾਟ ਸੀ,
ਪਰ ਸਿਰਫ਼ ਮੌਤ ਹੀ ਉਸਨੂੰ ਜਿੱਤ ਸਕਦੀ ਸੀ।

ਇਹੀ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਆਇਤ ਸੀ ਜਿਸਨੂੰ ਸਮਝਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਬਾਕੀ ਬਚੀਆਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਲਿਖਤ ਕੀੜੇ ਖਾਧੀ ਗਈ ਸੀ, ਨੂੰ ਇੱਕ ਅਕਾਦਮਿਕ ਨੂੰ ਸੌਂਪਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਬਾਰੇ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾ ਸਕੇ। ਅਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹਾਂ ਕਿ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੂੰ ਕਈ ਹੋਰ ਨਾ ਆਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਰਾਤਾਂ ਅਤੇ ਕਾਫ਼ੀ ਮਿਹਨਤ ਦੀ ਕੀਮਤ 'ਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਮੀਦ ਹੈ ਕਿ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੇਟ ਦਾ ਤੀਜਾ ਸੈਲੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੋਵੇਗਾ।

ਸ਼ੈਦ ਦੂਸਰੇ ਇੱਕ ਬਿਹਤਰ ਚੋਣ ਨਾਲ ਗਾਉਣਗੇ।[2]

1. ਲਾਤੀਨੀ: "ਇਹ ਲਿਖਿਆ।"
2. ਇਤਾਲਵੀ: "ਸ਼ਾਇਦ ਕੋਈ ਹੋਰ ਬਿਹਤਰ ਪਲੇਕਟਰਮ (ਭਾਵ, ਪ੍ਰੇਰਨਾ) ਨਾਲ ਗਾਏਗਾ।" ਓਰਲੈਂਡੋ ਫੁਰੀਓਸੋ ਤੋਂ।

[Translation of the title page of the original Spanish edition]

SECOND PART
OF THE INGENIOUS KNIGHT DON QUIXOTE OF LA MANCHA.

By Miguel de Cervantes Saavedra, author of its first part.

Dedicated to Don Pedro Fernández de Castro, Count of Lemos, Andrade, and Villalba, Marquis of Sarria, Gentleman in waiting to his Majesty, Commander of the Land-Grants of Peñafiel, and La Zarza of the Order of Alcántara, Viceroy, Governor, and Captain General of the Kingdom of Naples, and president of the supreme Council of Italy.

Year **1615**

WITH COPYRIGHT,
In Madrid, *By Juan de la Cuesta.*
For sale at the firm of Francisco de Robles, book agent to the King, O[ur] L[ord].

ਭਾਗ ਦੋ

ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ

ਕੌਂਸਲ ਦੇ ਸਰਦਾਰਾਂ ਦੇ ਹੁਕਮ ਅਤੇ ਹੁਕਮ ਨਾਲ, ਮੈਂ ਮਿਗੁਏਲ ਡੀ ਸਰਵੈਂਟਸ ਸਾਵੇਦਰਾ ਦੁਆਰਾ ਲਿਖੀ ਗਈ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਆਫ਼ ਲਾ ਮੰਚਾ ਦੇ ਦੂਜੇ ਭਾਗ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸਾਡੇ ਪਵਿੱਤਰ ਕੈਥੋਲਿਕ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਜਾਂ ਨੈਤਿਕ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸਾਰਾ ਮਾਸੂਮ ਮਨੋਰੰਜਨ ਅਤੇ ਨੁਕਸਾਨ ਰਹਿਤ ਮਨੋਰੰਜਨ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ - ਉਹ ਚੀਜ਼ਾਂ ਜੋ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਲੋਕ ਆਪਣੇ ਗਣਰਾਜਾਂ ਲਈ ਢੁਕਵੀਂ ਸਮਝਦੇ ਸਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਲੇਸੇਡੇਮੋਨੀਅਨਾਂ ਨੇ ਵੀ ਆਪਣੀ ਗੰਭੀਰਤਾ ਵਿੱਚ ਹਾਸੇ ਲਈ ਇੱਕ ਮੂਰਤੀ ਬਣਾਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਥੱਸਲੀਅਨਾਂ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਤਿਉਹਾਰ ਸਮਰਪਿਤ ਕੀਤੇ ਸਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪੌਸਾਨੀਆਸ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਹੈ (ਬੋਸੀਓ ਦੇ ਡੀ ਸਿਗਨਿਸ ਏਕਲ ਦੇ ਅਧਿਆਇ 10 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ) ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸੁਸਤ ਰੂਹਾਂ ਅਤੇ ਉਦਾਸ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਮੁੜ ਸੁਰਜੀਤ ਕੀਤਾ। ਟਲੀ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਧਿਆਨ ਡੀ ਲੋਜੀਬਸ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਕਿਤਾਬ ਵਿੱਚ ਲੈਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਵੀ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ: "ਇੰਟਰਪੋਨ ਟੂਇਸ ਇੰਟ੍ਰਡਮ ਗੌਡੀਆ ਕਰਿਸ।"[1] ਇਹ ਉਹੀ ਹੈ ਜੋ ਲੇਖਕ[2] ਅਸਲ ਨੂੰ ਮਨਘੜਤ ਨਾਲ, ਮਨੋਰੰਜਕ ਨੂੰ ਲਾਭਦਾਇਕ ਨਾਲ, ਅਤੇ ਸੁਧਾਰ ਨੂੰ ਦਿਖਾਵੇ ਨਾਲ ਮਿਲਾ ਕੇ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਨਸੀਹਤ ਦੇ ਫਿਸ਼ਹੁੱਕ ਨੂੰ ਲੁਕਾਉਣ ਲਈ ਹਾਸੇ ਦੇ ਦਾਣੇ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਬਹਾਦਰੀ ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਦੇ ਆਪਣੇ ਸਹੀ-ਦਿਮਾਗੀ ਟੀਚੇ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਆਪਣੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾਯੋਗ ਮਿਹਨਤ (ਅਤੇ ਚਤੁਰਾਈ) ਦੁਆਰਾ ਉਸਨੇ ਇਸ ਛੂਤ ਵਾਲੀ ਬਿਮਾਰੀ ਦੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਖੇਤਰਾਂ ਨੂੰ ਸਾਫ਼ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਕੰਮ ਜੋ ਉਸਦੀ ਮਹਾਨ ਪ੍ਰਤਿਭਾ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਯੋਗ ਹੈ, ਇਹ ਸਾਡੇ ਰਾਸ਼ਟਰ ਦਾ ਸਨਮਾਨ ਅਤੇ ਚੁਮਕ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਗੁਆਂਢੀਆਂ ਦਾ ਹੈਰਾਨੀ ਅਤੇ ਈਰਖਾ ਹੈ; ਘੱਟੋ ਘੱਟ, ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਹੈ। ਮੈਡ੍ਰਿਡ ਵਿੱਚ, ਸਤਾਰ੍ਹਵੀਂ ਮਾਰਚ, ਸੋਲਾਂ ਸੌ ਪੰਦਰਾਂ।

ਮਾਸਟਰ ਜੋਸਫ਼ ਡੀ ਵਾਲਡੀਵੀਏਲਸੋ

ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ

ਮਹਾਮਹਿਮ ਦੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਮੈਡਰਿਡ ਦੇ ਵਾਈਕਰ-ਜਨਰਲ, ਡਾ. ਗੁਟੀਰੇ ਡੀ ਸੇਟੀਨਾ ਦੇ ਹੁਕਮ ਅਨੁਸਾਰ, ਮੈਂ ਮਿਗੁਏਲ ਡੀ ਸਰਵੈਂਟਸ ਸਾਵੇਦਰਾ ਦੀ ਇਸ ਕਿਤਾਬ, "ਲਾ ਮੰਚਾ ਦੇ ਬੁੱਧੀਮਾਨ ਨਾਈਟ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦਾ ਦੂਜਾ ਭਾਗ" ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਈਸਾਈ ਚੋਸ਼ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਜਾਂ ਇੱਕ ਚੰਗੀ ਉਦਾਹਰਣ ਅਤੇ ਨੈਤਿਕ ਸੁਰ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੀਆਂ ਕਦਰਾਂ-ਕੀਮਤਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ। ਇਸਦੇ ਉਲਟ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਕਾਫ਼ੀ ਵਿਦਵਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਲਾਭਦਾਇਕ ਹੈ, ਇਸਦੇ ਸੰਜਮੀ ਪੱਰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਕਸਤ ਦਲੀਲ ਵਿੱਚ ਜਿਸਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਬਹਾਦਰੀ ਦੀਆਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਅਰਥ, ਗਲਤ ਕਿਤਾਬਾਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਛੂਤ ਜਾਇਜ਼ ਨਾਲੋਂ ਕਿਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਫੈਲ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਪੈਨਿਸ਼ ਭਾਸ਼ਾ ਦੀ ਸਿੱਧੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ, ਤੁੰਗ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਤੇ ਅਧਿਐਨ ਕੀਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੁਆਰਾ ਬਿਨਾਂ ਮਿਲਾਵਟ ਦੇ, ਸਮਝਦਾਰ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਲਈ ਇੱਕ ਬੁਰਾਈ ਜੋ ਜ਼ਾਇਜ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਘਿਣਾਉਣੀ ਹੈ। ਬੁਰਾਈਆਂ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰਨ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਜਿਸਨੂੰ ਇਹ ਆਪਣੇ ਤਿੱਖੇ ਭਾਸ਼ਣਾਂ ਰਾਹੀਂ ਲਗਾਤਾਰ ਛੂੰਹਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਈਸਾਈ ਨਸੀਹਤ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੀ ਇੰਨੀ ਸਮਝਦਾਰੀ ਨਾਲ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੋ ਕੋਈ ਵੀ ਉਸ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਨਾਲ ਪੀੜਤ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਇਹ ਠੀਕ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਇਸ ਨੂੰ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ, ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਝਿਜਕ ਜਾਂ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਘਿਣਾ ਦੇ, ਇਸਦੀ ਮਿੱਠੀ, ਸੁਆਦੀ ਦਵਾਈ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਪੀ ਲਵੇਗਾ, ਇਸਦੇ ਲਾਭਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਅਰਥਾਤ, ਆਪਣੇ ਬੁਰਾਈਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਨਫ਼ਰਤ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਝਿੜਕਿਆ ਅਤੇ ਮਨੋਰੰਜਨ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ - ਇੱਕ ਸਭ ਤੋਂ ਮੁਸ਼ਕਲ ਪ੍ਰਾਪਤੀ।

ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਅਜਿਹੇ ਹਨ ਜੋ ਸੰਜਮ ਵਰਤਣਾ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਜਾਂ ਲਾਭਦਾਇਕ ਅਤੇ ਅਨੰਦਦਾਇਕ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਸਹੀ ਸੰਤੁਲਨ ਕਿਵੇਂ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਾਰੀ

ਮਿਹਨਤ ਨੂੰ ਬਰਬਾਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਦੂਰਸ਼ਨ ਅਤੇ ਸਿੱਖਣ ਵਿੱਚ ਡਾਇਓਜੀਨਿਸ ਦੀ ਨਕਲ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹੁੰਦੇ, ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਦਲੇਰੀ ਨਾਲ (ਬੇਰਹਿਮੀ ਅਤੇ ਅਣਜਾਣਤਾ ਨਾਲ ਨਹੀਂ) ਨਿੰਦਾ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਨਕਲ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਨਿੰਦਿਆ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲੈਂਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਦੀ ਖੋਜ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਵਾਪਰੀਆਂ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਜਿਸ ਬੁਰਾਈ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੀ ਸਖ਼ਤ ਝਿੜਕ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ, ਇਸ ਤੁਰੰਤ ਸੰਭਵ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ ਬੁਰਾਈ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਕਰਨ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਹੁਣ ਤੱਕ ਅਣਜਾਣ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਨਿੰਦਾ ਨਾ ਕਰਨ ਸਗੋਂ ਸਿਖਾਉਣ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਘਿਣਾਉਣਾ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਜੋ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣੂ ਹਨ; ਉਹ ਜਨਤਾ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਲਿਖਤਾਂ ਲਈ ਸਤਿਕਾਰ ਗੁਆਉਣ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਕਦੇ ਅਜਿਹਾ ਸੀ; ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਬੁਰੇਈਆਂ ਨੂੰ ਉਹ ਹੰਕਾਰੀ ਅਤੇ ਬੇਵਕੂਫੀ ਨਾਲ ਠੀਕ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਸਨ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਨਾਲੋਂ ਕਿਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਮਜ਼ਬੂਤੀ ਨਾਲ ਜਕੜ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਹਰ ਫੋੜਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਨੁਸਖ਼ਿਆਂ ਜਾਂ ਸੁਾਗ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਬਰਾਬਰ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ; ਕੁਝ ਲੋਕ ਇੱਕ ਕੋਮਲ ਅਤੇ ਹਲਕੀ ਦਵਾਈ ਪ੍ਰਤੀ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਿਆ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਜਿਸਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਵਿਦਵਾਨ ਪਰ ਸਾਵਧਾਨ ਡਾਕਟਰ ਆਪਣਾ ਲੋੜੀਂਦਾ ਇਲਾਜ ਪੂਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਨਤੀਜਾ ਜੋ ਅਕਸਰ ਲੋਹੇ ਦੀਆਂ ਸਖ਼ਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇਲਾਜ ਨਾਲੋਂ ਬਿਹਤਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਮਿਗੁਏਲ ਡੀ ਸਰਵੈਂਟਸ ਦੀਆਂ ਲਿਖਤਾਂ ਨੂੰ ਸਾਡੇ ਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਵਿਦੇਸ਼ਾਂ ਦੋਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕਿੰਨਾ ਵੱਖਰਾ ਸਮਝਿਆ ਗਿਆ ਹੈ! ਹਰ ਕੋਈ ਇਸ ਲੇਖਕ ਨੂੰ ਮਿਲਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ (ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਕੋਈ ਅਦਭੁਤ ਚੀਜ਼ ਸੀ) ਜਿਸਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਦੀ ਸਪੇਨ, ਫ਼ਰਾਂਸ, ਇਟਲੀ, ਜਰਮਨੀ ਅਤੇ ਫਲੈਂਡਰਜ਼ ਵਿੱਚ ਵਿਆਪਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਜਾਵਟ ਅਤੇ ਸ਼ੁੱਧਤਾ ਲਈ ਜਿੰਨਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਇਕਸਾਰ, ਸੁਚਾਰੂ ਸ਼ੈਲੀ ਲਈ। ਮੈਂ ਸੱਚਮੁੱਚ ਇਹ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਸ ਸਾਲ ਫਰਵਰੀ ਦੇ 25ਵੇਂ ਦਿਨ, ਸੋਲ੍ਹਾਂ ਸੌ ਪੰਦਰਾਂ, ਜਦੋਂ ਮੇਰੇ ਮਾਸਟਰ ਹਿਜ਼ ਐਮੀਨੈਂਸ ਡੌਨ ਬਰਨਾਰਡੋ ਡੀ ਸੈਂਡੋਵਾਲੀ ਰੋਜਸ, ਟੈਲੇਡੋ ਦੇ ਕਾਰਡੀਨਲ ਆਰਚਬਿਸ਼ਪ, ਫਰਾਂਸ ਦੇ ਰਾਜਦੂਤ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਗਏ ਸਨ, ਜੋ ਫਰਾਂਸ ਅਤੇ ਸਪੇਨ ਦੇ ਸ਼ਾਹੀ ਘਰਾਣਿਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਵਿਆਹਾਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹਿਜ਼ ਐਮੀਨੈਂਸ ਨਾਲ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਨ ਲਈ ਆਏ ਸਨ, ਮੈਨੂੰ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਮਾਸਟਰ ਕਾਰਡੀਨਲ ਦੇ ਕਈ ਪਾਦਰੀ ਕਈ ਫ੍ਰਾਂਸੀਸੀ ਸੱਜਣਾਂ ਦੁਆਰਾ ਮਿਲਣ ਗਏ ਜੋ ਰਾਜਦੂਤ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿਚ ਪਹੁੰਚੇ ਸਨ। ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਸ਼ਿਸ਼ਟਾਚਾਰੀ ਅਤੇ ਬੁੱਧੀਮਾਨ ਬਲਕਿ ਸਾਹਿਤ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ, ਉਹ ਜਾਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ ਕਿ ਗਲਪ ਦੇ ਕਿਹੜੇ ਕੰਮ ਵਰਤਮਾਨ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਤਿਕਾਰੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਨੂੰ ਮੈਂ ਸੈਂਸਰ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮਿਗੁਏਲ ਡੀ ਸਰਵੈਂਟਸ ਦਾ ਨਾਮ ਸੁਣਦੇ ਹੀ ਫਰਾਂਸ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਗੁਆਂਢੀ ਦੇਸ਼ਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਸਦੀਆਂ ਰਚਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਸਤਿਕਾਰ ਦਾ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ: ਗੈਲਾਟੀਆ, ਜਿਸਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਲਗਭਗ ਯਾਦ ਕਰਕੇ ਜਾਣਦਾ ਸੀ, ਉਦਾਹਰਣ ਨਾਵਲ, ਅਤੇ ਮੁੱਢਲਾ ਰਚਨਾ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਹਿੱਸਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਇੰਨੀ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਰਚਨਾਵਾਂ ਦੇ ਲੇਖਕ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਲਈ ਲੈ ਜਾਣ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਪੂਰੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਉਸਦੀ ਉਮਰ ਅਤੇ ਪੇਸ਼ੇ, ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਸਥਿਤੀ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਭੌਤਿਕ ਹਾਲਾਤਾਂ ਬਾਰੇ ਵਿਸਥਾਰ ਵਿਚ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ। ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਉਹ ਬੁੱਢਾ, ਇੱਕ ਸਿਪਾਹੀ, ਇੱਕ ਹਿਡਾਲਗੋ ਅਤੇ ਗਰੀਬ ਸੀ; ਜਿਸ ਦਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਇੱਕ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਟੀਕ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨਾਲ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ: "ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਹੈ ਕਿ ਸਪੇਨ ਨੇ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਅਮੀਰ ਆਦਮੀ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਅਤੇ ਜਨਤਕ ਖਜ਼ਾਨੇ ਤੋਂ ਉਸਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ?" ਇਨ੍ਹਾਂ ਸੱਜਣਾਂ ਵਿਚੋਂ ਇੱਕ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੀ ਟਿੱਪਣੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ, ਜਿਸਦਾ ਉਸਨੇ ਕਾਫ਼ੀ ਵਿਅੰਗਮਈ ਢੰਗ ਨਾਲ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ: "ਜੇਕਰ ਉਸਨੂੰ ਲਿਖਣ ਲਈ ਗਰੀਬੀ ਦੀ ਲੋੜ ਪੈਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਕਦੇ ਵੀ ਅਮੀਰ ਨਹੀਂ ਬਣੇਗਾ ਪਰ ਗਰੀਬ ਰਹਿ ਕੇ, ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕੰਮਾਂ ਨਾਲ ਬਾਕੀ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਅਮੀਰ ਬਣਾ ਦੇਵੇਗਾ।"

ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸੈਂਸਰ ਦੇ ਬਿਆਨ ਲਈ ਥੋੜ੍ਹਾ ਲੰਬਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੋਈ ਕਹੇਗਾ ਕਿ ਇਹ ਚਾਪਲੂਸੀ ਦੇ ਕਿਨਾਰੇ ਹੈ। ਪਰ ਜੇ ਮੈਂ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਹੈ ਉਸਦੀ ਸੱਚਾਈ ਆਲੋਚਕ ਨੂੰ ਸ਼ੱਕ ਤੋਂ

ਅਤੇ ਮੇਨੂੰ ਚਿੰਤਾ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਅੱਜ ਕੋਈ ਵੀ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਚਾਪਲੂਸੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਜਿਸ ਕੋਲ ਚਾਪਲੂਸੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੀ ਹਥੇਲੀ ਨੂੰ ਤੋਲ ਪਾਉਣ ਦੇ ਸਾਧਨ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਮਜ਼ਾਕ ਵਿਚ ਮਜ਼ਾਕ ਵਿਚ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਉਮੀਦ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਦਿਲੋਂ ਬਦਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਮੈਡ੍ਰਿਡ ਵਿੱਚ, ਫਰਵਰੀ ਦੇ ਸਤਾਈਵੇਂ ਦਿਨ, ਸੋਲਾਂ ਸੌ ਪੰਦਰਾਂ।

ਲਾਇਸੰਸਸ਼ੁਦਾ ਮਾਰਕੇਜ਼ ਟੋਰੇਸ

1. ਲਾਤੀਨੀ: "ਕੁਦੇ-ਕਦੇ ਆਪਣੀਆਂ ਚਿੰਤਾਵਾਂ ਨਾਲ ਖੁਸ਼ੀ ਮਿਲਾਓ।"
2. ਯਾਨੀ, ਸਰਵੈਂਟਸ।

ਪਾਠਕ ਲਈ ਪ੍ਰਸਤਾਵਨਾ

ਧੰਨ ਧੰਨ! ਸਤਿਕਾਰਯੋਗ ਪਾਠਕ - ਜਾਂ ਆਮ ਲੋਕ - ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਪ੍ਰਸਤਾਵਨਾ ਦੀ ਕਿੰਨੀ ਉਤਸੁਕਤਾ ਨਾਲ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋਵੋਗੇ, ਇਹ ਉਮੀਦ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਇਹ ਦੂਜੇ ਡੰਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੇ ਲੇਖਕ, ਯਾਨੀ ਕਿ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਟੋਰਡੇਸਿਲਾਸ ਵਿੱਚ ਜਨਮਿਆ ਅਤੇ ਟੈਰਾਗੋਨਾ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ, ਬਦਨਾਮੀ ਅਤੇ ਬਦਲੇ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਮਿਲੇਗਾ, ਪਰ ਸੱਚਮੁੱਚ ਮੇਰਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਹ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਭਾਵੇਂ ਸੱਟਾਂ ਸਭ ਤੋਂ ਨਿਮਰ ਛਾਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਗੁੱਸਾ ਜਗਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਉਹ ਨਿਯਮ ਮੇਰੇ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਅਪਵਾਦ ਲੱਭੇਗਾ। ਤੁਸੀਂ ਸ਼ਾਇਦ ਮੈਨੂੰ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਗਧਾ ਜਾਂ ਮੂਰਖ ਜਾਂ ਇੱਕ ਬੇਰਹਿਮ ਬਦਮਾਸ਼ ਕਹਿਣ ਲਈ ਕਹੋ, ਪਰ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਵਿਚਾਰ ਮੇਰੇ ਦਿਮਾਗ ਵਿੱਚ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਆਇਆ। ਉਸਦੇ ਆਪਣੇ ਅਪਰਾਧ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਸਜ਼ਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦਿਓ। ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਬ੍ਰਿਸਤ੍ਰਰਾ ਬਣਾਇਆ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਉਸਨੂੰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਲੇਟਣ ਦਿਓ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਉੱਥੇ ਹੀ ਛੱਡ ਦਿਆਂਗਾ।

ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੈਂ ਜਿਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਨਾਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ, ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਬਾਂਹ ਵਾਲੇ ਬੁੱਢੇ ਆਦਮੀ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਮੇਰੇ ਵੱਸ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇ ਕਿ ਮੈਂ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਸਥਿਰ ਕਰ ਦੇਵਾਂ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਲੰਘਾ ਦੇਵਾਂ, ਜਾਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਸਰਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਨੁਕਸਾਨ ਝੱਲਿਆ ਹੋਵੇ, ਨਾ ਕਿ ਉਸ ਸੁੰਭ ਤੋਂ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਮੁਕਾਬਲੇ ਵਿੱਚ ਜੋ ਪਿਛਲੇ ਅਤੇ ਵਰਤਮਾਨ ਯੁੱਗਾਂ ਨੇ ਕਦੇ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਭਵਿੱਖ ਦੇ ਲੋਕ ਕਦੇ ਦੇਖਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕਰਨਗੇ।[3] ਜੇਕਰ ਮੇਰੇ ਜ਼ਖ਼ਮ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨੂੰ ਹੈਰਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਦਰ ਅਤੇ ਸਤਿਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜੋ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿੱਥੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਲੜਾਈ ਵਿੱਚ ਮਾਰਿਆ ਗਿਆ ਸਿਪਾਹੀ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਸਤਿਕਾਰਯੋਗ ਹੈ ਜੋ ਭੱਜ ਕੇ ਆਪਣੀ ਜਾਨ ਬਚਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਇਹ ਇੰਨੀ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਅਸੰਭਵ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਉਸ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਲੜਾਈ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਲੈਣਾ ਪਸੰਦ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਬਜਾਏ ਇਸ ਦੇ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਨਾ ਲੈਣ ਕਰਕੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਜ਼ਖ਼ਮਾਂ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਪਾਵਾਂ। ਇੱਕ ਸਿਪਾਹੀ ਆਪਣੇ ਚਿਹਰੇ ਅਤੇ ਛਾਤੀ 'ਤੇ ਜੋ ਜ਼ਖ਼ਮ ਦਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ ਉਹ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਤਾਰੇ ਹਨ ਜੋ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਮਹਿਮਾ ਦੇ ਉਸ ਸਵਰਗ ਅਤੇ ਜਾਇਜ਼ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਦੀ ਇੱਛਾ ਲਈ ਯਤਨ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਹ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਲੇਖਕ ਆਪਣੇ ਸਲੇਟੀ ਵਾਲਾਂ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਸੁਰੀਂ ਆਪਣੇ ਦਿਮਾਗ ਨਾਲ ਲਿਖਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਮਰ ਦੇ ਨਾਲ ਬਿਹਤਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਈਰਖਾਲੂ ਕਿਹਾ ਜਾਣ ਅਤੇ ਈਰਖਾ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੱਸੀ ਜਾਣ 'ਤੇ ਵੀ ਗੁੱਸਾ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਜ਼ਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਕੋਈ ਅਗਿਆਨੀ ਹਾਂ। ਤੱਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਈਰਖਾ ਦੀਆਂ ਦੋ ਕਿਸਮਾਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਸਿਰਫ਼ ਉਸ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਹਾਂ ਜੋ ਸ਼ੁੱਧ, ਨੇਕ ਅਤੇ ਦਿਆਲੂ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੁਜਾਰੀ ਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਉਹ ਜੋ ਪਵਿੱਤਰ ਦਫ਼ਤਰ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰੀ ਵੀ ਹੈ। ਜੇ ਉਸਨੇ ਇਹ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਬਾਰੇ ਕਿਹਾ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਉਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗਲਤ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਪ੍ਰਤਿਭਾ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਸਗੋਂ ਉਸਦੇ ਕੰਮਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਉਸਦੇ ਨੇਕ ਅਤੇ ਨਿਰੰਤਰ ਉੱਦਯੋਗ 'ਤੇ ਵੀ ਹੈਰਾਨ ਹਾਂ।[4] ਮੈਂ ਇਸ ਸੱਜਣ ਦਾ ਸੱਚਮੁੱਚ ਧੰਨਵਾਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਮੇਰੇ ਉਦਾਹਰਣੀ ਨਾਵਲ ਉਦਾਹਰਣੀ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਵਿਅੰਗਮਈ ਹਨ, ਫਿਰ ਵੀ ਉਹ ਚੰਗੇ ਹਨ। ਇਹ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਹੋਰ ਚੀਜ਼ ਨਾ ਹੋਵੇ।

ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕਹਿ ਰਹੇ ਹੋਵੋਗੇ ਕਿ ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਸੰਜਮ ਦਿਖਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਨਿਮਰਤਾ ਦੀਆਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਰੱਖ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਅਹਿਸਾਸ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਨੂੰ

ਉਸ ਆਦਮੀ 'ਤ ਮੁਸੀਬਤਾਂ ਨਹੀਂ ਪਾਉਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਜੋ ਖ਼ੁਦ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੁਖੀ ਹੈ, ਅਤੇ, ਦਰਅਸਲ, ਇਸ ਸੱਜਣ ਦਾ ਦੁੱਖ ਕਾਫ਼ੀ ਵੱਡਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਦਿਨ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਿਚ ਖੁੱਲ੍ਹ ਕੇ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਣ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਪਰ ਆਪਣਾ ਨਾਮ ਲੁਕਾਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਜਗ੍ਹਾ ਨੂੰ ਝੂਠਾ ਬੈਨਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜ਼ਿੱਥੇ ਉਹ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸਨੇ ਕੋਈ ਵੱਡਾ ਦੇਸ਼ਧ੍ਰੋਹ ਦਾ ਅਪਰਾਧ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ, ਪਿਆਰੇ ਪਾਠਕ, ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕੌਣ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਵੱਲੋਂ ਉਸਨੂੰ ਦੱਸੋ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਨਾਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਸ਼ੈਤਾਨ ਦੇ ਪਰਤਾਵਿਆਂ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਤੋਂ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣੂ ਹਾਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਹੈ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਦੇ ਦਿਮਾਗ਼ੀ ਵਿਚ ਇਹ ਧਾਰਨਾ ਪਾਉਣਾ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਕਿਤਾਬ ਲਿਖਣ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਹੈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਹ ਪੈਸੇ ਜਿੰਨੀ ਪ੍ਰਸਿੱਧੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰੇਗਾ, ਅਤੇ ਪ੍ਰਸਿੱਧੀ ਜਿੰਨੀ ਪੈਸਾ। ਇਸਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਲਈ, ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਚਲਾਕ ਅਤੇ ਮਜ਼ਾਕੀਆ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਹੇਠ ਲਿਖੀ ਕਹਾਣੀ ਸੁਣਾਓ।

ਇੱਕ ਵਾਰ ਸੇਵਿਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪਾਗਲ ਸੀ ਜਿਸਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਹਾਸੋਹੀਣਾ ਅਤੇ ਘਿਣਾਉਣਾ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ ਜੋ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪਾਗਲ ਨੇ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਸੋਚਿਆ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਜੋ ਕੀਤਾ ਉਹ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਕਾਨੇ ਤੋਂ ਇੱਕ ਟਿਊਬ ਬਣਾਈ ਜਿਸਦੇ ਇੱਕ ਸਿਰੇ ਤੋਂ ਟੇਪਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ, ਜਦੋਂ ਵੀ ਉਹ ਗਲੀ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਕੁੱਤੇ ਨੂੰ ਫੜਦਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਹ ਇਸਦੇ ਪਿਛਲੇ ਪੈਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪੈਰ ਨਾਲ਼ ਫੜ ਲੈਂਦਾ ਸੀ, ਦੂਜੇ ਪਿਛਲੇ ਪੈਰ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਨਾਲ ਹਵਾ ਵਿੱਚ ਚੁੱਕਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ ਤੱਕ ਇਹ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਟਿਊਬ ਪਾ ਦਿੰਦਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਉਹ ਇਸ ਵਿੱਚ ਫੂਕ ਮਾਰਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕੁੱਤਾ ਗੇਂਦ ਵਾਂਗ ਗੋਲ਼ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਕੁੱਤੇ ਨੂੰ ਉਸ ਆਕਾਰ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਢਿੱਡ 'ਤੇ ਦੋ ਥੱਪੜ ਮਾਰਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਫਿਰ ਮੌਜੂਦ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਚੀਕਦਾ ਸੀ - ਅਤੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਇੱਕ ਚੀਜ਼ ਹੁੰਦੀ ਸੀ - "ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਚੰਗੀ ਲੋਕੇ, ਸੰਜੋਗ ਨਾਲ, ਕੁੱਤੇ ਨੂੰ ਉਡਾਉਣ ਨੂੰ ਆਸਾਨ ਗੱਲ ਸਮਝਦੇ ਹੋ?" ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਕੀ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ, ਸੰਜੋਗ ਨਾਲ, ਇੱਕ ਕਿਤਾਬ ਲਿਖਣਾ ਆਸਾਨ ਗੱਲ ਸਮਝਦੀ ਹੈ?

ਹੁਣ ਜੇ ਇਹ ਕਹਾਣੀ ਉਸਨੂੰ ਪਸੰਦ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀ, ਪਿਆਰੇ ਪਾਠਕ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਦੂਜੀ ਕਹਾਣੀ ਸੁਣਾ ਸਕਦੇ ਹੋ ਜੋ ਇੱਕ ਪਾਗਲ ਅਤੇ ਇੱਕ ਕੁੱਤੇ ਬਾਰੇ ਵੀ ਹੈ।

ਕੋਰਡੋਵਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹੋਰ ਪਾਗਲ ਸੀ ਜਿਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਿਰ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਸੰਗਮਰਮਰ ਦੀ ਸਲੈਬ ਜਾਂ ਕੋਈ ਭਾਰੀ ਪੱਥਰ ਚੁੱਕਣ ਦੀ ਆਦਤ ਸੀ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਵੀ ਉਸਨੂੰ ਕੋਈ ਬੇਖ਼ਬਰ ਕੁੱਤਾ ਮਿਲਦਾ ਸੀ, ਉਹ ਉਸ ਦੇ ਕੋਲ਼ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਭਾਰ ਸਿੱਧਾ ਉਸ ਉੱਤੇ ਡਿੱਗਣ ਦਿੰਦਾ ਸੀ। ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕੁੱਤਾ ਚੀਕਦਾ ਅਤੇ ਚੀਕਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਤਿੰਨ ਬਲਾਕਾਂ ਲਈ ਨਹੀਂ ਰੁਕਦਾ ਸੀ। ਹੁਣ ਇਹ ਹੋਇਆ ਕਿ ਜਿਸ ਕੁੱਤਿਆਂ 'ਤੇ ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਭਾਰ ਸੁੱਟਿਆ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਟੋਪੀ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਦਾ ਸੀ ਜੋ ਆਪਣੇ ਕੁੱਤੇ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਪੱਥਰ ਡਿੱਗ ਪਿਆ, ਕੁੱਤੇ ਦੇ ਸਿਰ 'ਤੇ ਵੱਜਿਆ, ਅਤੇ ਜ਼ਖਮੀ ਕੁੱਤੇ ਨੇ ਚੀਕ ਮਾਰੀ। ਜਦੋਂ ਉਸਦੇ ਮਾਲਕ ਨੇ ਇਹ ਦੇਖਿਆ, ਤਾਂ ਉਹ ਗੁੱਸੇ ਵਿੱਚ ਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਮਾਪਣ ਵਾਲ਼ੀ ਡੰਡੀ ਫੜ ਕੇ ਪਾਗਲ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਭੱਜਿਆ ਅਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਹੱਡੀ ਨਾ ਛੱਡੀ, ਹਰ ਵਾਰ ਜੋ ਉਸਨੇ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਚੀਕਦਾ ਰਿਹਾ, "ਤੂੰ ਚੋਰ, ਮੇਰੇ ਸ਼ਿਕਾਰੀ ਕੁੱਤੇ ਨੂੰ ਮਾਰ! ਕੀ ਤੂੰ ਨਹੀਂ ਦੇਖ ਸਕਿਆ, ਬੇਰਹਿਮ, ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਸ਼ਿਕਾਰੀ ਕੁੱਤਾ ਸੀ?" ਅਤੇ "ਸ਼ਿਕਾਰੀ ਕੁੱਤਾ" ਵਾਕੰਸ਼ ਨੂੰ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਦੁਹਰਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਉਸਨੇ ਪਾਗਲ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੁੱਟਿਆ।

ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਨੇ, ਆਪਣਾ ਸਬਕ ਸਿੱਖ ਕੇ, ਜਲਦਬਾਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਪਿੱਛੇ ਹਟਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਲਈ ਪਲਾਜ਼ਾ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਮੂੰਹ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਇਆ, ਪਰ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿਚ, ਉਹ ਦੁਬਾਰਾ ਆਪਣੀਆਂ ਪੁਰਾਣੀਆਂ ਚਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇਸ ਵਾਰ ਹੋਰ ਵੀ ਭਾਰੀ ਭਾਰਾਂ ਨਾਲ। ਪਰ ਜਦੋਂ ਵੀ ਉਹ ਕਿਸੇ ਕੁੱਤੇ ਦੇ ਨੇੜੇ ਜਾਂਦਾ ਸੀ, ਉਹ ਇੱਕ ਸਿਰੇ ਤੋਂ ਦੂਜੇ ਸਿਰੇ ਤੱਕ ਇਸਨੂੰ ਦੇਖਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਫਿਰ, ਆਪਣਾ ਭਾਰ ਸੁੱਟਣ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ, ਕਹਿੰਦਾ ਸੀ, "ਇਹ ਇੱਕ ਸ਼ਿਕਾਰੀ ਕੁੱਤਾ ਹੈ, ਸਾਵਧਾਨ ਰਹੋ!" ਦਰਅਸਲ, ਉਹ ਸਾਰੇ ਕੁੱਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਮਿਲਿਆ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਗ੍ਰੇਟ ਡੈਨਜ਼ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਚਿਹੁਆਹੁਆ, ਉਸਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਕਾਰੀ ਕੁੱਤੇ ਸਨ, ਇਸ ਲਈ ਉਸਨੇ ਫਿਰ ਕਦੇ ਆਪਣਾ ਭਾਰ ਨਹੀਂ ਛੱਡਿਆ। ਸ਼ਾਇਦ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਵਾਪਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡਾ ਇਤਿਹਾਸਕਾਰ ਕਿਤਾਬਾਂ ਲਿਖ ਕੇ ਆਪਣੀ ਬੁੱਧੀ ਦੇ ਹੜ੍ਹ ਦੇ

ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਦੁਬਾਰਾ ਖੋਲ੍ਹਣ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ, ਜੇ ਕਿ, ਜਦੋਂ ਮਾੜੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਚੰਟਾਨਾਂ ਨਾਲੋਂ ਸਖ਼ਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।

ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਦੱਸੋ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸਦੀ ਧਮਕੀ ਨੂੰ ਬਰਦਾਸ਼ਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਕਿ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੀ ਕਿਤਾਬ ਨਾਲ ਮੇਰੀ ਰੋਜ਼ੀ-ਰੋਟੀ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ। ਮਸ਼ਹੂਰ ਤਮਾਸ਼ਾ ਲਾ ਪੇਰੇਂਡੇਂਗਾ[5] ਦੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਉਣ ਲਈ: "ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭੂ ਪ੍ਰੀਫੈਕਟ ਜ਼ਿੰਦਾਬਾਦ, ਅਤੇ ਮਸੀਹ ਤੁਹਾਡੇ ਸਾਰਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਹੋਵੇ," ਮੈਂ ਜਵਾਬ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ, "ਲੇਮੈਂਸ ਦੀ ਮਹਾਨ ਗਿਣਤੀ ਜ਼ਿੰਦਾਬਾਦ," ਜਿਸਦੀ ਮਸ਼ਹੂਰ ਈਸਾਈ ਉਦਾਰਤਾ ਮੈਨੂੰ ਮੇਰੀ ਮਾੜੀ ਕਿਸਮਤ ਦੇ ਸਾਰੇ ਬਫੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸਹਾਰਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਅਤੇ ਟੋਲੇਡੋ ਦੇ ਮਹਾਨ ਵਿਅੰਕਤੀ, ਡੌਨ ਬਰਨਾਰਡੋ ਡੀ ਸੈਂਡੋਵਾਲ ਵਾਈ ਰੋਜਸ ਦੀ ਸਰਵਉੱਚ ਉਦਾਰਤਾ ਜ਼ਿੰਦਾਬਾਦ, ਭਾਵੇਂ ਪੂਰੀ ਦੁਨੀਆ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਪ੍ਰਿੰਟਿੰਗ ਪ੍ਰੈਸ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਜਾਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ "ਮੈਂਗੋ ਰਿਵਲਗੋ" ਦੇ ਦੋਹੇ ਵਿੱਚ ਲਿਖੇ ਪੱਤਰਾਂ ਨਾਲੋਂ ਮੇਰੇ ਵਿਰੁੱਧ ਵੱਧ ਕਿਤਾਬਾਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਕਰਨੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ।[6] ਇਹਨਾਂ ਦੋਨਾਂ ਪਤਵੰਤਿਆਂ ਨੇ, ਮੇਰੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਿਸਮ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਜਾਂ ਚਾਪਲੂਸੀ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਏ ਬਿਨਾਂ, ਸਗੋਂ ਸਿਰਫ਼ ਆਪਣੀ ਦਿਆਲਤਾ ਕਾਰਨ, ਮੇਰੇ ਉੱਤੇ ਕਿਰਪਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਉੱਤੇ ਦਿਆਲਤਾ ਵਰ੍ਹਾਉਣ ਦਾ ਕੰਮ ਆਪਣੇ ਆਪ ਲਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਅਮੀਰ ਅਤੇ ਭਾਗਸ਼ਾਲੀ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ ਜੇਕਰ ਕਿਸਮਤ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਆਮ ਤਰੀਕਿਆਂ ਨਾਲ ਇਨ੍ਹਾਂ ਉਚਾਈਆਂ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਾਇਆ ਹੁੰਦਾ। ਇੱਕ ਗਰੀਬ ਆਦਮੀ ਕੋਲ ਇੱਜ਼ਤ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਇੰਨੀ ਬੁਰੀ ਨਹੀਂ। ਗਰੀਬੀ ਕੁਲੀਨਤਾ ਨੂੰ ਢੱਕ ਸਕਦੀ ਹੈ ਪਰ ਇਸਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲੁਕਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ, ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਨੇਕੀ ਆਪਣੀ ਇੱਕ ਖਾਸ ਰੌਸ਼ਨੀ ਛੱਡਦੀ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਸਨੂੰ ਗਰੀਬੀ ਦੀਆਂ ਰੁਕਾਵਟਾਂ ਅਤੇ ਰੁਕਾਵਟਾਂ ਨੂੰ ਸਹਿਣ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਉੱਚੀਆਂ, ਨੇਕ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਤਿਕਾਰਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਪਸੰਦ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਸਨੂੰ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਾ ਕਹੋ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੁਝ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਯਕੀਨ ਦਿਵਾਉਣ ਲਈ ਕਿ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦਾ ਇਹ ਦੂਜਾ ਹਿੱਸਾ ਜੋ ਮੈਂ ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਉਸੇ ਕਾਰੀਗਰ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲੇ ਵਾਂਗ ਹੀ ਕੱਪੜੇ ਤੋਂ ਕੱਟਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਇਸ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਕਸਤ ਅਤੇ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਰਿਆ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਦਫ਼ਨਾਇਆ ਗਿਆ ਤਾਂ ਜੋ ਕੋਈ ਉਸ ਵਿਰੁੱਧ ਨਵੇਂ ਝੂਠੇ ਦੋਸ਼ ਨਾ ਲਗਾ ਸਕੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਪਿਛਲੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਕਾਫ਼ੀ ਹਨ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਹ ਕਾਫ਼ੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਸਤਿਕਾਰਯੋਗ ਆਦਮੀ ਨੇ ਇਹਨਾਂ ਪਾਗਲ ਪਰ ਸਿਆਣੇ ਕੰਮਾਂ ਦਾ ਲੇਖਾ-ਜੋਖਾ ਦਿੱਤਾ ਹੋਵੇ ਬਿਨਾਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਜ਼ਿੰਦਾ ਕਰਨ ਦੀ ਇੱਛਾ ਦੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਬਹੁਤਾਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਚੰਗੀ ਹੋਵੇ, ਤਾਂ ਇਹ ਆਪਣੀ ਅਪੀਲ ਗੁਆ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਜਦੋਂ ਉਸੇ ਵਸਤੂ ਦੀ ਘਾਟ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਇੰਨੀ ਚੰਗੀ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਤਾਂ ਇਹ ਕੁਝ ਸਤਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਰੱਖੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਇਹ ਦੱਸਣਾ ਲਗਭਗ ਭੁੱਲ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਪਰਸਾਈਲਾਂ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੋ ਮੈਂ ਹੁਣ ਪੂਰਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਗੈਲਾਟੀਆ ਦੇ ਦੂਜੇ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਵੀ।[7]

3. ਲੇਪੈਂਟੋ ਦੀ ਲੜਾਈ (1571), ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਰਵੈਂਟਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਖੱਬੇ ਹੱਥ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਲਈ ਗੁਆ ਦਿੱਤੀ।

4. ਸਪੇਨ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਉੱਤਮ ਅਤੇ ਮਸ਼ਹੂਰ ਨਾਟਕਕਾਰ, ਲੋਪ ਡੀ ਵੇਗਾ (1562–1635) ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ। ਐਵੇਲੇਨੇਡਾ ਨੇ ਸਰਵੈਂਟਸ 'ਤੇ ਲੋਪ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਈਰਖਾ ਕਾਰਨ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਸੀ। ਇੱਥੇ ਸਰਵੈਂਟਸ "ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਦਾ ਹੈ।" ਉਹ ਯਕੀਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲੋਪ ਦੀ ਪ੍ਰਤਿਭਾ ਨਾਲ ਈਰਖਾ ਕਰਦਾ ਸੀ ਅਤੇ, ਹੋਰ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਸਪੈਨਿਸ਼ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਉਸਦੇ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਉਤਪਾਦਨ ਅਤੇ ਨਿਰੰਤਰ ਉਦਯੋਗ 'ਤੇ ਹੈਰਾਨ ਸੀ, ਪਰ "ਨੇਕੀ" ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨਾ ਅਤਿ ਵਿਅੰਗਾਤਮਕ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਲੋਪ ਦੇ ਨਿੱਜੀ ਪ੍ਰੇਮ-ਭਾਵ ਆਮ ਸਨ।
5. ਵਿਵਾਦਿਤ ਲੇਖਕਤਾ ਦਾ ਇੱਕ-ਐਕਟ ਮੁਜ਼ਾਕ।
6. ਇੱਕ ਮਸ਼ਹੂਰ ਵਿਅੰਗ ਕਵਿਤਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ 288 ਛੰਦ ਹਨ।
7. ਪਰਸੀਲੇਸ ਲੋਸ ਟ੍ਰਾਬਾਜੋਸ ਡੀ ਪਰਸੀਲੇਸ ਵਾਈ ਸਿਗਿਸਮੁੰਡਾ (ਪਰਸੀਲੇਸ ਅਤੇ ਸਿਗਿਸਮੁੰਡਾ ਦੀਆਂ ਕਿਰਤਾਂ) ਹੈ ਜੋ 1617 ਵਿੱਚ ਮਰਨ ਉਪਰੰਤ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਹੋਈ ਸੀ। ਗੈਲਾਟੀਆ (ਦੂਜਾ ਭਾਗ) ਕਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਸੀ।

ਲੈਮੋ ਦੀ ਗ੍ਰਿਣਤੀ ਨੂੰ ਸੁਮਰੁਪਣ

ਕੁਝ ਦਿਨ ਪਹਿਲਾਂ, ਮੈਂ ਮਹਾਮਹਿਮ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਾਟਕਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਭੇਜੀ ਸੀ[8] ਜੋ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਹੋ ਰਹੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਜੇ ਮੈਨੂੰ ਸਹੀ ਯਾਦ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਆਪਣੇ ਜੋਸ਼ ਨਾਲ ਮਹਾਮਹਿਮ ਦਾ ਹੱਥ ਚੁੰਮਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਸੀ। ਮੈਂ ਹੁਣ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਸਨੇ ਦੁਬਾਰਾ ਇਹ ਪਹਿਨ ਲਏ ਹਨ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇ ਉਹ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਪਹੁੰਚ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਕੋਈ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਹਰ ਪਾਸਿਓਂ ਦਬਾਅ ਪਾਇਆ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਹੋਰ ਡੌਨ ਕਿਉਕਸੋਟ ਦੁਆਰਾ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਮੂਰਖਤਾ ਅਤੇ ਨਫ਼ਰਤ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਲਈ ਭੇਜਾਂ, ਜਿਸਨੇ ਦੂਜੇ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਭੇਸ ਧਾਰਨ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪੂਰੀ ਦੁਨੀਆ ਘੁੰਮੀ ਹੈ।[9] ਜਿਸਨੇ ਉਸ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦਿਲਚਸਪੀ ਦਿਖਾਈ ਹੈ ਉਹ ਚੀਨ ਦਾ ਮਹਾਨ ਸਮਰਾਟ ਹੈ, ਜਿਸਨੇ ਇੱਕ ਮਹੀਨਾ ਪਹਿਲਾਂ ਮੈਨੂੰ ਚੀਨੀ ਵਿੱਚ ਲਿਖੀ ਇੱਕ ਚਿੱਠੀ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਦੂਤ ਭੇਜਿਆ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੈਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਾਂ ਹੋਰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ, ਮੈਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਡੌਨ ਕਿਉਕਸੋਟ ਭੇਜੋ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਕਾਲਜ ਲੱਭਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਪੈਨਿਸ਼ ਪੜ੍ਹਾਈ ਜਾਵੇਗੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਡੌਨ ਕਿਉਕਸੋਟ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਵੇ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਉਸ ਕਾਲਜ ਦੇ ਰੈਕਟਰ ਵਜੋਂ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਕੋਰੀਅਰ ਤੋਂ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਕੀ ਮਹਾਰਾਜ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਮੇਰੇ ਖਰਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰਨ ਲਈ ਕੁਝ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਉਸਦੇ ਦਿਮਾਗ ਵਿੱਚ ਵੀ ਨਹੀਂ ਆਇਆ ਸੀ। "ਠੀਕ ਹੈ, ਭਰਾ," ਮੈਂ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਤੁਸੀਂ ਜਲਦੀ ਤੋਂ ਜਲਦੀ ਚੀਨ ਵਾਪਸ ਆ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਜਾਂ ਜੋ ਵੀ ਜਲਦੀ ਤੁਸੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰੀ ਮਾੜੀ ਸਿਹਤ ਮੈਨੂੰ ਇੰਨੀ ਲੰਬੀ ਯਾਤਰਾ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦੇਵੇਗੀ, ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਮੈਂ ਬਿਮਾਰ ਹਾਂ ਅਤੇ ਇੱਕ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕੰਗਾਲ ਹਾਂ। ਇੱਥੇ ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਮਰਾਟ ਅਤੇ ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਰਾਜੇ ਹਨ, ਪਰ ਨੇਪਲਜ਼ ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਮਹਾਨ ਕਾਉਂਟ ਆਫ਼ ਲੇਮੋਸ ਹੈ, ਜੋ ਸਕੂਲ ਰੈਕਟਰ ਵਰਗੇ ਖਿਤਾਬਾਂ ਦੇ ਝੁੰਡ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ, ਮੈਨੂੰ ਸੰਭਾਲਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਮਰਥਨ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਉੱਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਅਹਿਸਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿੰਨਾ ਮੈਂ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ।"

ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਬਰਖਾਸਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ "The Labours of Persiles and Sigismunda" ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕਰਕੇ ਤੁਹਾਡੀ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਵਿਦਾਈ ਲੈਂਦਾ ਹਾਂ, ਇੱਕ ਰਚਨਾ ਜੋ ਮੈਂ ਕੁਝ ਮਹੀਨਿਆਂ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਕਰ ਲਵਾਂਗਾ, Deo volente।[10] ਇਹ ਸਾਡੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਲਿਖੀ ਗਈ ਹੁਣ ਤੱਕ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਭੈੜੀ ਜਾਂ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਕਿਤਾਬ ਹੋਵੇਗੀ, ਯਾਨੀ ਕਿ ਮਨੋਰੰਜਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਬਣਾਈ ਗਈ ਕਿਤਾਬ ਵਿੱਚੋਂ। ਪਰ ਮੈਂ ਇਹ ਜੋੜਨ ਲਈ ਜਲਦਬਾਜ਼ੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਨੂੰ "ਸਭ ਤੋਂ ਭੈੜੀ" ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਅਫ਼ਸੋਸ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰੇ ਦੋਸਤਾਂ ਦੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਿਤਾਬ ਜਿੰਨੀ ਵਧੀਆ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਪੱਤਰ ਤੁਹਾਡੀ ਸੇਵਾ ਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਸਿਹਤ ਵਿੱਚ ਪਾਵੇ। ਪਰਸੀਲ ਜਲਦੀ ਹੀ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਦਾ ਹੱਥ ਚੁੰਮਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੋਣਗੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਸੇਵਕ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਦੇ ਪੈਰ ਚੁੰਮਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੈ।[11] ਮੈਡ੍ਰਿਡ ਤੋਂ, ਸਾਲ ਸੋਲਾਂ ਸੌ ਪੰਦਰਾਂ ਵਿੱਚ ਅਕਤੂਬਰ ਦੇ ਆਖਰੀ ਦਿਨ।

ਤੁਹਾਡੀ ਮਹਾਮਹਿਮ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਸਮਰਪਿਤ ਸੇਵਕ,
ਮਿਗੁਏਲ ਡੇ ਸਰਵਾਂਤੇਸ ਸਾਵੇਦ੍ਰਾ

8. ਅੱਠ ਨਾਟਕ ਅਤੇ ਅੱਠ ਅੰਤਰਾਲ: ਨਵਾਂ ਅਤੇ ਕਦੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ, 1615 ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ।
9. 1614 ਵਿੱਚ ਟੈਰਾਗੋਨਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਲੋਂਸੋ ਫਰਨਾਂਡੇਜ਼ ਡੀ ਐਵੇਲੇਨੇਡਾ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੀ ਨਿਰੰਤਰਤਾ ਦਾ ਹਵਾਲਾ। ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਲੇਖਕ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਦੇ ਵੀ ਸਥਾਪਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਉਪਨਾਮੀ ਰਚਨਾ ਨੂੰ ਕਈ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਸਪੇਨ ਦੇ ਕਈ ਸਭ ਤੋਂ ਮਸ਼ਹੂਰ ਲੇਖਕ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ - ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਸਰਵੈਂਟਸ ਵੀ। ਆਪਣੀ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੀ ਪ੍ਰਸਤਾਵਨਾ ਵਿੱਚ, ਐਵੇਲੇਨੇਡਾ ਸਰਵੈਂਟਸ ਨਾਲ ਸਭ ਤੋਂ ਬੇਰਹਿਮੀ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਇਹਨਾਂ ਹਮਲਿਆਂ ਵੱਲ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਰਵੈਂਟਸ 1615 ਦੇ ਆਪਣੇ ਦੂਜੇ ਭਾਗ ਦੇ ਸਮਰਪਣ, ਪ੍ਰਸਤਾਵਨਾ ਅਤੇ ਪਾਠ ਵਿੱਚ ਸੰਕੇਤ ਕਰਦਾ ਹੈ।
10. ਲਾਤੀਨੀ: "ਰੱਬ ਦੀ ਇੱਛਾ।"
11. ਸਰਵੈਂਟਸ ਨੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਤਿੰਨ ਦਿਨ ਪਹਿਲਾਂ 19 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1616 ਨੂੰ ਪਰਸੀਲਸ ਨੂੰ "ਸਮਰਪਣ" ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ। ਇਹ ਕੰਮ ਅਗਲੇ ਸਾਲ ਜਨਵਰੀ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਹੋਇਆ ਸੀ।

ਪਹਿਲਾ ਅਧਿਆਇ

ਉਹ ਮਾਮਲੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਬਾਰੇ ਪੁਜਾਰੀ ਅਤੇ ਨਾਈ ਨੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨਾਲ ਉਸਦੀ ਬਿਮਾਰੀ ਬਾਰੇ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਸੀ

ਸ਼ਾਈਡ ਹਾਮੇਟ ਬੇਨੇਂਗੇਲੀ, ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਦੂਜੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੀ ਤੀਜੀ ਸੈਲੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਦੱਸਦੀ ਹੈ ਕਿ ਪੁਜਾਰੀ ਅਤੇ ਨਾਈ ਲਗਭਗ ਇੱਕ ਮਹੀਨਾ ਉਸਨੂੰ ਮਿਲੇ ਬਿਨਾਂ ਰਹੇ ਤਾਂ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਪਿਛਲੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੀ ਯਾਦ ਨਾ ਆਵੇ, ਪਰ ਉਹ ਇਸ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਉਸਦੀ ਭਤੀਜੀ ਅਤੇ ਘਰ ਦੀ ਨੌਕਰਾਣੀ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਹਟੇ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੂੰ ਉਹ ਚੀਜ਼ਾਂ ਖੁਆ ਕੇ ਮਜ਼ਾਕ ਕਰਨ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਜੋ ਉਸਦੇ ਦਿਲ ਅਤੇ ਦਿਮਾਗ ਲਈ ਸ਼ਾਂਤ ਅਤੇ ਚੰਗੀਆਂ ਹੋਣਗੀਆਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਬਾਅਦ ਵਾਲਾ, ਸ਼ੁਧਾਰਨ ਕੁਟੰਤੀ ਦੁਆਰਾ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਮੁਸੀਬਤਾਂ ਦਾ ਸਰੋਤ ਸੀ। ਔਰਤਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਭਰੋਸਾ ਦਿਵਾਇਆ ਕਿ ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਇਹ ਕਰ ਰਹੀਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਜਿੰਨਾ ਸੰਭਵ ਹੋ ਸਕੇ ਖੁਸ਼ੀ ਅਤੇ ਸਾਵਧਾਨੀ ਨਾਲ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣਗੀਆਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਜੀਬ ਪਲਾਂ 'ਤੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਦਾਰ ਹੋਣ ਦੇ ਸੰਕੇਤ ਦਿਖਾਈ ਦਿੱਤੇ। ਇਸਨੇ ਦੋਵਾਂ ਆਦਮੀਆਂ ਨੂੰ ਕਾਫ਼ੀ ਖੁਸ਼ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਇਆ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਬਲਦ ਗੱਡੀ 'ਤੇ ਮੋਹਿਤ ਘਰ ਲਿਆਉਣ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਾਡੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਆਖਰੀ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇੱਕ ਇਤਿਹਾਸ ਜਿੰਨਾ ਮਹਾਨ ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸਦੀ ਤਰੱਕੀ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਲਈ ਉਸਨੂੰ ਮਿਲਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸੁਧਾਰ ਨੂੰ ਲਗਭਗ ਅਸੰਭਵ ਸਮਝਿਆ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਇਆ ਕਿ ਨਾਈਟ-ਇਰੈਂਟਰੀ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪਹਿਲੂ ਨੂੰ ਨਾ ਛੂਹੇ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਉਹ ਉਸ ਜ਼ਖ਼ਮ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਖੋਲ੍ਹਣ ਦਾ ਜੋਖਮ ਲੈਣ ਜੋ ਅਜੇ ਵੀ ਇੰਨਾ ਤਾਜ਼ਾ ਸੀ।

ਜਦੋਂ ਉਹ ਅਖੀਰ ਉਸਨੂੰ ਮਿਲਣ ਗਏ, ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਹਰੇ ਰੰਗ ਦੀ ਊਨੀ ਵੈਸਟਕੋਟ ਅਤੇ ਲਾਲ ਟੋਲੇਡੋ ਟੋਪੀ ਪਹਿਨੇ ਬਿਸਤਰੇ 'ਤੇ ਬੈਠਾ ਪਾਇਆ, ਅਤੇ ਉਹ ਇੰਨਾ ਸੁੱਕਿਆ ਅਤੇ ਸੁੱਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦੀ ਚਮੜੀ ਬਿਲਕੁਲ ਇੱਕ ਮੰਮੀ ਦੀ ਚਮੜੀ ਵਰਗੀ ਲੱਗ ਰਹੀ ਸੀ। ਦੋਨਾਂ ਆਦਮੀਆਂ ਦਾ ਉਸਦਾ ਬਹੁਤ ਹੀ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਸਵਾਗਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਉਸਦੀ ਸਿਹਤ ਬਾਰੇ ਪੁੱਛਿਆ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ, ਬਹੁਤ ਹੀ ਤਰਕਸ਼ੀਲ ਅਤੇ ਸੁਹਿਰਦ ਢੰਗ ਨਾਲ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਪੂਰੀ ਰਿਪੋਰਟ ਦਿੱਤੀ। ਆਪਣੀ ਗੱਲਬਾਤ ਦੌਰਾਨ ਉਹ ਰਾਜ-ਕਲਾ ਅਤੇ ਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਤਰੀਕਿਆਂ ਬਾਰੇ ਚਰਚਾ ਕਰਨ ਲੱਗ ਪਏ, ਜਿਸਦੇ ਤਹਿਤ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਦੀ ਨਿੰਦਾ ਕੀਤੀ, ਇਸ ਰਿਵਾਜ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰਿਆ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਗ਼ੁਲਾਮੀ ਵਿੱਚ ਭੇਜਿਆ, ਤਿੰਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਕਾਨੂੰਨਦਾਤਾ, ਇੱਕ ਆਧੁਨਿਕ ਲਾਇਕਰਗਸ, ਇੱਕ ਬਿਲਕੁਲ ਨਵਾਂ ਸੋਲੋਨ, [1] ਬਣ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਗਣਰਾਜ ਨੂੰ ਇੰਨੀ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੁਬਾਰਾ ਬਣਾਇਆ ਕਿ ਇਸਨੂੰ ਇੱਕ ਜਾਅਲੀ ਵਿੱਚ ਦੁਬਾਰਾ ਬਣਾਏ ਜਾਣ ਅਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਦਲੇ ਜਾਣ ਦੇ ਹਰ ਸੰਕੇਤ ਦਿੱਤੇ। ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਹਰ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਇੰਨੀ ਤਰਕਸ਼ੀਲਤਾ ਨਾਲ ਭਾਸ਼ਣ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਦੋਵੇਂ ਪ੍ਰੀਖਿਅਕਾਂ ਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੋ ਗਿਆ ਕਿ ਉਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਠੀਕ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਬੁੱਧੀ 'ਤੇ ਪੂਰਾ ਕਬਜ਼ਾ ਹੈ। ਭਾਣਜੀ ਅਤੇ ਘਰ ਦੀ ਨੌਕਰਾਣੀ, ਜੋ ਇਸ ਚਰਚਾ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਸਨ, ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਇੰਨੇ ਸਿਹਤਮੰਦ ਦਿਮਾਗ ਵਿੱਚ ਦੇਖ ਕੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦਾ ਧੰਨਵਾਦ ਨਾ ਕਰ ਸਕੀਆਂ।

ਪਰ ਪੁਜਾਰੀ ਨੇ ਅਸਲ ਯੋਜਨਾ ਨੂੰ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ, ਜੋ ਕਿ ਬਹਾਦਰੀ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜ਼ਿਕਰ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਵਾਰ ਅਤੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਲਈ ਇਹ ਪਰਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੀ ਸਮਝਦਾਰੀ ਅਸਲ ਸੀ ਜਾਂ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਵਿਸ਼ਾ ਬਦਲਦੇ ਹੋਏ, ਉਸਨੇ ਕੁਝ ਖ਼ਬਰਾਂ 'ਤੇ ਚਰਚਾ ਕਰਨੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਜੋ ਦਰਬਾਰ ਵਿੱਚ

ਪਹੁੰਚੀਆਂ ਸੁਨ। ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਇਹ ਆਮ ਗਿਆਨ ਸੀ ਕਿ ਤੁਰਕ ਇੱਕ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਜਲ ਸੈਨਾ ਨਾਲ ਉਤਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਪਰ ਇਹ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਕੀ ਸੀ ਜਾਂ ਉਸਦਾ ਗੁੱਸਾ ਕਿੱਥੇ ਜ਼ਾਰੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਡਰ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਲਗਭਗ ਹਰ ਸਾਲ ਅਲਾਰਮ ਵੱਜਦਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਸਾਰੇ ਈਸਾਈ-ਜਗਤ ਨੂੰ ਅਲਰਟ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਮਹਾਰਾਜ ਨੂੰ ਨੇਪਲਜ਼ ਅਤੇ ਸਿਸਲੀ ਦੇ ਤਟਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਮਾਲਟਾ ਟਾਪੂ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਇਸ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ:

"ਮਹਾਰਾਜ ਨੇ ਆਪਣੇ ਰਾਜ ਨੂੰ ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਭ ਤੋਂ ਸਮਝਦਾਰ ਯੋਧਾ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਦੁਸ਼ਮਣ ਉਸਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਤਿਆਰੀ ਦੇ ਫੜ ਨਾ ਲਵੇ, ਪਰ ਜੇਕਰ ਉਹ ਮੇਰੀ ਸਲਾਹ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਮਹਾਰਾਜ ਨੂੰ ਇੱਕ ਖਾਸ ਸਾਵਧਾਨੀ ਵਰਤਣ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕਰਾਂਗਾ ਜੋ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ਕ ਇਸ ਖਾਸ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਉਸਦੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਹੈ।"

ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਪਾਦਰੀ ਨੇ ਇਹ ਸੁਣਿਆ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, "ਰੱਬ ਤੇਰੀ ਰੱਖੀ ਕਰੇ, ਮੇਰੇ ਗਰੀਬ ਡੌਨ ਕਿਉਜੋਟ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਡਰ ਹੈ ਕਿ ਤੂੰ ਆਪਣੇ ਪਾਗਲਪਨ ਦੀ ਉੱਚੀ ਚੋਟੀ ਤੋਂ ਛਾਲ ਮਾਰ ਕੇ ਆਪਣੀ ਭੋਲੀ ਭਾਲੀ ਦੀ ਡੂੰਘੀ ਖੱਡ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਹੈਂ!" ਨਾਈ, ਜਿਸ ਕੋਲ ਵੀ ਇਹੀ ਸੋਚ ਸੀ, ਨੇ ਡੌਨ ਕਿਉਜੋਟ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਾਵਧਾਨੀ ਵਰਤਣ ਦਾ ਸੁਝਾਅ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ; ਸ਼ਾਇਦ ਇਹ ਇਸ ਲਈ ਸੀ ਕਿ ਇਸਨੂੰ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੁਲੀਨ ਵਰਗ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਜਾਂਦੇ ਅਵਿਵਹਾਰਕ ਸੁਝਾਵਾਂ ਦੀ ਲੰਬੀ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਜੋੜਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

"ਮੇਰਾ, ਸਰ ਫੇਸ-ਸਕ੍ਰੈਪਰ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਅਵਿਵਹਾਰਕ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਵਿਹਾਰਕ ਹੋਵੇਗਾ।"

"ਮੇਰਾ ਮਤਲਬ ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਸੀ," ਨਾਈ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਉਸ ਤਜ਼ਰਬੇ ਨੇ ਦਿਖਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਮਹਾਰਾਜ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸਾਰੀ ਜਾਂ ਲਗਭਗ ਸਾਰੀ ਸਲਾਹ ਜਾਂ ਤਾਂ ਅਸੰਭਵ, ਬੇਤੁਕੀ, ਜਾਂ ਰਾਜਾ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਰਾਜ ਲਈ ਨੁਕਸਾਨਦੇਹ ਹੈ।"

"ਖੈਰ, ਮੇਰਾ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਨਾ ਤਾਂ ਅਸੰਭਵ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਬੇਤੁਕਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਸਭ ਤੋਂ ਆਸਾਨ, ਸਭ ਤੋਂ ਨਿਰਪੱਖ, ਸਿਆਣਾ ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਤੇਜ਼ ਹੈ ਜੋ ਇੱਕ ਸਲਾਹਕਾਰ ਕਦੇ ਵੀ ਕਲਪਨਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।"

"ਸਰ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ," ਪਾਦਰੀ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਇਸਨੂੰ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਬਹੁਤ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ।"

"ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਹੁਣੇ ਪੋਰਟ ਕਰਨ ਤੋਂ ਝਿਜਕ ਰਿਹਾ ਹਾਂ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਇਹ ਕੱਲ੍ਹ ਸੋਵੇਰ ਤੱਕ ਕੌਂਸਲ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਕੰਨਾਂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਜਾਵੇਗਾ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਮੇਰੀ ਮਿਹਨਤ ਦਾ ਧੰਨਵਾਦ ਅਤੇ ਇਨਾਮ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰੇਗਾ।"

"ਆਪਣੇ ਲਈ ਬੋਲਦੇ ਹੋਏ," ਨਾਈ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਸੁਹੰ ਖਾਂਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਸ ਪਲ ਤੋਂ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਹਜ਼ੂਰੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਪਾ ਲੈਂਦਾ, ਮੈਂ ਰਾਜਾ ਜਾਂ ਰੂਕ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੱਸਾਂਗਾ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਮੈਨੂੰ ਕੀ ਦੱਸ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਵੈਸੇ, ਇਹ ਇੱਕ ਸਹੁੰ ਹੈ ਜੋ ਮੈਂ ਪੁਜਾਰੀ ਬਾਰੇ ਗਾਥਾ ਤੋਂ ਸਿੱਖੀ ਹੈ ਜੋ ਪ੍ਰਸਤਾਵਨਾ ਵਿੱਚ ਰਾਜੇ ਨੂੰ ਉਸ ਚੋਰ ਦੀ ਪਛਾਣ ਬਾਰੇ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਜਿਸਨੇ ਉਸਦੇ ਸੌ ਡਬਲੂਨ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਬੇੜੇ-ਪੈਰ ਵਾਲੇ ਖੱਚਰ ਨੂੰ ਚੋਰੀ ਕੀਤਾ ਸੀ।"

"ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਇਤਿਹਾਸ ਬਾਰੇ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਸਹੁੰ ਚੰਗੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਯੇਰੂ ਨਾਈ ਇੱਕ ਇਮਾਨਦਾਰ ਆਦਮੀ ਹੈ।"

"ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਨਾ ਵੀ ਹੁੰਦਾ," ਪੁਜਾਰੀ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਉਸ ਲਈ ਗਰੰਟੀ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਗਰੰਟੀ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਵਾਂਗ ਮੂਰਖ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਸਦੀ ਜੀਭ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਜੋ ਵੀ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ ਜਾਵੇ, ਉਸ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਭੁਗਤਣੀ ਪਵੇ।"

"ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਦੀ ਗਰੰਟੀ ਕੌਣ ਦੇਵੇਗਾ, ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਪਾਦਰੀ?" ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।

"ਮੇਰਾ ਪੇਸ਼ਾ," ਪਾਦਰੀ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਜੋ ਕਿ ਭੇਤ ਰੱਖਣਾ ਹੈ।"

"ਭਲਿਆਈ ਲਈ!" ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਇਸ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਕਿਹਾ, "ਮਹਾਰਾਜ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਐਲਾਨ ਕਰਨਾ ਹੈ ਕਿ ਸੁਪੇਨ ਵਿੱਚ ਘੁੰਮ ਰਹੇ ਸਾਰੇ ਨਾਈਟ-ਗ੍ਰਲੁਤ ਇੱਕ ਨਿਰਧਾਰਤ ਦਿਨ 'ਤੇ ਦਰਬਾਰ ਵਿੱਚ ਇਕੱਠੇ ਹੋਣੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਭਾਵੇਂ ਅੱਧੀ ਦਰਜਨ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਾ ਆਉਣ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ

ਸ਼ਾਇਦ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਹੁਵੇਗਾ ਜੋ ਤੁਰਕ ਦੀਆਂ ਫੌਜਾਂ ਨੂੰ ਤਬਾਹ ਕਰਨ ਲਈ ਖੁਦ ਕਾਫ਼ੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਜੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਦਾ ਧਿਆਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਸਮਝਾਵਾਂਗਾ।"

"ਕੀ ਇਹ ਕੋਈ ਨਵੀਂ ਗੱਲ ਹੈ, ਮੈਂ ਪੁੱਛ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇੱਕ ਇਕੱਲੇ ਨਾਈਟ-ਇਰੰਟ ਲਈ ਦੋ ਲੱਖ ਆਦਮੀਆਂ ਦੀ ਫੌਜ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਭੜਾਉਣਾ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਬ੍ਰਹਮੁਤਿਆਂ ਕੋਲ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਗਲਾ ਸੀ ਜਾਂ ਆਈਸਿੰਗ ਨਾਲ ਬਣੇ ਹੋਏ ਸਨ? ਨਹੀਂ ਤਾਂ, ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਜੂਬਿਆਂ ਨਾਲ ਭਰੇ ਇੰਨੇ ਸਾਰੇ ਇਤਿਹਾਸ ਹਨ? ਅਤੇ ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਮੇਰੇ ਆਪਣੇ ਨੁਕਸਾਨ ਲਈ ਕੰਮ ਕਰੇਗਾ - ਮੈਂ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਲਈ ਬੋਲਣ ਦੇਵਾਂਗਾ - ਮਸ਼ਹੂਰ ਡੌਨ ਬੈਲੀਅਨਿਸ ਅੱਜ ਜ਼ਿੰਦਾ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਸੁਨ ਜਾਂ ਗੌਲ ਦੇ ਅਮਾਦੀਸ ਦੇ ਅਣਗਿਣਤ ਵੰਸ਼ਜਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਜੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਅੱਜ ਤੁਰਕ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਜੀਉਂਦਾ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਦੇ ਮੌਕਿਆਂ ਲਈ ਇੱਕ ਵੀ ਅੰਜੀਰ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ! ਪਰ ਪਰਮਾਤਮਾ ਆਪਣੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਨਿਗਰਾਨੀ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਵਿਅਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰੇਗਾ ਜੋ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਸਾਬਕਾ ਨਾਈਟ-ਇਰੰਟ ਜਿੰਨਾ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਦਿੜੋਤਾ ਵਿਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਘਟੀਆ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਪਰਮਾਤਮਾ ਸਮਝਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੇਰੀ ਕੀ ਮਤਲਬ ਹੈ, ਮੈਂ ਹੋਰ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗਾ।"

"ਦਇਆ!" ਇਸ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਭਤੀਜੀ ਨੇ ਚੀਕਿਆ, "ਜੇ ਮੇਰਾ ਚਾਚਾ ਦੁਬਾਰਾ ਨਾਈਟ-ਇਰੈਂਟ ਨਹੀਂ ਬਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਮਾਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ!"

ਜਿਸ ਦਾ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਜੁਵਾਬ ਦਿੱਤਾ:

"ਅਤੇ ਇੱਕ ਨਾਈਟ-ਇਰੈਂਟ ਮੈਂ ਮਰ ਜਾਵਾਂਗਾ! ਤੁਰਕ ਨੂੰ ਜਦੋਂ ਵੀ ਉਹ ਚਾਹੇ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਜਾਂ ਪਿੱਛੇ ਹਟਣ ਦਿਓ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੇ ਹੁਕਮ 'ਤੇ ਪੂਰੀ ਤਾਕਤ ਨਾਲ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦਿਓ - ਪਰ ਮੈਂ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਪਰਮਾਤਮਾ ਸਮਝਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੇਰਾ ਕੀ ਮਤਲਬ ਹੈ।"

ਇਸ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਨਾਈ ਨੇ ਕਿਹਾ:

"ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਨਾਲ ਮੈਂ ਸੇਵਿਲ ਵਿੱਚ ਵਾਪਰੀ ਇੱਕ ਘਟਨਾ ਦਾ ਸੰਖੇਪ ਵੇਰਵਾ ਦੇਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਇੰਨੀ ਢੁਕਵੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਸਨੂੰ ਦੱਸਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਰੌਲਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ।"

ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਸਹਿਮਤੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਪਾਦਰੀ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣਾ ਪੂਰਾ ਧਿਆਨ ਦਿੱਤਾ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਬੋਲਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

"ਸੇਵਿਲ ਦੇ ਪਾਗਲਖਾਨੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਸੀ ਜਿਸਨੂੰ ਉਸਦੇ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰਾਂ ਨੇ ਉਸਦੇ ਪਾਗਲਪਨ ਕਾਰਨ ਉੱਥੇ ਰੱਖਿਆ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਓਸੁਨਾ ਤੋਂ ਕੈਨਨ ਲਾਅ ਵਿਚ ਡਿਗਰੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਪਰ ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਸਲਾਮਾਂਕਾ ਤੋਂ ਸੀ, ਉਹ ਬਹੁਤਿਆਂ ਦੀ ਰਾਏ ਵਿਚ ਅਜੇ ਵੀ ਪਾਗਲ ਹੁੰਦਾ। ਕਈ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਕੈਦ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿਹਾ ਕਿ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਗ੍ਰੈਜੂਏਟ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਯਕੀਨ ਦਿਵਾਇਆ ਕਿ ਉਹ ਸਮਝਦਾਰ ਅਤੇ ਸਹੀ ਦਿਮਾਗ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਧਾਰਨਾ ਨਾਲ ਲੈਸ, ਉਸਨੇ ਆਰਚਬਿਸ਼ਪ ਨੂੰ ਲਿਖਿਆ, ਉਸਨੂੰ ਦਿਲੋਂ ਪਰ ਕੁਟਨੀਤਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਉਸ ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਵੇ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਨਾਲ ਉਸਨੇ ਹੁਣ ਆਪਣੀ ਗੁਆਚੀ ਹੋਈ ਬੁੱਧੀ ਨੂੰ ਮੁੜ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ, ਇਹ ਜੋੜਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਉਸਦੇ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰਾਂ ਨੇ, ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਉਸਦੇ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਆਨੰਦ ਲੈਣ ਲਈ, ਉਸਨੂੰ ਉੱਥੇ ਰੱਖਿਆ ਅਤੇ, ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਉਲਟ, ਦ੍ਰਿੜ ਸਨ ਕਿ ਉਹ ਜਿੰਨਾ ਚਿਰ ਜੀਉਂਦਾ ਰਹੇਗਾ, ਪਾਗਲ ਹੀ ਰਹੇਗਾ। ਆਰਚਬਿਸ਼ਪ ਨੇ, ਕਈ ਬੁੱਧੀਮਾਨ, ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰਚੇ ਹੋਏ ਪੱਤਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਮਨਾ ਕੇ, ਆਪਣੇ ਇੱਕ ਪਾਦਰੀ ਨੂੰ ਘਰ ਦੇ ਰੈਕਟਰ ਤੋਂ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਭੇਜਿਆ ਕਿ ਕੀ ਲਾਇਸੈਂਸੀਏਟ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਲਿਖੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਸੱਚੀਆਂ ਸਨ। ਉਸਨੂੰ ਪਾਗਲ ਨਾਲ ਵੀ ਗੱਲ ਕਰਨੀ ਸੀ ਅਤੇ, ਜੇਕਰ ਉਸਦੀ ਰਾਏ ਕਿ ਉਹ ਆਦਮੀ ਸਮਝਦਾਰ ਸੀ, ਉਸਦੀ ਰਿਹਾਈ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨੀ ਸੀ। ਪਾਦਰੀ ਨੇ ਉਸੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਰੈਕਟਰ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਹ ਆਦਮੀ ਅਜੇ ਵੀ ਪਾਗਲ ਹੈ; ਕਿ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕਿ ਉਹ ਅਕਸਰ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸਮਝਦਾਰ ਵਿਅਕਤੀ ਵਾਂਗ ਬੋਲਦਾ ਸੀ, ਉਹ ਅਚਾਨਕ ਬੇਤੁਕੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਲਹਿਰ ਨਾਲ ਭੜਕ ਉੱਠਦਾ ਸੀ ਜੋ ਉਨੇ ਹੀ ਅਣਗਿਣਤ ਅਤੇ ਅਤਿਅੰਤ ਸਨ ਜਿੰਨੇ ਉਸਦੇ ਪਹਿਲੇ ਤਰਕਸ਼ੀਲ ਸਨ, ਇੱਕ ਤੱਥ ਜਿਸਦੀ ਪਾਦਰੀ ਸਿਰਫ਼ ਉਸ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਕੇ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।

"ਜਦੋਂ ਪਾਦਰੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਪਾਗਲ ਦੀ ਕੋਠੜੀ ਵਿੱਚ ਲੈ ਗਏ, ਜਿੱਥੇ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਘੰਟਾ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਲਈ ਉਸ ਨਾਲ ਗੱਲਬਾਤ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਦੌਰਾਨ ਪਾਦਰੀ ਨੇ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਵਾਰ ਵੀ ਕੋਈ ਅਸੰਗਤ ਜਾਂ ਅਜੀਬ ਬਿਆਨ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ, ਸਗੋਂ ਇੰਨੀ ਤਰਕਸ਼ੀਲ ਗੱਲ ਵੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਪਾਦਰੀ ਨੂੰ ਉਸਨੂੰ ਸਮਝਦਾਰ ਸਮਝਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਉਸਦੇ ਕਈ ਦੋਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚੋਂ, ਪਾਦਰੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਰੈਕਟਰ ਉਸ ਪ੍ਰਤੀ ਹਮਦਰਦੀ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਰੈਕਟਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਹਫ਼ਿਆਂ ਨੂੰ ਨਾ ਗੁਆਵੇ ਜੋ ਪਾਗਲ ਦੇ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰਾਂ ਨੇ ਰੈਕਟਰ ਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿਣ ਲਈ ਭੇਜੇ ਸਨ ਕਿ ਉਹ ਉਸਦੀ ਸਪਸ਼ਟਤਾ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਅਜੇ ਵੀ ਪਾਗਲ ਹੈ। ਪਰ ਉਸਦੀ ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਰੁਕਾਵਟ ਉਸਦੀ ਵੱਡੀ ਦੌਲਤ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸਦਾ ਆਨੰਦ ਲੈਣ ਲਈ, ਜੋ ਉਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸੀ, ਉਹ ਧੋਖੇ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਪ੍ਰਭੂ ਦੁਆਰਾ ਉਸਨੂੰ ਜਾਨਵਰ ਤੋਂ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਵਿੱਚ ਬਦਲਣ ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਈ ਗਈ ਉਪਕਾਰ 'ਤੇ ਸ਼ੱਕ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੇ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਰੈਕਟਰ ਨੂੰ ਸ਼ੱਕੀ, ਉਸਦੇ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ ਲਾਲਚੀ ਅਤੇ ਨਿਰਦਈ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੰਨਾ ਤਰਕਸ਼ੀਲ ਦਿਖਾਇਆ ਕਿ ਪਾਦਰੀ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਨਾਲ ਲੈ ਜਾਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਜੋ ਆਰਚਬਿਸ਼ਪ ਉਸਨੂੰ ਦੇਖ ਸਕੇ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਉਂਗਲੀ ਉਸ ਉੱਤੇ ਰੱਖ ਸਕੇ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਨਬਜ਼। ਇਸ ਭੋਲੇਪਣ ਭਰੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਾਲ, ਯੋਗ ਪਾਦਰੀ ਨੇ ਰੈਕਟਰ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਲਾਇਸੈਂਸੀਏਟ ਨੂੰ ਉਹ ਕੱਪੜੇ ਵਾਪਸ ਦੇ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਜੋ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਉਣ ਵੇਲੇ ਪਾਏ ਸਨ। ਰੈਕਟਰ ਨੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਪਾਦਰੀ ਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਕੰਮ 'ਤੇ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਕਰੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਲਾਇਸੈਂਸੀਏਟ ਅਜੇ ਵੀ ਪਾਗਲ ਸੀ। ਪਰ ਕਿਉਂਕਿ ਰੈਕਟਰ ਦੀਆਂ ਚੇਤਾਵਨੀਆਂ ਅਤੇ ਸਲਾਹਾਂ ਪਾਦਰੀ ਨੂੰ ਉਸਨੂੰ ਲੈ ਜਾਣ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸਮਰੱਥ ਸਨ, ਇਸ ਲਈ ਰੈਕਟਰ ਨੇ ਮੰਨਿਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਆਰਚਬਿਸ਼ਪ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨਾਲ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਲਾਇਸੈਂਸੀਏਟ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਪੁਰਾਣੇ ਕੱਪੜੇ ਦਿੱਤੇ, ਜੋ ਅਜੇ ਵੀ ਚੰਗੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਮਝਦਾਰ ਵਿਅਕਤੀ ਵਾਂਗ ਪਹਿਰਾਵੇ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ, ਆਪਣੇ ਪਾਗਲ ਦੇ ਕੱਪੜੇ ਉਤਾਰ ਕੇ, ਉਸਨੇ ਦਾਨ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਪਾਦਰੀ ਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਾਗਲ ਸਾਥੀਆਂ ਨੂੰ ਅਲਵਿਦਾ ਕਹਿਣ ਦੇਵੇ। ਪਾਦਰੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਉੱਥੇ ਰਹਿੰਦੇ ਕੈਦੀਆਂ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਲਈ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਜਾਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਅਤੇ ਕੁਝ ਹੋਰ ਜੋ ਉੱਥੇ ਮੌਜੂਦ ਸਨ, ਉੱਪਰ ਚਲੇ ਗਏ। ਜਦੋਂ ਲਾਇਸੈਂਸੀਏਟ ਇੱਕ ਪਿੰਜਰੇ ਕੋਲ ਆਇਆ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪਾਗਲ ਪਾਗਲ ਸੀ, ਜੋ ਇਸ ਸਮੇਂ ਸ਼ਾਂਤ ਅਤੇ ਸ਼ਾਂਤ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, 'ਮੇਰੇ ਭਰਾ, ਦੇਖੋ ਕਿ ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਕੁਝ ਕਰਵਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਘਰ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੇ ਆਪਣੀ ਬੇਅੰਤ ਭਲਾਈ ਅਤੇ ਦਇਆ ਨਾਲ ਮੇਰੀ ਸਮਝਦਾਰੀ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕਰਨਾ ਠੀਕ ਸਮਝਿਆ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਮੈਂ ਇਸਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਹੁਣ ਸਮਝਦਾਰ ਅਤੇ ਤਰਕਸ਼ੀਲ ਹਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਜਦੋਂ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਗੱਲ ਆਉਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਕੁਝ ਵੀ ਅਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਆਪਣਾ ਸਾਰਾ ਭਰੋਸਾ ਅਤੇ ਉਮੀਦ ਉਸ ਵਿੱਚ ਰੱਖੋ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਮੇਰੀ ਪੁਰਾਣੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਬਹਾਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਵਿੱਚ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖੋਗੇ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਵੀ ਇਹੀ ਕਰੇਗਾ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਖਾਣ ਲਈ ਕੁਝ ਸੁਆਦੀ ਪਕਵਾਨ ਭੇਜਣਾ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਵਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਖਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਭਰੋਸਾ ਦਿਵਾ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਵਜੋਂ ਜੋ ਚੱਕੀ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਿਆ ਹੈ, ਕਿ ਸਾਡਾ ਸਾਰਾ ਪਾਗਲਪਨ ਸਾਡੇ ਪੇਟ ਦੇ ਖਾਲੀ ਹੋਣ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਦਿਮਾਗ਼ ਦੇ ਹਵਾ ਨਾਲ ਭਰੇ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ, ਆਪਣੇ ਹੌਂਸਲੇ ਬੁਲੰਦ ਰੱਖੋ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੁਸੀਬਤ ਵਿੱਚ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਕਿਸੇ ਦੀ ਸਿਹਤ ਨੂੰ ਕਮਜ਼ੋਰ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮੌਤ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।' ਲਾਇਸੈਂਸੀਏਟ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਸਾਰਾ ਭਾਸ਼ਣ ਪਹਿਲੇ ਦੇ ਉਲਟ ਪਿੰਜਰੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹੋਰ ਪਾਗਲ ਦੁਆਰਾ ਸੁਣਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇੱਕ ਪੁਰਾਣੀ ਚਟਾਈ ਤੋਂ ਉੱਠਦੇ ਹੋਏ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਬਿਲਕੁਲ ਨੰਗਾ ਪਿਆ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਪੁੱਛਿਆ ਇੱਕ ਉੱਚੀ ਆਵਾਜ਼ ਆਈ ਕਿ ਉਹ ਆਦਮੀ ਕੌਣ ਸੀ ਜੋ ਠੀਕ ਹੋ ਕੇ ਘਰ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ; ਜਿਸ 'ਤੇ ਲਾਇਸੈਂਸੀਏਟ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, 'ਭਰਾ, ਮੈਂ ਹੀ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਮੈਨੂੰ ਹੁਣ ਇੱਥੇ ਰਹਿਣ ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਸਵਰਗ ਦਾ ਸਦਾ ਲਈ ਧੰਨਵਾਦੀ ਰਹਾਂਗਾ ਕਿ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਮਹਾਨ ਕਿਰਪਾ ਦਿਖਾਈ ਹੈ!' 'ਤੁਸੀਂ ਜੋ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਉਸ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦਿਓ, ਲਾਇਸੈਂਸੀਏਟ,' ਪਾਗਲ ਨੇ ਕਿਹਾ, 'ਅਤੇ ਸ਼ੈਤਾਨ ਨੂੰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਧੋਖਾ ਨਾ ਦੇਣ ਦਿਓ। ਯਾਤਰਾ ਕਰਨ ਦੀ ਆਪਣੀ ਇੱਛਾ ਨੂੰ ਛੱਡ

ਦਿਓ, ਆਪਣੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਂਤ ਅਤੇ ਸ਼ਾਂਤ ਰਹੋ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਯਾਤਰਾ ਤੋਂ ਬਚਾਓਗੇ।' 'ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਠੀਕ ਹੋ ਗਿਆ ਹਾਂ,' ਲਾਇਸੈਂਸੀਏਟ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, 'ਅਤੇ ਦੁਬਾਰਾ ਚੱਕਰ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਪਵੇਗੀ।' 'ਤੁਸੀਂ ਠੀਕ ਹੋ ਗਏ ਹੋ!' ਪਾਗਲ ਨੇ ਚੀਕਿਆ; 'ਅਸੀਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਦੇਖਾਂਗੇ - ਪਰ ਪਰਮਾਤਮਾ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਹੋਵੇ। ਮੈਂ ਜੁਪੀਟਰ ਦੀ ਸਹੁੰ ਖਾਂਦਾ ਹਾਂ, ਜਿਸਦੀ ਮਹਿਮਾ ਮੈਂ ਇੱਥੇ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਕਿ ਸੇਵਿੱਲ ਅਜ਼ ਤੁਹਾਨੂੰ ਠੀਕ ਸਮਝ ਕੇ ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਘਰ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਕਰਕੇ ਕੀਤੇ ਪਾਪ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਮੈਂ ਉਸ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਹੋਵਾਂਗਾ ਕਿ ਇਹ ਹੁਣ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਤ ਤੱਕ ਯਾਦ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਆਮੀਨ। ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ, ਤੁਸੀਂ ਮਾਮੂਲੀ ਜਿਹੇ ਲਾਇਸੈਂਸੀ, ਕਿ ਮੈਂ ਇਹ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਜੁਪੀਟਰ ਦਾ ਥੰਡਰਰ - ਮੈਂ ਜੋ ਆਪਣੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿਚ ਅੱਗ ਦੀਆਂ ਗਰਜਾਂ ਫੜਦਾ ਹਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਮੈਂ ਦੁਨੀਆ ਨੂੰ ਤਬਾਹ ਕਰਨ ਦੀ ਧਮਕੀ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਨਿਯਮਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ? ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੈਂ ਇਸ ਅਣਜਾਣ ਸ਼ਹਿਰ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣਾ ਚੁਣਦਾ ਹਾਂ: ਮੈਂ ਇਸ 'ਤੇ ਜਾਂ ਇਸਦੇ ਬਾਹਰੀ ਜ਼ਿਲ੍ਹਿਆਂ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਿੱਸੇ 'ਤੇ ਪੂਰੇ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਮੀਂਹ ਪੈਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਾਂਗਾ, ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਇਹ ਧਮਕੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਉਸ ਦਿਨ ਦੇ ਸਹੀ ਪਲ ਤੋਂ ਗਿਣਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਆਜ਼ਾਦ ਹੋ? ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦਾਰ ਹੋ? ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਪਾਗਲ, ਬਿਮਾਰ ਅਤੇ ਬੰਦ ਸੀ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਠੀਕ ਹੋ ਗਏ ਸੀ? ਕਿਉਂ, ਮੈਂ ਮੀਂਹ ਪੈਣ ਬਾਰੇ ਸੋਚਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਫਾਂਸੀ ਲਗਾ ਲੈਂਦਾ!'

"ਕਿਉਂਕਿ ਉੱਥੇ ਮੌਜੂਦ ਲੋਕ ਪਾਗਲ ਦੇ ਚੀਕਣ ਅਤੇ ਰੌਲਾ ਪਾਉਣ ਦੇ ਦਰਸ਼ਕ ਸਨ, ਸਾਡਾ ਲਾਇਸੈਂਸੀਏਟ ਪਾਦਰੀ ਵੱਲ ਮੁੜਿਆ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਹੱਥ ਫੜਦਿਆਂ ਕਿਹਾ, 'ਮੇਰੇ ਮਾਲਕ, ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਨੂੰ ਚਿੰਤਾ ਕਰਨ ਜਾਂ ਇਸ ਪਾਗਲ ਨੇ ਜੋ ਕਿਹਾ ਹੈ ਉਸ ਵੱਲ ਕੋਈ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਜੇ ਉਹ ਜੁਪੀਟਰ ਹੈ ਅਤੇ ਮੀਂਹ ਪਾਉਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੈਂ, ਜੋ ਨੈਪਚਿਊਨ ਹਾਂ, ਪਾਣੀਆਂ ਦਾ ਪਿਤਾ ਅਤੇ ਦੇਵਤਾ ਹਾਂ, ਜਦੋਂ ਵੀ ਮੈਨੂੰ ਪਸੰਦ ਆਵੇਗਾ ਜਾਂ ਜਦੋਂ ਲੋੜ ਹੋਵੇਗੀ ਮੀਂਹ ਪਾਵਾਂਗਾ।' ਇਸ 'ਤੇ ਪਾਦਰੀ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, 'ਫਿਰ ਵੀ ਅਤੇ ਸਭ ਕੁਝ, ਸਰ ਨੈਪਚਿਊਨ, ਸਰ ਜੁਪੀਟਰ ਨੂੰ ਗੁੱਸਾ ਕਰਨਾ ਸਿਆਣਪ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਇੱਥੇ ਹੀ ਰਹੇਗੀ, ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦਿਨ, ਜਦੋਂ ਇਹ ਵਧੇਰੇ ਸੁਵਿਧਾਜਨਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਹੋਰ ਸਮਾਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਵਾਪਸ ਆਵਾਂਗੇ।' ਰੈਕਟਰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਲੋਕ ਹਾਸੇ ਵਿੱਚ ਫਸ ਗਏ, ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਪਾਦਰੀ ਨੂੰ ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ ਸ਼ਰਮਿੰਦਗੀ ਹੋਈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਤੁਰੰਤ ਲਾਇਸੈਂਸੀਏਟ ਨੂੰ ਉਤਾਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੇ ਘਰ ਉੱਥੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਇਹ ਮੇਰੀ ਕਹਾਣੀ ਦਾ ਅੰਤ ਹੈ।"

"ਕੀ ਇਹ ਕਹਾਣੀ ਹੈ, ਸਰ ਨਾਈ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਇਹ ਇੰਨੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸੀ ਕਿ ਇਸਨੂੰ ਸੁਣਾਉਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਚੀਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ? ਹੇ ਮਾਸਟਰ ਸ਼ੇਵਰ, ਮਾਸਟਰ ਸ਼ੇਵਰ, ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਤੁਹਾਡੀ ਕਹਾਣੀ ਨੂੰ ਨਾ ਦੇਖਣ ਲਈ ਅੰਨ੍ਹਾ ਹੋਣਾ ਪਵੇਗਾ! ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਕਿ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕਿਸਮਾਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ, ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕਿਸਮਾਂ ਦੀ ਬਹਾਦਰੀ, ਸੁੰਦਰਤਾ ਅਤੇ ਵੰਸ਼ਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਤੁਲਨਾ ਹਮੇਸ਼ਾ ਘਿਣਾਉਣੀ ਅਤੇ ਬੁਰੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ? ਮੈਂ, ਸਰ ਨਾਈ, ਪਾਣੀਆਂ ਦਾ ਦੇਵਤਾ ਨੈਪਚਿਊਨ ਨਹੀਂ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਸਿਆਣਾ ਵਿਅਕਤੀ ਮੰਨਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਜੇ ਕਿ ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਸਿਰਫ਼ ਦੁਨੀਆ ਨੂੰ ਇਹ ਦਿਖਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਥੱਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਉਸ ਖੁਸ਼ਹਾਲ ਯੁੱਗ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਜ਼ਿੰਦਾ ਨਾ ਕਰਕੇ ਕੀ ਗਲਤੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਨਾਈਟ-ਇਰੈਂਟਰੀ ਦਾ ਕੂਮ ਫੁੱਲਾਂ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸਾਡਾ ਇਹ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਯੁੱਗ ਅਜਿਹੇ ਲਾਭਾਂ ਦਾ ਆਨੰਦ ਲੈਣ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਯੁੱਗਾਂ ਦੌਰਾਨ ਮਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਨਾਈਟ-ਇਰੈਂਟ ਨੇ ਰਾਜਾਂ ਦੀ ਰੱਖਿਆ, ਕੁੜੀਆਂ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ, ਅਨਾਥਾਂ ਅਤੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ, ਹੰਕਾਰੀ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਅਤੇ ਨਿਮਰ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਇਨਾਮ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਆਪਣੇ ਮੋਢਿਆਂ 'ਤੇ ਲਈ ਸੀ। ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਅੱਜਕੱਲ੍ਹ ਘੁੰਮਣ ਵਾਲੇ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਸੂਰਮੇ, ਡੈਮਾਸਕ, ਬ੍ਰੋਕੇਡ ਅਤੇ ਹੋਰ ਮਹਿੰਗੇ ਕਪੜਿਆਂ ਦੀ ਗੜ੍ਹਗੜ੍ਹਾਹਟ ਸੁਣਾਈ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਡਾਕ ਦੇ ਬਖਤਰਬੰਦ ਕੋਟ ਦੀ ਬਜਾਏ ਪਹਿਨਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਕੋਈ ਵੀ ਸੂਰਮਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਸਿਰ ਤੋਂ ਪੈਰਾਂ ਤੱਕ ਸ਼ਸਤ੍ਰ ਵਿੱਚ ਘਿਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਸੂਰਵਰਗੀ ਦੀ ਗੰਭੀਰਤਾ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਸੌਂਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਕੋਈ ਵੀ ਜੋ ਕੁਝ ਅੱਖਾਂ ਮਾਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰੇਗਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਸੀ, ਆਪਣੇ ਘੋੜੇ 'ਤੇ ਬੈਠਾ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਬਰਛੇ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਹਾਰਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪੁਰਾਣੇ

ਸੂਰਮੇ ਕਰਦੇ ਸੁਨ। ਹੁਣ ਕਦੀ ਵੀ ਸੂਰਮਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਜੰਗਲ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਪਹਾੜੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸਵਾਰ ਹੋਵੇਗਾ ਜਾਂ ਸਮੁੰਦਰ ਦੇ ਕਿਨਾਰੇ ਕਿਸੇ ਬੰਜਰ, ਉਜਾੜ ਥੀਚ 'ਤੇ ਤੁਰੇਗੀ, ਜੋ ਕਿ ਅਕਸਰ ਤੂਫਾਨੀ ਅਤੇ ਤੂਫਾਨੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਉਹ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਕਿਸ਼ਤੀ ਲੱਭੇਗਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮਾਸਟ, ਪਾਲ, ਚੱਪੂ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਿਸਮ ਦੀ ਰਿਗਿੰਗ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ, ਅਤੇ ਜੋ ਨਿਡਰ ਭਾਵਨਾ ਨਾਲ ਇਸ ਵਿੱਚ ਛਾਲ ਮਾਰ ਦੇਵੇਗਾ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਮੁੰਦਰ ਦੀਆਂ ਅਟੱਲ ਲਹਿਰਾਂ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ, ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਵਿਕਲਪਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਸਮਾਨ ਵੱਲ ਚੁੱਕ ਲਵੇਗੀ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਡੂੰਘਾਈ ਵਿੱਚ ਡੁਬੋ ਦੇਵੇਗੀ। ਫਿਰ ਨਿਰੰਤਰ ਤੂਫਾਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਇਸਦੀ ਘਟੇ ਘਟ ਉਮੀਦ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਪਾਵੇਗਾ, ਤਿੰਨ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਲੀਗ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਚੜ੍ਹਿਆ ਸੀ, ਸਿਰਫ਼ ਕਿਸੇ ਦੂਰ-ਦੁਰਾਡੇ, ਅਣਜਾਣ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਕਿਨਾਰੇ ਛਾਲ ਮਾਰਨ ਲਈ, ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਅਜਿਹੇ ਸਾਹਸ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘੇਗਾ ਜੋ ਚਮਚੇ 'ਤੇ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਕਾਂਸੀ 'ਤੇ ਦਰਜ ਹੋਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਣ। ਅਜਕੱਲ੍ਹ, ਆਲਸ ਮਿਹਨਤ 'ਤੇ, ਆਲਸ ਮਿਹਨਤ 'ਤੇ, ਬੁਰਾਈ 'ਤੇ, ਨੇਕੀ 'ਤੇ, ਹੰਕਾਰ 'ਤੇ, ਅਤੇ ਲੜਾਈ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਇਸਦੇ ਅਸਲ ਅਭਿਆਸ 'ਤੇ ਜਿੱਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਇਹ ਸਭ ਸਿਰਫ਼ ਸੁਨਹਿਰੀ ਯੁੱਗ ਵਿੱਚ ਨਾਈਟਸ-ਇਰੈਂਟ ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਸੀ ਅਤੇ ਵਧੇ-ਫੁੱਲੇ ਸਨ। ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸੋ: ਗੌਲ ਦੇ ਮਸ਼ਹੂਰ ਅਮਾਦੀਜ਼ ਨਾਲੋਂ ਕੌਣ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਿੱਧਾ ਜਾਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਬਹਾਦਰ ਸੀ? ਇੰਗਲੈਂਡ ਦੇ ਪਾਮੇਰਿਨ ਨਾਲੋਂ ਕੌਣ ਜ਼ਿਆਦਾ ਚੁਲਾਕ? ਟਿਰਾਂਟ ਲੋ ਬਲੈਂਕ ਨਾਲੋਂ ਕੌਣ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸੁਹਿਯੋਗੀ ਅਤੇ ਸਹਿਜ? ਲਿਸੁਆਰਟੇ ਡੀ ਗ੍ਰੀਸੀਆ ਨਾਲੋਂ ਕੌਣ ਜ਼ਿਆਦਾ ਬਹਾਦਰ? ਡੌਨ ਬੇਲੀਅਨਿਸ ਨਾਲੋਂ ਕੌਣ ਜ਼ਿਆਦਾ ਜ਼ਖਮੀ ਜਾਂ ਜ਼ੋਖਮੀ? ਪ੍ਰੇਰੀਓਨ ਡੀ ਗੌਲਾ ਨਾਲੋਂ ਕੌਣ ਜ਼ਿਆਦਾ ਨਿਡਰ, ਫੇਲਿਕਸਮਾਰਟੇ ਡੀ ਹਿਰਕਾਨੀਆ ਨਾਲੋਂ ਕੌਣ ਜ਼ਿਆਦਾ ਮੂਤ ਨੂੰ ਟਾਲਣ ਵਾਲਾ, ਜਾਂ ਔਸਪਲੇਂਡੀਅਨ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਇਮਾਨਦਾਰ? ਡੌਨ ਸਿਰੋਂਗਿਲੀਓ ਡੀ ਟਾਸੀਆ ਨਾਲੋਂ ਕੌਣ ਜ਼ਿਆਦਾ ਦਲੇਰ? ਰੇਡਾਮੇਂਟੇ ਨਾਲੋਂ ਕੌਣ ਜ਼ਿਆਦਾ ਭਿਆਨਕ? ਰਾਜਾ ਸੋਬਰੀਨੋ ਨਾਲੋਂ ਕੌਣ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਮਝਦਾਰ? ਹੋਰ ਕੌਣ ਰੀਨਾਲਡੋਸ ਨਾਲੋਂ ਦਲੇਰ ਕੌਣ? ਰੋਲੈਂਡ ਨਾਲੋਂ ਅਜਿੱਤ ਕੌਣ? ਰੁਗੀਏਰੋ ਨਾਲੋਂ ਬਹਾਦਰ ਅਤੇ ਨਿਮਰ ਕੌਣ ਹੋਵੇਗਾ, ਜਿਸਦੇ ਮੌਜੂਦਾ ਵੰਸ਼ਜ ਟਰਪਿਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਆਪਣੀ ਕਾਸਮੋਗ੍ਰਾਫੀਆ ਵਿੱਚ ਫ੍ਰੇਰਾ ਦੇ ਡਿਊਕ ਹੁੰਦੇ? ਇਹ ਸਾਰੇ ਨਾਈਟ, ਸਰ ਪੁਜਾਰੀ, ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਨਾਈਟਸ-ਇਰੰਟ ਸਨ, ਬਹਾਦਰੀ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਅਤੇ ਮਹਿਮਾ। ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਰਗੇ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਪਿਆਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਜੇ ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਮਹਾਰਾਜਾ ਆਪਣੀ ਚੰਗੀ ਸੇਵਾ ਕਾਫ਼ੀ ਬਚਤ 'ਤੇ ਪਾਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਤੁਰਕ ਆਪਣੀ ਦਾੜ੍ਹੀ ਪਾੜ ਕੇ ਰੂਹ ਜਾਵੇਗਾ।

"ਇਹ ਕਹਿਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ, ਇਸ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕਿ ਪਾਦਰੀ ਮੈਨੂੰ ਇੱਥੋਂ ਦੂਰ ਕਰ ਸਕੇਗਾ; ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਜੁਪੀਟਰ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨਾਈ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਮੀਂਹ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਇੱਥੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਵੀ ਮੈਨੂੰ ਪਸੰਦ ਆਵੇਗਾ ਮੀਂਹ ਪਾਵਾਂਗਾ। ਮੈਂ ਇਹ ਇਸ ਲਈ ਦੱਸਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਜੋ ਸਰ ਬੇਸ਼ਿਨ ਜਾਣ ਸਕਣ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ।"

"ਸੱਚਮੁੱਚ, ਸਰ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ," ਨਾਈ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਮੇਰਾ ਇਸ ਤੋਂ ਕੋਈ ਮਤਲਬ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਰੱਬ ਮੈਨੂੰ ਮਾਰ ਦੇਵੇ ਜੇਕਰ ਮੇਰੇ ਇਰਾਦੇ ਸੁਤੰਤਰਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸਨ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਨੂੰ ਨਾਰਾਜ਼ਗੀ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।"

"ਮੈਨੂੰ ਨਾਰਾਜ਼ਗੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਇਹ ਮੇਰਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ।"

"ਭਾਵੇਂ ਮੈਂ ਹੁਣ ਤੱਕ ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ," ਪਾਦਰੀ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਸ਼ੱਕ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਸਰ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਇੱਥੇ ਜੋ ਕਿਹਾ ਹੈ ਉਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਮੇਰੀ ਜ਼ਮੀਰ ਨੂੰ ਕੁਚੱਲ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਖਿੱਚ ਰਿਹਾ ਹੈ।"

"ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਇਸ ਅਤੇ ਹੋਰ ਚੀਜ਼ਾਂ ਲਈ ਮੇਰੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤੁਰੰਤ ਤੁਹਾਡੇ ਸ਼ੱਕ ਪੈਦਾ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਜ਼ਮੀਰ ਨਾਲ ਘੁੰਮਣਾ ਅਣਸੁਖਾਵਾਂ ਹੈ।"

"ਖੈਰ, ਉਸ ਅਧਿਕਾਰ ਨਾਲ," ਪੁਜਾਰੀ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਸ਼ੱਕ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਕਲਪਨਾ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਿੱਸੇ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਨੇ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਨਾਈਟਸ-ਗਲਤ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਇਹ ਭੀੜ ਸੱਚਮੁੱਚ

ਅਤੇ ਸੱਚਮੁੱਚ ਇਸ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਮਾਸ-ਗ੍ਰਹਿਤ ਜੀਵ ਸੁਨ। ਮੈਂ ਇਸ ਸਾਰੇ ਕਲਪਨਾ, ਮਨਘੜਤ, ਝੂਠ ਅਤੇ ਸੁਪੁਨਿਆਂ ਨੂੰ ਜਾਗਦੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦੱਸੇ ਜਾਣ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਜਾਂ ਹੋਰ ਸਹੀ ਹੋਣ ਲਈ, ਅੱਧ ਸੁੱਤੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦੱਸੇ ਜਾਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ।"

"ਇਹ ਇੱਕ ਹੋਰ ਗਲਤੀ ਹੈ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸ਼ਾਰੇ ਲੋਕ ਫਸ ਗਏ ਹਨ ਜੋ ਇਹ ਨਹੀਂ ਮੰਨਦੇ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਨਾਈਟ ਕਦੇ ਮੌਜੂਦ ਸੁਨ। ਅਕਸੁਰ ਮੈਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨਾਲ ਇਸ ਆਮ ਗਲਤ ਧਾਰਨਾ ਦੀ ਗਲਤੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਕੁਝ ਮੌਕਿਆਂ 'ਤੇ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਵਿਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਪਰ ਦੂਜਿਆਂ 'ਤੇ ਸਫਲ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਇਸਨੂੰ ਸੱਚ ਦੇ ਮੋਢਿਆਂ 'ਤੇ ਰੱਖ ਕੇ, ਇੱਕ ਸੱਚ ਇੰਨਾ ਪੱਕਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਲਗਭਗ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਗੁੱਲ ਦੇ ਅਮਾਦੀ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ। ਉਹ ਇੱਕ ਲੰਬਾ, ਗੋਰਾ-ਪੂਰਾ ਆਦਮੀ ਸੀ ਜਿਸਦੀ ਕਾਲੀ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਦਾੜੀ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਕੋਮਲਤਾ ਅਤੇ ਗੰਭੀਰਤਾ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਕਿਤੇ ਇੱਕ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾਇਆ ਸੀ। ਕੁਝ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਾਲਾ ਆਦਮੀ, ਉਹ ਗੁੱਸੇ ਵਿਚ ਹੌਲੀ ਸੀ ਪਰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਾਬੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਤੇਜ਼ ਸੀ। ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਮੈਂ ਅਮਾਦੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਇਆ ਹੈ, ਮੈਂ, ਜੇ ਮੈਂ ਚਾਹਾਂ, ਹਰ ਇੱਕ ਨਾਈਟ-ਇਰੈਂਟ ਨੂੰ ਪੇਂਟ ਅਤੇ ਵਰਣਨ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਕਦੇ ਵੀ ਬਹਾਦਰੀ ਦੀ ਕਿਤਾਬ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਨਾਈਟ-ਇਰੈਂਟ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਨ ਜਿਵੇਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਕੋਈ ਵੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੰਮਾਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸੁਭਾਅ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਕੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਚਰਿੱਤਰ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ, ਅਤੇ ਕਦ।"

"ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਡੌਨ ਕੁਇਜੋਟ," ਨਾਈ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਸ਼ਾਲ ਮੋਰਗ੍ਰਾਂਟ ਕਿੰਨਾ ਵੱਡਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ?"

"ਦੈਂਤਾਂ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਬਾਰੇ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਜੂਦ ਬਾਰੇ ਵੀ ਵਿਚਾਰ ਵੱਖੋ-ਵੱਖਰੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਪਵਿੱਤਰ ਗ੍ਰੰਥ, ਜੋ ਸੱਚਾਈ ਤੋਂ ਇੱਕ ਵੀ ਅੰਸ਼ ਨਹੀਂ ਭਟਕ ਸਕਦਾ, ਸਾਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਮੌਜੂਦ ਸਨ ਜਦੋਂ ਇਹ ਉਸ ਵਿਸ਼ਾਲ ਫਲਿਸਤੀ, ਗੋਲਿਅਥ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਦੱਸਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਸਾਢੇ ਸੱਤ ਹੱਥ ਲੰਬਾ ਸੀ, ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਆਕਾਰ।[2] ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਸਿਸਲੀ ਦੇ ਟਾਪੂ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਈ ਸ਼ਿਨਬੋਨਸ ਅਤੇ ਮੋਢੇ ਦੇ ਬਲੇਡ ਮਿਲੇ ਹਨ ਜੋ ਇੰਨੇ ਵੱਡੇ ਹਨ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਆਕਾਰ ਸਾਬਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਾਲਕ ਵੱਡੇ ਟਾਵਰਾਂ ਜਿੰਨੇ ਵੱਡੇ ਦੈਂਤ ਸਨ, ਅਤੇ ਜਿਓਮੈਟਰੀ ਇਸ ਨੂੰ ਸ਼ੱਕ ਦੇ ਪਰਛਾਵੇਂ ਤੋਂ ਪਰੇ ਸਾਬਤ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਸਭ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਮੈਂ ਨਿਸ਼ਚਤਤਾ ਨਾਲ ਇਹ ਦੱਸਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹਾਂ ਕਿ ਮੋਰਗਾਂਟ ਕਿੰਨਾ ਵੱਡਾ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੇਰਾ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਬਹੁਤ ਲੰਬਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਮੈਂ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਹਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸਦੇ ਕੰਮਾਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਅਕਸਰ ਆਪਣੇ ਸਿਰ 'ਤੇ ਛੱਤ ਨਾਲ ਸੌਂਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਅਜਿਹੇ ਘਰ ਲੱਭਣ ਦੇ ਯੋਗ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਉਹ ਫਿੱਟ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦਾ ਆਕਾਰ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਨਹੀਂ ਸੀ।"

"ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ," ਪਾਦਰੀ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਜਿਸਨੂੰ ਉਸਨੂੰ ਅਜਿਹੀਆਂ ਅਜੀਬ ਗੱਲਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਸੁਣ ਕੇ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਈ। ਫਿਰ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਉਹ ਰੀਨਾਲਡੋਸ ਡੀ ਮੋਂਟਾਲਬਨ, ਡੌਨ ਰੋਲੈਂਡ ਅਤੇ ਫਰਾਂਸ ਦੇ ਹੋਰ ਬਾਰਾਂ ਸਾਥੀਆਂ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਸਾਰੇ ਨਾਈਟਸ-ਇਰੰਟ ਸਨ।"

"ਮੈਂ ਇਹ ਕਹਿਣ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਕਰਦਾ ਹਾਂ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਰੀਨਾਲਡੋਸ ਦਾ ਚਿਹਰਾ ਚੌੜਾ ਸੀ, ਲਾਲ ਰੰਗ, ਤੇਜ਼ ਅਤੇ ਕੁਝ ਉਭਰੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਸਨ, ਉਹ ਕਾਫ਼ੀ ਹੰਕਾਰੀ ਅਤੇ ਚਿੜਚਿੜਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਚੋਰਾਂ ਅਤੇ ਬਾਹਰ ਕੱਢੇ ਗਏ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਦੋਸਤ ਸੀ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਰੋਲੈਂਡ, ਜਾਂ ਰੋਟੋਲੈਂਡੋ, ਜਾਂ ਓਰਲੈਂਡੋ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੈ, ਉਸਨੂੰ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਇਹਨਾਂ ਵਿਚੋਂ ਹਰੇਕ ਨਾਵਾਂ ਨਾਲ ਬੁਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਮੇਰਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਦਰਮਿਆਨੇ ਕੱਦ, ਚੌੜੇ ਮੋਢੇ ਵਾਲਾ, ਅਤੇ ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ ਝੁਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਇੱਕ ਗੂੜਾ ਰੰਗ, ਸੁਨਹਿਰੀ ਦਾੜੀ, ਵਾਲਾਂ ਵਾਲਾ ਸਰੀਰ, ਇੱਕ ਡਰਾਉਣਾ ਦਿੱਖ ਵਾਲਾ, ਅਤੇ ਕੁਝ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਾਲਾ ਆਦਮੀ ਸੀ, ਕਾਫ਼ੀ ਸ਼ਿਸ਼ਟਾਚਾਰੀ ਅਤੇ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਾਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ।"

"ਜੇਕਰ ਰੋਲੈਂਡ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਵਾਂਗ ਸੁੱਜਣ ਨਹੀਂ ਸੀ," ਪਾਦਰੀ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਇਹ ਕੋਈ ਹੈਰਾਨੀ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਪਿਆਰੀ ਲੇਡੀ ਐਂਜੇਲਿਕਾ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਨਫ਼ਰਤ ਕੀਤੀ ਅਤੇ

ਉਸਨੂੰ ਉਸ ਨਾਵੇਂ ਗਲੂ ਵਾਲੇ ਛੋਟੇ ਮੂਰ ਦਾ ਖੁਸ਼ੀ, ਆਤਮਾ ਅਤੇ ਹੁਸ਼ਿਆਰਤਾ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਜਿਸਨੂੰ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦੇ ਦਿੱਤਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਰੋਲੈਂਡ ਦੀ ਖੁਰਦਰੀ ਦੀ ਬਜਾਏ ਮੇਡੋਰੋ ਦੀ ਕੋਮਲਤਾ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਿਆਣੀ ਸੀ।"

"ਮਹਾਨ ਪਾਦਰੀ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿ ਐਂਜੇਲਿਕਾ ਬਹੁਤ ਹੀ ਘਮੰਡੀ, ਮਨਮੋਹਕ ਅਤੇ ਬੇਈਮਾਨ ਸੀ, ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਸੁੰਦਰਤਾ ਦੀ ਪ੍ਰਸਿੱਧੀ ਵਾਂਗ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਬੇਧਿਆਨੀਆਂ ਨਾਲ ਭਰੀ ਛੱਡ ਗਈ। ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਹਜ਼ਾਰ ਪ੍ਰੇਮੀਆਂ ਨੂੰ, ਸਾਰੇ ਬਹਾਦਰ ਅਤੇ ਬੁੱਧੀਮਾਨ ਆਦਮੀਆਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ, ਇੱਕ ਸੁੰਦਰ ਚਿਹਰੇ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਪੈਨਾ ਆਪਣੇ ਲਈ ਲੈ ਲਿਆ ਜਿਸ ਕੋਲ ਉਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੌਲਤ ਜਾਂ ਪ੍ਰਸਿੱਧੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੇ ਦੋਸਤ ਪ੍ਰਤੀ ਵਫ਼ਾਦਾਰੀ ਕਾਰਨ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਮਹਾਨ ਕਵੀ ਜਿਸਨੇ ਉਸਦੀ ਸੁੰਦਰਤਾ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕੀਤੀ, ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਅਰੀਓਸਟੋ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਜਾਂ ਤਾਂ ਹਿੰਮਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂ ਕਵਿਤਾ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕਰਨ ਦੀ ਚੋਣ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਸ ਔਰਤ ਨਾਲ ਕੀ ਹੋਇਆ ਜੋ ਉਸਦੇ ਘਿਣਾਉਣੇ ਸਮਰਪਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੋਇਆ, ਜੋ ਕਿ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਨੇ ਉਸਦੇ ਬਾਰੇ ਆਪਣਾ ਬਿਰਤਾਂਤ ਇਹਨਾਂ ਲਾਈਨਾਂ ਨਾਲ ਸਮਾਪਤ ਕੀਤਾ:

ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਾਰਡ ਬਿਹਤਰ ਸੁਰ ਵਿੱਚ ਗਾ ਸਕਦਾ ਹੈ,
ਉਸਨੂੰ ਕੈਥਾਇਆ ਦਾ ਰਾਜਦੰਡ ਕਿਵੇਂ ਮਿਲਿਆ।

ਇਹ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਇੱਕ ਕਿਸਮ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਕਵੀਆਂ ਨੂੰ ਵੈਟਸ ਵੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਅਰਥ ਹੈ 'ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ'। ਇਸ ਦੀ ਸੱਚਾਈ ਸਾਫ਼ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਦੋਂ ਤੋਂ ਇੱਕ ਮਸ਼ਹੂਰ ਅੰਡੇਲੁਸੀਅਨ ਕਵੀ ਨੇ ਸੋਗ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਹੰਝੂਆਂ ਨੂੰ ਭਰਿਆ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਇੱਕ ਹੋਰ ਮਸ਼ਹੂਰ ਅਤੇ ਵਿਲੱਖਣ ਕੈਸਟੀਲੀਅਨ ਕਵੀ ਨੇ ਉਸਦੀ ਸੁੰਦਰਤਾ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕੀਤੀ ਹੈ।

"ਮੈਨੂੰ ਦੱਸੋ, ਸਰ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ," ਇਸ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਨਾਈ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕੀ ਕਦੇ ਵੀ ਕੋਈ ਕਵੀ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਜਿਸਨੇ ਉਸ ਲੇਡੀ ਐਂਜੇਲਿਕਾ ਬਾਰੇ ਵਿਅੰਗ ਰਚਿਆ ਹੋਵੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਵਿਚੋਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕੀਤੀ ਹੈ?"

"ਮੈਂ ਦਿਲੋਂ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਜੇਕਰ ਸੈਕਰੀਪਾਂਟੇ ਅਤੇ ਰੋਲੈਂਡ ਕਵੀ ਹੁੰਦੇ, ਤਾਂ ਉਹ ਉਸ ਕੁੜੀ ਨੂੰ ਕੋਲਿਆਂ ਉੱਤੇ ਸੁੱਟ ਦਿੰਦੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਕੁਦਰਤੀ ਅਤੇ ਉਚਿਤ ਹੈ ਕਿ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕਵੀਆਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਔਰਤਾਂ, ਭਾਵੇਂ ਅਸਲੀ ਹੋਣ ਜਾਂ ਕਲਪਨਾ - ਸੰਖੇਪ ਵਿਚ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੀਆਂ ਔਰਤਾਂ ਵਜੋਂ ਨਾਮਜ਼ਦ ਕੀਤਾ ਹੈ - ਦੁਆਰਾ ਨੁਕਸਾਨ ਅਤੇ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ - ਵਿਅੰਗ ਅਤੇ ਲੈਂਪੂਨਾਂ ਰਾਹੀਂ ਬਦਲਾ ਲੈਣਾ, ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਕੰਮ ਜੋ ਉਦਾਰ ਦਿਲਾਂ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪਰ ਹੁਣ ਤੱਕ ਮੇਰੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਲੇਡੀ ਐਂਜੇਲਿਕਾ ਨੂੰ ਬਦਨਾਮ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਕੋਈ ਵੀ ਆਇਤ ਨਹੀਂ ਆਈ, ਜਿਸਨੇ ਦੁਨੀਆ ਨੂੰ ਉਲਟਾ ਦਿਤਾ।"

"ਹੈਰਾਨੀਜਨਕ!" ਪਾਦਰੀ ਨੇ ਕਿਹਾ।

ਉਸੇ ਪਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਵਿਹੜੇ ਵਿੱਚ ਉੱਚੀਆਂ ਚੀਕਾਂ ਸੁਣੀਆਂ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਇਆ ਕਿ ਉਹ ਘਰ ਦੀ ਨੌਕਰਾਣੀ ਅਤੇ ਭਤੀਜੀ ਵੱਲੋਂ ਆ ਰਹੇ ਹਨ, ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਗੱਲਬਾਤ ਤੋਂ ਪਿੱਛੇ ਹਟ ਗਏ ਸਨ, ਤਾਂ ਉਹ ਸਾਰੇ ਇਹ ਦੇਖਣ ਲਈ ਭੱਜੇ ਕਿ ਗੜਬੜ ਕੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ।

---

1. ਲਾਇਕਰਗਸ (ਲਗਭਗ ਸੱਤਵੀਂ ਸਦੀ ਈਸਾ ਪੂਰਵ) ਅਤੇ ਸੋਲੋਨ (ਲਗਭਗ 640–ਲਗਭਗ 561 ਈਸਾ ਪੂਰਵ) ਯੂਨਾਨੀ ਰਾਜਨੇਤਾ ਸਨ ਜੋ ਆਪਣੀ ਬੁੱਧੀ ਲਈ ਮਸ਼ਹੂਰ ਸਨ।
2. 1 ਸਮੂਏਲ 17:4 ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਗੋਲਿਅਥ ਸਾਢੇ ਛੇ ਹੱਥ ਲੰਬਾ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਨੌ ਤੋਂ ਗਿਆਰਾਂ ਫੁੱਟ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਲੰਬਾ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ।

ਦੂਜਾ ਅਧਿਆਇ

ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਦਾ ਘਰ ਦੀ ਨੌਕਰਾਣੀ ਅਤੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੀ ਭਤੀਜੀ ਨਾਲ ਹੋਇਆ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਟਕਰਾਅ, ਹੋਰ ਮਨੋਰੰਜਕ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੇ ਨਾਲ।

ਸਾਡਾ ਇਤਿਹਾਸ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਡੌਨ ਕਿਉਜ਼ੋਟ, ਪੁਜਾਰੀ ਅਤੇ ਨਾਈ ਦੁਆਰਾ ਸੁਣੀਆਂ ਗਈਆਂ ਚੀਕਾਂ ਘਰ ਦੀ ਨੌਕਰਾਣੀ ਅਤੇ ਭਤੀਜੀ ਵੱਲੋਂ ਸਨ ਅਤੇ ਸਾਂਚੇ ਪਾਂਜ਼ਾ ਵੱਲੋਂ ਸੇਧਿਤ ਸਨ, ਜੋ ਡੌਨ ਕਿਉਜੋਟ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਵਿੱਚ, ਉਸ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਤੋਂ ਲੰਘਣ ਲਈ ਸੰਘਰਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਿਸਦੀ ਉਹ ਰਾਖੀ ਕਰ ਰਹੇ ਸੁਨ।

"ਇਹ ਬੁਰਾ ਭਲਾ ਬੰਦਾ ਇੱਥੇ ਕੀ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ?" ਘਰ ਦੀ ਨੌਕਰਾਣੀ ਨੇ ਭਤੀਜੀ ਨੂੰ ਕਿਹਾ। "ਆਪਣੇ ਘਰ ਵਾਪਸ ਜਾਹ, ਭਰਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਤੂੰ ਹੀ ਸੀ ਅਤੇ ਕੋਈ ਹੋਰ ਨਹੀਂ ਜੋ ਮੇਰੇ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਭਰਮਾਉਣ, ਉਸਨੂੰ ਭਰਮਾਉਣ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਤਿਆਗੀਆਂ ਥਾਵਾਂ 'ਤੇ ਘਸੀਟਣ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਸੀ।"

ਜਿਸ ਦਾ ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ:

"ਤੂੰ ਇੱਕ ਘਰ ਦੀ ਨੌਕਰਾਣੀ ਦਾ ਸ਼ੌਕੀਨ, ਜਿਸਨੂੰ ਭਰਮਾਇਆ ਗਿਆ, ਭਰਮਾਇਆ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਤਿਆਗੀਆਂ ਥਾਵਾਂ 'ਤੇ ਘਸੀਟਿਆ ਗਿਆ, ਉਹ ਤੇਰਾ ਮਾਲਕ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਸਗੋਂ ਮੈਂ ਸੀ। ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਥਾਵਾਂ 'ਤੇ ਲੈ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਦੇਵਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਤੁੱਥ ਬਿਲਕੁਲ ਉਲੱਟ ਦੱਸੇ ਹੋਨ। ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਟਾਪੂ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕਰਕੇ ਆਪਣਾ ਘਰ ਛੱਡਣ ਲਈ ਧੋਖਾ ਦਿੱਤਾ ਜਿਸਦੀ ਮੈਂ ਅਜੇ ਵੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ।"

"ਤੈਨੂੰ ਸਰਾਪ, ਸਾਂਚੇ," ਭਤੀਜੀ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਤੂੰ ਆਪਣਾ ਮੂਰੁਖ ਟਾਪੂ ਲੈ ਕੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਫਾਂਸੀ 'ਤੇ ਲਟਕ ਸਕਦਾ ਹੈਂ! ਇੱਕ ਟਾਪੂ ਵਿੱਚ ਇੰਨੀ ਵੱਡੀ ਗੱਲ ਕੀ ਹੈ? ਕੀ ਇਹ ਕੁਝ ਖਾ ਸੱਕਦਾ ਹੈ, ਹੇ ਪੇਟੂ?"

"ਇਹ ਅਜਿਹੀ ਚੀਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਮੈਂ ਖਾ ਸਕਦਾ ਹਾਂ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਪਰ ਕੁਝ ਅਜ਼ਿਹਾ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਮੈਂ ਸ਼ਾਸਨ ਅਤੇ ਰਾਜ ਕਰ ਸੱਕਦਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਗਿਣਤੀ ਦੇ ਸ਼ਹਿਰ ਕੌਂਸਲਾਂ ਜਾਂ ਅਦਾਲਤੀ ਜੱਜਾਂ ਨਾਲੋਂ ਬਿਹਤਰ ਹੈ।"

"ਇਹ ਸਭ ਸੱਚ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ," ਘਰ ਦੀ ਨੌਕਰਾਣੀ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਅੰਦਰ ਨਹੀਂ ਆ ਰਹੇ, ਦੁਸ਼ਟਤਾ ਅਤੇ ਬੁਰਾਈ ਦੇ ਵੱਡੇ ਥੈਲੇ। ਜਾਓ ਆਪਣੇ ਘਰ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰੋ, ਆਪਣੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਟੁਕੜੇ 'ਤੇ ਖੇਤੀ ਕਰੋ, ਅਤੇ ਟਾਪੂਆਂ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੋਰ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਭਾਲ ਕਰਨਾ ਬੰਦ ਕਰੋ।"

ਪੁਜਾਰੀ ਅਤੇ ਨਾਈ ਨੂੰ ਤਿੰਨਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਇਹ ਗੱਲਬਾਤ ਬਹੁਤ ਮਜ਼ੇਦਾਰ ਲੱਗੀ, ਪਰ ਡੌਨ ਕਿਇਕਸੋਟ, ਇਸ ਡਰ ਤੋਂ ਕਿ ਸਾਂਚੇ ਆਪਣੇ ਬੁੱਲ੍ਹ ਖੋਲ੍ਹ ਕੇ ਬਦਨੀਤੀ ਭਰੀਆਂ ਬਕਵਾਸਾਂ ਦੀ ਧਾਰਾ ਕੱਢ ਦੇਵੇਗਾ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੁਕਤਿਆਂ ਨੂੰ ਛੂਹ ਲਵੇਗਾ ਜੋ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਈਟ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ, ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਆਵਾਜ਼ ਮਾਰੀ ਅਤੇ ਦੇ ਔਰਤਾਂ ਨੂੰ ਚੁੱਪ ਰਹਿਣ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਅੰਦਰ ਜਾਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ। ਸਾਂਚੇ ਅੰਦਰ ਆਇਆ, ਅਤੇ ਪੁਜਾਰੀ ਅਤੇ ਨਾਈ ਨੇ ਡੌਨ ਕਿਇਕਸੋਟ ਤੋਂ ਵਿਦਾ ਲੈ ਲਈ, ਜਿਸਦੀ ਸਿਹਤ ਬਾਰੇ ਉਹ ਨਿਰਾਸ਼ ਸਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਸਨ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਪਾਗਲ ਵਿਚਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨਾ ਦ੍ਰਿੜ ਸੀ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਹਾਸੋਹੀਣੇ ਅਤੇ ਦੁਖਦਾਈ ਨਾਈਟ-ਗਲਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨਾ ਡੁੱਬਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ; ਇਸ ਲਈ ਪੁਜਾਰੀ ਨੇ ਨਾਈ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, "

ਤੂੰ ਦੇਖੇਗਾ, ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ, ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਇਸਦੀ ਘੱਟ ਤੋਂ ਘੱਟ ਉਮੀਦ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਸਾਡਾ ਹਿਡਾਲਗੋ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਕੋਪ ਨੂੰ ਉਡਾ ਦੇਵੇਗਾ।

"ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ," ਨਾਈ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਪਰ ਮੈਂ ਨਾਈਟ ਦੇ ਪਾਗਲਪੰਨ 'ਤੇ ਓਨਾ ਹੈਰਾਨ ਨਹੀਂ ਹਾਂ ਜਿੰਨਾ ਕਿ ਸ਼ਕੁਆਇਰ ਦੀ ਸਾਦਗੀ 'ਤੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਟਾਪੂ ਦੇ ਉਸ ਮਾਮਲੇ ਬਾਰੇ ਇੰਨਾ ਯਕੀਨ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਜਿੰਨੀਆਂ ਵੀ ਦਲੀਲਾਂ ਇਕੱਠੀਆਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਉਸਦੇ ਦਿਮਾਗ ਵਿੱਚੋਂ ਨਹੀਂ ਕੱਢ ਸਕਦਾ।"

"ਰੱਬ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰੇ," ਪੁਜਾਰੀ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਅਤੇ ਆਓ ਅਸੀਂ ਸੁਚੇਤ ਰਹੀਏ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਨਾਈਟ ਅਤੇ ਸਕੁਆਇਰ ਦੀਆਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਬੇਤੁਕ ਗੱਲਾਂ ਦਾ ਕੀ ਨਤੀਜਾ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ। ਕੋਈ

ਸੋਚੇਗਾ ਕਿ ਉਹ ਦਵੈ ਇੱਕ ਹੀ ਸਾਂਚੇ ਵਿੱਚ ਘੜੇ ਗਏ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਨੌਕਰ ਦੀ ਮੂਰਖਤਾ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਮਾਲਕ ਦਾ ਪਾਗਲਪਨ ਬਿਲਕੁਲ ਬੇਕਾਰ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ।"

"ਤਾਂ ਲੱਗਦਾ ਹੈ," ਨਾਈ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਹ ਜਾਣਨ ਲਈ ਕੁਝ ਵੀ ਦੇਵਾਂਗਾ ਕਿ ਉਹ ਦੋਵੇਂ ਇਸ ਸਮੇਂ ਕੀ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ।"

"ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ," ਪੁਜਾਰੀ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਭਤੀਜੀ ਜਾਂ ਘਰ ਦੀ ਨੌਕਰਾਣੀ ਸਾਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਦੱਸੇਗੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸੁਭਾਅ ਅਜਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹਟ ਸਕਦੇ।"

ਇਸ ਦੌਰਾਨ, ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਸਾਂਚੇ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ ਅਤੇ, ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਉਹ ਇਕੱਲੇ ਸਨ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ,

"ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਦੁੱਖ ਹੈ, ਸੈਂਚੋ, ਤੂੰ ਕਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਹਿੰਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈਂ ਕਿ ਮੈਂ ਹੀ ਤੈਨੂੰ ਘਰੋਂ ਕੱਢਿਆ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਤੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹੈਂ ਕਿ ਮੈਂ ਘਰ ਵੀ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ। ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਘਰ ਇਕੱਠੇ ਛੱਡੇ, ਇਕੱਠੇ ਬਾਹਰ ਗਏ, ਇਕੱਠੇ ਵਿਦੇਸ਼ ਯਾਤਰਾ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਇੱਕੋ ਹੀ ਕਿਸਮਤ ਅਤੇ ਕਿਸਮਤ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਤੈਨੂੰ ਇੱਕ ਵਾਰ ਕੰਬਲ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਸੌ ਹੋਰਾਂ 'ਤੇ ਮਾਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹੀ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਫ਼ਾਇਦਾ ਹੈ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਤੇਰੇ ਉੱਤੇ ਹੈ।"

"ਇਹ ਤਾਂ ਵਾਜਬ ਹੈ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਕੂਆਇਰਾਂ ਨਾਲੋਂ ਨਾਈਟਸ-ਇਰੰਟ ਨਾਲ ਵਧੇਰੇ ਨੇੜਿਓਂ ਜੁੜੀ ਹੋਈ ਹੈ।"

"ਇਹੀ ਉਹ ਥਾਂ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਤੁਸੀਂ ਗਲਤ ਹੋ, ਸਾਂਚੋ," ਡੌਨ ਕੁਇਜੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿਉਂਕਿ ਇਸਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, quando caput dolet . . . , ਆਦਿ।"[1]

"ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਕੋਈ ਭਾਸ਼ਾ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਮੇਰਾ ਮਤਲਬ ਹੈ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿ ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਦਾ ਸਿਰ ਦਰਦ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਦੇ ਸਰੀਰ ਦਾ ਹਰ ਅੰਗ ਦੁੱਖਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡਾ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਮਾਲਕ ਹਾਂ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਡਾ ਸਿਰ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ, ਮੇਰੇ ਸੇਵਕ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, ਮੇਰੇ ਸਰੀਰ ਦਾ ਇੱਕ ਅੰਗ ਹੋ। ਇਸ ਲਈ, ਮੈਨੂੰ ਜੋ ਵੀ ਦੁੱਖ ਝੱਲਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦਰਦ ਦੇਵੇਗਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੁਹਾਡਾ ਮੈਨੂੰ ਹੋਵੇਗਾ।"

"ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ," ਸੈਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਪਰ ਜਦੋਂ ਮੈਨੂੰ ਸਰੀਰ ਦੇ ਇੱਕ ਅੰਗ ਵਜੋਂ ਕੰਬਲ ਨਾਲ ਢੱਕਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਮੇਰਾ ਸਿਰ ਕੰਧ ਦੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਸੀ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਹਵਾ ਵਿੱਚ ਉੱਡਦੇ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਬੇਅਰਾਮੀ ਮਹਿਸੂਸ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਹੁਣ, ਕਿਉਂਕਿ ਅੰਗਾਂ ਨੂੰ ਸਿਰ ਦਾ ਦਰਦ ਸਹਿਣ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਸਿਰ ਨੂੰ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਦਰਦ ਸਹਿਣ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ।"

"ਕੀ ਤੂੰ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹੈਂ, ਸੈਂਚੋ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਜਦੋਂ ਉਹ ਤੈਨੂੰ ਉਛਾਲ ਰਹੇ ਸਨ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਦਰਦ ਮਹਿਸੂਸ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ? ਜੇ ਤੂੰ ਇਹੀ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਹੈਂ, ਤਾਂ ਇਹ ਨਾ ਕਹੋ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਸੋਚੋ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਸਮੇਂ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੀ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਤੇਰੇ ਪੂਰੇ ਸਰੀਰ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਦਰਦ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਪਰ ਆਓ ਇਸਨੂੰ ਵਰਤਮਾਨ ਲਈ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖੀਏ, ਕਿਉਂਕਿ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਸੋਚਣ ਅਤੇ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸਿੱਧਾ ਕਰਨ ਦਾ ਸਮਾਂ ਆਵੇਗਾ। ਮੈਨੂੰ ਦੱਸੋ, ਸੈਂਚੋ ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ, ਉਹ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ ਬਾਰੇ ਕੀ ਕਹਿ ਰਹੇ ਹਨ? ਜਨਤਾ ਦੁਆਰਾ ਮੇਰਾ ਕਿਵੇਂ ਸਤਿਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ? ਹਿਡਾਲਗੋ ਦੁਆਰਾ ਕਿਵੇਂ? ਅਤੇ ਨਾਈਟਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕਿਵੇਂ? ਉਹ ਮੇਰੀ ਬਹਾਦਰੀ, ਮੇਰੇ ਕੰਮਾਂ ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਸਾਊਪੁਣੇ ਬਾਰੇ ਕੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ? ਉਹ ਦੁਨੀਆ ਨੂੰ ਹੁਣ ਭੁੱਲੇ ਹੋਏ ਬਹਾਦਰੀ ਦੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਮੁੜ ਸੁਰਜੀਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਬਹਾਲ ਕਰਨ ਦੇ ਮੇਰੇ ਫੈਸਲੇ ਬਾਰੇ ਕੀ ਸੋਚਦੇ ਹਨ? ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, ਸੈਂਚੋ, ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸੋ ਕਿ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਬਾਰੇ ਤੇਰੇ ਕੰਨਾਂ ਤੱਕ ਕੀ ਪਹੁੰਚਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਤੈਨੂੰ ਇੱਕ ਵੀ ਚੰਗੀ ਚੀਜ਼ ਜੋੜਨ ਜਾਂ ਮਾੜੀ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਹਟਾਏ ਬਿਨਾਂ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਜਾਜਕਾਂ ਦਾ ਫ਼ਰਜ਼ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕਾਂ ਨੂੰ ਸੱਚਾਈ ਨੂੰ ਸ਼ੁੱਧ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦੱਸਣ, ਮਿਲਾਵਟ ਰਹਿਤ ਰੂਪ, ਬਿਨਾਂ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਦੇ ਇਸਨੂੰ ਵਧਾਉਣ ਜਾਂ ਵਿਅਰਥ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਘਟਾਉਣ ਦਿੱਤੇ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ, ਸਾਂਚੋ, ਕਿ ਜੇਕਰ ਸੱਚਾਈ ਚਾਪਲੂਸੀ ਦੇ ਜਾਲ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕੁਲੀਨ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਕੰਨਾਂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਜਾਂਦੀ, ਤਾਂ ਹੋਰ ਸਮੇਂ ਪ੍ਰਬਲ ਹੋ ਜਾਂਦੇ, ਅਤੇ ਪਿਛਲੇ ਯੁੱਗਾਂ ਨੂੰ ਸਾਡੇ ਯੁੱਗ ਦੀ ਬਜਾਏ ਲੋਹੇ ਦੇ ਯੁੱਗ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ, ਜੋ ਕਿ ਵਰਤਮਾਨ ਵਿਚ ਵਰਤੇ ਜਾ ਰਹੇ ਲੇਬਲਾਂ ਵਿਚੋਂ, ਮੈਂ ਕਹਾਂਗਾ ਕਿ ਸੁਨਹਿਰੀ ਯੁੱਗ ਹੈ। ਸਾਂਚੋ, ਇਸ

ਸਲਾਹ ਨੂੰ ਦਿਲੋਂ ਮੰਨੋ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਚਾਂਜ਼ਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਸੱਚਾ ਅਤੇ ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਰਿਪਰਟ ਦਿਓ ਜੋ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪੁੱਛੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਖ਼ਬਰਾਂ ਹਨ।"

"ਮੇਰੇ ਮਾਲਕ, ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਕੁਰਨ ਵਿੱਚ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਵੇਗੀ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਵਾਅਦਾ ਕੁਰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਮੇਰੀ ਗੱਲ 'ਤੇ ਗੁੱਸਾ ਨਹੀਂ ਕਰੋਗੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੱਚ ਦੱਸਾਂ, ਬਿਨਾਂ ਇਸਨੇ ਮੇਰੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਆਉਣ 'ਤੇ ਪਹਿਨੇ ਹੋਏ ਕੱਪੜੇ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੱਪੜੇ ਪਾਏ।"

"ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਗੁੱਸਾ ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਗਾ," ਡੌਨ ਕੁਇਜੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਤਾਂ ਜੋ ਤੂੰ ਖੁੱਲ੍ਹ ਕੇ ਬੋਲ ਸਕੇਂ, ਸਾਂਚੋ, ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਝਿਜਕ ਦੇ।"

"ਖੈਰ, ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੈਂ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਨਤਾ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਗਲ ਪਾਗਲ ਸਮਝਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਵੀ ਮੂਰਖ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੀ। ਹਿਡਾਲਗੋ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਬਣੇ ਰਹਿਣ ਲਈ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੋਏ ਪਰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ 'ਡੌਨ' ਦਾ ਖਿਤਾਬ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਨਾਈਟ ਬਣ ਗਏ ਹੋ, ਕੁਝ ਵੇਲਾਂ, ਕੁਝ ਏਕੜ ਜ਼ਮੀਨ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਪਿੱਠ 'ਤੇ ਕੱਪੜੇ ਦੇ ਮਾਲਕ ਹੋ। ਨਾਈਟ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁਣਗੇ ਕਿ ਹਿਡਾਲਗੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰਨ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਉਹ ਹਿਡਾਲਗੋ ਜੋ ਆਪਣੇ ਜੁੱਤੇ ਖੁਦ ਪਾਲਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਕਾਲੇ ਸਟਾਕਿੰਗ ਦੇ ਪੈਰਾਂ ਦੀਆਂ ਉਂਗਲਾਂ ਨੂੰ ਹਰੇ ਧਾਗੇ ਨਾਲ ਰੰਗਦੇ ਹਨ।"

"ਉਹ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੇਰੇ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਮੈਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਵਧੀਆ ਕੱਪੜੇ ਪਾਉਂਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਕੱਪੜਿਆਂ 'ਤੇ ਕਦੇ ਵੀ ਪੈਚ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ - ਫਟੇ ਹੋਏ, ਸ਼ਾਇਦ, ਪਰ ਕਦੇ ਵੀ ਪੈਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ, ਅਤੇ ਹੰਝੂ ਸਮੇਂ ਨਾਲੋਂ ਮੇਰੇ ਕਵਚ ਦੇ ਕਾਰਨ ਹਨ।"

ਜਿਸ ਦਾ ਸਾਂਚੇ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ:

"ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਦੀ ਹਿੰਮਤ, ਨਿਮਰਤਾ, ਕੰਮਾਂ ਅਤੇ ਮਿਸ਼ਨ ਬਾਰੇ, ਵੱਖੋ-ਵੱਖਰੇ ਵਿਚਾਰ ਹਨ: ਕੁਝ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਾਗਲ ਪਰ ਮਜ਼ੇਦਾਰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ; ਦੂਸਰੇ ਬਹਾਦਰ ਪਰ ਬਦਕਿਸਮਤ; ਫਿਰ ਵੀ ਦੂਸਰੇ ਨਿਮਰ ਪਰ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਹਰ ਕੋਈ ਇੰਨੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਕਰਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਸਰੀਰ ਵਿਚ ਇਕ ਵੀ ਸਿਹਤਮੰਦ ਹੱਡੀ ਨਹੀਂ ਬਚਦੀ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਮੈਂ।"

"ਦੇਖੋ, ਸਾਂਚੇ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਜਿੱਥੇ ਵੀ ਨੇਕੀ ਇੱਕ ਉੱਚ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਹੈ, ਇਸਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸਤਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਤੀਤ ਦੇ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਮਸ਼ਹੂਰ ਹਸਤੀਆਂ ਬਦਨਾਮੀ ਦੇ ਹੱਥੋਂ ਬੱਚੀਆਂ ਹਨ। ਜੂਲੀਅਸ ਸੀਜ਼ਰ, ਉਹ ਬਹੁਤ ਹੀ ਜੋਸ਼ੀਲਾ, ਬੁੱਧੀਮਾਨ ਅਤੇ ਦਲੇਰ ਕਪਤਾਨ, 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਕੁੱਪੜਿਆਂ ਅਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਨਿੱਜੀ ਆਦਤਾਂ ਦੋਵਾਂ ਵਿੱਚ ਮਹੱਤਵਾਕਾਂਖੀ ਅਤੇ ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ ਅਸ਼ੁੱਧ ਹੋਣ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਲੈਗਜ਼ੈਂਡਰ, ਜਿਸ ਦੇ ਕਾਰਨਾਮਿਆਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ 'ਮਹਾਨ' ਦਾ ਖਿਤਾਬ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਰਾਬੀ ਹੋਣ ਵੱਲ ਇੱਕ ਖਾਸ ਰੁਝਾਨ ਸੀ। ਇਹ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ ਕਿ ਹਰਕੂਲਸ, ਬਹੁਤ ਮਿਹਨਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਕਾਮੁਕ ਅਤੇ ਔਰਤ ਸੀ। ਇਹ ਵੀ ਅਫਵਾਹ ਹੈ ਕਿ ਡੌਨ ਗੈਲੋਰ, ਗੌਲ ਦੇ ਭਰਾ ਦਾ ਅਮਾਦੀ, ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਕਾਮੁਕ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਭਰਾ ਇੱਕ ਰੋਣ ਵਾਲਾ ਬੱਚਾ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਸਾਂਚੋ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਚੰਗੀਆਂ ਰੂਹਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਣਗਿਣਤ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਮੇਰੀਆਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਚੰਗੀਆਂ ਰੂਹਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਫ਼ੀ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਜਿੱਠੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲੋਂ ਮਾੜੇ ਨਹੀਂ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਤੁਸੀਂ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਹੈ।"

"ਇਹੀ ਤਾਂ ਸਮੱਸਿਆ ਹੈ, ਇਸਨੂੰ ਉਲਝਾਓ!" ਸੈਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਹੋਰ ਵੀ ਹੈ?" ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।

"ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਅਜੇ ਵੀ ਪੂਛ ਤੋਂ ਚੁਮੜੀ ਤੱਕ ਹੈ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਹੁਣ ਤੱਕ ਸਭ ਕੁਝ ਕੁਕੀਜ਼ ਅਤੇ ਕਰੀਮ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਪਰ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਤੁਹਾਡੇ ਬਾਰੇ ਕਹੀਆਂ ਜਾ ਰਹੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਬਦਨਾਮੀ ਵਾਲੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਜਾਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਹੁਣੇ ਇੱਥੇ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਲਿਆਵਾਂਗਾ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਕ ਵੀ ਵੇਰਵਾ ਛੱਡੇ ਬਿਨਾਂ ਸਭ ਕੁਝ ਦੱਸੇਗਾ। ਕੱਲ੍ਹ ਰਾਤ, ਬਾਰਟੋਲੋਮੇ ਕੈਰਾਸਕੋ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਸੁਲੈਮਾਂਕਾ ਤੋਂ ਘਰ ਆਇਆ, ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਪੜ੍ਹ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹੁਣੇ ਹੀ ਆਪਣੀ ਬੈਚਲਰ ਦੀ ਡਿਗਰੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਉਸਦਾ ਘਰ ਸਵਾਗਤ ਕਰਨ ਗਿਆ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ ਪੁਰਾਣੇ ਹੀ ਦ ਇੰਜੀਨੀਅਸ ਹਿਡਾਲਗੋ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਆਫ਼ ਲਾ ਮੰਚਾ ਨਾਮਕ ਇੱਕ ਕਿਤਾਬ ਵਿੱਚ ਘੁੰਮ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਵਿੱਚ ਮੇਰਾ ਜ਼ਿਕਰ ਮੇਰੇ ਆਪਣੇ ਨਾਮ, ਸਾਂਚੇ ਪਾਂਜ਼ਾ, ਟੇਬੋਸੋ ਦੀ ਔਰਤ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਦੇ ਨਾਲ ਕਰਦੇ ਹਨ,

ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਕਈ ਚੀਜ਼ਾਂ ਜੋ ਅਸੀਂ ਕੱਤੂਆਂ ਸਨ ਜਦੋਂ ਸਾਡੇ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਈ ਮੱਜੂਦ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਮੈਂ ਇਸ 'ਤੇ ਇੰਨਾ ਹੈਰਾਨ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਸੂਲੀਬ ਦਾ ਨਿਸ਼ਾਨ ਬਣਾਇਆ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਤੋਂ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਇਤਿਹਾਸਕਾਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਬਾਰੇ ਕਿਵੇਂ ਸਿੱਖ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜੋ ਉਸਨੇ ਦੱਸੀਆਂ ਹਨ।"

"ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਯਕੀਨ ਦਿਵਾਉਂਦਾ ਹਾਂ, ਸਾਂਚੋ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਸਾਡੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦਾ ਲੇਖਕ ਕੋਈ ਸਿਆਣਾ ਜਾਦੂਗਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਜੋ ਕੁਝ ਵੀ ਵਰਣਨ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਕਦੇ ਵੀ ਲੁਕਿਆ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ।"

"ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਹੈ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਜੇ ਉਹ ਇੱਕ ਰਿਸ਼ੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਜਾਦੂਗਰ ਦੋਵੇਂ ਸੀ, ਤਾਂ ਸਾਡੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਲੇਖਕ ਨੂੰ ਕੁਆਰੇ ਕੈਰਾਸਕੋ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਜਿਸਦਾ ਮੈਂ ਹੁਣੇ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਸਾਈਡ ਹੈਮੇਟ ਬੇਰੇਂਜੇਨ[2] ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ?"

"ਉਹ ਨਾਮ ਮੁਰਿਸ਼ ਹੈ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ।

"ਇਹ ਸ਼ਾਇਦ ਸੱਚ ਹੈ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਕਸਰ ਮੂਰ ਬੈਂਗਣ ਦੇ ਬਹੁਤ ਸ਼ੌਕੀਨ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।"

"ਸਾਂਚੋ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਸਾਈਡ ਦੇ ਉਪਨਾਮ ਬਾਰੇ ਗਲਤੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਅਰਬੀ ਵਿੱਚ ਅਰਥ ਹੈ 'ਪੂਰਾ'।"

"ਇਹ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਪਰ ਜੇ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਇੱਥੇ ਲਿਆਵਾਂ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਇਹ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਝਿਜਕ ਦੇ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ।"

"ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ ਕਰੇਗਾ, ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਕਹੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇੰਨਾ ਉਲਝਣ ਵਿੱਚ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਜੋ ਵੀ ਖਾਂਦਾ ਹਾਂ ਉਸਦਾ ਸੁਆਦ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਠੀਕ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਬਾਰੇ ਪੂਰੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨਹੀਂ ਮਿਲ ਜਾਂਦੀ।"

“ਫਿਰ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਲੈਣ ਜਾਵਾਂਗਾ,” ਸੈਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ।

ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਸੱਜਣ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ, ਉਹ ਉਸ ਕੁਆਰੇ ਨੂੰ ਲੱਭਣ ਗਿਆ, ਜਿਸਦੇ ਨਾਲ ਉਹ ਥੋੜ੍ਹੀ ਦੇਰ ਬਾਅਦ ਵਾਪਸ ਆਇਆ, ਉਸ ਸਮੇਂ ਉਹ ਤਿੰਨੇ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਮਜ਼ੇਦਾਰ ਗੱਲਬਾਤ ਵਿੱਚ ਰੁੱਝ ਗਏ।

---

1. ਪੂਰਾ ਲਾਤੀਨੀ ਸ਼ਬਦ ਹੈ: Quando caput dolet, caetara membra dolent, ਜਿਸਦਾ ਅਰਥ ਹੈ: "ਜਦੋਂ ਸਿਰ ਦਰਦ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਦੂਜੇ ਅੰਗ ਵੀ ਦਰਦ ਕਰਨਗੇ।"
2. ਬੇਰੇਂਜੇਨਾ ਬੈਂਗਣ ਲਈ ਸਪੈਨਿਸ਼ ਸ਼ਬਦ ਹੈ।

ਤੀਜਾ ਅਧਿਆਇ

ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ, ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ, ਅਤੇ ਕੁਆਰੇ ਸੈਨਸਨ ਕੈਰਾਸਕੋ ਵਿਚਕਾਰ ਹਾਸੋਹੀਣੀ ਗੱਲਬਾਤ

ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਚਿੰਤਤ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਕੁਆਰੇ ਕੈਰਾਸਕੋ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਉਸਨੂੰ ਉਮੀਦ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਬਾਰੇ ਕੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ, ਪਰ ਉਸਨੂੰ ਯਕੀਨ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਕਿਤਾਬ ਮੌਜੂਦ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦੇ ਮਾਰੇ ਗਏ ਦੁਸ਼ਮਣਾਂ ਦਾ ਖੂਨ ਅਜੇ ਵੀ ਉਸਦੀ ਤੁਲਵਾਰ ਦੇ ਬਲੇਡ 'ਤੇ ਸੁੱਕਿਆ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਤੇ ਇੱਥੇ ਉਹ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਰਹੇ ਸਨ ਕਿ ਉਸਦੇ ਨਾਈਟਹੁੱਡ ਦੇ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਕੰਮ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਛਪ ਰਹੇ ਸਨ। ਇਸ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਉਸਨੇ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਕਿ ਜਾਦੂ ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ ਕੋਈ ਰਿਸ਼ੀ, ਭਾਵੇਂ ਦੋਸਤ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਦੁਸ਼ਮਣ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਛਾਪਣ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਸੀ। - ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਦੋਸਤ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਨਾਈਟ-ਇਰੈਂਟਰੀ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਮਸ਼ਹੂਰ ਲੋਕਾਂ ਤੋਂ ਉੱਚਾ ਅਤੇ ਉੱਚਾ ਕਰੇ, ਪਰ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਦੁਸ਼ਮਣ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਨਿਮਰਤਾ ਨਾਲ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਨੀਵੇਂ ਸਕੂਆਇਰ ਦੇ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਭ ਤੋਂ ਨੀਵੇਂ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲੋਂ ਨੀਵਾਂ ਰੱਖੇ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਦਿਵਾਇਆ ਕਿ ਸਕੂਆਇਰਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨਾਮੇ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਲਿਖੇ ਗਏ ਸਨ। ਫਿਰ ਵੀ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਸੱਚ ਸੀ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਇਤਿਹਾਸ ਮੌਜੂਦ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਨਾਈਟ-ਇਰੈਂਟ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦਾ ਸੀ, ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸ਼ਾਨਦਾਰ, ਉੱਚਾ, ਸ਼ਾਨਦਾਰ, ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਅਤੇ ਸੱਚਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ ਦਿਲਾਸਾ ਦੇਣ ਦੇ ਯੋਗ ਸੀ ਪਰ ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਸੀ ਕਿ ਇਸਦਾ ਲੇਖਕ ਇੱਕ ਮੂਰ ਸੀ, ਇੱਕ ਤੁੱਥ ਜਿਸਦਾ ਉਸਨੇ "ਸਾਈਡ" ਨਾਮ ਤੋਂ ਅਨੁਮਾਨ ਲਗਾਇਆ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੂਰਸ ਤੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੱਚਾਈ ਦੀ ਉਮੀਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਸਾਰੇ ਝੂਠੇ, ਝੂਠੇ ਅਤੇ ਕਲਪਨਾਵਾਦੀ ਸਨ। ਉਸਨੂੰ ਡਰ ਸੀ ਕਿ ਲੇਖਕ ਨੇ ਉਸਦੇ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਕੋਮਲਤਾ ਦੀ ਘਾਟ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਆਇਆ ਹੈ ਜੋ ਉਸਦੀ ਔਰਤ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਆਫ ਟੋਬੋਸੋ ਦੇ ਗੁਣ ਨੂੰ ਬਦਨਾਮ ਅਤੇ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਸਨੂੰ ਉਮੀਦ ਸੀ ਕਿ ਲੇਖਕ ਨੇ ਉਸਦੀ ਵਫ਼ਾਦਾਰੀ ਅਤੇ ਸਜਾਵਟ ਦੇਵਾਂ ਨੂੰ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਉਸਨੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਰਾਣੀਆਂ, ਮਹਾਰਾਣੀਆਂ ਅਤੇ ਹਰ ਵਰਣਨ ਦੀਆਂ ਕੁਆਰੀਆਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਘਿਣਾਉਣੇਪਣ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਨਾਲ ਹੀ ਉਸਦੇ ਕੁਦਰਤੀ ਆਵੇਗਾਂ ਉੱਤੇ ਉਸਦੇ ਸੰਜਮ ਦੇ ਨਾਲ। ਸਾਂਚੇ ਅਤੇ ਕੈਰਾਸਕੋ ਨੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੂੰ ਇਹਨਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਅਜਿਹੀਆਂ ਕਲਪਨਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਉਲਝਿਆ ਅਤੇ ਫਸਿਆ ਹੋਇਆ ਪਾਇਆ ਪਰ ਉਸਨੇ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਬਹੁਤ ਹੀ ਦਿਆਲਤਾ ਨਾਲ ਸੁਆਗਤ ਕੀਤਾ।

ਉਹ ਕੁਆਰਾ, ਜੋ ਆਪਣੇ ਨਾਮ ਸੈਨਸਨ, [1] ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਲਗਭਗ ਚੌਵੀ ਸਾਲ ਦਾ ਸੀ, ਬੁੱਧੀਮਾਨ, ਅਤੇ ਕਾਫ਼ੀ ਚਲਾਕ ਸੀ, ਇਸਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਉਸਦਾ ਰੰਗ ਪਤਲਾ, ਗੋਲ ਚਿਹਰਾ, ਇੱਕ ਚਪਟਾ ਨੱਕ ਅਤੇ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਮੂੰਹ ਸੀ - ਇਹ ਸਾਰੇ ਸੰਕੇਤ ਸਨ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਸ਼ਰਾਰਤੀ ਸੁਭਾਅ ਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਵਿਹਾਰਕ ਚੁਟਕਲਿਆਂ ਦਾ ਸ਼ੌਕੀਨ ਸੀ, ਜਿਸਦਾ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਉਸਨੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਪੈਰਾਂ 'ਤੇ ਗੋਡੇ ਟੇਕ ਕੇ ਕਿਹਾ:

"ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਦੇ ਹੱਥ ਨੂੰ ਚੁੰਮ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਲਾ ਮੰਚਾ ਦੇ ਸੁਰ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਸੇਂਟ ਪੀਟਰ ਦੀ ਆਦਤ ਦੀ ਸਹੁੰ ਖਾਂਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਮੈਂ ਪਹਿਨਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਸ਼ਿਰਟ ਪਹਿਲੇ ਚਾਰ ਆਦੇਸ਼ ਪੂਰੇ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਤੋਂ ਮਸ਼ਹੂਰ ਨਾਈਟ-ਇਰੈਂਟਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੋ ਜੋ ਕਦੇ ਤੁਰਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਕਦੇ ਧਰਤੀ ਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਤੁਰੇਗਾ। ਤੁਸੀਂ ਹਮੇਤੇ ਬੇਨੇਂਗੇਲੀ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਹੋਵੇ, ਜਿਸਨੇ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਨੂੰ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸ ਮਿਹਨਤੀ ਆਤਮਾ ਦੀ ਦੁੱਗਣੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਹੋਵੇ ਜਿਸਨੇ ਮਨੁੱਖਤਾ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਵਵਿਆਪੀ ਅਨੰਦ ਲਈ ਇਸਨੂੰ ਅਰਬੀ ਤੋਂ ਸਾਡੇ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਕੈਸਟੀਲੀਅਨ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕਰਨ ਦੀ ਮੁਸ਼ਕਲ ਝੱਲੀ ਹੈ।"

ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਖੜ੍ਹਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਫਿਰ ਕਿਹਾ:

"ਉਸ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ, ਕੀ ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਮੇਰਾ ਇੱਕ ਇਤਿਹਾਸ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਿਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਰਚਿਆ ਸੀ ਉਹ ਇੱਕ ਮੂਰ ਅਤੇ ਇੱਕ ਰਿਸ਼ੀ ਸੀ?"

"ਇਹ ਬਹੁਤ ਸੱਚ ਹੈ, ਮੇਰੇ ਮਾਲਿਕ," ਸੈਨਸਨ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੇਰੀ ਸਮਝ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਸਮੇਂ ਇਤਿਹਾਸ ਦੀਆਂ ਬਾਰਾਂ ਹਜ਼ਾਰ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕਾਪੀਆਂ ਛਾਪੀਆਂ ਜਾ ਰਹੀਆਂ ਹਨ, ਜਿਸਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਪੁਰਤਗਾਲ, ਬਾਰਸੀਲੋਨਾ ਅਤੇ ਵੈਲੇਂਸੀਆ ਕਰ ਸੁਕਦੇ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਉਹ ਥਾਂ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਛਾਪੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਅਤੇ ਇੱਕ ਰਿਪੋਰਟ ਵੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਐਂਟਵਰਪ ਵਿੱਚ ਛਾਪਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਮੇਰਾ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਹੈ ਕਿ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਕੌਮ ਜਾਂ ਭਾਸ਼ਾ ਅਜਿਹੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ ਜਿਸਦਾ ਆਪਣਾ ਅਨੁਵਾਦ ਨਾ ਹੋਵੇ।"

"ਇੱਕ ਚੀਜ਼," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਇਸ ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ ਕਿਹਾ, "ਇੱਕ ਨੇਕ ਅਤੇ ਉੱਘੇ ਆਦਮੀ ਲਈ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਪ੍ਰਸੰਨ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਕਾਲ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਛਪਿਆ ਹੋਇਆ ਦੇਖ ਸਕੇ ਅਤੇ ਜਨਤਾ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕੇ। ਮੈਂ ਕਿਹਾ 'ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕੀਤੀ ਗਈ', ਕਿਉਂਕਿ ਜੇ ਇਸਦੇ ਉਲਟ ਸੱਚ ਹੈ, ਤਾਂ ਕੋਈ ਵੀ ਮੌਤ ਇਸਦੀ ਬਰਾਬਰੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ।"

"ਇੱਕ ਚੰਗੇ ਨਾਮ ਅਤੇ ਸਾਖ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਦੇ ਹੋਏ," ਕੁਆਰੇ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਤੁਹਾਡੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨੇ ਇਕੱਲੇ ਹੀ ਹਰ ਦੂਜੇ ਨਾਈਟ-ਇਰੈਂਟ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੱਥ ਫੜ ਲਿਆ ਹੈ। ਉਸਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਮੂਰ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਈਸਾਈ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਤੁਹਾਡੀ ਬਹਾਦਰੀ, ਖ਼ਤਰਿਆਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੀ ਮਹਾਨ ਹਿੰਮਤ, ਮੁਸੀਬਤ ਅਤੇ ਦੁੱਖ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੇ ਸਬਰ, ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਦਰਦ ਨੂੰ ਸਹਿਣ ਕਰਨ ਦੀ ਤੁਹਾਡੀ ਯੋਗਤਾ, ਅਤੇ ਟੋਬੋਸੋ ਦੀ ਮੇਰੀ ਲੇਡੀ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਨਾਲ ਤੁਹਾਡੇ ਪਲੈਟੋਨਿਕ ਪਿਆਰ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੀ ਸ਼ੁੱਧਤਾ ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਦੀ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਜੀਵਨੀ ਤਸਵੀਰ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਬਹੁਤ ਦੁੱਖ ਝੱਲੇ ਹਨ।"

"ਕਦੇ ਨਹੀਂ," ਸਾਂਚੇ ਪਾਂਜ਼ਾ ਨੇ ਇਸ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਕਿਹਾ, "ਕੀ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਔਰਤ ਨੂੰ ਡੋਨਾ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਕਹਿੰਦੇ ਸੁਣਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਸਿਰਫ਼ ਟੋਬੋਸੋ ਦੀ ਔਰਤ ਡੁਲਸੀਨੀਆ। ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਇਤਿਹਾਸ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਗਲਤ ਹੈ।"

"ਪਰ ਇਹ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਮਹੱਤਵ ਵਾਲਾ ਇਤਰਾਜ਼ ਹੈ," ਕੈਰਾਸਕੋ ਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਬਿਲਕੁਲ," ਡੌਨ ਕੁਇਜੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸੋ, ਸੁਰ ਬੈਚਲਰ, ਇਸ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ ਕਿਹੜੇ ਕਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ?"

"ਇਸ ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ," ਕੁਆਰੇ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਵੱਖੋ-ਵੱਖਰੇ ਸੁਆਦ ਹਨ, ਓਨੇ ਹੀ ਵੱਖੋ-ਵੱਖਰੇ ਵਿਚਾਰ ਹਨ। ਕੁਝ ਪੌਣ ਚੱਕੀਆਂ ਦੇ ਸਾਹਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਜਿਸਨੂੰ ਤੁਹਾਡੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨੇ ਬਾਇਰੀਅਸ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕਈ ਦੈਂਤਾਂ ਵਜੋਂ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਸੀ; ਦੂਸਰੇ ਫੁੱਲਣ ਵਾਲੀ ਚੱਕੀ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੰਦੇ ਹਨ; ਇੱਕ ਹੋਰ ਦੇ ਫੌਜਾਂ ਦਾ ਵਰਣਨ ਜੋ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਭੇਡਾਂ ਦੇ ਦੋ ਝੁੰਡਾਂ ਦਾ ਰੂਪ ਧਾਰਨ ਕਰ ਗਈਆਂ; ਇਹ ਦੂਜਾ ਲਾਸ਼ ਦੇ ਘਟਨਾਕ੍ਰਮ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਦਫ਼ਨਾਉਣ ਲਈ ਸੇਗੋਵੀਆ ਲਿਜਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ; ਇੱਕ ਹੋਰ ਗੈਲੀ ਗੁਲਾਮਾਂ ਦੀ ਰਿਹਾਈ ਨੂੰ ਬੇਮਿਸਾਲ ਮੰਨਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਇੱਕ ਹੋਰ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਦੋ ਬੇਨੇਡਿਕਟਾਈਨ ਦੈਂਤਾਂ ਅਤੇ ਬਹਾਦਰ ਬਿਸਕਾਇਨ ਨਾਲ ਲੜਾਈ ਦੀ ਬਰਾਬਰੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ।"

"ਮੈਨੂੰ ਦੱਸੋ, ਸੁਰ ਬੈਚੁਲਰ," ਸਾਂਚੇ ਨੇ ਇਸ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਕਿਹਾ, "ਕੀ ਇਸ ਵਿੱਚ ਯਾਂਗੁਏਸਨਾਂ ਦਾ ਸਾਹਸ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਸਾਡੇ ਚੰਗੇ ਰੋਸੀਨਾਂਤੇ ਨੂੰ ਅਸੰਭਵ ਨੂੰ ਅਜ਼ਮਾਉਣ ਦੀ ਇੱਛਾ ਹੋਈ?"

"ਰਿਸ਼ੀ ਨੇ ਸਿਆਹੀ ਦੇ ਖੂਹ ਵਿਚ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਛੱਡਿਆ," ਸੈਨਸਨ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। "ਉਹ ਹਰ ਆਖਰੀ ਚੀਜ਼ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਸਾਡੇ ਮਹਾਨ ਸਾਂਚੇ ਦੁਆਰਾ ਕੰਬਲ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਮਰਸੌਲਟ ਵੀ।"

"ਮੈਂ ਕੰਬਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸਮੁਰਸੌਲਟ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਪਰ ਮੈਂ ਹਵਾ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਵੀ ਵੱਧ ਜੋ ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ।"

"ਜਿਸ ਤੁਰ੍ਹਾਂ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਦੇਖਦਾ ਹਾਂ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਮਨੁੱਖ ਜਾਤੀ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਵੀ ਇਤਿਹਾਸ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਉਤਰਾਅ-ਚੜ੍ਹਾਅ ਨਾ ਹੋਣ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਉਹ ਜੋ ਨਾਈਟ-ਇਰੈਂਟਰੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੋਣ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕੁਝ ਅਸਫ਼ਲ ਸਾਹਸ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ।"

"ਫਿਰ ਵੀ," ਕੁਆਰੇ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਿਤਾਬ ਪੜ੍ਹੀ ਹੈ, ਉਹ ਵੀ ਓਨੇ ਹੀ ਖੁਸ਼ ਹੋਣਗੇ ਜੇਕਰ ਇਸਦੇ ਲੇਖਕਾਂ ਨੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨਾਲ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਮੁਕਾਬਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਬੇਅੰਤ ਕੁੱਟਮਾਰਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਹੁੰਦਾ।"

"ਪਰ ਇਹ ਉਹ ਥਾਂ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦਾ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕਤਾ ਆਉਂਦਾ ਹੈ," ਸਾਂਚੇ ਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਤਾਂ ਵੀ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਉਹ ਨਿਰਪੱਖਤਾ ਦੀ ਕ੍ਰਾਂਤੀ ਕਾਰਨ ਚੁੱਪਚਾਪ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰ ਗਏ ਹੋਣਗੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਜਿਹੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਨਾ ਤਾਂ ਇਤਿਹਾਸ ਦੀ ਸੱਚਾਈ ਨੂੰ ਬਦਲਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਜੇ ਉਹ ਉਸ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਨਾਇਕ ਲਈ ਕਿਸੇ ਦੇ ਸਤਿਕਾਰ ਨੂੰ ਘਟਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਮੈਂ ਇਹ ਕਹਿਣ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਏਨੀਅਸ ਲਗਭਗ ਇੰਨਾ ਹਮਦਰਦ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿੰਨਾ ਵਰਜਿਲ ਉਸਨੂੰ ਪੇਂਟ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਯੂਲਿਸਸ ਅੱਧਾ ਇੰਨਾ ਸਮਝਦਾਰ ਸੀ ਜਿੰਨਾ ਹੋਮਰ ਉਸਨੂੰ ਦੱਸਦਾ ਹੈ।"

"ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ," ਸੈਨਸਨ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਪਰ ਇੱਕ ਕਵੀ ਵਜੋਂ ਲਿਖਣਾ ਇੱਕ ਗੱਲ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਇਤਿਹਾਸਕਾਰ ਵਜੋਂ ਲਿਖਣਾ ਬਿਲਕੁਲ ਵੱਖਰੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਕਵੀ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਜੋੜ ਸਕਦਾ ਜਾਂ ਸਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਸਨ, ਪਰ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਹੋਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਸਨ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਇਤਿਹਾਸਕਾਰ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਹੋਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਸਨ, ਸਗੋਂ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸਨ, ਸੱਚਾਈ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਜੋੜਨ ਜਾਂ ਘਟਾਉਣ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ।"

"ਠੀਕ ਹੈ, ਹੁਣ," ਸਾਂਚੇ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਜੇ ਉਹ ਮੂਰਿਸ਼ ਸੱਜਣ ਸੱਚ ਬੋਲਣ 'ਤੇ ਅੜਿਆ ਰਿਹਾ, ਤਾਂ ਮੇਰੀਆਂ ਮਾਰਾਂ ਜ਼ਰੂਰ ਮੇਰੇ ਮਾਲਕ ਦੀਆਂ ਮਾਰਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਮਿਲ ਜਾਣਗੀਆਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਉਸਦੀ ਕਿਰਪਾ ਦਾ ਮਾਪ ਮੇਰੇ ਪੂਰੇ ਸ਼ਰੀਰ ਤੋਂ ਲਏ ਬਿਨਾਂ ਨਹੀਂ ਲਿਆ। ਪਰ ਇਸ 'ਤੇ ਹੈਰਾਨ ਹੋਣ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੇਰੇ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਸਰੀਰ ਦੇ ਅੰਗ ਸਿਰ ਦੇ ਦੁੱਖ ਵਿੱਚ ਸਾਂਝੇ ਹੋਣੇ ਹਨ।"

"ਤੂੰ ਇੱਕ ਚਲਾਕ ਸ਼ੈਤਾਨ ਹੈਂ, ਸਾਂਚੇ," ਡੌਨ ਕੁਇਜੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਂ ਹਿੰਮਤ ਕਰਕੇ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਚੀਜ਼ ਯਾਦ ਰੱਖਣੀ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਤੇਰੀ ਯਾਦਦਾਸ਼ਤ ਤੈਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਫੇਲ੍ਹ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ।"

"ਭਾਵੇਂ ਮੈਂ ਉਸ ਜੱਫੀ ਨੂੰ ਭੁੱਲਣਾ ਚਾਹਾਂ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਮਿਲੀ ਹੈ, ਮੇਰੇ ਜ਼ਖ਼ਮ ਇਸ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦੇਣਗੇ, ਉਹ ਅਜੇ ਵੀ ਮੇਰੀਆਂ ਪਸਲੀਆਂ 'ਤੇ ਬੁਹਤ ਤਾਜ਼ੇ ਹਨ।"

"ਬੱਸ ਇੰਨਾ ਹੀ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ, ਸਾਂਚੇ," ਡੌਨ ਕੁਇਜੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਸਾਡੇ ਸਤਿਕਾਰਯੋਗ ਕੁਆਰੇ ਨੂੰ ਰੋਕਣਾ ਬੰਦ ਕਰੋ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੈਂ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ ਬਾਰੇ ਜੋ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਸਨੂੰ ਬਿਆਨ ਕਰਦੇ ਰਹਿਣ।"

"ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਬਾਰੇ ਵੀ," ਸਾਂਚੇ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਇਹ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸ ਦੇ ਨਾਇਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹਾਂ।"

“ਨਾਇਕ, ਮੇਰਾ ਦੋਸ੍ਤ ਸਾਂਚੋ, ਨਾ ਕਿ ਦਿਖਾਵੇ ਵਾਲੇ,” ਸੈਨਸਨ ਨੇ ਸੁਧਾਰਿਆ।

"ਤਾਂ, ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਹੋਰ ਸ਼ਬਦ ਹੈ ਵਿਜੀਲੈਂਟ, ਕੀ ਅਸੀਂ?" ਸਾਂਚੇ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। "ਜੇ ਅਸੀਂ ਇਸ 'ਤੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਆਪਣੀ ਪੂਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਗੇ।"

"ਮੇਰਾ ਦੁੱਖ ਹੋਵੇ, ਸਾਂਚੋ," ਕੁਆਰੇ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਦੂਜੇ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਵਿਅਕਤੀ ਨਹੀਂ ਹੋ। ਦਰਅਸਲ, ਕੁਝ ਲੋਕ ਹਨ ਜੋ ਪੂਰੀ ਕਿਤਾਬ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਤਮ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਬਜਾਏ ਤੁਹਾਡੀ ਗੱਲ ਸੁਣਨਾ ਪਸੰਦ ਕਰਨਗੇ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਕੁਝ ਲੋਕ ਇਹ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਟਾਪੂ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਵਿਚ ਬਹੁਤ ਭੋਲੇ ਸੀ ਜੋ ਸਾਡੇ ਮਾਲਕ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੁਆਰਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਇੱਥੇ ਮੌਜੂਦ ਹੈ।"

"ਕਦੇ ਵੀ ਬਹੁਤ ਦੇਰ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਅਤੇ ਜਿੰਨਾ ਵੱਡਾ ਸਾਂਚੇ ਹੁੰਦਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਮਰ ਦੇ ਤਜਰਬੇ ਨਾਲ ਉਹ ਹੁਣ ਨਾਲੋਂ ਓਨਾ ਹੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਕੁਸ਼ਲਤਾ ਨਾਲ ਸ਼ਾਸਨ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਵੇਗਾ।"

"ਭਲਿਆਈ ਲਈ, ਮਾਲਕ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਜਿਸ ਟਾਪੂ 'ਤੇ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਮੌਜੂਦਾ ਉਮਰ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ, ਮੈਂ ਉਸ ਨੂੰ ਰਾਜ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਾਂਗਾ ਜੇਕਰ ਮੈਂ ਮਥੁਸੇਲਾਹ ਜਿੰਨਾ ਪੁਰਾਣਾ ਜੀਉਂਦਾ ਰਹਾਂਗਾ। ਸੁਮੱਸਿਆ ਇਸ ਤੱਥ ਵਿੱਚ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਟਾਪੂ ਮੇਰਾ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਰੱਬ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿੱਥੇ - ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਇਸ ਨੂੰ ਰਾਜ ਕਰਨ ਲਈ ਦਿਮਾਗ ਨਹੀਂ ਹੈ।"

"ਪ੍ਰਭੂ ਵਿੱਚ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਅਤੇ ਸਭ ਕੁਝ ਠੀਕ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ, ਸ਼ਾਇਦ ਤੁਹਾਡੀ ਕਲਪਨਾ ਤੋਂ ਵੀ ਬਿਹਤਰ, ਕਿਉਂਕਿ ਕਿਸੇ ਰੁੱਖ ਦਾ ਇੱਕ ਵੀ ਪੱਤਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਇੱਛਾ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਹਿੱਲਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।"

"ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਸੱਚ ਹੈ," ਸੈਨਸ਼ੁਨ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿਉਂਕਿ ਜੇ ਇਹ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਮਰਜ਼ੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਾਂਚੋ ਕੋਲ ਰੁੱਜ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਹਜ਼ਾਰ ਟਾਪੂ ਹੋਣਗੇ, ਇੱਕ ਤਾਂ ਦੂਰ ਦੀ ਗੱਲ।"

"ਮੈਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿਚ ਗਵਰਨਰ ਦੇਖੇ ਹਨ," ਸਾਂਚੇ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਜੋ ਮੇਰੇ ਬੂਟ ਚਮਕਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ 'ਤੁਹਾਡੀ ਪ੍ਰਭੂਤਾ' ਕਹਿ ਕੇ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਚਾਂਦੀ ਦੀਆਂ ਪਲੇਟਾਂ 'ਤੇ ਪਰੋਸਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।"

"ਉਹ ਟਾਪੂਆਂ ਦੇ ਰਾਜਪਾਲ ਨਹੀਂ ਹਨ," ਸੈਨਸਨ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਪਰ ਹੋਰ ਵਧੇਰੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨਯੋਗ ਕਿਸਮਾਂ ਦੀਆਂ ਸਰਕਾਰਾਂ ਦੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਜਿਹੜੇ ਲੋਕ ਟਾਪੂਆਂ 'ਤੇ ਰਾਜ ਕਰਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਵਿਆਕਰਣ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਪਤਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।"

"ਮੈਂ ਸੁਬਿਆਂ ਵਿੱਚ ਬਿਲਕੁਲ ਆਰਾਮਦਾਇਕ ਹਾਂ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਉਸ ਵਿਆਕਰਣ ਦਾ ਕੋਈ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੀਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਇਹ ਕਿੱਥੇ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੈਂ ਸ਼ਾਸਨ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਛੱਡ ਦਿਆਂਗਾ ਅਤੇ ਉਸ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਾਂਗਾ ਕਿ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਉੱਥੇ ਰੱਖੇਗਾ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਮੇਰਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਉਪਯੋਗ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਕਹਾਂਗਾ, ਸਰ ਬੈਚਲਰ ਸੈਨਸ਼ੁਨ ਕੈਰਾਸਕੋ, ਕਿ ਮੈਂ ਬੇਅੰਤ ਖੁਸ਼ ਹਾਂ ਕਿ ਇਸ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਲੇਖਕ ਨੇ ਮੇਰੇ ਬਾਰੇ ਇੰਨੀ ਉੱਚੀ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਲੋਕ ਉਸ ਦੀਆਂ ਕਹੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਤੋਂ ਨਾਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਹਨ; ਪਰ ਮੈਂ ਇੱਕ ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਸਕੁਆਇਰ ਵਜੋਂ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਨੂੰ ਭਰੋਸਾ ਦਿਵਾਉਂਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਜੇਕਰ ਉਸਨੇ ਮੇਰੇ ਬਾਰੇ ਉਹ ਗੱਲਾਂ ਕਹੀਆਂ ਜੋ ਇੱਕ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਈਸਾਈ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸਨ, ਜੋ ਕਿ ਮੈਂ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਬੇਲੇ ਖੁਦ ਸਾਨੂੰ ਸੁਣ ਸਕਣਗੇ।"

"ਇਹ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਚੁਮਤਕਾਰ ਹੋਵੇਗਾ," ਸੈਨਸਨ ਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਚੁਮਤਕਾਰ ਹੋਣ ਜਾਂ ਨਾ ਹੋਣ," ਸਾਂਚੇ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਹਰੇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਦੂਜਿਆਂ ਬਾਰੇ ਕੀ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਲਿਖਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਬਾਰੇ ਸੋਚਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਦਿਮਾਗ਼ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਪਹਿਲੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਇਕਦਮ ਨਾ ਦੱਬਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।"

"ਇਸ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਨੁਕਸ ਮਿਲਦਾ ਹੈ," ਕੁਆਰੇ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਸਦੇ ਲੇਖਕ ਨੇ "ਦ ਟੇਲ ਆਫ਼ ਅੰਨਰਿਜ਼ਨੇਬਲ ਕਿਊਰੀਓਸਿਟੀ" ਨਾਮਕ ਇੱਕ ਨਾਵਲ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕਿ ਇਹ ਬੁਰਾ ਜਾਂ ਮਾੜਾ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਇਸ ਲਈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਉੱਥੇ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਉਸਦੀ ਕਿਰਪਾ ਸਰ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਨਾਲ ਕੋਈ ਲੈਣਾ-ਦੇਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।"

"ਮੈਂ ਸ਼ਰਤ ਲਗਾਉਂਦਾ ਹਾਂ," ਸਾਂਚੇ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿ ਇਸ ਕੁੱਤੇ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਨੇ ਸਭ ਕੁਝ ਉਲਟਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।"

"ਉਸ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੇਰੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦਾ ਲੇਖਕ ਕੋਈ ਬੁੱਧੀਮਾਨ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਸਗੋਂ ਇੱਕ ਅਣਜਾਣ ਵਿਅਕਤੀ ਸੀ ਜੋ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਯੋਜਨਾ ਦੇ, ਆਪਣੇ ਦਿਮਾਗ਼ ਵਿੱਚ ਜੋ ਵੀ ਆਉਂਦਾ ਸੀ, ਲਿਖਣ ਲੱਗ ਪਿਆ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਬੇਦਾ ਦੇ ਚਿੱਤਰਕਾਰ ਓਰਬਨੇਜਾ ਨੇ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਜਦੋਂ ਪੁੱਛਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਕੀ ਪੇਂਟ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ ਸੀ, 'ਜੋ ਵੀ ਹੋਵੇ।' ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ, ਉਹ ਇੱਕ ਕੁੱਕੜ ਨੂੰ ਪੇਂਟ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇੰਨਾ ਅਣਜਾਣ ਸੀ ਕਿ ਇਸਦੇ ਨਾਲ ਵੱਡੇ ਅੱਖਰਾਂ ਵਿੱਚ ਲਿਖਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ: 'ਇਹ ਇੱਕ ਕੁੱਕੜ ਹੈ।' ਇਹ ਸ਼ਾਇਦ ਮੇਰੇ ਇਤਿਹਾਸ ਨਾਲ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਹੋਵੇਗਾ, ਜਿਸਨੂੰ ਸਮਝਣ ਲਈ ਇੱਕ ਟਿੱਪਣੀ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋਵੇਗੀ।"

"ਨਹੀਂ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ," ਸੈਨਸਨ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਔਖਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਇੰਨਾ ਸਪਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਬੱਚੇ ਇਸਦੇ ਪੰਨਿਆਂ ਨੂੰ ਉਂਗਲਾਂ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ, ਨੌਜਵਾਨ ਇਸਨੂੰ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ, ਬਾਲਗ ਇਸਨੂੰ ਸਮਝਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਬਜ਼ੁਰਗ ਇਸਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਗਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਵਿੱਚ, ਇਸਨੂੰ ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇੰਨੀ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅੰਗੂਠਾ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ, ਪੜ੍ਹਿਆ ਅਤੇ ਹਜ਼ਮ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਹ ਕੋਈ ਪਤਲੀ ਜਿਹੀ ਗੱਲ ਦੇਖਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, 'ਇਹ ਰੋਸੀਨੈਂਟ ਹੈ।' ਇਸਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨ ਲਈ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਪੰਨੇ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਪ੍ਰਭੂ ਦਾ ਐਂਟੇਚੈਂਬਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਨੂੰ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੀ ਇੱਕ

ਕਾਪੀ ਨਹੀਂ ਮਿਲੇਗੀ, ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਕੋਈ ਇਸਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਦੂਜਾ ਇਸਨੂੰ ਚੁੱਕ ਲੈਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਸਿਰ ਦੱਬਿਆ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਉਸਨੂੰ ਇਸ ਲਈ ਪੁੱਛਦਾ ਹੈ। ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਇਤਿਹਾਸ ਵਰਤਮਾਨ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਦੇਖੇ ਗਏ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸੁਹਾਵਣੇ ਅਤੇ ਘੱਟ ਨੁਕਸਾਨਦੇਹ ਮਨੋਰੰਜਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਪੂਰੀ ਕਿਤਾਬ ਵਿੱਚ ਕਿਤੇ ਵੀ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਅਸ਼ਲੀਲ ਸ਼ਬਦ ਜਾਂ ਘੱਟ-ਕੈਥੋਲਿਕ ਵਿਚਾਰ ਵਰਗਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ।"

"ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਲਿਖਣਾ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਸੱਚਾਈ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਝੂਠ ਨਾਲ ਲਿਖਣਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਤਿਹਾਸਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਜੋ ਝੂਠ ਦਾ ਫਾਇਦਾ ਉਠਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਵਾਂਗ ਦਾਅ 'ਤੇ ਲਗਾ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਨਕਲੀ ਪੈਸੇ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਲੇਖਕ ਨੂੰ ਬਾਹਰੀ ਨਾਵਲਾਂ ਅਤੇ ਕਹਾਣੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਸ ਚੀਜ਼ ਨੇ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਦੋਂ ਮੇਰੇ ਆਪਣੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰਨ ਲਈ ਇੰਨੇ ਸਾਰੇ ਸਨ। ਉਹ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਇਸ ਕਹਾਵਤ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜੋ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ "ਵਿਭਿੰਨਤਾ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦਾ ਮਸਾਲਾ ਹੈ", ਕਿਉਂਕਿ ਸਿਰਫ਼ ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰਾਂ, ਸਾਹਾਂ, ਹੰਝੂਆਂ, ਚੰਗੇ ਇਰਾਦਿਆਂ ਅਤੇ ਯਤਨਾਂ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਕੇ, ਉਹ ਟੋਸਟਾਡੋ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਰਚਨਾਵਾਂ ਵਾਲੇ ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਜਾਂ ਵੱਡੇ ਖੰਡ ਨੂੰ ਸੰਕਲਿਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ।[2] ਦਰਅਸਲ, ਸਰ ਬੈਚੁਲਰ, ਇਹ ਮੇਰੀ ਸਮਝ ਹੈ ਕਿ ਇਤਿਹਾਸ ਅਤੇ ਕਿਤਾਬਾਂ ਲਿਖਣ ਲਈ, ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ, ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਕਾਫ਼ੀ ਪੱਖਪਾਤੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਪਰਿਪੱਕ ਸਮਝ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਬੁੱਧੀ ਅਤੇ ਹਾਸੇ ਨਾਲ ਲਿਖਣ ਲਈ ਬਹੁਤ ਵੱਡੀ ਪ੍ਰਤਿਭਾ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਨਾਟਕ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਚਲਾਕ ਪਾਤਰ ਮੂਰਖ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਜਿਸਨੂੰ ਵੀ ਮੂਰਖ ਸਮਝਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਉਸਨੂੰ ਉਸ ਵਾਂਗ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਇਤਿਹਾਸ ਕਿਸੇ ਪਵਿੱਤਰ ਚੀਜ਼ ਵਾਂਗ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸੱਚਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਵੀ ਸੱਚਾਈ ਹੈ, ਪਰਮਾਤਮਾ ਵੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ, ਕੁਝ ਲੋਕ ਕਿਤਾਬਾਂ ਲਿਖਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੁੱਟ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਭਾਂਡੇ ਹੋਣ।

"ਕੋਈ ਕਿਤਾਬ ਇੰਨੀ ਮਾੜੀ ਨਹੀਂ ਹੈ," ਕੁਆਰੇ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਚੰਗਾ ਨਾ ਹੋਵੇ।"

"ਬਿਲਕੁਲ ਸੱਚ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਪਰ ਅਕਸਰ ਅਜਿਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਰਚਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਹੱਥ-ਲਿਖਤ ਵਿੱਚ ਵੰਡ ਕੇ ਹਕਦਾਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਜਿੱਤਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਪ੍ਰਸਿੱਧੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗੁਆ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਆਪਣੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਛਪਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸਨੂੰ ਕਾਫ਼ੀ ਘਟਦੇ ਦੇਖਦੇ ਹਨ।"

"ਇਸਦਾ ਕਾਰਨ," ਸੈਨਸਨ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿਉਂਕਿ ਛਪੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਨੂੰ ਆਰਾਮ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਕਮੀਆਂ ਨੂੰ ਪਛਾਣਨਾ ਆਸਾਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਨਾਲ ਹੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰਚਣ ਵਾਲੇ ਲੇਖਕ ਦੀ ਪ੍ਰਸਿੱਧੀ ਜਿੰਨੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੋਵੇਗੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਰਚਨਾਵਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਉੱਨੀ ਹੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਆਪਣੀ ਪ੍ਰਤਿਭਾ ਲਈ ਮਸ਼ਹੂਰ ਲੇਖਕ, ਮਹਾਨ ਕਵੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਇਤਿਹਾਸਕਾਰ ਹਮੇਸ਼ਾ, ਜਾਂ ਲਗਭਗ ਹਮੇਸ਼ਾ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਈਰਖਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਦੂਜਿਆਂ ਦੀਆਂ ਲਿਖਤਾਂ ਦਾ ਨਿਰਣਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਖਾਸ ਖੁਸ਼ੀ ਅਤੇ ਅਨੰਦ ਲੈਂਦੇ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਆਪਣੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਜਨਮ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।"

"ਇਹ ਹੈਰਾਨੀ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿਉਂਕਿ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਧਰਮ ਸ਼ਾਸਤਰੀ ਹਨ ਜੋ ਮੰਚ ਲਈ ਅਯੋਗ ਹਨ ਪਰ ਜੋ ਦੂਜੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀਆਂ ਕਮੀਆਂ ਅਤੇ ਵਧੀਕੀਆਂ ਨੂੰ ਪਛਾਣਨ ਦੀ ਗੱਲ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਹਨ।"

"ਇਹ ਸਭ ਸੱਚ ਹੈ," ਕੈਰਾਸਕੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਪਰ ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਆਲੋਚਕ ਵਧੇਰੇ ਮਾਫ਼ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਤੇ ਘੱਟ ਸਖ਼ਤ ਹੋਣ ਅਤੇ ਚਮਕਦਾਰ ਸੂਰਜ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਧੱਬਿਆਂ ਬਾਰੇ ਬਹਿਸ ਕਰਨਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦੇਣ ਜਿਸਦੀ ਉਹ ਆਲੋਚਨਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਜੇ ਹੋਮਰਿਸ ਨੂੰ "ਅਲੀਕਵਾਂਡੋ ਬੋਨਸ ਡੋਰਮਿਟੇਟ" ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਘੱਟ ਤੋਂ ਘੱਟ ਧੱਬਿਆਂ ਨਾਲ ਚਮਕਾਉਣ ਲਈ ਕਿੰਨੇ ਘੰਟੇ ਜਾਗਦਾ ਰਿਹਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਹ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਭੈੜਾ ਸਮਝਦੇ ਸਨ ਉਹ ਤਿਲ ਸਨ, ਜੋ ਅਕਸਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਚਿਹਰਿਆਂ ਦੀ ਸੁੰਦਰਤਾ ਨੂੰ ਵਧਾਉਂਦੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਸਜਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਕਰਕੇ, ਮੇਰਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਤਾਬ ਛਾਪਣ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੱਚਮੁੱਚ ਵੱਡਾ

ਜ਼ੁਖਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਿਖਣਾ ਬਿਲਕੁਲ ਅਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਇਸਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨ ਵਾਲੇ ਹਰ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ।"

"ਜੋ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਸ਼ਾਇਦ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਇਸਦੇ ਉਲਟ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ stultorum infinitus est numerus, [4] ਅਣਗਿਣਤ ਉਹ ਲੋਕ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਇਤਿਹਾਸ ਦਾ ਆਨੰਦ ਮਾਣਿਆ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕੁਝ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਲੇਖਕ 'ਤੇ ਧੋਖਾਧੜੀ ਜਾਂ ਕਮਜ਼ੋਰ ਯਾਦਦਾਸ਼ਤ ਹੋਣ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਇਹ ਦੱਸਣਾ ਭੁੱਲ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਚੋਰ ਕੌਣ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਸਾਂਚੋ ਦਾ ਡੈਪਲ ਚੋਰੀ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਕਦੇ ਵਿਆਖਿਆ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਅਤੇ ਇਹ ਤੱਥ ਵੀ ਕਿ ਇਹ ਚੋਰੀ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸਦਾ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਸਿਰਫ਼ ਸੰਦਰਭ ਤੋਂ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਥੋੜ੍ਹੀ ਦੇਰ ਬਾਅਦ, ਅਸੀਂ ਸਾਂਚੋ ਨੂੰ ਉਸੇ ਗਧੇ 'ਤੇ ਸਵਾਰ ਹੁੰਦੇ ਹੋਏ ਦੇਖਦੇ ਹਾਂ ਬਿਨਾਂ ਇਹ ਕਦੇ ਦੁਬਾਰਾ ਦਿਖਾਈ ਦਿੱਤਾ। ਉਹ ਇਹ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਇਹ ਦੱਸਣਾ ਭੁੱਲ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਸੀਅਰਾ ਮੋਰੇਨਾ ਵਿੱਚ ਵੈਲੀਜ਼ ਵਿੱਚੋਂ ਮਿਲੇ ਸੌ ਐਸਕੁਡੋ ਨਾਲ ਕੀ ਕੀਤਾ, ਜਿਸਦਾ ਉਹ ਦੁਬਾਰਾ ਕਦੇ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਹਨ ਜੋ ਜਾਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਿਵੇਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂ ਉਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਕੀ ਖਰਚ ਕੀਤਾ, ਜੋ ਕਿ ਕੰਮ ਦੀਆਂ ਮੁੱਖ ਭੁੱਲਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ।"

"ਸਰ ਸੈਨਸੁਨ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਇਸ ਸਮੇਂ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਦੇ ਮੂਡ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰਾ ਪੇਟ ਇੰਨਾ ਨਾਜ਼ੁਕ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਪੁਰਾਣੀ ਸ਼ਰਾਬ ਦੇ ਦੋ ਘੁੱਟਾਂ ਨਾਲ ਸ਼ਾਂਤ ਨਾ ਕੀਤਾ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਬੇਕਾਰ ਹੋ ਜਾਵਾਂਗਾ। ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਘਰ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਪੁਰਾਣਾ ਟਾਸਕਮਾਸਟਰ ਖੁਦ ਮੇਰਾ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਮੈਂ ਖਾ ਲਵਾਂਗਾ, ਮੈਂ ਵਾਪਸ ਆਵਾਂਗਾ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਵਾਲ ਬਾਰੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਾਂਗਾ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਪੁੱਛ ਸਕਦੇ ਹੋ - ਗਧੇ ਦੇ ਨੁਕਸਾਨ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਸੌ ਐਸਕੁਡੋ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਬਾਰੇ।"

ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਜਵਾਬ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕੀਤੇ ਜਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਸ਼ਬਦ ਕਹੇ, ਉਹ ਘਰ ਵੱਲ ਤੁਰ ਪਿਆ। ਡੌਨ ਕਿਕਸੋਟ ਨੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਕੁਆਰੇ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਮੇਜ਼ 'ਤੇ ਰਹਿਣ ਅਤੇ ਤਪੱਸਿਆ ਕਰਨ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ। ਕੁਆਰੇ ਨੇ ਸੌਦਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ, ਅਤੇ ਨਿਯਮਤ ਕਿਰਾਏ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਕਬੂਤਰ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਗਏ। ਕੈਰਾਸਕੋ ਨੇ ਡੌਨ ਕਿਕਸੋਟ ਨੂੰ ਨਾਈਟ-ਇਰੈਂਟਰੀ ਦੀ ਚੁਰੱਚਾ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਕੇ ਉਸਦਾ ਮਜ਼ਾਕ ਉਡਾਇਆ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਦਾਅਵਤ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੁਪਹਿਰ ਦਾ ਸਿਏਸਟਾ ਦੇਖਿਆ। ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਸਾਂਚੋ ਵਾਪਸ ਆਇਆ, ਤਾਂ ਉਪਰੋਕਤ ਗੱਲਬਾਤ ਦੁਬਾਰਾ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਗਈ।

_____

1. "ਸੈਮਸੁਨ" ਲਈ ਸਪੈਨਿਸ਼।
2. ਅਲੋਂਫੋਂਸੋ ਡੀ ਮੈਡ੍ਰੀਗਲ, "ਐਲ ਟੋਸਟਾਡੋ" (ਲਗਭਗ 1400–1455), ਨੇ ਬਾਈਬਲ ਅਤੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਧਾਰਮਿਕ ਵਿਸ਼ਿਆਂ 'ਤੇ ਤੀਹ ਤੋਂ ਵੱਧ ਖੰਡਾਂ ਦੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਲਿਖੀਆਂ। ਉਸਦੀ ਪ੍ਰਚਲਨਤਾ ਨੇ (ਸਪੈਨਿਸ਼ ਵਿੱਚ) ਇਹ ਕਹਾਵਤ ਬਣਾਈ, "ਐਲ ਟੋਸਟਾਡੋ ਤੋਂ ਵੱਧ ਲਿਖਣਾ।"
3. ਲਾਤੀਨੀ: "ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਨੇਕ ਹੋਮਰ ਸੌਂਦਾ ਹੈ।"
4. ਲਾਤੀਨੀ: “ਮੂਰਖਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਬੇਅੰਤ ਹੈ”; ਉਪਦੇਸ਼ਕ 1:15।

ਚੌਥਾ ਅਧਿਆਇ

ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਬੈਚਲਰ ਸੈਨਸਨ ਕੈਰਾਸਕੋ ਦੇ ਸ਼ੰਕਿਆਂ ਅਤੇ ਸਵਾਲਾਂ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਨਾਲ ਹੀ ਹੋਰ ਘਟਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਜੋ ਜ਼ਾਣਨ ਅਤੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੁਨ।

ਸ਼ਾਂਚੋ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੇ ਘਰ ਵਾਪਸ ਆਇਆ, ਜਿੱਥੇ ਉਸਨੇ ਉਪਰੋਕਤ ਗੱਲਬਾਤ ਜਾਰੀ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ:

"ਸਰ ਸੈਨਸਨ ਦੀ ਇਹ ਜਾਣਨ ਦੀ ਇੱਛਾ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਕਿ ਮੇਰਾ ਗਿੱਦੜ ਕਿਵੇਂ, ਕਦੋਂ ਅਤੇ ਕਿਸ ਦੁਆਰਾ ਚੋਰੀ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਮੈਂ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਜਿਸ ਰਾਤ ਅਸੀਂ ਸ਼ੀਅਰਾ ਮੋਰੇਨਾ ਵਿੱਚ ਪਵਿਤਰ ਭਾਈਚਾਰੇ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ ਦਾਖਲ ਹੋਏ ਸੀ, ਗੈਲੀ ਗੁਲਾਮਾਂ ਦੇ ਬਦਮਾਸ਼ ਸਾਹਸ ਅਤੇ ਲਾਸ਼ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਆ ਲਿਜਾਏ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੈਂ ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਮਾਲਕ ਇੱਕ ਝੀਲ ਵਿੱਚ ਲੁਕ ਗਏ। ਮੈਂ ਉੱਥੇ ਆਪਣੇ ਗਿੱਦੜ 'ਤੇ ਸੀ ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਮਾਲਕ ਆਪਣੇ ਘੋੜੇ 'ਤੇ ਸਵਾਰ ਸੀ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਬਰਛੇ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਹਾਰਾ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਦੋਵੇਂ ਆਪਣੇ ਹਾਲੀਆ ਮੁਕਾਬਲਿਆਂ ਤੋਂ ਥੱਕੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਥੱਕੇ ਹੋਏ ਸੀ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੌਂ ਗਏ ਜਿਵੇਂ ਅਸੀਂ ਖੰਭਾਂ ਦੇ ਬਿਸਤਰੇ 'ਤੇ ਫੈਲੇ ਹੋਏ ਸੀ। ਮੈਂ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੰਨੀ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੌਂ ਗਿਆ ਕਿ ਕਿਸੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨੂੰ ਆ ਕੇ ਮੈਨੂੰ ਚਾਰ ਦਾਅ 'ਤੇ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਮਿਲਿਆ, ਜਿਸਨੂੰ ਉਸਨੇ ਕਾਠੀ ਦੇ ਚਾਰ ਕੋਨਿਆਂ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਰੱਖਿਆ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਮੇਰੇ ਗਿੱਦੜ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਹੇਠਾਂ ਤੋਂ ਹਟਾ ਸਕੇ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਕੁਝ ਵੀ ਮਹਿਸੂਸ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਉਸਨੇ ਇਹ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਮੈਂ ਉੱਥੇ ਹੀ ਕਾਠੀ 'ਤੇ ਬੈਠਾ ਰਹਿ ਗਿਆ।"

"ਇਹ ਕਰਨਾ ਕਾਫ਼ੀ ਆਸਾਨ ਹੈ," ਸੈਨਸਨ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਅਤੇ ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਨਵਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਲਬਰਾਕਾ ਦੀ ਘੇਰਾਬੰਦੀ ਦੌਰਾਨ ਸੈਕਰੀਪਾਂਟੇ ਨਾਲ ਵੀ ਇਹੀ ਕੁਝ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਉਸੇ ਯੰਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਕੇ, ਬਰੂਨੇਲੋ ਵਜੋਂ ਜਾਣੇ ਜਾਂਦੇ ਮਸ਼ਹੂਰ ਚੋਰ ਨੇ ਸੈਂਕਰੀਪਾਂਟੇ ਦੇ ਘੋੜੇ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਹੇਠੋਂ ਖਿਸਕਾਇਆ।"

"ਸਵੇਰ ਆ ਗਈ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ, "ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਮੈਂ ਆਪਣੀਆਂ ਮਾਸਪੇਸ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਫੈਲਾਇਆ ਕਿ ਦਾਅ ਨੇ ਢਾਹ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਇੱਕ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਡਿੱਗ ਪਿਆ। ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਗਿੱਦੜ ਨੂੰ ਲੱਭਿਆ ਪਰ ਉਸਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੱਭ ਸਕਿਆ। ਮੇਰੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹੰਝੂ ਵਹਿ ਤੁਰੇ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਇੰਨੀ ਚੀਕ ਮਾਰੀ ਕਿ ਜ਼ੇਕੋਰ ਸਾਡੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਲੇਖਕ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਭਰੋਸਾ ਦਿਵਾ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਗੰਭੀਰ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਸਵਰਗ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿੰਨੇ ਦਿਨ, ਮਹਿਲਾ ਰਾਜਕੁਮਾਰੀ ਮਿਕੋਮੀਕੋਨਾ ਨਾਲ ਯਾਤਰਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਗਿੱਦੜ ਨੂੰ ਪਛਾਣ ਲਿਆ ਅਤੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਉਸ 'ਤੇ ਸਵਾਰ, ਜਿਪਸੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪਹਿਨੇ ਹੋਏ, ਗਿਨੇਸ ਡੀ ਪਾਸਾਮੋਂਟੇ ਸੀ, ਉਹ ਮਹਾਨ ਠੱਗ ਅਤੇ ਗੁੰਡਾ ਮੇਰਾ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਮੈਂ ਚੇਨ ਗੈਂਗ ਤੋਂ ਛੁਡਾਇਆ ਸੀ।"

"ਇਹ ਉਹ ਥਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਗਲਤੀ ਹੈ," ਸੈਨਸਨ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਪਰ ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਜਾਨਵਰ ਦੇ ਦੁਬਾਰਾ ਆਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਲੇਖਕ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਂਚੋ ਆਪਣੇ ਹੀ ਡੇਪਲ 'ਤੇ ਸਵਾਰ ਹੈ।"

"ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਇਸਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਸਮਝਾਵਾਂ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਸਿਵਾਏ ਇਸ ਦੇ ਕਿ ਜਾਂ ਤਾਂ ਇਤਿਹਾਸਕਾਰ ਨੇ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜਾਂ ਇਹ ਸ਼ਾਇਦ ਪ੍ਰਿੰਟਰ ਦੀ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਸੀ।"

"ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਇਹੀ ਹੋਇਆ," ਸੈਨਸਨ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਪਰ ਸੰਚੋ ਐਸਕੁਡੋ ਦਾ ਕੀ ਬਣਿਆ? ਕੀ ਉਹ ਸਿਰਫ਼ ਗਾਇਬ ਹੋ ਗਏ?"

"ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਉੱਤੇ, ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਉੱਤੇ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਉੱਤੇ ਖਰਚ ਕੀਤਾ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਇਹੀ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਮੇਰੀ ਪਤਨੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨਾਲ ਹਾਈਵੇਅ ਅਤੇ ਬਾਈਵੇਅ ਉੱਤੇ ਮੇਰੀ ਯਾਤਰਾ ਨੂੰ ਬਰਦਾਸ਼ਤ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇੰਨੀ ਲੰਬੀ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜੇ ਮੈਂ ਬਿਨਾਂ ਪੈਸੇ ਜਾਂ ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਘਰ ਆਉਂਦਾ, ਤਾਂ ਸੈਤਾਨ ਨੂੰ ਖੁਦ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ। ਜੇ ਕੁਝ ਹੋਰ ਹੈ ਜੋ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਕਿਰਪਾਵਾਂ ਜਾਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਖੁਦ ਰਾਜੇ ਨੂੰ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹਾਂ, ਪਰ ਇਹ ਕਿਸੇ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਐਸਕੁਡੋ ਲਿਆਇਆ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਖਰਚ ਕੀਤਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਜੇ ਮੈਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਟ੍ਰੈਕਾਂ 'ਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਕੁੱਟਮਾਰਾਂ ਲਈ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕੀਮਤ ਸਿਰਫ਼ ਚਾਰ

ਮਾਰਵੇਡੋਜ਼ ਪੜ੍ਹਾ ਇੱਕ ਸਾਂ, ਤਾਂ ਹੋਰ ਸੱ ਅੇਸਕੁਡੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਅੱਧੇ ਲਈ ਭੁਗਤਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰਨਗੇ। ਸਹੀ ਅਤੇ ਗਲਤ ਦਾ ਜੱਜ ਬਣਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹਰੇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਝਾਤੀ ਮਾਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਹਰੇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਰੱਬ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਬਣਾਇਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਕਈ ਵਾਰ ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਮਾੜਾ।

"ਮੈਂ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਵਾਂਗਾ," ਕੋਰਾਸੂਕੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਲੇਖਕ ਨੂੰ ਯਾਦ ਦਿਵਾਵਾਂ ਕਿ ਉਹ ਸਾਡੇ ਚੰਗੇ ਸਾਂਚੋ ਦੀ ਕਹੀ ਗੱਲ ਨੂੰ ਨਾ ਭੁੱਲੇ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਪੈਸਾਂ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਭੇਜਿਆ ਜਾਵੇ, ਤਾਂ ਇਹ ਪਹਿਲਾਂ ਨਾਲੋਂ ਥੋੜ੍ਹਾ ਬਿਹਤਰ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ।"

"ਕੀ ਉਸ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਹੋਰ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਸੁਧਾਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਸਰ ਬੈਚਲਰ?" ਡੌਨ ਕੁਇਜੋਟ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।

"ਕੁਝ ਤਾਂ ਜ਼ਰੂਰ ਹੋਵੇਗਾ, ਪਰ ਕੁਝ ਵੀ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੱਸੀਆਂ ਗਈਆਂ ਗੱਲਾਂ ਜਿੰਨਾ ਗੰਭੀਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ।"

"ਕੀ ਲੇਖਕ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਾਨੂੰ ਦੂਜੇ ਭਾਗ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ?" ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।

"ਉਹ ਕਰਦਾ ਹੈ," ਸੈਨਸਨ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਪਰ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਕਿ ਇਹ ਕਿਸ ਕੋਲ ਹੈ, ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਸ਼ੱਕ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਹੋਵੇਗਾ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਇਸ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ, ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਨਾਲ ਕਿ ਕੁਝ ਲੋਕ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸੀਕਵਲ ਕਦੇ ਵੀ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਦੂਸਰੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਬਾਰੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਲਿਖੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਕਾਫ਼ੀ ਹਨ, ਇਹ ਡਰ ਹੈ ਕਿ ਦੂਜਾ ਭਾਗ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਫਿਰ ਵੀ, ਕੁਝ ਜੋ ਸੈਟਰਨਾਈਨ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਜੋਵੀਅਨ ਹਨ, ਕਹਿੰਦੇ ਹੋਣ, 'ਸਾਨੂੰ ਹੋਰ ਕੁਇਕਸੋਟਿਕਜ਼ਮ ਦਿਓ; ਬੱਸ ਨਾਈਟ ਨੂੰ ਹਮਲਾ ਕਰਨ ਦਿਓ ਅਤੇ ਸਾਂਚੇ ਪਾਂਜ਼ਾ ਨੂੰ ਗੱਲ ਕਰਨ ਦਿਓ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਜੋ ਵੀ ਹੈ ਉਸ ਨਾਲੋਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋਵਾਂਗੇ।'"

"ਅਤੇ ਲੇਖਕ ਕੀ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦਾ ਹੈ?"

"ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਹ ਇਤਿਹਾਸ ਲੱਭਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ," ਸੈਨਸਨ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਜਿਸਦੀ ਉਹ ਪੂਰੀ ਮਿਹਨਤ ਨਾਲ ਭਾਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਦੇਰੀ ਦੇ ਛਾਪ ਦੇਵੇਗਾ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਿਸਮ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਨਾਲੋਂ ਇਸ ਤੋਂ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਮੁਨਾਫ਼ੇ ਤੋਂ ਵਧੇਰੇ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਹੋਵੇਗਾ।"

ਜਿਸ 'ਤੇ ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ:

"ਤਾਂ ਲੇਖਕ ਪੈਸੇ ਅਤੇ ਮੁਨਾਫ਼ੇ ਦੀ ਭਾਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ? ਇਹ ਇੱਕ ਚਮਤਕਾਰ ਹੋਵੇਗਾ ਜੇਕਰ ਉਹ ਸਫ਼ਲ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਈਸਟਰ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਰਾਤ ਨੂੰ ਇੱਕ ਦਰਜ਼ੀ ਵਾਂਗ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰੇਗਾ, ਅਤੇ ਜਲਦਬਾਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੰਮ ਕਦੇ ਵੀ ਉਹ ਸੰਪੂਰਨਤਾ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਉਂਦੇ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਉਸ ਮੁਰਿਸ਼ ਸੱਜਣ ਨੂੰ, ਜਾਂ ਉਹ ਜੋ ਵੀ ਹੈ, ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਦਿਓ ਕਿ ਉਹ ਕੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਮਾਲਕ ਉਸਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਕਈ ਤੁਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਾਹਸ ਅਤੇ ਅਨੁਭਵ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਾਂਗੇ ਕਿ ਉਹ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਦੂਜਾ ਹਿੱਸਾ ਬਲਕਿ ਸੌਵਾਂ ਹਿੱਸਾ ਵੀ ਲਿਖ ਸਕੇਗਾ। ਚੰਗਾ ਆਦਮੀ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਸੋਚਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਕੀ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਪਰ ਉਸਨੂੰ ਜੁੱਤੀ ਪਾਉਣ ਲਈ ਆਪਣੇ ਪੈਰ ਉੱਪਰ ਚੁੱਕਣ ਦਿਓ ਅਤੇ ਉਹ ਦੇਖੇਗਾ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕਿਸ ਲੱਤ 'ਤੇ ਲੰਗੜੇ ਹਾਂ। ਮੇਰਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਮੇਰਾ ਮਾਲਕ ਮੇਰੀ ਸਲਾਹ ਲੈਂਦਾ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਮੈਦਾਨਾਂ ਵਿੱਚ ਗੁੰਡ ਨਾਈਟਸ-ਇਰੈਂਟ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਅਤੇ ਰਿਵਾਜ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ ਦਾ ਹੱਲ ਕਰਦੇ ਅਤੇ ਗਲਤੀਆਂ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰਦੇ ਹੁੰਦੇ।"

ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਇਹ ਭਾਸ਼ਣ ਪੂਰਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਰੋਸੀਨਾਂਤੇ ਦੀ ਹਿੰਸਕ ਆਵਾਜ਼ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੰਨਾਂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚੀ। ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਇਸ ਹਿੰਸਕ ਆਵਾਜ਼ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸ਼ੁਭ ਸ਼ਗਨ ਸਮਝਿਆ ਅਤੇ ਅਗਲੇ ਤਿੰਨ ਜਾਂ ਚਾਰ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਦੌੜਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ। ਕੁਆਰੇ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਇਰਾਦਿਆਂ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਉਸਨੇ ਉਸਦੀ ਸਲਾਹ ਮੰਗੀ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀਆਂ ਯਾਤਰਾਵਾਂ ਕਿੱਥੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕੁਆਰੇ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਸਦੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਅਰਾਗੋਨ ਰਾਜ ਅਤੇ ਸਾਰਾਗੋਸਾ ਸ਼ਹਿਰ ਦਾ ਦੌਰਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਅਗਲੇ ਕੁਝ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਸੇਂਟ ਜਾਰਜ ਦੇ ਤਿਉਹਾਰ ਦੌਰਾਨ ਕੁਝ ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਜੂਸਟ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਅਰਾਗੋਨ ਦੇ ਸਾਰੇ ਸੂਰਮਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਆਪਣੇ ਲਈ ਪ੍ਰਸਿੱਧੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ

ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲੋਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਵੱਖਰਾ ਕਰਨ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ। ਕੁਆਰੇ ਨੇ ਉਸਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਕਾਫ਼ੀ ਬਹਾਦਰ ਅਤੇ ਸਤਿਕਾਰਯੋਗ ਹੋਣ ਵਜੋਂ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕੀਤੀ ਪਰ ਉਸਨੂੰ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਖ਼ਤਰਨਾਕ ਟਕਰਾਅ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸਾਵਧਾਨ ਰਹੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਉਸਦੀ ਆਪਣੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਪਰ ਉਹਨਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਦੀ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਮੁਸੀਬਤਾਂ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ।

"ਇਹ ਉਹ ਹਿੱਸਾ ਹੈ ਜਿਸ ਤੋਂ ਮੈਨੂੰ ਨਫ਼ਰਤ ਹੈ, ਸਰ ਸੈਨਸਨ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਇਸ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਕਿਹਾ। "ਮੇਰਾ ਮਾਲਿਕ ਸੌ ਹਥਿਆਰਬੰਦ ਬੰਦਿਆਂ ਵਿਚ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲੇਟ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿਵੇਂ ਇੱਕ ਪੇਟੂ ਮੁੰਡਾ ਅੱਧਾ ਦਰਜਨ ਖਰਬੂਜੇ ਖਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਭ ਲੜਨ ਦਾ ਦਿਓ, ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਬੇਚਲਰ, ਹਮਲਾ ਕਰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਸਮਾਂ ਹੈ ਅਤੇ ਪਿੱਛੇ ਹਟਣ ਦਾ ਇੱਕ ਸਮਾਂ ਹੈ; ਇਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ: 'ਲਾਜ਼ਮ ਕਰੋ, ਸੇਂਟ ਜੇਮਜ਼ ਅਤੇ ਸਪੇਨ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ!' ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਮੈਂ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਸੁਣਿਆ ਹੈ - ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਖੁਦ ਮੇਰਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ, ਜੇ ਮੈਂ ਗਲਤ ਨਹੀਂ ਹਾਂ - ਕਿ ਕਾਇਰਤਾ ਅਤੇ ਮੂਰਖਤਾ ਦੀਆਂ ਹੱਦਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਬਹਾਦਰੀ ਦਾ ਵਿਚਕਾਰਲਾ ਰਸਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇ ਅਜਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਕਾਰਨ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਹਟਣ ਜਾਂ ਹਮਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗਾ ਜਦੋਂ ਸਾਰੀਆਂ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਉਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹਨ, ਪਰ, ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਸਲਾਹ ਦੇਵਾਂਗਾ ਕਿ ਜੇ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਲੈ ਜਾਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਇਸ ਸ਼ਰਤ 'ਤੇ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸਾਰੀ ਲੜਾਈ ਕਰੇਗਾ, ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਫ਼ਰਜ਼ ਸਫਾਈ ਅਤੇ ਆਰਾਮ ਦੇ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ਼ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਉਸਦੀ ਹਰ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਾਂਗਾ। ਪਰ ਇਹ ਕਲਪਨਾ ਕਰਨਾ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਤਲਵਾਰ ਖਿੱਚਾਂਗਾ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਕਿਸੇ ਨੀਵੇਂ, ਚਰਲੀ ਕਿਸਾਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੋਵੇ, ਅਸੰਭਵ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਮੈਂ, ਸਰ ਸੈਨਸਨ, ਕਿਸੇ ਬਹਾਦਰ ਵਜੋਂ ਪ੍ਰਸਿੱਧੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਸਗੋਂ ਇੱਕ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਸਕੁਆਇਰ ਵਜੋਂ ਜਿਸਨੇ ਕਦੇ ਇੱਕ ਨਾਈਟ-ਇਰੈਂਟ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਹੈ; ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜੇਕਰ ਮੇਰਾ ਮਾਸਟਰ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ, ਮੇਰੀਆਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਯੋਗ ਸੇਵਾਵਾਂ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ, ਮੈਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਟਾਪੂਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਦੇਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਉੱਥੇ ਮਿਲਣਾ ਯਕੀਨੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਸਨਮਾਨ ਸਮਝਾਂਗਾ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਜੇਕਰ ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਇਸ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਨਮੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਪਰਮਾਤਮਾ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਨਹੀਂ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਰੋਟੀ ਮੇਰੇ ਲਈ ਓਨੀ ਹੀ ਚੰਗੀ ਲੱਗ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜਾਂ ਸ਼ਾਸਨ ਕਰਨ ਨਾਲੋਂ ਸ਼ਾਸਨ ਨਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਵੀ ਬਿਹਤਰ। ਅਤੇ ਮੈਂ ਕਿਵੇਂ ਜਾਣ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਰਕਾਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਤੇ ਸ਼ੈਤਾਨ ਮੈਨੂੰ ਫਸਾਉਣ ਦੀ ਉਡੀਕ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਮੈਂ ਡਿੱਗ ਪਵਾਂਗਾ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਦੰਦ ਕੱਢ ਦਿਆਂਗਾ? ਸਾਂਚੋ ਮੇਰਾ ਜਨਮ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਸਾਂਚੋ ਮੇਰਾ ਮਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਕੀ ਸੁਵਰਗ ਸਵੈ-ਇੱਛਾ ਨਾਲ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਟਾਪੂ ਜਾਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਚੀਜ਼ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰੇ ਜਿਸਦੀ ਮੈਨੂੰ ਮੰਗ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਲਗਭਗ ਜੋਖਮ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਹੋਵੇਗਾ, ਮੈਂ ਇੰਨਾ ਮੂਰਖ ਨਹੀਂ ਹੋਵਾਂਗਾ ਕਿ ਇਸਨੂੰ ਇਨਕਾਰ ਕਰਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਕਹਾਵਤ ਹੈ: «ਜਦੋਂ ਉਹ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ "ਤੂੰ ਇੱਕ ਵਛੀ, ਦੌੜ ਕੇ ਰੱਸੀ ਲੈ ਆ"', ਅਤੇ ਉਹ ਦੂਜੀ: "ਜਦੋਂ ਚੰਗੀ ਕਿਸਮਤ ਤੇਰੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ 'ਤੇ ਦਸਤਕ ਦੇਵੇ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਅੰਦਰ ਬੁਲਾਓ" [".

"ਭਰਾ ਸਾਂਚੋ," ਕੈਰਾਸਕੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਵਾਂਗ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਪਰ, ਇਸ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਪਰਮਾਤਮਾ ਅਤੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਵਿੱਚ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖੋ, ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਟਾਪੂ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਇੱਕ ਪੂਰਾ ਰਾਜ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰੇਗਾ।"

"ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਵੀ ਘੱਟ ਹੋਣ ਜਿੰਨਾ ਹੀ ਮਾੜਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੈਂ ਸਰ ਕੈਰਾਸਕੋ ਨੂੰ ਯਕੀਨ ਦਿਵਾ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੇਰਾ ਮਾਲਕ ਆਪਣੇ ਰਾਜ ਨੂੰ ਇੱਕ ਛੇਕ ਵਾਲੀ ਬੇਰੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਪਾ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਨਬਜ਼ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਰਾਜਾਂ 'ਤੇ ਰਾਜ ਕਰਨ ਅਤੇ ਟਾਪੂਆਂ 'ਤੇ ਰਾਜ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਤੰਦਰੁਸਤ ਪਾਇਆ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਕਈ ਵਾਰ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ।"

"ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਯਾਦ ਰੱਖੋ, ਸਾਂਚੋ," ਸੈਨਸਨ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਪੇਸ਼ਾ ਕਿਸੇ ਦੀਆਂ ਆਦਤਾਂ ਨੂੰ ਬਦਲ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਗਵਰਨਰ

ਸਮਝ ਲੈਂਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਮਾਂ ਨੂੰ ਪਛਾਣਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿਓਗੇ ਜਿਸਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੱਤਾ।"

"ਇਹ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਉਹਨਾਂ ਲਈ ਸੱਚ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਗਲਤ ਪਾਸੇ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਸਨ, ਪਰ ਉਹਨਾਂ ਲਈ ਨਹੀਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਰੂਹਾਂ ਈਸਾਈ ਆਰਥੋਡਾਕਸ ਦੀ ਦੇ ਇੰਚ ਮੋਟੀ ਪਰਤ ਨਾਲ ਢੱਕੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ, ਜਿੰਵੇਂ ਕਿ ਮੇਰੀ ਹੈ। ਕਿਉਂ, ਮੇਰੇ ਲੱਛਣਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰੋ: ਕੀ ਮੈਂ ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਵਰਗਾ ਦਿਖਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਕਿਸੇ ਦਾ ਵੀ ਨਾਸ਼ੁਕਰਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ?"

"ਰੱਬ ਤੁਹਾਨੂੰ ਤਾਕਤਵਰ ਬਣਾਏ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਪਰ ਅਸੀਂ ਇਸਦਾ ਜਵਾਬ ਉਦੋਂ ਸਿੱਖਾਂਗੇ ਜਦੋਂ ਗਵਰਨਰਸ਼ਿਪ ਆਵੇਗੀ, ਜੋ ਕਿ, ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਮਨ ਦੀ ਅੱਖ ਨਾਲ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਹਾਂ।"

ਇਹ ਕਹਿਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸਨੇ ਕੁਆਰੇ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਜੇ ਉਹ ਇੱਕ ਕਵੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਆਫ਼ ਟੋਬੋਸੋ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਕੁਝ ਆਇਤਾਂ ਲਿਖ ਕੇ ਉਸਦਾ ਪੱਖ ਪੂਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣਾ ਕਿ ਹਰ ਲਾਈਨ ਉਸਦੇ ਨਾਮ ਦੇ ਇੱਕ ਅੱਖਰ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਜੋ, ਜਦੋਂ ਸਾਰੀਆਂ ਆਇਤਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਹੋ ਜਾਣ, ਤਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਲਾਈਨਾਂ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਅੱਖਰ "ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਆਫ਼ ਟੋਬੋਸੋ" ਲਿਖਣ। ਕੁਆਰੇ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕਿ ਉਹ ਸਪੇਨ ਦੇ ਮਸ਼ਹੂਰ ਕਵੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਸਾਢੇ ਤਿੰਨ ਦਸੀ ਜਾਂਦੀ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਅਜਿਹੀ ਕਵਿਤਾ ਲਿਖਣ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਸਨੂੰ ਲੱਗਿਆ ਕਿ ਇਸਦੀ ਰਚਨਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਨਾਲ ਭਰੀ ਹੋਵੇਗੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦੇ ਨਾਮ ਵਿੱਚ ਸਤਾਰਾਂ ਅੱਖਰ ਸਨ।[2] ਜੇਕਰ ਉਹ ਚਾਰ ਲਾਈਨਾਂ ਦੇ ਚਾਰ ਪਉੜੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਾ, ਤਾਂ ਇੱਕ ਅੱਖਰ ਬਚੂਦਾ; ਜਾਂ ਜੇਕਰ ਉਹ ਪੰਜ ਲਾਈਨਾਂ ਦੇ ਪਉੜੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਾ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਡੈਸੀਮਾਸ ਜਾਂ ਰੇਡੋਂਡਿਲਾਸ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਤਿੰਨ ਅੱਖਰ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਹੋਣਗੇ। ਫਿਰ ਵੀ, ਉਹ ਵਾਧੂ ਲਾਈਨ ਨੂੰ ਕਿਤੇ ਫਿੱਟ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰੇਗਾ ਤਾਂ ਜੋ ਚਾਰ ਪਉੜੀਆਂ ਵਿੱਚ "ਟੋਬੋਸੋ ਦੀ ਡੁਲਸੀਨੀਆ" ਨਾਮ ਹੋਵੇ।

"ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ," ਡੌਨ ਕੁਇਕੁਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿਉਂਕਿ ਜੇ ਨਾਮ ਸਪੱਸ਼ਟ ਅਤੇ ਸਪਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਕੋਈ ਵੀ ਔਰਤ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗੀ ਕਿ ਕਵਿਤਾ ਉਸਦੇ ਲਈ ਲਿਖੀ ਗਈ ਸੀ।"

ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਇਸ ਬਾਰੇ ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਜਾਣ ਦੀ ਤਾਰੀਖ 'ਤੇ ਵੀ ਸਹਿਮਤੀ ਬਣਾਈ, ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਉਸ ਤੋਂ ਇੱਕ ਹਫ਼ਤੇ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਡੌਨ ਕਿਉਜੋਟ ਨੇ ਕੁਆਰੇ ਨੂੰ ਇਸਨੂੰ ਗੁਪਤ ਰੱਖਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਪਾਦਰੀ, ਮਾਸਟਰ ਨਿਕੋਲੌਸ, ਉਸਦੀ ਭਤੀਜੀ ਅਤੇ ਘਰ ਦੀ ਨੌਕਰਾਣੀ ਤੋਂ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਉਸਦੇ ਸਤਿਕਾਰਯੋਗ ਅਤੇ ਸ਼ਾਰਥਕ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਕਮਜ਼ੋਰ ਨਾ ਕਰਨ। ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਕੈਰਾਸਕੋ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਲਵਿਦਾ ਕਿਹਾ ਅਤੇ ਡੌਨ ਕਿਉਜ਼ੋਟ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਸਹੂਲਤ ਅਨੁਸਾਰ ਉਸ ਨਾਲ ਵਾਪਰੀ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਬਾਰੇ ਸੂਚਿਤ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ: ਚੰਗੇ ਅਤੇ ਮਾੜੇ ਦੋਵੇਂ। ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ, ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਤੋਂ ਵਿਦਾਈ ਲਈ, ਅਤੇ ਸਾਂਚੋ ਯਾਤਰਾ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਇਕੱਠੇ ਕਰਨ ਲਈ ਚਲਾ ਗਿਆ।

1. ਸੇਂਟ ਜਾਰਜ (ਮੌਤ 303), ਅਰਾਗੋਨ ਅਤੇ ਕੈਟਾਲੋਨੀਆ ਦੇ ਸਰਪ੍ਰਸਤ ਸੰਤ। ਇਹ ਜਿਉਸਟਿੰਗ ਫੈਸਟੀਵਲ ਹਰ ਸਾਲ 23 ਅਪ੍ਰੈਲ ਨੂੰ ਅਰਾਗੋਨ ਦੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਸਾਰਾਗੋਸਾ ਵਿੱਚ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਢੁਕਵੇਂ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਸੇਰਵੈਂਟਸ ਦੀ ਮੌਤ 23 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1616 ਨੂੰ ਹੋਈ।
2. ਸਪੈਨਿਸ਼ ਵਿੱਚ ਉਸਦਾ ਨਾਮ, ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਡੇਲ ਟੋਬੋਸੋ, ਸਤਾਰਾਂ ਅੱਖਰ ਹਨ, ਜੋ ਕਿ ਕੁਆਰੇ ਦੀ ਚਿੰਤਾ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਦੇ ਹਨ।

ਪੰਜਵਾਂ ਅਧਿਆਇ

ਸਾਂਚੋ ਪ੍ਰਾਂਜ਼ਾ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ, ਟੇਰੇਸਾ ਪਾਂਜ਼ਾ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਚੁਸਤ ਅਤੇ ਹਾਸੋਹੀਣੀ ਗੱਲਬਾਤ, ਹੋਰ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਰਿਕਾਰਡ ਕਰਨ ਯੋਗ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਸਾਡੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦਕ ਇਸ ਪੰਜਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਨੂੰ ਲਿਖਣ ਲਈ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਅਪੋਕ੍ਰੀਫਲ ਮੰਨਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸਾਂਚੇ ਪਾਂਜ਼ਾ ਆਪਣੀ ਸੀਮਤ ਸਮਝ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਤੋਂ ਉਮੀਦ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਨਾਲੋਂ ਵੱਖਰੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਬੋਲਦਾ ਹੈ। ਲੇਖਕ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਂਚੇ ਲਈ ਅਜਿਹੇ ਸੂਖਮ ਨਿਰੀਖਣ ਕਰਨਾ ਅਸੰਭਵ ਹੋਵੇਗਾ, ਪਰ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਛੱਡਣ ਤੋਂ ਘਿਣ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਆਪਣੇ ਪੇਸ਼ੇ ਦੀਆਂ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨਾ ਪਸੰਦ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਅੱਗੇ ਲਿਖਦਾ ਹੈ:

ਸਾਂਚੋ ਇੰਨੇ ਜੋਸ਼ ਨਾਲ ਘਰ ਵਾਪਸ ਆਇਆ ਕਿ ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ ਉਸਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਬੰਦੂਕ ਦੀ ਗੋਲੀ ਦੀ ਦੂਰੀ ਤੋਂ ਹੀ ਦੇਖ ਸਕਦੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਉਸਨੇ ਪੁੱਛਿਆ:

"ਤੂੰ ਘਰ ਕੀ ਲਿਆ ਰਿਹਾ ਹੈਂ, ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਸਾਂਚੋ, ਜਿਸਨੇ ਤੈਨੂੰ ਇੰਨਾ ਖੁਸ਼ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ?"

ਜਿਸਦਾ ਉਸਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ:

"ਪਿਆਰੀ ਪਤਨੀ, ਮੈਂ ਉਨੀ ਹੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋਵਾਂਗੀ, ਰੱਬ ਦੀ ਇੱਛਾ ਹੋਵੇ, ਮੈਂ ਓਨੀ ਖੁਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਵਾਂਗੀ ਜਿੰਨੀ ਮੈਂ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੀ ਹਾਂ।"

"ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਸਕੀ, ਪਤੀ," ਉਸਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। "ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਤੂੰ ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਕੀ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਹੈਂ ਕਿ ਤੂੰ ਓਨਾ ਹੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਰਹੇਂਗਾ, ਰੱਬ ਦੀ ਰਜ਼ਾ ਵਿੱਚ, ਜਿੰਨਾ ਤੂੰ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ ਹੈਂ, ਓਨਾ ਖੁਸ਼ ਨਾ ਹੋਣ ਵਿੱਚ। ਮੈਂ ਮੂਰਖ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹਾਂ ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਕੋਈ ਖੁਸ਼ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ।"

"ਦੇਖੋ, ਟੇਰੇਸਾ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਖੁਸ਼ ਹਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ, ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜੋ ਸਾਹਸ ਦੀ ਭਾਲ ਵਿੱਚ ਤੀਜੀ ਵਾਰ ਜਾਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਗਰੀਬੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦਿਲਾਸੇ ਵਾਲੀ ਉਮੀਦ ਦੇ ਕਾਰਨ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਦੁਬਾਰਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਖਰਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸੌ ਐਸਕੁਡੋ ਵਰਗੀ ਹੋਰ ਮਿਲਣਗੇ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਅਤੇ ਬੱਚਿਆਂ ਤੋਂ ਵਖ ਹੋਣ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਤੋਂ ਵੀ ਦੁਖੀ ਹਾਂ। ਜੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਮੈਨੂੰ ਹਰ ਕਿਸਮ ਦੇ ਭੂਮੀ ਉੱਤੇ ਘਸੀਟਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਘਰ ਵਿੱਚ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰਹਿਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੰਦਾ ਹੈ - ਜੋ ਉਹ ਆਪਣੇ ਲਈ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਖਰਚੇ 'ਤੇ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਸਧਾਰਨ ਹੁਕਮ ਨਾਲ - ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਮੇਰੀ ਖੁਸ਼ੀ ਵਧੇਰੇ ਦ੍ਰਿੜ ਅਤੇ ਬੁੱਧਨਕਾਰੀ ਹੋਵੇਗੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਜੋ ਥੋੜ੍ਹਾ ਹੈ ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਛੱਡਣ ਦੇ ਦੁੱਖ ਨਾਲ ਰਲਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਮੈਂ ਸਹੀ ਕਿਹਾ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੈਂ ਓਨੀ ਹੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋਵਾਂਗਾ, ਜੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਇੱਛਾ ਹੁੰਦੀ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਜਿੰਨਾ ਖੁਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਵਾਂਗਾ।"

"ਦੇਖੋ, ਸੈਂਚੋ, ਜਦੋਂ ਤੋਂ ਤੁਸੀਂ ਨਾਈਟਸ ਭਾਈਚਾਰੇ ਦਾ ਮੈਂਬਰ ਬਣੇ ਹੋ, ਤੁਸੀਂ ਇੰਨੇ ਗੋਲ-ਮੋਲ ਢੰਗ ਨਾਲ ਬੋਲਦੇ ਹੋ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ।"

"ਜੇ ਰੱਬ ਮੈਨੂੰ ਸਮਝਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ, ਪਤਨੀ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਸਮਝਦਾ ਹੈ; ਪਰ ਆਓ ਵਿਸ਼ੇ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦੇਈਏ। ਵੈਸੇ, ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ, ਇਹ ਬਹੁਤ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਅਗਲੇ ਤਿੰਨ ਦਿਨਾਂ ਲਈ ਡੈਪਲ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰੋ ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ ਕਿ ਉਹ ਤੰਦਰੁਸਤ ਅਤੇ ਜਾਣ ਲਈ ਉਤਸੁਕ ਹੈ; ਉਸਦੀ ਖੁਰਾਕ ਦੁੱਗਣੀ ਕਰੋ, ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਪੈਕਸੈਡਲ ਅਤੇ ਹਾਰਨੇਸ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨਾ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਓ। ਯਾਦ ਰੱਖੋ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕਿਸੇ ਵਿਆਹ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਜਾ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਪਰ ਪੂਰੀ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਘੁੰਮ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਦੈਂਤਾਂ ਅਤੇ ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਭਿਆਨਕ ਰਾਖਸ਼ਾਂ ਨਾਲ ਲੜ ਰਹੇ ਹਾਂ ਜੋ ਚੀਕਦੇ ਹਨ, ਚੀਕਦੇ ਹਨ, ਗਰਜਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਚੀਕਦੇ ਹਨ; ਅਤੇ ਇਹ ਸਭ ਵੀ ਗੁਲਾਬਾਂ ਦੀ ਸੇਜ ਹੋਵੇਗਾ ਜੇਕਰ ਸਾਨੂੰ ਯਾਗੁਏਸਨ ਅਤੇ ਜਾਦੂਈ ਮੂਰਾਂ ਨਾਲ ਲੜਨਾ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ।"

"ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ, ਪਤੀ," ਟੇਰੇਸਾ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਉਹ ਸੁਕੂਇਟਰ-ਇਰੰਟ ਆਪਣਾ ਰੁਟੀ ਕਮਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਭੂ ਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕਰਾਂਗੀ ਕਿ ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਜਿਹੀਆਂ ਭਿਆਨਕ ਅਜ਼ਮਾਇਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਜਲਦੀ ਛੁਟਕਾਰਾ ਦੇਵੇ।"

"ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਦੱਸ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਪੁਤਨੀ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਜੇ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਕਿ ਮੈਂ ਜਲਦੀ ਹੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਟਾਪੂ ਦਾ ਗਵਰਨਰ ਦੇਖਾਂਗਾ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਇੱਥੇ ਹੀ ਡਿੱਗ ਕੇ ਮਰ ਜਾਵਾਂਗਾ।"

"ਅਜਿਹਾ ਨਾ ਕਰ, ਪਿਆਰੇ ਪਤੀ," ਟੇਰੇਸਾ ਨੇ ਕਿਹਾ।" "ਮੁਰਗੀ ਨੂੰ ਜਿਉਣ ਦਿਓ ਭਾਵੇਂ ਉਸ ਕੋਲ ਚੂਹਾ ਹੋਵੇ।" ਤੁਸੀਂ ਜੀਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਸ਼ੈਤਾਨ ਨੂੰ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਸਾਰੀਆਂ ਸਰਕਾਰਾਂ ਦੇ ਮਾਲਕ ਹੋਣ ਦਿੰਦੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਮਾਂ ਦੀ ਕੁੱਖ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਸੂਰਕਾਰ ਦੇ ਆਏ ਹੋ, ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਤੱਕ ਬਿਨਾਂ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਰਹੇ ਹੋ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਰੱਬ ਚਾਹੇਗਾ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਬਿਨਾਂ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਆਪਣੀ ਕਬਰ 'ਤੇ ਚਲੇ ਜਾਓਗੇ ਜਾਂ ਲਿਜਾਏ ਜਾਓਗੇ। ਕਿਉਂ, ਕੁਝ ਲੋਕ ਹਨ ਜੋ ਆਪਣੀ ਪੂਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਬਿਨਾਂ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਲੰਘਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਉਹ ਇਸ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਜੀਉਂਦੇ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚ ਗਿਣਨਾ ਨਹੀਂ ਛੱਡਦੇ। «ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਮਸਾਲਾ ਭੁੱਖ ਹੈ», ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਗਰੀਬ ਲੋਕ ਕਦੇ ਵੀ ਇਸਦੀ ਘਾਟ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ, ਉਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਉਹੀ ਮਾਣਦੇ ਹਨ ਜੋ ਉਹ ਖਾਂਦੇ ਹਨ। ਅਤੇ ਯਾਦ ਰੱਖੋ, ਸਾਂਚੋ, ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਪਾਉਂਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਅਤੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਾ ਭੁੱਲੋ। ਇਹ ਵੀ ਯਾਦ ਰੱਖੋ ਕਿ ਸਾਂਚਿਕੋ ਹੁਣ ਹਰ ਪੰਦਰਾਂ ਸਾਲ ਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨਾਲ ਸਕੂਲ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਯਾਨੀ ਕਿ, ਜੇਕਰ ਉਸਦਾ ਚਾਚਾ ਮਠਾਰੂ ਉਸਨੂੰ ਚਰਚ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਨਾਲ ਹੀ, ਤੁਹਾਡੀ ਧੀ ਮਾਰੀ ਸਾਂਚਾ ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ ਮਰੇਗੀ ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਵਿਆਹ ਕਰਵਾਉਣ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਪਤੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਇੱਛਾ ਦੇ ਸੰਕੇਤ ਦਿਖਾ ਰਹੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਰਾਜਪਾਲ ਬਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਹੇਠਾਂ ਆਉਂਦੇ ਹੋ ਇਸ ਲਈ, ਮੈਂ ਇੱਕ ਧੀ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ਹਾਲ ਵੇਸਵਾ ਬਣਨ ਨਾਲੋਂ ਬਿਹਤਰ ਸਮਝਾਂਗਾ ਜੋ ਵਿਆਹ ਤੋਂ ਨਾਖੁਸ਼ ਹੋਵੇ।"

"ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣਾ ਵਾਅਦਾ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ," ਸਾਂਚੇ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿ ਜੇ ਰੱਬ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਚੰਗੀ ਸਰਕਾਰ ਦੇਵੇ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਮਾਰੀ ਸਾਂਚਾ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕਰਾਂਗਾ ਜੋ ਉਸਦੇ ਅਹੁਦੇ ਤੋਂ ਇੰਨੀ ਉੱਚੀ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਉਸਨੂੰ 'ਤੁਹਾਡੀ ਪਤਨੀ' ਕਹੇ ਬਿਨਾਂ ਉਸ ਕੋਲ ਨਹੀਂ ਜਾਵੇਗਾ।"

"ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੁਝ ਵੀ, ਸਾਂਚੋ," ਟੇਰੇਸਾ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। "ਉਸਦਾ ਵਿਆਹ ਉਸ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨਾਲ ਕਰ ਦਿਓ, ਜੇ ਕਿ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਹੋਵੇਗਾ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਕਲੌਗ ਤੋਂ ਉੱਚੀ ਅੱਡੀ ਵਾਲੇ ਜੁੱਤੇ, ਸਾਦੇ ਸਲੇਟੀ ਸਕਰਟ ਤੋਂ ਹੂਪਸਕਰਟਾਂ ਅਤੇ ਰੇਸ਼ਮ ਦੇ ਪੈਟੀਕੋਟ, 'ਮਾਰਿਕਾ' ਅਤੇ 'ਤੂੰ' ਤੋਂ 'ਦੇਨਾ ਫੁਲਾਣਾ' ਅਤੇ 'ਤੁਹਾਡੀ ਲੇਡੀਸ਼ਿਪ' ਤੱਕ ਵਧਾਉਗੇ, ਤਾਂ ਕੁੜੀ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਲੱਗੇਗਾ ਕਿ ਉਹ ਕੌਣ ਹੈ ਅਤੇ ਹਰ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਉਹ ਪਿੱਛੇ ਮੁੜਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਕੁਝ ਅਜਿਹਾ ਮੂਰਖਤਾ ਭਰਿਆ ਕੰਮ ਕਰੇਗੀ ਜੋ ਉਸਦੇ ਮੋਟੇ, ਕੱਚੇ ਕਪੜੇ ਦੀ ਬੁਣਾਈ ਨੂੰ ਨੰਗਾ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ।"

"ਮੂਰਖ ਨਾ ਬਣੋ," ਸਾਂਚੇ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਉਸਨੂੰ ਆਦਤ ਪਾਉਣ ਵਿੱਚ ਦੋ ਜਾਂ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ ਲੱਗੇਗਾ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਕੁਲੀਨਤਾ ਅਤੇ ਮਾਣ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਦਸਤਾਨੇ ਵਾਂਗ ਫਿੱਟ ਕਰ ਦੇਣਗੇ, ਅਤੇ ਜੇ ਉਹ ਨਹੀਂ ਵੀ ਕਰਦੇ, ਤਾਂ ਕਿਸਨੂੰ ਪਰਵਾਹ ਹੈ? ਜਿੰਨਾ ਚਿਰ ਉਹ 'ਤੁਹਾਡੀ ਲੇਡੀਸ਼ਿਪ' ਹੈ, ਕੁਝ ਵੀ ਹੋਣ ਦਿਓ।"

"ਤੁਸੀਂ ਜੋ ਹੋ, ਉਸ ਨਾਲ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਰਹੋ, ਸਾਂਚੋ," ਟੇਰੇਸਾ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਉਚਾਈ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਨਾ ਉਠੋ। ਉਹ ਕਹਾਵਤ ਯਾਦ ਰੱਖੋ ਜੋ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ, "ਜੇ ਤੁਹਾਡੇ ਗੁਆਂਢੀ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਤੁਹਾਡੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ 'ਤੇ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਦੀ ਨੱਕ ਪੂੰਝੋ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਅੰਦਰ ਲੈ ਜਾਓ"। ਸਾਡੀ ਮਾਰੀਆ ਦਾ ਵਿਆਹ ਕਿਸੇ ਉੱਚ-ਅਤੇ-ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਸੱਜਣ ਜਾਂ ਗਿਣਤੀ ਨਾਲ ਕਰਨਾ ਸੱਚਮੁੱਚ ਇੱਕ ਵਧੀਆ ਗੱਲ ਹੋਵੇਗੀ, ਜੇ ਹਰ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਉਸਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਲੱਗਦਾ ਸੀ, ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਕਿਸਾਨ ਅਤੇ ਠੱਗਾਂ ਅਤੇ ਮਜ਼ਦੂਰਾਂ ਦੀ ਧੀ ਕਹਿ ਕੇ ਉਸਦੀ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਰੱਖਦਾ ਸੀ! ਜਿੰਨਾ ਚਿਰ ਮੈਂ ਜ਼ਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਪਤੀ ਨਹੀਂ! ਕੀ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਧੀ ਨੂੰ ਇਹੀ ਬਣਨ ਲਈ ਪਾਲਿਆ ਹੈ? ਤੁਸੀਂ ਘਰ ਪੈਸੇ ਲਿਆਓ, ਸਾਂਚੇ, ਅਤੇ ਵਿਆਹ ਮੇਰੇ 'ਤੇ ਛੱਡ ਦਿਓ। ਜੁਆਨ ਟੈਚੋ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਲੋਪ ਹੈ, ਇੱਕ ਮਜ਼ਬੂਤ, ਮਜ਼ਬੂਤ ਮੁੰਡਾ ਜਿਸਨੂੰ ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ, ਜਿਸਨੂੰ, ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ, ਕੁੜੀ ਲਈ ਤਰਸਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਮੁੰਡੇ ਨਾਲ, ਜੋ ਸਾਡੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ, ਕੁੜੀ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਵਿਆਹੀ ਹੋਵੇਗੀ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਉਸ 'ਤੇ ਨਜ਼ਰ ਰੱਖ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਇਕੱਠੇ ਰਹਾਂਗੇ: ਮਾਪੇ, ਬੱਚੇ,

ਪੜ੍ਹ-ਪੜ੍ਹਾਂਆਂ, ਅਤ ਪੁੱਤਰ-ਨੂੰਹਾਂ, ਅਤ ਸ਼ਾਂਤੀ ਅਤ ਰੱਬ ਦੀਆਂ ਅਸੀਸਾਂ ਸਾਡੇ ਵਿਚਕਾਰ ਰਹਿਣਗੀਆਂ; ਇਸ ਲਈ ਉਸਦਾ ਵਿਆਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਰਬਾਰਾਂ ਅਤੇ ਆਲੀਸ਼ਾਨ ਮਹਿਲਾਂ ਵਿੱਚ ਨਾ ਕਰੋ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਨਹੀਂ ਸਮਝ ਸਕਣਗੇ ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਸਮਝ ਸਕੇਗੀ।

"ਤੂੰ ਦਿਮਾਗਹੀਣ ਨਿੱਕੀ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਤੂੰ ਹੁਣ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਤੁਕ ਜਾਂ ਕਾਰਨ ਦੇ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੀ ਧੀ ਦਾ ਵਿਆਹ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨਾਲ ਕਿਉਂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਣਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਪੋਤੇ-ਪੋਤੀਆਂ ਦੇਵੇਗਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ 'ਤੁਹਾਡੀ ਪ੍ਰਭੂਤਾ' ਅਤੇ 'ਤੁਹਾਡੀ ਅੱਗਤ' ਕਿਹਾ ਜਾਵੇਗਾ? ਸੁਣੋ, ਟੇਰੇਸਾ, ਮੈਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਆਪਣੇ ਬਜ਼ੁਰਗਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜਿਸ ਕਿਸੇ ਕੋਲ ਚੰਗੀ ਕਿਸਮਤ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਉਸਨੂੰ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਹੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਦੋਂ ਇਹ ਉਸਦੇ ਕੋਲੋਂ ਲੰਘਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਸਿਆਣਪ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ, ਹੁਣ ਜਦੋਂ ਇਹ ਸਾਡੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ 'ਤੇ ਦਸਤਕ ਦੇ ਰਹੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸਨੂੰ ਅੰਦਰ ਨਾ ਆਉਣ ਦੇਣਾ। ਕਿਉਂ ਨਾ ਉਸ ਅਨੁਕੂਲ ਹਵਾ ਨਾਲ ਜਹਾਜ਼ ਚਲਾਓ ਜੋ ਵਗ ਰਹੀ ਹੈ?"

(ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੋਲਣ ਦੇ ਢੰਗ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਸਾਂਚੋ ਜੋ ਅੱਗੇ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ, ਸਾਡੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦਕ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਮੰਚੂਦਾ ਅਧਿਆਇ ਨੂੰ ਅਪੌਕ੍ਰਿਫਲ ਮੰਨਦਾ ਹੈ।) ਫਿਰ ਵੀ, ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ:

"ਕੀ ਤੂੰ ਨਹੀਂ ਦੇਖਦਾ, ਹੇ ਜੀਵ, ਇਹ ਕਿੰਨੀ ਵਧੀਆ ਗੱਲ ਹੋਵੇਗੀ ਜੇਕਰ ਮੈਨੂੰ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੋਈ ਮੁਨਾਫ਼ੇ ਵਾਲੀ ਗਵਰਨਰਸ਼ਿਪ ਮਿਲ ਜਾਵੇ ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਚਿੱਕੜ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢ ਦੇਵੇ? ਬੱਸ ਮਾਰੀ ਸਾਂਚਾ ਨੂੰ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕਰਨ ਦਿਓ ਜਿਸ ਨਾਲ ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਤੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਡੋਨਾ ਟੇਰੇਸਾ ਕਹਾਉਂਦੀ ਹੋਈ ਦੇਖੇਗੀ ਅਤੇ ਪਿੰਡ ਦੀਆਂ ਕੁਲੀਨ ਔਰਤਾਂ ਦੇ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਚਰਚ ਵਿੱਚ ਕਾਰਪੇਟਾਂ ਅਤੇ ਗੱਦੀਆਂ 'ਤੇ ਬੈਠਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਪਾਵੇਗੀ। ਤੂੰ ਜਿਵੇਂ ਹੈਂ, ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਰਹਿ ਜਿਵੇਂ ਤੂੰ ਆਪਣੇ ਸੁਭਾਅ ਨੂੰ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਵੀ ਬਦਲੇ ਬਿਨਾਂ, ਇੱਕ ਟੈਪੇਸ਼ਟ੍ਰੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਚਿੱਤਰ ਵਾਂਗ। - ਪੂਰ ਆਉ ਵਿਸ਼ੇ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦੇਈਏ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਂਚਿਕਾ ਇੱਕ ਕਾਉਂਟੇਸ ਬਣਨ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਤੂੰ ਕਿਵੇਂ ਵੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੀ ਹੈਂ।"

"ਪੜ੍ਹੀ, ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਹਿਸਾਸ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਕਹਿ ਰਹੇ ਹੋ? ਇਸ ਸਭ ਦੇ ਨਾਲ, ਮੈਨੂੰ ਡਰ ਹੈ ਕਿ ਮੇਰੀ ਧੀ ਦਾ ਕਾਉਂਟੇਸ ਬਣਨਾ ਉਸਦੀ ਤਬਾਹੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਤੁਸੀਂ ਜੋ ਮਰਜ਼ੀ ਕਰੋ। ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਡਚੇਸ ਜਾਂ ਰਾਜਕੁਮਾਰੀ ਬਣਾਉ, ਪਰ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਯਕੀਨ ਦਿਵਾ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਮੇਰੀ ਸਹਿਮਤੀ ਜਾਂ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਮੇਰੀ ਧਿਆਰੀ, ਮੈਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸਮਾਨਤਾ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬੇਲੋੜਾ ਹੰਕਾਰ ਸਹਿਣ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੇਰੇ ਬਪਤਿਸਮੇ 'ਤੇ ਮੇਰਾ ਨਾਮ ਟੇਰੇਸਾ ਰੱਖਿਆ, ਇੱਕ ਸਾਦਾ, ਬਿਨਾਂ ਸਜਾਵਟੀ ਨਾਮ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਚੀਜ਼ਾਂ, ਠੱਗੀਆਂ, ਜਾਂ ਤੋਹਫ਼ਿਆਂ ਅਤੇ ਤੋਹਫ਼ਿਆਂ ਦੀ ਭਰਮਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਦਾ ਪਰਿਵਾਰਕ ਨਾਮ ਕਾਸਕਾਜੋ ਸੀ, ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਪਤਨੀ ਹਾਂ, ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਟੇਰੇਸਾ ਪਾਂਜ਼ਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹੁਨ - ਜਦੋਂ ਕਿ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੈਨੂੰ ਟੇਰੇਸਾ ਕਾਸਕਾਜੋ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਪਰ "ਰੱਬ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਦਮੀ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ" - ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਸ ਨਾਮ ਤੋਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹਾਂ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਨੇ ਇਸਦੇ ਉੱਪਰ 'ਡੋਨਾ' ਲਗਾਇਆ ਜੋ ਇਸਨੂੰ ਇੰਨਾ ਭਾਰੀ ਬਣਾ ਦੇਵੇਗਾ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਚੁੱਕਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੋਵਾਂਗਾ। ਨਾ ਹੀ ਮੈਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਟਿੱਪਣੀ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਬਹਾਨਾ ਦੇਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਜਦੋਂ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਕਾਉਂਟੇਸ ਜਾਂ ਏ ਵਾਂਗ ਕੱਪੜੇ ਪਾ ਕੇ ਲੰਘਦੇ ਦੇਖਦੇ ਹਨ। ਗਵਰਨਰ ਦੀ ਪਤਨੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਤੁਰੰਤ ਕਹਿਣਗੇ, 'ਦੇਖੋ ਕਿਵੇਂ ਘਮੰਡੀ ਮਿਸ ਪਿਗਸਟੀ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ! ਕੱਲ੍ਹ ਹੀ ਉਹ ਆਪਣੇ ਕਰੂਮ ਕਤਾਈ ਸਣ 'ਤੇ ਬੈਠਣ ਜਾਂ ਸ਼ਾਲ ਦੀ ਬੁਜਾਏ ਆਪਣੇ ਸਿਰ 'ਤੇ ਆਪਣੀ ਸਕਰਟ ਲਹਿਰਾ ਕੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਸੀ, ਪਰ ਅੱਜ ਉਹ ਆਪਣੀ ਹੂਪਸਕਰਟ, ਬਰੇਚ ਅਤੇ ਹਵਾ ਨਾਲ ਘੁੰਮਦੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸੀ।' ਜੇ ਰੱਬ ਮੇਰੀਆਂ ਸੱਤ ਜਾਂ ਪੰਜ ਇੰਦਰੀਆਂ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰੱਖੇ, ਜਾਂ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਜਿੰਨੀਆਂ ਵੀ ਇੰਦਰੀਆਂ ਹਨ, ਮੈਂ ਕਦੇ ਵੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਮੁਸੀਬਤ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਪਾਉਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦੀ। ਤੁਸੀਂ, ਮੇਰੇ ਪਾਲਤੂ ਜਾਨਵਰ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਰਕਾਰ ਜਾਂ ਇੱਕ ਟਾਪੂ ਲੱਭ ਸਕਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਦਿਲ ਦੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਲਈ ਹਵਾ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਮਾਂ ਦੀ ਆਤਮਾ ਦੀ ਸਹੁੰ ਖਾਂਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਧੀ ਆਪਣੇ ਪਿੰਡ ਤੋਂ ਇੱਕ ਕਦਮ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹਿੱਲਣ ਵਾਲੇ। «ਇੱਕ ਸੰਤਿਕਾਰਯੋਗ ਔਰਤ ਅਤੇ ਟੁੱਟੀ ਲੱਤ ਦੇਵਾਂ ਨੂੰ ਘਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ»; ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, «ਰੁੱਝੇ ਰਹਿਣਾ ਇੱਕ ਨੇਕ ਕੁੜੀ ਲਈ ਸਹੀ

ਮਨੋਰੰਜਨ ਹੈ»। ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਡੱਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਸ਼ਾਹਸ ਲਈ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਹੋ, ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਔਰਤਾਂ ਨੂੰ ਸਾਡੇ ਦੁਰਘਟਨਾਵਾਂ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੰਦੇ ਹੋ, ਕਿਉਂਕਿ ਰੱਬ ਸਾਡਾ ਭਵਿੱਖ ਸੁਧਾਰੇਗਾ ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਸਿਰਫ਼ ਵਿਵਹਾਰ ਕਰਾਂਗੇ। ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਗੱਲ: ਮੈਂ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਉਹ 'ਡੱਨ' ਕਿੱਥੋਂ ਲੈ ਕੇ ਆਇਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਨਾ ਤਾਂ ਉਸਦੇ ਮਾਪਿਆਂ ਨੇ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਦਾਦਾ-ਦਾਦੀ ਨੇ ਕਦੇ ਇਸਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਸੀ।"

"ਮੈਂ ਐਲਾਨ ਕਰਦੀ ਹਾਂ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਤੁਹਾਡੇ ਸਰੀਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਭੂਤ ਹੈ। ਔਰਤਾਂ! ਬਿਨਾਂ ਤੁਕਾਂਤ ਜਾਂ ਤਰਕ ਦੇ ਇਕੱਠੇ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿੰਨੀ ਬਕਵਾਸ ਹੈ! ਕਾਸਕਾਜੋ ਜਾਂ ਬੇਚੂ ਜਾਂ ਕਹਾਵਤਾਂ ਜਾਂ ਇਸ ਹੰਕਾਰ ਦਾ ਮੇਰੇ ਕਹਿਣ ਨਾਲ ਕੀ ਲੈਣਾ ਦੇਣਾ ਹੈ? ਇੱਥੇ ਸੁਣੋ, ਤੁਸੀਂ ਅੰਗਿਆਨੀ ਨੀਨੀ, ਜ਼ਿਸਨੂੰ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਖੁਸ਼ੀ ਤੋਂ ਭੱਜਦੇ ਹੋ, ਜੇ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਧੀ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਉੱਚੇ ਟਾਵਰ ਤੋਂ ਡਿੱਗਣ ਜਾਂ ਰਾਜਕੁਮਾਰੀ ਡੋਨਾ ਉਰਾਕਾ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਦੁਨੀਆ ਵਿੱਚ ਘੁੰਮਣ ਲਈ ਕੁਹਾਂ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੀਆਂ ਇੱਛਾਵਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਜਾਇਜ਼ ਹੋਵੋਗੇ, ਪੂਰ, ਜੇਕਰ ਇੱਕ ਅੱਖ ਮਾਰਨ ਤੋਂ ਘੱਟ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ 'ਡੋਨਾ' ਅਤੇ 'ਲੇਡੀਸ਼ਿਪ' ਨਾਲ ਸਜਾਉਂਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਛੱਤਰੀ ਵਾਲੇ ਮੰਚ 'ਤੇ ਜਾਂ ਮੇਰੂਕੋ ਦੇ ਅਲਮੋਹਾਦਾਸ ਪਰਿਵਾਰ ਵਿੱਚ ਮੂਰਾਂ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਮੁਖਮਲੀ ਗੱਦੀਆਂ ਵਾਲੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦਾ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੀਆਂ ਇੱਛਾਵਾਂ ਨੂੰ ਮੰਨਣ ਤੋਂ ਕਿਉਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋ?"

"ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਕਿਉਂ, ਪਤੀ?" ਟੇਰੇਸਾ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। "ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਕਹਾਵਤ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ, "ਤੁਸੀਂ ਕੁੜੀ ਨੂੰ ਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢ ਸਕਦੇ ਹੋ ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਕੁੜੀ ਤੋਂ ਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੱਢ ਸਕਦੇ!" ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਲੋਕ ਸ਼ੁਾਇਦ ਹੀ ਕਿਸੇ ਗਰੀਬ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਦੂਜੀ ਨਜ਼ਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਪਰ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋ ਕੇ ਉਸ ਵੱਲ ਦੇਖਦੇ ਹਨ ਜੇ ਅਮੀਰ ਹੈ। ਪਰ ਜੇ ਇਹ ਅਮੀਰ ਵਿਅਕਤੀ ਕਦੇ ਗਰੀਬ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇੱਥੇ ਗਪਾਂ ਮਾਰਨ ਵਾਲੇ, ਨਿੰਦਿਆ ਕਰਨ ਵਾਲੇ, ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਮਾੜੀ ਗੱਲ, ਨਿੰਦਿਆ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਗਲੀਆਂ ਵਿੱਚ ਮਧੂ-ਮੱਖੀਆਂ ਦੇ ਝੁੰਡ ਵਾਂਗ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹਨ।"

“ਦੇਖੋ, ਟੇਰੇਸਾ,” ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, “ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਗੱਲ ਸੁਣੋ, ਜ਼ਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਤੁਸੀਂ ਸ਼ੁਾਇਦ ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਜਨਮ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਸੁਣੀਆਂ ਹੋਣਗੀਆਂ। ਹੁਣ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਜੋ ਕੁਝ ਵੀ ਦੱਸਣ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਉਹ ਮੇਰੇ ਦਿਮਾਗ ਵਿੱਚੋਂ ਨਹੀਂ ਨਿਕਲਦਾ, ਸਗੋਂ ਸਾਡੇ ਪਿੰਡ ਦੇ ਪੁਜਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਪਿਛਲੇ ਲੈਂਟ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਉਪਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, ਜੇ ਮੈਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਯਾਦ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਚੀਜ਼ਾਂ ਜੋ ਸਾਡੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਇਸ ਸਮੇਂ ਦੇਖ ਰਹੀਆਂ ਹਨ, ਉਹ ਵਧੇਰੇ ਸਪਸ਼ਟ ਹਨ ਅਤੇ ਸਾਡੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਪਿਛਲੇ ਸਮੇਂ ਦੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨਾਲੋਂ ਬਿਹਤਰ ਅਤੇ ਅਮਿੱਟ ਹਨ।”

(ਸਾਂਚੋ ਦਾ ਇਹ ਭਾਸ਼ਣ ਦੂਜਾ ਹੈ ਜੋ ਅਨੁਵਾਦਕ ਨੂੰ ਮੰਜ਼ੂਰਦਾ ਅਧਿਆਇ ਨੂੰ ਅਪੋਕ੍ਰਿਫਲ ਮੰਨਣ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸਾਂਚੋ ਦੀਆਂ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੈ।)

"ਇਸੇ ਕਰਕੇ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਅਗੇ ਕਿਹਾ, "ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਹਾਂ ਜੋ ਵਧੀਆ ਕੱਪੜੇ ਪਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਮਹਿੰਗੇ ਕੱਪੜੇ ਪਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਨੌਕਰਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਬੇਕਾਬੂ ਹੋ ਕੇ ਉਸਨੂੰ ਸਤਿਕਾਰ ਦੇਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਹੁੰਦੇ ਜਾਪਦੇ ਹਾਂ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਸੇ ਪਲ ਕੁਝ ਨੀਵੇਂ ਹਾਲਾਤ ਯਾਦ ਆ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਇਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਾਰ ਦੇਖਿਆ ਸੀ। ਪਰ ਇਹ ਨੀਵੇਂਪਨ, ਜਿਸਦਾ ਸੰਬੰਧ ਉਸਦੀ ਗਰੀਬੀ ਜਾਂ ਵੰਸ਼ ਨਾਲ ਸੀ, ਹੁਣ ਅਸਲੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਬੀਤੇ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ, ਅਤੇ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਚੀਜ਼ ਜੋ ਅਸਲੀ ਹੈ ਉਹ ਹੈ ਜੋ ਵਰਤਮਾਨ ਵਿੱਚ ਸਾਡੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਹੈ। ਹੁਣ, ਇਹ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਸਨੂੰ ਕਿਸਮਤ ਨੇ ਆਪਣੇ ਇੱਕ ਸਮੇਂ ਦੇ ਨੀਵੇਂ ਅਹੁਦੇ ਤੋਂ ਉਭਾਰਿਆ ਸੀ - ਅਤੇ ਇਹ ਉਹੀ ਸ਼ਬਦ ਸੀ ਜੋ ਪੁਜਾਰੀ ਨੇ ਵਰਤੇ ਸਨ - ਖੁਸ਼ਹਾਲੀ ਦੀ ਸਿਖਰ ਤੱਕ, ਜਿੰਨਾ ਚਿਰ ਉਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਾਲਿਆ-ਪੋਸਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਉਦਾਰ, ਸ਼ਾਰਿਆਂ ਨਾਲ ਨਿਮਰ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਜੋ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਉੱਚੇ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਹਨ, ਤੁਸੀਂ ਨਿਸ਼ਚਤ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਟੇਰੇਸਾ, ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਰੱਖੇਗਾ ਕਿ ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਕੀ ਸੀ ਪਰ ਉਸਦਾ ਸਤਿਕਾਰ ਕਰੇਗਾ ਜੋ ਉਹ ਹੁਣ ਹੈ, ਬੇਸ਼ੱਕ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਜੋ ਈਰਖਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਕੋਈ ਚੰਗਾ ਨਾਮ ਕਦੇ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਨਹੀਂ ਹੈ।"

"ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ, ਪਤੀ," ਟੇਰੇਸਾ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਪਰ ਜੇ ਤੂੰ ਚਾਹੁੰ ਕਰ ਅਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਅਤੇ ਸੁਖਮਤਾ ਨਾਲ ਮੈਨੂੰ ਖਿਝਾਉਣਾ ਬੰਦ ਕਰ। ਜੇ ਤੂੰ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਬਿਲਕੁਲ ਹੀ ਬੇਈਮਾਨ ਹੈਂ -"

"ਤੇਰਾ ਮਤਲਬ ਦਿੜ੍ਹ ਔਰਤ ਹੈ, ਨਾ ਕਿ ਘਿਣਾਉਣੀ।"

"ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਬਹਿਸ ਨਾ ਕਰੋ, ਪਤੀ," ਟੇਰੇਸਾ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਂ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੋਲਦੀ ਹਾਂ ਜਿਵੇਂ ਰੱਬ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਂ ਉੱਚੀ-ਉੱਚੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਰਤਣ ਵਾਲਿਆਂ ਵਰਗੀ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਮੇਰਾ ਸੁਝਾਅ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਸਰਕਾਰ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਦਿੜ੍ਹ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਸਾਡੇ ਪੁੱਤਰ ਸਾਂਚੋ ਨੂੰ ਨਾਲ਼ ਲੈ ਜਾਓ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਸਰਕਾਰ ਚਲਾਉਣ ਦਾ ਤਰੀਕਾ ਸਿਖਾਉਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰੋ, ਕਿਉਂਕਿ ਪੁੱਤਰਾਂ ਲਈ ਵਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਆਉਣਾ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਕਿੱਤੇ ਸਿੱਖਣਾ ਸਹੀ ਹੈ।"

"ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਮੈਨੂੰ ਸਰਕਾਰ ਮਿਲੇਗੀ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਡਾਕ ਰਾਹੀਂ ਬੁਲਾਵਾਂਗਾ ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੁਝ ਪੈਸੇ ਭੇਜਾਂਗਾ, ਜੋ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਹੋਣੇ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਹਮੇਸ਼ਾ ਕੋਈ ਨਾ ਕੋਈ ਗਵਰਨਰ ਨੂੰ ਪੈਸੇ ਉਧਾਰ ਦੇਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਆਪਣਾ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ; ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਹਿਨਾਓ ਕਿ ਉਹ ਇਹ ਨਾ ਦਿਖਾਵੇ ਕਿ ਉਹ ਕੀ ਹੈ, ਪਰ ਉਹੀ ਦਿਖਾਵੇਗਾ ਜੋ ਉਹ ਬਣਨ ਵਾਲਾ ਹੈ।"

"ਤੂੰ ਪੈਸੇ ਭੇਜ ਦੇ," ਟੇਰੇਸਾ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤਿਆਰ ਕਰ ਦਿਆਂਗੀ ਕਿ ਤੂੰ ਉਸਨੂੰ ਪਛਾਣ ਨਾ ਸਕੇਂ।"

"ਫਿਰ ਅਸੀਂ ਆਖ਼ਿਰਕਾਰ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿ ਸਾਡੀ ਧੀ ਇੱਕ ਕਾਉਂਟੇਸ ਬਣੇਗੀ।"

"ਜਿਸ ਦਿਨ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਕਾਉਂਟੇਸ ਦੇਖਾਂਗੀ," ਟੇਰੇਸਾ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਉਸ ਦਿਨ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗੇਗਾ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਤਿਆਰ ਦੇ ਰਹੀ ਹਾਂ। ਪਰ ਮੈਂ ਦੁਹਰਾਉਂਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਉਹ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਔਰਤਾਂ ਇਸ ਬੋਝ ਹੇਠ ਪੈਦਾ ਹੋਈਆਂ ਹਾਂ: ਆਪਣੇ ਪਤੀਆਂ ਦੇ ਆਗਿਆਕਾਰ ਰਹਿਣਾ ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਮੂਰਖ ਹੋਣ।"

ਇਸ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਉਹ ਇੰਝ ਰੋਣ ਲੱਗ ਪਈ ਜਿਵੇਂ ਉਸਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸਾਂਚਿਕਾ ਨੂੰ ਮਰੀ ਹੋਈ ਅਤੇ ਦਫ਼ਨਾਏ ਹੋਏ ਦੇਖਿਆ ਹੋਵੇ। ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਦਿਲਾਸਾ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਕਾਉਂਟੇਸ ਬਣਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਉਹ ਜਿੰਨਾ ਚਿਰ ਹੋ ਸਕੇ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਕਰੇਗਾ। ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਦਿਲੋਂ ਦਿਲ ਦੀ ਗੱਲ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ, ਅਤੇ ਸਾਂਚੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਜਾਣ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਨ ਲਈ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੇਟ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਵਾਪਸ ਚਲੀ ਗਈ।

---

1. ਅਲਮੋਹਾਦਾਸ, ਸਪੇਨੀ ਵਿੱਚ "ਗੱਦੀ" ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪਰਿਵਾਰ ਦਾ ਨਾਮ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅਲਮੋਹਾਦੇਸ ਸੀ।

ਛੇਵਾਂ ਅਧਿਆਇ

ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਭਤੀਜੀ ਅਤੇ ਘਰੇਲੂ ਨੌਕਰ ਵਿਚਕਾਰ ਵਾਪਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ, ਜੋ ਕਿ ਇਸ ਪੂਰੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਅਧਿਆਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ।

ਜਦੋਂ ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ, ਟੇਰੇਸਾ ਕਾਸਕਾਜੋ, ਉਪਰੋਕਤ ਬੇਲੋੜੀ ਗੱਲਬਾਤ ਵਿੱਚ ਰੁੱਝੇ ਹੋਏ ਸਨ, ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੀ ਭਤੀਜੀ ਅਤੇ ਘਰ ਦੀ ਨੌਕਰਾਣੀ ਚੁੱਪ ਨਹੀਂ ਰਹੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਵੇਖ-ਵਖ ਸੰਕੇਤਾਂ ਤੋਂ ਇਹ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾਉਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਚਾਚਾ ਅਤੇ ਮਾਲਕ ਤੀਜੀ ਵਾਰ ਛੁਡਾਉਣ ਵਾਲੇ ਸਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਆਪਣੀ (ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ) ਸਥਾਪਿਤ ਨਾਈਟ-ਐਰੈਂਟਰੀ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਸਨ। ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਗੈਰ-ਸਿਹਤਮੰਦ ਸੋਚ ਤੋਂ ਹਟਾਉਣ ਲਈ ਹਰ ਸੰਭਵ ਸਾਧਨ ਵਰਤਿਆ, ਪਰ ਇਹ ਉਜਾੜ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਨ ਜਾਂ ਠੰਡੇ ਲੋਹੇ ਨੂੰ ਹਥੌੜਾ ਮਾਰਨ ਜਿੰਨਾ ਲਾਭਕਾਰੀ ਸੀ। ਫਿਰ ਵੀ, ਘਰ ਦੀ ਨੌਕਰਾਣੀ ਦੁਆਰਾ ਉਸਨੂੰ ਕਹੀਆਂ ਗਈਆਂ ਕਈ ਗੱਲਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਸਨ:

"ਸੱਚਮੁੱਚ, ਮੇਰੇ ਮਾਲਕ, ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਪੈਰਾਂ ਨੂੰ ਆਰਾਮ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ, ਘਰ ਹੀ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ, ਅਤੇ ਪਹਾੜੀਆਂ ਅਤੇ ਘਾਟੀਆਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਤੜਫਦੀ ਆਤਮਾ ਵਾਂਗ ਭਟਕਣਾ ਬੰਦ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਅਖੌਤੀ ਸਾਹਸਾਂ ਦੀ ਭਾਲ ਵਿੱਚ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੈਂ ਦੁਰਘਟਨਾਵਾਂ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ ਪਰਮਾਤਮਾ ਅਤੇ ਰਾਜੇ ਨੂੰ ਦੱਸਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਹੋਣਾ ਪਵੇਗਾ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਕੋਈ ਉਪਾਅ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰ ਸਕਣ।"

ਜਿਸ ਦਾ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ:

"ਘਰ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰਨ ਵਾਲੀ, ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਰੱਬ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ ਦਾ ਕੀ ਜਵਾਬ ਦੇਵੇਗਾ, ਜਾਂ ਮਹਾਰਾਜਾ ਵੀ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ। ਮੈਂ ਬਸ ਇਹ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਜੇ ਮੈਂ ਰਾਜਾ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਮਿਲਣ ਵਾਲੀਆਂ ਅਣਗਿਣਤ ਅਵਿਵਹਾਰਕ ਬੇਨਤੀਆਂ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੰਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਰਾਜਿਆਂ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਕੰਮ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਸੁਣਨਾ ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਚਾਹੀਦਾ ਕਿ ਮੇਰੀਆਂ ਸੰਮੋਸਿਆਵਾਂ ਰਾਜੇ ਦੀਆਂ ਚਿੰਤਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਵਾਧਾ ਕਰਨ।"

ਜਿਸ 'ਤੇ ਘਰ ਦੀ ਨੌਕਰਾਣੀ ਨੇ ਕਿਹਾ:

"ਸਾਨੂੰ ਦੱਸੋ, ਮੇਰੇ ਮਹਾਰਾਜ, ਕੀ ਮਹਾਰਾਜ ਦੇ ਦਰਬਾਰ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸੂਰਬੀਰ ਹਨ?"

"ਉਹ ਹਨ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਾਫ਼ੀ ਗਿਣਤੀ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਉਵੇਂ ਹੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਅਹਿਲਕਾਰਾਂ ਦੀ ਸ਼ਾਨ ਦੇ ਸ਼ਿੰਗਾਰ ਅਤੇ ਰਾਜੇ ਦੀ ਸ਼ਾਨ ਦੇ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ।"

"ਠੀਕ ਹੈ, ਫਿਰ," ਘਰ ਦੀ ਨੌਕਰਾਣੀ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕੀ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸੂਰਮਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਜੋ ਇੱਕ ਲੱਤ ਚੁੱਕੇ ਬਿਨਾਂ ਦਰਬਾਰ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੇ ਰਾਜੇ ਅਤੇ ਮਾਲਕ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ?"

"ਦੇਖੋ, ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਹਰ ਨਾਈਟ ਦਰਬਾਰੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ, ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਦਰਬਾਰੀ ਉੱਦਮੀ ਨਾਈਟ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਦੁਨੀਆ ਵਿੱਚ ਦੋਵਾਂ ਕਿਸਮਾਂ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਨਾਈਟ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਇੱਕ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਅੰਤਰ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਆਪਣੇ ਕੁਆਰਟਰਾਂ ਜਾਂ ਦਰਬਾਰ ਦੇ ਮੈਦਾਨ ਨੂੰ ਛੱਡੇ ਬਿਨਾਂ ਦਰਬਾਰੀ ਨਾਈਟ, ਇੱਕ ਨਕਸ਼ੇ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਕਰਕੇ, ਇੱਕ ਪੈਸਾ ਖਰਚ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਜਾਂ ਭੁੱਖ-ਪਿਆਸ ਜਾਂ ਗਰਮੀ-ਠੰਡੇ ਤੋਂ ਪੀੜਤ ਹੋਏ ਬਿਨਾਂ ਪੂਰੀ ਦੁਨੀਆ ਵਿੱਚ ਯਾਤਰਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਅਸੀਂ ਸੱਚੇ ਨਾਈਟ-ਇਰੈਂਟ ਸਾਰੇ ਆਪਣੇ ਪੈਰਾਂ ਨਾਲ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਚੌੜਾਈ ਨੂੰ ਮਾਪਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਰਾਤ ਅਤੇ ਦਿਨ, ਘੋੜੇ 'ਤੇ ਅਤੇ ਪੈਦਲ, ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਹਵਾ, ਸੂਰਜ, ਠੰਡ ਅਤੇ ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਖਰਾਬ ਮੌਸਮ ਦੇ ਸੰਪਰਕ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਦੁਸ਼ਮਣਾਂ ਤੋਂ ਸਿਰਫ਼ ਪੇਂਟਿੰਗਾਂ ਵਿੱਚ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਸਰੀਰ ਵਿੱਚ ਵੀ ਜਾਣੂ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਹਾਲਾਤ ਜਾਂ ਖ਼ਤਰਾ ਜੋ ਵੀ ਹੋਵੇ, ਅਸੀਂ ਦੁਵੱਲੇਪਣ ਦੀਆਂ ਮਾਮੂਲੀ ਗੱਲਾਂ ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਹਮਲਾ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੀ ਕਿਸੇ ਦਾ

ਬੁਰਛਾ ਜਾਂ ਤਲਵਾਰ ਉਸਦੇ ਵਿਰੁਧੀ ਨਾਲੋਂ ਛੋਟੀ ਹੈ, ਕੀ ਕੋਈ ਧਾਰਮਿਕ ਅਵਸ਼ੇਸ਼ ਪਹਿਨਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਜਾਂ ਉਸਦੀ ਬਾਂਹ ਉੱਤੇ ਕੋਈ ਚਾਲ ਹੈ, ਕੀ ਸੂਰਜ ਨੂੰ ਦੋਵਾਂ ਆਦਮੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਬਰਾਬਰ ਵੰਡਿਆ ਅਤੇ ਕੱਟਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ,[1] ਅਤੇ ਇਸ ਕਿਸਮ ਦੀਆਂ ਹੋਰ ਰਸਮਾਂ ਜੋ ਨਿੱਜੀ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਦਵੰਦੇ ਮੁਕਾਬਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਮਨਾਈਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਵਾਂਗ ਜਾਣੂ ਨਹੀਂ ਹੋ। ਇੱਕ ਹੋਰ ਗੱਲ ਹੈ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਤਾ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ: ਇੱਕ ਚੰਗਾ ਨਾਈਟ-ਇਰੈਂਟ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਡਰ ਮਹਿਸੂਸ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਦਸ ਦੈਂਤਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖ ਲਵੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਿਰ ਸਿਰਫ਼ ਬੱਦਲਾਂ ਨੂੰ ਛੂਹਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ ਸਗੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਉੱਪਰ ਫੈਲੇ ਹੋਏ ਹਨ, ਦੋ ਭਿਆਨਕ ਟਾਵਰਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਲੱਤਾਂ ਵਜੋਂ ਸੇਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਬਾਹਾਂ ਜੋ ਕਿਸੇ ਚੌੜੇ, ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਜੁਹਾਜ਼ ਦੇ ਮਸਤੂਲ ਵਰਗੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਅੱਖਾਂ ਜੋ ਹਰ ਇੱਕ ਚੱਕੀ ਦੇ ਪਹੀਏ ਵਾਂਗ ਵੱਡੀਆਂ ਅਤੇ ਸ਼ੀਸ਼ੇ ਦੀ ਭੱਠੀ ਵਾਂਗ ਅੱਗ ਵਰਗੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ, ਇੱਕ ਦ੍ਰਿੜ ਨਜ਼ਰ ਅਤੇ ਇੱਕ ਨਿਡਰ ਦਿਲ ਨਾਲ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਲੇਟ ਜਾਵੇਗਾ, ਇੱਕ ਪਲ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹਰਾਏਗਾ ਅਤੇ ਤਬਾਹ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ, ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕਿ ਉਹ ਕੁਝ ਸਮੁੰਦਰੀ ਸ਼ੈੱਲਾਂ ਨਾਲ ਲੈਸ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੀਰਿਆਂ ਨਾਲੋਂ ਸਖ਼ਤ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ, ਤਲਵਾਰਾਂ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਦਮਿਸ਼ਕ ਸਟੀਲ ਦੇ ਤਿੱਖੇ ਚਾਕੂ ਜਾਂ ਉਸੇ ਧਾਤ ਦੇ ਸਪਾਈਕਸ ਨਾਲ ਜੜੇ ਹੋਏ ਗਦਾ ਲੈ ਕੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਮੈਂ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਮੌਕਿਆਂ 'ਤੇ ਦੇਖੇ ਹਨ। ਮੈਂ ਇਸ ਸਭ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਪਿਆਰੇ ਘਰੇਲੂ ਨੌਕਰ, ਤਾਂ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕਿਸਮਾਂ ਦੇ ਨਾਈਟਾਂ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਅੰਤਰ ਦੀ ਕਦਰ ਕਰ ਸਕੋ। ਹੈ ਕੋਈ ਵੀ ਰਾਜਕੁਮਾਰ ਇਸ ਦੂਜੇ, ਜਾਂ ਮੈਨੂੰ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਹਿਲੇ ਕਿਸਮ ਦੇ ਨਾਈਟ ਦਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਤਿਕਾਰ ਨਾ ਕਰੋ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਜੋ ਅਸੀਂ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਾਂ, ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਰਹੇ ਹਨ ਜੋ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਰਾਜ ਦੀ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਕਈਆਂ ਦੀ ਮੁਕਤੀ ਰਹੇ ਹਨ।

"ਓ, ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਪ੍ਰਭੂ," ਭਤੀਜੀ ਨੇ ਇਸ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਕਿਹਾ, "ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਨੂੰ ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਨਾਈਟਸ-ਇਰੈਂਟ ਬਾਰੇ ਜੋ ਕੁਝ ਵੀ ਕਿਹਾ ਹੈ ਉਹ ਕਾਲਪਨਿਕ ਅਤੇ ਮਨਘੜਤ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਨੂੰ ਸਾੜਿਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰੇਕ ਨੂੰ ਸੈਮਬੇਨੀਟੋ[2] ਜਾਂ ਕੋਈ ਅਜਿਹਾ ਚਿੰਨ੍ਹ ਪਹਿਨਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਬੁਰਾ ਅਤੇ ਨੈਤਿਕਤਾ ਨੂੰ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੋਵੇ।"

"ਰੱਬ ਦੀ ਸੌਂਹ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਪਾਲਦਾ ਹੈ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਜੇਕਰ ਤੂੰ ਮੇਰੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਭਤੀਜੀ - ਮੇਰੀ ਆਪਣੀ ਭੈਣ ਦੀ ਧੀ - ਨਾ ਹੁੰਦੀ ਤਾਂ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਉਸ ਨਿੰਦਿਆ ਲਈ ਇੰਨੀ ਸਖ਼ਤ ਸਜ਼ਾ ਦਿੰਦਾ ਜੋ ਤੂੰ ਹੁਣੇ ਕਹੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਦੁਨੀਆ ਭਰ ਵਿੱਚ ਮਸ਼ਹੂਰ ਹੋ ਜਾਂਦੀ। ਇੱਕ ਨੌਜਵਾਨ ਜੋ ਕਿ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਨਾਲ ਇੱਕ ਦਰਜਨ ਲੇਸ ਦੇ ਬੋਬਿਨ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਲਈ ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣਾ ਮੂੰਹ ਖੋਲ੍ਹ ਕੇ ਨਾਈਟਸ-ਇਰੈਂਟ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦੀ ਆਲੋਚਨਾ ਕਰਨ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਕਰੇ? ਸਰ ਅਮਾਦੀਸ ਕੀ ਕਹੇਗਾ ਜੇਕਰ ਉਹ ਅਜਿਹੀ ਗੱਲ ਸੁਣਦਾ? ਉਹ, ਯਕੀਨਨ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਜ਼ਰੂਰ ਮਾਫ਼ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀ ਉਮਰ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਨਿਮਰ ਅਤੇ ਨਿਮਰ ਨਾਈਟ ਸੀ, ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਕੁੜੀਆਂ ਦਾ ਇੱਕ ਪੱਕਾ ਰਖਵਾਲਾ ਸੀ। ਪਰ ਕੁਝ ਹੋਰ ਲੋਕ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੁਣ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜੋ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਇੰਨਾ ਦਿਆਲੂ ਵਿਵਹਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਨਗੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਸਾਰੇ ਨਿਮਰ ਅਤੇ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੋਚੇ ਜਾਂਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਕੁਝ ਅਜਿਹੇ ਵੀ ਹਨ ਜੋ ਹੰਕਾਰੀ ਅਤੇ ਬੇਰਹਿਮ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਹ ਸਾਰੇ ਨਹੀਂ ਜੋ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਨਾਈਟ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਸੱਚ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਸੱਚੇ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਕੁਝ ਸੋਨੇ ਦੇ ਬੁਣੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਕੁਝ ਮਿਸ਼ਰਤ ਧਾਤ ਦੇ। ਉਹ ਸਾਰੇ ਸੱਜਣ ਜਾਪ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰ ਕੋਈ ਸੱਚਾਈ ਦੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਕੁਝ ਨੀਵੇਂ ਵਿਅਕਤੀ ਸਿਰਫ਼ ਸੱਜਣਾਂ ਵਜੋਂ ਦਿਖਣ ਦੀ ਇੱਛਾ ਰੱਖਦੇ ਹਨ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਕੁਝ ਉੱਘੇ ਸੱਜਣ ਘੱਟ ਡਿਗਰੀ ਵਾਲੇ ਆਦਮੀਆਂ ਵਜੋਂ ਪਾਸ ਹੋਣ ਲਈ ਦ੍ਰਿੜ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਪਹਿਲੇ ਆਪਣੀ ਇੱਛਾ ਜਾਂ ਗੁਣ ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ ਉੱਭਰੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ; ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਆਪਣੀ ਆਲਸ ਜਾਂ ਬੁਰਾਈ ਕਾਰਨ ਡੁੱਬ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਮਾਨਸਿਕ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਅਤੇ ਦੂਜੇ

ਵਿੱਚ ਫ਼ਰਕ ਕਰਨ ਲਈ ਮਾਰਸ਼ਲ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ - ਨਾਮ ਵਿੱਚ ਇੰਨੇ ਸਮਾਨ ਪਰ ਵਿਵਹਾਰ ਵਿੱਚ ਇੰਨੇ ਵੱਖਰੇ।

"ਪ੍ਰਭੂ, ਚਾਚਾ ਜੀ, ਮੇਰੀ ਮਦਦ ਕਰੋ!" ਭਤੀਜੀ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਇਹ ਸੋਚਣ ਲਈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇੰਨਾ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਜੇ ਕਿਸੇ ਐਮਰਜੈਂਸੀ ਵਿੱਚ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋਵੇ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਮੰਚ 'ਤੇ ਚੜ੍ਹ ਸਕਦੇ ਹੋ ਜਾਂ ਗਲੀਆਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ, ਇਸਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਤੁਸੀਂ ਇੰਨੇ ਅਨੁਮਤੀ ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬੇਤੁਕੇ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦਿਵਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਬੁੱਢੇ ਹੋ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਕਾਰਜਸ਼ੀਲ ਆਦਮੀ ਹੋ; ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਕਮਜ਼ੋਰ ਹੋ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਮਜ਼ਬੂਤ ਹੋ; ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਉਮਰ ਤੋਂ ਥੱਕ ਜਾਂਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਗਲਤੀਆਂ ਨੂੰ ਸਹੀ ਕਰਦੇ ਹੋ; ਅਤੇ, ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ, ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਨਹੀਂ ਹੋ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਨਾਈਟ ਹੋ, ਕਿਉਂਕਿ ਹਿਡਾਲਗੋ ਨਾਈਟ ਬਣ ਸਕਦੇ ਹਨ ਪਰ ਇੰਨੇ ਹਿਡਾਲਗੋ ਨਹੀਂ ਜੋ ਗਰੀਬ ਵੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।"

"ਭਤੀਜੀ, ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਉਸ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸੱਚਾਈ ਹੈ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਅਤੇ ਕੁਝ ਗੱਲਾਂ ਹਨ ਜੋ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਖੂਨ ਦੀਆਂ ਲਾਈਨਾਂ ਬਾਰੇ ਦੱਸ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੈਰਾਨ ਕਰ ਦੇਣਗੀਆਂ, ਪਰ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਮਨੁੱਖੀ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਬ੍ਰਹਮ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਪਸੰਦ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਮੈਂ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਗਾ। ਪਿਆਰੀਆਂ ਔਰਤਾਂ, ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਸੁਣੋ ਜੋ ਮੈਂ ਹੁਣ ਕਹਿਣ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਹਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਘਟਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਹਨ: ਪਹਿਲਾਂ, ਉਹ ਲੋਕ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਨਿਮਰ ਸੀ ਪਰ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਇਸਨੂੰ ਫੈਲਾਇਆ ਅਤੇ ਵਧਾਇਆ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਪੂਰਨ ਸ਼ਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਲੈਂਦੇ। ਫਿਰ ਉਹ ਲੋਕ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਉੱਚੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੰਭਾਲਦੇ ਰਹੇ ਜਿਵੇਂ ਇਹ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ ਸੀ। ਇੱਕ ਹੋਰ ਸਮੂਹ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਉੱਚੀ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਇੱਕ ਪਿਰਾਮਿਡ ਵਰਗੇ ਬਿੰਦੂ ਵਿੱਚ ਖਤਮ ਹੋਈ, ਆਪਣੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਨੂੰ ਬਰਬਾਦ ਅਤੇ ਘਟਾ ਦਿੱਤਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਗਿਆ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇੱਕ ਪਿਰਾਮਿਡ ਦਾ ਬਿੰਦੂ, ਜੋ ਇਸਦੇ ਅਧਾਰ ਜਾਂ ਨੀਂਹ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਹਨ - ਅਤੇ ਉਹ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹਨ - ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਨਾ ਤਾਂ ਚੰਗੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇੱਕ ਵਾਜਬ ਮੱਧ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਅੰਤ ਇੱਕ ਜਿਹਾ ਹੋਵੇਗਾ: ਅਣਜਾਣੇ, ਜਿਵੇਂ ਆਮ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦਾ ਜੀਵਨ-ਕ੍ਰਮ। ਪਹਿਲੇ ਸਮੂਹ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਜੋ ਇੱਕ ਨਿਮਰ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਤੋਂ ਆਏ ਸਨ ਪਰ ਉਸ ਮਹਾਨਤਾ ਵੱਲ ਵਧੇ ਜੋ ਉਹ ਅਜੇ ਵੀ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰੱਖਦੇ ਹਨ, ਓਟੋਮੈਨ ਲਾਈਨ ਇੱਕ ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜਿਸਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਇੱਕ ਨਿਮਰ, ਨੀਵੇਂ ਚਰਵਾਹੇ ਵਿੱਚ ਹੋਈ ਸੀ ਪਰ ਹੁਣ ਉਹ ਉਚਾਈ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਚੁੱਕੀ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਅਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਹਾਂ। ਦੂਜੇ ਸਮੂਹ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਜਿਸਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਮਹਾਨਤਾ ਵਿੱਚ ਹੋਈ ਸੀ, ਜਿਸਨੂੰ ਇਹ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਦੀ ਹੈ ਪਰ ਵਧਦੀ ਨਹੀਂ, ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਰਈਸਾਂ ਦੀਆਂ ਉਦਾਹਰਣਾਂ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪੁਰਖਿਆਂ ਤੋਂ ਵਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਵਧਾਏ ਜਾਂ ਘਟਾਏ ਆਪਣੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤਾ, ਆਪਣੀ ਸਮਾਜਿਕ ਸਥਿਤੀ ਦੀਆਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਰਹਿਣ ਲਈ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਸਨ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਉੱਚੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਸੀ ਪਰ ਇੱਕ ਬਿੰਦੂ ਵਿੱਚ ਖਤਮ ਹੋਈ, ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਉਦਾਹਰਣਾਂ ਹਨ, ਮਿਸਰ ਦੇ ਸਾਰੇ ਫ਼ਿਰਊਨ ਅਤੇ ਟਾਲਮੀ, ਰੋਮ ਦੇ ਸੀਜ਼ਰ, ਉਸ ਬੇਅੰਤ ਭੀੜ (ਜੇ ਮੈਂ ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ) ਰਈਸਾਂ, ਰਾਜਿਆਂ, ਪ੍ਰਭੂਆਂ, ਮਾਦੀਆਂ, ਅਸੂਰੀਆਂ, ਫਾਰਸੀਆਂ, ਯੂਨਾਨੀਆਂ ਅਤੇ ਵਹਿਸ਼ੀ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਨਾਲ - ਉਹ ਸਾਰੇ ਵੰਸ਼ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭੂਤਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਦੇ ਬਿੰਦੂ ਵਿੱਚ ਖਤਮ ਹੋ ਗਏ, ਉਹ ਅਤੇ ਉਹ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਉਹ ਉਤਰੇ ਸਨ। ਅੱਜ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਾਰੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਲੱਭਣਾ ਅਸੰਭਵ ਹੋਵੇਗਾ, ਪਰ ਭਾਵੇਂ ਕੋਈ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਨਿਮਰ ਅਤੇ ਨੀਵੇਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਪਾਏ ਜਾਣਗੇ। ਆਮ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਸਮੂਹ ਬਾਰੇ, ਮੇਰਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਨਿਰੀਖਣ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸਿਰਫ਼ ਜੀਵਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਕਿਸੇ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਜਾਂ ਯਾਦਗਾਰ ਦੇ ਹकदਾਰ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਸਾਦੇ ਦਿਲਾਂ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਸਮਝਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਖੂਨ ਦੀਆਂ ਲਾਈਨਾਂ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਉਲਝਣ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਿਰਫ਼ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਅਤੇ ਨੇਕ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਾਲਕ ਆਪਣੇ ਗੁਣ, ਦੌਲਤ ਅਤੇ ਉਦਾਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਮੈਂ ਨੇਕੀ, ਦੌਲਤ ਅਤੇ ਉਦਾਰਤਾ ਨੂੰ ਇਸ ਲਈ ਚੁਣਿਆ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਨੇਕੀ ਜੋ ਬੇਈਮਾਨ ਹੈ ਉਹ ਬਹੁਤ ਹੱਦ ਤੱਕ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਅਮੀਰ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਉਦਾਰ ਹੋਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਇੱਕ ਕੰਜੂਸ ਭਿਖਾਰੀ ਹੋਵੇਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਦੌਲਤ

ਦਾ ਮਾਲਕ ਇਸਨੂੰ ਰੱਖ ਕੇ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਇਸਨੂੰ ਖਰਚ ਕਰਕੇ ਖੁਸ਼ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਅਨੁਸਾਰ ਖਰਚ ਕਰਕੇ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਇਸਨੂੰ ਸਮਝਦਾਰੀ ਨਾਲ ਕਿਵੇਂ ਖਰਚ ਕਰਨਾ ਹੈ ਇਹ ਜਾਣ ਕੇ। ਇੱਕ ਗਰੀਬ ਸੱਜਣ ਕੋਲ ਆਪਣੀ ਨਿਮਰਤਾ ਦਾ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਸਾਧਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਸਿਵਾਏ ਗੁਣਾਂ ਅਤੇ ਮਿਲਣਸਾਰ, ਚੰਗੀ ਨਸਲ ਦੇ, ਸ਼ਿਸ਼ਟਾਚਾਰੀ ਅਤੇ ਨਿਮਰ ਹੋਣ ਦੇ, ਹੰਕਾਰੀ, ਹੰਕਾਰੀ ਜਾਂ ਨਿੰਦਿਆ ਕਰਨ ਦੇ, ਪਰ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਉਸਨੂੰ ਦਾਨੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਦੋ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਕਾਂ ਲਈ ਜੋ ਉਹ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਗਰੀਬ ਵਿਅਕਤੀ ਲਈ ਇੱਕ ਖੁਸ਼ ਦਿਲ ਉਸਨੂੰ ਘੰਟੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਦਾਨ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਵਾਂਗ ਉਦਾਰ ਦਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਹਰ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਉਪਰੋਕਤ ਗੁਣਾਂ ਨਾਲ ਭਰਪੂਰ ਦੇਖਦਾ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ, ਉਸਨੂੰ ਨਿਰਣਾ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਾਲਿਆ-ਪੋਸਿਆ ਸਮਝੇਗਾ; ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਇਹ ਇੱਕ ਚਮਤਕਾਰ ਹੋਵੇਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਹਮੇਸ਼ਾ ਨੇਕੀ ਦਾ ਇਨਾਮ ਰਹੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੋ ਨੇਕ ਹਨ ਉਹ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬੁੱਚ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ।

"ਮੇਰੇ ਬੱਚਿਓ, ਦੋ ਰਸਤੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਮਨੁੱਖ ਦੌਲਤ ਅਤੇ ਇੱਜ਼ਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ: ਅੱਖਰਾਂ ਦਾ ਅਤੇ ਹਥਿਆਰਾਂ ਦਾ। ਮੈਂ ਪਹਿਲੇ ਨਾਲੋਂ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਨਾਲ ਬਿਹਤਰ ਜਾਣੂ ਹਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ, ਮੰਗਲ ਗ੍ਰਹਿ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੇਠ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਮੈਂ ਹਥਿਆਰਾਂ ਵੱਲ ਝੁਕਦਾ ਹਾਂ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੈਨੂੰ ਇਸਦੇ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਚੱਲਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਦੂਜਿਆਂ ਦੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਮੈਨੂੰ ਇਸਦਾ ਪਾਲਣ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ। ਸਵਰਗ ਕੀ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਕਿਸਮਤ ਕੀ ਹੁਕਮ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਤਰੱਕ ਕੀ ਮੰਗਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ, ਮੇਰਾ ਦਿਲ ਕੀ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਤੋਂ ਮੈਨੂੰ ਰੋਕਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀਆਂ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਬਰਬਾਦ ਕਰਨਾ ਬੇਕਾਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਅਣਗਿਣਤ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਨਾਈਟ-ਇਰੈਂਟਰੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ, ਮੈਂ ਇਹ ਵੀ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਲਈ ਅਨੰਤ ਭਲਾਈ ਲਿਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਇਹ ਵੀ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਧਾਰਮਿਕਤਾ ਦਾ ਰਸਤਾ ਕਾਫ਼ੀ ਤੰਗ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਦੁਸ਼ਟਤਾ ਦਾ ਰਸਤਾ ਚੌੜਾ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਾਲ ਹੈ। ਮੈਂ ਇਹ ਵੀ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਟੀਚੇ ਅਤੇ ਅੰਤ ਵੱਖਰੇ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਦੁਸ਼ਟਤਾ ਦਾ, ਜੋ ਚੌੜਾ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਾਲ ਹੈ, ਮੌਤ ਵਿੱਚ ਖਤਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਧਾਰਮਿਕਤਾ ਦਾ, ਜੋ ਕਿ ਤੰਗ ਅਤੇ ਔਖਾ ਹੈ, ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਖਤਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ - ਉਸ ਕਿਸਮ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਨਹੀਂ ਜੋ ਖਤਮ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਪਰ ਉਹ ਜੋ ਸਦੀਵੀ ਹੈ। ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਮਹਾਨ ਕੈਸਟੀਲੀਅਨ ਵਜੋਂ ਕਵੀ[3] ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਮੈਂ ਇਹ ਵੀ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਕਿ

> ਇਹਨਾਂ ਔਖੇ ਰਾਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘ ਕੇ, ਇੱਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਨਾਮ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ,
> ਅਸੀਂ ਉਸ ਖੜ੍ਹੀ ਚੜ੍ਹਾਈ 'ਤੇ ਚੜ੍ਹਦੇ ਹਾਂ ਜੋ ਪ੍ਰਸਿੱਧੀ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ;
> ਉਹ ਰਾਹ ਗੁਆ ਬੈਠਦੇ ਹਨ ਜੋ ਔਖੇ ਰਾਹ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੰਦੇ ਹਨ,
> ਅਤੇ ਖੁਸ਼ੀ ਦੇ ਸੁਚਾਰੂ ਰਸਤਿਆਂ ਵਿਚ ਭਟਕ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।"

"ਓਏ, ਪਿਆਰੇ ਮੈਂ!" ਭਤੀਜੀ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੇਰਾ ਚਾਚਾ ਵੀ ਇੱਕ ਕਵੀ ਹੈ! ਕੀ ਕੁਝ ਅਜਿਹਾ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਜਾਂ ਕੁਝ ਅਜਿਹਾ ਜੋ ਉਹ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ? ਮੈਂ ਸ਼ਰਤ ਲਾਉਂਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਜੇ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਇੱਕ ਮਿਸਤਰੀ ਬਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਸੀ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਘੁਰ ਓਨੀ ਹੀ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਬਣਾ ਸਕਦੇ ਹੋ ਜਿੰਨੀ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਪੰਛੀ ਦੇ ਪਿੰਜਰੇ ਨੂੰ ਬੁਣਾ ਸਕਦੇ ਹੋ।"

"ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵਾਅਦਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਭਤੀਜੀ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਜੇ ਮੇਰੀਆਂ ਸ਼ਾਰੀਆਂ ਇੰਦਰੀਆਂ ਬਹਾਦਰੀ ਦੇ ਵਿਚਾਰਾਂ 'ਤੇ ਟਿਕੀਆਂ ਨਾ ਹੁੰਦੀਆਂ, ਤਾਂ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕੋਈ ਵੀ ਕਿਉਂਗੋਂ ਜੋ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਹੱਥਾਂ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਬਣਾ ਸਕਦਾ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਪੰਛੀਆਂ ਦੇ ਪਿੰਜਰੇ ਅਤੇ ਟੂਥਪਿਕਸ।"

ਉਸੇ ਪਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦਰਵਾਜ਼ੇ 'ਤੇ ਦਸਤਕ ਸੁਣਾਈ ਦਿੱਤੀ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਕੌਣ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਇਹ ਉਹੀ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਘੁਰ ਦੀ ਨੌਕਰਾਣੀ ਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਇਹ ਕੌਣ ਹੈ, ਉਹ ਭੱਜ ਕੇ ਲੁਕ ਗਈ ਤਾਂ ਜੋ ਉਸਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਨਾ ਕਰਨਾ ਪਵੇ, ਉਸਦੀ ਉਸ ਪਤੀ ਨਫ਼ਰਤ ਇੰਨੀ ਵੱਧ ਗਈ। ਭਤੀਜੀ ਨੇ ਸਾਂਚੋ ਨੂੰ ਅੰਦਰ ਜਾਣ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਮਾਲਕ ਡੌਨ ਕਿਉਜੇਟ ਖੁੱਲ੍ਹੀਆਂ ਬਾਹਾਂ ਨਾਲ ਉਸਦਾ ਸਵਾਗਤ ਕਰਨ ਲਈ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਿਆ। ਦੋਵਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਡੌਨ ਕਿਉਜੇਟ ਦੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਬੰਦ ਕਰ ਲਿਆ, ਜਿੱਥੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਗੱਲਬਾਤ ਕੀਤੀ ਜੋ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਿਛਲੀ ਗੱਲਬਾਤ ਤੋਂ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਸੀ।

1. ਭਾਵ "ਕੀ ਦੋਵੇਂ ਆਦਮੀ ਸੂਰਜ ਵੱਲ ਬਰਾਬਰ ਮੂੰਹ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ।" ਸਪੈਨਿਸ਼ ਸ਼ਬਦ "ਪਾਰਟਿਰ ਐਲ ਸੋਲ" ਦਾ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਅਰਥ ਹੈ "ਸੂਰਜ ਨੂੰ ਵੰਡਣਾ", ਪਰ ਸਰਵੈਂਟਸ "y hacer tajadas" ["ਅਤੇ ਟੁਕੜੇ ਕਰਨਾ"] ਜੋੜਦਾ ਹੈ।

2. ਇੱਕ ਬ੍ਰਿਨਾਂ ਬਾਹਾਂ ਵਾਲਾ ਕੱਪੜਾ ਜੋ ਕਿ ਪਾਸਿਆਂ ਤੋਂ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਕਮਰ ਤੱਕ ਫੈਲਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਇਸਨੂੰ ਇਨਕਿਊਜ਼ੀਸ਼ਨ ਦੇ ਚਿੰਨ੍ਹ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਪੀਲਾ ਸੀ, ਇਸਦੇ ਅੱਗੇ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਲਾਲ ਕਰਾਸ ਸੀ ਅਤੇ ਪਿੱਛੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, ਅਤੇ ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਇਨਕਿਊਜ਼ੀਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇੱਕਬਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।
3. ਗਾਰਸੀਲਾਸੋ ਡੇ ਲਾ ਵੇਗਾ (1506–36)।

ਸੱਤਵਾਂ ਅਧਿਆਇ

ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸੁਕੁਆਇਰ ਨਾਲ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ 'ਤੇ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ, ਨਾਲ ਹੀ ਹੋਰ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਘਟਨਾਵਾਂ ਵੀ

ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਘਰ ਦੀ ਨੌਕਰਾਣੀ ਨੇ ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਦੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਬੰਦ ਦੇਖਿਆ, ਉਸਨੇ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾਇਆ ਕਿ ਉਹ ਕੀ ਕਰਨ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਸ ਸਲਾਹ-ਮਸ਼ਵਰੇ ਕਾਰਨ ਉਹ ਤੀਜੀ ਵਾਰ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਡਰ ਨਾਲ ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਚੋਗਾ ਫੜ ਲਿਆ ਅਤੇ ਦਿਲੋਂ ਦੁੱਖ ਅਤੇ ਉਦਾਸੀ ਨਾਲ ਕੁਆਰੇ ਸੈਨਸਨ ਕੈਰਾਸਕੋ ਨੂੰ ਲੱਭਣ ਲਈ ਭਜੀ, ਜਿਸਨੂੰ ਉਸਨੇ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਪਾਗਲ ਧਾਰਨਾ ਛੱਡਣ ਲਈ ਮਨਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਕੁਆਰਾ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਪ੍ਰੇਰਣਾਦਾਇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਸੀ, ਬਲਕਿ ਉਸਦੇ ਮਾਲਕ ਦਾ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਦੋਸਤ ਵੀ ਸੀ। ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੇ ਘਰ ਦੇ ਵਿਹੜੇ ਵਿੱਚ ਘੁੰਮਦੇ ਹੋਏ ਦੇਖ ਕੇ, ਉਹ ਉਸਦੇ ਪੈਰਾਂ 'ਤੇ ਪਸੀਨੇ ਨਾਲ ਭਰੀ ਅਤੇ ਚਿੰਤਾ ਨਾਲ ਭਰੀ ਹੋਈ ਡਿੱਗ ਪਈ। ਜਦੋਂ ਕੈਰਾਸਕੋ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਇੰਨਾ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਅਤੇ ਡਰਿਆ ਹੋਇਆ ਦੇਖਿਆ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ,

"ਇਹ ਕੀ ਹੈ, ਮੈਡਮ ਹਾਊਸਕੀਪਰ? ਤੁਹਾਡੇ 'ਤੇ ਕੀ ਬੀਤ ਗਈ ਹੈ? ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੰਝ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕੋਈ ਤੁਹਾਡੀ ਆਤਮਾ ਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇ।"

"ਇਹ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਸੈਨਸਨ, ਸਿਵਾਏ ਇਸ ਦੇ ਕਿ ਮੇਰਾ ਮਾਲਕ ਦੁਬਾਰਾ ਬਾਹਰ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਾਰ ਉਹ ਜ਼ਰੂਰ ਬਾਹਰ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ।"

"ਅਤੇ ਉਹ ਕਿੱਥੇ ਬਾਹਰ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਮੈਡਮ?" ਸੈਨਸਨ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ। "ਕੀ ਉਸਦੇ ਸਰੀਰ ਦਾ ਕੋਈ ਹਿੱਸਾ ਫਟ ਗਿਆ ਹੈ?"

"ਉਹ ਸਿਰਫ਼ ਉਹੀ ਜਗ੍ਹਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲ ਰਿਹਾ ਹੈ," ਘਰ ਦੇ ਨੌਕਰ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਉਸਦੇ ਪਾਗਲਪਨ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਵਿੱਚੋਂ ਦੀ ਲੰਘਣਾ ਹੈ; ਮੇਰਾ ਮਤਲਬ ਹੈ, ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਕੁਆਰੇ, ਉਹ ਦੁਬਾਰਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ - ਇਹ ਤੀਜੀ ਵਾਰ ਹੋਵੇਗਾ - ਆਪਣੀ ਕਿਸਮਤ ਦੀ ਭਾਲ ਵਿੱਚ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਘੁੰਮਣਾ। ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਹੈ ਇਹ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਪਰੇ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਕੁੱਟਿਆ-ਮਾਰਿਆ ਅਤੇ ਇੱਕ ਗਿੱਦੜ ਦੇ ਪਾਰ ਲਿਪਟਾ ਕੇ ਘਰ ਲਿਆਏ। ਦੂਜੀ ਵਾਰ ਉਹ ਪਿੰਜਰੇ ਵਿੱਚ ਬੰਦ ਬਲਦ ਦੀ ਗੱਡੀ 'ਤੇ ਘਰ ਆਇਆ, ਯਕੀਨ ਹੋ ਗਿਆ ਕਿ ਉਹ ਜਾਦੂਈ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਗਰੀਬ ਆਤਮਾ ਇੰਨੀ ਉਦਾਸ ਸੀ ਅਤੇ ਇੰਨੀ ਪਤਲੀ ਅਤੇ ਪਤਲੀ ਦਿਖਾਈ ਦੇ ਰਹੀ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਉਸਦੀ ਖੋਪੜੀ ਦੇ ਭੰਡਾਰਨ ਡੱਬਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇੰਨੀਆਂ ਡੂੰਘੀਆਂ ਡੁੱਬੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਜਨਮ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪਛਾਣਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੇ ਪੁਰਾਣੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਲਿਆਉਣ ਲਈ, ਮੈਂ ਛੇ ਸੌ ਤੋਂ ਵੱਧ ਅੰਡੇ ਵਰਤੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਰੱਬ ਅਤੇ ਹਰ ਕੋਈ ਜਾਣਦਾ ਹੈ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਮੇਰੀਆਂ ਮੁਰਗੀਆਂ, ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਝੂਠ ਨਹੀਂ ਬੋਲਣ ਦੇਣਗੀਆਂ।"

"ਮੈਂ ਯਕੀਨਨ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ," ਕੁਆਰੇ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਮੁਰਗੀਆਂ ਇੰਨੀਆਂ ਚੰਗੀਆਂ, ਮੋਟੀਆਂ ਅਤੇ ਚੰਗੀ ਤੁਰਾਂ ਪਾਲੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਕੁਝ ਵੀ ਝੂਠ ਕਹਿਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਫੂਟ ਜਾਣਗੀਆਂ। ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, ਮੈਡਮ ਹਾਊਸਕੀਪਰ, ਕੀ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੈ? ਕੀ ਉਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੋਈ ਹੋਰ ਘਿਣਾਉਣੀ ਘਟਨਾ ਨਹੀਂ ਵਾਪਰੀ ਜਿਸ ਤੋਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਡਰ ਹੈ ਕਿ ਸੁਰ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੇਟ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੈ?"

"ਨਹੀਂ, ਤੁਹਾਡੀ ਪੂਜਾ," ਉਸਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ।

"ਫਿਰ ਚਿੰਤਾ ਨਾ ਕਰੋ," ਕੁਆਰੇ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੇਰੇ ਆਸ਼ੀਰਵਾਦ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਘਰ ਵਾਪਸ ਜਾਓ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਲਈ ਦੁਪਹਿਰ ਦੇ ਖਾਣੇ ਲਈ ਕੁਝ ਗਰਮ ਤਿਆਰ ਕਰੋ, ਅਤੇ ਘਰ ਜਾਂਦੇ ਸਮੇਂ ਜੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗੇ ਤਾਂ ਸੰਤ ਅਪੋਲੋਨੀਆ ਦੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਦਾ ਪਾਠ ਕਰੋ। ਮੈਂ ਸਿੱਧਾ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਹੋਵਾਂਗਾ ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਹ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦਿਖਾਵਾਂਗਾ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੈਰਾਨ ਕਰ ਦੇਣਗੀਆਂ।"

"ਮੇਰੀ ਰੱਬਾ!" ਘਰ ਦੀ ਨੌਕਰਾਣੀ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਸੇਂਟ ਅਪੋਲੋਨੀਆ ਦੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਦਾ ਪਾਠ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ? ਇਹ ਚੁਕਵਾਂ ਹੋਵੇਗਾ ਜੇਕਰ ਮੇਰੇ

ਮਾਲੂਕ ਦੀ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਉਸਦੇ ਦੰਦਾਂ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦੀ, ਪਰ ਉਸਦੀ ਸਾਰੀ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਉਸਦੇ ਸਿਰ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦੀ।"

"ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਕੀ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਮੈਡਮ ਹਾਊਸਕੀਪਰ," ਕੈਰਾਸਕੋ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਜਾਓ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਬਹਿਸ ਸ਼ੁਰੂ ਨਾ ਕਰੋ। ਤੁਸੀਂ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਸਲਾਮਾਂਕਾ ਤੋਂ ਬੈਚਲਰ ਦੀ ਡਿਗਰੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੋਈ ਬੈਚਲਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ।"

ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਘਰ ਦੀ ਨੌਕਰਾਣੀ ਚਲੀ ਗਈ, ਅਤੇ ਕੁਆਰਾ ਤੁਰੰਤ ਪਾਦਰੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਚਰਚਾ ਕਰਨ ਲਈ ਲੱਭਣ ਗਿਆ ਜੋ ਸੋਹੀ ਸੁਮੇ 'ਤੇ ਸਥਿਤ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਜਦੋਂ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਅਤੇ ਸਾਂਚੋ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਬੰਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ 'ਤੇ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਜੋ ਸਾਡਾ ਇਤਿਹਾਸ ਸਹੀ ਅਤੇ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਦਰਜ ਕਰਦਾ ਹੈ:

"ਮਾਲੂਕ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਇਸ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਉੱਥੇ ਜਾਣ ਦੇਵੇ ਜਿੱਥੇ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਮੈਨੂੰ ਲੈ ਜਾਣਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹੈ।"

"ਤੁਹਾਡਾ ਮਤਲੂਬ 'ਪ੍ਰੇਰਿਤ' ਹੈ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "'ਘਟਾਇਆ' ਨਹੀਂ।"

"ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੋ ਮੌਕਿਆਂ 'ਤੇ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਜੇ ਯਾਦਦਾਸ਼ਤ ਮੇਰੀ ਸੇਵਾ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੁੱਕ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰਾ ਮਤਲਬ ਸਮਝਦੇ ਹੋ, ਮੇਰੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਨਾ ਸੁਧਾਰੋ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹੋ, 'ਸਾਂਚੇ,' ਜਾਂ 'ਸਾਂਚੋ ਤੂੰ ਬਦਮਾਸ਼, ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦਾ।' ਫਿਰ ਜੇ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਸੁਧਾਰ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਇੰਨਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹਾਂ ਕਿ-"

"ਮੈਨੂੰ ਤੇਰੀ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਆਈ, ਸਾਂਚੇ," ਡੌਨ ਕੁਇਜੋਟ ਨੇ ਤੁਰੰਤ ਕਿਹਾ। "'ਟਰੈਕਟਲ' ਤੋਂ ਤੇਰਾ ਕੀ ਭਾਵ ਹੈ?"

"'ਟਰੈਕ੍ਟਲ' ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸ਼ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹਾਂ।"

"ਹੁਣ ਮੈਂ ਸੱਚਮੁੱਚ ਉਲਝਣ ਵਿੱਚ ਹਾਂ," ਡੌਨ ਕੁਇਜੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਖੈਰ, ਜੇ ਤੇਰੀ ਕਿਰਪਾ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਸਮਝ ਸਕਦੀ, ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਇਸਨੂੰ ਹੋਰ ਕਿਵੇਂ ਕਹਾਂ; ਮੈਂ ਬਸ ਇਹੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਇਸ ਲਈ ਮੇਰੀ ਮਦਦ ਕਰੋ ਹੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ!"

"ਆਹ, ਹੁਣ ਮੈਂ ਸਮਝ ਗਿਆ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਤੁਹਾਡਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇੰਨੇ ਨਰਮ, ਨਿਮਰ ਅਤੇ ਨਰਮ ਹੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਜੋ ਵੀ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਾਂਗਾ ਉਸਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰੋਗੇ ਅਤੇ ਜੋ ਵੀ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਿਖਾਵਾਂਗਾ ਉਸਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰੋਗੇ।"

"ਮੈਂ ਕੁਝ ਵੀ ਸ਼ਰਤ ਲਗਾਉਂਦਾ ਹਾਂ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸ਼ੁਰੂ ਤੋਂ ਹੀ ਮੈਨੂੰ ਸਮਝਦੇ ਸੀ ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਮਤਲਬ ਜਾਣਦੇ ਸੀ, ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਉਲਝਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਕਈ ਸੌ ਹੋਰ ਗਲਤੀਆਂ ਕਰਦੇ ਸੁਣ ਸਕੋ।"

"ਸ਼ਾਇਦ ਅਜਿਹਾ ਹੋਵੇ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸੋ: ਟੈਰੇਸਾ ਦਾ ਕੀ ਕਹਿਣਾ ਹੈ?"

"ਟੇਰੇਸਾ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਵਿਵਹਾਰ ਵਿੱਚ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕਦਮਾਂ 'ਤੇ ਨਜ਼ਰ ਰੱਖਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਵਾਅਦਾ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕਰਵਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ "ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਜਿਸਨੇ ਪੈਤੇ ਕੱਟੇ ਹਨ", ਅਤੇ "ਇੱਕ ਚੀਜ਼ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਹੈ ਉਹ ਦੇ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ"। ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਔਰਤਾਂ ਦੀ ਸਲਾਹ ਮੂਰਖਤਾ ਹੈ, ਪਰ ਜੋ ਕੋਈ ਇਸਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੈਂਦਾ ਉਹ ਹੋਰ ਵੀ ਮੂਰਖਤਾ ਹੈ।"

"ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਵੀ ਇਹੀ ਵਿਚਾਰ ਹੈ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਪਰ ਅੱਗੇ ਵਧੋ, ਪਿਆਰੇ ਦੋਸਤ; ਆਪਣਾ ਭਾਸ਼ਣ ਜ਼ਾਰੀ ਰੱਖੋ, ਕਿਉਂਕਿ ਅੱਜ ਤੁਸੀਂ ਮੇਤੀ ਬੋਲ ਰਹੇ ਹੋ।"

"ਸੱਚ ਇਹ ਹੈ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਦੀ ਹੈ, "ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਮੌਤ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹਾਂ", ਕਿਉਂਕਿ "ਅਸੀਂ ਅੱਜ ਇੱਥੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਕੱਲ੍ਹ ਚਲੇ ਜਾਵਾਂਗੇ"। "ਲੇਲਾ ਵੀ ਕੁਝ ਵਾਂਗ ਹੀ ਵੱਢਣ ਲਈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ", ਅਤੇ "ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਇਸ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਰਮਾਤਮਾ ਤੋਂ ਵੱਧ ਘੰਟਿਆਂ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਜਿੰਨਾ ਉਸਨੂੰ ਦੇਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ", ਕਿਉਂਕਿ ਮੌਤ ਦੇ ਕੋਈ ਕੰਨ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਸਾਡੇ ਵਜੂਦ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ 'ਤੇ ਦਸਤਕ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਕਾਹਲੀ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਨਾ ਤਾਂ ਬੇਨਤੀ, ਜ਼ੋਰ, ਰਾਜਦੰਡ,

ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਚਾਦਰ ਉਸਨੂੰ ਰੋਕ ਸਕਣਗੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਗਲੀਆਂ ਅਤੇ ਮੰਜ਼ਿਲਾਂ ਵਿੱਚ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।"

"ਇਹ ਸਭ ਸੱਚ ਹੈ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਆ ਰਿਹਾ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਕਹਿ ਰਹੇ ਹੋ।"

"ਮੈਂ ਜਿਸ ਵੱਲ ਵਧ ਰਿਹਾ ਹਾਂ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਤਨਖਾਹ ਦੱਸੇ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਹਰ ਮਹੀਨੇ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਤਨਖਾਹ ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡੀ ਜਾਇਦਾਦ ਤੋਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਅਹਿਸਾਨਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਕਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਜਾਂ ਆਉਣ ਵਿੱਚ ਦੇਰ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ, ਜੇਕਰ ਉਹ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਪਹੁੰਚਦੀਆਂ ਹਨ। ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਮਦਦ ਨਾਲ ਮੈਂ ਜੋ ਕੁਝ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਹੈ ਉਸ ਨਾਲ ਗੁਜ਼ਾਰਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ। ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, ਮੈਂ ਜਾਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਕਿੰਨਾ ਕੁਮਾਵਾਂਗਾ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਕਿੰਨਾ ਵੀ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਕਿੰਨਾ ਵੀ ਘੱਟ, ਕਿਉਂਕਿ «ਇੱਕ ਮੁਰਗੀ ਇੱਕ ਆਂਡਾ ਕੱਢੇਗੀ», «ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਛੋਟੇ ਬੱਚੇ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਕਮਾਉਂਦੇ ਹਨ», ਅਤੇ «ਜਿੰਨਾ ਚਿਰ ਕੁਝ ਕਮਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਕੁਝ ਵੀ ਗੁਆਚਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ»। ਜੇਕਰ ਇਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਵਾਪਰਦਾ ਹੈ (ਜੋ ਕਿ ਮੈਂ ਇੱਕ ਪਲ ਲਈ ਵੀ ਨਹੀਂ ਮੰਨਦਾ) ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਮੈਨੂੰ ਉਹ ਟਾਪੂ ਦੇਵੇਗੀ ਜਿਸਦਾ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਇੰਨਾ ਨਾਸ਼ੁਕਰ ੇ ਨਹੀਂ ਹਾਂ ਜਾਂ ਆਪਣੇ ਤਰੀਕਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇੰਨਾ ਸੌਂਟ ਨਹੀਂ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਅਜਿਹੇ ਟਾਪੂ ਤੋਂ ਆਮਦਨ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨਹੀਂ ਕਰਨ ਦੇਵਾਂਗਾ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਤਨਖਾਹ ਵਿਚੋਂ ਇੱਕ ਨਿਰਧਾਰਤ ਰਕਮ 'ਤੇ ਘੱਟਾਉਣ ਨਹੀਂ ਦੇਵਾਂਗਾ।"

"ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ, ਸਾਂਚੋ ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ, ਰਕਮ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਅਤੇ ਅਨੁਪਾਤੀ ਦੋਵੇਂ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ।"

"ਮੈਂ ਸਮਝ ਗਿਆ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਂ ਸ਼ਰਤ ਲਗਾਉਂਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਨੂੰ 'ਪ੍ਰੀਰੇਟਿਡ' ਦੀ ਬਜਾਏ 'ਪ੍ਰੋਰੇਟਿਡ' ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਇਹ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਨੇ ਮੇਰਾ ਮਤਲਬ ਸਮਝ ਲਿਆ।"

"ਅਤੇ ਇੰਨਾ ਵਧੀਆ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਸਭ ਤੋਂ ਅੰਦਰਲੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀਆਂ ਕਦੇ ਨਾ ਖਤਮ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਕਹਾਵਤਾਂ ਦੇ ਤੀਰਾਂ ਨਾਲ ਕਿਸ ਨਿਸ਼ਾਨੇ 'ਤੇ ਨਿਸ਼ਾਨਾ ਬਣਾ ਰਹੇ ਹੋ। ਦੇਖੋ, ਸਾਂਚੋ, ਮੈਨੂੰ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਕ ਤਨਖਾਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜੇਕਰ ਮੈਨੂੰ ਕਦੇ ਨਾਈਟ-ਇਰੈਂਟਰੀ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਉਦਾਹਰਣ ਮਿਲਦੀ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਦਿਖਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਮੈਨੂੰ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਸੰਕੇਤ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਜਾਂ ਇੱਕ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨੀ ਕਮਾਈ ਕਰਨ ਦੇ ਆਦੀ ਸਨ। ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਇਤਿਹਾਸ ਪੜ੍ਹੇ ਹਨ, ਜੇ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਸਾਰੇ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵੀ ਨਾਈਟ-ਇਰੈਂਟ ਨੇ ਕਦੇ ਆਪਣੇ ਸੇਕੁਆਇਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਤਨਖਾਹ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਮੈਂ ਬਸ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸਦੀ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਜੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਾਲਕ ਦੀ ਕਿਸਮਤ ਅਨੁਕੂਲ ਹੁੰਦੀ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਟਾਪੂ ਜਾਂ ਇਸਦੇ ਬਰਾਬਰ ਇਨਾਮ ਦਿੱਤਾ, ਇਸ ਲਈ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਿਰਲੇਖ ਅਤੇ ਰਾਜ ਕਰਨ ਲਈ ਕੁਝ ਮਿਲਿਆ। ਜੇਕਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਉਮੀਦਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਸਾਂਚੋ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਮੇਰੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੇਰਾ ਆਸ਼ੀਰਵਾਦ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਕਲਪਨਾ ਕਰਨਾ ਕਿ ਮੈਂ ਨਾਈਟ-ਇਰੈਂਟਰੀ ਦੇ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਰੀਤੀ-ਰਿਵਾਜਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਸੀਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਤੋੜਾਂਗਾ, ਅਸੰਭਵ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਪਿਆਰੇ ਸਾਂਚੋ, ਆਪਣੇ ਘਰ ਵਾਪਸ ਜਾ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਟੇਰੇਸਾ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਇਰਾਦਿਆਂ ਬਾਰੇ ਦੱਸ, ਅਤੇ ਜੇ ਉਹ ਖੁਸ਼ ਹੈ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਸੁਵੈ-ਇੱਛਾ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੋ, ਤਾਂ ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ;[1] ਜੇ ਨਹੀਂ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਂਗ ਚੰਗੇ ਦੋਸਤ ਬਣੇ ਰਹਾਂਗੇ, ਕਿਉਂਕਿ «ਜੇ ਕਬੂਤਰ-ਮੁਰਗੇ ਨੂੰ ਚਾਰੇ ਦੀ ਘਾਟ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕਬੂਤਰਾਂ ਦੀ ਘਾਟ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ»। ਮੇਰੇ ਪੁੱਤਰ, ਸਲਾਹ ਮੰਨੋ ਕਿ «ਮਾੜੀ ਚੀਜ਼ ਰੱਖਣ ਨਾਲੋਂ ਚੰਗੀ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕਰਨਾ ਬਿਹਤਰ ਹੈ», ਅਤੇ «ਚੰਗੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਮਾੜੀ ਤਨਖਾਹ ਨਾਲੋਂ ਬਿਹਤਰ ਹੈ»। ਮੈਂ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਬੋਲਦਾ ਹਾਂ, ਸਾਂਚੋ,

ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਦਿਖਾਉਣ ਲਈ ਕਿ ਮੈਂ ਵੀ ਕਹਾਵਤਾਂ ਦੀ ਭਰਮਾਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ। ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਮੈਂ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਕਰਾਂਗਾ, ਕਿ ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਬਿਨਾਂ ਤਨਖਾਹ ਦੇ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਆਉਣ ਅਤੇ ਉਸੇ ਕਿਸਮਤ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਿਸ ਦਾ ਮੈਂ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਰੱਖੇ ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਕ ਸੰਤ ਬਣਾਏ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲੋਂ ਵਧੇਰੇ ਆਗਿਆਕਾਰੀ, ਵਧੇਰੇ ਆਗਿਆਕਾਰੀ, ਘੱਟ ਰੁਕਾਵਟ, ਅਤੇ ਘੱਟ ਗੁੜ੍ਹੇ ਸਕੁਆਇਰਾਂ ਦੀ ਘਾਟ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ।

ਜਦੋਂ ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਦੇ ਦ੍ਰਿੜ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ, ਤਾਂ ਉਸਦਾ ਅਸਮਾਨ ਬੱਦਲਵਾਈ ਹੋ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਆਤਮਾ ਦੇ ਖੰਭ ਝੁਕਣ ਲੱਗੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੂੰ ਕਦੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦਾ ਮਾਲਕ ਧਰਤੀ ਦੀ ਸਾਰੀ ਦੌਲਤ ਲਈ ਉਸਦੇ ਬਿਨਾਂ ਬਾਹਰ ਜਾਵੇਗਾ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਉੱਥੇ ਉਲਝਣ ਅਤੇ ਉਲਝਣ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਸੈਨਸਨ ਕੈਰਾਸਕੋ ਅਤੇ ਭਤੀਜੀ ਆਏ, ਜੋ ਇਹ ਸੁਣਨ ਲਈ ਉਤਸੁਕ ਸਨ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਕੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਸਾਹਸ ਦੀ ਭਾਲ ਵਿੱਚ ਦੁਬਾਰਾ ਨਾ ਜਾਣ ਲਈ ਮਨਾਏਗਾ। ਸੈਨਸਨ, ਮਸ਼ਹੂਰ ਮਜ਼ਾਕੀਆ, ਆਇਆ ਅਤੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੂੰ ਬਿਲਕੁਲ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜੱਫੀ ਪਾ ਲਈ ਜਿਵੇਂ ਉਸਨੇ ਪਿਛਲੇ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਸੀ; ਫਿਰ ਆਪਣੀ ਆਵਾਜ਼ ਉੱਚੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ:

"ਹੇ ਸੁਰਬੀਰਤਾ ਦੇ ਫੁੱਲ! ਹੇ ਹਥਿਆਰਾਂ ਦੇ ਚਮਕਦਾਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼! ਹੇ ਸ਼ੀਸ਼ੇ ਅਤੇ ਸਪੇਨੀ ਰਾਸ਼ਟਰ ਨੂੰ ਸਿਹਰਾ! ਸਰਬਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਸੰਨ ਕਰੋ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇੱਥੇ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਦੇ ਤੀਜੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਰੁਕਾਵਟ ਪਾਉਣ ਜਾਂ ਰੁਕਾਵਟ ਪਾਉਣ ਵਾਲੇ ਦੇਸ਼ੀ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਵਿਅਕਤੀ ਆਪਣੀਆਂ ਇੱਛਾਵਾਂ ਦੇ ਭੁਲੇਖੇ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਣ ਜਾਂ ਕਦੇ ਵੀ ਉਹ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਾ ਹੋਣ ਜਿਸਦੀ ਉਹ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਇੱਛਾ ਰੱਖਦੇ ਹਨ"; ਅਤੇ ਘਰ ਦੀ ਨੌਕਰ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ:

"ਮੇਡਮ ਹਾਉਸਕੀਪਰ ਨੂੰ ਸੇਂਟ ਅਪੋਲੋਨੀਆ ਦੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਦਾ ਪਾਠ ਕਰਨਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਖੇਤਰਾਂ ਦਾ ਸੌਪੁਰਨ ਫ਼ਰਮਾਨ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡੇ ਮਾਲਕ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਆਪਣੇ ਉੱਚੇ ਅਤੇ ਨਵੇਂ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਵਾਪਸ ਆਉਣ। ਜੇ ਮੈਂ ਇਸ ਨਾਈਟ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਬਹਾਦਰ ਬਾਂਹ ਦੀ ਤਾਕਤ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹਾਨ ਆਤਮਾ ਦੀ ਚੰਗਿਆਈ ਨੂੰ ਹੋਰ ਸੀਮਤ ਰੱਖਣ ਲਈ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਅਤੇ ਮਨਾਵਾਂ ਤਾਂ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਜ਼ਮੀਰ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਬੋਝ ਪਾ ਰਿਹਾ ਹੋਵਾਂਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਇਸ ਤੁਰ੍ਹਾਂ ਅਨਿਆਂ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਹੋਏ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਤੋਂ, ਅਨਾਥਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਸਰੇ ਤੋਂ, ਕੁੜੀਆਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਨਮਾਨ ਤੋਂ, ਵਿਧਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਿਲਾਸੇ ਤੋਂ, ਵਿਆਹੀਆਂ ਔਰਤਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਹਾਇਤਾ ਸਟਾਫ ਤੋਂ, ਅਤੇ ਇਸ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੇ ਹੋਰ ਮਾਮਲਿਆਂ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜੋ ਨਾਈਟ-ਇਰੈਂਟਰੀ ਦੇ ਕ੍ਰਮ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦੇ ਹਨ, ਸਹਿਣ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਚਿੰਤਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਆਹ, ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ, ਬਹੁਤ ਸੁੰਦਰ ਅਤੇ ਬਹਾਦਰ, ਤੁਹਾਡੀ ਉੱਚੀ ਕਿਰਪਾ ਅੱਜ ਹੀ ਨਵੀਨਤਮ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਰਹੇ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਇਸ ਉੱਦਮ ਨੂੰ ਰੋਕੀ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਅਜੇ ਵੀ ਕੁਝ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਇੱਥੇ ਆਪਣੇ ਵਿਅਕਤੀ ਅਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਨਾਲ ਇਸਦੀ ਸਪਲਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹਾਂ। ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਸਕੁਆਇਰ ਵਜੋਂ ਤੁਹਾਡੀ ਮਹਿਮਾ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨਾ ਮੇਰੇ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋਵੇ, ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਇਸਨੂੰ ਸਮਝਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਸਨਮਾਨ!"

ਇਸ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਡੌਨ ਕੁਇਜੋਟ ਸਾਂਚੋ ਵੱਲ ਮੁੜਿਆ ਅਤੇ ਕਿਹਾ:

"ਕੀ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਸੀ, ਸਾਂਚੋ, ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਸਕੁਆਇਰਾਂ ਦੀ ਕਮੀ ਨਹੀਂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ? ਅਤੇ ਦੇਖੋ ਕਿ ਕੌਣ ਇੱਕ ਬਣਨ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ - ਅਸਾਧਾਰਨ ਕੁਆਰਾ ਸੈਨਸਨ ਕੈਰਾਸਕੋ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ, ਸਲਾਮਾਂਕਾ ਦੇ ਕੈਂਪਸਾਂ ਦਾ ਸਦੀਵੀ ਮਨੋਰੰਜਨ, ਅਤੇ ਖੁਸ਼ੀ, ਸਰੀਰ ਦੀ ਆਵਾਜ਼, ਅੰਗਾਂ ਦਾ ਚੁਸਤ, ਕੋਈ ਗੱਲਬਾਤ ਨਹੀਂ, ਗਰਮੀ ਅਤੇ ਠੰਡ, ਭੁੱਖ ਅਤੇ ਪਿਆਸ ਨਾਲ ਪੀੜਤ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਨਾਈਟਸ ਸਕੁਆਇਰ ਬਣਨ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਾਰੇ ਗੁਣਾਂ ਦਾ ਮਾਲਕ। ਪਰ ਰੱਬ ਨਾ ਕਰੇ ਕਿ ਮੈਂ, ਆਪਣੀਆਂ ਇੱਛਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ, ਅੱਖਰਾਂ ਦੇ ਥੰਮ੍ਹ ਨੂੰ ਕਮਜ਼ੋਰ ਕਰਾਂ, ਵਿਰਿਆਨ ਦੇ ਭੰਡਾਰ ਨੂੰ ਤੋੜਾਂ, ਜਾਂ ਨਿਰਪੱਖ ਅਤੇ ਉਦਾਰਵਾਦੀ ਕਲਾਵਾਂ ਦੀ ਉੱਤਮ ਹਥੇਲੀ ਨੂੰ ਡਿੱਗ ਪਵਾਂ। ਇਹ ਨਵਾਂ ਸੈਨਸਨ ਆਪਣੇ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਹੀ ਰਹੇ, ਜਿੱਥੇ

ਇਸਦਾ ਸਨਮਾਨ ਕਰਕੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਸ਼ਾਂਤੁਕਾਰਯੋਗ ਮਾਪਿਆਂ ਦੇ ਸਕੁਆਇਰਾਂ ਦਾ ਵੀ ਸਨਮਾਨ ਕਰੇਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਹੁਣ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਕੁਆਇਰ ਨਾਲ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਸਾਂਚੋ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਆਉਣਾ ਪਸੰਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ।"

"ਪੂਰ ਮੈਂ ਸ਼ਾਨ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਉਸਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਹੰਝੂਆਂ ਨਾਲ ਭਰ ਗਈਆਂ। "ਮੇਰੇ ਬਾਰੇ ਇਹ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਮੇਰੇ ਮਾਲਕ, ਕਿ "ਮੈਂ ਉਸ ਹੱਥ ਨੂੰ ਕੱਟਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਖੁਆਉਂਦਾ ਹੈ"। ਨਹੀਂ, ਮਾਲਕ, ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਅਸ਼ੁੱਧ ਲੋਕਾਂ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਆਇਆ ਹਾਂ। ਹਰ ਕੋਈ ਜਾਣਦਾ ਹੈ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਮੇਰੇ ਪਿੰਡ ਦੇ ਲੋਕ, ਪੰਜ਼ੋ ਕੌਣ ਸਨ, ਜਿਸਦੀ ਮੈਂ ਔਲਾਦ ਹਾਂ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਦੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਚੰਗੇ ਕੰਮਾਂ ਅਤੇ ਦਿਆਲੂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਸਿੱਖਿਆ ਹੈ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ 'ਤੇ ਮਿਹਰਬਾਨੀ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ। ਜੇ ਮੈਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਵੱਡਾ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਮੇਰੀ ਤੁਨਖ਼ਾਹ ਕਿੰਨੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਜਦੋਂ ਉਹ ਕੁਝ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੇ ਦਿਮਾਗ਼ ਵਿੱਚ ਲੈ ਲੈਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਕੋਈ ਵੀ ਹੱਥਕੜੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਹੁੱਪਸ ਨੂੰ ਬੈਰਲ ਉੱਤੇ ਹੇਠਾਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਹ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਪਰ ਆਖ਼ਰਕਾਰ, ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਔਰਤ ਨੂੰ ਇੱਕ ਔਰਤ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਹਾਂ ਜਿੱਥੇ ਵੀ ਮੈਂ ਹੋਵਾਂ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਮੈਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇੱਕ ਹੋਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦਾ ਹਾਂ, ਨਤੀਜਿਆਂ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ। ਇਸ ਲਈ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਆਪਣੀ ਇੱਛਾ ਅਤੇ ਕੋਡੀਸਿਲ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕਮਬੱਧ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਨਾ ਹੋ ਸਕੇ "ਉਕਸਾਇਆ ਜਾਵੇ। ਅੱਤੇ ਆਓ ਹੁਣੇ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰੀਏ ਤਾਂ ਜੋ ਸਰ ਸੈਨਸਨ ਦੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਦੁੱਖ ਨਾ ਪਹੁੰਚੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦੀ ਜ਼ਮੀਰ ਉਸਨੂੰ ਮਜਬੂਰ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਤੀਜੀ ਵਾਰ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਲਈ ਮਨਾਵੇ। ਮੈਂ ਫਿਰ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਵਫ਼ਾਦਾਰੀ ਅਤੇ ਨਿਆਂ ਨਾਲ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਨਾਲ ਹੀ ਜਾਂ ਹੋਰ ਸਾਰੇ ਸਕੁਆਇਰਾਂ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਬਿਹਤਰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪਿਛਲੇ ਜਾਂ ਵਰਤਮਾਨ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਨਾਈਟਸ-ਇਰੈਂਟ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਹੈ।"

ਕੁਆਰਾ ਸਾਂਚੋ ਦੇ ਬੋਲਣ ਦੇ ਢੰਗ ਨੂੰ ਸੁਣ ਕੇ ਹੈਰਾਨ ਰਹਿ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਭਾਵੇਂ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਕਿਰਪਾ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਹਿੱਸਾ ਪੜ੍ਹ ਲਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਉਸਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਸਾਂਚੇ ਇੰਨਾ ਮਜ਼ੇਦਾਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿੰਨਾ ਉਸਨੂੰ ਉੱਥੇ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ; ਪਰ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ "ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ" ਦੀ ਬਜਾਏ "ਉਕਸਾਇਆ ਗਿਆ" ਕਹਿੰਦੇ ਸੁਣਿਆ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਉਸ ਬਾਰੇ ਜੋ ਕੁਝ ਪੜ੍ਹਿਆ ਸੀ ਉਸ ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਯੁੱਗ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਬਦਨਾਮ ਸੁਧਾਰਨ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੋਣ ਦੀ ਗਰੰਟੀ ਦਿੱਤੀ। ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਸ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਨੌਕਰ ਵਰਗੇ ਦੇ ਪਾਗਲ ਪਹਿਲਾਂ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਦੇਖੇ ਗਏ ਸਨ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੇਟ ਅਤੇ ਸਾਂਚੇ ਨੇ ਗਲੇ ਲਗਾਇਆ ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਦੋਸਤ ਬਣ ਗਏ। ਅੱਤੇ ਮਹਾਨ ਕੈਰਾਸਕੇ ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਅਤੇ ਆਸ਼ੀਰਵਾਦ ਨਾਲ, ਜੋ ਇਸ ਖਾਸ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅੰਰੇਕਲ ਵਜੋਂ ਸੇਵਾ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵਿਦਾਇਗੀ ਤਿੰਨ ਦਿਨ ਬਾਅਦ ਹੋਵੇਗੀ, ਜਿਸ ਦੌਰਾਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਯਾਤਰਾ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸ਼ਾਰੀਆਂ ਤਿਆਰੀਆਂ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਮਿਲੇਗਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਪੂਰਾ ਹੈਲਮੇਟ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੇਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਬਿਲਕੁਲ ਇੱਕ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਲੈ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸੈਨਸਨ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਹੈਲਮੇਟ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕੀਤੀ, ਇਹ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਉਸਦਾ ਇੱਕ ਦੋਸਤ ਜਿਸ ਕੋਲ ਇੱਕ ਹੈਲਮੇਟ ਹੈ, ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਉਧਾਰ ਦੇਵੇਗਾ। ਪਰ ਮੂੰਗਾਲ ਅਤੇ ਉਲੀ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਇਹ ਚਮਤਕਾਰ ਹੋਣ ਨਾਲੋਂ ਧੁੰਦਲਾ ਸੀ, ਭਾਵੇਂ ਇਸਦਾ ਪਾਲਿਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸਟੀਲ ਸੀ। ਘਰ ਦੀ ਨੌਕਰਾਣੀ ਅਤੇ ਭਤੀਜੀ ਦੋਵਾਂ ਨੇ ਕੁਆਰੇ ਨੂੰ ਜੋ ਸਰਾਪ ਦਿੱਤੇ ਸਨ ਉਹ ਰਿਕਾਰਡ ਕਰਨ ਲਈ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਵਾਲ ਪਾੜ ਦਿੱਤੇ, ਆਪਣੇ ਚਿਹਰੇ ਖੁਰਕ ਦਿੱਤੇ, ਅਤੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਸੋਗ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਦੇ ਜਾਣ 'ਤੇ ਵਿਰਲਾਪ ਕੀਤਾ ਜਿਵੇਂ ਇਹ ਉਸਦੀ ਮੌਤ ਹੋਵੇ। ਸੈਨਸਨ ਦੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਬਾਹਰ ਜਾਣ ਲਈ ਮਨਾਉਣ ਲਈ ਜੋ ਯੋਜਨਾ ਸੀ, ਉਹੀ ਸਾਡਾ ਇਤਿਹਾਸ ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰੇਗਾ, ਅਤੇ ਇਹ ਸਭ ਪੁਜਾਰੀ ਅਤੇ ਨਾਈ ਦੇ ਜ਼ੋਰ 'ਤੇ ਸੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਉਸਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਸੀ।

ਸੱਖਪ ਵਿੱਚ, ਇਹਨਾਂ ਤਿੰਨ ਦਿਨਾਂ ਦੌਰਾਨ ਡੰਨ ਕਿਕਸੇਟ ਅਤੇ ਸਾਂਚੇ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਮੁਹੱਈਆ ਕਰਵਾਇਆ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਜ਼ਰੂਰੀ ਲੱਗਦਾ ਸੀ। ਤੀਜੇ ਦਿਨ ਸ਼ਾਮ ਵੇਲੇ, ਜਦੋਂ ਸਾਂਚੇ ਨੇ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ - ਅਤੇ ਡੰਨ ਕਿਕਸੇਟ ਆਪਣੀ ਭਤੀਜੀ ਅਤੇ ਘਰੇਲੂ ਨੌਕਰਾਣੀ - ਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤ ਕਰ ਲਿਆ, ਉਹ ਦੇਵੇਂ, ਕੁਆਰੇ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰ ਨਹੀਂ ਆਏ, ਜਿਸਨੇ ਪਿੰਡ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਅੱਧੀ ਲੀਗ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਜਾਣ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ, ਟੋਬੋਸੋ ਦੀ ਸੜਕ 'ਤੇ ਚੱਲ ਪਏ, ਡੰਨ ਕਿਕਸੇਟ ਆਪਣੇ ਚੰਗੇ ਰੈਸੀਨੈਂਟ ਅਤੇ ਸਾਂਚੇ ਆਪਣੇ ਪੁਰਾਣੇ ਡੈਪਲ 'ਤੇ ਸਵਾਰ ਹੋ ਗਏ। ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਦੇ ਬੈਗਾਂ ਵਿਚ ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਭੋਜਨ ਅਤੇ ਪੈਸੇ ਵਾਲਾ ਪਰਸ ਸੀ ਜੋ ਡੰਨ ਕਿਕਸੇਟ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਲਈ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਸੈਨਸਨ ਨੇ ਡੰਨ ਕਿਕਸੇਟ ਨੂੰ ਗਲੇ ਲਗਾਇਆ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੀ ਚੰਗੀ ਜਾਂ ਮਾੜੀ ਕਿਸਮਤ ਬਾਰੇ ਸੂਚਿਤ ਕਰੇ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਤੋਂ ਖੁਸ਼ ਹੋ ਸਕੇ ਜਾਂ ਪਹਿਲੇ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਹੋ ਸਕੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਦੇਸਤੀ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੀ ਮੰਗ ਸੀ, ਅਤੇ ਡੰਨ ਕਿਕਸੇਟ ਨੇ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ। ਸੈਨਸੁਨ ਫਿਰ ਆਪਣੇ ਪਿੰਡ ਵਾਪਸ ਚਲਾ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਦੇ ਸਵਾਰ ਟੋਬੋਸੋ ਦੇ ਮਹਾਨ ਸ਼ਹਿਰ ਵੱਲ ਚੱਲ ਪਏ।

---

1. ਲਾਤੀਨੀ: "ਚੰਗਾ ਅਤੇ ਚੰਗਾ!" (ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ, "ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ")।

ਅੱਠਵਾਂ ਅਧਿਆਇ

ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨਾਲ ਕੀ ਵਾਪਰਿਆ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਟੋਬੋਸੋ ਦੀ ਆਪਣੀ ਔਰਤ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਗਿਆ, ਇਸਦਾ ਵਰਣਨ

"ਸਰਬਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਅੱਲ੍ਹਾ ਦੀ ਉਸਤਤ ਹੋਵੇ!" ਹਮੇਤ ਬੇਨੇਂਗੇਲੀ ਇਸ ਅੱਠਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ। "ਅੱਲ੍ਹਾ ਦੀ ਉਸਤਤ ਹੋਵੇ!" ਉਹ ਤਿੰਨ ਵਾਰ ਦੁਹਰਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਇਹ ਅਸੀਸ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਕਹੀ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਅਤੇ ਸਾਂਚੋ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਹ ਇਸ ਸੁਹਾਵਣੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਪਾਠਕਾਂ ਨੂੰ ਭਰੋਸਾ ਦਿਵਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਬਿੰਦੂ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੇ ਕਾਰਨਾਮੇ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਸੁਕੁਆਇਰ ਦੀਆਂ ਮਜ਼ਾਕੀਆ ਚਾਲਬਾਜ਼ੀਆਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਉਹ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਹੁਸ਼ਿਆਰ ਹਿਡਾਲਗੋ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਨਾਈਟ-ਇਰੈਂਟਰੀਆਂ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਜਾਣ ਅਤੇ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਲੋਕਾਂ 'ਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਨਜ਼ਰਾਂ ਰੱਖਣ, ਜੋ ਕਿ ਟੋਬੋਸੋ ਦੇ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਹੁਣੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਰਹੀਆਂ ਹਨ, ਬਾਕੀ ਮੋਂਟੀਏਲ ਦੇ ਮੈਦਾਨਾਂ 'ਤੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਰਹੀਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਹ ਜੋ ਮੰਗਦਾ ਹੈ ਉਹ ਉਸ ਦੇ ਵਾਅਦੇ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਹੈ।

ਉਹ ਅੱਗੇ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਸੈਨਸਨ ਚਲੇ ਗਏ ਅਤੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਅਤੇ ਸਾਂਚੋ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਕੱਲੇ ਪਾਇਆ, ਰੋਸੀਨੈਂਟ ਨੇ ਹੰਝੂ ਵਹਾਉਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਡੈਪਲ ਹੁਵਾ ਤੇਜ਼ਨ (ਜੋ ਹੰਝੂਣਾ) ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸਨੂੰ ਉਹ ਦੇਵੇ, ਨਾਈਟ ਅਤੇ ਸਕੁਆਇਰ, ਇੱਕ ਚੰਗੇ ਸੰਕੇਤ ਅਤੇ ਇੱਕ ਅਨੁਕੂਲ ਸ਼ਗਨ ਵਜੋਂ ਸਮਝਦੇ ਸਨ। ਪੂਰ ਜੇ ਸੱਚ ਕਿਹਾ ਜਾਵੇ, ਤਾਂ ਡੈਪਲ ਦੀਆਂ ਬਰੇਅ ਅਤੇ "ਹੂੰਆਂ" ਨਾਗਾ ਦੇ ਗੁਆਂਢੀਆਂ ਨਾਲੋਂ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਨ, ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਕਿ ਉਸਦੀ ਆਪਣੀ ਕਿਸਮਤ ਉਸਦੇ ਮਾਲਕ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਨਿਕਲਣ ਵਾਲੀ ਸੀ, ਇਹ ਆਕਾਂਖੀ ਜੋਤਿਸ਼ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ, ਜਿਸਨੂੰ ਉਹ ਜਾਣਦਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਸਾਡਾ ਇਤਿਹਾਸ ਨਹੀਂ ਦੱਸਦਾ। ਉਸਨੂੰ ਹਰ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਉਹ ਠੋਕਰ ਖਾਂਦਾ ਜਾਂ ਡਿੱਗਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਉਹ ਬਸ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਸੁਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਕਦੇ ਵੀ ਘਰ ਨਾ ਛੱਡਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਠੋਕਰ ਖਾਣ ਅਤੇ ਡਿੱਗਣ ਤੋਂ ਸਿਵਾਏ ਇੱਕ ਖੁਰਦਰੀ ਜੁੱਤੀ ਅਤੇ ਟੁੱਟੀ ਹੋਈ ਪਸਲੀ ਦੇ ਕੁਝ ਵੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਹਾਲਾਂਕਿ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਚਮਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਉਹ ਇਸ ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਤੋਂ ਦੂਰ ਨਹੀਂ ਸੀ।

"ਸਾਂਚੋ ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਰਾਤ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਨੇੜੇ ਆ ਰਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਲਈ ਦਿਨ ਚੜ੍ਹਨ ਤੱਕ ਟੋਬੋਸੋ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ ਬਹੁਤ ਹਨੇਰਾ ਹੁੰਦਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸਾਹਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦਾ ਹਾਂ। ਉੱਥੇ ਮੈਨੂੰ ਬੇਮਿਸਾਲ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਦਾ ਆਸ਼ੀਰਵਾਦ ਅਤੇ ਪਿਆਰ ਭਰੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਮਿਲੇਗੀ, ਜਿਸਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਾਲ ਮੈਨੂੰ ਪੂਰਾ ਯਕੀਨ ਹੈ ਅਤੇ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਹਰ ਖ਼ਤਰਨਾਕ ਸਾਹਸ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦੇਵਾਂਗਾ ਅਤੇ ਪੂਰਾ ਕਰਾਂਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿਚ ਨਾਈਟਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਔਰਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਸੰਦ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਦੇਖਣ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਹਿੰਮਤ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ।"

"ਮੈਨੂੰ ਵੀ ਇਵੇਂ ਹੀ ਲੱਗਦਾ ਹੈ," ਸੈਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਪਰ ਮੇਰਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਨੂੰ ਉਸ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਉਸਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਦੇਖਣ ਵਿੱਚ ਮੁਸ਼ਕਲ ਆਵੇਗੀ ਜਿੱਥੇ ਤੁਸੀਂ ਉਸਦਾ ਆਸ਼ੀਰਵਾਦ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ, ਬੇਸ਼ੱਕ, ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਵੱਲ ਵਿਹੜੇ ਦੀ ਕੰਧ ਉੱਤੇ ਸੁੱਟ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ, ਜਿੱਥੇ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਚਿੱਠੀ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਦੇਖਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਸਿਅਰਾ ਮੋਰੇਨਾ ਦੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਕੈਦ ਰਹੇ ਸਾਰੇ ਮੂਰਖਤਾ ਅਤੇ ਬੇਤੁਕੇ ਕੰਮਾਂ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕੀਤਾ ਸੀ।"

"ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਵਿਹੜੇ ਦੀ ਕੰਧ ਸਮਝਿਆ ਸੀ, ਸਾਂਚੋ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਜਿੱਥੇ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਕਦੇ ਨਾ-ਕਾਫ਼ੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾਯੋਗ ਸ਼ਾਨ ਅਤੇ ਸੁੰਦਰਤਾ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ? ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਗੈਲਰੀ, ਕੋਰੀਡੋਰ, ਪੋਰਟੀਕੋ, ਜਾਂ ਜੋ ਵੀ ਇਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਆਲੀਸ਼ਾਨ ਸ਼ਾਹੀ ਮਹਿਲ ਦਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ।"

"ਸ਼ਾਇਦ ਅਜਿਹਾ ਹੋਵੇ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਪਰ ਇਹ ਮੇਰੇ ਕੱਪ ਵਾਂਗ ਜਾਪਦਾ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਮੇਰੀ ਯਾਦਦਾਸ਼ਤ ਖੁਰਾਬ ਨਾ ਹੋਵੇ।"

"ਫਿਰ ਵੀ, ਸਾਂਚੋ, ਅਸੀਂ ਉੱਥੇ ਜਾ ਰਹੇ ਹਾਂ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਅਤੇ ਜਿੰਨਾ ਚਿਰ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਦੇਖਦਾ ਹਾਂ, ਮੇਰੇ ਲਈ ਸੁਖ ਕੁਝ ਇੱਕੋ ਜਿਹਾ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਕੰਧਾਂ, ਖਿੜਕੀਆਂ, ਚਿਨਕਾਂ, ਜਾਂ ਬੋਗੀ ਦੀਆਂ ਗਰਿੱਲਾਂ ਦੇ ਪਾਰ ਹੋਵੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦੇ ਸੁੰਦਰ ਸੂਰਜ ਦੀ ਕੋਈ ਵੀ ਕਿਰਨ ਜੋ ਮੇਰੀਆਂ ਅੱਖਾਂ 'ਤੇ ਪੈਂਦੀ ਹੈ, ਮੇਰੀ ਸਮਝ ਨੂੰ ਰੌਸ਼ਨ ਕਰੇਗੀ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਦਿਲ ਨੂੰ ਇੰਨੀ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਰੇਗੀ ਕਿ ਮੈਂ ਬੁੱਧੀ ਅਤੇ ਬਹਾਦਰੀ ਵਿੱਚ ਵਿਲੱਖਣ ਅਤੇ ਬੇਮਿਸਾਲ ਰਹਾਂਗਾ।"

"ਖੈਰ, ਸੱਚ ਕਹਾਂ ਤਾਂ ਮਾਲਕ," ਸਾਂਚੇ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਉਸ ਔਰਤ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਦੇ ਸੂਰਜ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ, ਤਾਂ ਇਹ ਇੰਨਾ ਚਮਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਕਿਰਨ ਛੱਡ ਸਕੇ, ਜੋ ਸ਼ਾਇਦ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦੀ ਕਿਰਪਾ ਕਣਕ ਨੂੰ ਸੁੰਘ ਰਹੀ ਸੀ ਜਿਸਦਾ ਮੈਂ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਈ ਗਈ ਧੂੜ ਦੀ ਵਡੀ ਮਾਤਰਾ ਉਸਦੇ ਸਿਰ ਦੁਆਲੇ ਬੱਦਲ ਵਾਂਗ ਬੈਠ ਗਈ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਢੱਕ ਦਿੱਤਾ।"

"ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਅਜੇ ਵੀ ਜ਼ੋਰ ਦਿੰਦੇ ਹੋ, ਸਾਂਚੋ, ਇਹ ਕਹਿਣ, ਕਲਪਨਾ ਕਰਨ, ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਅਤੇ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ 'ਤੇ ਕਿ ਮੇਰੀ ਔਰਤ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਕਣਕ ਛਾਂਟ ਰਹੀ ਸੀ, ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਕੰਮ ਅਤੇ ਕਿੱਤਾ ਜੋ ਉੱਘੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਗਤੀਵਿਧੀ ਦੇ ਬਿਲਕੁਲ ਉਲਟ ਹੈ ਜਾਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸੁਹੀ ਯਤਨ ਅਤੇ ਕਿੱਤੇ ਅੱਧੇ ਲੀਗ ਦੂਰ ਤੋਂ ਆਪਣੀ ਉੱਤਮਤਾ ਦਾ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ? ਤੁਸੀਂ, ਬੇਚਾਰੇ ਸਾਂਚੋ, ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਨਾਲ ਸਾਡੇ ਕਵੀ [1] ਦੀਆਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਆਇਤਾਂ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਗਏ ਹੋ ਜੋ ਸਾਡੇ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਰਤਾਂ ਨੂੰ ਪੇਂਟ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਉਹ ਚਾਰ ਨਿੰਫਾਂ ਆਪਣੇ ਕ੍ਰਿਸਟਲ ਘਰਾਂ ਵਿੱਚ ਰੁੱਝੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ ਜਦੋਂ ਉਹ ਪਿਆਰੇ ਟੈਗਸ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਆਈਆਂ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਹਰੇ ਭਰੇ ਮੈਦਾਨ ਵਿੱਚ ਬੈਠ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਅਮੀਰ ਕੱਪੜਿਆਂ ਨੂੰ ਬੁਣਦੀਆਂ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਾਡੇ ਹੁਸ਼ਿਆਰ ਕਵੀ ਨੇ ਸੋਨੇ, ਰੇਸ਼ਮ ਅਤੇ ਮੋਤੀਆਂ ਨਾਲ ਬੁਣਿਆ ਅਤੇ ਸਜਾਇਆ ਹੋਇਆ ਦੱਸਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੇਰੀ ਔਰਤ ਉਦੋਂ ਰੁੱਝੀ ਹੋਈ ਹੋਵੇਗੀ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਹੋਵੇਗਾ, ਪਰ ਕਿਸੇ ਦੁਸ਼ਟ ਜਾਦੂਗਰ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਲਈ ਈਰਖਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਬਦਲ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਖੁਸ਼ੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਵੱਖਰੇ ਰੂਪਾਂ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਹਨ। ਇਸ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ, ਮੈਨੂੰ ਡਰ ਹੈ ਕਿ ਮੇਰੇ ਕਾਰਨਾਮਿਆਂ ਬਾਰੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਇਸ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ, ਜੇਕਰ ਇਸਦਾ ਲੇਖਕ ਸੰਜੋਗ ਨਾਲ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਕੋਈ ਨਿਸ਼ੀ ਦੁਸ਼ਮਣ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਕੁਝ ਚੀਜ਼ਾਂ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੀਆਂ ਹੋਣਗੀਆਂ ਨਾ ਕਿ ਦੂਸਰੇ, ਹਰ ਤੱਥ ਲਈ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਝੂਠ ਪੇਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਤੱਥ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਲੋੜੀਂਦੀਆਂ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੇ ਰਸਤੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਹੇ ਈਰਖਾ, ਤੂੰ ਗੁਣਾਂ ਦਾ ਕੀੜਾ ਅਤੇ ਬੇਅੰਤ ਬੁਰਾਈਆਂ ਦਾ ਸਰੋਤ! ਹਰ ਬੁਰਾਈ, ਸਾਂਚੋ, ਆਪਣੇ ਅੰਦਰ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਅਨਿਸ਼ਚਿਤ ਖੁਸ਼ੀ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਈਰਖਾ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ਼ ਅਣਸੁਖਾਵਾਂ, ਨਫ਼ਰਤ ਅਤੇ ਗੁੱਸਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।"

"ਇਹ ਮੇਰੇ ਵੀ ਵਿਚਾਰ ਹਨ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਅਤੇ ਮੈਂ ਕਲਪਨਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਸ ਕਹਾਣੀ ਜਾਂ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਸਾਡੇ ਬਾਰੇ ਜੋ ਕਿ ਕੁਆਰਾ ਕੈਰਾਸਕੋ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਦੇਖਿਆ ਹੈ, ਮੇਰਾ ਸਨਮਾਨ ਸ਼ਾਇਦ ਗਲੀਆਂ ਅਤੇ ਗਲੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸੂਰਾਂ ਦੇ ਝੁੰਡ ਵਾਂਗ ਘੁੰਮ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਪਰ ਇੱਕ ਇਮਾਨਦਾਰ ਆਦਮੀ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, ਮੈਂ ਕਦੇ ਵੀ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਜਾਦੂਗਰ ਬਾਰੇ ਬੁਰਾ ਨਹੀਂ ਬੋਲਿਆ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਕ੍ਰਿਸੇ ਵਿੱਚ ਈਰਖਾ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਜਾਇਦਾਦ ਹੈ। ਹੁਣ, ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਥੋੜਾ ਚਲਾਕ ਹਾਂ ਅਤੇ ਠੱਗੀ ਦੇ ਕੁਝ ਚਿੰਨ੍ਹ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਹਾਂ, ਪਰ ਇਹ ਸਭ ਮੇਰੇ ਸੁਧਾਰਨੇ ਸੁਭਾਅ ਦੇ ਚੌੜੇ ਕੇਪ ਦੁਆਰਾ ਢੱਕਿਆ ਅਤੇ ਛੁਪਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਹਮੇਸ਼ਾ ਕੁਦਰਤੀ ਅਤੇ ਕਦੇ ਵੀ ਨਕਲੀ ਨਹੀਂ। ਅਤੇ ਭਾਵੇਂ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਮੇਰੇ ਦ੍ਰਿੜ ਅਤੇ ਸੱਚੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਹਮੇਸ਼ਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਹਰ ਚੀਜ਼ ਵਿੱਚ ਜੋ ਪਵਿੱਤਰ ਰੋਮਨ ਕੈਥੋਲਿਕ ਚਰਚ ਸੱਚ ਮੰਨਦਾ ਹੈ, ਨਾਲ ਹੀ ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਮੈਂ ਸਾਰੇ ਯਹੂਦੀਆਂ ਦਾ ਇੱਕ ਘਾਤਕ ਦੁਸ਼ਮਣ ਹਾਂ, ਇਤਿਹਾਸਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਮੇਰੇ 'ਤੇ ਤਰਸ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਦਿਆਲਤਾ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਲਿਖਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਹ

ਕਹਿਣ ਦਿਓ ਜੋ ਉਹ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਨੰਗਾ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਨੰਗਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਨਾ ਤਾਂ ਹਾਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਜਿੱਤ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜਿੰਨਾ ਚਿਰ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਛਪਾਈ ਵਿੱਚ ਦੇਖਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਹੱਥੋਂ ਹੱਥੀਂ ਭੇਜਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮੇਰੇ ਬਾਰੇ ਕਹੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਮੁੱਲ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ।"

"ਸਾਂਚੋ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਇਹ ਇੱਕ ਮਸ਼ਹੂਰ ਸਮਕਾਲੀ ਕਵੀ ਨਾਲ ਵਾਪਰਿਆ ਜਾਪਦਾ ਹੈ, ਜਿਸਨੇ ਸ਼ਾਮ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਔਰਤਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਬਦਨੀਤੀ ਭੁਰਿਆ ਵਿਅੰਗ ਰਚਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਔਰਤ ਦਾ ਨਾਮ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੂੰ ਯਕੀਨ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਸ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਪਾਇਆ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਬਾਕੀ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਕਵੀ ਨੂੰ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਉਸਨੇ ਉਸ ਵਿੱਚ ਕੀ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਦੂਜਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਕੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਵਿਅੰਗ ਨੂੰ ਸੋਧੇ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਸੰਸਕਰਣ ਵਿੱਚ ਪਾਵੇ, ਜਾਂ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਦਿਖਾਏਗੀ ਕਿ "ਆਦਮੀ ਦੁੱਖ ਝੱਲਣ ਲਈ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਸੀ" ਦਾ ਕੀ ਅਰਥ ਹੈ। ਕਵੀ ਨੇ ਬੇਨਤੀ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤਾ, ਉਸਨੂੰ ਸ਼ਤਿਕਾਰ ਦੇ ਹਰ ਆਖਰੀ ਨਿਸ਼ਾਨ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ,[2] ਜਿਸਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮਸ਼ਹੂਰ ਦੇਖ ਕੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਸੀ, ਭਾਵੇਂ ਬਦਨਾਮ। ਇੱਕ ਹੋਰ ਕਹਾਣੀ ਬਹੁਤ ਹੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਉਸ ਚਰਵਾਹੇ ਬਾਰੇ ਦੱਸਦੇ ਹਨ ਜਿਸਨੇ ਆਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਸਦੀਆਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਨਾਮ ਨੂੰ ਜ਼ਿੰਦਾ ਰੱਖਣ ਲਈ, ਦੁਨੀਆ ਦੇ ਸੱਤ ਅਜੂਬਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਮੰਨੇ ਜਾਂਦੇ ਡਾਇਨਾ ਦੇ ਮਸ਼ਹੂਰ ਮੰਦਰ ਨੂੰ ਅੱਗ ਲਗਾ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਸਾੜ ਦਿੱਤਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਉਸਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਜਾਂ ਲਿਖਣ ਜਾਂ ਬੋਲਣ ਵੇਲੇ ਉਸਦਾ ਨਾਮ ਨਹੀਂ ਵਰਤਦਾ ਤਾਂ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੇ ਲੋੜੀਂਦੇ ਟੀਚੇ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ, ਫਿਰ ਵੀ, ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਉਸਦਾ ਨਾਮ ਹੇਰੋਸਟ੍ਰੇਟਸ ਸੀ।[3] ਰੋਮ ਵਿੱਚ ਮਹਾਨ ਸਮਰਾਟ ਚਾਰਲਸ ਪੰਜਵੇਂ[4] ਅਤੇ ਇੱਕ ਖਾਸ ਸੱਜਣ ਨਾਲ ਵੀ ਇਹੀ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਸਮਰਾਟ ਰੋਟੁੰਡਾ ਦੇ ਮਸ਼ਹੂਰ ਮੰਦਰ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਲਈ ਉਤਸੁਕ ਸੀ, ਜਿਸਨੂੰ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਦੇਵਤਿਆਂ ਦਾ ਮੰਦਰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ[5] ਪਰ ਅੱਜ ਇਸਨੂੰ ਆਲ ਸੇਂਟਸ ਟੈਂਪਲ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਰੋਮ ਵਿੱਚ ਮੂਰਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਇਮਾਰਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ-ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਇਮਾਰਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਜੋ ਇਸਦੇ ਸੰਸਥਾਪਕਾਂ ਦੀ ਸ਼ਾਨ ਅਤੇ ਸ਼ਾਨ ਦੀ ਸਾਖ ਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰੱਖਦੀ ਹੈ। ਅੱਧੇ ਸੰਤਰੀ ਵਰਗਾ, ਇਹ ਆਕਾਰ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਾਲ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਚਮਕਦਾਰ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇੱਕ ਖਿੜਕੀ ਦੁਆਰਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਰੌਸ਼ਨੀ ਅੰਦਰ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀ, ਜਾਂ ਗੁੰਬਦ ਨੂੰ ਘੇਰਦੀ ਕਲੈਸਟਰੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਮਰਾਟ ਉੱਥੋਂ ਢਾਂਚੇ ਵੱਲ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਇੱਕ ਰੋਮਨ ਸੱਜਣ ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ ਜੋ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਅਤੇ ਸੁਖਮ ਗੁਣਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਉਹ ਮਹਾਨ ਆਰਕੀਟੈਕਚਰਲ ਪ੍ਰਾਪਤੀ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਉਹ ਪਾਦਰੀਆਂ ਦੇ ਦਰਬਾਰ ਤੋਂ ਉਤਰ ਆਏ, ਤਾਂ ਰੋਮਨ ਨੇ ਸਮਰਾਟ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, 'ਹਜ਼ਾਰ ਵਾਰ, ਮਹਾਰਾਜ, ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਬਾਹਾਂ ਵਿੱਚ ਫੜਨ ਅਤੇ ਦੁਨੀਆ ਭਰ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਲਈ ਸਦੀਵੀ ਪ੍ਰਸਿੱਧੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਉਸ ਪਾਦਰੀਆਂ ਦੇ ਦਰਬਾਰ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਸੁੱਟਣ ਦੀ ਇੱਛਾ ਹੋਈ।'

"'ਮੈਂ ਤੁਹਾਡਾ ਧੰਨਵਾਦ ਕਰਦਾ ਹਾਂ,' ਸਮਰਾਟ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, 'ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬੁਰੇ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਨਾ ਕਰਨ ਲਈ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਇਸ ਪਲ ਤੋਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੀ ਵਫ਼ਾਦਾਰੀ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਦੇਵਾਂਗਾ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੁਕਮ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਦੁਬਾਰਾ ਕਦੇ ਵੀ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਗੱਲ ਨਾ ਕਰੋ ਜਾਂ ਮੇਰੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਵਿੱਚ ਨਾ ਆਓ,' ਅਤੇ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਸੁੰਦਰ ਤੋਹਫ਼ਾ ਭੇਟ ਕੀਤਾ।

"ਮੈਂ ਇਹ ਕਹਿਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਸੈਂਚੋ, ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਸਿੱਧੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਇੱਛਾ ਬਹੁਤ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੇ ਖ਼ਿਆਲ ਵਿਚ ਹੇਰਾਟੀਅਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪੁਲ ਤੋਂ ਟਾਈਬਰ ਦੀ ਡੂੰਘਾਈ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ, ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਸ਼ਸਤਰ ਪਹਿਨੇ ਹੋਏ?

ਮਿਊਟੀਅਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਅਤੇ ਬਾਂਹ ਨੂੰ ਸਾੜਨ ਲਈ ਕਿਸ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕੀਤਾ? ਕਰੈਟੀਅਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਰੋਮ ਦੇ ਕੇਂਦਰ ਵਿਚ ਦਿਖਾਈ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਡੂੰਘੀ ਬਲਦੀ ਹੋਈ ਦਰਾਰ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟਣ ਲਈ ਕਿਸ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕੀਤਾ? ਜੂਲੀਅਸ ਸੀਜ਼ਰ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਸ਼ਗਨਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਵਿੱਚ ਰੂਬੀਕੋਨ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਸ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੀਕੂਲ ਦਿਖਾਇਆ ਸੀ? ਜਾਂ ਹੋਰ ਤਾਜ਼ਾ ਉਦਾਹਰਣਾਂ ਵੱਲ ਮੁੜਨ ਲਈ, ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸਾਉਪੁਣੇ ਦੇ ਉਸ ਆਦਰਸ਼, ਕੋਰਟੇਸ ਦੁਆਰਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਬਹਾਦਰ ਸਪੈਨਿਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਜਹਾਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਤੋੜਨ ਲਈ ਕਿਸ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕੀਤਾ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਫਸੇ ਅਤੇ ਕੱਟ ਦਿੱਤਾ? ਇਹ ਸਾਰੇ, ਕੁਝ ਹੋਰ ਮਸ਼ਹੂਰ ਕੌਮਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਉਹ ਚੀਜ਼ਾਂ ਸਨ, ਹੁਨ, ਅੱਤੇ ਜ਼ਾਰੀ ਰਹਿਣਗੀਆਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰਸਿੱਧੀ ਬਣਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ: ਪ੍ਰਸਿੱਧੀ ਜੋ ਪਾਣੀ ਅਮਰਤਾ ਦੇ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਵਜੋਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਸ਼ਹੂਰ ਕੰਮਾਂ ਦੇ ਇਨਾਮ ਵਜੋਂ ਇੱਛਾ ਰੱਖੇ। ਹੀਲਾਂਕ੍ਰ, ਅਸੀਂ ਈਸਾਈਆਂ, ਕੈਥੋਲਿਕ, ਅਤੇ ਨਾਈਟਸ-ਇਰਾਨਟ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਨਜ਼ਰਾਂ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਜੀਵਨ 'ਤੇ ਟਿਕਾਉਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ, ਜੋ ਕਿ ਸੁਵਰਗੀ ਅਤੇ ਅਲੌਕਿਕ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਸਦੀਵੀ ਹੈ, ਇਸ ਮੌਜੂਦਾ ਅਸਥਾਈ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਣ ਵਾਲੀ ਪ੍ਰਸਿੱਧੀ ਦੇ ਵਿਅਰਥ 'ਤੇ ਨਹੀਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਪ੍ਰਸਿੱਧੀ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਕਿੰਨੀ ਵੀ ਦੇਰ ਤੱਕ ਰਹੇ, ਇੱਕ ਦਿਨ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ, ਦੁਨੀਆ ਦੇ ਨਾਲ, ਜਿਸਦੇ ਦਿਨ ਗਿਣੇ ਗਏ ਹਨ। ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਹੇ ਸਾਂਚੋ, ਸਾਡੇ ਕੰਮ ਉਸ ਈਸਾਈ ਧਰਮ ਦੁਆਰਾ ਸਾਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸੀਮਾਵਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਜਿਸ ਦਾ ਅਸੀਂ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਇਹ ਸਾਡਾ ਕੰਮ ਹੈ ਕਿ ਦੈਂਤਾਂ ਨੂੰ ਮਾਰ ਕੇ ਹੰਕਾਰ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰੀਏ, ਉਦਾਰਤਾ ਅਤੇ ਚੰਗੇ ਦਿਲ ਨਾਲ ਈਰਖਾ, ਸ਼ਾਂਤ ਚਿਹਰੇ ਅਤੇ ਸ਼ਾਂਤ ਆਤਮਾ ਨਾਲ ਗੁੱਸਾ, ਘੱਟ ਖਾ ਕੇ ਅਤੇ ਰਾਤ ਦੇ ਸਾਰੇ ਘੰਟਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜਾਗਦੇ ਰਹਿ ਕੇ ਪੇਟੂ ਅਤੇ ਨੀਂਦ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਪੂਰੀ ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਰੂਹ ਕੇ ਕਾਮ ਅਤੇ ਕਾਮ-ਵਾਸਨਾ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਮੌਕਿਆਂ ਦੀ ਭਾਲ ਵਿਚ ਧਰਤੀ ਦੇ ਸਾਰੇ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿਚ ਘੁੰਮ ਕੇ ਆਲਸ ਜੋ ਸਾਨੂੰ, ਈਸਾਈਆਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਮਸ਼ਹੂਰ ਨਾਈਟ ਬਣਾ ਸਕਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਬਣਾਉਣਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਇੱਥੇ ਦੇਖੋ, ਸਾਂਚੋ, ਉਹ ਸਾਧਨ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਉੱਚਤਮ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇੱਕ ਉੱਤਮ ਪ੍ਰਤਿਸ਼ਠਾ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਲਿਆਉਂਦੀ ਹੈ।

"ਤੇਰੀ ਕਿਰਪਾ ਨੇ ਹੁਣ ਤੱਕ ਜੋ ਕੁਝ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਉਹ ਸੁਭ ਕੁਝ," ਸਾਂਚੇ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝ ਗਿਆ ਹਾਂ, ਪਰ ਇਸਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਮੈਂ ਇੱਕ ਸ਼ੱਕ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਇਸ ਪਲ ਮਨ ਵਿਚ ਆਇਆ ਹੈ।"

"ਤੇਰਾ ਮਤਲਬ 'ਇਰਾਦਾ' ਹੈ, ਸਾਂਚੋ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿਣ ਦੀ ਮੇਰੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਪੂਰੀ ਸਮਰੱਥਾ ਨਾਲ ਜਵਾਬ ਦੇਵਾਂਗਾ।"

"ਮੈਂ ਕੁਝ ਜਾਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ, ਮਾਲੱਕ," ਸਾਂਚੇ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ, "ਉਹ ਜੂਲਾਈ ਅਤੇ ਅਗਸਤ, ਮੇਰਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਉਹ ਜੂਲੀਅਸ ਅਤੇ ਅਗਸਤਸ [10] ਅਤੇ ਉਹ ਸਾਰੇ ਹੋਰ ਬਹਾਦਰ ਸੱਜਣ ਜੋ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਨੇ ਦੱਸੇ ਹਨ ਜੋ ਮਰ ਚੁੱਕੇ ਹਨ - ਉਹ ਹੁਣ ਕਿੱਥੇ ਹਨ?"

"ਜਿਹੜੇ ਲੋਕ ਗ਼ੈਰ-ਯਹੂਦੀ ਸਨ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਨਰਕ ਵਿੱਚ ਹਨ, ਅਤੇ ਜਿਹੜੇ ਈਸਾਈ ਸੁਨ, ਜੇ ਉਹ ਚੰਗੇ ਈਸਾਈ ਸਨ, ਤਾਂ ਉਹ ਜਾਂ ਤਾਂ ਸ਼ੁੱਧੀਕਰਨ ਸਥਾਨ ਵਿੱਚ ਹਨ ਜਾਂ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ।"

"ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ," ਸਾਂਚੇ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਪਰ ਮੈਂ ਇੱਕ ਗੱਲ ਜਾਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ: ਉਹ ਕਬਰਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਸੱਜਣਾਂ ਦੀਆਂ ਲਾਸ਼ਾਂ ਹਨ, ਕੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਚਾਂਦੀ ਦੇ ਦੀਵੇ ਹੁਨ, ਅਤੇ ਕੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਚੈਪਲ ਦੀਆਂ ਕੰਧਾਂ ਬੈਸਾਖੀਆਂ, ਕਫ਼ਨਾਂ, ਵਾਲਾਂ ਦੇ ਤਾਲੇ, ਜਾਂ ਅੱਖਾਂ ਅਤੇ ਲੱਤਾਂ ਨਾਲ ਸਜਾਈਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ? ਅਤੇ ਜੇ ਨਹੀਂ, ਤਾਂ ਉਹ ਕਿਸ ਚੀਜ਼ ਨਾਲ ਸਜਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ?"

ਜਿਸ ਦਾ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ:

"ਮੂਰਖਾਂ ਦੀਆਂ ਕਬਰਾਂ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਮੰਦਰ ਸੁਨ। ਜੂਲੀਅਸ ਸੀਜ਼ਰ ਦੇ ਸਰੀਰ ਦੀਆਂ ਅਸਥੀਆਂ ਰੋਮ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਸਾਧਾਰਨ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉੱਚੇ ਓਬੇਲੀਸਕ ਦੇ ਸਿਖਰ 'ਤੇ ਰੱਖੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਜਿਸਨੂੰ ਅੱਜ ਸੇਂਟ ਪੀਟਰ ਦੀ ਸੂਈ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਮਰਾਟ ਹੈਡਰੀਅਨ ਕੋਲ ਇੱਕ ਮਕਬਰੇ ਵਜੋਂ ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਪਿੰਡ ਜਿੰਨਾ ਵੱਡਾ ਕਿਲ੍ਹਾ ਸੀ ਜਿਸਨੂੰ ਮੋਲਸ ਹੈਡਰੀਅਨੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਅੱਜ ਰੋਮ ਵਿੱਚ ਸੇਂਟ ਐਂਜਲੋ ਦਾ ਕਿਲ੍ਹਾ ਹੈ। ਰਾਣੀ ਆਰਟੇਮੀਸੀਆ [11] ਨੇ ਆਪਣੇ

ਪੱਤਾ ਮੱਸਲਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਕਬਰ ਵਿੱਚ ਦਫ਼ਨਾਇਆ ਜਿਸਨੂੰ ਦੁਨੀਆ ਦੇ ਸੱਤ ਅਜੂਬਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਬਰ ਨੂੰ ਜਾਂ ਮੂਰਤੀਆਂ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੋਰ ਕਬਰ ਨੂੰ ਕਫ਼ਨ, ਭੇਟਾਂ ਜਾਂ ਤਸਵੀਰਾਂ ਨਾਲ ਸਜਾਇਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਦਰਸਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ ਕਿ ਅੰਦਰ ਦਫ਼ਨਾਏ ਗਏ ਲੋਕ ਸੰਤ ਸਨ।"

"ਮੈਂ ਇਸੇ 'ਤੇ ਗੱਡੀ ਚਲਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ," ਸੈਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਂ ਸਿਰਫ਼ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸੋ ਕਿ ਕਿਹੜਾ ਵੱਡਾ ਹੈ: ਇੱਕ ਮਰੇ ਹੋਏ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਜ਼ਿੰਦਾ ਕਰਨਾ ਜਾਂ ਇੱਕ ਦੈਂਤ ਨੂੰ ਮਾਰਨਾ।"

"ਜਵਾਬ ਬਹੁਤ ਸੌਖਾ ਹੈ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਕਿਸੇ ਮਰੇ ਹੋਏ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਜ਼ਿੰਦਾ ਕਰਨਾ ਹੀ ਵੱਡਾ ਕੰਮ ਹੈ।"

"ਹੁਣ ਮੈਨੂੰ ਤੇਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਮਿਲ ਗਈ ਹੈ! ਤਾਂ ਫਿਰ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਸਿੱਧੀ ਜੋ ਮੁਰਦਿਆਂ ਨੂੰ ਜ਼ਿੰਦਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਅੰਨ੍ਹਿਆਂ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਅਤੇ ਲੰਗੜਿਆਂ ਨੂੰ ਤੁਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਬਿਮਾਰਾਂ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਕਬਰਾਂ ਦੇ ਸ਼ੀਹਮਣੇ ਦੀਵੇ ਜਗਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਵਸ਼ੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਪੂਜਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਗੱਡਿਆਂ ਭਾਰ ਬੈਠੇ ਪੂਜਾ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨਾਲ ਭਰੇ ਹੋਏ ਚੈਪਲ - ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਸਿੱਧੀ ਇਸ ਜਨਮ ਅਤੇ ਅਗਲੇ ਜਨਮ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਗ਼ੈਰ-ਯਹੂਦੀ ਸਮਰਾਟਾਂ ਅਤੇ ਨਾਈਟਸ-ਇਰੈਂਟ ਦੁਆਰਾ ਛੱਡੇ ਗਏ ਨਾਲੋਂ ਕਿਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੋਵੇਗੀ ਜੇ ਕਦੇ ਜੀਉਂਦੇ ਸਨ।"

"ਮੈਂ ਇਹ ਵੀ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਖੈਰ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਇਹ ਪ੍ਰਸਿੱਧੀ, ਇਹ ਕਿਰਪਾ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਹਨਾਂ ਸੰਤਾਂ ਦੇ ਸਰੀਰਾਂ ਅਤੇ ਅਵਸ਼ੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਹੁਣ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਸਾਡੀ ਪਵਿੱਤਰ ਮਾਤਾ ਚਰਚ ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਅਤੇ ਆਗਿਆ ਨਾਲ ਦੀਵੇ, ਮੋਮਬੱਤੀਆਂ, ਕਫ਼ਨ, ਬੈਸਾਖੀਆਂ, ਪੇਂਟਿੰਗਾਂ, ਵਾਲਾਂ ਦੇ ਤਾਲੇ, ਅੱਖਾਂ ਅਤੇ ਲੱਤਾਂ ਹਨ, ਜੋ ਸ਼ਰਧਾ ਨੂੰ ਵਧਾਉਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਈਸਾਈ ਪ੍ਰਸਿੱਧੀ ਨੂੰ ਵਧਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਰਾਜੇ ਸੰਤਾਂ ਦੇ ਸਰੀਰਾਂ ਅਤੇ ਅਵਸ਼ੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮੋਢਿਆਂ 'ਤੇ ਚੁੱਕਦੇ ਹਨ, ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਹੱਡੀਆਂ ਦੇ ਟੁਕੜਿਆਂ ਨੂੰ ਚੁੰਮਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਆਪਣੇ ਚੈਪਲਾਂ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਸਭ ਤੋਂ ਕੀਮਤੀ ਵੇਦੀਆਂ ਨੂੰ ਸਜਾਉਣ ਅਤੇ ਸਜਾਉਣ ਲਈ ਕਰਦੇ ਹਨ।"

"ਸਾਂਚੋ, ਤੂੰ ਜੋ ਵੀ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਉਸ ਤੋਂ ਮੈਂ ਕੀ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਾਂ?" ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।

"ਮੈਂ ਇਹ ਕਹਿਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਅਗੇ ਕਿਹਾ, "ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੰਤ ਬਣਨ ਲਈ ਸਮਰਪਿਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਉਹ ਚੰਗੀ ਪ੍ਰਤਿਸ਼ਠਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਜਿਸਦੀ ਅਸੀਂ ਘੱਟ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਭਾਲ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਤੁਹਾਡੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨੂੰ ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਿਰਫ ਕੱਲ੍ਹ ਜਾਂ ਪਰਸੋਂ - ਮੈਂ ਇਸਦਾ ਹਵਾਲਾ ਇਸ ਤੁਰੀਕੇ ਨਾਲ਼ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਬਹੁਤ ਹਾਲੀਆ ਹੈ - ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਦੋ ਡਿਸਕੈਲਸਡ ਫਰੀਅਰਾਂ ਨੂੰ ਸੰਤ ਜਾਂ ਸੁੰਦਰ ਬਣਾਇਆ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਜ਼ੰਜੀਰਾਂ ਨੂੰ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸਰੀਰਾਂ ਨੂੰ ਬੰਨ੍ਹਦੀਆਂ ਅਤੇ ਤਸੀਹੇ ਦਿੰਦੀਆਂ ਸਨ, ਹੁਣ ਉਹਨਾਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਛੂਹਣ ਜਾਂ ਚੁੰਮਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਕਿਸਮਤ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਹ ਰੋਲੈਂਡ ਦੀ ਤਲਵਾਰ ਨਾਲੋਂ ਵਧੇਰੇ ਸੁਤਿਕਾਰਯੋਗ ਹਨ, ਜੋ ਕਿ ਸਾਡੇ ਪ੍ਰਭੂ ਰਾਜੇ ਦੇ ਸ਼ਸਤਰ ਵਿੱਚ ਹੈ - ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਉਸਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰੱਖੇ। ਇਸ ਲਈ, ਮਾਲਕ, ਇੱਕ ਦਲੇਰ ਨਾਈਟ-ਇਰੈਂਟ ਨਾਲੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਿਮਰ ਛੋਟਾ ਫਰੀਅਰ ਬਣਨਾ ਬਿਹਤਰ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਦੋ ਦਰਜਨ ਕੋਰੜੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਕੋਲ ਦੋ ਹਜ਼ਾਰ ਲਾਂਸ ਥ੍ਰਸਟ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਭਾਰ ਰੱਖਦੇ ਹਨ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਦੈਂਤਾਂ, ਰਾਖਸ਼ਾਂ ਜਾਂ ਅਜਗਰਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹੋਣ।"

"ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਪਰ ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਫਰੀਅਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ। ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਰਸਤੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਆਪਣੇ ਚੁਣੇ ਹੋਏ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸਵਰਗ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬਹਾਦਰੀ ਇੱਕ ਧਰਮ ਹੈ, ਅਤੇ ਮਹਿਮਾ ਦੀ ਧਰਤੀ ਵਿੱਚ ਸੰਤ ਸੂਰਮੇ ਹਨ।"

"ਸੱਚ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਪਰ ਮੈਂ ਇਹ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਨਾਈਟਸ-ਇਰੰਟ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਫਰੀਅਰ ਹਨ।"

"ਇਹ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਇਸ ਲਈ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਧਾਰਮਿਕ ਆਰਡਰਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਨਾਈਟਾਂ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਹੈ।"

"ਇੱਥੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਨਾਈਟਸ-ਇਰੰਟ ਹਨ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਹਾਂ," ਡੌਨ ਕਾਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਪਰ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਲੋਕ ਇਸ ਨਾਮ ਦੇ ਯੋਗ ਹਨ।"

ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਰਾਤ ਅਤੇ ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਤੇ ਇਸ ਤੁਰਾਂ ਦੇ ਹੋਰ ਵਿਸ਼ਿਆਂ 'ਤੇ ਚਰਚਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਬਿਤਾਇਆ, ਜਿਸ ਦੌਰਾਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲੋਂ ਕੁਝ ਵੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਨਹੀਂ ਵਾਪਰਿਆ, ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਤੱਥ ਜਿਸਨੇ ਡੌਨ ਕਿਕਸੋਟ ਨੂੰ ਕੋਈ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਪਛਤਾਵਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਸ਼ਾਮ ਵੇਲੇ, ਟੋਬੋਸੋ ਦਾ ਮੋਹਾਨ ਸ਼ਹਿਰ ਸਾਹਮਣੇ ਆਇਆ, ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਨੇ ਡੌਨ ਕਿਕਸੋਟ ਦੇ ਹੌਂਸਲੇ ਬੁਲੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਪਰ ਸਾਂਚੋ ਦੇ ਹੌਂਸਲੇ ਬੁਲੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਕਿਹੜਾ ਘਰ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੀ ਪੂਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਸਦੇ ਮਾਲਕ ਨੂੰ। ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਹੋਇਆ ਕਿ ਉਹ ਬਹੁਤ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਸੀ, ਇੱਕ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਦੇਖਣ ਦੀ ਇੱਛਾ ਕਾਰਨ, ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਸੋਚੇ ਕਲਪਨਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਉਸਦੇ ਮਾਲਕ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਟੋਬੋਸੋ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਤਾਂ ਉਹ ਕੀ ਕਰੇਗਾ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਡੌਨ ਕਿਕਸੋਟ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਰਾਤ ਹੁੰਦੇ ਹੀ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮੇਂ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਟੋਬੋਸੋ ਦੇ ਨੇੜੇ ਇੱਕ ਓਕ ਦੇ ਰੁੱਖ ਵਿੱਚ ਆਰਾਮ ਕੀਤਾ। ਫਿਰ ਜਦੋਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮਾਂ ਆਇਆ, ਉਹ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਏ, ਜਿੱਥੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕੁਝ ਦੇਖਣ ਯੋਗ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕੀਤਾ।

1. ਗਾਰਸੀਲਾਸੋ ਡੇ ਲਾ ਵੇਗਾ ਆਪਣੇ ਈਕਲੋਗ 3 ਵਿੱਚ।
2. ਸਪੇਨੀ ਸ਼ਬਦ "púsoJa cual digan dueñas" ਨੂੰ Cervantes ਦੁਆਰਾ púsola cual no digan dueñas ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਆਮ ਵਾਕੰਸ਼ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ "ਉਸਨੇ ਉਸ ਨਾਲ ਉਹੋ ਜਿਹਾ ਸਲੂਕ ਕੀਤਾ ਜਿਵੇਂ ਉਸ ਨਾਲ duennas ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ," ਯਾਨੀ ਕਿ, ਜਦੋਂ duennas ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਬਾਰੇ ਗੱਪਾਂ ਮਾਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕਾਫ਼ੀ ਬੁਰਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।
3. ਹੀਰੋਸਟ੍ਰੇਟਸ, ਉਹ ਨੌਜਵਾਨ ਜਿਸਨੇ 356 ਈਸਾ ਪੂਰਵ ਵਿੱਚ ਅਫ਼ਸੁਸ ਵਿਖੇ ਆਰਟੇਮਿਸ (ਰੋਮਨ ਡਾਇਨਾ) ਦੇ ਮੰਦਰ ਨੂੰ ਅੱਗ ਲਗਾ ਦਿੱਤੀ ਸੀ।
4. ਚਾਰਲਸ ਪੰਜਵਾਂ (1500–1558), ਕਾਰਲੋਸ ਪਹਿਲਾ, ਸਪੇਨ ਦਾ ਰਾਜਾ, ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਰੋਮਨ ਸਾਮਰਾਜ ਦਾ ਕਾਰਲੋਸ ਪੰਜਵਾਂ।
5. ਸਾਰੇ ਦੇਵਤਿਆਂ ਦੇ ਇਸ ਮੰਦਰ ਨੂੰ ਪੈਂਥੀਅਨ ਵੀ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ।
6. ਹੇਰੇਟੀਅਸ ਕੋਕਲਸ (ਹੇਰੇਟੀਅਸ "ਇੱਕ ਅੱਖ ਵਾਲਾ")। ਛੇਵੀਂ ਸਦੀ ਦਾ ਇੱਕ ਰੋਮਨ ਹੀਰੋ ਜਿਸਨੇ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਪੂਰੀ ਏਟਰਸਕਨ ਫੌਜ ਨੂੰ ਰੋਕਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਸਦੇ ਪਿੱਛੇ ਉਸਦੇ ਸਾਥੀਆਂ ਨੇ ਉਸ ਪੁਲ ਨੂੰ ਢਾਹ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਜਿਸਦਾ ਉਹ ਬਚਾਅ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਢਾਹ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਸ਼ਸਤਰ ਅਤੇ ਜ਼ਖ਼ਮਾਂ ਨਾਲ ਨਦੀ ਵਿੱਚ ਡੁੱਬ ਗਿਆ ਅਤੇ ਜਾਂ ਤਾਂ ਤੈਰ ਕੇ ਸ਼ਹਿਰ ਵਾਪਸ ਆ ਗਿਆ ਜਾਂ ਡੁੱਬ ਗਿਆ, ਇਹ ਵਿਚਾਰੇ ਗਏ ਸੰਸਕਰਣ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਸੀ।
7. ਗੇਅਸ ਮੁਸੀਅਸ ਸਕੈਵੋਲਾ (ਛੇਵੀਂ ਸਦੀ ਈਸਾ ਪੂਰਵ), ਇੱਕ ਮਹਾਨ ਰੋਮਨ ਨਾਇਕ ਜਿਸਨੇ ਦੁਰਦ ਪ੍ਰਤੀ ਆਪਣੀ ਨਫ਼ਰਤ ਦਿਖਾਉਣ ਲਈ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਅੱਗ ਉੱਤੇ ਰੱਖਿਆ ਸੀ।
8. ਮਾਰਕਸ ਕੁਰਟੀਅਸ (ਚੌਥੀ ਸਦੀ)।
9. ਹਰਨਾਨ ਕੋਰਟੇਸ (1485-1547), ਮੈਕਸੀਕੋ ਵਿੱਚ ਐਜ਼ਟੈਕ ਸਾਮਰਾਜ ਦਾ ਵਿਜੇਤਾ।
10. ਇੱਥੇ ਜਿਸ ਸ਼ਬਦ-ਖੇਡ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਉਹ ਸਪੈਨਿਸ਼ ਵਿੱਚ ਕਾਫ਼ੀ ਚਲਾਕ ਹੈ ਪਰ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਇਸਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਜੋ

ਡੱਨ ਕੁਇਕਸੇਟ ਦੇ ਅਨੁਵਾਦ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਵਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸਪੈਨਿਸ਼ ਟੈਕਸਟ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ: esos Julios o Agostos। ਹਾਸੇ-ਮਜ਼ਾਕ ਸਪੈਨਿਸ਼ Julios ਦੇ ਦੋਹਰੇ ਅਰਥਾਂ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਅਰਥ "ਜੂਲੀਅਸ" ਅਤੇ "ਜੁਲਾਈ" ਦੋਵੇਂ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਸਾਂਚੋ ਦਾ ਮਤਲਬ ਸੀ, esos Julios o Augustos, ਜਿਸਦਾ ਅਰਥ ਹੋਵੇਗਾ "ਉਹ ਜੂਲੀਅਸ ਅਤੇ ਅਗਸਤੁਸ," ਪਰ ਉਹ ਆਪਣੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਮਾਲਾਪਰੋਪਿਜ਼ਮ ਨਾਲ ਆਇਆ, ਅਗਸਤੁਸ ਲਈ ਅਗੋਸਟੋਸ ("ਅਗਸਤ") ਨੂੰ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਿਛਾਖੜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜੂਲੀਅਸ ("ਜੂਲੀਅਸ") ਦੇ ਅਰਥ ਨੂੰ "ਜੁਲਾਈ" ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ। ਸਪੈਨਿਸ਼ ਪਾਠਕ ਤੁਰੰਤ ਸ਼ਬਦ-ਖੇਡ ਦੀ ਕਦਰ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਇਸ ਤੱਥ ਦੀ ਕਿ ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਸਿਰਫ਼ ਗਲਤ ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਹੈ।
11. ਆਰਟੇਮੀਸੀਆ II (ਮੌਤ 350 ਈ.ਪੂ.), ਕੈਰੀਅਨ ਸ਼ਾਸਕ ਮੌਸੋਲਸ ਦੀ ਸੁੰਦਰ ਪਤਨੀ ਅਤੇ ਭੈਣ, ਨੇ ਉਸਦੇ ਲਈ ਇੱਕ ਮਸ਼ਹੂਰ ਮਕਬੂਰਾ (ਜਿਸ ਤੋਂ ਇਹ ਸ਼ਬਦ, ਮਕਬਰਾ) ਬਣਾਇਆ, ਜੋ ਕਿ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਸੱਤ ਅਜੂਬਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ।

ਨੌਵਾਂ ਅਧਿਆਇ

ਇੱਥੇ ਕੀ ਦੇਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਉਸਦਾ ਵੇਰਵਾ

ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਦੇ ਵੇਲੇ, ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਦਿਓ ਜਾਂ ਲਓ, ਜੁਦੇਂ ਡੌਨ ਕਿਊਜੋਟ ਅਤੇ ਸਾਂਚੋ ਜੰਗਲ ਛੱਡ ਕੇ ਟੋਬੋਸੋ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਏ। ਸ਼ਹਿਰ ਸ਼ਾਂਤ ਅਤੇ ਚੁੱਪ ਸੀ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਵਾਸੀ ਸੁੱਤੇ ਹੋਏ ਸਨ, ਜਾਂ "ਦੁਨੀਆਂ ਲਈ ਮਰ ਚੁੱਕੇ" ਸਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਹੈ। ਰਾਤ ਕੁਝ ਚਮਕਦਾਰ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਸਾਂਚੋ ਵਧੇਰੇ ਖੁਸ਼ ਹੁੰਦਾ ਜੇ ਇਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹਨੇਰਾ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਹਨੇਰੇ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਅਯੋਗਤਾ ਲਈ ਬਹਾਨੇ ਵਜੋਂ ਵਰਤ ਸਕਦਾ। ਪੂਰੇ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਭੌਂਕਣ ਵਾਲੇ ਕੁੱਤਿਆਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣਾਈ ਨਹੀਂ ਦੇ ਰਹੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਡੌਨ ਕਿਊਜੋਟ ਦੇ ਕੰਨ ਬੋਲੇ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਸਨ ਅਤੇ ਸਾਂਚੋ ਦੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਗੁਧਿਆਂ ਦਾ ਭੌਂਕਣਾ, ਸੂਰਾਂ ਦਾ ਘੁਰਨਾ, ਅਤੇ ਬਿੱਲੀਆਂ ਦਾ ਭੌਂਕਣਾ ਵੀ ਸੁਣਾਈ ਦਿੰਦਾ ਸੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਚੀਕਾਂ ਰਾਤ ਦੀ ਚੁੱਪ ਦੁਆਰਾ ਵਧਾਈਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਸਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਸਭ ਨੂੰ ਮੋਹਿਤ ਨਾਈਟ ਨੇ ਇੱਕ ਬੁਰਾ ਸ਼ਗਨ ਮੰਨਿਆ। ਇਸ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਸੁੱਕੂਆਇਰ ਨੂੰ ਕਿਹਾ:

"ਸਾਂਚੋ ਮੇਰੇ ਪੁੱਤਰ, ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਦੇ ਕਿਲ੍ਹੇ ਵੱਲ ਰਸਤਾ ਦਿਖਾਓਗੇ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਜਾਗਦੇ ਹੋਏ ਪਾ ਸਕਦੇ ਹਾਂ।"

"ਭੁਲਿਆਈ ਲਈ, ਮੈਂ ਕਿਸ ਕਿਲ੍ਹੇ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਵਾਂ?" ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਉਹ ਜਗ੍ਹਾ ਜਿੱਥੇ ਮੈਂ ਉਸਦੀ ਲਾੜੀ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਸੀ, ਉਹ ਇੱਕ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਘੁਰ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਸੀ।"

"ਉਸਨੂੰ ਉਸ ਪਲ ਜ਼ਰੂਰ ਹੀ ਇਕਾਂਤਵਾਸ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੋਵੇਗਾ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਉਸਦੇ ਸ਼ਾਹੀ ਮਹਿਲ ਦੇ ਕਿਸੇ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਲੁਕਣਗਾਹ ਵਿੱਚ, ਆਪਣੀਆਂ ਨੌਕਰਾਣੀਆਂ ਨਾਲ ਗੁਪਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਹਾਨ ਔਰਤਾਂ ਅਤੇ ਰਾਜਕੁਮਾਰੀਆਂ ਵਿੱਚ ਰਿਵਾਜ ਅਤੇ ਰਿਵਾਜ ਹੈ।"

"ਮਾਲਿਕ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਮੇਰੇ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਮੇਰੀ ਔਰਤ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਦਾ ਘਰ ਇੱਕ ਕਿਲ੍ਹਾ ਹੈ, ਕੀ ਇਹ ਸੰਭਵ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸਨੂੰ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਲੱਭਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਹੈ? ਕੀ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੜਕਾਉਣਾ ਅਤੇ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਜਗਾਉਣਾ ਉਚਿਤ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਅੰਦਰ ਆਉਣ ਦੇਣ, ਜੋ ਕਿ ਸਿਰਫ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਉਤੇਜਿਤ ਅਤੇ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰੇਗਾ? ਕੀ ਅਸੀਂ ਸੰਜੋਗ ਨਾਲ ਆਪਣੀਆਂ ਮਾਲਕਣਾਂ ਦੇ ਘਰਾਂ ਵਿੱਚ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੁਲਾ ਰਹੇ ਹਾਂ ਜਿਵੇਂ ਮਰਦ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਅਜਿਹੀਆਂ ਔਰਤਾਂ ਨੂੰ ਰੱਖਦੇ ਹਨ, ਰਾਤ ਦੇ ਹਰ ਘੰਟੇ ਆਉਂਦੇ-ਜਾਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਭਾਵੇਂ ਸਮਾਂ ਕਿੰਨਾ ਵੀ ਦੇਰ ਕਿਉਂ ਨਾ ਹੋਵੇ?"

"ਅਸੀਂ ਜੋ ਵੀ ਕਰੀਏ, ਪਹਿਲਾਂ ਸਾਨੂੰ ਮਹਿਲ ਲੱਭਣ ਦਿਓ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਫਿਰ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਾਂਗਾ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਅਗਲੇ ਕੀ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਪਰ ਉੱਥੇ ਦੇਖੋ, ਸਾਂਚੋ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਮੇਰੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਮੈਨੂੰ ਧੋਖਾ ਨਾ ਦੇਣ, ਉਹ ਵੱਡੀ ਚੀਜ਼ ਜਿਸਨੂੰ ਅਸੀਂ ਇੱਥੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਦਾ ਮਹਿਲ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।"

"ਖੈਰ, ਜੇ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਰਾਹ ਦਿਖਾਵੇ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਸ਼ਾਇਦ ਇਹੀ ਹੋਵੇਗਾ, ਪਰ ਭਾਵੇਂ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਦੇਖਾਂ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਹੱਥਾਂ ਨਾਲ ਛੂਹਾਂ, ਮੈਂ ਅਜਿਹੀ ਚੀਜ਼ 'ਤੇ ਓਨਾ ਹੀ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਗਾ ਜਿੰਨਾ ਮੈਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਾਂਗਾ ਕਿ ਇਹ ਹੁਣ ਦਿਨ ਹੈ।"

ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਰਾਹ ਦਿਖਾਉਂਦਾ ਰਿਹਾ, ਅਤੇ ਲਗਭਗ ਦੋ ਸੌ ਕਦਮ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸ ਵਸਤੂ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਜੋ ਪਰਛਾਵਾਂ ਪਾ ਰਹੀ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਬੁਰਜ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਇਆ ਕਿ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਇਮਾਰਤ ਇੱਕ ਮਹਿਲ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਸਗੋਂ ਸ਼ਹਿਰ ਦਾ ਮੁੱਖ ਚੁਰਚ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ:

"ਅਸੀਂ ਗਿਰਜਾਘਰ ਵਿੱਚ ਠੋਕਰ ਖਾ ਕੇ ਆ ਗਏ ਹਾਂ, ਸੋਚੋ।"

"ਮੈਂ ਇਹ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਹਾਂ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਅਤੇ, ਰੱਬ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਨਾਲ, ਅਸੀਂ ਆਪਣੀਆਂ ਕਬਰਾਂ ਵਿੱਚ ਠੋਕਰ ਨਹੀਂ ਖਾਵਾਂਗੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਜਿਹੇ ਸਮੇਂ ਕਬਰਸਤਾਨਾਂ ਵਿੱਚ

ਲੱਘਣਾ ਚੰਗਾ ਸੱਕੇਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਹੈ, ਜੇ ਮੈਨੂੰ ਸਹੀ ਯਾਦ ਹੈ, ਕਿ ਸਾਡੀ ਔਰਤ ਦਾ ਘਰ ਇੱਕ ਬੰਦ ਗਲੀ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਹੈ।"

"ਰੱਬ ਤੇਨੂੰ ਸਰਾਪ ਦੇਵੇ, ਤੂੰ ਮੂਰਖ!" ਡੌਨ ਕੁਇਜੋਟ ਚੀਕਿਆ। "ਤੁਸੀਂ ਕਦੇ ਗਲੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕਿਲ੍ਹੇ ਜਾਂ ਮਹਿਲ ਬਣਾਏ ਜਾਣ ਬਾਰੇ ਕਿੱਥੇ ਸੁਣਿਆ ਹੈ?"

"ਮਾਲਕ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਹਰੇਕ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਆਪਣੇ ਰਿਵਾਜ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਥੇ ਟੋਬੋਸੋ ਵਿੱਚ ਗਲੀਆਂ ਵਿੱਚ ਮਹਿਲ ਅਤੇ ਹੋਰ ਵੱਡੀਆਂ ਇਮਾਰਤਾਂ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਰਿਵਾਜ ਹੋਵੇ। ਇਸ ਲਈ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਗਲੀਆਂ ਅਤੇ ਨਾਲ ਲੱਗਦੀਆਂ ਗਲੀਆਂ ਦੀ ਖੋਜ ਕਰਨ ਦਿਓ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਕੋਨੇ 'ਤੇ ਮੈਂ ਉਸ ਮਹਿਲ ਨੂੰ ਦੇਖਾਂ - ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਉਮੀਦ ਹੈ ਕਿ ਇਸਨੂੰ ਕੁੱਤਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਕੁਚਲਿਆ ਹੋਇਆ ਪਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਖੁਸ਼ੀ ਭਰੇ ਪਿੱਛਾ 'ਤੇ ਅਗਵਾਈ ਕੀਤੀ ਸੀ।"

"ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੂੰ ਮੇਰੀ ਔਰਤ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਮਾਮਲਿਆਂ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰਦਿਆਂ ਹੋਰ ਸੁਤਿਕਾਰ ਦਿਖਾਵੇਂ, ਸੈਂਚੋ। ਆਓ ਆਪਾਂ ਬਹਿਸ ਨਾ ਕਰੀਏ ਜਾਂ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਲਈ ਬਾਲਟੀ ਨਾ ਸੁੱਟ ਦੇਈਏ ਕਿਉਂਕਿ ਦੁੱਧ ਡੁੱਲ ਗਿਆ ਸੀ।"

"ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਰੋਕਾਂਗਾ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਪਰ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਔਰਤ ਦਾ ਘਰ ਇੱਕ ਵਾਰ ਦੇਖਿਆ ਸੀ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਮੰਨ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਹਰ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਪਛਾਣਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਨੂੰ ਲੱਭ ਲੈਂਦਾ ਹਾਂ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਵਾਰ ਦੇਖਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਨਹੀਂ ਲੱਭ ਸਕਦੇ?"

"ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਵੱਲ ਧੱਕ ਦਿਓਗੇ, ਸਾਂਚੋ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਇੱਥੇ ਦੇਖੋ, ਤੁਸੀਂ ਪਾਖੰਡੀ, ਕੀ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹਜ਼ਾਰ ਵਾਰ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੇ ਸਾਰੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਕਦੇ ਵੀ ਬੇਮਿਸਾਲ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਨਹੀਂ ਦੇਖੀ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਮੇਰਾ ਪੈਰ ਕਦੇ ਉਸਦੇ ਮਹਿਲ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ਿਆਂ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ? ਮੈਂ ਉਸ ਨਾਲ ਸਿਰਫ਼ ਸੁਣੀਆਂ-ਸੁਣਾਈਆਂ ਗੱਲਾਂ ਦੁਆਰਾ ਅਤੇ ਸੁੰਦਰਤਾ ਅਤੇ ਬੁੱਧੀ ਵਜੋਂ ਉਸਦੀ ਮਹਾਨ ਸਾਖ ਦੇ ਕਾਰਨ ਮੋਹਿਤ ਹਾਂ।"

"ਤਾਂ ਸੱਚ ਆਖ਼ਿਰਕਾਰ ਸਾਹਮਣੇ ਆ ਗਿਆ!" ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। "ਖੈਰ, ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ, ਹੁਣ ਮੈਂ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਵੀ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ।"

"ਇਹ ਅਸੰਭਵ ਹੈ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਚੀਕਿਆ, "ਕਿਉਂਕਿ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੱਸ ਦਿੱਤਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਦੁਆਰਾ ਭੇਜੀ ਗਈ ਚਿੱਠੀ ਦਾ ਜਵਾਬ ਲਿਆਏ ਸੀ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਕਣਕ ਛਾਂਟਦੇ ਹੋਏ ਦੇਖਿਆ ਸੀ।"

"ਇਸ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਨਾ ਕਰੋ, ਮਾਲਕ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝੋ ਕਿ ਮੇਰਾ ਉਸਨੂੰ ਦੇਖਣਾ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਜੋ ਜਵਾਬ ਆਇਆ ਹੈ ਉਹ ਵੀ ਸੁਣੀ-ਸੁਣੀ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਉਸ ਔਰਤ ਨੂੰ ਪਛਾਣਨ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਨਹੀਂ ਹਾਂ ਜਿੰਨਾ ਕਿ ਅਸਮਾਨ 'ਤੇ ਮੁੱਕਾ ਮਾਰਨਾ।"

"ਸਾਂਚੋ, ਸੈਂਚੋ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮਜ਼ਾਕ ਕਰਨ ਦੇ ਕਈ ਵਾਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਕਈ ਵਾਰ ਇਹ ਬਹੁਤ ਮਾੜੇ ਸੁਆਦ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਲਈ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਆਤਮਾ ਦੀ ਮਾਲਕਣ ਨੂੰ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ ਜਾਂ ਉਸ ਨਾਲ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ, ਇਸ ਲਈ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਇਹੀ ਗੱਲ ਕਹਿਣ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਬਿਲਕੁਲ ਉਲਟ ਸੱਚ ਹੈ।"

ਜਦੋਂ ਉਹ ਦੋਵੇਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ 'ਤੇ ਚਰਚਾ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਨੌਜਵਾਨ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਜਿਸਦੇ ਕੋਲ ਖੱਚਰਾਂ ਦਾ ਜੋੜਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੱਲ ਆ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਹਲ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਤੋਂ ਜੋ ਉਹ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਖਿੱਚ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਖੇਤ ਦਾ ਮੁੰਡਾ ਮੰਨਿਆ ਜੋ ਦਿਨ ਚੜ੍ਹਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਆਪਣੀ ਹਲ ਵਾਹੁਣੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਲਈ ਉੱਠਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹੀ ਸੱਚ ਸਾਬਤ ਹੋਇਆ। ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ-ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਅੱਗੇ ਵਧ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਉਹ ਗਾਥਾ ਗਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ:

ਤੁਸੀਂ ਫ਼ਰਾਂਸੀਸੀ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਬੁਰਾ ਹਾਲ ਮਿਲਿਆ
ਰੋਨਸੇਵੈਲਸ ਦੇ ਉਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ।

"ਮੈਨੂੰ ਫਾਂਸੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਸਾਂਚੋ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਇਹ ਸੁਣ ਕੇ ਕਿਹਾ, "ਜੇ ਅੱਜ ਰਾਤ ਸਾਨੂੰ ਕੁਝ ਚੰਗਾ ਮਿਲਿਆ ਤਾਂ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਸੁਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਉਹ ਖੇਤ ਦਾ ਮੁੰਡਾ ਕੀ ਗਾ ਰਿਹਾ ਹੈ?"

"ਬਿਲਕੁਲ, ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਪਰ ਰੇਨਸੇਵੈਲੇਸ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਕੀ ਲੈਣਾ ਦੇਣਾ ਹੈ? ਉਹ ਸ਼ਾਇਦ ਕੈਲਾਇਨੋਸ ਦਾ ਗਾਥਾ ਗਾ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਇਸ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਫ਼ਰਕ ਪਾਵੇਗਾ ਕਿ ਸਾਡਾ ਮਾਮਲਾ ਚੰਗਾ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਮਾੜਾ।"

ਉਸੇ ਪਲ ਮੁੰਡਾ ਆ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ:

"ਕੀ ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸ ਸਕਦਾ ਹੈਂ, ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ - ਅਤੇ ਰੱਬ ਤੈਨੂੰ ਖੁਸ਼ਹਾਲ ਹੁੰਦੇ ਦੇਖੇਗਾ - ਟੋਬੋਸੋ ਦੀ ਬੇਮਿਸਾਲ ਰਾਜਕੁਮਾਰੀ ਡੋਨਾ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਦੇ ਮਹਿਲ ਕਿੱਥੇ ਹਨ?"

"ਮਹਾਰਾਜ," ਮੁੰਡੇ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਮੈਂ ਇੱਥੇ ਇੱਕ ਅਜਨਬੀ ਹਾਂ ਅਤੇ ਇਸ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਮੀਰ ਕਿਸਾਨ ਲਈ ਖੇਤਾਂ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕੁਝ ਦਿਨ ਹੀ ਹੋਏ ਹਾਂ। ਗਲੀ ਦੇ ਪਾਰ ਉਸ ਘਰ ਵਿੱਚ ਪਿੰਡ ਦਾ ਪੁਜਾਰੀ ਅਤੇ ਸੈਕਰਿਸਟਨ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਸ ਰਾਜਕੁਮਾਰੀ ਔਰਤ ਦੀ ਖ਼ਬਰ ਦੇ ਸਕੇਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਟੋਬੋਸੋ ਦੇ ਸਾਰੇ ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਸ਼ੱਕ ਹੈ ਕਿ ਪੂਰੇ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਰਾਜਕੁਮਾਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਬੇਸ਼ੱਕ, ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਔਰਤਾਂ ਹੋਣ, ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਹਰ ਇੱਕ ਆਪਣੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰਾਣੀ ਹੈ।"

"ਖੈਰ, ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜ਼ਰੂਰ ਉਹ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਮੈਂ ਪੁੱਛ ਰਿਹਾ ਹਾਂ।"

"ਸ਼ਾਇਦ ਹਾਂ," ਮੁੰਡੇ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਹੋਣਾ ਪਵੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਹੁਣ ਰੌਸ਼ਨੀ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ।"

ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਖੱਚਰਾਂ ਨੂੰ ਕੋਰੜੇ ਮਾਰਦੇ ਹੋਏ, ਉਹ ਹੋਰ ਸਵਾਲਾਂ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਚਲਾ ਗਿਆ। ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਹੈਰਾਨ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ ਨਹੀਂ ਦੇਖ ਕੇ ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ:

"ਮਾਲਕ, ਦਿਨ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਨੇੜੇ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਚੰਗੀ ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸੂਰਜ ਨੂੰ ਗਲੀ ਵਿੱਚ ਨਾ ਲੱਭਣ ਦੇਈਏ। ਸਾਡੇ ਲਈ ਸ਼ਹਿਰ ਛੱਡਣਾ ਬਿਹਤਰ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਜੋ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਇੱਥੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਦੇ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਝੁੱਲ ਵਿੱਚ ਛੁਪ ਸਕੇ। ਮੈਂ ਦਿਨ ਵੇਲੇ ਵਾਪਸ ਆਵਾਂਗਾ ਅਤੇ ਇਸ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਹਰ ਕੋਨੇ ਅਤੇ ਖੱਡ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਔਰਤ ਦੇ ਘਰ, ਕਿਲ੍ਹੇ ਜਾਂ ਮਹਿਲ ਦੀ ਭਾਲ ਕਰਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਜੇ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਨਾ ਮਿਲਿਆ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਅਫ਼ਸੋਸ ਹੋਵੇਗਾ; ਪਰ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਲੱਭਾਂਗਾ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਉਸਦੀ ਕਿਰਪਾ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਾਂਗਾ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਠਿਕਾਣੇ ਬਾਰੇ ਦੱਸਾਂਗਾ ਅਤੇ ਇਸ ਤੱਥ ਬਾਰੇ ਦੱਸਾਂਗਾ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸਿਰਫ਼ ਉਸਦੇ ਸ਼ਬਦ ਕਹਿਣ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਲਾਹ ਦੇ ਰਹੇ ਹੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਕਦੋਂ ਮਿਲ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਉਸਦੀ ਇੱਜ਼ਤ ਜਾਂ ਸਾਖ ਨਾਲ ਸਮਝੌਤਾ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ।"

"ਸਾਂਚੋ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੁਝ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਹੀਰੇ ਬੁੱਧੀ ਦੇ ਬੋਲ ਬੋਲ ਦਿੱਤੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸਲਾਹ ਦਾ ਸਵਾਗਤ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਪੂਰੇ ਦਿਲ ਨਾਲ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਾਂਗਾ; ਪਰ ਆਓ, ਮੇਰੇ ਪੁੱਤਰ, ਆਓ ਅਸੀਂ ਕੋਈ ਅਜਿਹੀ ਜਗ੍ਹਾ ਲੱਭੀਏ ਜਿੱਥੇ ਮੈਂ ਲੁਕ ਸਕਾਂ। ਜਿਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਕਿਹਾ ਸੀ, ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੀ ਔਰਤ ਨੂੰ ਲੱਭਣ, ਦੇਖਣ ਅਤੇ ਉਸ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਨ ਲਈ ਵਾਪਸ ਆਓਗੇ, ਜਿਸਦੀ ਵਿਵੇਕ ਅਤੇ ਸੋਚ-ਸਮਝ ਕੇ ਮੈਂ ਅਲੌਕਿਕ ਕਿਰਪਾ ਤੋਂ ਵੱਧ ਉਮੀਦ ਕਰਦਾ ਹਾਂ।"

ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਂਚੋ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਸ਼ਹਿਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਲਈ ਮਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਵੱਲੋਂ ਸੀਅਰਾ ਮੋਰੇਨਾ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦੇ ਗਏ ਜਵਾਬ ਦੀ ਝੂਠੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨਾ ਮਿਲੇ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਰਵਾਨਗੀ ਤੇਜ਼ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਉਹ ਤੁਰੰਤ ਚਲੇ ਗਏ। ਪਿੰਡ ਤੋਂ ਦੋ ਮੀਲ ਬਾਹਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਜੰਗਲ ਜਾਂ ਝੁੱਲ ਮਿਲੀ ਜਿੱਥੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਛੁਪਣਗਾਹ ਬਣਾਈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਸਾਂਚੋ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਨ ਲਈ ਸ਼ਹਿਰ ਵਾਪਸ ਆਇਆ, ਅਤੇ ਇਸ ਮਿਸ਼ਨ 'ਤੇ ਉਸਨੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕੀਤਾ ਜੋ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਕਿਸਮ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਅਤੇ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਕਿਸਮ ਦੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ।

ਦਸਵਾਂ ਅਧਿਆਇ

ਲੇਡੀ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਨੂੰ ਮੋਹਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸਾਂਚੋ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਦਾ ਵਰਣਨ, ਹੋਰ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਜਿੰਨੀਆਂ ਹਾਸੋਹੀਣੀਆਂ ਸੱਚੀਆਂ ਹਨ

ਜਦੋਂ ਸਾਡੇ ਮਹਾਨ ਇਤਿਹਾਸ ਦਾ ਲੇਖਕ ਇਸ ਅਧਿਆਇ ਦੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਬਾਰੇ ਦੱਸਣ ਲਈ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਚੁੱਪਚਾਪ ਛੱਡਣਾ ਪਸੰਦ ਕਰਦਾ, ਇਸ ਡਰ ਤੋਂ ਕਿ ਉਸ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੀਆਂ ਮੂਰਖਤਾਵਾਂ ਕਲਪਨਾਯੋਗ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀਆਂ ਮੂਰਖਤਾਵਾਂ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹਨ, ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੁਝ ਧਨੁਸ਼ਾਂ ਨਾਲ ਵੀ ਪਾਰ ਕਰ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਪਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਡਰਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ੰਕਿਆਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਉਸਨੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਿਲਕੁਲ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਿਖ ਦਿੱਤਾ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਵਾਪਰੀਆਂ ਸਨ, ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਰਮਾਣੂ ਜਿੰਨਾ ਵੀ ਬਦਲੇ ਬਿਨਾਂ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੀ ਸੱਚਾਈ ਬਾਰੇ ਉਠਾਏ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਇਤਰਾਜ਼ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਚਿੰਤਾ ਸੀ। ਉਹ ਇਸ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਰਾਹ 'ਤੇ ਚੱਲਣ ਵਿੱਚ ਬਿਲਕੁਲ ਸਹੀ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਸੱਚ, ਜੇ ਝੁਕਿਆ ਹੈ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਟੁੱਟਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਝੂਠ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਉੱਠਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਤੇਲ ਪਾਣੀ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਉੱਠਦਾ ਹੈ।

ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਆਪਣੇ ਇਤਿਹਾਸ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵਧਦੇ ਹੋਏ, ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਮਹਾਨ ਟੋਬੋਸੋ ਦੇ ਬਾਹਰ ਜੰਗਲ, ਜੰਗਲਾਂ ਜਾਂ ਓਕ ਦੇ ਰੁੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਛੁਪਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ, ਉਸਨੇ ਸਾਂਚੋ ਨੂੰ ਸ਼ਹਿਰ ਵਾਪਸ ਜਾਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਵਿੱਚ ਦੁਬਾਰਾ ਨਾ ਆਉਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ ਨਾਲ ਉਸਦੀ ਤਰਫੋਂ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਕਰ ਲੈਂਦਾ, ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕਰੇਗਾ ਕਿ ਉਹ ਉਸਦੀ ਬਦਕਿਸਮਤ ਨਾਈਟ ਨੂੰ ਉਸਦਾ ਸਤਿਕਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਵੇ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣਾ ਆਸ਼ੀਰਵਾਦ ਦੇਵੇ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਆਪਣੇ ਮੁਸ਼ਕਲ ਕੰਮਾਂ ਅਤੇ ਉੱਦਮਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਖੁਸ਼ਹਾਲ ਨਤੀਜੇ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕਰ ਸਕੇ। ਸਾਂਚੇ ਉਸਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਉਨਾ ਹੀ ਵਧੀਆ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹੋ ਗਿਆ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਲਿਆਇਆ ਸੀ।

"ਜਾਓ ਮੇਰੇ ਪੁੱਤਰ, ਮੇਰੇ ਪੁੱਤਰ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਸ ਸੁੰਦਰ ਸੂਰਜ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਪਾਉਂਦੇ ਹੋ ਜਿਸ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਮਿਲਣ ਜਾ ਰਹੇ ਹੋ ਤਾਂ ਘਬੂਰਾ ਨਾ ਜਾਓ। ਤੁਸੀਂ ਧਰਤੀ ਦੇ ਹੋਰ ਸਾਰੇ ਸਕੂਆਇਰਾਂ ਨਾਲੋਂ ਕਿੰਨੇ ਖੁਸ਼ਕਿਸਮਤ ਹੋ! ਯਾਦ ਰੱਖੋ ਕਿ ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੀ ਹੈ: ਕੀ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਮੇਰਾ ਸੁਨੇਹਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਕੀ ਉਸਦਾ ਚਿਹਰਾ ਆਪਣਾ ਰੰਗ ਬਦਲਦਾ ਹੈ?; ਕੀ ਉਹ ਮੇਰੇ ਨਾਮ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਨ 'ਤੇ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਅਤੇ ਚਿੰਤਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ?; ਕੀ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਗੱਦੇ 'ਤੇ ਰੋਕ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਬੈਠਾ ਪਾਉਂਦੇ ਹੋ?; ਜਾਂ ਜੇ ਉਹ ਖੜ੍ਹੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਧਿਆਨ ਦਿਓ ਕਿ ਕੀ ਉਹ ਆਪਣਾ ਭਾਰ ਇੱਕ ਪੈਰ ਤੋਂ ਦੂਜੇ ਪੈਰ ਵੱਲ ਬਦਲਦੀ ਹੈ, ਜਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣਾ ਜਵਾਬ ਦੋ ਜਾਂ ਤਿੰਨ ਵਾਰ ਦੁਹਰਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਕੀ ਉਸਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਨਰਮ ਤੋਂ ਸਖ਼ਤ ਜਾਂ ਅਸਹਿਮਤ ਤੋਂ ਪਿਆਰ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਜਾਂਦੀ ਹੈ; ਕੀ ਉਹ ਆਪਣੇ ਵਾਲਾਂ ਨੂੰ ਵਿਵਸਥਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਉਠਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਇਸਨੂੰ ਵਿਵਸਥਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਾ ਹੋਵੇ; ਸੰਖੇਪ ਵਿਚ, ਮੇਰੇ ਪੁੱਤਰ, ਉਸਦੀ ਹਰ ਕਾਰਵਾਈ ਅਤੇ ਇਸ਼ਾਰੇ 'ਤੇ ਨਜ਼ਰ ਰੱਖੋ, ਕਿਉਂਕਿ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕੀ ਵਾਪਰਦਾ ਹੈ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਦਿਓਗੇ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਵਾਂਗਾ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਦਿਲ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਅੰਦਰਲੇ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿਚ ਪਿਆਰ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੀ ਲੁਕਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਉਸ ਲਈ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰੋ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਤਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਸਾਂਚੋ, ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ, ਤਾਂ ਪ੍ਰੇਮੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਬਾਹਰੀ ਹਾਵ-ਭਾਵ ਅਤੇ ਕਿਰਿਆਵਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਰੂਹਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕੀ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਇਹ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨ ਲਈ ਸਭ ਤੋਂ ਭਰੋਸੇਮੰਦ ਸੰਦੇਸ਼ਵਾਹਕ ਹਨ। ਜਾਓ, ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਸਮਤ ਮੇਰੇ ਨਾਲੋਂ ਉੱਤਮ ਹੋਵੇ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨਾਲੋਂ ਬਿਹਤਰ ਹੋਣ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਮੈਂ ਡਰਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਉਮੀਦ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇੱਥੇ ਉਸ ਕੰਡੀ ਇਕਾਂਤ ਵਿਚ ਅਨੁਭਵ ਕਰੋਗੇ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਛੱਡ ਰਹੇ ਹੋ।"

"ਮੈਂ ਜਲਦੀ ਜਾਵਾਂਗਾ ਅਤੇ ਵਾਪਸ ਆਵਾਂਗਾ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਉਮੀਦ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਜੋ ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਹਿੰਮਤ ਬਚੀ ਹੈ ਉਸਨੂੰ ਵਧਾ ਦੇਵੇਗੀ, ਜੋ ਕਿ ਸ਼ਾਇਦ ਇੱਕ ਹੇਜ਼ਲ ਗਿਰੀ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਮਸ਼ਹੂਰ ਕਹਾਵਤ ਵੱਲ ਵੀ ਧਿਆਨ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ: "ਮਜ਼ਬੂਤ ਦਿਲ ਬਦਕਿਸਮਤੀ 'ਤੇ ਕਾਬੂ ਪਾਉਂਦਾ ਹੈ", ਅਤੇ ਉਹ ਦੂਜੀ: "ਜਿੱਥੇ ਧੂੰਆਂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਉੱਥੇ ਅੱਗ ਹੁੰਦੀ ਹੈ" ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ: "ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਇਸਦੀ ਉਮੀਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਤਾਂ ਖਰਗੋਸ਼ ਛਾਲ ਮਾਰਦਾ ਹੈ"। ਮੈਂ ਇਹ ਸਭ ਇਸ ਲਈ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਕਿਉਂਕਿ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਕੱਲ੍ਹ ਰਾਤ ਮੇਰੀ ਔਰਤ ਦੇ ਮਹਿਲ ਜਾਂ ਕਿਲ੍ਹੇ ਨਹੀਂ ਮਿਲੇ ਹੋਣਗੇ, ਹੁਣ ਜਦੋਂ ਦਿਨ ਹੈ ਤਾਂ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਦੋਂ ਲੱਭਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਇਸਦੀ ਉਮੀਦ ਕਰੋਦਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਉਹ ਮਿਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਬਾਕੀ ਮੇਰੇ 'ਤੇ ਛੱਡ ਸਕਦੀ ਹੈ।"

"ਸਾਂਚੋ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨਨ ਉਮੀਦ ਹੈ ਕਿ ਪਰਮਾਤਮਾ ਮੈਨੂੰ ਮੇਰੇ ਯਤਨਾਂ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਕਹਾਵਤਾਂ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਸਫਲਤਾ ਦੇਵੇਗਾ।"

ਇਹ ਕਹਿਣ 'ਤੇ, ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਆਪਣੇ ਡੰਪਲ ਨੂੰ ਚਾਬੁਕ ਮਾਰੀ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਰਾਹ ਤੁਰ ਪਿਆ। ਡੌਨ ਕਿਉਜੋਟ ਪਿੱਛੇ ਰਹਿ ਗਿਆ, ਆਪਣੇ ਘੋੜੇ 'ਤੇ ਬੈਠਾ, ਆਪਣੇ ਰਕਾਬਾਂ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਹਾਰਾ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਨੇਜ਼ੇ 'ਤੇ ਝੁਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਉਸਦਾ ਸਿਰ ਉਦਾਸ, ਉਲਝਣ ਵਾਲੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਇਹ ਉਹ ਥਾਂ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਅਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਜਾਵਾਂਗੇ ਜਦੋਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸਾਂਚੇ ਪਾਂਜ਼ਾ ਦੇ ਨਾਲ ਜਾਵਾਂਗੇ, ਜੋ ਉਸ ਮਾਲਕ ਨਾਲੋਂ ਘੱਟ ਉਲਝਣ ਅਤੇ ਡਰ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਚਲਾ ਗਿਆ ਜਿਸਨੂੰ ਉਹ ਪਿੱਛੇ ਛੱਡ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਸਾਂਚੋ ਜੰਗਲ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਆਇਆ, ਉਸਨੇ ਮੁੜ ਕੇ ਪਿੱਛੇ ਮੁੜ ਕੇ ਦੇਖਿਆ। ਇਹ ਦੇਖ ਕੇ ਕਿ ਡੌਨ ਕਿਉਜੋਟ ਹੁਣ ਨਜ਼ਰ ਨਹੀਂ ਆ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਗਿੱਦੜ ਤੋਂ ਉਤਰਿਆ, ਇੱਕ ਰੁੱਖ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਬੈਠ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨਾਲ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਕਰਨ ਲੱਗਾ:

"ਕੀ ਸਾਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ, ਭਰਾ ਸਾਂਚੋ, ਤੂੰ ਕਿੱਥੇ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈਂ? ਕੀ ਇਹ ਕਿਸੇ ਗੁਆਚੇ ਗਿੱਦੜ ਨੂੰ ਲੱਭਣ ਲਈ ਹੈ?" "ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ।" "ਫਿਰ ਤੂੰ ਕੀ ਲੱਭ ਰਹੀ ਹੈਂ?" "ਮੈਂ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਰਾਜਕੁਮਾਰੀ ਦੀ ਭਾਲ ਕਰ ਰਹੀ ਹਾਂ, ਬੱਸ ਇੰਨਾ ਹੀ, ਜੋ ਆਪਣੇ ਵਿਅਕਤੀ ਵਿੱਚ ਸੁਰਜ਼ ਅਤੇ ਅਸਮਾਨ ਦੀ ਸੁੰਦਰਤਾ ਨੂੰ ਜੋੜਦੀ ਹੈ।" "ਅਤੇ ਕਿੱਥੇ, ਸਾਂਚੋ, ਕੀ ਤੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੈਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਵਿਅਕਤੀ ਮਿਲੇਗਾ?" "ਕਿੱਥੇ? ਟੋਬੋਸੋ ਦੇ ਮਹਾਨ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ।" "ਚੰਗਾ, ਅਤੇ ਤੂੰ ਉਸਨੂੰ ਕਿਸਦੀ ਭਾਲ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈਂ?" "ਲਾ ਮੰਚਾ ਦੇ ਮਸ਼ਹੂਰ ਨਾਈਟ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ, ਗਲਤੀਆਂ ਨੂੰ ਸਹੀ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਅਤੇ ਪਿਆਸਿਆਂ ਲਈ ਭੋਜਨ ਅਤੇ ਭੁੱਖਿਆਂ ਲਈ ਪੀਣ ਵਾਲਾ ਪਦਾਰਥ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲਾ।" "ਇਹ ਸਭ ਬ੍ਰਹਮ ਵਧੀਆ ਹੈ, ਪਰ ਕੀ ਤੈਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕਿੱਥੇ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ, ਸਾਂਚੋ?" 'ਮੇਰਾ ਮਾਲਕ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕਿਸੇ ਸ਼ਾਹੀ ਮਹਿਲ ਜਾਂ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਕਿਲ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗਾ।" "ਅਤੇ ਕੀ ਤੂੰ ਕਦੇ ਉਸਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਹੈ?" "ਨਾ ਤਾਂ ਮੈਂ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਮੇਰੇ ਮਾਲਕ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਕਦੇ ਦੇਖਿਆ ਹੈ।" "ਖੈਰ, ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਕਿ ਜੇ ਟੋਬੋਸੋ ਦੇ ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਹੁੰਦਾ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਰਾਜਕੁਮਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਭਰਮਾਉਣ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਔਰਤਾਂ ਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਨ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਇੱਥੇ ਆਏ ਹੋ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਪਸਲੀਆਂ ਨੂੰ ਸਿੱਧਾ ਸ਼ਰਾਬ ਦੇਣ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਸਰੀਰ ਦੀ ਹਰ ਹੱਡੀ ਤੋੜਨ ਦਾ ਪੂਰਾ ਹੱਕ ਹੋਵੇਗਾ?" "ਉਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੋਣਗੇ, ਪਰ ਸਿਰਫ਼ ਤਾਂ ਹੀ ਜੇਕਰ ਉਹ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮੈਂ ਹੁਕਮ ਅਧੀਨ ਸੀ, ਅਤੇ ਸੰਦੇਸ਼ਵਾਹਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਸੁਮਗਰੀ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਨਹੀਂ ਹਨ।" "ਇਸ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਨਾ ਕਰੋ, ਸਾਂਚੋ, ਕਿਉਂਕਿ ਲਾ ਮੰਚਾ ਦੇ ਲੋਕ ਜਿੰਨੇ ਹੀ ਗਰਮ ਸੁਭਾਅ ਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਸਤਿਕਾਰਯੋਗ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਹ ਕਿਸੇ ਦੀ ਬਕਵਾਸ ਨੂੰ ਸਹਿਣ ਨਹੀਂ ਕਰਨਗੇ; ਅਤੇ, ਜੇਵ ਦੁਆਰਾ, ਜੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੁਝ ਸ਼ੱਕ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵਾਅਦਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਹਾਡਾ ਬੁਰਾ ਸਮਾਂ ਹੋਵੇਗਾ।". "ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਦੂਰ ਹੋ ਜਾ, ਤੂੰ ਸੈਕਸ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਔਰਤ! ਤੈਨੂੰ ਮੈਨੂੰ ਧਮਕੀ ਦੇਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ! ਤੈਨੂੰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਕਿ ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿੰਨ ਲੱਤਾਂ ਵਾਲੀ ਬਿੱਲੀ ਦੀ ਭਾਲ ਵਿੱਚ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਜਦੋਂ ਟੋਬੋਸੋ ਵਿੱਚ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਦੀ ਭਾਲ ਕਰਨਾ ਰਵੇਨਾ ਵਿੱਚ ਮਾਰੀਆ ਨਾਮ ਦੀ ਕੁੜੀ ਜਾਂ ਸੁਲਾਮਾਂਕਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਦੀ ਭਾਲ ਕਰਨ ਵਰਗਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਖੁਦ ਸ਼ੈਤਾਨ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨੇ ਨਹੀਂ ਜਿਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਗੜਬੜ ਵਿੱਚ ਫਸਾਇਆ ਹੈ!"

ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਇਹ ਗੱਲਬਾਤ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨਾਲ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ਾਂ ਦਾ ਬਦਲਾ ਸਿਰਫ਼ ਗੱਲਬਾਤ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਵਿੱਚ ਹੀ ਮਿਲਿਆ।

"ਖੈਰ, ਹੁਣ, "ਮੌਤ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਇੱਕ ਇਲਾਜ ਹੈ", ਜਿਸਦੇ ਜੂਲੇ ਹੇਠ ਸਾਨੂੰ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਲੰਘਣਾ ਪਵੇਗਾ, ਚਾਹੇ ਚਾਹੇ ਨਾ ਚਾਹੇ, ਜਦੋਂ ਸਾਡੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਨਿਸ਼ਾਨੀਆਂ ਦੇਖੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਮੇਰਾ ਇਹ ਮਾਲਕ ਇੱਕ ਪਾਗਲ ਪਾਗਲ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਪਿੱਛੇ ਨਹੀਂ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਉਸਦਾ ਪਾਲਣ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਮੈਂ ਸ਼ਾਇਦ ਉਸ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਮੂਰਖ ਹਾਂ ਜੇਕਰ ਕਹਾਵਤਾਂ ਸੱਚ ਹਨ ਜੋ ਕਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ "ਮੈਨੂੰ ਦੱਸੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸਦੀ ਸੰਗਤ ਰੱਖਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਾਂਗਾ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕੌਣ ਹੋ", ਅਤੇ "ਇੱਕ ਖੰਭ ਵਾਲੇ ਪੰਛੀ ਇਕੱਠੇ ਝੁੰਡ ਕਰਦੇ ਹਨ"। ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਜਿੰਨਾ ਪਾਗਲ ਹੈ ਓਨਾ ਹੀ ਪਾਗਲ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਕਿਸ਼ਮ ਦੇ ਪਾਗਲਪਨ ਤੋਂ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਹੈ ਜੋ ਅਕਸਰ ਇੱਕ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਦੂਜੀ ਲਈ ਗਲਤੀ ਕਰਦਾ ਹੈ - ਚਿੱਟੇ ਕਾਲੇ ਅਤੇ ਕਾਲੇ ਚਿੱਟੇ ਨੂੰ ਮੰਨਣਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਪੌਣ ਚੱਕੀਆਂ ਦੈਂਤ ਸਨ, ਧਾਰਮਿਕ ਖੱਚਰ ਭੇਡਾਂ, ਭੇਡਾਂ ਦੇ ਝੁੰਡ ਦੁਸ਼ਮਣ ਫੌਜਾਂ, ਅਤੇ ਉਸ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੀਆਂ ਕਈ ਹੋਰ ਚੀਜ਼ਾਂ - ਉਸਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦਿਵਾਉਣਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਜੋ ਪਹਿਲੀ ਫਾਰਮ ਕੁੜੀ ਨੂੰ ਮਿਲਦਾ ਹਾਂ ਉਹ ਲੇਡੀ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਹੈ। ਅਤੇ ਜੇ ਉਹ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਮੇਰਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰੋ, ਮੈਂ ਸਹੁੰ ਖਾਵਾਂਗਾ ਕਿ ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ; ਅਤੇ ਜੇ ਉਹ ਉਲਟ ਸਹੁੰ ਖਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਹੋਰ ਵੀ ਸਖ਼ਤ ਸਹੁੰ ਖਾਵਾਂਗਾ; ਅਤੇ ਜੇ ਉਹ ਸਹੁੰ ਖਾਂਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਸਹੁੰ ਖਾਂਦਾ ਰਹਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਆਖਰੀ ਗੱਲ ਕਹੀ ਜਾਵਾਂਗਾ। ਸ਼ਾਇਦ ਜੇ ਮੈਂ ਕਾਫ਼ੀ ਦੇਰ ਤੱਕ ਜਾਰੀ ਰਹਾਂ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੁਰਸੁਯੋਗ ਕੰਮਾਂ 'ਤੇ ਕੁਜਣਾ ਬੰਦ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਦੇਖਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਕਿੰਨੇ ਮਾੜੇ ਜਵਾਬ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ। ਜਾਂ ਸ਼ਾਇਦ ਉਹ ਸੋਚੇਗਾ, ਜੋ ਉਹ ਸ਼ਾਇਦ ਕਰੇਗਾ, ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਸ਼ਟ ਜਾਦੂਗਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਜਿਸਨੂੰ ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਬੁਰਾ-ਭਲਾ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਨੇ ਆਪਣਾ ਰੂਪ ਬਦਲ ਕੇ ਉਸਨੂੰ ਦਰਦ ਅਤੇ ਦੁੱਖ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।"

ਇਹ ਸੋਚ ਕੇ ਸਾਂਚੇ ਪਾਂਜ਼ਾ ਦੀ ਆਤਮਾ ਸ਼ਾਂਤ ਹੋ ਗਈ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੂਰਾ ਹੋਣ ਬਾਰੇ ਸੋਚਿਆ। ਉਸਨੇ ਡੌਨ ਕਿਕਸੋਟ ਨੂੰ ਯਕੀਨ ਦਿਵਾਉਣ ਲਈ ਦੁਪਹਿਰ ਤੱਕ ਦਾ ਸਮਾਂ ਉਸ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਬਿਤਾਇਆ ਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਟੋਬੋਸੋ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਵਾਪਸ ਜਾਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਹੈ। ਉਸਦੇ ਲਈ ਸਭ ਕੁਝ ਇੰਨਾ ਵਧੀਆ ਹੋਇਆ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਹ ਆਪਣੇ ਡੈਪਲ 'ਤੇ ਸਵਾਰ ਹੋਣ ਲਈ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋਇਆ, ਉਸਨੇ ਟੋਬੋਸੋ ਤੋਂ ਤਿੰਨ ਫਾਰਮ ਕੁੜੀਆਂ ਨੂੰ ਨਰ ਜਾਂ ਮਾਦਾ ਗਧਿਆਂ 'ਤੇ ਸਵਾਰ ਹੋ ਕੇ ਆਪਣੇ ਵੱਲ ਆਉਂਦੇ ਦੇਖਿਆ, ਲੇਖਕ ਇਹ ਦੱਸਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਕਿ ਕਿਹੜੀਆਂ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਗਧੀਆਂ ਨਹੀਂ ਸਨ, ਜੋ ਕਿ ਪਿੰਡ ਦੀਆਂ ਔਰਤਾਂ ਦੇ ਰਵਾਇਤੀ ਘੋੜੇ ਹਨ; ਪਰ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸਭ ਬੀਨਜ਼ ਦੇ ਢੇਰ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਾਂ ਕੱਢਣ ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਸਾਂਚੇ ਨੇ ਫਾਰਮ ਕੁੜੀਆਂ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਉਹ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਡੌਨ ਕਿਕਸੋਟ ਕੋਲ ਵਾਪਸ ਗੋਲੀ ਵਾਂਗ ਸਵਾਰ ਹੋ ਗਿਆ, ਜਿਸਨੂੰ ਉਸਨੇ ਹਉਕੇ ਭਰਦੇ ਅਤੇ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਪਿਆਰ ਭਰੇ ਵਿਰਲਾਪ ਕਰਦੇ ਪਾਇਆ। ਜਦੋਂ ਡੌਨ ਕਿਕਸੋਟ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਦੇਖਿਆ, ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ:

"ਕੀ ਖ਼ਬਰ ਹੈ, ਸਾਂਚੇ ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ? ਕੀ ਮੈਂ ਅੱਜ ਚਿੱਟੇ ਪੱਥਰ ਨਾਲ ਨਿਸ਼ਾਨ ਲਗਾਵਾਂ ਜਾਂ ਕਾਲੇ ਪੱਥਰ ਨਾਲ?"

"ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਨਾਲ ਇਸਨੂੰ ਲਾਲ ਗੈਰੂ ਦੇ ਰੰਗ ਨਾਲ ਪੇਂਟ ਕਰਨਾ ਬਿਹਤਰ ਹੁੰਦਾ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੀਆਂ ਕੰਧਾਂ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੋਟਿਸਾਂ ਵਾਂਗ, ਤਾਂ ਜੋ ਹਰ ਕੋਈ ਜੋ ਉੱਥੋਂ ਲੰਘਦਾ ਹੈ ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰ ਦਿਖਾਈ ਦੇਵੇ।"

"ਫਿਰ ਤੁਸੀਂ ਚੰਗੀ ਖ਼ਬਰ ਲਿਆ ਰਹੇ ਹੋ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ," ਸਾਂਚੇ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਸਿਰਫ਼ ਰੋਸੀਨਾਂਤੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਜੰਗਲ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਣ ਦੀ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਤੁਸੀਂ ਟੋਬੋਸੋ ਦੀ ਔਰਤ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਨੂੰ ਦੋ ਨੌਕਰਾਣੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਦੇਖੋਗੇ, ਜੋ ਸਾਰੀਆਂ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਲਈ ਆ ਰਹੀਆਂ ਹਨ।"

"ਦਇਆਵਾਨ ਸਵਰਗ, ਸਾਂਚੇ ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ! ਤੂੰ ਕੀ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਹੈਂ?" ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਨੂੰ ਧੋਖਾ ਦੇਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਾ ਕਰ ਜਾਂ ਝੂਠੀਆਂ ਉਮੀਦਾਂ ਨਾਲ ਮੇਰੀ ਸਭ ਤੋਂ ਸੱਚੀ ਉਦਾਸੀ ਨੂੰ ਦੂਰ ਨਾ ਕਰ।"

"ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਨੂੰ ਧੱਕਾ ਦੇ ਕੇ ਮੈਨੂੰ ਕੀ ਮਿਲੇਗਾ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਲਈ ਸੁੱਚਾਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੇ ਕੰਢੇ 'ਤੇ ਹੋ? ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਸਿਰਫ਼ ਆਪਣੇ ਘੋੜੇ ਨੂੰ ਉਭਾਰੋ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਸਾਡੀ ਮਾਲਕਣ ਰਾਜਕੁਮਾਰੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕੱਦ ਵਰਗੀ ਔਰਤ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਪਹਿਰਾਵੇ ਅਤੇ ਸ਼ਿੰਗਾਰਿਆ ਹੋਇਆ ਦੇਖੋਗੇ। ਉਹ ਅਤੇ ਉਸਦੀਆਂ ਨੱਕਰਾਣੀਆਂ ਸੁਨਹਿਰੀ ਅੰਗਿਆਰਾਂ, ਮੋਤੀਆਂ, ਹੀਰਿਆਂ ਅਤੇ ਰੂਬੀਜ਼ ਦੇ ਗੁੱਛਿਆਂ, ਦਸ ਪਰਤਾਂ ਮੋਟੀਆਂ ਬਰੋਕੇਡਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਸੱਚੀ ਤਸਵੀਰ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਰਗਦੇ ਵਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਿੱਠ ਹੇਠਾਂ ਡਿੱਗ ਰਹੇ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਸੂਰਜ ਦੀਆਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਕਿਰਨਾਂ ਹਵਾ ਵਿੱਚ ਝੂਲ ਰਹੀਆਂ ਹਨ; ਅਤੇ ਆਖਰੀ ਪਰ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਨਹੀਂ, ਉਹ ਸਾਰੇ ਤਿੰਨ ਮੇਟਲਡ ਬੈਲਫ੍ਰਾਈਜ਼ 'ਤੇ ਸਵਾਰ ਹਨ ਜੋ ਸੱਚਮੁੱਚ ਦੇਖਣ ਯੋਗ ਹਨ।"

"'ਪ੍ਰਾਲਫ੍ਰੀਜ਼,' ਤੁਹਾਡਾ ਮਤਲਬ ਹੈ, ਸਾਂਚੋ।"

"ਕੀ ਬੇਲਫ੍ਰੀ ਅਤੇ ਪੈਲਫ੍ਰੀ ਵਿੱਚ ਇੰਨਾ ਫ਼ਰਕ ਹੈ?" ਸੈਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਖੈਰ, ਉਹ ਜੋ ਵੀ ਸਵਾਰੀ ਕਰ ਰਹੀਆਂ ਹਨ, ਉਹ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਦਿੱਖ ਵਾਲੀਆਂ ਔਰਤਾਂ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਦੀ ਕੋਈ ਉਮੀਦ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਮੇਰੀ ਔਰਤ ਰਾਜਕੁਮਾਰੀ ਡੁਲਸੀਨੀਆ, ਜੋ ਸਿਰਫ਼ ਇੰਦਰੀਆਂ ਨੂੰ ਹੈਰਾਨ ਕਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ।"

"ਚਲੋ ਚੱਲੀਏ, ਮੇਰੇ ਪੁੱਤਰ ਸਾਂਚੋ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਅਤੇ ਇਸ ਖ਼ਬੂਰ ਦੀ ਕਦਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਚੰਗੀ ਕਿਉ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਹਿਲੇ ਸਾਹਸ ਤੋਂ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਲੁੱਟ ਦਾ ਇਨਾਮ ਦੇਵਾਂਗਾ, ਜਾਂ ਜੇ ਇਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪ੍ਰਸੰਦ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਸਾਲ ਮੇਰੇ ਤਿੰਨ ਘੋੜੀਆਂ ਦੇ ਬੱਚੇ ਦੇਵਾਂਗਾ, ਜੋ ਕਿ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਜਲਦੀ ਹੀ ਸਾਡੇ ਪਿੰਡ ਦੇ ਜੁਨੜਕ ਚਰਾਗਾਹ ਵਿੱਚ ਜਨਮ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਹਨ।"

"ਮੈਂ ਵੱਛੇ ਲੈ ਲਵਾਂਗਾ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਪਹਿਲੇ ਸਾਹਸ ਤੋਂ ਲੁੱਟਿਆ ਹੋਇਆ ਮਾਲ ਬਹੁਤ ਕੀਮਤੀ ਹੋਵੇਗਾ।"

ਉਸੇ ਪਲ ਉਹ ਜੰਗਲ ਵਿੱਚੋਂ ਨਿਕਲੇ ਅਤੇ ਨੇੜੇ ਹੀ ਤਿੰਨ ਪਿੰਡ ਦੀਆਂ ਕੁੜੀਆਂ ਦੇਖੀਆਂ। ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਟੋਬੋਸੋ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਸੜਕ ਦੀ ਪੂਰੀ ਲੰਬਾਈ 'ਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਭਟਕਾਈਆਂ ਪਰ, ਤਿੰਨ ਖੇਤ ਦੀਆਂ ਕੁੜੀਆਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਨਾ ਦੇਖ ਕੇ, ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਲਝਣ ਵਿੱਚ ਪੈ ਗਿਆ, ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਉਸਨੇ ਸਾਂਚੋ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਕੀ ਉਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਹਿਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

"ਸ਼ਹਿਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕਿਵੇਂ?" ਸੈਂਚੋ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। "ਕੀ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਸਿਰ ਦੇ ਪਿਛੇ ਰੱਖ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤਿੰਨ ਕੁੜੀਆਂ ਨੂੰ ਸਾਡੇ ਵੱਲ ਆਉਂਦਿਆਂ ਨਾ ਦੇਖ ਸਕਣ ਜੋ ਦੁਪਹਿਰ ਦੇ ਸੂਰਜ ਵਾਂਗ ਚਮਕਦੀਆਂ ਹਨ?"

"ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਦਿਸਦਾ, ਸਾਂਚੋ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਤਿੰਨ ਖੇਤ ਦੀਆਂ ਕੁੜੀਆਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਜੋ ਤਿੰਨ ਗਿੱਦੜਾਂ 'ਤੇ ਸਵਾਰ ਹਨ।"

"ਰੱਬ ਮੈਨੂੰ ਸ਼ੈਤਾਨ ਤੋਂ ਬਚਾਵੇ!" ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕੀ ਇਹ ਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਤਿੰਨ ਬੇਲਫ੍ਰਾਈ, ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜੋ ਵੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਬਰਫ਼ ਵਾਂਗ ਚਿੱਟੇ ਹਨ, ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਲਈ ਗਿੱਦੜਾਂ ਵਰਗੇ ਲੱਗ ਸਕਦੇ ਹਨ? ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਰੱਬ ਮੇਰਾ ਗਵਾਹ ਹੈ, ਜੇ ਅਜਿਹਾ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਦਾੜ੍ਹੀ ਵੱਢ ਦਿੰਦਾ!"

"ਖੈਰ, ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਦੱਸ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਸਾਂਚੋ ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ," ਡੌਨ ਕਿਉਜੋਟ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਉਹ ਸੱਚਮੁੱਚ ਓਨੇ ਹੀ ਗਿੱਦੜ ਹਨ, ਜਾਂ ਗਧੇ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਮੈਂ ਡੌਨ ਕਿਉਜੋਟ ਹਾਂ ਅਤੇ ਤੂੰ ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਹੈਂ; ਘੱਟੋ ਘੱਟ, ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੇ ਹਨ।"

"ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਪਰ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਤੋਂ ਜ਼ਾਲ ਪੁੱਝਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੀ ਮਾਲਕਣ ਨੂੰ ਸ਼ਰਧਾਂਜਲੀ ਦੇਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜੋ ਹੁਣੇ ਆ ਰਹੀ ਹੈ।"

ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਸਾਂਚੋ ਤਿੰਨਾਂ ਪਿੰਡ ਦੀਆਂ ਕੁੜੀਆਂ ਦਾ ਸਵਾਗਤ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ। ਡੇਪਲ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਉਤਰਦੇ ਹੋਏ, ਉਸਨੇ ਕੁੜੀਆਂ ਦੇ ਇੱਕ ਗਿੱਦੜ ਦਾ ਹਲਟਰ ਫੜ ਲਿਆ ਅਤੇ ਦੋਵੇਂ ਗੋਡਿਆਂ ਭਾਰ ਝੁਕਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ:

"ਹੇ ਰਾਣੀ, ਰਾਜਕੁਮਾਰੀ, ਅਤੇ ਸੁੰਦਰਤਾ ਦੀ ਰਾਣੀ, ਤੁਹਾਡਾ ਹੰਕਾਰ ਅਤੇ ਝੂਠ ਤੁਹਾਡੀ ਛਾਤੀ 'ਤੇ ਸਵਾਗਤ ਕਰਨ ਲਈ ਖੁਸ਼ ਹੋਵੇ, ਇੱਕ ਕੈਦੀ ਨਾਈਟ ਜੋ ਸੰਗਮਰਮਰ ਦੇ ਟੁਕੜੇ ਵਾਂਗ ਉੱਥੇ

ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ, ਤੁਹਾਡੀ ਲਾਡਲੀ ਸੂਪ ਦੀ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਾ ਕੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਰਾਸ਼ ਅਤੇ ਬੇਚੈਨ ਹੈ। ਮੈਂ ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਹਾਂ, ਉਸਦਾ ਸਕੁਆਇਰ, ਅਤੇ ਉਹ ਲਾ ਮੰਚਾ ਦਾ ਦੁਖੀ ਨਾਈਟ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਹੈ, ਜਿਸਨੂੰ ਦੁਖਦਾਈ ਚਿਹਰੇ ਦਾ ਨਾਈਟ ਵੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।"

ਇਸ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਡੌਨ ਕਿਉਜੋਟ ਸਾਂਚੋ ਦੇ ਕੋਲ ਗੋਡੇ ਟੇਕ ਚੁੱਕਾ ਸੀ ਅਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਅਤੇ ਧੁੰਦਲੀ ਨਜ਼ਰ ਨਾਲ ਉਸ ਵੈਲੇ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਿਸਨੂੰ ਸਾਂਚੋ ਔਰਤ ਅਤੇ ਰਾਣੀ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਪਰ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਪਿੰਡ ਦੀ ਕੁੜੀ ਨੂੰ ਹੀ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਬਹੁਤ ਸੋਹਣੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਉਹ ਗੋਲ ਚਿਹਰਾ ਅਤੇ ਸਿੱਧੀ ਨੱਕ ਵਾਲੀ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਹੈਰਾਨ ਅਤੇ ਹੈਰਾਨ ਸੀ ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਮੂੰਹ ਖੋਲ੍ਹਣ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਿਆ। ਪਿੰਡ ਦੀਆਂ ਕੁੜੀਆਂ ਵੀ ਦੋ ਅਜਿਹੇ ਵੱਖੋ-ਵੱਖਰੇ ਆਦਮੀਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਗੋਡਿਆਂ ਭਾਰ ਦੇਖ ਕੇ ਹੈਰਾਨ ਸੁਨ ਚੁੱ ਆਪਣੇ ਸਾਥੀ ਨੂੰ ਲੰਘਣ ਨਹੀਂ ਦੇ ਰਹੇ ਸਨ, ਪਰ ਜਿਸ ਨੂੰ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਉਸਨੇ ਚੁੱਪੀ ਤੋੜੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਕਠੋਰ ਅਤੇ ਗੁੱਸੇ ਨਾਲ ਭਰੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ:

"ਸਾਡੇ ਰਸਤੇ ਤੋਂ ਹਟ ਜਾਓ ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਲੰਘਣ ਦਿਓ। ਅਸੀਂ ਜਲਦੀ ਵਿੱਚ ਹਾਂ।"

ਜਿਸ ਦਾ ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ:

"ਹੇ ਰਾਜਕੁਮਾਰੀ ਅਤੇ ਟੋਬੋਸੋ ਦੀ ਔਰਤ, ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਉੱਚੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਨਾਈਟ-ਇਰੈਂਟਰੀ ਦੇ ਥੰਮ੍ਹ ਅਤੇ ਸਹਾਰੇ ਨੂੰ ਗੋਡੇ ਟੇਕਦੇ ਹੋਏ ਦੇਖਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੀ ਰਾਣੀ ਦਾ ਉਦਾਰ ਦਿਲ ਕਿਵੇਂ ਹਿੱਲਣ ਤੋਂ ਰਹਿ ਸਕਦਾ ਹੈ?"

ਇਹ ਸੁਣ ਕੇ, ਦੂਜੀਆਂ ਦੋ ਕੁੜੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੇ ਕਿਹਾ:

"ਵਾਹ, ਤੂੰ ਜ਼ਿੰਦੀ ਹੈਂ, ਮੈਂ ਤੇਰੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਕੱਢ ਦਿਆਂਗਾ! ਕੀ ਤੂੰ ਇਹ ਉੱਚੇ-ਸੁੱਚੇ ਸੱਜਣਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖੇਗਾ ਕਿ ਉਹ ਸਾਡੇ ਪਿੰਡ ਦੀਆਂ ਕੁੜੀਆਂ ਨਾਲ ਕਿਵੇਂ ਵਿਹਾਰ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਜਿੰਨਾ ਚੰਗਾ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਓਨਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ! ਸਾਡੇ ਰਸਤੇ ਤੋਂ ਹਟ ਜਾਓ ਅਤੇ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਸਿਹਤਮੰਦ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਲੰਘਣ ਦਿਓ!"

"ਉਠੋ, ਸੰਚੋ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਇਸ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਂ ਹੁਣ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਕਿ ਕਿਸਮਤ, ਮੇਰੇ ਦੁੱਖਾਂ ਨਾਲ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਨੇ ਹਰ ਉਸ ਰਸਤੇ ਨੂੰ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਜਿਸ ਰਾਹੀਂ ਕੋਈ ਵੀ ਖੁਸ਼ੀ ਇਸ ਸਰੀਰ ਵਿੱਚ ਮੇਰੀ ਦੁਖੀ ਆਤਮਾ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਪਰ ਤੂੰ, ਹੇ ਨੇਕੀ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਮਨਪਸੰਦ ਆਦਰਸ਼, ਮਨੁੱਖੀ ਸਲੀਕੇ ਵਿੱਚ ਅੰਤਮ ਅਤੇ ਇਸ ਦੁਖੀ ਦਿਲ ਦਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਇਲਾਜ ਜੋ ਤੈਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਹੁਣ ਜਦੋਂ ਮੇਰਾ ਪਿੱਛਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੁਸ਼ਟ ਜਾਦੂਗਰ ਨੇ ਮੇਰੀ ਨਜ਼ਰ ਨੂੰ ਮੋਤੀਆਬਿੰਦ ਨਾਲ ਢੱਕ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਿਰਫ਼ ਮੇਰੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਲਈ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਲਈ ਨਹੀਂ, ਤੇਰੇ ਚਿਹਰੇ ਅਤੇ ਰੂਪ ਦੀ ਬੇਮਿਸਾਲ ਸੁੰਦਰਤਾ ਨੂੰ ਇੱਕ ਗਰੀਬ ਕਿਸਾਨ ਕੁੜੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਹੈ - ਅਤੇ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੇਰੇ ਚਿਹਰੇ ਅਤੇ ਰੂਪ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਰਾਖਸ਼ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵੀ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਤੇਰੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਘਿਣਾਉਣਾ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ - ਕੀ ਤੂੰ ਆਪਣੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਮੈਨੂੰ ਕੋਮਲਤਾ ਅਤੇ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਵੇਖਣਾ ਪਾਵੇਂਗਾ? ਅਤੇ ਉਸ ਸਮਰਪਣ ਅਤੇ ਤਿਆਗ ਦੁਆਰਾ ਜੋ ਮੈਂ ਤੇਰੀ ਵਿਗੜੀ ਹੋਈ ਸੁੰਦਰਤਾ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਉਸ ਨਿਮਰਤਾ ਨੂੰ ਵੇਖੋ ਜਿਸ ਨਾਲ ਮੇਰੀ ਆਤਮਾ ਤੈਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦੀ ਹੈ।"

"ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਬੁੱਢੇ ਆਦਮੀ ਦੀ ਗੱਲ ਸੁਣੋਗੇ," ਕੁੜੀ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਬਹੁਤ ਪਸੰਦ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਹ ਗੰਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਕਰਦੇ ਹਨ! ਆਪਣੇ ਦੇਵਾਂ ਨਾਲ ਚਲੇ ਜਾਓ ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਇਕੱਲੇ ਛੱਡ ਦਿਓ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਸੱਜਣੋ, ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਡਾ ਬਹੁਤ ਧੰਨਵਾਦ ਕਰਾਂਗੇ।"

ਉਸ ਨੂੰ ਲੰਘਣ ਦੇਣ ਲਈ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਖੜ੍ਹੀ, ਸਾਂਚੋ ਇਸ ਗੜਬੜ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕੱਢਣ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਪਿੰਡ ਦੀ ਕੁੜੀ, ਜਿਸਨੂੰ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ ਸੌਂਪੀ ਗਈ ਸੀ, ਨੇ ਆਪਣੇ "ਬੇਲਫਾਈ" ਨੂੰ ਇੱਕ ਤਿੱਖੀ ਆਰ ਨਾਲ ਮਾਰਿਆ ਜੋ ਉਹ ਲੈ ਕੇ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਖੇਤ ਦੇ ਪਾਰ ਲੈ ਗਈ, ਪਰ ਜਦੋਂ ਗਧੀ ਨੂੰ ਸੋਟੀ ਦੇ ਬਿੰਦੂ ਦਾ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਇਆ, ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਆਮ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਦਰਦ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਇਹ ਇੰਨੀ ਬੇਰਹਿਮੀ ਨਾਲ ਹਿੱਲਣ ਲੱਗੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਔਰਤ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ। ਇਹ ਦੇਖ ਕੇ, ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਉਸਦੀ ਮਦਦ ਕਰਨ ਲਈ ਜਲਦੀ ਨਾਲ ਆਇਆ ਜਦੋਂ ਕਿ ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਪੈਕਸੈਡਲ ਦੇ ਸਿੱਟਾਂ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕੀਤਾ, ਜੋ ਕਿ ਗਧੇ ਦੇ ਢਿੱਡ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਖਿਸਕ ਗਏ ਸਨ। ਪੈਕਸੈਡਲ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਆਪਣੀ ਜਾਦੂਈ ਮਾਲਕਣ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਬਾਹਾਂ ਵਿੱਚ ਚੁੱਕਣ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਗਧੇ 'ਤੇ ਰੱਖਣ ਵਾਲਾ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਔਰਤ ਨੇ ਖੁਦ ਖੜ੍ਹੀ ਹੋ ਕੇ ਉਸਨੂੰ ਮੁਸੀਬਤ ਤੋਂ ਬਚਾਇਆ। ਫਿਰ, ਕਈ ਕਦਮ

ਪਿੱਛੇ ਹਟਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸਨੇ ਖੱਚਰ ਵੱਲ ਇੱਕ ਝੱਟਕਾ ਮਾਰਿਆ, ਗਧੇ ਦੇ ਪੱਘੂੜੇ 'ਤੇ ਦੋਵੇਂ ਹੱਥ ਤਾੜੀਆਂ ਮਾਰੀਆਂ, ਅਤੇ ਬਾਜ਼ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਫੁਰਤੀ ਨਾਲ ਕਾਠੀ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰ ਗਈ, ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਜਾਨਵਰ 'ਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੈਠੀ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਹੋਵੇ। ਇਹ ਉਦੋਂ ਸੀ ਜਦੋਂ ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ:

"ਮੇਰੀ ਰੱਬਾ, ਇਹ ਔਰਤ, ਸਾਡੀ ਮਾਲਕਣ, ਬਾਜ਼ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਤੇਜ਼ ਹੈ ਅਤੇ ਕੋਰਡੋਵਾ ਅਤੇ ਮੈਕਸੀਕੋ ਦੇ ਸੂਝ ਤੋਂ ਹੁਨਰਮੰਦ ਘੋੜਸਵਾਰਾਂ ਨੂੰ ਘੋੜੇ 'ਤੇ ਜੁੜਨਾ ਸਿਖਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਕਿਉਂ, ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਛਾਲ ਵਿੱਚ ਕਾਠੀ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਸਾਫ਼ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਸੁਪਰਸ ਦੇ ਪਾਲਫ੍ਰੇ ਨੂੰ ਜ਼ੈਬਰਾ ਵਾਂਗ ਦੌੜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਇੱਕ ਕਦਮ ਵੀ ਪਿੱਛੇ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਉਸਦੇ ਸਾਥੀ, ਜੋ ਹਵਾ ਵਾਂਗ ਸਵਾਰੀ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ।"

ਅਤੇ ਇਹੀ ਹਾਲ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਵਾਰ ਹੁੰਦੇ ਦੇਖਿਆ, ਉਸਨੇ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕੁੜੀਆਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਘੋੜਿਆਂ ਨੂੰ ਤੇਜ਼ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਅੱਧੇ ਲੀਗ ਤੋਂ ਵੱਧ ਪਿੱਛੇ ਮੁੜੇ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ਾਟ ਵਾਂਗ ਭੱਜ ਗਏ। ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ, ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਾਂ ਤੋਂ ਅਲੋਪ ਹੁੰਦੇ ਦੇਖਿਆ, ਤਾਂ ਸਾਂਚੋ ਵੱਲ ਮੁੜਿਆ ਅਤੇ ਕਿਹਾ:

"ਸਾਂਚੋ, ਤੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਜਾਦੂਗਰਾਂ ਬਾਰੇ ਕੀ ਸੋਚਦਾ ਹੈਂ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਨਫ਼ਰਤ ਕਰਦੇ ਹਨ? ਜ਼ਰਾ ਧਿਆਨ ਦਿਓ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬੁਰਾਈ ਅਤੇ ਦੁਰਭਾਵਨਾ ਕਿੰਨੀ ਦੂਰ ਤੱਕ ਫੈਲੀ ਹੋਈ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਉਸ ਖੁਸ਼ੀ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਕਰਨ ਦੀ ਪੂਰੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਮੇਰੀ ਔਰਤ ਨੂੰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਦੇਖਣ ਤੋਂ ਮਿਲ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਤੱਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਦੀ ਇੱਕ ਉਦਾਹਰਣ ਬਣਨ ਅਤੇ ਨਿਸ਼ਾਨਾ ਅਤੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਸੀ ਜਿਸ 'ਤੇ ਲੋਕ ਨਿਸ਼ਾਨਾ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਮੁਸੀਬਤਾਂ ਦੇ ਤੀਰ ਚਲਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਧਿਆਨ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਸਾਂਚੋ, ਕਿ ਇਹ ਗੱਦਾਰ ਮੇਰੀ ਔਰਤ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਅਤੇ ਬਦਲਣ ਲਈ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਸਨ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਕ੍ਰਿਸਾਨ ਕੁੜੀ ਵਾਂਗ ਨੀਵੇਂ ਅਤੇ ਬਦਸੂਰਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਬਦਲਣਾ ਪਿਆ, ਉਸੇ ਸਮੇਂ ਉਸ ਤੋਂ ਨੇਕ ਔਰਤਾਂ ਦਾ ਸਾਰ, ਅਰਥਾਤ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਖੁਸ਼ਬੂ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ਬੂ, ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਫੁੱਲਾਂ ਅਤੇ ਅੰਬਰਗ੍ਰਿਸ ਨਾਲ ਨਿਰੰਤਰ ਸੰਪਰਕ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਹਮੇਸ਼ਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਬਾਰੇ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਖੋਹ ਲਈ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦਸਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ, ਸਾਂਚੋ, ਕਿ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਪਾਲਫ੍ਰੇ 'ਤੇ ਮਦਦ ਕਰਨ ਲਈ ਨੇੜੇ ਆਇਆ - ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ, ਪਰ ਜੋ ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਗਾਧੀ ਸੀ - ਮੈਨੂੰ ਕੱਚੇ ਲਸਣ ਦੀ ਇੱਕ ਸੁੰਘ ਆਈ ਜਿਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਚੱਕਰ ਆਉਣ ਦਿੱਤੇ ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕੀਤਾ।"

"ਤੁਸੀਂ ਬੁਦਮਾਸ਼!" ਇਸ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਸਾਂਚੋ ਚੀਕਿਆ, "ਤੁਸੀਂ ਦੁਸ਼ਟ, ਦੁਸ਼ਟ ਜਾਦੂਗਰ, ਕਾਸ਼ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਗਿੱਲੀਆਂ ਨਾਲ ਬੰਨ੍ਹੇ ਹੋਏ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਜਿਵੇਂ ਸਾਰਡੀਨ ਇੱਕ ਸੋਟੀ 'ਤੇ। ਤੁਸੀਂ ਬਹੁਤ ਸਿੱਖਿਅਤ, ਬਹੁਤ ਮਾਹਰ ਹੋ, ਪੂਰ ਬਹੁਤ ਵੱਡੇ ਸੂਰਾਰਤੀ ਲੋਕ ਹੋ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ, ਤੁਸੀਂ ਬੁਦਮਾਸ, ਮੇਰੀ ਔਰਤ ਦੀਆਂ ਮੋਤੀਆਂ ਵਰਗੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨੂੰ ਬੇਢੁੱਗੇ ਛਾਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਵਧੀਆ ਸੋਨੇ ਦੇ ਵਾਲਾਂ ਨੂੰ ਬਲਦ ਦੀ ਪੂਛ ਦੇ ਝੁਰੜੀਆਂ ਵਿੱਚ ਬਦਲਣਾ - ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, ਉਸਦੇ ਸਾਰੇ ਸੁੰਦਰ ਗੁਣਾਂ ਨੂੰ ਘਿਣਾਉਣੇ ਵਿੱਚ - ਉਸਦੀ ਖੁਸ਼ਬੂ ਨਾਲ ਛੇੜਛਾੜ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਤੋਂ ਅਸੀਂ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਉਸ ਬਦਸੂਰਤ ਬਾਹਰੀ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਕੀ ਲੁਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਇਹ ਤਾਂ ਸਮਝ ਸਕਦੇ ਸੀ। ਪਰ, ਜੇ ਮੈਂ ਖੁਦ ਇਹ ਕਹਾਂ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਕਦੇ ਵੀ ਕੋਈ ਬਦਸੂਰਤਤਾ ਨਹੀਂ ਦੇਖੀ - ਸਿਰਫ਼ ਸੁੰਦਰਤਾ, ਜਿਸਨੂੰ ਉਸਦੇ ਸੋਜੇ ਉੱਪਰਲੇ ਬੁੱਲ੍ਹ 'ਤੇ ਇੱਕ ਤਿਲ ਦੁਆਰਾ ਵਧਾਇਆ ਅਤੇ ਸੰਪੂਰਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇੱਕ ਮੂੰਛ, ਸੋਨੇ ਦੇ ਧਾਗੇ ਵਰਗੇ ਸੂਤ ਜਾਂ ਅੱਠ ਸੁਨਹਿਰੇ ਵਾਲ ਉੱਗਦੇ ਸਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰ ਇੱਕ ਲੰਬਾਈ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹੱਥ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸੀ।"

ਜਿਸ ਦਾ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ"

"ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਤ੍ਰਿਲਾਂ ਦਾ ਸੁਰੀਰ 'ਤੇ ਤਿਲ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦਾ ਹੋਣ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਦੇ ਪੱਟ ਦੇ ਚੌੜੇ ਹਿੱਸੇ 'ਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਤਿਲ੍ਹ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਵਾਲੇ ਪਾਸੇ ਹੋਵੇਗਾ; ਪੂਰ ਜਿੰਨੇ ਲੰਬੇ ਵਾਲ ਤੁਸੀਂ ਦੱਸੇ ਹਨ, ਤਿਲਾਂ ਲਈ ਬਹੁਤ ਲੰਬੇ ਹਨ।"

"ਖੈਰ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਦਾ ਭਰੋਸਾ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹਾਂ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਕਿ ਉਸ 'ਤੇ ਉਹ ਇੰਝ ਲੱਗ ਰਹੇ ਸਨ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਉੱਥੇ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਹੋਣ।"

"ਬੇਸ਼ੱਕ, ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ," ਡੋਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿਉਂਕਿ ਕੁਦਰਤ ਨੇ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਨੂੰ ਕੁਝ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜੋ ਸੰਪੂਰਨ ਅਤੇ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੋਵੇ। ਇਸ ਲਈ, ਜੇ ਉਸ ਕੋਲ ਤੁਹਾਡੇ ਦੱਸੇ ਗਏ ਵੇਰਵਿਆਂ ਸੱਚ ਤੁਲ ਹੁੰਦੇ, ਤਾਂ ਉਸ 'ਤੇ ਤੁਲ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਚੰਦ ਅਤੇ ਚਮਕਦੇ ਤਾਰੇ ਹੁੰਦੇ। ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸੋ, ਸਾਂਚੋ, ਜਿਸ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਸਿੱਧਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜੋ ਇੱਕ ਪੈਕਸੈਡਲ ਵਾਂਗ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ ਸੀ, ਕੀ ਇਹ ਇੱਕ ਸਾਦਾ ਕਾਠੀ ਸੀ ਜਾਂ ਇੱਕ ਜਿਸਦੀ ਪਿੱਠ ਅਤੇ ਬਾਹਾਂ ਦੇ ਨਾਲ?"

"ਇਹ ਇੱਕ ਸੁਧਾਰਨ ਘੁੰਮਦੀ ਹੋਈ ਕਾਠੀ ਸੀ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਇੱਕ ਛਤਰੀ ਨਾਲ ਢੱਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਜੋ ਅੱਧੇ ਰਾਜ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਸੀ, ਇਹ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਸੀ।"

"ਅਤੇ ਇਹ ਸੋਚਣਾ ਕਿ ਮੈਂ ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ! ਮੈਂ ਫਿਰ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਹਜ਼ਾਰ ਵਾਰ ਦੁਹਰਾਵਾਂਗਾ ਕਿ ਮੈਂ ਧਰਤੀ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਬਦਕਿਸਮਤ ਆਦਮੀ ਹਾਂ।"

ਚੁਲਾਕ ਸਾਂਚੋ ਕੋਲ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਦੀ ਇਸ ਬਕਵਾਸ ਨੂੰ ਸੁਣ ਕੇ ਆਪਣੇ ਹਾਸੇ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਸਭ ਕੁਝ ਸੀ, ਜਿਸਨੂੰ ਉਸਨੇ ਇੰਨੀ ਚਲਾਕੀ ਨਾਲ ਧੋਖਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਕਈ ਵਿਸ਼ਿਆਂ 'ਤੇ ਚਰਚਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਹ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਜਾਨਵਰਾਂ 'ਤੇ ਸਵਾਰ ਹੋ ਗਏ ਅਤੇ ਸਾਰਾਗੋਸਾ ਲਈ ਰਵਾਨਾ ਹੋ ਗਏ, ਜਿੱਥੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਹਰ ਸਾਲ ਉਸ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਕੁਝ ਮਸ਼ਹੂਰ ਤਿਉਹਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਲੈਣ ਲਈ ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਪਹੁੰਚਣ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਬਣਾਈ ਸੀ, ਪਰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕੀਤਾ ਜੋ ਆਪਣੀ ਵਿਭਿੰਨਤਾ, ਮਹੱਤਵ ਅਤੇ ਨਵੀਨਤਾ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਦਰਜ ਕਰਨ ਅਤੇ ਪੜ੍ਹਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਅਧਿਆਵਾਂ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।

ਗਿਆਰ੍ਹਵਾਂ ਅਧਿਆਇ

ਮੌਤ ਦੀ ਸੰਸਦ ਦੇ ਗੱਡੇ ਜਾਂ ਗੱਡੇ ਨਾਲ ਬਹਾਦਰ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਉੱਤੇ ਵਾਪਰਿਆ ਅਜੀਬ ਸਾਹਸ

ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਆਪਣੀ ਯਾਤਰਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਕਾਫ਼ੀ ਸੋਚ-ਵਿਚਾਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਉਸ ਬੇਰਹਿਮ ਧੋਖੇ ਬਾਰੇ ਸੋਚ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜੋ ਜਾਦੂਗਰਾਂ ਨੇ ਉਸਦੀ ਔਰਤ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਨੂੰ ਇੱਕ ਘਿਣਾਉਣੀ ਪਿੰਡ ਦੀ ਕੁੜੀ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਕੇ ਉਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਵਰਤਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰਵਾਈ ਬਾਰੇ ਨਹੀਂ ਸੋਚ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੀ ਪੁਰਾਣੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਲਿਆ ਸਕੇ। ਉਹ ਇਹਨਾਂ ਵਿਚਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਇੰਨਾ ਡੁੱਟਕੇ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਬਿਨਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਸਮਝੇ ਉਸਨੇ ਰੋਸੀਨੈਂਟ ਦੀ ਲਗਾਮ 'ਤੇ ਆਪਣੀ ਪਕੜ ਢਿੱਲੀ ਕਰ ਦਿੱਤੀ, ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਨੂੰ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਖੇਤਾਂ ਵਿੱਚ ਭਰਪੂਰ ਘਾਹ ਚੁਰਾਉਣ ਲਈ ਅਕਸਰ ਰੁਕਦਾ ਸੀ; ਧੋਰ ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਨੀਂਦ ਤੋਂ ਵਾਪਸ ਲਿਆਇਆ:

"ਮਾਲਕ, ਉਦਾਸੀ ਮਨੁੱਖਾਂ ਲਈ ਬਣਾਈ ਗਈ ਸੀ, ਜਾਨਵਰਾਂ ਲਈ ਨਹੀਂ, ਪਰ ਜੇ ਮਨੁੱਖ ਇਸ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਦੇਰ ਤੱਕ ਟਿਕੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਹ ਖੁਦ ਜਾਨਵਰਾਂ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਨੂੰ ਹੌਸਲਾ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਤੁਹਾਡੇ ਹੋਸ਼ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਦਿਲ ਲੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਰੋਸੀਨੈਂਟ 'ਤੇ ਵੀ ਲਗਾਮ ਕੱਸਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦ੍ਰਿੜਤਾ ਵਾਲੇ ਨਾਈਟਸ-ਇਰੰਟ ਕੌਲ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਸਭ ਡਿਕਨਜ਼ ਕਿਸ ਬਾਰੇ ਹੈ? ਇਹ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਕਿਉਂ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਅਸੀਂ ਫਰਾਂਸ ਵਿੱਚ ਸੀ? ਸ਼ੈਤਾਨ ਕੋਲ ਦੁਨੀਆ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਸਿੰਗਲ ਨਾਈਟ-ਇਰੰਟ ਦੀ ਸਿਹਤ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਸਾਰੇ ਜਾਦੂ ਅਤੇ ਪਰਿਵਰਤਨ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਕੀਮਤੀ ਹੈ।"

"ਆਪਣੀ ਜੀਭ ਰੋਕੋ, ਸਾਂਚੋ," ਡੌਨ ਕੁਇਕੁਸੋਟ ਨੇ ਬਹੁਤ ਨਰਮੀ ਨਾਲ ਕਿਹਾ। "ਚੁੱਪ ਰਹੋ, ਮੈਂ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਉਸ ਜਾਦੂਈ ਔਰਤ ਵਿਰੁੱਧ ਕੁਫ਼ਰ ਬੋਲਣਾ ਬੰਦ ਕਰੋ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਹੀ ਉਸਦੇ ਦੁੱਖ ਅਤੇ ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹਾਂ। ਉਸਦੀ ਬਦਕਿਸਮਤ ਕਿਸਮਤ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਸ਼ਟਾਂ ਦੀ ਈਰਖਾ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਹੈ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਸਹਿਣੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ।"

"ਮੈਨੂੰ ਵੀ ਇਹੀ ਲੱਗਦਾ ਹੈ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿਉਂਕਿ ਹੁਣ ਕੌਣ ਉਸਨੂੰ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਉਸਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਂਗ ਦੇਖ ਕੇ, ਜਿਸਦਾ ਦਿਲ ਦੁੱਖ ਨਾਲ ਨਾ ਫੁੱਟੇ?"

ਇਸ ਦਾ ਜਵਾਬ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੇਟ ਨੇ ਦਿੱਤਾ:

"ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿਣ ਦਾ ਪੂਰਾ ਹੱਕ ਹੈ, ਸਾਂਚੋ, ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੀ ਸਾਰੀ ਸੰਪੂਰਨਤਾ ਅਤੇ ਸੁੰਦਰਤਾ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦਾ ਜਾਦੂ ਇੰਨਾ ਦੂਰ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਕਿ ਉਹ ਤੁਹਾਡੀ ਨਜ਼ਰ ਨੂੰ ਧੁੰਦਲਾ ਕਰ ਦੇਵੇ ਜਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਤੋਂ ਉਸਦੀ ਸੁੰਦਰਤਾ ਨੂੰ ਲੁਕਾ ਸਕੇ। ਮੇਰੇ ਅਤੇ ਮੇਰੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਹੀ ਇਸਦੇ ਜ਼ਹਿਰ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਸੀ, ਪਰ ਇਸਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਸਾਂਚੋ, ਮੈਂ ਇੱਕ ਗੱਲ ਨੋਟ ਕੀਤੀ ਹੈ: ਤੁਸੀਂ ਉਸਦੀ ਸੁੰਦਰਤਾ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਗਲਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਦੱਸਿਆ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਜੇ ਮੈਨੂੰ ਸਹੀ ਯਾਦ ਹੈ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਮੋਤੀਆਂ ਵਰਗੀਆਂ ਸਨ, ਪਰ ਮੋਤੀਆਂ ਵਰਗੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਇੱਕ ਔਰਤ ਨਾਲੋਂ ਸਮੁੰਦਰੀ ਬ੍ਰੀਮ ਵਰਗੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਦੇ ਹਰੇ ਪੰਨੇ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਦੇ ਸੁਤਰੰਗੀ ਪੀਘਾਂ ਭਰੀਆਂ ਭਰਵੱਟਿਆਂ ਲਈ ਰੱਖੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਸਾਂਚੋ, ਉਸਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਤੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮੋਤੀਆਂ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਉਸਦੇ ਮੂੰਹ ਵਿੱਚੋ ਪਾਓ, ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਉਸਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਦੰਦ ਸਮਝ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਲ੍ਹਝਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।"

"ਕੁਝ ਵੀ ਸੰਭਵ ਹੈ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਉਸਦੀ ਸੁੰਦਰਤਾ ਨਾਲ ਓਨਾ ਹੀ ਮੋਹਿਤ ਸੀ ਜਿੰਨਾ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਉਸਦੀ ਬਦਸੂਰਤਤਾ ਨਾਲ ਸੀ। ਪਰ ਆਓ ਇਹ ਸਭ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਛੱਡ ਦੇਈਏ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹੰਝੂਆਂ ਦੀ ਇਸ ਵਾਦੀ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਦੁਸ਼ਟ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿਚ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਰਹਿੰਦੇ ਹਾਂ, ਕਿਹੜੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਵਾਪਰਨਗੀਆਂ, ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਬੁਰਾਈ, ਧੋਖਾਧੜੀ ਜਾਂ ਦੁਸ਼ਟਤਾ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਨਹੀਂ ਲੱਭ ਸਕਦੀ। ਪਰ ਇੱਕ ਗੱਲ ਮੈਨੂੰ,

ਮਾਲਕ, ਬਾਕੀ ਸਾਰਿਆਂ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ: ਅਰਥਾਤ, ਇਹ ਸਵਾਲ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਕਿਸੇ ਦੈਂਤ ਜਾਂ ਨਾਈਟ ਨੂੰ ਜਿੱਤ ਲੈਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਸੁੰਦਰ ਔਰਤ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਕਿਹੜੇ ਸਾਧਨ ਵਰਤੇ ਜਾਣੇ ਹਨ। ਉਹ ਗ਼ਰੀਬ ਦੈਂਤ ਜਾਂ ਗ਼ਰੀਬ ਹਾਰਿਆ ਹੋਇਆ ਨਾਈਟ ਉਸਨੂੰ ਕਿੱਥੇ ਲੱਭੇਗਾ? ਮੈਂ ਹੁਣ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਟੇਬੈਸੋ ਵਿੱਚ ਘੁੰਮਦੇ ਹੋਏ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਜ਼ਿਵੇ ਮੂਰਖ ਮੇਰੀ ਔਰਤ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਨੂੰ ਲੱਭ ਰਹੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਗਲੀ ਵਿੱਚ ਟੱਕਰ ਵੀ ਦੇਣ, ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਪਛਾਣ ਸਕਣਗੇ।"

"ਸ਼ਾਇਦ, ਸਾਂਚੋ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਇਹ ਜਾਦੂ ਇੰਨਾ ਦੂਰ ਨਹੀਂ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਹਾਰੇ ਹੋਏ ਦੈਂਤਾਂ ਅਤੇ ਸੂਰਮਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਛਾਣਨ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਜਾ ਸਕੇ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਮੈਂ ਪਹਿਲੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੈਂ ਹਰਾਵਾਂਗਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੋ ਨੂੰ ਉਸਨੂੰ ਮਿਲਣ ਲਈ ਭੇਜਾਂਗਾ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਆਉਣ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਕੀ ਹੋਇਆ ਸੀ ਦਾ ਵੇਰਵਾ ਦੇਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦੇਵਾਂਗਾ। ਇੰਜ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸੀਂ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਾਂਗੇ ਕਿ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਹੋਣ ਜਾਂ ਨਹੀਂ।"

"ਮੈਨੂੰ ਜ਼ਰੂਰ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਨੇ ਜੋ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਉਹ ਇੱਕ ਚੰਗਾ ਵਿਚਾਰ ਜਾਪਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸੇ ਯਤੋਰ ਦੁਆਰਾ ਅਸੀਂ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਵਾਂਗੇ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕੀ ਜਾਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ। ਜੇ ਇਹ ਪਤਾ ਚੁਲੱਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸਿਰਫ਼ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਲਈ ਅਦਿੱਖ ਹੈ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੀ ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਉਸ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਹੋਵੇਗੀ, ਪਰ ਜਿੰਨਾ ਚਿਰ ਔਰਤ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਸਿਹਤਮੰਦ ਅਤੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਇਸਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਇਸਤੇਮਾਲ ਕਰਾਂਗੇ ਅਤੇ ਜਿੰਨਾ ਹੋ ਸਕੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਢੰਗ ਨਾਲ ਇਕੱਠੇ ਰਹਾਂਗੇ, ਆਪਣੇ ਸਾਹਸ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਵਾਂਗੇ ਅਤੇ ਸਾਲਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਰਾਹ 'ਤੇ ਚੱਲਣ ਦੇਵਾਂਗੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਮਾਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਬਿਮਾਰੀਆਂ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਭੈੜੀਆਂ ਬਿਮਾਰੀਆਂ ਲਈ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਡਾਕਟਰ ਹੈ।"

ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਨੂੰ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਹੀ ਵਾਲਾ ਸੀ ਪਰ ਇੱਕ ਗੱਡੀ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ, ਜੋ ਸੜਕ ਦੇ ਇੱਕ ਮੋੜ 'ਤੇ ਘੁੰਮਦੀ ਹੋਈ ਸਭ ਤੋਂ ਅਜੀਬ ਅਤੇ ਵਿਭਿੰਨ ਕਿਰਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ। ਖੱਚਰਾਂ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲਣ ਵਾਲਾ ਅਤੇ ਡਰਾਈਵਰ ਵਜੋਂ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਵਿਅਕਤੀ ਇੱਕ ਭੈੜਾ ਭੂਤ ਸੀ, ਅਤੇ ਗੱਡੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉੱਪਰ ਅਤੇ ਪਾਸੇ ਦੋਵੇਂ ਨਹੀਂ ਸਨ, ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੱਤਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸੀ। ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੀ ਅੱਖ ਨੂੰ ਫੜਨ ਵਾਲਾ ਪਹਿਲਾ ਚਿੱਤਰ ਮੌਤ ਦਾ ਸੀ, ਜਿਸਦਾ ਚਿਹਰਾ ਇੱਕ ਮਨੁੱਖ ਵਰਗਾ ਸੀ। ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਬੈਠਾ ਇੱਕ ਦੂਤ ਸੀ ਜਿਸਦੇ ਵੱਡੇ ਪੰਖ ਰੰਗੇ ਖੰਭ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਬਿਲਕੁਲ ਪਰੇ ਇੱਕ ਸਮਰਾਟ ਬੈਠਾ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਸੋਨੇ ਦਾ ਤਾਜ ਪਹਿਨਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਮੌਤ ਦੇ ਪੈਰਾਂ ਕੋਲ ਦੇਵਤਾ ਕਾਮਦੇਵ ਸੀ, ਜਿਸਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ 'ਤੇ ਪੱਟੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਪਰ ਉਸਦੇ ਧਨੁਸ਼, ਤਰਕਸ਼ ਅਤੇ ਤੀਰ ਸਨ। ਪੂਰੇ ਕਵਚ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੂਰਮਾ ਵੀ ਸੀ - ਜਿਸਨੇ ਹੈਲਮੇਟ ਅਤੇ ਵਿਜ਼ਰ ਨਹੀਂ, ਸੂਰਾਂ ਬੁਹ-ਰੰਗੀ ਪੱਲਮ ਵਾਲੀ ਟੋਪੀ ਪਹਿਨੀ ਹੋਈ ਸੀ - ਕਈ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪੁਸ਼ਾਕਾਂ ਅਤੇ ਮੇਕਅਪ ਵਿੱਚ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਅਚਾਨਕ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਣਾ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੂੰ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸਨੇ ਸਾਂਚੋ ਦੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਡਰ ਪੈਦਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਪਰ ਨਾਈਟ ਤੁਰੰਤ ਖੁਸ਼ ਹੋ ਗਿਆ, ਇਹ ਸੋਚ ਕੇ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਕੋਈ ਨਵਾਂ ਅਤੇ ਖ਼ਤਰਨਾਕ ਸਾਹਸ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਨਾਲ ਮਜ਼ਬੂਤ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਖ਼ਤਰੇ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਗੱਡੀ ਦੇ ਰਸਤੇ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹਾ ਕਰ ਲਿਆ ਅਤੇ ਉੱਚੀ, ਧਮਕੀ ਭਰੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਚੀਕਿਆ:

"ਡਰਾਈਵਰ, ਕੋਚਮੈਨ, ਸ਼ੈਤਾਨ, ਜਾਂ ਤੁਸੀਂ ਜੋ ਵੀ ਹੋ, ਮੈਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਦੱਸੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕੌਣ ਹੋ, ਤੁਸੀਂ ਕਿੱਥੇ ਜਾ ਰਹੇ ਹੋ, ਅਤੇ ਉਹ ਲੋਕ ਕੌਣ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਗੱਡੀ 'ਤੇ ਲਿਜਾ ਰਹੇ ਹੋ, ਜੋ ਕਿ ਆਧੁਨਿਕ ਸਮੇਂ ਦੀ ਗੱਡੀ ਨਾਲੋਂ ਚੈਰੋਨ ਦੀ ਫੈਰੀ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਮਿਲਦੀ ਜੁਲਦੀ ਹੈ।"

ਗੱਡੀ ਨੂੰ ਰੋਕਦੇ ਹੋਏ, ਸ਼ੈਤਾਨ ਨੇ ਸ਼ਾਂਤੀ ਨਾਲ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, “ਸ਼ੀਮਾਨ ਜੀ, ਅਸੀਂ ਐਂਗਲੇ ਐਲ ਮਾਲੋ ਦੀ ਸੰਗਤ ਵਿੱਚ ਅਦਾਕਾਰ ਹਾਂ।[1] ਅੱਜ ਸਵੇਰੇ ਉਸ ਪਹਾੜੀ ਦੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਇੱਕ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ "ਮੌਤ ਦੀ ਸੰਸਦ" ਨਾਟਕ ਦਾ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਕੀਤਾ, ਇਹ ਕਾਰਪਸ ਕ੍ਰਿਸਟੀ ਦਾ ਅੱਠਵਾਂ ਦਿਨ ਹੈ, ਅਤੇ ਅੱਜ ਦੁਪਹਿਰ ਅਸੀਂ ਉਸ ਦੂਜੇ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹੋਰ ਨਾਟਕ ਦੇਣੇ ਜਾ ਰਹੇ ਹਾਂ ਜੋ ਇੱਥੋਂ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਦੋਵਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਦੂਰੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਪਹਿਰਾਵੇ ਨੂੰ

ਆਪਣੇ ਰੇਜ਼ਗਾ ਦੇ ਕੱਪੜਿਆਂ ਵਿੱਚ ਬਦਲਣ ਦੀ ਸਾਰੀ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਇੱਥੇ ਉਹੀ ਪਹਿਰਾਵੇ ਪਹਿਨ ਕੇ ਆਏ ਹਾਂ ਜੋ ਅਸੀਂ ਨਾਟਕ ਵਿੱਚ ਪਹਿਨਦੇ ਹਾਂ। ਉਹ ਨੌਜਵਾਨ ਉੱਥੇ ਮੌਤ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ; ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਦੂਤ; ਔਰਤ, ਜੋ ਮੈਨੇਜਰ ਦੀ ਪਤਨੀ ਹੈ, ਰਾਣੀ ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ ਨਿਭਾਉਂਦੀ ਹੈ; ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਵਾਲਾ ਆਦਮੀ ਇੱਕ ਸਿਪਾਹੀ; ਅਗਲਾ ਆਦਮੀ ਸਮਰਾਟ; ਅਤੇ ਮੈਂ ਸ਼ੈਤਾਨ ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ ਨਿਭਾਉਂਦੀ ਹਾਂ, ਨਾਟਕ ਦੇ ਮੁੱਖ ਪਾਤਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਇਸ ਕੰਪਨੀ ਵਿੱਚ ਮੁੱਖ ਭੂਮਿਕਾਵਾਂ ਨਿਭਾਉਂਦੀ ਹਾਂ। ਜੇਕਰ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਸਾਡੇ ਬਾਰੇ ਹੋਰ ਕੁਝ ਜਾਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਪੁੱਛਣਾ ਪਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਕ ਸਭ ਤੋਂ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਵੇਰਵਾ ਦੇਵਾਂਗੀ, ਕਿਉਂਕਿ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਇੱਕ ਭੂਤ ਹਾਂ, ਸਭ ਕੁਝ ਮੇਰੇ ਗਿਆਨ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੈ।"

"ਇੱਕ ਨਾਈਟ-ਇਰੈਂਟ ਵਜੋਂ ਮੇਰੇ ਬੁਢਾਪੇ 'ਤੇ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਮੈਂ ਇਸ ਗੱਡੀ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ, ਮੈਂ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਕਿ ਕੋਈ ਵੱਡਾ ਸਾਹਸ ਮੇਰੇ ਰਾਹ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਪਰ ਮੈਂ ਇਹ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਹਾਂ ਕਿ ਜੇਕਰ ਉਹ ਧੋਖੇ ਤੋਂ ਬਚਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਹੱਥਾਂ ਨਾਲ ਉਸ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਛੂਹਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਦੇਖਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ, ਮੇਰੇ ਚੰਗੇ ਲੋਕੋ, ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਨਾਲ ਜਾਓ, ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਦਿਓ। ਨਾਲ ਹੀ, ਜੇਕਰ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਸੇਵਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਅਤੇ ਦਿਆਲਤਾ ਨਾਲ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਾਂਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਬਚਪਨ ਤੋਂ ਹੀ ਮੈਂ ਸਟੇਜ ਦਾ ਸ਼ੌਕੀਨ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਜਵਾਨੀ ਵਿੱਚ ਮੇਰੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਅਦਾਕਾਰਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਸੰਗਤ ਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਘਬਰਾ ਜਾਂਦੀਆਂ ਸਨ।"

ਇਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ 'ਤੇ ਚਰਚਾ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਇੱਕ ਅਦਾਕਾਰ ਆਇਆ ਜੋ ਮੁਖੌਲੀ ਦੇ ਕੱਪੜੇ ਪਹਿਨਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਕੋਲ ਇੱਕ ਸੋਟੀ ਸੀ ਜਿਸਦੇ ਸਿਰੇ 'ਤੇ ਤਿੰਨ ਫੁੱਲੇ ਹੋਏ ਗਊ ਬਲੈਡਰ ਬੰਨ੍ਹੇ ਹੋਏ ਸਨ। ਜੋਕਰ ਡੌਨ ਕਿਊਕਸੋਟ ਕੋਲ ਆਇਆ ਅਤੇ ਸੋਟੀ ਨੂੰ ਹਿਲਾਉਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਬਲੈਡਰ ਨਾਲ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਮਾਰਿਆ ਅਤੇ ਹਵਾ ਵਿੱਚ ਉੱਚਾ ਛਾਲ ਮਾਰੀ, ਜਿਸ ਕੁਰਨ ਘੰਟੀਆਂ ਵਜਣ ਲੱਗ ਪਈਆਂ। ਇਸ ਦੁਸ਼ਟ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਨੇ ਰੋਸੀਨੈਂਟ ਨੂੰ ਇੰਨਾ ਹੈਰਾਨ ਕੁਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਡੌਨ ਕਿਊਕਸੋਟ ਦੁਆਰਾ ਉਸਨੂੰ ਰੋਕਣ ਦੀਆਂ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ਾਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਉਸਨੇ ਬਿਟ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਦੰਦਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਕੱਸ ਕੇ ਫੜ ਲਿਆ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਲਾਸ਼ ਦੀਆਂ ਹੱਡੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਚੁਸਤੀ ਨਾਲ ਖੇਤ ਵਿੱਚ ਬੋਲਟ ਕੀਤਾ। ਸਾਂਚੋ, ਸ਼ੱਕ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦਾ ਮਾਲਕ ਸੁੱਟੇ ਜਾਣ ਦੇ ਖ਼ਤਰੇ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਆਪਣੇ ਡੈਪਲ ਤੋਂ ਛਾਲ ਮਾਰਿਆ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਲਈ ਜਿੰਨੀ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਦੌੜ ਸਕਿਆ, ਦੌੜਿਆ, ਪਰ ਜਦੋਂ ਉਹ ਉਸ ਕੋਲ ਪਹੁੰਚਿਆ, ਤਾਂ ਡੌਨ ਕਿਊਕਸੋਟ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਰੋਸੀਨੈਂਟ ਦੇ ਨਾਲ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਸੀ, ਬਾਅਦ ਵਾਲਾ ਉਸਦੇ ਮਾਲਕ ਦੇ ਨਾਲ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਡਿੱਗ ਪਿਆ ਸੀ, ਰੋਸੀਨੈਂਟ ਦੇ ਉਤਸ਼ਾਹ ਅਤੇ ਹਿੰਮਤ ਦਾ ਆਮ ਨਤੀਜਾ ਅਤੇ ਸਿੱਟਾ।

ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਸਾਂਚੋ ਡੌਨ ਕਿਊਜੋਟ ਦੀ ਮਦਦ ਲਈ ਆਪਣੀ ਸਵਾਰੀ ਛੱਡ ਕੇ ਗਿਆ, ਉਹ ਭੂਤ ਜੋ ਬਲੈਡਰ ਨਾਲ ਨੱਚ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਡੈਪਲ 'ਤੇ ਚੜ੍ਹ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲੋਂ ਮਾਰਨ ਲੱਗ ਪਿਆ। ਡਰ ਅਤੇ ਸ਼ੋਰ, ਸੱਟਾਂ ਦੇ ਦਰਦ ਤੋਂ ਵੱਧ, ਡੈਪਲ ਨੂੰ ਖੇਤ ਦੇ ਪਾਰ ਪਿੰਡ ਵੱਲ ਭੱਜਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਆਪਣਾ ਖੇਡ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਕਰਨ ਜਾ ਰਹੇ ਸਨ। ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਆਪਣੇ ਡੈਪਲ ਦੇ ਪਾਗਲ ਡੈਸ਼ ਅਤੇ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਪਏ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ ਅਤੇ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਸੀ ਕਿ ਦੋਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸਦੀ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਪਰ ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਚੰਗੇ ਸਕੁਆਇਰ ਅਤੇ ਨੌਕਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਲਈ ਉਸਦਾ ਪਿਆਰ ਆਪਣੇ ਗਿਦੜ ਲਈ ਉਸਦੇ ਪਿਆਰ ਨਾਲੋਂ ਵਧੇਰੇ ਮਜ਼ਬੂਤ ਸੀ, ਭਾਵੇਂ ਉਸਨੇ ਹਰ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਉਹ ਬਲੈਡਰ ਨੂੰ ਉੱਚਾ ਚੁੱਕਿਆ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਡੈਪਲ ਦੇ ਕੁੰਡ 'ਤੇ ਹੇਠਾਂ ਲਿਆਉਂਦੇ ਦੇਖਿਆ ਤਾਂ ਮੌਤ ਦੇ ਦਰਦ ਅਤੇ ਤਸੀਹੇ ਝੱਲੇ, ਅਤੇ ਉਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਗਧੇ ਦੀ ਪੂਛ 'ਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਛੋਟੇ ਵਾਲਾਂ ਨਾਲੋਂ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਦੀ ਗੇਂਦਾਂ ਨੂੰ ਮਾਰਨਾ ਪਸੰਦ ਕਰਦਾ। ਇਸ ਉਲਝਣ ਵਾਲੀ ਦੁਬਿਧਾ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਉਹ ਡੌਨ ਕਿਊਜੋਟ ਕੋਲ ਪਹੁੰਚਿਆ, ਜੋ ਉਸਦੀ ਪਸੰਦ ਨਾਲੋਂ ਕਾਫ਼ੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਮਾਰਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਰੋਸੀਨੈਂਟੇ ਨੂੰ ਚੜ੍ਹਨ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਮਦਦ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ:

"ਸਾਲਕ, ਭੂਤ ਡੈਪਲ ਲੈ ਕੇ ਭੱਜ ਗਿਆ ਹੈ।"

"ਕਿਹੜਾ ਭੂਤ?" ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।
“ਜਿਸ ਦੇ ਬੁਲੈਡੂਰ ਹਨ,” ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ।
"ਫਿਰ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਬਚਾ ਲਵਾਂਗਾ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਨਰਕ ਦੇ ਸੁਭ ਤੋਂ ਡੂੰਘੇ, ਹਨੇਰੇ ਕਾਲ ਕੋਠੜੀ ਵਿੱਚ ਬੰਦ ਕਰ ਦੇਵੇ। ਮੇਰੇ ਪਿੱਛੇ ਆਓ, ਸਾਂਚੋ, ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਗੱਡੀ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਚੱਲ ਰਹੀ ਹੈ, ਮੈਂ ਖੱਚਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨਾਲ ਡੈਪਲ ਦੇ ਨੁਕਸਾਨ ਦੀ ਭਰਪਾਈ ਕਰਾਂਗਾ।"
"ਇਸ ਸਾਰੀ ਮੁਸੀਬਤ ਵਿੱਚ ਪੈਣ ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਮਾਲਕ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਗੁੱਸੇ ਨੂੰ ਕਾਬੂ ਵਿੱਚ ਰੱਖ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਜਿਹਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਡੈਪਲ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਭੂਤ ਨੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਵਾੜੇ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ।"
ਅੱਤੇ ਇਹੀ ਹਾਲ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਜਦੋਂ ਭੂਤ ਅਤੇ ਡੈਪੁਲ ਡਿੱਗੇ ਪਏ, ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਅਤੇ ਰੋਸੀਨੈਂਟ ਦੀ ਨਕਲ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਭੂਤ ਸ਼ਹਿਰ ਵੱਲ ਭੱਜਣ ਲੱਗਾ, ਅਤੇ ਗਿੱਦੜ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਕੋਲ ਵਾਪਸ ਜਾਣ ਲਈ।
"ਫਿਰ ਵੀ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਉਸ ਭੂਤ ਦੀ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਮੈਨੂੰ ਗੱਡੀ ਵਿੱਚ ਬੈਠੇ ਕਿਸੇ ਤੋਂ ਬਦਲਾ ਲੈਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਸਮਰਾਟ ਖੁਦ ਹੀ ਕਿਉਂ ਨਾ ਹੋਵੇ।"
"ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਮਨ ਵਿੱਚੋਂ ਅਜਿਹੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਸਲਾਹ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰੋ, ਜੋ ਕਿ ਕਦੇ ਵੀ ਅਦਾਕਾਰਾਂ ਨਾਲ ਸ਼ਾਮਲ ਨਾ ਹੋਣ ਦੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਸਾਰੇ ਮਨਮੋਹਕ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਜੀਉਂਦੇ ਹਨ। ਮੈਂ ਇੱਕ ਵਾਰ ਇੱਕ ਨੂੰ ਦੋ ਕਤਲਾਂ ਲਈ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰ ਹੁੰਦੇ ਦੇਖਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੇ ਆਜ਼ਾਦ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਸਨ। ਯਾਦ ਰੱਖੋ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਬੇਫਿਕਰ, ਮੌਜ-ਮਸਤੀ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਰੂਹਾਂ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ ਹਰ ਕੋਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪੱਖ ਲੈਂਦਾ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅੱਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸੁਤਿਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਰਾਜੇ ਦੀਆਂ ਕੰਪਨੀਆਂ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਚਾਰਟਰ ਰੱਖਦੇ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਰੇ ਜਾਂ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਹਿਰਾਵੇ ਅਤੇ ਮੇਕਅਪ ਵਿੱਚ ਰਾਜਕੁਮਾਰਾਂ ਵਰਗੇ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੇ ਹਨ।"
"ਫਿਰ ਵੀ," ਡੌਨ ਕੁਇਕੁਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਉਸ ਅਦਾਕਾਰ ਦੈਂਤ ਨੂੰ ਸ਼ੇਖੀ ਨਹੀਂ ਮਾਰਨ ਦਿਆਂਗਾ, ਭਾਵੇਂ ਸਾਰੀ ਮਨੁੱਖ ਜ਼ਾਤੀ ਉਸਦਾ ਪੱਖ ਲਵੇ।"
ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ, ਉਹ ਗੱਡੀ ਵੱਲ ਵਧਿਆ, ਜੋ ਹੁਣ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਨੇੜੇ ਆ ਰਹੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਸਵਾਰ ਹੋ ਕੇ, ਉਸਨੇ ਚੀਕਿਆ:
"ਰੁਕੋ! ਰੁਕੋ, ਤੁਸੀਂ ਬੇਫਿਕਰ ਮੌਜ-ਮਸਤੀ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਟੋਲੇ! ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਿਖਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਗਿੱਦੜਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਜਾਨਵਰਾਂ ਨਾਲ ਕਿਵੇਂ ਪੇਸ਼ ਆਉਣਾ ਹੈ ਜੋ ਨਾਈਟਸ-ਇਰੰਟ ਦੇ ਸੁਕੁਆਇਰਾਂ ਲਈ ਸਵਾਰ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ।"
ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੀਆਂ ਚੀਕਾਂ ਇੰਨੀਆਂ ਉੱਚੀਆਂ ਸਨ ਕਿ ਗੱਡੀ ਵਿੱਚ ਬੈਠੇ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ ਅਤੇ ਸਮਝ ਲਿਆ। ਰੌਲਾ ਪਾਉਣ ਵਾਲੇ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਤੀਬਰਤਾ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੰਤ ਤੁਰੰਤ ਗੱਡੀ ਤੋਂ ਛਾਲ ਮਾਰ ਗਈ, ਉਸਦੇ ਬਾਅਦ ਸਮਰਾਟ, ਦੈਂਤ ਚਾਲਕ ਅਤੇ ਦੂਤ - ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿ ਰਾਣੀ ਜਾਂ ਕਾਮਦੇਵ ਪਿੱਛੇ ਰਹਿ ਗਏ - ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪੱਥਰਾਂ ਨਾਲ ਲੈਸ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਲਾਈਨ ਬਣਾਈ, ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਤਿੱਖੀਆਂ ਧਾਰਾਂ ਵਾਲੀਆਂ ਮਿਜ਼ਾਈਲਾਂ ਨਾਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕੀਤੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਬਾਹਾਂ ਨੂੰ ਇੰਨੀ ਭਿਆਨਕ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕਤਾਰਬੱਧ ਦੇਖ ਕੇ, ਪੱਥਰਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਗੜੇਮਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ, ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਰੋਸੀਨਾਂਤੇ ਦੀ ਲਗਾਮ ਖਿੱਚੀ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੋਚਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਲਈ ਘੱਟ ਤੋਂ ਘੱਟ ਜੋਖਮ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਕਿਵੇਂ ਹਮਲਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਝਿਜਕ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਸਾਂਚੋ ਉੱਪਰ ਆਇਆ ਅਤੇ, ਉਸਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੰਗਠਿਤ ਸਕੁਐਡਰਨ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਅਤੇ ਤਿਆਰ ਦੇਖ ਕੇ ਕਿਹਾ:
"ਮਾਲਕ, ਅਜਿਹਾ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਪਾਗਲਪਨ ਹੋਵੇਗਾ। ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਨੂੰ ਰੁਕਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਪੱਥਰ ਦੇ ਸੁਪ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਰੱਖਿਆਤਮਕ ਕਵਚ ਨਹੀਂ ਹੈ ਸਿਵਾਏ ਕਾਂਸੀ ਦੀ ਘੰਟੀ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਭਰ ਕੇ ਬੈਠਣਾ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਮੂਰਖਤਾ ਹੈ,

ਬਹਾਦਰੀ ਨਹੀਂ, ਇੱਕਲੇ ਆਦਮੀ ਲਈ ਇੱਕ ਅੰਜਾਮ ਫੌਜ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕਰਨਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੱਤ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਜਿਸਦੀਆਂ ਕਤਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਹਿਨਸ਼ਾਹ ਸਰੀਰ ਵਿੱਚ ਲੜ ਰਹੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਚੰਗੇ ਅਤੇ ਬੁਰੇ ਦੂਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਹਾਇਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੈ। ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਇਹ ਦਲੀਲ ਤੁਹਾਨੂੰ ਠਹਿਰਨ ਲਈ ਮਨਾਉਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਨਿਰਵਿਵਾਦ ਤੱਥ ਦੁਆਰਾ ਮਨਾ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜੋ ਰਾਜੇ, ਰਾਜਕੁਮਾਰ ਅਤੇ ਸਮਰਾਟ ਵਰਗੇ ਦਿਖਾਈ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਇੱਕ ਵੀ ਨਾਈਟ-ਗਲੂਤ ਨਹੀਂ ਹੈ।"

"ਆਖ਼ਰਕਾਰ, ਸਾਂਚੋ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਚੀਜ਼ 'ਤੇ ਆਪਣੀ ਉਂਗਲ ਰੱਖੀ ਹੈ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਮੇਰੇ ਇਰਾਦੇ ਵਾਲੇ ਰਸਤੇ ਤੋਂ ਮੋੜ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਈ ਵਾਰ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਮੈਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਆਪਣੀ ਤਲਵਾਰ ਖਿੱਚਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਜਾਂ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਨਾਈਟ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਸਾਂਚੋ, ਆਪਣੇ ਡੈਪਲ ਵਿਰੁੱਧ ਕੀਤੇ ਗਏ ਗੁੱਸੇ ਦਾ ਬਦਲਾ ਲੈਣਾ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਇੱਥੇ ਹੌਸਲਾ ਵਧਾਉਣ ਅਤੇ ਸਲਾਹ ਦੇਣ ਲਈ ਹਾਜ਼ਿਰ ਹੋਵਾਂਗਾ।"

"ਮਾਲਕ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਕਿਸੇ ਤੋਂ ਬਦਲਾ ਲੈਣ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਚੰਗੇ ਈਸਾਈਆਂ ਨੂੰ ਦੂਜੀ ਗੱਲ੍ਹ ਮੋੜਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ; ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਗਿੱਦੜ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਬੁਚਾਅ ਮੇਰੇ 'ਤੇ ਛੱਡ ਦਿਆਂਗਾ, ਜਿਸਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਜਿੰਨੇ ਦਿਨ ਸਵਰਗ ਮੈਨੂੰ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਸ਼ਾਂਤੀ ਨਾਲ ਰਹਿਣਾ ਹੈ।"

"ਖੈਰ, ਜੇ ਇਹ ਤੁਹਾਡਾ ਫੈਸਲਾ ਹੈ, ਨੇਕ ਸਾਂਚੋ, ਸਿਆਣਾ ਸਾਂਚੋ, ਈਸਾਈ ਅਤੇ ਇਮਾਨਦਾਰ ਸਾਂਚੋ, ਆਓ ਆਪਾਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਭੂਤਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦੇਈਏ ਅਤੇ ਬਿਹਤਰ ਅਤੇ ਵਧੇਰੇ ਲਾਭਦਾਇਕ ਸਾਹਸਾਂ ਦੀ ਭਾਲ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਚੱਲੀਏ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਇਸ ਧਰਤੀ ਬਾਰੇ ਜੋ ਦੇਖਿਆ ਹੈ, ਉਸ ਤੋਂ ਇੱਥੇ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਸਾਹਸਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਅੰਤ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ।"

ਫਿਰ ਉਸਨੇ ਰੋਕੀਨੈਂਟ ਨੂੰ ਘੁੰਮਾਇਆ, ਸਾਂਚੋ ਆਪਣਾ ਡੈਪਲ ਲੈਣ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਡੈਥ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਸੋਗ ਭੁੱਜਦਾ ਹੋਇਆ ਸਕੁਐਡਰਨ ਵਾਪਸ ਵੈਗਨ ਵਿੱਚ ਚੜ੍ਹ ਗਿਆ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਰਸਤੇ ਤੇ ਚੱਲ ਪਿਆ।

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੌਤ ਦੀ ਗੱਡੀ ਦਾ ਭਿਆਨਕ ਸਾਹਸ ਇੱਕ ਖੁਸ਼ਹਾਲ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਜੋ ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਨੇ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਸਲਾਹ ਦੇ ਕਾਰਨ ਕੀਤੀ, ਜਿਸਨੇ ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਇੱਕ ਮੋਹਿਤ ਨਾਈਟ-ਇਰੰਟ ਨਾਲ ਇੱਕ ਹੋਰ ਸਾਹਸ ਕੀਤਾ ਜੋ ਇਸ ਆਖਰੀ ਨਾਲੋਂ ਘੱਟ ਹੈਰਾਨੀਜਨਕ ਨਹੀਂ ਸੀ।

1. ਆਂਡ੍ਰੇਸ ਡੀ ਐਂਗੁਲੋ, ਜਿਸਨੂੰ ਐਂਗੁਲੋ ਐਲ ਮਾਲੋ ("ਬੁਰਾ" ਜਾਂ "ਬੁਰਾਈ") ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਸੁਰਵੈਂਟਸ ਦੇ ਸਮੇਂ ਇੱਕ ਥੀਏਟਰਿਕ ਕੰਪਨੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਸਲ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਅਤੇ ਅਭਿਨੇਤਾ ਸੀ।

ਬਾਰ੍ਹਵਾਂ ਅਧਿਆਇ

ਬਹਾਦਰ ਡੌਨ

ਕਿਊਕਸੋਟ ਅਤੇ ਮਿਰਰਾਂ ਦੇ ਦਲੇਰ ਨਾਈਟ ਉਤੇ ਵਾਪਰਿਆ ਅਜੀਬ ਸਾਹਸ

ਮੌਤ ਨਾਲ ਮੁਲਾਕਾਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਡੌਨ ਕਿਊਕਸੋਟ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਸਕੁਆਇਰ ਨੇ ਕੁਝ ਉੱਚੇ ਛਾਂਦਾਰ ਰੁੱਖਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਰਾਤ ਬਿਤਾਈ, ਜਿੱਥੇ ਸਾਂਚੋ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਡੌਨ ਕਿਊਕਸੋਟ ਨੇ ਡੈਪਲ ਦੇ ਨਾਲ ਲਿਜਾਏ ਗਏ ਭੋਜਨ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਖਾਧਾ। ਖਾਣੇ ਦੌਰਾਨ, ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਨਾਈਟ ਨੂੰ ਕਿਹਾ:

"ਮਾਲਕ, ਮੈਂ ਕਿੰਨਾ ਮੂਰਖ ਹੁੰਦਾ ਜੇ ਮੈਂ ਤਿੰਨ ਘੋੜੀਆਂ ਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਬਜਾਏ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਸਾਹਸ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਲੁੱਟ ਨੂੰ ਇਨਾਮ ਵਜੋਂ ਚੁਣਦਾ! ਜਦੋਂ ਸਭ ਕੁਝ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, "ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪੰਛੀ ਝਾੜੀ ਵਿਚ ਦੋ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ"।"

"ਫਿਰ ਵੀ, ਸਾਂਚੋ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਮੇਰੇ ਇਰਾਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਮਲਾ ਕਰਨ ਦਿੱਤਾ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਘੱਟ ਲੁੱਟ ਦਾ ਸਮਾਨ ਮਹਾਰਾਣੀ ਦਾ ਸੋਨੇ ਦਾ ਤਾਜ਼ ਅਤੇ ਕਾਮਦੇਵ ਦੇ ਪੈਂਟ ਕੀਤੇ ਖੰਭ ਮਿਲਣੇ ਸਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੈਂ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਲੈ ਕੇ ਤੁਹਾਡੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਦੇ ਦਿੰਦਾ।"

ਜਿਸ ਦਾ ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ:

"ਮੰਚ ਸਮਰਾਟਾਂ ਦੇ ਉਹ ਰਾਜਦੰਡ ਅਤੇ ਤਾਜ ਕਦੇ ਵੀ ਸ਼ੁੱਧ ਸੋਨੇ ਦੇ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਸਗੋਂ ਟੀਨ ਜਾਂ ਪਿੱਤਲ ਨਾਲ ਮੜ੍ਹੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।"

"ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿਉਂਕਿ ਨਾਟਕਾਂ ਦੇ ਸਹਾਇਕਾਂ ਦਾ ਅਸਲੀ ਹੋਣਾ ਉਚਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਸਗੋਂ ਮਨਘੜਤ ਅਤੇ ਭਰਮਪੂਰਨ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨਾਟਕ ਖੁਦ ਹਨ। ਨਾਲ ਹੀ, ਸਾਂਚੇ, ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਨਾਟਕਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਅਨੁਕੂਲ ਬਣਾਓ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਲਿਖਣ ਵਾਲਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਧਿਆਨ ਰੱਖੋ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਸਾਰੇ ਰਾਜ ਦੀ ਇੱਕ ਮੁਹਾਨੇ ਸੁੱਕਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਹਾਇਕ ਹਨ, ਹਰ ਕਦਮ 'ਤੇ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕ ਸ਼ੀਸ਼ਾ ਰੱਖ ਕੇ ਜਿੱਥੇ ਅਸੀਂ ਮਨੁੱਖੀ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਦੀ ਰੇਂਜ ਨੂੰ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਇੱਕ ਨਾਟਕ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਕਲਾਕਾਰਾਂ ਨਾਲੋਂ ਸਾਨੂੰ ਹੋਰ ਕੁਝ ਵੀ ਵਫ਼ਾਦਾਰੀ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾ ਸਕਦਾ ਜੋ ਅਸੀਂ ਕੀ ਹਾਂ ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਕੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਕੁਝ ਦੱਸੋ: ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਕਦੇ ਅਜਿਹਾ ਨਾਟਕ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਰਾਜਿਆਂ, ਸਮਰਾਟਾਂ, ਪੋਪ, ਨਾਈਟਸ, ਔਰਤਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕਈ ਕਿਰਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਇੱਕ ਅਦਾਕਾਰ ਖਲਨਾਇਕ ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ ਨਿਭਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਦੂਜਾ ਚਾਲਬਾਜ਼, ਦੂਜਾ ਵਪਾਰੀ, ਸਿਪਾਹੀ, ਚਲਾਕ ਮੂਰਖ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਇੱਕ ਹੋਰ ਭੋਲੇ ਭਾਲੇ ਪ੍ਰੇਮੀ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਨਾਟਕ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਦਾਕਾਰ ਆਪਣੇ ਪਹਿਰਾਵੇ ਉਤਾਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਹ ਸਾਰੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ?"

"ਬਿਲਕੁਲ, ਮੈਂ ਕੀਤਾ ਹੈ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ।

"ਖੈਰ, ਇਹੀ ਗੱਲ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੇਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਇਸ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਨਾਟਕ ਅਤੇ ਘਟਨਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਵਾਪਰਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਸਮਰਾਟਾਂ ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ ਨਿਭਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਕੁਝ ਪੋਪ, ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਸਾਰੇ ਪਾਤਰ ਜੋ ਇੱਕ ਨਾਟਕ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਜਦੋਂ ਅੰਤ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਯਾਨੀ ਕਿ ਜਦੋਂ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਆਪਣਾ ਰਾਹ ਚਲਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਮੌਤ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਉਹ ਕੱਪੜੇ ਲਾਹ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੱਖਰਾ ਬਣਾਉਂਦੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਹ ਸਾਰੇ ਕਬਰ ਵਿੱਚ ਬਰਾਬਰ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।"

"ਇੱਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਤੁਲਨਾ," ਸਾਂਚੇ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਇੰਨੀ ਨਵੀਂ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਬਹੁਤ ਵਾਰ ਨਹੀਂ ਸੁਣਿਆ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸ਼ਤਰੰਜ ਦੀ ਖੇਡ ਦਾ, ਜਿੱਥੇ ਖੇਡ ਦੌਰਾਨ ਹਰੇਕ ਟੁਕੜਾ ਆਪਣੀ ਖਾਸ ਭੂਮਿਕਾ ਨਿਭਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਜਦੋਂ ਖੇਡ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਾਰੇ ਟੁਕੜਿਆਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਕੱਠੇ ਮਿਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਬੈਗ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਕਬਰ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਵਰਗਾ ਹੈ।"

"ਹਰ ਰੋਜ਼, ਸਾਂਚੇ," ਡੌਨ ਕੁਇਜੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਤੂੰ ਘੱਟ ਸਾਦਾ ਅਤੇ ਵਧੇਰੇ ਬੁੱਧੀਮਾਨ ਹੁੰਦਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈਂ।"

"ਬਸ਼ੱਕ ਮੈਂ ਹਾਂ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਦੀ ਕੁਝ ਬੂੰਦਾਂ ਮੇਰੇ ਉੱਤੇ ਅਸਰ ਪਾਉਣੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਬੰਜਰ, ਸੁੱਕੀ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਖਾਦ ਅਤੇ ਕਾਸ਼ਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਚੰਗੀਆਂ ਫ਼ਸਲਾਂ ਦੇਣ ਲੱਗ ਪੈਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਮੇਰਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਗੱਲਬਾਤ ਉਹ ਖਾਦ ਹੈ ਜੋ ਮੇਰੇ ਸੁੱਕੇ ਮਨ ਦੀ ਬੰਜਰ ਜ਼ਮੀਨ ਉੱਤੇ ਡਿੱਗੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਖੇਤੀ ਉਹ ਸਮਾਂ ਹੈ ਜੋ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਬਿਤਾਇਆ ਹੈ। ਇਸ ਕਰਕੇ, ਮੈਨੂੰ ਉਮੀਦ ਹੈ ਕਿ ਫ਼ਲ ਮਿਲੇਗਾ ਜੋ ਇੱਕ ਵਰਦਾਨ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਚੰਗੇ ਪ੍ਰਜਨਨ ਦੇ ਮਾਰਗਾਂ ਤੋਂ ਭਟਕੇਗਾ ਜਾਂ ਡਿੱਗੇਗਾ ਨਹੀਂ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੀ ਇਸ ਬੰਜਰ ਸਮਝ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦੇ ਹੋ।"

ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਸਾਂਚੋ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਭਾਸ਼ਣ 'ਤੇ ਹੱਸ ਪਿਆ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕੀਤਾ ਕਿ ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸੁਧਾਰ ਬਾਰੇ ਜੋ ਕੁਝ ਕਿਹਾ ਸੀ ਉਹ ਸੱਚ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਹਰ ਵਾਰ ਉਹ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਬੋਲਦਾ ਸੀ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਹੈਰਾਨ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਹਰ ਵਾਰ ਜਾਂ ਲਗਭਗ ਹਰ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਉਹ ਸ਼ਾਲੀਨਤਾ ਅਤੇ ਪੇਂਡੂ ਢੰਗ ਨਾਲ ਬੋਲ ਕੇ ਆਪਣੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦਾ ਦਿਖਾਵਾ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਸਦਾ ਤੁਰਕ ਹਮੇਸ਼ਾ ਆਪਣੀ ਸਾਦਗੀ ਦੀ ਸਿਖਰ ਤੋਂ ਆਪਣੀ ਅਗਿਆਨਤਾ ਦੇ ਅਥਾਹ ਖੱਡ ਵਿੱਚ ਡਿੱਗ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਪਰ ਜਿੱਥੇ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਅਤੇ ਯਾਦਦਾਸ਼ਤ ਦਾ ਧੰਨ ਦਿਖਾਇਆ ਉਹ ਕਹਾਵਤਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਦੀ ਉਸਦੀ ਆਦਤ ਸੀ, ਭਾਵੇਂ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਚਰਚਾ ਅਧੀਨ ਮਾਮਲੇ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸੰਬੰਧ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੋਵੇਗਾ।

ਰਾਤ ਦਾ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਹਿੱਸਾ ਇਹਨਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਚੁਰਚੁਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਬਿਤਾਇਆ ਗਿਆ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਾਂਚੋ ਨੂੰ ਸੈਂਡਮੈਨ ਦੀ ਭਾਲ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦੀ ਇੱਛਾ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਸੌਣ ਵੇਲੇ ਕਹਿੰਦਾ ਸੀ। ਪਰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਉਸਨੇ ਡੈਪਲ ਤੋਂ ਹਾਰਨੇਸ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਹ ਭਰਪੂਰ ਘਾਹ 'ਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਬੋਝ ਦੇ ਚਰ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਉਸਨੇ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਇਆ ਕਿ ਰੋਸੀਨੈਂਟ ਦੀ ਕਾਠੀ ਨਾ ਹਟਾਏ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦੇ ਮਾਲਕ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਯਾਤਰਾ ਕਰਨ ਜਾਂ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਅਸਮਾਨ ਹੇਠ ਸੌਣ ਦੌਰਾਨ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਨ੍ਹਾ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਨਾਈਟਸ-ਇਰੰਟ ਲਈ ਸਿਰਫ਼ ਲਗਾਮ ਹਟਾਉਣਾ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਕਾਠੀ ਧਨੁਸ਼ ਉੱਤੇ ਬੰਨ੍ਹਣਾ ਸਮੇਂ ਦੀ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਰਿਵਾਜ ਸੀ; ਪਰ ਘੋੜੇ ਦੀ ਕਾਠੀ ਹਟਾਉਣਾ - ਕਦੇ ਨਹੀਂ! ਇਸ ਲਈ ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੀਤਾ, ਰੋਕੀਨਾਂਤੇ ਨੂੰ ਉਹੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦਿੱਤੀ ਜੋ ਉਸਨੇ ਡੈਪਲ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਂਚੋ ਦਾ ਉਸਦੇ ਲਈ ਅਤੇ ਰੋਕੀਨਾਂਤੇ ਲਈ ਪਿਆਰ ਇੰਨਾ ਬੇਮਿਸਾਲ ਅਤੇ ਅਟੱਲ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਪਰੰਪਰਾ ਪਿਤਾ ਤੋਂ ਪੁੱਤਰ ਤੁੱਕ ਚਲੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਲੇਖਕ ਨੇ ਇਸ ਬਾਰੇ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਈ ਅਧਿਆਇ ਲਿਖੇ ਸਨ ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਜੋ ਇੰਨੀ ਬਹਾਦਰੀ ਵਾਲੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦੀ ਸ਼ਾਨ ਅਤੇ ਸਜਾਵਟ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਫਿਰ ਵੀ, ਕਈ ਵਾਰ ਉਹ ਆਪਣੇ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ, ਅਤੇ ਲਿਖਿਆ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਦੋਵੇਂ ਜਾਨਵਰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਕੱਲੇ ਪਾਉਂਦੇ ਸਨ, ਉਹ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਉਦੋਂ ਤੁੱਕ ਘੁੱਟਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਸਨ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਥੱਕੇ ਅਤੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਸਨ, ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਰੋਕੀਨਾਂਤੇ ਆਪਣੀ ਗਰਦਨ ਡੈਪਲ ਦੇ ਪਾਰ ਰੱਖ ਦਿੰਦਾ ਸੀ, ਇਸਨੂੰ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਅੱਧੇ ਗਜ਼ ਤੋਂ ਵੱਧ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਕਰਨ ਦਿੰਦਾ ਸੀ। ਫਿਰ ਉਹ ਤਿੰਨ ਦਿਨਾਂ ਲਈ ਜ਼ਮੀਨ ਵੱਲ ਦੇਖਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਸਨ, ਜਾਂ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਜਿੰਨਾ ਚਿਰ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ, ਜਾਂ ਜਦੋਂ ਤੁੱਕ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਭੁੱਖ ਨਾਲ ਭੋਜਨ ਲਈ ਚਾਰਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਇਹ ਵੀ ਜੋੜ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਸਾਡੇ ਲੇਖਕ ਨੇ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਬਿਰਤਾਂਤ ਛੱਡਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਦੋਸਤੀ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਨਿਸਸ ਅਤੇ ਯੂਰੀਅਲਸ, ਅਤੇ ਪਾਈਲੇਡਸ ਅਤੇ ਓਰੇਸਟਸ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਹੈ।[1] ਜੇਕਰ ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਦੇਖਣਾ ਆਸਾਨ ਹੈ ਕਿ ਮਨੁੱਖਜਾਤੀ ਦੇ ਹੈਰਾਨੀ ਲਈ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋ ਸ਼ਾਂਤੀਪੂਰਨ ਜਾਨਵਰਾਂ ਦੀ ਦੋਸਤੀ ਕਿੰਨੀ ਬੰਧਨਕਾਰੀ ਸੀ, ਇੱਕ ਦੋਸਤੀ ਜੋ ਮਨੁੱਖਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਡਰ ਹੈ, ਜੋ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਲਈ ਆਪਣੀ ਦੋਸਤੀ ਬਣਾਈ ਰੱਖਣ ਵਿੱਚ ਕਾਫ਼ੀ ਅਸਮਰੱਥ ਹਨ। ਇਸ ਕਰਕੇ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਕਹਾਵਤਾਂ ਹਨ: «ਜ਼ਰੂਰਤ ਵਾਲਾ ਦੋਸਤ ਸੱਚਮੁੱਚ ਇੱਕ ਦੋਸਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ», ਅਤੇ «ਇੱਕ ਸੱਚਾ ਦੋਸਤ ਲੱਭਣਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ»। ਮੈਨੂੰ ਉਮੀਦ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਲੇਖਕ ਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋ ਜਾਨਵਰਾਂ ਦੀ

ਦੋਸਤਾਂ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨਾਲ ਕਰਨ ਲਈ ਗੌਰ-ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਨਹੀਂ ਸਮਝੇਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਜਾਨਵਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਸਿਖਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਚੀਜ਼ਾਂ ਸਿੱਖੀਆਂ ਹਨ: ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ, ਸਾਰਸ ਤੋਂ ਐਨੀਮਾ, ਕੁੱਤਿਆਂ ਤੋਂ ਉਲਟੀਆਂ ਅਤੇ ਸ਼ੁਕਰਗੁਜ਼ਾਰੀ, ਕ੍ਰੇਨ ਦੀ ਚੌਕਸੀ ਤੋਂ, ਕੀੜੀਆਂ ਤੋਂ ਦੂਰਦਰਸ਼ਤਾ, ਹਾਥੀਆਂ ਤੋਂ ਇਮਾਨਦਾਰੀ, ਅਤੇ ਘੋੜਿਆਂ ਦੀ ਵਫ਼ਾਦਾਰੀ ਤੋਂ।

ਸਾਂਚੋ ਅਖੀਰ ਇੱਕ ਕਾਰੂਕ ਦੇ ਦਰੱਖਤ ਦੇ ਪੈਰਾਂ ਵਿੱਚ ਸੌਂ ਗਿਆ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਡੌਨ ਕਿਉਜੋਟ ਇੱਕ ਮਜ਼ਬੂਤ ਓਕ ਦੇ ਰੁੱਖ ਦੇ ਕੋਲ ਸੌਂ ਗਿਆ, ਪਰ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਸਮਾਂ ਬੀਤਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਨਾਈਟ ਆਪਣੇ ਪਿੱਛੇ ਸੁਣਾਈ ਦਿੱਤੀ ਇੱਕ ਆਵਾਜ਼ ਨਾਲ ਜਾਗ ਗਿਆ। ਇੱਕ ਦਮ ਉੱਠ ਕੇ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਅਤੇ ਕੰਨ ਉਸ ਜਗ੍ਹਾ ਵੱਲ ਮੋੜ ਦਿੱਤੇ ਜਿੱਥੋਂ ਆਵਾਜ਼ ਆਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਉਸਨੇ ਘੋੜੇ 'ਤੇ ਸਵਾਰ ਦੋ ਆਦਮੀਆਂ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਇੱਕ ਆਪਣੀ ਕਾਠੀ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਉਤਰ ਰਿਹਾ ਸੀ।

"ਉਤਰ, ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ," ਇਸ ਸਵਾਰ ਨੇ ਦੂਜੇ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, "ਅਤੇ ਘੋੜਿਆਂ ਨੂੰ ਲਗਾਮ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਕਰ। ਇਸ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਜਾਨਵਰਾਂ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਘਾਹ ਹੈ, ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਉਹ ਚੁੱਪ ਅਤੇ ਇਕਾਂਤ ਵੀ ਹੈ ਜੋ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੇਮੀ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੀ ਮੰਗ ਹੈ।"

ਉਸਦਾ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਅਤੇ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਫੈਲਣਾ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਹੀ ਕੰਮ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਸਦਾ ਸਰੀਰ ਜ਼ਮੀਨ ਨਾਲ ਟਕਰਾਇਆ ਤਾਂ ਕਵਚ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਆਵਾਜ਼ ਨੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਛੱਡਿਆ ਕਿ ਇਹ ਵਿਅਕਤੀ ਇੱਕ ਨਾਈਟ-ਇਰੈਂਟ ਸੀ। ਸਾਂਚੋ ਕੋਲ ਜਾ ਕੇ, ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸੁੱਤਾ ਪਿਆ ਸੀ, ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਬਾਂਹ ਤੋਂ ਹਿਲਾਇਆ ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਦੇ ਉਸਨੂੰ ਜਗਾਉਣ ਵਿੱਚ ਕਾਮਯਾਬ ਹੋ ਗਿਆ, ਹੌਲੀ ਜਿਹੀ ਕਿਹਾ:

"ਬੁਰਾ ਸੋਚੋ, ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਸਾਹਸ ਹੈ।"

"ਰੱਬ ਕਰੇ ਇਹ ਚੰਗਾ ਹੋਵੇ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਪਰ ਮਾਲਕ, ਉਸਦੀ ਕਿਰਪਾ ਕਿੱਥੇ ਹੈ: ਇਹ ਲੇਡੀ ਐਡਵੈਂਚਰ?"

"ਕਿੱਥੇ, ਸਾਂਚੋ?" ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। "ਆਪਣੇ ਪਿੱਛੇ ਦੇਖੋ, ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਨਾਈਟ-ਇਰੈਂਟ ਦੇਖੋਗੇ, ਜੋ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਲੇਟਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਜੋ ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਖੁਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਘੋੜੇ ਤੋਂ ਡਿੱਗਦੇ ਅਤੇ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਦੇ ਇਸ਼ਾਰੇ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਡਿੱਗਦੇ ਦੇਖਿਆ, ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਹ ਡਿੱਗਿਆ, ਉਸਦੇ ਕਵਚ ਨੇ ਵੀ ਇੱਕ ਕਰਾਹਾ ਮਾਰਿਆ।"

"ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਨੂੰ ਕੀ ਸੋਚਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰਦਾ ਹੈ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਸਾਹਸ ਹੈ?"

"ਮੈਂ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਸੰਪੂਰਨ ਗਾਉਣ ਵਾਲਾ ਹੈ ਪਰ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਾਹਸ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਸੁਣੋ: ਉਹ ਆਪਣਾ ਲੂਟ ਜਾਂ ਗਿਟਾਰ ਟਿਊਨ ਕਰ ਰਿਹਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਹ ਆਪਣਾ ਗਲਾ ਸਾਫ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਥੁੱਕ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਉਹ ਜ਼ਰੂਰ ਕੁਝ ਗਾਉਣ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇਗਾ।"

"ਮੇਰੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ, ਬੱਸ ਇੰਨਾ ਹੀ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਅਤੇ ਉਹ ਸ਼ਾਇਦ ਪਿਆਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਾਈਟ ਹੈ।"

"ਇੱਕ ਵੀ ਸੂਰਮਾ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਨਾ ਹੋਵੇ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਪਰ ਆਓ ਸੁਣੀਏ। ਜੇ ਉਹ ਗਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਧਾਗੇ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਕੇ ਉਸਦੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੇ ਸਰੋਤ ਨੂੰ ਲੱਭ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ 'ਦਿਲ ਦੀ ਭਰਪੂਰਤਾ ਵਿੱਚੋਂ ਮੂੰਹ ਬੋਲਦਾ ਹੈ।'"[2]

ਸਾਂਚੋ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਹੀ ਵਾਲਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਨਾਈਟ ਆਫ਼ ਦ ਵੁੱਡ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਨੇ ਰੋਕ ਲਿਆ, ਜੋ ਨਾ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਚੰਗੀ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਬਹੁਤ ਮਾੜੀ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਹ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋ ਕੇ ਸੁਣ ਰਹੇ ਸਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖਿਆ ਗੀਤ ਗਾਉਂਦੇ ਸੁਣਿਆ:

ਮੇਰੇ ਚੰਗੇ ਜਾਂ ਮਾੜੇ ਦੀ ਚਮਕਦਾਰ ਲੇਖਕ,
ਉਹ ਕਾਨੂੰਨ ਲਿਖੋ ਜਿਸਦੀ ਮੈਨੂੰ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ:

ਮੇਰਾ ਦਿਲ, ਤੇਰੀ ਇੱਛਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ,
ਕਦੇ ਵੀ ਆਪਣੇ ਫ਼ਰਜ਼ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਹਟੇਗਾ।
ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਦੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋ,
ਦੱਬਿਆ ਹੋਇਆ ਦੁੱਖ ਮੇਰੀ ਕਿਸਮਤ 'ਤੇ ਮੋਹਰ ਲਗਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ;
ਪਰ ਜੇ ਤੁਹਾਡੇ ਕੰਨ ਮੇਰੇ ਦੁੱਖ ਨੂੰ ਪੀ ਲੈਣ,
ਪਿਆਰ ਖੁਦ ਕਹਾਣੀ ਸੁਣਾਏਗਾ।
ਭਾਵੇਂ ਮੇਰਾ ਦਿਲ ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਲਿਖਦਾ ਹੈ,
ਹੀਰੇ ਦੇ ਠੋਸ ਫਰੇਮ ਵਾਂਗ ਸਖ਼ਤ,
ਅਤੇ ਵਗਦੇ ਮੋਮ ਵਾਂਗ ਨਰਮ,
ਤੇਰੇ ਲਈ, ਮੇਰੀ ਮਹਿਬੂਬਾ, ਇਹ ਸਭ ਇੱਕੋ ਜਿਹਾ ਹੈ।
ਇਸਨੂੰ ਲੈ ਲਓ, ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹਰ ਸਟੈਪ ਲਈ,
ਤੁਸੀਂ ਜੋ ਵੀ ਅੱਖਰ ਚੁਣਦੇ ਹੋ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਛਾਪੋ,
ਵੇਫ਼ਾਦਾਰ ਟੈਬਲੇਟ, ਨਰਮ ਜਾਂ ਸਖ਼ਤ,
ਪਿਆਰੀ ਛਾਪ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਗੁਆਏਗੀ।

ਆਪਣੀ ਆਤਮਾ ਦੀਆਂ ਡੂੰਘਾਈਆਂ ਤੋਂ ਉੱਠੇ ਹੋਏ ਇੱਕ ਹਉਕੇ ਨਾਲ, ਜੰਗਲ ਦੇ ਨਾਈਟ ਨੇ ਆਪਣਾ ਗੀਤ ਸਮਾਪਤ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਪਲ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਉਦਾਸ ਅਤੇ ਉਦਾਸ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ:

"ਹੇ ਧਰਤੀ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਸੁੰਦਰ ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਨਾਸ਼ੁਕਰ ਾ ਔਰਤ, ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਵੈਂਡਾਲੀਆ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਸ਼ੁੱਧ ਕੈਸਿਲਡੀਆ, ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਆਪਣੀ ਕੈਦੀ ਨਾਈਟ ਨੂੰ ਇਹਨਾਂ ਨਿਰੰਤਰ ਭਟਕਣਾਂ ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਕਠੋਰ, ਜ਼ਾਲਮ ਅਜ਼ਮਾਇਸ਼ਾਂ ਦੁਆਰਾ ਖਾ ਜਾਣ ਅਤੇ ਬੇਰਹਿਮ ਹੋਣ ਦਿਓਗੇ? ਕੀ ਇਹ ਕਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਨਵਾਰੇ ਦੇ ਸਾਰੇ ਨਾਈਟਾਂ, ਲਿਓਨ, ਅੰਡਾਲੂਸੀਆ, ਕੈਸਟਾਈਲ ਦੇ ਨਾਈਟਾਂ ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਲਾ ਮੰਚਾ ਦੇ ਸਾਰੇ ਨਾਈਟਾਂ ਤੋਂ ਸਹੁੰ ਚੁੱਕੀ ਹੈ (ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਧਰਤੀ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਸੁੰਦਰ ਔਰਤ ਹੋ)?"

"ਨਹੀਂ, ਸਾਂਚੋ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਇਸ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਲਾ ਮੰਚਾ ਤੋਂ ਹਾਂ ਅਤੇ ਕਦੇ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਔਰਤ ਦੀ ਸੁੰਦਰਤਾ ਲਈ ਇੰਨਾ ਪੱਖਪਾਤੀ ਕੁਝ ਵੀ ਨਾ ਤਾਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕਰਾਂਗਾ। ਤੁਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਸਾਂਚੋ, ਕਿ ਇਹ ਨਾਈਟ ਭਰਮ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਪਰ ਆਓ ਸੁਣੀਏ ਅਤੇ ਸ਼ਾਇਦ ਉਹ ਚੀਜ਼ਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰ ਦੇਵੇ।"

"ਉਹ ਜ਼ਰੂਰ ਕਰੇਗਾ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਵਾਂਗ ਦਿਖਦਾ ਹੈ ਜੋ ਬਿਨਾਂ ਰੁਕੇ ਇੱਕ ਮਹੀਨਾ ਸੋਗ ਮਨਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।"

ਪਰ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਜਦੋਂ ਜੰਗਲ ਦੇ ਨਾਈਟ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਬਾਰੇ ਚਰਚਾ ਕਰਦੇ ਸੁਣਿਆ, ਤਾਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਵਿਰਲਾਪ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਵਧਿਆ, ਸਗੋਂ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇੱਕ ਗੂੰਜਦੀ ਪਰ ਨਿਮਰ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ:

"ਉੱਥੇ ਕੌਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ? ਆਪਣੀ ਪਛਾਣ ਬਣਾਓ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਧੰਨ ਮੰਨਦੇ ਹੋ ਜਾਂ ਦੁੱਖੀਆਂ ਵਿੱਚ?"

"ਦੁਖੀ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਫਿਰ ਅੱਗੇ ਵਧੋ," ਜੰਗਲ ਦੇ ਨਾਈਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਜਿੱਥੇ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਦਾਸੀ ਅਤੇ ਦੁੱਖ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਪਾਓਗੇ।"

ਡੌਨ ਕਿਊਜੋਟ, ਜਿਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੰਨੇ ਸੰਵੇਦਨਸ਼ੀਲ ਅਤੇ ਨਿਮਰਤਾ ਭਰੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸੰਬੋਧਨ ਕਰਦੇ ਸੁਣਿਆ, ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਆਇਆ, ਸਾਂਚੇ ਉਸਦੇ ਬਿਲਕੁਲ ਪਿੱਛੇ ਸੀ। ਸੋਗ ਮਨਾਉਣ ਵਾਲੇ ਸੂਰਮੇ ਨੇ ਡੌਨ ਕਿਊਜੋਟ ਨੂੰ ਬਾਂਹ ਤੋਂ ਫੜਿਆ ਅਤੇ ਕਿਹਾ:

"ਇੱਥੇ ਬੈਠੋ, ਸਰ ਨਾਈਟ। ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਪਛਾਣਨ ਲਈ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ ਜੋ ਨਾਈਟ-ਇਰੰਟਰੀ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਮੇਰੇ ਲਈ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਲੱਭਣਾ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਇਕਾਂਤ ਅਤੇ ਰਾਤ ਦੀ ਹਵਾ ਹੋਵੇਗੀ - ਨਾਈਟ-ਇਰੰਟ ਲਈ ਕੁਦਰਤੀ ਬਿਸਤਰਾ ਅਤੇ ਸਹੀ ਠਹਿਰਨ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ।"

ਜਿਸ ਦਾ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ:

"ਮੈਂ ਇੱਕ ਸੂਰਮਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਉਸ ਪੇਸ਼ੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਾਂ ਜਿਸਦਾ ਤੁਸੀਂ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਭਾਵੇਂ ਦੁੱਖ, ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਅਤੇ ਮੁਸੀਬਤਾਂ ਮੇਰੇ ਸੀਨੇ ਵਿੱਚ ਘਰ ਕਰ ਗਈਆਂ ਹਨ, ਪਰ ਦੂਜਿਆਂ ਦੇ ਦੁੱਖਾਂ ਲਈ ਮੇਰੀ ਹਮਦਰਦੀ ਇਸ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਜੋ ਹੁਣੇ ਗਾਇਆ ਹੈ ਉਸ ਤੋਂ ਮੈਂ ਇਹ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਬਦਕਿਸਮਤੀਆਂ ਪਿਆਰ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਜਾਂ ਵਧੇਰੇ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ ਨਾਸ਼ੁਕਰ ਾ ਸੁੰਦਰਤਾ ਦੇ ਪਿਆਰ ਤੋਂ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਵਿਰਲਾਪ ਦੇ ਗੀਤ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਹੈ।"

ਜਦੋਂ ਇਹ ਸਭ ਹੋ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਉਹ ਸਖ਼ਤ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦੇ ਨਾਲ ਸ਼ਾਂਤੀਪੂਰਨ ਅਤੇ ਮਿਲਵਰਤਣ ਵਾਲੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਬੈਠੇ ਸੁਨ, ਜਿਵੇਂ ਦਿਨ ਚੜ੍ਹਦੇ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਿਸਮਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦਾ ਸਿਰ ਤੋੜਨਾ ਨਹੀਂ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਹੋਵੇ।

"ਸਰ ਨਾਈਟ, ਕੀ ਇਹ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਸਮਤ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਪਿਆਰ ਵਿੱਚ ਹੋ?" ਜੰਗਲ ਦੇ ਨਾਈਟ ਨੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ।

"ਇਹ ਮੇਰੀ ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਹਾਂ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਹਾਲਾਂਕਿ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੱਖੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਈਆਂ ਬੁਰਾਈਆਂ ਨੂੰ ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਦੀ ਬਜਾਏ ਅਸੀਸਾਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।"

"ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਸੱਚ ਹੈ," ਨਾਈਟ ਆਫ਼ ਦ ਵੁੱਡ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸਾਡੀ ਸਮੇਝ ਅਤੇ ਸਮਝ ਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਜਦੋਂ ਕਾਫ਼ੀ ਅਸਵੀਕਾਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਹ ਬਦਲੇ ਵਾਂਗ ਜਾਪਦੇ ਹਨ।"

"ਮੈਨੂੰ ਮੇਰੀ ਔਰਤ ਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ।

“ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ,” ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਜੋ ਉੱਥੇ ਮੌਜੂਦ ਸੀ, “ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰੀ ਔਰਤ ਲੇਲੇ ਵਾਂਗ ਨਿਮਰ ਅਤੇ ਮੱਖਣ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਨਰਮ ਹੈ।”

"ਕੀ ਇਹ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਦਾ ਜਾਜਕ ਹੈ," ਜੰਗਲ ਦੇ ਨਾਈਟ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।

"ਹਾਂ, ਇਹ ਹੈ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ।

"ਮੈਂ ਕਦੇ ਵੀ ਕਿਸੇ ਜਾਜਕ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ," ਜੰਗਲ ਦੇ ਨਾਈਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਜੋ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਦੇ ਬੋਲਦੇ ਸਮੇਂ ਬੋਲਣ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਕਰਦਾ; ਘੱਟੋ ਘੱਟ, ਇਹ ਮੇਰੇ ਇੱਥੇ ਸੱਚ ਹੈ, ਜੋ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਜਿੰਨਾ ਵੱਡਾ ਹੈ ਪੂਰ ਜਿਸਨੇ, ਇਸ 'ਤੇ ਕਦੇ ਦੋਸ਼ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਕਦੇ ਵੀ ਮੇਰੇ ਬੋਲਦੇ ਸਮੇਂ ਆਪਣੇ ਬੁੱਲ੍ਹ ਖੋਲ੍ਹੇ ਹਨ।"

"ਮੇਰੀ ਗੱਲ!" ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਬੋਲਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਹਰ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਬੋਲਦਾ ਰਹਾਂਗਾ ਜੋ ਇੰਨਾ ਵੱਡਾ ਹੈ - ਪਰ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਇੱਥੇ ਹੀ ਛੱਡ ਦੇਵਾਂਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਹਿਲਾਉਣ ਨਾਲ ਇਹ ਹੋਰ ਵੀ ਵਿਗੜ ਜਾਵੇਗਾ।"

ਜੰਗਲ ਦੇ ਸੁਕੁਆਇਰ ਨੇ ਸਾਂਚੋ ਨੂੰ ਬਾਂਹ ਤੋਂ ਫੜਿਆ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ:

"ਅਸੀਂ ਦੋਵੇਂ ਕਿਉਂ ਨਾ ਉੱਥੇ ਜਾਈਏ ਜਿੱਥੇ ਅਸੀਂ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਸਾਰੀ ਸੁਕੁਆਇਰ ਗੱਲਬਾਤ ਕਰ ਸਕੀਏ, ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਮਾਲਕਾਂ ਅਤੇ ਮਾਲਕਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਿਆਰ ਦੀਆਂ ਕਹਾਣੀਆਂ ਸੁਣਾਉਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਮਿਲੇ। ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਦਿਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਜੇ ਵੀ ਇਸ ਵਿੱਚ ਮਗਨ ਪਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਗੱਲਬਾਤ ਰਾਹੀਂ ਨਹੀਂ।"

"ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਨੂੰ ਸਮਝਾਵਾਂਗਾ ਕਿ ਮੈਂ ਕੌਣ ਹਾਂ ਤਾਂ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਦੇਖ ਸਕੋ ਕਿ ਕੀ ਮੈਂ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਬੋਲਣ ਵਾਲੇ ਵਰਗਿਆਂ ਨਾਲ ਆਪਣਾ ਆਪਾ ਸੰਭਾਲ ਸਕਦਾ ਹਾਂ।"

ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ, ਸੁਕੁਆਇਰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਚਲੇ ਗਏ, ਜਿੱਥੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਚਰਚਾ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਲਿਆ ਜੋ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਾਲਕਾਂ ਦੀ ਗੰਭੀਰਤਾ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਹਾਸੋਹੀਣੀ ਵੀ ਸੀ।

1. ਨਾਸਸ ਅਤੇ ਯੂਰੀਅਲਸ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਦੇਸਤ੍ਰੀ ਮੁਹਾਨ ਸੀ, ਵਰਜੀਜਲ ਦੇ ਇਨਾਂਡ ਤੋਂ ਸਨ, ਅਤੇ ਪਾਈਲੇਡਸ ਅਤੇ ਓਰੇਸਟਸ ਨਾਮਕ ਵਿਅਕਤੀ ਵੀ ਯੂਨਾਨੀ ਮਿਥਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਦੋਸਤ ਸਨ,
2. ਬਾਈਬਲ ਦੇ ਦੋ ਹਵਾਲਿਆਂ ਦਾ ਸੁਮੇਲ: ਮੱਤੀ 12:34 ਅਤੇ ਲੂਕਾ 6:45।

ਤੇਰ੍ਹਵਾਂ ਅਧਿਆਇ

ਨਾਈਟ ਆਫ਼ ਦ ਵੁੱਡ ਦੇ ਸਾਹਸ ਦੀ ਨਿਰੰਤਰਤਾ, ਦੋ ਸਕੁਆਇਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਹੋਈ ਬੁੱਧੀਮਾਨ, ਨਾਵਲ ਅਤੇ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਗੱਲਬਾਤ ਦੇ ਨਾਲ।

ਨਾਈਟਸ ਅਤੇ ਸਕੁਆਇਰ ਦੋ ਸਮੂਹਾਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡੇ ਗਏ: ਬਾਅਦ ਵਾਲਾ ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਸੁਣਾਉਣ ਲਈ, ਅਤੇ ਪਹਿਲਾ ਆਪਣੇ ਪਿਆਰ ਦੀ ਕਹਾਣੀ। ਸਾਡਾ ਇਤਿਹਾਸ, ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਨੌਕਰਾਂ ਦੀ ਚਰਚਾ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਮਾਲਕਾਂ ਦੀ ਚਰਚਾ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ, ਅੱਗੇ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਦੋਵੇਂ ਸਕੁਆਇਰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਚਲੇ ਗਏ, ਤਾਂ ਜੰਗਲ ਦੇ ਸਕੁਆਇਰ ਨੇ ਸਾਂਚੋ ਨੂੰ ਕਿਹਾ:

"ਮੇਰੇ ਮਾਲਕ, ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਜਿਹੜੇ ਨਾਈਟਸ-ਇਰੰਟ ਦੇ ਸਕੁਆਇਰ ਵਜੋਂ ਸੇਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਸੱਚਮੁੱਚ ਮਿਹਨਤੀ ਜੀਵਨ ਜੀਉਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਮੱਥੇ ਦੇ ਪਸੀਨੇ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਰੋਟੀ ਕਮਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਕਿ ਸਾਡੇ ਸਭ ਤੋਂ ਪੁਰਾਣੇ ਪੁਰਖਿਆਂ ਉੱਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਰਾਪਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ।"

"ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ, "ਅਸੀਂ ਇਹ ਆਪਣੇ ਸਰੀਰਾਂ ਨੂੰ ਜੰਮ ਕੇ ਕੁਮਾਉਂਦੇ ਹਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਡੇ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਗਰਮੀ ਅਤੇ ਠੰਡ ਕੌਣ ਝੱਲਦਾ ਹੈ, ਨਾਈਟ-ਇਰੈਂਟਰੀ ਦੇ ਦੁਖੀ ਵਰਗਾ? ਇਹ ਇੰਨਾ ਬੁਰਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਜੇਕਰ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਖਾਣ ਲਈ ਕੁਝ ਹੋਵੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਜਦੋਂ ਖਾਣ ਲਈ ਰੋਟੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਦਾ ਬੋਝ ਹਲਕਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਕਈ ਵਾਰ ਅਜਿਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇਕ ਜਾਂ ਦੋ ਦਿਨ ਆਪਣਾ ਵਰਤ ਬਿਨਾਂ ਤੋੜੇ ਬਿਤਾਏ ਬਿਤਾਏ ਸਿਵਾਏ ਵਗਦੀਆਂ ਹਵਾਵਾਂ ਦੇ।"

"ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਸਹਿਣ ਅਤੇ ਸਹਿਣ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ," ਜੰਗਲ ਦੇ ਸਕੁਆਇਰ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਸਾਨੂੰ ਇਨਾਮ ਮਿਲਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕਰਕੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਜੇਕਰ ਇੱਕ ਸਕੁਆਇਰ ਸੇਵਾ ਕੁਰਨ ਵਾਲਾ ਨਾਈਟ-ਇਰੈਂਟ ਬਹੁਤ ਮੰਦਭਾਗਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਬਾਅਦ ਵਾਲਾ ਜਲਦੀ ਜਾਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਕਿਸੇ ਸੁੰਦਰ ਟਾਪੂ ਜਾਂ ਆਕਰਸ਼ਕ ਅਰਲਡਮ ਦੀ ਗਵਰਨਰਸ਼ਿਪ ਨਾਲ ਨਿਵਾਜੇਗਾ।"

"ਮੈਂ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਇੱਕ ਟਾਪੂ 'ਤੇ ਰਾਜ ਕੁਰਨ ਲਈ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋਵਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਉਹ ਇੰਨਾ ਨੇਕ ਅਤੇ ਉਦਾਰ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਈ ਵਾਰ ਇੱਕ ਟਾਪੂ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਹੈ।"

"ਮੈਂ," ਉਸਨੇ ਲੱਕੜ ਬਾਰੇ ਕਿਹਾ, "ਆਪਣੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਲਈ ਭੁਗਤਾਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕੈਨੋਰੀ ਨਾਲ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋਵਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਮਾਲਕ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਹੈ - ਅਤੇ ਕੀ ਇੱਕ!"

"ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਦੇ ਮਾਲਕ,"[1] ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਉਸਨੂੰ ਧਾਰਮਿਕ ਕਤਾਰ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਈਟਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਆਪਣੇ ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਸਕੁਆਇਰ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪੱਖ ਦੇ ਸਕੇ। ਮੇਰਾ ਇੱਕ ਆਮ ਆਦਮੀ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਉਹ ਸਮਾਂ ਯਾਦ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕੁਝ ਚਲਾਕ ਪਰ, ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਮਾੜੇ ਇਰਾਦੇ ਵਾਲੇ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਆਰਚਬਿਸ਼ਪ ਬਣਨ ਲਈ ਮਨਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਪਰ ਉਸਨੇ ਸਮਰਾਟ ਬਣਨਾ ਚੁਣਿਆ ਜਾਂ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਮੈਨੂੰ ਡਰ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਚਰਚ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਲਈ ਆਪਣੇ ਦਿਮਾਗ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸੋਚ ਲਵੇਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੀਆਂ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਦੀ ਘਾਟ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤੀ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਮੈਂ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਜਾਪਦਾ ਹਾਂ, ਪਰ ਜਦੋਂ ਚਰਚ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਦੀ ਗੱਲ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਮੈਂ ਇੱਕ ਆਮ ਜਾਨਵਰ ਹਾਂ।"

"ਪਰ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਨੂੰ ਗਲਤ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਜੰਗਲ ਬਾਰੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿਉਂਕਿ ਟਾਪੂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸ਼ਾਸਨ ਕਰਨ ਲਈ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਸਥਾਨ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ; ਕੁਝ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਹਨ, ਕੁਝ ਗਰੀਬ ਹਨ, ਫਿਰ ਵੀ ਕੁਝ ਨਿਰਾਸ਼ਾਜਨਕ ਹਨ। ਦਰਅਸਲ, ਸਭ ਤੋਂ ਸੰਖਿਪਤ ਅਤੇ ਸੁਚੱਜਾ ਵਿਅਕਤੀ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਚਿੰਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਅਸੁਵਿਧਾਵਾਂ ਦਾ ਭਾਰੀ ਬੋਝ ਚੁੱਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਸਨੂੰ

ਬੁਦਬੁਕਸਮਤ ਆਤਮਾ ਜਿਸਦੀ ਇਸ ਵਿੱਚ ਗੁੰਹਣਾ ਹੈ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਮੱਢਿਆਂ 'ਤੇ ਲੈਂਦੀ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਜਿਹੜੇ ਲੋਕ ਇਸ ਘਿਨਾਉਣੀ ਗੁਲਾਮੀ ਹੇਠ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਇਹ ਬਹੁਤ ਬਿਹਤਰ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਘਰਾਂ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਜਾਣ ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਸ਼ਿਕਾਰ ਅਤੇ ਮੁਛੀਆਂ ਫੜਨ ਵਰਗੀਆਂ ਹੋਰ ਵਿਹਲੇ ਕੰਮਾਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬਿਤਾ ਲੈਣ, ਕਿਉਂਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਸੁਕੁਆਇਰ ਇੰਨਾ ਗਰੀਬ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਆਪਣੇ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਸਮਾਂ ਬਿਤਾਉਣ ਲਈ ਇੱਕ ਨੂਗ, ਦੋ ਗੁੰਹਾਉਂਡ ਅਤੇ ਇੱਕ ਮੱਛੀ ਫੜਨ ਵਾਲਾ ਖੰਭਾ ਨਾ ਹੋਵੇ।"

"ਮੈਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਕਮੀ ਨਹੀਂ ਹੈ," ਸੈਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਪਰ ਜਦੋਂ ਕਿ ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਕੋਈ ਵੀ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਗਿੱਦੜ ਹੈ ਜੋ ਮੇਰੇ ਮਾਲਕ ਦੇ ਘੋੜੇ ਨਾਲੋਂ ਦੁਗੁਣਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਰੱਬ ਮੇਰਾ ਅਗਲਾ ਈਸਟਰ ਖਰਾਬ ਕਰ ਦੇਵੇ ਜੇਕਰ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਬਦਲਾ ਦੇਵਾਂ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਚਾਰ ਬੁਸ਼ੇਲ ਜੌ ਵੀ ਕਿਉਂ ਨਾ ਦੇ ਦੇਣ। ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਸ਼ਾਇਦ ਮੇਰੇ ਡਿੱਪਲ ਦੀ ਕੀਮਤ ਨੂੰ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਲੈਂਦੀ - ਡਿੱਪਲ, ਵੈਸੇ, ਮੇਰੇ ਗਿੱਦੜ ਦਾ ਰੰਗ ਹੈ - ਅਤੇ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਗੁੰਹਾਉਂਡ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ, ਮੈਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਦੇ ਵੀ ਕਮੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਮੇਰੇ ਜੱਦੀ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਹਰ ਜਗ੍ਹਾ ਹਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਸ਼ਿਕਾਰ ਕਰਨਾ ਹਮੇਸ਼ਾ ਵਧੇਰੇ ਮਜ਼ੇਦਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਇਹ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦੇ ਖਰਚੇ 'ਤੇ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।"

"ਸੱਚਮੁੱਚ ਅਤੇ ਸੱਚਮੁੱਚ, ਸਰ ਸੁਕੁਆਇਰ," ਉਹ ਜੰਗਲ ਤੋਂ ਬੋਲਿਆ, "ਮੈਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸੂਰਮਿਆਂ ਦੀਆਂ ਹਰਕਤਾਂ ਨੂੰ ਤਿਆਗਣ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਪਿੰਡ ਵਾਪਸ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਪਰਵਰਿਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਦ੍ਰਿੜ ਹਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰੇ ਤਿੰਨ ਬੱਚੇ ਹਨ ਜੋ ਪੂਰਬੀ ਮੋਤੀਆਂ ਵਰਗੇ ਹਨ।"

"ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਦੋ ਹਨ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਖੁਦ ਪੋਪ ਅੱਗੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਕੁੜੀ, ਜਿਸਨੂੰ ਮੈਂ ਕਾਉਂਟੇਸ ਬਣਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕਰ ਰਹੀ ਹਾਂ, ਰੱਬ ਦੀ ਇੱਛਾ ਨਾਲ, ਭਾਵੇਂ ਉਸਦੀ ਮਾਂ ਦੋ ਵਿਰੋਧ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ।"

"ਅਤੇ ਉਹ ਔਰਤ ਕਿੰਨੀ ਉਮਰ ਦੀ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਕਾਉਂਟੇਸ ਬਣਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ?" ਉਹ ਜੰਗਲ ਤੋਂ ਬੋਲਿਆ।

"ਪੰਦਰਾਂ, ਦੋ ਸਾਲ ਦਿਓ ਜਾਂ ਲਓ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਅਤੇ ਉਹ ਇੱਕ ਬਰਛੇ ਵਾਂਗ ਉੱਚੀ, ਅਪ੍ਰੈਲ ਦੀ ਸਵੇਰ ਵਾਂਗ ਤਾਜ਼ਾ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਕੁਲੀ ਵਾਂਗ ਮਜ਼ਬੂਤ ਹੈ।"

"ਉਹ ਗੁਣ," ਜੰਗਲ ਦੇ ਉਸਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਉਸਨੂੰ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਕਾਉਂਟੇਸ ਬਣਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਸਗੋਂ ਕਿਸੇ ਪਵਿੱਤਰ ਜੰਗਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਿੰਫ ਬਣਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਛੋਟੀ ਔਰਤ ਜ਼ਰੂਰ ਕੋਈ ਤੁਾਕਤਵਰ ਕੁੱਤੀ ਹੋਵੇਗੀ!"

ਜਿਸ ਦਾ ਜਵਾਬ ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਾਫ਼ੀ ਗੁੱਸੇ ਨਾਲ ਦਿੱਤਾ:

"ਉਹ ਕੁੱਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਸਦੀ ਮਾਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਜਿੰਨਾ ਚਿਰ ਮੈਂ ਜ਼ਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਉਨਾ ਚਿਰ ਨਹੀਂ ਰਹਿਣਗੇ। ਮੈਂ ਥੋੜ੍ਹੀ ਹੋਰ ਸ਼ਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਦੀ ਕਦਰ ਕਰਾਂਗਾ, ਇਹ ਦੇਖਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਨਾਈਟਸ-ਇਰੰਟਾ ਵਿੱਚ ਕਿਵੇਂ ਉਭਰੀ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਖੁਦ ਸ਼ਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਦੀ ਤਸਵੀਰ ਹਨ। ਮੈਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਭਾਸ਼ਾ ਬਹੁਤ ਢੁਕਵੀਂ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦੀ।"

"ਓ, ਸੱਰ ਸੁਕੁਆਇਰ," ਜੰਗਲ ਦੇ ਉਹ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਦੇ ਇਸ ਕਾਰੋਬਾਰ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨੀ ਮਾੜੀ ਹੈ! ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਘੋੜਸਵਾਰ ਅਖਾੜੇ ਵਿੱਚ ਹੁਨਰਮੰਦੀ ਨਾਲ ਬਲਦ ਨੂੰ ਬਰਛਾ ਮਾਰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਲੋਕ ਚੀਕਣ ਦੀ ਆਦਤ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, 'ਇਹ ਕੋਈ ਚਾਲਬਾਜ਼ ਕੁੱਤੀ ਸੀ!' ਇਹ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ, ਜੋ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਅਪਮਾਨਜਨਕ ਜਾਪਦਾ ਹੈ, ਸੱਚਮੁੱਚ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਅਤੇ ਧੀਆਂ ਨੂੰ ਤਿਆਗ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਉਹ ਆਪਣੇ ਮਾਪਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਾਨ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਲਿਆਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ।"

"ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤਿਆਗ ਦਿਆਂਗਾ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਅਤੇ ਇਸੇ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਮੇਰੇ, ਮੇਰੇ ਬੱਚਿਆਂ ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਪਤਨੀ ਦੇ ਸਿਰਾਂ 'ਤੇ ਇੱਕ ਪੂਰਾ ਵੇਸਵਾ ਘਰ ਢੇਰ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਜੋ ਵੀ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਦੇ ਯੋਗ ਹੈ। ਅਤੇ ਸਿਰਫ਼ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਦੇਖਣ ਦੇ ਮੌਕੇ ਲਈ, ਮੈਂ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕਰਾਂਗਾ ਕਿ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਖੁਤੇਰਨਾਕ ਸੁਕੁਆਇਰ ਪੇਸ਼ੇ ਤੋਂ ਬਚਾ ਕੇ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਮੈਂ ਦੂਜੀ ਵਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਸੀਅਰਾ ਮੋਰੇਨਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਦਿਨ ਮਿਲੇ ਸੌ ਡੁਕਾਟਾਂ ਵਾਲੇ ਬੈਗ ਦੁਆਰਾ ਲੁੱਭਾਇਆ ਅਤੇ ਭਰਮਾਇਆ ਗਿਆ। ਸ਼ੈਤਾਨ ਹਮੇਸ਼ਾ ਲਈ ਮੇਰੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਡਬਲੂਨ ਨਾਲ ਭਰੇ

ਬੋਗ ਨਾਲ਼ ਭਰਮਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਹਰ ਕਦਮ 'ਤੇ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਹੱਥਾਂ ਨਾਲ਼ ਛੂਹ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਛਾਤੀ ਨਾਲ਼ ਲਗਾ ਸ਼ਕਦਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਘਰ ਲੈ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਜਿੱਥੇ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਿਵੇਸ਼ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਵਿਆਜ ਇਕੱਠਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਰਾਜਕੁਮਾਰ ਵਾਂਗੀ ਰੀਹ ਸਕਦਾ ਹਾਂ। ਹਰ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਸੋਚਦਾ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਇਸ ਕੁਰੇਕੁਪਾਟ ਮਾਸਟਰ ਨਾਲ਼ ਮੈਂ ਜੋ ਵੀ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਝੱਲਦਾ ਹਾਂ ਉਹ ਹੁਲਕੇ ਅਤੇ ਸਹਿਣਯੋਗ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਨਾਈਟ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਪਾਗਲ਼ ਹੈ।"

"ਇਸੇ ਕਰਕੇ," ਉਸਨੇ ਜੰਗਲ਼ ਬਾਰੇ ਕਿਹਾ, "ਉਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ "ਲਾਲ਼ਚ ਬੋਰੀ ਨੂੰ ਪਾੜ ਦਿੰਦਾ ਹੈ"। ਪਰ ਪਾਗਲ਼ਾਂ ਦੀ ਗੱਲ਼ ਕਰੀਏ ਤਾਂ, ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਮੇਰੇ ਮਾਲ਼ਕ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਉਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ 'ਉਹ ਦੂਜੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਮਾਮੱਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇੰਨਾ ਰੁੱਝਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ।' ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਗੁਆਚੀ ਹੋਈ ਬੁੱਧੀ ਨੂੰ ਮੁੜ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰੁਨ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰੁਨ ਲਈ, ਉਹ ਆਪਣਾ ਗੁਆ ਦੇਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕੀ ਲੱਭਣ ਲਈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਮਿਲ਼ ਜਾਵੇਗਾ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਅਫ਼ਸੋਸ ਹੋਵੇਗਾ।"

"ਕੀ ਉਹ ਕਿਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਿਆਰ ਵਿੱਚ ਹੈ?" ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।

“ਹਾਂ,” ਉਸਨੇ ਜੰਗਲ਼ ਬਾਰੇ ਕਿਹਾ, “ਵੈਂਡਾਲੀਆ ਦੇ ਇੱਕ ਖਾਸ ਕੈਸਿਲਡੀਆ ਨਾਲ਼, ਜੋ ਕਿ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਜ਼ਾਲਮ ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਪਕਾਇਆ ਹੋਇਆ ਮਾਸ ਦਾ ਟੁਕੜਾ ਹੈ,[2] ਪਰ ਬੇਰਹਿਮੀ ਉਸਦੀ ਮੌਜੂਦਾ ਸਮੱਸਿਆ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦੇ ਅੰਦਰੋਂ ਹੋਰ ਵੀ ਵੱਡੇ ਧੋਖੇ ਉੱਡ ਰਹੇ ਹਨ ਜੋ ਜਲਦੀ ਹੀ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਣਗੇ।”[3]

"ਕੋਈ ਵੀ ਰਸਤਾ ਇੰਨਾ ਸੁੱਖਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਰੁਕਾਵਟਾਂ ਜਾਂ ਖੱਡਾਂ ਨਾ ਹੋਣ। ਦੂਜੇ ਘਰਾਂ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੁਸੀਬਤਾਂ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਪਰ ਮੇਰੇ ਘੁਰਾਂ ਵਿੱਚ ਉਹ ਭਰੇ ਹੋਏ ਘੜੇ ਕੋਲ਼ ਹਨ। ਪਾਗ਼ਲ਼ਪੰਨ ਦੇ ਸਮਝੂਦਾਰੀ ਨਾਲ਼ੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਦੋਸਤ ਅਤੇ ਸਾਥੀ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਜੇ ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਜੋ ਲੋਕ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਕਿ "ਦੁੱਖ ਸੰਗਤ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ" - ਤਾਂ ਮੈਂ ਇੱਥੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦਿਲਾਸਾ ਦੇ ਸਕਾਂਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਇੱਕ ਮਾਲਕ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ ਜੋ ਮੇਰੇ ਜਿੰਨਾ ਵੱਡਾ ਮੂਰਖ ਹੈ।"

"ਇੱਕ ਮੂਰਖ, ਪਰ ਬਹਾਦਰ," ਉਸਨੇ ਜੰਗਲ਼ ਬਾਰੇ ਕਿਹਾ, "ਅਤੇ ਮੂਰਖ ਜਾਂ ਬਹਾਦਰ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਵੱਧ ਖਲ਼ਨਾਇਕ।"

"ਇਹ ਮੇਰਾ ਮਾਲਕ ਨਹੀਂ ਹੈ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਂ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਦਮਾਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸਦੇ ਉਲ਼ਟ, ਉਸ ਕੋਲ਼ ਇੱਕ ਦੂਤ ਵਾਂਗ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਉਹ ਸਾਰਿਆਂ ਨਾਲ਼ ਪਿਆਰ ਨਾਲ਼ ਪੇਸ਼ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਸਰੀਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵੀ ਦੁਸ਼ਟ ਹੱਡੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇੱਕ ਬੱਚਾ ਉਸਨੂੰ ਯਕੀਨ ਦਿਵਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦਿਨ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਰਾਤ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਮਾਸੂਮੀਅਤ ਦੇ ਕਾਰਨ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪੂਰੇ ਦਿਲ ਅਤੇ ਆਤਮਾ ਨਾਲ਼ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਛੱਡਣ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮਜਬੂਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਕਿੰਨਾ ਵੀ ਪਾਗਲ਼ ਕਿਉਂ ਨਾ ਹੋਵੇ।"

"ਫਿਰ ਵੀ, ਮੇਰੇ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਭਰਾ," ਉਸਨੇ ਜੰਗਲ਼ ਬਾਰੇ ਕਿਹਾ, "ਜਦੋਂ ਅੰਨ੍ਹਾ ਅੰਨ੍ਹੇ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਸਾਰੇ ਖਾਈ ਵਿੱਚ ਡਿੱਗਣ ਦਾ ਜੋਖਮ ਲੈਂਦੇ ਹਨ"। ਸਾਡੇ ਲਈ ਇਹ ਬਿਹਤਰ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਅਸੀਂ ਜਲਦਬਾਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਪਿੱਛੇ ਹਟ ਕੇ ਆਪਣੇ ਪਿਆਰੇ ਘੁਰਾਂ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਚੁਲ਼ੇ ਜਾਈਏ, ਕਿਉਂਕਿ "ਜੋ ਲੋਕ ਸਾਹਸ ਦੀ ਭਾਲ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਤੋਂ ਖੁਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਲੱਭਦੇ ਹਨ"।

ਸਾਂਚੋ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਥੁੱਕ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦੀ ਥੁੱਕ ਗਾੜ੍ਹੀ ਅਤੇ ਚਿਪਚਿਪੀ ਲੱਗ ਰਹੀ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਦਾਨੀ ਸੁਕੁਆਇਰ ਆਫ਼ ਦ ਵੁੱਡ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਅਤੇ ਕਿਹਾ:

"ਇਹ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡੀ ਗੱਲਬਾਤ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਸਾਡੀਆਂ ਜੀਭਾਂ ਨੂੰ ਸਾਡੇ ਤਾਲੂ ਨਾਲ਼ ਚਿਪਕਾਉਣਾ ਹੈ, ਪਰ ਮੇਰੇ ਘੋੜੇ ਦੇ ਕਾਠੀ ਦੇ ਕਮਾਨ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਲਟਕਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹਣ ਲਈ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਹੋਵੇਗਾ।"

ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਉਹ ਉੱਠਿਆ ਅਤੇ ਥੋੜ੍ਹੀ ਦੇਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਸ਼ਰਾਬ ਦੀ ਮਸ਼ਕ ਅਤੇ ਅੱਧਾ ਗੁਜ਼ ਲੰਬਾ ਮੀਟ ਪਾਈ ਲੈ ਕੇ ਵਾਪਸ ਆਇਆ, ਜੋ ਕਿ ਕੋਈ ਅਤਿਕਥਨੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ

ਇਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਇੰਨਾ ਵੱਡਾ ਚੁੱਟਾ ਖਰਗੋਸ਼ ਸੀ ਕਿ ਜਦੋਂ ਸਾਂਚੋ ਨੂੰ ਇਸਦਾ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਇਆ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਇੱਕ ਬੱਕਰੀ ਸਮਝ ਲਿਆ ਅਤੇ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਬੱਚਾ ਵੀ ਨਹੀਂ। ਜਦੋਂ ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਦੇਖਿਆ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ:

"ਸ਼ੈਤਾਨ, ਕੀ ਇਹੀ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਯਾਤਰਾਵਾਂ 'ਤੇ ਲੈ ਕੇ ਜਾਂਦੀ ਹੈ?"

"ਖੈਰ, ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਤੋਂ ਕੀ ਉਮੀਦ ਸੀ? ਕੀ ਮੈਂ ਸੰਜੋਗ ਨਾਲ ਘੱਟ ਪ੍ਰਭਾਵ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਸਕੁਆਇਰ ਹਾਂ? ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਬੈਗਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਜਨਰਲ ਨਾਲੋਂ ਬਿਹਤਰ ਸਮਾਨ ਰੱਖਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਮਾਰਚ 'ਤੇ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।"

ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਬਿਨਾਂ ਪੁੱਛੇ ਖਾਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚ ਮੁੱਠੀ ਜਿੰਨੇ ਵੱਡੇ ਮੂੰਹ ਭਰ ਕੇ ਖਾ ਲਿਆ, ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ:

"ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਸੱਚਮੁੱਚ ਇੱਕ ਸੱਚਾ ਅਤੇ ਸੱਚਾ ਵਰਗ ਹੈ, ਅਜ਼ਮਾਇਆ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਸੱਚਾ, ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਅਤੇ ਸ਼ਾਨਦਾਰ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਦਾਅਵਤ ਸਾਬਤ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਜੇ ਕਿ ਸ਼ਾਇਦ ਜਾਦੂ ਦੁਆਰਾ ਇੱਥੇ ਪ੍ਰਗਟ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਹੈ ਪਰ ਇਹ ਪ੍ਰਭਾਵ ਜ਼ਰੂਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਗਰੀਬ, ਬਦਕਿਸਮਤ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਉਲਟ, ਜੋ ਆਪਣੇ ਬੈਗਾਂ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ਼ ਪਨੀਰ ਦਾ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਟੁਕੜਾ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇੰਨਾ ਔਖਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਨਾਲ ਇੱਕ ਦੈਂਤ ਦਾ ਸਿਰ ਖੋਲ੍ਹ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਸਾਥ ਰੱਖਣ ਲਈ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਕਈ ਦਰਜਨ ਕੈਰੋਬ ਬੀਨਜ਼ ਅਤੇ ਬੇਰਾਬਰ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਹੇਜ਼ਲਨਟ ਅਤੇ ਅਖਰੋਟ ਹਨ, ਮੇਰੇ ਮਾਲਕ ਦੀ ਕੰਜੂਸੀ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪੂਰਨ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਲਈ ਧੰਨਵਾਦ ਕਿ ਨਾਈਟ-ਇਰੰਟ ਨੂੰ ਖੇਤ ਦੇ ਸੁੱਕੇ ਫੁੱਲਾਂ ਅਤੇ ਜੜ੍ਹੀਆਂ ਬੂਟੀਆਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ 'ਤੇ ਆਪਣਾ ਗੁਜ਼ਾਰਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।"

"ਮੇਰੇ ਬਚਨ 'ਤੇ, ਭਰਾ," ਜੰਗਲ ਦੇ ਉਸ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਮੇਰਾ ਪੇਟ ਸੁਨਹਿਰੀ ਕੰਡਿਆਲੀਆਂ ਝਾੜੀਆਂ, ਜੰਗਲੀ ਨਾਸ਼ਪਾਤੀਆਂ, ਜਾਂ ਪਹਾੜੀਆਂ ਦੀਆਂ ਜੜ੍ਹਾਂ ਲਈ ਨਹੀਂ ਬਣਿਆ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਮਾਲਕਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰ ਅਤੇ ਬਹਾਦਰੀ ਦੇ ਨਿਯਮ ਰੱਖਣ ਦਿਓ ਅਤੇ ਉਹ ਜੋ ਮਰਜ਼ੀ ਖਾਣ, ਪਰ ਤਿਆਰ ਰਹਿਣ ਲਈ, ਮੈਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਆਪਣੀ ਭੋਜਨ ਦੀ ਟੋਕਰੀ ਅਤੇ ਇਹ ਪਿਆਰੀ ਸ਼ਰਾਬ ਦੀ ਮਸ਼ਕ, ਆਪਣੇ ਕਾਠੀ ਦੇ ਬੋਅ ਤੋਂ ਲਟਕਦੀ ਹੋਈ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਲੈ ਕੇ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ, ਜਿਸ ਪ੍ਰਤੀ ਮੈਂ ਇੰਨਾ ਸੁਮਰਪਿਤ ਅਤੇ ਇੰਨਾ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਕੋਈ ਪਲ ਅਜਿਹਾ ਲੰਘਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਹਜ਼ਾਰ ਚੁੰਮਣ ਅਤੇ ਹਜ਼ਾਰ ਜੱਫੀ ਨਾ ਪਾਉਂਦਾ ਹੋਵਾਂ।"

ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ, ਉਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਸਾਂਚੋ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਪਾ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਬੁੱਲ੍ਹਾਂ ਤੱਕ ਚੁੱਕਿਆ, ਇਸਨੂੰ ਨਿਚੋੜਿਆ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਪੈਨਾ ਘੰਟੇ ਲਈ ਤਾਰਿਆਂ ਵੱਲ ਵੇਖਦਾ ਰਿਹਾ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਸ਼ਰਾਬ ਪੀਤੀ, ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਸਿਰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਝੁਕਾ ਦਿੱਤਾ, ਇੱਕ ਡੂੰਘਾ ਸਾਹ ਲਿਆ, ਅਤੇ ਕਿਹਾ:

"ਇਹ ਤਾਂ ਸ਼ਰਾਬ ਦੀ ਕੋਈ ਸ਼ਰਾਬ ਹੈ!"

"ਓਥੇ!" ਜੰਗਲ ਦੇ ਸਕੁਆਇਰ ਨੇ ਸਾਂਚੋ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣ ਕੇ ਕਿਹਾ, "ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਨਹੀਂ ਦੇਖਦੇ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਵਾਈਨ ਨੂੰ ਕੁੱਤੀ ਕਹਿ ਕੇ ਕਿਵੇਂ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕੀਤੀ?"

"ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਪਵੇਗਾ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਕੁੱਤੀ ਕਹਿਣਾ ਕੋਈ ਨਿਰਾਦਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਦੋਂ ਇਹ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ, ਪਰ ਕੀ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸੇਗੀ, ਉਸ ਹੋਰ ਚੀਜ਼ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਤੋਂ ਪਿਆਰੀ ਸਮਝਦੇ ਹੋ, ਕੀ ਇਹ ਵਾਈਨ ਸ਼ਿਊਡਾਡ ਰੀਅਲ ਤੋਂ ਹੈ?"

"ਕਿੰਨਾ ਵਧੀਆ ਵਾਈਨ ਟੈਸਟਰ!" ਜੰਗਲ ਦੇ ਉਹ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। "ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਉਥੋਂ ਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਈ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਪੁਰਾਣਾ ਹੈ।"

"ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ!" ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਇਹ ਨਾ ਸੋਚੋ ਕਿ ਅਜਿਹੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣਨਾ ਮੇਰੀ ਪਹੁੰਚ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੈ। ਕੀ ਇਹ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸਰ ਸਕੁਆਇਰ, ਕਿ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਵਾਈਨ ਦਾ ਨਿਰਣਾ ਕਰਨ ਦੀ ਇੰਨੀ ਵੱਡੀ ਅਤੇ ਕੁਦਰਤੀ ਪ੍ਰਵਿਰਤੀ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਨੂੰ ਸੁੰਘ ਕੇ ਇਸਦੇ ਖੇਤਰ ਅਤੇ ਵੰਸ਼, ਇਸਦੇ ਸੁਆਦ ਅਤੇ ਉਮਰ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਬਦਲਾਅ, ਅਤੇ ਵਾਈਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੋਰ ਸਾਰੇ ਗੁਣਾਂ ਦਾ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾ ਸਕਦਾ ਹਾਂ? ਪਰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਹੈਰਾਨੀ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਦੋ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਵਾਈਨ ਚੱਖਣ ਵਾਲੇ ਕਈ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਲਾ ਮੰਚਾ ਵਿੱਚ ਦੇਖੇ ਗਏ ਸਨ, ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਸਬੂਤ ਵਜੋਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਕਿੱਸਾ ਦੱਸਾਂਗਾ।

"ਇੱਕ ਵਾਰ ਦੋ ਆਦਮੀਆਂ ਨੂੰ ਸ਼ਰਾਬ ਦੇ ਇੱਕ ਬੈਰਲ ਦਾ ਨਿਰਣਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਹਾਲਤ, ਗੁਣਵੱਤਾ, ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਅਤੇ ਕਮਜ਼ੋਰੀਆਂ ਬਾਰੇ ਆਪਣੀ ਰਾਏ ਦੇਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੇ ਆਪਣੀ ਜੀਭ ਦੀ ਨੋਕ ਨਾਲ ਇਸਦਾ ਸੁਆਦ ਚੱਖਿਆ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਦੂਜੇ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਆਪਣੀ ਨੱਕ ਤੱਕ ਫੜਿਆ। ਪਹਿਲੇ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਵਾਈਨ ਲੋਹੇ ਦੀ ਸੁਆਦੀ ਹੈ; ਦੂਜੇ ਨੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਚੁਮੜੇ ਦੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸੁਆਦ ਹੈ। ਮਾਲਕ ਨੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਕੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਬੈਰਲ ਸਾਫ਼ ਸੀ ਅਤੇ ਵਾਈਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਸਮੱਗਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜੋ ਇਸਨੂੰ ਲੋਹੇ ਜਾਂ ਚੁਮੜੇ ਦਾ ਸੁਆਦ ਦੇ ਸਕੇ। ਇਸ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਦੋ ਮਸ਼ਹੂਰ ਵਾਈਨ ਚੱਖਣ ਵਾਲੇ ਆਪਣੀ ਗੱਲ 'ਤੇ ਅੜੇ ਰਹੇ। ਸਮਾਂ ਬੀਤਦਾ ਗਿਆ, ਵਾਈਨ ਵੇਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਬੈਰਲ ਸਾਫ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਸਦੇ ਅੰਦਰ ਚੁਮੜੇ ਦੇ ਤੁਣੇ ਦੇ ਸਿਰੇ 'ਤੇ ਇੱਕ ਚਾਬੀ ਮਿਲੀ। ਹੁਣ, ਕੀ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸੇਗੀ ਕਿ ਕੀ ਕੋਈ ਅਜਿਹਾ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਟਾਕ ਤੋਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਕਿਸਮ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਰਾਏ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ?"

"ਇਸੇ ਕਰਕੇ ਮੈਂ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ," ਜੰਗਲ ਦੇ ਸੁਕੁਆਇਰ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਸਾਨੂੰ ਸਾਹਸ ਦੀ ਭਾਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਭਟਕਣਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦੇਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਰੋਟੀ ਹੈ, ਸਾਨੂੰ ਕੁੱਕ ਲੁੱਭਣ ਨਹੀਂ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ, ਸਗੋਂ ਆਪਣੇ ਨਿਮਰ ਘਰਾਂ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਰੱਬ ਸਾਨੂੰ ਲੱਭ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਉਹ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ।"

"ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਮੇਰਾ ਮਾਲਕ ਸਾਰੰਗੋਸਾ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚ ਜਾਂਦਾ, ਮੈਂ ਉਸਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਾਂਗਾ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਪੂਰ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੇਖਾਂਗੇ।"

ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਦੋ ਯੋਗ ਸਕੁਆਇਰਾਂ ਨੇ ਇੰਨੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਗੱਲਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਅਤੇ ਪੀਤਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਜੀਭਾਂ ਨੂੰ ਬੰਨ੍ਹਣ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਪਿਆਸ ਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤ ਕਰਨ ਲਈ ਨੀਂਦ ਆ ਗਈ ਭਾਵੇਂ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਬੁਝਾਉਣਾ ਅਸੰਭਵ ਸੀ। ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੋਵੇਂ ਸੁਕੁਆਇਰ, ਅਜੇ ਵੀ ਲਗਭਗ ਖਾਲੀ ਸ਼ਰਾਬ ਦੀ ਮਸ਼ਕ ਨੂੰ ਫੜੀ ਬੈਠੇ ਸਨ ਅਤੇ, ਆਪਣੇ ਮੂੰਹ ਅੱਧੇ-ਚਬਾਏ ਹੋਏ ਭੋਜਨ ਨਾਲ ਭਰੇ ਹੋਏ ਸਨ, ਸੌਂ ਗਏ, ਜਿੱਥੇ ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸੋਮਲਿਆਂ ਬਾਰੇ ਦੱਸਾਂਗੇ ਜੋ ਜੰਗਲ ਦੇ ਨਾਈਟ ਨੇ ਉਸ ਨਾਲ ਭਿਆਨਕ ਚਿੰਹਰੇ ਬਾਰੇ ਚਰੱਚਾ ਕੀਤੀ ਸੀ।

---

1. ਦੋ ਸੁਕੁਆਇਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਆਦਾਨ-ਪ੍ਰਦਾਨ ਵਿੱਚ ਇਹ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਸਰਵੈਂਟਸ ਨੇ ਹਾਸੇ-ਮਜ਼ਾਕ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ "ਤੁਸੀਂ" ਦੀ ਬਜਾਏ "ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ" ਕਹਿ ਕੇ ਸੰਬੋਧਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਬਾਅਦ ਵਾਲਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਿਮਰ ਸਮਾਜਿਕ ਵਰਗ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਸੰਬੋਧਨ ਦਾ ਢੁਕਵਾਂ ਰੂਪ ਹੈ।
2. ਸ਼ਬਦਾਂ 'ਤੇ ਇਕ ਹੋਰ ਨਾਟਕ: "ਸਭ ਤੋਂ ਬੇਰਹਿਮ ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਪਕਾਇਆ ਹੋਇਆ ਮਾਸ ਦਾ ਟੁਕੜਾ" (ਸਪੇਨੀ: la más cruda y la más asada señora)। ਕਰੂਡਾ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ "ਬੇਰਹਿਮ" ਅਤੇ "ਨਹੀਂ ਪਕਾਇਆ ਗਿਆ", ਜਦੋਂ ਕਿ ਮਾਸ ਅਸਦਾ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ "ਵੱਧ ਪਕਾਇਆ"।
3. ਭਾਵ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਗਰਭਵਤੀ ਹੈ।

ਚੌਦਾਂ ਅਧਿਆਇ

ਨਾਈਟ ਆਫ਼ ਦ ਵੂੱਡ ਦੇ ਸਾਹਸ ਦੀ ਨਿਰੰਤਰਤਾ

ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਅਤੇ ਜੰਗਲ਼ ਦੇ ਨਾਈਟ ਦੁਆਰਾ ਚਰਚਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ, ਸਾਡਾ ਇਤਿਹਾਸ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੰਗਲ਼ ਦੇ ਉਹ ਨੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਸੀ:

"ਛੋਟੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਸਰ ਨਾਈਟ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਤੋਂ ਜਾਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਕਿਸਮਤ, ਜਾਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੇਰੇ ਫ਼ੈਸਲੇ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਵੈਂਡਾਲੀਆ ਦੀ ਬੇਮਿਸਾਲ ਕੈਸਿਲਡੀਆ ਨਾਲ ਮੋਹਿਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਬੇਮਿਸਾਲ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦੀ ਉਚਾਈ ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਦਰਜੇ ਅਤੇ ਸੁੰਦਰਤਾ ਦੀ ਸੰਪੂਰਨਤਾ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਬਰਾਬਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹੀ ਕੈਸਿਲਡੀਆ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਮੈਂ ਗੱਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਮੇਰੇ ਸ਼ੁੱਧ ਵਿਚਾਰਾਂ ਅਤੇ ਤੰਦਰੁਸਤ ਇੱਛਾਵਾਂ ਲਈ ਮੈਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਕੇ ਬਦਲਾ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸਦੀ ਮਤਰੇਈ ਮਾਂ ਨੇ ਹਰਕੁਲੀਸ ਨੂੰ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਤੇ ਵਿਭਿੰਨ ਖ਼ਤਰਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਹਰ ਇੱਕ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਮੈਨੂੰ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਮੇਰੀਆਂ ਉਮੀਦਾਂ ਅਗਲੇ ਦੇ ਅੰਤ ਤੇ ਪੂਰੀਆਂ ਹੋਣਗੀਆਂ, ਪਰ ਮੇਰੀਆਂ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਇੰਨੀਆਂ ਲਗਾਤਾਰ ਵਧਦੀਆਂ ਰਹੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਗਿਣਤੀ ਤੋਂ ਪਰੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਕਿ ਕਿਹੜਾ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਮਹਾਨ ਇੱਛਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਾਕਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਏਗਾ। ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਮੈਨੂੰ ਸੇਵਿਲ ਦੀ ਉਸ ਮਸ਼ਹੂਰ ਦੈਂਤ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਜਿਸਨੂੰ ਗਿਰਾਲਡਾ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, [1] ਜੋ ਓਨੀ ਹੀ ਬਹਾਦਰ ਅਤੇ ਮਜ਼ਬੂਤ ਹੈ ਜਿੰਨੀ ਉਹ ਕਾਂਸੀ ਦੀ ਬਣੀ ਹੋਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੋ, ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਖੜ੍ਹੀ ਹੈ, ਉਸ ਤੋਂ ਹਿਲੇ ਬਿਨਾਂ, ਧਰਤੀ ਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਬਦਲਣ ਵਾਲ਼ੀ ਅਤੇ ਅਸਥਿਰ ਔਰਤ ਹੈ। ਮੈਂ ਮੈਂ ਦੇਖਿਆ, ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਜਿੱਤ ਲਿਆ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਸਥਿਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਘੁੰਮਣਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਤਾਂ ਜੋ ਇੱਕ ਹਫ਼ਤੇ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਲਈ ਸਿਰਫ਼ ਉੱਤਰੀ ਹਵਾਵਾਂ ਹੀ ਵਗਦੀਆਂ ਰਹੀਆਂ। ਇੱਕ ਹੋਰ ਮੌਕੇ 'ਤੇ, ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਗੁਇਸਾਂਡੇ ਦੇ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਬਲ਼ਦਾਂ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਪੱਥਰਾਂ ਨੂੰ ਚੁੱਕਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ,[2] ਇੱਕ ਉੱਦਮ ਜੋ ਇੱਕ ਨਾਈਟ ਨਾਲੋਂ ਇੱਕ ਪੋਰਟਰ ਲਈ ਵਧੇਰੇ ਢੁੱਕਵਾਂ ਸੀ। ਇੱਕ ਹੋਰ ਮੌਕੇ 'ਤੇ, ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਾਬਰਾ ਵਿਖੇ ਗੁਫ਼ਾ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਉਤਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ,[3] ਇੱਕ ਡਰਾਉਣਾ ਅਤੇ ਅਣਸੁਣਿਆ ਕੰਮ, ਉਸਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਹਨੇਰੀਆਂ ਡੂੰਘਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਛੁਪੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦਾ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਵੇਰਵਾ ਦੇਣ ਲਈ। ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੈਂ ਗਿਰਾਲਡਾ ਨੂੰ ਘੁੰਮਣ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ, ਗੁਇਸਾਂਡੇ ਦੇ ਬਲ਼ਦਾਂ ਨੂੰ ਚੁੱਕਿਆ, ਗੁਫ਼ਾ ਦੀਆਂ ਅੰਤੜੀਆਂ ਵਿੱਚ ਉਤਰਿਆ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਸਦੀ ਡੂੰਘਾਈ ਵਿੱਚ ਕੀ ਲੁਕਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਇਹ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਮੇਰੀਆਂ ਉਮੀਦਾਂ ਮੁਰਦਿਆਂ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਮਰੀ ਹੋਈਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਘਿਣਾਉਣੇ ਹੁਕਮ ਪਹਿਲਾਂ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਜ਼ਿੰਦਾ ਹਨ। ਇੱਕ ਅੰਤਮ ਕੰਮ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਉਸਨੇ ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ ਮੈਨੂੰ ਸਪੇਨ ਦੇ ਸਾਰੇ ਪ੍ਰਾਂਤਾਂ ਵਿੱਚ ਸਵਾਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਤਾਂ ਜੋ ਉੱਥੇ ਘੁੰਮ ਰਹੇ ਹਰ ਨਾਈਟ-ਗਲਤੀ ਕਰਨ ਵਾਲ਼ੇ ਤੋਂ ਇੱਕ ਇਕਬਾਲੀਆ ਬਿਆਨ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕੇ ਕਿ ਉਹ ਹੁਣ ਜੀਉਂਦੀ ਹਰ ਔਰਤ ਦੀ ਸੁੰਦਰਤਾ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਂ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹਾਂ। ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਬਹਾਦਰ ਅਤੇ ਸੱਚਮੁੱਚ ਮੋਹਿਤ ਸੂਰਮਾ। ਇਸ ਬੇਨਤੀ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ, ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸਪੇਨ ਦੇ ਵੱਡੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰ ਚੁੱਕਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਕਈ ਨਾਈਟਾਂ ਨੂੰ ਹਰਾ ਚੁੱਕਾ ਹਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੇਰਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਨ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਪਰ ਜਿਸ ਪ੍ਰਾਪਤੀ 'ਤੇ ਮੈਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਮਾਣ ਅਤੇ ਸ਼ੇਖੀ ਹੈ ਉਹ ਹੈ ਹੱਥੋ-ਹੱਥ ਲੜਾਈ ਵਿੱਚ ਹਾਰਨਾ, ਲਾ ਮੰਚਾ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਮਸ਼ਹੂਰ ਨਾਈਟ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੂੰ, ਜਿਸਨੂੰ ਮੈਂ ਇਹ ਮੰਨਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਮੇਰਾ ਕੈਸਿਲਡੀਆ ਉਸਦੀ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਨਾਲੋਂ ਵਧੇਰੇ ਸੁੰਦਰ ਹੈ। ਇਸ ਇੱਕਲੀ ਜਿੱਤ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਧਰਤੀ ਦੇ ਹਰ ਨਾਈਟ ਦਾ ਜੇਤੂ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦਾ ਮੈਂ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਉਸਨੇ ਖੁਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਜਿੱਤ ਲਿਆ ਹੈ; ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਤੋਂ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਹਰਾਇਆ ਹੈ, ਉਸਦੀ ਮਹਿਮਾ, ਪ੍ਰਸਿੱਧੀ ਅਤੇ

ਸਨਮਾਨ ਸਭ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਚਲੇ ਗਏ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ "ਜਿੱਤਿਆ ਗਿਆ ਜਿੱਜਾ ਮਸ਼ਹੂਰ, ਜੇਤੂ ਉਨਾ ਹੀ ਸਤਿਕਾਰਿਆ ਗਿਆ"! ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੇ ਅਣਗਿਣਤ ਕੰਮ ਹੁਣ ਮੇਰੇ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਹਨ ਅਤੇ ਇਕੱਲੇ ਮੇਰੇ ਹਨ।"

ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਜੰਗਲ ਦੇ ਨਾਈਟ ਦੇ ਇਸ ਦਾਅਵੇ 'ਤੇ ਹੈਰਾਨ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਝੂਠਾ ਕਹਿਣ ਦੀ ਕਗਾਰ 'ਤੇ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦੀ ਜੀਭ 'ਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਇਹ ਗੱਲ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਜਿੰਨਾ ਸੰਭਵ ਹੋ ਸਕੇ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤਾ ਇਸ ਉਮੀਦ ਵਿੱਚ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀ ਜੀਭ ਨਾਲ ਆਪਣਾ ਝੂਠ ਕਬੂਲ ਕਰੇ। ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਸਨੇ ਸ਼ਾਂਤੀ ਨਾਲ ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ:

"ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਨਾਈਟ, ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਨੇ ਸਪੇਨ ਦੇ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਨਾਈਟਾਂ ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਪੂਰੀ ਦੁਨੀਆ ਦੇ ਨਾਈਟਾਂ ਨੂੰ ਹਰਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਕੋਈ ਟਿੱਪਣੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਲਾ ਮੰਚਾ ਦੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੂੰ ਹਰਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਸ਼ੱਕ ਹੈ। ਇਹ ਕੋਈ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਵਰਗਾ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਹਨ ਜੋ ਅਜਿਹਾ ਕਰਦੇ ਹਨ।"

"ਕੋਈ ਹੋਰ ਬੰਦਾ!" ਜੰਗਲ ਦੇ ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਂ ਉੱਪਰਲੇ ਅਸਮਾਨ ਦੀ ਸਹੁੰ ਖਾਂਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨਾਲ ਲੜਿਆ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਹਰਾ ਦਿੱਤਾ। ਉਹ ਇੱਕ ਲੰਮਾ ਆਦਮੀ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਚਿਹਰਾ ਖਰਾਬ ਹੈ, ਲੰਬੇ ਪਤਲੇ ਹੱਥ ਅਤੇ ਪੈਰ, ਸਲੇਟੀ ਵਾਲ, ਇੱਕ ਤਿੱਖੀ, ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਵਿੰਗੀ ਨੱਕ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਕਾਲੀ ਝੁਕੀਆਂ ਮੁੱਛਾਂ ਹਨ। ਉਹ ਨਾਈਟ ਆਫ਼ ਦ ਵੂਫੁਲ ਕਾਊਂਟੇਨੈਂਸ ਦੇ ਨਾਮ ਹੇਠ ਲੜਾਈ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਸਕੁਆਇਰ ਵਜੋਂ ਸੱਚੇ ਪਾਂਜ਼ਾ ਨਾਮ ਦਾ ਇੱਕ ਕਿਸਾਨ ਹੈ। ਉਹ ਬਹਾਦਰੀ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵਧਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਰੋਸੀਨੈਂਟ ਨਾਮਕ ਇੱਕ ਮਸ਼ਹੂਰ ਘੋੜੇ ਨੂੰ ਕਮਾਂਡ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਉਸਦੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੀ ਔਰਤ ਵਜੋਂ ਟੋਬੋਸੋ ਦੀ ਇੱਕ ਖਾਸ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਹੈ, ਜਿਸਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਐਲਡੋਂਜ਼ਾ ਲੋਰੇਂਜ਼ੋ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੇਰਾ ਨਾਮ ਕੈਸਿਲਡਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅੰਡੇਲੂਸੀਆ ਤੋਂ ਆਉਂਦੀ ਹੈ, ਜਿੱਥੋਂ ਉਸਦਾ ਨਾਮ ਕੈਸਿਲਡੀਆ ਆਫ਼ ਵੈਂਡਾਲੀਆ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਇਹ ਸਾਰੇ ਸਬੂਤ ਮੇਰੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਤਾਂ ਇੱਥੇ ਮੇਰੀ ਤਲਵਾਰ ਹੈ, ਜੋ ਮੇਰੀ ਕਹਾਣੀ ਨੂੰ ਅਵਿਸ਼ਵਾਸ ਲਈ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਬਣਾ ਦੇਵੇਗੀ।"

"ਸ਼ਾਂਤ ਹੋ ਜਾਓ, ਸਰ ਨਾਈਟ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਗੱਲ ਸੁਣੋ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਨਾਲ ਇਹ ਜਾਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਤੁਸੀਂ ਗੱਲ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਇਸ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਮੇਰਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਦੋਸਤ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ ਜਿਵੇਂ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਰੱਖਦਾ ਹਾਂ। ਤੁਹਾਡੇ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸੰਭ ਤੋਂ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਅਤੇ ਸਹੀ ਵਰਣਨ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਮੈਂ ਸਿਰਫ਼ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਉਹੀ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਹਰਾਇਆ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਅਤੇ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਉਹੀ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਨਾ ਵਾਪਰੇ ਕਿ ਉਸਦੇ ਵਿਰੋਧੀ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਜਾਦੂਗਰਾਂ ਵਿਚੋਂ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਖਾਸ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਉਸਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੇ ਆਪਣਾ ਰੂਪ ਧਾਰਨ ਕਰ ਲਿਆ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਉਸ ਪ੍ਰਸਿੱਧੀ ਤੋਂ ਧੋਖਾ ਦੇਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਹਰਾਇਆ ਜੋ ਇੱਕ ਨਾਈਟ ਵਜੋਂ ਉਸਦੀਆਂ ਮਹਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਨੇ ਜਾਣੇ-ਪਛਾਣੇ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਇਸਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਵਜੋਂ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਦੋ ਦਿਨ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸਦੇ ਵਿਰੋਧੀਆਂ, ਉਕਤ ਜਾਦੂਗਰਾਂ ਨੇ, ਸੁੰਦਰ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਦੇ ਚਿਹਰੇ ਅਤੇ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਨੀਵੇਂ, ਮੋਟੇ ਪੇਂਡੂ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸ਼ਾਇਦ "ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੂੰ ਉਸੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ। ਹੁਣ ਜੇ ਇਹ ਸਭ ਤੁਹਾਨੂੰ ਯਕੀਨ ਦਿਵਾਉਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਸੱਚ ਬੋਲ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਇੱਥੇ ਆਪਣੇ ਸਾਹਮਣੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੂੰ ਦੇਖੋਗੇ, ਜੋ ਆਪਣੇ ਹਥਿਆਰਾਂ ਨਾਲ, ਪੈਦਲ, ਘੋੜੇ 'ਤੇ, ਜਾਂ ਜੋ ਵੀ ਢੰਗ ਤੁਸੀਂ ਚੁਣਦੇ ਹੋ, ਆਪਣੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰੇਗਾ।"

ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਪੈਰਾਂ 'ਤੇ ਝਪਟ ਪਿਆ, ਆਪਣੀ ਤਲਵਾਰ ਕੱਢੀ, ਅਤੇ ਉਡੀਕ ਕਰਨ ਲੱਗਾ ਕਿ ਜੰਗਲ ਦਾ ਨਾਈਟ ਕੀ ਜਵਾਬ ਦੇਵੇਗਾ। ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਨੇ, ਉਸੇ ਸ਼ਾਂਤ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ, ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ:

""ਇੱਕ ਇਮਾਨਦਾਰ ਖਰੀਦਦਾਰ ਨੂੰ ਜਮ੍ਹਾਂ ਰਕਮ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ", ਸਰ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ। ਜੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਨੂੰ ਹਰਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਸੀ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਬਦਲ ਗਏ ਸੀ, ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਰੀਰ ਵਿਚ ਆਪਣੇ ਅਧੀਨ ਕਰਨ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕਰਨ ਦਾ ਹਰ ਕਾਰਨ

ਹੈ, ਪਰ ਕਿਉਂਕਿ ਨਾਈਟਾਂ ਲਈ ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚ ਹਾਈਵੇਅਮੈਨ ਜਾਂ ਰਫ਼ੀਅਨਾਂ ਵਾਂਗ ਆਪਣੇ ਹਥਿਆਰਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨਾਮੇ ਕਰਨਾ ਉਚਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਆਓ ਅਸੀਂ ਦਿਨ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰੀਏ ਤਾਂ ਜੋ ਸੂਰਜ ਸਾਡੇ ਕੰਮਾਂ ਦਾ ਗਵਾਹ ਹੋ ਸੱਕੇ। ਸਾਡੀ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਸ਼ਰਤ ਇਹ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿ ਸਾਡੀ ਲੜਾਈ ਵਿੱਚ ਹਾਰਨ ਵਾਲਾ ਜੇਤੂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਰਹੇ ਕਿ ਉਹ ਜੋ ਵੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਕਰੇ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇੱਕ ਨਾਈਟ ਦੁਆਰਾ ਹੁਕਮ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਸ਼ਾਲੀਨਤਾ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।"

"ਮੈਂ ਉਸ ਸ਼ਰਤ ਦੀ ਉਚਿਤਤਾ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹਾਂ," ਡੋਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ।

ਇਸ ਗੱਲ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਸਕੁਆਇਰਾਂ ਨੂੰ ਲੱਭਣ ਗਏ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਘੁਰਾੜੇ ਮਾਰਦੇ ਅਤੇ ਉਸੇ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਪਏ ਹੋਏ ਪਾਇਆ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਸੁਨੂ ਜਦੋਂ ਨੀਂਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਘੇਰਦੀ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜਗਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਕੁਆਇਰਾਂ ਨੂੰ ਘੋੜਿਆਂ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਸੂਰਜ ਚੜ੍ਹਨ ਵੇਲੇ ਦੋਵੇਂ ਨਾਈਟ ਇੱਕ ਖੂਨੀ, ਸਖ਼ਤ ਹੱਥ-ਪੈਰ ਵਾਲੀ ਲੜਾਈ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣੇ ਸਨ। ਸਾਂਚੋ ਇਸ ਖ਼ਬਰ ਤੋਂ ਹੈਰਾਨ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋ ਗਿਆ, ਆਪਣੇ ਸਕੁਆਇਰ ਦੇ ਬਿਰਤਾਂਤ ਅਨੁਸਾਰ, ਨਾਈਟ ਆਫ਼ ਦ ਵੁਡ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਬਹਾਦਰੀ ਭਰੇ ਕਾਰਨਾਮੇ ਕਾਰਨ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਦੀ ਭਲਾਈ ਲਈ ਡਰਦਾ ਸੀ। ਪਰ ਇੱਕ ਵੀ ਸ਼ਬਦ ਕਹੇ ਬਿਨਾਂ, ਦੋਵੇਂ ਸਕੁਆਇਰ ਆਪਣੇ ਜਾਨਵਰਾਂ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਲਈ ਚਲੇ ਗਏ, ਕਿਉਂਕਿ ਹੁਣ ਤੱਕ ਤਿੰਨ ਘੋੜੇ ਅਤੇ ਗਿੱਦੜ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦੀ ਖੁਸ਼ਬੂ ਫੜ ਚੁੱਕੇ ਸਨ ਅਤੇ ਇਕੱਠੇ ਹੋ ਗਏ ਸਨ। ਰਸਤੇ ਵਿੱਚ, ਜੰਗਲ ਦੇ ਸਕੁਆਇਰ ਨੇ ਸਾਂਚੇ ਨੂੰ ਕਿਹਾ:

"ਭਰਾ ਸਕੁਆਇਰ, ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਨੂੰ ਪਤਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅੰਡੇਲੂਸੀਆ ਦੇ ਲੜਾਕਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਰਿਵਾਜ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਲੜ ਰਹੇ ਹੋਣ ਤਾਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਜੋੜ ਕੇ ਚੁੱਪ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੇ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਸਲਾਹ ਦੇਣ ਲਈ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਕਿ, ਜਦੋਂ ਸਾਡੇ ਮਾਲਕ ਲੜ ਰਹੇ ਹੋਣ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਵੀ ਲੜਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਟੁਕੜੇ-ਟੁਕੜੇ ਕਰ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।"

"ਉਹ ਰਿਵਾਜ, ਸ਼ੀਮਾਨ ਸਕੁਆਇਰ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਨਾਲ ਦੱਸੇ ਗਏ ਬਦਮਾਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਗੁੰਡਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸੱਚ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਨਾਈਟ-ਇਰੈਂਟ ਦੇ ਸਕੁਆਇਰਾਂ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਗੱਲ ਅਸੰਭਵ ਹੈ; ਘੱਟੋ ਘੱਟ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਅਜਿਹੇ ਕਿਸੇ ਰਿਵਾਜ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਸੁਣਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਨਾਈਟ-ਇਰੈਂਟਰੀ ਦੀ ਹਰ ਆਖਰੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨੂੰ ਦਿਲੋਂ ਜਾਣਦਾ ਹੈ। ਪੱਕਾ ਦਲੀਲ ਦੀ ਖ਼ਾਤਰ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਸਪੱਸ਼ਟ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਕੁਆਇਰਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਾਲਕਾਂ ਦੇ ਲੜਾਈ ਦੌਰਾਨ ਲੜਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਮੈਂ ਅਜੇ ਵੀ ਇਸਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਗਾ ਪਰ ਆਪਣੇ ਵਰਗੇ ਸ਼ਾਂਤੀਵਾਦੀ ਸਕੁਆਇਰਾਂ 'ਤੇ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਜੁਰਮਾਨਾ ਅਦਾ ਕਰਾਂਗਾ, ਜੋ ਕਿ, ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ, ਦੋ ਪੌਂਡ ਮੋਮ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪੌਂਡ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨਾ ਪਸੰਦ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਉਸ ਤੋਂ ਘੱਟ ਖਰਚ ਕਰਨਗੇ ਜੋ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਸਿਰ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰਨ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੀਆਂ ਪੱਟੀਆਂ 'ਤੇ ਖਰਚ ਕਰਾਂਗਾ, ਜਿਸਨੂੰ ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਅੱਧੇ ਅੱਧਾ ਵੰਡਿਆ ਹੋਇਆ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਹਾਂ। ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਗੱਲ ਹੈ: ਮੇਰੇ ਲਈ ਲੜਨਾ ਅਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਤਲਵਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਦਰਅਸਲ, ਮੈਂ ਕਦੇ ਇੱਕ ਵੀ ਨਹੀਂ ਚੁੱਕੀ।"

"ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਇਸਦਾ ਇੱਕ ਆਸਾਨ ਹੱਲ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਲੁੱਕੜ ਦੇ ਕਿਹਾ। "ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਇੱਕੋ ਆਕਾਰ ਦੇ ਦੋ ਲਿਨਨ ਦੇ ਬੈਗ ਹਨ। ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਇੱਕ ਲੈ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਂ ਦੂਜਾ ਲੈ ਲਵਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਬਰਾਬਰ ਹਥਿਆਰਾਂ ਨਾਲ ਬੋਰੀ ਦੀ ਲੜਾਈ ਲੜ ਸਕਦੇ ਹਾਂ।"

"ਉਸ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਅਜਿਹਾ ਕਰਾਂਗਾ," ਸਾਂਚੇ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਕਿਉਂਕਿ ਅਜਿਹੀ ਲੜਾਈ ਸਾਨੂੰ ਜ਼ਖਮੀ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ ਧੂੜ ਚਟਾਉਣ ਦਾ ਕੰਮ ਕਰੇਗੀ।"

"ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ," ਦੂਜੇ ਸਕੁਆਇਰ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਕਿਉਂਕਿ ਬੋਰੀਆਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਹਲਕਾ ਨਾ ਹੋਣ ਦੇਣ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅੱਧਾ ਦਰਜਨ ਚੰਗੇ ਨਿਰਵਿਘਨ ਪੱਥਰਾਂ ਨਾਲ ਭਰ ਦਿਆਂਗੇ ਤਾਂ ਜੋ ਹਰੇਕ ਬੋਰੀ ਦਾ ਭਾਰ ਇੱਕੋ ਜਿਹਾ ਹੋਵੇ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਨੁਕਸਾਨ ਜਾਂ ਨੁਕਸਾਨ ਦੇ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਾਣੀ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਾਂ।"

"ਦਇਆਵਾਨ ਸਵਰਗ!" ਸਾਂਚੇ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸੇਬਲ ਫ਼ਿੱਲਾਂ ਅਤੇ ਕਪਾਹ ਦੇ ਡੰਡਿਆਂ ਨੂੰ ਦੇਖੋਗੇ ਜੋ ਉਹ ਬੋਰੀ ਵਿੱਚ ਪਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਅਸੀਂ ਆਪਣੀਆਂ ਖੋਪੜੀਆਂ ਨਾ

ਤੁੜਾਏ ਅਤੇ ਆਪਣਆਂ ਹੱਡਆਂ ਨੂੰ ਨਾ ਪਾ ਦਏ! ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਰਸ਼ਮ ਦੇ ਕਕੂਨ ਨਾਲ ਭਰੇ ਹਏ ਹੋਣ, ਮੇਰਾ ਮਤਲਬ ਇਥੇ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਲੜਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਸਾਡੇ ਮਾਲਕਾਂ ਨੂੰ ਲੜਾਈ ਕਰਨ ਦਿਓ - ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੰਮ ਹੈ - ਪਰ ਸਾਨੂੰ ਪੀਣ ਦਿਓ ਅਤੇ ਜੀਉਂਦੇ ਰਹਿਣ ਦਿਓ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਮਾਂ ਸਾਡੀਆਂ ਜਾਨਾਂ ਜਲਦੀ ਹੀ ਲੁੱਟ ਲਵੇਗਾ ਬਿਨਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਾਢੀ ਦੇ ਮੌਸਮ ਦੇ ਆਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦੇ ਬਹਾਨੇ ਲਭਣ ਦੇ ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਡਿਗਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ।"

"ਫਿਰ ਵੀ," ਉਸਨੇ ਜੰਗਲ ਬਾਰੇ ਕਿਹਾ, "ਸਾਨੂੰ ਲੜਨਾ ਪਵੇਗਾ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਅੱਧੇ ਘੰਟੇ ਲਈ ਹੀ ਹੋਵੇ।"

"ਇਸਦੇ ਉਲਟ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਮੈਂ ਇੰਨਾ ਬੇਈਮਾਨ ਅਤੇ ਨਾਸ਼ੁਕਰਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵਾਂਗਾ ਕਿ ਜਿਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨਾਲ ਮੈਂ ਖਾਧਾ-ਪੀਤਾ ਹੈ, ਉਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਝਗੜਾ ਕਰਾਂ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਕੋਈ ਗੁੱਸਾ ਜਾਂ ਬੁਰਾਈ ਨਹੀਂ ਸਹਿਣ ਕਰਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਸ਼ੈਤਾਨ ਕਿਸਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਭੜਕਾਹਟ ਦੇ ਲੜਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ?"

"ਉਸ ਹਾਲਤ ਵਿਚ," ਜੰਗਲ ਦੇ ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਸੰਪੂਰਨ ਹੱਲ ਹੈ। ਆਪਣੀ ਲੜਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਵਿਚ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਢੰਗ ਨਾਲ ਆਵਾਂਗਾ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਮੂੰਹ 'ਤੇ ਤਿੰਨ ਜਾਂ ਚਾਰ ਵਾਰ ਮਾਰਾਂਗਾ, ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੇਰੇ ਪੈਰਾਂ 'ਤੇ ਪਾ ਦੇਵੇਗਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਗੁੱਸੇ ਨੂੰ ਜਗਾਵਾਂਗਾ ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਇੱਕ ਡੱਰਮਾਉਸ ਵਾਂਗ ਗੁਝੀ ਨੀਂਦ ਸੁਤਾ ਹੋਵੇ।"

"ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸ ਜ਼ੋਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਹੋਰ ਨਾਲ ਰੋਕਾਂਗਾ," ਸਾਂਚੇ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਇੱਕ ਹੋਰ ਨਾਲੋਂ ਜੋ ਬਿਲਕੁਲ ਵਧੀਆ ਹੈ। ਮੈਂ ਇੱਕ ਸੋਟੀ ਚੁੱਕਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਮੇਰੇ ਗੁੱਸੇ ਨੂੰ ਜਗਾਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੰਨੀ ਡੂੰਘੀ ਨੀਂਦ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟ ਦਿਆਂਗਾ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਅਗਲੇ ਜੁਨਮ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਜਾਗੋਂਗੇ, ਜਿੱਥੇ ਮੈਂ ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਆਦਮੀ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਆਪਣੇ ਚਿਹਰੇ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਦੁਆਰਾ ਗਲਤ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕਰਨ ਦੇਵੇਗਾ। ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰੇਕ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਦਾ ਧਿਆਨ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਸਭ ਤੋਂ ਬੁੱਧੀਮਾਨ ਕੰਮ ਜੋ ਅਸੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਉਹ ਹੈ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦੇ ਗੁੱਸੇ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਰੁਕਾਵਟ ਦੇ ਛੱਡਣਾ, ਕਿਉਂਕਿ "ਕੋਈ ਵੀ ਦੂਜੇ ਆਦਮੀ ਦੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ", ਅਤੇ "ਇੱਕ ਅਕਸਰ ਉੱਨ ਦੀ ਭਾਲ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਪਰ ਕੱਟਿਆ ਹੋਇਆ ਘਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ"; ਅਤੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੇ ਖੁਦ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੀ ਵਡਿਆਈ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਝਗੜੇ ਦੀ ਨਿੰਦਾ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਨਾਲ ਹੀ, ਜੇਕਰ ਇੱਕ ਬਿੱਲੀ ਜਿਸਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਖੁੱਡੇ ਵਿਚ ਫਸਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਫੜਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਪਰਮਾਤਮਾ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ ਕੀ ਬਣਾਂਗਾ। ਇਸ ਲਈ, ਸ਼ੀਮਾਨ ਸਕੁਆਇਰ, ਮੈਂ ਇੱਥੇ ਨੋਟਿਸ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਸਾਡੇ ਸਕੈਪ ਤੋਂ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਸਾਰਾ ਨੁਕਸਾਨ ਅਤੇ ਸ਼ਰਾਰਤ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਦੇ ਸਿਰ 'ਤੇ ਹੋਵੇਗੀ।"

"ਇਹ ਸਭ ਠੀਕ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਲੱਕੜ ਬਾਰੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿਉਂਕਿ "ਰੱਬ ਸਵੇਰ ਲਿਆਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਖੁਸ਼ਹਾਲ ਹੋਵਾਂਗੇ"।"

ਹੁਣ ਤੱਕ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਕਿਸਮਾਂ ਦੇ ਰੰਗ-ਬਿਰੰਗੇ ਪੰਛੀ ਦਰੱਖਤਾਂ ਵਿੱਚ ਚਹਿਕਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਚੁੱਕੇ ਸਨ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਵਿਭਿੰਨ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ੀ ਭਰੇ ਗੀਤਾਂ ਨਾਲ ਤਾਜ਼ੀ ਅਰੋਰਾ ਦਾ ਸੁਆਗਤ ਅਤੇ ਸਵਾਗਤ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਦਿਖਾਈ ਦੇ ਰਹੇ ਸਨ, ਜੋ ਪੂਰਬੀ ਦਿਸਹੱਦੇ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ਿਆਂ ਅਤੇ ਬਾਲਕੋਨੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਉਸਦੇ ਚਿਹਰੇ ਦੀ ਸੁੰਦਰਤਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ, ਉਸਦੇ ਵਾਲਾਂ ਤੋਂ ਤਰਲ ਮੋਤੀਆਂ ਦਾ ਇੱਕ ਬੇਅੰਤ ਲੜੀ ਹਿੱਲ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਪੌਦੇ, ਉਸਦੇ ਨਾਜ਼ੁਕ ਸ਼ਰਾਬ ਵਿੱਚ ਨਹਾ ਰਹੇ ਸਨ, ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਛੋਟੇ-ਛੋਟੇ ਧੁੰਦਲੇ ਤੁਲ ਦੇ ਤੁਪਕੇ ਪੈਦਾ ਕਰਦੇ ਅਤੇ ਕੱਢਦੇ ਜਾਪਦੇ ਸਨ। ਜਦੋਂ ਸਵੇਰ ਹੋਈ, ਵਿਲੋ ਨੇ ਆਪਣਾ ਸੁਆਦੀ ਮੰਨਾ ਕੱਢਿਆ, ਝਰਨੇ ਹੱਸੇ, ਨਦੀਆਂ ਬੁੜਬੁੜਾਈਆਂ, ਜੰਗਲ ਖੁਸ਼ ਹੋਏ, ਅਤੇ ਘਾਹ ਦੇ ਮੈਦਾਨਾਂ ਨੇ ਆਪਣਾ ਸਜਾਵਟ ਕੀਤਾ, ਪਰ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਦਿਨ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਨੇ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਅਤੇ ਵੱਖਰਾ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ, ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਦੀ ਅੱਖ ਨੂੰ ਫੜਨ ਵਾਲੀ ਪਹਿਲੀ ਵਸਤੂ ਲੱਕੜ ਦੇ ਸਕੁਆਇਰ ਦੀ ਨੱਕ ਸੀ, ਜੋ ਇੰਨੀ ਵੱਡੀ ਸੀ ਕਿ ਇਸਨੇ ਉਸਦੇ ਪੂਰੇ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਲਗਭਗ ਛਾਂ ਦਿੱਤੀ। ਦਰਅਸਲ, ਇਸਨੂੰ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ, ਵਿਚਕਾਰੋਂ ਝੁਕਿਆ ਹੋਇਆ, ਮਣਕਿਆਂ ਨਾਲ ਢੱਕਿਆ ਹੋਇਆ, ਬੈਂਗਣ ਵਾਂਗ ਜਾਮਨੀ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਮੂੰਹ ਤੋਂ ਡੇਢ ਇੰਚ ਹੇਠਾਂ ਲਟਕਿਆ ਹੋਇਆ ਦੱਸਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸਦਾ ਆਕਾਰ, ਰੰਗ, ਮੁਣਕੇ ਅਤੇ ਟੇਢੇ-ਮੇਢੇ ਆਕਾਰ ਨੇ ਉਸਦਾ ਚਿਹਰਾ ਇੰਨਾ ਭਿਆਨਕ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਕਿ ਜਦੋਂ ਸਾਂਚੇ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਦੇਖਿਆ, ਤਾਂ ਉਸਦੇ ਹੱਥ ਅਤੇ ਪੈਰ ਮਿਰਗੀ ਦੇ ਬੱਚੇ ਵਾਂਗ ਕੰਬਣ ਲੱਗ ਪਏ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ

ਆਪਣੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਸਹੁੰ ਖਾਧੀ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਰਾਖਸ਼ ਦੇ ਗੁੱਸੇ ਨੂੰ ਜਗਾਉਣ ਅਤੇ ਉਸ ਨਾਲ ਲੜਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦੋ ਸੌ ਵਾਰ ਥੱਪੜ ਮਾਰੇਗਾ।

ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਆਪਣੇ ਵਿਰੋਧੀ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ ਅਤੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਉਸਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਆਪਣਾ ਹੈਲਮੇਟ ਪਾਇਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਵਾਈਜ਼ਰ ਬੰਦ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਉਸਦਾ ਚਿਹਰਾ ਲੁਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ; ਪਰ ਉਸਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਉਸਦੇ ਛੋਟੇ ਕੱਦ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਉਸਦੀ ਮਾਸਪੇਸ਼ੀਆਂ ਦਾ ਨਿਰਮਾਣ ਸੀ। ਆਪਣੇ ਬਸਤ੍ਰ ਉੱਤੇ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਸੁਰਕੋਟ ਜਾਂ ਕੈਸੌਕ ਪਾਇਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਸਭ ਤੋਂ ਨਾਜ਼ੁਕ ਸੋਨੇ ਦੇ ਕੱਪੜੇ ਦਾ ਸੀ ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਛੋਟੇ ਚੰਦਮਾ ਦੇ ਆਕਾਰ ਵਿੱਚ ਕਈ ਚਮਕਦਾਰ ਸ਼ੀਸ਼ੇ ਬਿੰਦੀ ਹੋਏ ਸਨ, ਜਿਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਬਹਾਦਰ ਅਤੇ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਦਿੱਖ ਦਿੱਤੀ। ਉਸਦੇ ਹੈਲਮੇਟ ਦੇ ਉੱਪਰ ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿਚ ਹਰੇ, ਪੀਲੇ ਅਤੇ ਚਿੱਟੇ ਪਲੂਮ ਲਹਿਰਾ ਰਹੇ ਸਨ। ਉਸਦਾ ਬਰਛਾ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਦਰੱਖਤ ਨਾਲ ਝੁਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਮੋਟਾ, ਕਾਫ਼ੀ ਲੰਬਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਲੋਹੇ ਦੇ ਬਿੰਦੂ ਨਾਲ ਇੱਕ ਦੇ ਹੱਥ ਜਿੰਨਾ ਲੰਬਾ ਸੀ। ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਇਹ ਦੇਖਿਆ, ਸਭ ਕੁਝ ਸਮਝ ਲਿਆ, ਅਤੇ ਜੋ ਉਸਨੇ ਦੇਖਿਆ ਉਸ ਤੋਂ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਕਿ ਇਹ ਖਾਸ ਨਾਈਟ ਬਹੁਤ ਮਜ਼ਬੂਤ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਸੱਚੇ ਪਾਂਜ਼ਾ ਦੇ ਉਲਟ ਉਸਨੂੰ ਕੋਈ ਡਰ ਨਹੀਂ ਲੱਗਾ। ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਹੈਰਾਨੀਜਨਕ ਹਿੰਮਤ ਨਾਲ ਉਸਨੇ ਸ਼ੀਸ਼ਿਆਂ ਦੇ ਨਾਈਟ ਨੂੰ ਕਿਹਾ:

"ਸਰ ਨਾਈਟ, ਜੇਕਰ ਤੁਹਾਡੀ ਲੜਨ ਦੀ ਬਲਦੀ ਇੱਛਾ ਨੇ ਤੁਹਾਡੀ ਸ਼ਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਖਾਧਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣਾ ਵਾਈਜ਼ਰ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਉੱਚਾ ਕਰੋ ਤਾਂ ਜੋ ਮੈਂ ਦੇਖ ਸਕਾਂ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਚਿਹਰੇ ਦੀ ਸ਼ਾਨ ਤੁਹਾਡੇ ਸਰੀਰ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ।"

"ਸਰ ਨਾਈਟ, ਭਾਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਉੱਦਮ ਵਿੱਚ ਜਿੱਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰੋ ਜਾਂ ਨਾ ਕਰੋ," ਮਿਰਰਾਂ ਦੇ ਉਸਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਲਈ ਮੈਨੂੰ ਦੇਖਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਸਮਾਂ ਅਤੇ ਮੌਕਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਜੇਕਰ ਮੈਂ ਇਸ ਸਮੇਂ ਤੁਹਾਡੀ ਇੱਛਾ ਪੂਰੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਇਹ ਇਸ ਲਈ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਵੈਂਡਾਲੀਆ ਦੇ ਸੁੰਦਰ ਕੈਸਿਲਡੀਆ ਨੂੰ ਕਾਫ਼ੀ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾ ਰਿਹਾ ਹੋਵਾਂਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣਾ ਵਾਈਜ਼ਰ ਚੁੱਕਣ ਵਿੱਚ ਇੰਨਾ ਸਮਾਂ ਲੱਗੇਗਾ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰ ਦੇਵਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਮਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ।"

"ਖੈਰ, ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਘੋੜਿਆਂ 'ਤੇ ਚੜ੍ਹ ਰਹੇ ਹੁੰਦੇ ਹਾਂ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਤੁਸੀਂ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਕੀ ਮੈਂ ਉਹੀ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਹਾਂ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਹਾਰ ਗਏ ਸੀ।"

"ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਹਾਂ," ਉਸਨੇ ਮਿਰਰਾਂ ਬਾਰੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਉਸ ਨਾਈਟ ਵਰਗੀ ਲੱਗਦੀ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਮੈਂ ਹਰਾਇਆ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਇੱਕ ਅੰਡਾ ਦੂਜੇ ਅੰਡਿਆਂ ਵਰਗਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਜਾਦੂਗਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਘੇਰਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਮੈਂ ਇਹ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਉਹ ਹੋ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਸਵਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ।"

"ਉਹ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦਿਵਾਉਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਨਾਲ ਧੋਖਾ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਪਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਦਿਖਾਉਣ ਲਈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗਲਤ ਹੋ, ਘੋੜੇ ਲੈ ਆਓ, ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣਾ ਵਾਇਜ਼ਰ ਚੁੱਕਣ ਵਿੱਚ ਘੱਟ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਲੱਗੇਗਾ, ਜੇ ਰੱਬ, ਮੇਰੀ ਔਰਤ, ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਬਾਂਹ ਮੈਨੂੰ ਅਸਫਲ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਇੱਕ ਨਜ਼ਰ ਮਾਰਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਦੇਖੋਗੇ ਕਿ ਮੈਂ ਉਹ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨਹੀਂ ਹਾਂ ਜਿਸਦੀ ਤੁਸੀਂ ਕਲਪਨਾ ਕਰਦੇ ਹੋ।"

ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਗੱਲਬਾਤ ਤੋੜ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਘੋੜਿਆਂ 'ਤੇ ਸੁਵਾਰ ਹੋ ਗਏ। ਡੌਨ ਕਿਉਕਸੋਟ ਰੈਸੀਨੈਂਟ ਵੱਲ ਮੁੜਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਜੁਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਸਵਾਰ ਹੋ ਗਿਆ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਵਿਰੋਧੀ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦਾ ਸੀ, ਨਾਈਟ ਆਫ਼ ਦ ਮਿਰਰਜ਼ ਨੇ ਵੀ ਇਹੀ ਕੀਤਾ। ਪਰ ਡੌਨ ਕਿਉਕਸੋਟ ਵੀਹ ਕਦਮਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਵਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮਿਰਰਜ਼ ਦੇ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਬੁਲਾਏ ਜਾਣ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣੀ। ਵਾਪਸ ਸਵਾਰੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਉਹ ਅੱਧੇ ਰਸਤੇ ਮਿਲੇ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮਿਰਰਜ਼ ਦੇ ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ:

"ਯਾਦ ਰੱਖੋ, ਸਰ ਨਾਈਟ, ਸਮਝੌਤਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡੀ ਲੜਾਈ ਹਾਰਨ ਵਾਲਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਜੇਤੂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਰਹੇਗਾ।"

"ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਧੱਕਾ ਹੈ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਜਦੋਂ ਤੁੱਕ ਹਾਰਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਬਹਾਦਰੀ ਦੀਆਂ ਹੱਦਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੁਝ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਜਾਂ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ।"

"ਇਹ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਸਿਰਰਾਂ ਬਾਰੇ ਕਿਹਾ।

ਉਸੇ ਵੇਲੇ, ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਸੁਕੁਆਇਰ ਦੇ ਅਜੀਬ ਨੱਕ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਅਤੇ ਇਹ ਦਿਸ਼ ਦੇਖ ਕੇ ਹੈਰਾਨ ਰਹਿ ਗਿਆ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਇੰਨਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਕਿ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਕੁਦਰਤ ਦਾ ਕੋਈ ਰਾਖਸ਼ ਜਾਂ ਅਜੀਬ ਸਮਝ ਲਿਆ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਕਦੇ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਾਂਚੋ, ਜਿਸਨੇ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਹਮਲੇ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਵਿੱਚ ਸਵਾਰ ਹੁੰਦੇ ਦੇਖਿਆ, ਨੇ ਬਿਗ ਨੋਜ਼ ਨਾਲ ਇਕੱਲਾ ਰਹਿਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਡਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਉਸ ਜੋੜ ਦੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਉਸਦੇ ਆਪਣੇ ਵਿਰੁੱਧ ਉਸਦੀ ਲੜਾਈ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਜਾਂ ਤਾਂ ਸੱਟ ਲੱਗਣ ਨਾਲ ਜਾਂ ਡਰ ਕਾਰਨ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਲੇਟਿਆ ਹੋਇਆ ਪਾਵੇਗਾ। ਇਸ ਲਈ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਫੜ ਲਿਆ ਅਤੇ ਰੋਸੀਨੈਂਟ ਦੇ ਰਕਾਬ ਦੇ ਪੱਟੇ ਨੂੰ ਫੜ ਲਿਆ। ਜਦੋਂ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਨਾਈਟ ਦਾ ਆਪਣਾ ਘੋੜਾ ਮੋੜਨ ਦਾ ਸਮਾਂ ਆਇਆ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ:

"ਮਾਲਕ, ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਤੁਹਾਡੇ ਉੱਤੇ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਲੈਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਉਸ ਓਕ ਦੇ ਰੁੱਖ 'ਤੇ ਚੜ੍ਹਨ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰੋ, ਜਿੱਥੇ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਪਸੰਦ ਦੇ ਦਿਸ਼ ਦੇਖ ਸਕਾਂਗਾ - ਜ਼ਮੀਨ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਬਿਹਤਰ - ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਇਸ ਸੂਰਮੇ ਨਾਲ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਬਹਾਦਰੀ ਭਰੀ ਮੁਲਾਕਾਤ ਦਾ।"

"ਮੈਂ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਸਾਂਚੋ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿ ਤੈਨੂੰ ਇੱਕ ਉੱਚੀ ਅਤੇ ਸੁੱਕੀ ਸੀਟ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਤੂੰ "ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਬੁਲਦਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖ ਸਕੇਂ"।"

"ਸੱਚ ਦੱਸਾਂ," ਸਾਂਚੇ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਇਸ ਸੁਕੁਆਇਰ ਦੀ ਵੱਡੀ ਨੱਕ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਇੰਨਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਡਰਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸ ਨਾਲ ਇਕੱਲਾ ਰਹਿਣ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਿਹਾ।"

"ਇਹ ਅਜਿਹਾ ਹੈ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਜੇ ਮੈਂ ਉਹ ਨਾ ਹੁੰਦਾ ਜੋ ਮੈਂ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਵੀ ਡਰ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਪਰ ਆਓ: ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਚੜ੍ਹਨ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੀ ਮਦਦ ਕਰਾਂਗਾ।"

ਜਦੋਂ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਸਾਂਚੋ ਨੂੰ ਕਾਰਕ ਓਕ ਉੱਤੇ ਚੜ੍ਹਨ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰਨ ਲਈ ਰੁਕਿਆ, ਤਾਂ ਨਾਈਟ ਆਫ਼ ਦ ਮਿਰਰਜ਼ ਜਿੱਥੇ ਤੁੱਕ ਉਸਨੂੰ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਮਝਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਉੱਥੇ ਤੁੱਕ ਸਵਾਰ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ, ਇਹ ਮੰਨਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਤੁਰ੍ਹੀ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸੰਕੇਤ ਦੀ ਉਡੀਕ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ, ਸਗੋਂ ਆਪਣੇ ਘੋੜੇ ਨੂੰ ਮੋੜ ਦਿੱਤਾ, ਜੋ ਕਿ ਰੋਸੀਨੈਂਟ ਨਾਲੋਂ ਤੇਜ਼ ਜਾਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਪੇਸ਼ੁਕਾਰੀਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਤੇ ਪੂਰੀ ਗਤੀ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਵਿਰੋਧੀ ਵੱਲ ਆਪਣਾ ਹਮਲਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਜੋ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅੱਧਾ ਦਿਲ ਵਾਲਾ ਚਾਲ ਸੀ। ਪਰ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੂੰ ਸਾਂਚੇ ਨੂੰ ਦਰੁੱਖਤ ਉੱਤੇ ਚੜ੍ਹਨ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਰੁੱਝਿਆ ਹੋਇਆ ਦੇਖਿਆ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਘੋੜੇ ਦੀਆਂ ਲਗਾਮਾਂ 'ਤੇ ਖਿੱਚਿਆ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਅੱਧ-ਚਾਰਜ ਵਿੱਚ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸ ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ ਉਸਦਾ ਘੋੜਾ ਬਹੁਤ ਸ਼ੁਕਰਗੁਜ਼ਾਰ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਹੁਣ ਹਿੱਲਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ, ਇਹ ਕਲਪਨਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਉਸਦਾ ਵਿਰੋਧੀ ਉਸ 'ਤੇ ਬੈਰਲ ਲਗਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਨੇ ਆਪਣੇ ਸਪਰਸ ਨੂੰ ਰੋਸੀਨੈਂਟ ਦੇ ਝੁਕੇ ਹੋਏ ਕੰਢਿਆਂ ਵਿੱਚ ਹਿੰਸਕ ਢੰਗ ਨਾਲ ਚਲਾ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਇੰਨੀ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ, ਸਾਡੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਹ ਇਕੋ ਇੱਕ ਵਾਰ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਹ ਦੌੜਨ ਦੇ ਨੇੜੇ ਆਇਆ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਹਰ ਹੋਰ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਉਹ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਚਾਲ 'ਤੇ ਦੌੜਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਅਣਸੁਣੇ ਗੁੱਸੇ ਨਾਲ ਉਹ ਉਸ ਥਾਂ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਗਿਆ ਜਿੱਥੇ ਸ਼ੀਸ਼ਿਆਂ ਦਾ ਨਾਈਟ ਆਪਣੇ ਘੋੜੇ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀਆਂ ਉਂਗਲਾਂ ਪੁੱਟ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਪਰ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਇੰਚ ਵੀ ਹਿਲਾਉਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਹਮਲਾ ਰੋਕਿਆ ਸੀ। ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਆਪਣੇ ਦੁਸ਼ਮਣ ਨੂੰ ਇਸ ਮੁਸ਼ਕਲ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ, ਆਪਣੇ ਘੋੜੇ ਤੋਂ ਨਿਰਾਸ਼ ਹੋ ਕੇ ਆਪਣੇ ਬਰਛੇ ਨਾਲ ਲੜ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਜਿਸਨੂੰ, ਸਮੇਂ ਦੀ ਘਾਟ ਜਾਂ ਤਜਰਬੇ ਦੀ ਘਾਟ ਕਾਰਨ, ਉਹ ਇਸਦੇ ਸਾਕਟ ਵਿੱਚ ਰੁੱਖਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਸੀ। ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਇਹਨਾਂ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਧਿਆਨ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਸ਼ੀਸ਼ਿਆਂ ਦੇ ਨਾਈਟ 'ਤੇ ਇੰਨੀ ਬੇਰਹਿਮੀ ਨਾਲ (ਅਤੇ

ਆਪਣੇ ਲਈ ਜ਼ਖਮ ਜਾਂ ਖ਼ਤਰੇ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ, ਦਸ ਲਗਾਤਾਰ ਕਿ ਉਸਨੇ ਸ਼ਾਸ਼ਆਂ ਦੇ ਨਾਈਟ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਘੋੜੇ ਦੇ ਕੰਢਿਆਂ 'ਤੇ ਧੱਕਾ ਮਾਰਦੇ ਹੋਏ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ, ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਡਿੱਗ ਪਿਆ, ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਡਿੱਗਣਾ ਇੰਨਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਨਾ ਤਾਂ ਹੱਥ ਹਿਲਾਏ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਪੈਰ ਅਤੇ ਮਰਨ ਦੇ ਹਰ ਸੰਕੇਤ ਦਿੱਤੇ।

ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਡਿੱਗਦਾ ਦੇਖਿਆ, ਉਹ ਕਾਰਕ ਦੇ ਦਰੱਖਤ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਉਤਰਿਆ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਕੋਲ ਇੰਨੀ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਭੱਜਿਆ ਜਿੰਨੀ ਜੋਲਦੀ ਉਸਦੀਆਂ ਲੱਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਚੁੱਕ ਸਕਦੀਆਂ ਸਨ। ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਨੇ ਰੋਸੀਨੈਂਟ ਤੋਂ ਛਾਲ ਮਾਰੀ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸ਼ੀਸ਼ੇ ਦੇ ਉਸ ਉੱਤੇ ਖੜ੍ਹਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਹੈਲਮੇਟ ਦੀਆਂ ਪੱਟੀਆਂ ਖੋਲ੍ਹ ਕੇ ਇਹ ਦੇਖਣ ਲਈ ਕਿ ਕੀ ਉਹ ਮਰ ਗਿਆ ਹੈ - ਜਾਂ ਜੇ ਉਹ ਜ਼ਿੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਹਵਾ ਦੇਣ ਲਈ - ਉਸਨੇ ਦੇਖਿਆ... ਓ, ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਇਹ ਸੁਣ ਕੇ ਤੁਹਾਡੇ ਸਾਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਹੈਰਾਨੀ, ਹੈਰਾਨੀ ਅਤੇ ਘਬਰਾਹਟ ਪੈਦਾ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਜੋ ਉਸਨੇ ਦੇਖਿਆ ਉਸਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਉਸਨੇ ਦੇਖਿਆ - ਸਾਡਾ ਇਤਿਹਾਸ ਵੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ - ਉਹੀ ਚਿਹਰਾ, ਉਹੀ ਸ਼ਕਲ, ਉਹੀ ਪਹਿਲੂ, ਉਹੀ ਸਰੀਰ, ਉਹੀ ਪੁਤਲਾ, ਅਤੇ ਉਹੀ ਸੁਮਾਨਤਾ ਜੋ ਕੁਆਰੇ ਸੈਨਸਨ ਕੈਰਾਸਕੋ ਨੇ ਵੇਖੀ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਵੇਖਿਆ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਉੱਚੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਚੀਕਿਆ,

"ਇੱਥੇ ਆਓ, ਸੈਂਚੋ, ਅਤੇ ਇਹ ਦੇਖੋ! ਤੁਸੀਂ ਜੋ ਦੇਖਣ ਜਾ ਰਹੇ ਹੋ ਉਸ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਕਰੋਗੇ! ਜਲਦੀ ਕਰੋ, ਮੇਰੇ ਪੁੱਤਰ, ਅਤੇ ਦੇਖੋ ਕਿ ਜਾਦੂ ਕੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ - ਜਾਦੂਗਰ ਅਤੇ ਜਾਦੂਗਰ ਕੀ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਹਨ।"

ਜਦੋਂ ਸਾਂਚੋ ਪਹੁੰਚਿਆ, ਉਸਨੇ ਕੁਆਰੇ ਕੈਰਾਸਕੋ ਦਾ ਚਿਹਰਾ ਦੇਖਿਆ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਛਾਤੀ ਉੱਤੇ ਸਲੀਬ ਦੇ ਹਜ਼ਾਰ ਨਿਸ਼ਾਨ ਬਣਾਉਣੇ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੇ। ਇਸ ਸਾਰੇ ਸ਼ੁਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਡਿੱਗੇ ਹੋਏ ਨਾਈਟ ਤੋਂ ਜੀਵਨ ਦੇ ਕੋਈ ਸੰਕੇਤ ਨਹੀਂ ਆਏ ਸਨ, ਉਸ ਸਮੇਂ ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੂੰ ਕਿਹਾ:

"ਮੇਰੇ ਮਹਾਰਾਜ, ਮੇਰਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਤਲਵਾਰ ਇਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਮੂੰਹ ਵਿੱਚ ਪਾ ਦਿਓ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਘਰ ਚਲਾ ਦਿਓ - ਇਹ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਕਿ ਕੁਆਰਾ ਕੈਰਾਸਕੋ ਵਰਗਾ ਦਿਖਦਾ ਹੈ ਪਰ ਹੋ ਸੱਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਵੀ। ਸ਼ਾਇਦ, ਉਸਨੂੰ ਮਾਰ ਕੇ, ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਜਾਦੂਗਰਾਂ ਵਿਚੋਂ ਇੱਕ ਨੂੰ ਮਾਰ ਦੇਵੇਗੀ ਜੋ ਤੁਹਾਡੇ ਦੁਸ਼ਮਣ ਹਨ।"

"ਇਹ ਮਾੜੀ ਸਲਾਹ ਨਹੀਂ ਹੈ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿਉਂਕਿ ਜਦੋਂ ਦੁਸ਼ਮਣਾਂ ਦੀ ਗੱਲ ਆਉਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਜਿੰਨਾ ਘੱਟ ਵਿਅਕਤੀ ਕੋਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਓਨਾ ਹੀ ਚੰਗਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।"

ਪੂਰ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਸਨੇ ਸਾਂਚੋ ਦੀ ਸਲਾਹ ਅਤੇ ਸਲਾਹ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੀ ਤਲਵਾਰ ਕੱਢੀ, ਨਾਈਟ ਆਫ਼ ਦ ਮਿਰਰਜ਼ ਦਾ ਸੁਕੁਆਇਰ ਭੱਜਦਾ ਹੋਇਆ ਆਇਆ, ਹੁਣ ਉਸਦੀ ਨੱਕ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਜਿਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਇੰਨਾ ਘਿਣਾਉਣਾ ਦਿਖਾਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਉੱਚੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਚੀਕਣ ਲੱਗਾ:

"ਸੁਰ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ, ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰ ਕਰੇ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਕਰਨ ਜਾ ਰਹੇ ਹੋ, ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਪੈਰਾਂ 'ਤੇ ਮੱਥਾ ਟੇਕਣ ਵਾਲਾ ਵਿਅਕਤੀ ਤੁਹਾਡਾ ਦੋਸਤ ਕੁਆਰਾ ਸੈਨਸਨ ਕੈਰਾਸਕੋ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸਦਾ ਸੁਕੁਆਇਰ ਹਾਂ।"

ਸਕੁਆਇਰ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਲੀ ਬਦਸੂਰਤਤਾ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਦੇਖ ਕੇ, ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ:

"ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੀ ਨੱਕ ਬਾਰੇ ਕੀ?"

"ਇਹ ਮੇਰੀ ਜੇਬ ਵਿੱਚ ਹੈ," ਸਕੁਆਇਰ ਨੇ ਕਿਹਾ। ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਸੱਜੇ ਹੱਥ ਦੀ ਜੇਬ ਵਿੱਚ ਹੱਥ ਪਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਉਸਨੇ ਵਾਰਨਿਸ਼ ਕੀਤੇ ਪੇਸਟਬੋਰਡ ਦੀ ਬਣੀ ਇੱਕ ਨਕਲੀ ਨੱਕ ਕੱਢੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਸਾਂਚੋ, ਉਸਨੂੰ ਹੋਰ ਵੀ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਦੇਖਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਹੈਰਾਨੀ ਨਾਲ ਚੀਕਿਆ:

"ਰੱਬ ਦੀ ਮਾਤਾ ਮੇਰੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰੋ! ਕੀ ਇਹ ਟੋਮੇ ਸੇਸੀਅਲ, ਮੇਰਾ ਗੁਆਂਢੀ ਅਤੇ ਦੋਸਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ?"

"ਇਹ ਜ਼ਰੂਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ!" ਹੁਣ ਬਿਨਾਂ ਨੱਕ ਵਾਲੇ ਸਕੁਆਇਰ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। "ਮੈਂ ਟੋਮੇ ਸੇਸੀਅਲ ਹਾਂ, ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਮੇਰਾ ਦੋਸਤ ਅਤੇ ਸਾਥੀ। ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ, ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਧਨਾਂ, ਚਾਲਾਂ ਅਤੇ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਬਾਰੇ ਦੱਸਾਂਗਾ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਇੱਥੇ ਲੈ ਕੇ ਆਈਆਂ, ਪਰ ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ

ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕਰੋ ਕਿ ਉਹ ਸ਼ੀਸ਼ਿਆਂ ਦੇ ਨਾਈਟ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਪੈਰਾਂ 'ਤੇ ਨਾ ਛੂਹਣ, ਬਦਸਲੂਕੀ ਕਰਨ, ਜ਼ਖਮੀ ਕਰਨ ਜਾਂ ਮਾਰਨ ਨਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਸ਼ੱਕ ਦੇ ਸਾਡਾ ਸਾਥੀ ਪੇਡ੍ਰੋ, ਕਾਹਲਾ ਅਤੇ ਗ਼ੁਲਤ ਸਲਾਹ ਵਾਲਾ ਕੁਆਰਾ ਸੈਨਸਨ ਕੈਰਾਸਕੋ ਹੈ।"

ਇਸ ਪਲ, ਸ਼ੀਸ਼ੇ ਦੇ ਉਹ ਹੋਸ਼ ਵਿੱਚ ਆ ਗਏ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਇਹ ਦੇਖਿਆ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਨੰਗੀ ਤਲੂਵਾਰ ਦੀ ਨੋਕ ਆਪਣੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਲਹਿਰਾਈ ਅਤੇ ਕਿਹਾ:

"ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਮਿਤ ਨਾਈਟ ਹੋ, ਸਰ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਕਿ ਟੋਬੋਸੋ ਦੀ ਸੁੰਦਰਤਾ ਦੀ ਬੇਮਿਸਾਲ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਤੁਹਾਡੀ ਕੈਸਿਲਡੀਆ ਆਫ਼ ਵੈਂਡਾਲੀਆ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਵਾਅਦਾ ਕਰਨਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਲੜਾਈ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਹਾਰ ਤੋਂ ਆਪਣੀ ਜਾਨ ਬਚਾ ਕੇ ਬਚ ਜਾਂਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਟੋਬੋਸੋ ਸ਼ਹਿਰ ਜਾਓਗੇ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਵੱਲੋਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕਰੋਗੇ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਜਿਵੇਂ ਠੀਕ ਸਮਝੇ, ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰ ਸਕੇ। ਜੇਕਰ ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੰਮ ਦੇ ਬਰਖਾਸਤ ਕਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਉਸੇ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਨਾਲ ਇੱਥੇ ਵਾਪਸ ਆਓਗੇ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਲੱਭੋਗੇ - ਮੇਰੇ ਕੰਮਾਂ ਦਾ ਰਸਤਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੇਰੇ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਵੇਗਾ - ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਕੀ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਦਿਓਗੇ, ਉਹ ਸ਼ਰਤਾਂ ਜੋ, ਸਾਡੀ ਲੜਾਈ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਨਾਈਟ-ਇਰੈਂਟਰੀ ਦੀਆਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਾ ਹੋਣ।"

“ਮੈਂ ਇਕਬਾਲ ਕਰਦਾ ਹਾਂ,” ਮੱਥਾ ਟੇਕਦੇ ਨਾਈਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, “ਕਿ ਟੋਬੋਸੋ ਦੀ ਲੇਡੀ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਦੀ ਗੰਦੀ ਅਤੇ ਫਟੀ ਹੋਈ ਜੁੱਤੀ ਕੈਸਿਲਡੀਆ ਦੀ ਖਰਾਬ ਪਰ ਸਾਫ਼ ਝਾੜੀ, [4] ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਵੱਧ ਕੀਮਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਂ ਵਾਅਦਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਸ ਅੱਗੇ ਪੇਸ਼ ਕਰਾਂਗਾ ਅਤੇ ਫਿਰ ਇੱਥੇ ਵਾਪਸ ਆਵਾਂਗਾ, ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਦੀ ਮੰਗ ਅਨੁਸਾਰ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਪੂਰਾ ਅਤੇ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਵੇਰਵਾ ਦੇਵਾਂਗਾ।”

"ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਮੰਨਣਾ ਪਵੇਗਾ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿ ਜਿਸ ਨਾਈਟ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਹਰਾਇਆ ਸੀ ਉਹ ਲਾ ਮੰਚਾ ਦਾ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਕੋਈ ਹੋਰ ਜੋ ਉਸ ਵਰਗਾ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਇਕਬਾਲ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ, ਭਾਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਕੁਆਰੇ ਸੈਨਸਨ ਕੈਰਾਸਕੋ ਵਰਗੇ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੇ ਹੋ, ਇਹ ਉਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਸਗੋਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਵਰਗਾ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸਨੂੰ ਮੇਰੇ ਵਿਰੋਧੀਆਂ ਨੇ ਇੱਥੇ ਉਸਦੀ ਸ਼ਕਲ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਗੁੱਸੇ ਦੀ ਤੀਬਰਤਾ ਨੂੰ ਰੋਕ ਸਕਾਂ ਅਤੇ ਮੱਧਮ ਕਰ ਸਕਾਂ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਜਿੱਤ ਦਾ ਜਸ਼ਨ ਨਾ ਮਨਾਵਾਂ।"

"ਇਹ ਸਭ ਮੈਂ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ, ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਇਕਬਾਲ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਮੰਨਦੇ ਹੋ, ਮੰਨਦੇ ਹੋ, ਅਤੇ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹੋ," ਅਪਾਹਜ ਨਾਈਟ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਪਰ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਉੱਠਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿਓ, ਯਾਨੀ ਕਿ, ਜੇਕਰ ਮੇਰੇ ਡਿੱਗਣ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੇ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਾਫ਼ੀ ਕੁਚਲ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।"

ਉਸਨੂੰ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਸਕੁਆਇਰ ਟੋਮੇ ਸੈਸੀਅਲ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪੈਰਾਂ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋਣ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕੀਤੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਸਾਂਚੇ ਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਟਿਕਾ ਕੇ ਨਹੀਂ ਰੱਖੀਆਂ। ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਨੇ ਸਕੁਆਇਰ ਨੂੰ ਕਈ ਸਵਾਲ ਪੁੱਛੇ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਜਵਾਬਾਂ ਤੋਂ ਹਰ ਸੰਕੇਤ ਮਿਲਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਟੋਮੇ ਸੈਸੀਅਲ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸਨੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਪਰ ਸਾਂਚੇ ਵਿੱਚ ਜੋ ਡਰ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਸਦੇ ਮਾਲਕ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਜਾਦੂਗਰਾਂ ਨੇ ਸ਼ੀਸ਼ਿਆਂ ਦੇ ਨਾਈਟ ਦੇ ਚਿੱਤਰ ਨੂੰ ਕੁਆਰੇ ਕੈਰਾਸਕੋ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਉਸ ਅਸਲੀਅਤ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਜੋ ਉਹ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਵਿੱਚ, ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਨੌਕਰ ਇਸ ਕੁਰੂਮ ਵਿੱਚ ਰਹੇ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਸ਼ੀਸ਼ਿਆਂ ਦਾ ਨਾਈਟ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਸਕੁਆਇਰ, ਬਦਕਿਸਮਤ ਅਤੇ ਡਿਗਿਆ ਹੋਇਆ, ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਅਤੇ ਸਾਂਚੇ ਤੋਂ ਵਿਦਾ ਹੋ ਗਿਆ, ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੀ ਜਗ੍ਹਾ ਲੱਭਣ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਨਾਈਟ ਦੀਆਂ ਪਸਲੀਆਂ ਨੂੰ ਪਲਾਸਟਰ ਅਤੇ ਪੱਟੀ ਬੰਨ੍ਹ ਸਕਣ। ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਅਤੇ ਸਾਂਚੇ ਨੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਸਾਰਾਗੁਸਾ ਦੀ ਆਪਣੀ ਯਾਤਰਾ ਦੁਬਾਰਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ, ਜਿੱਥੇ ਸਾਡਾ ਇਤਿਹਾਸ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ੀਸ਼ਿਆਂ ਦੇ ਨਾਈਟ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਨੱਕ ਵਰਗੀ ਸਕੁਆਇਰ ਦਾ ਲੇਖਾ-ਜੋਖਾ ਦੇਣ ਲਈ ਛੱਡ ਦੇਵੇਗਾ।

1. "ਦੰਤ" ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਕਾਂਸੀ ਦਾ ਬੁੱਤ ਹੈ ਜੋ ਇੱਕ ਗਲੇਬੂ ਉੱਤੇ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਦੁਵੇਂ ਸੇਵਿਲ ਦੇ ਗਿਰਜਾਘਰ ਦੇ ਇੱਕ ਸੁੰਦਰ ਟਾਵਰ ਦੇ ਉੱਪਰ ਸਥਿਤ ਹਨ, ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਬੁੱਤ ਇੱਕ ਘੁੰਮਦੀ ਮੌਸਮੀ ਵੇਨ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ।
2. ਬਲਦਾਂ ਦੀਆਂ ਚਾਰ ਗ੍ਰੇਨਾਈਟ ਮੇਗਾਲਿਥਿਕ ਮੂਰਤੀਆਂ ਜੋ ਅਵੀਲਾ ਪ੍ਰਾਂਤ ਦੇ ਐਲ ਓਸੋ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਹਨ। ਇਬੇਰੀਅਨ ਪ੍ਰਾਇਦੀਪ ਦੇ ਪੱਛਮੀ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਚਾਰ ਸੌ ਤੋਂ ਵੱਧ ਅਜਿਹੀਆਂ ਮੂਰਤੀਆਂ ਜਾਣੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਜੋ ਸੂਰਾਂ, ਬਲਦਾਂ ਅਤੇ ਰਿੱਛਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ।
3. ਕੋਰਡੋਵਾ ਪ੍ਰਾਂਤ ਦੇ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਪਿੰਡ ਕਾਬਰਾ ਦੇ ਨੇੜੇ ਇੱਕ ਗੁਫਾ ਜਾਂ ਗੁਫਾ।
4. ਸਰਵੈਂਟਸ ਦੀਆਂ ਇੱਕ ਹੋਰ ਢੁਕੀਆਂ ਅਸ਼ਲੀਲ ਗੱਲਾਂ।

ਪੰਦਰਵਾਂ ਅਧਿਆਇ

ਨਾਈਟ ਆਫ਼ ਦ ਮਿਰਰਜ਼ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਸਕੁਆਇਰ ਦੀ ਪਛਾਣ ਦਾ ਬਿਰਤਾਂਤ ਅਤੇ ਖੁਲਾਸਾ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਬਹੁਤ ਸੰਤੁਸ਼ਟ, ਮਾਣਮੱਤਾ ਅਤੇ ਫੁੱਲਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਬਹਾਦਰ ਨਾਈਟ ਉੱਤੇ ਆਪਣੀ ਜਿੱਤ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਉਸਨੂੰ "ਸ਼ੀਸ਼ੇ ਦੇ ਉਸਤਾਦ" ਵਜੋਂ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਜਿਸਦੇ ਬਹਾਦਰੀ ਭਰੇ ਵਾਅਦੇ ਕਾਰਨ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੂੰ ਉਮੀਦ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਇਹ ਜਾਣ ਲਵੇਗਾ ਕਿ ਕੀ ਉਸਦੀ ਔਰਤ ਦਾ ਜਾਦੂ ਅਜੇ ਵੀ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਹਾਰੇ ਹੋਏ ਨਾਈਟ 'ਤੇ, ਇੱਕ ਨਾ ਹੋਣ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਤੌਹਿਤ, ਆਪਣੇ ਅਤੇ ਔਰਤ ਵਿਚਕਾਰ ਵਾਪਰੀ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਲੇਖਾ ਦੇਣਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਸੀ। ਹੁਣ, ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਗੱਲ ਸੀ ਪਰ ਸ਼ੀਸ਼ਿਆਂ ਦੇ ਨਾਈਟ ਦੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਹੋਰ ਹੀ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਸਮੇਂ ਉਸਦੇ ਵਿਚਾਰ ਸਿਰਫ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੀ ਜਗ੍ਹਾ ਲੱਭਣ ਵੱਲ ਸਨ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਆਪਣੀਆਂ ਪਸਲੀਆਂ ਨੂੰ ਪਲਾਸਟਰ ਕਰਵਾ ਸਕੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਹੈ।

ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਸਾਡਾ ਇਤਿਹਾਸ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕੁਆਡ੍ਰੇ ਸੈਨਸਨ ਕੈਰਾਸਕੋ ਨੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਛੱਡੀ ਹੋਈ ਨਾਈਟ-ਇਰੈਂਟਰੀ ਦੁਬਾਰਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਦੀ ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੀ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਪੁਜਾਰੀ ਅਤੇ ਨਾਈ ਨਾਲ ਸਲਾਹ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਜਿਹਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤੀ ਅਤੇ ਸ਼ਾਂਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਘਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਮਾੜੇ ਕੰਮਾਂ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹੜੇ ਉਪਾਅ ਵਰਤ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਸਲਾਹ-ਮਸ਼ਵਰੇ ਤੋਂ, ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਾਰਿਆਂ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਅਤੇ ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਕੈਰਾਸਕੋ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ, ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਆਇਆ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੂੰ ਰੋਕਣਾ ਅਸੰਭਵ ਜਾਪਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਸੈਨਸਨ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਇੱਕ ਨਾਈਟ-ਇਰੈਂਟ ਵਜੋਂ ਸੜਕ 'ਤੇ ਉਤਰੇਗਾ, ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਲੜਾਈ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰੇਗਾ - ਅਜਿਹੀ ਭੜਕਾਹਟ ਦੇ ਕਾਫ਼ੀ ਕਾਰਨ ਹੋਣਗੇ - ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਸਨੂੰ ਹੁਰਾ ਦੇਵੇਗਾ, ਇੱਕ ਟੀਚਾ ਜੋ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਕਾਫ਼ੀ ਆਸਾਨ ਹੋਵੇਗਾ। ਇੱਕ ਸਮਝੌਤਾ ਅਤੇ ਸੁਲਝੌਤਾ ਵੀ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਹਾਰਿਆ ਹੋਇਆ ਨਾਈਟ ਜੇਤੂ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਸੀ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਹਾਰ ਜਾਂਦਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਬੈਚਲਰ ਨਾਈਟ ਉਸਨੂੰ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਘਰ ਵਾਪਸ ਜਾਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੰਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਦੋ ਸਾਲ ਜਾਂ ਹੋਰ ਹਦਾਇਤਾਂ ਮਿਲਣ ਤੱਕ ਉੱਥੇ ਹੀ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੀ ਕਿ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ, ਇੱਕ ਵਾਰ ਹਾਰ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਉਸਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰੇਗਾ, ਅਜਿਹਾ ਨਾ ਹੋਵੇ ਕਿ ਉਹ ਬਹਾਦਰੀ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰੇ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਘੱਟ ਆ ਜਾਵੇ, ਅਤੇ ਇਹ ਪਤਾ ਲੱਗ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਇਕਾਂਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਉਹ ਆਪਣੇ ਘਿਣਾਉਣੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਤਿਆਗ ਦੇਵੇਗਾ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਾਗਲਪਨ ਦਾ ਢੁਕਵਾਂ ਇਲਾਜ ਲੱਭਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਮਿਲੇਗਾ।

ਕੈਰਾਸਕੋ ਇਸ ਨਾਲ ਸੁਹਿਮਤ ਹੋ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਟੋਮੇ ਸੋਸਿਆਲ, ਜੋ ਕਿ ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਦਾ ਦੋਸਤ ਅਤੇ ਗੁਆਂਢੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਖੁਸ਼ਕਿਸਮਤ ਸਧਾਰਨ ਵਿਅਕਤੀ ਸੀ, ਨੇ ਉਸਦੇ ਸਕੁਆਇਰ ਵਜੋਂ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕੀਤੀ। ਸੈਨਸਨ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਹਥਿਆਰਬੰਦ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਟੋਮੇ ਸੋਸਿਆਲ ਨੇ ਆਪਣੀ ਅਸਲੀ ਨੱਕ ਨਾਲ ਝੂਠੇ, ਝੂਠੇ, ਝੂਠੇ, ਝੂਠੇ ਰਸਤੇ ਨੂੰ ਜੋੜਿਆ ਜਿਸ ਦਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਜਦੋਂ ਉਹ ਮਿਲਣ ਤਾਂ ਉਸਦੇ ਦੋਸਤ ਉਸਨੂੰ ਪਛਾਣ ਨਾ ਸਕਣ। ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੁਆਰਾ ਲਏ ਗਏ ਉਸੇ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਤੁਰੰਤ ਚੱਲਦੇ ਹੋਏ, ਉਹ ਮੌਂਤ ਦੀ ਗੁਫ਼ਾ ਦੇ ਸਾਹਸ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮੌਜੂਦ ਪਾਉਣ ਦੇ ਨੇੜੇ ਪਹੁੰਚੇ ਪਰ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਅਤੇ ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਨਾਲ ਜੰਗਲ ਵਿੱਚ ਫਸ ਗਏ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਵਾਪਰਿਆ ਜੋ ਦੇਖਣ ਵਾਲੇ ਪਾਠਕ ਨੇ ਪੜ੍ਹਿਆ ਹੋਵੇਗਾ। ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੇ ਅਸਾਧਾਰਨ ਵਿਚਾਰ ਨਾ ਹੁੰਦੇ, ਜਿਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਭਰਮਾਇਆ ਸੀ ਕਿ ਬੈਚਲਰ ਬੈਚਲਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਮਾਸਟਰ ਸੈਨਸਨ ਹਮੇਸ਼ਾ ਲਈ ਆਪਣੀ ਲਾਇਸੈਂਸੀਏਟ ਦੀ ਡਿਗਰੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਵਾਂਝੇ ਰਹਿ ਜਾਂਦੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੂੰ ਆਲ੍ਹਣੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਮਿਲੇ ਸਨ ਜਿੱਥੇ ਉਸਨੂੰ ਪੰਛੀਆਂ ਨੂੰ ਲੱਭਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਸੀ। ਟੋਮੇ ਸੋਸਿਆਲ, ਇਹ ਦੇਖ

ਕੇ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕਿੰਨਾ ਮਾੜਾ ਇਨਾਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਦਮ ਕਿੰਨਾ ਬੁਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ, ਨੇ ਬੈਚਲਰ ਨੂੰ ਕਿਹਾ:

"ਸਰ ਸੈਨਸਨ ਕੈਰਾਸਕੇ, ਸਾਨੂੰ ਯਕੀਨਨ ਉਹ ਮਿਲ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜਿਸਦੇ ਅਸੀਂ ਹੱਕਦਾਰ ਹਾਂ। ਇੱਕ ਵਿਚਾਰ ਲੈ ਕੇ ਆਉਣਾ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਗ੍ਰਤੀ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣਾ ਕਾਫ਼ੀ ਆਸਾਨ ਹੈ, ਪਰ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਸਮਾਂ ਇਸਨੂੰ ਇੱਕ ਸਫ਼ਲ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਲਿਆਉਣਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਪਾਗਲ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਸਮਝਦਾਰ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਫ਼ਿਰ ਵੀ ਉਹ ਸਿਹਤਮੰਦ ਅਤੇ ਮੁਸਕੁਰਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਵਾਪਸ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਗੁੱਲਾ ਘੁੱਟ ਕੇ ਨਿਰਾਸ਼ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਜਾਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਕੌਣ ਪਾਗਲ ਹੈ: ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਪਾਗਲ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਇਸਦੀ ਮਦਦ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਜਾਂ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਇਸ ਲਈ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਬਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ।"

ਜਿਸ ਦਾ ਸੈਮਸਨ ਨੇ ਜੁਵਾਬ ਦਿੱਤਾ:

"ਦੋ ਅਜਿਹੇ ਪਾਗਲਾਂ ਵਿੱਚ ਫ਼ਰਕ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜੋ ਵਿਅਕਤੀ ਲੋੜ ਤੋਂ ਪਾਗਲ ਹੈ ਉਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਪਾਗਲ ਹੀ ਰਹੇਗਾ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਜੋ ਵਿਅਕਤੀ ਸੋਚ ਸਮਝ ਕੇ ਪਾਗਲ ਹੈ, ਉਹ ਜਦੋਂ ਚਾਹੇ, ਪਾਗਲ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦਾ।"

"ਉਸ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ," ਟੋਮੇ ਸੇਸੀਅਲ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਦਾ ਸ਼ਕੁਆਇਰ ਬਣਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਪਾਗਲ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸੇ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਨਾਲ ਮੈਂ ਹੁਣ ਇਸ ਸ਼ੁਭ ਨੂੰ ਰੋਕ ਕੇ ਆਪਣੇ ਘਰ ਵਾਪਸ ਜਾਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ।"

"ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਠੀਕ ਹੈ," ਸੈਨਸਨ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਪਰ ਇਹ ਸੋਚਣਾ ਕਿ ਮੈਂ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੁੱਟਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਪਣੇ ਕੋਲ ਵਾਪਸ ਆ ਜਾਵਾਂਗਾ, ਅਸੰਭਵ ਸੋਚਣਾ ਹੈ। ਨਾ ਹੀ ਮੈਨੂੰ ਹੁਣੇ ਉਸਦੀ ਸਮਝਦਾਰੀ ਮੁੜ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਇੱਛਾ ਨਾਲ ਉਸਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਸ਼ਰੀਰ ਬੁਦਲ੍ਹਾ ਲੈਣ ਦੀ ਇੱਛਾ ਨਾਲ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰੀਆਂ ਪਸਲ੍ਹੀਆਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਭਿਆਨਕ ਦਰਦ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਹੋਰ ਦਾਨੀ ਰਸਤਾ ਅਪਣਾਉਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਦੇਵੇਗਾ।"

ਦੋਵਾਂ ਨੇ ਇਹ ਚਰਚਾ ਉੱਦੋਂ ਤੱਕ ਜਾਰੀ ਰੱਖੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚੇ ਜਿੱਥੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸਮਤ ਨਾਲ ਇੱਕ ਬਦਕਿਸਮਤ ਸੈਨਸਨ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਹੱਡੀਆਂ ਦਾ ਰੱਖਿਅਕ ਮਿਲਿਆ। ਟੋਮੇ ਸੇਸੀਅਲ ਚਲਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਘਰ ਵਾਪਸ ਆ ਗਿਆ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਸੈਨਸਨ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਬਦਲੇ ਬਾਰੇ ਸੋਚਣ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਸਾਡਾ ਇਤਿਹਾਸ ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਉਸ ਬਾਰੇ ਹੋਰ ਕੁਝ ਕਹੇਗਾ, ਪਰ ਹੁਣ ਸਾਡੇ 'ਤੇ ਇਹ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੇ ਨਾਲ ਉਸਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਸਾਥ ਦੇਈਏ।

ਸੋਲ੍ਹਵਾਂ ਅਧਿਆਇ

ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਅਤੇ ਲਾ ਮੰਚਾ ਦੇ ਇੱਕ ਸੂਝਵਾਨ ਸੱਜਣ ਨਾਲ ਕੀ ਵਾਪਰਿਆ

ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਆਪਣੀ ਯਾਤਰਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖੀ, ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਖੁਸ਼ੀ, ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਅਤੇ ਮਾਣ ਦਾ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ, ਆਪਣੀ ਤਾਜ਼ਾ ਜਿੱਤ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਯੂਗੋ ਦਾ ਸੋਭ ਤੋਂ ਬਹਾਦਰ ਨਾਈਟ-ਇਰੈਂਟ ਮੰਨਦੇ ਹੋਏ। ਉਸਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਪੂਰਾ ਸਮਝਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਸਾਰੇ ਸਾਹਸਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਖੁਸ਼ਹਾਲ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਾਇਆ। ਜਾਦੂਗਰਾਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਜਾਦੂਗਰਾਂ ਦਾ ਮਜ਼ਾਕ ਉਡਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਨਾਈਟ-ਇਰੈਂਟਰੀ ਦੌਰਾਨ ਸਹਿਣੇ ਕੀਤੀਆਂ ਅਣਗਿਣਤ ਕੁੱਟਮਾਰਾਂ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕੀਤਾ: ਪੱਥਰਬਾਜ਼ੀ ਜਿਸਨੇ ਉਸਦੇ ਅੱਧੇ ਦੰਦ ਤੋੜ ਦਿੱਤੇ ਸਨ, ਗੋਲੀ ਗੁਲਾਮਾਂ ਦੀ ਅਕਿਤੁਘਣਤਾ, ਯਾਂਗੁਏਸਨਾਂ ਦੀ ਦਲੇਰੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਡੰਡਿਆਂ ਦੀ ਲੜਾਈ; ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜੇਕਰ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੀ ਔਰਤ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਨੂੰ ਨਿਰਾਸ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਸਾਧਨ, ਤਰੀਕਾ ਜਾਂ ਤੁਰੀਕਾ ਮਿਲ ਜਾਵੇ, ਤਾਂ ਉਹ ਉਸ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਈਰਖਾ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ ਜੋ ਪੁਰਾਣੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਖੁਸ਼ਕਿਸਮਤ ਨਾਈਟ ਨੇ ਕਦੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਸੀ ਜਾਂ ਕਦੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰੇਗੀ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਹ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਡੁੱਬਿਆ ਹੋਇਆ ਅੱਗੇ ਵਧ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ:

"ਕੀ ਇਹ ਅਜੀਬ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਮਾਲਕ, ਕਿ ਮੈਂ ਅਜੇ ਵੀ ਆਪਣੇ ਗੁਆਂਢੀ ਟੋਮੇ ਸੇਸੀਅਲ ਦੀ ਉਹ ਭਿਆਨਕ, ਵੱਡੀ ਨੱਕ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਹਾਂ?"

"ਅਤੇ ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਅਜੇ ਵੀ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਸਾਂਚੋ, ਕਿ ਸ਼ੀਸ਼ਿਆਂ ਦਾ ਨਾਈਟ ਕਿਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੁਆਰਾ ਕੈਰਾਸਕੋ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਸ਼ੁਕੁਆਇਰ ਤੁਹਾਡਾ ਗੁਆਂਢੀ ਟੋਮੇ ਸੇਸੀਅਲ?"

"ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਕੀ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨਾ ਹੈ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਂ ਸਿਰਫ਼ ਇਹੀ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਸਨੇ ਮੇਰੇ ਘਰ, ਪਤਨੀ ਅਤੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਜੋ ਵਰਣਨ ਮੈਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਉਹ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਖੁਦ ਟੋਮੇ ਤੋਂ ਆਇਆ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਚਿਹਰਾ, ਜਦੋਂ ਨੱਕ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਹ ਟੋਮੇ ਸੇਸੀਅਲ ਦੇ ਚਿਹਰੇ ਵਰਗਾ ਹੀ ਸੀ, ਜਿਸਨੂੰ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਅਣਗਿਣਤ ਵਾਰ ਦੇਖਿਆ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਕੰਧ ਉਸਦੇ ਘਰ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਘਰ ਤੋਂ ਵੱਖ ਕਰਦੀ ਹੈ; ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਇੱਕੋ ਜਿਹੀ ਸੀ।"

"ਆਓ ਇਸ ਬਾਰੇ ਚਰਚਾ ਕਰੀਏ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਆਪਣੇ ਆਪ ਤੋਂ ਪੁੱਛੋ, ਸਾਂਚੋ: ਕਿਹੜੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿਚ ਕੁਆਰਾ ਸੈਨਸਨ ਕੈਰਾਸਕੋ ਇੱਥੇ ਇੱਕ ਨਾਈਟ-ਇਰੈਂਟ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਆਵੇਗਾ, ਜੋ ਹਮਲਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਬਚਾਅ ਲਈ, ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਲੜਨ ਲਈ ਹਥਿਆਰਬੰਦ ਹੋਵੇਗਾ? ਕੀ ਮੈਂ ਕਦੇ ਉਸਦਾ ਦੁਸ਼ਮਣ ਰਿਹਾ ਹਾਂ? ਕੀ ਮੈਂ ਕਦੇ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਫ਼ਰਤ ਰੱਖਣ ਦਾ ਕਾਰਨ ਦਿੱਤਾ ਹੈ? ਕੀ ਮੈਂ ਉਸਦਾ ਵਿਰੋਧੀ ਹਾਂ ਜਾਂ ਉਸਨੇ ਹਥਿਆਰਾਂ ਦਾ ਪੇਸ਼ਾ ਅਪਣਾਇਆ ਹੈ, ਕਿ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਪ੍ਰਸਿੱਧੀ ਤੋਂ ਈਰਖਾ ਕਰੇ?"

"ਖੈਰ, ਮਾਲਕ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਇਸ ਨਾਈਟ ਬਾਰੇ ਕੀ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢੀਏ, ਉਹ ਕੋਈ ਵੀ ਹੋਵੇ, ਜੋ ਕਿ ਕੁਆਰਾ ਕੈਰਾਸਕੋ ਵਰਗਾ ਦਿਖਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਸਕੁਆਇਰ ਮੇਰੇ ਗੁਆਂਢੀ ਟੋਮੇ ਸੇਸੀਅਲ ਵਰਗਾ ਹੈ? ਜੇ ਇਹ ਜਾਦੂ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਦੋ ਹੋਰ ਲੋਕ ਨਹੀਂ ਹੁਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਰਗੇ ਉਹ ਦਿਖ ਸਕਦੇ ਸਨ?"

"ਇਹ ਸਭ ਚਾਲਬਾਜ਼ੀ ਅਤੇ ਧੋਖਾ ਹੈ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਸ਼ਟ ਜਾਦੂਗਰਾਂ ਦਾ ਜੋ ਮੇਰਾ ਪਿੱਛਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਹ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਜਾਣ ਲਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਲੜਾਈ ਵਿੱਚੋਂ ਜੇਤੂ ਹੋ ਕੇ ਬਾਹਰ ਆਵਾਂਗਾ, ਹਾਰੇ ਹੋਏ ਨਾਈਟ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ ਕੁਆਰੇ ਦਾ ਚਿਹਰਾ ਦਿਖਾਉਣ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਜੋ ਉਸ ਨਾਲ ਮੇਰੀ ਦੋਸਤੀ ਉਸ ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਤਲਵਾਰ ਦੀ ਧਾਰ ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਬਾਂਹ ਦੀ ਤਾਕਤ ਦੇ ਵਿਚੋਕਾਰ ਆ ਜਾਵੇ, ਮੇਰੀ ਛਾਤੀ ਵਿਚ ਜਾਇਜ਼ ਗੁੱਸੇ ਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਜੋ ਧੋਖਾਧੜੀ ਅਤੇ ਧੋਖੇ ਨਾਲ ਮੇਰੀ ਜਾਨ ਲੈਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰੁਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਬਚਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਇਸ ਦੇ ਸਬੂਤ ਵਜੋਂ, ਸਾਂਚੋ, ਤੁਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਤਜਰਬੇ ਤੋਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਝੂਠ ਬੋਲਣ ਜਾਂ ਧੋਖੇਬਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਣ ਦੇਵੇਗਾ, ਜਾਦੂਗਰਾਂ ਲਈ ਕੁਝ ਚਿਹਰਿਆਂ ਨੂੰ

ਦੂਜਿਆਂ ਵਿੱਚ ਬਦਲਣਾ ਕਿੰਨਾ ਆਸਾਨ ਹੈ, ਸੁੰਦਰ ਨੂੰ ਬਦਸੂਰਤ ਅਤੇ ਬਦਸੂਰਤ ਨੂੰ ਸੁੰਦਰ ਬਣਾਉਣਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਦੋ ਦਿਨ ਪਹਿਲਾਂ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਟੇਬੋਸੋ ਦੀ ਬੇਮਿਸਾਲ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਦੀ ਸੁੰਦਰਤਾ ਅਤੇ ਸੁੰਦਰਤਾ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਸਾਰੀ ਸ਼ੁੱਧਤਾ ਅਤੇ ਸੰਪੂਰਨਤਾ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਮੈਂ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਮੋਟੇ ਪਿੰਡ ਦੀ ਕੁੜੀ ਦੀ ਬਦਸੂਰਤਤਾ ਅਤੇ ਨੀਚਤਾ ਦੇਖੀ ਸੀ ਜਿਸਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਮੋਤੀਆਬਿੰਦ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਮੂੰਹ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬਦਬੂਦਾਰ ਸਾਹ ਸੀ। ਇਹ ਕੋਈ ਹੈਰਾਨੀ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਕਿ ਉਹ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਜਾਦੂਗਰ ਜਿਸਨੇ ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾਉਣ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਕੀਤੀ ਉਸ ਵਿੱਚ ਬੁਰਾਈ ਤਬਦੀਲੀ ਨੇ ਸੈਨਸਨ ਕੈਰਾਸਕੋ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਗੁਆਂਢੀ ਨਾਲ ਵੀ ਮੇਰੇ ਹੱਥੋਂ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਜਿੱਤ ਖੋਹਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਪਰ ਸਭ ਕੁਝ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਦਿਲਾਸਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਸਭ ਕੁਝ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਦੁਸ਼ਮਣ ਨੂੰ ਹਰਾਇਆ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਉਸਨੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਧਾਰਨ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇ।"

"ਰੱਬ ਨੂੰ ਪਤਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਸੱਚ ਕਿੱਥੇ ਹੈ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਪਰ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਦਾ ਰੂਪਾਂਤਰਣ ਉਸਦੀ ਆਪਣੀ ਚਾਲ ਅਤੇ ਧੋਖਾ ਸੀ, ਉਸਦੇ ਮਾਲਕ ਦੇ ਫੁਜ਼ੂਲ ਵਿਚਾਰ ਉਸਨੂੰ ਯਕੀਨ ਦਿਵਾਉਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੇ। ਫਿਰ ਵੀ, ਉਹ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਕੁਝ ਵੀ ਨਾ ਕਹੇ ਜੋ ਧੋਖੇ ਨੂੰ ਬੇਨਕਾਬ ਕਰ ਸਕੇ।

ਇਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ 'ਤੇ ਚਰਚਾ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਨੇ ਘੇਰ ਲਿਆ ਜੋ ਇੱਕ ਸੁੰਦਰ ਕਾਲੀ ਅਤੇ ਚਿੱਟੀ ਘੋੜੀ 'ਤੇ ਸਵਾਰ ਹੋ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੱਲ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਭੂਰੇ ਮਖਮਲੀ ਤਿਕੋਣਾਂ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਬਰੀਕ ਹਰੇ ਕੱਪੜੇ ਦਾ ਕੋਟ ਅਤੇ ਉਸੇ ਸਮੱਗਰੀ ਦਾ ਇੱਕ ਹੁੱਡ ਪਾਇਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਘੋੜੀ, ਜਿਸਦੇ ਜਾਲ ਹਰੇ ਅਤੇ ਸ਼ਹਿਤੂਤ ਦੇ ਸਨ, ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਦੇਸ਼-ਵਿਦੇਸ਼ ਯਾਤਰਾ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਸਵਾਰ ਦੇ ਪਹਿਰਾਵੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮੂਰਿਸ਼ ਕੱਟਲਾਸ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ ਜੋ ਇੱਕ ਚੰਗੇ ਹਰੇ ਅਤੇ ਸੋਨੇ ਦੇ ਮੇਢੇ ਦੇ ਸੈਸ਼ ਤੋਂ ਲਟਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਸੈਸ਼ ਵਾਂਗ ਹੀ ਦੇਖਭਾਲ ਨਾਲ ਬਣੇ ਬੁਸਕਿਨ, ਅਤੇ ਸਪੁਰਸ ਜੋ ਸੁਨਹਿਰੀ ਨਹੀਂ ਸਨ ਪਰ ਇੰਨੇ ਪਾਲਿਸ਼ ਕੀਤੇ, ਚਮਕਦਾਰ ਹਰੇ ਵਾਰਨਿਸ਼ ਨਾਲ ਢੱਕੇ ਹੋਏ ਸਨ ਕਿ ਉਹ ਉਸਦੇ ਬਾਕੀ ਪਹਿਰਾਵੇ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਸ਼ੁੱਧ ਸੋਨੇ ਨਾਲੋਂ ਵਧੇਰੇ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੇ ਸਨ। ਯਾਤਰੀ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਫੜ ਲਿਆ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਵਾਗਤ ਕੀਤਾ, ਪਰ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਘੋੜੇ ਨੂੰ ਹਿਲਾਇਆ ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਰੁਕੇ ਲੰਘ ਗਿਆ, ਤਾਂ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ:

"ਬਹਾਦੁਰ ਸਰ, ਜੇ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਸਾਡੀ ਦਿਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਯਾਤਰਾ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਲਦੀ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਸਾਡੇ ਲਈ ਇਕੱਠੇ ਯਾਤਰਾ ਕਰਨਾ ਸਨਮਾਨ ਸਮਝਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।"

"ਅਸਲ ਵਿੱਚ," ਘੋੜੀ ਵਾਲੇ ਆਦਮੀ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਮੈਨੂੰ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਮੈਨੂੰ ਡਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਦਾ ਘੋੜਾ ਮੇਰੀ ਘੋੜੀ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਤੋਂ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।"

"ਸ਼ੀਮਾਨ," ਇਸ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਘੋੜੀ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਲਗਾਮ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਡਾ ਘੋੜਾ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਨੇਕ ਅਤੇ ਚੰਗੇ ਵਿਵਹਾਰ ਵਾਲਾ ਘੋੜਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮੌਕਿਆਂ 'ਤੇ ਉਸਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਇੱਕ ਵੀ ਬੇਇੱਜ਼ਤੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਉਹ ਵਾੜੇ ਤੋਂ ਭੱਟਕਿਆ ਸੀ, ਮੈਂ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਮਾਲਕ ਨੇ ਇਸਦਾ ਸੌ ਵਾਰ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਲਈ, ਮੈਂ ਦੁਹਰਾਉਂਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਚਾਹੋ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਸਵਾਰ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਭਾਵੇਂ ਘੋੜੀ ਨੂੰ ਥਾਲੀ ਵਿੱਚ ਘੋੜੇ ਨੂੰ ਭੇਟ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ, ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਦਿਲਚਸਪੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ।"

ਯਾਤਰੀ ਡੌਨ ਕਿਕਸੋਟ ਦੇ ਚਿਹਰੇ ਅਤੇ ਚਿੱਤਰ ਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਹੈਰਾਨ ਹੋ ਗਿਆ, ਜੋ ਬਿਨਾਂ ਹੈਲਮੇਟ ਦੇ ਸਵਾਰ ਸੀ, ਜਿਸਨੂੰ ਸਾਂਚੇ ਨੇ ਗਧੇ ਦੇ ਪੈਕਸੈਡਲ ਦੇ ਅਗਲੇ ਹਿੱਸੇ ਤੋਂ ਇੱਕ ਵੈਲਿਸ ਵਾਂਗ ਲਟਕਾਇਆ ਸੀ। ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਹਰੇ ਰੰਗ ਦਾ ਆਦਮੀ ਡੌਨ ਕਿਕਸੋਟ ਵੱਲ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਬਾਅਦ ਵਾਲਾ ਉਸ ਵੱਲ ਹੋਰ ਵੀ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਨਵਾਂ ਆਉਣ ਵਾਲਾ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਗੁਣਵੱਤਾ ਵਾਲਾ ਆਦਮੀ ਸਮਝਦਾ ਸੀ। ਜ਼ਾਹਰ ਹੈ ਕਿ ਲਗਭਗ ਪੰਜਾਹ ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਦੇ, ਯਾਤਰੀ ਦੇ ਵਾਲ ਸੁਲੇਟੀ ਸਨ, ਇੱਕ ਐਕੁਲੀਨ ਚਿਹਰਾ, ਖੁਸ਼ ਅਤੇ ਉਦਾਸ ਵਿਚਕਾਰ ਕਿਤੇ ਇੱਕ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪਹਿਰਾਵੇ ਅਤੇ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਉਸਨੇ ਕਿਸੇ ਪ੍ਰਮੁੱਖਤਾ

ਵਾਲੇ ਆਦਮੀ ਹੋਣ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦਿੱਤਾ। ਹਰੇ ਰੰਗ ਦੇ ਆਦਮੀ ਨੇ ਡੌਨ ਕਿਕਸੋਟ ਬਾਰੇ ਜੋ ਸੋਚਿਆ ਉਹ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਕਦੇ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਆਦਮੀ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ ਜੋ ਇੰਨ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ ਸੀ ਜਾਂ ਇੰਨ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਪਤਲੇ ਘੋੜੇ, ਉਸਦੇ ਲੰਬੇ ਕੱਦ, ਉਸਦੇ ਪਤਲੇ, ਪਤਲੇ ਚਿਹਰੇ, ਉਸਦੇ ਕਵਚ, ਚਿਹਰੇ ਅਤੇ ਵਿਵਹਾਰ 'ਤੇ ਹੈਰਾਨ ਸੀ - ਇੱਕ ਚਿਹਰਾ ਅਤੇ ਦਿੱਖ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕਈ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਈ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਯਾਤਰੀ ਕਿੰਨੀ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਉਸ ਵੱਲ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਹੈਰਾਨੀ ਦੀ ਆਪਣੀ ਨਜ਼ਰ ਤੋਂ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਕੀ ਸੋਚ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ, ਹਮੇਸ਼ਾ ਦਿਆਲੂ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਉਤਸੁਕ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਉਸਨੇ ਆਦਮੀ ਦੇ ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਕਹਿਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਵਿਸ਼ੇ ਨੂੰ ਉਜਾਗਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

"ਮੈਨੂੰ ਹੈਰਾਨੀ ਨਹੀਂ ਹੈ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਮੇਰੇ ਰੂਪ 'ਤੇ ਹੈਰਾਨ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਬਹੁਤ ਹੀ ਨਵਾਂ ਹੈ ਅਤੇ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਿਲਣ ਵਾਲੇ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਵੱਖਰਾ ਹੈ, ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਹੈਰਾਨ ਨਹੀਂ ਹੋਵੋਗੇ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਾਂਗਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਕਰਾਂਗਾ, ਕਿ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ੂਰਵੀਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹਾਂ।"

ਲੋਕ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸਵਾਰੀ ਕੌਣ ਕਰਦਾ ਹੈ,
ਦਲੇਰ ਉੱਦਮਾਂ ਦੀ ਭਾਲ ਵਿੱਚ।

ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਘਰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਆਪਣੀ ਜਾਇਦਾਦ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖ ਦਿੱਤੀ ਹੈ, ਆਪਣੀ ਆਰਾਮ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਤਿਆਗ ਦਿੱਤੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਿਸਮਤ ਦੀਆਂ ਬਾਹਾਂ ਵਿੱਚ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਜਿੱਥੇ ਮਰਜ਼ੀ ਲੈ ਜਾਵੇ। ਮੈਂ ਨਾਈਟ-ਇਰੈਂਟਰੀ ਦੀ ਹੁਣ ਬੰਦ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਪ੍ਰਥਾ ਨੂੰ ਮੁੜ ਸੁਰਜੀਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਹੁਣ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਤੋਂ - ਇੱਥੇ ਫਸਣਾ, ਉੱਥੇ ਠੋਕਰ ਖਾ ਕੇ, ਡਿੱਗਣਾ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਚੁੱਕਣਾ - ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਟੀਚੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਹਨ: ਵਿਧਵਾਵਾਂ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਲਈ ਆਉਣਾ, ਕੁੜੀਆਂ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰਨਾ, ਅਤੇ ਵਿਆਹੀਆਂ ਔਰਤਾਂ, ਅਨਾਥਾਂ ਅਤੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਪੱਖ ਲੈਣਾ, ਜੋ ਕਿ ਨਾਈਟ-ਇਰੈਂਟ ਦਾ ਕੁਦਰਤੀ ਅਤੇ ਸਹੀ ਕਾਰਜ ਹੈ। ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਮੇਰੀਆਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਬਹਾਦਰੀ ਅਤੇ ਈਸਾਈ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਮੈਂ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਜਾਂ ਲਗਭਗ ਸਾਰੀਆਂ ਜਾਂ ਕੌਮਾਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਛਪਦੇ ਦੇਖਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹਾਂ। ਮੇਰੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦੀਆਂ ਤੀਹ ਹਜ਼ਾਰ ਕਾਪੀਆਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਛਾਪੀਆਂ ਜਾ ਚੁੱਕੀਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਤੀਹ ਹਜ਼ਾਰ ਵਾਰ ਇੱਕ ਹਜ਼ਾਰ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਹਨ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਸਵਰਗ ਇਸਨੂੰ ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਕੁਝ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਜਾਂ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਵਿੱਚ ਸਮਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਮੈਂ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਲਾ ਮੰਚਾ ਦਾ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਹਾਂ, ਜਿਸਨੂੰ ਹੋਰ ਤਾਂ ਹੋਰ ਦੁਖਦਾਈ ਚਿਹਰੇ ਦਾ ਨਾਈਟ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਭਾਵੇਂ ਮੇਰੇ ਲਈ ਆਪਣੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕਰਨਾ ਨਾਵਾਂ ਹੈ, ਪਰ ਕਈ ਵਾਰ ਮੈਨੂੰ ਸਮਝਦਾਰੀ ਨਾਲ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਹੋਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਮੇਰੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਹੋਰ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਸੱਜਣ ਸੱਜਣ, ਇਹ ਘੋੜਾ, ਇਹ ਬਰਛੀ ਅਤੇ ਬਕਲਰ, ਇਹ ਸਕੁਆਇਰ, ਇਹ ਸਾਰੇ ਹਥਿਆਰ ਇਕੱਠੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਮੇਰਾ ਪਤਲਾ ਦਿੱਖ, ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਪਤਲਾ, ਪਤਲਾ ਢਾਂਚਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੁਣ ਤੋਂ ਹੈਰਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ, ਹੁਣ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਸਿੱਖ ਲਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਕੌਣ ਹਾਂ ਅਤੇ ਮੈਂ ਕਿਸ ਪੇਸ਼ੇ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ।

ਇਹ ਕਹਿਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਚੁੱਪ ਰਿਹਾ, ਅਤੇ ਹਰੇ ਰੰਗ ਦਾ ਆਦਮੀ, ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਾਫ਼ੀ ਸਮਾਂ ਝਿਜਕ ਕੇ, ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸਹੀ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਭਾਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਜਾਪਦਾ ਸੀ। ਇੱਕ ਲੰਬੇ ਵਿਰਾਮ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸਨੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ:

"ਸਰ ਨਾਈਟ, ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਨੇ ਮੇਰੀ ਘਬਰਾਹਟ ਤੋਂ ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਸਫਲਤਾਪੂਰਵਕ ਕੱਢ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਜੋ ਮੈਂ ਜਾਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਮੇਰੀ ਹੈਰਾਨੀ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਨਹੀਂ ਹੋਏ, ਕਿਉਂਕਿ ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜਿਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ, ਮੇਰਾ ਗਿਆਨ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕੌਣ ਹੋ, ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਤੋਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਦਿਵਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਇਸਨੇ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਦਰਅਸਲ, ਹੁਣ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਜਾਣੂ ਹਾਂ, ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਨਾਲੋਂ ਕਿਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੈਰਾਨ ਅਤੇ ਘਬਰਾ ਗਿਆ ਹਾਂ। ਕੀ ਇਹ ਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਅੱਜ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਨਾਈਟ-ਇਰੈਂਟ ਹਨ ਅਤੇ ਬਹਾਦਰੀ ਦੇ ਅਸਲ ਕਾਰਨਾਮੇ ਬਾਰੇ ਇਤਿਹਾਸ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਹੋ ਰਹੇ ਹਨ? ਕੋਈ ਵੀ ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਨਹੀਂ ਦਿਵਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਅੱਜ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਕੋਈ ਅਜਿਹਾ ਵਿਅਕਤੀ ਹੈ ਜੋ ਵਿਧਵਾਵਾਂ ਨਾਲ ਦੋਸਤੀ ਕਰੇਗਾ, ਕੁੜੀਆਂ ਦੀ

ਰੱਖਿਆ ਕਰੇਗਾ, ਵਿਆਹੀਆਂ ਔਰਤਾਂ ਦਾ ਸਨਮਾਨ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਅਨਾਥਾਂ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰੇਗਾ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਮੈਂ ਅਜਿਹੀ ਗੱਲ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦਾ ਜੇ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਵਿੱਚ ਨਾ ਦੇਖਿਆ ਹੁੰਦਾ। ਸੁਵਰਗ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਹੋਵੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਬਹਾਦਰੀ ਦਾ ਉਹ ਉੱਤਮ ਇਤਿਹਾਸ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਛਾਪਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਵਾਪਰੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਾਲਪਨਿਕ ਨਾਈਟ-ਇਰੈਂਟ ਦੇ ਕਦੇ ਨਾ ਖਤਮ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਬਚ ਨਿਕਲਣ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਦੁਨੀਆ ਭਰ ਵਿੱਚ ਹਾਵੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋ ਸਾਡੇ ਲਈ ਬਹੁਤ ਨੁਕਸਾਨਦੇਹ ਹਨ।" ਸਥਾਪਿਤ ਰੀਤੀ-ਰਿਵਾਜ ਅਤੇ ਅਸਲੀ ਇਤਿਹਾਸ ਲਈ ਨੁਕਸਾਨ ਅਤੇ ਬਦਨਾਮੀ।"

"ਕਹਿਣ ਲਈ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਹੈ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਇਸ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਕਿ ਕੀ ਨਾਈਟਸ-ਇਰੰਟ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਅਸਲੀ ਹਨ ਜਾਂ ਕਾਲਪਨਿਕ।"

"ਠੀਕ ਹੈ," ਹਰੇ ਰੰਗ ਦੇ ਆਦਮੀ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਕੀ ਕੋਈ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਸ਼ੱਕ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਇਤਿਹਾਸ ਝੂਠੇ ਹਨ?"

"ਮੈਨੂੰ ਇੱਸ 'ਤੇ ਸ਼ੱਕ ਹੈ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਪਰ ਆਓ ਅਸੀਂ ਵਿਸ਼ੇ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦੇਈਏ। ਜੇਕਰ ਸਾਡੀ ਯਾਤਰਾ ਜਾਰੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਪਰਮਾਤਮਾ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੀ ਗਲਤੀ ਲਈ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਨੂੰ ਮਨਾ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਯਕੀਨ ਦਿਵਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕਿਤਾਬਾਂ ਗਲਤ ਹਨ।"

ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੇ ਇਸ ਆਖਰੀ ਬਿਆਨ ਕਾਰਨ, ਯਾਤਰੀ ਨੂੰ ਇਹ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਇਆ ਕਿ ਨਾਈਟ ਜ਼ਰੂਰ ਕੋਈ ਅੱਧਾ-ਸਿਆਣਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਕੁਝ ਹੋਰ ਐਲਾਨ ਕਰਕੇ ਆਪਣੇ ਸ਼ੱਕ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰੇ। ਪਰ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਉਹ ਹੋਰ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵੱਲ ਮੁੜ ਸਕਣ, ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਹਰੇ ਰੰਗ ਦੇ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਦੱਸੇ ਕਿ ਉਹ ਕੌਣ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਯਾਤਰੀ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਅਤੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਕਰਵਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਇਸ 'ਤੇ ਹਰੇ ਰੰਗ ਦੇ ਕੋਟ ਵਾਲੇ ਆਦਮੀ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ:

"ਮੈਂ, ਸਰ ਨਾਈਟ ਆਫ਼ ਦ ਵੋਫੁਲ ਕਾਉਂਟੇਨੈਂਸ, ਇੱਕ ਹਿਡਾਲਗੋ ਹਾਂ ਅਤੇ ਉਸ ਪਿੰਡ ਦਾ ਰਹਿਣ ਵਾਲਾ ਹਾਂ ਜਿੱਥੇ ਅਸੀਂ ਅਜ ਖਾਣਾ ਖਾਵਾਂਗੇ ਜੇਕਰ ਇਹ ਰਬ ਦੀ ਮਰਜ਼ੀ ਹੈ। ਮੇਰਾ ਨਾਮ ਡੌਨ ਡਿਏਗੋ ਡੀ ਮਿਰਾਂਡਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਂ ਅੰਸਤੁਨ ਅਮੀਰ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ, ਬੱਚਿਆਂ ਅਤੇ ਦੋਸਤਾਂ ਦੀ ਸੰਗਤ ਵਿੱਚ ਬਿਤਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਜਦੋਂ ਕਿ ਮੇਰਾ ਸ਼ੌਕ ਸ਼ਿਕਾਰ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਮੱਛੀਆਂ ਫੜਨਾ ਹੈ, ਮੈਂ ਨਾ ਤਾਂ ਬਾਜ਼ ਪਾਲਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਗ੍ਰੇਹਾਊਂਡ ਪਰ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਚਾਲਬਾਜ਼ ਅਤੇ ਇੱਕ ਨਿਡਰ ਫੈਰੇਟ ਜਾਂ ਦੋ ਲਈ ਇੱਕ ਪਾਲਤੂ ਤਿੱਤਰ ਹੈ। ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਸਪੈਨਿਸ਼ ਜਾਂ ਲਾਤੀਨੀ ਵਿੱਚ ਛੇ ਦਰਜਨ ਕਿਤਾਬਾਂ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਇਤਿਹਾਸਕ ਹਨ ਅਤੇ ਕੁਝ ਸ਼ਰਧਾਲੂ ਹਨ। ਅੱਜ ਤੱਕ ਨਾਈਟ-ਇਰੈਂਟਰੀ ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਕਦੇ ਵੀ ਮੇਰੇ ਘਰ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਨੂੰ ਪਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀਆਂ। ਮੈਂ ਭਗਤੀ ਵਾਲੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਨਾਲੋਂ ਅਪਵਿੱਤਰ ਕਿਤਾਬਾਂ ਵੱਲ ਜ਼ਿਆਦਾ ਮੁੜਦਾ ਹਾਂ, ਜਿੰਨਾ ਚਿਰ ਉਹ ਨੇਕ ਮਨੋਰੰਜਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਇੱਕ ਅਨੰਦਦਾਇਕ ਸ਼ੈਲੀ ਰੱਖਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਚੰਤੁਰਾਈ ਅਤੇ ਮੌਲਿਕਤਾ ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ ਇੱਕ ਨੂੰ ਹੈਰਾਨ ਅਤੇ ਦੁਬਿਧਾ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹਨ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਸਪੇਨ ਵਿੱਚ ਇਸ ਕਿਸਮ ਦੇ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਹਨ। ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਗੁਆਂਢੀਆਂ ਅਤੇ ਦੋਸਤਾਂ ਨਾਲ ਖਾਣਾ ਖਾਂਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਅਕਸਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਖਾਣਾ ਖਾਣ ਲਈ ਸੱਦਾ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਮੇਰੀਆਂ ਭੇਟਾਂ ਬੇਦਾਗ਼ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਸ਼ਾਨਦਾਰ, ਅਤੇ ਕਦੇ ਵੀ ਢਿੱਲਾ ਨਹੀਂ। ਮੈਨੂੰ ਗੱਪਾਂ ਮਾਰਨ ਤੋਂ ਕੋਈ ਖੁਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿਚ ਆਉਣ ਦੇਵਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਕਦੇ ਵੀ ਦੂਜਿਆਂ ਦੀਆਂ ਜ਼ਿੰਦਗੀਆਂ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਘੁਸਪੈਠ ਕਰਦਾ, ਨਾ ਹੀ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਬਾਰੇ ਉਤਸੁਕ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਸਥਾਨਾਂ 'ਤੇ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਗਰੀਬਾਂ ਨਾਲ ਆਪਣੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਸਾਂਝੀਆਂ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਕਦੇ ਵੀ ਆਪਣੇ ਚੰਗੇ ਕੰਮਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਅਜਿਹਾ ਨਾ ਹੋਵੇ ਕਿ ਪਖੰਡ ਅਤੇ ਘਮੰਡ ਮੇਰੀ ਛਾਤੀ ਵਿੱਚ ਘਰ ਕਰ ਲੈਣ, ਦੋਵੇਂ ਦੁਸ਼ਮਣ ਜੋ ਧੋਖੇ ਨਾਲ ਸੁਖ ਤੋਂ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਦਿਲ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਂਤੀ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਮਤਭੇਦ ਰੱਖਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਸਾਡੀ ਲੇਡੀ ਦੇ ਭਗਤ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, ਹਮੇਸ਼ਾ ਸਾਡੇ ਪ੍ਰਭੂ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਬੇਅੰਤ ਦਇਆ ਵਿਚ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਦੇ ਹਾਂ।"

ਸਾਂਚੋ ਉਸ ਸੱਜਣ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਅਤੇ ਗੜ੍ਹੀਵਧੀਆਂ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਤੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋ ਗਿਆ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਨੂੰ ਚੰਗਿਆਈ ਅਤੇ ਸੰਤਤਾ ਵਾਲਾ ਸਮਝਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਸੋਚਦਾ ਸੀ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਜੀਵਨ ਜਿਉਣ ਵਾਲਾ ਆਦਮੀ ਚਮਤਕਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਗਿੱਦੜ ਤੋਂ ਛਾਲ ਮਾਰਿਆ, ਜਲਦੀ ਨਾਲ ਉਸ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਸੱਜੇ ਰਕਾਬ ਤੋਂ ਫੜ ਲਿਆ ਅਤੇ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਉਸਦੇ ਪੈਰ ਚੁੰਮਣ ਲੱਗਾ, ਉਸਦਾ ਦਿਲ ਸ਼ਰਧਾ ਨਾਲ ਭਰ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਸਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਹੰਝੂਆਂ ਨਾਲ ਭਰ ਗਈਆਂ। ਜਦੋਂ ਸੱਜਣ ਨੇ ਇਹ ਦੇਖਿਆ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ:

"ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ, ਭਰਾ? ਇਨ੍ਹਾਂ ਚੁੰਮਣਾਂ ਦਾ ਕੀ ਅਰਥ ਹੈ?"

"ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ, ਤੁਹਾਡੀ ਪੂਜਾ, ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਕੁਝ ਚੁੰਮਣ ਦਿਓ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਮੇਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੇ ਸਾਰੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਚਾਰਜਰ 'ਤੇ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਪਹਿਲਾ ਸੰਤ ਹੈ।"

"ਮੈਂ ਕੋਈ ਸੰਤ ਨਹੀਂ ਹਾਂ," ਸੱਜਣ ਨੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਕੀਤਾ, "ਪਰ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਪਾਪੀ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ, ਮੇਰੇ ਭਰਾ, ਸ਼ਾਇਦ ਇੱਕ ਚੰਗੇ ਆਦਮੀ ਹੋ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਸਾਦੀ ਨਿਹਚਾ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ।"

ਸਾਂਚੋ ਫਿਰ ਪੈਕਸੈਡਲ 'ਤੇ ਬੈਠ ਗਿਆ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਸਦੇ ਬਹੁਤ ਹੀ ਉਦਾਸ ਮਾਲਕ ਦਾ ਹਾਸਾ ਨਿਕਲਿਆ ਅਤੇ ਡੌਨ ਕਿਏਰੋ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਵੀ ਘਬਰਾਹਟ ਪੈਦਾ ਹੋ ਗਈ। ਡੌਨ ਕਿਕਸੋਟ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਉਸਦੇ ਕਿੰਨੇ ਬੱਚੇ ਹਨ, ਉਸਨੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਦਾਰਸ਼ਨਿਕਾਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਸੱਚੇ ਗਿਆਨ ਦੀ ਘਾਟ ਸੀ, ਨੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਭੁਲਾਈ ਸੁਮਝੀ ਸੀ ਕੁਦਰਤੀ ਅਤੇ ਸੰਸਾਰਿਕ ਸੰਪੂਤੀਆਂ, ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਦੋਸਤ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਚੰਗੇ ਬੱਚੇ।

"ਮੇਰਾ, ਸਰ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ," ਸੱਜਣ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਇੱਕ ਪੁੱਤਰ ਹੈ, ਪਰ ਜੇ ਅਜਿਹਾ ਨਾ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਮੈਂ ਸ਼ਾਇਦ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਖੁਸ਼ਕਿਸਮਤ ਸਮਝਦਾ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕਿ ਉਹ ਬੁਰਾ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਇਸ ਲਈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਓਨਾ ਚੰਗਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿੰਨਾ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ। ਉਹ ਅਠਾਰ੍ਹਾਂ ਸਾਲਾਂ ਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਪਿਛਲੇ ਛੇ ਸਾਲ ਸਲਾਮਾਂਕਾ ਵਿੱਚ ਲਾਤੀਨੀ ਅਤੇ ਯੂਨਾਨੀ ਭਾਸ਼ਾ ਸਿੱਖਣ ਵਿੱਚ ਬਿਤਾਏ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਹ ਹੋਰ ਵਿਗਿਆਨਾਂ ਦੇ ਅਧਿਐਨ ਵੱਲ ਵਧੇ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਕਵਿਤਾ (ਜੇ, ਸੱਚਮੁੱਚ, ਇਸਨੂੰ ਇੱਕ ਵਿਗਿਆਨ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ) ਦੇ ਨਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਇੰਨਾ ਮਸਤ ਪਾਇਆ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧਿਐਨ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਅਸੰਭਵ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਉਸਨੂੰ ਅਧਿਐਨ ਕਰਨ ਲਈ ਤਰਜੀਹ ਦੇਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਦੀ ਰਾਣੀ: ਧਰਮ ਸ਼ਾਸਤਰ। ਮੈਨੂੰ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੀ ਵੰਸ਼ ਦਾ ਮੁਕੁਟ ਮਹਿਮਾ ਬਣਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਯੁੱਗ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਾਂ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਾਡੇ ਰਾਜੇ ਨੇਕ ਅਤੇ ਯੋਗ ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਇਨਾਮ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਗੁਣ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਵਿਦਵਤਾ ਗੋਬਰ ਦੇ ਢੇਰ 'ਤੇ ਸੋਨੇ ਵਾਂਗ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੇਰਾ ਪੁੱਤਰ ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਵਿੱਚ ਬਿਤਾਏਗਾ ਕਿ ਹੋਮਰ ਨੇ ਇਲਿਆਡ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਖਾਸ ਆਇਤ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਾਂ ਬੁਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਕੀ ਮਾਰਸ਼ਲ ਇੱਕ ਖਾਸ ਐਪੀਗ੍ਰਾਮ ਵਿੱਚ ਅਸ਼ਲੀਲ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਜਾਂ ਵਰਜਿਲ ਦੀਆਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਆਇਤਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸ ਅਰਥ ਵਿੱਚ ਸਮਝਿਆ ਜਾਵੇ। ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, ਉਸਦੀ ਸਾਰੀ ਗੱਲਬਾਤ ਹੁਣੇ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਵੀਆਂ ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਜਾਂ ਹੋਰੇਸ, ਪਰਸੀਅਸ, ਜੁਵੇਨਲ ਅਤੇ ਟਿਬੁਲਸ ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਦੇ ਦੁਆਲੇ ਘੁੰਮਦੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੂੰ ਆਧੁਨਿਕ ਸਪੈਨਿਸ਼ ਕਵੀਆਂ ਲਈ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਸਤਿਕਾਰ ਹੈ। ਪਰ ਸਪੈਨਿਸ਼ ਕਵਿਤਾ ਪ੍ਰਤੀ ਉਸਦੀ ਸਾਰੀ ਪਿਆਰ ਦੀ ਘਾਟ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਉਸਦਾ ਮਨ ਇਸ ਸਮੇਂ ਸਲਾਮਾਂਕਾ ਤੋਂ ਭੇਜੀਆਂ ਗਈਆਂ ਚਾਰ ਆਇਤਾਂ 'ਤੇ ਇੱਕ ਗਲੋਸ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਘਬਰਾਹਟ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਸਾਹਿਤਕ ਮੁਕਾਬਲੇ ਲਈ ਹਨ।

ਇਸ ਸਭ ਦਾ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ:

"ਸ਼ੀਮਾਨ ਜੀ, ਬੱਚੇ ਆਪਣੇ ਮਾਪਿਆਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਸਰੀਰ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਦਰ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਚੰਗੇ ਹੋਣ ਜਾਂ ਮਾੜੇ, ਜਿਵੇਂ ਅਸੀਂ ਆਪਣੀਆਂ ਰੂਹਾਂ ਦੀ ਕਦਰ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਜੀਵਨ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਮਾਪਿਆਂ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਛੋਟੇ ਹੁੰਦਿਆਂ ਤੋਂ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨੇਕੀ, ਚੰਗੀ ਪ੍ਰਜਨਨ ਅਤੇ ਮਹਾਨ ਈਸਾਈ

ਆਦਰਸ਼ਾਂ ਦੇ ਮਾਰਗਾਂ 'ਤੇ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਕਰਨ ਤਾਂ ਜੋ ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਉਹ ਵੱਡੇ ਹੋ ਜਾਣ, ਤਾਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਬਜ਼ੁਰਗ ਮਾਪਿਆਂ ਲਈ ਦਿਲਾਸਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੰਤਾਨ ਦੀ ਸ਼ਾਨ ਬਣਨ। ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਜਾਂ ਉਸ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕਰਨਾ ਮੂਰਖਤਾਪੂਰਨ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਪੈਰਣਾ ਕੋਈ ਨੁਕਸਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ। ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਸਿਰਫ਼ ਰੋਜ਼ੀ-ਰੋਟੀ ਕਮਾਉਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਅਧਿਐਨ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ, ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਸਵਰਗ ਲਈ ਇੰਨਾ ਖੁਸ਼ਕਿਸਮਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਮਾਪੇ ਦਿੱਤੇ ਹਨ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਗੇ, ਮੇਰਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਸਨੂੰ ਉਸ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵੱਲ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧ ਝੁਕਾਅ ਰੱਖਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਭਾਵੇਂ ਕਵਿਤਾ ਦਾ ਕੰਮ ਆਨੰਦਦਾਇਕ ਤੋਂ ਘੱਟ ਲਾਭਦਾਇਕ ਹੈ, ਇਹ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਲਈ ਬੇਇੱਜ਼ਤੀ ਲਿਆਵੇਗਾ ਜਿਸ ਕੋਲ ਇਹ ਹੈ।

"ਕਵਿਤਾ, ਸਰ ਹਿਡਾਲਗੋ, ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਕੋਮਲ ਜਵਾਨ ਕੁੜੀ ਵਰਗੀ ਹੈ, ਹਰ ਪੱਖੋਂ ਸੁੰਦਰ, ਜਿਸਨੂੰ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਹੋਰ ਜਵਾਨ ਕੁੜੀਆਂ - ਅਰਥਾਤ, ਹੋਰ ਸਾਰੇ ਵਿਗਿਆਨ - ਲਾੜਾ ਬਣਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਸਜਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਸੁਧਾਰਦੀਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਹ ਉਹੀ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰੇਕ ਦੁਆਰਾ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਅਤੇ ਜਿਸ ਤੋਂ ਉਹ ਆਪਣਾ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਗੇ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਖਾਸ ਕੁੜੀ ਬਦਸਲੂਕੀ ਕਰਨ, ਗਲੀਆਂ ਵਿੱਚ ਘਸੀਟਣ, ਜਾਂ ਬਾਜ਼ਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਮਹਿਲਾਂ ਦੇ ਕਮਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜਨਤਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬੇਨਕਾਬ ਹੋਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਅਜਿਹੇ ਗੁਣ ਦੀ ਇੱਕ ਰਸਾਇਣ ਦੀ ਰਚਨਾ ਹੈ ਕਿ ਜੋ ਕੋਈ ਵੀ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਹੇਰਾਫੇਰੀ ਕਰਨੀ ਹੈ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਅਮੁੱਲ ਮੁੱਲ ਦੇ ਸ਼ੁੱਧ ਸੋਨੇ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜੋ ਵੀ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕੋਲ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਉਸਨੂੰ ਉਸਨੂੰ ਵਾਜਬ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਉਸਨੂੰ ਕੱਚੇ ਵਿਅੰਗ ਜਾਂ ਬੇਜੁਾਨ ਸੋਨੇਟ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦੇਣੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਉਸਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਾਲਾਤ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਵੇਚਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਬਹਾਦਰੀ ਭਰੀ ਕਵਿਤਾ, ਦੁਖਦਾਈ ਦੁਖਾਂਤ, ਜਾਂ ਹਲਕੇ, ਹੁਸ਼ਿਆਰ ਕਾਮੇਡੀ ਲਈ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਜੋਕਰਾਂ ਜਾਂ ਅਗਿਆਨੀ ਜਨਤਾ ਦੁਆਰਾ ਨਜਿੱਠਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਦੇਵੇਗੀ, ਜੋ ਆਪਣੇ ਅੰਦਰ ਰੱਖੇ ਖਜ਼ਾਨਿਆਂ ਨੂੰ ਪਛਾਣਨ ਜਾਂ ਕਦਰ ਕਰਨ ਦੇ ਅਯੋਗ ਹਨ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸੋਚਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਕਿ ਮੈਂ ਹਾਂ ਸਿਰਫ਼ ਆਮ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਜਨਤਾ ਕਹਿਣਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਅਣਜਾਣ ਵਿਅਕਤੀ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਪ੍ਰਭੂ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਰਾਜਕੁਮਾਰ, ਇਸ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਜਿਸ ਕੋਲ ਕਵਿਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨਾਲ ਮੇਰੇ ਦੁਆਰਾ ਦੱਸੇ ਗਏ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਢੁਕਵਾਂ ਵਿਵਹਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਧਰਤੀ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਸੱਭਿਅਕ ਕੌਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਸਦਾ ਨਾਮ ਮਸ਼ਹੂਰ ਅਤੇ ਸਤਿਕਾਰਯੋਗ ਹੁੰਦਾ ਦੇਖੇਗਾ। ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਜੋ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਉਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ - ਕਿ ਤੁਹਾਡਾ ਪੁੱਤਰ ਸਪੈਨਿਸ਼ ਵਿੱਚ ਲਿਖੀ ਗਈ ਕਵਿਤਾ ਦੀ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਕਦਰ ਕਰਦਾ ਹੈ - ਮੈਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਰਵੱਈਏ ਵਿੱਚ ਗਲਤ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਮਹਾਨ ਹੋਮਰ ਨੇ ਲਾਤੀਨੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਲਿਖਿਆ, ਇੱਕ ਯੂਨਾਨੀ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਵਰਜਿਲ ਨੇ ਯੂਨਾਨੀ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਰੋਮਨ ਹੋਣ ਕਰਕੇ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਪ੍ਰਾਚੀਨਤਾ ਦੇ ਸਾਰੇ ਕਵੀਆਂ ਨੇ ਉਸ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਮਾਂ ਦੇ ਦੁੱਧ ਨਾਲ ਪੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਭਾਸ਼ਾਵਾਂ ਦੀ ਭਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਉੱਚੀਆਂ ਧਾਰਨਾਵਾਂ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਇਹੀ ਮਾਮਲਾ ਹੈ, ਇਹੀ ਅਭਿਆਸ ਹਰ ਕੌਮ ਲਈ ਵਧਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਜਰਮਨ ਕਵੀ ਨੂੰ ਨਿਰਾਦਰ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਲਿਖਦਾ ਹੈ, ਨਾ ਹੀ ਕੈਸਟੀਲੀਅਨ ਜਾਂ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਬਾਸਕ ਕਵੀਆਂ ਨੂੰ ਜੋ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਲਿਖਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਡਾ ਪੁੱਤਰ, ਮੇਰੀ ਸਮਝ ਅਨੁਸਾਰ, ਸਪੈਨਿਸ਼ ਕਵਿਤਾ ਨੂੰ ਨਫ਼ਰਤ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ ਪਰ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਵੀਆਂ ਨੂੰ ਜੋ ਸਪੈਨਿਸ਼ ਵਿੱਚ ਲਿਖਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਹੋਰ ਭਾਸ਼ਾਵਾਂ ਜਾਂ ਸਿੱਖਣ ਦੇ ਖੇਤਰਾਂ ਬਾਰੇ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਕੁਦਰਤੀ ਪ੍ਰਤਿਭਾਵਾਂ ਨੂੰ ਜਗਾ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਸ਼ਿੰਗਾਰ ਸਕਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਉਹ ਗਲਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਵਿਆਪਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੰਨਿਆ

ਜ਼ਾਦਾ ਵਿਚਾਰ ਕਿ ਕਵੀ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਕਿ ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਕਵੀ ਆਪਣੀ ਮਾਂ ਦੇ ਗਰਭ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਕਵੀ ਉੱਭਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਕੁਦਰਤੀ, ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਪ੍ਰਤਿਭਾ ਨਾਲ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਅਧਿਐਨ ਜਾਂ ਪ੍ਰੇਰਨਾ ਦੇ ਰਚਨਾਵਾਂ ਦੀ ਰਚਨਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਕਹਾਵਤ ਦੀ ਸੱਚਾਈ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਦਾ ਹੈ: Est Deus in nobis . . . ਆਦਿ।[1] ਪਰ ਮੈਂ ਇਹ ਕਹਿਣ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਕਵੀ ਜੋ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਾਰੀਗਰੀ ਦਾ ਲਾਭ ਉਠਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਉਸ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਕਵੀ ਨਾਲੋਂ ਕਿਤੇ ਬਿਹਤਰ ਅਤੇ ਕਾਫ਼ੀ ਉੱਤਮ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਸ ਕੋਲ ਸਿਰਫ਼ ਕਾਵਿ ਸ਼ਾਸਤਰ ਨਾਲ ਜਾਣੂ ਹੈ, ਇਸਦਾ ਕਾਰਨ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕਲਾ ਕੁਦਰਤ ਤੋਂ ਉੱਤਮ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਇਸਨੂੰ ਸੰਪੂਰਨ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਜਦੋਂ ਕੁਦਰਤ ਨੂੰ ਕਲਾ ਨਾਲ ਜਾਂ ਕਲਾ ਨੂੰ ਕੁਦਰਤ ਨਾਲ ਮਿਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਨਤੀਜਾ ਇੱਕ ਬਿਲਕੁਲ ਸੰਪੂਰਨ ਕਵੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਸਰ ਹਿਡਾਲਗੋ, ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਪ੍ਰਵਚਨ ਨੂੰ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਨਾਲ ਸਮਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਉੱਥੇ ਜਾਣ ਦਿਓ ਜਿੱਥੇ ਉਸਦਾ ਤਾਰਾ ਉਸਨੂੰ ਲੈ ਜਾਵੇ, ਕਿਉਂਕਿ, ਉਹ ਇੱਕ ਚੰਗਾ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਹੈ ਅਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸਫਲਤਾਪੂਰਵਕ ਪਹਿਲੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਚੜ੍ਹ ਚੁੱਕਾ ਹੈ। ਗਿਆਨ, ਜੋ ਕਿ ਭਾਸ਼ਾ ਦਾ ਗਿਆਨ ਹੈ, ਉਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਪਣੇ ਯਤਨਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਨਾਲ ਮਨੁੱਖਤਾ ਦੇ ਸਿਖਰ 'ਤੇ ਚੜ੍ਹ ਜਾਵੇਗਾ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਆਮ ਸੱਜਣ ਲਈ ਬਣਦੇ ਹਨ, ਜਿਸਨੂੰ ਉਹ ਸਜਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਸਤਿਕਾਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉੱਚਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਬਿਸ਼ਪ ਲਈ ਮੀਟਰ ਜਾਂ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਲਈ ਚੋਗਾ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਝਿੜਕਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਉਹ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦੇ ਸਨਮਾਨ ਲਈ ਨੁਕਸਾਨਦੇਹ ਵਿਅੰਗ ਲਿਖਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਸਨੂੰ ਤਾੜਨਾ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਾੜ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਜੇ ਉਹ ਹੋਰੇਸ ਦੀ ਸ਼ੈਲੀ ਵਿੱਚ ਵਿਅੰਗ ਲਿਖਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬੁਰਾਈ ਦੀ ਆਲੋਚਨਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹੋਰੇਸ ਨੇ ਇੰਨੀ ਸਪੱਸ਼ਟਤਾ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਸਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਕਵੀ ਲਈ ਈਰਖਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਬੋਲਣਾ ਅਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਕਵਿਤਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਆਲੋਚਨਾ ਕਰਨਾ ਜਾਇਜ਼ ਹੈ ਜੋ ਈਰਖਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਹੋਰ ਬੁਰਾਈ ਦੇ ਦੋਸ਼ੀ ਹਨ, ਜਿੰਨਾ ਚਿਰ ਉਹ ਖਾਸ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਚੁਣਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਕੁਝ ਕਵੀ ਹਨ ਜੋ ਕੁਝ ਦੁਰਭਾਵਨਾਪੂਰਨ ਕਹਿਣ ਲਈ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪੌਂਟਸ ਦੇ ਟਾਪੂਆਂ ਵਿੱਚ ਜਲਾਵਤਨ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਖ਼ਤਰੇ ਵਿੱਚ ਪਾ ਦੇਣਗੇ। ਜੇਕਰ ਕਵੀ ਆਪਣੀਆਂ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਆਦਤਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ੁੱਧ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਆਪਣੀਆਂ ਕਵਿਤਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸ਼ੁੱਧ ਹੋਵੇਗਾ। ਕਲਮ ਆਤਮਾ ਦੀ ਜੀਭ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਸੰਕਲਪ ਜੋ ਕਾਗਜ਼ 'ਤੇ ਇੱਕ ਰਿਕਾਰਡ ਸਿਰਫ਼ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਬਿੰਬ ਹੈ ਜੋ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਵੀ ਰਾਜੇ ਅਤੇ ਰਾਜਕੁਮਾਰ ਸਮਝਦਾਰ, ਨੇਕ ਅਤੇ ਗੰਭੀਰ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਕਵਿਤਾ ਦੇ ਅਦਭੁਤ ਵਿਗਿਆਨ ਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਤਿਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਤਿਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉੱਚਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਰੁੱਖ ਦੇ ਪੱਤਿਆਂ ਨਾਲ ਤਾਜ ਵੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਜਿਸ 'ਤੇ ਬਿਜਲੀ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਡਿੱਗਦੀ,[2] ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਸੀ, ਕਿ ਜੋ ਲੋਕ ਆਪਣੇ ਭਰਵੱਟੇ ਅਜਿਹੇ ਤਾਜਾਂ ਨਾਲ ਸਨਮਾਨਿਤ ਅਤੇ ਸਜਿਆ ਹੋਇਆ ਦੇਖਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਕਿਸੇ ਤੋਂ ਵੀ ਨਾਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ।"

ਹੁਣੇ ਕੋਟ ਵਾਲਾ ਆਦਮੀ ਡੌਨ ਕਿਕਸੋਟ ਦੇ ਤਰੁਕ ਤੋਂ ਇੰਨਾ ਹੈਰਾਨ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਤਿਆਗਣ ਲੱਗ ਪਿਆ ਸੀ ਕਿ ਨਾਈਟ ਇੱਕ ਠੱਗ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਭਾਸ਼ਣ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ, ਸੋਚੋ, ਜਿਸਨੂੰ ਇਸ ਵਿੱਚੋਂ ਬਹੁਤਾ ਕੁਝ ਪਸੰਦ ਨਹੀਂ ਆਇਆ, ਉਹ ਸੜਕ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲ ਗਿਆ ਅਤੇ ਨੇੜੇ ਦੇ ਕਈ ਚਰਵਾਹਿਆਂ ਤੋਂ ਕੁਝ ਦੁੱਧ ਮੰਗਣ ਲਈ ਗਿਆ ਜੋ ਆਪਣੀਆਂ ਭੇਡਾਂ ਨੂੰ ਦੁੱਧ ਚੁੰਘਾ ਰਹੇ ਸਨ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਯਾਤਰੀ ਗੱਲਬਾਤ ਦੁਬਾਰਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਸੀ, ਡੌਨ ਕਿਕਸੋਟ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਅਤੇ ਤਰਕ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ ਹੋ ਕੇ, ਡੌਨ ਕਿਕਸੋਟ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਚੁੱਕੀਆਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੱਲ ਇੱਕ ਗੱਡੀ ਆਉਂਦੀ ਦੇਖੀ ਜੋ ਰਾਜੇ ਦੇ ਰੰਗਾਂ ਨਾਲ ਉੱਡ ਰਹੀ ਸੀ। ਇਸਨੂੰ ਕੋਈ ਨਵਾਂ ਸਾਹਸ ਸਮਝਦੇ ਹੋਏ, ਉਸਨੇ ਸਾਂਚੋ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਹੈਲਮੇਟ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਕਿਹਾ। ਆਪਣਾ ਨਾਮ ਸੁਣ ਕੇ, ਸਾਂਚੋ ਚਰਵਾਹਿਆਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਗਿਆ, ਡੇਪ੍ਰਲ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਪਲ

ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਕੋਲ ਵਾਪਸ ਚਲਾ ਗਿਆ, ਜੋ ਇੱਕ ਡਰਾਉਣੇ ਅਤੇ ਹੈਰਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਾਹਸ ਦਾ ਪ੍ਰਾਪਤਕਰਤਾ ਬਣਨ ਵਾਲਾ ਸੀ।

---

1. ਲੁਾਤੀਨੀ: "ਰੁੱਬ ਸੁਾਡੇ ਅੰਦਰ ਹੈ।"
2. ਲੌਰੇਲ, ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਅਨੁਸਾਰ।

ਸਤਾਰ੍ਹਵਾਂ ਅਧਿਆਇ

ਸ਼ੇਰਾਂ ਦੇ ਸਾਹਸ ਵਿੱਚ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੀ ਅਣਗਿਣਤ ਹਿੰਮਤ ਕਿੰਨੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਫੈਲ ਸਕਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਕੀ ਸੀ, ਦਾ ਵਰਣਨ, ਜਿਸਨੂੰ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਖੁਸ਼ਹਾਲ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਾਇਆ।

ਸਾਡਾ ਇਤਿਹਾਸ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਸਾਂਚੋ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਹੈਲਮੇਟ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਬੁਲਾਇਆ, ਤਾਂ ਸਾਂਚੋ, ਜੋ ਚੁਰਵਾਹਿਆਂ ਤੋਂ ਕੁਝ ਦਹੀਂ ਖਰੀਦਣ ਵਿੱਚ ਰੁੱਝਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਦੀ ਜਲਦਬਾਜ਼ੀ ਤੋਂ ਇੰਨਾ ਘਬਰਾ ਗਿਆ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਕੀ ਕਰਨਾ ਹੈ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਚੁੱਕਣਾ ਹੈ। ਦਹੀਂ ਗੁਆਉਣ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ, ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰ ਚੁੱਕਾ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਦੇ ਹੈਲਮੇਟ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਇਹ ਸਾਵਧਾਨੀ ਵਰਤੀ ਗਈ, ਤਾਂ ਉਹ ਇਹ ਦੇਖਣ ਲਈ ਵਾਪਸ ਆਇਆ ਕਿ ਉਸਦਾ ਮਾਲਕ ਕੀ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ।

"ਮੈਨੂੰ ਮੇਰਾ ਹੈਲਮੇਟ ਦੇ ਦੇ, ਸੈਂਚੋ, ਕਿਉਂਕਿ ਜਾਂ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਸਾਹਸ ਬਾਰੇ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਪਤਾ ਹੈ ਜਾਂ ਜੋ ਮੈਂ ਉੱਥੇ ਦੇਖਦਾ ਹਾਂ ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਹਥਿਆਰਬੰਦ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਪਵੇਗੀ, ਅਤੇ ਜ਼ਰੂਰ ਹੈ।"

ਇਹ ਸੁਣ ਕੇ, ਹਰੇ ਕੋਟ ਵਾਲੇ ਆਦਮੀ ਨੇ ਸਾਰੀਆਂ ਦਿਸ਼ਾਵਾਂ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ ਪਰ ਉਸਨੂੰ ਦੋ ਜਾਂ ਤਿੰਨ ਛੋਟੇ ਝੰਡੇ ਲੈ ਕੇ ਇੱਕ ਗੱਡੀ ਆ ਰਹੀ ਸੀ, ਜਿਸਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਉਸਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੋ ਗਿਆ ਕਿ ਗੱਡੀ ਵਿਚ ਰਾਜੇ ਦੇ ਪੈਸੇ ਹੋਣਗੇ, ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਉਸਨੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੂੰ ਸਮਝਾਇਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਨੇ ਉਸ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਲਈ ਯਕੀਨ ਰੱਖਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸ 'ਤੇ ਜੋ ਵੀ ਵਾਪਰਿਆ ਉਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਾਹਸ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਾਹਸ ਹੋਵੇਗਾ, ਇਸ ਲਈ ਉਸਨੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਹਿਡਾਲਗੋ ਨੂੰ ਕਿਹਾ:

"ਕਿਉਂਕਿ ਤਿਆਰ ਰਹਿਣਾ ਅੱਧੀ ਲੜਾਈ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਸਾਵਧਾਨੀ ਵਰਤ ਕੇ ਮੈਂ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਗੁਆਉਂਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਤਜ਼ਰਬੇ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਸਿਖਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਮੇਰੇ ਵਿਰੋਧੀ ਦਿਖਾਈ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਅਤੇ ਅਦਿੱਖ ਦੋਵੇਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਉਹ ਕਦੋਂ, ਕਿੱਥੇ, ਕਿਸ ਸਮੇਂ, ਜਾਂ ਕਿਸ ਭੇਸ ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕਰਨਗੇ।"

ਅਤੇ ਸਾਂਚੇ ਵੱਲ ਮੁੜਦੇ ਹੋਏ, ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਹੈਲਮੇਟ ਮੰਗਿਆ, ਜੋ ਸਾਂਚੋ ਨੂੰ ਉਸਨੂੰ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੂੰ ਦਹੀਂ ਕੱਢਣ ਦਾ ਕੋਈ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ ਸੀ। ਡੌਨ ਕਿਉਜੋਟ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਲੈ ਲਿਆ ਅਤੇ, ਅੰਦਰ ਕੀ ਹੈ, ਇਸ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਨਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਇਕ ਪਲ ਦੀ ਝਿਜਕ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਿਰ ਉਤੇ ਤਾੜੀ ਮਾਰੀ। ਜਦੋਂ ਦਹੀਂ ਨੂੰ ਨਿਚੋੜਿਆ ਅਤੇ ਸੰਕੁਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਤਾਂ ਡੌਨ ਕਿਉਜੋਟ ਦੇ ਪੂਰੇ ਚਿਹਰੇ ਅਤੇ ਦਾੜ੍ਹੀ ਉੱਤੇ ਮੱਖੀ ਵਰਗਣ ਲੱਗੀ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਹ ਇੰਨਾ ਭੜਕ ਉਠਿਆ ਕਿ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਸਕੁਆਇਰ ਨੂੰ ਕਿਹਾ:

"ਇਹ ਕੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਸੈਂਚੋ? ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਾਂ ਤਾਂ ਮੇਰਾ ਸਿਰ ਪੁਟੀ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਦਿਮਾਗ ਪਿਘਲ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਮੈਨੂੰ ਸਿਰ ਤੋਂ ਪੈਰਾਂ ਤੱਕ ਪਸੀਨਾ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਜੇ ਬਾਅਦ ਵਾਲਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਡਰ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਮੇਰੇ 'ਤੇ ਆਉਣ ਵਾਲਾ ਸਾਹਸ ਸਭ ਤੋਂ ਭਿਆਨਕ ਹੋਵੇਗਾ। ਜੇ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਕੁਝ ਹੈ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣਾ ਚਿਹਰਾ ਸਾਫ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਕੁਝ ਦਿਓ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਭਰਪੂਰ ਪਸੀਨਾ ਮੇਰੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨੂੰ ਅੰਨ੍ਹਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ।"

ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਕੱਪੜਾ ਦਿੱਤਾ ਪਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦਾ ਧੰਨਵਾਦ ਕੀਤਾ ਜੋ ਉਸਦੇ ਮਾਲਕ ਨੇ ਧੋਖੇ ਰਾਹੀਂ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ ਸੀ। ਡੌਨ ਕਿਉਕਸੋਟ ਨੇ ਆਪਣਾ ਚਿਹਰਾ ਪੂੰਝਿਆ ਅਤੇ ਹੈਲਮੇਟ ਉਤਾਰਿਆ ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕੇ ਕਿ ਉਸਦੇ ਸਿਰ ਵਿੱਚ ਕੀ ਠੰਢ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਜੂਦੇ ਉਸਨੇ ਹੈਲਮੇਟ ਦੇ ਅੰਦਰ ਚਿੱਟਾ ਘੋਲ ਦੇਖਿਆ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨੱਕ ਤੱਕ ਚੁੱਕਿਆ, ਇਸਨੂੰ ਸੁੰਘਿਆ, ਅਤੇ ਕਿਹਾ:

"ਟੋਬੋਸੋ ਦੀ ਮੇਰੀ ਲੇਡੀ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਦੀ ਆਤਮਾ ਦੀ ਸਹੁੰ, ਜੇ ਇਹ ਦਹੀਂ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਇੱਥੇ ਰੱਖਿਆ ਹੈ, ਤੁਸੀਂ ਬੇਸਮਝ ਬਦਮਾਸ਼, ਤੁਸੀਂ ਗੱਦਾਰ ਸਕੁਆਇਰ!"

ਜਿਸਦਾ ਜਵਾਬ ਸ਼ਾਂਚੋ ਨੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸੰਜਮ ਅਤੇ ਛਲ ਨਾਲ ਦਿੱਤਾ:

"ਜੇਕਰ ਉਹ ਦਹੀਂ ਹਨ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੈਨੂੰ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰ ਇੱਕ ਨੂੰ ਖਾ ਲਵਾਂਗਾ... ਜਾਂ ਸ਼ੈਤਾਨ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਖਾਣ ਦਿਓ, ਕਿਉਂਕਿ ਸ਼ਾਇਦ ਉਹੀ ਉਹ ਹੈ ਜਿਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉੱਥੇ ਰੱਖਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਬੇਸ਼ਰਮ ਦੋਸ਼ੀ ਕੌਣ ਹੈ। ਕੀ ਮੇਰੇ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਦੇ ਟੇਪ ਨੂੰ ਗੰਦਾ ਕਰਨ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਹੋਵੇਗੀ? ਮੇਰੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ, ਮਾਲਕ, ਮੇਰੀ ਨਿਮਰ ਸਮਝ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਦੇ ਇੱਕ ਸ਼ਹਿਯੋਗੀ ਅਤੇ ਸੁਹਿਯੋਗੀ ਵਜੋਂ ਜਾਦੂਗਰ ਵੀ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸ਼ਾਇਦ ਉਸ ਗੰਦਗੀ ਨੂੰ ਉੱਥੇ ਰੱਖਿਆ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਜੋ ਤੁਹਾਡੇ ਸਬਰ ਨੂੰ ਗੁੱਸੇ ਵਿੱਚ ਬਦਲਿਆ ਜਾ ਸਕੇ ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੁੱਕੀਆਂ ਪਸਲੀਆਂ ਨੂੰ ਤੰਗ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਖੈਰ, ਇਸ ਵਾਰ ਉਹ ਨਿਸ਼ਾਨੇ ਤੋਂ ਖੁੰਝ ਗਏ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਦੇ ਚੰਗੇ ਨਿਰਣੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਹੈ, ਜਿਸਨੇ ਇਸ ਤੱਥ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਦਹੀਂ, ਦੁੱਧ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਰਗੀ ਕੋਈ ਚੀਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਤੇ ਭਾਵੇਂ ਮੈਂ ਕੀਤਾ ਵੀ ਹੋਵੇ, ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੈਲਮੇਟ ਵਿੱਚ ਪਾਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਪਣੇ ਪੇਟ ਵਿੱਚ ਪਾ ਦਿੰਦਾ।"

"ਸ਼ਾਇਦ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਹੋਵੇ," ਡੌਨ ਕੁਇਜੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ।

ਹਿਡਾਲਗੋ ਨੇ ਡੌਨ ਕਿਕਸੋਟ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਸਿਰ, ਚਿਹਰਾ, ਦਾੜ੍ਹੀ ਅਤੇ ਹੈਲਮੇਟ ਸਾਫ਼ ਕਰਦੇ ਦੇਖਿਆ, ਅਤੇ ਇਹ ਸਭ ਦੇਖ ਕੇ ਹੈਰਾਨ ਰਹਿ ਗਿਆ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਜਦੋਂ ਡੌਨ ਕਿਕਸੋਟ ਨੇ ਦੁਬਾਰਾ ਹੈਲਮੇਟ ਆਪਣੇ ਸਿਰ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਰਕਾਬ ਵਿੱਚ ਮਜ਼ਬੂਤੀ ਨਾਲ ਟਿਕਾਇਆ ਅਤੇ, ਆਪਣੀ ਤਲਵਾਰ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਨੇਜ਼ਾ ਚੁੱਕਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਕਿਹਾ:

"ਖੈਰ, ਕੁਝ ਵੀ ਹੋਵੇ, ਇਹ ਉਹ ਥਾਂ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸ਼ੈਤਾਨ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਨਾਲ ਖੜ੍ਹਾ ਕਰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਰੱਖਦਾ ਹਾਂ।"

ਇਸੇ ਦੌਰਾਨ, ਝੰਡਿਆਂ ਵਾਲੀ ਗੱਡੀ ਆ ਗਈ, ਅਤੇ ਉਸ 'ਤੇ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਸੀ ਸਿਵਾਏ ਇੱਕ ਖੱਚਰ 'ਤੇ ਸਵਾਰ ਡਰਾਈਵਰ ਅਤੇ ਗੱਡੀ ਦੇ ਅੱਗੇ ਬੈਠੇ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਦੇ। ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਰਸਤੇ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹਾ ਕਰ ਲਿਆ ਅਤੇ ਚੀਕਿਆ:

"ਤੁਸੀਂ ਕਿੱਥੇ ਜਾ ਰਹੇ ਹੋ, ਮੇਰੇ ਭਰਾਵੋ? ਇਹ ਕਿਸਦੀ ਗੱਡੀ ਹੈ? ਤੁਸੀਂ ਇਸ 'ਤੇ ਕੀ ਲੈ ਕੇ ਜਾ ਰਹੇ ਹੋ, ਅਤੇ ਉਹ ਝੰਡੇ ਕੀ ਹਨ?"

ਜਿਸ ਦਾ ਡਰਾਈਵਰ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ:

"ਗੱਡੀ ਮੇਰੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਦੋ ਭਿਆਨਕ ਪਿੰਜਰੇ ਵਿੱਚ ਬੰਦ ਸ਼ੇਰਾਂ ਨੂੰ ਲਿਜਾ ਰਹੇ ਹਾਂ ਜੋ ਓਰਾਨ ਦਾ ਜਰਨੈਲ ਮਹਾਰਾਜ ਲਈ ਤੋਹਫ਼ੇ ਵਜੋਂ ਦਰਬਾਰ ਵਿੱਚ ਭੇਜ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਝੰਡੇ ਸਾਡੇ ਸੁਆਮੀ ਰਾਜੇ ਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਗੱਡੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਸੁਭਾਅ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ।"

"ਕੀ ਸ਼ੇਰ ਬਹੁਤ ਵੱਡੇ ਹਨ?" ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।

"ਇੰਨਾ ਵੱਡਾ," ਗੱਡੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵਾਲੇ ਆਦਮੀ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਕਿ ਅਫ਼ਰੀਕਾ ਤੋਂ ਸਪੇਨ ਵਿੱਚ ਕਦੇ ਵੀ ਇੰਨਾ ਵੱਡਾ ਜਾਂ ਇੰਨਾ ਵੱਡਾ ਨਹੀਂ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ। ਮੈਂ ਸ਼ੇਰ ਪਾਲਕ ਹਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਲਿਆਇਆ ਹਾਂ, ਪਰ ਕਦੇ ਵੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਨਹੀਂ। ਇੱਕ ਨਰ ਅਤੇ ਇੱਕ ਮਾਦਾ ਹਨ; ਨਰ ਇਸ ਸਾਹਮਣੇ ਵਾਲੇ ਪਿੰਜਰੇ ਵਿੱਚ ਹੈ ਅਤੇ ਮਾਦਾ ਪਿਛਲੇ ਵਾਲੇ ਵਿੱਚ। ਇਸ ਵੇਲੇ ਉਹ ਭੁੱਖੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਜੇ ਖਾਣਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋਵੋ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਨੂੰ ਜਲਦੀ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਖਾਣ ਲਈ ਕੁਝ ਲੈ ਕੇ ਆ ਸਕਦੇ ਹਾਂ।"

ਜਿਸ ਦਾ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਹਲਕੀ ਜਿਹੀ ਮੁਸਕਰਾਹਟ ਨਾਲ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ:

"ਮੇਰੇ ਵਿਰੁੱਧ ਛੋਟੇ ਛੋਟੇ ਸ਼ੇਰ? ਮੇਰੇ ਵਿਰੁੱਧ, ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ? ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਸਮੇਂ? ਖੈਰ, ਸੁਵਰਗ ਦੀ ਸੌਂਹ, ਉਹ ਸੱਜਣ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇੱਥੇ ਭੇਜਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਦੇਖਣਗੇ ਕਿ ਕੀ ਮੈਂ ਸ਼ੇਰਾਂ ਤੋਂ ਡਰਦਾ ਹਾਂ! ਮੇਰੇ ਚੰਗੇ ਆਦਮੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸ਼ੇਰ ਰੱਖਿਅਕ ਹੋ, ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਹੇਠਾਂ ਉਤਰੋ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਪਿੰਜਰਿਆਂ ਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹੋ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਜਾਨਵਰਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿਓ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਖੇਤ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦਿਖਾਵਾਂਗਾ ਕਿ ਲਾ ਮੰਚਾ ਦਾ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਕੌਣ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਜਾਦੂਗਰਾਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇੱਥੇ ਭੇਜਿਆ ਹੋਵੇਗਾ।"

"ਓਏ ਮੇਰੇ!" ਇਸ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਹਿਡਾਲਗੋ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, "ਸਾਡਾ ਨੌਕ ਸੂਰਮਾ ਆਪਣਾ ਅਸਲੀ ਰੰਗ ਦਿਖਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਦਹੀਂ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸਦੀ ਖੋਪੜੀ ਨੂੰ ਨਰਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਦਿਮਾਗ਼ ਪੱਕ ਗਿਆ ਹੈ।"

ਇੱਥੇ ਸਾਂਚੇ ਨੇ ਨੇੜੇ ਆ ਕੇ ਕਿਹਾ:

"ਸ਼ੀਮਾਨ, ਪੁਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਪਿਆਰ ਲਈ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੇਰੇ ਮਾਲਕ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ੇਰਾਂ ਨਾਲ ਜੂੜਨ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਲਈ ਕੁਝ ਕਰੋ, ਕਿਉਂਕਿ ਜੇ ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਇੱਥੇ ਹੀ ਪਾੜ ਦੇਣਗੇ।"

"ਕੀ ਤੇਰਾ ਮਾਲਕ ਇੰਨਾ ਪਾਗਲ ਹੈ," ਹਿਡਾਲਗੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿ ਤੂੰ ਡਰਦਾ ਹੈਂ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਵੀ ਕਰਦਾ ਹੈਂ ਕਿ ਉਹ ਇੰਨੇ ਭਿਆਨਕ ਜਾਨਵਰਾਂ ਨਾਲ ਲੜੇਗਾ?"

"ਉਹ ਪਾਗਲ ਨਹੀਂ ਹੈ," ਸਾਂਚੇ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਬਸ ਮੂਰਖਤਾ ਭਰਿਆ।"

"ਮੈਂ ਇਹ ਦੇਖਾਂਗਾ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਨਾ ਹੋਵੇ," ਹਿਡਾਲਗੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਅਤੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਕੋਲ ਜਾ ਕੇ, ਜੋ ਸ਼ੇਰ ਰੱਖਿਅਕ ਨੂੰ ਪਿੰਜਰੇ ਖੋਲ੍ਹਣ ਲਈ ਦਬਾਅ ਪਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ:

"ਸਰ ਕੁਇਕਸੋਟ, ਨਾਈਟਸ-ਇੰਰੈਂਟ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਉਹੀ ਸਾਹਸ ਕਰਨੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਜੋ ਸਫਲਤਾ ਦੀ ਕੁਝ ਸੰਭਾਵਨਾ ਰੱਖਦੇ ਹਨ, ਨਾ ਕਿ ਉਹ ਜੋ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਰਾਸ਼ਾਜਨਕ ਹਨ। ਬਹਾਦਰੀ ਜੋ ਦੁਸ਼ਮਣੀ ਦੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਵਿੱਚ ਦਿਲੇਰੀ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਪਾਗਲਪੁਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਵੱਧ ਜਦੋਂ ਇਹ ਸ਼ੇਰ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਥੇ ਨਹੀਂ ਆਏ ਹਨ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਹ ਅਜਿਹੀ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਸੁਪਨਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਦੇਖਦੇ। ਉਹ ਇੱਥੇ ਮਹਾਰਾਜ ਲਈ ਤੋਹਫ਼ੇ ਵਜੋਂ ਆਏ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰੋਕਣਾ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਵਿਘਨ ਪਾਉਣਾ ਸਿਆਣਪ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ।"

"ਸਰ ਹਿਡਾਲਗੋ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਤੁਹਾਡੇ ਪਾਲਤੂ ਤਿੱਤਰ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਨਿਡਰ ਫੈਰੇਟ ਵੱਲ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਹਰੇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਕੰਮ ਖੁਦ ਦੇਖਣ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਮੇਰਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਸ਼ੇਰ ਮੇਰੇ ਲਈ ਹਨ ਜਾਂ ਨਹੀਂ!"

ਅਤੇ ਸ਼ੇਰ ਰੱਖਿਅਕ ਵੱਲ ਮੁੜਦੇ ਹੋਏ, ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ:

"ਸਭ ਪਵਿੱਤਰ ਹੈ, ਜਨਾਬ, ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਵੇਲੇ ਪਿੰਜਰੇ ਨਹੀਂ ਖੋਲ੍ਹੇ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਬਰਛੇ ਨਾਲ ਗੱਡੀ ਨਾਲ ਜੋੜ ਦਿਆਂਗਾ।"

ਡਰਾਈਵਰ ਨੇ, ਇਸ ਹਥਿਆਰਬੰਦ ਜਹਾਜ਼ ਦੇ ਦਿੜ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਵੇਖਦਿਆਂ, ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ:

"ਮੇਰੇ ਮਾਲਕ, ਮੈਂ ਦਾਨ ਦੇ ਨਾਮ ਤੇ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਖੱਚਰਾਂ ਦੇ ਜੂਲੇ ਖੋਲ੍ਹਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਵੇ ਅਤੇ ਸ਼ੇਰਾਂ ਦੇ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਜਗ੍ਹਾ ਤੇ ਲੈ ਜਾਵਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਜੇ ਉਹ ਮੇਰੇ ਖੱਚਰਾਂ ਨੂੰ ਮਾਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਬਾਕੀ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਲਈ ਬਰਬਾਦ ਹੋ ਜਾਵਾਂਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰੀ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਜਾਇਦਾਦ ਇਹ ਗੱਡੀ ਅਤੇ ਇਹ ਖੱਚਰਾਂ ਹਨ।"

"ਹੇ ਘੱਟ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਵਾਲੇ ਆਦਮੀ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਹੇਠਾਂ ਉਤਰੋ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹੋ ਜਾਂ ਜੋ ਵੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਰੋ। ਤੁਸੀਂ ਜਲਦੀ ਹੀ ਦੇਖੋਗੇ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ਾਂ ਵਿਅਰਥ ਗਈਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮੁਸੀਬਤ ਤੋਂ ਬਚਾ ਸਕਦੇ ਹੋ।"

ਡਰਾਈਵਰ ਨੇ ਗੱਡੀ ਤੋਂ ਉਤਰ ਕੇ ਬਹੁਤ ਜਲਦੀ ਨਾਲ ਖੱਚਰਾਂ ਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹ ਦਿੱਤਾ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਸ਼ੇਰ ਰੱਖਿਅਕ ਨੇ ਉੱਚੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ:

"ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇੱਥੇ ਹਰ ਕੋਈ ਇਹ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖੇ ਕਿ ਮੈਂ ਪਿੰਜਰੇ ਖੋਲ੍ਹ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ੇਰਾਂ ਨੂੰ ਦਬਾਅ ਹੇਠ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਛੱਡ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਸ ਸੱਜਣ ਨੂੰ ਵਿਰੋਧ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ੇਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸਾਰਾ ਨੁਕਸਾਨ ਅਤੇ ਨੁਕਸਾਨ ਉਸ ਦੇ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਪਵੇਗਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੇਰੀ ਤਨਖਾਹ ਅਤੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਸੱਜਣੋ, ਪਿੰਜਰੇ ਖੋਲ੍ਹਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਕਿਰਪਾਵਾਂ ਨੂੰ ਛੁਪਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ; ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ੇਰ ਮੈਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚਾਉਣਗੇ।"

ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਹਿਡਾਲਗੋ ਨੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਪਾਗਲਪਨ ਵਾਲਾ ਕੰਮ ਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਮਨਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਗੁੱਸਾ ਕਰਨਾ ਰੱਬ ਨੂੰ ਭਰਮਾਉਣਾ

ਸੀ। ਡੌਨ ਕਿਕਸੋਟ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਹ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਪਰ ਹਿਡਾਲਗੋ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੂੰ ਯਕੀਨ ਸੀ ਕਿ ਡੌਨ ਕਿਕਸੋਟ ਗਲਤੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ।

"ਠੀਕ ਹੈ ਹੁਣ, ਮੇਰੇ ਮਾਲਕ," ਨਾਈਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਜੇ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਉਸ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਦਰਸ਼ਕ ਬਣਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਆਫ਼ਤ ਹੋਵੇਗੀ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੀ ਸ਼ਲੇਟੀ ਘੋੜੀ ਨੂੰ ਹੌਂਸਲਾ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਸੰਵਾਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।"

ਜਦੋਂ ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਇਹ ਸੁਣਿਆ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਡੌਨ ਕਿਕਸੋਟ ਨੂੰ ਅੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਹੰਝੂ ਲੈ ਕੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਹ ਅਜਿਹੇ ਉੱਦਮ ਤੋਂ ਦੂਰ ਰਹੇ, ਜਿਸਦੀ ਤੁਲਨਾ ਵਿੱਚ ਬਾਕੀ ਸਾਰੇ ਕੁਕੀਜ਼ ਅਤੇ ਕਰੀਮ ਸਨ: ਡੁਰਾਉਣੇ ਹਥੌੜਿਆਂ ਵਾਲਾ, ਪੰਜ ਚੱਕੀਆਂ ਵਾਲਾ, ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਯਤਨ ਜੋ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੌਰਾਨ ਕੀਤੇ ਸਨ।

"ਦੇਖੋ, ਮਾਲਕ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਇੱਥੇ ਕੋਈ ਜਾਦੂ ਜਾਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਚੀਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪਿੰਜਰੇ ਦੀਆਂ ਸਲਾਖਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਮੈਂ ਇੱਕ ਅਸਲੀ ਸ਼ੇਰ ਦੇ ਪੰਜੇ ਦੇਖੇ, ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਕਿ ਜਿਸ ਸ਼ੇਰ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਪੰਜੇ ਹਨ, ਉਹ ਪਹਾੜ ਤੋਂ ਵੀ ਵੱਡਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।"

"ਡਰ, ਯਕੀਨਨ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਤੁਹਾਨੂੰ ਸ਼ੇਰ ਅੱਧੀ ਧਰਤੀ ਤੋਂ ਵੀ ਵੱਡਾ ਲੱਗੇਗਾ। ਕਿਤੇ ਚਲੇ ਜਾਓ, ਸਾਂਚੋ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਇੱਥੇ ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਛੱਡ ਦਿਓ, ਅਤੇ ਜੇ ਮੈਂ ਇੱਥੇ ਹੀ ਮਰ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਸਾਡਾ ਪੱਕਾ ਸਮਝੌਤਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਜਾਣਾ ਹੈ - ਪਰ ਮੈਂ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗਾ।"

ਇਹਨਾਂ ਦਲੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਹੋਰ ਵੀ ਦਲੀਲਾਂ ਜੋੜੀਆਂ, ਸਾਰੀਆਂ ਉਮੀਦਾਂ ਨੂੰ ਖ਼ਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀ ਪਾਗਲ ਯੋਜਨਾ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹਰੇ ਕੋਟ ਵਾਲਾ ਆਦਮੀ ਉਸਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਨਾ ਪਸੰਦ ਕਰਦਾ ਸੀ ਪੂਰ, ਹਥਿਆਰਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਵਿੱਚ ਦੇਖ ਕੇ, ਇੱਕ ਪਾਗਲ ਨਾਲ ਮੁੱਦਾ ਉਠਾਉਣਾ ਮੂਰਖਤਾ ਸਮਝਦਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਹੁਣ ਉਸਨੂੰ ਹਰ ਪੱਖੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕੀਤਾ। ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਧਮਕੀਆਂ ਨੂੰ ਨਵਾਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਸ਼ੇਰ ਰੱਖਿਅਕ ਨੂੰ ਜਲਦੀ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਹਿਡਾਲਗੋ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਘੋੜੀ, ਸਾਂਚੇ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਡੁਪਲ ਅਤੇ ਡਰਾਈਵਰ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਖੱਚਰਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਮਿਲਿਆ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਹ ਸਾਰੇ ਸ਼ੇਰਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਿੰਨਾ ਸੰਭਵ ਹੋ ਸਕੇ ਗੱਡੀ ਤੋਂ ਦੂਰ ਰਹਿਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਸਾਂਚੇ ਨੇ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਦੀ ਮੌਤ 'ਤੇ ਦੁੱਖ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ, ਜਿਸਨੂੰ ਇਸ ਵਾਰ, ਉਸਨੂੰ ਯਕੀਨ ਸੀ, ਸ਼ੇਰ ਦੇ ਪੰਜੇ ਵਿੱਚ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਕਿਸਮਤ ਨੂੰ ਸਰਾਪ ਦਿੱਤਾ, ਇਸਨੂੰ ਇੱਕ ਹਨੇਰਾ ਸਮਾਂ ਕਿਹਾ ਜਦੋਂ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਦੁਬਾਰਾ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਦਾ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਵਿਚਾਰ ਆਇਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਹੰਝੂਆਂ ਅਤੇ ਵਿਰਲਾਪਾਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਆਪਣੇ ਅਤੇ ਗੱਡੀ ਵਿਚਕਾਰ ਦੂਰੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਆਪਣੇ ਡਪਲ ਨੂੰ ਕੋਰੜੇ ਮਾਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਸ਼ੇਰ ਰੱਖਿਅਕ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਭੱਜਣ ਵਾਲੇ ਹੁਣ ਕਾਫ਼ੀ ਦੂਰ ਹੋ ਗਏ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕੀਤੀਆਂ ਬੇਨਤੀਆਂ ਅਤੇ ਚੇਤਾਵਨੀਆਂ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਦੁਹਰਾਇਆ, ਜਿਸਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਸਨੇ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕੀ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ ਪਰ ਉਸਨੂੰ ਇਸ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵਧਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹੋਰ ਚੇਤਾਵਨੀਆਂ ਅਤੇ ਬੇਨਤੀਆਂ ਨਾਲ ਆਪਣਾ ਸਾਹ ਬਰਬਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸਭ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਕੰਮ ਆਉਣਗੇ।

ਸ਼ੇਰ ਪਾਲਕ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾ ਪਿੰਜਰਾ ਖੋਲ੍ਹਣ ਵਿੱਚ ਲੱਗਣ ਵਾਲੇ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ, ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਪੈਦਲ ਲੜਾਈ ਕਰਨਾ ਬਿਹਤਰ ਹੋਵੇਗਾ ਜਾਂ ਘੋੜੇ 'ਤੇ। ਉਸਨੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਪੈਦਲ ਲੜਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ, ਇਸ ਡਰ ਤੋਂ ਕਿ ਰੋਸੀਨੈਂਟ ਸ਼ੇਰਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਡਰ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਘੋੜੇ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਉਤਰਿਆ, ਆਪਣਾ ਬਰਛਾ ਪਾਸੇ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਆਪਣੀ ਬਕਲਰ 'ਤੇ ਬੰਨ੍ਹ ਲਿਆ, ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਤਲਵਾਰ ਮਿਆਨ ਕਰਕੇ, ਹੈਰਾਨੀਜਨਕ ਬਹਾਦਰੀ ਅਤੇ ਬਹਾਦਰ ਦਿਲ ਨਾਲ ਇੱਕ-ਇੱਕ ਕਦਮ ਚੁੱਕ ਕੇ ਗੱਡੀ ਦੇ ਨੇੜੇ ਪਹੁੰਚਿਆ, ਉਸੇ ਸਮੇਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦਿਲੋਂ ਅਤੇ ਆਤਮਾ ਨਾਲ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਆਪਣੀ ਔਰਤ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਨੂੰ ਸਮਰਪਿਤ ਕੀਤਾ।

ਪਰ ਇੱਥੇ ਇਹ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਸਾਡੇ ਸੱਚੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦਾ ਲੇਖਕ ਇਸ ਮੁਕਾਮ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, "ਹੇ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਡੰਨ ਕੁਇਕਸੋਟ, ਮਾਪ ਤੋਂ ਪਰੇ ਨਿਡਰ, ਸ਼ੀਸ਼ਾ ਜਿਸ ਵਿਚ ਧਰਤੀ ਦੇ ਹਰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਦਿਲ, ਡੰਨ ਮੈਨੂਅਲ ਡੀ ਲਿਓਨ ਦਾ ਪੁਨਰਜਨਮ ਅਤੇ ਸਪੈਨਿਸ਼ ਨਾਈਟਹੁੱਡ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਅਤੇ ਸਨਮਾਨ ਪ੍ਰਤੀਬਿੰਬਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ! ਇਸ ਸੁਭ ਤੋਂ ਭਿਆਨਕ ਕਾਰਜ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰਨ ਲਈ ਮੈਨੂੰ ਸ਼ਬਦ ਕਿਥੋਂ ਮਿਲ ਸਕਦੇ ਹਨ? ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਆਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਪੀੜ੍ਹੀਆਂ ਲਈ ਕਿਹੜੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਨਾਲ ਵਿਸ਼ਵਾਸਯੋਗ ਬਣਾ ਸਕਦਾ ਹਾਂ? ਕਿਹੜੀਆਂ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾਵਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਨਸਾਫ਼ ਦਿਵਾ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਅਤਿਕਥਨੀ ਦੀਆਂ ਅਤਿਕਥਨੀ ਹੀ ਕਿਉਂ ਨਾ ਹੋਣ? ਇੱਥੇ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਹੈ ਪੈਰ 'ਤੇ, ਇੱਕ ਆਦਮੀ, ਨਿਡਰ ਅਤੇ ਮੁਹਾਨ, ਜਿਸ ਕੋਲ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਤਲਵਾਰ ਹੈ - ਅਤੇ ਇਹ ਟੋਲੇਡੋ ਦੇ ਤਿੱਖੇ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ - ਅਤੇ ਇੱਕ ਅਸੁੱਧ, ਚਮਕ ਰਹਿਤ ਸਟੀਲ ਬਕਲਰ, ਦੋ ਸਭ ਤੋਂ ਭਿਆਨਕ ਸ਼ੇਰਾਂ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜੋ ਅਫ਼ਰੀਕੀ ਜੰਗਲਾਂ ਨੇ ਕਦੇ ਪੈਦਾ ਕੀਤੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਡੇ ਆਪਣੇ ਕੰਮ ਤੁਹਾਡੀ ਉਸਤਤ ਗਾਉਣ, ਹੇ ਬਹਾਦਰ ਮੁਾਨਚੇਗਨ। ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਲਈ ਬੋਲਣ ਦਿਆਂਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਘਾਟ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕਰ ਸਕਾਂ।"

ਇੱਥੇ ਲੇਖਕ ਨੇ ਆਪਣੀ ਅੰਤਰ-ਭਰੀ ਸ਼ਰਧਾਂਜਲੀ ਸਮਾਪਤ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਕਹਾਣੀ ਦੇ ਧਾਗੇ ਬੁੰਨਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ ਕਿ, ਜਦੋਂ ਸ਼ੇਰ ਪਾਲਕ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਡੰਨ ਕਿਉਕਸੋਟ ਆਪਣੇ ਇਰਾਦੇ ਵਿੱਚ ਦ੍ਰਿੜ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਦਲੇਰ, ਗੁੱਸੇ ਵਾਲੇ ਨਾਈਟ ਦੇ ਕੋਪ ਦਾ ਜੋਖਮ ਲਏ ਬਿਨਾਂ ਨਰ ਸ਼ੇਰ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਬੁਚ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਪਹਿਲਾ ਪਿੰਜਰਾ ਖੋਲ੍ਹ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸ ਵਿਚ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕਿਹਾ, ਇੱਕ ਸ਼ੇਰ ਸੀ ਜੋ ਕਿ ਅਸਾਧਾਰਨ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੱਡਾ ਅਤੇ ਭਿਆਨਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਭਿਆਨਕ ਸੀ। ਪੁਰ ਸ਼ੇਰ ਬੁਸ ਉਸ ਪਿੰਜਰੇ ਵਿੱਚ ਘੁੰਮਿਆ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਪਿਆ ਸੀ, ਆਪਣੇ ਇੱਕ ਪੰਜੇ ਨਾਲ ਹੱਥ ਵਧਾਇਆ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਪੂਰੇ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਫੈਲਾਇਆ। ਫਿਰ ਆਪਣਾ ਮੂੰਹ ਖੋਲ੍ਹ ਕੇ, ਉਸਨੇ ਕਾਫ਼ੀ ਚੌੜਾ ਕਰਕੇ ਉਬਾਸੀ ਲੈਈ ਅਤੇ ਲਗਭਗ ਅੱਠ ਇੰਚ ਜੀਭ ਬਾਹਰ ਕੱਢੀ ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਿਚੋਂ ਧੂੜ ਸਾਫ਼ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਚਿਹਰਾ ਧੋਤਾ। ਇਹ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸਨੇ ਪਿੰਜਰੇ ਦੇ ਬਾਹਰੋਂ ਆਪਣਾ ਸਿਰ ਕੱਢਿਆ ਅਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਲਾਲ-ਗਰਮ ਕੋਲਿਆਂ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਸਾਰੀਆਂ ਦਿਸ਼ਾਵਾਂ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ, ਜਿਸਦਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਡਰ ਨੂੰ ਬੇਚੈਨੀ ਵਿੱਚ ਬਦਲਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਸੀ। ਡੰਨ ਕਿਉਕਸੋਟ ਸ਼ੇਰ ਵੱਲ ਦੇਖਦਾ ਰਿਹਾ, ਉਮੀਦ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਤੁਰੰਤ ਗੱਡੀ ਤੋਂ ਉਤਰੇਗਾ ਅਤੇ ਉਸ ਨਾਲ ਲੜਾਈ ਕਰੇਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਨਾਈਟ ਦਾ ਉਸਨੂੰ ਪਾੜਨ ਦਾ ਪੂਰਾ ਇਰਾਦਾ ਸੀ।

ਇਹੀ ਉਹਦਾ ਅਣਸੁਣਿਆ ਪਾਗਲਪਨ ਸੀ, ਪਰ ਨੇਕ ਸ਼ੇਰ, ਜੋ ਕਿ ਜੰਗਲੀ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਨੇਕ ਸੁਭਾਅ ਵਾਲਾ ਸੀ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਬਚਕਾਨਾ ਬਹਾਦਰੀ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਦਿਲਚਸਪੀ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਨੇ ਸਾਰੀਆਂ ਦਿਸ਼ਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕਿਹਾ ਸੀ, ਆਪਣੀ ਪਿਠ ਮੋੜ ਲਈ, ਡੰਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਪਿਛਲਾ ਹਿੱਸਾ ਦਿਖਾਇਆ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਕਾਫ਼ੀ ਸੁਸਤ ਅਤੇ ਸੁਸਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਦੁਬਾਰਾ ਪਿੰਜਰੇ ਵਿੱਚ ਲੇਟ ਗਿਆ। ਜਦੋਂ ਡੰਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਇਹ ਦੇਖਿਆ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਸ਼ੇਰ ਰੱਖਿਅਕ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੀ ਸੋਟੀ ਨਾਲ ਉਕਸਾਏ ਤਾਂ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਬਾਹਰ ਆਉਣ ਲਈ ਉਕਸਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ।

"ਮੈਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਗਾ, ਸਰ ਨਾਈਟ," ਸ਼ੇਰ ਪਾਲਕ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿਉਂਕਿ ਜੇ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਭੜਕਾਇਆ, ਤਾਂ ਪਹਿਲਾ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਸਨੂੰ ਉਹ ਪਾੜ ਦੇਵੇਗਾ, ਉਹ ਸੱਚਮੁੱਚ ਤੁਹਾਡਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਉਸ ਨਾਲ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜੋ ਪਹਿਲਾ ਹੀ ਵਾਪਰ ਚੁੱਕਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਬਹਾਦਰੀ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਮੰਗਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕਿਸਮਤ ਨੂੰ ਦੂਜੀ ਵਾਰ ਪਰਤਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸ਼ੇਰ ਕੋਲ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਖੁਦ ਫੈਸਲਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬਾਹਰ ਆਉਣਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਹੁਣ ਤੱਕ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਵਿਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਉਹ ਬਾਕੀ ਦਿਨ ਲਈ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਆਵੇਗਾ। ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਦੀ ਮਹਾਨ ਹਿੰਮਤ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦਿਖਾਈ ਦੇ ਚੁੱਕੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਬਹਾਦਰ ਦਾਅਵੇਦਾਰ, ਮੇਰੀ ਸਮਝ ਅਨੁਸਾਰ, ਆਪਣੇ ਵਿਰੋਧੀ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਅਤੇ ਲੜਾਈ ਦੇ ਮੈਦਾਨ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰਨ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੁਝ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਬਾਅਦ ਵਾਲਾ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਣ

ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਜੋ ਬਦਨਾਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਜਿਸਨੇ ਉਸਦੀ ਉਡੀਕ ਕੀਤੀ ਉਸਨੂੰ ਜਿੱਤ ਦਾ ਤਾਜ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।"

"ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ, ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਬੰਦ ਕਰ, ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਪੂਰੀ ਸੁਰੱਖਾ ਨਾਲ ਇੱਕ ਬਿਆਨ ਤਿਆਰ ਕਰ ਜੋ ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਇੱਥੇ ਕਰਦੇ ਦੇਖਿਆ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ, ਕਿ ਤੂੰ ਪਿੰਜਰੇ ਦਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੋਲ੍ਹਿਆ, ਮੈਂ ਸ਼ੇਰ ਦਾ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕੀਤਾ, ਉਸਨੇ ਬਾਹਰ ਆਉਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਮੈਂ ਉਸਦਾ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕਰਦਾ ਰਿਹਾ, ਉਸਨੇ ਫਿਰ ਵੀ ਬਾਹਰ ਆਉਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ, ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਲੇਟ ਗਿਆ। ਮੇਰਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਫਰਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਸਾਰੇ ਜਾਦੂ-ਟੂਣੇ ਸੜ ਸਕਦੇ ਹਨ! ਪਰਮਾਤਮਾ ਸਹੀ, ਸੱਚਾਈ ਅਤੇ ਸੱਚੀ ਬਹਾਦਰੀ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖੇ। ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਬੰਦ ਕਰ ਜਿਵੇਂ ਮੈਂ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਸੀ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਭੱਜਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਤੁਹਾਡੇ ਆਪਣੇ ਬੁੱਲ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਇਸ ਕੰਮ ਬਾਰੇ ਜਾਣ ਸਕਣ।"

ਸ਼ੇਰ ਰੱਖਿਅਕ ਨੇ ਹੁਕਮ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਆਪਣੇ ਬਰਛੇ ਦੇ ਸਿਰੇ ਨਾਲ ਉਹ ਕੱਪੜਾ ਜੋੜ ਦਿੱਤਾ ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਚਿਹਰੇ ਤੋਂ ਮੱਕੀ ਦੀ ਧਾਰਾ ਸਾਫ਼ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਵੱਲ ਹਿਲਾਉਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜੋ ਅਜੇ ਵੀ ਭੱਜ ਰਹੇ ਸਨ ਅਤੇ ਰਸਤੇ ਦੇ ਹਰ ਕਦਮ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਮੋਢਿਆਂ 'ਤੇ ਪਿੱਛੇ ਮੁੜ ਕੇ ਦੇਖ ਰਹੇ ਸਨ - ਅਤੇ ਸਮੂਹ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹਿਡਾਲਗੋ ਸੀ। ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਚਿੱਟੇ ਕੱਪੜੇ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਦੇਖ ਲਿਆ ਅਤੇ ਕਿਹਾ:

"ਜੇ ਮੇਰੇ ਮਾਲਕ ਨੇ ਜੰਗਲੀ ਜਾਨਵਰਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਹਰਾਇਆ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਫਾਂਸੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਬੁਲਾ ਰਿਹਾ ਹੈ।"

ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਉਡਾਣ ਨੂੰ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪਛਾਣ ਲਿਆ ਕਿ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਹੀ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਆਪਣੇ ਡਰ ਤੋਂ ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ ਠੀਕ ਹੋ ਕੇ, ਉਹ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਅੱਗੇ ਆਏ ਜਿੱਥੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਾਈਟ ਦੇ ਚੀਕਾਂ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਸਾਫ਼-ਸਾਫ਼ ਸੁਣਾਈ ਦੇ ਰਹੀ ਸੀ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਗੱਡੀ ਵੱਲ ਵਾਪਸ ਆ ਗਏ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਉਹ ਪਹੁੰਚੇ, ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਡਰਾਈਵਰ ਨੂੰ ਕਿਹਾ:

"ਵਾਪਸ ਆਓ, ਭਰਾ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਖੱਚਰਾਂ ਨੂੰ ਉੱਪਰ ਚੁੱਕੋ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਯਾਤਰਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖੋ। ਤੂੰ, ਸਾਂਚੋ, ਉਸਨੂੰ ਦੋ ਸੋਨੇ ਦੇ ਐਸਕੁਡੋ ਦੇ: ਇੱਕ ਉਸਦੇ ਲਈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸ਼ੇਰ ਰੱਖਿਅਕ ਲਈ, ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਵਜੋਂ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਹੈ।"

"ਇਹ ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਕਰਾਂਗਾ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਪਰ ਸ਼ੇਰਾਂ ਦਾ ਕੀ ਬਣਿਆ ਹੈ? ਕੀ ਉਹ ਮਰ ਚੁੱਕੇ ਹਨ ਜਾਂ ਜ਼ਿੰਦਾ?"

ਇਸ ਮੌਕੇ 'ਤੇ, ਸ਼ੇਰ ਪਾਲਕ ਨੇ ਕੁਝ ਰੁਕਣ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ, ਮੁਕਾਬਲੇ ਵਿੱਚ ਕੀ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਦਾ ਇੱਕ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਵੇਰਵਾ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ਼ ਉਹ ਹੀ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੀ ਬਹਾਦਰੀ ਨੂੰ ਵਧਾ-ਚੜ੍ਹਾ ਕੇ ਦੱਸ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਜਿਸਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਡਰਿਆ ਹੋਇਆ ਸ਼ੇਰ ਪਿੰਜਰੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ, ਦਰਅਸਲ, ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਿਆ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਪਿੰਜਰੇ ਦਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਕਾਫ਼ੀ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਨਾਈਟ ਨੂੰ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਰੱਬ ਨੂੰ ਸ਼ੇਰ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਆਉਣ ਲਈ ਉਕਸਾਉਣ ਲਈ ਭਰਮਾਏਗਾ, ਜੇ ਕਿ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੂੰ ਕੁਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਨਾਈਟ ਨੇ ਉਸਦੀ ਇੱਛਾ ਦੇ ਬਿਲਕੁਲ ਵਿਰੁੱਧ ਅਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸਦੀ ਇੱਛਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਬੰਦ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਸੀ।

"ਇਸ ਬਾਰੇ ਤੁਹਾਡਾ ਕੀ ਵਿਚਾਰ ਹੈ, ਸਾਂਚੋ?" ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਕੀ ਕਿਤੇ ਵੀ ਅਜਿਹੇ ਜਾਦੂ ਹਨ ਜੋ ਅਸਲ ਬਹਾਦਰੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ? ਜਾਦੂਗਰ, ਯਕੀਨਨ, ਮੇਰੀ ਚੰਗੀ ਕਿਸਮਤ ਖੋਹ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਕਦੇ ਵੀ ਮੇਰੀ ਤਾਕਤ ਜਾਂ ਮੇਰੀ ਹਿੰਮਤ ਨਹੀਂ।"

ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਐਸਕੁਡੋ ਫੜ੍ਹਾ ਦਿੱਤੇ, ਡਰਾਈਵਰ ਨੇ ਖੱਚਰਾਂ ਨੂੰ ਉੱਪਰ ਚੁੱਕਿਆ, ਅਤੇ ਸ਼ੇਰ ਰੱਖਿਅਕ ਨੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦਾ ਹੱਥ ਉਨ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਕਿਰਪਾ ਲਈ ਚੁੰਮਿਆ, ਅਤੇ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦਰਬਾਰ ਵਿੱਚ ਦੇਖੇਗਾ, ਉਹ ਇਸ ਬਹਾਦਰੀ ਭਰੇ ਕਾਰਨਾਮੇ ਬਾਰੇ ਖੁਦ ਰਾਜਾ ਨੂੰ ਦੱਸੇਗਾ।

"ਖੈਰ, ਜੇ ਮਹਾਰਾਜਾ ਪੁੱਛਣ ਕਿ ਇਹ ਕੰਮ ਕਿਸਨੇ ਕੀਤਾ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਦੱਸੋ ਕਿ ਇਹ ਸ਼ੇਰਾਂ ਦਾ ਨਾਈਟ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਪਲ ਤੋਂ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਪਸੰਦ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹੁਣ ਤੁੱਕ ਮੇਰਾ ਸਿਰਲੇਖ - ਦ ਨਾਈਟ ਆਫ਼ ਦ ਵੂਫ਼ੁਲ ਕਾਊਂਟੇਨੈਂਸ - ਬਦਲਿਆ ਜਾਵੇ, ਬਦਲਿਆ ਜਾਵੇ, ਬਦਲਿਆ ਜਾਵੇ, ਅਤੇ ਇਸ ਨਵੇਂ ਵਿੱਚ ਬਦਲਿਆ ਜਾਵੇ। ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ, ਮੈਂ ਸਿਰਫ਼ ਨਾਈਟਸ-ਇਰੰਟ ਦੀ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਪ੍ਰਥਾ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਜੋ ਜਦੋਂ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਸੰਦ ਆਇਆ ਜਾਂ ਜਦੋਂ ਵੀ ਐਜਿਹਾ ਕੋਰਨ ਦਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਅਨੁਕੂਲ ਸੀ, ਆਪਣੇ ਨਾਮ ਬਦਲ ਦਿੰਦੇ ਸਨ।"

ਫਿਰ ਗੱਡੀ ਆਪਣੇ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਚੱਲ ਪਈ, ਅਤੇ ਡੌਨ ਕਿਕਸੋਟ, ਸਾਂਚੋ, ਅਤੇ ਹਰੇ ਕੋਟ ਵਾਲਾ ਆਦਮੀ ਆਪਣੇ ਰਾਹ 'ਤੇ ਚੱਲਦਾ ਰਿਹਾ। ਇਸ ਸਾਰੇ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਡੌਨ ਡਿਏਗੋ ਡੀ ਮਿਰਾਂਡਾ ਨੇ ਇੱਕ ਵੀ ਸ਼ਬਦ ਨਹੀਂ ਬੋਲਿਆ ਸੀ, ਉਹ ਡੌਨ ਕਿਕਸੋਟ ਦੁਆਰਾ ਕਹੀਆਂ ਅਤੇ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਅਤੇ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੁੱਝਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਜੋ ਉਸਦੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਮਝਦਾਰ ਪਾਗਲ ਆਦਮੀ ਸੀ ਜਾਂ ਇੱਕ ਪਾਗਲ ਆਦਮੀ ਜੋ ਸਮਝਦਾਰੀ ਦੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਸੀ। ਨਾਈਟ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਹਿੱਸਾ ਅਜੇ ਉਸਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਇਆ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਜੇ ਉਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਪੜ੍ਹ ਲਿਆ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਉਹ ਡੌਨ ਕਿਕਸੋਟ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਅਤੇ ਕੰਮਾਂ ਤੋਂ ਹੈਰਾਨ ਹੋਣਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਅਤੇ ਹੁਣ ਉਸਦੇ ਪਾਗਲਪਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਨੂੰ ਸਮਝਦਾ। ਪਰ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਇਸ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਕਈ ਵਾਰ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਸਮਝਦਾਰ ਅਤੇ ਕਈ ਵਾਰ ਪਾਗਲ ਸਮਝਦਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਜੋ ਵੀ ਕਿਹਾ ਉਹ ਸਮਝਦਾਰੀ, ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਅਤੇ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਸਦੇ ਸਾਰੇ ਕੰਮ ਘਿਣਾਉਣੇ, ਲਾਪਰਵਾਹ ਅਤੇ ਮੂਰਖਤਾ ਭਰੇ ਸਨ। ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, "ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਪਾਗਲਪਨ ਹੋਰ ਕੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਦਹੀਂ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਆਪਣਾ ਟੋਪ ਪਹਿਨੇ ਅਤੇ ਫਿਰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਯਕੀਨ ਦਿਵਾਏ ਕਿ ਜਾਦੂਗਰ ਉਸਦੇ ਦਿਮਾਗ਼ ਨੂੰ ਪਿਘਲਾ ਰਹੇ ਹਨ? ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਦਲੇਰੀ ਅਤੇ ਮੂਰਖਤਾ ਕੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਆਪਣੀ ਤਾਕਤ ਸ਼ੇਰਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਖੜ੍ਹੀ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ?"

ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਇਸ ਸੁਵੈ-ਬੋਧ ਅਤੇ ਯਾਦਾਂ ਤੋਂ ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਵਾਪਸ ਲਿਆਂਦਾ:

"ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਸਰ ਡੌਨ ਡਿਏਗੋ ਡੀ ਮਿਰਾਂਡਾ, ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਮੈਨੂੰ ਮੂਰਖ ਅਤੇ ਪਾਗਲ ਸਮਝਦੀ ਹੈ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਅਜਿਹਾ ਕਰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਹੈਰਾਨੀ ਹੋਵੇਗੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰੇ ਸਾਰੇ ਕੰਮ ਇਸ ਦਿਸ਼ਾ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਇਸ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਓਨਾ ਪਾਗਲ ਜਾਂ ਮੂਰਖ ਨਹੀਂ ਹਾਂ ਜਿੰਨਾ ਮੈਂ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਇਆ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਕਾਫ਼ੀ ਢੁਕਵਾਂ ਹੈ, ਰਾਜੇ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਪਲਾਜ਼ਾ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ, ਇੱਕ ਬਹਾਦਰ ਨਾਈਟ ਲਈ ਆਪਣੇ ਨੇਜ਼ੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਭਿਆਨਕ ਬਲਦ ਨੂੰ ਸਫਲਤਾਪੂਰਵਕ ਬਰਛਾ ਮਾਰਨਾ। ਕਿਸੇ ਤਿਉਹਾਰਾਂ ਦੇ ਜੋਸਟ 'ਤੇ ਚਮਕਦੇ ਸ਼ਸਤ੍ਰਧਾਰੀ ਨਾਈਟ ਲਈ ਔਰਤਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਖਾੜੇ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਣਾ, ਅਤੇ ਫੌਜੀ ਅਭਿਆਸਾਂ ਜਾਂ ਸੰਬੰਧਿਤ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਨਾਈਟਾਂ ਲਈ ਮਨੋਰੰਜਨ, ਖੁਸ਼ੀ ਅਤੇ - ਜੇ ਮੈਂ ਅਜਿਹਾ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਹਾਂ - ਆਪਣੇ ਰਾਜਕੁਮਾਰਾਂ ਦੇ ਦਰਬਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸਨਮਾਨ ਦੇਣ ਲਈ ਬਰਾਬਰ ਢੁਕਵਾਂ ਹੈ। ਪਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਅਤੇ ਪਰੇ, ਇੱਕ ਨਾਈਟ-ਇਰੰਟ ਲਈ ਖ਼ਤਰਨਾਕ ਸਾਹਸ ਦੀ ਭਾਲ ਵਿੱਚ ਇਕੱਲਿਆਂ ਉਜਾੜ ਭੂਮੀ, ਨਿਰਜਾਤ ਵਾਲੇ ਖੇਤਰਾਂ, ਜੰਗਲਾਂ ਅਤੇ ਪਹਾੜਾਂ ਵਿੱਚ ਘੁੰਮਣਾ ਵਧੇਰੇ ਢੁਕਵਾਂ ਅਤੇ ਉਚਿਤ ਹੈ, ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਅਤੇ ਸਦੀਵੀ ਪ੍ਰਸਿੱਧੀ ਜਿੱਤਣ ਦੇ ਇਕੋ ਇੱਕ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਖੁਸ਼ੀ ਅਤੇ ਸਫਲਤਾਪੂਰਵਕ ਭੇਜਣ ਲਈ ਦ੍ਰਿੜ ਹੈ। ਇਹ ਵਧੇਰੇ ਢੁਕਵਾਂ ਹੈ, ਮੈਂ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ, ਇੱਕ ਲਈ ਕਿਸੇ ਦੂਰ-ਦੁਰਾਡੇ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਧਵਾ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਨਾ ਇੱਕ ਦਰਬਾਰੀ ਨਾਈਟ ਦੇ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮੁਟਿਆਰ ਨਾਲ ਖੇਡਣ ਨਾਲੋਂ। ਹਰੇਕ ਨਾਈਟ ਦੇ ਆਪਣੇ ਖਾਸ ਫਰਜ਼ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਦਰਬਾਰੀ ਨੂੰ ਔਰਤਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਦਿਓ, ਆਪਣੇ ਰਾਜੇ ਦੇ ਦਰਬਾਰ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਲਿਵਰੀ ਨਾਲ ਚਮਕ ਪਾਉਣ ਦਿਓ, ਆਪਣੀ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਮੇਜ਼ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਤੋਂ ਗਰੀਬ ਨਾਈਟਾਂ ਨੂੰ ਭੋਜਨ ਦਿਓ, ਜੁਸਟਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰੇ, ਟੂਰਨਾਮੈਂਟਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਧਾਨਗੀ ਕਰੇ, ਅਤੇ ਇਹ ਦਿਖਾਓ ਕਿ ਉਹ ਨੇਕ, ਉਦਾਰ, ਸ਼ਾਨਦਾਰ, ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧ, ਇੱਕ ਚੰਗਾ ਈਸਾਈ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਨਾਲ ਉਹ ਆਪਣੀਆਂ ਖਾਸ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰੇਗਾ। ਪਰ ਨਾਈਟ-ਇਰੰਟ ਨੂੰ ਧਰਤੀ ਦੇ ਕੋਨਿਆਂ ਦੀ ਭਾਲ ਕਰਨ ਦਿਓ, ਸਭ ਤੋਂ ਗੁੰਝਲਦਾਰ ਭੁਲੇਖਿਆਂ

ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਦਿਓ, ਹਰ ਮੋੜ 'ਤੇ ਅਸੁੱਭਵ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰੋ, ਬੰਜਰ ਮੈਦਾਨਾਂ 'ਤੇ ਮੱਧ-ਗਰਮੀ ਦੇ ਸੂਰਜ ਦੀਆਂ ਬਲਦੀਆਂ ਕਿਰਨਾਂ ਅਤੇ ਕਠੋਰ ਸਰਦੀਆਂ ਦੀਆਂ ਹਵਾਵਾਂ ਅਤੇ ਬਰਫ਼ ਨੂੰ ਸਹਿਣ ਕਰੋ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਸ਼ੇਰਾਂ ਤੋਂ ਡਰੇ ਬਿਨਾਂ, ਰਾਖਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਡਰੇ ਹੋਏ, ਜਾਂ ਅਜਗਰਾਂ ਤੋਂ ਡਰੇ ਬਿਨਾਂ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦਿਓ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹਨਾਂ ਦੀ ਭਾਲ ਕਰਕੇ, ਉਹਨਾਂ ਨਾਲ ਲੜਾਈ ਕਰਕੇ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਜਿੱਤ ਕੇ, ਉਹ ਆਪਣੀਆਂ ਮੁੱਖ ਅਤੇ ਜ਼ਾਇਜ਼ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰੇਗਾ। ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਮੇਰੇ ਹਿੱਸੇ ਆਇਆ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਮੂਹ ਦੇ ਸਮੂਹ ਵਿੱਚ ਗਿਣਾਂ ਨਾਈਟਸ-ਗਲਤ, ਮੈਂ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਵੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਮੇਰੇ ਫਰਜ਼ਾਂ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੈਂ ਹੁਣੇ ਜੋ ਟਕਰਾਅ ਕੀਤਾ ਹੈ ਉਹ ਮੇਰਾ ਹੱਕ ਅਤੇ ਫ਼ਰਜ਼ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਮੂਰਖਤਾ ਦੀ ਸਿਖਰ ਵਜੋਂ ਪਛਾਣਿਆ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਬਹਾਦਰੀ ਦੇ ਅਰਥ ਤੋਂ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣੂ ਹਾਂ - ਇੱਕ ਗੁਣ ਜੋ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਬੁਰਾਈ, ਅਰਥਾਤ, ਕਾਇਰਤਾ ਅਤੇ ਮੂਰਖਤਾ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਸਥਿਤ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਬਹਾਦਰ ਵਿਅਕਤੀ ਲਈ ਕਾਇਰਤਾ ਦੇ ਪੱਧਰ ਤੱਕ ਡੁੱਬਣ ਨਾਲੋਂ ਜਲਦਬਾਜ਼ੀ ਦੇ ਪੱਧਰ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣਾ ਬਿਹਤਰ ਹੈ। ਅਤੇ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਫਜ਼ੂਲ ਲਈ ਕੰਜੂਸ ਨਾਲੋਂ ਉਦਾਰ ਬਣਨਾ ਆਸਾਨ ਹੈ, ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੂਰਖ ਵਿਅਕਤੀ ਲਈ ਕਾਇਰ ਦੇ ਉਸੇ ਪੱਧਰ ਤੱਕ ਵਧਣ ਨਾਲੋਂ ਸੱਚੀ ਬਹਾਦਰੀ ਤੱਕ ਉੱਤਰਨਾ ਆਸਾਨ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਹਸ ਕਰਨ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਸਰ ਡੌਨ ਡਿਏਗੋ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਨੂੰ ਭਰੋਸਾ ਦਿਵਾਉਂਦਾ ਹਾਂ ਕਿ "ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਕਾਰਡ ਨਾਲੋਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਕਾਰਡ ਦੁਆਰਾ ਹਾਰਨਾ ਬਿਹਤਰ ਹੈ", ਅਤੇ 'ਫੁੱਲ੍ਹਾ-ਫੁੱਲ੍ਹਾ-ਫੁੱਲ੍ਹਾ-ਫੁੱਲ੍ਹਾ-ਫੁੱਲ੍ਹਾ-ਫੁੱਲ੍ਹਾ' ਸੁਣਨਾ 'ਫੁੱਲ੍ਹਾ-ਫੁੱਲ੍ਹਾ-ਫੁੱਲ੍ਹਾ-ਫੁੱਲ੍ਹਾ' ਸੁਣਨ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ 'ਫੁੱਲ੍ਹਾ-ਫੁੱਲ੍ਹਾ-ਫੁੱਲ੍ਹਾ-ਫੁੱਲ੍ਹਾ' ਸੁਣਨਾ 'ਫੁੱਲ੍ਹਾ-ਫੁੱਲ੍ਹਾ-ਫੁੱਲ੍ਹਾ-ਫੁੱਲ੍ਹਾ' ਸੁਣਨ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

"ਮੈਨੂੰ ਜ਼ਰੂਰ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਸੈਰ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ," ਡੌਨ ਡਿਏਗੋ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਨੇ ਜੋ ਕੁਝ ਕਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਉਹ ਤਰਕ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਨਾਈਟ-ਇਰੈਂਟਰੀ ਦੇ ਨਿਯਮ ਅਤੇ ਨਿਯਮ ਕਦੇ ਗੁਆਚ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਹ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਦੀ ਛਾਤੀ ਵਿੱਚ ਜਮ੍ਹਾਂ ਅਤੇ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ, ਪਰ ਆਓ ਜਲਦੀ ਕਰੀਏ, ਕਿਉਂਕਿ ਦੇਰ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਪਿੰਡ ਅਤੇ ਘਰ ਪਹੁੰਚਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ, ਜਿੱਥੇ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀਆਂ ਹਾਲੀਆ ਮਿਹਨਤਾਂ ਤੋਂ ਆਰਾਮ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ; ਅਤੇ ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਸਰੀਰਕ ਮਿਹਨਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ, ਉਹ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਸਨ, ਜੋ ਅਕਸਰ ਸਰੀਰ ਦੀ ਥਕਾਵਟ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਦੀਆਂ ਹਨ।"

"ਸਰ ਡੌਨ ਡਿਏਗੋ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਨੂੰ ਇਸ ਮਹਾਨ ਕਿਰਪਾ ਅਤੇ ਦਿਆਲਤਾ ਲਈ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ।" ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਘੋੜਿਆਂ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਉਹ ਦੁਪਹਿਰ ਦੇ ਵਜੇ ਦੇ ਕਰੀਬ, ਡੌਨ ਡਿਏਗੋ ਦੇ ਪਿੰਡ ਅਤੇ ਘਰ ਪਹੁੰਚਣ ਵਿੱਚ ਕਾਮਯਾਬ ਹੋ ਗਏ, ਜਿਸਨੂੰ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਹਰੇ ਕੋਟ ਦਾ ਨਾਈਟ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਸੀ।

ਅਠਾਰਵਾਂ ਅਧਿਆਇ

ਨਾਈਟ ਆਫ਼ ਦ ਗ੍ਰੀਨ ਕੋਟ ਦੇ ਕਿਲ੍ਹੇ, ਜਾਂ ਘਰ ਵਿੱਚ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨਾਲ ਕੀ ਵਾਪਰਿਆ, ਹੋਰ ਅਸਾਧਾਰਨ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ

ਡੌਨ ਕਿਇਕਸੋਟ ਨੇ ਡੌਨ ਡਿਏਗੋ ਡੀ ਮਿਰਾਂਡਾ ਦਾ ਘਰ ਆਮ ਪਿੰਡ ਸ਼ੈਲੀ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਾਲ ਪਾਇਆ, ਜਿਸਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਦੁਆਰ ਉੱਤੇ ਖੁਰਦਰੇ ਪੱਥਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕੋਟ, ਵਿਹੜੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਟੋਰੇਜ ਏਰੀਆ, ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਦੁਆਰ ਦੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਤਹਿਖਾਨਾ, ਅਤੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਥਾਵਾਂ 'ਤੇ ਕਈ ਵੱਡੇ ਜਾਰ ਸਨ, ਜੋ ਕਿ ਟੋਬੋਸੋ ਵਿੱਚ ਬਣਾਏ ਗਏ ਸਨ, ਨੇ ਨਾਈਟ ਦੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਜਾਦੂਈ ਅਤੇ ਬਦਲੀ ਹੋਈ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਦੀਆਂ ਯਾਦਾਂ ਨੂੰ ਤਾਜ਼ਾ ਕੀਤਾ। ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਉਹ ਕੀ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਾਂ ਮੌਜੂਦ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਵਿਚਾਰ ਨਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਹਉਕਾ ਭਰਿਆ ਅਤੇ ਕਿਹਾ:

“ਹੇ ਖਜ਼ਾਨੇ, ਕਦੇ ਮੇਰਾ ਦਿਲਾਸਾ ਅਤੇ ਰਾਹਤ,
ਭਾਵੇਂ ਅਜੇ ਵੀ ਪ੍ਰਸੰਨ ਸੀ, ਹੁਣ ਦੁੱਖ ਨਾਲ਼ ਖੋਜਿਆ ਗਿਆ![1]
ਹੁਏ ਟੋਬੋਸੋ ਦੇ ਘੜੇ, ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਮੇਰੀ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਕੁੜੱਤਣ ਦੇ ਮਿੱਠੇ ਖਜ਼ਾਨਿਆਂ ਦੀ ਕਿਵੇਂ ਯਾਦ ਦਿਵਾਉਂਦੇ ਹੋ!”

ਇਹ ਗੱਲ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਕਵੀ, ਡੌਨ ਡਿਏਗੋ ਦੇ ਪੁੱਤਰ, ਨੇ ਸੁਣੀ, ਜੋ ਆਪਣੀ ਮਾਂ ਨਾਲ਼ ਉਸਦਾ ਸਵਾਗਤ ਕਰਨ ਲਈ ਬਾਹਰ ਆਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਮਾਂ ਅਤੇ ਪੁੱਤਰ ਦੋਵੇਂ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੀ ਅਜੀਬ ਸ਼ਖਸੀਅਤ ਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਹੈਰਾਨ ਰਹਿ ਗਏ, ਜੋ ਰੋਸੀਨੈਂਟ ਤੋਂ ਉਤਰਿਆ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਹੀ ਦਿਆਲੂਤਾ ਨਾਲ਼ ਉਸਦਾ ਹੱਥ ਚੁੰਮਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਮੰਗੀ, ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਡੌਨ ਡਿਏਗੋ ਨੇ ਕਿਹਾ,

"ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ, ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਆਪਣੀ ਰਵਾਇਤੀ ਮਹਿਮਾਨਨਿਵਾਜ਼ੀ ਨਾਲ਼ ਸਵਾਗਤ ਕਰੋ ਸ਼ਰ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਆਫ਼ ਲਾ ਮੰਚਾ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦੇਖਦੇ ਹੋ, ਇੱਕ ਨਾਈਟ-ਇਰੈਂਟ ਅਤੇ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਬਹਾਦਰ ਅਤੇ ਬੁੱਧੀਮਾਨ।"

ਉਹ ਔਰਤ, ਜਿਸਦਾ ਨਾਮ ਡੋਨਾ ਕ੍ਰਿਸਟੀਨਾ ਸੀ, ਨੇ ਉਸਦਾ ਸਵਾਗਤ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਨਿੱਘ ਦੇ ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਨਾਲ਼ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਸਮਝਦਾਰੀ, ਸਮਝਦਾਰੀ ਵਾਲੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਸ਼ਿਰਮਿੰਦਗੀ ਨਾਲ਼ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ। ਉਸਨੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਪ੍ਰਤੀ ਲਗਭਗ ਉਹੀ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀਆਂ, ਜਿਸਨੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੂੰ ਬੋਲਦੇ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਬੁੱਧੀਮਾਨ ਅਤੇ ਸਮਝਦਾਰ ਆਦਮੀ ਸਮਝਿਆ।

ਇੱਥੇ ਲੇਖਕ ਸਾਨੂੰ ਡੌਨ ਡਿਏਗੋ ਦੇ ਘਰ ਦਾ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਵਰਣਨ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਰਾਹੀਂ ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਇੱਕ ਅਮੀਰ ਪੇਂਡੂ ਸੱਜਣ ਦੇ ਘਰ ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਪੂਰ ਇਸ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਅਨੁਵਾਦਕ ਨੇ ਇਹਨਾਂ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵੇਰਵਿਆਂ ਨੂੰ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਮੁੱਖ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ਼ ਸੰਬੰਧਿਤ ਨਾ ਸਮਝ ਕੇ ਛੱਡਣਾ ਬਿਹਤਰ ਸਮਝਿਆ, ਜਿਸਦੀ ਤਾਕਤ ਥਕਾਵਟ ਭਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਦੀ ਬਜਾਏ ਸੱਚਾਈ ਪ੍ਰਤੀ ਇਸਦੀ ਪਾਲਣਾ ਵਿੱਚ ਹੈ।

ਉਹ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੂੰ ਇੱਕ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਲੈ ਗਏ, ਜਿੱਥੇ ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਦੇ ਕਵਚ ਉਤਾਰ ਦਿੱਤੇ, ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੇ ਵਾਲੂਨ ਬ੍ਰੀਚ ਅਤੇ ਚਾਮੋਇਸ-ਸਕਿਨ ਵੈਸਟ ਵਿੱਚ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ, ਦੋਵੇਂ ਉਸਦੇ ਕਵਚ 'ਤੇ ਜੰਗਾਲ ਨਾਲ਼ ਗੰਦੇ ਹੋ ਗਏ ਸਨ। ਉਸਨੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਸ਼ੈਲੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਾਦਾ, ਬਿਨਾਂ ਸਟਾਰਚ ਵਾਲਾ ਵੈਨ ਡਾਈਕ ਕਾਲਰ, ਖੱਜੂਰ ਦੇ ਰੰਗ ਦੀਆਂ ਲੈਗਿੰਗਾਂ, ਪਾਲਿਸ਼ ਕੀਤੇ ਜੁੱਤੇ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਬਰੀਕ ਤਲਵਾਰ ਜੋ ਸੀਲ-ਸਕਿਨ ਮੇਢੇ ਦੇ ਪੱਟੇ ਨਾਲ਼ ਜੁੜੀ ਹੋਈ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਵਿਆਪਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕਈ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਗੁਰਦੇ ਦੀ ਬਿਮਾਰੀ ਤੋਂ ਪੀੜਤ ਸੀ; ਅਤੇ ਇਸ ਸਭ ਦੇ ਨਾਲ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਮਹਿੰਗਾ ਸਲੇਟੀ ਚੋਗਾ ਪਾਇਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਸਿਰ ਅਤੇ ਚਿਹਰੇ ਨੂੰ ਪੰਜ ਜਾਂ ਛੇ ਬੋਸੀਨ ਪਾਣੀ ਨਾਲ਼ ਧੋਤਾ - ਬੋਸੀਨਾਂ ਦੀ ਸਹੀ ਗਿਣਤੀ ਕਿਸੇ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਸੀ - ਪਾਣੀ ਦਾ ਰੰਗ ਮੁੱਕੀ ਦਾ ਬਣਿਆ ਰਿਹਾ, ਸਾਂਚੋ ਦੀ ਭੁੱਖ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਨਰਕ ਵਾਲੀ ਦਹੀਂ ਖਰੀਦਣ ਕਾਰਨ ਜਿਸਨੇ ਉਸਦੇ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਇੰਨਾ ਚਿੜਾ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਪਣੀ ਸਾਰੀ ਸੁਜਾਵਟ ਵਿੱਚ ਸਜਿਆ ਹੋਇਆ, ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਜੋਸ਼ ਅਤੇ ਸ਼ਾਨ ਨਾਲ਼ ਨਾਲ਼ ਵਾਲੇ ਹਾਲ ਵਿੱਚ ਚੁਲਾ ਗਿਆ, ਜਿੱਥੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਉਸਦਾ ਮਨੋਰੰਜਨ ਕਰਨ ਲਈ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਕਿ ਰਾਤ ਦਾ ਖਾਣਾ

ਤਿਆਰ ਹੋ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਅੱਜਕੱਲ੍ਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮਹਿਮਾਨ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਅੱਗੇ ਡੇਨਾ ਕ੍ਰਿਸਟੀਨਾ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਘਰ ਦੇ ਮਹਿਮਾਨਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਦਿਆਲੂ ਮੇਜ਼ਬਾਨ ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ ਨਿਭਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਜਦੋਂ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਆਪਣਾ ਕਵਚ ਉਤਾਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਡੌਨ ਲੋਰੇਂਜ਼ੋ - ਇਹ ਡੌਨ ਡਿਏਗੋ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਦਾ ਨਾਮ ਸੀ - ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਕਹਿਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਮਿਲਿਆ:

"ਸ਼ੀਮਾਨ ਜੀ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਸੱਜਣ ਦਾ ਕੀ ਕਰੀਏ ਜਿਸਨੂੰ ਤੁਹਾਡੀ ਕ੍ਰਿਰਪਾ ਘਰ ਲੈ ਆਈ ਹੈ? ਮੈਂ ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਮਾਂ ਉਸਦੀ ਦਿੱਖ, ਉਸਦੇ ਨਾਮ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਦਾਅਵੇ ਤੋਂ ਉਲਝਣ ਵਿੱਚ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਨਾਈਟ-ਇਰੈਂਟ ਹੈ।"

"ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕ੍ਰਿ ਤੈਨੂੰ ਕੀ ਦੱਸਾਂ, ਮੇਰੇ ਪੁੱਤਰ," ਡੌਨ ਡਿਏਗੋ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਂ ਸਿਰਫ਼ ਇਹੀ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀਆਂ ਕੁਝ ਸਭ ਤੋਂ ਪਾਗਲਪੰਤੀ ਵਾਲੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਕਰਦੇ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਪਰ ਉਸਨੂੰ ਅੰਜਿਹੀਆਂ ਬੁਧੀਮਾਨ ਗੱਲਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਉਸਦੇ ਕੰਮਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਝੂਠ ਬੋਲਦੀਆਂ ਹਨ। ਉਸ ਨਾਲ ਖੁਦ ਗੱਲ ਕਰੋ ਅਤੇ ਪਤਾ ਲਗਾਓ ਕਿ ਉਹ ਕਿੰਨਾ ਜਾਣਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਚਲਾਕ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰੋ ਕ੍ਰਿ ਉਸਦੀ ਬੁੱਧੀ ਜਾਂ ਉਸਦੀ ਮੂਰਖਤਾ ਦਾ ਹੱਥ ਉੱਪਰ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸਮਝਦਾਰ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਪਾਗਲ ਹੈ।"

ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ, ਡੌਨ ਲੋਰੇਂਜ਼ੋ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦਾ ਮਨੋਰੰਜਨ ਕਰਨ ਲਈ ਚਲਾ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਇਹ ਜੋੜਾ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਵਿਸ਼ਿਆਂ 'ਤੇ ਚਰਚਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਡੌਨ ਲੋਰੇਂਜ਼ੋ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੀ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ:

"ਤੁਹਾਡੇ ਪਿਤਾ, ਸਰ ਡੌਨ ਡਿਏਗੋ ਡੀ ਮਿਰਾਂਡਾ, ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡੀ ਕ੍ਰਿਰਪਾ ਦੀਆਂ ਦੁਰਲੱਭ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਤੇਜ਼ ਬੁਧੀ ਬਾਰੇ ਦੱਸਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ, ਇਸ ਤੱਥ ਬਾਰੇ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਮਹਾਨ ਕਵੀ ਹੋ।"

"ਇੱਕ ਕਵੀ, ਸ਼ਾਇਦ," ਡੌਨ ਲੋਰੇਂਜ਼ੋ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਪਰ ਇੱਕ ਮਹਾਨ ਕਵੀ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੀ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਪਵੇਗਾ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਕਵਿਤਾ ਦਾ ਬਹੁਤ ਸ਼ੌਕ ਹੈ ਅਤੇ ਚੰਗੇ ਕਵੀਆਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨ ਦਾ, ਪਰ ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਮਹਾਨ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਜੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ।"

"ਤੁਹਾਡੀ ਨਿਮਰਤਾ ਕਾਬਿਲ-ਏ-ਤਾਰੀਫ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿਉਂਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਕਵੀ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਹੰਕਾਰੀ ਨਾ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਧਰਤੀ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਕਵੀ ਨਾ ਸਮਝੇ।"

"ਕਿਉਂਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਨਿਯਮ ਅਪਵਾਦ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ," ਡੌਨ ਲੋਰੇਂਜ਼ੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿਤੇ ਨਾ ਕਿਤੇ ਕੋਈ ਅਜਿਹਾ ਜ਼ਰੂਰ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਹੈ ਪਰ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਸੋਚਦਾ।"

"ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਹਨ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਪਰ ਕੀ ਮੈਂ ਪੁੱਛ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਸਮੇਂ ਕਿਹੜੀਆਂ ਆਇਤਾਂ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਤੁਸੀਂ ਕੁਝ ਚਿੰਤਤ ਅਤੇ ਵਿਅਸਤ ਹੋ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਨੇਕ ਪਿਤਾ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਹੈ? ਜੇ ਇਹ ਕੁਝ ਗਲੋਸ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਕਲਾ ਨਾਲ ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਜਾਣ-ਪਛਾਣ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਸੁਣ ਕੇ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਜੇ ਇਹ ਸਾਹਿਤਕ ਮੁਕਾਬਲੇ ਲਈ ਹੈ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੂਜਾ ਸਥਾਨ ਜਿੱਤਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਪਹਿਲਾ ਹਮੇਸ਼ਾ ਪੱਖਪਾਤ ਜਾਂ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਉੱਚ ਦਰਜੇ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਦੂਜਾ ਸਥਾਨ ਅਸਲ ਯੋਗਤਾ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਤੀਜਾ ਸਥਾਨ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਦੂਜਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਹਿਸਾਬ ਨਾਲ ਪਹਿਲਾ ਸਥਾਨ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀਆਂ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਾਣ ਵਾਲੀਆਂ ਅਕਾਦਮਿਕ ਡਿਗਰੀਆਂ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਤੀਜਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਫਿਰ ਵੀ, ਪਹਿਲੇ ਸਥਾਨ ਦਾ ਖਿਤਾਬ ਕਾਫ਼ੀ ਮਾਣ ਰੱਖਦਾ ਹੈ।"

"ਹੁਣ ਤੱਕ," ਡੌਨ ਲੋਰੇਂਜ਼ੋ ਨੇ ਸੋਚਿਆ, "ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਾਗਲ ਨਹੀਂ ਸਮਝ ਸਕਦਾ, ਪਰ ਅਸੀਂ ਦੇਖਾਂਗੇ"; ਉਸਨੇ ਫਿਰ ਕਿਹਾ:

"ਇਹ ਮੇਰੀ ਸਮਝ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਕ੍ਰਿਰਪਾ ਨੇ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਾਈ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਅਤੇ, ਜੇ ਅਜਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਕਿਹੜੇ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਾਈ ਕੀਤੀ ਹੈ?"

"ਨਾਈਟ-ਇਰੈਂਟਰੀ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਜੋ ਕਿ ਕਵਿਤਾ ਜਿੰਨਾ ਹੀ ਉੱਤਮ ਹੈ ਅਤੇ ਸ਼ਾਇਦ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਵੀ ਵੱਧੀਆ ਹੈ।"

"ਮੈਂ ਉਸ ਵਿਗਿਆਨ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਨਹੀਂ ਹਾਂ," ਡੌਨ ਲੋਰੇਂਜ਼ੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਜੋ ਹੁਣ ਤੱਕ ਮੇਰੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਇਆ।"

"ਇਹ ਇੱਕ ਵਿਗਿਆਨ ਹੈ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਜੋ ਧਰਤੀ ਦੇ ਸਾਰੇ ਵਿਗਿਆਨਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਅੰਦਰ ਘੇਰ ਲੈਂਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਕਾਰਨ ਕਿ ਜੋ ਕੋਈ ਵੀ ਇਸਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਉਸਨੂੰ ਨਿਆਂ ਸ਼ਾਸਤਰ ਦਾ ਮਾਹਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਵੰਡ ਅਤੇ ਵਟਾਂਦਰਾਤਮਕ ਨਿਆਂ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਹਰੇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਉਹ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕੇ ਜੋ ਉਸਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਿਆਂਪੂਰਨ ਹੈ। ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਧਰਮ ਸ਼ਾਸਤਰੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਈਸਾਈ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਅਤੇ ਸਟੀਕ ਵੇਰਵਾ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਮੰਨਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਡਾਕਟਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਜੜ੍ਹੀ-ਬੂਟੀਆਂ ਦਾ ਮਾਹਰ, ਇਹ ਪਛਾਣਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਜਾੜ ਉਜਾੜ ਵਿੱਚ ਕਿਹੜੀਆਂ ਜੜ੍ਹੀਆਂ ਬੂਟੀਆਂ ਵਿੱਚ ਜ਼ਖ਼ਮਾਂ ਨੂੰ ਚੰਗਾ ਕਰਨ ਦਾ ਗੁਣ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਨਾਈਟ-ਇਰੈਂਟ ਨੂੰ ਹਰ ਮੋੜ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨੂੰ ਚੰਗਾ ਕਰੋਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਜੋਤਸ਼ੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਤਾਰਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਪਤਾ ਲਗਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰਾਤ ਦੇ ਕਿੰਨੇ ਘੰਟੇ ਬੀਤ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਕਿਸ ਮਾਹੌਲ ਜਾਂ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਉਸਨੂੰ ਗਣਿਤ ਵਿਚ ਜਾਣੂ ਕਾਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੂੰ ਹਰ ਕਦਮ 'ਤੇ ਇਸਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੋਏਗੀ। ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਇਹ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਸਾਰੇ ਮੁੱਖ ਅਤੇ ਧਰਮ ਸ਼ਾਸਤਰੀ ਗੁਣਾਂ ਨਾਲ ਸ਼ਿੰਗਾਰਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਘੱਟ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵੱਲ ਮੁੜਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿਓ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਿਕੋਲਸ, ਜਾਂ ਨਿਕੋਲੋਓ, ਜਿੰਨਾ ਚੰਗਾ ਤੈਰਾਕ ਸੀ, ਉਹ ਘੋੜੇ ਨੂੰ ਜੁੱਤੀ ਮਾਰਨ ਅਤੇ ਕਾਠੀ ਅਤੇ ਲਗਾਮ ਦੀ ਮੁਰੰਮਤ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਪਿਛਲੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਵਾਪਸ ਜਾਣ ਲਈ, ਉਸਨੂੰ ਪੁਰਮਾਤਮਾ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਅੱਗਤ ਪ੍ਰਤੀ ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ੁੱਧ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਆਪਣੇ ਬਚਨ ਪ੍ਰਤੀ ਸੱਚਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਆਪਣੇ ਕੰਮਾਂ ਵਿਚ ਉਦਾਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਆਪਣੇ ਕੰਮਾਂ ਵਿਚ ਬਹਾਦਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਆਪਣੀਆਂ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਵਿੱਚ ਸਹਿਣਸ਼ੀਲ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਲੋੜਵੰਦਾਂ ਲਈ ਦਾਨੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿਚ, ਸੱਚ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਇਸਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰਨ ਲਈ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੀ ਜਾਨ ਵੀ ਦੇਣੀ ਪਵੇ। ਇੱਕ ਚੰਗਾ ਨਾਈਟ-ਇਰੈਂਟ ਇਹਨਾਂ ਸਾਰੇ ਗੁਣਾਂ ਤੋਂ ਬਣਿਆ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਵੱਡੇ ਅਤੇ ਛੋਟੇ ਦੋਵੇਂ। ਇਸ ਲਈ, ਸਰ ਡੌਨ ਲੋਰੇਂਜ਼ੋ, ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਨਿਰਣਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਕੀ ਇੱਕ ਨਾਈਟ ਕੋਲ ਜੋ ਵਿਗਿਆਨ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਇਸਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਉਹ ਬੇਕਾਰ ਹੈ ਜਾਂ ਕੀ ਇਸਦੀ ਬਰਾਬਰੀ ਸਕੂਲਾਂ ਜਾਂ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀਆਂ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਾਏ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।"

"ਜੇ ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ," ਡੌਨ ਲੋਰੇਂਜ਼ੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਪਵੇਗਾ ਕਿ ਵਿਗਿਆਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਤੋਂ ਪਰੇ ਹੈ।"

"ਜੇ ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ!" ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਮੇਰਾ ਮਤਲਬ ਹੈ," ਡੌਨ ਲੋਰੇਂਜ਼ੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਨੂੰ ਸ਼ੱਕ ਹੈ ਕਿ ਕਦੇ ਵੀ ਨਾਈਟ-ਇਰੰਟ ਹੋਏ ਹਨ, ਜਾਂ ਅਜੇ ਵੀ ਹਨ, ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਅਜਿਹੇ ਗੁਣਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਲੜੀ ਸੀ।"

"ਜੋ ਮੈਂ ਕਹਿਣ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਕਈ ਵਾਰ ਕਿਹਾ ਹੈ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। "ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਨਾਈਟਸ-ਇਰੰਟ ਕਦੇ ਵੀ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਸਨ, ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਕਦੇ ਤੱਕ ਕਿਸੇ ਚਮਤਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਸਵਰਗ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਉਂਦਾ ਕਿ ਉਹ ਸੱਚਮੁੱਚ ਮੌਜੂਦ ਸਨ ਅਤੇ ਅਜੇ ਵੀ ਹਨ, ਇਸ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰੋਨ ਦੀ ਕੋਈ ਵੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਵਿਅਰਥ ਹੋਵੇਗੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤਜਰਬੇ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਈ ਮੌਕਿਆਂ 'ਤੇ ਦਿਖਾਇਆ ਹੈ। ਪਰ ਮੈਂ ਇੱਥੇ ਤੁਹਾਡੇ ਗਲਤ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ ਕੱਢਾਂਗਾ, ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਸਾਂਝਾ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਮੇਰਾ ਇਰਾਦਾ ਸਵਰਗ ਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕਰਨਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਮਾਨ ਕਰੇ ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦਿਖਾਵੇ ਕਿ ਪੁਰਾਣੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਨਾਈਟਸ-ਇਰੰਟ ਦੁਨੀਆਂ ਲਈ ਕਿੰਨੇ ਲਾਭਦਾਇਕ ਅਤੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਨ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਉਹ ਅਜੇ ਵੀ ਫੈਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦੇ ਤਾਂ ਅੱਜ ਉਹ ਕਿੰਨੇ ਲਾਭਦਾਇਕ ਹੁੰਦੇ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੌਜੂਦਾ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਲੋਕਾਂ ਦੇ

ਅਪਰਾਧਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਆਲਸ, ਆਲਸ, ਪੇਟੂਪਨ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ੀ-ਖੁਸ਼ੀ ਦਿਨ-ਰਾਤ ਰਾਜ ਕਰਦੇ ਹਨ।"

"ਸਾਡੇ ਮਹਿਮਾਨ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਪਰਚੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਹੈ," ਡੌਨ ਲੋਰੇਂਜ਼ੋ ਨੇ ਇਸ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, "ਪਰ ਇਸ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਉਹ ਇੱਕ ਬਿਲਕੁਲ ਪਾਗਲ ਆਦਮੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਨਾ ਪਛਾਣਨਾ ਬਹੁਤ ਮੂਰਖਤਾ ਭਰਿਆ ਹੋਵੇਗਾ।"

ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਗੱਲਬਾਤ ਸਮਾਪਤ ਕੀਤੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰਾਤ ਦੇ ਖਾਣੇ ਲਈ ਬੁਲਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਡੌਨ ਡਿਏਗੋ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਹਿਮਾਨ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਬਾਰੇ ਕੀ ਖੋਜ ਸਕਿਆ ਹੈ; ਜਿਸਦਾ ਉਸਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ:

"ਧਰਤੀ ਦੇ ਸਾਰੇ ਡਾਕਟਰ ਅਤੇ ਗ੍ਰੰਥੀ ਉਸ ਦੀਆਂ ਅਸੰਗਤ ਲਿਖਤਾਂ ਦਾ ਮਤਲਬ ਨਹੀਂ ਸਮਝ ਸਕੇ। ਉਹ ਰੁਕ-ਰੁਕ ਕੇ ਪਾਗਲ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਸਪੱਸ਼ਟਤਾ ਦੇ ਅੰਤਰਾਲਾਂ ਨਾਲ।"

ਉਹ ਰਾਤ ਦੇ ਖਾਣੇ ਲਈ ਅੰਦਰ ਗਏ, ਅਤੇ ਖਾਣਾ ਬਿਲਕੁਲ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਡੌਨ ਡਿਏਗੋ ਨੇ ਸੜਕ 'ਤੇ ਦੱਸਿਆ ਸੀ: ਬੇਦਾਗ਼, ਭਰਪੂਰ, ਅਤੇ ਸੁਆਦੀ, ਪਰ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਖੁਸ਼ੀ ਉਸ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਚੁੱਪ ਦੀ ਸੀ ਜੋ ਪੂਰੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਕਰਦੀ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਕਾਰਥੂਸੀਅਨ ਮੱਠ ਦੀ ਯਾਦ ਦਿਵਾਉਂਦੀ ਸੀ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਮੇਜ਼ ਸਾਫ਼ ਹੋ ਗਿਆ, ਗ੍ਰੀਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੱਥਾਂ 'ਤੇ ਪਾਣੀ ਡੋਲ੍ਹ ਦਿੱਤਾ, ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਡੌਨ ਲੋਰੇਂਜ਼ੋ ਨੂੰ ਸੰਖੇਪ ਮੁਕਾਬਲੇ ਲਈ ਆਪਣੀਆਂ ਆਇਤਾਂ ਸੁਣਾਉਣ ਲਈ ਦਿਲੋਂ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ; ਜਿਸਦਾ ਉਸਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ:

"ਅਜਿਹਾ ਨਾ ਹੋਵੇ ਕਿ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਵੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਜਾਪਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜਦੋਂ ਆਪਣੀਆਂ ਕਵਿਤਾਵਾਂ ਸੁਣਾਉਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਜਾਂ, ਨਾ ਪੁੱਛੇ ਜਾਣ 'ਤੇ, ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬੋਲਦੇ ਹਨ, ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਗਲੇਸ ਸੁਣਾਵਾਂਗਾ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਮੈਨੂੰ ਕਿਸੇ ਇਨਾਮ ਦੀ ਉਮੀਦ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਆਪਣੇ ਦਿਮਾਗ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਲਈ ਰਚਿਆ ਹੈ।"

ਜਿਸ ਦਾ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ:

"ਇੱਕ ਬੁੱਧੀਮਾਨ ਆਦਮੀ - ਮੇਰਾ ਇੱਕ ਦੋਸਤ - ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਸੀ ਕਿ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਕਾਵਿਕ ਗਲੋਸ ਲਿਖਣ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਸਮਾਂ ਬਰਬਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਗਲੋਸ ਕਦੇ ਵੀ ਮੂਲ ਪਾਠ ਦੇ ਨੇੜੇ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਅਕਸਰ ਗਲੋਸ ਕੀਤੇ ਜਾ ਰਹੇ ਟੈਕਸਟ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇਰਾਦੇ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਭਟਕ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਗਲੋਸਿੰਗ ਦੇ ਨਿਯਮ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸੀਮਿਤ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਸਵਾਲਾਂ, ਕੁਝ ਖਾਸ ਕਿਸਮਾਂ ਦੇ ਵਾਕਾਂਸ਼ਾਂ, ਕਿਰਿਆਵਾਂ ਦੇ ਨਾਂਵਾਂ ਵਿੱਚ ਪਰਿਵਰਤਨ, ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲੀਆਂ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੋਰ ਉਲੰਘਣਾ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ ਹਨ; ਅਤੇ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਹ ਗਲੋਸ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੇ ਹੱਥ ਬੰਨ੍ਹਦੇ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਬੇਸ਼ੱਕ ਜਾਣਦੀ ਹੈ।"

"ਸੱਚ ਤਾਂ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸਰ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ," ਡੌਨ ਲੋਰੇਂਜ਼ੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਨੂੰ ਕੁਝ ਗਲਤੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਫੜਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਪਰ ਮੈਂ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੀਆਂ ਉਂਗਲਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਈਲ ਵਾਂਗ ਖਿਸਕਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ।"

"ਮੈਨੂੰ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਆ ਰਿਹਾ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਕੀ ਕਹਿ ਰਹੀ ਹੈ ਜਾਂ 'ਆਪਣੀਆਂ ਉਂਗਲਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਫਿਸਲਣ' ਤੋਂ ਤੁਹਾਡਾ ਕੀ ਭਾਵ ਹੈ।"

"ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਸਮਝਾਵਾਂਗਾ, ਪਰ ਹੁਣ ਲਈ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਮੈਂ ਮੂਲ ਆਇਤਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਬਦਾਵਲੀ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹਾਂ, ਜੋ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹਨ:

ਟੈਕਸਟ

ਕੀ ਮੈਨੂੰ ਵਿਛੜੀ ਖੁਸ਼ੀ ਯਾਦ ਆ ਸਕਦੀ ਹੈ
ਭਾਵੇਂ ਵੱਡੇ ਲਾਭ ਦੀਆਂ ਉਮੀਦਾਂ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀ ਸੀ,
ਜਾਂ ਹੁਣ ਭਵਿੱਖ ਦੇ ਘੰਟੇ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ
ਇਹ ਮੇਰੇ ਮੌਜੂਦਾ ਦਰਦ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰੇਗਾ।

ਪੈਰਾਫ੍ਰੇਜ਼

ਕਿਸਮਤ ਦੇ ਸਾਰੇ ਆਸ਼ੀਰਵਾਦ ਅਲੋਪ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ,
ਉਹ ਹਵਾ ਵਾਂਗੂ ਚੰਚਲ ਹੈ;
ਅਤੇ ਹੁਣ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਓਨਾ ਹੀ ਗੰਭੀਰ ਪਾਉਂਦਾ ਹਾਂ
ਜਿਵੇਂ ਮੈਂ ਇੱਕ ਵਾਰ ਸੋਚਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਵਰਗੀ ਹੈ।
ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਮੇਂ ਦੀਆਂ ਖੁਸ਼ੀਆਂ ਕਿੰਨੀ ਜਲਦੀ ਲੰਘ ਗਈਆਂ!
ਲੰਬੇ ਦੁੱਖ ਕਿੰਨੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ!
ਅਚੱਲ ਦੇਵੀ, ਤੇਰੀ ਜਲ੍ਹਦੀ ਵਿੱਚ,
ਆਪਣੇ ਝੁਕਦੇ ਨੌਕਰ ਨੂੰ ਤਬਾਹ ਨਾ ਕਰ;
ਮੈਂ ਕਦੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਗਾ, ਪਰ ਆਪਣੀ ਕਿਸਮਤ ਨੂੰ ਅਸੀਸ ਦੇਵਾਂਗਾ,
ਕੀ ਮੈਂ ਵਿਛੜੀ ਖੁਸ਼ੀ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ?
ਤੇਰੇ ਸਾਰੇ ਤੋਹਫ਼ਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ, ਮੈਂ ਇਹੀ ਮੰਗਦਾ ਹਾਂ,
ਸਾਰੀ ਮਨੁੱਖਤਾ ਨੂੰ ਹੋਰ ਵੀ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਦੇ,
ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਦੁਗਣੇ ਅਨੰਦ ਨਾਲ ਭਰ ਦਿਓ,
ਪਰ ਸਿਰਫ਼ ਮੇਰੀ ਬਹਾਲੀ।
ਇੱਕ ਵਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਖੁਸ਼ੀ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਨਾਲ,
ਮੈਂ ਹੁਣ ਓਨਾ ਹੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਜਿੰਨਾ ਮੈਨੂੰ ਬਖਸ਼ਿਸ਼ ਹੋਈ ਸੀ:
ਓ, ਕੀ ਮਨਮੋਹਕ ਘੰਟੇ ਵਾਪਸ ਆਉਣਗੇ,
ਮੈਂ ਕਿੰਨਾ ਖੁਸ਼ ਰਹਿੰਦਾ, ਕਿੰਨਾ ਦਰਦ ਤੋਂ ਮੁਕਤ!
ਮੈਂ ਕਦੇ ਵੀ ਦੁਖੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਮੈਂ ਕਦੇ ਵੀ ਸੋਗ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ,
ਭਾਵੇਂ ਵੱਡੇ ਲੁੱਭ ਦੀਆਂ ਉਮੀਦਾਂ ਨੂੰ ਰੋਕਿਆ ਹੋਵੇ।
ਪਰ ਉਹ, ਮੈਂ ਜੋ ਅਸੀਸ ਮੰਗਦਾ ਹਾਂ ਉਹ ਕਿਸਮਤ ਖੁਦ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦੀ;
ਕਿਉਂਕਿ ਸਮਾਂ ਬੀਤ ਗਿਆ ਹੈ, ਹੁਣ ਕੋਈ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ,
ਕੋਈ ਵੀ ਸ਼ਕਤੀ ਇਸਨੂੰ ਜੀਉਂਦਾ ਨਹੀਂ ਰੱਖ ਸਕਦੀ।
ਸਾਡੇ ਦਿਨ ਜਲਦੀ ਹੀ ਸੋਚ ਵਿੱਚ ਅਲੋਪ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਸੋਚ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕੋਈ ਹੋਂਦ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੀ।
ਜੋ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ ਸੀ ਉਹ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਖਤਮ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ;
ਵਿਅਰਥ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਦੇ ਵਾਰ ਜਵਾਨੀ ਦਾ ਆਨੰਦ ਮਾਣਾਂਗੇ,
ਵਿਅਰਥ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਭੂਤਕਾਲ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਾਂਗੇ,
ਜਾਂ ਹੁਣ ਭਵਿੱਖ ਦੇ ਘੰਟੇ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ।
ਉਮੀਦ ਨਾਲ ਧੋਖਾ ਖਾ ਕੇ ਅਤੇ ਡਰ ਨਾਲ ਭਰੇ ਹੋਏ,
ਹੁਣ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਖੁਸ਼ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦੀ;
ਫਿਰ ਮੈਂ ਇਸਦੇ ਤਸੀਹੇ ਹੋਰ ਨਹੀਂ ਸਹਿਵਾਂਗਾ
ਕਿਉਂਕਿ ਮੌਤ ਇੰਨੀ ਜਲਦੀ ਆਰਾਮ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ।
ਇਸ ਘੜੀ ਮੈਂ ਮਰ ਜਾਵਾਂਗਾ—ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਰੁਕਣ ਦਿਓ—
ਇੱਕ ਵਧਦਾ ਸ਼ੱਕ ਮੇਰੀ ਹਿੰਮਤ ਨੂੰ ਹੈਰਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ।
ਸਹਾਇਤਾ ਕਰੋ, ਤੁਸੀਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਜੋ ਮੇਰੀ ਕਿਸਮਤ 'ਤੇ ਰਾਜ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ,
ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਿਓ, ਮੇਰੇ ਗੁੱਸੇ ਨੂੰ ਕਾਬੂ ਕਰੋ,
ਮੇਰੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਯਕੀਨ ਦਿਵਾਓ ਕਿ ਅੱਜ ਵੀ ਇੱਕ ਅਵਸਥਾ ਹੈ
ਜੋ ਮੇਰੇ ਮੌਜੂਦਾ ਦਰਦ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰੇਗੀ।"

ਜਦੋਂ ਡੌਨ ਲੋਰੇਂਜ਼ੋ ਨੇ ਆਪਣਾ ਗੀਤ ਸੁਣਾਇਆ, ਤਾਂ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋ ਗਿਆ ਅਤੇ ਡੌਨ ਲੋਰੇਂਜ਼ੋ ਦਾ ਸੱਜਾ ਹੱਥ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਲੈ ਲਿਆ ਅਤੇ ਇੱਕ ਚੀਕ ਵਰਗੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ:

"ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਪਵਿੱਤਰ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਦੀ, ਹੇ ਉੱਤਮ ਨੌਜਵਾਨੋ, ਤੁਸੀਂ ਦੁਨੀਆ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਕਵੀ ਹੋ ਅਤੇ ਲੌਰੇਲ ਨਾਲ ਤਾਜ ਪਹਿਨਣ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋ, ਸਾਈਪ੍ਰਸ ਜਾਂ ਗਾਏਟਾ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇੱਕ ਕਵੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ - ਅਤੇ ਰੱਬ ਉਸਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰੇ - ਪਰ ਐਥਨਜ਼ ਦੀਆਂ ਅਕੈਡਮੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਜੇ ਉਹ ਅਜੇ ਵੀ ਮੌਜੂਦ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਜੋ ਅੱਜ ਪੈਰਿਸ, ਬੋਲੋਨਾ

ਅਤੇ ਸਲਾਮਾਂਕਾ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਹਨ! ਹੇ ਉੱਤਮ ਨੌਜਵਾਨ, ਮੈਂ ਸਵਰਗ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਫੋਬਸ [2] ਆਪਣੇ ਤੀਰਾਂ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਜੱਜਾਂ ਨੂੰ ਵਿੰਨ੍ਹ ਦੇਵੇ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਹਿਲੇ ਸਥਾਨ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਮੂਸੇਸ [3] ਕਦੇ ਵੀ ਆਪਣੇ ਘਰਾਂ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ਿਆਂ ਨੂੰ ਹਨੇਰਾ ਨਾ ਕਰਨ। ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਲਈ ਪਾਠ ਕਰੋ, ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਇੰਨੇ ਦਿਆਲੂ ਹੋ, ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਸਿੱਖੇ ਹੋਏ ਕਾਵਿ ਰੂਪਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਹੈਰਾਨੀਜਨਕ ਪ੍ਰਤਿਭਾਵਾਂ ਦਾ ਪੂਰਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ।"

ਕੀ ਇਹ ਕੋਈ ਹੈਰਾਨੀ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਡੌਨ ਲੋਰੇਂਜ਼ੋ ਨੂੰ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਸੁਣ ਕੇ ਖੁਸ਼ ਹੋਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਪਾਗਲ ਸਮਝਦਾ ਸੀ? (ਹੇ ਅੰਦਭੁਤ ਚਾਪਲੂਸੀ, ਤੁਸੀਂ ਕਿੰਨੀ ਦੂਰ ਜਾਂਦੇ ਹੋ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾਯੋਗ ਖੇਤਰ ਦੀਆਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਕਿੰਨੀਆਂ ਵਿਸ਼ਾਲ ਹਨ!) ਡੌਨ ਲੋਰੇਂਜ਼ੋ ਨੇ ਖੁਦ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਅਤੇ ਇੱਛਾਵਾਂ ਨੂੰ ਮੰਨ ਕੇ ਇਸ ਦਾਅਵੇ ਦੀ ਸੱਚਾਈ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਉਸਨੇ ਪਿਰਾਮਸ ਅਤੇ ਥਿਸਬੇ ਦੀ ਕਥਾ ਜਾਂ ਕਹਾਣੀ 'ਤੇ ਸੋਨੇਟ ਦਾ ਪਾਠ ਕੀਤਾ:

ਸੋਨੇਟ

ਉਹ ਨਿੰਫ ਜਿਸਨੂੰ ਪਿਰਾਮਸ ਨੇ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕੀਤਾ ਸੀ
ਦੀਵਾਰ ਨੂੰ ਵਿੰਨ੍ਹਦਾ ਹੈ, ਉਸੇ ਹੀ ਜੋਸ਼ ਨਾਲ;
ਦੂਰ ਸਾਈਪ੍ਰਸ ਤੋਂ ਕੁੰਮਪਿਡ ਉੱਥੇ ਉੱਡਦਾ ਹੈ,
ਅੱਧੇ ਹੱਸਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਗੁਪਤ ਵਿਘਨ ਨੂੰ ਵੇਖਦਾ ਹੈ।
ਇੱਥੇ ਚੁੱਪ, ਬੋਲੀਆਂ, ਆਪਸੀ ਸਹੁੰਆਂ,
ਅਤੇ, ਫੁਸਫੁਸਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪਿਆਰ ਧੋਖਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।
ਹਾਲਾਂਕਿ, ਡਰ ਨਾਲ ਜਕੜੀਆਂ ਹੋਈਆਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਆਵਾਜ਼ਾਂ ਲੰਘਣ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀਆਂ,
ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਰੂਹਾਂ, ਜੋ ਕਿ ਚਿਨਕ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਦੀਆਂ ਹਨ, ਗਲੇ ਲੱਗਦੀਆਂ ਹਨ।
ਆਹ, ਵਿਨਾਸ਼ਕਾਰੀ ਪਿਆਰ ਦੀ ਦੁਖਦਾਈ ਕਹਾਣੀ!
ਮੰਦਭਾਗੀ ਜੁਲਦਬਾਜ਼ੀ, ਇਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬਰਬਾਦੀ ਸਾਬਤ ਹੋਈ!
ਇੱਕ ਮੌਤ, ਇੱਕ ਕਬਰ ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਜੋੜੇ ਨੂੰ ਜੋੜਦੀ ਹੈ,
ਅਤੇ ਇੱਕ ਸਾਂਝੀ ਪ੍ਰਸਿੱਧੀ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਯਾਦਾਂ ਸਾਂਝੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ।

"ਰੱਬ ਦੀ ਉਸਤਤ ਹੋਵੇ," ਡੌਨ ਕਿਕਸੋਟ ਨੇ ਡੌਨ ਲੋਰੇਂਜ਼ੋ ਦੇ ਸੋਨੇਟ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿਹਾ, "ਇਹ ਸੋਚ ਕੇ ਕਿ ਅਣਗਿਣਤ ਥੱਕੇ ਹੋਏ ਕਵੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੰਪੂਰਨ ਕਵੀ ਮਿਲਿਆ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਸੋਨੇਟ ਦੀ ਕਲਾ ਮੈਨੂੰ ਸਪਸ਼ਟ ਕਰਦੀ ਹੈ!"

ਚਾਰ ਦਿਨਾਂ ਤੱਕ ਡੌਨ ਫ੍ਰਿਏਰੋ ਦੇ ਘਰ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦਾ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਮਨੋਰੰਜਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਜਾਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਮੰਗੀ, ਉੱਥੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਏ ਅਹਿਸਾਨਾਂ ਅਤੇ ਦਿਆਲਤਾ ਲਈ ਆਪਣੀ ਸ਼ੁਕਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ ਪਰ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਨਾਈਟਸ-ਇਰੈਂਟ ਲਈ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਆਲਸ ਅਤੇ ਐਸ਼-ਆਰਾਮ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨਾ ਅਣਉਚਿਤ ਸੀ, ਉਹ ਸਾਹਸ ਦੀ ਭਾਲ ਕਰਕੇ ਆਪਣੇ ਅਹੁਦੇ ਦੇ ਫਰਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਧਰਤੀ ਵਿੱਚ ਭਰਪੂਰ ਸੰਨ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਸਾਰਾਗੋਸਾ ਵਿਖੇ ਜੌਸਟਾਂ ਲਈ ਦਿਨ ਆਉਣ ਤੱਕ ਸਮਾਂ ਬਿਤਾਉਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਇਹ ਉਸਦੀ ਤੁਰੰਤ ਮੰਜ਼ਿਲ ਸੀ। ਪਰ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸਨੂੰ ਮੋਂਟੇਸੀਨੋਸ ਦੀ ਗੁਫਾ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਉਹਨਾਂ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਹੈਰਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਕਹਾਣੀਆਂ ਦੱਸੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਦੋਵਾਂ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸੱਤ ਝੀਲਾਂ ਦੇ ਮੂਲ ਅਤੇ ਅਸਲ ਸਰੋਤ ਦੀ ਖੋਜ ਕਰਨ ਲਈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੁਈਡੇਰਾ ਦੀਆਂ ਝੀਲਾਂ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਡੌਨ ਫ੍ਰਿਏਰੋ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪੁੱਤਰ ਨੇ ਉਸਦੇ ਨਵੇਂ ਇਰਾਦਿਆਂ ਲਈ ਉਸਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਘਰ ਜਾਂ ਆਪਣੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜੋ ਵੀ ਉਸਨੂੰ ਪਸੰਦ ਆਵੇ, ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਲੈ ਜਾਵੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਆਪਣੇ

ਆਪ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਵਿੱਚ ਸੌਂਪ ਦਿਓਗੇ, ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੇ ਨਿੱਜੀ ਗੁਣਾਂ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾਯੋਗ ਪੇਸ਼ੇ ਕਾਰਨ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਹੋਏ।

ਅਖੀਰ ਜਾਣ ਦਾ ਦਿਨ ਆ ਗਿਆ, ਡੌਨ ਕਿਉਕਸੋਟ ਲਈ ਉਨਾ ਹੀ ਖੁਸ਼ੀ ਵਾਲਾ ਸੀ ਜਿੰਨਾ ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਲਈ ਉਦਾਸ ਅਤੇ ਬਦਕਿਸਮਤ ਸੀ, ਜਿਸਨੇ ਡੌਨ ਡਿਏਗੋ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਘਰ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ, ਅਤੇ ਚੰਗਲਾਂ ਅਤੇ ਜੰਗਲਾਂ ਦੀ ਅਦਿਤ ਵਾਲੀ ਭੁੱਖ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਮਾੜੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਵਾਲੇ ਬੈਗਾਂ ਦੀ ਘੁਟ ਵੱਲ ਵਾਪਸ ਜਾਣ ਤੋਂ ਝਿਜਕਦਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਉਸਨੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਹੋਰ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨਾਲ ਭਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਭਰ ਦਿੱਤਾ ਜਿਸਨੂੰ ਉਹ ਸਭ ਤੋਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਮਝਦਾ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਉਸਦੀ ਛੁੱਟੀ ਲੈਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਆਇਆ, ਡੌਨ ਕਿਉਕਸੋਟ ਨੇ ਡੌਨ ਲੋਰੇਂਜ਼ੋ ਨੂੰ ਕਿਹਾ:

"ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸ ਦਾ ਪਹਿਲਾਂ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਪਰ ਜੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਇਹ ਦੁਬਾਰਾ ਕਹਾਂਗਾ: ਜੇਕਰ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਸਿੱਧੀ ਦੇ ਮੰਦਰ ਦੇ ਪਹੁੰਚ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਦੀ ਸਿਖਰ 'ਤੇ ਆਪਣੀ ਚੜ੍ਹਾਈ ਲਈ ਸਮੇਂ ਅਤੇ ਦਿਸ਼ਾ ਦੋਵੇਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਰਸਤਾ ਲੈਣਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਵਿਤਾ ਦੇ ਰਸਤੇ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ, ਕਾਫ਼ੀ ਤੰਗ ਹੈ, ਅਤੇ ਨਾਈਟ-ਐਰੈਂਟਰੀ ਦੇ ਬਹੁਤ ਹੀ ਤੰਗ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਚੱਲੋ, ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਕ ਅੱਖ ਮਾਰਨ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਜਲਦੀ ਸ਼ਹਿਨਸ਼ਾਹ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਹੋਵੇਗਾ।"

ਇਹਨਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨਾਲ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪਾਗਲਪਨ ਦੇ ਬਚਾਅ ਨੂੰ ਸਮਾਪਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਪਰ ਹੇਠ ਲਿਖਿਆਂ ਨੂੰ ਜੋੜਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ:

"ਰੱਬ ਜਾਣਦਾ ਹੈ, ਡੌਨ ਲੋਰੇਂਜ਼ੋ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਲੈ ਕੇ ਜਾਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਦਿਖਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ ਕਿ ਨਿਮਰ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਮਾਫ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹੰਕਾਰੀ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਉਖਾੜਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੁਚਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਮੇਰੇ ਪੇਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਆਮ ਗੜਬੜੀਆਂ ਹਨ, ਪਰ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਤੁਹਾਡੀ ਜਵਾਨੀ ਦੀ ਉਮਰ ਅਤੇ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਮਿਸ਼ਾਲੀ ਕੰਮਾਂ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਸਲਾਹ ਦੇ ਕੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋਵਾਂਗਾ ਕਿ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਾਲੋਂ ਦੂਜੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸ਼ੋਸ਼ਿਤ ਹੋਣ ਦਿੰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਮਸ਼ਹੂਰ ਕਵੀ ਬਣੋਗੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਪਿਤਾ ਜਾਂ ਮਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਦਸੂਰਤ ਸਮਝਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਧੋਖਾ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਦੋਂ ਸੱਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਹ ਸਿਰਫ਼ ਕਲਪਨਾ ਦੀ ਰਚਨਾ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।"

ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਪਿਤਾ ਅਤੇ ਪੁੱਤਰ ਦੋਵੇਂ ਡੌਨ ਕਿਉਕਸੋਟ ਦੇ ਐਲਾਨਾਂ ਦੀ ਗੜਬੜ 'ਤੇ ਹੈਰਾਨ ਸਨ - ਹੁਣ ਸ਼ਾਨਦਾਰ, ਹੁਣ ਬੇਤੁਕਾ - ਅਤੇ ਉਸ ਹਿੰਮਤ ਅਤੇ ਦ੍ਰਿੜਤਾ 'ਤੇ ਜੋ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਬੇਰਹਿਮ ਸਾਹਸਾਂ ਦੀ ਇਕ-ਮਨ ਦੀ ਭਾਲ ਵਿਚ ਰੱਖੀ ਸੀ, ਜਿਸਨੂੰ ਉਹ ਆਪਣੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਦਾ ਟੀਚਾ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ ਮੰਨਦਾ ਸੀ। ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਸ਼ਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਦਾ ਆਦਾਨ-ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ, ਡੌਨ ਕਿਉਕਸੋਟ ਅਤੇ ਸਾਂਚੋ, ਕਿਲ੍ਹੇ ਦੀ ਔਰਤ ਦੀ ਦਿਆਲੂ ਆਗਿਆ ਨਾਲ, ਰੋਸੀਨੈਂਟ ਅਤੇ ਡੈਪਲ 'ਤੇ ਸਵਾਰ ਹੋਏ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਯਾਤਰਾ ਦੁਬਾਰਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ।

---

1. ਗਾਰਸੀਲਾਸੋ ਡੇ ਲਾ ਵੇਗਾ ਦੇ ਦਸਵੇਂ ਸੌਨੇਟ ਦੀਆਂ ਪਹਿਲੀਆਂ ਦੋ ਆਇਤਾਂ, ਜੋ ਕਿ ਵਰਜਿਲ ਦੀ ਏਨੀਡ ਕਿਤਾਬ 4 ਦੀ ਨਕਲ ਸੀ।
2. ਯੂਨਾਨੀ ਸੂਰਜ ਦੇਵਤਾ, ਅਪੋਲੋ ਦਾ ਰੋਮਨ ਰੂਪ, ਜਿਸਨੇ ਆਪਣੀ ਜੁੜਵਾਂ ਭੈਣ, ਆਰਟੇਮਿਸ ਤੋਂ ਕਵਿਤਾ ਅਤੇ ਸੰਗੀਤ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ, ਹੋਰਨਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ, ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਵਿਚ ਲੈ ਲਈਆਂ।
3. ਮੂਸੇ ਨੌਂ ਯੂਨਾਨੀ ਦੇਵੀ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਵਿਤਾ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕਲਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੇਰਨਾ ਸਰੋਤ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ।
4. ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮੱਧ ਪੂਰਬੀ ਸਰੋਤਾਂ ਤੋਂ, ਪਿਰਾਮਸ ਅਤੇ ਥਿਸਬੇ ਦੀ ਕਹਾਣੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਓਵਿਡ ਦੇ ਮੈਟਾਮੋਰਫੋਸਿਸ ਵਿੱਚ ਦੁਹਰਾਈ ਗਈ ਹੈ, ਦੱਸਦੀ ਹੈ ਕਿ ਦੋ ਪ੍ਰੇਮੀਆਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਾਪਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਤੋਂ ਵਰਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਨੇ ਗੁਪਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮਿਲਣ ਦੀ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਰਚੀ, ਪਰ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਦੁਖਦਾਈ ਲੜੀ ਰਾਹੀਂ, ਪਿਰਾਮਸ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੋ ਜਾਂਦਾ

ਹੈ ਕਿ ਥਿਸਬੇ ਮਰ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਖੁਦਕੁਸ਼ੀ ਕਰ ਲੈਂਦਾ ਹੈ। ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਥਿਸਬੇ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਲਾਸ਼ ਮਿਲਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਵੀ ਖੁਦਕੁਸ਼ੀ ਕਰ ਲੈਂਦੀ ਹੈ।

ਅਧਿਆਇ ਉਨ੍ਹੀਵਾਂ

ਮੋਹਿਤ ਚੁਰਵਾਹੇ ਦੇ ਸਾਹਸ ਦਾ ਬਿਰਤਾਂਤ, ਹੋਰ ਸੱਚਮੁੱਚ ਮਨੋਰੰਜਕ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੇ ਨਾਲ

ਡੌਨ ਕਿਉਜੋਟ ਡੌਨ ਡ੍ਰਿਏਗੋ ਦੇ ਪਿੰਡ ਤੋਂ ਥੋੜ੍ਹੀ ਦੂਰੀ 'ਤੇ ਹੀ ਗਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਸਨੂੰ ਦੋ ਆਦਮੀ ਮਿਲੇ ਜੋ ਜਾਜਕ ਜਾਂ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਜਾਪਦੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਦੋ ਮਜ਼ਦੂਰ, ਜੋ ਸਾਰੇ ਲੰਬੇ ਕੰਨਾਂ ਵਾਲੇ ਘੋੜਿਆਂ 'ਤੇ ਸਵਾਰ ਸਨ। ਇੱਕ ਵਿਦਿਆਰਥੀ, ਹਰੇ ਬਕਰਾਮ ਤੋਂ ਬਣਿਆ ਇੱਕ ਕਿਸਮ ਦਾ ਪੋਰਟਮੈਨਟੋ ਲੈ ਕੇ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਚਿਟੇ ਲਿਨਨ ਦਾ ਇੱਕ ਟੁਕੜਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੋ ਜੋੜੇ ਟਵਿਲਡ ਹੋਜ਼ ਸੁਨ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਦੂਜੇ ਕੋਲ ਦੇ ਨਵੇਂ ਵਾੜ ਦੇ ਫੋਇਲ ਸੁਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਟੂਨ ਜੁੜੇ ਹੋਏ ਸਨ। ਮਜ਼ਦੂਰ ਹੋਰ ਚੀਜ਼ਾਂ ਲੈ ਕੇ ਜਾ ਰਹੇ ਸੁਨ ਜੋ ਦਿਖਾਉਂਦੇ ਸਨ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸੇ ਵੱਡੇ ਸ਼ਹਿਰ ਤੋਂ ਵਾਪਸ ਆ ਰਹੇ ਸਨ ਜਿੱਥੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਖਰੀਦਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਿੰਡ ਲੈ ਜਾ ਰਹੇ ਸੁਨ। ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਅਤੇ ਮਜ਼ਦੂਰ ਦੋਵੇਂ ਡੌਨ ਕਿਉਜੋਟ ਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਓਨੇ ਹੀ ਹੈਰਾਨ ਸੁਨ ਜਿੰਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਉਸਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਇਹ ਜਾਣਨ ਲਈ ਉਤਸੁਕ ਸਨ ਕਿ ਇਹ ਆਦਮੀ ਕੌਣ ਸੀ ਜਿਸਦਾ ਰੂਪ ਆਮ ਆਦਮੀਆਂ ਨਾਲੋਂ ਇੰਨਾ ਵੱਖਰਾ ਸੀ। ਡੌਨ ਕਿਉਜੋਟ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਵਾਗਤ ਕੀਤਾ ਅਤੇ, ਇਹ ਜਾਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮੰਜ਼ਿਲ ਉਸਦੇ ਆਪਣੇ ਵਾਂਗੂ ਹੀ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਜਾਣ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕੀਤੀ ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਗਤੀ ਢਿੱਲੀ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਗਧੇ ਉਸਦੇ ਘੋੜੇ ਨਾਲੋਂ ਤੇਜ਼ ਯਾਤਰਾ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਲਈ ਮੰਜਬੂਰ ਕਰਨ ਲਈ, ਉਸਨੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਬਾਰੇ ਅਤੇ ਨਾਈਟ-ਇਰੈਂਟਰੀ ਦੇ ਆਪਣੇ ਪੇਸ਼ੇ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਸੰਖੇਪ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਿੱਤੀ, ਜਿਸਨੇ ਸਾਹਸ ਦੀ ਭਾਲ ਵਿੱਚ ਦੁਨੀਆ ਭਰ ਵਿਚ ਉਸਦੀ ਯਾਤਰਾ ਨੂੰ ਦਰਸਾਇਆ। ਉਸਨੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਸਦਾ ਅਸਲ ਨਾਮ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਆਫ਼ ਲਾ ਮੰਚਾ ਸੀ ਪਰ ਉਹ ਦ ਨਾਈਟ ਆਫ ਦ ਲੋਇਨਜ਼ ਦੇ ਨਾਮ ਨਾਲ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਮਜ਼ਦੂਰਾਂ ਲਈ, ਇਹ ਸਾਰੀ ਗੱਲਬਾਤ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਯੂਨਾਨੀ ਅਤੇ ਬਕਵਾਸ ਸੀ, ਪਰ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਲਈ ਨਹੀਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਤੁਰੰਤ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੀਆਂ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਦੀ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਨੂੰ ਪਛਾਣ ਲਿਆ। ਫਿਰ ਵੀ, ਉਹ ਸੰਤਿਕਾਰਯੋਗ ਹੈਰਾਨੀ ਨਾਲ ਉਸਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਰਹੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਇੱਕ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ:

"ਸੱਰ ਨਾਈਟ, ਜੇਕਰ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਚੱਲ ਰਹੀ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਾਹਸ ਦੀ ਭਾਲ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦਾ ਰਿਵਾਜ ਹੈ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਡਾ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਸਵਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਸਵਾਗਤ ਹੈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਲਾ ਮੰਚਾ ਜਾਂ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਦੀਆਂ ਕਈ ਲੀਗਾਂ ਵਿੱਚ ਮਨਾਏ ਗਏ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਵਿਆਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਇੱਕ ਦੇ ਗਵਾਹ ਹੋਵੋਗੇ।"

ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਜਿਸ ਵਿਆਹ ਦੀ ਉਹ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਕੀ ਉਹ ਕਿਸੇ ਉੱਚੇ ਦਰਜੇ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਸੀ; ਜਿਸ ਦਾ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ:

"ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਔਰਤ ਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਅਮੀਰ ਕਿਸਾਨ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਸਭ ਤੋਂ ਸੁੰਦਰ ਫਾਰਮਗਰਲ ਮਰਦਾਂ ਨੇ ਕਦੇ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਪਾਈਆਂ ਹਨ। ਜਿਸ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਇਹ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਉਹ ਅਸਾਧਾਰਨ ਅਤੇ ਬੇਮਿਸਾਲ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਰਸਮ ਦੁਲਹਨ ਦੇ ਪਿੰਡ ਦੇ ਬਾਹਰ ਇੱਕ ਘਾਹ ਦੇ ਮੈਦਾਨ ਵਿਚ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਉਸਦੇ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਗੁਣਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਹਰ ਕੋਈ ਉਸਨੂੰ ਕੁਇਟੇਰੀਆ ਦ ਬਿਊਟੀਫੁਲ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਲਾੜੇ ਨੂੰ ਕੈਮਾਚੋ ਦ ਅਮੀਰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਅਠਾਰਾਂ ਸਾਲ ਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਬਾਈ ਸਾਲ ਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਲਈ ਬਣਾਏ ਗਏ ਹਨ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਕੁਝ ਰੁਝੇਵੇਂ ਵਾਲੇ ਜੋ ਹਰ ਕਿਸੇ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਰੁਖ ਨੂੰ ਦਿਲੋਂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸੁੰਦਰ ਕੁਇਟੇਰੀਆ ਕੈਮਾਚੋ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਨਾਲੋਂ ਉੱਤਮ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਜਕਲ੍ਹ ਕੋਈ ਵੀ ਇਸਨੂੰ ਬਹੁਤ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਲੈਂਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਦੌਲਤ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਦਰਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸੋਲਡ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਹੈ। ਤੱਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕੈਮਾਚੋ ਆਪਣੇ ਪੈਸੇ ਨਾਲ ਉਦਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਘਾਹ ਦੇ ਮੈਦਾਨ ਨੂੰ ਟਾਹਣੀਆਂ ਦੀ ਇੰਨੀ ਛੱਤਰੀ ਨਾਲ ਢੱਕਣ ਲਈ ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਿਰ ਵਿੱਚ ਲੈ ਲਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸੂਰਜ ਨੂੰ ਘਾਹ ਨਾਲ ਢੱਕੀ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਸਤਿਕਾਰ ਦੇਣ ਲਈ ਇਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਮੁਸ਼ਕਲ ਆਵੇਗੀ। ਉਸਨੇ ਨੱਚਾਂ ਲਈ ਵੀ

ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਉਹਨਾਂ ਲਈ ਜੋ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। ਤਲਵਾਰਾਂ, ਪਰ ਘੰਟੀਆਂ ਵਾਲੇ ਵੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦੇ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਨਿਤਕ ਹਨ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਹਿਲਾ ਸਕਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸੰਪੂਰਨਤਾ ਨਾਲ ਵਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਕਲੰਗ ਡਾਂਸਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ, ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਇਹ ਕਹਿਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਸਨੇ ਸੱਦਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਉਹ ਦੇਖਣ ਲਈ ਅਚੰਭੇ ਹਨ। ਪਰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦਾ ਮੈਂ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਹੋਰ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮੈਂ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਇਸ ਵਿਆਹ ਨੂੰ ਲਗਭਗ ਯਾਦਗਾਰ ਨਹੀਂ ਬਣਾਏਗਾ ਜਿੰਨਾ ਮੈਨੂੰ ਸ਼ੱਕ ਹੈ ਕਿ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਬੈਸੀਲੀਉ ਕਰੇਗਾ। ਇਹ ਬੈਸੀਲੀਉ ਕੁਇਟੇਰੀਆ ਦੇ ਪਿੰਡ ਦਾ ਇੱਕ ਨੌਜਵਾਨ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਘਰ ਉਸਦੇ ਮਾਪਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਲੱਗਦਾ ਹੈ, ਜਿਸਨੇ ਪਿਆਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਿਰਾਮਸੁ ਅਤੇ ਥਿਸਬੇ ਦੇ ਲੰਬੇ ਸੁਮੇਂ ਤੋਂ ਭੁੱਲੇ ਹੋਏ ਪਿਆਰ ਨੂੰ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਮੁੜ ਸੁਰਜੀਤ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਬੈਸੀਲੀਉ ਨੂੰ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਅਤੇ ਕੋਮਲ ਉਮਰ ਵਿੱਚ ਕੁਇਟੇਰੀਆ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਹੋ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਮਾਸੂਮ ਤਰੀਕਿਆਂ ਨਾਲ ਉਸਦਾ ਪਿਆਰ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਦੋ ਬੱਚਿਆਂ, ਬੈਸੀਲੀਉ ਅਤੇ ਕੁਇਟੇਰੀਆ ਦੇ ਪਿਆਰ, ਪਿੰਡ ਵਾਸੀਆਂ ਲਈ ਮਨੋਰੰਜਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਕਲੇ। ਜਿਵੇਂ-ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਵੱਡੇ ਹੁੰਦੇ ਗਏ, ਕੁਇਟੇਰੀਆ ਦੇ ਪਿਤਾ ਨੇ ਬਾਸੀਲੀਉ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ, ਜਿਸਦਾ ਬ੍ਰਾਅਦ ਵਾਲੇ ਨੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਆਨੰਦ ਮਾਣਿਆ ਸੀ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਆਪਣੇ ਲਗਾਤਾਰ ਸ਼ੱਕ ਅਤੇ ਸ਼ੱਕ ਤੋਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਪਾਉਣ ਲਈ, ਪਿਤਾ ਨੇ ਆਪਣੀ ਧੀ ਦਾ ਵਿਆਹ ਅਮੀਰਾਂ ਨਾਲ ਕਰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤਾ। ਕੈਮਾਚੋ, ਉਸਨੂੰ ਬਾਸੀਲੀਉ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕਰਵਾਉਣਾ ਮੂਰਖਤਾਪੂਰਨ ਸਮਝਦਾ ਸੀ, ਜਿਸਨੂੰ ਕਿਸਮਤ ਨੇ ਕੁਦਰਤ ਵਾਂਗ ਬਖਸ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਜੇ ਸੱਚ ਕਿਹਾ ਜਾਵੇ, ਤਾਂ ਉਹ ਸਾਡੇ ਜਾਣੇ ਸਭ ਤੋਂ ਚੁਸਤ ਨੌਜਵਾਨ ਹੈ: ਬਾਰ ਦਾ ਇੱਕ ਮਹਾਨ ਟਾਸਰ, ਇੱਕ ਨਿਪੁੰਨ ਪਹਿਲੂਵਾਨ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਮਹਾਨ ਬਾਲ ਖਿਡਾਰੀ। ਉਹ ਹਿਰਨ ਵਾਂਗ ਦੌੜ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਬੱਕਰੀ ਨਾਲੋਂ ਉੱਚੀ ਛਾਲ ਮਾਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਨੌਂ ਪਿੰਨ ਵਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਜਾਦੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ। ਉਹ ਇੱਕ ਲਾਰਕ ਵਾਂਗ ਵੀ ਗਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਗਿਟਾਰ ਇੰਨੀ ਵਧੀਆ ਵਜਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਬੋਲ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ, ਉਹ ਇੱਕ ਤਲਵਾਰ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਸ਼ੁਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਤਲਵਾਰਬਾਜ਼ ਵੀ ਹੈ।"

"ਉਸ ਇੱਕ ਯੋਗਤਾ ਲਈ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਇਸ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਕਿਹਾ, "ਉਹ ਨੌਜਵਾਨ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਸੁੰਦਰ ਕੁਇਟੇਰੀਆ ਨਾਲ ਸਗੋਂ ਰਾਣੀ ਗਿਨੀਵੇਰ ਨਾਲ ਵੀ ਵਿਆਹ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੁੰਦਾ ਜੇਕਰ ਉਹ ਅੱਜ ਜ਼ਿੰਦਾ ਹੁੰਦੀ, ਕਾਵੇ ਲੈਂਸਲੋਟ ਜਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਇਸਨੂੰ ਰੋਕਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰੇ।"

"ਇਹ ਮੇਰੀ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਦੱਸ ਦਿਓ!" ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਜੋ ਹੁਣ ਤੱਕ ਸੁਣ ਰਹੀ ਸੀ ਪਰ ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਰਹੀ ਸੀ। "ਉਹ ਸੋਚਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਆਪਣੇ ਬਰਾਬਰ ਦਾ ਵਿਆਹ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਕਹਾਵਤ ਤੋਂ ਸੇਧ ਲੈ ਕੇ ਜੋ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ "ਹਰੇਕ ਭੇਡ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਸਾਥੀ"। ਮੈਂ ਜੋ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਚੰਗੇ ਬੈਸੀਲੀਉ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕਰਾਵੇ - ਜਿਸਨੂੰ ਮੈਂ ਹਰ ਸਮੇਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਪਸੰਦ ਕਰਨ ਲੱਗ ਪਿਆ ਹਾਂ - ਉਸ ਲੰਡੀ ਕੁਇਟੇਰੀਆ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕਰਾਵੇ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਉਮੀਦ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਲੋਕ ਜੋ ਪ੍ਰੇਮੀਆਂ ਨੂੰ ਵਿਆਹ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਦੇ ਹਨ ... ਆਨੰਦ ਲੈਣਗੇ - ਮੈਂ ਲਗਭਗ ਉਲਟ ਕਿਹਾ - ਸ਼ਾਂਤੀ ਅਤੇ ਆਰਾਮ ਦੀ ਸਦੀਵੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ।"

"ਜੇਕਰ ਉਹ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਜੋ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦੇ ਸਨ ਵਿਆਹ ਕਰ ਲੈਣ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮਾਪੇ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕਰਨ ਦੇ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਤੋਂ ਵਾਂਝੇ ਰਹਿ ਜਾਣਗੇ ਜਦੋਂ ਵੀ, ਅਤੇ ਜਿਸ ਨਾਲ ਵੀ, ਉਹ ਚੁਣਦੇ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਧੀਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਚੁਣਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ, ਤਾਂ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਨੌਕਰ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਚੁਣ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਉਸਨੇ ਸੜਕ 'ਤੇ ਘੁੰਮਦੇ ਦੇਖਿਆ, ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਬਹਾਦਰ ਅਤੇ ਆਤਮ-ਵਿਸ਼ਵਾਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਸ਼ੇਖੀ ਮਾਰਨ ਵਾਲਾ ਅਤੇ ਬਦਮਾਸ਼ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਪਿਆਰ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਨਿਰਣੇ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨੂੰ ਬੰਨ੍ਹ ਲੈਂਦਾ ਹੈ, ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਦੇ ਸਥਾਨ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਨ ਲਈ ਬਹੁਤ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਵਿਆਹ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸੰਵੇਦਨਸ਼ੀਲ ਤਰੀਕਾ ਗ਼ਲਤੀ ਲਈ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸਨੂੰ ਸਫ਼ਲ ਹੋਣ ਲਈ ਬਹੁਤ ਦੇਖਭਾਲ ਅਤੇ ਸੁਵਰਗ ਦੇ ਨਿਜੀ ਧਿਆਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਲੰਮੀ ਯਾਤਰਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਜੇਕਰ ਉਹ ਬੁੱਧੀਮਾਨ ਹੈ, ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ

ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਭਾਲ ਕਰੇਗਾ ਜੋ ਭਰਸੇਯੋਗ ਅਤੇ ਸਾਥੀ ਹੋਵੇ। ਤਾਂ ਫਿਰ, ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਅਜਿਹਾ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ ਜਦੋਂ ਉਹ ਇੱਕ ਯਾਤਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਮੌਤ ਤੱਕ ਚੱਲੇਗੀ, ਖ਼ਾਸ ਕਰਕੇ ਜਦੋਂ ਉਸਦਾ ਸਾਥੀ ਉਸਦੇ ਨਾਲ਼ ਬਿਸਤਰੇ ਅਤੇ ਬੋਰਡ ਵਿੱਚ - ਹਰ ਜਗ੍ਹਾ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ - ਇੱਕ ਪਤਨੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਪਤੀ ਦੇ ਨਾਲ ਹੋਵੇਗਾ? ਕਿਸੇ ਦੀ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਉਹ ਵਪਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ, ਇੱਕ ਵਾਰ ਖ਼ਰੀਦਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਵਾਪਸ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਬਦਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਵਿਆਹ ਇੱਕ ਸਥਾਈ ਸਥਿਤੀ ਹੈ ਜੋ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੇ ਅੰਤ ਤੱਕ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਇਕ ਫੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇੱਕ ਵਾਰ ਕਿਸੇ ਦੇ ਗਲ਼ੇ ਵਿਚ ਪਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਗੋਰਡੀਅਨ ਗੰਢ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਸਨੂੰ ਮੌਤ ਦੀ ਦਾਤਰੀ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ ਕੱਟਿਆ ਜਾਂਦਾ, ਇਸਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹਣ ਦਾ ਕੋਈ ਤਰੀਕਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਇਸ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਮੈਂ ਹੋਰ ਵੀ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਜੇਕਰ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਜਾਣਨ ਦੀ ਮੇਰੀ ਇੱਛਾ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਨਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ ਕਿ ਯੋਗ ਲਾਇਸੈਂਸੀਏਟ ਕੋਲ਼ ਬੈਸੀਲੀਓ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਜੋੜਨ ਲਈ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ।

ਇਸ 'ਤੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਬੈਚੱਲਰ, ਜਾਂ ਲਾਇਸੈਂਸੀਏਟ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਉਸਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਸਨ, ਨੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ:

"ਮੈਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਸਮਝਾਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿ ਜਿਸ ਪਲ਼ ਤੋਂ ਬਾਸੀਲੀਓ ਨੂੰ ਸੁੰਦਰ ਕੁਇਟਰੀਆ ਦੀ ਕੈਮਾਚੋ ਦੁ ਰਿਚ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕਰਨ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਬਾਰੇ ਪਤਾ ਲੱਗਾ, ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਹੱਸਦੇ ਜਾਂ ਸਮਝਦਾਰੀ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਕਹਿੰਦੇ ਨਹੀਂ ਸੁਣਿਆ ਗਿਆ। ਉਹ ਲਗਾਤਾਰ ਘੁੰਮਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਸੋਚਦਾ ਅਤੇ ਉਦਾਸ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨਾਲ ਗੱਲਾਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਬੁੱਧੀ ਗੁਆਉਣ ਦੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੰਕੇਤ ਦਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਸੌਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਖਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੋ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਉਹ ਖਾਂਦਾ ਹੈ ਉਸ ਵਿੱਚ ਫਲ਼ ਹੁੰਦੇ ਹਨ; ਅਤੇ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਸਮਾਂ ਜੋ ਉਹ ਸੌਂਦਾ ਹੈ, ਜੇ ਸੱਚਮੁੱਚ ਉਹ ਸੌਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਬਾਹਰ ਸਖ਼ਤ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕੋਈ ਜੰਗਲੀ ਜਾਨਵਰ। ਇੱਕ ਪਲ਼ ਉਹ ਅਸਮਾਨ ਵੱਲ ਵੇਖੇਗਾ ਪਰ ਅਗਲੇ ਪਲ਼ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਆਪਣੀ ਨਜ਼ਰ ਇੰਨੀ ਜਨੂੰਨ ਨਾਲ ਟਿਕਾ ਦੇਵੇਗਾ ਕਿ ਉਹ ਹਵਾ ਨਾਲ ਉੱਡਦੇ ਕੱਪੜਿਆਂ ਨਾਲ ਲਪੇਟਿਆ ਇੱਕ ਮੂਰਤੀ ਵਾਂਗ ਦਿਖਾਈ ਦੇਵੇਗਾ। ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਪਿਆਰ ਵਿੱਚ ਇੰਨੇ ਨਿਰਾਸ਼ਾਜਨਕ ਹੋਣ ਦੇ ਸੰਕੇਤ ਦਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ, ਸੁੰਦਰ ਕੁਇਟਰੀਆ ਦੇ 'ਮੈਂ ਕਰਦਾ ਹਾਂ' ਤੋਂ ਡਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਕਲ਼ ਉਸਦੀ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਹੋਵੇਗੀ।"

"ਰੱਬ ਇਹ ਦੇਖੇਗਾ ਕਿ ਚੀਜ਼ਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਬਿਹਤਰ ਹੋਣ," ਸੈਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿਉਂਕਿ, ਰੱਬ, ਜੋ ਸੱਟ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੈ, ਇਲਾਜ ਵੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰੇਗਾ। "ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਕਿ ਉਸ ਕਲ਼ ਕਿੰਨਾ ਸਮਾਂ ਬਚਿਆ ਹੈ", ਅਤੇ "ਹੁਣ ਤੋਂ ਸਵੇਰ ਤੱਕ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਘੰਟੇ ਹੁਨ" ਅਤੇ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਵਿੱਚ, ਜਾਂ ਇੱਕ ਪਲ਼ ਵਿੱਚ, ਘੁਰ ਢਹਿ-ਢੇਰੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਮੀਂਹ ਪੈਂਦਾ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਜਦੋਂ ਸੂਰਜ ਚਮਕ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਦੋਵੇਂ ਇੱਕੋ ਸਮੇਂ ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਇੱਕ ਰਾਤ ਠੀਕ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਸੌਂ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਗਲੀ ਸਵੇਰ ਹਿੱਲਣ ਤੋਂ ਅਸਮਰਥ ਜਾਗ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਕੁਝ ਦੱਸੋ: ਕੀ ਕਦੇ ਕੋਈ ਅਜਿਹਾ ਹੋਇਆ ਹੈ ਜੋ ਕਿਸਮਤ ਦੇ ਪਹੀਏ ਵਿੱਚ ਇਕ ਕਿੱਲ ਮਾਰਨ ਦਾ ਮਾਣ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ? ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਔਰਤ ਦੇ ਹਾਂ ਕਹਿਣ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਨਾਂਹ ਕਹਿਣ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ, ਮੈਂ ਪਿੰਨ ਦਾ ਬਿੰਦੂ ਪਾਉਣ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਫਿੱਟ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਬੱਸ ਮੈਨੂੰ ਦਿਖਾਓ ਕਿ ਕੁਇਟੇਰੀਆ ਬੈਸੀਲੀਓ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪੂਰੇ ਦਿਲ਼ ਅਤੇ ਆਤਮਾ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਦਿਖਾਵਾਂਗਾ ਜਿਸਦੀ ਚੰਗੀ ਕਿਸਮਤ ਨਾਲ਼ ਭਰੀ ਬੋਰੀ ਹੈ; ਪਿਆਰ ਲਈ, ਇਸ ਲਈ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਐਨਕਾਂ ਪਹਿਨਦਾ ਹੈ ਜੋ ਤਾਂਬੇ ਨੂੰ ਸੋਨੇ ਵਿੱਚ, ਗਰੀਬੀ ਨੂੰ ਦੌਲਤ ਵਿੱਚ, ਅੱਥਰੂ ਮੋਮ ਨੂੰ ਬਦਲ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਐਂਬਰਗ੍ਰਿਸ ਵਿਚ।"

"ਤੈਨੂੰ ਸਰਾਪ, ਸੈਂਚੋ, ਤੂੰ ਕਿਥੇ ਰੁਕਣੇ ਵਾਲ਼ਾ ਹੈਂ?" ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਜਦੋਂ ਤੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਕਹਾਵਤਾਂ ਅਤੇ ਕਹਾਵਤਾਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈਂ, ਤਾਂ ਕੋਈ ਵੀ ਤੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਰੋਕ ਸਕਦਾ ਸਿਵਾਏ ਜੂਡਾਸ ਦੇ - ਅਤੇ ਉਹ ਤੈਨੂੰ ਹਰ ਹਾਲ਼ ਵਿਚ ਰੱਖ ਸਕਦਾ ਹੈ! ਮੈਨੂੰ ਦੱਸ, ਮੂਰਖ ਜਾਨਵਰ, ਤੂੰ ਮੇਥਾਂ, ਕਿਸਮਤ ਦੇ ਪਹੀਆਂ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਚੀਜ਼ ਬਾਰੇ ਕੀ ਜਾਣਦਾ ਹੈਂ?"

"ਖ਼ੈਰ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਜੇ ਲੋਕ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ, ਤਾਂ ਕੀ ਇਹ ਕੋਈ ਹੈਰਾਨੀ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਜੋ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ ਉਹ ਬਕਵਾਸ ਲੱਗਦਾ ਹੈ? ਇਹ ਠੀਕ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ; ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ

ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਜੋ ਵੀ ਕਿਹਾ ਹੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਮੂਰਖਤਾ ਭਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਕਹੀਆਂ ਹਨ। ਇਕ ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਹਮੇਸ਼ਾ ਮੇਰੇ ਕਹਿਣ ਜਾਂ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹਰ ਕੰਮ ਬਾਰੇ ਇੰਨੀ ਸਪਸ਼ਟ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।"

"ਤੁਹਾਡਾ ਮਤਲਬ 'ਕਠੋਰ' ਹੈ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "'ਪਲਾਸਟੀਡੀਅਸ' ਨਹੀਂ, ਤੁਸੀਂ ਭਾਸ਼ਾਈ ਕ੍ਰਮਾਈ ਨੂੰ ਉਲਝਾ ਦਿੱਤਾ!"

"ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਮੇਰੇ ਵਿੱਚ ਨੁਕਸ ਕੱਢਣਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦੇਵੇ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। "ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਪਾਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਮੈਂ ਸਲਾਮਾਂਕਾ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਅੱਖਰ ਜੋੜ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਜਾਂ ਛੱਡ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਭਲਾਈ ਲਈ, ਸਹਾਗੋ [1] ਦੇ ਵਿਅਕਤੀ ਤੋਂ ਟੋਲੇਡੋ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀ ਵਾਂਗ ਵਧੀਆ ਬੋਲਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਟੋਲੇਡੋ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਇਦ ਕੁਝ ਅਜਿਹੇ ਹਨ ਜੋ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਬੋਲਣ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਮਾਹਰ ਨਹੀਂ ਹਨ।"

“ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ,” ਲਾਇਸੈਂਸੀਏਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, “ਉਹਨਾਂ ਲਈ ਜੋ ਟੈਨਰੀਆਂ ਅਤੇ ਜ਼ੋਕੋਡੋਵਰ ਵਿੱਚ ਵੱਡੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ[2] ਉਹਨਾਂ ਵਾਂਗ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਬੋਲਦੇ ਜੋ ਦਿਨ ਦਾ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਸਮਾਂ ਗਿਰਜਾਘਰਾਂ ਦੇ ਕਲੋਸਟਰਾਂ ਵਿੱਚ ਘੁੰਮਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਉਹ ਸਾਰੇ ਟੋਲੇਡੋ ਤੋਂ ਹਨ। ਸ਼ੁੱਧ, ਸਹੀ, ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਅਤੇ ਸਪਸ਼ਟ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿਤਕਰਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦਰਬਾਰੀਆਂ ਵਿੱਚ ਪਾਈ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਦਾ ਜਨਮ ਮਜਾਲਹੋਂਡਾ ਵਿੱਚ ਹੋਇਆ ਹੋਵੇ।[3] ਮੈਂ ਵਿਤਕਰਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਦਰਬਾਰੀ ਅਜਿਹੇ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਵਿਤਕਰਾ ਚੰਗੀ ਬੋਲੀ ਦਾ ਵਿਆਕਰਨ ਹੈ ਅਤੇ ਅਭਿਆਸ ਨਾਲ ਸੰਪੂਰਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ, ਸੱਜਣ, ਚੰਗੇ ਜਾਂ ਮਾੜੇ ਲਈ, ਸਲਾਮਾਂਕਾ ਵਿੱਚ ਕੈਨਨ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ 'ਤੇ ਮਾਣ ਹੈ ਜੋ ਸਪਸ਼ਟ, ਸਾਦੇ ਅਤੇ ਅਰਥਪੂਰਨ ਹਨ।”

"ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਜੀਭ ਚਲਾਉਣ ਨਾਲੋਂ ਆਪਣੀ ਤਲਵਾਰ ਚਲਾਉਣ 'ਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਮਾਣ ਨਾ ਕਰਦੇ," ਦੂਜੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਕਲਾਸ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਹੁੰਦੇ, ਨਾ ਕਿ ਸਭ ਤੋਂ ਪਿੱਛੇ।"

"ਦੇਖੋ, ਮੇਰੇ ਕੁਆਰੇ ਦੋਸਤ," ਲਾਇਸੈਂਸੀਏਟ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਤੇਰੀ ਰਾਏ ਕਿ ਤਲਵਾਰਬਾਜ਼ੀ ਬੇਕਾਰ ਹੈ, ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਗਲਤ ਰਾਏ ਹੈ।"

"ਮੇਰੇ ਸੋਚਣ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਹ ਕੋਈ ਰਾਏ ਨਹੀਂ ਹੈ ਸਗੋਂ ਇੱਕ ਸਥਾਪਿਤ ਤੱਥ ਹੈ," ਕੋਰਚੁਏਲੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, [4] "ਅਤੇ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਇੱਕ ਪ੍ਰਯੋਗ ਨਾਲ ਸਾਬਤ ਕਰਾਂ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਤੁਹਾਡੇ ਫੋਇਲ ਹਨ, ਅਤੇ ਮੌਕਾ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਹੈ। ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਸਥਿਰ ਹੱਥ ਅਤੇ ਇੱਕ ਮਜ਼ਬੂਤ ਬਾਂਹ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਮੇਰੇ ਕਾਫ਼ੀ ਦ੍ਰਿੜ ਇਰਾਦੇ ਵਿੱਚ ਵਾਧਾ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰੇਗੀ ਕਿ ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਕਿਸ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਸ਼ੀਮਾਨ ਜੀ, ਹੇਠਾਂ ਉਤਰੋ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਮਾਪੇ ਗਏ ਕਦਮਾਂ, ਆਪਣੇ ਚੱਕਰਾਂ, ਕੋਣਾਂ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਵਿਗਿਆਨ ਨਾਲ ਮੇਰੇ ਵੱਲ ਆਓ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੀ ਬੇਢੰਗੀ ਅਤੇ ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਤਲਵਾਰਬਾਜ਼ੀ ਨਾਲ ਦਿਨ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਤਾਰੇ ਦਿਖਾਵਾਂਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ, ਮੈਂ ਇਸ ਤਲਵਾਰ 'ਤੇ ਆਪਣਾ ਪੂਰਾ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਆਦਮੀ ਅਜੇ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਹੈ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਪੂਛ ਮੋੜ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਭੱਜ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਕੋਈ ਅਜਿਹਾ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਮੈਂ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ।"

"ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਪੂਛ ਮੋੜਨ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ, ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਕਹਿਣ ਲਈ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੈ," ਹੁਨਰਮੰਦ ਤਲਵਾਰਬਾਜ਼ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿਸ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣਾ ਪਹਿਲਾ ਕਦਮ ਚੁੱਕਦੇ ਹੋ, ਉਹੀ ਜਗ੍ਹਾ ਹੋਵੇਗੀ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਤੁਹਾਡੀ ਕਬਰ ਪੁੱਟਣਗੇ, ਮਤਲਬ ਕਿ ਇਹ ਉਹ ਥਾਂ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਤੁਸੀਂ ਉਸੇ ਹੁਨਰ ਨਾਲ ਮਾਰੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹੋ ਜਿਸਦਾ ਤੁਸੀਂ ਮਜ਼ਾਕ ਉਡਾਉਂਦੇ ਹੋ।"

"ਅਸੀਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਦੇਖਾਂਗੇ," ਕੋਰਚੁਏਲੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਜੋ ਬਹੁਤ ਜਲਦੀ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਗ੍ਰਿੱਦੜ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਉਤਰਿਆ, ਅਤੇ ਲਾਇਸੈਂਸੀਏਟ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਗ੍ਰਿੱਦੜ 'ਤੇ ਲਿਜਾਏ ਜਾ ਰਹੇ ਫੋਇਲ

ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨੂੰ ਬੜੀ ਬੇਰਹਿਮੀ ਨਾਲ ਖੋਹ ਲਿਆ।

"ਇਹ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਦਾ ਤਰੀਕਾ ਨਹੀਂ ਹੈ," ਡੂੰਘੇ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਇਸ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਂ ਇਸ ਲੜਾਈ ਵਿੱਚ ਤਲਵਾਰਬਾਜ਼ੀ ਦੇ ਮਾਸਟਰ ਅਤੇ ਇੱਸ ਅਕਸਰ ਅਣਸੁਲਝੇ ਸਵਾਲ ਦੇ ਜੱਜ ਵਜੋਂ ਸੇਵਾ ਕਰਾਂਗਾ।"

ਰੋਕੀਨੈਂਟ ਤੋਂ ਉਤਰ ਕੇ ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਨੇਜ਼ਾ ਚੁੱਕ ਕੇ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੜਕ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਖੜ੍ਹਾ ਕਰ ਲਿਆ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਲਾਇਸੈਂਸੀਏਟ ਸੁੰਦਰ ਲਹਿਜ਼ੇ ਨਾਲ ਮੁੜਿ ਵਧਿਆ ਅਤੇ ਕੋਰਚੁਏਲੋ ਵੱਲ ਮਾਪੇ ਗਏ ਕਦਮ, ਜੋ ਉਸ ਵੱਲ ਆਇਆ "ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਤੋਂ ਅੱਗ ਉਛਾਲਦਾ ਹੋਇਆ," ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਸਮੂਹ ਦੇ ਦੋ ਮਜ਼ਦੂਰ ਆਪਣੇ ਗੁਧਿਆਂ 'ਤੇ ਸੁਵਾਰ ਰਹੇ, ਇਸ ਘਾਤਕ ਨਾਟਕ ਵਿੱਚ ਦਰਸ਼ਕਾਂ ਵਜੋਂ ਸੇਵਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ। ਕੋਰਚੁਏਲੋ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਟਰੋਕ, ਥ੍ਰਸਟ, ਚੋਪ, ਸਲੈਸ਼ ਅਤੇ ਹੁੱਕ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਨ, ਅਤੇ ਗਾੜ੍ਹਿਆਂ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਤੇਜ਼ ਅਤੇ ਸੰਘਣੇ ਡਿੱਗ ਪਏ। ਉਸਨੇ ਗੁੱਸੇ ਵਿੱਚ ਆਏ ਸ਼ੇਰ ਵਾਂਗ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ ਪਰ ਲਾਇਸੈਂਸੀਏਟ ਦੇ ਫੋਇਲ ਦੇ ਬੁਟਨ ਵਾਲੇ ਸਿਰੇ ਨਾਲ ਉਸਦੇ ਮੂੰਹ 'ਤੇ ਇੱਕ ਥੱਪੜ ਮਾਰਿਆ ਗਿਆ, ਜਿਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਗੁੱਸੇ ਵਿੱਚ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਇਸਨੂੰ ਚੁੰਮਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਿਵੇਂ ਇਹ ਇੱਕ ਅਵਸ਼ੇਸ਼ ਹੋਵੇ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਸੇ ਸੁਰੂਧਾ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਜਿਸ ਨਾਲ ਅਵਸ਼ੇਸ਼ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਤੇ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਚੁੰਮੇ ਜਾਂਦੇ ਹੁੰਨ। ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਵਿਚ, ਲਾਇਸੈਂਸੀਏਟ ਨੇ ਉਸ ਛੋਟੇ ਕੈਸੂਕ ਦੇ ਹੁਰੂਕ ਬਟਨ ਨੂੰ ਉਤਾਰ ਦਿੱਤਾ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਸਨੇ ਪਹਿਨਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਇਸਦੇ ਹੇਠਲੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਇੱਕ ਆਕ੍ਟੋਪਸ ਦੇ ਤੰਬੂਆਂ ਵਾਂਗ ਪੱਟੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕਟ ਦਿੱਤਾ। ਉਸਨੇ ਦੇ ਵਾਰ ਆਪਣੀ ਟੋਪੀ ਉਤਾਰ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਇੰਨਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਕੋਰਚੁਏਲੋ ਨੇ ਗੁੱਸੇ ਅਤੇ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਦੇ ਦੌਰ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਫੁਆਇਲ ਨੂੰ ਹਿਲਟ ਤੋਂ ਫੜ ਲਿਆ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਪੂਰੀ ਤਾਕਤ ਨਾਲ ਹਵਾ ਵਿਚ ਉਡਾ ਦਿੱਤਾ। ਹਾਜ਼ਰ ਮਜ਼ਦੂਰਾਂ ਵਿਚੋਂ ਇੱਕ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਨੋਟਰੀ ਸੀ, ਇਸਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਗਿਆ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿਚ ਸਹੁੰ ਖਾਧੀ ਕਿ ਇਹ ਉੱਥੇ ਲਗਭਗ ਤਿੰਨ-ਚੌਥਾਈ ਲੀਗ ਡਿੱਗਿਆ, ਜੋ ਕਿ ਉਸ ਸਮੇਂ ਅਤੇ ਹੁਣ ਪੂਰੀ ਨਿਸ਼ਚਤਤਾ ਨਾਲ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਾਲਮ ਤਾਕਤ ਨੂੰ ਹੁਨਰ ਨਾਲ ਹਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕੋਰਚੁਏਲੋ ਥੱਕ ਕੇ ਬੈਠ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਸਾਂਚੋ ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਗਿਆ ਅਤੇ ਕਿਹਾ:

"ਮੇਰੇ ਬਚਨ 'ਤੇ, ਸ਼ੀਮਾਨ ਬੈਚੁਲਰ, ਜੇ ਤੁਹਾਡੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਮੇਰੀ ਸਲਾਹ ਮੰਨਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਕਦੇ ਵੀ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਲੜਾਈ ਲਈ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦੇਣੀ ਚਾਹੀਦੀ, ਸਗੋਂ ਕਸ਼ਤੀ ਜਾਂ ਬਾਰ ਉਛਾਲਣ 'ਤੇ ਟਿਕੇ ਰਹਿੰਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਜਵਾਨ ਹੋ ਅਤੇ ਇਹ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਤਾਕਤਵਰ ਹੋ। ਮੈਂ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਕਿ ਤਲੁਵਾਰਬਾਜ਼ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤਲਵਾਰਬਾਜ਼ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਆਪਣੀ ਤਲਵਾਰ ਦੀ ਨੋਕ ਨੂੰ ਸੂਈ ਦੇ ਨੱਕੇ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਾ ਸਕਦੇ ਹਨ।"

"ਮੈਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹਾਂ," ਕੋਰਚੁਏਲੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਸਬਕ ਔਖੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਸਿੱਖਿਆ ਅਤੇ ਤਜਰਬੇ ਦੁਆਰਾ ਸਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਮੈਂ ਕਿੰਨਾ ਗਲਤ ਸੀ।"

ਅਤੇ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋ ਕੇ, ਉਸਨੇ ਲਾਇਸੈਂਸੀਏਟ ਨੂੰ ਜੱਫੀ ਪਾ ਲਈ, ਅਤੇ ਉਹ ਦੋਵੇਂ ਪਹਿਲਾਂ ਨਾਲੋਂ ਬਿਹਤਰ ਦੋਸਤ ਬਣੇ ਰਹੇ। ਪਰ, ਨੋਟਰੀ ਦਾ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜੋ ਫੁਆਇਲ ਲੈਣ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਅਜਿਹਾ ਲੱਗ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਵਾਪਸ ਆਉਣ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਸਮਾਂ ਲੱਗ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕੁਇਟੇਰੀਆ ਦੇ ਪਿੰਡ ਜਲਦੀ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ ਆਪਣੀ ਯਾਤਰਾ ਦੁਬਾਰਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ, ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਸਾਰੇ ਰਹਿੰਦੇ ਸਨ।

ਯਾਤਰਾ ਦੇ ਬਾਕੀ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ, ਲਾਇਸੈਂਸੀਏਟ ਨੇ ਤਲਵਾਰ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਨੂੰ ਇੰਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਦਲੀਲਾਂ ਅਤੇ ਇੰਨੇ ਸਾਰੇ ਅੰਕੜਿਆਂ ਅਤੇ ਗਣਿਤਿਕ ਸਬੂਤਾਂ ਨਾਲ ਸਮਝਾਇਆ ਕਿ ਉਸਨੇ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਇਸ ਵਿਗਿਆਨ ਦੀ ਕੀਮਤ ਬਾਰੇ ਯਕੀਨ ਦਿਵਾਇਆ, ਅਤੇ ਕੋਰਚੁਏਲੋ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੱਦ ਤੋਂ ਠੀਕ ਹੋ ਗਿਆ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਪਹੁੰਚੇ ਤਾਂ ਹਨੇਰਾ ਹੋਣ ਲੱਗ ਪਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਪਿੰਡ ਦਾ ਅਸਮਾਨ ਚਮਕਦੇ ਤਾਰਿਆਂ ਦੀ ਬੇਅੰਤ ਭਰਮਾਰ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਚੁਪਦਾ ਸੀ। ਉਸੇ ਸਮੇਂ, ਉਹ ਬੰਸਰੀ, ਤਾਬੋਰ, ਸਾਜ਼, ਰਿਕਾਰਡਰ, ਡਫ ਅਤੇ ਘੰਟੀਆਂ ਵਰਗੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਯੰਤਰਾਂ ਦੀਆਂ ਨਰਮ, ਦਬੀਆਂ ਆਵਾਜ਼ਾਂ ਸੁਣ ਸਕਦੇ ਸਨ। ਜਿਵੇਂ-ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਨੇੜੇ ਆਏ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪਿੰਡ ਦੇ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਦੁਆਰ 'ਤੇ ਹੱਥੀਂ ਬਣਾਏ ਗਏ ਰੁੱਖਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਝੁੰਡ ਦੇਖਿਆ। ਇਹ ਰੁੱਖ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੌਸ਼ਨੀਆਂ ਨਾਲ ਢੱਕੇ ਹੋਏ ਸਨ ਅਤੇ ਹਵਾ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋਏ, ਜੋ ਇਸ ਸਮੇਂ ਇੰਨੀ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਵਗ ਰਹੀ ਸੀ ਕਿ ਪੱਤੇ ਹਿਲਾਉਣ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਸੰਗੀਤਕਾਰ ਵਿਆਹ ਦੇ

ਮੁਹਿੰਮਾਨਾਂ ਦਾ ਮਨੋਰੰਜਨ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸਮੂਹਾਂ ਵਿੱਚ ਤਿਉਹਾਰਾਂ ਦੇ ਮੈਦਾਨਾਂ ਵਿੱਚ ਘੁੰਮ ਕੇ, ਕੁਝ ਨੱਚਦੇ, ਕੁਝ ਗਾਉਂਦੇ ਅਤੇ ਕੁਝ ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਯੰਤਰ ਵਜਾ ਕੇ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ; ਦਰਅਸਲ, ਪੂਰਾ ਮੈਦਾਨ ਜੀਵੰਤ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ੀ ਅਤੇ ਮੌਜ-ਮਸਤੀ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਜਾਪਦਾ ਸੀ। ਕਈ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਪਲੇਟਫਾਰਮ ਬਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਰੁੱਝੇ ਹੋਏ ਸਨ ਜਿੱਥੇ ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਨਾਟਕਾਂ ਅਤੇ ਨਾਚਾਂ ਨੂੰ ਆਰਾਮ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਇਸ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ, ਅਮੀਰ ਕੈਮਾਚੋ ਦੇ ਵਿਆਹ ਅਤੇ ਬੈਸੀਲੀਓ ਦੇ ਅੰਤਿਮ ਸੰਸਕਾਰ ਦੇ ਜਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਮਰਪਿਤ। ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਭਾਵੇਂ ਉਸਨੂੰ ਮਜ਼ਦੂਰ ਅਤੇ ਕੁਆਰੇ ਦੋਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਸਦੇ ਬਹਾਨੇ ਵਜੋਂ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਕਾਫ਼ੀ ਤੋਂ ਵੱਧ, ਕਿ ਨਾਈਟਸ-ਇਰੈਂਟ ਦਾ ਰਿਵਾਜ ਸੀ ਕਿ ਰਾਤ ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਦੀ ਬਜਾਏ ਜੰਗਲਾਂ ਅਤੇ ਖੇਤਾਂ ਵਿੱਚ ਬਿਤਾਉਣਾ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਸੋਨੇ ਦੀਆਂ ਛੱਤਾਂ ਹੇਠ ਹੋਵੇ। ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ, ਉਸਨੇ ਸੜਕ ਛੱਡ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਸਾਂਚੋ ਦੀ ਇੱਛਾ ਦੇ ਬਿਲਕੁਲ ਵਿਰੁੱਧ ਥੋੜ੍ਹੀ ਦੂਰੀ 'ਤੇ ਸਵਾਰ ਹੋ ਗਿਆ, ਜਿਸਨੂੰ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਡੌਨ ਡਿਏਗੋ ਦੇ ਕਿਲ੍ਹੇ, ਜਾਂ ਘਰ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੇ ਆਰਾਮਦਾਇਕ ਰਹਿਣ ਦੀ ਯਾਦ ਦਿਵਾਈ ਗਈ।

1. ਜ਼ਮੋਰਾ ਪ੍ਰਾਂਤ ਦੇ ਲਗਭਗ ਸੱਠ ਕਸਬਿਆਂ ਦਾ ਇੱਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ, ਜੋ ਆਪਣੀ ਪੇਂਡੂ ਬੋਲੀ ਲਈ ਮਸ਼ਹੂਰ ਹੈ, ਅਤੇ ਸੁਨਹਿਰੀ ਯੁੱਗ ਦੇ ਨਾਟਕਾਂ ਵਿੱਚ ਮਜ਼ਾਕ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਹੈ।
2. ਟੈਨਰੀ ਅਤੇ ਜ਼ੋਕੋਡੋਵਰ ਉੱਚ ਥਾਵਾਂ ਹਨ ਜਿੱਥੇ ਅਪਰਾਧੀ ਇਕੱਠੇ ਹੁੰਦੇ ਸਨ।
3. ਮੈਡ੍ਰਿਡ ਦੇ ਨੇੜੇ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਕਸਬਾ।
4. ਕੋਰਚੁਏਲੋ ਦੇ ਨਾਮ ਦਾ ਆਮ ਜ਼ਿਕਰ ਇਹ ਮੰਨਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਰਵੈਂਟਸ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਪਛਾਣ ਲਿਆ ਸੀ, ਪਰ, ਬੇਸ਼ੱਕ, ਉਸਨੇ ਨਹੀਂ ਪਛਾਣਿਆ ਸੀ।

ਅਧਿਆਇ ਵੀਹ

ਕੈਮਾਚੋ ਅਮੀਰ ਦੇ ਵਿਆਹ ਦਾ ਬਿਰਤਾਂਤ ਅਤੇ ਬੇਸੀਲੀਓ ਗ਼ਰੀਬ ਦੀ ਘਟਨਾ

ਫੇਅਰ ਔਰੋਰਾ ਨੇ ਚਮਕਦਾਰ ਫੈਬਸ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਤੇਜ਼ ਕਿਰਨਾਂ ਦੀ ਗਰਮੀ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਸੁਨਹਿਰੀ ਵਾਲਾਂ 'ਤੇ ਤੁਰਲ ਮੋਤੀਆਂ ਨੂੰ ਸੁਕਾਉਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਪਰ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਉਸਦੇ ਪੈਰਾਂ 'ਤੇ ਚੜ੍ਹਿਆ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਅੰਗਾਂ ਤੋਂ ਸੁਸਤੀ ਦੂਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਆਪਣੇ ਸਕੁਆਇਰ ਸਾਂਚੋ ਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ, ਜੋ ਅਜੇ ਵੀ ਘੁਰਾੜੇ ਮਾਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਇਹ ਦੇਖਿਆ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਜਗਾਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਹਾ:

"ਤੂੰ, ਪਿਆਰੀ ਆਤਮਾ, ਧਰਤੀ ਦੇ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲੋਂ ਵਧੇਰੇ ਭਾਗਸ਼ਾਲੀ ਹੈਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਬਿਨਾਂ ਈਰਖਾ ਕੀਤੇ ਜਾਂ ਈਰਖਾ ਕੀਤੇ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਆਤਮਾ ਨਾਲ ਸ਼ਾਂਤੀ ਨਾਲ ਸੌਂ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਨਾ ਹੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਜਾਦੂਗਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪਿੱਛਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਜਾਦੂ ਦੁਆਰਾ ਘੇਰਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ! ਸੌਂ ਜਾਓ, ਮੈਂ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਸੌ ਵਾਰ ਕਹਾਂਗਾ, ਆਪਣੀ ਔਰਤ ਦੀ ਸਥਿਰਤਾ ਬਾਰੇ ਸ਼ੱਕ ਦੇ ਨਾਲ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਿਰੰਤਰ ਜਾਗਦੇ ਰਹਿਣ ਜਾਂ ਰਾਤਾਂ ਨੂੰ ਜ਼ਾਗਣ ਲਈ ਇਹ ਸੋਚਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਕਰਜ਼ੇ ਕਿਵੇਂ ਅਦਾ ਕਰੋਗੇ ਜਾਂ ਸੋਚਦੇ ਹੋ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਲੋੜਵੰਦ ਛੋਟੇ ਪਰਿਵਾਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਦਿਨ ਲਈ ਭੋਜਨ ਦੇਣ ਲਈ ਕੀ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਲਾਲਸਾ ਤੋਂ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਂ ਇਸ ਦੁਨੀਆ ਦੇ ਸਾਰੇ ਬੇਕਾਰ ਧੂਮਧਾਮ ਵਿੱਚ ਰੁੱਝੇ ਨਹੀਂ ਹੋ, ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਇੱਛਾਵਾਂ ਦੀਆਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਗਿੱਦੜ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧੋ ਨਹੀਂ ਵਧਦੀਆਂ। ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਖੁਦ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਚਿੰਤਾ ਮੇਰੇ ਮੋਢਿਆਂ 'ਤੇ ਰੱਖ ਦਿੱਤੀ ਹੈ, ਇੱਕ ਭਾਰ ਅਤੇ ਉਲਟ ਭਾਰ ਜੋ ਕੁਦਰਤ ਅਤੇ ਰਿਵਾਜ ਨੇ ਕਦੇ ਸਾਡੇ ਮਾਲਕਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨੌਕਰ ਸੌਂਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਮਾਲਕ ਜਾਗਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਇਹ ਸੋਚਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਉਹ ਉਸਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਿਵੇਂ ਕਰੇਗਾ, ਉਸਦਾ ਪੱਖ ਕਰੇਗਾ, ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਕਿਸਮਤ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਸੁਧਾਰੇਗਾ। ਅਸਮਾਨ ਨੂੰ ਪਿੱਤਲ ਵਿੱਚ ਬਦਲਦੇ ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਨੂੰ ਇਸਦੀ ਲੋੜੀਂਦੀ ਨਮੀ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦੇ ਦੇਖਣ ਦਾ ਦੁੱਖ ਨੌਕਰ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਸਮੇਂ ਵਿਚ ਸੋਕਾ ਅਤੇ ਅਕਾਲ ਉਸ ਸੇਵਕ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹਨ ਜੋ ਭਰਪੂਰਤਾ ਅਤੇ ਭਰਪੂਰਤਾ ਦੇ ਸਮੇਂ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਸੀ।

ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਇਸ ਸਭ ਦਾ ਕੋਈ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਗੂੜ੍ਹੀ ਨੀਂਦ ਸੁੱਤਾ ਪਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਹ ਬਾਅਦ ਵਿਚ ਇੰਨੇ ਅਚਾਨਕ ਜਾਗਦਾ ਜੇਕਰ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨੇਜ਼ੇ ਦੇ ਬੱਟ ਨਾਲ ਨਾ ਜਗਾਇਆ ਹੁੰਦਾ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਸੁਸਤ ਅਤੇ ਸੁਸਤ ਜਾਗਦਿਆਂ, ਉਸਨੇ ਸ਼ਾਰੀਆਂ ਦਿਸ਼ਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਅਤੇ ਕਿਹਾ:

"ਜੇ ਮੈਂ ਗਲਤ ਨਹੀਂ ਹਾਂ, ਤੁਹਾਡੇ ਆਰਬਰ ਤੋਂ ਇੱਕ ਖੁਸ਼ਬੂ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ਬੂ ਆ ਰਹੀ ਹੈ ਜੋ ਜੈਨੀਕੁਇਲ ਜਾਂ ਥਾਈਮ ਨਾਲੋਂ ਤਲੇ ਹੋਏ ਬੇਕਨ ਦੇ ਬਹੁਤ ਨੇੜੇ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ, ਵਿਆਹ ਜੋ ਇੰਨੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਖੁਸ਼ਬੂ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਅਤੇ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਹੋਣ ਵਿਚ ਅਸਫਲ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ।"

"ਜਲਦੀ ਕਰੋ, ਤੁਸੀਂ ਤੁਰਨ ਦੀ ਭੁੱਖ ਹੋ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਆਓ ਆਪਾਂ ਸਮਾਰੋਹ ਦੇਖਣ ਚੱਲੀਏ ਅਤੇ ਦੇਖੀਏ ਕਿ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਬੈਸੀਲੀਓ ਕੀ ਕਰੇਗਾ।"

"ਉਸਨੂੰ ਜੋ ਮਰਜ਼ੀ ਕਰਨ ਦਿਓ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਜੇਕਰ ਉਹ ਗਰੀਬ ਨਾ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਉਹ ਕੁਇਟਰੀਆ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੁੰਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਕੀ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਮੂਰਖਤਾ ਹੋਰ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਆਪਣੇ ਨਾਮ ਦਾ ਇੱਕ ਪੈਸਾ ਨਾ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਉਹ ਕਿਸੇ ਮਹਾਨ ਔਰਤ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੋਵੇ? ਮੈਂ ਸਹੁੰ ਖਾਂਦਾ ਹਾਂ, ਮਾਲਕ, ਮੇਰਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਗਰੀਬ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਉਸ ਚੀਜ਼ ਨਾਲ ਖੁਸ਼ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਕੋਲ ਹੈ ਅਤੇ ਸਤਰੰਗੀ ਪੀਂਘਾਂ ਦਾ ਪਿੱਛਾ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਸੁੱਜੀ ਬਾਂਹ 'ਤੇ ਸੱਟਾ ਲਗਾਉਂਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਕੈਮਾਚੋ ਬੈਸੀਲੀਓ ਨੂੰ ਅਸਲੀਅਤ ਨਾਲ ਢੱਕ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਜੋ ਕਿ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਹੈ, ਕੁਇਟਰੀਆ ਪਾਗਲ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਉਹ ਸਾਰੇ ਤੋਹਫ਼ੇ ਅਤੇ ਗਹਿਣੇ ਸੁੱਟ ਦੇਵੇ ਜੋ ਕੈਮਾਚੋ

ਉਸਨੂੰ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦਿੱਤਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ ਬੈਸੀਲੀਉ ਦੀ ਬਾਰ ਨੂੰ ਉਛਾਲਣ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਤਲਵਾਰਬਾਜ਼ੀ ਦੇ ਹੁਨਰ ਨੂੰ ਚੁਣਨ ਲਈ, ਬਾਰ ਦੇ ਚੰਗੇ ਟਾਸ ਲਈ ਜਾਂ ਇੱਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਤਲਵਾਰ ਫੈਲਣ ਨਾਲ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਟੈਵਰਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪਿੰਟ ਵਾਈਨ ਨਹੀਂ ਮਿਲੇਗੀ। ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਫਾਇਦੇ ਜੋ ਵੇਚੇ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦੇ - ਕਾਉਂਟ ਡਿਰਲੋਸ[1] ਉਹ ਸਾਰੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ! ਪਰ ਜਦੋਂ ਇਹ ਗੁਣ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਗੋਦ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਜਿਸ ਕੋਲ ਕਾਫ਼ੀ ਦੌਲਤ ਹੈ... ਖੈਰ, ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੇਰਾ... "ਆਪਣੀ ਜ਼ਮੀਨ ਓਨੀ ਹੀ ਅੰਖੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਚੰਗੀ ਇਮਾਰਤ ਹਮੇਸ਼ਾ ਇੱਕ ਚੰਗੀ ਨੀਂਹ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਨੀਂਹ ਅਤੇ ਅਧਾਰ ਪੈਸਾ ਹੈ।"

"ਰੱਬ ਦੀ ਖ਼ਾਤਰ, ਸਾਂਚੋ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਇਸ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਕਿਹਾ, "ਆਪਣੀ ਤਿਰੰਗਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿਓ। ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਹਾਸੇਹੀਣੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਨਾਲ ਚੱਲਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਲਗਾਤਾਰ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਖਾਣ ਜਾਂ ਸੌਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣਾ ਸਾਰਾ ਸਮਾਂ ਗੱਲਾਂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਬਿਤਾਓਗੇ।"

"ਜੇ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਇੰਨੀ ਭੁੱਲਣਹਾਰ ਨਾ ਹੁੰਦੀ," ਸਾਂਚੇ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਆਖਰੀ ਵਾਰ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸ਼ਾਡੇ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਯਾਦ ਹੁੰਦੀਆਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਜਿੰਨਾ ਚਾਹੋ ਬੋਲਣ ਦਿਓਗੇ ਜਿੰਨਾ ਚਿਰ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਗੁਆਂਢੀ ਜਾਂ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦਾ, ਅਤੇ ਹੁਣ ਤੱਕ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸ ਖਾਸ ਧਾਰਾ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੈ।"

"ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸੈਂਚੋ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਅਤੇ ਇਹੀ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ, ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਗੱਲ ਕਰਨਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿਓ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਆਓ, ਕਿਉਂਕਿ ਕੱਲ੍ਹ ਰਾਤ ਅਸੀਂ ਜੋ ਸਾਜ਼ ਸੁਣੇ ਹਨ, ਉਹ ਵਾਦੀਆਂ ਨੂੰ ਜੀਵੰਤ ਕੁਰਨ ਲੱਗੇ ਹਨ। ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਵਿਆਹ ਦੁਪਹਿਰ ਦੀ ਗਰਮੀ ਦੀ ਬਜਾਏ ਸਵੇਰ ਦੀ ਠੰਢੀ ਹਵਾ ਵਿਚ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।"

ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਦੇ ਹੁਕਮ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤਾ, ਰੋਸੀਨੈਂਟ 'ਤੇ ਕਾਠੀ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਡੈਪਲ 'ਤੇ ਪੈਕਸੈਡਲ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਸਵਾਰ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜੋੜਾ ਇੱਕ-ਇੱਕ ਕਰਕੇ ਕਮਾਨ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਲੱਗ ਪਿਆ। ਸਾਂਚੇ ਦਾ ਧਿਆਨ ਇੱਕ ਛੋਟੇ ਬਲਦ ਵੱਲ ਖਿੱਚਣ ਵਾਲਾ ਪਹਿਲਾ ਵਸਤੂ ਸੀ ਜੋ ਇੱਕ ਐਲਮ ਦੇ ਰੁੱਖ ਦੇ ਤਣੇ 'ਤੇ ਝੁਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਜਿਸ ਅੱਗ ਉੱਤੇ ਇਹ ਭੁੰਨ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਉਸ ਨੂੰ ਖੁਆਉਣਾ ਧੂੰਏਂ ਵਾਲੇ ਲੱਕੜ ਦੇ ਇੱਕ ਸੱਚੇ ਪਹਾੜ ਵਲ ਸੀ। ਅੱਗ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਰੱਖੇ ਛੇ ਘੜੇ ਦੂਜੇ ਘੜਿਆਂ ਤੋਂ ਵੱਖਰੇ ਸਾਂਚਿਆਂ ਤੋਂ ਬਣਾਏ ਗਏ ਸਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਕਾਫ਼ੀ ਵੱਡੇ ਮਿੱਟੀ ਦੇ ਘੜੇ ਸੱਨ, ਹਰ ਇੱਕ ਵਿਚ ਮਾਸ ਦਾ ਭੰਡਾਰ ਰੱਖਣ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਪੂਰੀਆਂ ਭੇਡਾਂ ਸਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਘੇਰ ਲਿਆ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰ ਤੋਂ ਲੁਕਾਇਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਕਬੂਤਰ ਹੋਣ। ਦਰੱਖਤਾਂ ਤੋਂ ਅਣਗਿਣਤ ਚਮੜੀ ਵਾਲੇ ਖਰਗੋਸ਼ ਅਤੇ ਤੋੜੇ ਹੋਏ ਮੁਰਗੇ ਲਟਕ ਰਹੇ ਸਨ, ਗਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਦਫ਼ਨਾਉਣ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਅਤੇ ਪੰਛੀ ਅਤੇ ਕਈ ਕਿਸਮਾਂ ਦੇ ਸ਼ਿਕਾਰ ਜੋ ਉੱਥੇ ਠੰਢੇ ਹੋਣ ਲਈ ਲਟਕਾਏ ਗਏ ਸਨ, ਵੀ ਅਣਗਿਣਤ ਸਨ। ਸਾਂਚੇ ਨੇ ਸੱਠ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਾਈਨਸਕਿਨ ਗਿਣੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਪੰਜ ਗੈਲਨ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਾਈਨ ਸੀ, ਸ਼ਾਰੀਆਂ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਵਾਈਨਾਂ ਨਾਲ ਭਰੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਪਤਾ ਲੱਗਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਸੁਭ ਤੋਂ ਚਿੱਟੀ ਰੋਟੀ ਦੇ ਢੇਰ ਸਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਣਕ ਦੇ ਢੇਰ ਜੋ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਿੜਾਈ 'ਤੇ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਪਨੀਰ, ਜੋ ਕਿ ਖੁੱਲ੍ਹੀਆਂ ਇੱਟਾਂ ਵਾਂਗ ਢੇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਇੱਕ ਕੰਧ ਬਣਾਉਂਦੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਡਾਇਰ ਦੀ ਦੁਕਾਨ ਵਿੱਚ ਤੇਲ ਦੇ ਦੇ ਕੜਾਹੀ ਵੱਡੇ ਸਨ ਜੋ ਆਟੇ ਤੋਂ ਬਣੇ ਭੋਜਨ ਨੂੰ ਤਲਣ ਲਈ ਵਰਤੇ ਜਾਂਦੇ ਸਨ, ਜੋ ਭੋਜਨ, ਜਦੋਂ ਤਿਆਰ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਸਨ, ਤਾਂ ਦੋ ਵੱਡੇ ਲਾਡਲਿਆਂ ਨਾਲ ਹਟਾਏ ਜਾਂਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਫਿਰ ਪ੍ਰੋਸੈਸਡ ਸ਼ੁਹਿਦ ਦੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਕੜਾਹੀ ਵਿੱਚ ਡੁਬੋ ਦਿਤੇ ਜਾਂਦੇ ਸਨ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ। ਪੰਜਾਹ ਤੋਂ ਵੱਧ ਮੁਰਦ ਅਤੇ ਔਰਤਾਂ ਰਸੋਈਏ ਸੱਨ, ਸਾਰੇ ਬੇਦਾਗ, ਮਿਹਨਤੀ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ ਸੱਨ। ਬਲਦ ਦੇ ਫੈਲੇ ਹੋਏ ਪੇਟ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇੱਕ ਦਰਜਨ ਕੋਮਲ ਦੁੱਧ ਚੁੰਘਾਉਣ ਵਾਲੇ ਸੂਰ ਸਿਲਾਈ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਤਾਂ ਜੋ ਇਸਨੂੰ ਕੋਮਲ ਅਤੇ ਸੁਆਦਲਾ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕਿਸਮਾਂ ਦੇ ਮੁਸਾਲੇ ਪੁੱਛ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਪੱਕੀ ਪੰਡ ਦੀਆਂ ਬੋਰੀਆਂ ਵਿਚ ਖਰੀਦੇ ਗਏ ਜਾਪਦੇ ਸਨ, ਜੋ ਸਾਰੇ ਇੱਕ

ਵੱਡੇ ਸੰਦੂਕ ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਈ ਦੇ ਰਹੇ ਸਨ। ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, ਵਿਆਹ ਲਈ ਪ੍ਰਬੰਧ ਪੱਛੂ ਸਨ ਪਰ ਇੰਨੇ ਭਰਪੂਰ ਸੁਨ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਫੌਜ ਨੂੰ ਖੁਆ ਸਕਦੇ ਸੁਨ।

ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਇਹ ਸੱਭ ਦੇਖਿਆ, ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਅੰਦਰ ਲੈ ਲਿਆ, ਅਤੇ ਜੋ ਕੁਝ ਉਸਨੇ ਦੇਖਿਆ ਉਸਨੂੰ ਪਸੰਦ ਆਇਆ। ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਉਹ ਸਟੂਇੰਗ ਬਰਤਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਮੋਹਿਤ ਅਤੇ ਬੇਚੈਨ ਸੀ, ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਦਰਮਿਆਨੇ ਆਕਾਰ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰਦਾ। ਉਹ ਸ਼ਰਾਬ ਦੀਆਂ ਮਸ਼ਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਲੁਭਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਤਲ਼ਣ ਵਾਲੇ ਪੈਨਾਂ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਦੁਆਰਾ, ਜੋਕਰ ਵੱਡੇ ਪੇਟ ਵਾਲੇ ਕੜਾਹੀ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਸਾਂਚੋ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਹੋਰ ਜ਼ਿਆਦਾ ਕਾਬੂ ਵਿਚ ਨਾ ਰੱਖ ਸਕਿਆ, ਨੇ ਆਪਣੀ ਸਮਰਥਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਕੰਮ ਕੀਤਾ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਬੇਨਤੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਰਸੋਈਏ ਕੋਲ ਗਿਆ ਅਤੇ ਨਿਮਰਤਾ ਅਤੇ ਭੁੱਖ ਨਾਲ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਕੀ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਬਰਤਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਵਿਚ ਰੋਟੀ ਦਾ ਇੱਕ ਟੁਕੜਾ ਭਿਉਂ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਰਸੋਈਏ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ:

"ਭਰਾ, ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਦੋਂ ਭੁੱਖ ਸੁਤਾ ਰਹੀ ਹੈ, ਅਮੀਰ ਕਾਮਾਚੇ ਦਾ ਧੰਨਵਾਦ। ਤੁਸੀਂ ਹੇਠਾਂ ਉਤਰ ਕੇ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਕੀ ਨੇੜੇ ਕੋਈ ਕੁੜਛੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੋ ਮੁਰਗੀਆਂ ਫੜੀਆਂ ਜਾ ਸਕਣ, ਅਤੇ ਇੱਥੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦਿਲੋਂ ਭੁੱਖ ਦੀ ਕਾਮਨਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ।"

"ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਦਿਖਾਈ ਨਹੀਂ ਦੇ ਰਿਹਾ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਬਸ ਇੱਕ ਮਿੰਟ," ਰਸੋਈਏ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿਤਾ। "ਮੈਂ ਕਿੰਨਾ ਮੂਰਖ ਹਾਂ। ਤੂੰ ਜ਼ਰੂਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਡਰਪੋਕ, ਚੁਸਤ ਰੂਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੋਵੇਗੀ।"

ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਘੜਾ ਫੜਿਆ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਦੋ ਕੜਾਹੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਵਿੱਚ ਡੁਬੋ ਦਿੱਤਾ, ਤਿੰਨ ਮੁਰਗੀਆਂ ਅਤੇ ਦੋ ਹੰਸ ਕੱਢੇ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਕਿਹਾ:

"ਖਾ ਲਓ ਦੋਸਤ, ਅਤੇ ਇਹ ਸਕਿਮਿੰਗਜ਼ ਤੁਹਾਨੂੰ ਰਾਤ ਦੇ ਖਾਣੇ ਦਾ ਸਮਾਂ ਆਉਣ ਤੱਕ ਭਰ ਦੇਣ।"

"ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਾਉਣ ਲਈ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੈ," ਸੈਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਤੁਸੀਂ ਕੁੜਛੀ ਅਤੇ ਸਭ ਕੁਝ ਰੱਖ ਸਕਦੇ ਹੋ," ਰਸੋਈਏ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਇਹ ਸਭ ਕਾਮਾਚੋ ਦੀ ਦੌਲਤ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਹੀ ਮਿਲ੍ਹਦਾ ਹੈ।"

ਜਦੋਂ ਇਹ ਸਾਂਚੇ ਨਾਲ ਹੋ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਇੱਕ ਦਰਜਨ ਆਦਮੀਆਂ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ, ਸਾਰੇ ਆਪਣੇ ਤਿਉਹਾਰਾਂ ਵਾਲੇ ਤਿਉਹਾਰਾਂ ਦੇ ਪਹਿਰਾਵੇ ਵਿਚ ਸਜੇ ਹੋਏ, ਇੱਕ ਦਰਜਨ ਸੁੰਦਰ ਘੋੜੀਆਂ 'ਤੇ ਸਵਾਰ ਹੋ ਕੇ ਆਉਂਦੇ ਸਨ ਜੋ ਹਾਰਨੇਸ ਨਾਲ ਲੈਸ ਸਨ ਜੋ ਸ਼ਾਨਦਾਰ, ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਅਤੇ ਪੈਂਡੂ ਸਨ, ਛਾਤੀ ਦੇ ਪੱਟੀਆਂ 'ਤੇ ਕਈ ਛੋਟੀਆਂ ਘੰਟੀਆਂ ਸਨ। ਸੰਪੂਰਨ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਵਾਰ ਹੋ ਕੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਕਈ ਪਾਸ ਕੀਤੇ, ਚਰਾਗਾਹ ਦੇ ਪਾਰ, ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਚੀਕਦੇ ਅਤੇ ਚੀਕਦੇ ਹੋਏ:

"ਕਾਮਾਚੇ ਅਤੇ ਕੁਇਟੇਰੀਆ ਜ਼ਿੰਦਾਬਾਦ - ਉਹ ਜਿੰਨਾ ਵੀ ਅਮੀਰ ਹੈ, ਓਨਾ ਹੀ ਸੁੰਦਰ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਧਰਤੀ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਸੁੰਦਰ ਔਰਤ ਹੈ!"

ਜਦੋਂ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੇਟ ਨੇ ਇਹ ਸੁਣਿਆ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਿਹਾ:

"ਇਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੇਰਾ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਆਫ਼ ਟੋਬੋਸੋ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਜੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਇਸ ਕੁਇਟੇਰੀਆ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਵਿੱਚ ਇੰਨੇ ਜੋਸ਼ੀਲੇ ਨਾ ਹੁੰਦੇ।"

ਥੋੜ੍ਹੀ ਦੇਰ ਬਾਅਦ, ਨ੍ਰਿਤਕੁਆਂ ਦੇ ਕਈ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸਮੂਹ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਥਾਵਾਂ ਤੋਂ ਆਰਬਰ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਲੱਗੇ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਤਲ਼ਵਾਰ ਨ੍ਰਿਤਕਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਸਮੂਹ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਲਗਭਗ ਦੋ ਦਰਜਨ ਸੁੰਦਰ, ਉੱਚ-ਉੱਤਸ਼ਾਹਿਤ ਨੌਜਵਾਨ ਸੁਨ, ਸਾਰੇ ਚਿੱਟੇ ਹਲਕੇ ਲਿਨਨ ਦੇ ਕੱਪੜੇ ਪਹਿਨੇ ਹੋਏ ਸਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਿਰਾਂ 'ਤੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਰੰਗਾਂ ਦੀ ਕਢਾਈ ਵਾਲੇ ਮਹਿੰਗੇ ਰੇਸ਼ਮੀ ਰੁਮਾਲ ਸੁਨ। ਘੋੜੀਆਂ 'ਤੇ ਸਵਾਰ ਆਦਮੀਆਂ ਵਿਚੋਂ ਇੱਕ ਨੇ ਸਮੂਹ ਦੇ ਨੇਤਾ, ਇੱਕ ਚੁਸਤ ਮੁੰਡੇ, ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਕੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨ੍ਰਿਤਕਾਂ ਨੇ ਕਦੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਜ਼ਖਮੀ ਕੀਤਾ ਹੈ।

"ਹੁਣ ਤੱਕ ਕਿਸੇ ਨੇ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਰੱਬ ਦਾ ਸ਼ੁਕਰ ਹੈ; ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਸਿਹਤਮੰਦ ਹਾਂ।"

ਅਤੇ, ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਸਾਥੀਆਂ ਵਿਚ ਇੰਨੇ ਨਿਪੁੰਨ ਮੋੜਾਂ ਅਤੇ ਮੋੜਾਂ ਨਾਲ ਘੁੰਮਣਾ-ਫਿਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੇਟ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਚ ਦੇਖਣ ਦਾ ਆਦੀ

ਸੀ, ਪਰ ਕਿਸੇ ਨੇ ਵੀ ਉਸਨੂੰ ਇਸ ਨਾਚ ਜਿੰਨਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਉਹ ਇੱਕ ਹੋਰ ਨਾਚ ਤੋਂ ਵੀ ਬਰਾਬਰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਇਆ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸੁੰਦਰ ਮੁਟਿਆਰਾਂ ਸਨ ਜੋ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਚੌਦਾਂ ਅਤੇ ਅਠਾਰਾਂ ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੇ ਹਰੇ ਕੱਪੜੇ ਪਹਿਨੇ ਹੋਏ ਸਨ; ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਾਲ, ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਅਤੇ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗੁੰਦੇ ਹੋਏ ਸਨ, ਇੰਨੇ ਸੁਨਹਿਰੀ ਸਨ ਕਿ ਇਹ ਸੂਰਜ ਦੀਆਂ ਕਿਰਨਾਂ ਦਾ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਸਨ; ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਿਰਾਂ 'ਤੇ ਚਮੇਲੀ, ਗੁਲਾਬ, ਅਮਰੈਂਥ ਅਤੇ ਹਨੀਸਕਲ ਦੇ ਹਾਰ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਇੱਕ ਸਤਿਕਾਰਯੋਗ ਬੁੱਢੇ ਆਦਮੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਬਜ਼ੁਰਗ ਮੈਟਰਨ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ, ਜੋ ਆਪਣੇ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਸੁਝਾਏ ਨਾਲੋਂ ਵਧੇਰੇ ਚੁਸਤ ਅਤੇ ਚੁਸਤ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਹ ਸਾਰੇ ਇੱਕ ਡਬਲ-ਰੀਡ ਬੈਗਪਾਈਪ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ 'ਤੇ ਨੱਚਦੇ ਸਨ। ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਅਤੇ ਚਿਹਰਿਆਂ ਦੀ ਮਾਸੂਮੀਅਤ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਕੁੜੀਆਂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਚੁਸਤੀ ਨਾਲ ਦਿਖਾਇਆ ਕਿ ਉਹ ਦੁਨੀਆ ਦੀਆਂ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਨਿਰਮਾਤਾ ਸਨ।

ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਹੁਨਰਮੰਦ ਨਿਰਮਾਤਾਵਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਸਮੂਹ ਆਇਆ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਚਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਪੇਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੈਂਬਰ ਵੀ ਬੋਲਦੇ ਹਨ। ਸਮੂਹ ਵਿੱਚ ਅਠ ਨਿੰਫਾਂ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦੋ ਲਾਈਨਾਂ ਬਣਾਈਆਂ। ਇੱਕ ਦੇ ਸਿਰ 'ਤੇ ਕਾਮਦੇਵ ਸੀ, ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਦੇ ਸਿਰ 'ਤੇ ਵੈਲੂਥ, ਪਹਿਲੀ ਖੰਭਾਂ, ਧਨੁਸ਼, ਤੀਰ ਅਤੇ ਤਰਕਸ਼ ਨਾਲ ਸਜਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਦੂਜੀ ਮਹਿੰਗੀ ਬਹੁ-ਰੰਗੀ ਰੇਸ਼ਮ ਅਤੇ ਸੋਨੇ ਵਿੱਚ ਸੁਜੀ ਹੋਈ ਸੀ। ਪਿਆਰ ਦੇ ਦੇਵਤੇ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਮਾਰਚ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਨਿੰਫਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਪਿਠ 'ਤੇ ਚਿੱਟੇ ਚਮਚੇ ਬੰਨ੍ਹੇ ਹੋਏ ਸਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਵੱਡੇ ਅੱਖਰਾਂ ਵਿੱਚ ਛਪੇ ਹੋਏ ਸਨ। ਪਹਿਲੇ ਦਾ ਨਾਮ ਕਵਿਤਾ ਸੀ, ਦੂਜੇ ਦਾ ਇੰਟੈਲੀਜੈਂਸ, ਤੀਜੇ ਦਾ ਗੁੱਡ ਫੈਮਿਲੀ, ਅਤੇ ਚੌਥੇ ਦਾ ਵੀਰਤਾ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਵੈਲਥ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਨਾਮ ਸਨ: ਪਹਿਲੀ ਉਦਾਰਤਾ, ਦੂਜੇ ਦਾ ਇਨਾਮ, ਤੀਜੇ ਦਾ ਖਜ਼ਾਨਾ, ਅਤੇ ਚੌਥੇ ਸ਼ਾਂਤੀਪੂਰਨ ਜਾਇਦਾਦ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇੱਕ ਲੱਕੜ ਦਾ ਕਿਲ੍ਹਾ ਸੀ ਜੋ ਚਾਰ ਜ਼ਾਲਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਖਿੱਚਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਸਿਰਫ ਆਈਵੀ ਅਤੇ ਭੰਗ ਵਿੱਚ ਪਹਿਨੇ ਹੋਏ ਸਨ, ਹਰੇ ਰੰਗ ਵਿੱਚ ਰੰਗੇ ਹੋਏ ਸਨ, ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਇੰਨੇ ਜੀਵਤ ਸਨ ਕਿ ਉਹ ਸਾਂਚੇ ਨੂੰ ਡਰਾਉਣ ਦੇ ਨੇੜੇ ਆ ਗਏ ਸਨ। ਕਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ, ਅਤੇ ਹਰ ਪਾਸੇ "ਸਦੀਵੀ ਚੌਕਸੀ ਦਾ ਕਿਲ੍ਹਾ" ਸ਼ਬਦ ਸਨ। ਨੱਚਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਚਾਰ ਨਿਪੁੰਨ ਸੰਗੀਤਕਾਰ ਢੋਲ ਅਤੇ ਬੰਸਰੀ ਵਜਾ ਰਹੇ ਸਨ। ਕਾਮਦੇਵ ਨੇ ਨਾਚ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਅਤੇ, ਦੋ ਨਾਚ ਚਿੱਤਰਾਂ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਉੱਚੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਅਤੇ ਕਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਬੁਰਜਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਖੜ੍ਹੀ ਇੱਕ ਕੁੜੀ 'ਤੇ ਤੀਰ ਚਲਾਇਆ, ਜਿਸਨੂੰ ਉਸਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖਿਆਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ:

ਮੈਂ ਉਹ ਦੇਵਤਾ ਹਾਂ ਜਿਸਦੀ ਸ਼ਕਤੀ
ਵਿਸ਼ਾਲ ਸਮੁੰਦਰ, ਧਰਤੀ ਅਤੇ ਅਸਮਾਨ ਵਿੱਚ ਫੈਲੀ ਹੋਈ ਹੈ;
ਸਾਰੀ ਕੁਦਰਤ ਮੇਰੇ ਨਰਮ ਪ੍ਰਭਾਵ ਅੱਗੇ ਝੁਕਦੀ ਹੈ,
ਸੁੰਦਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਆਗਿਆ ਮੰਨਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ।
ਨਿਡਰ ਮੈਂ ਸ਼ਾਂਤ ਅਤੇ ਤੂਫਾਨ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਕਰਦਾ ਹਾਂ;
ਮੇਰੀ ਖੁਸ਼ੀ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਾਣੋ:
ਅਸੰਭਵ ਮੰਨੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰੋ;
ਬਖਸ਼ੋ, ਰੈਜ਼ਿਊਮੇ ਦਿਓ, ਹੁਕਮ ਦਿਓ, ਰੱਦ ਕਰੋ।

ਆਪਣਾ ਪਾਠ ਸਮਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸਨੇ ਕਿਲ੍ਹੇ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਤੀਰ ਚਲਾਇਆ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਪੁਰਾਣੀ ਸਥਿਤੀ ਸੰਭਾਲ ਲਈ। ਫਿਰ ਦੌਲਤ ਅੱਗੇ ਵਧੀ ਅਤੇ ਦੋ ਹੋਰ ਮੂਰਤੀਆਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ, ਢੋਲ ਸ਼ਾਂਤ ਹੋ ਗਏ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ:

ਮੇਰੀ ਸ਼ਕਤੀ ਪਿਆਰ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੈ,
ਕਿਉਂਕਿ ਕਾਮਦੇਵ ਇਕੱਲੇ ਮੇਰੇ ਅੱਗੇ ਝੁਕਦਾ ਹੈ;
ਉੱਪਰ ਸਵਰਗ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਵਿੱਚੋਂ,
ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਤਿਕਾਰਯੋਗ, ਮੰਗਿਆ ਅਤੇ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।
ਮੇਰਾ ਨਾਮ ਦੌਲਤ ਹੈ; ਮੇਰੀ ਸਹਾਇਤਾ
ਪਰ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਲੋਕ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਭਾਵੇਂ ਸਾਰੇ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ:

ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨੰਗੀ, ਸੁੰਦਰ ਨੱਕਰਾਣੀ,
ਮੇਰੀਆਂ ਨਿਰੰਤਰ ਸੇਵਾਵਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ।
ਦੌਲਤ ਪਿੱਛੇ ਹਟ ਗਈ, ਅਤੇ ਕਵਿਤਾ ਅੱਗੇ ਵਧੀ ਅਤੇ, ਦੂਜਿਆਂ ਵਾਂਗ ਕਈ ਡਾਂਸ ਸਟੈੱਪ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਕੁੜੀ ਵੱਲ ਮੋੜੀਆਂ ਅਤੇ ਕਿਹਾ:
ਕਵਿਤਾ, ਜਿਸਦੀ ਬ੍ਰਹਮ ਸੁਰ
ਗਾਣੇ ਦੀ ਅਦਭੁਤ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ,
ਉਸਦਾ ਦਿਲ ਤੇਰੇ ਲਈ, ਸੁੰਦਰ ਕੁੜੀ, ਭੇਜੇ,
ਸੁਰੀਲੇ ਸੁਰਾਂ ਵਿਚ ਲਿਜਾਇਆ ਜਾਵੇ।
ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੇ ਵਰਦਾਨ ਨੂੰ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੀ ਪ੍ਰਸਿੱਧੀ, ਮਿਊਜ਼ ਦੁਆਰਾ ਫੈਲੀ ਹੋਈ, ਚੰਦਰਮਾ ਦੇ ਚੱਕਰ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰੇਗੀ।
ਕਵਿਤਾ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਹੋ ਗਈ, ਅਤੇ ਵੈਲਥ ਦੇ ਸਾਥ ਤੋਂ ਜਨਰੋਸਿਟੀ ਆਈ, ਜਿਸਨੇ, ਇੱਕ ਵਾਰ ਉਸਦੇ ਚਿਤਰਾਂ ਨੂੰ ਫ਼ਾਂਸੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਗਈ, ਕਿਹਾ:
ਮੇਰਾ ਨਾਮ ਉਦਾਰਤਾ ਹੈ,
ਇੱਕੋ ਜਿਹਾ ਦਿਆਲੂ ਅਤੇ ਬੁੱਧੀਮਾਨ,
ਜੰਗਲੀ ਉਜਾੜਪੁਣੇ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ,
ਅਤੇ ਘਿਣਾਉਣੇ ਲਾਲਚ ਨੂੰ ਨਫ਼ਰਤ।
ਫਿਰ ਵੀ, ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਲਈ, ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਵਾਧਾ ਹੋਇਆ,
ਇੱਕ ਉਜਾੜੂ ਮੇਰਾ ਮਤਲਬ ਸਾਬਤ ਕਰਨਾ ਹੈ—
ਇੱਕ ਸੰਤਿਕਾਰਯੋਗ ਬੁਰਾਈ, ਮੈਂ ਮਾਲਕ ਹਾਂ—
ਪਰ ਦੇਣਾ ਪਿਆਰ ਦੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਹੈ।
ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੋਵਾਂ ਸਮੂਹਾਂ ਦੇ ਸਾਰੇ ਨਿਤਕਾਂ ਅੱਗੇ ਵਧੇ ਅਤੇ ਫਿਰ ਪਿੱਛੇ ਹਟ ਗਏ, ਹਰੇਕ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਸੰਰਚਨਾਵਾਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ ਅਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਆਇਤਾਂ ਬੋਲੀਆਂ, ਕੁਝ ਗੰਭੀਰ, ਕੁਝ ਹਾਸੋਹੀਣੇ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਆਪਣੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਸੰਭਾਲਿਆ, ਜੋ ਕਿ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਸੀ, ਸਿਰਫ ਉਹ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਹ ਸਾਰੇ ਇੱਕ ਸਮੂਹ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨੱਚਦੇ ਰਹੇ, ਪੂਰੀ ਸ਼ਾਨ ਅਤੇ ਤਿਆਗ ਨਾਲ ਆਪਣੀਆਂ ਬਾਹਾਂ ਨੂੰ ਜੋੜਦੇ ਅਤੇ ਅਨਲਿੰਕ ਕਰਦੇ ਹੋਏ। ਹਰ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਲਵ ਕਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਅੱਗੇ ਲੰਘਦਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਹ ਇਸ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਤੀਰ ਚਲਾਉਂਦਾ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਵੈਲਥ ਕਿਲ੍ਹੇ ਉੱਤੇ ਸੁਨਹਿਰੀ ਗੇਂਦਾਂ ਨਾਲ ਹਮਲਾ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਜਿਸਨੂੰ ਉਹ ਇਸ ਉੱਤੇ ਮਾਰਦਾ ਸੀ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਕਾਫ਼ੀ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਨੱਚਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਵੈਲਥ ਨੇ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਧਾਰੀਦਾਰ ਬਿੱਲੀ ਦੀ ਚਮੜੀ ਤੋਂ ਬਣਿਆ ਇੱਕ ਮੋਟਾ ਪਰਸ ਕੱਢਿਆ, ਜੋ ਕਿ ਸਿੱਕਿਆਂ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਜਾਪਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਕਿਲ੍ਹੇ 'ਤੇ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸ ਦੇ ਝਟਕੇ ਨਾਲ ਬੋਰਡ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਹੋ ਗਏ ਅਤੇ ਡਿੱਗ ਪਏ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਕੁੜੀ ਬੇਨਕਾਬ ਅਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੇਸਹਾਰਾ ਹੋ ਗਈ। ਵੈਲਥ, ਉਸਦੇ ਧੜ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਨੇੜੇ ਆਈ ਅਤੇ, ਉਸਦੇ ਗੁੱਲੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਲੰਬੀ ਸੋਨੇ ਦੀ ਚੇਨ ਸੁੱਟਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸਨੂੰ ਫੜਨ, ਉਸਨੂੰ ਕਾਬੂ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣਾ ਕੈਦੀ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਦਿਖਾਵਾ ਕੀਤਾ। ਜਦੋਂ ਲੂਵ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਸਾਥੀਆਂ ਨੇ ਇਹ ਦੇਖਿਆ, ਤਾਂ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਛੱਡਣ ਲਈ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲੱਗ ਪਏ। ਇਹ ਸਾਰੇ ਕੰਮ ਛੋਟੇ ਢੋਲਾਂ ਦੀ ਧੁਨ 'ਤੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸੰਨ ਜਿਸ 'ਤੇ ਉਹ ਸਾਰੇ ਨੱਚਦੇ ਅਤੇ ਸੰਪੂਰਨ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਸੰਗੀਤ ਦਿੰਦੇ ਸਨ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਜ਼ਾਲਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਧਿਰਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਂਤੀ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਬਹੁਤ ਜੋਸ਼ੀਲੀ ਨਾਲ ਕਿਲ੍ਹੇ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਬਣਾਇਆ ਅਤੇ ਦੁਬਾਰਾ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕੁੜੀ ਨੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਂਗ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰ ਲਿਆ। ਇੱਥੇ ਨਾਚ ਦ੍ਰਿਸ਼ਾਂ ਦੀ ਬਹੁਤ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਲਈ ਸਮਾਪਤ ਹੋਇਆ।

ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਇੱਕ ਨਿੰਫ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਉਹ ਕੌਣ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਨਾਚਾਂ ਦੀ ਰਚਨਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਇਹ ਸਥਾਨਕ ਪਾਦਰੀ ਸੀ, ਜਿਸਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਰਚਨਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਕਾਫ਼ੀ ਮੁਹਾਰਤ ਸੀ।

"ਮੈਂ ਇਹ ਕਹਿਣ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਕਰਦਾ ਹਾਂ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿ ਇਹ ਕੁਆਰਾ ਜਾਂ ਪਾਦਰੀ ਕੈਮਾਚੇ ਨੂੰ ਬੇਸੀਲੀਓ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਪਸੰਦ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸ਼ਾਇਦ ਵਿਆਹ ਵਿਚ ਵਿਆਹ ਕਰਨ ਨਾਲੋਂ ਬਿਹਤਰ ਹੈ। ਜ਼ਰਾ ਧਿਆਨ ਦਿਓ ਕਿ ਉਸਨੇ ਕਿੰਨੀ ਚਲਾਕੀ ਨਾਲ ਬੈਸੀਲੀਓ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਅਤੇ ਕੈਮਾਚੇ ਦੀ ਦੌਲਤ ਨੂੰ ਨਾਚ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਹੈ!"

ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ, ਜੋ ਇਹ ਸਭ ਸੁਣ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਨੂੰ ਕਿਹਾ:

"ਖੈਰ, ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੇਰਾ ਗੋਮਕੱਕ ਜਿੱਤੇ, ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਕੈਮਾਚੋ 'ਤੇ ਸੱਟਾ ਲਗਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ।"

"ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਵਿੱਚ, ਸਾਂਚੋ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਹੋ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੋ ਜੋ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, 'ਜੇ ਵੀ ਜਿੱਤੇ ਉਹ ਜ਼ਿੰਦਾਬਾਦ!'"

"ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹਾਂ ਜਾਂ ਨਹੀਂ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਬਾਸੀਲੀਓ ਦੇ ਘੜੇ ਤੋਂ ਕਦੇ ਵੀ ਸਕਿਮਿੰਗ ਨਹੀਂ ਮਿਲੇਗੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਕੈਮਾਚੋ ਦੇ ਘੜੇ ਤੋਂ ਮਿਲਦੀ ਹੈ।"

ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਹੰਸ ਅਤੇ ਮੁਰਗੀਆਂ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਘੜਾ ਦਿਖਾਇਆ, ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਨੂੰ ਫੜ ਲਿਆ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਬੜੇ ਜੋਸ਼ ਅਤੇ ਉਤਸ਼ਾਹ ਨਾਲ ਖਾਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਕਿਹਾ:

"ਬਾਸੀਲੀਓ ਅਤੇ ਉਸਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਪ੍ਰਤਿਭਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬਿੱਲ ਚੁੱਕਣ ਦਿਓ, ਕਿਉਂਕਿ "ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਓਨਾ ਹੀ ਕੀਮਤੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿੰਨਾ ਉਸ ਕੋਲ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸ ਕੋਲ ਓਨਾ ਹੀ ਹੈ ਜਿੰਨਾ ਉਹ ਕੀਮਤੀ ਹੈ"। ਮੇਰੀ ਇੱਕ ਦਾਦੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ਼ ਦੋ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲੋਕ ਹਨ: ਅਮੀਰ ਅਤੇ ਗਰੀਬ; ਅਤੇ ਉਹ ਅਮੀਰਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਪੱਖਪਾਤੀ ਸੀ। ਅੱਜਕੱਲ੍ਹ, ਮਾਸਟਰ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ, ਲੋਕ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਵਿੱਚ ਜੋ ਕੁਝ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਉਸ ਨਾਲੋਂ ਉਸ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਆਦਾ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਦੇ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਸੋਨੇ ਨਾਲ ਢੱਕਿਆ ਹੋਇਆ ਗੁਦਾ ਸਿਰਫ਼ ਕਾਠੀ ਵਾਲੇ ਘੋੜੇ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਆਕਰਸ਼ਕ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਮੈਂ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਕੈਮਾਚੋ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਰਹਾਂਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦੇ ਬੁਰਤਨਾਂ ਦੇ ਭੁਰਪੁਰ ਸਕਿਮਿੰਗ ਵਿੱਚ ਹੰਸ, ਮੁਰਗੀਆਂ, ਖਰਗੋਸ਼ ਅਤੇ ਖਰਗੋਸ਼ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਬਾਸੀਲੀਓ ਦੇ, ਜੇਕਰ ਉਹ ਕਦੇ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਹਨ, ਜਾਂ ਪੰਜਵੇਂ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਵੀ ਹਨ, ਤਾਂ ਸਸਤੀ ਵਾਈਨ ਹੋਵੇਗੀ।"

"ਕੀ ਤੂੰ ਆਪਣਾ ਵਿਅੰਗ ਪੂਰਾ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ, ਸੈਂਚੋ?" ਡੌਨ ਕੁਇਜੋਟ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।

"ਸ਼ਾਇਦ ਮੈਂ ਕੀਤਾ ਹੈ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਦਾ ਸੁਭਰ ਟੁੱਟ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜੇ ਇਹ ਤੱਤ ਤੁਸਵੀਰ ਵਿੱਚ ਨਾ ਆਇਆ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਤਿੰਨ ਦਿਨ ਚੱਲਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਸਮੱਗਰੀ ਹੁੰਦੀ।"

ਜਿਸ ਦਾ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ:

"ਰੱਬ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ, ਸੈਂਚੋ, ਮਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਵਾਰ ਤੈਨੂੰ ਚੁੱਪ ਦੇਖ ਲੈਣ ਦੇਵੇ।"

"ਜਿਸ ਰਫ਼ਤਾਰ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਜਾ ਰਹੇ ਹਾਂ," ਸੈਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਦੇ ਮਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੈਂ ਡੇਜ਼ੀ ਨੂੰ ਉੱਪਰ ਚੁੱਕਦਾ ਰਹਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਸ਼ਾਇਦ ਇੰਨਾ ਚੁੱਪ ਰਹਾਂਗਾ ਕਿ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਅੰਤ ਤੱਕ, ਜਾਂ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਨਿਆਂ ਦੇ ਦਿਨ ਤੱਕ ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਵੀ ਨਹੀਂ ਬੋਲਾਂਗਾ।"

"ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਹੋ ਜਾਵੇ, ਸਾਂਚੋ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਤੇਰੀ ਚੁੱਪ ਕਦੇ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ ਜੋ ਤੂੰ ਕੀਤੀਆਂ ਹਨ, ਕਰਦੇ ਰਹਿਣਗੀਆਂ, ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਆਪਣੀ ਬਾਕੀ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਲਈ ਕਰਦੀਆਂ ਰਹਿਣਗੀਆਂ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਮੇਰੀ ਮੌਤ ਦਾ ਦਿਨ ਤੇਰੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਉਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਕਦੇ ਵੀ ਤੈਨੂੰ ਚੁੱਪ ਦੇਖਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਭਾਵੇਂ ਤੂੰ ਪੀ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਸੌਂ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇ, ਜੋ ਕਿ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਉਮੀਦ ਹੈ।"

"ਮੇਰੇ ਸਨਮਾਨ ਦੇ ਬਚਨ 'ਤੇ, ਮਾਲਕ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕੋਈ ਵੀ ਉਸ ਮਾਸਹੀਣ ਭੂਤ - ਮੌਤ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ - ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਭੇਡਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਲੇਲੇ ਨੂੰ ਵੀ ਖਾ ਜਾਵੇਗੀ। ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਪੁਜਾਰੀ ਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਰਾਜੇ ਦੇ ਉੱਚੇ ਬੁਰਜਾਂ ਅਤੇ ਕਿਸਾਨ ਦੀ ਨੀਵੀਂ ਝੌਂਪੜੀ ਨੂੰ ਵੀ ਬਰਾਬਰ ਦੀ ਅਣਦੇਖੀ ਨਾਲ ਮਿੱਧਦੀ ਹੈ। ਉਸ ਔਰਤ ਕੋਲ ਸੁੰਦਰਤਾ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਤਾਕਤ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਵੀ ਚੀਕਣੀ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਉਹ ਕੁਝ ਵੀ ਖਾਂਦੀ ਹੈ, ਹਰ ਚੀਜ਼ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੈ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਬੈਗਾਂ ਨੂੰ ਹਰ ਕਿਸਮ, ਉਮਰ ਅਤੇ ਦਰਜੇ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਭਰਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਉਸ ਕਿਸਮ ਦੀ ਵਾਢਣ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਸੀਜ਼ਨ ਲੈਂਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਉਹ ਜੋ ਦਿਨ ਦੇ ਹਰ ਘੰਟੇ ਦੌਰਾਨ ਵੱਢਦੀ ਹੈ, ਸੁੱਕੇ ਨਾਲ ਹਰਾ ਘਾਹ ਕੱਟਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਕਦੇ ਵੀ ਚਬਾਉਂਦੀ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦੀ ਪਰ ਨਿਗਲ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖੀ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਨਿਗਲ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਇੱਕ ਕੁੱਤੇ ਦੀ ਭੁੱਖ ਹੈ ਜੋ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ; ਅਤੇ ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਸਦਾ

ਕੁਝ ਛਿੱਡ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਉਹ ਦਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਜਲੰਧਰ ਹੈ ਅਤੇ ਹਰ ਜੀਵਤ ਆਤਮਾ ਦੇ ਖੂਨ ਦੀ ਪਿਆਸ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕੋਈ ਠੰਡੇ ਪਾਣੀ ਦਾ ਜੱਗ ਧੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।"

"ਇਹ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ, ਸਾਂਚੋ!" ਇਸ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਤੁਸੀਂ ਅੱਗੇ ਹੋ, ਰੁਕੋ ਅਤੇ ਸੁਖ ਕੁਝ ਗੁਆਉਣ ਦਾ ਜੋਖਮ ਨਾ ਲਓ। ਸੱਚਮੁੱਚ, ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਪੰਡੂ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਮੌਤ ਬਾਰੇ ਜੋ ਕਿਹਾ ਹੈ ਉਹੀ ਇੱਕ ਚੰਗੇ ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਭਰੋਸਾ ਦਿਵਾਉਂਦਾ ਹਾਂ, ਸਾਂਚੋ, ਕਿ ਆਪਣੀ ਸਮਝ ਅਤੇ ਬੁੱਧੀ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮੱਛ ਲੈ ਸਕਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਅਜ਼ਮਾਇਸ਼ਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਦੁਨੀਆ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ।"

"ਚੰਗਾ ਜੀਵਨ ਜਿਊਣਾ ਇੱਕ ਚੰਗਾ ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਅਤੇ ਇਹੀ ਉਹ ਧਰਮ ਸ਼ਾਸਤਰ ਹੈ ਜੋ ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ।"

"ਨਾ ਹੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੋਰ ਜਾਣਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਪਰ ਜੋ ਮੈਂ ਸਮਝਣ ਜਾਂ ਸਮਝਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇੰਨਾ ਕੁਝ ਕਿਵੇਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਕਿਉਂਕਿ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦਾ ਡਰ ਬੁੱਧੀ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਹੈ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕਿਰਲੀ ਤੋਂ ਡਰਦੇ ਹੋ।"

"ਮਾਲਕ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਨੂੰ ਬਹਾਦਰੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਮਾਮਲਿਆਂ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਡਰ ਅਤੇ ਬਹਾਦਰੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਅਗਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਵਾਂਗ ਹੀ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦਾ ਡਰ ਹੈ। ਪਰ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਾਲ, ਮੈਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਛਲ-ਛਲ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਬਾਕੀ ਸਭ ਕੁਝ ਸਿਰਫ਼ ਵਿਅਰਥ ਗੱਲਾਂ ਹਨ, ਜਿਸ ਲਈ ਸਾਨੂੰ ਅਗਲੇ ਜਨਮ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬਦੇਹ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ।"

ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ, ਉਸਨੇ ਇੰਨੇ ਉਤਸ਼ਾਹ ਨਾਲ ਘੜੇ 'ਤੇ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਹਮਲਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਸਨੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੀ ਭੁੱਖ ਨੂੰ ਜਗਾ ਦਿੱਤਾ, ਜੋ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਜੇਕਰ ਉਸਨੂੰ ਅਗਲੇ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਸਾਡਾ ਧਿਆਨ ਮੰਗਣ ਵਾਲੀ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਦੁਆਰਾ ਨਾ ਭਟਕਾਇਆ ਜਾਂਦਾ।

---

1. ਇੱਕ ਖਾਸ ਸਪੈਨਿਸ਼ ਗਾਥਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪਾਤਰ ਜੋ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ, ਜਿਸਨੂੰ ਉਹ ਮਰਿਆ ਹੋਇਆ ਮੰਨਦਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਰਈਸ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਲਈ ਸਹੀ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਦਾ ਹੈ।

ਅਧਿਆਇ ਇੱਕੀਵਾਂ

ਕੈਮਾਚੋ ਦੇ ਵਿਆਹ ਦੀ ਨਿਰੰਤਰਤਾ, ਹੋਰ ਮਜ਼ੇਦਾਰ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੇ ਨਾਲ

ਜਦੋਂ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਅਤੇ ਸਾਂਚੋ ਪਿਛਲੇ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਮਾਮਲਿਆਂ ਬਾਰੇ ਚਰਚਾ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਘੋੜੀਆਂ 'ਤੇ ਸਵਾਰ ਆਦਮੀਆਂ ਦਾ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਚੀਕਣਾ ਸੁਣਿਆ, ਜੋ ਗਰਜ ਨਾਲ ਚੀਕ ਰਹੇ ਸਨ ਜਦੋਂ ਉਹ ਨੇੜੇ ਆ ਰਹੇ ਲਾੜੇ ਅਤੇ ਲਾੜੇ ਦਾ ਸਵਾਗਤ ਕਰਨ ਲਈ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲੇ, ਜੋ ਕਿ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸਾਜ਼ਾਂ ਅਤੇ ਤੁਮਾਸ਼ਿਆਂ ਨਾਲ ਘਿਰੇ ਹੋਏ ਸਨ, ਪੁਜਾਰੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ, ਅਤੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਦੇ ਕਸਬਿਆਂ ਦੇ ਹਰ ਮੰਨੇ-ਪ੍ਰਮੰਨੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਨਾਲ ਸਨ, ਸਾਰੇ ਆਪਣੇ ਤਿਉਹਾਰਾਂ ਦੇ ਪਹਿਰਾਵੇ ਵਿੱਚ ਸਜੇ ਹੋਏ ਸਨ। ਜਦੋਂ ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਲਾੜੀ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ:

"ਮੇਰੀ ਗੱਲ, ਉਹ ਕਿਸੇ ਖੇਤ ਦੀ ਕੁੜੀ ਵਾਂਗ ਨਹੀਂ ਸ਼ਰੋਂ ਦਰਬਾਰ ਦੀ ਕਿਸੇ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਔਰਤ ਵਾਂਗ ਸਜੀ ਹੋਈ ਹੈ! ਜੇ ਮੇਰੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਮੈਨੂੰ ਧੋਖਾ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀਆਂ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੁਰਮਿਆਂ ਦੀ ਬੁਜਾਏ ਇੱਕ ਮਹਿੰਗਾ ਕੋਰਲ ਹਾਰ ਪਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਪਹਿਨਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਹਰਾ ਵਿਆਹ ਦਾ ਗਾਊਨ ਤੀਹ-ਫੇਰ ਮਖਮਲ ਦਾ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ! ਮੇਰੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਅਸੀਸ ਦਿਓ, ਪਰ ਉਸਦੇ ਗਾਊਨ 'ਤੇ ਟ੍ਰਿਮ ਵੀ ਚਿੱਟੇ ਲਿਨਨ ਦਾ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਸਾਟਿਨ ਦੀਆਂ ਧੱਟੀਆਂ ਦਾ ਹੈ! ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਹੱਥਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖੋ: ਕੀ ਉਹ ਜੈੱਟ ਸਟੋਨ ਦੀਆਂ ਮੁੰਦਰੀਆਂ ਨਾਲ ਸਜਾਏ ਹੋਏ ਹਨ, ਜਾਂ ਕੀ? ਕੀ ਮੈਂ ਮਾਰਿਆ ਜਾਵਾਂ ਜੇਕਰ ਉਹ ਸੋਨੇ ਦੇ ਨਹੀਂ ਬਣੇ ਹਨ - ਅਤੇ ਕੀ ਸੋਨਾ! - ਅਤੇ ਦਾਲਾਂ ਵਾਂਗ ਚਿੱਟੇ ਮੋਤੀਆਂ ਨਾਲ ਸਜਾਏ ਹੋਏ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰ ਇੱਕ ਮੇਰੀ ਆਪਣੀ ਅੱਖ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਕੀਮਤੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ! ਅਤੇ, ਲਾਹਨਤ, ਕੀ ਵਾਲ! ਜੇ ਇਹ ਸੱਚਮੁੱਚ ਉਸਦੇ ਆਪਣੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਪੂਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਕਦੇ ਵੀ ਕੋਈ ਅਜਿਹਾ ਲੰਬਾ ਜਾਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸੁਨਹਿਰੀ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ! ਉਸਦੀ ਸੁਕੁਲ ਅਤੇ ਵਾਲਾਂ 'ਤੇ ਨਜ਼ਰ ਮਾਰਨ 'ਤੇ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਖਜੂਰ ਦੇ ਰੁੱਖ ਦੀ ਯਾਦ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਜੋ ਹਵਾ ਵਿੱਚ ਲਹਿਰਾਉਂਦੇ ਖਜੂਰ ਦੇ ਗੁੱਛਿਆਂ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਉਸਦੇ ਵਾਲਾਂ ਅਤੇ ਗਰਦਨ 'ਤੇ ਗਹਿਣੇ ਬਿਲਕੁਲ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੇ ਹਨ! ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਆਤਮਾ ਦੀ ਸਹੁੰ ਖਾਂਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਸੁੰਦਰ ਕੁੜੀ ਹੈ ਅਤੇ ਹਰ ਕੀਮਤ ਦੇ ਯੋਗ ਹੈ।" ਵਿਆਹ ਵਾਲੇ ਸੋਫੇ ਦਾ।"

ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੂੰ ਸਾਂਚੋ ਦੀਆਂ ਪੇਂਡੂ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾਵਾਂ 'ਤੇ ਹੱਸਣਾ ਪਿਆ, ਇਹ ਸੋਚ ਕੇ ਕਿ ਟੋਬੋਸੋ ਦੀ ਆਪਣੀ ਔਰਤ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਉਸਨੇ ਖੁਦ ਕਦੇ ਵੀ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸੁੰਦਰ ਔਰਤ ਨਹੀਂ ਦੇਖੀ ਸੀ। ਗੋਰਾ ਕੁਇਟੇਰੀਆ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਫਿੱਕਾ ਦਿਖਾਈ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ ਕਿ ਦੁਲਹਨਾਂ ਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਆਪਣੇ ਵਿਆਹ ਦੇ ਦਿਨ ਦੀ ਉਮੀਦ ਵਿੱਚ ਬੁਰੀ ਰਾਤ ਕੱਟਣੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਜੋੜਾ ਘਾਹ ਦੇ ਮੈਦਾਨ ਦੇ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਸਥਿਤ ਇੱਕ ਸਟੇਜ ਵੱਲ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਜਿਸਨੂੰ ਕਾਰਪੇਟਾਂ ਅਤੇ ਫੁੱਲਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਨਾਲ ਸਜਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਥਾਂ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਵਿਆਹ ਦੀ ਰਸਮ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾਚ ਅਤੇ ਸੁਧਾਰ ਦੇਖੇ ਜਾਣੇ ਸਨ। ਪਰ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਹ ਉਸ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪਿੱਛੇ ਉੱਚੀ ਚੀਕਾਂ ਸੁਣੀਆਂ ਅਤੇ ਇੱਕ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣੀ ਜੋ ਕਹਿੰਦੀ ਸੀ:

"ਇੰਨੀ ਜਲਦੀ ਨਾ ਕਰੋ, ਤੁਸੀਂ ਲੋਕੋ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਜਿੰਨੇ ਹੀ ਬੇਪਰਵਾਹ ਹੋ, ਉੱਨੇ ਹੀ ਜਲਦਬਾਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਹੋ!"

ਇਸ ਐਲਾਨ 'ਤੇ ਉਹ ਸਾਰੇ ਮੁੜੇ ਅਤੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਚੀਕਾਂ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਦੀਆਂ ਆ ਰਹੀਆਂ ਸਨ ਜੋ ਕਾਲੇ ਰੰਗ ਦੇ ਟਿਊਨਿਕ ਵਿੱਚ ਲਪਟਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਲਾਲ ਰੇਸ਼ਮ ਦੇ ਟੁਕੜਿਆਂ ਨਾਲ ਸਜਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸਦੇ ਸਿਰ 'ਤੇ, ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋਇਆ, ਸਾਈਪ੍ਰਸ ਦੇ ਇੱਕ ਅੰਤਿਮ ਸੰਸਕਾਰ ਦੇ ਮਾਲਾ ਦਾ ਤਾਜ ਪਹਿਨਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਲੰਮਾ ਸੋਟਾ ਸੀ ਜਿਸਦੇ ਇੱਕ ਸਿਰੇ 'ਤੇ ਸ਼ਟਲ ਦੀ ਸ਼ਪਾਈਕ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਹ ਨੇੜੇ ਆਇਆ, ਉਹ ਬਹਾਦਰ ਬੈਸੀਲੀਓ ਨੂੰ ਪਛਾਣ ਕੇ ਹੈਰਾਨ ਰਹਿ ਗਏ, ਅਤੇ ਉਹ ਸਾਰੇ ਹੈਰਾਨ ਸਨ ਕਿ ਉਸਦੇ ਚੀਕਾਂ ਦਾ ਕੀ ਅਰਥ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਡਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਇਸ ਅਣਉਚਿਤ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਉਸਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਦਾ ਕੋਈ ਭਿਆਨਕ ਨਤੀਜਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚਿਆ, ਥੱਕਿਆ ਹੋਇਆ ਅਤੇ

ਸਾਹ ਬੁੱਦ ਹੋ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਲਾੜੀ ਅਤੇ ਲਾੜੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਖੜ੍ਹਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸਨੇ ਉਸ ਲਾਠੀ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ ਜੋ ਉਹ ਲੈ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਸਦਾ ਚਿਹਰਾ ਫਿੱਕਾ ਅਤੇ ਉਸਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਕੁਇੰਟੇਰੀਆ 'ਤੇ ਟਿਕੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ, ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਉੱਚੀ ਅਤੇ ਕੰਬਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕੀਤਾ:

"ਤੂੰ, ਨਾਸ਼ੁਕਰਗੁਜ਼ਾਰ ਕੁਇੰਟਰੀਆ, ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਦੀ ਹੈ ਕਿ ਪਵਿੱਤਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅਸੀਂ ਦੋਵੇਂ ਸੱਚੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਮੈਂ ਜਿਉਂਦੀ ਹਾਂ, ਤੂੰ ਦੂਜਾ ਪਤੀ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸਕਦੀ। ਨਾ ਹੀ ਤੂੰ ਇਸ ਗੱਲੋਂ ਤੋਂ ਅਣਜਾਣ ਹੈਂ ਕਿ ਮੇਰੀਆਂ ਉਮੀਦਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਕਿ ਸਮਾਂ ਅਤੇ ਮੇਰੀਆਂ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ਾਂ ਮੇਰੀ ਭੌਤਿਕ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਬਿਹਤਰ ਬਣਾਉਣਗੀਆਂ, ਮੈਂ ਕਦੇ ਵੀ ਉਸ ਸਤਿਕਾਰ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਜੋ ਤੇਰੇ ਸੁਨਮੁਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਪਰ ਤੂੰ, ਮੇਰੇ ਸਤਿਕਾਰਯੋਗ ਇਰਾਦਿਆਂ 'ਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਹਰ ਫ਼ਰਜ਼ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖ ਕੇ, ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਮੇਰੀ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਮਾਲਕ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਚੋਣ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਸਦੀ ਦੌਲਤ ਉਸਨੂੰ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਵਡੀ ਕਿਸਮਤ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਖੁਸ਼ੀ ਵੀ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਅਤੇ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਇਸਦਾ ਪੂਰਾ ਆਨੰਦ ਲੈ ਸਕੇ, ਜੇ ਕਿ ਉਹ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਮੈਂ ਸੋਚਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਪਰ ਉਹ ਹੈ ਜੋ ਸਵਰਗ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਦੇਣਾ ਠੀਕ ਸਮਝਿਆ ਹੈ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਹੱਥਾਂ ਨਾਲ ਉਸ ਰੁਕਾਵਟ ਅਤੇ ਰੁਕਾਵਟ ਨੂੰ ਹਟਾ ਦਿਆਂਗਾ ਜੋ ਅਜਿਹੀ ਰੁਕਾਵਟ ਸਾਬਤ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ; ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਚਕਾਰੋਂ ਹਟਾ ਦਿਆਂਗਾ। ਅਮੀਰ ਕੈਮਾਚੋ ਅਤੇ ਨਾਸ਼ੁਕਰਗੁਜ਼ਾਰ ਕੁਇੰਟਰੀਆ ਇੱਕ ਲੰਬੀ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ਹਾਲ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਜੀਵੇ, ਪੂਰ ਗ਼ਰੀਬ ਬਾਸੀਲੀਓ ਨੂੰ ਨਾਸ਼ ਹੋਣ ਦਿਓ, ਜਿਸਦੀ ਗਰੀਬੀ ਨੇ ਉਸਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਦੇ ਖੰਭ ਕੱਟ ਦਿੱਤੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੀ ਕਬਰ 'ਤੇ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਹੈ!"

ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਉਸਨੇ ਉਸ ਡੰਡੇ ਨੂੰ ਫੜ ਲਿਆ ਜੋ ਉਸਨੇ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚ ਚਲਾਇਆ ਸੀ ਅਤੇ, ਇਸਦਾ ਅੱਧਾ ਹਿੱਸਾ ਧਰਤੀ ਵਿੱਚ ਜੜ੍ਹ ਕੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ, ਇਹ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਕਿ ਇਹ ਦਰਮਿਆਨੇ ਆਕਾਰ ਦੇ ਰੈਪੀਅਰ ਲਈ ਇੱਕ ਮਿਆਨ ਸੀ ਜੋ ਇਸਦੇ ਅੰਦਰ ਲੁਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਉਸ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਨਾਲ ਜਿਸਨੂੰ ਹਿਲਟ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਦ੍ਰਿੜਤਾ ਅਤੇ ਬੇਪਰਵਾਹੀ ਨਾਲ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਸਟੀਲ ਬਲੇਡ 'ਤੇ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ। ਖੂਨੀ ਨੋਕ ਅਤੇ ਸਟੀਲ ਬਲੇਡ ਦਾ ਅੱਧਾ ਹਿੱਸਾ ਤੁਰੰਤ ਉਸਦੀ ਪਿਠ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਿਆ, ਅਤੇ ਬਦਕਿਸਮਤ ਬਦਮਾਸ਼ ਆਪਣੇ ਖੂਨ ਵਿੱਚ ਨਹਾ ਕੇ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਡਿੱਗ ਪਿਆ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਆਪਣੇ ਹਥਿਆਰ ਨਾਲ ਬਦਲ ਗਿਆ। ਉਸਦੇ ਦੋਸਤ ਤੁਰੰਤ ਉਸਦੇ ਪਾਸੇ ਵੱਲ ਭੱਜੇ, ਇੰਸ ਦੁਖਦਾਈ ਅਤੇ ਦੁਖਦਾਈ ਵਿਕਾਸ 'ਤੇ ਡਰ ਗਏ। ਡੌਨ ਕੁਇੰਕਸੇਟ ਬੈਸੀਲੀਓ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਲਈ ਜਾਣ ਲਈ ਰੌਸੀਨੈਂਟ ਤੋਂ ਉਤਰਿਆ ਅਤੇ, ਇਹ ਵੇਖ ਕੇ ਕਿ ਉਸਦੀ ਅਜੇ ਮੌਤ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਸੀ, ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਬਾਹਾਂ ਵਿੱਚ ਲੈ ਲਿਆ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਕੁਝ ਲੋਕ ਸਨ ਜੋ ਰੈਪੀਅਰ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਦੇ, ਪਰ ਉੱਥੇ ਮੌਜੂਦ ਪੁਜਾਰੀ ਨੇ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇਸਨੂੰ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਹਟਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਆਪਣਾ ਇਕਬਾਲ ਨਹੀਂ ਕਰ ਲੈਂਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸਦਾ ਹਟਾਉਣਾ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋਣਾ ਇੱਕੋ ਜਿਹਾ ਕੰਮ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਬੈਸੀਲੀਓ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹੋਸ਼ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਅਤੇ ਇੱਕ ਕਮਜ਼ੋਰ, ਦਰਦ ਭਰੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ:

"ਜੇ ਤੂੰ, ਜ਼ਾਲਮ ਕੁਇੰਟਰੀਆ, ਇਸ ਆਖਰੀ, ਕਿਸਮਤ ਵਾਲੇ ਸੰਕਟ ਵਿੱਚ ਮੈਨੂੰ ਵਿਆਹ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਦੇਣ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹੋਵੇਂ, ਤਾਂ ਵੀ ਮੈਂ ਉਮੀਦ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੇਰੀ ਮੂਰਖਤਾ ਮਾਫ਼ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਰਾਹੀਂ ਮੈਂ ਤੇਰਾ ਹੋਣ ਦਾ ਅਨੰਦ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਾਂਗਾ।"

ਜਦੋਂ ਪੁਜਾਰੀ ਨੇ ਇਹ ਸੁਣਿਆ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਸਰੀਰ ਦੇ ਸੁੱਖਾਂ ਦੀ ਬਜਾਏ ਆਪਣੀ ਆਤਮਾ ਦੀ ਮੁਕਤੀ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦੇਵੇ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਪਾਪਾਂ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਹਤਾਸ਼ ਕਾਰਜ ਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੇ ਪੂਰੇ ਦਿਲ ਨਾਲ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਅੱਗੇ ਬੇਨਤੀ ਕਰੇ; ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਬਾਸੀਲੀਓ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਇਕਬਾਲ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕੁਇੰਟੇਰੀਆ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸਨੂੰ ਵਿਆਹ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਨਹੀਂ ਦੇ ਦਿੰਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਖੁਸ਼ੀ ਉਸਦੀ ਇੱਛਾ ਨੂੰ ਮੁੜ ਸੁਰਜੀਤ ਕਰੇਗੀ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣਾ ਇਕਬਾਲ ਕਰਨ ਦੀ ਤਾਕਤ ਦੇਵੇਗੀ। ਜਦੋਂ ਡੌਨ ਕੁਇੰਕਸੇਟ ਨੇ ਮਰ ਰਹੇ ਆਦਮੀ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਸੁਣੀ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਉੱਚੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਕਿ ਜੋ ਬਾਸੀਲੀਓ ਮੰਗ ਰਿਹਾ ਸੀ ਉਹ ਬਿਲਕੁਲ ਨਿਆਂਪੂਰਨ ਅਤੇ ਵਾਜਬ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਦਿੱਤਾ ਜਾ

ਸਕਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਪ੍ਰਤਿਸ਼ਠਾਵਾਨ ਕਾਮਾਚੇ ਨੂੰ ਔਰਤ ਕੁਇਟੇਰੀਆ ਨੂੰ ਬ੍ਰਹਾਦੁਰ ਬਾਸੀਲੀਓ ਦੀ ਵਿਧਵਾ ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਕੇ ਓਨਾ ਹੀ ਸਨਮਾਨ ਮਿਲੇਗਾ ਜਿੰਨਾ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਆਪਣੇ ਹੱਥਾਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਕੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰੇਗਾ।

"ਇੱਥੇ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਹੀ ਗੱਲ ਵਾਪਰੇਗੀ ਜੋ 'ਮੈਂ ਕਰਦਾ ਹਾਂ,'" ਨਾਈਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਜਿਸਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਸਿਰਫ਼ ਇਸਦਾ ਐਲਾਨ ਹੋਵੇਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਕਬਰਸਤਾਨ ਇਸ ਵਿਆਹ ਲਈ ਵਿਆਹ ਦਾ ਸੋਫਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰੇਗਾ।"

ਕੈਮਾਚੇ ਇਹ ਸੁਭ ਸੁਣਦਾ ਰਿਹਾ ਅਤੇ ਇਸ ਨਾਲ ਉਲਝਣ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਪੈ ਗਿਆ, ਉਸਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਜਾਂ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਪਰ ਬੈਸੀਲੀਓ ਦੇ ਦੋਸਤਾਂ ਦੀਆਂ ਚੀਕਾਂ ਇੰਨੀਆਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਨ, ਕਿ ਕੈਮਾਚੇ ਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਕੁਇਟੇਰੀਆ ਨੂੰ ਬਾਸੀਲੀਓ ਨੂੰ ਵਿਆਹ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਦੇਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਵੇ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਇਸ ਉਮੀਦ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਆਪਣੀ ਆਤਮਾ ਨਾ ਗੁਆਵੇ, ਕਿ ਕੈਮਾਚੇ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਇਆ - ਨਹੀਂ, ਇਹ ਕਹਿਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਹੋਇਆ ਕਿ ਜੇ ਕੁਇਟੇਰੀਆ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਇਹ ਉਸਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਸੀ ਆਪਣੀਆਂ ਇੱਛਾਵਾਂ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਪਲ ਲਈ ਦੇਰੀ ਕਰਨਾ। ਉਹ ਸਾਰੇ ਕੁਇਟੇਰੀਆ ਕੋਲ ਗਏ, ਜਿਸਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ - ਕੁਝ ਬੇਨਤੀਆਂ ਨਾਲ, ਕੁਝ ਹੰਝੂਆਂ ਨਾਲ, ਅਤੇ ਕੁਝ ਹੋਰ ਪ੍ਰੇਰਕ ਦਲੀਲਾਂ ਨਾਲ - ਤਰਸਯੋਗ ਬਾਸੀਲੀਓ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਦੇਣ ਲਈ, ਪਰ ਉਸਨੇ, ਇੱਕ ਮੂਰਤੀ ਨਾਲੋਂ ਵਧੇਰੇ ਅਡੋਲ ਅਤੇ ਸੰਗਮਰਮਰ ਨਾਲੋਂ ਸਖ਼ਤ, ਦਿਖਾਇਆ ਕਿ ਉਹ ਨਾ ਤਾਂ ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਕਹਿਣ ਦੇ ਯੋਗ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਤਿਆਰ ਸੀ, ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਜੇ ਪੁਜਾਰੀ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਜਲਦੀ ਆਪਣਾ ਮਨ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਨਾ ਕਿਹਾ ਹੁੰਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਬਾਸੀਲੀਓ ਭੂਤ ਛੱਡਣ ਦੀ ਕਗਾਰ 'ਤੇ ਸੀ, ਅਤੇ ਦੁਚਿੱਤੀ ਜਾਂ ਡਗਮਗਾਉਣ ਦਾ ਕੋਈ ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਮੌਕੇ 'ਤੇ, ਸੁੰਦਰ ਕੁਇਟੇਰੀਆ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਲਝਣ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਕਹੇ, ਉਦਾਸੀ ਅਤੇ ਉਦਾਸੀ ਨਾਲ ਬੈਸੀਲੀਓ ਕੋਲ ਗਿਆ, ਜੋ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਪਿੱਛੇ ਮੋੜ ਕੇ ਲੇਟਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਉਸਦਾ ਸਾਹ ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਮੇਂ ਲਈ, ਤੇਜ਼ ਫਟਣ ਵਿੱਚ ਆ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਬੁੱਲ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਕੁਇਟਰੀਆ ਦਾ ਨਾਮ ਹਲਕਾ ਜਿਹਾ ਸੀ, ਜੋ ਇੱਕ ਈਸਾਈ ਵਜੋਂ ਮਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ ਇੱਕ ਗ਼ੈਰ-ਯਹੂਦੀ ਵਜੋਂ ਮਰਨ ਦਾ ਹੁਣ ਸੰਕੇਤ ਦਿੰਦਾ ਸੀ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਉਸਦੇ ਕੋਲ, ਕੁਇਟਰੀਆ ਗੋਡੇ ਟੇਕਿਆ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਹੱਥ ਮੰਗਿਆ, ਸ਼ਬਦਾਂ ਨਾਲ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਇਸ਼ਾਰਿਆਂ ਨਾਲ। ਬੈਸੀਲੀਓ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਅੱਗੇ ਘੁੰਮਾਈਆਂ ਅਤੇ ਉਸ ਵੱਲ ਦ੍ਰਿੜਤਾ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ, ਕਿਹਾ:

"ਹੇ ਕੁਇਟਰੀਆ, ਤੂੰ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦਿਆਲੂ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈਂ ਜਦੋਂ ਤੇਰੀ ਹਮਦਰਦੀ ਉਸ ਚਾਕੂ ਵਾਂਗ ਕੰਮ ਕਰੇਗੀ ਜੋ ਮੇਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੋੜ ਦੇਵੇਗੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਹੁਣ ਉਹ ਮਹਿਮਾ ਸਹਿਣ ਦੀ ਤਾਕਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣਾ ਚੁਣ ਕੇ ਮੈਨੂੰ ਦੇ ਰਿਹਾ ਹੈਂ, ਨਾ ਹੀ ਉਸ ਦੁੱਖ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਦੀ ਜੋ ਇੰਨੀ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਮੇਰੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨੂੰ ਮੌਤ ਦੇ ਭਿਆਨਕ ਭੂਤ ਨਾਲ ਘੇਰ ਰਿਹਾ ਹੈ! ਹੇ ਮੇਰੀ ਕਿਸਮਤ ਦੇ ਅਸ਼ੁਭ ਤਾਰੇ, ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਤੋਂ ਜੋ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਹੱਥ ਨਾ ਮੰਗੀਂ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਫ਼ਰਜ਼ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਨਾਲ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਧੋਖਾ ਦੇਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਵਿੱਚ ਦੇਵੇਂ, ਪਰ ਤੂੰ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਇਹ ਐਲਾਨ ਕਰੇਂ ਕਿ ਤੂੰ ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪਤੀ ਨੂੰ ਭੇਟ ਕਰਦੀ ਹੈਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਜ਼ੁਕ ਪਲ 'ਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਧੋਖਾ ਦੇਣਾ ਜਾਂ ਮੂਰਖ ਬਣਾਉਣਾ ਗਲਤ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਸਨੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਇੰਨੀ ਇਮਾਨਦਾਰੀ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਆਇਆ ਹੈ।"

ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਹ ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਬੋਲ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਉਹ ਕਦੇ-ਕਦੇ ਬੇਹੋਸ਼ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਸੀ, ਹਰ ਕੋਈ ਮੌਜੂਦ ਸੋਚਦਾ ਸੀ ਕਿ ਹਰ ਬੇਹੋਸ਼ੀ ਦਾ ਜਾਦੂ ਉਸਦੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਲੈ ਜਾਵੇਗਾ। ਕੁਇਟੇਰੀਆ, ਪੂਰੀ ਮਾਸੂਮੀਅਤ ਅਤੇ ਸ਼ਰਮਿੰਦਗੀ ਵਿਚ, ਬੈਸੀਲੀਓ ਦਾ ਸੁੱਜਾ ਹੱਥ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਲੈ ਕੇ ਬੋਲੀ:

"ਕੋਈ ਵੀ ਤਾਕਤ ਇੰਨੀ ਤਾਕਤਵਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਮਨ ਬਦਲ ਸਕਾਂ। ਇਸ ਲਈ, ਆਪਣੀ ਪੂਰੀ ਇੱਛਾ ਨਾਲ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪਤਨੀ ਵਜੋਂ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡਾ ਹੱਥ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਸੱਚਮੁੱਚ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਇਸਨੂੰ ਵਧਾਉਂਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਇੰਦਰੀਆਂ ਤੁਹਾਡੀ ਜਲਦਬਾਜ਼ੀ ਵਾਲੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕਾਰਨ ਆਈਆਂ ਬਿਪਤਾ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਜਾਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ।"

"ਮੈਂ ਸੱਚਮੁੱਚ ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹਾਂ," ਬਾਸੀਲੀਓ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿਸੇ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਜਾਂ ਉਲਝਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ, ਸ਼ੁਰੂ ਉਸ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸਮਝ ਨਾਲ ਜੋ ਸਵਰਗ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦੇਣਾ ਠੀਕ ਸਮਝਿਆ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਪਤੀ ਬਣਨ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਸਮਰਪਣ ਕਰਦਾ ਹਾਂ।"

"ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੇਰੀ ਪਤਨੀ ਬਣਾਂਗੀ," ਕੁਇੰਟਰੀਆ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਭਾਵੇਂ ਤੂੰ ਕਈ ਸਾਲ ਜੀਵੇਂ ਜਾਂ ਉਹ ਤੈਨੂੰ ਮੇਰੀਆਂ ਬਾਹਾਂ ਤੋਂ ਕਬਰ ਤੱਕ ਲੈ ਜਾਣ।"

"ਇੰਨਾ ਗੰਭੀਰ ਜ਼ਖ਼ਮੀ ਹੋਣ ਕਰਕੇ," ਸਾਂਚੇ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਇਹ ਨੌਜਵਾਨ ਯਕੀਨਨ ਬਹੁਤ ਗੱਲਾਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਸਨੂੰ ਵਿਆਹ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਆਤਮਾ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰੇ ਖਿਆਲ ਵਿੱਚ ਉਹ ਮਰਨ ਨਾਲੋਂ ਭਾਸ਼ਣ ਦੇਣ ਦੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸੰਭਾਵਨਾ ਰੱਖਦਾ ਹੈ।"

ਬਾਸੀਲੀਓ ਅਤੇ ਕੁਇੰਟੇਰੀਆ ਹੁਣ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦੇ ਹੱਥ ਫੜੇ ਹੋਏ ਸਨ, ਇਸ ਲਈ ਪਾਦਰੀ ਨੇ ਹੰਝੂਆਂ ਅਤੇ ਕੋਮਲਤਾ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਆਸ਼ੀਰਵਾਦ ਦਿੱਤਾ, ਸਵਰਗ ਤੋਂ ਨਵੇਂ ਲਾੜੇ ਦੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤੀ ਵਿੱਚ ਆਰਾਮ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਮੰਗੀ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਆਸ਼ੀਰਵਾਦ ਮਿਲਿਆ, ਉਹ ਸੁਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਚੁਸਤੀ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਪੈਰਾਂ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋ ਗਿਆ ਅਤੇ ਫਿਰ ਇੰਨੀ ਬੇਪਰਵਾਹੀ ਨਾਲ ਰੈਪੀਅਰ ਨੂੰ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਜਿਸ ਲਈ ਉਸਦਾ ਸੰਗੀਰ ਮਿਆਨ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਸਾਰੇ ਮੌਜੂਦ ਲੋਕ ਹੈਰਾਨ ਰਹਿ ਗਏ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ, ਸਵਾਲ ਕਰਨ ਨਾਲੋਂ ਵਧੇਰੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸਯੋਗ, ਉੱਚੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਚੀਕਣ ਲੱਗੇ:

"ਇਹ ਇੱਕ ਚਮਤਕਾਰ ਹੈ, ਇਹ ਇੱਕ ਚਮਤਕਾਰ ਹੈ!" ਪਰ ਬੈਸੀਲੀਓ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ:

"ਇਹ ਕੋਈ ਚਮਤਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਸਾਧਨ-ਸੰਪੰਨਤਾ ਹੈ - ਇਹ ਸਾਧਨ-ਸੰਪੰਨਤਾ ਹੈ!"

ਪੁਜਾਰੀ, ਹੈਰਾਨ ਅਤੇ ਹੈਰਾਨ ਹੋ ਕੇ, ਜ਼ਖ਼ਮ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਲਈ ਦੋਵੇਂ ਹੱਥਾਂ ਨਾਲ ਗਿਆ ਅਤੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਤਲੂਵਾਰ ਬਾਸੀਲੀਓ ਦੇ ਮਾਸ ਅਤੇ ਪਸਲੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਇੱਕ ਖੋਖਲੀ ਸਟੀਲ ਦੀ ਟਿਊਬ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘੀ ਸੀ ਜੋ ਉਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਫਿੱਟ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਪਹਿਲਾਂ ਇਸਨੂੰ ਖੂਨ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਸੀ, ਜਿਸਨੂੰ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਪਤਾ ਲੱਗਾ, ਉਸਨੇ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਇਸਨੂੰ ਜੰਮਣ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਪੁਜਾਰੀ ਅਤੇ ਕਾਮਾਚੋ, ਮੌਜੂਦ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਬਹੁਗਿਣਤੀ ਦੇ ਨਾਲ, ਸਮਝ ਗਏ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਧੋਖਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਧੋਖਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਦੁਲਹਨ ਨੇ ਦਿਖਾਇਆ ਕਿ ਉਹ ਧੋਖੇ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਨਹੀਂ ਸੀ; ਇਸਦੇ ਉਲਟ, ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਸੁਣ ਕੇ ਕਿ ਵਿਆਹ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਧੋਖਾਧੜੀ ਸੀ, ਅਵੈਧ ਹੋਵੇਗਾ, ਉਸਨੇ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਇਸਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ, ਉਹਨਾਂ ਸ਼ਾਰਿਆਂ ਨੇ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਕਿ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਜੋੜੇ ਦੇ ਗਿਆਨ ਅਤੇ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਯੋਜਨਾਬੱਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਕਾਮਾਚੋ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਸਮਰਥਕਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਇੰਨਾ ਅਪਮਾਨ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਇਆ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਹੱਥਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਬਦਲਾ ਲੈਣ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤੀ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਤਲੂਵਾਰਾਂ ਖਿੱਚੀਆਂ ਅਤੇ ਬਾਸੀਲੀਓ ਵੱਲ ਵਧੇ, ਜਿਸਦੇ ਬਚਾਅ ਵਿੱਚ ਲਗਭਗ ਓਨੀਆਂ ਹੀ ਤਲਵਾਰਾਂ ਤੁਰੰਤ ਖਿੱਚੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਡੌਨ ਕਿਊਕਸੋਟ, ਆਪਣੇ ਘੋੜੇ 'ਤੇ ਸਵਾਰ ਹੋ ਕੇ ਲਾਈਨ ਦੇ ਮੁਹਰਲੇ ਪਾਸੇ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਉਸਦਾ ਨੇਜ਼ਾ ਸੁਥਿਰ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਬਾਂਹ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਢਾਲ 'ਤੇ ਟਿਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਜੋ ਉਸਦੇ ਸੁਰੀਰ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਨੇ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਅੱਗੇ ਝੁਕਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਸਾਂਚੇ, ਜਿਸਨੂੰ ਅਜਿਹੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਕਦੇ ਵੀ ਖੁਸ਼ੀ ਜਾਂ ਤੁਸਲੀ ਨਹੀਂ ਮਿਲੀ, ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੜਾਹੀਆਂ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਪਨਾਹ ਲਈ ਜਿੱਥੇ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਸੁਆਦੀ ਸਕਿਮਿੰਗ ਕੱਢੇ ਸਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਉਸ ਜਗ੍ਹਾ ਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਅਤੇ ਸਤਿਕਾਰਯੋਗ ਸਮਝਦਾ ਸੀ। ਡੌਨ ਕਿਊਕਸੋਟ ਉੱਚੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਚੀਕਿਆ:

"ਇਸਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰੋ, ਸੱਜਣੋ! ਰੁਕੋ, ਮੈਂ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ! ਪਿਆਰ ਦੇ ਹੱਥੋਂ ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਜੋ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਝੱਲਦੇ ਹਾਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਬਦਲਾ ਲੈਣਾ ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਕਿਰਪਾਵਾਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਯੁੱਧ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਯੁੱਧ ਵਿੱਚ, ਜਿੱਥੇ ਦੁਸ਼ਮਣ ਨੂੰ ਹਰਾਉਣ ਲਈ ਚਾਲਾਂ ਅਤੇ ਚਾਲਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨਾ ਰਿਵਾਜੁਯੋਗ ਅਤੇ ਆਗਿਆਯੋਗ ਹੈ, ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਿਆਰ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲਿਆਂ ਅਤੇ ਦੁਸ਼ਮਣੀਆਂ ਵਿੱਚ ਲੋੜੀਂਦਾ ਨਤੀਜਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਚਾਲਾਂ ਅਤੇ ਚਾਲਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨਾ ਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਪਿਆਰੇ ਨੂੰ ਕੋਈ

ਬਦਨਾਮੀ ਜਾਂ ਬੇਇੱਜ਼ਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ। ਸਵਰਗ ਦੇ ਨਿਆਂਪੂਰਨ ਅਤੇ ਅਨੁਕੂਲ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਕੁਇਟੇਰੀਆ ਬ੍ਰਾਸੀਲੀਓ ਲਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਬਾਸੀਲੀਓ ਕੁਇਟੇਰੀਆ ਲਈ। ਕੈਮਾਚੋ ਅਮੀਰ ਹੈ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਵੀ, ਜਿੱਥੇ ਵੀ, ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਵੀ ਉਹ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਆਪਣੀ ਖੁਸ਼ੀ ਖਰੀਦ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਬਾਸੀਲੀਓ ਕੋਲ ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਇੱਕਲੀ ਭੇਡ ਹੈ, ਅਤੇ ਕੋਈ ਵੀ, ਭਾਵੇਂ ਕਿੰਨਾ ਵੀ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਹੋਵੇ, ਉਸਨੂੰ ਉਸ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਖੋਹ ਸਕਦਾ। ਕੋਈ ਵੀ ਮਨੁੱਖ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਵਾਂ ਨੂੰ ਵੱਖ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੇ ਇਕੱਠੇ ਜੋੜਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੋ ਕੋਈ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ ਉਸਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਇਸ ਬ੍ਰਹਿਮੰਡ ਦੇ ਬਿੰਦੂ ਤੋਂ ਲੰਘਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।"

ਇੰਨਾ ਕਹਿ ਕੇ, ਉਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਇੰਨੀ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਅਤੇ ਚਤੁਰਾਈ ਨਾਲ ਲਹਿਰਾਇਆ ਕਿ ਉਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਡਰ ਪੈਦਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਸਨ, ਪਰ ਕੁਇਟੇਰੀਆ ਦੇ ਅਸੰਵੇਦਨਸ਼ੀਲ ਨੇ ਕੈਮਾਚੋ ਦੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਇੰਨੀ ਤੀਬਰਤਾ ਨਾਲ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰ ਲਿਆ ਕਿ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਪਲ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਤੋਂ ਦੂਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਸਨੇ ਪਾਦਰੀ ਦੀਆਂ ਬੇਨਤੀਆਂ ਮੰਨ ਲਈਆਂ, ਇੱਕ ਸਮਝਦਾਰ ਅਤੇ ਨੇਕ ਇਰਾਦੇ ਵਾਲਾ ਆਦਮੀ ਜਿਸਦੀ ਪੂਰਨਾ ਨੇ ਕੈਮਾਚੋ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤ ਅਤੇ ਸ਼ਾਂਤ ਕੀਤਾ, ਜਿਸਦੀ ਸਵੀਕ੍ਰਿਤੀ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਤਲਵਾਰਾਂ ਨੂੰ ਮਿਆਨ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਬੈਸੀਲੀਓ ਦੀ ਚਾਲਬਾਜ਼ੀ ਨਾਲੋਂ ਕੁਇਟੇਰੀਆ ਦੀ ਚੰਚਲਤਾ ਨੂੰ ਵਧੇਰੇ ਦੋਸ਼ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਕੈਮਾਚੋ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕੁਇਟੇਰੀਆ ਬੈਸੀਲੀਓ ਨੂੰ ਇੱਕ ਕੁਆਰੀ ਵਾਂਗ ਪਿਆਰ ਕਰਦੀ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਹ ਵਿਆਹ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਉਸਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦੀ ਰਹਿੰਦੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸਨੂੰ ਸਵਰਗ ਦਾ ਧੰਨਵਾਦ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਉਸਨੂੰ ਦੇਣ ਨਾਲੋਂ ਉਸਨੂੰ ਉਸ ਤੋਂ ਖੋਹ ਲਿਆ ਹੈ।

ਜਦੋਂ ਕਾਮਾਚੋ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਸ਼ਾਂਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਤਾਂ ਬਾਸੀਲੀਓ ਦੇ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਸ਼ਾਂਤ ਹੋ ਗਏ, ਅਤੇ ਅਮੀਰ ਕਾਮਾਚੋ ਨੇ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਕਿ ਉਹ ਧੋਖੇ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਬੁਰਾ ਭਾਵਨਾ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ ਸੀ ਪਰ ਇਸਨੂੰ ਕੋਈ ਮਹੱਤਵ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦਾ ਸੀ, ਤਿਉਹਾਰਾਂ ਨੂੰ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਆਹ ਹੋਵੇ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਬਾਸੀਲੀਓ, ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪੈਰੋਕਾਰ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਸਨ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਾਸੀਲੀਓ ਦੇ ਪਿੰਡ ਲਈ ਰਵਾਨਾ ਹੋ ਗਏ। (ਕਿਉਂਕਿ ਗਰੀਬ ਜੋ ਨੇਕ ਅਤੇ ਬੁੱਧੀਮਾਨ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਉਹ ਵੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪਾਲਣ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਤਿਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਮੀਰਾਂ ਕੋਲ ਉਹ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਚਾਪਲੂਸੀ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਵਧਾਉਂਦੇ ਹਨ।) ਉਹ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਲੈ ਗਏ, ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਦਲੇਰ ਅਤੇ ਮਰਦਾਨਾ ਵਿਅਕਤੀ ਸਮਝਦੇ ਹੋਏ। ਸਿਰਫ਼ ਸਾਂਚੋ ਬੁੱਦਲ ਹੇਠ ਸਵਾਰ ਹੋ ਗਿਆ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੂੰ ਕਾਮਾਚੋ ਦੀ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਦਾਅਵਤ ਅਤੇ ਤਿਉਹਾਰਾਂ ਲਈ ਉੱਥੇ ਰਹਿਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜੋ ਰਾਤ ਹੋਣ ਤੱਕ ਚੱਲੇ ਸਨ। ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉਦਾਸ ਅਤੇ ਉਦਾਸ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਦੇ ਪਿੱਛੇ-ਪਿੱਛੇ ਚੱਲਿਆ, ਜੋ ਬਾਸੀਲੀਓ ਦੀ ਸੰਗਤ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਾਂਚੋ ਮਿਸਰ ਦੇ ਮਾਸ ਦੇ ਭਾਂਡੇ ਛੱਡ ਗਿਆ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਲੈ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਘੜੇ ਵਿੱਚ ਅਜੇ ਵੀ ਲਗਭਗ ਸੜ ਚੁੱਕੇ ਸੁਕਿਮਿੰਗਜ਼ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਅਤੇ ਭਰਪੂਰਤਾ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਸਨ ਜੋ ਉਹ ਪਿੱਛੇ ਛੱਡ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਦੁਖੀ ਅਤੇ ਨਿਰਾਸ਼, ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕਿ ਉਸਦਾ ਪੇਟ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਸਾਂਚੋ ਆਪਣੇ ਡੈਪਲ 'ਤੇ ਅੱਗੇ ਝੁਕਿਆ ਅਤੇ ਰੋਸੀਨੈਂਟ ਦੇ ਨਕਸ਼ੇ ਕਦਮਾਂ 'ਤੇ ਚੱਲਿਆ।

ਅਧਿਆਇ ਬਾਈ

ਲਾ ਮੰਚਾ ਦੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਮੋਂਟੇਸੀਨੋਸ ਗੁਫ਼ਾ ਦੇ ਮਹਾਨ ਸਾਹਸ ਦਾ ਵਰਣਨ, ਜਿਸਨੂੰ ਡੌਨ ਕੁਇਕ੍ਸੋਟ ਨੇ ਇੱਕ ਸਫਲ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਾਇਆ।

ਡੌਨ ਕੁਇਕ੍ਸੋਟ ਨੂੰ ਦੁਲਹਨ ਜੋੜੇ ਨੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਅਤੇ ਮਹਾਨ ਦਿਆਲੂਤਾਵਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ, ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਦੀ ਹਿਮਾਇਤ ਕਰਨ ਲਈ ਉਸਦੇ ਆਦਰਯੋਗ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਹ ਉਸਦੀ ਬੁੱਧੀ ਨੂੰ ਓਨਾ ਹੀ ਉੱਚਾ ਸਤਿਕਾਰ ਦਿੰਦੇ ਸਨ ਜਿੰਨਾ ਉਹ ਉਸਦੀ ਬਹਾਦਰੀ ਨੂੰ ਦਿੰਦੇ ਸਨ, ਉਸਨੂੰ ਹਥਿਆਰਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਇੱਕ ਸਿਡ ਅਤੇ ਭਾਸ਼ਣ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਇੱਕ ਸਿਸੇਰੋ ਸਮਝਦੇ ਸਨ। ਸਾਡੇ ਯੋਗ ਸਾਂਚੇ ਨੇ ਨਵ-ਵਿਆਹੇ ਜੋੜੇ ਦੀ ਕੀਮਤ 'ਤੇ ਤਿੰਨ ਦਿਨਾਂ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਰਾਜ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਇਹ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਬੈਸੀਲੀਓ ਦੀ ਝੂਠੀ ਖੁਦਕੁਸ਼ੀ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਸੁੰਦਰ ਕੁਇਟਰੀਆ ਦੀ ਮਦਦ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਸਗੋਂ ਬੈਸੀਲੀਓ ਇਕੱਲੇ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਇਸ ਤੋਂ ਉਹੀ ਸਫਲਤਾ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਸੀ ਜੋ ਉਸਨੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਯਕੀਨਨ, ਉਸਨੇ ਕਬੂਲ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਯੋਜਨਾ ਆਪਣੇ ਕੁਝ ਦੋਸਤਾਂ ਨੂੰ ਦਸੀ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਸਹੀ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਉਹ ਉਸਦੀ ਮਦਦ ਲਈ ਆਉਣ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਧੋਖੇ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤੀ ਦੇਣ।

"ਕੋਈ ਵੀ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਧੋਖੇਬਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ," ਡੌਨ ਕੁਇਕ੍ਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਜੋ ਆਪਣੀਆਂ ਨਜ਼ਰਾਂ ਨੇਕ ਟੀਚਿਆਂ 'ਤੇ ਰੱਖਦੇ ਹਨ; ਅਤੇ ਦੋ ਪ੍ਰੇਮੀਆਂ ਦੇ ਇਕੱਠੇ ਹੋਣ ਤੋਂ ਵੱਧ ਉੱਤਮ ਕੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਯਾਦ ਰੱਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਪਿਆਰ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀਆਂ ਰੁਕਾਵਟਾਂ ਭੁੱਖ ਅਤੇ ਨਿਰੰਤਰ ਇੱਛਾ ਹਨ? ਪਿਆਰ ਪੂਰੀ ਖੁਸ਼ੀ, ਅਨੰਦ ਅਤੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਵੱਧ ਜਦੋਂ ਪ੍ਰੇਮੀ ਪਿਆਰੇ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਜ਼ੁਰੂਰਤ ਅਤੇ ਗਰੀਬੀ ਦੋਵਾਂ ਦੇ ਖੁਲ੍ਹੇ ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਵਿਰੋਧੀ ਹਨ।"

ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਬਾਸੀਲੀਓ ਨੂੰ ਯਕੀਨ ਦਿਵਾਉਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀਆਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਤਿਭਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪੈਦਾ ਕਰਨਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦੇਵੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸਦੀ ਪ੍ਰਸਿੱਧੀ ਵਧਾ ਦਿੱਤੀ, ਪਰ ਉਸਨੂੰ ਕੋਈ ਆਮਦਨ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ। ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਉਸਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਮਿਹਨਤੀ ਤਰੀਕਿਆਂ ਨਾਲ ਦੌਲਤ ਇਕੱਠੀ ਕਰਨ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਵਿੱਚ ਧਿਆਨ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਦੇ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਜੋ ਸਮਝਦਾਰ ਅਤੇ ਮਿਹਨਤੀ ਹਨ। ਜੋ ਗਰੀਬ ਆਦਮੀ ਸਤਿਕਾਰਯੋਗ ਹੈ (ਜੇਕਰ, ਸੱਚਮੁੱਚ, ਇੱਕ ਗਰੀਬ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਸਤਿਕਾਰਯੋਗ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ) ਕੋਲ ਇੱਕ ਖ਼ਜ਼ਾਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਸਦੀ ਇੱਕ ਸੁੰਦਰ ਪਤਨੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਉਸਨੂੰ ਉਸ ਤੋਂ ਖੋਹ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਦਾ ਸੰਨਮਾਨ ਖੋਹ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬਰਬਾਦ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਇੱਕ ਸਤਿਕਾਰਯੋਗ ਅਤੇ ਸੁੰਦਰ ਔਰਤ ਜਿਸਦਾ ਪਤੀ ਗਰੀਬ ਹੈ, ਜਿੱਤ ਦੇ ਮਾਣ ਅਤੇ ਜਿੱਤ ਦੇ ਖਜੂਰ ਦੇ ਪੱਤਿਆਂ ਨਾਲ ਤਾਜ ਪਹਿਨਣ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਸੁੰਦਰਤਾ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਦੇ ਜਨੂੰਨ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਇਸਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਅਤੇ ਪਛਾਣਦੇ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਸੁਨਹਿਰੀ ਬਾਜ਼ ਅਤੇ ਉੱਚੇ-ਉੱਡਦੇ ਬਾਜ਼ ਇੱਕ ਸੁਆਦੀ ਦਾਣੇ 'ਤੇ ਝਪਟਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਜੇ ਇਹੀ ਸੁੰਦਰਤਾ ਲੇਡ਼ ਅਤੇ ਗਰੀਬੀ ਦੇ ਨਾਲ ਹੋਵੇ, ਤਾਂ ਇਸ 'ਤੇ ਕਾਵਾਂ, ਪਤੰਗਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸ਼ਿਕਾਰੀ ਪੰਛੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਔਰਤ ਜੋ ਇੰਨੇ ਸਾਰੇ ਹਮਲਿਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਡਟ ਕੇ ਖੜ੍ਹੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਦੀ ਤਾਜ ਮਹਿਮਾ ਕਹਾਉਣ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ।

"ਸੁਣੋ, ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਬਾਸੀਲੀਓ," ਡੌਨ ਕੁਇਕ੍ਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਇੱਕ ਸਿਆਣੇ ਆਦਮੀ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਸੀ ਕਿ ਪੂਰੀ ਦੁਨੀਆ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ਼ ਇਕ ਹੀ ਚੰਗੀ ਔਰਤ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਜੇਕਰ ਹਰ ਪਤੀ ਇਹ ਮੰਨੇ ਅਤੇ ਮੰਨੇ ਕਿ ਇਹ ਇਕੱਲੀ ਚੰਗੀ ਔਰਤ ਉਸਦੀ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਖੁਸ਼ਹਾਲ ਹੋਵੇਗੀ। ਮੈਂ ਕਦੇ ਵਿਆਹ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਅਜ ਤਕ ਇਸ ਧਾਰਨਾ ਨੂੰ ਮੰਨਿਆ ਹੈ; ਫਿਰ ਵੀ, ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੀ ਸਲਾਹ ਦੇਣ ਦਾ ਹੌਸਲਾ ਕਰਾਂਗਾ ਜਿਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਉਸ ਔਰਤ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਚੁਣਨਾ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣਾ ਜੀਵਨ ਸਾਥੀ ਬਣਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਸਲਾਹ ਦੇਵਾਂਗਾ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨਾਲੋਂ ਆਪਣੀ ਚੰਗੀ ਸਾਖ 'ਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਜ਼ੋਰ ਦੇਵੇ,

ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਚੰਗੀ ਔਰਤ ਸਿਰਫ਼ ਚੰਗੀ ਹੋਣ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਚੰਗੀ ਦਿਖਾਈ ਦੇ ਕੇ ਚੰਗੀ ਸਾਖ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਔਰਤ ਦਾ ਸਨਮਾਨ ਜਨਤਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਾਵਧਾਨੀ ਅਤੇ ਸੰਜਮ ਦੀ ਘਾਟ ਨਾਲ ਜ਼ਿਆਦਾ ਗੰਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਿੰਨਾ ਕਿ ਗੁਪਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਬੁਰੇ ਕੰਮਾਂ ਦੁਆਰਾ। ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਚੰਗੀ ਔਰਤ ਨੂੰ ਘਰ ਲਿਆਉਂਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਉਸਦੀ ਚੰਗਿਆਈ ਨੂੰ ਬਣਾਈ ਰੱਖਣਾ ਜਾਂ ਸੁਧਾਰਨਾ ਇੱਕ ਆਸਾਨ ਮਾਮਲਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਪਰ ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਬੁਰੀ ਔਰਤ ਨੂੰ ਘਰ ਲਿਆਉਂਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਸੁਧਾਰਨ ਲਈ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਾਫ਼ੀ ਮਿਹਨਤ ਕਰਨੀ ਪਵੇਗੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਹੱਦ ਤੋਂ ਦੂਜੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਜਾਣਾ ਕੋਈ ਆਸਾਨ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੈਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਅਸੰਭਵ ਹੈ, ਪਰ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਕਾਫ਼ੀ ਮੁਸ਼ਕਲ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ।

ਸਾਂਚੋ, ਜੋ ਇਹ ਸਭ ਸੁਣ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਬੁੜਬੁੜਾਇਆ:

"ਮੇਰਾ ਇਹ ਮਾਲਕ, ਜਦੋਂ ਵੀ ਮੈਂ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਅਤੇ ਸ਼ਾਰਥਕ ਚੀਜ਼ਾਂ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਉਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮੰਚ ਲੈ ਕੇ ਦੁਨੀਆ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਉਪਦੇਸ਼ਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹਾਂ। ਖੈਰ, ਮੈਂ ਬਦਲੇ ਵਿੱਚ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ, ਜਦੋਂ ਵੀ ਉਹ ਆਪਣੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਸਲਾਹ ਦੇਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਮੰਚ ਲੈ ਕੇ ਹੱਥ ਉਂਗਲੀ 'ਤੇ ਦੋ ਲੈ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬਾਜ਼ਾਰ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਨ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ। (ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਕਿਸਮ ਦੇ ਨਾਈਟ-ਇਰੈਂਟ ਹੋ, ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ!) ਕਿਉਂ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਪੂਰੇ ਦਿਲ ਨਾਲ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਸਿਰਫ਼ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਚੀਜ਼ਾਂ ਬਾਰੇ ਜਾਣਕਾਰ ਸੀ, ਪਰ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਉਹ ਠੋਕਰ ਨਹੀਂ ਮਾਰਦਾ ਜਾਂ ਆਪਣਾ ਚਮਚਾ ਨਹੀਂ ਡੁਬੋਉਂਦਾ।"

ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਇਹ ਗੱਲ ਕਾਫ਼ੀ ਉੱਚੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਕਹੀ ਸੀ, ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਸੁਣ ਲਿਆ, ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ:

"ਤੂੰ ਕੀ ਬੁੜਬੁੜਾ ਰਿਹਾ ਹੈਂ, ਸੈਂਚੋ?"

"ਮੈਂ ਕੁਝ ਵੀ ਬੁੜਬੁੜਾਉਂਦਾ ਨਹੀਂ ਹਾਂ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਂ ਸਿਰਫ਼ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਸੋਚ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਕਾਸ਼ ਮੈਂ ਵਿਆਹ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਬਾਰੇ ਸੁਣਿਆ ਹੁੰਦਾ। ਮੈਂ ਸ਼ਾਇਦ ਇਹ ਕਹਿਣ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੁੰਦਾ, "ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਵਿਆਹਿਆ ਹੋਇਆ ਆਦਮੀ ਹੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦਾ ਅਸਲੀ ਅਰਥ ਜਾਣਦਾ ਹੈ"।"

"ਕੀ ਤੇਰੀ ਟੇਰੇਸਾ ਇੰਨੀ ਬੁਰੀ ਹੈ, ਸੈਂਚੋ?"

"ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿ ਉਹ ਬੁਰੀ ਹੈ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਬਹੁਤ ਚੰਗੀ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਘੱਟੋ ਘੱਟ, ਉਹ ਓਨੀ ਚੰਗੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿੰਨੀ ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ।"

"ਤੁਸੀਂ ਗਲਤ ਹੋ, ਸਾਂਚੋ," ਡੌਨ ਕੁਇਜੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਬਾਰੇ ਬੁਰਾ-ਭਲਾ ਕਹਿਣਾ, ਜੋ ਕਿ ਆਖ਼ਿਰਕਾਰ, ਤੁਹਾਡੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਮਾਂ ਹੈ।"

"ਉਹ ਅਤੇ ਮੈਂ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦੇ ਕੁਝ ਵੀ ਦੇਣਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹਾਂ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਉਹ ਜਦੋਂ ਵੀ ਮਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਬਾਰੇ ਬੁਰਾ-ਭਲਾ ਵੀ ਬੋਲਦੀ ਹੈ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਈਰਖਾ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਅਜਿਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਸ਼ੈਤਾਨ ਨੂੰ ਖੁਦ ਉਸ ਨਾਲ ਮੇਲ-ਜੋਲ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।"

ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਲਾੜੀ ਦੇ ਜੋੜੇ ਨਾਲ ਤਿੰਨ ਦਿਨ ਬਿਤਾਏ, ਜਿੱਥੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਵਾਗਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਸ਼ਾਹੀ ਪਰਿਵਾਰ ਵਾਂਗ ਵਿਵਹਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਲਾਇਸੈਂਸੀਏਟ - ਤਲਵਾਰਬਾਜ਼ ਮਾਹਰ - ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਮੋਂਟੇਸੀਨੋਸ ਦੀ ਗੁਫਾ ਵਿੱਚ ਲਿਜਾਣ ਲਈ ਇੱਕ ਗਾਈਡ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਅਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਦੇਖਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਉਤਸੁਕ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਉਹ ਸਾਰੇ ਅਜੂਬੇ ਸੱਚ ਸਨ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਬਾਰੇ ਦੱਸੇ ਗਏ ਸਨ। ਲਾਇਸੈਂਸੀਏਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣਾ ਇੱਕ ਚਚੇਰਾ ਭਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰੇਗਾ ਜੋ ਇੱਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਵਿਦਵਾਨ ਸੀ ਅਤੇ ਬੈਚਾਦੋਰੀ ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਦਾ ਬਹੁਤ ਸ਼ੌਕੀਨ ਸੀ। ਇਹ ਚਚੇਰਾ ਭਰਾ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਉਸਨੂੰ ਉਸੇ ਗੁਫਾ ਦੇ ਮੂੰਹ ਤੇ ਲੈ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਰੁਈਡੇਰਾ ਦੀਆਂ ਝੀਲਾਂ ਦਿਖਾਏਗਾ, ਜੋ ਕਿ ਲਾ ਮੈਂਚਾ ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਪੂਰੇ ਸਪੇਨ ਵਿੱਚ ਮਸ਼ਹੂਰ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਉਸਨੂੰ ਕਾਫ਼ੀ ਅਨੰਦਦਾਇਕ ਅਤੇ ਮਨੋਰੰਜਕ ਪਾਏਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਨੌਜਵਾਨ ਸੀ ਜੋ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ

ਅਜਿਹੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਕਿਵੇਂ ਲਿਖਣੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਵਿਕਰੀਯੋਗ ਅਤੇ ਕੁਲੀਨ ਵਰਗ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਸਮਰਪਿਤ ਹੋਣ ਦੇ ਯੋਗ ਸਨ।

ਚਚੇਰੀ ਭੈਣ ਆਖ਼ਰਕਾਰ ਪਹੁੰਚੀ, ਇੱਕ ਗਰਭਵਤੀ ਗੁਪੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਲੈ ਕੇ ਜਿਸਦੀ ਕਾਠੀ ਇੱਕ ਬਹੁ-ਰੰਗੀ ਕਾਰਪੇਟ ਜਾਂ ਬਰਲੈਪ ਨਾਲ ਢੱਕੀ ਹੋਈ ਸੀ। ਸਾਂਚੇ ਨੇ ਰੇਸੀਨੈਂਟ ਨੂੰ ਕਾਠੀ ਪਾਈ, ਪੈਕਸੈਡੱਲ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਡ੍ਰੈਪੂਲ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ, ਅਤੇ ਕਾਠੀ ਦੇ ਥੈਲਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਾਨ ਨਾਲ ਭਰ ਦਿੱਤਾ, ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਚਚੇਰੀ ਭੈਣ ਦੇ ਥੈਲਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਬਰਾਬਰ ਸਟਾਕ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਫਿਰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਰਮਾਤਮਾ ਅੱਗੇ ਅਰਪਣ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਅਲਵਿਦਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਉਹ ਸਾਰੇ ਮੋਂਟੇਸੀਨੋਸ ਦੀ ਮਸ਼ਹੂਰ ਗੁਫ਼ਾ ਵੱਲ ਜਾਂਦੇ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਚੱਲੇ ਪਏ। ਰਸਤੇ ਵਿੱਚ, ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਚਚੇਰੀ ਭੈਣ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪੇਸ਼ੇ ਅਤੇ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੰਮਾਂ ਅਤੇ ਅਧਿਐਨਾਂ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ। ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਸਦਾ ਪੇਸ਼ਾ ਮਾਨਵਤਾਵਾਦੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਦੀਆਂ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਅਤੇ ਅਧਿਐਨਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿਤਾਬਾਂ ਲਿਖਣਾ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕਰਨਾ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ, ਇਹ ਸਾਰੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਰਾਜ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਲਾਭਦਾਇਕ ਸਨ ਅਤੇ ਘੱਟ ਮਨੋਰੰਜਕ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਇੱਕ ਦਾ ਸਿਰਲੇਖ ਸੀ 'ਦਿ ਬੁੱਕ ਆਫ਼ ਲਿਵਰੀਜ਼', ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਸੱਤ ਸੌ ਤਿੰਨ ਲਿਵਰੀਆਂ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕੀਤਾ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਰੰਗ, ਆਦਰਸ਼ ਵਾਕ ਅਤੇ ਯੰਤਰ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਦਰਬਾਰੀ ਨਾਈਟ ਕਿਸੇ ਤਿਉਹਾਰ ਜਾਂ ਉਤਸਵ ਦੇ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਚੁਣ ਸਕਦੇ ਸਨ ਜਿੰਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਲੋੜ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਤੋਂ ਭੀਖ ਮੰਗਣ ਜਾਂ "ਪੈਥੋਰ ਦੀ ਕੰਧ ਨਾਲ ਆਪਣਾ ਸਿਰ ਮਾਰਨ", ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਵਾਕੰਸ਼ ਹੈ, ਆਪਣੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਇੱਛਾਵਾਂ ਲਈ ਢੁਕਵੇਂ ਸੂਹੀ ਨਾਲ ਆਉਣ ਲਈ।

"ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਈਰਖਾਲੂ, ਘਿਣਾਉਣੇ, ਅਣਗੌਲਿਆਂ ਅਤੇ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਲਿਵਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਹੋਣਗੇ; ਦਰਅਸਲ, ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲੋਂ ਕਿਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਆਪਣੀ ਪਸੰਦ ਦੇ ਹੋਣਗੇ ਜੋ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਹੋਰ ਕਿਤਾਬ ਵੀ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਮੈਂ ਮੈਟਾਮੋਰਫੋਸਿਸ, ਜਾਂ ਸਪੈਨਿਸ਼ ਓਵਿਡ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ, ਜੋ ਕਿ ਇਸਦੀ ਧਾਰਨਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਨਾਵਲ ਕਿਤਾਬ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਓਵਿਡ ਦੀਆਂ ਪੈਰੋਡੀਆਂ ਦੀ ਨਕਲ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਮੈਂ ਸੇਵਿਲ ਦੇ ਗਿਰਾਲਡਾ, ਮੈਗਡਾਲੇਨਾ ਦਾ ਦੂਤ, ਕੋਰਡੋਵਾ ਦੇ ਵੇਸਿੰਗੁਏਰਾ ਦਾ ਸੀਵਰ[1], ਗੁਏਸਾਂਡੋ ਦੇ ਬਲਦ, ਸੀਅਰਾ ਮੋਰੇਨਾ, ਅਤੇ ਮੈਡ੍ਰਿਡ ਵਿੱਚ ਲੇਗਾਨਿਟੋਸ ਅਤੇ ਲਾਵਾਪੀਅਸ ਦੇ ਫੁਹਾਰੇ ਦੇ ਮੂਲ ਅਤੇ ਸਰੋਤਾਂ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਪਿਓਜੋ, ਕੈਨੋ ਡੋਰਾਡੋ, ਅਤੇ ਪ੍ਰਿਓਰਾ,[2] ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਜੋ ਕਿ ਸਾਰੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਰੂਪਕਾਂ, ਰੂਪਕਾਂ ਅਤੇ ਕ੍ਰਮ-ਕ੍ਰਮਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਇੱਕੋ ਸਮੇਂ ਖੁਸ਼, ਹੈਰਾਨ ਅਤੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕਰਨਗੇ। ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਹੋਰ ਕਿਤਾਬ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਮੈਂ ਸਪਲੀਮੈਂਟ ਟੂ ਪੋਲੀਡੋਰ ਵਰਜਿਲ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਜੋ ਕਿ ਕਾਢਾਂ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਬਹੁਤ ਵਿਦਵਤਾ ਅਤੇ ਵਿਦਵਤਾ ਦਾ ਕੰਮ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਮਾਮਲੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪੋਲੀਡੋਰ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ, ਮੈਂ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਵਰਜਿਲ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸਣਾ ਭੁੱਲ ਗਿਆ ਕਿ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾ ਵਿਅਕਤੀ ਕੌਣ ਸੀ ਜਿਸਨੂੰ ਸਿਰ ਵਿੱਚ ਜ਼ੁਕਾਮ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਜਾਂ ਗੈਲਿਕ ਬਿਮਾਰੀ ਦੇ ਇਲਾਜ ਲਈ ਮਲਮਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਪਹਿਲਾ ਵਿਅਕਤੀ ਸੀ,[3] ਪਰ ਮੈਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਛੋਟੇ ਵੇਰਵੇ ਤੱਕ ਸਮਝਾਉਂਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਪੱਚੀ ਤੋਂ ਵੱਧ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ। ਇਸ ਲਈ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਨਿਰਣਾ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਮੈਂ ਇੱਕ ਚੰਗਾ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਕੀ ਅਜਿਹੀ ਕਿਤਾਬ ਕਿਸੇ ਲਈ ਲਾਭਦਾਇਕ ਹੋਵੇਗੀ।"

ਸਾਂਚੋ, ਜੋ ਕਿ ਚਚੇਰੇ ਭਰਾ ਦੇ ਬਿਰਤਾਂਤ ਨੂੰ ਕਾਫ਼ੀ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ:

"ਰੱਬ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਫਲਤਾ ਮਿਲੇ, ਪਰ ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਜੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਕੁਝ ਜਾਣਦੇ ਹੋ: ਆਪਣਾ ਸਿਰ ਖੁਰਕਣ ਵਾਲਾ ਪਹਿਲਾ ਵਿਅਕਤੀ ਕੌਣ ਸੀ? ਮੇਰਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਾਡਾ ਪਿਤਾ ਆਦਮ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।"

"ਹਾਂ, ਇਹ ਜ਼ਰੂਰ ਹੋਇਆ ਹੋਵੇਗਾ," ਚਚੇਰੇ ਭਰਾ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਕਿ ਆਦਮ ਦਾ ਸਿਰ ਵਾਲਾਂ ਵਾਲਾ ਸੀ ਅਤੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਪਹਿਲਾ ਆਦਮੀ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਉਸਨੇ ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਸਮੇਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਖੁਰਕਿਆ ਹੋਵੇਗਾ।"

"ਮੈਨੂੰ ਤਾਂ ਇਹੀ ਲੱਗਦਾ ਹੈ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਤਾਂ ਦੱਸੋ: ਦੁਨੀਆ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਟੰਬਲਰ ਕੌਣ ਸੀ?"

"ਸੱਚਮੁੱਚ, ਭਰਾ," ਚਚੇਰੇ ਭਰਾ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਇਸਦਾ ਜਵਾਬ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਮੈਂ ਕੁਝ ਖੋਜ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਜੋ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਰੱਖਣ ਵਾਲੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਵਾਪਸ ਆਉਂਦੇ ਹੀ ਕਰਾਂਗਾ। ਅਗਲੀ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਮਿਲਾਂਗੇ ਤਾਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਕ ਤਸੱਲੀਬਖਸ਼ ਜਵਾਬ ਦੇਵਾਂਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਯਕੀਨਨ ਇਹ ਆਖਰੀ ਵਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।"

"ਬਸ ਇੱਕ ਮਿੰਟ, ਸਰ," ਸੈਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਹੁਣੇ ਆਪਣੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਲੈ ਕੇ ਆਇਆ ਹਾਂ। ਯਾਦ ਰੱਖੋ ਕਿ ਦੁਨੀਆ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਟੰਬਲਰ ਉਸ ਸਮੇਂ ਲੂਸੀਫਰ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਸਨੂੰ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਅੱਗ ਦੇ ਅਥਾਹ ਕੁੰਡ ਵਿੱਚ ਡਿੱਗਣ ਲੱਗ ਪਿਆ ਸੀ।"

"ਤੂੰ ਸਹੀ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਹੈਂ, ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ," ਚੱਚੇਰੇ ਭਰਾ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਅਤੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ:

"ਉਹ ਸਵਾਲ ਅਤੇ ਜਵਾਬ ਤੇਰੇ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਆਇਆ, ਸੈਂਚੋ; ਤੂੰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਸੁਣਿਆ ਹੈ।"

"ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਗੰਭੀਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਕਿਉਂ, ਜੇ ਮੈਂ ਸਵਾਲ ਪੁੱਛਣੇ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿਆਂ ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਜਵਾਬ ਦੇਵਾਂ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਹੁਣ ਤੋਂ ਸਵੇਰ ਤੱਕ ਜਾਰੀ ਰੱਖ ਸਕਦਾ ਹਾਂ। ਮੂਰਖਤਾ ਭਰੇ ਸਵਾਲ ਪੁੱਛਣ ਅਤੇ ਬੇਤੁਕੇ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਲਈ, ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨਨ ਆਪਣੇ ਗੁਆਂਢੀਆਂ ਤੋਂ ਮਦਦ ਮੰਗਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ।"

"ਤੁਸੀਂ ਸਾਂਚੋ, ਜਿੰਨਾ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ, ਉਸ ਤੋਂ ਕਿਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਡੂੰਘਾਈ ਨਾਲ ਬੋਲਿਆ ਹੈ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਕੁਝ ਲੋਕ ਅਜਿਹੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਅਧਿਐਨ ਕਰਨ ਅਤੇ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਵਿੱਚ ਕਾਫ਼ੀ ਊਰਜਾ ਖਰਚ ਕੁਰਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਇੱਕ ਵਾਰ ਅਧਿਐਨ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸਮਝ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸਮਝੌਣ ਜਾਂ ਯਾਦ ਰੱਖਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀਆਂ।"

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦਿਨ ਬਿਤਾਇਆ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸੁਹਾਵਣੇ ਵਿਸ਼ਿਆਂ 'ਤੇ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਰਾਤ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਪਨਾਹ ਲਈ ਜਿੱਥੇ ਚਚੇਰੇ ਭਰਾ ਨੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਇਹ ਮੋਂਟੇਸੀਨੋਸ ਦੀ ਗੁਫਾ ਤੋਂ ਦੋ ਲੀਡਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇ ਉਹ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਬਾਰੇ ਗੰਭੀਰ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਇਸਦੀ ਡੂੰਘਾਈ ਵਿੱਚ ਉਤਰਨ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਰੱਸੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ। ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਬੁਹਤੁ ਹੇਠਾਂ ਪਹੁੰਚ ਜਾਵੇ, ਉਹ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰ ਦੇਖੇਗਾ ਕਿ ਉਹ ਕਿੱਥੇ ਉਤਰਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਲਗਭਗ ਪੰਜਾਹ ਗਜ਼ ਰੱਸੀ ਖੋਲ੍ਹੀ ਅਤੇ ਅਗਲੀ ਦੁਪਹਿਰ ਦੇ ਵਜੇ ਗੁਫਾ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚੇ। ਇਸਦਾ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਦੁਆਰ ਵਿਸ਼ਾਲ ਅਤੇ ਚੌੜਾ ਸੀ ਪਰ ਡੂੰਘੇ ਦੇ ਕੁੰਡੇ, ਜੰਗਲੀ ਅੰਜੀਰ, ਝਾੜੀਆਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਜੰਗਲੀ ਬੂਟੀ ਨਾਲ ਇੰਨਾ ਸੰਘਣਾ ਅਤੇ ਉਲਝਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਦੁਆਰ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਢੱਕ ਲਿਆ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਨਜ਼ਰ ਤੋਂ ਲੁਕਾ ਦਿੱਤਾ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਦੇਖਿਆ, ਉਹ ਸਾਰੇ ਹੇਠਾਂ ਉਤਰ ਗਏ, ਅਤੇ ਚੱਚੇਰੇ ਭਰਾ ਅਤੇ ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੂੰ ਰੱਸੀ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਬੰਨ੍ਹ ਦਿੱਤਾ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਬੰਨ੍ਹ ਰਹੇ ਸਨ ਅਤੇ ਕੰਮਰ ਕੱਸ ਰਹੇ ਸੁੱਨ, ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ:

"ਓ, ਮਾਲਕ, ਮੈਨੂੰ ਉਮੀਦ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਜ਼ਿੰਦਾ ਦਫ਼ਨਾਉਣ ਜਾਂ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਨਾ ਪੈਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖੋਗੇ ਜਿੱਥੇ ਤੁਸੀਂ ਠੰਢੇ ਹੋਣ ਲਈ ਖੂਹ ਵਿੱਚ ਲਟਕਾਈ ਹੋਈ ਬੋਤਲ ਵਾਂਗ ਦਿਖਾਈ ਦਿਓਗੇ। ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤੁਹਾਡੀ ਕੋਈ ਚਿੰਤਾ ਜਾਂ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਜਗ੍ਹਾ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਕਰੋ ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਕਾਲ ਕੋਠੜੀ ਤੋਂ ਵੀ ਭੈੜੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।"

"ਗੱਲ ਕਰਨਾ ਬੰਦ ਕਰੋ ਅਤੇ ਬੁੰਨ੍ਹਦੇ ਰਹੋ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੰਮ ਲਈ ਸਿਰਫ਼ ਮੇਰੇ ਲਈ ਰਾਖਵਾਂ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੋਵੇਗਾ।"

ਇੱਥੇ ਗਾਈਡ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ:
"ਸਰ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਬਹੁਤ ਹੀ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਦੇਖੋ ਅਤੇ ਹੇਠਾਂ ਕੀ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਸੱਜੀ ਅੱਖ ਨਾਲ ਪਰਖੋ। ਸ਼ਾਇਦ ਕੁਝ ਅਜਿਹਾ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਕਿਤਾਬ ਟ੍ਰਾਂਸਫਾਰਮੇਸ਼ਨਜ਼ ਵਿੱਚ ਪਾ ਸਕਦਾ ਹਾਂ।"
"ਡਫਲੀ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਉਸਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਹੈ ਜੋ ਇਸਨੂੰ ਵਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।"
ਇਸ ਗੱਲਬਾਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨਾਲ ਰੱਸੀ ਬੰਨ੍ਹ ਦਿੱਤੀ, ਉਸਦੇ ਕਵਚ ਉੱਤੇ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਉਸਦੇ ਡਬਲਟ ਉੱਤੇ, ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਨਾਈਟ ਨੇ ਕਿਹਾ:
"ਇਹ ਸਾਡੀ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਸੀ ਕਿ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਘੰਟੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਿਸਨੂੰ ਮੈਂ ਰੱਸੀ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਬੰਨ੍ਹ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਦੀ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਜ਼ਿੰਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਅਜੇ ਵੀ ਹੇਠਾਂ ਆ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਪਰ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਹੁਣ ਅਸੰਭਵ ਹੈ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਸੌਂਪ ਦਿਆਂਗਾ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਮੇਰੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰੇ।"
ਇਸ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਉਸਨੇ ਗੋਡੇ ਟੇਕ ਦਿੱਤੇ ਅਤੇ ਦਬੀ ਹੋਈ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਸਵਰਗ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ, ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਇਸ ਖ਼ਤਰਨਾਕ ਅਤੇ ਨਵੇਂ ਸਾਹਸ ਵਿੱਚੋਂ ਸਫਲਤਾਪੂਰਵਕ ਲੰਘਣ ਲਈ ਕਿਹਾ। ਫਿਰ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਆਮ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ:
"ਹੇ ਮੇਰੇ ਸਾਰੇ ਕੰਮਾਂ ਅਤੇ ਯਤਨਾਂ ਦੀ ਮਾਲਕਣ, ਟੋਬੋਸੋ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਅਤੇ ਬੇਮਿਸਾਲ ਡੁਲਸੀਨੀਆ, ਜੇ ਤੁਹਾਡੇ ਇਸ ਭਾਗਸ਼ਾਲੀ ਪ੍ਰੇਮੀ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾਵਾਂ ਅਤੇ ਬੇਨਤੀਆਂ ਤੁਹਾਡੇ ਕੰਨਾਂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੀ ਸਾਰੀ ਬੇਮਿਸਾਲ ਸੁੰਦਰਤਾ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਸਿਰਫ਼ ਇਹੀ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਉਸ ਕਿਰਪਾ ਅਤੇ ਸਹਾਇਤਾ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਾ ਕਰੋ ਜਿਸਦੀ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਸਮੇਂ ਬਹੁਤ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ। ਮੈਂ ਦੁਨੀਆ ਨੂੰ ਇਹ ਦਿਖਾਉਣ ਦੇ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਆਪਣੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦਿਖਾਈ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਅਥਾਹ ਕੁੰਡ ਵਿੱਚ ਛਾਲ ਮਾਰਨ, ਡੁੱਬਣ ਅਤੇ ਡੁੱਬਣ ਵਾਲਾ ਹਾਂ ਕਿ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣਾ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਕੋਈ ਵੀ ਅਸੰਭਵ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਗਾ ਅਤੇ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਗਾ।"
ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਸਨੇ ਇਹ ਕਿਹਾ, ਉਹ ਅਥਾਹ ਕੁੰਡ ਦੇ ਨੇੜੇ ਪਹੁੰਚਿਆ, ਜਿੱਥੇ ਉਸਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਵਹਿਸ਼ੀ ਤਾਕਤ ਨਾਲ ਆਪਣਾ ਰਸਤਾ ਬਣਾਉਣ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣਾ ਜਾਂ ਹੇਠਾਂ ਉਤਰਨਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸੰਭਵ ਹੈ; ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਆਪਣੀ ਤਲਵਾਰ ਕੱਢਦੇ ਹੋਏ, ਉਸਨੇ ਗੁਫਾ ਦੇ ਮੂੰਹ 'ਤੇ ਉੱਗ ਰਹੇ ਝਾੜੀਆਂ ਨੂੰ ਤੋੜਨਾ ਅਤੇ ਬਰਬਾਦ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਵਿਸ਼ਾਲ ਰੌਲੇ ਨੇ ਬੇਅੰਤ ਵਿਸ਼ਾਲ ਕਾਵਾਂ ਅਤੇ ਕਾਂਵਾਂ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢ ਦਿੱਤਾ, ਇੰਨਾ ਤੇਜ਼ ਅਤੇ ਕੇਂਦ੍ਰਿਤ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਜੇ ਉਹ ਇੱਕ ਚੰਗਾ ਕੈਥੋਲਿਕ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ ਅੰਧਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਇੱਕ ਬੁਰਾ ਸ਼ਗਨ ਸਮਝਦਾ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਜਗ੍ਹਾ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੰਦਾ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਕੋਈ ਹੋਰ ਕਾਵਾਂ ਜਾਂ ਹੋਰ ਰਾਤ ਦੇ ਜੀਵ ਉੱਡ ਨਹੀਂ ਰਹੇ ਸਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਚਮਗਿੱਦੜ ਜੋ ਕਾਵਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਉੱਡ ਗਏ ਸਨ। ਫਿਰ ਚਚੇਰੇ ਭਰਾ ਅਤੇ ਸਾਂਚੋ ਦੁਆਰਾ ਉਸਨੂੰ ਰੱਸੀ ਖੁਆਉਣ ਦੇ ਨਾਲ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਭਿਆਨਕ ਗੁਫਾ ਦੀ ਡੂੰਘਾਈ ਵਿੱਚ ਹੇਠਾਂ ਢਿੱਲਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ, ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਹ ਹੇਠਾਂ ਉਤਰਿਆ, ਸਾਂਚੇ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣਾ ਆਸ਼ੀਰਵਾਦ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਉੱਪਰ ਸਲੀਬ ਦੇ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਚਿੰਨ੍ਹ ਬਣਾਏ, ਕਿਹਾ:
"ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਰਮਾਤਮਾ ਅਤੇ ਫਰਾਂਸ ਦੀ ਚੱਟਾਨ ਦੀ ਸਾਡੀ ਲੇਡੀ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਗੀਤਾ ਦੀ ਤ੍ਰਿਏਕ ਦੁਆਰਾ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ, ਹੇ ਫੁੱਲ ਅਤੇ ਕ੍ਰੀਮ (ਅਤੇ ਦੁਹੀਂ ਵੀ) ਨਾਈਟ-ਐਰੈਂਟਰੀ ਦੇ! ਹੇਠਾਂ ਜਾਓ, ਮਨੁੱਖ ਜਾਤੀ ਦੇ ਨਾਇਕ, ਸਟੀਲ ਦੇ ਦਿਲ ਅਤੇ ਪਿੱਤਲ ਦੀਆਂ ਬਾਹਾਂ ਨਾਲ! ਪਰਮਾਤਮਾ ਤੁਹਾਡੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰੇ, ਮੈਂ ਦੁਹਰਾਉਂਦਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਸੁਰੱਖਿਅਤ, ਤੰਦਰੁਸਤ ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਬੋਝ ਦੇ ਵਾਪਸ ਲਿਆਵੇ, ਜਿਸਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਸ ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚ ਦੱਬਣ ਲਈ ਛੱਡਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ ਜਿਸਦੀ ਤੁਸੀਂ ਭਾਲ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ!"
ਚਚੇਰੇ ਭਰਾ ਨੇ ਲਗਭਗ ਉਹੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾਵਾਂ ਅਤੇ ਬੇਨਤੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ। ਡੌਨ ਕਿਉਕਸੋਟ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੋਰ ਰੱਸੀ ਖੁਆਉਣ ਲਈ ਚੀਕਦਾ ਰਿਹਾ, ਜਿਸਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇੱਕ-ਇੱਕ ਕਰਕੇ ਥੋੜ੍ਹਾ-ਥੋੜ੍ਹਾ ਬਾਹਰ ਕੱਢਿਆ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਉਸਦੀਆਂ ਚੀਕਾਂ ਸੁਣ ਨਹੀਂ ਸਕੇ, ਜੋ ਗੁਫਾ ਵਿੱਚੋਂ ਪਾਈਪ

ਰਾਹੀਂ ਨਿਕਲ ਰਹੀਆਂ ਸਨ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਪੰਜਾਹ ਗਜ਼ ਦੀ ਰੱਸੀ ਬਾਹਰ ਕੱਢ ਲਈ ਸੀ ਅਤੇ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਸਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਖਿੱਚਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੂੰ ਖੁਆਉਣ ਲਈ ਹੋਰ ਕੋਈ ਰੱਸੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਫਿਰ ਵੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਲਗਭਗ ਅੱਧਾ ਘੰਟਾ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਬਹੁਤ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਵਿਰੋਧ ਦੇ ਰੱਸੀ ਨੂੰ ਫੜਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੋ ਗਿਆ ਕਿ ਡੈਨ ਕਿਊਕਸੋਟ ਹੇਠਾਂ ਰਹਿ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਸਾਂਚੋ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਗ਼ਲਤ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦੀ ਉਮੀਦ ਵਿੱਚ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਅਤੇ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਖਿੱਚਦੇ ਹੋਏ ਫੁੱਟ-ਫੁੱਟ ਕੇ ਰੋਇਆ। ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਰਾਏ ਵਿਚ, ਉਹ ਪੰਤਾਲੀ ਗਜ਼ ਤੋਂ ਵੱਧ ਖਿੱਚ ਕੇ ਲੈ ਗਏ ਸਨ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਰੋਧ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪਿਆ, ਜਿਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਿਲਕੁਲ ਖੁਸ਼ ਕੀਤਾ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਸਿਰੇ ਤੋਂ ਕੁਝ ਗਜ਼ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸਨ, ਤਾਂ ਉਹ ਡੈਨ ਕਿਊਕਸੋਟ ਨੂੰ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਸੀਨ, ਜਿਸਨੂੰ ਸਾਂਚੇ ਨੇ ਪੁਕਾਰਿਆ:

"ਸ਼ੁਕਰ ਹੈ, ਮਾਲਕ, ਤੁਸੀਂ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਵਾਪਸ ਆ ਗਏ ਹੋ! ਸਾਨੂੰ ਡਰ ਸੀ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਅਗਲੀ ਪੀੜ੍ਹੀ ਲਈ ਬੀਜ ਵਜੋਂ ਉੱਥੇ ਹੀ ਰਹਿ ਗਏ ਹੋ।" ਪਰ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕੋਈ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ।

ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢ ਚੁੱਕੇ ਸਨ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਉਸਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਬੰਦ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਹ ਡੂੰਘੀ ਨੀਂਦ ਦੇ ਹੋਰ ਸੰਕੇਤ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਲੇਟਾਉਣ ਅਤੇ ਖੋਲ੍ਹਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ, ਉਹ ਉੱਠਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਮੁੜਿਆ, ਮਰੋੜਿਆ, ਅਤੇ ਇੰਨੀ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਹਿਲਾਇਆ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਹੋਸ਼ ਆ ਗਿਆ, ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਅੰਗਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਫੈਲਾਇਆ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਹੁਣੇ ਹੀ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਡੂੰਘੀ ਨੀਂਦ ਤੋਂ ਜਾਗਿਆ ਹੋਵੇ। ਫਿਰ ਹਰ ਦਿਸ਼ਾ ਵਿਚ ਝਾਤੀ ਮਾਰਦੇ ਹੋਏ ਜਿਵੇਂ ਕੋਈ ਡਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੋਵੇ, ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ:

"ਮੇਰੇ ਬੱਚਿਓ, ਰੱਬ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰੇ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਭ ਤੋਂ ਸੁਹਾਵਣੇ, ਮਨਮੋਹਕ ਦ੍ਰਿਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਤਜ਼ਰਬਿਆਂ ਤੋਂ ਖੋਹ ਲਿਆ ਜੋ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਦੇਖੇ ਹਨ। ਸੱਚਾਈ ਵਿੱਚ, ਮੈਨੂੰ ਹੁਣੇ ਹੀ ਇਸ ਪਲ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਇਆ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੇ ਸਾਰੇ ਸੁੱਖ ਖੇਤ ਦੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਪੁੰਲ ਭੂਰ ਦੇ ਪਰਛਾਵੇਂ, ਸੁਪਨਿਆਂ ਅਤੇ ਮੁਰਝਾ ਰਹੇ ਫੁੱਲਾਂ ਵਾਂਗ ਹਨ। ਹੇ ਬਦਕਿਸਮਤ ਮੋਂਟੇਸੀਨੋ! ਹੇ ਬੁਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜ਼ਖਮੀ ਡੁਰਾਂਡਾਰਟ! ਹੇ ਬਦਕਿਸਮਤ ਬੇਲਰਮਾ! ਹੇ ਹੰਝੂ ਭਰੀ ਗੁਆਡੀਆਨਾ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਰੁਈਡੇਰਾ ਦੀਆਂ ਬਦਕਿਸਮਤ ਧੀਆਂ, ਜੋ ਆਪਣੀਆਂ ਪਿਆਰੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵਹਾਏ ਹੰਝੂਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਾਣੀਆਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕਰਦੇ ਹੋ!"

ਚਚੇਰੇ ਭਰਾ ਅਤੇ ਸਾਂਚੇ ਨੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਸੁਣੀਆਂ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਸ਼ਬਦ ਉਸਦੇ ਅੰਦਰੋਂ ਦਰਦਨਾਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਟੁੱਟੇ ਹੋਏ ਰੂਪ ਵਿਚ ਨਿਕਲੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਹ ਜੋ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ ਉਸਨੂੰ ਸਮਝਾਵੇ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੱਸੇ ਕਿ ਉਸਨੇ ਉਸ ਨਰਕ ਭਰੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਕੀ ਦੇਖਿਆ ਸੀ।

"'ਨਰਕ' ਕਹਿ ਰਹੇ ਹੋ?" ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। "ਇਸਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨਾਮ ਨਾਲ ਬੁਲਾਓ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਬਿਹਤਰ ਨਾਮ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਜਲਦੀ ਹੀ ਦੇਖੋਗੇ।"

ਉਸਨੇ ਖਾਣ ਲਈ ਕੁਝ ਮੰਗਿਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੂੰ ਬਹੁਤ ਭੁੱਖ ਲੱਗੀ ਹੋਈ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਤਿੰਨਾਂ ਨੇ ਚਚੇਰੇ ਭਰਾ ਦਾ ਤੱਪੜ ਘਾਹ ਉੱਤੇ ਵਿਛਾ ਦਿੱਤਾ, ਕਾਠੀ ਦੇ ਥੈਲਿਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਵੱਲ ਮੁੜੇ ਅਤੇ, ਇੰਨੀ ਚੰਗੀ ਸੰਗਤ ਵਿੱਚ ਬੈਠਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਦੁਪਹਿਰ ਦਾ ਖਾਣਾ ਅਤੇ ਰਾਤ ਦਾ ਖਾਣਾ ਇਕੋ ਸਮੇਂ ਖਾਧਾ। ਇਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਉਹ ਖਾਣਾ ਖਤਮ ਕਰ ਲੈਂਦੇ, ਤਾਂ ਲਾ ਮੰਚਾ ਦੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ:

“ਮੇਰੇ ਬੱਚਿਓ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਆਰਾਮਦਾਇਕ ਬਣਾਓ ਅਤੇ ਜੋ ਮੈਂ ਕਹਿਣ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਉਸ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦਿਓ।

1. ਵੇਸਿੰਗੁਏਰਾ [sic] ਦਾ ਸੀਵ੍ਹਰੇਜ, ਉਹ ਸੀਵ੍ਹਰੇਜ ਜੋ ਕੋਰਡੋਵਾ ਤੋਂ ਗੁਆਡਾਲਕਿਵਿਰ ਨਦੀ ਤੱਕ ਵ੍ਹਗਦਾ ਸੀ। ਇਸਦਾ ਨਾਮ ਇੱਕ ਸਥਾਨਕ ਯੁੱਧ ਨਾਇਕ, ਵਿਸੇਂਟੇ ਗੁਆਰਾ ਦੇ ਨਾਮ ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।
2. ਮੈਡ੍ਰਿਡ ਦੇ ਸਾਰੇ ਮਸ਼ਹੂਰ ਝਰਨੇ।

3. सिंहावलोकन।

ਅਧਿਆਇ ਵੀਹਵਾਂ

ਉਹ ਹੈਰਾਨੀਜਨਕ ਚੀਜ਼ਾਂ ਜੋ ਅਸਾਧਾਰਨ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕ੍ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਮੋਂਟੇਸੀਨੋਸ ਦੀ ਗੁਫ਼ਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਡੂੰਘਾਈ ਨਾਲ ਵੇਖੀਆਂ ਸਨ, ਜਿਸਦੀ ਵਿਸ਼ਾਲਤਾ ਅਤੇ ਅਸੰਭਵਤਾ ਇਸ ਸਾਹਸ ਨੂੰ ਅਪੋਕ੍ਰਿਫ਼ਲ ਮੰਨਣ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ।

ਇਹ ਦੁਪਹਿਰ ਦੇ ਚਾਰ ਵਜੇ ਹੋਣਗੇ ਜਦੋਂ ਬੱਦਲਾਂ ਨਾਲ ਢੱਕੇ ਸੂਰਜ ਨੇ ਆਪਣੀ ਮੱਧਮ ਰੌਸ਼ਨੀ ਅਤੇ ਕਮਜ਼ੋਰ ਕਿਰਨਾਂ ਨਾਲ, ਤਾਜ਼ਗੀ ਅਤੇ ਆਰਾਮ ਨਾਲ, ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਦਰਸ਼ਕਾਂ ਨਾਲ ਉਸ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਸਾਂਝਾ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ ਜੋ ਉਸਨੇ ਮੋਂਟੇਸੀਨੋਸ ਦੀ ਗੁਫਾ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕੀਤੀ:

"ਉਸ ਕਾਲ ਕੋਠੜੀ ਦੇ ਸੱਜੇ ਪਾਸੇ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਦੀ ਉਚਾਈ ਤੋਂ ਬਾਰਾਂ ਤੋਂ ਚੌਦਾਂ ਗੁਣਾ ਡੂੰਘਾਈ 'ਤੇ ਇੱਕ ਵਿਹੜਾ, ਜਾਂ ਜੁਗ੍ਹਾ ਹੈ, ਜੋ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਗੱਡੀ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਖੱਚਰਾਂ ਨੂੰ ਸਮਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਧੁੰਦਲੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਉੱਥੇ ਕਈ ਤਰੇੜਾਂ, ਜਾਂ ਖੁੱਲ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਆਪਣਾ ਰਸਤਾ ਲੱਭਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਸੂਤਰਾ ਤੱਕ ਸ਼ਾਰੇ ਰਸਤੇ ਤੱਕ ਫੈਲਦੀਆਂ ਹਨ। ਮੈਂ ਉਸ ਵਿਹੜੇ, ਜਾਂ ਜੁਗ੍ਹਾ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਥੱਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਸ ਭਿਆਨਕ ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰੱਸੀ ਨਾਲ ਉਲਟਾ ਲਟਕਿਆ ਹੋਇਆ ਦੇਖ ਕੇ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਹੋ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਜਾਂ ਜਾਣੇ-ਪਛਾਣੇ ਮੰਜ਼ਿਲ ਦੇ, ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਥੋੜ੍ਹੀ ਦੇਰ ਲਈ ਵਿਹੜੇ ਵਿੱਚ ਚੜ੍ਹਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਮੈਂ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ, ਮੈਨੂੰ ਹੋਰ ਰੱਸੀ ਨਾ ਖੁਆਓ, ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਸੁਣਿਆ ਹੋਵੇਗਾ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਦੁਆਰਾ ਛੱਡੀ ਗਈ ਰੱਸੀ ਨੂੰ ਖਿੱਚਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਅਤੇ, ਇਸਨੂੰ ਇੱਕ ਕੋਇਲ, ਜਾਂ ਢੇਰ ਵਿੱਚ ਬਣਾ ਕੇ, ਇਸਦੇ ਉੱਪਰ ਬੈਠ ਗਿਆ, ਸੋਚ ਵਿੱਚ ਗੁਆਚ ਗਿਆ ਅਤੇ ਸੋਚ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਹੇਠਾਂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ ਕੀ ਕੁਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰੇ ਉਤਰਨ ਵਿੱਚ ਮੇਰੀ ਮਦਦ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਉੱਥੇ ਉਲਝਣ ਅਤੇ ਵਿਅਸਤ ਬੈਠਾ ਸੀ, ਅਚਾਨਕ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਵੱਲੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਦੇ ਮੈਂ ਇੱਕ ਡੂੰਘੀ ਨੀਂਦ ਵਿੱਚ ਡੁੱਬ ਗਿਆ; ਫਿਰ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਇਸਦੀ ਘਟੇ ਘੱਟ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਇਹ ਜਾਣੇ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਜਾਂ ਕਿਉਂ, ਮੈਂ ਜਾਗ ਪਿਆ। ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੱਭ ਤੋਂ ਸੁੰਦਰ, ਸੁਹਾਵਣਾ ਅਤੇ ਮਨਮੋਹਕ ਘਾਹ ਦੇ ਮੈਦਾਨ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਲੱਭਣ ਲਈ ਜੋ ਕੁਦਰਤ ਪੈਦਾ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਮਨ ਕਲਪਨਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨੂੰ ਸਾਫ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਰਗੜਦੇ ਹੋਏ, ਮੈਂ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਮੈਂ ਸੁਪਨਾ ਨਹੀਂ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਸੀ ਪਰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਜਾਗ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਫਿਰ ਵੀ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਚਿਹਰੇ ਅਤੇ ਛਾਤੀ ਨੂੰ ਚੁੰਮਿਆ ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ ਕਿ ਇਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਹੀ ਸੀ ਜੋ ਉੱਥੇ ਸੀ ਅਤੇ ਕੋਈ ਸਰੀਰਹੀਣ, ਨਕਲੀ ਭੂਤ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਪਰ ਮੇਰੀ ਛੋਹ ਦੀ ਭਾਵਨਾ, ਮੇਰੀਆਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਇਕਸਾਰ ਗੱਲਬਾਤ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਭਰੋਸਾ ਦਿਵਾਇਆ ਕਿ ਉਸ ਖ਼ਾਸ ਪਲ 'ਤੇ ਮੈਂ ਉਹੀ ਵਿਅਕਤੀ ਸੀ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਤੁਹਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵੇਖ ਰਹੇ ਹੋ। ਮੇਰੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨੇ ਤੁਰੰਤ ਇੱਕ ਸ਼ਾਹੀ, ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਮਹਿਲ, ਜਾਂ ਕਿਲ੍ਹਾ ਦੇਖਿਆ, ਜਿਸਦੀਆਂ ਕੰਧਾਂ ਅਤੇ ਪਾਸੇ ਸਾਫ਼ ਪਾਰਦਰਸ਼ੀ ਕ੍ਰਿਸਟਲ ਨਾਲ ਬਣੇ ਜਾਪਦੇ ਸੁਨ। ਵਿਸ਼ਾਲ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਦੁਆਰ ਦੇ ਦੋਵੇਂ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਖੁਲ੍ਹ ਗਏ, ਅਤੇ ਇਸੇ ਵਿੱਚੋਂ, ਮੇਰੀ ਦਿਸ਼ਾ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਸਤਿਕਾਰਯੋਗ ਬਜ਼ੁਰਗ ਆਦਮੀ ਲੰਘਿਆ ਜਿਸਦੀ ਬਰਫ਼-ਚਿੱਟੀ ਦਾੜ੍ਹੀ ਉਸਦੀ ਕਮਰ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚੀ, ਜਿਸਨੇ ਇੱਕ ਹਰਾ ਸਾਟਿਨ ਕਾਲਜੀਏਟ ਹੂਡ ਪਹਿਨਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਜੋ ਉਸਦੇ ਮੋਢਿਆਂ ਅਤੇ ਛਾਤੀ ਨੂੰ ਢੱਕਦਾ ਸੀ, ਇੱਕ ਕਾਲਾ ਮਿਲਾਨ ਟੋਪੀ, ਅਤੇ ਸ਼ਾਹੀ ਜਾਮਨੀ ਰੰਗ ਦਾ ਇੱਕ ਚੋਗਾ ਜੋ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਚੁੱਲ੍ਹਦਾ ਸੀ। ਉਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਿਸਮ ਦੇ ਹਥਿਆਰ ਨਹੀਂ ਲੈ ਕੇ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਪਰ ਉਸਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮਾਲਾ ਸੀ, ਜਿਸਦੇ ਮਣਕੇ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਡੇ ਸਨ। ਦਰਮਿਆਨੇ ਆਕਾਰ ਦੇ ਗ੍ਰਿਰੀਦਾਰ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਹਰ ਦਸਵਾਂ ਮਣਕਾ ਇੱਕ ਸ਼ੁਤਰਮੁਰਗ ਦੇ ਅੰਡੇ ਦੇ ਆਕਾਰ ਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਸਦਾ ਵਿਵਹਾਰ, ਚਾਲ ਅਤੇ ਗੰਭੀਰ ਵਿਵਹਾਰ, ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਂ ਸਾਰੇ ਇਕੱਠੇ ਲੁੱਟੇ ਗਏ, ਮੈਨੂੰ ਹੈਰਾਨ ਅਤੇ ਹੈਰਾਨ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਉਹ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਆਇਆ ਅਤੇ ਤੁਰੰਤ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਦਿਲੋਂ ਜੱਫੀ ਪਾਉਂਦਿਆਂ ਕ੍ਰਿਹਾ, 'ਕਈ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ, ਹੇ ਲਾ ਮੰਚਾ ਦੇ ਬਹਾਦਰ ਨਾਈਟ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਦੇਵਤਾ-ਛੱਡੀ ਹੋਈ ਜਗ੍ਹਾ ਦੇ ਜਾਦੂਈ ਲੋਕ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਿਲਣ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਇਸ ਉਮੀਦ ਵਿੱਚ ਕਿ ਤੁਸੀਂ

ਮਨੁੱਖਤਾ ਨੂੰ ਮੰਟੇਸੀਨੋਸ ਦੀ ਇਸ ਗੁਫਾ ਦੀ ਡੂੰਘਾਈ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਅਤੇ ਬੰਦ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦਾ ਲੇਖਾ-ਜੋਖਾ ਦਿਓਗੇ, ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਕੰਮ ਜੋ ਸਿਰਫ਼ ਤੁਹਾਡੇ ਅਜਿੱਤ ਦਿਲ ਅਤੇ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਹਿੰਮਤ ਲਈ ਰਾਖਵਾਂ ਹੈ। ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਆਓ, ਸਭ ਤੋਂ ਮਸ਼ਹੂਰ ਸਰ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਪਾਰਦਰਸ਼ੀ ਕ੍ਰਿਪਟ ਦੇ ਛੁਪੇ ਹੋਏ ਚਮਤਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਦਿਖਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਇਸਦਾ ਗਵਰਨਰ ਅਤੇ ਸਥਾਈ ਮੁੱਖ ਰਖਵਾਲਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਉਹੀ ਮੋਂਟੇਸੀਨੋਸ ਹਾਂ ਜਿਸ ਤੋਂ ਗੁਫਾ ਨੇ ਆਪਣਾ ਨਾਮ ਲਿਆ ਹੈ।' ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਹ ਮੋਂਟੇਸੀਨੋਸ ਸੀ, ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਕੀ ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਜੋ ਇੱਥੇ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ: ਕਿ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਦੋਸਤ ਡੁਰਾਂਡਾਰਟ ਦਾ ਦਿਲ ਉਸਦੇ ਵਿਚੋਕਾਰੇ ਕੱਢਿਆ ਸੀ। ਇੱਕ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਖੰਜਰ ਨਾਲ ਛਾਤੀ, ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਲੇਡੀ ਬੁਲਰਮਾ ਕੋਲ ਲੈ ਗਿਆ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਡੁਰਾਂਡਾਰਟ ਨੇ ਮਰਨ ਵੇਲੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀ ਹਰ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਸਨ ਸਿਵਾਏ ਇਸ ਦੇ ਕਿ ਖੰਜਰ ਇੱਕ ਖੰਜਰ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਨਾ ਹੀ ਛੋਟਾ ਸੀ, ਸਗੋਂ ਇੱਕ ਖੰਭੇ ਵਾਲਾ ਸਟੀਲੇਟੋ ਸੀ ਜੋ ਇੱਕ awl ਨਾਲੋਂ ਤਿੱਖਾ ਸੀ।"

ਇਸ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ:

"ਇਹ ਜ਼ਰੂਰ ਸੇਵਿਲ ਦੇ ਰਾਮੋਨ ਡੀ ਹੋਸੇਸ ਦਾ ਮਸ਼ਹੂਰ ਸਟੀਲੇਟੋ ਹੋਵੇਗਾ।"

"ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਨਹੀਂ ਹੈ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਪਰ ਇਹ ਸ਼ਾਇਦ ਉਹ ਖਾਸ ਚਾਕੂ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਰਾਮੋਨ ਡੀ ਹੋਸੇਸ ਸਿਰਫ਼ ਕੱਲ੍ਹ ਹੀ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਰੋਨਸੇਵੈਲਸ ਦਾ ਰਹਿਣ ਵਾਲਾ, ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਦੁਖਾਂਤ ਵਾਪਰਿਆ ਸੀ, ਕਈ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ; ਪਰ ਇਹ ਨਾ ਤਾਂ ਇੱਥੇ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉੱਥੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਕਹਾਣੀ ਦੇ ਸੱਚ ਅਤੇ ਮਹੱਤਵ ਨੂੰ ਉਲਟਾਉਂਦਾ ਜਾਂ ਬਦਲਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।"

"ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ," ਚਚੇਰੇ ਭਰਾ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ, "ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਉਮੀਦ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਜਾਰੀ ਰਹੇਗੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੁਨੀਆ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੇ ਜੋਸ਼ ਨਾਲ ਸੁਣ ਰਿਹਾ ਹਾਂ।"

“ਨਾ ਹੀ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਕਿਸੇ ਘੱਟ ਜੋਸ਼ ਨਾਲ ਜੋੜ ਰਿਹਾ ਹਾਂ,” ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, “ਪਰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਲਈ: ਸੁਤਿਕਾਰਯੋਗ ਮੋਂਟੇਸੀਨੋਸ ਮੈਨੂੰ ਕ੍ਰਿਸਟਲਿਨ ਮਹਿਲ ਵਿੱਚ ਲੈ ਗਏ, ਜਿੱਥੇ ਜ਼ਮੀਨੀ ਮੰਜ਼ਿਲ 'ਤੇ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਠੰਡੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਲਾਬੈਸਟਰ ਨਾਲ ਬਣੇ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਵਧੀਆ ਕਾਰੀਗਰੀ ਦਾ ਇੱਕ ਸੰਗਮਰਮਰ ਦਾ ਕਬਰਸਤਾਨ ਸੀ, ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਮੈਂ ਇੱਕ ਨਾਈਟ ਨੂੰ ਇਕ ਲੇਟਵੀਂ ਸਥਿਤੀ ਵਿਚ ਪਿਆ ਦੇਖਿਆ - ਕਾਂਸੀ, ਸੰਗਮਰਮਰ, ਜਾਂ ਜੈਸਪਰ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਈਟਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨਹੀਂ ਜੋ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਬਰਾਂ 'ਤੇ ਪਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਅਸਲ ਮਾਸ ਅਤੇ ਖੂਨ ਦਾ ਇੱਕ ਨਾਈਟ। ਉਸਦਾ ਸੱਜਾ ਹੱਥ, ਜੋ ਕਿ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਾਫ਼ੀ ਵਾਲਾਂ ਵਾਲਾ ਅਤੇ ਸਾਈਨਵੀ ਸੀ - ਬਹੁਤ ਤਾਕਤ ਦਾ ਚਿੰਨ੍ਹ - ਉਸਦੇ ਦਿਲ ਉੱਤੇ ਟਿਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਮੋਂਟੇਸੀਨੋਸ ਤੋਂ ਸਵਾਲ ਕਰ ਸਕਦਾ, ਉਸਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਮੈਂ ਕਬਰ 'ਤੇ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈਰਾਨ ਹੋ ਕੇ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, 'ਇਹ ਮੇਰਾ ਦੋਸਤ ਡੁਰਾਂਡਾਰਟ ਹੈ, ਆਪਣੀ ਉਮਰ ਦੇ ਸਾਰੇ ਬਹਾਦਰ ਮੋਹਿਤ ਨਾਈਟਾਂ ਦਾ ਫੁੱਲ ਅਤੇ ਸ਼ੀਸ਼ਾ। ਉਹ ਮੇਰਲਿਨ ਦੇ ਜਾਦੂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ, ਉਹ ਫ੍ਰੈਂਚ ਜਾਦੂਗਰ ਜਿਸਨੂੰ ਉਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸ਼ੈਤਾਨ ਦਾ ਆਪਣਾ ਪੁੱਤਰ ਸੀ, ਪਰ ਜੋ ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਸ਼ੈਤਾਨ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਪਰ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ "ਸ਼ੈਤਾਨ ਨਾਲੋਂ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਜਾਣਦਾ ਸੀ", ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਹਾਵਤ ਹੈ। ਮੈਂ ਵੀ ਉਸਦੇ ਜਾਦੂ ਵਿੱਚ ਹਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇੱਥੇ ਕਈ ਹੋਰ ਆਦਮੀ ਅਤੇ ਔਰਤਾਂ ਹਨ। ਉਸਨੇ ਸਾਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਜਾਂ ਕਿਉਂ ਮੋਹਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ, ਪਰ ਸਮਾਂ ਬੀਤਣ ਦੇ ਨਾਲ ਇਸਦਾ ਕਾਰਨ ਸਾਹਮਣੇ ਆਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਉਹ ਸਮਾਂ ਦੂਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਮੇਰੇ ਹਿਸਾਬ ਨਾਲ। ਮੈਨੂੰ ਹੈਰਾਨੀ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਨਾਮ ਵਾਂਗ ਹੀ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਡੁਰਾਂਡਾਰਟ ਨੇ ਮੇਰੀਆਂ ਬਾਹਾਂ ਵਿੱਚ ਭੂਤ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਹੱਥਾਂ ਨਾਲ ਉਸਦਾ ਦਿਲ ਕੱਟ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਇਸਦਾ ਭਾਰ ਦੋ ਪੌਂਡ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਕੁਦਰਤਵਾਦੀਆਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਵੱਡੇ ਦਿਲ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਛੋਟੇ ਦਿਲ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਬਹਾਦਰੀ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਹੈ, ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਨਾਲ ਕਿ ਇਹ ਨਾਈਟ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਮਰ ਗਿਆ, ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਹੁਣ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਰੋਂਦਾ ਅਤੇ ਹਉਕਾ ਭਰਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਅਜੇ ਵੀ ਜ਼ਿੰਦਾ ਹੈ?'

"ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਸਨੇ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਖਤਮ ਕੀਤਾ, ਦੁਖਦਾਈ ਡੁਰਾਂਡਾਰਟ ਉੱਚੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਚੀਕਿਆ, ਕਿਹਾ:"

ਹੇ ਚੁਚੇਰੇ ਭਰਾ ਮੰਟੇਸੀਨੋਸ, ਤੁਹਾਡਾ ਇਹ ਆਖਰੀ ਬੇਨਤੀ ਸੁਣੋ:
ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਮਰ ਜਾਵਾਂਗਾ ਅਤੇ, ਹਾਂ,
ਮੇਰੀ ਆਤਮਾ ਵੀ ਚਲੀ ਜਾਵੇਗੀ,
ਤਲਵਾਰ ਜਾਂ ਖੰਜਰ ਨਾਲ,
ਮੇਰੀ ਛਾਤੀ ਵਿੱਚੋਂ ਤੁਸੀਂ ਪਾੜੋਗੇ
ਮੇਰਾ ਇਹ ਦਿਲ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਬੇਲੇਰਮਾ ਫੇਅਰ ਲੈ ਜਾਓਗੇ।

"ਜਦੋਂ ਸਤਿਕਾਰਯੋਗ ਮੋਂਟੇਸੀਨੋਸ ਨੇ ਇਹ ਸੁਣਿਆ, ਤਾਂ ਉਹ ਦੁਖੀ ਨਾਈਟ ਅੱਗੇ ਗੋਡੇ ਟੇਕ ਗਿਆ ਅਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਿਚ ਹੰਝੂਆਂ ਨਾਲ ਕਿਹਾ, 'ਸੱਚ ਭੁਲਾਂਡਾਰਟ, ਮੇਰੇ ਸਭ ਤੋਂ ਪਿਆਰੇ ਚਚੇਰੇ ਭਰਾ, ਮੈਂ ਉਹੀ ਕੀਤਾ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਸਾਡੀ ਕੁੜੀ ਹਾਰ ਦੇ ਦਿਨ ਮੈਨੂੰ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਸੀ: ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਦਿਲ ਨੂੰ ਜਿੰਨੀ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਕੱਟ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕੱਟ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੀ ਛਾਤੀ ਤੋਂ ਇਸਦੇ ਸਾਰੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਹਟਾ ਦਿੱਤੇ। ਇਸਨੂੰ ਇੱਕ ਲੇਸ ਰੁਮਾਲ ਨਾਲ ਸਾਫ਼ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਫ਼ਰਾਂਸ ਦੇ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਲੈ ਕੇ ਨਿਕਲਿਆ, ਪਹਿਲਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਧਰਤੀ ਦੀ ਛਾਤੀ ਵਿੱਚ ਜਮ੍ਹਾ ਕੀਤਾ ਜਦੋਂ ਕਿ ਹੰਝੂਆਂ ਦੀ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਧਾਰਾ ਵਹਾ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਹੱਥਾਂ ਨੂੰ ਨਹਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਸਰੀਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਖੂਨੀ ਟਪੂਕਣ ਤੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਢੱਕਣ ਵਾਲੇ ਖੂਨ ਨੂੰ ਸਾਫ਼ ਕਰ ਸੁੱਕਦਾ ਸੀ। ਮੇਰੀ ਚਿੰਤਾ ਦੇ ਹੋਰ ਸਬੂਤ ਵਜੋਂ, ਮੇਰੇ ਸਭ ਤੋਂ ਪਿਆਰੇ ਚਚੇਰੇ ਭਰਾ, ਰੈਨਸੇਵੈਲਸ ਛੱਡਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੈਂ ਪਹਿਲੇ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਸੀ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਦਿਲ 'ਤੇ ਲੂਣ ਛਿੜਕਿਆ ਤਾਂ ਜੋ ਇਸਨੂੰ ਮਿੱਠਾ ਸੁਗੰਧਿਤ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕੇ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ, ਜੇ ਤਾਜ਼ਾ ਨਹੀਂ, ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਸੁੱਕਿਆ ਅਤੇ ਨਮਕੀਨ, ਲੇਡੀ ਬੇਲੇਰਮਾ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚਾ ਸੱਕਾਂ, ਜੋ - ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ; ਮੈਂ; ਗੁਆਡੀਆਨਾ, ਤੁਹਾਡਾ ਸਕੁਆਇਰ; ਮੈਟਰਨ ਰੁਈਡੇਰਾ ਅਤੇ ਉਸਦੀਆਂ ਸੱਤ ਧੀਆਂ ਅਤੇ ਦੋ ਭਤੀਜੀਆਂ; ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨਾਲ ਹੀ ਤੁਹਾਡੇ ਹੋਰ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਦੋਸਤ ਅਤੇ ਜਾਣੂ - ਮੁਰਲਿਨ ਜਾਦੂਗਰ ਦੁਆਰਾ ਇੰਨੇ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਇੱਕ ਜਾਦੂ ਹੇਠ ਰੱਖੇ ਗਏ ਹਨ, ਅਤੇ ਭਾਵੇਂ ਪੰਜ ਸੌ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਾਲ ਬੀਤ ਗਏ ਹਨ, ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਵੀ ਨਹੀਂ ਮਰਿਆ ਹੈ। ਸਿਰਫ਼ ਰੁਈਡੇਰਾ ਅਤੇ ਉਸਦੀਆਂ ਧੀਆਂ ਅਤੇ ਭਤੀਜੀਆਂ ਹੀ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਮਰਲਿਨ ਨੇ ਆਪਣੇ ਰੋਣ ਕਾਰਨ ਤਰਸ ਖਾਧਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੁਣ ਲਾ ਮੰਚਾ ਪ੍ਰਾਂਤ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਦੁਨੀਆ ਵਿੱਚ ਰੁਈਡੇਰਾ ਦੀਆਂ ਝੀਲਾਂ ਵਜੋਂ ਜਾਣੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਝੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਸੱਤ ਸੋਪੇਨ ਦੇ ਪ੍ਰਭੂਸੱਤਾ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ, ਅਤੇ ਦੋ ਭਤੀਜੀਆਂ ਉਸ ਸਭ ਤੋਂ ਪਵਿੱਤਰ ਕ੍ਰਮ ਦੇ ਨਾਈਟਸ ਦੀਆਂ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਰਡਰ ਆਫ਼ ਸੇਂਟ ਜੌਨ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਡਾ ਸਕੁਆਇਰ, ਗੁਆਡੀਆਨਾ, ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੁਹਾਡੀ ਤਾਸਦੀ ਦਾ ਵਿਰਲਾਪ ਕਰਦਾ ਹੋਇਆ, ਉਸੇ ਨਾਮ ਦੀ ਇੱਕ ਨਦੀ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ, ਧਰਤੀ ਦੀ ਸਤ੍ਹਾ 'ਤੇ ਚੜ੍ਹਨ ਅਤੇ ਉਸ ਦੂਜੇ ਸਵਰਗੀ ਸੂਰਜ ਨੂੰ ਦੇਖਣ 'ਤੇ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਛੱਡਣ ਦੇ ਵਿਚਾਰ 'ਤੇ ਇੰਨਾ ਦੁਖੀ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਧਰਤੀ ਦੀਆਂ ਅੰਤੜੀਆਂ ਵਿੱਚ ਡੁੱਬ ਗਿਆ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਆਪਣੇ ਕੁਦਰਤੀ ਰਸਤੇ ਤੋਂ ਭੁਟਕਣਾ ਅਸੰਭਵ ਸਮਝਦੇ ਹੋਏ, ਉਹ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸੂਰਜ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਝੀਲਾਂ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਾਣੀਆਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਜੋ ਉਸਦੇ ਅੰਦਰ ਵਗਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਪੁਰਤਗਾਲ ਵਿਚ ਇਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਅਤੇ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਵੀ, ਉਹ ਜਿੱਥੇ ਵੀ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਆਪਣੀ ਉਦਾਸੀ ਅਤੇ ਉਦਾਸੀ ਦਾ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਆਪਣੇ ਪਾਣੀਆਂ ਵਿੱਚ ਨਾਜ਼ੁਕ, ਸੁਆਦੀ ਮੱਛੀਆਂ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਮੋਟੇ, ਸੁਆਦ ਰਹਿਤ ਮੱਛੀਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਜਨਨ ਦਾ ਮਾਣ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸੁਨਹਿਰੀ ਟੈਗਸ ਤੋਂ ਬਿਲਕੁਲ ਵੱਖਰੀਆਂ ਹਨ। ਜੋ ਮੈਂ ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਣ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਚਚੇਰੇ ਭਰਾ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਕਈ ਵਾਰ ਦੱਸਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਤੁਹਾਡੀ ਚੁੱਪੀ ਨੂੰ ਵੇਖਦਿਆਂ, ਮੈਂ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਜਾਂ ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਜਾਂ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਸੁਣ ਸਕਦੇ, ਅਤੇ ਰੱਬ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਮੇਰੇ ਦਿਲ ਨੂੰ ਕਿੰਨਾ ਦੁਖੀ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਹੁਣ ਕੁਝ ਖੁਸ਼ਖਬਰਾਂ ਦੇਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ, ਜੋ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਦੁੱਖ ਨੂੰ ਘੱਟ ਕਰਨ ਲਈ ਕੰਮ ਨਾ ਕਰੇ, ਪਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਸਨੂੰ ਵਧਾਏਗਾ ਨਹੀਂ। ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ ਕਿ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਸਿਰਫ਼ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਖੋਲ੍ਹੋਗੇ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਇੱਥੇ ਆਪਣੇ ਸਾਹਮਣੇ ਉਹ ਮੁਹਾਨ, ਨਾਈਟ ਵੇਖੋਗੇ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਜਾਦੂਗਰ ਮਰਲਿਨ ਨੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਅਰਥਾਤ, ਲਾ ਮੰਚਾ ਦਾ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ, ਜਿਸਨੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਅਤੇ ਪਿਛਲੇ ਯੁੱਗਾਂ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਫਾਇਦੇ

ਲਈ ਮੁੱਜੂਦਾ ਵਿੱਚ ਨਾਈਟ-ਇਰੈਂਟਰੀ ਦੇ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਭੁੱਲੇ ਹੋਏ ਆਡੰਬਰਾਂ ਨੂੰ ਮੁੜ ਸੁਰਜੀਤ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜਿਸਦੇ ਜ਼ਰੀਏ ਸਾਡੇ ਜਾਦੂ ਨੂੰ ਉੱਚਾ ਚੁੱਕਿਆ ਜਾਂ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਸੁਹਾਨ ਕੰਮ ਹਨ 'ਮਹਾਨ ਆਦਮੀਆਂ ਲਈ ਰਾਖਵਾਂ।' "ਪਰ ਜੇ ਇਹ ਸੱਚ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ,' ਦੁਖੀ ਡੁਰਾਂਡਾਰਟ ਨੇ ਧੀਮੀ, ਧੁੰਦਲੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿਚ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, 'ਜੇ ਇਹ ਸੱਚ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਪਿਆਰੇ ਚਚੇਰੇ ਭਰਾ, ਤਾਂ ਸਬਰ ਰੱਖੋ ਅਤੇ ਪੱਤੇ ਬਦਲੋ!' ਫਿਰ ਆਪਣੇ ਪਾਸੇ ਮੁੜ ਕੇ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਰਵਾਇਤੀ ਚੁੱਪੀ ਮੁੜ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ।

"ਬੱਸ ਉਦੋਂ ਹੀ, ਅਸੀਂ ਉੱਚੀਆਂ ਚੀਕਾਂ ਅਤੇ ਚੀਕਾਂ ਸੁਣੀਆਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਸ਼ੁਭ ਤੋਂ ਡੂੰਘੀਆਂ ਕਰਾਹਾਂ ਅਤੇ ਦੁਖੀ ਚੀਕਾਂ ਸੁਨ। ਆਪਣਾ ਸਿਰ ਮੋੜ ਕੇ ਅਤੇ ਕ੍ਰਿਸਟੈਲ ਦੀਆਂ ਕੰਧਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਝਾਤੀ ਮਾਰਦਿਆਂ, ਮੈਂ ਨਾਲ ਲੱਗਦੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਸੁੰਦਰ ਕੁੜੀਆਂ ਦਾ ਜੈਲੂਸ ਦੇ ਕਾਲਮਾਂ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਵਧਦਾ ਦੇਖਿਆ, ਸਾਰੀਆਂ ਸੋਗ ਦੇ ਪਹਿਰਾਵੇ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਤੁਰਕੀ ਸ਼ੈਲੀ ਵਿੱਚ ਚਿੱਟੀਆਂ ਪੱਗਾਂ ਪਹਿਨੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸੁਨ। ਕਾਲਮਾਂ ਦੇ ਬਿਲਕੁਲ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮੇਟਰਨ ਔਰਤ, ਜਾਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸਦੀ ਕੁਬੜ ਦੀ ਦਿੱਖ ਸੁਝਾਅ ਦਿੰਦੀ ਸੀ, ਵੀ ਕਾਲੇ ਰੰਗ ਵਿਚ ਪਹਿਨੀ ਹੋਈ ਸੀ, ਇੱਕ ਚਿੱਟਾ ਪਰਦਾ ਇੰਨਾ ਲੰਬਾ ਅਤੇ ਵਗਦਾ ਸੀ ਕਿ ਜਦੋਂ ਉਹ ਹਿੱਲਦੀ ਸੀ ਤਾਂ ਇਹ ਫਰਸ਼ ਨੂੰ ਬੁਰਸ਼ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਦੂਜਿਆਂ ਨਾਲੋਂ ਦੁਗਣੀ ਪੱਗ ਪਹਿਨੀ ਹੋਈ ਸੀ। ਉਸਦੇ ਭਰਵੱਟੇ ਉਸਦੇ ਮੱਥੇ 'ਤੇ ਇੱਕ ਅਟੁੱਟ ਲਾਈਨ ਬਣਾਉਂਦੇ ਸੁਨ, ਉਸਦੀ ਨੱਕ ਕੁਝ ਸਮਤਲ ਸੀ, ਉਸਦਾ ਮੂੰਹ ਚਮਕਦਾਰ ਲਾਲ ਬੁੱਲ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਵੱਡਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਦੰਦ, ਜੋ ਉਹ ਕਦੇ-ਕਦੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕਰਦੇ ਸਨ, ਖਿੰਡੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਅਸਮਾਨ ਰੂਪ ਵਿਚ ਰੱਖੇ ਗਏ ਸਾਬਤ ਹੋਏ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਹ ਸ਼ੈੱਲ ਕੀਤੇ ਬਦਾਮ ਵਾਂਗ ਚਿੱਟੇ ਸੁਨ। ਉਸਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਜਾਲੀਦਾਰ ਕੱਪੜਾ ਫੜਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਜਿਸਦੇ ਅੰਦਰ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਇੱਕ ਮਮੀਫਾਈਡ ਦਿਲ ਸੀ, ਜਾਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੈਂ ਇਸਦੀ ਸੁੱਕੀ, ਝੁਰੜੀਦਾਰ ਹਾਲਤ ਤੋਂ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾਇਆ। ਮੋਂਟੇਸੀਨੋਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਜਲੂਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਲੋਕ ਸੁਨ ਡੁਰਾਂਡਾਰਟ ਅਤੇ ਬੇਲਰਮਾ ਦੇ ਨੌਕਰ, ਜੋ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਮਾਲਕਣ ਨਾਲ ਮਿਲ ਕੇ ਇੱਕ ਜਾਦੂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਨ, ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਔਰਤ, ਕੱਪੜੇ ਵਿੱਚ ਲੁਪਤ ਦਿਲ ਲੈ ਕੇ, ਲੇਡੀ ਬੇਲੁਰੀਮਾ ਸੀ। ਉਹ ਹਫ਼ਤੇ ਦੇ ਚਾਰ ਦਿਨ ਆਪਣੀਆਂ ਨੌਕਰਾਣੀਆਂ ਨਾਲ ਉਸ ਜਲੂਸ ਵਿੱਚ ਮਾਰਚ ਕਰਦੀ ਸੀ, ਜਪਦੀ ਸੀ, ਜਾਂ ਹੋਰ ਸਹੀ ਕਹਿਣ ਲਈ, ਆਪਣੇ ਚਚੇਰੇ ਭਰਾ ਦੇ ਸਰੀਰ ਅਤੇ ਤੁਰਸਯੋਰ ਦਿਲ ਉੱਤੇ ਵਿਰਲਾਪ ਕਰਦੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਜੇ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਕੁਝ ਅਸ਼ੁੱਧ ਜਾਂ ਉਨੀ ਸੁੰਦਰ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੀ ਸੀ ਜਿੰਨੀ ਉਸਨੂੰ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਇਹ ਉਸ ਜਾਦੂ ਵਿਚ ਉਸਦੀਆਂ ਬੁਰੀਆਂ ਰਾਤਾਂ ਅਤੇ ਬਦਤਰ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸੀ, ਇੱਕ ਤੱਥ ਜੋ ਮੈਂ ਉਸਦੇ ਬਿਮਾਰ ਰੰਗ ਅਤੇ ਉਸਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਕਾਲੇ ਘੇਰਿਆਂ ਤੋਂ ਸਮਝ ਸਕਦਾ ਹਾਂ। 'ਪਰ,' ਮੋਂਟੇਸੀਨੋਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, 'ਸਲੇ ਰੰਗ ਅਤੇ ਝੁੱਕਰ ਉਸ ਮਾਸਿਕ ਬਿਮਾਰੀ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੇ ਜੋ ਔਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਆਮ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸਨੂੰ ਕਈ ਮਹੀਨੇ ਜਾਂ ਸਾਲ ਹੋ ਗਏ ਹਨ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਇਸਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਾਂ ਇਹ ਉਸਦੇ ਦੁਰਵਾਜ਼ੇ 'ਤੇ ਦਸਤਕ ਦੇ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਇਹ ਉਸ ਦੁੱਖ ਤੋਂ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਆਪਣੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਲਗਾਤਾਰ ਚੁੱਕੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਕਾਰਨ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੂੰ ਲਗਾਤਾਰ ਆਪਣੇ ਬਦਕਿਸਮਤ ਪ੍ਰੇਮੀ ਦੀ ਦੁਖਾਂਤ ਦੀ ਯਾਦ ਦਿਵਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਜੇ ਇਹ ਨਾ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਉਹ ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਹੁੰਦੀ ਟੋਬੋਸੋ ਦੀ ਮਹਾਨ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਦੁਆਰਾ ਸੁੰਦਰਤਾ, ਕਿਰਪਾ ਅਤੇ ਜੋਸ਼ ਵਿਚ ਬਰਾਬਰੀ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ, ਜੋ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਸਾਰੇ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਪੂਰੀ ਦੁਨੀਆ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਮਸ਼ਹੂਰ ਹੈ।' 'ਸਾਵਧਾਨ ਰਹੋ, ਸਰ ਡੌਨ ਮੋਂਟੇਸੀਨੋਸ!' ਮੈਂ ਉਸ ਸਮੇਂ ਕਿਹਾ, 'ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਕਹਾਣੀ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਦੱਸੋਗੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਸਾਰੀਆਂ ਤੁਲਨਾਵਾਂ ਘਿਣਾਉਣੀਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਹੋਣੇ ਕਰਕੇ, ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨਾਲੋਂ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਟੋਬੋਸੋ ਦੀ ਬੇਮਿਸਾਲ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਸਿਰਫ਼ ਉਹੀ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਹੈ, ਅਤੇ ਲੇਡੀ ਬੇਲੁਰਮਾ ਉਹੀ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਹੈ ਅਤੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਰਹੀ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਆਓ ਇਸਨੂੰ ਇੱਥੇ ਹੀ ਛੱਡ ਦੇਈਏ।' ਜਿਸ 'ਤੇ ਉਸਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, 'ਸਰ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਤੋਂ ਮਾਫ਼ੀ ਮੰਗਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਬੁਰਾ ਵਿਵਹਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਇਕਬਾਲ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਗਲਤ ਬੋਲਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਲੇਡੀ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਲੇਡੀ ਬੇਲੁਰਮਾ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਜੇ ਮੈਨੂੰ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਵੀ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਹੁੰਦਾ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਉਸਦੀ ਨਾਈਟ ਸੀ, ਤਾਂ ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਸਵਰਗ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਚੀਜ਼ ਨਾਲ ਤੁਲਨਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਪਣੀ ਜੀਭ ਕੱਟਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਹੁੰਦਾ।' ਮਹਾਨ

ਮੰਟਸੀਨੋਸ ਦੀ ਇਸ ਮੁਆਫ਼ੀ ਨੇ ਮਰੀ ਮਰੀ ਮਾਲਕਣ ਦੀ ਬੇਲਰਮਾ ਨਾਲ ਤੁਲਨਾ ਸੁਣ ਕੇ ਹਏ ਸਦਮੇ ਤੋਂ ਰੂਹ ਉਭਰਨ ਲੱਈ।

"ਮੈਨੂੰ ਹੈਰਾਨੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਪੁਰਾਣੇ ਕਾਜਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਛਾਲ ਮਾਰੀ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਸਰੀਰ ਦੀ ਹਰ ਹੱਡੀ ਨਹੀਂ ਤੋੜੀ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਦਾੜ੍ਹੀ ਦੇ ਹਰ ਆਖਰੀ ਵਾਲ਼ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਕੱਢ ਦਿੱਤਾ।"

"ਨਹੀਂ, ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ ਸਾਂਚੋ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਮੇਰੇ ਲਈ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨਾ ਉਚਿਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਆਪਣੇ ਬਜ਼ੁਰਗਾਂ ਦਾ ਸਤਿਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਹਾਂ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਨਾਈਟ ਨਾ ਹੋਣ, ਪਰ ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਨਾਈਟ ਹੋਣ ਅਤੇ ਉਸੇ ਸਮੇਂ ਮੋਹਿਤ ਹੋਣ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਯਕੀਨ ਦਿਵਾ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਸਾਡੇ ਵਿਚਕਾਰ ਜੋ ਕੁਝ ਵੀ ਹੋਇਆ, ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦੇ ਦੇਣਦਾਰ ਨਹੀਂ ਰਹੇ।"

ਇਸ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਚਚੇਰੇ ਭਰਾ ਨੇ ਕਿਹਾ:

"ਮੈਨੂੰ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਆ ਰਿਹਾ, ਸਰ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ, ਇੰਨੇ ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਕਿਵੇਂ ਹੇਠਾਂ ਆ ਗਈ, ਤੁਸੀਂ ਇੰਨੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੇਖੀਆਂ, ਇੰਨੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਕੀਤੀਆਂ, ਅਤੇ ਇੰਨੇ ਸਾਰੇ ਜਵਾਬਾਂ 'ਤੇ ਕਿਵੇਂ ਪਹੁੰਚੇ।"

"ਮੈਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਉਤਰੇ ਕਿੰਨਾ ਸਮਾਂ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ?" ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।

“ਇੱਕ ਘੰਟੇ ਤੋਂ ਥੋੜ੍ਹਾ ਵੱਧ,” ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਇਹ ਅਸੰਭਵ ਹੈ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿਉਂਕਿ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਉੱਥੇ ਸੀ, ਮੈਂ ਤਿੰਨ ਵਾਰ ਰਾਤ ਅਤੇ ਦਿਨ ਚੜ੍ਹਨ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕੀਤਾ, ਇਸ ਲਈ ਮੇਰੇ ਹਿਸਾਬ ਨਾਲ ਮੈਂ ਉਸ ਉਜਾੜ ਜਗ੍ਹਾ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਦਿਨ ਬਿਤਾਏ ਜਿਸਨੂੰ ਮਨੁੱਖੀ ਅੱਖਾਂ ਨੇ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ।"

"ਮੇਰਾ ਮਾਲਕ ਜੋ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਸੱਚ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਨਾਲ ਜੋ ਕੁਝ ਵੀ ਵਾਪਰਿਆ ਹੈ ਉਹ ਜਾਦੂ ਦੁਆਰਾ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਸ਼ਾਇਦ ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਇੱਕ ਘੰਟਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਉਹ ਉੱਥੇ ਤਿੰਨ ਦਿਨ ਅਤੇ ਤਿੰਨ ਰਾਤਾਂ ਵਰਗਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ।"

"ਸ਼ਾਇਦ ਹਾਂ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਖ਼ੈਰ, ਮੇਰੇ ਮਾਲਕ, ਕੀ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਇਸ ਸਾਰੇ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਖਾ ਗਈ ਹੈ?" ਚਚੇਰੇ ਭਰਾ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।

"ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਵਰਤ ਇੱਕ ਵੀ ਚੱਕ ਨਾਲ਼ ਨਹੀਂ ਤੋੜਿਆ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਨਾ ਹੀ ਮੈਨੂੰ ਭੁੱਖ ਲੱਗੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਮੈਨੂੰ ਖਾਣੇ ਬਾਰੇ ਸੋਚਿਆ ਹੈ।"

"ਕੀ ਉਹ ਲੋਕ ਖਾਂਦੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਜਾਦੂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ?" ਚਚੇਰੇ ਭਰਾ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।

"ਉਹ ਖਾਂਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਨਾ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਟੱਟੀ ਦੀਆਂ ਹਰਕਤਾਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਹੁੰ, ਦਾੜ੍ਹੀ ਅਤੇ ਵਾਲ ਵਧਦੇ ਹਨ।"

"ਮਾਸਟਰ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕੀ ਉਹ ਲੋਕ ਜੋ ਜਾਦੂਈ ਹਨ, ਸੌਂਦੇ ਹਨ?"

"ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। "ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਤਿੰਨ ਦਿਨਾਂ ਦੌਰਾਨ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਨੇ ਵੀ ਕਦੇ ਅੱਖ ਨਹੀਂ ਬੰਦ ਕੀਤੀ, ਨਾ ਹੀ ਮੈਂ।"

"ਫਿਰ ਇਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਗ੍ਹਾ ਵਾਂਗ ਹੀ ਵਧੀਆ ਹੈ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਇਸ ਕਹਾਵਤ ਲਈ ਜੋ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ, "ਮੈਨੂੰ ਦੱਸੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸਦੀ ਸੰਗਤ ਰੱਖਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦਸਾਂਗਾ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕੌਣ ਹੋ"। ਜੇ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮੋਹਿਤ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨਾਲ ਜੁੜਦੀ ਹੈ ਜੋ ਵਰਤ ਰੱਖਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਸੌਂਦੀਆਂ, ਤਾਂ ਕੀ ਇਹ ਕੋਈ ਹੈਰਾਨੀ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਲ਼ ਰਹਿੰਦਿਆਂ ਨਾ ਖਾਧਾ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਸੌਂਆ? ਪਰ ਜੇ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਮੈਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰ ਦੇਵੇਗੀ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਬਾਰੇ ਇਹ ਕਹਿਣ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਇੱਥੇ ਕਹੀਆਂ ਹਨ, ਪਰਮਾਤਮਾ (ਮੈਂ ਕਹਿਣ ਵਾਲਾ ਸੀ ਕਿ ਸ਼ੈਤਾਨ) ਮੈਨੂੰ ਲੈ ਜਾਵੇ ਜੇਕਰ ਮੈਂ ਇੱਕ ਇਕੱਲਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ।"

"ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ?" ਚਚੇਰੇ ਭਰਾ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ। "ਕੀ ਸਾਡਾ ਮਾਲਕ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਝੂਠ ਬੋਲਣ ਵਾਲਾ ਵਿਅਕਤੀ ਹੈ? ਕਿਉਂ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਚਾਹੁੰਦਾ ਵੀ ਸੀ, ਉਸ ਕੋਲ ਇੰਨੇ ਝੂਠ ਘੜਨ ਜਾਂ ਸੁਪਨੇ ਲੈਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ।"

"ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਕਿ ਮੇਰਾ ਮਾਲਕ ਝੂਠ ਬੋਲ ਰਿਹਾ ਹੈ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਜੇ ਨਹੀਂ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਮੰਨਦੇ ਹੋ?" ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਮੈਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ਼ ਹੈ," ਸੈਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿ ਮੁਰਲਿਨ ਜਾਂ ਉਹ ਜਾਦੂਗਰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸ ਸਾਰੀ ਭੀੜ ਉੱਤੇ ਜਾਦੂ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜਿਸਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਉੱਥੇ ਦੇਖਿਆ ਅਤੇ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਨੇ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਦੇ ਦਿਮਾਗ਼ ਅਤੇ ਕਲਪਨਾ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੇ ਸਮੂਹ ਨਾਲ ਭਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੱਸ ਚੁੱਕੇ ਹੋ, ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਉਹ ਵੀ ਜੋ ਅਜੇ ਸਬੰਧਤ ਨਹੀਂ ਹਨ।"

"ਇਹ ਸਭ ਸੱਚ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਸਾਂਚੋ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਸਿਵਾਏ ਇਸ ਦੇ ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਜੋ ਕੁਝ ਵੀ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਉਹ ਮੈਂ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਹੱਥਾਂ ਨਾਲ ਛੂਹਿਆ ਹੈ। ਨਾਲ ਹੀ, ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਕਹੋਗੇ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਥੇ ਦੱਸਾਂਗਾ ਕਿ ਮੋਂਟੇਸੀਨੋਸ ਦੁਆਰਾ ਮੈਨੂੰ ਦਿਖਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਬੇਅੰਤ ਹੈਰਾਨੀਜਨਕ ਚੀਜ਼ਾਂ ਵਿੱਚੋਂ - ਜੋ ਕਿ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਸਾਰੀਆਂ ਇੱਥੇ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਮੈਂ ਸਾਡੀ ਯਾਤਰਾ ਦੌਰਾਨ ਸਹੀ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਆਰਾਮ ਨਾਲ ਦੱਸਾਂਗਾ - ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਤਿੰਨ ਪੇਂਡੂ ਕੁੜੀਆਂ ਦਿਖਾਈਆਂ ਜੋ ਉਸ ਸੁਹਾਵਣੇ ਘਾਹ ਦੇ ਮੈਦਾਨ ਵਿੱਚ ਬੁੱਕਰੀਆਂ ਵਾਂਗ ਜੂਆ ਖੇਡ ਰਹੀਆਂ ਸਨ, ਅਤੇ ਛਾਲ ਮਾਰ ਰਹੀਆਂ ਸਨ, ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਸੀ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੂੰ ਟੋਬੋਸੋ ਦੀ ਬੇਮਿਸਾਲ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਵਜੋਂ ਪਛਾਣ ਲਿਆ ਅਤੇ ਦੂਜੀਆਂ ਦੋ ਉਹੀ ਖੇਤ ਦੀਆਂ ਕੁੜੀਆਂ ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਸਨ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਟੋਬੋਸੋ ਦੇ ਬਾਹਰਵਾਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਸੀ? ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਮੋਂਟੇਸੀਨੋਸ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਕੀ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸਨੇ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਕੁਝ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਜਾਦੂਈ ਔਰਤਾਂ ਹੋਣਗੀਆਂ ਜੋ ਕੁਝ ਦਿਨ ਪਹਿਲਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਘਾਹ ਦੇ ਮੈਦਾਨਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਈਆਂ ਸਨ - ਇਸ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਇਸ 'ਤੇ ਹੈਰਾਨ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉੱਥੇ ਪੁਰਾਣੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਹੋਰ ਔਰਤਾਂ ਸਨ ਅਤੇ "ਉਸ ਸਮੇਂ ਮੰਜ਼ਦ ਸੀ ਜੋ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਤੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸ਼ੁਖੀਆਤਾਂ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਉਸਨੇ ਰਾਣੀ ਗਿਨੀਵਰ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਨੌਕਰਾਣੀ ਕੁਇੰਟਾਨੋਨਾ ਨੂੰ ਪਛਾਣਿਆ ਸੀ, ਜਿਸਨੇ ਲੈਂਸਲੋਟ ਨੂੰ 'ਜਦੋਂ ਉਹ ਬ੍ਰਿਟੇਨ ਤੋਂ ਆਇਆ ਸੀ' ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਵਾਈਨ ਪਰੋਸਿਆ ਸੀ।"

ਜਦੋਂ ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਨੇ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਸੁਣਿਆ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਉਹ ਪਾਗਲ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ਜਾਂ ਹੱਸਦੇ ਹੋਏ ਮਰ ਜਾਵੇਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਦੇ ਝੂਠੇ ਜਾਦੂ ਦੀ ਸੱਚਾਈ ਜਾਣਦਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਉਸਦਾ ਜਾਦੂਗਰ ਅਤੇ ਉਕਤ ਗਵਾਹੀ ਦਾ ਖੋਜੀ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਸ਼ੱਕ ਦੇ ਪਰਛਾਵੇਂ ਤੋਂ ਪਰੇ ਪਛਾਣ ਲਿਆ ਕਿ ਉਸਦਾ ਮਾਲਕ ਪਾਗਲ ਸੀ ਅਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸਦੇ ਪਾਗਲਪਨ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ:

"ਪਿਆਰੇ ਮਾਲਕ, ਇਹ ਇੱਕ ਬੁਰਾ ਸਮਾਂ ਸੀ, ਇੱਕ ਮਾੜਾ ਮੌਕਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਬਦਕਿਸਮਤ ਦਿਨ ਸੀ ਜਦੋਂ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਉਸ ਦੂਜੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਉਤਰੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਬੁਰਾ ਪਲ ਸੀ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਸਰ ਮੋਂਟੇਸੀਨੋਸ ਨੂੰ ਮਿਲੇ, ਜਿਸਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਵਾਪਸ ਭੇਜਿਆ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਤੁਸੀਂ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਇੰਦਰੀਆਂ ਨਾਲ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਦਾਰ ਸੀ, ਹਰ ਮੋੜ 'ਤੇ ਉੱਚੀ-ਉੱਚੀ ਗੱਲਾਂ ਬੋਲਦੇ ਅਤੇ ਸਲਾਹ ਦਿੰਦੇ ਸੀ, ਹੁਣ ਦੇ ਉਲਟ, ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਤੋਂ ਭਿਆਨਕ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦਾ ਲੇਖਾ-ਜੋਖਾ ਦੇ ਰਹੇ ਹੋ ਜੋ ਕਲਪਨਾਯੋਗ ਹਨ।"

"ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ, ਸਾਂਚੋ," ਡੌਨ ਕੁਇਜੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਅਜਿਹੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਲੈਂਦਾ।"

"ਨਾ ਹੀ ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਉਸ ਲਈ ਮਾਰ ਸਕਦੇ ਹੋ ਜਾਂ ਮਾਰ ਸਕਦੇ ਹੋ ਜੋ ਮੈਂ ਕਿਹਾ ਹੈ ਜਾਂ ਕਹਿਣ ਜਾਂ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਪਰ ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸੋ, ਹੁਣ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਸ਼ਾਂਤੀ ਨਾਲ ਹਾਂ, ਤੁਸੀਂ ਸਾਡੀ ਔਰਤ ਅਤੇ ਮਾਲਕਣ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਅਤੇ ਕਿਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਪਛਾਣਿਆ? ਅਤੇ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕੀਤੀ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਕਿਹਾ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਕੀ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ?"

"ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਪਛਾਣ ਲਿਆ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਇਸ ਤੱਥ ਤੋਂ ਕਿ ਉਸਨੇ ਉਹੀ ਕੱਪੜੇ ਪਾਏ ਹੋਏ ਸਨ ਜੋ ਉਸਨੇ ਉਸ ਦਿਨ ਪਾਏ ਸਨ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਉਸਨੂੰ ਦਿਖਾਇਆ ਸੀ। ਮੈਂ ਉਸ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕੀਤੀ, ਪਰ ਉਸਨੇ ਕੋਈ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ; ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਉਸਨੇ ਮੇਰੇ ਵੱਲ ਮੂੰਹ ਮੋੜ ਲਿਆ ਅਤੇ ਇੰਨੀ ਜਲਦੀ ਭੱਜ ਗਈ ਕਿ ਕੁਰਾਸਬੇ ਦਾ ਇੱਕ ਤੀਰ ਵੀ ਉਸਨੂੰ ਨਹੀਂ ਫੜ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਉਸਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕਰਦਾ ਜੇ ਮੋਂਟੇਸੀਨੋਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਯਤਨਾਂ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਰਥ ਯਤਨਾਂ ਵਿੱਚ ਬਰਬਾਦ ਕਰਨ ਦੀ ਸਲਾਹ ਨਾ ਦਿੱਤੀ ਹੁੰਦੀ,

ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਹੁਣ ਜਦੋਂ ਉਹ ਸਮਾਂ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਨੇੜੇ ਆ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਮੈਨੂੰ ਗੁਫਾ ਛੱਡਣੀ ਪਵੇਗੀ। ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਮੈਨੂੰ ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਕਿ ਉਸ ਉੱਤੇ ਪਏ ਜਾਦੂ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਤੋੜਿਆ ਜਾਵੇ, ਬੇਲੁਰਮਾ, ਡ੍ਰੈਗਨਫਾਰੇਟ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਾਰੇ ਸਾਥੀ। ਪਰ ਜੋ ਕੁਝ ਮੈਂ ਉੱਥੇ ਦੇਖਿਆ ਅਤੇ ਦੇਖਿਆ ਸੀ ਉਸ ਬਾਰੇ ਮੈਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੁੱਖ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਜਦੋਂ ਮੋਂਟੇਸੀਨੋਸ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਦੱਸ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਆਇਆ, ਬਿਨਾਂ ਮੈਨੂੰ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਏ, ਖੁਸ਼ੀ ਤੋਂ ਵਾਂਝੇ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਦੇ ਦੋ ਸਾਥੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ। ਇਸ ਅੰਤਰ ਤ, ਉਸਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਹੰਝੂਆਂ ਨਾਲ ਭਰੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਮੱਧਮ ਅਤੇ ਕੰਬਦੀ ਹੋਈ, ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ, 'ਮੇਰੀ ਮਾਲਕਣ ਟੇਬੇਸੇ ਦੀ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਦਾ ਹੱਥ ਚੁੰਮਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਦੱਸੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕਿਵੇਂ ਹੋ; ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਬਹੁਤ ਲੋੜਵੰਦ ਹੈ, ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਨੀ ਹੀ ਦਿਲੋਂ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਿੰਨੀ ਉਹ ਜਾਣਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਇੰਨੀ ਦਿਆਲੂ ਹੋਣਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਇਸ ਨਵੇਂ ਸੂਤੀ ਪੇਟੀਕੋਟ ਦੇ ਬਦਲੇ ਅੱਧਾ ਦਰਜਨ ਰੀਅਲ, ਜਾਂ ਜਿੰਨੇ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਹਨ, ਉਧਾਰ ਦੇਵੇ, ਜੋ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਲਿਆਇਆ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਜਲਦੀ ਨਾਲ ਵਾਪਸ ਕਰਨ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕਰਦੀ ਹੈ।' ਮੈਂ ਅਜਿਹੀ ਬੇਨਤੀ 'ਤੇ ਹੈਰਾਨ ਅਤੇ ਹੈਰਾਨ ਸੀ, ਅਤੇ ਸਰ ਮੋਂਟੇਸੀਨੋਸ ਵੱਲ ਮੁੜਦੇ ਹੋਏ, ਮੈਂ ਕਿਹਾ, 'ਕੀ ਇਹ ਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਮਸ਼ਹੂਰ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਮੋਹਿਤ ਹਨ, ਉਹ ਵੀ ਲੋੜ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ?' ਜਿਸਦਾ ਉਸਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, 'ਸਰ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ, ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਨੂੰ ਯਕੀਨ ਦਿਵਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਚੀਜ਼ ਜਿਸਨੂੰ ਲੋੜ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਹਰ ਜਗ੍ਹਾ ਪਾਈ ਜਾਣੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸਾਰੇ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚ ਫੈਲਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਹਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਮੋਹਿਤ ਵਿਅਕਤੀ ਵੀ ਛੋਟ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਕਿਉਂਕਿ ਔਰਤੇਜ਼ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਉਨ੍ਹਾਂ ਛੇ ਰੀਅਲਾਂ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਚੰਗੀ ਹੈ, ਤੁਹਾਡਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਵਿਕਲਪ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਸਨੂੰ ਦੇ ਦਿਓ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਹੁਤਾਸ਼ ਸੰਕਟ ਵਿੱਚ ਪਾਉਂਦੀ ਹੈ।''ਮੈਂ ਉਸਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਗਾ,' ਮੈਂ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, 'ਨਾ ਹੀ ਕਰਾਂਗਾ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਉਹੀ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਉਹ ਮੰਗਦੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਸਿਰਫ਼ ਚਾਰ ਅਸਲ ਹਨ।' ਇਹ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਦਿੱਤੇ, ਅਤੇ ਉਹ, ਸਾਂਚੇ, ਉਹ ਸੁਣ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਦੂਜੇ ਦਿਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਗਰੀਬ ਨੂੰ ਦਾਨ ਵਜੋਂ ਵੰਡਣ ਲਈ ਦਿੱਤੇ ਸੋਨ ਜੋ ਅਸੀਂ ਰੁਸਤੇ ਵਿੱਚ ਮਿਲ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਫਿਰ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ, 'ਮੇਰੀ ਪਿਆਰੀ, ਆਪਣੀ ਮਾਲਕਣ ਨੂੰ ਦੱਸ ਕਿ ਉਸਦੇ ਦੁੱਖ ਮੇਰੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਦੁਖੀ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਇੱਕ ਫੇਰਾਰ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਘੱਟ ਕਰ ਸਕਾਂ। ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਦਸਾਂਗਾ ਕਿ ਮੈਂ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਦਿਲਾਸਾ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਨਹੀਂ ਦੇਵਾਂਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਦੇਖਣ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣਨ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਉਨੀ ਹੀ ਦਿਲੋਂ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਜਿੰਨੀ ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਸ ਬਦਕਿਸਮਤ ਨੌਕਰ ਅਤੇ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਨਾਈਟ ਦੁਆਰਾ ਕਿਵੇਂ ਦੇਖਣ ਅਤੇ ਮਿਲਣ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਉਹ ਘੁੱਟੇ ਘੁੱਟ ਇਸਦੀ ਉਮੀਦ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਖ਼ਬਰ ਮਿਲੇਗੀ ਕਿ ਮੈਂ ਇੱਕ ਸਹੁੰ, ਜਾਂ ਸ਼ਹੁੰ ਚੁੱਕੀ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਮੰਟੁਆ ਦੇ ਮਾਰਕੁਇਸ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਭਤੀਜੇ ਵਾਲਡੋਵਿਨੋਸ ਦਾ ਬਦਲਾ ਲੈਣ ਲਈ ਲਈ ਗਈ ਸੋਹੁ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ, ਜਿਸਨੂੰ ਉਸਨੇ ਪਹਾੜਾਂ ਦੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਖਤਮ ਹੋਣ ਦੇ ਕੰਢੇ 'ਤੇ ਪਾਇਆ ਸੀ, ਜਿਸਦੀ ਸਹੁੰ ਖਾਣ ਦੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇੱਕ ਮੌਜ਼ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਸਨੇ ਉਸਦਾ ਬਦਲਾ ਨਹੀਂ ਲਿਆ, ਕੁਝ ਹੋਰ ਮਾਮੂਲੀ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਜੋ ਉਸਨੇ ਜੋੜੀਆਂ। ਇਹੁ ਮੈਂ ਆਰਾਮ ਕਰਕੇ ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਗਾ, ਸੂਰਜ ਪੁਰਤੁਗਾਲ ਦੇ ਰਾਜਕੁਮਾਰ ਡੋਮ ਪੇਡ੍ਰੋ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਵੱਧ ਮਿਹਨਤ ਨਾਲ ਧਰਤੀ ਦੇ ਸੱਤ ਕੋਨਿਆਂ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਕਰਕੇ ਕਰਾਂਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਮੈਂ ਉਸਦਾ ਜਾਦੂ ਨਹੀਂ ਤੋੜ ਲੈਂਦਾ। 'ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਮੇਰੀ ਮਾਲਕਣ ਲਈ ਇਸ ਸਭ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਵੱਧ ਦੇਣਦਾਰ ਹੈ,' ਕੁੜੀ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸਨੇ ਫਿਰ ਚਾਰੇ ਅਸਲ ਫੜ ਲਏ ਅਤੇ ਝੁਕਣ ਦੀ ਬੁਜਾਏ, ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਡੀਆਂ ਉੱਪਰ ਲੱਤ ਮਾਰੀ ਅਤੇ ਹਵਾ ਵਿੱਚ ਦੋ ਫੁੱਟ ਛਾਲ ਮਾਰ ਦਿੱਤੀ।

"ਉਏ ਰੱਬਾ!" ਇਸ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਸਾਂਚੇ ਚੀਕਿਆ, "ਕੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿਚ ਅਜਿਹੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਜਾਦੂਗਰਾਂ ਅਤੇ ਜਾਦੂਗਰਾਂ ਦਾ ਇਸ ਉੱਤੇ ਇੰਨਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੇਰੇ ਮਾਲਕ ਦੀ ਚੰਗੀ ਸਮੱਝ ਨੂੰ ਇੰਨੇ ਸ਼ੁੱਧ ਪਾਗਲਪਨ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਹੈ? ਹੇ ਮਾਲਕ, ਮਾਲਕ, ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਪਿਆਰ ਲਈ, ਤੁਸੀਂ ਸੋਚੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ, ਆਪਣੀ ਇੱਜ਼ਤ

ਮੁੜ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰੋ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮੂਰਖਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰੋ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਤੁਹਾਡੇ ਦਿਮਾਗ਼ ਨੂੰ ਤੋੜਿਆ ਅਤੇ ਕਮਜ਼ੋਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ!"

"ਕਿਉਂਕਿ ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈਂ, ਸੋਚੋ, ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗੱਲ ਕਰਦਾ ਹੈਂ," ਡੁੰਨ ਕੁਇਕਸੇਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਤੂੰ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਤਰੀਕਿਆਂ ਵਿੱਚ ਤਜਰਬੇਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈਂ, ਹਰ ਉਹ ਚੀਜ਼ ਜੋ ਥੋੜ੍ਹੀ ਜ਼ਿਦੀ ਅੱਖੀ ਹੈ, ਤੂੰ ਅਸੰਭਵ ਸਮਝਦਾ ਹੈਂ, ਪਰ ਉਹ ਸਮਾਂ ਆਵੇਗਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਦੇਖੀਆਂ ਕੁਝ ਗੱਲਾਂ ਦਾ ਵੇਰਵਾ ਦੇਵਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਉਹ ਤੈਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰ ਦੇਣਗੀਆਂ ਜੋ ਮੈਂ ਇੱਥੇ ਦੱਸੀਆਂ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੱਚਾਈ ਸਵਾਲ ਜਾਂ ਬਹਿਸ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।"

---

1. ਇਸ ਜਰਮਨ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਮੈਂਬਰ 15ਵੀਂ ਅਤੇ 16ਵੀਂ ਸਦੀ ਦੇ ਯੂਰਪ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਅਮੀਰ ਵਿੱਤਦਾਤਾ ਅਤੇ ਵਪਾਰੀ ਸਨ।

ਚੌਵੀਵਾਂ ਅਧਿਆਇ

ਇਸ ਮਹਾਨ ਇਤਿਹਾਸ ਦੀ ਸੱਚੀ ਸਮਝ ਲਈ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਮਾਮੂਲੀ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦਾ ਬਿਰਤਾਂਤ ਜਿੰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ, ਓਨਾ ਹੀ ਅਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਹੈ।

ਜਿਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੇ ਇਸ ਮਹਾਨ ਇਤਿਹਾਸ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ ਮੂਲ ਤੋਂ ਕੀਤਾ - ਜੋ ਇਸਦੇ ਪੂਹਿਲੇ ਲੇਖਕ, ਸਾਈਡ ਹੈਮੇਟ ਬੇਨੰਗੇਲੀ ਦੁਆਰਾ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ - ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਮੋਂਟੇਸੀਨੋਸ ਦੀ ਗੁਫਾ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਅਧਿਆਇ 'ਤੇ ਆਇਆ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਹਾਸ਼ੀਏ 'ਤੇ ਹੈਮੇਟ ਦੇ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਨਾਲ ਲਿਖੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦ ਮਿਲੇ:

> ਮੈਂ ਇਹ ਯਕੀਨ ਨਹੀਂ ਦਿਵਾ ਸਕਦਾ ਜਾਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਦਿਵਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਬਹਾਦਰ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਪਿਛਲੇ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਸਾਰੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਬਿਲਕੁਲ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੀਤਾ ਜਿਵੇਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸਦਾ ਕਾਰਨ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਬਿੰਦੂ ਤੱਕ ਹੋਏ ਸਾਰੇ ਸਾਹਸ ਸੰਭਵ ਅਤੇ ਮੰਨਣਯੋਗ ਰਹੇ ਹਨ, ਪਰ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਗੁਫਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਲਈ ਹੈ, ਮੈਨੂੰ ਇਸਨੂੰ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਮੰਨਣ ਲਈ ਕੋਈ ਵੀ ਤਰਕ ਨਹੀਂ ਮਿਲ ਰਿਹਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਵਾਜਬ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਪਰੇ ਹੈ। ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ, ਮੇਰੇ ਲਈ ਇਹ ਕਲਪਨਾ ਕਰਨਾ ਕਿ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਝੂਠ ਬੋਲੇਗਾ, ਉਹ ਆਪਣੀ ਉਮਰ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਸੱਚਾ ਸੱਜਣ ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਤਮ ਨਾਈਟ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਅਸੰਭਵ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਝੂਠ ਨਹੀਂ ਬੋਲਦਾ ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਉਸਦੇ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਤੀਰਾਂ ਨਾਲ ਵਿੰਨ੍ਹ ਰਹੇ ਹੋਣ। ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ, ਮੇਰਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਸਾਰੇ ਨਾਲ ਦੇ ਵੇਰਵਿਆਂ ਨਾਲ ਜੋੜਿਆ ਅਤੇ ਵਰਣਨ ਕੀਤਾ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਇੰਨੇ ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਮੂਰਖਤਾਵਾਂ ਦੀ ਇੰਨੀ ਭਿੰਨਤਾ ਨੂੰ ਘੜਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਸੀ। ਜੇਕਰ, ਤਾਂ, ਇਹ ਸਾਹਸ ਅੱਪੋਕ੍ਰਿਫਲ ਜ਼ਾਪਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਹਾਂ ਜੋ ਦੋਸ਼ੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਇਸਦੀ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕਤਾ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਜਾਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਰਿਕਾਰਡ ਕਰਾਂਗਾ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ, ਪਿਆਰੇ ਪਾਠਕ, ਇੱਕ ਸੂਝਵਾਨ ਵਿਅਕਤੀ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, ਜੱਜ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਆਪਣੀਆਂ ਖੁਦ ਦੀਆਂ ਧਾਰਨਾਵਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ। ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਹੋਰ ਕੋਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਮੈਂ ਹੋਰ ਕੁਝ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹਾਂ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਸਥਾਪਿਤ ਤੱਥ ਹੈ ਕਿ ਆਪਣੀ ਮੌਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਿਆ ਸੀ, ਇਹ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਉਸਨੇ ਸਭ ਕੁਝ ਇਸ ਲਈ ਕਾਢ ਕੱਢਿਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹੇ ਗਏ ਸਾਹਸਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਫਿੱਟ ਬੈਠਦਾ ਸੀ।

ਅਨੁਵਾਦਕ ਫਿਰ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ:

ਚਚੇਰਾ ਭਰਾ ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਦੀ ਦਲੇਰੀ ਅਤੇ ਨਾਈਟ ਦੇ ਸਬੂਰ ਤੋਂ ਹੈਰਾਨ ਸੀ ਪਰ ਉਸਨੇ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਕਿ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਨੇ ਜੋ ਖੁਸ਼ੀ ਦਿਖਾਈ ਉਹ ਉਸ ਖੁਸ਼ੀ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਸੀ ਜੋ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਲੇਡੀ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਆਫ ਟੋਬੋਸੋ ਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਅਨੁਭਵ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਮੋਹਿਤ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਜੇ ਅਜਿਹਾ ਨਾ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਜੋ ਸ਼ਬਦ ਅਤੇ ਭਾਸ਼ਾ ਵਰਤੀ ਸੀ, ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਾਰ-ਕੁਟਾਈ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੁੰਦਾ। ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਚਚੇਰੇ ਭਰਾ ਨੂੰ ਲੱਗਿਆ ਕਿ ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਪ੍ਰਤੀ ਕਾਫ਼ੀ ਬੇਰਹਿਮੀ ਨਾਲ ਵਿਵਹਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ:

“ਮੈਂ, ਲਾ ਮੰਚਾ ਦੇ ਸਰ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ, ਇਸ ਦਿਨ ਨੂੰ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਢੰਗ ਨਾਲ ਬਿਤਾਇਆ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਤੋਂ ਚਾਰ ਤਰੀਕਿਆਂ ਨਾਲ ਲਾਭ ਹੋਇਆ ਹੈ: ਪਹਿਲਾ, ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਦੀ ਜਾਣ-ਪਛਾਣ ਕਰਵਾਉਣ ਵਿੱਚ, ਜਿਸਨੂੰ ਮੈਂ ਚੰਗੀ ਕਿਸਮਤ ਦਾ ਇੱਕ ਝੁਟਕਾ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ; ਦੂਜਾ, ਇਹ ਜਾਣਨ ਵਿੱਚ ਕਿ ਮੋਂਟੇਸੀਨੋਸ ਦੀ ਗੁਫਾ ਵਿੱਚ ਕੀ ਚੀਜ਼ਾਂ ਛੁਪੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਗ੍ਰਿਆਡੀਆਨਾ ਦੇ ਰੂਪਾਂਤਰ ਅਤੇ ਰੂਈਡੇਰਾ ਦੀਆਂ ਝੀਲਾਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ, ਜੋ ਕਿ ਸਪੇਨਿਸ਼ ਹਿਵਿਡ ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ ਲੂਈ ਲਾਭਦਾਇਕ ਹੋਣਗੀਆਂ ਜੋ ਮੈਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ; ਤੀਜਾ, ਤਾਸ਼ ਖੇਡਣ ਦੀ ਪੁਰਾਤਨਤਾ ਨੂੰ ਸਿੱਖਣ ਵਿੱਚ, ਜੋ ਕਿ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਸਮਰਾਟ ਸ਼ਾਰਲਮੇਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਾਂਗ ਹੀ ਵਰਤੇ ਜਾਂਦੇ ਸਨ, ਇੱਕ ਤੱਥ ਜਿਸਦਾ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਤੋਂ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਡੁਰਾਂਡਾਰਟ ਨੇ ਬੋਲੇ ਸਨ ਜਦੋਂ,

ਉਸਦੇ ਅੜ ਮੰਟੇਸਾਨਸ ਵਿਚਕਾਰ ਲੰਬੀ ਗੱਲਬਾਤ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਜਾਗਿਆ ਅਤੇ ਕਿਹਾ, 'ਧੀਰਜ ਰੱਖੋ ਅਤੇ ਤਾਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਬਦਲੋ।' ਹੁਣ ਇਹ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਅਤੇ ਬੋਲਣ ਦਾ ਢੰਗ ਉਸਨੇ ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਸ਼ਾਰਲਮੇਨ ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿਚ ਫ਼ਰਾਂਸ ਵਿੱਚ - ਜਾਦੂ ਵਿੱਚ ਪੈਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ - ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਨਹੀਂ ਸਿੱਖਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਖੋਜ ਉਸ ਦੂਜੇ ਲਈ ਸਿਰਫ਼ ਚੀਜ਼ ਹੈ। "ਮੈਂ ਇੱਕ ਕਿਤਾਬ "ਏ ਸੁਪਲੀਮੈਂਟ ਟੂ ਪੋਲੀਡੋਰ ਵਰਜਿਲ, ਔਨ ਦ ਇਨਵੈਨਸ਼ਨਜ਼ ਆਫ਼ ਐਂਟੀਕੁਇਟੀ" (ਪੁਰਾਤਨਤਾ ਦੀਆਂ ਕਾਢਾਂ 'ਤੇ) ਸੰਕਲਿਤ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਮੇਰਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਪੋਲੀਡੋਰ ਵਰਜਿਲ ਆਪਣੀ ਕਿਤਾਬ ਵਿਚ ਤਾਸ਼ ਖੇਡਣ ਦੀ ਕਾਢ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨਾ ਭੁੱਲ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸਨੂੰ ਮੈਂ ਹੁਣ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਤਾ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਾਂਗਾ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਸਰ ਡਗਲਸ ਹੈਡਰੀਟ ਵਰਗੇ ਗੰਭੀਰ ਅਤੇ ਭਰੋਸੇਮੰਦ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹਾਂ। ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਮੈਨੂੰ ਗੁਆਡੀਆਨਾ ਨਦੀ ਦੇ ਅਸਲ ਸਰੋਤ ਦੀ ਖੋਜ ਕਰਕੇ ਲਾਭ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਜੋ ਹੁਣ ਤੱਕ ਮਨੁੱਖਜਾਤੀ ਲਈ ਇੱਕ ਰਹੱਸ ਹੈ।"

"ਤੁਸੀਂ ਬਿਲਕੁਲ ਸਹੀ ਹੋ, ਸਰ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਪਰ ਮੈਂ ਇੱਕ ਗੱਲ ਜਾਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ: ਜੇਕਰ ਪਰਮਾਤਮਾ ਇੰਨਾ ਦਿਆਲੂ ਹੋਵੇ ਕਿ ਉਹ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਨਾਲ ਉਹ ਕਿਤਾਬਾਂ ਛਾਪਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਵੇ (ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਮੈਨੂੰ ਸ਼ੱਕ ਹੈ), ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸ ਨੂੰ ਸਮਰਪਿਤ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦੇ ਹੋ?"

"ਸਪੇਨ ਵਿਚ ਪ੍ਰਭੂ ਅਤੇ ਮਹਾਂਪੁਰਖ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੈਂ ਸਮਰਪਿਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ," ਚਚੇਰੇ ਭਰਾ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ।

"ਪਰ ਬਹੁਤੇ ਨਹੀਂ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕਿ ਉਹ ਕਿਤਾਬਾਂ ਨੂੰ ਸਨਮਾਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ, ਸਗੋਂ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਉਹ ਕਿਤਾਬਾਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਆਪਣੀ ਇੱਛਾ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦੇ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲੇਖਕ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਯਤਨਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਦੇ ਕੰਮ ਲਈ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦੇਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਹਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇੱਕ ਨੇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਮੇਰਾ ਜਾਣੂ ਹੈ, ਦੂਜਿਆਂ ਦੀਆਂ ਕਮੀਆਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸ ਕੋਲ ਇੰਨੇ ਉੱਤਮ ਗੁਣ ਹਨ ਕਿ ਜੇ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਗਿਣਦਾ ਤਾਂ ਇਹ ਸ਼ਾਇਦ ਕੁਝ ਕੁ ਉਦਾਰ ਰੂਹਾਂ ਦੇ ਦਿਲਾਂ ਵਿੱਚ ਈਰਖਾ ਪੈਦਾ ਕਰੇਗਾ। ਪਰ ਆਓ ਇਸ ਚਰਚਾ ਨੂੰ ਇੱਕ ਹੋਰ ਵਿਹਲੇ ਮੌਕੇ ਲਈ ਛੱਡ ਦੇਈਏ ਅਤੇ ਅੱਜ ਰਾਤ ਠਹਿਰਨ ਲਈ ਜਗ੍ਹਾ ਦੀ ਭਾਲ ਕਰੀਏ।"

"ਇੱਥੋਂ ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਨਹੀਂ," ਚਚੇਰੇ ਭਰਾ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਇੱਕ ਆਸ਼ਰਮ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਸੰਨਿਆਸੀ ਦਾ ਨਿਵਾਸ ਹੈ। ਉਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਕਦੇ ਇੱਕ ਸਿਪਾਹੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਚੰਗਾ ਈਸਾਈ, ਕਾਫ਼ੀ ਵਿਦਵਾਨ ਅਤੇ ਦਾਨੀ ਵੀ ਹੈ। ਆਸ਼ਰਮ ਦੇ ਕੋਲ ਉਸਦਾ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਘਰ ਹੈ ਜੋ ਉਸਦੇ ਆਪਣੇ ਪੈਸਿਆਂ ਨਾਲ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਛੋਟਾ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਮਹਿਮਾਨਾਂ ਨੂੰ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।"

"ਕੀ ਇਹ ਸਾਧੂ ਕਿਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੁਰਗੀਆਂ ਰੱਖਦਾ ਹੈ?" ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।

"ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਸਾਧੂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਹਨ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿਉਂਕਿ ਅੱਜ ਦੇ ਸਾਧੂ ਮਿਸਰੀ ਮਾਰੂਥਲ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਤੋਂ ਵੱਖਰੇ ਹਨ ਜੋ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਖਜੂਰ ਦੇ ਪੱਤਿਆਂ ਨਾਲ ਪਹਿਨਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਦੀਆਂ ਜੜ੍ਹਾਂ ਖਾਂਦੇ ਸਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਸਮਝ ਲਿਆ ਜਾਵੇ ਕਿ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਮੈਂ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਬਾਰੇ ਚੰਗਾ ਬੋਲਦਾ ਹਾਂ, ਮੈਂ ਪਹਿਲੇ ਬਾਰੇ ਬੁਰਾ ਨਹੀਂ ਬੋਲਦਾ। ਮੈਂ ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਕਹਿਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਕਿ ਅੱਜ ਦੇ ਪਸ਼ਚਾਤਾਪੀ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਪੁਰਾਣੇ ਯੁੱਗਾਂ ਵਾਂਗ ਸਖ਼ਤੀਆਂ ਅਤੇ ਤਪੱਸਿਆ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ। ਫਿਰ ਵੀ, ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸਾਰੇ ਚੰਗੇ ਆਦਮੀ ਨਹੀਂ ਹਨ - ਘੱਟੋ ਘੱਟ, ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ। ਪਰ ਭਾਵੇਂ ਅਸੀਂ ਸਭ ਤੋਂ ਮਾੜੇ ਹਾਲਾਤ ਨੂੰ ਮੰਨ ਲਈਏ, ਇੱਕ ਪਖੰਡੀ ਜੋ ਚੰਗਾ ਹੋਣ ਦਾ ਦਿਖਾਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨਾਲੋਂ ਘੱਟ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਖੁੱਲ੍ਹ ਕੇ ਪਾਪ ਕਰਦਾ ਹੈ।"

ਜਦੋਂ ਉਹ ਇਸ ਚਰਚਾ ਵਿੱਚ ਰੁੱਝੇ ਹੋਏ ਸਨ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਕਾਫ਼ੀ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੱਲ ਤੁਰਦੇ ਹੋਏ ਦੇਖਿਆ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਸੈਟੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਕੇ ਇੱਕ ਖੱਚਰ ਨੂੰ ਬਰਛਿਆਂ ਅਤੇ ਹੈਲਬਰਡਾਂ ਨਾਲ ਲੱਦਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਫੜਦਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਵਾਗਤ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਵਧਦਾ ਰਿਹਾ। ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਆਵਾਜ਼ ਮਾਰੀ:

"ਰੁਕੋ, ਮੇਰੇ ਚੰਗੇ ਆਦਮੀ; ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਖੱਚਰ ਨਾਲੋਂ ਤੇਜ਼ ਸਫ਼ਰ ਕਰ ਰਹੇ ਜਾਪਦੇ ਹੋ।"

"ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਰੁਕ ਸਕਦਾ, ਸਰ," ਆਦਮੀ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਜੋ ਹਥਿਆਰ ਹਨ, ਉਹ ਕੱਲ੍ਹ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਰੱਖੇ ਜਾਣੇ ਹਨ, ਇਸ ਕੁਰਕੇ ਮੈਨੂੰ ਯਾਤਰਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣੀ ਪਵੇਗੀ, ਇਸ ਲਈ ਪਰਮਾਤਮਾ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਬਣਾਈ ਰੱਖੇ। ਪਰ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਉਂ ਲੈ ਕੇ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਅੱਜ ਰਾਤ ਆਸ਼ਰਮ ਤੋਂ ਸੜਕ 'ਤੇ ਸਰਾਏ ਵਿੱਚ ਠਹਿਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦਾ ਹਾਂ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਦਿਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਯਾਤਰਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਉੱਥੇ ਪਾਓਗੇ, ਜਿੱਥੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਹ ਗੱਲਾਂ ਦੱਸਾਂਗਾ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੈਰਾਨ ਕਰ ਦੇਣਗੀਆਂ; ਪਰ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ, ਪਰਮਾਤਮਾ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਬਣਾਈ ਰੱਖੇ।"

ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਖੱਚਰ ਨੂੰ ਇੰਨੀ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਉਛਾਲਿਆ ਕਿ ਡੌਨ ਕਿਕਸੋਟ ਨੂੰ ਇਹ ਪੁੱਛਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ ਕਿ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਚਮਤਕਾਰਾਂ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਕਿਉਂਕਿ ਡੌਨ ਕਿਕਸੋਟ ਬਹੁਤ ਹੀ ਉਤਸੁਕ ਅਤੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਕੁਝ ਨਵਾਂ ਸਿੱਖਣ ਲਈ ਉਤਸੁਕ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਤੁਰੰਤ ਚਲੇ ਜਾਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਰਾਤ ਨੂੰ ਸੁਰਾਏ ਵਿੱਚ ਬਿਤਾ ਸਕਣ ਨਾ ਕਿ ਆਸ਼ਰਮ ਵਿੱਚ ਰੁਕਣ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਜਿੱਥੇ ਚਚੇਰਾ ਭਰਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਰੁਕਣ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਹ ਸਾਰੇ ਦੁਬਾਰਾ ਸਵਾਰ ਹੋਏ ਅਤੇ ਸਿੱਧੇ ਸਰਾਏ ਵੱਲ ਚੱਲ ਪਏ, ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਸ਼ਾਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਥੋੜ੍ਹੀ ਦੇਰ ਪਹਿਲਾਂ ਪਹੁੰਚੇ। ਰਸਤੇ ਵਿੱਚ, ਚਚੇਰੇ ਭਰਾ ਨੇ ਡੌਨ ਕਿਕਸੋਟ ਨੂੰ ਕੁਝ ਪੀਣ ਲਈ ਆਸ਼ਰਮ ਵਿਚ ਰੁਕਣ ਲਈ ਕਿਹਾ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਨੇ ਇਹ ਸੁਣਿਆ, ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਡਪਲ ਉਸ ਦਿਸ਼ਾ ਵੱਲ ਮੋੜਿਆ, ਡੌਨ ਕਿਕਸੋਟ ਅਤੇ ਚਚੇਰੇ ਭਰਾ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਿੱਛੇ-ਪਿੱਛੇ ਚਲ ਪਏ, ਪਰ ਇਹ ਸਾਂਚੇ ਦੀ ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਜਾਪਦੀ ਸੀ ਕਿ ਸੰਨਿਆਸੀ ਘਰ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਬਅਲਟਰਨ ਸੰਨਿਆਸੀ ਦੁਆਰਾ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਉੱਥੇ ਰਹਿੰਦੀ ਮਿਲੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸ ਤੋਂ ਉਸਦੀ ਕੁਝ ਵਧੀਆ ਵਾਈਨ ਮੰਗੀ, ਪਰ ਉਸਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਕਿ ਉਸਦੇ ਮਾਲਕ ਕੋਲ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਸੀ; ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕੁਝ ਸਸਤੇ ਪਾਣੀ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਹੁੰਦੀ, ਤਾਂ ਉਹ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕੁਝ ਪ੍ਰਾਣੀ ਦੇਵੇਗੀ।

"ਜੇ ਮੇਰੀ ਪਿਆਸ ਪਾਣੀ ਦੀ ਹੁੰਦੀ," ਸਾਂਚੇ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਰਾਹ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਖੂਹ ਹਨ ਜਿੱਥੇ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਬੁਝਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਕੈਮਾਚੋ ਦੇ ਵਿਆਹ ਅਤੇ ਡੌਨ ਡਿਏਗੋ ਦੇ ਘਰ ਦੀ ਭਰਪੂਰਤਾ ਲਈ! ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿੰਨੀ ਯਾਦ ਆਵੇਗੀ!"

ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ, ਉਹ ਆਸ਼ਰਮ ਛੱਡ ਕੇ ਸੁਰਾਏ ਵੱਲ ਆਪਣੇ ਘੋੜਿਆਂ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਦੇ ਰਹੇ। ਥੋੜ੍ਹੀ ਦੂਰੀ ਤੈਅ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਨੌਜਵਾਨ ਮੁੰਡੇ ਨੂੰ ਰੋਕਿਆ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅੱਗੇ-ਅੱਗੇ ਤੁਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਇੱਕ ਆਰਾਮਦਾਇਕ ਰਫ਼ਤਾਰ ਨਾਲ ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਫੜਨ ਵਿੱਚ ਕਾਮਯਾਬ ਹੋ ਗਏ। ਉਸਦੇ ਮੋਢੇ ਉੱਤੇ ਉਹ ਆਪਣੀ ਤੁਲਵਾਰ ਲੈ ਕੇ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਕੱਪੜਿਆਂ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਬੰਡਲ ਜਾਂ ਬ੍ਰੋਰੀ ਬੰਨ੍ਹੀ ਹੋਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਇਦ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬੀਚ, ਜਾਂ ਪੈਂਟਾਲੂਨ, ਇੱਕ ਚੋਗਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੋ ਕਮੀਜ਼ਾਂ ਸਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਮਖਮਲੀ ਡੁਬਲੇਟ ਪਹਿਨਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿਚ ਸਾਟਿਨ ਵੱਲਰ੍ਹੇ ਚਮਕਦਾਰ ਧੱਬੇ ਸਨ, ਇੱਕ ਕਮੀਜ਼ ਜਿਸਦੀ ਪੂਛ ਹੇਠਾਂ ਲਟਕ ਰਹੀ ਸੀ, ਰੇਸ਼ਮ ਦੇ ਸਟੋਕਿੰਗਜ਼, ਅਤੇ ਦਰਬਾਰ ਵਿੱਚ ਪਹਿਨੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਵਰਗੇ-ਟੋਏ ਵਾਲੇ ਜੁੱਤੇ। ਲਗਭਗ ਅਠਾਰਾਂ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹੀ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਉਮਰ ਵਿੱਚ, ਉਸਦਾ ਚਿਹਰਾ ਸੁਹਾਵਣਾ ਸੀ, ਅੰਗਾਂ ਵਿੱਚ ਚੁਸਤ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ, ਜਿਵੇਂ-ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਤੁਰਦਾ ਗਿਆ, ਯਾਤਰਾ ਦੀ ਥਕਾਵਟ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਅੰਗਮਈ ਗਾਥਾਵਾਂ ਗਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ-ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਪਛਾੜਦੇ ਗਏ, ਉਹ ਇੱਕ ਪੂਰਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਜਿਸਨੂੰ ਚਚੇਰੇ ਭਰਾ ਨੇ ਯਾਦ ਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗਿਆ ਹੈ:

ਧਨ ਦੀ ਘਾਟ ਕਾਰਨ ਮੈਂ ਜੰਗ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ:
ਪਰ, ਜੇ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਪੈਸਾ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਅਜਿਹਾ ਨਾ ਹੁੰਦਾ।

ਉਸਨੂੰ ਸੰਬੋਧਨ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਪਹਿਲਾ ਵਿਅਕਤੀ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਸੀ, ਜਿਸਨੇ ਕਿਹਾ:

"ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਵੱਡੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਾਂਗ ਯਾਤਰਾ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ, ਬਹਾਦਰ ਸੂਰ। ਜੇਕਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿਣ ਵਿਚ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਜਾਣਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕਿੱਥੇ ਜਾ ਰਹੇ ਹੋ।"

ਜਿਸ ਦਾ ਜਵਾਬ ਨੌਜਵਾਨ ਨੇ ਦਿੱਤਾ:

"ਮੇਰੇ ਇੰਨੇ ਘੱਟ ਕੱਪੜੇ ਪਾਉਣ ਦਾ ਕਾਰਨ ਗਰਮੀ ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਗਰੀਬੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ ਮੈਂ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਉਹ ਹੈ ਜੰਗ ਵੱਲ।"

"ਗਰੀਬ! ਕਿਉਂ?" ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ। "ਗਰੂਮਾ ਸਮਝ ਆਉਂਦਾ ਹੈ।"

"ਸਰ," ਨੌਜਵਾਨ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਇਸ ਬੰਡਲ ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਕੁਝ ਮਖਮਲੀ ਬ੍ਰੀਚ ਹਨ ਜੋ ਇਸ ਡੁਬਲੇਟ ਨਾਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜੇ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੜਕ 'ਤੇ ਖਰਾਬ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾ ਸਕਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਹੋਰ ਜੋੜਾ ਖਰੀਦਣ ਲਈ ਪੈਸੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਇਸ ਕਾਰਨ ਕੁਰਕੇ, ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਠੰਡਾ ਰਹਿਣ ਲਈ, ਮੈਂ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਯਾਤਰਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਮੈਂ ਕਈ ਪੈਦਲ ਕੰਪਨੀਆਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਮਿਲ ਜਾਂਦਾ ਜੋ ਇੱਥੋਂ ਬਾਰਾਂ ਲੀਗ ਤੋਂ ਘੱਟ ਦੂਰ ਹਨ। ਉੱਥੇ ਮੈਂ ਭਰਤੀ ਹੋਵਾਂਗਾ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਉਸ ਜ਼ਰੂਰ ਤੋਂ ਸਵਾਰੀ ਵਾਲੀ ਜਗ੍ਹਾ ਤੱਕ ਲਿਜਾਣ ਲਈ ਸਮਾਨ ਵਾਲੀਆਂ ਗੱਡੀਆਂ ਦੀ ਕਮੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ, ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਾਰਟਾਗੇਨਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਮੁਲਕ ਅਤੇ ਮਾਲਕ ਰਾਜਾ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮੁਲਕ ਵਜੋਂ ਰੱਖਣਾ ਪਸੰਦ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਜਿਸਦੀ ਮੈਂ ਜੰਗ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਦਰਬਾਰ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਗਰੀਬ ਆਤਮਾ ਦੀ ਬੁਜਾਏ।"

"ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਤਫ਼ਾਕ ਨਾਲ ਵਾਧੂ ਤੁਨਖ਼ਾਹ ਮਿਲ ਰਹੀ ਹੈ?" ਚਚੇਰੇ ਭਰਾ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।

"ਜੇ," ਨੌਜਵਾਨ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਮੈਂ ਇੱਕ ਸਪੈਨਿਸ਼ ਗ੍ਰੈਂਡੀ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਹੁੰਦੀ, ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਜ਼ਰੂਰ ਇਹ ਮਿਲਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਚੰਗੇ ਮਾਲਕਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਦਾ ਇਹੀ ਮਤਲਬ ਹੁੰਦਾ। ਇੱਕ ਘਰੇਲੂ ਨੌਕਰ ਲਈ ਲੈਫਟੀਨੈਂਟ ਜਾਂ ਕੈਪਟਨ ਤੱਕ ਵਧਣਾ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਕਿਸਮ ਦੀ ਪੈਨਸ਼ਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਅਸਾਧਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਮੈਂ, ਗਰੀਬ ਬਦਮਾਸ਼, ਹਮੇਸ਼ਾ ਕਿਸੇ ਨਿਰਾਸ਼ ਨੌਕਰੀ ਲੱਭਣ ਵਾਲੇ ਜਾਂ ਨਵੇਂ ਆਏ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਦਾ ਸੀ ਜਿਸਦੀ ਤੁਨਖਾਹ ਅਤੇ ਆਮਦਨ ਇੰਨੀ ਘੱਟ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣਾ ਕਾਲਰ ਸਟਾਰਚ ਰੱਖਣ ਲਈ ਇਸਦਾ ਅੱਧਾ ਹਿੱਸਾ ਖਰਚ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਸੀ। ਇਹ ਇੱਕ ਚਮਤਕਾਰ ਹੋਵੇਗਾ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਉੱਦਮੀ ਪੁੱਠਾ ਕਦੇ ਕਿਸਮਤ ਵਾਲੇ ਹੋਣ ਦੇ ਨੇੜੇ ਆਉਂਦਾ।"

"ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸੋ, ਤੁਹਾਡੇ ਸੁਨਮਾਨ ਦੇ ਬਚਨ 'ਤੇ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕੀ ਇਹ ਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਜਿੰਨੇ ਸਾਲਾਂ ਤੱਕ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਵਰਦੀ ਨਾ ਮਿਲੀ ਹੋਵੇ?"

"ਮੈਨੂੰ ਦੋ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ," ਪੰਨੇ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਪਰ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਤੋਂ ਆਦਤ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲੈਂਦੇ ਹਨ ਜੋ ਧਾਰਮਿਕ ਆਦੇਸ਼ ਮੰਨਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਛੱਡ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੇਰੇ ਮਾਲਕਾਂ ਨੇ ਵੀ ਮੇਰੀ ਆਦਤ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੋਰਟ ਵਿਖੇ ਕੰਮ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ, ਤਾਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਜੱਦੀ ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਆ ਗਏ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਰਦੀਆਂ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਿਆ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਿਰਫ਼ ਦਿਖਾਵੇ ਲਈ ਦਿੱਤੀਆਂ ਸਨ।"

"ਕਿੰਨਾ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਸਪਾਈਲੋਰਸੀਰੀਆ,[1] ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਟਾਲੀਅਨ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। "ਹਾਲਾਂਕਿ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ਕਿਸਮਤ ਸਮਝਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਅਜਿਹੇ ਨੇਕ ਇਰਾਦਿਆਂ ਨਾਲ ਦਰਬਾਰ ਛੱਡਿਆ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਫਿਰ ਆਪਣੇ ਰਾਜੇ ਅਤੇ ਕੁਦਰਤੀ ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਸਤਿਕਾਰਯੋਗ ਜਾਂ ਲਾਭਦਾਇਕ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਹਥਿਆਰ ਰੱਖਣ ਵਿੱਚ, ਜਿਸ ਰਾਹੀਂ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਜੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਪੈਸਾ ਨਹੀਂ ਕਮਾਉਂਦਾ, ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਚਿੱਠੀਆਂ ਰਾਹੀਂ ਕਮਾਏ ਗਏ ਸਨਮਾਨ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਅਕਸਰ ਕਿਹਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕਿ ਚਿੱਠੀਆਂ ਨੇ ਹਥਿਆਰ ਰੱਖਣ ਨਾਲੋਂ ਵੱਡੀ ਵਿਰਾਸਤ ਛੱਡੀ ਹੈ, ਫ਼ੌਜੀ ਆਦਮੀ ਅਜੇ ਵੀ ਪੱਤਰਾਂ ਦੇ ਆਦਮੀਆਂ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਖਾਸ "ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ" ਰੱਖਦੇ, ਪਰ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ "ਮੈਂ ਕੀ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ"[2] ਉਹਨਾਂ ਉੱਤੇ, ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਬਾਕੀ ਸਾਰਿਆਂ ਨਾਲੋਂ ਉੱਤਮ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਉਮੀਦ ਹੈ ਕਿ ਜੋ ਮੈਂ ਹੁਣ ਕਹਿਣ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਉਹ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਉੱਕਰੀ ਰਹੇਗੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਲਾਭ ਅਤੇ ਦਿਲਾਸਾ ਪਾਓਗੇ: ਅਰਥਾਤ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਅਣਸੁਖਾਵੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਬਾਰੇ ਸੋਚਣ ਤੋਂ ਬਚਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸਭ ਤੋਂ ਭੈੜੀ ਮੌਤ ਹੈ, ਜਿੰਨਾ ਚਿਰ ਇਹ ਇੱਕ ਨੇਕ ਹੈ, ਸਭ ਤੋਂ ਨੇਕ ਚੀਜ਼ ਮਰਨਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਜੂਲੀਅਸ ਸੀਜ਼ਰ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ, ਉਹ ਬਹਾਦਰ ਰੋਮਨ ਸਮਰਾਟ, ਕਿਹੜੀ ਮੌਤ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਸੀ। ਇਸ ਦਾ ਜਵਾਬ ਉਸਨੇ ਦਿੱਤਾ: 'ਅਣਪਛਾਤੀ', ਜੋ

ਅਚਾਨਕ ਅਤੇ ਅਣਪਛਾਤੀ ਹੈ; ਅਤੇ ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਇੱਕ ਗ਼ੈਰ-ਯਹੂਦੀ ਅਤੇ ਸੱਚੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਗਿਆਨ ਤੋਂ ਪਰਦੇਸੀ ਵਿਅਕਤੀ ਵਜੋਂ ਬੋਲਿਆ, ਫਿਰ ਵੀ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮਨੁੱਖੀ ਭਾਵਨਾਤਮਕਤਾ ਤੋਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਦਿਵਾਉਣ ਵਿੱਚ ਚੰਗਾ ਕੀਤਾ। ਮੰਨ ਲਓ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਪਹਿਲੀ ਲੜਾਈ ਜਾਂ ਝੜਪ ਵਿੱਚ ਤੋਪ ਦੀ ਗੋਲੀ ਨਾਲ ਜਾਂ ਸੁਰੰਗ ਦੁਆਰਾ ਟੁਕੜੇ-ਟੁਕੜੇ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਨਾਲ ਮਾਰੇ ਜਾਂਦੇ ਹੋ: ਇਸ ਨਾਲ ਕੀ ਫ਼ਰਕ ਪਵੇਗਾ? ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਮਰਨ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹੀ ਇਸਦਾ ਅੰਤ ਹੈ। ਟੇਰੇਂਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਲੜਾਈ ਵਿੱਚ ਮਾਰਿਆ ਗਿਆ ਇੱਕ ਸਿਪਾਹੀ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨਾਲੋਂ ਬਿਹਤਰ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਭੱਜ ਕੇ ਆਪਣੀ ਜਾਨ ਬਚਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਕਪਤਾਨਾਂ ਅਤੇ ਕਮਾਂਡਰਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਜਿੰਨਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉਸਦੀ ਪ੍ਰਸਿੱਧੀ ਓਨੀ ਹੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੋਵੇਗੀ। ਯਾਦ ਰੱਖੋ, ਮੇਰੇ ਪੁੱਤਰ, ਕਿ ਸਿਪਾਹੀ 'ਤੇ ਬਾਰੂਦ ਦੀ ਗੰਧ ਸਿੱਕੇ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਇਸ ਸਨਮਾਨਯੋਗ ਯਤਨ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੁਢਾਪਾ ਆ ਜਾਵੇ, ਭਾਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਲੰਗੜਾ, ਅਪੰਗ, ਜਾਂ ਦਾਗਾਂ ਨਾਲ ਢੱਕਿਆ ਹੋਇਆ ਪਾਓ, ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਇਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਨਮਾਨ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਨਹੀਂ ਫੜੇਗਾ, ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਸਨਮਾਨ ਕਿ ਗਰੀਬੀ ਇਸਨੂੰ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗੀ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਹੁਣ ਜਦੋਂ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਅਤੇ ਸਹਾਇਤਾ ਲਈ ਕਦਮ ਚੁੱਕੇ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਿਪਾਹੀਆਂ ਦਾ ਜੋ ਬੁੱਢੇ ਅਤੇ ਅਪਾਹਜ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਉਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਲੂਕ ਕਰਨਾ ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਲੋਕ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਆਪਣੇ ਕਾਲੇ ਗੁਲਾਮਾਂ ਤੋਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਜ਼ਾਦ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਜਦੋਂ ਉਹ ਬੁੱਢੇ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਘਰਾਂ ਤੋਂ ਆਜ਼ਾਦ ਆਦਮੀਆਂ ਅਤੇ ਔਰਤਾਂ ਵਜੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਭੁੱਖਮਰੀ ਲਈ ਗੁਲਾਮ ਛੱਡ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਉਹ ਸਿਰਫ਼ ਮੌਤ ਦੁਆਰਾ ਹੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਆਜ਼ਾਦ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਮੌਜੂਦਾ ਸਮੇਂ ਲਈ ਮੈਂ ਬੱਸ ਇਹੀ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ, ਸਿਵਾਏ ਇਸ ਦੇ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਕਿਰਪਾ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਘੋੜੇ 'ਤੇ ਸਵਾਰ ਹੋ ਕੇ ਸਰਾਏ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਲਈ ਸੱਦਾ ਦਿਓ, ਜਿੱਥੇ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਖਾਣਾ ਖਾਓਗੇ ਅਤੇ ਫਿਰ ਸਵੇਰੇ ਆਪਣੀ ਯਾਤਰਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖੋਗੇ, ਅਤੇ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਇਸਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਨੇਕ ਇਰਾਦਿਆਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਚੰਗਾ ਕਰੇ।"

ਪ੍ਰੰਨੇ ਨੇ ਸਵਾਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਸੱਦਾ ਠੁਕਰਾ ਦਿੱਤਾ ਪਰ ਸਰਾਏ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਖਾਣਾ ਖਾਣ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹੋ ਗਿਆ। ਇਹ ਉਹ ਪਲ ਸੀ ਜਦੋਂ ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਬੁੜਬੁੜਾਇਆ, "ਮਾਲਕ, ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਪਰਮਾਤਮਾ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਨੂੰ ਬਣਾਈ ਰੱਖੇ! ਕੀ ਇਹ ਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਜੋ ਇੰਨੀਆਂ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਗੱਲਾਂ ਕਹਿਣ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਹੁਣੇ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਉਹੀ ਆਦਮੀ ਹੈ ਜੋ ਮੋਂਟੇਸੀਨੋਸ ਦੀ ਗੁਫਾ ਬਾਰੇ ਤੁਹਾਡੇ ਦੁਆਰਾ ਦੱਸੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਅਜੀਬ ਬਕਵਾਸਾਂ ਦਾ ਗਵਾਹ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ? ਖੈਰ, ਸਮਾਂ ਦੱਸੇਗਾ।"

ਉਹ ਰਾਤ ਪੈਣ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਸਰਾਏ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚ ਗਏ, ਅਤੇ ਸਾਂਚੋ ਨੂੰ ਇਹ ਦੇਖ ਕੇ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਈ ਕਿ ਉਸਦੇ ਮਾਲਕ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਇੱਕ ਅਸਲੀ ਸਰਾਏ ਵਿੱਚ ਲੈ ਲਿਆ, ਨਾ ਕਿ ਇੱਕ ਕਿਲ੍ਹੇ ਵਿੱਚ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸਦੀ ਆਦਤ ਸੀ। ਅੰਦਰ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਸਰਾਏ ਦੇ ਮਾਲਕ ਤੋਂ ਉਸ ਆਦਮੀ ਬਾਰੇ ਪੁੱਛਿਆ ਜਿਸ ਕੋਲ ਨੇਜ਼ੇ ਅਤੇ ਹਾਲਬਰਡ ਸਨ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਖੱਚਰ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਲਈ ਤਬੇਲੇ ਵਿੱਚ ਗਿਆ ਸੀ। ਚਰਵਾਹੇ ਭਰਾ ਅਤੇ ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਰੋਸੀਨਾਂਤੇ ਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਸਟਾਲ ਅਤੇ ਤਬੇਲੇ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਸਥਾਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ।

1. ਇਤਾਲਵੀ: "ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਕੱਚੂਸੀ।"
2. ਸ਼ਬਦ-ਜੋੜ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਲਾਜ਼ਾਰੀਲੋ ਡੀ ਟੋਰਮਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋ ਚੁੱਕਾ ਸੀ।

ਅਧਿਆਇ ਪੱਚੀ

ਹਿਲਾਉਣ ਵਾਲੇ ਸਾਹਸ ਅਤੇ ਕਠਪੁਤਲੀ ਦੇ ਮਨੋਰੰਜਕ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਦਾ ਬਿਰਤਾਂਤ, ਨਾਲ ਹੀ ਕਿਸਮਤ ਦੱਸਣ ਵਾਲੇ ਬਾਂਦਰ ਦੇ ਅਭੁੱਲ ਭਵਿੱਖ ਦੱਸਣ ਦੇ ਨਾਲ।

ਡੌਨ ਕਿਉਜੋਟ "ਬੰਨ੍ਹਣ ਦੇ ਯੋਗ ਸੀ", ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਹਥਿਆਰ ਢੋਣ ਵਾਲੇ ਆਦਮੀ ਦੁਆਰਾ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਜੂਬਿਆਂ ਦਾ ਬਿਰਤਾਂਤ ਸੁਣਨ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਹ ਉਸ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਲੱਭਣ ਗਿਆ ਜਿੱਥੇ ਸਰਾਏ ਦੇ ਮਾਲਕ ਨੇ ਸੰਕੇਤ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਸਨੂੰ ਮਿਲਿਆ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਅਜੂਬਿਆਂ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜੋ ਉਸਨੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਦੱਸਣ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਵਾਲਾਂ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ, ਜੋ ਡੌਨ ਕਿਉਜੋਟ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਸੜਕ 'ਤੇ ਪੁੱਛੇ ਸਨ; ਜਿਸਦਾ ਆਦਮੀ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ:

"ਮੇਰੇ ਅਜੂਬਿਆਂ ਦਾ ਬਿਰਤਾਂਤ ਆਰਾਮ ਨਾਲ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਬੈਠੇ ਹੋਈਏ, ਸੁਣਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜੇ, ਮੇਰੇ ਚੰਗੇ ਜਨਾਬ, ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਜਾਨਵਰ ਨੂੰ ਖੁਆਉਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਵੇਗੀ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਹ ਗੱਲਾਂ ਦੱਸਾਂਗਾ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੈਰਾਨ ਕਰ ਦੇਣਗੀਆਂ।"

"ਇਹ ਕੋਈ ਰੁਕਾਵਟ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਸਾਰੇ ਕੰਮਾਂ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੀ ਮਦਦ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦਾ ਹਾਂ।"

ਅਤੇ ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਜੌਂ ਕੱਢਣ ਅਤੇ ਸਟਾਲ ਸਾਫ਼ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕੀਤੀ, ਨਿਮਰਤਾ ਦਾ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਜਿਸਨੇ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਸ਼ੀ ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਦੱਸਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਵਿਕਲਪ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ। ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਪੱਥਰ ਦੇ ਬੈਂਚ 'ਤੇ ਬੈਠ ਕੇ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਚਚੇਰੇ ਭੁਰਾ, ਪੇਜ, ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ, ਅਤੇ ਸੈਨੇਟ ਅਤੇ ਦਰਸ਼ਕਾਂ ਵਜੋਂ ਮੌਜੂਦ ਸਰਾਏ ਦੇ ਮਾਲਕ, ਉਸਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੀ ਕਹਾਣੀ ਸੁਣਾਉਣੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ:

"ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਾਂਗਾ ਕਿ ਇਸ ਸਰਾਏ ਤੋਂ ਸਾਢੇ ਚਾਰ ਲੀਗ ਦੂਰ ਇੱਕ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਵਾਪਰਿਆ ਕਿ ਪਿੰਡ ਦੇ ਇੱਕ ਬਜ਼ੁਰਗ ਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਉਸਦਾ ਇੱਕ ਗਿੱਦੜ ਗਾਇਬ ਹੈ, ਉਸਦੀ ਇੱਕ ਨੌਕਰਾਣੀ ਦੁਆਰਾ ਧੋਖਾਧੜੀ ਅਤੇ ਚਲਾਕੀ ਦਾ ਨਤੀਜਾ, ਜਿਸਦੀ ਕਹਾਣੀ ਦੱਸਣ ਲਈ ਬਹੁਤ ਲੰਬੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਬਜ਼ੁਰਗ ਨੇ ਗਿੱਦੜ ਨੂੰ ਲੱਭਣ ਲਈ ਹਰ ਸੰਭਵ ਢੰਗ ਵਰਤਿਆ, ਪਰ ਉਹ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ। ਲਗਭਗ ਦੋ ਹਫ਼ਤੇ ਬੀਤ ਗਏ ਸਨ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਹਾਣੀ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਗਿੱਦੜ ਗਾਇਬ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਦਿਨ ਉਸਦਾ ਮਾਲਕ ਪਿੰਡ ਦੇ ਪਲਾਜ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਉਸ ਸਮੇਂ ਉਸੇ ਪਿੰਡ ਦੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਜ਼ੁਰਗ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ, 'ਮੈਨੂੰ ਵਧਾਈਆਂ, ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ, ਤੁਹਾਡਾ ਗਿੱਦੜ ਆਇਆ ਹੈ।' 'ਤੁਹਾਡਾ ਦਿਲੋਂ ਧੰਨਵਾਦ ਹੈ,' ਪਹਿਲੇ ਆਦਮੀ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, 'ਪਰ ਕੀ ਅਸੀਂ ਜਾਣ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਕਿੱਥੇ ਆਇਆ ਹੈ?' 'ਪਹਾੜੀਆਂ ਵਿੱਚ,' ਲੱਭਣ ਵਾਲੇ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। 'ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਅੱਜ ਸਵੇਰੇ ਬਿਨਾਂ ਪੈਕਸੈਡਲ ਜਾਂ ਹਾਰਨੇਸ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਰੂਪ ਦੇ ਦੇਖਿਆ, ਅਤੇ ਇਹ ਇੰਨਾ ਪਤਲਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਦੇਖਣ ਲਈ ਇੱਕ ਤਰਸਯੋਗ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਸੀ। ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਮੇੜਨ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲਿਆਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ, ਪਰ ਇਹ ਇੰਨਾ ਜੰਗਲੀ ਅਤੇ ਸ਼ਰਮੀਲਾ ਸੀ ਕਿ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਨੇੜੇ ਆਇਆ, ਤਾਂ ਇਹ ਭੱਜ ਕੇ ਪਹਾੜੀਆਂ ਦੇ ਸੁਭ ਤੋਂ ਸੰਘਣੇ ਹਿੱਸੇ ਵੱਲ ਚਲਾ ਗਿਆ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਅਸੀਂ ਦੋਵੇਂ ਇਸਨੂੰ ਲੱਭੀਏ, ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਗਧੀ ਨੂੰ ਘਰ ਲੈ ਜਾਣ ਦਿਓ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੁਰੰਤ ਵਾਪਸ ਆ ਜਾਵਾਂਗਾ।' 'ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਮੇਰੇ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਅਹਿਸਾਨ ਕਰੇਗੀ,' ਗਿੱਦੜ ਦੇ ਮਾਲਕ ਨੇ ਕਿਹਾ, 'ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਦਲਾ ਦੇਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਾਂਗਾ।' ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਕਹਾਣੀ ਨੂੰ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੱਸਦੇ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਮੈਂ ਦੱਸ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਇਹਨਾਂ ਸਾਰੇ ਵੇਰਵਿਆਂ ਸਮੇਤ। ਪਰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਲਈ: ਦੋਵੇਂ ਬਜ਼ੁਰਗ, ਇਕੱਠੇ ਅਤੇ ਪੈਦਲ, [1] ਪਹਾੜੀਆਂ ਲਈ ਰਵਾਨਾ ਹੋਏ, ਪਰ ਜਦੋਂ ਉਹ ਉਸ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੇ ਜਿੱਥੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਗਿੱਦੜ ਲੱਭਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਹ ਆਪਣੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ਾਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਉੱਥੇ ਜਾਂ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਕਿਤੇ ਵੀ ਇਸਨੂੰ ਲੱਭਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਸਨ। ਇਹ ਦੇਖਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਇਹ ਕਿਤੇ ਵੀ

ਦਿਖਾਈ ਨਹੀਂ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਬਜ਼ੁਰਗ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਸੀ, ਨੇ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, 'ਸੁਣੋ, ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ, ਮੈਂ ਹੁਣੇ ਇੱਕ ਵਿਚਾਰ ਲੈ ਕੇ ਆਇਆ ਹਾਂ ਜੋ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਜਾਨਵਰ ਨੂੰ ਲੱਭਣ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਏਗਾ ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਧਰਤੀ ਦੀਆਂ ਅੰਤੜੀਆਂ ਵਿੱਚ ਦੱਬਿਆ ਹੋਇਆ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਪਹਾੜੀਆਂ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਗੱਲ ਹੀ ਛੱਡ ਦਿਓ। ਅਜਿਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਇੱਕ ਹੈਰਾਨੀਜਨਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਚੰਗਾ ਬ੍ਰੇਅਰ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਜੇ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਸਭ ਤੋਂ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਵੀ ਬ੍ਰੇਅਰ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਹੱਲ ਸਮਝ ਸਕਦੇ ਹੋ।' 'ਤੁਹਾਡਾ ਕੀ ਮਤਲਬ ਹੈ "ਸਭ ਤੋਂ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ"?' ਦੂਜੇ ਨੇ ਕਿਹਾ। 'ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਨੂੰ ਦੱਸਾਂਗਾ ਕਿ ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਤੋਂ ਵੀ ਪਿੱਛੇ ਨਹੀਂ ਹਟਾਂਗਾ, ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇੱਕ ਗਿੱਦੜ ਤੋਂ ਵੀ ਨਹੀਂ।' 'ਖੈਰ, ਅਸੀਂ ਦੇਖਾਂਗੇ,' ਦੂਜੇ ਐਲਡਰਮੈਨ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, 'ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰੀ ਯੋਜਨਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਪਹਾੜੀ ਦੇ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਘੁੰਮੋ ਅਤੇ ਮੈਂ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਘੇਰ ਲਵਾਂਗੇ, ਅਤੇ ਹਰ ਵਾਰ ਤੁਸੀਂ ਰੁਕ ਕੇ ਬ੍ਰੇਅਰ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਕਰਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗਿੱਦੜ ਸਾਡੀ ਗੱਲ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਬ੍ਰੇਅਰ ਕਰੇਗਾ - ਯਾਨੀ, ਜੇਕਰ ਇਹ ਪਹਾੜੀ 'ਤੇ ਕਿਤੇ ਵੀ ਹੈ।' ਜਿਸ 'ਤੇ ਗਿੱਦੜ ਦੇ ਮਾਲਕ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, 'ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਪਵੇਗਾ, ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ, ਕਿ ਯੋਜਨਾ ਇੱਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਦੀ ਉੱਤਮ ਬੁੱਧੀ ਦੇ ਯੋਗ ਹੈ।' ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵੱਖੋ-ਵੱਖਰੇ ਰਸਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਸਹਿਮਤ ਹੋਏ ਸਨ, ਇਹ ਸੰਭਾਵਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਹ ਦੋਵੇਂ ਇੱਕੋ ਸਮੇਂ ਹਿਲਾਉਂਦੇ ਸਨ, ਜਿਸਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਹਰ ਇੱਕ, ਹਿਲਾਉਣ ਦੁਆਰਾ ਧੋਖਾ ਖਾ ਕੇ, ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਲੱਭਣ ਗਿਆ, ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਗਿੱਦੜ ਆਖਰਕਾਰ ਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ, ਤਾਂ ਜਿਸ ਦਾ ਗਿੱਦੜ ਗਾਇਬ ਸੀ, ਨੇ ਕਿਹਾ, 'ਕੀ ਇਹ ਸੰਭਵ ਹੈ, ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ, ਕਿ ਇਹ ਮੇਰਾ ਗਿੱਦੜ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਹਿਲਾਇਆ?' 'ਇਹ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਸੀ,' ਦੂਜੇ ਆਦਮੀ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। 'ਫਿਰ ਮੈਂ ਸੱਚ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਹਾਂ,' ਮਾਲਕ ਨੇ ਕਿਹਾ, 'ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਅਤੇ ਗਿੱਦੜ ਵਿਚਕਾਰ ਕੋਈ ਫ਼ਰਕ ਨਹੀਂ ਹੈ - ਜਦੋਂ ਹਿਲਾਉਣ ਦੀ ਗੱਲ ਆਉਂਦੀ ਹੈ, ਯਾਨੀ ਕਿ - ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਕਦੇ ਵੀ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੁਦਰਤੀ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਸੁਣਿਆ ਜਾਂ ਦੇਖਿਆ ਹੈ।' 'ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ, ਅਜਿਹੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ,' ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਖੋਜੀ ਨੇ ਕਿਹਾ, 'ਮੇਰੇ ਨਾਲੋਂ ਤੁਹਾਡੇ 'ਤੇ ਵਧੇਰੇ ਸਹੀ ਅਤੇ ਢੁਕਵੇਂ ਢੰਗ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਉਸ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਸਹੁੰ ਜਿਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਬਣਾਇਆ ਹੈ, ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹਾਨ ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਿਪੁੰਨ ਬ੍ਰੇਅਰ ਨੂੰ ਦੋ ਬ੍ਰੇਅ ਦੇਖ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਉਸਨੂੰ ਹਰਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਹਾਡਾ ਸੁਰ ਗੂੰਜਦਾ ਹੈ, ਤੁਹਾਡੀ ਆਵਾਜ਼ ਆਪਣੀ ਗਤੀ ਅਤੇ ਪਿੱਚ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਉਤਰਦੇ ਰੁਝਾਨ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਅਤੇ ਸਪਸ਼ਟ ਹਨ। ਇੱਕ ਵਿੱਚ "ਸ਼ਬਦ ਕਹੋ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਹਾਰਿਆ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਦੁਰਲੱਭ ਪ੍ਰਤਿਭਾ ਲਈ ਹਥੇਲੀ ਅਤੇ ਝੰਡਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹਾਂ।" "ਮੈਂ ਵੀ ਇੱਥੇ ਇਹ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਹਾਂ," ਮਾਲਕ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿ ਮੈਂ ਇਸ ਪਲ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਆਪਣਾ ਸਿਰ ਉੱਚਾ ਰੱਖਾਂਗਾ, ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਹੁਣ ਇਹ ਜਾਣਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਵਿੱਚ ਚੰਗਾ ਹਾਂ। ਮੈਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸ਼ੱਕ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਇੱਕ ਚੰਗਾ ਬ੍ਰੇਅਰ ਸੀ ਪਰ ਕਦੇ ਸੁਪਨੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੋਚਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਵਾਂਗ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਹਾਂ।" "ਮੈਂ ਇਹ ਵੀ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਹਾਂ," ਦੂਜੇ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿ ਦੁਨੀਆ ਦੁਰਲੱਭ, ਅਧੂਰੀਆਂ ਪ੍ਰਤਿਭਾਵਾਂ ਨਾਲ ਭਰੀ ਹੋਈ ਹੈ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਬਰਬਾਦ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨਾ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ।" "ਸਾਡੀਆਂ ਇਹ ਪ੍ਰਤਿਭਾਵਾਂ," ਮਾਲਕ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਸਾਡੇ ਲਈ ਕੋਈ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੀਆਂ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਹੱਥੋਂ ਵਾਲੀ ਸਥਿਤੀ ਵਰਗੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਸੰਨ ਕਰੇ ਕਿ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਾਡੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਦੇਵੇ।" ਇਹ ਕਹਿਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਹ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਵੱਖ ਹੋ ਗਏ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਹਿਲਾਉਣ ਲਈ ਵਾਪਸ ਆ ਗਏ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਹਰ ਮੋੜ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੂਰਖ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਇਕੱਠੇ ਵਾਪਸ ਆਉਂਦੇ ਰਹੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵੱਖਰੇ ਸੰਕੇਤ 'ਤੇ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਹੋਏ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਉਹ ਪਛਾਣ ਸਕਦੇ ਸਨ ਕਿ ਇਹ ਉਹ ਸਨ ਅਤੇ ਗਿੱਦੜ ਨਹੀਂ, ਜਿਸ ਸੰਕੇਤ ਨੂੰ ਦੋ ਵਾਰ, ਇੱਕ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇੱਕ, ਹਿਲਾਉਣਾ ਸੀ।" ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹਰ ਵਾਰ ਜਦੋਂ

ਉਹ ਰੁਕਦੇ ਸਨ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬੂਟ ਦੁੱਗਣੇ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਸਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਗਿੱਦੜ ਦਾ ਜਵਾਬ ਸੁਣੇ ਬਿਨਾਂ ਜਾਂ ਇਸਦਾ ਕੋਈ ਸੰਕੇਤ ਦੇਖੇ ਬਿਨਾਂ ਪਹਾੜੀ ਦਾ ਪੂਰਾ ਚੱਕਰ ਲਗਾਇਆ।

"ਪਰ ਉਹ ਗਰੀਬ ਬਦਕਿਸਮਤ ਜਾਨਵਰ ਕਿਵੇਂ ਜਵਾਬ ਦੇ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜੇਕਰ, ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਮਿਲਿਆ, ਤਾਂ ਇਹ ਪਹਾੜੀ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਦੂਰ-ਦੂਰਾਡੇ ਹਿੱਸੇ 'ਤੇ ਸੀ ਅਤੇ ਬਘਿਆੜਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਖਾ ਲਿਆ ਸੀ? ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਦੇਖਿਆ, ਤਾਂ ਇਸਦੇ ਮਾਲਕ ਨੇ ਕਿਹਾ, 'ਮੈਂ ਹੈਰਾਨ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਜਵਾਬ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ; ਜੇ ਇਹ ਮਰਿਆ ਨਾ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਇਹ ਸਾਨੂੰ ਸੁਣ ਕੇ ਜ਼ਰੂਰ ਹਿਲਾਉਂਦਾ ਜਾਂ ਇਹ ਗਿੱਦੜ ਨਾ ਹੁੰਦਾ। ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਹੁਣ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਨੂੰ ਇੰਨੀ ਮਨਮੋਹਕ ਢੰਗ ਨਾਲ ਹਿਲਾਉਂਦੇ ਸੁਣਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਉਸਦੀ ਭਾਲ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਯਤਨਾਂ ਨੂੰ ਮੁਸ਼ਕਲ ਦੇ ਯੋਗ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ, ਭਾਵੇਂ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਮਰਿਆ ਹੋਇਆ ਪਾਇਆ ਹੈ।' 'ਤੇਰੀ ਕਿਰਪਾ ਉਹ ਹੈ ਜੋ ਅਜਿਹੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ,' ਦੂਜੇ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, 'ਕਿਉਂਕਿ "ਜੇ ਮੁਠਾਰੂ ਚੰਗਾ ਗਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਵੇਦੀ ਵਾਲਾ ਮੁੰਡਾ ਬਹੁਤ ਪਿੱਛੇ ਨਹੀਂ ਰਹੇਗਾ"।' ਇਸ ਨਾਲ, ਉਹ ਨਿਰਾਸ਼ ਅਤੇ ਘੋਰ ਹੋ ਕੇ ਆਪਣੇ ਪਿੰਡ ਵਾਪਸ ਪਰਤੇ, ਜਿੱਥੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਦੋਸਤਾਂ, ਗੁਆਢੀਆਂ ਅਤੇ ਜਾਣੂਆਂ ਨੂੰ ਗਿੱਦੜ ਦੀ ਭਾਲ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਵਾਪਰੀ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਬਾਰੇ ਦੱਸਿਆ, ਹਰ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦੀ ਪ੍ਰਤਿਭਾ ਨੂੰ ਵਧਾ-ਚੜ੍ਹਾ ਕੇ ਹਿਲਾਉਣ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਜੋ ਕਿ ਸਭ ਵਿਆਪਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਦੇ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚ ਫੈਲ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਿੰਡ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸ਼ੈਤਾਨ, ਜੋ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਸੁੱਤਾ ਅਤੇ ਝਗੜੇ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਦਾ ਸ਼ੌਕ ਰੱਖਦਾ ਹੈ - ਹਰ ਦਿਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਝਗੜਾ ਫੈਲਾਉਣਾ, ਗੱਪਾਂ ਨੂੰ ਉਡਾਉਣਾ, ਅਤੇ ਤਿਲ ਦੇ ਪਹਾੜ ਬਣਾਉਣਾ - ਨੇ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਦੂਜੇ ਪਿੰਡਾਂ ਦੇ ਲੋਕ, ਜਦੋਂ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੇਖਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਹ ਸਾਡੇ ਆਪਣੇ ਬਜ਼ੁਰਗਾਂ ਦੀ ਚੀਕਣੀ ਸਾਡੇ ਚਿਹਰਿਆਂ 'ਤੇ ਸੁੱਟਣਗੇ। ਇੱਥੇ ਤੱਕ ਕਿ ਨੌਜਵਾਨ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਲੱਗ ਪਏ, ਜੋ ਕਿ ਨਰਕ ਦੇ ਸਾਰੇ ਸ਼ੈਤਾਨਾਂ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਅਤੇ ਮੂੰਹਾਂ ਵਿੱਚ ਸੌਂਪੇ ਜਾਣ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਸੀ। ਚੀਕਣੀ ਇੱਕ ਪਿੰਡ ਤੋਂ ਦੂਜੇ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਫੈਲਣੀ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਗਈ, ਤਾਂ ਜੋ ਚੀਕਣੀ ਕਸਬੇ ਦੇ ਮੂਲ ਨਿਵਾਸੀ ਉਨ੍ਹੇ ਹੀ ਪਛਾਣੇ ਜਾ ਸਕਣ ਵਾਲੇ ਅਤੇ ਵੱਖਰੇ ਹੋਣ ਜਿੰਨੇ ਗੋਰੇ ਲੋਕ ਕਾਲੇ ਤੋਂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਬੇਰਹਿਮ ਮਜ਼ਾਕ ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਈ ਵਾਰ ਉਹ ਜੋ ਮਜ਼ਾਕ ਦਾ ਮੁੱਖ ਪਾਤਰ ਹਨ, ਇਕੱਠੇ ਹੋ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਤਸੀਹਿਆਂ ਨਾਲ ਲੜਨ ਲਈ ਹਥਿਆਰਾਂ ਨਾਲ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲੇ ਹਨ, ਨਾ ਤਾਂ ਰਾਜਾ, ਨਾ ਹੀ ਡਰ, ਨਾ ਹੀ ਸ਼ਰਮ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰੋਕ ਸਕੀ। ਮੇਰਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਕੱਲ੍ਹ ਜਾਂ ਪਰਸੋਂ, ਮੇਰੇ ਪਿੰਡ ਦੇ ਲੋਕ, ਜੋ ਕਿ ਚੀਕਣੀ ਚੀਕਣੀ ਹੈ, ਦੂਜੇ ਪਿੰਡ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦੋ ਲੀਗ ਮੈਦਾਨ ਵਿੱਚ ਉਤਰਨਗੇ। ਸਾਡੇ ਤੋਂ ਦੂਰ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ। ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਉਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤਿਆਰ ਹੋਣ, ਮੈਂ ਇਹ ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ ਖਰੀਦੇ ਗਏ ਨੇਜ਼ੇ ਅਤੇ ਹਾਲਬਰਡ ਲਿਆਇਆ ਹਾਂ ਜੋ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਕਿਰਪਾਵਾਂ ਨੇ ਦੇਖੇ ਹਨ। ਇਹ ਉਹ ਅਦਭੁਤ ਚੀਜ਼ਾਂ ਹਨ ਜੋ ਮੈਂ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਦੱਸਾਂਗਾ। ਜੇ ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਮਾਰਦੇ, ਤਾਂ ਇਹੀ ਸਭ ਕੁਝ ਹੈ ਜੋ ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ।"

ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਉਸ ਭਲੇ ਆਦਮੀ ਨੇ ਆਪਣਾ ਭਾਸ਼ਣ ਸਮਾਪਤ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਠੀਕ ਉਸੇ ਪਲ ਸਰਾਏ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ 'ਤੇ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਇਆ ਜਿਸਨੇ ਮੋਜ਼ੇ, ਪੈਂਟਾਲੂਨ ਅਤੇ ਡਬਲਟ ਪਹਿਨੇ ਹੋਏ ਸਨ, ਜੋ ਸਾਰੇ ਚਾਮੋਇਸੀ ਦੇ ਬਣੇ ਹੋਏ ਸਨ।

"ਸਰ, ਸਰਾਏ ਦੇ ਮਾਲਕ," ਉਸਨੇ ਉੱਚੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ, "ਮੈਨੂੰ ਉਮੀਦ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਕਮਰਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਥੇ ਉਹ ਆਦਮੀ ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ ਜਿਸ ਕੋਲ ਕਿਸਮਤ ਦੱਸਣ ਵਾਲਾ ਬਾਂਦਰ ਹੈ ਅਤੇ ਮੇਲਿਸੇਂਦਰਾ ਦੀ ਰਿਹਾਈ ਬਾਰੇ ਕਠਪੁਤਲੀ ਸ਼ੋਅ ਹੈ।"

"ਮੇਰੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਅਸੀਸ ਦਿਓ," ਸਰਾਏ ਦੇ ਮਾਲਕ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਜੇ ਇਹ ਮਾਸਟਰ ਪੇਡਰੋ ਨਹੀਂ ਹੈ! ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਸ਼ਾਮ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹਾਂ!"

(ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਇਹ ਭੁੱਲ ਜਾਵਾਂ, ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਮਾਸਟਰ ਪੇਡਰੋ ਦੀ ਖੱਬੀ ਅੱਖ ਅਤੇ ਅੱਧੀ ਗੱਲ੍ਹ ਹਰੇ ਟੈਫੇਟਾ ਦੇ ਪੈਚ ਨਾਲ ਢੱਕੀ ਹੋਈ ਸੀ, ਜੋ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦੇ ਚਿਹਰੇ ਦੇ ਉਸ ਪਾਸੇ ਕੁਝ ਗਲਤ ਸੀ।)

"ਮਾਸਟਰ ਪੇਡਰੋ," ਸਰਾਏ ਮਾਲਕ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ, "ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਦਾ ਸਵਾਗਤ ਹੈ, ਪਰ ਬਾਂਦਰ ਅਤੇ ਕਠਪੁਤਲੀਆਂ ਕਿੱਥੇ ਹਨ? ਮੈਨੂੰ ਉਹ ਦਿਖਾਈ ਨਹੀਂ ਦੇ ਰਹੇ।"

"ਉਹ ਜਲਦੀ ਹੀ ਪਹੁੰਚ ਜਾਣਗੇ," ਚਾਮੋਇਸੀ ਪਹਿਨੇ ਆਦਮੀ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। "ਮੈਂ ਬੱਸ ਇਹ ਪਤਾ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ ਕਿ ਕੋਈ ਕਮਰਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ।"

"ਮੈਂ ਇੱਕ ਡਿਊਕ ਆਫ਼ ਐਲਬਾ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਮਾਸਟਰ ਪੇਡਰੋ ਨੂੰ ਦੇ ਦਿਆਂਗਾ," ਸਰਾਏ ਦੇ ਮਾਲਕ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਬਾਂਦਰ ਅਤੇ ਕਠਪੁਤਲੀ ਸ਼ੋਅ ਲਿਆਓ, ਕਿਉਂਕਿ ਅੱਜ ਰਾਤ ਸਰਾਏ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਲੋਕ ਹਨ ਜੋ ਕਠਪੁਤਲੀ ਸ਼ੋਅ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤਿਭਾਸ਼ਾਲੀ ਬਾਂਦਰ ਦੇਵਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਲਈ ਪੈਸੇ ਦੇਣਗੇ।"

"ਬਸ ਹੋ ਗਿਆ," ਪੈਚ ਵਾਲੇ ਆਦਮੀ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਅਤੇ ਮੈਂ ਕੀਮਤ ਘਟਾ ਦਿਆਂਗਾ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਪੂਰੇ ਕਰ ਲਵਾਂਗਾ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਨਖਾਹ ਵਾਲਾ ਸਮਝਾਂਗਾ। ਮੈਂ ਹੁਣ ਵਾਪਸ ਆਵਾਂਗਾ ਤਾਂ ਜੋ ਬਾਂਦਰ ਅਤੇ ਉਪਕਰਣਾਂ ਨੂੰ ਲਿਜਾਣ ਵਾਲੀ ਗੱਡੀ ਨੂੰ ਤੇਜ਼ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ।"

ਇਸ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਉਹ ਮੁੜਿਆ ਅਤੇ ਸਰਾਏ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਚਲਾ ਗਿਆ। ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਸਰਾਏ ਦੇ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਇਹ ਮਾਸਟਰ ਪੇਡਰੋ ਕੌਣ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਕਿਸ ਤੁਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਬਾਂਦਰ ਅਤੇ ਕਠਪੁਤਲੀ ਦਾ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਲਿਆ ਰਿਹਾ ਸੀ; ਜਿਸ 'ਤੇ ਸਰਾਏ ਦੇ ਮਾਲਕ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ:

"ਇਹ ਬੰਦਾ ਇੱਕ ਮਸ਼ਹੂਰ ਕਠਪੁਤਲੀ ਹੈ, ਜੋ ਕੁਝ ਦਿਨਾਂ ਤੋਂ ਲਾ ਮੰਚਾ ਦੇ ਪੂਰਬੀ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਘੁੰਮ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੇਲਿਸੇਂਦਰਾਂ ਬਾਰੇ ਆਪਣਾ ਸ਼ੋਅ ਪੇਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਜਿਸਨੂੰ ਮਸ਼ਹੂਰ ਡੌਨ ਗੈਫੇਰੋਸ ਦੁਆਰਾ ਆਜ਼ਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਇਹਨਾਂ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕਈ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਦੇਖੇ ਗਏ ਸਭ ਤੋਂ ਹੈਰਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਤੇ ਵਧੀਆ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇਤਿਹਾਸਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ। ਉਹ ਇੱਕ ਬਾਂਦਰ ਨੂੰ ਵੀ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਲੈ ਕੇ ਆਇਆ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਅਸਾਧਾਰਨ ਯੋਗਤਾ ਅਜਿਹੇ ਜਾਨਵਰ ਵਿੱਚ ਪਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਮਨੁੱਖ ਜਾਤੀ ਦੁਆਰਾ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਬਾਂਦਰ ਨੂੰ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਪੁੱਛਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਸੁਣਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਦੇ ਮੋਢੇ 'ਤੇ ਛਾਲ ਮਾਰਦਾ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਮਾਸਟਰ ਪੇਡਰੋ ਦੇ ਕੰਨ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬ ਫੁਸਫੁਸਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਫਿਰ ਇਸਦਾ ਐਲਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਬਾਂਦਰ ਕੋਲ ਭਵਿੱਖ ਦੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਨਾਲੋਂ ਪਿਛਲੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਬਾਰੇ ਕਹਿਣ ਲਈ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸੌ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਉਹ ਅਕਸਰ ਸਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਹਰ ਕੋਈ ਇਹ ਮੰਨਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਸ਼ੈਤਾਨ ਨੇ ਕਾਬੂ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ। ਮਾਸਟਰ ਪੇਡਰੋ ਹਰੇਕ ਸਵਾਲ ਲਈ ਦੋ ਅਸਲ ਇਕੱਠੇ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਜਵਾਬ ਬਾਂਦਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਮੇਰਾ ਮਤਲਬ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਜਵਾਬ ਉਸਦਾ ਮਾਲਕ ਉਸਦੇ ਲਈ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਬਾਂਦਰ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਦੇ ਕੰਨ ਵਿੱਚ ਫੁਸਫੁਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਇਹ ਸੋਚਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਾਸਟਰ ਪੇਡਰੋ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੈ... ਅਮੀਰ। ਉਹ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਆਦਮੀ ਹੈ[2] ਅਤੇ ਇੱਕ ਚੰਗਾ ਸਾਥੀ ਹੈ,[3] ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਇਤਾਲਵੀ ਵਿੱਚ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਜੀਉਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਛੇ ਆਦਮੀਆਂ ਨੂੰ ਪਛਾੜ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬਾਰਾਂ ਨੂੰ ਪਛਾੜ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਆਪਣੀ ਜੀਭ, ਆਪਣੇ ਬਾਂਦਰ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਕਠਪੁਤਲੀ ਸ਼ੋਅ ਦੀ ਕੀਮਤ 'ਤੇ।"

ਉਸੇ ਪਲ ਮਾਸਟਰ ਪੇਡਰੋ ਕਠਪੁਤਲੀ ਥੀਏਟਰ ਅਤੇ ਬਾਂਦਰ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਗੱਡੀ ਲੈ ਕੇ ਵਾਪਸ ਆਇਆ। ਜਾਨਵਰ ਵੱਡਾ ਅਤੇ ਪੂਛ ਰਹਿਤ ਸੀ, ਜਿਸਦੇ ਕੁੱਲ੍ਹੇ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਂਗ ਨਿਰਵਿਘਨ ਸਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਚਿਹਰਾ ਜੋ ਨਾਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਦੇਖਿਆ, ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ:

"ਸ਼੍ਰੀ ਜੋਤਸ਼ੀ, ਮੈਨੂੰ ਉਮੀਦ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸਣ ਲਈ ਦਿਆਲੂ ਹੋਵੋਗੇ, che pesce pigliamo?[4] ਯਾਨੀ, ਸਾਡੇ ਲਈ ਕੀ ਹੈ? ਇੱਥੇ ਮੇਰੇ ਦੋ ਅਸਲੀ ਹਨ।"

ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਸਾਂਚੋ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਾਸਟਰ ਪੇਡਰੋ ਨੂੰ ਦੇ ਦੇਵੇ, ਜਿਸਨੇ ਬਾਂਦਰ ਵੱਲੋਂ ਜਵਾਬ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ:

"ਸਰ, ਇਹ ਜਾਨਵਰ ਭਵਿੱਖ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਜਾਂ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਸਨੂੰ ਭੂਤਕਾਲ ਦਾ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਗਿਆਨ ਹੈ ਅਤੇ ਵਰਤਮਾਨ ਦਾ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜ਼ਿਆਦਾ।"

"ਮੈਂ ਭਲਿਆਈ ਦੀ ਸੌਂਹ ਖਾਂਦਾ ਹਾਂ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸਣ ਲਈ ਇੱਕ ਪੈਸਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਦੇਵਾਂਗਾ ਕਿ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕੀ ਹੋ ਚੁੱਕਾ ਹੈ! ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਹ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਬਿਹਤਰ ਕੌਣ ਜਾਣਦਾ ਹੈ? ਕਿਉਂ, ਮੈਨੂੰ ਉਹ ਦੱਸਣ ਲਈ ਪੈਸੇ ਦੇਣੇ ਜੋ ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਮੂਰਖਤਾ ਦੀ ਸਿਖਰ ਹੋਵੇਗੀ, ਪਰ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦਾ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਬਾਂਦਰ ਵਰਤਮਾਨ ਮਾਮਲਿਆਂ

ਬਾਰੇ ਜਾਣਦਾ ਹੈ, ਇੱਥੇ ਮੇਰੇ ਦੁੱ ਅਸਲ ਹੁਨ। ਮੈਂ ਜਾਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੇਰੀ ਪਤਨੀ ਟੇਰੇਸਾ ਪਾਂਜ਼ਾ ਇਸ ਸਮੇਂ ਕੀ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਸਮਾਂ ਕਿਵੇਂ ਬਿਤਾ ਰਹੀ ਹੈ।"

ਮਾਸਟਰ ਪੇਡਰੋ ਨੇ ਪੈਸੇ ਲੈਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋਏ:

"ਮੈਂ ਆਪਣੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੇਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਭੁਗਤਾਨ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ।"

ਫਿਰ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਸੱਜੇ ਹੱਥ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਖੱਬੇ ਮੋਢੇ 'ਤੇ ਦੋ ਵਾਰ ਥੱਪੜ ਮਾਰਿਆ, ਅਤੇ ਬਾਂਦਰ ਛਾਲ ਮਾਰ ਕੇ ਉੱਪਰ ਉੱਠਿਆ, ਆਪਣਾ ਮੂੰਹ ਆਪਣੇ ਟ੍ਰੇਨਰ ਦੇ ਕੰਨ ਦੇ ਕੋਲ ਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਦੰਦਾਂ ਨੂੰ ਚਬਾਇਆ। ਇੱਕ ਕ੍ਰੇਡੋ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਇਹ ਕਿਰਿਆ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਹ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਛਾਲ ਮਾਰ ਗਿਆ, ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਮਾਸਟਰ ਪੇਡਰੋ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਜਲਦੀ ਨਾਲ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਪਣੇ ਗੋਡਿਆਂ ਭਾਰ ਡਿੱਗ ਪਿਆ ਅਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਲੱਤਾਂ ਨੂੰ ਫੜਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ:

"ਮੈਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਲੱਤਾਂ ਨੂੰ ਹਰਕੁਲੀਸ ਦੇ ਜੁੜਵੇਂ ਥੰਮ੍ਹਾਂ ਵਾਂਗ ਗਲੇ ਲਗਾਉਂਦਾ ਹਾਂ, ਹੇ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਭੁੱਲਣ ਵਾਲੇ ਨਾਈਟ-ਗਲਤੀ ਦੇ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਪੁਨਰ ਸੁਰਜੀਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ, ਹੇ ਕਦੇ ਵੀ ਕਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਵਡਿਆਇਆ ਗਿਆ ਨਾਈਟ, ਲਾ ਮੰਚਾ ਦੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਲਈ ਉਤਸ਼ਾਹ ਜੋ ਨਿਰਾਸ਼ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਲਈ ਸਮਰਥਨ ਜੋ ਥਿੜਕ ਰਹੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਲਈ ਮਦਦਗਾਰ ਹੱਥ ਜੋ ਮੱਥਾ ਟੇਕ ਰਹੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਲਈ ਦਿਲਾਸਾ ਦਾ ਸਟਾਫ ਜੋ ਨਿਰਾਸ਼ ਹਨ!"

ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਹੈਰਾਨ ਰਹਿ ਗਿਆ, ਸਾਂਚੋ ਜਾਦੂਗਰ ਹੋ ਗਿਆ, ਚਚੇਰਾ ਭਰਾ ਹੈਰਾਨ ਰਹਿ ਗਿਆ, ਪੈਨਾ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਬੇਅਰਜ਼ ਸ਼ਹਿਰ ਦਾ ਆਦਮੀ ਹੈਰਾਨ ਰਹਿ ਗਿਆ, ਸਰਾਏ ਦਾ ਮਾਲਕ ਹੈਰਾਨ ਰਹਿ ਗਿਆ - ਦਰਅਸਲ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਠਪੁਤਲੀ ਦੇ ਸ਼ਬਦ ਸੁਣੇ ਸੰਨ, ਉਹ ਸਾਰੇ ਬੇਵਕੂਫ਼ ਰਹਿ ਗਏ, ਪਰ ਮਾਸਟਰ ਪੇਡਰੋ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ:

"ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ, ਹੇ ਨੇਕ ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ, ਧਰਤੀ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਸੂਰਮੇ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਸ਼ੁਕੁਆਇਰ, ਖੁਸ਼ ਰਹੋ, ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਚੰਗੀ ਪਤਨੀ ਟੇਰੇਸਾ ਠੀਕ ਹੈ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਉਹ ਇੱਕ ਪੱਡ ਸਣ ਸਾਫ਼ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ ਅਤੇ, ਹੋਰ ਸਬੂਤ ਵਜੋਂ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਘਰ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਘੜਾ ਰੱਖਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਵਾਈਨ ਦਾ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਹਿੱਸਾ ਹੈ।"

"ਮੈਂ ਯਕੀਨਨ ਇਸ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹਾਂ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਖੁਸ਼ਕਿਸਮਤ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ। ਜੇ ਉਹ ਸਿਰਫ਼ ਈਰਖਾ ਨਾ ਕਰਦੀ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਦੈਂਤ ਐਂਡੇਂਡੋਨਾ ਨਾਲ ਨਾ ਬਦਲਦੀ, ਜੋ ਮੇਰੇ ਮਾਲਕ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਉੱਤਮਤਾ ਅਤੇ ਵਿੱਲ ਖੋਣ ਵਾਲੀ ਔਰਤ ਸੀ। ਪਰ ਮੇਰੀ ਇਹ ਟੇਰੇਸਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ ਜੋ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਆਰਾਮਦਾਇਕ ਹੋਵੇ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਾਰਸਾਂ ਦੀ ਕੀਮਤ 'ਤੇ ਕਿਉਂ ਨਾ ਹੋਵੇ।"

"ਮੈਂ ਇੱਥੇ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਇਸ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਬਹੁਤ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਯਾਤਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੇਖਦਾ ਅਤੇ ਸਿੱਖਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਇਸਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਇਸ ਲਈ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਕਿਉਂਕਿ, ਕਿੰਨੀ ਪੇਰਨਾ ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਦਿਵਾ ਸਕਦੀ ਸੀ ਕਿ ਦੁਨੀਆ ਵਿੱਚ ਕਿਸਮਤ ਦੁੱਸਣ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਬਾਂਦਰ ਸਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਇੱਥੇ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ ਹੈ? ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਲਾ ਮੰਚਾ ਦਾ ਉਹੀ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਹਾਂ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਇਸ ਮਹਾਨ ਜਾਨਵਰ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਹ ਮੇਰੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਵਿੱਚ ਥੋੜ੍ਹਾ ਅੱਗੇ ਵਧ ਗਿਆ ਹੈ। ਫਿਰ ਵੀ, ਮੈਂ ਜੋ ਵੀ ਹਾਂ, ਮੈਂ ਸੁਵਰਗ ਦਾ ਧੰਨਵਾਦ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਕੋਮਲ ਅਤੇ ਹਮਦਰਦ ਸੁਭਾਅ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਜਿਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਹਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਭਲਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਦਾ ਬੁਰਾ ਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ।"

"ਜੇ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਪੈਸੇ ਹੁੰਦੇ," ਪੰਨੇ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਉਸਦੀ ਕਿਰਪਾ ਬਾਂਦਰ ਨੂੰ ਪੁੱਛਦਾ ਕਿ ਮੈਂ ਜੋ ਤੀਰਥ ਯਾਤਰਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਉਸ ਦੌਰਾਨ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਕੀ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਹੈ।"

ਮਾਸਟਰ ਪੇਡਰੋ, ਜੋ ਹੁਣ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੇ ਪੈਰਾਂ 'ਤੇ ਗੋਡੇ ਨਹੀਂ ਟੇਕ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਨੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ:

"ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕਹਿ ਚੁੱਕਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਪਿਆਰਾ ਜਾਨਵਰ ਭਵਿੱਖ ਬਾਰੇ ਸਵਾਲਾਂ ਦਾ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ, ਪਰ ਜੇ ਉਸਨੇ ਦਿੱਤਾ, ਤਾਂ ਇਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਫ਼ਰਕ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ

ਕੋਲ ਪੈਸੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਮੈਂ ਸੂਰ ਡੇਂਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਲਈ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਸਾਰੇ ਮੁਨਾਫ਼ੇ ਤਿਆਗ ਦਿਆਂਗਾ, ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਕਿਸੇ ਕਿਸਮ ਦਾ ਮਨੋਰੰਜਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਹਾਂ, ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਹੁਣ ਸਰਾਏ ਵਿੱਚ ਹਰ ਕਿਸੇ ਦੇ ਆਨੰਦ ਲਈ ਆਪਣਾ ਥੀਏਟਰ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਫ਼ੀਸ ਦੇ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹਾਂਗਾ।"

ਜਦੋਂ ਸਰਾਂ ਦੇ ਮਾਲਕ ਨੇ ਇਹ ਸੁਣਿਆ, ਤਾਂ ਉਹ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਉਸ ਜਗ੍ਹਾ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਜਿੱਥੇ ਥੀਏਟਰ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਹਿਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਹੋ ਗਿਆ। ਡੇਂਨ ਕਿਉਜੋਟ ਬਾਂਦਰ ਦੀਆਂ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਤੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਬਾਂਦਰ ਲਈ ਕਿਸਮਤ ਦੱਸਣਾ ਅਣਉਚਿਤ ਲੱਗਿਆ, ਭਾਵੇਂ ਭਵਿੱਖ ਬਾਰੇ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਭੂਤਕਾਲ ਬਾਰੇ। ਇਸ ਲਈ ਜਦੋਂ ਮਾਸਟਰ ਪੇਡਰੋ ਕਠਪੁਤਲੀ ਥੀਏਟਰ ਤਿਆਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਡੇਂਨ ਕਿਉਜੋਟ ਸਾਂਚੋ ਨੂੰ ਤਬੇਲੇ ਦੇ ਇੱਕ ਕੋਨੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਲੈ ਗਿਆ ਜਿੱਥੇ, ਕਿਸੇ ਦੁਆਰਾ ਸੁਣੇ ਬਿਨਾਂ, ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ:

"ਦੇਖੋ, ਸਾਂਚੋ, ਮੈਂ ਇਸ ਬਾਂਦਰ ਦੀ ਅਜੀਬ ਯੋਗਤਾ 'ਤੇ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਹੈ ਕਿ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਇਸ ਮਾਸਟਰ ਪੇਡਰੋ, ਉਸਦੇ ਟ੍ਰੇਨਰ, ਨੇ ਸ਼ੈਤਾਨ ਨਾਲ ਇੱਕ ਸਮਝੌਤਾ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਸੰਕੇਤਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਵਜੋਂ।"

"ਜੇਕਰ ਇਹ ਸਮੂਹ ਦਬਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਸ਼ੈਤਾਨ ਦਾ ਵੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਦਬਾਇਆ ਹੋਇਆ ਸਮੂਹ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਪਰ ਮਾਸਟਰ ਪੇਡਰੋ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਸਮੂਹ ਰੱਖਣ ਦਾ ਕੀ ਸੰਸਾਰਿਕ ਲਾਭ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ?"

"ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਗਲਤ ਸਮਝਦਾ ਹੈਂ, ਸੈਂਚੋ; ਮੇਰਾ ਮਤਲਬ ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਸ਼ੈਤਾਨ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਮਝੌਤਾ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਜੋ ਬਾਂਦਰ ਨੂੰ ਇਹ ਪ੍ਰਤਿਭਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕੇ ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਹ ਆਪਣੀ ਰੋਜ਼ੀ-ਰੋਟੀ ਕਮਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਪੂਰ ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਉਹ ਅਮੀਰ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਆਪਣੀ ਆਤਮਾ ਸੌਂਪ ਦੇਵੇਗਾ, ਜੋ ਕਿ ਮਨੁੱਖਜਾਤੀ ਦਾ ਵਿਰੋਧੀ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਹਾਂ ਇਹ ਦੇਖ ਕੇ ਕਿ ਬਾਂਦਰ ਸਿਰਫ਼ ਮੱਜ ਜਾਂ ਪਿਛਲੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਸ਼ੈਤਾਨ ਦੇ ਗਿਆਨ ਦੀ ਹੱਦ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਭਵਿੱਖ ਬਾਰੇ ਉਸਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਸਹੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਆਂ ਖੁਸ਼ਕਿਸਮਤ ਅਨੁਮਾਨਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਹਨ। ਸਿਰਫ਼ ਪਰਮਾਤਮਾ ਕੋਲ ਹੀ ਰੁੱਤਾਂ ਜਾਂ ਦਿਨ ਦੇ ਸਕਿੰਟਾਂ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਕਰਨ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਰਾਖਵੀਂ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਲਈ ਨਾ ਤਾਂ ਭੂਤਕਾਲ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਭਵਿੱਖ, ਹਰ ਚੀਜ਼ ਹਮੇਸ਼ਾ ਵਰਤਮਾਨ ਵਿਚ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਇਹ ਹੈ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਬਾਂਦਰ ਸ਼ੈਤਾਨ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਬੋਲ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਹੈਰਾਨ ਹਾਂ ਕਿ ਪਵਿੱਤਰ ਦਫ਼ਤਰ ਨੇ ਉਸ ਵਿਰੁੱਧ ਦੋਸ਼ ਨਹੀਂ ਲਗਾਏ ਹਨ, ਉਸ ਤੋਂ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਪੁੱਛਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਨਾਮ ਨਹੀਂ ਖੋਹਿਆ ਹੈ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਕਿਸਮਤ ਦੱਸਣ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਬਾਂਦਰ ਕੋਈ ਜੋਤਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਨਾ ਹੀ ਉਹ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਸਦਾ ਮਾਲਕ। ਸਪੇਨ ਵਿੱਚ ਇਨ੍ਹੀਂ ਦਿਨੀਂ ਇੰਨੀਆਂ ਮਸ਼ਹੂਰ ਹਨ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਛੋਟੀ ਬੁੱਢੀ ਔਰਤ, ਪੰਨਾ ਜਾਂ ਮੇਚੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਨਾ ਕਰੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਦੁਨੀਆ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਸਰਲ ਚੀਜ਼ ਹੋਵੇ। ਇਹ ਲੋਕ, ਆਪਣੇ ਝੂਠ ਅਤੇ ਅਗਿਆਨਤਾ ਕਾਰਨ, ਇਸ ਸੱਚਮੁੱਚ ਅਦਭੁਤ ਵਿਗਿਆਨ ਨੂੰ ਬਦਨਾਮ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਮੈਂ ਇੱਕ ਔਰਤ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਜਿਸਨੇ ਇੱਕ ਜੋਤਸ਼ੀ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਕੀ ਉਸਦਾ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਰੋਦ ਵਾਲਾ ਕੁੱਤਾ ਗਰਭਵਤੀ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਜਨਮ ਦੇਵੇਗਾ ਅਤੇ, ਜੇ ਅਜਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਿੰਨੇ ਕਤੂਰੇ ਪੈਦਾ ਹੋਣਗੇ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਰੰਗ ਕੀ ਹੋਣਗੇ। ਇਸ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਸਾਡੇ ਸਤਿਕਾਰਯੋਗ ਜੋਤਸ਼ੀ ਨੇ ਆਪਣੀ ਕੁੰਡਲੀ ਕੱਢਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਛੋਟਾ ਕੁੱਤਾ ਗਰਭਵਤੀ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਤਿੰਨ ਕਤੂਰੇ ਪੈਦਾ ਕਰੇਗਾ: ਇੱਕ ਹਰਾ, ਇੱਕ ਲਾਲ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਮਿਸ਼ਰਣ, ਬਸ਼ਰਤੇ ਉਸਨੂੰ ਸਵੇਰੇ ਗਿਆਰਾਂ ਤੋਂ ਬਾਰਾਂ ਵਜੇ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਚੁੱਕਿਆ ਜਾਵੇ - ਜਾਂ ਰਾਤ ਨੂੰ - ਅਤੇ ਬਸ਼ਰਤੇ ਇਹ ਸੋਮਵਾਰ ਜਾਂ ਸ਼ਨੀਵਾਰ ਨੂੰ ਹੋਇਆ ਹੋਵੇ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਨਿਕਲਿਆ, ਦੋ ਦਿਨਾਂ ਬਾਅਦ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਕੁੱਤਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਖਾਣ ਨਾਲ ਮਰ ਗਿਆ, ਪਰ ਸਾਡੇ ਸਤਿਕਾਰਯੋਗ ਕੁੰਡਲੀਕਾਰ ਨੇ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੰਪੂਰਨ ਜੋਤਸ਼ੀ ਹੋਣ ਲਈ ਪ੍ਰਸਿੱਧੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਜੱਜ ਸਾਰੇ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ।"

"ਇਹ ਸਭ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਹੈ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਪਰ ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਮਾਸਟਰ ਪੇਡਰੋ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਬਾਂਦਰ ਤੋਂ ਪੁੱਛਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਵੇ ਕਿ ਕੀ ਮੋਟੇਸੀਨੋਸ ਦੀ ਗੁਫਾ

ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਜੋ ਹੋਇਆ ਉਹ ਸੱਚ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ - ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਤੋਂ ਮਾਫ਼ੀ ਮੰਗਦੇ ਹੋਏ - ਕਿ ਇਹ ਸਭ ਝੂਠ ਅਤੇ ਧੋਖਾ ਸੀ, ਚਾਂ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਇੱਕ ਸੁਪਨਾ ਸੀ।"

"ਸਭ ਕੁਝ ਸੰਭਵ ਹੈ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿਤਾ, "ਪਰ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਸੁਝਾਅ ਅਨੁਸਾਰ ਹੀ ਕਰਾਂਗਾ, ਭਾਵੇਂ ਮੈਨੂੰ ਕੁਝ ਸ਼ੱਕੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਮੈਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਨਹੀਂ ਪਾ ਸਕਦਾ।"

ਜਦੋਂ ਉਹ ਇਸ ਬਾਰੇ ਚਰਚਾ ਕਰ ਰਹੇ ਸੀਨ, ਤਾਂ ਮਾਸਟਰ ਪੇਡਰੋ ਡੌਨ ਕਿਕਸੋਟ ਨੂੰ ਇਹ ਐਲਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਲੱਭਦਾ ਹੋਇਆ ਆਇਆ ਕਿ ਸ਼ੋਅ ਹੁਣ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਦੇਖਣ ਲਈ ਆਵੇਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਦੇਖਣ ਦੇ ਯੋਗ ਸੀ। ਡੌਨ ਕਿਕਸੋਟ ਨੇ ਆਪਣੀ ਚਿੰਤਾ ਦੱਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਹ ਤੁਰੰਤ ਆਪਣੇ ਬਾਂਦਰ ਤੋਂ ਪੁੱਛੇ ਕਿ ਕੀ ਮੋਂਟੇਸੀਨੋਸ ਦੀ ਗੁਫਾ ਵਿੱਚ ਵਾਪਰੀਆਂ ਕੁਝ ਚੀਜ਼ਾਂ ਸੁਪਨੇ ਵਿੱਚ ਦੇਖੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ ਜਾਂ ਸੱਚੀਆਂ ਸਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦੀ ਰਾਏ ਵਿਚ ਦੋਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਸੀ। ਇੱਕ ਵੀ ਸ਼ਬਦ ਕਹੇ ਬਿਨਾਂ, ਮਾਸਟਰ ਪੇਡਰੋ ਬਾਂਦਰ ਦੇ ਨਾਲ ਵਾਪਸ ਆਇਆ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਡੌਨ ਕਿਕਸੋਟ ਅਤੇ ਸਾਂਚੋ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਬਿਠਾ ਦਿੱਤਾ।

"ਸੁਣੋ, ਮੇਰੇ ਨੇਕ ਪ੍ਰਾਣੀ," ਮਾਸਟਰ ਪੇਡਰੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਇਹ ਸੂਰਮਾ ਜਾਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਮੋਂਟੇਸੀਨੋਸ ਨਾਮਕ ਗੁਫਾ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਵਾਪਰੀਆਂ ਕੁਝ ਚੀਜ਼ਾਂ ਅਸਲੀ ਸਨ ਜਾਂ ਕਾਲਪਨਿਕ।"

ਬਾਂਦਰ, ਜਿਸਨੂੰ ਆਮ ਇਸ਼ਾਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਦੇ ਖੱਬੇ ਮੋਢੇ 'ਤੇ ਛਾਲ ਮਾਰ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਕੰਨ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਫੁਸਫੁਸਾਏ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਮਾਸਟਰ ਪੇਡਰੋ ਨੇ ਕਿਹਾ:

"ਬਾਂਦਰ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਨੇ ਉਸ ਗੁਫਾ ਵਿੱਚ ਜੋ ਕੁਝ ਦੇਖਿਆ ਅਤੇ ਅਨੁਭਵ ਕੀਤਾ, ਉਸ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਝੂਠੀਆਂ ਸੀਨ ਅਤੇ ਕੁਝ ਅਸਲੀ ਸੀਨ, ਪਰ ਇਸ ਸਵਾਲ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਸਿਰਫ਼ ਇੰਨਾ ਹੀ ਜਾਣਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੋਰ ਜਾਣਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਇਸ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਸ਼ੁੱਕਰਵਾਰ ਨੂੰ ਪੁੱਛੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇਵੇਗਾ, ਪਰ ਫਿਲਹਾਲ ਉਸਦੀਆਂ ਸ਼ੁੱਕਤੀਆਂ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਸ਼ੁੱਕਰਵਾਰ ਤੱਕ ਉਸ ਕੋਲ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਆਵੇਗਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ।"

"ਕੀ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਸੀ, ਮਾਲਕ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿ ਕੁਝ ਵੀ ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਨਹੀਂ ਦਿਵਾਏਗਾ ਕਿ ਉਸ ਗੁਫਾ ਵਿੱਚ ਵਾਪਰ ਰਹੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਬਾਰੇ ਤੁਸੀਂ ਜੋ ਵੀ ਕਿਹਾ ਸੀ ਉਹ ਸਾਰੀਆਂ ਸੱਚ ਸੀਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਅੱਧੀਆਂ ਵੀ ਨਹੀਂ?"

"ਸਮਾਂ ਦੱਸੇਗਾ, ਸਾਂਚੋ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿਉਂਕਿ ਸਮਾਂ, ਸਾਰੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਕਦੇ ਵੀ ਇੱਕ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਛੱਡਦਾ ਜਿਸਨੂੰ ਇਹ ਦਿਨ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਛੱਡਦਾ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਧਰਤੀ ਦੀਆਂ ਅੰਤੜੀਆਂ ਵਿੱਚ ਛੁਪਿਆ ਹੋਵੇ। ਪਰ ਹੁਣ ਲਈ ਇੰਨਾ ਹੀ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ; ਆਓ ਮਾਸਟਰ ਪੇਡਰੋ ਦਾ ਸ਼ੋਅ ਵੇਖੀਏ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਨਵੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣਗੀਆਂ।"

"ਕੁਝ ਕੁ!" ਮਾਸਟਰ ਪੇਡਰੋ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਕਿਉਂ, ਮੇਰੇ ਇਸ ਸ਼ੋਅ ਵਿੱਚ ਸੱਠ ਹਜ਼ਾਰ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਅੱਜ ਦੁਨੀਆ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੇ ਤਮਾਸ਼ਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ, ਪਰ ਧੰਨਵਾਦ, ਕੋਈ ਸ਼ਬਦ ਨਹੀਂ।[5] ਆਓ ਸ਼ੋਅ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰੀਏ, ਕਿਉਂਕਿ ਦੇਰ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਕਹਿਣਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਪੇਸ਼ ਕਰਨਾ ਹੈ।"

ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਅਤੇ ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਉਸਦਾ ਸੱਦਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਗਏ ਜਿੱਥੇ ਥੀਏਟਰ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਰਦੇ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਸੀਨ, ਅਤੇ ਹਰ ਉਪਲਬਧ ਜਗ੍ਹਾ ਨੂੰ ਜਗਦੀਆਂ ਮੋਮਬੱਤੀਆਂ ਨੇ ਭਰ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਚਮਕਦਾਰ ਅਤੇ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਹੋ ਗਈ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਉਹ ਪਹੁੰਚੇ, ਤਾਂ ਮਾਸਟਰ ਪੇਡਰੋ ਅੰਦਰ ਚੜ੍ਹ ਗਿਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਕਠਪੁਤਲੀਆਂ ਨੂੰ ਹੇਰਾਫੇਰੀ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਇੱਕ ਮੁੰਡਾ, ਮਾਸਟਰ ਪੇਡਰੋ ਦਾ ਸਹਾਇਕ, ਬਾਹਰ ਆਪਣੀ ਜਗ੍ਹਾ ਲੈ ਲਈ, ਜਿੱਥੇ ਉਸਨੇ ਕਠਪੁਤਲੀ ਸ਼ੋਅ ਦੇ ਦੁਭਾਸ਼ੀਏ ਅਤੇ ਕੁਸ਼ਾਵਾਚਕ ਵਜੋਂ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ, ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਸਟੇਜ 'ਤੇ ਚਿੱਤਰਾਂ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਡੰਡਾ ਫੜਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਸਰਾਏ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਸਟੇਜ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਬੈਠਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਕੁਝ ਕੁ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ, ਸਾਂਚੋ, ਪੰਨਾ ਅਤੇ ਚੁਰੇਰੇ ਭਰੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਸੀਟਾਂ 'ਤੇ ਬਿਰਾਜਮਾਨ ਸਨ, ਬਿਰਤਾਂਤਕਾਰ ਨੇ

ਦੱਸਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਜੇ ਕਦੇ ਅਗਲੇ ਅਧਿਆਇ ਨੂੰ ਸੁਣਦਾ ਜਾਂ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ ਉਹ ਕੀ ਸੁਣੇਗਾ ਜਾਂ ਦੇਖੇਗਾ।

_____

1. ਸਪੈਨਿਸ਼ ਵਿੱਚ "ਪਾਈ ਯੇ ਮਾਨੋ ਏ ਮਾਨੋ" (ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਅਰਥ ਹੈ, "ਪੈਦਲ ਚੱਲ ਕੇ ਅਤੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਹੱਥ ਮਿਲਾ ਕੇ") ਹੈ।
2. "ਬਹਾਦੁਰ ਸਾਥੀ।"
3. "ਵਰਦਾਨ ਸਾਥੀ।"
4. ਇਤਾਲਵੀ: ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ, "ਅਸੀਂ ਕਿਹੜੀ ਮੱਛੀ ਫੜ ਰਹੇ ਹਾਂ?"
5. ਲਾਤੀਨੀ: "ਮੇਰੇ ਕੰਮਾਂ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰੋ, ਮੇਰੇ ਸ਼ਬਦਾਂ 'ਤੇ ਨਹੀਂ," ਯੂਹੰਨਾ 10:38 ਦਾ ਇੱਕ ਵਾਕੰਸ਼।

ਛੱਬੀਵਾਂ ਅਧਿਆਇ

ਕਠਪੁਤਲੀ ਦੇ ਮਨੋਰੰਜਕ ਐਪੀਸੋਡ ਦੀ ਨਿਰੰਤਰਤਾ, ਅਤੇ ਹੋਰ ਮਾਮਲੇ ਜੋ ਸੱਚਮੁੱਚ ਕਾਫ਼ੀ ਵਧੀਆ ਹਨ।

"ਸਾਰੇ ਚੁੱਪ ਸਨ, ਟਾਇਰੀਅਨ ਅਤੇ ਟ੍ਰੋਜਨ;"[1] ਭਾਵ ਕਿ ਕਠਪੁਤਲੀ ਸ਼ੋਅ ਦੇਖਣ ਵਾਲੇ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨਾਲ ਮੋਹਿਤ ਹੋ ਗਏ ਜੋ ਇਸਦੇ ਅਜੂਬਿਆਂ ਨੂੰ ਬਿਆਨ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਅਚਾਨਕ ਕਠਪੁਤਲੀ ਸਟੈਂਡ ਦੇ ਅੰਦਰ ਢੋਲ ਅਤੇ ਤੁਰ੍ਹੀਆਂ ਦੀਆਂ ਆਵਾਜ਼ਾਂ ਸੁਣਾਈ ਦਿੱਤੀਆਂ, ਨਾਲ ਹੀ ਕਈ ਤੋਪਾਂ ਦੇ ਗੋਲੇ ਵੀ। ਇਹ ਹੰਗਾਮਾ ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਹੀ ਚੱਲਿਆ, ਅਤੇ ਮੁੰਡੇ ਨੇ ਫਿਰ ਆਪਣੀ ਆਵਾਜ਼ ਉੱਚੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ:

"ਇਹ ਸੱਚਾ ਇਤਿਹਾਸ ਜਿਸਨੂੰ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਕ੍ਰਿਪਾਵਾਂ ਦੇਖ ਰਹੀਆਂ ਹਨ, ਉਹ ਫ੍ਰੈਂਚ ਇਤਹਾਸ ਅਤੇ ਸੁਪੈਨਿਸ਼ ਗਾਥਾਵਾਂ ਤੋਂ ਸ਼ਬਦ-ਦਰ-ਸ਼ਬਦ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਹੁਰ ਕਿਸੇ ਦੇ ਬੁੱਲ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਹਨ, ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਗ਼ਲੀ ਦੇ ਨੌਜਵਾਨਾਂ ਦੇ ਵੀ। ਇਹ ਉਸਦੇ ਮਾਲਕ ਡੌਨ ਗੈਫੇਰੋਸ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਮੇਲਿਸੇਂਦਰਾ ਨੂੰ ਛੁਡਾਉਣ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ, ਜਿਸਨੂੰ ਸੁਪਨੇ ਦੇ ਮੂਰਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਸੈਨਸੁਏਨਾ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਬੰਦੀ ਬਣਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸਨੂੰ ਅੱਜ ਸਾਰਾਗੋਸਾ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡਾ ਗੈਫੇਰੋਸ ਦਾ ਧਿਆਨ ਇਸ ਤੱਥ ਵੱਲ ਖਿੱਚਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਡੌਨ ਗੈਫੇਰੋਸ ਇੱਥੇ ਬੈਕਗੈਮਨ ਖੇਡਦਾ ਦਿਖਾਈ ਦੇ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਬਿਲਕੁਲ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਗਾਥਾ ਵਿੱਚ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ:

ਬੈਕਗੈਮਨ ਗੈਫੇਰੋਸ ਦੇ ਨਾਟਕਾਂ ਵਿੱਚ,
ਆਪਣੀ ਔਰਤ ਮੇਲੇ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਗਿਆ।

"ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਹੁਣੇ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਤਾਜ਼ ਪਹਿਨਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਰਾਜਦੰਡ ਫੜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਸਮਰਾਟ ਸ਼ਾਰਲਮੇਨ ਹੈ, ਮੇਲਿਸੇਂਦਰਾ ਦਾ ਕਥਿਤ ਪਿਤਾ, ਜੋ ਆਪਣੇ ਜਵਾਈ ਦੀ ਆਲਸ ਅਤੇ ਚਿੰਤਾ ਦੀ ਘਾਟ ਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਨਾਰਾਜ਼ ਹੋ ਕੇ, ਉਸਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਲਈ ਇੱਥੇ ਆਇਆ ਹੈ। ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰੋ ਕਿ ਉਹ ਜਿਸ ਜੋਸ਼ ਅਤੇ ਜੋਸ਼ ਨਾਲ ਅਜਿਹਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦਿਓ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਜਿਹਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਰਾਜਦੰਡ ਨਾਲ ਉਸਦੇ ਸਿਰ 'ਤੇ ਅੱਧਾ ਦਰਜਨ ਵਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਿਹਤਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦਾ, ਅਤੇ ਕੁਝ ਲੇਖਕ ਹੁਣ ਜੋ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਸਨੇ ਉਹੀ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕਾਫ਼ੀ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ। ਡੌਨ ਗੈਫੇਰੋਸ ਨੂੰ ਉਸ ਜੋਖਮ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਿਸ ਲਈ ਉਹ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਆਜ਼ਾਦ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਾ ਕਰਕੇ ਆਪਣੇ ਸਨਮਾਨ ਨੂੰ ਨੰਗਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ:

"'ਮੈਂ ਕਾਫ਼ੀ ਕਿਹਾ, ਹੁਣ ਕੰਮ ਕਰੋ!'"

"ਮੈਂ ਤੁਹਾਡਾ ਧਿਆਨ ਇਸ ਵੱਲ ਵੀ ਦਿਵਾ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਸਮਰਾਟ ਕਿਵੇਂ ਆਪਣੀ ਪਿੱਠ ਮੋੜਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਡੌਨ ਗੈਫੇਰੋਸ ਨੂੰ ਨਾਰਾਜ਼ਗੀ ਨਾਲ ਛੱਡਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਕਿਵੇਂ ਬਾਅਦ ਵਾਲਾ, ਗੁੱਸੇ ਨਾਲ ਭੜਕਦਾ ਹੋਇਆ, ਉਸ ਤੋਂ ਬੋਰਡ ਅਤੇ ਖੇਡ ਦੇ ਟੁਕੜੇ ਸੁੱਟਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਲਦੀ ਨਾਲ਼ ਆਪਣੇ ਸ਼ਸਤਰ ਮੰਗਦਾ ਹੈ, ਆਪਣੇ ਚਚੇਰੇ ਭਰਾ ਡੌਨ ਰੋਲੈਂਡ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਤਲਵਾਰ, ਡੁਰਿੰਦਾਨਾ ਉਧਾਰ ਦੇਣ ਲਈ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਧਿਆਨ ਦਿਓ ਕਿ ਡੌਨ ਰੋਲੈਂਡ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ ਉਸ ਮੁਸ਼ਕਲ ਉੱਦਮ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਸਾਥੀ ਵਜੋਂ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਪਰ ਬਹਾਦਰ ਅਤੇ ਗੁੱਸੇ ਵਾਲਾ ਡੌਨ ਗੈਫੇਰੋਸ ਉਸਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਨੂੰ ਠੁਕਰਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਉਹ ਇਕੱਲਾ ਹੀ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਹੋਵੇਗਾ ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਧਰਤੀ ਦੀਆਂ ਅੰਤੜੀਆਂ ਵਿੱਚ ਦੱਬੀ ਹੋਈ ਹੋਵੇ। ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ, ਉਹ ਆਪਣਾ ਸ਼ਸਤਰ ਪਹਿਨਣ ਲਈ ਅੰਦਰ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਤੁਰੰਤ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕੀ ਮੈਂ ਹੁਣ ਸਾਰਿਆਂ ਦਾ ਧਿਆਨ ਉਸ ਟਾਵਰ ਵੱਲ ਖਿੱਚ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਜਿਸਨੂੰ ਸਾਰਾਗੋਸਾ ਦੇ ਕਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਟਾਵਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਸਨੂੰ ਹੁਣ ਅਲਜਾਫੇਰੀਆ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਮੂਰਿਸ਼ ਪ੍ਰਹਿਰਾਵੇ ਵਿੱਚ ਟਾਵਰ 'ਤੇ ਉਹ ਔਰਤ ਬੇਮਿਸਾਲ ਮੇਲਿਸੇਂਦਰਾ ਹੈ, ਜੋ ਅਕਸਰ ਉੱਥੇ ਖੜ੍ਹੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਕੈਦ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦਿਲਾਸਾ ਦੇਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਵਿੱਚ ਫਰਾਂਸ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਸੜਕ ਵੱਲ ਦੇਖਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ, ਪੈਰਿਸ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪਤੀ ਬਾਰੇ ਆਪਣੇ

ਵਿਚਾਰ ਟ੍ਰਿਕਾਊਦ ਹੁਏ। ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਘਟਨਾ ਵੀ ਵਾਪਰਦੀ ਦੇਖਦੇ ਹਾਂ ਜੋ ਸ਼ਾਇਦ ਪਹਿਲਾਂ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਦੇਖੀ ਗਈ ਹੋਵੇਗੀ। ਧਿਆਨ ਦਿਓ ਕਿ ਮੂਰ, ਜੋ ਕਿ ਇੰਨੀ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਅਤੇ ਚੋਰੀ-ਛਿਪੇ ਮੇਲਿਸੇਂਦਰਾ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਆਪਣੇ ਬੁੱਲ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਉਂਗਲ ਰੱਖ ਕੇ ਆਈ ਸੀ, ਹੁਣ ਉਸਦੇ ਮੂੰਹ 'ਤੇ ਸਿੱਧਾ ਚੁੰਮ ਰਹੀ ਹੈ। ਧਿਆਨ ਦਿਓ ਕਿ ਉਹ ਕਿੰਨੀ ਜਲਦੀ ਥੁੱਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਚਿੱਟੇ ਬਲਾਊਜ਼ ਦੀ ਬਾਂਹ 'ਤੇ ਆਪਣਾ ਮੂੰਹ ਪੂੰਝਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਉਹ ਰੋਣ ਲੱਗ ਪੈਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਪਿਆਰੇ ਵਾਲਾਂ ਨੂੰ ਪਾੜਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਉਸਦੀ ਬੇਇੱਜ਼ਤੀ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਸੀ। ਗੈਲਰੀ ਵਿੱਚ ਉਸ ਸੁਖਦ ਦਿੱਖ ਵਾਲੇ ਮੂਰ ਨੂੰ ਵੀ ਦੇਖੋ, ਸੈਨਸੁਏਨਾ ਦਾ ਰਾਜਾ ਮਾਰਸੀਲੀਓ, ਜਿਸਨੇ ਮੂਰ ਦੀ ਬੇਇੱਜ਼ਤੀ ਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ, ਉਸਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਹ ਉਸਦਾ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ ਅਤੇ ਬੇਹੱਦ ਪਸੰਦੀਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਰਵਾਇਤੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ਼ ਸ਼ਹਿਰ ਦੀਆਂ ਗਲ਼ੀਆਂ ਵਿੱਚ ਘੁੰਮਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਦੋ ਸੌ ਕੋੜੇ ਮਾਰੇ ਜਾ ਸਕਣ: ਜਨਮ ਤਕ ਚੀਕਾਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਤੇ ਕਾਂਸਟੇਬਲਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪਿੱਛਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਜਾਂਦੇ ਹੋਏ ਦੇਖਦੇ ਹੋ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੂਰਿਸ਼ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿਚ ਸਾਡੇ ਵਾਂਗ ਕੋਈ ਲੰਬੇ, ਖਿੱਚੇ-ਲਿਖੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਚਾਲ ਨਹੀਂ ਹਨ।"

"ਪੁੱਤ, ਪੁੱਤ!" ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਇਸ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਚੀਕਿਆ, "ਆਪਣੀ ਕਹਾਣੀ ਨੂੰ ਸਿੱਧੇ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਰੱਖੋ, ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਪਾਸੇ ਮੁੜੇ ਜਾਂ ਉਲਟ ਰਸਤੇ ਲੁਏ। ਕਿਸੇ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਸਬੂਤਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।"

ਮਾਸਟਰ ਪੇਡਰੋ ਨੇ ਵੀ ਕਠਪੁਤਲੀ ਸਟੈਂਡ ਦੇ ਅੰਦਰੋਂ ਚੀਕਿਆ:

"ਮੁੰਡੇ, ਇਸ ਸੱਜਣ ਦੇ ਕਹਿਣੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕਰ ਅਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਜੋੜਨਾ ਬੰਦ ਕਰ। ਆਪਣੀ ਗਾਇਕੀ ਨੂੰ ਸੁਰਲ੍ਹ ਰੱਖੋ ਅਤੇ ਵਿਰੋਧੀ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਜਾਓ, ਜੋ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਸੂਖਮਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਤੋੜਦੀਆਂ ਹਨ।"

"ਮੈਂ ਬੱਸ ਇਹੀ ਕਰਾਂਗਾ," ਮੁੰਡੇ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸਨੇ ਫਿਰ ਕਿਹਾ:

"ਉਹ ਸ਼ਖਸੀਅਤ ਜੋ ਹੁਣ ਘੋੜੇ 'ਤੇ ਗੌਸਕੋਨ ਕੇਪ ਪਹਿਨ ਕੇ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਈ ਹੈ, ਉਹ ਖੁਦ ਡੌਨ ਗੇਫੇਰੋਸ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ ਵੀ ਹੈ, ਜਿਸਨੂੰ ਪ੍ਰੇਮੀ ਮੂਰ ਦੀ ਬੇਇੱਜ਼ਤੀ ਦਾ ਬਦਲਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋ ਸ਼ਾਂਤ ਹੋ ਗਈ ਜਾਪਦੀ ਹੈ, ਹੁਣੇ ਹੀ ਵਾਚਟਾਵਰ 'ਤੇ ਚੜ੍ਹੀ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਉਸਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਹੋਰ ਰਾਹਗੀਰ ਮੰਨਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਗਾਥਾ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦਾ ਪਾਠ ਕਰਕੇ ਉਸਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ:

> ਸਰ ਨਾਈਟ, ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਫਰਾਂਸ ਵੱਲ ਜਾ ਰਹੇ ਹੋ,
> ਗੇਫੇਰੋਸ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਓ;

ਇਹੀ ਮੈਂ ਦੱਸਾਂਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਸ਼ਬਦਾਵਲੀ ਅਕਸਰ ਨਫ਼ਰਤ ਪੈਦਾ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਦੇਖਣਾ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ ਕਿ ਡੌਨ ਗੈਫੇਰੋਸ ਨੇ ਹੁਣੇ ਹੀ ਆਪਣੀ ਪਛਾਣ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮੇਲਿਸੇਂਦਰਾ, ਆਪਣੇ ਖੁਸ਼ ਇਸ਼ਾਰਿਆਂ ਨਾਲ਼ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਪਛਾਣ ਲਿਆ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਬਾਲਕੋਨੀ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਉਤਰਦੇ ਹੋਏ ਆਪਣੇ ਚੰਗੇ ਪੱਤੀ ਦੇ ਘੋੜੇ ਦੇ ਝੁੰਡ 'ਤੇ ਬੈਠਣ ਲਈ ਆਰਾਮਦਾਇਕ ਦੇਖਦੇ ਹਾਂ, ਪਰ, ਦੁੱਖਾਂ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ, ਉਸਨੇ ਬਾਲਕੋਨੀ ਦੀ ਇੱਕ ਲੋਹੇ ਦੀ ਰੇਲਿੰਗ 'ਤੇ ਆਪਣੀ ਸਕਰਟ ਦਾ ਪੱਲਾ ਫੜ ਲਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਹਵਾ ਵਿੱਚ ਲਟਕ ਗਈ ਹੈ, ਜ਼ਮੀਨ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹੈ। ਪਰ ਇੱਥੇ ਕੋਈ ਦੇਖਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਸਵਰਗ ਆਪਣੀ ਦਇਆ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਦੀ ਮਦਦ ਲਈ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਇਸਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਡੌਨ ਗੈਫੇਰੋਸ ਹੁਣੇ ਹੀ ਨੇੜੇ ਆਇਆ ਹੈ ਅਤੇ, ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿ ਉਸਦੀ ਮਹਿੰਗੀ ਸੁਕਰਟ ਫਟ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਉਸਨੂੰ ਫੜ ਲਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਪਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਇੱਕ ਹੀ ਲਹਿਰ ਨਾਲ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਘੋੜੇ ਦੇ ਝੁੰਡ 'ਤੇ ਉਤਾਰਦਾ ਹੈ, ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਵਾਂਗ ਇਸ ਨੂੰ ਲਟਕਾਉਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਡਿੱਗਣ ਤੋਂ ਬਚਾਉਣ ਲਈ, ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮੋਢਿਆਂ ਦੁਆਲੇ ਆਪਣੀਆਂ ਬਾਹਾਂ ਸੁੱਟ ਕੇ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਹੱਥਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਛਾਤੀ 'ਤੇ ਬੰਨ੍ਹ ਕੇ ਕੱਸ ਕੇ ਫੜਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਲੇਡੀ ਮੇਲਿਸੇਂਦਰਾ ਇਸ ਸ਼ੈਲੀ ਵਿੱਚ ਸਵਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਆਦਤ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦੀ। ਇਹ ਵੀ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਘੋੜੇ ਦੇ ਗੁਆਂਢੀ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਮਾਲਕਣ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇਸ ਬਹਾਦਰ ਅਤੇ ਸੁੰਦਰ ਬੋਝ ਨੂੰ ਚੁੱਕ ਕੇ ਕਿੰਨਾ ਖੁਸ਼ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਕਿਰਪਾਵਾਂ ਇਹ ਵੀ ਦੇਖਣਗੀਆਂ ਕਿ ਉਹ ਸ਼ਹਿਰ ਤੋਂ ਕਿਵੇਂ ਮੂੰਹ ਮੋੜਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਪੈਰਿਸ ਦੇ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਖੁਸ਼ੀ ਅਤੇ

ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਸਵਾਰੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਹੇ ਸੱਚੇ ਪ੍ਰੇਮੀ, ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਸਾਥੀ ਦੇ ਜੇਤੂ, ਤੁਸੀਂ ਸ਼ਾਂਤੀ ਨਾਲ ਜਾਓ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਪਿਆਰੇ ਪਿਤਾ ਭੂਮੀ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰਸਤਾ ਦਿਓ, ਅਤੇ ਕਿਸਮਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੁਕਾਵਟਾਂ ਨਾਲ ਤੁਹਾਡੇ ਖੁਸ਼ੀ ਭਰੇ ਰਸਤੇ ਨੂੰ ਨਾ ਭਜਾਵੇ! ਤੁਹਾਡੇ ਦੋਸਤ ਅਤੇ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੇ ਬਾਕੀ ਸਾਰੇ ਦਿਨਾਂ ਲਈ ਸ਼ਾਂਤੀ ਅਤੇ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦਾ ਆਨੰਦ ਮਾਣਦੇ ਵੇਖਣ, ਅਤੇ ਇਹ ਨੇਸਟਰ ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਵਾਂਗ ਲੰਬੇ ਹੋਣ!

ਇੱਥੇ ਮਾਸਟਰ ਪੇਡਰੋ ਨੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਆਪਣੀ ਆਵਾਜ਼ ਉੱਚੀ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਕਿਹਾ:

"ਸਪੱਸ਼ਟ ਗੱਲ ਰੱਖ, ਮੁੰਡੇ, ਅਤੇ ਸਜਾਵਟ ਕਰਨਾ ਬੰਦ ਕਰ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਮਾੜਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ!"

ਕਹਾਣੀਕਾਰ ਨੇ ਕੋਈ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਪਰ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ:

"ਉੱਥੇ ਵਾਪਰੀ ਹਰ ਘਟਨਾ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਲਈ ਵਿਹਲੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਕਮੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੇਲਿਸੇਂਦਰਾ ਦੀ ਉਡਾਣ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੇ, ਜਿਸਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਰਾਜਾ ਮਾਰਸੀਲੀਓ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ, ਜਿਸਨੇ ਤੁਰੰਤ ਅਲਾਰਮ ਵਜਾਇਆ। ਧਿਆਨ ਦਿਓ ਕਿ ਇਹ ਕਿੰਨੀ ਜਲਦੀ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਸ਼ਹਿਰ ਹੁਣ ਸਾਰੀਆਂ ਮਸਜਿਦਾਂ ਦੇ ਟਾਵਰਾਂ ਵਿੱਚ ਵੱਜਦੀਆਂ ਘੰਟੀਆਂ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ।"

"ਨਹੀਂ!" ਇਸ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਚੀਕਿਆ। "ਮਾਸਟਰ ਪੇਡਰੋ ਬਿਲਕੁਲ ਬਾਹਰੀ ਹੈ। ਮੂਰ ਘੰਟੀਆਂ ਨਹੀਂ ਵਰਤਦੇ, ਪਰ ਕੇਟਲ ਡਰਮ ਅਤੇ ਸਾਡੀ ਹਾਰਨਪਾਈਪ ਵਰਗੀ ਇੱਕ ਕਿਸਮ ਦੀ ਬੰਸਰੀ ਵਰਤਦੇ ਹਨ। ਸੈਨਸੁਏਨਾ ਵਿੱਚ ਘੰਟੀਆਂ ਵਜਾਉਣ ਦਾ ਇਹ ਕਾਰੋਬਾਰ ਇੱਕ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਘਿਣਾਉਣਾ ਹੈ।"

ਜਦੋਂ ਮਾਸਟਰ ਪੇਡਰੋ ਨੇ ਇਹ ਸੁਣਿਆ, ਤਾਂ ਟੋਲਿੰਗ ਬੰਦ ਹੋ ਗਈ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ:

"ਸਰ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ, ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਮਾਮੂਲੀ ਗੱਲਾਂ ਨਾਲ ਨਾ ਘਿਰੇ ਜਾਂ ਸੰਪੂਰਨਤਾ ਦੀ ਭਾਲ ਨਾ ਕਰੇ ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ। ਕੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚ ਨਿਯਮਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਨਾਟਕ ਨਹੀਂ ਖੇਡੇ ਜਾਂਦੇ ਜੋ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਅਣਉਚਿਤਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਬੇਤੁਕੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਨਾਲ ਭਰੇ ਹੋਏ ਹਨ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਉਹ ਸਾਰੇ ਇੱਕ ਸਭ ਤੋਂ ਸਫਲ ਸ਼ੁਮੂਲੀਅਤ ਦਾ ਆਨੰਦ ਮਾਣਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਤਾੜੀਆਂ ਨਾਲ, ਸਗੋਂ ਹੈਰਾਨੀ ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਸਭ ਦੁਆਰਾ ਸਵਾਗਤ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ? ਜਾਰੀ ਰੱਖੋ, ਮੁੰਡੇ, ਅਤੇ ਸੱਜਣਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬਕਵਾਸ 'ਤੇ ਛੱਡ ਦਿਓ। ਜਿੰਨਾ ਚਿਰ ਮੈਂ ਆਪਣੀਆਂ ਜੇਬਾਂ ਨੂੰ ਲਾਈਨ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਮੈਂ ਸੂਰਜ ਦੇ ਪਰਮਾਣੂਆਂ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਵੱਧ ਅਸੰਭਵਤਾਵਾਂ ਦਾ ਸੰਚਨ ਕਰਾਂਗਾ।"

"ਮੈਂ ਇਸ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਮੈਂ ਪੁੱਛਦਾ ਹਾਂ," ਬ੍ਰਿਤਾਂਤੁਕਾਰ ਨੇ ਅਗੇ ਕਿਹਾ, "ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਦੋ ਕੈਥੋਲਿਕ ਪ੍ਰੇਮੀਆਂ ਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸ਼ਹਿਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲ ਰਹੇ ਸਾਰੇ ਚਮਕਦੇ ਘੋੜਸਵਾਰਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੀ ਹੈ। ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਤੁਰ੍ਹੀਆਂ ਅਤੇ ਸਿੰਗਾਂ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਅਤੇ ਅਣਗਿਣਤ ਢੋਲ ਅਤੇ ਤਾਬੂਰਾਂ ਦੀ ਧੜਕਣ ਨੂੰ ਸੁਣੋ। ਮੈਨੂੰ ਡਰ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਛਾੜ ਸਕਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਘੋੜੇ ਦੀ ਪੂਛ ਨਾਲ ਬੰਨ੍ਹ ਕੇ ਵਾਪਸ ਲਿਆ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਭਿਆਨਕ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਹੋਵੇਗਾ।"

ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਮੂਰਾਂ ਦੀ ਇਸ ਭੀੜ ਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਅਤੇ ਸ਼ੋਰ-ਸ਼ਰਾਬੇ ਅਤੇ ਰੌਲੇ-ਰੱਪੇ ਨੂੰ ਸੁਣ ਕੇ, ਭੱਜਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਨਾ ਸਹੀ ਸਮਝਿਆ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਆਪਣੇ ਪੈਰਾਂ 'ਤੇ ਝਪਟ ਕੇ, ਚੀਕਿਆ:

"ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੇ ਸਾਰੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਕਦੇ ਵੀ ਇੰਨੇ ਮਸ਼ਹੂਰ ਨਾਈਟ ਅਤੇ ਇੰਨੇ ਦਲੇਰ ਪ੍ਰੇਮੀ ਡੌਨ ਗੇਫੇਰੋਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਧੋਖਾਧੜੀ ਅਤੇ ਧੋਖਾਧੜੀ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਬਰਦਾਸ਼ਤ ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਗਾ। ਰੁਕੋ, ਤੁਸੀਂ ਨੀਵੇਂ ਦਰਜੇ ਦੇ ਕੈਟੀਫ; ਉਸਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕਰਨਾ ਬੰਦ ਕਰੋ ਅਤੇ ਰੋਕੋ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੈਨੂੰ ਝਗੜਾ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ!"

ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਆਪਣੇ ਕੰਮਾਂ ਨੂੰ ਢਾਲਦੇ ਹੋਏ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਤਲਵਾਰ ਮਿਆਨ ਤੋਂ ਹੁਟਾਈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਛਾਲ ਮਾਰ ਕੇ ਸਟੇਜ ਦੇ ਕੋਲ ਡਿੱਗ ਪਿਆ, ਜਿੱਥੇ ਅਣਸੁਣੀਆਂ ਤੇਜ਼ੀ ਅਤੇ ਗੁੱਸੇ ਨਾਲ ਉਸਨੇ ਮੂਰਿਸ਼ ਕਠਪੁਤਲੀਆਂ 'ਤੇ ਵਾਰ ਕਰਨੇ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੇ, ਕੁਝ ਨੂੰ ਮਾਰਿਆ, ਦੂਜਿਆਂ ਦਾ ਸਿਰ ਵੱਢ ਦਿੱਤਾ, ਇੱਕ ਨੂੰ ਬਰਬਾਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਉਸਨੂੰ ਤਬਾਹ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਕਈ ਵਾਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ, ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਵਾਰ ਕੀਤਾ ਜੋ, ਜੇਕਰ ਮਾਸਟਰ ਪੇਡਰੋ ਹੇਠਾਂ ਨਾ ਉਤਰਿਆ, ਬੈਠਾ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉੱਪਰ ਨਾ ਖਿੱਚਿਆ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਉਸਦਾ ਸਿਰ

ਮਾਰਜ਼ੀਪਨ ਆਟੇ ਤੋਂ ਬਣਿਆ ਹੁੰਦਾ, ਉਸ ਨਾਲੋਂ ਕਿਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਵੱਢ ਦਿੱਤਾ ਹੁੰਦਾ। ਇਸ ਦੌਰਾਨ, ਮਾਸਟਰ ਪੈਡਰੋ ਚੀਕ ਰਿਹਾ ਸੀ:

"ਸਰ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ, ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰੋ ਰੁਕੋ ਅਤੇ ਇਹ ਸਮਝੋ ਕਿ ਉਹ ਅਸਲੀ ਮੂਰ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਛੋਟੇ-ਛੋਟੇ ਪੇਸਟਬੋਰਡ ਚਿੱਤਰਾਂ ਨੂੰ ਕੱਟ ਰਹੀ ਹੈ, ਤਬਾਹ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮਾਰ ਰਹੀ ਹੈ। ਓ, ਹਾਏ ਮੇਰੇ 'ਤੇ! ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਨਹੀਂ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਬਰਬਾਦ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਸਾਰੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਤਬਾਹ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ?"

ਪਰ ਇਸ ਨਾਲ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਆਪਣੇ ਦੋ-ਹੱਥਾਂ ਵਾਲੇ ਸਲੈਸ਼, ਆਪਣੇ ਬ੍ਰੈਕਹੈਂਡ ਸਟਰੋਕ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਚੋਪਸ ਚੁਲਾਉਣ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਹਟਿਆ, ਜੋ ਮੀਂਹ ਦੀਆਂ ਬੂੰਦਾਂ ਵਾਂਗੂ ਮੋਟੇ ਅਤੇ ਤੇਜ਼ ਡਿੱਗਦੇ ਸਨ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੋ ਕੈਂਡੇ ਦਾ ਪਾਠ ਕੁਰਨ ਤੋਂ ਘੱਟ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੇ ਪੂਰੇ ਕਠਪੁਤਲੀ ਥੀਏਟਰ ਨੂੰ ਬਰਾਬਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਸਾਰੇ ਸੈੱਟਾਂ ਅਤੇ ਕਠਪੁਤਲੀਆਂ ਦੇ ਟੁਕੜੇ ਬਣਾ ਦਿੱਤੇ ਅਤੇ ਰਾਜਾ ਮਾਰੂਸੀਲੀਓ ਨੂੰ ਘਾਤਕ ਜ਼ਖਮੀ ਅਤੇ ਸਮਰਾਟ ਸ਼ਾਰਲਮੇਨ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਤਾਜ ਅਤੇ ਸਿਰ ਦੇ ਨਾਲ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ। ਦਰਸ਼ਕਾਂ ਦੀ ਪੂਰੀ ਸੈਨੇਟ ਸਦਮੇ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਬਾਂਦਰ ਸਰਾਏ ਦੀ ਛੱਤ ਤੋਂ ਭੱਜ ਗਿਆ ਸੀ, ਚਚੇਰਾ ਭਰਾ ਡਰ ਗਿਆ ਸੀ, ਪੰਨਾ ਡਰਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਖੁਦ ਵੀ ਡਰ ਗਿਆ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸਨੇ ਤੂਫਾਨ ਲੰਘਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਬੂਲ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਇੰਨੇ ਗੁੱਸੇ ਅਤੇ ਜਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ ਸੀ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਕਠਪੁਤਲੀ ਥੀਏਟਰ ਦਾ ਆਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਪੂਰਾ ਹੋ ਗਿਆ, ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ ਆਪਣਾ ਸ਼ਾਂਤ ਹੋ ਗਿਆ ਅਤੇ ਕਿਹਾ:

"ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਜੋ ਇਹ ਨਹੀਂ ਮੰਨਦੇ ਜਾਂ ਮੰਨਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਨਾਈਟਸ-ਇਰੰਟ ਦੁਨੀਆ ਲਈ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਲਾਭ ਹਨ। ਕਿਉਂ, ਜੇ ਮੈਂ ਹੁਣ ਇੱਥੇ ਨਾ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਨੇਕ ਡੌਨ ਗੈਫੇਰੋਸ ਅਤੇ ਸੁੰਦਰ ਮੇਲਿਸੇਂਦਰਾ ਦਾ ਕੀ ਬਣਨਾ ਸੀ? ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਇਸ ਸਮੇਂ ਉਹ ਮੂਰਿਸ਼ ਕੁੱਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਛਾੜ ਚੁੱਕੇ ਹੋਣਗੇ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਰੁਧ ਕੁਝ ਗੁੱਸਾ ਕਰ ਚੁੱਕੇ ਹੋਣਗੇ। ਜਦੋਂ ਸਭ ਕੁਝ ਕਿਹਾ ਅਤੇ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਤਾਂ ਨਾਈਟ-ਇਰੰਟਰੀ ਧਰਤੀ ਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਸਭ ਕੁਝ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਰਹੇ ਅਤੇ ਵਧੇ-ਫੁੱਲੇ!"

"ਇਹ ਸੱਚਮੁੱਚ ਜ਼ਿੰਦਾ ਰਹੇ," ਮਾਸਟਰ ਪੇਡਰੋ ਨੇ ਇਸ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਨਾਲ ਬੁੜਬੁੜਾਇਆ, "ਅਤੇ ਮੈਂ ਮਰ ਜਾਵਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਇੰਨਾ ਬਦਕਿਸਮਤ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਰਾਜਾ ਰੋਡਰੀਗੋ ਨਾਲੋਂ ਕੁਹਿ ਸਕਦਾ ਹਾਂ:

ਕੱਲ੍ਹ ਮੈਂ ਸਪੇਨ ਦਾ ਮਾਲਕ ਸੀ,
ਪਰ ਹੁਣ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਕੋਈ ਮੀਨਾਰ ਨਹੀਂ ਬਚਿਆ ਹੈ
ਜਿਸਨੂੰ ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਹਾਂ!

ਅੱਧੇ ਘੰਟੇ ਤੋਂ ਵੀ ਘੱਟ ਸਮਾਂ ਪਹਿਲਾਂ - ਨਹੀਂ, ਇੱਕ ਮਿੰਟ ਵੀ ਨਹੀਂ - ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਰਾਜਿਆਂ ਅਤੇ ਬਾਦਸ਼ਾਹਾਂ ਦਾ ਸੁਆਮੀ ਦੇਖਿਆ, ਮੇਰੇ ਤਬੇਲੇ ਅਣਗਿਣਤ ਘੋੜਿਆਂ ਨਾਲ ਭਰੇ ਹੋਏ ਸਨ, ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਖਜ਼ਾਨੇ ਅਤੇ ਸੁੰਡਾਂ ਵਿੱਚ ਵਧੀਆ ਕੱਪੜਿਆਂ ਦੀ ਅਮੁਕ ਸਪਲਾਈ ਸੀ, ਪਰ ਹੁਣ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਜਾੜ ਅਤੇ ਨਿਰਾਸ਼, ਕੰਗਾਲ ਅਤੇ ਬੇਸਹਾਰਾ ਪਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ, ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਬਾਂਦਰ ਗੁਆ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਸਹੁੰ ਖਾਂਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੇਰੇ ਦੁੱਖ ਉਸਨੂੰ ਵਾਪਸ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪੌਸੀਨਾ ਵਹਾ ਦੇਣਗੇ, ਅਤੇ ਇਹ ਸਭ ਇਸ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਨਾਈਟ ਦੇ ਮਾੜੇ ਗੁੱਸੇ ਕਾਰਨ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਉਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅਨਾਥਾਂ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਗਲਤੀਆਂ ਦਾ ਹੱਕ ਮਾਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਹੋਰ ਦਾਨੀ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਮੇਰੇ ਵਿਰੁਧ ਹੀ ਨਾਈਟ ਦਾ ਉਦਾਰ ਸੁਭਾਅ ਘੱਟ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਸਦੀ ਸਾਰੀ ਮਹਿਮਾ ਵਿੱਚ ਸੁਵਰਗ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਹੋਵੇ! ਉਸਨੂੰ ਸੋਹੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੁਖਦਾਈ ਚਿਹਰੇ ਦਾ ਨਾਈਟ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਖਦਾਈ ਕੰਮਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਜੋ ਉਸਨੇ ਮੇਰੇ ਸਾਰੇ ਕਠਪੁਤਲੀਆਂ ਨਾਲ ਕੀਤੇ ਹਨ।"

ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਮਾਸਟਰ ਪੇਡਰੋ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਕਿਹਾ:

"ਮਾਸਟਰ ਪੇਡਰੋ, ਇੰਝ ਰੋਵੋ ਅਤੇ ਸੋਗ ਨਾ ਕਰੋ ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰਾ ਦਿਲ ਤੋੜ ਰਹੇ ਹੋ। ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣੋ ਕਿ ਮੇਰਾ ਮਾਸਟਰ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਇੱਕ ਇੰਨਾ ਚੰਗਾ ਕੈਥੋਲਿਕ ਅਤੇ ਇਮਾਨਦਾਰ ਈਸਾਈ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਹੋਏ ਅਨਿਆਂ ਦਾ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇਵੇਗਾ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਰਹੋਗੇ।"

"ਜੁੱਤਾ ਚਿਰ ਸਰ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੇਟ ਮੈਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮੂਰਤੀਆਂ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਲਈ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਸਨੇ ਵਿਗਾੜਿਆ ਹੈ, ਮੈਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਰਹਾਂਗਾ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਕਿਰਪਾ ਨੇ ਉਸਦੀ ਜ਼ਮੀਰ ਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਲਈ ਕੋਈ ਮੁਕਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦੀ ਚੀਜ਼ ਲੈ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਵਾਪਸ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ।"

"ਇਹ ਕਾਫ਼ੀ ਸੱਚ ਹੈ," ਡੌਨ ਕੁਇਜੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਪਰ ਹੁਣ ਤੱਕ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਤੁਹਾਡਾ ਕੁਝ ਵੀ ਹੈ, ਮਾਸਟਰ ਪੇਡਰੋ।"

"ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਹੈ?" ਕਠਪੁਤਲੀ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ। "ਇਸ ਬੰਜਰ, ਤਿਆਗੀ ਹੋਈ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਪਏ ਮੁਲਬੇ ਬਾਰੇ ਕੀ? ਜੇ ਤੁਹਾਡੀ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਬਾਂਹ ਦੀ ਅਜਿੱਤ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਕਿਸ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਢਾਹਿਆ ਅਤੇ ਖਿੰਡਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ? ਜੇ ਇਹ ਲਾਸ਼ਾਂ ਮੇਰੀਆਂ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਕਿਸ ਦੀਆਂ ਹਨ? ਅਤੇ ਜੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਰੋਜ਼ੀ-ਰੋਟੀ ਕਿਸ ਨਾਲ ਕਮਾਈ?"

"ਖੈਰ, ਮੈਨੂੰ ਅੰਤ ਵਿਚ ਯਕੀਨ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੇਟ ਨੇ ਇਸ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਕਈ ਹੋਰ ਮੌਕਿਆਂ 'ਤੇ ਜੋ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕੀਤਾ ਹੈ: ਇਹ ਜਾਦੂਗਰ ਜੋ ਮੇਰਾ ਪਿੱਛਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਮੇਰੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੰਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਰੂਪਾਂ ਨੂੰ ਰੱਖਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ, ਸਿਰਫ਼ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਬਦਲਣ ਲਈ। ਮੈਂ ਸੱਚਮੁੱਚ ਅਤੇ ਸੱਚਮੁੱਚ ਤੁਹਾਡੀ ਗੱਲ ਸੁਣੇ ਰਹੇ ਤੁਹਾਡੇ ਪ੍ਰਭੂਆਂ ਨੂੰ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇੱਥੇ ਜੋ ਕੁਝ ਹੁਣੇ ਵਾਪਰਿਆ ਹੈ ਉਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਹੋ ਰਿਹਾ ਸੀ: ਕਿ ਮੇਲਿਸੇਂਦਰ ਮੇਲਿਸੇਂਦਰਾ, ਡੌਨ ਗੇਫੇਰੋਸ ਡੌਨ ਗੇਫੇਰੋਸ, ਮਾਰਸੀਲੀਓ ਮਾਰਸੀਲੀਓ ਅਤੇ ਸ਼ਾਰਲਮੇਨ ਸ਼ਾਰਲਮੇਨ ਸੀ। ਇਸ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਮੈਂ ਗੁੱਸੇ ਨਾਲ ਭਰ ਗਿਆ ਅਤੇ, ਇਕ ਨਾਈਟ-ਇਰੈਂਟ ਵਜੋਂ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ, ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਅਤੇ ਪੱਖਪਾਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਜੋ ਭੱਜ ਰਹੇ ਸਨ ਅਤੇ, ਇਸ ਨੇਕ ਇਰਾਦੇ ਤੋਂ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਹੋ ਕੇ, ਉਹ ਕੀਤਾ ਜੋ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਕਿਰਪਾਵਾਂ ਨੇ ਹੁਣੇ ਦੇਖਿਆ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਉਲਟ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਮੇਰੇ ਇਹ ਦੁਸ਼ਮਣ ਹਨ ਜੋ ਦੋਸ਼ੀ ਹਨ, ਅਤੇ ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਗਲਤੀ ਦੁਰਭਾਵਨਾ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਹੈ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕੀਮਤ ਅਦਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹਾਂ। ਮਾਸਟਰ ਪੇਡਰੋ ਨੂੰ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦਿਓ ਕਿ ਉਹ ਬਰਬਾਦ ਹੋਈਆਂ ਕਠਪੁਤਲੀਆਂ ਲਈ ਕਿੰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਉਸਨੂੰ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਾਂਗਾ। ਕੈਸਟੀਲੀਅਨ ਮੁਦਰਾ।"

ਮਾਸਟਰ ਪੇਡਰੋ ਨੇ ਉਸਦੀ ਦਿਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਝੁਕ ਕੇ ਕਿਹਾ:

"ਮੈਨੂੰ ਲਾ ਮੰਚਾ ਦੇ ਬਹਾਦਰ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੇ ਅਸਾਧਾਰਨ ਈਸਾਈ ਦਾਨ ਤੋਂ ਇਸ ਤੋਂ ਘੱਟ ਉਮੀਦ ਨਹੀਂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ, ਹਰ ਲੋੜਵੰਦ ਅਤੇ ਬੇਸਹਾਰਾ ਆਵਾਰਾ ਦੀ ਸੱਚੀ ਸਹਾਇਤਾ ਅਤੇ ਸਮਰਥਨ। ਸਾਡਾ ਯੋਗ ਸਰਾਏ ਦਾ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਮਹਾਨ ਸਾਂਚੋ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਵਿਚਕਾਰ ਵਿਚੋਲੇ ਅਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਨਗੇ ਕਿ ਬਰਬਾਦ ਹੋਏ ਚਿੱਤਰਾਂ ਦੀ ਕੀਮਤ ਕੀ ਹੈ - ਜਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੀ ਕੀਮਤ ਹੁੰਦੀ ਸੀ।"

ਸਰਾਏ ਦੇ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਸਾਂਚੋ ਦੇ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਸਹਿਮਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮਾਸਟਰ ਪੇਡਰੋ ਨੇ ਸਾਰਾਗੋਸਾ ਦੇ ਰਾਜਾ ਮਾਰਸੀਲੀਓ ਨੂੰ ਚੁੱਕਿਆ, ਜਿਸਦਾ ਸਿਰ ਗਾਇਬ ਸੀ, ਅਤੇ ਕਿਹਾ:

"ਇਸ ਰਾਜੇ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਪੁਰਾਣੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਬਹਾਲ ਕਰਨ ਦੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸੰਭਵਤਾ ਦਿਖਾਈ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਇੱਕ ਵੱਖਰੀ ਰਾਏ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ, ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਉਸਦੀ ਮੌਤ, ਅੰਤ ਅਤੇ ਮੌਤ ਲਈ ਸਾਢੇ ਚਾਰ ਰੀਅਲ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ।"

"ਅੱਗੇ ਵਧੋ," ਡੌਨ ਕੁਇਜੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ।

“ਖੈਰ,” ਮਾਸਟਰ ਪੇਡਰੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਕੱਟੇ ਹੋਏ ਸਮਰਾਟ ਸ਼ਾਰਲਮੇਨ ਨੂੰ ਚੁੱਕਦੇ ਹੋਏ, “ਇਸ ਲਈ ਪੰਜ ਅਤੇ ਸਾਢੇ ਪੰਜ ਰੀਅਲ ਮੰਗਣਾ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਜੇ ਉੱਪਰ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਤੱਕ ਚੀਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ।”

"ਇਹ ਕੋਈ ਮਾਮੂਲੀ ਰਕਮ ਨਹੀਂ ਹੈ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਨਾ ਹੀ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ," ਸਰਾਏ ਦੇ ਮਾਲਕ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। "ਆਓ ਫਰਕ ਨੂੰ ਵੰਡੀਏ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਪੰਜ ਅਸਲ ਕਹੀਏ।"

"ਉਸਨੂੰ ਪੂਰੇ ਪੰਜ ਅਤੇ ਇੱਕ ਚੌਥਾਈ ਦੇ ਦਿਓ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਵਿਲੱਖਣ ਤਬਾਹੀ ਦੀ ਕੁੱਲ ਕੀਮਤ ਇੱਕ ਚੌਥਾਈ ਵੱਧ ਜਾਂ ਘੱਟ ਨਾਲ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ

ਜਾਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਉਮੀਦ ਹੈ ਕਿ ਮਾਸਟਰ ਪੈਡਰੋ ਜਲਦੀ ਖਤਮ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਰਾਤ ਦੇ ਖਾਣੇ ਦਾ ਸਮਾਂ ਨੇੜੇ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਭੁੱਖ ਦੇ ਦਰਦ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋ ਰਹੇ ਹਨ।"

"ਇਸ ਚਿੱਤਰ ਲਈ," ਮਾਸਟਰ ਪੇਡਰੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਜੋ ਕਿ ਸੁੰਦਰ ਮੇਲਿਸੇਂਦਰਾ ਹੈ, ਜਿਸਦੀ ਨੱਕ ਅਤੇ ਇੱਕ ਅੱਖ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਮੈਂ ਦੋ ਰੀਅਲ ਅਤੇ ਬਾਰਾਂ ਮਾਰਵੇਡੀ ਮੰਗਦਾ ਹਾਂ, ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਵਾਜਬ ਲੱਗਦਾ ਹੈ।"

"ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ੈਤਾਨ ਦਾ ਹੱਥ ਹੈ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਜੇਕਰ ਮੇਲਿਸੇਂਦਰਾ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਪਤੀ ਹੁਣ ਤੱਕ ਫਰਾਂਸੀਸੀ ਸਰਹੱਦ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚੇ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਜਿਸ ਘੋੜੇ 'ਤੇ ਉਹ ਸਵਾਰ ਸਨ ਉਹ ਦੌੜਨ ਦੀ ਬਜਾਏ ਉੱਡ ਰਿਹਾ ਜਾਪਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਨੱਕ ਰਹਿਤ ਮੇਲਿਸੇਂਦਰਾ ਦੇ ਕੇ ਇੱਕ ਖਰਗੋਸ਼ ਲਈ ਇੱਕ ਬਿੱਲੀ ਵੇਚਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਾ ਕਰੋ ਜਦੋਂ ਅਸਲੀ, ਜੇ ਸਭ ਕੁਝ ਠੀਕ ਰਿਹਾ, ਹੁਣ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਨਾਲ ਫਰਾਂਸ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਦਾ ਆਨੰਦ ਮਾਣ ਰਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਦੁਨੀਆ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਚਿੰਤਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ। ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਹਰੇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਉਹ ਦੇਵੇ ਜੋ ਉਸਦਾ ਹੈ, ਮੇਰੇ ਸਤਿਕਾਰਯੋਗ ਮਾਸਟਰ ਪੇਡਰੋ, ਇਸ ਲਈ ਆਓ ਆਪਾਂ ਖੁੱਲ੍ਹ ਕੇ ਅਤੇ ਇਮਾਨਦਾਰੀ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਵਿਵਹਾਰ ਕਰੀਏ। ਹੁਣ, ਅਗੇ ਵਧੋ ਅਤੇ ਜ਼ਾਰੀ ਰੱਖੋ।

ਮਾਸਟਰ ਪੇਡਰੋ, ਇਹ ਦੇਖ ਕੇ ਕਿ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਬੰਦਰਗਾਹ ਵਾਲੇ ਪਾਸੇ ਵੱਲ ਝੁਕਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਪੁਰਾਣੇ ਜਨੂੰਨ ਵੱਲ ਵਾਪਸ ਆ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਭੱਜਣ ਨਾ ਦੇਣ ਦਾ ਦ੍ਰਿੜ ਇਰਾਦਾ ਕੀਤਾ, ਇਸ ਲਈ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ:

"ਬੇਸ਼ੁਕ, ਇਹ ਮੇਲਿਸੇਂਦਰਾ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਉਸਦੀ ਇੱਕ ਨੌਕਰਾਣੀ ਹੈ! ਇਸ ਲਈ, ਜੇ ਮੈਨੂੰ ਉਸਦੇ ਲਈ ਸੱਠ ਮਾਰਵੇਡੀ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋਵਾਂਗਾ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਨਖਾਹ ਵਾਲਾ ਸਮਝਾਂਗਾ।"

ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸਨੇ ਬਾਕੀ ਬਚੇ ਬਰਬਾਦ ਹੋਏ ਅੰਕੜਿਆਂ 'ਤੇ ਕੀਮਤਾਂ ਲਗਾਉਣੀਆਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਕੀਮਤਾਂ ਫਿਰ ਦੋਵਾਂ ਜੱਜਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਦੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਲਈ ਸਾਲਸੀ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਕੁੱਲ ਰਕਮ ਚਾਲੀ ਅਤੇ ਤਿੰਨ-ਚੌਥਾਈ ਰੀਅਲ ਹੋ ਗਈ। ਇਸ ਰਕਮ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਜੋ ਸਾਂਚੇ ਨੇ ਤੁਰੰਤ ਆਪਣੇ ਪਰਸ ਵਿੱਚੋਂ ਕੱਢ ਲਈ, ਮਾਸਟਰ ਪੇਡਰੋ ਨੇ ਆਪਣੇ ਬਾਂਦਰ ਨੂੰ ਫੜਨ ਦੀ ਮੁਸ਼ਕਲ ਲਈ ਦੋ ਰੀਅਲ ਮੰਗੇ।

"ਇਹ ਉਸਨੂੰ ਦੇ ਦਿਓ, ਸਾਂਚੇ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਬਾਂਦਰ 'ਤੇ ਹੱਥ ਪਾਉਣ ਲਈ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਕੁਝ ਸ਼ਰਾਬ ਦੀ ਮਸ਼ਕ ਲਈ। ਇਸ ਵੇਲੇ ਮੈਂ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਦੋ ਸੌ ਰੀਅਲ ਦੇਵਾਂਗਾ ਜੇ ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਨਾਲ ਦੱਸ ਸਕੇ ਕਿ ਲੇਡੀ ਡੋਨਾ ਮੇਲਿਸੇਂਦਰਾ ਅਤੇ ਲਾਰਡ ਡੌਨ ਗੇਫੇਰੋਸ ਹੁਣ ਫਰਾਂਸ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਅਜ਼ੀਜ਼ਾਂ ਨਾਲ ਹਨ।"

"ਇਹ ਗੱਲ ਸਾਨੂੰ ਮੇਰੇ ਬਾਂਦਰ ਤੋਂ ਬਿਹਤਰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਦੱਸ ਸਕਦਾ," ਮਾਸਟਰ ਪੇਡਰੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਪਰ ਹੁਣ ਕੋਈ ਸ਼ੈਤਾਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਫੜ ਸਕੇ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਭੋਜਨ ਅਤੇ ਪਿਆਰ ਦੀ ਉਸਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਉਸਨੂੰ ਅਜ ਰਾਤ ਵਾਪਸ ਲਿਆ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਪਰ ਕੱਲ੍ਹ ਇੱਕ ਹੋਰ ਦਿਨ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਦੇਖਾਂਗੇ।"

ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, ਕਠਪੁਤਲੀ ਸ਼ੋਅ ਦਾ ਤੂਫਾਨ ਸ਼ਾਂਤ ਹੋ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਸਾਰਿਆਂ ਨੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੀ ਕੀਮਤ 'ਤੇ ਸ਼ਾਂਤੀ ਅਤੇ ਚੰਗੀ ਸੰਗਤ ਨਾਲ ਖਾਣਾ ਖਾਧਾ, ਜੋ ਕਿ ਉਦਾਰਤਾ ਦਾ ਸਿਖਰ ਸੀ। ਸੂਰਜ ਚੜ੍ਹਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਨੇਜ਼ਾਂ ਅਤੇ ਹੈਲਬਰਡਾਂ ਨੂੰ ਲਿਜਾਣ ਵਾਲਾ ਆਦਮੀ ਸਰਾਏ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਚਲਾ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਸੂਰਜ ਚੜ੍ਹਨ ਤੋਂ ਥੋੜ੍ਹੀ ਦੇਰ ਬਾਅਦ, ਚਚੇਰਾ ਭਰਾ ਅਤੇ ਪੰਨਾ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੂੰ ਅਲਵਿਦਾ ਕਹਿਣ ਲਈ ਆਏ - ਪਹਿਲਾ ਆਪਣੇ ਪਿੰਡ ਵਾਪਸ ਜਾਣ ਲਈ ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਆਪਣੀ ਯਾਤਰਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਲਈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਨ ਲਈ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਦਰਜਨ ਰੀਅਲ ਦਾ ਤੋਹਫ਼ਾ ਦਿੱਤਾ। ਮਾਸਟਰ ਪੇਡਰੋ, ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨਾਲ ਇੱਕ ਹੋਰ ਜ਼ੁਬਾਨੀ ਗੱਲਬਾਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਘਿਣਾਉਂਦਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਹ ਬਹੁਤ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣੂ ਸੀ, ਸਵੇਰ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉੱਠਿਆ, ਆਪਣੇ ਬਾਂਦਰ ਦੇ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਕਠਪੁਤਲੀ ਸ਼ੋਅ ਦੇ ਅਵਸ਼ੇਸ਼ ਇਕੱਠੇ ਕੀਤੇ, ਅਤੇ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਪਣੇ ਸਾਹਸ ਦੀ ਭਾਲ ਲਈ ਸਵਾਰ ਹੋ ਗਿਆ। ਸਰਾਏ ਦਾ ਮਾਲਕ, ਜਿਸਨੂੰ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਬਾਰੇ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਸੀ, ਉਸਦੇ ਅਜੀਬ ਵਿਵਹਾਰ ਤੋਂ ਓਨਾ ਹੀ ਹੈਰਾਨ ਸੀ ਜਿੰਨਾ ਉਸਦੀ ਉਦਾਰਤਾ ਤੋਂ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਸਾਂਚੇ, ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ, ਉਸਨੂੰ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ। ਫਿਰ ਆਪਣੀ ਵਿਦਾਈ ਲੈ ਕੇ, ਇਹ ਜੋੜਾ ਸਵੇਰੇ ਅੱਠ ਵਜੇ ਦੇ ਕਰੀਬ ਸਰਾਏ ਤੋਂ ਨਿਕਲਿਆ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਯਾਤਰਾ 'ਤੇ ਚੱਲ ਪਿਆ, ਜੋ ਕਿ ਅਸੀਂ

ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੁਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਵਾਂਗੇ ਜਦੋਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇਸ ਮਸ਼ਹੂਰ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਵਰਣਨ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੋਰ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਲਈ ਇਸ ਮੌਕੇ ਦਾ ਲਾਭ ਉਠਾਵਾਂਗੇ।

_____

1. ਗ੍ਰੇਗੋਰੀਓ ਹਰਨਾਡੇਜ਼ ਡੀ ਵੇਲਾਸਕੋ (1557) ਦੇ ਸਪੈਨਿਸ਼ ਅਨੁਵਾਦ ਵਿੱਚ, ਏਨੀਡ ਦੀ ਕਿਤਾਬ 2 ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਆਇਤ ਤੋਂ।

ਸਤਾਈਵਾਂ ਅਧਿਆਇ

ਮਾਸਟਰ ਪੇਡਰੋ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਬਾਂਦਰ ਕੌਣ ਸਨ, ਇਸ ਬਾਰੇ ਵਿਆਖਿਆ, ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੇ ਹਿੱਲਣ ਵਾਲੇ ਸਾਹਸ ਵਿੱਚ ਬਦਕਿਸਮਤ ਨਤੀਜੇ ਦੇ ਨਾਲ, ਜਿਸਨੂੰ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਇੱਛਾ ਜਾਂ ਉਮੀਦ ਅਨੁਸਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ।

ਇਸ ਮਹਾਨ ਇਤਿਹਾਸ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸਕਾਰ, ਸਾਈਡ ਹੈਮੇਟ, ਇਸ ਅਧਿਆਇ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਇਹਨਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨਾਲ ਕਰਦਾ ਹੈ: "ਮੈਂ ਇੱਕ ਚੰਗੇ ਕੈਥੋਲਿਕ ਵਜੋਂ ਸਹੁੰ ਖਾਂਦਾ ਹਾਂ।" ਅਨੁਵਾਦਕ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਈਡ ਹੈਮੇਟ, ਇੱਕ ਮੂਰ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, ਜੋ ਕਿ ਉਹ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਸੀ, ਦਾ ਸਿੱਧਾ ਮਤਲਬ ਇਸ ਸਹੁੰ ਤੋਂ ਸੀ ਕਿ, ਜਿਵੇਂ ਇੱਕ ਚੰਗਾ ਕੈਥੋਲਿਕ ਜੋ ਸਹੁੰ ਖਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਸਹੁੰ ਖਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਜੋ ਵੀ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਉਸ ਵਿੱਚ ਸੱਚ ਬੋਲਣ ਦੀ ਸਹੁੰ ਖਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਵੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਚੰਗਾ ਕੈਥੋਲਿਕ ਸਹੁੰ ਖਾਂਦਾ ਹੈ, ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਬਾਰੇ ਲਿਖਣ ਵਾਲੀ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਵਿੱਚ ਸੱਚ ਬੋਲਣ ਦੀ ਸਹੁੰ ਖਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਮਾਸਟਰ ਪੇਡਰੋ ਅਤੇ ਭਵਿੱਖ ਦੱਸਣ ਵਾਲੇ ਬਾਂਦਰ ਦੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਜਿਸਨੇ ਹਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਭਵਿੱਖ-ਸੂਚਕ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਹੈਰਾਨ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿਸ ਕਿਸੇ ਨੇ ਵੀ ਇਸ ਇਤਿਹਾਸ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਹਿੱਸਾ ਪੜ੍ਹਿਆ ਹੈ, ਉਸਨੂੰ ਜ਼ਰੂਰ ਗਿਨੇਸ ਡੀ ਪਾਸਾਮੋਂਟੇ ਯਾਦ ਹੋਵੇਗਾ, ਜਿਸਨੂੰ ਹੋਰ ਗੈਲੀ ਗੁਲਾਮਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੁਆਰਾ ਸੀਅਰਾ ਮੋਰੇਨਾ ਵਿੱਚ ਆਜ਼ਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇਕ ਕੰਮ ਲਈ ਨਾਈਟ ਨੂੰ ਉਸ ਦੁਸ਼ਟ, ਮਾੜੇ ਵਿਵਹਾਰ ਵਾਲੇ ਸਮੂਹ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਮਿਲੀ ਅਤੇ ਘੱਟ ਧੰਨਵਾਦ ਮਿਲਿਆ। ਇਹ ਗਿਨੇਸ ਡੀ ਪਾਸਾਮੋਂਟੇ, ਜਿਸਨੂੰ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਗਿਨੇਸਿਲੋ ਨੂੰ ਚੋਰ ਕਿਹਾ ਸੀ, ਉਹ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਦਾ ਡੈਪਲ ਚੋਰੀ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਪ੍ਰਿੰਟਰਾਂ ਦੀ ਅਸਫਲਤਾ ਕਾਰਨ ਚੋਰੀ ਦੇ ਸਾਧਨਾਂ ਜਾਂ ਮੌਕੇ ਦੀ ਕੋਈ ਵਿਆਖਿਆ ਭਾਗ ਇੱਕ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਪਾਠਕ ਉਲਝਣ ਵਿੱਚ ਪੈ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਛਪਾਈ ਦੀ ਨਿਗਰਾਨੀ ਨੂੰ ਲੇਖਕ ਦੀ ਨੁਕਸਦਾਰ ਯਾਦਦਾਸ਼ਤ ਨੂੰ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਠਹਿਰਾਇਆ ਹੈ। ਪਰ ਇਸਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਗਿਨੇਸ ਨੇ ਗਧੇ ਨੂੰ ਚੋਰੀ ਕੀਤਾ ਜਦੋਂ ਸਾਂਚੋ ਉਸ ਉੱਤੇ ਬੈਠਾ ਸੀ, ਉਸ ਢੰਗ ਅਤੇ ਯੋਜਨਾ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਜੋ ਬਰੂਨੇਲੋ ਨੇ ਅਲਬਰਾਕਾ ਦੇ ਘੇਰੇ ਵਿੱਚ ਸੈਕਰੀਪੈਂਟੇ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਤੋਂ ਘੋੜੇ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਲਈ ਵਰਤੀ ਸੀ; ਅਤੇ ਸਾਂਚੇ ਨੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਦੱਸੇ ਗਏ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤਾ। ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਡੇ ਗਿਨੇਸ ਨੂੰ ਡਰ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਫੜ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੇ ਅਣਗਿਣਤ ਅਪਰਾਧਾਂ ਅਤੇ ਬਦਨਾਮ ਕੰਮਾਂ ਲਈ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਲਈ ਉਸਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ, ਜੋ ਕਿ ਇੰਨੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਸੁਭਾਅ ਦੇ ਸਨ ਕਿ ਉਸਨੇ ਖੁਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਬਿਰਤਾਂਤ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਜਿਸਨੇ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਮਾਤਰਾ ਭਰ ਦਿੱਤੀ, ਉਸਨੇ ਅਰਾਗੋਨ ਦੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ, ਜਿੱਥੇ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਖੱਬੀ ਅੱਖ ਨੂੰ ਢੱਕਣ ਅਤੇ ਕਠਪੁਤਲੀ ਦਾ ਪੇਸ਼ਾ ਅਪਣਾਉਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਕੀਤਾ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਹੱਥ ਦੀ ਸਫਾਈ ਦੇਵਾਂ ਵਿੱਚ ਕਾਫ਼ੀ ਮਾਹਰ ਹੋਣ ਕਰਕੇ।

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੋਇਆ ਕਿ ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ ਬਾਰਬਰੀ ਤੋਂ ਆਜ਼ਾਦ ਹੋਏ ਕੁਝ ਈਸਾਈਆਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਬਾਂਦਰ ਵੇਚ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਜਿਸਨੂੰ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਦਿੱਤੇ ਸੰਕੇਤ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਮੋਢੇ 'ਤੇ ਚੜ੍ਹ ਕੇ ਉਸਦੇ ਕੰਨ ਵਿੱਚ ਫੁਸਫੁਸਾਉਣਾ, ਜਾਂ ਫੁਸਫੁਸਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਦਿਖਾਈ ਦੇਣਾ ਸਿਖਾਇਆ ਸੀ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਇਹ ਸੁਪੁਰਦ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਮਾਸਟਰ ਪੇਡਰੋ, ਆਪਣੇ ਬਾਂਦਰ ਅਤੇ ਕਠਪੁਤਲੀ ਸ਼ੋਅ ਨਾਲ, ਇੱਕ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਨੇੜਲੇ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲੇ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਵਾਪਰੀਆਂ ਖਾਸ ਘਟਨਾਵਾਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਖਾਸ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਬਾਰੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਇਕੱਠੀ ਕਰਦਾ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਇਹ ਘਟਨਾਵਾਂ ਵਾਪਰੀਆਂ ਸਨ। ਫਿਰ ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਦਿਮਾਗ਼ ਵਿੱਚ ਮਜ਼ਬੂਤੀ ਨਾਲ ਰੱਖ ਕੇ, ਉਹ ਆਪਣਾ ਕਠਪੁਤਲੀ ਸ਼ੋਅ ਪੇਸ਼ ਕਰਕੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਕਈ ਵਾਰ ਇੱਕ ਇਤਿਹਾਸ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਕਈ ਵਾਰ ਦੂਜਾ, ਪੂਰੇ ਸਭ ਹੁਲਕਾ-ਫੁਲਕਾ, ਮਨੋਰੰਜਕ ਅਤੇ ਜਾਣਿਆ-ਪਛਾਣਿਆ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਖਤਮ ਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਬਾਂਦਰ ਦੀਆਂ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਬਾਰੇ ਦੱਸਦਾ ਸੀ, ਆਪਣੇ ਸਰੋਤਿਆਂ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕਰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ

ਭੂਤਕਾਲ ਅਤੇ ਵਰਤਮਾਨ ਤੋਂ ਕੁਝ ਵੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਪਰ ਭਵਿੱਖ ਨੂੰ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਪ੍ਰਤਿਭਾ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ ਸੀ। ਕਿਸੇ ਦੇ ਸਵਾਲ ਦੇ ਜਵਾਬ ਲਈ, ਉਹ ਦੋ ਅਸੂਲ ਲੈਂਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਕੁਝ ਜਵਾਬਾਂ ਲਈ ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਘੱਟ, ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਸਵਾਲ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਆਕਾਰ ਦਿੰਦਾ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਵੀ ਉਹ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਘਰ ਪਹੁੰਚਦਾ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਉਸਨੂੰ ਰਹਿਣ ਵਾਲਿਆਂ ਬਾਰੇ ਖਾਸ ਜਾਣਕਾਰੀ ਹੁੰਦੀ ਸੀ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਪੈਸੇ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ ਉਸਨੂੰ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਨਾ ਪੁੱਛਣ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਦੇ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਬਾਂਦਰ ਨੂੰ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦਾ ਅਤੇ ਕਹਿੰਦਾ ਕਿ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਗੱਲ ਦੱਸੀ ਹੈ, ਜੋ ਹਮੇਸ਼ਾ ਤੱਥਾਂ ਨਾਲ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੇਲ ਖਾਂਦੀ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉਹ ਇੱਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਸਾਖ ਬਣਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ ਵੀ ਉਹ ਯਾਤਰਾ ਕਰਦਾ ਸੀ ਉੱਥੇ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਸਮੂਹ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਹੋਰ ਮੌਕਿਆਂ 'ਤੇ, ਉਹ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਜਵਾਬ ਦਿੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦੇ ਜਵਾਬ ਸਾਰੇ ਸੰਭਵ ਕੋਣਾਂ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰਦੇ ਸੀਨ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਉਹ ਕਾਫ਼ੀ ਹੁਸ਼ਿਆਰ ਸੀ। ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਕਿਸੇ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸਣ ਲਈ ਜ਼ੋਰ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਜਾਂ ਦਬਾਅ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਕਿ ਉਸਦਾ ਬਾਂਦਰ ਕਿਸਮਤ ਕਿਵੇਂ ਦੱਸ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਉਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਬਾਂਦਰ ਬਣਾ ਲਿਆ ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਬਟੂਆ ਪੈਸਿਆਂ ਨਾਲ ਭਰ ਦਿੱਤਾ।

ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਹ ਸੁਰਾਏ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਇਆ, ਉਸਨੇ ਡੌਨ ਕਿਊਜੋਟ ਅਤੇ ਸਾਂਚੋ ਨੂੰ ਪਛਾਣ ਲਿਆ, ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਜਾਣਦਾ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਉਸਦੇ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਮੌਜੂਦ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਹੈਰਾਨ ਕਰਨਾ ਆਸਾਨ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਉਸਨੂੰ ਬਹੁਤ ਮਹਿੰਗਾ ਪੈਣਾ ਸੀ ਜੇਕਰ ਡੌਨ ਕਿਊਜੋਟ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਹੇਠਾਂ ਝੁਕਦਾ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਰਾਜਾ ਮਾਰਸੀਲੀਓ ਦਾ ਸਿਰ ਵੱਢ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਨਾਈਟਾਂ ਨੂੰ ਤਬਾਹ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਿਛਲੇ ਅਧਿਆਇ ਵਿਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਉਹ ਹੈ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਮਾਸਟਰ ਪੇਡਰੋ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਬਾਂਦਰ ਬਾਰੇ ਅਜੇ ਵੀ ਸਮਝਾਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਈ।

ਹੁਣ ਲਾ ਮੰਚਾ ਦੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਵੱਲ ਵਾਪਸ ਆਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਮੈਂ ਇਹ ਜੋੜਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਸੁਰਾਏ ਛੱਡਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸਨੇ ਸੋਰਾਗੋਸਾ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਐਬਰੋ ਨਦੀ ਦੇ ਕੰਢਿਆਂ ਅਤੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਦੇ ਖੇਤਰ ਦਾ ਦੌਰਾ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਦੋਂ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਜੂਸਟਸ ਤੱਕ ਦੋ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਸਮਾਂ ਸੀ। ਇਸ ਯੋਜਨਾ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਯਾਤਰਾ ਦੁਬਾਰਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ, ਦੋ ਦਿਨਾਂ ਤੱਕ ਯਾਤਰਾ ਕੀਤੀ, ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਰਿਕਾਰਡ ਦੇ ਯੋਗ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕੀਤਾ। ਤੀਜੇ ਦਿਨ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਹ ਇੱਕ ਪਹਾੜੀ ਦੀ ਚੋਟੀ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ, ਉਸਨੇ ਢੋਲ, ਤੁਰ੍ਹੀਆਂ ਅਤੇ ਮਸਕਟਾਂ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣੀ। ਪਹਿਲਾਂ, ਇਹ ਕਲਪਨਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਸਿਪਾਹੀਆਂ ਦੀ ਇੱਕ ਰੈਜੀਮੈਂਟ ਉਸਦੇ ਰਾਹ ਤੋਂ ਲੰਘ ਰਹੀ ਹੈ, ਉਸਨੇ ਰੋਸੀਨੈਂਟ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਲਈ ਇੱਕ ਪਹਾੜੀ ਦੀ ਚੋਟੀ 'ਤੇ ਚੜ੍ਹ ਗਿਆ। ਸਿਖਰ ਤੋਂ, ਉਹ ਪਹਾੜੀ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਦੇ ਸੌ ਤੋਂ ਵੱਧ ਆਦਮੀ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜੋ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕਿਸਮਾਂ ਦੇ ਹਥਿਆਰਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਵਿਟ, ਨੇਜ਼ੇ, ਕਰਾਸਬੋ, ਹੈਲਬਰਡ, ਪਾਈਕ, ਕੁਝ ਮਸਕਟਾਂ ਅਤੇ ਕਈ ਢਾਲਾਂ ਨਾਲ ਲੈਸ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੇ ਸਨ। ਪਹਾੜੀ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਉਤਰਦੇ ਹੋਏ, ਉਹ ਸਕਆਡਰਨ ਵੱਲ ਵਧਿਆ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਪੈਨੈਂਟਾਂ ਨੂੰ ਸਾਫ਼-ਸਾਫ਼ ਨਹੀਂ ਦੇਖ ਸਕਿਆ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਰੰਗਾਂ ਵਿਚ ਫ਼ਰਕ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਿਆ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਯੰਤਰਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਸਕਿਆ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਇੱਕ ਪੈਨੈਂਟ ਜਾਂ ਚਿੱਟੇ ਸੀਟਿਨ ਦੇ ਮਿਆਰ 'ਤੇ ਯੰਤਰ ਜਿਸ 'ਤੇ ਚਮਕਦਾਰ ਰੰਗਾਂ ਵਿੱਚ ਛੋਟੀ ਸਾਰਡੀਨੀਅਨ ਕਿਸਮ ਦਾ ਇੱਕ ਗਿੰਦੜ ਪੇਂਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸਦਾ ਸਿਰ ਉੱਚਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸਦਾ ਮੂੰਹ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਜੀਭ ਸਥਿਤੀ ਅਤੇ ਹਿਲਾਉਣ ਦੇ ਕੰਮ ਵਿਚ ਫੈਲੀ ਹੋਈ ਸੀ। ਅਤੇ ਗਿੰਦੜ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਵੱਡੇ ਅਖਰਾਂ ਵਿਚ ਇਹ ਦੋ ਆਇਤਾਂ ਸਨ:

ਬੋਲਿਫ਼ ਟਵੇਨ
ਵਿਅਰਥ ਨਹੀਂ ਜੰਮੇ।

ਇਸ ਯੰਤਰ ਤੋਂ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਕਿ ਇਹ ਸਮੂਹ ਬੇਅਰਜ਼ ਦੇ ਸ਼ਹਿਰ ਤੋਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਉਸਨੇ ਸਾਂਚੋ ਨੂੰ ਸਮਝਾਇਆ, ਉਸਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਸਟੈਂਡਰਡ 'ਤੇ ਕੀ ਛਪਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜਿਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਘਟਨਾ ਦਾ ਵੇਰਵਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਉਹ ਗਲਤ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਦੋ ਐਲਡਰਮੈਨ ਉਹ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਬ੍ਰੇਅਰ ਕੀਤਾ ਸੀ,

ਕਿਉਂਕਿ ਸਟੈਂਡਰਡ 'ਤੇ ਆਇਤਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਹ ਬੇਲੀਫ ਤੋਂ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਸਨ; ਜਿਸਦਾ ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ:

"ਮਾਲਕ ਜੀ, ਇਸ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਮਹੱਤਵ ਨਹੀਂ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਮੇਂ ਦੇ ਬੀਤਣ ਨਾਲ, ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਐਲਡਰਮੈਨ ਆਪਣੇ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਬੇਲੀਫ਼ ਬਣ ਗਏ ਹੋਣ, ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਦੋਵਾਂ ਉਪਾਧੀਆਂ ਨਾਲ ਜਾਣਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਜਦੋਂ ਇਹ ਸਵਾਲ ਕਿ ਕੀ ਬ੍ਰੇਅਰ ਬੇਲੀਫ਼ ਸਨ ਜਾਂ ਐਲਡਰਮੈਨ, ਇਤਿਹਾਸ ਦੀ ਸੱਚਾਈ 'ਤੇ ਕੋਈ ਅਸਰ ਨਹੀਂ ਪਾਉਂਦੇ। ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਬ੍ਰੇਅ ਕੀਤਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਬੇਲੀਫ਼ ਇੱਕ ਐਲਡਰਮੈਨ ਵਾਂਗ ਬ੍ਰੇਅ ਕਰਨ ਲਈ ਵੀ ਚੁੱਕਵਾਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।"

ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋ ਗਿਆ ਕਿ ਜਿਸ ਸ਼ਹਿਰ ਨੂੰ ਬੇਇੱਜ਼ਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਹ ਉਸ ਨਾਲ ਲੜਨ ਲਈ ਉੱਥੇ ਆਇਆ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਗੁਆਂਢੀ ਅਤੇ ਨਿਆਂਪੂਰਨ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਸ਼ਰਮਿੰਦਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਡੌਨ ਕਿਊਕਸੋਟ ਨੇੜੇ ਆਉਂਦਾ ਰਿਹਾ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਸਾਂਚੋ ਨੂੰ ਕੋਈ ਘੱਟ ਚਿੰਤਾ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਕਦੇ ਵੀ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਲੱਭਣਾ ਪਸੰਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਸੁਕੁਐਡਰਨ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵਿਚਕਾਰ ਸਵਾਗਤ ਕੀਤਾ, ਇਹ ਮੰਨਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਵਿਅਕਤੀ ਹੈ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਡੌਨ ਕਿਊਕਸੋਟ ਨੇ ਆਪਣਾ ਵਾਈਜ਼ਰ ਉੱਚਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸ਼ਾਂਤ ਸੁਭਾਅ ਅਤੇ ਵਿਵਹਾਰ ਨਾਲ ਗਿੱਦੜ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਝੁੰਡ 'ਤੇ ਚੜ੍ਹ ਗਿਆ। ਫੌਜ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਵਿਅਕਤੀ ਉਸਦੀ ਇੱਕ ਝਲਕ ਦੇਖਣ ਲਈ ਉਸਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਇਕੱਠੇ ਹੋਏ, ਹਰ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਅਨੁਭਵ ਕੀਤੀ ਗਈ ਆਮ ਹੈਰਾਨੀ ਨਾਲ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਏ ਜਿਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਦੇਖਿਆ ਸੀ। ਡੌਨ ਕਿਊਕਸੋਟ, ਜਿਸਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਕਿੰਨੀ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਦੇਖ ਰਹੇ ਸਨ ਪਰ ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਰਹੇ ਸਨ ਜਾਂ ਉਸਨੂੰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਪੁੱਛ ਰਹੇ ਸਨ, ਨੇ ਚੁੱਪ ਦਾ ਫਾਇਦਾ ਉਠਾਉਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ, ਜਿਸਨੂੰ ਉਸਨੇ ਖੁਦ ਆਪਣੀ ਆਵਾਜ਼ ਉੱਚੀ ਕਰਕੇ ਤੋੜਿਆ ਅਤੇ ਕਿਹਾ:

"ਭਲੇ ਜਨਾਬ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਸਾਹਿਬਾਨਾਂ ਨੂੰ ਓਨੀ ਹੀ ਦਿਲੋਂ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਜਿੰਨੀ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਕਿਸੇ ਭਾਸ਼ਣ ਵਿੱਚ ਵਿਘਨ ਨਹੀਂ ਪਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਜੋ ਮੈਂ ਦੇਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਨਾਰਾਜ਼ ਜਾਂ ਤੰਗ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਨਾ ਲੱਗੇ, ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੇ ਵੱਲੋਂ ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਵੀ ਇਸ਼ਾਰਾ ਮਿਲਣ 'ਤੇ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਜੀਭ ਨੂੰ ਲਗਾਮ ਦੇਵਾਂਗਾ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਬੁੱਲ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੀਲ ਕਰ ਦਿਆਂਗਾ।"

ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਜੋ ਚਾਹੇ ਕਹੇ ਅਤੇ ਉਹ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਉਸਦੀ ਗੱਲ ਸੁਣਨਗੇ। ਇਹ ਇਜਾਜ਼ਤ ਮਿਲਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਆਪਣਾ ਭਾਸ਼ਣ ਦੁਬਾਰਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਕਿਹਾ:

"ਮੈਂ, ਮੇਰੇ ਮਾਲਕ, ਇੱਕ ਨਾਈਟ-ਇਰੈਂਟ ਹਾਂ ਜਿਸਦਾ ਪੇਸ਼ਾ ਹਥਿਆਰਾਂ ਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਮਿਸ਼ਨ ਬੇਸਹਾਰਾ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਲੋੜਵੰਦਾਂ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਕਈ ਦਿਨ ਪਹਿਲਾਂ, ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਕਿਰਪਾਵਾਂ ਦੀ ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਅਤੇ ਉਸ ਘਟਨਾ ਬਾਰੇ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਦੁਸ਼ਮਣਾਂ ਤੋਂ ਬਦਲਾ ਲੈਣ ਲਈ ਹੋਰ ਮੋੜ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਹਥਿਆਰ ਚੁੱਕਦੇ ਹੋ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਾਰ ਘੁੰਮਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੈਂ ਪਾਇਆ ਕਿ ਦੁਵੱਲੇਪਣ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਕਿਰਪਾਵਾਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬੇਇੱਜ਼ਤ ਸਮਝਣਾ ਗਲਤ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਕੱਲੇ ਪੂਰੇ ਸ਼ਹਿਰ ਦਾ ਅਪਮਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਪੂਰੇ ਸ਼ਹਿਰ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸਘਾਤ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਨਾ ਲਗਾਇਆ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਉਸ ਵਿਸ਼ਵਾਸਘਾਤ ਲਈ ਕਿਹੜਾ ਵਿਅਕਤੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਸੀ। ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਇਸਦੀ ਇੱਕ ਉਦਾਹਰਣ ਡੌਨ ਡਿਏਗੋ ਓਰਡੋਨੇਜ਼ ਡੀ ਲਾਰਾ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਜਿਸਨੇ ਜ਼ਮੋਰਾ ਦੇ ਪੂਰੇ ਸ਼ਹਿਰ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਵੈਲੀਡੋ ਡੋਨਫੋਸ ਨੇ ਇਕੱਲੇ ਆਪਣੇ ਰਾਜੇ ਨੂੰ ਮਾਰਨ ਦਾ ਧੋਖੇਬਾਜ਼ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਸਨੇ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ, ਅਤੇ ਹਰ ਕੋਈ ਚੁਣੌਤੀ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਅਤੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਸੀ। ਪਰ ਉਸਦੀ ਪ੍ਰਭੂਤਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਥੋੜ੍ਹੀ ਦੂਰ ਗਈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਚੁਣੌਤੀ ਵਿੱਚ ਜੋ ਸਹੀ ਹੈ ਉਸ ਤੋਂ ਵੀ ਵੱਧ ਗਈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉੱਥੇ ਸੀ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਮ੍ਰਿਤਕ, ਇਸਦੇ ਪਾਣੀ, ਇਸਦੀਆਂ ਰੋਟੀਆਂ, ਇਸਦੇ ਅਨਾਜ, ਅਤੇ ਹੋਰ ਛੋਟੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਪਰ, ਇਸ ਸਭ ਨੂੰ ਲਟਕਾ ਦਿਓ, ਜਦੋਂ ਗੁੱਸਾ ਇਸਦੇ ਕੰਢਿਆਂ ਤੋਂ ਭਰ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਈ ਪਿਤਾ, ਅਧਿਆਪਕ ਜਾਂ ਸੰਜਮ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਜੋ ਜੀਭ ਨੂੰ ਲਗਾਮ ਦੇ ਸਕੇ। ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ - ਕੋਈ ਵੀ ਇੱਕਲਾ ਵਿਅਕਤੀ ਕਿਸੇ ਰਾਜ, ਪ੍ਰਾਂਤ, ਸ਼ਹਿਰ, ਗ੍ਰਾਂਟਰਾਜ, ਜਾਂ ਪੂਰੇ ਰਾਸ਼ਟਰ ਦਾ ਅਪਮਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ - ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਸਪਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ, ਬਾਹਰ ਜਾਣ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਬੇਇੱਜ਼ਤੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਜੋ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕ ਚੰਗੀ ਗੱਲ ਹੋਵੇਗੀ ਜੇਕਰ ਘੁੜੀਆਂ ਦੇ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਵਾਸੀ ਹਰ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨਾਲ ਝਗੜਾ ਕਰਦੇ ਰਹਿਣ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੁੱਛਦਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਕੀ ਸਮਾਂ ਹੈ! ਜਾਂ ਜੇ ਉਹ ਲੋਕ ਜੋ ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਉਪਨਾਮ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪੈਟ ਬਾਇਲਰ, ਐਗ ਪੁਲਾਟਰ, ਵੈਲ ਸ਼ਿਕਾਰੀ, ਜਾਂ ਸਾਬਣ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਹਰ ਨੌਜਵਾਨ ਦੇ ਬੁੱਲ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਨਾਵਾਂ ਅਤੇ ਉਪਨਾਮਾਂ 'ਤੇ ਗੁੱਸਾ ਕਰਦੇ ਸਨ! ਇਹ ਸੱਚਮੁੱਚ ਹਾਸੋਹੀਣਾ ਹੋਵੇਗਾ ਜੇਕਰ ਇਹ ਸਾਰੇ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਸ਼ਹਿਰ ਬੇਇੱਜ਼ਤ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਅਤੇ ਲੜਾਈ ਲਈ ਵਿਗਾੜਦੇ ਰਹਿੰਦੇ, ਭਾਵੇਂ ਕਿੰਨੀ ਵੀ ਮਾਮੂਲੀ ਕਿਉਂ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਆਪਣੀਆਂ ਤਲਵਾਰਾਂ ਨੂੰ ਮਿਆਨ ਵਿੱਚ ਢਾਲਣਾ ਅਤੇ ਮਿਆਨ ਵਿਚ ਉਤਾਰਨਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਪਿਸਟਨ ਹਨ! ਹੇ ਸਕਦਾ ਹੈ ਰਬ ਕਦੇ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਹੋਣ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ!

"ਚਾਰ ਚੀਜ਼ਾਂ ਹਨ ਜੋ ਸਮਝਦਾਰ ਆਦਮੀਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਤਲਵਾਰਾਂ ਖਿੱਚਣ ਅਤੇ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਚਲਾਏ ਗਏ ਗ੍ਰਾਂਟਰਾਜਾਂ ਨੂੰ ਹਥਿਆਰ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਉਕਸਾ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਜਾਨਾਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਨੂੰ ਖ਼ਤਰਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ: ਪਹਿਲਾ, ਕੈਥੋਲਿਕ ਧਰਮ ਦੀ ਰੱਖਿਆ; ਦੂਜਾ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਜਾਨਾਂ ਦੀ ਰੱਖਿਆ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਮਨੁੱਖੀ ਅਤੇ ਬ੍ਰਹਮ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ; ਤੀਜਾ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਨਮਾਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੀ ਰੱਖਿਆ; ਚੌਥਾ, ਇੱਕ ਨਿਆਂਪੂਰਨ ਯੁੱਧ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਰਾਜੇ ਦੀ ਰੱਖਿਆ; ਅਤੇ ਕੀ ਸਾਨੂੰ ਪੰਜਵਾਂ ਜੋੜਨ ਦੀ ਪੁਰਵਾਹ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਦੂਜੇ ਦੇ ਸਮਾਨ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਰੱਖਿਆ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਪੰਜ ਮੁੱਖ ਕਾਰਨਾਂ ਵਿਚ ਅਸੀਂ ਕਈ ਹੋਰ ਕਾਰਨ ਜੋੜ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਜੋ ਨਿਆਂਪੂਰਨ, ਵਾਜਬ ਹਨ, ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਹਥਿਆਰ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਹਨ, ਪਰ ਕੋਈ ਵੀ ਜੋ ਕਿਸੇ ਮਾਮੂਲੀ ਗੱਲ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੀ ਚੀਜ਼ 'ਤੇ ਹਥਿਆਰ ਚੁੱਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਅਪਮਾਨਜਨਕ ਨਾਲੋਂ ਵਧੇਰੇ ਮਨੋਰੰਜਕ ਅਤੇ ਖੇਡ ਹੈ, ਆਮ ਸਮਝ ਦੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਘਾਟ ਹੈ, ਖ਼ਾਸ ਕਰਕੇ ਜਦੋਂ ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀ ਵਾਲਾ ਬਦਲਾ ਲੈਣਾ (ਕੀ ਕੋਈ ਅਜਿਹਾ ਹੈ ਜੋ ਨਿਆਂਪੂਰਨ ਹੈ?) ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ ਬ੍ਰਹਮ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਉਡਦਾ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਅਸੀਂ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਦੁਸ਼ਮਣਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਦਾਨੀ ਹੋਣ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਨਫ਼ਰਤ ਕਰਦੇ ਹਨ - ਇੱਕ ਹੁਕਮ ਜਿਸਦਾ ਪਾਲਣ ਕਰਨਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਪਰ ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਤੋਂ ਘੱਟ ਹੈ। ਦੁਨੀਆਂ ਅਤੇ ਆਤਮਾ ਨਾਲੋਂ ਸਰੀਰ ਤੋਂ ਵੱਧ। ਕਿਉਂਕਿ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ, ਜੋ ਇੱਕ ਸਰੀਰ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖ ਸੀ ਅਤੇ ਕਦੇ ਵੀ ਝੂਠ ਨਹੀਂ ਬੋਲਿਆ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕਦੇ ਬੋਲੇਗਾ, ਸਾਡਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸਦਾ ਜੂਲਾ ਨਰਮ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਬੋਝ ਹਲਕਾ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ ਦੇਵੇਗਾ ਜਿਸਦਾ ਪਾਲਣ ਕਰਨਾ ਅਸੰਭਵ ਹੋਵੇ। ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਮੇਰੇ ਚੰਗੇ ਸੱਜਣੋ, ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਕਿਰਪਾਵਾਂ ਬ੍ਰਹਮ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖੀ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਾਂਤ ਅਤੇ ਸ਼ਾਂਤੀਪੂਰਨ ਰਹਿਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਹਨ।

"ਸ਼ੈਤਾਨ ਮੈਨੂੰ ਲੈ ਜਾਵੇ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਇਸ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, "ਜੇ ਮੇਰਾ ਇਹ ਗੁਰੂ ਧਰਮ ਸ਼ਾਸਤਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ;[1] ਅਤੇ ਜੇ ਉਹ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਇੱਕ ਅੰਡਾ ਵਾਂਗ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਇੱਕ ਅੰਡਾ ਦੂਜੇ ਅੰਡਿਆਂ ਵਰਗਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।"

ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਸਾਹ ਲੈਣ ਲਈ ਰੁਕ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇਹ ਦੇਖ ਕੇ ਕਿ ਕਿਸੇ ਨੇ ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ, ਆਪਣਾ ਭਾਸ਼ਣ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਹੀ ਵਾਲਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਚਲਾਕ ਸਾਂਚੇ ਦਖ਼ਲ ਨਾ ਦਿੰਦਾ ਤਾਂ ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਕਰਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਉਸਦਾ ਮਾਲਕ ਰੁਕ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਖੁਦ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਕਿਹਾ:

"ਮੇਰਾ ਮਾਲਕ, ਲਾ ਮੰਚਾ ਦਾ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ, ਜੋ ਕਦੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ "ਦੁਖੀ ਹਿਰਦੇ ਦਾ ਨਾਈਟ" ਕਹਿੰਦਾ ਸੀ ਪਰ ਹੁਣ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ "ਸ਼ੇਰਾਂ ਦਾ ਨਾਈਟ" ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਪੁਰਾਣਾ ਆਦਮੀ ਹੈ ਜੋ ਇੱਕ ਕੁਆਰਾ ਜਿੰਨਾ ਲਾਤੀਨੀ ਅਤੇ ਸਪੈਨਿਸ਼ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹਰ ਉਸ ਚੀਜ਼ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਸਲਾਹ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਆਪਣੇ

ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਿਪਾਹੀ ਵਰਗੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਉਗਲਾਂ 'ਤੇ ਲੜਾਈ ਨਾਮਕ ਇਸ ਚੀਜ਼ ਦੇ ਸਾਰੇ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਨਿਯਮ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਕਰਨ ਲਈ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੈ ਸਿਵਾਏ ਇਸ ਦੇ ਕਿ ਉਹ ਜੋ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਸੇਧਿਤ ਹੋਣ ਦਿਓ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਚੀਜ਼ਾਂ ਗਲਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਠਹਿਰਾ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਜਦੋਂ ਹਰ ਕੋਈ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਬੇਅਸ 'ਤੇ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਹੋਣਾ ਮੂਰਖਤਾ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਹੈ ਕਿ, ਇੱਕ ਬੱਚੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਮੈਂ ਹਰ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਮੈਨੂੰ ਇੱਛਾ ਮਹਿਸੂਸ ਹੁੰਦੀ ਸੀ ਤਾਂ ਬੇਅੰਤ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਨੇ ਕਦੇ ਮੈਨੂੰ ਰੋਕਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਮੈਂ ਇੰਨੀ ਸੂਹਜ ਅਤੇ ਸੂਝਵਾਵਿਕਤਾ ਨਾਲ ਬੇਅ ਕਰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਪਿੰਡ ਦਾ ਹਰ ਗਿੰਦੜ ਮੈਨੂੰ ਜਵਾਬ ਦਿੰਦਾ ਸੀ, ਫਿਰ ਵੀ ਮੈਂ ਇਸ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਆਪਣੇ ਮਾਪਿਆਂ ਦਾ ਬੁੱਚਾ ਹੋਣਾ ਬੰਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਜੋ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸਤਿਕਾਰਯੋਗ ਲੋਕ ਸਨ। ਭਾਵੇਂ ਮੇਰੀ ਯੋਗਤਾ ਮੇਰੇ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਉੱਚ-ਅਤੇ-ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੀ ਈਰਖਾ ਸੀ।" ਪਿੰਡ, ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਦੀ ਕੋਈ ਪਰਵਾਹ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਦਿਖਾਉਣ ਲਈ ਕਿ ਮੈਂ ਜੋ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਉਹ ਸੱਚ ਹੈ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਕਿਰਪਾਵਾਂ ਤੋਂ ਥੋੜ੍ਹੀ ਦੇਰ ਲਈ ਖੁਸ਼ੀ ਮੰਗਦਾ ਹਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਹੁਨਰ ਤੈਰਾਕੀ ਵਰਗਾ ਹੈ - ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਇਹ ਮੁਹਾਰਤ ਹਾਸਲ ਕਰ ਲੈਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸਨੂੰ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਭੁੱਲਿਆ ਜਾਂਦਾ।

ਫਿਰ ਆਪਣੇ ਨੱਕ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਅੰਗੂਠੇ ਅਤੇ ਉਂਗਲਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਫੜ ਕੇ, ਉਹ ਇੰਨੀ ਜੋਸ਼ ਨਾਲ ਚੀਕਣ ਲੱਗਾ ਕਿ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਵਾਦੀਆਂ ਗੂੰਜ ਉੱਠੀਆਂ। ਪੂਰ ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਖੜ੍ਹੇ ਆਦਮੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੇ, ਇਹ ਸੋਚ ਕੇ ਕਿ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮਜ਼ਾਕ ਉਡਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਆਪਣੇ ਹੱਥੋਂ ਵਿੱਚ ਫੜੀ ਇੱਕ ਲੰਬੀ ਸੋਟੀ ਚੁੱਕੀ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਇੰਨੀ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਮਾਰਿਆ ਕਿ ਉਸਨੇ ਸਾਂਚੇ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ, ਜੋ ਕਿ ਹੋਰ ਕੁਝ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ, ਸਾਂਚੇ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੁਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਰਤਾਅ ਕਰਦੇ ਦੇਖ ਕੇ, ਆਪਣਾ ਨੇਜ਼ਾ ਹੇਠਾਂ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਸ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ ਜਿਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਮਾਰਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਉਸਦੇ ਰਸਤੇ ਵਿੱਚ ਆ ਗਏ ਸਨ ਕਿ ਉਹ ਬਦਲਾ ਲੈਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪੱਥਰਾਂ ਦੇ ਗੜ੍ਹੇ ਨਾਲ ਘਿਰਿਆ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਉਸ ਵਲ ਨਿਸ਼ਾਨਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਕਰਾਸਬੋ ਅਤੇ ਘੁੱਟ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਬੰਦੂਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਧਮਕੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ, ਉਸਨੇ ਰੋਸੀਨਾਂਤੇ ਦੀ ਲਗਾਮ ਨੂੰ ਖਿੱਚਿਆ ਅਤੇ ਉੱਥੋਂ ਜਿੰਨੀ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਰੋਸੀਨਾਂਤੇ ਦੌੜ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਦੌੜ ਕੇ ਉੱਥੋਂ ਭੱਜ ਗਿਆ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪੂਰੇ ਦਿਲ ਨਾਲ ਪਰਮਾਤਮਾ ਅਗੇ ਸਮਰਪਿਤ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਉਸ ਖ਼ਤਰੇ ਤੋਂ ਬਚਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਇਸ ਡਰ ਤੋਂ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਇੱਕ ਗੋਂਦ ਉਸਦੀ ਪਿੱਠ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਛਾਤੀ ਵਿੱਚੋਂ ਨਿਕਲ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਉਸਨੇ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਇੱਕ ਡੂੰਘਾ ਸਾਹ ਲਿਆ, ਇਹ ਦੇਖਣ ਲਈ ਕਿ ਕੀ ਉਹ ਅਜੇ ਵੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸ਼ਕੁਐਡਰਨ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਉਸ 'ਤੇ ਗੋਲੀਬਾਰੀ ਨਾ ਕਰਨ ਦੀ ਚੋਣ ਕੀਤੀ, ਉਸਨੂੰ ਭੱਜਦੇ ਦੇਖ ਕੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋ ਗਏ। ਸਾਂਚੇ, ਜਿਸਨੂੰ ਹਾਲੇ ਆਪਣੇ ਹੋਸ਼ ਹੀ ਨਹੀਂ ਆਏ ਸਨ, ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਗਿੰਦੜ 'ਤੇ ਬਿਠਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜ਼ਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ, ਇਸ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕਿ ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਸੁਚੇਤ ਸੀ। ਫਿਰ ਵੀ, ਡੈਪਲ ਰੋਸੀਨੈਂਟ ਦੇ ਪਿੱਛੇ-ਪਿੱਛੇ ਗਿਆ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਉਹ ਇੱਕ ਪਲ ਲਈ ਵੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਵੱਖ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਿਆ। ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੇ ਕੁਝ ਦੂਰੀ 'ਤੇ ਸਵਾਰ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸਨੇ ਪਿੱਛੇ ਮੁੜ ਕੇ ਦੇਖਿਆ ਅਤੇ ਸਾਂਚੇ ਨੂੰ ਇਕੱਲਾ ਆ ਰਿਹਾ ਦੇਖਿਆ, ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਉਹ ਰੁਕ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਆਉਣ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕੀਤੀ। ਸਕੁਐਡਰਨ ਵਿੱਚ ਰਾਤ ਤੱਕ ਉੱਥੇ ਹੀ ਰਹੇ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਰੋਧੀ ਲੜਨ ਲਈ ਬਾਹਰ ਨਾ ਆਏ, ਤਾਂ ਉਹ ਖੁਸ਼ ਅਤੇ ਸੁਕਰਗੁਜ਼ਾਰ ਹੋ ਕੇ ਆਪਣੇ ਪਿੰਡ ਵਾਪਸ ਆ ਗਏ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਯੂਨਾਨੀਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਰਿਵਾਜ ਬਾਰੇ ਪਤਾ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਉਹ ਉਸ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਇੱਕ ਸਮਾਰਕ ਬਣਾਉਂਦੇ।

---

1. "ਧਰਮ-ਸ਼ਾਸਤਰੀ" ਲਈ ਸਪੈਨਿਸ਼ ਸ਼ਬਦ teólogo ਹੈ, ਪਰ ਸਾਂਚੋ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ tologo। ਇਹ ਮਾਲਾਪਰੋਪਿਜ਼ਮ ਅਨੁਵਾਦਕਾਂ ਲਈ ਸ਼ਰਮਿੰਦਗੀ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਿਆ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਮੱਜੂਦਾ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸਨੂੰ "ਦੇਵੀ" (ਇੱਕ ਅਨੁਵਾਦਕ), "ਪਾਰਸਨ" (ਇੱਕ), "ਸੁੱਪੁਰਨ ਪੁਜਾਰੀ" (ਦੋ), "ਥਿਓਲੋਜਿਸਟਰ" (ਇੱਕ), "ਥਿਓਲੋਗ" (ਇੱਕ), "ਟੈਲੋਜੀਅਨ" (ਤਿੰਨ), "ਥਿਓਲੋਜੀਅਨ" (ਤਿੰਨ), "ਥਿਓਲੋਜੀਅਨ" (ਦੋ), "ਥਿਓਲੋਜੀਅਨ" (ਇੱਕ), ਅਤੇ

"ਥਓਰੁਲੰਜਾਅਨ" (ਇੱਕ) ਵਜੋਂ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇੱਕ "ਸੰਪੂਰਨ" ਅਨੁਵਾਦ ਦੇ ਨਾਲ ਵੀ ਸਰਵੈਂਟਸ ਦਾ ਹਾਸੇ-ਮਜ਼ਾਕ 'ਤੇ ਯਤਨ ਕਾਫ਼ੀ ਕਮਜ਼ੋਰ ਹੋਵੇਗਾ।

ਅਧਿਆਇ ਅਠਾਈ

ਬੇਨੇਂਗੇਲੀ ਕੀ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਪਾਠਕ ਇਸ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਸਿੱਖੇਗਾ।

"ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਬਹਾਦਰ ਆਦਮੀ ਭੱਜਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਇਸ ਲਈ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਧੋਖੇ ਦਾ ਪੂਤਾ ਲਗਾ ਲਿਆ ਹੈ"; ਇਸੇ ਤੁਰੰਤ, "ਇੱਕ ਸਮਝਦਾਰ ਆਦਮੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਬਿਹਤਰ ਮੌਕੇ ਲਈ ਬਚਾ ਲਵੇਗਾ"। ਇਹ ਸੱਚਾਈਆਂ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਸਾਹਮਣੇ ਆਈਆਂ, ਜੋ ਭੀੜ ਦੇ ਗੁੱਸੇ ਅਤੇ ਗੁੱਸੇ ਵਿੱਚ ਆਏ ਸਕੁਐਡਰਨ ਦੇ ਦੁਸ਼ਮਣ ਇਰਾਦਿਆਂ ਅੱਗੇ ਝੁਕਦੇ ਹੋਏ, ਧੂੜ ਦੇ ਬੱਦਲ ਵਿੱਚ ਭੱਜ ਗਿਆ ਅਤੇ ਸਾਂਚੋ ਜਾਂ ਉਸ ਖ਼ਤਰੇ ਬਾਰੇ ਸੋਚੇ ਬਿਨ੍ਹਾਂ ਜਿਸ ਵੱਲ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਛੱਡ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਆਪਣੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਲਈ ਜਿੰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਮਝਿਆ, ਉੱਨਾ ਹੀ ਸਵਾਰ ਹੋ ਗਿਆ। ਸਾਂਚੋ ਪਿੱਛੇ ਪਿੱਛੇ ਆਇਆ, ਦੂਜੇ ਗ੍ਰਾਏ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ, ਆਪਣੇ ਗਧੇ ਦੇ ਉੱਪਰ ਲੇਟ ਗਿਆ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚਿਆ, ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਆਪਣੇ ਹੋਸ਼ ਵਿੱਚ ਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਉੱਥੇ ਪਹੁੰਚ ਕੇ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਗਧੇ ਤੋਂ ਖਿਸਕ ਕੇ ਰੋਸੀਨਾਂਤੇ ਦੇ ਪੈਰਾਂ 'ਤੇ ਡਿੱਗਣ ਦਿੱਤਾ, ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੁੱਟਿਆ ਹੋਇਆ, ਕੁਚਲਿਆ ਹੋਇਆ, ਅਤੇ ਘਬਰਾ ਗਿਆ। ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਸਾਂਚੋ ਦੇ ਜ਼ਖ਼ਮਾਂ ਦਾ ਮੁਆਇਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਹੇਠਾਂ ਉਤਰਿਆ ਪਰ, ਉਸਨੂੰ ਸਿਰ ਤੋਂ ਪੈਰਾਂ ਤੱਕ ਠੀਕ ਦੇਖ ਕੇ, ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਚਿੜਚਿੜੇਪਨ ਨਾਲ ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ:

"ਉਹ ਬਹੁਤ ਬੁਰਾ ਸਮਾਂ ਸੀ ਜਦੋਂ ਤੂੰ ਬੇਅ ਕਰਨਾ ਸਿੱਖਿਆ ਸੀ, ਸੈਂਚੋ! ਤੈਨੂੰ ਕਦੋਂ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਘਰ ਰੱਸੀ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਨਾ ਢੁਕਵਾਂ ਲੱਗਿਆ ਜਿਸਨੂੰ ਫਾਂਸੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੋਵੇ? ਅਤੇ ਬੇਅ ਦੇ ਸੰਗੀਤ ਦੇ ਉਲਟ, ਤੂੰ ਕੁਟਮਾਰ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਕੀ ਉਮੀਦ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ? ਸੈਂਚੋ, ਰੱਬ ਦਾ ਧੰਨਵਾਦ ਕਰ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਤੇਰੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਸਲੀਬ ਦਾ ਨਿਸ਼ਾਨ ਕੱਟਲਾਸ ਨਾਲ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਸੋਟੀ ਨਾਲ ਤੇਰੀ ਪਿੱਠ ਨੂੰ ਅਸੀਸ ਦਿੱਤੀ।"

"ਮੈਂ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਦੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹਾਂ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰੇ ਮੋਢੇ ਮੇਰੇ ਲਈ ਇਹ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਚਲੋ ਬੱਸ ਚੜ੍ਹ ਕੇ ਇੱਥੋਂ ਚਲੇ ਜਾਈਏ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਹਿਲਣ-ਡੁੱਲਣ ਨੂੰ ਰੋਕ ਦਿਆਂਗਾ ਪਰ ਕਦੇ ਵੀ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗਾ ਕਿ ਨਾਈਟਸ-ਇਰੰਟ ਭੱਜ ਜਾਣ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਯੋਗ ਸਕੁਆਇਰਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਦੁਸ਼ਮਣਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੁੱਟਣ ਲਈ ਛੱਡ ਦੇਣ।"

"ਜੋ ਪਿੱਛੇ ਹਟਦਾ ਹੈ ਉਹ ਭੱਜਦਾ ਨਹੀਂ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣੋ, ਸਾਂਚੋ, ਉਹ ਬਹਾਦਰੀ ਜੋ ਸਮਝਦਾਰੀ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਉਸਨੂੰ ਦਲੇਰੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਮੂਰਖ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀਆਂ ਗ੍ਰਾਈਆਂ ਕੋਈ ਵੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਹਿੰਮਤ ਨਾਲੋਂ ਚੰਗੀ ਕਿਸਮਤ ਦੇ ਕਾਰਨ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ, ਮੈਂ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਪਿੱਛੇ ਹਟ ਗਿਆ ਪਰ ਭੱਜਣ ਲਈ ਨਹੀਂ, ਅਤੇ ਇਸ ਵਿਚ ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਬਹਾਦਰ ਰੂਹਾਂ ਦੀ ਨਕਲ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਬਿਹਤਰ ਮੌਕੇ ਲਈ ਬਚਾਇਆ ਹੈ। ਇਤਿਹਾਸ ਇਸ ਦੀਆਂ ਉਦਾਹਰਣਾਂ ਨਾਲ ਭਰੇ ਹੋਏ ਹਨ, ਪਰ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਕੋਈ ਲਾਭਕਾਰੀ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਹ ਮੇਰੀ ਪਸੰਦ ਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਸਮੇਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਗਾ।"

ਹੁਣ ਤੱਕ ਸਾਂਚੋ ਸਵਾਰ ਹੋ ਚੁੱਕਾ ਸੀ, ਜਿਸਦੀ ਮਦਦ ਡੌਨ ਕਿਉਕਸੋਟ ਨੇ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਜੋ ਫਿਰ ਰੋਸੀਨੈਂਟ 'ਤੇ ਸਵਾਰ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਇੱਕ ਪੌਪਲਰ ਦੇ ਝਾੜੀ ਵੱਲ ਚੱਲ ਪਏ ਜੋ ਦੂਰੀ 'ਤੇ ਲਗਭਗ ਇੱਕ ਚੌਥਾਈ ਲੀਗ ਦਿਖਾਈ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਲੁਕਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦੇ ਸਨ। ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਸਾਂਚੋ ਆਪਣੀ ਆਤਮਾ ਦੀਆਂ ਡੂੰਘਾਈਆਂ ਵਿਚੋਂ ਇਕ ਦਰਦਨਾਕ ਕਰਾਹਟ, ਜਾਂ ਹਉਕਾ ਕੱਢਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਡੌਨ ਕਿਉਕਸੋਟ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਇੰਨੀ ਤੀਬਰ ਬੇਅਰਾਮੀ ਦਾ ਕਾਰਨ ਪੁੱਛਿਆ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੀ ਰੀੜ੍ਹ ਦੀ ਹੱਡੀ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਗਰਦਨ ਦੇ ਸਿਰੇ ਤੱਕ ਇੰਨਾ ਦਰਦ ਹੋ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਉਸਨੂੰ ਪਾਗਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ।

"ਉਸ ਦਰਦ ਦਾ ਕਾਰਨ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਜਿਸ ਸੋਟੀ ਨਾਲ ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਾਰਦੇ ਸਨ ਉਹ ਲੰਬੀ ਅਤੇ ਸਿੱਧੀ ਸੀ, ਇਹ ਤੁਹਾਡੀ ਪੂਰੀ ਪਿੱਠ ਨਾਲ ਸੰਪਰਕ ਵਿੱਚ ਆ ਗਈ ਸੀ, ਜਿੱਥੇ ਸਾਰੇ ਦਰਦ ਵਾਲੇ ਹਿੱਸੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਜੇ ਇਹ ਹੋਰ ਹਿੱਸਿਆਂ 'ਤੇ ਡਿੱਗਦਾ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੋਰ ਵੀ ਦਰਦ ਹੁੰਦਾ।"

"ਦਿਆਲੂ ਸਵਰਗ!" ਸਾਂਚੇ ਨੇ ਚੀਕਿਆ, "ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਨੇ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਭੇਤ ਸਾਫ਼ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਹੈ! ਰੱਬ ਦੀ ਖ਼ਾਤਰ, ਹੇ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਮਾਲਕ, ਕੀ ਮੇਰੇ ਦਰਦ ਦਾ ਕਾਰਨ ਇੰਨਾ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲੁਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਮਝਿਆ ਕਿ ਸੋਟੀ ਦੇ ਡਿੱਗਣ ਦੀ ਹੱਦ ਆਖਰੀ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਮੇਰਾ ਦਰਦ ਹੁੰਦਾ ਹੈ? ਹੁਣ, ਜੇ ਮੇਰੇ ਗਿੱਟੇ ਦੁਖਦੇ ਸਨ, ਤਾਂ ਕੋਈ ਸੱਚਮੁੱਚ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕਿਉਂ ਦੁਖਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣਾ ਕੋਈ ਵੱਡਾ ਕਾਰਨਾਮਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਮਾਰਦੇ ਹਨ ਉੱਥੇ ਮੈਂ ਦੁਖੀ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਸਹੁੰ ਖਾਂਦਾ ਹਾਂ, ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਮੁਸੀਬਤ ਸਹਿਣ ਕਰਨਾ ਯੂਕੀਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਸਾਨ ਹੈ। ਹੋਰ ਰੋਜ਼ ਇਹ ਮੇਰੇ ਲਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਨਾਲ ਬਣਾਈ ਰੱਖਣ ਵਾਲੀ ਸੰਗਤ ਤੋਂ ਕਿੰਨੀ ਘੱਟ ਉਮੀਦ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਜੇ ਇਸ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਮੈਨੂੰ ਕੁੱਟਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਤਾਂ ਸੌ ਹੋਰਾਂ 'ਤੇ ਅਸੀਂ ਪੁਰਾਣੀਆਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬੁਚਕਾਨਾ ਗੱਤੀਵਿਧੀਆਂ ਦੇ ਕੰਬਲ-ਉਛਾਲ ਵੱਲ ਵਾਪਸ ਆਵਾਂਗੇ। ਜੇ ਇਸ ਵਾਰ ਮੇਰੀ ਪਿਠ ਨਿਸ਼ਾਨਾ ਰਹੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਗਲੀ ਵਾਰ ਇਹ ਮੇਰੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਹੋਣਗੀਆਂ। ਮੇਰਾ ਹਾਲ ਬਿਹਤਰ ਹੋਵੇਗਾ - ਸਿਵਾਏ ਇਸ ਦੇ ਕਿ ਮੈਂ ਮੂਰਖ ਹਾਂ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਪੂਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਕਦੇ ਵੀ ਕੁਝ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਗਾ - ਮੈਂ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਘਰ ਵਾਪਸ ਜਾਣਾ ਬਿਹਤਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਮੇਰੀ ਪਤਨੀ ਅਤੇ ਬੱਚੇ ਉਸਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਸੁਭ ਕੁਝ ਦੇਣ ਲਈ ਜੋ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦੇਣਾ ਠੀਕ ਸਮਝਿਆ, ਇਸਦੀ ਬਜਾਏ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸੜਕਾਂ 'ਤੇ ਪਿੱਛੇ ਰਹਿਣ ਦੀ ਜੋ ਨਾਮ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਜਾਂ ਹਾਈਵੇਅ ਅਤੇ ਰੁਸਤਿਆਂ 'ਤੇ ਜੋ ਕਿਤੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦੇ, ਪੀਣ ਲਈ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਅਤੇ ਖਾਣ ਲਈ ਵੀ ਘੱਟ। ਅਤੇ ਸੌਣ ਲਈ ਕਿੰਨੀਆਂ ਸੁੰਦਰ ਥਾਵਾਂ ਹਨ! 'ਕਿਉ, ਕੁਰਾ ਸੋਕੁਆਇਰ, ਸ਼ਿਰਫ਼ ਸੱਤ ਫੁੱਟ ਧਰਤੀ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਤੁਰੋ ਅਤੇ, ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਹੋਰ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਜਿੰਨੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਲੋੜ ਹੈ, ਉੱਨੀ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਤੁਰੋ, ਕਿਉਂਕਿ ਫੈਸਲਾ ਤੁਹਾਡੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਦਿਲ ਦੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਤੱਕ ਫੈਲਾਓ।' ਮੈਂ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਦੇਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਜਿਸਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਨਾਈਟ-ਇਰੈਂਟਰੀ ਲਈ ਸਮਰਪਿਤ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਸੜ ਕੇ ਸੁਆਹ ਹੋ ਗਿਆ, ਜਾਂ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਉਹ ਪਹਿਲਾ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਮੂਰਖ ਨਾਈਟਾਂ ਲਈ ਸਕੁਆਇਰ ਬਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਪੁਰਾਣੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਨਾਈਟ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਮੌਜੂਦਾ ਲੋਕਾਂ ਬਾਰੇ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਕੋਈ ਟਿੱਪਣੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਦੇਖਣ ਲਈ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਕਿਵੇਂ ਹੈ, ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਸਤਿਕਾਰ ਕੁਰਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਤੁਹਾਡੇ ਸੋਚਣ ਅਤੇ ਕਹਿਣ ਵਾਲੇ ਹਰ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਸ਼ੈਤਾਨ ਨਾਲੋਂ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਜਾਣਦੀ ਹੈ।

"ਮੈਂ ਦਾਅ 'ਤੇ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹਾਂ, ਸੋਚੋ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਹੁਣ ਜਦੋਂ ਤੂੰ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਰੋਕੇ ਬੋਲ ਸਕਦਾ ਹੈਂ, ਕਿ ਤੇਰੇ ਪੂਰੇ ਸਰੀਰ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਤੈਨੂੰ ਦੁਖੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਿਹਾ। ਬੋਲ, ਮੇਰੇ ਪੁੱਤਰ, ਅਤੇ ਜੋ ਵੀ ਮਨ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਕਹਿ, ਕਿਉਂਕਿ ਤੇਰੇ ਦਰਦ ਤੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਪਾਉਣ ਦੇ ਬਦਲੇ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਇੱਕ ਉਪਹਾਰ ਸਮਝਾਂਗਾ ਜੋ ਤੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਬੇਰਹਿਮੀਆਂ ਨਾਲ ਮੈਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੈਂ। ਜੇ ਤੂੰ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਅਤੇ ਬੱਚਿਆਂ ਕੋਲ ਘਰ ਵਾਪਸ ਜਾਣ ਲਈ ਇੰਨਾ ਉਤਸੁਕ ਹੈਂ, ਤਾਂ ਰੱਬ ਨਾ ਕਰੇ ਕਿ ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਰਾਹ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋਵਾਂ। ਕਿਉਂਕਿ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਪੈਸੇ ਲੈ ਕੇ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈਂ, ਇਸ ਦਾ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾਓ ਕਿ ਸਾਡੇ ਪਿੰਡ ਤੋਂ ਇਸ ਤੀਜੀ ਸੈਲੀ ਨੂੰ ਕਿੰਨਾ ਸਮਾਂ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕਰੋ ਕਿ ਤੂੰ ਹੁਣ ਮਹੀਨੇ ਕਿੰਨੀ ਕਮਾਈ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਹੱਥੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰ।"

ਜਿਸ ਦਾ ਸਾਂਚੇ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ:

"ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਟੇਮੇ ਕੈਰਾਸਕੋ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ, ਜੋ ਕਿ ਕੁਆਰਾ ਸੈਨਸਨ ਕੈਰਾਸਕੋ ਦੇ ਪਿਤਾ ਸੁਨ, ਜਿਸਨੂੰ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਜਾਣਦੀ ਹੈ, ਮੈਂ ਹਰ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਡੁਕਾਟ ਕਮਾਉਂਦਾ ਸੀ, ਖਾਣੇ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ। ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨਾ ਕਮਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇੱਕ ਨਾਈਟ-ਇਰੈਂਟ ਤੋਂ ਸਕੁਆਇਰ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਮਿਹਨਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇੱਕ ਕਿਸਾਨ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਜਿਹੜੇ ਕਿਸਾਨਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਭਾਵੇਂ ਅਸੀਂ ਦਿਨ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨੀ ਵੀ ਮਿਹਨਤ ਕਰੀਏ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਕਿੰਨਾ ਵੀ ਮਾੜਾ ਸਮਾਂ ਹੋਵੇ, ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਖਾਣ ਲਈ ਸਟੂਅ ਅਤੇ ਰਾਤ ਨੂੰ ਸੌਣ ਲਈ ਇੱਕ ਬਿਸਤਰਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਉਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੈ, ਸਿਵਾਏ ਡੌਨ

ਡਿਏਗੋ ਡੀ ਮਿਰਾਂਡਾ ਦੇ ਘਰ ਬਿਤਾਏ ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਸੁਖ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ, ਜਾਂ ਕੋਮਾਚੋ ਦੇ ਬੁਰਤਨਾਂ ਤੋਂ ਲੁਏ ਗਏ ਸ਼ਕਿਮਿੰਗਜ਼ ਤੋਂ ਦਾਅਵਤ, ਜਾਂ ਬੈਸੀਲੀਓ ਦੇ ਸਾਰੇ ਭੋਜਨ, ਪੀਣ ਅਤੇ ਨੀਂਦ ਨੂੰ ਜੋ ਮੈਂ ਬੈਸੀਲੀਓ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਬਾਕੀ ਸਾਰੇ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ, ਮੈਂ ਸੁਖਦ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ, ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਅਸਮਾਨ ਹੇਠ, ਸਵੇਰਗ ਦੀਆਂ ਅਖੰਤੀ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਦੇ ਸੰਪਰਕ ਵਿੱਚ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਨੀਰ ਦੇ ਟੁਕੜਿਆਂ 'ਤੇ ਪੋਸ਼ਣ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਰੋਟੀ ਦੇ ਟੁਕੜੇ, ਅਤੇ ਪੀਣ ਵਾਲਾ ਪਾਣੀ - ਹੁਣ ਨਦੀਆਂ ਤੋਂ, ਹੁਣ ਚਸ਼ਮੇ ਤੋਂ - ਜੋ ਅਸੀਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਜੀਬ ਥਾਵਾਂ 'ਤੇ ਦੇਖਦੇ ਹਾਂ।

"ਮੈਂ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਜੋ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ, ਸਾਂਚੋ, ਉਹ ਸੱਚ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੀ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਟੈਮੇ ਕੈਰਾਸਕੋ ਨਾਲੋਂ ਕਿੰਨਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ?"

"ਮੇਰੇ ਹਿਸਾਬ ਨਾਲ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਜੇ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਨਾਲ ਹਰ ਮਹੀਨੇ ਦੋ ਹੋਰ ਰੀਅਲ ਜੋੜ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਤਾਂ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਨਖਾਹ ਵਾਲਾ ਸਮਝਾਂਗਾ, ਯਾਨੀ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਤੱਕ ਮੇਰੀ ਮਿਹਨਤ ਦੀ ਮਜ਼ਦੂਰੀ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਪੂਰੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕਿ ਕੀ ਮੈਂ ਇੱਕ ਟਾਪੂ ਦੀ ਗੁਵਰਨੁਰਸ਼ਿਪ ਤੋਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹਾਂ ਜਿਸਦਾ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸੁਨਮਾਨ ਦੇ ਬਚਨ 'ਤੇ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਛੇ ਹੋਰ ਰੀਅਲ ਜੋੜਨਾ ਉਚਿਤ ਹੋਵੇਗਾ, ਜੋ ਕੁੱਲ ਤੀਹ ਬਣ ਜਾਣਗੇ।"

"ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਤਾਂ, ਤੁਹਾਡੇ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਤਨਖਾਹ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਅਤੇ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿ ਅਸੀਂ ਆਪਣਾ ਪਿਛਲਾ ਪੱਚੀ ਦਿਨ ਪਹਿਲਾਂ ਛੱਡਿਆ ਸੀ, ਆਪਣਾ ਹਿਸਾਬ ਲਗਾਓ, ਸਾਂਚੋ, ਅਤੇ ਦੇਖੋ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡਾ ਕਿੰਨਾ ਦੇਣਦਾਰ ਹਾਂ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਹੱਥੀਂ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ।"

"ਮੇਰਾ ਬਚਨ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਪਰ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਤੁਹਾਡੇ ਹਿਸਾਬ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਗਲਤ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤੇ ਹੋਏ ਟਾਪੂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਸਾਨੂੰ ਉਸ ਦਿਨ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਅਜ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਗਿਣਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦਿਨ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਇਸਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਸੀ।"

"ਖੈਰ, ਸੋਚੋ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤੇ ਕਿੰਨਾ ਸਮਾਂ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ?"

"ਜੇ ਮੈਨੂੰ ਸਹੀ ਯਾਦ ਹੈ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਇਹ ਵੀਹ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮਾਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਕੁਝ ਦਿਨ ਦਿਓ ਜਾਂ ਲੈ ਓ।"

ਇਸ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਆਪਣੇ ਮੱਥੇ 'ਤੇ ਇੱਕ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਥੱਪੜ ਮਾਰਿਆ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਹੀ ਦਿਲੋਂ ਹੱਸਣ ਲੱਗਾ।

"ਮੈਂ ਦੇ ਮਹੀਨੇ ਹੀ ਤੁਰਿਆ ਹਾਂ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਇਨ੍ਹਾਂ ਯਾਤਰਾਵਾਂ ਦੇ ਪੂਰੇ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ, ਸੀਅਰਾ ਮੋਰੇਨਾ ਦੀਆਂ ਯਾਤਰਾਵਾਂ ਤਾਂ ਛੱਡੋ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਸਾਂਚੋ, ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵੀਹ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਟਾਪੂ ਦੇਣ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਸੀ? ਮੈਂ ਇੱਥੇ ਇਹ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਤਨਖਾਹਾਂ ਮੇਰੇ ਸਾਰੇ ਪੈਸੇ ਖਾ ਜਾਣ। ਜੇ ਹਾਲਾਤ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਜੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਇਹੀ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਇਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੁਣੇ ਦੇਵਾਂਗਾ - ਅਤੇ ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਬਹੁਤ ਭਲਾ ਕਰੇ! ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਨਿਕੰਮੇ ਸੁਕੁਆਇਰ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਦੇਖਣ ਦੇ ਸਨਮਾਨ ਲਈ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਨਾਮ ਦੇ ਇੱਕ ਪੈਸੇ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਇੱਕ ਕੰਗਾਲ ਬਣ ਕੇ ਖੁਸ਼ ਹੋਵਾਂਗਾ। ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸੋ, ਤੁਸੀਂ ਨਾਈਟ-ਇਰੈਂਟਰੀ ਦੇ ਸੁਕੁਆਇਰ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੇ ਵਿਗਾੜਨ ਵਾਲੇ, ਤੁਸੀਂ ਕਦੇ ਕਿੱਥੇ ਦੇਖਿਆ ਜਾਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਨਾਈਟ-ਇਰੈਂਟ ਦੇ ਸੁਕੁਆਇਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਮਾਲਿਕ ਨਾਲ ਇਸ ਬਾਰੇ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਬਾਅਦ ਵਾਲਾ ਉਸਨੂੰ ਹਰ ਮਹੀਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਲਈ ਕਿੰਨਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰੇਗਾ? ਜਹਾਜ਼ ਚਲਾਓ, ਤੁਸੀਂ ਬਦਮਾਸ਼, ਤੁਸੀਂ ਵਿਅਰਥ ਓਗਰੇ; ਜਹਾਜ਼ ਚਲਾਓ, ਮੈਂ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਘੋੜੀ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦੀ ਮਹਾਨਤਾ, ਅਤੇ ਜੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੁਕੁਆਇਰ ਨੇ ਕਦੇ ਉਹ ਕਿਹਾ ਜਾਂ ਸੋਚਿਆ ਹੈ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਹੁਣੇ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਮੱਥੇ 'ਤੇ ਕਿੱਲ ਲਗਾਓ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਬੇਇਜ਼ਤੀ ਵਜੋਂ ਠੰਡੀ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਚਾਰ ਚੱਕਰ ਦਿਓ। ਆਪਣੇ ਗਿੱਦੜ ਦੀ ਲਗਾਮ (ਜਾਂ ਰੋਕ) ਮੇਰੇ ਅੱਗੇ ਆਪਣੇ ਘਰ ਵਾਪਸ ਚਲੇ ਜਾਓ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਪਲ ਤੋਂ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਕੁਦਮ ਵੀ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਵਧੋਗੇ। ਹੇ ਰੋਟੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ! ਹੇ ਵਾਅਦੇ ਨੂੰ ਗਲਤ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ! ਹੇ ਮਨੁੱਖ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਜਾਨਵਰ ਵਰਗ! ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਕ ਅਹੁਦਾ ਦੇਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਕੀਤਾ ਸੀ - ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਅਹੁਦਾ ਕਿ, ਤੁਹਾਡੀ ਪਤਨੀ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ 'ਤੁਹਾਡੀ ਪ੍ਰਭੂਤਾ' ਕਹਿ ਕੇ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕਰਨਗੀ - ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਛੱਡਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਉਦੋਂ ਹੀ ਛੱਡ ਦੇਵੋਗੇ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਧਰਤੀ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ

ਵਧਾਇਆ ਟਾਪੂ ਦਾ ਮਾਲਕ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਪੱਕੇ ਅਤੇ ਲਾਜ਼ਮੀ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਗਿਆ ਸੀ? ਖੈਰ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕਈ ਮੌਕਿਆਂ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਹੈ, "ਸ਼ਹਿਦ ਗਧੇ ਦੇ ਮੂੰਹ ਲਈ ਨਹੀਂ ਹੈ"। ਤੁਸੀਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਇੱਕ ਗਧਾ ਰਹੇ ਹੋ, ਤੁਸੀਂ ਅਜੇ ਵੀ ਇੱਕ ਗਧਾ ਹੋ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਤੁਹਾਡੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਆਪਣਾ ਰਸਤਾ ਪੂਰਾ ਕਰ ਲਵੇਗੀ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਹੋਵੋਗੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਤੇਰੇ ਦਿਨ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਣਗੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਤੈਨੂੰ ਇਹ ਅਹਿਸਾਸ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਤੂੰ ਇੱਕ ਮੂਰਖ ਵਹਿਸ਼ੀ ਹੈਂ।"

ਸਾਂਚੋ ਉੱਥੇ ਖੜ੍ਹਾ ਡੌਨ ਕਿਕਸੋਟ ਨੂੰ ਦੇਖਦਾ ਰਿਹਾ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਗਾਲ੍ਹਾਂ ਕੱਢ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਇੰਨਾ ਪਛਤਾਵੇ ਨਾਲ ਭਰ ਗਿਆ ਕਿ ਉਸਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਹੰਝੂ ਆ ਗਏ, ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਉਸਨੇ ਕਮਜ਼ੋਰ ਅਤੇ ਦਰਦ ਭਰੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ:

"ਮਾਲਕ, ਮੈਂ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇੱਕ ਪੂਰਾ ਗਧਾ ਹੋਣ ਲਈ ਮੈਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਪੂਛ ਦੀ ਘਾਟ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਜੇਕਰ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਮੇਰੇ 'ਤੇ ਇੱਕ ਪੂਛ ਲਗਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਾਂਗਾ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਬਾਕੀ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਲਈ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਇੱਕ ਗਿੱਦੜ ਵਾਂਗ ਤੁਹਾਡੀ ਸੇਵਾ ਕਰਾਂਗਾ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰੋ ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਘਾਟ 'ਤੇ ਤਰਸ ਕਰੋ, ਅਤੇ ਯਾਦ ਰੱਖੋ ਕਿ ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ, ਅਤੇ ਜੇ ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਬੋਲਦਾ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਇਹ ਦੁਰਭਾਵਨਾ ਨਾਲੋਂ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਤੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਵੀ, "ਜੋ ਕੋਈ ਭੁਟਕ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਪਰ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਵਾਪਸ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਉਹ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੀਆਂ ਨਜ਼ਰਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾਯੋਗ ਹੈ"।"

"ਇਹ ਇੱਕ ਚਮਤਕਾਰ ਹੋਵੇਗਾ, ਸੈਂਚੋ, ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀਆਂ ਛੋਟੀਆਂ ਕਹਾਵਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੂੰ ਗੱਲਬਾਤ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੇ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰ ਦਿਆਂਗਾ ਬਸ਼ਰਤੇ ਤੁਸੀਂ ਤੋਬਾ ਕਰੋ ਅਤੇ ਇਸ ਪਲ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਹਿੱਤਾਂ ਲਈ ਅਜਿਹੀ ਚਿੰਤਾ ਨਾ ਦਿਖਾਓ ਪਰ ਆਪਣੀ ਹਿੰਮਤ ਨੂੰ ਖਰਾਬ ਕਰਨ, ਹੌਸਲਾ ਰੱਖਣ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੀਆਂ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲਣ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰੋ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਆਉਣ ਵਿੱਚ ਹੌਲੀ ਹੋਣ, ਉਹ ਅਜੇ ਵੀ ਸੰਭਵ ਹੋਣ।"

ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਜ਼ਰੂਰ ਕਰੇਗਾ ਭਾਵੇਂ ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਤੋਂ ਤਾਕਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇ। ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ, ਉਹ ਪੂਰੇ ਗੌਰਵ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਗਏ, ਜਿੱਥੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਐਲਮ ਦੇ ਪੈਰਾਂ 'ਤੇ ਅਤੇ ਸਾਂਚੋ ਇੱਕ ਬੀਚ ਦੇ ਪੈਰਾਂ 'ਤੇ ਬੈਠ ਗਿਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਖਾਸ ਰੁੱਖਾਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਰਗੇ ਹੋਰਾਂ ਦੇ ਪੈਰ ਹਨ ਪਰ ਹੱਥ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਰਾਤ ਕਾਫ਼ੀ ਦੇਰ ਦਿਵ ਵਿੱਚ ਬਿਤਾਈ ਕਿਉਂਕਿ ਰਾਤ ਦੀ ਹਵਾ ਆਉਣ ਨਾਲ ਧੜਕਣ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਹੋਰ ਵੀ ਤੀਬਰਤਾ ਨਾਲ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੀ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਰਾਤ ਆਪਣੀਆਂ ਸਦਾ-ਮੌਜੂਦ ਯਾਦਾਂ ਵਿੱਚ ਬਿਤਾਈ, ਪਰ ਇਸ ਸਭ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਉਹ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਸੌਂ ਗਏ। ਸਵੇਰ ਦੇ ਆਉਣ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮਸ਼ਹੂਰ ਐਬਰੋ ਦੇ ਕਿਨਾਰਿਆਂ ਦੀ ਭਾਲ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਯਾਤਰਾ ਦੁਬਾਰਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ, ਜਿੱਥੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕੀਤਾ ਜੋ ਅਗਲੇ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੋਣਗੀਆਂ।

---

1. ਲਾਤੀਨੀ: "ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਸਮੁੰਦਰ।"

ਅਧਿਆਇ ਉਨੱਤੀਵਾਂ

ਜਾਦੂਈ ਕਿਸ਼ਤੀ ਦਾ ਮਸ਼ਹੂਰ ਸਾਹਸ

ਮਾਪੇ ਗਏ ਕਦਮਾਂ ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅੱਜੇ ਮਾਪਣਾ ਬਾਕੀ ਹੈ, ਨਾਲ, [1] ਡੌਨ ਕਿਊਜੋਟ ਅਤੇ ਸਾਂਚੋ ਪੰਪਲਰ ਗੁਰੇਵ ਤੋਂ ਉੱਭਰਨ ਤੋਂ ਦੋ ਦਿਨ ਬਾਅਦ, ਐਬਰੋ ਨਦੀ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋ ਗਏ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਡੌਨ ਕਿਊਜੋਟ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ ਹੋਇਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਇਸਦੇ ਸੁਹਾਵਣੇ ਕਿਨਾਰਿਆਂ, ਇਸਦੇ ਪਾਰਦਰਸ਼ੀ ਪਾਣੀਆਂ, ਇਸਦੇ ਬੇਰੋਕ ਰਸਤੇ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਅਣਗਿਣਤ ਤਰਲ ਕ੍ਰਿਸਟਲਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਅਤੇ ਵਿਚਾਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸਦਾ ਸੁਹਾਵਣਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਉਸਦੇ ਅੰਦਰ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਪਿਆਰ ਭਰੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਮੁੜ ਸੁਰਜੀਤ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਜੋ ਉਸਨੇ ਮੋਂਟੇਸੀਨੋਸ ਦੀ ਗੁਫਾ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਭਾਵੇਂ ਮਾਸਟਰ ਪੇਡਰੋ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਚੀਜ਼ਾਂ ਅਸਲੀ ਸਨ ਅਤੇ ਕੁਝ ਝੂਠੀਆਂ, ਉਸਨੇ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਨਾਲੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਲੇ ਵਿੱਚ ਵਧੇਰੇ ਸਟਾਕ ਰੱਖਿਆ, ਸਾਂਚੋ ਦੇ ਬਿਲਕੁਲ ਉਲਟ, ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਝੂਠਾ, ਸ਼ੁੱਧ ਅਤੇ ਸਰਲ ਮੰਨਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਯਾਤਰਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਾਣੀ ਦੇ ਕਿਨਾਰੇ ਇੱਕ ਰੁੱਖ ਦੇ ਤਣੇ ਨਾਲ ਬੰਨ੍ਹੀ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਕਿਸ਼ਤੀ ਦਿਖਾਈ ਦਿੱਤੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਚੱਪੂ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਿਸਮ ਦੀ ਰਿਗਿੰਗ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਡੌਨ ਕਿਊਕਸੋਟ ਨੇ ਸਾਰੀਆਂ ਦਿਸ਼ਾਵਾਂ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ, ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਦਿਖਾਈ ਨਹੀਂ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਉਹ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਰੁਕਾਵਟ ਦੇ ਸੁਵਾਰੀ ਤੋਂ ਉਤਰ ਗਿਆ ਅਤੇ ਸਾਂਚੋ ਨੂੰ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਕਰਨ ਅਤੇ ਦੋਵਾਂ ਜਾਨਵਰਾਂ ਨੂੰ ਉੱਥੇ ਖੜ੍ਹੇ ਇੱਕ ਪੰਪਲਰ ਜਾਂ ਵਿਲੋ ਦੇ ਰੁੱਖ ਦੇ ਤਣੇ ਨਾਲ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਬੰਨ੍ਹਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ। ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਜਾਨਵਰਾਂ ਦੇ ਅਚਾਨਕ ਉਤਰਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਟੱਕਰ ਮਾਰਨ ਦਾ ਕਾਰਨ ਪੁੱਛਿਆ; ਜਿਸਦਾ ਡੌਨ ਕਿਊਕਸੋਟ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ:

"ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਸੈਂਚੋ, ਇਹ ਕਿਸ਼ਤੀ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਾਫ਼-ਸਾਫ਼ ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੈਨੂੰ ਇਸ 'ਤੇ ਸਵਾਰ ਹੋਣ ਲਈ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਨਾਈਟ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਲਈ ਜਹਾਜ਼ 'ਤੇ ਜਾਣ ਲਈ ਬੁਲਾ ਰਹੀ ਹੈ ਜੋ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਭਿਆਨਕ ਸਥਿਤੀ ਵਿਚ ਪਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਬਹਾਦਰੀ ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਜਾਦੂਗਰਾਂ ਦੀ ਰਿਵਾਜ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਨਾਈਟ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਕਿਸਮ ਦੀ ਮੁਸ਼ਕਲ ਵਿੱਚ ਪਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਤੋਂ ਉਸਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨਾਈਟ ਦੇ ਹੱਥੋਂ ਹੀ ਛੁਡਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਦੋਵੇਂ ਦੋ ਜਾਂ ਤਿੰਨ ਹਜ਼ਾਰ ਲੀਗ ਦੂਰ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਦੂਰ ਹੋਣ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਬੱਦਲ 'ਤੇ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਇੱਕ ਕਿਸ਼ਤੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਉਹ ਸਵਾਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਅੱਖ ਝਪਕਣ ਤੋਂ ਘੱਟ ਸਮੇਂ ਵਿਚ ਉਸਨੂੰ ਹਵਾ ਰਾਹੀਂ ਜਾਂ ਸਮੁੰਦਰ ਦੇ ਪਾਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਲਿਜਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਜਿੱਥੇ ਉਸਦੀ ਮਦਦ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋਵੇ। ਇਸੇ ਲਈ, ਪਿਆਰੇ ਸੈਂਚੋ, ਇਹ ਕਿਸ਼ਤੀ ਇੱਥੇ ਉਸੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਰੱਖੀ ਗਈ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਇਸ ਤਥ ਵਾਂਗ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹੈ ਕਿ ਹੁਣ ਦਿਨ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਅਜੇ ਵੀ ਹਲਕਾ ਹੈ, ਡੈਪਲ ਅਤੇ ਰੋਸੀਨੇਂਟ ਦੋਵਾਂ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰੋ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਸੌਂਪ ਦੇਵਾਂਗੇ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਸਾਡੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰ ਸਕੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਇਸ 'ਤੇ ਸਵਾਰ ਹੋਣ ਤੋਂ ਝਿਜਕਣਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੀਦਾ ਭਾਵੇਂ ਬੇਵਕੂਫ਼ ਭਰਾਵਾਂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਰੋਕਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੋਵੇ।

"ਕਿਉਂਕਿ ਹਾਲਾਤ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹਨ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਹਰ ਮੋੜ 'ਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਲਈ ਦ੍ਰਿੜ ਹੈ - ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੂਰਖਤਾ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ - ਇਸ ਕਹਾਵਤ ਨੂੰ ਮੰਨਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਆਪਣਾ ਸਿਰ ਝੁਕਾਉਣ ਅਤੇ ਆਗਿਆ ਮੰਨਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜੋ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ, "ਜਿਵੇਂ ਤੁਹਾਡੇ ਮਾਲਕ ਦਾ ਹੁਕਮ ਹੈ ਉਹੀ ਕਰੋ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਮੇਜ਼ 'ਤੇ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਖਾਓ"। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਆਪਣੀ ਜ਼ਮੀਰ 'ਤੇ ਬੋਝ ਨਾ ਪਾਉਣ ਲਈ, ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕਿਸ਼ਤੀ

ਜਾਦੂਗਰਾਂ ਦੀ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਇਸ ਨਦੀ ਦੇ ਕਿਨਾਰੇ ਕੁਝ ਮਛੇਰਿਆਂ ਦੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਉਹ ਥਾਂ ਹੈ ਜਿੱਥੋਂ ਉਹ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਸੁਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਛਾਂ ਫੜਦੇ ਹਨ।"

ਜਦੋਂ ਸਾਂਚੋ ਇਹ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਜਾਨਵਰਾਂ ਨੂੰ ਬੰਨ੍ਹ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਥੋੜ੍ਹੇ ਜਿਹੇ ਦਰਦ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜਾਦੂਗਰਾਂ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਲਈ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕੀਤੀ। ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਜਾਨਵਰਾਂ ਨੂੰ ਅਸੁਰੱਖਿਅਤ ਛੱਡਣ ਬਾਰੇ ਚਿੰਤਾ ਨਾ ਕਰੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਜੋ ਵੀ ਉਸਨੂੰ ਅਤੇ ਸਾਂਚੋ ਨੂੰ ਇੰਨੀਆਂ ਲੰਬੀਆਂ ਥਾਵਾਂ 'ਤੇ ਲਿਜਾਏਗਾ, ਉਸਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰਨ ਲਈ ਬਹੁਤ ਮਿਹਨਤ ਕਰਨੀ ਪਵੇਗੀ।

"ਮੈਨੂੰ ਉਹ 'ਲੰਬਾ' ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਸ਼ਬਦ ਜੋ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੇ ਸਾਰੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਸੁਣਿਆ।"

"'ਲੰਬਾਈ'," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ 'ਦੂਰੀ', ਪਰ ਇਹ ਕੋਈ ਹੈਰਾਨੀ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਲਾਤੀਨੀ ਭਾਸ਼ਾ ਨੂੰ ਜਾਣਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੁਝ ਲੋਕ ਇਸਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹੋਣ ਪਰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ।"

"ਹੁਣ ਜਦੋਂ ਉਹ ਬੰਨ੍ਹੇ ਹੋਏ ਹਨ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਅਸੀਂ ਅੱਗੇ ਕੀ ਕਰੀਏ?"

"ਅਸੀਂ ਕੀ ਕਰੀਏ?" ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਕਿਉਂ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰੀਏ ਅਤੇ ਲੰਗੂਰ ਤੋਲੀਏ, ਯਾਨੀ ਕਿ ਜਹਾਜ਼ 'ਤੇ ਚੜ੍ਹੀਏ ਅਤੇ ਇਸ ਕਿਸ਼ਤੀ ਨੂੰ ਫੜੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੀ ਲਕੀਰ ਨੂੰ ਕੱਟ ਦੇਈਏ।"

ਅਤੇ ਕਿਸ਼ਤੀ 'ਤੇ ਛਾਲ ਮਾਰ ਕੇ, ਸਾਂਚੋ ਦੇ ਪਿੱਛੇ-ਪਿੱਛੇ, ਉਸਨੇ ਰੱਸੀ ਕੱਟ ਦਿੱਤੀ, ਅਤੇ ਕਿਸ਼ਤੀ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਕੰਢੇ ਤੋਂ ਦੂਰ ਜਾਣ ਲੱਗੀ। ਜਦੋਂ ਸਾਂਚੇ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਿਨਾਰੇ ਤੋਂ ਲਗਭਗ ਦੋ ਗਜ਼ ਦੂਰ ਦੇਖਿਆ, ਤਾਂ ਉਹ ਕੰਬਣ ਲੱਗ ਪਿਆ, ਡਰ ਕੇ ਕਿ ਉਹ ਤਬਾਹ ਹੋ ਗਿਆ, ਪਰ ਉਸਨੂੰ ਡੈਪਲ ਦੇ ਸੁਣਨ ਅਤੇ ਰੋਸੀਨੈਂਟ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਛੁਡਾਉਣ ਲਈ ਸੰਘਰਸ਼ ਕਰਦੇ ਦੇਖਣ ਨਾਲੋਂ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਨੇ ਵੀ ਇੰਨਾ ਦਰਦ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਕਿਹਾ:

"ਡੈਪਲ ਆਪਣੇ ਤਿਆਗੇ ਜਾਣ ਦੇ ਦੁੱਖ ਤੋਂ ਚੀਕ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਰੋਸੀਨੈਂਟ ਸਾਡੇ ਪਿੱਛੇ ਚੱਲਣ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਹੇ ਪਿਆਰੇ ਦੋਸਤੋ, ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਸ਼ਾਂਤੀ ਹੋਵੇ, ਅਤੇ ਇਹ ਪਾਗਲਪਨ, ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਇਹ ਇਸ ਲਈ ਉਜਾਗਰ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਉੱਥੇ ਵਾਪਸ ਲੈ ਆਵੇ ਜਿੱਥੇ ਤੁਸੀਂ ਹੋ!"

ਉਸੇ ਪਲ, ਉਹ ਇੰਨਾ ਕੁੜੱਤਣ ਨਾਲ ਰੋਣ ਲੱਗ ਪਿਆ ਕਿ ਡੌਨ ਕੁਇਜੋਟ ਨਾਰਾਜ਼ ਹੋ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਗੁੱਸੇ ਨਾਲ ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ:

"ਤੂੰ ਕਿਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਡਰਦਾ ਹੈਂ, ਡਰਪੋਕ ਜੀਵ? ਤੂੰ ਕਿਸ ਬਾਰੇ ਬੁੜਬੁੜ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈਂ, ਤੂੰ ਦੁੱਧ ਦੇ ਡੰਗਰ? ਕੌਣ ਤੇਰੇ ਪਿੱਛੇ ਹੈ ਜਾਂ ਤੇਰਾ ਪਿੱਛਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਹੇ ਮੁਰਗੀ ਦਿਲ ਵਾਲੀ ਆਤਮਾ? ਹੁਣ ਤੈਨੂੰ ਕੀ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਤੈਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਬਹੁਤਾਤ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਵੀ? ਕੀ ਤੈਨੂੰ ਇੱਤਫ਼ਾਕ ਨਾਲ ਸਿਖੀਅਨ ਪਹਾੜਾਂ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰਕੇ ਨੰਗੇ ਪੈਰੀਂ ਤੁਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਨਾ ਕਿ ਇੱਥੇ ਇੱਕ ਆਰਚਡਿਊਕ ਵਾਂਗ ਬੈਠ ਕੇ, ਇਸ ਸੁਹਾਵਣੇ ਨਦੀ ਦੇ ਕੋਮਲ ਵਹਾਅ ਨਾਲ ਲੈ ਜਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਅਸੀਂ ਜਲਦੀ ਹੀ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਸਮੁੰਦਰ 'ਤੇ ਚੜ੍ਹਾਂਗੇ? ਅਸੀਂ ਸ਼ਾਇਦ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਇਸ 'ਤੇ ਚੜ੍ਹ ਚੁੱਕੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਸੱਤ ਜਾਂ ਅੱਠ ਸੌ ਲੀਗ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਜੇ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਇੱਥੇ ਇੱਕ ਅਸਟ੍ਰੋਲੇਬ ਹੁੰਦਾ ਜਿਸ ਨਾਲ ਧਰੁਵ ਤਾਰੇ ਦੀ ਉਚਾਈ ਮਾਪੀ ਜਾ ਸਕੇ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕਿੰਨੀ ਦੂਰੀ ਤੈਅ ਕੀਤੀ ਹੈ; ਹਾਲਾਂਕਿ ਜਾਂ ਤਾਂ ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਜਾਂ ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਲੰਘ ਚੁੱਕੇ ਹਾਂ, ਜਾਂ ਜਲਦੀ ਹੀ ਅਜਿਹਾ ਕਰਾਂਗੇ, ਸਮਰੂਪ ਰੇਖਾ ਜੋ ਵਿਰੋਧੀ ਧਰੁਵਾਂ ਨੂੰ ਬਰਾਬਰ ਦੂਰੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕੱਟਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਵੰਡਦੀ ਹੈ।"

"ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਉਸ ਘਿਣਾਉਣੀ ਲਾਈਨ 'ਤੇ ਆਉਂਦੇ ਹਾਂ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਦੱਸਦੀ ਹੈ," ਸਾਂਚੇ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਅਸੀਂ ਕਿੰਨੀ ਦੂਰ ਚਲੇ ਜਾਵਾਂਗੇ?"

"ਬਹੁਤ ਲੰਮਾ ਰਸਤਾ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਕਿਉਂਕਿ ਪਾਣੀ ਅਤੇ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਇਸ ਗੋਲੇਬ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਸੌ ਸੱਠ ਡਿਗਰੀਆਂ ਹਨ, ਟਾਲਮੀ ਦੀ ਗਣਨਾ ਅਨੁਸਾਰ, ਜੋ ਕਿ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹਾਨ ਬ੍ਰਹਿਮੰਡ ਵਿਗਿਆਨੀ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਉਸ ਰੇਖਾ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਦੇ ਹਾਂ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਮੈਂ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਅਸੀਂ ਅੱਧਾ ਸਫ਼ਰ ਕਰ ਚੁੱਕੇ ਹੋਵਾਂਗੇ।"

"ਦਿਆਲੂ ਸਵਰਗ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਨੇ ਯਕੀਨਨ ਤੁਹਾਡੇ ਕਹੇ ਹਰ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਵਧੀਆ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ, ਇਸ 'ਸੰਗ੍ਰਹਿ' ਅਤੇ 'ਸਡੋਮੀ' ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੇ ਨਾਲ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਇਹ ਸਭ ਕੀ ਹੈ!"

ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਸਾਂਚੇ ਦੁਆਰਾ ਬ੍ਰਹਿਮੰਡ ਵਿਗਿਆਨੀ ਟਾਲਮੀ ਦੇ ਨਾਮ ਅਤੇ "ਗਣਨਾ" ਦੀ ਗਲਤ ਵਿਆਖਿਆ 'ਤੇ ਹੱਸ ਪਿਆ, ਇਸ ਲਈ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ:

"ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਤਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਸਾਂਚੋ, ਕਿ ਸਪੈਨਿਸ਼ ਲੋਕਾਂ ਅਤੇ ਕੈਡਿਜ਼ ਤੋਂ ਈਸਟ ਇੰਡੀਜ਼ ਤੱਕ ਸਮੁੰਦਰੀ ਸਫ਼ਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਜੋ ਉਹ ਇਹ ਪਛਾਣਨ ਲਈ ਵਰਤਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਸਮੁੰਦਰੀ ਰੇਖਾ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰ ਗਏ ਹਨ ਜਿਸਦਾ ਮੈਂ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜੂੰਆਂ ਜਹਾਜ਼ 'ਤੇ ਸਵਾਰ ਹਰ ਵਿਅਕਤੀ 'ਤੇ ਮਰ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਇੱਕ ਵੀ ਨਹੀਂ ਬਚਦਾ, ਅਤੇ ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਸੋਨੇ ਦੇ ਭਾਰ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋਣ, ਇੱਕ ਵੀ ਪੂਰੇ ਜਹਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਮਿਲ ਸਕਦਾ। ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਸਾਂਚੋ, ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਪੱਟ 'ਤੇ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਚੁਲਾਉਣ ਲਈ ਸੁਤੰਤਰ ਹੋ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਜੀਵਤ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਹੁਣ ਸੁੱਕ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਪਰ ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਉਸ ਰੇਖਾ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ।"

"ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਇੱਕ ਵੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਮੰਨਦੀ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਪਰ, ਫਿਰ ਵੀ, ਮੈਂ ਉਹੀ ਕਰਾਂਗਾ ਜੋ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਨੇ ਸੁਝਾਇਆ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਕਿਉਂ ਹੈ। ਮੈਂ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕਿਨਾਰੇ ਤੋਂ ਪੰਜ ਗਜ਼ ਨਹੀਂ ਹਿਲੇ ਹਾਂ ਜਾਂ ਜਾਨਵਰਾਂ ਤੋਂ ਦੋ ਗਜ਼ ਨਹੀਂ ਹਿਲੇ ਹਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਉੱਥੇ ਰੋਸੀਨੈਂਟ ਅਤੇ ਡੈਪਲ ਹਨ ਜਿੱਥੇ ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡਿਆ ਸੀ। ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਬੈਅਰਿੰਗ ਲੈ ਕੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਹੁਣ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਮੈਂ ਉਸ ਸਭ ਪਵਿੱਤਰ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਸੌਂਹ ਖਾਂਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਅਸੀਂ ਘੋਗੇ ਵਾਂਗ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਹਿੱਲ ਰਹੇ ਜਾਂ ਯਾਤਰਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ।"

"ਮੈਂ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਕਰੋ, ਸੈਂਚੋ, ਅਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਹੋਰ ਚਿੰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖੋ। ਤੁਸੀਂ ਰੰਗਾਂ, ਰੇਖਾਵਾਂ, ਸੰਮਾਨਾਂਤਰਾਂ, ਰਾਸ਼ੀਆਂ, ਗ੍ਰਹਿਣ, ਧਰੁਵਾਂ, ਸੰਕ੍ਰਮਣ, ਸਮਭੂਮੀਆਂ, ਗ੍ਰਹਿਆਂ, ਚਿੰਨ੍ਹਾਂ, ਬਿੰਦੂਆਂ ਅਤੇ ਮਾਪਾਂ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਆਕਾਸ਼ੀ ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਦੇ ਗੋਲੇ ਬਣੇ ਹਨ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ, ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਹਿੱਸੇ ਤੋਂ ਵੀ ਜਾਣੂ ਹੁੰਦੇ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕਿਹੜੇ ਸੰਮਾਨਾਂਤਰਾਂ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਕਿਹੜੇ ਚਿੰਨ੍ਹ ਅਸੀਂ ਦੇਖੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਕਿਹੜੇ ਤਾਰਾਮੰਡਲ ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਪਿੱਛੇ ਛੱਡ ਚੁਕੇ ਹਾਂ ਜਾਂ ਪਿੱਛੇ ਛੱਡਣ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਹਾਂ, ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ: ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਫੜੋ ਅਤੇ ਸ਼ਿਕਾਰ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰੋ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸਾਦੇ ਚਿੱਟੇ ਕਾਗਜ਼ ਦੀ ਚਾਦਰ ਨਾਲੋਂ ਸਾਫ਼ ਹੋ।"

ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਆਪਣੀ ਲੁੱਤ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਸਾਵਧਾਨੀ ਅਤੇ ਝਿਜਕ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਖੱਬੇ ਗੋਡੇ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਆਪਣਾ ਸਿਰ ਉੱਚਾ ਕੀਤਾ, ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ, ਅਤੇ ਕਿਹਾ:

"ਜਾਂ ਤਾਂ ਪ੍ਰਯੋਗ ਗਲਤ ਹੈ ਜਾਂ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਅਨੁਸਾਰ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚੇ - ਬਹੁਤ ਜਲਦੀ ਨਹੀਂ।"

"ਖੈਰ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੁਝ ਮਿਲਿਆ?"

"ਕਈ ਗੱਲਾਂ," ਸਾਂਚੇ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਉਂਗਲਾਂ ਹਿਲਾ ਕੇ ਨਦੀ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਧੋਤਾ। ਇਸ ਦੌਰਾਨ, ਕਿਸ਼ਤੀ ਆਰਾਮ ਨਾਲ ਵਿਚੁਕਾਰੇ ਵਹਿ ਰਹੀ ਸੀ, ਕਿਸੇ ਗੁਪਤ ਖੁਫੀਆ ਜਾਣਕਾਰੀ ਜਾਂ ਲੁਕਵੇਂ ਜਾਦੂਗਰ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਕਰੰਟ ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਈ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਇਸ ਸਮੇਂ ਸ਼ਾਂਤ ਅਤੇ ਕੋਮਲ ਸੀ। ਅਚਾਨਕ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਦੀ ਦੇ ਵਿਚੁਕਾਰੇ ਸਥਿਤ ਕੁਝ ਵੱਡੀਆਂ ਵਾਟਰਮਿਲਾਂ ਦਿਖਾਈ ਦਿੱਤੀਆਂ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਸਾਂਚੋ ਨੂੰ ਪੁਕਾਰਿਆ:

"ਕੀ ਤੂੰ ਇਹ ਦੇਖਦਾ ਹੈ, ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ? ਇੱਥੇ ਉਹ ਸ਼ਹਿਰ, ਕਿਲ੍ਹਾ ਜਾਂ ਕਿਲ੍ਹਾ ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ ਜੋ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਕਿਸੇ ਕੈਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਾਈਟ, ਰਾਣੀ, ਵਾਰਸ, ਜਾਂ ਬੁਦਸਲੂਕੀ ਵਾਲੀ ਰਾਜਕੁਮਾਰੀ ਨੂੰ ਕੈਦ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸਦੇ ਲਈ ਮੈਨੂੰ ਇੱਥੇ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।"

"ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਕਿਸ ਸੁਬਾਰਕ ਸ਼ਹਿਰ, ਕਿਲ੍ਹੇ ਜਾਂ ਕਿਲ੍ਹੇ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ?" ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਨਹੀਂ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਕਿ ਉਹ ਨਦੀ ਵਿੱਚ ਪਾਣੀ ਦੀਆਂ ਚੱਕੀਆਂ ਹਨ, ਜਿੱਥੇ ਕਣਕ

ਪਾਸੇ ਜਾਂਦੀ ਹੈ?"

"ਹੁਣ ਆਓ, ਸਾਂਚੋ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਉਹ ਪਾਣੀ ਦੀਆਂ ਚੱਕੀਆਂ ਵਾਂਗ ਦਿਖਾਈ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਨ ਪਰ ਉਹ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੱਸ ਚੁੱਕਾ ਹਾਂ ਕਿ ਜਾਦੂਗਰ ਸਾਰੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਕੁਦਰਤੀ ਸਥਿਤੀ ਤੋਂ ਬਦਲਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਬਦਲਦੇ ਹਨ। ਮੇਰਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਚੀਜ਼ ਤੋਂ ਦੂਜੀ ਵਿੱਚ ਬਦਲਦੇ ਹਨ ਪਰ ਸਿਰਫ਼ ਅਜਿਹਾ ਕਰਦੇ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤਜਰਬੇ ਨੇ ਮੇਰੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਉਮੀਦਾਂ ਦੀ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਪਨਾਹ, ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਦੇ ਪਰਿਵਰਤਨ ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਇਆ ਹੈ।"

ਉਸੇ ਪਲ, ਕਿਸ਼ਤੀ, ਦਰਿਆ ਦੇ ਵਹਾਅ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਰਸਤਾ ਬਣਾ ਕੇ, ਪਹਿਲਾਂ ਨਾਲੋਂ ਕਿਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਵਹਿਣ ਲੱਗੀ। ਜਦੋਂ ਮਿਲ ਮਾਲਕਾਂ ਨੇ ਕਿਸ਼ਤੀ ਨੂੰ ਦਰਿਆ ਵਿੱਚ ਉਤਰਦੇ ਹੋਏ ਉਸ ਨਾਲੇ ਵੱਲ ਜਾਂਦੇ ਦੇਖਿਆ ਜੋ ਸਿੱਧਾ ਪਾਣੀ ਦੇ ਪਹੀਏ ਵੱਲ ਜਾਂਦਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਈ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਲੰਬੇ ਡੰਡੇ ਲੈ ਕੇ ਬਾਹਰ ਭੱਜੇ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਰੋਕ ਸਕਣ, ਪਰ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਚਿਹਰੇ ਅਤੇ ਕੱਪੜੇ ਆਟੇ ਨਾਲ ਢੱਕ ਕੇ ਬਾਹਰ ਆਏ ਸੱਜਨ, ਇਸ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਅਸ਼ੁਭ ਤਮਾਸ਼ਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ। ਉਸੇ ਸਮੇਂ, ਉਹ ਚੀਕ ਰਹੇ ਸਨ:

"ਤੁਸੀਂ ਮੂਰਖੋ, ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ? ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਇੰਨੇ ਬੇਚੈਨ ਹੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਡੁੱਬਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ ਜਾਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਪਹੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਟੁਕੜੇ-ਟੁਕੜੇ ਹੋ ਜਾਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ?"

"ਕੀ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਸੀ, ਸਾਂਚੋ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਇਸ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿ ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਆ ਗਏ ਹਾਂ ਜਿੱਥੇ ਮੈਨੂੰ ਦਿਖਾਉਣਾ ਪਵੇਗਾ ਕਿ ਮੇਰੀ ਬਾਂਹ ਦੀ ਤਾਕਤ ਕਿੰਨੀ ਦੂਰ ਤੱਕ ਫੈਲੀ ਹੋਈ ਹੈ? ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਨਿਕੰਮੇ ਬਦਮਾਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖੋ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਮਿਲਣ ਲਈ ਬਾਹਰ ਆਏ ਹਨ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆ ਰਹੇ ਸਾਰੇ ਰਾਕਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖੋ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਭਿਆਨਕ ਚਿਹਰਿਆਂ ਨੂੰ ਦੇਖੋ ਜੋ ਉਹ ਬਣਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਖੈਰ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦਿਖਾਵਾਂਗਾ, ਤੁਸੀਂ ਬਦਮਾਸ਼!"

ਅਤੇ ਕਿਸ਼ਤੀ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋ ਕੇ, ਉਹ ਚੱਕੀਆਂ ਨੂੰ ਧਮਕੀਆਂ ਦੇਣ ਲੱਗਾ, ਉੱਚੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਚੀਕਦਾ ਹੋਇਆ:

"ਤੁਸੀਂ ਡਿਊਟ ਅਤੇ ਗਲਤ ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਭੀੜੇ, ਜਿਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਕਿਲ੍ਹੇ ਜਾਂ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿੱਚ ਕੈਦ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਉਸਨੂੰ ਆਜ਼ਾਦੀ ਅਤੇ ਆਜ਼ਾਦੀ ਵਾਪਸ ਦੇ ਦਿਓ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਨਿਮਰ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਉੱਚਾ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੱਦ ਦਾ। ਮੈਂ ਲਾ ਮੰਚਾ ਦਾ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਹਾਂ, ਜਿਸਨੂੰ ਸ਼ੇਰਾਂ ਦਾ ਨਾਈਟ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਲਈ ਸਰਵਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਸਵਰਗ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨਾਲ, ਇਸ ਸਾਹਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਖੁਸ਼ਹਾਲ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਲਿਆਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਰਾਖਵਾਂ ਹੈ।"

ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਤਲਵਾਰ ਕੱਢੀ ਅਤੇ ਮਿੱਲਰਾਂ 'ਤੇ ਲਹਿਰਾਉਣ ਲੱਗ ਪਿਆ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸ ਬਕਵਾਸ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ ਪਰ ਸਮਝਿਆ ਨਹੀਂ, ਆਪਣੇ ਡੰਡਿਆਂ ਨਾਲ ਕਿਸ਼ਤੀ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ, ਹੁਣ ਜਦੋਂ ਇਹ ਮਿੱਲ-ਪਹੀਏ ਵੱਲ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਨਾਲੇ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋ ਰਹੀ ਸੀ। ਸਾਂਚੇ ਆਪਣੇ ਗੋਡਿਆਂ 'ਤੇ ਡੁੱਬ ਗਿਆ ਅਤੇ ਸ਼ਰਧਾ ਨਾਲ ਸਵਰਗ ਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਖ਼ਤਰੇ ਤੋਂ ਬਚਾਵੇ, ਜੋ ਕਿ ਮਿੱਲਰਾਂ ਦੀ ਕੁਸ਼ਲਤਾ ਅਤੇ ਗਤੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ, ਆਪਣੇ ਡੰਡਿਆਂ ਨਾਲ ਕਿਸ਼ਤੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਧੱਕਾ ਦੇ ਕੇ, ਇਸਨੂੰ ਰੋਕਣ ਵਿੱਚ ਕਾਮਯਾਬ ਹੋ ਗਏ ਪਰ ਇੰਨੀ ਕੁਸ਼ਲਤਾ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਕਿ ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਉਲਟਾਉਣ ਅਤੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਅਤੇ ਸਾਂਚੇ ਨੂੰ ਪਾਣੀ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟਣ ਤੋਂ ਰੋਕ ਸਕਣ। ਖੁਸ਼ਕਿਸਮਤੀ ਨਾਲ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਲਈ ਉਹ ਹੰਸ ਵਾਂਗ ਤੈਰ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਸਦੇ ਕਵਚ ਦਾ ਭਾਰ ਉਸਨੂੰ ਦੋ ਵਾਰ ਹੇਠਾਂ ਖਿੱਚ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਜੇ ਮਿੱਲਰਾਂ ਲਈ ਨਾ ਹੁੰਦਾ, ਜੋ ਪਾਣੀ ਵਿੱਚ ਘੁਰੀ ਮਾਰਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੋਵਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਿਰਾਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਸਨ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਿਨ ਉਸੇ ਵੇਲੇ ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਹੀ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦੇ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਉਹ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਸਨ, ਪ੍ਰਿਆਸੈ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਭਿੱਜਿਆ ਹੋਇਆ, ਸਾਂਚੇ ਨੇ ਗੋਡੇ ਟੇਕ ਦਿੱਤੇ, ਦੋਵੇਂ ਹੱਥ ਜੋੜ ਕੇ, ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਸਵਰਗ ਵੱਲ ਟਿਕਾਈਆਂ, ਅਤੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਅੱਗੇ ਇੱਕ ਲੰਬੀ ਭਾਵੁਕ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਹ ਉਸਨੂੰ, ਉਸੇ ਪਲ ਤੋਂ, ਉਸਦੇ ਮਾਲਕ ਦੇ ਦਲੇਰ ਵਿਚਾਰਾਂ ਅਤੇ ਭੱਜਣ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਕਰੇ।

ਉਸੇ ਵੇਲੇ ਦੋ ਮਛੇਰੇ ਆ ਗਏ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਕਿਸ਼ਤੀ ਸੀ ਜੋ ਚੱਕੀ ਦੇ ਪਹੀਆਂ ਨਾਲ ਟੁੱਟ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਟੁੱਟਿਆ ਹੋਇਆ ਦੇਖਿਆ, ਉਹ ਸਾਂਚੇ ਦੇ ਕੱਪੜੇ ਉਤਾਰਨ

ਲਈ ਭੇਜੇ ਅਤੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਤੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨੁਕਸਾਨ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ। ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਨੇ, ਬੇਫਿਕਰ ਭਾਵਨਾ ਨਾਲ ਜਿਵੇਂ ਕੁਝ ਹੋਇਆ ਹੀ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਮਿੱਲਰਾਂ ਅਤੇ ਮਛੇਰਿਆਂ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸ਼ਤੀ ਲਈ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰੇਗਾ, ਬਸ਼ਰਤੇ ਉਹ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਬੋਝ ਦੇ ਰਿਹਾਅ ਕਰ ਦੇਣ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਕਿਲ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਬੰਦੀ ਬਣਾਇਆ ਸੀ।

"ਤੂੰ ਕਿਹੜੇ ਲੋਕਾਂ ਜਾਂ ਕਿਲ੍ਹੇ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈਂ, ਪਾਗਲ?" ਇੱਕ ਮਿੱਲ ਮਾਲਕ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਕੀ ਤੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਭੱਜਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈਂ ਜੋ ਇਨ੍ਹਾਂ ਮਿੱਲਾਂ ਵਿੱਚ ਕਣਕ ਪੀਸਣ ਆਉਂਦੇ ਹਨ?"

"ਇਹੀ ਕਰਦਾ ਹੈ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਿਹਾ। "ਇਸ ਭੀੜ ਨੂੰ ਕੁਝ ਵੀ ਨੇਕ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਬੇਨਤੀਆਂ ਕਰਕੇ ਉਕਸਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨਾ ਮਾਰੂਥਲ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਨ ਵਰਗਾ ਹੈ। ਮੰਜ਼ੂਦਾ ਸਾਹਸ ਵਿੱਚ ਦੋ ਬਹਾਦਰ ਜਾਦੂਗਰ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਆਹਮੋ-ਸਾਹਮਣੇ ਆ ਗਏ ਹਨ, ਇੱਕ ਨੇ ਦੂਜੇ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨੂੰ ਨਿਰਾਸ਼ ਕੀਤਾ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਸ਼ਤੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢ ਦਿੱਤਾ। ਪਰਮਾਤਮਾ ਸਾਡੀ ਸਾਰਿਆਂ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਦੁਨੀਆਂ ਚਾਲਾਂ ਅਤੇ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਸਾਰੇ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦੇ ਉਲਟ ਹਨ। ਖੈਰ, ਮੈਂ ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜੋ ਮੈਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ।" ਅਤੇ ਮਿੱਲਾਂ ਵੱਲ ਦੇਖਦੇ ਹੋਏ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਆਵਾਜ਼ ਉੱਚੀ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਚੀਕਿਆ:

"ਦੋਸਤੋ, ਤੁਸੀਂ ਜੋ ਵੀ ਹੋ, ਜੋ ਉਸ ਕਿਲ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਕੈਦ ਹੋ, ਮੈਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰ ਦਿਓ, ਪਰ ਮੇਰੀ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੀ ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਦੁੱਖ ਤੋਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਨਹੀਂ ਦਿਵਾ ਸਕਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸਾਹਸ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸੂਰਮੇ ਲਈ ਰਾਖਵਾਂ ਹੈ।"

ਇਹ ਕਹਿਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸਨੇ ਮਛੇਰਿਆਂ ਨਾਲ ਸਮਝੌਤਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸ਼ਤੀ ਲਈ ਪੰਜਾਹ ਰਿਆਲ ਦਿੱਤੇ, ਜੋ ਕਿ ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਹੀ ਬੇਰਹਿਮੀ ਨਾਲ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ:

"ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਕਿਸ਼ਤੀ ਮਾਮਲੇ ਨਾਲ, ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਪੈਸੇ ਪਾਣੀ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟ ਸਕਦੇ ਹਾਂ।"

ਮਛੇਰੇ ਅਤੇ ਮਿੱਲਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋ ਸ਼ਖਸੀਅਤਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਹੈਰਾਨ ਰਹਿ ਗਏ ਜੋ ਦੂਜੇ ਆਦਮੀਆਂ ਤੋਂ ਇੰਨੇ ਵੱਖਰੇ ਦਿਖਾਈ ਦੇ ਰਹੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਹ ਕਲਪਨਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਸਨ ਕਿ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੇ ਭਾਸ਼ਣ ਅਤੇ ਸਵਾਲ ਕਿੱਥੇ ਲੈ ਜਾ ਰਹੇ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਾਗਲ ਸਮਝ ਕੇ, ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉੱਥੇ ਛੱਡ ਕੇ ਆਪਣੀਆਂ ਮਿੱਲਾਂ ਅਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਝੌਂਪੜੀਆਂ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਚਲੇ ਗਏ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਅਤੇ ਸਾਂਚੋ ਆਪਣੇ ਜਾਨਵਰਾਂ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਜਾਨਵਰਾਂ ਵਰਗੇ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਆ ਗਏ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਦੂਈ ਕਿਸ਼ਤੀ ਦੇ ਸਾਹਸ ਦਾ ਅੰਤ ਹੋ ਗਿਆ।

———

1. ਸਪੈਨਿਸ਼ ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਹੈ: Por sus pasos contados y por contar। Cervantes ਕਿਰਿਆ contar ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਰਥਾਂ ਨਾਲ ਖੇਡ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਸਦਾ ਪੂਰਵ ਭਾਗੀਦਾਰ ਰੂਪ ਜੋ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਣ ਵਜੋਂ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ contados ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਅਰਥ ਹੈ "ਗਿਣਿਆ ਗਿਆ," ਜਾਂ "ਗਿਣਤੀਬੱਧ," ਜਦੋਂ ਕਿ por contar ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ "ਉਹ ਜੋ ਅਜੇ ਗਿਣਨੇ ਬਾਕੀ ਹਨ।" ਇਸ ਸ਼ਬਦ-ਖੇਡ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਕੋਈ ਇਸ

ਵਾਕੰਸ਼ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ ਬਹੁਤ ਢਿੱਲੇ ਢੰਗ ਨਾਲ "ਆਪਣੇ ਆਮ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਅਸਾਧਾਰਨ, ਚਾਲ 'ਤੇ" ਵਜੋਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਅਧਿਆਇ ਤੀਹ

ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦਾ ਇੱਕ ਸੁੰਦਰ ਸ਼ਿਕਾਰੀ ਨਾਲ਼ ਸਾਹਸ

ਨਾਈਟ ਅਤੇ ਸਕੁਆਇਰ ਦੋਵੇਂ ਕਾਫ਼ੀ ਉਦਾਸ ਅਤੇ ਨਾਰਾਜ਼ ਸਨ ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਜਾਨਵਰਾਂ ਕੋਲ਼ ਵਾਪਸ ਆਏ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਸਾਂਚੋ, ਜਿਸਦੀ ਆਤਮਾ ਪੈਸੇ ਦੀ ਸੁਪਲਾਈ ਵਿੱਚ ਡੁੱਬਣ 'ਤੇ ਦੁਖੀ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੂੰ ਲੱਗਿਆ ਕਿ ਇਸਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਘਟਾਉਣਾ ਉਸਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਦੀਆਂ ਪੁਤਲੀਆਂ ਨੂੰ ਖੋਹਣ ਵਾਂਗ ਹੈ। ਬਿਨਾਂ ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਆਦਾਨ-ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ, ਉਹ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਜਾਨਵਰਾਂ 'ਤੇ ਸਵਾਰ ਹੋ ਗਏ ਅਤੇ ਮੁਸ਼ਹੂਰ ਨਦੀ ਤੋਂ ਦੂਰ ਚਲੇ ਗਏ, ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਆਪਣੇ ਪਿਆਰੇ ਦੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਗੁਆਚ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਸਾਂਚੋ ਆਪਣੀ ਤਰੱਕੀ ਦੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਵਿੱਚ, ਜੋ ਕਿ ਇਸ ਸਮੇਂ ਉਸਨੂੰ ਕਾਫ਼ੀ ਦੂਰ ਜਾਪਦਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਸਧਾਰਨ ਵਿਅਕਤੀ ਸੀ, ਉਹ ਅਜੇ ਵੀ ਇਹ ਦੇਖਣ ਦੇ ਯੋਗ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦੇ ਮਾਲਕ ਦੇ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ, ਜੇ ਸਾਰੇ ਨਹੀਂ, ਪਾਗਲ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਹ ਇੱਕ ਦਿਨ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਛੁਡਾਉਣ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਨਾਲ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਅਤੇ ਵਿਦਾਇਗੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਏ ਬਿਨਾਂ ਆਪਣੇ ਪਰਿਵਾਰ ਕੋਲ਼ ਵਾਪਸ ਜਾਣ ਦਾ ਤਰੀਕਾ ਲੱਭ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕਿਸਮਤ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਤੋਂ ਬਿਲਕੁਕੁਲ ਵੱਖਰੇ ਢੰਗ ਨਾਲ਼ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਨ ਲੱਗੀ ਸੀ ਜਿਸ ਤੋਂ ਉਸਨੂੰ ਡਰ ਸੀ।

ਇਹ ਹੋਇਆ ਕਿ ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਜਦੋਂ ਸੂਰਜ ਡੁੱਬ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਜੋੜਾ ਜੰਗਲ ਵਿੱਚੋਂ ਨਿਕਲ਼ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਡੌਨ ਕਿਕਸੋਟ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਇੱਕ ਹਰੇ ਭਰੇ ਘਾਹ ਦੇ ਮੈਦਾਨ ਵੱਲ ਟਿਕਾਈਆਂ, ਜਿਸਦੇ ਦੂਰ ਸਿਰੇ 'ਤੇ ਉਸਨੇ ਕਈ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ, ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਹ ਨੇੜੇ ਆਇਆ, ਉਸਨੂੰ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਇਆ ਕਿ ਉਹ ਬਾਜ਼ ਸਨ। ਨੇੜੇ ਆਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਉਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਔਰਤ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸੁੱਧ-ਚਿੱਟੇ ਪਾਲਫ੍ਰੇ ਜਾਂ ਹੈਕਨੀ 'ਤੇ ਬੈਠਾ ਦੇਖਿਆ, ਜੋ ਹਰੇ ਟ੍ਰੈਪਿੰਗਜ਼ ਅਤੇ ਇੱਕ ਚਾਂਦੀ ਦੀ ਕਾਠੀ ਨਾਲ਼ ਸਜਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਔਰਤ ਨੇ ਖੁਦ ਹਰਾ ਰੰਗ ਦਾ ਪਹਿਰਾਵਾ ਪਾਇਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇੰਨੀ ਅਮੀਰ ਅਤੇ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਪਹਿਰਾਵੇ ਵਿੱਚ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਖੁਦ ਸੁੰਦਰਤਾ ਦੀ ਤਸਵੀਰ ਸੀ। ਉਸਦੇ ਖੱਬੇ ਹੱਥ 'ਤੇ ਇੱਕ ਬਾਜ਼ ਬੈਠਾ ਸੀ, ਜੋ ਡੌਨ ਕਿਕਸੋਟ ਲਈ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸੇ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਔਰਤ ਸੀ ਅਤੇ ਸ਼ਾਇਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਸ਼ਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀ ਮਾਲਕਣ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਸੱਚ ਸਾਬਤ ਹੋਇਆ। ਸਾਂਚੋ ਵੱਲ ਮੁੜਦੇ ਹੋਏ, ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ:

"ਜਲਦੀ ਕਰ, ਮੇਰੇ ਪੁੱਤਰ, ਅਤੇ ਉਸ ਪਾਲਫ੍ਰੇ ਅਤੇ ਬਾਜ਼ ਵਾਲੀ ਔਰਤ ਨੂੰ ਦੱਸ ਦੇ ਕਿ ਮੈਂ, ਸ਼ੇਰਾਂ ਦਾ ਨਾਈਟ, ਉਸਦੀ ਸੁੰਦਰ ਔਰਤ ਨੂੰ ਸਲਾਮ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਸਹੁੰ ਖਾਂਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਜੇਕਰ ਉਸਦੀ ਮਹਾਰਾਣੀ ਮੈਨੂੰ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਵੇਗੀ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਉਸਦਾ ਹੱਥ ਚੁੰਮਾਂਗਾ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਾਂਗਾ ਜਿੰਨਾ ਮੇਰੀ ਤਾਕਤ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਵੇਗੀ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਮਹਾਰਾਣੀ ਹੁਕਮ ਦੇਵੇਗੀ। ਪਰ ਧਿਆਨ ਰੱਖੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕਿਵੇਂ ਬੋਲਦੇ ਹੋ, ਸਾਂਚੋ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਕਹਾਵਤਾਂ ਦੇ ਝੁੰਡ ਨਾਲ ਨਾ ਜੋੜਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰੋ।"

"ਦੇਖੋ ਕੌਣ ਇੰਟਰਲੋਕਿੰਗ ਕਹਾਵਤਾਂ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ!" ਸਾਂਚੋ ਚੀਕਿਆ। "ਕਲਪਨਾ ਕਰੋ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਗੱਲ ਦੱਸ ਰਿਹਾ ਹੈ! ਹੇ ਸਵਰਗ, ਇਹ ਮੇਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਉੱਚੀਆਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤਿਸ਼ਠਿਤ ਔਰਤਾਂ ਨੂੰ ਸੰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਹਨ!"

"ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਦਿੱਤਾ ਹੋਵੇ, ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਮੇਰੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਨਹੀਂ।"

“ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ,” ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, “ਪਰ “ਇੱਕ ਇਮਾਨਦਾਰ ਖਰੀਦਦਾਰ ਨੂੰ ਜਮ੍ਹਾਂ ਰਕਮ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ”, ਅਤੇ “ਜਦੋਂ ਪੇਂਟਰੀ ਭਰ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਖਾਣਾ ਜਲਦੀ ਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ”, ਜਿਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਨੂੰ ਮੈਨੂੰ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਹਦਾਇਤ ਜਾਂ ਭਾਸ਼ਣ ਦੇਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹਾਂ ਅਤੇ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਬਾਰੇ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ।”

"ਮੈਂ ਇਸ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਸਾਂਚੋ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਹੁਣ, ਸਵਰਗ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਜਾਓ, ਅਤੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਹੋਵੇ।"

ਸਾਂਚੋ ਤੇਜ਼ ਰਫ਼ਤਾਰ ਨਾਲ ਸਵਾਰ ਹੋ ਗਿਆ, ਡੋਪੁਲ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਆਮ ਚਾਲ ਤੋਂ ਹਟਾਇਆ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਉਹ ਸੁੰਦਰ ਸ਼ਿਕਾਰੀ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਹ ਸਵਾਰੀ ਤੋਂ ਉਤਰਿਆ, ਉਸਦੇ ਅਗਲੇ ਗੋਡੇ ਟੇਕਿਆ, ਅਤੇ ਕਿਹਾ:

"ਉਸ ਉੱਪਰ ਉਹ ਸੂਰਮਾ, ਜਿਸਨੂੰ ਸ਼ੇਰਾਂ ਦਾ ਨਾਈਟ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਮੇਰਾ ਮਾਲਕ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸਦਾ ਸਕੁਆਇਰ ਹਾਂ, ਜਿਸਨੂੰ ਘਰ ਵਾਪਸ ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਹੀ ਸ਼ੇਰਾਂ ਦਾ ਨਾਈਟ, ਜਿਸਨੇ ਥੋੜ੍ਹੀ ਦੇਰ ਪਹਿਲਾਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦੁਖਦਾਈ ਚਿਹਰੇ ਦਾ ਨਾਈਟ ਕਿਹਾ ਸੀ, ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡੀ ਮਹਾਨਤਾ ਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕਰਨ ਲਈ ਭੇਜਿਆ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਇੰਨੀ ਦਿਆਲੂ ਬਣੋ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿਓ ਕਿ ਉਹ - ਤੁਹਾਡੀ ਪਤਨੀ ਦੀ ਆਗਿਆ, ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਅਤੇ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ - ਉਸਦੀਆਂ ਇੱਛਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਪੂਰਾ ਕਰਨ, ਜੋ ਕਿ ਉਸਦੇ ਕਹਿਣ ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਸਮਝ ਅਨੁਸਾਰ ਹੋਰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਤੁਹਾਡੀ ਪਿਆਰੀ ਅਤੇ ਉੱਤਮ ਔਰਤ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ। ਜੇਕਰ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਇੱਛਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋਵੋਗੇ ਜੋ ਤੁਹਾਡੀ ਪਤਨੀ ਦੇ ਫਾਇਦੇ ਲਈ ਦੁਬਾਰਾ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸੰਕੇਤਕ ਲਾਭ ਅਤੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰੇਗਾ।"

"ਬੇਸ਼ੱਕ, ਮੇਰੇ ਨੇਕ ਸਕੁਆਇਰ," ਔਰਤ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਤੁਸੀਂ ਆਪਣਾ ਸੁਨੇਹਾ ਅਜਿਹੇ ਮਿਸ਼ਨਾਂ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੇ ਸਾਰੇ ਤੱਤਾਂ ਨਾਲ ਪਹੁੰਚਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਉੱਠੋ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਵਰਗੇ ਮਹਾਨ ਸੂਰਮੇ ਲਈ ਗੋਡੇ ਟੇਕ ਕੇ ਰਹਿਣਾ ਢੁਕਵਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਨੂੰ ਉਸ ਬਾਰੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕਈ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਮਿਲ ਚੁੱਕੀਆਂ ਹਨ। ਉੱਠੋ, ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਦੱਸੋ ਕਿ ਮੈਂ ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਪੂਰਾ ਡਿਊਕ ਖੁਦ ਉਸ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਹਾਂ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਪੇਂਡੂ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਵਿੱਚ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਵੇਗੀ ਜੋ ਸਾਡੇ ਨੇੜੇ ਹੈ।"

ਸਾਂਚੋ ਆਪਣੇ ਪੈਰਾਂ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋ ਗਿਆ, ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਉਸ ਨੇਕ ਔਰਤ ਦੀ ਸੁੰਦਰਤਾ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਇਆ, ਸਗੋਂ ਉਸਦੀ ਚੰਗੀ ਪ੍ਰਜਨਨ ਅਤੇ ਦਿਆਲਤਾ ਤੋਂ ਵੀ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਇਆ, ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਵੱਧ ਉਸਦੇ ਬਿਆਨ ਤੋਂ ਕਿ ਉਸਨੇ ਉਸਦੇ ਮਾਲਕ, ਦੁਖੀ ਚਿਹਰੇ ਦੇ ਨਾਈਟ ਬਾਰੇ ਸੁਣਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਜੇ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਸ਼ੇਰਾਂ ਦਾ ਨਾਈਟ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਇਹ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਇਸ ਲਈ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਖਿਤਾਬ ਧਾਰਨ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਡਚੇਸ, ਜਿਸਦਾ ਨਾਮ ਉਹ ਅਜੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਸੀ, ਫਿਰ ਉਸਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕੀਤਾ:

"ਮੈਨੂੰ ਦੱਸੋ, ਭਰਾ ਸਕੁਆਇਰ, ਤੁਹਾਡਾ ਇਹ ਮਾਲਕ, ਕੀ ਇਹ ਉਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਇਤਿਹਾਸ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਹੋਇਆ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ "ਦਿ ਇਨਜੀਨੀਅਸ ਹਿਡਾਲਗੋ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੇਟ ਆਫ਼ ਲਾ ਮੰਚਾ" ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਿਸਦੀ ਆਤਮਾ ਦੀ ਮਾਲਕਣ ਟੋਬੋਸੋ ਦੀ ਇੱਕ ਖਾਸ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਹੈ?"

"ਉਹੀ ਉਹੀ ਹੈ, ਮੇਰੀ ਔਰਤ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਉਹ ਵਰਗ ਜਿਸਨੂੰ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਾਂ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ - ਜਿਸਨੂੰ ਉਹ ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡਾ ਹੀ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਪੰਘੂੜੇ ਵਿੱਚ, ਯਾਨੀ ਕਿ ਛਪਾਈ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਬਦਲਿਆ।"

"ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਲੱਗਦਾ ਹੈ," ਡਚੇਸ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਜਾਓ, ਭਰਾ ਪਾਂਜ਼ਾ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਦੱਸੋ ਕਿ ਉਸਦੀ ਮੇਰੀ ਜ਼ਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਸੁਵਾਗਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਬਹੁਤ ਸਵਾਗਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦਾ।"

ਇਸ ਬਹੁਤ ਹੀ ਧੰਨਵਾਦੀ ਜਵਾਬ ਦੇ ਨਾਲ, ਸਾਂਚੋ ਉਤਸ਼ਾਹ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਕੋਲ ਵਾਪਸ ਪਰਤਿਆ, ਜਿਸਨੂੰ ਉਸਨੇ ਉਸ ਮਹਾਨ ਔਰਤ ਨੇ ਜੋ ਕੁਝ ਕਿਹਾ ਸੀ, ਉਸ ਬਾਰੇ ਦੱਸਿਆ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਸਦੇ ਪੇਂਡੂ ਅੰਦਾਜ਼ ਵਿਚ ਸੈਂਚੋ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਮਹਾਨ ਸੁੰਦਰਤਾ, ਸ਼ਾਨ ਅਤੇ ਦਿਆਲਤਾ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕੀਤੀ। ਡੌਨ ਕਿਉਕਸੇਟ ਨੇ ਤੁਰੰਤ ਕਾਠੀ ਵਿੱਚ ਬਹਾਦਰੀ ਦਾ ਮੁਹਾਜ਼ ਧਾਰਨ ਕੀਤਾ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਰਕਾਬ ਵਿੱਚ ਮਜ਼ਬੂਤੀ ਨਾਲ ਬੰਨ੍ਹਿਆ, ਆਪਣਾ ਵਾਈਜ਼ਰ ਐਡਜਸਟ ਕੀਤਾ, ਰੋਸੀਨੈਂਟ ਨੂੰ ਸਪੁਰਸ ਲਗਾਏ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਬਹਾਦਰੀ ਦੇ ਹਵਾ ਨਾਲ ਡਚੇਸ ਦੇ ਹੱਥ ਨੂੰ ਚੁੰਮਣ ਲਈ ਸਵਾਰ ਹੋ ਗਿਆ। ਜਦੋਂ ਡੌਨ ਕਿਉਕਸੇਟ ਨੇੜੇ ਆ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਪਤੀ, ਡਿਊਕ ਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੀ ਸਮਗਰੀ ਦਾ ਵੇਰਵਾ ਦਿੱਤਾ। ਉਹ ਦੋਵੇਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਾਡੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਹਿੱਸਾ ਪੜ੍ਹਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤੁਰਾਂ ਡੌਨ ਕਿਉਕਸੇਟ ਦੇ ਖਿੰਡੇ ਦਿਮਾਗ਼ ਦੇ ਸੁਭਾਅ ਨੂੰ ਸਮਝਿਆ ਸੀ, ਬਹੁਤ ਉਤਸੁਕਤਾ ਅਤੇ ਖੁਸ ਨਾਲ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ, ਕਿਉਂਕਿ

ਉਹ ਉਸਦਾ ਜਾਣ-ਪਛਾਣ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਉਤਸੁਕ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸਦਾ ਹੁਰ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਸਹਿਮਤ ਹੋ ਕੇ ਅਤੇ ਜਿੰਨੇ ਦਿਨ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਬਿਤਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਨਾਲ ਇੱਕ ਨਾਈਟ-ਇਰੈਂਟ ਵਾਂਗ ਵਿਵਹਾਰ ਕਰਕੇ ਉਸਦਾ ਸਨਮਾਨ ਕਰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਰੱਖਿਆ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਸਾਰੀਆਂ ਆਮ ਰਸਮਾਂ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਬਹਾਦਰੀ ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਵਿੱਚ ਪਾਈਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਕਾਫ਼ੀ ਪਸੰਦ ਕਰਦੇ ਸਨ।

ਉਸੇ ਵੇਲੇ, ਡੌਨ ਕਿਉਜੋਟ ਆਪਣਾ ਵਾਈਜ਼ਰ ਉੱਚਾ ਕਰਕੇ ਉੱਪਰ ਚੜ੍ਹਿਆ, ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਹ ਉਤਰਨ ਹੀ ਵਾਲਾ ਸੀ, ਸਾਂਚੋ ਆਪਣੀ ਰਕਾਬ ਨੂੰ ਫੜਨ ਲਈ ਹੇਠਾਂ ਛਾਲ ਮਾਰ ਗਿਆ, ਪਰ ਡੋਪਲ ਤੋਂ ਉਤਰਦੇ ਸਮੇਂ ਉਸਨੂੰ ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਹੋਈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਇੱਕ ਪੈਰ ਨੂੰ ਪੈਕਸੈਡਲ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਰੱਸੀ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਲਝਾ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਖਾਲੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਿਆ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸਦੇ ਪੈਰ ਨਾਲੋਂ ਉਸਦਾ ਮੂੰਹ ਅਤੇ ਛਾਤੀ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਟਿਕੀ ਹੋਈ ਸੀ। ਡੌਨ ਕਿਉਜੋਟ, ਜੋ ਆਪਣੀ ਰਕਾਬ ਨੂੰ ਫੜੇ ਬਿਨਾਂ ਉਤਰਨ ਦਾ ਆਦੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਮੰਨਦਾ ਸੀ ਕਿ ਸਾਂਚੋ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਇਸਨੂੰ ਫੜਨ ਲਈ ਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਨੇ ਆਪਣਾ ਸਾਰਾ ਭਾਰ ਰਕਾਬ 'ਤੇ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਹ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਡਿੱਗ ਪਿਆ, ਰੋਸੀਨੇਂਟ ਦੀ ਕਾਠੀ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਲੈ ਗਿਆ, ਜਿਸਨੂੰ ਕਿ ਬਹੁਤ ਮਾੜੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਿੰਕਿਆ ਗਿਆ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਕਾਫ਼ੀ ਸ਼ਰਮਿੰਦਗੀ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਗਾਲ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਨਹੀਂ ਜੋ ਉਸਨੇ ਚੁੱਪਚਾਪ ਗਰੀਬ, ਬਦਕਿਸਮਤ ਸਾਂਚੇ 'ਤੇ ਸੁੱਟੇ, ਜਿਸਦਾ ਪੈਰ ਅਜੇ ਵੀ ਸਟਾਕ ਵਿੱਚ ਰਿਹਾ। ਡਿਊਕ ਨੇ ਸ਼ਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਨਾਈਟ ਅਤੇ ਸਕੁਆਇਰ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ, ਜੋ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮਾਰਿਆ ਹੋਇਆ ਡੌਨ ਕਿਉਜੋਟ ਦੇ ਪੈਰਾਂ ਨੂੰ ਖੜ੍ਹਾ ਕਰਕੇ ਕੀਤਾ, ਜੋ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਔਰਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਗੋਡੇ ਟੇਕਣ ਦੀ ਆਪਣੀ ਉਤਸੁਕਤਾ ਵਿੱਚ ਜਿੰਨਾ ਹੋ ਸਕੇ ਲੰਗੜਾ ਕੇ ਚੱਲਦਾ ਰਿਹਾ। ਪਰ ਡਿਊਕ ਨੇ ਇਸਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਖੁਦ ਘੋੜੇ ਤੋਂ ਉਤਰਿਆ ਅਤੇ ਡੌਨ ਕਿਉਜੋਟ ਨੂੰ ਜਫੀ ਪਾਉਣ ਲਈ ਕਾਹਲੀ ਕੀਤੀ, ਜਿਸਨੂੰ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ:

"ਮੈਨੂੰ ਸੱਚਮੁੱਚ ਅਫ਼ਸੋਸ ਹੈ, ਸਰ ਨਾਈਟ ਆਫ਼ ਦ ਵੂਫੁਲ ਕਾਉਂਟੇਨੈਂਸ, ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਨੇ ਮੇਰੀ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਚੁੱਕਿਆ ਪਹਿਲਾ ਕਦਮ ਓਨਾ ਹੀ ਦੁੱਖਦਾਈ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜਿੰਨਾ ਅਸੀਂ ਹੁਣੇ ਦੇਖਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਸਕੁਆਇਰ ਆਪਣੀ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਵਿੱਚ ਅਕਸਰ ਹੋਰ ਵੀ ਮਾੜੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਵਾਪਰਦੇ ਹੁਨ।"

"ਤੁਹਾਡੀ ਪ੍ਰਭੂਤਾ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਦਾ ਮੇਰਾ ਅਨੁਭਵ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਇਹ ਸ਼ਾਇਦ ਮੰਦਭਾਗਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ, ਭਾਵੇਂ ਮੇਰਾ ਡਿੱਗਣਾ ਮੈਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਡੂੰਘੇ ਅਥਾਹ ਖੱਡ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟ ਦਿੰਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਉੱਥੇ ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਦੇ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਚਿਹਰੇ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਬਚਾਇਆ ਅਤੇ ਉੱਚਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ। ਮੇਰਾ ਸਕੁਆਇਰ - ਪਲੇਗ ਉਸਨੂੰ ਲੈ ਜਾਓ! - ਉਸਦੀ ਦੁਸ਼ਟ ਜੀਭ ਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹਣਾ ਇੱਕ ਕਾਠੀ ਬੰਨ੍ਹਣ ਅਤੇ ਸੀਂਚ ਕਰਨ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਨ ਨਾਲੋਂ ਬਿਹਤਰ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਪਾਉਂਦਾ ਹਾਂ, ਭਾਵੇਂ ਡਿੱਗਿਆ ਹੋਇਆ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਉੱਠਿਆ ਹੋਵੇ, ਪੈਦਲ ਜਾਂ ਘੋੜੇ 'ਤੇ, ਮੈਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਔਰਤ ਡਚੇਸ, ਤੁਹਾਡੀ ਯੋਗ ਪਤਨੀ ਅਤੇ ਸਾਰੀ ਸੁੰਦਰਤਾ ਅਤੇ ਸ਼ਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਦੀ ਰਾਣੀ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿਚ ਰਹਾਂਗਾ।"

"ਸਾਵਧਾਨ ਰਹੋ, ਲਾ ਮੰਚਾ ਦੇ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ," ਡਿਊਕ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਜਦੋਂ ਵੀ ਟੋਬੋਸੋ ਦੀ ਮੇਰੀ ਲੇਡੀ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਮੌਜੂਦ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਦੂਜਿਆਂ ਦੀ ਸੁੰਦਰਤਾ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕਰਨਾ ਬੇਢੰਗਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।"

ਇਸ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਜਾਲ ਤੋਂ ਆਜ਼ਾਦ ਕਰ ਚੁੱਕਾ ਸੀ ਅਤੇ ਨੇੜੇ ਹੀ ਰਹਿ ਕੇ, ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਦੇ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਬੋਲ ਪਿਆ।

"ਇਸ ਵਿਚ ਕੋਈ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ - ਦਰਅਸਲ, ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਪਵੇਗਾ ਕਿ ਟੋਬੋਸੋ ਦੀ ਮੇਰੀ ਔਰਤ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਬਹੁਤ ਸੁੰਦਰ ਹੈ, ਪਰ "ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਇਸਦੀ ਉਮੀਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਤਾਂ ਸ਼ੈਤਾਨ ਉੱਪਰ ਛਾਲ ਮਾਰਦਾ ਹੈ"। ਮੈਂ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਚੀਜ਼ ਜਿਸਨੂੰ ਕੁਦਰਤ ਮਾਂ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਘੁਮਿਆਰ ਵਰਗੀ ਹੈ ਜੋ ਮਿੱਟੀ ਤੋਂ ਭਾਂਡੇ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ; ਕੋਈ ਵੀ ਜੋ ਇੱਕ ਸੁੰਦਰ ਭਾਂਡਾ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਹੈ, ਉਹ ਦੋ, ਤਿੰਨ, ਜਾਂ ਸੌ ਵੀ ਬਣਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਇਸਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ, ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਵਿੱਚ, ਮੇਰੀ ਔਰਤ ਡਚੇਸ ਮੇਰੀ ਮਾਲਕਣ ਟੋਬੋਸੋ ਦੀ ਔਰਤ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਤੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਹੈ।"

ਡੌਨ ਕੁਇਜੋਟ ਨੇ ਡਚੇਸ ਵੱਲ ਮੁੜਿਆ ਅਤੇ ਕਿਹਾ:

"ਤੁਹਾਡੀ ਮਹਾਰਾਣੀ ਨੂੰ ਸ਼ਾਇਦ ਇਹ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਾਈਟ-ਇਰੈਂਟ ਨੇ ਮੇਰੇ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਬੋਲਣ ਵਾਲਾ ਜਾਂ ਹਾਸੋਹੀਣਾ ਸਕੁਆਇਰ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ, ਅਤੇ ਇਹ ਗੱਲ ਸਾਬਤ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ ਜੇਕਰ ਤੁਹਾਡੀ ਮਹਾਨਤਾ ਕੁਝ ਦਿਨਾਂ ਲਈ ਮੇਰੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦਾ ਲਾਭ ਉਠਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹੈ।"

ਜ਼ਿਸ਼ੂ ਦਾ ਜਵਾਬ ਡਚੇਸ ਨੇ ਦਿੱਤਾ:

"ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾਯੋਗ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨੇਕ ਸਾਂਚੋ ਹਾਸ-ਰਸ ਵਾਲਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਉਸਦੀ ਬੁੱਧੀ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਹੈ। ਸਿਆਣਪ ਅਤੇ ਹਾਸ-ਰਸ, ਸਰ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਦੀ ਹੈ, ਸੁਸਤ ਦਿਮਾਗਾਂ ਨਾਲ ਚੰਗਾ ਨਹੀਂ ਬੈਠਦਾ, ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਡਾ ਚੰਗਾ ਸਾਂਚੋ ਹਾਸੋਹੀਣਾ ਅਤੇ ਹਾਸ-ਰਸ ਵਾਲਾ ਹੈ, ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਇਸ ਪਲ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਇੱਕ ਸਿਆਣਾ ਆਦਮੀ ਮੰਨਾਂਗਾ।"

"ਅਤੇ ਇੱਕ ਬੋਲਚਾਲ ਵਾਲਾ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ।

"ਓਨਾ ਹੀ ਬਿਹਤਰ," ਡਿਊਕ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿਉਂਕਿ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਮਜ਼ਾਕੀਆ ਗੱਲਾਂ ਸ਼ਿਰਫ਼ ਕੁਝ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਬਿਆਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ। ਪਰ ਅਜਿਹਾ ਨਾ ਹੋਵੇ ਕਿ ਅਸੀਂ ਆਪਣਾ ਸਾਰਾ ਸਮਾਂ ਗੱਲਾਂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਬਿਤਾ ਦੇਈਏ, ਮੈਨੂੰ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਮਹਾਨ ਨਾਈਟ ਆਫ਼ ਦ ਵੈਫੁਲ ਕਾਊਂਟੇਨੈਂਸ ਆਵੇ -"

"'ਸ਼ੇਰਾਂ ਦਾ ਨਾਈਟ,' ਤੁਹਾਡੀ ਮਹਾਰਾਜਾ ਨੂੰ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਟੋਕਿਆ, "ਕਿਉਂਕਿ ਹੁਣ ਕੋਈ 'ਭੈੜਾ ਚਿਹਰਾ' ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ।"

"'ਸ਼ੇਰ' ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ," ਡਿਊਕ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਜੇਕਰ ਉਸਦੀ ਕਿਰਪਾ ਨਾਲ ਸ਼ੇਰਾਂ ਦਾ ਨਾਈਟ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਮੇਰੇ ਨੇੜੇ ਦੇ ਕਿਲ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਜਾਵੇਗਾ, ਤਾਂ ਉਸਦਾ ਸੁਆਗਤ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਸ਼ਖਸੀਅਤ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਹੋਵੇਗਾ, ਇੱਕ ਡਚੇਸ ਅਤੇ ਮੈਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਹਰ ਨਾਈਟ ਦਾ ਸਵੀਗਤ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਸਾਡਾ ਮਹਿਮਾਨ ਹੈ।"

ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਾਠੀ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਬੰਨ੍ਹ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਦੌਰਾਨ, ਡੌਨ ਕਿਊਜੋਟ ਰੋਸੀਨੈਂਟ ਅਤੇ ਡਿਊਕ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸੁੰਦਰ ਘੋੜੇ 'ਤੇ ਸਵਾਰ ਕੀਤਾ; ਫਿਰ ਡਚੇਸ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਉਹ ਕਿਲ੍ਹੇ ਵੱਲ ਵਧੇ। ਡਚੇਸ ਨੇ ਸਾਂਚੋ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਸਵਾਰ ਹੋਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਉਸ ਦੀਆਂ ਕਹੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਸਿਆਣਪ ਭਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਸੁਣਨ ਵਿੱਚ ਖੁਸ਼ ਸੀ। ਦੋ ਵਾਰ ਪੁੱਛੇ ਬਿਨਾਂ, ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤਿੰਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਆਪਣਾ ਰਸਤਾ ਬਣਾਇਆ, ਗੱਲਬਾਤ ਵਿੱਚ ਚੌਥੀ ਆਵਾਜ਼ ਜੋੜੀ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਡਿਊਕ ਅਤੇ ਡਚੇਸ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ ਹੋਏ, ਜੋ ਆਪਣੇ ਕਿਲ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਨਾਈਟ-ਇਰੈਂਟ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਗਲਤ ਸਕੁਆਇਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਕੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਭਾਗਸ਼ਾਲੀ ਸਮਝਦੇ ਸਨ।[1]

1. “ਅਜਿਹਾ ਨਾਈਟ-ਇਰੈਂਟ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਇੱਕ ਗਲਤ ਸਕੁਆਇਰ” (ਸਪੈਨਿਸ਼ ਵਿੱਚ: tal caballero andante y tal escudero andado। ਅਨੰਤ andar ("ਆਸਪਾਸੇ ਜ਼ਾਣਾ" ਜਾਂ "ਯਾਤਰਾ ਕਰਨਾ") ਤੋਂ, andante ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ "ਯਾਤਰਾ ਕਰਨਾ", ਅਤੇ andado ਨੂੰ ਇੱਥੇ "ਯਾਤਰਾ ਕੀਤੀ" ਦੇ ਅਰਥ ਨਾਲ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਪਰ ਮੌਜੂਦਾ ਸੰਥਿਤੀ ਵਿੱਚ "ਖਰਚੇ" ਜਾਂ "ਥੱਕਿਆ ਹੋਇਆ" ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਨਾਲ। ਸ਼ਬਦ-ਖੇਡ ਨੂੰ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਦੁਬਾਰਾ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ।

ਅਧਿਆਇ ਇਕੱਤੀ

ਕਈ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦਾ ਲੇਖਾ-ਜੋਖਾ

ਸਾਂਚੋ ਨੂੰ ਜੋ ਖੁਸ਼ੀ ਮਿਲੀ ਉਹ ਬੇਮਿਸਾਲ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ, ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਉਸਦੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਵਿੱਚ, ਡਚੇਸ ਦੀ ਸਦਭਾਵਨਾ ਦਾ ਪ੍ਰਾਪਤਕਰਤਾ ਪਾਇਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੇ ਕਿਲ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਉਹੀ ਮਿਲੇਗਾ ਜੋ ਉਸਨੇ ਡੌਨ ਡਿਏਗੋ ਅਤੇ ਬੈਸੀਲੀਓ ਦੇ ਘਰਾਂ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਚੰਗੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦਾ ਪੱਖਪਾਤੀ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਗੁਰਦਨ ਦੇ ਰੱਸੇ ਨੂੰ ਫੜ ਕੇ ਹਰ ਮੌਕੇ ਦਾ ਫਾਇਦਾ ਉਠਾਇਆ ਤਾਂ ਜੋ ਜਦੋਂ ਵੀ ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ ਵੀ ਉਸਨੂੰ ਮਿਲਿਆ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮਾਣ ਸਕੇ।

ਸਾਡਾ ਇਤਿਹਾਸ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪੇਂਡੂ ਜਾਇਦਾਦ, ਜਾਂ ਕਿਲ੍ਹੇ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਡਿਊਕ ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਨੌਕਰਾਂ ਨੂੰ ਹਦਾਇਤ ਦੇਣ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨਾਲ ਕਿਵੇਂ ਪੇਸ਼ ਆਉਣਾ ਹੈ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਬਾਅਦ ਵਾਲਾ ਡਚੇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਕਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਗੇਟ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ, ਦੋ ਨੌਕਰ, ਜਾਂ ਲੱਾਕੇ, ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਲਾਲ ਸਾਟਿਨ ਦੇ ਗਿੱਟੇ-ਲੰਬਾਈ ਵਾਲੇ ਘਰੇਲੂ ਪਹਿਰਾਵੇ ਵਿੱਚ ਬਾਹਰ ਆਏ, ਅਤੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਕੀ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਬਾਹਾਂ ਵਿੱਚ ਲੈ ਲਿਆ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ:

"ਤੁਹਾਡੀ ਉੱਚੀ ਪ੍ਰਭੂਤਾ ਸਾਡੀ ਮਾਲਕਣ ਡਚੇਸ ਨੂੰ ਉਤਰਨ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰੇਗੀ।"

ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਲਈ ਜਲਦੀ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਦੋਵਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਸ਼ਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਦਾ ਇੱਕ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਆਦਾਨ-ਪ੍ਰਦਾਨ ਹੋਇਆ, ਪਰ ਡਚੇਸ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੱਦ ਵਿੱਚ ਜਿੱਤ ਗਈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਪੈਲਫ੍ਰੇ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਉਤਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸਿਵਾਏ ਡਿਊਕ ਦੀਆਂ ਬਾਹਾਂ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੰਨੇ ਵੱਡੇ ਨਾਈਟ ਉੱਤੇ ਇੰਨਾ ਬੇਕਾਰ ਬੋਝ ਪਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੀ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਡਿਊਕ ਉਸਦੀ ਮਦਦ ਕਰਨ ਲਈ ਬਾਹਰ ਆਇਆ, ਅਤੇ ਉਹ ਸਾਰੇ ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਵਿਹੜੇ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਏ ਜਿੱਥੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੋ ਸੁੰਦਰ ਕੁੜੀਆਂ ਮਿਲੀਆਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੇ ਮੋਢਿਆਂ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਵਡਾ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਲਾਲ ਰੰਗ ਦਾ ਚੋਗਾ ਪਾਇਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਵਿਹੜੇ ਦੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਗੈਲਰੀਆਂ ਅਚਾਨਕ ਡਿਊਕ ਅਤੇ ਡਚੇਸ ਦੇ ਨੌਕਰਾਂ ਨਾਲ ਭਰ ਗਈਆਂ, ਜੋ ਚੀਕਣ ਲੱਗ ਪਏ:

"ਨਾਈਟ-ਇਰੰਟਰੀ ਦੇ ਫੁੱਲ ਅਤੇ ਕਰੀਮ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡਾ ਸੁਵਾਗਤ ਹੈ!"

ਹਰ ਕੋਈ (ਜਾਂ ਲਗਭਗ ਹਰ ਕੋਈ) ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਮੇਜ਼ਬਾਨ ਅਤੇ ਮੇਜ਼ਬਾਨ ਉੱਤੇ ਖੁਸ਼ਬੂਦਾਰ ਪਾਣੀ ਦੇ ਫਲਾਸ ਛਿੜਕਣ ਲੱਗ ਪਿਆ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਨਾਈਟ ਹੈਰਾਨ ਹੋ ਗਿਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਅਸਲੀ ਨਾਈਟ-ਗਲਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਮਨਘੜਤ ਨਹੀਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਹੁਣ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵਿਵਹਾਰ ਦੇਖਿਆ ਜਿਵੇਂ ਪੁਰਾਣੇ ਨਾਈਟਾਂ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਜੋ ਉਸਨੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਿਆ ਸੀ। ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਡੈਪਲ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਡਚੇਸ ਦੇ ਨੇੜੇ ਰਿਹਾ ਜਦੋਂ ਉਹ ਕਿਲ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਏ, ਪਰ ਡੈਪਲ ਨੂੰ ਇਕੱਲੇ ਛੱਡਣ 'ਤੇ ਜ਼ਮੀਰ ਦੀ ਪੀੜ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਉਹ ਇੱਕ ਗੰਭੀਰ ਦਿੱਖ ਵਾਲੇ ਡੁਏਨਾ [1] ਕੋਲ ਗਿਆ ਜੋ ਡਚੇਸ ਦਾ ਸਵਾਗਤ ਕਰਨ ਲਈ ਦੂਜਿਆਂ ਨਾਲ ਬਾਹਰ ਆਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਦੱਬੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ:

"ਡੋਨਾ ਰੋਜ਼ਾਲੇਜ਼, ਜਾਂ ਤੁਹਾਡੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਦਾ ਨਾਮ ਜੋ ਵੀ ਹੋਵੇ..."

"ਮੇਰਾ ਨਾਮ ਡੋਨਾ ਰੋਡਰਿਗਜ਼ ਡੀ ਗ੍ਰੀਜਾਲਬਾ ਹੈ," ਡੁਏਨਾ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਕੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਭਰਾ?"

ਜ਼ਿਸ ਦਾ ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ:

"ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨੂੰ ਇੰਨੀ ਦਿਆਲੂ ਹੋਣ ਲਈ ਕਹਾਂਗਾ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ 'ਤੇ ਜਾਓ, ਜਿੱਥੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੇਰਾ ਇੱਕ ਗਧਾ ਮਿਲੇਗਾ। ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ - ਜਾਂ ਤੁਸੀਂ

ਦੁਸਨੂੰ - ਤੁਬੇਲੇ ਵਿੱਚ ਰੱਖੋ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਗਰੀਬ ਬਹੁਤ ਹੀ ਡਰਾਉਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਾਲਾਤ ਵਿੱਚ ਇਕੱਲਾ ਛੱਡਣਾ ਪਸੰਦ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ।"

"ਜੇ ਮਾਲਕ ਆਪਣੇ ਨੌਕਰ ਜਿੰਨਾ ਹੀ ਹੁਸ਼ਿਆਰ ਹੈ," ਡੂਏਨਾ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਅਸੀਂ ਇਸ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹਾਂ! ਭੱਜੋ, ਭਰਾ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਗ੍ਰਿੰਦੜ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦਿਓ। ਤੁਸੀਂ ਅਤੇ ਉਹ ਜਿਸਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਥੇ ਲਿਆਂਦਾ ਹੈ, ਦੇਵੇਂ ਅੱਗ ਵਿੱਚ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਇਸ ਘਰ ਦੇ ਡੂਏਨਾ ਅਜਿਹੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੀ ਆਦਤ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹਾਂ।"

"ਖੈਰ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਸੱਚ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਨੂੰ, ਜੋ ਕਿ ਨਾਈਟ-ਇਰੈਂਟਰੀ ਦਾ ਡੂੰਘਾ ਨਿਰੀਖਕ ਹੈ, ਨੂੰ ਲੈਂਸਲੋਟ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਜੋ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ:

ਜਦੋਂ ਉਹ ਬ੍ਰਿਟੇਨ ਤੋਂ ਆਇਆ,
ਔਰਤਾਂ ਉਸਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਦੀਆਂ ਸਨ,
ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਘੋੜੇ 'ਤੇ ਡੂਏਨਾ;

ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਮੇਰੇ ਗ੍ਰਿੰਦੜ ਦੀ ਗੱਲ ਆਉਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਸਰ ਲੈਂਸਲੋਟ ਦੇ ਆਪਣੇ ਘੋੜੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਬਦਲਾਂਗਾ।"

"ਭਰਾ," ਦੂਏਨਾ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਮਜ਼ਾਕੀਆ ਹੋ, ਤਾਂ ਆਪਣੀਆਂ ਮਜ਼ਾਕੀਆ ਗੱਲਾਂ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਲਈ ਰੱਖੋ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਦਰ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰੇਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਇੱਕ ਅੰਜੀਰ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਮਿਲੇਗਾ।"

"ਅਤੇ ਇੱਕ ਪੱਕਿਆ ਹੋਇਆ, ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿਉਂਕਿ ਜੇ ਸਾਲ ਬਿੰਦੂ ਹੁੰਦੇ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਇੱਕ ਬਿੰਦੂ ਸ਼ਰਮਿੰਦਾ ਹੋਣ ਨਾਲ ਵੀ ਹੱਥ ਨਹੀਂ ਗੁਆਉਂਦੀ!"

"ਤੈਨੂੰ ਲਾਹਨਤ!" ਗੁੱਸੇ ਨਾਲ ਭੜਕਦੀ ਹੋਈ ਡੂਏਨਾ ਚੀਕੀ, "ਮੈਂ ਬੁੱਢਾ ਹਾਂ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਇਹ ਰੱਬ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਹੈ - ਤੂੰ ਨਹੀਂ, ਲਸਣ ਨਾਲ ਭਰੇ ਚਾਕੂ!"

ਉਸਨੇ ਇਹ ਗੱਲ ਇੰਨੀ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਚੀਕੀ ਕਿ ਇਹ ਗੱਲ ਡਚੇਸ ਨੇ ਸੁਣੀ, ਜਿਸਨੇ ਮੁੜ ਕੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਡੂਏਨਾ ਬਹੁਤ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਅੱਗ ਨਿਕਲ ਰਹੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਡਚੈਸ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸ ਨਾਲ ਬਹਿਸ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ।

"ਮੈਂ ਇਸ ਚੰਗੇ ਆਦਮੀ ਨਾਲ ਬਹਿਸ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ," ਡੂਏਨਾ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਪੂਰੀ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਸਨੇ ਕਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਗੇਟ 'ਤੇ ਆਪਣਾ ਇੱਕ ਗ੍ਰਿੰਦੜ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਕੀ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਤਬੇਲੇ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾਵਾਂਗਾ, ਉਸਦੀ ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ ਕੁਝ ਕੁੜੀਆਂ ਕਿਤੇ ਨਾ ਕਿਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕਰਦੀਆਂ ਸਨ ਜਦੋਂ ਉਹ ਲੈਂਸਲੋਟ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰਦੀਆਂ ਸੁਨ, ਅਤੇ ਡੂਏਨਾ ਉਸਦੇ ਘੋੜੇ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰਦੀ ਸੀ; ਅਤੇ ਆਖਰੀ ਤੂੜੀ ਵਜੋਂ, ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਬੁੱਢੀ ਔਰਤ ਕਿਹਾ।"

"ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਅਪਮਾਨ ਹੈ ਜੋ ਕੋਈ ਵੀ ਮੈਨੂੰ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ," ਡਚੇਸ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਸਾਂਚੋ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਯਾਦ ਰੱਖੋ, ਸਾਂਚੋ ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ, ਕਿ ਡੇਨਾ ਰੇਡਰਿਗਜ਼ ਕਾਫ਼ੀ ਛੋਟੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਣੀ ਉਮਰ ਨਾਲੋਂ ਰਿਵਾਜ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਕਰਕੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਇਹ ਹੈੱਡਡ੍ਰੈਸ ਪਹਿਨਦੀ ਹੈ।"

"ਜੇਕਰ ਮੇਰਾ ਇਸ ਤੋਂ ਕੋਈ ਮਤਲਬ ਸੀ ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਬਾਕੀ ਸਾਰੇ ਸਾਲ ਸਰਾਪਿਤ ਹੋਣ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਂ ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਲਈ ਕਿਹਾ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਗ੍ਰਿੰਦੜ ਲਈ ਬਹੁਤ ਪਿਆਰ ਹੈ, ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਲੇਡੀ ਡੇਨਾ ਰੇਡਰਿਗਜ਼ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦਾਨੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਸੌਂਪ ਸਕਦਾ।"

ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ, ਜੋ ਇਹ ਸਭ ਸੁਣ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਨੇ ਕਿਹਾ:

"ਕੀ ਇਹ ਇਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ 'ਤੇ ਚਰਚਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸਹੀ ਜਗ੍ਹਾ ਹੈ, ਸੋਚੋ?"

"ਮਾਲਕ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਹਰੇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਬਾਰੇ ਦੱਸਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਜਿੱਥੇ ਵੀ ਹੋਵੇ। ਜਦੋਂ ਮੈਨੂੰ ਡੈਪਲ ਦੀ ਯਾਦ ਆਈ ਤਾਂ ਮੈਂ ਇੱਥੇ ਸੀ। ਜੇ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਤਬੇਲੇ ਵਿੱਚ ਸੋਚਿਆ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਉਸਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਉੱਥੇ ਕਰਦਾ।"

ਜਿੱਸ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਡਿਊਕ ਨੇ ਕਿਹਾ:

"ਸਾਂਚੋ ਬਿਲਕੁਲ ਸਹੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਦੋਸ਼ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਡੈਪਲ ਨੂੰ ਉਹ ਸਾਰਾ ਚਾਰਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜੋ ਉਹ ਖਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਾਂਚੋ ਆਰਾਮ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਡੈਪਲ ਨੂੰ ਸਾਂਚੋ ਵਾਂਗ ਹੀ ਸ਼ਾਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।"

ਇਸ ਚਰਚਾ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜੋ ਕਿ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੇ ਸਿਵਾਏ ਹਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪਸੰਦ ਆਈ, ਉਹ ਉੱਪਰ ਗਏ ਅਤੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੂੰ ਮਹਿੰਗੇ ਸੋਨੇ ਦੇ ਬਰੋਕੇਡ ਫੈਬਰਿਕ ਨਾਲ ਸਜਾਏ ਗਏ ਇੱਕ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਲੈ ਗਏ। ਉਸਦੇ ਵੈਲੇਟ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਅਧੀ ਦਰਜਨ ਕੁੜੀਆਂ ਨੇ ਉਸਦੇ ਕਵਚ ਉਤਾਰ ਦਿੱਤੇ, ਡਿਊਕ ਅਤੇ ਡਚੇਸ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕੀ ਕਰਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਉਸ ਨਾਲ ਕਿਵੇਂ ਪੇਸ਼ ਆਉਣਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਾ ਹੋਵੇ ਕਿ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਸੱਚਾ ਨਾਈਟ-ਇਰੈਂਟ ਮੰਨਦੇ ਹਨ।

ਜਦੋਂ ਉਸਦਾ ਕਵਚ ਉਤਾਰਿਆ ਗਿਆ, ਤਾਂ ਡੌਨ ਕਿਉਜੋਟ ਆਪਣੇ ਤੰਗ ਫਿਟਿੰਗ ਵਾਲੇ ਬ੍ਰੀਚਾਂ ਅਤੇ ਕੈਮੋਇਸ-ਸਕਿਨ ਡੁਬਲੇਟ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ, ਲੰਬਾ, ਝੁਰੜੀਆਂ ਵਾਲਾ, ਗੌਗਲਿੰਗ, ਉਸਦੇ ਗੱਲ੍ਹ ਉਸਦੇ ਜਬਾੜਿਆਂ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਡੁੱਬੇ ਹੋਏ ਸਨ। ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਹਾਸੋਹੀਣਾ ਚਿੱਤਰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਸਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਹੀਆਂ ਕੁੜੀਆਂ ਆਪਣੇ ਮਨੋਰੰਜਨ ਨੂੰ ਛੁਪਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਾ ਕਰਨ (ਡਿਊਕ ਅਤੇ ਡਚੇਸ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਖ਼ਾਸ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ), ਉਹ ਹੱਸ ਕੇ ਫੁੱਟ ਪਈਆਂ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਕੀ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਕੱਪੜੇ ਉਤਾਰਨ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਕਮੀਜ਼ ਪਹਿਨਣ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਉਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਨਾਈਟਸ-ਇਰੈਂਟ ਵਿੱਚ ਨਿਮਰਤਾ ਬਹਾਦਰੀ ਜਿੰਨੀ ਹੀ ਬਹਾਦਰੀ ਬਣ ਰਹੀ ਸੀ। ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ ਉਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਮੀਜ਼ ਸਾਂਚੋ ਨੂੰ ਦੇਣ ਲਈ ਕਿਹਾ, ਜਿਸਦੇ ਨਾਲ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਬਿਸਤਰੇ ਵਾਲੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਬੰਦ ਕਰ ਲਿਆ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸਨੇ ਕੱਪੜੇ ਉਤਾਰ ਕੇ ਕਮੀਜ਼ ਪਹਿਨ ਲਈ। ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਾਂਚੋ ਨਾਲ ਇਕੱਲਾ ਪਾ ਕੇ, ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ:

"ਮੈਨੂੰ ਦੱਸੋ, ਤੁਸੀਂ ਨਵੇਂ ਬਣੇ ਜੋਕਰ ਅਤੇ ਬੇਰਹਿਮ ਸੁੰਨ ਖੋਪੜੀ, ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸ਼ਤਿਕਾਰਯੋਗ ਅਤੇ ਸਤਿਕਾਰ ਦੇ ਯੋਗ ਦੁਏਨਾ ਦਾ ਅਪਮਾਨ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਸਤਿਕਾਰ ਦੀ ਘਾਟ ਦਿਖਾਉਣਾ ਸਹੀ ਸਮਝਦੇ ਹੋ? ਕੀ ਇਹ ਸੋਮਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਡਪਲ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਦਾ ਸੀ? ਕੀ ਇਹ ਪ੍ਰਭੂ ਅਤੇ ਔਰਤਾਂ ਹਨ ਜੋ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕਾਂ ਨਾਲ ਇੰਨਾ ਵਧੀਆ ਵਿਵਹਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਾਨਵਰਾਂ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣਗੇ? ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਪਿਆਰ ਲਈ, ਸਾਂਚੋ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਾਬੂ ਕਰੋ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਅਸੁਲੀ ਤਾਣੇ-ਬਾਣੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਨਾ ਕਰੋ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਹਰ ਕੋਈ ਇਹ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰੇਗਾ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੋਟੇ, ਕੱਚੇ ਧਾਗੇ ਤੋਂ ਬੁਣੇ ਹੋਏ ਹੋ। ਸੁਣੋ, ਹੇ ਪਾਪੀ, ਨੌਕਰ ਜਿੰਨੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸ਼ਤਿਕਾਰਯੋਗ ਅਤੇ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਾਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਮਾਲਕ ਉਨਾ ਹੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸ਼ਤਿਕਾਰਯੋਗ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਮਨੁੱਖਜਾਤੀ ਉੱਤੇ ਕੁਲੀਨ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੇ ਫ਼ਾਇਦਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਮਰਦਾਂ ਅਤੇ ਔਰਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਵਾਂਗ ਹੀ ਮਹਾਨ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਨਹੀਂ ਦੇਖਦੇ - ਹੇ ਬਦਕਿਸਮਤ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਅਤੇ ਮੈਂ ਜੋ ਬਦਕਿਸਮਤ ਆਤਮਾ ਹਾਂ - ਕਿ ਜੇ ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਕ ਮੋਟੇ ਕਿਸਾਨ ਜਾਂ ਇੱਕ ਹਾਸੋਹੀਣਾ ਸਧਾਰਨ ਵਿਅਕਤੀ ਸਮਝਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਚਾਲੂਬਾਜ਼ ਜਾਂ ਧੋਖੇਬਾਜ਼ ਨਾਈਟ ਸਮਝਣਗੇ? ਨਹੀਂ, ਸਾਂਚੋ ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਖਤਰਿਆਂ ਤੋਂ ਭੱਜੋ, ਕਿਉਂਕਿ ਜੋ ਵੀ ਗਲਤੀ ਕਰਦਾ ਹੈ... ਇੱਕ ਬਕਵਾਸ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਅਤੇ ਮਜ਼ਾਕ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਠੋਕਰ ਖਾਣ 'ਤੇ, ਇੱਕ ਤਰਸਯੋਗ ਮੂਰਖ ਸਮਝਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸ ਲਈ, ਆਪਣੀ ਜੀਭ ਨੂੰ ਲਗਾਮ ਦਿਓ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਸ਼ਬਦਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰੋ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰੋ, ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਉਹ ਤੁਹਾਡੇ ਮੂੰਹੋਂ ਨਿਕਲਣ। ਅਤੇ ਯਾਦ ਰੱਖੋ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਆ ਗਏ ਹਾਂ ਜਿੱਥੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਬਾਂਹ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਪ੍ਰਸਿੱਧੀ ਅਤੇ ਕਿਸਮਤ ਦੋਵਾਂ ਵਿਚ ਬਹੁਤ ਅਮੀਰ ਹੋ ਕੇ ਅੱਗੇ ਵਧਾਂਗੇ।"

ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਬਹੁਤ ਹੀ ਇਮਾਨਦਾਰੀ ਨਾਲ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਬੁੱਲ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਜੀਭ ਕੱਟ ਲਵੇਗਾ, ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਉਹ ਕੁਝ ਵੀ ਅਣਉਚਿਤ ਜਾਂ ਬੇਸਮਝ ਕਹੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੂੰ ਚਿੰਤਾ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ, ਸਾਂਚੋ, ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੱਸੇਗਾ ਕਿ ਉਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕਿਹੋ ਜਿਹੇ ਸਨ।

ਕੱਪੜੇ ਪਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਡੌਨ ਕਿਉਕਸੋਟ ਨੇ ਆਪਣੇ ਮੋਢੇ ਦੀ ਪੇਟੀ ਅਤੇ ਤਲਵਾਰ ਬੰਨ੍ਹੀ, ਆਪਣੇ ਮੋਢਿਆਂ 'ਤੇ ਲਾਲ ਰੰਗ ਦਾ ਚੋਗਾ ਸੁੱਟਿਆ, ਕੁੜੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਉਸਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹਰੇ ਰੰਗ ਦੀ ਸਾਟਿਨ ਟੋਪੀ ਪਹਿਨੀ ਅਤੇ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਜਾਏ ਹੋਏ, ਵੱਡੇ ਹਾਲ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਇਆ,

ਜਿੱਥੇ ਉਸਨੂੰ ਕਮਰੇ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਪਾਸੇ ਕੁਰਸੀਆਂ ਨੂੰ ਸਜਾਇਆ ਹੋਇਆ ਪਾਇਆ, ਹਰ ਇੱਕ ਦੇ ਹੱਥ ਧੋਣ ਲਈ ਇੱਕ ਭਾਂਡਾ ਫੜਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਜਿਸਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਖੁਸ਼ੀਆਂ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਸਮਾਰੋਹਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਉਸਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਇਆ। ਫਿਰ ਇੱਕ ਦਰਜਨ ਪੰਨੇ ਮੇਜ਼ਰਡੋਮੋ ਦੇ ਨਾਲ ਦਾਖਲ ਹੋਏ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਡਾਇਨਿੰਗ-ਹਾਲ ਵਿੱਚ ਲੈ ਗਏ, ਜਿੱਥੇ ਡਿਊਕ ਅਤੇ ਡਚੇਸ ਹੁਣ ਉਸਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਡੰਨ ਕਿਊਕਸੋਟ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵਿਚਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਕੇ, ਉਹ ਸ਼ਾਨ ਅਤੇ ਸ਼ਾਨ ਨਾਲ ਨਾਲ ਲੱਗਦੇ ਹਾਲ ਵੱਲ ਚਲੇ ਗਏ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ਼ ਚਾਰ ਥਾਵਾਂ ਦੀ ਸੈਟਿੰਗ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਮੇਜ਼ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਡਚੇਸ ਅਤੇ ਡਿਊਕ ਉਸਦਾ ਸਵਾਗਤ ਕਰਨ ਲਈ ਦਰਵਾਜ਼ੇ 'ਤੇ ਆਏ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸੁਖਤ ਦਿਖ ਵਾਲੇ ਪਾਦਰੀ ਸਨ ਜੋ ਰਈਸਾਂ ਦੇ ਘਰਾਂ 'ਤੇ ਰਾਜ ਕਰਦੇ ਸਨ - ਪਾਦਰੀ ਜੋ ਖੁਦ ਉੱਚੇ ਜਨਮ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਿਖਾਉਣ ਦੇ ਅਯੋਗ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਵਿਵਹਾਰ ਕਰਨਾ ਹੈ; ਜੋ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੈਨ ਕਿ ਮਹਾਂਪੁਰਖਾਂ ਦੀ ਦਿਆਲਤਾ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਆਪਣੀਆਂ ਰੂਹਾਂ ਦੀ ਤੰਗੀ ਨਾਲ ਮਾਪਿਆ ਜਾਵੇ; ਅਤੇ ਜੋ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਦਿਖਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਸ਼ਾਸਨ ਕਿਵੇਂ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੰਜੂਸ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਮੇਰਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਇਕ ਸਖ਼ਤ ਧਾਰਮਿਕ ਆਗੂ ਸੀ ਜੋ ਡੰਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦਾ ਸਵਾਗਤ ਕਰਨ ਲਈ ਡਿਊਕ ਅਤੇ ਡਚੇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਬਾਹਰ ਆਇਆ ਸੀ। ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਸ਼ਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਅਤੇ ਸ਼ਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਦੇ ਆਦਾਨ-ਪ੍ਰਦਾਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਡੰਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵਿਚਕਾਰ ਬਿਠਾਇਆ ਜਦੋਂ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਮੇਜ਼ 'ਤੇ ਲੈ ਗਏ। ਡਿਊਕ ਨੇ ਡੰਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੂੰ ਇਸਦੇ ਸਿਰ 'ਤੇ ਬੈਠਣ ਲਈ ਸੱਦਾ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਸਨੇ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਡਿਊਕ ਦੇ ਇੰਤਜ਼ਾਮ ਅਜਿਹੇ ਸਨ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਉੱਥੇ ਬੈਠਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਧਾਰਮਿਕ ਆਗੂ ਡੰਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਬੈਠ ਗਿਆ, ਡਿਊਕ ਅਤੇ ਡਚੇਸ ਦੋਵੇਂ ਪਾਸੇ ਬੈਠੇ ਸਨ। ਸਾਂਚੋ ਇਸ ਸਭ ਦਾ ਗਵਾਹ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਦੇਖ ਕੇ ਹੈਰਾਨ ਅਤੇ ਹੈਰਾਨ ਹੋ ਗਿਆ ਕਿ ਇਹ ਮਹਾਂਪੁਰਖ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਦਾ ਸਨਮਾਨ ਕਿਵੇਂ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਡਿਊਕ ਅਤੇ ਡੰਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਵਿਚਕਾਰ ਹੋਈਆਂ ਕਈ ਰਸਮਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਿਸ਼ਟਾਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜੋ ਕਿ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਮੇਜ਼ ਦੇ ਸਿਰ 'ਤੇ ਬਿਠਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਵਿੱਚ ਹੋਈਆਂ, ਸਾਂਚੋ ਬੋਲਿਆ:

"ਜੇ ਤੁਹਾਡੀਂ ਕਿਰਪਾ ਮੈਨੂੰ ਇਜ਼ਾਜ਼ਤ ਦੇਵੇ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਜੱਦੀ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਵਾਪਰੀ ਘਟਨਾ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਸੁਣਾਵਾਂਗਾ ਕਿ ਕਿੱਥੇ ਬੈਠਣਾ ਹੈ।"

ਸਾਂਚੇ ਨੇ ਇਹ ਗੱਲ ਕਹੀ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਡੰਨ ਕਿਊਜੋਟ ਕੰਬ ਗਿਆ, ਉਸਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੋ ਗਿਆ ਕਿ ਉਹ ਕੁਝ ਭਿਆਨਕ ਕਹਿਣ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਸਾਂਚੇ ਨੇ ਉਸ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ ਅਤੇ, ਇਹ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਉਹ ਕੀ ਸੋਚ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਕਿਹਾ:

"ਮਾਲਕ, ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਨੂੰ ਡਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਬੇਰੁਹਿਮ ਢੰਗ ਨਾਲ ਵਿਵਹਾਰ ਕਰਾਂਗਾ ਜਾਂ ਕੁਝ ਵੀ ਬੇਤੁਕਾ ਕਹਾਂਗਾ। ਮੈਂ ਹੁਣੇ ਹੀ ਤੁਹਾਡੀ ਦਿਤੀ ਸਲਾਹ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਭੁੱਲਿਆ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਨਿਮਰਤਾ ਨਾਲ ਬੋਲੋ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਨਾ ਬੋਲੋ।"

"ਮੈਨੂੰ ਅਜ਼ਿਹੀ ਕੋਈ ਸੱਲਾਹ ਯਾਦ ਨਹੀਂ," ਡੰਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਜੋ ਮਰਜ਼ੀ ਕਹੋ, ਬਸ਼ਰਤੇ ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਜਲਦੀ ਕਹਿ ਦਿਓ।"

"ਖੈਰ, ਮੈਂ ਜੋ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ," ਸਾਂਚੇ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਇਹ ਇੰਨਾ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਮੇਰਾ ਮਾਲਕ ਡੰਨ ਕੁਇਕਸੋਟ, ਜੋ ਇੱਥੇ ਮੌਜੂਦ ਹੈ, ਮੈਨੂੰ ਝੂਠ ਬੋਲਣ ਨਹੀਂ ਦੇਵੇਗਾ।"

"ਜਿੱਥੇ ਤੱਕ ਮੇਰਾ ਸਵਾਲ ਹੈ," ਡੰਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਤੁਸੀਂ ਜਿੰਨਾ ਮਰਜ਼ੀ ਝੂਠ ਬੋਲ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਸਾਂਚੇ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਰੋਕਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਗਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸੋਚੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਕਹਿਣ ਜਾ ਰਹੇ ਹੋ।"

"ਮੈਂ ਇਸ 'ਤੇ ਇੰਨਾ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸਦੇ ਟਾਵਰ ਵਿੱਚ ਘੰਟੀ ਵਜਾਉਣ ਵਾਲੇ ਵਾਂਗ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਹਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੇਰੀ ਕਹਾਣੀ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋਵੇਗਾ।"

"ਇਹ ਸਿਆਣਪ ਹੋਵੇਗੀ," ਡੰਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਇਸ ਮੂਰਖ ਨੂੰ ਇੱਥੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਘਿਣਾਉਣੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਕਹਿਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਹੈ।"

"ਡਿਊਕ ਦੀ ਲਾਸ਼ ਦੇ ਉੱਪਰ!" ਡਚੇਸ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਸਾਂਚੋ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਇੱਕ ਇੰਚ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹਿੱਲ ਰਿਹਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਉਸਦੀ ਬਹੁਤ ਚਲਾਕੀ ਕਾਰਨ ਉਸਨੂੰ ਬਹੁਤ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ।"

ਜਿਸ ਦਾ ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ:

"ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਸਾਰੇ ਲੈਡੀਸ਼ਿਪ ਦੇ ਦਿਨ ਤੁਹਾਡੇ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਤੀ ਚੰਗੇ ਵਿਚਾਰ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸ਼ਿਆਣੇ ਹੋਣ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੈਂ ਇਸਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਹੁਣ, ਜੋ ਕਹਾਣੀ ਮੈਂ ਦੱਸਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਉਹ ਇਹ ਹੈ। ਮੇਰੇ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਇੱਕ ਰਈਸ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਸੱਦਾ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਕਾਫ਼ੀ ਅਮੀਰ ਅਤੇ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਵਿਅਕਤੀ, ਮਦੀਨਾ ਡੇਲ ਕੈਂਪੋ ਦੇ ਅਲਾਮੇਸ ਤੋਂ ਆਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਡੋਨਾ ਮੇਨਸੀਆ ਡੀ ਕੁਇਨੋਨਸ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਜੋ ਡੌਨ ਅਲੋਂਸੋ ਡੀ ਮਾਰਾਨੋਨ ਦੀ ਧੀ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਸੇਂਟ ਜੇਮਜ਼ ਦੇ ਆਰਡਰ ਵਿਚ ਇੱਕ ਨਾਈਟ ਸੀ, ਜੋ ਹੇਰਾਡੁਰਾ ਵਿਚ ਡੁੱਬ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਕਈ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਸਾਡੇ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਉਹ ਵਿਵਾਦ ਹੋਇਆ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿਚ, ਮੇਰੀ ਸਮਝ ਅਨੁਸਾਰ, ਮੇਰਾ ਮਾਸਟਰ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਸ਼ਰਾਰਤੀ ਟੋਮਾਸਿਲੋ, ਬੁਲੀਬਾਸਟੋ ਲੁਹਾਰ ਦਾ ਪੁੱਤਰ, ਜ਼ਖ਼ਮੀ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਕੀ ਇਸ ਦਾ ਹਰ ਸ਼ਬਦ ਸੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਿਆਰੇ ਮਾਲੁੱਕ? ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਇਸਨੂੰ ਸੱਚ ਕਹੋ ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਪ੍ਰਭੂ ਅਤੇ ਔਰਤਾਂ ਇਹ ਨਾ ਸੋਚਣ ਕਿ ਮੈਂ ਕੋਈ ਬਕਵਾਸ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਝੂਠੀ ਹਾਂ।"

"ਹੁਣ ਤੁੱਕ," ਪਾਦਰੀ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਝੂਠੇ ਨਾਲੋਂ ਬਕਵਾਸ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੋ, ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਮੈਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਕੀ ਸੋਚਾਂਗਾ।"

"ਤੁਸੀਂ ਇੰਨੇ ਸਾਰੇ ਗਵਾਹ ਅਤੇ ਇੰਨੇ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਹਨ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿ ਮੈਂ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦਾ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸੱਚ ਕਹਿ ਰਹੇ ਹੋਵੋਗੇ। ਆਪਣੀ ਕਹਾਣੀ ਜਾਰੀ ਰੱਖੋ ਪਰ ਇਸਨੂੰ ਛੋਟਾ ਰੱਖੋ, ਕਿਉਂਕਿ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਦੱਸ ਰਹੇ ਹੋ ਉਹ ਦੋ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ।"

"ਉਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ," ਡਚੇਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਜੇਕਰ ਸਿਰਫ਼ ਮੇਰੇ ਲਈ। ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ, ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਦੱਸਣਾ ਪਵੇਗਾ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਜਾਣਦਾ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਛੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਪੂਰਾ ਨਾ ਵੀ ਕਰੇ, ਜੇ ਕਿ ਮੇਰੀ ਪੂਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਦਿਨ ਹੋਣਗੇ।"

"ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਉਦੋਂ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਮਿਹਰਬਾਨੀਆਂ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ, "ਇਸ ਖਾਸ ਰਈਸ ਨੇ, ਜਿਸਨੂੰ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਹੱਥੇਲੀ ਵਾਂਗ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਮੇਰੇ ਘਰ ਤੋਂ ਉਸਦੇ ਘਰ ਲਈ ਕਰਾਸਬੋਅ ਦੀ ਗੋਲੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਨੇ ਇੱਕ ਗਰੀਬ ਪਰ ਸਤਿਕਾਰਯੋਗ ਕਿਸਾਨ ਨੂੰ ਸੱਦਾ ਭੇਜਿਆ।"

"ਇਸ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵਧੋ, ਭਰਾ," ਇਸ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਪਾਦਰੀ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿਉਂਕਿ ਜਿਸ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਤੁਸੀਂ ਚੱਲ ਰਹੇ ਹੋ, ਉਸ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਕਹਾਣੀ ਅਗਲੇ ਜੀਵਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਕਰੋਗੇ।"

"ਰੱਬ ਨੇ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ, ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਅੱਧੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਪੂਰਾ ਕਰ ਲਵਾਂਗਾ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਪਰ ਜ਼ਾਰੀ ਰੱਖਣ ਲਈ: ਜਦੋਂ ਕਿਸਾਨ ਉਸ ਰਈਸ ਦੇ ਘਰ ਪਹੁੰਚਿਆ ਜਿਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਸੱਦਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ - ਉਸਦੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤੀ ਮਿਲੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਹੁਣ ਮਰ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਸੰਕੇਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਸ਼ਾਂਤੀਪੂਰਨ ਮੌਤ ਮਰਿਆ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੈਂ ਉੱਥੇ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਉਸ ਸਮੇਂ ਵਾਢੀ ਲਈ ਟੈਂਬ੍ਰਲੇਕ ਗਿਆ ਸੀ।"

"ਆਪਣੀ ਆਤਮਾ ਦੀ ਖ਼ਾਤਰ, ਮੇਰੇ ਪੁੱਤਰ," ਪਾਦਰੀ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਤੂੰ ਜਲਦੀ ਟੈਂਬ੍ਰਲੇਕ ਤੋਂ ਵਾਪਸ ਆ ਜਾਵੇਂਗਾ ਅਤੇ, ਰਈਸ ਨੂੰ ਦਫ਼ਨਾਏ ਬਿਨਾਂ - ਜਦੋਂ ਤੁੱਕ ਤੂੰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅੰਤਿਮ ਸੰਸਕਾਰ ਦੀ ਭਾਲ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਿਹਾ - ਆਪਣੀ ਕਹਾਣੀ ਪੂਰੀ ਕਰ ਲਵੇਂਗਾ।"

"ਖੈਰ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਇਹ ਪੱਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਹ ਦੋਵੇਂ ਮੇਜ਼ 'ਤੇ ਬੈਠਣ ਹੀ ਵਾਲੇ ਸਨ - ਆਹ, ਇੰਝ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੁਣ ਓਨਾ ਹੀ ਸਾਫ਼ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਜਿੰਨਾ—"

ਡਿਊਕ ਅਤੇ ਡਚੇਸ ਸਾਂਚੋ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੀ ਕਹਾਣੀ ਸੁਣਾਉਣ ਵਿਚ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਦੇਰੀ ਅਤੇ ਰੁਕਾਵਟਾਂ 'ਤੇ ਚੰਗੇ ਚੁਰਚੁਮੈਨ ਦੁਆਰਾ ਦਿਖਾਈ ਗਈ ਨਾਰਾਜ਼ਗੀ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ ਸਨ, ਪਰ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਗੁੱਸੇ ਅਤੇ ਗੁੱਸੇ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ।

"ਖੈਰ, ਜਿਵੇਂ ਮੈਂ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ, "ਜਦੋਂ ਉਹ ਦੋਵੇਂ ਮੇਜ਼ 'ਤੇ ਬੈਠਣ ਹੀ ਵਾਲੇ ਸੁਨ, ਕਿਸਾਨ ਨੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਰਈਸ ਸਨਮਾਨ ਵਾਲੀ ਜਗ੍ਹਾ ਲੈ ਲਵੇ, ਅਤੇ ਰਈਸ ਨੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਕਿਸਾਨ ਵੀ ਉਹੀ ਕਰੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਤੋਂ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਜਿਵੇਂ ਹੁਕਮ ਦਿੰਦਾ ਸੀ, ਉਹੀ ਕਰੇ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕਿਸਾਨ, ਜਿਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸ਼ਿਸ਼ਟਾਚਾਰੀ ਅਤੇ ਚੰਗੀ ਨਸਲ ਦਾ ਹੋਣ 'ਤੇ ਮਾਣ ਸੀ, ਨੇ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ

ਦਿੱਤਾ, ਜਦੋਂ ਤੁਰਕ ਰਈਸ ਨੇ ਗੁੱਸੇ ਨਾਲ ਉਸਦੇ ਦਰਵੇਸ਼ ਮੱਥੇ 'ਤੇ ਤਾੜੀ ਮਾਰੀ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਬਿਠਾ ਲਿਆ, ਅਤੇ ਕਿਹਾ, 'ਬੈਠ ਜਾ, ਹੇ ਸੁੰਨ ਖੋਪੜੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਜਿਸ ਵੀ ਜਗ੍ਹਾ ਬੈਠਾਂਗਾ ਉਹ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਸਨਮਾਨ ਵਾਲੀ ਜਗ੍ਹਾ ਹੋਵੇਗੀ।' ਹੁਣ, ਇਹ ਮੇਰੀ ਕਹਾਣੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਸੱਚਮੁੱਚ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਕਿ ਇਹ ਇੱਥੇ ਬੈਲੇਂਡਾ ਹੈ।"

ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੇ ਚਿਹਰੇ ਨੇ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਰੰਗ ਬਦਲ ਦਿੱਤੇ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਸਦੀ ਜੈਤੂਨ ਦੀ ਚਮੜੀ 'ਤੇ ਇੱਕ ਧੁੰਦਾ ਜਿਹਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਿਆ। ਡਿਊਕ ਅਤੇ ਡਚੇਸ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਾਂਚੋ ਦੇ ਝੁਕਾਅ ਨੂੰ ਫੜ ਲਿਆ ਸੀ, ਨੇ ਆਪਣੀ ਖੁਸ਼ੀ ਨੂੰ ਛੁਪਾਇਆ ਤਾਂ ਜੋ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਸ਼ਰਮਿੰਦਾ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਗੱਲਬਾਤ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਅਤੇ ਸਾਂਚੋ ਨੂੰ ਕੁਝ ਹੋਰ ਬੇਤੁਕਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਲਈ, ਡਚੇਸ ਨੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਬਾਰੇ ਕੀ ਖ਼ਬਰ ਮਿਲੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕੀ ਉਸਨੇ ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਕੋਈ ਦੈਂਤ ਜਾਂ ਬਦਮਾਸ਼ ਤੋਹਫ਼ੇ ਵਜੋਂ ਭੇਜੇ ਸਨ, ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਉਸਨੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਹਰਾਇਆ ਸੀ।

"ਮੇਰੀ ਔਰਤ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਭਾਵੇਂ ਮੇਰੀਆਂ ਬਦਕਿਸਮਤੀਆਂ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਸੀ, ਪਰ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਕਦੇ ਅੰਤ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਮੈਂ ਦੈਂਤਾਂ ਨੂੰ ਹਰਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਬਦਮਾਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਦੁਸ਼ਟਾਂ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਜਦੋਂ ਉਹ ਮੋਹਿਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕਲਪਨਾਯੋਗ ਸਭ ਤੋਂ ਬਦਸੂਰਤ ਖੇਤ ਕੁੜੀ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਲੱਭ ਸਕਦੇ ਹਨ?"

"ਓਹ, ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਨੂੰ ਉਹ ਧੁੰਦਲੀ 'ਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਸੁੰਦਰ ਜੀਵ ਲੱਗਦੀ ਸੀ; ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਚੁਸਤੀ ਅਤੇ ਛਾਲ ਮਾਰਨ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਵਿਚ ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਟੰਬਲਰ ਤੋਂ ਪਿੱਛੇ ਨਹੀਂ ਆਵੇਗੀ। ਮੈਂ ਸਹੁੰ ਖਾਂਦਾ ਹਾਂ, ਮੇਰੀ ਡਚੇਸ, ਉਹ ਬਿੱਲੀ ਦੀ ਚੁਸਤੀ ਨਾਲ ਗਧੇ 'ਤੇ ਬੈਠ ਸਕਦੀ ਹੈ।"

"ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਹੈ," ਡਿਊਕ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ, "ਜਦੋਂ ਤੋਂ ਉਸਨੂੰ ਮੋਹਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ?"

"ਬੇਸ਼ੱਕ, ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਹੈ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਹੌਲੀ ਜਿਹੀ ਕਿਹਾ। "ਜੇ ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਮੋਹਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਇਹ ਸਕੀਮ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਾ ਡਿਕਨਸ ਕੌਣ ਸੀ? ਕਿਉਂ, ਉਹ ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਮੋਹਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ!"

ਦੈਂਤਾਂ, ਬਦਮਾਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਜਾਦੂਗਰਾਂ ਦੀ ਇਹ ਗੱਲ ਸੁਣ ਕੇ, ਧਾਰਮਿਕ ਆਗੂ ਨੂੰ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਇਆ ਕਿ ਇਹ ਲਾ ਮੰਚਾ ਦਾ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਇਤਿਹਾਸ ਡਿਊਕ ਹਮੇਸ਼ਾ ਤੋਂ ਪੜ੍ਹ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਲਈ ਧਾਰਮਿਕ ਆਗੂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਕਈ ਵਾਰ ਝਿੜਕਿਆ ਸੀ, ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਅਜਿਹੀਆਂ ਬੇਤੁਕ ਗੱਲਾਂ ਪੜ੍ਹਨਾ ਹਾਸੋਹੀਣਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਧਾਰਮਿਕ ਆਗੂ ਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੋ ਗਿਆ ਕਿ ਉਸਦੇ ਸ਼ੱਕ ਸਹੀ ਸਨ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਗੁੱਸੇ ਨਾਲ ਡਿਊਕ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਕਿਹਾ:

"ਮੇਰੇ ਮਾਲਕ, ਤੁਹਾਡੀ ਮਹਿਮਾ ਨੂੰ ਇਸ ਚੰਗੇ ਆਦਮੀ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਲਈ ਸਾਡੇ ਪ੍ਰਭੂ ਨੂੰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੋਣਾ ਪਵੇਗਾ। ਮੇਰਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ, ਜਾਂ ਡੌਨ ਸਿੰਪਲਟਨ, ਜਾਂ ਉਸਦਾ ਨਾਮ ਜੋ ਵੀ ਹੋਵੇ, ਸ਼ਾਇਦ ਉਨਾ ਫਟਿਆ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿੰਨਾ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਉਸਨੂੰ ਪਸੰਦ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਮੂਰਖਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਬਕਵਾਸਾਂ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਦਾ ਹਰ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ।"

ਫਿਰ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ 'ਤੇ ਆਪਣੀ ਟਿੱਪਣੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ:

"ਅਤੇ ਤੂੰ, ਤੂੰ ਗਰੀਬ, ਬੇਖਬਰ ਆਤਮਾ, ਜਿਸਨੇ ਆਪਣੇ ਦਿਮਾਗ ਵਿਚ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਕਿ ਤੂੰ ਇੱਕ ਨਾਈਟ-ਇਰੰਟ ਹੈ ਅਤੇ ਦੈਂਤਾਂ ਨੂੰ ਜਿੱਤ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦੁਸ਼ਟਾਂ ਨੂੰ ਫੜ ਸਕਦਾ ਹੈ? ਇੱਥੋਂ ਸ਼ਾਂਤੀ ਨਾਲ ਚਲੇ ਜਾਓ, ਅਤੇ ਰੱਬ ਦੀ ਕਿਰਪਾ! ਆਪਣੇ ਘਰ ਵਾਪਸ ਜਾਓ, ਜੇ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਕੋਈ ਬੱਚੇ ਹਨ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਪਰਵਰਿਸ਼ ਕਰੋ, ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਧਿਆਨ ਰੱਖੋ। ਨਾਲ ਹੀ, ਧਰਤੀ ਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਘੁੰਮਣਾ, ਹਵਾ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮੂਰਖ ਬਣਾਉਣਾ ਬੰਦ ਕਰੋ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਦੀ ਜੋ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਸਵਰਗ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਤੁਸੀਂ ਕਿੱਥੇ ਪਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਨਾਈਟ-ਇਰੰਟ ਹਨ ਜਾਂ ਕਦੇ ਰਹੇ ਹਨ? ਸਪੇਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਦੈਂਤ ਕਿੱਥੇ ਹਨ ਜਾਂ ਲਾ ਮੰਚਾ ਜਾਂ ਡੁਲਸੀਨੀਅਸ ਵਿਚ ਕਿਸੇ ਜਾਦੂ ਅਧੀਨ ਰਾਖਸ਼ ਜਾਂ ਉਹ ਮੂਰਖਤਾ ਭਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਸਮੂਹ ਜੋ ਉਹ ਤੁਹਾਡੇ ਬਾਰੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ?"

ਡੌਨ ਕ੍ਰਿਯੂਜ਼ੁਟ ਉੱਥੇ ਬੈਠਾ ਇਸ ਸ਼ਾਤੁਕਾਰਯੰਗ ਕੱਪੜੇ ਦੇ ਆਦਮੀ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਸੁਣ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਪਰ ਉਹ ਹੈਰਾਨ ਹੋ ਗਿਆ। ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਉਸਨੇ ਬੋਲਣਾ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਪੈਰਾਂ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਗੁੱਸੇ ਅਤੇ ਅਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੀ ਝਲਕ ਦੇ ਨਾਲ, ਅਤੇ ਡਿਊਕ ਅਤੇ ਡਚੇਸ ਦੇ ਸਤਿਕਾਰ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ, ਕਿਹਾ... ਪਰ ਉਸਦਾ ਜਵਾਬ ਇੱਕ ਵੱਖਰੇ ਅਧਿਆਇ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ।

_____

1. ਡੂਏਨਾ (ਸਪੈਨਿਸ਼ ਡੂਏਨਾ) ਉਹ ਔਰਤਾਂ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੁਲੀਨ ਵਰਗ ਦੀਆਂ ਔਰਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕੋ ਸਮੇਂ ਸਾਥੀ, ਵਿਸ਼ਵਾਸਪਾਤਰ, ਰਖਵਾਲੇ, ਵਿਚੋਲੇ, ਸ਼ਾਸਕ ਅਤੇ ਘਰੇਲੂ ਨੌਕਰਾਣੀਆਂ ਦੇ ਮੁਖੀ ਵਜੋਂ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਉਹ ਅਕਸਰ ਸਪੇਨ ਦੇ ਸੁਨਹਿਰੀ ਯੁੱਗ ਦੇ ਸਾਹਿਤ ਵਿਚ ਮਜ਼ਾਕ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਹੁੰਦੀਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹੰਕਾਰੀ, ਸੁਵਾਰੱਥੀ, ਦੇਗ਼ਲੀ, ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਕਰਨ ਵਾਲੀ, ਚੁਗਲੀ ਕਰਨ ਵਾਲੀ, ਆਦਿ ਹੋਣ ਦੀ ਆਪਣੀ ਸਾਖ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਸਨ।

ਅਧਿਆਇ ਬਤੀਹ

ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਆਪਣੇ ਤਾੜਨਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਜੋ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਵੀ ਸਨ, ਕੁਝ ਗੰਭੀਰ, ਕੁਝ ਮਨੋਰੰਜਕ।

ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਆਪਣੇ ਪੈਰਾਂ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋ ਗਿਆ ਅਤੇ ਸਿਰ ਤੋਂ ਪੈਰਾਂ ਤੱਕ ਚਾਂਦੀ ਵਾਂਗ ਕੰਬਦਾ ਹੋਇਆ ਖੜ੍ਹਾ ਰਿਹਾ ਪੂਰ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਜਲਦੀ ਅਤੇ ਘਬਰਾਹਟ ਭਰੇ ਸੁਰ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ:

"ਇਸ ਘੜੀ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਹਾਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਾਉਂਦਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੀ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਲਈ ਮੇਰਾ ਹਮੇਸ਼ਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜੇ ਵੀ ਸਤਿਕਾਰ ਮੇਰੇ ਜਾਇਜ਼ ਗੁੱਸੇ ਦੇ ਹੁੱਥਾਂ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤੀ ਨਾਲ ਫੜੀ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬੰਨ੍ਹਦਾ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਹੁਣ ਕੋਈ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੋਵੇਂ ਲੇਖਕ ਅਤੇ ਔਰਤਾਂ ਇੱਕੋ ਤੁਰੀਕੇ ਨਾਲ ਆਪਣਾ ਬਚਾਅ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਅਰਥਾਤ, ਆਪਣੀਆਂ ਜੀਭਾਂ, ਮੂੰ, ਆਪਣੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਕੇ, ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਨਾਲ ਬਰਾਬਰ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਲੜਾਈ ਵਿੱਚ ਉਤਰਾਂਗਾ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਕੋਈ ਘਿਣਾਉਣੇ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਦੀ ਬਜਾਏ ਰਚਨਾਤਮਕ ਸਲਾਹ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਅਤੇ ਨੇਕ ਇਰਾਦੇ ਵਾਲੀ ਸਜ਼ਾ ਲਈ ਹੋਰ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕਿਸਮਾਂ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਜਨਮਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੰਨੀ ਸੁਖਦੀ ਨਾਲ ਝਿੜਕਿਆ ਹੋਇਆ ਦੇਖਣਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਚਿਤਤਾ ਦੀਆਂ ਹੱਦਾਂ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸੁਖਦੀ ਨਾਲ ਕਰਨ ਨਾਲੋਂ ਕੋਮਲਤਾ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਵਧੇਰੇ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਨਾ ਹੀ ਇਹ ਸਹੀ ਹੈ ਕਿ ਜਿਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ ਉਸ ਪਾਪ ਬਾਰੇ ਪੂਰੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਪਾਪੀ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਇੱਕ ਸਧਾਰਨ ਅਤੇ ਮੂਰਖ ਕਹੇ। ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਨੇ ਮੇਰੇ ਵਿੱਚ ਜੋ ਮੂਰਖਤਾਵਾਂ ਵੇਖੀਆਂ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ, ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸੋਗੇ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸ ਦੀ ਨਿੰਦਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ ਅਤੇ ਨਿੰਦਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ ਅਤੇ ਕਿਸ ਲਈ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਘਰ ਵਾਪਸ ਜਾਣ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਰਹੇ ਹੋ ਤਾਂ ਜੋ ਮੈਂ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋ ਸਕਾਂ।" ਮੇਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਪਤਨੀ ਅਤੇ ਬੱਚਿਆਂ ਲਈ, ਇਹ ਜਾਣੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿ ਮੇਰੀ ਪਤਨੀ ਹੈ ਜਾਂ ਬੱਚੇ? ਕੀ ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਵੜ ਕੇ ਰਹਿਣ ਵਾਲਿਆਂ ਉੱਤੇ ਰਾਜ ਕਰਨਾ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਲਈ ਜਿਸਨੂੰ ਕਿਸੇ ਮਦਰੱਸੇ ਦੀ ਤੰਗ ਸੀਮਾ ਵਿੱਚ ਪਾਲਿਆ ਗਿਆ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਵੀਹ ਜਾਂ ਤੀਹ ਲੀਗ ਦੇ ਅੰਦਰ ਉਸ ਹਿੱਸੇ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੁਨੀਆਂ ਨਾ ਦੇਖੀ ਹੋਵੇ, ਤਾਂ ਉਹ ਬਹਾਦਰੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਅਨੁਸਾਰ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਅਤੇ ਨਾਈਟਸ-ਇਰੈਂਟ ਦੇ ਨਿਰਣੇ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋਣ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਕਰੇ? ਕੀ ਇਹ ਕਿਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇੱਕ ਵਿਅਰਥ ਉੱਦਮ ਜਾਂ ਸ਼ਮੇ ਦੀ ਬਰਬਾਦੀ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਧਰਤੀ ਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਘੁੰਮਦਾ ਰਹਾਂ, ਇਸਦੇ ਸੁੱਖਾਂ ਦੀ ਭਾਲ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੁਪਸਿਆਵਾਂ ਦੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਚੰਗੇ ਲੋਕ ਅਮਰਤਾ ਦੀ ਸੀਟ 'ਤੇ ਚੜ੍ਹਦੇ ਹਨ? ਜੇਕਰ ਮੈਨੂੰ ਸੱਜਣਾਂ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਮੂਰਖ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਜੋ ਉਦਾਰ, ਉਦਾਰ ਅਤੇ ਨੇਕ ਜਨਮ ਦੇ ਸਨ, ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਇਸਨੂੰ ਇੱਕ ਨਾ-ਮਾਫ਼ ਕਰਨ ਯੋਗ ਅਪਮਾਨ ਸਮਝਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਮੂਰਖ ਹੋਣ ਦਾ ਲੇਬਲ ਲਗਾਉਣਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਬਹਾਦਰੀ ਦੇ ਰਾਹਾਂ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਚੱਲਿਆ ਜਾਂ ਡੁਰਿਆ ਨਹੀਂ, ਮੇਰੇ ਲਈ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਵੀ ਮਾਇਨੇ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ, ਇੱਕ ਨਾਈਟ ਲਈ ਮੈਂ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਨਾਈਟ ਮੈਂ ਹਾਂ ਮਰ ਜਾਵਾਂਗਾ, ਜੇ ਇਹ ਸੁਰਵਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਨੂੰ ਪ੍ਰਸੰਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਕੁਝ ਆਦਮੀ ਹੰਕਾਰੀ ਇੱਛਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਸ਼ਾਲ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਚੱਲਦੇ ਹਨ; ਕੁਝ ਨੀਵੇਂ, ਗੁਲਾਮ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਦੇ; ਕੁਝ ਪਖੰਡ ਅਤੇ ਧੋਖੇ ਦੇ; ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਕੁਝ ਸੱਚੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੇ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਮੈਂ, ਆਪਣੇ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਕ ਤਾਰੇ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰੇਰਿਤ, ਨਾਈਟ-ਇਰੈਂਟਰੀ ਦੇ ਤੰਗ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਚੱਲਦਾ ਹਾਂ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਮੈਨੂੰ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦਾ ਘਿਣਾਉਣਾ ਹੈ ਪਰ ਸਨਮਾਨ ਦਾ ਨਹੀਂ। ਮੈਂ ਸੁਟਾਂ ਦਾ ਇੰਲਾਜ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਗਲਤੀਆਂ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਬੇਇੱਜ਼ਤੀ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਹੈ, ਦੈਂਤਾਂ ਨੂੰ ਜਿੱਤਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਰਾਖਸ਼ਾਂ 'ਤੇ ਸਖ਼ਤੀ ਨਾਲ ਦੌੜਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਪਿਆਰ ਵਿੱਚ ਹਾਂ, ਪਰ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਲਈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਨਾਈਟ-ਇਰੈਂਟਰੀ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ। ਫਿਰ ਵੀ, ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਰੀਰਕ ਪ੍ਰੇਮੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨਹੀਂ ਹਾਂ ਪਰ ਇੱਕ ਜਿਸਦਾ ਪਿਆਰ ਪਵਿੱਤਰ ਅਤੇ ਪਲੈਟੋਨਿਕ ਹੈ। ਮੇਰੇ ਇਰਾਦੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਨੇਕ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਵੱਲ ਸੇਧਿਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਕਿ ਸਾਰਿਆਂ ਦਾ

ਭਲਾ ਕਰਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਦਾ ਬੁਰਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੇਰੇ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਤਮ ਪ੍ਰਭੂ ਅਤੇ ਔਰਤ, ਇਹ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਲਈ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਮੂਰਖ ਕਹਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਨੂੰ ਸਮਝਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਯਤਨਾਂ ਵਿਚ ਰੁੱਝਿਆ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ।

"ਓਏ ਮੇਰੇ, ਪਰ ਇਹ ਤਾਂ ਚੰਗਾ ਹੈ!" ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਹੇ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਮਾਲਕ, ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਬੁਚਾਅ ਵਿਚ ਹੋਰ ਕੁਝ ਕਹਿਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕਹਿਣ, ਸੋਚਣ ਜਾਂ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਜਦੋਂ ਇਹ ਸੱਜਣ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਕਿ ਇਸ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਹੁਣ ਅਤੇ ਕਦੇ ਵੀ ਨਾਈਟ-ਇਰੰਟ ਨਹੀਂ ਹੋਏ ਹਨ, ਤਾਂ ਕੀ ਇਹ ਕੋਈ ਹੈਰਾਨੀ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਜੋ ਕੁਝ ਵੀ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਉਸ ਤੋਂ ਅਣਜਾਣ ਹੈ?"

ਜਿਸ ਦਾ ਉਪਦੇਸ਼ਕ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ:

"ਭਰਾ, ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਸੁੰਜੋਗ ਨਾਲ ਉਹ ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਹੋ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਉਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਸਦੇ ਮਾਲਕ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਟਾਪੂ ਦੇਣ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਸੀ?"

"ਮੈਂ ਹਾਂ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਅਤੇ ਮੈਂ ਅਗਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਵਾਂਗ ਇਸਦੇ ਯੋਗ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹਾਂ "ਚੰਗੇ ਆਦਮੀਆਂ ਅਤੇ ਚੰਗੇ ਆਦਮੀਆਂ ਨਾਲ ਸੰਗਤ ਕਰੋ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਤੁਸੀਂ ਨੌਕਲ ਕਰੋਗੇ"; ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਇੱਕ "ਇਹ ਉਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਜਨਮ ਵੇਲੇ ਸੀ, ਪਰ ਜਿਸਦੀ ਸੰਗਤ ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਰੱਖਦੇ ਹੋ"; ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ "ਇੱਕ ਚੰਗਾ ਰੁੱਖ ਚੁਣੋ ਜਿਸਦੇ ਹੇਠਾਂ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋਵੋ ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਭਰਪੂਰ ਛਾਂ ਮਿਲੇਗੀ"। ਮੈਂ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋਣ ਲਈ ਇੱਕ ਚੰਗਾ ਮਾਲਕ ਚੁਣਿਆ ਹੈ; ਮੈਂ ਇੰਨੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਲਈ ਉਸਦੀ ਸੰਗਤ ਵਿਚ ਯਾਤਰਾ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਖੁਦ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਰਹਾਂਗਾ, ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਇੱਛਾ ਹੈ। ਉਹ ਜ਼ਿੰਦਾਬਾਦ ਰਹੇ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਜ਼ਿੰਦਾਬਾਦ ਰਹੇ! ਉਸਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਰਾਜ ਕਰਨ ਲਈ ਸਾਮਰਾਜਾਂ ਦੀ ਕਮੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ, ਜਾਂ ਮੇਰੇ ਲਈ ਟਾਪੂਆਂ ਦੀ।

"ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ, ਸਾਂਚੋ, ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ," ਡਿਊਕ ਨੇ ਇਸ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦੇ ਮਾਲਕ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਦਾ ਗਵਰਨਰ ਬਣਾਵਾਂਗਾ ਜੋ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਰਿਜ਼ੱਰਵ ਹਨ, ਜੇ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤੁਰ੍ਹਾ ਮਾਮੂਲੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।"

"ਆਪਣੇ ਗੋਡਿਆਂ ਭਾਰ ਬੈਠ ਜਾਓ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਪੈਰ ਚੁੰਮੋ ਉਸ ਕਿਰਪਾ ਲਈ ਜੋ ਉਸਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦਿਖਾਈ ਹੈ।"

ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਕੀਤਾ, ਪਰ ਜਦੋਂ ਪਾਦਰੀ ਨੇ ਇਹ ਦੇਖਿਆ, ਤਾਂ ਉਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਘਿਣਾਉਣਾ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਮੇਜ਼ ਤੋਂ ਉੱਠਿਆ ਅਤੇ ਕਿਹਾ:

"ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਆਦਤ ਦੀ ਸਹੁੰ ਖਾਂਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਹੋਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਮਹਾਮਹਿਮ ਇਨ੍ਹਾਂ ਗਰੀਬ ਰੂਹਾਂ ਵਾਂਗ ਮੂਰਖ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਸਮਝਦਾਰ ਲੋਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮੂਰਖਤਾ ਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਹ ਪ੍ਰਾਗਲੇ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਬਣਦੇ? ਤੁਹਾਡੀ ਮਹਾਮਹਿਮ ਇੱਥੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਰਹਿ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਇਸ ਘਰ ਵਿਚ ਹਨ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਰਹਾਂਗਾ, ਜਿੱਥੇ ਮੈਂ ਉਸ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਆਲੋਚਨਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਰਹੇਜ਼ ਕਰਾਂਗਾ ਜੋ ਮੈਂ ਸੁਧਾਰ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ।"

ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕੁਝ ਕਹੇ ਜਾਂ ਖਾਧੇ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮੁਆਫ਼ ਕਰ ਲਿਆ, ਡਿਊਕ ਅਤੇ ਡਚੇਸ ਦੀਆਂ ਬੇਨਤੀਆਂ ਉਸਨੂੰ ਰੋਕਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਆਈਆਂ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਡਿਊਕ ਦੀਆਂ ਬੇਨਤੀਆਂ ਕਾਫ਼ੀ ਕਮਜ਼ੋਰ ਸਨ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੂੰ ਪਾਦਰੀ ਦੇ ਬੇਲੋੜੇ ਗੁੱਸੇ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ ਆਨੰਦ ਮਿਲਿਆ ਸੀ। ਫਿਰ ਇੱਕ ਦਿਲੋਂ ਹਾਸੇ ਦਾ ਆਨੰਦ ਲੈਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸਨੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੂੰ ਕਿਹਾ:

"ਸਰ ਨਾਈਟ ਆਫ਼ ਦ ਲਾਇਨਜ਼, ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਨੇ ਤੁਹਾਡੇ ਵੱਲੋਂ ਇੰਨੀ ਵਧੀਆ ਢੰਗ ਨਾਲ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਇੱਕ ਅਪਮਾਨ ਜਾਪਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਧਾਰਮਿਕ ਆਗੂ, ਔਰਤਾਂ ਵਾਂਗ, ਕਿਸੇ ਦਾ ਵੀ ਅਪਮਾਨ ਕਰਨ ਦੇ ਅਯੋਗ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ।"

"ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਉਵੇਂ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਸਦਾ ਅਪਮਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਉਹ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦਾ ਅਪਮਾਨ ਕਰਨ ਦੇ ਅਯੋਗ ਹੈ। ਔਰਤਾਂ, ਬੱਚੇ ਅਤੇ ਧਾਰਮਿਕ ਆਗੂ, ਜੋ ਆਪਣਾ ਬਚਾਅ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਭਾਵੇਂ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਅਪਮਾਨ ਨਾ ਵੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਗਲਤ

ਅਤੇ ਇੱਕ ਬੇਇੱਜ਼ਤੀ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਾਲ ਪਾੜਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਮਹਾਮਹਿਮ ਜਾਣਦੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਬੇਇੱਜ਼ਤੀ ਉਦੋਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਗਲਤ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਕਾਇਮ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਗਲਤੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਿੱਸੇ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਅਪਮਾਨ ਦੇ ਪੈਦਾ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਦੀ ਉਦਾਹਰਣ ਲਓ ਜੋ ਗਲੀ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ ਆਪਣੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਜਦੋਂ ਦਸ ਹੋਰ ਆਦਮੀ ਹਥਿਆਰਾਂ ਨਾਲ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਕੁੱਟਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਆਪਣੀ ਤਲਵਾਰ ਖਿੱਚਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਉਸਦੇ ਹਮਲਾਵਰ ਉਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਹੋ ਕੇ ਉੱਠਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣਾ ਇਰਾਦਾ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਕਿ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬਦਲਾ ਲੈਣ ਲਈ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨਾਲ ਜ਼ਰੂਰ ਹੀ ਅਨਿਆਂ ਹੋਇਆ ਹੈ ਪਰ ਅਪਮਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇੱਕ ਹੋਰ ਉਦਾਹਰਣ ਦੁਆਰਾ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਆਪਣੀ ਪਿੱਠ ਮੋੜ ਕੇ ਖੜ੍ਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਦੂਜਾ ਆਦਮੀ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਕੁੱਟਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਉਹ ਖਤਮ ਕਰ ਲੈਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਉੱਥੇ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ ਸਗੋਂ ਭੱਜ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾ ਆਦਮੀ ਉਸਦੇ ਪਿੱਛੇ ਭੱਜਦਾ ਹੈ ਪਰ ਉਸਨੂੰ ਫੜਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹੈ। ਜਿਸਨੂੰ ਕੁੱਟਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਸ ਨਾਲ ਬੁਰਾ ਸਲੂਕ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ ਉਸਦਾ ਅਪਮਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਅਪਮਾਨ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਉਸ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਭਾਵੇਂ ਉਸਨੇ ਚੋਰੀ-ਛਿਪੇ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇ, ਆਪਣੀ ਤਲਵਾਰ ਕੱਢੀ ਹੁੰਦੀ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹਾ ਹੁੰਦਾ, ਆਪਣੇ ਸ਼ਿਕਾਰ ਨੂੰ ਅੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਸਿੱਧਾ ਵੇਖਦਾ, ਤਾਂ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਨਾਲ ਵੀ ਗਲਤ ਅਤੇ ਬੇਇੱਜ਼ਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ - ਗਲਤ ਇਸ ਲਈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ 'ਤੇ ਧੋਖੇ ਨਾਲ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਬੇਇੱਜ਼ਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਜਿਸਨੇ ਉਸ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਨੇ ਭੱਜਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਆਪਣੀ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋ ਕੇ ਉਸ ਗਲਤੀ ਨੂੰ ਵਧਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਸਰਾਪੇ ਗਏ ਦੁਵੱਲੇ ਕੋਡ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਗਲਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਪਰ ਮੇਰਾ ਅਪਮਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਔਰਤਾਂ ਅਤੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਅਹਿਸਾਸ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕੀ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਨਾ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਭੱਜਣ ਜਾਂ ਆਪਣੀ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋਣ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਧਰਮ ਦੇ ਸੇਵਕ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਤਿੰਨਾਂ ਵਰਗਾਂ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਕੋਲ ਅਪਮਾਨਜਨਕ ਅਤੇ ਰੱਖਿਆਤਮਕ ਹਥਿਆਰਾਂ ਦੀ ਘਾਟ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਕੁਦਰਤ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣਾ ਬਚਾਅ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰਵਿਰਤੀ ਵਾਲੇ, ਉਹ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨੂੰ ਨਾਰਾਜ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਅਤੇ ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੈਂ ਇੱਕ ਪਲ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਬੁਰਾ ਸਲੂਕ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਮੈਂ ਹੁਣ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਤਰੀਕਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਜੋ ਕੋਈ ਵੀ ਬੇਇੱਜ਼ਤੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਅਯੋਗ ਹੈ ਉਹ ਵੀ ਹੈ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦਾ ਅਪਮਾਨ ਕਰਨ ਦੇ ਘੱਟ ਸਮਰੱਥ।[1]

ਇਹਨਾਂ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਮੈਨੂੰ ਉਸ ਚੰਗੇ ਆਦਮੀ ਨੇ ਜੋ ਕਿਹਾ ਉਸ 'ਤੇ ਨਾਰਾਜ਼ਗੀ ਨਹੀਂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਸਿਰਫ਼ ਇਹੀ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਜਲਦੀ ਨਾ ਗਿਆ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਜੋ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਸੋਚਣ ਅਤੇ ਕਹਿਣ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਲਤੀ ਨੂੰ ਸਮਝਾ ਸਕਾਂ ਕਿ ਇਸ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਹੁਣ ਅਤੇ ਕਦੇ ਵੀ ਨਾਈਟ-ਇਰੈਂਟ ਨਹੀਂ ਰਹੇ ਹਨ। ਕਿਉਂ, ਜੇਕਰ ਅਮਾਦੀ ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਅਣਗਿਣਤ ਵੰਸ਼ਜਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਅਜਿਹੀ ਗੱਲ ਸੁਣਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਚੰਗਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।"

"ਮੈਂ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਜ਼ਰੂਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਸਿਰ ਤੋਂ ਪੈਰਾਂ ਤੱਕ ਇੱਕ ਅਨਾਰ ਜਾਂ ਇੱਕ ਚੰਗੇ ਪੱਕੇ ਖਰਬੂਜੇ ਵਾਂਗ ਚੀਰਾ ਦਿੰਦੇ; ਉਹ ਅਜਿਹੇ ਅਪਮਾਨ ਨੂੰ ਸਹਿਣ ਕਰਨ ਲਈ ਵਧੀਆ ਹੁੰਦੇ! ਮੇਰੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ, ਮੈਨੂੰ ਪੂਰਾ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਰੀਨਾਲਡੋਸ ਡੀ ਮੋਂਟਾਲਬਨ ਨੇ ਇਸ ਪਿਪਸਕੀਕ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਸੁਣਿਆ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਮੂੰਹ 'ਤੇ ਇੰਨਾ ਮਾਰ ਦਿੰਦਾ ਕਿ ਉਹ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਤੱਕ ਇੱਕ ਹੋਰ ਸ਼ਬਦ ਨਾ ਬੋਲਦਾ। ਨਹੀਂ, ਬੱਸ ਉਸਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਕੁਝ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਦਿਓ, ਅਤੇ ਉਹ ਦੇਖੇਗਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਚੁੰਗਲ ਤੋਂ ਬਚਣਾ ਕਿੰਨਾ ਆਸਾਨ ਹੈ।"

ਸਾਂਚੇ ਦੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਕਾਰਨ ਡਚੇਸ ਹਾਸੇ ਨਾਲ ਮਰ ਰਹੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਲੱਗਾ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹਾਸੋਹੀਣਾ ਅਤੇ ਅਸੰਤੁਲਿਤ ਸੀ, ਇਹ ਰਾਏ ਉਸ ਸਮੇਂ ਕਈ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਸਾਂਝੀ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਡੰਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਆਪਣਾ ਸ਼ਾਂਤ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਰਾਤ ਦਾ ਖਾਣਾ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ।

ਇੱਕ ਵਾਰ ਮੇਜ਼ ਸਾਫ਼ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਚਾਰ ਕੁੜੀਆਂ ਅੰਦਰ ਆਈਆਂ, ਇੱਕ ਕੋਲ ਚਾਂਦੀ ਦਾ ਬੇਸਿਨ ਸੀ, ਦੂਜੀ ਕੋਲ ਪਾਣੀ ਦਾ ਘੜਾ ਸੀ ਜੋ ਚਾਂਦੀ ਦਾ ਵੀ ਸੀ, ਤੀਜੀ ਕੋਲ ਦੋ ਬਹੁਤ ਮਹਿੰਗੇ ਚਿੱਟੇ ਤੌਲੀਏ ਸਨ ਜੋ ਉਸਦੇ ਮੋਢੇ 'ਤੇ ਲਪੇਟੇ ਹੋਏ ਸਨ, ਅਤੇ ਚੌਥੀ, ਉਸਦੀਆਂ ਬਾਂਹਾਂ ਕੂਹਣੀਆਂ ਤੱਕ ਨੰਗੀਆਂ ਸਨ, ਉਸਦੇ ਚਿੱਟੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿਚ (ਅਤੇ ਉਹ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਚਿੱਟੇ ਸਨ) ਨੇਪੋਲੀਟਨ ਸਾਬਣ ਦੀ ਇੱਕ ਗੋਲ ਪੱਟੀ ਸੀ। ਬੇਸਿਨ ਵਾਲੀ ਕੁੜੀ ਅੱਗੇ ਵਧੀ ਅਤੇ ਸਮਝਦਾਰੀ ਅਤੇ ਅਸਲੀਅਤ ਵਿੱਚ ਇਸਨੂੰ ਡੰਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੀ ਠੋਡੀ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਚਿਪਕਾਇਆ, ਜਿਸਨੇ ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਅਜਿਹੇ ਸੁਮਾਰੋਹ ਤੋਂ ਹੈਰਾਨ ਸੀ, ਉਹ ਮੰਨਦਾ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਇਹ ਰਿਵਾਜ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਦੇ ਹੱਥ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਆਪਣੀ ਦਾੜ੍ਹੀ ਧੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਠੋਡੀ ਨੂੰ ਜਿੰਨਾ ਸੰਭਵ ਹੋ ਸਕੇ ਅੱਗੇ ਵਧਾਇਆ, ਅਤੇ ਉਸੇ ਵੇਲੇ ਘੜੇ ਵਿੱਚੋਂ ਪਾਣੀ ਵਗਣ ਲੱਗ ਪਿਆ, ਅਤੇ ਸਾਬਣ ਵਾਲੀ ਕੁੜੀ ਨੇ ਆਪਣੀ ਦਾੜ੍ਹੀ ਨੂੰ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਫੇਟ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਸਾਬਣ ਵਾਲੀਆਂ ਮੁੱਟਿਆਰਾਂ ਬਰਫ਼ ਦੇ ਗੋਲਿਆਂ ਵਾਂਗ ਚਿੱਟੇ ਸਨ, ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਨਾਈਟ ਦੀ ਦਾੜ੍ਹੀ ਉੱਤੇ, ਸਗੋਂ ਉਸਦੇ ਪੂਰੇ ਚਿਹਰੇ ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਉਸਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਉੱਤੇ ਵੀ, ਜਿਸਨੂੰ ਉਸਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਡਿਊਕ ਅਤੇ ਡਚੇਸ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਵੀ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਇਹ ਦੇਖਣ ਲਈ ਬੈਠੇ ਰਹੇ ਕਿ ਇੰਨੀ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਸਫ਼ਾਈ ਕਿੱਥੇ ਲੈ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਜੁਦੇ ਨਾਈ ਕਰ ਰਹੀ ਕੁੜੀ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਕਈ ਇੰਚ ਝੱਗ ਨਾਲ ਢੱਕ ਦਿੱਤਾ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਪਾਣੀ ਖਤਮ ਹੋਣ ਦਾ ਦਿਖਾਵਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਕੁੜੀ ਨੂੰ ਕੁਝ ਹੋਰ ਸਮੇਂ ਲਈ ਬੇਸਿਨ ਫੜਨ ਲਈ ਭੇਜਿਆ, ਇਹ ਯਕੀਨ ਦਿਵਾਇਆ ਕਿ ਉਸਦੀ ਕਿਰਪਾ ਡੰਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਉੱਥੇ ਧੀਰਜ ਨਾਲ ਬੈਠੇਗਾ। ਕੁੜੀ ਨੇ ਅਜਿਹਾ ਕੀਤਾ, ਡੰਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੂੰ ਓਨਾ ਹੀ ਅਜੀਬ ਅਤੇ ਹਾਸੋਹੀਣਾ ਦਿਖਾਈ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਿੰਨਾ ਕੋਈ ਕਲਪਨਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਮੌਜੂਦ ਸਾਰੇ - ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਕਾਫ਼ੀ ਕੁਝ ਸਨ - ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਨਜ਼ਰਾਂ ਉਸ 'ਤੇ ਟਿਕਾਈਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸਦੀ ਗਰਦਨ, ਜੋ ਕਿ ਅੱਧਾ ਗਜ਼ ਲੰਬੀ ਸੀ, ਉਸਦੀ ਦਰਮਿਆਨੀ ਤੋਂ ਵੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਗੰਦੀ ਚਮੜੀ, ਉਸਦੀਆਂ ਬੰਦ ਅੱਖਾਂ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਸਾਬਣ ਨਾਲ ਭਰੀ ਦਾੜ੍ਹੀ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ, ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਹਾਸੇ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਾਫ਼ੀ ਸੰਮਝਦਾਰੀ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ, ਜੋ ਹੈਰਾਨੀ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਸਨ। ਇਸ ਤਮਾਸ਼ੇ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਕੁੜੀਆਂ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨੀਵੀਆਂ ਰੱਖੀਆਂ, ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਮਾਲਕਣ ਵੱਲ ਦੇਖਣ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਗੁੱਸੇ ਅਤੇ ਹੱਸਣ ਦੀ ਇੱਛਾ ਨਾਲ ਕਾਬੂ ਵਿਚ ਸਨ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਸਨ ਕਿ ਕਿਸ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਦੇ ਅੱਗੇ ਝੁਕ ਜਾਣ - ਕੀ ਕੁੜੀਆਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬੇਰਹਿਮੀ ਲਈ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣੀ ਹੈ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਖੁਸ਼ੀ ਲਈ ਇਨਾਮ ਦੇਣਾ ਹੈ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਖੁਦ ਡੰਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੂੰ ਇਸ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਦੇਖ ਕੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਕੁੜੀ ਬੇਸਿਨ ਲੈ ਕੇ ਵਾਪਸ ਆਈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਡੰਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੂੰ ਸਾਫ਼ ਕਰਨਾ ਖਤਮ ਕਰ ਲਿਆ, ਜਿਸਨੇ ਤੌਲੀਏ ਨਾਲ ਉਸਨੂੰ ਬਹੁਤ ਹੀ ਆਰਾਮ ਨਾਲ ਪੂੰਝਿਆ ਅਤੇ ਸੁਕਾ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਚਾਰੇ ਕੁੜੀਆਂ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਗੌਰਮਿੰਟ ਰੱਖਣ ਦੀ ਇੱਛਾ ਵਿੱਚ, ਇੱਕੋ ਸਮੇਂ ਝੁਕ ਗਈਆਂ ਅਤੇ ਡੂੰਘੇ ਸਤਿਕਾਰ ਦੇ ਸੰਕੇਤ ਵਿੱਚ ਝੁਕ ਗਈਆਂ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਜਿਹਾ ਨਾ ਹੋਵੇ ਕਿ ਡੰਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੂੰ ਉਸ 'ਤੇ ਖੇਡੇ ਜਾ ਰਹੇ ਮਜ਼ਾਕ ਬਾਰੇ ਪਤਾ ਨਾ ਲੱਗੇ, ਡਿਊਕ ਨੇ ਬੇਸਿਨ ਫੜੀ ਹੋਈ ਕੁੜੀ ਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ ਅਤੇ ਕਿਹਾ:

"ਮੈਨੂੰ ਵੀ ਨਹਾ ਕੇ ਆਓ, ਅਤੇ ਧਿਆਨ ਰੱਖੋ ਕਿ ਤੁਹਾਡਾ ਪਾਣੀ ਖਤਮ ਨਾ ਹੋ ਜਾਵੇ।"

ਕੁੜੀ, ਕਾਫ਼ੀ ਤੇਜ਼ ਬੁੱਧੀ ਵਾਲੀ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਉੱਪਰ ਆਈ ਅਤੇ ਡਿਊਕ ਦੀ ਦਾੜ੍ਹੀ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਬੇਸਿਨ ਬਿਲਕੁਲ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੱਖਿਆ ਜਿਵੇਂ ਉਸਨੇ ਡੰਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਜਲਦੀ ਨਾਲ ਉਸਨੂੰ ਲੈਥਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਨਹਾਇਆ। ਉਸਨੂੰ ਪੂੰਝਣ ਅਤੇ ਸੁਕਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਕਰਟਸੀ ਕੀਤੀਆਂ ਅਤੇ ਚਲੇ ਗਏ। ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਡਿਊਕ ਨੇ ਧਮਕੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਡੰਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਵਾਂਗ ਧੋਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੇ, ਤਾਂ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦੇਵੇਗਾ, ਜਿਸ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ

ਸਮਝਦਾਰੀ ਨਾਲ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਚੰਗੀ ਸੁਡਾਸੁੰਗ ਦੇ ਕੇ ਪ੍ਰਾਸਾਂਚਤ ਕੀਤਾ। ਸਾਂਚੋ, ਜੋ ਇਸ਼ਨਾਨ ਸਮਾਰੋਹ ਦਾ ਗ੍ਰਾਵ੍ਹਾਹ ਸੀ, ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਿਹਾ:

"ਸੰਤ ਸਾਡੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰਦੇ ਹਨ! ਮੈਨੂੰ ਹੈਰਾਨੀ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਇਸ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਸਰਦਾਰ ਦੀ ਦਾੜ੍ਹੀ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਨਾਈਟ ਦੀ ਦਾੜ੍ਹੀ ਨੂੰ ਵੀ ਧੋਣਾ ਰਿਵਾਜ ਹੈ। ਰੱਬ ਜਾਣਦਾ ਹੈ, ਮੇਰੀ ਦਾੜ੍ਹੀ ਧੋਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਰੇਜ਼ਰ ਨਾਲ ਮੁੰਨਣ ਤੱਕ ਜਾਣ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਹੋਰ ਵੀ ਵੱਡੀ ਸੇਵਾ ਸਮਝਾਂਗਾ।"

"ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕੀ ਕਹਿ ਰਹੇ ਹੋ, ਸੈਂਚੋ?" ਡਚੇਸ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।

"ਮੈਂ ਤਾਂ ਬੱਸ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਮੈਂ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਕਿ ਦੂਜੇ ਰਾਜਕੁਮਾਰਾਂ ਦੇ ਦਰਬਾਰਾਂ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਵਾਰ ਮੇਜ਼ ਸਾਫ਼ ਹੋ ਜਾਣ 'ਤੇ, ਉਹ ਤੁਹਾਡੇ ਹੱਥਾਂ ਲਈ ਪਾਣੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ ਪਰ ਤੁਹਾਡੇ ਚਿਹਰੇ ਲਈ ਲਾਈ ਸਾਬਣ ਨਹੀਂ। ਇਸ ਲਈ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੇਖਣ ਲਈ ਲੰਬੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਜੀਉਣਾ ਚੰਗਾ ਹੈ! ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਇੱਕ ਕਹਾਵਤ ਹੈ: "ਜੋ ਕੋਈ ਕੁਈ ਸ਼ਾਲਾਂ ਤੱਕ ਜੀਉਂਦਾ ਹੈ ਉਹ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਬਿਮਾਰੀਆਂ ਝੱਲੇਗਾ", ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸਫਾਈ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਣਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਨਾਲੋਂ ਖੁਸ਼ੀ ਦੇ ਸਮਾਨ ਹੈ।"

"ਡਰ ਨਾ, ਸੈਂਚੋ," ਡਚੇਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਇਹ ਦੇਖਾਂਗੀ ਕਿ ਮੇਰੀਆਂ ਔਰਤਾਂ ਤੈਨੂੰ ਨਹਾਉਣ ਅਤੇ ਜੇ ਲੋੜ ਪਈ ਤਾਂ ਤੈਨੂੰ ਟੱਬ ਵਿੱਚ ਵੀ ਪਾ ਦੇਣ।"

"ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਦਾੜ੍ਹੀ ਧੋਣ 'ਤੇ ਹੀ ਰਾਜ਼ੀ ਹੋ ਜਾਵਾਂਗਾ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਹੁਣ ਲਈ; ਜਿਵੇਂ ਜਿਵੇਂ ਸਮਾਂ ਬੀਤਦਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਕੌਣ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਕਿਵੇਂ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਾਂਗਾ?"

"ਮੇਜੋਰਡੋਮੋ," ਡਚੇਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਪਤਾ ਕਰੋ ਕਿ ਨੇਕ ਸਾਂਚੋ ਨੂੰ ਕੀ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਹਰ ਇੱਛਾ ਪੂਰੀ ਕਰੋ।"

ਮੇਜੋਰਡੋਮੋ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਮਾਸਟਰ ਸਾਂਚੋ ਦੀ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਇੱਛਾ ਪੂਰੀ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਉਹ ਸਾਂਚੋ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਲੈ ਕੇ ਖਾਣਾ ਖਾਣ ਲਈ ਕਮਰੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਚਲਾ ਗਿਆ। ਡੁਕਲ ਜੋੜਾ ਅਤੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਬੈਠੇ ਰਹੇ, ਕਈ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਵਿਸ਼ਿਆਂ 'ਤੇ ਚਰਚਾ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ, ਪਰ ਇਹ ਸਭ ਨਾਈਟ-ਇਰੈਂਟਰੀ ਅਤੇ ਹਥਿਆਰਾਂ ਦੀ ਕਸਰਤ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਸਨ। ਡਚੇਸ ਨੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ, ਜਿਸਦੀ ਯਾਦਦਾਸ਼ਤ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਜਾਪਦੀ ਸੀ, ਨੂੰ ਟੋਬੋਸੋ ਦੀ ਔਰਤ ਡੇਨਾ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਦੀ ਸੁੰਦਰਤਾ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰਨ ਅਤੇ ਵਰਣਨ ਕਰਨ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਸਾਰੀਆਂ ਅਫਵਾਹਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਡਚੇਸ ਨੂੰ ਯਕੀਨ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਜਾਂ ਪੂਰੇ ਲਾ ਮੰਚਾ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸਭ ਤੋਂ ਸੁੰਦਰ ਜੀਵ ਹੋਵੇਗੀ। ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਸੁਣਿਆ ਕਿ ਡਚੇਸ ਉਸਨੂੰ ਕੀ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦੇ ਰਹੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ:

"ਜੇ ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਦਿਲ ਕੱਢ ਕੇ ਇਸੇ ਮੇਜ਼ 'ਤੇ ਇੱਕ ਥਾਲੀ 'ਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਮਹਾਰਾਜ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਇਹ ਮੇਰੀ ਜੀਭ ਨੂੰ ਉਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਕਹਿਣ ਦੇ ਦਰਦ ਤੋਂ ਬਚਾ ਲਵੇਗਾ ਜਿਸਦੀ ਕਲਪਨਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਉਸ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਪੂਰੀ ਸਮਾਨਤਾ ਨੂੰ ਸਮਝ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਪਰ ਹੁਣ ਮੈਨੂੰ ਬੇਮਿਸਾਲ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਦੀ ਸੁੰਦਰਤਾ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰਨ ਅਤੇ ਬਿੰਦੂ-ਦਰ-ਬਿੰਦੂ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ-ਦਰ-ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਦੱਸਣ ਬਾਰੇ ਕਿਉਂ ਸੋਚਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਇਹ ਮੇਰੇ ਨਾਲੋਂ ਯੋਗ ਮੁਢਿਆਂ ਲਈ ਇੱਕ ਕੰਮ ਹੈ - ਇੱਕ ਅਜ਼ਮਾਇਸ਼ੀ ਉੱਦਮ ਜਿਸ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਹਾਸੀਅਸ, ਟਿਮੇਥੇਸ ਅਤੇ ਐਪਲਸ ਦੇ ਬੁਰਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਲਿਸਿਪਸ ਦੇ ਛੈਣਿਆਂ ਨੂੰ ਪੈਨਲਾਂ 'ਤੇ ਪੇਂਟ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਸੰਗਮਰਮਰ ਅਤੇ ਕਾਂਸੀ 'ਤੇ ਉੱਕਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਪਵੇਗੀ, ਨਾਲ ਹੀ ਉਸਦੀ ਉਸਤਤ ਗਾਉਣ ਲਈ ਸਿਸੇਰੋਨੀਅਨ ਅਤੇ ਡੈਮੋਸਥੇਨੀਅਨ ਬਿਆਨਬਾਜ਼ੀ ਦੀ ਲੋੜ ਪਵੇਗੀ?"

"ਡੈਮੋਸਥੇਨੀਅਨ ਦਾ ਕੀ ਅਰਥ ਹੈ, ਸੁਰ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ?" ਡਚੇਸ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ। "ਇਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਸ਼ਬਦ ਹੈ ਜੋ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਪੂਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਸੁਣਿਆ।"

"ਡੈਮੋਸਥੇਨੀਅਨ ਬਿਆਨਬਾਜ਼ੀ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਇਹ 'ਡੈਮੋਸਥੇਨੀਜ਼ ਦੀ ਬਿਆਨਬਾਜ਼ੀ' ਕਹਿਣ ਦੇ ਸਮਾਨ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਿਸੇਰੋਨੀਅਨ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ 'ਸਿਸਰੋ ਦਾ,' ਇਹ ਧਰਤੀ ਦੇ ਦੋ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹਾਨ ਬਿਆਨਬਾਜ਼ੀਕਾਰ ਹਨ।"

"ਬਿਲਕੁਲ ਠੀਕ ਹੈ," ਡਿਊਕ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਅਤੇ ਤੂੰ, ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ, ਅਜਿਹਾ ਸਵਾਲ ਪੁੱਛਣ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰ ਉਲਝਣ ਵਿੱਚ ਪੈ ਗਿਆ ਹੋਵੇਗਾ।

"ਫਿਰ ਵੀ, ਸਰ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ, ਤੁਸੀਂ ਸਾਨੂੰ ਉਸਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰਕੇ ਸਾਡਾ ਬਹੁਤ ਭਲਾ ਕਰੋਗੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਜੇ ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਸੁਕੈਚ ਜਾਂ ਇੱਕ ਰੂਪਰੇਖਾ ਹੁੰਦੀ, ਤਾਂ ਉਹ ਇੰਨੀ ਸਪਸ਼ਟ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਂਦੀ ਕਿ ਸਭ ਤੋਂ ਸੁੰਦਰ ਔਰਤਾਂ ਉਸ ਨਾਲ਼ ਈਰਖਾ ਕਰਨਗੀਆਂ।"

"ਮੈਨੂੰ ਜ਼ਰੂਰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਜੇਕਰ ਉਸ 'ਤੇ ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ ਆਈ ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਮੇਰੀ ਯਾਦਾਸ਼ਤ ਤੋਂ ਮਿਟਾ ਨਾ ਦਿੱਤਾ ਹੁੰਦਾ, ਅਤੇ ਇਸ ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਕਾਰਨ ਮੈਂ ਉਸਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰਨ ਨਾਲੋਂ ਵਿਰਲਾਪ ਕਰਨ ਲਈ ਵਧੇਰੇ ਤਿਆਰ ਹਾਂ। ਤੁਹਾਡੇ ਮਹਾਰਾਣੀਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਈ ਦਿਨ ਪਹਿਲਾਂ, ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਉਸਦਾ ਹੱਥ ਚੁੰਮਣ ਅਤੇ ਇਸ ਤੀਜੀ ਸੈਲੀ ਲਈ ਉਸਦਾ ਆਸ਼ੀਰਵਾਦ, ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਅਤੇ ਇਜਾਜ਼ਤ ਲੈਣ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਉਸ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਵਿਅਕਤੀ ਲੱਭਿਆ ਜਿਸਦੀ ਮੈਂ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਜਾਦੂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਾਇਆ, ਇੱਕ ਰਾਜਕੁਮਾਰੀ ਤੋਂ ਇੱਕ ਕਿਸਾਨ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਸੁੰਦਰ ਔਰਤ ਤੋਂ ਇੱਕ ਹਾਗ੍ਰਾ ਵਿਚ, ਇੱਕ ਦੂਤ ਤੋਂ ਇੱਕ ਸ਼ੈਤਾਨ ਵਿੱਚ, ਖੁਸ਼ਬੂਦਾਰ ਤੋਂ ਇੱਕ ਬੱਦਬੂਦਾਰ ਜੀਜ਼ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਸੁਧਰੇ ਹੋਏ ਬੋਲਾਰੇ ਤੋਂ ਇੱਕ ਮੋਟੇ ਵਿਚ, ਇੱਕ ਵਿਹਲੇ ਸਮੇਂ ਦੀ ਔਰਤ ਤੋਂ ਇਕ ਐਕਰੋਬੈਟ ਵਿੱਚ, ਰੌਸ਼ਨੀ ਤੋਂ ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚ - ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਵਿੱਚ, ਟੇਬੋਸੋ ਦੇ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਤੋਂ ਸੁਧਾਰੋ ਦੇ ਇੱਕ ਕਿਸਾਨ ਵਿੱਚ।"

"ਸੰਤ ਸਾਡੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰਦੇ ਹਨ!" ਇਸ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਡਿਊਕ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਦੁਨੀਆਂ ਨਾਲ਼ ਅਜਿਹਾ ਅਨਿਆਂ ਕੌਣ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ? ਇਸ ਤੋਂ ਉਹ ਸੁੰਦਰਤਾ ਕਿਸਨੇ ਖੋਹ ਲਈ ਹੈ ਜੋ ਇਸਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਕਰਦੀ ਸੀ, ਉਹ ਸ਼ਾਨ ਜੋ ਇਸਨੂੰ ਸਜਾਉਂਦੀ ਸੀ, ਉਹ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਜਿਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਇਸਦੀ ਚੰਗੀ ਸਾਖ ਦਿੱਤੀ ਸੀ?"

"ਕੌਣ!" ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਅਣਗਿਣਤ ਦੁਸ਼ਟ ਜਾਦੂਗਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਕੌਣ ਹੈ ਜੋ ਈਰਖਾ ਕਰਕੇ ਮੈਨੂੰ ਸੁਤਾਉਂਦਾ ਹੈ? ਇਹ ਉਸ ਸੱਰਾਪੀ ਨਸਲ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਕੌਣ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਚੰਗੇ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਨੂੰ ਧੁੰਦਲਾ ਅਤੇ ਮਿਟਾਉਣ ਅਤੇ ਬੁਰਾਈ ਦੇ ਕੰਮਾਂ 'ਤੇ ਰੌਸ਼ਨੀ ਪਾਉਣ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉੱਚਾ ਕਰਨ ਲਈ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਸੀ? ਜਾਦੂਗਰਾਂ ਨੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਮੈਨੂੰ ਸਤਾਇਆ ਹੈ, ਉਹ ਅਜੇ ਵੀ ਮੈਨੂੰ ਸਤਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਸਤਾਉਂਦੇ ਰਹਿਣਗੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਅਤੇ ਮੇਰੀਆਂ ਉੱਚੀਆਂ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਨਾਈਟ-ਇਰੈਂਟ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗੁਮਨਾਮੀ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਡੂੰਘੇ ਅਥਾਹ ਖੱਡ ਵਿੱਚ ਦੱਬ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ। ਉਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਮੈਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਉਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਜ਼ਖਮੀ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਤੀਬਰਤਾ ਨਾਲ਼ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਾਂਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਨਾਈਟ-ਇਰੈਂਟ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਔਰਤ ਤੋਂ ਲੁੱਟਣਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਅੱਖਾਂ ਨੂੰ ਖੋਹਣਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਉਹ ਦੇਖਦਾ ਹੈ, ਸੂਰਜ ਜਿਸ ਨਾਲ਼ ਉਹ ਆਪਣਾ ਰਾਹ ਰੌਸ਼ਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਭੋਜਨ ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਸਨੂੰ ਪੋਸ਼ਣ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਇਹ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਕਈ ਵਾਰ ਕਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਇੱਥੇ ਦੁਹਰਾਵਾਂਗਾ: ਇੱਕ ਔਰਤ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਇੱਕ ਨਾਈਟ-ਇਰੈਂਟ ਪੱਤਿਆਂ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਇੱਕ ਰੁੱਖ, ਇੱਕ ਨੀਂਹ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਇੱਕ ਇਮਾਰਤ, ਇੱਕ ਸਰੀਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਇੱਕ ਪਰਛਾਵੇਂ ਵਰਗਾ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਇਸਨੂੰ ਸੁੱਟਿਆ ਜਾ ਸਕੇ।"

"ਹੋਰ ਕਹਿਣ ਲਈ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੈ," ਡਚੇਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਪਰ ਜੇ, ਇਸ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਅਸੀਂ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਜਿਸਨੇ ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ ਮੁਨੁਖਤਾ ਦੀ ਆਮ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਲਈ ਦਿਨ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵੇਖੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜੇ ਮੇਰੀ ਯਾਦਦਾਸ਼ਤ ਮੇਰੀ ਸੇਵਾ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਔਰਤ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਖਾਸ ਔਰਤ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਪਰ ਇੱਕ ਕਾਲਪਨਿਕ ਔਰਤ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਨਮ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਉਸਨੂੰ ਉਸ ਸਾਰੀ ਕਿਰਪਾ ਅਤੇ ਸੰਪੂਰਨਤਾ ਨਾਲ਼ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਤੁਸੀਂ ਇੱਛਾ ਕਰ ਸੱਕਦੇ ਹੋ।"

"ਇਸ ਨੁਕਤੇ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਬਹਿਸ ਲਈ ਬਹੁਤ ਜਗ੍ਹਾ ਹੈ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਰੱਬ ਖੁਦ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਇਸ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਅਤੇ ਕੀ ਉਹ ਅਸਲੀ ਹੈ ਜਾਂ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਹ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲੇ ਨਹੀਂ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਲਈ ਹੱਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਨਾ ਤਾਂ ਆਪਣੀ ਔਰਤ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਜਨਮ ਦਿਤਾ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਔਰਤ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਢੰਗ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਆਪਣੇ ਵਿਅਕਤੀ ਵਿੱਚ ਉਹ ਸਾਰੇ ਗੁਣ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਦੁਨੀਆ ਦੇ ਹਰ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਮਸ਼ਹੂਰ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ: ਉਹ ਸੁੰਦਰ ਅਤੇ ਬੇਦਾਗ਼ ਹੈ, ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਹੈ ਪਰ ਹੰਕਾਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ,

ਪ੍ਰਮਾਂ ਪਰ ਪਾਵੇਤੁਰ ਹੈ, ਕਦਰਦਾਨ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਦਿਆਲੂ ਹੈ, ਦਿਆਲੂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਾਲੀ ਗਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਜਨਮ ਦੁਆਰਾ ਉੱਚਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਸੁੰਦਰਤਾ ਚੁਮੇਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨਿਮਰ ਮੂਲ ਦੇ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨਾਲੋਂ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਲਾਈਨ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀ ਵਿੱਚ ਸੰਪੂਰਨਤਾ ਦੀ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਡਿਗਰੀ ਤੱਕ ਵਧਦੀ ਹੈ।"

"ਇਹ ਤਾਂ ਹੁੰਦਾ ਹੀ ਹੈ," ਡਿਊਕ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਪਰ, ਸਰ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੈਨੂੰ ਉਹ ਕਹਿਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜੋ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਸਾਹਸ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਹਿਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਹਾਂ। ਕੋਈ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦਾ ਹੋਇਆ ਵਾਪਸ ਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ - ਭਾਵੇਂ ਕੋਈ ਇਹ ਮੰਨ ਲਵੇ ਕਿ ਟੋਬੋਸੋ ਜਾਂ ਇਸਦੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਇੱਕ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਹੈ ਜੋ ਉਨ੍ਹੀ ਹੀ ਸੁੰਦਰ ਹੈ ਜਿੰਨੀ ਤੁਸੀਂ ਉਸਦਾ ਵਰਣਨ ਕੀਤਾ ਹੈ - ਕਿ ਆਪਣੇ ਵਿਲੱਖਣ ਵੰਸ਼ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਉਹ ਓਰੀਆਨਾ, ਅਲੁਸਤ੍ਰਾਜੇਰੀਆ, ਮਦਾਸ਼ੀਮਾ, ਜਾਂ ਉਸ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨਾਲ ਕੋਈ ਮੇਲ ਨਹੀਂ ਖਾਂਦੀ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਇਤਿਹਾਸਾਂ ਨੂੰ ਭਰਦੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣੂ ਹੋ।"

"ਜੇ ਮੈਨੂੰ ਇਸਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਉਸਦੇ ਕੰਮਾਂ ਦੀ ਸੰਤਾਨ ਹੈ, ਅਤੇ ਨੇਕੀ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਖੂਨ ਦੀ ਵੰਸ਼ ਨੂੰ ਉੱਚਾ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਨਿਮਰ ਪਰ ਨੇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨਾਲੋਂ ਉੱਚਾ ਸਤਿਕਾਰ ਅਤੇ ਵਿਚਾਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉੱਚਾ ਹੈ ਪਰ ਦੁਸ਼ਟ ਹੈ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਜਦੋਂ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਗੁਣ ਹੈ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਰਾਜਦੰਡ ਅਤੇ ਤਾਜ ਵਾਲੀ ਰਾਣੀ ਬਣਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਸੁੰਦਰ ਅਤੇ ਨੇਕ ਔਰਤ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਵੱਡੇ ਚਮਤਕਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਅੰਦਰ ਵੱਡੀ ਚੰਗੀ ਕਿਸਮਤ ਰੱਖਦੀ ਹੈ।"

"ਮੈਂ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ, ਸਰ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ," ਡਚੇਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਤੁਹਾਡੇ ਦੁਆਰਾ ਕਹੇ ਗਏ ਹਰ ਸ਼ਬਦ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸਾਵਧਾਨੀ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵਧਦੀ ਹੈ ਅਤੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਹਾਵਤ ਹੈ, 'ਆਪਣੀ ਉਂਗਲ ਦੁਨੀਆ ਦੀ ਨਬਜ਼ 'ਤੇ ਰੱਖੋ।' ਮੈਂ, ਇਸ ਪਲ ਤੋਂ ਅੱਗੇ, ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਾਂਗਾ ਅਤੇ ਇਹ ਦੇਖਾਂਗਾ ਕਿ ਮੇਰੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਹਰ ਕੋਈ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰੇ - ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਜੇ ਲੋੜ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਮੇਰਾ ਮਾਲਕ ਡਿਊਕ ਵੀ - ਕਿ ਟੋਬੋਸੋ ਦੀ ਇੱਕ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਹੈ, ਕਿ ਉਹ ਅਜ ਜ਼ਿੰਦਾ ਹੈ, ਸੁੰਦਰ ਹੈ, ਉੱਤਮ ਜਨਮੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਵਰਗੇ ਨਾਈਟ ਦੁਆਰਾ ਸੇਵਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਹੈ ਜੋ ਮੈਂ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹਾਂ ਜਾਂ ਉਸਨੂੰ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹਾਂ। ਫਿਰ ਵੀ, ਮੈਨੂੰ ਅਜੇ ਵੀ ਇੱਕ ਰਿਜ਼ਰਵੇਸ਼ਨ ਹੈ, ਇੱਕ ਖਾਸ ਸ਼ੱਕ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਸੀ, ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਬਾਰੇ। ਮੇਰਾ ਸ਼ੱਕ ਇਸ ਤੱਥ ਵਿੱਚ ਹੈ ਕਿ ਚਰਚਾ ਅਧੀਨ ਇਤਿਹਾਸ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਨੇ ਸਾਡੀ ਔਰਤ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਨੂੰ ਕਣਕ ਦੀ ਬੋਰੀ ਜਿੱਤਦੇ ਹੋਏ ਪਾਇਆ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਲਈ ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਕਣਕ, ਸਾਰੇ ਸੰਕੇਤਾਂ ਦੁਆਰਾ, ਲਾਲ ਕਣਕ ਸੀ, ਇੱਕ ਬਿੰਦੂ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਉਸਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵੰਸ਼ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਉਠਾਉਂਦਾ ਹੈ।"

ਜਿਸ ਦਾ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ:

"ਮੇਰੀ ਔਰਤ, ਤੁਹਾਡੀ ਮਹਾਰਾਣੀ ਨੂੰ ਪਤਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਵਾਪਰਨ ਵਾਲੀ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਜਾਂ ਲਗਭਗ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਉਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੈ ਜੋ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੂਜੇ ਨਾਈਟ-ਇਰੰਟ ਨਾਲ ਵਾਪਰਦੀ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਚੀਜ਼ਾਂ ਕਿਸਮਤ ਦੀ ਅਣਜਾਣ ਇੱਛਾ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ਤ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਈਰਖਾਲੂ ਜਾਦੂਗਰ ਦੇ ਦੁਸ਼ਟ ਹੱਥ ਦੁਆਰਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਹ ਇੱਕ ਸਥਾਪਿਤ ਤੱਥ ਹੈ ਕਿ ਸਾਰੇ (ਜਾਂ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ) ਮਸ਼ਹੂਰ ਨਾਈਟ-ਇਰੰਟ ਕੋਲ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੋਹਫ਼ਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ: ਇੱਕ ਖਾਸ ਨਾਈਟ ਜਾਦੂ ਤੋਂ ਅਭੇਦ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ; ਦੂਜੇ ਵਿੱਚ ਇੰਨਾ ਅਭੇਦ ਮਾਸ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਜ਼ਖਮੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਫਰਾਂਸ ਦੇ ਬਾਰਾਂ ਸਾਥੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਮਸ਼ਹੂਰ ਰੋਲੈਂਡ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਇਹ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਖੱਬੇ ਪੈਰ ਦੇ ਤੱਲੇ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਜ਼ਖਮੀ ਹੋਣ ਦੇ ਅਯੋਗ ਸੀ, ਅਤੇ ਜ਼ਖਮ ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਪਿੰਨ ਦੀ ਨੋਕ ਨਾਲ ਲਗਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੋਰ ਕਿਸਮ ਦਾ ਹਥਿਆਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਉਦੋਂ ਹੋਇਆ ਜਦੋਂ ਉਸਨੂੰ ਰੋਨਸੇਵੈਲਸ ਵਿਖੇ ਬਰਨਾਰਡੋ ਡੇਲ ਕਾਰਪੀਓ ਦੁਆਰਾ ਮਾਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਨੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀ ਸਟੀਲ ਤਲਵਾਰ ਨਾਲ ਰੋਲੈਂਡ ਨੂੰ ਜ਼ਖਮੀ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਬਾਹਾਂ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਤੋਂ ਚੁੱਕਿਆ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਗਲਾ ਘੁੱਟ ਦਿੱਤਾ, ਉਸ ਸਮੇਂ ਉਸਨੂੰ ਯਾਦ ਆਇਆ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਜਿਸਨੂੰ ਹਰਕੂਲੀਸ ਨੇ ਐਂਟੀਅਸ ਨੂੰ ਮਾਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਉਸ ਭਿਆਨਕ ਦੈਂਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ

ਧਰਤੀ ਦੀ ਅੱਲਾਦ ਹੈ। ਮੈਂ ਜੋ ਵੀ ਕਿਹਾ ਹੈ ਉਸ ਤੋਂ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਹਾਂ ਕਿ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਸ਼ਾਇਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਹਫ਼ਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ - ਜ਼ੁਖ਼ਮਾਂ ਤੋਂ ਅਭੇਦ ਹੋਣ ਦਾ ਨਹੀਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਤਜਰਬੇ ਨੇ ਅਕਸਰ ਮੈਨੂੰ ਦਿਖਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਮੇਰੀ ਚਮੜੀ ਕੋਮਲ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਵੀ ਅਭੇਦ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਮੈਂ ਜਾਦੂ-ਟੂਣਿਆਂ ਤੋਂ ਅਭੇਦ ਹਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਿੰਜਰੇ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟਿਆ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਹਰ ਕੋਈ ਮੈਨੂੰ ਘੇਰਨ ਤੋਂ ਅਸਮਰਥ ਹੁੰਦਾ ਜੇ ਇਹ ਜਾਦੂ ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ ਨਾ ਹੁੰਦਾ। ਪਰ ਉੱਥੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਆਜ਼ਾਦ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੈਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨਾ ਚਾਹਾਂਗਾ ਕਿ ਕੋਈ ਹੋਰ ਜਾਦੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਜਾਦੂਗਰ ਦੇਖਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀਆਂ ਦੁੱਸ਼ਟ ਕਲਾਵਾਂ ਨਾਲ ਮੇਰੇ ਵਿਅਕਤੀ ਉੱਤੇ ਸ਼ਕਤੀਹੀਣ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਚੀਜ਼ਾਂ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੈਂ ਸਭ ਤੋਂ ਪਿਆਰਾ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ, ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਨੂੰ ਖੋਹ ਕੇ ਮੇਰੀ ਜਾਨ ਲੈਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੇਰਾ ਵਜੂਦ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਮੇਰਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਮੇਰੇ ਸਕੂਆਇਰ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਮੇਰਾ ਸੁਨੇਹਾ ਪਹੁੰਚਾਇਆ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਕਿਸਾਨ ਕੁੜੀ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਜੋ ਕਣਕ ਨੂੰ ਛੱਡਾਉਣ ਦੇ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਰੁੱਝੀ ਹੋਈ ਸੀ; ਪਰ ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਕਣਕ ਨਾ ਤਾਂ ਕਣਕ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਲੁਾਲ, ਸਗੋਂ ਪੂਰਬੀ ਮੋਤੀਆਂ ਦੇ ਮਣਕੇ ਸਨ। ਇਸ ਦੇ ਸਬੂਤ ਵਜੋਂ, ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਹਾਲ ਹੀ ਵਿਚ ਟੋਬੋਸੋ ਵਿੱਚੋਂ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਕੀਤੀ, ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਦਾ ਮਹਿਲ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ ਜਦੋਂ ਮੇਰੇ ਸਕੂਆਇਰ ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੇ ਅਸਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਇਸ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਸੁੰਦਰ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਮੋਟੀ, ਬੇਦਸੂਰਤ ਖੇਤ ਕੁੜੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਈ ਦਿੱਤੀ ਜੋ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਨਾਲ ਤਰਕਸ਼ੀਲ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬੋਲ ਸਕਦੀ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਹ ਬੁੱਧੀ ਦੀ ਸਿਖਰ ਹੈ। ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਤਰਕ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਹਾਂ ਅਤੇ ਕਦੇ ਵੀ ਦੁਬਾਰਾ ਨਹੀਂ ਜਾਦੂ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਇਹ ਉਹ ਹੈ ਜੋ ਜਾਦੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਗਲਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਬਦਲੀ ਗਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਬਦਲ ਗਈ ਹੈ, ਮੇਰੇ ਵਿਰੋਧੀਆਂ ਨੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਦਲਾ ਲਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਮੈਂ ਸਦੀਵੀ ਹੰਝੂ ਵਹਾਵਾਂਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੀ ਮੁੱਢਲੀ ਅਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਦੇਖਦਾ। ਮੈਂ ਇਹ ਸਭ ਇਸ ਲਈ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਜੋ ਕੋਈ ਵੀ ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਦੇ ਕਣਕ ਨੂੰ ਛਾਂਟਣ ਅਤੇ ਛਾਣਨ ਬਾਰੇ ਜੋ ਕਿਹਾ ਹੈ ਉਸਨੂੰ ਬੇਲੋੜਾ ਮਹੱਤਵ ਨਾ ਦੇਵੇ। ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਮੇਰੇ ਲਈ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ, ਕੀ ਇਹ ਕੋਈ ਹੈਰਾਨੀ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੇ ਲਈ ਵੀ ਬਦਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ? ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਅਤੇ ਉੱਚ-ਜੰਮੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਟੋਬੋਸੋ ਵਿੱਚ ਪਾਏ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਉੱਤਮ ਵੰਸ਼ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ, ਪ੍ਰਾਚੀਨ, ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਹੀ ਮਜ਼ਬੂਤ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਚੰਗਾ ਹਿੱਸਾ ਜ਼ਰੂਰ ਬੇਮਿਸਾਲ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਨੂੰ ਮਿਲੇਗਾ, ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਉਸਦਾ ਪਿੰਡ ਆਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਸਦੀਆਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਸਿੱਧੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸਿੱਧੀ ਦਾ ਆਨੰਦ ਮਾਣੇਗਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਟਰੌਏ ਨੇ ਹੈਲਨ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਅਤੇ ਸਪੇਨ ਨੇ ਲੋਕਾਵਾ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਦਾ ਪਿੰਡ ਵਧੇਰੇ ਮਸ਼ਹੂਰ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਬਿਹਤਰ ਪ੍ਰਮਾਣ ਪੱਤਰਾਂ ਦਾ ਮਾਲਕ ਹੋਵੇਗਾ।

"ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਸਰਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਸਮਝਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਇੱਕ ਨਾਈਟ-ਇਰੈਂਟ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਭ ਤੋਂ ਖੁਸ਼ਹਾਲ ਸਕੂਆਇਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ। ਕਈ ਵਾਰ ਉਹ ਇੰਨਾ ਚੁਲਾਕ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨਾ ਕਿ ਉਹ ਭੋਲਾ ਹੈ ਜਾਂ ਚੁਲਾਕ, ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਘੱਟ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ। ਉਸਦਾ ਇੱਕ ਸੁਰਾਰਤੀ ਪੱਖ ਹੈ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਠਗ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਚਿੰਤਾ ਦੀ ਘਾਟ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਮੂਰਖ ਵਜੋਂ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਹਰ ਚੀਜ਼ 'ਤੇ ਸ਼ੱਕ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸੇ ਮੂਰਖਤਾ ਵਿੱਚ ਡੁੱਬਣ ਵਾਲਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਕੁਝ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਵਿਚਾਰ ਲੈ ਕੇ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਵੱਖਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਸਭ ਕੁਝ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸਕੂਆਇਰ ਲਈ ਨਹੀਂ ਵੇਚਾਂਗਾ, ਭਾਵੇਂ ਇੱਕ ਸ਼ਹਿਰ ਸੌਦੇਬਾਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ, ਪਰ ਉਸੇ ਸਮੇਂ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸ਼ੱਕ ਹਨ ਕਿ ਕੀ ਉਸਨੂੰ ਉਸ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਇੰਚਾਰਜ ਬਣਾਉਣਾ ਸਮਝਦਾਰੀ ਹੋਵੇਗੀ ਜੋ ਤੁਹਾਡੀ ਮਹਾਮਹਿਮ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਮੈਂ ਉਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਸਨ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਖਾਸ ਯੋਗਤਾ ਪਾਉਂਦਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਸੋਚ ਵਿੱਚ ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਵਿਵਸਥਾ ਨਾਲ, ਉਹ ਕੁਝ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਰਾਜਾ ਆਪਣੇ ਟੈਕਸਾਂ ਨੂੰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਲੰਬੇ ਤਜਰਬੇ ਤੋਂ

ਜ਼ਾਣਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਗਵਰਨਰ ਬਣਨ ਲਈ ਯੋਗਤਾ ਜਾਂ ਸਿੱਖਿਆ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਕਿਉਂ, ਇੱਥੇ ਸੌ ਅਜਿਹੇ ਹਨ ਜੋ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹ-ਲਿਖ ਸਕਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਉਹ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸ਼ਾਸਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਸਫਲਤਾ ਦੀ ਕੁੰਜੀ ਚੰਗੇ ਇਰਾਦੇ ਰੱਖਣ ਅਤੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸਹੀ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਕਦੇ ਵੀ ਅਜਿਹੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਕਮੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ ਜੋ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਸਲਾਹ ਦੇਣ ਅਤੇ ਉਸ ਦਿਸ਼ਾ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਨ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਲੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਗਵਰਨਰ ਜੋ ਅਨਪੜ੍ਹ ਸੱਜਣ ਹਨ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਰਾਹੀਂ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਜਾਰੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਸਲਾਹ ਦੇਵਾਂਗਾ ਕਿ ਉਹ ਰਿਸ਼ਵਤ ਨਾ ਲਵੇ ਪਰ ਉਹ ਲਵੇ ਜੋ ਉਸਦਾ ਹੈ, ਨਾਲ ਹੀ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਹੋਰ ਮਾਮਲੇ ਹਨ ਜੋ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਹਨ ਜੋ ਸਾਂਚੋ ਦੇ ਲਾਭ ਅਤੇ ਉਸ ਟਾਪੂ ਦੇ ਲਾਭ ਲਈ ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਉਭਰਨਗੇ ਜਿਸ 'ਤੇ ਉਹ ਰਾਜ ਕਰੇਗਾ।"

ਡੁਕਲ ਜੋੜਾ ਅਤੇ ਡੰਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਆਪਣੀ ਗੱਲਬਾਤ ਦੇ ਇਸ ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੇ ਸਨ ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮਹਿਲ ਵਿਚ ਚੀਕ-ਚਿਹਾੜਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਹੰਗਾਮਾ ਸੁਣਿਆ। ਸਾਂਚੋ ਅਚਾਨਕ ਘਬਰਾਹਟ ਦੀ ਹਾਲਤ ਵਿਚ ਹਾਲ ਵਿੱਚ ਭੱਜਿਆ, ਬਿਬ ਲਈ ਇੱਕ ਤਣਾਅਪੂਰਨ ਕੱਪੜਾ ਪਹਿਨਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਕਈ ਨੌਜਵਾਨਾਂ, ਜਾਂ ਵਧੇਰੇ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਰਸੋਈ ਵਿੱਚੋਂ ਬਦਮਾਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਘਟੀਆ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਉਸਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕੀਤਾ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਪਾਣੀ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਇੱਕ ਕਟੋਰਾ ਚੁੱਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਜੋ ਇਸਦੇ ਗੰਦੇ ਰੰਗ ਤੋਂ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਕਟੋਰੇ ਦਾ ਪਾਣੀ ਹੈ। ਨੌਕਰ ਸਾਂਚੋ ਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਉਸਨੂੰ ਫੜਨ ਦੀ ਪੂਰੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਆਪਣੀ ਠੋਡੀ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਕਟੋਰੇ ਨੂੰ ਚਿਪਕ ਸਕੇ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਇੱਕ ਹੋਰ ਅਰਚਿਨ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸਨੂੰ ਰਗੜਨ 'ਤੇ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦਾ ਸੀ।

"ਇਹ ਸਭ ਕੀ ਹੈ, ਮੁੰਡਿਆਂ?" ਡਚੇਸ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ। "ਇਹ ਕੀ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ? ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਚੰਗੇ ਆਦਮੀ ਨਾਲ ਕੀ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ? ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਇੱਕ ਚੁਣੇ ਹੋਏ ਰਾਜਪਾਲ ਵੱਜੋਂ ਦਿਖਾਉਂਦੇ ਹੋ?"

ਜਿਸ ਦਾ ਜਵਾਬ ਠੱਗ ਨਾਈ ਨੇ ਦਿੱਤਾ:

"ਇਹ ਸੱਜਣ ਸਾਨੂੰ ਆਪਣਾ ਚਿਹਰਾ ਰਵਾਇਤੀ ਇਸ਼ਨਾਨ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਮੇਰੇ ਮਾਲਕ ਡਿਊਕ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਸ਼ਰਦਾਰ ਨਾਈਟ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਆਪਣਾ ਚਿਹਰਾ ਇਸ਼ਨਾਨ ਕਰਵਾਉਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਹੈ।"

"ਮੈਂ ਤਿਆਰ ਹਾਂ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਗੁੱਸੇ ਨਾਲ ਕਿਹਾ, "ਪਰ ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਸਾਫ਼ ਤੌਲੀਏ, ਚਿੱਟੇ ਸਾਬਣ ਅਤੇ ਘੱਟ ਗੰਦੇ ਹੱਥਾਂ ਨਾਲ ਹੋਵੇ। ਆਖ਼ਰਕਾਰ, ਮੇਰੇ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਮਾਲਕ ਵਿਚ ਇੰਨਾ ਵੱਡਾ ਫ਼ਰਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਦੂਤਾਂ ਲਈ ਢੁਕਵੇਂ ਪਾਣੀ ਵਿੱਚ ਧੋਣ ਅਤੇ ਮੈਂ ਸ਼ੈਤਾਨਾਂ ਲਈ ਢੁਕਵੇਂ ਪਾਣੀ ਵਿੱਚ। ਕਿਸੇ ਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਰਈਸ ਦੇ ਮਹਿਲ ਦੇ ਰਿਵਾਜ ਸਿਰਫ਼ ਉਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਚੰਗੇ ਹਨ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਅਪਮਾਨਜਨਕ ਨਾ ਹੋਣ, ਅਤੇ ਨਹਾਉਣ ਦਾ ਇਹ ਖਾਸ ਰਿਵਾਜ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾਤਮਕ ਹੋਣ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਮਾੜਾ ਹੈ। ਮੇਰੀ ਦਾੜ੍ਹੀ ਸਾਫ਼ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਤਾਜ਼ਗੀ ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇ ਕੋਈ ਵੀ ਮੈਨੂੰ ਧੋਣ ਜਾਂ ਮੇਰੇ ਸਿਰ ਦੇ ਵਾਲਾਂ ਨੂੰ ਛੂਹਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਮੇਰੀ ਠੋਡੀ ਨੂੰ - ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਕਿਰਪਾਵਾਂ ਦੇ ਪੂਰੇ ਸਤਿਕਾਰ ਨਾਲ - ਮੈਂ ਅਜਿਹਾ ਮੁੱਕਾ ਮਾਰਾਂਗਾ ਕਿ ਮੇਰੀ ਮੁੱਠੀ ਉਸਦੀ ਖੋਪੜੀ ਵਿੱਚ ਹੀ ਰਹੇਗੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਰਸਮਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ੇਵਿੰਗ ਲਗਾਉਣਾ ਕਿਸੇ ਦੇ ਮਹਿਮਾਨਾਂ ਲਈ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਨਾਲੋਂ ਮਖੌਲ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮਾਨ ਹੈ।"

ਸਾਂਚੋ ਦੇ ਗੁੱਸੇ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਵਿਰੋਧ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨਾਂ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਦੇਖ ਕੇ ਡਚੇਸ ਹਾਸੇ ਨਾਲ ਭਰ ਗਈ, ਪਰ ਡੰਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਉਸਨੂੰ ਗੰਦੇ ਤੌਲੀਏ ਵਿੱਚ ਮਖੌਲੀਆ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪਹਿਨੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਰਸੋਈ ਵਿਚੋਂ ਇੰਨੇ ਸਾਰੇ ਅਰਚਿਨ ਨਾਲ ਘਿਰੇ ਹੋਏ ਦੇਖ ਕੇ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਖੁਸ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਡਿਊਕ ਅਤੇ ਡਚੇਸ ਨੂੰ ਝੁਕ ਕੇ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਬੋਲਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਮੰਗ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇ, ਉਸਨੇ ਭੀੜ ਨੂੰ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕੀਤਾ:

"ਉੱਥੇ ਰੁਕੋ, ਚੰਗੇ ਜਨਾਬ, ਤੁਸੀਂ ਮੁੰਡੇ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਵਾਪਸ ਚਲੇ ਜਾਓ ਜਿੱਥੋਂ ਤੁਸੀਂ ਆਏ ਹੋ, ਜਾਂ ਜਿੱਥੇ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਚਾਹੋ! ਮੇਰਾ ਵਰਗ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੋਰ ਵਾਂਗ ਸਾਫ਼ ਹੈ; ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਉਹ ਟੋਏ ਉਸ ਲਈ ਬਹੁਤ ਤੰਗ ਹਨ, ਪੀਣ ਵਾਲੇ ਕੱਪਾਂ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸੇਵਾਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੀ ਸਲਾਹ ਮੰਨੋ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਇਕੱਲਾ ਛੱਡ ਦਿਓ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਹਾਰਕ ਮਜ਼ਾਕਾਂ ਤੋਂ ਖੁਸ਼ ਨਹੀਂ ਹਾਂ।"

ਸਾਂਚੇ ਨੇ ਗੱਲਬਾਤ ਉੱਥੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਜਿੱਥੇ ਉਸਦੇ ਮਾਲਕ ਨੇ ਗੱਲ ਛੱਡੀ ਸੀ ਅਤੇ ਕਿਹਾ:
"ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਪੰਡ ਮੁੰਡੇ 'ਤੇ ਮਜ਼ਾਕ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਦਿਓ ਅਤੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਰਾਤ ਹੈ, ਮੈਂ ਅਜਿਹੀ ਬੇਕਵਾਸ ਬਰਦਾਸ਼ਤ ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਗਾ! ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਕੰਘੀ, ਜਾਂ ਜੋ ਵੀ ਉਹ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਲੈ ਜਾਣ ਦਿਓ, ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਮੁੱਛਾਂ ਨੂੰ ਕਰੀਲ ਲੈਣ ਦਿਓ, ਅਤੇ ਜੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇੱਥੇ ਕੁਝ ਅਜਿਹਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਫਾਈ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਠੇਸ ਪਹੁੰਚਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਮੇਰੇ ਸਿਰ 'ਤੇ X ਦਾ ਨਿਸ਼ਾਨ ਮੁੰਨ ਸਕਦੇ ਹਨ।"
ਇਸ ਮੌਕੇ 'ਤੇ, ਡਚੇਸ, ਜੋ ਅਜੇ ਵੀ ਹੱਸ ਰਹੀ ਸੀ, ਨੇ ਕਿਹਾ:
"ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਉਸ ਨੇ ਜੋ ਵੀ ਕਿਹਾ ਹੈ ਜਾਂ ਕਦੇ ਕਹੇਗਾ, ਉਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਹੀ ਹੈ। ਉਹ ਸਾਫ਼ ਹੈ ਅਤੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਉਸਨੂੰ ਨਹਾਉਣ ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਸਾਡੇ ਰੀਤੀ-ਰਿਵਾਜ ਉਸ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਹ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਕਰਨ ਲਈ ਸੁਤੰਤਰ ਹੈ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਸਫਾਈ ਦੇ ਮੰਤਰੀ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਲਾਪਰਵਾਹ ਅਤੇ ਲਾਪਰਵਾਹ ਰਹੇ ਹੋ - ਕੀ ਮੈਂ ਬੇਇੱਜ਼ਤੀ ਕਹਿਣ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ? - ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਠੰਡੀ 'ਤੇ ਸੁੱਧ ਸੋਨੇ ਦੇ ਬੇਸਿਨ ਅਤੇ ਘੜੇ ਅਤੇ ਆਯਾਤ ਕੀਤੇ ਤੌਲੀਏ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਰਸੋਈ ਤੌਲੀਏ ਦੇ ਟੋਏ ਅਤੇ ਡਿਸ਼ਕਲੋਥ ਵਰਤ ਕੇ। ਸੱਚਾਈ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਬੁਰੇ ਅਤੇ ਮਾੜੇ ਨਸਲ ਦੇ ਹੋ ਅਤੇ, ਸ਼ਰਾਰਤੀ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, ਨਾਈਟਸ-ਇਰੰਟ ਦੇ ਸਕੁਆਇਰ ਨੂੰ ਦਿਖਾਉਣ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦੇ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਰੱਖਦੇ ਹੋ।"
ਕਿਉਂਕਿ ਬਦਮਾਸ਼ ਨੌਕਰ ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਮੇਜ਼ਰਡੋਮੋ, ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਆਏ ਸਨ, ਸਮਝ ਗਏ ਕਿ ਡਚੇਸ ਉਸਦੀ ਗੱਲ ਨੂੰ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਲੈ ਰਹੀ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਾਂਚੇ ਦੇ ਹੁਲੇ ਤੋਂ ਕੱਪੜਾ ਲਾਹ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਘਬਰਾਹਟ ਅਤੇ ਸ਼ਰਮਿੰਦਾ ਹੋ ਕੇ ਚਲੇ ਗਏ, ਉਸਨੂੰ ਉੱਥੇ ਹੀ ਛੱਡ ਕੇ ਰਸੋਈ ਵੱਲ ਚੁਲੇ ਗਏ। ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਦੇਖਿਆ ਜੋ ਉਸਦੇ ਲਈ ਸ਼ੁਭ ਤੋਂ ਖ਼ਤਰਨਾਕ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਹ ਡਚੇਸ ਕੋਲ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪੈਰਾਂ 'ਤੇ ਗੋਡੇ ਟੇਕਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ:
"ਮਹਾਨ ਔਰਤਾਂ ਤੋਂ ਵੱਡੇ-ਵੱਡੇ ਦਾਨ ਮਿਲਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਅੱਜ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਜੋ ਬਖਸ਼ਿਆ ਹੈ, ਉਸਦਾ ਬਦਲਾ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਨਾਈਟ ਦੀ ਉਪਾਧੀ ਨਾਲ ਵੇਖਣ ਦੇ ਆਪਣੇ ਦ੍ਰਿੜ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਲੈ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਜੋ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਬਾਕੀ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਅਜਿਹੀ ਉੱਚੀ ਔਰਤ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਰਪਿਤ ਕਰ ਸਕਾਂ। ਮੈਂ ਇੱਕ ਕਿਸਾਨ ਹਾਂ, ਮੇਰਾ ਨਾਮ ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਹੈ, ਮੈਂ ਇੱਕ ਵਿਆਹੁਤਾ ਆਦਮੀ ਹਾਂ ਜਿਸਦੇ ਬੱਚੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸਕੁਆਇਰ ਵਜੋਂ ਸੇਵਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ; ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਜੇਕਰ ਮੈਂ ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮਰੱਥਾ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਤੋਂ ਘਟ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਕਰਾਂਗਾ ਜਿੰਨਾ ਸਮਾਂ ਮੈਨੂੰ ਹੁਕਮ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਲੱਗਦਾ ਹੈ।"
"ਇਹ ਦੇਖਣਾ ਆਸਾਨ ਹੈ, ਸਾਂਚੋ," ਡਚੇਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸ਼ਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਦੇ ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਹੀ ਸ਼ਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਦੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਜਾਂ ਕੀ ਮੈਂ ਇਹ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸਦੇ ਮਾਲਕ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੀ ਛਾਤੀ 'ਤੇ ਦੁੱਧ ਚੁੰਘਾਇਆ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸ਼ਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਦੀ ਸਿਖਰ ਅਤੇ ਵਿਵਹਾਰ ਦਾ ਇੱਕ ਨਮੂਨਾ ਹੈ। ਪਰਮਾਤਮਾ ਅਜਿਹੇ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਨੌਕਰ ਨੂੰ ਅਸੀਸ ਦੇਵੇ - ਇੱਕ ਨੂੰ ਨਾਈਟ-ਇਰੈਂਟਰੀ ਦਾ ਧਰੁਵ ਤਾਰਾ ਹੋਣ ਲਈ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਸਕੁਆਇਰਲੀ ਵਫ਼ਾਦਾਰੀ ਦਾ ਤਾਰਾ। ਉੱਠੋ, ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ ਸਾਂਚੋ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਚੰਗੇ ਪਾਲਣ-ਪੋਸ਼ਣ ਦਾ ਇਨਾਮ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਡਿਊਕ ਨੂੰ ਜਿੰਨੀ ਜਲਦੀ ਹੋ ਸਕੇ ਉਹ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਕੇ ਦੇਵਾਂਗਾ ਜਿਸ ਦਾ ਉਸਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਹੈ।"
ਇੱਥੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਗੱਲਬਾਤ ਸਮਾਪਤ ਹੋਈ, ਅਤੇ ਡੌਨ ਕਿਊਜੋਟ ਸਿਏਸਟਾ ਦੇ ਘੰਟਿਆਂ ਦੌਰਾਨ ਝਪਕੀ ਲੈਣ ਲਈ ਚਲਾ ਗਿਆ। ਡਚੇਸ ਨੇ ਸਾਂਚੇ ਨੂੰ ਦੁਪਹਿਰ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਅਤੇ ਉਸਦੀਆਂ ਔਰਤਾਂ ਨਾਲ ਇੱਕ ਤਾਜ਼ਗੀ ਭਰੇ ਠੰਡੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਬਿਤਾਉਣ ਲਈ ਕਿਹਾ, ਬਸ਼ਰਤੇ ਉਸਨੂੰ ਝਪਕੀ ਲੈਣ ਦੀ ਕੋਈ ਤੀਬਰ ਇੱਛਾ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਸਾਂਚੇ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਕਿ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਗਰਮੀਆਂ ਦੇ ਸਿਏਸਟਾ ਦੌਰਾਨ ਚਾਰ ਜਾਂ ਪੰਜ ਘੰਟੇ ਝਪਕੀ ਲੈਣਾ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਸਦਾ ਰਿਵਾਜ ਸੀ, ਉਹ ਆਪਣੀ ਪੂਰੀ ਤਾਕਤ ਨਾਲ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰੇਗਾ, ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਹੁਕਮ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਲਈ, ਉਸ ਦਿਨ ਇੱਕ ਘੰਟਾ ਵੀ ਨਾ ਸੌਣ; ਅਤੇ ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਉਹ ਚਲਾ ਗਿਆ। ਡਿਊਕ ਨੇ ਡੌਨ ਕਿਊਜੋਟ ਨਾਲ ਕਿਵੇਂ ਪੇਸ਼ ਆਉਣਾ ਹੈ, ਇਸ ਬਾਰੇ ਵਾਧੂ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ,

ਤਾਂ ਜੋ ਪੁਰਾਣੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਲੋਕ ਨਾਈਟਸ-ਇਰੰਟ ਨਾਲ ਜਿਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਆਉਂਦੇ ਸਨ, ਉਸ ਤੋਂ ਇੱਕ ਵੀ ਅੰਸ਼ ਨਾ ਭਟਕ ਜਾਵੇ।

1. ਉਪਰੋਕਤ ਪੈਰੇ ਵਿੱਚ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੇ ਤਰੁਕ ਵਿੱਚ ਕਈ ਅਸੰਗਤੀਆਂ ਹਨ, ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਾਂ ਤਾਂ ਸਰਵੈਂਟਸ ਹੋਮਰ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਸੁੱਤਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਵਿਸੇਂਟ ਗਾਓਸ ਸੋਚਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਲਿਖਣ ਵਾਲੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਟਿੱਪਣੀਕਾਰਾਂ ਦੀ ਸੂਝ-ਬੂਝ 'ਤੇ ਵਿਅੰਗ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ।

ਅਧਿਆਇ ਤੇਤੀ

ਡਚੇਸ ਅਤੇ ਉਸਦੀਆਂ ਨੌਕਰਾਣੀਆਂ ਨੇ ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਨਾਲ ਜੋ ਦਿਲਚਸਪ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ, ਉਹ ਪੜ੍ਹਨ ਅਤੇ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਯੋਗ ਹੈ।

ਸਾਡਾ ਇਤਿਹਾਸ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਸਿਏਸੁਟਾ ਛੱਡਣ ਦਾ ਆਪਣਾ ਵਾਅਦਾ ਨਿਕਾਇਆ ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਹ ਖਾਣਾ ਖਤਮ ਕਰ ਲੈਂਦਾ ਸੀ, ਡਚੇਸ ਨਾਲ ਦੁਬਾਰਾ ਜੁੜ ਗਿਆ। ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਗੱਲਬਾਤ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਲਈ ਉਤਸੁਕ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਸਟੂਲ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਕੋਲ ਬੈਠਣ ਲਈ ਕਿਹਾ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਚੰਗੀ ਨਸਲ ਦੇ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਖੜ੍ਹੇ ਰਹਿਣਾ ਪਸੰਦ ਕੀਤਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਡਚੇਸ ਨੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਕੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਗਵਰਨਰ ਵਜੋਂ ਬੈਠੇ ਪਰ ਸਕੁਆਇਰ ਵਾਂਗ ਬੋਲੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਦੋਵਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਉਹ ਹੀਰੇ ਸਿਡ ਰੂਏ ਡਿਆਜ਼ ਕੈਂਪੀਡੋਰ ਦੇ ਸਿੰਘਾਸਣ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ। ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਆਪਣੇ ਮੋਢੇ ਹਿਲਾਏ ਅਤੇ ਆਧੁਨਿਕ ਸੀਟ 'ਤੇ ਬੈਠ ਕੇ ਆਰਿਆ ਮੰਨੀ, ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਡਚੇਸ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਨੌਕਰਾਣੀਆਂ ਅਤੇ ਡੂਏਨਾ ਉਸਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਇਕੱਠੀਆਂ ਹੋ ਗਈਆਂ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਗੱਲ ਸੁਣਨ ਲਈ ਉਤਸੁਕਤਾ ਵਿੱਚ ਬਿਲਕੁਲ ਚੁੱਪ ਰਹੀਆਂ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਡਚੇਸ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਬੋਲ ਰਹੀ ਸੀ, ਇਹ ਕਹਿ ਰਹੀ ਸੀ:

"ਹੁਣ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਇਕੱਲੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਕੋਈ ਸਾਡੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਸੁਣ ਸਕਦਾ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਗਵਰਨਰ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਤਿਕਾਰਯੋਗ ਸ਼ੰਕਿਆਂ ਦਾ ਹੱਲ ਕਰਨ ਲਈ ਕਹਾਂਗੀ ਜੋ ਮੁਹਾਨ ਡੇਂਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਬਾਰੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਇਤਿਹਾਸ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਏ ਗਏ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਡੇ ਮੰਹਾਨ ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਦੇ ਡੁਲਸੀਨੀਆ - ਟੋਬੋਸੋ ਦੀ ਔਰਤ ਡੁਲਸੀਨੀਆ, ਯਾਨੀ - ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਡੇਂਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦਾ ਪੱਤਰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸੀਅਰਾ ਮੋਰੇਨਾ ਵਿੱਚ ਯਾਦ-ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੇ ਜਵਾਬ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਉਸਦੀ ਕਣਕ ਕੱਢਣ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨੂੰ ਵੀ ਘੜਨ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਮਿਲੀ, ਇਹ ਸਭ ਇੱਕ ਧੋਖਾ ਅਤੇ ਮੁਨਘੜਤ ਸੀ ਜੋ ਬੇਮਿਸਾਲ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਦੇ ਚੰਗੇ ਨਾਮ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਨੁਕਸਾਨਦੇਹ ਸੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਚੰਗੇ ਅਤੇ ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਸਕੁਆਇਰ ਦੇ ਚਰਿੱਤਰ ਲਈ ਵੀ ਘੱਟ ਮਾੜਾ ਨਹੀਂ ਸੀ?"

ਇਹਨਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ, ਪਰ ਆਪਣੇ ਵੱਲੋਂ ਕੁਝ ਨਾ ਬੋਲੇ ਬਿਨਾਂ, ਸਾਂਚੋ ਆਪਣੀ ਸੀਟ ਤੋਂ ਉੱਠਿਆ ਅਤੇ ਸ਼ਾਂਤ ਕਦਮਾਂ ਨਾਲ, ਉਸਦਾ ਸਰੀਰ ਝੁਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਉਂਗਲੀ ਉਸਦੇ ਬੁੱਲ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਟਿਕਾਈ ਹੋਈ ਸੀ, ਟੇਪੈਸਟ੍ਰੀ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਝਾਤੀ ਮਾਰਦਾ ਹੋਇਆ ਹਾਲ ਦੀ ਪੂਰੀ ਲੰਬਾਈ ਵਿੱਚ ਤੁਰਿਆ।

ਇੱਕ ਵਾਰ ਇਹ ਪੂਰਾ ਹੋ ਗਿਆ, ਉਹ ਆਪਣੀ ਸੀਟ 'ਤੇ ਵਾਪਸ ਆਇਆ ਅਤੇ ਕਿਹਾ:

"ਖੈਰ, ਮੇਰੀ ਔਰਤ, ਹੁਣ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਸੰਗਤ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਵੀ ਸਾਨੂੰ ਨਹੀਂ ਸੁਣ ਸਕਦਾ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਡਰ ਜਾਂ ਡਰ ਦੇ ਉਸ ਗੱਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇਵਾਂਗੀ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਪੁੱਛੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਪੁੱਛੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੈਂ ਇਹ ਕਹਾਂਗਾ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਡੇਂਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੂੰ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਪਾਗਲ ਆਦਮੀ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਹ ਕਈ ਵਾਰ ਅਜ਼ਿਹੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਜੋ, ਮੇਰੇ ਅਤੇ ਹਰ ਕਿਸੇ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਸੁਣਦਾ ਹੈ, ਇੰਨੇ ਸਿਆਣੇ ਅਤੇ ਇੰਨੇ ਸਿੱਧੇ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਚੱਲਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸ਼ੈਤਾਨ ਖੁਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਿਹਤਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਦੱਸ ਸਕਦਾ। ਪਰ ਇਸ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਮੈਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਯਕੀਨ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਠੱਗ ਹੈ, ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇਖਦਾ ਹਾਂ, ਮੈਂ ਹਵਾ ਵਾਂਗ ਸਾਵਧਾਨੀ ਵਰਤਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਅਜੀਬ ਅਤੇ ਹਾਸੋਹੀਣੀਆਂ ਗੱਲਾਂ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਵਾਉਂਦਾ ਹਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪੱਤਰ ਦੇ ਜਵਾਬ ਦਾ ਕਾਰੋਬਾਰ, ਜਾਂ ਛੇ ਜਾਂ ਸੱਤ ਦਿਨ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਪਰੀ ਘਟਨਾ ਜੋ ਅਜੇ ਤੱਕ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਰਸਤਾ ਨਹੀਂ ਲੱਭ ਸਕੀ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ, ਮੇਰੀ ਔਰਤ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਦੇ ਜਾਦੂ ਦਾ ਸਵਾਲ। ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਸਮਝਣ ਲਈ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਜਾਦੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਸੱਚਾਈ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਹੈ।"

ਡਚੇਸ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਉਸ ਮਨਘੜਤ ਜਾਦੂ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ, ਅਤੇ ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਪੂਰੀ ਕਹਾਣੀ ਬਿਲਕੁਲ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੱਸੀ ਜਿਵੇਂ ਇਹ ਵਾਪਰੀ ਸੀ, ਜਿਸਨੇ ਉਸਦੇ ਦਰਸ਼ਕਾਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ

ਆਨੰਦ ਦਿੱਤਾ। ਫਿਰ ਡਚੇਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸਵਾਲਾਂ ਦੀ ਲੜੀ ਜਾਰੀ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ:

"ਸਾਡੇ ਚੂਹੇ ਸਾਂਚੇ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਜੋ ਦੱਸਿਆ ਹੈ, ਉਸ ਤੋਂ ਇੱਕ ਸ਼ੱਕ ਮੇਰੀ ਰੂਹ ਨੂੰ ਕੁਤਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਕੰਨਾਂ ਵਿਚ ਫੁਸਫੁਸਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਸ਼ੱਕ ਜੋ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, 'ਕਿਉਂਕਿ ਲਾ ਮੁੰਚਾ ਦਾ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਇੱਕ ਪਾਗਲ, ਇੱਕ ਸਧਾਰਨ ਅਤੇ ਮੂਰਖ ਹੈ, ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਉਸਦਾ ਜੱਜਕ ਇਸ ਬਾਰੇ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਪਰ ਉਸਦੇ ਖਾਲੀ ਵਾਅਦਿਆਂ 'ਤੇ ਅੰਨ੍ਹੇਵਾਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਕੇ ਉਸਦਾ ਪਿੱਛਾ ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਕਰਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਤਰਕ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਂਚੋ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਨਾਲੋਂ ਵੱਡਾ ਮੂਰਖ ਅਤੇ ਪਾਗਲ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਲੋਕ ਤੁਹਾਡੇ ਬਾਰੇ ਬੁਰਾ ਬੋਲਣਗੇ, ਮੈਡਮ ਡਚੇਸ, ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਸਾਂਚੇ ਪਾਂਜ਼ਾ ਨੂੰ ਰਾਜ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਟਾਪੂ ਦੇ ਦਿੰਦੇ ਹੋ, ਕਿਉਂਕਿ ਜੇ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਰਾਜ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ, ਤਾਂ ਉਹ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਰਾਜ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ?'"

"ਭਲਿਆਈ, ਮੇਰੀ ਔਰਤ," ਸਾਂਚੇ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਇਹ ਸ਼ੱਕ ਬਿਲਕੁਲ ਉਹੀ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਮੈਂ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਉਮੀਦ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਇਸਨੂੰ ਖੁਲ੍ਹ ਕੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਬੋਲਣ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਵੇਗੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸੱਚ ਬੋਲ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਕਿਉਂ, ਜੇ ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਸਮਝ ਹੁੰਦੀ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਕੁਝ ਦਿਨ ਪਹਿਲਾਂ ਛੱਡ ਦਿੰਦਾ, ਪਰ ਮੇਰੀ ਕਿਸਮਤ ਅਤੇ ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਅਜਿਹੀ ਰਹੀ ਹੈ ਕਿ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਜਾਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਚਾਰਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਹ ਅਤੇ ਮੈਂ ਇੱਕੋ ਪਿੰਡ ਦੇ ਹਾਂ, ਮੈਂ ਉਸਦੀ ਰੋਟੀ ਸਾਂਝੀ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਉਸਦੇ ਕਈ ਬੱਚੇ ਦੇ ਕੇ ਮੇਰੀ ਕਦਰ ਦਿਖਾਈ ਹੈ, ਪਰ ਸੱਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਮੈਂ ਇੰਨਾ ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਹਾਂ ਕਿ ਸਾਡੇ ਵਿਚਕਾਰ ਕਦੇ ਵੀ ਚੁੰਨੀ ਅਤੇ ਥੈਲਚੇ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਆਵੇਗਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜੇ ਤੁਹਾਡੀ ਮਹਿਮਾ ਇਹ ਫ਼ੈਸਲਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਗਵਰਨਰਸ਼ਿਪ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਇਸ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿਚ ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਘੱਟ ਦੇ ਨਾਲ ਆਇਆ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਕੌਣ ਜਾਣਦਾ ਹੈ: ਮੇਰਾ ਇਸਨੂੰ ਨਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਮੇਰੀ ਜ਼ਮੀਰ ਦੇ ਫਾਇਦੇ ਲਈ ਦੁਬਾਰਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਸੁੰਘਣੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹਾਂ ਪਰ ਮੈਂ ਕਹਾਵਤ ਦਾ ਅਰਥ ਸਮਝਦੀ ਹਾਂ: "ਘਮੰਡ ਡਿੱਗਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਂਦਾ ਹੈ"। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਹ ਪਤਾ ਲੱਗ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਂਚੋ ਸਕੁਆਇਰ ਨੂੰ ਮਿਲ ਜਾਵੇਗਾ ਸਾਂਚੇ ਗਵਰਨਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸੁਵਰਗ। «ਇੱਥੇ ਉਹ ਫ਼ਰਾਂਸ ਵਾਂਗ ਹੀ ਚੰਗੀ ਰੋਟੀ ਪਕਾਉਂਦੇ ਹਨ», «ਰਾਤ ਨੂੰ ਸਾਰੀਆਂ ਬਿੱਲੀਆਂ ਕਾਲੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ», ਅਤੇ «ਇਹ ਇੱਕ ਬਦਕਿਸਮਤ ਵਿਅਕਤੀ ਹੈ ਜਿਸਨੇ ਅਜੇ ਵੀ ਦੁਪਹਿਰ ਦੇ ਦੋ ਵਜੇ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਖਾਧਾ ਹੈ»। «ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਪੇਟ ਦੂਜੇ ਦੇ ਪੇਟ ਨਾਲੋਂ ਇੱਕ ਹੱਥ ਵੱਡਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ», ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਦੋਵੇਂ ਭਰੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਹਾਵਤ ਹੈ, ਘਾਹ ਅਤੇ ਤੂੜੀ ਨਾਲ। ਕਿਉਂ, ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ «ਖੇਤ ਦੇ ਪੰਛੀਆਂ ਦਾ ਪ੍ਰਦਾਤਾ ਅਤੇ ਪਾਲਣਹਾਰ ਪਰਮਾਤਮਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ», ਅਤੇ «ਚਾਰ ਗਜ਼ ਮੋਟੇ ਉੱਨ ਚਾਰ ਵਧੀਆ ਲਿਨਨ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਨਿੱਘ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ»। ਅਤੇ «ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਇਸ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਦੱਬੇ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਰਾਜਕੁਮਾਰ ਦਾ ਰਸਤਾ ਮਜ਼ਦੂਰ ਦੇ ਰਸਤੇ ਵਾਂਗ ਹੀ ਤੰਗ ਹੁੰਦਾ ਹੈ», ਅਤੇ «ਪੋਪ ਦਾ ਸਰੀਰ ਸੈਕਸਟਨ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ», ਹਾਲਾਂਕਿ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨਾਲੋਂ ਉੱਚਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ; ਕਿਉਂਕਿ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਕਬਰ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੁੰਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਉੱਧਰ ਖਿਚੁਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਫਿੱਟ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਜਾਂ ਦੂਸਰੇ ਸਾਨੂੰ ਖਿੱਚਣ ਅਤੇ ਫਿੱਟ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰਨਗੇ ਭਾਵੇਂ ਅਸੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ ਜਾਂ ਨਹੀਂ — ਅਤੇ ਫਿਰ ਇਹ 'ਸ਼ੁਭ ਰਾਤਰੀ' ਹੈ। ਮੈਂ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਜੇਕਰ ਤੁਹਾਡੀ ਲੈਡੀਸ਼ਿਪ ਮੈਨੂੰ ਦੇਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਟਾਪੂ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਮੂਰਖ ਹਾਂ, ਮੈਂ ਇੰਨਾ ਸਿਆਣਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਸਨੂੰ ਮੈਨੂੰ ਥੋੜ੍ਹਾ ਵੀ ਚਿੰਤਾ ਨਾ ਕਰਨ ਦੇਵਾਂ। ਮੈਂ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਕਿ "ਸਲੀਬ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਸ਼ੈਤਾਨ ਲੁਕਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ" ਅਤੇ "ਜੋ ਕੁਝ ਚਮਕਦਾ ਹੈ ਉਹ ਸੋਨਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ"। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਿਸਾਨ ਵਾਂਬਾ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਬੈਲਦਾਂ, ਹਲ ਅਤੇ ਜੁਲਿਆਂ ਤੋਂ ਖੋਹ ਲਿਆ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਸਪੇਨ ਦਾ ਰਾਜਾ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਰੋਡਰੀਗੋ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਬ੍ਰੋਕੇਡ, ਮਨੋਰੰਜਨ ਅਤੇ ਦੌਲਤ ਤੋਂ ਖੋਹ ਲਿਆ, ਸੱਪਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਗਲ ਜਾਣ ਲਈ, ਜੇ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਗਾਥਾਵਾਂ ਦੀਆਂ ਆਇਤਾਂ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।"

"ਜੇਕਰ ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ!" ਡੋਨਾ ਰੋਡਰਿਗਜ਼ ਦ ਡੂਏਨਾ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਜੋ ਉੱਥੇ ਮੌਜੂਦ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸੀ। "ਇੱਕ ਗਾਥਾ ਹੈ ਜੋ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਰਾਜਾ ਰੋਡਰਿਗੋ ਨੂੰ ਜ਼ਿੰਦਾ ਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਡੱਡੂਆਂ, ਸੱਪਾਂ ਅਤੇ ਕਿਰਲੀਆਂ ਨਾਲ ਭਰੀ ਇੱਕ ਕਬਰ ਵਿੱਚ ਲੱਤ ਮਾਰ

ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਦੋ ਦਿਨਾਂ ਬਾਅਦ ਰਾਜਾ ਕਬਰ ਦੇ ਅੰਦਰੋਂ ਦਰਦਨਾਕ ਅਤੇ ਕਮਜ਼ੋਰ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਚੀਕਿਆ"

ਉਹ ਹੁਣ ਮੇਰੇ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਖਾ ਰਹੇ ਹਨ,

ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਮੇਰੇ ਪਾਪੀ ਅੰਗ;

ਅਤੇ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਸਾਡੇ ਸੱਜਣ ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਬਿਲਕੁਲ ਸਹੀ ਹਨ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕੀੜੇ ਉਸਨੂੰ ਖਾ ਜਾਣ ਤਾਂ ਉਹ ਰਾਜਾ ਬਣਨ ਨਾਲੋਂ ਕਿਸਾਨ ਬਣਨਾ ਪਸੰਦ ਕਰਨਗੇ।

ਜਦੋਂ ਡੁਚੇਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਦੁਏਨਾ ਦੀ ਭੋਲੀ-ਭਾਲੀ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਤਾਂ ਉਹ ਆਪਣਾ ਹਾਸਾ ਰੋਕ ਨਹੀਂ ਸਕੀ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਹ ਸਾਂਚੋ ਦੇ ਕਥਨਾਂ ਅਤੇ ਕਹਾਵਤਾਂ ਤੋਂ ਹੈਰਾਨ ਹੋਈ, ਜਿਸਨੂੰ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ:

"ਨੇਬ੍ਰਲ ਸਾਂਚੋ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਨਾਈਟ ਆਪਣਾ ਵਾਅਦਾ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਨਿਭਾਉਣ ਲਈ ਹਰ ਸੰਭਵ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰੇਗਾ, ਭਾਵੇਂ ਇਸ ਲਈ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੀ ਜਾਨ ਹੀ ਕਿਉਂ ਨਾ ਦੇਣੀ ਪਵੇ। ਡਿਊਕ, ਮੇਰਾ ਪਤੀ ਅਤੇ ਮਾਲਕ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਇਸ ਗਲਤ ਕਿਸਮ ਦਾ ਮੈਂਬਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਫਿਰ ਵੀ ਇਸ ਸਭ ਲਈ ਇੱਕ ਨਾਈਟ ਹੈ ਅਤੇ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਸਾਰੀਆਂ ਈਰਖਾ ਅਤੇ ਦੁਸ਼ਮਣੀ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤੇ ਟਾਪੂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਸਹੁੰ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖੇਗਾ। ਇਸ ਲਈ ਸਾਂਚੋ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਰਹਿਣ ਦਿਓ, ਕਿਉਂਕਿ ਜਦੋਂ ਉਹ ਇਸਦੀ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਉਮੀਦ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਟਾਪੂ ਅਤੇ ਡੋਮੇਨ ਦੇ ਸਿੰਘਾਸਣ 'ਤੇ ਬੈਠਾ ਦੇਖੇਗਾ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਸਰਕਾਰ 'ਤੇ ਦਾਅਵਾ ਕਰੇਗਾ, ਜਿਸਨੂੰ ਉਹ ਤਿੰਨ ਪਰਤਾਂ ਮੋਟੀਆਂ ਬੁਰੋਕੇਡ ਤੋਂ ਬਣੀ ਸਰਕਾਰ ਲਈ ਨਹੀਂ ਬਦਲੇਗਾ। ਪਰ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਜਾਸੂਸਾਂ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਧਿਆਨ ਰੱਖਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦੇਵਾਂਗਾ, ਇਹ ਯਾਦ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਉਹ ਸਾਰੇ ਵਫ਼ਾਦਾਰ, ਉੱਚ-ਜਨਮੇ ਪਰਜਾ ਹਨ।"

"ਚੰਗੇ ਰਾਜ ਕਰਨ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਯਾਦ ਦਿਵਾਉਣ ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਸੁਭਾਅ ਤੋਂ ਦਾਨੀ ਹਾਂ ਅਤੇ ਗਰੀਬਾਂ ਲਈ ਹਮਦਰਦੀ ਰੱਖਦਾ ਹਾਂ। "ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਉਸ ਤੋਂ ਰੋਟੀ ਨਹੀਂ ਚੋਰੀ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਜਿਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਗੁੰਨ੍ਹਿਆ ਅਤੇ ਪਕਾਇਆ", ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਰਮਾਤਮਾ ਮੇਰਾ ਗਵਾਹ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਕੋਈ ਵੀ ਭੁਰੇ ਹੋਏ ਪਾਸਿਆਂ ਨਾਲ ਖੇਡਣ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ। "ਮੈਂ ਇੱਕ ਬੁੱਢਾ ਕੁੱਤਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਸਾਰੀਆਂ ਚਾਲਾਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ" ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਮੈਨੂੰ ਕਰਨਾ ਪਵੇ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਕੰਨ ਚੁੱਭ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕੋਈ ਵੀ "ਮੇਰੀਆਂ ਅੱਖਾਂ 'ਤੇ ਉੱਨ ਨਹੀਂ ਖਿੱਚੇਗਾ", ਕਿਉਂਕਿ "ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਜੁੱਤੀ ਕਿੱਥੇ ਚੁਭਦੀ ਹੈ"। ਮੈਂ ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਇਹ ਦਿਖਾਉਣ ਲਈ ਲਿਆਉਂਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਜੋ ਚੰਗੇ ਹੁੰਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰਭਾਵ ਅਤੇ ਮਿਹਰ ਹੋਵੇਗੀ, ਪਰ ਜੋ ਬੁਰੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਦਰਵਾਜ਼ੇ 'ਤੇ ਪੈਰ ਨਹੀਂ ਪਵੇਗਾ। ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਇਸ ਕਾਰੋਬਾਰ ਵਿੱਚ, ਸਭ ਤੋਂ ਔਖਾ ਕੰਮ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਪਤਾ ਲੱਗ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੁਝ ਹਫ਼ਤਿਆਂ ਬਾਅਦ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਇੰਨਾ ਦਿਲਚਸਪੀ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਖੇਤਾਂ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਨਾਲੋਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਹੋਰ ਪਤਾ ਲੱਗੇਗਾ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਮੈਂ ਵੱਡਾ ਹੋਇਆ ਹਾਂ।"

"ਤੁਸੀਂ ਬਿਲਕੁਲ ਸਹੀ ਹੋ, ਸਾਂਚੋ," ਡੁਚੇਸ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਇਸ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਸਿੱਖਿਅਤ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਬਿਸ਼ਪ ਮਨੁੱਖਾਂ ਤੋਂ ਬਣੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਪੱਥਰਾਂ ਤੋਂ ਨਹੀਂ। ਪਰ ਅਸੀਂ ਕੁਝ ਸਮਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਔਰਤ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਦੇ ਜਾਦੂ ਬਾਰੇ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਚਰਚਾ ਕਰ ਰਹੇ ਸੀ, ਉਸ ਵੱਲ ਵਾਪਸ ਜਾਣ ਲਈ, ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਇੱਕ ਸਥਾਪਿਤ ਤੱਥ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਸਾਂਚੋ ਦਾ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਧੋਖਾ ਦੇਣ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦਿਵਾਉਣ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਕਿ ਖੇਤ ਦੀ ਕੁੜੀ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਸੀ - ਅਤੇ ਜੇ ਉਸਦਾ ਮਾਲਕ ਉਸਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਛਾਣਦਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਇਹ ਉਸਦੇ ਜਾਦੂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ - ਇਹ ਸਭ ਉਨ੍ਹਾਂ ਜਾਦੂਗਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਦੀ ਮਨਘੜਤ ਸੀ ਜੋ ਉਸਦੇ ਮਾਲਕ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੂੰ ਸਤਾਉਂਦੇ ਸਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਇਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਹੈ ਕਿ ਗਿੱਦੜ ਦੀ ਪਿੱਠ 'ਤੇ ਬੰਨ੍ਹੀ ਹੋਈ ਪੇਂਡੂ ਕੁੜੀ ਟੋਬੋਸੋ ਦੀ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਸੀ ਅਤੇ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਡਾ ਚੰਗਾ ਸਾਂਚੋ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਧੋਖਾ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਮੰਨਦਾ ਹੈ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਧੋਖਾ ਖਾਧਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ 'ਤੇ ਸ਼ੱਕ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਜੋ ਅਸੀਂ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਵੇਖੀਆਂ। ਮਾਸਟਰ ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਨੂੰ ਪਤਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਵੀ ਇੱਥੇ ਜਾਦੂਗਰ ਹਨ ਜੋ ਸਾਡਾ ਪੱਖ ਪੂਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਦੁਨੀਆ ਵਿੱਚ ਵਾਪਰ ਰਹੀ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਬਾਰੇ ਸੂਚਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਸ਼ੁੱਧ ਅਤੇ ਸਰਲਤਾ ਨਾਲ,

ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਧੱਖੇ ਜਾਂ ਧੱਖੇ ਦੇ। ਸਾਂਚੋ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਖੇਤ ਦੀ ਕੁੜੀ ਜਿਸਨੇ ਬੈਠਾ ਹੋਇਆ ਸੀ ਉਹ ਗ੍ਰਾਯੀ ਟੋਬੋਸੋ ਦੀ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਸੀ ਅਤੇ ਹੈ, ਜੋ ਜਿੰਨੀ ਮਰਜ਼ੀ ਮੋਹਿਤ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਿਸਨੂੰ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਇਸਦੀ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਉਮੀਦ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਅਸੀਂ ਦੇਖਾਂਗੇ ਕਿ ਉਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕਿਵੇਂ ਹੈ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਸਾਂਚੋ ਉਸ ਗਲਤ ਧਾਰਨਾ ਤੋਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਪਾ ਲਵੇਗਾ ਜਿਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਉਹ ਮਿਹਨਤ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ।"

"ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸੱਚ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ," ਸਾਂਚੋ ਪ੍ਰਾਂਜ਼ਾ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਉਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨਾ ਚਾਹਾਂਗਾ ਜੋ ਮੇਰੇ ਮਾਲਕ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸੀ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਮੋਂਟੇਸੀਨੋਸ ਦੀ ਗੁਫਾ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਔਰਤ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਨੂੰ ਉਹੀ ਕੱਪੜੇ ਪਹਿਨੇ ਹੋਏ ਦੇਖਿਆ ਸੀ ਜੋ ਮੈਂ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਜਾਦੂ ਕਰਨ ਵੇਲੇ ਪਹਿਨੇ ਹੋਏ ਦੇਖਿਆ ਸੀ - ਜੋ ਕਿ ਮੈਂ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਲਈ ਕੀਤਾ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਪੂਰ ਸਭ ਕੁਝ ਬਿਲਕੁਲ ਉਲਟ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਕਮਜ਼ੋਰ ਦਿਮਾਗ ਵਿੱਚ ਪਲ ਦੇ ਉਤਸ਼ਾਹ 'ਤੇ ਇੰਨਾ ਚਲਾਕ ਧੋਖਾ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਮੈਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੇਰਾ ਮਾਲਕ ਇੰਨਾ ਪਾਗਲ ਹੈ ਕਿ ਮੇਰੇ ਵਰਗੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਮਜ਼ੋਰ ਅਤੇ ਕਮਜ਼ੋਰ ਪੂਰਨਾ ਨੂੰ ਉਸਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ 'ਤੇ ਯਕੀਨ ਦਿਵਾਉਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਵੇ ਜੋ ਇੰਨੀ ਦੂਰ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਫਿਰ ਵੀ, ਮੇਰੀ ਔਰਤ, ਤੁਹਾਡੇ ਮਹਾਮਹਿਮ ਲਈ ਇਸ ਕਰਕੇ ਮੈਨੂੰ ਦੁਸ਼ਟ ਸਮੱਝਣਾ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰੇ ਵਰਗੇ ਗੂੜ੍ਹੇ ਤੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਘਿਣਾਉਣੇ ਜਾਦੂਗਰਾਂ ਦੇ ਦੁਸ਼ਟ ਦਿਮਾਗਾਂ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਮੈਂ ਇਹ ਸਭ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨਾਲ ਲੜਾਈ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਉਸਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਨਾਲ ਨਹੀਂ; ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਸਭ ਕੁਝ ਬਿਲਕੁਲ ਉਲਟ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਸਾਡੇ ਦਿਲਾਂ ਦਾ ਨਿਰਣਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਜੋ ਆਪਣੇ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਹੈ।"

"ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਸੱਚ ਹੈ," ਡਚੇਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਪਰ ਕੀ ਅਸੀਂ ਜਾਣ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਸਾਂਚੋ ਮੋਂਟੇਸੀਨੋਸ ਦੀ ਗੁਫਾ ਬਾਰੇ ਕੀ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ? ਮੈਂ ਜਾਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ।"

ਫਿਰ ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਨੇ ਉਸ ਸਾਹਸ ਬਾਰੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੱਸੀਆਂ ਗਈਆਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ-ਇੱਕ ਕਰਕੇ ਦੱਸਿਆ। ਉਸਦੀ ਕਹਾਣੀ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਡਚੇਸ ਨੇ ਕਿਹਾ:

"ਇਨ੍ਹਾਂ ਵੇਰਵਿਆਂ ਤੋਂ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਮੁਹਾਨ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਉੱਥੇ ਉਹੀ ਖੇਤ ਵਾਲੀ ਕੁੜੀ ਦੇਖੀ ਸੀ ਜੋ ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਟੋਬੋਸੋ ਦੇ ਬਾਹਰਵਾਰ ਦੇਖੀ ਸੀ, ਉਹ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਹੈ; ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਿੱਸਿਆਂ ਦੇ ਜਾਦੂਗਰ ਕਾਫ਼ੀ ਚਲਾਕ ਅਤੇ ਥੋੜ੍ਹੇ ਜਿਹੇ ਮਿਹਨਤੀ ਹਨ।"

"ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਬਿਲਕੁਲ ਸਹੀ ਹਨ," ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਅਤੇ ਜੇ ਟੋਬੋਸੋ ਦੀ ਮੇਰੀ ਲੇਡੀ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਨੂੰ ਮੋਹਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਉਸਦੀ ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਦੇ ਦੁਸ਼ਮਣਾਂ ਨਾਲ ਲੜਾਈ ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਗਾ, ਜੋ ਕਿ ਦੁਸ਼ਟ ਅਤੇ ਭਰਪੂਰ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਮੈਂ ਸਹੁੰ ਖਾਂਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਜਿਸ ਕੁੜੀ ਨੂੰ ਮੈਂ ਦੇਖਿਆ ਉਹ ਇੱਕ ਖੇਤ ਦੀ ਕੁੜੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਖੇਤ ਦੀ ਕੁੜੀ ਉਹ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਮੈਂ ਨਿਰਣਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਮੰਨਿਆ, ਪਰ ਜੇ ਉਹ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਇਸਦੇ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਜਾਂ ਇਸਨੂੰ ਮੇਰੇ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਪਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਬੱਸ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਹੁਰ ਮੋੜ 'ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਇਹ ਕਿਹਾ; ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਇਹ ਕੀਤਾ; ਸਾਂਚੋ ਇਹ ਅਤੇ ਸਾਂਚੋ ਉਹ,' ਨਾਲ ਮੇਰੇ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਦਿਓ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਾਂਚੇ ਉਸ ਸਾਂਚੇ ਪਾਂਜ਼ਾ ਦੀ ਬੁਜਾਏ ਕੋਈ ਹੋਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜੋ ਹੁਣ ਕਿਤਾਬਾਂ ਵਿੱਚ ਦੁਨੀਆ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਰਸਤਾ ਬੁਣਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਸੈਨਸਨ ਕੇਰਾਸਕੋ ਦੁਆਰਾ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਕੋਲ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਸਲਾਮਾਂਕਾ ਤੋਂ ਬੈਚਲਰ ਦੀ ਡਿਗਰੀ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਵਿਅਕਤੀ ਕਦੇ ਵੀ ਝੂਠ ਨਹੀਂ ਬੋਲਦਾ ਸਿਵਾਏ ਜਦੋਂ ਉਸਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਇਹ ਉਸਦੇ ਫਾਇਦੇ ਲਈ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਲਈ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਲੜਾਈ ਚੁਣਨ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਚੰਗੀ ਸਾਖ ਮਿਲਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਚੰਗਾ ਨਾਮ ਵੱਡੀ ਦੌਲਤ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਕੀਮਤੀ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਮੈਨੂੰ

ਉਸ ਸਰਕਾਰ ਵਿੱਚ ਤਾੜੀਆਂ ਮਾਰਨ, ਅਤੇ ਉਹ ਚਮਤਕਾਰ ਦੇਖਣਗੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਜੇ ਵੀ ਇੱਕ ਚੰਗਾ ਸ਼ੁਕੁਆਇਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਉਹ ਇੱਕ ਚੰਗਾ ਰਾਜਪਾਲ ਹੋਵੇਗਾ।

"ਸਾਡੇ ਮੇਹਾਨ ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਇੱਥੇ ਜੋ ਕੁਝ ਕਿਹਾ ਹੈ," ਡਚੇਸ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਉਹ ਕੈਟੋਨੀਅਨ ਸਿਆਣਪ ਹੈ, ਜਾਂ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਮਾਈਕਲ ਵੇਰੀਨੋ ਦੀ ਆਤਮਾ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸਿਆਣਪ ਹੈ, florentibus occidit annis।[1] ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਾਂਚੋ ਖੁਦ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਹੈ, "ਇੱਕ ਖਰਾਬ ਚੋਗੇ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਅਕਸਰ ਇੱਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਟਾਪਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ"।"

"ਸੱਚ ਦੱਸਾਂ ਤਾਂ ਮੇਰੀ ਬੀਬੀ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਕਦੇ ਵੀ ਬੁਰਾਈ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਪੀਤੀ - ਸ਼ਾਇਦ ਪਿਆਸ ਨਾਲ - ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਥੋੜਾ ਜਿਹਾ ਵੀ ਪਖੰਡੀ ਨਹੀਂ ਹਾਂ, ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਉਦੋਂ ਵੀ ਇੱਕ ਡ੍ਰਿੰਕ ਪੀਂਦਾ ਹਾਂ ਜਦੋਂ ਮੈਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਜਦੋਂ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ, ਜਾਂ ਜਦੋਂ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਪੇਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਜੋ ਮੈਂ ਸਿੱਧਾ ਜਾਂ ਮਾੜੇ ਵਿਵਹਾਰ ਵਾਲਾ ਨਾ ਦਿਖਾਈ ਦੇਵਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਕਿਸੇ ਦੋਸਤ ਦੇ ਟੋਸਟ ਵਿੱਚ, ਕੌਣ ਇੰਨਾ ਸਖ਼ਤ ਦਿਲ ਵਾਲਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਟੋਸਟ ਵਾਪਸ ਨਾ ਕਰੇ? ਮੈਂ ਬੇਤਲ ਨੂੰ ਟ੍ਰਿਪ ਦੇਣਾ ਪਸੰਦ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਪਰ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਸ਼ਰਾਬ ਜ਼ਰੂਰ ਫੜ ਸਕਦਾ ਹਾਂ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਨਾਈਟਸ-ਇਰੰਟ ਦੇ ਵਰਗ ਲਗਭਗ ਹਮੇਸ਼ਾ ਪਾਣੀ ਪੀਂਦੇ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਜੰਗਲਾਂ, ਜੰਗਲਾਂ, ਘਾਹ ਦੇ ਮੈਦਾਨਾਂ, ਪਹਾੜਾਂ ਅਤੇ ਚਟਾਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਯਾਤਰਾ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਜਿੱਥੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਵਾਈਨ ਦੀ ਇੱਕ ਵੀ ਬੂੰਦ ਨਹੀਂ ਮਿਲ ਸਕਦੀ ਸੀ ਜੇਕਰ ਉਹ ਇਸਦੀ ਇੱਕ ਅੱਖ ਬਦਲਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੋਣ।"

"ਮੇਰੀ ਵੀ ਇਹੀ ਰਾਏ ਹੈ," ਡਚੇਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਪਰ ਹੁਣ ਸਾਂਚੋ ਨੂੰ ਆਰਾਮ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਹੋਰ ਵਿਸਥਾਰ ਨਾਲ ਗੱਲਬਾਤ ਕਰਾਂਗੇ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ 'ਉਸ ਸਰਕਾਰ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਤਾੜੀਆਂ ਮਾਰਨ' ਲਈ ਜਲਦੀ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਾਂਗੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸਦੇ ਵਾਕੰਸ਼ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸੱਕੇ।"

ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਡਚੇਸ ਦਾ ਹੱਥ ਚੁੰਮਿਆ, ਉਸਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਹ ਇੰਨੀ ਦਿਆਲੂ ਹੋਵੇ ਕਿ ਉਹ ਉਸਦੇ ਡਪਲ ਦੀ ਚੰਗੀ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਉਸਦੀ ਅੱਖ ਦਾ ਤਾਰਾ ਸੀ।

"ਇਹ ਕਿਹੜਾ ਡੈਪਲ ਹੈ?" ਡਚੇਸ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।

"ਮੇਰਾ ਗਿੰਦੜ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਪਰ ਉਸਨੂੰ ਇਸ ਨਾਮ ਨਾਲ ਨਾ ਬੁਲਾਉਣ ਲਈ, ਮੈਂ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣਾ ਡੈਪਲ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਇਸ ਕਿਲ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਇਆ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਇੱਥੇ ਇਸ ਡਵੈਨਾ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ, ਪਰ ਉਹ ਇੰਨੀ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਹੋ ਗਈ ਕਿ ਕੋਈ ਸੋਚੇਗਾ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਉਹ ਬਦਸੂਰਤ ਜਾਂ ਬੁਢੀ ਹੈ। ਡਵੈਨਾ ਲਈ ਹਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਘੁੰਮਣ-ਫਿਰਨ ਨਾਲੋਂ ਜਾਨਵਰਾਂ ਨੂੰ ਖਾਣਾ ਖੁਆਉਣਾ ਵਧੇਰੇ ਢੁਕਵਾਂ ਅਤੇ ਕੁਦਰਤੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਓ ਮੇਰੇ, ਪਰ ਮੇਰੇ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰਈਸ ਸੀ ਜੋ ਸੱਚਮੁੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਔਰਤਾਂ ਲਈ ਇਹ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ!"

"ਉਹ ਜ਼ਰੂਰ ਇੱਕ ਕਿਸਾਨ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ," ਡੁਏਨਾ ਡੋਨਾ ਰੋਡਰਿਗਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਜੇ ਉਹ ਇੱਕ ਚੰਗੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦਾ ਇੱਕ ਕੁਲੀਨ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਸਵਰਗ ਤੱਕ ਉੱਚਾ ਕਰਦਾ।"

"ਠੀਕ ਹੈ," ਡਚੇਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਬੱਸ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਡੋਨਾ ਰੋਡ੍ਰਿਗੁਜ਼ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਾ ਕਹੇ ਅਤੇ ਮਾਸਟਰ ਪਾਂਜ਼ਾ ਸ਼ਾਂਤ ਰਹੇ। ਡੈਪਲ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਮੇਰੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਛੱਡ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ, ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਸਾਂਚੋ ਦਾ ਮਾਣ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ੀ ਹੈ, ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੀ ਛਾਤੀ ਨਾਲ ਲਗਾ ਲਵਾਂਗੀ।"

"ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਤਬੇਲੇ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹੋਵਾਂਗਾ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਇੱਕ ਸਕਿੰਟ ਲਈ ਵੀ ਤੁਹਾਡੀ ਮਹਾਂਰਾਣੀ ਦੀ ਛਾਤੀ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਰਹਿਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੈਂ ਇਸ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹੋਣ ਨਾਲੋਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਜਲਦੀ ਛੁਰਾ ਮਾਰਾਂਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰਾ ਮਾਲਕ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਿਮਰਤਾ ਦੀ ਖੇਡ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਪੱਤਿਆਂ ਨਾਲੋਂ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਪੱਤਿਆਂ ਨਾਲ ਹਾਰਨਾ ਬਿਹਤਰ ਹੈ, ਗਧਿਆਂ ਅਤੇ ਗਧਿਆਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਸੰਜਮ ਅਤੇ ਸੰਜਮ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵਧਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।"

"ਸਾਂਚੋ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੀ ਸਰਕਾਰ ਕੋਲ ਲੈ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ," ਡਚੇਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਠੀਕ ਸਮਝੇ ਉਸਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਚਰਾਗਾਹ ਵਿੱਚ ਵੀ ਭੇਜ ਸਕਦਾ ਹੈ।"

"ਮੇਡਮ ਡਚੇਸ," ਸਾਂਚੇ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਨੂੰ ਇਹ ਅਤਿਕਥਨੀ ਨਹੀਂ ਲੱਗਣੀ ਚਾਹੀਦੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਸਰਕਾਰ ਵਿੱਚ ਦੋ ਤੋਂ ਵਧੂ ਮੂਰਖ ਦੇਖੇ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ ਮੇਰੇ ਲਈ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਲੈ ਜਾਣਾ ਕੋਈ ਨਵੀਂ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ।"

ਸਾਂਚੇ ਦੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਨੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਡਚੇਸ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਹੱਸਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਉਸਨੂੰ ਆਰਾਮ ਕਰਨ ਲਈ ਭੇਜਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਹ ਡਿਊਕ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਵਾਪਰੀ ਘਟਨਾ ਦਾ ਵੇਰਵਾ ਦੇਣ ਗਈ, ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੋਵਾਂ ਨੇ ਡੈਂਨ ਕੁਇੱਕਸੋਟ 'ਤੇ ਇੱਕ ਮਜ਼ਾਕ ਚਲਾਉਣ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਬਣਾਈ ਜੋ ਕਿ ਵਧੀਆ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਨਾਈਟ-ਇਰੈਂਟਰੀ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਸ਼ੈਲੀ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗਾ। ਦਰਅਸਲ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸ 'ਤੇ ਕਈ ਖੇਡੇ, ਸਾਰੇ ਇੰਨੇ ਚਲਾਕ ਅਤੇ ਇੰਨੇ ਕੁਸ਼ਲਤਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਮਹਾਨ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਐਪੀਸੋਡ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ।

---

1. ਲਾਤੀਨੀ: "ਜੋ ਜਵਾਨੀ ਦੇ ਫੁੱਲ ਵਿੱਚ ਮਰ ਗਿਆ।"

ਚੌਂਤੀ ਅਧਿਆਇ

ਟੋਬੋਸੋ ਦੇ ਬੇਮਿਸਾਲ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਤੋਂ ਜਾਦੂ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦਾ ਬਿਰਤਾਂਤ, ਜੋ ਕਿ ਇਸ ਪੂਰੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਸਾਹਸਾਂ ਵਿਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ।

ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਅਤੇ ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਨਾਲ ਡਿਊਕ ਅਤੇ ਡਚੇਸ ਦੀ ਗੱਲਬਾਤ ਇੰਨੀ ਮਜ਼ੇਦਾਰ ਸੀ ਕਿ ਡੁਕਲ ਜੋੜੇ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਕੁਝ ਮਜ਼ਾਕ ਖੇਡਣ ਦੇ ਆਪਣੇ ਇਰਾਦੇ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਾਹਸ ਦਾ ਰੂਪ ਅਤੇ ਦਿੱਖ ਹੋਵੇਗੀ। ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੇ ਮੋਂਟੇਸੀਨੋਸ ਦੀ ਗੁਫਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਭਵ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਆਪਣੀ ਯੋਜਨਾ ਬਣਾਈ, ਜਿਸਦਾ ਉਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਵਰਣਨ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਉਹ ਇੱਕ ਯਾਦਗਾਰੀ ਯੋਜਨਾ ਲੈ ਕੇ ਆਏ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਡੁਚੇਸ ਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਹੈਰਾਨੀਜਨਕ ਗੱਲ ਇਹ ਲੱਗੀ ਕਿ ਸਾਂਚੋ ਦੀ ਭੋਲੀ-ਭਾਲੀ ਸੀ, ਜੋ ਇੰਨੀ ਵੱਡੀ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਇੱਕ ਪੂਰਨ ਤੱਥ ਵਜੋਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ ਕਿ ਟੋਬੋਸੋ ਦਾ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਜਾਦੂਗਰ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਤੱਥ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਖੁਦ ਉਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਜਾਦੂਗਰ ਅਤੇ ਧੋਖੇਬਾਜ਼ ਸੀ। ਅਤੇ ਇਸ ਤੁਰੰਤ ਲਗਭਗ ਛੇ ਦਿਨਾਂ ਬਾਅਦ, ਆਪਣੇ ਨੌਕਰਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜੋ ਕੁਝ ਕਰਨਾ ਸੀ, ਉਸ ਬਾਰੇ ਦੱਸਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਹ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਅਤੇ ਸਾਂਚੋ ਨੂੰ ਸ਼ਿਕਾਰ ਯਾਤਰਾ 'ਤੇ ਲੈ ਗਏ, ਸ਼ਿਕਾਰੀਆਂ ਅਤੇ ਬੀਟਰਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਸਮੂਹ ਦੇ ਨਾਲ ਜੋ ਇੱਕ ਅਸਲ ਰਾਜੇ ਨਾਲ ਇਨਸਾਫ਼ ਕਰਦੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸ਼ਿਕਾਰ ਪਹਿਰਾਵਾ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਸਾਂਚੋ ਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਹੂਰੇ ਕੱਪੜੇ ਤੋਂ ਬਣਿਆ ਇੱਕ ਪਹਿਰਾਵਾ ਦਿੱਤਾ। ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋਏ ਆਪਣੀ ਜੈਕਟ ਪਹਿਨਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਉਹ ਹਥਿਆਰਾਂ ਦੀ ਸੁਖਦ ਭਾਲ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਆ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਅਲਮਾਰੀਆਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਮਾਨ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਭਰ ਸਕਦਾ। ਪਰ ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਉਸ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਜਲਦੀ ਤੋਂ ਜਲਦੀ ਵੇਚਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦਾ ਸੀ।

ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਅਨੁਮਾਨਤ ਦਿਨ ਆ ਗਿਆ, ਡੌਨ ਕਿਊਜੋਟ ਆਪਣਾ ਸ਼ਸਤਰ ਪਹਿਨ ਕੇ ਸ਼ਿਕਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਪਾਰਟੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਲਈ ਨਿਕਲ ਪਿਆ, ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਸਾਂਚੋ ਆਪਣਾ ਨਵਾਂ ਪਹਿਰਾਵਾ ਪਹਿਨ ਕੇ ਆਪਣੇ ਡੈਪਲ 'ਤੇ ਸਵਾਰ ਸੀ, ਜਿਸਨੂੰ ਉਸਨੇ ਛੱਡਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਘੋੜਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਡਚੇਸ ਆਪਣੇ ਸਭ ਤੋਂ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਪਹਿਰਾਵੇ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚੀ, ਅਤੇ ਡੌਨ ਕਿਊਜੋਟ, ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਮਰਤਾ ਅਤੇ ਬਹਾਦਰੀ ਨਾਲ, ਡਿਊਕ ਦੇ ਵਿਰੋਧਾਂ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਪਾਲਫ੍ਰੇ ਨੂੰ ਲਗਾਮ ਨਾਲ ਲੈ ਗਿਆ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਦੋ ਉੱਚੀਆਂ ਪਹਾੜੀ ਚੋਟੀਆਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਸਥਿਤ ਇੱਕ ਝੀਲ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੇ ਜਿੱਥੇ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਰਸਤੇ ਦੇ ਨਾਲ ਸਥਿਤ ਬਲਾਇੰਡਾਂ ਵਿੱਚ ਤਾਇਨਾਤ ਕਰ ਚੁੱਕੇ ਸਨ ਅਤੇ ਬੀਟਰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਦਿਸ਼ਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਫੈਲ ਗਏ ਸਨ, ਤਾਂ ਸ਼ਿਕਾਰ ਇੰਨੀ ਚੀਕਣ ਅਤੇ ਚੀਕਣ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਸੁਣਨਾ ਅਸੰਭਵ ਸੀ, ਭੌਂਕਣ ਵਾਲੇ ਕੁੱਤੇ ਅਤੇ ਗੂੰਜਦੇ ਸਿੰਗਾਂ ਦੇ ਨਾਲੋ।

ਡਚੇਸ ਘੋੜੇ ਤੋਂ ਉਤਰੀ, ਆਪਣੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਤਿੱਖਾ ਬਰਛਾ ਫੜ ਕੇ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਆਪਣੀ ਜਗ੍ਹਾ ਲੈ ਲਈ ਜਿੱਥੇ ਉਸਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਜੰਗਲੀ ਸੂਰ ਲੰਘ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਡਿਊਕ ਅਤੇ ਡੌਨ ਕਿਊਜੋਟ ਵੀ ਇਸੇ ਤੁਰੰਤ ਸਵਾਰ ਹੋ ਕੇ ਉਸਦੇ ਦੋਵੇਂ ਪਾਸੇ ਆਪਣੀਆਂ ਥਾਵਾਂ 'ਤੇ ਬੈਠ ਗਏ। ਸਾਂਚੇ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬਾਕੀ ਸਾਰਿਆਂ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਖੜ੍ਹਾ ਕਰ ਲਿਆ, ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਹਾਦਸੇ ਦੇ, ਜਿਸਨੂੰ ਉਹ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਬਚਾਅ ਦੇ ਛੱਡਣ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਹ ਆਪਣੇ ਕਈ ਨੌਕਰਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਆਪਣੀਆਂ ਥਾਵਾਂ 'ਤੇ ਬੈਠੇ ਸਨ, ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਾਲ ਸੂਰ ਜਿਸਨੂੰ ਸ਼ਿਕਾਰੀਆਂ ਨੇ ਭਜਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਪਿੱਛਾ ਕਰ ਰਹੇ ਬੀਟਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੱਲ ਆਏ, ਆਪਣੇ ਦੰਦ ਪੀਸਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਮੂੰਹ ਵਿੱਚੋਂ ਝੱਗ ਕੱਢਦੇ ਹੋਏ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਡੌਨ ਕਿਊਜ਼ੋਟ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਦੇਖਿਆ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਬੱਕਲਰ ਬੰਨ੍ਹ ਲਈ, ਆਪਣੀ ਤਲਵਾਰ ਕੱਢੀ, ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ, ਡਿਊਕ ਨੇ ਆਪਣੇ ਬਰਛਾ ਨਾਲ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਕੀਤਾ, ਪਰ ਡਚੇਸ ਦੋਵਾਂ 'ਤੇ ਛਾਲ ਮਾਰ ਸਕਦੀ ਸੀ ਜੇਕਰ ਡਿਊਕ ਉਸਨੂੰ ਰੋਕਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਸਿਰਫ਼ ਸਾਂਚੇ, ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ

ਭਿਆਨਕ ਜਾਨਵਰ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਡੋਪਲ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਉੱਚੇ ਓਕ ਵੱਲ ਜਿੰਨੀ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਦੌੜਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਿਸ 'ਤੇ ਉਹ ਚੜ੍ਹਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਮੁਸ਼ਕਲ ਆਈ, ਕਿਉਂਕਿ ਜਦੋਂ ਉਹ ਦਰੱਖਤ ਦੇ ਅੱਧ ਤੱਕ ਹੀ ਚੜ੍ਹਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਸਿਖਰ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅੰਗ ਫੜ ਲਿਆ, ਪਰ, ਉਸਦੀ ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਅਤੇ ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਕਾਰਨ, ਅੰਗ ਟੁੱਟ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਡਿੱਗਦੇ ਸਮੇਂ ਉਹ ਇੱਕ ਅੰਗ ਦੇ ਡੰਡੇ ਦੇ ਸਿਰੇ 'ਤੇ ਫਸ ਗਿਆ ਅਤੇ ਜ਼ਮੀਨ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣ ਤੋਂ ਅਸਮਰੱਥ ਹਵਾ ਵਿੱਚ ਲਟਕਦਾ ਰਹਿ ਗਿਆ। ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਸ ਮੁਸ਼ੀਬਤ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਹਰੇ ਕਪੜੇ ਨੂੰ ਫਟਦੇ ਦੇਖਿਆ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਜੰਗਲੀ ਜਾਨਵਰ ਉਸ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਇਹ ਉਸਦੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਵਿੱਚ ਭਜਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸਨੇ ਚੀਕਣਾ ਅਤੇ ਮਦਦ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕਰਨੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਹਰ ਕੋਈ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਸੁਣ ਸਕਦਾ ਸੀ (ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਨਜ਼ਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਸੀ) ਉਸਨੂੰ ਕਿਸੇ ਜੰਗਲੀ ਜਾਨਵਰ ਦੇ ਜਬਾੜੇ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਦੈਂਤਾਂ ਵਾਲਾ ਸ਼ੋਰ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਸ਼ਾਹਮਣੇ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਕਈ ਬਰਛਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਬਦਲ ਗਿਆ, ਤਾਂ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਸਾਂਚੋ ਵੱਲ ਮੁੜਿਆ, ਜਿਸਨੂੰ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਚੀਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪਛਾਣ ਲਿਆ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਦਰੱਖਤ ਤੋਂ ਉਲਟਾ ਲਟਕਿਆ ਹੋਇਆ ਪਾਇਆ ਜਿਸਦੇ ਕੋਲ ਡੋਪਲ ਸੀ, ਜਿਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੀ ਮੁਸੀਬਤ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਛੱਡਿਆ ਸੀ। (ਸ਼ਾਈਡ ਹਾਮੇਟ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਸਾਂਚੋ ਨੂੰ ਡੋਪਲ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਜਾਂ ਡੋਪਲ ਨੂੰ ਸਾਂਚੋ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਘੱਟ ਹੀ ਦੇਖਿਆ, ਦੋਸਤੀ ਅਤੇ ਵਫ਼ਾਦਾਰੀ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਲਈ ਇੰਨੀ ਸੀ।)

ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਉੱਪਰ ਆਇਆ ਅਤੇ ਸਾਂਚੋ ਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਆਜ਼ਾਦ ਅਤੇ ਮਜ਼ਬੂਤੀ ਨਾਲ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਪਾਇਆ, ਆਪਣੇ ਕੱਟੇ ਹੋਏ ਸ਼ਿਕਾਰੀ ਪ੍ਰਹਿਰਾਵੇ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ ਅਤੇ ਦਿਲ ਦੁਖੀ ਹੋ ਗਿਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਕੁਪੜੇ ਵਿੱਚ ਉਸ ਕੋਲ ਸੋਨੇ ਦੀ ਖਾਨ ਹੈ। ਇਸ ਦੌਰਾਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਲਾਸ਼ ਨੂੰ ਇੱਕ ਖੱਚਰ ਉੱਤੇ ਝੁਕਾਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਗੁਲਾਬ ਦੀਆਂ ਟਹਿਣੀਆਂ ਅਤੇ ਮਰਟਲ ਟਾਹਣੀਆਂ ਨਾਲ ਢੱਕਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜ਼ਿੱਤ ਦੇ ਮਾਲ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਕ ਵਜੋਂ ਇਸਨੂੰ ਜੰਗਲ ਦੇ ਵਿਚੁਕਾਰ ਬਣਾਏ ਗਏ ਵੱਡੇ ਖੇਤ ਤੰਬੂਆਂ ਦੇ ਇੱਕ ਸਮੂਹ ਵਿੱਚ ਲੈ ਗਏ। ਉੱਥੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੇਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸੈਟ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਭੋਜਨ ਇੰਨੇ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਅਤੇ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਸ਼ੈਲੀ ਵਿੱਚ ਪਰੋਸਿਆ ਗਿਆ ਪਾਇਆ ਕਿ ਇਸਨੂੰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਗੁਣਵੱਤਾ ਅਤੇ ਸ਼ਾਨ ਨੂੰ ਸਮਝਣਾ ਆਸਾਨ ਸੀ। ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਡਚੇਸ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਫਟੇ ਹੋਏ ਪਹਿਰਾਵੇ ਵਿੱਚ ਚੀਰੇ ਦਿਖਾਏ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ:

"ਜੇ ਇਹ ਸ਼ਿਕਾਰ ਖਰਗੋਸ਼ਾਂ ਜਾਂ ਛੋਟੇ ਪੰਛੀਆਂ ਲਈ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਮੇਰਾ ਕੋਟ ਇਸ ਉਦਾਸ ਹਾਲਤ ਵਿਚ ਨਾ ਪੈਂਦਾ। ਮੈਨੂੰ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਕਿ ਕਿਸੇ ਜਾਨਵਰ ਦੀ ਉਡੀਕ ਵਿੱਚ ਪਏ ਰਹਿਣ ਨਾਲ ਕੋਈ ਕੀ ਖੁਸ਼ੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੋ, ਜੇ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਇੱਕ ਦੰਦ ਨਾਲ ਵਿੰਨ੍ਹਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਦੀ ਜਾਨ ਲੈ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪੁਰਾਣਾ ਗਾਥਾ ਗਾਉਂਦੇ ਸੁਣਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ

ਫਾਵਿਲਾ ਦੀ ਕਿਸਮਤ ਤੁਹਾਡੀ ਹੋਵੇ
ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਰਿੱਛਾਂ ਜਾਂ ਸੂਰਾਂ ਲਈ ਭੋਜਨ ਬਣਾਵੇ।"

"ਉਹ ਇੱਕ ਗੌਥਿਕ ਰਾਜਾ ਸੀ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਜਿਸਨੂੰ ਸ਼ਿਕਾਰ ਯਾਤਰਾ ਦੌਰਾਨ ਇੱਕ ਰਿੱਛ ਨੇ ਨਿਗਲ ਲਿਆ ਸੀ।"

"ਮੈਂ ਇਹੀ ਗੱਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। "ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਰਈਸ ਅਤੇ ਰਾਜੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਖ਼ਤਰੇ ਵਿੱਚ ਨਾ ਪਾਉਣ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰੇ ਖਿਆਲ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਹੋਣ ਦਾ ਕੋਈ ਹੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਜਾਨਵਰ ਨੂੰ ਮਾਰਨਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਜਿਸਨੇ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚਾਇਆ ਹੈ।"

"ਇਹੀ ਉਹ ਥਾਂ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਤੁਸੀਂ ਗਲਤ ਹੋ," ਡਿਊਕ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿਉਂਕਿ ਜੰਗਲਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਕਾਰ ਕਰਨਾ ਰਾਜਿਆਂ ਅਤੇ ਮਹਾਪੁਰਸ਼ਾਂ ਲਈ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨਾਲੋਂ ਵਧੇਰੇ ਢੁਕਵਾਂ ਅਤੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਸ਼ਿਕਾਰ ਕਰਨਾ ਯੁੱਧ ਦੀ ਨਕਲ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਰਣਨੀਤੀ, ਯੋਜਨਾਬੰਦੀ ਅਤੇ ਚਾਲਾਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਆਪਣੇ ਦੁਸ਼ਮਣ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਖ਼ਤਰੇ ਵਿੱਚ ਪਾਏ ਬਿਨਾਂ ਜਿੱਤਣ ਲਈ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਠੰਡ ਅਤੇ ਅਸਹਿਣਸ਼ੀਲ ਗਰਮੀ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ; ਵਿਹਲਾ ਸਮਾਂ ਅਤੇ ਨੀਂਦ ਦੀ ਘਾਟ ਹੁੰਦੀ

ਹੈ; ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਤਾਕਤ ਵਧ ਜਾਂਦੀ ਹੈ; ਆਭਿਆਸੀ ਦੇ ਅੱਗ ਕੰਮਲ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ; ਅਤੇ, ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਅਭਿਆਸ ਹੈ ਜੋ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚਾਏਗਾ ਪਰ ਬਹੁਤਿਆਂ ਲਈ ਖੁਸ਼ੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰੇਗਾ। ਪਰ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਹਰ ਕਿਸੇ ਲਈ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹੋਰ ਕਿਸਮਾਂ ਦੇ ਸ਼ਿਕਾਰ ਹਨ, ਬਾਜ਼ ਦੇ ਅਪਵਾਦ ਦੇ ਨਾਲ, ਜੋ ਕਿ ਰਾਜਿਆਂ ਅਤੇ ਮਹਾਨ ਪ੍ਰਭੂਆਂ ਲਈ ਵੀ ਰਾਖਵਾਂ ਹੈ। ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਸਾਂਚੋ, ਆਪਣੀ ਸੋਚ ਨੂੰ ਸੋਧੋ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਰਾਜਪਾਲ ਹੋ, ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸ਼ਿਕਾਰ ਲਈ ਸਮਰਪਿਤ ਕਰੋ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਬਿਹਤਰ ਆਦਮੀ ਪਾਓਗੇ।"

"ਇਹ ਸੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿਉਂਕਿ "ਇੱਕ ਚੰਗਾ ਗਵਰਨਰ ਅਤੇ ਟੁੱਟੀ ਹੋਈ ਲੱਤ ਦੋਵੇਂ ਘਰ ਵਿੱਚ ਹੀ ਰਹਿਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ"। ਇਹ ਸੱਚਮੁੱਚ ਇੱਕ ਚੰਗੀ ਗੱਲ ਹੋਵੇਗੀ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਥੱਕੀ ਹੋਈ ਆਤਮਾ ਮੈਨੂੰ ਕਾਰੋਬਾਰ 'ਤੇ ਲੱਭਦੀ ਹੋਈ ਆਵੇ ਅਤੇ ਮੈਂ ਸ਼ਿਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਬਾਹਰ ਹੋਵਾਂ! ਸਰਕਾਰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ ਚੱਲੇਗੀ! ਮੇਰੀ ਭਲਾਈ, ਸ਼ਿਕਾਰ ਅਤੇ ਮਨੋਰੰਜਨ ਰਾਜਪਾਲਾਂ ਨਾਲੋਂ ਵਿਹਲੜ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਵਧੇਰੇ ਢੁਕਵੇਂ ਹਨ। ਮੈਂ ਈਸਟਰ 'ਤੇ ਤਾਸ਼ ਖੇਡਣ ਅਤੇ ਐਤਵਾਰ ਅਤੇ ਛੁੱਟੀਆਂ 'ਤੇ ਗੇਂਦਬਾਜ਼ੀ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਮਾਂ ਬਿਤਾਉਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦਾ ਹਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਸ਼ਿਕਾਰ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਮਾਰਨਾ ਮੇਰੇ ਚਰਿੱਤਰ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ ਜਾਂ ਮੇਰੀ ਜ਼ਮੀਰ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਬੈਠਦਾ।"

"ਰੱਬ ਅੱਗੇ ਅਰਦਾਸ ਕਰ, ਸਾਂਚੋ, ਕਿ ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਹੋਵੇ, ਕਿਉਂਕਿ "ਕੱਪ ਅਤੇ ਬੁੱਲ੍ਹ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਗਲਤੀਆਂ ਹਨ" ।"

"ਜੋ ਵੀ ਹੋਵੇ," ਸਾਂਚੇ ਨੇ ਕਿਹਾ, ""ਇੱਕ ਇਮਾਨਦਾਰ ਆਦਮੀ ਦਾ ਬਚਨ ਇੱਕ ਬੰਧਨ ਜਿੰਨਾ ਹੀ ਚੰਗਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ", ਅਤੇ "ਰੱਬ ਦੀ ਮਦਦ ਸਵੇਰੇ ਉੱਠਣ ਨਾਲੋਂ ਬਿਹਤਰ ਹੈ"; ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, "ਪੇਟ ਲੱਤਾਂ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲਦਾ ਹੈ, ਨਾ ਕਿ ਲੱਤਾਂ ਪੇਟ ਨੂੰ"। ਇਸ ਤੋਂ ਮੇਰਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਰੱਬ ਮੇਰੀ ਮਦਦ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਫਰਜ਼ ਚੰਗੇ ਇਰਾਦਿਆਂ ਨਾਲ ਨਿਭਾਉਂਦਾ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸ਼ਾਸਨ ਕਰਾਂਗਾ। ਬੱਸ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਮੂੰਹ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਉਂਗਲ ਰੱਖਣ ਦਿਓ, ਅਤੇ ਉਹ ਦੇਖਣਗੇ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਚੱਕਦਾ ਹਾਂ ਜਾਂ ਨਹੀਂ!"

"ਰੱਬ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਸੰਤ ਤੈਨੂੰ ਸੁਰਾਪ ਦੇਣ, ਤੂੰ ਹੈਰਾਨ ਬਦਮਾਸ਼!" ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਕੀ ਉਹ ਦਿਨ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਆਵੇਗਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਅਕਸਰ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਇੱਕ ਸ਼ਾਦਾ, ਆਮ ਵਾਕ ਬੋਲਦੇ ਸੁਣਦਾ ਹਾਂ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਕਹਾਵਤ ਨਹੀਂ ਹੈ? ਮੇਰੇ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਔਰਤ, ਮੇਰਾ ਇਸ ਮੂਰਖ ਨਾਲ ਕੋਈ ਲੈਣਾ-ਦੇਣਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਮਹਾਨਤਾਵਾਂ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਰੂਹਾਂ ਨੂੰ ਦੇ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਦੇ ਹਜ਼ਾਰ ਕਹਾਵਤਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚਕਾਰ ਪਾ ਦੇਣਗੀਆਂ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਇਹ ਕਦੇ ਢੁਕਵੇਂ ਜਾਂ ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਹਨ, ਤਾਂ ਰੱਬ ਉਸਨੂੰ ਸਿਹਤ ਦੇਵੇ - ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਵੀ, ਜੇਕਰ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਸੁਣਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਪਾਗਲ ਹਾਂ।"

"ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਦੀਆਂ ਕਹਾਵਤਾਂ," ਡਚੇਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਯੂਨਾਨੀ ਕਮਾਂਡਰ ਦੀਆਂ ਕਹਾਵਤਾਂ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹਨ,[1] ਇਸ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਘੱਟ ਸਤਿਕਾਰ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਸੰਖੇਪਤਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਦੀ ਹੈ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਮੇਰੇ ਲਈ ਹੈ, ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਦੂਜਿਆਂ ਨਾਲੋਂ ਵਧੇਰੇ ਮਜ਼ੇਦਾਰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਵਧੇਰੇ ਢੁਕਵੇਂ ਜਾਂ ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ।"

ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸੁਹਾਵਣੀਆਂ ਗੱਲਾਂ 'ਤੇ ਚਰਚਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਹ ਤੰਬੂ ਛੱਡ ਕੇ ਜੰਗਲ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਏ, ਜਿੱਥੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦਿਨ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਬਲਾਇੰਡਸ ਅਤੇ ਸਟੇਸ਼ਨਾਂ ਦਾ ਦੌਰਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਬਿਤਾਇਆ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰਾਤ ਨਹੀਂ ਮਿਲ ਗਈ, ਇੱਕ ਰਾਤ ਜੋ ਸਾਲ ਦੇ ਉਸ ਮੌਸਮ ਵਿੱਚ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਗਰਮੀਆਂ ਦਾ ਮੱਧ ਸੀ, ਓਨੀ ਸਾਫ਼ ਅਤੇ ਸ਼ਾਂਤ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਨਾਲ ਆਉਣ ਵਾਲਾ ਧੰਦ ਡਿਊਕ ਅਤੇ ਡਚੇਸ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਲਈ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਸਹਾਇਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਅਸਮਾਨ ਹਨੇਰਾ ਹੋਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ, ਪਰ ਸ਼ਾਮ ਪੈਣ ਤੋਂ ਠੀਕ ਪਹਿਲਾਂ, ਸਾਰਾ ਜੰਗਲ ਅਚਾਨਕ ਚਾਰੇ ਦਿਸ਼ਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਅੱਗ ਵਾਂਗ ਬਲ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਇੱਕ ਦਿਸ਼ਾ ਤੋਂ ਦੂਜੀ ਦਿਸ਼ਾ ਤੋਂ ਅਣਗਿਣਤ ਤੁਰ੍ਹੀਆਂ ਅਤੇ ਯੁੱਧ ਦੇ ਹੋਰ ਯੰਤਰਾਂ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣਾਈ ਦਿੱਤੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਈ ਘੋੜਸਵਾਰ ਬਟਾਲੀਅਨ ਜੰਗਲ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘ ਰਹੇ ਹੋਣ। ਅੱਗ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਅਤੇ ਜੰਗੀ ਯੰਤਰਾਂ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਨੇ ਲਗਭਗ ਅੱਖਾਂ ਨੂੰ ਅੰਨ੍ਹਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਭਾਗੀਦਾਰਾਂ ਦੇ ਕੰਨਾਂ ਨੂੰ ਬੋਲ਼ਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ, ਦਰਅਸਲ, ਜੰਗਲ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰ ਕਿਸੇ ਦੇ ਕੰਨਾਂ ਨੂੰ ਬੋਲ਼ਾ ਕਰ

ਦਿੱਤਾ। ਇੱਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੂਰਾਂ ਦੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਜੰਗ ਦੇ ਨਾਅਰਿਆਂ ਦਾ ਇੱਕ ਬੇਅੰਤ ਸਿਲਸਿਲਾ ਸੁਣਾਈ ਦਿੱਤਾ ਜਦੋਂ ਉਹ ਲੜਾਈ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ: ਤੁਰ੍ਹੀਆਂ ਅਤੇ ਕੈਰੀਅਨਾਂ ਦੀ ਆਵਾਜ਼, ਢੋਲ ਦੀ ਧੜਕਣ, ਅਤੇ ਪੰਜੇ ਦੀ ਗੂੰਜ, ਸਭ ਇਕੋ ਸਮੇਂ ਅਤੇ ਇੰਨੀ ਨਿਰੰਤਰ ਅਤੇ ਤੇਜ਼ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦੇ ਸੱਜੇ ਦਿਮਾਗ਼ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਸਾਜ਼ਾਂ ਦੀ ਭਾਰੀ ਆਵਾਜ਼ ਤੋਂ ਪਾਗਲ ਹੋ ਜਾਂਦਾ। ਡਿਊਕ ਹੈਰਾਨ ਰਹਿ ਗਿਆ, ਡਚੇਸ ਹੈਰਾਨ, ਡੰਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਹੈਰਾਨ, ਅਤੇ ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਕੰਬਣ ਲੱਗ ਪਿਆ ਸੀ; ਦਰਅਸਲ, ਉਹ ਵੀ ਜੋ ਕਾਰਨ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਸਨ, ਡਰ ਗਏ ਸਨ। ਉੱਥੇ ਮੌਜੂਦ ਹਰ ਕੋਈ ਡਰ ਦੇ ਮਾਰੇ ਚੁੱਪ ਰਿਹਾ, ਜਦੋਂ ਅਚਾਨਕ ਇੱਕ ਭੂਤ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਪਹਿਨੇ ਹੋਏ ਤੁਖੱਤੁਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਤੁਰ੍ਹੀ ਨੂੰਹੀ, ਸਗੋਂ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਾਲ ਖੋਖਲਾ ਸਿੰਗ ਵਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜੋ ਇੱਕ ਸਖ਼ਤ, ਡਰਾਉਣੀ ਆਵਾਜ਼ ਕੱਢਦਾ ਸੀ।

"ਮੈਂ ਉੱਥੇ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਭਰਾ ਕੋਰੀਅਰ," ਡਿਊਕ ਨੇ ਚੀਕਿਆ, "ਤੁਸੀਂ ਕੌਣ ਹੋ, ਤੁਸੀਂ ਕਿੱਥੇ ਜਾ ਰਹੇ ਹੋ, ਅਤੇ ਉਹ ਕਿਹੜੇ ਯੋਧੇ ਹਨ ਜੋ, ਇਹ ਜਾਪਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਜੰਗਲ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘ ਰਹੇ ਹਨ?"

ਜ਼ਿਮੁਦਾ ਜਵਾਬ ਕੋਰੀਅਰ ਨੇ ਇੱਕ ਸਖ਼ਤ ਅਤੇ ਭਿਆਨਕ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਦਿਤਾ:

"ਮੈਂ ਇੱਕ ਸ਼ੈਤਾਨ ਹਾਂ ਜੋ ਲਾ ਮੰਚਾ ਦੇ ਡੰਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੀ ਭਾਲ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਨੇੜੇ ਆ ਰਹੀ ਭੀੜ ਜਾਦੂਗਰਾਂ ਦੇ ਅੱਧਾ ਦਰਜਨ ਬੈਂਡਾਂ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਹਨ ਜੋ ਟੋਬੋਸੋ ਦੇ ਬੇਮਿਸਾਲ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਨੂੰ ਇੱਕ ਜੇਤੂ ਗੱਡੀ 'ਤੇ ਲਿਜਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਉਹ ਇੱਥੇ ਜਾਦੂ ਹੋ ਕੇ ਆਈ ਹੈ, ਬਹਾਦਰ ਫ੍ਰਾਂਸੀਸੀ ਮੋਂਟੇਸੀਨੋਸ ਦੇ ਨਾਲ, ਜੋ ਡੰਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਔਰਤ ਨੂੰ ਮੋਹਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਵੇਗਾ।"

"ਜੇ ਤੂੰ ਸ਼ੈਤਾਨ ਹੁੰਦਾ," ਡਿਊਕ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੂੰ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈਂ ਅਤੇ ਤੇਰੀ ਦਿੱਖ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਤੂੰ ਇਸ ਨਾਈਟ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਪਛਾਣ ਲੈਂਦਾ ਜਿਸਨੂੰ ਤੂੰ ਲੱਭ ਰਿਹਾ ਹੈਂ, ਲਾ ਮੰਚਾ ਦਾ ਡੰਨ ਕੁਇਕਸੋਟ, ਜਿਸਨੂੰ ਤੂੰ ਇੱਥੇ ਆਪਣੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵੇਖਦਾ ਹੈਂ।"

"ਮੈਂ ਰੱਬ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਜ਼ਮੀਰ ਦੀ ਸੌਂਹ ਖਾਂਦਾ ਹਾਂ," ਸ਼ੈਤਾਨ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਧਿਆਨ ਨਹੀਂ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰਾ ਮਨ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਧਿਆਨ ਭਟਕਾਉਣ ਵਾਲੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸੀ ਜਿਸ ਕਰਕੇ ਮੈਂ ਇੱਥੇ ਆਉਣ ਦਾ ਆਪਣਾ ਮੁੱਖ ਕਾਰਨ ਭੁੱਲ ਰਿਹਾ ਸੀ।"

“ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ,” ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, “ਇਹ ਸ਼ੈਤਾਨ ਜ਼ਰੂਰ ਇੱਕ ਚੰਗਾ ਆਦਮੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਈਸਾਈ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਜੇ ਉਹ ਨਾ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਉਹ ਆਪਣੀ ਸਹੁੰ ਪਰਮਾਤਮਾ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਜ਼ਮੀਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ। ਮੈਨੂੰ ਹੁਣ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਨਰਕ ਵਿਚ ਵੀ ਚੰਗੇ ਲੋਕ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ।

ਇਸ ਮੌਕੇ 'ਤੇ, ਸ਼ੈਤਾਨ ਨੇ, ਬਿਨਾਂ ਉਤਰੇ, ਡੰਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਵੱਲ ਆਪਣੀ ਨਜ਼ਰ ਮਾਰੀ ਅਤੇ ਕਿਹਾ:

"ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ, ਹੇ ਸ਼ੇਰਾਂ ਦੇ ਸੂਰਮੇ (ਅਤੇ ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪੰਜੇ ਵਿੱਚ ਵੇਖ ਸਕਾਂ), ਮੈਨੂੰ ਇੱਥੇ ਬਦਕਿਸਮਤ ਪਰ ਬਹਾਦਰ ਸੂਰਮੇ ਮੋਂਟੇਸੀਨੋਸ ਦੁਆਰਾ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਉਸਦੇ ਵੱਲੋਂ ਐਲਾਨ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਉਸਦੀ ਉਡੀਕ ਉਸੇ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਕਰੋ ਜਿੱਥੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਲੱਭਿਆ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਟੋਬੋਸੋ ਦੀ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਨਾਮਕ ਇੱਕ ਨੂੰ ਲਿਆ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸ ਸਕੇ ਕਿ ਉਸਦੇ ਜਾਦੂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹੀ ਸਭ ਕੁਝ ਮੈਂ ਦੱਸਣ ਆਇਆ ਹਾਂ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਠਹਿਰਾਅ ਨੂੰ ਲੰਮਾ ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਗਾ। ਮੇਰੇ ਵਰਗੇ ਭੂਤ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਹੋਣ, ਅਤੇ ਇਸ ਪ੍ਰਭੂ ਅਤੇ ਔਰਤ ਨੂੰ ਅਸੀਸ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਦੂਤ।"

ਇਹ ਕਹਿਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਵਿਸ਼ਾਲ ਸਿੰਗ ਨੂੰ ਵਜਾਇਆ, ਚੱਕਰ ਲਗਾ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਦੇ ਜਵਾਬ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਚਲਾ ਗਿਆ। ਸਾਰਿਆਂ ਦੀ ਹੈਰਾਨੀ ਫਿਰ ਤੋਂ ਜਾਗ ਪਈ, ਸਾਂਚੋ ਅਤੇ ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਡੰਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੀ: ਸਾਂਚੋ ਦੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਸੱਚਾਈ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ, ਉਹ ਦ੍ਰਿੜ ਸਨ ਕਿ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਨੂੰ ਜਾਦੂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਡੰਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਹ ਭਰੋਸਾ ਦਿਵਾਉਣ ਵਿਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਕਿ ਮੋਂਟੇਸੀਨੋਸ ਦੀ ਗੁਫਾ ਵਿੱਚ ਜੋ ਵਾਪਰਿਆ ਸੀ ਉਹ ਅਸਲ ਸੀ। ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਨਾਈਟ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚਾਰਾਂ ਵਿਚ ਰੁੱਝਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਡਿਊਕ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ:

"ਸਰ ਡੰਨ ਕੁਇਕਸੋਟ, ਕੀ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਉਡੀਕ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦੀ ਹੈ?"

"ਕੀ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ?" ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। "ਮੈਂ ਇੱਥੇ ਦ੍ਰਿੜਤਾ ਅਤੇ ਦ੍ਰਿੜਤਾ ਨਾਲ ਉਡੀਕ ਕਰਾਂਗਾ ਭਾਵੇਂ ਸਾਰਾ ਨਰਕ ਮੇਰੇ ਵਿਰੁੱਧ ਉੱਠ ਜਾਵੇ।"

"ਖੈਰ, ਜੇ ਮੈਂ ਇੱਕ ਹੋਰ ਸ਼ੈਤਾਨ ਦੇਖਦਾ ਹਾਂ ਜਾਂ ਪਿਛਲੇ ਵਾਂਗ ਇੱਕ ਹੋਰ ਸਿੰਗ ਸੁਣਦਾ ਹਾਂ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਇੱਥੇ ਨਹੀਂ ਰਹਾਂਗਾ, ਸਿਰਫ ਫਲੈਂਡਰਜ਼ ਚਲਾ ਜਾਵਾਂਗਾ।"

ਇਸ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਸ਼ਾਮ ਦਾ ਅਸਮਾਨ ਹੋਰ ਵੀ ਹਨੇਰਾ ਹੋ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਜੰਗਲ ਵਿੱਚ ਕਈ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਰੌਸ਼ਨੀਆਂ ਝਿਲਮਿਲਾਉਣ ਲੱਗ ਪਈਆਂ ਸਨ, ਜਿਵੇਂ ਧਰਤੀ ਦੇ ਸੁੱਕੇ ਸਾਹ ਅਸਮਾਨ ਵਿੱਚ ਝਿਲਮਿਲਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਸੋਚਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਤਾਰੇ ਹਨ। ਉਸੇ ਸਮੇਂ ਇੱਕ ਭਿਆਨਕ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣਾਈ ਦਿੱਤੀ ਜੋ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਲਦ ਗੱਡੀਆਂ 'ਤੇ ਪਾਏ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਵੱਡੇ ਪਹੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੁਖਦ ਅਤੇ ਬੇਅੰਤ ਚੀਕ-ਚਿਹਾੜਾ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬੁਘਿਆੜਾਂ ਅਤੇ ਰਿੱਛਾਂ ਨੂੰ ਭਜਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਵੀ ਨੇੜੇ ਹੋਵੇ। ਅਤੇ ਜੇ ਇਹ ਸਾਰਾ ਹੰਗਾਮਾ ਕਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਤਾਂ ਤਬਾਹੀ ਹੋਰ ਵੀ ਵੱਧ ਗਈ ਜਦੋਂ ਜੰਗਲ ਦੀਆਂ ਚਾਰੇ ਦਿਸ਼ਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕੋ ਸਮੇਂ ਲੜਾਈਆਂ ਅਤੇ ਲੜਾਈਆਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਜਾਪਦੀਆਂ ਸਨ। ਦੂਰ ਤੱਕ ਤੋਪਖਾਨੇ ਦੀਆਂ ਭਿਆਨਕ ਆਵਾਜ਼ਾਂ ਸੁਣਾਈ ਦੇ ਰਹੀਆਂ ਸਨ, ਇੱਥੇ ਬੰਦੂਕਾਂ ਦੀਆਂ ਬੇਰੁਕ ਵੌਲੀਆਂ, ਨੇੜੇ ਲੜਾਕਿਆਂ ਦੀਆਂ ਚੀਕਾਂ, ਅਤੇ ਦੂਰ ਦੂਰ ਤੱਕ ਬੇਅੰਤ ਮੁਸਲਮਾਨ ਲੜਾਈ ਦੀਆਂ ਚੀਕਾਂ; ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਵਿੱਚ, ਬਿਗਲ, ਸਿੰਙ, ਕਲੈਰੀਅਨ, ਤੁਰ੍ਹੀਆਂ, ਢੋਲ, ਤੋਪਾਂ, ਬੰਦੂਕਾਂ, ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ, ਗੱਡੀਆਂ ਦੀ ਡਰਾਉਣੀ ਆਵਾਜ਼ ਨੇ ਭਿਆਨਕ ਆਵਾਜ਼ਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਸਮੂਹ ਪੈਦਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੂੰ ਇਸਨੂੰ ਸਹਿਣ ਲਈ ਆਪਣੀ ਸਾਰੀ ਹਿੰਮਤ ਇਕੱਠੀ ਕਰਨੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸਾਂਚੇ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਠੰਢ ਹੋ ਗਈ, ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਉਹ ਡਚੇਸ ਦੇ ਸਕਰਟ ਦੇ ਉੱਪਰ ਬੇਹੋਸ਼ ਹੋ ਕੇ ਡਿੱਗ ਪਿਆ, ਜਿੱਥੇ ਉਸਨੂੰ ਪਾਣੀ ਲਿਆਉਣ ਤੱਕ ਰਹਿਣ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਪਾਣੀ ਪਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਇਹ ਹੋ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸਨੂੰ ਹੋਸ਼ ਆ ਗਈ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਚੀਕਦੇ ਪ੍ਰਗੀਏ ਵਾਲੀ ਗੱਡੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆ ਗਈ। ਇਸਨੂੰ ਚਾਰ ਲੱਕੜ ਦੇ ਬਲਦਾਂ ਦੁਆਰਾ ਖਿੱਚਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਕਾਲੇ ਫੰਦਿਆਂ ਵਿੱਚ ਬੰਦ ਸਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਿੰਗਾਂ ਨਾਲ ਬੱਝੀਆਂ ਬਲਦੀਆਂ ਮੋਮ ਦੀਆਂ ਮਸ਼ਾਲਾਂ ਸਨ। ਗੱਡੀ ਦੇ ਉੱਪਰ, ਇੱਕ ਉੱਚੀ ਸੀਟ 'ਤੇ, ਇੱਕ ਲੰਮਾ ਕਾਲਾ ਬਕਰਾਮ ਚੋਗਾ ਪਹਿਨਿਆ ਹੋਇਆ, ਇੱਕ ਸੁਤਿਕਾਰਯੋਗ ਬਜ਼ੁਰਗ ਆਦਮੀ ਬੈਠਾ ਸੀ ਜਿਸਦੀ ਦਾੜ੍ਹੀ ਬੁਰਫ਼ ਨਾਲੋਂ ਚਿੱਟੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇੰਨੀ ਲੰਬੀ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਉਸਦੀ ਕਮਰ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਡਿੱਗ ਗਈ। ਕਿਉਂਕਿ ਗੱਡੀ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਲਾਈਟਾਂ ਨਾਲ ਸਜਾਈ ਹੋਈ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਇਸ 'ਤੇ ਸਭ ਕੁਝ ਪਛਾਣਨਾ ਆਸਾਨ ਸੀ। ਗੱਡੀ ਨੂੰ ਉਸੇ ਕਾਲੇ ਬਕਰਾਮ ਪਹਿਨੇ ਦੋ ਭਿਆਨਕ ਭੂਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਚੁਲਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਚਿਹਰੇ ਇੰਨੇ ਬਦਸੂਰਤ ਸਨ ਕਿ, ਜਦੋਂ ਸਾਂਚੇ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੱਲ ਦੁਬਾਰਾ ਦੇਖਣ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਬੰਦ ਕਰ ਲਈਆਂ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਗੱਡੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਰੁਕੀ, ਉਹ ਬਜ਼ੁਰਗ ਆਦਮੀ ਆਪਣੀ ਉੱਚੀ ਸੀਟ ਤੋਂ ਉੱਠਿਆ ਅਤੇ ਸਿੱਧਾ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋ ਕੇ ਉੱਚੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ:

"ਮੈਂ ਰਿਸ਼ੀ ਲਿਰਗਾਂਡੀਓ ਹਾਂ।"

ਫਿਰ ਗੱਡੀ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਅੱਗੇ ਵਧ ਗਈ। ਇਸ ਗੱਡੀ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਹੋਰ ਇਮਾਰਤ ਆਈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਜ਼ੁਰਗ ਆਦਮੀ ਸਿੰਘਾਸਣ 'ਤੇ ਬੈਠਾ ਸੀ। ਗੱਡੀ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਦਾ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਜੋ ਪਹਿਲੀ ਨਾਲੋਂ ਘੱਟ ਗੰਭੀਰ ਨਹੀਂ ਸੀ:

"ਮੈਂ ਰਿਸ਼ੀ ਅਲਕੀਫ਼ ਹਾਂ, ਉਰਗਾਂਡਾ ਅਣਜਾਣ ਦਾ ਮਹਾਨ ਦੋਸਤ।"

ਅਤੇ ਉਹ ਵੀ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ। ਉਸੇ ਸਮੇਂ, ਇੱਕ ਤੀਜੀ ਗੱਡੀ ਉਸੇ ਰਫ਼ਤਾਰ ਨਾਲ ਚੱਲਦੀ ਹੋਈ ਆਈ, ਪਰ ਉਸਦੇ ਸਿੰਘਾਸਣ 'ਤੇ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਬੈਠਾ ਸੀ ਜੋ ਦੂਜਿਆਂ ਵਰਗਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਸਗੋਂ ਘਮੰਡੀ, ਮਜ਼ਬੂਤ ਅਤੇ ਭੈੜਾ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ ਸੀ, ਜੋ ਪਹੁੰਚਦੇ ਹੀ ਦੂਜਿਆਂ ਵਾਂਗ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇੱਕ ਉੱਚੀ ਅਤੇ ਸ਼ੈਤਾਨੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ:

"ਮੈਂ ਅਰਕੈਲੌਸ ਦ ਐਚੈਂਟਰ ਹਾਂ, ਗੌਲ ਦੇ ਅਮਾਦੀਸ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਸਾਰੇ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰਾਂ ਦਾ ਘਾਤਕ ਦੁਸ਼ਮਣ।"

ਉਹ ਵੀ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ, ਅਤੇ ਤਿੰਨੋਂ ਗੱਡੀਆਂ ਥੋੜ੍ਹੀ ਦੂਰੀ 'ਤੇ ਰੁਕ ਗਈਆਂ, ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਪਹੀਆਂ ਦੀ ਤੁੰਗ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਚੀਕ-ਚਿਹਾੜਾ ਬੰਦ ਹੋ ਗਿਆ। ਥੋੜ੍ਹੀ ਦੇਰ ਬਾਅਦ, ਕੋਈ ਹੋਰ ਆਵਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਸੁਣਾਈ ਦਿੱਤੀ ਪਰ ਨਰਮ, ਸੁਰੀਲੇ ਸੰਗੀਤ ਦੀ ਆਵਾਜ਼, ਜੋ ਸਾਂਚੇ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਕਰਦੀ ਸੀ,

ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੂੰ ਇਸਨੂੰ ਇੱਕ ਸ਼ੁਭ ਸ਼ਗਨ ਵਜੋਂ ਲਿਆ, ਇਸ ਲਈ, ਉਸ ਡਚੇਸ ਵੱਲ ਮੁੜਦੇ ਹੋਏ ਜਿਸਦੇ ਪਾਸਿਓਂ ਉਹ ਇੱਕ ਸਕਿੰਟ ਲਈ ਵੀ ਭਟਕਣ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ:

"ਮੈਡਮ, ਜਿੱਥੇ ਸੰਗੀਤ ਹੋਵੇ, ਉੱਥੇ ਕੁਝ ਵੀ ਬੁਰਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ।"

"ਨਾ ਹੀ ਜਿੱਥੇ ਚਮਕ ਅਤੇ ਰੌਸ਼ਨੀ ਹੈ," ਡਚੇਸ ਨੇ ਕਿਹਾ; ਜਿਸ ਦਾ ਜਵਾਬ ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਦਿੱਤਾ:

"ਹਾਂ, ਪਰ ਕਿਉਂਕਿ ਅੱਗ ਰੌਸ਼ਨੀ ਪੈਦਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਚਮਕ ਪੈਦਾ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਅਸੀਂ ਸ਼ਾਇਦ ਸੜ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਸੰਗੀਤ ਹਮੇਸ਼ਾ ਖੁਸ਼ੀ ਅਤੇ ਤਿਉਹਾਰਾਂ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।"

"ਇਹ ਦੇਖਣਾ ਬਾਕੀ ਹੈ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਜੋ ਇਹ ਸਭ ਸੁਣ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇੱਥੇ ਉਸਨੇ ਸੱਚ ਬੋਲਿਆ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਅਗਲੇ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਦੇਖਾਂਗੇ।

---

1. ਹੁਰਨਾਨ ਨੁਨੇਜ਼ ਡੀ ਗੁਜ਼ਮਾਨ, ਜਿਸਨੇ 1555 ਵਿੱਚ ਸਲਾਮਾਂਕਾ ਵਿੱਚ ਮਰਨ ਉਪਰੰਤ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਇੱਕ ਰਚਨਾ ਵਿੱਚ ਲਗਭਗ ਤਿੰਨ ਹਜ਼ਾਰ ਸਪੈਨਿਸ਼ ਕਹਾਵਤਾਂ ਇਕੱਠੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ।

ਪੈਂਤੀਵਾਂ ਅਧਿਆਇ

ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਨੂੰ ਨਿਰਾਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹਦਾਇਤਾਂ ਦੀ ਨਿਰੰਤਰਤਾ, ਹੋਰ ਹੈਰਾਨੀਜਨਕ ਸਾਹਸਾਂ ਦੇ ਨਾਲ।

ਇਸ ਸੁਹਾਵਣੇ ਸੰਗੀਤ ਦੇ ਨਾਲ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਗੱਡੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵੱਲ ਆਉਂਦੇ ਦੇਖਿਆ ਜਿਸਨੂੰ ਟ੍ਰਾਇੰਮਫਲ ਗੱਡੀਆਂ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਇਸਨੂੰ ਛੇ ਸਲੇਟੀ ਖੱਚਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਚਿੱਟੇ ਜਾਲ ਨਾਲ ਖਿੱਚਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰ ਇੱਕ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਪਸ਼ਚਾਤਾਪੀ ਸਵਾਰ ਸੀ ਜੋ ਚਿੱਟੇ ਕੱਪੜੇ ਪਹਿਨੇ ਹੋਏ ਸਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਮੋਮ ਦੀ ਮਸ਼ਾਲ ਫੜੀ ਹੋਈ ਸੀ। ਇਹ ਗੱਡੀ ਪਿਛਲੀਆਂ ਗੱਡੀਆਂ ਨਾਲੋਂ ਦੋ ਜਾਂ ਤਿੰਨ ਗੁਣਾ ਵੱਡੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਉੱਪਰ ਅਤੇ ਪਾਸਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਦਰਜਨ ਹੋਰ ਪਸ਼ਚਾਤਾਪੀ ਸਨ ਜੋ ਬਰਫ਼ ਵਾਂਗ ਚਿੱਟੇ ਸਨ, ਸਾਰਿਆਂ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਬਲਦੀਆਂ ਮਸ਼ਾਲਾਂ ਸਨ, ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਜੋ ਹੈਰਾਨੀ ਅਤੇ ਡਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਇੱਕ ਉੱਚੇ ਸਿੰਘਾਸਣ 'ਤੇ ਬੈਠੀ ਇੱਕ ਬੱਚੀ ਸੀ ਜਿਸਨੂੰ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਚਾਂਦੀ ਦੇ ਜਾਲੀਦਾਰ ਪਰਦੇ ਪਾਏ ਹੋਏ ਸੱਨ ਜੋ ਚਮਕਦੇ ਸੋਨੇ ਦੇ ਸੀਕੁਇਨਾਂ ਨਾਲ ਭਰੇ ਹੋਏ ਸੱਨ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਸਦੇ ਪਹਿਰਾਵੇ ਨੂੰ, ਜੇ ਅਮੀਰੀ ਦਾ ਨਹੀਂ, ਤਾਂ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਸ਼ਾਨ ਦਾ ਰੂਪ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸਦਾ ਚਿਹਰਾ ਇੰਨਾ ਕੋਮਲਤਾ ਅਤੇ ਪਾਰਦਰਸ਼ਤਾ ਦੇ ਪਰਦੇ ਨਾਲ ਢੱਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਕਿ ਇਸਦੀ ਬਣਤਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਭ ਤੋਂ ਸੁੰਦਰ ਕੁੜੀ ਦੇ ਚਿਹਰੇ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਬਹੁਤੇ ਸਾਰੀਆਂ ਲਾਈਟਾਂ ਉਸਦੀ ਸੁੰਦਰਤਾ ਅਤੇ ਉਮਰ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀਆਂ ਸੱਨ। ਉਹ ਸਤਾਰਾਂ ਤੋਂ ਛੋਟੀ ਜਾਂ ਉੱਨੀ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦੀ ਸੀ। ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਪੂਰੀ ਲੰਬਾਈ ਵਾਲਾ ਚੋਗਾ ਪਹਿਨੀ ਹੋਈ ਇੱਕ ਮੂਰਤੀ ਬੈਠੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਕਾਲਾ ਪਰਦਾ ਜਿਸਨੇ ਉਸਦੇ ਸਿਰ ਨੂੰ ਢੱਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਗੱਡੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਹਾਂਪੁਰਖਾਂ ਅਤੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਆਈ, ਤਾਂ ਗੱਡੀ ਦੇ ਸਿੰਗਾਂ, ਵੀਣਾਂ ਅਤੇ ਤਾਲਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪੈਦਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੰਗੀਤ ਬੰਦ ਹੋ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਉਸੇ ਪਲ ਚੋਗਾ ਪਹਿਨੀ ਹੋਈ ਮੂਰਤੀ ਖੜ੍ਹੀ ਹੋ ਗਈ, ਆਪਣਾ ਕੱਪੜਾ ਖੋਲ੍ਹ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਸਿਰ ਤੋਂ ਪਰਦਾ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ, ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਮੌਤ ਦੀ ਮੂਰਤੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ, ਜਿੰਨੀ ਲਾਸ਼ ਅਤੇ ਘਿਣਾਉਣੀ ਦਿੱਖ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਦੀ ਸੀ, ਸਾਂਚੋ ਨੂੰ ਡਰਾਉਂਦੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਡਿਊਕ ਅਤੇ ਡਚੇਸ ਨੂੰ ਕੋਈ ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਬੇਚੈਨੀ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਉਂਦੀ ਸੀ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਆਪਣੇ ਪੈਰਾਂ 'ਤੇ ਉੱਠਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਹ ਜ਼ਿੰਦਾ ਮੌਤ, ਇੱਕ ਸੁਸਤ ਅਤੇ ਮੋਟੀ ਜੀਭ ਵਾਲੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੋਲਣ ਲੱਗੀ:

ਮਰਲਿਨ ਮੈਂ ਹਾਂ, ਸ਼ੈਤਾਨ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਦਾ ਗਲਤ ਨਾਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ
ਝੂਠੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ, ਸਮੇਂ ਦੁਆਰਾ ਅਧਿਕਾਰਤ;
ਰਾਜਾ ਸੁਰਵਉੱਚ, ਅਤੇ ਮਹਾਨ ਭੰਡਾਰ
ਜਾਦੂਈ ਕਲਾ ਅਤੇ ਜ਼ੋਰਾਸਟ੍ਰਿਕ ਹੁਨਰ ਦਾ;
ਈਰਖਾਲੂ ਯੁੱਗਾਂ ਦਾ ਵਿਰੋਧੀ, ਜੋ ਛੁਪਾਏਗਾ
ਗਲਤ ਘੋੜਸਵਾਰਾਂ ਦੇ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਕੰਮਾਂ ਨੂੰ,
ਮੇਰੇ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਅਜੀਬ ਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਸੰਨ।
ਭਾਵੇਂ ਘਟੀਆ ਜਾਦੂਗਰ, ਅਜੇ ਵੀ ਸ਼ਰੀਰਕ 'ਤੇ ਝੁਕੇ ਹੋਏ ਹਨ,
ਮਨੁੱਖਤਾ ਨੂੰ ਦੁਖੀ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੀ ਘਿਣਾਉਣੀ ਕਲਾ ਵਰਤਦੇ ਹਨ,
ਮੁਰਲਿਨ ਦਾ ਨਰਮ ਸੁਭਾਅ, ਹਮੇਸ਼ਾ ਚੰਗਿਆਈ ਲਈ ਪ੍ਰਵਿਰਤ,
ਉਸਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਮਨੁੱਖ ਜਾਤੀ ਨੂੰ ਅਸੀਸ ਦੇਣ ਲਈ ਝੁਕਦੀ ਹੈ।
ਹੈਡੀਜ਼ ਦੇ ਕਮਰਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਜਿੱਥੇ ਮੇਰਾ ਵਿਅਸਤ ਭੂਤ
ਜਾਦੂ ਅਤੇ ਰਹੱਸਮਈ ਪਾਤਰ ਬਣਾ ਰਿਹਾ ਸੀ,
ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਦੀ ਆਵਾਜ਼, ਬੇਮਿਸਾਲ ਟੋਬੋਸਨ ਨੌਕਰਾਣੀ,
ਸੋਗ ਭਰੇ ਲਹਿਜ਼ੇ ਨਾਲ ਮੇਰੇ ਤਰਸਯੋਗ ਕੰਨਾਂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਿਆ;
ਮੈਂ ਉਸਦੀ ਦੁਰਦਸ਼ਾ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਸੀ, ਉਸਦਾ ਰੂਪਾਂਤਰਿਤ ਰੂਪ
ਇੱਕ ਮਹਿਲ ਵਿੱਚ ਉੱਚੀ ਜਨਮੀ ਸੁੰਦਰਤਾ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ,

ਇੱਕ ਝੌਂਪੜੀ ਵਾਲ਼ੀ ਕੁੜੀ ਦੀਆਂ ਘਿਣਾਉਣੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਤੱਕ।
ਹਮਦਰਦੀ ਭਰੇ ਦੁੱਖ ਨਾਲ ਮੈਂ ਸਾਰੇ
ਆਪਣੀ ਘਿਣਾਉਣੀ ਕਲਾ ਦੇ ਅਣਗਿਣਤ ਟੋਮਜ਼,
ਵਿੱਚ ਖੋਜ ਕੀਤੀ,
ਮੇਰੀ ਆਤਮਾ ਘੇਰ ਰਹੀ ਹੈ, ਮੈਂ ਇੱਥੇ ਆ ਰਿਹਾ ਹਾਂ,
ਅਜਿਹੀਆਂ ਅਸਾਧਾਰਨ ਬਿਮਾਰੀਆਂ ਦਾ ਇਲਾਜ ਦੱਸਣ ਲਈ।
ਹੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਜੋ ਆਪਣੇ ਅੰਗਾਂ ਨੂੰ ਢੱਕਦੇ ਹਨ
ਪਾਲਿਸ਼ ਕੀਤੇ ਸਟੀਲ ਅਤੇ ਵਾੜ ਵਾਲੇ ਅਡੋਲ ਵਿੱਚ!
ਰੋਸ਼ਨੀ, ਬ੍ਰੀਕਨ, ਧਰੁਵੀ ਤਾਰਾ, ਅਤੇ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਕ
ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਵਿਚੋਂ, ਜੋ ਆਲਸੀ ਤੋਂ ਉੱਠਦੇ ਹਨ,
ਬੇਰਹਿਮ ਮਿਹਨਤ ਲਈ ਘਿਣਾਉਣੀ ਨੀਂਦ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰੋ
ਅਤੇ ਗਲਤ ਬਾਹਾਂ ਦੀ ਸਖ਼ਤ ਕਸੌਰਤ!
ਸੁਪਨੇ ਦਾ ਮਾਣਮੱਤਾ ਮਾਣ, ਲਾ ਮੰਚਾ ਦਾ ਬੇਮਿਸਾਲ ਨਾਈਟ,
ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਹਾਦਰੀ ਭਰੇ ਕੰਮ ਪ੍ਰਸਿੱਧੀ ਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਤੋਂ ਵੀ ਵੱਧ ਹਨ!
ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਸੁੰਦਰਤਾ ਦੀ ਪੁਰਾਣੀ ਅਵਸਥਾ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ
ਮੋਹਣੀ ਔਰਤ, ਸਾਂਚੇ, ਤੁਹਾਡੀ ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਸੇਕੁਆਇਰ,
ਉਸਦੇ ਵੱਡੇ ਨੁਕਸਾਂ 'ਤੇ, ਨੰਗੇ,
ਤਿੰਨ ਹਜ਼ਾਰ ਤਿੰਨ ਸੌ ਕੋਰੜੇ ਮਾਰਨੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ,
ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਡੰਗ ਮਾਰ ਸਕੇ ਅਤੇ ਤੇਜ਼ ਦਰਦ ਦੇਵੇ:
ਉਸਦੇ ਬਦਲਾਅ ਦੇ ਲੇਖਕਾਂ ਨੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ,
ਅਤੇ ਇਹ ਮਰਲਿਨ ਦਾ ਪਰਛਾਵਾਂ ਤੋਂ ਸੁਨੇਹਾ ਹੈ।

"ਰੱਬ ਦੇ ਪਿਆਰ ਲਈ!" ਇਸ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਸਾਂਚੋ ਚੀਕਿਆ, "ਮੈਂ ਤਿੰਨ ਹਜ਼ਾਰ ਵਾਰ ਤਾਂ ਚਾਕੂ ਨਾਲ ਕਰਨ ਨਾਲੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਚਾਕੂ ਨਾਲ ਤਿੰਨ ਵਾਰ ਕੱਟ ਦਿੰਦਾ, ਤਿੰਨ ਹਜ਼ਾਰ ਤਾਂ ਦੂਰ ਦੀ ਗੱਲ! ਸ਼ੈਤਾਨ ਇਸ ਤੁਕਾਂ ਦਾ ਮੇਹ ਭੰਗ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ! ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਮੇਰੀ ਪਿੱਠ ਦਾ ਜਾਦੂ ਨਾਲ ਕੀ ਸਬੰਧ ਹੈ! ਰੱਬ ਦੀ ਖ਼ਾਤਰ, ਜੇ ਲਾਰਡ ਮੁਰਲਿਨ ਨੂੰ ਟੋਬੋਸੋ ਦੀ ਔਰਤ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਤੋਂ ਜਾਦੂ ਹਟਾਉਣ ਦਾ ਕੋਈ ਬਿਹਤਰ ਤਰੀਕਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ, ਤਾਂ ਉਹ ਜਾਦੂ ਹੋ ਕੇ ਆਪਣੀ ਕਬਰ 'ਤੇ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।"

ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ:

"ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਲੈ ਜਾਵਾਂਗਾ, ਲੁਸਣ ਨਾਲ ਭੂਰੇ ਘਾਹ ਦੇ ਬੀਜ, ਅਤੇ ਤੈਨੂੰ ਇੱਕ ਦਰੱਖਤ ਨਾਲ ਬੰਨ੍ਹ ਦਿਆਂਗਾ ਜਿਵੇਂ ਤੇਰੀ ਮਾਂ ਨੇ ਤੈਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਤੈਨੂੰ ਤਿੰਨ ਹਜ਼ਾਰ ਤਿੰਨ ਸੌ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਛੇ ਹਜ਼ਾਰ ਛੇ ਸੌ ਕੋਰੜੇ ਮਾਰਾਂਗਾ, ਜੋ ਮੈਂ ਤੇਰੀ ਉਸ ਚਮੜੀ 'ਤੇ ਇੰਨੇ ਅਮਿੱਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਛਾਪ ਦਿਆਂਗਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਹਜ਼ਾਰ ਤਿੰਨ ਸੌ ਵਾਰ ਖਿੱਚਣ ਨਾਲ ਵੀ ਤੈਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲੇਗਾ। ਹੁਣ, ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਵੀ ਨਾ ਕਹਿਣਾ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਮੈਂ ਤੇਰਾ ਦਿਲ ਪਾੜ ਦਿਆਂਗਾ!"

ਜਦੋਂ ਮਰਲਿਨ ਨੇ ਇਹ ਸੁਣਿਆ, ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ:

"ਇਹ ਅਜੇ ਵਧਣ ਦਾ ਤਰੀਕਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਂਚੋ ਨੂੰ ਜੋ ਕੋਰੜੇ ਮਿਲਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਲੈਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ, ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਨਹੀਂ, ਅਤੇ ਉਹ ਜੋ ਵੀ ਸਮਾਂ ਚਾਹੇ। ਉਸਨੂੰ ਕੋਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਪਰ ਜੇਕਰ ਉਹ ਕੋਰੜੇ ਮਾਰਨ ਦੇ ਇਸ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨੂੰ ਅੱਧਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਇਜਾਜ਼ਤ ਵੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦੁਆਰਾ ਕੋਰੜੇ ਮਾਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇ ਸਕੇ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਥੋੜ੍ਹਾ ਭਾਰੀ ਕਿਉਂ ਨਾ ਹੋਵੇ।"

"ਮੈਨੂੰ ਨਾ ਤਾਂ ਮੈਂ ਖੁਦ ਕੋਰੜੇ ਮਾਰਾਂਗਾ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵੱਲੋਂ!" ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਕੋਈ ਵੀ ਮੈਨੂੰ ਛੂਹਣ ਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਸਖ਼ਤ ਹੱਥ ਵਾਲਾ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਨਾ! ਕੀ ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਟੋਬੋਸੋ ਦੀ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਨੂੰ ਇਸ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਮੇਰੀ ਪਿੱਠ ਉਸਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਦੇ ਪਾਪਾਂ ਦੀ ਕੀਮਤ ਚੁਕਾ ਸਕੇ? ਮੇਰਾ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਮਾਲਕ ਉਸ ਵੱਲੋਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕੋੜੇ ਮਾਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੁਰੇਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਜਾਦੂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕੁਝ ਵੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਉਸਦਾ ਸਹਾਰਾ ਅਤੇ ਸਹਾਰਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਉਸਨੂੰ 'ਮੇਰੀ

ਪਿਆਰਾ' ਅਤੇ 'ਮੇਰਾ ਪਿਆਰਾ' ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਮੇਰੇ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕੜੇ ਮਾਰਨਾ - ਕਦੇ ਨਹੀਂ! ਇਹ ਮੈਂ ਗਣਿਤ ਕਰਦਾ ਹਾਂ।"

ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਖਤਮ ਕੀਤਾ, ਮਰਲਿਨ ਦੇ ਭੂਤ ਦੇ ਕੋਲ ਬੈਠੀ ਸੀਕੁਇਨ ਵਾਲੀ ਨਿੰਫ ਖੜ੍ਹੀ ਹੋ ਗਈ ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਜ਼ਾਲਮ ਪਰਦਾ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਚਿਹਰਾ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਇਆ ਜੋ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਸੁੰਦਰ ਲੱਗਿਆ। ਫਿਰ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਦੇ ਵਿਵਹਾਰ ਅਤੇ ਇੱਕ ਆਵਾਜ਼ ਨਾਲ ਜੋ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਔਰਤ ਵਰਗੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਸਿੱਧੇ ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ:

"ਹੇ ਬਦਨਸੀਬ ਸਕੁਆਇਰ, ਤੂੰ ਬੇਰਹਿਮ ਅਤੇ ਕਠੋਰ ਆਤਮਾ, ਤੂੰ ਪੱਥਰ ਵਰਗਾ ਦਿਲ, ਤੂੰ ਰਹਿਮ-ਰਹਿਤ ਜੀਵ, ਜੇ ਅਸੀਂ ਤੈਨੂੰ ਹੁਕਮ ਦਿੰਦੇ, ਤੂੰ ਚੋਰ ਸਕਾਲਵੱਗ, ਕਿਸੇ ਉੱਚੇ ਮੀਨਾਰ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਛਾਲ ਮਾਰਨ ਲਈ; ਜੇ ਤੈਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ, ਤੂੰ ਮਨੁੱਖ ਜਾਤੀ ਦੇ ਦੁਸ਼ਮਣ, ਇਕ ਦੁਰਜਨ ਡੱਡੂ, ਦੋ ਦੁਰਜਨ ਕਿਰਲੀਆਂ ਅਤੇ ਤਿੰਨ ਦੁਰਜਨ ਸੱਪ ਖਾਣ ਲਈ; ਜੇ ਤੈਨੂੰ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਕਿ ਤੂੰ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਅਤੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਕਾਫ਼ਰ ਦੇ ਤੇਜ਼ਧਾਰ ਤਲਵਾਰ ਨਾਲ ਮਾਰ ਦੇ; ਇਹ ਹੈਰਾਨੀ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ ਜੇਕਰ ਤੂੰ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਚਿੜਚਿੜਾ ਅਤੇ ਝਿਜਕਦਾ ਹੈਂ, ਪਰ ਸਿਰਫ਼ ਤਿੰਨ ਹਜ਼ਾਰ ਤਿੰਨ ਸੌ ਕੋੜ੍ਹਿਆਂ ਤੋਂ ਝਿਜਕਦਾ ਹੈਂ - ਕਿਉਂਕਿ ਅਨਾਥ ਆਸ਼ਰਮ ਸਕੂਲਾਂ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਹਰ ਮਹੀਨੇ ਇੰਨੇ ਕੁ ਕੋੜ੍ਹੇ ਮਿਲਦੇ ਹਨ - ਹੈਰਾਨ, ਬੇਵਕੂਫ਼, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਦੇ ਹਮਦਰਦੀ ਦਿਲਾਂ ਨੂੰ ਹੈਰਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇਸਨੂੰ ਸੁਣਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇੱਥੇ ਤੱਕ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਜੋ ਸਮੇਂ ਦੇ ਬੀਤਣ ਨਾਲ ਇਸ ਬਾਰੇ ਸਿੱਖਣਗੇ। ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਸੁੱਟ, ਤੂੰ ਦੁਖੀ, ਕੰਠੇਰ ਕੈਟੀਫ; ਮੈਂ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਆਪਣੀਆਂ ਉਹ ਲਿਲੀ-ਲਿਵਰਡ ਅੱਖਾਂ ਮੇਰੀਆਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਪੁਤਲੀਆਂ 'ਤੇ ਸੁੱਟ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਚਮਕਦਾਰ ਤਾਰਿਆਂ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਤੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰੋਂਦੇ ਹੋਏ ਦੇਖੇਗਾ।" ਹੰਝੂਆਂ ਦੀਆਂ ਨਦੀਆਂ ਅਤੇ ਨਦੀਆਂ ਜੋ ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਸੁੰਦਰ ਖੇਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਖੁੱਡਾਂ ਅਤੇ ਰਸਤੇ ਕੱਟਦੀਆਂ ਹਨ। ਹੇ ਚਲਾਕ, ਵਿਗੜਿਆ ਹੋਇਆ ਰਾਖਸ਼, ਤੈਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਜਵਾਨੀ ਦੇ ਫੁੱਲ ਵਿੱਚ ਹਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਅਜੇ ਵੀਹ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਨਹੀਂ ਹਾਂ ਪਰ ਅਜੇ ਵੀ ਆਪਣੀ ਕਿਸ਼ੋਰ ਅਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਹਾਂ, ਬਿਲਕੁਲ ਉਨ੍ਹੀਵੀਂ, ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਜਵਾਨੀ ਇੱਕ ਪੇਂਡੂ ਖੇਤ ਦੀ ਕੁੜੀ ਦੇ ਬਾਹਰੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਫਿੱਕੀ ਅਤੇ ਬਰਬਾਦ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ। ਜੇ ਮੈਂ ਇਸ ਸਮੇਂ ਉਹ ਦਿੱਖ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਉਂਦਾ, ਤਾਂ ਇਹ ਲੁਆਰਡ ਮਰਲਿਨ ਦੁਆਰਾ ਇੱਥੇ ਮੇਰੇ 'ਤੇ ਦਿਖਾਈ ਗਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਿਰਪਾ ਦੇ ਕਾਰਨ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਮੇਰੀ ਸੁੰਦਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਤੁਹਾਡੇ ਦਿਲ ਨੂੰ ਨਰਮ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੁਸੀਬਤ ਵਿਚ ਇੱਕ ਸੁੰਦਰ ਕੁੜੀ ਦੇ ਹੰਝੂ ਪੱਥਰਾਂ ਨੂੰ ਕਪਾਹ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਬਘਿਆੜਾਂ ਨੂੰ ਭੇਡਾਂ ਵਿੱਚ ਬਦਲਣ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਹਨ। ਆਪਣੀ ਉਸ ਲੁਕਣ ਨੂੰ ਕੋੜੇ ਮਾਰੋ, ਹੇ ਬੇਦਾਗ਼ ਜਾਨਵਰ; ਉਸ ਆਲਸੀ ਸੁਭਾਅ ਨੂੰ ਝਾੜ ਦਿਓ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਖਾਣ ਅਤੇ ਹੋਰ ਖਾਣ ਵੱਲ ਝੁਕਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਨਿਰਵਿਘਨ ਮਾਸ, ਇਸ ਕੋਮਲ ਸੁਭਾਅ, ਇਸ ਸੁੰਦਰ ਚਿਹਰੇ ਨੂੰ ਆਜ਼ਾਦ ਕਰੋ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤ ਹੋਣ ਜਾਂ ਤਰਕਸ਼ੀਲਤਾ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਹੋ, ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਪਾਸੇ ਉਸ ਗ਼ਰੀਬ ਸੂਰਮੇ ਦੀ ਖ਼ਾਤਰ ਅਜਿਹਾ ਕਰੋ - ਤੁਹਾਡਾ ਮਾਲਕ, ਜੋ ਉਹ ਹੈ—ਜਿਸਦੀ ਰੂਹ ਮੈਂ ਉਸਦੇ ਬੁੱਲ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਛੁੱਟ ਇੰਚ ਵੀ ਦੂਰ ਉਸਦੇ ਗਲੇ ਵਿੱਚ ਫਸੀ ਹੋਈ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਸਿਰਫ਼ ਤੁਹਾਡੇ ਸੁਖਦ ਜਾਂ ਝੁਕਣ ਵਾਲੇ ਜਵਾਬ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਆਪਣੇ ਸਰੀਰ ਤੇ ਭੱਜ ਸਕੇ ਜਾਂ ਇਸਦੇ ਅੰਦਰ ਹੀ ਰਹਿ ਸਕੇ।

ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਇਹ ਸੁਣਿਆ, ਤਾਂ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਆਪਣੇ ਗਲੇ ਨੂੰ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਡਿਊਕ ਵੱਲ ਮੁੜਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ:

"ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ, ਜਨਾਬ, ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਨੇ ਸੱਚ ਬੋਲਿਆ ਹੈ; ਮੇਰੀ ਆਤਮਾ ਇੱਥੇ ਮੇਰੇ ਗਲੇ ਵਿੱਚ ਫਸੀ ਹੋਈ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਰਾਸਬੋ 'ਤੇ ਗਿਰੀ ਦੇ ਆਕਾਰ ਦੀ ਹੈ।"

"ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ, ਸਾਂਚੋ?" ਡਚੇਸ ਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਮੈਂ ਕਹਿੰਦੀ ਹਾਂ, ਮੇਰੀ ਬੀਬੀ, ਜੋ ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕਿਹਾ ਹੈ: ਕਿ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕੋਰੜੇ ਮਾਰਨ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ, ਮੈਂ ਇਸਦਾ ਹਿਸਾਬ ਲਗਾਉਂਦਾ ਹਾਂ।"

"ਤੇਰਾ ਮਤਲਬ ਹੈ 'ਅਨਾਥੇਮੇਟਾਈਜ਼' ਕਰਨਾ, ਸੈਂਚੋ," ਡਿਊਕ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਉਹ ਨਹੀਂ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਕਿਹਾ ਸੀ।"

"ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ, ਮਹਾਰਾਜ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਮੈਂ ਸੂਖਮ ਭਿੰਨਤਾਵਾਂ ਜਾਂ ਅੱਖਰਾਂ ਨੂੰ ਜੋੜਨ ਅਤੇ ਘਟਾਉਣ ਦੇ ਮੂਡ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਇਸ ਵੇਲੇ ਮੈਂ ਇਸ ਕੋਰੜੇ ਬਾਰੇ ਸੋਚ ਕੇ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿਚ ਹਾਂ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ - ਜਾਂ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦੇਣਾ ਹੈ - ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਨਾਲ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਕੀ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਜਾਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਪਰ ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਟੋਬੋਸੋ ਦੀ ਮੇਰੀ ਲੇਡੀ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸੇ ਕਿ ਉਸਨੇ ਕਿਥੋਂ ਕਿਰਪਾ ਮੰਗਣੀ ਸਿੱਖੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਇੱਥੇ ਮੈਨੂੰ ਕੋਰੜੇ ਨਾਲ ਮੇਰਾ ਮਾਸ ਖੋਲ੍ਹਣ ਲਈ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਬੇਰਹਿਮ, ਬੇਵਕੂਫ਼ ਜਾਨਵਰ ਕਹਿ ਕੇ ਅਜਿਹਾ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਨਾਲ ਹੀ ਕਈ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਭੈੜੇ ਨਾਵਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸ਼ੈਤਾਨ ਸਵਾਗਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਕੀ ਮੇਰੀ ਚਮੜੀ ਤਾਂਬੇ ਦੀ ਬਣੀ ਹੋਈ ਹੈ, ਜਾਂ ਕੀ ਮੈਂ ਇੱਕ ਅੰਜੀਰ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਜਿਸਨੂੰ ਉਹ ਜਾਦੂ ਕਰਦੀ ਹੈ? ਕੀ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਨਰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਸਾਫ਼ ਕੱਪੜੇ, ਕਮੀਜ਼ਾਂ, ਰੁਮਾਲਾਂ, ਜਾਂ ਮੋਜ਼ਿਆਂ (ਜੋ ਕਿ, ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ, ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਪਹਿਨਦੀ) ਦਾ ਇੱਕ ਹੈਂਪਰ ਲਿਆਂਦਾ ਹੈ? ਨਹੀਂ, ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਘਿਣਾਉਣੇ ਨਾਮ ਲੈ ਕੇ ਆਈ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਹ ਕਹਾਵਤਾਂ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਹੈ: «ਤੁਸੀਂ ਸ਼ਹਿਦ ਨਾਲੋਂ ਸ਼ਹਿਦ ਨਾਲ ਜ਼ਿਆਦਾ ਮੱਖੀਆਂ ਫੜ ਸਕਦੇ ਹੋ... ਸਿਰਕਾ", ਅਤੇ "ਦਿਆਲਤਾ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਤਮ ਹਥਿਆਰ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਜਿੱਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ"; ਇਹ ਵੀ: "ਰੱਬ ਇੱਕ ਚੰਗਾ ਕਾਰੀਗਰ ਹੈ, ਪਰ ਉਸਨੂੰ ਮਦਦ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਪਸੰਦ ਹੈ", ਅਤੇ "ਇੱਕ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਮਾਲਕੀ ਦੇ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨਾਲੋਂ ਬਿਹਤਰ ਹੈ"। ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਮਾਲਕ, ਜਿਸਨੂੰ ਮੇਰੇ ਸਿਰ 'ਤੇ ਥਪ੍ਥਪਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਮੈਂ ਉਸਦੇ ਹੁੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਪਟੀਆ ਬੁਣ ਜਾਵਾਂ, ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਫੜ ਲੈਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਨੰਗਾ ਦਰੱਖਤ ਨਾਲ ਬੰਨ੍ਹ ਦੇਵੇਗਾ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਲਈ ਦੁੱਗਣੀ ਕੋਰੜੇ ਮਾਰ ਦੇਵੇਗਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਹਨਾਂ ਦਿਆਲੂ ਸੱਜਣਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਸਕੁਆਇਰ ਨੂੰ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਇੱਕ ਰਾਜਪਾਲ ਨੂੰ ਕੋੜੇ ਮਾਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ, ਲਿਲੀ ਨੂੰ ਸੁਨਹਿਰੀ ਰੰਗ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ। ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ, ਇਸਨੂੰ ਉਲਝਾਉ, ਕਿ ਲੋਕ ਕੁਝ ਸ਼ਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਦਿਖਾਉਣ ਅਤੇ ਬੇਨਤੀ ਕਰਨ ਅਤੇ ਮਿਹਰ ਮੰਗਣ ਦਾ ਤਰੀਕਾ ਸਿੱਖਣ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਰੇ ਮੌਕੇ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ, ਅਤੇ ਲੋਕ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਮੂਡ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ! ਇੱਥੇ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਫਟੇ ਹੋਏ ਹਰੇ ਕੋਟ ਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਦੁੱਖ ਨਾਲ ਭਰ ਗਿਆ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਉਹ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਸਵੈ-ਇੱਛਾ ਨਾਲ ਕੋੜੇ ਮਾਰਨ ਲਈ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਕਿ ਮੈਂ ਇੱਕ ਭਾਰਤੀ ਮੁਖੀ ਬਣਨ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਹਾਂ।"

"ਖੈਰ, ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ ਸਾਂਚੋ," ਡਿਊਕ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਸੱਚ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜੁਦੋਂ ਤੱਕ ਤੁਸੀਂ ਪੱਕੇ ਹੋਏ ਅੰਜੀਰ ਨਾਲੋਂ ਨਰਮ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਂਦੇ, ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਸਰਕਾਰ 'ਤੇ ਹੱਥ ਨਹੀਂ ਪੌਂ ਸਕੋਗੇ। ਮੇਰੇ ਲਈ ਇਹ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਗੱਲ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਟਾਪੂ ਵਾਸੀਆਂ ਨੂੰ ਪੱਥਰ ਵਰਗਾ ਦਿਲ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਜ਼ਾਲਮ ਗਵਰਨਰ ਭੇਜਾਂ ਜੋ ਮੁਸੀਬਤ ਵਿੱਚ ਘਿਰੀਆਂ ਕੁੜੀਆਂ ਦੇ ਹੰਝੂਆਂ ਜਾਂ ਬੁੱਧੀਮਾਨ, ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ, ਅਤੇ ਸਤਿਕਾਰਯੋਗ ਜਾਦੂਗਰਾਂ ਅਤੇ ਰਿਸ਼ੀਆਂ ਦੀਆਂ ਬੇਨਤੀਆਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਾ ਹੋਵੇ! ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, ਸਾਂਚੋ, ਜਾਂ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੋੜੇ ਮਾਰੇ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦੁਆਰਾ ਹੀ ਕਿਉਂ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਜਾਂ ਤੁਸੀਂ ਗਵਰਨਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੋਗੇ।"

"ਸਰ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਕੀ ਮੈਨੂੰ ਕੁਝ ਦਿਨ ਦਿੱਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਜੋ ਮੈਂ ਸੋਚ ਸਕਾਂ ਕਿ ਕਿਹੜਾ ਮੈਨੂੰ ਜ਼ਿਆਦਾ ਲਾਭਦਾਇਕ ਲੱਗੇਗਾ?"

"ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ," ਮਰਲਿਨ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਸਾਨੂੰ ਇੱਥੇ ਅਤੇ ਹੁਣੇ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ ਕਿ ਇਸ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦਾ ਕੀ ਬਣੇਗਾ: ਕੀ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਨੂੰ ਇੱਕ ਖੇਤ ਕੁੜੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਪੁਰਾਣੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਮੋਂਟੇਸੀਨੋਸ ਦੀ ਗੁਫ਼ਾ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਜਾਣਾ ਹੈ ਜਾਂ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੇ ਮੌਜੂਦਾ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਐਲੀਸੀਅਨ ਖੇਤਾਂ ਵਿੱਚ ਲਿਜਾਇਆ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਲੋੜੀਂਦੇ ਕੋੜੇ ਮਾਰਨ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰੇਗੀ।"

"ਸੁਣੋ, ਨੇਕ ਸਾਂਚੋ," ਡਚੇਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਦ੍ਰਿੜ ਦਿਲ ਹੋਵੋ ਅਤੇ ਉਸ ਰੋਟੀ ਲਈ ਕੁਝ ਕਦਰ ਦਿਖਾਓ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਸਦੇ ਮਾਲਕ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਤੋਂ ਮਿਲੀ ਹੈ, ਜਿਸਦੀ ਸਾਨੂੰ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਨੇਕ ਚਰਿੱਤਰ ਅਤੇ ਬਹਾਦਰੀ ਦੇ ਉੱਚੇ ਆਦਰਸ਼ਾਂ ਕਾਰਨ ਸ਼ੁਕਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਨਾਲ ਸੇਵਾ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ! ਮੇਰੇ ਪੁੱਤਰ, ਇਸ ਕੋੜੇ ਨੂੰ 'ਹਾਂ' ਕਹੋ, ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਸਭ ਕੁਝ ਅੱਗ ਵਿੱਚ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਡਰ ਨੂੰ ਕਮਜ਼ੋਰ ਦਿਲ ਵਾਲਿਆਂ 'ਤੇ ਛੱਡ ਦਿਓ, ਕਿਉਂਕਿ "ਮਜ਼ਬੂਤ ਦਿਲ ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਦਾ ਹੈ", ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ।"

ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਵਿਸ਼ਾ ਬਦਲ ਕੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮਰਲਿਨ ਵੱਲ ਭੇਜਿਆ:

"ਸਰ ਮਰਲਿਨ, ਕੀ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਮੈਨੂੰ ਕੁਝ ਸਮਝਾਏਗੀ: ਜਦੋਂ ਉਹ ਕੋਰੀਅਰ ਸ਼ੈਤਾਨ ਇੱਥੇ ਆਇਆ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਮੇਰੇ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਲਾਰਡ ਮੋਂਟੇਸੀਨੋਸ ਦਾ ਸੁਨੇਹਾ ਦਿੱਤਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਇੱਥੇ ਉਡੀਕ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਟੇਬੇਸੋ ਦੀ ਔਰਤ ਡੋਨਾ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਨਿਰਾਸ਼ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਇਸ ਬਾਰੇ ਹਦਾਇਤਾਂ ਲੈ ਕੇ ਆ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਪਰ ਹੁਣ ਤੱਕ ਅਸੀਂ ਸੈਂਟੇਸੀਨੋਸ ਜਾਂ ਉਸ ਵਰਗਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ ਹੈ।"

ਜਿਸ ਦਾ ਮਰਲਿਨ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ:

"ਉਹ ਸ਼ੈਤਾਨ, ਮੇਰਾ ਦੋਸਤ ਸਾਂਚੋ, ਇੱਕ ਅਗਿਆਨੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸੰਪੂਰਨ ਬੁਦਮਾਸ਼ ਹੈ। ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਮਾਲਕ ਦੀ ਭਾਲ ਵਿੱਚ ਮੋਂਟੇਸੀਨੋਸ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਮੇਰੇ ਵੱਲੋਂ ਇੱਕ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੇ ਨਾਲ ਭੇਜਿਆ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੋਂਟੇਸੀਨੋਸ ਆਪਣੀ ਗੁਫਾ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਇਸਦੀ ਉਮੀਦ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਔਖਾ ਹਿੱਸਾ ਅਜੇ ਆਉਣਾ ਬਾਕੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਉਹ ਤੁਹਾਡਾ ਕੁਝ ਦੇਣਦਾਰ ਹੈ ਜਾਂ ਜੇਕਰ ਤੁਹਾਡਾ ਉਸ ਨਾਲ ਸਮਝੌਤਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਕੰਮ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲਿਆਵਾਂਗਾ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਜਿੱਥੇ ਤੁਸੀਂ ਚਾਹੋ ਬਿਠਾਵਾਂਗਾ, ਪਰ ਵਰਤਮਾਨ ਲਈ, ਇਸ ਤਪੱਸਿਆ ਨੂੰ 'ਹਾਂ' ਕਹੋ, ਅਤੇ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖੋ ਕਿ ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਲਾਭਦਾਇਕ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿੰਨਾ ਤੁਹਾਡੀ ਆਤਮਾ ਲਈ ਤੁਹਾਡੇ ਸਰੀਰ ਲਈ - ਤੁਹਾਡੀ ਆਤਮਾ ਲਈ ਉਸ ਦਾਨ ਲਈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਕਰੋਗੇ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਸਰੀਰ ਲਈ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਅਜਿਹਾ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਸੁਭਾਅ ਹੈ ਕਿ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਖੂਨ ਕੱਢਣ ਨਾਲ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੋਈ ਨੁਕਸਾਨ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।"

"ਇਸ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਡਾਕਟਰ ਹਨ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਜਾਦੂਗਰ ਵੀ ਇਸ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਫਿਰ ਵੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਹਰ ਕੋਈ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਇਸਦਾ ਕੋਈ ਮਤਲੱਬ ਨਹੀਂ ਦਿਖਦਾ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਹਜ਼ਾਰ ਤਿੰਨ ਸੌ ਕੋੜੇ ਮਾਰਨ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹੋਵਾਂਗਾ, ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਮੈਂ ਜਦੋਂ ਵੀ ਚਾਹਾਂ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮੇਂ ਜਾਂ ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਲਗਾ ਸਕਾਂ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਕਰਜ਼ੇ ਦਾ ਜਲਦੀ ਤੋਂ ਜਲਦੀ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਾਂਗਾ ਤਾਂ ਜੋ ਦੁਨੀਆ ਟੇਬੇਸੋ ਦੀ ਔਰਤ ਡੋਨਾ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਦੀ ਸੁੰਦਰਤਾ ਦਾ ਆਨੰਦ ਮਾਣ ਸਕੇ, ਜੋ ਕਿ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਮੇਰੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੇ ਉਲਟ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸੁੰਦਰ ਹੈ। ਇੱਕ ਹੋਰ ਸ਼ਰਤ ਜਿਸ 'ਤੇ ਮੈਂ ਜ਼ੋਰ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਤਪੱਸਿਆ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਖੂਨ ਕੱਢਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਨਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ, ਅਤੇ ਭਾਵੇਂ ਕੁਝ ਕੋੜੇ ਹੱਥ ਦੇ ਝਟਕਿਆਂ ਵਾਂਗ ਹੋਣ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕੁੱਲ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਗਿਣਿਆ ਜਾਵੇ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਜੇਕਰ ਮੈਂ ਗਿਣਤੀ ਕੁਰਨ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਲਾਰਡ ਮਰਲਿਨ, ਜੋ ਸਭ ਕੁਝ ਜਾਣਦਾ ਹੈ, ਗਿਣਤੀ ਰੱਖਣ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਜਾਂ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਸਲਾਹ ਦੇਵੇਗਾ।"

"ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਾਧੂ ਬੇਰਸ਼ਾਂ ਬਾਰੇ ਸਲਾਹ ਦੇਣ ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ," ਮਰਲਿਨ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਸਹੀ ਗਿਣਤੀ ਪੂਰੀ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ, ਲੇਡੀ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਤੁਰੰਤ ਆਪਣੇ ਜਾਦੂ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ ਅਤੇ ਸ਼ੁਕਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਨਾਲ ਨੇਕ ਸਾਂਚੋ ਦੀ ਭਾਲ ਵਿੱਚ ਆਵੇਗੀ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਧੰਨਵਾਦ ਕਰੇਗੀ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਚੰਗੇ ਕੰਮ ਲਈ ਉਸਨੂੰ ਇਨਾਮ ਵੀ ਦੇਵੇਗੀ, ਇਸ ਲਈ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਜਾਂ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਬੇਰਸ਼ਾਂ ਬਾਰੇ ਚਿੰਤਾ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ - ਅਤੇ ਰੱਬ ਨਾ ਕਰੇ ਕਿ ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਸਿਰ 'ਤੇ ਵਾਲਾਂ ਤੱਕ ਧੋਖਾ ਦੇਵਾਂ।"

"ਠੀਕ ਹੈ, ਫਿਰ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਸੌਂਪਦਾ ਹਾਂ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹੋਵਾਂਗਾ, ਭਾਵ, ਮੈਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਧੀਨ ਤਪੱਸਿਆ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਾਂਗਾ।"

ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਇਹ ਆਖਰੀ ਸ਼ਬਦ ਕਹੇ ਸਨ, ਹਾਰਨ ਪਾਈਪਾਂ ਦਾ ਸੰਗੀਤ ਗੂੰਜ ਉੱਠਿਆ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਬੰਦੂਕਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਤੇਜ਼ ਲਹਿਰ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਗਈ। ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੇਟ ਨੇ ਸਾਂਚੋ ਨੂੰ ਗਰਦਨ ਦੁਆਲੇ ਫੜ ਲਿਆ ਅਤੇ ਉਸਦੀਆਂ ਗੱਲ੍ਹਾਂ ਅਤੇ ਮੱਥੇ ਨੂੰ ਚੁੰਮਣਾਂ ਨਾਲ ਢੱਕ ਦਿੱਤਾ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਡਚੇਸ ਅਤੇ ਡਿਊਕ, ਮੁੱਜਦ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਦੇ ਸੰਕੇਤ ਦਿਖਾਉਂਦੇ ਸਨ। ਗੱਡੀ ਹੁਣ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਲੱਗੀ, ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਸੁੰਦਰ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਲੰਘੀ,

ਦੁਸ਼ਮਨ ਡਿਊਕ ਅਤੇ ਡਚੇਸ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਸਿਰ ਝੁਕਾਇਆ ਪਰ ਸਾਂਚੇ ਨੂੰ ਇੱਕ ਡੂੰਘਾ ਝੁਕਾਈ ਦਿੱਤੀ।

ਇਸ ਸਮੇਂ ਤੱਕ, ਖੁਸ਼ੀ ਭਰੀ, ਮੁਸਕਰਾਉਂਦੀ ਸਵੇਰ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਆਈ, ਖੇਤੂਆਂ ਦੇ ਫੁੱਲ ਆਪਣੇ ਸਿਰ ਚੁੱਕ ਕੇ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋ ਗਏ, ਅਤੇ ਨਦੀਆਂ ਦੇ ਬਲੌਰੀ ਪਾਣੀ ਸੁਲੇਟੀ ਅਤੇ ਚਿੱਟੇ ਕੰਕਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਬੁੜਬੁੜਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਹੇ ਨਦੀਆਂ ਨੂੰ ਸ਼ਰਧਾਂਜਲੀ ਦੇਣ ਲਈ ਆਪਣਾ ਰਸਤਾ ਬਣਾਉਂਦੇ ਸਨ। ਖੁਸ਼ਹਾਲ ਧਰਤੀ, ਧੁੱਪ ਵਾਲਾ ਅਸਮਾਨ, ਸੁੱਧ ਹਵਾ, ਅਤੇ ਬੇਰੋਕ ਦ੍ਰਿਸ਼, ਹਰ ਇੱਕ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਇਕੱਠੇ, ਸਪਸ਼ਟ ਸਬੂਤ ਦਿੰਦੇ ਸਨ ਕਿ ਇਹ ਦਿਨ ਜੋ ਸਵੇਰ ਦੇ ਸਕੁਰਟਾਂ 'ਤੇ ਤੁਰਦਾ ਆਇਆ ਸੀ, ਸ਼ਾਂਤ ਅਤੇ ਚਮਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਡਿਊਕ ਅਤੇ ਡਚੇਸ ਸ਼ਿਕਾਰ ਤੋਂ ਖੁਸ਼ ਸਨ ਅਤੇ ਇੰਨੀ ਜ਼ਲਾਕੀ ਅਤੇ ਸਫਲਤਾਪੂਰਵਕ ਆਪਣਾ ਟੀਚਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਚੁੱਕੇ ਸਨ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਕਿਲ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਆ ਗਏ, ਜਿੱਥੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਚਾਲ-ਚਲਣ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸੰਬੰਧ ਸੀ, ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਖੁਸ਼ੀ ਦਿੰਦਾ।

ਅਧਿਆਇ ਛੱਤੀਸਵਾਂ

ਡਿਊਏਨਾ ਇਨ ਡਿਸਟ੍ਰੈਸ, ਜਿਸਨੂੰ ਕਾਉਂਟੇਸ ਟ੍ਰਾਈਫਾਲਡੀ ਵੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਦੇ ਅਜੀਬ ਅਤੇ ਕਲਪਨਾਯੋਗ ਸਾਹਸੀ ਦਾ ਬਿਰਤਾਂਤ, ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਨੇ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ, ਟੇਰੇਸਾ ਪਾਂਜ਼ਾ ਨੂੰ ਲਿਖੀ ਇੱਕ ਚਿੱਠੀ ਦੇ ਨਾਲ।

ਡਿਊਕ ਕੋਲ ਇੱਕ ਖੇਡਣ ਵਾਲਾ ਅਤੇ ਸਹਿਜ ਸੁਭਾਅ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਮੇਜਰਡੋਮ ਸੀ, ਜੋ ਪਿਛਲੇ ਸਾਹਸ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਤਿਆਰੀਆਂ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਸੀ: ਮਰਲਿਨ ਦਾ ਰੂਪ ਧਾਰਨ ਕਰਨਾ, ਆਇਤਾਂ ਦੀ ਰਚਨਾ, ਅਤੇ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਦਾ ਰੂਪ ਧਾਰਨ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਪੰਨੇ ਦੀ ਭਰਤੀ। ਅਤੇ ਹੁਣ, ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਮਾਲਕਣ ਦੇ ਸਹਿਯੋਗ ਨਾਲ ਉਹ ਇੱਕ ਹੋਰ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਲੈ ਕੇ ਆਇਆ ਜੋ ਕਿ ਸਭ ਤੋਂ ਅਜੀਬ ਅਤੇ ਡੂਰਾਉਨਾ ਕਲਪਨਾਯੋਗ ਸੀ।

ਅਗਲੇ ਦਿਨ, ਡਚੇਸ ਨੇ ਸਾਂਚੋ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਕੀ ਉਸਨੇ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਦੇ ਮੋਹ ਭੰਗ ਕਰਨ ਲਈ ਜੋ ਕੋਰੜੇ ਮਾਰਨ ਦੀ ਅਜ਼ਮਾਇਸ਼ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਉਹ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸਨੇ ਇਹ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਿਰਫ਼ ਕੱਲ੍ਹ ਰਾਤ ਹੀ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪੰਜ ਕੋਰੜੇ ਮਾਰੇ ਹਨ। ਡਚੇਸ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਉਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਲਗਾਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਉਸਦੇ ਹੱਥ ਨਾਲ ਹੋਇਆ ਸੀ।

"ਇਹ," ਡਚੇਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕੋੜੇ ਮਾਰਨ ਨਾਲੋਂ ਥੱਪੜ ਮਾਰਨ ਦੇ ਸਮਾਨ ਹੈ। ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਰਿਸ਼ੀ ਮੁਰਲਿਨ ਅਜਿਹੀ ਸੁੰਦਰਤਾ ਨਾਲ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ। ਸਾਡੇ ਮਹਾਨ ਸਾਂਚੋ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਕੋਰੜੇ ਜਾਂ ਡੰਡੇ ਨਾਲ ਕੋਰੜੇ ਮਾਰਨੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ - ਕੁਝ ਅਜਿਹਾ ਜਿਸਨੂੰ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ - ਕਿਉਂਕਿ "ਸਿੱਖਣਾ ਅਤੇ ਡੰਡਾ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਚੱਲਦੇ ਹਨ", ਅਤੇ ਇੰਨੇ ਮਾਮੂਲੀ ਖਰਚੇ ਨਾਲ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਵਰਗੀ ਮਹਾਨ ਔਰਤ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਨਹੀਂ ਜਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਸਾਂਚੋ ਨੂੰ ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਮਜ਼ੋਰ ਅਤੇ ਅੱਧੇ ਦਿਲ ਨਾਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦਾਨ ਦੇ ਕੁੰਮ ਕੋਈ ਗੁਣ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦੇ ਅਤੇ ਬੇਕਾਰ ਹਨ।"

ਜਿਸ ਦਾ ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ:

"ਜੇਕਰ ਤੁਹਾਡੀ ਪਤਨੀ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਸਹੀ ਕੋਰੜਾ ਜਾਂ ਸਵਿੱਚ ਦੇਵੇਗੀ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਇਸ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਮਾਰਾਂਗੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਦੁਖਦਾਈ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਨੂੰ ਸਲਾਹ ਦੇ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਪਰ ਮੇਰਾ ਮਾਸ ਭੰਗ ਨਾਲੋਂ ਕਪਾਹ ਵਰਗਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਮੇਰੇ ਲਈ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦੀ ਖ਼ਾਤਰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਅਪਾਹਜ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਮਤਲਬ ਨਹੀਂ ਹੈ।"

"ਤਾਂ ਹੀ ਹੋਵੇ," ਡਚੇਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕੱਲ੍ਹ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਕੋਰੜਾ ਦੇਵਾਂਗਾ ਜੋ ਬਿਲਕੁਲ ਸਹੀ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਮਲ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਢਾਲ ਲਵੇਗਾ ਜਿਵੇਂ ਇਹ ਆਪਣੀ ਭੈਣ ਹੋਵੇ।"

ਜਿਸ ਦਾ ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ:

"ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਮਹਾਰਾਣੀ, ਮੇਰੇ ਦਿਲ ਦੀ ਮਾਲਕਣ, ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ, ਟੇਰੇਸਾ ਪਾਂਜ਼ਾ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਲਿਖਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਘਰ ਛੱਡਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਵਾਪਰੀ ਹਰ ਘਟਨਾ ਦਾ ਵੇਰਵਾ ਦਿੰਦੀ ਹਾਂ। ਇਹ ਮੇਰੀ ਕਮੀਜ਼ ਵਿਚ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੋ ਬਚਿਆ ਹੈ ਉਹ ਸਿਰਫ਼ ਇਸਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡੀ ਵਿਦਵਤਾ ਇਸਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨ ਵਿੱਚ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਵੇਗੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੀ ਸ਼ੈਲੀ ਵਿੱਚ ਰਾਜਪਾਲ ਵਰਗਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ; ਯਾਨੀ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਰਾਜਪਾਲ ਵਾਂਗ ਲਿਖਣ ਵਰਗਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ।"

"ਇਹ ਕਿਸਨੇ ਲਿਖਿਆ?" ਡਚੇਸ ਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਸੱਚਮੁੱਚ ਤੁਹਾਡੇ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਕੌਣ ਇਸਨੂੰ ਲਿਖ ਸਕਦਾ ਸੀ?" ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ।

"ਅਤੇ ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਖੁਦ ਲਿਖਿਆ?" ਡਚੇਸ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।

"ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਵੇ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਪੜ੍ਹ ਜਾਂ ਲਿਖ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ - ਪਰ ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਨਾਮ ਦਸਤਖਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ।"

"ਆਓ ਇਸ 'ਤੇ ਇੱਕ ਨਜ਼ਰ ਮਾਰੀਏ," ਡਚੇਸ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਂ ਹਿੰਮਤ ਕਰਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਬੁੱਧੀ ਦੀ ਗੁਣਵੱਤਾ ਅਤੇ ਭਰੂਪੂਰਤਾ ਦਾ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਕਰਦੇ ਹੋ।"

ਸਾਚੇ ਨੇ ਆਪਣੀ ਕਮੀਜ਼ ਵਿਚੋਂ ਇੱਕ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਚਿੱਠੀ ਕੱਢੀ ਅਤੇ ਡਚੇਸ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ, ਜਿਸਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਲਿਖਿਆ ਸੀ:

ਸਾਂਚੇ ਪਾਂਜ਼ਾ ਵੱਲੋਂ ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ, ਟੇਰੇਸਾ ਪਾਂਜ਼ਾ ਨੂੰ ਪੱਤਰ

ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਜਨਤਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੋੜੇ ਮਾਰੇ ਹੋਣ, ਪਰ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਮੈਂ ਇੱਕ ਸੱਜਣ ਵਾਂਗੂ ਚੁੱਲਦੀ ਰਹੀ 1—ਮਤਲਬ ਕਿ ਜੇ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਵਧੀਆ ਸਰਕਾਰ ਮਿਲੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸਦਾ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਵਧੀਆ ਕੋੜੇ ਮਾਰੂਨ ਦੀ ਕੀਮਤ ਚੁਕਾਉਣੀ ਪਈ। ਪਿਆਰੀ ਟੈਰੇਸਾ, ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਹੁਣੇ ਨਹੀਂ ਸਮਝੋਗੇ, ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਦੇਖੋਗੇ ਕਿ ਇਹ ਸਭ ਕੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣੋ, ਟੈਰੇਸਾ, ਕਿ ਮੈਂ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਕੋਚ ਵਿੱਚ ਯਾਤਰਾ ਕਰੋਗੇ, ਜੋ ਕਿ ਕਰਨਾ ਸਹੀ ਗੱਲ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਯਾਤਰਾ ਕਰਨਾ ਚਾਰਾਂ ਪੈਰਾਂ 'ਤੇ ਘੁੰਮਣਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਰਾਜਪਾਲ ਦੀ ਪਤਨੀ ਹੋ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਲੋਕ ਤੁਹਾਡੀ ਪਿੱਠ ਪਿੱਛੇ ਤੁਹਾਡੇ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰਨਗੇ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਫਾਂਸੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ!

ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਕ ਹਰਾ ਸ਼ਿਕਾਰੀ ਪਹਿਰਾਵਾ ਭੇਜ ਰਹੀ ਹਾਂ ਜੋ ਮੇਰੀ ਔਰਤ ਡਚੇਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਇਸਨੂੰ ਬਦਲ ਕੇ, ਤੁਸੀਂ ਸਾਡੀ ਧੀ ਲਈ ਇੱਕ ਸੁਕਰਟ ਅਤੇ ਚੋਲੀ ਬਣਾ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਇਹਨਾਂ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿਚ ਮੈਂ ਜੋ ਵੀ ਸੁਣਦਾ ਹਾਂ, ਉਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮੇਰਾ ਮਾਸਟਰ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੇਟ ਇੱਕ ਸਮਝਦਾਰ ਪਾਗਲ ਅਤੇ ਇੱਕ ਮਜ਼ੇਦਾਰ ਸਧਾਰੂਨ ਆਦਮੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਪਿੱਛੇ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਮੋਂਟੇਸੀਨੋਸ ਦੀ ਗੁਫਾ ਵਿਚ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੁਰਲਿਨ ਜਾਦੂਗਰ ਨੇ ਟੋਬੋਸੋ ਦੀ ਡੁਲਸੀਨੀਆ, ਜਿਸਨੂੰ ਘਰ ਵਾਪਸ ਐਲਡੋਂਜ਼ਾ ਲੋਰੇਂਜ਼ੋ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਨਿਰਾਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਮੇਰੇ 'ਤੇ ਸਮਝੌਤਾ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਤਿੰਨ ਹਜ਼ਾਰ ਤਿੰਨ ਸੌ ਕੋੜਿਆਂ - ਪੰਜ ਘੱਟ - ਦਾ ਧੰਨਵਾਦ ਜੋ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦੇਣਾ ਹੈ, ਉਹ ਉਸ ਦਿਨ ਵਾਂਗੂ ਨਿਰਾਸ਼ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ ਜਦੋਂ ਉਹ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਸੀ। ਇਸ ਬਾਰੇ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਕੁਝ ਨਾ ਕਹੋ, ਕਿਉਂਕਿ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਜਨਤਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਣ ਦਿੰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਕੁਝ ਕਹਿਣਗੇ ਕਿ ਇਹ ਚਿੱਟਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਕੁਝ ਕਾਲਾ। ਕੁਝ ਦਿਨਾਂ ਬਾਅਦ ਮੈਂ ਗਵਰਨਰਸ਼ਿਪ ਲਈ ਰਵਾਨਾ ਹੋਵਾਂਗਾ, ਜਿਸਦੀ ਮੈਂ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਕੁਝ ਪੈਸੇ ਕਮਾਉਣ ਲਈ ਬਹੁਤ ਉਤਸੁਕ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਹਰ ਨਵੇਂ ਗਵਰਨਰ ਦੀ ਵੀ ਇਹੀ ਇੱਛਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਮੈਂ ਜਨਤਾ ਦੀ ਨਬਜ਼ ਨੂੰ ਸਮਝਾਂਗਾ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਲਾਹ ਦੇਵਾਂਗਾ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਆਉਣਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਡੈਪਲ ਠੀਕ ਹੈ ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ੁਭਕਾਮਨਾਵਾਂ ਭੇਜਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਉਸਨੂੰ ਛੱਡਣ ਦਾ ਕੋਈ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਗ੍ਰੈਂਡ ਤੁਰਕ ਬਣਾ ਦੇਣ।

ਮੇਰੀ ਮਾਲਕਣ ਡਚੇਸ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹਜ਼ਾਰ ਚੁੰਮਣ ਭੇਜਦੀ ਹੈ। ਬਦਲੇ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਦੋ ਹਜ਼ਾਰ ਭੇਜੋ, ਕਿਉਂਕਿ, ਮੇਰੇ ਮਾਲਕ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਚੰਗੇ ਵਿਵਹਾਰ ਤੋਂ ਘੱਟ ਕੀਮਤ ਵਾਲੀ ਕੋਈ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕੁਝ ਦਿਨ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੌ ਐਸਕੁਡੋ ਵਾਲੀ ਇੱਕ ਹੋਰ ਵੈਲਿਸ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ ਠੀਕ ਨਹੀਂ ਸਮਝਿਆ, ਪਰ ਚਿੰਤਾ ਨਾ ਕਰੋ, ਪਿਆਰੀ ਟੇਰੇਸਾ, "ਜੋ ਅਲਾਰਮ ਵਜਾਉਂਦਾ ਹੈ ਉਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਨੁਕਸਾਨ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ" ਅਤੇ "ਸਭ ਕੁਝ ਧੋਤੇ ਵਿਚ ਬਾਹਰ ਆ ਜਾਵੇਗਾ" ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਗਵਰਨਰ ਹੁੰਦੀ ਹਾਂ। ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਸ਼ਾਸਨ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਾਂ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਰੱਖਣ ਲਈ ਇੱਕ ਬਾਂਹ ਅਤੇ ਇੱਕ ਲੱਤ ਛੱਡ ਦੇਵਾਂਗੀ। ਜੇ ਅਜਿਹਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਮਹਿੰਗਾ ਪਵੇਗਾ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਜ਼ਿਹੜੇ ਲੋਕ ਅਪੰਗ ਅਤੇ ਅਪਾਹਜ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਭੀਖ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕਿਸਮ ਦਾ ਲਾਭ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਅਮੀਰ ਹੋਵੋਗੇ, ਅਤੇ ਕਿਸਮਤ ਦੁਆਰਾ, ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਵੋਗੇ। ਪਰਮਾਤਮਾ ਇਹ ਬਖਸ਼ੇ, ਜੋ ਉਹ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰੱਖੇ। ਇਸ ਕਿਲ੍ਹੇ ਤੋਂ, ਜੁਲਾਈ ਦੇ ਵੀਹਵੇਂ ਦਿਨ, ਸੋਲਾਂ ਸੌ ਚੌਦਾਂ।

ਤੁਹਾਡਾ ਪਤੀ ਰਾਜਪਾਲ,

ਜਦੋਂ ਡਚੇਸ ਨੇ ਚਿੱਠੀ ਪੜ੍ਹਨੀ ਖ਼ਤਮ ਕੀਤੀ, ਉਸਨੇ ਸਾਂਚੇ ਨੂੰ ਕਿਹਾ:

"ਕੁਝ ਬਿੰਦੂਆਂ 'ਤੇ ਸਾਡਾ ਯੋਗ ਰਾਜਪਾਲ ਥੋੜ੍ਹਾ ਭਟਕ ਗਿਆ ਹੈ: ਪਹਿਲਾ, ਇਹ ਕਹਿਣ ਜਾਂ ਸੁੰਘੇੜੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਸਰਕਾਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਰੜਿਆਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦੇਣੀਆਂ ਹਨ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਤੱਥ ਲਈ ਜਾਣਦਾ ਹੈ - ਇੱਕ ਚੀਜ਼ ਜਿਸ ਤੋਂ ਉਹ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ - ਕਿ ਜਦੋਂ ਮੇਰੇ ਮਾਲਕ ਡਿਊਕ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਇਸਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਕੋਰੜੇ ਕਿਸੇ ਦੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਤੋਂ ਸਭ ਤੋਂ ਦੂਰ ਸਨ। ਦੂਜੀ ਗੱਲ, ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਸੁਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਲਾਲਚੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਚਾਹੀਦਾ ਕਿ ਚੀਜ਼ਾਂ ਉਸਦੀ ਉਮੀਦ ਦੇ ਉਲਟ ਹੋਣ। "ਲਾਲਚ ਅਕਸ਼ਰ ਬੇਰੀ ਨੂੰ ਪਾੜ ਦਿੰਦਾ ਹੈ", ਅਤੇ ਇੱਕ ਲਾਲਚੀ ਰਾਜਪਾਲ ਇਨਸਾਫ਼ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀ ਹੈ।"

"ਮੇਰਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਸਾਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਨਹੀਂ ਸਨ, ਮੇਰੀ ਬੀਬੀ," ਸਾਂਚੇ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਜੇ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਚਿੱਠੀ ਉਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹੀ ਜਾ ਰਹੀ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਸਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸਿਵਾਏ ਇਸਨੂੰ ਪਾੜ ਕੇ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਲਿਖਣ ਦੇ, ਜੋ ਹੋਰ ਵੀ ਮਾੜਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਜੇ ਇਸਨੂੰ ਮੇਰੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ।"

"ਨਹੀਂ, ਨਹੀਂ," ਡਚੇਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਇਹ ਠੀਕ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਡਿਊਕ ਵੀ ਇਸਨੂੰ ਪੜ੍ਹੇ।"

ਇਸ ਗੱਲਬਾਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਹ ਬਾਗ਼ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਗਏ, ਜਿੱਥੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸ ਦਿਨ ਖਾਣਾ ਖਾਣ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਬਣਾਈ। ਡਚੇਸ ਨੇ ਸਾਂਚੇ ਦਾ ਪੱਤਰ ਡਿਊਕ ਨੂੰ ਦਿਖਾਇਆ, ਜਿਸਨੂੰ ਇਹ ਸਭ ਤੋਂ ਮਜ਼ੇਦਾਰ ਲੱਗਿਆ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਖਾਣਾ ਖ਼ਤਮ ਹੋ ਗਿਆ ਅਤੇ ਮੇਜ਼ ਸਾਫ਼ ਹੋ ਗਿਆ, ਤਾਂ ਉਹ ਕਾਫ਼ੀ ਸਮੇਂ ਲਈ ਸਾਂਚੇ ਦੀ ਮਨਮੋਹਕ ਗੱਲਬਾਤ ਦੁਆਰਾ ਮਨੋਰੰਜਨ ਕਰਦੇ ਰਹੇ ਜਦੋਂ ਅਚਾਨਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਮੁਟਿਆਰ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤੀ ਆਵਾਜ਼ ਅਤੇ ਇੱਕ ਢੋਲ ਦੀ ਕਠੋਰ, ਬੇਮੇਲ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣੀ। ਜੰਗੀ, ਉਦਾਸ ਸੰਗੀਤ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਹੈਰਾਨ ਅਤੇ ਉਲਝਾ ਦਿੱਤਾ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ, ਜੋ ਕਿ ਉਤਸ਼ਾਹ ਤੋਂ ਆਪਣੀ ਸੀਟ 'ਤੇ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਨਾਲ ਬੈਠ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਸਾਂਚੇ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ, ਇਹ ਜੋੜਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿ ਡੂਰ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੀ ਆਦਤ ਅਨੁਸਾਰ ਪੁਨਾਹ ਵੱਲ ਲੈ ਗਿਆ: ਡਚੇਸ ਦੇ ਸਕਰਟ ਨਾਲ ਚਿੰਬੜਿਆ ਹੋਇਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਸੱਚਮੁੱਚ ਅਤੇ ਸੱਚਮੁੱਚ ਜੋ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣਾਈ ਦਿੱਤੀ ਉਹ ਘਿਣਾਉਣੀ ਅਤੇ ਉਦਾਸ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਸਾਰੇ ਆਪਣੀਆਂ ਸੀਟਾਂ ਦੇ ਕਿਨਾਰੇ ਸਨ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਬਾਗ਼ ਵਿਚੋਂ ਦੋ ਆਦਮੀਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵੱਲ ਆਉਂਦੇ ਦੇਖਿਆ ਜੋ ਲੰਬੇ ਵਗਦੇ ਸੋਗ ਦੇ ਚੋਲੇ ਪਹਿਨੇ ਹੋਏ ਸਨ ਜੋ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਚੱਲ ਰਹੇ ਸਨ। ਉਹ ਦੋ ਵੱਡੇ ਢੋਲ ਵਜਾ ਰਹੇ ਸਨ ਜੋ ਕਾਲੇ ਰੰਗ ਦੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਾਸੇ ਇੱਕ ਮੁਟਿਆਰ ਮਾਰਚ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ ਜਿਸਦੇ ਕੱਪੜੇ ਦੂਜਿਆਂ ਵਾਂਗ ਕਾਲੇ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਗਰ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਾਲ ਸਰੀਰ ਵਾਲਾ ਵਿਅਕਤੀ ਆਇਆ, ਜਿਸਨੇ ਕੋਲੇ ਦੇ ਕਾਲੇ ਚੋਲੇ ਵਿਚ ਕੱਪੜੇ ਪਾਉਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਲਪੇਟਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਜਿਸਦੀ ਰੇਲਗੱਡੀ ਵੀ ਅਸਾਧਾਰਨ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲੰਬੀ ਸੀ। ਉਸਦੇ ਚੋਲੇ ਦੇ ਉੱਪਰ ਇੱਕ ਚੌੜਾ ਮੋਢੇ ਵਾਲਾ ਪੱਟੀ ਬੰਨ੍ਹਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਾਲਾ, ਅਤੇ ਇਸ ਪੱਟੀ ਤੋਂ ਲਟਕਿਆ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਸਕਿਮਿਟਰ ਸੀ ਜਿਸਦੇ ਉਤੇ ਇੱਕ ਕਾਲਾ ਮਿਆਨ ਅਤੇ ਤਲਵਾਰ ਦਾ ਗਾਰਡ ਸੀ। ਉਸਦਾ ਚਿਹਰਾ ਇੱਕ ਪਾਰਦਰਸ਼ੀ ਕਾਲੇ ਪਰਦੇ ਨਾਲ ਢੱਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਬਰਫ਼ ਵਰਗੀ ਚਿੱਟੀ ਬਹੁਤ ਲੰਬੀ ਦਾੜ੍ਹੀ ਨੂੰ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਢੋਲ ਦੀ ਤਾਲ 'ਤੇ ਮਾਰਚ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਉਹ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਦੇ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ। ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, ਉਸਦਾ ਆਕਾਰ, ਚਾਲ, ਉਦਾਸ ਪਹਿਰਾਵਾ, ਅਤੇ ਨਾਲ ਦਾ ਸੰਗੀਤ ਸਾਰੇ ਦੇਖਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਹੈਰਾਨ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਹੁਣੇ ਦੱਸੇ ਗਏ ਹੌਲੀ, ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਰਫ਼ਤਾਰ ਨਾਲ ਪਹੁੰਚਦੇ ਹੋਏ, ਉਹ ਡਿਊਕ ਦੇ ਅੱਗੇ ਗੋਡੇ ਟੇਕ ਗਿਆ, ਜੋ ਉੱਥੇ ਮੌਜੂਦ ਸਾਰਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਉਸਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਪਰ ਡਿਊਕ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਬੋਲਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਉੱਠ ਨਹੀਂ ਗਿਆ। ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਬੇਗੀਮੈਨ ਨੇ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਅਤੇ, ਇੱਕ ਵਾਰ ਆਪਣੇ ਪੈਰਾਂ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋ ਕੇ, ਆਪਣੇ ਚਿਹਰੇ ਤੋਂ ਪਰਦਾ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਤਾਂ ਜੋ ਮਨੁੱਖੀ ਅੱਖਾਂ ਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਵੇਖੀ ਗਈ ਸਭ ਤੋਂ ਲੰਬੀ, ਸਭ ਤੋਂ ਚਿੱਟੀ, ਪੂਰੀ ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਭਿਆਨਕ ਦਾੜ੍ਹੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਚੌੜੀ, ਫੁੱਲੀ ਹੋਈ ਛਾਤੀ ਵਿੱਚੋਂ

ਇੱਕ ਡੂੰਘੀ ਅਤੇ ਗੂੰਜਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਉਠਾਈ, ਅਤੇ ਡਿਊਕ 'ਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਟਿਕਾਉਂਦਿਆਂ ਕਿਹਾ:

"ਮੇਰੇ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਚੇ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਮਾਲਕ, ਮੈਂ ਚਿੱਟੀ ਦਾੜ੍ਹੀ ਦਾ ਟ੍ਰਾਈਫਾਲਡਿਨ ਹਾਂ, ਕਾਉਂਟਸ ਟ੍ਰਾਈਫਾਲਡਿਨ, ਜਿਸਨੂੰ ਡਿਸਟ੍ਰੈਸ ਵਿੱਚ ਡੁਏਨਾ ਵੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਲਈ ਸੁਕੁਆਇਰ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਨਾਲ ਉਸਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਇੱਕ ਸੁਨੇਹਾ ਲੈ ਕੇ ਆਇਆ ਹਾਂ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੀ ਦੁਰਦਸ਼ਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿਓ, ਜੋ ਕਿ ਓਨਾ ਹੀ ਨਵਾਂ ਅਤੇ ਹੈਰਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੈ ਜਿੰਨਾ ਧਰਤੀ ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਮਨ ਕਦੇ ਕਲਪਨਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਪਹਿਲਾਂ, ਉਹ ਜਾਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਤੁਹਾਡੇ ਕਿਲ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਲਾ ਮੰਚਾ ਦਾ ਬਹਾਦਰ ਅਤੇ ਅਜੇਤ ਨਾਈਟ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਹੈ, ਜਿਸਦੀ ਭਾਲ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਕੈਂਡਾਇਆ ਦੇ ਰਾਜ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਇਸ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਦੇ ਖੇਤਰ ਤੱਕ ਪੈਦਲ ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਭੋਜਨ ਦੇ ਯਾਤਰਾ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਕੰਮ ਜਿਸਨੂੰ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਇੱਕ ਚਮਤਕਾਰ ਜਾਂ ਜਾਦੂ ਦਾ ਉਤਪਾਦ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਇਸ ਕਿਲ੍ਹੇ, ਜਾਂ ਪੇਂਡੂ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ 'ਤੇ ਰਹੀ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਅੰਦਰ ਆਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ। ਅਤੇ ਇਹੀ ਸਭ ਕੁਝ ਮੈਂ ਕਹਿਣ ਆਇਆ ਹਾਂ।"

ਇਸ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਗਲਾ ਸਾਫ਼ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਦੋਵੇਂ ਹੱਥਾਂ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਦਾੜ੍ਹੀ ਨੂੰ ਉੱਪਰ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਤੱਕ ਛੂਹਿਆ, ਸ਼ਾਂਤੀ ਨਾਲ ਡਿਊਕ ਦੇ ਜਵਾਬ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕੀਤੀ, ਜੋ ਕਿ ਬੀਅਦ ਵਾਲੇ ਨੇ ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਕੀਤਾ:

"ਕਈ ਦਿਨਾਂ ਤੋਂ, ਹੇ ਚਿੱਟੀ ਦਾੜ੍ਹੀ ਦੇ ਉੱਤਮ ਸਕੁਆਇਰ ਟ੍ਰਾਈਫਾਲਡੀਨ, ਅਸੀਂ ਮੇਰੀ ਔਰਤ ਕਾਉਂਟਸ ਟ੍ਰਾਈਫਾਲਡੀ ਦੀ ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਹਾਂ, ਜਿਸਨੂੰ, ਜਾਦੂਗਰਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਡਿਸਟ੍ਰੈਸ ਵਿੱਚ ਡੁਏਨਾ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਜ਼ਰੂਰ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਹੇ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਸਕੁਆਇਰ, ਅੰਦਰ ਆਉਣ ਲਈ, ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਲਾ ਮੰਚਾ ਦੇ ਬਹਾਦਰ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੂੰ ਲੱਭੇਗੀ, ਜਿਸਦੀ ਉਦਾਰ ਸੁਭਾਅ ਦੇ ਕਾਰਨ ਉਸਨੂੰ ਭਰੋਸਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਅਤੇ ਸਹਾਇਤਾ ਮਿਲੇਗੀ। ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਮੇਰੇ ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਵੀ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਜੇਕਰ ਮੇਰੀ ਸਹਾਇਤਾ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋਵੇ, ਤਾਂ ਇਸਦੀ ਘਾਟ ਨਹੀਂ ਪਾਈ ਜਾਵੇਗੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਆਪਣੀ ਨਾਈਟਹੁਡ ਦੇ ਕਾਰਨ ਇਸਨੂੰ ਦੇਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਹਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਨਾਈਟਸ-ਇਰੈਂਟ ਲਈ ਇਹ ਦੂਜਾ ਸੁਭਾਅ ਹੈ ਕਿ ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਡੁਏਨਾ ਦੀ ਮਦਦ ਲਈ ਆਉਣਾ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਉਹ ਜੋ ਵਿਧਵਾ, ਅਨਿਆਂ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਅਤੇ ਦੁਖੀ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸਦੀ ਲੇਡੀਸ਼ਿਪ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ।"

ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਇਹ ਸੁਣਿਆ, ਤਾਂ ਟ੍ਰਿਫਾਲਡਿਨ ਇੱਕ ਗੋਡੇ ਦੇ ਭਾਰ ਝੁਕ ਗਿਆ ਅਤੇ ਮੁਰਗੀਆਂ ਅਤੇ ਢੇਲੱਕੀਆਂ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਦਾ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਬਾਕੀ ਤੋਂ ਉਹੀ ਆਵਾਜ਼ਾਂ ਅਤੇ ਚਾਲ ਨਾਲ ਵਾਪਸ ਚਲਾ ਗਿਆ ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਹ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਹਰ ਕੋਈ ਉਸਦੀ ਦਿੱਖ ਅਤੇ ਵਿਵਹਾਰ 'ਤੇ ਹੈਰਾਨ ਰਹਿ ਗਿਆ। ਇਸ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਡਿਊਕ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਵੱਲ ਮੁੜਿਆ ਅਤੇ ਕਿਹਾ:

"ਜਦੋਂ ਸਭ ਕੁਝ ਕਿਹਾ ਅਤੇ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਹੇ ਮਸ਼ਹੂਰ ਸੂਰਬੀਰ, ਦੁਸ਼ਟਤਾ ਅਤੇ ਅਗਿਆਨਤਾ ਦਾ ਹਨੇਰਾ ਬਹਾਦਰੀ ਅਤੇ ਨੇਕੀ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਨੂੰ ਢੱਕਣ ਜਾਂ ਧੁੰਦਲਾ ਕਰਨ ਦੇ ਅਯੋਗ ਹੈ। ਮੈਂ ਇਹ ਤੁਹਾਡੀ ਯੋਗਤਾ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਕਿਲ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਛੇ ਦਿਨ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਹੋਏ ਹੋ, ਅਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਜੋ ਦੁਖੀ ਅਤੇ ਦੁਖੀ ਹਨ, ਉਹ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਦੀ ਭਾਲ ਵਿੱਚ ਦੂਰ-ਦੂਰਾਡੇ ਦੇਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਗਡੀ ਜਾਂ ਊਠ ਰਾਹੀਂ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਪੈਦਲ ਅਤੇ ਵਰਤ 'ਤੇ ਆ ਰਹੇ ਹਨ, ਇਸ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਾਲ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀਆਂ ਮੁਸੀਬਤਾਂ ਅਤੇ ਦੁੱਖਾਂ ਦਾ ਹੱਲ ਤੁਹਾਡੀ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਬਾਂਹ ਅਤੇ ਮਹਾਨ ਕੰਮਾਂ ਵਿੱਚ ਲੱਭਣਗੇ, ਜਿਸਦੀ ਪ੍ਰਸਿੱਧੀ ਪੂਰੇ ਸੰਭਿਅਕ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਫੈਲ ਗਈ ਹੈ।"

"ਮੈਂ ਸਿਰਫ਼ ਇਹੀ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ, ਸਰ ਡਿਊਕ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਸਿਰਫ਼ ਇਹੀ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਸ਼ਰਧਾਲੂ ਧਾਰਮਿਕ ਆਗੂ ਇੱਥੇ ਹੁੰਦੇ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦੂਜੇ ਦਿਨ ਮੇਜ਼ 'ਤੇ ਦਿਖਾਇਆ ਕਿ ਉਹ ਨਾਈਟਸ-ਇਰੈਂਟ ਨੂੰ ਇੰਨੇ ਘੱਟ ਸੰਤਿਕਾਰ ਅਤੇ ਸੰਤਿਕਾਰ ਨਾਲ ਰੱਖਦਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਦੇਖ ਸਕੇ ਕਿ ਕੀ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਇਸ ਕਿਸਮ ਦੇ ਨਾਈਟ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਉਹ

ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਆਪਣੇ ਲਈ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਵੇਗਾ ਕਿ ਜਦੋਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਅਤੇ ਵੱਡੀਆਂ ਮੁਸੀਬਤਾਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਜਾਂ ਪਿੰਡ ਦੇ ਪੁਜਾਰੀਆਂ ਜਾਂ ਨਾਈਟਸ ਤੋਂ ਰਾਹਤ ਨਹੀਂ ਮੰਗਦੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਆਪਣੇ ਪਿੰਡਾਂ ਦੀਆਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਗਏ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਅਸਥਿਰ ਦਰਬਾਰੀਆਂ ਤੋਂ ਜੋ ਅਜਿਹੀਆਂ ਖ਼ਬਰਾਂ ਨੂੰ ਖੋਦਣਾ ਪਸੰਦ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਬਾਰੇ ਉਹ ਦੁਹਰਾ ਸਕਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਗੱਪਾਂ ਮਾਰ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਕੰਮ ਜਾਂ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਦੂਸਰੇ ਗੱਲ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਲਿਖ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਨਹੀਂ, ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਦੇ ਹੱਲ, ਲੁੜਵੰਦਾਂ ਨੂੰ ਸੁਹਾਇਤਾ, ਕੁੜੀਆਂ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਵਿਧਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਦਿਲਾਸਾ, ਇਹ ਸਭ ਇੱਕ ਨਾਈਟ-ਇਰੈਂਟ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕਿਸੇ ਵੀ ਉੱਤਮ ਕਿਸਮ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਮਿਲ ਸਕਦੇ; ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਣ ਲਈ, ਮੈਂ ਸਵਰਗ ਦਾ ਸਦੀਵੀ ਧੰਨਵਾਦ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਇਸ ਸਭ ਤੋਂ ਸ਼ਰਤਿਕਾਰਯੋਗ ਪੇਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਜੋ ਵੀ ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਜਾਂ ਮੁਸ਼ਕਲ ਵਿੱਚੋਂ ਗੁਜ਼ਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਉਸਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ। ਇਸ ਦੁਬੇਨਾ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਆਉ ਅਤੇ ਜੇ ਵੀ ਉਹ ਮੰਗੇ ਇਹੀ ਇੱਛਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਬਾਂਹ ਦੀ ਤਾਕਤ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਨਿਡਰ ਆਤਮਾ ਦੇ ਨਿਡਰ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਉਸਨੂੰ ਰਾਹਤ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਾਂਗਾ।"

---

1. ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਕਿਸੇ ਸੱਜਣ ਵਾਂਗ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੂੰ ਜਨਤਕ ਅਪਮਾਨ ਸਮਾਰੋਹ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਵਜੋਂ ਗਧੇ 'ਤੇ ਘੁੰਮਾਇਆ ਜਾਣਾ ਸੀ।

ਅਧਿਆਇ ਸੈਂਤੀਵਾਂ

ਡ੍ਰਿਸਟ੍ਰੈਸ ਵਿੱਚ ਡੁਏਨਾ ਦੇ ਮਸ਼ਹੂਰ ਸਾਹਸ ਦੀ ਨਿਰੰਤਰਤਾ

ਡਿਊਕ ਅਤੇ ਡੱਚੇਸ ਇਹ ਦੇਖ ਕੇ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ ਹੋਏ ਕਿ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਚਰਿੱਤਰ ਦਾ ਕਿੰਨਾ ਵਧੀਆ ਜਵਾਬ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਪਰ ਇਸ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ:

"ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਚਾਹਾਂਗਾ ਕਿ ਇਹ ਡੁਏਨਾ ਔਰਤ ਉਸ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਖ਼ਤਰੇ ਵਿੱਚ ਪਾਵੇ ਜਿਸਦਾ ਮੈਨੂੰ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਇੱਕ ਵਾਰ ਟੋਲੇਡੋ ਤੋਂ ਇੱਕ ਚਾਂਦੀ-ਭਾਸ਼ਾ ਵਾਲੇ ਅਪੋਥੈਕਰੀ ਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਸੁਣਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜਦੋਂ ਵੀ ਡੁਏਨਾ ਤਸਵੀਰ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਕੁਝ ਵੀ ਚੰਗਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਪ੍ਰਭੂ, ਉਸ ਅਪੋਥੈਕਰੀ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਨਫ਼ਰਤ ਕੀਤੀ! ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਮੈਂ ਇਹ ਪੁੱਛਦਾ ਹਾਂ: ਜੇਕਰ ਸਾਰੇ ਡੁਏਨਾ ਨੱਕ ਵਾਲੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਗੁਣਵੱਤਾ ਜਾਂ ਦਰਜੇ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਗਰਦਨ ਵਿੱਚ ਦਰਦ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਬਾਰੇ ਕੀ ਜੋ ਮੁਸੀਬਤ ਵਿੱਚ ਹਨ, ਜਿਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਉਹ ਇਸ ਕਾਉਂਟੇਸ ਥ੍ਰੀ ਸਕਰਟਸ[1] ਜਾਂ ਥ੍ਰੀ ਟ੍ਰੇਨਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ? ਅਤੇ, ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ, ਜਿੱਥੋਂ ਮੈਂ ਆਇਆ ਹਾਂ ਸਕਰਟ ਅਤੇ ਟ੍ਰੇਨਾਂ ਇੱਕੋ ਜਿਹੀਆਂ ਹਨ।"

"ਹੁਣ, ਇਹ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ, ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ ਸਾਂਚੋ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਡੁਏਨਾ ਮੇਰੀ ਭਾਲ ਵਿੱਚ ਇੰਨੇ ਦੂਰ-ਦੂਰਾਡੇ ਦੇਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਆਈ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੋ ਦੰਦਾ-ਵਿਗਿਆਨੀ ਦੀ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਸੁਨ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਜਦੋਂ ਇਹ ਇੱਕ ਕਾਉਂਟੇਸ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਕਾਉਂਟੇਸ ਡੁਏਨਾ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ, ਤਾਂ ਇਹ ਰਾਣੀਆਂ ਅਤੇ ਮਹਾਰਾਣੀਆਂ ਲਈ ਹੋਵੇਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਘਰਾਂ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਚਾ ਦਰਜਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਹੋਰ ਡੁਏਨਾ ਨੂੰ ਵੀ ਨੌਕਰੀ 'ਤੇ ਰੱਖਦੀਆਂ ਹਨ।"

ਡੋਨਾ ਰੋਡ੍ਰਿਗਜ਼, ਜੋ ਕਿ ਇਤਫ਼ਾਕਨ ਮੌਜੂਦ ਸੀ, ਨੇ ਇਸ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ:

"ਮੇਰੀ ਔਰਤ ਡੱਚੇਸ ਦੇ ਕੋਲ ਆਪਣੇ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਡੁਏਨਾ ਹਨ ਜੋ ਕਾਉਂਟੇਸ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਕਿਸਮਤ ਦੇ ਇੱਛੁਕ ਹੋਣ, ਪਰ "ਇੱਕ ਨੂੰ ਉਹੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿਸਮਤ ਦਾ ਹੁਕਮ ਹੈ"। ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਡੁਏਨਾ ਬਾਰੇ ਬੁਰਾ ਨਾ ਬੋਲਣ ਦਿਉ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਉਹ ਜੋ ਬਜ਼ੁਰਗ ਅਤੇ ਅਣਵਿਆਹੇ ਹਨ; ਅਤੇ ਭਾਵੇਂ ਮੈਂ ਖੁਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨਹੀਂ ਹਾਂ, ਮੇਰੇ ਲਈ ਇਹ ਸਮਝਣਾ ਆਸਾਨ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਕੁਆਰੀ ਡੁਏਨਾ ਦਾ ਵਿਧਵਾ ਨਾਲੋਂ ਇੱਕ ਫ਼ਾਇਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਯਾਦ ਰੱਖੋ: "ਜੋ ਜਨਤਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੂਜਿਆਂ ਦੀ ਆਲੋਚਨਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤੁਹਾਡੀ ਆਲੋਚਨਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ"।"

"ਇਹ ਸਭ ਠੀਕ ਹੈ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਪਰ ਮੇਰੇ ਨਾਈ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਡੁਏਨਾ ਵਿੱਚ ਆਲੋਚਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਹੈ, ਕਿ "ਚਾਵਲਾਂ ਨੂੰ ਨਾ ਹਿਲਾਓ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਭੁੱਲ੍ਹੇ ਹੀ ਕਿਉਂ ਨਾ ਹੋ ਜਾਣ"।"

"ਸੁਕਵਾਇਰ," ਡੋਨਾ ਰੋਡ੍ਰਿਗਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਹਮੇਸ਼ਾ ਸਾਡੇ ਵਿਰੋਧੀ ਰਹੇ ਹਨ; ਉਹ ਐਂਟੇਚੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਹਰ ਮੋੜ 'ਤੇ ਸਾਡੀ ਜਾਸੂਸੀ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਅੰਤਰਾਲਾਂ ਦੌਰਾਨ ਜਦੋਂ ਉਹ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਹੇ ਹੁੰਦੇ, ਜੋ ਕਿ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਸਮਾਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਦਿਨ ਸਾਡੇ ਬਾਰੇ ਗੱਪਾਂ ਮਾਰਨ, ਸਾਡੀਆਂ ਹੱਡੀਆਂ ਨੂੰ ਵਿਗਾੜਨ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਚੰਗੇ ਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਦਫ਼ਨਾਉਣ ਵਿੱਚ ਬਿਤਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਖੈਰ, ਉਹ ਸਾਰੇ ਅੱਗ ਵਿੱਚ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿੰਨਾ ਵੀ ਦੁਖੀ ਕਰੇ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣਨ ਅਤੇ ਕੁਲੀਨ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਘਰਾਂ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦੇ ਹਾਂ, ਭਾਵੇਂ ਅਸੀਂ ਭੁੱਖੇ ਮਰੀਏ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨਾਜ਼ੁਕ ਜਾਂ ਨਾਜ਼ੁਕ ਖੰਭਿਆਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਕਾਲੇ ਸੋਗ ਦੀ ਆਦਤ ਨਾਲ ਢੱਕ ਸੁਕੀਏ, ਜਿਵੇਂ ਕੋਈ ਜਲੂਸ ਵਾਲੇ ਦਿਨ ਕੂੜੇ ਦੇ ਢੇਰ ਨੂੰ ਟੇਪੇਸਟ੍ਰੀ ਨਾਲ ਢੱਕਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਇਹ ਕਹਿਣ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਮੈਨੂੰ ਪੁੱਛੇ ਅਤੇ ਸਮਾਂ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਵੇ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਇੱਥੇ ਹਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ, ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਦੁਨੀਆ ਦੇ ਹਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਯਕੀਨ ਦਿਵਾ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਗੁਣ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਦੁਨਿਆਵੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਾ ਹੋਵੇ।"

"ਮੈਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ਼ ਹੈ," ਡੱਚੇਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੇਰਾ ਚੰਗਾ ਡੱਚਾ ਰੰਡਾਰਗਜ਼ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਸਹੀ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਬਹੁਤ ਹੱਦ ਤੱਕ ਸਹੀ ਹੈ, ਪਰ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣਾ ਅਤੇ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਡੁਏਨਾ ਦਾ ਬਚਾਅ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਹੋਰ ਢੁਕਵੇਂ ਸਮੇਂ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਉਸ ਦੁਸ਼ਟ ਦਵਾਈ ਦੇ ਪੀਲੀਆ ਵਾਲੇ ਰਵੱਈਏ ਦਾ ਖੰਡਨ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ ਅਤੇ ਉਸ ਇੱਕ ਨੇਕ ਸਾਂਚੇ ਪਾਂਜ਼ਾ ਨੂੰ ਜੜ੍ਹੋਂ ਪੁੱਟਿਆ ਜਾ ਸਕੇ ਜੋ ਉਸਦੀ ਛਾਤੀ ਵਿੱਚ ਹੈ।"

ਜਿਸ ਦਾ ਸਾਂਚੇ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ:

"ਪਹਿਲੇ ਪਲ ਤੋਂ ਹੀ ਜਦੋਂ ਮੈਨੂੰ ਗਵਰਨਰ ਬਣਨ ਦਾ ਸੁਆਦ ਆਇਆ, ਮੈਂ ਇੱਕ ਸੁਕੁਆਇਰ ਬਣਨ ਵਿੱਚ ਸਾਰੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਗੁਆ ਦਿਤੀ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਧਰੱਤੀ ਦੇ ਸਾਰੇ ਡੁਏਨਾ ਲਈ ਇੱਕ ਅੰਜੀਰ ਵੀ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ।"

ਜੇਕਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਫਾਈਫ਼ ਅਤੇ ਢੋਲ ਦੀਆਂ ਆਵਾਜ਼ਾਂ ਨਾ ਸੁਣੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ, ਤਾਂ ਉਹ ਡੁਏਨਾ ਬਾਰੇ ਵਿਵਾਦ ਜਾਰੀ ਰੱਖਦੇ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਕਿ ਡਿਸਟੈਂਸ ਵਿੱਚ ਡੁਏਨਾ ਨੇੜੇ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਡੱਚੇਸ ਨੇ ਡ੍ਰਿਊਕ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਕੀ ਉਸਦਾ ਸੁਵਾਗਤ ਕਰਨ ਲਈ ਬਾਹਰ ਜਾਣਾ ਉਚਿਤ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਡੁਏਨਾ ਇੱਕ ਕਾਉਂਟੇਸ ਅਤੇ ਇੱਕ ਗੁਣਵੱਤਾ ਵਾਲੀ ਵਿਅਕਤੀ ਸੀ।

"ਉਸਦੇ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰੀਏ ਤਾਂ ਉਹ ਇੱਕ ਕਾਉਂਟੇਸ ਹੈ," ਡ੍ਰਿਊਕ ਦੇ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸਾਂਚੇ ਨੇ ਟੋਕ ਦਿੱਤਾ, "ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਮਹਾਂਪੁਰਸ਼ਾਂ ਦੇ ਉਸਦਾ ਸਵਾਗਤ ਕਰਨ ਲਈ ਬਾਹਰ ਜਾਣ ਨਾਲ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਦੁਆਬਾ ਵਾਲੇ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ, ਮੇਰਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਕ ਵੀ ਮਾਸਪੇਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹਿਲਾਉਣੀ ਚਾਹੀਦੀ।"

"ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿਸਨੇ ਅੰਦਰ ਆਉਣ ਲਈ ਕਿਹਾ?" ਡੱਨ ਕੁਇੱਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਕੌਣ, ਮਾਲਕ?" ਸਾਂਚੇ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। "ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਤੋਂ ਪੁੱਛ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਜੋ ਮੈਂ ਇੱਕ ਸੁਕੁਆਇਰ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਰਨ ਦੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਰੱਥ ਹਾਂ ਜਿਸਨੇ ਤੁਹਾਡੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਦੇ ਸੂਕੁਲ ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਦੇ ਨਿਯਮ ਸਿੱਖੇ ਹਨ, ਸ਼ਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਦੇ ਇਸ ਪੂਰੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਸ਼ਿਸ਼ਟਾਚਾਰੀ ਅਤੇ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਨਾਈਟ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਨੂੰ ਇਹ ਐਲਾਨ ਕਰਦੇ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ "ਇੱਕ ਕਾਰਡ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੋਣ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਗੁਆਚ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇੱਕ ਕਾਰਡ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਹੋਣ ਨਾਲ", ਅਤੇ "ਸਿਆਣੇ ਲਈ ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਕਾਫ਼ੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ"।"

"ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਸਾਂਚੋ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ;" ਡ੍ਰਿਊਕ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਅਸੀਂ ਦੇਖਾਂਗੇ ਕਿ ਕਾਉਂਟੇਸ ਕਿਵੇਂ ਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਫੈਸਲਾ ਕਰਾਂਗੇ ਕਿ ਉਹ ਕਿੰਨੀ ਸ਼ਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ।"

ਹੁਣ ਪਿਛਲੇ ਮੌਕੇ ਵਾਂਗ ਹੀ ਮੁਰਗੀ ਅਤੇ ਢੋਲਕੀਆਂ ਨੇ ਆਪਣਾ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਇੱਥੇ ਲੇਖਕ ਅਗਲੇ ਅਧਿਆਇ ਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਛੋਟੇ ਅਧਿਆਇ ਨੂੰ ਸਮਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਉਹੀ ਸਾਹਸ ਜਾਰੀ ਰੱਖੇਗਾ, ਜੇ ਕਿ ਇਸ ਪੂਰੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ।

---

1. ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਾਉਂਟੇਸ ਦੇ ਨਾਮ, ਟ੍ਰਿਫਾਲਡੀ ਦੀ ਗਲਤ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਇਹ ਮੰਨ ਕੇ ਕਿ ਇਸਦਾ ਸਪੈਨਿਸ਼ ਸਮਾਨਾਰਥੀ ਸ਼ਬਦ ਟ੍ਰੇਸ ਫਾਲਦਾਸ ("ਤਿੰਨ ਸਕਰਟ") ਹੈ।

ਅਧਿਆਇ ਅਠੱਤੀ

ਡ੍ਰਿਸਟ੍ਰੈਸ ਵ੍ਹਿੱਚ ਡ੍ਰਇਨ੍ਹਾ ਆਪ੍ਹਣੀਆਂ ਬਦਕ੍ਰਿਸਮ੍ਤੀਆਂ ਦਾ ਬ੍ਰਿਤਾਂਤ ਦਿੰਦੀ ਹੈ

ਬੇਖ਼ਬਰ ਸੰਗੀਤਕਾਰਾਂ ਦੇ ਪਿੱਛੇ-ਪਿੱਛੇ ਇੱਕ ਦਰਜਨ ਦੇ ਕਰੀਬ ਡ੍ਰਇਨ੍ਹਾ ਚੱਲ ਰਹੇ ਸਨ ਜੋ ਦੋਹਰੀ ਫ਼ਾਈਲ ਵਿੱਚ ਬਾਗ਼ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਲੱਗ ਪਏ ਸਨ, ਸਾਰਿਆਂ ਨੇ ਚਿੱਟੇ ਜਾਲੀਦਾਰ ਪਰਦੇ ਪਾਏ ਹੋਏ ਸਨ ਅਤੇ ਟਵਿਲਡ ਸੂਰਜ ਨਨਾਂ ਦੀਆਂ ਆਦਤਾਂ ਇੰਨ੍ਹੀਆਂ ਲੰਬੀਆਂ ਸਨ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬੂਸਤ੍ਰਾਂ ਦੇ ਸਿਰਫ਼ ਸਿਰੇ ਹੀ ਦਿਖਾਈ ਦੇ ਰਹੇ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਕਾਊਂਟੇਸ ਟ੍ਰਾਈਫਾਲਡੀ ਆਈ, ਜਿਸਨੂੰ ਉਸਦੇ ਸਕ੍ਵੁਆਇਰ, ਚਿੱਟੀ ਦਾੜ੍ਹੀ ਦੇ ਟ੍ਰਾਈਫਾਲਡੀਨ ਨੇ ਸੰਭਾਲ੍ਹਿਆ। ਉਹ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਅਣ੍ਟਫਟੱਡ ਕਾਲੇ ਬਾਈਜ਼ ਵਿੱਚ ਸਜੀ ਹੋਈ ਸੀ, ਜਿਸਨੂੰ, ਜੇਕ੍ਰ ਇਸਨੂੰ ਟਫਟ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ, ਤਾਂ ਚੰਗ੍ਰੇ ਆਕਾਰ ਦੇ ਮਾਰਟੋਸ ਛੋਲ੍ਹਿਆਂ ਦੇ ਟ੍ਫਟਾਂ ਨਾਲ਼ ਢੱਕ੍ਇਆ ਹੁੰਦਾ। ਟ੍ਰੇਨ, ਜਾਂ ਸਕ੍ਰਟ, ਜਾਂ ਜੋ ਵੀ ਇਸਨੂੰ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਿੰਨ ਕੋਨਿਆਂ ਵਿੱਚ ਬੰਦ ਹੋ ਗ੍ਇਆ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਪੰਨਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਸਮਰ੍ਥਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਸੋਗ ਦੇ ਪਹਿਰਾਵੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਪਹਿਨ੍ਹਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਇਸਨੇ ਤਿੰਨ ਕੋਨਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਤਿੰਨ ਤੀਬ੍ਰ ਕੋਣਾਂ ਦੇ ਨਾਲ਼ ਇੱਕ ਨਾਟਕੀ, ਜਿਓਮੈਟ੍ਰਿਕਲ ਚਿੱਤ੍ਰ ਬਣਾਇਆ, ਅਤੇ ਹ੍ਰ ਕੋਈ ਜਿਸਨੇ ਵੀ ਨੋਕਦਾਰ ਸਕ੍ਰਟ ਦੇਖਿਆ, ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਇਸ ਕਾਰਨ ਕ੍ਰਕੇ ਕਾਊਂਟੇਸ ਟ੍ਰਾਈਫਾਲਡੀ ਕਿਹਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਕਾਊਂਟੇਸ ਥ੍ਰੀ ਸਕ੍ਰਟ ਕਹਿਣਾ ਸੀ; ਅਤੇ, ਦ੍ਰਅਸਲ, ਬੇਨੇਂਗੋਲ੍ਹੀ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਮਾਮਲ੍ਹਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦਾ ਸਹੀ ਸਿਰ੍ਲੇਖ ਕਾਊਂਟੇਸ ਲੋਬੂਨਾ ਸੀ।[1] ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਇਸ ਲ੍ਈ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦੇ ਖੇਤ੍ਰ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਬਘਿਆੜ੍ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਜੇਕ੍ਰ ਇਹ ਬਘਿਆੜ੍ਾਂ ਦੀ ਬਜਾਏ ਲ੍ੂਬੜ੍ੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਕਾਊਂਟੇਸ ਜ਼ੋਰੂਨਾ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ[2] ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਰ੍ਿਵਾਜ ਸੀ ਕਿ ਪ੍ਰਭੂ ਅ੍ਤੇ ਔਰਤਾਂ ਆਪ੍ਣੇ ਖੇਤ੍ਰ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਪ੍ਚਲ੍ਿਤ ਚੀਜ਼ ਜਾਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਤੋਂ ਆਪ੍ਣੇ ਸਿਰ੍ਲੇਖ ਲ੍ੈਂਦੇ ਸਨ। ਪ੍ਰ ਇਸ ਕਾਊਂਟੇਸ ਨੇ, ਆਪ੍ਣੇ ਸਕ੍ਰਟਾਂ ਦੀ ਨਵੀਨਤਾ ਦਾ ਜਸ਼ਨ ਮਨਾਉਣ ਲ੍ਈ, "ਲੋਬੂਨਾ" ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤ੍ਾ ਸੀ ਅਤੇ ਟ੍ਰਿਫਾਲਡੀ ਨਾਮ ਅਪਣਾ ਲ੍ਿਆ ਸੀ।

ਔਰਤ ਅਤੇ ਦ੍ਰਜਨਾਂ ਡ੍ਰਇਨ੍ਹਾ ਜਲੂਸ ਦੀ ਰ੍ਫ਼ਤਾਰ੍ ਨਾਲ਼ ਅੱਗੇ ਵਧੇ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਚਿਹਰੇ ਕਾਲੇ ਪਰਦਿਆਂ ਨਾਲ਼ ਢੱਕ੍ੇ ਹੋਏ ਸਨ ਜੋ ਟ੍ਰਾਈਫਾਲਡਿਨ ਵਾਂਗ੍ ਪਾਰਦ੍ਰਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਪ੍ਰ ਇੰਨੇ ਸੰਘਣੇ ਸਨ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵ੍ਿਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਵ੍ਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਦਿਖਾਈ ਨਹੀਂ ਦੇ ਰਹੀ ਸ੍ੀ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਡ੍ਰਇਨ੍ਹਾ ਸਕ੍ਵੁਐਡ ਨ੍ਜ਼ਰ ਆਈ, ਡਿਊਕ, ਡਚੇਸ ਅਤੇ ਡੌਨ ਕ੍ਇਕਸੋਟ ਆਪ੍ਣੇ ਪੈਰਾਂ 'ਤ੍ੇ ਖੜ੍ੇ ਹੋ ਗ੍ਏ, ਜਿਵੇਂ ਕ੍ਿ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਕਾਹਲ੍ੀ ਦੇ ਜਲੂਸ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਵਾਲ੍ੇ ਸਾਰ੍ੇ ਲ੍ੋਕ। ਦ੍ਰਜਨਾਂ ਡ੍ਰਇਨ੍ਹਾ ਰ੍ੁਕ ਗ੍ਏ ਅਤੇ ਇੱਕ ਰ੍ਸਤਾ ਬਣਾਇਆ ਜ੍ਿਸ ਵ੍ਿੱਚੋਂ ਦ੍ਖੀ ਵ੍ਿਅਕਤੀ ਅੱਗੇ ਆਇਆ, ਟ੍ਰਾਈਫਾਲਡਿਨ ਨੇ ਅ੍ਜੇ ਵੀ ਉਸਦਾ ਹੱਥ ਫੜ੍ਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਡ੍ਰਕਲ ਜੋੜਾ ਅਤੇ ਡੌਨ ਕ੍ਇਕਸੋਟ ਨੇ ਇਹ ਦੇਖ੍ਿਆ, ਤ੍ਾਂ ਉਹ ਉਸਦਾ ਸਵਾਗਤ ਕ੍ਰਨ ਲ੍ਈ ਕ੍ੁਝ ਦ੍ਰਜਨ ਕ੍ਦਮ ਅੱਗ੍ੇ ਵਧੇ, ਜ੍ਿਸ ਸਮੇਂ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅੱਗ੍ੇ ਗੋਡੇ ਟੇਕ ਗ੍ਈ ਅਤੇ, ਇੱਕ ਆਵਾਜ਼ ਵ੍ਿੱਚ ਜੋ ਕਿ ਮਿਠੀ ਅਤੇ ਨਾਜ਼ੁਕ ਹੋਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਮੋਟੀ ਅਤੇ ਖੁਰਦਰ੍ੀ ਸੀ, ਨੇ ਕਿਹਾ:

"ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਮਹਾਪ੍ਰਖਾਂ ਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕਰਾਂਗ੍ਾ ਕਿ ਉਹ ਤੁਹਾਡੇ ਇਸ ਨੌਕਰ੍, ਮੇਰ੍ਾ ਮਤ੍ਲਬ ਹੈ, ਨੂੰ ਕ੍ਰਾਨੇ੍ੀ ਪ੍ਤੀ ਸ਼ਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਦੇ ਪ੍ਰਦ੍ਰਸ਼ਨਾਂ ਵ੍ਿਚ ਘੱਟ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਹੋਣ। ਮੈਂ ਭਾਵੇਂ ਦ੍ਖੀ ਹਾਂ, ਪ੍ਰ ਮੈਂ ਉਸ ਅ੍ਜੀਬ ਅ੍ਤੇ ਅਣ੍ਸੁਣੇ ਦ੍ੁੱਖੇ ਦੇ ਕਾਰਨ ਉਸ ਤਰ੍ਾਂ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕ੍ਾਂਗ੍ਾ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰ੍ੀ ਬ੍ੁੱਧ੍ੀ ਨਾਲ਼ ਕਿਸੇ ਅਣ੍ਜ੍ਾਣ ਜਗ੍ਹਾ ਤੇ ਚਲ੍ਾ ਗ੍ਿਆ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਬਹ੍ੁਤ ਦ੍ਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਜਿੰਨਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਭਾਲ ਕ੍ਰਦਾ ਹਾਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਲੱਭਣਾ ਓਨਾ ਹੀ ਅਸੰਭਵ ਹੁੰਦਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।"

"ਮੇਰ੍ੀ ਪ੍ਿਆਰ੍ੀ ਕਾਊਂਟੇਸ, ਕੋਈ ਵੀ ਆਪ੍ਣ੍ੀ ਬ੍ੁੱਧ੍ੀ ਦੀ ਘਾਟ ਵਾਲ੍ਾ ਹੋਵੇਗ੍ਾ," ਡ੍ਰਿਊਕ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਜੋ ਤੁਹਾਡ੍ੀ ਦ੍ਿਖ੍ ਤੋਂ ਤੁਹਾਡ੍ੀ ਪਤਨ੍ੀ ਦੀ ਕੀਮਤ ਨਹੀਂ ਪਛਾਣ ਸਕਦਾ, ਜੋ ਕਿ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਜਾਂਚ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਚੇ ਦਰ੍ਜੇ ਦੇ ਸ਼ਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਅਤੇ ਸਤ੍ਕਾਰ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ।"

ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਉੱਠਣ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਉਸਨੇ ਉਸਦਾ ਹੱਥ ਫੜਿਆ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਡਚੇਸ ਦੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਸੀਟ ਤੇ ਲੈ ਗਿਆ, ਜਿਸਨੇ ਵੀ ਉਸਦਾ ਬਹੁਤ ਹੀ ਦਿਆਲੂਤਾ ਨਾਲ ਸੁਵਾਗਤ ਕੀਤਾ। ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਚੁੱਪ ਰਹਿ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਸਾਂਚੋ ਲਾ ਟ੍ਰਾਈਫਾਲਡੀ[3] ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਕਈ ਡੂਏਨਾ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਦਾ ਚਿਹਰਾ ਦੇਖਣ ਲਈ ਉਤਸੁਕ ਸੀ, ਪਰ ਇਹ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਸੁਤੰਤਰ ਇੱਛਾ ਅਤੇ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਉਹ ਸਾਰੇ ਚੁੱਪ ਰਹੇ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਇਹ ਦੇਖਣ ਲਈ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ ਕਿ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੌਣ ਬੋਲੇਗਾ, ਅਤੇ ਇਹ ਡੂਏਨਾ ਇਨ ਡਿਸਟ੍ਰੈਸ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਇਹਨਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨਾਲ ਅਜਿਹਾ ਕੀਤਾ:

"ਮੈਨੂੰ ਪੂਰਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੈ, ਸਭ ਤੋਂ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਪ੍ਰਭੂ, ਸਭ ਤੋਂ ਸੁੰਦਰ ਔਰਤ, ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਬੁੱਧੀਮਾਨ ਇਕੱਠ, ਕਿ ਮੇਰੇ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਘੇ ਦੁੱਖ ਤੁਹਾਡੇ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਘੇ ਦਲੇਰ ਛਾਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਪਨਾਹ ਲੈਣਗੇ, ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਪਨਾਹ ਜੋ ਉਦਾਰ ਅਤੇ ਦਿਆਲੂ ਤੋਂ ਘੱਟ ਸ਼ਾਂਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੇਰੇ ਦੁੱਖ ਹੀਰੇ ਨਰਮ ਕਰਨ, ਸੰਗਮਰਮਰ ਪਿਘਲਾਉਣ ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਜ਼ਿੱਦੀ ਦਿਲਾਂ ਦੇ ਸ਼ਟਰੌਲ ਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਹਨ, ਪਰ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਕਿਰਪਾਲੂਆਂ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਐਲਾਨ ਕਰਨ - ਤਾਂ ਜੋ ਕੰਨਾਂ ਨੂੰ ਨਾ ਕਹੇ - ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਪ੍ਰਭੂ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਣ ਕਿ ਕੀ ਇਸ ਗਿਲਡ, ਸਰਕਲ, ਜਾਂ ਕੰਪਨੀ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਹੈ, ਉਸਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਘੇ ਨਾਈਟ, ਲਾ ਮੰਚਾ ਦਾ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ, ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਘੇ ਸਕੁਆਇਰ, ਪਾਂਜ਼ਾ।"

"ਉਹ ਪਾਂਜ਼ਾ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦੇ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਹਾ, "ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਸਭ ਤੋਂ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਵੀ ਮੌਜੂਦ ਹੈ; ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਮੇਰੀ ਸਭ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਦੁਆ, ਤੁਹਾਡੀ ਮਹਾਨ ਸ਼ਖ਼ਸੀਅਤ ਜੋ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਚਾਹੋ ਕਹਿ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਤੁਹਾਡੀ ਮਹਾਨ ਸ਼ਖ਼ਸੀਅਤ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਸਭ ਤੋਂ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੇਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਅਤੇ ਤਿਆਰ ਹਾਂ।"[4]

ਇਸ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋਇਆ ਅਤੇ, ਡਿਸਟ੍ਰੈਸ ਵਿੱਚ ਡੂਏਨਾ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਭੇਜਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ:

"ਮੇਰੀ ਦੁਖੀ ਔਰਤ, ਜੇ ਤੁਹਾਡੀ ਪਤਨੀ ਦੇ ਦੁੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਨਾਈਟ-ਇਰੈਂਟ ਦੀ ਬਹਾਦਰੀ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ ਰਾਹਤ ਦੀ ਕੋਈ ਉਮੀਦ ਹੈ, ਤਾਂ ਇੱਥੇ ਮੇਰੇ ਹਨ, ਜੇ ਭਾਵੇਂ ਕਮਜ਼ੋਰ ਅਤੇ ਨਾਕਾਫ਼ੀ ਹੁਨ, ਪਰ ਤੁਹਾਡੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਲੱਗਾਏ ਜਾਣਗੇ। ਮੈਂ, ਮੈਡਮ, ਲਾ ਮੰਚਾ ਦੀ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਹਾਂ, ਜਿਸਦਾ ਸੱਦਾ ਹਰ ਲੋੜਵੰਦ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਮਦਦ ਲਈ ਆਉਣਾ ਹੈ। ਅਤੇ, ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਨੂੰ ਸਾਡੀ ਸਦਭਾਵਨਾ ਮੰਗਣ ਜਾਂ ਪ੍ਰਸਤਾਵਨਾ ਲਿਖਣ ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਸਿਰਫ਼ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਬਦਕਿਸਮਤੀਆਂ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਰੁਕਾਵਟ ਦੇ ਦੱਸਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਥੇ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਹੁਨ ਜੋ ਜੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੱਲ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ, ਤਾਂ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਹਮਦਰਦੀ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਣਗੇ।"

ਜਦੋਂ ਡਿਸਟ੍ਰੈਸ ਵਿੱਚ ਡੂਏਨਾ ਨੇ ਇਹ ਸੁਣਿਆ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੇ ਪੈਰਾਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੁੱਟਣ ਦੀ ਇੱਛਾ ਦੇ ਹਰ ਸੰਕੇਤ ਦਿੱਤੇ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਗਲੇ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੀਤਾ, ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋਏ:

"ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪ੍ਰਣਾਮ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਹੇ ਅਜੇਤੂ ਸੂਰਮਾ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਪੈਰਾਂ ਅਤੇ ਲੱਤਾਂ ਅੱਗੇ ਜੋ ਕਿ ਸੂਰਮੇ-ਇਰੈਂਟਰੀ ਦੀਆਂ ਨੀਂਹਾਂ ਅਤੇ ਥੰਮ੍ਹ ਹਨ! ਮੈਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਪੈਰਾਂ ਨੂੰ ਚੁੰਮਾਂਗਾ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਚਾਲ 'ਤੇ ਟਿਕੀ ਹੋਈ ਹੈ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਦੁੱਖਾਂ ਦਾ ਹੱਲ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਹੇ ਬਹਾਦਰ ਸੂਰਮਾ, ਜਿਸ ਦੀਆਂ ਅਸਲ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਅਮਾਦੀਜ਼, ਐਸਪਲੈਂਡੀਅਨਜ਼ ਅਤੇ ਬੇਲੀਅਨਾਈਜ਼ ਦੇ ਕਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪਛਾੜਦੀਆਂ ਹੁਨ ਅਤੇ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ!"

ਅਤੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਤੋਂ ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਵੱਲ ਮੁੜਦੇ ਹੋਏ, ਉਸਨੇ ਉਸਦੇ ਹੱਥ ਫੜੇ ਅਤੇ ਕਿਹਾ:

"ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ, ਸਭ ਤੋਂ ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਸਕੁਆਇਰ ਜਿਸਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਪਿਛਲੇ ਜਾਂ ਵਰਤਮਾਨ ਯੁੱਗਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਾਈਟ-ਇਰੈਂਟ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਜਿਸਦੀ ਚੰਗਿਆਈ ਟ੍ਰਿਫਾਲਡੀਨ ਦੀ ਦਾੜ੍ਹੀ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਵੱਧ ਵਿਆਪਕ ਹੈ, ਇੱਥੇ ਮੌਜੂਦ ਮੇਰੇ ਸਾਥੀ, ਖੈਰ ਤੁਸੀਂ ਸ਼ੇਖੀ ਮਾਰ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਮਹਾਨ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਕੇ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਨਾਈਟਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਦੇ ਹੋ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਦੇ ਇਸ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਹਥਿਆਰ ਚੁੱਕੇ ਹਨ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ, ਉਸ ਸਾਰੀ ਚੰਗਿਆਈ ਅਤੇ ਵਫ਼ਾਦਾਰੀ

ਦੁਆਰਾ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਹੈ, ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਨਾਲ ਮੇਰਾ ਦਿਆਲੂ ਵਿਚੋਲਾ ਬਣਨ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਇਸ ਸਭ ਤੋਂ ਨਿਮਰ ਅਤੇ ਬਦਕਿਸਮਤ ਕਾਉਂਟੇਸ ਦਾ ਜਲਦੀ ਹੀ ਪੱਖ ਲੈ ਸਕੇ।"

ਜਿਸ ਦਾ ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ:

"ਮੇਰੀ ਔਰਤ, ਭਾਵੇਂ ਮੇਰੀ ਚੰਗਿਆਈ ਤੁਹਾਡੇ ਸਕੂਆਇਰ ਦੀ ਦਾੜ੍ਹੀ ਜਿੰਨੀ ਵੱਡੀ ਅਤੇ ਭਰਪੂਰ ਹੈ, ਇਸ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਗੀ ਕਿ ਮੇਰੀ ਆਤਮਾ ਦਾੜ੍ਹੀ ਅਤੇ ਮੁੱਛਾਂ ਵਾਲੀ ਹੋਵੇ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਇਸ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਤੋਂ ਵਿਦਾ ਹੋਵਾਂ, ਜੋ ਕਿ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਮਾਇਨੇ ਰੱਖਦੀ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀਆਂ ਦਾੜ੍ਹੀਆਂ ਦੀ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਜਾਂ ਕੁਝ ਵੀ ਪਰਵਾਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਝਿਜਕ ਜਾਂ ਭੀਖ ਮੰਗੇ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਨੂੰ, ਜੋ, ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ, ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਿਆਰ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦਾ ਹੈ - ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਵੱਧ ਹੁਣ ਜਦੋਂ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਖਾਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਮੇਰੀ ਸਹਾਇਤਾ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ - ਨੂੰ ਹਰ ਸੰਭਵ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਤੁਹਾਡੀ ਪਤਨੀ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰੇਗਾ। ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇੱਥੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰੋ ਕੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਕਰੋ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਬਾਕੀ ਸਾਡੇ 'ਤੇ ਛੱਡ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਯਕੀਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਮਝ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਾਂਗੇ।"

ਡਿਊਕ ਅਤੇ ਡਚੇਸ ਇਨ੍ਹਾਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ 'ਤੇ ਹਾਸੇ ਨਾਲ ਫਟ ਰਹੇ ਸਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਜੋ ਇਸ ਖਾਸ ਸਾਹਸ ਦੀ ਨਬਜ਼ 'ਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਉਂਗਲਾਂ ਰੱਖ ਰਹੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਲਾ ਟ੍ਰਿਫਾਲਡੀ ਦੀ ਚਲਾਕੀ ਅਤੇ ਅਦਾਕਾਰੀ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕੀਤੀ, ਜੋ ਆਪਣੀ ਸੀਟ 'ਤੇ ਵਾਪਸ ਆਈ ਅਤੇ ਕਿਹਾ:

"ਕੈਂਡਾਇਆ ਦੇ ਮਸ਼ਹੂਰ ਰਾਜ ਦੀ ਪ੍ਰਭੂਸੱਤਾ, ਜੋ ਕਿ ਕੇਪ ਕੈਮੋਰਿਨ ਤੋਂ ਪਰੇ ਮੁਹਾਨ ਟ੍ਰੈਪੋਬਾਨਾ ਅਤੇ ਦੱਖਣੀ ਸਾਗਰ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਸਥਿਤ ਹੈ, ਰਾਣੀ ਡੋਨਾ ਮੇਗੁਨਸੀਆ ਸੀ, ਜੋ ਰਾਜਾ ਆਰਚੀਪੀਏਲਾ ਦੀ ਵਿਧਵਾ ਸੀ, ਉਸਦੇ ਪਤੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭੂ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਨੇ ਰਾਜਕੁਮਾਰੀ ਐਂਟੋਨੋਮਾਸੀਆ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਪੈਦਾ ਕੀਤਾ, ਜੋ ਕਿ ਸਿੰਘਾਸਣ ਦੀ ਵਾਰਸ ਸੀ। ਰਾਜਕੁਮਾਰੀ ਨੂੰ ਮੇਰੀ ਦੇਖ-ਰੇਖ ਅਤੇ ਹਿਦਾਇਤ ਹੇਠ ਪਾਲਿਆ ਅਤੇ ਪਾਲਿਆ ਗਿਆ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸਦੀ ਮਾਂ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਤਜਰਬੇਕਾਰ ਅਤੇ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਦੁਏਨਾ ਸੀ। ਸਾਲ ਬੀਤਦੇ ਗਏ, ਅਤੇ ਚੰਦਾਂ ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਤੱਕ ਨੌਜਵਾਨ ਐਂਟੋਨੋਮਾਸੀਆ ਨੇ ਸੁੰਦਰਤਾ ਦੀ ਅਜਿਹੀ ਸੰਪੂਰਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਕਿ ਕੁਦਰਤ ਖੁਦ ਇਸ ਵਿੱਚ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਸੁਧਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਉਸਦਾ ਮਨ ਕੁਝ ਵੀ ਅਪਵਿੱਤਰ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਜਿੰਨੀ ਬੁੱਧੀਮਾਨ ਸੀ ਓਨੀ ਹੀ ਸੁੰਦਰ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਸੁੰਦਰ ਜੀਵ ਸੀ, ਅਤੇ ਅਜੇ ਵੀ ਹੈ ਜੇਕਰ ਈਰਖਾਲੂ ਕਿਸਮਤ ਅਤੇ ਕਠੋਰ ਦਿਲ ਵਾਲੇ ਪਾਰਕੇ ਨੇ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦਾ ਧਾਗਾ ਨਹੀਂ ਤੋੜਿਆ ਹੁੰਦਾ। ਪਰ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਸਵਰਗ ਦੁਨੀਆ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਜਿਹੇ ਗੁੱਸੇ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਵੇਗਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਜੇਕਰ ਇਸ ਸਮੂਹ ਨੂੰ ਧਰਤੀ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਸੁੰਦਰ ਅੰਗੂਰੀ ਬਾਗ਼ ਤੋਂ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਵੱਢ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।"

"ਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਵਿਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਅਣਗਿਣਤ ਰਈਸ ਇਸ ਸੁੰਦਰਤਾ ਤੋਂ ਮੋਹਿਤ ਹੋ ਗਏ, ਜਿਸਦੀ ਮੇਰੀ ਧੁੰਦਲੀ ਜੀਭ ਉਸਦੀ ਜਿੰਨੀ ਵੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੀ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਰਈਸਾਂ ਵਿੱਚੋਂ, ਦਰਬਾਰ ਦੇ ਇੱਕ ਖਾਸ ਸੂਰਮੇ ਨੇ ਆਪਣੀ ਜਵਾਨੀ ਅਤੇ ਬਹਾਦਰੀ, ਆਪਣੀਆਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਪ੍ਰਤਿਭਾਵਾਂ ਅਤੇ ਸੁਹਜ, ਆਪਣੀ ਤੇਜ਼ ਅਤੇ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਬੁੱਧੀ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਇਸ ਸੰਵਰਗੀ ਸੁੰਦਰਤਾ ਵੱਲ ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ਤ ਕਰਨ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਕੀਤੀ। ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸਾਰੇ ਮਹਾਮਹਿਮ, ਥਕਾਵਟ ਵਾਲੇ ਬਣਨ ਦੇ ਜੋਖਮ 'ਤੇ, ਜਾਣੋ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਕਵੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਮਹਾਨ ਨਿਤਕ ਦੇਵੇ ਸੀ; ਉਹ ਗਿਟਾਰ ਗਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਵਧੀਆ ਪ੍ਰੇਡੀਆਂ ਦੇ ਪਿੰਜਰੇ ਬਣਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਉਹ ਕਦੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਲੋੜ ਵਿਚ ਪਾਉਂਦਾ ਤਾਂ ਉਹ ਇਸ ਨਾਲ ਹੀ ਆਪਣੀ ਰੋਜ਼ੀ-ਰੋਟੀ ਕਮਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਇੰਨੀਆਂ ਪ੍ਰਤਿਭਾਵਾਂ ਅਤੇ ਸੁਹਜ ਇੱਕ ਪਹਾੜ ਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਹਨ, ਇੱਕ ਨਾਜ਼ੁਕ ਕੁੜੀ ਤਾਂ ਦੂਰ! ਪਰ ਉਸਦੀ ਸਾਰੀ ਬਹਾਦਰੀ ਅਤੇ ਚਲਾਕੀ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਸਾਰੇ ਸੁਹਜ ਅਤੇ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਮੇਰੇ ਕੰਟਰੋਲ ਵਿੱਚ ਕਿਲ੍ਹੇ ਨੂੰ ਜਿੱਤਣ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਜਾਂ ਕੋਈ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀਆਂ, ਜੇਕਰ ਚੋਰ ਬਦਮਾਸ਼ ਪਹਿਲਾਂ ਮੈਨੂੰ ਜਿੱਤਣ ਦੀ ਰਣਨੀਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਾ ਕਰਦਾ। ਉਸ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਬਦਮਾਸ਼ ਅਤੇ ਆਵਾਰਾ ਨੇ ਮੇਰੀ ਸਦਭਾਵਨਾ ਨੂੰ ਜਿੱਤਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਕੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕੀਤੀ।" ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨੂੰ ਦਬਾਉਣ ਲਈ ਤਾਂ ਜੋ ਮੈਂ, ਸਭ ਤੋਂ ਧੋਖੇਬਾਜ਼ ਵਾਰੰਡਨ, ਉਸ ਕਿਲ੍ਹੇ ਦੀਆਂ ਚਾਬੀਆਂ

ਉਸਨੂੰ ਸੌਂਪ ਦਿਆਂ ਜਿਸਦੀ ਮੈਂ ਰਾਖੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇੱਕ ਲੰਬੀ ਕਹਾਣੀ ਨੂੰ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਕਹਿਣ ਲਈ, ਉਸਨੇ ਮੇਰੀ ਬੁੱਧੀ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਵਿਰੋਧ ਨੂੰ ਮਾਤ ਦਿੱਤੀ, ਪ੍ਰਭੂ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿੰਨੇ ਹੀਰੇ ਅਤੇ ਸੁੰਦਰ ਤੋਹਫ਼ੇ ਦਿੱਤੇ ਸਨ, ਪਰ ਜਿਸ ਚੀਜ਼ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਕਮਜ਼ੋਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਡਿੱਗਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਉਹ ਕੁਝ ਆਇਤਾਂ ਸਨ ਜੋ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਰਾਤ ਇੱਕ ਖਿੜਕੀ ਤੋਂ ਗਾਉਂਦੇ ਸੁਣੀਆਂ ਜੋ ਤੁਰੰਤ ਗਲੀ ਵਿੱਚ ਖੁੱਲ੍ਹਦੀ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ। ਜੇ ਮੈਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਯਾਦ ਹੈ, ਤਾਂ ਆਇਤਾਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਨ:

ਉਹ ਜ਼ਾਲਮ ਮੇਲਾ ਜਿਸਦੀ ਸੁੰਦਰਤਾ ਨੇ ਮੇਰੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਧੜਕਦੀ ਸ਼ਰਾਰਤ ਭੇਜੀ,
ਮੇਰੀ ਪੀੜ ਜਿੰਨੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਵੱਧਦੀ ਹੈ,
ਮੈਨੂੰ ਹੁਸ਼ਿਆਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰੂਨ ਤੋਂ ਵਰਜਦੀ ਹੈ।

ਮੈਨੂੰ ਪ੍ਰਿਅਾਰੂ ਦਾ ਗੀਤ ਮੁਵੈਰਗੀ ਲੁਗਿਆ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਦੈਵੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਪਲ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਹੁਣੇ ਤੱਕ ਮੈਂ ਯਕੀਨ ਰੱਖਦਾ ਹਾਂ, ਇਹਨਾਂ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਕਵਿਤਾਵਾਂ ਕਾਰਨ ਮੇਰੇ ਉੱਤੇ ਆਈਆਂ ਮੁਸੀਬਤਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਹੋਏ, ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਲੈਟੋ ਨੇ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਕਵੀਆਂ ਨੂੰ ਨੈਤਿਕ ਅਤੇ ਸੁਚੱਜੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਚੱਲਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਘੱਟੋ ਘੱਟ, ਉਹ ਇੰਦਰੀਆਂ ਜੋ ਕਵਿਤਾਵਾਂ ਲਿਖਦੀਆਂ ਹਨ, ਨਾ ਕਿ ਮੰਟੁਆ ਦੇ ਮਾਰਕਿਸ ਵਾਂਗ ਜੋ ਮਨੋਰੰਜਨ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਔਰਤਾਂ ਅਤੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਰੁਵਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਕੁੰਡੇਦਾਰ ਜੋ ਕਿਸੇ ਦੇ ਦਿਲ ਨੂੰ ਨਿਰਵਿਘਨ ਕੰਡਿਆਂ ਵਾਂਗ ਵਿੰਨ੍ਹਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਦੇ ਕਪੜਿਆਂ ਨੂੰ ਅਛੂਤਾ ਛੱਡਦੇ ਹੋਏ ਬਿਜਲੀ ਵਾਂਗ ਮਾਰਦੇ ਹਨ। ਇੱਕ ਹੋਰ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਉਸਨੇ ਗਾਇਆ:

ਆਓ, ਮੌਤ, ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਚੋਰੀ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਰਫ਼ਤਾਰ ਨਾਲ,
ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਅਣਜਾਣ ਲੈ ਜਾਓ;
ਨਾ ਹੀ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣਾ ਮਨਚਾਹਾ ਚਿਹਰਾ ਦੇਖਣ ਦਿਓ,
ਅਜਿਹਾ ਨਾ ਹੋਵੇ ਕਿ ਮੇਰੀ ਥੋੜ੍ਹਚਿਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਹੀ ਰਹਿ ਜਾਵੇ।

ਅਤੇ ਇਸ ਕਿਸਮ ਦੇ ਹੋਰ ਦੋਹੇ ਅਤੇ ਤਿੰਨੇ, ਜੋ ਗਾਉਣ 'ਤੇ ਮਨਮੋਹਕ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਪੜ੍ਹਨ 'ਤੇ ਮਨਮੋਹਕ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਕੋਈ ਕੀ ਉਮੀਦ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਹ ਕੈਡਾਇਆ ਵਿੱਚ ਉਸ ਸਮੇਂ ਫੈਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕਿਸਮ ਦੀ ਛੰਦ ਲਿਖਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜਿਸਨੂੰ ਸੇਗੁਇੰਡਿਲਾ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ? ਇਹ ਉਦੋਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਆਤਮਾ ਉੱਪਰ ਉੱਠਦੀ ਹੈ, ਖੁਸ਼ੀ ਘੁੰਮਣ ਲੱਗ ਪੈਂਦੀ ਹੈ, ਸਰੀਰ ਬੇਚੈਨ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ, ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਸਾਰੀਆਂ ਇੰਦਰੀਆਂ ਤੇਜ਼ ਚਾਂਦੀ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਇਸ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ, ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭੂ ਅਤੇ ਔਰਤ, ਅਜਿਹੇ ਟੰਬਾੜੇਰ ਕਿਸੇ ਉਜਾੜ ਟਾਪੂ 'ਤੇ ਦੇਸ਼ ਨਿਕਾਲਾ ਦੇਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕਸੂਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਧਾਰਣ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮੂਰਖ ਔਰਤਾਂ ਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਜੇ ਮੈਂ ਉਹ ਮਜ਼ਬੂਤ ਦੂਰਦਰਸ਼ੀ ਹੁੰਦੀ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਉਸਦੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹੰਕਾਰ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਾ ਹੁੰਦਾ, ਨਾ ਹੀ ਮੈਂ 'ਮੌਤ ਵਿਚ ਮੈਂ ਜਿਉਂਦਾ ਹਾਂ,' 'ਮੈਂ ਠੰਡ ਨਾਲ ਗਰਮ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ,' 'ਮੈਂ ਅੱਗ ਵਿਚ ਠੰਢਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ,' 'ਮੇਰੀ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਮੈਨੂੰ ਉਮੀਦ ਦਿੰਦੀ ਹੈ,' 'ਭਾਵੇਂ ਜਾਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਮੈਂ ਰਹਿੰਦਾ ਹਾਂ,' ਵਰਗੇ ਵਾਕਾਂਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਟਾਕ ਨਾ ਕਰਦਾ। ਇਸ ਕਿਸਮ ਦੇ ਹੋਰ ਅਸੰਭਵ ਹੰਕਾਰ ਦੇ ਨਾਲ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਲਿਖਤਾਂ ਜੁੜੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ। ਪਰ ਕੋਈ ਕੀ ਉਮੀਦ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਹ ਅਰਬ ਦੇ ਫੀਨਿਕਸ, ਅਰਿਆਡਨੇ ਦੇ ਤਾਜ, ਸੂਰਜ ਦੇ ਘੋੜਿਆਂ, ਦਖਣ ਦੇ ਮੋਤੀ, ਟਿਬਾਰ ਦਾ ਸੋਨਾ, ਅਤੇ ਪੰਚਾਈਆ ਦੇ ਮੁਲੂਮ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕਰਦੇ ਹਨ? ਇਹ ਉਹ ਥਾਂ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਆਪਣੀਆਂ ਕਲਮਾਂ ਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਦੂਰ ਤੁੱਕ ਜਾਣ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਵਾਅਦਾ ਕਰਨ ਲਈ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਕੀਮਤ 'ਤੇ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦੇ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਮੈਂ ਇੰਨਾ ਦੂਰ ਕਿਉਂ ਭਟਕਦਾ ਹਾਂ? ਗਰੀਬ, ਬਦਕਿਸਮਤ ਮੈਂ, ਕਿਹੜੀ ਮੂਰਖਤਾ ਜਾਂ ਪਾਗਲਪਨ ਮੈਨੂੰ ਦੂਜਿਆਂ ਦੀਆਂ ਕਮੀਆਂ ਨੂੰ ਦੱਸਣ ਲਈ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਬਾਰੇ ਇੰਨਾ ਕੁਝ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਹਾਂ? ਦੁਬਾਰਾ ਮੈਂ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੇਰੇ ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਖੁਸ਼ੀ ਦੀ ਘਾਟ 'ਤੇ ਹਾਏ! ਮੈਨੂੰ ਕਵਿਤਾਵਾਂ ਨੇ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਆਪਣੀ ਭੋਲੇਪਣ ਨੇ ਭਰਮਾਇਆ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਸੰਗੀਤ ਨੇ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਆਪਣੀ ਹੀ ਬੇਧਿਆਨੀ ਨੇ ਸ਼ਾਂਤ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਮੇਰੀ ਵੱਡੀ ਅਗਿਆਨਤਾ ਅਤੇ ਸਾਵਧਾਨੀ ਦੀ ਘਾਟ ਨੇ ਡੌਨ ਕੁਲੈਵੀਜੋ ਦੀ ਤਰੱਕੀ ਲਈ ਰਸਤਾ ਖੋਲ੍ਹ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਰੁਸਤਾ ਸਾਫ਼ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਜੋ ਕਿ ਸਵਾਲ ਵਿਚ ਸੱਜਣ ਦਾ ਨਾਮ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਮੇਰੇ ਵਿਚੋਲੇ ਵਜੋਂ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਦੇ ਨਾਲ, ਉਸਨੇ

ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਾਰ ਧੋਖੇਬਾਜ਼ ਐਂਟੇਨੋਮਾਸੀਆ ਦੀ ਮੰਜ਼ੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ - ਮੇਰੇ ਦੁਆਰਾ ਧੋਖਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਉਸਦੇ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ - ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਉਸਦਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪਤੀ ਬਣਨ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ, ਮੈਂ ਪਾਪੀ ਹਾਂ, ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਉਸਦੇ ਚੱਪਲਾਂ ਦੇ ਤਲੇ ਨੂੰ ਛੂਹਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਉਸਦੀ ਮੰਗਣੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਲੈਂਦਾ - ਨਹੀਂ, ਕਦੇ ਨਹੀਂ! ਵਿਆਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਅੰਤਮ ਨਤੀਜਾ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਵਾਂਗਾ। ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਹੀ ਰੁਕਾਵਟ ਸੀ ਜੋ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਹੋਈ: ਦੇਵਾਂ ਵਿਚੁਕਾਰ ਅਸਮਾਨਤਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਡੌਨ ਕਲੈਵੀਜੋ ਇੱਕ ਆਮ ਸੱਜਣ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਰਾਜਕੁਮਾਰੀ ਐਂਟੇਨੋਮਾਸੀਆ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਤੁਖਤ ਦੀ ਵਾਰਸ ਸੀ। ਇਹ ਉਲਝਣ ਮੇਰੀਆਂ ਚੁਲਾਕ ਸਾਵਧਾਨੀਆਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਕਈ ਦਿਨਾਂ ਤੱਕ ਲੁਕੀ ਅਤੇ ਅਣਜਾਣ ਰਹੀ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਐਂਟੇਨੋਮਾਸੀਆ ਦੇ ਪੇਟ ਦੀ ਇੱਕ ਖਾਸ ਸੋਜ ਬਹੁਤ ਜਲਦੀ ਹੀ ਇਸਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰ ਦੇਵੇਗੀ। ਇਸ ਦੇ ਡਰ ਤੋਂ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਸਿਰ ਇਕੱਠੇ ਕਰ ਲਏ, ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਆਇਆ ਕਿ ਅਣਚਾਹੀ ਖ਼ਬਰ ਜਨਤਕ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਡੌਨ ਕਲੈਵੀਜੋ ਐਂਟੇਨੋਮਾਸੀਆ ਨੂੰ ਪਾਦਰੀ ਦੀ ਮੰਜ਼ੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਬਣਨ ਲਈ ਕਹੇਗਾ, ਇੱਕ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਜੋ ਰਾਜਕੁਮਾਰੀ ਨੇ ਉਸ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਬਣਨ ਲਈ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਮੇਰੇ ਦੁਆਰਾ ਕੁਸ਼ਲਤਾ ਨਾਲ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇੰਨਾ ਬੰਨ੍ਹਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਕਿ ਸੈਮਸਨ ਦੀ ਤਾਕਤ ਇਸਨੂੰ ਤੋੜ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਜ਼ਰੂਰੀ ਕਦਮ ਚੁੱਕੇ ਗਏ: ਪਾਦਰੀ ਨੇ ਸਮਝੌਤਾ ਪੜ੍ਹਿਆ, ਔਰਤ ਦਾ ਇਕਬਾਲ ਸੁਣਿਆ, ਜੋ ਉਸਨੇ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸਤਿਕਾਰਤ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਬੇਲੀਫ਼ ਦੀ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ। . . "

ਇਸ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਟੋਕਿਆ:

"ਇਸ ਲਈ ਕੈਂਡਾਇਆ ਵਿੱਚ ਵੀ ਅਦਾਲਤੀ ਬੇਲੀਫ਼, ਕਵੀ ਅਤੇ ਸੇਰੁਇੱਡਿਲਾ ਹਨ। ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੁਨੀਆਂ ਭਰ ਵਿੱਚ ਚੀਜ਼ਾਂ ਇਕੋ ਜਿਹੀਆਂ ਹਨ, ਪਰ, ਲੇਡੀ ਟਾਈਫਾਲਡੀ, ਤੁਹਾਡੀ ਲੇਡੀਸ਼ਿਪ ਥੋੜ੍ਹੀ ਤੇਜ਼ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਦੇਰ ਹੋ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਸ ਬਹੁਤ ਲੰਬੀ ਕਹਾਣੀ ਦਾ ਅੰਤ ਸੁਣਨ ਲਈ ਉਤਸੁਕ ਹਾਂ।"

"ਅਤੇ ਮੈਂ ਵੀ ਕਰਾਂਗਾ," ਕਾਉਂਟੇਸ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ।

---

1. ਲੋਬੁਨਾ: ਬੁਘਿਆੜਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ।
2. ਜ਼ੋਰੂਨਾ: ਲੂੰਬੜੀਆਂ ਨਾਲ ਸੁਬੰਧਤ।
3. ਸਪੈਨਿਸ਼ ਵਿੱਚ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹੋਰ ਕਈ ਰੋਮਾਂਸ ਭਾਸ਼ਾਵਾਂ ਵਿੱਚ, ਇਸਤਰੀ ਲਿੰਗ ਦਾ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਲੇਖ "la" ਅਕਸਰ ਅਭਿਨੇਤਰੀਆਂ, ਦਿਵ੍ਹਾਵਾਂ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੋਰਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਸਮੇਂ ਸਿਰਫ਼ ਉਪਨਾਮ ਨਾਲ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ; ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਲਾ ਗਾਰਬੋ, ਲਾ ਕਾਲਾਸ, ਆਦਿ।
4. ਮੂਲ ਸਪੈਨਿਸ਼ ਵਿੱਚ, ਉਪਰੋਕਤ ਦੋ ਪੈਰੇ ਕਾਫ਼ੀ ਹਾਸੋਹੀਣੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਬਹੁਤ ਹੀ ਚਲਾਕ ਸ਼ਬਦ-ਖੇਡ ਹੈ ਜੋ ਸੇਰਵੈਂਟਸ ਦੁਆਰਾ ਸਪੈਨਿਸ਼ ਵਿਆਕਰਣ ਨਾਲ ਲਏ ਗਏ ਸੁਤੰਤਰਤਾਵਾਂ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਸਪੈਨਿਸ਼ ਸੰਪੂਰਨ ਉੱਤਮ ਸ਼ਬਦ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ: ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਣ + ísimo ਅੰਤ। ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ, lindo ('pretty') ਦਾ ਸੰਪੂਰਨ ਉੱਤਮ ਸ਼ਬਦ lindísimo (lind[o] + ísimo) ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਅਰਥ ਹੈ 'ਬਹੁਤ, ਬਹੁਤ ਸੁੰਦਰ,' 'ਬਹੁਤ ਸੁੰਦਰ,' ਆਦਿ। ísimo ਪਿਛੇਤਰ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਣਾਂ ਨਾਲ ਵਰਤਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੈ, ਪਰ ਸੇਰਵੈਂਟਸ ਨਾਂਵਾਂ (Manchísima, ਆਦਿ) ਅਤੇ ਇੱਥੇ ਤੱਕ ਕਿ ਕਿਆਵਾਂ (quisieredícimo) ਤੱਕ ਵੀ ਇਸਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਧਾ ਕੇ ਇੱਕ ਕੁੱਲ ਪ੍ਰਸੰਨਤਾ ਪੈਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਸਰਵੈਂਟਸ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਲੇਖਕ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਲਿਖਤਾਂ ਨੂੰ ਵਧੇਰੇ ਲਾਤੀਨੀ ਸੁਆਦ ਦੇਣ ਦੀ ਇੱਛਾ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਣ ਦੇ ísimo ਰੂਪ ਦੀ ਇੱਕ ਬੇਮਿਸਾਲ ਵਰਤੋਂ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲਿਆ। ਇਹ ਉਹ ਲੇਖਕ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਬਾਰੇ ਸਰਵੈਂਟਸ ਸ਼ਾਇਦ ਉਪਰੋਕਤ ਦੇ ਹਵਾਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਬੁਰੀ ਮਾਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਅਨੁਵਾਦਕ ਲਈ, ísimo ਬਣਤਰ ਕਾਫ਼ੀ ਨਿਰਾਸ਼ਾਜਨਕ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਲਾਤੀਨੀ ਬਣਤਰ (issimus, -ma, -mum) ਸਿਰਫ਼ ਕੁਝ ਹੋਰ ਰੋਮਾਂਸ ਭਾਸ਼ਾਵਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਪੈਨਿਸ਼, ਪੁਰਤਗਾਲੀ, ਇਤਾਲਵੀ ਅਤੇ ਕੈਟਲਨ ਵਿੱਚ ਹੀ ਸਮਾਨਤਾ ਰੱਖਦੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਸਪੈਨਿਸ਼ ਟੈਕਸਟ ਵਿੱਚ ਪਾਏ ਜਾਣ ਵਾਲੇ

ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਣਾਂ ਲਈ "eminent" ਅਤੇ "eminently" ਨੂੰ ਬਦਲ ਕੇ ਸੁਆਦ ਦਾ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਮਾਤਰਾ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜੋ ísimo ਬਣਤਰ ਨਾਲ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਕਈ ਅਨੁਵਾਦਕਾਂ ਨੇ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ísimo (ਜਾਂ íssimo) ਬਣਤਰ ਦੇ ਕੁਝ ਰੂਪ ਨੂੰ ਜੋੜਿਆ ਹੈ, ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ, Samuel Putnam (1949) ਵਿੱਚ ਹੈ: "... ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, Distressedissima Duennissima, ਤੁਸੀਂ ਜੋ ਵੀ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਤੁਸੀਂ pleassissimus, ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ readissimus ਹਾਂ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹਾਂ।" (ਇਟਾਲਿਕਸ ਮੇਰਾ) ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਅਤਿਅੰਤ ਉਪਾਵਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਚੰਗੀ ਉਦਾਹਰਣ ਹੈ ਜੋ ਅਸੀਂ ਅਨੁਵਾਦਕ ਕਈ ਵਾਰ ਸਰਵੇਂਟਸ ਦੇ ਹਾਸੇ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰੱਖਣ ਦੀ ਆਪਣੀ ਇੱਛਾ ਵਿੱਚ ਵਰਤਦੇ ਹਾਂ।

ਅਧਿਆਇ ਉਨਤਾਲੀ

ਲਾ ਟ੍ਰਾਏਫਾਲਡੀ ਆਪਣੀ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਅਤੇ ਯਾਦਗਾਰੀ ਕਹਾਣੀ ਜਾਰੀ ਰੱਖਦੀ ਹੈ ਸਾਂਚੋ ਦੁਆਰਾ ਬੋਲਿਆ ਗਿਆ ਹਰ ਸ਼ਬਦ ਡੁਚੇਸ ਨੂੰ ਓਨਾ ਹੀ ਖੁਸ਼ ਕਰਦਾ ਸੀ ਜਿੰਨਾ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੂੰ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਸੁਕੁਆਇਰ ਨੂੰ ਚੁੱਪ ਰਹਿਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਦੁਖੀ ਔਰਤ ਆਪਣੀ ਕਹਾਣੀ ਸੁਣਾਉਂਦੀ ਰਹੀ, ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋਏ:

"ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਸਵਾਲਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਲੜੀ ਅਤੇ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰੇ ਗਏ ਜਵਾਬਾਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਰਾਜਕੁਮਾਰੀ ਆਪਣੇ ਇਰਾਦੇ ਵਿੱਚ ਮਿਤੂ ਹੋਣ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਪਹਿਲੇ ਦਾਅਵੇ ਵਿੱਚ ਅਡੋਲ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪਾਦਰੀ ਨੇ ਡੌਨ ਕਲੇਵੀਜੋ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿਚ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ, ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪਤਨੀ ਵਜੋਂ ਉਸਦੇ ਹਵਾਲੇ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸਨੇ ਰਾਣੀ ਡੋਨਾ ਮੈਗੁਨਸੀਆ, ਰਾਜਕੁਮਾਰੀ ਐਂਟੋਨੋਮਾਸੀਆ ਦੀ ਮਾਂ, ਨੂੰ ਇੰਨਾ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕੀਤਾ ਕਿ ਤਿੰਨ ਦਿਨ ਬੀਤਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਅਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਦਫ਼ਨਾ ਦਿੱਤਾ।"

"ਉਹ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਮਰ ਗਈ ਸੀ," ਸੈਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਬੇਸ਼ੱਕ, ਉਹ ਮਰ ਗਈ ਸੀ;" ਟ੍ਰਿਫਾਲਡਿਨ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਕੈਂਡਯਾ ਵਿੱਚ ਸਾਡੇ ਲਈ ਜ਼ਿੰਦਾ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਦਫ਼ਨਾਉਣ ਦਾ ਰਿਵਾਜ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸਿਰਫ਼ ਮੁਰਦਿਆਂ ਨੂੰ ਹੀ ਦਫ਼ਨਾਉਣਾ ਹੈ।"

"ਖੈਰ, ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲੇ ਹਨ, ਸਰ ਸਕੁਆਇਰ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਜਿੱਥੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਦਫ਼ਨਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਜੋ ਬੇਹੋਸ਼ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਮੰਨ ਕੇ ਕਿ ਉਹ ਮਰ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਸੋਚ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਰਾਣੀ ਮੈਗੁਨਸੀਆ ਕੋਲ ਬੇਹੋਸ਼ ਹੋਣ ਦਾ ਹਰ ਕਾਰਨ ਸੀ ਪਰ ਮਰਨ ਦਾ ਨਹੀਂ। ਜਿੰਨਾ ਚਿਰ ਕੋਈ ਜ਼ਿੰਦਾ ਹੈ, ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਹੱਲ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ; ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਰਾਜਕੁਮਾਰੀ ਦੀ ਮੂਰਖਤਾ ਇੰਨੀ ਵੱਡੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਇੰਨੀ ਸੁਖਦੀ ਨਾਲ ਲੈਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਹੋਵੇ। ਹੁਣ ਜੇ ਉਸ ਔਰਤ ਨੇ ਆਪਣੇ ਕਿਸੇ ਪੰਨੇ ਜਾਂ ਆਪਣੇ ਘਰੇਲੂ ਨੌਕਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕੀਤਾ ਹੁੰਦਾ, ਜੋ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਈ ਹੋਰ ਔਰਤਾਂ ਨੇ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਨੁਕਸਾਨ ਦੀ ਮੁਰੰਮਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ, ਪੂਰ ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਸੁਧਰੇ ਅਤੇ ਨਿਪੁੰਨ ਸੱਜਣ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕਰਨਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਇੱਥੇ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੁਰੰਮਤ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਓਨਾ ਗੰਭੀਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿੰਨਾ ਲੋਕ ਸੋਚਦੇ ਸਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰੇ ਮਾਲਕ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ, ਜੋ ਮੈਂਜੂਦ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਝੂਠ ਨਹੀਂ ਬੋਲਣ ਦੇਵੇਗਾ, ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਤੋਂ ਬੁਸ਼ਪ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਨਾਈਟਾਂ ਤੋਂ ਰਾਜੇ ਅਤੇ ਸਮਰਾਟ ਵੀ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਗਲਤ ਹਨ।"

"ਤੁਸੀਂ ਸਹੀ ਹੋ, ਸਾਂਚੋ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿਉਂਕਿ ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਨਾਈਟ-ਇਰੈਂਟ ਕੋਲ ਥੋੜੀ ਜਿਹੀ ਵੀ ਚੰਗੀ ਕਿਸਮਤ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹਾਨ ਮਾਲਕ ਬਣਨ ਦੀ ਪੂਰੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਸਦੀ ਦੁਖੀ ਔਰਤਤਾ ਅੱਗੇ ਵਧੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਕਹਾਣੀ ਹੁਣ ਤੱਕ ਕਾਫ਼ੀ ਸੁਹਾਵਣੀ ਰਹੀ ਹੈ, ਪਰ ਅਜਿਹਾ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੌੜਾ ਹਿੱਸਾ ਅਜੇ ਆਉਣਾ ਬਾਕੀ ਹੈ।"

"ਮੈਨੂੰ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਹੈ!" ਕਾਉਂਟੇਸ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਅਤੇ ਇਹ ਇੰਨਾ ਕੌੜਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਲਨਾ ਵਿੱਚ ਨਿੰਬੂ ਮਿੱਠੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਹੇਮਲਾਕ ਸੁਆਦੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਰਾਣੀ ਮਰ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਬੇਹੋਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਸੀ, ਅਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਦਫ਼ਨਾ ਦਿੱਤਾ, ਪਰ ਅਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਮਿੱਟੀ ਨਾਲ ਢੱਕ ਕੇ ਆਪਣੀ ਆਖਰੀ ਵਿਦਾਈ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਸੀ - ਕੁਇਸ ਤਾਲੀਆ ਫੈਂਡੋ ਟੈਂਪਰੈਟ ਏ ਲੈਕਰੀਮਿਸ?[1] - ਰਾਣੀ ਦੀ ਕਬਰ ਦੇ ਉੱਪਰ, ਇੱਕ ਲੱਕੜ ਦੇ ਘੋੜੇ 'ਤੇ ਸਵਾਰ, ਵਿਸ਼ਾਲ ਮਾਲਮਬਰੂਨੋ, ਮੈਗੁਨਸੀਆ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਚਚੇਰਾ ਭਰਾ, ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਇਆ, ਜੋ ਜ਼ਾਲਮ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਇੱਕ ਜਾਦੂਗਰ ਵੀ ਸੀ। ਐਂਟੋਨੋਮਾਸੀਆ ਦੀ ਦਲੇਰੀ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਚਚੇਰੇ ਭਰਾ ਦੀ ਮੌਤ ਦਾ ਬਦਲਾ ਲੈਣ ਅਤੇ ਡੌਨ ਕਲੇਵੀਜੋ ਦੀ ਦਲੇਰੀ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਦੀ ਉਸਦੀ ਇੱਛਾ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਉਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਜਾਦੂਈ ਜਾਦੂ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਸੇ ਕਬਰ 'ਤੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ: ਉਹ ਇੱਕ ਕਾਂਸੀ

ਦੇ ਬਾਂਦਰ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਗਏ, ਅਤੇ ਉਹ ਕਿਸੇ ਅਣਜਾਣ ਧਾਤ ਤੋਂ ਬਣੇ ਇੱਕ ਡਰਾਉਣੇ ਮਗਰਮੱਛ ਵਿੱਚ। ਦੋਵਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਉਸਨੇ ਧਾਤੂ ਦਾ ਬਣਿਆ ਇੱਕ ਕਾਲਮ ਵੀ ਰੱਖਿਆ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸੀਰੀਆਈ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਉੱਕਰੀ ਹੇਠ ਲਿਖੀ ਸ਼ਿਲਾਲੇਖ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਪਰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਕੈਂਡੀਅਨ ਅਤੇ ਹੁਣ ਕੈਸਟੀਲੀਅਨ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤੀ ਗਈ: ਇਹ ਦੋ ਕਾਹਲੇ ਪ੍ਰੇਮੀ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਆਪਣਾ ਅਸਲੀ ਰੂਪ ਨਹੀਂ ਅਪਣਾਉਣਗੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਬਹਾਦਰ ਮੈਨਚੇਗੁਨ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਹੱਥੋ-ਹੱਥ ਲੜਾਈ ਨਹੀਂ ਲੜਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਕਿਸਮਤ ਨੇ ਇਸ ਅਣਸੁਣੇ ਸਾਹਸ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਆਪਣੀ ਮਹਾਨ ਬਹਾਦਰੀ ਲਈ ਰਾਖਵਾਂ ਰੱਖਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਮਿਆਨ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਵੱਡਾ, ਚੌੜਾ ਤਲਵਾਰ ਕੱਢਿਆ, ਅਤੇ ਮੇਨੂੰ ਵਾਲਾਂ ਤੋਂ ਫੜ ਕੇ, ਇੱਕ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਜਿਵੇਂ ਮੇਰੀ ਨੱਕ ਵੱਢ ਦੇਵੇ ਜਾਂ ਮੇਰਾ ਸਿਰ ਸਾਫ਼ ਕਰ ਦੇਵੇ। ਮੈਂ ਇੰਨਾ ਡਰ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮੇਰੀ ਆਵਾਜ਼ ਮੇਰੇ ਗਲੇ ਵਿੱਚ ਫਸ ਗਈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਦੁਖੀ ਸੀ। ਪਰ, ਇਸ ਸਭ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਪੂਰੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਆਵਾਜ਼ ਨਾਲ ਜੋ ਤਰਸਯੋਗ ਅਤੇ ਕੰਬਦੀ ਸੀ, ਅਜਿਹੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਉਸ ਸਭ ਤੋਂ ਸਖ਼ਤ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਰਾਜ਼ੀ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੇ ਮਹਿਲ ਦੇ ਸਾਰੇ ਦੁਨਿਆਵੀ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਲਿਆਂਦਾ, ਅਤੇ ਉਹ ਉਹ ਹਨ ਜੋ ਅੱਜ ਇੱਥੇ ਹਨ। ਸਾਡੇ ਦੁਨਿਆਵੀ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਅਤੇ ਚਰਿੱਤਰ, ਸਾਡੀਆਂ ਬੁਰੀਆਂ ਆਦਤਾਂ ਅਤੇ ਭੈੜੀਆਂ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਿੰਦਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਇਕੱਲਾ ਦੋਸ਼ੀ ਸੀ ਤਾਂ ਸਾਡੇ ਸਾਰਿਆਂ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਦੇਵੇਗਾ ਪਰ ਸਾਨੂੰ ਲੰਬੇ, ਲੰਬੇ ਤਸੀਹਿਆਂ ਨਾਲ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣਾ ਪਸੰਦ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਾਡੇ ਲਈ ਇੱਕ ਲੰਮੀ, ਦੁਖਦਾਈ ਮੌਤ ਲਿਆਵੇਗਾ। ਉਸੇ ਪਲ ਅਤੇ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ, ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਸਨੇ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਖਤਮ ਕੀਤਾ, ਅਸੀਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਚਿਹਰਿਆਂ ਦੇ ਛੇਦ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤੇ, ਜਿਵੇਂ ਕੋਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੂਈਆਂ ਦੇ ਬਿੰਦੂਆਂ ਨਾਲ ਚੁਭ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇ। ਅਸੀਂ ਤੁਰੰਤ ਆਪਣੇ ਚਿਹਰਿਆਂ ਨੂੰ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਖੋਜਿਆ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਕਿਰਪਾਵਾਂ ਹੁਣ ਕੀ ਦੇਖਣਗੀਆਂ।"

ਇਸ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਦੁਖੀ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਡੁਏਨਾ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਹਿਨੇ ਹੋਏ ਪਰਦੇ ਹਟਾ ਦਿੱਤੇ ਅਤੇ ਦਾੜ੍ਹੀਆਂ ਨਾਲ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਢੱਕੇ ਹੋਏ ਚਿਹਰੇ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੇ, ਕੁਝ ਲਾਲ, ਕੁਝ ਕਾਲੇ, ਕੁਝ ਸੁਨਹਿਰੇ, ਅਤੇ ਕੁਝ ਮਿਸ਼ਰਣ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਡਿਊਕ ਅਤੇ ਡਚੇਸ ਹੈਰਾਨ ਰਹਿ ਗਏ, ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਅਤੇ ਸੈਂਚੋ ਹੈਰਾਨ ਰਹਿ ਗਏ, ਅਤੇ ਮੌਜੂਦ ਹਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਹੈਰਾਨ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਲਾ ਟ੍ਰਾਈਫਾਲਡੀ ਫਿਰ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ:

"ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸ ਬਦਮਾਸ਼ ਅਤੇ ਦੁਸ਼ਟ ਸੋਚ ਵਾਲੇ ਮਾਲਮਬਰੂਨੋ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਹੈ, ਸਾਡੇ ਨਰਮ, ਮੁਲਾਇਮ ਚਿਹਰਿਆਂ ਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਖੁਰਦਰੇ ਝੁਰੜੀਆਂ ਨਾਲ ਢੱਕ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਸਵਰਗ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਸਨੇ ਸਾਡੇ ਚੁਮਕਦਾਰ ਚਿਹਰਿਆਂ ਨੂੰ ਇਸ ਝਾੜੀ ਹੇਠ ਛੁਪਾਉਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਆਪਣੇ ਵੱਡੇ ਚੀਰੇ ਨਾਲ ਸਾਡੇ ਸਿਰ ਵੱਢ ਦਿੱਤੇ ਹੋਣ। ਦਿਆਲੂ ਸੱਜਣੋ ਅਤੇ ਔਰਤਾਂ, ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਸਥਿਤੀ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੇ ਹਾਂ - ਅਤੇ ਜੋ ਮੈਂ ਕਹਿਣ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਝਰਨਿਆਂ ਵਾਂਗ ਵਗਦੇ ਹੋਏ ਕਹਿਣਾ ਪਸੰਦ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਸਮੁੰਦਰ ਜੋ ਉਹ ਇਸ ਪਲ ਤੱਕ ਰੋਂਦੇ ਰਹੇ ਹਨ, ਸਾਡੀ ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਦੇ ਨਾਲ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਮੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਧੂੜ ਵਾਂਗ ਸੁੱਕਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਹੰਝੂਆਂ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਦਸਾਂਗਾ। ਮੈਂ ਪੁੱਛਦਾ ਹਾਂ, ਦਾੜ੍ਹੀ ਵਾਲਾ ਡੁਏਨਾ ਕਿੱਥੇ ਬਦਲ ਸਕਦਾ ਹੈ? ਕਿਹੜਾ ਪਿਤਾ ਜਾਂ ਮਾਂ ਉਸ 'ਤੇ ਤਰਸ ਕਰੇਗੀ? ਉਸਦੀ ਮਦਦ ਲਈ ਕੌਣ ਆਵੇਗਾ? ਭਾਵੇਂ ਉਸਦੀ ਚਮੜੀ ਨਰਮ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਉਹ ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲੋਸ਼ਨ ਅਤੇ ਕਾਸਮੈਟਿਕਸ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਚਿਹਰੇ ਨੂੰ ਤਸੀਹੇ ਦਿੰਦੀ ਹੋਵੇ, ਉਸਨੂੰ ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਕੋਈ ਪਿਆਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਮਿਲੇ, ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਕੀ ਕਰੇਗੀ ਜਦੋਂ ਉਹ ਇੱਕ ਝਾੜੀ ਵਰਗਾ ਚਿਹਰਾ ਦਿਖਾਉਂਦੀ ਹੈ? ਹੇ ਡੁਏਨਾ ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਪਿਆਰੇ ਸਾਥੀਓ, ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਬਦਕਿਸਮਤ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਇੱਕ ਬੁਰਾ ਸਮਾਂ ਸੀ ਜਦੋਂ ਸਾਡੇ ਮਾਪਿਆਂ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਗਰਭਵਤੀ ਕੀਤਾ ਸੀ!"

ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਸਨੇ ਇਹ ਕਿਹਾ, ਉਸਨੂੰ ਬੇਹੋਸ਼ੀ ਦੇ ਸੰਕੇਤ ਦਿਖਾਈ ਦਿੱਤੇ।

1. ਲਾਤੀਨੀ: "ਕੌਣ, ਅੰਜਜੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਬੋਲ ਕੇ, ਆਪਣੇ ਹੱਥੂਆਂ ਨੂੰ ਰੋਕ ਸਕਦਾ ਹੈ?"

ਅਧਿਆਇ ਚਾਲੀ

ਇਸ ਸਾਹਸ ਅਤੇ ਇਸ ਯਾਦਗਾਰੀ ਇਤਿਹਾਸ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਅਤੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਮਾਮਲੇ ਸੱਚਮੁੱਚ ਅਤੇ ਸੱਚਮੁੱਚ, ਉਹ ਸਾਰੇ ਜੋ ਮੰਜੂਦਾ ਵਾਂਗ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਆਨੰਦ ਮਾਣਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੁਲ ਲੇਖਕ, ਸਾਈਡ ਹੈਮੇਟ ਦਾ ਧੰਨਵਾਦ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਮਿਹਨਤ ਨਾਲ ਉਸਨੇ ਇਸਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਛੋਟੇ ਵੇਰਵਿਆਂ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਇਆ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਕਿੰਨਾ ਵੀ ਮਾਮੂਲੀ ਕਿਉਂ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਹਰ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਂਦੇ ਹੋਏ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਛੱਡਿਆ। ਉਹ ਵਰਣਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਾਤਰ ਕੀ ਸੋਚ ਰਹੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਵਿਚ ਕੀ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਵਿਸਤਾਰ ਨਾਲ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸੰਕੇਤ ਹੁੰਦੇ, ਸ਼ੱਕੀ ਕੀ ਹੈ ਨੂੰ ਸਪਸ਼ਟ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਕਹਾਣੀ ਦੇ ਢਿੱਲੇ ਸਿਰਿਆਂ ਨੂੰ ਜੋੜਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ, ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਉਸ ਚੀਜ਼ ਦੇ ਫਾਈਬਰ ਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਉਤਸੁਕ ਹੈ। ਹੇ ਸਭ ਤੋਂ ਮਸ਼ਹੂਰ ਲੇਖਕ! ਹੇ ਭਾਰੀਸ਼ਾਲੀ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ! ਹੇ ਮੁਸ਼ਹੂਰ ਡੁਲਸੀਨੀਆ! ਅਤੇ, ਹੇ ਹਾਸੇਹੀਣੇ ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ! - ਸਾਰੇ ਇਕੱਠੇ ਜਾਂ ਹੌਰੇਕ ਨੂੰ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਤੁਸੀਂ ਮਨੁਖਜਾਤੀ ਦੇ ਅਨੰਦ ਅਤੇ ਆਮ ਮਨੋਰੰਜਨ ਲਈ ਅਣਗਿਣਤ ਯੁਗਾਂ ਜੀਉ।

ਸਾਡਾ ਇਤਿਹਾਸ ਅੱਗੇ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਦੁਖੀ ਨੂੰ ਬੇਹੋਸ਼ ਦੇਖਿਆ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ:

"ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਸਨਮਾਨ ਦੇ ਬਚਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਪੰਜ਼ਾ ਲੋਕਾਂ ਦੀਆਂ ਜ਼ਿੰਦਗੀਆਂ ਦੀ ਸਹੁੰ ਖਾਂਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਗਏ ਹਨ, ਮੈਂ ਕਦੇ ਵੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਾਹਸ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ, ਨਾ ਸੁਣਿਆ ਹੈ, ਨਾ ਹੀ ਮੇਰੇ ਮਾਲਕ ਨੇ ਕਦੇ ਇਸ ਬਾਰੇ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਕਲਪਨਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਮਾਲਮਬ੍ਰੂਨੋ, ਤੂੰ ਦੈਂਤ ਅਤੇ ਜਾਦੂਗਰ, ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਸ਼ੈਤਾਨ... ਤੈਨੂੰ ਅਸੀਸ ਦੇਵੇ - ਮੈਂ ਲਗਭਗ ਇਸਦੇ ਉਲਟ ਕਿਹਾ। ਕੀ ਤੂੰ ਇੰਨਾਂ ਗਰੀਬ ਰੂਹਾਂ ਨੂੰ ਦਾੜ੍ਹੀ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਕੋਈ ਸੁਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦਾ ਸੀ? ਕੀ ਇਹ ਬਿਹਤਰ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ - ਇਹ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੁੰਦਾ - ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨੱਕ ਦੇ ਉੱਪਰਲੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਕੱਟ ਦੇਣਾ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬੋਲਣ ਵੇਲੇ ਘਰਘਰਾਹਟ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਦਾ, ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਦਾੜ੍ਹੀ ਵਧਾਉਣ ਨਾਲੋਂ? ਮੈਂ ਸੱਟਾ ਲੱਗਾਉਂਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਮੰਨਣ ਲਈ ਪੈਸੇ ਦੀ ਵੀ ਘਾਟ ਹੈ।"

"ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ, ਸਰ," ਬਾਰਾਂ ਔਰਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਟ੍ਰਿਮ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ ਵੀ ਪੈਸੇ ਦੀ ਘਾਟ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ, ਇੱਕ ਆਰਥਿਕ ਉਪਾਅ ਵੇਜੋ, ਪਿੱਚ ਜਾਂ ਚਿਪਕਣ ਵਾਲੇ ਪਦਾਰਥਾਂ ਤੋਂ ਬਣੇ ਪਲਾਸਟਰਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਲੱਗ ਪਏ ਹਨ। ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਚਿਹਰਿਆਂ 'ਤੇ ਲਗਾ ਕੇ ਅਤੇ ਅਚਾਨਕ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪਾੜ ਕੇ, ਅਸੀਂ ਪੱਥਰ ਦੇ ਮੇਰਟੀਰ ਦੇ ਤੁਲ ਵਾਂਗ ਨਿਰਵਿਘਨ ਅਤੇ ਸਾਫ਼ ਰਹਿ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਹਾਲਾਂਕਿ ਕੈਡਾਇਆ ਵਿੱਚ ਅਜ਼ਿਹੀਆਂ ਔਰਤਾਂ ਹਨ ਜੋ ਘਰ-ਘਰ ਜਾ ਕੇ ਚਿਹਰੇ ਦੇ ਵਾਲ ਹਟਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਭਰਵੱਟੇ ਪੁੱਟਦੀਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਸ਼ਿੰਗਾਰ ਤਿਆਰ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ, ਅਸੀਂ ਭੁਏਨਾ ਜੋ ਮੇਰੀ ਔਰਤ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਨੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਅੰਦਰ ਆਉਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਵੇਸਵਾਗਮਨੀ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਤੋਂ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋਏ ਵਿਚੁਕਾਰਲੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਬਦਬੂ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਉਸਦੀ ਪ੍ਰਭੂਤਾ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੂੰ ਇਸਦਾ ਕੋਈ ਇਲਾਜ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਆਪਣੇ ਚਿਹਰਿਆਂ 'ਤੇ ਇਹਨਾਂ ਦਾੜ੍ਹੀਆਂ ਨਾਲ ਆਪਣੀਆਂ ਕਬਰਾਂ 'ਤੇ ਜਾਵਾਂਗੇ।"

"ਜੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਲਾੜੀ ਲਈ ਕੋਈ ਹੱਲ ਨਾ ਦੇ ਸਕਿਆ ਤਾਂ ਮੈਂ ਮੂਰਸ ਦੀ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਆਪਣੀ ਹਜਾਮਤ ਕਰ ਲਵਾਂਗਾ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ।

ਇਸ ਪਲ ਲਾ ਟ੍ਰਿਫਾਲਡੀ ਨੂੰ ਹੋਸ਼ ਆਇਆ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ:

"ਉਸ ਵਾਅਦੇ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਮੇਰੀ ਬੇਹੋਸ਼ੀ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਮੇਰੇ ਕੰਨਾਂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਠੀਕ ਹੋਣ ਅਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਪਣੇ ਹੋਸ਼ ਵਾਪਸ ਲਿਆਉਣ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣੀ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਸੂਰਬੀਰ ਅਤੇ ਅਜਿੱਤ ਪ੍ਰਭੂ, ਮੈਂ ਫਿਰ ਤੋਂ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਮਿਹਰਬਾਨ ਵਾਅਦੇ ਨੂੰ ਕੈਮਾਂ ਵਿਚ ਬਦਲ ਦਿਓ।"

"ਇਹ ਮੇਰੇ ਕਾਰਨ ਅਧੂਰਾ ਨਹੀਂ ਰਹੇਗਾ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। "ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਔਰਤ ਨੂੰ ਪੁੱਛਾਂਗਾ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਕੀ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰੀ ਹਿੰਮਤ ਉਸਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੈ।"

"ਦਰਅਸਲ," ਦੁਖੀ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਜੇ ਕੋਈ ਜ਼ਮੀਨ ਰਾਹੀਂ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇੱਥੋਂ ਕੈਂਡਾਇਆ ਦੀ ਦੂਰੀ ਪੰਜ ਹਜ਼ਾਰ ਲੀਗ ਹੈ, ਇੱਕ ਦੋ ਦਿਓ ਜਾਂ ਲਓ, ਪਰ ਜੇ ਕੋਈ ਹਵਾ ਰਾਹੀਂ ਯਾਤਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਾਂ ਉੱਡਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਤਿੰਨ ਹਜ਼ਾਰ ਦੇ ਸੌ ਸਤਾਈ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਲਮਬਰੂਨੋ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਕਿਸਮਤ ਮੈਨੂੰ ਨਾਈਟ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰੇਗੀ ਜੋ ਸਾਡਾ ਮੁਕਤੀਦਾਤਾ ਹੋਣਾ ਸੀ, ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਦਿੱਤੇ ਘੜਿਆਂ ਨਾਲੋਂ ਕਿਤੇ ਬਿਹਤਰ ਅਤੇ ਘੱਟ ਨੁਕਸ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਘੋੜਾ ਭੇਜੇਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਉਹੀ ਲੱਕੜ ਦਾ ਘੋੜਾ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਸ 'ਤੇ ਬਹਾਦਰ ਪੀਅਰੇਸ ਸੁੰਦਰ ਮੈਗਾਲੋਨਾ ਨਾਲ ਭੱਜ ਗਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਅਗਵਾ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਘੋੜੇ ਨੂੰ ਇਸਦੇ ਮੱਥੇ 'ਤੇ ਇੱਕ ਕਿਲ੍ਹੇ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇੱਕ ਲਗਾਮ ਦਾ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਹਵਾ ਵਿੱਚ ਇੰਨੀ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਉੱਡਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸੋਚੋਗੇ ਕਿ ਸ਼ੈਤਾਨ ਖੁਦ ਤੁਹਾਨੂੰ ਧੱਕ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਹ ਉਹੀ ਘੋੜਾ, ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਪਰੰਪਰਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਜਾਦੂਗਰ ਮੁਰਗਲਿਨ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੇ ਇੱਕ ਦੋਸਤ ਪੀਅਰੇਸ ਨੂੰ ਉਧਾਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਨੇ ਲੰਬੀਆਂ ਯਾਤਰਾਵਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਅਤੇ ਅਗਵਾ ਕੀਤਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਸੁੰਦਰ ਮੈਗਾਲੋਨਾ, ਉਸਨੂੰ ਹਵਾ ਰਾਹੀਂ ਲਿਜਾ ਰਹੀ ਸੀ। ਉਸ ਦੇ ਝੁਰੜੀਆਂ ਅਤੇ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਾਰੇ ਦੇਖਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਹੈਰਾਨੀ ਵਿੱਚ ਹਾਫ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਸਨ। ਪਰ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਉਧਾਰ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਸੀ ਸਿਵਾਏ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਜਿਸਨੂੰ ਉਹ ਪਸੰਦ ਕਰਦਾ ਸੀ ਜਾਂ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਵਧੀਆ ਫੀਸ ਦਿੰਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੁਹਾਨ ਪੀਅਰਸ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਹੁਣ ਤੱਕ ਅਸੀਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਜਿਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਸਵਾਰੀ ਕੀਤੀ ਹੋਵੇ। ਮਾਲਮਬਰੂਨੋ ਜਾਦੂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਕੇ ਉਸਨੂੰ ਲੈ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਲੈ ਲਿਆ, ਉਸਨੂੰ ਦੁਨੀਆ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚ ਲਗਾਤਾਰ ਯਾਤਰਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਵਰਤਦੇ ਹੋਏ - ਅੱਜ ਉਹ ਇੱਥੇ ਹੈ, ਕੱਲ੍ਹ ਫਰਾਂਸ ਵਿੱਚ, ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਪੋਟੋਸੀ ਵਿੱਚ। ਪਰ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਖਾਸ ਘੋੜਾ ਨਾ ਤਾਂ ਖਾਂਦਾ ਹੈ, ਨਾ ਹੀ ਸੌਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਘੋੜਿਆਂ ਦੀਆਂ ਨਾਲਾਂ ਪਹਿਨਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਖੰਭਾਂ ਦੇ ਲਾਭ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਹਵਾ ਵਿੱਚ ਇੰਨੀ ਸਥਿਰ ਚਾਲ ਨਾਲ ਘੁੰਮਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ 'ਤੇ ਸਵਾਰ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਪਾਣੀ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਪਿਆਲਾ ਬਿਨਾਂ ਇੱਕ ਬੂੰਦ ਸੁੱਟੇ ਲੈ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਜਿਹੀ ਆਸਾਨੀ ਅਤੇ ਨਿਰਵਿਘਨਤਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਹ ਅੱਗੇ ਵਧਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਨਿਰਪੱਖ ਮੈਗਾਲੋਨਾ ਹਮੇਸ਼ਾ ਉਸਦੀ ਸਵਾਰੀ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਖੁਸ਼ ਹੁੰਦੀ ਸੀ।"

ਇਸ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ:

"ਆਰਾਮਦਾਇਕ ਅਤੇ ਸੁਚਾਰੂ ਸਵਾਰੀ ਲਈ, ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਡੈਪਲ ਲਵਾਂਗਾ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਹਵਾ ਵਿੱਚ ਯਾਤਰਾ ਨਾ ਕਰੇ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ, ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਧਰਤੀ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤੇਜ਼ ਗੰਦਬਾਜ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਖੜ੍ਹਾ ਕਰਾਂਗਾ।"

ਜਦੋਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੇ ਹਾਸੇ ਦਾ ਇੱਕ ਦੌਰ ਮਾਣਿਆ, ਤਾਂ ਦੁਖੀ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ:

"ਇਹੀ ਘੋੜਾ, ਇਹ ਮੰਨ ਕੇ ਕਿ ਮਲਮਬਰੂਨੋ ਸੱਚਮੁੱਚ ਸਾਡੀ ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਰਾਤ ਅੱਧਾ ਘੰਟਾ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਾਡੇ ਵਿਚਕਾਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਸਨੇ ਸੰਕੇਤ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸਣ ਲਈ ਜੋ ਸੰਕੇਤ ਦੇਵੇਗਾ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸ ਨਾਈਟ ਨੂੰ ਲੱਭ ਲਿਆ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਮੈਂ ਭਾਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਉਹ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਘੋੜਾ ਭੇਜੇਗਾ, ਜਿੱਥੇ ਵੀ ਹੋਵੇ, ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਸਹੂਲਤ ਅਨੁਸਾਰ।"

"ਅਤੇ ਉਸ ਘੋੜੇ 'ਤੇ ਕਿੰਨੇ ਸਵਾਰ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ?" ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।

ਇਸ 'ਤੇ ਦੁਖੀ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ:

"ਦੋ ਵਿਅਕਤੀ: ਇੱਕ ਕਾਠੀ 'ਤੇ ਅਤੇ ਇੱਕ ਕੁੰਡਲੀ 'ਤੇ, ਅਤੇ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਨਾਈਟ ਅਤੇ ਸਕੁਆਇਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਅਗਵਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕੁੜੀ ਉਪਲਬਧ ਨਾ ਹੋਵੇ।"

"ਮੈਂ ਜਾਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹਾਂ, ਦੁਖੀ ਔਰਤ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਇਸ ਘੋੜੇ ਦਾ ਨਾਮ ਕੀ ਹੈ।"

“ਉਸਦਾ ਨਾਮ,” ਦੁਖੀ ਨੇ ਕਿਹਾ, “ਬੇਲੇਰਫੋਨ ਦੇ ਘੜੇ ਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਪੈਗਾਸਸ ਸੀ, ਨਾ ਹੀ ਸਿਕੰਦਰ ਮਹਾਨ ਦਾ, ਜਿਸਦਾ ਨਾਮ ਬੂਸੇਫਾਲਸ ਸੀ, ਨਾ ਹੀ ਓਰਲੈਂਡੋ ਫੁਰੀਓਸੋ ਦਾ, ਜਿਸਦਾ ਨਾਮ ਬ੍ਰਿਗਲੀਡੋਰ ਸੀ, ਨਾ ਹੀ ਬੇਅਰਡ ਦਾ, ਜੋ ਕਿ ਰੀਨਾਲਡੋਸ ਡੀ ਮੋਂਟੌਲਬਨ ਦਾ ਸੀ, ਨਾ ਹੀ ਰੁਗੀਏਰੋ ਦਾ ਫਰੇਂਟੀਨੋ, ਨਾ ਹੀ ਬ੍ਰੂਟੇਸ ਜਾਂ ਪੈਰੀਥਸ, ਜਿਸਨੂੰ ਸੂਰਜ ਦੇ ਘੋੜੇ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਨਾ ਹੀ ਉਸਦਾ ਨਾਮ ਓਰੇਲੀਆ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਉਹ ਘੋੜਾ ਹੈ ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਬਦਕਿਸਮਤ ਰੋਡਰੀਗੋ, ਗੋਥਾਂ ਦਾ ਆਖਰੀ ਰਾਜਾ ਸਵਾਰ ਸੀ, ਉਸ ਲੜਾਈ ਵਿੱਚ ਸੁਵਾਰ ਹੋਇਆ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਰਾਜ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਜਾਨ ਦੋਵੇਂ ਗੁਆ ਦਿੱਤੀਆਂ ਸੁਨ।”

"ਮੈਂ ਸ਼ਰਤ ਲਗਾਉਂਦਾ ਹਾਂ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਸ਼ਹੂਰ ਘੋੜਿਆਂ ਦੇ ਜਾਣੇ-ਪਛਾਣੇ ਨਾਮ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ ਉਸਨੂੰ ਮੇਰੇ ਮਾਲਕ ਦੇ ਰੋਸੀਨੈਂਟ ਦਾ ਵੀ ਨਾਮ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਢੁਕਵੇਂਪਣ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਦੁਆਰਾ ਦੱਸੇ ਗਏ ਸਾਰੇ ਹੋਰਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੈ।"

"ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ," ਦਾੜ੍ਹੀ ਵਾਲੇ ਕਾਊਂਟੇਸ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਪਰ ਉਸਦਾ ਆਪਣਾ ਨਾਮ ਅਜੇ ਵੀ ਉਸਨੂੰ ਢੁੱਕਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੂੰ ਕਲੇਵਿਲੇਨੋ ਦ ਸਵਿਫਟ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, [1] ਇੱਕ ਨਾਮ ਜੋ ਇਸ ਲਈ ਢੁਕਵਾਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਲੱਕੜ ਦਾ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਉਸਦੇ ਮੱਥੇ 'ਤੇ ਇੱਕ ਕਿੱਲੀ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਤੇਜ਼ ਚਾਲ ਨਾਲ ਯਾਤਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਉਸਦੇ ਨਾਮ ਦਾ ਸੰਬੰਧ ਹੈ, ਉਹ ਮਸ਼ਹੂਰ ਰੋਸੀਨੈਂਟ ਨਾਲ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।"

"ਮੈਨੂੰ ਉਸਦੇ ਨਾਮ ਨਾਲ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਪਰ ਉਸਨੂੰ ਕਾਬੂ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਲਗਾਮ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ?"

"ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕਹਿ ਚੁੱਕਾ ਹਾਂ," ਲਾ ਟ੍ਰਾਈਫਾਲਡੀ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਕਿ ਕਿੱਲੇ ਨੂੰ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੂਜੀ ਦਿਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਮੋੜ ਕੇ, ਉਸ 'ਤੇ ਸਵਾਰ ਵਿਅਕਤੀ ਉਸਨੂੰ ਜਿੱਥੇ ਚਾਹੇ ਲੈ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ: ਜਾਂ ਤਾਂ ਅਸਮਾਨ ਵਿੱਚ ਉੱਚਾ, ਜਾਂ ਲਗਭਗ ਤਲਵਾਰ ਨਾਲੋਂ ਧਰਤੀ ਨੂੰ ਛੂਹ ਕੇ, ਜਾਂ ਇੱਕ ਵਿਚਕਾਰਲੇ ਰਸਤੇ 'ਤੇ, ਜਿਸਨੂੰ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਸਾਰੀਆਂ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਯੰਤ੍ਰਿਤ ਕਿਰਿਆਵਾਂ ਵਿੱਚ ਭਾਲੇਗਾ ਅਤੇ ਪਾਲਣਾ ਕਰੇਗਾ।"

“ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਦੇਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ,” ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, “ਪਰ ਇਹ ਸੋਚਣਾ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਸਵਾਰ ਕਰਾਂਗਾ, ਭਾਵੇਂ ਕਾਠੀ ਉੱਤੇ ਜਾਂ ਕੁੰਡਲੀ ਉੱਤੇ, ਇੱਕ ਐਲਮ ਦੇ ਰੁੱਖ ਨੂੰ ਨਾਸ਼ਪਾਤੀ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਹਿਣ ਵਾਂਗ ਹੀ ਹੈ। ਕਿੰਨੀ ਵਧੀਆ ਸਥਿਤੀ ਹੈ! ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਡੈਪਲ ਦੀ ਸਵਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਨਾਲ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹਾਂ - ਅਤੇ ਇੱਕ ਪੈਕਸੈਡਲ 'ਤੇ ਜੋ ਕਿ ਰੇਸ਼ਮ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਨਰਮ ਹੈ - ਉਹ ਹੁਣ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਗੱਦੀ ਜਾਂ ਸਿਰਹਾਣੇ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਲੱਕੜ ਦੇ ਕੁੰਡਲੀ 'ਤੇ ਸੁਵਾਰ ਹੋਵਾਂ! ਅੱਛਾ ਮਾਲਕ, ਮੇਰਾ ਕੋਈ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਔਰਤ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਦਾੜ੍ਹੀ ਤੋਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਦਿਵਾਉਣ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰਨ ਲਈ ਟੁਕੜਿਆਂ ਵਿੱਚ ਧੱਕਿਆ ਜਾਵਾਂ! ਹਰੇਕ ਡੂਏਨਾ ਨੂੰ ਜਿੰਨਾ ਹੋ ਸਕੇ ਮੁੰਨਣ ਦਿਓ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਦੇ ਨਾਲ ਇੰਨੇ ਲੰਬੇ ਸਫ਼ਰ 'ਤੇ ਜਾਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਮੈਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾੜ੍ਹੀਆਂ ਮੁੰਨਵਾਉਣ ਲਈ ਏਜੰਟ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਆਪਣੀ ਔਰਤ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਨੂੰ ਨਿਰਾਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਏਜੰਟ ਹਾਂ।”

"ਹਾਂ, ਤੈਨੂੰ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ," ਤ੍ਰਿਫਾਲਡੀ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। "ਦਰਅਸਲ, ਤੁਹਾਡੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਮੈਂ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।"

"ਹੁਣ, ਬਸ ਰੁਕੋ!" ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਸੰਕਟਾਇਰਾਂ ਦਾ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕਾਂ ਦੇ ਸਾਹਸਾਂ ਨਾਲ ਕੀ ਲੈਣਾ ਦੇਣਾ ਹੈ? ਕੀ ਮਾਲਕਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੀਤੇ ਕੰਮਾਂ ਲਈ ਸਾਰੀ ਸ਼ਾਨ ਮਿਲਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸਾਰਾ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਾਂ? ਮੇਰਾ, ਪਰ ਕੀ ਇਹ ਹੈਰਾਨੀਜਨਕ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਜੇਕਰ ਇਤਿਹਾਸਕਾਰ ਲਿਖਣ: 'ਫਲਾਣੇ ਅਤੇ ਫ਼ਲਾਣੇ ਨਾਈਟ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸਕੁਆਇਰ, ਫਲਾਣੇ ਅਤੇ ਫ਼ਲਾਣੇ ਦੀ ਮਦਦ ਨਾਲ ਫਲਾਣੇ ਅਤੇ ਫ਼ਲਾਣੇ ਸਾਹਸ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਉਸਨੂੰ ਇਸਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨਾ ਅਸੰਭਵ ਹੁੰਦਾ।' ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਉਹ ਸਿਰਫ਼ ਲਿਖਦੇ ਹਨ: 'ਤਿੰਨ ਸਿਤਾਰਿਆਂ ਦੇ ਡੰਨ ਪੈਰਾਲੀਪੋਮੇਨਨ ਨੇ ਛੇ ਰਾਖਸ਼ਾਂ ਦੇ ਸਾਹਸ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ,' ਆਪਣੇ ਸਕੁਆਇਰ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਜੋ ਹਰ ਪਲ ਮੌਜੂਦ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਮੌਜੂਦ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸੀ!

ਖੋਰ, ਮੇਰੇ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਔਰਤਾਂ, ਮੈਂ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੇਰਾ ਮਾਲਕ ਆਪਣੇ ਆਪ ਯਾਤਰਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਉਸਨੂੰ ਬਹੁਤ ਭਲਾ ਹੋਵੇ! ਮੈਂ ਇੱਥੇ ਆਪਣੀ ਮਾਲਕਣ ਡੱਚੇਸ ਦੀ ਸੰਗਤ ਵਿੱਚ ਰਹਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਇਹ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਉਹ ਵਾਪਸ ਆਵੇਗਾ, ਤਾਂ ਉਹ ਔਰਤ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਦੇ ਕਾਰਨ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਸੁਧਾਰਿਆ ਹੋਏਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰੇ ਵਿਹਲੇ ਅਤੇ ਵਿਹਲੇ ਪਲਾਂ ਵਿੱਚ ਮੈਂ "ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੰਨੀਆਂ ਵਾਰਪੁੱਟ ਦੇਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੇਰੇ ਸਰੀਰ 'ਤੇ ਵਾਲ ਵਾਪਸ ਨਾ ਉੱਗਣ।"

"ਫਿਰ ਵੀ, ਪਿਆਰੇ ਸਾਂਚੋ," ਡਚੇਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਜੇਕਰ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਯੋਗ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਔਰਤਾਂ ਦੇ ਚਿਹਰੇ ਤੁਹਾਡੇ ਬੇਬੁਨਿਆਦ ਡਰਾਂ ਕਾਰਨ ਸੰਘਣੇ ਨਹੀਂ ਰਹਿਣੇ ਚਾਹੀਦੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰ ਦੁਖਦਾਈ ਹੋਵੇਗਾ।"

"ਹੁਣ, ਫਿਰ ਰੁਕੋ!" ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਜੇ ਇਹ ਕਿਸੇ ਅਨਾਥ ਆਸ਼ਰਮ ਵਿੱਚ ਬੰਦ ਕੁਝ ਕੁਆਰੀਆਂ ਜਾਂ ਕੁੜੀਆਂ ਲਈ ਇੱਕ ਦਾਨ ਦਾ ਕੰਮ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਕੋਈ ਵੀ ਕੋਈ ਵੀ ਮੁਸੱਕਲ ਪੇਸ਼ ਆ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਕੁਝ ਦੁਨਿਆਵੀ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਦਾੜ੍ਹੀਆਂ ਤੋਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਦਿਵਾਉਣ ਲਈ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਕਰਨਾ, ਇਸ ਨਾਲ ਨਫ਼ਰਤ ਕਰਨਾ! - ਭਾਵੇਂ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਦਾੜ੍ਹੀਆਂ ਨਾਲ ਦੇਖਾਂ, ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਸਭ ਤੋਂ ਛੋਟੀ ਤੱਕ ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਬੇਸ਼ਰਮੀ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਸਭ ਤੋਂ ਬੇਸ਼ਰਮ ਤੱਕ।"

"ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰ ਡੁਏਨਾ ਲਈ ਹੈ, ਸਾਂਚੋ ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ," ਡਚੇਸ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਤੁਸੀਂ ਟੋਲੇਡੋ ਦੇ ਦਵਾ-ਵਿਗਿਆਨੀ ਦੇ ਨਕਸ਼ੇ-ਕਦਮਾਂ 'ਤੇ ਕਾਫ਼ੀ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਚੱਲ ਰਹੇ ਹੋ, ਪਰ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਯਕੀਨ ਦਿਵਾ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਗ਼ਲਤ ਹੋ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਅਜਿਹੇ ਹਨ ਜੋ ਡੁਏਨਾ ਲਈ ਮਾਡਲ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਕਿਉ, ਮੇਰੇ ਡੇਨਾ ਰੋਡਰਿਗਜ਼ ਨੂੰ ਹੀ ਲੈ ਲਓ, ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਹੋਰ ਕਹਿਣ ਨਹੀਂ ਦੇਵੇਗਾ।"

"ਮਹਾਨ, ਤੁਸੀਂ ਜੋ ਮਰਜ਼ੀ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹੋ," ਰੋਡਰਿਗਜ਼ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। "ਰੱਬ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਸੱਚਾਈ ਜਾਣਦਾ ਹੈ: ਭਾਵੇਂ ਅਸੀਂ ਦੁਨਿਆਵੀ ਹਾਂ ਜਾਂ ਚੰਗੇ, ਦਾੜ੍ਹੀ ਵਾਲੇ ਜਾਂ ਵਾਲਾਂ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ; ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਸਾਨੂੰ ਸਾਡੀਆਂ ਮਾਵਾਂ ਨੇ ਹਰ ਦੂਜੀ ਔਰਤ ਵਾਂਗ ਹੀ ਜਨਮ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਪਰਮਾਤਮਾ, ਜਿਸਨੇ ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ ਹੈ, ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਉ, ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਦੀ ਦਾੜ੍ਹੀ ਦੀ ਬਜਾਏ ਉਸਦੀ ਦਇਆ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਾਂਗਾ।"

"ਠੀਕ ਹੈ ਹੁਣ, ਮੈਡਮ ਰੋਡਰਿਗਜ਼, ਮੈਡਮ ਟਾਈਫਾਲਡੀ, ਅਤੇ ਸਤਿਕਾਰਯੋਗ ਸੰਗਤ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਕਿਰਪਾਵਾਂ ਦੇ ਦੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਦਿਆਲੂਤਾ ਨਾਲ ਵੇਖਣ ਲਈ ਸਵਰਗ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਕਲੇਵਿਲੇਨੋ ਆਵੇਗਾ ਅਤੇ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮਾਲਾਮਬਰੂਨੋ ਦੀ ਮੰਜ਼ਦਗੀ ਵਿੱਚ ਪਾਵਾਂਗਾ, ਤਾਂ ਸਾਂਚੋ ਮੇਰੇ ਹੁਕਮ ਅਨੁਸਾਰ ਕਰੇਗਾ। ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਕਲੇਵਿਲੇਨੋ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਇੱਥੇ ਹੁੰਦਾ ਅਤੇ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮਾਲਾਮਬਰੂਨੋ ਨਾਲੋਂ ਆਹਮੋ-ਸਾਹਮਣੇ ਦੇਖਿਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਰੇਜ਼ੋਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਕਿਰਪਾਵਾਂ ਨੂੰ ਇੰਨੀ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਮੁੰਨ ਦੇਵੇਗਾ ਜਿੰਨੀ ਮੇਰੀ ਤਲਵਾਰ ਮਾਲਾਮਬਰੂਨੋ ਦੇ ਸਿਰ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਮੋਢਿਆਂ ਤੋਂ ਮੁੰਨ ਦੇਵੇਗੀ। "ਰੱਬ ਦੁਸ਼ਟਾਂ ਨੂੰ ਬਰਦਾਸ਼ਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਉਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਲਈ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ" ।"

"ਸੁਣੋ! ਸੁਣੋ!" ਇਸ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਦੁਖੀ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਆਕਾਸ਼ੀ ਖੇਤਰਾਂ ਦੇ ਸਾਰੇ ਤਾਰੇ ਤੁਹਾਡੀ ਮਹਾਨਤਾ 'ਤੇ ਦਿਆਲੂ ਨਜ਼ਰ ਆਉਣ, ਹੇ ਬਹਾਦਰ ਸੂਰਮੇ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਦੁਏਨਾ ਦੀ ਦੁਖੀ ਅਤੇ ਬਦਨਾਮ ਨਸਲ ਦੀ ਢਾਲ ਅਤੇ ਪਨਾਹ ਬਣਨ ਲਈ ਸਾਰੀ ਖੁਸ਼ਹਾਲੀ ਅਤੇ ਹਿੰਮਤ ਪੈਦਾ ਕਰਨ, ਜਿਸਨੂੰ ਮਖੌਲੀਆ ਦੁਆਰਾ ਨਫ਼ਰਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਸਕੂਐਇਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਬਦਨਾਮ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਪੰਨਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਠੱਗਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਹਸੀ 'ਤੇ ਇੱਕ ਪਾਕਸ ਜੋ ਜਵਾਨੀ ਦੇ ਫੁੱਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਨ ਦੀ ਬਜਾਏ ਦੁਏਨਾ ਬਣਨਾ ਚੁਣਦਾ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਲਈ ਬਦਕਿਸਮਤ ਦੁਏਨਾ! ਭਾਵੇਂ ਅਸੀਂ ਖੁਦ ਟੋਏ ਦੇ ਹੈਕਟਰ ਤੋਂ ਸਿੱਧੀ ਮਰਦ ਲਾਈਨ ਵਿੱਚੋਂ ਉਤਰੇ ਹਾਂ, ਸਾਡੀਆਂ ਮਾਲਕਣਾਂ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਝਿਜਕਦੀਆਂ ਨਹੀਂ ਸਨ ਜੇਕਰ ਉਹ ਸੋਚਦੀਆਂ ਸੁਨ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰਾਣੀਆਂ ਬਣਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਹੇ ਮਾਲਮਬਰੂਨੋ, ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਜਾਦੂਗਰ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਪਰ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਵਾਅਦਿਆਂ 'ਤੇ ਅਡੋਲ ਹੋ! ਸਾਨੂੰ ਹੁਣੇ ਬੇਮਿਸਾਲ ਕਲੈਵਿਲੇਨੋ ਭੇਜੋ ਤਾਂ ਜੋ ਸਾਡੀਆਂ ਬਦਕਿਸਮਤੀਆਂ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਣ, ਕਿਉਂਕਿ ਜੇਕਰ

ਗਰਮ ਮੌਸਮ ਆ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਅਜੇ ਵੀ ਇਹ ਦਾੜ੍ਹੀਆਂ ਹੋਣ, ਤਾਂ ਸਵਰਗ ਸਾਡੇ ਦੁਖੀ ਲੋਕਾਂ 'ਤੇ ਰਹਿਮ ਕਰੇ!"

ਇਹ ਗੱਲ ਲਾ ਟ੍ਰਿਫਾਲੁਡੀ ਨੇ ਇੰਨੀ ਭਾਵਨਾ ਨਾਲ ਕਹੀ ਕਿ ਇਸਨੇ ਮੌਜੂਦ ਹਰ ਕਿਸੇ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਹੰਝੂ ਲਿਆ ਦਿੱਤੇ ਅਤੇ ਸਾਂਚੇ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵੀ ਭਰ ਆਈਆਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਦੇ ਨਾਲ ਧਰਤੀ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਦੂਰ ਤੱਕ ਜਾਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ, ਜੇਕਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਤਿਕਾਰਯੋਗ ਚਿਹਰਿਆਂ ਤੋਂ ਉੱਨ ਹਟਾਉਣ ਲਈ ਇਹੀ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ।

---

1. ਕਲੋਵਿਲੀਨੋ ਕਲਵਾ, "ਪੈਰ" + ਲੀਨੋ, "ਲੱਕੜ" ਤੋਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਅਧਿਆਇ ਇਕਤਾਲੀ

ਕਲੈਵਿਲੇਨੋ ਦਾ ਆਗਮਨ, ਅਤੇ ਇਸ ਕਾਫ਼ੀ ਲੰਬੇ ਸਾਹਸ ਦਾ ਅੰਤ

ਹੁਣ ਤੱਕ, ਰਾਤ ਆ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਮੁਸ਼ਹੂਰ ਘੋੜੇ ਕਲੇਵਿਲੇਨੋ ਦੇ ਆਉਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਵੀ ਤੈਅ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਅਜਿਹਾ ਨਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਅਸਫਲਤਾ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਨ ਲੱਗੀ ਸੀ, ਜਿਸਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਸੀ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਮੁਲਮਬਰੂਨੋ ਉਸਨੂੰ ਭੇਜਣ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਜਾਂ ਤਾਂ ਉਹ, ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ, ਉਹ ਨਾਈਟ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਸ ਲਈ ਇਹ ਸਾਹਸ ਰਾਖਵਾਂ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਾਂ ਮੁਲਮਬਰੂਨੋ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਹੱਥੋ-ਹੱਥ ਲੜਾਈ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਪਰ, ਦੇਖੋ, ਚਾਰ ਜ਼ਾਲਮ ਅਚਾਨਕ ਬੂਹਾ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਏ, ਸਾਰੇ ਹਰੇ ਆਈਵੀ ਪਹਿਨੇ ਹੋਏ ਸਨ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਮੋਢਿਆਂ 'ਤੇ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਲੱਕੜ ਦਾ ਘੋੜਾ ਲੈ ਕੇ ਜਾ ਰਹੇ ਸਨ। ਇਸਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਰੱਖਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇੱਕ ਜ਼ਾਲਮ ਨੇ ਕਿਹਾ:

"ਕੋਈ ਵੀ ਸੂਰਮਾ ਜੋ ਇਸ ਯੰਤਰ 'ਤੇ ਚੜ੍ਹਨ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਉਸਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦਿਓ।"

"ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਨਹੀਂ ਚੜ੍ਹਾ ਰਿਹਾ;" ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਬਹਾਦਰ ਹਾਂ, ਸਗੋਂ ਇੱਕ ਨਾਈਟ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹਾਂ।"

ਪਰ ਉਸ ਜ਼ਾਲਮ ਨੇ ਆਪਣਾ ਭਾਸ਼ਣ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ:

"ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਸਕੁਆਇਰ, ਜੇ ਸੱਚਮੁੱਚ ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਆਪਣੀ ਸੀਟ 'ਤੇ ਬੈਠ ਜਾਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਉਹ ਬੇਹਾਦਰ ਮਾਲਾਮਬੁਰੂਨੋ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਤਲਵਾਰ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਮਾਲਾਮਬਰੂਨੋ ਦੀ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਉਸਨੂੰ ਨਹੀਂ ਮਾਰੇਗੀ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਸਨੂੰ ਕੋਈ ਹੋਰ ਅਪਮਾਨ ਸਹਿਣਾ ਪਵੇਗਾ। ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕਲੇਵਿਲੇਨੋ ਦੀ ਗਾਰਦਨ 'ਤੇ ਕਿੱਲ੍ਹਾ ਮੋੜਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਕੁਝ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਹਵਾ ਰਾਹੀਂ ਉੱਥੇ ਲੈ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿੱਥੇ ਮਾਲਾਮਬੁਰੂਨੋ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਪਰ ਅਜਿਹਾ ਨਾ ਹੋਵੇ ਕਿ ਯਾਤਰਾ ਦੀ ਉਚਾਈ ਅਤੇ ਉਚਾਈ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਚੱਕਰ ਨਾ ਲਿਆਵੇ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ 'ਤੇ ਪੱਟੀ ਬੰਨ੍ਹ ਕੇ ਰੱਖਣੀ ਪਵੇਗੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਘੋੜਾ ਹੱਥੂ ਨਹੀਂ ਮਾਰਦਾ, ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਦੇ ਪੂਰਾ ਹੋਣ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਦੇਵੇਗਾ।"

ਇਹ ਐਲਾਨ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਹ ਕਲੈਵਿਲੇਨੋ ਨੂੰ ਉੱਥੇ ਛੱਡ ਗਏ ਅਤੇ ਉਸੇ ਥਾਂ ਤੋਂ ਇੱਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਨਿਕਾਸ ਕੀਤਾ ਜਿੱਥੋਂ ਉਹ ਬਾਗ਼ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਏ ਸਨ। ਜਦੋਂ ਦੁਖੀ ਨੇ ਘੋੜੇ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਹੰਝੂ ਸਨ:

"ਬਹਾਦੁਰ ਸੂਰਮਾ, ਮਲਮਬਰੂਨੋ ਦੇ ਵਾਅਦੇ ਪੂਰੇ ਹੋ ਗਏ ਹਨ, ਘੋੜਾ ਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਸਾਡੀਆਂ ਦਾੜ੍ਹੀਆਂ ਵਧ ਰਹੀਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਆਪਣੇ ਚਿਹਰਿਆਂ 'ਤੇ ਹੁਣ ਮੁੱਛ ਨਾਲ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਮੁੰਨੇ ਅਤੇ ਕਤਰਾਓ, ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੀ ਨਵੀਂ ਯਾਤਰਾ ਦੀ ਸ਼ੁਭ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕਰਨ ਲਈ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਕੁਆਇਰ ਨਾਲ ਬਿਠਾਉਣਾ ਪਵੇਗਾ।"

"ਇਹ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਪਤਨੀ, ਬਹੁਤ ਹੀ ਖੁਸ਼ੀ ਅਤੇ ਦਿਆਲੂਤਾ ਨਾਲ ਕਰਾਂਗੀ, ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਗੱਦੀ ਜਾਂ ਆਪਣੇ ਸੁਪਰਸ ਲਈ ਰੁਕੇ, ਅਜਿਹਾ ਨਾ ਹੋਵੇ ਕਿ ਮੈਂ ਇੱਕ ਪਲ ਦਾ ਵੀ ਸਮਾਂ ਗੁਆ ਦੇਵਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰੀ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਇੱਛਾ ਹੈ, ਮੇਰੀ ਔਰਤ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਦੁਨਿਆਵੀ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸਾਫ਼-ਸੁਥਰਾ ਦੇਖਣਾ।"

"ਇਹ ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਗਾ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਯਾ ਤਾਂ ਦਿਆਲਤਾ ਨਾਲ ਜਾਂ ਬੇਰਹਿਮੀ ਨਾਲ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ; ਦਰਅਸਲ, ਜੇ ਇਹ ਸ਼ੇਵ ਮੇਰੀ ਸਵਾਰੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ, ਤਾਂ ਮੇਰਾ ਮਾਲਕ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸਕੁਆਇਰ ਦੀ ਭਾਲ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਔਰਤਾਂ ਆਪਣੇ ਚਿਹਰਿਆਂ ਨੂੰ ਸੁਚਾਰੂ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਕੋਈ ਹੋਰ ਸਾਧਨ ਲੱਭ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਮੈਂ ਕੋਈ ਜਾਦੂਗਰ ਨਹੀਂ ਹਾਂ ਜੋ ਹਵਾ ਵਿੱਚ ਉੱਡਣਾ ਪਸੰਦ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਮੇਰੇ ਟਾਪੂ ਵਾਸੀ ਕੀ ਸੋਚਣਗੇ ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗੇਗਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਗਵਰਨਰ ਬੱਦਲਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਦੀ ਲੰਘ ਰਿਹਾ ਹੈ? ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਗੱਲ: ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਥੇ ਕੈਂਡਾਇਆ ਤੱਕ ਤਿੰਨ ਹਜ਼ਾਰ ਤੋਂ ਵੱਧ ਲੀਗ

ਹਨ, ਜੇਕਰ ਘੜਾ ਥੱਕ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਦੰਤ ਗੁੱਸੇ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਵਾਪਸ ਆਉਣ ਵਿੱਚ ਅੱਧਾ ਦਰਜਨ ਸਾਲ ਲੱਗ ਜਾਣਗੇ, ਅਤੇ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਟਾਪੂ ਜਾਂ ਟਾਪੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਜਾਣੇਗਾ ਕਿ ਮੈਂ ਕੌਣ ਹਾਂ। ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਜਾਣੀਆਂ-ਪਛਾਣੀਆਂ ਕਹਾਵਤਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ: "ਦੇਰੀ ਵਿੱਚ ਖ਼ਤਰਾ ਹੈ", ਅਤੇ "ਜਦੋਂ ਉਹ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਇੱਕ ਵੱਛਾ ਲਿਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਦੌੜੋ ਅਤੇ ਇੱਕ ਰੱਸੀ ਲਿਆਓ", ਮੈਨੂੰ ਉਮੀਦ ਹੈ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਔਰਤਾਂ ਦੀਆਂ ਦਾੜ੍ਹੀਆਂ ਮੈਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰ ਦੇਣਗੀਆਂ, ਪਰ "ਸੇਂਟ ਪੀਟਰ ਰੋਮ ਵਿੱਚ ਕਾਫ਼ੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੈ", ਜਿਸਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸ ਘਰ ਵਿੱਚ ਬਿਲਕੁਲ ਠੀਕ ਹਾਂ, ਜਿੱਥੇ ਮੇਰੇ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਦਿਆਲਤਾਵਾਂ ਦਿਖਾਈਆਂ ਜਾ ਰਹੀਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਜਿਸਦੇ ਮਾਲਕ ਤੋਂ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਰਾਜਪਾਲ ਦੇਖਣ ਵਾਂਗ ਹੀ ਵੱਡੀ ਕਿਰਪਾ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕਰਦਾ ਹਾਂ।

ਇਸ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਡ੍ਰਿਊਕ ਨੇ ਕਿਹਾ: "ਸਾਂਚੋ ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ, ਉਹ ਟਾਪੂ ਜਿਸ ਨਾਲ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਹਿੱਲੋਗੇ ਜਾਂ ਭੱਜੋਗੇ ਨਹੀਂ। ਇਸ ਦੀਆਂ ਜੜ੍ਹਾਂ ਇੰਨੀਆਂ ਡੂੰਘੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਖਿੱਚ-ਧੂਹ ਇਸਨੂੰ ਜੜ੍ਹੋਂ ਨਹੀਂ ਪੁੱਟ ਸਕਦੀ ਜਾਂ ਜਿੱਥੇ ਹੈ, ਉੱਥੋਂ ਹਿਲਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ। ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਵਾਂਗ ਹੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਉੱਚ ਦਰਜੇ ਦਾ ਅਹੁਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਕਿਸੇ ਕਿਸਮ ਦੀ ਰਿਸ਼ਵਤ ਨਾਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ - ਕੁਝ ਵੱਡਾ, ਕੁਝ ਛੋਟਾ - ਇਸ ਅਹੁਦੇ ਦੇ ਬਦਲੇ ਮੈਂ ਇਹ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੇ ਨਾਲ ਜਾਓ ਅਤੇ ਇਸ ਯਾਦਗਾਰੀ ਸਾਹਸ ਨੂੰ ਇਸਦੇ ਸਿੱਟੇ ਤੱਕ ਵੇਖੋ। ਭਾਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਕੁਲੇਵਿਲੇਨੋ 'ਤੇ ਵਾਪਸ ਆਉਂਦੇ ਹੋ ਜੇ ਉਸਦੀ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੁਸੀਬਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪੈਦਲ ਵਾਪਸ ਆਉਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਸ਼ਰਧਾਲੂ ਵਾਂਗ ਇੱਕ ਸਰਾਏ ਤੋਂ ਦੂਜੀ ਸਰਾਏ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਜਿੰਨਾ ਚਿਰ ਤੁਸੀਂ ਵਾਪਸ ਆਉਂਦੇ ਹੋ, ਤੁਸੀਂ ਆਪਣਾ ਟਾਪੂ ਪਾਓਗੇ ਜਿੱਥੇ ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਛੱਡਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਟਾਪੂ ਵਾਸੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਗਵਰਨਰ ਵੱਜੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਉਤਸੁਕ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਰਹੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਆਪਣਾ ਇਰਾਦਾ ਵੀ ਵੱਖਰਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਮਾਸਟਰ ਸੈਂਚੋ, ਇਸ ਦੀ ਸੱਚਾਈ ਵਿੱਚ ਸ਼ੱਕ ਨਾ ਕਰੋ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨਾ ਤੁਹਾਡੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਦੀ ਮੇਰੀ ਇੱਛਾ ਦਾ ਇੱਕ ਗੰਭੀਰ ਅਪਮਾਨ ਹੋਵੇਗਾ।"

"ਹੁਣ ਨਹੀਂ, ਤੇਰੀ ਕਿਰਪਾ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਇੱਕ ਸਧਾਰਨ ਜਿਹਾ ਸਕੁਆਇਰ ਹਾਂ ਜੋ ਆਪਣੀ ਪਿੱਠ 'ਤੇ ਇੰਨੀਆਂ ਦਿਆਲਤਾਵਾਂ ਚੁੱਕਣ ਦੇ ਅਸੁਮਰੱਥ ਹਾਂ। ਮੇਰੇ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਚੜ੍ਹਨ ਦਿਓ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਤੇਰੀਆਂ ਕਿਰਪਾਵਾਂ ਮੇਰੀਆਂ ਅੱਖਾਂ 'ਤੇ ਪੱਟੀ ਬੰਨ੍ਹ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ, ਮੈਨੂੰ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਕਰ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ, ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਅਸਮਾਨ ਵਿੱਚ ਉੱਚੇ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਕੀ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਜਾਂ ਦੂਤਾਂ ਨੂੰ ਮੇਰੇ 'ਤੇ ਮਿਹਰ ਕਰਨ ਲਈ ਸੱਦਾ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹਾਂ।"

ਜਿਸ ਦਾ ਤ੍ਰਿਫੈਲਡੀ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ:

"ਸਾਂਚੋ, ਤੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਰਮਾਤਮਾ ਜਾਂ ਜਿਸ ਨੂੰ ਚਾਹੇ ਸੌਂਪ ਸਕਦਾ ਹੈਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਮਲਮਬਰੂਨੋ ਇੱਕ ਜਾਦੂਗਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਉਹ ਇੱਕ ਈਸਾਈ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਜਾਦੂ ਬਹੁਤ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਅਤੇ ਸਮਝਦਾਰੀ ਨਾਲ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਨਾਰਾਜ਼ ਨਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ।"

"ਠੀਕ ਹੈ ਫਿਰ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਰੱਬ ਅਤੇ ਗਾਇਟਾ ਦੀ ਪਵਿੱਤਰ ਤ੍ਰਿਏਕ ਮੇਰੀ ਮਦਦ ਕਰਨ!"

"ਫੁਲਿੰਗ ਮਿਲ ਦੇ ਅਭੁੱਲ ਸਾਹਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੈਂ ਕਦੇ ਵੀ ਸਾਂਚੋ ਨੂੰ ਇੰਨਾ ਡਰਿਆ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਅਤੇ ਜੇ ਮੈਂ ਦੂਜਿਆਂ ਵਾਂਗ ਅੰਧਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਉਸਦੀ ਕਾਇਰਤਾ ਮੇਰੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਸ਼ੱਕ ਪੈਦਾ ਕਰਦੀ, ਪਰ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਆਓ, ਸਾਂਚੋ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹਨਾਂ ਪ੍ਰਭੂਆਂ ਅਤੇ ਔਰਤਾਂ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਾਲ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਦੇ ਸ਼ਬਦ ਗੁਪਤ ਵਿੱਚ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ।"

ਸਾਂਚੋ ਨੂੰ ਕੁਝ ਦਰੱਖਤਾਂ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹੋਏ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਸਕੁਆਇਰ ਦੇ ਹੱਥ ਆਪਣੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਲਏ ਅਤੇ ਕਿਹਾ:

"ਹੁਣ ਤੂੰ ਦੇਖ ਲਿਆ, ਮੇਰੇ ਭਰਾ ਸੈਂਚੋ, ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਲੰਮਾ ਸਫ਼ਰ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਿਰਫ਼ ਰੱਬ ਹੀ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇਸ ਤੋਂ ਕਦੋਂ ਵਾਪਸ ਆਵਾਂਗੇ ਜਾਂ ਇਸ ਕਾਰੋਬਾਰ ਤੋਂ ਸਾਨੂੰ ਕਿੰਨਾ ਖਾਲੀ ਸਮਾਂ ਅਤੇ ਵਿਹਲਾ ਸਮਾਂ ਮਿਲੇਗਾ। ਇਸ ਲਈ, ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੂੰ ਹੁਣੇ ਆਪਣੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ

ਵਾਪਸ ਆ ਜਾਵੇਂ ਜਿਵੇਂ ਤੂੰ ਯਾਤਰਾ ਲੁਈ ਲੜਾਂਦਾ ਚੀਜ਼ ਲੱਭ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇ, ਪਰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਝਪਕੀ ਤੋਂ ਵੀ ਜਲਦੀ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਪੰਜ ਸੌ ਕੋਰੜੇ ਮਾਰ, ਜੋ ਤਿੰਨ ਹਜ਼ਾਰ ਤਿੰਨ ਸੌ ਕੋਰੜੇ ਤੁਹਾਡੇ ਬਕਾਇਆ ਹਨ; ਤੂੰ ਇਹ ਸਭ ਖਤਮ ਕਰ ਲਵੇਂਗਾ, ਅਤੇ "ਚੰਗੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਅੱਧੀ ਹੈ ਗਈ ਹੈ"।"

"ਦਇਆਵਾਨ ਸਵਰਗ!" ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਤੁਹਾਡੇ ਦਿਮਾਗ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ! ਇਹ ਕਹਿਣ ਵਾਂਗ ਹੈ: 'ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਬੱਚੇ ਨਾਲ ਦੇਖਦੇ ਹੋ ਪਰ ਮੈਂ ਕੁਆਰੀ ਹਾਂ।' ਹੁਣ ਜਦੋਂ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਨੰਗੇ ਤਖ਼ਤੇ 'ਤੇ ਬੈਠ ਕੇ ਯਾਤਰਾ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਪਿੱਠ ਸਾਫ਼ ਕਰਾਂ। ਖੈਰ, ਤੱਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਬੁਰੀਤ ਗਲਤ ਹੋ। ਆਓ ਆਪਣੇ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਚੱਲੀਏ ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਭੂਏਨਾ ਨੂੰ ਮੁੰਨਵਾ ਲਈਏ ਅਤੇ, ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਵਾਪਸ ਆ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਨੂੰ ਇੱਕ ਇਮਾਨਦਾਰ ਆਦਮੀ ਵਜੋਂ ਆਪਣਾ ਵਾਅਦਾ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਇੰਨੀ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਨਿਭਾਉਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੋਵਾਂਗਾ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਓ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਬੱਸ ਇਹੀ ਕਹਿਣਾ ਹੈ।"

ਜਿਸ ਦਾ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ:

"ਖੈਰ, ਉਸ ਵਾਅਦੇ ਨਾਲ, ਨੇਕ ਸਾਂਚੋ, ਮੈਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋਵਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਨਿਭਾਓਗੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਸਧਾਰਨ ਵਿਅਕਤੀ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਸੱਚਾ ਆਦਮੀ ਹੋ।"

"ਮੈਂ ਭੁੱਖਾ ਨਹੀਂ ਹਾਂ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਨੂੰ ਬਸ ਚੰਗੀ ਭੁੱਖ ਹੈ; ਪਰ ਜੇ ਮੈਂ ਹੁੰਦਾ ਵੀ, ਤਾਂ ਵੀ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਗੱਲ ਜ਼ਰੂਰ ਰੱਖਾਂਗਾ।"

ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ, ਉਹ ਕਲੇਵਿਲੇਨੋ ਪਹਾੜ 'ਤੇ ਵਾਪਸ ਆ ਗਏ, ਪਰ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਹੀ ਵਾਲਾ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਸਾਂਚੋ ਨੂੰ ਕਿਹਾ:

"ਪਹਾੜ, ਮੇਰੇ ਪੁੱਤਰ, ਅਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ 'ਤੇ ਪੱਟੀ ਬੰਨ੍ਹੋ; ਜੋ ਕੋਈ ਵੀ ਸਾਨੂੰ ਇੰਨੀ ਦੂਰ ਦੀ ਧਰਤੀ ਤੋਂ ਬੁਲਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਧੋਖਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਘਿਣ ਕਰੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਉਸ ਘੱਟ ਮਹਿਮਾ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਹੋਵੇਗੀ ਜੋ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਧੋਖਾ ਦੇਣ ਲਈ ਹੋਵੇਗੀ ਜਿਸਨੇ ਉਸ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਪਰ ਭਾਵੇਂ ਸਭ ਕੁਝ ਮੇਰੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੇ ਉਲਟ ਨਿਕਲੇ, ਇਸ ਕਾਰਨਾਮੇ ਨੂੰ ਕਰਨ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਜੋ ਮਹਿਮਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਾਂਗੇ, ਉਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬੁਰਾਈ ਦੁਆਰਾ ਬਦਨਾਮ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।"

"ਆਓ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰੀਏ, ਮਾਲੁਕ," ਸੈਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਔਰਤਾਂ ਦੀਆਂ ਦਾੜ੍ਹੀਆਂ ਅਤੇ ਹੰਝੂਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਉੱਕਰ ਲਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਇੱਕ ਹੋਰ ਟੁਕੜਾ ਨਹੀਂ ਖਾਵਾਂਗਾ ਜਿਸਦਾ ਸੁਆਦ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਸਹੀ ਲੱਗੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਮੁਲਾਇਮ ਚਿਹਰਿਆਂ ਨਾਲ ਦੁਬਾਰਾ ਨਹੀਂ ਦੇਖਦਾ, ਪਰ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਪਹਿਲਾਂ ਚੜ੍ਹਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਅੱਖਾਂ 'ਤੇ ਪੱਟੀ ਬੰਨ੍ਹਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਜੇ ਮੈਨੂੰ ਕੁੰਡੀਆਂ 'ਤੇ ਸਵਾਰੀ ਕਰਨੀ ਪਵੇ, ਤਾਂ ਕਾਠੀ 'ਤੇ ਸਵਾਰ ਵਿਅਕਤੀ ਲਈ ਪਹਿਲਾਂ ਚੜ੍ਹਨਾ ਹੀ ਤੁਰੰਤ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ।"

"ਬਹੁਤ ਸੱਚ ਹੈ," ਡੌਨ ਕਿਊਜੋਟ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਜੇਬ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਰੁਮਾਲ ਕੱਢਦੇ ਹੋਏ, ਉਸਨੇ ਦੁਖੀ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨੂੰ ਕੱਸ ਕੇ ਬੰਨ੍ਹਣ ਲਈ ਕਿਹਾ, ਪਰ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਅੱਖਾਂ 'ਤੇ ਪੱਟੀ ਲੱਗੀ, ਉਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਕਿਹਾ:

"ਜੇ ਮੈਨੂੰ ਸਹੀ ਯਾਦ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਇੱਕ ਵਾਰ ਟ੍ਰੋਏ ਦੇ ਪੈਲੇਡੀਅਮ ਦੇ ਵਰਜ਼ਿਲ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਿਆ ਸੀ, ਇੱਕ ਲੱਕੜ ਦਾ ਘੋੜਾ ਜੋ ਯੂਨਾਨੀਆਂ ਨੇ ਦੇਵੀ ਪੈਲਸ ਨੂੰ ਭੇਟ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਜੋ ਹਥਿਆਰਬੰਦ ਸਿਪਾਹੀਆਂ ਨਾਲ ਗਰਭਵਤੀ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਟ੍ਰੋਏ ਨੂੰ ਬਰਬਾਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਹ ਦੇਖਣਾ ਬੁੱਧੀਮਾਨੀ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿ ਕਲੇਵਿਲੇਨੋ ਦੇ ਪੇਟ ਵਿੱਚ ਕੀ ਹੈ।"

"ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ," ਦੁਖੀ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਂ ਉਸਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮਾਲਮਬਰੂਨੋ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਵੀ ਦੂਰਭਾਵਨਾਪੂਰਨ ਜਾਂ ਧੋਖੇਬਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਰ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਸ਼ਰਤ ਦੇ ਚੜ੍ਹ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਉਸਦੀ ਕਿਰਪਾ ਨੂੰ ਕੋਈ ਨੁਕਸਾਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਮੇਰੇ ਸਿਰ 'ਤੇ ਰਹੇਗਾ।"

ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੂੰ ਇਹ ਗੱਲ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਬਾਰੇ ਜੋ ਵੀ ਕਹੇਗਾ, ਉਸ ਨਾਲ ਉਸਦੀ ਬਹਾਦਰੀ ਦੀ ਸਾਖ ਨੂੰ ਖ਼ਤਰਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਇਸ ਲਈ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ

ਚਰਚਾ ਦੇ ਉਸਨੇ ਕਲੀਵਲੈਂਨ 'ਤੇ ਚੜ੍ਹਾਇਆ ਅਤੇ ਕਿੱਲਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ, ਜਿਸਨੂੰ ਉਹ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਮੋੜ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਕੋਈ ਰਕਾਬ ਨਹੀਂ ਸੁਨ, ਉਸਦੀਆਂ ਲੱਤਾਂ ਹੇਠਾਂ ਲਟਕਦੀਆਂ ਰਹਿ ਗਈਆਂ ਸੁਨ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਹ ਬਿਲਕੁਲ ਕਿਸੇ ਰੋਮਨ ਜਿੱਤ ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਚਿੱਤਰ ਵਾਂਗ ਦਿਖਾਈ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜੋ ਫਲੇਮਿਸ਼ ਟੇਪੇਸਟ੍ਰੀ 'ਤੇ ਪੇਂਟ ਕੀਤਾ ਜਾਂ ਬੁਣਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਾਂਚੋ, ਚੜ੍ਹਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਬੇਰਹਿਮੀ ਨਾਲ ਅਤੇ ਹੌਲੀ ਹੌਲੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਝੁਕਣ 'ਤੇ ਜਿੰਨਾ ਸੰਭਵ ਹੋ ਸਕੇ ਆਰਾਮਦਾਇਕ ਬਣਾਇਆ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਨਰਮ ਨਾ ਪਾਇਆ - ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕਾਫ਼ੀ ਸਖ਼ਤ - ਨੇ ਡਿਊਕ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਕੀ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਕਿਸੇ ਕਿਸਮ ਦਾ ਗੱਦਾ ਜਾਂ ਸਿਰਹਾਣਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਉਸਦੀ ਔਰਤ ਡੱਚੇਸ ਦੇ ਸੋਫੇ ਤੋਂ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਪੰਨੇ ਦੇ ਬਿਸਤਰੇ ਤੋਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਘੋੜੇ ਦੇ ਝੁਕਣ ਲੱਕੜ ਨਾਲੋਂ ਸੰਗਮਰਮਰ ਵਰਗੇ ਮਹਿਸੂਸ ਹੁੰਦੇ ਸਨ। ਇਸ 'ਤੇ ਲਾ ਟਾਈਫਾਲਡੀ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਕਲੇਵੇਲੇਨੋ ਉਸ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤੁਰੰਤ ਦਾ ਸਮਾਨ ਨਹੀਂ ਹੋਣ ਦੇਵੇਗਾ, ਪਰ ਉਹ ਜੋ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਉਹ ਇੱਕ ਔਰਤ ਵਾਂਗ ਸਾਈਡਸੈਡਲ 'ਤੇ ਸਵਾਰੀ ਕਰਨਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਸੀਟ ਨਰਮ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਵੇਗੀ। ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਉਸੇ ਤੁਰੰਤ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਅਲਵਿਦਾ ਕਹਿਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਅੱਖਾਂ 'ਤੇ ਪੱਟੀ ਬੰਨ੍ਹਣ ਦੀ ਇਜ਼ਾਜ਼ਤ ਦੇ ਦਿੱਤੀ; ਪਰ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਅੱਖਾਂ 'ਤੇ ਪੱਟੀ ਲੱਗੀ, ਉਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ, ਬਾਗ਼ ਵਿੱਚ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਰੂਹਾਨੀ ਅਤੇ ਹੰਝੂਆਂ ਨਾਲ ਵੇਖਿਆ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਹਰੇਕ ਨੂੰ ਉਸ ਨਾਜ਼ੁਕ ਪਲ 'ਤੇ ਇੱਕ ਪੈਟਰੋਨੇਸਟਰ ਅਤੇ ਇੱਕ ਐਵੇਨਿਊ ਮਾਰੀਆ ਨਾਲ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ, ਤਾਂ ਜੋ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਉਹੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰੇ ਜੇਕਰ ਉਹ ਕਦੇ ਵੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ; ਜਿਸਦਾ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ:

"ਤੂੰ ਚੋਰ, ਕੀ ਉਹ ਤੈਨੂੰ ਫਾਂਸੀ ਦੇ ਰੁਖਤੇ 'ਤੇ ਲੈ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ, ਜਾਂ ਤੂੰ ਮੌਤ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ 'ਤੇ ਹੈਂ ਕਿ ਤੈਨੂੰ ਅਜਿਹੀਆਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾਵਾਂ ਕਰਨੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ? ਤੂੰ ਸ਼ੈਤਾਨ, ਕਾਇਰ ਜੀਵ, ਤੂੰ ਉਸੇ ਕੁਰਸੀ 'ਤੇ ਬੈਠਾ ਹੈਂ ਜਿਸ 'ਤੇ ਸੋਹਣੀ ਮੈਗਾਲੋਨਾ ਬੈਠੀ ਸੀ, ਜਿੱਥੇ ਉਸਨੂੰ ਕਿਸੇ ਕਬਰ ਵਿੱਚ ਦੱਫ਼ਨਾਉਣ ਲਈ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਫਰਾਂਸ ਦੀ ਰਾਣੀ ਬਣਨ ਲਈ ਲਿਜਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੇਕਰ ਇਤਿਹਾਸ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕੀ ਮੈਂ, ਜੋ ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਸਵਾਰ ਹੋਵਾਂਗੀ, ਬਹਾਦਰ ਪੀਅਰਸ ਦੁਆਰਾ ਬਿਰਾਜਮਾਨ ਉਸੇ ਕਾਠੀ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਬੈਠ ਸਕਦੀ? ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਅੱਖਾਂ 'ਤੇ ਪੱਟੀ ਬੰਨ੍ਹ, ਤੂੰ ਬੇਰਹਿਮ ਜਾਨਵਰ; ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਢੱਕ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਉਸ ਕਾਇਰਤਾ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਬੁੱਲ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਨਾ ਨਿਕਲਣ ਦੇ - ਘੱਟੋ ਘੱਟ, ਮੇਰੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿਚ ਨਹੀਂ।"

"ਕੋਈ ਮੇਰੀਆਂ ਅੱਖਾਂ 'ਤੇ ਪੱਟੀ ਬੰਨ੍ਹਦਾ ਹੈ," ਸਾਂਚੇ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਕਿ ਮੇਰੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ, ਜਾਂ ਮੈਂ ਖੁਦ ਨੂੰ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਅੱਗੇ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕਰਾਂ, ਕੀ ਇਹ ਕੋਈ ਹੈਰਾਨੀ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਡਰ ਹੈ ਕਿ ਇੱਥੇ ਭੂਤਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਪੂਰਾ ਸਮੂਹ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਪੇਰਲੁਵਿਲੋ ਵਿੱਚ ਸੂਟ ਦੇਣਗੇ?"[1]

ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇਵਾਂ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ 'ਤੇ ਪੱਟੀ ਬੰਨ੍ਹ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸਥਿਰ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ, ਉਸਨੇ ਕਿੱਲੇ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਉਂਗਲਾਂ ਇਸ 'ਤੇ ਰੱਖੀਆਂ, ਸਾਰੇ ਡੁਏਨਾ ਅਤੇ ਰਾਹਗੀਰਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਆਵਾਜ਼ਾਂ ਉੱਚੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਅਤੇ ਚੀਕਿਆ:

"ਰੱਬ ਤੁਹਾਡਾ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਕ ਹੋਵੇ, ਬਹਾਦਰ ਸੂਰਮਾ!" "ਰੱਬ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਹੋਵੇ, ਨਿਡਰ ਸਕੁਆਇਰ!" "ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਕਿਰਪਾਵਾਂ ਹੁਣ ਹਵਾ ਵਿੱਚ ਉੱਡ ਰਹੀਆਂ ਹਨ, ਇਸਨੂੰ ਤੀਰ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਤੇਜ਼ ਰਫ਼ਤਾਰ ਨਾਲ ਵਿੰਨ੍ਹ ਰਹੀਆਂ ਹਨ!" "ਤੁਹਾਡੇ ਪ੍ਰਭੂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਦੇਖ ਕੇ ਸਾਨੂੰ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਹੈਰਾਨ ਅਤੇ ਹੈਰਾਨ ਕਰਨ ਲੱਗ ਪਏ ਹਨ!" "ਬਹਾਦੁਰ ਸਾਂਚੋ, ਮਜ਼ਬੂਤੀ ਨਾਲ ਫੜੋ, ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਥਿੜਕਣ ਲੱਗ ਪਏ ਹੋ, ਅਤੇ ਸਾਵਧਾਨ ਰਹੋ ਕਿ ਡਿੱਗ ਨਾ ਜਾਓ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡਾ ਡਿੱਗਣਾ ਉਸ ਮੂਰਖ ਨੌਜਵਾਨ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਭੈੜਾ ਹੋਵੇਗਾ [2] ਜਿਸਨੇ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ, ਸੂਰਜ ਦੇ ਰੱਥ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ!"

ਇਹ ਚੀਕਾਂ ਸੁਣ ਕੇ, ਸਾਂਚੇ ਨੇ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਬਾਹਾਂ ਨਾਲ ਲਪੇਟ ਲਿਆ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਘੁੱਟ ਕੇ ਜੱਫੀ ਪਾ ਲਈ, ਕਿਹਾ:

"ਮਾਲੂਕ, ਇਹ ਲੋਕ ਕਿਵੇਂ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇੰਨੇ ਉੱਚੇ ਸਫ਼ਰ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਆਵਾਜ਼ਾਂ ਸਾਫ਼ ਸੁਣੀਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਹੀ ਲੱਗਦੀਆਂ ਹੋਨ?"

"ਇਸ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਨਾ ਦੇਹ, ਸੈਂਚੋ। ਕਿਉਂਕਿ ਉਡਾਣ ਦਾ ਇਹ ਸਾਰਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਬਹੁਤ ਹੀ ਅਜੀਬ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਤੂੰ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਲੀਗ ਦੂਰੋਂ ਜੋ ਚਾਹੇਂ ਦੇਖ ਅਤੇ ਸੁਣ ਸਕੇਂਗਾ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਇੰਨਾ ਘੁੱਟ ਕੇ ਨਾ ਦਬਾ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਖਿਚ ਲੈਂਵੇਂਗਾ। ਮੈਨੂੰ ਸੱਚਮੁੱਚ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਆ ਰਿਹਾ ਕਿ ਤੂੰ ਇੰਨਾ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਅਤੇ ਡਰਿਆ ਹੋਇਆ ਕਿਉਂ ਹੈਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਕਦੇ ਵੀ ਇੰਨੀ ਸਥਿਰ ਚਾਲ ਨਾਲ ਪਹਾੜ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਚੜ੍ਹਿਆ। ਕਿਉਂ, ਇਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਮਹਿਸੂਸ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਅਸੀਂ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਨਹੀਂ ਚੱਲ ਰਹੇ। ਆਪਣੇ ਡਰ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦੇ, ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ, ਕਿਉਂਕਿ ਚੀਜ਼ਾਂ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਚੱਲ ਰਹੀਆਂ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਪਿੱਛੇ ਹਵਾ ਵੀ ਹੈ।"

"ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਥੇ ਮੈਨੂੰ ਇੰਨੀ ਤੇਜ਼ ਹਵਾ ਨਾਲ ਉਡਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਧੌਂਕਣੀਆਂ ਨਾਲ ਮੇਰੇ ਵੱਲ ਹਵਾ ਦੇ ਰਹੇ ਹੋਣ।"

ਅਤੇ ਇਹੀ ਹਾਲ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਕਈ ਵੱਡੇ ਧੌਂਕਣ ਉਸ ਵੱਲ ਹਵਾ ਵਿੱਚ ਉਡਾ ਰਹੇ ਸੁਨ, ਇਸ ਖਾਸ ਸਾਹਸ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਡਿਊਕ ਅਤੇ ਡਚੇਸ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮੇਜਰਡੋਮੋ ਦੁਆਰਾ ਇੰਨੀ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਇਸਨੂੰ ਸੰਪੂਰਨ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਕਮੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਤੇ ਹਵਾ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤੀ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ,

"ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਸੈਂਚੋ, ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੂਜੇ ਆਕਾਸ਼ੀ ਗੋਲੇ ਦੇ ਨੇੜੇ ਪਹੁੰਚ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਜਿੱਥੋਂ ਗੜੇ ਅਤੇ ਬਰਫ਼ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਗਰਜ ਅਤੇ ਬਿਜਲੀ ਤੀਜੇ ਵਿਚ ਉਤਪੰਨ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇ ਅਸੀਂ ਇਸ ਰਫ਼ਤਾਰ ਨਾਲ ਚੜ੍ਹਦੇ ਰਹੇ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਜਲਦੀ ਹੀ ਅੱਗ ਦੇ ਗੋਲੇ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਜਾਵਾਂਗੇ, ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਇਸ ਕਿੱਲੇ ਨੂੰ ਇੰਨਾ ਉੱਚਾ ਨਾ ਉਡਣ ਦਿਓ ਕਿ ਅਸੀਂ ਝੁਲਸ ਜਾਈਏ।"

ਉਸੇ ਪਲ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਬੈਠੇ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਖੰਭੇ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਕਈ ਸੜਦੇ ਹੋਏ ਟੋਏ ਦੇ ਟੁਕੜਿਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਚਿਹਰਿਆਂ ਦੇ ਨੇੜੇ ਫੜ ਲਿਆ। ਜਦੋਂ ਸਾਂਚੇ ਨੂੰ ਗਰਮੀ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਈ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ:

"ਜੇ ਅਸੀਂ ਅੱਗ ਦੇ ਗੋਲੇ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚੇ ਜਾਂ ਇਸਦੇ ਬਹੁਤ ਨੇੜੇ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚੇ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਮਾਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰੀ ਦਾੜ੍ਹੀ ਦਾ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਹਿੱਸਾ ਸੜ ਗਿਆ ਹੈ। ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ, ਮੈਨੂੰ ਕੁਝ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ 'ਤੇ ਪੱਟੀ ਉਤਾਰਨ ਦਾ ਚੰਗਾ ਦਿਮਾਗ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਮੈਂ ਦੇਖ ਸਕਾਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕਿੱਥੇ ਹਾਂ।"

"ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਤੁਰਾਂ ਦਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। "ਯਾਦ ਰੱਖੋ ਲਾਇਸੈਂਸੀਏਟ ਟੈਰਾਲਬਾ ਦੀ ਸੁੱਚੀ ਕਹਾਣੀ, ਜਿਸਨੂੰ ਸ਼ੈਤਾਨਾਂ ਨੇ ਹਵਾ ਵਿਚ ਇੱਕ ਖੰਭੇ 'ਤੇ ਲਿਜਾਇਆ ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਸਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਬੰਦ ਸਨ। ਬਾਰਾਂ ਘੰਟਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਉਹ ਰੋਮ ਪਹੁੰਚ ਗਿਆ ਅਤੇ ਸ਼ਹਿਰ ਦੀਆਂ ਗਲੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ, ਟੋਰੇ ਡੀ ਨੋਨਾ 'ਤੇ ਉਤਰਿਆ, ਜਿੱਥੇ ਉਸਨੇ ਬੌਰਬੂਨ ਨੂੰ ਉਖਾੜ ਸੁੱਟਿਆ, ਲੁੱਟਿਆ ਅਤੇ ਕਤਲ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਅਗਲੀ ਸਵੇਰ ਮੋਡ੍ਡੁਡ ਵਾਪਸ ਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਜੋ ਕੁਝ ਦੇਖਿਆ ਸੀ ਉਸਦਾ ਵੇਰਵਾ ਦਿੱਤਾ। ਉਸਨੇ ਦੱਸਿਆ, ਹੋਰ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਹਵਾ ਵਿੱਚ ਉੱਡ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਸ਼ੈਤਾਨ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਖੋਲ੍ਹਣ ਲਈ ਕਿਹਾ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਅਜਿਹਾ ਕੀਤਾ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਚੰਦਰਮਾ ਦੇ ਗੋਲੇ ਨੂੰ ਇੰਨਾ ਨੇੜੇ ਦੇਖਿਆ, ਜਾਂ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਉਸਨੇ ਦੇਖਿਆ, ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਨਾਲ ਛੂਹ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਉਸਨੇ ਬੇਹੋਸ਼ ਹੋਣ ਦੇ ਡਰੋਂ ਧਰਤੀ ਵੱਲ ਦੇਖਣ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਇਸ ਲਈ, ਸਾਂਚੇ, ਸਾਡੇ ਲਈ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ 'ਤੇ ਪੱਟੀਆਂ ਉਤਾਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਜੋ ਸਾਡੇ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੈ ਉਹ ਸਾਡੀ ਨਿਗਰਾਨੀ ਕਰੇਗਾ। ਸ਼ਾਇਦ, ਅਸੀਂ ਕੈਂਡਯਾ ਦੇ ਰਾਜ 'ਤੇ ਝਪਟਣ ਲਈ ਉੱਚੇ ਤੋਂ ਉੱਚੇ ਚੱਕਰ ਲਗਾਉਂਦੇ ਰਹਾਂਗੇ, ਜਿਵੇਂ ਬਾਜ਼ ਜਾਂ ਬਾਜ਼ ਇਸਨੂੰ ਫੜਨ ਲਈ ਬੁਗਲੇ 'ਤੇ ਝਪਟਦਾ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਬਾਅਦ ਵਾਲਾ ਕਿੰਨਾ ਵੀ ਉੱਚਾ ਕਿਉਂ ਨਾ ਹੋਵੇ। "ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਡ ਜਾਵੇ। ਅਤੇ ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਜਾਪਦਾ ਹੋਵੇ ਕਿ ਅਸੀਂ ਬਾਗ਼ ਤੋਂ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਘੰਟਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਨਿਕਲੇ ਹਾਂ, ਤੁਸੀਂ ਯਕੀਨ ਰੱਖੋ ਕਿ ਅਸੀਂ ਬਹੁਤ ਲੰਮਾ ਸਫ਼ਰ ਤੈਅ ਕੀਤਾ ਹੈ।"

"ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਨਹੀਂ ਪਤਾ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਇਹੀ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਲੇਡੀ ਮੈਗਾਲੋਨਸ, ਜਾਂ ਮੈਗਾਲੋਨਾ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਮਰਪਣ ਕਰ ਸਕਦੀ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਸਦੀ ਲੁਕਣ-ਮੀਟੀ ਬਹੁਤ ਔਖੀ ਹੋਣੀ ਸੀ।"

ਦੋਨਾਂ ਦਿੱਗਜਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਇਹ ਪੂਰੀ ਗੱਲਬਾਤ ਡਿਊਕ ਅਤੇ ਡਚੇਸ ਅਤੇ ਬਾਗ਼ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਸੁਣ ਲਈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਬਹੁਤ ਮਨੋਰੰਜਕ ਲੱਗਿਆ, ਪਰ ਇਸ ਅਜੀਬ ਅਤੇ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਣਾਏ ਗਏ ਸਾਹਸ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਲੈਵਿਲੇਨੋ ਦੀ ਪੂਛ ਨੂੰ ਅੱਗ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਕਈ ਟੋਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ, ਜੋ ਕਿ ਵਿਸਫੋਟਕ ਰਾਕੇਟਾਂ ਨਾਲ ਭਰੀ ਹੋਈ ਸੀ। ਘੋੜੇ ਨੇ ਅਚਾਨਕ ਅੱਗੇ ਵਧਦੇ ਹੋਏ ਇੱਕ ਅਸਾਧਾਰਨ ਆਵਾਜ਼ ਕੀਤੀ, ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਅਤੇ ਸਾਂਚੋ ਨੂੰ ਅੱਧ ਸੜਦੇ ਹੋਏ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ।

ਇਸ ਸਮੇਂ ਤੱਕ, ਲਾ ਟਾਈਫਾਲਲੁਡੀ ਅਤੇ ਦਾੜ੍ਹੀ ਵਾਲੇ ਡੂਏਨਾ ਦਾ ਪੂਰਾ ਸਮੂਹ ਬਾਗ਼ ਵਿੱਚੋਂ ਗਾਇਬ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਜੋ ਪਿੱਛੇ ਰਹਿ ਗਏ ਸਨ ਉਹ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਪਏ ਸੁੰਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਬੇਹੋਸ਼ ਹੋ ਗਏ ਹੋਣ। ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਅਤੇ ਸਾਂਚੋ, ਕੁੱਟੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਕੁਚਲੇ ਹੋਏ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਚੁੱਕ ਕੇ, ਸਾਰੀਆਂ ਦਿਸ਼ਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਵੇਖਦੇ ਹੋਏ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਸੇ ਬਾਗ਼ ਵਿੱਚ ਪਾ ਕੇ ਹੈਰਾਨ ਹੋ ਗਏ ਜਿੱਥੋਂ ਉਹ ਚਲੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਬਾਗ਼ ਵਿੱਚ ਇੰਨੇ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਖਿੰਡੇ ਹੋਏ ਦੇਖ ਕੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਹੈਰਾਨੀ ਹੋਰ ਵੀ ਵੱਧ ਗਈ ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਬਾਗ਼ ਦੇ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚ ਲਗਾਇਆ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਬੁਰਛਾ ਦੇਖਿਆ, ਅਤੇ ਇਸ ਨਾਲ ਦੇ ਹਰੇ ਰੇਸ਼ਮ ਦੀਆਂ ਤਾਰਾਂ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਇੱਕ ਸਾਦਾ ਚਿੱਟਾ ਚਮਚਾ ਸੀ ਜਿਸ 'ਤੇ ਵੱਡੇ ਸੋਨੇ ਦੇ ਅੱਖਰਾਂ ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਸ਼ਬਦ ਲਿਖੇ ਹੋਏ ਸਨ:

> ਲਾ ਮੰਚਾ ਦੇ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਨਾਈਟ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ, ਸਿਰਫ਼ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਕੇ, ਕਾਉਂਟੇਸ ਟਾਈਫਾਲਡੀ (ਜਿਸਨੂੰ ਡਿਸਟ੍ਰੈਸ ਵਿਚ ਡੂਏਨਾ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਦੇ ਸਾਹਸ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਸਾਰੇ ਸੁਹਜਾਂ ਸਮੇਤ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਸਾਕਾਰ ਕੀਤਾ। ਮਲਮਬਰੂਨ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਹਰ ਪੱਖੋਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਅਤੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਸਮਝਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਡੂਏਨਾ ਦੀਆਂ ਠੋਡੀਆਂ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਨਿਰਵਿਘਨ ਅਤੇ ਵਾਲਾਂ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਹਾਰਾਜ ਡੌਨ ਕਲੈਵੀਜੋ ਅਤੇ ਐਂਟੋਨੋਮਾਸੀਆ ਆਪਣੀ ਅਸਲ ਸਥਿਤੀ ਵਿਚ ਵਾਪਸ ਆ ਗਏ ਹਨ; ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਸਕਵਾਇਰਲੀ ਕੋਰੜੇ ਮਾਰਨ ਦਾ ਕੰਮ ਪੂਰਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਚਿੱਟਾ ਘੁੱਗੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਖਤਰਨਾਕ ਗਿਰਫ਼ਾਲਕਨਾਂ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਦੇਖੇਗੀ ਜੋ ਉਸਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਿਆਰੇ ਪ੍ਰੇਮੀ ਦੀਆਂ ਬਾਹਾਂ ਵਿੱਚ ਪਾਵੇਗੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਬੁਧੀਮਾਨ ਮਰਲਿਨ, ਜਾਦੂਗਰ ਪਾਰ ਉੱਤਮਤਾ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਚਮਚੇ 'ਤੇ ਲਿਖਿਆ ਸ਼ਿਲਾਲੇਖ ਪੜ੍ਹ ਕੇ, ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਮਝ ਗਿਆ ਕਿ ਇਹ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ, ਸਵਰਗ ਦਾ ਧੰਨਵਾਦ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਉਸਨੂੰ ਇੰਨੇ ਘੱਟ ਜੋਖਮ 'ਤੇ ਇੰਨਾ ਵੱਡਾ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸੰਤਿਕਾਰਯੋਗ ਡੂਏਨਾ ਦੇ ਚਿਹਰਿਆਂ 'ਤੇ ਪੁਰਾਣੀ ਬਣਤਰ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕਰਨਾ, ਜੋ ਕਿ ਕਿਤੇ ਵੀ ਦਿਖਾਈ ਨਹੀਂ ਦੇ ਰਹੇ ਸਨ, ਉਹ ਡਿਊਕ ਅਤੇ ਡਚੇਸ ਕੋਲ ਗਿਆ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਜੇ ਵੀ ਹੋਸ਼ ਨਹੀਂ ਆਇਆ ਸੀ। ਡਿਊਕ ਦਾ ਹੱਥ ਫੜਦੇ ਹੋਏ, ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ:

"ਮੈਂ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਸੰਤਿਕਾਰਯੋਗ ਜਨਾਬ, ਹੌਂਸਲਾ ਰੱਖੋ; ਹੌਂਸਲਾ ਰੱਖੋ, ਮੈਂ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਚਿੰਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ! ਇਹ ਸਾਹਸ ਹੁਣ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਸੱਟ ਲੱਗਣ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਪੂਰਾ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਉਸ ਡੱਬੇ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਸ਼ਿਲਾਲੇਖ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।"

ਡਿਊਕ, ਜਿਵੇਂ ਕੋਈ ਡੂੰਘੀ ਨੀਂਦ ਤੋਂ ਜਾਗ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇ, ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਆਪਣੇ ਹੋਸ਼ ਵਾਪਸ ਲੈ ਆਇਆ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਡਚੇਸ ਅਤੇ ਬਾਗ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਪਏ ਸਾਰੇ ਹੋਰ। ਇਹ ਹੈਰਾਨੀ ਅਤੇ ਡਰ ਦੇ ਇੰਨੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਲਗਭਗ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਯਕੀਨ ਦਿਵਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਸੀ ਕਿ ਜੋ ਉਹ ਦਿਖਾਵਾ ਕਰਕੇ ਇੰਨਾ ਵਧੀਆ ਦਿਖਾਵਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਸਨ, ਉਹ ਅਸਲ ਵਿਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਵਾਪਰਿਆ ਸੀ। ਡਿਊਕ, ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਧੀਆਂ ਖੁੱਲ੍ਹੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਨੋਟਿਸ ਪੜ੍ਹਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਕੋਲ ਉਸ ਨੂੰ ਗਲੇ ਲਗਾਉਣ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਭਰੋਸਾ ਦਿਵਾਉਣ ਲਈ ਫੈਲਾਏ ਹੋਏ ਬਾਹਾਂ ਨਾਲ ਗਿਆ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਉਮਰ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਤਮ ਨਾਈਟ ਹੈ। ਸਾਂਚੋ ਦੁਖੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਲੱਭਣ ਲਈ ਘੁੰਮ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦਾ ਚਿਹਰਾ ਦਾੜ੍ਹੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕਿਵੇਂ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਦੇਖਣ ਲਈ ਕਿ ਕੀ ਉਹ ਓਨੀ ਸੁੰਦਰ ਹੈ ਜਿੰਨੀ ਉਸਦੇ ਉੱਤਮ

ਸੁਭਾਅ ਨੇ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਕਲੇਵਿਲੇਨੋ ਅੱਗ ਵਿੱਚ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਡਿੱਗਿਆ, ਲਾ ਟ੍ਰਿਫਾਲੰਡੀ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਡੂਏਨਾ ਦਾ ਪੂਰਾ ਸਮੂਹ ਗਾਇਬ ਹੋ ਗਿਆ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਮੁਛਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਮੁੰਨ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਫਿਰ ਡੂਚੇਸ ਨੇ ਸਾਂਚੋ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਉਸਨੇ ਉਸ ਲੰਬੇ ਸਫ਼ਰ 'ਤੇ ਕਿਵੇਂ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਸੀ; ਜਿਸਦਾ ਉਸਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ:

"ਮੇਰੀ ਔਰਤ, ਮੈਨੂੰ ਇੰਝ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਇਆ ਜਿਵੇਂ ਅਸੀਂ ਅੱਗ ਦੇ ਗੋਲੇ ਵਿਚਾਲੇ ਉੱਡ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੇਰੇ ਮਾਲਕ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ 'ਤੇ ਪੱਟੀ ਬੰਨ੍ਹ ਕੇ ਬਾਹਰ ਝਾਕਣ ਦੀ ਇੱਛਾ ਹੋਈ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਤੋਂ ਇਸਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਮੰਗੀ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਮੇਰੀ ਬੇਨਤੀ ਨੂੰ ਠੁਕਰਾ ਦਿੱਤਾ, ਪਰ ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰੇ ਵਿੱਚ ਉਤਸੁਕਤਾ ਦੇ ਕੁਝ ਨਿਸ਼ਾਨ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਜਾਣਨ ਦੀ ਇੱਛਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਕੀ ਰੋਕ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜਾਂ ਕੀ ਰੁਕਾਵਟ ਪਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਮੈਂ, ਚੋਰੀ-ਛਿਪੇ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਦੁਆਰਾ ਦੇਖੇ ਬਿਨਾਂ, ਆਪਣੇ ਨੱਕ ਦੇ ਕੋਲ ਰੁਮਾਲ ਨੂੰ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਚੁੱਕਿਆ ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ। ਮੈਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਲੱਗ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਸਾਰੀ ਧਰਤੀ ਸਰ੍ਹੋਂ ਦੇ ਦਾਣੇ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ 'ਤੇ ਹਰ ਕੋਈ ਹੇਜ਼ਲਨਟ ਤੋਂ ਥੋੜ੍ਹਾ ਵੱਡਾ ਸੀ, ਜੋ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਉਸ ਸਮੇਂ ਕਿੰਨੀ ਉੱਚੀ ਯਾਤਰਾ ਕਰ ਰਹੇ ਸੀ।"

ਇਸ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ, ਡੂਚੇਸ ਨੇ ਕਿਹਾ:

"ਸਾਂਚੋ ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ, ਤੂੰ ਜੋ ਵੀ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈਂ, ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਸੁਣ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਜਾਪਦਾ ਸੀ ਕਿ ਤੂੰ ਧੁਰਤੀ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਇਸ ਉੱਤੇ ਖੜ੍ਹੇ ਆਦਮੀਆਂ ਨੂੰ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਤੂੰ ਸੋਚਦਾ ਸੀ ਕਿ ਧਰਤੀ ਇੱਕ ਸਰ੍ਹੋਂ ਦੇ ਦਾਣੇ ਵਰਗੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਹਰੇਕ ਆਦਮੀ ਇੱਕ ਹੇਜ਼ਲਨਟ ਵਰਗਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਨੇ ਸਾਰੀ ਧੁਰਤੀ ਨੂੰ ਢੱਕ ਲਿਆ ਹੋਵੇਗਾ।"

"ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਪਰ, ਇਸਦੇ ਇੱਕ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ, ਮੈਂ ਪੂਰੀ ਧੁਰਤੀ ਨੂੰ ਦੇਖ ਸਕਿਆ।"

"ਦੇਖੋ, ਸਾਂਚੋ," ਡੂਚੇਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਅਸੀਂ ਕਿਸੇ ਵਸਤੂ ਦੇ ਇੱਕ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੱਸ ਸਕਦੇ ਕਿ ਪੂਰੀ ਵਸਤੂ ਕਿਹੋ ਜਿਹੀ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੀ ਹੈ।"

"ਮੈਂ ਨਿਰੀਖਣ ਕਰਨ ਦਾ ਮਾਹਰ ਨਹੀਂ ਹਾਂ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਂ ਸਿਰਫ਼ ਇਹੀ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਲਾੜੀ ਨੂੰ ਇਹ ਸਮਝਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਜਾਦੂ ਨਾਲ ਉੱਡਣ ਦੇ ਯੋਗ ਸੀ, ਮੈਂ ਜਾਦੂ ਨਾਲ ਸਾਰੀ ਧਰਤੀ ਅਤੇ ਇਸ 'ਤੇ ਹਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਭਾਵੇਂ ਮੈਂ ਕਿੱਥੇ ਵੀ ਦੇਖਦਾ ਸੀ। ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਮੈਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ, ਤਾਂ ਨਾ ਹੀ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰੇਗੀ ਕਿ, ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਆਪਣੀਆਂ ਭੁਰਵੱਟਿਆਂ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਰੁਮਾਲ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਝਾਤੀ ਮਾਰੀ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਅਸਮਾਨ ਦੇ ਇੰਨਾ ਨੇੜੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਮੇਰੇ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਹੱਥ ਦੀ ਵੀ ਦੂਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ - ਅਤੇ ਮੈਂ ਐਲਾਨ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਸੁਭ ਪਵਿੱਤਰ ਹੈ, ਮੇਰੀ ਲਾੜੀ, ਇਹ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਹੈ! ਹੁਣ, ਇਹ ਹੋਇਆ ਕਿ ਅਸੀਂ ਉਸ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘ ਰਹੇ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਸੱਤ ਬੱਕਰੀਆਂ ਹਨ [3], ਅਤੇ ਮੈਂ ਪਰਮਾਤਮਾ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਆਤਮਾ ਦੀ ਸਹੁੰ ਖਾਂਦਾ ਹਾਂ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰ ਆਪਣੀ ਜਵਾਨੀ ਵਿੱਚ ਘਰ ਵਾਪਸ ਬੱਕਰੀਆਂ ਦਾ ਚਰਵਾਹਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਕਿ, ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੋ ਪਲ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਮਜ਼ਾਕ ਕਰਨ ਦੀ ਇੰਨੀ ਇੱਛਾ ਹੋਈ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਾ ਕਿ ਜੇ ਮੈਂ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਮੈਂ ਫਟ ਜਾਵਾਂਗਾ! ਉੱਥੇ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਕਹੇ ਬਿਨਾਂ, ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਵੀ ਨਹੀਂ, ਮੈਂ ਚੁੱਪ-ਚਾਪ ਅਤੇ ਚੋਰੀ-ਛਿਪੇ ਕਲੈਵਿਲੇਨੋ ਤੋਂ ਉਤਰਿਆ ਅਤੇ ਤਿੰਨ-ਪੰਜ ਘੰਟੇ ਤੱਕ ਬੱਕਰੀਆਂ ਨਾਲ ਜੂਆ ਖੇਡਦਾ ਰਿਹਾ, ਜੋ ਕਿ ਛੋਟੀਆਂ ਟਾਹਣੀਆਂ ਜਾਂ ਫੁੱਲਾਂ ਵਾਂਗ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਸ ਪੂਰੇ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਕਲੈਵਿਲੇਨੋ ਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਇੱਕ ਕਦਮ ਵੀ ਨਹੀਂ ਚੁੱਕਿਆ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਸ ਜਗ੍ਹਾ ਤੋਂ ਹਿੱਲਿਆ।"

"ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਸਾਡਾ ਨੇਕ ਸਾਂਚੋ ਬੱਕਰੀਆਂ ਨਾਲ ਸਮਾਂ ਬਿਤਾ ਰਿਹਾ ਸੀ," ਡਿਊਕ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਸਰ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਬਿਤਾਇਆ?"

ਜਿਸ ਦਾ ਜਵਾਬ ਨਾਈਟ ਨੇ ਦਿੱਤਾ:

"ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸਾਰੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਅਤੇ ਘਟਨਾਵਾਂ ਆਮ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਕੋਈ ਹੈਰਾਨੀ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਸਾਂਚੋ ਉਹ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ

ਮੇਰੇ ਲਈ ਹੈ, ਮੈਂ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਕਦੇ ਵੀ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ 'ਤੇ ਪੱਟੀ ਬੰਨ੍ਹ ਕੇ ਉੱਪਰ ਜਾਂ ਹੇਠਾਂ ਨਹੀਂ ਝਾਤੀ ਮਾਰੀ, ਨਾ ਹੀ ਮੈਂ ਸੂਰਜਮੁਖੀ, ਧਰਤੀ, ਜਾਂ ਸਮੁੰਦਰ ਦੀ ਰੇਤ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ। ਸੱਚਾਈ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਇਆ ਕਿ ਮੈਂ ਹਵਾ ਦੇ ਗੋਲੇ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਅੱਗ ਦੇ ਗੋਲੇ 'ਤੇ ਚੜ੍ਹ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਪਰ ਅਸੀਂ ਹੋਰ ਵੀ ਅੱਗੇ ਵਧ ਗਏ ਹਾਂ, ਮੈਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਅੱਗ ਦਾ ਗੋਲਾ ਚੰਦਰਮਾ ਦੇ ਗੋਲੇ ਅਤੇ ਹਵਾ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਦੂਰ ਵਾਲੇ ਗੋਲੇ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਅਸੀਂ ਅਸਮਾਨ ਦੇ ਉਸ ਖੇਤਰ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚ ਸਕਦੇ ਜਿੱਥੇ ਸੱਤ ਬੱਕਰੀਆਂ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਾਂਚੋ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਸੜੇ ਬਿਨਾਂ। ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਸੜੇ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਸਾਂਚੋ ਜਾਂ ਤਾਂ ਝੂਠ ਬੋਲ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜਾਂ ਸੁਪਨੇ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਹੈ।"

"ਮੈਂ ਝੂਠ ਨਹੀਂ ਬੋਲ ਰਿਹਾ ਜਾਂ ਸੁਪਨਾ ਨਹੀਂ ਦੇਖ ਰਿਹਾ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। "ਜੇਕਰ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਕੋਈ ਵੀ ਕਿਰਪਾ ਮੇਰੇ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ, ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਬੱਕਰੀਆਂ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕਹੋ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਦੇਖੋਗੇ ਕਿ ਮੈਂ ਸੱਚ ਬੋਲ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਜਾਂ ਨਹੀਂ।"

"ਫਿਰ ਸਾਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰੋ," ਡਚੇਸ ਨੇ ਕਿਹਾ।

“ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਦੋ ਹਰੇ ਸਨ,” ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, “ਦੋ ਲਾਲ ਸਨ, ਦੋ ਨੀਲੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਮਿਸ਼ਰਣ ਸੀ।”

"ਇਹ ਬੱਕਰੀਆਂ ਦੀਆਂ ਨਵੀਆਂ ਕਿਸਮਾਂ ਹਨ," ਡਿਊਕ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਡੇ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਰੰਗ ਆਮ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਬੱਕਰੀਆਂ 'ਤੇ ਅਜਿਹੇ ਰੰਗ, ਯਾਨੀ।"

"ਜੋ ਕਿ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਕਿਉਂਕਿ ਸਵਰਗ ਦੀਆਂ ਬੱਕਰੀਆਂ ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਦੀਆਂ ਬੱਕਰੀਆਂ ਵਿੱਚ ਜ਼ਰੂਰ ਫ਼ਰਕ ਹੋਵੇਗਾ।"

"ਮੈਨੂੰ ਦੱਸ, ਸੈਂਚੋ," ਡਿਊਕ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕੀ ਤੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਬੱਕਰੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਹਿਰਨ ਦੇਖਿਆ?"

"ਨਹੀਂ, ਤੁਹਾਡੀ ਪ੍ਰਭੂਤਾ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਕਦੇ ਚੰਦਰਮਾ ਦੇ ਸਿੰਗਾਂ ਤੋਂ ਪਾਰ ਨਹੀਂ ਗਿਆ।"

ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸ ਤੋਂ ਉਸਦੀ ਯਾਤਰਾ ਬਾਰੇ ਹੋਰ ਸਵਾਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਇਹ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਉਹ ਸਾਰੇ ਗੋਲਿਆਂ ਦੇ ਚੱਕਰ ਲਗਾਉਣ ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਵਾਪਰੀ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਵੇਰਵਾ ਦੇਣ ਦੇ ਮੂਡ ਵਿੱਚ ਸੀ - ਅਤੇ ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਬਾਗ਼ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲੇ ਬਿਨਾਂ।

ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, ਡਿਊਏਨਾ ਇਨ ਡਿਸਟ੍ਰੈਸ ਦੇ ਸਾਹਸ ਦਾ ਇਹੀ ਸਿੱਟਾ ਸੀ, ਜਿਸਨੇ ਡਿਊਕ ਅਤੇ ਡਚੇਸ ਨੂੰ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਸਗੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬਾਕੀ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਲਈ ਹੱਸਣ ਲਈ ਕੁਝ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਸਾਂਚੇ ਨੂੰ ਸਦੀਆਂ ਤੱਕ ਗੱਲ ਕਰਨ ਲਈ ਕੁਝ ਅਜਿਹਾ ਦਿੱਤਾ ਜੇਕਰ ਉਹ ਇੰਨਾ ਲੰਮਾ ਸਮਾਂ ਜੀਉਂਦਾ ਰਹੇ। ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਫਿਰ ਸਾਂਚੇ ਕੋਲ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਕੰਨ ਵਿੱਚ ਫੁਸਫੁਸਾਇਆ:

"ਸਾਂਚੋ, ਜਿਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਲੋਕ ਉਸ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਅਸਮਾਨ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਸੀ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੋਂਟੇਸੀਨੋਸ ਦੀ ਗੁਫ਼ਾ ਵਿੱਚ ਜੋ ਦੇਖਿਆ ਉਸ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਉੱਥੇ ਹੀ ਛੱਡ ਦਿਆਂਗਾ।"

---

1. ਦੱਖਣੀ-ਕੇਂਦਰੀ ਸਪੇਨ ਦਾ ਇੱਕ ਕਸਬਾ ਜਿੱਥੇ ਪਵਿੱਤਰ ਭਾਈਚਾਰਾ "ਅਪਰਾਧੀਆਂ" ਨੂੰ ਫਾਂਸੀ ਦਿੰਦਾ ਸੀ।
2. ਫੈਥਨ, ਅਪੋਲੋ (ਸੂਰਜ-ਦੇਵਤਾ ਹੇਲੀਓਸ) ਦਾ ਪੁੱਤਰ, ਜਿਸਨੇ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਸੂਰਜੀ ਰੱਥ ਨੂੰ ਅਸਮਾਨ ਵਿੱਚ ਚੁਲਾਉਣ ਲਈ ਧੋਖਾ ਦਿੱਤਾ ਪਰ, ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦੀ ਮੁਹਾਰਤ ਦੀ ਘਾਟ ਕਾਰਨ, ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਡਿੱਗ ਪਿਆ।
3. ਪਲੀਏਡਸ, ਇਸਦੇ ਸੱਤ ਤਾਰਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ।

ਅਧਿਆਇ ਬਤਾਲੀ

ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਟਾਪੂ 'ਤੇ ਰਾਜ ਕਰਨ ਲਈ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਸਲਾਹਾਂ, ਹੋਰ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰੇ ਗਏ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ।

ਡਿਊਕ ਅਤੇ ਡਚੇਸ ਦੁਖੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਸਾਹਸ ਦੇ ਸਫਲ ਅਤੇ ਮਨੋਰੰਜਕ ਨਤੀਜੇ ਤੋਂ ਇੰਨੇ ਖੁਸ਼ ਸਨ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਨਾਟਕ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ, ਇਹ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਇਸਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸਯੋਗ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਸੰਪੂਰਨ ਵਿਸ਼ਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਯੋਜਨਾ ਦੀ ਰੂਪ-ਰੇਖਾ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਨੌਕਰਾਂ ਅਤੇ ਜਾਗੀਰਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿ ਉਹ ਸਾਂਚੋ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤੇ ਹੋਏ ਟਾਪੂ ਦੇ ਗਵਰਨਰ ਵਜੋਂ ਕਿਵੇਂ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ, ਡਿਊਕ ਨੇ ਸਾਂਚੋ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਕਿ ਅਗਲੇ ਦਿਨ - ਕਲੈਵਿਲੇਨੋ ਦੀ ਉਡਾਣ ਤੋਂ ਅਗਲੇ ਦਿਨ - ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਗਵਰਨਰ ਬਣਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦੇ ਟਾਪੂ ਵਾਸੀ ਮੁਈ ਦੀ ਬਾਰਿਸ਼ ਵਾਂਗ ਉਸਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਡਿਊਕ ਨੂੰ ਝੁਕ ਕੇ ਕਿਹਾ:

"ਜਦੋਂ ਤੋਂ ਮੈਂ ਅਸਮਾਨ ਅਤੇ ਸੰਵਰਗੀ ਉਚਾਈਆਂ ਤੋਂ ਉਤਰਿਆ ਹਾਂ, ਜਿੱਥੋਂ ਮੈਂ ਧਰਤੀ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ ਅਤੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਇਹ ਕਿੰਨੀ ਛੋਟੀ ਸੀ, ਮੇਰਾ ਰਾਜਪਾਲ ਬਣਨ ਦਾ ਜਨੂੰਨ ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ ਘੱਟ ਗਿਆ ਹੈ। ਆਖ਼ਰਕਾਰ, ਇੱਕ ਸਰ੍ਹੋਂ ਦੇ ਦਾਣੇ 'ਤੇ ਰਾਜ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਇੰਨਾ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਕੀ ਹੈ, ਜਾਂ ਹੇਜ਼ਲਨਟ ਦੇ ਆਕਾਰ ਦੇ ਅੱਧੇ ਦਰਜਨ ਆਦਮੀਆਂ 'ਤੇ ਰਾਜ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਇੰਨਾ ਮਹਾਨ ਅਤੇ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਕੀ ਹੈ, ਜੇ ਕਿ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਮੈਂ ਸਮਝ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਇਕੱਲੇ ਸਨ? ਕੀ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਤੁਹਾਡੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਪਾਵੇ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਸ਼ੁਭ ਤੋਂ ਛੋਟਾ ਪਲਾਟ ਦੇਵੇ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਅੱਧੇ ਲੀਗ ਤੋਂ ਚੌੜਾ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਧਰਤੀ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੇ ਟਾਪੂ ਨਾਲੋਂ ਵਧੇਰੇ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਾਂਗਾ।"

"ਦੇਖੋ, ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ ਸਾਂਚੇ," ਡਿਊਕ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਇਹ ਮੇਰੇ ਵੱਸ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪਲਾਟ ਦੇਵਾਂ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਕਿਸੇ ਦੇ ਨਹੁੰ ਜਿੰਨਾ ਛੋਟਾ ਕਿਉਂ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਜਿਹੇ ਅਹਿਸਾਨ ਅਤੇ ਇਨਾਮ ਸਿਰਫ਼ ਪਰਮਾਤਮਾ ਲਈ ਹੀ ਰਾਖਵੇਂ ਹਨ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਜੋ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਮੈਂ ਉਹ ਦੇਵਾਂਗਾ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਸੱਚਾ ਟਾਪੂ ਹੈ, ਗੋਲਾਕਾਰ ਅਤੇ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਨੁਪਾਤੀ, ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਉਪਜਾਊ ਅਤੇ ਫਲਦਾਇਕ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ, ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਹੁਨਰਮੰਦੀ ਨਾਲ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਧਰਤੀ ਦੀ ਦੌਲਤ ਦਾ ਲਾਭ ਉਠਾ ਕੇ, ਸਵਰਗ ਦੀਆਂ ਦੌਲਤਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਵੋਗੇ।"

"ਠੀਕ ਹੈ, ਫਿਰ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਉਸ ਟਾਪੂ ਤੇ ਲੈ ਆਓ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਅਜਿਹਾ ਰਾਜਪਾਲ ਬਣਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਾਂਗਾ ਕਿ ਮੈਂ ਧਰਤੀ ਦੇ ਹਰ ਬਦਮਾਸ਼ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਸਵਰਗ ਜਾਵਾਂ, ਅਤੇ ਇਹ, ਮੇਰੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਿਮਰ ਸਥਿਤੀ ਤੋਂ ਬਚਣ ਜਾਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉੱਚਾ ਚੁੱਕਣ ਦੀ ਇੱਛਾ ਤੋਂ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਇਹ ਦੇਖਣ ਲਈ ਕਿ ਰਾਜਪਾਲ ਬਣਨ ਦਾ ਸੁਆਦ ਕਿਹੋ ਜਿਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।"

"ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਵਾਰ ਇਸਨੂੰ ਅਜ਼ਮਾਓ, ਸਾਂਚੇ," ਡਿਊਕ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਤੁਹਾਨੂੰ ਸ਼ਾਸਨ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਹੁਕਮ ਦੇਣਾ ਅਤੇ ਆਗਿਆ ਮੰਨਣੀ ਬਹੁਤ ਹੀ ਪ੍ਰਸੰਨਤਾ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਯਕੀਨ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੁਹਾਡਾ ਮਾਲਕ ਸਮਰਾਟ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਉਹ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਕਰੇਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦੇ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲੇ ਇਸ ਦਿਸ਼ਾ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਤੋਂ ਸਹੀ ਜਾਂ ਗਲਤ ਤਰੀਕਿਆਂ ਨਾਲ ਖੋਹਣ ਨਹੀਂ ਦੇਵੇਗਾ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਆਤਮਾ ਦੀਆਂ ਡੂੰਘਾਈਆਂ ਤੱਕ ਦੁਖੀ ਅਤੇ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਸੀ।"

"ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ, ਸਰ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਕਿ ਹੁਕਮ ਦੇਣਾ ਚੰਗਾ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਭੇਡਾਂ ਦਾ ਝੁੰਡ ਹੀ ਕਿਉਂ ਨਾ ਹੋਵੇ।"

"ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਦਿਲ ਵਰਗੇ ਆਦਮੀ ਹੋ, ਸੈਂਚੋ," ਡਿਊਕ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਕੁਝ ਸਮਝਦੇ ਹੋ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਮੀਦ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਰਾਜਪਾਲ ਬਣੋਗੇ ਜਿਸਦਾ ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਵਾਅਦਾ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਪਰ ਹੁਣ ਲਈ ਇਸਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਦਿਆਂ, ਇਹ ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ ਕਿ ਕੱਲ੍ਹ ਹੀ ਉਹ ਦਿਨ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਟਾਪੂ ਲਈ ਰਵਾਨਾ ਹੋਣਾ ਹੈ ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਤੁਸੀਂ ਰਾਜ ਕਰੋਗੇ। ਅੱਜ ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ

ਤੇਨੂੰ ਪਹਿਨਣ ਲਈ ਢੁਕਵੇਂ ਕੱਪੜੇ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੀ ਯਾਤਰਾ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।"

"ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਜਿਵੇਂ ਮਰਜ਼ੀ ਪਹਿਰਾਵਾ ਪਾਉਣ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿਉਂਕਿ, ਭਾਵੇਂ ਮੈਂ ਕਿਵੇਂ ਵੀ ਪਹਿਰਾਵਾ ਪਾਵਾਂ, ਮੈਂ ਫਿਰ ਵੀ ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਹੀ ਰਹਾਂਗਾ।"

"ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਸੱਚ ਹੈ," ਡਿਊਕ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਪਰ ਕਿਸੇ ਦਾ ਪਹਿਰਾਵਾ ਸੁਵਾਲ੍ਹ ਵਿੱਚ ਅਹੁਦੇ ਦੀ ਸ਼ਾਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਨਿਆਂਇਕ ਲਈ ਇੱਕ ਸਿਪਾਹੀ ਵਾਂਗ, ਜਾਂ ਇੱਕ ਸਿਪਾਹੀ ਲਈ ਇੱਕ ਪੁਜਾਰੀ ਵਾਂਗ ਪਹਿਰਾਵਾ ਪਹਿਨਣਾ ਅਣਉਚਿਤ ਹੋਵੇਗਾ। ਤੁਸੀਂ, ਸਾਂਚੋ, ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਵਾਂਗ ਅਤੇ ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ ਇੱਕ ਕਪਤਾਨ ਵਾਂਗ ਪਹਿਰਾਵਾ ਪਹਿਨ ਕੇ ਜਾਓਗੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਜਿਸ ਟਾਪੂ ਨੂੰ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੇ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਉਸਨੂੰ ਹਥਿਆਰਾਂ ਦੀ ਓਨੀ ਹੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ ਜਿੰਨੀ ਕਿ ਅੱਖਰਾਂ ਦੀ, ਅਤੇ ਹਥਿਆਰਾਂ ਦੀ ਓਨੀ ਹੀ ਚਿੱਠੀਆਂ ਦੀ।"

"ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਚਿੱਠੀਆਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੈ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਏਬੀਸੀ ਵੀ ਨਹੀਂ ਪਤਾ, ਪਰ ਇੱਕ ਚੰਗਾ ਗਵਰਨਰ ਬਣਨ ਲਈ, ਇਹ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ ਜੇਕਰ ਮੈਂ ਈਸਾਈ ਧਰਮ ਨੂੰ ਯਾਦ ਰੱਖਾਂ;[1] ਅਤੇ ਹਥਿਆਰਾਂ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰੀਏ ਤਾਂ, ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਸੰਭਾਲ੍ਹਾਂਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਮੈਂ ਡਿੱਗ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ, ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਸਭ ਕੁਝ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ।"

"ਇੰਨੀ ਚੰਗੀ ਯਾਦਦਾਸ਼ਤ ਦੇ ਨਾਲ," ਡਿਊਕ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਸਾਂਚੋ ਕਦੇ ਵੀ ਗਲਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ।"

ਇਸ ਸਮੇਂ, ਡੌਨ ਕਿਉਜੋਟ ਪਹੁੰਚ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਇਹ ਜਾਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿ ਕੀ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਂਚੇ ਕਿੰਨੀ ਜਲਦੀ ਆਪਣੇ ਗਵਰਨਰਸ਼ਿਪ ਲਈ ਰਵਾਨਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਉਸਨੇ ਸਾਂਚੇ ਨੂੰ ਬਾਂਹ ਤੋਂ ਫੜ ਲਿਆ ਅਤੇ ਡਿਊਕ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਾਲ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕੁਆਰਟਰਾਂ ਵਿੱਚ ਲੈ ਗਿਆ, ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਸਲਾਹ ਦੇਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੀ ਨਵੀਂ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਕਿਵੇਂ ਵਿਵਹਾਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਉਹ ਕੋਮਰੇ ਵਿੱਚ ਸੁਨ, ਤਾਂ ਡੌਨ ਕਿਉਜੋਟ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਸ਼ਾਬ੍ਦਿਊਕ ਤੁੱਲ 'ਤੇ ਸਾਂਚੇ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕੋਲ ਬੈਠਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਦੱਬੀ ਹੋਈ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕੀਤਾ:

"ਮੈਂ ਸਵਰਗ ਦਾ ਸਦਾ ਲਈ ਧੰਨਵਾਦੀ ਰਹਾਂਗਾ, ਪਿਆਰੇ ਦੋਸਤ, ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਖੁਦ ਕਿਸੇ ਖ਼ਾਸ ਸਫਲਤਾ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਚੰਗੀ ਕਿਸਮਤ ਤੁਹਾਡਾ ਸਵਾਗਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਮੁਸਕਰਾਉਣ ਲਈ ਅੱਗੇ ਆਈ ਹੈ। ਮੈਂ, ਜਿਸਨੇ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਆਪਣੀ ਚੰਗੀ ਕਿਸਮਤ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਤਰੱਕੀ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਵਿੱਚ ਹੀ ਪਾਉਂਦਾ ਹਾਂ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ, ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਤੇ ਕੁਦਰਤੀ ਤਰੱਕੀ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਉਲਟ, ਆਪਣੀਆਂ ਇੱਛਾਵਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਪੂਰੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਦੇਖਦੇ ਹੋ। ਕੁਝ ਜੋ ਰਿਸ਼ਵਤ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਜ਼ੋਰ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਬੇਨਤੀ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਜਲਦੀ ਉੱਠਦੇ ਹਨ, ਬੇਨਤੀ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਕਦੇ ਵੀ ਉਹ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਜਿਸ ਲਈ ਉਹ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਇੱਕ ਹੋਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਜੋ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਬਾਰੇ ਪਹਿਲੀ ਗੱਲ ਜਾਣੇ ਬਿਨਾਂ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਸ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਹੋਰ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਹ ਉਹ ਥਾਂ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਅਸੀਂ ਸੁਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕਹਾਵਤ ਨੂੰ ਬੁਲਾ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਜੋ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ, "ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਸੱਚਮੁੱਚ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਚੰਗੀ ਕਿਸਮਤ ਜਾਂ ਮਾੜੀ ਨਾਲ ਇਨਾਮ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ"। ਤੁਸੀਂ, ਜੋ ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬਿਲਕੁਲ ਸਧਾਰਨ ਵਿਅਕਤੀ ਹੋ, ਕਦੇ ਵੀ ਜਲਦੀ ਨਹੀਂ ਉੱਠਦੇ ਜਾਂ ਸਾਰੀ ਰਾਤ ਜਾਗਦੇ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੇ, ਕਦੇ ਵੀ ਕੋਈ ਸਖ਼ਤ ਮਿਹਨਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ, ਅਤੇ ਨਾਈਟ-ਇਰੈਂਟਰੀ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਹਿੱਸਾ ਤੁਹਾਡੇ 'ਤੇ ਰਗੜਦੇ ਹੋ, ਅਚਾਨਕ ਨੀਲੇ ਰੰਗ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਟਾਪੂ ਦਾ ਗਵਰਨਰ ਪਾਉਂਦੇ ਹੋ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਘਟਨਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਦਾ ਹਾਂ ਇਹ, ਪਿਆਰੇ ਸਾਂਚੇ, ਇਸ ਲਈ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਕਿਰਪਾ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਗੁਣਾਂ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਜੋੜੋਗੇ, ਸਗੋਂ ਸਵਰਗ ਦਾ ਧੰਨਵਾਦ ਕਰੋਗੇ, ਜੋ ਚੁਪਚਾਪ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਕ੍ਰਮਬੱਧ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸ ਪ੍ਰਮੁੱਖਤਾ ਲਈ ਜੋ ਨਾਈਟ-ਇਰੈਂਟਰੀ ਦੇ ਪੇਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਦਿਲ ਨਾਲ ਜੋ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿਹਾ ਹੈ ਉਸ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਲਈ, ਮੇਰੇ ਪੁੱਤਰ, ਇਸ ਆਪਣੇ ਕੈਟੋ ਨੂੰ ਸੁਣੋ, ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਲਾਹ ਦੇਵੇਗਾ ਅਤੇ ਪਾਇਲਟ ਅਤੇ ਪੈਲਸਟ੍ਰਾਰ ਵਜੋਂ ਸੇਵਾ ਕਰੇਗਾ ਤਾਂ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਕ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਬੰਦਰਗਾਹ 'ਤੇ ਲੈ ਜਾ ਸਕੇ ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਤੂਫ਼ਾਨੀ ਸਮੁੰਦਰ ਤੋਂ ਬਚਾ ਸਕੇ ਜਿਸ

ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਡੁੱਬਣ ਵਾਲੇ ਹੋ, ਕਿਉਂਕਿ ਵੱਡੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਉਲਝਣ ਦੇ ਡੂੰਘੇ ਸਮੁੰਦਰ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹਨ।

"ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਮੇਰੇ ਪੁੱਤਰ, ਤੈਨੂੰ ਰੱਬ ਤੋਂ ਡਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਰੱਬ ਦਾ ਡਰ ਬੁੱਧੀ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਹੈ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਸਿਆਣਾ ਹੋ ਜਾਣ 'ਤੇ, ਤੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਭਟਕ ਨਹੀਂ ਜਾਵੇਂਗਾ। ਤੇਰਾ ਦੂਜਾ ਫ਼ਰਜ਼ ਹੈ ਕਿ ਤੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਨਜ਼ਰਾਂ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਟਿਕਾਈ ਰੱਖ, ਹਮੇਸ਼ਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਜਾਣਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ, ਜੋ ਕਿ ਕਲਪਨਾਯੋਗ ਸਭ ਤੋਂ ਔਖਾ ਗਿਆਨ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਜਾਣ ਕੇ, ਤੂੰ ਉਸ ਡੱਡੂ ਵਾਂਗ ਫੁੱਲਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਵੇਂਗਾ ਜਿਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬਲਦ ਜਿੰਨਾ ਵੱਡਾ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਜੇ ਤੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਦਾ ਹੈਂ, ਤਾਂ ਇਸ ਤੱਥ 'ਤੇ ਤੇਰਾ ਵਿਚਾਰ ਕਿ ਘਰ ਵਾਪਸ ਤੂੰ ਕਦੇ ਸੂਰ ਪਾਲਿਆ ਸੀ, ਤੈਨੂੰ ਯਾਦ ਦਿਵਾਏਗਾ ਕਿ ਸੁੰਦਰਤਾ ਸਿਰਫ਼ ਚਮੜੀ ਦੀ ਡੂੰਘਾਈ ਤੱਕ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।"

"ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਸੱਚ ਹੈ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਪਰ ਇਹ ਉਦੋਂ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਮੂੰਡਾ ਸੀ। ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਜਵਾਨ ਸੀ, ਮੈਂ ਹੰਸ ਪਾਲਿਆ, ਸੂਰ ਨਹੀਂ, ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸਬੰਧ ਨਹੀਂ ਦਿਖਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਰਾਜ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਾਰੇ ਰਾਜਿਆਂ ਦੀ ਇੱਕ ਵੰਸ਼ ਵਿੱਚੋਂ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੇ।"

"ਬਹੁਤ ਸੱਚ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਅਤੇ ਇਸ ਕਰਕੇ, ਜਿਹੜੇ ਲੋਕ ਉੱਚੇ ਦਰਜੇ ਦੇ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਅਹੁਦੇ ਦੀਆਂ ਗੰਭੀਰ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਸੰਜਮ ਅਤੇ ਨਰਮੀ ਨਾਲ ਨਿਭਾਉਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ, ਜੋ ਕਿ ਸ਼ਿਆਣਪ ਨਾਲ ਸੰਜਮਿਤ ਹੋ ਕੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਦੁਰਭਾਵਨਾਪੂਰਨ ਬਦਨਾਮੀ ਤੋਂ ਬਚਾਏਗੀ ਜਿਸ ਤੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਸਰਕਾਰ ਮੁਕਤ ਨਹੀਂ ਹੈ।"

"ਸਾਂਚੋ, ਆਪਣੇ ਨਿਮਰ ਵੰਸ਼ 'ਤੇ ਮਾਣ ਕਰੋ, ਅਤੇ ਇਹ ਮੰਨਣ ਵਿੱਚ ਕਦੇ ਸ਼ਰਮਿੰਦਾ ਨਾ ਹੋਵੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸਾਨਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਕਤਾਰ ਤੋਂ ਆਏ ਹੋ; ਫਿਰ ਜਦੋਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਅਹਿਸਾਸ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਤੋਂ ਸ਼ਰਮ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਕੋਈ ਵੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸ਼ਰਮਿੰਦਾ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ। ਇੱਕ ਹੰਕਾਰੀ ਪਾਪੀ ਨਾਲੋਂ ਨਿਮਰ ਗੁਣਾਂ ਵਾਲਾ ਮਨੁੱਖ ਹੋਣ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਵਧੇਰੇ ਮਾਣ ਕਰੋ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਣਗਿਣਤ ਲੋਕ ਹੁੰਨ ਜੋ ਨੀਵੇਂ ਦਰਜੇ ਤੋਂ ਉੱਚੇ ਪੋਪ ਅਤੇ ਸਾਮਰਾਜੀ ਪ੍ਰਮੁੱਖਤਾ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚੇ ਹਨ, ਜਿਸ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਇੰਨੀਆਂ ਉਦਾਹਰਣਾਂ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਥਕਾ ਦੇਣਗੀ।"

"ਯਾਦ ਰੱਖੋ, ਸਾਂਚੋ, ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਨੇਕੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਕ ਸਿਧਾਂਤ ਵਜੋਂ ਅਪਣਾਉਂਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਚੰਗੇ ਕੰਮ ਕਰਨ 'ਤੇ ਮਾਣ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਈਰਖਾ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਪਾਪਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕੁਲੀਨ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭੂਆਂ ਤੋਂ ਵੰਸ਼ਜ ਹੋਣਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਕਿਸੇ ਦਾ ਖੂਨ ਵਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਮਿਲਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਨੇਕੀ ਪਾਪਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਨੇਕੀ ਆਪਣੇ ਸੁਭਾਅ ਦੁਆਰਾ ਉਹ ਚੀਜ਼ ਰੱਖਦੀ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਖੂਨ ਵਿੱਚ ਘਾਟ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਜੇਕਰ ਤੁਹਾਡੇ ਕੁਝ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ ਤੁਹਾਡੇ ਟਾਪੂ 'ਤੇ ਹੋਣ 'ਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਿਲਣ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਨਾ ਕਰੋ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਫ਼ਰਤ ਨਾ ਕਰੋ। ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਵਾਗਤ ਕਰੋ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਨਿੱਘੇ ਅਤੇ ਦਾਨ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਆਓ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਸਵਰਗ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋਵੋਗੇ, ਜੋ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਤੋਂ ਖੁਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਜੋ ਇਸਦੀ ਰਚਨਾ ਨੂੰ ਨਫ਼ਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਸੁਚੱਜੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਪ੍ਰਤੀ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋਵੋਗੇ। ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਲਿਆਉਂਦੇ ਹੋ - ਅਤੇ ਸਰਕਾਰਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ ਆਪਣੀਆਂ ਪਤਨੀਆਂ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਲਈ ਰਹਿਣਾ ਬੇਤੁਕਾ ਹੈ - ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਹਦਾਇਤ ਕਰੋ, ਉਸਨੂੰ ਸਿਖਾਓ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੀ ਕੁਦਰਤੀ ਬੇਰਹਿਮੀ ਤੋਂ ਦੂਰ ਕਰੋ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਕਸਰ ਇੱਕ ਬੁੱਧੀਮਾਨ ਰਾਜਪਾਲ ਨੇ ਜੋ ਕੁਝ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਉਹ ਉਸਦੀ ਮੂਰਖ, ਬੇਢੰਗੀ ਪਤਨੀ ਦੁਆਰਾ ਗੁਆਚ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਬਰਬਾਦ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਮੌਕਾ ਮਿਲਣ 'ਤੇ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵਿਧਵਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ - ਕੁਝ ਅਜਿਹਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ - ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਅਹੁਦੇ ਦੇ ਕਾਰਨ ਇੱਕ ਬਿਹਤਰ ਸਾਥੀ ਪਾਪਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਨਾ ਚੁਣੋ ਜੋ ਤੁਹਾਡੀ ਮਦਦ ਕਰੇ। ਮੱਛੀ ਫੜਨ ਵਾਲੀ ਡੰਡੇ ਅਤੇ ਹੁੱਕ ਵਜੋਂ, ਜਾਂ ਇੱਕ ਵਕੀਲ ਵਜੋਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਭਰੋਸਾ ਦਿਵਾਉਂਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਅੰਤਿਮ ਹਿਸਾਬ-ਕਿਤਾਬ 'ਤੇ ਜੱਜ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ ਦੁਆਰਾ ਪਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਉਹ ਮੰਤ ਵਿੱਚ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਲਈ

ਕਈ ਗੁਣਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰੇਗਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਉਸਨੇ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਕਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨਹੀਂ ਲਈ ਸੀ।

"ਕਦੇ ਵੀ ਮਨਮਾਨੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਸੇਧਿਤ ਨਾ ਹੋਵੋ, ਜੋ ਅਣਜਾਣ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚ ਇੰਨਾ ਵੱਡਾ ਪਿਆਰ ਪਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਤੇਜ਼ ਬੁੱਧੀ ਵਾਲੇ ਸਮਝਦੇ ਹਨ। ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਅਮੀਰ ਆਦਮੀ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਨਾਲੋਂ ਗਰੀਬ ਆਦਮੀ ਦੇ ਹੰਝੂਆਂ ਲਈ ਵਧੇਰੇ ਦਇਆ ਦਿਖਾਉਣ ਦਿਓ ਪਰ ਇਨਸਾਫ਼ ਨਹੀਂ, ਅਤੇ ਅਮੀਰ ਆਦਮੀ ਦੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਵਾਅਦਿਆਂ ਅਤੇ ਤੋਹਫ਼ਿਆਂ ਅਤੇ ਗਰੀਬ ਆਦਮੀ ਦੀਆਂ ਰੋਣ-ਪਿੱਟਣ ਅਤੇ ਬੇਨਤੀਆਂ ਤੋਂ ਸੱਚਾਈ ਕੱਢਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰੋ। ਜਦੋਂ ਨਰਮੀ ਵਰਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਦੇਸ਼ੀ ਧਿਰ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਪੂਰੀ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਨਾ ਭਰੋ, ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਸਖ਼ਤ ਜੱਜ ਦੀ ਸਾਖ ਇੱਕ ਦਿਆਲੂ ਜੱਜ ਨਾਲੋਂ ਬਿਹਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਡੰਡੇ ਨੂੰ ਮੋੜਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸਨੂੰ ਤੋਹਫ਼ਿਆਂ ਦੇ ਭਾਰ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਦਇਆ ਦੇ ਕਾਰਨ ਤੋਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਤੁਹਾਡੇ ਕਿਸੇ ਦੁਸ਼ਮਣ ਦੇ ਕੇਸ ਦਾ ਨਿਰਣਾ ਕਰਨਾ ਤੁਹਾਡੇ ਹਿੱਸੇ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਆਪਣਾ ਧਿਆਨ ਆਪਣੀ ਸੱਟ ਤੋਂ ਹਟਾਓ ਅਤੇ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਧਿਆਨ ਕੇਂਦਰਿਤ ਕਰੋ। ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਓ ਕਿ ਤੁਹਾਡਾ ਆਪਣਾ ਜਨੂੰਨ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਅੰਨ੍ਹਾ ਨਾ ਕਰੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਜੋ ਗਲਤੀਆਂ ਕਰਦੇ ਹੋ ਉਹ ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਕਦੇ ਸੁਧਾਰੀਆਂ ਜਾ ਸਕਣਗੀਆਂ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਹੋਣ, ਤਾਂ ਇਹ ਤੁਹਾਡੀ ਭਰੋਸੇਯੋਗਤਾ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਕੀਮਤ 'ਤੇ ਹੋਵੇਗਾ।

"ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਸੁੰਦਰ ਔਰਤ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਇਨਸਾਫ਼ ਮੰਗਣ ਆਉਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਉਸ ਦੇ ਹੰਝੂਆਂ ਤੋਂ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਕੰਨ ਉਸ ਦੇ ਵਿਰਲਾਪ ਤੋਂ ਮੋੜੋ, ਉਸਦੀ ਬੇਨਤੀ ਦੇ ਤੱਤ ਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤ ਅਤੇ ਠੰਢੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰ ਕਰੋ, ਅਜਿਹਾ ਨਾ ਹੋਵੇ ਕਿ ਤੁਹਾਡਾ ਫੈਸਲਾ ਉਸ ਦੇ ਹੰਝੂਆਂ ਨਾਲ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੀ ਇਮਾਨਦਾਰੀ ਉਸ ਦੀਆਂ ਰੋਣਾਂ ਨਾਲ ਡੁੱਬ ਜਾਵੇ। ਉਸ ਬਦਕਿਸਮਤ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਜ਼ੁਬਾਨੀ ਗਾਲ੍ਹਾਂ ਕੱਢਣ ਤੋਂ ਪਰਹੇਜ਼ ਕਰੋ ਜਿਸਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਸਰੀਰਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਬਣਾ ਰਹੇ ਹੋ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਜ਼ਾ ਦਾ ਦਰਦ ਫ੍ਰਾਧੁ ਜ਼ੁਬਾਨੀ ਗਾਲ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕਾਫ਼ੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਯਾਦ ਰੱਖੋ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਵਾਲਾ ਦੋਸ਼ੀ ਇੱਕ ਬਦਕਿਸਮਤ ਪ੍ਰਾਣੀ ਹੈ ਜੋ ਸਾਡੇ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਸੁਭਾਅ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ ਅਤੇ, ਜਿੱਥੇ ਤੱਕ ਤੁਸੀਂ ਦੂਜੀ ਧਿਰ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਏ ਬਿਨਾਂ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋ, ਉਸਨੂੰ ਦਇਆ ਅਤੇ ਨਰਮੀ ਦਿਖਾਓ, ਕਿਉਂਕਿ ਭਾਵੇਂ ਪੁਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਗੁਣ ਸਾਰੇ ਬਰਾਬਰ ਹਨ, ਪਰ ਦਇਆ ਸਾਡੀਆਂ ਨਜ਼ਰਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਆਂ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਵੱਧ ਚਮਕਦਾਰ ਹੈ।"

"ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਉਪਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰੋਗੇ, ਸੈਂਚੋ, ਤੁਹਾਡੇ ਦਿਨ ਲੰਬੇ ਹੋਣਗੇ, ਤੁਹਾਡੀ ਪ੍ਰਸਿੱਧੀ ਸਦੀਵੀ ਹੋਵੇਗੀ, ਤੁਹਾਡੇ ਸਨਮਾਨ ਭਰਪੂਰ ਹੋਣਗੇ, ਤੁਹਾਡੀ ਖੁਸ਼ੀ ਬਿਆਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਵਿਆਹ ਜ਼ਿਸ ਨਾਲ਼ ਵੀ ਚਾਹੁੰ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਪੋਤੇ-ਪੋਤੀਆਂ ਦੇ ਨਾਮਾਂ ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਹੋਣਗੇ, ਤੁਸੀਂ ਜਨਤਾ ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਨਾਲ਼ ਸ਼ਾਂਤੀ ਨਾਲ਼ ਰਹੋਗੇ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਜੀਵਨ ਦੇ ਅੰਤਮ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ, ਮੌਤ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ਼ ਇੱਕ ਪੱਕੀ ਬੁਢਾਪੇ ਵਿੱਚ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਆਵੇਗੀ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਪੜਪੋਤੇ-ਪੜਪੋਤੀਆਂ ਦੇ ਕੋਮਲ, ਪਿਆਰੇ ਹੱਥਾਂ ਦੁਆਰਾ ਬੰਦ ਹੋ ਜਾਣਗੀਆਂ।"

"ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੁਣ ਤੱਕ ਜੋ ਹਦਾਇਤਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਹਨ ਉਹ ਤੁਹਾਡੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਸਜਾਉਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਹੁਣ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਹ ਦੇਵਾਂਗਾ ਜੋ ਤੁਹਾਡੇ ਸਰੀਰ ਦੇ ਸ਼ਿੰਗਾਰ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਨਗੇ।"

---

1. ਲਾਤੀਨੀ: "ਮਸੀਹ," ਇੱਕ ਨਾਮ ਜੋ ਸਲੀਬ ਦੇ ਚਿੱਤਰ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਯੁੱਗ ਦੀਆਂ ਸਪੈਲਿੰਗ ਕਿਤਾਬਾਂ ਵਿੱਚ ਵਰਣਮਾਲਾ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

ਅਧਿਆਇ ਤੇਤਾਲੀ

ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੁਆਰਾ ਸਾਂਚੋ ਪ੍ਰਾਂਜ਼ਾ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਉਪਦੇਸ਼ਾਂ ਦਾ ਦੂਜਾ ਸੈੱਟ

ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਭਾਸ਼ਣ ਨੂੰ ਕੌਣ ਸੁਣ ਸਕਦਾ ਸੀ ਬਿਨਾਂ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸਪਸ਼ਟ ਅਤੇ ਵੱਡੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਵਾਲਾ ਵਿਅਕਤੀ ਸਮਝੇ? ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਮੁਹਾਨ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਅਕਸਰ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਸਨੂੰ ਨਾਈਟ-ਇਰੈਂਟਰੀ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਵੇਲੇ ਹੀ ਬ੍ਰਕੁਵਾਸ ਕਰਨ ਦੀ ਆਦਤ ਸੀ। ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਸ਼ੇ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਵੇਲੇ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਉਦਾਸੀਨ ਅਤੇ ਨਿਰਵਿਘਨ ਮਨ ਦਿਖਾਇਆ ਕਿ ਹਰ ਮੋੜ 'ਤੇ ਉਸਦੇ ਕੰਮਾਂ ਨੇ ਉਸਦੇ ਨਿਰਣੇ ਨੂੰ ਝੂਠ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਨਿਰਣੇ ਨੇ ਉਸਦੇ ਕੰਮਾਂ ਨੂੰ ਝੂਠ। ਪਰ ਦੂਜੇ ਉਪਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜੋ ਉਸਨੇ ਸਾਂਚੋ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਾਫ਼ੀ ਵਾਕਫ਼ੀਅਤ ਦਿਖਾਇਆ, ਆਪਣੀ ਬੁਧੀ ਅਤੇ ਮੂਰਖਤਾ ਨੂੰ ਨਵੀਆਂ ਉਚਾਈਆਂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਾਇਆ। ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲੀਨ ਹੋ ਕੇ ਸੁਣਿਆ, ਸਾਰੀ ਸਲਾਹ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਯਾਦਾਸ਼ਤ ਵਿੱਚ ਸਟੋਰ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ, ਜਿਵੇਂ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਇਸਨੂੰ, ਬੱਚਾਉਣ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਗ੍ਰਭਵਤੀ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਸਫਲ ਜਨਮ ਲਈ ਇਸਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦਾ ਹੋਵੇ। ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ:

"ਸੱਚੇ, ਜਿਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਵਿਅਕਤੀ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਘਰ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਉਸ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਮੇਰਾ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਪਹਿਲਾ ਫ਼ਰਜ਼ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਾਫ਼ ਰੱਖੋ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਨਹੁੰ ਕੱਟੋ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕੁਝ ਲੋਕਾਂ ਵਾਂਗ ਵਧਣ ਨਾ ਦਿਓ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਅਗਿਆਨਤਾ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਲੰਬੇ ਨਹੁੰ ਹੱਥਾਂ ਨੂੰ ਵਧਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਮਲ-ਮੂਤਰ ਅਤੇ ਜੋੜ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਕੱਟਣ ਤੋਂ ਪਰਹੇਜ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ - ਇੱਕ ਅਜੀਬ ਅਤੇ ਗੰਦਾ ਅਭਿਆਸ - ਨਹੁੰ ਸਨ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਹ ਇੱਕ ਸ਼ਿਕਾਰੀ ਬਾਜ਼ ਦੇ ਪੰਜੇ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਸੁੱਚੋ, ਬਿਨਾਂ ਬੈਲਟ ਦੇ ਜਾਂ ਆਪਣੇ ਕੱਪੜਿਆਂ ਨੂੰ ਗੰਦਾ ਕਰਕੇ ਘੁੰਮਣ ਤੋਂ ਪਰਹੇਜ਼ ਕਰੋ, ਕਿਉਂਕਿ ਢਿੱਲਾ ਪੁਹਿਰਾਵਾ ਇੱਕ ਰੂਹ ਨੂੰ ਗੜਬੜ ਵਿਚ ਹੋਣ ਦਾ ਪੱਕਾ ਸੰਕੇਤ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਵਿਗਾੜ ਅਤੇ ਢਿੱਲਾਪਣ ਚਲਾਕੀ ਦੀ ਸ਼ੈਲੀ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਜੁਲੀਅਸ ਸੀਜ਼ਰ ਨੂੰ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਸੋਚਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਇੱਕ ਵਿਵੇਕਸ਼ੀਲ ਢੰਗ ਨਾਲ਼ ਪਤਾ ਲਗਾਓ ਕਿ ਤੁਹਾਡਾ ਦਫ਼ਤਰ ਕਿੰਨਾ ਲਾਭਦਾਇਕ ਹੈ, ਅਤੇ ਕੀ ਇਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨੌਕਰਾਂ ਨੂੰ ਲਿਵਰੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕੁਝ ਦਿਓ ਜੋ ਦਿਖਾਵੇ ਅਤੇ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਹੋਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਸਤਿਕਾਰਯੋਗ ਅਤੇ ਵਿਹਾਰਕ ਹੋਣ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨੌਕਰਾਂ ਅਤੇ ਗਰੀਬਾਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡੋ, ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਮੇਰਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਯੋਗ ਹੋ ਛੇ ਪੰਨੇ ਪਹਿਨਾਓ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਤਿੰਨ ਨੂੰ ਪਹਿਨਾਓ ਅਤੇ ਤਿੰਨ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਗਰੀਬ ਹਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਸਵਰਗ ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਦੋਵਾਂ ਲਈ ਪੰਨੇ ਹੋਣਗੇ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕੱਪੜੇ ਵੰਡਣ ਦਾ ਇਹ ਨਵਾਂ ਤਰੀਕਾ ਅਜਿਹਾ ਹੈ ਜੋ ਹੰਕਾਰੀ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਲੱਭ ਸਕਣਗੇ।

"ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਕਦੇ ਵੀ ਲੁਸਣ ਜਾਂ ਪਿਆਜ਼ ਨਾ ਖਾਓ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੀ ਸਾਹ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਪੇਂਡੂ ਜੜ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬੇਨਕਾਬ ਕਰ ਦੇਵੇਗੀ। ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਚੱਲੋ ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਕਾਹਲੀ ਦੇ ਬੋਲੋ ਪਰ ਇੰਨੀ ਹੌਲੀ ਨਾ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਗੱਲ ਸੁਣਦੇ ਹੋਏ ਦਿਖਾਈ ਦਿਓ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਬੁਰਾ ਹੈ। ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਖਾਓ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਰਾਤ ਦੇ ਖਾਣੇ 'ਤੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਪੂਰੇ ਸਰੀਰ ਦੀ ਤੰਦਰੁਸਤੀ ਪੇਟ ਦੇ ਫ੍ਰੇਰੇ ਵਿੱਚ ਬਣੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਸ਼ੁਰਾਬ ਪੀਣ ਵਿੱਚ ਸੰਜਮ ਰੱਖੋ, ਇਹ ਯਾਦ ਰੱਖੋ ਕਿ ਜੋ ਵਿਅਕਤੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸ਼ੁਰਾਬ ਪੀਂਦਾ ਹੈ ਉਹ ਨਾ ਤਾਂ ਭੇਤ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਵਾਅਦੇ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਧਿਆਨ ਰੱਖੋ, ਸਾਂਚੋ, ਦੋਵੇਂ ਗੱਲ੍ਹਾਂ ਭਰ ਕੇ ਨਾ ਚਬਾਓ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਦੂਜਿਆਂ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਚੀਕਦੇ ਰਹੋ।"

"ਮੈਨੂੰ ਉਹ 'ਇਰੂਕੇਟ' ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਆ ਰਿਹਾ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ; ਜਿਸ 'ਤੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ,

"'Eructate', ਸਾਂਚੋ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ 'ਡਕਾਰਨਾ', ਇਹ ਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਮੋਟੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਕਾਫ਼ੀ ਭਾਵਪੂਰਨ ਹੋਵੇ। ਇਸ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ, ਸੁਧਰੇ ਹੋਏ ਬੁਲਾਰਿਆਂ ਨੇ ਲਾਤੀਨੀ

ਭਾਸ਼ਾ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲਿਆ ਹੈ, 'belch' ਦੀ ਬਜਾਏ 'eructate' ਅਤੇ 'belching' ਦੀ ਬਜਾਏ 'eructation' ਕਿਹਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਕੁਝ ਲੋਕ ਇਹਨਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ, ਤਾਂ ਇਸਦਾ ਕੋਈ ਮਹੱਤਵ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਮੇਂ ਦੇ ਨਾਲ ਵਰਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰ ਦੇਵੇਗੀ ਜਿੱਥੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਸਮਝਿਆ ਜਾ ਸਕੇਗਾ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਭਾਸ਼ਾ ਦੀ ਅਮੀਰੀ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਵਰਤੇ ਅਤੇ ਜਨਤਾ ਦਾ ਨਿਯੰਤ੍ਰਣ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।"

"ਸੱਚਮੁੱਚ, ਮਾਲਿਕ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਇੱਕ ਸਲਾਹ ਜੋ ਮੈਂ ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਉਹ ਹੈ ਡਕਾਰ ਨਾ ਮਾਰੋ, ਜੋ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਅਕਸ਼ੁਰ ਕਰਨ ਦੀ ਆਦਤ ਹੈ।"

"'ਇਰੈਕ੍ਟੇਟ,' ਸਾਂਚੋ, 'ਬੇਲਚ ਨਹੀਂ।'" ਡੌਨ ਕਿਕ੍ਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਹੁਣ ਤੋਂ ਮੈਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਬੋਲਦਾ ਰਹਾਂਗਾ," ਸਾਂਚੇ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਅਤੇ ਮੈਂ ਵਾਅਦਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਭੁੱਲਾਂਗਾ।"

"ਨਾਲ ਹੀ, ਸਾਂਚੋ, ਤੈਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਕਹਾਵਤਾਂ ਦੇ ਉਸ ਸਮੂਹ ਨਾਲ ਗੱਲਬਾਤ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਭਾਵੇਂ ਕਹਾਵਤਾਂ ਗਿਆਨ ਨੂੰ ਸਮੇਟਦੀਆਂ ਹਨ, ਪਰ ਤੂੰ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸਿਰ ਦੇ ਵਾਲਾਂ ਤੋਂ ਇੰਨੀ ਵਾਰ ਖਿੱਚ ਲੈਂਦਾ ਹੈਂ ਕਿ ਉਹ ਗਿਆਨ ਨਾਲੋਂ ਬਕਵਾਸ ਜ਼ਿਆਦਾ ਲੱਗਦੀਆਂ ਹਨ।"

"ਇਸਦਾ ਹੱਲ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਹੈ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਨੂੰ ਇੰਨੀਆਂ ਕਹਾਵਤਾਂ ਪਤਾ ਹਨ ਕਿ ਇੱਕ ਕਿਤਾਬ ਭਰ ਜਾਵੇ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਬੋਲਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਮੂੰਹ ਵਿੱਚ ਇੰਨੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਕਹਾਵਤਾਂ ਇਕੱਠੀਆਂ ਹੋ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਲੜਦੇ ਹਨ ਕਿ ਕਿਹੜੀਆਂ ਨਿਕਲਦੀਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਜੀਭ ਜਿਸ ਨੂੰ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਉਸਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਇਸਦਾ ਕੋਈ ਮਤਲਬ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਪਰ ਇਸ ਪਲ ਤੋਂ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਦਫ਼ਤਰ ਦੇ ਉੱਚੇ ਸੁਰ ਲਈ ਢੁਕਵੀਆਂ ਕਹਾਵਤਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨਾ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਵਾਂਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ "ਜਦੋਂ ਅਲਮਾਰੀ ਭਰੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਖਾਣਾ ਜਲਦੀ ਆਉਂਦਾ ਹੈ", ਅਤੇ "ਉਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਕਿ ਜਿਸਨੇ ਪੱਤੇ ਕੱਟੇ ਹਨ"। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, "ਜੋ ਵਿਅਕਤੀ ਅਲਾਰਮ ਵਜਾਉਂਦਾ ਹੈ ਉਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਨੁਕਸਾਨ ਤੋਂ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ", ਅਤੇ "ਇਹ ਜਾਣਨ ਲਈ ਦਿਮਾਗ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕਦੋਂ ਦੇਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਦੋਂ ਰੱਖਣਾ ਹੈ"।"

"ਇਹ ਲਓ," ਡੌਨ ਕੁਇਕ੍ਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਆਪਣੀਆਂ ਕਹਾਵਤਾਂ ਦੀ ਬੇਅੰਤ ਲੜੀ ਨਾਲ ਹੰਗਾਮਾ ਕਰਦੇ ਰਹੋ, ਕਿਉਂਕਿ ਕੋਈ ਤੁਹਾਨੂੰ ਰੋਕ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ! ਇੱਕ ਜ਼ਿੱਦੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰਨਾ ਛਾਨਣੀ ਵਿੱਚ ਪਾਣੀ ਚੁੱਕਣ ਵਰਗਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਕਹਾਵਤਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਲਈ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਇਕ ਪਲ ਬਾਅਦ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਪੂਰੀ ਲਿਟਨੀ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਜੋ ਸਾਡੇ ਦੁਆਰਾ ਚੁਰਚਾ ਕੀਤੇ ਜਾ ਰਹੇ ਵਿਸ਼ੇ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਢੁਕਵੀਂ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਚੰਦਰਮਾ ਵਿਚ ਆਦਮੀ। ਯਾਦ ਰੱਖੋ, ਸਾਂਚੋ, ਮੈਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਕਿ ਕਹਾਵਤਾਂ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਗਲਤ ਹੈ ਜੋ ਬਿੰਦੂ ਤੱਕ ਹਨ, ਪਰ ਕਹਾਵਤਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਲੜੀ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕਰਨਾ ਗੱਲਬਾਤ ਨੂੰ ਉਦਾਸ ਅਤੇ ਨੀਵਾਂ ਬਣਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ; ਪਰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਲਈ:

"ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਘੋੜੇ ਦੀ ਸਵਾਰੀ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਪਿਛਲੇ ਡੰਡੇ ਨਾਲ ਪਿੱਛੇ ਝੁਕਣ ਤੋਂ ਬਚੋ ਜਾਂ ਆਪਣੇ ਪੈਰਾਂ ਨੂੰ ਸਖ਼ਤ ਕਰਕੇ ਘੋੜੇ ਦੇ ਢਿੱਡ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢ ਕੇ ਸਵਾਰੀ ਨਾ ਕਰੋ, ਜਾਂ ਇੰਨੇ ਲੰਗੜੇ ਬੈਠਣ ਤੋਂ ਬਚੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਗਿੱਦੜ ਦੀ ਸਵਾਰੀ ਕਰਦੇ ਦਿਖਾਈ ਦਿਓ। ਘੋੜਸਵਾਰੀ ਕੁਝ ਆਦਮੀਆਂ ਨੂੰ ਸੰਜਣਾਂ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕੁਝ ਨੂੰ ਅਸਤਬਲ ਮੁੰਡਿਆਂ ਵਿੱਚ। ਆਪਣੀ ਨੀਂਦ ਵਿੱਚ ਸੰਜਮ ਵਰਤੋ, ਕਿਉਂਕਿ "ਜੋ ਸਵੇਰ ਦੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਉੱਠਦਾ ਉਹ ਸਵੇਰ ਦਾ ਆਨੰਦ ਨਹੀਂ ਮਾਣਦਾ"। ਯਾਦ ਰੱਖੋ, ਸਾਂਚੋ, ਕਿ "ਉਦਯੋਗ ਚੰਗੀ ਕਿਸਮਤ ਦੀ ਮਾਂ ਹੈ", ਜਦੋਂ ਕਿ ਆਲਸ, ਇਸਦੇ ਉਲਟ, ਕਦੇ ਵੀ ਉਹ ਸਫਲਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਿਸਦੀ ਚੰਗੇ ਇਰਾਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ।

"ਇਹ ਆਖਰੀ ਸਲਾਹ ਜੋ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੇਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ, ਭਾਵੇਂ ਇਸਦਾ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰਨ ਨਾਲ ਕੋਈ ਲੈਣਾ-ਦੇਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਯਾਦ ਰੱਖਣ ਲਈ ਕਹਾਂਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲੋਂ ਘੱਟ ਲਾਭਦਾਇਕ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ ਜੋ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੁਣ ਤੱਕ ਦਿੱਤੀਆਂ ਹਨ: ਅਰਥਾਤ, ਤੁਸੀਂ ਕਦੇ ਵੀ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਰੁੱਖਾਂ 'ਤੇ ਝਗੜੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਪੈਣਾ; ਘੱਟੋ-ਘੱਟ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਨਾ ਕਰੋ, ਕਿਉਂਕਿ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਇੱਕ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉੱਤਮ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਤੁਸੀਂ ਉਸ

ਦੁਆਰਾ ਨਫ਼ਰਤ ਕੀਤੇ ਜਾਓਗੇ ਜਿਸਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਨਿਮਰ ਕੀੜਾ ਹੋ ਪਰ ਜਿਸਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਉੱਚਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਇਨਾਮ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਤੁਹਾਡਾ ਪਹਿਰਾਵਾ ਪੂਰੀ ਲੰਬਾਈ ਵਾਲੇ ਬ੍ਰੀਚ, ਇੱਕ ਲੰਮਾ ਕੋਟ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਥੋੜ੍ਹਾ ਲੰਬਾ ਚੋਗਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਉਹ ਢਿੱਲੇ-ਫਿਟਿੰਗ ਵਾਲੇ ਪੈਂਟਾਲੂਨ ਨਹੀਂ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ, ਜੋ ਸੱਜਣਾਂ ਅਤੇ ਰਾਜਪਾਲਾਂ ਦੋਵਾਂ ਲਈ ਢੁਕਵੇਂ ਨਹੀਂ ਹਨ।"

"ਫਿਲਹਾਲ, ਸੈਂਚੋ, ਇਹੀ ਸਾਰੀ ਸਲਾਹ ਮੇਰੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਆ ਰਹੀ ਹੈ, ਪਰ ਜਿਵੇਂ-ਜਿਵੇਂ ਸਮਾਂ ਬੀਤਦਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਮੇਰੀਆਂ ਨਸੀਹਤਾਂ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਬਣਾਈਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ, ਬਸ਼ਰਤੇ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕਿਵੇਂ ਚੱਲ ਰਹੇ ਹੋ।"

"ਮਾਲੱਕ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਸਾਫ਼ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਜੋ ਵੀ ਗੱਲਾਂ ਦੱਸੀਆਂ ਹਨ ਉਹ ਸਾਰੀਆਂ ਚੰਗੀਆਂ, ਪਵਿੱਤਰ ਅਤੇ ਲਾਭਦਾਇਕ ਹਨ, ਪਰ ਜੇ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਵੀ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਕੀ ਕਰਨਗੀਆਂ? ਉਮੀਦ ਹੈ ਕਿ, ਮੇਰੇ ਨਹੁੰਆਂ ਨੂੰ ਵਧਣ ਨਾ ਦੇਣ, ਜਾਂ ਦੁਬਾਰਾ ਵਿਆਹ ਕਰਵਾਉਣ ਦਾ ਉਹ ਕੰਮ, ਜੇਕਰ ਸਥਿਤੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਂਦੀ ਹੈ, ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਭੁੱਲੇਗਾ, ਪਰ ਉਹ ਸਾਰੀਆਂ ਹੋਰ ਰਿਗਮਾਰੋਲ ਅਤੇ ਚੀਜ਼ਾਂ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਪਿਛਲੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਬੱਦਲਾਂ ਵਾਂਗ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਰਹਿਣਗੀਆਂ। ਮੈਨੂੰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਲਿਖਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੋਏਗੀ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਪੜ੍ਹ ਜਾਂ ਲਿਖ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ, ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਇੰਕਬਾਲ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਦੇਵਾਂਗਾ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਅੰਦਰ ਦੱਬ ਸਕੇ ਜਾਂ ਲੋੜ ਪੈਣ 'ਤੇ ਮੈਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਯਾਦ ਦਿਵਾ ਸਕੇ।"

"ਸੱਚਮੁਚ ਮੇਰੀ ਆਤਮਾ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰੇ, ਸਾਂਚੋ!" ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਰਾਜਪਾਲਾਂ ਲਈ ਇਹ ਕਿੰਨਾ ਬੇਤੁਕਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਪੜ੍ਹ-ਲਿਖ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ! ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ, ਪਿਆਰੇ ਸਾਂਚੇ, ਕਿ ਇੱਕ ਖੱਬੇ ਹੱਥ ਵਾਲਾ ਆਦਮੀ ਜਾਂ ਜੋ ਪੜ੍ਹ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ, ਦੋ ਗੱਲਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਦਾ ਸੁਝਾਅ ਦਿੰਦਾ ਹੈ: ਜਾਂ ਤਾਂ ਉਹ ਬਹੁਤ ਨਿਮਰ, ਨੀਚ ਮਾਪਿਆਂ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਸੀ ਜਾਂ ਇੰਨਾ ਬੁਰਾ ਅਤੇ ਸ਼ੈਤਾਨੀ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਕਦੇ ਵੀ ਚੰਗੀਆਂ ਆਦਤਾਂ ਅਤੇ ਨੈਤਿਕ ਕਦਰਾਂ-ਕੀਮਤਾਂ ਨੂੰ ਅਪਣਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਹ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਨੁਕਸ ਹੈ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਰੱਖਦੇ ਹੋ, ਇਸ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਆਪਣੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕਰਨਾ ਸਿੱਖੋ।"

"ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਆਪਣਾ ਨਾਮ ਕਿਵੇਂ ਦਸਤਖਤ ਕਰਨਾ ਹੈ," ਸਾਂਚੇ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਸੀ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਬੋਰੀਆਂ ਉੱਤੇ ਵੱਡੇ ਅੱਖਰਾਂ ਵਾਂਗ ਕੁਝ ਅੱਖਰ ਛਾਪਣੇ ਸਿੱਖੇ ਸਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਬਾਰੇ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮੇਰਾ ਨਾਮ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਮੈਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਆਪਣਾ ਸੱਜਾ ਹੱਥ ਅਪਾਹਜ ਹੋਣ ਦਾ ਦਿਖਾਵਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਤੋਂ ਮੇਰੇ ਲਈ ਦਸਤਖਤ ਕਰਵਾ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ «ਮੌਤ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਇੱਕ ਇਲਾਜ ਹੈ»। ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਹੁਕਮ ਵਿੱਚ ਰਹਾਂਗਾ ਅਤੇ ਸੋਟੀ ਚਲਾਵਾਂਗਾ, ਮੈਂ ਉਹ ਕਰਾਂਗਾ ਜੋ ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਜਦੋਂ «ਜਿਸਦਾ ਪਿਤਾ ਮੇਅਰ ਹੈ ...».[1] ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਗਵਰਨਰ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ, ਜੋ ਕਿ ਮੇਅਰ ਹੋਣ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕੁਝ ਅਜ਼ਮਾਉਣ ਦਿਓ, ਅਤੇ ਉਹ ਇੱਕ ਹੈਰਾਨੀ ਲਈ ਹੋਣਗੇ! ਮੈਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਮੈਨੂੰ ਮੂਰਖ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਦੇਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ! «ਉਹ ਉੱਨ ਦੀ ਭਾਲ ਵਿੱਚ ਆ ਸਕਦੇ ਹਨ ਪਰ ਉਹ ਘਰ ਕੱਟੇ ਹੋਏ ਜਾਣਗੇ»। «ਜਦੋਂ ਰੱਬ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸ ਘਰ ਵਿੱਚ ਹੈ»; ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, «ਇੱਕ ਅਮੀਰ ਆਦਮੀ ਦੀਆਂ ਮੂਰਖਤਾਵਾਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਬੁੱਧੀ ਲਈ ਲੰਘਦੀਆਂ ਹਨ», ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਅਮੀਰ ਹੁੰਦਾ ਹਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦਾ ਹਾਂ ਹੋ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਸਿਰਫ਼ ਰਾਜਪਾਲ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਇੱਕ ਉਦਾਰ ਵੀ ਹਾਂ, ਮੇਰੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨੁਕਸ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਲੇਬਲ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਨਹੀਂ, "ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸ਼ਹਿਦ ਨਾਲ ਢੱਕੋ ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੱਖੀਆਂ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਪਵੇਗੀ"। "ਤੁਸੀਂ ਓਨੇ ਹੀ ਕੀਮਤੀ ਹੋ ਜਿੰਨਾ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਹੈ", ਮੇਰੀ ਇੱਕ ਦਾਦੀ ਕਹਿੰਦੀ ਹੁੰਦੀ ਸੀ, ਅਤੇ "ਇੱਕ ਅਮੀਰ ਆਦਮੀ ਤੋਂ ਬਦਲਾ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ"।

"ਤੇਰੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਸਰਾਪ ਦੇ, ਸਾਂਚੋ!" ਇਸ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਚੀਕਿਆ, "ਤੂੰ ਅਤੇ ਤੇਰੀਆਂ ਕਹਾਵਤਾਂ ਅੱਗ ਵਿਚ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ! ਤੂੰ ਇੱਕ ਘੰਟੇ ਤੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠੇ ਜੋੜ ਰਿਹਾ ਹੈਂ ਅਤੇ ਹਰ ਇੱਕ ਨਾਲ ਮੇਰੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਰੈਕ 'ਤੇ ਮਰੋੜ ਰਿਹਾ ਹੈਂ। ਮੇਰੀ ਗੱਲ ਯਾਦ ਰੱਖ, ਸਾਂਚੋ,

ਉਹ ਕਹਾਵਤਾਂ ਕਿਸੇ ਦਿਨ ਤੈਨੂੰ ਫਾਂਸੀ 'ਤੇ ਲਟਕਾਉਣਗੀਆਂ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਤੇਰੇ ਜਾਸੂਸ ਤੇਰੇ ਵਿਰੁੱਧ ਉੱਠਣਗੇ ਅਤੇ ਤੈਨੂੰ ਤੇਰੀ ਸਰਕਾਰ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਕਰ ਦੇਣਗੇ। ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਗੱਲ ਦੱਸੋ: ਤੇਰੇ ਵਰਗਾ ਮੂਰਖ ਅਤੇ ਭੋਲਾ ਬੰਦਾ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿੱਥੋਂ ਲੈ ਕੇ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਹੈ? ਕਿਉਂ, ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਲੈ ਕੇ ਆਉਣ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ, ਮੈਨੂੰ ਪਸੀਨਾ ਵਹਾਉਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਖਾਈ ਖੋਦਣ ਵਾਲੇ ਵਾਂਗ ਗੁਲਾਮੀ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ।"

"ਸਵਰਗ ਦੀ ਖ਼ਾਤਰ, ਮੇਰੇ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਮਾਲਕ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਇੱਕ ਤਿਲ ਦੇ ਪਹਾੜ ਤੋਂ ਇੱਕ ਪਹਾੜ ਬਣਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਜੇ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਡਿਕਨ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਨੂੰ ਕਿਉਂ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਨਗੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਕਹਾਵਤਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕਹਾਵਤਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਕੁਝ ਵੀ ਮੁੱਲਵਾਨ ਨਹੀਂ ਹੈ? ਵੈਸੇ, ਮੈਂ ਹੁਣੇ ਹੀ ਕੁਝ ਹੋਰਾਂ ਬਾਰੇ ਸੋਚਿਆ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਮੌਕੇ ਲਈ ਸੰਪੂਰਨ ਹਨ ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਇੱਕ ਤੂਲਾਅ 'ਤੇ ਬੱਤਖਾਂ ਵਾਂਗ ਬੈਠੇ ਹਨ, ਪਰ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਸਾਈਲੈਂਟ ਸਾਂਚੋ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।"

"'ਚੁੱਪ ਸੈਂਚੋ' ਤੂੰ ਨਹੀਂ ਹੈਂ!" ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਤੂੰ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਚੁੱਪ ਰਹਿਣ ਵਿੱਚ ਚੰਗਾ ਹੈਂ, ਸਗੋਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਮਾੜਾ ਹੈਂ, ਅਤੇ ਲਗਾਤਾਰ। ਇਸ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਮੈਂ ਇਹ ਜਾਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੂੰ ਕਿਹੜੀਆਂ ਕਹਾਵਤਾਂ ਬਾਰੇ ਸੋਚਿਆ ਹੈ ਜੋ ਇੰਨੀਆਂ ਢੁਕਵੀਆਂ ਹਨ। ਜਿੱਥੇ ਤੱਕ ਮੇਰੇ ਬਾਰੇ ਹੈ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਦਿਮਾਗ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਜੋ ਕਿ ਕਾਫ਼ੀ ਵਧੀਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਵੀ ਨਹੀਂ ਲੈ ਕੇ ਆਇਆ ਹਾਂ।"

"ਇਸ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਕਹਾਵਤਾਂ ਹੋਰ ਕੀ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਕਹਾਵਤਾਂ: "ਕਦੇ ਵੀ ਆਪਣੀ ਉਂਗਲ ਕਿਸੇ ਦੇ ਸਿਆਣਪ ਵਾਲੇ ਦੰਦਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਨਾ ਰੱਖੋ"; "ਇਸ ਸਵਾਲ ਲਈ, 'ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਕੁੱਟਣਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ?' ਕੋਈ ਕੀ ਜਵਾਬ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ?"; ਅਤੇ "ਚੁਹੇ ਜੱਗ ਪੱਥਰ ਨੂੰ ਮਾਰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਪੱਥਰ ਜੱਗ ਨੂੰ, ਇਹ ਜੱਗ ਲਈ ਬੁਰੀ ਖ਼ਬਰ ਹੈ"—ਇਹ ਸਾਰੇ ਇੱਥੇ ਤੁਹਾਡੇ ਹੱਥ ਦੇ ਦਸਤਾਨੇ ਵਾਂਗ ਫਿੱਟ ਬੈਠਦੇ ਹਨ। ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਆਪਣੇ ਗਵਰਨਰ ਜਾਂ ਕਮਾਂਡ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨਾਲ ਲੜਾਈ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਸੋਟੀ ਦੇ ਛੋਟੇ ਸਿਰੇ 'ਤੇ ਹੀ ਰਹੇਗਾ, ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਆਪਣੀ ਉਂਗਲ ਦੇ ਸਿਆਣਪ ਵਾਲੇ ਦੰਦਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਰੱਖਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਸਿਆਣਪ ਵਾਲੇ ਦੰਦ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਜਿੰਨਾ ਚਿਰ ਉਹ ਪੀਸਣ ਵਾਲੇ ਹਨ, ਇਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਫ਼ਰਕ ਨਹੀਂ ਪਵੇਗਾ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਤੁਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਪੁੱਛਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਕੁੱਟਣਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ ਤੱਕ ਪੱਥਰ ਦੇ ਜੱਗ ਨੂੰ ਮਾਰਨ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ, ਇੱਕ ਅੰਨ੍ਹਾ ਆਦਮੀ ਵੀ ਉਸ ਵਿੱਚੋਂ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਲਈ ਢੁਕਵਾਂ ਹੈ ਜੋ ਆਪਣੇ ਗੁਆਂਢੀ ਦੀ ਅੱਖ ਵਿਚ ਇੱਕ ਕਣ ਦੇਖਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਅੱਖ ਵਿੱਚ ਸ਼ਤੀਰ ਦੇਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਇਸਨੂੰ "ਕੀਤਲੀ ਨੂੰ ਬੁਲਾਉਣ ਵਾਲਾ ਘੜਾ" ਦਾ ਕੇਸ ਕਿਹਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਕਾਲਾ"। ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਜ਼ਰੂਰ ਜਾਣਦੀ ਹੈ ਕਿ "ਇੱਕ ਮੂਰਖ ਆਪਣੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਿਆਣੇ ਆਦਮੀ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਜਾਣਦਾ ਹੈ" ।

"ਇਹ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸਾਂਚੇ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਇੱਕ ਮੂਰਖ ਆਪਣੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਜ਼ਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦੇ ਘਰ ਵਿਚ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਜਾਣੇਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਬੁੱਧੀ ਦੀ ਕੋਈ ਇਮਾਰਤ ਮੂਰਖਤਾ ਦੀ ਨੀਂਹ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਖੜ੍ਹੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਪਰ ਆਓ ਇਸਨੂੰ ਇੱਥੇ ਹੀ ਛੱਡ ਦੇਈਏ, ਸਾਂਚੋ, ਕਿਉਂਕਿ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਬੁਰਾ ਰਾਜ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਗਲਤੀ ਤੁਹਾਡੀ ਹੋਵੇਗੀ ਪਰ ਸ਼ਰਮ ਮੇਰੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਫਿਰ ਵੀ, ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਦਿਲਾਸਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਫਰਜ਼ ਨਿਭਾਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਾਰੀ ਇਮਾਨਦਾਰੀ ਅਤੇ ਬੁੱਧੀ ਨਾਲ ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਮੈਂ ਸਮਰੱਥ ਹਾਂ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਸਹੁੰ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਤੁਹਾਡੀ ਸਰਕਾਰ ਵਿੱਚ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਅਤੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਨ ਦੇਵੇ, ਸਾਂਚੇ, ਅਤੇ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਸ਼ੱਕ ਤੋਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਦੇਵੇ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਪੂਰੇ ਟਾਪੂ ਨੂੰ ਮਿਟਾਓਗੇ; ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਮੈਂ ਡਿਊਕ ਨੂੰ ਦੱਸ ਕੇ ਰੋਕ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕੌਣ ਹੋ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਸਮਝਾ ਕੇ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਸਾਰੀ ਮੋਟਾਪਾ ਅਤੇ ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਕਹਾਵਤਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਰਾਰਤਾਂ ਨਾਲ ਭਰੀ ਇੱਕ ਬੋਰੀ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੈ।"

"ਮਾਲਕ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਜੇਕਰ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਇਸ ਪਲ ਤੋਂ ਤਿਆਗ ਦੇਵਾਂਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰੀ ਆਤਮਾ ਦੇ ਨਹੁੰਆਂ ਹੇਠਲੀ ਮਿੱਟੀ ਮੇਰੇ ਲਈ ਮੇਰੇ ਪੂਰੇ ਸਰੀਰ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਕੀਮਤੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਸਾਦੇ ਉਲੇ ਸਾਂਚੋ ਵਾਂਗ ਰੋਟੀ ਅਤੇ ਪਿਆਜ਼ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਗਵਰਨਰ ਵਜੋਂ ਤਿਤਰ ਅਤੇ ਕੇਪੋਨ 'ਤੇ ਵੀ ਰਹਿ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ "ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਸੌਂ ਰਹੇ ਹੁੰਦੇ ਹਾਂ, ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਬਰਾਬਰ ਹਾਂ", ਵੱਡੇ ਅਤੇ ਛੋਟੇ, ਅਮੀਰ ਅਤੇ ਗਰੀਬ। ਅਤੇ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰੋਗੇ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਦੇਖੋਗੇ ਕਿ ਇਹ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਹੀ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਇਸ ਕਾਰੋਬਾਰ ਵਿੱਚ ਧੱਕਿਆ। ਕਿਉਂ, ਮੈਂ ਇੱਕ ਟਾਪੂ 'ਤੇ ਸ਼ਾਸਨ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਬੈਜ਼ਾਰ ਨਾਲੋਂ ਘੱਟ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਜੇ ਕੋਈ ਸੋਚਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੇਰੇ ਸ਼ਾਸਕ ਹੋਣ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਮੈਨੂੰ ਸ਼ੈਤਾਨ ਦੁਆਰਾ ਭਰਮਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਸ਼ਾਸਕ ਵਜੋਂ ਨਰਕ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਨਾਲੋਂ ਸਾਂਚੋ ਵਜੋਂ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਜਾਣਾ ਪਸੰਦ ਕਰਦਾ ਹਾਂ।"

"ਸਵਰਗ ਦੀ ਸੌਂਹ!" ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਸਿਰਫ਼ ਉਹ ਆਖਰੀ ਸ਼ਬਦ ਹੀ ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਕ ਹਜ਼ਾਰ ਟਾਪੂਆਂ ਦਾ ਗਵਰਨਰ ਬਣਨ ਦੇ ਯੋਗ ਸਮਝਦੇ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਚੰਗੀ ਕੁਦਰਤੀ ਪ੍ਰਵਿਰਤੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕੋਈ ਗਿਆਨ ਦਾ ਕੋਈ ਮੁੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਰਮਾਤਮਾ ਅੱਗੇ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕਰੋ, ਸਾਂਚੋ, ਅਤੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਆਪਣੇ ਮੁੱਲ ਇਰਾਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਸੱਚੇ ਰਹੋ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਮੇਰਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹਰ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਕੰਮ ਕਰਨ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਅਟੱਲ ਟੀਚਾ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਵਰਗ ਹਮੇਸ਼ਾ ਚੰਗੇ ਇਰਾਦਿਆਂ ਦਾ ਪੱਖ ਪੂਰਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਆਓ ਹੁਣ ਖਾਣਾ ਖਾਂਦੇ ਹਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਪ੍ਰਭੂ ਅਤੇ ਔਰਤਾਂ ਸਾਡੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਹੀਆਂ ਹਨ।"

---

1. ਪੂਰੀ ਕਹਾਵਤ ਹੈ "ਜਿਸਦਾ ਪਿਤਾ ਮੇਅਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਆਤਮਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਾਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ।"

ਅਧਿਆਇ ਚੌਂਤਾਲੀ

ਕਿਵੇਂ ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਟਾਪੂ 'ਤੇ ਲਿਜਾਇਆ ਗਿਆ, ਨਾਲ ਹੀ ਕਿਲ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਡੌਨ ਕੁਇੱਕਸੋਟ ਨਾਲ ਵਾਪਰੇ ਅਜੀਬ ਸਾਹਸ ਦੇ ਨਾਲ।

ਉਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਸ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਅਸਲ ਸੰਸਕਰਣ ਵਿੱਚ ਇਹ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਸਾਈਡ ਹੈਮੇਟ ਮੱਜ਼ੂਦਾ ਅਧਿਆਇ ਲਿਖਣ ਆਇਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਸਦੇ ਦੁਭਾਸ਼ੀਏ ਨੇ ਇਸਦਾ ਅਨੁਵਾਦ ਉਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਿਵੇਂ ਉਸਨੇ ਲਿਖਿਆ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਮੂਰ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਵਿਰੁੱਧ ਡੌਨ ਕੁਇੱਕਸੋਟ ਦੇ ਇਸ ਵਾਂਗ ਸੁੱਕੇ ਅਤੇ ਸੀਮਤ ਇਤਿਹਾਸ ਨੂੰ ਕਰਨ ਲਈ ਲਿਆਂਦੀ ਗਈ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਲੱਗਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਡੌਨ ਕੁਇੱਕਸੋਟ ਅਤੇ ਸਾਂਚੋ ਬਾਰੇ ਚਰਚਾ ਕਰਦਾ ਰਹੇਗਾ ਬਜਾਏ ਇਸਦੇ ਕਿ ਵਧੇਰੇ ਗੰਭੀਰ ਅਤੇ ਮਨੋਰੰਜਕ ਵਿਅਨ ਜਾਂ ਐਪੀਸੋਡਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਜਾਵੇ। ਉਸਨੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕਿਸੇ ਦੇ ਮਨ, ਹੱਥ ਅਤੇ ਕਲਮ ਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਲਈ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਲਿਖਣ ਅਤੇ ਸਿਰਫ਼ ਕੁਝ ਪਾਤਰਾਂ ਦੇ ਮੂੰਹੋਂ ਬੋਲਣ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਰੱਖਣਾ ਇੱਕ ਅਸਹਿਣਯੋਗ ਕੰਮ ਸੀ ਜੋ ਇਸਦੇ ਲੇਖਕ ਦੇ ਲਾਭ ਲਈ ਦੁਬਾਰਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਰੁਕਾਵਟ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ, ਉਸਨੇ ਪਹਿਲੇ ਭਾਗ ਵਿੱਚ ਨਾਵਲਾਂ ਦੇ ਯੰਤਰ ਨੂੰ ਲਗਾਇਆ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦ ਟ੍ਰੇਲ ਆਫ਼ ਅਨਰੀਜ਼ਨੇਬਲ ਕਿਊਰੀਓਸਿਟੀ ਅਤੇ ਦ ਕੈਪਟਿਵਜ਼ ਟੇਲ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਅਰਥ ਵਿੱਚ, ਇਤਿਹਾਸ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਬਾਕੀ ਬਚੇ ਉੱਥੇ ਦੱਸੇ ਗਏ ਹਨ ਉਹਨਾਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦੇ ਹਨ ਜੋ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸੁਨ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਉਸਦਾ ਇਹ ਵੀ ਵਿਚਾਰ ਸੀ ਕਿ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕ, ਡੌਨ ਕੁਇੱਕਸੋਟ ਦੇ ਕਾਰਨਾਮਿਆਂ ਵਿੱਚ ਫਸੇ ਹੋਏ, ਇਹਨਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਮੰਗਾਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਨਾਵਲਾਂ ਨੂੰ ਛੋਟਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਸੁੰਦਰਤਾ ਅਤੇ ਕਾਰੀਗਰੀ ਦੀ ਕਦਰ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਜਲਦੀ ਜਾਂ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਕਿ ਬਹੁਤ ਸਪਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਜੇਕਰ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਡੌਨ ਕੁਇੱਕਸੋਟ ਦੇ ਪਾਗਲਪਨ ਅਤੇ ਸਾਂਚੋ ਦੇ ਮੂਰਖਤਾਪੂਰਨ ਕੰਮਾਂ ਨਾਲ ਜੋੜਨ ਦੀ ਬਜਾਏ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਇਸ ਦੂਜੇ ਭਾਗ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਾਵਲ, ਅੰਦਰੂਨੀ ਜਾਂ ਬਾਹਰੀ, ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਕੁਝ ਐਪੀਸੋਡ ਜੋ ਨਾਵਲਾਂ ਦੀ ਦਿੱਖ ਰੱਖਦੇ ਹਨ ਪਰ ਪਲਾਟ ਦੇ ਕੁਦਰਤੀ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਇੱਥੇ ਤੁਕ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਵਰਣਨ ਕਰਨ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ। ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਸ ਬਿਰਤਾਂਤ ਦੀਆਂ ਤੰਗ ਸੀਮਾਵਾਂ ਤੱਕ ਬੰਨ੍ਹਿਆ ਅਤੇ ਸੀਮਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਪੂਰੇ ਬ੍ਰਹਿਮੰਡ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲਣ ਦੀ ਯੋਗਤਾ, ਯੋਗਤਾ ਅਤੇ ਗਿਆਨ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦੇ ਯਤਨਾਂ ਨੂੰ ਤੁਛ ਨਾ ਸਮਝਿਆ ਜਾਵੇ ਸਗੋਂ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ, ਅਤੇ ਉਸ ਲਈ ਨਹੀਂ ਜੋ ਉਸਨੇ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਪਰ ਉਸ ਲਈ ਜੋ ਉਸਨੇ ਨਹੀਂ ਲਿਖਣਾ ਚੁਣਿਆ ਹੈ।

ਫਿਰ ਉਹ ਇਤਿਹਾਸ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵਧਦਾ ਹੈ, ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਡੌਨ ਕਿਉਕਸੋਟ ਨੇ ਸਾਂਚੋ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਸਲਾਹਾਂ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਦਿਨ ਖਾਣਾ ਖਤਮ ਕੀਤਾ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਉਸ ਦੁਪਹਿਰ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਲਿਖ ਦਿੱਤਾ ਤਾਂ ਜੋ ਸਾਂਚੋ ਉਸਨੂੰ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਸੁਣਾਉਣ ਲਈ ਕੋਈ ਲੱਭ ਸਕੇ। ਪਰ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਅਜਿਹਾ ਕੀਤਾ ਹੀ ਸੀ ਕਿ ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਗਲਤ ਥਾਂ 'ਤੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਉਹ ਡਿਊਕ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿਚ ਆ ਗਏ, ਜਿਸਨੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਡਚੇਸ ਨੂੰ ਦਿਖਾਇਆ, ਅਤੇ ਉਹ ਦੋਵੇਂ ਡੌਨ ਕਿਉਕਸੋਟ ਦੇ ਪਾਗਲਪਨ ਅਤੇ ਬੁੱਧੀ 'ਤੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਹੈਰਾਨ ਹੋ ਗਏ। ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸ ਸ਼ਾਮ, ਆਪਣੇ ਨਾਟਕ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਲਈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਾਂਚੋ ਅਤੇ ਸੇਵਾਦਾਰਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਰੇਲਗੱਡੀ ਨੂੰ ਉਸ ਜਗ੍ਹਾ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਜੋ ਉਸਦੇ ਲਈ ਇੱਕ ਟਾਪੂ ਹੋਣਾ ਸੀ। ਹੁਣ ਇਹ ਹੋਇਆ ਕਿ ਜਿਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇੰਚਾਰਜ ਬਣਾਇਆ ਉਹ ਡਿਊਕ ਦੇ ਮੇਜ਼ੁਰਡੋਮੋਜ਼ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸੀ, ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਚਲਾਕ ਅਤੇ ਹਾਸੇ-ਮਜ਼ਾਕ ਵਾਲਾ ਸਾਥੀ (ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਜਿਥੇ ਕੋਈ ਚਲਾਕੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਉੱਥੇ ਕੋਈ ਹਾਸੇ-ਮਜ਼ਾਕ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ), ਉਹ ਜਿਸਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਦੱਸੇ ਗਏ ਸਾਰੇ ਭਰੋਸੇ ਨਾਲ ਕਾਉਂਟੇਸ ਟ੍ਰਾਈਫਾਲਡੀ ਦਾ ਰੂਪ ਧਾਰਨ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਮਾਲਕਣ

ਦਾਅਾਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਨਾਲ ਲੈਸ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਸਾਂਚੇ ਨਾਲ ਕਿਵੇਂ ਵਿਵਹਾਰ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਉਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਨੂੰ ਸੰਪੂਰਨਤਾ ਤੱਕ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ। ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਇਸ ਮੇਜਰਡੋਮੋ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਲੱਗਿਆ ਕਿ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਦਾ ਚਿਹਰਾ ਲਾ ਟ੍ਰਾਈਫਾਲਡੀ ਵਰਗਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਉਸਨੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਕਿਹਾ:

"ਮਾਲਕ, ਜਾਂ ਤਾਂ ਸ਼ੈਤਾਨ ਮੈਨੂੰ ਇਸੇ ਥਾਂ ਤੋਂ ਭੁਚਾ ਦੇਵੇਗਾ, ਜਾਂ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਨੂੰ ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਪਵੇਗਾ ਕਿ ਸਾਡੇ ਵਿਚਕਾਰ ਡਿਊਕ ਦੇ ਮੇਜਰਡੋਮੋ ਦਾ ਚਿਹਰਾ ਦੁਖੀ ਦੇ ਚਿਹਰੇ ਵਰਗਾ ਹੀ ਹੈ।"

ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਮੇਜਰਡੋਮੋ 'ਤੇ ਇੱਕ ਨਜ਼ਰ ਮਾਰੀ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਾਂਚੇ ਨੂੰ ਕਿਹਾ:

"ਕਿਉਂਕਿ ਸ਼ੈਤਾਨ ਵੱਲੋਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਥੇ ਜਾਂ ਹੁਣ ਲੈ ਜਾਣ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ। ਦੁਖੀ ਅਤੇ ਮੇਜਰਡੋਮੋ ਦਾ ਚਿਹਰਾ ਇੱਕੋ ਜਿਹਾ ਹੈ, ਪਰ ਮੇਜਰਡੋਮੋ ਇਸ ਕਾਰਨ ਦੁਖੀ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਜੇ ਉਹ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਇਹ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸ ਪੈਦਾ ਕਰਦਾ, ਅਤੇ ਇਹ ਅਜਿਹੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦਾ ਸਮਾਂ ਜਾਂ ਸਥਾਨ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਲਈ ਇੱਕ ਭੁਲੇਖੇ ਵਾਲੀ ਭੁਲੇਖੇ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣਾ ਪਵੇਗਾ। ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ, ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰੋ, ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਭੂ ਨੂੰ ਦੁਸ਼ਟ ਜਾਦੂਗਰਾਂ ਅਤੇ ਜਾਦੂਗਰਾਂ ਤੋਂ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਬਹੁਤ ਦਿਲੋਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।"

"ਇਸ ਵਿੱਚ ਮਜ਼ਾਕ ਉਡਾਉਣ ਵਾਲੀ ਕੋਈ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਮਾਲਕ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿਉਂਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਬੋਲਦੇ ਸੁਣਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਲੱਗਦਾ ਸੀ ਕਿ ਲਾ ਟ੍ਰਾਈਫਾਲਡੀ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਮੇਰੇ ਕੰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਗੂੰਜ ਰਹੀ ਸੀ - ਪਰ ਕੋਈ ਗੱਲ ਨਹੀਂ; ਮੈਂ ਚੁੱਪ ਰਹਾਂਗਾ ਪਰ ਇਸ ਪਲ ਤੋਂ ਇਹ ਦੇਖਣ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰ ਦੇਖਾਂਗਾ ਕਿ ਕੀ ਉਹ ਕੋਈ ਹੋਰ ਸੰਕੇਤ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਮੇਰੇ ਸ਼ੱਕ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰੇਗਾ ਜਾਂ ਦੂਰ ਕਰੇਗਾ।"

"ਇਹੀ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਹੈ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਜੋ ਵੀ ਪੱਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੀ ਸਰਕਾਰ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਵਾਪਰਨ ਵਾਲੀ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਖ਼ਬਰ ਮੈਨੂੰ ਭੇਜਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।"

ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਟੁਕੜੀ ਦੇ ਨਾਲ, ਸਾਂਚੋ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕਰਾਸ-ਕੰਟਰੀ ਖੱਚਰ 'ਤੇ ਸਵਾਰ ਹੋ ਕੇ ਨਿਕਲ ਪਿਆ, ਇੱਕ ਵਕੀਲ ਦੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪਹਿਰਾਵਾ ਪਾਇਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਪਾਣੀ ਨਾਲ ਭਰੀ ਊਠ ਦੀ ਚਮੜੀ ਦੇ ਚੌੜੇ ਭੂਰੇ ਕੋਟ ਅਤੇ ਮੇਲ ਖਾਂਦੀ ਸ਼ਿਕਾਰੀ ਟੋਪੀ ਪਹਿਨ ਕੇ, ਅਤੇ ਡਿਊਕ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਉਸਦੇ ਪਿੱਛੇ-ਪਿੱਛੇ, ਡੈਪਲੂ ਆਇਆ, ਬਿਲਕੁਲ ਨਵੇਂ ਰੇਸ਼ਮੀ ਜਾਲ ਅਤੇ ਸੁਜਾਵਟ ਪਹਿਨੇ ਹੋਏ। ਸਾਂਚੇ ਨੇ ਆਪਣੇ ਗਿੰਦੜ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਲਈ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਆਪਣਾ ਸਿਰ ਮੋੜਿਆ, ਜਿਸਦੀ ਸੰਗਤ ਵਿੱਚ ਉਹ ਇੰਨਾ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਨਾਲ ਯਾਤਰਾ ਕਰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਜਰਮਨੀ ਦੇ ਸਮਰਾਟ ਨਾਲ ਜੁਗਾ ਨਹੀਂ ਬਦਲਦਾ ਸੀ। ਡਿਊਕ ਅਤੇ ਡਚੇਸ ਤੋਂ ਵਿਦਾ ਹੋਣ 'ਤੇ, ਉਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਨੂੰ ਚੁੰਮਿਆ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਦਾ ਆਸ਼ੀਰਵਾਦ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ, ਜਿਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਹੰਝੂਆਂ ਨਾਲ ਬਖਸ਼ਿਆ, ਅਤੇ ਸਾਂਚੇ ਨੇ ਆਪਣੇ ਹੰਝੂਆਂ ਨੂੰ ਦਬਾਉਣ ਲਈ ਸੰਘਰਸ਼ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ।

ਸੱਜਣ ਪਾਠਕ, ਆਓ ਆਪਾਂ ਆਪਣੇ ਚੰਗੇ ਸਾਂਚੇ ਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤੀ ਅਤੇ ਚੰਗੀ ਕਿਸਮਤ ਨਾਲ ਜਾਣ ਦੇਈਏ, ਕਿਉਂਕਿ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਜਾਣੋਗੇ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀ ਨਵੀਂ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਕਿਵੇਂ ਵਿਹਾਰ ਕਰਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੁਝ ਹਾਸੇ ਮਿਲਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਦੌਰਾਨ, ਮੈਨੂੰ ਆਪਣਾ ਧਿਆਨ ਦਿਓ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣੋਗੇ ਕਿ ਉਸ ਰਾਤ ਉਸਦੇ ਮਾਲਕ ਨਾਲ ਕੀ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਭਾਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਇਸ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਹੱਸਦੇ, ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਤੁਸੀਂ ਚੇਸ਼ਾਇਰ ਬਿੱਲੀ ਵਾਂਗ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਮੁਸਕਰਾਹਟ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਦੰਦ ਖੋਲ੍ਹੋਗੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੇ ਸਾਹਸ ਨੂੰ ਹੈਰਾਨੀ ਜਾਂ ਹਾਸੇ ਨਾਲ ਜ਼ਰੂਰ ਮਿਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਇਹ ਦੱਸਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਸਾਂਚੋ ਚਲਾ ਗਿਆ, ਡੌਨ ਕਿਉਜੋਟ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਤਿਆਗ ਦਾ ਬਹੁਤ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਜੇ ਉਸਦੇ ਲਈ ਸਾਂਚੇ ਦੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਖੋਹਣਾ ਸੰਭਵ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਕਰਦਾ। ਡਚੇਸ ਨੇ ਉਸਦੀ ਉਦਾਸੀ ਨੂੰ ਪਛਾਣ ਲਿਆ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੀ ਉਦਾਸੀ ਦਾ ਕਾਰਨ ਪੁੱਛਿਆ, ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਜੇ ਇਹ ਸਾਂਚੇ ਦੀ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰੀ ਕਾਰਨ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਸਦੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਸਕੁਆਇਰ, ਭੁਏਨਾ ਅਤੇ ਨੌਕਰ ਕੁੜੀਆਂ ਸਨ ਜੋ ਉਸਦੀ ਦਿਲੋਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਤੱਕ ਉਸਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰਦੀਆਂ ਸਨ।

"ਸੱਚਾ, ਮੇਰੀ ਔਰਤ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਨੂੰ ਸਾਂਚੋ ਦਾ ਸੱਗੜ ਦਾ ਯਾਦ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਮੇਰੇ ਉਦਾਸੀ ਦਾ ਮੁੱਖ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੀ ਮਹਾਰਾਜਾ ਮੈਨੂੰ ਜੋ ਵੀ ਦਿਆਲੂਤਾ ਦੇ ਰਹੀ ਹੈ, ਮੈਂ ਸਿਰਫ਼ ਉਸ ਸਦਭਾਵਨਾ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹਾਂ ਜਿਸ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਬਾਕੀਆਂ ਲਈ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਮਹਾਰਾਜਾ ਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਮੇਰੇ ਕੁਮਰੇ ਦੀਆਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਪਣੇ ਸੇਵਕ ਵਜੋਂ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿਓ।"

"ਸੱਚਮੁੱਚ, ਸਰ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ," ਡਚੇਸ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਮੈਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੋਣ ਦਿਆਂਗਾ। ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਮੇਰੀਆਂ ਚਾਰ ਨੌਕਰਾਣੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਜੋ ਫੁੱਲਾਂ ਵਾਂਗ ਪਿਆਰੀਆਂ ਹਨ।"

"ਮੇਰੇ ਲਈ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਉਹ ਫੁੱਲ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ ਸੂਗੋਂ ਕੰਡੇ ਹੋਣਗੇ ਜੋ ਮੇਰੇ ਦਿਲ ਨੂੰ ਵਿੰਨ੍ਹ ਦੇਣਗੇ, ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕੁਆਰਟਰਾਂ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਕਰਵਾਵਾਂਗਾ ਜਾਂ ਕੁਝ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਕਰਾਂਗਾ ਤਾਂ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉੱਡਦੇ ਦੇਖ ਸਕਾਂ। ਜੇਕਰ ਤੁਹਾਡੀ ਮਹਾਰਾਣੀ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਅਹਿਸਾਨ ਦਿਖਾਉਣ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮੈਂ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰੋ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿਓ, ਤਾਂ ਜੋ ਮੈਂ ਆਪਣੀਆਂ ਇੱਛਾਵਾਂ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਗੁਣਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਰੁਕਾਵਟ ਖੜ੍ਹੀ ਕਰ ਸਕਾਂ। ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਆਦਤ ਨੂੰ ਤੋੜਨ ਤੋਂ ਘਿਣਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਮਹਾਰਾਣੀ ਮੇਰੇ ਲਈ ਜੋ ਉਦਾਰਤਾ ਦਿਖਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਦਰਅਸਲ, ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਤਾਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਪੂਰੇ ਕੱਪੜੇ ਪਾ ਕੇ ਸੌਂਵਾਂਗਾ।"

"ਹੁਣ ਹੋਰ ਨਾ ਕਹੋ, ਸਰ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ; ਮੈਂ ਸਮਝ ਗਈ ਹਾਂ!" ਡਚੇਸ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਂ ਇਹ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕਰਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਇੱਕ ਮੱਖੀ ਵੀ ਤੁਹਾਡੇ ਕਿਰਪਾ ਦੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ, ਇੱਕ ਨੌਕਰਾਣੀ ਤਾਂ ਦੂਰ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਇੰਹ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਦੂਰ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਪ੍ਰਭੂਤਾ ਦੀ ਮਾਸੂਮੀਅਤ ਨਾਲ ਸਮਝੌਤਾ ਕਰਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਗੁਣਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਤਮ ਨਿਮਰਤਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਨਿੰਜਤਾ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਢੰਗ ਨਾਲ, ਜਿਵੇਂ ਵੀ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਚਾਹੋ, ਕੱਪੜੇ ਪਾ ਸਕਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਉਤਾਰ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਰਾਹ ਵਿਚ ਕੋਈ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬੰਦ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਸੌਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਭਾਂਡੇ ਵੀ ਮਿਲਣਗੇ ਤਾਂ ਜੋ ਕੋਈ ਵੀ ਕੁਦਰਤੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਨੂੰ ਇਸਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਨਾ ਕਰੇ। ਟੋਬੋਸੋ ਦੀ ਮਹਾਨ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਇੱਕ ਹਜ਼ਾਰ ਸਾਲ ਜੀਵੇ, ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਪ੍ਰਸਿੱਧੀ ਦੁਨੀਆ ਭਰ ਵਿੱਚ ਫੈਲੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਬਹਾਦਰ ਅਤੇ ਨਿਮਰ ਨਾਈਟ ਦੁਆਰਾ ਪਿਆਰ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਸਮਝਿਆ ਹੈ। ਅਤੇ ਦੁਇਆਵਾਨ ਸਵਰਗ ਸਾਡੇ ਗਵਰਨਰ ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਦੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਤਪੱਸਿਆ ਨੂੰ ਜਲਦੀ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦੀ ਇੱਛਾ ਪੈਦਾ ਕਰੇ ਤਾਂ ਜੋ ਦੁਨੀਆ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਇੰਨੀ ਮਹਾਨ ਔਰਤ ਦੀ ਸੁੰਦਰਤਾ ਦਾ ਆਨੰਦ ਮਾਣ ਸਕੇ।"

ਇਸ ਦਾ ਜਵਾਬ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਦਿੱਤਾ:

"ਤੁਹਾਡੀ ਪਤਨੀ ਨੇ ਤੁਹਾਡੇ ਚਰਿੱਤਰ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸੱਚ ਬੋਲਿਆ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਨੇਕ ਔਰਤਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਔਰਤ ਬਾਰੇ ਬੁਰਾ ਬੋਲਣ ਦੇ ਅਯੋਗ ਹਨ। ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਤੁਹਾਡੀ ਮਹਿਮਾ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕਰਨ ਲਈ ਵਧੇਰੇ ਭਾਗਸ਼ਾਲੀ ਅਤੇ ਮਸ਼ਹੂਰ ਹੋਵੇਗੀ, ਜਿੰਨੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾਵਾਂ ਧਰਤੀ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਆਦਮੀ ਉਸਨੂੰ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਨ।"

"ਠੀਕ ਹੈ, ਸਰ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ," ਡਚੇਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਰਾਤ ਦੇ ਖਾਣੇ ਦਾ ਸਮਾਂ ਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਡਿਊਕ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਆਓ, ਸਰ, ਸਾਨੂੰ ਖਾਣਾ ਖਾਣ ਦਿਓ ਤਾਂ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਜਲਦੀ ਰਿਟਾਇਰ ਹੋ ਸਕੋ, ਕਿਉਂਕਿ ਕੱਲ੍ਹ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਨਾਲ ਕੈਂਡਯਾ ਤੱਕ ਦਾ ਸਫ਼ਰ ਇੰਨਾ ਛੋਟਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੁਝ ਸੁਣਾਂ ਲੈਗੀਆਂ ਹੋਣ।"

"ਮੈਨੂੰ ਕੁਝ ਵੀ ਮਹਿਸੂਸ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਮੇਰੀ ਔਰਤ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਦਰਅਸਲ, ਮੈਂ ਦਲੇਰੀ ਨਾਲ ਕਹਾਂਗਾ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਕਦੇ ਵੀ ਕਲੇਵਿਲੇਨੋ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਆਰਾਮਦਾਇਕ ਜਾਨਵਰ ਜਾਂ ਸਥਿਰ ਗੇਟ ਵਾਲੇ ਜਾਨਵਰ 'ਤੇ ਸਵਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ। ਮੈਂ ਕਲਪਨਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਕਿ ਮਲਮਬਰੂਨੋ ਨੂੰ ਇੰਨੀ ਤੇਜ਼ ਅਤੇ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਸਵਾਰੀ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਸੁੱਟਣ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਅੱਗ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ!"

"ਉਸ ਬਿੰਦੂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ," ਡਚੇਸ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਕੋਈ ਇਹ ਕਲਪਨਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਲਾ ਟ੍ਰਿਫਾਲੂਡੀ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਸਾਥੀਆਂ ਵਿਰੁੱਧ ਕੀਤੀਆਂ ਗਲਤੀਆਂ ਤੋਂ ਪਛਤਾਵਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਸੱਟਾਂ ਤੋਂ ਜੋ ਉਸਨੇ ਸ਼ਾਇਦ ਇੱਕ ਜਾਦੂਗਰ ਅਤੇ ਜਾਦੂਗਰ ਵਜੋਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਸੁਨ, ਮਾਲਮਬਰੂਨੇ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਕੈਲੇਵਿਲੇਨੇ ਨੂੰ ਅੱਗ ਲੁਗਾ ਕੇ ਆਪਣੀ ਕੈਲਾ ਦੇ ਸਾਰੇ ਯੰਤਰਾਂ ਨੂੰ ਤਬਾਹ ਕਰਨਾ ਸੀ ਜੋ ਕਿ ਉਸਦੀ ਧਰਤੀ ਤੋਂ ਧਰਤੀ ਤੱਕ ਯਾਤਰਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਅਸ਼ਾਂਤੀ ਦਾ ਸੁੱਖ ਕਾਰਨ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸਦੀ ਰਾਖ ਅਤੇ ਤਖ਼ਤੀ ਦੁਆਰਾ ਘੋਸ਼ਿਤ ਜਿੱਤ ਦੁਆਰਾ, ਲਾ ਮੰਚਾ ਦੇ ਮਹਾਨ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੀ ਬਹਾਦਰੀ ਨੂੰ ਅਮਰਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਹੈ।"

ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਫਿਰ ਡਚੇਸ ਦਾ ਧੰਨਵਾਦ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਰਾਤ ਦੇ ਖਾਣੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਪਣੇ ਕਮਰੇ ਦੀ ਇਕਾਂਤ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਗਏ, ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਜਾਣ ਜਾਂ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਉਸਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਪ੍ਰਤਾਵਿਆਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨ ਦਾ ਡਰ ਸੀ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੀ ਔਰਤ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਪ੍ਰਤੀ ਰੱਖੇ ਗਏ ਮਿਆਰਾਂ ਨਾਲ ਸਮਝੌਤਾ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਜਾਂ ਮਜਬੂਰ ਕਰ ਸਕਦੇ ਸਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਮਾਦੀਸ ਦੇ ਗੁਣ, ਨਾਈਟਸ-ਇਰੰਟ ਦਾ ਫੁੱਲ ਅਤੇ ਸ਼ੀਸ਼ਾ, ਹਮੇਸ਼ਾ ਉਸਦੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਸੀ। ਆਪਣੇ ਪਿੱਛੇ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਬੰਦ ਕਰਕੇ, ਉਸਨੇ ਦੋ ਮੋਮ ਦੀਆਂ ਮੋਮਬੱਤੀਆਂ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਨਾਲ ਕੱਪੜੇ ਉਤਾਰ ਦਿੱਤੇ, ਪਰ ਆਪਣੇ ਮੋਜ਼ੇ ਉਤਾਰਨ 'ਤੇ - ਉ, ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਯੋਗ ਨਾ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਆਫ਼ਤ! - ਨਾ ਤਾਂ ਹਉਕੇ ਭਰੀਆਂ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕੋਈ ਹੋਰ ਬੇਇੱਜ਼ਤੀ ਜੋ ਉਸਦੀ ਪਵਿੱਤਰ ਪੂਰਵਜਿਸ਼ ਨੂੰ ਬਦਨਾਮ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਉਸਦੇ ਇੱਕ ਮੋਜ਼ੇਕ 'ਤੇ ਲਗਭਗ ਦੋ ਦਰਜਨ ਟੁੱਟੇ ਹੋਏ ਟਾਂਕੇ ਨਿਕਲੇ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਇਹ ਖਿੜਕੀ ਦੀ ਜਾਲੀ ਵਾਂਗ ਦਿਖਾਈ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਸਾਡਾ ਯੋਗ ਮਾਲਕ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਦੁਖੀ ਸੀ ਅਤੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਹਰੇ ਰੇਸ਼ਮ ਦੇ ਧਾਗੇ ਦੀ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਮਾਤਰਾ ਰੱਖਣ ਲਈ ਚਾਂਦੀ ਦਾ ਅੱਸ ਦਿੰਦਾ; ਮੈਂ ਹਰਾ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਉਸਦੇ ਮੋਜ਼ੇਕ ਦਾ ਰੰਗ ਸੀ।

ਇਹ ਲਿਖਦੇ ਸਮੇਂ, ਬੇਨੇਂਗੇਲੀ ਨੇ ਕਿਹਾ:

"ਹੇ ਗਰੀਬੀ, ਗਰੀਬੀ! ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਉਹ ਮਹਾਨ ਕੋਰਡੋਵਨ ਕਵੀ [1] ਤੁਹਾਨੂੰ 'ਪ੍ਰਵਿੱਤਰ ਅਤੇ ਅਣਗਿਣਤ ਦਾਤ' ਕਿਉਂ ਕਹਿਣ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਹੋਇਆ! ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਇੱਕ ਮੂਰ ਹੋਂ, ਮੈਂ ਈਸਾਈਆਂ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਵਰਤਾਓ ਤੋਂ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਸੰਤੁਤਾ ਵਿੱਚ ਦਾਨ, ਨਿਮਰਤਾ, ਵਿਸ਼ਵਾਸ, ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਅਤੇ ਗਰੀਬੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਪਰ ਇਸ ਸਭ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਮੈਂ ਇਹ ਜੋੜ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਗਰੀਬ ਹੋਣ 'ਤੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋਣ ਲਈ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਆਤਮਾ ਨਾਲ ਭਰਪੂਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇਹ ਉਸ ਕਿਸਮ ਦੀ ਗਰੀਬੀ ਨਾ ਹੋਵੇ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਮਹਾਨ ਸੰਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ, 'ਆਪਣੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝੋ ਜਿਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਨਹੀਂ ਸੀ,' [2] ਜਿਸਨੂੰ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਗਰੀਬੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਦੂਜੀ ਕਿਸਮ ਦੀ ਗਰੀਬੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਮੈਂ ਇੱਥੇ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਤੁਸੀਂ ਦੂਜੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨਾਲੋਂ ਉੱਚ ਪੱਧਰੀ ਲੋਕਾਂ ਅਤੇ ਉੱਚ ਦਰਜੇ ਦੇ ਆਦਮੀਆਂ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕਰਨ 'ਤੇ ਕਿਉਂ ਜ਼ੋਰ ਦਿੰਦੇ ਹੋ? ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਜੁੱਤੀਆਂ ਨੂੰ ਪਿੱਚ ਨਾਲ ਢੱਕਣ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੱਪੜਿਆਂ 'ਤੇ ਰੇਸ਼ਮੀ, ਕੱਚ ਅਤੇ ਘੋੜੇ ਦੇ ਵਾਲਾਂ ਦੇ ਬਟਨਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਕਿਸਮ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਉਂ ਮਜਬੂਰ ਕਰਦੇ ਹੋ? ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਾਲਰ, ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਹਿੱਸੇ ਲਈ, ਹਮੇਸ਼ਾ ਲਈ ਝੁਰੜੀਆਂ ਵਾਲੇ ਕਿਉਂ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ? ਲੋਹੇ ਨਾਲ ਦਬਾਉਣ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਅਸੀਂ ਕਿਸ ਅਭਿਆਸ ਤੋਂ ਸਟਾਰਚ ਅਤੇ ਕੱਟੇ ਹੋਏ ਕਾਲਰਾਂ ਦੀ ਪੁਰਾਤਨਤਾ ਦਾ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾ ਸਕਦੇ ਹਾਂ?"

ਅਤੇ ਜਾਰੀ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ:

"ਕਿੰਨਾ ਉੱਚ-ਜਾਤੀ ਦਾ ਬਦਮਾਸ਼ ਹੈ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਸਨੂੰ ਆਪਣੀ ਇੱਜ਼ਤ ਬਣਾਈ ਰੱਖਣ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉੱਚਾ ਚੁੱਕਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ, ਘਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਪਣਾ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਖਾਣਾ ਖਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਫਿਰ, ਆਪਣੇ ਦੰਦਾਂ ਦੇ ਛਿਲਕੇ ਨਾਲ, ਗਲੀ ਵਿੱਚ ਪਖੰਡੀ ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ ਨਿਭਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਉਸਨੇ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਖਾਧਾ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਦੰਦ ਕੱਢਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰੇ! ਮੈਂ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਕਿੰਨੀ ਦੁਖੀ ਆਤਮਾ ਹੈ, ਜਿਸਦੀ ਇੱਜ਼ਤ ਇੰਨੀ ਕਮਜ਼ੋਰ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਸ਼ੱਕ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਦੂਰੋਂ ਹੀ ਉਸਦੇ ਜੁੱਤੀਆਂ ਦੀ ਮੁਰੰਮਤ ਦਾ ਕੰਮ, ਉਸਦੀ ਟੋਪੀ 'ਤੇ ਦਾਗ-ਧੱਬੇ, ਉਸਦੇ ਚੋਗੇ 'ਤੇ ਢਿੱਲੇ ਧਾਗੇ, ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਪੇਟ ਵਿੱਚ ਭੁੱਖ ਦਾ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਲਵੇਗਾ!"

ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੇਟ ਦੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਟੁੱਟੇ ਹੋਏ ਟਾਂਕਿਆਂ ਕਾਰਨ ਇਹ ਸਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਸਨ, ਪਰ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਯਾਤਰਾ ਬੂਟਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਜੋੜਾ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਜਿਸਨੂੰ ਉਸਨੇ ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਪਹਿਨਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਹੌਸਲਾ ਮਿਲਿਆ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਲੇਟ ਗਿਆ, ਦਿਲੋਂ ਦੁਖੀ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨਾਲ ਘਿਰਿਆ ਹੋਇਆ, ਸਾਂਚੋ ਦੀ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰੀ ਕਾਰਨ ਹੋਏ ਦਰਦ ਦੇ ਕਾਰਨ ਜਿੰਨਾ ਕਿ ਉਸਦੇ ਜੁਰਾਬਾਂ ਦੀ ਨਾ ਪੂਰਾ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਤਬਾਹੀ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਜਿਸਨੂੰ ਉਹ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਵੱਖੋ-ਵੱਖਰੇ ਰੰਗਾਂ ਦੇ ਧਾਗੇ ਨਾਲ ਵੀ ਭਰ ਦਿੰਦਾ, ਇਹ ਇੱਕ ਨਿਮਰਤਾ ਦੇ ਸੁੰਭ ਤੋਂ ਪੱਕੇ ਸੰਕੇਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸੀ ਜੋ ਇੱਕ ਅਮੀਰ ਵਿਅਕਤੀ ਆਪਣੀ ਸਦਾ-ਮੌਜੂਦ ਗਰੀਬੀ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਮੋਮਬੱਤੀਆਂ ਬੁਝਾ ਦਿੱਤੀਆਂ, ਪਰ ਕਿਉਂਕਿ ਰਾਤ ਗਰਮ ਸੀ, ਇਸੇ ਲਈ ਉਸਨੂੰ ਨੀਂਦ ਨਹੀਂ ਆ ਸਕੀ। ਬਿਸਤਰੇ ਤੋਂ ਉੱਠਦੇ ਹੋਏ, ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਖਿੜਕੀ ਦੀ ਜਾਲੀ ਤੋੜੀ ਜੋ ਇੱਕ ਸੁੰਦਰ ਬਾਗ਼ ਵੱਲ ਖੁੱਲ੍ਹਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਬਾਗ਼ ਵਿੱਚ ਘੁੰਮਦੇ ਹੋਏ ਗੱਲਾਂ ਕਰਦੇ ਸੁਣਿਆ, ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਉਸਨੇ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਸੁਣਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਹੇਠਾਂ ਵਾਲਿਆਂ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਆਵਾਜ਼ਾਂ ਉੱਚੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਆਪਣੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਕਰ ਸਕੇ।

"ਪਿਆਰੇ ਐਮਰੇਂਸੀਆ, ਮੈਨੂੰ ਗਾਉਣ ਲਈ ਜ਼ੋਰ ਨਾ ਪਾਓ, ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੋਂ ਉਹ ਅਜਨਬੀ ਇਸ ਕਿਲ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਹੈ, ਮੈਂ ਸਿਰਫ਼ ਰੋ ਸਕਦੀ ਹਾਂ, ਗਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰੀ ਔਰਤ ਭਾਰੀ ਨੀਂਦ ਵਾਲੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਪਰ ਇੱਕ ਹਲਕੀ ਨੀਂਦ ਵਾਲੀ ਹੈ, ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਕਿ ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਇੱਥੇ ਧਰਤੀ ਦੇ ਸਾਰੇ ਪੈਸਿਆਂ ਲਈ ਲੱਭੇ; ਪਰ ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਸੁਤੀ ਰਹੀ ਅਤੇ ਨਾ ਜਾਗੀ, ਮੇਰਾ ਗਾਉਣਾ ਵਿਅਰਥ ਹੋਵੇਗਾ ਜੇਕਰ ਇਹ ਨਵੀਂ ਏਨੀਆ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਮੂਰਖ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚ ਆਈ ਹੈ, ਸੁੱਤੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਸੁਣਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਜਾਗਦੀ।"

"ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਚਿੰਤਾ ਨਾ ਕਰੋ, ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ, ਅਲਟੀਸੀਡੋਰਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਯਕੀਨਨ ਡੁਚੇਸ ਅਤੇ ਘਰ ਦੇ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਸੁੱਤੇ ਪਏ ਹਨ, ਸ਼ਾਇਦ ਤੁਹਾਡੇ ਦਿਲ ਦੇ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਜਿਸਨੇ ਤੁਹਾਡੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਜਗਾਇਆ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਹੁਣੇ ਉਸਦੇ ਕਮਰੇ ਦੀ ਖਿੜਕੀ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਸੁਣੀ ਹੈ, ਉਹ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਜਾਗ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਮੇਰੇ ਦਿਲ ਦੁਖੀ, ਆਪਣੀ ਵੀਣਾ ਦੀ ਸੰਗਤ ਲਈ ਇੱਕ ਨਰਮ, ਧੀਮੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਗਾਓ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਡੁਚੇਸ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਸੁਣ ਲਿਆ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਇਸ ਗ਼ਮਗੀਨ ਰਾਤ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਵਾਂਗੇ।"

"ਇਹ ਸੁਮੱਸਿਆ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਿਆਰੀ ਐਮਰੇਂਸੀਆ," ਅਲਟੀਸੀਡੋਰਾ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਪਰ ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਗੀਤ ਤੋਂ ਆਪਣੀਆਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਪ੍ਰਗਟ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਮੈਨੂੰ ਪਿਆਰ ਤੋਂ ਅਣਜਾਣ ਲੋਕ ਇੱਕੋ ਘਬਰਾਹਟ ਵਾਲੀ, ਬੇਸ਼ਰਮ ਕੁੜੀ ਸਮਝ ਸਕਣ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜੋ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਉਸਨੂੰ ਆਉਣ ਦਿਓ - ਇੱਕ ਦਾਗ਼ੀ ਦਿਲ ਨਾਲੋਂ ਸ਼ਰਮ ਦਾ ਚਿਹਰਾ ਬਿਹਤਰ ਹੈ।"

ਇੱਥੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੇਟ ਨੇ ਇੱਕ ਵੀਣਾ ਦੀ ਨਾਜ਼ੁਕ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣੀ ਅਤੇ ਸੁਣਦੇ ਹੋਏ ਉਹ ਦੰਗ ਰਹਿ ਗਿਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਸਮੇਂ ਉਸਦੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਪਿਛਲੇ ਸਾਹਸਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਬੇਅੰਤ ਜਲੂਸ ਆਇਆ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਖਿੜਕੀਆਂ, ਜਾਲੀਆਂ, ਬਾਗ਼ਾ, ਸੇਰੇਨੇਡ, ਫਲੋਰਟੇਸ਼ਨ ਅਤੇ ਬੇਹੋਸ਼ੀ ਸੀ, ਜੋ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਵਿਅਰਥ ਬਹਾਦਰੀ ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਿਆ ਸੀ। ਤੁਰੰਤ ਇਹ ਕਲਪਨਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਡੁਚੇਸ ਦੀਆਂ ਔਰਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਉਸ ਨਾਲ ਮੋਹਿਤ ਹੋ ਗਈ ਸੀ, ਇੱਕ ਔਰਤ ਜਿਸਦੀ ਨਿਮਰਤਾ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਇੱਛਾਵਾਂ ਨੂੰ ਲੁਕਾਉਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ, ਉਹ ਝੁਕਣ ਦੇ ਡਰ ਨਾਲ ਗ੍ਰਸਤ ਹੋ ਗਿਆ ਪਰ ਆਪਣੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਸਹੁੰ ਖਾਧੀ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਭਰਮਾਉਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦੇਵੇਗਾ। ਇਸ ਲਈ, ਟੇਬੇਸੇ ਦੀ ਆਪਣੀ ਔਰਤ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਨੂੰ ਸਰੀਰ ਅਤੇ ਆਤਮਾ ਨਾਲ ਸੌਂਪਦੇ ਹੋਏ, ਉਸਨੇ ਗਾਣਾ ਸੁਣਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ, ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਨਕਲੀ ਛਿੱਕ ਮਾਰੀ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਕੁੜੀਆਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੇਟ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ ਕਿ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣੇ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਅਲਟੀਸੀਡੋਰਾ ਨੇ ਆਪਣੀ ਵੀਣਾ 'ਤੇ ਤਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸੁਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਤੋੜ ਲਿਆ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖਿਆ ਗੀਤ ਗਾਉਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ:

ਜਾਗੋ, ਸੂਰ ਨਾਈਟਾਂ, ਹੁਣ ਪਿਆਰ ਹਮਲਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ;
ਹੋਰ ਹਾਲੈਂਡ ਦੀਆਂ ਚਾਦਰਾਂ ਵਿੱਚ ਨਾ ਸੌਂਵੋ;
ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਨਿੰਫ ਸੇਰੇਨੇਡ ਕਰ ਰਹੀ ਹੋਵੇ,
ਘੁਰਾੜੇ ਮਾਰਨ ਲਈ ਇਹ ਸ਼ਰਮ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ।
ਇੱਕ ਲੰਮੀ ਅਤੇ ਪਤਲੀ ਕੁੜੀ ਨੂੰ ਸੁਣੋ,
ਬਹੁਤ ਹੀ ਦੁਖਦਾਈ ਭੇਸ ਵਿੱਚ ਰੋ ਰਹੀ ਹੈ,
ਦਿਲ ਲਗਭਗ ਸੜ ਕੇ ਸੁਆਹ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਲ,
ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਦੀਆਂ ਸੂਰਜ ਦੀਆਂ ਕਿਰਨਾਂ ਦੁਆਰਾ।
ਕੁੜੀਆਂ ਨੂੰ ਆਫ਼ਤ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਕਰੋ ਨਾ
ਉਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਤੁਹਾਡੀ ਰੇਜ਼ਾਨਾ ਦੇਖਭਾਲ ਹੈ:
ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਇੱਥੇ ਇੱਕ ਜ਼ਖਮੀ ਕੁਆਰੀ ਨੂੰ ਪਲਾਸਟਰ
ਲਗਾਉਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ?
ਮੈਨੂੰ ਦੱਸ, ਮੋਟੀ ਜਵਾਨੀ, ਜਿਸਨੇ ਤੈਨੂੰ ਸਰਾਪ ਦਿੱਤਾ ਸੀ
ਇੰਨੇ ਹਾਸੇ-ਮਜ਼ਾਕ ਅਤੇ ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਨਾਲ,
ਕੀ ਤੈਨੂੰ ਕਿਸੇ ਉਦਾਸ ਰੁੱਖ ਨੇ ਦੁੱਧ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਸੀ,
ਜਾਂ ਅੰਜੀਰ ਨੇ ਤੈਨੂੰ ਦੁੱਧ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਸੀ?
ਡੈਫੋਡਿਲਸ, ਉਹ ਵੀਰਾਗੋ,
ਖੈਰ, ਉਹ ਅਜਿਹੀ ਸਿੜ ਦੀ ਸ਼ੇਖੀ ਮਾਰ ਸਕਦੀ ਹੈ,
ਹੁਣ ਉਸਦੀ ਪ੍ਰਸਿੱਧੀ ਵੱਧ ਗਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ
ਟੈਲੇਡੇ ਤੋਂ ਮੈਡ੍ਰਿਡ ਤੱਕ।
ਕੀ ਉਹ ਆਪਣਾ ਇਨਾਮ ਛੱਡ ਦੇਵੇਗੀ,
(ਤੁਹਾਡੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿੰਨੀ ਨਮੋਸ਼ੀ ਹੈ!)
ਬਦਲੇ ਵਿਚ ਮੈਂ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਉਸਨੂੰ
ਆਪਣਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਗਾਊਨ ਅਤੇ ਪੇਟੀਕੋਟ ਭੇਜਾਂਗੀ।
ਖੁਸ਼ ਹਾਂ, ਕਿਸਮਤ ਮੈਨੂੰ ਤਬਾਹ ਕੁੜ ਦੇਵੇਗੀ
ਪਰ ਤੈਨੂੰ ਮੇਰੇ ਬਿਸਤਰੇ ਦੇ ਨੇੜੇ ਰੱਖਣਾ,
ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਾਰਨਾ, ਤੈਨੂੰ ਥਪਥਪਾਉਣਾ, ਤੈਨੂੰ ਕਰੀਕੌਂਬ ਕਰਨਾ,
ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸੁਰਮੇ ਦੇ ਸਿਰ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਕਰਨਾ।

ਪਰ ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਮੰਗਦਾ ਹਾਂ, ਇਮਾਨਦਾਰੀ ਨਾਲ,
ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਸ਼ੱਕ ਹੈ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ;
ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਟੋਏ ਨੂੰ ਚੁੰਮਾਂਗਾ, ਪਰ ਕਾਫ਼ੀ
ਆਪਣੇ ਪੈਰ ਦੀ ਲੰਬਾਈ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰੋ।
ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਧੋਖਾ ਦਿੰਦਾ, ਅਤੇ ਕਿੰਨੀ ਦੌਲਤ
ਤੇਰੀਆਂ ਹੱਡੀਆਂ ਉੱਤੇ ਢੇਰ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ!
ਟੋਪੀਆਂ ਅਤੇ ਮੋਜ਼ੇ, ਅਤੇ ਚੋਲੇ ਅਤੇ ਕਢਾਈਆਂ,
ਬੇਮਿਸਾਲ ਮੋਤੀ ਅਤੇ ਕੀਮਤੀ ਪੱਥਰ।
ਨੀਰੋ ਵਾਂਗ ਉੱਪਰੋਂ ਨਾ ਦੇਖੋ,
ਮੈਨੂੰ ਸੜਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਦੁੱਖ ਨੂੰ ਹਲਕਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ,
ਪਰ ਮੇਰੀ ਅੱਗ ਬੁਝਾਉਣ ਲਈ, ਮੇਰੇ ਹੀਰੇ,
ਹੇਠਾਂ ਇੱਕ ਤਰਸ ਭਰੀ ਅੱਖ ਪਾਓ।
ਮੈਂ ਸੱਚਮੁੱਚ ਇੱਕ ਕੁਆਰੀ ਮੁਰਗੀ ਹਾਂ;
ਇੱਕ ਹੋਰ ਕੋਮਲ ਮੁਰਗੀ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਦੇਖੀ ਗਈ:
ਇੱਕ ਮੁਰਗੀ ਜੋ ਭੁੰਜ ਗਈ ਸੀ ਪਰ ਲਗਭਗ;
ਜੇ ਮੈਂ ਅਜੇ ਪੰਦਰਾਂ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਹਾਂ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਫਾਂਸੀ ਦੇ ਦਿਓ।

ਹਵਾ ਅਤੇ ਅੱਗ, ਸਭ ਕੁਝ ਮੇਰੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਗੂੰਜ ਰਿਹਾ ਹੈ;
ਮੇਰੇ ਵਾਲ ਮੇਰੇ ਪੈਰਾਂ ਨਾਲ ਲਟਕ ਰਹੇ ਹਨ;
ਮੈਂ ਵੀ ਸਿੱਧਾ ਹਾਂ:—ਜੇਕਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੇਰੇ 'ਤੇ ਸ਼ੱਕ ਹੈ,
ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰੋ, ਹੇਠਾਂ ਆਓ ਅਤੇ ਨਾ ਦੇਖੋ।
ਮੇਰੀ ਨੱਕ ਬੱਬ ਵਰਗੀ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਕੋਈ ਸਾਥੀ ਨਹੀਂ ਹੈ,
ਅਤੇ ਚਿੜੀ ਦਾ ਮੂੰਹ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਹੈ,
ਚੁਮਕਦਾਰ ਪੁਖਰਾਜ ਵਰਗੇ ਦੰਦ, ਪੀਲੇ;
ਫਿਰ ਵੀ ਮੈਨੂੰ ਇੱਥੇ ਇੱਕ ਸੁੰਦਰਤਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।
ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਇੱਕ ਦੁਰਲੱਭ ਸੰਗੀਤਕਾਰ
(ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਸੁਣਦੇ ਹੋ) ਤੁਹਾਡੀ ਪਸੰਦ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ;
ਮੈਂ ਹਿੰਮਤ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੇਰਾ ਸ਼ੁਭਾਅ
ਮੇਰੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਾਂਗ ਹੀ ਸੁੰਦਰ ਹੈ।

ਇੱਥੇ ਮਾਰ ਖਾਧੇ ਅਲਟੀਸੀਡੋਰਾ ਦਾ ਗੀਤ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਤੇਜ਼ ਪਿੱਛਾ ਕੀਤੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੀ ਚਿੰਤਾ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਗਈ। ਬ੍ਰਾਅਦ ਵਾਲੇ ਨੇ ਇੱਕ ਡੂੰਘਾ ਸਾਹ ਭਰਿਆ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, "ਇਹ ਸੋਚਣਾ ਕਿ ਮੈਂ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਬਦਕਿਸਮਤ ਯੋਧਾ ਹਾਂ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਕੁੜੀ ਮੇਰੇ ਵੱਲ ਪਿਆਰ ਵਿੱਚ ਨਿਰਾਸ਼ ਹੋਏ ਬਿਨਾਂ ਨਜ਼ਰ ਨਹੀਂ ਰੱਖ ਸਕਦੀ, ਅਤੇ ਟੋਬੋਸੋ ਦੀ ਬੇਮਿਸਾਲ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਇੰਨੀ ਖੁਸ਼ੀ ਤੋਂ ਵਾਂਝੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤੀ ਵਿੱਚ ਮੇਰੀ ਬੇਮਿਸਾਲ ਵਫ਼ਾਦਾਰੀ ਦਾ ਆਨੰਦ ਨਹੀਂ ਲੈਣ ਦੇਵੇਗੀ! ਤੁਸੀਂ ਰਾਣੀਆਂ ਉਸ ਤੋਂ ਕੀ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ? ਤੁਸੀਂ ਮਹਾਰਾਣੀਆਂ ਉਸਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕਿਉਂ ਕਰਦੀਆਂ ਹੋ? ਤੁਸੀਂ ਚੰਦਾਂ ਅਤੇ ਪੰਦਰਾਂ ਸਾਲ ਦੀਆਂ ਕੁੜੀਆਂ ਉਸਨੂੰ ਕਿਉਂ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਦੇ ਹੋ? ਗਰੀਬ ਜੀਵ ਨੂੰ ਜਿੱਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਦਾ ਆਨੰਦ ਲੈਣ ਅਤੇ ਚੰਗੀ ਕਿਸਮਤ ਵਿੱਚ ਮਹਿਮਾ ਕਰਨ ਦਿਓ ਜੋ ਪਿਆਰ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਮੇਰੇ ਦਿਲ ਨੂੰ ਜਿੱਤ ਕੇ ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਹਵਾਲੇ ਕਰਕੇ ਦੇਣਾ ਸੀ। ਧਿਆਨ ਦਿਓ, ਤੁਸੀਂ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਭਰੇ ਹੋਏ ਭੀੜ: ਇਕੱਲੇ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਲਈ ਮੈਂ ਬਦਾਮ ਦੀ ਕੈਂਡੀ ਵਾਂਗ ਮਿੱਠਾ ਹਾਂ; ਬਾਕੀ ਸਾਰਿਆਂ ਲਈ ਮੈਂ ਚੁਕਮੁਕਾ ਵਾਂਗ ਸੁਖਤ ਹਾਂ। ਉਸ ਲਈ ਮੈਂ ਸ਼ਹਿਦ ਹਾਂ, ਪਰ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਮੈਂ ਪਿੱਤ ਹਾਂ। ਮੇਰੇ ਲਈ ਇਕੱਲੇ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਔਰਤ ਆਪਣੀ ਸਾਰੀ ਸੁੰਦਰਤਾ, ਬੁੱਧੀ, ਸ਼ੁੱਧਤਾ, ਸ਼ਾਨ ਅਤੇ ਅਗਸਤ ਜਨਮ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਬਾਕੀ ਤੁਸੀਂ ਬਦਸੂਰਤ, ਮੂਰਖ, ਅਚੱਲ, ਅਤੇ ਨੀਵਾਂ। ਮੈਂ ਉਸਦੀ ਹੋਣ ਲਈ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦੀ ਨਾ ਹੋਣ ਲਈ, ਕੁਦਰਤ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਹੈ। ਅਲਟੀਸੀਡੋਰਾ ਨੂੰ ਰੋਣ ਦਿਓ ਜਾਂ ਗਾਉਣ ਦਿਓ, ਅਤੇ ਮੈਡਮ ਨੂੰ ਨਿਰਾਸ਼ ਹੋਣ ਦਿਓ ਜਿਸਦੀ ਤਰਫੋਂ ਮੈਨੂੰ ਜਾਦੂਈ ਮੂਰ ਦੇ ਕਿਲ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਤ ਰਹਾਂਗਾ - ਪਵਿੱਤਰ, ਸ਼ੁੱਧ, ਅਤੇ ਸੁਚੱਜਾ - ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਜਾਦੂ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ!"

ਇਸ ਨਾਲ ਉਸਨੇ ਖਿੜਕੀ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿਸੇ ਭਿਆਨਕ ਦੁਖਾਂਤ ਵਿੱਚ ਘਿਰਿਆ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਉਦਾਸੀ ਅਤੇ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਬਿਸਤਰੇ 'ਤੇ ਲੇਟ ਗਿਆ, ਜਿੱਥੇ ਅਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਹੁਣ ਲਈ ਛੱਡ ਦੇਵਾਂਗੇ ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਨੂੰ ਮਹਾਨ ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਦੁਆਰਾ ਬੁਲਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਜੋ ਆਪਣੀ ਮਸ਼ਹੂਰ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਵਾਗਡੋਰ ਸੰਭਾਲਣ ਵਾਲਾ ਹੈ।

---

1. ਜੁਆਨ ਡੇ ਮੇਨਾ (1411–1456)।
2. 1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 7:30 ਦਾ ਇੱਕ ਵਾਕੰਸ਼, ਜੋ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ: “ਜਿਹੜੇ ਖਰੀਦਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਿਵੇਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।” ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਬਾਈਬਲ ਇਸਦਾ ਅਨੁਵਾਦ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਰਦੀ ਹੈ “ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਚੀਜ਼ਾਂ ਖਰੀਦਣ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜੀਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਆਪਣਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।”

ਪੰਤਾਲੀਵਾਂ ਅਧਿਆਇ

ਮਹਾਨ ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਨੇ ਆਪਣੇ ਟਾਪੂ 'ਤੇ ਕਿਵੇਂ ਕਬਜ਼ਾ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਕਿਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਰਾਜ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ

ਹੇ ਐਂਟੀਪੋਡਸ ਦੇ ਸਦੀਵੀ ਖੋਜੀ, ਦੁਨੀਆ ਦੀ ਮਸ਼ਾਲ, ਸਵਰਗ ਦੀ ਅੱਖ, ਵਾਈਨ-ਕੂਲਰਾਂ ਦੇ ਕੋਮਲ ਘੁੰਮਾਉਣ ਵਾਲੇ, ਤੁਸੀਂ ਜਿਸਨੂੰ ਟਿੰਬਰੇਅਸ, ਫੋਬਸ, ਤੀਰਅੰਦਾਜ਼, ਡਾਕਟਰ, ਕਵਿਤਾ ਦਾ ਪਿਤਾ, ਅਤੇ ਸੰਗੀਤ ਦੇ ਖੋਜੀ ਵਜੋਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਨਾਮਾਂ ਨਾਲ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਹਮੇਸ਼ਾ ਉੱਠਦਾ ਹੈ ਅਤੇ, ਦਿੱਖ ਦੇ ਉਲਟ, ਕਦੇ ਡੁੱਬਦਾ ਨਹੀਂ: 'ਤੂੰ ਹੀ ਹੈਂ, ਹੇ ਸੂਰਜ! - ਜਿਸਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਨਾਲ ਮਨੁੱਖ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੰਦਾ ਹੈ - ਜਿਸਨੂੰ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਸੂਝ ਦੇ ਹਨੇਰੇ ਨੂੰ ਅਨੁਕੂਲ ਬਣਾਉਣ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਮਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਬੁਲਾਉਂਦਾ ਹਾਂ ਇਸ ਲਈ ਮੁਹਾਨ ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਦੀ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਮੇਰੇ ਵਰਣਨ ਵਿੱਚ ਹਰ ਇੱਕ ਵੇਰਵਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਵੇਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਤੇਰੇ ਬਿਨਾਂ ਮੈਂ ਝਿਜਕਦਾ, ਕਮਜ਼ੋਰ ਅਤੇ ਉਲਝਿਆ ਹੋਇਆ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ!

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੈਂ ਦੱਸ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਸਾਂਚੋ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਸਾਥੀ ਲਗਭਗ ਇੱਕ ਹਜ਼ਾਰ ਵਸਨੀਕਾਂ ਵਾਲੇ ਇੱਕ ਕਸਬੇ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚੇ, ਜੋ ਕਿ ਡਿਊਕ ਦੇ ਮਾਲਕੀ ਵਾਲੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਇਸ ਟਾਪੂ ਨੂੰ ਚੀਪ ਆਈਲ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਸ਼ਹਿਰ ਦਾ ਨਾਮ ਚੀਪਸਾਈਡ ਸੀ, ਜਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਸਰਕਾਰ ਸਾਂਚੋ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਕੀਮਤ 'ਤੇ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ।[1] ਜਦੋਂ ਉਹ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ਿਆਂ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੇ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਕੰਧ ਨਾਲ ਘਿਰਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਵਾਗਤ ਬਜ਼ੁਰਗਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਰੈਜੀਮੈਂਟ ਅਤੇ ਘੰਟੀਆਂ ਵਜਾ ਕੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਸਾਰੇ ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਵੱਲੋਂ ਖੁਸ਼ੀ ਦਾ ਇੱਕ ਆਮ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਸਾਂਚੋ ਦੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਦਾ ਧੰਨਵਾਦ ਕਰਨ ਲਈ ਮੁੱਖ ਚਰਚ ਵਿੱਚ ਗਏ। ਕਈ ਹਾਸੋਹੀਣੀਆਂ ਰਸਮਾਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਸ਼ਹਿਰ ਦੀਆਂ ਚਾਬੀਆਂ ਭੇਟ ਕੀਤੀਆਂ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਚੀਪ ਆਈਲ ਦਾ ਸਥਾਈ ਗਵਰਨਰ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ। ਨਵੇਂ ਗਵਰਨਰ ਦੇ ਪਹਿਰਾਵੇ, ਦਾੜ੍ਹੀ ਵਾਲਾ ਚਿਹਰਾ, ਅਤੇ ਬੈਠਣ, ਗੋਲ ਚਿੱਤਰ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਹੈਰਾਨ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜੋ ਇਸ ਭੇਤ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸਨ, ਜੋ ਕਿ ਕੋਈ ਛੋਟੀ ਗਿਣਤੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਉਹ ਵੀ ਜੋ ਸਨ। ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਬਾਅਦ, ਉਹ ਚਰਚ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲ ਗਏ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਲੈ ਗਏ, ਜਿੱਥੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਨਿਆਂਇਕ ਬੈਂਚ 'ਤੇ ਬਿਠਾਉਣ ਲਈ ਕਿਹਾ। ਡਿਊਕ ਦੇ ਮੈਜਰਡੋਮੋ ਨੇ ਫਿਰ ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ:

"ਇਸ ਮਸ਼ਹੂਰ ਟਾਪੂ, ਤੁਹਾਡੀ ਗਵਰਨਰਸ਼ਿਪ 'ਤੇ, ਇਹ ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਰਿਵਾਜ ਹੈ ਕਿ ਜੋ ਕੋਈ ਵੀ ਇਸ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਲਈ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਕਿਹੜਾ ਸਵਾਲ ਥੋੜ੍ਹਾ ਅੱਖਾ ਅਤੇ ਗੁੰਝਲਦਾਰ ਹੈ ਪਰ ਜਿਸਦਾ ਜਵਾਬ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਵੇਂ ਗਵਰਨਰ ਦੀ ਨਬਜ਼ ਲੈਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ, ਅਜਿਹਾ ਕਰਕੇ, ਜਾਂ ਤਾਂ ਉਸਦੇ ਆਉਣ 'ਤੇ ਖੁਸ਼ ਜਾਂ ਉਦਾਸ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ।"

ਜਦੋਂ ਮੈਜਰਡੋਮੋ ਨੇ ਸਾਂਚੋ ਨੂੰ ਇਹ ਸਮਝਾਇਆ, ਤਾਂ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਨਜ਼ਰਾਂ ਉਸ ਥਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੰਧ 'ਤੇ ਲਿਖੇ ਕਈ ਵੱਡੇ ਅੱਖਰਾਂ 'ਤੇ ਟਿਕਾਈਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸੁਨ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਬੈਠਾ ਸੀ, ਪਰ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਪੜ੍ਹਨਾ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਕੰਧ 'ਤੇ ਕੀ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ; ਜਿਸਦਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ:

"ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜੀ, ਉੱਥੇ ਉਹ ਦਿਨ ਲਿਖਿਆ ਅਤੇ ਦਰੁਜ ਹੈ ਜਿਸ ਦਿਨ ਤੁਹਾਡੀ ਪ੍ਰਭੂਤਾ ਨੇ ਇਸ ਟਾਪੂ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਸ਼ਿਲਾਲੇਖ ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਹੈ: ਇਸ ਖਾਸ ਸਾਲ ਦੇ ਇਸ ਖਾਸ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਇਸ ਦਿਨ, ਉਸਦੀ ਪ੍ਰਭੂਤਾ ਡੌਨ ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਨੇ ਇਸ ਟਾਪੂ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਕਈ ਸਾਲਾਂ ਤੱਕ ਇਸਦਾ ਆਨੰਦ ਮਾਣਨ।"

"ਅਤੇ ਉਹ ਡੌਨ ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਕਿਸਨੂੰ ਬੁਲਾ ਰਹੇ ਹਨ?" ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।

"ਕਿਉਂ, ਤੁਹਾਡੀ ਪ੍ਰਭੂਤਾ," ਮੈਜਰਡੋਮੋ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਟਾਪੂ 'ਤੇ ਹੁਣ ਇਸ ਬੈਂਚ 'ਤੇ ਬੈਠੇ ਵਿਅਕਤੀ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਪਾਂਜ਼ਾ ਨੇ ਪੈਰ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ।"

“ਠੀਕ ਹੈ, ਸੁਮਝੇ, ਭਰਾ,” ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, “ਕਿ ਮੈਂ ‘ਡੌਨ’ ਨਹੀਂ ਵਰਤਦਾ, ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੁਰਖੇ ਨੇ ਕਦੇ ਇਸਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਮੈਂ ਸਾਦਾ ਸਾਂਚੋ ਹਾਂ, ਮੇਰਾ ਪਿਤਾ ਸਾਦਾ ਸਾਂਚੋ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਦਾਦਾ ਜੀ ਵੀ ਸਨ, ਬਿਨਾਂ ਕੋਈ ‘ਡੌਨ’ ਜਾਂ ‘ਡੋਨਾ’ ਜੋੜਿਆਂ। ਮੈਂ ਕੁਲਪੁਨਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਸ ਟਾਪੂ 'ਤੇ ਕੁੱਕਰਾਂ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ‘ਡੌਨ’ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ, ਜੇ ਕਿ ਮੈਂ ਸਿਰਫ਼ ਇੰਨਾ ਹੀ ਕਹਾਂਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਰੱਬ ਸਮਝਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੇਰਾ ਕੀ ਮਤਲਬ ਹੈ। ਇਹ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਮੇਰੀ ਸਰਕਾਰ ਕਈ ਦਿਨ ਚੱਲਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ‘ਡੌਨਾਂ’ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿਆਂਗਾ, ਜੋ ਕਿ ਆਪਣੀ ਬਹੁਤਾਤ ਕਾਰਨ ਮੁਛ੍ਹਰਾਂ ਵਾਂਗ ਘਿਣਾਉਣੇ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਉਸਦੇ ਮਾਲਕ ਮੇਜਰਡੋਮੋ ਨੂੰ ਇਸ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਦਿਓ, ਜਿਸਦਾ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਪੂਰੀ ਸਮਰੱਥਾ ਨਾਲ ਜਵਾਬ ਦੇਵਾਂਗਾ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਨੂੰ ਦੁਖੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ।”

ਪਰ ਉਸੇ ਪਲ ਦੋ ਆਦਮੀ ਦਰਬਾਰ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਏ, ਇੱਕ ਕਿਸਾਨ ਦੇ ਕੱਪੜੇ ਪਾਏ ਹੋਏ ਸੁਨ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਨੇ ਦਰਜ਼ੀ ਦੇ ਕੱਪੜੇ ਪਾਏ ਹੋਏ ਸਨ। ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਨੇ, ਜਿਸਨੇ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਕੈਂਚੀ ਫੜੀ ਹੋਈ ਸੀ, ਕਿਹਾ:

“ਜਨਾਬ, ਰਾਜਪਾਲ, ਮੈਂ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿਸਾਨ ਤੁਹਾਡੀ ਹਜ਼ੂਰੀ ਵਿੱਚ ਆਏ ਹਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਚੰਗਾ ਆਦਮੀ ਕੱਲ੍ਹ ਮੇਰੀ ਦੁਕਾਨ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਜ਼ਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਹਾਂ - ਜੇ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿਣ ਲਈ ਮਾਫ਼ ਕਰ ਦੇਵੇ - ਇੱਕ ਲੁਾਇਸੰਸਸ਼ੁਦਾ ਦਰਜ਼ੀ, ਜਿੱਸ ਲਈ ਮੈਂ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦਾ ਧੰਨਵਾਦ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਮੇਰੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਕੱਪੜੇ ਦਾ ਇੱਕ ਟੁਕੜਾ ਰੱਖਦਿਆਂ ਕਿਹਾ, 'ਜਨਾਬ, ਕੀ ਇੱਥੇ ਕਾਫ਼ੀ ਕੱਪੜਾ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਟੋਪੀ ਬਣਾ ਸਕੇ?' ਕੱਪੜੇ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉੱਥੇ ਹੋਵੇਗਾ। ਮੇਰਾ ਅੰਦਾਜ਼ਾ, ਜੋ ਸਹੀ ਨਿਕਲਿਆ, ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਸ਼ੱਕ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸਦੇ ਕੱਪੜੇ ਦਾ ਕੁਝ ਹਿੱਸਾ ਚੋਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦਾ ਸੀ, ਉਸਦੇ ਆਪਣੇ ਦੁਰਭਾਵਨਾ ਅਤੇ ਦਰਜ਼ੀ ਦੀ ਘੱਟ ਸਾਖ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ। ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਕੀ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੋ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਂ, ਉਸਦੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਦਿਆਂ, ਕਿਹਾ ਕਿ ਉੱਥੇ ਹੈ। ਫਿਰ ਆਪਣੇ ਪਹਿਲੇ ਚੁਭਵੇਂ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਕਾਇਮ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਉਹ ਇੱਕ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਟੋਪੀ ਜੋੜਦਾ ਰਿਹਾ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਹਾਂ ਕਹਿੰਦਾ ਰਿਹਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਸੀਂ ਪੰਜ ਟੋਪੀਆਂ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚ ਗਏ, ਅਤੇ ਹੁਣ, ਕੁਝ ਪਲ ਪਹਿਲਾਂ, ਉਹ ਟੋਪੀਆਂ ਲੈਣ ਆਇਆ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੇ ਦਿੱਤਾ, ਪਰ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਮੇਰੇ ਹੁਥੀ ਕੰਮ ਲਈ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਕੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੀ ਵਾਪਸ ਦੇਵਾਂ। ਕੱਪੜਾ ਪਾਓ ਜਾਂ ਉਸਨੂੰ ਇਸਦੇ ਲਈ ਪੈਸੇ ਦਿਓ।

"ਕੀ ਇਹ ਸਭ ਸੱਚ ਹੈ, ਮੇਰੇ ਪੁੱਤਰ?" ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।

"ਹਾਂ, ਤੁਹਾਡਾ ਸ਼ਤਿਕਾਰ," ਆਦਮੀ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਪਰ ਕੀ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਉਸਨੂੰ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਉਹ ਪੰਜ ਟੋਪੀਆਂ ਦਿਖਾਉਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰੇਗੀ ਜੋ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਬਣਾਈਆਂ ਸਨ?"

"ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ," ਦਰਜ਼ੀ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਚੋਗੇ ਹੇਠੋਂ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਹਟਾਇਆ ਅਤੇ ਪੰਜ ਟੋਪੀਆਂ ਦਿਖਾਈਆਂ ਜੋ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਉਂਗਲਾਂ ਦੇ ਸਿਰਿਆਂ 'ਤੇ ਫਿੱਟ ਕੀਤੀਆਂ ਸਨ। "ਇਹ ਪੰਜ ਟੋਪੀਆਂ ਹਨ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਜੋ ਇਸ ਨੇਕ ਆਦਮੀ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਪਰਮਾਤਮਾ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਜ਼ਮੀਰ ਦੀ ਸਹੁੰ ਖਾਂਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇੱਕ ਵੀ ਕੱਪੜਾ ਨਹੀਂ ਬਚਿਆ। ਮੈਂ ਕੰਮ ਦੀ ਜਾਂਚ ਵਪਾਰ ਨਿਰੀਖਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਕਰਨ ਦੇਵਾਗਾ।"

ਉੱਥੇ ਮੌਜੂਦ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਟੋਪੀਆਂ ਦੇ ਝੁੰਡ ਅਤੇ ਅਸਾਧਾਰਨ ਮੁਕੱਦਮੇ 'ਤੇ ਹੱਸ ਪਏ। ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕੁਝ ਪਲ ਸੋਚਣ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ:

"ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਥੇ ਕੁਝ ਲੰਮੀ ਵਿਚਾਰ-ਵਟਾਂਦਰੇ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਆਮ ਸਮਝ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਤੇਜ਼ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਮੇਰਾ ਫੈਸਲਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਦਰਜ਼ੀ ਆਪਣੀ ਦਸਤਕਾਰੀ ਗੁਆ ਦੇਵੇਗਾ ਅਤੇ ਕਿਸਾਨ ਆਪਣਾ ਕੱਪੜਾ, ਟੋਪੀਆਂ ਜੇਲ੍ਹ ਦੇ ਕੈਦੀਆਂ ਕੋਲ ਜਾਣਗੀਆਂ, ਅਤੇ ਇਹੀ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਅੰਤ ਹੈ।"

ਜੇਕਰ ਚੁਰਵਾਹੇ ਦੇ ਪਰਸ ਬਾਰੇ ਪਿਛਲੇ ਫੈਸਲੇ ਨੇ ਸਾਰੇ ਹਾਜ਼ਰ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਹੈਰਾਨ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹਾਸੇ ਵਿੱਚ ਪਾ ਦਿੱਤਾ।[2] ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਰਾਜਪਾਲ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੀ

ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਸਾਂਚੇ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਲਈ ਦੋ ਬਜ਼ੁਰਗ ਸਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੇ ਤੁਰਨ ਵਾਲੀ ਸੋਟੀ ਵਜੋਂ ਇੱਕ ਸੋਟੀ ਚੁੱਕੀ ਹੋਈ ਸੀ। ਬਿਨਾਂ ਸੋਟੀ ਵਾਲੇ ਨੇ ਕਿਹਾ:

"ਮਾਣਯੋਗ, ਕਈ ਦਿਨ ਪਹਿਲਾਂ ਮੈਂ ਇਸ ਭਲੇ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਦਸ ਸੋਨੇ ਦੇ ਐਸਕੂਡੋ ਉਧਾਰ ਦਿੱਤੇ ਸਨ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਉਸਦੀ ਮਦਦ ਕਰ ਸਕੇ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਚੰਗਾ ਮੋੜ ਦੇ ਸਕੇ, ਪਰ ਇਹ ਸਮਝ ਕੇ ਕਿ ਜਦੋਂ ਵੀ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੰਗਾਂਗਾ ਤਾਂ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੈਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ। ਕਈ ਦਿਨ ਮੇਰੇ ਵੱਲੋਂ ਅਜਿਹਾ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਬੀਤ ਗਏ, ਕਿਤੇ ਅਜਿਹਾ ਨਾ ਹੋਵੇ ਕਿ ਉਸਦਾ ਮੈਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕਰਨ ਨਾਲ ਉਹ ਉਸ ਸਮੇਂ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਵਿੱਚ ਨਾ ਪਵੇ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਐਸਕੂਡੋ ਉਧਾਰ ਦਿੱਤੇ ਸਨ; ਪਰ ਜਦੋਂ ਇਹ ਆਖਰਕਾਰ ਮੈਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋ ਗਿਆ ਕਿ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਉਸ ਤੋਂ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਾਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਮੰਗ ਕੀਤੀ। ਉਸਨੇ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਮੈਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਇਹ ਵੀ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਦੇਣਦਾਰ ਹੈ, ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਅਜਿਹੇ ਦਸ ਐਸਕੂਡੋ ਉਧਾਰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੇ, ਜਾਂ ਜੇ ਮੈਂ ਦਿੱਤੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕਰ ਚੁੱਕਾ ਹੈ। ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਕਰਜ਼ੇ ਜਾਂ ਇਸਦੀ ਵਾਪਸੀ ਦਾ ਕੋਈ ਗਵਾਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੈਨੂੰ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਸਹੁੰ ਖਾਓ ਅਤੇ, ਜੇਕਰ ਉਹ ਸਹੁੰ ਖਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਮਾਮਲਾ ਇੱਕ ਵਾਰ ਅਤੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਲਈ ਭੁੱਲ ਜਾਵਾਂਗਾ।"

"ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ, ਬੁੱਢੇ?" ਸਾਂਚੇ ਨੇ ਸੋਟੀ ਵਾਲੇ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਕਿਹਾ।

"ਮੈਂ ਇਕਬਾਲ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਸੱਤਿਕਾਰਯੋਗ," ਬੁੱਢੇ ਆਦਮੀ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿ ਉਸਨੇ ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਉਧਾਰ ਦਿੱਤੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਇਹ ਮੇਰੇ 'ਤੇ ਛੱਡਦਾ ਹੈ, ਮੈਂ ਸਹੁੰ ਖਾਂਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਸੱਚਮੁੱਚ ਅਤੇ ਸੱਚਮੁੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਤੁਹਾਡੇ ਨਿਆਂ ਦੇ ਡੰਡੇ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਏਗੀ।"

ਰਾਜਪਾਲ ਨੇ ਸੋਟੀ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਦਿਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਵਧਾਇਆ, ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਸਨੇ ਅਜਿਹਾ ਕੀਤਾ, ਆਦਮੀ ਨੇ ਆਪਣੀ ਸੋਟੀ ਦੂਜੇ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਫੜਾਉਣ ਲਈ ਦਿੱਤੀ ਜਦੋਂ ਉਹ ਸਹੁੰ ਚੁੱਕ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਉਸਦੇ ਰਾਹ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਰੁਕਾਵਟ ਸੀ। ਫਿਰ ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਸੋਟੀ ਦੇ ਸੁਲੀਬ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ, ਸਹੁੰ ਖਾਧੀ ਕਿ ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਦੂਜੇ ਆਦਮੀ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਉਹ ਦਸ ਐਸਕੂਡੋ ਉਧਾਰ ਦਿੱਤੇ ਸੁਣ ਜੋ ਉਹ ਮੰਗ ਰਿਹਾ ਸੀ ਪਰ ਉਸਨੇ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੂਜੇ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਜੋ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਅਹਿਸਾਸ ਦੇ, ਹਰ ਮੋੜ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਰਿਹਾ। ਜਦੋਂ ਰਾਜਪਾਲ ਨੇ ਇਹ ਦੇਖਿਆ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਉਧਾਰ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਉਸਦੇ ਵਿਰੋਧੀ ਦੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇਵੇ। ਆਦਮੀ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਉਸਦਾ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਸੱਚ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਇਮਾਨਦਾਰ ਆਦਮੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਚੰਗਾ ਈਸਾਈ ਮੰਨਦਾ ਸੀ; ਕਿ ਉਹ ਭੁੱਲ ਗਿਆ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਉਸਦੇ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਸਿੱਕੇ ਕਿਵੇਂ ਅਤੇ ਕਦੋਂ ਵਾਪਸ ਕੀਤੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਸ ਪਲ ਤੋਂ ਉਹ ਦੁਬਾਰਾ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਮੰਗੇਗਾ। ਫਿਰ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨੇ ਆਪਣੀ ਸੋਟੀ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਈ ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਸਿਰ ਝੁਕਾ ਕੇ ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਚਲਾ ਗਿਆ। ਜਦੋਂ ਸਾਂਚੇ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਧੰਨਵਾਦ ਕੀਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਂਦੇ ਹੋਏ ਦੇਖਿਆ, ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਦਾ ਅਸਤੀਫ਼ਾ ਵੀ ਦੇਖਿਆ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਠੋਡੀ ਆਪਣੀ ਛਾਤੀ 'ਤੇ ਰੁਖੀ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਸੱਜੇ ਹੱਥ ਦੀ ਤਜਵੀਜ਼ ਉਂਗਲੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਭਰਵੱਟੇ ਅਤੇ ਨੱਕ ਦੇ ਪੁਲ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ, ਇਹ ਸੋਚਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਕੋਈ ਡੂੰਘੀ ਸੋਚ ਵਿੱਚ ਡੁੱਬਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਫਿਰ ਆਪਣਾ ਸਿਰ ਉੱਚਾ ਕੀਤਾ, ਉਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਹ ਬੁੱਢੇ ਆਦਮੀ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਜਾਣ, ਜੋ ਹੁਣੇ ਹੀ ਚਲਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈ ਆਏ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਸਾਂਚੇ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਦੇਖਿਆ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ:

"ਮੇਰੇ ਭਲੇ ਬੰਦੇ, ਮੈਨੂੰ ਉਹ ਸੋਟੀ ਦੇ ਦੇ। ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਦੇਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ।"

"ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ," ਬੁੱਢੇ ਆਦਮੀ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਇਹ ਹੈ, ਤੁਹਾਡਾ ਸੱਤਿਕਾਰ।"

ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਸਾਂਚੇ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਦੇ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸਨੇ ਫਿਰ ਇਸਨੂੰ ਦੂਜੇ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਦੇ ਦਿੱਤਾ, ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋਏ:

"ਰੱਬ ਨਾਲ ਜਾਓ, ਜਨਾਬ, ਕਿਉਂਕਿ ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਦਲਾ ਮਿਲ ਗਿਆ ਹੈ।"

"ਇਹ ਕਿਵੇਂ, ਤੁਹਾਡੀ ਮਹਿਮਾ?" ਬੁੱਢੇ ਆਦਮੀ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਕੀ ਇਹ ਗੰਨਾ ਦਸ ਸੋਨੇ ਦੇ ਐਸਕੂਡੋ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ?"

"ਹਾਂ," ਰਾਜਪਾਲ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਜੇ ਨਹੀਂ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਮੂਰਖ ਹਾਂ। ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਦੇਖਾਂਗੇ ਕਿ ਕੀ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਪੂਰੇ ਰਾਜ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਇੰਨਾ ਦਿਮਾਗ ਹੈ।"

ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਸਾਰਿਆਂ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿਚ ਉਸਨੇ ਗੰਨੇ ਨੂੰ ਤੋੜਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਇਹ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇਸਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਦਸ ਸੋਨੇ ਦੇ ਐਸਕੁਡੋ ਮਿਲੇ। ਹੁਣ ਕੋਈ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਇਆ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਗਵਰਨਰ ਨੂੰ ਦੂਜੇ ਸੁਲੇਮਾਨ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ। ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਦੁਸ਼ ਐਸਕੁਡੋ ਗੰਨੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਇਸ ਲਈ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਬੁੱਢੇ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਸਹੁੰ ਚੁੱਕਦੇ ਸੁਮੇ ਆਪਣੇ ਵਿਰੋਧੀ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਗੰਨਾ ਸੌਂਪਦੇ ਦੇਖਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਸਹੁੰ ਚੁੱਕਦੇ ਸੁਣਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਸੱਚਮੁੱਚ ਅਤੇ ਸੱਚਮੁੱਚ ਉਸਨੂੰ ਐਸਕੁਡੋ ਦਿੱਤੇ ਸਨ। ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿਚ, ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਸਹੁੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੁਬਾਰਾ ਆਪਣੀ ਗੰਨਾ ਮੰਗੀ, ਤਾਂ ਅਚਾਨਕ ਉਸਨੂੰ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਇਆ ਕਿ ਗੰਨੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਉਹ ਭੁਗਤਾਨ ਸੀ ਜੋ ਦੂਜਾ ਵਿਅਕਤੀ ਮੰਗ ਰਿਹਾ ਸੀ। (ਇਸ ਤੋਂ, ਕੋਈ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿਹੜੇ ਲੋਕ ਸ਼ਾਸਨ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਮੂਰਖਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਸਮੂਹ ਹੋਣ, ਸ਼ਾਇਦ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿਚ ਪ੍ਰੋਵਿਡੈਂਸ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।) ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪਿੰਡ ਦੇ ਪੁਜਾਰੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਬਾਰੇ ਦੱਸਦੇ ਸੁਣਿਆ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਤੱਕ ਉਸਦੀ ਯਾਦਦਾਸ਼ਤ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੈ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰੇ ਟਾਪੂ ਵਿਚ ਕੋਈ ਵੀ ਇਸ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਨਹੀਂ ਮਿਲੇਗਾ ਜੇਕਰ ਉਹ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਹਰ ਉਹ ਆਖਰੀ ਚੀਜ਼ ਭੁੱਲ ਗਿਆ ਜੋ ਉਸਨੇ ਕਦੇ ਯਾਦ ਰੱਖਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਸੀ।

ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਦੋਵੇਂ ਬੁੱਢੇ ਚਲੇ ਗਏ: ਇੱਕ ਸ਼ਰਮਿੰਦਾ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਖੁਸ਼ ਹੋਇਆ, ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਮੌਜੂਦ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਹੈਰਾਨ ਅਤੇ ਹੈਰਾਨ ਹੋ ਕੇ ਖੜ੍ਹੇ ਸਨ। ਸਾਂਚੋ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ, ਕੰਮਾਂ ਅਤੇ ਹਾਵ-ਭਾਵਾਂ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਵਿਅਕਤੀ ਕਦੇ ਵੀ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਿਆ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਮੂਰਖ ਸਮਝਿਆ ਜਾਵੇ ਜਾਂ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਸਿਆਣਾ ਆਦਮੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਇਹ ਮੁਕੱਦਮਾ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ, ਤਾਂ ਇੱਕ ਔਰਤ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਆਈ ਜਿਸਨੇ ਇੱਕ ਅਮੀਰ ਚੋਰਵਾਹੇ ਦੇ ਪਹਿਰਾਵੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਘੁੱਟ ਕੇ ਫੜਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਉੱਚੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਚੀਕ ਰਹੀ ਸੀ:

"ਇਨਸਾਫ਼, ਤੁਹਾਡੀ ਇੱਜ਼ਤ, ਇਨਸਾਫ਼! ਜੇ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਭਾਲ੍ਹਾਂਗਾ! ਮੈਂ ਸਹੁੰ ਖਾਂਦਾ ਹਾਂ, ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਸਤਿਕਾਰਯੋਗ ਰਾਜਪਾਲ, ਇਸ ਦੁਸ਼ਟ ਆਦਮੀ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਖੇਤ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਫੜ ਲਿਆ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਗੰਦੇ ਕੱਪੜੇ ਵਾਂਗ ਵਰਤਿਆ, ਅਤੇ, ਹਾਏ! ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਖੋਹ ਲਿਆ ਜੋ ਮੈਂ ਤੇਈ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਮੂਰਾਂ ਅਤੇ ਈਸਾਈਆਂ, ਮੂਲ ਨਿਵਾਸੀਆਂ ਅਤੇ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਲੋਕਾਂ ਤੋਂ ਇਸਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਪੂਰ ਮੈਂ, ਹਮੇਸ਼ਾ ਇੱਕ ਓਕ ਵਾਂਗ ਅਡੋਲ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਅੱਗ ਵਿਚ ਸਲਾਮੈਂਡਰ ਵਾਂਗ, ਜਾਂ ਕੰਡਿਆਲੀਆਂ ਝਾੜੀਆਂ ਵਿਚ ਉੱਨ ਵਾਂਗ ਸੁੱਧ ਰੱਖਿਆ ਹੈ, ਸਿਰਫ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਇਹ ਚੰਗਾ ਆਦਮੀ ਹੁਣ ਆ ਕੇ ਮੇਰੇ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਰੱਖੇ, ਭਾਵੇਂ ਸਾਫ਼ ਹੋਣ।"

"ਇਹ ਵੀ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਇਹ ਤੈਅ ਕਰਨਾ ਬਾਕੀ ਹੈ: ਕੀ ਇਸ ਨੌਜਵਾਨ ਦੇ ਹੱਥ ਸਾਫ਼ ਹਨ ਜਾਂ ਨਹੀਂ।"

ਅਤੇ ਆਦਮੀ ਵੱਲ ਮੁੜ ਕੇ, ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਔਰਤ ਦੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਉਸਦਾ ਕੀ ਕਹਿਣਾ ਹੈ। ਆਦਮੀ, ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਘਬਰਾ ਗਿਆ, ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ:

"ਮੇਰੇ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਔਰਤਾਂ, ਮੈਂ ਇੱਕ ਗਰੀਬ ਸੂਰਾਂ ਦਾ ਆਜੜੀ ਹਾਂ ਜੋ ਅੱਜ ਸਵੇਰੇ ਇਸ ਪਿੰਡ ਤੋਂ ਚਾਰ ਸੂਰ ਵੇਚਣ ਲਈ ਨਿਕਲਿਆ ਸੀ - ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰੋਗੇ - ਚਾਰ ਸੂਰ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਟੈਕਸਾਂ ਅਤੇ ਇਸ ਤੁਸ਼ ਦੇ ਕਾਰਨ ਕਿ ਮੈਂ ਧੋਖਾ ਖਾਧਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਮੈਨੂੰ ਲਗਭਗ ਓਨੇ ਹੀ ਪੈਸੇ ਖਰਚ ਕਰਨੇ ਪਏ ਜਿੰਨੇ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੇਚਿਆ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਪਿੰਡ ਵਾਪਸ ਆ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਰਸਤੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਵਧੀਆ ਨੌਜਵਾਨ ਨੂੰ ਮਿਲਿਆ, ਅਤੇ ਸ਼ੈਤਾਨ, ਜਿਸਦੀ ਹਰ ਪਾਈ ਵਿੱਚ ਉਂਗਲ ਹੈ, ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਇਕੱਠੇ ਲੇਟਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ। ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਕਾਫ਼ੀ ਰਕਮ ਦਿੱਤੀ, ਪਰ ਉਸਨੇ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਧੋਖਾ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਸਮਝਦਿਆਂ, ਮੈਨੂੰ ਫੜ ਲਿਆ ਅਤੇ ਅੱਜ ਤੱਕ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਛੱਡਿਆ। ਉਹ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਪਰ ਮੈਂ ਉਸ

ਸਹੁੰ ਦੀ ਸਹੁੰ ਖਾਂਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਮੈਂ ਲੈ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਜਾਂ ਲੈਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦਾ ਹਾਂ, ਕਿ ਉਹ ਝੂਠ ਬੋਲ ਰਹੀ ਹੈ। ਇਹ ਆਖਰੀ ਕਣ ਤੱਕ ਪੂਰਾ ਸੱਚ ਹੈ।"

ਫਿਰ ਗਵਰਨਰ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਕੀ ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਚਾਂਦੀ ਦੇ ਸਿੱਕੇ ਹਨ। ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸਦੀ ਕਮੀਜ਼ ਵਿੱਚ ਚਮੜੇ ਦੇ ਪਰਸ ਵਿੱਚ ਲਗਭਗ ਵੀਹ ਡੁਕਾਟ ਸਨ। ਗਵਰਨਰ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਪਰਸ ਕੱਢਣ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਜਿਵੇਂ ਇਹ ਸੀ, ਜੋ ਉਸਨੇ ਝਿਜਕਦੇ ਹੋਏ ਕੀਤਾ। ਔਰਤ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਖੋਹ ਲਿਆ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹਜ਼ਾਰ ਸਲਾਮ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਯੋਗ ਰਾਜਪਾਲ ਦੀ ਸਿਹਤ ਅਤੇ ਜੀਵਨ ਲਈ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਅੱਗੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ, ਜਿਸਨੂੰ ਅਨਾਥਾਂ ਅਤੇ ਲੋੜਵੰਦ ਕੁੜੀਆਂ ਲਈ ਇੰਨਾ ਸਤਿਕਾਰ ਸੀ, ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਉਹ ਜਲਦੀ ਨਾਲ ਪਰਸ ਨੂੰ ਦੋਵਾਂ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਫੜ ਕੇ ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਚਲੀ ਗਈ, ਪਰ ਪਹਿਲਾਂ ਅੰਦਰ ਝਾਤੀ ਮਾਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਨਹੀਂ ਕਿ ਉਹ ਦੇਖ ਸਕੇ ਕਿ ਕੀ ਉਹ ਸਿੱਕੇ ਚਾਂਦੀ ਦੇ ਸਨ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਹ ਚਲੀ ਗਈ, ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਸੂਰਾਂ ਦੇ ਚੁਰਵਾਹੇ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, ਜੋ ਹੰਝੂਆਂ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਜਿਸਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਅਤੇ ਦਿਲ ਉਸਦੇ ਪਰਸ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਫਸੇ ਰਹੇ ਸਨ:

"ਮੇਰੇ ਭਲੇ ਆਦਮੀ, ਉਸ ਔਰਤ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਜਾਹ ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਪਰਸ ਲੈ ਆ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਨਾ ਵੀ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹੋਵੇ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈ ਆ।"

ਇਹ ਗੱਲ ਕਿਸੇ ਮੂਰਖ ਜਾਂ ਬੋਲੇ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਕਹੀ ਗਈ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਤੁਰੰਤ ਬੋਲਟ ਵਾਂਗ ਉੱਡ ਗਿਆ ਅਤੇ ਹੁਕਮ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਮੌਜੂਦ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਬੇਚੈਨੀ ਨਾਲ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਹੇ ਸੁਨ ਕਿ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਕਿੱਥੇ ਖਤਮ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਸਮੇਂ, ਆਦਮੀ ਅਤੇ ਔਰਤ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਮਜ਼ਬੂਤੀ ਨਾਲ ਫੜ ਕੇ ਵਾਪਸ ਆਏ। ਉਸਨੇ ਪਰਸ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਸਕਰਟ ਵਿੱਚ ਲਪੇਟਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਜਿਸਨੂੰ ਉਸਨੇ ਹੇਠਾਂ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਵੱਲ ਵਲੇਟਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਉਸ ਤੋਂ ਲੈਣ ਲਈ ਸੰਘਰਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਅਸੰਭਵ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਔਰਤ ਇਸਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਦੀਆਂ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ਾਂ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ।

"ਰੱਬ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਸਾਰੇ ਜੀਵਾਂ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ, ਸ਼ੀਮਾਨ ਰਾਜਪਾਲ," ਔਰਤ ਨੇ ਪੁਕਾਰ ਕੀਤੀ, "ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਦੇਖਦੀ ਕਿ ਇਸ ਜ਼ਾਲਮ ਆਦਮੀ ਨੇ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਬਿਲਕੁਲ ਵਿਚਕਾਰ ਗਲੀ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨੀ ਬੇਸ਼ਰਮੀ ਅਤੇ ਦਲੇਰੀ ਨਾਲ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਉਹ ਬਟੂਆ ਖੋਹਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜੋ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਮੈਨੂੰ ਦੇਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਸੀ!"

"ਅਤੇ ਕੀ ਉਸਨੇ ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਤੋਂ ਲਿਆ?" ਰਾਜਪਾਲ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।

"ਇਹ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਲੈ ਜਾਓ!" ਔਰਤ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਪਰਸ ਦੇਣ ਨਾਲੋਂ ਆਪਣੀ ਜਾਨ ਦੇ ਦੇਵਾਂਗੀ; ਮੈਂ ਇੱਕ ਵਧੀਆ ਜਵਾਨ ਚੀਜ਼ ਹੁੰਦੀ! ਇਸ ਘਿਣਾਉਣੇ ਬਦਮਾਸ਼ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਆਉਣ ਲਈ ਉਸ ਤੋਂ ਵੀ ਵੱਧ ਸਮਾਂ ਲੱਗੇਗਾ! ਚਿਮਟੇ ਅਤੇ ਹਥੌੜੇ, ਮੁੱਠੇ ਅਤੇ ਛੈਣੀਆਂ, ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਸ਼ੇਰ ਦੇ ਪੰਜੇ ਵੀ ਇਸਨੂੰ ਮੇਰੇ ਪੰਜੇ ਵਿੱਚੋਂ ਕੱਢਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ! ਉਹ ਮੇਰੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਆਪਣੇ ਸਰੀਰ ਵਿੱਚੋਂ ਕੱਢਣ ਦੇ ਨੇੜੇ ਆ ਜਾਵੇਗਾ!"

"ਉਹ ਸਹੀ ਹੈ," ਆਦਮੀ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਮੈਂ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਬੇਵੱਸ ਅਤੇ ਕੁੱਟਿਆ ਹੋਇਆ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਉਸ ਤੋਂ ਇਹ ਲੈਣ ਦੀ ਤਾਕਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਜਾਣ ਦੇਵਾਂਗਾ।"

ਫਿਰ ਰਾਜਪਾਲ ਨੇ ਔਰਤ ਨੂੰ ਕਿਹਾ:

"ਮੈਨੂੰ ਉਹ ਪਰਸ ਦੇਖਣ ਦਿਓ, ਮੇਰੀ ਬਹਾਦਰ, ਇੱਜ਼ਤਦਾਰ ਔਰਤ।"

ਉਸਨੇ ਇਹ ਉਸਨੂੰ ਦੇ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਰਾਜਪਾਲ ਨੇ ਇਹ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਪਰ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਔਰਤ ਨੂੰ ਕਿਹਾ:

"ਮੇਰੀ ਪਿਆਰੀ ਭੈਣ, ਜੇ ਤੂੰ ਆਪਣੇ ਸਰੀਰ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਵਿੱਚ ਉਹੀ ਜੋਸ਼ ਅਤੇ ਹਿੰਮਤ ਦਿਖਾਈ ਹੁੰਦੀ ਜੋ ਤੂੰ ਇਸ ਪਰਸ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਈ ਹੈ, ਜਾਂ ਉਸ ਤੋਂ ਅੱਧੀ ਵੀ, ਤਾਂ ਹਰਕਿਊਲਿਸ ਦੀ ਤਾਕਤ ਤੈਨੂੰ ਝੁਕਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਚੱਲੋ - ਅਤੇ ਤੂੰ ਅੱਗ ਵਿੱਚ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈਂ! ਇਸ ਟਾਪੂ 'ਤੇ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਛੇ ਲੀਗਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਦੇ ਸੌ ਕੋੜਿਆਂ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਤੁਹਿਤ ਕਿਤੇ ਵੀ ਨਾ ਰੁਕ। ਤੈਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਦੂਰ ਕਰ ਦੇ, ਮੈਂ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਝੂਠ ਬੋਲਣ ਵਾਲੇ, ਬੇਸ਼ਰਮ ਠੱਗ!"

ਔਰਤ ਡਰ ਨਾਲ ਭਰ ਗਈ ਅਤੇ ਨਿਰਾਸ਼ ਅਤੇ ਨਿਰਾਸ਼ ਹੋ ਕੇ ਚਲੀ ਗਈ, ਇਸ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਰਾਜਪਾਲ ਨੇ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਕਿਹਾ:

"ਮੇਰੇ ਚੰਗੇ ਜਨਾਬ, ਰੱਬ ਤੁਹਾਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਪੈਸੇ ਲੈ ਕੇ ਤੁਹਾਡੇ ਪਿੰਡ ਜਲਦੀ ਪਹੁੰਚਾ ਦੇਵੇ, ਅਤੇ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ, ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਗੁਆਉਣਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ, ਤਾਂ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰੋ ਕਿ ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਝੂਠ ਬੋਲਣ ਦੀ ਇੱਛਾ ਨਾ ਪੈਦਾ ਹੋਵੇ।"

ਉਸ ਆਦਮੀ ਨੇ ਆਪਣੀ ਸਾਰੀ ਅਯੋਗਤਾ ਨਾਲ ਉਸਦਾ ਧੰਨਵਾਦ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਚਲਾ ਗਿਆ। ਉੱਥੇ ਮੌਜੂਦ ਲੋਕ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਆਪਣੇ ਨਵੇਂ ਗਵਰਨਰ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਅਤੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਤੋਂ ਹੈਰਾਨ ਹੋ ਗਏ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਇਤਿਹਾਸਕਾਰ ਨੇ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਡਿਊਕ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ, ਜੋ ਇਸਦੀ ਬਹੁਤ ਬੇਸਬਰੀ ਨਾਲ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ।

ਪਰ ਆਓ ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਨੈਕ ਸਾਂਚੋ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦੇਈਏ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਮਾਲਕ ਕੋਲ ਵਾਪਸ ਚਲੇ ਜਾਈਏ, ਜਿਸਨੂੰ ਅਲਟੀਸੀਡੋਰਾ ਦੇ ਗਾਣੇ ਤੋਂ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸਾਡੇ ਧਿਆਨ ਦੀ ਤੁਰੰਤ ਲੋੜ ਹੈ।

---

1. ਸਪੈਨਿਸ਼ ਵਿੱਚ, ਟਾਪੂ ਦਾ ਨਾਮ ਬਾਰਾਟਾਰੀਆ ਹੈ ਅਤੇ ਸ਼ਹਿਰ ਦਾ ਨਾਮ ਬਾਰਾਟਾਰੀਓ ਹੈ, ਦੋਵੇਂ ਸ਼ਬਦ ਬ੍ਰਾਰਾਟੋ (ਸੁਸਤ) 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹਨ।
2. ਸਰਵੈਂਟਸ ਵੱਲੋਂ ਇੱਕ ਸਪੱਸ਼ਟ ਗਲਤੀ, ਜਿਸਨੇ ਇਸ ਵਾਕ ਨੂੰ ਲਿਖਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੋਵਾਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੇ ਕ੍ਰਮ ਨੂੰ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਪਰ ਇਸ ਹਵਾਲੇ ਨੂੰ ਸੋਧਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ।

ਅਧਿਆਇ ਛਿਆਲੀ

ਮੋਹਿਤ ਅਲਟੀਸੀਡੋਰਾ ਦੁਆਰਾ ਲੁਭਾਉਣ ਦੌਰਾਨ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੂੰ ਮਿਲੀ ਭਿਆਨਕ ਘੰਟੀ ਅਤੇ ਬਿੱਲੀ ਦੀ ਦਹਿਸ਼ਤ

ਅਸੀਂ ਮਹਾਨ ਡੌਨ ਕਿਊਜ਼ੋਟ ਨੂੰ ਮੋਹਿਤ ਕੁੜੀ ਅਲੁਟੀਸੀਡੋਰਾ ਦੇ ਗੀਤ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਵਿਚਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਰੁੱਝੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ। ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਬਿਸਤਰੇ 'ਤੇ ਲੈ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਪਿਸੂਆਂ ਵਾਂਗ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਸੌਣ ਜਾਂ ਇੱਕ ਪਲ ਦਾ ਆਰਾਮ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਫੈਜ਼ਲਡ ਸੁਟੋਕ੍ਰਿੰਗਜ਼ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਲੋਕ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਗਏ। ਪਰ ਕਿਉਂਕਿ ਸਮਾਂ ਤੇਜ਼ ਹੈ ਅਤੇ ਕੁਝ ਵੀ ਇਸਨੂੰ ਰੋਕ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ, ਇਸ ਲਈ ਘੰਟੇ ਇੱਕ ਤੇਜ਼ ਦੌੜ ਨਾਲ ਲੰਘਦੇ ਗਏ, ਅਤੇ ਸਵੇਰ ਉਸਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਆ ਗਈ, ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਉਸਨੇ ਨਰਮਾਈ ਨੂੰ ਤਿਆਗ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਬੇਅੰਤ ਜੋਸ਼ ਨਾਲ ਆਪਣਾ ਕੈਮੋਇਸ-ਸੁਕਿਨ ਸੂਟ ਅਤੇ ਯਾਤਰਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਬੂਟ ਪਹਿਨੇ ਜੋ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਨੂੰ ਛੁਪਾਉਣ ਲਈ ਪਹਿਨੇ ਸਨ। ਆਪਣੇ ਮੋਢਿਆਂ 'ਤੇ ਇੱਕ ਲਾਲ ਰੰਗ ਦਾ ਚੋਗਾ ਸੁੱਟਦੇ ਹੋਏ, ਉਸਨੇ ਚਾਂਦੀ ਦੇ ਲੇਸ ਨਾਲ ਸਜਾਇਆ ਇੱਕ ਹਰਾ ਮਖਮਲੀ ਟੋਪੀ ਪਹਿਨੀ, ਇੱਕ ਮੋਢੇ 'ਤੇ ਪੱਟੀ ਬੰਨ੍ਹੀ ਹੋਈ ਸੀ ਜੋ ਉਸਦੀ ਭਰੋਸੇਮੰਦ, ਤਿੱਖੀ ਧਾਰੀ ਤਲਵਾਰ ਨੂੰ ਸਹਾਰਾ ਦਿੰਦੀ ਸੀ, ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਮਾਲਾ ਚੁੱਕੀ ਜੋ ਉਹ ਲਗਾਤਾਰ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਰੱਖਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਸ਼ਾਨ ਅਤੇ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਐਂਟੈਕੰਬਰ ਵੱਲ ਵਧਿਆ, ਜਿੱਥੇ ਡਿਊਕ ਅਤੇ ਡਚੇਸ, ਹੁਣ ਸੁਜੇ ਹੋਏ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਪਰ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਹ ਇੱਕ ਗੈਲਰੀ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਲੁਟੀਸੀਡੋਰਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਕੁੜੀ - ਉਸਦੀ ਇੱਕ ਸਹੇਲੀ - ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਉੱਥੇ ਮੌਜੂਦ ਸਨ, ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਉਡੀਕ ਵਿੱਚ ਪਈਆਂ ਸਨ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਅਲੁਟੀਸੀਡੋਰਾ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਦੇਖਿਆ, ਉਸਨੇ ਬੇਹੋਸ਼ ਹੋਣ ਦਾ ਦਿਖਾਵਾ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਸਹੇਲੀ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੀ ਸੱਕਰੈਂਟ ਦੀਆਂ ਤੰਹਿਆਂ ਵਿੱਚ ਫੜ ਲਿਆ, ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਉਸਨੇ ਜੁਲਦੀ ਨਾਲ ਆਪਣਾ ਸਰੀਰ ਖੋਲ੍ਹ ਦਿੱਤਾ। ਜਦੋਂ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਇਹ ਦੇਖਿਆ, ਤਾਂ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਗਿਆ ਅਤੇ ਕਿਹਾ:

"ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਬੇਹੋਸ਼ੀ ਦੇ ਜਾਦੂ ਕਿਸ ਤੋਂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।"

"ਖੈਰ, ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਪਤਾ ਨਹੀਂ," ਦੇਸੁੱਤ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿਉਂਕਿ ਅਲੁਟੀਸੀਡੋਰਾ ਇਸ ਪੂਰੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਸਿਹਤਮੰਦ ਨੌਜਵਾਨ ਔਰਤ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਜਿੰਨਾ ਚਿਰ ਜਾਣਿਆ ਹੈ, ਕਦੇ ਵੀ ਉਸਦਾ ਹਉਕਾ ਨਹੀਂ ਸੁਣਿਆ। ਸਾਰੇ ਨਾਈਟਸ-ਇਰਾਂਟਾਂ 'ਤੇ ਇੱਕ ਪਾਕਸ ਹੈ ਜੋਕਰ ਉਹ ਸਾਰੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਸ਼ੁਤਿਕ ਹਨ! ਮੇਰੇ ਮਾਲਕ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ, ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਚਲੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਗਰੀਬ ਬੱਚਾ ਕਦੇ ਵੀ ਆਪਣੇ ਹੋਸ਼ ਨਹੀਂ ਵਾਪਸ ਲਿਆ ਸਕੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਤੁਸੀਂ ਮੌਜੂਦ ਹੋ।"

ਜਿਸ ਦਾ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ:

"ਮੇਰੀ ਔਰਤ, ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਅੱਜ ਰਾਤ ਮੇਰੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਿੰਗ ਰੱਖ ਦਿਓ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਦੁਖੀ ਕੁੜੀ ਨੂੰ ਦਿਲਾਸਾ ਦੇਣ ਦੀ ਪੂਰੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਾਂਗੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਖਿੜੇ ਹੋਏ ਪ੍ਰੇਮ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਜਲਦੀ ਅਸਵੀਕਾਰ ਇੱਕ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਉਪਾਅ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।"

ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ, ਉਹ ਉੱਥੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਪਛਾਣੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ ਪਿੱਛੇ ਹਟ ਗਿਆ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਉੱਥੇ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਹ ਗਿਆ, ਅਲਟੀਸੀਡੋਰਾ ਆਪਣੀ ਬੇਹੋਸ਼ੀ ਤੋਂ ਠੀਕ ਹੋ ਗਈ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਸਾਥੀ ਨੂੰ ਕਿਹਾ:

"ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਦੇਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਲਈ ਉੱਥੇ ਲੂਟ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਾਨੂੰ ਇੱਕ ਸੇਰੇਨੇਡ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ, ਉਸ ਵੱਲੋਂ ਆਉਣਾ, ਬੁਰਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।"

ਉਹ ਤੁਰੰਤ ਡਚੇਸ ਨੂੰ ਕੀ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਉਸ ਦਾ ਵੇਰਵਾ ਦੇਣ ਲਈ ਚਲੇ ਗਏ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਤੋਂ ਖੁਸ਼ ਹੋ ਕੇ, ਡਚੇਸ ਨੇ ਡਿਊਕ ਅਤੇ ਉਸਦੀਆਂ ਨੌਕਰਾਣੀਆਂ ਨਾਲ ਮਿਲ ਕੇ ਉਸ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਚਾਲ ਖੇਡਣ ਦੀ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਰਚੀ ਜੋ ਖਤਰਨਾਕ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਮਜ਼ੇਦਾਰ ਹੋਵੇਗੀ, ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਬਹੁਤ ਉਤਸੁਕਤਾ ਨਾਲ ਰਾਤ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰਨ

ਲੱਗੀ, ਜੋ ਦਿਨ ਆਉਣ ਦੇ ਨਾਲ਼ ਹੀ ਜਲ਼ਦੀ ਆ ਗਈ। ਇਸ ਦੌਰਾਨ, ਡੁਕਲ ਜੋੜੇ ਨੇ ਡੱਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨਾਲ ਸੁਹਾਵਣਾ ਗੱਲਬਾਤ ਵਿੱਚ ਦਿਨ ਬਿਤਾਇਆ। ਹੁਣ, ਇਹ ਉਹੀ ਦਿਨ ਸੀ ਜਿਸ ਦਿਨ ਡਚੇਸ ਨੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਇੱਕ ਪੰਨੇ - ਜਿਸਨੇ ਜੰਗਲ ਵਿੱਚ ਜਾਦੂਈ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਦਾ ਰੂਪ ਧਾਰਿਆ ਸੀ - ਨੂੰ ਟੇਰੇਸਾ ਪਾਂਜ਼ਾ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਪਤੀ ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਤੋਂ ਇੱਕ ਪੱਤਰ, ਕੱਪੜਿਆਂ ਦੇ ਬੰਡਲ ਦੇ ਨਾਲ ਭੇਜਿਆ ਜੋ ਬਾਅਦ ਵਾਲਾ ਉਸਨੂੰ ਭੇਜ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਟੇਰੇਸਾ ਨਾਲ ਵਾਪਰੀ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਪੂਰੀ ਰਿਪੋਰਟ ਵਾਪਸ ਲਿਆਉਣ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਕੰਮ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਗਿਆਰਾਂ ਵਜੇ ਦੇ ਕਰੀਬ ਪਹੁੰਚਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਡੱਨ ਕਿਊਜੋਟ ਆਪਣੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਆਇਆ, ਜਿੱਥੇ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਵਿਹੜੇਲਾ ਮਿਲਿਆ।[1] ਇਸਨੂੰ ਵਜਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸਨੇ ਖਿੜਕੀ ਖੋਲ੍ਹੀ ਅਤੇ ਬਾਗ਼ ਵਿੱਚ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਨੂੰ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦਿਆਂ, ਵਿਹੜੇਲਾ ਦੇ ਫ਼ਰੇਟਾਂ ਨੂੰ ਉੱਪਰ ਅਤੇ ਹੇਠਾਂ ਚਲਾਇਆ ਤਾਂ ਜੋ ਇਸਨੂੰ ਜਿੰਨਾ ਸੰਭਵ ਹੋ ਸਕੇ ਵਧੀਆ ਢੰਗ ਨਾਲ ਟਿਊਨ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ, ਆਪਣਾ ਗਲਾ ਸਾਫ਼ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਥੁੱਕਿਆ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਇੱਕ ਕੜਕਵੀਂ ਪਰ ਸੁਰੀਲੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੀ ਗਾਥਾ ਗਾਈ ਜੋ ਉਸਨੇ ਖੁਦ ਉਸੇ ਸਵੇਰੇ ਰਚੀ ਸੀ:

ਪਿਆਰ, ਆਲਸ ਦੇ ਨਾਲ਼ ਇਸਦਾ ਦੋਸਤ,
ਇੱਕ ਕੁੜੀ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਅੰਤ ਮਿਲ਼ ਜਾਂਦਾ ਹੈ;
ਪਰ ਕਾਰੋਬਾਰ ਅਤੇ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਅੰਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ ਦਿਓ
ਹਰ ਸਾਵਧਾਨ ਪਲ ਨੂੰ ਭਰੋ;
ਇਹ ਇੱਕ ਐਂਟੀਡੋਟ ਸਾਬਤ ਹੋਣਗੇ
'ਪਿਆਰ ਦੀਆਂ ਜ਼ਹਿਰੀਲੀਆਂ ਕਲਾਵਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰੋ।
ਵਿਆਹ ਕਰਨ ਦੀ ਇੱਛਾ ਰੱਖਣ ਵਾਲੀਆਂ ਕੁੜੀਆਂ ਨੂੰ
ਆਪਣੇ ਦਿੱਖ ਵਿੱਚ ਰਿਜ਼ਰਵ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ;
ਨਮਰਤਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕੀਮਤ ਵਧਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ,
ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ਵਾਹਕ ਬਣੋ।
ਨਾਈਟਸ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹਥਿਆਰਾਂ ਦੀ ਮਿਹਨਤ ਕੰਮ 'ਤੇ ਲਗਾਉਂਦੀ ਹੈ,
ਆਜ਼ਾਦ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ਼ ਹੱਸ ਸਕਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਖਿਡੌਣਾ ਖੇਡ ਸਕਦੇ ਹਨ;
ਪਰ ਨਿਮਰ ਲੋਕ ਹੀ ਚੁਣਦੇ ਹਨ
ਜਦੋਂ ਉਹ ਵਿਆਹ ਦੇ ਰੱਸੇ ਬੰਨ੍ਹਦੇ ਹਨ।
ਪਿਆਰ ਜੋ ਸੂਰਜ ਦੇ ਨਾਲ ਚੜ੍ਹਦਾ ਹੈ,
ਉਸਦੀਆਂ ਡੁੱਬਦੀਆਂ ਕਿਰਨਾਂ ਨਾਲ਼ ਖ਼ਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ:
ਪਿਆਰ ਜੋ ਮਹਿਮਾਨ ਵਰਗਾ ਦਿਲਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲਦਾ ਹੈ,
ਜਦੋਂ ਦਾਅਵਤ ਦਾ ਸੁਮਾਂ ਖ਼ਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ;
ਅਤੇ ਪਿਆਰ ਜੋ ਅੱਜ ਆਉਂਦਾ ਹੈ
ਅਤੇ ਕੱਲ੍ਹ ਆਪਣੇ ਰਾਹ ਪੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ,
ਆਤਮਾ 'ਤੇ ਕੋਈ ਨਿਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਛੱਡਦਾ,
ਇਸਦੇ ਪਿਆਰ ਨੂੰ ਕਾਬੂ ਕਰਨਾ ਹੈ।
ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਪ੍ਰਭੂਸੱਤਾ ਵਾਲੀ ਸੁੰਦਰਤਾ ਰਾਜ ਕਰਦੀ ਹੈ,
ਇੱਕ ਵਿਰੋਧੀ ਦੇ ਦਰਦ ਬੇਕਾਰ ਹਨ;
ਇੱਕ ਮੁਕੰਮਲ਼ ਤਸਵੀਰ ਜੋ
ਪਹਿਲਾਂ ਦੂਜੀ ਤਸਵੀਰ ਖਿੱਚੀ ਗਈ?
ਸੁੰਦਰਤਾ ਦੀ ਰਾਣੀ, ਫੇਅਰ ਡੁਲਸੀਨੀਆ,
ਮੇਰੇ ਦਿਲ 'ਤੇ ਰਾਜ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਫਰਜ਼ ਅਦਾ ਕਰਦੀ ਹੈ।
ਉੱਥੇ ਕੁਝ ਵੀ ਉਸਦੀ ਜਗ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸਕਦਾ;
ਉਸਦੀ ਤਸਵੀਰ ਨੂੰ ਕੁਝ ਵੀ ਮਿਟਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ।
ਕਿਸਮਤ ਮੁਸਕਰਾਹਟ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਭਰਵੱਟੇ,
ਸਥਿਰਤਾ ਪ੍ਰੇਮੀ ਦਾ ਤਾਜ ਹੈ;

ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਬ੍ਰਹਮ ਸ਼ਕਤੀ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ,
ਚਮਤਕਾਰ ਪਿਆਰ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਆਪਣੇ ਗਾਣੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਮੁਕਾਮ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਗਿਆ ਸੀ, ਆਪਣੇ ਸਰੋਤਿਆਂ ਵਿੱਚ ਡ੍ਰਿਊਕ ਅਤੇ ਡਚੇਸ, ਅਲਟੀਸੀਡੋਰਾ, ਅਤੇ ਕਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਲੰਗਬ੍ਰਗ ਹਰ ਦੂਜੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਅਚਾਨਕ, ਉਸਦੀ ਖਿੜਕੀ ਦੇ ਉੱਪਰ ਇੱਕ ਬਾਲਕੋਨੀ ਤੋਂ ਇੱਕ ਰੱਸੀ ਉਤਾਰੀ ਗਈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਸੌ ਤੋਂ ਵੱਧ ਗਊ ਘੰਟੀਆਂ ਅਤੇ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਬੋਰਾ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਈ ਬਿੱਲੀਆਂ ਛਾਲ ਮਾਰਦੀਆਂ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਪੂਛਾਂ ਨਾਲ ਬੰਨ੍ਹੀਆਂ ਛੋਟੀਆਂ ਘੰਟੀਆਂ ਸਨ। ਘੰਟੀਆਂ ਅਤੇ ਚੀਕਣ ਵਾਲੀਆਂ ਬਿੱਲੀਆਂ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਇੰਨੀ ਵੱਡੀ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕਿ ਡ੍ਰਿਊਕ ਅਤੇ ਡਚੇਸ ਇਸ ਮਜ਼ਾਕ ਦੇ ਜਨਮਦਾਤਾ ਸਨ, ਉਹ ਇਸ ਤੋਂ ਹੈਰਾਨ ਹੋ ਗਏ, ਅਤੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਆਪਣੀ ਚੁਮੜੀ ਤੋਂ ਡਰ ਗਿਆ। ਕਿਸਮਤ ਦੀ ਤੁਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਜ਼ਾਂ ਤਿੰਨ ਬਿੱਲੀਆਂ ਖਿੜਕੀ ਰਾਹੀਂ ਉਸਦੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਛਾਲ ਮਾਰ ਗਈਆਂ, ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਹ ਭੱਜੀਆਂ, ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਲੱਗ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉੱਥੇ ਸ਼ੈਤਾਨਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਫੌਜ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਜਗਦੀਆਂ ਮੋਮਬੱਤੀਆਂ ਨੂੰ ਟੱਕਰ ਮਾਰ ਦਿੱਤੀ ਜਦੋਂ ਉਹ ਬੁਚੜਣ ਦੇ ਸਾਧਨ ਦੀ ਭਾਲ ਵਿਚ ਭੱਜ ਰਹੇ ਸਨ। ਵੱਡੀਆਂ ਘੰਟੀਆਂ ਨਾਲ ਜੁੜੀ ਰੱਸੀ ਕਦੇ ਵੀ ਉੱਪਰ-ਨੀਚੇ ਹਿੱਲਦੀ ਨਹੀਂ ਰਹੀ, ਜਿਸਨੇ ਕਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਹੈਰਾਨ ਅਤੇ ਉਲਝਾ ਦਿੱਤਾ ਜੋ ਕਿ ਅਸਲ ਤੱਥਾਂ ਤੋਂ ਅਣਜਾਣ ਸਨ। ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਆਪਣੇ ਪੈਰਾਂ 'ਤੇ ਚੜ੍ਹਿਆ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਤਲਵਾਰ ਕੱਢ ਕੇ ਖਿੜਕੀ 'ਤੇ ਵਾਰ ਕਰਨ ਲੱਗਾ ਅਤੇ ਉੱਚੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਚੀਕਿਆ:

"ਬਾਹਰ ਨਿਕਲ ਜਾਓ, ਤੁਸੀਂ ਦੁਸ਼ਟ ਜਾਦੂਗਰ! ਬਾਹਰ ਨਿਕਲ ਜਾਓ, ਤੁਸੀਂ ਜਾਦੂਗਰ ਬਦਮਾਸ਼, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਲਾ ਮੰਚਾ ਦਾ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਹਾਂ, ਜਿਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਤੁਹਾਡੇ ਬੁਰੇ ਇਰਾਦੇ ਬੇਕਾਰ ਹਨ ਅਤੇ ਕੋਈ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ!"

ਅਤੇ ਬਿੱਲੀਆਂ ਵੱਲ ਮੁੜਦੇ ਹੋਏ ਜੋ ਉਹ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਪਾਗਲਪਨ ਨਾਲ ਭੱਜ ਰਹੀਆਂ ਸਨ, ਉਸਨੇ ਤਲਵਾਰਾਂ ਦੇ ਵਾਰ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੇ। ਬਿੱਲੀਆਂ ਖਿੜਕੀ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣ ਅਤੇ ਉਸ ਵਿੱਚੋਂ ਛਾਲ ਮਾਰਨ ਵਿੱਚ ਕਾਮਯਾਬ ਹੋ ਗਈਆਂ; ਪਰ ਇੱਕ, ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੇ ਬੇਅੰਤ ਵਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਖੂੰਜੇ ਵਿੱਚ ਦੇਖ ਕੇ, ਉਸਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਛਾਲ ਮਾਰ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਪੰਜੇ ਅਤੇ ਦੰਦ ਉਸਦੀ ਨੱਕ ਵਿੱਚ ਖੋਦ ਦਿੱਤੇ, ਜਿਸ ਦਰਦ ਕਾਰਨ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਉਸਦੇ ਫੇਫੜਿਆਂ ਦੇ ਸਿਖਰ 'ਤੇ ਚੀਕਿਆ। ਜਦੋਂ ਡ੍ਰਿਊਕ ਅਤੇ ਡਚੇਸ ਨੇ ਇਹ ਸੁਣਿਆ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾਇਆ ਕਿ ਸ਼ਾਇਦ ਕੀ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਜਿੰਨੀ ਜਲਦੀ ਹੋ ਸਕੇ ਆਪਣੇ ਕਮਰੇ ਵੱਲ ਭੱਜੇ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਇੱਕ ਮਾਸਟਰ ਚਾਬੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਕੇ ਦਾਖਲ ਹੋਏ। ਉੱਥੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਗ਼ਰੀਬ ਨਾਈਟ ਆਪਣੀ ਪੂਰੀ ਤਾਕਤ ਨਾਲ ਬਿੱਲੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਚਿਹਰੇ ਤੋਂ ਹਟਾਉਣ ਲਈ ਸੰਘਰਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਲੈਂਪ ਲੈ ਕੇ ਅੰਦਰ ਦਾਖਲ ਹੋਏ ਸਨ, ਉਹ ਇੱਕ ਪਾਸੜ ਲੜਾਈ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਦੇ ਯੋਗ ਸਨ। ਡ੍ਰਿਊਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰਨ ਲਈ ਭੱਜਿਆ, ਪਰ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਚੀਕ ਕੇ ਕਿਹਾ:

"ਕੋਈ ਉਸਨੂੰ ਨਾ ਖਿੱਚੇ! ਮੈਂ ਇਸ ਭੂਤ, ਇਸ ਜਾਦੂਗਰ, ਇਸ ਜਾਦੂਗਰ ਨਾਲ ਹੱਥ ਮਿਲਾ ਕੇ ਜਾਵਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਿਖਾਵਾਂਗਾ ਕਿ ਲਾ ਮੰਚਾ ਦਾ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਕੌਣ ਹੈ!"

ਪਰ ਬਿੱਲੀ, ਇਹਨਾਂ ਧਮਕੀਆਂ ਵੱਲ ਕੋਈ ਧਿਆਨ ਨਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਚੀਕਦੀ ਰਹੀ ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਵਧਦੀ ਰਹੀ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਡ੍ਰਿਊਕ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਧੱਕਾ ਦੇ ਕੇ ਖਿੜਕੀ ਵਿੱਚੋਂ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ। ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦਾ ਚਿਹਰਾ ਮੁਰਝਾਇਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਪਰ ਉਸਦੀ ਨੱਕ ਸ਼ਕਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਖਰਾਬ ਹੋ ਗਈ ਸੀ। ਉਹ ਖੁਦ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿਚ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਉਸ ਜਾਦੂਗਰ ਦੇ ਬਦਮਾਸ਼ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸਖਤ ਲੜਾਈ ਨੂੰ ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਕਰਨ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਹਾਈਪਰਿਕਮ ਦਾ ਕੁਝ ਤੇਲ ਮੰਗਵਾਇਆ, ਅਤੇ ਅਲਟੀਸੀਡੋਰਾ ਨੇ ਖੁਦ ਆਪਣੇ ਬ੍ਰਹਮ-ਚਿੱਟੇ ਹੱਥਾਂ ਨਾਲ ਉਸਦੇ ਸਾਰੇ ਜ਼ਖਮਾਂ 'ਤੇ ਪੱਟੀਆਂ ਲਗਾਈਆਂ ਅਤੇ, ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਸਨੇ ਅਜਿਹਾ ਕੀਤਾ, ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਹੌਲੀ ਜਿਹੀ ਕਿਹਾ:

"ਹੇ ਕਠੋਰ ਦਿਲ ਵਾਲੇ ਸੂਰਮੇ, ਇਹ ਸਾਰੀਆਂ ਮੁਸੀਬਤਾਂ ਤੇਰੇ ਉੱਤੇ ਆਈਆਂ ਹਨ, ਤੇਰੇ ਜ਼ਿੱਦੀ ਅਤੇ ਜ਼ਿੱਦੀਪੁਣੇ ਦੇ ਪਾਪ ਕਾਰਨ। ਮੈਂ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਅੱਗੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੇਰਾ ਜਾਦੂਗਰ ਸਾਂਚੋ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕੋੜੇ ਮਾਰਨਾ ਭੁੱਲ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਜੋ ਤੇਰੀ ਸਭ ਤੋਂ ਪਿਆਰੀ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਕਦੇ ਵੀ ਉਸਦੇ ਜਾਦੂ ਤੋਂ ਬਚ ਨਾ ਸਕੇ, ਅਤੇ ਤੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਉਸਦਾ ਆਨੰਦ ਨਹੀਂ ਮਾਣ ਸਕੇਂਗਾ ਜਾਂ ਉਸਦੇ

ਵਿਆਹ ਦੇ ਬਿਸਤਰੇ ਨੂੰ ਸਾਂਝਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕੇਗਾ, ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਮੈਂ ਜਿਉਂਦਾ ਹਾਂ - ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ।"

ਇਸ ਸਭ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਜਵਾਬ ਸੀ ਇੱਕ ਡੂੰਘਾ ਸਾਹ ਭਰਨਾ। ਫਿਰ ਆਪਣੇ ਬਿਸਤਰੇ 'ਤੇ ਲੇਟ ਕੇ, ਉਸਨੇ ਡਿਊਕ ਅਤੇ ਡਚੇਸ ਦਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਦਿਆਲਤਾ ਲਈ ਧੰਨਵਾਦ ਕੀਤਾ, ਇੱਕ ਬਿੱਲੀ ਦੇ ਭੇਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬਦਮਾਸ਼ ਦੇ ਘੰਟੀ ਵਜਾਉਣ ਵਾਲੇ ਜਾਦੂਗਰ ਤੋਂ ਡਰਨ ਕਰਕੇ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਇਸ ਲਈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਚੰਗੇ ਇਰਾਦਿਆਂ ਨੂੰ ਪਛਾਣਿਆ ਜਿਸ ਨਾਲ਼ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸਦੀ ਮਦਦ ਲਈ ਜ਼ਲੱਦੀ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਉਸਨੂੰ ਉੱਥੇ ਆਰਾਮ ਕਰਨ ਲਈ ਛੱਡ ਕੇ, ਡਿਊਕ ਅਤੇ ਡਚੇਸ ਆਪਣੇ ਮਜ਼ਾਕ ਦੇ ਦਰਦਨਾਕ ਨਤੀਜੇ 'ਤੇ ਪਛਤਾਵਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਪਿੱਛੇ ਹਟ ਗਏ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਦੇ ਕਲਪਨਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਸਾਹਸ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਲਈ ਇੰਨਾ ਦਰਦਨਾਕ ਅਤੇ ਮਹਿੰਗਾ ਨਿਕਲੇਗਾ। ਇਸ ਲਈ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਬਿਸਤਰੇ ਵਿੱਚ ਪੰਜ ਦਿਨ ਕੈਦ ਰਹਿਣਾ ਪਿਆ, ਜਿਸ ਦੌਰਾਨ ਉਸਨੇ ਪਿਛਲੇ ਨਾਲੋਂ ਵਧੇਰੇ ਸੁਹਾਵਣਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਸਾਹਸ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕੀਤਾ, ਇੱਕ ਸਾਹਸ ਜਿਸਦਾ ਉਸਦਾ ਇਤਿਹਾਸਕਾਰ ਵਰਤਮਾਨ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਸੰਬੰਧ ਨਾ ਰੱਖਣਾ ਚੁਣਦਾ ਹੈ, ਆਪਣਾ ਧਿਆਨ ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਵੱਲ ਮੋੜਨਾ ਪਸੰਦ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਗਵਰਨਰ ਵਜੋਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਮਿਹਨਤ ਅਤੇ ਮਨੋਰੰਜਕ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ।

---

1. ਇੱਕ ਸੰਗੀਤਕ ਸਾਜ਼ ਜੋ ਲਗਭਗ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਪੇਨ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਸੀ ਅਤੇ ਗਿਟਾਰ ਵਰਗਾ ਆਕਾਰ ਦਾ ਸੀ ਪਰ ਇੱਕ ਲੂਟ ਵਾਂਗ ਟਿਊਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਅਧਿਆਇ ਸੰਤਾਲੀ

ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਨੇ ਗਵਰਨਰ ਵਜੋਂ ਆਪ੍ਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ, ਇਸ ਦੇ ਵਰਣਨ ਦੀ ਨਿਰੰਤਰਤਾ

ਸਾਡਾ ਇਤਿਹਾਸ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਨਿਆਂ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਮਹਿਲ ਵਿਚ ਲੈ ਗਏ, ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਹਾਲ ਵਿੱਚ ਇਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਭੋਜਨ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਸਾਂਚੋ ਹਾਲ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਇਆ, ਹਾਰਨ ਪ੍ਰਾਈਪਾਂ ਵਜਾਉਣ ਲੱਗੀਆਂ, ਅਤੇ ਚਾਰ ਪੰਨੇ ਅਰੂ ਵਧੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਵਾਸ਼ ਬੇਸਿਨ ਸੁਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਬਹੁਤ ਹੀ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਧੋਤੇ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਸੰਗੀਤ ਬੰਦ ਹੋ ਗਿਆ, ਸਾਂਚੋ ਮੇਜ਼ ਦੇ ਸਿਰ 'ਤੇ ਆਪਣੀ ਸੀਟ ਲੈ ਲਈ, ਕਿਉਂਕਿ ਕੋਈ ਹੋਰ ਸੀਟ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਪੂਰੀ ਲੰਬਾਈ ਦੇ ਨਾਲ ਕੋਈ ਹੋਰ ਜਗ੍ਹਾ-ਸੈੱਟ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਸਾਂਚੋ ਦੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਆਪ੍ਣੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਵ੍ਹੇਲਬੋਨ ਡੰਡਾ ਫੜੀ ਬੈਠਾ ਸੀ, ਜੋ ਬਾਅਦ ਵਿਚ ਇੱਕ ਡਾਕਟਰ ਸਾਬਤ ਹੋਇਆ। ਨੌਕਰਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਮਹਿੰਗਾ ਜਿਹਾ ਕੱਪੜਾ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਜੋ ਫਲਾਂ ਦੀਆਂ ਪਲੇਟਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕਈ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਕਵਾਨਾਂ ਨੂੰ ਢੱਕਦਾ ਸੀ। ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦਾ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਸੀ, ਨੇ ਕਿਰਪਾ ਕਿਹਾ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਨੇ ਸਾਂਚੋ ਦੇ ਗਲ਼ੇ ਦੁਆਲੇ ਲੇਸ ਨਾਲ ਸਜਾਇਆ ਹੋਇਆ ਬਿਬ ਰੱਖਿਆ। ਇੱਕ ਚੌਥੇ ਵਿਅਕਤੀ, ਜੋ ਬੁਟਲਰ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਨੇ ਪਹਿਲੇ ਕੋਰਸ ਵਜੋਂ ਉਸਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਫਲਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਪਲੇਟ ਰੱਖੀ, ਪਰ ਅਜੇ ਸਾਂਚੇ ਨੇ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਵੀ ਚੱਕਿਆ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਖੜ੍ਹੇ ਆਦਮੀ ਨੇ ਆਪਣੀ ਡੰਡੇ ਨਾਲ ਪਲੇਟ 'ਤੇ ਠੋਕਰ ਮਾਰੀ, ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਬਹੁਤ ਜਲਦੀ ਨਾਲ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਬਟਲਰ ਨੇ ਉਸਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਡਿਸ਼ ਰੱਖੀ, ਜਿਸਨੂੰ ਸਾਂਚੇ ਨਮੂਨਾ ਲੈਣ ਵਾਲਾ ਸੀ, ਪਰ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਲਈ ਹੱਥ ਵਧਾਉਂਦਾ, ਡੰਡਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਠੋਕਰ ਮਾਰ ਚੁੱਕਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਫਲਾਂ ਦੀ ਡਿਸ਼ ਖਾਂਦੇ ਹੀ ਪੰਨੇ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ। ਜਦੋਂ ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਇਹ ਦੇਖਿਆ, ਤਾਂ ਉਹ ਹੈਰਾਨ ਰਹਿ ਗਿਆ। ਸਾਰਿਆਂ ਵੱਲ ਵੇਖਦਿਆਂ, ਉਸਨੇ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਕੀ ਖਾਣਾ ਖਾਣਾ ਸੀ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਕਿਸਮ ਦੀ ਜਾਦੂਈ ਚਾਲ ਸੀ ਜਿਵੇਂ "ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਹੋ, ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਨਹੀਂ"; ਜਿਸਦਾ ਡੰਡਾ ਫੜੇ ਹੋਏ ਆਦਮੀ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ:

"ਇਹ ਖਾਣ ਲਈ ਹੈ, ਤੁਹਾਡੀ ਗਵਰਨਰਸ਼ਿਪ, ਪਰ ਸਿਰਫ਼ ਉਨ੍ਹਾਂ ਟਾਪੂਆਂ ਦੇ ਰੀਤੀ-ਰਿਵਾਜਾਂ ਅਤੇ ਵਰਤੋਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜਿੱਥੇ ਗਵਰਨਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਮੈਂ, ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ, ਇੱਕ ਡਾਕਟਰ ਹਾਂ ਅਤੇ ਇਸ ਟਾਪੂ 'ਤੇ ਇਸ ਦੇ ਗਵਰਨਰ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਲਈ ਨੌਕਰੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਦਰਅਸਲ, ਮੈਂ ਉਸਦੀ ਸਿਹਤ ਦਾ ਆਪ੍ਣੇ ਆਪ ਨਾਲੋਂ ਕਿਤੇ ਬਿਹਤਰ ਧਿਆਨ ਰੱਖਦਾ ਹਾਂ, ਦਿਨ ਰਾਤ ਅਧਿਐਨ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਜੋ ਗਵਰਨਰ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਹੋ ਸਕਾਂ ਤਾਂ ਜੋ ਜਦੋਂ ਉਹ ਬਿਮਾਰ ਹੋ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਉਸਦਾ ਇਲਾਜ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਮੇਰਾ ਮੁਖ ਫਰਜ਼ ਉਸਦੇ ਸਾਰੇ ਭੋਜਨ ਦੀ ਨਿਗਰਾਨੀ ਕਰਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਉਹ ਖਾਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣਾ ਹੈ ਜੋ ਮੈਂ ਸੋਚਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਸਦੇ ਲਈ ਚੰਗਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਪਰ ਉਹ ਹਟਾਉਣਾ ਹੈ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬੁਰਾ ਹੋਵੇਗਾ ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਪੇਟ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਏਗਾ। ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਫਲਾਂ ਦੀ ਉਹ ਪਲੇਟ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਨਮੀ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਹਟਾਉਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਭੋਜਨ ਦੀ ਉਹ ਦੂਜੀ ਪਲੇਟ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਗਰਮ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਮਸਾਲੇ ਹੋਣ ਕਰਕੇ। ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਕਿਸੇ ਦੀ ਪਿਆਸ ਵਧਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਜੋ ਵਿਅਕਤੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਪੀਂਦਾ ਹੈ ਉਹ ਰੈਡੀਕਲ ਨਮੀ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਖਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਜੀਵਨ ਦਾ ਅਧਾਰ ਹੈ।"

"ਉਸ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ, ਭੁੰਨੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੁਆਦੀ ਤਿੱਤਰ ਦੀ ਇਹ ਡਿਸ਼ ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਨੁਕਸਾਨ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚਾਏਗੀ।"

ਜ਼ਿਸ਼ ਦਾ ਜਵਾਬ ਡਾਕਟਰ ਨੇ ਦਿੱਤਾ:

"ਜਿੰਨਾ ਚਿਰ ਮੈਂ ਜ਼ਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਤੁਹਾਡੀ ਪ੍ਰਭੂਤਾ ਇਸਨੂੰ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਖਾਵੇਗੀ!"

"ਅਤੇ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ?" ਸਾਂਚੇ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ; ਜਿਸਦਾ ਜਵਾਬ ਡਾਕਟਰ ਨੇ ਦਿੱਤਾ:

"ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਡੇ ਗੁਰੂ, ਹਿਪਕ੍ਰੇਟਸ, ਧਰੁਵ ਤਾਰਾ ਅਤੇ ਦਵਾਈਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਮਾਨ, ਨੇ ਆਪਣੇ ਇੱਕ ਵਾਕ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਓਮਨਿਸ ਸੈਚੁਰਾਤੀਓ ਮਾਲਾ, ਪਰਡੀਸੇਮ ਔਟੇਮ ਪੇਸੀਮਾ, ਜਿਸਦਾ ਅਰਥ ਹੈ: "ਹਰ ਕਿਸਮ ਦੀ ਸੁਰਫੇਟ ਮਾੜੀ ਹੈ, ਪਰ ਤਿੱਤਰ ਦਾ ਸੂਪ ਤੋਂ ਭੈੜਾ ਹੈ" ।"[1]

"ਜੇਕਰ ਇਹ ਗੱਲ ਹੈ," ਸੈਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਚੰਗਾ ਡਾਕਟਰ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸੇ ਕਿ ਇਸ ਮੇਜ਼ 'ਤੇ ਪਏ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਪਕਵਾਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਹੜਾ ਮੈਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਚੰਗਾ ਅਤੇ ਘੱਟ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਏਗਾ ਅਤੇ ਫਿਰ ਮੈਨੂੰ ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੀ ਡੰਡੇ ਨਾਲ ਥੱਪੜ ਮਾਰੇ ਬਿਨਾਂ ਖਾਣ ਦਿਓ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਗਵਰਨਰ ਵਜੋਂ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੀ ਸਹੁੰ ਖਾਂਦਾ ਹਾਂ - ਅਤੇ ਰੱਬ ਕਰੇ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸਦਾ ਆਨੰਦ ਮਾਣ ਸਕਾਂ! - ਕਿ ਮੈਂ ਭੁੱਖ ਨਾਲ ਮਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਚੰਗੇ ਡਾਕਟਰ ਅਤੇ ਉਸਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਸਲਾਹਾਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਭੋਜਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨਾ, ਮੇਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਨੂੰ ਲੰਮਾ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ ਇਸਨੂੰ ਖੋਹਣ ਵਰਗਾ ਹੋਵੇਗਾ।"

"ਤੁਹਾਡੀ ਗਵਰਨਰੀ ਸਹੀ ਹੈ," ਡਾਕਟਰ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਇਸ ਲਈ ਮੇਰਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਸ ਸਟੂਅਡ ਖਰਗੋਸ਼ ਤੋਂ ਬਚਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਫਰ ਵਾਲੇ ਜਾਨਵਰ ਤੋਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਹ ਵੀਲ, ਜੇਕਰ ਇਸਨੂੰ ਬੇਕ ਅਤੇ ਮੈਰੀਨੇਟ ਨਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ, ਤਾਂ ਇਸਦਾ ਸੁਆਦ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਹੈ, ਇਸਦਾ ਵੀ ਸਵਾਲ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।"

"ਮੇਜ਼ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਉਹ ਭਾਫ਼ ਬਣ ਰਹੀ ਪਲੇਟ," ਸਾਂਚੇ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਕਿਸਮਤ ਵਾਲਾ ਸਟੂਅ ਲੱਗਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਸਟੂਅ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਹੋਏ, ਮੈਨੂੰ ਜ਼ਰੂਰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਅਜਿਹਾ ਮਿਲੇਗਾ ਜੋ ਮੇਰੇ ਲਈ ਚੰਗਾ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਸੁਆਦੀ ਵੀ ਹੋਵੇਗਾ।"

"ਖਾਮੋਸ਼ ਰਹੋ!"[2] ਡਾਕਟਰ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਸਾਡੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਬੁਰਾ ਵਿਚਾਰ ਕਦੇ ਨਾ ਆਵੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਸਟੂਅ ਤੋਂ ਭੈੜਾ ਕੋਈ ਪਕਵਾਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਪਕਵਾਨ ਕੈਨਨਾਂ ਅਤੇ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਰੈਕਟਰਾਂ ਜਾਂ ਕਿਸਾਨ ਵਿਆਹਾਂ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਗਵਰਨਰਾਂ ਦੀਆਂ ਮੇਜ਼ਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰੋ, ਜਿੱਥੇ ਸ਼ਾਨ ਅਤੇ ਸੁਧਾਈ ਨਿਯਮ ਹੈ! ਇਸਦਾ ਕਾਰਨ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸਾਦੀਆਂ ਦਵਾਈਆਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਹਰ ਜਗ੍ਹਾ ਲੋਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਮਿਸ਼ਰਿਤ ਦਵਾਈਆਂ ਨਾਲੋਂ ਵਧੇਰੇ ਸਤਿਕਾਰਯੋਗ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਚੀਜ਼ਾਂ ਪੁਰਿਲੀਆਂ ਨਾਲ ਗਲਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਪਰ ਬਾਅਦ ਵਾਲੀਆਂ ਨਾਲ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਤੱਤਾਂ ਦੇ ਅਨੁਪਾਤ ਨੂੰ ਬਦਲ ਕੇ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੁਣ ਆਪਣੀ ਸਿਹਤ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਖਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਹੈ ਸੌ ਵੈਫਰ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕੀਤੇ ਕੁਇੰਨਸ ਦੇ ਪਤਲੇ ਟੁਕੜੇ ਜੋ ਤੁਹਾਡੇ ਪੇਟ ਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤ ਕਰਨਗੇ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਪਾਚਨ ਵਿੱਚ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਨਗੇ।"

ਜਦੋਂ ਸਾਂਚੇ ਨੇ ਇਹ ਸੁਣਿਆ, ਤਾਂ ਉਹ ਆਪਣੀ ਕੁਰਸੀ 'ਤੇ ਝੁਕ ਗਿਆ ਅਤੇ ਡਾਕਟਰ ਨੂੰ ਸਿਰ ਤੋਂ ਪੈਰਾਂ ਤੱਕ ਪੜ੍ਹਿਆ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਗੰਭੀਰ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦਾ ਨਾਮ ਪੁੱਛਿਆ ਅਤੇ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਉਸਨੇ ਕਿੱਥੇ ਪੜ੍ਹਾਈ ਕੀਤੀ ਹੈ; ਜਿਸਦਾ ਜਵਾਬ ਡਾਕਟਰ ਨੇ ਦਿੱਤਾ:

"ਮੇਰਾ ਨਾਮ, ਤੁਹਾਡੀ ਗਵਰਨਰਸ਼ਿਪ, ਡਾਕਟਰ ਪੇਡਰੋ ਰੀਸੀਓ ਡੀ ਅਗੁਏਰੋ ਹੈ। ਮੈਂ ਟਿਰਟੀਫੁਏਰਾ ਨਾਮਕ ਜਗ੍ਹਾ ਦਾ ਵਸਨੀਕ ਹਾਂ ਜੋ ਕਿ ਕਾਰਾਕੁਏਲ ਅਤੇ ਅਲਮੋਡੋਵਰ ਡੇਲ ਕੈਂਪੋ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਹੈ, ਸੱਜੇ ਪਾਸੇ ਇੱਕ ਸੜਕ 'ਤੇ, ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਡਾਕਟਰੀ ਡਿਗਰੀ ਓਸੁਨਾ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਤੋਂ ਹੈ।"

ਜਿਸ 'ਤੇ ਸਾਂਚੇ ਨੇ ਗੁੱਸੇ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ:

"ਖੈਰ, ਚੰਗੇ ਡਾਕਟਰ ਪੇਡਰੋ ਰੀਸੀਓ ਡੀ ਮਾਲ ਅਗੁਏਰੋ, ਟਿਰਟੀਫੁਏਰਾ ਦੇ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ,[3] ਸੱਜੇ ਪਾਸੇ ਸੜਕ 'ਤੇ ਇੱਕ ਪਿੰਡ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਕੈਰਾਕੁਏਲ ਤੋਂ ਅਲਮੋਡੋਵਰ ਡੇਲ ਕੈਂਪੋ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਓਸੁਨਾ ਤੋਂ ਗ੍ਰੈਜੂਏਟ ਹੈ, ਨੂੰ ਮੇਰੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ! ਜੇ ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਅਸਮਾਨ ਵਿੱਚ ਸੂਰਜ ਦੀ ਸਹੁੰ ਖਾਂਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਇੱਕ ਡੰਡਾ ਫੜਾਂਗਾ ਅਤੇ, ਉਸ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਕੇ, ਇਸ ਟਾਪੂ ਤੋਂ ਹਰ ਆਖਰੀ ਡਾਕਟਰ ਨੂੰ, ਘੱਟੋ ਘੱਟ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੈਂ ਅਗਿਆਨੀ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ, ਨੂੰ ਗੱਡੀ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਇਸਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਾਂਗਾ। ਉਹ ਡਾਕਟਰ ਜੋ ਸਿਆਣੇ, ਸਮਝਦਾਰ ਅਤੇ ਬੁੱਧੀਮਾਨ ਹਨ, ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਤਿਕਾਰ ਕਰਾਂਗਾ ਅਤੇ ਬ੍ਰਹਮ ਜੀਵਾਂ ਵਜੋਂ ਸਤਿਕਾਰ ਕਰਾਂਗਾ। ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ: ਪੇਡਰੋ ਰੀਸੀਓ ਨੂੰ ਮੇਰੀ

ਨਜ਼ਰ ਤੋਂ ਦੂਰ ਜਾਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ! ਜੇ ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਇਹ ਕੁਰਸੀ ਲੈ ਲਵਾਂਗਾ ਜਿਸ 'ਤੇ ਮੈਂ ਬੈਠਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਉਸਦੇ ਸਿਰ 'ਤੇ ਤੋੜ ਦਿਆਂਗਾ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਮੈਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿਆਂਗਾ ਕਿ ਮੈਂ ਰਾਜ ਦੇ ਇੱਕ ਜਲਾਦ, ਇੱਕ ਅਯੋਗ ਡਾਕਟਰ ਦਾ ਕਤਲ ਕਰਕੇ ਰੱਬ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਕੋਈ ਮੈਨੂੰ ਕੁਝ ਖਾਣ ਲਈ ਦੇਵੇ ਜਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਇਹ ਸਰਕਾਰ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਦਫ਼ਤਰ ਜੋ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਭੋਜਨ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ, ਨਰਕ ਵਿੱਚ ਦੋ ਹੂਟ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਨਹੀਂ ਹੈ।"

ਡਾਕਟਰ ਗਵਰਨਰ ਨੂੰ ਇੰਨਾ ਗੁੱਸੇ ਵਿੱਚ ਦੇਖ ਕੇ ਹੈਰਾਨ ਰਹਿ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਹਾਲ ਤੋਂ ਜੁਲੂਦੀ ਪਿੱਛੇ ਹਟਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ, ਪਰ ਉਸੇ ਪਲ ਗੁਲੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪੈਸਟ ਹਾਰਨ ਵੱਜਿਆ। ਬੱਟਲਰ, ਖਿੜਕੀ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਝਾਤੀ ਮਾਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਵਾਪਸ ਆਇਆ ਅਤੇ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੀ:

"ਮੇਰੇ ਮਾਲਕ ਡ੍ਰਿਊਕ ਦਾ ਇੱਕ ਕੋਰੀਅਰ ਆਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਸ਼ਾਇਦ ਕੋਈ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸੁਨੇਹਾ ਲੈ ਕੇ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ।"

ਕੋਰੀਅਰ ਪਸੀਨੇ ਨਾਲ ਲੱਥਪਥ ਅਤੇ ਡਰਿਆ ਹੋਇਆ ਅੰਦਰ ਆਇਆ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਕਮੀਜ਼ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਲਿਫ਼ਾਫ਼ਾ ਕੱਢਿਆ, ਜਿਸਨੂੰ ਉਸਨੇ ਗਵਰਨਰ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ, ਜਿਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਮੇਜਰਡੋਮੋ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ, ਉਸਨੂੰ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਹ ਦੇਖੇ ਕਿ ਇਹ ਕਿਸਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ 'ਤੇ ਲਿਖਿਆ ਸੀ: ਸੱਸਤੇ ਆਈਲ ਦੇ ਗਵਰਨਰ ਡੌਨ ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਲਈ ਨਿੱਜੀ ਡਿਲੀਵਰੀ, ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਸੈਕਟਰੀ ਲਈ। ਇਹ ਸੁਣ ਕੇ, ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ:

"ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਮੇਰਾ ਸੈਕਟਰੀ ਕੌਣ ਹੈ?"

ਉੱਥੇ ਮੌਜੂਦ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ:

"ਮੈਂ ਤੁਹਾਡਾ ਪ੍ਰਭੂ ਹਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਪੜ੍ਹ-ਲਿਖ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਇੱਕ ਬਿਸਕਾਇਨ ਵੀ ਹਾਂ।"

"ਸਿਰਫ਼ ਉਸ ਆਖਰੀ ਯੋਗਤਾ ਨਾਲ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਤੁਸੀਂ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਸ਼ਹਿਨਸ਼ਾਹ ਦੇ ਸਕੱਤਰ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਹੁਣ ਲਿਫ਼ਾਫ਼ਾ ਖੋਲ੍ਹੋ ਅਤੇ ਦੇਖੋ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੀ ਲਿਖਿਆ ਹੈ।"

ਨਵੇਂ ਬਣੇ ਸੈਕਟਰੀ ਨੇ ਹਦਾਇਤ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ, ਇਸਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਨਿੱਜੀ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਨਿਪਟਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਹਾਲ ਨੂੰ ਖਾਲੀ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ, ਮੇਜਰਡੋਮੋ ਅਤੇ ਬਟਲਰ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਵੀ ਉੱਥੇ ਨਾ ਰਹੇ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਡਾਕਟਰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਚਲੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸੈਕਟਰੀ ਨੇ ਪੱਤਰ ਪੜ੍ਹਿਆ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ:

> ਪਿਆਰੇ ਡੌਨ ਸੈਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ:
>
> ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਹੈ ਕਿ ਮੇਰੇ ਕੁਝ ਦੁਸ਼ਮਣ ਜੋ ਉਸ ਟਾਪੂ ਦੇ ਵੀ ਦੁਸ਼ਮਣ ਹਨ, ਇਸ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਭਿਆਨਕ ਹਮਲੇ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਬਣਾ ਰਹੇ ਹਨ, ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਕਿਸ ਰਾਤ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ। ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਲਈ ਇਹ ਸਮਝਦਾਰੀ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਚੌਕਸ ਰਹੋ ਅਤੇ ਸੁਚੇਤ ਰਹੋ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਤਿਆਰੀ ਦੇ ਫੜ ਲੈਣ। ਮੈਂ ਕੁਝ ਭਰੋਸੇਮੰਦ ਜਾਸੂਸਾਂ ਤੋਂ ਇਹ ਵੀ ਸਿੱਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਭੇਸ ਬਦਲੇ ਚਾਰ ਵਿਅਕਤੀ ਤੁਹਾਡੀ ਜਾਨ ਲੈਣ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਤੁਹਾਡੇ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਏ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਤੋਂ ਡਰਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਖੁੱਲ੍ਹੀਆਂ ਰੱਖਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ, ਜੋ ਵੀ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਨ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਤੋਂ ਸਾਵਧਾਨ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਖਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮਾੜੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਪਾਉਂਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਮਦਦ ਕਰਨ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਝਿਜਕਾਂਗਾ। ਇਸ ਦੌਰਾਨ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਕਰਨਾ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਕੋਈ ਤੁਹਾਡੀ ਸਮਝ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਤੋਂ ਉਮੀਦ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਪਿੰਡ ਤੋਂ, ਸੋਲ੍ਹਵੀਂ ਅਗਸਤ ਸਵੇਰੇ ਚਾਰ ਵਜੇ।
>
> ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਦਾ ਦੋਸਤ,
>
> ਡ੍ਰਿਊਕ

ਸਾਂਚੋ ਹੈਰਾਨ ਰਹਿ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਬਾਕੀਆਂ ਨੇ ਵੀ ਬਰਾਬਰ ਹੈਰਾਨ ਹੋਣ ਦਾ ਦਿਖਾਵਾ ਕੀਤਾ। ਮੇਜਰਡੋਮੋ ਵੱਲ ਮੁੜਦੇ ਹੋਏ, ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ:

"ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਕੰਮ, ਅਤੇ ਤੁਰੰਤ ਕਰਨਾ, ਡਾਕਟਰ ਰੇਸੀਓ ਨੂੰ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟਣਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਜੇ ਕੋਈ ਮੈਨੂੰ ਮਾਰਨ ਲਈ ਬਾਹਰ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਉਹੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਉਹ ਭੁੱਖਮਰੀ ਵਾਂਗ ਹੌਲੀ ਅਤੇ ਭਿਆਨਕ ਮੌਤ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦਾ ਹੈ।"

"ਨਾਲ ਹੀ," ਬਟਲਰ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੇਰਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਨੂੰ ਇਸ ਮੇਜ਼ 'ਤੇ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਖਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਨੂਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਕਹਾਵਤ ਹੈ: "ਸਲੀਬ ਦੇ ਪਿਛੇ ਸ਼ੈਤਾਨ ਲੁਕਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ"।"

"ਮੈਂ ਇਸ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਪਰ ਹੁਣ ਲਈ ਮੈਨੂੰ ਰੋਟੀ ਦਾ ਇੱਕ ਟੁਕੜਾ ਅਤੇ ਲਗਭਗ ਚਾਰ ਪੌਂਡ ਅੰਗੂਰ ਦੇ ਦਿਓ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਜ਼ਹਿਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਸੱਚਾਈ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਖਾਧੇ ਬਿਨਾਂ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦਾ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਸਾਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਲੜਾਈਆਂ ਲਈ ਤਿਆਰ ਰਹਿਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਹੈ ਜੋ ਧਮਕੀਆਂ ਦੇ ਰਹੀਆਂ ਹਨ, ਤਾਂ ਇਹ ਸਾਡਾ ਫ਼ਰਜ਼ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੋਸ਼ਣ ਕਰੀਏ, ਕਿਉਂਕਿ ਦਿਲ ਦਿਲ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਸੰਭਾਲਦਾ ਹੈ, ਨਾ ਕਿ ਦਿਲ ਹਿੰਮਤ ਨੂੰ। ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ, ਸੁਕੱਤਰ, ਮੇਰੇ ਮਾਲਕ ਡਿਊਕ ਨੂੰ ਜਵਾਬ ਦਿਓ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕਰੋ ਕਿ ਉਸਦੀ ਹਰ ਬੇਨਤੀ ਪੂਰੀ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੀ ਔਰਤ ਡਚੇਸ ਨੂੰ ਵੀ ਮੇਰਾ ਸ਼ੁਭਕਾਮਨਾਵਾਂ ਭੇਜੋ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਦੱਸੋ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਇੱਕ ਨੌਕਰ ਨੂੰ ਮੇਰੀ ਪਤਨੀ ਟੇਰੇਸਾ ਪਾਂਜ਼ਾ ਨੂੰ ਮੇਰਾ ਪੱਤਰ ਅਤੇ ਬੰਡਲ ਭੇਜਣਾ ਨਾ ਭੁੱਲੇ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਅਹਿਸਾਨ ਸਮਝਾਂਗਾ ਅਤੇ ਜਿੰਨਾ ਮੇਰੀ ਤਾਕਤ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਉਸਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਦੀ ਪੂਰੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਾਂਗਾ। ਇਸ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਮਾਲਕ, ਲਾ ਮੰਚਾ ਦੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਵੱਲੋਂ ਇੱਕ ਪਿਆਰ ਭਰਿਆ ਸ਼ਬਦ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਦੇਖ ਸਕੇ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸ ਹੱਥ ਦਾ ਧੰਨਵਾਦੀ ਹਾਂ ਜੋ ਭੋਜਨ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। "ਮੈਂ। ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ, ਇੱਕ ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਸਕੱਤਰ ਅਤੇ ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਬਿਸਕਾਇਅਨ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, ਤੁਸੀਂ ਜੋ ਵੀ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ, ਉਹ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ ਜੋ ਚੁਕਵਾਂ ਹੋਵੇ। ਪਰ ਹੁਣ ਲਈ, ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਕੋਈ ਇਸ ਮੇਜ਼ ਨੂੰ ਸਾਫ਼ ਕਰੇ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਖਾਣ ਲਈ ਕੁਝ ਲਿਆਵੇ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਜਾਸੂਸਾਂ, ਕਾਤਲਾਂ ਅਤੇ ਜਾਦੂਗਰਾਂ ਦਾ ਧਿਆਨ ਰੱਖਾਂਗਾ ਜੋ ਮੇਰੇ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਟਾਪੂ 'ਤੇ ਉਤਰ ਸਕਦੇ ਹਨ।"

ਇਸ ਸਮੇਂ ਇੱਕ ਪੰਨਾ ਆਇਆ ਅਤੇ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ: "ਇੱਥੇ ਇੱਕ ਕਿਸਾਨ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਨਾਲ ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲੇ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ।"

"ਇਹ ਬਹੁਤ ਅਜੀਬ ਹੈ," ਸੈਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਇਨ੍ਹਾਂ ਕਾਰੋਬਾਰੀ ਬੰਦਿਆਂ ਬਾਰੇ। ਕੀ ਉਹ ਸ਼ਾਇਦ ਇੰਨੇ ਮੂਰਖ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਕਿ ਇਹ ਕਾਰੋਬਾਰੀ ਬੰਦਿਆਂ ਲਈ ਇੱਥੇ ਆਉਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ? ਕੀ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਜਿਹੜੇ ਰਾਜ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਜੱਜਾਂ ਵਜੋਂ ਸੇਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਮਾਸ ਅਤੇ ਲਹੂ ਦੇ ਬੰਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ? ਕੀ ਸਾਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂਮੁਰਮਰ ਤੋਂ ਬਣੇ ਰਹਿਣ ਲਈ ਕਹੇ ਬਿਨਾਂ ਲੋੜ ਅਨੁਸਾਰ ਆਰਾਮ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ? ਮੈਂ ਪਰਮਾਤਮਾ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਜ਼ਮੀਰ ਦੀ ਸੌਹੰ ਖਾਂਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਜੇ ਮੇਰੀ ਸਰਕਾਰ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ (ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਹੋਵੇਗੀ, ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ), ਤਾਂ ਮੈਂ ਕਾਰੋਬਾਰੀ ਬੰਦਿਆਂ ਨੂੰ ਦਿਖਾਵਾਂਗਾ ਕਿ ਇਹ ਦੁਨੀਆਂ ਕੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਲਈ, ਚੰਗੇ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਅੰਦਰ ਆਉਣ ਲਈ ਕਹੋ, ਪਰ ਪਹਿਲਾਂ ਇਹ ਦੇਖੋ ਕਿ ਉਹ ਜਾਸੂਸਾਂ ਜਾਂ ਮੇਰੇ ਕਾਤਲਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ।"

"ਉਹ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਮੇਰੇ ਮਾਲਕ," ਪੰਨੇ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦਾ ਦਿਲ ਸੋਨੇ ਵਰਗਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਗਲਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਪਰ ਉਹ ਓਨਾ ਹੀ ਚੰਗਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਜਿੰਨਾ ਉਹ ਆਉਂਦੇ ਹਨ।"

"ਡਰਨ ਵਾਲੀ ਕੋਈ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ," ਮੇਜਰਡੋਮੋ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਇੱਥੇ ਹਾਂ।"

"ਕੀ ਇਹ ਸੰਭਵ ਹੋਵੇਗਾ, ਬਟਲਰ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਹੁਣ ਜਦੋਂ ਡਾਕਟਰ ਪੇਡ੍ਰੋ ਰੀਸੀਓ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਲਈ ਕੁਝ ਠੋਸ ਅਤੇ ਠੋਸ ਖਾਣਾ ਸੰਭਵ ਹੋਵੇਗਾ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਰੋਟੀ ਦਾ ਇੱਕ ਟੁਕੜਾ ਅਤੇ ਪਿਆਜ਼ ਹੀ ਕਿਉਂ ਨਾ ਹੋਵੇ?"

"ਅੱਜ ਰਾਤ ਦੇ ਖਾਣੇ 'ਤੇ," ਬਟਲਰ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਭੋਜਨ ਜਿਸਦੀ ਘਾਟ ਰਹੀ ਹੈ, ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ ਹੋਵੇਗੀ।"

"ਰੱਬ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਖਸ਼ੇ," ਸਾਂਚੇ ਨੇ ਕਿਹਾ। ਉਸੇ ਵੇਲੇ, ਕਿਸਾਨ ਅੰਦਰ ਆਇਆ ਅਤੇ ਇੱਕ ਚੰਗਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਛੱਡਿਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਹਜ਼ਾਰ ਲੀਗ ਦੂਰ ਤੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਚੰਗਾ ਆਦਮੀ ਸੀ ਜਿਸਦਾ ਦਿਲ ਸੋਨੇ ਵਰਗਾ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਪਹਿਲੀ ਗੱਲ ਇਹ ਕਹੀ:

"ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਕ੍ਰਿਰਪਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਉਸਦਾ ਪ੍ਰਭੂ ਰਾਜਪਾਲ ਕੌਣ ਹੈ?"

"ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੀ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕੌਣ ਹੈ," ਸੈਕਟਰੀ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਜੇ ਉਹ ਨਹੀਂ ਜੋ ਬੈਂਚ 'ਤੇ ਬੈਠਾ ਹੈ?"

"ਫਿਰ ਮੈਂ ਉਸਦੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਨਿਮਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ," ਕਿਸਾਨ ਨੇ ਕਿਹਾ ਅਤੇ ਗੋਡਿਆਂ ਭਾਰ ਬੈਠ ਕੇ ਗਵਰਨਰ ਦਾ ਹੱਥ ਚੁੰਮਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਮੰਗੀ। ਸਾਂਚੇ ਨੇ ਬੇਨਤੀ ਨੂੰ ਠੁਕਰਾ ਦਿੱਤਾ, ਉਸਨੂੰ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋਣ ਅਤੇ ਜੋ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਉਹ ਕਹਿਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਕਿਸਾਨ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋ ਗਿਆ ਅਤੇ ਕਿਹਾ:

"ਮਾਣਯੋਗ, ਮੈਂ ਇੱਕ ਕਿਸਾਨ ਹਾਂ ਅਤੇ ਮਿਗੁਏਲ ਟੂਰਾ ਦਾ ਰਹਿਣ ਵਾਲਾ ਹਾਂ, ਇੱਕ ਪਿੰਡ ਜੋ ਸਿਉਦਾਦ ਰੀਅਲ ਤੋਂ ਦੋ ਲੀਬ ਦੂਰ ਹੈ।"

"ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਹੋਰ ਟ੍ਰਿਟੀਫੁਏਰਾ ਹੈ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਪਰ ਅੱਗੇ ਵਧੋ ਅਤੇ ਬੋਲੋ, ਮੇਰੇ ਪੁੱਤਰ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਾਂਗਾ ਕਿ ਮੈਂ ਮਿਗੁਏਲ ਟੂਰਾ ਤੋਂ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣੂ ਹਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਮੇਰੇ ਆਪਣੇ ਸ਼ਹਿਰ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਨਹੀਂ ਹੈ।"

"ਸਤਿਕਾਰਯੋਗ," ਕਿਸਾਨ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ, "ਸੱਚਾਈ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਕ੍ਰਿਰਪਾ ਨਾਲ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਰੋਮਨ ਕੈਥੋਲਿਕ ਚਰਚ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਅਤੇ ਆਸ਼ੀਰਵਾਦ ਨਾਲ ਵਿਆਹਿਆ ਹੋਇਆ ਪਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਮੇਰੇ ਦੋ ਪੁੱਤਰ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਵਿੱਚ ਹਨ, ਛੋਟਾ ਬੈਚਲਰ ਹੋਣ ਲਈ ਪੜ੍ਹ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਵੱਡਾ ਲਾਇਸੈਂਸੀਏਟ ਹੈ। ਮੈਂ ਇੱਕ ਵਿਧਵਾ ਹਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰੀ ਪਤਨੀ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਹੈ, ਜਾਂ ਹੋਰ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਇੱਕ ਅਯੋਗ ਡਾਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਮਾਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਗਰਭਵਤੀ ਹੋਣ 'ਤੇ ਪਾਰੀਟਿਵ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਜੇਕਰ ਪਰਮਾਤਮਾ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦੇਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇ ਕੇ ਖੁਸ਼ ਹੁੰਦਾ ਅਤੇ ਇਹ ਇੱਕ ਮੁੰਡਾ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਦਵਾਈ ਦੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਕਰਵਾਉਂਦਾ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਆਪਣੇ ਭਰਾਵਾਂ ਬੈਚਲਰ ਅਤੇ ਲਾਇਸੈਂਸੀਏਟ ਨਾਲ ਈਰਖਾ ਨਾ ਕਰੇ।"

"ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਜੇ ਤੁਹਾਡੀ ਪਤਨੀ ਨਾ ਮਰੀ ਹੁੰਦੀ ਜਾਂ ਮਾਰੀ ਨਾ ਜਾਂਦੀ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਵਿਧਵਾ ਨਾ ਹੁੰਦੇ।"

"ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ, ਸਤਿਕਾਰਯੋਗ," ਕਿਸਾਨ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ।

"ਹੁਣ ਜੱਦੋਂ ਅਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਸਮਝ ਲਿਆ ਹੈ," ਸਾਂਚੇ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਅੱਗੇ ਵਧੋ, ਮੇਰੇ ਪੁੱਤਰ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਸਮਾਂ ਕੰਮ ਕਰਨ ਨਾਲੋਂ ਸੌਣ ਲਈ ਵਧੇਰੇ ਢੁਕਵਾਂ ਹੈ।"

"ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ," ਕਿਸਾਨ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੇਰਾ ਇਹ ਪੁੱਤਰ, ਜੋ ਕਿ ਕੁਆਰਾ ਬਣਨ ਦੇ ਰਾਹ 'ਤੇ ਹੈ, ਸਾਡੇ ਸ਼ਹਿਰ ਦੀ ਇੱਕ ਕੁੜੀ ਕਲਾਰਾ ਪਰਲੇਰੀਨੋ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਵਿੱਚ ਪੈ ਗਿਆ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਅਮੀਰ ਕਿਸਾਨ, ਐਂਡਰੇਸ ਪਰਲੇਰੀਨੋ ਦੀ ਧੀ ਸੀ। ਪਰਲੇਰੀਨੋ ਦਾ ਇਹ ਨਾਮ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੁਰਖੇ ਜਾਂ ਪੂਰਵਜ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਆਇਆ ਹੈ, ਪਰ ਇਸ ਤੱਥ ਤੋਂ ਆਇਆ ਹੈ ਕਿ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਉਸ ਪਾਸੇ ਦੇ ਹਰ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਅਧਰੰਗ ਹੈ, ਪਰ ਨਾਮ ਨੂੰ ਹੋਰ ਆਕਰਸ਼ਕ ਬਣਾਉਣ ਲਈ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਰਲੇਰੀਨੋ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ,[4] ਹਾਲਾਂਕਿ ਜੇ ਸੱਚ ਕਿਹਾ ਜਾਵੇ, ਤਾਂ ਕੁੜੀ ਇੱਕ ਪੂਰਬੀ ਮੋਤੀ ਵਾਂਗ ਸੁੰਦਰ ਹੈ। ਉਸਦੇ ਸੱਜੇ ਪਾਸੇ ਤੋਂ ਦੇਖਿਆ ਜਾਵੇ, ਉਹ ਖੇਤ ਦੇ ਫੁੱਲ ਵਰਗੀ ਹੈ, ਪਰ ਉਸਦੇ ਖੱਬੇ ਪਾਸੇ ਤੋਂ ਦੇਖਿਆ ਜਾਵੇ, ਉਹ ਓਨੀ ਸੁੰਦਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦੀ ਖੱਬੀ ਅੱਖ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜੋ ਉਸਨੇ ਚੇਚਕ ਕਾਰਨ ਗੁਆ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਅਤੇ ਜੋ ਲੋਕ ਉਸਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਸਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਪੋਕਮਾਰਕ, ਜੋ ਕਿ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਅਤੇ ਵੱਡੇ ਹਨ, ਪੋਕਮਾਰਕ ਨਹੀਂ ਹਨ ਸਗੋਂ ਕਬਰਾਂ ਹਨ ਜਿੱਥੇ ਉਸਦੇ ਪ੍ਰੇਮੀਆਂ ਦੀਆਂ ਰੂਹਾਂ ਨੂੰ ਦਫ਼ਨਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਇੰਨੀ ਸਾਫ਼-ਸੁਥਰੀ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦੇ ਚਿਹਰੇ ਨੂੰ ਗੰਦਾ ਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਉਸਦੀ ਨੱਕ "ਉੱਪਰ ਵੱਲ ਨੂੰ ਮੋੜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਹਿਣ ਲਈ, ਇਹ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੇ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਉਸਦੇ ਮੂੰਹ ਤੋਂ ਬਚਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਸ ਸਭ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਉਹ ਦਿੱਖ ਵਿੱਚ ਕਾਫ਼ੀ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਚੌੜਾ ਮੂੰਹ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ, ਜੇਕਰ ਇਸਦੇ ਦਸ ਜਾਂ ਬਾਰਾਂ ਦੰਦ ਨਾ

ਹੋਣ, ਤਾਂ ਇਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਫੜ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜਾਂ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਸੁਡੌਲ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਵੀ ਪਛਾੜ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਉਸਦੇ ਬੁੱਲ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਜੋੜਨ ਲਈ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਇੰਨੇ ਪਤਲੇ ਅਤੇ ਨਾਜ਼ੁਕ ਹਨ ਕਿ ਜੇ ਅਜਿਹਾ ਰਿਵਾਜ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਕਿਨ ਵਿੱਚ ਲਪੇਟਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਰੰਗ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬੁੱਲ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਪਾਏ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਨਾਲੋਂ ਵੱਖਰਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਅਦਭੁਤ ਪਹਿਲੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਨੀਲੇ, ਹਰੇ ਅਤੇ ਜਾਮਨੀ ਰੰਗ ਦੇ ਧੱਬੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਮੈਨੂੰ ਉਮੀਦ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਗਵਰਨੈਂਸ਼ਿਪ ਮੈਨੂੰ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਇੰਨੀ ਵਿਸਥਾਰ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਲਈ ਮਾਫ਼ ਕਰੇਗੀ ਜੋ ਮੇਰੀ ਧੀ ਬਣਨ ਵਾਲੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਸੱਚਮੁੱਚ ਪਿਆਰ ਕਰਦੀ ਹਾਂ ਅਤੇ ਸੋਚਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਦੇਖਣ ਵਿੱਚ ਬੁਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।"

"ਉਸਨੂੰ ਜਿੰਨਾ ਮਰਜ਼ੀ ਦੱਸੋ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਵਰਣਨ ਪਸੰਦ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ, ਜੇ ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਖਾਣਾ ਖਾ ਲਿਆ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਪੋਰਟਰੇਟ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਮਿਠਾਈ ਨਹੀਂ ਮੰਗ ਸਕਦਾ ਸੀ।"

"ਮਿਠਾਈ ਅਜੇ ਪਰੋਸਣੀ ਬਾਕੀ ਹੈ," ਕਿਸਾਨ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। "ਉਹ ਪਲ ਆਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਖਾਵਾਂਗੇ, ਪਰ ਅਜੇ ਨਹੀਂ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਸਤਿਕਾਰਯੋਗ ਨੂੰ ਭਰੋਸਾ ਦਿਵਾਉਂਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਜੇ ਮੈਂ ਉਸਦੀ ਸ਼ਾਨ ਅਤੇ ਉੱਚੇ ਕੱਦ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਉਹ ਦੇਖਣ ਵਾਲੀ ਚੀਜ਼ ਹੋਵੇਗੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੋਹਰਾ ਝੁਕੀ ਹੋਈ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਗੋਡੇ ਉਸਦੀ ਠੋਡੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਖਿੱਚੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਇਸ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਇਹ ਦੇਖਣਾ ਆਸਾਨ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਉਹ ਸਿੱਧੀ ਖੜ੍ਹੀ ਹੋ ਸਕਦੀ, ਤਾਂ ਉਸਦਾ ਸਿਰ ਛੱਤ ਨੂੰ ਛੂਹ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉਸਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਮੇਰੇ ਕੁਆਰੇ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਅੱਗੇ ਵਧਾ ਦਿੱਤਾ ਹੁੰਦਾ, ਸਿਵਾਏ ਇਸਦੇ ਕਿ ਉਹ ਅੰਧਰੰਗ ਕਾਰਨ ਇਸਨੂੰ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਵਧਾ ਸਕਦੀ। ਫਿਰ ਵੀ, ਇਹ ਇਸਦੇ ਲੰਬੇ, ਧਾਰੀਦਾਰ ਨਹੁੰਆਂ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕਿੰਨਾ ਵਧੀਆ ਅਤੇ ਸੁਚੱਜਾ ਹੈ।"

"ਠੀਕ ਹੈ, ਮੇਰੇ ਪੁੱਤਰ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਰਿਕਾਰਡ ਤੋਂ ਇਹ ਦਿਖਾਉਣ ਦਿਓ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਸਿਰੇ ਤੋਂ ਦੂਜੇ ਸਿਰੇ ਤੱਕ ਦੱਸਿਆ ਹੈ। ਬੱਸ ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ? ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਚੱਕਰ ਅਤੇ ਸ਼ਾਈਡ ਟ੍ਰਿਪ ਦੇ ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੋ।"

"ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ, ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜੀ," ਕਿਸਾਨ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਪੁੱਤਰ ਦੇ ਸੁਹਜ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਿਫ਼ਾਰਸ਼ ਪੱਤਰ ਦੇ ਕੇ ਮੇਰੇ ਉੱਤੇ ਕਿਰਪਾ ਕਰੋ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਇਸ ਵਿਆਹ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਲਈ ਆਪਣੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਇੱਛਾ ਰੱਖਣ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਕਿਸਮਤ ਦੇ ਤੋਹਫ਼ਿਆਂ ਜਾਂ ਕੁਦਰਤ ਦੇ ਤੋਹਫ਼ਿਆਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਪਰ ਸੱਚ ਕਹਾਂ ਤਾਂ, ਤੁਹਾਡਾ ਸਤਿਕਾਰ, ਮੇਰਾ ਪੁੱਤਰ ਗ੍ਰਸਤ ਹੈ, ਅਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਦਿਨ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ ਜਦੋਂ ਉਸ 'ਤੇ ਤਿੰਨ ਜਾਂ ਚਾਰ ਵਾਰ ਭਿਆਨਕ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹਮਲਾ ਨਾ ਕਰਦੀਆਂ ਹੋਣ, ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਵਾਰ ਅੱਗ ਵਿੱਚ ਡਿੱਗ ਪਿਆ ਸੀ, ਉਸਦਾ ਚਿਹਰਾ ਚਮੜੇ ਦੇ ਟੁਕੜੇ ਵਾਂਗ ਖਿੱਚਿਆ ਅਤੇ ਝੁਰੜੀਆਂ ਵਾਲਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਪਾਣੀ ਅਤੇ ਵਗਦੀਆਂ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਫਿਰ ਵੀ, ਉਸਦਾ ਸੁਭਾਅ ਇੱਕ ਦੂਤ ਵਰਗਾ ਹੈ ਅਤੇ, ਜੇਕਰ ਇਹ ਤੱਥ ਨਾ ਹੁੰਦਾ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਮੁੱਠੀਆਂ ਨਾਲ ਕੁੱਟਦਾ ਅਤੇ ਮਾਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਇੱਕ ਸੰਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ।"

"ਕੀ ਤੈਨੂੰ ਹੋਰ ਕੁਝ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਮੇਰੇ ਚੰਗੇ ਬੰਦੇ?" ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।

"ਇੱਕ ਗੱਲ ਹੈ," ਕਿਸਾਨ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਪਰ ਮੈਂ ਇਸਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਨ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਓਹ—ਇਹ ਸਭ ਲਟਕਾਓ!—ਮੈਂ ਨਤੀਜਿਆਂ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸੀਨੇ ਤੋਂ ਉਤਾਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ; ਮੇਰਾ ਮਤਲਬ ਹੈ, ਮੇਰੇ ਮਾਲਕ, ਮੈਂ ਖੁਸ਼ ਹੋਵਾਂਗਾ ਜੇਕਰ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਮੈਨੂੰ ਮੇਰੇ ਕੁਆਰੇ ਦੇ ਦਾਜ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰਨ ਲਈ ਪੰਜ ਜਾਂ ਛੇ ਸੌ ਡੁਕਾਟ ਦੇਵੇ, ਯਾਨੀ ਕਿ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਘਰ ਚਲਾਉਣ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰਨ ਲਈ। ਆਖ਼ਰਕਾਰ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਹੁਰਿਆਂ ਦੀ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਇਕੱਲੇ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।"

"ਦੇਖੋ ਕਿ ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੁਝ ਹੋਰ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸ਼ਰਮਿੰਦਗੀ ਜਾਂ ਸ਼ਰਮਿੰਦਗੀ ਨਾ ਕਰੋ।"

"ਮੈਂ ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਗਾ," ਕਿਸਾਨ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ; ਪਰ ਅਜੇ ਉਸਨੇ ਇਹ ਕਿਹਾ ਹੀ ਸੀ ਕਿ ਗਵਰਨਰ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋ ਗਿਆ, ਉਸ ਸੀਟ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਫੜ ਲਿਆ ਜਿਸ 'ਤੇ ਉਹ ਬੈਠਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਚੀਕਿਆ:

"ਮੈਂ ਸਵਰਗ ਦੀ ਸਹੁੰ ਖਾਂਦਾ ਹਾਂ, ਡੌਨ ਬ੍ਰੰਪਕਿਨ, ਤੂੰ ਘਿਣਾਉਣਾ ਮੂਰਖ, ਜੇ ਤੂੰ ਇੱਥੋਂ ਨਹੀਂ ਨਿਕਲਿਆ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦੁਰਲੱਭ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਇਸ ਕੁਰਸੀ ਨਾਲ ਤੇਰਾ ਸਿਰ ਪਾੜ ਦਿਆਂਗਾ! ਤੂੰ ਇੱਕ ਵੇਸ਼ਵਾ ਦਾ ਕੁਲਾ ਪੁੱਤਰ, ਸ਼ੈਤਾਨ ਦਾ ਏਜੰਟ, ਤੂੰ ਇਸ ਸਮੇਂ ਇੱਥੇ ਆ ਕੇ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਛੇ ਸੌ ਡੁਕਾਟ ਮੰਗਣ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਕਿਵੇਂ ਕੀਤੀ! ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਥੋਂ ਲਿਆਵਾਂ, ਤੂੰ ਘਿਣਾਉਣੇ ਸੂਰ? ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤੈਨੂੰ ਕਿਉਂ ਦੇਵਾਂਗਾ ਭਾਵੇਂ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਉਹ ਹੋਣ, ਤੂੰ ਚਲਾਕ ਮੂਰਖ? ਮੈਨੂੰ ਮਿਗੁਏਲ ਟੂਰਾ ਜਾਂ ਪਰਲੇਰੀਨੋ ਦੀ ਉਸ ਪੂਰੀ ਲਾਈਨ ਦੀ ਕੀ ਪਰਵਾਹ ਹੈ? ਮੇਰੀ ਨਜ਼ਰ ਤੋਂ ਦੂਰ ਹੋ ਜਾ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਡਿਊਕ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੀ ਸਹੁੰ ਖਾਂਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਉਹ ਕਰਾਂਗਾ ਜੋ ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਧਮਕੀ ਦੇ ਚੁੱਕਾ ਹਾਂ। ਤੂੰ ਮਿਗੁਏਲ ਟੂਰਾ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਹੈਂ ਪਰ ਇੱਕ ਚਲਾਕ ਲੂੰਬੜੀ ਹੈਂ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਭਰਮਾਉਣ ਲਈ ਨਰਕ ਤੋਂ ਇੱਥੇ ਭੇਜੀ ਗਈ ਹੈ! ਸੁਣ, ਹੇ ਸ਼ੈਤਾਨ, ਮੈਂ ਇਸ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਇੰਚਾਰਜ ਸਿਰਫ਼ ਡੇਢ ਦਿਨ ਲਈ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਤੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਉਮੀਦ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਛੇ ਸੌ ਡੁਕਾਟ ਹੋਣਗੇ!"

ਬਟਲਰ ਨੇ ਕਿਸਾਨ ਨੂੰ ਹਾਲ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਜਾਣ ਦਾ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ, ਜੋ ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਸਿਰ ਝੁਕਾ ਕੇ ਕੀਤਾ, ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਡਰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਗਵਰਨਰ ਉਸਦੇ ਗੁੱਸੇ ਨੂੰ ਕੰਮਾਂ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਦੇਵੇਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਬਦਮਾਸ਼ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਆਪਣੀ ਭੂਮਿਕਾ ਕਿਵੇਂ ਨਿਭਾਉਣੀ ਹੈ।

ਪਰ ਆਓ ਆਪਾਂ ਸਾਚੋ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਗੁੱਸੇ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦੇਈਏ - ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਬਹੁਤਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਂਤੀ ਰਾਜ ਕਰੇ! - ਅਤੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਵੱਲ ਵਾਪਸ ਪਰਤੀਏ, ਜਿਸਨੂੰ ਅਸੀਂ ਉਸਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਪੱਟੀ ਬੰਨ੍ਹ ਕੇ ਛੱਡਿਆ ਸੀ, ਉਸਦੇ ਬਿੱਲੀ ਦੇ ਜ਼ਖ਼ਮਾਂ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਠੀਕ ਹੋਣ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਹਫ਼ਤਾ ਲੱਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ, ਉਸਨੇ ਅਨੁਭਵ ਕੀਤਾ ਕਿ ਸਾਈਡ ਹੈਮੇਟ ਜੋ ਵਾਅਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਸਾਰੀ ਸ਼ੁੱਧਤਾ ਅਤੇ ਸੱਚਾਈ ਨਾਲ ਜੋ ਉਹ ਇਸ ਇਤਿਹਾਸ ਦੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬਿਆਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਵਰਤਣ ਲਈ ਵਰਤਦਾ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਕਿੰਨੀਆਂ ਵੀ ਛੋਟੀਆਂ ਕਿਉਂ ਨਾ ਹੋਣ।

---

1. ਡਾਕਟਰ ਉਸ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਵਿਗਾੜਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ: ਓਮਨਿਸ ਸੈਚੁਰਾਤੀਓ ਮਾਲਾ, ਪੈਨਿਸ ਔਟੇਮ ਪੇਸੀਮਾ। ਉਹ ਪੈਨਿਸ (ਰੋਟੀ ਦਾ) ਲਈ ਪਰਡੀਸੇਮ (ਤਿੱਤਰ ਦਾ) ਸ਼ਬਦ ਵਰਤਦਾ ਹੈ।
2. ਲਾਤੀਨੀ: "ਇਸਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰੋ!"
3. ਰੇਸੀਓ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ "ਮੰਗ ਕਰਨਾ"; ਮਾਲ ਅਗੂਏਰੋ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ "ਬੁਰਾਈ ਦਾ ਸ਼ਗਨ"; ਅਤੇ ਟਿਰਟੀਫੁਏਰਾ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ "ਬਾਹਰ ਨਿਕਲ ਜਾਓ!"
4. ਸ਼ਬਦਾਂ 'ਤੇ ਇੱਕ ਨਾਟਕ: ਪਰਲੈਟਿਕੋ (ਅਧਰੰਗੀ); ਪਰਲੇਰੀਨੋ (ਮੋਤੀ ਵਰਗਾ)।

ਅਧਿਆਇ ਅਠਤਾਲੀ

ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਅਤੇ ਡਚੇਸ ਦੀ ਡੁਏਨਾ ਡੋਨਾ ਰੋਡਰਿਗਜ਼ ਵਿਚਕਾਰ ਵਾਪਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ, ਰਿਕਾਰਡ ਅਤੇ ਸਦੀਵੀ ਯਾਦ ਰੱਖਣ ਯੋਗ ਹੋਰ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੇ ਨਾਲ।

ਸਾਡਾ ਬਹੁਤ ਹੀ ਦੁਖੀ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਬਹੁਤ ਹੀ ਉਦਾਸ ਅਤੇ ਉਦਾਸ ਸੀ, ਉਸਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਪੱਟੀ ਬੰਨ੍ਹੀ ਹੋਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਰਬ ਦੇ ਹੱਥ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਸੁਰਗੀ ਬਿੱਲੀ ਦੇ ਪੰਜੇ ਲੱਗ ਰਹੇ ਸ਼ੁਨ, ਜੋ ਕਿ ਨਾਈਟ-ਇਰੈਂਟਰੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਆਮ ਮੁਸੀਬਤ ਸੀ। ਛੇ ਦਿਨਾਂ ਤੱਕ ਉਹ ਜਨਤਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਿਖਾਈ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਿਆ, ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਵਿਚੋਂ ਇੱਕ ਰਾਤ ਨੂੰ ਜਦੋਂ ਉਹ ਬਿਸਤਰੇ 'ਤੇ ਪਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਆਪਣੀ ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਅਤੇ ਅਲਟੀਸੀਡੋਰਾ ਦੇ ਉਸ ਦੇ ਤੇਜ਼ ਪਿੱਛਾ ਬਾਰੇ ਸੋਚ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਇਆ ਕਿ ਕੋਈ ਉਸਦੇ ਕਮਰੇ ਦਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੋਲ੍ਹਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਤੁਰੰਤ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਕਿ ਪਿਆਰ ਵਿੱਚ ਫਸੀ ਕੁੜੀ ਉਸਦੀ ਮਾਸੂਮੀਅਤ ਨੂੰ ਘੇਰਨ ਲਈ ਆਈ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਉਸ ਵਫ਼ਾਦਾਰੀ ਨੂੰ ਧੋਖਾ ਦੇਣ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੀ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਟੋਬੋਸੋ ਦੀ ਆਪਣੀ ਔਰਤ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਪ੍ਰਤੀ ਦੇਣਦਾਰ ਸੀ।

"ਨਹੀਂ," ਉਸਨੇ ਇੰਨੀ ਉੱਚੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸੁਣਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਜੋ ਉਹ ਕਲਪਨਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਅਸਲ ਹੈ, "ਧਰਤੀ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਸੁੰਦਰ ਔਰਤ ਮੈਨੂੰ ਉਸ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ ਜਿਸਨੂੰ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਦਿਲ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਆਤਮਾ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਅੰਦਰੂਨੀ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿਚ ਮੋਹਰ ਅਤੇ ਉੱਕਰੀ ਹੋਈ ਰੱਖਦਾ ਹਾਂ। ਹੇ ਪਿਆਰੀ ਡੁਲਸੀਨੀਆ, ਭਾਵੇਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਤੈਨੂੰ ਪਿਆਜ਼ ਦੀ ਗੰਧ ਵਾਲੀ ਇਕ ਖੇਤ ਦੀ ਕੁੜੀ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਜਾਂ ਸੋਨੇ ਅਤੇ ਰੇਸ਼ਮ ਦੇ ਸੁਨਹਿਰੀ ਟੈਗਸ ਬੁਣਾਈ ਵਾਲੇ ਕੱਪੜੇ ਦੀ ਇੱਕ ਨਿੰਫ ਵਿੱਚ, ਜਾਂ ਭਾਵੇਂ ਮਰਲਿਨ ਜਾਂ ਮੋਂਟੇਸੀਨੋਸ ਨੇ ਤੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮਨਪਸੰਦ ਛੁਪਣਗਾਹ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਮੋਹ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਹੈ, ਤੂੰ ਜਿਥੇ ਵੀ ਹੋਵੇਂ ਮੇਰਾ ਹੋਵੇਂਗਾ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਜਿੱਥੇ ਵੀ ਹੋਵਾਂਗਾ, ਤੇਰੇ ਨਾਲ।"

ਇਸ ਐਲਾਨ ਦਾ ਅੰਤ ਅਤੇ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੁੱਲ੍ਹਣਾ ਇੱਕੋ ਜਿਹਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਡੌਨ ਕਿਉਜੋਟ ਸਿਰ ਤੋਂ ਪੈਰਾਂ ਤੱਕ ਪੀਲੇ ਸਾਟਿਨ ਬਿਸਤਰੇ ਵਿੱਚ ਲਪੇਟਿਆ ਹੋਇਆ ਬਿਸਤਰਾ ਲੈ ਕੇ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ, ਉਸਦੇ ਸਿਰ 'ਤੇ ਨਾਈਟਕੈਪ ਸੀ, ਉਸਦਾ ਚਿਹਰਾ ਅਤੇ ਮੁੱਛਾਂ ਪੱਟੀਆਂ ਨਾਲ ਢੱਕੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸੁਨ - ਉਸਦਾ ਚਿਹਰਾ ਖੁਰਚਿਆਂ ਕਾਰਨ, ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਮੁੱਛਾਂ ਇਸਨੂੰ ਲਟਕਦੇ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਸ਼ਕਲ ਗੁਆਉਣ ਤੋਂ ਬਚਾਉਣ ਲਈ - ਅਤੇ ਇਸ ਪਹਿਰਾਵੇ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਕਲਪਨਾਯੋਗ ਸਭ ਤੋਂ ਅਸਾਧਾਰਨ ਰੂਪ ਦੀ ਤਸਵੀਰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ। ਉਸਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਦਰਵਾਜ਼ੇ 'ਤੇ ਟਿਕਾਈਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਉਮੀਦ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਅਧੀਨ, ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਭਰੀ ਅਲਟੀਸੀਡੋਰਾ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਈ ਦੇਵੇਗਾ, ਪਰ ਇਸਦੀ ਬਜਾਏ, ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸੁਤਿਕਾਰਯੋਗ ਡੁਏਨਾ ਦੀ ਮੂਰਤੀ ਵੇਖੀ ਜਿਸ ਵਿਚ ਇਕ ਚਿੱਟੇ ਹੇਮ ਵਾਲਾ ਪੱਰਦਾ ਸੀ ਜੋ ਇੰਨਾ ਲੰਬਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਸਿਰ ਤੋਂ ਪੈਰਾਂ ਤੱਕ ਘੇਰ ਲਿਆ ਅਤੇ ਢੱਕ ਲਿਆ। ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਖੱਬੇ ਹੱਥ ਵਿਚ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਝਪਕਦੀ ਮੋਮਬੱਤੀ ਫੜੀ ਹੋਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਦੂਜੇ ਹੱਥ ਨਾਲ ਉਸਦੇ ਚਿਹਰੇ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਦੀ ਚਮਕ ਤੋਂ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਢੱਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਵੱਡੀਆਂ ਔਨਕਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਜੋੜੇ ਨਾਲ ਢੱਕੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸੁਨ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਹ ਚੁਪਚਾਪ ਅਤੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਇੰਨੀ ਸਾਵਧਾਨੀ ਨਾਲ ਅੰਦਰ ਦਾਖਲ ਹੋਈ, ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਆਪਣੇ ਵਾਚਟਾਵਰ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਝਾਤੀ ਮਾਰੀ ਜਿੱਥੇ ਉਸਨੇ ਉਸਦੇ ਪਹਿਰਾਵੇ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਚੁੱਪ ਦੇਵਾਂ ਦਾ ਜਾਇਜ਼ਾ ਲਿਆ। ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਡੈਣ ਜਾਂ ਜਾਦੂਗਰਨੀ ਸੋਨਦਾ ਸੀ ਜੋ ਉਸ ਭੇਸ ਵਿਚ ਉਸ ਉੱਤੇ ਕਿਸੇ ਕਿਸਮ ਦੀ ਸ਼ਰਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਉਥੇ ਆਈ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਜਿੰਨੀ ਜਲਦੀ ਹੋ ਸਕੇ ਸਲੀਬ ਦਾ ਨਿਸ਼ਾਨ ਬਣਾਉਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਭੂਤ ਨੇੜੇ ਆਉਂਦਾ ਰਿਹਾ ਅਤੇ, ਇੱਕ ਵਾਰ ਕਮਰੇ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ, ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਉੱਚੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ, ਜਿਸ ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ ਉਸਨੇ ਉਸ ਜਨੂੰਨ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਜਿਸ ਨਾਲ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ; ਅਤੇ ਜੋ ਉਹ ਅਜਿਹੀ ਸ਼ਖਸੀਅਤ ਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਡਰ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਬਾਅਦ ਵਾਲਾ ਉਸਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਡਰ ਗਿਆ। ਜਿਸ ਪਲ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਦੇਖਿਆ, ਇੰਨਾ ਲੰਬਾ, ਹੁਲਕਾ, ਅਤੇ ਵਿਗੜਦੇ ਬਿਸਤਰੇ ਅਤੇ ਪੱਟੀਆਂ ਨਾਲ ਢੱਕਿਆ ਹੋਇਆ, ਉਸਨੇ ਉੱਚੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿਚ ਚੀਕਿਆ:

"ਭਲਾ, ਇਹ ਮੈਂ ਕੀ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਹਾਂ?"

ਉਸਦੀ ਅਚਾਨਕ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕਾਰਨ ਮੋਮਬੱਤੀ ਉਸਦੇ ਹੱਥੋਂ ਡਿੱਗ ਪਈ। ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ, ਉਹ ਜਾਣ ਲਈ ਮੁੜੀ, ਪਰ, ਡਰ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਉਸਦੀ ਸਕਰਟ ਉਤੇ ਡਿੱਗ ਪਈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਧਮਾਕਾ ਨਾਲ ਡਿੱਗ ਪਈ। ਡੌਨ ਕਿਊਜੋਟ, ਡਰਿਆ ਹੋਇਆ, ਬੋਲਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ:

"ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ, ਹੇ ਭੂਤ, ਜਾਂ ਜੋ ਵੀ ਤੂੰ ਹੈਂ, ਇਹ ਦੱਸਣ ਲਈ ਕਿ ਤੂੰ ਕੌਣ ਹੈਂ ਅਤੇ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਕੀ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈਂ। ਜੇ ਤੂੰ ਤਸੀਹੇ ਵਿਚ ਡੁੱਬੀ ਹੋਈ ਆਤਮਾ ਹੈਂ, ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਲਈ ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਕਰਾਂਗਾ ਜੋ ਮੇਰੀ ਤਾਕਤ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਇੱਕ ਕੈਥੋਲਿਕ ਈਸਾਈ ਹਾਂ ਅਤੇ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਸੇਵਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਵਚਨਬੱਧ ਹਾਂ। ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ, ਮੈਂ ਨਾਈਟ-ਇਰੈਂਟਰੀ ਦਾ ਪੇਸ਼ਾ ਅਪਣਾਇਆ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਮੈਂ ਪਿੱਛਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਜਿਸਦਾ ਅਭਿਆਸ ਸ਼ੁੱਧੀਕਰਨ ਵਿੱਚ ਵੀ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਭਲਾ ਕਰਨ ਤੱਕ ਫੈਲਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ।"

ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਜਾਦੂਈ ਹੁੰਦੇ ਸੁਣਿਆ, ਤਾਂ ਉਲਝੀ ਹੋਈ ਡੁਏਨਾ ਨੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੇ ਡਰ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਤੋਂ ਹੀ ਕੱਢਿਆ, ਇਸ ਲਈ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਧੀਮੀ ਸੋਗ ਭਰੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਫੁਸਫੁਸਾਇਆ:

"ਸੁਰ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ - ਜੇ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਤੁਸੀਂ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਹੋ - ਮੈਂ ਨਾ ਤਾਂ ਕੋਈ ਭੂਤ ਹਾਂ, ਨਾ ਕੋਈ ਪ੍ਰਤੱਖ, ਨਾ ਹੀ ਸ਼ੁੱਧੀਕਰਨ ਵਾਲੀ ਆਤਮਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸ਼ਾਇਦ ਮੰਨਦੇ ਹੋ, ਪਰ ਡੋਨਾ ਰੋਡਰਿਗਜ਼, ਮੇਰੀ ਮਾਲਕਣ ਡਚੇਸ ਦੀ ਮੁੱਖ ਦੁਆ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਇੱਥੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨਾਲ ਆਇਆ ਹਾਂ ਜੋ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਦੀ ਆਦਤ ਹੈ।"

"ਮੈਨੂੰ ਦੱਸੋ, ਲੇਡੀ ਡੋਨਾ ਰੋਡਰਿਗਜ਼," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਇੱਥੇ ਕਿਸੇ ਕਿਸਮ ਦੀ ਮੈਚਮੇਕਿੰਗ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਕਰਨ ਲਈ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਆਈ? ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਲਈ ਵੀ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਹਾਂ, ਟੋਬੋਸੋ ਦੀ ਮੇਰੀ ਲੇਡੀ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਦੀ ਬੇਮਿਸਾਲ ਸੁੰਦਰਤਾ ਦਾ ਧੰਨਵਾਦ। ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਮੇਰੀ ਲੇਡੀ, ਜਿੰਨਾ ਚਿਰ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪਿਆਰ ਭਰੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਪਰਹੇਜ਼ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਮੋਮਬੱਤੀ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਜ਼ਖ਼ਮਾਉਣ ਲਈ ਵਾਪਸ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਫਿਰ ਇੱਥੇ ਵਾਪਸ ਆ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਸ਼ਿਆਂ 'ਤੇ ਚਰਚਾ ਕਰਾਂਗੇ ਜੋ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਸ਼ੁਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦਿਲਚਸਪੀ ਵਾਲੇ ਹਨ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੀ ਪ੍ਰਸੰਦ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹਨ, ਸਿਵਾਏ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਪਿਆਰ ਦਾ ਸੁਝਾਅ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਕੋਈ ਵੀ ਚੀਜ਼।"

"ਮੈਂ ਪਿਆਰ ਦੇ ਕੰਮ 'ਤੇ ਹਾਂ, ਮੇਰੇ ਮਾਲਕ?" ਦੁਆਲਾ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। "ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਮੈਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੀ। ਸ਼ੁਕਰ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਅਜੇ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਇੰਨਾ ਵਿਕਸਤ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਹਾਂ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਬੁਚਕਾਨਾਪਣ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲਵਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਇੱਕ ਬਾਇਸਨ ਵਾਂਗ ਫਿੱਟ ਹਾਂ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਸਾਰੇ ਦੰਦ ਅਤੇ ਪੀਹਣ ਵਾਲੇ ਮੇਰੇ ਸਿਰ ਵਿੱਚੋਂ ਹਨ, ਕੁਝ ਕੁ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਜੋ ਮੈਂ ਜ਼ੁਕਾਮ ਕਾਰਨ ਗੁਆ ਦਿੱਤੇ ਹਨ, ਜੋ ਕਿ ਇਸ ਅਰਾਗੋਨ ਦੀ ਧਰਤੀ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਆਮ ਹਨ। ਜੇ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਇੱਕ ਪਲ ਉਡੀਕ ਕਰੇਗੀ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਮੋਮਬੱਤੀ ਦੁਬਾਰਾ ਜਗਾਵਾਂਗਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਪਲ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਬੋਝ ਉਸ ਕੋਲ ਸੁੱਟਣ ਲਈ ਵਾਪਸ ਆਵਾਂਗਾ ਜੋ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੱਸਿਆ ਦਾ ਹੱਲ ਕਰ ਸੱਕਦਾ ਹੈ।"

ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਜਵਾਬ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕੀਤੇ, ਉਹ ਕਮਰੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਚਲੀ ਗਈ, ਜਿੱਥੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਚੁੱਪ ਅਤੇ ਸੋਚ-ਵਿਚਾਰ ਕਰਕੇ ਉਸਦੀ ਵਾਪਸੀ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਪਰ ਇਸ ਨਵੇਂ ਸਾਹਸ ਬਾਰੇ ਉਸਦੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਤੁਰੰਤ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਸ਼ੱਕ ਪੈਦਾ ਹੋ ਗਏ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੌਹ ਨੂੰ ਤੋੜਨ ਦੇ ਖ਼ਤਰੇ ਵਿਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨ ਲਈ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧੀਆ ਗਲਤ ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੀ ਗਈ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨਾਲ ਹੇਠ ਲਿਖੀ ਗੱਲਬਾਤ ਜਾਰੀ ਰੱਖੀ: "ਕੌਣ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਸ਼ੈਤਾਨ, ਜੋ ਕਿ ਚਲਾਕ ਅਤੇ ਸੂਖਮ ਹੈ, ਹੁਣ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਦੁਆ ਨਾਲ ਧੋਖਾ ਦੇਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਮਹਾਰਾਣੀਆਂ, ਰਾਣੀਆਂ, ਡਚੇਸੀਆਂ, ਮਾਰਚੀਓਨੇਸ ਅਤੇ ਕਾਉਂਟੈਸੀਆਂ ਨਾਲ ਇਹ ਕਰਨ ਵਿਚ ਅਸਮਰਥ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਅਦ? ਮੈਂ ਕਈ ਮੌਕਿਆਂ 'ਤੇ ਅਤੇ ਕਈ ਸਿਆਣਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਉਹ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਕ ਔਰਤ ਦੇਵੇਗਾ ਜਿਸਦੀ ਨੱਕ ਐਕੁਲੀਨ ਦੀ ਬਜਾਏ ਸਮਤਲ ਹੈ। ਅਤੇ ਕੌਣ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਇਸ ਮੌਕੇ ਦੀ ਸ਼ਾਂਤੀ ਅਤੇ ਇਕਾਂਤ ਮੇਰੇ ਵਿੱਚ ਸੁਸਤ

ਇੱਛਾਵਾਂ ਨੂੰ ਜਾਗ ਦੇਵੇਗੀ ਜਾਂ ਮੈਨੂੰ ਇੰਨੇ ਸਾਲਾਂ ਬਾਅਦ ਡਿੱਗਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰੇਗੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੌਰਾਨ ਮੈਂ ਠੋਕਰ ਵੀ ਨਹੀਂ ਖਾਧੀ? ਅਜਿਹੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋਣ ਅਤੇ ਲੜਨ ਨਾਲੋਂ ਭੱਜਣਾ ਬੁੱਧੀਮਾਨ ਹੈ। ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਅਜਿਹੀਆਂ ਬੇਤੁਕ ਗੱਲਾਂ ਸੋਚਣਾ ਅਤੇ ਕਹਿਣਾ ਮੇਰੇ ਦਿਮਾਗ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ! ਕਿਉਂ, ਇੱਕ ਪੁਤਲੇ, ਧਰਦੇ ਵਾਲੇ, ਐਨਕ ਵਾਲੇ ਦੁਆ ਲਈ ਇਹ ਸਵਾਲ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੈ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਕੁਸ਼ਲ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕਾਮੁਕ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਉਤੇਜਿਤ ਕਰਨ ਜਾਂ ਜਗਾਉਣ ਲਈ। ਕੀ ਕਿਤੇ ਵੀ ਕੋਈ ਦੂਏਨਾ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਚਮੜੀ ਸੁੰਦਰ ਹੈ ਜਾਂ ਉਸਨੇ ਬੇਈਮਾਨ, ਸਖ਼ਤ ਅਤੇ ਹੁਸ਼ਿਆਰ ਹੋਣਾ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਹੈ? ਮੇਰੇ ਰਸਤੇ ਤੋਂ ਦੂਰ, ਤੁਸੀਂ ਦੂਏਨਾ ਦੇ ਕਬੀਲੇ, ਜੋ ਇੱਕ ਵੀ ਮਨੁੱਖੀ ਖੁਸ਼ੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦੇ ਅਸਮਰੱਥ ਹੋ! ਉਹ ਔਰਤ ਕਿੰਨੀ ਚਲਾਕ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਡ੍ਰੈਗਇੰਗ ਰੂਮ ਦੇ ਇੱਕ ਸਿਰੇ 'ਤੇ ਦੋ ਦੂਏਨਾ ਦੇ ਬੁੱਤਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਐਨਕਾਂ ਅਤੇ ਸਿਲਾਈ ਸਿਰਹਾਣਿਆਂ ਨਾਲ ਰੱਖਿਆ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਸੂਈ ਦੇ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਲੱਗੇ ਹੋਏ ਹੋਣ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਮੂਰਤੀਆਂ ਉਸ ਕਮਰੇ ਨੂੰ ਓਨਾ ਹੀ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦੀਆਂ ਸਨ ਜਿੰਨਾ ਅਸਲ ਦੂਏਨਾ ਕਰਦੇ ਸਨ।

ਇਹ ਕਹਿਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਬਿਸਤਰੇ ਤੋਂ ਉੱਠਿਆ, ਡੋਨਾ ਰੋਡਰਿਗਜ਼ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਅੰਦਰ ਜਾਣ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਲਈ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਬੰਦ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਕੀਤਾ, ਪਰ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰਨ ਹੀ ਵਾਲਾ ਸੀ, ਡੋਨਾ ਰੋਡਰਿਗਜ਼ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਜਗਦੀ ਮੋਮਬੱਤੀ ਲੈ ਕੇ ਆਪਣੇ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਆ ਰਹੀ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਬਿਸਤਰੇ ਵਿੱਚ ਲਪੇਟਿਆ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਪੱਟੀਆਂ ਅਤੇ ਟੋਪੀ ਜਾਂ ਬੋਨਟ ਪਹਿਨੇ ਹੋਏ ਦੇਖਿਆ, ਤਾਂ ਉਹ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਡਰ ਗਈ ਅਤੇ ਦੋ ਜਾਂ ਤਿੰਨ ਕਦਮ ਪਿੱਛੇ ਹਟ ਗਈ।

"ਕੀ ਮੈਂ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰਹਾਂਗੀ, ਸਰ ਨਾਈਟ?" ਉਸਨੇ ਪੁੱਛਿਆ। "ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਦੇ ਬਿਸਤਰੇ ਤੋਂ ਉੱਠਣ ਨੂੰ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸੁਭ ਸੁੱਕੇਤ ਨਹੀਂ ਮੰਨਦੀ।"

"ਇਹੀ ਉਹ ਹੈ ਜੋ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਪਤਨੀ ਤੋਂ ਪੁਛ ਸਕਦਾ ਹਾਂ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਕੀ ਮੈਂ ਜਾਣ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਭਰਮਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜਾਂ ਨਹੀਂ?"

"ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਕਿਸ ਤੋਂ ਅਜਿਹਾ ਭਰੋਸਾ ਮੰਗਦੀ ਹੈ, ਸਰ ਨਾਈਟ?" ਡੂਏਨਾ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।

"ਮੈਂ ਇਹ ਤੁਹਾਡੀ ਪਤਨੀ ਤੋਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਸੰਗਮਰਮਰ ਦਾ ਤੁਹਾਡੀ ਕਾਂਸੀ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਬਣਿਆ ਹਾਂ, ਨਾ ਹੀ ਇਹ ਸਵੇਰੇ ਦਸ ਵਜੇ ਦਾ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਥੋੜ੍ਹੀ ਦੇਰ ਬਾਅਦ ਵੀ ਮੈਂ ਕਲਪਨਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਜੋ ਗੁਫਾ ਨਾਲੋਂ ਵਧੇਰੇ ਇਕਾਂਤ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਧੋਖੇਬਾਜ਼ ਅਤੇ ਦਲੇਰ ਏਨੀਅਸ ਸੁੰਦਰ, ਦਿਆਲੂ ਡੀਡੋ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਪਰ ਜੇ ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਦਾ ਹੱਥ ਮਿਲ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਖੁਦ ਦੀ ਸੰਜਮ ਅਤੇ ਰਾਖਵੀਂਤਾ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਕੋਈ ਭਰੋਸਾ ਨਹੀਂ ਮੰਗਦਾ ਅਤੇ ਜੋ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਦਾ ਸਤਿਕਾਰਯੋਗ ਹੈਂਡਫ੍ਰੇਮ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ।"

ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਸੱਜੇ ਹੱਥ ਨੂੰ ਚੁੰਮਿਆ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਸੱਜਾ ਹੱਥ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਲੈ ਲਿਆ, ਜਿਸਨੂੰ ਉਸਨੇ ਉਹੀ ਰਸਮ ਕੁਰੇਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸਦੇ ਵੱਲ ਵਧਾਇਆ।

(ਇਸ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਸਾਈਡ ਹੈਮੇਟ ਬਰੈਕੇਟਾਂ ਵਿੱਚ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਉਹ ਦੋਵਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦਾ ਹੱਥ ਫੜ ਕੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਤੋਂ ਬਿਸਤਰੇ ਤੱਕ ਜਾਂਦੇ ਦੇਖਦਾ, ਤਾਂ ਉਹ ਆਪਣਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਚੋਗਾ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਦੇ ਦਿੰਦਾ।)

ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਆਖਰਕਾਰ ਬਿਸਤਰੇ 'ਤੇ ਚੜ੍ਹ ਗਈ, ਅਤੇ ਡੋਨਾ ਰੋਡਰਿਗਜ਼ ਕੁਰਸੀ 'ਤੇ ਬੈਠ ਗਈ ਜੋ ਉਸ ਤੋਂ ਥੋੜ੍ਹੀ ਦੂਰ ਸੀ, ਅਜੇ ਵੀ ਆਪਣੀਆਂ ਐਨਕਾਂ ਪਹਿਨੀ ਹੋਈ ਸੀ ਅਤੇ ਮੋਮਬੱਤੀ ਫੜੀ ਹੋਈ ਸੀ। ਨਾਈਟ ਬਿਸਤਰੇ ਵਿੱਚ ਬੈਠ ਗਈ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਢੱਕ ਲਿਆ ਸਿਵਾਏ ਉਸਦੇ ਚਿਹਰੇ ਦੇ, ਜਿਸਨੂੰ ਉਸਨੇ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਦੋਵਾਂ ਨੇ ਆਪਣਾ ਸ਼ਾਂਤ ਹੋ ਲਿਆ, ਤਾਂ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਚੁੱਪੀ ਤੋੜਨ ਵਾਲਾ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਸੀ, ਜਿਸਨੇ ਕਿਹਾ,

"ਮੇਰੀ ਲੇਡੀ ਡੋਨਾ ਰੋਡਰਿਗਜ਼, ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਹੁਣ ਤੁਹਾਡੇ ਬੋਝ ਨੂੰ ਹਲਕਾ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਦੁਖੀ ਦਿਲ ਅਤੇ ਦੁਖੀ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਦੱਬੇ ਹੋਏ ਸਾਰੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਸ਼ੁੱਧ ਕੰਨਾਂ ਨਾਲ ਸੁਣਾਂਗੀ ਅਤੇ ਇਸ 'ਤੇ ਦਇਆ ਨਾਲ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਾਂਗੀ।"

"ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕਰੋਗੇ," ਡੂਏਨਾ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਦੀ ਨਰਮ, ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾਯੋਗ ਮੰਜ਼ੂਦਗੀ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਕੋਈ ਵੀ ਅਜਿਹੇ ਈਸਾਈ ਜਵਾਬ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕਰੇਗਾ। ਤੱਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ, ਭਾਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਅੁਰਾਰੀਨ ਰਾਜ ਦੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਇਸ ਕੁਰਸੀ 'ਤੇ ਇੱਕ ਥੱਕੇ ਹੋਏ, ਹਾਰੇ ਹੋਏ ਡੂਏਨਾ ਦੇ ਪੰਹਿਰਾਵੇ ਵਿੱਚ ਬੈਠੇ ਦੇਖਦੇ ਹੋ, ਮੈਂ ਓਵੀਡੋ, ਅਸਤੂਰੀਆਸ ਦਾ ਰਹਿਣ ਵਾਲਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਪਰਿਵਾਰ ਤੋਂ ਆਇਆ ਹਾਂ ਜਿਸਦਾ ਉਸ ਪ੍ਰਾਂਤ ਦੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧ ਹਨ। ਪਰ ਮੇਰੀ ਮਾੜੀ ਕਿਸਮਤ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਮਾਪਿਆਂ ਦੀ ਲਾਪਰਵਾਹੀ, ਜੋ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਗਰੀਬੀ ਵਿੱਚ ਡਿੱਗ ਪਏ ਬਿਨਾਂ ਇਹ ਜਾਣੇ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਜਾਂ ਕਿਉਂ, ਮੈਨੂੰ ਮੈਡ੍ਰਿਡ ਦੇ ਦਰਬਾਰ ਵਿਚ ਲੈ ਗਏ, ਜਿੱਥੇ, ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੀ ਖ਼ਾਤਰ ਅਤੇ ਵੱਡੀਆਂ ਮੁਸੀਬਤਾਂ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਖਾਸ ਕੁਲੀਨ ਔਰਤ ਲਈ ਸਿਲਾਈ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਵਜੋਂ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਹੈਮਸਟ੍ਰਿੰਗ ਅਤੇ ਕਢਾਈ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ। ਮੇਰੇ ਮਾਪਿਆਂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਉਸਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿਚ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਉਸ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿਚ ਵਾਪਸ ਆ ਗਏ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਰਹਿੰਦੇ ਸਨ, ਜਿੱਥੇ ਕੁਝ ਸਾਲਾਂ ਬਾਅਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੁਵਰਗ ਵਿੱਚ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਬਹੁਤ ਚੰਗੇ ਕੈਥੋਲਿਕ ਈਸਾਈ ਹੋਣ ਕਰਕੇ। ਮੈਂ ਇੱਕ ਰਹਿ ਗਿਆ ਸੀ ਅਨਾਥ, ਮਹਿਲ ਦੇ ਨੌਕਰਾਂ ਨੂੰ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਿੱਤੇ ਜਾਂਦੇ ਮਾੜੇ ਮਜ਼ਦੂਰੀ ਅਤੇ ਕੰਜੂਸੀ ਵਾਲੇ ਲਾਭਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ, ਪਰ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਆਸ-ਪਾਸ ਮੇਰੇ ਵੱਲੋਂ ਕੋਈ ਹੱਲਾਸ਼ੇਰੀ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ ਮੈਂ ਉਥੋਂ ਦੇ ਇੱਕ ਸੁਕੁਆਇਰ ਦੇ ਪਿਆਰ ਦਾ ਪਾਤਰ ਬਣ ਗਈ, ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਵਧਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਪੂਰੀ ਦਾੜ੍ਹੀ ਵਾਲਾ, ਸੁਭਾਅ ਵਾਲਾ, ਅਤੇ ਜੋ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਤੋਂ ਵਧ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਰਾਜਾ ਜਿੰਨਾ ਨੇਕ ਸਮਝਦਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਪਹਾੜਾਂ ਤੋਂ ਆਇਆ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਆਪਣੀ ਪ੍ਰੇਮ ਕਹਾਣੀ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਮਾਲਕਣ ਦੇ ਧਿਆਨ ਤੋਂ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਗੁਪਤਤਾ ਨਾਲ ਸੰਭਾਲਣ ਵਿਚ ਅਸਫਲ ਰਹੇ, ਜਿਸਨੇ ਗੁੱਲ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ, ਸਾਡਾ ਵਿਆਹ ਪਵਿੱਤਰ ਰੋਮਨ ਕੈਥੋਲਿਕ ਚਰਚ ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਅਤੇ ਆਸ਼ੀਰਵਾਦ ਨਾਲ ਕਰਵਾਇਆ। ਇਸ ਵਿਆਹ ਤੋਂ ਇੱਕ ਧੀ ਦਾ ਜਨਮ ਹੋਇਆ ਜੋ ਮੇਰੀ ਖੁਸ਼ੀ ਨੂੰ ਖ਼ਤਮ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਸਮਤ ਵਿਚ ਸੀ, ਜੇ ਇਹੀ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਜਨਮ ਦੇਣ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿਚ ਮਰ ਗਈ, ਕਿਉਂਕਿ ਜਣੇਪੇ ਪੂਰੇ ਸਮੇਂ ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਘਟਨਾ ਦੇ ਹੋਏ ਸਨ, ਪਰ ਕਿਉਂਕਿ ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਮੇਂ ਬਾਅਦ ਮੇਰੇ ਪਤੀ ਦੀ ਸੌਂਤ ਇੱਕ ਖਾਸ ਸਦਮੇ ਨਾਲ ਹੋਈ ਸੀ ਜਿਸਨੂੰ ਉਸਨੂੰ ਮਿਲਿਆ, ਜੋ, ਜੇਕਰ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਹੁਣ ਇਸਨੂੰ ਦੱਸਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਨੂੰ ਹੈਰਾਨ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ।"

ਇਸ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਉਹ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਰੋਣ ਲੱਗ ਪਈ।

“ਸਰ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ,” ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ, “ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਰਹਿਮਦਿਲੀ ਮੰਗਦੀ ਹਾਂ, ਪਰ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਰੋਕ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ। ਹਰ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਬਦਕਿਸਮਤ ਪਤੀ ਬਾਰੇ ਸੋਚਦੀ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਰੋਣ ਨੂੰ ਦਿਲ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਮੇਰੇ ਦਿਲ ਨੂੰ ਉਸ ਮਹਾਨ ਮਾਣ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਕੇ ਗਰਮਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਹ ਮੇਰੀ ਮਾਲਕਣ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਖੱਚਰ ਦੇ ਝੁੰਡ 'ਤੇ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਜੈੱਟ ਵਾਂਗ ਕਾਲਾ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਔਰਤਾਂ ਲਈ ਕੋਚ ਜਾਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਠੀ ਰੱਖਣ ਦਾ ਰਿਵਾਜ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਸਗੋਂ ਆਪਣੇ ਸੁਕੁਆਇਰਾਂ ਦੇ ਖੱਚਰਾਂ ਦੇ ਝੁੰਡ 'ਤੇ ਸੁਵਾਰੀ ਕਰਨਾ ਸੀ। ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਮੈਂ ਇਸ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਨ ਲਈ ਮੁਜਬੂਰ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੀ ਹਾਂ ਤਾਂ ਜੋ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਪੁਤੀ ਦੀ ਚੰਗੀ ਪ੍ਰਜਨਨ ਅਤੇ ਭਰੋਸੇਯੋਗਤਾ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਮੈਡ੍ਰਿਡ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮੌਕੇ 'ਤੇ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਮਾਲਕਣ ਸੈਂਟੀਆਗੋ ਸ਼ਟਰੀਟ ਵਿਚ ਮੁੜ ਰਹੇ ਸਨ, ਜੋ ਕਿ ਕਾਫ਼ੀ ਤੰਗ ਹੈ, ਇੱਕ ਅਦਾਲਤੀ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ, ਜਿਸਦੇ ਅੱਗੇ ਦੋ ਬੇਲੀਫ਼ ਸਨ, ਹੁਣੇ ਹੀ ਉੱਥੋਂ ਨਿਕਲ ਰਹੇ ਸਨ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਸਾਡੇ ਨੇਕ ਸੁਕੁਆਇਰ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਦੇਖਿਆ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਖੱਚਰ ਦੀ ਲਗਾਮ ਖਿੱਚੀ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਮੁੜ ਕੇ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਜਾਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੋਵੇ। ਮੇਰੀ ਮਾਲਕਣ, ਜੋ ਮੇਰੇ ਪਤੀ ਦੇ ਖੱਚਰ ਦੇ ਝੁੰਡ 'ਤੇ ਸਵਾਰ ਸੀ, ਨੇ ਕਿਹਾ ਉਸਨੂੰ ਧੀਮੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ, 'ਤੂੰ ਕੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈਂ, ਡਰਪੋਕ ਆਤਮਾ? ਕੀ ਤੂੰ ਨਹੀਂ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਕਿ ਮੈਂ ਇੱਥੇ ਹਾਂ?' ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੇ ਨਿਮਰਤਾ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਘੋੜੇ ਨੂੰ ਰੋਕਿਆ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ, 'ਮੈਂ ਤੇਰੀ ਕਿਰਪਾ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੂੰ ਆਪਣੇ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਚਲਦਾ ਰਹੇਂ। ਮੈਂ ਹੀ ਉਹ ਹਾਂ ਜਿਸਨੂੰ ਲੇਡੀ ਕੈਸਿਲਡਾ ਦੇ ਨਾਲ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ,' ਇਹ ਮੇਰੀ ਮਾਲਕਣ ਦਾ ਨਾਮ ਹੈ। ਮੇਰੇ ਪਤੀ, ਹੱਥ ਵਿਚ ਟੋਪੀ ਫੜੀ, ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੇ ਨਾਲ ਜਾਣ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ। ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਇਹ ਦੇਖਿਆ, ਤਾਂ ਮੇਰੀ ਮਾਲਕਣ ਗੁੱਸੇ ਵਿੱਚ ਆ

ਗੁਣਾਂ ਅਤੇ ਇੱਕ ਮਟਾ ਪੱਨ ਜਾਂ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਉੱਕਰੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦਾ ਮੁੱਕਾ ਸੀ, ਕੁਢਿਆ ਅਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਪਸਲੀਆਂ ਵਿੱਚ ਇੰਨਾ ਡੂੰਘਾ ਮਾਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਮੇਰਾ ਪੜੀ ਚੀਕਿਆ, ਉਸਦੇ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਇਸ ਤੁਰੀਕੇ ਨਾਲ ਮਰੋੜਿਆ ਕਿ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਮਾਲਕਣ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ। ਉਸਦੇ ਦੋ ਨੌਕਰ ਉਸਦੀ ਮਦਦ ਕਰਨ ਲਈ ਭੱਜੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਅਤੇ ਬੈਲੀਫ਼, ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਗੁਆਡਾਲਜਾਰਾ ਦਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਜੰਗਲੀ ਹੋ ਗਿਆ; ਯਾਨੀ ਕਿ, ਉੱਥੇ ਮੌਜੂਦ ਆਲਸੀ ਲੋਕ ਅਜਿਹਾ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਮੇਰੀ ਮਾਲਕਣ ਪੈਦਲ ਘਰ ਵਾਪਸ ਆ ਗਈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਮੇਰਾ ਪਤੀ ਇੱਕ ਨਾਈ ਦੀ ਦੁਕਾਨ ਵਿੱਚ ਲੁੜਖੜਾ ਗਿਆ, ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਪੇਟ ਵਿੱਚੋਂ ਛੁਰਾ ਮਾਰਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਮੇਰੇ ਪਤੀ ਦਾ ਸ਼ਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਦਾ ਕੰਮ ਅਜਿਹਾ ਹੋ ਗਿਆ। ਸ਼ਹਿਰ ਵਿਚ ਚਰਚਾ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਸੀ ਕਿ ਨੌਜਵਾਨਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਗੁਲੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਉਸ ਘਟਨਾ ਕਾਰਨ, ਅਤੇ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਕਾਰਨ ਕਿ ਉਹ ਥੋੜ੍ਹਾ ਦੂਰ-ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਵਾਲਾ ਸੀ, ਮੇਰੀ ਮਾਲਕਣ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਕੱਢ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਚਿੰਤਾ ਨੇ ਉਸਦੀ ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਨਾਲ ਮੌਤ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਾਇਆ। ਮੈਂ ਇੱਕ ਬੇਸਹਾਰਾ ਵਿਧਵਾ ਰਹਿ ਗਈ ਸੀ ਜਿਸਦੀ ਇੱਕ ਧੀ ਮੇਰੇ ਹੱਥਾਂ 'ਤੇ ਸੀ ਜੋ ਸਮੁੰਦਰ ਦੀ ਝੱਗ ਵਾਂਗ ਸੁੰਦਰਤਾ ਵਿੱਚ ਵਧ ਰਹੀ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਨਿਕਲਿਆ, ਇੱਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਸਿਲਾਈ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਵਜੋਂ ਮੇਰੀ ਸਾਖ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਮੇਰੀ ਮਾਲਕਣ ਡਚੇਸ, ਜਿਸਨੇ ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ ਡਿਊਕ ਮੇਰੇ ਮਾਲਿਕ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਧੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਅਰਾਗੋਨ ਦੇ ਇਸ ਰਾਜ ਵਿਚ ਲਿਆਉਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ। ਇੱਥੇ ਜਿਵੇਂ ਜਿਵੇਂ ਦਿਨ ਆਏ ਅਤੇ ਚਲੇ ਗਏ, ਮੇਰੀ ਧੀ ਖਿੜ ਗਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸਦੀਆਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਪਾਪਤੀਆਂ ਵੀ ਹੋਈਆਂ ਹਨ, ਜੋ ਕੁਝ ਵੀ ਲੋੜੀਂਦੀਆਂ ਨਹੀਂ ਛੱਡਦੀਆਂ। ਉਹ ਇੱਕ ਲਾਰਕ ਵਾਂਗ ਗਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਇੱਕ ਸੁਪਨੇ ਵਾਂਗ ਚਲਦੀ ਹੈ, ਇੱਕ ਪਾਗਲ ਵਿਅਕਤੀ ਵਾਂਗ ਨੱਚਦੀ ਹੈ, ਇੱਕ ਸੁਕੂਲ ਮਾਸਟਰ ਵਾਂਗ ਪੜ੍ਹਦੀ ਅਤੇ ਲਿਖਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਕੰਜੂਸ ਵਾਂਗ ਜੋੜਦੀ ਹੈ। ਉਸਦੀ ਸ਼ੁੱਧਤਾ ਲਈ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਕੋਈ ਟਿੱਪਣੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਵਗਦਾ ਪਾਣੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸ਼ੁੱਧ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਤੇ ਜੇ ਮੈਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਯਾਦ ਹੈ, ਤਾਂ ਹੁਣ ਤੱਕ ਉਹ ਸੋਲ੍ਹਾਂ ਸਾਲ, ਪੰਜ ਮਹੀਨੇ ਅਤੇ ਤਿੰਨ ਦਿਨ ਦੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਦਿਓ ਜਾਂ ਇੱਕ ਦਿਨ ਲਓ। ਇੱਕ ਲੰਮੀ ਕਹਾਣੀ ਨੂੰ ਸੰਖੇਪ ਵਿਚ ਕਹਿਣ ਲਈ, ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਅਮੀਰ ਕਿਸਾਨ ਦੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ, ਜੋ ਇੱਥੋਂ ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਮੇਰੇ ਮਾਲਕ ਡਿਊਕ ਦੇ ਇੱਕ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ, ਮੇਰੀ ਧੀ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਹੋ ਗਿਆ। ਕਿਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਹ ਇਕੱਠੇ ਹੋ ਗਏ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਉਸਦਾ ਪਤੀ ਬਣਨ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕਰਕੇ ਉਸਦਾ ਫਾਇਦਾ ਉਠਾਇਆ, ਪਰ ਹੁਣ ਉਹ ਆਪਣੀ ਵਚਨਬੱਧਤਾ ਦਾ ਸਨਮਾਨ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੇਰਾ ਮਾਲਿਕ ਡਿਊਕ ਇਹ ਜਾਣਦਾ ਹੈ - ਮੈਂ ਇੱਕ ਵਾਰ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਕਈ ਵਾਰ ਉਸਨੂੰ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਉਸਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸਾਨ ਮੁੰਡੇ ਨੂੰ ਮੇਰੀ ਧੀ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦੇਵੇ - ਉਸਨੇ ਕੰਨ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਸੁਣਦਾ। ਇਸਦਾ ਕਾਰਨ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਭਰਮਾਉਣ ਵਾਲੇ ਦਾ ਪਿਤਾ ਇੰਨਾ ਅਮੀਰ ਹੈ, ਡਿਊਕ ਨੂੰ ਇੰਨੇ ਪੈਸੇ ਉਧਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਕਸਰ ਆਪਣੇ ਮਾੜੇ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਲਈ ਜ਼ਮਾਨਤ 'ਤੇ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਡਿਊਕ ਉਸਨੂੰ ਨਾਰਾਜ਼ ਕਰਨ ਜਾਂ ਉਸਨੂੰ ਕੋਈ ਦੁੱਖ ਦੇਣ ਤੋਂ ਝਿਜਕਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਮੇਰੇ ਮਾਲਕ, ਮੈਨੂੰ ਉਮੀਦ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਇਸ ਸੱਟ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਲੈ ਲਵੇਗੀ, ਭਾਵੇਂ ਬੇਨਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਨਾਲ, ਕਿਉਂਕਿ ਹਰ ਕਿਸੇ ਦੇ ਕਹਿਣ ਅਨੁਸਾਰ, ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਇਸ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿਚ ਗਲਤੀਆਂ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰਨ, ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਦੁਖੀਆਂ ਨੂੰ ਦਿਲਾਸਾ ਦੇਣ ਲਈ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਸੀ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਅਨਾਥ ਧੀ, ਉਸਦੀ ਕਲਪਨਾ ਆਪਣੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਕਰੋ। ਸੁਹਜ ਅਤੇ ਜਵਾਨੀ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਗੁਣ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮੈਂ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਪਰਮਾਤਮਾ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਜ਼ਮੀਰ ਦੀ ਸੌਂਹ ਖਾਂਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੇਰੀ ਮਾਲਕਣ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਾਰੇ ਸੇਵਾਦਾਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ, ਕੋਈ ਵੀ ਮੇਰੀ ਧੀ ਦੇ ਜੁੱਤੇ ਦੇ ਤਲੇ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਆ ਸਕਦਾ। ਇੱਕ ਖਾਸ ਅਲੋਟੀਸੀਡੋਰਾ ਹੈ, ਜਿਸਨੂੰ ਸੁਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਮਿਲਣਸਾਰ ਅਤੇ ਸੁੰਦਰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਪਰ ਜੇ ਮੇਰੀ ਧੀ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ, ਉਸ ਤੋਂ ਦੋ ਲੀਗ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਹੀਂ ਆ ਸਕਦੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਨੂੰ ਯਾਦ ਦਿਵਾਵਾਂਗਾ ਕਿ "ਜੋ ਵੀ ਚਮਕਦਾ ਹੈ ਉਹ ਸੋਨਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ"। ਇਹ ਅਲੋਟੀਸੀਡੋਰਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸੁੰਦਰ ਸਮਝਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸੁੰਦਰਤਾ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਬੇਸ਼ਰਮੀ ਰੱਖਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਉਹ ਬਹੁਤ ਸੁਆਦੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦੇ ਮੂੰਹ ਵਿੱਚ ਇੰਨੀ ਬਦਬੂ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ

ਇੱਕ ਸਾਕੇਟ ਲਈ ਵੀ ਉਸਦੇ ਨੇੜੇ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦਾ। ਕਿਉਂ, ਮੇਰੀ ਮਾਲਕਣ ਡਚੇਸ ਵੀ - ਪਰ ਮੈਂ ਚੁੱਪ ਰਹਿਣਾ ਬਿਹਤਰ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ "ਦੀਵਾਰਾਂ ਦੇ ਕੰਨ ਹੁੰਦੇ ਹਨ"।

"ਮੇਰੀ ਜਾਨ 'ਤੇ, ਡੇਨਾ ਰੇਡਰਿਗਜ਼, ਡੱਚੇਸ ਨਾਲ ਕੀ ਮਾਮਲਾ ਹੈ?"

"ਉਸ ਸੁਹੰ ਦੇ ਕਾਰਨ," ਡੁਏਨਾ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਮੈਂ ਉਸ ਗੱਲ ਦਾ ਪੂਰੀ ਇਮਾਨਦਾਰੀ ਨਾਲ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦਾ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਸਰ ਡੈਨ ਕੁਇਕਸੇਟ, ਕੀ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਨੇ ਮੇਰੀ ਮਾਲਕਣ ਦੀ ਸੁੰਦਰਤਾ, ਉਸਦੀ ਰੰਗਤ, ਜੋ ਕਿ, ਜੇ ਕੁਝ ਹੈ, ਇੱਕ ਨਿਰਵਿਘਨ, ਸੜੀ ਹੋਈ ਤਲਵਾਰ ਵਰਗੀ ਹੈ, ਉਹ ਗੁਲਾਬੀ, ਚਿੱਟੇ ਗੱਲ੍ਹ ਜੋ ਸੂਰਜ ਅਤੇ ਚੰਦ ਵਰਗੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਹ ਸੁੰਦਰਤਾ ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਹ ਤੁਰਦੀ ਹੈ, ਜਾਂ ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ ਜ਼ਮੀਨ ਉੱਤੇ ਉੱਡਦੀ ਜਾਪਦੀ ਹੈ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪੈਦਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਜਿੱਥੇ ਵੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਸਿਹਤ ਨੂੰ ਫੈਲਾਉਂਦੀ ਹੈ? ਖੈਰ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਇਹ ਸਭ ਪਹਿਲਾਂ ਪਰਮਾਤਮਾ ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਸਦੀਆਂ ਲੱਤਾਂ 'ਤੇ ਬਣੇ ਨਕਲੀ ਫੋੜਿਆਂ ਦੀ ਦੇਣ ਹੈ ਜੋ ਡਾਕਟਰਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਸਦੇ ਸੁਰੀਰ ਵਿੱਚ ਭਰੇ ਸਾਰੇ ਬੁਰੇ ਹਾਸੇ-ਮਜ਼ਾਕ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ।"

"ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਪਵਿੱਤਰ ਮਾਤਾ!" ਡੈਨ ਕੁਇਕਸੇਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕੀ ਮੇਰੀ ਔਰਤ ਡਚੇਸ ਅਜਿਹੇ ਉਪਚਾਰਾਂ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲੈ ਸਕਦੀ ਹੈ? ਜੇ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਬੇਵਕੂਫ਼ ਫ਼ਰਿਸ਼ਤਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਦੱਸਿਆ ਜਾਂਦਾ ਤਾਂ ਮੈਂ ਅਜਿਹੀ ਗੱਲ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਪਰ ਕਿਉਂਕਿ ਔਰਤ ਡੇਨਾ ਰੇਡਰਿਗਜ਼ ਨੇ ਅਜਿਹਾ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਇਹ ਸੱਚ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ; ਪਰ ਅਜਿਹੀਆਂ ਥਾਵਾਂ 'ਤੇ ਅਜਿਹੇ ਫੋੜੇ ਜ਼ਰੂਰ ਹਾਸੇ ਨਹੀਂ ਛੱਡਦੇ ਸਗੋਂ ਅੰਬਰਗ੍ਰਿਸ ਦਾ ਤੇਲ ਕੱਢਦੇ ਹਨ। ਮੈਂ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਹਾਂ ਕਿ ਫੋੜੇ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਦਾ ਇਹ ਅਭਿਆਸ ਸ਼ਾਇਦ ਕਿਸੇ ਦੀ ਸਿਹਤ ਲਈ ਲਾਭਦਾਇਕ ਹੈ।"

ਡੈਨ ਕੁਇਕਸੇਟ ਨੇ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਅਜੇ ਖਤਮ ਹੀ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦੇ ਕਮਰੇ ਦਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਇੱਕ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਧੁਮਾਕੇ ਨਾਲ ਖੁੱਲ੍ਹ ਗਿਆ। ਅਚਾਨਕ ਹੋਏ ਝਟਕੇ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਮੋਮਬੱਤੀ ਡੇਨਾ ਰੇਡਰਿਗਜ਼ ਦੇ ਹੱਥੋਂ ਡਿੱਗ ਪਈ, ਅਤੇ ਕਮਰਾ "ਇੱਕ ਕਾਲ ਕੋਠੜੀ ਵਾਂਗ ਹਨੇਰਾ" ਰਹਿ ਗਿਆ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਹਾਵਤ ਹੈ। ਬੇਚਾਰੀ ਡੁਏਨਾ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਇਆ ਕਿ ਕਿਸੇ ਨੇ ਉਸਦਾ ਗਲਾ ਫੜ ਲਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਇੰਨੀ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਫੜ ਲਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਵੀ ਸ਼ਬਦ ਕਹੇ ਬਿਨਾਂ ਚੀਕ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਦੂਜੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੇ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਕਹੇ ਆਪਣੇ ਪੇਟੀਕੋਟ ਉੱਚੇ ਕੀਤੇ ਅਤੇ, ਇੱਕ ਚੱਪਲ ਵਾਂਗ ਦਿਖਾਈ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਉਸਨੂੰ ਇੰਨੇ ਗੁੱਸੇ ਨਾਲ ਮਾਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਇਹ ਦੇਖਣ ਯੋਗ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਸੀ। ਡੈਨ ਕਿਕਸੇਟ, ਉਸ ਲਈ ਆਪਣੀ ਹਮਦਰਦੀ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਆਪਣੇ ਬਿਸਤਰੇ ਤੋਂ ਇੰਨਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹਿੱਲਿਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਕੀ ਹੋ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਇਸ ਬਾਰੇ ਉਲਝਣ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਚੁੱਪ ਅਤੇ ਸ਼ਾਂਤ ਪਿਆ ਰਿਹਾ, ਡਰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਮੁੱਕੇ ਅਤੇ ਡੰਡੇ ਉਸ ਦੇ ਰਾਹ ਪੈ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਨਾ ਕਿ ਇਸਦਾ ਡਰ ਵਿਹਲਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਡੁਏਨਾ ਨੂੰ ਕੁੱਟਣਾ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸਨੇ ਰੋਣ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ, ਚੁੱਪ-ਚਾਪ ਜ਼ੁਬਾਨ ਵਾਲੇ ਜੁਲਾਦ ਡੈਨ ਕਿਕਸੇਟ ਕੋਲ ਗਏ ਅਤੇ, ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੇ ਕੰਬਲ ਅਤੇ ਬਿਸਤਰੇ ਤੋਂ ਖੋਲ੍ਹ ਕੇ, ਉਸਨੂੰ ਇੰਨੀ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਅਤੇ ਇੰਨੀ ਬੇਰਹਿਮੀ ਨਾਲ ਚੂਟਕੀ ਮਾਰਨ ਲੱਗ ਪਏ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀਆਂ ਮੁੱਠੀਆਂ ਨਾਲ ਆਪਣਾ ਬਚਾਅ ਕਰਨ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਰੋਕ ਸਕਿਆ - ਅਤੇ ਇਹ ਸਭ ਭਿਆਨਕ ਚੁੱਪ ਵਿੱਚ। ਲੜਾਈ ਲਗਭਗ ਅੱਧਾ ਘੰਟਾ ਚੱਲੀ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਭੂਤ ਪਿੱਛੇ ਹਟ ਗਏ। ਡੇਨਾ ਰੇਡਰਿਗਜ਼ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪੇਟੀਕੋਟ ਇਕੱਠੇ ਕੀਤੇ ਅਤੇ, ਆਪਣੀ ਬੇਇੱਜ਼ਤੀ ਦਾ ਵਿਰਲਾਪ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਡੈਨ ਕਿਕਸੇਟ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵੀ ਸ਼ਬਦ ਕਹੇ ਬਿਨਾਂ ਕਮਰੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਚਲਾ ਗਿਆ, ਜੋ ਕਿ ਚੂਟਕੀ ਤੋਂ ਦੁਖੀ, ਉਲਝਣ ਵਿੱਚ ਪਿੱਛੇ ਰਹਿ ਗਿਆ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਡੁੱਬਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਜਿੱਥੇ ਅਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਚਿੰਤਾ ਦੇਵਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਜਾਣਨ ਲਈ ਛੱਡ ਦੇਵਾਂਗੇ ਕਿ ਉਹ ਵਿਗੜਿਆ ਜਾਦੂਗਰ ਕੌਣ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਮੋੜ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਸਹੀ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੋਵੇਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਂਚੇ ਹੁਣ ਸਾਨੂੰ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਬੁਲਾਉਂਦਾ ਹੈ ਬਲਕਿ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਸਹੀ ਸੰਤੁਲਨ ਦੀ ਵੀ ਇਸਦੀ ਮੰਗ ਹੈ।

ਅਧਿਆਇ ਉਨਤਾਲੀ

ਉਹ ਚੀਜ਼ਾਂ ਜੋ ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਨਾਲ ਵਾਪਰੀਆਂ ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਟਾਪੂ ਦੇ ਚੱਕਰ ਲਗਾ ਰਿਹਾ ਸੀ

ਅਸੀਂ ਮੁਹਾਨ ਗਵਰਨਰ ਨੂੰ ਗੁੱਸੇ ਅਤੇ ਬੇਢੰਗੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ, ਉਸ ਚੁਲਾਕ, ਉਦਾਸ ਕਿਸਾਨ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਜਿਸਨੂੰ ਸੈਂਜਰਡੋਮੋ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੇਜੂਰਡੋਮੋ ਡਿਊਕ ਦੁਆਰਾ, ਸਾਂਚੋ ਦਾ ਮਜ਼ਾਕ ਉਡਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ; ਪਰ ਬਾਅਦ ਵਾਲਾ ਧੁੰਦਲਾ, ਅਸੰਭਿਅਕ, ਅਤੇ ਥੋੜ੍ਹਾ ਮੋਟਾ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਸਾਰਿਆਂ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਮੌਜੂਦ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਡਾਕਟਰ ਪੇਡਰੋ ਰੀਸੀਓ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ, ਜੋ ਡਿਊਕ ਦੇ ਪੱਤਰ ਦੇ ਨਿੱਜੀ ਮਾਮਲੇ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ ਹਾਲ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ:

"ਮੈਂ ਹੁਣ ਸੱਚਮੁੱਚ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਜੱਜ ਅਤੇ ਰਾਜਪਾਲ ਕੁਆਂਸੀ ਦੇ ਬਣੇ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ, ਜਾਂ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਜੋ ਕਾਰੋਬਾਰੀ ਲੋਕਾਂ ਦੀਆਂ ਅਪੀਲਾਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਾ ਹੋਣ, ਜੋ ਦਿਨ ਦੇ ਹਰ ਸਮੇਂ ਅਤੇ ਘੰਟਿਆਂ ਵਿੱਚ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਕੰਨ ਦੇਣ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਸੁਣਨ ਲਈ ਸਭ ਕੁਝ ਛੱਡ ਦੇਣ, ਭਾਵੇਂ ਕੁਝ ਵੀ ਹੋਵੇ। ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਗਰੀਬ ਜੱਜ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਜਾਂ ਤਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਜਾਂ ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਤੁਰੰਤ ਉਸਨੂੰ ਸਰਾਪ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਉਸਦੀ ਪਿੱਠ ਪਿੱਛੇ ਉਸਦੇ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਸਦੀਆਂ ਹੱਡੀਆਂ ਨੂੰ ਸਾਫ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਉਸਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਰੁੱਖ 'ਤੇ ਵੀ ਅੱਗੇ ਵਧਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਹਾਸੋਹੀਣੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਵਾਲੇ ਮੂਰਖ ਲੋਕੋ, ਇੰਨੀ ਜਲਦੀ ਨਾ ਹੋਵੋ। ਆਪਣੀਆਂ ਚਿੰਤਾਵਾਂ 'ਤੇ ਚਰਚਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸਹੀ ਸਮੇਂ ਅਤੇ ਮੌਕੇ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰੋ, ਅਤੇ ਖਾਣੇ ਦੇ ਸਮੇਂ ਜਾਂ ਸੌਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਨਾ ਆਓ, ਕਿਉਂਕਿ ਜੱਜ ਮਾਸ ਅਤੇ ਲਹੂ ਦੇ ਬਣੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਰੀਰਾਂ ਨੂੰ ਉਹੀ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਰੀਰ ਮੰਗਦੇ ਹਨ, ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਖਾਣ ਲਈ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ, ਸਾਡੇ ਵਿਚਕਾਰ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਡਾਕਟਰ ਪੇਡਰੋ ਰੀਸੀਓ ਟਿਰਟੀਫੁਏਰਾ ਦਾ ਧੰਨਵਾਦ, ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਭੁੱਖ ਨਾਲ ਮਰਦੇ ਦੇਖਣ ਲਈ ਦ੍ਰਿੜ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਇਹ ਉਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜੀ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਪਰਮਾਤਮਾ ਉਸਨੂੰ ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੇਵੇ।" ਉਸਦੇ ਵਰਗੇ, ਯਾਨੀ ਸਾਰੇ ਅਯੋਗ ਡਾਕਟਰ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਚੰਗੇ ਡਾਕਟਰ ਤਾੜੀਆਂ ਅਤੇ ਸਨਮਾਨ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ।

ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਨੂੰ ਜਾਣਨ ਵਾਲੇ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਉਸਨੂੰ ਇੰਨੀ ਸਪੱਸ਼ਟਤਾ ਨਾਲ ਬੋਲਦੇ ਸੁਣ ਕੇ ਹੈਰਾਨ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਕੋਈ ਪੱਕਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਇਸਨੂੰ ਕਿਸ ਨਾਲ ਜੋੜਿਆ ਜਾਵੇ, ਜੇਕਰ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਕਿ ਵੱਡੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਵਾਲੇ ਅਹੁਦੇ ਦਿਮਾਗ ਨੂੰ ਤਿੱਖਾ ਜਾਂ ਸੁਸਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਡਾਕਟਰ ਪੇਡਰੋ ਰੀਸੀਓ ਅਗੁਏਰੋ ਡੀ ਟਿਰਟੀਫੁਏਰਾ ਨੇ ਉਸ ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਉਸਨੂੰ ਖਾਣਾ ਪਰੋਸਣ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਹਿਪੋਕ੍ਰੇਟਸ ਦੇ ਸਾਰੇ ਸੁਝਾਵਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦਾ ਹੋਵੇ। ਇਸ ਨਾਲ, ਸਾਂਚੋ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਸੀ ਅਤੇ ਸ਼ਾਮ ਦੇ ਆਉਣ ਅਤੇ ਰਾਤ ਦੇ ਖਾਣੇ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੀ ਬਹੁਤ ਉਮੀਦ ਨਾਲ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਅਤੇ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਸਮਾਂ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਰੁਕਿਆ ਹੋਇਆ ਜਾਪਦਾ ਸੀ, ਉਹ ਪਲ ਜਿਸਦੀ ਉਸਨੇ ਇੰਨੀ ਉਤਸੁਕਤਾ ਨਾਲ ਉਡੀਕ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਅੰਤ ਵਿਚ ਆ ਗਿਆ, ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਪਿਆਜ਼ ਅਤੇ ਉਬਲੇ ਹੋਏ ਵੱਛਿਆਂ ਦੇ ਪੈਰਾਂ ਨਾਲ ਕੁਝ ਬਚਿਆ ਹੋਇਆ ਬ੍ਰੀਫ ਪਰੋਸਿਆ। ਉਸਨੇ ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਉਸ ਤੋਂ ਵੀ ਵੱਧ ਉਤਸ਼ਾਹ ਨਾਲ ਖੋਜ ਕੀਤੀ ਜੇਕਰ ਉਸਨੂੰ ਮਿਲਾਨ ਤੋਂ ਤਿਤੁਰ, ਰੋਮ ਤੋਂ ਤਿੱਤਰ, ਸੇਰੇਟੇ ਤੋਂ ਵੀਲ, ਮੇਰੋਨ ਤੋਂ ਬਟੇਰ, ਜਾਂ ਲਾਵਾਜੋਸ ਤੋਂ ਹੰਸ ਪਰੋਸਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇ, ਅਤੇ ਖਾਣੇ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਉਹ ਡਾਕਟਰ ਵੱਲ ਮੁੜਿਆ ਅਤੇ ਕਿਹਾ:

"ਯਾਦ ਰੱਖੋ, ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਡਾਕਟਰ, ਅੱਜ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਮੈਨੂੰ ਸੁਆਦੀ ਜਾਂ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਭੋਜਨ ਪਰੋਸਣ ਵਿਚ ਆਪਣਾ ਸਮਾਂ ਬਰਬਾਦ ਨਾ ਕਰੋ। ਉਹ ਸਿਰਫ਼ ਮੇਰਾ ਪੇਟ ਹੀ ਖਰਾਬ ਕਰ ਦੇਣਗੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਬੱਕਰੀ, ਬੀਫ, ਬੇਕਨ, ਝੁਟਕੇਦਾਰ, ਅਤੇ ਸ਼ਲਗਮ ਅਤੇ ਪਿਆਜ਼ ਦਾ ਆਦੀ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਵੀ ਇਸਨੂੰ ਮਹਿਲ ਦਾ ਭੋਜਨ ਪਰੋਸਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਬੇਚੈਨ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਈ ਵਾਰ

ਮੁਤਲਕ ਵੀ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬਟਲਰ ਜੋ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਉਹ ਹੈ ਮੇਨੂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਪੋਟ-ਲੱਕ ਸਟੂਅ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪਰੋਸਣਾ, ਅਤੇ ਇਹ ਜਿੰਨਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਪੋਟ-ਲੱਕ ਹੋਵੇਗਾ, ਓਨਾ ਹੀ ਇਸਦਾ ਸੁਆਦ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਹ ਇਸ ਵਿਚ ਜੋ ਵੀ ਚਾਹੇ ਭਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿੰਨਾ ਚਿਰ ਇਹ ਖਾਣ ਯੋਗ ਹੈ, ਜਿਸ ਲਈ ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਧੰਨਵਾਦੀ ਹੋਵਾਂਗਾ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਦਿਨ ਉਸਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿਆਂਗਾ। ਆਓ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਮੇਰੇ 'ਤੇ ਕੁਝ ਵੀ ਥੋਪਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਾ ਕਰੀਏ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਉਹ ਹਾਂ ਜੋ ਮੈਂ ਹਾਂ ਅਤੇ ਇਹੀ ਹੈ। "ਆਓ ਜੀਈਏ ਅਤੇ ਜੀਣ ਦੇਈਏ" ਅਤੇ ਸ਼ਾਂਤੀ ਅਤੇ ਚੰਗੀ ਸੰਗਤ ਵਿੱਚ ਖਾਣਾ ਖਾਓ, ਕਿਉਂਕਿ "ਜਦੋਂ ਪਰਮਾਤਮਾ ਸਵੇਰ ਲਿਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਸਾਰਿਆਂ ਲਈ ਲਿਆਉਂਦਾ ਹੈ"। ਮੈਂ ਇਸ ਟਾਪੂ 'ਤੇ ਨਿਰਪੱਖ ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸ਼ਾਸਨ ਕਰੂੰਗਾ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦਾ ਹਾਂ, ਕਿਸੇ ਤੋਂ ਰਿਸ਼ਵਤ ਨਹੀਂ ਲੈਂਦਾ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਹਰ ਵਿਅਕਤੀ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਖੁੱਲ੍ਹੀਆਂ ਰੱਖੇ ਅਤੇ ਦੇਖਦਾ ਰਹੇ..." "ਮੈਂ ਖੁਦ ਹਾਂ। ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਸਮਝ ਲੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਬੇਕਸੂਰ ਦਿਖ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਪਰ ਜੇ ਕੋਈ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਛੇੜਛਾੜ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਹੈਰਾਨ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਨਹੀਂ, ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਚੰਗਾ ਵਿਵਹਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰੋਗੇ, ਤਾਂ ਉਹ ਤੁਹਾਡਾ ਫਾਇਦਾ ਉਠਾਉਣਗੇ।"

"ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਸ਼ੁਭਮਾਨ ਗਵਰਨਰ," ਬਟਲਰ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਤੁਹਾਡੇ ਦੁਆਰਾ ਕਹੀ ਗਈ ਹਰ ਗੱਲ ਵਿਚ ਬਿਲਕੁਲ ਸਹੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਟਾਪੂ ਦੇ ਸਾਰੇ ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਦਿਵਾ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਤੁਹਾਡੀ ਪੂਰੀ ਲਗਨ, ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਸ਼ਰਧਾਭਾਵਨਾ ਨਾਲ ਸੇਵਾ ਕਰਨਗੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹਨਾਂ ਐਲਾਨਾਂ ਵਿਚ ਤੁਸੀਂ ਜੋ ਸ਼ਾਸਨ ਸ਼ੈਲੀ ਦਸੀ ਹੈ, ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਕਰਨ ਜਾਂ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ ਜੋ ਤੁਹਾਡੀ ਸੇਵਾ ਨੂੰ ਵਧਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।"

"ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਸੋਚਣਾ ਚਾਹੀਦਾ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨਾ ਜਾਂ ਸੋਚਣਾ ਬਹੁਤ ਮੂਰਖਤਾਪੂਰਨ ਹੋਵੇਗਾ। ਮੈਨੂੰ ਦੁਹਰਾਉਣ ਦਿਓ ਕਿ ਮੇਰੀਆਂ ਭੋਜਨ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਦਾ ਧਿਆਨ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਨਾਲ ਹੀ ਮੇਰੇ ਡੋਪਲ ਦੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਦਾ ਵੀ, ਜੋ ਕਿ ਇਸ ਸੁਭ ਵਿੱਚ ਸੁਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਮਾਇਨੇ ਰੱਖਦੀਆਂ ਹਨ। ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ, ਢੁਕਵੇਂ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਚੱਕਰ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦੇ ਹਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰਾ ਇਰਾਦਾ ਇਸ ਟਾਪੂ ਨੂੰ ਹਰ ਕਿਸਮ ਦੀ ਗੰਦਗੀ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਸਾਰੇ ਘੁੰਮਣਘੇਰੀ, ਭਟਕਣ ਵਾਲੇ ਅਤੇ ਲੋਫ਼ਰਾਂ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸਾਰੇ ਸਮਝੋ, ਮੇਰੇ ਦੋਸਤੋ, ਕਿ ਇੱਕ ਗਣਰਾਜ ਵਿੱਚ ਆਲਸੀ, ਬੇਢੰਗੇ ਲੋਕ ਮਧੂ-ਮੱਖੀਆਂ ਦੇ ਛੱਤੇ ਵਿੱਚ ਡਰੋਨ ਵਾਂਗ ਬੇਕਾਰ ਹਨ, ਜੋ ਮੁਜ਼ਦੂਰ ਮਧੂ-ਮੱਖੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਪੈਦਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸਾਰਾ ਸ਼ਹਿਦ ਖਾਂਦੇ ਹਨ। ਮੈਂ ਕਿਸਾਨਾਂ ਦਾ ਪੱਖ ਲੈਣ, ਕੁਲੀਨ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰੱਖਣ, ਨੇਕ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਇਨਾਮ ਦੇਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦਾ ਹਾਂ, ਪਰ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ, ਧਰਮ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀਆਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦਾ ਸਤਿਕਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦਾ ਹਾਂ। ਇਹ ਸਭ ਕਿਵੇਂ ਲੱਗਦਾ ਹੈ, ਮੇਰੇ ਦੋਸਤੋ? ਕੀ ਮੈਂ ਸਮਝਦਾਰੀ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਜਾਂ ਸਿਰਫ ਕੁਝ ਵੀ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਵੱਡਾ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ?"

“ਸਰ ਗਵਰਨਰ,” ਮੇਜਰਡੋਮੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, “ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਇੰਨੀ ਸਮਝਦਾਰ ਹੈ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਸੁਣ ਕੇ ਹੈਰਾਨੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਸਿੱਖਣ ਵਿੱਚ ਇੰਨਾ ਘੱਟ ਹੈ - ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਮੇਰੇ ਗਿਆਨ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ - ਅਜਿਹੀਆਂ ਸਿਆਣਪ ਵਾਲੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇੰਨੀ ਚੰਗੀ ਸਲਾਹ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਜਿਹੜੇ ਇੱਥੇ ਆਏ ਹਨ ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਇੱਥੇ ਭੇਜਿਆ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਤੋਂ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਪਰ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਇਸ ਦਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਨਵਾਂ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ ਹੈ: ਦਿਖਾਵਾ ਸੱਚ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਚਾਲਬਾਜ਼ ਆਪੁਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਧੋਖਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ।”

ਰਾਤ ਆ ਗਈ ਅਤੇ ਗਵਰਨਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸਰਦਾਰ ਡਾਕਟਰ ਰੇਸੀਓ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਾਲ ਖਾਣਾ ਖਾਧਾ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਚੱਕਰ ਲਗਾਉਣ ਦੀਆਂ ਤਿਆਰੀਆਂ ਹੋ ਗਈਆਂ, ਤਾਂ ਸਾਂਚੋ ਮੇਜਰਡੋਮੋ, ਸੈਕਟਰੀ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਕੰਮਾਂ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਇਤਿਹਾਸਕਾਰ ਦੇ ਨਾਲ ਬਾਹਰ ਚਲਾ ਗਿਆ, ਕਾਫ਼ੀ ਬੇਲੀਫ਼ਾਂ ਅਤੇ ਨੋਟਰੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਦਰਮਿਆਨੇ ਆਕਾਰ ਦਾ ਸਕੁਐਡਰਨ ਬਣਾਇਆ। ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਦਫ਼ਤਰ ਦੇ ਸਟਾਫ ਦੇ ਨਾਲ ਵਿਚਕਾਰ ਸੈਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੋਂਚੋ ਸੀ, ਜੋ ਦੇਖਣ ਯੋਗ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਸੀ। ਉਹ ਕੁਝ ਹੀ ਬੁਲਾਕਾਂ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਕਰ ਚੁੱਕੇ ਸੁਨ ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਤਲਵਾਰਾਂ ਦੀ ਟੱਕਰ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣੀ। ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਜਲਦੀ ਨਾਲ ਪਹੁੰਚੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦੋ

ਇਕੱਲੇ ਆਦਮੀ ਲੜਦੇ ਹੋਏ ਪਾਏ, ਜ਼ਖ਼ਮਾਂ ਨੂੰ, ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਆਉਂਦੇ ਦੇਖਿਆ, ਤਾਂ ਉਹ ਬੇਚੈਨ ਖੜ੍ਹੇ ਸਨ, ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਚੀਕਿਆ:

"ਰੱਬ ਅਤੇ ਰਾਜੇ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਮਦਦ! ਕੀ ਇਹ ਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਲੁੱਟਿਆ ਜਾਵੇ ਜਾਂ ਗਲੀ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ?"

"ਸ਼ਾਂਤ ਹੋ ਜਾ, ਮੇਰੇ ਭਲੇ ਆਦਮੀ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਝਗੜੇ ਦਾ ਕਾਰਨ ਦੱਸੋ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਗਵਰਨਰ ਹਾਂ।"

ਆਦਮੀ ਦੇ ਵਿਰੋਧੀ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ:

"ਜਨਾਬ ਗਵਰਨਰ, ਮੈਂ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਸਮਝਾ ਸਕਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਨੂੰ ਦੱਸਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਸੱਜਣ ਨੇ ਗਲੀ ਦੇ ਪਾਰ ਉਸ ਜੂਏ ਦੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹਜ਼ਾਰ ਤੋਂ ਵੱਧ ਰੀਅਲ ਜਿੱਤੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਸਿਰਫ਼ ਰੱਬ ਹੀ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਵੇਂ। ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਉੱਥੇ ਮੌਜੂਦ ਸੀ, ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਜ਼ਮੀਰ ਦੀ ਬਿਹਤਰ ਸਲਾਹ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਉਸਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸ਼ੱਕੀ ਖੇਡ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ। ਉਹ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀਆਂ ਜੇਤੂਆਂ ਨਾਲ ਮੇਜ਼ ਤੋਂ ਉੱਠਿਆ, ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਮੈਂ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਟਿਪ ਵਜੋਂ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਇਕ ਐਸਕੂਡੋ ਦੇਵੇਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਆਮ ਰਿਵਾਜ ਹੈ ਕਿ ਮੇਰੇ ਵਰਗੇ ਗੁਣਵੱਤਾ ਵਾਲੇ ਆਦਮੀਆਂ ਨੂੰ ਕੁਝ ਦੇਣਾ ਜੋ ਕਿਸੇ ਵੀ ਗੈਰ-ਵਾਜਬ ਦਾਅਵਿਆਂ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨ ਅਤੇ ਲੜਾਈਆਂ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਨਿਰਪੱਖ ਖੇਡ ਅਤੇ ਫਾਊਲ ਦੌਰਾਨ ਖੜ੍ਹੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਉਸਨੇ ਪੈਸੇ ਆਪਣੇ ਪਰਸ ਵਿੱਚ ਰੱਖੇ ਅਤੇ ਸੰਸਥਾ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਚਲਾ ਗਿਆ। ਇਸ ਤੋਂ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਹੋ ਕੇ, ਮੈਂ ਉਸਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਬਹੁਤ ਨਿਮਰਤਾ ਨਾਲ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਅੱਠ ਰੀਅਲ ਦੇਣ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਇੱਕ ਸੁਤਿਕਾਰਯੋਗ ਆਦਮੀ ਹਾਂ ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਕੋਈ ਪੇਸ਼ਾ ਜਾਂ ਵਿਰਾਸਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਮੇਰੇ ਮਾਪਿਆਂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਵੀ ਸਿਖਾਉਣ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਮੈਨੂੰ ਛੱਡਣ ਵਿਚ ਅਸਫਲ ਰਹੇ ਹਨ। ਪਰ ਇਹ ਬਦਮਾਸ਼, ਜੋ ਕਿ ਕਾਕਸ ਜਿੰਨਾ ਵੱਡਾ ਚੋਰ ਹੈ ਅਤੇ ਐਂਡਰਾਡੀਲਾ ਨਾਲੋਂ ਵੱਡਾ ਬਦਮਾਸ਼ ਹੈ, ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।" ਚਾਰ ਰੀਅਲ ਤੋਂ ਵੱਧ। ਸ਼ੀਮਾਨ ਗਵਰਨਰ, ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਇੰਨੀ ਬੇਸ਼ਰਮੀ ਅਤੇ ਜ਼ਮੀਰ ਦੀ ਘਾਟ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ? ਮੈਂ ਸਹੁੰ ਖਾਂਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਜੇ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਨਾ ਆਈ ਹੁੰਦੀ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਜੱਤਾਂ ਦਿਖਾਉਂਦਾ ਅਤੇ ਦਿਖਾਉਂਦਾ ਕਿ ਦੋ ਅੜੇ ਦੇ ਕਿੰਨੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।"

"ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਦਾ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੀ ਕਹਿਣਾ ਹੈ?" ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।

ਦੂਜੇ ਆਦਮੀ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਸਦੇ ਵਿਰੋਧੀ ਨੇ ਜੋ ਵੀ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਸੀ ਉਹ ਸੱਚ ਸੀ; ਕਿ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਚਾਰ ਰੀਅਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਕਈ ਮੌਕਿਆਂ 'ਤੇ ਪੈਸੇ ਦਿੱਤੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਜੋ ਲੋਕ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕਰਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਿਵਲ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਤੂ ਨਾਲ ਸੌਦੇਬਾਜ਼ੀ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ ਜੋ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਉਸਨੂੰ ਮੁਸਕਰਾਹਟ ਨਾਲ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਉਹ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਕਿ ਜੇਤੂ ਇੱਕ ਧੋਖੇਬਾਜ਼ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋ ਉਸਨੇ ਜਿੱਤਿਆ ਹੈ ਉਹ ਗਲਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਜਿੱਤਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਸਬੂਤ ਵਜੋਂ ਕਿ ਉਹ ਖੁਦ ਇੱਕ ਇਮਾਨਦਾਰ ਆਦਮੀ ਸੀ ਅਤੇ ਚੋਰ ਨਹੀਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲੇ ਆਦਮੀ ਨੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਉਸਨੂੰ ਕੁਝ ਵੀ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਬਦਮਾਸ਼ ਹਮੇਸ਼ਾ ਆਪਣੇ ਸਾਥੀਆਂ ਨੂੰ ਪੈਸੇ ਦਿੰਦੇ ਹਨ।

"ਤਾਂ ਉਹ ਕਰਦੇ ਹਨ," ਮੇਜਰਡੋਮੋ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਹੁਣ, ਸ਼ੀਮਾਨ ਗਵਰਨਰ, ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਦੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਆਦਮੀਆਂ ਨਾਲ ਕੀ ਕਰੀਏ?"

"ਅਸੀਂ ਇਹ ਕਰਾਂਗੇ:" ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਤੁਸੀਂ, ਸ਼ੀਮਾਨ, ਜੇਤੂ, ਭਾਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਚੰਗੇ ਹੋ, ਮਾੜੇ ਹੋ, ਜਾਂ ਉਦਾਸੀਨ ਹੋ, ਇਸ ਝਗੜੇ ਵਿਚ ਆਪਣੇ ਵਿਰੋਧੀ ਨੂੰ ਸੌ ਰਿਆਲ ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਾਧੂ ਤੀਹ ਦੇਣਾ ਪਵੇਗਾ ਜੋ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿੱਚ ਗਰੀਬ ਰੂਹਾਂ ਨੂੰ ਸੌਂਪ ਦਿਤੇ ਜਾਣਗੇ। ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ, ਸ਼ੀਮਾਨ, ਮੁਦਈ, ਜਿਸਦਾ ਨਾ ਤਾਂ ਕੋਈ ਪੇਸ਼ਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਵਿਰਾਸਤ ਹੈ ਪਰ ਇਸ ਟਾਪੂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਘੁੰਮਦੇ, ਉਹ ਸੌ ਰਿਆਲ ਹੁਣੇ ਲੈ ਜਾਓ ਅਤੇ ਕੱਲ੍ਹ ਰਾਤ ਤੱਕ ਇਸ ਟਾਪੂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੋ ਜਾਓ, ਜਿੱਥੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੋਸ ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਦੇਸ਼ ਨਿਕਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੇ ਸੁਜ਼ਾ, ਜੇਕਰ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਅਗਲੇ ਜਨਮ ਵਿਚ ਪੂਰੀ ਕਰੋਗੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਫਾਂਸੀ ਦੇ ਤਖ਼ਤੇ ਤੇ ਲਟਕਾ ਦਿਆਂਗਾ, ਜਾਂ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਮੈਂ ਜੱਲਾਦ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿਆਂਗਾ।

ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਤੋਂ ਵੀ ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਨਹੀਂ ਸੁਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੀ ਬਾਂਹ ਦਾ ਭਾਰ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰੋਗੇ।"

ਇੱਕ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪਰਸ ਵਿੱਚੋਂ ਪੈਸੇ ਕੱਢੇ, ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ, ਦੂਜਾ ਟਾਪੂ ਛੱਡ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਪਹਿਲਾ ਆਪਣੇ ਘਰ ਵਾਪਸ ਚਲਾ ਗਿਆ। ਰਾਜਪਾਲ ਉੱਥੇ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਕਿਹਾ:

"ਜਾਂ ਤਾਂ ਮੈਂ ਓਨਾ ਸਮਰੱਥ ਨਹੀਂ ਹਾਂ ਜਿੰਨਾ ਮੈਂ ਸੋਚਦਾ ਹਾਂ ਜਾਂ ਮੈਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਜੂਆ ਘਰਾਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿਆਂਗਾ, ਜੋ ਕਿ ਮੇਰੇ ਲਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ, ਕਾਫ਼ੀ ਨੁਕਸਾਨਦੇਹ ਹਨ।"

"ਇਹ ਇੱਕ ਅਪਵਾਦ ਹੈ," ਇੱਕ ਨੋਟਰੀ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਇਸਨੂੰ ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਮੂਲਕੀਅਤ ਹੈ ਜੋ ਹਰ ਸਾਲ ਪੱਤਿਆਂ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹਾਰਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਦੂਜੇ ਦਰਜੇ ਦੇ ਜੂਏ ਦੇ ਡੇਰਿਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਆਪਣਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿਖਾ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਜੋ ਕਿ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨੁਕਸਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਘਿਣਾਉਣੇ ਹਨ। ਰਈਸਾਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤਿਸ਼ਠਾਵਾਨ ਆਦਮੀਆਂ ਦੀਆਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਵਿਚ, ਬੁਦਨਾਮ ਬਦਮਾਸ਼ ਧੋਖਾਧੜੀ ਕਰਨ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ, ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਜੂਏ ਦੀ ਬੁਰਾਈ ਇੱਕ ਆਮ ਪ੍ਰਥਾ ਬਣ ਗਈ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਇਸਨੂੰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਵਪਾਰੀਆਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਤ ਘਰਾਂ ਨਾਲੋਂ ਪ੍ਰਤਿਸ਼ਠਾਵਾਨ ਘਰਾਂ ਵਿਚ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣਾ ਬਿਹਤਰ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਸ਼ਵੇਰ ਦੇ ਸਮੇਂ ਕਿਸੇ ਗਰੀਬ ਸ਼ੈਤਾਨ ਨੂੰ ਫਸਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜ਼ਿੰਦਾ ਚਮੜੀ ਉਤਾਰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।"

“ਠੀਕ ਹੈ, ਨੋਟਰੀ,” ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, “ਮੈਂ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਸ ਸਵਾਲ ਦੇ ਦੋ ਪੱਖ ਹਨ।”

ਉਸੇ ਪਲ, ਇੱਕ ਕਾਂਸਟੇਬਲ ਇੱਕ ਨੌਜਵਾਨ ਨੂੰ ਬਾਂਹ ਤੋਂ ਫੜ ਕੇ ਉੱਪਰ ਆਇਆ।

"ਰਾਜਪਾਲ ਸਾਹਿਬ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਇਹ ਨੌਜਵਾਨ ਸਾਡੇ ਵੱਲ ਤੁਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਪਰ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਸਨੇ ਸਾਨੂੰ ਦੇਖਿਆ, ਉਹ ਹਿਰਨ ਵਾਂਗ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਭੱਜਣ ਲੱਗ ਪਿਆ, ਇਹ ਇੱਕ ਪੱਕਾ ਸੰਕੇਤ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਜ਼ਰੂਰ ਕਿਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਤੋੜਨ ਵਾਲਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਮੈਂ ਉਸਦੇ ਪਿੱਛੇ ਭੱਜਿਆ ਅਤੇ, ਜੇ ਉਹ ਠੋਕਰ ਖਾ ਕੇ ਡਿੱਗ ਨਾ ਪੈਂਦਾ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਨਾ ਫੜਦਾ।"

"ਤੂੰ ਕਿਉਂ ਭੱਜ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਮੇਰੇ ਚੰਗੇ ਆਦਮੀ?" ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ; ਜਿਸਦਾ ਜਵਾਬ ਨੌਜਵਾਨ ਨੇ ਦਿੱਤਾ:

"ਸਰ, ਅਫਸਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪੁੱਛੇ ਗਏ ਸਾਰੇ ਸਵਾਲਾਂ ਦੇ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ।"

"ਤੁਹਾਡਾ ਕੀ ਕੰਮ ਹੈ?" ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।

"ਮੈਂ ਇੱਕ ਜੁਲਾਹਾ ਹਾਂ।"

"ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਬੁਣਦੇ ਹੋ?"

"ਜੇ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਸੰਨ ਕਰੇ ਤਾਂ ਨੇਜ਼ਿਆਂ ਲਈ ਲੋਹੇ ਦੇ ਸੁਝਾਅ।"

"ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਮਜ਼ਾਕੀਆ ਬਣਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ ਜਾਂ ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਸਿਰਫ਼ ਤਰਸਯੋਗ ਮਜ਼ਾਕ 'ਤੇ ਮਾਣ ਕਰਦੇ ਹੋ?"

ਪਰ ਕੋਈ ਗੱਲ ਨਹੀਂ। ਤੁਸੀਂ ਹੁਣੇ ਕਿੱਥੇ ਜਾ ਰਹੇ ਸੀ?"

"ਥੋੜ੍ਹੀ ਹਵਾ ਲੈਣ ਲਈ, ਜਨਾਬ।"

"ਅਤੇ ਇਸ ਟਾਪੂ ਤੇ ਹਵਾ ਕਿੱਥੋਂ ਮਿਲਦੀ ਹੈ?"

"ਜਿੱਥੇ ਵੀ ਇਹ ਵਗਦਾ ਹੈ।"

"ਖੈਰ, ਤੇਰੇ ਜਵਾਬ ਬਿਲਕੁਲ ਸਹੀ ਹਨ! ਤੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਚਲਾਕ ਸਮਝਦਾ ਹੈਂ, ਨੌਜਵਾਨ, ਪਰ ਇਹ ਗੱਲ ਯਾਦ ਰੱਖੀ ਕਿ ਮੈਂ ਤੇਰੀ ਪਿੱਠ ਤੋਂ ਵਗ ਰਹੀ ਹਵਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਤੈਨੂੰ ਸਿੱਧਾ ਜੇਲ੍ਹ ਲੈ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਉਸਨੂੰ ਫੜ ਲੈ, ਮੈਂ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਜਗ੍ਹਾ ਲੈ ਜਾ ਜਿੱਥੇ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਅੱਜ ਰਾਤ ਬਿਨਾਂ ਹਵਾ ਦੇ ਸੌਂਵਾਂਗਾ!"

"ਓ, ਹੁਣ ਆਓ," ਨੌਜਵਾਨ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਤੇਰੀ ਕਿਰਪਾ ਮੈਨੂੰ ਰਾਜਾ ਬਣਾਉਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਸੁਲਝਾ ਸਕਦੀ!"

"ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿੱਚ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਸੁਲਝਾ ਸਕਦਾ?" ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ। "ਕੀ ਮੈਂ ਇੰਨਾ ਤਾਕਤਵਰ ਨਹੀਂ ਹਾਂ ਕਿ ਤੈਨੂੰ ਜਦੋਂ ਵੀ ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ ਵੀ ਮੇਰਾ ਮਨ ਕਰੇ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰ ਕਰ ਲਵਾਂ ਅਤੇ ਰਿਹਾ ਕਰ ਸਕਾਂ?"

"ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਕਿੰਨੀ ਵੀ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਕਿਉਂ ਨਾ ਹੋਵੇ," ਨੌਜਵਾਨ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿੱਚ ਸੌਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।"

"ਓ ਨਹੀਂ?" ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਉਸਨੂੰ ਹੁਣੇ ਉੱਥੇ ਲੈ ਜਾਓ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਦੇਖੇਗਾ ਕਿ ਉਹ ਕਿੰਨਾ ਗਲਤ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਜੇਲ੍ਹਰ ਉਸਨੂੰ ਕੋਈ ਵੀ ਸੁਵਾਰਥਪੂਰਨ ਵਿਚਾਰ ਕਿਉਂ ਨਾ ਦਿਖਾਵੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਜੇ ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਜੇਲ੍ਹ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਇੱਕ ਪੈਰ ਰੱਖਣ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮੈਂ ਜੇਲ੍ਹਰ ਨੂੰ ਦੋ ਹਜ਼ਾਰ ਡਕਾਟ ਜੁਰਮਾਨਾ ਕਰਾਂਗਾ।"

"ਇਹ ਸਭ ਹਾਸੋਹੀਣਾ ਹੈ," ਨੌਜਵਾਨ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। "ਸੱਚਾਈ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਜ਼ਿੰਦਾ ਆਦਮੀ ਮੈਨੂੰ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿੱਚ ਸੌਂ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ।"

"ਏਥੇ ਸੁਣੋ, ਓਏ ਰਾਖਸ਼," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕੀ ਤੇਰੇ ਕੋਲ ਕੋਈ ਦੂਤ ਹੈ ਜੋ ਤੈਨੂੰ ਬਚਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਬੇੜੀਆਂ ਨੂੰ ਹਟਾ ਦੇਵੇਗਾ ਜੋ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਪਾਉਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦਾ ਹਾਂ?"

"ਦੇਖੋ, ਸ਼ੀਮਾਨ ਜੀ, ਰਾਜਪਾਲ," ਨੌਜਵਾਨ ਨੇ ਸਿਆਣਪ ਦਾ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ, "ਆਓ ਇਸ 'ਤੇ ਚਰਚਾ ਕਰੀਏ ਅਤੇ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਤਹਿ ਤੱਕ ਜਾਈਏ। ਮੰਨ ਲਓ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਮੈਨੂੰ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿੱਚ ਪਾਉਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਬੇੜੀਆਂ ਅਤੇ ਹੱਥਕੜੀਆਂ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਕਾਲ ਕੋਠੜੀ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਜੇਲ੍ਹਰ ਨੂੰ ਸਖ਼ਤ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਦੀ ਧਮਕੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਜੇਕਰ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਭੁੰਜਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਸੂਝ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਜੇ ਮੈਂ ਸਾਰੀ ਰਾਤ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਬੰਦ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਜਾਗਦਾ ਰਹਾਂ ਅਤੇ ਸੌਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿਆਂ, ਤਾਂ ਕੀ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਆਪਣੀ ਸਾਰੀ ਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ ਮੈਨੂੰ ਸੌਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਵੇਗੀ ਜੇਕਰ ਮੈਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿਆਂ?"

“ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ,” ਸੈਕਟਰੀ ਨੇ ਕਿਹਾ, “ਅਤੇ ਉਸ ਆਦਮੀ ਦੀ ਗੱਲ ਚੰਗੀ ਹੈ।”

"ਫਿਰ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਸਿਰਫ਼ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਲਈ ਸੌਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰੋਗੇ?"

"ਹਾਂ, ਜਨਾਬ," ਨੌਜਵਾਨ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਜਾਣ ਬਾਰੇ ਨਹੀਂ ਸੋਚਾਂਗਾ।"

“ਚੰਗਾ, ਭੱਜ ਜਾ,” ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, “ਆਪਣੇ ਘਰ ਸੌਂ ਜਾ, ਅਤੇ ਰੱਬ ਤੈਨੂੰ ਸੁਹਾਵਣੇ ਸੁਪਨੇ ਦੇਵੇ। ਇਹ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਦੂਰ ਹੋਵੇ ਕਿ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਕਰਾਂ, ਪਰ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਸਲਾਹ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਨਾਲ ਮਜ਼ਾਕ ਨਾ ਕਰੋ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਤੂੰ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਮਿਲ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਤੇਰੀ ਖੋਪੜੀ ਉੱਤੇ ਮਜ਼ਾਕ ਤੋੜ ਦੇਵੇਗਾ।”

ਨੌਜਵਾਨ ਆਪਣੇ ਰਾਹ ਚਲਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਗਵਰਨਰ ਚੱਕਰ ਲਗਾਉਂਦਾ ਰਿਹਾ। ਥੋੜ੍ਹੀ ਦੇਰ ਬਾਅਦ, ਦੋ ਕਾਂਸਟੇਬਲ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਲੈ ਕੇ ਆਏ।

“ਰਾਜਪਾਲ ਸਾਹਿਬ,” ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਨੇ ਕਿਹਾ, “ਇਹ ਆਦਮੀ ਜੋ ਮਰਦ ਜਾਪਦਾ ਹੈ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਔਰਤ ਹੈ - ਅਤੇ ਇਹ ਭੈੜੀ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ - ਜਿਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮਰਦਾਂ ਦੇ ਕੱਪੜੇ ਪਹਿਨੇ ਹੋਏ ਹਨ।”

ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਦੋ ਜਾਂ ਤਿੰਨ ਲਾਲਟੈਣਾਂ ਰੱਖੀਆਂ, ਜਿਸਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਤੋਂ ਇੱਕ ਔਰਤ ਦਿਖਾਈ ਦਿੱਤੀ ਜੋ ਲਗਭਗ ਸੋਲਾਂ ਸਾਲ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਉਮਰ ਦੀ ਜਾਪਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਜਿਸਦੇ ਵਾਲ ਇੱਕ ਸੋਨੇ ਅਤੇ ਹਰੇ ਰੰਗ ਦੇ ਰੇਸ਼ਮ ਦੇ ਜਾਲ ਵਿੱਚ ਇਕੱਠੇ ਹੋਏ ਸਨ ਜੋ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਮੋਤੀਆਂ ਵਾਂਗ ਸੁੰਦਰ ਸੀ। ਸਿਰ ਤੋਂ ਪੈਰਾਂ ਤੱਕ ਉਸਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਹੋਏ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਉਸਨੇ ਲਾਲ ਰੇਸ਼ਮ ਦੇ ਸਟੋਕਿੰਗਜ਼ ਅਤੇ ਸੋਨੇ ਅਤੇ ਮੋਤੀਆਂ ਨਾਲ ਸਜਾਏ ਹੋਏ ਚਿੱਟੇ ਤਫੇਟਾ ਗਾਰਟਰ ਪਹਿਨੇ ਹੋਏ ਸਨ। ਉਸਦੇ ਹਰੇ ਅਤੇ ਸੋਨੇ ਦੇ ਪੈਂਟਾਲੂਨ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਹਿੰਗੇ ਸੂਟ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸਦੀ ਵੈਸਟ ਜਾਂ ਡੱਬਲਟ, ਜੋ ਉਸਨੇ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਪਹਿਨੀ ਸੀ। ਇਸਦੇ ਹੇਠਾਂ, ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਸੋਨੇ ਅਤੇ ਚਿੱਟੇ ਜੁਰਕਿਨ ਪਹਿਨੇ ਹੋਏ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਚਿੱਟੇ ਜੁੱਤੇ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਦੇ ਸਨ। ਇੱਕ ਤਲਵਾਰ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਪਾਸੇ ਇੱਕ ਗੁਹਿਣਿਆਂ ਨਾਲ ਜੜੀ ਹੋਈ ਛੁਰਾ ਫੜੀ ਹੋਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਉਂਗਲਾਂ ਵਿੱਚ ਕਈ ਬਹੁਤ ਸੁੰਦਰ ਅੰਗੂਠੀਆਂ ਪਹਿਨੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ। ਇੱਕ ਸਬੂਦ ਵਿੱਚ, ਹਰ ਕੋਈ ਉਸ ਜਵਾਨ ਔਰਤ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਸੁੰਦਰ ਸਮਝਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਸਾਰੇ ਖੜ੍ਹੇ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਉਸਨੂੰ ਪਛਾਣ ਨਹੀਂ ਸਕਿਆ, ਅਤੇ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਕਲਪਨਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਸਨ ਕਿ ਉਹ ਕੌਣ ਸੀ। ਜਿਹੜੇ ਲੋਕ ਸਾਂਚੇ 'ਤੇ ਖੇਡ ਜਾ ਰਹੇ ਝੂਠ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਸਨ, ਉਹ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੈਰਾਨ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦਾ ਅਚਾਨਕ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਣਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਉਲਝਣ ਵਿੱਚ ਪੈ ਗਏ ਅਤੇ ਇਹ ਦੇਖਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਉਤਸੁਕ ਸਨ ਕਿ ਇਹ ਸਥਿਤੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਕਿਵੇਂ ਹੱਲ ਹੋਵੇਗੀ। ਸਾਂਚੇ, ਜੋ ਕੁੜੀ ਦੀ ਸੁੰਦਰਤਾ

ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਸੀ, ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਉਹ ਕੌਣ ਹੈ, ਉਹ ਕਿੱਥੇ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਕਿਹੜੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਪਹਿਰਾਵਾ ਅਪਣਾਉਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ। ਮੁਟਿਆਰ, ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਮਾਸੂਮ ਸ਼ਰਮ ਨਾਲ ਜ਼ਮੀਨ ਵੱਲ ਦੇਖ ਰਹੀ ਸੀ, ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ:

"ਮੇਰੇ ਮਹਾਰਾਜ, ਮੈਂ ਅਜਿਹੀ ਜਨਤਕ ਥਾਂ 'ਤੇ ਉਹ ਦੱਸਣ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਜਿਸਨੂੰ ਮੈਂ ਗੁਪਤ ਰੱਖਣਾ ਬਹੁਤ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਮਝਿਆ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਇੱਕ ਗੱਲ ਜੋ ਮੈਂ ਸਮਝਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ: ਮੈਂ ਚੋਰ ਜਾਂ ਡੈਣ ਨਹੀਂ ਹਾਂ, ਸਗੋਂ ਇੱਕ ਬਦਕਿਸਮਤ ਕੁੜੀ ਹਾਂ ਜੋ ਈਰਖਾ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਸਤਿਕਾਰ ਦਾ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਹੁੰਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਨੇਕੀ ਦਾ ਹੱਕ ਹੈ।"

ਜਦੋਂ ਮੇਜਰਡੋਮੋ ਨੇ ਇਹ ਸੁਣਿਆ, ਉਸਨੇ ਸਾਂਚੇ ਨੂੰ ਕਿਹਾ:

"ਰਾਜਪਾਲ ਸਾਹਿਬ, ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਚਲੇ ਜਾਣ ਲਈ ਕਹੇਗੀ ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਔਰਤ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਸ਼ਰਮਿੰਦਗੀ ਦੇ ਆਪਣੀ ਗੱਲ ਕਹਿ ਸਕੇ।"

ਗਵਰਨਰ ਨੇ ਸਲਾਹ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਮੇਜਰਡੋਮੋ, ਬਟਲਰ ਅਤੇ ਸੈਕਟਰੀ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਸਾਰੇ ਪਿੱਛੇ ਹਟ ਗਏ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਕੱਲਾ ਦੇਖਿਆ, ਤਾਂ ਜਵਾਨ ਔਰਤ ਨੇ ਆਪਣੀ ਕਹਾਣੀ ਅੱਗੇ ਵਧਾਈ:

"ਮੈਂ, ਮੇਰੇ ਮਾਲਕ, ਇਸ ਪਿੰਡ ਦੇ ਉੱਨ-ਟੈਕਸ ਕੁਲੈਕਟਰ, ਪੇਡਰੋ ਪੇਰੇਜ਼ ਮਾਜ਼ੋਰਕਾ ਦੀ ਧੀ ਹਾਂ, ਜੋ ਅਕਸਰ ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਘਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ।"

"ਇਸਦਾ ਕੋਈ ਮਤਲਬ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਮੇਰੀ ਔਰਤ," ਮੇਜਰਡੋਮੋ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਂ ਪੇਡਰੋ ਪੇਰੇਜ਼ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਦੀ ਹਾਂ ਅਤੇ ਜਾਣਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਉਸਦਾ ਕੋਈ ਬੱਚਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਨਾ ਤਾਂ ਮੁੰਡਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕੁੜੀ। ਫਿਰ ਵੀ, ਤੁਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਉਹ ਤੁਹਾਡਾ ਪਿਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਇਹ ਵੀ ਜੋੜਦੇ ਹੋ ਕਿ ਉਹ ਤੁਹਾਡੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਘਰ ਅਕਸਰ ਆਉਂਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ।"

"ਮੈਂ ਇਹ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੇਖ ਲਿਆ ਸੀ," ਸਾਂਚੇ ਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਇਸ ਵੇਲੇ, ਮੇਰੇ ਮਾਲਕ, ਮੈਂ ਇੰਨੀ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਨਹੀਂ ਆ ਰਿਹਾ ਕਿ ਮੈਂ ਕੀ ਕਹਿ ਰਹੀ ਹਾਂ," ਕੁੜੀ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। "ਸੱਚ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਡਿਏਗੋ ਡੇ ਲਾ ਲਾਨਾ ਦੀ ਧੀ ਹਾਂ, ਜਿਸਨੂੰ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਕਿਰਪਾਵਾਂ ਬੇਸ਼ੱਕ ਜਾਣਦੀਆਂ ਹਨ।"

"ਹੁਣ ਇਹ ਸਮਝ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ," ਮੇਜਰਡੋਮੋ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। "ਮੈਂ ਡਿਏਗੋ ਡੇ ਲਾ ਲਾਨਾ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਅਮੀਰ ਅਤੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹਿਡਾਲਗੋ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਇੱਕ ਪੁੱਤਰ ਅਤੇ ਇੱਕ ਧੀ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਤੋਂ ਉਹ ਵਿਧਵਾ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਇਸ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਕਿ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਧੀ ਦਾ ਚਿਹਰਾ ਦੇਖਿਆ ਹੈ, ਜਿਸਨੂੰ ਉਹ ਇੰਨਾ ਇਕਾਂਤ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੂਰਜ ਨੂੰ ਵੀ ਉਸਨੂੰ ਦੇਖਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ, ਪਰ ਇਸ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਇਹ ਅਫਵਾਹ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਬਹੁਤ ਹੀ ਗੋਰੀ ਹੈ।"

"ਇਹ ਸਹੀ ਹੈ," ਕੁੜੀ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਉਹ ਧੀ ਹਾਂ। ਮੇਰੀ ਸੁੰਦਰਤਾ ਦੀ ਅਫਵਾਹ ਸੱਚ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਕਿਰਪਾਵਾਂ ਹੁਣ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰਾ ਚਿਹਰਾ ਦੇਖ ਲਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਤੁਸੀਂ ਖੁਦ ਹੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰ ਸਕੋਗੇ।"

ਇਸ ਮੌਕੇ 'ਤੇ, ਉਹ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਰੋਣ ਲੱਗੀ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਸੈਕਟਰੀ ਨੇ ਇਹ ਦੇਖਿਆ, ਤਾਂ ਉਹ ਬਟਲਰ ਦੇ ਨੇੜੇ ਆਇਆ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਕੰਨ ਵਿੱਚ ਫੁਸਫੁਸਾ ਕੇ ਕਿਹਾ:

"ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਇਸ ਗਰੀਬ ਕੁੜੀ ਨਾਲ ਕੁਝ ਗੰਭੀਰ ਹਾਦਸਾ ਵਾਪਰਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਇੰਨੇ ਚੰਗੇ ਪਰਿਵਾਰ ਤੋਂ ਆਉਂਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਦੇਰ ਰਾਤ ਨੂੰ ਘਰ ਤੋਂ ਇੰਨੀ ਦੂਰ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਪਹਿਰਾਵੇ ਵਿੱਚ ਹੈ।"

"ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ," ਬਟਲਰ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਉਸਦੇ ਹੰਝੂ ਉਸ ਸ਼ੱਕ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦੇ ਹਨ।"

ਸਾਂਚੇ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਜਿੰਨਾ ਹੋ ਸਕੇ ਦਿਲਾਸਾ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਡਰ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੱਸ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨਾਲ ਕੀ ਬੀਤਿਆ ਹੈ; ਕਿ ਉਹ ਸਾਰੇ ਜਿੰਨੀ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਜਾਣਦੇ ਹੋਣ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਹੱਲ ਕਿਵੇਂ ਦੇਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹਰ ਸੰਭਵ ਤੁਰੀਕੇ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨਗੇ।

"ਸੱਚ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮੇਰੇ ਮਾਲਕੋ," ਉਸਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦਸ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਇਕਾਂਤ ਰੱਖਿਆ ਹੈ, ਉਨੇ ਹੀ ਸਾਲ ਜਦੋਂ ਤੋਂ ਧਰਤੀ ਨੇ ਮੇਰੀ ਮਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਸਾਰੇ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ, ਮੈਂ ਦਿਨ ਵੇਲੇ ਅਸਮਾਨ ਵਿੱਚ ਸੂਰਜ ਅਤੇ ਰਾਤ ਨੂੰ ਚੰਦ ਅਤੇ ਤਾਰਿਆਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਗਲੀਆਂ ਕਿਹੋ ਜਿਹੀਆਂ ਹਨ, ਜਾਂ ਜਨਤਕ ਪਲਾਜ਼ਾ ਅਤੇ

ਗਿਰਜਾਘਰ, ਜਾਂ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ, ਮੇਰੇ ਭਰਾ, ਅਤੇ ਟੈਕਸ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਪੈਡਰੇ ਪੇਰੇਜ਼ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਆਦਮੀਆਂ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਪਤਾ। ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਸਾਡੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਅਕਸਰ ਆਉਂਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਅਚਾਨਕ ਮੇਰੇ ਦਿਮਾਗ ਵਿੱਚ ਇਹ ਆਉਣਾ ਆਇਆ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਅਸਲੀ ਪਿਤਾ ਦਾ ਨਾਮ ਲੈਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਉਹ ਮੇਰਾ ਪਿਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਕੈਦ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਘਰ ਛੱਡਣ, ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਚਰਚ ਜਾਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ - ਸਾਡੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਚੈਪਲ ਵਿੱਚ ਸਮੂਹਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ - ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਪਿਛਲੇ ਕੁਝ ਦਿਨਾਂ ਅਤੇ ਹਫ਼ਤਿਆਂ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਦੁਖੀ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਦੁਨੀਆ ਨੂੰ ਦੇਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਉਹ ਸ਼ਹਿਰ ਜਿੱਥੇ ਮੈਂ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਇੱਛਾ ਉਸ ਉਚਿਤਤਾ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਜਿਸਦੀ ਸਮਾਜ ਦੀਆਂ ਨੌਜਵਾਨ ਔਰਤਾਂ ਤੋਂ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਵੀ ਮੈਂ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਬੁਲਦ ਦੀ ਲੜਾਈ, ਮਜ਼ਾਕ ਮੁਕਾਬਲਾ ਹੋਣਾ ਸੀ, ਜਾਂ ਸਟੇਜ ਨਾਟਕ ਦੌਰਾਨ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਭਰਾ ਨੂੰ, ਜੋ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਇੱਕ ਸਾਲ ਛੋਟਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਚੀਜ਼ਾਂ ਕੀ ਸਨ, ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਈ ਹੋਰ ਚੀਜ਼ਾਂ ਜੋ ਮੈਂ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਦੇਖੀਆਂ। ਉਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜਿੰਨਾ ਹੋ ਸਕੇ ਸਮਝਾਇਆ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਦੀ ਮੇਰੀ ਇੱਛਾ ਵਧ ਗਈ ਹੈ। ਪਰ ਆਪਣੀ ਤਬਾਹੀ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਨੂੰ ਛੋਟਾ ਕਰਨ ਲਈ, ਮੈਂ ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਕਹਾਂਗਾ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਭਰਾ ਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ - ਓ, ਕਾਸ਼ ਮੈਂ ਕਦੇ ਭੀਖ ਨਾ ਮੰਗੀ ਹੁੰਦੀ ਜਾਂ ਬੇਨਤੀ ਨਾ ਕੀਤੀ ਹੁੰਦੀ..."

ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਉਹ ਰੋਣ ਲੱਗ ਪਈ।

"ਮੇਰੀ ਬੀਬੀ," ਮੇਜਰਡੋਮੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰੇ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਕੀ ਵਾਪਰਿਆ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਸ਼ਬਦ ਅਤੇ ਹੰਝੂ ਸਾਨੂੰ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਦੁਬਿਧਾ ਵਿੱਚ ਪਾ ਰਹੇ ਹਨ।"

"ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਕਹਿਣ ਲਈ ਕੁਝ ਹੀ ਗੱਲਾਂ ਬਾਕੀ ਹਨ," ਕੁੜੀ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਪਰ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਹੰਝੂ ਵਹਾਉਣੇ ਹਨ; ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ, ਅਜਿਹੀਆਂ ਗਲਤ ਇੱਛਾਵਾਂ ਤੋਂ ਮੈਂ ਹੋਰ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ?"

ਕੁੜੀ ਦੀ ਸੁੰਦਰਤਾ ਬਟਲਰ ਦੀ ਛਾਤੀ ਵਿੱਚ ਜੜ੍ਹ ਫੜ ਚੁੱਕੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਦੇਖਣ ਲਈ ਆਪਣੀ ਲਾਲਟੈਣ ਉੱਚੀ ਕੀਤੀ। ਉਸਨੂੰ ਲੱਗਿਆ ਕਿ ਇਹ ਹੰਝੂ ਨਹੀਂ ਸਨ ਜੋ ਉਹ ਵਹਾ ਰਹੀ ਸੀ, ਸਗੋਂ ਘਾਹ ਦੇ ਮੈਦਾਨ ਤੋਂ ਤੇਲ ਦੇ ਮੁਣਕੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੁਰਬੀ ਮੋਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਕੇ ਹੋਰ ਵੀ ਵਧਾ-ਚੜ੍ਹਾ ਕੇ ਦੱਸਿਆ। ਉਸਨੂੰ ਉਮੀਦ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦੀ ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਓਨੀ ਵੱਡੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ ਜਿੰਨੀ ਉਸਦੇ ਹੰਝੂਆਂ ਅਤੇ ਹਉਕਿਆਂ ਨੇ ਦਰਸਾਈ ਸੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਗਵਰਨਰ ਕੁੜੀ ਦੇ ਆਪਣੀ ਕਹਾਣੀ ਸੁਣਾਉਣ ਦੇ ਬੇਤਰਤੀਬ ਢੰਗ ਤੋਂ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੋਰ ਦੁਬਿਧਾ ਵਿੱਚ ਨਾ ਰੱਖੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਦੇਰ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਸੀ ਅਤੇ ਅੱਜ ਵੀ ਸ਼ਹਿਰ ਦਾ ਬਹੁਤ ਸਾਰਾ ਹਿੱਸਾ ਮਿਲਣਾ ਸੀ। ਉਹ, ਰੋਣ ਅਤੇ ਅੱਧ-ਆਕਾਰ ਵਾਲੇ ਹਉਕਿਆਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ, ਅੱਗੇ ਕਹਿੰਦੀ ਰਹੀ:

"ਮੇਰੀ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਭਰਾ ਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਇੱਕ ਪਹਿਰਾਵੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਵਾਂਗ ਸਜਾਵੇ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਸਾਡਾ ਪਿਤਾ ਸੌਂ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਕਿਸੇ ਰਾਤ ਨੂੰ ਸਾਰਾ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇਖਣ ਲਈ ਬਾਹਰ ਲੈ ਜਾਵੇ। ਮੇਰੇ ਵੱਲੋਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਅਤੇ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਉਸਨੇ ਮੇਰੀਆਂ ਇੱਛਾਵਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਪਹਿਰਾਵਾ ਪਹਿਨਾਇਆ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਇੱਕ ਪਹਿਰਾਵੇ ਵਿੱਚ ਸਜਾਇਆ। ਉਸਦਾ ਪਹਿਰਾਵਾ ਸਿਰਫ਼ ਉਸਦੇ ਲਈ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਜਾਪਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਬਿਨਾਂ ਦਾੜ੍ਹੀ ਵਾਲੇ ਚਿਹਰੇ ਕਾਰਨ ਉਸਦਾ ਰੂਪ ਇੱਕ ਸੁੰਦਰ ਮੁਟਿਆਰ ਵਰਗਾ ਹੈ। ਅਜ ਰਾਤ - ਇਹ ਲਗਭਗ ਇੱਕ ਘੰਟਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੋਇਆ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ - ਅਸੀਂ ਘਰੋਂ ਨਿਕਲੇ ਅਤੇ, ਆਪਣੇ ਜਵਾਨ, ਬੇਰੋਕ ਆਵੇਗਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਪੂਰੇ ਸ਼ਹਿਰ ਦਾ ਚੱਕਰ ਲਗਾਇਆ, ਪਰ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਅਸੀਂ ਘਰ ਵਾਪਸ ਜਾਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ, ਅਸੀਂ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਸਮੂਹ ਸਾਡੇ ਵੱਲ ਵਧਦਾ ਦੇਖਿਆ, ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਭਰਾ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ, 'ਭੈਣ ਪਿਆਰੀ, ਇਹ ਰਾਤ ਦੀ ਗਸ਼ਤ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਪੈਰ ਚੁੱਕੋ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਖੰਭ ਦਿਓ। ਜਿੰਨੀ ਜਲਦੀ ਤੁਸੀਂ ਦੌੜ ਸਕਦੇ ਹੋ ਮੇਰੇ ਪਿੱਛੇ ਆਓ, ਕਿਉਂਕਿ ਜੇ ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਪਛਾਣ ਲੈਂਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਇਹ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਚੰਗਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।' ਇਹ ਕਹਿਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਹ ਮੁੜਿਆ ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗਾ ਕਿ ਦੌੜਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ,

ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਉੱਡਣ ਲੱਗ ਪਿਆ; ਪਰ ਮੇਰੇ ਡਰ ਕਾਰਨ, ਮੈਂ ਡਿੱਗ ਪਿਆ। ਅੱਧਾ ਦਰਜਨ ਕਦਮ ਚੁੱਕਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਉਸੇ ਸਮੇਂ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਅਫ਼ਸਰ ਆ ਗਿਆ, ਜਿਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਦੇ ਅੱਗੇ ਇੱਥੇ ਲਿਆਂਦਾ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ, ਇੱਕ ਦੁਸ਼ਟ ਅਤੇ ਮਨਘੜਤ ਕੁੜੀ ਵਾਂਗ, ਮੈਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਅਪਮਾਨਿਤ ਪਾਉਂਦੀ ਹਾਂ।"

"ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਮੇਰੀ ਔਰਤ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਨੂੰ ਨਾ ਤਾਂ ਕੋਈ ਮੁਸੀਬਤ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪਿਆ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਈਰਖਾ ਦਾ ਕੋਈ ਹਮਲਾ, ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਕਹਾਣੀ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਸੀ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਘਰੋਂ ਕੱਢ ਦਿੱਤਾ।"

"ਮੈਨੂੰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ, ਨਾ ਹੀ ਮੈਂ ਈਰਖਾ ਤੋਂ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਸੀ, ਸਗੋਂ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਦੀ ਮੇਰੀ ਇੱਛਾ ਤੋਂ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਸੀ, ਜੋ ਇਸ ਸ਼ਹਿਰ ਦੀਆਂ ਗਲੀਆਂ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਸੀ।"

ਕੁੜੀ ਨੇ ਜੋ ਕਿਹਾ ਸੀ ਉਸਦੀ ਸਚਾਈ ਦੇ ਕਾਂਸਟੇਬਲਾਂ ਦੇ ਆਉਣ ਨਾਲ ਪੁਸ਼ਟੀ ਹੋਈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸਦੇ ਭਰਾ ਨੂੰ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿਚ ਲਿਆ ਸੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੀ ਭੈਣ ਨਾਲੋਂ ਬਾਅਦ ਸਮੇਂ ਫੜ ਲਿਆ ਸੀ। ਉਹ ਇੱਕ ਸੁੰਦਰ ਸਕਾਰਟ, ਨੀਲੇ ਡੈਮਾਸਕ ਅਤੇ ਵਧੀਆ ਸੋਨੇ ਦੇ ਲੇਸ ਵਿੱਚ ਸਜਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਉਸਦੇ ਸਿਰ 'ਤੇ ਉਸਦੇ ਆਪਣੇ ਵਾਲਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਪਰਦਾ ਜਾਂ ਸ਼ਿੰਗਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਇੰਨੇ ਸੁਨਹਿਰੇ ਅਤੇ ਘੁੰਗਰਾਲੇ ਸਨ ਕਿ ਉਸਦਾ ਸਿਰ ਸੋਨੇ ਦੇ ਰਿੰਗਾਂ ਨਾਲ ਢੱਕਿਆ ਹੋਇਆ ਜਾਪਦਾ ਸੀ। ਗਵਰਨਰ, ਮੈਜਰਡੋਮੋ ਅਤੇ ਬਟਲਰ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਲੈ ਗਏ ਤਾਂ ਜੋ ਉਸਦੀ ਭੈਣ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣ ਨਾ ਸਕੇ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਿਵੇਂ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਇਆ ਗਿਆ। ਉਸਨੇ, ਘੱਟ ਸ਼ਰਮ ਅਤੇ ਸ਼ਰਮ ਦੇ ਨਾਲ, ਉਹੀ ਕਹਾਣੀ ਆਪਣੀ ਭੈਣ ਨੂੰ ਦੱਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਮਾਰਿਆ ਹੋਇਆ ਬਟਲਰ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਦਿੱਤੀ। ਫਿਰ ਗਵਰਨਰ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ:

"ਇਹ, ਮੇਰੇ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਔਰਤ, ਜ਼ਰੂਰ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਬਚਕਾਨਾ ਕੰਮ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਸਨੂੰ ਦੱਸਣ ਲਈ ਇੰਨੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਜਾਂ ਇੰਨੇ ਹਉਕੇ ਭਰੇ ਅਤੇ ਰੋਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਕਿੰਨਾ ਕਾਹਲੀ ਅਤੇ ਮੂਰਖਤਾਪੂਰਨ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੋਵੇਗਾ, 'ਅਸੀਂ ਡੌਨ ਅਤੇ ਦੋਨਾ ਫਲਾਣਾ ਹਾਂ, ਜੋ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਘਰ ਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਭੇਸਾਂ ਵਿਚ ਕੁਝ ਮੌਜ-ਮਸਤੀ ਕਰਨ ਲਈ ਛੱਡ ਕੇ ਗਏ ਸੁਨ, ਸਿਰਫ਼ ਉਤਸੁਕਤਾ ਦੇ ਕਾਰਨ ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਰਨ ਦੇ,' ਅਤੇ ਕਹਾਣੀ ਇਸ ਸਾਰੇ ਹਉਕੇ ਭਰੇ ਅਤੇ ਰੋਣ ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਸਭ ਕੁਝ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦੀ।"

"ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਸੱਚ ਹੈ," ਕੁੜੀ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਪਰ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਕਿਰਪਾਵਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਸਮਝਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਜੋ ਅੰਦੋਲਨ ਅਨੁਭਵ ਕੀਤਾ ਉਹ ਇੰਨਾ ਵੱਡਾ ਸੀ ਕਿ ਇਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਉਹ ਸੰਜਮ ਵਰਤਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਿਸਦੀ ਲੋੜ ਸੀ।"

“ਕੋਈ ਨੁਕਸਾਨ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ,” ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, “ਤਾਂ ਆਓ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰੀਏ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਕਿਰਪਾਵਾਂ ਘਰ ਲੈ ਜਾਵਾਂਗੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਪਿਤਾ ਨੇ ਅਜੇ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਤੋਂ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੰਨਾ ਬਚਕਾਨਾ ਜਾਂ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਲਈ ਇੰਨਾ ਉਤਸੁਕ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ “ਇੱਕ ਸੰਤਿਕਾਰਯੋਗ ਔਰਤ ਅਤੇ ਟੁੱਟੀ ਹੋਈ ਲੱਤ ਦੋਵਾਂ ਨੂੰ ਘਰ ਵਿਚ ਹੀ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ”; “ਇੱਕ ਔਰਤ ਜਾਂ ਇਕ ਮੁਰਗੀ ਜੋ ਘਰੋਂ ਭਟਕ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਜਲਦੀ ਹੀ ਗੁਆਚ ਜਾਂਦੀ ਹੈ”; ਅਤੇ “ਇੱਕ ਔਰਤ ਜੋ ਦੇਖਣ ਲਈ ਉਤਸੁਕ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਉਹ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਦੇਖੇ ਜਾਣ ਲਈ ਉਤਸੁਕ ਹੁੰਦੀ ਹੈ”, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਬੱਸ ਇਹੀ ਕਹਿਣਾ ਹੈ।”

ਨੌਜਵਾਨ ਨੇ ਗਵਰਨਰ ਦਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਘਰ ਮਿਲਣ ਦੀ ਉਸ ਦਿਆਲੂ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਲਈ ਧੰਨਵਾਦ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਉਹ ਤੁਰੰਤ ਨਿਵਾਸ ਲਈ ਰਵਾਨਾ ਹੋ ਗਏ, ਜੋ ਕਿ ਥੋੜ੍ਹੀ ਦੂਰੀ 'ਤੇ ਸਥਿਤ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਪਹੁੰਚੇ, ਤਾਂ ਨੌਜਵਾਨ ਨੇ ਇੱਕ ਖਿੜਕੀ 'ਤੇ ਇੱਕ ਕੰਕਰ ਮਾਰਿਆ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਨੌਕਰਾਣੀ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ, ਪਲ ਭਰ ਲਈ ਹੇਠਾਂ ਆਈ ਅਤੇ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੋਲ੍ਹ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਜੋੜਾ ਅੰਦਰ ਚਲਾ ਗਿਆ। ਬਾਕੀ ਸਾਰੇ ਉੱਥੇ ਖੜ੍ਹੇ ਸਨ, ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਲੀਕੇਦਾਰੀ ਅਤੇ ਸੁਚੱਜੇ ਸੁਭਾਅ 'ਤੇ ਹੈਰਾਨ ਸਨ, ਸਗੋਂ ਦੁਨੀਆ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਦੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਇੱਛਾ 'ਤੇ ਵੀ ਹੈਰਾਨ ਸਨ - ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿ ਰਾਤ ਨੂੰ ਅਤੇ ਸ਼ਹਿਰ ਛੱਡੇ ਬਿਨਾਂ, ਜਿਸਦਾ ਕਾਰਨ ਉਹ ਆਪਣੇ ਕੋਮਲ ਸਾਲਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਦੇ ਸਨ। ਬਟਲਰ, ਜਿਸਦਾ ਦਿਲ ਚੀਰਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਨੇ ਅਗਲੇ ਹੀ ਦਿਨ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਤੋਂ ਉਸਦਾ ਹੱਥ ਮੰਗਣ ਦਾ ਮਨ ਬਣਾ ਲਿਆ, ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਡਿਊਕ ਦੇ ਨੌਕਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸੀ। ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਵੀ ਨੌਜਵਾਨ ਦਾ ਵਿਆਹ ਆਪਣੀ ਧੀ ਸਾਂਚਿੱਕਾ ਨਾਲ ਕਰਨ ਦੀਆਂ ਚਮਕਦਾਰ ਇੱਛਾਵਾਂ

ਦਿਖਾਉਣਾਂਆਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਪਰ ਉਸਨੇ ਸਹੀ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਇਸ 'ਤੇ ਅਮਲ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਯਕੀਨ ਦਿਵਾਇਆ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਆਦਮੀ ਗਵਰਨਰ ਦੀ ਧੀ ਦਾ ਪਤੀ ਬਣਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ।

ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ, ਰਾਤ ਦੇ ਦੌਰ ਖ਼ਤਮ ਹੋ ਗਏ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੁਝ ਦਿਨਾਂ ਬਾਅਦ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਵੀ ਅੰਤ ਹੋ ਗਿਆ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਸੱਚੇ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਢਾਹ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਢਾਹ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਜਲਦੀ ਹੀ ਦੇਖਾਂਗੇ।

ਅਧਿਆਇ ਪੰਜਾਹ

ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੂੰ ਮੂਰਨ ਵਾਲੇ ਅਤੇ ਚੁੰਡੀ ਮਾਰਨ ਵਾਲੇ ਅਤੇ ਖੁਰਚੁਣ ਵਾਲੇ ਜਾਦੂਗਰ ਅਤੇ ਤਸੀਹੇ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਕੌਣ ਸਨ, ਇਸ ਬਾਰੇ ਵਿਆਖਿਆ, ਨਾਲ ਹੀ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਦੀ ਪਤਨੀ, ਟੇਰੇਸਾ ਸਾਂਚਾ ਨੂੰ ਪੱਤਰ ਦਿੱਤਾ ਤਾਂ ਪੰਨੇ ਦਾ ਕੀ ਹੋਇਆ।

ਸਾਈਡ ਹੈਮੇਟ, ਜਿਸਨੇ ਇਸ ਸੱਚੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਬਾਰੀਕ ਵੇਰਵਿਆਂ ਦੀ ਬੜੀ ਬਾਰੀਕੀ ਨਾਲ ਖੋਜ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਦੱਸਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜਿਸ ਪਲ ਡੋਨਾ ਰੋਡਰਿਗਜ਼ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੇ ਕੁਆਰਟਰ ਜਾਣ ਲਈ ਆਪਣਾ ਕਮਰਾ ਛੱਡਦੀ ਸੀ, ਉਸੇ ਪਲ ਇੱਕ ਹੋਰ ਡੂਏਨਾ ਜੋ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਰਹਿੰਦੀ ਸੀ, ਨੇ ਉਸਦੇ ਜਾਣ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣੀ ਅਤੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਹਰ ਡੂਏਨਾ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਸੁਘਣ ਦਾ ਸ਼ੌਕੀਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉਸਦਾ ਇੰਨੀ ਚੁੱਪਚਾਪ ਪਿਛਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਯੋਗ ਰੋਡਰਿਗਜ਼ ਨੂੰ ਕਦੇ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਲੱਗ ਸਕਿਆ ਕਿ ਕੀ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੁੰਦੇ ਦੇਖਿਆ, ਤਾਂ ਡੂਏਨਾ, ਤਾਂ ਜੋ ਸਾਰੇ ਡੂਏਨਾ ਲੁੱਟੀ ਆਮ ਗੱਪਾਂ ਮਾਰਨ ਦੇ ਅਭਿਆਸ ਵਿੱਚ ਕੋਮੀ ਨਾ ਪਾਈ ਜਾਵੇ, ਆਪਣੀ ਮਾਲਕਣ ਡਚੇਸ ਨੂੰ ਦੱਸਣ ਲਈ ਜਲਦੀ ਚਲੀ ਗਈ ਕਿ ਡੋਨਾ ਰੋਡਰਿਗਜ਼ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਗਈ ਸੀ। ਡਚੇਸ ਨੇ ਡਿਊਕ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਕੀ ਉਹ ਅਤੇ ਅਲਟੀਸੀਡੋਰਾ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ ਕਿ ਡੂਏਨਾ ਦਾ ਨਾਈਟ ਨਾਲ ਕੀ ਕੰਮ ਹੈ। ਡਿਊਕ ਨੇ ਉਸਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇ ਦਿੱਤੀ, ਅਤੇ ਦੋਵੇਂ ਔਰਤਾਂ ਇੰਨੀ ਸਾਵਧਾਨੀ ਅਤੇ ਚੁੱਪਚਾਪ ਇੱਕ-ਇੱਕ ਕਰਕੇ ਕਮਰੇ ਵੱਲ ਵਧੀਆਂ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇੰਨੀਆਂ ਨੇੜੇ ਆ ਗਈਆਂ ਕਿ ਉਹ ਅੰਦਰ ਕਹੀ ਗਈ ਹਰ ਗੱਲ ਸੁਣ ਸਕਦੀਆਂ ਸਨ। ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਡਚੇਸ ਨੇ ਡੋਨਾ ਰੋਡਰਿਗਜ਼ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਲੱਤਾਂ 'ਤੇ ਜ਼ਖਮਾਂ ਬਾਰੇ ਖੁੱਲ੍ਹ ਕੇ ਚਰਚਾ ਕਰਦੇ ਸੁਣਿਆ, ਤਾਂ ਇਹ ਉਸ ਤੋਂ ਵੀ ਵੱਧ ਸੀ ਜਾਂ ਅਲਟੀਸੀਡੋਰਾ ਵੀ ਬਰਦਾਸ਼ਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਦੋਵੇਂ, ਗੁੱਸੇ ਨਾਲ ਭਰੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਬਦਲਾ ਲੈਣ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ, ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਫਟ ਗਏ ਅਤੇ ਡੌਨ ਕਿਕਸੋਟ ਨੂੰ ਚੁਟਕੀ ਅਤੇ ਖੁਰਚਿਆਂ ਨਾਲ ਛਲਣੀ ਕਰਨੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਡੌਨ ਕਿਕਸੋਟ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਦੱਸੇ ਗਏ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਥੱਪੜ ਮਾਰਿਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਔਰਤਾਂ ਦੀ ਸੁੰਦਰਤਾ ਜਾਂ ਘੁਮੰਡ 'ਤੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਅਪਮਾਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਹੁਤ ਗੁੱਸੇ ਨੂੰ ਜਗਾਉਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਬਦਲਾ ਲੈਣ ਦੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਇੱਛਾ ਨੂੰ ਭੜਕਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਡਚੇਸ ਨੇ ਡਿਊਕ ਨੂੰ ਉਸ ਸੁਭ ਕੁਝ ਬਾਰੇ ਦੱਸਿਆ ਜੋ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਜਿਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖੁਸ਼ ਕੀਤਾ। ਅਤੇ ਡਚੇਸ, ਜਿਸਦੀ ਅਜੇ ਵੀ ਡੌਨ ਕਿਕਸੋਟ ਦੇ ਖਰਚੇ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮਨੋਰੰਜਨ ਅਤੇ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨ ਦੀ ਇੱਛਾ ਸੀ, ਨੇ ਸਾਂਚੋ ਦੀ ਪਤਨੀ ਟੇਰੇਸਾ ਪਾਂਜ਼ਾ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪੰਨਾ ਭੇਜਿਆ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਾਂਚੋ ਦਾ ਪੱਤਰ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਖੁਦ ਦਾ, ਇੱਕ ਲੰਬੇ ਕੋਰਲ ਹਾਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਤੋਹਫ਼ੇ ਦੇ ਨਾਲ। ਇਹ ਉਹੀ ਪੰਨਾ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਦੀ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਨਾਲ ਜੁੜੀ ਯੋਜਨਾ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਨਕਲ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਪਰ ਉਹ ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਦੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਆਪਣੀ ਸਰਕਾਰ ਨਾਲ ਰੁੱਝੇ ਹੋਏ ਸਨ।

ਇੱਥੇ ਸਾਡਾ ਇਤਿਹਾਸ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੰਨਾ, ਜੋ ਕਿ ਕਾਫ਼ੀ ਚਲਾਕ, ਬੁੱਧੀਮਾਨ ਅਤੇ ਡੂਕਲ ਜੋੜੇ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਲਈ ਉਤਸੁਕ ਸੀ, ਸਾਂਚੋ ਦੇ ਪਿੰਡ ਲਈ ਰਵਾਨਾ ਹੋਇਆ। ਉਸ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਤੋਂ ਠੀਕ ਪਹਿਲਾਂ, ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਨਾਲੇ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਕੱਪੜੇ ਧੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਕਈ ਔਰਤਾਂ ਮਿਲੀਆਂ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਕੀ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਦੱਸ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਕੀ ਉਸ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਟੇਰੇਸਾ ਪਾਂਜ਼ਾ ਨਾਮ ਦੀ ਇੱਕ ਔਰਤ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਖਾਸ ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਦੀ ਪਤਨੀ ਹੈ, ਜੋ ਲਾ ਮੰਚਾ ਦੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨਾਮਕ ਇੱਕ ਨਾਈਟ ਦੀ ਸਕੁਆਇਰ ਹੈ। ਇਸ ਸਵਾਲ 'ਤੇ, ਇੱਕ ਜਵਾਨ ਕੁੜੀ ਜੋ ਆਪਣੇ ਕੱਪੜੇ ਧੋ ਰਹੀ ਸੀ, ਖੜ੍ਹੀ ਹੋ ਗਈ ਅਤੇ ਕਿਹਾ:

"ਉਹ ਟੇਰੇਸਾ ਪਾਂਜ਼ਾ ਮੇਰੀ ਮਾਂ ਹੈ, ਉਹ ਸਾਂਚੋ ਮੇਰਾ ਪਿਆਰਾ ਪਿਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਨਾਈਟ ਸਾਡਾ ਆਪਣਾ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਮਾਲਕ ਹੈ।"

"ਖੈਰ, ਜਵਾਨ ਔਰਤ," ਪੰਨੇ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਆਓ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੀ ਮਾਂ ਕੋਲ ਲੈ ਜਾਓ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਇੱਕ ਤੋਹਫ਼ਾ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਵੱਲੋਂ ਇੱਕ ਚਿੱਠੀ ਲਿਆ ਰਿਹਾ ਹਾਂ।"

"ਮੈਂ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਅਜਿਹਾ ਕਰਾਂਗੀ, ਮੇਰੇ ਮਾਲਕ," ਕੁੜੀ ਨੇ ਜੁਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, ਜੋ ਲਗਭਗ ਚੌਦਾਂ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਲੱਗ ਰਹੀ ਸੀ। ਆਪਣੇ ਧੋਤੇ ਹੋਏ ਕੱਪੜੇ ਆਪਣੇ ਇੱਕ ਸਾਥੀ ਨੂੰ ਸੌਂਪਦੇ ਹੋਏ, ਕੁੜੀ ਨੇ

ਆਪਣੇ ਸਿਰ ਜਾਂ ਪੈਰਾਂ 'ਤੇ ਕੁਝ ਵੀ ਪਾਉਣ ਦੀ ਖੁਚਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ (ਉਸਦੇ ਪੈਰ ਨੰਗੇ ਸਨ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਵਾਲ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਲਟਕ ਰਹੇ ਸਨ), ਪਰ ਪੰਨੇ ਦੇ ਪਹਾੜ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਟੱਪਣ ਲੱਗ ਪਈ।

"ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਆਓ, ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ," ਕੁੜੀ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਸਾਡਾ ਘਰ ਪਿੰਡ ਦੇ ਬਿਲਕੁਲ ਅੰਦਰ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਮਾਂ ਘਰ ਬਿਮਾਰ ਹੋਣ ਦੀ ਚਿੰਤਾ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੂੰ ਕਈ ਦਿਨਾਂ ਤੋਂ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਪਿਤਾ ਦੀ ਕੋਈ ਖ਼ਬਰ ਨਹੀਂ ਹੈ।"

"ਖੈਰ, ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਕੁਝ ਲਿਆ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਜੋ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਹੈ," ਪੰਨੇ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਉਸਨੂੰ ਰੱਬ ਦਾ ਧੰਨਵਾਦ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ।"

ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਕਾਫ਼ੀ ਦੌੜਨ, ਛਾਲਾਂ ਮਾਰਨ ਅਤੇ ਟੱਪਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਕੁੜੀ ਪਿੰਡ ਪਹੁੰਚ ਗਈ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਤੋਂ ਆਵਾਜ਼ ਮਾਰੀ:

"ਬਾਹਰ ਆਓ, ਮਾਂ, ਜਲਦੀ ਆਓ; ਇੱਥੇ ਇੱਕ ਸੱਜਣ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਪਿਤਾ ਜੀ ਦਾ ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਚੀਜ਼ਾਂ ਲੈ ਕੇ ਆਇਆ ਹੈ।"

ਇਹਨਾਂ ਚੀਕਾਂ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ, ਉਸਦੀ ਮਾਂ, ਟੇਰੇਸਾ ਪਾਂਜ਼ਾ, ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਸਣ ਦਾ ਇੱਕ ਬੰਡਲ ਫੜ ਕੇ ਬਾਹਰ ਆਈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸੁਲੈਟੀ ਚੋਲੀ, ਇੱਕ ਬਲਾਊਜ਼ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸਲੇਟੀ ਸਕਰਟ ਪਾਈ ਹੋਈ ਸੀ ਜੋ ਇੰਨੀ ਛੋਟੀ ਸੀ ਕਿ ਇੰਝ ਲੱਗ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਇਸਨੂੰ ਜਨਤਕ ਸਜ਼ਾ ਵਜੋਂ ਲਾਹ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ। ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਬੁੱਢੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪਰ ਉਹ ਚਾਲੀ ਤੋਂ ਵੱਧ ਉਮਰ ਦੀ ਜਾਪਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਮੁਜ਼ਬੂਤ, ਮੁਜ਼ਬੂਤ, ਜੋਸ਼ੀਲੀ, ਪਰ ਕਮਜ਼ੋਰ ਦਿਖਾਈ ਦੇ ਰਹੀ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਧੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਮਾਊਂਟ ਕੀਤੇ ਪੰਨੇ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ:

"ਇਹ ਕੀ ਹੈ, ਬੱਚੇ? ਇਹ ਸੱਜਣ ਕੌਣ ਹੈ?"

"ਮੈਂ," ਪੰਨੇ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਮੇਰੀ ਲੇਡੀ ਡੋਨਾ ਟੇਰੇਸਾ ਪਾਂਜ਼ਾ ਦਾ ਨਿਮਰ ਸੇਵਕ ਹਾਂ," ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਅਮਲ ਵਿੱਚ ਬਦਲਦੇ ਹੋਏ, ਉਹ ਆਪਣੀ ਪਹਾੜੀ ਤੋਂ ਉੱਡਿਆ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਨਿਮਰਤਾ ਨਾਲ ਲੈਡੀ ਟੇਰੇਸਾ ਦੇ ਪੈਰਾਂ 'ਤੇ ਗੋਡੇ ਟੇਕਿਆ, ਕਿਹਾ, "ਮੇਰੀ ਲੇਡੀ ਡੋਨਾ ਟੇਰੇਸਾ, ਕੀ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਮਾਲਕ ਡੌਨ ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਦੀ ਇਕਲੌਤੀ ਅਤੇ ਜਾਇਜ਼ ਪਤਨੀ, ਸਮਤੇ ਆਈਲ ਦੇ ਜਾਇਜ਼ ਗਵਰਨਰ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਦਾ ਹੱਥ ਚੁੰਮ ਸਕਦਾ ਹਾਂ।"

"ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ, ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਜਨਾਬ, ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਉੱਠਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗੋਡੇ ਨਹੀਂ ਟੇਕਣੇ ਚਾਹੀਦੇ। ਮੈਂ ਯਕੀਨਨ ਕੋਈ ਦਰਬਾਰੀ ਨਹੀਂ ਹਾਂ, ਸਗੋਂ ਇੱਕ ਗਰੀਬ ਕਿਸਾਨ ਔਰਤ ਹਾਂ, ਇੱਕ ਮਿੱਟੀ ਵਾਲੇ ਕਿਸਾਨ ਦੀ ਧੀ ਹਾਂ ਅਤੇ ਇੱਕ ਜਾਗੀਰਦਾਰ ਦੀ ਪਤਨੀ ਹਾਂ - ਕਦੇ ਵੀ ਕਿਸੇ ਰਾਜਪਾਲ ਦੀ ਨਹੀਂ!"

"ਤੁਹਾਡੀ ਪਤਨੀ," ਪੰਨੇ 'ਤੇ ਲਿਖਿਆ ਸੀ, "ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਯੋਗ ਰਾਜਪਾਲ ਦੀ ਸੁਭ ਤੋਂ ਯੋਗ ਪਤਨੀ ਹੋ, ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਸਬੂਤ ਵਜੋਂ, ਇੱਥੇ ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਲਈ ਤੋਹਫ਼ਾ ਹੈ।"

ਇਸ ਨਾਲ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਜੇਬ ਵਿੱਚੋਂ ਮੂੰਗੇ ਦੇ ਮਣਕਿਆਂ ਦਾ ਇੱਕ ਹਾਰ ਕੱਢਿਆ ਜਿਸਦੇ ਦੋਵੇਂ ਸਿਰਿਆਂ 'ਤੇ ਸੋਨੇ ਦੀ ਕਲਿੱਪ ਲੱਗੀ ਹੋਈ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਉਸਦੀ ਗਰਦਨ ਦੁਆਲੇ ਬੰਨ੍ਹਿਆ, ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ:

"ਇਹ ਚਿੱਠੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਰਾਜਪਾਲ, ਪ੍ਰਭੂ ਵੱਲੋਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਦੂਜੀ ਚਿੱਠੀ ਅਤੇ ਹਾਰ ਮੇਰੀ ਰਾਣੀ ਡਚੇਸ ਵੱਲੋਂ ਹਨ, ਜਿਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਇੱਥੇ ਭੇਜਿਆ ਹੈ।"

ਟੇਰੇਸਾ ਉੱਥੇ ਹੈਰਾਨ ਖੜ੍ਹੀ ਸੀ, ਪਰ ਉਸਦੀ ਧੀ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੈਰਾਨ ਨਹੀਂ ਸੀ।

"ਮਾਂ, ਜੇ ਸਾਡੇ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਮਾਲਕਣ ਡੌਨ ਕੁਇਜੋਟ ਇਸ ਸਭ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਫਾਂਸੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਉਸਨੇ ਪਿਤਾ ਜੀ ਨੂੰ ਉਹ ਸਰਕਾਰ ਜਾਂ ਰਾਜ ਦਿੱਤਾ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਸਦਾ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਕਈ ਵਾਰ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਹੈ।"

"ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਕੀਤਾ ਹੈ," ਪੰਨੇ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਇਹ ਉਸਦੇ ਮਾਲਕ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੇ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦਾ ਮਾਲਕ ਸਾਂਚੋ ਹੁਣ ਚਿੱਪ ਆਈਲ ਦਾ ਗਵਰਨਰ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਪੱਤਰ ਤੋਂ ਦੇਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।"

"ਅੱਛਾ ਸਰ, ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਸੁਣਾਓ," ਟੇਰੇਸਾ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਨੂੰ ਕਤਾਈ ਤਾਂ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਪੜ੍ਹਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ।"

"ਮੈਂ ਵੀ ਨਹੀਂ," ਸੋਚਿਕਾ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ, "ਪਰ ਜੇ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਇੱਥੇ ਉਡੀਕ ਕਰੇਗੀ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਇਸਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨ ਲਈ ਬੁਲਾਵਾਂਗੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਜਾਂ ਤਾਂ ਪਾਦਰੀ ਖੁਦ ਜਾਂ ਫਿਰ ਕੁਆਰਾ

ਸੋਨਸੁਨ ਕੋਰਾਸਕ ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਦੀ ਖ਼ਬਰ ਸੁਣਨ ਲਈ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਇੱਥੇ ਆਵੇਗਾ।"

"ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਬੁਲਾਉਣ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ," ਪੰਨੇ 'ਤੇ ਲਿਖਿਆ ਸੀ। "ਮੈਨੂੰ ਸ਼ਾਇਦ ਘੁੰਮਣਾ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ, ਪਰ ਮੈਂ ਪੜ੍ਹਨਾ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਕਰਾਂਗਾ।"

ਇਸ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਉਸਨੇ ਪੂਰਾ ਪੱਤਰ ਪੜ੍ਹਿਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸਦਾ ਵਰਣਨ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਇੱਥੇ ਦੁਹਰਾਇਆ ਨਹੀਂ ਜਾਵੇਗਾ। ਫਿਰ ਉਸਨੇ ਡਚੇਸ ਤੋਂ ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਜੋ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਿਖਿਆ ਸੀ:

ਮੇਰੀ ਪਿਆਰੀ ਦੋਸਤ ਟੇਰੇਸਾ,

ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਦੇ ਪਤੀ ਸਾਂਚੋ ਦੇ ਚੰਗਿਆਈ ਅਤੇ ਬੁੱਧੀ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਡਿਉਕ ਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕਰਨ ਲੱਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਟਾਪੂਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ 'ਤੇ ਰਾਜ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਵੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਉਹ ਮਾਲਿਕ ਹਨ। ਮੈਨੂੰ ਖ਼ਬਰ ਮਿਲੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਰਾਜਕੁਮਾਰ ਵਾਂਗ ਰਾਜ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੇਰੇ ਮਾਲਿਕ ਡਿਉਕ ਨੂੰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਮੈਂ ਸਵਰਗ ਦਾ ਧੰਨਵਾਦ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਸਰਕਾਰ ਲਈ ਚੁਣਨ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਲੈਡੀ ਟੈਰੇਸਾ ਨੂੰ ਇਹ ਸਮਝਾ ਸਕਾਂ ਕਿ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਕਿਤੇ ਵੀ ਇਕ ਵਧੀਆ ਰਾਜਪਾਲ ਲੱਭਣਾ ਕਿੰਨਾ ਔਖਾ ਹੈ - ਅਤੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਮੈਨੂੰ ਸਾਂਚੇ ਵਾਂਗ ਚੰਗਾ ਵਿਅਕਤੀ ਬਣਾਵੇ ਜਿੰਨਾ ਕਿ ਸਾਂਚੇ ਇੱਕ ਰਾਜਪਾਲ ਹੈ।

ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਨਾਲ, ਸੋਨੇ ਦੇ ਕਲੈਪਾਂ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਕੋਰੁਲ ਹਾਰ ਭੇਜ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਸਿਰਫ਼ ਇਹੀ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਪੂਰਬੀ ਮੋਤੀ ਹੋਣ, ਪਰ "ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੜ੍ਹੀ ਸੁਟਦਾ ਹੈ ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ।" ਉਹ ਸਮਾਂ ਆਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਮਿਲ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਗੱਲਬਾਤ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਪਰ ਸਿਰਫ਼ ਪਰਮਾਤਮਾ ਹੀ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਕੀ ਹੈ। ਆਪਣੀ ਧੀ ਸਾਂਚਿਕਾ ਨੂੰ ਮੇਰੀ ਤਾਰੀਫ਼ ਕਰੋ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਵੱਲੋਂ ਉਸਨੂੰ ਤਿਆਰ ਹੋਣ ਲਈ ਕਹੋ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਉਸਦਾ ਵਿਆਹ ਕਿਸੇ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਵਿਅਕਤੀ ਨਾਲ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦਾ ਹਾਂ ਜਦੋਂ ਉਸਨੂੰ ਇਸਦੀ ਉਮੀਦ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ।

ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਦੇ ਹਨ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਵੱਡੇ-ਵੱਡੇ ਐਕੋਰਨ ਹਨ। ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਮੈਨੂੰ ਦੋ ਦਰਜਨ ਭੇਜੋ ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਤੋਂ ਆਉਣ ਲਈ ਯਾਦ ਰੱਖਾਂਗਾ। ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਲੰਮਾ ਸਮਾਂ ਲਿਖੋ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਸਿਹਤ ਅਤੇ ਤੰਦਰੁਸਤੀ ਬਾਰੇ ਸਲਾਹ ਦਿਓ, ਅਤੇ, ਜੇਕਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਆਪਣਾ ਮੂੰਹ ਖੋਲ੍ਹਣਾ ਪਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਹ ਭਰ ਜਾਵੇਗਾ। ਪਰਮਾਤਮਾ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਬਣਾਈ ਰੱਖੇ। ਇਸੇ ਵਿਲਾ ਤੋਂ,

ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਸਨੇਹ ਨਾਲ,
ਦ ਡਚੇਸ

"ਓਏ ਮੇਰੇ!" ਚਿੱਠੀ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਟੇਰੇਸਾ ਨੇ ਰੋਇਆ, "ਕਿੰਨੀ ਚੰਗੀ, ਸਾਦੀ, ਨਿਮਰ ਔਰਤ! ਮੈਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਔਰਤ ਨਾਲ ਦਫ਼ਨਾਇਆ ਜਾਵੇ ਨਾ ਕਿ ਇਸ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਨੀਲੇ ਖੂਨ ਨਾਲ, ਜੋ ਸੋਚਦੇ ਹਨ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਹਿਡਲਗ੍ਰਾਸ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਹਵਾ ਨਹੀਂ ਵਗਣੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਜੁਦੋ ਉਹ ਚਰਚ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਤਾਂ ਉਹ ਵੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮਾਹੌਲ ਬਣਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਸੱਚੀ ਰਾਣੀਆਂ ਹੋਣ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੰਮ ਕਰਦੀਆਂ ਹੋਣ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਕਿਸੇ ਔਰਤ ਨੂੰ ਦੇਖਣਾ ਸ਼ਰਮਨਾਕ ਸਮਝਦੀਆਂ ਹੋਣ; ਪਰ ਇੱਥੇ, ਕੋਈ ਦੇਖਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਨੇਕ ਔਰਤ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਡਚੇਸ ਵੀ, ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਦੋਸਤ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੇਸ਼ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਮੈਂ ਉਸਦੀ ਬਰਾਬਰ ਹਾਂ। ਕੀ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਲਾ ਮੰਚਾ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਚੇ ਘੰਟੀ ਟਾਵਰ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਦੇਖਾਂ! ਐਕੋਰਨ ਲਈ, ਮੇਰੇ ਮਾਲਕ, ਮੈਂ ਉਸਦੀ ਲੇਡੀਸ਼ਿਪ ਨੂੰ ਇੰਨਾ ਵੱਡਾ ਇੱਕ ਟੋਟਾ ਭੇਜਾਂਗੀ ਕਿ ਲੋਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਹੈਰਾਨ ਹੋਣ ਲਈ ਆਉਣਗੇ। ਹੁਣ ਲਈ, ਸਾਂਚਿਕਾ, ਦੇਖੋ ਕਿ ਇਸ ਸੱਜਣ ਨੂੰ ਆਰਾਮਦਾਇਕ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਘੋੜੇ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰੋ। ਫਿਰ ਤਬੇਲੇ ਤੋਂ ਕੁਝ ਅੰਡੇ ਲਓ ਅਤੇ ਬੇਕਨ ਦਾ ਇੱਕ ਵੱਡਾ

ਟੁਕੜਾ ਕੱਟੇ। ਅਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਰਾਜੇ ਲਈ ਢੁਕਵਾਂ ਭੋਜਨ ਦੇਵਾਂਗੇ, ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ ਲਈ ਚੂਹ ਸਾਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਆਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਸੋਹਣੀ ਮੁਸਕਰਾਹਟ ਵੀ ਇਸੇ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਇਸ ਦੌਰਾਨ, ਮੈਂ ਬਾਹਰ ਜਾ ਕੇ ਗੁਆਂਢੀਆਂ ਦੀਆਂ ਔਰਤਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਕਿਸਮਤ ਦੀ ਖ਼ਬਰ ਦੇਵਾਂਗਾ, ਨਾਲ ਹੀ ਪਾਦਰੀ ਅਤੇ ਮਾਸਟਰ ਨਿਕੋਲਸ ਨਾਈ ਨੂੰ ਵੀ ਮਿਲਾਂਗਾ, ਜੋ ਹਮੇਸ਼ਾ ਤੁਹਾਡੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਬਹੁਤ ਕਰੀਬੀ ਦੋਸਤ ਰਹੇ ਹਨ।"

"ਮੈਂ ਇਹ ਕਰਾਂਗੀ, ਮਾਂ," ਸਾਂਚਿਕਾ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਪਰ ਯਾਦ ਰੱਖੋ ਕਿ ਉਸ ਹਾਰ ਦਾ ਅੱਧਾ ਹਿੱਸਾ ਮੇਰਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ; ਯਕੀਨਨ, ਡਚੇਸ ਇੰਨੀ ਮੂਰਖ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿ ਸਾਰੀ ਚੀਜ਼ ਤੁਹਾਨੂੰ ਭੇਜ ਦੇਵੇ।"

"ਸਾਰਾ ਹਾਰ ਤੇਰਾ ਹੈ, ਬੁੱਚੀ," ਟੇਰੇਸਾ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਨੂੰ ਇਸਨੂੰ ਕੁਝ ਦਿਨਾਂ ਲਈ ਪਹਿਨਣ ਦਿਓ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਸੱਚਮੁੱਚ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਮੇਰੇ ਦਿਲ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਕਰੇਗਾ।"

"ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਦਾ ਦਿਲ ਵੀ ਖੁਸ਼ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ," ਪੁੰਨੇ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਪੋਰਟਮੈਨਟੋ ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਮੌਜੂਦ ਬੰਡਲ ਨੂੰ ਦੇਖੋਗੇ। ਇਹ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਸਮੱਗਰੀ ਦਾ ਸੂਟ ਹੈ, ਜਿਸਨੂੰ ਗਵਰਨਰ ਨੇ ਸ਼ਿਕਾਰ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਵਾਰ ਪਹਿਨਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਇਹ ਸਾਰਾ ਲੇਡੀ ਸਾਂਚਿਕਾ ਨੂੰ ਭੇਜ ਰਿਹਾ ਹੈ।"

"ਉਹ ਹਜ਼ਾਰ ਸਾਲ ਜੀਵੇ," ਸਾਂਚਿਕਾ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਅਤੇ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਵੀ ਜਿਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਲਿਆਂਦਾ ਹੈ - ਜਾਂ ਜੇ ਲੋੜ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਦੋ ਹਜ਼ਾਰ ਵੀ!"

ਫਿਰ ਘੁਰੇ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਦਿਆਂ, ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਚਿੱਠੀਆਂ ਅਤੇ ਗਲ਼ੇ ਵਿੱਚ ਮੂੰਗੇ ਦੇ ਮਣਕੇ ਲੈ ਕੇ, ਟੇਰੇਸਾ ਅੱਖਰਾਂ 'ਤੇ ਢੋਲ ਵਜਾਉਂਦੀ ਹੋਈ ਚਲੀ ਗਈ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਇੱਕ ਡੱਫ ਹੋਣ। ਜਿਵੇਂ ਕਿਸਮਤ ਨੂੰ ਇਹ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ, ਉਹ ਪਾਦਰੀ ਅਤੇ ਸੈਨਸਨ ਕੈਰਾਸਕੋ ਨੂੰ ਮਿਲੀ, ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਉਸਨੇ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਨੱਚਿਆ ਅਤੇ ਕਿਹਾ:

"ਮੈਂ ਇਹ ਕਹਿਣ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਕਰਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਸਾਡੇ ਰਿਸ਼ਤੇ ਹੁਣ ਮਾੜੇ ਨਹੀਂ ਰਹੇ ਪਰ ਸਾਨੂੰ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਚੰਗੀ ਸਰਕਾਰ ਮਿਲੀ ਹੈ! ਬੱਸ ਹੁਣ ਕੁਝ ਹਾਈਫਾਲੂਟਿਨ ਹਿਡਾਲਗਾ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਖੇਡਣ ਦਿਓ ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੋ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦਿਖਾਵਾਂਗੀ!"

"ਇਹ ਕੀ ਹੈ, ਟੇਰੇਸਾ ਪੀਜ਼ਾ?" ਪਾਦਰੀ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਇਹ ਕਿਹੜੀ ਮੂਰਖਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਕਿਹੜੇ ਕਾਗਜ਼ ਹਨ?"

"ਸਿਰਫ ਮੂਰਖਤਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਚਿੱਠੀਆਂ ਇੱਕ ਡਚੇਸ ਅਤੇ ਇੱਕ ਗਵਰਨਰ ਦੀਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਹ ਹਾਰ ਜੋ ਮੈਂ ਪਹਿਨਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਉਸ ਵਿੱਚ ਅਸਲੀ ਕੋਰਲ ਦੇ ਐਵੇ ਮਾਰੀਆ ਮਣਕੇ ਅਤੇ ਸੋਨੇ ਦੇ ਬਣੇ "ਆਵਰ ਫਾਦਰ" ਮਣਕੇ ਹਨ - ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਮੈਂ ਇੱਕ ਗਵਰਨਰ ਦੀ ਪਤਨੀ ਹਾਂ।"

"ਕੋਈ ਵੀ ਨਹੀਂ, ਟੇਰੇਸਾ, ਰੱਬ ਤੋਂ ਉੱਪਰ, ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ।"

"ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਕਿਰਪਾਵਾਂ ਤੁਸੀਂ ਖੁਦ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਹੋ," ਟੇਰੇਸਾ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਚਿੱਠੀਆਂ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤੀਆਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੁਜਾਰੀ ਨੇ ਉੱਚੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਿਆ ਤਾਂ ਜੋ ਸੈਨਸਨ ਕੈਰਾਸਕੋ ਸੁਣ ਸਕੇ ਕਿ ਉਹ ਕੀ ਕਹਿ ਰਹੇ ਹਨ। ਸੈਨਸਨ ਅਤੇ ਪੁਜਾਰੀ ਨੇ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ ਅਤੇ ਜੋ ਕੁਝ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪੜ੍ਹਿਆ ਸੀ ਉਸ ਤੋਂ ਲਗਭਗ ਹੈਰਾਨ ਰਹਿ ਗਏ। ਕੁਆਰੇ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਉਹ ਚਿੱਠੀਆਂ ਕਿਸਨੇ ਪਹੁੰਚਾਈਆਂ ਸਨ, ਅਤੇ ਟੇਰੇਸਾ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜੇਕਰ ਉਹ ਉਸ ਨਾਲ ਘਰ ਆਉਣਗੇ, ਤਾਂ ਉਹ ਕੋਰੀਅਰ ਨੂੰ ਦੇਖਣਗੇ, ਇੱਕ ਨੌਜਵਾਨ ਦਾ ਗਹਿਣਾ ਜਿਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਹੋਰ ਵੀ ਕੀਮਤੀ ਦਾ ਇੱਕ ਵਾਧੂ ਤੋਹਫ਼ਾ ਲਿਆਂਦਾ ਸੀ। ਪੁਜਾਰੀ ਨੇ ਉਸਦੀ ਗਰਦਨ ਤੋਂ ਹਾਰ ਹਟਾਇਆ ਅਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਇੱਕ ਕੋਣ ਤੋਂ ਅਤੇ ਫਿਰ ਦੂਜੇ ਕੋਣ ਤੋਂ ਇਸਨੂੰ ਦੇਖਿਆ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਭਰੋਸਾ ਦਿਵਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿ ਇਹ ਅਸਲੀ ਸੀ, ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਹੈਰਾਨ ਹੋਣ ਲੱਗਾ ਅਤੇ ਕਿਹਾ:

"ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਆਦਤ ਦੀ ਸਹੁੰ ਖਾਂਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਚਿੱਠੀਆਂ ਅਤੇ ਤੋਹਫ਼ਿਆਂ ਬਾਰੇ ਕੀ ਸੋਚਾਂ ਜਾਂ ਕਹਾਂ। ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਮੈਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਕੋਰਲਾਂ ਦੀ ਗੁਣਵੱਤਾ ਨੂੰ ਦੇਖ ਅਤੇ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਪਰ ਉਸੇ ਸਮੇਂ ਮੈਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਡਚੇਸ ਦੇ ਦਰਜ਼ਨ ਐਕੋਰਨ ਭੇਜਣ ਲਈ ਕਹਿ ਰਹੀ ਹੈ।"

"ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਸਮੇਝ ਸਕਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਸਮਝ ਲਓ," ਕੈਰਾਸਕੋ ਨੇ ਇਸ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਕਿਹਾ। "ਆਓ ਇਸ ਪੱਤਰ ਦੇ ਧਾਰਕ ਨੂੰ ਮਿਲੀਏ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆ ਰਹੇ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਈਏ।"

ਟੇਰੇਸਾ ਦੇ ਨਾਲ, ਉਹ ਚਲੇ ਗਏ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪੰਨਾ ਆਪਣੇ ਪਹਾੜ ਲਈ ਜੋ ਛਾਂਟਦੇ ਹੋਏ ਪਾਇਆ ਅਤੇ ਸਾਂਚਿਕਾ ਪੰਨੇ ਦੇ ਖਾਣੇ ਲਈ ਐਮਲੇਟ ਵਿੱਚ ਪੁਕਾਉਣ ਲਈ ਕੁਝ ਬੇਕਨ ਕੱਟ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਹ ਉਸਦੇ ਪਹਿਰਾਵੇ ਅਤੇ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਕੱਪੜਿਆਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਏ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਿਮਰਤਾ ਨਾਲ ਸਵਾਗਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸੈਨਸਨ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਬੈਠਣੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਡੰਨ ਕੁਇਕਸੇਟ ਅਤੇ ਸਾਂਚੇ ਪਾਂਜ਼ਾ ਦੇਵਾਂ ਦੀ ਖ਼ਬਰ ਦੇਵੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਾਂਚੇ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਰਾਜਕੁਮਾਰੀ ਡਚੇਸ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਪੜ੍ਹੇ ਸਨ, ਉਹ ਅਜੇ ਵੀ ਉਲਝਣ ਵਿੱਚ ਸੀਨ ਅਤੇ ਕਲਪਨਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸੱਕਦੇ ਸੀਨ ਕਿ ਸਾਂਚੇ ਦੀ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਉਹ ਕੰਮ ਕੀ ਹੋ ਸੱਕਦਾ ਹੈ, ਟਾਪੂ ਤਾਂ ਦੂਰ, ਕਿਉਂਕਿ ਮਹਾਰਾਜ ਦੇ ਸਾਰੇ ਜਾਂ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਟਾਪੂ ਭੂਮੱਧ ਸਾਗਰ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਸਨ; ਜਿਸਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਪੰਨੇ ਨੇ ਕਿਹਾ:

"ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਸ਼ੱਕ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦਾ ਮਾਲਕ ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਗਵਰਨਰ ਹੈ, ਪਰ ਉਹ ਕਿਸੇ ਟਾਪੂ 'ਤੇ ਰਾਜ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਇਹ ਅਜਿਹੀ ਚੀਜ਼ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਪਸੰਦ ਕਰਦਾ। ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਹਜ਼ਾਰ ਤੋਂ ਵਧ ਵਸਨੀਕਾਂ ਵਾਲਾ ਪਿੰਡ ਹੈ। ਐਕੋਰਨ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿਚ, ਮੈਂ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੇਰੀ ਲੇਡੀ ਡਚੇਸ ਇੰਨੀ ਨਿਮਰ ਅਤੇ ਸੁਚੇਤ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਕਿਸਾਨ ਔਰਤ ਤੋਂ ਐਕੋਰਨ ਮੰਗਵਾਉਣ ਲਈ ਭੇਜ ਰਹੀ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਆਪਣੇ ਗੁਆਂਢੀ ਤੋਂ ਕੁਝ ਉਧਾਰ ਲੈਣ ਲਈ ਭੇਜ ਰਹੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਅਰਾਗੋਨ ਦੀਆਂ ਔਰਤਾਂ ਕੈਸਟਾਈਲ ਦੀਆਂ ਔਰਤਾਂ ਵਾਂਗ ਹੀ ਉੱਚ-ਜੰਮੀਆਂ ਹੋਨ, ਪਰ ਉਹ ਇੰਨੀਆਂ ਢੀਠ ਅਤੇ ਹੰਕਾਰੀ ਨਹੀਂ ਹਨ ਪਰ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਘੱਟ ਦਿਖਾਵੇ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ।"

ਜੱਦੋਂ ਉਹ ਇਸ ਗੱਲਬਾਤ ਵਿੱਚ ਰੁੱਝੇ ਹੋਏ ਸਨ, ਤਾਂ ਸਾਂਚਿਕਾ ਆਂਡਿਆਂ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਐਪਰਨ ਲੈ ਕੇ ਆਈ ਅਤੇ ਪੰਨੇ ਨੂੰ ਕਿਹਾ:

"ਕੀ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸੇਗੀ ਕਿ ਕੀ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਪਿਤਾ ਜੀ ਨੇ ਗਵਰਨਰ ਬਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪੂਰੀ ਲੰਬਾਈ ਵਾਲੀਂ ਹੋਜ਼ ਪਾਈ ਹੋਈ ਹੈ?"

"ਮੈਂ ਧਿਆਨ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ," ਪੰਨੇ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਪਰ ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਪਹਿਨਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ।"

"ਮੇਰੀ ਰੂਥ," ਸਾਂਚਿਕਾ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਟਾਈਟਸ ਵਿੱਚ ਦੇਖਣਾ ਕੀ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦੀ! ਕੀ ਇਹ ਅਜੀਬ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੋਂ ਮੈਂ ਜੰਮੀ ਹਾਂ, ਮੈਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਲੰਬੇ ਹੋਜ਼ ਵਿੱਚ ਦੇਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹਾਂ?"

"ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਕਾਫ਼ੀ ਦੇਰ ਤੱਕ ਜੀਉਂਦੇ ਹੋ," ਪੰਨੇ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਹੋਰ ਚੀਜ਼ਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਦੇਖੋਗੇ। ਦਰਅਸਲ, ਜੇ ਉਸਦੀ ਸਰਕਾਰ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਦੋ ਮਹੀਨੇ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਯਾਤਰੀਆਂ ਦਾ ਮਾਸਕ ਪਹਿਨ ਕੇ ਘੁੰਮਣ-ਫਿਰਨ ਦੀ ਇੱਛਾ ਦੇ ਸੰਕੇਤ ਦਿਖਾ ਰਿਹਾ ਹੈ।"

ਪੁਜਾਰੀ ਅਤੇ ਨਾਈ ਨੇ ਝੱਟ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਪੰਨਾ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਪਰ ਹਾਰ ਅਤੇ ਸ਼ਿਕਾਰ ਸੂਟ ਦੀ ਉੱਤਮਤਾ ਜੋ ਸਾਂਚੇ ਨੇ ਭੇਜਿਆ ਸੀ, ਟੇਰੇਸਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੂਟ ਦਿਖਾ ਚੁੱਕੀ ਸੀ, ਇਸ ਸਭ ਦੇ ਉਲਟ ਗਈ, ਅਤੇ ਉਹ ਸਾਂਚਿਕਾ ਦੀ ਇੱਛਾ 'ਤੇ ਹੱਸਣ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਰੋਕ ਸਕੇ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਜਦੋਂ ਟੇਰੇਸਾ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ:

"ਪ੍ਰਭੂ ਜੀ, ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਇਹ ਦੇਖੇ ਕਿ ਕੀ ਕੋਈ ਮੈਡ੍ਰਿਡ ਜਾਂ ਟੋਲੇਡੋ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਅਸਲੀ ਅਸਲੀ ਹੁਪਸੁਕਰੂਟ ਖ਼ਰੀਦ ਸਕੂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸ਼ਟਾਈਲ ਵਿਚ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧੀਆ ਉਪਲਬਧ ਹੋਵੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਸੱਚਮੁੱਚ ਅਤੇ ਸੱਚਮੁੱਚ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪੜ੍ਹੀ ਦੀ ਸਰਕਾਰ ਲਈ ਇੱਕ ਸਿਹਰਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਤੱਕ ਮੈਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹਾਂ। ਅਤੇ ਭਾਵੇਂ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਵਿਚ ਜਾਣ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਾਰੀਆਂ ਔਰਤਾਂ ਵਾਂਗ ਇੱਕ ਕੋਚ ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਵਾ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕਰਦੀ ਹਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਔਰਤ ਜਿਸਦਾ ਪਤੀ ਗਵਰਨਰ ਹੈ, ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਇੱਕ ਰੱਖ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਸੰਭਾਲ ਸਕਦੀ ਹੈ।"

"ਮੈਂ ਕਹਾਂਗੀ, ਮਾਂ!" ਸਾਂਚਿਕਾ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਅਤੇ ਮੈਂ ਸਵਰਗ ਦੀ ਕਾਮਨਾ ਕਰਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਅੱਜ ਹੋਵੇ, ਨਾ ਕਿ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਲੋਕ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਮੇਰੀ ਯੋਗ ਮਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਸਵਾਰੀ ਕਰਦੇ ਦੇਖਿਆ ਸੀ, ਕਹਿਣ, 'ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਟਾਰਟੀ ਵੱਲ ਦੇਖੋ, ਲਸਣ ਦੇ ਪੇਟ ਦੀ ਧੀ, ਸਾਰੇ ਉਸਦੇ ਡੱਬੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲੇਟ ਗਏ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਖੁਦ ਪੋਪ ਹੋਵੇ!' ਖੈਰ, ਉਹ ਚਿੱਕੜ ਵਿੱਚ ਤੁਰ

ਸਕਦੇ ਹਨ ਜਿੰਨਾ ਚਿਰ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਪੈਰ ਜ਼ਮੀਨ ਤੋਂ ਹਟਾ ਕੇ ਆਪਣੇ ਡੱਬੇ ਵਿੱਚ ਸਵਾਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹਾਂ। ਧਰਤੀ ਦੇ ਹਰ ਆਖ਼ਰੀ ਬਦਮਾਸ਼ 'ਤੇ ਇੱਕ ਪਾਕਸ! ਜਿੰਨਾ ਚਿਰ ਮੈਂ ਗਰਮ ਰਹਿੰਦੀ ਹਾਂ, ਕੌਣ ਪਰਵਾਹ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਲੋਕ ਕੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ! ਕੀ ਮੈਂ ਕੋਈ ਅਰਥ ਰੱਖ ਰਹੀ ਹਾਂ, ਪਿਆਰੀ ਮਾਂ?"

"ਮੈਨੂੰ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੂੰ ਹੀ ਹੈਂ, ਬੱਚੀ," ਟੇਰੇਸਾ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। "ਇਹ ਸਾਰੀ ਚੰਗੀ ਕਿਸਮਤ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਵਧੀਆ ਕਿਸਮਤ ਮੇਰੇ ਨੇਕ ਸਾਂਚੋ ਦੁਆਰਾ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਦੇਖੋਗੇ, ਬੱਚੀ, ਕਿ ਇਹ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਰੁਕੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਮੈਂ ਕਾਉਂਟੇਸ ਨਹੀਂ ਬਣ ਜਾਂਦੀ, ਕਿਉਂਕਿ "ਖੁਸ਼ਕਿਸਮਤ ਹੋਣ ਦੀ ਗੱਲ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕਰਨਾ ਹੀ ਸਭ ਕੁਝ ਹੈ"। ਮੈਂ ਅਕਸਰ ਤੁਹਾਡੇ ਨੇਕ ਪਿਤਾ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਸੁਣਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਉਸਦੀਆਂ ਕਹਾਵਤਾਂ ਦੇ ਪਿਤਾ ਹਨ ਜਿੰਨਾ ਉਹ ਤੁਹਾਡੇ ਬਾਰੇ ਹੈ, ਕਿ "ਜਦੋਂ ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਕ ਵੱਛੀ ਲਿਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਦੌੜੋ ਅਤੇ ਹੈਲਟਰ ਲਿਆਓ"; "ਜਦੋਂ ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਕ ਸਰਕਾਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਇਸਨੂੰ ਲੈ ਜਾਓ"; "ਜਦੋਂ ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਕ ਅਰਲਡਮ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਇਸਨੂੰ ਫੜੋ"; ਅਤੇ "ਜਦੋਂ ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਕ ਹੱਡੀ ਸੁੱਟਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਆਪਣੀ ਪੂਛ ਇੱਕ ਚੰਗੇ ਛੋਟੇ ਕੁੱਤੇ ਵਾਂਗ ਹਿਲਾਓ"। ਨਹੀਂ ਤਾਂ, ਸਿਰਫ਼ ਸੌਂਦੇ ਰਹੋ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਚੰਗੀ ਕਿਸਮਤ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ਹਾਲੀ ਤੁਹਾਡੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ 'ਤੇ ਦਸਤਕ ਦੇਣ ਤਾਂ ਜਵਾਬ ਨਾ ਦਿਓ!"

"ਖੈਰ," ਸਾਂਚਿਕਾ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਜਦੋਂ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਘਮੰਡੀ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਅਦਾਕਾਰੀ ਦਿਖਾਉਂਦੇ ਦੇਖਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਕੀ ਫ਼ਰਕ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਜੇ ਉਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, 'ਉਹ ਹੁਣ ਆਪਣੇ ਪੁਰਾਣੇ ਦੋਸਤਾਂ ਨੂੰ ਪਛਾਣਨ ਲਈ ਇੰਨੀ ਚੰਗੀ ਹੈ।'"

ਜਦੋਂ ਪੁਜਾਰੀ ਨੇ ਇਹ ਸੁਣਿਆ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ:

"ਮੈਨੂੰ ਬਸ ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਪਵੇਗਾ ਕਿ ਪਾਂਜ਼ਾ ਕੜਾਰ ਦੇ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਆਪਣੇ ਪੇਟ ਵਿੱਚ ਕਹਾਵਤਾਂ ਨਾਲ ਭਰੀ ਬੇਰੀ ਲੈ ਕੇ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਸਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਦੇ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ ਜਿਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਹਰ ਗੱਲਬਾਤ, ਅਤੇ ਦਿਨ ਦੇ ਸਾਰੇ ਘੰਟਿਆਂ ਵਿੱਚ ਨਾ ਸੁਣੀ ਹੋਵੇ।"

"ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ," ਪੰਨੇ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦੀ ਪ੍ਰਭੂਤਾ, ਰਾਜਪਾਲ ਹਰ ਮੋੜ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬੋਲਦਾ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਤੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖੁੰਝ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਪਰ ਸਾਰੇ ਮਨੋਰੰਜਕ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਮੇਰੀ ਔਰਤ ਡਚੇਸ ਅਤੇ ਡਿਊਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ।"

"ਮੇਰੇ ਮਹਾਰਾਜ," ਕੁਆਰੇ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕੀ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਅਜੇ ਵੀ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸਾਂਚੇ ਦੀ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਇਹ ਕੰਮ ਸੱਚ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਅਸਲ ਡਚੇਸ ਉਸਨੂੰ ਲਿਖ ਰਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਤੋਹਫ਼ੇ ਭੇਜ ਰਹੀ ਹੈ? ਭਾਵੇਂ ਅਸੀਂ ਤੋਹਫ਼ਿਆਂ ਨੂੰ ਛੂਹਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਚਿੱਠੀਆਂ ਪੜ੍ਹੀਆਂ ਹਨ, ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਪਰ ਸੋਚਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਸਾਡੇ ਹਮਵਤਨ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੇ ਜਾਦੂ-ਟੂਣਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਭ ਕੁਝ ਜਾਦੂ-ਟੂਣਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਪੂਰਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਕਰਕੇ, ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਨੂੰ ਛੂਹਣਾ ਅਤੇ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕਲਪਨਾ ਦੇ ਦੂਤ ਹੋ ਜਾਂ ਮਾਸ ਅਤੇ ਖੂਨ ਦਾ ਆਦਮੀ।"

"ਸੱਜਣੇ," ਪੰਨੇ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਮੈਂ ਸਿਰਫ਼ ਇਹੀ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਇੱਕ ਅਸਲੀ ਦੂਤ ਹਾਂ, ਕਿ ਉਸਦਾ ਮਾਲਕ ਸਾਂਚੇ ਪਾਂਜ਼ਾ ਇੱਕ ਅਸਲ ਰਾਜਪਾਲ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਔਰਤ, ਡਿਊਕ ਅਤੇ ਡਚੇਸ, ਉਸਨੂੰ ਸਵਾਲੀਆ ਸਰਕਾਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਨ; ਅਤੇ ਮੈਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਸੁਣੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਇਹੀ ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਢੰਗ ਨਾਲ ਚਲਾਇਆ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਜਾਦੂ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਕਿਰਪਾਵਾਂ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਬਹਿਸ ਕਰ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਮਾਪਿਆਂ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੀ ਸਹੂ ਖਾਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਕੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਜੋ ਅਜੇ ਵੀ ਜੀਉਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਪੂਰੇ ਦਿਲ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ।"

"ਇਹ ਗੱਲ ਤਾਂ ਠੀਕ ਹੈ," ਕੁਆਰੇ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਪਰ ਔਗਸਟੀਨਸ ਨੂੰ ਸ਼ੱਕ ਹੈ।"[1]

"ਕੋਈ ਵੀ ਸ਼ੱਕ ਕਰੇ ਕਿ ਕੌਣ ਕਰੇਗਾ," ਪੰਨੇ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। "ਮੈਂ ਜੋ ਕਿਹਾ ਹੈ ਉਹ ਸੱਚ ਹੈ, ਅਤੇ «ਸੱਚ ਹਮੇਸ਼ਾ ਝੂਠ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਉੱਠਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਤੇਲ ਪਾਣੀ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਉੱਠਦਾ ਹੈ»; ਜੇ ਨਹੀਂ, ਤਾਂ

'operibus credite et non verbis,'[2] ਜੇਕਰ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਜਾਵੇਗਾ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਉਹ ਦੇਖੋਗੇ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਕੰਨਾਂ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਮੰਨਦੇ।"

"ਮੈਨੂੰ ਹੀ ਉਹ ਯਾਤਰਾ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ," ਸਾਂਚਿਕਾ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਘੋੜੇ ਦੇ ਆਸਰੇ 'ਤੇ ਲੈ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਪਿਆਰੇ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਜਾਣਾ ਪਸੰਦ ਕਰਾਂਗੀ।"

"ਰਾਜਪਾਲਾਂ ਦੀਆਂ ਧੀਆਂ ਨੂੰ ਇਕੱਲੀਆਂ ਯਾਤਰਾ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ," ਪੰਨੇ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ, "ਪਰ ਕੇਚਾਂ, ਕੂੜੇਦਾਨਾਂ ਅਤੇ ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਨੌਕਰਾਂ ਦੀ ਸੰਗਤ ਵਿੱਚ।"

"ਭਲਿਆਈ ਲਈ," ਸਾਂਚਿਕਾ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਇੱਕ ਕੋਚ ਵਿੱਚ ਜਿੰਨੀ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖੇਤੇ 'ਤੇ ਸਵਾਰੀ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹਾਂ। ਮੈਨੂੰ ਉਮੀਦ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸੋਚੇਗੀ ਕਿ ਮੈਂ ਇੰਨੀ ਬੇਚੈਨ ਹਾਂ!"

"ਚੁੱਪ ਰਹਿ, ਬੱਚੀ," ਟੇਰੇਸਾ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਤੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਤੂੰ ਕੀ ਕਹਿ ਰਹੀ ਹੈਂ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਹ ਸੱਜਣ ਸਹੀ ਹੈ; "ਹਰ ਚੀਜ਼ ਲਈ ਇੱਕ ਸਮਾਂ ਅਤੇ ਇੱਕ ਜਗ੍ਹਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ"। ਜਦੋਂ ਇਹ 'ਸਾਂਚੇ' ਸੀ, ਤਾਂ ਇਹ 'ਸਾਂਚਾ' ਸੀ, ਪਰ ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਇਹ 'ਤੁਹਾਡੀ ਗਵਰਨਰਸ਼ਿਪ' ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ 'ਤੁਹਾਡੀ ਲੇਡੀਸ਼ਿਪ' ਹੋਵੇਗੀ। ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਪਸ਼ਟ ਕਰ ਰਹੀ ਹਾਂ ਜਾਂ ਨਹੀਂ।"

"ਲੇਡੀ ਟੈਰੇਸਾ ਆਪਣੀ ਸਮਝ ਤੋਂ ਕਿਤੇ ਬਿਹਤਰ ਸਮਝ ਰਹੀ ਹੈ," ਪੰਨੇ 'ਤੇ ਲਿਖਿਆ ਸੀ, "ਪਰ ਇਸ ਸਮੇਂ ਮੈਨੂੰ ਖਾਣ ਲਈ ਕੁਝ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਹੋਵਾਂਗੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਅੱਜ ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਆਉਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦੀ ਹਾਂ।"

ਜਿਸ ਦਾ ਪੁਜਾਰੀ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ:

"ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਦਾ ਸਵਾਗਤ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਮੇਜ਼ 'ਤੇ ਆ ਕੇ 'ਤਪੱਸਿਆ' ਕਰੋ, ਕਿਉਂਕਿ ਲੇਡੀ ਟੈਰੇਸਾ ਦੇ ਚੰਗੇ ਇਰਾਦੇ ਇੰਨੇ ਵਧੀਆ ਮਹਿਮਾਨ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਦੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਨਾਲੋਂ ਵੱਡੇ ਹਨ।"

ਪਹਿਲਾਂ ਤਾਂ ਪੰਨੇ ਨੇ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਪਰ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਭਲੇ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹੋਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਪਾਦਰੀ ਉਸਨੂੰ ਘਰ ਲੈ ਕੇ ਜਾਣ ਲਈ ਖੁਸ਼ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਅਤੇ ਉਸਦੀਆਂ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਬਾਰੇ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕਰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਆਰਾਮਦਾਇਕ ਮੌਕਾ ਮਿਲ ਸਕੇ। ਕੁਆਰੇ ਨੇ ਟੇਰੇਸਾ ਦੇ ਪੱਤਰਾਂ ਦਾ ਜਵਾਬ ਲਿਖਣ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕੀਤੀ, ਪਰ ਉਹ ਕੁਆਰੇ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ ਅਵਿਸ਼ਵਾਸ਼ਯੋਗ ਸਮਝਦੀ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਵੇਦੀ ਮੁੰਡੇ ਨੂੰ ਇੱਕ ਰੋਲ ਅਤੇ ਦੋ ਅੰਡੇ ਦਿੱਤੇ ਜੋ ਲਿਖਣਾ ਜਾਣਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਉਸਦੇ ਲਈ ਦੋ ਚਿੱਠੀਆਂ ਲਿਖੀਆਂ: ਇੱਕ ਉਸਦੇ ਪਤੀ ਨੂੰ ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਡਚੇਸ ਨੂੰ, ਦੋਵੇਂ ਟੇਰੇਸਾ ਦੁਆਰਾ ਉਸਦੇ ਆਪਣੇ ਦਿਮਾਗ ਤੋਂ ਲਿਖੀਆਂ ਗਲਤੀਆਂ ਸੁਨ, ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਸ ਮਹਾਨ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਭੈੜੇ ਪੱਤਰ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਸਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਅੱਗੇ ਦੇਖਾਂਗੇ।

---

1. ਲਾਤੀਨੀ: "ਆਗਸਤੀਨ ਇਸ 'ਤੇ ਸ਼ੱਕ ਕਰਦਾ ਹੈ।"
2. ਲਾਤੀਨੀ: "ਮੇਰੇ ਕੰਮਾਂ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰੋ, ਮੇਰੇ ਸ਼ਬਦਾਂ 'ਤੇ ਨਹੀਂ"; ਯੂਹੰਨਾ 10:38।

ਅਧਿਆਇ ਇਕਵੰਜਾ

ਸ਼ਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਦੀ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਰਾਹ, ਹੋਰ ਸੱਚਮੁੱਚ ਮਨੋਰੰਜਕ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੇ ਨਾਲ਼ ਉਸ ਰਾਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਵੇਰ ਹੋਈ ਜਿਸ ਰਾਤ ਗਵਰਨਰ ਨੇ ਆਪਣਾ ਦੌਰਾ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਇੱਕ ਰਾਤ ਜੋ ਬਟਲਰ ਜਾਗਦੇ ਹੋਏ ਬਿਤਾਈ, ਉਸਦੇ ਵਿਚਾਰ ਭੇਸ ਬਦਲੀ ਕੁੜੀ ਦੇ ਚਿਹਰੇ, ਸ਼ਾਨ ਅਤੇ ਸੁੰਦਰਤਾ 'ਤੇ ਟਿਕੇ ਹੋਏ ਸਨ। ਮੇਜਰਡੋਮੋ ਨੇ ਬਾਕੀ ਰਾਤ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਮਾਲਕਣ ਨੂੰ ਸ਼ਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਜੋ ਕੁਝ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਉਸ ਬਾਰੇ ਲਿਖ ਕੇ ਬਿਤਾਈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਸਾਂਚੋ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਤੋਂ ਓਨਾ ਹੀ ਹੈਰਾਨ ਸੀ ਜਿੰਨਾ ਉਸਦੇ ਐਲਾਨਾਂ ਤੋਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦੇ ਸ਼ਬਦ ਅਤੇ ਕਾਰਜ ਸਿਆਣਪ ਅਤੇ ਮੂਰਖਤਾ ਦਾ ਮਿਸ਼ਰਣ ਸਨ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਉਸਦੀ ਪ੍ਰਭੂਤਾ ਵਾਲਾ ਗਵਰਨਰ ਉੱਠਿਆ ਅਤੇ, ਡਾਕਟਰ ਪੇਡਰੋ ਰੀਸੀਓ ਦੇ ਹੁਕਮ 'ਤੇ, ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਡੱਬਾ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਅਤੇ ਕੁਝ ਗਿਲਾਸ ਠੰਡੇ ਪਾਣੀ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ, ਜਿਸਨੂੰ ਸਾਂਚੋ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਰੋਟੀ ਦੇ ਇੱਕ ਟੁਕੜੇ ਅਤੇ ਅੰਗੂਰਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਗੁੱਛੇ ਨਾਲ ਬਦਲਦਾ, ਪਰ ਇਹ ਦੇਖ ਕੇ ਕਿ ਇਹ ਪਸੰਦ ਦੀ ਬੁਜਾਏ ਜ਼ਰੂਰਤ ਦਾ ਸਵਾਲ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਜਾਣ ਦਿੱਤਾ, ਭਾਵੇਂ ਉਸਦੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਦਰਦ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪੇਟ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਚਬਾਉਣ ਦੇ ਨਾਲ, ਕਿਉਂਕਿ ਪੇਡਰੋ ਰੀਸੀਓ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਯਕੀਨ ਦਿਵਾਇਆ ਸੀ ਕਿ ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਨਰਮ ਭੋਜਨ ਦਿਮਾਗ ਨੂੰ ਤੇਜ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਲਈ ਸੁਭ ਤੋਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਮਗਰੀ ਹੈ ਜੋ ਕਮਾਂਡ ਦੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਅਹੁਦਿਆਂ 'ਤੇ ਬਿਰਾਜਮਾਨ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਸਰੀਰਕ ਤਾਕਤ ਨਾਲੋਂ ਬੌਧਿਕ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਇਸ ਸਿਆਣਪ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਸਾਂਚੋ ਨੂੰ ਭੁੱਖ ਦੀ ਇੰਨੀ ਪੀੜ ਹੋਈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਗੁਪਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਜਿਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਨੂੰ ਵੀ ਸਰਾਪ ਦਿੱਤਾ, ਪਰ ਰਾਖਵੇਂਕਰਨ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਭੁੱਖ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਉਸਨੇ ਉਸ ਦਿਨ ਅਦਾਲਤ ਲਗਾਉਣੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੀ। ਮੇਜਰਡੋਮੋ ਅਤੇ ਹੋਰ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਪਹਿਲਾ ਕੇਸ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬਾਹਰੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਮਾਮਲਾ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ।

"ਮਾਣਯੋਗ," ਆਦਮੀ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਇੱਕ ਚੌੜੀ ਨਦੀ ਦੋ ਜ਼ਿਲ੍ਹਿਆਂ ਨੂੰ ਵੰਡਦੀ ਹੈ ਜੋ ਇੱਕੋ ਪ੍ਰਭੂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ - ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਧਿਆਨ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਮਹਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਅਤੇ ਕਾਫ਼ੀ ਉਲਝਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ - ਪਰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣਾ: ਇਸ ਨਦੀ ਨੂੰ ਫੈਲਾਉਣਾ ਇੱਕ ਪੁਲ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਇੱਕ ਸਿਰੇ 'ਤੇ ਇੱਕ ਫਾਂਸੀ ਦਾ ਤਖ਼ਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਕਿਸਮ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨ ਅਦਾਲੱਤ ਹੈ ਜੋ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਚਾਰ ਜੱਜਾਂ ਨੂੰ ਰੱਖਦੀ ਹੈ ਜੋ ਨਦੀ, ਪੁਲ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਬੈਠਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਪੁਲ ਦੇ ਇੱਕ ਸਿਰੇ ਤੋਂ ਦੂਜੇ ਸਿਰੇ ਤੱਕ ਪਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਸਹੁੰ ਖਾ ਕੇ ਦੱਸਣਾ ਪਵੇਗਾ ਕਿ ਉਹ ਕਿੱਥੇ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਉ। ਜੇਕਰ ਉਹ ਸੱਚ ਬੋਲਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਪਰ ਜੇਕਰ ਉਹ ਝੂਠ ਬੋਲਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਸਥਿਤ ਫਾਂਸੀ ਦੇ ਤਖ਼ਤੇ 'ਤੇ ਟੰਗ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਰਾਹਤ ਦੇ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਸਖ਼ਤ ਵਿਵਸਥਾ ਜਾਣੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਉੱਥੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ, ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸੱਚ ਬੋਲ ਰਹੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਪਰ ਇੱਕ ਦਿਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਖਾਸ ਆਦਮੀ ਤੋਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ ਜਿਸਨੇ ਸਹੁੰ ਖਾ ਕੇ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਫਾਂਸੀ 'ਤੇ ਮਰੇਗਾ। ਸਹੁੰ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜੱਜਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ: 'ਜੇ ਅਸੀਂ ਇਸ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਖੁਲ੍ਹ ਕੇ ਲੰਘਣ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਸਹੁੰ ਵਿੱਚ ਝੂਠ ਬੋਲਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਉਸਨੂੰ ਮਰਨਾ ਪਵੇਗਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਫਾਂਸੀ ਦੇ ਤਖ਼ਤੇ 'ਤੇ ਮਰਨ ਦੀ ਸਹੁੰ ਖਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਫਾਂਸੀ ਦੇ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਸੱਚ ਕਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸੇ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਉਸਨੂੰ ਆਜ਼ਾਦ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।' ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਗਵਰਨਰ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਰਾਏ ਦਿਓ ਕਿ ਜੱਜ ਇਸ ਆਦਮੀ ਨਾਲ ਕਿਵੇਂ ਪੇਸ਼ ਆ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਉਹ ਕਾਫ਼ੀ ਸ਼ੱਕ ਅਤੇ ਦੁਚਿੱਤੀ ਨਾਲ ਭਰੇ ਹੋਏ ਹਨ, ਪਰ ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਤੁਹਾਡੀ

[ਕਿਰਪਾ ਦਾ ਤੱਜ, ਉੱਚਾ ਬੁੱਧੀ ਬਾਰੇ ਸੁਣਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵੱਲ ਭੇਜਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਇਕ ਸ਼ਾਮਲ ਅਤੇ ਸ਼ੱਕੀ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਰਾਏ ਦੇਣ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕਰ ਸਕੀਏ।

ਜਿਸ ਦਾ ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਜੁਵਾਬ ਦਿੱਤਾ:

"ਉਹ ਮੁਾਣਯੋਗ ਜੱਜ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਥੇ ਭੇਜਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਸ਼ਾਇਦ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਸ ਮੁਸੀਬਤ ਤੋਂ ਬਚਾ ਸ਼ਕਦੇ ਸਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਇੱਕ ਬੁਧੀਮਾਨ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸੁਸਤ ਹਾਂ। ਫਿਰ ਵੀ, ਆਪਣੀ ਕਹਾਣੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਦੁਹਰਾਓ ਤਾ ਜੇ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਸਮਝ ਸਕਾਂ, ਅਤੇ ਕੌਣ ਜਾਣਦਾ ਹੈ: ਮੈਂ ਇੱਕ ਹੱਲ ਵੀ ਲੈ ਕੇ ਆ ਸਕਦਾ ਹਾਂ।"

ਜਦੋਂ ਸਵਾਲਕੁਰਤਾ ਨੇ ਆਪਣੀ ਗੱਲ੍ਹ ਕਈ ਵਾਰ ਦੁਹਰਾਈ, ਤਾਂ ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ:

"ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਲੇਲੇ ਦੀ ਪੂਛ ਦੇ ਦੋ ਝਟਕਿਆਂ ਨਾਲ ਸਾਫ਼ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਇੱਥੇ ਮੇਰਾ ਜਵਾਬ ਹੈ। ਜੇ ਇਹ ਆਦਮੀ ਸੱਚ ਖਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਫ਼ਾਂਸੀ ਦੇ ਤਖ਼ਤੇ 'ਤੇ ਮਰੇਗਾ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਸੱਚੀ ਸਹੁੰ ਖਾਧੀ ਹੈ ਅਤੇ, ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ, ਆਜ਼ਾਦ ਹੋਣ ਅਤੇ ਪੁਲ ਪਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇ ਹਕਦਾਰ ਹੈ, ਪਰ ਜੇ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਫਾਂਸੀ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਝੂਠੀ ਸਹੁੰ ਖਾਧੀ ਹੈ ਅਤੇ, ਉਸੇ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ, ਫਾਂਸੀ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ।"

"ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਤੁਹਾਡੀ ਪ੍ਰਭੂਤਾ ਨੇ ਇਸਦਾ ਵਰਣਨ ਕੀਤਾ ਹੈ," ਦੂਤ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਅਤੇ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਪੂਰੀ ਸਮਝ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕਰਨ ਜਾਂ ਸ਼ਕ ਕਰਨ ਲਈ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੈ।"

"ਖੈਰ, ਮੇਰਾ ਫੈਸਲਾ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਆਦਮੀ ਦੇ ਉਸ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਸਲੀਬ 'ਤੇ ਚੜ੍ਹਾ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸਨੇ ਸੱਚ ਬੋਲਿਆ ਹੈ ਪਰ ਉਸ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਲੁਟਕਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸਨੇ ਝੂਠ ਬੋਲਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਅੱਖਰਾਂ ਤੱਕ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।"

"ਪੂਰ, ਸ਼ੀਮਾਨ ਰਾਜਪਾਲ," ਪ੍ਰਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਦੋ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋਵੇਗਾ: ਇੱਕ ਝੂਠ ਬੋਲਣੇ ਵਾਲਾ ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਸੱਚਾ, ਪਰ ਜੇ ਉਹ ਦੇ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਜ਼ਰੂਰ ਮਰ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਸ ਨਾਲ ਕੁਝ ਵੀ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਕਾਨੂੰਨ ਮੰਗਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।"

"ਦੇਖੋ, ਮੇਰੇ ਚੰਗੇ ਜਨਾਬ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਇਸ ਯਾਤਰੀ ਬਾਰੇ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਤੁਸੀਂ ਗੱਲ੍ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ, ਜਾਂ ਤਾਂ ਮੈਂ ਮੂਰਖ ਹਾਂ ਜਾਂ ਉਸਨੂੰ ਫਾਂਸੀ ਦੇਣ ਜਾਂ ਪੁਲ ਪਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਜਿਊਣ ਦੇਣ ਦਾ ਬਰਾਬਰ ਜਾਇਜ਼ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਜੇ ਸੱਚ ਬੋਲਣਾ ਉਸਨੂੰ ਬਚਾਵੇਗਾ, ਤਾਂ ਝੂਠ ਵੀ ਉਸਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏਗਾ, ਅਤੇ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਮੇਰਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸੁਚਿਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਥੇ ਭੇਜਿਆ ਹੈ ਕਿ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਜਾਂ ਉਸਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰਨ ਦੇ ਕਾਰਨ ਬਰਾਬਰ ਸੰਤੁਲਿਤ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਸਨੂੰ ਮੁਫ਼ਤ ਰਸਤਾ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਬੁਰਾ ਕਰਨ ਨਾਲੋਂ ਚੰਗਾ ਕਰਨਾ ਹਮੇਸ਼ਾ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾਯੋਗ ਹੁੰਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਲਿਖਾਂਗਾ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਨਾਮ ਨਾਲ ਦਸਤਖਤ ਕਰਾਂਗਾ ਜੇ ਮੈਨੂੰ ਲਿਖਣਾ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਇਹ ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰਾਂ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਹਾਂ, ਸਗੋਂ ਇੱਕ ਉਪਦੇਸ਼ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹਾਂ ਜੋ ਮੇਰੇ ਮਾਲਕ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਇਸ ਟਾਪੂ ਦਾ ਗਵਰਨਰ ਬਣਨ ਲੋਈ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਰਾਤ ਨੂੰ ਮੈਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਜੋ ਉਪਦੇਸ਼ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ, ਜਦੋਂ ਨਿਆਂ 'ਤੇ ਸ਼ੱਕ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਲਚਕਦਾਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦਇਆ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੇ ਮੇਰੇ ਲਈ ਇਸ ਪਲ ਇਸਨੂੰ ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ ਠੀਕ ਸਮਝਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।"

"ਤਾਂ ਇਹ ਹੈ," ਮੇਜਰਡੋਮੋ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਲਾਇਕਰਗਸ, ਖੁਦ, ਜਿਸਨੇ ਲੈਸੇਡੇਮੋਨੀਅਨਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦਿੱਤੇ ਸਨ, ਮਹਾਨ ਪਾਂਜ਼ਾ ਨਾਲੋਂ ਵਧੀਆ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਇਹ ਅੱਜ ਸਵੇਰ ਲਈ ਸੁਰੇਤਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਾਪਤ ਕਰੇਗਾ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕਰਾਂਗਾ ਕਿ ਲਾਰਡ ਗਵਰਨਰ ਨੂੰ ਜੋ ਵੀ ਖਾਣਾ ਚਾਹੇ ਪਰੋਸਿਆ ਜਾਵੇ।"

"ਮੈਂ ਬਸ ਇਹੀ ਪੁੱਛ ਰਿਹਾ ਹਾਂ - ਅਤੇ ਕੋਈ ਚਾਲ ਨਹੀਂ!" ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਖਾਣਾ ਖੁਆਓ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਕੇਸ ਅਤੇ ਸੂਟ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਹੀ

ਹੱਲ ਕਰ ਦਿਆਂਗਾ।"

ਮੇਜਰਡੋਮੋ ਨੇ ਆਪਣਾ ਵਚਨ ਰੱਖਿਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੂੰ ਲੱਗਿਆ ਕਿ ਜੇਕਰ ਇੰਨਾ ਬੁੱਧੀਮਾਨ ਗਵਰਨਰ ਭੁੱਖਾ ਮਰ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਇਹ ਉਸਦੀ ਜ਼ਮੀਰ 'ਤੇ ਭਾਰੀ ਪਵੇਗਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਉਸਨੇ ਉਸ ਸ਼ਾਮ ਸਾਂਚੋ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਧੋਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਉਸ ਆਖਰੀ ਚਾਲ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਕੇ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਉਸ 'ਤੇ ਖੇਡਣ ਲਈ ਸੌਂਪਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਜਦੋਂ ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਉਸ ਦਿਨ ਡਾਕਟਰ ਟਿਰਟੀਫੁਏਰੋ ਦੇ ਸਾਰੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਕੁਹਾਵਤਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਖਾਣਾ ਖਾਧਾ, ਅਤੇ ਮੇਜ਼ ਸਾਫ਼ ਹੋ ਗਿਆ, ਤਾਂ ਇੱਕ ਕੋਰੀਅਰ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਤੋਂ ਗਵਰਨਰ ਨੂੰ ਲਿਖੀ ਚਿੱਠੀ ਲੈ ਕੇ ਅੰਦਰ ਆਇਆ। ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਸੈਕਟਰੀ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਲਈ ਪੜ੍ਹੇ ਅਤੇ, ਜੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਗੁਪਤ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸਨੂੰ ਉੱਚੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹੇ। ਸੈਕਟਰੀ ਨੇ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੀਤਾ ਅਤੇ, ਇਸਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਕਿਹਾ:

"ਇਸਨੂੰ ਜ਼ਰੂਰ ਉੱਚੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦੇ ਮਾਲਕ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਲਈ ਜੋ ਲਿਖਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਸੋਨੇ ਦੇ ਅੱਖਰਾਂ ਵਿੱਚ ਮੋਹਰ ਲਗਾਉਣ ਅਤੇ ਉੱਕਰੇ ਜਾਣ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ:"

ਸਸ਼ਤੇ ਟਾਪੂ ਦੇ ਗਵਰਨਰ, ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਨੂੰ ਲਾ ਮੰਚਾ ਦੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਵੱਲੋਂ ਪੱਤਰ

ਜਦੋਂ ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡੀ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਅਤੇ ਸੰਗਠਨ ਦੀ ਘਾਟ ਬਾਰੇ ਖ਼ਬਰ ਮਿਲਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਸੀ, ਪਿਆਰੇ ਸਾਂਚੋ, ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡੀ ਸਿਆਣਪ ਬਾਰੇ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ, ਜਿਸ ਲਈ ਮੈਂ ਸਵਰਗ ਦਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਧੰਨਵਾਦ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਜੋ ਗਰੀਬਾਂ ਨੂੰ ਕੂੜੇ ਦੇ ਢੇਰ ਵਿੱਚੋਂ ਚੁੱਕਣ ਅਤੇ ਮੂਰਖਾਂ ਨੂੰ ਬੁੱਧੀਮਾਨ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਹੈ। ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਦੇ ਹਨ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਵਾਂਗ ਸ਼ਾਸਨ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ ਪਰ ਇੱਕ ਮੂਰਖ ਜਾਨਵਰ ਵਾਂਗ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ, ਇੰਨੀ ਵੱਡੀ ਨਿਮਰਤਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਰੱਖਦੇ ਹੋ। ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਯਾਦ ਰੱਖੋ, ਸਾਂਚੋ, ਕਿ ਕਿਸੇ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਦੀ ਸ਼ਾਨ ਦੇ ਕਾਰਨ ਆਪਣੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਨਿਮਰਤਾ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਅਕਸਰ ਫਾਇਦੇਮੰਦ ਅਤੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਸ਼ੈਲੀ ਜਿਸਨੂੰ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦੇ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਸ ਦੇ ਆਪਣੇ ਕੁਦਰਤੀ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਨਿਮਰਤਾ ਨਾਲੋਂ ਅਹੁਦੇ ਦੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

ਚੰਗੇ ਕੱਪੜੇ ਪਾਓ, ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਸਜ਼ਾਈ ਹੋਈ ਸੋਟੀ ਹੁਣ ਸੋਟੀ ਵਰਗੀ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦੀ। ਮੈਂ ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਨਹੀਂ ਦੇ ਰਿਹਾ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸੁੰਦਰ ਕੱਪੜੇ ਜਾਂ ਫੈਸੀ ਕੱਪੜੇ ਪਾਓ, ਜਾਂ ਜੱਜ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, ਇੱਕ ਸਿਪਾਹੀ ਵਾਂਗ ਕੱਪੜੇ ਪਾਓ, ਪਰ ਇਹ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਕਿਸਮ ਦੇ ਕੱਪੜੇ ਪਾਓ ਜੋ ਤੁਹਾਡੇ ਦਫ਼ਤਰ ਦੀ ਮੰਗ ਹੈ, ਜਿੰਨਾ ਚਿਰ ਇਹ ਸਾਫ਼ ਅਤੇ ਸੁਆਦੀ ਹੋਵੇ।

ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਸ਼ਾਸਨ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਦਭਾਵਨਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੋ ਚੀਜ਼ਾਂ ਕਰਨੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ: ਪਹਿਲਾ, ਸਾਰਿਆਂ ਨਾਲ ਨਿਮਰ ਬਣੋ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਇਸ ਬਾਰੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੱਸ ਚੁੱਕਾ ਹਾਂ; ਅਤੇ ਦੂਜਾ, ਜੀਵਨ ਦੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਦੀ ਭਰਪੂਰਤਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰੋ, ਕਿਉਂਕਿ ਗਰੀਬਾਂ ਲਈ ਭੁੱਖ ਅਤੇ ਥੁੜ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੁਝ ਵੀ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨਾ ਬਣਾਓ, ਪਰ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹੋ ਉਹ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਚੰਗੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਸੁਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਇਹ ਦੇਖਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਉਹ ਹੋ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਉਹ ਇਹ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਜਿਸ ਪ੍ਰਭੂ ਕੋਲ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ, ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ। ਉਹ ਕਾਨੂੰਨ ਜੋ ਧਮਕੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਪਰ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ, ਉਹ ਉਸ ਲੱਕੜ ਵਾਂਗ ਖਤਮ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਡੱਡੂਆਂ ਦਾ ਰਾਜਾ ਬਣ ਗਿਆ - ਪਹਿਲਾਂ, ਡੱਡੂ ਇਸ ਤੋਂ ਡਰਦੇ ਸਨ, ਪਰ ਸਮੇਂ ਦੇ ਬੀਤਣ ਨਾਲ ਉਹ ਇਸ ਤੋਂ ਘਿਣਾਉਣੇ ਹੋ ਗਏ ਅਤੇ ਇਸ ਉੱਤੇ ਚੜ੍ਹ ਗਏ।

ਨੇਕੀ ਦੇ ਪਿਤਾ ਅਤੇ ਬੁਰਾਈ ਦੇ ਮਤਰੇਏ ਪਿਤਾ ਬਣੋ। ਹਮੇਸ਼ਾ ਸਖ਼ਤ ਜਾਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਨਰਮ ਨਾ ਬਣੋ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੱਦਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਵਿਚਕਾਰਲਾ ਰਸਤਾ ਅਪਣਾਓ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਹੀ ਸਿਆਣਪ ਦਾ ਸਾਰ ਹੈ। ਜੇਲ੍ਹਾਂ, ਕਸਾਈ ਦੀਆਂ ਦੁਕਾਨਾਂ ਅਤੇ ਜਨਤਕ ਬਾਜ਼ਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਜਾਓ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਥਾਵਾਂ 'ਤੇ ਰਾਜਪਾਲ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਬਹੁਤ

ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ; ਇਹ ਕੈਦੀਆਂ ਲਈ ਦਿਲਾਸਾ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਹੈ, ਜੋ ਜ਼ੁਲਦੀ ਰਿਹਾਈ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕਰਦੇ ਹਨ; ਇਹ ਕਮਾਈਆਂ ਲਈ ਡਰਾਉਣਾ ਹੈ, ਜੋ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਲਈ ਸੁਹੀ ਵਜ਼ਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹਨ; ਅਤੇ ਇਹ ਔਰਤ ਵਿਕਰੇਤਾਵਾਂ ਲਈ ਵੀ ਡਰਾਉਣਾ ਹੈ। ਕਦੇ ਵੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਲੋਭੀ, ਔਰਤ ਵਰਗਾ ਜਾਂ ਪੇਟੂ ਨਾ ਦਿਖਾਓ, ਭਾਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਹੋ - ਜੋ ਕਿ ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਮੰਨਦਾ - ਕਿਉਂਕਿ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਚੁਨਤਾ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਤੁਹਾਡੀ ਪ੍ਰਵਿਰਤੀ ਬਾਰੇ ਪਤਾ ਲੱਗੇਗਾ, ਉਹ ਇਸ ਨੂੰ ਘੇਰਾ ਪਾ ਲੈਣਗੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਤਬਾਹੀ ਦੀ ਡੂੰਘਾਈ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੁੱਟ ਦਿੰਦੇ। ਆਪਣੀ ਸਰਕਾਰ ਲਈ ਰਵਾਨਾ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਜੋ ਸਲਾਹ ਅਤੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਲਿਖੇ ਸੁਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰੋ ਅਤੇ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਕਰੋ, ਅਧਿਐਨ ਕਰੋ ਅਤੇ ਦੁਬਾਰਾ ਅਧਿਐਨ ਕਰੋ, ਕਿਉਂਕਿ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਤਰੱਕੀ ਪਾਓਗੇ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਮੁਸੀਬਤਾਂ ਅਤੇ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਾਏਗੀ ਜੋ ਹਰ ਮੋੜ 'ਤੇ ਰਾਜਪਾਲਾਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਔਰਤ ਨੂੰ ਲਿਖੋ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦਿਖਾਓ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸ਼ੁਕਰਗੁਜ਼ਾਰ ਹੋ, ਕਿਉਂਕਿ ਨਾਸ਼ੁਕਰੇਪਣ ਹੰਕਾਰ ਦੀ ਧੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੇ ਪਾਪਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ। ਜੋ ਵਿਅਕਤੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਸ਼ੁਕਰਗੁਜ਼ਾਰ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸ ਨਾਲ ਦੋਸਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਉਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦਾ ਵੀ ਸ਼ੁਕਰਗੁਜ਼ਾਰ ਹੋਵੇਗਾ, ਜਿਸਨੇ ਉਸ ਉੱਤੇ ਆਪਣੇ ਪਿਛਲੇ ਅਤੇ ਵਰਤਮਾਨ ਅਸ਼ੀਰਵਾਦ ਦਿੱਤੇ ਹਨ।

ਉਸਦੀ ਲੇਡੀਸ਼ਿਪ ਡਚੇਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਇੱਕ ਨੌਕਰ ਨੂੰ ਤੁਹਾਡਾ ਸੂਟ ਅਤੇ ਇੱਕ ਤੋਹਫ਼ਾ ਤੁਹਾਡੀ ਪਤਨੀ ਟੇਰੇਸਾ ਪਾਂਜ਼ਾ ਲਈ ਭੇਜਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਥੋੜ੍ਹੀ ਦੇਰ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਬੇਚੈਨ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰੀ ਨੱਕ 'ਤੇ ਇੱਕ ਖਾਸ ਪੰਜੇ ਦੀ ਸੱਟ ਲੱਗੀ ਸੀ ਜੋ ਬਹੁਤ ਹੀ ਅਣਉਚਿਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਹੋਈ ਸੀ, ਪਰ ਇਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਫ਼ਰਕ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਜੇਕਰ ਕੁਝ ਜਾਦੂਗਰ ਹਨ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਗਾਲ੍ਹਾਂ ਕੱਢਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਕੁਝ ਹੋਰ ਵੀ ਹਨ ਜੋ ਮੇਰਾ ਬਚਾਅ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਮੈਨੂੰ ਦੱਸੋ ਕਿ ਕੀ ਤੁਹਾਡਾ ਮੁਜਰੜੋਮੋ ਲਾ ਟ੍ਰਾਈਫਾਲਡੀ ਦੀਆਂ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸ਼ੱਕ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਵਾਪਰਨ ਵਾਲੀ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਬਾਰੇ ਸੂਚਿਤ ਕਰਦੇ ਰਹੋ, ਸਾਡੇ ਵਿਚਕਾਰ ਦੂਰੀ ਇੰਨੀ ਛੋਟੀ ਹੈ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਜਲਦੀ ਇਸ ਆਲਸ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਮੈਂ ਜੀ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

ਇੱਕ ਖਾਸ ਮਾਮਲਾ ਸਾਹਮਣੇ ਆਇਆ ਹੈ, ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਡਰ ਹੈ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਮੇਰੇ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਔਰਤ ਤੋਂ ਦੂਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਮੇਰੇ ਲਈ ਬਹੁਤ ਮਾਇਨੇ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਮੈਂ ਇਸ ਤੋਂ ਬਚ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਮੈਨੂੰ ਡਿਊਕ ਅਤੇ ਡਚੇਸ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਪਣੇ ਪੇਸ਼ੇ ਪ੍ਰਤੀ ਸੱਚਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਜਾਣੀ-ਪਛਾਣੀ ਕਹਾਵਤ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ: 'ਅੰਮੀਕਸ ਪਲੈਟੋ, ਸੇਡ ਮੈਜਿਸ ਅਮੀਕਾ ਵੇਰੀਟਾਸ।'[1] ਮੈਂ ਇਹ ਲਾਤੀਨੀ ਵਿੱਚ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਹੁਣ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਗਵਰਨਰ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਸਿੱਖ ਲਿਆ ਹੋਵੇਗਾ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਰਮਾਤਮਾ ਅੱਗੇ ਸਮਰਪਿਤ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿਸੇ ਦੀ ਦਇਆ ਦੀ ਲੋੜ ਤੋਂ ਬਚਾਵੇ।

ਤੁਹਾਡਾ ਦੋਸਤ,
ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਆਫ਼ ਲਾ ਮੰਚਾ

ਸਾਂਚੋ ਨੂੰ ਇਹ ਪੱਤਰ ਬਹੁਤ ਦਿਲਚਸਪ ਲੱਗਿਆ, ਅਤੇ ਸੁਣਨ ਵਾਲੇ ਹਰ ਵਿਅਕਤੀ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਵਿੰਦਵਾਨ ਹੋਣ ਵਜੋਂ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕੀਤੀ। ਫਿਰ ਮੇਜ਼ ਤੋਂ ਉੱਠ ਕੇ ਆਪਣੇ ਸੈਕਟਰੀ ਨੂੰ ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਸਾਂਚੋ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਚੈਂਬਰ ਵਿੱਚ ਬੰਦ ਕਰ ਲਿਆ, ਜਿੱਥੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਦੇਰੀ ਦੇ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਮਾਸਟਰ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਜਵਾਬ ਭੇਜਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ। ਉਸਨੇ ਸੈਕਟਰੀ ਨੂੰ ਲਿਖਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਅਤੇ ਕੁਝ ਵੀ ਨਾ ਜੋੜਨ ਜਾਂ ਮਿਟਾਉਣ ਦੀ ਹਦਾਇਤ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਨੇ ਹਦਾਇਤ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤਾ। ਜਵਾਬ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੀ:

ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਵੱਲੋਂ ਲਾ ਮੰਚਾ ਦੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੂੰ ਪੱਤਰ

ਮੇਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਮੇਰੀ ਸ਼ਮੂਲੀਅਤ ਇੰਨੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਰਹੀ ਹੈ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣਾ ਸਿਰ ਖੁਰਕਣ ਜਾਂ ਆਪਣੇ ਨਹੁੰ ਕੱਟਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ, ਜੋ ਕਿ ਇੰਨੇ ਲੰਬੇ ਹਨ ਕਿ ਸਿਰਫ਼ ਪਰਮਾਤਮਾ ਹੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਇਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਮਾਲਕ, ਇਸ ਲਈ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਚਿੰਤਾ ਨਾ ਕਰੇ ਜੇਕਰ ਮੈਂ ਹੁਣ ਤੱਕ ਇਸ ਸਰਕਾਰ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਚੰਗੀ ਜਾਂ ਮਾੜੀ ਕਿਸਮਤ ਦੀ ਖ਼ਬਰ ਨਹੀਂ ਭੇਜੀ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਮੈਂ ਉਸ ਸਮੇਂ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਭੁੱਖਮਰੀ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਦੋਵੇਂ ਜੰਗਲਾਂ ਅਤੇ ਜੰਗਲਾਂ ਵਿੱਚ ਘੁੰਮਦੇ ਸੀ।
ਮੇਰੇ ਸਵਾਮੀ ਡਿਊਕ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦੂਜੇ ਦਿਨ ਲਿਖਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਕਿ ਕੁਈ ਜਾਸੂਸ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਮਾਰਨ ਲਈ ਆਏ ਹਨ, ਇਸ ਟਾਪੂ 'ਤੇ ਉਤਰੇ ਹਨ, ਪਰ ਹੁਣ ਤੱਕ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਵੀ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ, ਇਕ ਖਾਸ ਡਾਕਟਰ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਜਿਸਨੂੰ ਪਿੰਡ ਨੇ ਇੱਥੇ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਹਰ ਗਵਰਨਰ ਨੂੰ ਮਾਰਨ ਲਈ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਡਾਕਟਰ ਪੇਡਰੋ ਰੇਸੀਓ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਟਿਰੂਟੀਫੁਏਰਾ ਦਾ ਰਹਿਣ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਉਸਦਾ ਨਾਮ ਹੀ ਮੈਨੂੰ ਉਸਦੇ ਹੁਨਰ ਦਾ ਡਰ ਦਿਵਾਏਗਾ! ਇਹੀ ਡਾਕਟਰ ਆਪਣੇ ਬਾਰੇ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਮੌਜੂਦ ਬਿਮਾਰੀਆਂ ਦਾ ਇਲਾਜ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਪਰ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਤੋਂ ਰੋਕਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਜੋ ਦਵਾਈ ਵਰਤਦਾ ਹੈ ਉਹ ਡਾਈਟਿੰਗ ਅਤੇ ਹੋਰ ਡਾਈਟਿੰਗ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਸਦਾ ਮਰੀਜ਼ ਚਮੜੀ ਅਤੇ ਹੱਡੀਆਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਬਰਬਾਦ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇ, ਬੁਖਾਰ ਨਾਲੋਂ ਸੜਨ ਤੋਂ ਵੀ ਮਾੜਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਭੁੱਖਾ ਮਾਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਨਾਲ ਮਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਜਦੋਂ ਕਿ ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸ ਸਰਕਾਰ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਗ੍ਰਾਮ ਖਾਣ ਅਤੇ ਠੰਡਾ ਪੀਣ ਲਈ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਹਾਲੈਂਡ ਦੀਆਂ ਚਾਦਰਾਂ ਅਤੇ ਖੰਭਾਂ ਦੇ ਬਿਸਤਰੇ ਵਿੱਚ ਬਿਤਾਉਣ ਲਈ ਆ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਮੈਂ ਤਪੱਸਿਆ ਕਰਨ ਆਇਆ ਹਾਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਕੋਈ ਸਾਧੂ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਇਹ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਮੈਨੂੰ ਡਰ ਹੈ ਕਿ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਸ਼ੈਤਾਨ ਮੇਰੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਚੁੱਕ ਲਵੇਗਾ।
ਹੁਣ ਤੱਕ ਮੈਂ ਕੋਈ ਫੀਸ ਨਹੀਂ ਲੁਈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਰਿਸ਼ਵਤ ਲਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਕਲਪਨਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਕਿ ਇਹ ਕਿੱਥੇ ਲੈ ਜਾਵੇਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਸ ਟਾਪੂ 'ਤੇ ਆਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਗਵਰਨਰ ਨੂੰ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਲੋਕ ਵੱਡੀ ਰਕਮ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਉਧਾਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਕਿ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਥੇ ਹੀ ਨਹੀਂ, ਹਰ ਜਗ੍ਹਾ ਗਵਰਨਰ ਬਣਨ ਵਾਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਆਮ ਅਭਿਆਸ ਹੈ।
ਕੱਲ੍ਹ ਰਾਤ, ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਘੁੰਮ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸੁੰਦਰ ਮੁਟਿਆਰ ਮਿਲੀ, ਜਿਸਨੇ ਮਰਦਾਂ ਦੇ ਕੱਪੜੇ ਪਾਏ ਹੋਏ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਇੱਕ ਭਰਾ ਨੇ ਔਰਤ ਦੇ ਕੱਪੜੇ ਪਾਏ ਹੋਏ ਸਨ। ਮੇਰਾ ਬਟਲਰ ਉਸ ਕੁੜੀ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਵਿੱਚ ਪੈ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਮਨ ਬਣਾ ਲਿਆ, ਜਾਂ ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸ ਨੌਜਵਾਨ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਜਵਾਈ ਲਈ ਚੁਣਿਆ। ਅੱਜ, ਅਸੀਂ ਦੋਵੇਂ ਆਪਣੇ ਇਰਾਦਿਆਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇਵਤਾਂ ਦੇ ਸਾਂਝੇ ਪਿਤਾ, ਇੱਕ ਖਾਸ ਡਿਏਗੋ ਡੇ ਲਾ ਲਾਨਾ, ਨੂੰ ਦੱਸਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦੇ ਹਾਂ, ਜੋ ਇੱਕ ਹਿਡਾਲਗੋ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸ਼ੁੱਧ ਖੂਨ ਵਾਲਾ ਈਸਾਈ ਹੈ ਜਿੰਨਾ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਲੱਭਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।
ਮੈਂ ਬਾਜ਼ਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਘੁੰਮ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ, ਜਿੱਥੇ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਔਰਤ ਵਿਕਰੇਤਾ ਮਿਲੀ ਜੋ ਤਾਜ਼ੇ ਹੇਜ਼ਲਨਟ ਵੇਚ ਰਹੀ ਸੀ। ਮੈਂ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਤਾਜ਼ੇ ਮੇਵੇ ਦੇ ਇੱਕ ਟੁਕੜੇ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਪੁਰਾਣੇ ਮੇਵੇ ਮਿਲਾਏ ਸਨ ਜੋ ਖਾਲੀ ਜਾਂ ਸੜੇ ਹੋਏ ਸਨ। ਮੈਂ ਚੈਰਿਟੀ ਸਕੂਲ ਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਲਈ ਸਾਰਾ ਬੈਚ ਜ਼ਬਤ ਕਰ ਲਿਆ, ਅਤੇ ਉਹ ਚੰਗੇ ਅਤੇ ਮਾੜੇ ਵਿੱਚ ਫ਼ਰਕ ਕਰ ਸਕਣਗੇ। ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਬਾਜ਼ਾਰ ਤੋਂ ਦੋ ਹਫ਼ਤਿਆਂ ਲਈ ਦੇਸ਼ ਨਿਕਾਲਾ ਦੇਣ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਮੈਂ ਹਿੰਮਤ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕੀਤਾ। ਮੈਂ ਸਿਰਫ਼ ਇਹੀ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਆਮ ਗਿਆਨ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਕਸਬੇ ਵਿੱਚ ਔਰਤ ਵਿਕਰੇਤਾਵਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਬਦਨਾਮ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਕੋਈ ਸ਼ਰਮ, ਕੋਈ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਅਤੇ ਕੋਈ ਡਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਸ 'ਤੇ ਯਕੀਨ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਜੋ ਮੈਂ ਦੂਜੇ ਕਸਬਿਆਂ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਹੈ।

ਮੈਨੂੰ ਖੁਸ਼ੀ ਹੈ ਕਿ ਮੇਰੀ ਲੰਡਨ ਡਚੇਸ ਨੇ ਮੇਰੀ ਪਤਨੀ, ਟੇਰੇਸਾ ਪਾਂਜ਼ਾ ਨੂੰ ਲਿਖਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਤੋਹਫ਼ਾ ਭੇਜਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਲਈ ਮੈਂ ਸਹੀ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਆਪਣੀ ਕਦਰਦਾਨੀ ਜ਼ਰੂਰ ਦਿਖਾਵਾਂਗੀ। ਇਸ ਦੌਰਾਨ, ਮੈਨੂੰ ਉਮੀਦ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਮੇਰੇ ਵੱਲੋਂ ਉਸਦਾ ਹੱਥ ਚੁੰਮੇਗੀ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਦੱਸੇਗੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਤੋਹਫ਼ਾ ਇੱਕ ਛੋਟੇ ਵਾਲੀ ਥੈਲੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਮੇਰੇ ਵਿਵਹਾਰ ਤੋਂ ਦੇਖੇਗੀ।
ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਚਾਹਾਂਗੀ ਕਿ ਤੁਹਾਡਾ ਮੇਰੇ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਔਰਤ ਨਾਲ ਝਗੜਾ ਹੋਵੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਗੁੱਸੇ ਹੁੰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੇਰੇ ਨੁਕਸਾਨ ਲਈ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਧੰਨਵਾਦੀ ਹੋਣ ਦੀ ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਸ਼ੁਕਰਗੁਜ਼ਾਰ ਨਾ ਹੋਵੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੰਨੀਆਂ ਦਿਆਲਤਾਵਾਂ ਦਿਖਾਈਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਕਿਲ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਇੰਨਾ ਸ਼ਾਹੀ ਵਿਵਹਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ।
ਮੈਨੂੰ ਪੰਜੇ ਮਾਰਨ ਦਾ ਇਹ ਕੰਮ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ, ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਬੁਰੀਆਂ ਚਾਲਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੋਵੇਗੀ ਜੋ ਦੁਸ਼ਟ ਜਾਦੂਗਰ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ 'ਤੇ ਖੇਡਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗ ਜਾਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਮਿਲਾਂਗੇ।
ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੁਝ ਤੋਹਫ਼ਾ ਭੇਜਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਕੀ ਭੇਜਣਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਇੱਕ ਐਨੀਮਾ ਨੋਜ਼ਲ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਥੇ ਇਸ ਟਾਪੂ 'ਤੇ ਉਹ ਕੁਝ ਬਹੁਤ ਹੀ ਦਿਲਚਸਪ ਤੋਹਫ਼ੇ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਜੋ ਬੈਗਾਂ ਨਾਲ਼ ਵਰਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਫਿਰ ਵੀ, ਜੇ ਮੇਰਾ ਕੰਮ ਚੱਲਦਾ ਰਿਹਾ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਭੇਜਣ ਲਈ ਕੁਝ ਲੱਭਾਂਗਾ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਹੁੱਕ ਦੁਆਰਾ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਕਰੂਕ ਦੁਆਰਾ।
ਜੇ ਮੇਰੀ ਪਤਨੀ ਟੇਰੇਸਾ ਪਾਂਜ਼ਾ ਮੈਨੂੰ ਚਿੱਠੀ ਲਿਖਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਡਾਕ ਖਰਚਾ ਦੇ ਕੇ ਮੈਨੂੰ ਚਿੱਠੀ ਭੇਜੋਗੇ? ਮੈਂ ਇਹ ਜਾਣਨ ਲਈ ਬਹੁਤ ਉਤਸੁਕ ਹਾਂ ਕਿ ਮੇਰੀ ਪਤਨੀ ਅਤੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਕੀ ਹਾਲ ਹੈ।
ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਨੂੰ ਦੁਸ਼ਟ ਸੋਚ ਵਾਲੇ ਜਾਦੂਗਰਾਂ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਕਰੇ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਇਸੇ ਸਰਕਾਰ ਤੋਂ ਇੱਕ ਟੁਕੜੇ ਵਿੱਚ ਛੁਡਾਵੇ, ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਮੈਨੂੰ ਸ਼ੱਕ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਡਰ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਭੂਤ ਛੱਡ ਦੇਵਾਂਗਾ, ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਡਾਕਟਰ ਪੇਡਰੋ ਰੀਸੀਓ ਮੇਰੇ ਨਾਲ਼ ਪੇਸ਼ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਦਾ ਸੇਵਕ,
ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ, ਰਾਜਪਾਲ

ਸੈਕਟਰੀ ਨੇ ਚਿੱਠੀ ਸੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਕੋਰੀਅਰ ਨੂੰ ਦੇ ਦਿੱਤਾ। ਸਾਂਚੋ ਦੇ ਚਾਲਬਾਜ਼ਾਂ ਨੇ ਆਪਸ ਵਿਚ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੀ ਸਰਕਾਰ ਤੋਂ ਕਿਵੇਂ ਵਾਂਝਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਦੁਪਹਿਰ ਉਸ ਜਗ੍ਹਾ ਦੇ ਸਹੀ ਸ਼ਾਸਨ ਨਾਲ਼ ਸਬੰਧਤ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਏ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਟਾਪੂ ਵਜੋਂ ਲਿਆ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਟਾਪੂ 'ਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਮਾਲ ਦਾ ਮੁਨਾਫ਼ਾ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ; ਕਿ ਉਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਗ੍ਹਾ ਤੋਂ ਵਾਈਨ ਆਯਾਤ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜਿੰਨਾ ਚਿਰ ਉਹ ਇਸਦੀ ਉਤਪਤੀ ਸੰਥਾਨ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ; ਕਿ ਕੀਮਤ ਇਸਦੀ ਗੁਣਵੱਤਾ, ਪ੍ਰਸਿੱਧੀ ਅਤੇ ਸਾਖ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ; ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਇਸਨੂੰ ਪਾਣੀ ਪਿਲਾਉਂਦਾ ਜਾਂ ਇਸਦਾ ਨਾਮ ਬਦਲਦਾ ਫੜਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੀ ਜਾਨ ਦੇਣੀ ਪਵੇਗੀ। ਉਸਨੇ ਸਾਰੇ ਜੁੱਤੀਆਂ ਦੀਆਂ ਕੀਮਤਾਂ ਘਟਾ ਦਿੱਤੀਆਂ, ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜੁੱਤੀਆਂ 'ਤੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੂੰ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਇਆ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਕੀਮਤਾਂ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹਨ। ਉਸਨੇ ਨੌਕਰਾਂ ਦੀ ਤਨਖਾਹ 'ਤੇ ਇੱਕ ਸੀਮਾ ਲਗਾ ਦਿੱਤੀ, ਜੋ ਆਪਣੇ ਹਿੱਤ ਦੇ ਰਾਹ 'ਤੇ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ਼ ਦੌੜ ਰਹੇ ਸਨ। ਉਸਨੇ ਦਿਨ ਜਾਂ ਰਾਤ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਨੁਕਸਾਨਦੇਹ ਜਾਂ ਸੁਝਾਅ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਗੀਤ ਗਾਉਣ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ 'ਤੇ ਸਖ਼ਤ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਲਗਾਈਆਂ। ਉਸਨੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਅੰਨ੍ਹਾ ਆਦਮੀ ਚਮਤਕਾਰਾਂ ਦੇ ਗੀਤ ਨਹੀਂ ਗਾ ਸਕਦਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕਤਾ ਦਾ ਸਬੂਤ ਨਾ ਲੈ ਕੇ ਆਵੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਸੀ ਕਿ ਅੰਨ੍ਹਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਗਾਏ ਗਏ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਗੀਤ ਨਕਲੀ ਸਨ, ਜੋ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਨੁਕਸਾਨ ਲਈ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਉਸਨੇ ਗਰੀਬਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਬੇਲੀਫ਼ ਬੁਣਾਇਆ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਤਾਉਣ ਲਈ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿ ਕੀ ਉਹ ਸੱਚਮੁੱਚ ਬੇਸਹਾਰਾ ਸੀਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਨਕਲੀ

ਲੱਗੜਪਣ ਅਤੇ ਨਕਲੀ ਜ਼ਖਮਾਂ ਦੀ ਆੜ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਆਪਣੇ ਅੱਗੇ ਨੂੰ ਚੰਗੇ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਸਿਹਤ ਨੂੰ ਸੁਰਾਬੀ ਬਣਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੇ ਇੰਨੇ ਸਾਰੇ ਚੰਗੇ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਏ, ਜੋ ਅੱਜ ਵੀ ਉਸ ਪ੍ਰਿੰਡ ਵਿਚ ਲਾਗੂ ਹਨ, ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਮਹਾਨ ਰਾਜਪਾਲ ਸਾਂਚੇ ਪਾਂਜ਼ਾ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

---

1. ਲਾਤੀਨੀ: "ਪਲੈਟੋ ਇੱਕ ਦੋਸਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਪਰ ਸੱਚ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਦੋਸਤ ਹੈ।"

ਅਧਿਆਇ ਬਵੰਜਾ

ਦੂਜੀ ਦੁਖੀ ਜਾਂ ਦੁਖੀ ਡੁਏਨਾ ਦੇ ਸਾਹਸ ਦਾ ਵਰਣਨ, ਜਿਸਨੂੰ ਡੋਨਾ ਰੋਡਰਿਗਜ਼ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਸਾਈਡ ਹੈਮੇਟ ਦੱਸਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੇਟ ਦੇ ਖੁਰਚ ਠੀਕ ਹੋ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਲੱਗਿਆ ਕਿ ਉਸ ਕਿਲ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਉਹ ਜੋ ਜੀਵਨ ਜੀ ਰਿਹਾ ਸੀ ਉਹ ਉਸਦੀ ਬਹਾਦਰੀ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਲਟ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਉਸਨੇ ਸਾਰਾਗੋਸਾ ਵਿਖੇ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਤਿਉਹਾਰ ਲਈ ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਰਵਾਨਾ ਹੋਣ ਲਈ ਡਿਊਕ ਅਤੇ ਡੱਚੇਸ ਤੋਂ ਇਜਾਜ਼ਤ ਮੰਗਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ, ਜਿੱਥੇ ਉਸਦਾ ਇਰਾਦਾ ਅਜਿਹੇ ਤਿਉਹਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਸ਼ਸਤਰ ਸੂਟ ਜਿੱਤਣ ਦਾ ਸੀ। ਇੱਕ ਦਿਨ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਡੁਕਲ ਜੋੜੇ ਨਾਲ ਖਾਣਾ ਖਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਮੰਗਣ ਦੇ ਆਪਣੇ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਦੀ ਕਗਾਰ 'ਤੇ ਸੀ, ਤਾਂ ਦੇਖੋ, ਉਸ ਸੰਭ ਤੋਂ ਅਣਉਚਿਤ ਪਲ 'ਤੇ, ਦੋ ਔਰਤਾਂ (ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਬਾਅਦ ਵਿਚ ਪਤਾ ਲੱਗਾ) ਸਿਰ ਤੋਂ ਪੈਰਾਂ ਤੱਕ ਕਾਲੇ ਕੱਪੜੇ ਪਹਿਨੇ ਹੋਏ ਸੰਨ, ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਰਾਹੀਂ ਮੁਹਾਨ ਹਾਲ ਵਿਚ ਆਈਆਂ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੇ ਨੇੜੇ ਆ ਕੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੇਟ ਦੇ ਪੈਰਾਂ ਅੱਗੇ ਮੱਥਾ ਟੇਕਿਆ, ਆਪਣੇ ਬੁੱਲ੍ਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੱਲ ਦਬਾਏ ਅਤੇ ਇੰਨੀ ਤਰਸਯੋਗ ਅਤੇ ਡੂੰਘਾਈ ਨਾਲ ਕੁਰਲਾਇਆ ਕਿ ਦੇਖਣ ਵਾਲੇ ਸਾਰੇ ਨਿਰਾਸ਼ ਹੋ ਗਏ; ਅਤੇ ਭਾਵੇਂ ਡਿਊਕ ਅਤੇ ਡੱਚੇਸ ਦਾ ਮੰਨਣਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨੌਕਰਾਂ ਨੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੇਟ 'ਤੇ ਖੇਡਣ ਲਈ ਬਣਾਇਆ ਕੋਈ ਮਜ਼ਾਕ ਸੀ, ਫਿਰ ਵੀ, ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਔਰਤ ਕਿੰਨੀ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਹਉਕੇ ਭਰ ਰਹੀ ਸੀ, ਕੁਰਲਾ ਰਹੀ ਸੀ ਅਤੇ ਰੋ ਰਹੀ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਹ ਹੈਰਾਨ ਅਤੇ ਉਲਝਣ ਵਿੱਚ ਪੈ ਗਏ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੇਟ ਨੇ ਹਮਦਰਦੀ ਨਾਲ ਉਸਦੀ ਮਦਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਹੰਝੂਆਂ ਨਾਲ ਭਰੇ ਚਿਹਰੇ ਤੋਂ ਚਾਦਰ ਹਟਾ ਕੇ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੀ ਪਛਾਣ ਪ੍ਰਗਟ ਨਹੀਂ ਕਰਵਾਈ। ਅਜਿਹਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਉਸਨੇ ਉਹ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਜੋ ਕਿਸੇ ਨੇ ਕਦੇ ਕਲਪਨਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੋਵੇਗੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਥੇ ਡੋਨਾ ਰੋਡਰਿਗਜ਼ ਦਾ ਚਿਹਰਾ ਸੀ, ਉਸ ਘਰ ਦੀ ਡੁਏਨਾ, ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਸੋਗ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਉਸਦੀ ਧੀ ਸੀ, ਜਿਸਨੂੰ ਅਮੀਰ ਕਿਸਾਨ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਨੇ ਬੇਰਹਿਮੀ ਨਾਲ ਭਰਮਾਇਆ ਸੀ। ਹੁਣ ਕੋਈ ਜੋ ਡੁਏਨਾ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਹੈਰਾਨ ਸੀ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਡਿਊਕ ਅਤੇ ਡੱਚੇਸ, ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਨੁਕਸਾਨ ਰਹਿਤ ਡੂੰਘਰਡ ਸਮਝਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਕਦੇ ਸੁਪਨੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੋਚਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਅਜੀਬ ਕੰਮ ਕਰੇਗੀ। ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਬਾਅਦ, ਡੋਨਾ ਰੋਡਰਿਗਜ਼ ਡਿਊਕ ਅਤੇ ਡੱਚੇਸ ਵੱਲ ਮੁੜਿਆ ਅਤੇ ਕਿਹਾ:

"ਕੀ ਤੁਹਾਡੇ ਮਹਾਮਹਿਮੋ, ਕੀ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਸੂਰਮੇ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਲਿਜਾਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣਗੇ: ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਚੀਜ਼ ਜੋ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਜੇਕਰ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਸ ਮੁਸੀਬਤ ਤੋਂ ਕੱਢਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਬੇਸ਼ਰਮ, ਦੁਸ਼ਟ ਸੋਚ ਵਾਲੇ ਕਿਸਾਨ ਨੇ ਪਾਇਆ ਹੈ?"

ਡਿਊਕ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੇਟ ਨੂੰ ਜਿੰਨਾ ਚਾਹੇ ਦੂਰ ਲੈ ਜਾਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੈ; ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੇਟ ਵੱਲ ਮੁੜਦੇ ਹੋਏ, ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ:

"ਕਈ ਦਿਨ ਪਹਿਲਾਂ, ਬਹਾਦਰ ਸੂਰਮੇ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਨੂੰ ਇੱਕ ਦੁਸ਼ਟ ਕਿਸਾਨ ਦੁਆਰਾ ਮੇਰੀ ਪਿਆਰੀ, ਪਿਆਰੀ ਧੀ - ਇਸ ਬਦਕਿਸਮਤ ਕੁੜੀ ਨਾਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਗੁੱਸੇ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸਘਾਤ ਦਾ ਵੇਰਵਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ - ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰਨ ਲਈ ਉਸਦੀ ਤੁਰੰਤ ਵਾਪਸ ਆਉਣ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜੋ ਉਸਨੇ ਸਹਿਣੀ ਸੀ, ਪਰ ਹੁਣ ਮੇਰੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਇਸ ਕਿਲ੍ਹੇ ਨੂੰ ਛੱਡਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਜੋ ਪਰਮਾਤਮਾ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਜੋ ਵੀ ਚੰਗੀ ਕਿਸਮਤ ਰੱਖੇ। ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸੜਕ 'ਤੇ ਜਲਦੀ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਅਸਭਿਅਕ ਜੁਲੇ ਨੂੰ ਇੱਕ ਲੜਾਈ ਲਈ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿਓ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਮੇਰੀ ਧੀ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰੋ ਜੋ ਉਸਨੇ ਉਸ ਸੂਹ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕੀਤੀ ਸੀ ਜੋ ਉਸਨੇ ਉਸ ਨਾਲ ਸੌਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਖਾਧੀ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ ਬਣਨ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਮੇਰੇ ਮਾਲਕ ਡਿਊਕ ਤੋਂ ਨਿਆਂ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕਰਨਾ ਇੱਕ ਐਲਮ ਦੇ ਰੁੱਖ 'ਤੇ ਨਾਸ਼ਪਾਤੀਆਂ ਦੀ ਭਾਲ ਕਰਨ ਵਰਗਾ ਹੈ ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਗੁਪਤ ਵਿੱਚ

ਸ਼ੁਮੁਝਾਇਆ ਹੈ। ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਸਾਡਾ ਪ੍ਰਭੂ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਸਿਹਤ ਦੇਵੇ, ਅਤੇ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਧੀ ਨੂੰ ਨਾ ਛੱਡੇ।"

ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਦਾ ਜਵਾਬ ਗੰਭੀਰਤਾ ਅਤੇ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਦਿੱਤਾ:

"ਮੇਰੀ ਚੰਗੀ ਦੁਆ, ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣਾ ਰੋਣਾ ਘੱਟ ਕਰੋ ਜਾਂ ਬਿਹਤਰ, ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੰਦ ਕਰੋ ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਵੀ ਆਪਣੇ ਹਉਕੇ ਭਰਨ ਤੋਂ ਬਚਾਓ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਧੀ ਨੂੰ ਹੋਏ ਨੁਕਸਾਨ ਦੀ ਭਰਪਾਈ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਆਪਣੇ ਸਿਰ ਲੈ ਲਵਾਂਗਾ, ਜੋ ਕਿ ਬਹੁਤ ਵੱਧੀਆ ਹੁੰਦੀ ਜੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰੇਮੀ ਦੇ ਵਾਅਦਿਆਂ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਇੰਨੀ ਜਲਦੀ ਨਾ ਹੁੰਦੀ, ਜੋ ਕਿ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਹਿੱਸੇ ਲਈ ਕਰਨਾ ਆਸਾਨ ਹੈ ਪਰ ਨਿਭਾਉਣਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਮੇਰੇ ਮਾਲਕ ਡਿਊਕ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਾਲ ਮੈਂ ਤੁਰੰਤ ਉਸ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਨੌਜਵਾਨ ਦੀ ਭਾਲ ਵਿੱਚ ਨਿਕਲਾਂਗਾ, ਜਿਸਨੂੰ ਮੈਂ ਲੱਭਾਂਗਾ, ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਵਾਂਗਾ ਅਤੇ ਮਾਰ ਦਿਆਂਗਾ ਜੇਕਰ ਉਹ ਆਪਣਾ ਵਾਅਦਾ ਨਿਭਾਉਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਇੰਨਾ ਦਲੇਰ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰੇ ਪੇਸ਼ੇ ਦਾ ਮੁੱਖ ਉਦੇਸ਼ ਨਿਮਰ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਹੰਕਾਰੀ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣਾ ਹੈ - ਦੱਬੇ-ਕੁਚਲੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਲਈ ਆਉਣਾ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਮਾਰਨਾ।"

"ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ," ਡਿਊਕ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਲਈ ਉਸ ਕੁਸਾਨ ਨੂੰ ਲੱਭਣ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇਹ ਯੋਗ ਦੁਨਿਆ ਆਪਣੇ ਦੇਸ਼ ਲਗਾ ਰਹੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਸਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਲਈ ਮੇਰੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਲੈਣ ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਹੈ। ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਇਸ ਚੁਣੌਤੀ ਬਾਰੇ ਸੂਚਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਇਹ ਦੇਖਾਂਗਾ ਕਿ ਉਹ ਮੇਰੇ ਇਸ ਕਿਲ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਜਵਾਬ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੇਵਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਬੇਰੋਕ ਖੇਤ ਦੇਵਾਂਗਾ, ਇਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਤੇ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਦੇਖੀਆਂ ਜਾਣ ਵਾਲੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦਾ ਪਾਲਣ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰੇਕ ਨਾਲ ਨਿਰਪੱਖ ਵਿਵਹਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ, ਇਹ ਹਰ ਇੱਕ ਰਈਸ 'ਤੇ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ ਜੋ ਆਪਣੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਅਹਾਤੇ ਵਿੱਚ ਲੜਾਈ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ ਇੱਕ ਬੇਰੋਕ ਅਖਾੜਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ।"

"ਖੈਰ, ਉਸ ਭਰੋਸੇ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਦੀ ਦਿਆਲੂ ਆਗਿਆ ਨਾਲ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਮੈਂ ਇਸ ਵਾਰ ਆਪਣੀ ਕੁਲੀਨਤਾ ਅਤੇ ਨਿਮਰਤਾ ਨੂੰ ਤਿਆਗਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਸ ਬਦਮਾਸ਼ ਦੇ ਪੱਧਰ ਤੱਕ ਨੀਵਾਂ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਸਦਾ ਬਰਾਬਰ ਬਣਾ ਕੇ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸਨੂੰ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਲੜਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰ ਹੈ, ਮੈਂ ਇੱਥੇ ਉਸਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਇਸ ਗਰੀਬ ਕੁੜੀ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਬੁਰਾਈ, ਜੋ, ਉਸਦੀ ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਨਾਲ, ਹੁਣ ਇੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਹ ਉਸ ਸ਼ਹੁ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਕਰੇਗਾ ਜੇ ਉਸਨੇ ਉਸਦਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪਤੀ ਬਣਨ ਲਈ ਲਈ ਸੀ ਜਾਂ ਜੰਗ ਦੇ ਮੈਦਾਨ ਵਿੱਚ ਮਰ ਜਾਵੇਗਾ।"

ਫਿਰ ਆਪਣੇ ਇੱਕ ਦਸਤਾਨੇ ਨੂੰ ਹਟਾ ਕੇ, ਉਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਹਾਲ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਫਰਸ਼ 'ਤੇ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਡਿਊਕ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਚੁੱਕਿਆ ਅਤੇ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਜਾਸੂਸ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਉਸ ਚੁਣੌਤੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਛੇ ਦਿਨਾਂ ਬਾਅਦ ਤਾਰੀਖ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਜਗ੍ਹਾ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਕਿਲ੍ਹੇ ਦਾ ਵਿਹੜਾ ਬਣਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਹਥਿਆਰ ਨਾਈਟਾਂ ਵਿੱਚ ਆਮ ਹੋਣਗੇ: ਲੈਂਸ, ਢਾਲ, ਆਰਟੀਕੁਲੇਟਿਡ ਕਵਚ, ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਾਰੇ ਅਜਿਹੇ ਉਪਕਰਣ, ਪਰ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਚਾਲਾਂ, ਧੋਖੇ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਰਣਨ ਦੇ ਸੂਹਜ ਦੇ, ਹਰ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਜਾਂਚ ਅਤੇ ਨਿਰੀਖਣ ਫੀਲਡ ਜੱਜਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ।

"ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ," ਡਿਊਕ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਨੇਕ ਦੁਏਨਾ ਅਤੇ ਇਹ ਪਾਪੀ ਨੌਕਰਾਣੀ ਨਿਆਂ ਲਈ ਆਪਣੀ ਅਪੀਲ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਸੌਂਪ ਦੇਣ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ, ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਕਤ ਚੁਣੌਤੀ ਨੂੰ ਇਸਦੇ ਸਹੀ ਹੱਲ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ।"

"ਮੈਂ ਇਹ ਕਰਦੀ ਹਾਂ," ਦੁਏਨਾ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ।

"ਅਤੇ ਮੈਂ ਵੀ," ਧੀ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ, ਰੋਂਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਸ਼ਰਮ ਨਾਲ ਲਾਲ ਹੋ ਕੇ।

ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਇਹ ਸਮਝੌਤਾ ਹੋ ਗਿਆ ਅਤੇ ਡ੍ਰਿਊਕ ਆਪਣੀ ਸੁੱਤੁਸ਼ਟੀ ਅਨੁਸਾਰ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕਿਵੇਂ ਅੱਗੇ ਵਧੇਗਾ, ਤਾਂ ਕਾਲੇ ਰੰਗ ਦੀਆਂ ਔਰਤਾਂ ਪਿੱਛੇ ਹਟ ਗਈਆਂ, ਅਤੇ ਡਚੇਸ ਨੇ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਸ ਪਲ ਤੋਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਔਰਤਾਂ ਨਾਲ ਨੌਕਰਾਂ ਵਾਂਗ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਕਿਸਮਤ ਵਾਲੀਆਂ ਔਰਤਾਂ ਵਾਂਗ ਵਿਵਹਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਜੋ ਇਨਸਾਫ਼ ਮੰਗਣ ਲਈ ਉਸਦੇ ਘਰ ਆਈਆਂ ਸਨ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਨਿੱਜੀ ਕਮਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਅਜਨਬੀਆਂ ਵਾਂਗ ਵਿਵਹਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਦੂਜੇ ਨੌਕਰਾਂ ਨੂੰ ਡਰ ਲੱਗ ਗਿਆ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਡੋਨਾ ਰੋਡਰਿਗਜ਼ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਜ਼ਿੰਦੀ ਧੀ ਦੀ ਮੂਰਖਤਾ ਅਤੇ ਬੇਰਹਿਮੀ ਕਿੱਥੇ ਲੈ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਉਸ ਪਲ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤਿਉਹਾਰਾਂ ਨੂੰ ਅੰਤਿਮ ਰੂਪ ਦੇਣ ਲਈ, ਅਤੇ ਭੋਜਨ ਨੂੰ ਇੱਕ ਖੁਸ਼ਹਾਲ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਲਿਆਉਣ ਲਈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਹਾਲ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਪਰ ਉਹ ਪੰਨਾ ਜਿਸਨੇ ਗਵਰਨਰ ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਦੀ ਪਤਨੀ ਟੇਰੇਸਾ ਪਾਂਜ਼ਾ ਨੂੰ ਪੱਤਰ ਅਤੇ ਤੋਹਫ਼ੇ ਦਿੱਤੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਆਉਣ ਨਾਲ ਡ੍ਰਿਊਕ ਅਤੇ ਡਚੇਸ ਖੁਸ਼ ਹੋਏ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਉਸਦੀ ਯਾਤਰਾ 'ਤੇ ਕੀ ਹੋਇਆ ਸੀ ਇਹ ਸੁਣਨ ਲਈ ਉਤਸੁਕ ਸਨ। ਪਰ ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਬਾਰੇ ਪੁੱਛਿਆ, ਤਾਂ ਪੰਨੇ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਜਨਤਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਂ ਸਿਰਫ਼ ਕੁਝ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਹਾਂਪੁਰਖਾਂ ਨੂੰ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਸਾਰੇ ਇਕੱਲੇ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ। ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਉਹ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਲਿਆਏ ਕੁਝ ਪੱਤਰਾਂ ਨਾਲੋਂ ਆਪਣਾ ਮਨੋਰੰਜਨ ਕਰ ਸਕਦੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਇੱਥੇ ਉਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢ ਕੇ ਡਚੇਸ ਨੂੰ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤਾ। ਇੱਕ ਲਿਫਾਫੇ ਦੇ ਬਾਹਰ ਲਿਖਿਆ ਸੀ: ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਕਿੱਥੇ ਮੇਰੀ ਲੇਡੀ ਡਚੇਸ ਫਲਾਣੇ ਅਤੇ ਸੋ ਲਈ ਪੱਤਰ, ਅਤੇ ਦੂਜੇ 'ਤੇ: ਮੇਰੇ ਪਤੀ, ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ, ਸਸਤੇ ਟਾਪੂ ਦੇ ਗਵਰਨਰ ਨੂੰ - ਉਹ ਮੇਰੇ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਖੁਸ਼ਹਾਲ ਹੋਵੇ। ਡਚੇਸ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਮੀਕਰਨ ਹੈ, ਆਪਣਾ ਪੱਤਰ ਪੜ੍ਹਨ ਲਈ ਬਿੱਟ 'ਤੇ ਝਿੜਕ ਰਹੀ ਸੀ ਅਤੇ, ਇਸਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹਣ ਅਤੇ ਪੜ੍ਹਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਇਸਨੂੰ ਡਿਊਕ ਅਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਉੱਚੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪੱਤਰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਗਿਆ:

ਟੇਰੇਸਾ ਪਾਂਜ਼ਾ ਵੱਲੋਂ ਡਚੇਸ ਨੂੰ ਪੱਤਰ

ਮੇਰੀ ਔਰਤ, ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ ਸੀ ਉਸ ਚਿੱਠੀ ਤੋਂ ਜੋ ਤੇਰੀ ਕਿਰਪਾ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਲਿਖੀ ਸੀ, ਜਿਸਦੀ ਮੈਂ ਪੂਰੇ ਦਿਲ ਨਾਲ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ। ਕੋਰਲਾਂ ਦਾ ਹਾਰ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਪਤੀ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰੀ ਸੂਟ ਵੀ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਸਾਰਾ ਪਿੰਡ ਖੁਸ਼ ਹੈ ਕਿ ਤੇਰੀ ਲਾਡਲੀਪੁਣੇ ਨੇ ਮੇਰੇ ਪਤੀ, ਸਾਂਚੋ ਨੂੰ ਗਵਰਨਰ ਬਣਾਇਆ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇੱਥੇ ਕੋਈ ਵੀ ਇਸ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਪੁਜਾਰੀ; ਨਾਈ, ਮਾਸਟਰ ਨਿਕੋਲਸ; ਅਤੇ ਕੁਆਰਾ ਸੈਨਸਨ ਕੈਰਾਸਕੋ, ਪਰ ਇਹ ਮੇਰੀ ਪਿੱਠ ਤੋਂ ਕੋਈ ਪਰਵਾਹ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਜਿੰਨਾ ਚਿਰ ਸਥਿਤੀ ਇਸ ਤੁਰ੍ਹਾਂ ਹੈ, ਉਹ ਜੋ ਮਰਜ਼ੀ ਸੋਚ ਸਕਦੇ ਹਨ।

ਪਰ ਸੱਚ ਦੱਸਾਂ ਤਾਂ, ਜੇ ਹਾਰ ਅਤੇ ਸੂਟ ਨਾ ਦਿਖਾਇਆ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਵੀ ਇਸ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਾ ਕਰਦੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਕਸਬੇ ਦਾ ਹਰ ਵਿਅਕਤੀ ਸੋਚਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੇਰਾ ਪਤੀ ਇੱਕ ਡੰਬਲ ਹੈ, ਅਤੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਬੱਕਰੀਆਂ ਦੇ ਝੁੰਡ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਚਲਾਇਆ, ਉਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਕਿ ਉਹ ਹੋਰ ਕੁਝ ਵੀ ਚੁਲਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਪਰਮਾਤਮਾ ਉਸਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ਤ ਅਤੇ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਕਰੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਉਹ ਸਭ ਮਦਦ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਮੈਂ, ਮੇਰੀ ਪਿਆਰੀ ਔਰਤ, ਤੁਹਾਡੀ ਲਾੜੀ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਾਲ, ਰਾਜਧਾਨੀ ਵਿੱਚ ਆ ਕੇ ਅਤੇ ਇੱਕ ਕੋਚ ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਵਾ ਕਰਕੇ ਲੋਹਾ ਗਰਮ ਹੋਣ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਦ੍ਰਿੜ ਹਾਂ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਭੜਕ ਜਾਣਗੀਆਂ ਜੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਮੈਨੂੰ ਈਰਖਾ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਮਹਿਮਾ ਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਮੇਰਾ ਪਤੀ ਮੈਨੂੰ ਕੁਝ ਪੈਸਾ ਭੇਜੇ - ਅਤੇ ਇਹ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਹੋਵੇ - ਕਿਉਂਕਿ ਰਾਜਧਾਨੀ ਵਿੱਚ ਚੀਜ਼ਾਂ ਬਹੁਤ ਮਹਿੰਗੀਆਂ ਹਨ। ਇੱਕ ਰੋਟੀ ਦੀ ਕੀਮਤ ਇੱਕ ਅਸਲੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਮਾਸ ਤੀਹ ਮਰਾਵੇਦੀ ਪ੍ਰਤੀ ਪੌਂਡ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਘਿਣਾਉਣਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜੇ ਉਹ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਕਿ ਮੈਂ ਆਵਾਂ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਮੈਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੱਸ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰੇ ਪੈਰ ਸੂਜ਼ਕ 'ਤੇ ਆਉਣ ਲਈ ਖੁਜਲੀ ਹੋ ਰਹੇ ਹਨ। ਮੇਰੀਆਂ ਔਰਤਾਂ ਅਤੇ ਗੁਆਂਢੀਆਂ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਜੇ ਮੈਂ ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਧੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ

ਫੁੱਲੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਘਮੰਡੀ ਵਾਂਗ ਘੁੰਮਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਮੇਰਾ ਪੁਤਲਾ ਮੇਰੇ ਕਾਰਨ ਮੇਰੇ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਜਾਣਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸ ਨਾਲੋਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਪੁੱਛਣਗੇ, "ਉਸ ਕੋਚ ਵਿੱਚ ਉਹ ਔਰਤਾਂ ਕੌਣ ਹਨ?" ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਇੱਕ ਨੌਕਰ ਜਵਾਬ ਦੇਵੇਗਾ, "ਸੁਸਤੇ ਆਈਲ ਦੇ ਗਵਰਨਰ, ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਦੀ ਪਤਨੀ ਅਤੇ ਧੀ," ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਾਂਚੋ ਜਾਣਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਮੇਰੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਅਤੇ ਕੁਝ ਵੀ ਮੇਰੇ ਰਾਹ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆ ਸਕਦਾ।

ਮੈਨੂੰ ਜਿੰਨਾ ਹੋ ਸਕੇ ਅਫ਼ਸੋਸ ਹੈ, ਪਰ ਇਸ ਸਾਲ ਚੁਰਾਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਐਕੋਰਨ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਫਿਰ ਵੀ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਨੂੰ ਪਹਾੜੀਆਂ ਵਿੱਚ ਇੱਥੇ ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਮਿਲੇ ਇੱਕ ਚੌਥਾਈ ਚੁੰਨੀ ਭੇਜ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਉਹ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੇ ਹਨ ਜੋ ਮੈਂ ਲੱਭ ਸਕਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਸਿਰਫ਼ ਇਹੀ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਸ਼ੁਤਰਮੁਰਗ ਦੇ ਅੰਡਿਆਂ ਦੇ ਆਕਾਰ ਦੇ ਹੋਣ।

ਮੈਨੂੰ ਉਮੀਦ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਘਮੰਡੀ ਚਾਲ ਮੈਨੂੰ ਲਿਖਣਾ ਨਹੀਂ ਭੁੱਲੇਗੀ। ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਸਿਹਤ ਅਤੇ ਇਸ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੋਰ ਜਾਣਕਾਰੀ ਬਾਰੇ ਰਿਪੋਰਟ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਦਰਦ ਲਵਾਂਗਾ, ਜਿਥੇ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਭੂ ਅੱਗੇ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਮਹਾਨਤਾ ਨੂੰ ਬਣਾਈ ਰੱਖੇ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਨਾ ਭੁੱਲੋ। ਮੇਰੀ ਧੀ ਸਾਂਚਾ ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਪੁੱਤਰ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਦਾ ਹੱਥ ਚੁੰਮਦੇ ਹਨ।

ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਲਿਖਣ ਨਾਲੋਂ ਤੁਹਾਡੀ ਲਾਡਲੀਪਣ ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਦੀ ਵਧੇਰੇ ਇੱਛਾ ਨਾਲ, ਮੈਂ,

ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਦਾ ਨਿਮਰ ਸੇਵਕ,

ਟੇਰੇਸਾ ਪਾਂਜ਼ਾ

ਉਹ ਸਾਰੇ ਟੇਰੇਸਾ ਪਾਂਜ਼ਾ ਦੇ ਪੱਤਰ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ ਸਨ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਡਿਊਕ ਅਤੇ ਡੱਚੇਸ। ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਨੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਕੀ ਉਹ ਗਵਰਨਰ ਲਈ ਪਹੁੰਚੇ ਪੱਤਰ ਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹਣਾ ਉਚਿਤ ਸਮਝੇਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੂੰ ਲੱਗਿਆ ਕਿ ਇਹ ਕਾਫ਼ੀ ਵਧੀਆ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਇਸਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹਣ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹੋ ਗਿਆ, ਪਰ ਸਿਰਫ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ, ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਪਾਇਆ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖਿਆ ਸੀ:

ਟੇਰੇਸਾ ਪਾਂਜ਼ਾ ਵੱਲੋਂ ਉਸਦੇ ਪਤੀ, ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਨੂੰ ਪੱਤਰ

ਮੈਨੂੰ ਤੇਰਾ ਪੱਤਰ ਮਿਲਿਆ, ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਸਾਂਚੋ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਆਪਣਾ ਬਚਨ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਇੱਕ ਚੰਗੇ ਕੈਥੋਲਿਕ ਈਸਾਈ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ ਸਹੁੰ ਖਾਂਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਪਾਗਲ ਹੋਣ ਦੇ ਵਾਲਾਂ ਵਿਚ ਆ ਗਿਆ ਹਾਂ। ਦੇਖੋ, ਪਿਆਰੇ ਪਤੀ, ਜਦੋਂ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਖ਼ਬਰ ਮਿਲੀ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਗਵਰਨਰ ਹੋ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਮੈਂ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਉੱਥੇ ਹੀ ਮਰ ਜਾਵਾਂਗਾ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਉਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅਚਾਨਕ ਖੁਸ਼ੀ ਵੱਡੇ ਦੁੱਖ ਵਾਂਗ ਹੀ ਮਾਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੀ ਧੀ ਸਾਂਚਾ ਨੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਅਹਿਸਾਸ ਦੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਗਿੱਲਾ ਕਰ ਲਿਆ, ਪੂਰੀ ਖੁਸ਼ੀ ਤੋਂ। ਮੈਂ ਉਸ ਸੂਟ ਦੇ ਨਾਲ ਖੜ੍ਹੀ ਸੀ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਭੇਜਿਆ ਸੀ, ਸੋਰੀ ਗੌਰਦਨ ਦੁਆਲੇ ਕੈਰਲ ਮਣਕੇ, ਮੇਰੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਚਿੱਠੀਆਂ, ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਧਾਰਨੀ, ਪਰ ਇੰਨੇ ਸਭ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਮੈਂ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਜੋ ਕੁਝ ਮੈਂ ਦੇਖਿਆ ਅਤੇ ਛੂਹਿਆ ਉਹ ਇੱਕ ਸੁਪਨਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਕੌਣ ਕਦੇ ਕਲਪਨਾ ਕਰੇਗਾ ਕਿ ਇੱਕ ਬੁੱਕਰੀ ਦਾ ਆਜੜੀ ਇੱਕ ਟਾਪੂ ਦਾ ਗਵਰਨਰ ਬਣ ਸਕਦਾ ਹੈ? ਤੁਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ, ਮੇਰੀ ਮਾਂ ਕੀ ਕਹਿੰਦੀ ਹੁੰਦੀ ਸੀ: "ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੇਖਣ ਲਈ ਬਹੁਤ ਸਾਰਾ ਜੀਵਨ ਲੱਗਦਾ ਹੈ।" ਮੈਂ ਇਸਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਇਸ ਲਈ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੇਖਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦਾ ਹਾਂ ਜੇਕਰ ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਮਰਦਾ। ਦਰਅਸਲ, ਮੇਰਾ ਇਰਾਦਾ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਰੁਕਣ ਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਜ਼ਾਂ ਟੈਕਸ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਦੇਖਦਾ, ਅਤੇ ਭਾਵੇਂ ਸ਼ੈਤਾਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਚੁੱਕ ਕੇ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਅਹੁਦਿਆਂ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀਆਂ ਜੇਬ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਹਮੇਸ਼ਾ ਪੈਸੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਮੇਰੀ ਔਰਤ ਡੱਚੇਸ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸੇਗੀ ਕਿ ਮੈਂ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਲਈ ਕਿੰਨੀ ਉਤਸੁਕ ਹਾਂ। ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰ ਕਰੋ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣਾ ਫੈਸਲਾ ਦਸੋ। ਮੈਂ ਕੋਚ ਵਿੱਚ ਆ ਕੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੇ 'ਤੇ ਮਾਣ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਾਂਗਾ।

ਪੁਜਾਰੀ, ਨਾਈ, ਕੁਆਰਾ, ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਸੈਕਿਸਟਨ ਨੂੰ ਵੀ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨਾ ਅਸੰਭਵ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਗਵਰਨਰ ਹੋ, ਅਤੇ ਉਹ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਹ

ਸਭ ਇੱਕ ਧੋਖਾਧੜੀ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਕਿਸਮ ਦਾ ਜਾਦੂ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਮਾਲਕ ਡੰਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦਾ ਸਾਰਾ ਬਾਂਦਰ ਕਾਰੋਬਾਰ। ਸੈਨਸਨ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆ ਕੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਲੱਭ ਲਵੇਗਾ ਅਤੇ ਉਸ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਸਿਰ ਤੋਂ ਅਤੇ ਡੰਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੇ ਪਾਗਲਪੰਨ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਖੋਪੜੀ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢ ਦੇਵੇਗਾ, ਪਰ ਮੈਂ ਸਿਰਫ਼ ਹੱਸਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਹਾਰ ਨੂੰ ਦੇਖਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਉਹ ਪਹਿਰਾਵਾ ਯੋਜਨਾ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਧੀ ਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਸੂਟ ਤੋਂ ਬਣਾਉਣ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ।

ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਔਰਤ ਡੁਚੇਸ ਨੂੰ ਕੁਝ ਐਕੋਰੁਨ ਭੇਜੇ, ਜੋ ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਸੋਨੇ ਦੇ ਹੋ ਸਕਦੇ ਸਨ। ਜੇ ਉਹ ਤੁਹਾਡੇ ਟਾਪੂ 'ਤੇ ਪਹਿਨਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਕੁਝ ਮੋਤੀਆਂ ਦੇ ਹਾਰ ਭੇਜੋ। ਇੱਥੇ ਖ਼ਬਰ ਆਈ ਹੈ ਕਿ ਬੇਰੂਏਕਾ ਔਰਤ ਨੇ ਆਪਣੀ ਧੀ ਦਾ ਵਿਆਹ ਇੱਕ ਹੈਕ ਪੇਂਟਰ ਨਾਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਜੋ ਇਸ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪੇਂਟਿੰਗ ਕਰਨ ਲਈ ਆਇਆ ਸੀ ਜੋ ਉਹ ਆਪਣੇ ਹੱਥਾਂ ਨਾਲ ਪਾਪੜ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਕੌਂਸਲ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਟਾਊਨ ਹਾਲ ਦੇ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਦੁਆਰ 'ਤੇ ਮਹਾਰਾਜੇ ਦੇ ਹਥਿਆਰਾਂ ਦੇ ਕੋਟ ਨੂੰ ਪੇਂਟ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਦੋ ਡਕੇਟ ਚਾਰਜ ਕੀਤੇ, ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੇ ਦਿੱਤੇ। ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਹਫ਼ਤੇ ਲਈ ਕੰਮ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਸੀ, ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀਆਂ ਛੋਟੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਪੇਂਟ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਉਸਨੇ ਪੈਸੇ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਪਰ, ਇਸ ਸਭ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਇੱਕ ਹੁਨਰਮੰਦ ਕਾਰੀਗਰ ਹੋਣ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵਿਆਹ ਕਰਵਾ ਲਿਆ। ਦਰਅਸਲ, ਉਸਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਬੁਰਸ਼ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੁੰਡਲੀ ਚੁੱਕ ਲਈ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਸੱਜਣ ਵਾਂਗ ਖੇਤਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਪੇਡਰੋ ਡੀ ਲੋਬੋ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਪੁਜਾਰੀ ਬਣਨ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਸਿਰ ਮੁੰਨਵਾਇਆ ਹੈ। ਮਿੰਗੋ ਸਿਲਬੋਟੇ ਦੀ ਪੋਤੀ ਮਿੰਗੁਇਲਾ ਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਉਸ 'ਤੇ ਵਿਆਹ ਕਰਨ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕਰਨ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ। ਵਿਹੁਲੀਆਂ ਜੀਭਾਂ ਦਾਅਵਾ ਕਰ ਰਹੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਤੋਂ ਗਰਭਵਤੀ ਹੈ, ਪਰ ਉਹ ਇਸ ਤੋਂ ਸਾਫ਼ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਇਸ ਸਾਲ ਕੋਈ ਜੈਤੂਨ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਪੂਰੇ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਸਿਰਕੇ ਦੀ ਇੱਕ ਬੂੰਦ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਿਪਾਹੀਆਂ ਦੀ ਇੱਕ ਟੋਲੀ ਇੱਥੇ ਆਈ ਅਤੇ ਸ਼ਹਿਰ ਦੀਆਂ ਤਿੰਨ ਨੌਜਵਾਨ ਔਰਤਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਲੈ ਗਈ। ਮੈਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੱਸਾਂਗਾ ਕਿ ਉਹ ਕੌਣ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਵਾਪਸ ਆ ਕੇ ਕੋਈ ਅਜਿਹਾ ਵਿਅਕਤੀ ਲੱਭ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਤਨੀਆਂ ਵਜੋਂ ਰੱਖੇਗੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਚੰਗੇ ਅਤੇ ਗੰਦੇ ਅਤੀਤ ਦੋਵਾਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰੇਗੀ।

ਸਾਂਚਿਕਾ ਇੱਕ ਦਿਨ ਵਿੱਚ ਅੱਠ ਮਾਰਵੇਡੀਜ਼ ਬਣਾ ਕੇ ਸਾਫ਼ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਜਿਸਨੂੰ ਉਹ ਆਪਣੇ ਦਾਜ ਲਈ ਮਦਦ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੇ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਬੈਂਕ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਹੁਣ ਜਦੋਂ ਉਸਦਾ ਪਿਤਾ ਗਵਰਨਰ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਦਾਜ ਲਈ ਕੰਮ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਹੀ ਦਾਜ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਬਾਜ਼ਾਰ ਦੇ ਚੌਕ ਵਿੱਚ ਝਰਨਾ ਸੁੱਕ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਬਿਜਲੀ ਦੀ ਇੱਕ ਝੱਟਕੇ ਨੇ ਪਿੱਲੋਰੀ ਨੂੰ ਟੱਕਰ ਮਾਰ ਦਿੱਤੀ। ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਸਾਰੇ ਉੱਥੇ ਹੀ ਹਮਲਾ ਕਰਨ।

ਮੈਂ ਇਸ ਪੱਤਰ ਦੇ ਤੁਹਾਡੇ ਜਵਾਬ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਬਾਰੇ ਤੁਹਾਡੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਹੁਣ ਲਈ, ਪਰਮਾਤਮਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੇਰੇ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਸਾਲਾਂ ਲਈ, ਜਾਂ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਇੰਨੇ ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰੱਖੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਚਾਹਾਂਗਾ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਇਸ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਤਿਆਗ ਦਿੱਤੇ ਜਾਓ।

ਤੁਹਾਡੀ ਪਤਨੀ,
ਟੇਰੇਸਾ ਪਾਂਜ਼ਾ

ਚਿੱਠੀਆਂ 'ਤੇ ਹੈਰਾਨ ਹੋਏ, ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਹੱਸੇ, ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਤਾੜੀਆਂ ਵਜਾਈਆਂ ਗਈਆਂ, ਅਤੇ ਕੇਕ 'ਤੇ ਆਈਸਿੰਗ ਲਗਾਉਣ ਲਈ, ਕੈਰੀਅਰ ਸਾਂਚੋ ਦੁਆਰਾ ਡੰਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੂੰ ਲਿਖੀ ਗਈ ਚਿੱਠੀ ਲੈ ਕੇ ਪਹੁੰਚਿਆ, ਜਿਸਨੂੰ ਉੱਚੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਗਵਰਨਰ ਦੀ ਮੂਰਖਤਾ ਬਾਰੇ ਗੰਭੀਰ ਸ਼ੱਕ ਪੈਦਾ ਕੀਤੇ। ਡੁਚੇਸ ਪੁੱਛ ਤੋਂ ਪੁੱਛਣ ਲਈ ਚਲੀ ਗਈ ਕਿ ਸਾਂਚੋ ਦੇ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਕੀ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਜਿਸਦਾ ਉਸਨੇ ਕਾਫ਼ੀ ਲੰਬਾਈ ਵਿੱਚ ਵਰਣਨ ਕੀਤਾ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਖਾਸ ਨੂੰ ਅਛੂਤਾ ਨਹੀਂ ਛੱਡਿਆ। ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਐਕੋਰੁਨ ਅਤੇ ਪਨੀਰ ਦਾ ਇੱਕ ਬਲਾਕ ਵੀ ਦਿੱਤਾ ਜੋ

ਟੇਰੇਸਾ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਸੀ, ਜੇ ਕਿ ਇੰਨਾ ਵਧੀਆ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਟ੍ਰੇਨਚੇਨ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਵਧੀਆ ਸੀ। ਡਚੇਸ ਨੇ ਬੜੀਤ ਹੀ ਦਿਆਲੂਤਾ ਨਾਲ ਇਸਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ, ਅਤੇ ਇਹ ਉਹ ਥਾਂ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਅਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਫੜ ਕੇ ਛੱਡਾਂਗੇ, ਤਾਂ ਜੋ ਅਸੀਂ ਸਾਂਚੇ ਪਾਂਜ਼ਾ ਦੀ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਫ਼ਿਨਿਸ ਲਿਖ ਸਕੀਏ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਦਾ ਫੁਲ ਅਤੇ ਸ਼ੀਸ਼ਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਦੇ ਕਿਸੇ ਟਾਪੂ 'ਤੇ ਰਾਜ ਕੀਤਾ ਸੀ।

ਅਧਿਆਇ ਤਿਆਹਵਾਂ

ਉਹ ਨਿਰਾਸ਼ਾਜਨਕ ਅੰਤ ਅਤੇ ਸਿੱਟਾ ਜਿਸਨੇ ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਦੀ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਪਛਾੜ ਦਿੱਤਾ "ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਕਿ ਇਸ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਸਾਰੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਲਈ ਇੱਕੋ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਰਹਿਣਗੀਆਂ, ਅਸੰਭਵ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਇਸਦੇ ਉਲਟ, ਅਜਿਹਾ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਰੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਚੱਕਰਾਂ ਵਿੱਚ ਘੁੰਮਦੀਆਂ ਹਨ: ਬਸੰਤ ਗਰਮੀਆਂ ਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਗਰਮੀਆਂ ਦੀ ਪਤਝੜ, ਪਤਝੜ ਸਰਦੀਆਂ, ਅਤੇ ਸਰਦੀਆਂ ਦੀ ਬਸੰਤ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਸਮਾਂ ਇਸ ਬੇਅੰਤ ਘੁੰਮਦੇ ਪਹੀਏ 'ਤੇ ਘੁੰਮਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਮਨੁੱਖੀ ਜੀਵਨ ਇਕੱਲਾ ਹਵਾ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਸਮਾਪਤੀ ਵੱਲ ਦੌੜਦਾ ਹੈ, ਅਗਲੇ ਜੀਵਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਨਵੀਨੀਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਉਮੀਦ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਿਸਦੀ ਇਸਨੂੰ ਸੀਮਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਸੀਮਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।" ਇਸ ਲਈ ਮੁਸਲਮਾਨ ਦਾਰਸ਼ਨਿਕ ਸਾਈਡ ਹੈਮੇਟ ਲਿਖਦਾ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਵਿਅਕਤੀ, ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਕੁਦਰਤ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਮਾਨ ਹੋਏ, ਮੌਜੂਦਾ ਜੀਵਨ ਦੀ ਅਸਥਿਰਤਾ ਅਤੇ ਅਸਥਿਰਤਾ ਨੂੰ ਸਮਝ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਉਸੇ ਸਦੀਵੀ ਜੀਵਨ ਦੀ ਸਥਾਈਤਾ ਨੂੰ ਸਮਝ ਗਏ ਹਨ ਜੋ ਸਾਡੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਲੇਖਕ ਨੇ ਇੱਥੇ ਇਸਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਇਸ ਲਈ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਂਚੋ ਦੀ ਸਰਕਾਰ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਬਰਬਾਦ ਹੋ ਗਈ, ਟੁਕੜਿਆਂ ਵਿੱਚ ਟੁੱਟ ਗਈ, ਧੂੰਏਂ ਵਿੱਚ ਚੜ੍ਹ ਗਈ - ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਵਿੱਚ, ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ। ਆਪਣੀ ਗਵਰਨਰਸ਼ਿਪ ਦੇ ਸਤਵੇਂ ਦਿਨ ਦੀ ਰਾਤ ਨੂੰ, ਸਾਂਚੋ ਬਿਸਤਰੇ 'ਤੇ ਪਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਰੋਟੀ ਅਤੇ ਵਾਈਨ ਨਾਲ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਨਿਰਣਾ ਕਰਨ, ਰਾਏ ਦੇਣ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਨਾਲ; ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਭੁੱਖ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਨੀਂਦ ਉਸਦੀਆਂ ਪਲਕਾਂ 'ਤੇ ਭਾਰੀ ਹੋਣ ਲਗੀ, ਉਸਨੇ ਚੀਕਣ ਅਤੇ ਘੰਟੀਆਂ ਵਜਾਉਣ ਦੀ ਅਜਿਹੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣੀ ਕਿ ਉਹ ਸਿਰਫ਼ ਕਲਪਨਾ ਹੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਸਾਰਾ ਟਾਪੂ ਉਲਟਾ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਬਿਸਤਰੇ 'ਤੇ ਸਿੱਧਾ ਬੈਠਾ, ਉਸਨੇ ਇਹ ਦੇਖਣ ਲਈ ਜ਼ੋਰ ਲਗਾਇਆ ਕਿ ਕੀ ਉਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੰਗਾਮੇ ਦਾ ਕਾਰਨ ਸਮਝ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਕਾਰਨ ਦਾ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ, ਸਗੋਂ ਘੰਟੀਆਂ ਅਤੇ ਚੀਕਾਂ ਦੇ ਸ਼ੋਰ ਵਿੱਚ ਅਣਗਿਣਤ ਤੁਰ੍ਹੀਆਂ ਅਤੇ ਢੋਲ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਗਏ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਡਰ ਅਤੇ ਡਰ ਨਾਲ ਭਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਉਲਝਣ ਵਿੱਚ ਪਾ ਦਿੱਤਾ। ਬਿਸਤਰੇ ਤੋਂ ਉੱਠਦੇ ਹੋਏ, ਉਸਨੇ ਗਿੱਲੇ ਫਰਸ਼ ਕਾਰਨ ਚਪਲਾਂ ਪਹਿਨੀਆਂ ਪਰ ਬਾਥਰੋਬ ਜਾਂ ਇਸ ਵਰਗੀ ਕੋਈ ਚੀਜ਼ ਨਹੀਂ ਪਹਿਨੀ। ਆਪਣੇ ਕਮਰੇ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ 'ਤੇ ਜਾ ਕੇ, ਉਸਨੇ ਵੀਹ ਤੋਂ ਵੱਧ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਬਲਦੀਆਂ ਮਸ਼ਾਲਾਂ ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਮਿਆਨ ਵਾਲੀਆਂ ਤਲਵਾਰਾਂ ਲੈ ਕੇ ਇੱਕ ਗਲਿਆਰੇ ਵਿੱਚੋਂ ਭੱਜਦੇ ਹੋਏ ਦੇਖਿਆ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਆਪਣੇ ਫੇਫੜਿਆਂ ਦੇ ਸਿਖਰ 'ਤੇ ਚੀਕ ਰਹੇ ਸਨ:

"ਹਥਿਆਰਾਂ ਵੱਲ, ਹਥਿਆਰਾਂ ਵੱਲ, ਸ਼ੁਭਮਾਨ ਗਵਰਨਰ! ਟਾਪੂ 'ਤੇ ਦੁਸ਼ਮਣ ਦੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਸਿਪਾਹੀ ਉਤਰੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਤੁਹਾਡੀ ਚਤੁਰਾਈ ਅਤੇ ਬਹਾਦਰੀ ਸਾਡੇ ਬਚਾਅ ਲਈ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਗੁਆਚ ਜਾਵਾਂਗੇ!"

ਇਸ ਰੌਲੇ-ਰੱਪੇ, ਜੁਨੂੰਨ ਅਤੇ ਸ਼ੋਰ-ਸ਼ਰਾਬੇ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ, ਉਹ ਸਾਂਚੋ ਵੱਲੋ ਭੁੱਜੇ, ਜੋ ਕਿ ਜੋ ਦੇਖ ਅਤੇ ਸੁਣ ਰਿਹਾ ਸੀ ਉਸ ਤੋਂ ਹੈਰਾਨ ਅਤੇ ਮੋਹਿਤ ਸੀ, ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਆਵਾਜ਼ ਮਾਰੀ:

"ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਹਥਿਆਰਬੰਦ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਅਤੇ ਪੂਰੇ ਟਾਪੂ ਨੂੰ ਨਾਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ!"

"ਮੈਨੂੰ ਹਥਿਆਰ ਕਿਉਂ ਰੱਖਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ?" ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਨੂੰ ਹਥਿਆਰਾਂ ਬਾਰੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਦਾ ਬਚਾਅ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਕੀ ਪਤਾ ਹੈ? ਇਹ ਮਾਮਲੇ ਮੇਰੇ ਮਾਲਕ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ 'ਤੇ ਛੱਡ ਦੇਣਾ ਬਿਹਤਰ ਹੋਵੇਗਾ, ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਰੁਕਾਵਟ ਦੇ ਭੇਜ ਦੇਵੇਗਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰੱਖ ਦੇਵੇਗਾ। ਮੈਂ, ਜੋ ਕਿ ਮੈਂ ਹਾਂ, ਮੈਨੂੰ ਅਜਿਹੀਆਂ ਗੁੰਝਲਦਾਰ ਘਟਨਾਵਾਂ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਪਤਾ।"

"ਆਹ, ਸ਼ੁਭਮਾਨ ਗਵਰਨਰ," ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਇਹ ਪੈਰ ਕਿਉਂ ਖਿੱਚਣਾ? ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਮਲਾਵਰ ਅਤੇ ਰੱਖਿਆਤਮਕ ਹਥਿਆਰਾਂ

ਨਾਲ ਲੈਸ ਕਰੋ ਜੋ ਅਸੀਂ ਲਿਆਂਦੇ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਕ ਅਤੇ ਕਪਤਾਨ ਵਜੋਂ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਲਈ ਪਲਾਜ਼ਾ ਵਿੱਚ ਮਾਰਚ ਕਰੋ, ਜੋ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਾਡੇ ਗਵਰਨਰ ਵਜੋਂ ਕਰਨ ਦਾ ਪੂਰਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ।"

"ਠੀਕ ਹੈ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਮੈਨੂੰ ਹਥਿਆਰ ਦੇਣ ਦਿਓ।"

ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਤੁਰੰਤ ਦੋ ਵੱਡੀਆਂ ਢਾਲਾਂ ਤਿਆਰ ਰੱਖੀਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਕਮੀਜ਼ ਉੱਤੇ ਖਿਸਕਾਇਆ, ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਉਹ ਹੋਰ ਕਪੜੇ ਪਾ ਸਕੇ। ਫਿਰ ਢਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੱਢੇ ਗਏ ਛੇਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਉਸਦੀਆਂ ਬਾਹਾਂ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਦੇ ਹੋਏ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਕੁਝ ਰੱਸੀਆਂ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਮਜ਼ਬੂਤੀ ਨਾਲ ਬੰਨ੍ਹ ਦਿੱਤਾ, ਉਸਨੂੰ ਅੰਦਰ ਸੈਂਡਵਿਚ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸੁਪਿੰਡਲ ਵਾਂਗ ਸਿੱਧਾ ਉੱਪਰ ਚੜ੍ਹਾ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਗੋਡਿਆਂ ਨੂੰ ਮੋੜਨ ਜਾਂ ਪਿੱਛੇ ਜਾਂ ਅੱਗੇ ਇੱਕ ਕਦਮ ਵੀ ਨਾ ਚੁੱਕਣ ਦੇ ਯੋਗ ਸੀ। ਇਸ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬਰਛਾ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ ਜਿਸ 'ਤੇ ਉਸਨੂੰ ਡਿੱਗਣ ਤੋਂ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਝੁਕਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਫੜ ਲਿਆ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹਿੰਮਤ ਦੇਣ ਲਈ ਤੁਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰੇ, ਕਿਉਂਕਿ, ਉਸਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪੋਲਾਰਿਸ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਚਾਨਣੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਵੇਰ ਦਾ ਤਾਰਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਉੱਦਮ ਵਿੱਚ ਸਫਲਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਯਕੀਨੀ ਸਨ।

"ਮੇਰੇ ਵਰਗੇ ਗਰੀਬ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਤੁਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ?" ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਗੋਡੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਮੋੜ ਸਕਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਬੋਰਡਾਂ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਸੂਰੀਰ ਨਾਲ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੀ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਬਾਹਾਂ ਵਿੱਚ ਚੁੱਕੋ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਸੇ ਗੇਟ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਜਾਂ ਸਿੱਧੇ ਪਾਸੇ ਬਿਠਾਓ, ਜਿੱਸਦੀ ਮੈਂ ਇਸ ਨੇਜ਼ੇ ਜਾਂ ਆਪਣੇ ਸਰੀਰ ਨਾਲ ਰਾਖੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ।"

"ਹੁਣ ਆਓ, ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਰਾਜਪਾਲ," ਇੱਕ ਹੋਰ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਇਹ ਬੋਰਡ ਨਹੀਂ ਸੁਗੰ ਡਰ ਹੈ ਜੋ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਨੂੰ ਤੁਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਰੁਕਣਾ ਬੰਦ ਕਰੋ ਅਤੇ ਇੱਕ ਲੱਤ ਹਿਲਾਓ। ਦੇਰ ਹੋ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਦੁਸ਼ਮਣ ਸੈਨਿਕਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਵੱਧ ਰਹੀ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਚੀਕਾਂ ਉੱਚੀਆਂ ਹੋ ਰਹੀਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਸਥਿਤੀ ਹੋਰ ਵੀ ਖ਼ਤਰਨਾਕ ਹੁੰਦੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ।"

ਇਨ੍ਹਾਂ ਬੇਨਤੀਆਂ ਅਤੇ ਨਿੰਦਿਆਵਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਗਰੀਬ ਰਾਜਪਾਲ ਨੇ ਹਿੱਲਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ, ਪਰ ਇੰਨੀ ਟੁੱਕਰ ਨਾਲ ਡਿੱਗਣ ਵਿੱਚ ਕਾਮਯਾਬ ਹੋ ਗਿਆ ਕਿ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਟੁਕੜਿਆਂ ਵਿੱਚ ਟੁੱਟਿਆ ਹੋਇਆ ਸਮਝਿਆ। ਉਹ ਉੱਥੇ ਇੱਕ ਕੁੱਛੂ ਵਾਂਗ ਪਿਆ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਉਸਦੇ ਖੋਲ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਬੰਦ ਹੋਵੇ, ਜਿਵੇਂ ਬੇਕਨ ਦਾ ਅੱਧਾ ਪੌਸਾ ਦੇ ਗੁੰਨ੍ਹਣ ਵਾਲੀਆਂ ਟੋਇਆਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਫਸਿਆ ਹੋਵੇ, ਬਿਲਕੁਲ ਜਿਵੇਂ ਇੱਕ ਕਿਸ਼ਤੀ ਸਮੁੰਦਰੀ ਕੰਢੇ 'ਤੇ ਪਲਟ ਗਈ ਹੋਵੇ। ਪਰ ਉਸਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਦੇਖਣ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਹਾਰਕ ਮਜ਼ਾਕ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਉਸ 'ਤੇ ਕੋਈ ਰਹਿਮ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ। ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਮਸ਼ਾਲਾਂ ਬੁਝਾ ਦਿੱਤੀਆਂ ਅਤੇ ਇੰਨੀ ਜਲਦੀ ਨਾਲ ਹਥਿਆਰਾਂ ਲਈ ਆਪਣੀ ਆਵਾਜ਼ ਬੁਲੰਦ ਕਰਨ ਲਈ ਵਾਪਸ ਆ ਗਏ - ਜਦੋਂ ਕਿ ਗਰੀਬ ਸਾਂਚੇ ਦੇ ਉੱਪਰ ਕਦਮ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਲਗਾਤਾਰ ਉਸਦੀਆਂ ਢਾਲਾਂ 'ਤੇ ਵਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ - ਕਿ ਜੇਕਰ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉੱਪਰ ਨਾ ਖਿੱਚਦਾ ਅਤੇ ਢਾਲਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਆਪਣਾ ਸਿਰ ਨਾ ਖਿੱਚਦਾ, ਤਾਂ ਗਰੀਬ ਰਾਜਪਾਲ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਇਸ ਤੰਗ ਜਗ੍ਹਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਉਹ ਪਸੀਨੇ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਪਸੀਨੇ ਨਾਲ ਘਿਰਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਰਮਾਤਮਾ ਅੱਗੇ ਸਮਰਪਿਤ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਇਸ ਖ਼ਤਰੇ ਤੋਂ ਬਚਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕਈ ਲੋਕ ਉਸ ਉੱਤੇ ਠੋਕਰ ਖਾ ਕੇ ਡਿੱਗ ਪਏ, ਕੁਝ ਉਸ ਕਾਰਨ ਡਿੱਗ ਪਏ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਵੀ ਸੀ ਜੋ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਲਈ ਉਸ ਦੇ ਉੱਪਰ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ, ਜਿੱਥੋਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿਸੇ ਪਹਿਰੇਦਾਰ ਤੋਂ, ਉਸਨੇ ਉੱਚੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਚੀਕਦੇ ਹੋਏ ਫੌਜਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ਤ ਕੀਤਾ:

"ਇੱਥੇ, ਆਦਮੀਓ, ਇਹ ਉਹ ਥਾਂ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਦੁਸ਼ਮਣ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦਬਾਅ ਪਾ ਰਿਹਾ ਹੈ! ਕੋਈ ਇਸ ਰਸਤੇ ਦੀ ਰਾਖੀ ਕਰੇ। ਅਤੇ ਕੋਈ ਉਸ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰੋ! ਉਨ੍ਹਾਂ ਪੌੜੀਆਂ ਨੂੰ ਕੱਟ ਦੇਵੋ! ਪਿਤਲ, ਤਾਰਕ ਅਤੇ ਉਬਲਦੇ ਤੇਲ ਦੀਆਂ ਕੜਾਹੀਆਂ ਉੱਪਰ ਲਿਆਓ! ਗਲੀਆਂ ਨੂੰ ਗੱਦਿਆਂ ਨਾਲ ਬੈਰੀਕੇਡ ਕਰੋ!"

ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੇ ਘੇਰਾਬੰਦੀ ਅਧੀਨ ਸ਼ਹਿਰ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਲਈ ਵਰਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਹਰ ਯੁੱਧ ਦੇ ਸੰਦ ਅਤੇ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਦੇ ਨਾਮ ਬਹੁਤ ਜੋਸ਼ ਨਾਲ ਪੁਕਾਰੇ। ਗਰੀਬ, ਨਿਰਾਸ਼ ਸਾਂਚੋ, ਜੋ ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਦਰਦ ਨਾਲ ਸੁਣ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਿਹਾ:

"ਓਹ, ਕਾਸ਼ ਕਿ ਪ੍ਰਭੂ ਇਸ ਟਾਪੂ ਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਲਈ ਜਿੱਤ ਲੈਣ ਦੇਵੇ, ਅਤੇ ਜਾਂ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਮਾਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ ਜਾਂ ਇਸ ਭਿਆਨਕ ਅਜ਼ਮਾਇਸ਼ ਤੋਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਪਾ ਦੇਵੇ!"

ਸੁਵਰਗ ਨੇ ਉਸਦੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦਿੱਤਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਜਦੋਂ ਉਸਨੂੰ ਇਸਦੀ ਉਮੀਦ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਚੀਕਦੀਆਂ ਆਵਾਜ਼ਾਂ ਸੁਣੀਆਂ:

"ਜਿੱਤ, ਜਿੱਤ, ਦੁਸ਼ਮਣ ਸਿਪਾਹੀਆਂ ਨੂੰ ਹਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ! ਮੈਂ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਸ਼ੁਭਮਾਨ ਗਵਰਨਰ, ਤੁਸੀਂ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਸਾਡੀ ਜਿੱਤ 'ਤੇ ਖੁਸ਼ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਅਜਿੱਤ ਬਾਂਹ ਦੀ ਬਹਾਦਰੀ ਨਾਲ ਦੁਸ਼ਮਣ ਤੋਂ ਲੁੱਟੇ ਗਏ ਮਾਲ ਨੂੰ ਵੰਡ ਸਕਦੇ ਹੋ।"

"ਮੈਨੂੰ ਉੱਪਰ ਚੁੱਕੋ," ਦੁਖੀ ਰਾਜਪਾਲ ਨੇ ਦਰਦ ਭਰੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ।

ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪੈਰਾਂ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋਣ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕੀਤੀ ਅਤੇ, ਇੱਕ ਵਾਰ ਸਿੱਧਾ ਹੋਣ 'ਤੇ, ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ:

"ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਮੱਥੇ 'ਤੇ ਕਿੱਲ ਠੋਕ ਸਕਦੇ ਹੋ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੈਂ ਹਰਾਇਆ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਦੁਸ਼ਮਣ ਦੀ ਲੁੱਟ ਵੰਡਣ ਦੀ ਕੋਈ ਇੱਛਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਕਿਸੇ ਦੋਸਤ ਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਅਤੇ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਜੇ ਸੱਚਮੁੱਚ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਮੇਰੇ ਇਸ ਸੁੱਕੇ ਮੂੰਹ ਲਈ ਸ਼ਰਾਬ ਦਾ ਇੱਕ ਪਿਆਲਾ ਦੇਵੇ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਗਿੱਲੇ ਸਰੀਰ ਤੋਂ ਇਸ ਪਸੀਨੇ ਨੂੰ ਪੂੰਝੇ।"

ਉਸਨੂੰ ਸੁਕਾ ਕੇ ਸੁਕਾ ਕੇ, ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਕੁਝ ਵਾਈਨ ਲੈ ਕੇ ਆਏ ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਢਾਲਾਂ ਖੋਲ੍ਹੀਆਂ, ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਸਾਂਚੋ ਆਪਣੇ ਬਿਸਤਰੇ 'ਤੇ ਬੈਠ ਗਿਆ ਅਤੇ ਸਦਮੇ, ਡਰ ਅਤੇ ਮਿਹਨਤ ਤੋਂ ਬੇਹੋਸ਼ ਹੋ ਗਿਆ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਉਸ 'ਤੇ ਇਹ ਚਾਲ ਖੇਡੀ ਸੀ, ਉਹ ਹੁਣ ਇਸਨੂੰ ਇੰਨੀ ਦੂਰ ਲਿਜਾਣ 'ਤੇ ਪਛਤਾ ਰਹੇ ਸਨ, ਪਰ ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਹੋਸ਼ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਦੇਖਿਆ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਬੇਹੋਸ਼ ਹੁੰਦੇ ਦੇਖਣ ਦੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਚਿੰਤਾ ਘੱਟ ਗਈ। ਦਿਨ ਦਾ ਕਿਹੜਾ ਸਮਾਂ ਸੀ, ਇਹ ਪੁੱਛਣ 'ਤੇ, ਉਸਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਹੁਣ ਸਵੇਰ ਹੋ ਗਈ ਹੈ। ਬਿਨਾਂ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤੇ ਜਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਸ਼ਬਦ ਕਹੇ, ਉਸਨੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਚੁੱਪਚਾਪ ਕੱਪੜੇ ਪਾਉਣੇ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਹ ਸਾਰੇ ਦੇਖ ਰਹੇ ਸਨ ਅਤੇ ਹੈਰਾਨ ਸਨ ਕਿ ਉਹ ਇੰਨੀ ਜਲਦੀ ਕੱਪੜੇ ਕਿਉਂ ਪਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਸਨੇ ਕੰਮ ਖਤਮ ਕੀਤਾ, ਉਹ ਇੱਕ-ਇੱਕ ਕਰਕੇ ਇੱਕ ਕਦਮ ਤਬੇਲੇ ਵੱਲ ਵਧਿਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦੇ ਦਰਦ ਅਤੇ ਦਰਦ ਕਾਰਨ ਉਹ ਇੱਕ-ਇੱਕ ਕਰਕੇ ਦੇ ਲੈਣ ਦੇ ਅਯੋਗ ਸੀ। ਮੌਜੂਦ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਉਹ ਡੈਪਲ ਦੇ ਕੋਲ ਗਿਆ, ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਜੁੱਫੀ ਪਾਈ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਮੱਥੇ 'ਤੇ ਇੱਕ ਸੁੱਲਾ-ਸੁਫਾਈ ਵਾਲਾ ਚੁੰਮਣ ਲਗਾਇਆ। ਫਿਰ ਉਸਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਹੰਝੂਆਂ ਦੀ ਕਮੀ ਦੇ ਨਾਲ, ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ:

"ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ, ਮੇਰੇ ਸਾਥੀ, ਮੇਰੇ ਸਾਰੇ ਦੁੱਖਾਂ ਅਤੇ ਮੁਸੀਬਤਾਂ ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ ਸਾਥੀ, ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਆਓ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡਾ ਸਾਥ ਦਿੰਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਕਵਚ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰਨ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਪੋਸ਼ਣ ਦੇਣ ਦੀਆਂ ਆਪਣੀਆਂ ਚਿੰਤਾਵਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਕੋਈ ਚਿੰਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਮੈਂ ਸਾਲ ਦੇ ਹਰ ਦਿਨ ਦੇ ਹਰ ਘੰਟੇ ਖੁਸ਼ ਸੀ, ਪਰ ਜਦੋਂ ਤੋਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਭਿਲਾਸ਼ਾ ਅਤੇ ਹੰਕਾਰ ਦੇ ਮੀਨਾਰ ਚੜ੍ਹੇ ਹਾਂ, ਮੇਰੀ ਆਤਮਾ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਦਰਦਾਂ ਅਤੇ ਕਈ ਹਜ਼ਾਰ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਅਤੇ ਬੇਚੈਨੀ ਨਾਲ ਘਿਰੀ ਹੋਈ ਹੈ।"

ਜਦੋਂ ਸਾਂਚੋ ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਗਿੱਦੜ 'ਤੇ ਕਾਠੀ ਪਾਉਣ ਵਿੱਚ ਰੁੱਝਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਕਿਸੇ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਵੀ ਸ਼ਬਦ ਨਹੀਂ ਬੋਲਿਆ ਗਿਆ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਕਾਠੀ ਆਪਣੀ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਆ ਗਈ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਦਰਦ ਅਤੇ ਮਿਹਨਤ ਨਾਲ ਡੈਪਲ 'ਤੇ ਚੜ੍ਹਾਇਆ ਅਤੇ ਮੇਜਰਡੋਮੋ, ਸੈਕਟਰੀ, ਬੁੱਟਲਰ, ਡਾਕਟਰ ਪੇਡਰੋ ਰੀਸੀਓ ਅਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਦਿੱਤੀਆਂ:

"ਰਾਹ ਛੱਡੋ, ਸੱਜਣੋ, ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੀ ਪੁਰਾਣੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਵੱਲ ਵਾਪਸ ਜਾਣ ਦਿਓ। ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੀ ਪੁਰਾਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵੱਲ ਵਾਪਸ ਜਾਣ ਦਿਓ, ਤਾਂ ਜੋ ਮੈਂ ਇਸ ਮੌਜੂਦਾ ਮੌਤ ਤੋਂ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਉੱਠ ਸਕਾਂ। ਮੈਂ ਗਵਰਨਰ ਬਣਨ ਜਾਂ ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਅਤੇ ਟਾਪੂਆਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਤੋਂ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਨਹੀਂ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਸੀ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕਰਨਗੇ। ਮੈਂ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਅਤੇ ਸੂਬਿਆਂ ਅਤੇ ਰਾਜਾਂ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰਨ ਨਾਲੋਂ ਕੁੱਦਣ ਅਤੇ ਹਲ ਵਾਹੁਣ, ਜਾਂ ਅੰਗੂਰੀ ਬਾਗਾਂ ਦੀ ਛਾਂਟੀ ਅਤੇ ਪਰਤ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਵਧੇਰੇ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ। «ਸੇਂਟ ਪੀਟਰ ਰੋਮ ਵਿੱਚ ਕਾਫ਼ੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੈ», ਜਿਸ ਤੋਂ ਮੇਰਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਹਰੇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਉਸ ਵਪਾਰ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨਾ ਚੰਗਾ ਕਰੇਗਾ ਜਿਸ ਲਈ ਉਹ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਮੈਂ ਗਵਰਨਰ ਦੇ ਰਾਜਦੰਡ ਨਾਲੋਂ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਦਾਣਾ ਲੈ ਕੇ

ਬਿਹਤਰ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਇੱਕ ਕੱਚੂਸ, ਬੇਈਮਾਨ ਡਾਕਟਰ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਣ ਨਾਲੋਂ ਠੰਡੇ ਸੂਪ ਨਾਲ ਆਪਣਾ ਪੇਟ ਭਰਨਾ ਪਸੰਦ ਕਰਾਂਗਾ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਭੁੱਖਾ ਮਾਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਗਰਮੀਆਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਐਲਮ ਦੇ ਰੁੱਖ ਦੀ ਛਾਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਲੁਪੇਟਣਾ ਪਸੰਦ ਕਰਾਂਗਾ ਜਾਂ ਸਰਦੀਆਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਕੱਪੜੇ ਬਿਨਾਂ ਭੇਡ ਦੀ ਚਮੜੀ ਵਾਲੀ ਜੈਕੇਟ ਵਿੱਚ ਲਪੇਟਣਾ ਪਸੰਦ ਕਰਾਂਗਾ, ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਹਾਲੈਂਡ ਦੀਆਂ ਚਾਦਰਾਂ 'ਤੇ ਸੌਣ ਅਤੇ ਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਣ ਵੇਲੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੇਬਲ ਪਹਿਨਣ ਨਾਲੋਂ। ਰੱਬ ਤੁਹਾਡੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰੇ ਮਹਾਤਮਾਂ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਮੈਂ ਨੰਗਾ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਨੰਗਾ ਹੀ ਰਹਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਨਾ ਤਾਂ ਜਿੱਤ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਹਾਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਇਹ ਕਹਿਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸ ਸਰਕਾਰ ਵਿੱਚ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਪੈਸੇ ਦੇ ਆਇਆ ਹਾਂ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਛੱਡ ਰਿਹਾ ਹਾਂ - ਦੂਜੇ ਟਾਪੂਆਂ ਦੇ ਰਾਜਪਾਲਾਂ ਨਾਲ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜੋ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਉਸ ਦੇ ਉਲਟ। ਇਸ ਲਈ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਹਟ ਜਾਓ। ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਲਈ ਕੁਝ ਪੋਲਟੀਸ ਲੈਣ ਦਿਓ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਡਰ ਹੈ ਕਿ ਮੇਰੀਆਂ ਹੱਡ ਪਸਲੀਆਂ ਟੁੱਟ ਗਈਆਂ ਹਨ, ਮੇਰੇ ਸਾਰੇ ਦੁਸ਼ਮਣਾਂ ਦਾ ਧੰਨਵਾਦ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਅਜ ਰਾਤ ਮੈਨੂੰ ਮਿੱਧਿਆ ਹੈ। "

"ਤੁਹਾਡੀ ਗ੍ਰਾਵਰਨਰਸ਼ਿਪ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗੀ," ਡਾਕਟਰ ਪੇਡਰੋ ਰੇਸੀਓ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਡਿਗਣ ਅਤੇ ਕੁੱਟਮਾਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਦਵਾਈ ਦੇਵਾਂਗਾ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਤੁਹਾਡੀ ਪੁਰਾਣੀ ਸਿਹਤ ਅਤੇ ਜੋਸ਼ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਲਿਆਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਖਾਣੇ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰੀਏ ਤਾਂ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਜੋ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ, ਉਸ ਨੂੰ ਪੇਟ ਭਰ ਕੇ ਖਾਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇ ਕੇ ਸੁਧਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ।"

"ਤੁਸੀਂ ਥੋੜ੍ਹਾ ਦੇਰ ਨਾਲ ਆਏ ਹੋ!" ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਮੈਂ ਇੱਥੇ ਰਹਿਣ ਨਾਲੋਂ ਤੁਰਕ ਬਣਨਾ ਪਸੰਦ ਕਰਾਂਗਾ! ਮੈਨੂੰ ਦੋ ਵਾਰ ਧੋਖਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲੇਗਾ। ਅੱਛਾ ਪ੍ਰਭੂ, ਮੈਂ ਜਲਦੀ ਹੀ ਇਸ ਸਰਕਾਰ ਵਿੱਚ ਰਹਾਂਗਾ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਾਂਗਾ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਥਾਲੀ ਵਿੱਚ ਪਰੋਸਿਆ ਜਾਵੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਬਿਨਾਂ ਖੰਭਾਂ ਦੇ ਸੁਵਰੇਗ ਵਿੱਚ ਉੱਡ ਜਾਵਾਂ। ਮੈਂ ਪੰਜ਼ਾ ਦੀ ਇੱਕ ਲੰਬੀ ਕਤਾਰ ਵਿੱਚੋਂ ਆਇਆ ਹਾਂ ਜੋ ਸਾਰੇ ਜ਼ਿੰਦੀ ਹਨ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਕੁਝ ਚਿੱਟਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਚਿੱਟਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਕਾਲਾ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਸਾਰੇ ਅਜਿਹਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹੁੰਨ। ਇਸ ਤੁਬੋਲੇ ਵਿੱਚ ਉਹ ਕਮਜ਼ੋਰ ਖੰਭ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਹਵਾ ਵਿੱਚ ਲੈ ਗਏ ਸਨ ਤਾਂ ਜੋ ਸ਼ਿਕਾਰੀ ਪੰਛੀ ਮੈਨੂੰ ਨਿਗੂਲ ਸਕਣ। ਬੱਸ ਮੈਨੂੰ ਮੇਰਾ ਪੁਰਾਣਾ ਚੁੱਗਾ ਟੈਰਾ ਫਰਮਾ ਵਾਪਸ ਦੇ ਦਿਓ। ਮੈਂ ਫੈਂਸੀ ਕੈਰਡੋਵੈਨ ਜੁੱਤੇ ਨਹੀਂ ਪਾ ਸਕਦਾ, ਪਰ ਮੈਂ ਭੰਗ ਦੇ ਸੈਂਡਲ ਵੀ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦਾ। «ਹਰੇਕ ਭੇਡ ਆਪਣੇ ਸਾਥੀ ਨੂੰ», ਅਤੇ «ਕੋਈ ਵੀ ਆਪਣੇ ਪਾਲਣ-ਪੋਸ਼ਣ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਨਹੀਂ ਉਤਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ»। ਹੁਣ, ਮੈਨੂੰ ਲੰਘਣ ਦਿਓ, ਕਿਉਂਕਿ ਦੇਰ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ।"

ਜਿਸ 'ਤੇ ਮੇਜਰਡੋਮੋ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ: "ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਡੀ ਗਵਰਨਰਸ਼ਿਪ ਨੂੰ ਜਾਣ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਨਾਲ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਵਾਂਗੇ, ਪਰ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਗੁਆਉਣ ਨਾਲ ਸਾਨੂੰ ਬਹੁਤ ਦੁੱਖ ਹੋਵੇਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਅਤੇ ਈਸਾਈ ਆਚਰਣ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਇੱਛਾ ਦਿਵਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਰਹੋ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਆਮ ਜਾਣਕਾਰੀ ਹੈ ਕਿ ਹਰੇਕ ਗਵਰਨਰ ਨੂੰ ਉਸ ਜੁਗ੍ਹਾ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਰਿਪੋਰਟ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਉਸਨੇ ਸ਼ਾਸਨ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਦਸ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਸ਼ਾਸਨ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਰਿਪੋਰਟ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਸਾਡੇ ਆਸ਼ੀਰਵਾਦ ਨਾਲ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹੋ।"

"ਕੋਈ ਵੀ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਅਜਿਹੀ ਰਿਪੋਰਟ ਦੀ ਮੰਗ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸਿਵਾਏ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਜਿਸਨੂੰ ਮੇਰੇ ਮਾਲਕ ਡਿਊਕ ਨੇ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇ, ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਮਿਲਣ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਪੂਰੀ ਰਿਪੋਰਟ ਦੇਵਾਂਗਾ; ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਜਿੰਨਾ ਨੰਗਾ ਹਾਂ, ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸਬੂਤ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਕਿ ਮੈਂ ਇੱਕ ਦੂਤ ਵਾਂਗ ਰਾਜ ਕੀਤਾ ਹੈ।"

"ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਪਵੇਗਾ ਕਿ ਮਹਾਨ ਸਾਂਚੋ ਸਹੀ ਹੈ," ਡਾਕਟਰ ਰੇਸੀਓ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੇਰਾ ਵੀ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਉਸਨੂੰ ਜਾਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਡਿਊਕ ਉਸਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ ਹੋਵੇਗਾ।"

ਉਹ ਸਾਰੇ ਇਸ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੋ ਗਏ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਜਾਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇ ਦਿੱਤੀ, ਪਹਿਲਾਂ ਉਹ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਜਾਣ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਵਿਅਕਤੀ ਲਈ ਕੁਝ ਵੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼

ਕਰਦਾ ਸੀ ਜੇ ਉਸਦੀ ਯਾਤਰਾ ਨੂੰ ਆਰਾਮਦਾਇਕ ਬਣਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਡੱਪਲ ਲਈ ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਜੌਂ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਲਈ ਕੁਝ ਰੋਟੀ ਅਤੇ ਪਨੀਰ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਬਿਹਤਰ ਜਾਂ ਹੋਰ ਪ੍ਰਬੰਧ ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਯਾਤਰਾ ਬਹੁਤ ਛੋਟੀ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਜੱਫੀ ਪਾਈ ਅਤੇ ਉਸਨੇ, ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਹੰਝੂਆਂ ਨਾਲ, ਉੱਥੇ ਇਕੱਠੇ ਹੋਏ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਜੱਫੀ ਪਾਈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਚੁਲ੍ਹਾ ਗਿਆ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਉਸਦੀ ਗੱਲ 'ਤੇ ਹੈਰਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ, ਸਗੋਂ ਉਸਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਦ੍ਰਿੜ ਅਤੇ ਸੋਚ-ਸਮਝ ਕੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦ੍ਰਿੜ ਇਰਾਦੇ 'ਤੇ ਵੀ।

ਚੌਂਹਠਵਾਂ ਅਧਿਆਇ

ਇਸ ਇਤਿਹਾਸ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦਾ ਬਿਰਤਾਂਤ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਡਿਊਕ ਅਤੇ ਡਚੇਸ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਦੱਸੇ ਗਏ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਜ਼ਾਗੀਰਦਾਰ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਚੁਣੌਤੀ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਦਾ ਫ਼ੈਸਲਾ ਕੀਤਾ, ਪਰ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਨੌਜਵਾਨ ਫਲੈਂਡਰਜ਼ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਡੋਨਾ ਰੋਡਰਿਗਜ਼ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਸੱਸ ਵਜੋਂ ਰੱਖਣ ਲਈ ਭੱਜ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਟੋਸੀਲੋਸ ਨਾਮਕ ਇੱਕ ਰੀਸਕੋਨ ਨੌਕਰ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤਾ, ਜਿਸਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸ ਹਰ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਜਿਸਦੀ ਉਸ ਤੋਂ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਸੀ। ਕੁਝ ਦਿਨਾਂ ਬਾਅਦ, ਡਿਊਕ ਨੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਸ ਤੋਂ ਚਾਰ ਦਿਨਾਂ ਬਾਅਦ ਉਸਦਾ ਵਿਰੋਧੀ ਆਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਨਾਈਟ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹਥਿਆਰਬੰਦ ਹੋ ਕੇ ਜੰਗ ਦੇ ਮੈਦਾਨ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਵੇਗਾ, ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕਰੇਗਾ ਕਿ ਕੁੜੀ ਉਸਦੇ ਦੰਦਾਂ, ਜਾਂ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਉਸਦੇ ਪੂਰੇ ਮੂੰਹ ਵਿੱਚੋਂ ਲੇਟ ਗਈ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਉਹ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਉਸ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕਰਨ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਇਸ ਖ਼ਬਰ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਅਚੰਭੇ ਕਰਨ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਭਾਗਸ਼ਾਲੀ ਸਮਝਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮੇਜ਼ਬਾਨਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਦਿਖਾਉਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦੀ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਬਾਂਹ ਦੀ ਬਹਾਦਰੀ ਕਿੰਨੀ ਦੂਰ ਤੱਕ ਫੈਲੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਖੁਸ਼ੀ ਅਤੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ, ਉਹ ਚਾਰ ਦਿਨ ਲੰਘਣ ਦੀ ਉਡੀਕ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਿਆ, ਜੋ ਕਿ ਉਸਦੀ ਬੇਸਬਰੀ ਕਾਰਨ, ਚਾਰ ਸੌ ਸਦੀਆਂ ਵਾਂਗ ਜਾਪਦਾ ਸੀ।

ਪਰ ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣ ਦੇਵਾਂਗੇ (ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਹੋਰ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣ ਦਿੱਤਾ ਹੈ) ਜਦੋਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸਾਂਚੋ ਦੇ ਨਾਲ ਜਾ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਜੋ ਅੱਧਾ ਖੁਸ਼ ਅਤੇ ਅੱਧਾ ਉਦਾਸ, ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਕੋਲ ਵਾਪਸ ਜਾਣ ਲਈ ਆਪਣੇ ਡੈਪਲ 'ਤੇ ਸਵਾਰ ਸੀ, ਜਿਸਦੀ ਸੰਗਤ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਧਰਤੀ ਦੇ ਸਾਰੇ ਟਾਪੂਆਂ 'ਤੇ ਰਾਜ ਕਰਨ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਖੁਸ਼ੀ ਮਿਲੀ।

ਇਹ ਹੋਇਆ ਕਿ ਜਦੋਂ ਉਹ ਟਾਪੂ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਯਾਤਰਾ ਕਰਨ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਜਗ੍ਹਾ ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਉਸਨੇ ਰਾਜ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਉਹ ਇੱਕ ਟਾਪੂ, ਸ਼ਹਿਰ, ਕਸਬਾ ਜਾਂ ਪਿੰਡ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਸੜਕ 'ਤੇ ਅੱਧੀ ਦਰਜਨ ਸ਼ਰਧਾਲੂਆਂ ਨੂੰ ਡੰਡੇ ਲੈ ਕੇ ਆਉਂਦੇ ਦੇਖਿਆ, ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਜਥਿਆਂ ਦੇ ਸਨ ਜੋ ਆਪਣੇ ਦਾਨ ਲਈ ਗਾਉਂਦੇ ਸਨ।

ਜਦੋਂ ਉਹ ਪਹੁੰਚੇ, ਤਾਂ ਉਹ ਇੱਕ ਕਤਾਰ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋ ਗਏ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸੁਰ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀਆਂ ਆਵਾਜ਼ਾਂ ਉੱਚੀਆਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਗੀਤ ਗਾਉਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸਨੂੰ ਸਾਂਚੋ ਨੂੰ "ਭੀਖਿਆ" ਸ਼ਬਦ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਆ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਜਿਸਨੂੰ ਉਹ ਕਾਫ਼ੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਚਾਰਦੇ ਸਨ। ਇਸ ਤੋਂ, ਉਹ ਸਮਝ ਗਿਆ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਗੀਤ ਵਿੱਚ ਭੀਖ ਮੰਗ ਰਹੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਂਚੋ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਦਾਨੀ ਸੀ, ਸਾਈਡ ਹੈਮੇਟ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਥੈਲਾ ਵਿੱਚੋਂ ਪਨੀਰ ਦਾ ਇੱਕ ਟੁਕੜਾ ਅਤੇ ਅੱਧੀ ਰੋਟੀ ਜੋ ਉਹ ਲੈ ਕੇ ਆਇਆ ਸੀ, ਲਈ ਅਤੇ ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੇ ਦਿੱਤੀ, ਇਸ਼ਾਰਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਦੇਣ ਲਈ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਪਰ ਪੁਕਾਰਿਆ":

“ਪੈਸੇ! ਪੈਸੇ!”[1]

"ਮੈਨੂੰ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਆਇਆ, ਚੰਗੇ ਲੋਕੋ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਕੀ ਪੁੱਛ ਰਹੇ ਹੋ।"

ਇਸ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੇ ਆਪਣੀ ਕਮੀਜ਼ ਤੋਂ ਇੱਕ ਪਰਸ ਕੱਢਿਆ ਅਤੇ ਸਾਂਚੋ ਨੂੰ ਦਿਖਾਇਆ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਨੇ ਸਮਝ ਲਿਆ ਕਿ ਉਹ ਪੈਸੇ ਮੰਗ ਰਹੇ ਹਨ। ਆਪਣਾ ਅੰਗੂਠਾ ਆਪਣੇ ਗਲੇ 'ਤੇ ਰੱਖ ਕੇ ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਉੱਪਰ ਵੱਲ ਵਧਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਇਆ ਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਆਪਣੇ ਨਾਮ ਦਾ ਇੱਕ ਵੀ ਪੈਸਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਫਿਰ, ਡੈਪਲ ਨੂੰ ਹਿਲਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਕਤਾਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਣ ਲੱਗਾ। ਪਰ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਸਨੇ ਅਜਿਹਾ ਕੀਤਾ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਬਹੁਤ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਉੱਠਿਆ

ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਕਮਰ ਦੁਆਲੇ ਆਪਣੀਆਂ ਬਾਹਾਂ ਸੁੱਟੀਆਂ, ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਉੱਚੀ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਹੀ ਕੈਸਟੀਲੀਅਨ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ:

"ਮੇਰੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਅਸੀਸ ਦੇ! ਕੀ ਇਹ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਮੈਂ ਸੋਚਦਾ ਹਾਂ? ਕੀ ਇਹ ਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਪਿਆਰੇ ਦੋਸਤ ਅਤੇ ਗੁਆਂਢੀ ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਬਾਹਾਂ ਵਿੱਚ ਫੜੀ ਰੱਖਾਂ? ਇਹ ਜ਼ਰੂਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਇਸ ਸਮੇਂ ਸੁਪਨੇ ਨਹੀਂ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਸ਼ਰਾਬੀ ਹਾਂ।"

ਸਾਂਚੋ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਨਾਮ ਨਾਲ ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਸੁਣ ਕੇ ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਯਾਤਰੀ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਜੱਫੀ ਪਾਉਂਦੇ ਸੁਣ ਕੇ ਹੈਰਾਨ ਰਹਿ ਗਿਆ, ਪਰ ਆਪਣੀ ਪੂਰੀ ਤਾਕਤ ਨਾਲ ਉਸਨੂੰ ਦੇਖਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਪਛਾਣਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਯਾਤਰੀ ਨੇ ਉਸਦੀ ਘਬਰਾਹਟ ਦੇਖੀ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ:

"ਕੀ! ਕੀ ਇਹ ਸੰਭਵ ਹੈ, ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਮੇਰੇ ਭਰਾ, ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਗੁਆਂਢੀ ਰਿਕੋਟ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਛਾਣਦੇ, ਜੋ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਪਿੰਡ ਦਾ ਮੋਰਿਸਕੋ ਦੁਕਾਨਦਾਰ ਹੈ?"

ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਹੋਰ ਵੀ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ ਅਤੇ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਟੁਕੜਿਆਂ ਨੂੰ ਜੋੜਦੇ ਹੋਏ, ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਛੋਟੀ ਤੋਂ ਛੋਟੀ ਗੱਲ ਤੱਕ ਪਛਾਣ ਲਿਆ। ਡੈਪਲ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਉਤਰੇ ਬਿਨਾਂ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਬਾਹਾਂ ਰਿਕੋਟ ਦੀ ਗਰਦਨ ਦੁਆਲੇ ਸੁੱਟੀਆਂ ਅਤੇ ਕਿਹਾ:

"ਰਿਕੋਟ, ਇਸ ਮੁਖੌਲੀ ਪਹਿਰਾਵੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ੈਤਾਨ ਤੈਨੂੰ ਕੌਣ ਪਛਾਣ ਸਕਦਾ ਹੈ? ਮੈਨੂੰ ਦੱਸੋ: ਤੂੰ ਇੰਨਾ ਫ੍ਰੈਂਚ ਕਦੋਂ ਹੋਇਆ, ਅਤੇ ਤੈਨੂੰ ਸਪੇਨ ਵਾਪਸ ਜਾਣ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਕਿਵੇਂ ਹੋਈ, ਜਿੱਥੇ ਜੇ ਉਹ ਤੈਨੂੰ ਪਛਾਣ ਲੈਣ ਅਤੇ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰ ਕਰ ਲੈਣ, ਤਾਂ ਤੂੰ ਸੱਚਮੁੱਚ ਇਸ ਦੇ ਸ਼ਿਕਾਰ ਹੋਵੇਗਾ?"

"ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਭੇਜਦੇ, ਸੈਂਚੋ," ਸ਼ਰਧਾਲੂ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਪਹਿਰਾਵੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਮੈਨੂੰ ਪਛਾਣਨ ਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਪਰ ਚਲੋ ਸੜਕ ਛੱਡ ਕੇ ਉਸ ਪਾਸੇ ਦਰਖਤਾਂ ਦੇ ਝੁੰਡ ਵਿੱਚ ਚੱਲੀਏ, ਜਿੱਥੇ ਮੇਰੇ ਸਾਥੀ ਆਰਾਮ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਖਾਣਾ ਖਾਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਉੱਥੇ ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਖਾਣਾ ਖਾਂਦੇ ਸਮੇਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਬਹੁਤ ਸ਼ਾਂਤੀਮਈ ਲੋਕ ਹਨ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਮਿਲੇਗਾ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੋਂ ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਪਿੰਡ ਛੱਡਿਆ ਹੈ, ਮਹਾਰਾਜ ਦੇ ਐਲਾਨ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਜਿਸਨੇ ਮੇਰੇ ਕਬੀਲੇ ਦੀਆਂ ਬਦਕਿਸਮਤ ਰੂਹਾਂ ਨੂੰ ਇੰਨੀ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਧਮਕਾਇਆ ਸੀ, ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਕੀ ਵਾਪਰਿਆ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ।"

ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਬੇਨਤੀ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਰਿਕੋਟ ਦੇ ਦੂਜੇ ਸ਼ਰਧਾਲੂਆਂ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਹ ਸਾਰੇ ਉਸ ਬਾਗ ਵੱਲ ਚਲੇ ਗਏ ਜੋ ਮੁੱਖ ਹਾਈਵੇਅ ਤੋਂ ਕੁਝ ਦੂਰੀ 'ਤੇ ਸਥਿਤ ਸੀ। ਆਪਣੀਆਂ ਡੰਡੀਆਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਸੁੱਟ ਕੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਹੁੱਡ ਵਾਲੇ ਕੱਪੜੇ ਉਤਾਰ ਦਿੱਤੇ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਕਮੀਜ਼ਾਂ ਦੀਆਂ ਬਾਹਾਂ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਗਈਆਂ, ਸਾਰੇ ਕਾਫ਼ੀ ਸੁੰਦਰ ਦਿਖਣ ਵਾਲੇ ਨੌਜਵਾਨ ਰਿਕੋਟ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ, ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸਾਲਾਂ ਦਾ ਹੋ ਚੁੱਕਾ ਸੀ। ਹਰੇਕ ਨੇ ਇੱਕ ਝੋਲਾ ਚੁੱਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਜੋ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਟਾਕ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਉਨ੍ਹਾਂ ਭੋਜਨਾਂ ਨਾਲ ਜੋ ਪਿਆਸ ਭੜਕਾਉਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਅੰਜਿਹਾ ਦੇ ਲੀਗ ਦੀ ਦੂਰੀ ਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਫੈਲਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਘਾਹ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮੇਜ਼ ਦੇ ਕੱਪੜੇ ਵਜੋਂ ਵਰਤਦੇ ਹੋਏ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸਦੇ ਉੱਪਰ ਰੋਟੀ, ਨਮਕ, ਚਾਕੂ, ਗਿਰੀਦਾਰ, ਪਨੀਰ ਦੇ ਟੁਕੜੇ, ਅਤੇ ਹੈਮ ਦੀਆਂ ਹੱਡੀਆਂ ਨੂੰ ਹੱਡੀਆਂ ਤੱਕ ਲਾਹ ਕੇ ਫੈਲਾ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸਨੂੰ, ਜੇ ਚੁਬਾਉਣ ਲਈ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਬਚਿਆ, ਤਾਂ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਚੂਸਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਕਾਲਾ ਭੋਜਨ ਵੀ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਜਿਸਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕੈਵੀਅਰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਮੱਛੀ ਦੇ ਅੰਡਿਆਂ ਤੋਂ ਬਣਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ, ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਭੋਜਨ ਜੋ ਸ਼ਰਾਬ ਪੀਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਰੌਲਾ ਪਾਉਂਦਾ ਸੀ; ਅਤੇ ਜੈਤੂਨ ਦੀ ਕੋਈ ਕਮੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਜੋ, ਭਾਵੇਂ ਸੁੱਕੇ ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਨਮਕ ਦੇ, ਫਿਰ ਵੀ ਸੁਆਦੀ ਅਤੇ ਭੁੱਖੇ ਸਨ। ਪਰ ਉਸ ਦਾਅਵਤ ਦੇ ਮੈਦਾਨ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਨਮਾਨ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਅੱਧੀ ਦਰਜਨ ਸ਼ਰਾਬ ਦੀਆਂ ਮਸ਼ਕਾਂ ਸਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਮਸ਼ਕ ਹਰੇਕ ਸ਼ਰਧਾਲੂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਝੋਲੇ ਵਿੱਚੋਂ ਕੱਢੀ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਸਾਡਾ ਚੰਗਾ ਰਿਕੋਟ, ਜੋ ਮੋਰਿਸਕੋ ਤੋਂ ਜੁਰਮਨ ਜਾਂ ਡੱਚਮੈਨ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਗਿਆ ਸੀ, ਨੇ ਵੀ ਆਪਣੀ ਮਸ਼ਕ ਕੱਢੀ, ਜੋ ਕਿ ਬਾਕੀ ਪੰਜਾਂ ਦੇ ਮਿਲਾਪ ਜਿੰਨੀ ਵੱਡੀ ਸੀ। ਉਹ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਉਤਸ਼ਾਹ ਨਾਲ ਖਾਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ,

ਆਪਣੇ ਚਾਕੂਆਂ ਦੀਆਂ ਨੋਕਾਂ ਨਾਲ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਭੁੰਜਨਾਂ ਦੇ ਛੋਟੇ-ਛੋਟੇ ਹਿੱਸੇ ਖਾਂਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਆਰਾਮ ਨਾਲ ਹਰੇਕ ਮੂੰਹ ਦਾ ਸੁਆਦ ਲੈਂਦੇ ਹੋਏ। ਫਿਰ ਇੱਕੋ ਵਾਰ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮਸ਼ਕਾਂ ਨੂੰ ਹਵਾ ਵਿੱਚ ਉੱਚਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ, ਮਸ਼ਕਾਂ ਦੇ ਮੂੰਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵੱਲ ਨਿਸ਼ਾਨਾ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਅਸਮਾਨ ਵੱਲ ਟਿਕਾਈਆਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਵੱਲ ਨਿਸ਼ਾਨਾ ਬਣਾ ਰਹੇ ਹੋਣ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਾਫ਼ੀ ਸਮੇਂ ਲਈ ਇਸ ਪੋਜ਼ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਿਆ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਸਿਰਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਤੋਂ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਸੁੱਟ ਰਹੇ ਸਨ, ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਕੰਮ ਜੋ ਭਾਂਡਿਆਂ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪੇਟ ਵਿੱਚ ਖਾਲੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਅਨੰਦ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਸਾਂਚੋ ਇਸ ਸਭ ਦਾ ਦਰਸ਼ਕ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਜੋ ਵੀ ਦੇਖਿਆ ਉਸ ਤੋਂ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ; ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ, ਉਸ ਕਹਾਵਤ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਜੋ ਉਹ ਦਿਲੋਂ ਜਾਣਦਾ ਸੀ - "ਜਦੋਂ ਰੋਮ ਵਿੱਚ ਰੋਮੀਆਂ ਵਾਂਗ ਕਰੋ" - ਉਸਨੇ ਰਿਕੋਟ ਤੋਂ ਸ਼ਰਾਬ ਦੀ ਮਸ਼ਕ ਮੰਗੀ ਅਤੇ ਦੂਜਿਆਂ ਨਾਲ ਮਿਲ ਕੇ ਨਿਸ਼ਾਨਾ ਬਣਾਇਆ, ਅਤੇ ਘੱਟ ਆਨੰਦ ਦੇ ਨਾਲ। ਚਾਰ ਵਾਰ ਸ਼ਰਾਬ ਦੀਆਂ ਮਸ਼ਕਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉੱਚਾ ਚੁੱਕਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ, ਪਰ ਪੰਜਵੀਂ ਵਾਰ ਅਸੰਭਵ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਹੁਣ ਕੈਕਟਸ ਨਾਲੋਂ ਸੁੱਕੇ ਅਤੇ ਧੂੜ ਭਰੇ ਸਨ, ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਜਿਸਨੇ ਉਸ ਪਲ ਤੁੱਕ ਰਾਜ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਖੁਸ਼ੀ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਕੜਵਾਹਟ ਪਾ ਦਿੱਤੀ। ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸਾਂਚੋ ਦਾ ਸੱਜਾ ਹੱਥ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਨਾਲ ਫੜ ਲੈਂਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਕਹਿੰਦਾ ਸੀ, "Españoli y tudesqui, tuto uno:bon compaño,"[2] ਅਤੇ ਸਾਂਚੋ ਜਵਾਬ ਦਿੰਦਾ ਸੀ, "Bon compaño, jura Di!"[3] ਅਤੇ ਇੱਕ ਘੰਟੇ ਤੱਕ ਹੱਸਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ, ਉਸਦੀ ਸਰਕਾਰ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨਾਲ ਵਾਪਰੀ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਤੋਂ ਬਿਲਕੁਲ ਅਣਜਾਣ, ਕਿਉਂਕਿ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਖਾਂਦਾ-ਪੀਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਦੀ ਚਿੰਤਾ ਮਾਮੂਲੀ ਮਹੱਤਵ ਰੱਖਦੀ ਹੈ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਵਾਈਨ ਦੇ ਅੰਤ ਨੇ ਇੱਕ ਸੁਸਤੀ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਨੂੰ ਦਰਸਾਇਆ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਘੇਰ ਲਿਆ, ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਮੇਜ਼ ਅਤੇ ਮੇਜ਼ ਦੇ ਕੱਪੜੇ ਦੇ ਉੱਪਰ ਸੌਂ ਗਏ। ਸਿਰਫ਼ ਰਿਕੋਟ ਅਤੇ ਸਾਂਚੋ ਹੀ ਜਾਗਦੇ ਰਹੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਖਾਧਾ ਅਤੇ ਘੱਟ ਪੀਤਾ। ਫਿਰ ਰਿਕੋਟ ਨੇ ਸਾਂਚੋ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਖਿੱਚ ਲਿਆ, ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਬੀਚ ਦੇ ਰੁੱਖ ਦੇ ਪੈਰਾਂ 'ਤੇ ਬੈਠ ਗਏ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਸ਼ਰਧਾਲੂਆਂ ਨੂੰ ਸੁਹਾਵਣੀ ਨੀਂਦ ਵਿੱਚ ਡੁੱਬਿਆ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ; ਫਿਰ ਰਿਕੋਟ ਨੇ, ਆਪਣੀ ਮੋਰਿਸਕੋ ਜੀਭ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਾਰ ਵੀ ਝਪਕੀ ਲਏ ਬਿਨਾਂ, ਸੰਪੂਰਨ ਕੈਸਟੀਲੀਅਨ ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖਿਆ ਭਾਸ਼ਣ ਦਿੱਤਾ।

“ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਬੇਸ਼ੱਕ, ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ ਅਤੇ ਗੁਆਂਢੀ, ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ, ਮਹਾਰਾਜਾ ਵੱਲੋਂ ਮੇਰੀ ਨਸਲ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਐਲਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਐਲਾਨ ਅਤੇ ਹੁਕਮ ਨੇ ਸਾਡੇ ਸਾਰੇ ਦਿਲਾਂ ਵਿਚ ਕਿੰਨਾ ਵੱਡਾ ਡਰ ਅਤੇ ਦਹਿਸ਼ਤ ਫੈਲਾ ਦਿੱਤੀ ਸੀ; ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਇਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਇੰਨਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕੀਤਾ ਕਿ ਸਪੇਨ ਤੋਂ ਸਾਡੇ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਕੱਢੇ ਜਾਣ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਅਜਿਹਾ ਲੱਗ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਉੱਤੇ ਉਸ ਸਖ਼ਤ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਮੈਂ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਸਮਝਦਾਰੀ ਨਾਲ ਮੇਰੀ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰੀ ਵਿੱਚ (ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਮਿਤੀ ਤੱਕ ਉਹ ਘਰ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਤੋਂ ਖੋਹ ਲਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਹੋਰ ਘਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ), ਆਪਣੇ ਪਰਿਵਾਰ ਨੂੰ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਉੱਥੇ ਛੱਡਣ ਲਈ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੀ ਜਗ੍ਹਾ ਦੀ ਭਾਲ ਕਰਨ ਲਈ ਜਿੱਥੇ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਰਾਮ ਨਾਲ ਲੈ ਜਾ ਸਕਾਂ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਜਲਦੀ ਦੇ ਜੋ ਦੂਜਿਆਂ ਨੇ ਜਾਣ ਵਿਚ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਮੈਂ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਸਾਰੇ ਬਜ਼ੁਰਗ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਐਲਾਨ ਸਿਰਫ਼ ਧਮਕੀਆਂ ਨਹੀਂ ਸਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੁਝ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ, ਸਗੋਂ ਅਸਲ ਕਾਨੂੰਨ ਸਨ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ। ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮੇਰੇ ਲੋਕ ਘਿਣਾਉਣੀਆਂ ਬੇਤੁਕ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਬਣਾ ਰਹੇ ਸੱਨ, ਜੋ ਇੰਨੀਆਂ ਬੇਤੁਕ ਸਨ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰੇਰਨਾ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਮਹਾਰਾਜਾ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਦਲੇਰਾਨਾ ਕਦਮ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕੀਤਾ - ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਸੀ। ਦੋਸ਼ੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਸੱਚੇ ਪੱਕੇ ਈਸਾਈ ਸਨ, ਪਰ ਅਸੀਂ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਇੰਨੇ ਘੱਟ ਸੀ ਕਿ ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਤੁਲਨਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਜੋ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਦੁਸ਼ਮਣ ਨੂੰ ਘਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਰੱਖ ਕੇ ਆਪਣੇ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਸੱਪ ਨੂੰ ਪਾਲਣਾ ਸਿਆਣਪ ਹੁੰਦੀ। ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, ਸਾਨੂੰ ਦੇਸ਼ ਨਿਕਾਲਾ ਦੇ ਕੇ ਜਾਇਜ਼ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ, ਕੁਝ ਲੋਕਾਂ

ਦੀ ਗ੍ਰਾਇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹਲਕੀ ਅਤੇ ਦੱਰਗਮਆਨੀ ਸਜ਼ਾ, ਪਰ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਭਿਆਨਕ ਜੋ ਅਸੀਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦੇ ਸੀ। ਜਿੱਥੇ ਵੀ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਾਉਂਦੇ ਹਾਂ, ਅਸੀਂ ਸਪੇਨ ਲਈ ਹੰਝੂ ਵਹਾਉਂਦੇ ਹਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ, ਆਖ਼ਰਕਾਰ, ਇਹ ਸਾਡੀ ਜੱਦੀ ਧਰਤੀ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਜਨਮ ਸਥਾਨ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਕਿਤੇ ਵੀ ਉਸ ਸਵਾਗਤ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ ਜਿਸਦੀ ਸਾਡੀ ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਵਾਲੀ ਦੁਰਦਸ਼ਾ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ। ਬਾਰਬਰੀ ਅਤੇ ਅਫਰੀਕਾ ਦੇ ਉਹ ਸਾਰੇ ਹਿੱਸੇ ਜਿੱਥੇ ਸਾਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ, ਸਵਾਗਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਅਤੇ ਗਲੇ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਸੀ, ਉਹ ਥਾਵਾਂ ਹਨ ਜਿੱਥੇ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਅਤੇ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਅਹਿਸਾਸ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕਿੰਨੇ ਚੰਗੇ ਸੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਸੀਂ ਇਹ ਸਭ ਗੁਆ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਸਾਡੀ ਇੱਛਾ, ਜੋ ਕਿ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਲਗਭਗ ਸਾਰਿਆਂ ਦੀ ਹੈ, ਸਪੇਨ ਵਾਪਸ ਜਾਣ ਦੀ ਇੰਨੀ ਵੱਡੀ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਲੋਕ ਜੋ ਭਾਸ਼ਾ ਜਾਣਦੇ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਕਰਦਾ ਹਾਂ - ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਹਨ - ਇੱਥੇ ਵਾਪਸ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਆਪਣੀਆਂ ਪਤਨੀਆਂ ਅਤੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬੁਰਾ-ਭਲਾ ਛੱਡ ਕੇ, ਇਸ ਧਰਤੀ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪਿਆਰ ਇੰਨਾ ਮਹਾਨ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਹੁਣ ਇਸ ਕਹਾਵਤ ਦਾ ਸਹੀ ਅਰਥ ਪਤਾ ਲੱਗ ਗਿਆ ਹੈ, "ਆਪਣੇ ਦੇਸ਼ ਦਾ ਪਿਆਰ ਮਿੱਠਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ"।

"ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਪਿੰਡ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਕਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਫਰਾਂਸ ਚਲਾ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਭਾਵੇਂ ਸਾਡਾ ਉੱਥੇ ਚੰਗਾ ਸਵਾਗਤ ਹੋਇਆ, ਮੈਂ ਹਰ ਉਸ ਦੇਸ਼ ਦਾ ਦੌਰਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਮੈਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੈਂ ਇਟਲੀ ਗਿਆ ਅਤੇ ਫਿਰ ਜਰਮਨੀ ਗਿਆ, ਜਿੱਥੇ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਹੋਰ ਆਜ਼ਾਦੀ ਨਾਲ ਰਹਿ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸਦੇ ਨਾਗਰਿਕ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਆਲੋਚਨਾਤਮਕ ਨਹੀਂ ਹਨ: ਹਰ ਵਿਅਕਤੀ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਅਨੁਸਾਰ ਜੀਉਂਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚ ਉਹ ਜ਼ਮੀਰ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦਾ ਆਨੰਦ ਮਾਣਦੇ ਹਨ। ਮੈਂ ਔਗਸਬਰਗ ਦੇ ਨੇੜੇ ਇੱਕ ਕਸਬੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਘਰ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਫਿਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਰਧਾਲੂਆਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਗਿਆ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਹਰ ਸਾਲ ਸਪੇਨ ਵਿੱਚ ਧਾਰਮਿਕ ਸਥਾਨਾਂ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਕਰਨ ਲਈ ਆਉਣਾ ਇੱਕ ਅਭਿਆਸ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਜਿਸਨੂੰ ਉਹ ਆਪਣਾ ਇੰਡੀਜ਼ ਅਤੇ ਮੁਨਾਫ਼ੇ ਦਾ ਇੱਕ ਯਕੀਨੀ ਅਤੇ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸਰੋਤ ਮੰਨਦੇ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਯਾਤਰਾ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਸ਼ਹਿਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚੋਂ ਅਸੀਂ ਲੰਘਦੇ ਹਾਂ ਜਿੱਥੇ ਸਾਨੂੰ ਆਪਣਾ ਪੇਟ ਭਰਿਆ ਖਾਣਾ-ਪੀਣਾ ਅਤੇ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਇੱਕ ਅਸਲੀ ਸਿੱਕੇ ਨਾ ਮਿਲਣ। ਆਪਣੀਆਂ ਯਾਤਰਾਵਾਂ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਸੌ ਤੋਂ ਵੱਧ ਬਚਾਏ ਹੋਏ ਐਸਕੁਡੋ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ, ਜਿਸਨੂੰ ਅਸੀਂ ਸੋਨੇ ਲਈ ਬਦਲਦੇ ਹਾਂ ਜਿਸਨੂੰ ਅਸੀਂ ਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਤਸਕਰੀ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਸਾਡੇ ਡੰਡਿਆਂ ਦੇ ਖੋਖਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਸਾਡੇ ਚੋਲਿਆਂ ਦੇ ਪੈਚਾਂ ਹੇਠ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ, ਅਤੇ ਇਹ ਸੋਨਾ ਅਸੀਂ ਸਾਡੇ ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਭੇਜੋ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਪੋਸਟਾਂ ਅਤੇ ਐਂਟਰੀ ਬੰਦਰਗਾਹਾਂ 'ਤੇ ਸਾਡੀ ਤਲਾਸ਼ੀ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਗਾਰਡ ਹੋਣ। ਮੇਰਾ ਇਰਾਦਾ ਹੈ, ਸਾਂਚੋ, ਦੱਬੇ ਹੋਏ ਖ਼ਜ਼ਾਨੇ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲਿਆਉਣਾ, ਜੋ ਮੈਂ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਜੋਖਮ ਦੇ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਪਿੰਡ ਦੇ ਬਾਹਰ ਦੱਬਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਵੈਲੈਂਸੀਆ ਤੋਂ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਅਤੇ ਧੀ ਨੂੰ ਲਿਖਣਾ ਜਾਂ ਜਾਣਾ, ਜੋ ਕਿ, ਮੈਂ ਇੱਕ ਤੱਥ ਲਈ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ, ਅਲਜੀਅਰਜ਼ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਉੱਥੇ ਮੈਂ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਵਾਂਗਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਫ੍ਰਾਂਸੀਸੀ ਬੰਦਰਗਾਹ 'ਤੇ ਕਿਵੇਂ ਲਿਜਾਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉੱਥੋਂ ਜਰਮਨੀ, ਜਿੱਥੇ ਅਸੀਂ ਇਹ ਦੇਖਣ ਲਈ ਉਡੀਕ ਕਰਾਂਗੇ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਸਾਡੇ ਲਈ ਕੀ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਮੈਂ ਇੱਕ ਤੱਥ ਲਈ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਰਿਕੋਟਾ, ਮੇਰੀ ਧੀ, ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਪਤਨੀ ਫ੍ਰਾਂਸਿਸਕਾ ਰਿਕੋਟਾ, ਚੰਗੇ ਕੈਥੋਲਿਕ ਹਨ, ਅਤੇ ਭਾਵੇਂ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਾਂਗ ਚੰਗਾ ਕੈਥੋਲਿਕ ਨਹੀਂ ਹਾਂ, ਮੈਂ ਅਜੇ ਵੀ ਇੱਕ ਮੂਰ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਈਸਾਈ ਹਾਂ ਅਤੇ ਲਗਾਤਾਰ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਮੇਰੀ ਸਮਝ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਖੋਲ੍ਹੇ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਦਿਖਾਏ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸਦੀ ਸੇਵਾ ਕਿਵੇਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹਾਂ। ਪਰ ਜਿਸ ਚੀਜ਼ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਉਲਝਣ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮੇਰੀ ਪਤਨੀ ਅਤੇ ਧੀ ਫਰਾਂਸ ਦੀ ਬਜਾਏ ਬਾਰਬਰੀ ਕਿਉਂ ਗਈਆਂ, ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਈਸਾਈਆਂ ਵਾਂਗ ਰਹਿ ਸਕਦੇ ਹਨ।

ਜਿਸ 'ਤੇ ਸਾਂਚੇ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ: "ਦੇਖੋ, ਰਿਕੋਟ, ਮਾਮਲਾ ਸ਼ਾਇਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤੁਹਾਡੀ ਪਤਨੀ ਦਾ ਭਰਾ ਜੁਆਨ ਟਿਊਪੀਓ ਉੱਥੇ ਲੈ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਸ਼ਾਇਦ ਇੱਕ ਪੂਰਾ ਮੂਰ ਹੈ, ਉਹ ਸਭ ਤੋਂ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਚਲਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੁਝ ਹੋਰ ਦੱਸ ਸਕਦਾ ਹਾਂ: ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਜੋ ਦੱਬਿਆ ਹੈ ਉਸਨੂੰ ਲੱਭਣ ਵਿੱਚ

ਆਪਣਾ ਸਮਾਂ ਬਰਬਾਦ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋਵੋਗੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਨੂੰ ਖ਼ਬਰ ਮਿਲੀ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਤਲਾਸ਼ੀ ਲਈ ਗਈ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਤੁਹਾਡੇ ਜੀਜਾ ਅਤੇ ਪਤਨੀ ਦੇ ਨਾਲ ਕਈ ਮੋਤੀ ਅਤੇ ਸੋਨੇ ਦੇ ਸਿੱਕੇ ਜ਼ਬਤ ਕਰ ਲਏ।"

"ਇਹ ਤਾਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ," ਰਿਕੋਟ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ, ਸਾਂਚੋ, ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਉਸ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਛੂਹਿਆ ਜੋ ਮੈਂ ਦੱਬੀ ਹੋਈ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਇਹ ਕਿੱਥੇ ਹੈ, ਇਸ ਡਰ ਤੋਂ ਕਿ ਕੋਈ ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਵਾਪਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਸਾਂਚੋ, ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਆਓ ਅਤੇ ਖਜ਼ਾਨਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਲੁਕਾਉਣ ਵਿੱਚ ਮੇਰੀ ਮਦਦ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੋ ਸੌ ਐਸਕੁਡੋ ਦੇਵਾਂਗਾ ਜੋ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੀ ਮਦਦ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਵਾਂਗ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਆਪਣਾ ਹਿੱਸਾ ਹੈ।"

"ਮੈਂ ਅਜਿਹਾ ਜ਼ਰੂਰ ਕਰਾਂਗਾ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਪਰ ਮੈਂ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਵੀ ਲਾਲਚੀ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਜੇ ਮੈਂ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਅੱਜ ਸਵੇਰੇ ਅਜਿਹਾ ਅਹੁਦਾ ਨਾ ਛੱਡਦਾ ਜਿਸ ਨਾਲ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਘਰ ਦੀਆਂ ਕੰਧਾਂ ਨੂੰ ਸੋਨੇ ਨਾਲ ਸਜਾ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ-ਅੰਦਰ ਚਾਂਦੀ ਦੀਆਂ ਪਲੇਟਾਂ ਖਾ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਰਾਜੇ ਦੇ ਦੁਸ਼ਮਣਾਂ ਨੂੰ ਸਹਾਇਤਾ ਦੇ ਕੇ ਉਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦੇਸ਼ਧ੍ਰੋਹ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੋਵਾਂਗਾ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਜਾਵਾਂਗਾ। ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਇੱਥੇ ਦੋ ਸੌ ਦੀ ਬਜਾਏ ਚਾਰ ਸੌ ਐਸਕੁਡੋ ਨਕਦ ਦਿੰਦੇ ਹੋ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਸਿਰਫ਼ ਮੈਨੂੰ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਹੈ।"

"ਤੂੰ ਕਿਹੜਾ ਅਹੁਦਾ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ, ਸੈਂਚੋ?" ਰਿਕੋਟ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।

"ਮੈਂ ਇੱਕ ਟਾਪੂ ਦਾ ਗਵਰਨਰ ਬਣਨਾ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਅਤੇ ਇਹ ਇੰਨਾ ਵਧੀਆ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਸ਼ਰਤ ਲਗਾਉਂਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਦੀਆਂ ਲੀਗਾਂ ਲਈ ਇਸ ਵਰਗਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।"

"ਅਤੇ ਇਹ ਟਾਪੂ ਕਿੱਥੇ ਹੈ?" ਰਿਕੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਕਿੱਥੇ?" ਸਾਂਚੇ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। "ਇੱਥੋਂ ਕੁਝ ਲੀਗ ਦੂਰ, ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਸਸਤਾ ਆਈਲ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।"

"ਆਓ, ਸਾਂਚੋ," ਰਿਕੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਟਾਪੂ ਸਮੁੰਦਰ ਵਿੱਚ ਮਿਲਦੇ ਹਨ। ਸੁੱਕੀ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਕੋਈ ਟਾਪੂ ਨਹੀਂ ਹਨ।"

"ਕਦੇ ਤੋਂ!" ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਦੱਸ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ ਰਿਕੋਟੇ, ਕਿ ਮੈਂ ਅੱਜ ਸਵੇਰੇ ਹੀ ਉੱਥੋਂ ਆਇਆ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਕੱਲ੍ਹ ਮੈਂ ਇਸ 'ਤੇ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਅਨੁਸਾਰ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਵੀ ਮੈਨੂੰ ਮਨ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਬਹੁਤ ਸੁੰਦਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸ਼ਾਸਨ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ; ਪਰ ਇਸ ਸਭ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਕਿਉਂਕਿ ਗਵਰਨਰ ਦਾ ਅਹੁਦਾ ਮੈਨੂੰ ਖ਼ਤਰਨਾਕ ਲੱਗਿਆ।"

"ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਗਵਰਨਰ ਬਣਨ ਦਾ ਕੀ ਫ਼ਾਇਦਾ ਹੋਇਆ?" ਰਿਕੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਮੈਨੂੰ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਇਹ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋ ਗਿਆ ਕਿ ਮੈਂ ਰਾਜ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹਾਂ, ਸ਼ਾਇਦ ਪਸ਼ੂਆਂ ਦੇ ਝੁੰਡ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ, ਅਤੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸਰਕਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਦੌਲਤ ਆਰਾਮ, ਨੀਂਦ ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਭੋਜਨ ਦੀ ਕੀਮਤ 'ਤੇ ਆਉਂਦੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਟਾਪੂਆਂ ਦੇ ਰਾਜਪਾਲ ਘੱਟ ਖਾਂਦੇ ਹਨ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਆਪਣੀ ਸਿਹਤ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਲਈ ਡਾਕਟਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।"

"ਮੈਨੂੰ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਆ ਰਿਹਾ ਕਿ ਤੂੰ ਕਿਸ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈਂ, ਸੈਂਚੋ," ਰਿਕੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਤੂੰ ਜੋ ਵੀ ਕਹਿ ਰਹੀ ਹੈਂ ਉਹ ਬਕਵਾਸ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਤੈਨੂੰ ਰਾਜ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਟਾਪੂ ਕੌਣ ਦੇਵੇਗਾ? ਕੀ ਤੇਰੇ ਤੋਂ ਵੱਧ ਰਾਜ ਕਰਨ ਲਈ ਯੋਗ ਕੋਈ ਹੋਰ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਸੀ? ਪਰ, ਆਓ, ਸੈਂਚੋ, ਸਮਝਦਾਰ ਬਣੋ ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਮਨ ਬਣਾਓ ਕਿ ਕੀ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਉਸ ਖਜ਼ਾਨੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਆਵੇਂਗਾ ਜੋ ਮੈਂ ਦੱਬਿਆ ਛੱਡਿਆ ਸੀ - ਅਤੇ ਇਹ ਇੰਨਾ ਵੱਡਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸਨੂੰ ਸੱਚਮੁੱਚ ਇੱਕ ਖਜ਼ਾਨਾ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ - ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਰਹਿਣ ਲਈ ਕੁਝ ਦੇਵਾਂਗਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਕਿਹਾ ਹੈ।"

"ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੱਸ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਰਿਕੋਟ, ਮੇਰਾ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਸ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਰਹੋ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਭੇਜਾਂਗਾ। ਮੇਰੇ ਆਸ਼ੀਰਵਾਦ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਚੱਲਦੇ ਰਹੋ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣਾ ਰਸਤਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦਿਓ। ਮੈਂ

ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਕਮਾਈ ਵੀ ਗੁਆਚ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਗਲਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਕਮਾਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਉਂਦੀ ਹੈ।"

"ਮੈਂ ਜ਼ਿੱਦ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ," ਰਿਕੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸੋ: ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਸਾਡੇ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਸੀ ਜਦੋਂ ਮੇਰੀ ਪੁਤਨੀ, ਧੀ ਅਤੇ ਭਰਜਾਈ ਪਿੰਡ ਛੱਡ ਕੇ ਗਏ ਸਨ?"

"ਹਾਂ, ਮੈਂ ਸੀ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਯਕੀਨ ਦਿਵਾ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਧੀ ਇੰਨੀ ਸੋਹਣੀ ਦਿਖਾਈ ਦੇ ਰਹੀ ਸੀ ਕਿ ਪਿੰਡ ਦੇ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਉਸਨੂੰ ਦੇਖਣ ਲਈ ਬਾਹਰ ਆਏ, ਅਤੇ ਉਹ ਸਾਰੇ ਸਹਿਮਤ ਹੋਏ ਕਿ ਉਹ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਸ਼ੁਭ ਤੋਂ ਸੁੰਦਰ ਜੀਵ ਸੀ। ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਹੰਝੂਆਂ ਨਾਲ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਔਰਤ ਦੋਸਤਾਂ ਅਤੇ ਜਾਣ-ਪਛਾਣ ਵਾਲਿਆਂ ਅਤੇ ਹਰ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਗਲੇ ਲਗਾਇਆ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਵਿਦਾ ਕਰਨ ਲਈ ਆਇਆ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਪਰਮਾਤਮਾ ਅਤੇ ਸਾਡੀ ਲੇਡੀ, ਉਸਦੀ ਮਾਂ, ਅੱਗੇ ਸਿਫ਼ਾਰਸ਼ ਕਰਨ, ਅਤੇ ਇਸ ਭਾਵਨਾ ਨਾਲ ਅਜਿਹਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਇਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਰੋਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਰੋਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਯਕੀਨ ਦਿਵਾਉਂਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਉਸਨੂੰ ਲੁਕਾਉਣਾ ਜਾਂ ਸੜਕ 'ਤੇ ਉਸਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਅਗਵਾ ਕਰਨਾ ਪਸੰਦ ਕਰਦੇ, ਪਰ ਰਾਜੇ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਜਾਣ ਦੇ ਡਰ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ। ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਵਿਅਕਤੀ ਡੌਨ ਪੇਡ੍ਰੋ ਗ੍ਰੀਗੋਰੀਓ ਸੀ, ਉਹ ਅਮੀਰ ਨੌਜਵਾਨ ਵਾਰਸ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡਾ ਜੀਣਕਾਰ, ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਬਹੁਤ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਤੋਂ ਉਹ ਚਲੀ ਗਈ, ਉਹ ਸਾਡੇ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਦੁਬਾਰਾ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਆਇਆ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਸੋਚਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਚੋਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਉਸਦੇ ਪਿੱਛੇ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਹੁਣ ਤੱਕ ਸਾਨੂੰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਸੁਣਿਆ ਹੈ।"

"ਮੈਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸ਼ੱਕ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਸੱਜਣ ਨੂੰ ਮੇਰੀ ਧੀ ਪਸੰਦ ਸੀ," ਰਿਕੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਪਰ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਰਿਕੋਟਾ ਦੀ ਇਮਾਨਦਾਰੀ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਮੈਂ ਕਦੇ ਵੀ ਉਸ ਗਿਆਨ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਹੋਣ ਦਿੱਤਾ। ਤੁਸੀਂ ਸ਼ਾਇਦ ਸੁਣਿਆ ਹੋਵੇਗਾ, ਸਾਂਚੋ, ਕਿ ਮੋਰਿਸਕਸ ਦੇ ਬਹੁਤ ਘੱਟ, ਜੇ ਕਦੇ, ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਈਸਾਈਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਧੀ, ਜੋ ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਪਿਆਰ ਨਾਲੋਂ ਧਰਮ ਨਾਲ ਜ਼ਿਆਦਾ ਚਿੰਤਤ ਸੀ, ਨੇ ਉਸ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਵਾਰਸ ਦੀਆਂ ਬੇਨਤੀਆਂ ਵੱਲ ਕੋਈ ਧਿਆਨ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਹੋਵੇਗਾ।"

"ਰੱਬ ਕਰੇ ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਹੋਵੇ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਦੋਵਾਂ ਨਾਲ ਬੁਰਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਹੋਣਾ ਪਵੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਅੱਜ ਰਾਤ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਡੌਨ ਕੁਇਕ੍ਸੋਟ ਨੂੰ ਮਿਲਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ।"

"ਰੱਬ ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਰਹੇ, ਸਾਂਚੋ ਮੇਰੇ ਭੁਰਾ। ਮੇਰੇ ਸਾਥੀ ਵੀ ਹਿੱਲਣ ਲੱਗ ਪਏ ਹਨ, ਅਤੇ ਹੁਣ ਸਮਾਂ ਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਆਪਣੀ ਯਾਤਰਾ ਦੁਬਾਰਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰੀਏ।"

ਫਿਰ ਦੋਵਾਂ ਨੇ ਜੱਫੀ ਪਾਈ, ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਆਪਣਾ ਡੱਪਲ ਚੜ੍ਹਾਇਆ, ਰਿਕੋਟ ਨੇ ਆਪਣਾ ਡੰਡਾ ਚੁੱਕਿਆ, ਅਤੇ ਦੋਵੇਂ ਆਪਣੇ-ਆਪਣੇ ਰਸਤੇ ਚਲੇ ਗਏ।

---

1. ਜੁਰਮਨ: "ਪੈਸਾ! ਪੈਸਾ!"
2. ਇਤਾਲਵੀ, ਸਪੈਨਿਸ਼ ਵਿੱਚ ਧੁਨੀਆਤਮਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਅਰਥ ਹੈ: "ਸਪੈਨਿਸ਼ ਅਤੇ ਜੁਰਮਨ, ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਇੱਕ ਹਾਂ, ਚੰਗੇ ਸਾਥੀ।"
3. ਉਹੀ: "ਚੰਗਾ ਬੰਦਾ, ਮੈਂ ਰੱਬ ਦੀ ਸੌਂਹ ਖਾਂਦਾ ਹਾਂ।"

ਪੰਝਵੰਜਾ ਅਧਿਆਇ

ਰਸਤੇ ਵਿੱਚ ਸਾਂਚੋ ਨਾਲ ਵਾਪਰੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ, ਅਤੇ ਹੋਰ ਮਾਮਲੇ ਜੋ ਕੁਝ ਵੀ ਇੱਛਾ ਅਨੁਸਾਰ ਨਹੀਂ ਛੱਡਦੇ

ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਰਿਕੋਟ ਨਾਲ ਬਿਤਾਏ ਸਮੇਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਉਸ ਦਿਨ ਡਿਊਕ ਦੇ ਕਿਲ੍ਹੇ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਹ ਰਾਤ ਦੇ ਆਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਧੇ ਲੀਗ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਇੱਕ ਰਾਤ ਜੋ ਹਨੇਰੀ ਅਤੇ ਬੱਦਲਵਾਈ ਸੀ। ਪਰ ਕਿਉਂਕਿ ਗਰਮੀਆਂ ਦਾ ਮੌਸਮ ਸੀ, ਉਹ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਚਿੰਤਤ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਦਿਨ ਆਉਣ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰਨ ਲਈ ਸੜਕ ਤੋਂ ਦੂਰ ਚਲਾ ਗਿਆ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸਦੀ ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਅਤੇ ਬਦਤਰ ਕਿਸਮਤ ਨੇ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਕਿ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਅਨੁਕੂਲ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਜਗ੍ਹਾ ਦੀ ਭਾਲ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਅਤੇ ਡੈਪਲ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਖੰਡਰਾਂ ਦੇ ਸਮੂਹ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਸਥਿਤ ਇੱਕ ਡੂੰਘੀ ਹਨੇਰੀ ਖੱਡ ਵਿੱਚ ਡਿੱਗ ਪਏ। ਆਪਣੀ ਉਤਰਾਈ ਦੇ ਦੌਰਾਨ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਪੂਰੇ ਦਿਲ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਰਮਾਤਮਾ ਅੱਗੇ ਸਮਰਪਿਤ ਕੀਤਾ, ਇਹ ਕਲਪਨਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਉਹ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਡਿੱਗਦਾ ਰਹੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਅਥਾਹ ਕੁੰਡ ਦੇ ਬਿਲਕੁਲ ਹੇਠਾਂ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚ ਜਾਂਦਾ, ਪਰ ਇਹ ਹੋਰ ਹੀ ਨਿਕਲਿਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਡੈਪਲ ਆਪਣੀ ਉਚਾਈ ਤੋਂ ਤਿੰਨ ਗੁਣਾ ਵੱਧ ਡਿੱਗਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਡਿੱਗਿਆ। ਅਤੇ ਸਾਂਚੋ, ਜਿਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਅਜੇ ਵੀ ਉਸ ਉੱਤੇ ਬੈਠਾ ਪਾਇਆ, ਨੂੰ ਕੋਈ ਨੁਕਸਾਨ ਜਾਂ ਸੱਟ ਨਹੀਂ ਲੱਗੀ। ਫਿਰ ਵੀ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਸਰੀਰ ਦੇ ਹਰ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਡੂੰਘਾ ਸਾਹ ਵੀ ਲਿਆ ਕਿ ਕੀ ਉਹ ਅਜੇ ਵੀ ਠੀਕ ਹੈ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਪੰਕਚਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਉਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੰਦਰੁਸਤ ਅਤੇ ਚੰਗੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਸਾਡੇ ਪ੍ਰਭੂ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦਾ ਉਸ ਦਇਆ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਧੰਨਵਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਿਆ ਜੋ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਦਿਖਾਈ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਕੂਆਇਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਟੁਕੜਿਆਂ ਵਿੱਚ ਟੁੱਟਿਆ ਹੋਇਆ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਫਿਰ ਆਪਣੇ ਹੱਥਾਂ ਨਾਲ ਖੁੱਡ ਦੀਆਂ ਕੰਧਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਇਹ ਦੇਖਣ ਲਈ ਕਿ ਕੀ ਉਹ ਕਿਸੇ ਦੀ ਮਦਦ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਉੱਥੋਂ ਭੱਜ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਉਸਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਸਾਰੀਆਂ ਕੰਧਾਂ ਨਿਰਵਿਘਨ ਸਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਫੜਨ ਲਈ ਕੋਈ ਜਗ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਜਿਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਬਹੁਤ ਦੁਖੀ ਕੀਤਾ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਜਦੋਂ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਡੈਪਲ ਦੀਆਂ ਤੁਰਸਯੋਗ ਕੁਰਾਹਾਂ ਸੁਣੀਆਂ, ਇੱਕ ਹੈਰਾਨੀਜਨਕ ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਿਆ ਨਹੀਂ, ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਬਾਅਦ ਵਾਲਾ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਕਾਰਨ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਸਗੋਂ ਇੱਕ ਸੱਚਮੁੱਚ ਦੁਖਦਾਈ ਸਥਿਤੀ ਲਈ।

"ਹਾਏ," ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਨੇ ਇਸ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਕਿਹਾ, "ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਜਿਹੜੇ ਇਸ ਦੁਖੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਹਰ ਮੋੜ 'ਤੇ ਕਿੰਨੀਆਂ ਅਣਸੁਣੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਵਾਪਰਦੀਆਂ ਹਨ! ਕਿਸਨੇ ਸੋਚਿਆ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਕੱਲ੍ਹ ਹੀ ਇੱਕ ਟਾਪੂ ਦੇ ਗਵਰਨਰ ਵਜੋਂ ਮਜ਼ਬੂਤੀ ਨਾਲ ਸਿੰਘਾਸਣ 'ਤੇ ਬਿਰਾਜਮਾਨ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਨੌਕਰਾਂ ਅਤੇ ਜਾਗੀਰਾਂ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਦਿੰਦਾ ਸੀ, ਅਜ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਖੱਡ ਵਿੱਚ ਦੱਬਿਆ ਹੋਇਆ ਪਾਵੇਗਾ, ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਵਾਲਾ ਜਾਂ ਕੋਈ ਨੌਕਰ ਜਾਂ ਜਾਗੀਰ ਉਸਦੀ ਮਦਦ ਲਈ ਆਉਣ ਵਾਲਾ? ਮੇਰਾ ਗਿਦੜ ਅਤੇ ਮੈਂ ਇੱਥੇ ਜ਼ਰੂਰ ਭੁੱਖੇ ਮਰ ਜਾਵਾਂਗੇ ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਇਸ ਤੋਂ ਜਲਦੀ ਨਹੀਂ ਮਰਦੇ: ਉਹ ਉਸਦੇ ਜ਼ਖ਼ਮਾਂ ਅਤੇ ਟੁੱਟੀਆਂ ਹੱਡੀਆਂ ਤੋਂ ਅਤੇ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਦੁੱਖ ਤੋਂ। ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਮਾਲਿਕ, ਲਾ ਮੰਚਾ ਦੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਜਿੰਨਾ ਖੁਸ਼ਕਿਸਮਤ ਨਹੀਂ ਹੋਵਾਂਗਾ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਮੋਂਟੇਸੀਨੋਸ ਦੀ ਉਸ ਜਾਦੂਈ ਗੁਫਾ ਵਿੱਚ ਉਤਰਿਆ ਸੀ, ਜਿੱਥੇ ਉਸਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨਾਲ ਹੋਇਆ ਜਿਸਨੇ ਉਸ ਨਾਲ ਘਰ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਇਲਾਜ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਸ਼ਾਹੀ ਵਿਵਹਾਰ ਕੀਤਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਬਿਸਤਰਾ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਮੇਜ਼ ਸਿਰਫ਼ ਉਸਦੇ ਲਈ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੋਵੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਡੂੰਘਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਾਇਆ, ਉਸਨੇ ਸੁੰਦਰ ਦਰਸ਼ਨ ਦੇਖੇ ਜੋ ਅੱਖਾਂ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਕਰਦੇ ਸਨ, ਪਰ ਇੱਥੇ, ਜੇਕਰ ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਗੁਆਉਂਦਾ, ਮੈਨੂੰ ਡੱਡੂਆਂ ਅਤੇ ਸੱਪਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਈ ਦੇਵੇਗਾ। ਹਾਏ, ਹਾਏ ਮੇਰੇ ਉੱਤੇ! ਜ਼ਰਾ ਦੇਖੋ ਕਿ ਮੇਰੀਆਂ ਮੂਰਖਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਕਾਲਪਨਿਕ ਸੋਚਾਂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿੱਥੇ ਪਹੁੰਚਾਇਆ ਹੈ! ਅਤੇ ਜੇ ਸਵਰਗ ਮੈਨੂੰ

ਖੁਜਣ ਦਾ ਆਗਿਆ ਦੇਵੇ, ਤਾਂ ਉਹ ਮਰੀਆਂ ਹੱਡੀਆਂ ਇੱਥੋਂ ਚੁੱਕ ਕ ਲੈ ਜਾਣਗੇ, ਬੁਲਾਂਚ ਕੀੜੀਆਂ, ਨੰਗੀਆਂ ਕੀੜੀਆਂ, ਅਤੇ ਸਾਫ਼ ਕੀੜੀਆਂ, ਮੇਰੇ ਯੋਗ ਡਪਲ ਦੀਆਂ ਹੱਡੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ। ਸ਼ਾਇਦ ਇਹ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਦਿਖਾਏਗਾ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕੌਣ ਸੀ; ਘੱਟੋ ਘੱਟ, ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਦਿਖਾਏਗਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਾਂਚੇ ਪਾਂਜ਼ਾ ਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਗਧੇ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਛੱਡਿਆ, ਨਾ ਹੀ ਗਧੇ ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਨੂੰ। ਮੈਂ ਦੁਹਰਾਉਂਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਸਾਡੀ ਮਾੜੀ ਕਿਸਮਤ ਸਾਡੇ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਹੈ - ਅਸੀਂ ਕਿੰਨੇ ਦੁੱਖੀ ਹਾਂ - ਆਪਣੇ ਹੀ ਲੋਕਾਂ ਵਿਚ ਆਪਣੀ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਮਰਨ ਲਈ ਜਿਥੇ, ਭਾਵੇਂ ਸਾਡੀ ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਦਾ ਕੋਈ ਹੱਲ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਕੋਈ ਸਾਡੇ ਲਈ ਸੋਗ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਸਾਡੇ ਠਹਿਰਨ ਦੇ ਆਖਰੀ ਘੰਟੇ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਬੰਦ ਕਰ ਲਵੇਗਾ! ਹੇ ਸਾਥੀ ਅਤੇ ਦੋਸਤ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਤੁਹਾਡੀ ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਸੇਵਾ ਲਈ ਕਿੰਨਾ ਮਾੜਾ ਬਦਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ! ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰੋ ਅਤੇ ਕਿਸਮਤ ਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਬੇਨਤੀ ਕਰੋ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਭਿਆਨਕ ਸਥਿਤੀ ਤੋਂ ਕਿਵੇਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਦਿਵਾਉਣਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਾਉਂਦੇ ਹਾਂ। ਨਾ ਸਿਰਫ ਮੈਂ ਇੱਕ ਤਾਜ ਰੱਖਣ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਸਿਰ 'ਤੇ ਲੌਰੇਲ ਦਾ ਫੁੱਲ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਵੀ ਪੁਰਸਕਾਰ ਵਾਂਗ ਦਿਖਾਏਗਾ ਪਰ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡਾ ਰਾਸ਼ਨ ਦੁਗਣਾ ਵੀ ਕਰ ਦਿਆਂਗਾ।

ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਪਣੀ ਕਿਸਮਤ 'ਤੇ ਵਿਰਲਾਪ ਕਰਦਾ ਰਿਹਾ, ਉਸਦਾ ਗਧਾ ਉਸਦੀ ਗੱਲ ਸੁਣ ਰਿਹਾ ਸੀ ਪਰ ਇੱਕ ਵੀ ਸ਼ਬਦ ਨਹੀਂ ਬੋਲ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦੁੱਖ ਅਤੇ ਦੁੱਖ ਵਿੱਚ ਉਹ ਗਰੀਬ ਜਾਨਵਰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮਿਲਿਆ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਸਾਂਚੇ ਨੇ ਸਾਰੀ ਰਾਤ ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ ਅਤੇ ਘੁਸਰ-ਮੁਸਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਦਿਨ ਇੰਨੀ ਸਪੱਸ਼ਟਤਾ ਅਤੇ ਚਮਕ ਨਾਲ ਆਇਆ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸੇ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਉਸ ਟੋਏ ਵਿਚੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਣਾ ਅਸੰਭਵ ਸਮਝ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਉਸਨੇ ਕਰਾਹਣਾ ਅਤੇ ਚੀਕਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿਤਾ ਕਿ ਕੀ ਕੋਈ ਉਸਨੂੰ ਸੁਣ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਉਸਦੀ ਸਾਰੀ ਚੀਕ ਉਜਾੜ ਵਿੱਚ ਇੰਨੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਰੋ ਰਹੀ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਆਸ ਪਾਸ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਸੁਣ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਉਦੋਂ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮੁਰਦਾ ਸਮਝ ਲਿਆ। ਡਾਪਲ ਨੂੰ ਹਵਾ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਖੁਰਾਂ ਨਾਲ ਲੇਟਿਆ ਦੇਖ ਕੇ, ਸਾਂਚੇ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪੈਰਾਂ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋਣ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕੀਤੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਸਨੂੰ ਉਸਨੂੰ ਸਿੱਧਾ ਰੱਖਣ ਵਿੱਚ ਮੁਸ਼ਕਲ ਆ ਰਹੀ ਸੀ। ਫਿਰ ਆਪਣੇ ਕਾਠੀ ਵਾਲੇ ਥੈਲਿਆਂ (ਜਿਸਨੂੰ ਡਿੱਗਣ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਹੀ ਕਿਸਮਤ ਝੱਲਣੀ ਪਈ ਸੀ) ਤੋਂ ਰੋਟੀ ਦਾ ਇੱਕ ਟੁਕੜਾ ਲੈ ਕੇ, ਸਾਂਚੇ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਗਿੰਦੜ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸਨੂੰ ਲੱਗਿਆ ਕਿ ਇਸਦਾ ਸੁਆਦ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਕੁਆਇਰ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਿਵੇਂ ਗਧਾ ਉਸਨੂੰ ਸਮਝ ਸਕਦਾ ਹੈ:

"ਕੋਈ ਵੀ ਦਰਦ ਸਹਿਣਯੋਗ ਹੈ ਜਿੰਨਾ ਚਿਰ ਖਾਣ ਲਈ ਰੋਟੀ ਹੈ।"

ਉਸੇ ਪਲ, ਉਸਨੇ ਖੱਡ ਦੇ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਇੱਕ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਦੇਖਿਆ ਜਿਸ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਹੇਠਾਂ ਝੁਕ ਕੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਛੋਟਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਸਾਂਚੇ ਉਸ ਵੱਲ ਗਿਆ, ਝੁਕਿਆ, ਅਤੇ ਰੀਂਗਦਾ ਹੋਇਆ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਗਿਆ ਜਿੱਥੇ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਵੱਡਾ, ਵਿਸ਼ਾਲ ਅੰਦਰੂਨੀ ਹਿੱਸਾ ਮਿਲਿਆ ਜੋ ਦੇਖਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਹਲਕਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਸੂਰਜ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਦੀ ਇੱਕ ਕਿਰਨ ਜੋ ਛੱਤ ਵਿੱਚੋਂ ਚਮਕਦੀ ਸੀ, ਉੱਥੇ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਮਾਨ ਕਰਦੀ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਇਹ ਵੀ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਇਹ ਚੌੜਾ ਹੋ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਚੌੜੀ ਖੱਡ ਵਿਚ ਖੁੱਲ੍ਹ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਉਹ ਆਪਣੇ ਗਿੰਦੜ ਲਈ ਵਾਪਸ ਆਇਆ। ਇੱਕ ਪੱਥਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਕੇ, ਉਸਨੇ ਰਸਤੇ ਵਿੱਚ ਧਰਤੀ ਨੂੰ ਚੀਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਛੇਕ ਪੁੱਟ ਲਿਆ ਜਿਸ ਵਿੱਚੋਂ ਗਧਾ ਲੰਘ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਫਿਰ ਉਸਨੂੰ ਹਲਟਰ ਦੁਆਰਾ ਲੈ ਕੇ, ਉਹ ਇਹ ਦੇਖਣ ਲਈ ਗੁਫਾ ਵਿੱਚ ਡੂੰਘਾਈ ਨਾਲ ਤੁਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਕੀ ਉਸਨੂੰ ਦੂਜੇ ਸਿਰੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਣ ਦਾ ਰਸਤਾ ਮਿਲ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਕਦੇ ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚ ਤੁਰਨਾ, ਕਦੇ ਰੌਸ਼ਨੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ, ਪਰ ਕਦੇ ਵੀ ਡਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ।

"ਸਰਬਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਪਰਮਾਤਮਾ ਮੇਰੀ ਮਦਦ ਕਰੇ!" ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਿਹਾ: "ਇਹ ਗੱਲ, ਮੇਰੇ ਲਈ ਇੱਕ ਦੁਰਘਟਨਾ, ਮੇਰੇ ਮਾਲਕ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੇਟ ਲਈ ਇੱਕ ਸਾਹਸ ਹੋਵੇਗੀ। ਉਹ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਇਨ੍ਹਾਂ ਡੂੰਘੇ ਕਾਲ ਕੋਠੜੀਆਂ ਨੂੰ ਗੁਲਾਬਾਂ ਦੀ ਸੇਜ ਜਾਂ ਗਾਲੀਆਨਾ ਦੇ ਮਹਿਲ ਸਮਝੇਗਾ ਅਤੇ ਇਸ ਹਨੇਰੇ, ਸੀਮਤ ਜਗ੍ਹਾ ਤੋਂ ਫੁੱਲਾਂ ਨਾਲ ਭਰੇ ਕਿਸੇ ਘਾਹ ਦੇ ਮੈਦਾਨ ਵਿੱਚ ਨਿਕਲਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕਰੇਗਾ। ਪਰ ਗਰੀਬ, ਬਦਕਿਸਮਤ ਮੇਰੇ ਲਈ, ਜੋ ਕਮਜ਼ੋਰ ਦਿਲ ਵਾਲਾ

ਹੈ ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਹਰ ਕਦਮ ਇਸ ਡਰ ਦੇ ਨਾਲ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਪਿਛਲੇ ਨਾਲੋਂ ਡੂੰਘੀ ਖੱਡ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਾਂਗਾ, ਜੋ ਅਚਾਨਕ ਮੇਰੇ ਪੈਰਾਂ ਹੇਠ ਖੁੱਲ੍ਹ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਗਲ ਜਾਵੇਗਾ। ਤੁਹਾਡਾ, ਬੁਰਾਈ, ਸਵਾਗਤ ਹੈ ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਇਕੱਲੇ ਆਏ ਹੋ।"

ਜਿਵੇਂ-ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਇਹਨਾਂ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਤੁਰਦਾ ਗਿਆ, ਉਸਨੇ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾਇਆ ਕਿ ਉਹ ਅੱਧੇ ਤੋਂ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਦੂਰ ਚਲਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਰੋਸ਼ਨੀ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਜੋ ਕਿਸੇ ਅਣਜਾਣ ਸਰੋਤ ਤੋਂ ਆਉਣ ਵਾਲੀ ਦਿਨ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਾਂਗ ਜਾਪਦੀ ਸੀ ਜੋ ਉਸ (ਉਸ ਲਈ) ਅਗਲੇ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਰਸਤੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਣ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕਰਦੀ ਸੀ। ਅਤੇ ਇਹ ਉਹ ਥਾਂ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਸਾਈਡ ਹੈਮੇਟ ਬੇਨੇਂਗੇਲੀ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸੀ ਜਾਣ ਲਈ ਉਸਨੂੰ ਛੱਡਣਾ ਚੁਣਦਾ ਹੈ।

ਨਾਈਟ ਖੁਸ਼ੀ ਅਤੇ ਉਤਸੁਕਤਾ ਨਾਲ ਉਸ ਲੜਾਈ ਦੇ ਦਿਨ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਿਸ ਦਿਨ ਉਹ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨਾਲ ਲੜਨਾ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਫ੍ਰੈਨਾ ਰੇਡਰਿਗਜ਼ ਦੀ ਧੀ ਦਾ ਸੁਨਮਾਨ ਖੋਹ ਲਿਆ ਸੀ, ਜਿਸਦੀ ਤਰਫੋਂ ਉਹ ਉਸ ਗੰਭੀਰ ਗਲਤੀ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦਾ ਸੀ ਜੋ ਉਸਨੇ ਝੁੱਲੀ ਸੀ। ਇਹ ਹੋਇਆ ਕਿ ਇਸ ਖਾਸ ਸਵੇਰ ਨੂੰ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਉਸ ਭਿਆਨਕ ਅਜ਼ਮਾਇਸ਼ ਵਿੱਚ ਕੀ ਕਰਨ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਬਣਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਾਉਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਸੀ, ਅਤੇ ਰੋਸੀਨਤੇ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਗਤੀ ਵਿੱਚ ਪਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਉਹ ਇੱਕ ਦਰੱਖਤ ਦੇ ਇੰਨਾ ਨੇੜੇ ਚਲਾ ਗਿਆ ਕਿ, ਜੇਕਰ ਉਹ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਲਗਾਮ ਨਾ ਖਿੱਚਦਾ, ਤਾਂ ਉਹ ਇਸ ਵਿੱਚ ਡਿੱਗਣ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਬਚ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਉਹ ਸਮੇਂ ਦੇ ਨਾਲ ਰੁਕਣ ਵਿੱਚ ਕਾਮਯਾਬ ਹੋ ਗਿਆ। ਥੋੜ੍ਹਾ ਨੇੜੇ ਜਾ ਕੇ, ਉਸਨੇ ਸਵਾਰੀ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਉਤਰੇ ਬਿਨਾਂ ਖੱਡ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਅਤੇ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਹੇਠਾਂ ਝਾਤੀ ਮਾਰਦੇ ਹੋਏ, ਅੰਦਰੋਂ ਉੱਚੀਆਂ ਚੀਕਾਂ ਸੁਣੀਆਂ। ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਸੁਣ ਕੇ, ਉਹ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਸੀ ਕਿ ਰੌਲਾ ਪਾਉਣ ਵਾਲਾ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ:

"ਹੈਲੋ ਉੱਪਰ! ਕੀ ਕੋਈ ਈਸਾਈ ਹੈ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਸੁਣ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਕੋਈ ਦਾਨੀ ਸੂਰਮਾ ਹੈ ਜੋ ਜ਼ਿੰਦਾ ਦਬੀ ਹੋਈ ਗਰੀਬ ਆਤਮਾ 'ਤੇ ਤਰਸ ਖਾਵੇਗਾ - ਇੱਕ ਬਦਕਿਸਮਤ ਗਵਰਨਰ 'ਤੇ ਜਿਸਨੂੰ ਉਸਦੀ ਸਰਕਾਰ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ?"

ਡੌਨ ਕਿਕਸੋਟ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਲੱਗਿਆ ਕਿ ਉਹ ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਜਿਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਹੈਰਾਨ ਅਤੇ ਹੈਰਾਨ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਆਪਣੀ ਪੂਰੀ ਤਾਕਤ ਨਾਲ ਚੀਕਦੇ ਹੋਏ, ਡੌਨ ਕਿਕਸੋਟ ਨੇ ਪੁਕਾਰਿਆ:

"ਇਹ ਸਾਰਾ ਰੈਕੇਟ ਕੌਣ ਬਣਾ ਰਿਹਾ ਹੈ?"

"ਇਹ ਸਾਰਾ ਰੈਕੇਟ ਹੋਰ ਕੌਣ ਬਣਾ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇਗਾ," ਆਵਾਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਸਿਵਾਏ ਉਸ ਬਦਨਾਮ ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਦੇ, ਜੋ ਕਿ ਸਸਤੇ ਆਈਲ ਦਾ ਗਵਰਨਰ (ਆਪਣੇ ਪਾਪਾਂ ਅਤੇ ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਕਾਰਨ) ਅਤੇ ਲਾ ਮੰਚਾ ਦੇ ਮਸ਼ਹੂਰ ਨਾਈਟ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦਾ ਇੱਕ ਵਾਰ ਦਾ ਸਕੁਆਇਰ ਸੀ?"

ਜਦੋਂ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਇਹ ਸੁਣਿਆ, ਤਾਂ ਉਸਦੀ ਹੈਰਾਨੀ ਹੋਰ ਵੀ ਵੱਧ ਗਈ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਹੈਰਾਨੀ ਦੁਗਣੀ ਹੋ ਗਈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਆਇਆ ਕਿ ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਮਰ ਗਿਆ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਆਤਮਾ ਉੱਥੇ ਤਪੱਸਿਆ ਕਰ ਰਹੀ ਹੋਵੇਗੀ; ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ:

"ਮੈਂ, ਇੱਕ ਕੈਥੋਲਿਕ ਈਸਾਈ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਹੁਕਮ ਅਨੁਸਾਰ ਸਾਰੀਆਂ ਸੁਕਤੀਆਂ ਨਾਲ ਇਹ ਦੱਸਣ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕੌਣ ਹੋ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਤਸੀਹੇ ਵਿੱਚ ਡੁੱਬੀ ਹੋਈ ਆਤਮਾ ਹੋ, ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਕੀ ਕਰਨ ਲਈ ਕਹੋਗੇ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੇਰਾ ਪੇਸ਼ਾ ਇਸ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਲੋੜਵੰਦਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਇਹ ਅਗਲੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਲੋੜਵੰਦਾਂ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਨਾ ਵੀ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਆਪਣੀ ਮਦਦ ਕਰਨ ਦੇ ਅਯੋਗ ਹਨ।"

"ਉਸ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ," ਆਵਾਜ਼ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਵਿਅਕਤੀ ਮੇਰਾ ਮਾਲਕ, ਲਾ ਮੰਚਾ ਦਾ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਆਵਾਜ਼ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।"

"ਇਹ ਮੈਂ ਹਾਂ, ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੇਟ," ਨਾਈਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਅਤੇ ਇਹ ਮੇਰਾ ਪੇਸ਼ਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਜਿਉਂਦੇ ਅਤੇ ਮੁਰਦਿਆਂ ਦੋਵਾਂ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਵਿੱਚ ਸੁਹਾਇਤਾ ਕਰਾਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਾਂ। ਇਸ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ, ਮੈਨੂੰ ਦੱਸੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕੌਣ ਹੋ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈਰਾਨ ਹਾਂ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਸੁਕੁਆਇਰ ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਹੋ ਅਤੇ ਮਰ ਗਏ ਹੋ, ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸ਼ੈਤਾਨ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ ਲਿਜਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਦਇਆ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ੁੱਧੀਕਰਨ ਵਿੱਚ ਹੋ, ਤਾਂ ਸਾਡੀ ਪਵਿੱਤਰ ਮਾਤਾ ਰੋਮਨ ਕੈਥੋਲਿਕ ਚਰਚ ਕੋਲ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਵਿਚੋਲਗੀ ਕਰਨ ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਸ ਤੁਸੀਹੇ ਤੋਂ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਸਾਧਨ ਹਨ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਾਉਂਦੇ ਹੋ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਵਿਚੋਲਗੀ ਕਰਾਂਗਾ ਜਿੱਥੇ ਤੱਕ ਮੇਰੀ ਦੌਲਤ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰੋ, ਮੈਂ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕੌਣ ਹੋ।"

"ਇਸਨੂੰ ਘਬਰਾਹਟ ਵਿੱਚ ਪਾਓ! ਲਾ ਮੰਚਾ ਦੇ ਮਾਸਟਰ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੇਟ," ਆਵਾਜ਼ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਸਿਰ 'ਤੇ ਸਹੁੰ ਖਾਂਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡਾ ਸੁਕੁਆਇਰ ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੇ ਸਾਰੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਮਰਿਆ। ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਆਪਣੀ ਸਰਕਾਰ ਛੱਡਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਣ ਲਈ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮਾਂ ਲੱਗਦਾ ਹੈ, ਕੱਲ੍ਹ ਰਾਤ ਮੈਂ ਇਸ ਖੁੜ ਵਿੱਚ ਡਿੱਗ ਪਿਆ ਜਿੱਥੇ ਮੈਂ ਹੁਣ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ, ਆਪਣੇ ਡੈਪਲ ਦੇ ਨਾਲ, ਪਾਉਂਦਾ ਹਾਂ, ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਝੂਠ ਨਹੀਂ ਬੋਲਣ ਦੇਵੇਗਾ। ਜੇਕਰ ਹੋਰ ਸਬੂਤ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਹੈ।"

ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਕਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਗੁਧਾ ਕਿਸੇ ਅਜੀਬ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਸਮਝ ਗਿਆ ਕਿ ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕੀ ਕਿਹਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਤੁਰੰਤ ਹੀ ਹਿਲਾਉਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਇੰਨੀ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਕਿ ਪੂਰੀ ਗੁਫਾ ਗੂੰਜ ਉੱਠੀ।

"ਇੱਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਗਵਾਹ!" ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਚੀਕਿਆ; "ਮੈਂ ਉਸਦੀ ਬਰੇ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਛਾਣਦਾ ਹਾਂ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਮੇਰਾ ਆਪਣਾ ਪੁੱਤਰ ਹੋਵੇ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣਦਾ ਹਾਂ, ਪਿਆਰੇ ਸਾਂਚੋ। ਇੱਥੇ ਮੇਰਾ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕਰੋ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਡਿਊਕ ਦੇ ਨੇੜਲੇ ਕਿਲ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਆਵਾਂਗਾ ਤਾਂ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਟੋਏ ਵਿੱਚੋਂ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਬੁਲਾ ਸਕਾਂ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਹੋ - ਸ਼ਾਇਦ ਤੁਹਾਡੇ ਪਾਪਾਂ ਕਰਕੇ।"

"ਰੱਬ ਦੇ ਪਿਆਰ ਲਈ, ਤੇਰੀ ਕਿਰਪਾ ਅਜਿਹਾ ਕਰੇ, ਅਤੇ ਇੰਨੀ ਜਲਦੀ ਕਰੇ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਮੈਨੂੰ ਇੱਥੇ ਮਰਨ ਤੋਂ ਡਰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਪਲ ਲਈ ਵੀ ਜ਼ਿੰਦਾ ਦਫ਼ਨਾਇਆ ਜਾਣਾ ਬਰਦਾਸ਼ਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ।"

ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੇਟ ਚੁਲਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਕਿਲ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਆ ਗਿਆ ਤਾਂ ਜੋ ਡਿਊਕ ਅਤੇ ਡਚੇਸ ਨੂੰ ਸਾਂਚੋ ਨਾਲ ਵਾਪਰੀ ਘਟਨਾ ਬਾਰੇ ਦੱਸਿਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈਰਾਨੀਜਨਕ ਲੱਗਿਆ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਜਗ੍ਹਾ ਦੇ ਵਰਣਨ ਤੋਂ ਸਮਝ ਲਿਆ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਗੁਫਾ ਵਿੱਚ ਡਿੱਗ ਪਿਆ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਕਿ ਅਨਾਦਿ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਉੱਥੇ ਸੀ, ਪਰ ਉਹ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸਮਝ ਸਕੇ ਕਿ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਉਣ ਦੀ ਖ਼ਬਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਗਵਰਨਰਸ਼ਿਪ ਕਿਵੇਂ ਛੱਡ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਹੁਣ ਕੋਈ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਰੱਸੀਆਂ ਅਤੇ ਰੱਸੀਆਂ ਲੈ ਕੇ ਪਹੁੰਚਿਆ, ਅਤੇ ਸੁਖਦ ਮਿਹਨਤ ਅਤੇ ਕਈ ਹੱਥਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਨਾਲ ਡੈਪਲ ਅਤੇ ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਨੂੰ ਉਸ ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚੋਂ ਧੁੱਪ ਵਿੱਚ ਖਿੱਚ ਲਿਆ। ਇਹ ਦੇਖਣ ਵਾਲੇ ਇੱਕ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਨੇ ਦੇਖਿਆ:

"ਹਰ ਮਾੜੇ ਰਾਜਪਾਲ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਹੁਦਾ ਛੱਡ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ - ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਤਰਸਯੋਗ ਆਤਮਾ ਅਥਾਹ ਕੁੰਡ ਦੀਆਂ ਡੂੰਘਾਈਆਂ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਉਠ ਰਹੀ ਹੈ: ਭੁੱਖ ਨਾਲ ਮਰ ਰਹੀ ਹੈ, ਫਿੱਕੀ ਪੈ ਰਹੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਜ਼ਾਹਰ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦੇ ਨਾਮ ਲਈ ਇੱਕ ਪੈਸਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।"

ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਸੁਣਿਆ ਅਤੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ:

"ਅਠ ਜਾਂ ਦਸ ਦਿਨ ਪਹਿਲਾਂ, ਮੇਰੇ ਬਦਨਾਮ ਸਾਥੀ, ਮੈਂ ਉਸ ਟਾਪੂ ਦਾ ਗਵਰਨਰ ਬਣ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਮੇਰਾ ਪੇਟ ਇੱਕ ਘੰਟੇ ਲਈ ਵੀ ਨਹੀਂ ਭਰਿਆ। ਉਸੇ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ, ਮੈਨੂੰ ਡਾਕਟਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਤਾਇਆ ਗਿਆ, ਮੇਰੀਆਂ ਹੱਡੀਆਂ ਮੇਰੇ ਦੁਸ਼ਮਣਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੁਚਲੀਆਂ ਗਈਆਂ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਰਿਸ਼ਵਤ ਲੈਣ ਜਾਂ ਫੀਸ ਇਕੱਠੀ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ। ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਮੈਂ, ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਅਹੁਦਾ ਛੱਡਣ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਹਾਲਾਂਕਿ, «ਆਦਮੀ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਰੱਬ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ», ਅਤੇ «ਰੱਬ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਰੇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਲਈ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਅਤੇ

ਸਭ ਤੋਂ ਢੁਕਵਾਂ ਕੰਮ ਹੈ»। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, «ਹਾਲਾਤ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਬਦਲ ਦਿੰਦੇ ਹਨ», ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਇਹ ਨਾ ਕਹਿਣ ਦਿਓ ਕਿ ਉਹ ਕਦੇ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ; ਨਾ ਹੀ ਉਸਨੂੰ «ਆਪਣੇ ਮੁਰਗੀਆਂ ਦੇ ਬੱਚੇ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ», ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਰੱਬ ਸਮਝਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਕੀ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਜੋ ਕਿ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ, ਮੈਂ ਹੋਰ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗਾ, ਭਾਵੇਂ ਮੈਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ।"

"ਗੁੱਸਾ ਨਾ ਕਰ, ਸੈਂਚੋ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਜਾਂ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਸੁਣਦੇ ਹੋ ਉਸ ਤੋਂ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਨਾ ਹੋਵੋ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਕੋਈ ਅੰਤ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਆਪਣੀ ਜ਼ਮੀਰ ਸਾਫ਼ ਰੱਖੋ ਅਤੇ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਉਹ ਕਹਿਣ ਦਿਓ ਜੋ ਉਹ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਨਿੰਦਕਾਂ ਦੀਆਂ ਜੀਭਾਂ ਬੰਨ੍ਹਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨਾ ਹਵਾ ਨੂੰ ਵਰਗਣ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਵਾਂਗ ਹੈ। ਜੇ ਕੋਈ ਗਵਰਨਰ ਅਮੀਰ ਹੋ ਕੇ ਅਹੁਦਾ ਛੱਡਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਚੋਰ ਰਿਹਾ ਹੈ; ਜੇ ਉਹ ਗਰੀਬ ਹੋ ਕੇ ਛੱਡਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਇੱਕ ਅਣਜਾਣ ਅਤੇ ਮੂਰਖ ਰਿਹਾ ਹੈ।"

"ਖੈਰ, ਮੇਰੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਚੋਰ ਦੀ ਬਜਾਏ ਮੂਰਖ ਸਮਝਣਗੇ।"

ਜਦੋਂ ਉਹ ਬੱਚਿਆਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਘਿਰੇ ਇਸ ਗੱਲਬਾਤ ਵਿੱਚ ਰੁੱਝੇ ਹੋਏ ਸਨ, ਉਹ ਕਿਲ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚੇ, ਜਿੱਥੇ ਡਿਊਕ ਅਤੇ ਡਚੇਸ ਇੱਕ ਗੈਲਰੀ ਵਿੱਚ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਸਕੂਆਇਰ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਡੈਪਲ ਨੂੰ ਤਬੇਲੇ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਡਿਊਕ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਕਿਉਂਕਿ, ਜਿਵੇਂ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, ਜਾਨਵਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਥੋਰੀ ਠਹਿਰਨ ਵਾਲੀ ਜਗ੍ਹਾ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਬੁਰੀ ਰਾਤ ਬਿਤਾਈ ਸੀ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਇਹ ਕੀਤਾ, ਤਾਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਮਾਲਕਣ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਲਈ ਉੱਪਰ ਗਿਆ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਉਹ ਗੋਡਿਆਂ ਭਾਰ ਡਿੱਗ ਪਿਆ ਅਤੇ ਕਿਹਾ:

"ਮੈਂ, ਮੇਰੇ ਮਹਾਂਪੁਰਖ, ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਦੀ ਬੇਨਤੀ 'ਤੇ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਕਿਸੇ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਬਿਨਾਂ, ਤੁਹਾਡੇ ਸਸਤੇ ਟਾਪੂ 'ਤੇ ਰਾਜ ਕਰਨ ਗਿਆ, ਜਿੱਥੇ ਮੈਂ ਨੰਗਾ ਦਾਖਲ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਾਹਰ ਆਇਆ, ਨਾ ਜਿੱਤਿਆ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਹਾਰਿਆ। ਅਤੇ ਭਾਵੇਂ ਮੈਂ ਚੰਗਾ ਸ਼ਾਸਨ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਾਂ ਮਾੜਾ, ਉੱਥੇ ਗਵਾਹ ਹਨ ਜੋ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਕਹਿਣ ਲਈ ਸੁਤੰਤਰ ਹਨ। ਮੈਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਵਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਰਾਏ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਿਵਾਦਾਂ ਵਿੱਚ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ, ਜਿਸ ਦੌਰਾਨ ਮੈਂ ਭੁੱਖ ਨਾਲ ਮਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਡਾਕਟਰ ਪੇਡਰੋ ਰੇਸੀਓ, ਜੋ ਕਿ ਟਿਰਟੀਫੁਏਰੋ ਦਾ ਵਸਨੀਕ ਅਤੇ ਇਨਸੁਲਰ ਅਤੇ ਗਵਰਨੇਟਰੀਅਲ ਡਾਕਟਰ ਸੀ, ਦੇ ਯਤਨਾਂ ਦਾ ਧੰਨਵਾਦ। ਸਾਡੇ ਦੁਸ਼ਮਣਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਰਾਤ ਸਾਡੇ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਸਾਡੀ ਪਿੱਠ ਕੰਧ ਨਾਲ ਲੱਗ ਗਈ, ਟਾਪੂ ਵਾਸੀਆਂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਹ ਮੇਰੀ ਬਾਂਹ ਦੀ ਤਾਕਤ ਕਾਰਨ ਆਜ਼ਾਦ ਅਤੇ ਜੇਤੂ ਹੋ ਕੇ ਉੱਭਰੇ ਹਨ - ਅਤੇ ਜੋ ਕੋਈ ਵੀ ਇਸ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਕੁਝ ਵੀ ਮੰਨੇਗਾ। ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਮੈਂ ਸ਼ਾਸਨ ਦੁਆਰਾ ਲਿਆਏ ਗਏ ਫਰਜ਼ਾਂ ਅਤੇ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਤੋਲਿਆ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਹਿਸਾਬ ਨਾਲ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਮੇਰੀ ਪਿੱਠ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਹਿਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਹ ਇਨ੍ਹਾਂ ਮੋਢਿਆਂ ਲਈ ਕੋਈ ਭਾਰ ਨਹੀਂ ਹਨ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਮੇਰੇ ਤਰਕਸ਼ ਲਈ ਤੀਰ ਹਨ। ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਮੈਨੂੰ ਛੁਟਕਾਰਾ ਪਾ ਸਕੇ, ਮੈਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਪਾਉਣ ਦੀ ਚੋਣ ਕੀਤੀ। ਸਰਕਾਰ। ਮੈਂ ਕੱਲ੍ਹ ਟਾਪੂ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਵੇਂ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਲੱਭਿਆ ਸੀ, ਉਹੀ ਗਲੀਆਂ, ਘਰ ਅਤੇ ਛੱਤਾਂ ਨਾਲ ਜੋ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸੀ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਉੱਥੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਸੀ। ਮੈਂ ਕਦੇ ਕਿਸੇ ਤੋਂ ਕਰਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਮੰਗਿਆ ਜਾਂ ਪੈਸਾ ਕਮਾਉਣ ਦੀਆਂ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ, ਅਤੇ ਭਾਵੇਂ ਮੈਂ ਕਈ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਸੋਚਿਆ, ਮੈਂ ਕੋਈ ਵੀ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਇਸ ਡਰ ਤੋਂ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕਰਨਾ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ। ਟਾਪੂ ਛੱਡਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਕਿਹਾ, ਸਿਰਫ ਮੇਰੇ ਡੈਪਲ ਦੇ ਨਾਲ, ਮੈਂ ਇੱਕ ਖੱਡ ਵਿੱਚ ਡਿੱਗ ਪਿਆ, ਜਿਸ ਵਿੱਚੋਂ ਮੈਂ ਸਵੇਰ ਤੱਕ ਤੁਰਿਆ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਦਿਨ ਆਇਆ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਇੱਕ ਰਸਤਾ ਲੱਭਣ ਦੇ ਯੋਗ ਸੀ, ਪਰ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਨਹੀਂ, ਅਤੇ ਜੇ ਸਵਰਗ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਮੇਰੇ ਮਾਲਕ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨਾ ਭੇਜਿਆ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਕਿਆਮਤ ਤੱਕ ਉੱਥੇ ਹੀ ਰਹਿੰਦਾ। ਇਸ ਲਈ, ਮੇਰੇ ਸ਼ੁਭਚਿੰਤਕ ਡਿਊਕ ਅਤੇ ਡਚੇਸ, ਇੱਥੇ ਤੁਹਾਡੇ ਮਹਾਂਪੁਰਖਾਂ ਦੇ ਗਵਰਨਰ ਸਾਂਚੇ ਪਾਂਜ਼ਾ ਦੇ ਗੋਡੇ ਟੇਕਦੇ ਹਨ, ਜਿਸਨੇ ਸਿਰਫ ਦਸ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਸ਼ਾਸਨ ਵਿੱਚ ਇਹ ਅਹਿਸਾਸ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਪੂਰੀ ਦੁਨੀਆ ਦੇ ਗਵਰਨਰ ਹੋਣ ਲਈ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਮਿਲੇਗਾ, ਇੱਕ ਟਾਪੂ ਨਾਲੋਂ ਬਹੁਤ ਘੱਟ। ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਸ ਦੇ ਹੱਲ ਦੇ ਨਾਲ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਕਿਰਪਾ ਦੇ ਪੈਰ

ਚੁੰਮਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ, ਬੀਚ੍ਹਆਂ ਦੇ ਨਕ੍ਲ ਵਿੱਚ "ਹਾਪਸਕਾਚ ਦਾ ਖੇਡ, ਮੈਂ ਸਰਕਾਰ ਤੋਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਪਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਭਾਵੇਂ ਮੈਂ ਉਸਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਆਪਣੀ ਰੋਟੀ ਬੇਚੈਨੀ ਨਾਲ ਖਾ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਘੱਟੇ ਘੱਟ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਖਾਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਿੰਨਾ ਚਿਰ ਮੇਰਾ ਪੇਟ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਇਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਫ਼ਰਕ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ ਕਿ ਇਹ ਤਿਤਰ ਨਾਲ ਹੈ ਜਾਂ ਗਾਜਰ ਨਾਲ।"

ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ, ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਆਪਣਾ ਲੰਮਾ ਭਾਸ਼ਣ ਸਮਾਪਤ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਦੌਰਾਨ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਲਗਾਤਾਰ ਡਰ ਵਿੱਚ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਬਕਵਾਸ ਦਾ ਇੱਕ ਬੇਅੰਤ ਧਾਰਾ ਕੱਢ ਸਕਦਾ ਹੈ; ਪਰ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਇੰਨੀਆਂ ਘੱਟ ਬੇਤੁਕ ਗੱਲਾਂ ਨਾਲ ਸਮਾਪਤ ਕਰਦੇ ਸੁਣਿਆ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਦਿਲ ਦੀ ਗੁਹਿਰਾਈ ਤੋਂ ਸਵਰਗ ਦਾ ਧੰਨਵਾਦ ਕੀਤਾ। ਡਿਊਕ ਨੇ ਸਾਂਚੋ ਨੂੰ ਜੱਫੀ ਪਾ ਲਈ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਇਹ ਉਸਨੂੰ ਦੁਖੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਇੰਨੀ ਅਚਾਨਕ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਪਰ ਉਹ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਏਗਾ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੀ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਘੱਟ ਬੋਝਲ ਅਤੇ ਵਧੇਰੇ ਲਾਭਦਾਇਕ ਅਹੁਦਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ। ਡਚੇਸ ਨੇ ਵੀ ਉਸਨੂੰ ਜੱਫੀ ਪਾ ਲਈ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਨੌਕਰਾਂ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਚੰਗੀ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਦਿਖਾਇਆ ਕਿ ਜੇ ਉਸਦੇ ਜ਼ਖ਼ਮ ਮਾੜੇ ਸਨ, ਤਾਂ ਉਸਦਾ ਇਲਾਜ ਹੋਰ ਵੀ ਮਾੜਾ ਸੀ।

ਛਪੰਜਾ ਅਧਿਆਇ

ਡੁਏਨਾ ਡੋਨਾ ਰੋਡ੍ਰਿਗਜ਼ ਦੀ ਧੀ ਦੇ ਬ੍ਰਚਾਅ ਵਿੱਚ ਲਾ ਮੰਚਾ ਦੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਅਤੇ ਨੌਕਰ ਟੋਸੀਲੋਸ ਵਿਚਕਾਰ ਹੋਈ ਅਦਭੁਤ ਅਤੇ ਅਣਸੁਣੀ ਲੜਾਈ

ਡਿਊਕ ਅਤੇ ਡੁਚੇਸ ਨੂੰ ਉਸ ਮਜ਼ਾਕ ਲਈ ਅਫ਼ਸੋਸ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਾਰ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮੈਜੁਰਡੋਮੋ ਉਸੇ ਦਿਨ ਆਇਆ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਸਾਂਚੋ ਦੁਆਰਾ ਕਹੀਆਂ ਅਤੇ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਲਗਭਗ ਸਾਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਦਾ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਵੇਰਵਾ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸ ਦਾ ਅੰਤ ਟਾਪੂ 'ਤੇ ਹਮਲੇ ਅਤੇ ਸਾਂਚੇ ਦੇ ਡਰ ਅਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਇੱਕ ਸਜਾਵਟੀ ਵਰਣਨ ਨਾਲ ਹੋਇਆ, ਜੋ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਮਜ਼ੇਦਾਰ ਲੱਗਿਆ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸਾਡਾ ਇਤਿਹਾਸ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਲੜਾਈ ਦਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਦਿਨ ਆ ਗਿਆ, ਡਿਊਕ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸਹਾਇਕ ਟੋਸੀਲੋਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਾਰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੂੰ ਜ਼ਖਮੀ ਜਾਂ ਮਾਰਨ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕਿਵੇਂ ਅੱਗੇ ਵਧਣਾ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਨੇਜ਼ਾਂ ਤੋਂ ਧਾਤ ਦੀਆਂ ਟਿਪਸ ਹਟਾਉਣ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ, ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੂੰ ਸਮਝਾਇਆ ਕਿ ਉਸਦੇ ਈਸਾਈ ਆਦਰਸ਼ ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮਾਣ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਜ਼ਾਨਾਂ ਲਈ ਇੰਨੇ ਜੋਖਮ ਅਤੇ ਖ਼ਤਰੇ ਨਾਲ ਲੜਾਈ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦੇਣਗੇ; ਕਿ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਇੱਕ ਬੇਰੋਕ ਖੇਤਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਜਾਣ 'ਤੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਲੜਾਈ ਪਵਿੱਤਰ ਕੌਂਸਲ ਦੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸੀ, ਜਿਸਨੇ ਅਜਿਹੇ ਮੁਕਾਬਲਿਆਂ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀ ਲਗਾਈ ਸੀ; ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਸਨੂੰ ਸੰਘਰਸ਼ ਨੂੰ ਇਸਦੇ ਅੰਤਮ ਸਿਟੇ ਤੱਕ ਲੈ ਜਾਣ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਹਾਮਹਿਮ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਸ਼ਰਤਾਂ ਸਥਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਾਲਣਾ ਕਰੇਗਾ।

ਡਿਊਕ ਨੇ ਕਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਨਾਲ ਲੱਗਦੇ ਇੱਕ ਦੇਖਣ ਵਾਲਾ ਸਟੇਡ ਬਣਾਇਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਜਿਸਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮੈਦਾਨ ਸੀ ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਫੀਲਡ ਜੱਜ, ਡੁਏਨਾ ਅਤੇ ਮੁਦਈ - ਦੋਵੇਂ ਮਾਂ ਅਤੇ ਧੀ - ਬੈਠਣ ਵਾਲੇ ਸਨ। ਭਿਆਨਕ ਦਿਨ ਆ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਦੇ ਸਾਰੇ ਕਸਬਿਆਂ ਅਤੇ ਪਿੰਡਾਂ ਤੋਂ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਬੇਅੰਤ ਭੀੜ ਇਸ ਵਿਲੱਖਣ ਲੜਾਈ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਲਈ ਇਕੱਠੀ ਹੋਈ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਅਜਿਹਾ ਤਮਾਸ਼ਾ ਕਦੇ ਕਿਸੇ ਜੀਵਤ ਜਾਂ ਮਰੇ ਹੋਏ ਵਿਅਕਤੀ ਨੇ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ ਜਾਂ ਸੁਣਿਆ ਸੀ। ਝੁਕਦੇ ਹੋਏ ਮੈਦਾਨ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਫੀਲਡ ਮੋਰਸ਼ਲ ਸੀ, ਜਿਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਯਕੀਨ ਦਿਵਾਉਣ ਲਈ ਇਸਦੀ ਪੂਰੀ ਲੰਬਾਈ 'ਤੇ ਸਵਾਰ ਹੋ ਕੇ ਮੈਦਾਨ ਦਾ ਸਰਵੇਖਣ ਕੀਤਾ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਚਾਲਬਾਜ਼ੀ ਜਾਂ ਲੁਕੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨਹੀਂ ਹਨ ਜੋ ਲੜਾਕਿਆਂ ਨੂੰ ਠੋਕਰ ਖਾਣ ਜਾਂ ਡਿੱਗਣ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ, ਡੁਏਨਾ ਅੰਦਰ ਦਾਖਲ ਹੋਏ ਅਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਸੀਟਾਂ 'ਤੇ ਬੈਠ ਗਏ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਰਦੇ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨੂੰ ਢੱਕਦੇ ਸਨ, ਸਗੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਛਾਤੀਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਢੱਕਦੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਮੈਦਾਨ ਵਿਚ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕੋਈ ਮਾਮੂਲੀ ਭਾਵਨਾ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਈ। ਇੱਕ ਪਲ ਬਾਅਦ, ਕਈ ਤੁਰ੍ਹੀਆਂ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਦੇ ਨਾਲ, ਮੈਦਾਨ ਦੇ ਦੂਜੇ ਸਿਰੇ 'ਤੇ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਇਆ, ਇੱਕ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਘੋੜੇ 'ਤੇ ਬੈਠਾ ਜਿਸਨੇ ਪੂਰੇ ਮੈਦਾਨ ਨੂੰ ਹਿਲਾ ਦਿੱਤਾ, ਮਹਾਨ ਨੌਕਰ ਟੋਸੀਲੋਸ, ਉਸਦੀ ਜੁਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਉਸਦਾ ਵਾਈਜ਼ਰ ਅਤੇ ਖੁਦ ਸਖ਼ਤ, ਚਮਕਦਾਰ ਕਵਚ ਦੇ ਸੂਟ ਵਿਚ ਸਖ਼ਤੀ ਨਾਲ ਪਹਿਨਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਉਸਦੇ ਚੰਗੇ ਸਲੇਟੀ ਘੋੜੇ ਨੇ ਹਰ ਇੱਕ ਭਰੂਣ ਤੋਂ ਲਟਕਦੇ ਪੱਖੀ ਪੱਤੇ ਵਾਲਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਵਿਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਛੱਡਿਆ ਕਿ ਇਹ ਫੀਜ਼ੀਅਨ ਸੀ। ਬਹਾਦਰ ਲੜਾਕੂ ਨੂੰ ਲਾ ਮੰਚਾ ਦੇ ਬਹਾਦਰ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਪੇਸ਼ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਇਸ ਬਾਰੇ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਭਿਆਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਸਨੂੰ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿਚ ਨਾ ਮਾਰੇ ਪਰ ਪਹਿਲੀ ਮੁਲਾਕਾਤ ਤੋਂ ਬਚਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰੇ ਤਾਂ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਮਾਰਨ ਦਾ ਜੋਖਮ ਨਾ ਪਵੇ, ਜੋ ਕਿ ਉਹ ਨਿਸ਼ਚਤ ਸੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਕਰੇਗਾ। ਟੋਸੀਲੋਸ ਨੇ ਮੈਦਾਨ ਦਾ ਚੱਕਰ ਲਗਾਇਆ ਅਤੇ, ਉਸ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਕੇ ਜਿੱਥੇ ਡੁਏਨਾ ਬੈਠੇ ਸਨ, ਕਈ ਪਲਾਂ ਲਈ ਰੁਕਿਆ ਤਾਂ ਜੋ ਉਸ ਕੁੜੀ 'ਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਦਾ ਆਨੰਦ ਮਾਣ ਸਕੇ ਜੋ ਉਸ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰ

ਰਹੀ ਸੀ। ਫੀਲਡ ਮਾਰਸ਼ਲ ਨੇ ਡੱਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ, ਜੋ ਹੁਣ ਮੈਦਾਨ 'ਤੇ ਸਵਾਰ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਟੈਸੀਲੇਸ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਡੂਏਨਾ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕੀਤਾ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਕੀ ਉਹ ਲਾ ਮੰਚਾ ਦੇ ਡੱਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇਣਗੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਭਰੋਸਾ ਦਿਵਾਇਆ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਮੁਕਾਬਲੇ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਜੋ ਵੀ ਹੋਵੇ, ਇਸਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰੂਨਗੇ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਦ੍ਰਿੜ ਅਤੇ ਬੰਧਨਕਾਰੀ ਸਮਝਣਗੇ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਤੱਕ, ਡਿਊਕ ਅਤੇ ਡਚੇਸ ਇੱਕ ਗੈਲਰੀ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀਆਂ ਥਾਵਾਂ ਲੈ ਚੁੱਕੇ ਸਨ ਜੋ ਮੈਦਾਨ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਦੀ ਸੀ, ਜਿਸਦਾ ਹਰ ਪੈਰ ਦਰਸ਼ਕਾਂ ਦੀ ਭੀੜ ਨਾਲ ਘਿਰਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਜੋ ਇਸ ਭਿਆਨਕ ਅਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਕਦੇ ਨਾ ਵੇਖੀ ਗਈ ਅਜ਼ਮਾਇਸ਼ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਮੁਕਾਬਲੇ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਇਹ ਸਨ ਕਿ ਜੇਕਰ ਡੱਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਜੇਤੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਦੇ ਵਿਰੋਧੀ ਨੂੰ ਡੋਨਾ ਰੋਡਰਿਗਜ਼ ਦੀ ਧੀ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ, ਪਰ ਜੇਕਰ ਉਹ ਹਾਰ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਦੇ ਵਿਰੋਧੀ ਨੂੰ ਉਸ ਤੋਂ ਮੰਗੇ ਗਏ ਵਾਅਦੇ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ 'ਤੇ ਕੋਈ ਹੋਰ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਫੀਲਡ ਮਾਰਸ਼ਲ ਨੇ ਸੂਰਜ ਨੂੰ ਦੋ ਲੜਾਕਿਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਬਰਾਬਰ ਵੰਡ ਦਿੱਤਾ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਜਿੱਥੇ ਹਰੇਕ ਨੂੰ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋਣਾ ਸੀ। ਢੋਲ ਵੱਜੇ, ਤੁਰ੍ਹੀਆਂ ਹਵਾ ਨੂੰ ਵਿੰਨ੍ਹਦੀਆਂ ਸੁਨ, ਸਾਰਿਆਂ ਦੇ ਪੈਰਾਂ ਹੇਠੋਂ ਜ਼ਮੀਨ ਕੰਬ ਗਈ, ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਦਰਸ਼ਕਾਂ ਦੇ ਦਿਲ ਲਟਕ ਗਏ, ਕੁਝ ਇਸ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਖੁਸ਼ਹਾਲ ਨਤੀਜੇ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ, ਦੂਸਰੇ ਇੱਕ ਦੁਖੀ ਨਤੀਜੇ ਤੋਂ ਡਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਡੱਨ ਕੁਇਕਸੋਟ, ਜਿਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਪੂਰੀ ਜਾਨ ਨਾਲ ਸਾਡੇ ਪ੍ਰਭੂ ਪਰਮਾਤਮਾ ਅਤੇ ਟੋਬੋਸੋ ਦੀ ਔਰਤ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਨੂੰ ਸਮਰਪਿਤ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਆਪਣੇ ਹਮਲੇ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸੰਕੇਤ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸਾਡਾ ਨੌਕਰ ਬਿਲਕੁਲ ਵੱਖਰੇ ਦਿਮਾਗ ਦਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਸਿਰਫ਼ ਉਸ ਬਾਰੇ ਸੋਚ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜੋ ਮੈਂ ਹੁਣ ਸਮਝਾਵਾਂਗਾ।

ਅਜਿਹਾ ਲਗਦਾ ਸੀ ਕਿ ਜਦੋਂ ਨੌਕਰ ਆਪਣੇ ਚੰਗੇ ਵਿਰੋਧੀ ਵੱਲ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੀ ਪੂਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਦੇਖੀ ਗਈ ਸਭ ਤੋਂ ਸੁੰਦਰ ਔਰਤ ਸਮਝਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਛੋਟਾ ਅੰਨ੍ਹਾ ਮੁੰਡਾ ਜਿਸਨੂੰ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਾਮਦੇਵ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਉਸ ਮੌਕੇ ਨੂੰ ਗੁਆਉਣ ਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਇਕ ਨੌਕਰ ਦੀ ਆਤਮਾ ਉੱਤੇ ਜਿੱਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੀ ਟਰਾਫੀਆਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ। ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਚੋਰੀ-ਛਿਪੇ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਦੁਆਰਾ ਦੇਖੇ ਬਿਨਾਂ, ਉਸਨੇ ਨੌਕਰ ਦੇ ਖੱਬੇ ਪਾਸੇ ਦੇ ਗ੍ਰਾਜ਼ ਲੰਬਾ ਤੀਰ ਮਾਰਿਆ, ਉਸਦੇ ਦਿਲ ਨੂੰ ਦੋ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡ ਦਿੱਤਾ, ਜੋ ਉਹ ਪੂਰੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਵਿੱਚ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਨੌਕਰ ਅਦਿੱਖ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਕੰਮਾਂ ਲਈ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਜ਼ਵਾਬਦੇਹ ਬਣਾਏ ਬਿਨਾਂ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਆਉਣ ਅਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਜਦੋਂ ਹਮਲਾ ਕਰਨ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਤਾਂ ਸਾਡਾ ਨੌਕਰ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਸੁੰਦਰਤਾ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਚਣ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਹੁਣ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਆਤਮਾ ਦੀ ਮਾਲਕਣ ਬਣਾ ਲਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਸਨੇ ਤੁਰ੍ਹੀ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਵੱਲ ਕੋਈ ਧਿਆਨ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ, ਡੱਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੇ ਬਿਲਕੁਲ ਉਲਟ, ਜਿਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਸੁਣਦੇ ਹੀ ਆਪਣਾ ਹਮਲਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਆਪਣੇ ਵਿਰੋਧੀ ਵੱਲ ਜਿੰਨੀ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਸਵਾਰ ਹੋ ਗਿਆ, ਰੋਕੀਨੇਂਟ ਨੇ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ। ਜਦੋਂ ਉਸਦੇ ਚੰਗੇ ਸਕੁਆਇਰ ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣਾ ਹਮਲਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਦੇ ਦੇਖਿਆ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਉੱਚੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਚੀਕਿਆ:

"ਰੱਬ ਤੁਹਾਡਾ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਕ ਹੋਵੇ, ਹੇ ਫੁੱਲ ਅਤੇ ਸੂਰਬੀਰਤਾ ਦੇ ਕਰੀਮ! ਰੱਬ ਤੁਹਾਨੂੰ ਜਿੱਤ ਦੇਵੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਹੱਕ ਤੁਹਾਡੇ ਪਾਸੇ ਹਨ!"

ਭਾਵੇਂ ਟੈਸੀਲੇਸ ਨੇ ਡੱਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਉੱਤੇ ਝੁਕਦੇ ਹੋਏ ਦੇਖਿਆ, ਪਰ ਉਹ ਆਪਣੇ ਟਿਕਾਣੇ ਤੋਂ ਇੱਕ ਵੀ ਕਦਮ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਵਧਿਆ ਸਗੋਂ ਫੀਲਡ ਮਾਰਸ਼ਲ ਨੂੰ ਉੱਚੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਬੁਲਾਇਆ। ਜਦੋਂ ਬਾਅਦ ਵਾਲਾ ਇਹ ਦੇਖਣ ਲਈ ਆਇਆ ਕਿ ਉਹ ਕੀ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਟੈਸੀਲੇਸ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ:

"ਸਰ, ਕੀ ਇਹ ਲੜਾਈ ਇਸ ਲਈ ਨਹੀਂ ਲੜੀ ਜਾ ਰਹੀ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸ ਔਰਤ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕਰਾਂ ਜਾਂ ਨਾ ਕਰਾਂ?"

"ਇਹ ਸਹੀ ਹੈ," ਜਵਾਬ ਸੀ।

"ਖੈਰ," ਨੌਕਰ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੇਰੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਇਸ ਬਾਰੇ ਦੁਬਾਰਾ ਵਿਚਾਰ ਆਇਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਜੇ ਮੈਂ ਲੜਾਈ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ ਤਾਂ ਇਹ ਮੇਰੇ ਜ਼ਮੀਰ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਬੋਝ ਪਾਵੇਗਾ, ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਹਾਰਿਆ ਹੋਇਆ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਝਿਜਕ ਦੇ ਇਸ ਔਰਤ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹਾਂ।"

ਫੀਲਡ ਮਾਰਸ਼ਲ ਟੋਸੀਲੋਸ ਦੀ ਗੱਲ ਸੁਣ ਕੇ ਹੈਰਾਨ ਰਹਿ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸੀ ਜੋ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਧੋਖੇ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਸਨ, ਪਰ ਉਹ ਕਹਿਣ ਲਈ ਇੱਕ ਵੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਸੋਚ ਸਕਿਆ। ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਜਦੋਂ ਆਪਣੇ ਵਿਰੋਧੀ ਨੂੰ ਹੁਮਲਾ ਕੁਰਨ ਵਿਚ ਅਸਫਲ ਹੁੰਦਾ ਦੇਖਿਆ ਤਾਂ ਉਹ ਅੱਧੇ-ਚੁੱਜੀ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋ ਗਿਆ। ਡਿਊਕ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਸਕਿਆ ਕਿ ਟੋਸੀਲੋਸ ਲੜਾਈ ਵਿੱਚ ਕਿਉਂ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਵਧਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਫੀਲਡ ਮਾਰਸ਼ਲ ਟੋਸੀਲੋਸ ਦੀ ਗੱਲ ਸਮਝਾਉਣ ਲਈ ਗਿਆ, ਜਿਸਨੇ ਡਿਊਕ ਨੂੰ ਹੈਰਾਨ ਅਤੇ ਗੁੱਸੇ ਵਿੱਚ ਪਾ ਦਿੱਤਾ, ਜੋ ਵਰਣਨ ਤੋਂ ਪਰੇ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਇਹ ਹੋ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਟੋਸੀਲੋਸ ਦੇਨਾ ਰੋਡਰਿਗਜ਼ ਕੋਲ ਸਵਾਰ ਹੋ ਕੇ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉੱਚੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿਚ ਕਿਹਾ:

"ਮੈਂ, ਮੈਡਮ, ਤੁਹਾਡੀ ਧੀ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹਾਂ ਪਰ ਮੁਕਾਬਲਿਆਂ ਅਤੇ ਲੜਾਈਆਂ ਦੁਆਰਾ ਉਹ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਹਾਂ ਜੋ ਮੈਂ ਸ਼ਾਂਤੀ ਨਾਲ ਅਤੇ ਮੌਤ ਦਾ ਜੋਖਮ ਲਏ ਬਿਨਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹਾਂ।"

ਬਹਾਦਰ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਇਹ ਸੁਣਿਆ ਅਤੇ ਕਿਹਾ:

“ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਵਾਅਦੇ ਤੋਂ ਆਜ਼ਾਦ ਅਤੇ ਮੁਕਤ ਹਾਂ।

ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਨਿਹਚਾ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕਰਨ ਦਿਓ, ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਪਰਮਾਤਮਾ, ਸਾਡੇ ਪ੍ਰਭੂ, ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਉਹ ਦਿੱਤੀ ਹੈ, ਸੰਤ ਪੀਟਰ ਇਸ ਵਿਆਹ ਨੂੰ ਅਸੀਸ ਦੇਵੇ।

ਇਸ ਦੌਰਾਨ, ਡਿਊਕ ਕਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਵਿਹੜੇ ਵੱਲ ਤੁਰ ਪਿਆ, ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਟੋਸੀਲੋਸ ਕੋਲ ਗਿਆ ਅਤੇ ਕਿਹਾ:

"ਕੀ ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ, ਜਨਾਬ, ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਹਾਰਿਆ ਹੋਇਆ ਐਲਾਨਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਕਾਇਰਤਾ ਤੋਂ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਹੋ ਕੇ, ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਕੁੜੀ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ?"

“ਹਾਂ, ਮਾਲਕ,” ਟੋਸੀਲੋਸ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ।

"ਅਤੇ ਉਹ ਸਹੀ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ," ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਨੇ ਇਸ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿਉਂਕਿ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਚੂਹੇ ਨੂੰ ਕੁਝ ਦੇਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਬਿੱਲੀ ਨੂੰ ਦੇ ਦਿਓ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮੁਸੀਬਤ ਤੋਂ ਬਚਾਓ।"

ਟੋਸੀਲੋਸ, ਜੋ ਆਪਣਾ ਹੈਲਮੇਟ ਖੋਲ੍ਹਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਨੇ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਉਸਦਾ ਹੱਥ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਕਿਹਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੂੰ ਸਾਹ ਲੈਣ ਵਿਚ ਮੁਸ਼ਕਲ ਆ ਰਹੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਹੁਣ ਉਸ ਤੰਗ ਘੇਰੇ ਵਿੱਚ ਕੈਦ ਹੋਣ ਨੂੰ ਬਰਦਾਸ਼ਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਇਸਨੂੰ ਜਲਦੀ ਹੀ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਸਦੇ ਨੌਕਰ ਦਾ ਚਿਹਰਾ ਢੱਕਿਆ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਨੰਗਾ ਹੋ ਗਿਆ। ਜਦੋਂ ਡੋਨਾ ਰੋਡਰਿਗਜ਼ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਧੀ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਦੇਖਿਆ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਰੌਲਾ ਪਾਇਆ, ਕਿਹਾ:

"ਇਹ ਇੱਕ ਚਾਲ ਹੈ! ਇਹ ਇੱਕ ਚਾਲ ਹੈ! ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੇਰੇ ਮਾਲਕ ਦੇ ਨੌਕਰ ਟੋਸੀਲੋਸ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਅਸਲੀ ਪਤੀ ਦੀ ਥਾਂ ਲੈ ਲਿਆ ਹੈ! ਰੱਬ ਅਤੇ ਰਾਜਾ ਅਜਿਹੇ ਧੋਖੇ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ, ਬਦਮਾਸ਼ੀ ਦੀ ਗੱਲ ਤਾਂ ਦੂਰ!"

"ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਪਤਨੀਆਂ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਨਾ ਹੋਣ;" ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਇਹ ਨਾ ਤਾਂ ਧੋਖਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਬਦਮਾਸ਼ੀ, ਪਰ ਜੇ ਇਹ ਸੀ ਵੀ, ਤਾਂ ਇਸਦਾ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਡਿਊਕ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਉਹ ਦੁਸ਼ਟ ਜਾਦੂਗਰ ਹਨ ਜੋ ਮੇਰੇ ਪੈਰਾਂ ਨੂੰ ਕੁਚਲਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਸ਼ਟ ਦੂਤਾਂ ਨੇ, ਜੋ ਇਸ ਜਿੱਤ ਵਿੱਚ ਮੇਰੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਕੀਤੀ ਸ਼ਾਨ ਤੋਂ ਈਰਖਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਤੁਹਾਡੇ ਪਤੀ ਦੇ ਚਿਹਰੇ ਨੂੰ ਇਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਚਿਹਰੇ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਡਿਊਕ ਦਾ ਚਾਕਰ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ। ਮੇਰੇ ਦੁਸ਼ਮਣਾਂ ਦੀ ਬਦਨੀਤੀ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੇਰੀ ਸਲਾਹ ਲੈਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕਰਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹੀ ਉਹੀ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਲਈ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ।"

ਇਹ ਸੁਣ ਕੇ, ਡਿਊਕ ਹਾਸੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਗੁੱਸਾ ਕੱਢਣ ਹੀ ਵਾਲਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ:

"ਉਸਦੇ ਮਾਲਕ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨਾਲ ਵਾਪਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਇੰਨੀਆਂ ਅਸਾਧਾਰਨ ਹਨ ਕਿ ਮੈਂ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੇਰਾ ਇਹ ਨੌਕਰ ਉਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਮੈਂ

ਸੋਚਦਾ ਹਾਂ, ਪਰ ਆਓ ਅਸੀਂ ਹੇਠ ਲਿਖੀ ਯੋਜਨਾ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲਈਏ: ਜੇ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਸਹਿਮਤ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਵਿਆਹ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪੰਦਰਵਾੜੇ ਲਈ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰ ਦੇਵਾਂਗੇ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਇਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰ ਦੇਵਾਂਗੇ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਸ਼ੱਕ ਹਨ, ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਉਹ ਆਪਣੀ ਅਸਲ ਦਿੱਖ ਮੁੜ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਯਕੀਨਨ, ਜਾਦੂਗਰਾਂ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਮਾਲਕ ਡੰਨ ਕੁਇਕਸੇਟ ਲਈ ਜੋ ਨਫ਼ਰਤ ਹੈ ਉਹ ਜ਼ਿਆਦਾ ਦੇਰ ਨਹੀਂ ਰਹੇਗੀ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਜਦੋਂ ਇਹ ਧੋਖਾਧੜੀ ਅਤੇ ਤੁਬਦੀਲੀਆਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਲਾਭਦਾਇਕ ਹਨ।"

"ਓ, ਸਰ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਇੰਹ ਦੁਸ਼ਟ ਲੋਕ ਬਹੁਤ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਮੇਰੇ ਮਾਲਕ ਨਾਲ ਜੁੜੀ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਚੀਜ਼ ਵਿਚ ਬਦਲਣੇ ਦੇ ਆਦੀ ਹਨ। ਕੁਝ ਦਿਨ ਪਹਿਲਾਂ, ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਨਾਈਟ ਆਫ਼ ਦ ਮਿਰਰਜ਼ ਨੂੰ ਹਰਾਇਆ, ਜਿਸਦਾ ਰੂਪ ਸਾਡੇ ਪਿੰਡ ਦੇ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਇੱਕ ਕਰੀਬੀ ਦੋਸਤ, ਕੁਆਰੇ ਸੈਨਸਨ ਕੈਰਾਸਕੋ ਵਰਗਾ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਟੋਬੋਸੋ ਦੀ ਮੇਰੀ ਲੇਡੀ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਨੂੰ ਇੱਕ ਖੇਤ ਦੀ ਕੁੜੀ ਵਿਚ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ, ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਨੌਕਰ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਬਾਕੀ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਨੌਕਰ ਵਾਂਗ ਹੀ ਜੀਣਾ ਅਤੇ ਮਰਨਾ ਪਵੇਗਾ।"

ਜਿਸ ਦਾ ਰੇਡਹਿਰਗਜ਼ ਦੀ ਧੀ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ:

"ਇਹ ਬੰਦਾ ਜੋ ਵੀ ਹੈ ਜੋ ਮੇਰਾ ਹੱਥ ਮੰਗ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਮੈਂ ਉਸਦਾ ਧੰਨਵਾਦੀ ਹਾਂ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸੱਜਣ ਦੀ ਮਾਲਕਣ ਅਤੇ ਖਿਡੌਣੇ ਨਾਲੋਂ ਇੱਕ ਨੌਕਰ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪਤਨੀ ਬਣਨਾ ਪਸੰਦ ਕਰਦਾ ਹਾਂ - ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿ ਜਿਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਬੇਇੱਜ਼ਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ਉਹ ਇੱਕ ਸੱਜਣ ਹੈ।"

ਇਸ ਸਾਰੀ ਗੁੱਲਬਾਤ ਅਤੇ ਗਤੀਵਿਧੀ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਹੋਇਆ ਕਿ ਟੋਸੀਲੋਸ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਜਦੋਂ ਉਹ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ ਕਿ ਉਸਦਾ ਪਰਿਵਰਤਨ ਕਿਵੇਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੇ ਡੰਨ ਕੁਇਕਸੇਟ ਨੂੰ ਜੇਤੂ ਐਲਾਨ ਦਿੱਤਾ, ਪਰ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਦਰਸ਼ਕ ਇਹ ਦੇਖ ਕੇ ਉਦਾਸ ਅਤੇ ਨਿਰਾਸ਼ ਸਨ ਕਿ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਉਡੀਕੇ ਜਾ ਰਹੇ ਲੜਾਕਿਆਂ ਨੇ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਟੁਕੜੇ-ਟੁਕੜੇ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਸਨ, ਜਿਵੇਂ ਮੁੰਡੇ ਉਦਾਸ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜਦੋਂ ਫਾਂਸੀ 'ਤੇ ਚੜ੍ਹਨ ਵਾਲਾ ਵਿਅਕਤੀ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਜਾਂ ਜੱਜ ਤੋਂ ਮੁਆਫ਼ੀ ਕਾਰਨ ਦਿਖਾਈ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ। ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਘਰ ਚਲੇ ਗਏ, ਡਿਊਕ ਅਤੇ ਡੰਨ ਕੁਇਕਸੇਟ ਕਿਲ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਆ ਗਏ, ਟੋਸੀਲੋਸ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਡੋਨਾ ਰੇਡਹਿਰਗਜ਼ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਧੀ ਇਹ ਦੇਖ ਕੇ ਖੁਸ਼ ਸਨ ਕਿ ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਵਿਆਹ ਵਿੱਚ ਖਤਮ ਹੋਵੇਗਾ। ਅਤੇ ਟੋਸੀਲੋਸ ਨੇ ਖੁਦ ਵੀ ਇਸ ਤੋਂ ਘੱਟ ਉਮੀਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ।

ਅਧਿਆਇ ਸਤਵੰਜਾ

ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਡ੍ਰਿਊਕ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਵ੍ਹਿਦਾ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਨਾਈਟ ਅਤੇ ਚਲਾਕ, ਬੇਰੋਕ ਅਲਟੀਸੀਡੋਰਾ, ਡੁਚੇਸ ਦੀ ਨੌਕਰਾਣੀ ਵਿਚਕਾਰ ਕੀ ਹੋਇਆ?

ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਹੁਣ ਉਸ ਕਿਲ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਆਲਸ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਨੂੰ ਤਿਆਗਣਾ ਉਚਿਤ ਸਮਝ੍ਹਿਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਕਲ੍ਪਨਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਅਣਗਿਣਤ ਸੁੱਖਾਂ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ੀਆਂ ਦੇ ਵਿਚ੍ਕਾਰ ਵ੍ਹਿਹਲੇ ਇਕੱਲਤਾ ਵ੍ਹਿੱਚ ਰਹਿਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇ ਕੇ ਕਿੰਨੀ ਵੱਡੀ ਘਾਟ ਪੈਦਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਔਰਤ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਨਾਈਟ-ਇਰੰਟ ਵਜੋਂ ਦੇ ਰਹੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੂੰ ਸ਼ੱਕ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਸਵ੍ਹੇਰਗ੍ਹ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਵ੍ਹਿਹਲੂ ਅਤੇ ਇਕ੍ਰਾਂਤ ਦਾ ਸਖ਼ਤੀ ਨਾਲ੍ ਵੇਰ੍ਵਾ ਦੇਣ ਲਈ ਬੁਲਾਇਆ ਜ਼ਾਵੇਗਾ, ਉਸਨੇ ਡ੍ਰਕੁਲ ਜੋੜੇ ਤੋਂ ਜਾਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਮੰਗ੍ਹੀ, ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦੇ ਦਿੱਤੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਸੇ ਸਮੇਂ ਉਸਨੂੰ ਜਾਂਦੇ ਹੋਏ ਦੇਖ ਕੇ ਪ੍ਛਤਾਵੇ ਦੇ ਅਸਲ ਸੰਕੇਤ ਦਿਖਾਏ। ਜਦੋਂ ਡਚੇਸ ਨੇ ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਪ੍ਤਨੀ ਦੇ ਪੱਤਰ ਦਿੱਤੇ, ਤਾਂ ਸਕੁਆਇਰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਸੋਚ੍ਦੇ ਹੋਏ ਰੋਣ ਲੱਗ ਪਿਆ, "ਕੌਣ ਸੋਚ੍ਿਆ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਮੇਰੀ ਗ੍ਰਵ੍ਰਨਰਸ਼ਿਪ ਦੀ ਖ਼ਬਰ ਨਾਲ੍ ਮੇਰੀ ਪਤ੍ਨੀ ਟੇਰੇਸਾ ਪਾਂਜ਼ਾ ਦੇ ਛਾਤੀ ਵਿੱਚ ਜਗਾਈਆਂ ਗ੍ਹਈਆਂ ਇੰਨੀਆਂ ਵੱਡੀਆਂ ਉਮੀਦਾਂ ਮੇਰੇ ਹੁਣ ਮੇਰੇ ਮਾਲਕ, ਲਾ ਮੰਚਾ ਦੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੇ ਬਿਸਤ੍ਰੇ ਵਾਲੇ ਸਾਹਸਾਂ ਵੱਲ੍ ਵਾਪਸ ਆਉਣ ਨਾਲ੍ ਚ੍ਕਨਾਚੂਰ੍ ਹੋ ਜਾਣ੍ਗੀਆਂ? ਫਿਰ ਵੀ, ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਦੇਖ੍ ਕੇ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋ ਰ੍ਹੀ ਹੈ ਕਿ ਮੇਰੀ ਟੇਰੇਸਾ ਨੇ ਡ੍ਚੇਸ ਨੂੰ ਐਕੋਰਨ ਭੇਜ ਕੇ ਆਪਣੇ ਅਸ੍ਲੀ ਸੁਭਾਅ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੰਮ ਕੀਤਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਜੇ ਉਸਨੇ ਅਜਿਹਾ ਨਾ ਕੀਤਾ ਹੁੰਦਾ, ਜ਼ਿਸ੍ਦਾ ਮੈਨੂੰ ਪੱਛਤਾਵਾ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਨਾਸ਼ੁਕਰੇ ਦਿਖਾਇਆ ਹੁੰਦਾ। ਮੈਨੂੰ ਜੋ ਦ੍ਿਲਾਸਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਇਸ ਤੋਹ੍ਫੇ ਨੂੰ ਰਿਸ਼ਵਤ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਸਕ੍ਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਕੋਲ੍ ਪਹਿਲ੍ਾਂ ਹੀ ਮੇਰੀ ਸਰਕ੍ਾਰ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲ੍ਾਵਾ, ਗ੍ਰੈਚੁਟੀ ਲ੍ਈ ਆਪਣ੍ੀ ਕ੍ਦਰਦਾਨ੍ੀ ਦ੍ਿਖਾਉਣ੍ਾ ਹ੍ੀ ਵ੍ਾਜਬ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਮਜ਼ਾਕ ਵ੍ਿਚ੍ ਦ੍ਿਤ੍ਾ ਗ੍ਿਆ ਹੋਵੇ। ਤੱਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਸਰਕਾਰ ਵ੍ਿੱਚ ਨੰਗ੍ਾ ਆਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਨੰਗ੍ਾ ਹ੍ੀ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਛੱਡ੍ ਰ੍ਿਹ੍ਾ ਹਾਂ, ਇਸ੍ ਲ੍ਈ ਮੈਂ ਇੱਕ ਸਾਫ਼ ਜ਼ਮ੍ੀਰ ਨਾਲ੍ ਕਹਿ ਸਕ੍ਦਾ ਹਾਂ, ਜੋ ਕ੍ਿ ਕੋਈ ਛ੍ੋਟ੍ੀ ਗ੍ਲ੍ੱ ਨਹ੍ੀਂ ਹੈ: ਨੰਗ੍ਾ ਮੈਂ ਪੈਦ੍ਾ ਹ੍ੋਇਆ ਸ੍ੀ ਅਤੇ ਮੈਂ ਨੰਗ੍ਾ ਰਹ੍ਿੰਦ੍ਾ ਹਾਂ, ਇਸ ਲ੍ਈ ਮੈਂ ਨ੍ਾ ਤ੍ਾਂ ਜ੍ਿਤ ਰ੍ਿਹ੍ਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਨ੍ਾ ਹ੍ੀ ਹ੍ਾਰ ਰ੍ਿਹ੍ਾ ਹ੍ਾਂ।"

ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਦਿਨ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਕਹੀਆਂ। ਉਸ ਸਵੇਰੇ ਡੌਨ ਕਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਵਿਹੜੇ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਸ਼ਸਤ੍ਰ ਪਹਿਨੇ ਹੋਏ ਦਿਖਾਈ ਦਿੱਤੇ, ਇੱਕ ਰੌਤ ਪ੍ਹਿਲ੍ਾਂ ਡ੍ਰਿਊਕ ਅਤੇ ਡ੍ਚੇਸ ਤੋਂ ਵਿਦਾਈ ਲੈ ਕੇ। ਕਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਉੱਥੇ ਇਕ੍ਠੇ ਹੋਏ ਸਨ ਅਤੇ ਗੈਲਰੀਆਂ ਤੋਂ ਉਸਨੂੰ ਦੇਖ੍ ਰਹੇ ਸਨ, ਜ਼ਿਸ ਵ੍ਿਚ੍ ਡ੍ਰਕੁਲ ਜੋੜਾ ਵ੍ੀ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ, ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਵਿਦਾ ਕਰਨ ਆਇਆ ਸੀ। ਸਾਂਚੋ, ਆਪਣੇ ਡ੍ੈਪਲ 'ਤੇ ਉਸਦੇ ਬੈਗਾਂ, ਵ੍ੈਲਿਸ ਅਤੇ ਸਮਾਨ ਨਾਲ੍ ਸਵਾਰ ਸੀ, ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ੍ ਫ੍ੁੱਟ ਰ੍ਿਹ੍ਾ ਸੀ ਕ੍ਿਉਂਕ੍ਿ ਡ੍ਿਊਕ ਦੇ ਮੈਜਰਡੋਮੋ, ਜ਼ਿਸਨੇ ਲਾ ਟ੍ਾਈਫਾਲ੍ਡੀ ਦਾ ਰ੍ੂਪ ਧਾਰ੍ਿਆ ਸੀ, ਨੇ, ਡੌਨ ਕਿਲ੍ਹੇ ਨੂੰ ਅਣਜਾਣੇ, ਉਸਨੂੰ ਯਾਤ੍ਰਾ ਦੀਆਂ ਜ਼ਰ੍ੂਰ੍ਤਾਂ ਲ੍ਈ ਦ੍ੋ ਸੌ ਸੋਨੇ ਦੇ ਐਸਕ੍ੂਡੋ ਵਾਲ੍ਾ ਇਕ ਛ੍ੋਟ੍ਾ ਜ੍ਿਹ੍ਾ ਪ੍ਰਸ ਦ੍ਿੱਤ੍ਾ ਸ੍ੀ। ਜ਼ਿਵੇਂ ਕ੍ਿ ਅਸ੍ੀਂ ਕ੍ਿਹ੍ਾ ਹੈ, ਜ੍ਦੋਂ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਦੇਖ੍ ਰ੍ਹੇ ਸਨ, ਅਚਾਨਕ ਡ੍ਚੇਸ ਦੀਆਂ ਵ੍ੱਖ-ਵ੍ੱਖ ਡ੍ਇਨੇਨਾ ਅਤੇ ਨੌਕਰਾਣ੍ੀਆਂ ਵ੍ਿੱਚੋਂ, ਜ਼ਿਨ੍ਹਾਂ ਦ੍ੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਉਸ 'ਤੇ ਟ੍ਿਕ੍ੀਆਂ ਹ੍ੋਈਆਂ ਸਨ, ਬੇਰੋਕ ਅਤੇ ਮਜ਼ਾਕ੍ੀਆ ਅਲਟੀਸੀਡੋਰਾ ਨੇ ਆਪਣ੍ੀ ਆਵ੍ਾਜ਼ ਉੱਚ੍ੀ ਕ੍ੀਤ੍ੀ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਦੁਖਦਾਈ ਸੁਰਾਂ ਵ੍ਿੱਚ ਕ੍ਿਹ੍ਾ:

ਰੁਕੋ, ਜ਼ਾਲ੍ਮ ਸੂਰਮਾ,
ਆਪਣ੍ੀ ਉਡ੍ਾਣ ਨ੍ਾ ਭੁਰ੍ੋ,
ਨ੍ਾ ਹ੍ੀ ਆਪਣੇ ਕ੍ੁਟ੍ੇ ਹ੍ੋਏ ਜੇਡ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰੋ,
ਆਪਣ੍ੀ ਜ੍ੁਲ੍ਦ੍ੀ ਰੋਕੋ,
ਲ੍ਗ੍ਾਮ ਖ੍ਿੱਚੋ
ਅਤੇ ਇੱਕ ਪ੍ਿਆਰ੍ੀ ਨੌਕਰਾਣ੍ੀ ਨੂੰ ਸੁਣੋ।
ਤੁਸੀਂ ਕ੍ਿਉਂ ਉੱਡ੍ਦੇ ਹੋ?

ਮੈਂ ਕਈ ਸੱਪ ਨਹੀਂ ਹਾਂ,
ਉਹ ਜ਼ਹਿਰ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਮੈਂ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ।
ਮੈਂ ਕੋਮਲ ਹਾਂ
ਕਿਸੇ ਵੀ ਲੇਲੇ ਵਾਂਗ,
ਅਤੇ ਇੱਕ ਕਬੂਤਰ ਵਾਂਗ ਨੁਕਸਾਨ ਰਹਿਤ।
ਤੁਹਾਡਾ ਜ਼ੁਲਮ ਘਿਣਾਉਣਾ
ਉਦਾਸ ਛੱਡ ਗਿਆ ਹੈ
ਇੱਕ ਨਿੰਫ ਜਿਸਦਾ ਸੂਰਜ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ yie
ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਜੋ ਸਿੰਥੀਆ ਦੇ ਦਰਬਾਰ ਵਿੱਚ
ਖੇਡਦੇ ਹਨ,
ਹਾਲਾਂਕਿ ਵੀਨਸ ਖੁਦ ਉੱਥੇ ਸੀ।
ਕਿਉਂਕਿ, ਭਰਾੜਾ ਨਾਈਟ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਕਸਦ ਲਈ ਲੁਭਾਉਂਦਾ ਹਾਂ,
ਬੁਰੀਬਾਸ ਦੀ ਕਿਸਮਤ ਤੁਹਾਡਾ ਪਿੱਛਾ ਕਰੇ ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰੇ!
ਜਿਵੇਂ ਭੁੱਖੇ ਪਤੰਗ,
ਇਹ ਆਪਣੀ ਉਡਾਣ ਭਰਦਾ ਹੈ
ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਮੁਰਗੀ ਚੋਰੀ ਕੀਤੀ ਹੈ,
ਤੂੰ ਦੂਰ ਲੈ ਜਾਵੇਂਗਾ
ਮੇਰਾ ਦਿਲ, ਤੇਰਾ ਸ਼ਿਕਾਰ,
ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਬਿਮਾਰ ਕੁਰਨ ਲਈ ਇੱਥੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ।
ਤਿੰਨ ਨਾਈਟਕੈਪ ਵੀ,
ਅਤੇ ਨੀਲੇ ਰੰਗ ਦੇ ਗਾਰਟਰ,
ਇਹ ਲੱਤਾਂ ਦੇ ਸਨ
ਦੇਖਣ ਲਈ ਮੁਲਾਇਮ,
ਸੰਗਮਰਮਰ ਵਾਂਗ ਚਿੱਟੇ,
ਅਤੇ, ਵਿਸ਼ਵਾਸ, ਲਗਭਗ ਓਨਾ ਹੀ ਮਜ਼ਬੂਤ।
ਦੋ ਹਜ਼ਾਰ ਕਰਾਹੇ,
ਓਨੇ ਹੀ ਕਰਾਹੇ,
ਅਤੇ ਅੱਗ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਹਉਕੇ
ਪੁਰਾਣੇ ਪ੍ਰੀਅਮ ਦੇ ਸ਼ਹਿਰ,
ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਸਾੜ ਦਿੱਤਾ,
ਕੀ ਇਸਦੀ ਫਿਰ ਇੱਛਾ ਸੀ।
ਕਿਉਂਕਿ, ਭਰਾੜਾ ਸੂਰਮਾ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਮਕਸਦ ਦੇ ਲੁਭਾਉਂਦਾ ਹਾਂ,
ਬੁਰੀਬਾਸ ਦੀ ਕਿਸਮਤ ਤੁਹਾਡਾ ਪਿੱਛਾ ਕਰੇ ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰੇ!
ਸੋਚੋ ਨਾ ਉਸਦੀ ਪਿੱਠ (ਨੰਗਾ) ਨਹੀਂ ਚਾਹੀਦੀ
ਉਸਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸਦਾ ਫਰਜ਼ ਹੈ;
ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਅਜੇ ਵੀ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ ਕਿ
ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਦੀ ਜ਼ਖਮੀ ਸੁੰਦਰਤਾ ਨੂੰ ਮੋਹਿਤ ਨਾ ਕਰੇ।
ਉਹ, ਬਦਲ ਜਾਵੇ
ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਵਿਗੜ ਜਾਵੇ,
ਟੇਬਸੇ ਦੀ ਨਿੰਫ ਬਣੀ ਰਹੇ,
ਤੁਹਾਡੇ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਬਦਲੇ ਵਿੱਚ,
ਤੁਹਾਡੀ ਨਫ਼ਰਤ ਅਤੇ ਠੰਡੀ ਨਫ਼ਰਤ।
ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ
ਖੇਤ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਤਲਵਾਰ,
ਲੜਾਈ ਜਾਂ ਝਗੜੇ ਵਿੱਚ,
ਮਾੜੀ ਕਿਸਮਤ ਅਤੇ ਨੁਕਸਾਨ

ਆਪਣਿਆਂ ਬਾਹਾਂ 'ਤੇ ਚੜ੍ਹੋ,
ਪ੍ਰਸਿੱਧੀ ਅਤੇ ਲੌਰੇਲ ਦੀ ਝੁੰਜਾਏ।
ਕਿਉਂਕਿ, ਭਰਮੁੰਡੇ ਸੂਰਮੇ, ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਮਕਸਦ ਦੇ ਭਰਮਾਉਂਦਾ ਹਾਂ,
ਬਰੱਬਾਸ ਦੀ ਕਿਸਮਤ ਤੈਨੂੰ ਭਜਾਵੇ ਅਤੇ ਤੈਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰੇ!
ਤੇਰੀ ਬੇਇੱਜ਼ਤੀ
ਹੁਰ ਜਗ੍ਹਾ ਭਰ ਦੇਵੇ,
ਤੇਰਾ ਝੂਠ ਕਦੇ ਛੁਪਿਆ ਨਾ ਰਹੇ;
ਪੂਰ ਦੁਨੀਆ ਭਰ ਵਿੱਚ
ਸੁੱਟਿਆ ਅਤੇ ਸੁੱਟਿਆ ਜਾਵੇ
ਕੈਡੀਜ਼ ਤੋਂ ਮੈਡ੍ਰਿਡ ਤੱਕ।
ਜੇ, ਤੇਜ਼ ਅਤੇ ਸੰਮੁਲਿੰਗੀ,
ਤੂੰ ਖੇਡਣ ਲਈ ਬੈਠਦਾ ਹੈਂ
ਯੂਚਰੇ 'ਤੇ ਜਾਂ ਸ਼ਤਰੰਜ 'ਤੇ,
ਨਾ ਤਾਂ ਸਪੈਡਿਲ[1]
ਤੇਰੀ ਮਰਜ਼ੀ ਪੂਰੀ ਕਰ,
ਨਾ ਹੀ ਕਿਸਮਤ ਤੇਰੀਆਂ ਹਰਕਤਾਂ ਨੂੰ ਅਸੀਸ ਦੇਵੇ।
ਭਾਵੇਂ ਤੂੰ ਧਿਆਨ ਨਾਲ
ਤੇਰੀਆਂ ਮੱਕੜੀਆਂ ਛਿੱਲ ਜਾਣ,
ਪੈਨਕਾਈਫ ਦਾ ਖੂਨ ਨਿਕਲੇ,
ਤੇਰੇ ਮਸੂੜੇ ਗੁੱਸੇ ਹੋਣ,
ਅਤੇ ਕੁਝ ਵੀ ਨਾ ਹੋਵੇ
ਖੋਖਲੇ ਦੰਦਾਂ ਦੇ ਦਰਦ ਨੂੰ।
ਕਿਉਂਕਿ, ਭਰਮੁੰਡਾ ਸੂਰਮਾ, ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਮਕਸਦ ਦੇ ਲੁਭਾਉਂਦਾ ਹਾਂ,
ਬਰੱਬਾਸ ਦੀ ਕਿਸਮਤ ਤੈਨੂੰ ਪਿੱਛਾ ਕਰੇ ਅਤੇ ਖਤਮ ਕਰੇ!

ਜਦੋਂ ਦਿਲੋਂ ਦੁਖੀ ਅਲਟੀਸੀਡੋਰਾ ਆਪਣੀ ਕਿਸਮਤ 'ਤੇ ਵਿਰਲਾਪ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹੁਣੇ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਡੌਨ ਕਿਊਜੋਟ ਉੱਥੇ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਉਸ 'ਤੇ ਟਿਕਾਈ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕੋਈ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤੇ, ਸਾਂਚੋ ਵੱਲ ਮੁੜਿਆ ਅਤੇ ਕਿਹਾ:

"ਸਾਂਚੋ ਮੇਰੇ ਪੁੱਤਰ, ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਤੇਰੇ ਸਾਰੇ ਪੁਰਖਿਆਂ ਦੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੀ ਸਹੁੰ ਖਾ ਕੇ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਸੱਚ ਦੱਸ: ਕੀ ਤੇਰੇ ਕੋਲ ਸੱਚਮੁੱਚ ਉਹ ਤਿੰਨ ਨਾਈਟਕੈਪ ਅਤੇ ਗਾਰਟਰ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਇਸ ਪ੍ਰਿਆਰ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਕੁੜੀ ਨੇ ਕੀਤਾ ਹੈ?"

ਜਿਸ ਦਾ ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ:

"ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਤਿੰਨ ਨਾਈਟਕੈਪ ਜ਼ਰੂਰ ਹਨ, ਪਰ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਗਾਰਟਰਾਂ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ, ਉਹ ਬਿਲਕੁਲ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।"

ਡਚੈਸ ਅਲਟੀਸੀਡੋਰਾ ਦੀ ਬੇਸ਼ਰਮੀ 'ਤੇ ਹੈਰਾਨ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਸ਼ਾਇਦ ਉਸਨੂੰ ਦਲੇਰ, ਬੇਫ਼ਿਕਰ ਅਤੇ ਬੇਰੋਕ ਸਮਝਿਆ ਹੋਵੇਗਾ, ਪਰ ਇੰਨੀ ਦਲੇਰੀ ਨਾ ਆਜ਼ਾਦੀ ਲੈਣ ਦੇ ਬਿੰਦੂ ਤੱਕ ਨਹੀਂ; ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੂੰ ਇਸ ਮਜ਼ਾਕ ਬਾਰੇ ਸੂਚਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਸਦੀ ਹੈਰਾਨੀ ਹੋਰ ਵੀ ਵੱਧ ਗਈ ਸੀ। ਡਿਊਕ ਨੇ ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਚਲਾਕ ਧੋਖੇ ਨੂੰ ਹੋਰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਰਨ ਦੀ ਚੋਣ ਕੀਤੀ:

"ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਗਲਤ ਸਲਾਹ ਵਾਂਗ ਲੱਗਦਾ ਹੈ, ਸਰ ਨਾਈਟ, ਮੇਰੇ ਇਸ ਕਿਲ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਨਾਲ ਹੋਏ ਦੇਸ਼ਤਾਨਾ ਸਵਾਗਤ ਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਹੋਏ, ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੀ ਨੌਕਰਾਣੀ ਦੇ ਤਿੰਨ ਨਾਈਟਕੈਪ ਉਤਾਰਨ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਕਰੋ, ਉਸਦੇ ਗਾਰਟਰਾਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਨਾ ਕਰਨਾ, ਇਹ ਅਕ੍ਰਿਤਘਣਤਾ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਹੈ ਜੋ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਦੀ ਸਾਖ ਨਾਲ ਮੇਲ ਨਹੀਂ ਖਾਂਦੀ। ਗਾਰਟਰਾਂ ਨੂੰ ਉਸਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿਓ; ਜੇ ਨਹੀਂ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੌਤ ਤੱਕ ਲੜਾਈ ਲਈ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਵਾਂਗਾ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਡਰ ਦੇ ਕਿ ਘਿਣਾਉਣੇ ਜਾਦੂਗਰ ਮੇਰਾ ਚਿਹਰਾ ਬਦਲ ਦੇਣਗੇ ਜਾਂ ਬਦਲ ਦੇਣਗੇ

ਜਿਵੇਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੇਰੇ ਚਾਕਰ ਟੈਸੀਲੇਸ ਦਾ ਚਿਹਰਾ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਜਿਸਨੇ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਨਾਲ ਲੜਾਈ ਕੀਤੀ ਸੀ।"

"ਰੱਬ ਨਾ ਕਰੇ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਪ੍ਰਭੂਤਾ ਦੇ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਆਪਣੀ ਤਲਵਾਰ ਖੋਲ੍ਹਾਂ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਦਿਆਲਤਾਵਾਂ ਮਿਲੀਆਂ ਹਨ। ਮੈਂ ਨਾਈਟਕੈਪ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿਆਂਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਂਚੋ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਉਹ ਹਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਗਾਰਟਰ ਇੱਕ ਵੱਖਰਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਉਹ ਨਹੀਂ ਹਨ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਸ ਕੋਲ ਹਨ। ਜੇ ਇਹ ਕੁੜੀ ਸਿਰਫ਼ ਉਨ੍ਹਾਂ ਥਾਵਾਂ 'ਤੇ ਦੇਖੇਗੀ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਆਪਣੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਰੱਖਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਲੱਭ ਲਵੇਗੀ। ਮੈਂ, ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੂ ਡਿਊਕ, ਕਦੇ ਵੀ ਚੋਰ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ ਅਤੇ ਜਿੰਨਾ ਚਿਰ ਮੈਂ ਜਿਉਂਦਾ ਹਾਂ, ਕਦੇ ਵੀ ਚੋਰ ਨਹੀਂ ਬਣਾਂਗਾ, ਜੇਕਰ ਪਰਮਾਤਮਾ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਫੜੇਗਾ। ਇਹ ਕੁੜੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਖੁਦ ਮੰਨਦੀ ਹੈ, ਪਿਆਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕੁੜੀ ਵਾਂਗ ਗੱਲ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ, ਜੇ ਕਿ ਮੇਰਾ ਕੋਈ ਕਸੂਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਕਿਸੇ ਤੋਂ ਵੀ ਮਾਫ਼ੀ ਮੰਗਣ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਉਸਦੀ ਜਾਂ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਦੀ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਹਾਂਗਾ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਉੱਚ ਸਤਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਰੱਖੋ ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਚੱਲਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿਓ।"

"ਰੱਬ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਨੂੰ ਇੰਨੀ ਵੱਡੀ ਸਫਲਤਾ ਦੇਵੇ," ਡਚੇਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਕਾਰਨਾਮਿਆਂ ਦੀਆਂ ਲਗਾਤਾਰ ਅਨੁਕੂਲ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਮਿਲਦੀਆਂ ਰਹਿਣ। ਰੱਬ ਨਾਲ ਜਾਓ, ਸਰ ਨਾਈਟ, ਜਿੰਨਾ ਚਿਰ ਤੁਸੀਂ ਦੇਰੀ ਕਰੋਗੇ, ਓਨਾ ਹੀ ਤੁਸੀਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਕੁੜੀਆਂ ਦੀਆਂ ਛਾਤੀਆਂ ਨੂੰ ਭੜਕਾਓਗੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਤੁਹਾਡੇ 'ਤੇ ਟਿਕੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ। ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਜ਼ਾ ਦਿਆਂਗਾ ਕਿ ਹੁਣ ਤੋਂ ਉਹ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਜਾਂ ਆਪਣੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨਾਲ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਖੇਡੇਗੀ ਅਤੇ ਢਿੱਲੀ ਨਹੀਂ ਖੇਡੇਗੀ।"

"ਬਹਾਦਰ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਤੋਂ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਹੀ ਮੰਗਦਾ ਹਾਂ," ਇਸ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਅਲਟੀਸੀਡੋਰਾ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਤੋਂ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਲਈ ਮਾਫ਼ੀ ਮੰਗਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੇਰੇ ਗਾਰਟਰ ਚੋਰੀ ਹੋ ਗਏ ਹਨ। ਮੈਂ ਪਰਮਾਤਮਾ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਆਤਮਾ ਦੀ ਸਹੁੰ ਖਾਂਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਹਿਨਿਆ ਹੋਇਆ ਹਾਂ, ਮੈਂ ਉਹੀ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਆਦਮੀ ਨੇ ਕੀਤੀ ਸੀ ਜੋ ਆਪਣੀ ਪਿੱਠ 'ਤੇ ਸਵਾਰ ਹੋ ਕੇ ਆਪਣੇ ਗਧੇ ਨੂੰ ਲੱਭਣ ਗਿਆ ਸੀ।"

"ਕੀ ਮੈਂ ਇੰਨਾ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ?" ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। "ਮੈਂ ਚੋਰੀ ਕੀਤੇ ਸਮਾਨ ਨੂੰ ਲੁਕਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਆਖਰੀ ਵਿਅਕਤੀ ਹਾਂ! ਕਿਉਂ, ਜੇ ਮੈਂ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਗਵਰਨਰ ਵਜੋਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਮੌਕੇ ਸਨ।"

ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਆਪਣਾ ਸਿਰ ਝੁਕਾਇਆ ਅਤੇ ਡਿਊਕ ਅਤੇ ਡਚੇਸ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਖੜ੍ਹੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਮੱਥਾ ਟੇਕਿਆ। ਫਿਰ ਉਹ ਰੋਸੀਨਾਂਤੇ ਮੁੜਿਆ ਅਤੇ, ਉਸਦੇ ਬਾਅਦ ਸਾਂਚੋ ਡੈਪਲ 'ਤੇ ਸਵਾਰ ਹੋ ਕੇ, ਕਿਲ੍ਹੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਿਆ, ਸਾਰਾਗੋਸਾ ਵੱਲ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਸੜਕ ਨੂੰ ਚੁਣਦਾ ਹੋਇਆ।

---

1. ਕੁਝ ਖਾਸ ਕਾਰਡ ਗੇਮਾਂ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਚਾ ਟਰੰਪ (ਸਪੈਨਿਸ਼ ਐਸਪੈਡਿਲਾ ਤੋਂ: ਛੋਟਾ ਸਪੇਡ)।

ਅਧਿਆਇ ਅੱਠਵਾਂ

ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਉੱਤੇ ਇੰਨੀ ਤੇਜ਼ ਅਤੇ ਮੋਟੀ ਬਾਰਿਸ਼ ਹੋਈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਹਿੱਲਣ ਲਈ ਵੀ ਜਗ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲੀ।

ਜਦੋਂ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਖੇਤ ਵਿਚ ਪਾਇਆ, ਅਲਟੀਸੀਡੋਰਾ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰੇਮਪੂਰਣ ਤੁਰਕੀਆਂ ਤੋਂ ਆਜ਼ਾਦ ਅਤੇ ਮੁਕਤ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਤੱਤ ਵਿਚ ਕੈਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਉਸਦੇ ਹੌਸਲੇ ਬਹਾਦਰੀ ਦੀ ਭਾਲ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਆਉਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਮੁੜ ਸੁਰਜੀਤ ਹੋ ਗਏ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ ਉਸਨੇ ਸ਼ਾਂਚੋ ਵੱਲ ਮੁੜਿਆ ਅਤੇ ਕਿਹਾ:

"ਆਜ਼ਾਦੀ, ਸਾਂਚੋ, ਸਭ ਤੋਂ ਕੀਮਤੀ ਤੋਹਫ਼ਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ ਜੋ ਸੁਵਰਗ ਨੇ ਮਨੁੱਖਜਾਤੀ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਧਰਤੀ ਜਾਂ ਸਮੁੰਦਰ ਦੇ ਸਾਰੇ ਖਜ਼ਾਨਿਆਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੈ। ਕੋਈ ਵੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੀ ਖ਼ਾਤਰ ਆਪਣੀ ਜਾਨ ਜੋਖਮ ਵਿੱਚ ਪਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪਾਵੇਗਾ, ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਸਨਮਾਨ ਦੀ ਖ਼ਾਤਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਗ਼ੁਲਾਮੀ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਬੁਰਾਈ ਹੈ ਜੋ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ 'ਤੇ ਆ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਇਸਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਸਾਂਚੋ, ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਕਿਲ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਜੋ ਭਰਪੂਰ ਖੁਸ਼ੀ ਦਾ ਆਨੰਦ ਮਾਣਿਆ ਸੀ, ਜਿਸਨੂੰ ਅਸੀਂ ਪਿੱਛੇ ਛੱਡ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਸਾਫ਼-ਸੌਫ਼ ਦੇਖਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਸੁਆਦੀ ਦਾਅਵਤਾਂ ਅਤੇ ਬਰਫ਼-ਠੰਡੇ ਪੀਣ ਵਾਲੇ ਪਦਾਰਥਾਂ ਨਾਲ ਘਿਰੇ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਮੈਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਭੁੱਖ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਈ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਆਨੰਦ ਨਹੀਂ ਮਾਣਿਆ ਜਿਵੇਂ ਮੈਂ ਮਾਣਦਾ ਸੀ, ਜੇ ਉਹ ਮੇਰੇ ਆਪਣੇ ਹੁੰਦੇ। ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਏ ਲਾਭਾਂ ਅਤੇ ਅਹਿਸਾਨਾਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਇੱਕ ਰੁਕਾਵਟ ਹੈ ਜੋ ਆਜ਼ਾਦ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਬੰਨ੍ਹਦੀ ਹੈ। ਖੁਸ਼ਕਿਸਮਤ ਹੈ ਉਹ ਆਦਮੀ ਜਿਸਨੂੰ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੇ ਰੋਟੀ ਦਾ ਇੱਕ ਟੁਕੜਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਲਈ ਉਹ ਸੁਵਰਗ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦਾ ਧੰਨਵਾਦ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਨਹੀਂ ਹੈ!"

"ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਦੇ ਸਭ ਕੁਝ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਸਾਡੇ ਲਈ ਇਹ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਡਿਊਕ ਦੇ ਮੈਜਰਡੋਮੋ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਦੋ ਸੌ ਸੋਨੇ ਦੇ ਐਸਕੁਡੋ ਲਈ ਆਪਣੀ ਸ਼ੁਕਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਦਿਖਾਉਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੀਏ ਜੋ ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਐਮਰਜੈਂਸੀ ਲਈ ਆਪਣੇ ਦਿਲ ਦੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਸ਼ਾਂਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਪੋਲਟੀਸ ਵਜੋਂ ਰੱਖ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਅਜਿਹੇ ਕਿਲ੍ਹਿਆਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਗੇ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਸਾਡੇ 'ਤੇ ਅਹਿਸਾਨ ਕਰਨਗੇ। ਅਸੀਂ ਕੁਝ ਸਰਾਵਾਂ ਵੀ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਜਿੱਥੇ ਸਾਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤੁਰ੍ਹੀ ਕੁੱਟਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।"

ਇਹ ਗਲ਼ਤ ਜੋੜਾ, ਨਾਈਟ ਅਤੇ ਸਕੁਆਇਰ ਦੇਵੇ, ਇਸ ਅਤੇ ਇਸ ਤੁਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਚਰਚਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਰੁੱਝੇ ਹੋਏ ਸਨ ਜਦੋਂ, ਇੱਕ ਲੀਗ ਤੋਂ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਫ਼ਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਹਰੇ ਭਰੇ ਘਾਹ ਦੇ ਮੈਦਾਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਦਰਜਨ ਦੇ ਕਰੀਬ ਆਦਮੀ ਕਿਸਾਨਾਂ ਦੇ ਪਹਿਰਾਵੇ ਵਿੱਚ ਵੇਖੇ ਜੋ ਆਪਣੇ ਹੇਠਾਂ ਵਿਛਾਏ ਹੋਏ ਚੋਲ਼ਿਆਂ 'ਤੇ ਲੇਟ ਕੇ ਆਪਣਾ ਖਾਣਾ ਖਾ ਰਹੇ ਸਨ। ਨੇੜੇ, ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਬਰਾਬਰ ਦੂਰੀ 'ਤੇ, ਚਿੱਟੇ ਕੱਪੜਿਆਂ ਨਾਲ ਢੱਕੀਆਂ ਕਈ ਚੀਜ਼ਾਂ ਸਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਚਾਦਰਾਂ, ਕੁਝ ਚੀਜ਼ਾਂ ਸਿੱਧੀਆਂ ਖੜ੍ਹੀਆਂ ਸੁਨ ਅਤੇ ਕੁਝ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਾਸਿਆਂ 'ਤੇ ਪਈਆਂ ਸਨ। ਡੌਨ ਕਿਊਕਸੋਟ ਉਸ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਜਿੱਥੇ ਆਦਮੀ ਆਪਣਾ ਖਾਣਾ ਖਾ ਰਹੇ ਸਨ ਅਤੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਿਮਰਤਾ ਨਾਲ਼ ਨਮਸਕਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੱਪੜਿਆਂ ਨੇ ਕੀ ਲੁਕਾਇਆ ਹੈ; ਜਿਸ ਦਾ ਜਵਾਬ ਆਦਮੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੇ ਦਿੱਤਾ:

"ਸਰ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਕੱਪੜਿਆਂ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਕਈ ਮੂਰਤੀਆਂ ਅਤੇ ਮਾਡਲ ਹਨ ਜੋ ਸਾਡੇ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਬਣਾਏ ਜਾ ਰਹੇ ਇੱਕ ਧਾਰਮਿਕ ਫਲੋਟ 'ਤੇ ਵਰਤੇ ਜਾਣੇ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਢੱਕ ਕੇ ਰੱਖ ਰਹੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਫਿੱਕੇ ਨਾ ਪੈਣ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮੋਢਿਆਂ 'ਤੇ ਚੁੱਕ ਰਹੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਟੁੱਟ ਨਾ ਜਾਣ।"

"ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਇੰਨੇ ਦਿਆਲੂ ਹੋ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇੰਨੀ ਦੇਖਭਾਲ ਨਾਲ਼ ਸੰਭਾਲੀਆਂ ਗਈਆਂ ਤਸਵੀਰਾਂ ਜ਼ਰੂਰ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਹੋਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ।"

"ਮੈਨੂੰ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਹਨ," ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। "ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਕੀਮਤਾਂ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਦੇਣਗੀਆਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਵੀ ਪੰਜਾਹ ਡੁਕਾਟ ਤੋਂ

ਘੱਟ ਕੀਮਤ ਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇੱਕ ਪਲ ਰੁਕੋ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਇਸ ਦੀ ਸੱਚਾਈ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਦੇਖ ਲਵੇਗੀ।"

ਅਤੇ, ਆਪਣੇ ਖਾਣੇ ਵਿੱਚ ਵਿਘਨ ਪਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਉਹ ਉੱਠਿਆ ਅਤੇ ਪਹਿਲੀ ਮੂਰਤੀ ਤੋਂ ਕਵਰ ਹਟਾਉਣ ਲਈ ਗਿਆ, ਜੋ ਕਿ ਉਸਦੇ ਘੋੜੇ 'ਤੇ ਸੇਂਟ ਜਾਰਜ ਸਾਬਤ ਹੋਇਆ, ਇੱਕ ਸੱਪ ਉਸਦੇ ਪੈਰਾਂ 'ਤੇ ਘੁੰਮ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਨੇਜ਼ਾ ਉਸਦੇ ਜਬਾੜੇ ਨੂੰ ਉਸ ਸਾਰੀ ਭਿਆਨਕਤਾ ਨਾਲ ਵਿੰਨ੍ਹ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜੋ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਪੂਰੀ ਮੂਰਤੀ ਸੋਨੇ ਦੀ ਲਾਟ ਵਾਂਗ ਚਮਕ ਗਈ। ਜਦੋਂ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਦੇਖਿਆ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ:

"ਇਹ ਸੇਂਟ ਜਾਰਜ ਸੀ, ਕੁੜੀਆਂ ਦਾ ਰੱਖਵਾਲਾ ਅਤੇ ਸਵਰਗੀ ਮੇਜ਼ਬਾਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹੁਣ ਤੱਕ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਤਮ ਨਾਈਟਸ-ਇਰੈਂਟਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ। ਮੈਨੂੰ ਅਗਲਾ ਦੇਖਣ ਦਿਓ।"

ਉਸ ਆਦਮੀ ਨੇ ਘੋੜੇ 'ਤੇ ਸਵਾਰ ਸੇਂਟ ਮਾਰਟਿਨ ਵਰਗਾ ਇੱਕ ਚੋਗਾ ਕੱਢਿਆ ਜੋ ਭਿਖਾਰੀ ਨਾਲ ਆਪਣਾ ਚੋਗਾ ਵੰਡ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਦੇਖਿਆ, ਨਾਈਟ ਨੇ ਕਿਹਾ:

"ਇਹ ਸੱਜਣ ਵੀ ਇੱਕ ਈਸਾਈ ਨਾਈਟ ਸੀ, ਜੋ ਮੇਰੀ ਸੋਚ ਅਨੁਸਾਰ ਬਹਾਦਰ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਉਦਾਰ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਸਾਂਚੋ, ਇਸ ਤੱਥ ਦੁਆਰਾ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣਾ ਚੋਗਾ ਭਿਖਾਰੀ ਨਾਲ ਸਾਂਝਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਉਸਨੂੰ ਇਸਦਾ ਅੱਧਾ ਹਿੱਸਾ ਦੇ ਰਿਹਾ ਹੈ - ਅਤੇ ਇਹ ਭਾਵੇਂ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਸਰਦੀਆਂ ਦਾ ਮੌਸਮ ਸੀ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਦਾਨੀ ਸੁਭਾਅ ਕਾਰਨ ਉਸਨੂੰ ਪੂਰਾ ਚੋਗਾ ਦੇ ਦਿੰਦਾ।"

"ਸ਼ਾਇਦ ਇਹ ਉਹ ਨਹੀਂ ਸੀ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਪਰ ਉਹ ਉਸ ਕਹਾਵਤ ਨੂੰ ਸੁਣ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜੋ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ, "ਇੱਕ ਸਿਆਣਾ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਦੋਂ ਦੇਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਦੋਂ ਰੱਖਣਾ ਹੈ"।"

ਇਸ ਨਾਲ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਮੁਸਕਰਾਹਟ ਆ ਗਈ, ਜਿਸਨੇ ਫਿਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਗਲਾ ਕੱਪੜਾ ਹਟਾਉਣ ਲਈ ਕਿਹਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਸਪੇਨ ਦੇ ਸਰਪ੍ਰਸਤ ਸੰਤ ਦੀ ਇੱਕ ਤਸਵੀਰ ਦਿਖਾਈ ਦਿੱਤੀ ਜੋ ਆਪਣੀ ਖੂਨ ਨਾਲ ਲਥਪਥ ਤਲਵਾਰ ਨਾਲੋਂ ਘੋੜੇ 'ਤੇ ਸਵਾਰ ਸੀ, ਮੂਰਾਂ ਉੱਤੇ ਖੁਰਦਰੀ ਜੁੱਤੀ ਚੜ੍ਹਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੈਰਾਂ ਹੇਠ ਮਿੱਧ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇਸ ਧ੍ਰਿਤੀਨਿੰਧਤਾ ਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ, ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ:

"ਇਹ ਸੱਚਮੁੱਚ ਇੱਕ ਨਾਈਟ ਹੈ ਅਤੇ ਮਸੀਹ ਦੇ ਸਕੁਐਡਰਨ ਦਾ ਮੈਂਬਰ ਹੈ। ਉਸਦਾ ਨਾਮ ਸੇਂਟ ਜੇਮਜ਼ ਮੂਰਸਲੇਅਰ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਬਹਾਦਰ ਸੰਤਾਂ ਅਤੇ ਨਾਈਟਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ ਜਾਂ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਹੁਣ ਤੱਕ ਹੈ।"

ਫਿਰ ਵੀ ਇੱਕ ਹੋਰ ਕੱਪੜਾ ਹਟਾਇਆ ਗਿਆ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗਿਆ ਕਿ ਸੇਂਟ ਪੌਲ ਘੋੜੇ ਤੋਂ ਡਿੱਗਦੇ ਸਮੇਂ ਕੀ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਸਾਰੇ ਸਹਾਇਕ ਵੇਰਵੇ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ ਜੋ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸਦੇ ਧਰਮ ਪਰਿਵਰਤਨ ਦੇ ਚਿੱਤਰਣ ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਇੰਨੀ ਸਪਸ਼ਟਤਾ ਨਾਲ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਮਸੀਹ ਉਸ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਸੇਂਟ ਪੌਲ ਜਵਾਬ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ।

"ਇਹ ਵਿਅਕਤੀ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਆਪਣੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਸਾਡੇ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਚਰਚ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਦੁਸ਼ਮਣ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਹੁਣ ਤੱਕ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਰੱਖਵਾਲਾ ਸੀ; ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਾਈਟ-ਇਰੈਂਟ ਅਤੇ ਮੌਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਦ੍ਰਿੜ ਸੰਤ - ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਅੰਗੂਰੀ ਬਾਗਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਣਥੱਕ ਮਜ਼ਦੂਰ ਅਤੇ ਗ਼ੈਰ-ਯਹੂਦੀਆਂ ਲਈ ਮਿਸ਼ਨਰੀ, ਜਿਸਦਾ ਸਵਰਗ ਆਪਣਾ ਸਕੂਲ ਸੀ ਅਤੇ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਖੁਦ ਆਪਣਾ ਅਧਿਆਪਕ ਅਤੇ ਮਾਲਕ ਸੀ।"

ਕਿਉਂਕਿ ਹੋਰ ਕੋਈ ਤਸਵੀਰ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਆਦਮੀਆਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਢੱਕਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਅਤੇ ਫਿਰ ਹੇਠ ਲਿਖਿਆਂ ਨੂੰ ਜੋੜਿਆ:

"ਮੇਰੇ ਭਰਾਵੋ, ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਇੱਕ ਸ਼ੁਭ ਸ਼ਗਨ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਇੱਥੇ ਜੋ ਦੇਖਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਦੇਖਿਆ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸੰਤ ਅਤੇ ਸੂਰਮੇ ਉਹੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਮੈਂ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ: ਹਥਿਆਰਾਂ ਦੀ ਕਸਰਤ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸੰਤ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਬ੍ਰਹਮ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਲੜਾਈ ਕੀਤੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਮੈਂ ਇੱਕ ਪਾਪੀ ਹਾਂ ਜੋ ਮਨੁੱਖੀ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਲੜਾਈ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਹਥਿਆਰਾਂ ਦੇ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਸਵਰਗ ਨੂੰ ਹੜੱਪਿਆ, ਕਿਉਂਕਿ 'ਸਵਰਗ ਦਾ ਰਾਜ ਹਿੰਸਾ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ,'[1] ਪਰ ਹੁਣ ਤੱਕ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀ ਜਿੱਤਿਆ ਹੈ। ਫਿਰ ਵੀ, ਜੇਕਰ ਟੋਬੋਸੋ ਦੀ ਮੇਰੀ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਉਨ੍ਹਾਂ ਬਿਮਾਰੀਆਂ ਤੋਂ

ਮੁਕਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਉਹ ਪੀੜਤ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਕਿਸਮਤ ਵਿੱਚ ਸੁਧਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਦਿਮਾਗ ਸਿੱਧਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਕਦਮਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਰਸਤੇ ਨਾਲੋਂ ਬਿਹਤਰ ਮਾਰਗ 'ਤੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਜਿਸ 'ਤੇ ਮੈਂ ਚੱਲ ਰਿਹਾ ਹਾਂ।"

"ਰੱਬ ਇਹ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਸੁਣੇ ਅਤੇ ਸ਼ੈਤਾਨ ਕੰਨਾਂ ਨੂੰ ਬੋਲ਼ਾ ਕਰ ਦੇਵੇ!" ਇਸ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ।

ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੇ ਰੂਪ ਤੋਂ ਓਨਾ ਹੀ ਹੈਰਾਨ ਸੀ ਜਿੰਨਾ ਉਸਦੇ ਐਲਾਨਾਂ ਤੋਂ ਪਰ ਅੱਧੀ ਗੱਲ਼ ਸਮਝਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਜੋ ਉਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਆਦਮੀਆਂ ਨੇ ਆਪਣਾ ਖਾਣਾ ਖਤਮ ਕੀਤਾ, ਮੂਰਤੀਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮੋਢਿਆਂ 'ਤੇ ਚੁੱਕਿਆ ਅਤੇ, ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਤੋਂ ਵਿਦਾ ਲੈ ਕੇ, ਆਪਣੇ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਚੱਲ ਪਏ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਸਾਂਚੋ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੇ ਗਿਆਨ 'ਤੇ ਹੈਰਾਨ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਆਪਣੀ ਜਾਣ-ਪਛਾਣ ਕਰਵਾ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇ, ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੂੰ ਜਾਪਦਾ ਸੀ ਕਿ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਇਤਿਹਾਸ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਜੋ ਉਸਦੇ ਮਾਲਕ ਨੇ ਆਪਣੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਨਾ ਛਪਿਆ ਹੋਵੇ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕੋਈ ਘਟਨਾ ਉਸਦੀ ਉਂਗਲੀ 'ਤੇ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਸਾਂਚੇ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ:

"ਸੱਚਮੁੱਚ, ਮਾਲਕ, ਜੇ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਵਾਪਰੀ ਇਸ ਘਟਨਾ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਾਹਸ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਸਾਡੇ ਭਟਕਣ ਦੌਰਾਨ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਵਾਪਰਿਆ ਸਭ ਤੋਂ ਆਸਾਨ ਅਤੇ ਸੁਹਾਵਣਾ ਹਾਦਸਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਅਸੀਂ ਇਸ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕੁੱਟੇ ਜਾਂ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜ਼ਿਹਾ ਵੀ ਡਰੇ ਬਿਨਾਂ ਬਚ ਗਏ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਆਪਣੀਆਂ ਤਲਵਾਰਾਂ 'ਤੇ ਹੱਥ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਹੈ, ਨਾ ਹੀ ਆਪਣੇ ਸਰੀਰਾਂ ਨਾਲ਼ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਸਜਾਇਆ ਹੈ, ਨਾ ਹੀ ਅਸੀਂ ਭੁੱਖਮਰੀ ਝੱਲੀ ਹੈ। ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਉਸਤਤਿ ਹੋਵੇ, ਜਿਸਨੇ ਆਖਰਕਾਰ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ਼ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਦੇਖਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਹੈ!"

“ਸੱਚੀ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਸਾਂਚੇ,” ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, “ਪਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਰੇ ਮੌਕੇ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ, ਨਾ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਿਸਮਤ ਇੱਕੋ ਜਿਹੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਘਟਨਾਵਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜਨਤਾ ਸ਼ਗਨ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ - ਉਹ ਚੀਜ਼ਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕਿਸੇ ਤੁਰਕਸ਼ੀਲ ਕਾਰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ - ਸਮਝਦਾਰ ਵਿਅਕਤੀ ਸਿਰਫ਼ ਸੰਜੋਗ ਸਮਝਦੇ ਅਤੇ ਨਿਰਣਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਅਜਿਹੇ ਅੰਧਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਝੁਕਾਅ ਵਾਲਾ ਵਿਅਕਤੀ ਇੱਕ ਸਵੇਰ ਉੱਠ ਕੇ ਆਪਣਾ ਘਰ ਛੱਡ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ, ਜੇਕਰ ਉਹ ਧੰਨ ਸੰਤ ਫਰਾਂਸਿਸ ਦੇ ਆਰਡਰ ਦੇ ਕਿਸੇ ਸ਼ਰਧਾਲੂ ਨੂੰ ਮਿਲਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਘਰ ਵਾਪਸ ਜਲਦੀ ਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿਵੇਂ ਉਸਨੂੰ ਕਿਸੇ ਗ੍ਰਿਫਿਨ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪਿਆ ਹੋਵੇ। ਜਾਂ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਅੰਧਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਵਿਅਕਤੀ ਖਾਣਾ ਖਾਂਦੇ ਸਮੇਂ ਲੂਣ ਛਿੜਕ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਦਾ ਦਿਲ ਪਛਤਾਵੇ ਨਾਲ਼ ਭਰ ਜਾਵੇਗਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੁਦਰਤ ਉਸਨੂੰ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਵਾਲ਼ੀਆਂ ਬਦਕਿਸਮਤੀਆਂ ਬਾਰੇ ਇੰਨੀਆਂ ਘੱਟ ਮਹੱਤਵ ਵਾਲ਼ੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੁਆਰਾ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦੇਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਹੈ। ਇੱਕ ਸਿਆਣਾ ਵਿਅਕਤੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਈਸਾਈ ਹਰ ਇੱਕ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਟੁਕੜੇ ਅਤੇ ਸਿਰਲੇਖ ਦੀ ਜਾਂਚ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ ਜੋ ਸਵਰਗ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਸਿਪੀਓ ਅਫਰੀਕਾ ਪਹੁੰਚਿਆ, ਤਾਂ ਉਹ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਪੈਰ ਰੱਖਦੇ ਹੀ ਠੋਕਰ ਖਾ ਗਿਆ, ਜਿਸਨੂੰ ਉਸਦੇ ਸਿਪਾਹੀਆਂ ਨੇ ਇੱਕ ਬੁਰਾ ਸ਼ਗਨ ਵਜੋਂ ਸਮਝਿਆ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸਨੇ ਧਰਤੀ ਨੂੰ ਗਲੇ ਲਗਾਇਆ ਅਤੇ ਕਿਹਾ, 'ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਬਚ ਸਕਦੇ, ਅਫਰੀਕਾ; ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਫੜ ਲਿਆ ਹੈ। ਤੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਬਾਹਾਂ ਵਿਚ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਹੈਂ!' ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਸਾਂਚੇ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਤਸਵੀਰਾਂ ਨਾਲ ਮੇਰੀ ਮੁਲਾਕਾਤ ਮੇਰੇ ਲਈ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਖੁਸ਼ਹਾਲ ਘਟਨਾ ਰਹੀ ਹੈ।

"ਮੇਰਾ ਵੀ ਇਹੀ ਵਿਚਾਰ ਹੈ," ਸਾਂਚੇ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਪਰ ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਮੈਨੂੰ ਸਮਝਾਵੇ ਕਿ ਸਪੈਨਿਸ਼ ਲੋਕ, ਜਦੋਂ ਲੜਾਈ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸੇਂਟ ਜੇਮਜ਼ ਮੂਰਸਲੇਅਰ ਨੂੰ 'ਸੇਂਟ ਜੇਮਜ਼, ਅਤੇ ਸਪੇਨ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰੋ' ਚੀਕਦੇ ਹੋਏ ਕਿਉਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ! ਕੀ ਸੱਪੇਨ ਕਿਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ? ਜੇ ਨਹੀਂ, ਤਾਂ ਇਹ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਜੰਗੀ ਨਾਅਰਾ ਹੈ?"[2]

"ਓਹ, ਤੂੰ ਕਿੰਨਾ ਭੋਲਾ ਹੈਂ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। "ਦੇਖੋ, ਸਾਂਚੇ, ਰੱਬ ਨੇ ਸਪੇਨ ਨੂੰ ਰੈਂਡ ਕਰਾਸ ਦੇ ਇਸ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਨਾਈਟ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਰਪ੍ਰਸਤ ਸੰਤ ਅਤੇ ਰੱਖਿਅਕ ਵਜੋਂ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਸਪੈਨਿਸ਼ ਅਤੇ ਮੂਰਸ ਵਿਚਕਾਰ ਹਿੰਸਕ ਟਕਰਾਵਾਂ ਵਿੱਚ, ਇਸੇ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਸਪੈਨਿਸ਼ ਲੋਕ ਆਪਣੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਲੜਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣਾ ਬਚਾਅ ਕਰਨ ਵਾਲੇ

ਵਜੋਂ ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਅਕਸਰ ਉਸਨੂੰ ਹਾਜਰਾ ਦੀਆਂ ਫੌਜਾਂ ਨੂੰ ਉਲਟਾਉਂਦੇ, ਕੁਚਲਦੇ, ਤਬਾਹ ਕਰਦੇ ਅਤੇ ਕਤਲ ਕਰਦੇ ਦੇਖਿਆ ਹੈ। ਮੈਂ ਇਸ ਦੇ ਸਬੂਤ ਵਜੋਂ ਸਪੇਨ ਦੇ ਅਸਲ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕਈ ਉਦਾਹਰਣਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹਾਂ।"

ਵਿਸ਼ਾ ਬਦਲਦੇ ਹੋਏ, ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੂੰ ਕਿਹਾ:

"ਮੈਨੂੰ ਹੈਰਾਨੀ ਹੈ, ਮਾਲਕ, ਫ੍ਰੈਂਚਸ ਦੀ ਨੌਕਰਾਣੀ ਅਲਟੀਸੀਡੋਰਾ ਵੱਲੋਂ ਸੰਜਮ ਦੀ ਘਾਟ 'ਤੇ। ਉਹ ਜ਼ਰੂਰ ਕਿਊਪਿਡ ਨਾਮਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਗੰਭੀਰ ਰੂਪ ਵਿਚ ਜ਼ਖਮੀ ਅਤੇ ਬਦਲ ਗਈ ਹੋਵੇਗੀ, ਜਿਸਨੂੰ ਉਹ ਇਕ ਅੰਨ੍ਹਾ ਨੌਜਵਾਨ ਮੁੰਡਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਅੱਖਾਂ ਤੋਂ ਧੁੰਦਲਾ ਹੋਵੇ ਜਾਂ, ਹੋਰ ਸੱਚੀਂ ਢੰਗ ਨਾਲ, ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਨਹੀਂ ਦੇਖ ਸਕਦਾ, ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਉਹ ਕਿਸੇ ਦੇ ਦਿਲ 'ਤੇ ਨਿਸ਼ਾਨਾ ਲਗਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਕਿੰਨਾ ਵੀ ਛੋਟਾ ਕਿਉਂ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਉਹ ਬੱਲਦ ਦੀ ਅੱਖ ਨੂੰ ਮਾਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਤੀਰਾਂ ਨਾਲ ਇਸਨੂੰ ਵਿਚਕਾਰੋਂ ਵਿੰਨ੍ਹ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਇਹ ਵੀ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਿਊਪਿਡ ਦੇ ਤੀਰ ਇੱਕ ਕੁੜੀ ਦੀ ਨਿਮਰਤਾ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾਵੱਟ ਦੁਆਰਾ ਧੁੰਦਲੇ ਅਤੇ ਮੱਧਮ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਅਲਟੀਸੀਡੋਰਾ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਉਹ ਧੁੰਦਲੇ ਹੋਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਤਿੱਖੇ ਹੋ ਗਏ ਜਾਪਦੇ ਹਨ।"

"ਯਾਦ ਰੱਖੋ, ਸਾਂਚੋ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿ ਕਾਮਦੇਵ ਨਾ ਤਾਂ ਪ੍ਰਾਬੰਦੀਆਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਆਪਣੇ ਕੰਮਾਂ ਵਿੱਚ ਵਾਜਬ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਮੌਤ ਵਰਗਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਦੋਵੇਂ ਰਾਜੇ ਦੇ ਉੱਚੇ ਕਿਲ੍ਹੇ ਅਤੇ ਚਰਵਾਹੇ ਦੀ ਨਿਮਰ ਝੌਂਪੜੀ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਆਤਮਾ 'ਤੇ ਪੂਰਾ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰ ਲੈਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਦਾ ਪਹਿਲਾ ਕੰਮ ਉਸ ਤੋਂ ਡਰ ਅਤੇ ਨਿਮਰਤਾ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਇਹਨਾਂ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਅਲਟੀਸੀਡੋਰਾ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਜਨੂੰਨ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕੀਤਾ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੇਰੇ ਸੀਨੇ ਵਿਚ ਤੂਫ਼ਾਨ ਦੀ ਬਜਾਏ ਉਲਝਣ ਪੈਦਾ ਹੋਈ।"

"ਤੇਰੀ ਕਿਰਪਾ ਦੀ ਕਿੰਨੀ ਬੇਸ਼ਰਮੀ ਵਾਲੀ ਬੇਰਹਿਮੀ!" ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਚੀਕਿਆ, "ਅਤੇ ਕਿੰਨੀ ਅਣਸੁਣੀ ਨਾ-ਸ਼ੁਕਰਗੁਜ਼ਾਰੀ! ਆਪਣੇ ਲਈ ਬੋਲਦਿਆਂ, ਮੈਂ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਸਦੀ ਵੱਲੋਂ ਪਿਆਰ ਦਾ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਸੁਝਾਅ ਵੀ ਮੈਨੂੰ ਸਮਰਪਣ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਗੁਲਾਮ ਬਣਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰ ਦਿੰਦਾ। ਵਾਹ! ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨਾ ਸੰਗਮਰਮਰ ਦਾ ਦਿਲ ਹੈ, ਕਿੰਨੀ ਪਿੱਤਲ ਦੀ ਛਾਤੀ ਹੈ, ਕਿੰਨੀ ਸੀਮੈਂਟ ਦੀ ਆਤਮਾ ਹੈ! ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਮੈਂ ਕਲਪਨਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਕਿ ਇਸ ਕੁੜੀ ਨੇ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਵਿੱਚ ਕੀ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਸਮਰਪਣ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਮਰ ਬਣਾਇਆ। ਕਿਹੜਾ ਸੁਹਜ ਜਾਂ ਜੋਸ਼, ਕਿਹੜੀ ਸ਼ਾਨ ਜਾਂ ਦਿੱਖ, ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਹੜੀ ਇੱਕ ਚੀਜ਼ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਬਾਕੀ ਸਾਰਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਮਿਲ ਕੇ ਉਸਨੂੰ ਪਿਆਰ ਵਿੱਚ ਡਿੱਗਣ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣੀ? ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਹਿਣ ਲਈ, ਮੈਂ ਅਕਸਰ ਤੁਹਾਡੇ ਪੈਰ ਦੇ ਅੰਗੂਠੇ ਦੇ ਸਿਰੇ ਤੋਂ ਤੁਹਾਡੇ ਸਿਰ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਪਰਲੇ ਵਾਲਾਂ ਤੱਕ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਲਈ ਰੁਕਿਆ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਹੋਰ ਚੀਜ਼ਾਂ ਵੇਖੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਪਿਆਰ ਨਾਲੋਂ ਡਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਤੋਂ ਮੈਂ ਇਹ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸੁੰਦਰਤਾ ਪਹਿਲਾ ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਗੁਣ ਹੈ ਜੋ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਵਿੱਚ ਡਿੱਗਣ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਦਾ ਹੈ, ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਇਹ ਗਰੀਬ ਕੁੜੀ ਕਿਸ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਵਿਚ ਡਿਗ ਗਈ, ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਭ ਤੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੁੱਖਣੀ ਹੈ।"

"ਸਾਂਚੋ, ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿ ਸੁੰਦਰਤਾ ਦੋ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ: ਇੱਕ ਆਤਮਾ ਦੀ, ਦੂਜੀ ਮਾਸ ਦੀ; ਆਤਮਾ ਦੀ ਸੁੰਦਰਤਾ ਕਿਸੇ ਦੀ ਬੁੱਧੀ, ਤੰਦਰੁਸਤੀ, ਸੁਜਾਵਟ, ਉਦਾਰਤਾ ਅਤੇ ਚੰਗੀ ਪਾਲਣ-ਪੋਸ਼ਣ ਵਿਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਇਹ ਸਾਰੇ ਗੁਣ ਇੱਕ ਅਸੁਖਾਵੇਂ ਆਦਮੀ ਵਿੱਚ ਪਾਏ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਵੀ ਕਿਸੇ ਦੀਆਂ ਨਜ਼ਰਾਂ ਮਾਸ ਦੀ ਬਜਾਏ ਇਸ ਕਿਸਮ ਦੀ ਸੁੰਦਰਤਾ ਵੱਲ ਸੇਧਿਤ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਤਾਂ ਪਿਆਰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਉਭਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਚੰਗੇ ਫਾਇਦੇ ਲਈ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਸੈਂਚੋ, ਕਿ ਮੈਂ ਸੁੰਦਰ ਨਹੀਂ ਹਾਂ, ਪਰ ਮੈਂ ਇਹ ਵੀ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਗ਼ਲਤ ਨਹੀਂ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਲਈ ਪਿਆਰ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਗਾੜਿਆ ਨਾ ਹੋਣਾ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ, ਜਿੰਨਾ ਚਿਰ ਉਸ ਕੋਲ ਉਹ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਦਾਨ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮੈਂ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਹੈ।"

ਉਹ ਮੁੱਜ਼ਦਾ ਗੱਲਬਾਤ ਵਿੱਚ ਰੁੱਝੇ ਹੋਏ ਸਨ ਜਦੋਂ ਉਹ ਸੜਕ ਤੋਂ ਥੋੜ੍ਹੀ ਦੂਰੀ 'ਤੇ ਸਥਿਤ ਇੱਕ ਜੰਗਲ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਏ। ਅਚਾਨਕ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ, ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਹਰੇ ਧਾਗੇ ਦੇ ਕੁਝ ਜਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਫਸਿਆ ਪਾਇਆ ਜੋ ਇੱਕ ਰੁੱਖ ਤੋਂ ਦੂਜੇ ਰੁੱਖ ਤੱਕ ਫੈਲੇ ਹੋਏ ਸਨ। ਇਹ ਕੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਸਕੁਆਇਰ ਨੂੰ ਕਿਹਾ:

"ਮੈਂ ਯਕੀਨਨ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ, ਸੈਂਚੋ, ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਜਾਲ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਮਾਮਲਾ ਕਲਪਨਾਯੋਗ ਸਭ ਤੋਂ ਨਵੇਂ ਸਾਹਸਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਫਾਂਸੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਜੇਕਰ ਮੈਨੂੰ ਸ਼ੁਤਾਊਣ ਵਾਲੇ ਜਾਦੂਗਰ ਅਲਟੀਸੀਡੋਰਾ ਪ੍ਰਤੀ ਮੇਰੇ ਦੁਆਰਾ ਦਿਖਾਏ ਗਏ ਸੁੱਜਮ ਦਾ ਬਦਲਾ ਲੈਣ ਲਈ ਸਾਡੀ ਯਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਵਿਘਨ ਪਾਉਣ ਲਈ ਮੈਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਫਸਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ! ਖੈਰ, ਮੈਂ ਇੱਥੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੁਲਾਹ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਜੇਕਰ, ਹਰੇ ਧਾਗਿਆਂ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਇਹ ਜਾਲ ਸਭ ਤੋਂ ਸ਼ਖ਼ਤ ਹੀਰਿਆਂ ਦੇ ਬਣੇ ਹੁੰਦੇ ਜਾਂ ਸ਼ੁੱਕਰ ਅਤੇ ਮੰਗਲ ਗ੍ਰਹਿ ਨੂੰ ਫਸਾਉਣ ਲਈ ਲਗਾਏ ਗਏ ਲੁਹਾਰਾਂ ਦੇ ਈਰਖਾਲੂ ਦੇਵਤੇ ਦੀ ਜਾਲ ਨਾਲੋਂ ਮਜ਼ਬੂਤ ਹੁੰਦੇ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇੰਨੀ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਤੋੜ ਦਿੰਦਾ ਜਿਵੇਂ ਉੱਚ ਬਲੂਰੁਸ਼ ਜਾਂ ਸੂਤੀ ਧਾਗੇ ਦੇ ਬਣੇ ਹੁੰਦੇ।"

ਪਰ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਹ ਸਾਰਾ ਸਾਮਾਨ ਪਾੜਨ ਹੀ ਵਾਲਾ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦੋ ਸੁੰਦਰ ਚਰਵਾਹੇ ਖੜ੍ਹੀਆਂ ਵੇਖੀਆਂ, ਜੋ ਅਚਾਨਕ ਕੁਝ ਦਰੱਖਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਈਆਂ ਸਨ; ਘੱਟੋ ਘੱਟ, ਉਹ ਚਰਵਾਹੇ ਦੇ ਪਹਿਰਾਵੇ ਵਿੱਚ ਸਜੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ, ਸਿਵਾਏ ਇਸਦੇ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਸੁਕਰਟਾਂ ਅਤੇ ਜੈਕਟਾਂ ਵਧੀਆ ਬਰੋਕੇਡ ਦੇ ਬਣੇ ਹੋਏ ਸਨ, ਯਾਨੀ ਕਿ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਸਕਰਟਾਂ ਵਿੱਚ ਸੋਨੇ ਦੀ ਕੁਢਾਈ ਵਾਲੇ ਰੇਸ਼ਮ ਦੇ ਸੁੰਦਰ ਪੇਟੀਕੋਟ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਵਾਲ ਆਪਣੇ ਮੋਢਿਆਂ ਉੱਤੇ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਪਾਏ ਹੋਏ ਸਨ, ਜੋ ਕਿ ਇਸਦੇ ਰੰਗ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸੂਰਜ ਦੀਆਂ ਕਿਰਨਾਂ ਦਾ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰ ਸੱਕਦੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਿਰਾਂ 'ਤੇ ਹਰੇ ਲੌਰੇਲ ਅਤੇ ਲਾਲ ਅਮਰੈਂਥ ਨਾਲ ਬੁਣੇ ਹੋਏ ਹਾਰਾਂ ਦਾ ਤਾਜ ਸੀ। ਕੁੜੀਆਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੰਦਰਾਂ ਤੋਂ ਛੋਟੀਆਂ ਜਾਂ ਅਠਾਰਾਂ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਅਜਿਹੇ ਦਿਸ਼ ਨੇ ਸਾਂਚੋ ਨੂੰ ਹੈਰਾਨ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੂੰ ਹੈਰਾਨ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਸੂਰਜ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਲਈ ਆਪਣੇ ਰਸਤੇ ਵਿੱਚ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਚਾਰੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਚੁੱਪ ਵਿੱਚ ਲਟਕਾਇਆ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਨੌਜਵਾਨ ਚਰਵਾਹੇ ਨੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ:

“ਸਰ ਨਾਈਟ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਜਾਲਾਂ ਨੂੰ ਤਬਾਹ ਨਾ ਕਰੋ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਇੱਥੇ ਤੁਹਾਡੇ ਨੁਕਸਾਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਸਾਡੇ ਮਨੋਰੰਜਨ ਲਈ ਲੱਟਕਾਏ ਗਏ ਹਨ, ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਅਹਿਸਾਸ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਪੁੱਛਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਹੋ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇੱਥੇ ਕਿਉਂ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਕੌਣ ਹਾਂ, ਮੈਂ ਇੱਕ ਸੰਖੇਪ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇਵਾਂਗਾ।

"ਇੱਕ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਇੱਥੋਂ ਦੇ ਕੁਝ ਦੋ ਸਮੂਹ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਰਈਸ, ਹਿਡਾਲਗੋ ਅਤੇ ਅਮੀਰ ਸੱਜਣ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਹ ਸਹਿਮਤੀ ਹੋਈ ਸੀ ਕਿ ਅੱਸੀ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਕੁਝ ਦੋਸਤ ਅਤੇ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਸਾਥੀ, ਬੱਚਿਆਂ, ਗੁਆਂਢੀਆਂ, ਦੋਸਤਾਂ ਅਤੇ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਮਨੋਰੰਜਨ ਲਈ ਲਿਆਵਾਂਗੇ, ਜੋ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਸਾਰੇ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸਭ ਤੋਂ ਸੁਹਾਵਣਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਪੇਸਟੋਰਲ ਆਰਕੇਡੀਆ ਬਣਾਇਆ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਨੌਜਵਾਨ ਔਰਤਾਂ ਚਰਵਾਹਿਆਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪਹਿਰਾਵਾ ਪਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਨੌਜਵਾਨ ਚਰਵਾਹਿਆਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ। ਅਸੀਂ ਦੋ ਈਕਲੋਗ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਮਸ਼ਹੂਰ ਕਵੀ ਗਾਰਸੀਲਾਸੋ ਦੁਆਰਾ ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਸਭ ਤੋਂ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਕੈਮੋਏਸ ਦੁਆਰਾ ਉਸਦੀ ਆਪਣੀ ਪੁਰਤਗਾਲੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਅਸੀਂ ਅਜੇ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਕੱਲ੍ਹ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਇੱਥੇ ਆਏ ਸੀ ਅਤੇ ਕੁਝ ਖੇਤ-ਤੰਬੂ ਬਣਾਏ ਸਨ, ਜਿਸਨੂੰ ਮੈਂ ਸੋਚਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਭਰਪੂਰ ਨਦੀ ਦੇ ਕੰਢਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਲੱਗਦੇ ਇਹਨਾਂ ਝੁੰਡਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਜੋ ਇਹਨਾਂ ਸਾਰੇ ਘਾਹ ਦੇ ਮੈਦਾਨਾਂ ਲਈ ਨਮੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਕੱਲ੍ਹ ਰਾਤ, ਅਸੀਂ ਇਹਨਾਂ ਰੁੱਖਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਜਾਲ ਵਿਛਾਏ ਤਾਂ ਜੋ ਬੇਖਬਰ ਪੰਛੀਆਂ ਨੂੰ ਫਸਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ, ਜੋ ਸਾਡੀਆਂ ਚੀਕਾਂ ਤੋਂ ਹੈਰਾਨ ਹੋ ਕੇ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਉੱਡ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਜੇ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਹੋਵੇ ਸਾਡਾ ਮਹਿਮਾਨ ਬਣਨ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ, ਤੁਹਾਡਾ ਸੁਵਾਗਤ ਸ਼ਾਨੋ-ਸ਼ੌਕਤ ਅਤੇ ਦਿਆਲਤਾ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕੋਈ ਇੱਥੇ ਹੈ, ਚਿੰਤਾ ਜਾਂ ਉਦਾਸੀ ਲਈ ਕੋਈ ਥਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਫਿਰ ਉਹ ਚੁੱਪ ਰਹੀ ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ, ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ:

"ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਸਭ ਤੋਂ ਸੁੰਦਰ ਔਰਤ, ਐਕਟੀਉਨ ਉਦੋਂ ਹੋਰ ਹੈਰਾਨ ਜਾਂ ਹੈਰਾਨ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਅਚਾਨਕ ਡਾਇਨਾ ਨੂੰ ਨਹਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਦੇਖਿਆ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਦੀ ਸੁੰਦਰਤਾ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਸੀ। ਮੈਂ ਇਹਨਾਂ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਮਨੋਰੰਜਨਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਸੱਦੇ ਲਈ ਧੰਨਵਾਦੀ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਪਤਨੀ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਜੋ ਵੀ ਹੁਕਮ ਦਿੰਦੇ ਹੋ, ਉਸਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰਾ ਪੇਸ਼ਾ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਸਮਾਜ ਦੇ ਸਾਰੇ ਵਰਗਾਂ ਪ੍ਰਤੀ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਉਸ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਿਅਕਤੀ ਪ੍ਰਤੀ, ਜੋ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਦੇ ਸਮੂਹ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਆਪਣੀ ਸ਼ੁਕਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਅਤੇ ਦਿਆਲਤਾ ਦਾ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਇਸ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਜੇ ਇਹ ਜਾਲ ਧਰਤੀ ਦੀ ਪੂਰੀ ਸਤ੍ਹਾ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਨਵੀਆਂ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਦੀ ਭਾਲ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਣਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਾ ਤੋੜਿਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੇਰੀ ਇਸ ਅਤਿਕਥਨੀ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਦੇਣ ਲਈ, ਇਹ ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ ਕਿ ਇਹ ਕੋਈ ਹੋਰ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਲਾ ਮੰਚਾ ਦਾ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਹੈ ਜੋ ਇਹ ਪੂਣ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜੇਕਰ, ਸੱਚਮੁੱਚ, ਉਹ ਨਾਮ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਦੇ ਕੰਨਾਂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਿਆ ਹੈ।"

"ਉਏ, ਮੇਰੇ ਸਭ ਤੋਂ ਪਿਆਰੇ ਦੇਸ਼ਤ," ਦੂਜੀ ਚਰਵਾਹੀ ਨੇ ਪਹਿਲੀ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, "ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਕਿੰਨੀ ਵੱਡੀ ਕਿਸਮਤ ਆਈ ਹੈ! ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਸੱਜਣ ਨੂੰ ਸਾਡੇ ਵਿਚਕਾਰ ਦੇਖਦੇ ਹੋ? ਖੈਰ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਣਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਪੂਰੀ ਦੁਨੀਆ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਬਹਾਦਰ, ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਮੋਹਿਤ ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਨਿਮਰ ਨਾਈਟ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਉਹ ਸੱਚ ਨਹੀਂ ਦੱਸ ਰਿਹਾ ਜਾਂ ਸਾਨੂੰ ਉਸਦੇ ਕਾਰਨਾਮਿਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਇਤਿਹਾਸ ਦੁਆਰਾ ਗੁੰਮਰਾਹ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਮੈਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਹੈ। ਮੈਂ ਹਿੰਮਤ ਕਰਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਇਹ ਚੰਗਾ ਆਦਮੀ ਇੱਕ ਖਾਸ ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਹੈ, ਉਸਦਾ ਸਕੁਆਇਰ, ਜਿਸਦੀਆਂ ਮਜ਼ਾਕੀਆ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦੁਆਰਾ ਬਰਾਬਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ।"

"ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਉਹੀ ਮਜ਼ਾਕੀਆ ਆਦਮੀ ਹਾਂ ਅਤੇ ਉਹੀ ਸਕੁਆਇਰ ਜਿਸਦਾ ਤੁਹਾਡੀ ਪਤਨੀ ਨੇ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਸੱਜਣ ਮੇਰਾ ਮਾਲਕ ਹੈ, ਲਾ ਮੰਚਾ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸਿਕ ਅਤੇ ਇਤਿਹਾਸਕ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ।"

"ਓਹ," ਦੂਜੀ ਕੁੜੀ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਆਓ ਅਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਰਹਿਣ ਲਈ ਕਹੀਏ, ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਡੇ ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਅਤੇ ਭੈਣ-ਭਰਾ ਇਸ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ ਹੋਣਗੇ। ਮੈਂ ਵੀ ਨਾਈਟ ਦੀ ਬਹਾਦਰੀ ਅਤੇ ਸਕੁਆਇਰ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਬਾਰੇ ਇਹ ਸਾਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਸੁਣੀਆਂ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਤੁਸੀਂ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਉਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਨਾਈਟ ਸਭ ਤੋਂ ਦਿੜ੍ਹ ਅਤੇ ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਪ੍ਰੇਮੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਪ੍ਰੇਮਿਕਾ ਟੋਬੋਸੋ ਦੀ ਇੱਕ ਖਾਸ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਹੈ, ਜਿਸਨੂੰ ਸਾਰੇ ਸਪੇਨ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਸੁੰਦਰਤਾ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।"

"ਅਤੇ ਠੀਕ ਹੈ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਲਾੜੀਆਂ ਦੀ ਬੇਮਿਸਾਲ ਸੁੰਦਰਤਾ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਸ਼ੱਕ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਪਾਉਂਦੀ। ਪਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੈਨੂੰ ਰਹਿਣ ਲਈ ਭਰਮਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀਆਂ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਬਰਬਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰੇ ਪੇਸ਼ੇ ਦੀ ਸਖਤ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਮੈਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਰੁਕਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦੇਵੇਗੀ।"

ਉਸੇ ਪਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਚਾਰਾਂ ਨਾਲ ਚਰਵਾਹਿਆਂ ਦਾ ਭਰਾ ਵੀ ਆ ਗਿਆ, ਜਿਸਦਾ ਪਹਿਰਾਵਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਾਂਗ ਹੀ ਸ਼ਾਨ ਅਤੇ ਅਮੀਰੀ ਦਾ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਲਾ ਮੰਚਾ ਦੇ ਬਹਾਦਰ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਸਕੁਆਇਰ, ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਸਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਜਾਣੂ ਸੀ। ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਚਰਵਾਹੇ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਤੰਬੂਆਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਜਾਣ ਲਈ ਸੱਦਾ ਦਿੱਤਾ। ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ, ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਤੋਂ, ਉਸਦਾ ਸੱਦਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ। ਉਸੇ ਵੇਲੇ, ਬੀਟਰਾਂ ਨੇ ਝਾੜੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸਰਗਰਮੀ ਕਰਨੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੀ, ਅਤੇ ਕਈ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਛੋਟੇ ਪੰਛੀ ਜਾਲਾਂ ਨੂੰ ਭਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਕਿਉਂਕਿ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਰੰਗ ਦੁਆਰਾ ਮੂਰਖ ਬਣ ਕੇ, ਪੰਛੀ ਉਸੇ ਖ਼ਤਰੇ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਹੋ ਗਏ ਜਿਸ ਤੋਂ ਉਹ ਭੱਜ ਰਹੇ ਸਨ। ਉਸ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਇਕੱਠੇ ਹੋਏ ਤੀਹ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਿਅਕਤੀ, ਸਾਰੇ ਚਰਵਾਹਿਆਂ ਅਤੇ ਚਰਵਾਹਿਆਂ ਦੇ

ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਪ੍ਰਹਿਰਾਵੇ ਵਿੱਚ ਸੁਨ, ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਡੱਨ ਕੁਇੱਕਸ਼ੂਟ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਸੰਕੁਆਇਰ ਦੀ ਪਛਾਣ ਬਾਰੇ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਘੱਟ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਨਹੀਂ ਮਿਲੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਰਾਹੀਂ ਉਸਦੀ ਜਾਣੇ-ਪਛਾਣੇ ਕਰਵਾਈ ਸੀ। ਉਹ ਅਖੀਰ ਵਿੱਚ ਤੰਬੂਆਂ ਤੇ ਪਹੁੰਚੇ ਜਿੱਥੇ ਬੇਦਾਗ਼ ਮੇਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਭਰਪੂਰ ਅਤੇ ਭਰਪੂਰ ਭੋਜਨ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਡੱਨ ਕੁਇੱਕਸੇਟ ਨੂੰ ਸੁਨਮਾਨ ਦੀ ਸੀਟ 'ਤੇ ਬਿੱਠਾ ਕੇ ਸ਼ੁਰਧਾਂਜਲੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ, ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਉਥੇ ਬੈਠੇ ਉਸਦੀ ਦਿੱਖ ਨੂੰ ਵੇਖਦੇ ਹੋਏ ਹੈਰਾਨ ਹੋਏ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਮੇਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸਾਫ਼ ਕਰਨ ਤੇ ਬਾਅਦ, ਡੱਨ ਕੁਇੱਕਸੇਟ ਨੇ ਬਹੁਤ ਸ਼ਾਂਤੀ ਨਾਲ ਫ਼ਰਸ਼ ਲੈ ਲਿਆ ਅਤੇ ਕਿਹਾ:

"ਜਦੋਂ ਕਿ ਕੁਝ ਲੋਕ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮਨੁੱਖ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੇ ਪਾਪਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਉਹ ਹੰਕਾਰ ਹੈ, ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਨਾਸ਼ੁਕਰੇਪਣ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ, ਅਕਸਰ ਸੁਣਨ ਵਾਲੀ ਇਸ ਕਹਾਵਤ 'ਤੇ ਮੇਰਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੈ ਕਿ "ਨਰਕ ਨਾਸ਼ੁਕਰੇ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ"। ਮੈਂ ਪਹਿਲੇ ਪਲ ਤੋਂ ਹੀ ਇਸ ਪਾਪ ਤੋ ਭੱਜਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੋ ਮੈਂ ਤੁਰਕ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਜੇਕਰ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਦੋਸਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਮੈਂ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦੀ ਆਪਣੀ ਇੱਛਾ ਨੂੰ ਬਦਲੇ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਇਹ ਕਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਇਸਦਾ ਜਨਤਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਐਲਾਨ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਜੋ ਕੋਈ ਵੀ ਉਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਏ ਲਾਭਾਂ ਬਾਰੇ ਖੁੱਲ੍ਹ ਕੇ ਗੱਲ ਕਰੇਗਾ ਉਹ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਹੈ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕਰੇਗਾ ਜੇਕਰ ਇਹ ਉਸਦੇ ਸਾਧਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੁੰਦਾ। ਵੱਡੇ ਪਧਰ 'ਤੇ, ਜੋ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨਾਲੋਂ ਘਟੀਆ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਸਾਰਿਆਂ ਤੋਂ ਉੱਤਮ ਹੈ, ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਵਿਚੋਂ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦਾਨੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਤੋਹਫ਼ੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਤੋਹਫ਼ਿਆਂ ਨਾਲ ਤੁਲਨਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੱਕ ਵੀ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚ ਸਕਦੇ, ਸ਼ੁਕਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਇਸ ਘਾਟ ਅਤੇ ਘਾਟ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਮੈਂ ਇੱਥੇ ਮੇਰੇ ਲੱਈ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਦਿਆਲਤਾਵਾਂ ਲੱਈ ਧੰਨਵਾਦੀ ਹਾਂ ਪਰੂ, ਬਦਲੇ ਵਿੱਚ ਦੇਣ ਦੇ ਅਸਮਰੱਥ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਮੈਂ ਕਰਾਂਗਾ ਆਪਣੇ ਸੀਮਤ ਸਾਧਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜੋ ਕੁਝ ਮੈਂ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਉਸ ਨੂੰ ਦੇ ਕੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕੋਲ ਮੌਜੂਦ ਘੱਟ ਸੁਰੇਤਾਂ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਰੱਖਾਂ। ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਇੱਥੇ ਐਲਾਨ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਅਗਲੇ ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਲਈ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਾਰਾਗੋਸਾ ਵੱਲ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਰਾਜੇ ਦੇ ਹਾਈਵੇਅ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਖੜ੍ਹਾ ਕਰਾਂਗੀ, ਜਿੱਥੇ ਮੈਂ ਐਲਾਨ ਕਰਾਂਗੀ ਕਿ ਇਹ ਦੋ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਚਰਵਾਹੇ ਧਰਤੀ ਦੀਆਂ ਸਭ ਤੋਂ ਸੁੰਦਰ ਅਤੇ ਦਿਆਲੂ ਕੁੜੀਆਂ ਹਨ, ਟੋਬੋਸੋ ਦੀ ਬੇਮਿਸਾਲ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਦੇ ਅਪਵਾਦ ਦੇ ਨਾਲ, ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੀ ਇਕੱਲੱਤੀ ਮਾਲਕਣ, ਮੌਜੂਦ ਸਾਰਿਆਂ ਤੋਂ ਮਾਫ਼ੀ ਮੰਗਦੀ ਹੈ।

ਜਦੋਂ ਸਾਂਚੋ, ਜੋ ਆਪਣੇ ਹਰ ਸ਼ਬਦ 'ਤੇ ਧਿਆਨ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਨੇ ਇਹ ਸੁਣਿਆ, ਤਾਂ ਉਹ ਚੀਕਿਆ:

"ਕੀ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਕੋਈ ਅਜਿਹਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇਹ ਕਹਿਣ ਜਾਂ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਕਰੇ ਕਿ ਮੇਰਾ ਮਾਲਕ ਪਾਗਲ ਹੈ? ਸੁਰ ਚਰਵਾਹੇ, ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਕੀ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ? ਕੀ ਕੋਈ ਪਿੰਡ ਦਾ ਪੁਜਾਰੀ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਕਿੰਨਾ ਵੀ ਸਿਆਣਾ ਅਤੇ ਵਿਦਵਾਨ ਹੋਵੇ, ਉਹ ਕਹਿਣ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਹੋਵੇ ਜੋ ਮੇਰੇ ਮਾਲਕ ਨੇ ਹੁਣੇ ਕਿਹਾ ਹੈ? ਜਾਂ ਕੀ ਕੋਈ ਨਾਈਟ-ਇਰੈਂਟ, ਬਹਾਦਰੀ ਲਈ ਉਸਦੀ ਪ੍ਰਸਿੱਧੀ ਕਿੰਨੀ ਵੀ ਵਡੀ ਹੋਵੇ, ਜੋ ਸਵੈ-ਇੱਛਾ ਨਾਲ ਉਹ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਮੇਰੇ ਮਾਲਕ ਨੇ ਹੁਣੇ ਕਰਨ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ?"

ਡੱਨ ਕੁਇੱਕਸੇਟ, ਜਿਸਦਾ ਚਿਹਰਾ ਗੁੱਸੇ ਨਾਲ ਚਮਕ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਸਾਂਚੋ ਵੱਲ ਮੁੜਿਆ ਅਤੇ ਕਿਹਾ:

"ਓ ਸਾਂਚੋ, ਕੀ ਪੂਰੀ ਦੁਨੀਆ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਜਿਹਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅੰਦਰੋਂ ਮੂਰਖ ਨਾ ਕਹੇ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਬੁੱਦਮਾਸ਼ੀ ਅਤੇ ਬੁਦਨੀਤੀ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਹੋਣ? ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿਸਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਦਖ਼ਲ ਦੇ ਕੇ ਇਹ ਪੜਾ ਲਗਾਓ ਕਿ ਮੈਂ ਸਿਆਣਾ ਹਾਂ ਜਾਂ ਮੂਰਖ? ਆਪਣਾ ਮੂੰਹ ਬੰਦ ਕਰੋ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਸ਼ਬਦ ਨਾ ਕਹੋ। ਜੇ ਰੋਸੀਨਾਂਤੇ ਕੋਲ ਕਾਠੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਉੱਤੇ ਪਾਓ, ਅਤੇ ਆਓ ਅਸੀਂ ਉਸ ਨੂੰ ਅਮਲ ਵਿੱਚ ਲਿਆਈਏ ਜੋ ਮੈਂ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰਾ ਹੱਕ ਮੇਰੇ ਪਾਸੇ ਹੈ, ਇੱਥੇ ਹੋਰ ਕੋਈ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਹਰਾ ਚੁੱਕਾ ਸਮਝ ਸੱਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਮੇਰਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ।"

ਇਸ ਮੌਕੇ 'ਤੇ, ਉਹ ਆਪਣਾ ਸ਼ਾਟ ਤੁਰੰਤ ਨਾਲ ਉੱਠਿਆ ਅਤੇ ਗੁੱਸੇ ਦੇ ਸੰਕੇਤ ਦਿਖਾਏ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਮੌਜੂਦ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਹੈਰਾਨ ਹੋ ਗਏ ਅਤੇ ਸੋਚ ਰਹੇ ਸਨ ਕਿ ਕੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਸਨੂੰ ਪਾਗਲ ਸਮਝਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਸਮਝਦਾਰ। ਪਰ, ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਯਤਨ ਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਮਨਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਯਾਦ ਦਿਵਾਇਆ ਕਿ ਉਸਦਾ ਸ਼ੁਕਰਗੁਜ਼ਾਰ ਸੁਭਾਅ ਸਭ ਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਬਹਾਦਰੀ ਦਾ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਕਰਨ ਲਈ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਸੰਬੰਧਿਤ ਉਸਦੇ ਕੰਮ ਕਾਫ਼ੀ ਹੋਣਗੇ। ਇਸ ਸਭ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਆਪਣੀ ਯੋਜਨਾ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ, ਰੋਸੀਨੈਂਟ 'ਤੇ ਚੜ੍ਹ ਕੇ, ਆਪਣਾ ਬਕਲਰ ਜੋੜ ਕੇ, ਆਪਣਾ ਨੇਜ਼ਾ ਚੁੱਕ ਕੇ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਹਾਈਵੇਅ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਖੜ੍ਹਾ ਕਰਕੇ, ਜੋ ਕਿ ਉਸ ਹਰੇ ਭੂਰੇ ਘਾਹ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਖੜ੍ਹਾ ਕਰ ਲਿਆ। ਉਸਦੇ ਪਿੱਛੇ ਸਾਂਚੋ, ਉਸਦੇ ਡੈਪਲ 'ਤੇ ਸਵਾਰ ਹੋ ਕੇ, ਅਤੇ ਚੁਰਵਾਹੇ ਦੇ ਝੁੰਡ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕੀਤਾ, ਜੋ ਇਹ ਦੇਖਣ ਲਈ ਉਤਸੁਕ ਸਨ ਕਿ ਉਸਦਾ ਹੰਕਾਰੀ ਅਤੇ ਅਣਸੁਣਿਆ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਕਿੱਥੇ ਲੈ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਸੜਕ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋਣ 'ਤੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਭਾਸ਼ਣ ਨਾਲ ਹਵਾ ਨੂੰ ਵਿੰਨ੍ਹਿਆ:

"ਤੁਸੀਂ ਯਾਤਰੀ ਅਤੇ ਰਾਹਗੀਰ, ਸੂਰਬੀਰ ਅਤੇ ਸਕੁਆਇਰ, ਅੱਜ ਪੈਦਲ ਜਾਂ ਸਵਾਰ ਵਿਅਕਤੀ, ਜੋ ਇਸ ਹਾਈਵੇਅ ਤੋਂ ਲੰਘਦੇ ਹੋ ਜਾਂ ਅਗਲੇ ਦੋ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕਰੋਗੇ, ਇਹ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖੋ ਕਿ ਇੱਥੇ ਲਾ ਮੰਚਾ ਦਾ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ ਜੋ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਲਈ ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਘਾਹ ਦੇ ਮੈਦਾਨਾਂ ਅਤੇ ਗਲੇਨ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੀਆਂ ਨਿੰਫਾਂ ਵਿੱਚ ਪਾਈ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਸੁੰਦਰਤਾ ਅਤੇ ਸੁਧਾਈ ਧਰਤੀ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੋਰ ਔਰਤ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਹੈ, ਮੇਰੀ ਆਤਮਾ ਦੀ ਮਾਲਕਣ, ਟੋਬੋਸੋ ਦੀ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ। ਇਸ ਲਈ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਸੰਪਰਕ ਕਰਨ ਦਿਓ ਜਿਸਦੀ ਵੱਖਰੀ ਰਾਏ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਥੇ ਮੈਂ ਤਿਆਰ ਹਾਂ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਹੀ ਹਾਂ।"

ਦੋ ਵਾਰ ਉਸਨੇ ਇਹ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਦੋ ਵਾਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਉੱਦਮੀ ਨਾਈਟ ਦੁਆਰਾ ਇਸਦੀ ਅਣਦੇਖੀ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਪਰ ਕਿਸਮਤ, ਜੋ ਉਸਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਰਾਹ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰਨ ਲੱਗੀ ਸੀ, ਨੇ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਥੋੜ੍ਹੀ ਦੇਰ ਬਾਅਦ, ਹਾਈਵੇ 'ਤੇ ਘੋੜਿਆਂ 'ਤੇ ਸਵਾਰ ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿਚ ਆਦਮੀ ਦਿਖਾਈ ਦੇਣਗੇ, ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਆਪਣੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿਚ ਨੇਜ਼ੇ ਲੈ ਕੇ, ਸਖਤ ਬਣਤਰ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਜਲਦੀ ਨਾਲ ਯਾਤਰਾ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੇ ਸਾਥੀਆਂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ, ਉਹ ਮੁੜੇ ਅਤੇ ਸੜਕ ਤੋਂ ਭੱਜ ਗਏ, ਇਹ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਜੇ ਉਹ ਉੱਥੇ ਹੀ ਰਹੇ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ 'ਤੇ ਕੋਈ ਵੱਡੀ ਆਫ਼ਤ ਆ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਸਿਰਫ਼ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਹੀ ਨਿਡਰ ਭਾਵਨਾ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹਾ ਰਿਹਾ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਰੋਸੀਨੈਂਟ ਦੇ ਝੁੰਡਾਂ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਪਨਾਹ ਲਈ। ਲਾਂਸਰਾਂ ਦਾ ਸਮੂਹ ਪਹੁੰਚਿਆ, ਅਤੇ ਮੋਹਰੀ ਦਲ ਵਿੱਚ ਸਵਾਰ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ 'ਤੇ ਚੀਕਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ:

"ਮੂਰਖ, ਰਸਤੇ ਤੋਂ ਹਟ ਜਾ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਇਹ ਬਲਦ ਤੈਨੂੰ ਮਿੱਧ ਕੇ ਮਾਰ ਦੇਣਗੇ!"

"ਤੁਸੀਂ ਸਰਾਪ ਦਿੰਦੇ ਹੋ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਚੀਕਿਆ, "ਉਹ ਬਲਦ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਹਨ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਡਰਾ ਸਕਣ - ਜਰਾਮਾ ਦੇ ਕੰਢੇ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਸਭ ਤੋਂ ਭਿਆਨਕ ਬਲਦ ਵੀ ਨਹੀਂ![3] ਇਸ ਲਈ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਵਿਚਾਰ ਦੇ, ਤੁਸੀਂ ਬਦਮਾਸ਼ਾਂ, ਇਹ ਮੰਨ ਲਓ ਕਿ ਮੈਂ ਇੱਥੇ ਜੋ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਹੈ ਉਹ ਸੱਚ ਹੈ; ਨਹੀਂ ਤਾਂ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੈਨੂੰ ਇਸਦਾ ਹਿਸਾਬ ਦੇਣਾ ਪਵੇਗਾ।"

ਚਰਵਾਹੇ ਕੋਲ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਡੌਨ ਕਿਊਜੋਟ ਨੂੰ ਰਸਤੇ ਤੋਂ ਹਟਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਮਿਲਿਆ ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਚਾਹੁੰਦਾ ਵੀ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਭਿਆਨਕ ਬਲਦਾਂ ਦੇ ਝੁੰਡ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਪਾਲਤੂ ਬਲਦਾਂ ਨੇ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਚੁਰਵਾਹਿਆਂ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦੀ ਮੌਜ਼ਬਾਨੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਲੈ ਗਈ ਜਿੱਥੇ ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਇੱਕ ਬਲਦ ਦੀ ਲੜਾਈ ਹੋਣੀ ਸੀ, ਡੌਨ ਕਿਊਜੋਟ, ਸਾਂਚੋ, ਰੋਸੀਨਾਂਤੇ ਅਤੇ ਡੈਪਲ ਨੂੰ ਪੈਰਾਂ ਹੇਠ ਮਿੱਧ ਦਿੱਤਾ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਫੈਲਾ ਦਿੱਤਾ। ਸਾਂਚੋ ਨੂੰ ਕੁੱਟਿਆ ਗਿਆ, ਡੌਨ ਕਿਊਜੋਟ ਡਰ ਗਿਆ, ਡੈਪਲ ਕੁਚਲਿਆ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਰੋਸੀਨਾਂਤੇ ਬਿਲਕੁਲ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ, ਪਰ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਉਹ ਸਾਰੇ ਆਪਣੇ ਪੈਰਾਂ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋਣ ਲਈ ਸੰਘਰਸ਼ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਡੌਨ ਕਿਊਜੋਟ,

ਹੁਣ ਠੱਕਰ ਖਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਹੁਣ ਡਿੱਗ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਜਿੰਨਾ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਉਹ ਝੁੰਡ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਭੱਜਿਆ, ਆਪਣੇ ਫੇਫੜਿਆਂ ਦੇ ਸਿਖਰ 'ਤੇ ਪੁਕਾਰਦਾ ਹੋਇਆ:

"ਤੁਸੀਂ ਜਿੱਥੇ ਹੋ ਉੱਥੇ ਹੀ ਰਹੋ ਅਤੇ ਲੜਾਈ ਕਰੋ, ਤੁਸੀਂ ਬਦਮਾਸ਼ ਬਦਮਾਸ਼ ਹੋ। ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਹੀ ਸੂਰਮਾ ਹੈ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨਹੀਂ ਜੋ ਗਲਤ ਹੋਣ 'ਤੇ ਦੂਜੀ ਗੱਲ੍ਹ ਮੋੜਨ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਰੱਖਦੇ ਹਨ!"

ਇਹ ਚੋਰਵਾਹਿਆਂ ਨੂੰ ਜਲਦੀ ਭੁੱਜਣ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸਦੀਆਂ ਧਮਕੀਆਂ ਵੱਲ ਪੁਰਾਣੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਬੁੱਦਲਾਂ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਧਿਆਨ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ। ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ, ਆਪਣੀ ਥਕਾਵਟ ਅਤੇ ਗੁੱਸੇ ਦੀ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਨੂੰ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਅਤੇ ਬਦਲਾ ਲੈਣ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਨਾਰਾਜ਼, ਹਾਈਵੇਅ 'ਤੇ ਬੈਠ ਗਿਆ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਸਾਂਚੋ, ਰੋਸੀਨੈਂਟ ਅਤੇ ਡੈਪਲ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਫੜਨ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਉਹ ਪਹੁੰਚੇ, ਤਾਂ ਮਾਸਟਰ ਅਤੇ ਸਕੁਆਇਰ ਦੁਬਾਰਾ ਸਵਾਰ ਹੋ ਗਏ ਅਤੇ, ਦਿਖਾਵੇ ਵਾਲੇ ਜਾਂ ਫਰਜ਼ੀ ਆਰਕੇਡੀਆ ਤੋਂ ਵਿਦਾ ਲੈਣ ਲਈ ਵਾਪਸ ਪਰਤੇ ਬਿਨਾਂ, ਖੁਸ਼ ਹੋਣ ਨਾਲੋਂ ਕਿਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸ਼ਰਮਿੰਦਾ ਹੋ ਕੇ ਆਪਣੇ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਚੱਲ ਪਏ।

---

1. ਮੱਤੀ 11:12.
2. ਸਹੀ ਰੂਪ ਹੈ "ਸੇਂਟ ਜੇਮਜ਼, ਅਤੇ ਨੇੜੇ, ਸਪੇਨ!" (ਇਸ ਜੰਗੀ ਨਾਅਰੇ ਵਿੱਚ "ਨੇੜੇ" ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ "ਚਾਰਜ!")
3. ਜਰਾਮਾ ਨਦੀ, ਜਿਸਨੇ ਸਪੇਨ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਭਿਆਨਕ ਬਲਦਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕੰਢਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਲੱਗਦੇ ਚਰਾਗਾਹਾਂ ਵਿਚ ਪਾਲਿਆ।

ਅਧਿਆਇ ਉਨਾਵ

ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨਾਲ ਵਾਪਰੀ ਅਸਾਧਾਰਨ ਘਟਨਾ ਦਾ ਬਿਰਤਾਂਤ, ਜੋ ਕਿ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਸਾਹਸ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ

ਡੌਨ ਕੁਇਕੁਸੋਟ ਅਤੇ ਸਾਂਚੋ ਰੁੱਖਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਤਾਜ਼ਗੀ ਭਰੇ ਝੁੰਡ ਵਿੱਚ ਆਏ, ਜਿਸ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਾਫ਼, ਨਿਰਮਲ ਧਾਰਾ ਮਿਲੀ, ਜਿਸਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਬਲਦਾਂ ਦੇ ਅਸੰਗਤ ਵਿਵਹਾਰ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ ਧੂੜ ਅਤੇ ਥਕਾਵਟ ਤੋਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਪਾ ਕੇ ਆਪਣੇ ਫਾਇਦੇ ਲਈ ਵਰਤਿਆ। ਡੈਪਲ ਅਤੇ ਰੋਸੀਨੈਂਟ ਤੋਂ ਹੈਲਟਰ ਅਤੇ ਲਗਾਮ ਹਟਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਇਸਦੇ ਕੰਢਿਆਂ 'ਤੇ ਬੇਰੋਕ ਘੁੰਮ ਸਕਣ, ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਨੌਕਰ ਦੇਵੇ, ਘਾਹ 'ਤੇ ਬੈਠ ਗਏ ਜਦੋਂ ਕਿ ਸਾਂਚੋ ਆਪਣੇ ਕਾਠੀ ਦੇ ਥੈਲਿਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਵਿੱਚ ਖੋਦ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਉਹ ਲੈ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਿਸਨੂੰ ਉਹ ਆਪਣੇ ਰੋਟੀ ਸਹਾਇਕ ਕਹਿਣਾ ਪ੍ਰਸੰਦ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਨਦੀ ਦਾ ਲਾਭ ਉਠਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਆਪਣਾ ਮੂੰਹ ਕਰਲੀ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਆਪਣਾ ਮੂੰਹ ਧੋਤਾ, ਜਿਸਦੇ ਜ਼ਰੀਏ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਝਗੜੇ ਹੋਏ ਹੌਂਸਲੇ ਮੁੜ ਸੁਰਜੀਤ ਕੀਤੇ। ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਪਛਤਾਵੇ ਕਾਰਨ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਖਾਧਾ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਚੱਕ ਲੈਣ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਚੰਗੀ ਪ੍ਰਜਨਨ ਕਾਰਨ ਉਸਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਭੋਜਨ ਨੂੰ ਛੂਹਣ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਪਰ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਰੋਟੀ ਆਪਣੇ ਮੂੰਹ ਤੱਕ ਚੁੱਕਣਾ ਵੀ ਭੁੱਲ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਅਤੇ, ਸ਼ਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਦੇ ਹਰ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਤੋੜਦੇ ਹੋਏ, ਖਾਣ ਲਈ ਮੰਜ਼ੂਦ ਰੋਟੀ ਅਤੇ ਪਨੀਰ ਨਾਲ ਆਪਣਾ ਪੇਟ ਭਰਨ ਲੱਗ ਪਿਆ।

"ਖਾ ਲਓ, ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ ਸਾਂਚੋ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਜ਼ਿੰਦਾ ਰੱਖੋ, ਜੋ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਅਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਬੇਰਹਿਮ ਬਦਕਿਸਮਤੀਆਂ ਦੇ ਹੱਥੋਂ ਮਰਨ ਦਿਓ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ, ਸਾਂਚੋ, ਮਰਦੇ ਹੋਏ ਜੀਣ ਲਈ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਖਾਂਦੇ ਹੋਏ ਮਰਨ ਲਈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੇਰੀ ਗੱਲ ਦੀ ਸੱਚਾਈ ਬਾਰੇ ਯਕੀਨ ਦਿਵਾਉਣ ਲਈ, ਇਸ ਤੱਥ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰੋ ਕਿ ਮੇਰੇ ਬਾਰੇ ਇਤਿਹਾਸ ਲਿਖੇ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਮੈਂ ਆਪਣੀਆਂ ਬਾਹਾਂ ਲਈ ਮਸ਼ਹੂਰ ਹਾਂ, ਆਪਣੇ ਸਲੀਕੇਦਾਰ ਵਿਵਹਾਰ ਲਈ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹਾਂ, ਕੁਲੀਨ ਲੋਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸੱਤਿਕਾਰਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਕੁੜੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਸਜਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ; ਪਰ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿ ਮੇਰੇ ਬਹਾਦਰੀ ਭਰੇ ਕੰਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀਆਂ ਟਾਹਣੀਆਂ ਅਤੇ ਸੁਨਮਾਨਾਂ ਨਾਲ ਜਿੱਤ ਦਾ ਤਾਜ ਪਹਿਨਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਅੱਜ ਸਵੇਰੇ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਨੀਵੇਂ, ਗੰਦੇ ਜਾਨਵਰਾਂ ਦੇ ਖੁਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਲੱਤ ਮਾਰੀ, ਮਿੱਧਿਆ ਅਤੇ ਮਿੱਧਿਆ ਜਾਂਦਾ ਦੇਖਿਆ। ਇਸ ਬਾਰੇ ਸੋਚਣ ਨਾਲ ਮੇਰੇ ਦੰਦ ਇੰਨੇ ਸੁੰਨ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਮੇਰੀ ਭੁੱਖ ਘੱਟ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਮੇਰੇ ਹੱਥ ਅਧਰੰਗ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਖਾਣ ਦੀ ਸਾਰੀ ਇੱਛਾ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮੈਂ ਭੁੱਖ ਨਾਲ ਮਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦਾ ਹਾਂ, ਸਭ ਤੋਂ ਬੇਰਹਿਮ ਮੌਤ।"

"ਉਸ ਹਾਲਤ ਵਿਚ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਆਪਣੀ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਚਬਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, "ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਸ਼ਾਇਦ ਉਸ ਕਹਾਵਤ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਜੋ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ, "ਮਾੜਟਾ ਨੂੰ ਮਰਨ ਦਿਓ ਪੂਰ ਭੁਰੇ ਪੇਟ ਨਾਲ ਮਰ ਜਾਓ" । ਮੈਂ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੀਮਤ 'ਤੇ, ਆਪਣੀ ਜਾਨ ਲੈਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ ਪਰ ਉਹੀ ਕਰਾਂਗਾ ਜੋ ਮੇਚੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਆਪਣੇ ਦੰਦਾਂ ਨਾਲ ਚਮੜੇ ਨੂੰ ਫੈਲਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਜਿੱਥੇ ਤੱਕ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਪਹੁੰਚ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ; ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਖਾ ਕੇ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਵਧਾਵਾਂਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਸਵਰਗ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਚੁੱਲਦਾ। ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਨੂੰ ਸਮਝਾ ਸਕਾਂ ਕਿ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਤੋਂ ਮਰਨ ਬਾਰੇ ਸੋਚਣ ਨਾਲੋਂ ਵੱਡਾ ਕੋਈ ਪਾਗਲਪਨ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੇਰੀ ਸਲਾਹ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕੁਝ ਖਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਇਸ ਹਰੇ ਘਾਹ ਵਾਲੇ ਛੱਤਰੀ 'ਤੇ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਝਪਕੀ ਲੈਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਤੁਸੀਂ ਜਾਗ ਜਾਓਗੇ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਥੋੜ੍ਹਾ ਹੋਰ ਜੋਸ਼ ਭਰਪੂਰ ਪਾਓਗੇ।"

ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਸਲਾਹ ਅਨੁਸਾਰ ਹੀ ਕੀਤਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਂਚੋ ਦੀ ਸਲਾਹ ਉਸਨੂੰ ਮੂਰਖ ਦੀ ਬਜਾਏ ਇੱਕ ਦਾਰਸ਼ਨਿਕ ਵਾਂਗ ਲੱਗੀ।

"ਪਿਆਰੇ ਸਾਂਚੋ," ਨਾਈਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਉਹ ਕਰਨ ਲਈ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਹੋ ਜੋ ਮੈਂ ਹੁਣ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਮੇਰਾ ਮਨ ਬਹੁਤ ਰਾਹਤ ਪਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਮੇਰੀਆਂ ਚਿੰਤਾਵਾਂ ਘੱਟ ਜਾਣਗੀਆਂ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਸੌਂਦਾ ਹਾਂ, ਤੁਹਾਡੀ ਸਲਾਹ ਮੰਨਦੇ ਹੋਏ, ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਥੋੜ੍ਹੀ ਦੂਰੀ 'ਤੇ ਜਾਓ, ਆਪਣੇ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਹਵਾ ਵਿੱਚ ਖੋਲ੍ਹ ਦਿਓ, ਅਤੇ ਰੋਸੀਨੈਂਟ ਦੀ ਲਗਾਮ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਨੂੰ ਧੋਖਾ ਦੇਣ ਲਈ ਤੁਹਾਨੂੰ ਤਿੰਨ ਹਜ਼ਾਰ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੋੜੇ ਮਾਰਨ ਲਈ ਤਿੰਨ ਜਾਂ ਚਾਰ ਸੌ ਕੋੜੇ ਮਾਰੋ। ਉਸ ਗਰੀਬ ਆਤਮਾ ਲਈ ਆਪਣੀ ਬੇਸਮਝੀ ਅਤੇ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਕਾਰਨ ਮੋਹਿਤ ਰਹਿਣਾ ਬਹੁਤ ਸ਼ਰਮ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ।"

"ਇਸ ਸਵਾਲ ਦੋ ਦੇ ਪ੍ਰਹਿਲੂ ਹਨ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਪਰ ਹੁਣ ਲਈ ਆਓ ਦੋਵੇਂ ਥੋੜ੍ਹੀ ਨੀਂਦ ਲਈਏ, ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ, ਕੌਣ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਹੋਵੇਗਾ? ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਨੂੰ ਇਹ ਸਮਝਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਠੰਡੇ ਖੂਨ ਨਾਲ ਮਾਰਨਾ ਇੱਕ ਔਖਾ ਕੰਮ ਹੈ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਜਦੋਂ ਪਲਕਾਂ ਉਸ ਸਰੀਰ 'ਤੇ ਡਿੱਗਦੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਕੁਪੋਸ਼ਿਤ ਅਤੇ ਘੱਟ ਖੁਆਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਮੇਰੀ ਔਰਤ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਨੂੰ ਧੀਰਜ ਰੱਖਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਜਦੋਂ ਉਹ ਇਸਦੀ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਉਮੀਦ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਕੁੱਟਮਾਰ ਤੋਂ ਛਾਨਣੀ ਵਿੱਚ ਬਦਲਦੇ ਹੋਏ ਦੇਖੇਗੀ - ਅਤੇ "ਜਿੱਥੇ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਹੈ, ਉੱਥੇ ਉਮੀਦ ਹੈ"। ਮੇਰਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਅਜੇ ਵੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਉਹ ਇੱਛਾ ਹੈ ਜੋ ਮੈਂ ਕਰਨ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਹੈ।"

ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਉਸਦਾ ਧੰਨਵਾਦ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਫਿਰ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਖਾਣਾ ਖਾਧਾ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਇੱਕ ਮੂੰਹ ਭਰ ਕੇ ਖਾਧਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਹ ਦੋਵੇਂ ਸੌਣ ਲਈ ਲੇਟ ਗਏ, ਦੋ ਅਟੁੱਟ ਸਾਥੀਆਂ ਅਤੇ ਆਪਸੀ ਦੋਸਤਾਂ, ਰੋਸੀਨੈਂਟ ਅਤੇ ਡੈਪਲ ਨੂੰ ਉਸ ਘਾਹ ਦੇ ਮੈਦਾਨ ਵਿੱਚ ਉੱਗ ਰਹੀ ਭਰਪੂਰ ਘਾਹ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਵਿਹਲੇ ਸਮੇਂ ਚਰਨ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹ ਦਿੱਤੀ। ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਅਤੇ ਸਾਂਚੋ ਦਿਨ ਵਿੱਚ ਕਾਫ਼ੀ ਦੇਰ ਨਾਲ ਜਾਗੇ, ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਉਹ ਦੁਬਾਰਾ ਸਵਾਰ ਹੋਏ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸਰਾਏ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਯਾਤਰਾ ਦੁਬਾਰਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਜਿਸਨੂੰ ਉਹ ਦੂਰੋਂ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਸਨ। ਮੈਂ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਸਰਾਏ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਇਸਨੂੰ ਇਹੀ ਕਹਿੰਦੇ ਸਨ, ਹੁਣ ਸਰਾਏ ਨੂੰ ਕਿਲ੍ਹਾ ਕਹਿਣ ਦੀ ਉਸਦੀ ਆਮ ਆਦਤ ਦੇ ਉਲਟ।

ਜਦੋਂ ਉਹ ਪਹੁੰਚੇ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਰਾਏ ਦੇ ਮਾਲਕ ਤੋਂ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਕੀ ਉਸ ਕੋਲ ਇੱਕ ਕਮਰਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਭਰੋਸਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਇੱਕ ਕਮਰਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਸਾਰੀਆਂ ਸਹੂਲਤਾਂ ਅਤੇ ਐਸ਼-ਆਰਾਮ ਹਨ ਜੋ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਸਾਰਾਗੋਸਾ ਵਿੱਚ ਲੱਭਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਸਵਾਰ ਹੋ ਕੇ ਉਤਰੇ, ਅਤੇ ਸਾਂਚੋ ਆਪਣਾ ਸਮਾਨ ਇੱਕ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਲੈ ਗਿਆ ਜਿਸਦੀ ਸਰਾਏ ਦੇ ਮਾਲਕ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਚਾਬੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਉਹ ਜਾਨਵਰਾਂ ਨੂੰ ਤਬੇਲੇ ਵਿੱਚ ਲੈ ਗਿਆ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਖੁਆਇਆ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਇਹ ਦੇਖਣ ਲਈ ਵਾਪਸ ਆਇਆ ਕਿ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੁਆਰਾ ਉਸਨੂੰ ਕਿਹੜੇ ਕੰਮ ਸੌਂਪੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਜਿਸਨੂੰ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਬੈਂਚ 'ਤੇ ਬੈਠਾ ਪਾਇਆ। ਉਸਨੇ ਸਵਰਗ ਦਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਧੰਨਵਾਦ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਸਦੇ ਮਾਲਕ ਨੇ ਸਰਾਏ ਨੂੰ ਕਿਲ੍ਹੇ ਵਾਂਗ ਨਹੀਂ ਸੋਚਿਆ ਸੀ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਰਾਤ ਦੇ ਖਾਣੇ ਦਾ ਸਮਾਂ ਆ ਗਿਆ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਆ ਗਏ, ਅਤੇ ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਸਰਾਏ ਦੇ ਮਾਲਕ ਤੋਂ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੀ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪੇਟ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਕ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ; ਤਾਂ ਜੋ ਸਾਂਚੋ ਉਹ ਜੋ ਵੀ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਮੰਗਵਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦੀ ਸਰਾਏ ਹਵਾ ਦੇ ਪੰਛੀਆਂ, ਧਰਤੀ ਦੇ ਪੰਛੀਆਂ ਅਤੇ ਸਮੁੰਦਰ ਦੀਆਂ ਮੱਛੀਆਂ ਨਾਲ ਭਰੀ ਹੋਈ ਸੀ।

"ਇਸ ਸਭ ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਸਾਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਦੋ ਕੁਕੜ ਭੁੰਨ ਦਿਓਗੇ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਵਾਂਗੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰੇ ਮਾਲਕ ਦਾ ਪੇਟ ਨਾਜ਼ੁਕ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਘੱਟ ਖਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਵੀ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਨਹੀਂ ਖਾਂਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਪੇਟੂ ਨਹੀਂ ਹਾਂ।"

ਸਰਾਏ ਦੇ ਮਾਲਕ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਕੋਈ ਮੁਰਗੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਬਾਜ਼ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਚੁੱਕ ਕੇ ਲੈ ਗਏ ਸਨ।

"ਖੈਰ, ਸਰਾਏ ਮਾਲਕ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਤੁਸੀਂ ਸਾਨੂੰ ਇੱਕ ਵਧੀਆ, ਕੋਮਲ ਪੁਲੇਟ ਭੁੰਨ ਸਕਦੇ ਹੋ।"

"ਇੱਕ ਪੁਲੇਟ?" ਸਰਾਏ ਵਾਲੇ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ; "ਮੇਰੀ ਗੱਲ, ਸੱਚਾਈ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਕੱਲ੍ਹ ਪੰਜਾਹ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸ਼ਹਿਰ ਵੇਚਣ ਲਈ ਭੇਜੇ ਸਨ, ਪਰ ਪੁਲੇਟਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ, ਤੁਸੀਂ ਜੋ ਵੀ ਚਾਹੋ ਮੰਗਵਾ ਸਕਦੇ ਹੋ।"

"ਉਸ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਯਕੀਨਨ ਵੱਛੇ ਦਾ ਮਾਸ ਜਾਂ ਬੱਚਾ ਹੋਵੇਗਾ।"

"ਹੁਣ ਘਰ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਹੈ," ਮੇਜ਼ਬਾਨ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸਭ ਖਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਅਗਲੇ ਹਫ਼ਤੇ ਕਾਫ਼ੀ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੋਵੇਗਾ।"

"ਇਸ ਨਾਲ ਸਾਨੂੰ ਬਹੁਤ ਫਾਇਦਾ ਹੋਵੇਗਾ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਂ ਸ਼ਰਤ ਲਗਾਉਂਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਸਾਰੀਆਂ ਕਮੀਆਂ ਬੈਕਨ ਅਤੇ ਅੰਡਿਆਂ ਦੀ ਬਹੁਤਾਤ ਨਾਲ ਪੂਰੀਆਂ ਹੋ ਜਾਣਗੀਆਂ।"

"ਦਇਆ," ਸਰਾਏ ਵਾਲੇ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਮੇਰੇ ਮਹਿਮਾਨ ਨੂੰ ਯਕੀਨਨ ਹਿੰਮਤ ਹੈ! ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੱਸ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਕੋਈ ਮੁਰਗੀ ਜਾਂ ਪੁਲੇਟ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਉਹ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਆਂਡੇ ਲੈਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਕੋਈ ਹੋਰ ਸੁਆਦੀ ਚੀਜ਼ ਚੁਣੇ ਅਤੇ ਮੁਰਗੀ ਮੰਗਣਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦੇਵੇ।"

"ਆਓ ਇਸ ਨੂੰ ਸੁਲਝਾ ਲਈਏ, ਇਸਨੂੰ ਉਲਝਾ ਦੇਈਏ!" ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਵਾਰ ਅਤੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਲਈ ਦੱਸੋਗੇ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਕੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਸਾਰੀਆਂ ਬੇਕਾਰ ਗੱਲਾਂ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿਓ!"

"ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਸੱਚਮੁੱਚ ਅਤੇ ਸੱਚਮੁੱਚ ਜੋ ਹੈ," ਸਰਾਏ ਦੇ ਮਾਲਕ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਦੋ ਗਾਵਾਂ ਦੇ ਪੈਰ ਹਨ ਜੋ ਵੱਛਿਆਂ ਦੇ ਪੈਰ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ ਉਹ ਇੰਨੇ ਕੋਮਲ ਹਨ, ਜਾਂ ਦੋ ਵੱਛਿਆਂ ਦੇ ਪੈਰ ਜੋ ਗਊਆਂ ਦੇ ਪੈਰ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ ਉਹ ਇੰਨੇ ਵੱਡੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਟਰ, ਪਿਆਜ਼ ਅਤੇ ਬੇਕਨ ਨਾਲ ਪਕਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਸਮੇਂ ਖਾਣ ਲਈ ਪੁਕਾਰ ਰਹੇ ਹਨ।"

"ਮੈਂ ਇੱਥੇ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬ੍ਰਾਂਡ ਕਰਦਾ ਹਾਂ," ਸਾਂਚੇ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਛੂਹਣ ਤੋਂ ਵਰਜੀਆ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਪੈਸੇ ਦੇਵਾਂਗਾ। ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਲਈ ਇੱਕ ਸੁਆਦੀ ਭੋਜਨ ਦੀ ਉਮੀਦ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਪਰਵਾਹ ਨਹੀਂ ਕਿ ਉਹ ਵੱਛੇ ਦੇ ਪੈਰ ਹਨ, ਜਿੰਨਾ ਚਿਰ ਉਹ ਗਾਂ ਦੇ ਪੈਰਾਂ ਜਿੰਨੇ ਵੱਡੇ ਹਨ।"

"ਕੋਈ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਛੂਹੇਗਾ," ਸਰਾਏ ਦੇ ਮਾਲਕ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰੇ ਦੂਜੇ ਮਹਿਮਾਨ ਚੰਗੇ ਵਿਅਕਤੀ ਹਨ, ਜੋ ਆਪਣੇ ਖੁਦ ਦੇ ਰਸੋਈਏ, ਬਟਲਰ ਅਤੇ ਭੋਜਨ ਲੈ ਕੇ ਆਏ ਹਨ।"

"ਗੁਣਵੱਤਾ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰੀਏ ਤਾਂ," ਸਾਂਚੇ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੇਰੇ ਮਾਲਕ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਹੋਰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਉਹ ਜਿਸ ਪੇਸ਼ੇ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਭੋਜਨ ਜਾਂ ਭੋਜਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ। ਅਸੀਂ ਬਸ ਇੱਕ ਘਾਹ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਫੈਲਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਐਕੋਰਨ ਅਤੇ ਮੇਡਲਰ ਖਾ ਕੇ ਪੇਟ ਭਰਦੇ ਹਾਂ।"

ਸਾਂਚੇ ਨੇ ਸਰਾਏ ਦੇ ਮਾਲਕ ਨਾਲ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਗੱਲਬਾਤ ਜਾਰੀ ਰੱਖੀ, ਜਿਸਨੂੰ ਉਸਨੇ ਸਵਾਲਾਂ ਦੇ ਜਵਾਬ ਦੇ ਕੇ ਲੰਮਾ ਨਾ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ, ਭਾਵੇਂ ਉਸਨੂੰ ਹੁਣੇ ਹੀ ਪੁੱਛਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦਾ ਮਾਲਕ ਕਿਹੜਾ ਪੇਸ਼ਾ ਜਾਂ ਵਪਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਰਾਤ ਦੇ ਖਾਣੇ ਦਾ ਸਮਾਂ ਆ ਗਿਆ, ਡੌਨ ਕਿਕਸੋਟ ਆਪਣੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਚਲਾ ਗਿਆ, ਜਿੱਥੇ ਮੇਜ਼ਬਾਨ ਸਟੂਅ ਲੈ ਕੇ ਆਇਆ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਸੀ, ਅਤੇ ਨਾਈਟ ਇਸਨੂੰ ਬਹੁਤ ਹੀ ਇਕਾਗਰਤਾ ਨਾਲ ਖਾਣ ਲਈ ਬੈਠ ਗਿਆ। ਪੂਰ ਅਜਿਹਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਡੌਨ ਕਿਕਸੋਟ ਦੇ ਨਾਲ ਲੱਗਦੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਪਤਲੇ ਹਿੱਸੇ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਖ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਸੁਣਿਆ:

“ਮੇਰੇ ਲਈ ਇੱਕ ਕਿਰਪਾ ਵਜੋਂ, ਸਰ ਡੌਨ ਜੇਰੋਨਿਮੋ, ਜਦੋਂ ਰਾਤ ਦਾ ਖਾਣਾ ਤਿਆਰ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਆਓ ਅਸੀਂ ਲਾ ਮੰਚਾ ਦੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੇ ਦੂਜੇ ਭਾਗ ਦਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਅਧਿਆਇ ਪੜ੍ਹੀਏ।[1]

ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਆਪਣਾ ਨਾਮ ਸੁਣਿਆ, ਉਹ ਆਪਣੀ ਪੂਰੀ ਤਾਕਤ ਨਾਲ ਸੁਣਨ ਲਈ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋ ਗਿਆ ਕਿ ਉਹ ਉਸਦੇ ਬਾਰੇ ਕੀ ਕਹਿ ਰਹੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਡੌਨ ਜੇਰੋਨਿਮੋ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਸੁਣਿਆ:

"ਸਰ ਡੌਨ ਜੁਆਨ, ਤੁਸੀਂ ਸਾਨੂੰ ਉਹ ਬਕਵਾਸ ਕਿਉਂ ਪੜ੍ਹਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਜਿਸ ਕਿਸੇ ਨੇ ਵੀ ਲਾ ਮੰਚਾ ਦੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਭਾਗ ਪੜ੍ਹਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਦੂਜੇ ਭਾਗ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨ ਦਾ ਕੋਈ ਆਨੰਦ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸਕਦਾ?"

"ਫਿਰ ਵੀ," ਡੌਨ ਜੁਆਨ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਸਾਨੂੰ ਇਸਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨਾ ਚੰਗਾ ਲੱਗੇਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਕਿਤਾਬ ਇੰਨੀ ਮਾੜੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਚੰਗਾ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੈਨੂੰ ਸੁਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਅਸਹਿਮਤੀ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੂੰ ਟੇਬੇਸੋ ਦੇ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਨਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ।"

ਜਦੋਂ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਇਹ ਸੁਣਿਆ, ਤਾਂ ਉਹ ਗੁੱਸੇ ਅਤੇ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਨਾਲ ਭਰ ਗਿਆ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਆਵਾਜ਼ ਉੱਚੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਚੀਕਿਆ:

"ਜੇ ਕੋਈ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਲਾ ਮੰਚਾ ਦਾ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਟੋਬੋਸੋ ਦੇ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਭੁੱਲਣ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਹੈ, ਉਸਨੂੰ ਮੇਰੇ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਨਿਰਪੱਖ ਲੜਾਈ ਵਿੱਚ ਸਮਝਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਉਹ ਸੱਚਾਈ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਭਟਕ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਟੋਬੋਸੋ ਦੇ ਬੇਮਿਸਾਲ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਨੂੰ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਭੁਲਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਅਜਿਹੀ ਭੁੱਲ ਕਦੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੇ ਸੀਨੇ ਵਿੱਚ ਟਿਕਾਣਾ ਪਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਉਸਦਾ ਆਦਰਸ਼ ਵਫ਼ਾਦਾਰੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਮਿਸ਼ਨ ਇਸਨੂੰ ਸੰਜਮ ਦੁਆਰਾ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਿਸਮ ਦੀ ਹਿੰਸਾ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰੱਖਣਾ ਹੈ।"

"ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਕੌਣ ਗੱਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ?" ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਅਗਲੇ ਕਮਰੇ ਤੋਂ ਪੁੱਛਿਆ।

"ਹੋਰ ਕੌਣ ਹੋਵੇਗਾ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਲਾ ਮੰਚਾ ਦੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਜੋ ਆਪਣੀ ਕਹੀ ਹਰ ਗੱਲ ਦਾ ਫਾਇਦਾ ਉਠਾਏਗਾ ਜਾਂ ਕਦੇ ਕਹੇਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਆਪਣਾ ਪੈਸਾ ਉੱਥੇ ਹੀ ਲਗਾਵੇਗਾ ਜਿੱਥੇ ਉਸਦਾ ਮੂੰਹ ਹੈ।"

ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਇਹ ਗੱਲ ਅਜੇ ਕਹੀ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਮਰੇ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਵਿੱਚੋਂ ਦੋ ਸੱਜਣ ਆਏ, ਲਗਭਗ ਉਹ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਏ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੀ ਗਰਦਨ ਦੁਆਲੇ ਆਪਣੀਆਂ ਬਾਹਾਂ ਫੇਰੀਆਂ ਅਤੇ ਕਿਹਾ:

"ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਦਾ ਰੂਪ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਮ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਛੱਡਦਾ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਡਾ ਨਾਮ ਹੀ ਤੁਹਾਡੀ ਦਿੱਖ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਲਾ ਮੰਚਾ ਦਾ ਅਸਲੀ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਹੈ, ਨਾਈਟ-ਇਰੈਂਟਰੀ ਦਾ ਬੀਕਨ ਅਤੇ ਉੱਤਰੀ ਸਿਤਾਰਾ, ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਜਿਸਨੇ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਮ ਨੂੰ ਹੜ੪ਣ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਕੰਮਾਂ ਨੂੰ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਕਿਤਾਬ ਦੇ ਲੇਖਕ ਦੁਆਰਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਇੱਥੇ ਹੈ।"

ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਕਿਤਾਬ ਦਿੱਤੀ ਜੋ ਉਸਦਾ ਸਾਥੀ ਲੈ ਕੇ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਲੈ ਲਿਆ ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਕਹੇ, ਇਸਦੇ ਪੰਨਿਆਂ ਨੂੰ ਉਛਾਲਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਕੁਝ ਪਲਾਂ ਬਾਅਦ, ਉਸਨੇ ਕਿਤਾਬ ਉਸਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਕਿਹਾ:

"ਮੈਂ ਜਿੰਨਾ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਵੀ ਪੜ੍ਹਿਆ ਹੈ, ਉਸ ਵਿੱਚ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਲੇਖਕ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਗੱਲਾਂ ਨਿੰਦਣਯੋਗ ਲੱਗੀਆਂ ਹਨ: ਪਹਿਲਾ ਕਈ ਬਿਆਨ ਜੋ ਮੈਂ ਪ੍ਰਸਤਾਵਨਾ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹੇ ਹਨ; ਦੂਜਾ ਇਹ ਤੱਥ ਹੈ ਕਿ ਭਾਸ਼ਾ ਅਰਾਗੋਨੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਕਈ ਵਾਰ ਉਹ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਲੇਖ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਜੋ ਸਾਬਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਅਣਜਾਣ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਤੱਥ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਪਹਿਲੂ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸੱਚਾਈ ਤੋਂ ਭਟਕ ਜਾਂਦਾ ਹੈ: ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੇਰੇ ਸਕੁਆਇਰ ਦੀ ਪਤਨੀ ਦਾ ਨਾਮ ਮਾਰੀ ਗੁਟੀਰੇਜ਼ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਸਦਾ ਨਾਮ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਟੇਰੇਸਾ ਪਾਂਜ਼ਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਜੋ ਵੀ ਅਜਿਹੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਗਲਤੀ ਕਰੇਗਾ ਉਹ ਸ਼ਾਇਦ ਕੰਮ ਦੇ ਹੋਰ ਸਾਰੇ ਪਹਿਲੂਆਂ 'ਤੇ ਗਲਤੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।"

ਜਿਸ ਦਾ ਸਾਂਚੇ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ:

"ਇੱਕ ਇਤਿਹਾਸਕਾਰ ਲਈ ਇੱਕ ਵਧੀਆ ਗੱਲ ਹੈ! ਜੇਕਰ ਉਹ ਮੇਰੀ ਪਤਨੀ ਟੇਰੇਸਾ ਪਾਂਜ਼ਾ ਨੂੰ ਮਾਰੀ ਗੁਟੀਰੇਜ਼ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਸਾਡੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਤੋਂ ਜ਼ਰੂਰ ਜਾਣੂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ! ਸੁਆਮੀ, ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਕਿਤਾਬ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਦੇਖੇ ਅਤੇ ਦੇਖੇ ਕਿ ਕੀ ਮੈਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਹਾਂ, ਜਾਂ ਕੀ ਮੇਰਾ ਨਾਮ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।"

"ਜੇ ਮੈਂ ਸੁਣਿਆ ਹੈ, ਉਸ ਤੋਂ," ਡੌਨ ਜੇਰੋਨਿਮੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਤੂੰ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਹੈਂ, ਉਸਦੇ ਮਾਲਕ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦਾ ਸਕੁਆਇਰ।"

"ਮੈਂ ਹਾਂ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਇਸ 'ਤੇ ਮਾਣ ਹੈ।"

"ਖੈਰ, ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੀ ਗੱਲ ਮੰਨ ਸਕਦੇ ਹੋ," ਸੱਜਣ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਇਸ ਨਵੇਂ ਲੇਖਕ ਨੇ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਉਹ ਇਮਾਨਦਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਿਸਦੇ ਤੁਸੀਂ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋ। ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਕ ਪੇਟੂ, ਇੱਕ ਸਾਦਾ ਅਤੇ ਹਾਸੇ-ਮਜ਼ਾਕ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਵਿਅਕਤੀ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ - ਤੁਹਾਡੇ ਮਾਲਕ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਸਾਂਚੋ ਤੋਂ ਬਿਲਕੁਲ ਵੱਖਰਾ।"

"ਰੱਬ ਉਸਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰੇ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਉਸਨੂੰ ਮੇਨੂੰ ਮੇਰੇ ਕੁਨ ਵਿੱਚ ਛੱਡ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਮੈਨੂੰ ਭੁੱਲ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਕੈਸਟੇਨੇਟ ਦੇਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ "ਸੇਂਟ ਪੀਟਰ ਰੋਮ ਵਿਚ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੈ"।"

ਦੋਵੇਂ ਸੱਜਣਾਂ ਨੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕਮਰੇ ਵਿਚ ਖਾਣਾ ਖਾਣ ਲਈ ਸੱਦਾ ਦਿੱਤਾ, ਉਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਦੇ ਸਨ ਕਿ ਸਰਾਏ ਵਿੱਚ ਉਸ ਵਰਗੀ ਸਮਰੱਥਾ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਲਈ ਕੁਝ ਵੀ ਢੁਕਵਾਂ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ, ਜੋ ਹਮੇਸ਼ਾ ਦਿਆਲੂ ਸੀ, ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਖਾਣਾ ਖਾਧਾ ਜਦੋਂ ਕਿ ਸਾਂਚੋ ਪਿੱਛੇ ਰਿਹਾ, ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਵਿਵਾਦ ਦੇ ਸਟੂਅ ਦਾ ਮਾਲਕ। ਸੈਕੁਆਇਰ ਮੇਜ਼ ਦੇ ਸਿਰ 'ਤੇ ਬੈਠਾ ਅਤੇ ਸਰਾਏ ਦਾ ਮਾਲਕ ਵੀ ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਗਿਆ, ਜੋ ਕਿ ਸਾਂਚੇ ਤੋਂ ਘੱਟ ਨਹੀਂ, ਆਪਣੀਆਂ ਗਾਵਾਂ ਅਤੇ ਵੱਛਿਆਂ ਦੇ ਪੈਰਾਂ ਦਾ ਸ਼ੌਕੀਨ ਸੀ। ਖਾਣੇ ਦੇ ਦੌਰਾਨ, ਡੌਨ ਜੇਰੋਨੀਮੋ ਨੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਟੋਬੋਸੋ ਦੀ ਔਰਤ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਬਾਰੇ ਕੀ ਖ਼ਬਰ ਮਿਲੀ ਹੈ: ਕੀ ਉਸਨੇ ਵਿਆਹ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਜਾਂ ਗਰਭਵਤੀ ਹੋ ਗਈ ਸੀ, ਜਾਂ, ਜੇ ਉਹ ਅਜੇ ਵੀ ਇੱਕ ਕੁਆਰੀ ਸੀ, ਆਪਣੀ ਮਾਸੂਮੀਅਤ ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰੱਖ ਕੇ, ਕੀ ਉਹ ਅਜੇ ਵੀ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੇ ਪ੍ਰੇਮਪੂਰਣ ਵਿਚਾਰਾਂ ਵਿਚ ਸੀ? ਜਿਸ ਦਾ ਨਾਈਟ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ:

"ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਅਜੇ ਵੀ ਇੱਕ ਕੁਆਰੀ ਹੈ, ਮੇਰੇ ਇਰਾਦੇ ਪਹਿਲਾਂ ਨਾਲੋਂ ਕਿਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਦ੍ਰਿੜ ਹਨ, ਸਾਡਾ ਰਿਸ਼ਤਾ ਵੀ ਓਨਾ ਹੀ ਬੇਕਾਰ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਸੁੰਦਰਤਾ ਇੱਕ ਨੀਵੀਂ ਕਿਸਾਨ ਕੁੜੀ ਦੀ ਸੁੰਦਰਤਾ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਗਈ ਹੈ।"

ਫਿਰ ਉਸਨੇ ਔਰਤ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਦੇ ਜਾਦੂ ਦੇ ਹਰ ਵੇਰਵੇ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੋਂਟੇਸੀਨੋਸ ਦੀ ਗੁਫਾ ਵਿੱਚ ਉਸ ਉੱਤੇ ਕੀ ਬੀਤਿਆ ਸੀ, ਨਾਲ ਹੀ ਉਹ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ ਜੋ ਰਿਸ਼ੀ ਮਰਲਿਨ ਨੇ ਉਸਦੀ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਲਈ ਰੱਖੀਆਂ ਸਨ, ਅਰਥਾਤ, ਸਾਂਚੇ ਨੂੰ ਕੋਰੜੇ ਮਾਰਨ ਲਈ। ਦੋਵੇਂ ਸੱਜਣ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦੀਆਂ ਅਜੀਬ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰਦੇ ਸੁਣ ਕੇ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ ਹੋਏ, ਪਰ ਉਹ ਉਸਦੀ ਅਜੀਬ ਹਰਕਤਾਂ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰਨ ਦੇ ਉਸਦੇ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਢੰਗ 'ਤੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈਰਾਨ ਸਨ। ਇੱਕ ਪਲ 'ਤੇ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਸਮਝਦਾਰ ਸਮਝਦੇ ਸਨ, ਪਰ ਅਗਲੇ ਪਲ ਉਹ ਬੇਤੁਕੀ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਖਿਸਕ ਜਾਂਦਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਉਹ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਸਨ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਬੁੱਧੀ ਅਤੇ ਮੂਰਖਤਾ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਪੈਮਾਨੇ 'ਤੇ ਕਿੱਥੇ ਰੱਖਣਾ ਹੈ। ਸਾਂਚੇ ਨੇ ਆਪਣਾ ਖਾਣਾ ਖਤਮ ਕੀਤਾ ਅਤੇ, ਮੇਜ਼ 'ਤੇ ਸਰਾਏ ਦੇ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਚਾਦਰਾਂ ਹਵਾ ਵਿਚ ਛੱਡ ਕੇ, ਉਸ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਆ ਗਿਆ ਜਿੱਥੇ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਛੱਡਿਆ ਸੀ। ਅੰਦਰ ਜਾ ਕੇ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ:

"ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਸ਼ਰਮ ਆਵੇਗੀ, ਸਤਿਕਾਰਯੋਗ ਜਨਾਬ, ਜੇਕਰ ਉਸ ਕਿਤਾਬ ਦਾ ਲੇਖਕ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵਰਗਾ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਬਹੁਤ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਪੇਟੂ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਕਿਰਪਾਵਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਉਮੀਦ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਸ਼ਰਾਬੀ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਹੇਗਾ।"

"ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ," ਡੌਨ ਜ਼ੇਰੋਨਿਮੋ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਉਸਦੇ ਸਹੀ ਸ਼ਬਦ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਅਪਮਾਨਜਨਕ ਅਤੇ ਝੂਠੇ ਵੀ ਸਨ, ਜੋ ਮੈਂ ਇੱਥੇ ਸਾਡੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਨੇਕ ਸਾਂਚੇ ਦੇ ਚਿਹਰੇ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਹੈ, ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ।"

"ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਯਕੀਨਨ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ," ਸੈਕੁਆਇਰ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿ ਉਸ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਸਾਂਚੋ ਅਤੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਤੋਂ ਵੱਖਰੇ ਵਿਅਕਤੀ ਹਨ ਜੋ ਸਾਈਡ ਹੈਮੇਟ ਬੇਨੇਂਗੇਲੀ ਦੁਆਰਾ ਰਚੇ ਗਏ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਹਨ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਖੁਦ ਹਾਂ: ਮੇਰਾ ਮਾਲਕ ਬਹਾਦਰ, ਸਿਆਣਾ, ਅਤੇ ਪਿਆਰ ਵਿੱਚ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਇੱਕ ਸਧਾਰਨ ਅਤੇ ਬੁੱਧੀਮਾਨ, ਪੇਟੂ ਜਾਂ ਸ਼ਰਾਬੀ ਨਹੀਂ।"

"ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇਖਦਾ ਹਾਂ," ਡੌਨ ਜੁਆਨ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਅਤੇ ਜੇ ਇਹ ਸੰਭਵ ਹੋਵੇ, ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨ ਪਾਸ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਮਹਾਨ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦਾ ਇਲਾਜ ਕਰਨ ਤੋਂ ਵਰਜਿਤ ਕਰੇ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇਹ ਉਸਦੇ ਪਹਿਲੇ ਲੇਖਕ ਸਾਈਡ ਹੈਮੇਟ ਨਾ ਹੋਵੇ - ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਿਕੰਦਰ ਨੇ ਐਪਲਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਉਸਦਾ ਚਿੱਤਰ ਬਣਾਉਣ ਤੋਂ ਮਨ੍ਹਾ ਕੀਤਾ ਸੀ।"[2]

"ਜੋ ਵੀ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਸਲੂਕ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਕਰੇ, ਪਰ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਬੁਰਾ ਸਲੂਕ ਨਾ ਕਰੇ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿਉਂਕਿ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਬੇਇੱਜ਼ਤੀ ਦਾ ਢੇਰ ਲਗਾਉਂਦਾ

ਹੇ ਤਾਂ ਉਹ ਸੁਸਤ ਹੋਇਆ ਬੈਠਦਾ ਹੈ।"

"ਕੋਈ ਵੀ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦਾ ਅਪਮਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ," ਡੌਨ ਜੁਆਨ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਨਾਈਟ ਆਪਣੇ ਬਕੱਲਰ ਦੇ ਸਬਰ ਨਾਲ ਅਪਮਾਨ ਨੂੰ ਟਾਲ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ, ਜਿਸਨੂੰ ਮੈਂ ਇੱਕ ਵੱਡਾ, ਮਜ਼ਬੂਤ ਮੰਨਣ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।"

ਰਾਤ ਦਾ ਕਾਫ਼ੀ ਸਮਾਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਵਿਸ਼ਿਆਂ 'ਤੇ ਚਰਚਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਬਿਤਾਇਆ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਹਾਲਾਂਕਿ ਡੌਨ ਜੁਆਨ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਲਈ ਉਤਸੁਕ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਕਿਤਾਬ ਦਾ ਹੋਰ ਹਿੱਸਾ ਪੜ੍ਹੇ ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕੇ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਕਿਹੜੇ ਗਲੇਸ ਹਨ, ਪਰ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਜਿੱਤ ਨਹੀਂ ਮਿਲ ਸਕੀ ਕਿ ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਪੜ੍ਹਿਆ ਹੋਇਆ ਸਮਝਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੂਰਖਤਾ ਭਰਿਆ ਐਲਾਨ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉਹ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਇਸਦੇ ਲੇਖਕ ਨੂੰ ਇਸ ਸੋਚ ਨਾਲ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਵੇ ਕਿ ਉਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਪੜ੍ਹਿਆ ਹੈ ਜੇਕਰ ਇਹ ਸੰਭਵ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਫੜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਸੁਸਤ ਅਤੇ ਕੱਚੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਤੋਂ ਭੁੱਜਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਸ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਜ਼ਰੂਰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀਆਂ ਯਾਤਰਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿੱਥੇ ਜਾਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਸੈਂਟਾਗੋਸਾ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਹਰ ਸਾਲ ਉਸ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਜਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਲਵੇ। ਡੌਨ ਜੁਆਨ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਇਸ ਨਵੇਂ ਇਤਿਹਾਸ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ, ਜਾਂ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਵੀ ਸੀ, ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਰਿੰਗ 'ਤੇ ਝੁਕਣ ਲਈ ਉੱਥੇ ਗਿਆ ਸੀ, ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਐਪੀਸੋਡ ਜੋ ਮੌਲਿਕਤਾ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਸੀ, ਸ਼ਾਹੀ ਆਦਰਸ਼ਾਂ 'ਤੇ ਕਮਜ਼ੋਰ ਸੀ, ਲਿਵਰੀ 'ਤੇ ਕਾਫ਼ੀ ਛੋਟਾ ਸੀ, ਪਰ ਮੂਰਖਤਾ ਨਾਲ ਭਰਪੂਰ ਸੀ।

"ਫਿਰ ਇਸੇ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਸਾਰਾਗੋਸਾ ਵਿੱਚ ਪੈਰ ਨਹੀਂ ਰੱਖਾਂਗਾ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੁਨੀਆ ਨੂੰ ਉਸ ਨਵੇਂ ਇਤਿਹਾਸਕਾਰ ਦੀ ਝੂਠਾਈ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਦਿਖਾਵਾਂਗਾ ਕਿ ਮੈਂ ਉਹ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨਹੀਂ ਹਾਂ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਉਹ ਗੱਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ।"

"ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਹੀ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੀ ਹੋਵੇਗੀ," ਡੌਨ ਜੇਰੋਨਿਮੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿਉਂਕਿ ਬਾਰਸੀਲੋਨਾ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਵੀ ਜੁਸਟ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਉਸਦਾ ਮਾਲਕ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਆਪਣੀ ਬਹਾਦਰੀ ਦਾ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।"

"ਮੈਂ ਉੱਥੇ ਜਾਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦਾ ਹਾਂ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਪਰ ਕਿਉਂਕਿ ਹੁਣ ਸੌਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਹੈ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੀ ਆਗਿਆ ਮੰਗਦਾ ਹਾਂ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਕਿਰਪਾਵਾਂ ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੇ ਦੋਸਤਾਂ ਅਤੇ ਸੇਵਕਾਂ ਵਿੱਚ ਗਿਣ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ।"

"ਅਤੇ ਮੈਂ ਵੀ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ; "ਸ਼ਾਇਦ ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਲਈ ਚੰਗਾ ਹੋਵਾਂਗਾ।"

ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਅਲਵਿਦਾ ਕਿਹਾ, ਅਤੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਅਤੇ ਸਾਂਚੋ ਆਪਣੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਗਏ, ਡੌਨ ਜੁਆਨ ਅਤੇ ਡੌਨ ਜੇਰੋਨਿਮੋ ਨੂੰ ਉਸ ਵਿਆਹ 'ਤੇ ਹੈਰਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਜੋ ਨਾਈਟ ਨੇ ਆਪਣੀ ਚੰਗੀ ਸਮਝ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਮੂਰਖਤਾ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੇ ਸਨ ਕਿ ਇੱਥੇ ਸੱਚੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਅਤੇ ਸਾਂਚੋ ਸਨ - ਨਾ ਕਿ ਉਹ ਜੋ ਉਸ ਅਰਾਗੋਨੀ ਲੇਖਕ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਸਨ।

ਡੌਨ ਕਿਊਜੋਟ ਅਗਲੀ ਸਵੇਰ ਜਲਦੀ ਉੱਠਿਆ ਅਤੇ ਨਾਲ ਲੱਗਦੇ ਕਮਰੇ ਦੇ ਹਿੱਸੇ 'ਤੇ ਛੋਹ ਕੇ ਆਪਣੇ ਮੇਜ਼ਬਾਨਾਂ ਨੂੰ ਅਲਵਿਦਾ ਕਿਹਾ। ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਸੁਰਾਏ ਦੇ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਪਰ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਸਰਾਏ ਦੇ ਰਹਿਣ ਦੇ ਸਥਾਨਾਂ 'ਤੇ ਘੱਟ ਸ਼ੇਖੀ ਮਾਰੇ ਜਾਂ ਬਿਹਤਰ ਸਹੂਲਤਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰੇ।

---

1. ਇਹ ਹਵਾਲਾ 1614 ਵਿੱਚ ਟੈਰਾਗੋਨਾ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਹੋਏ ਐਪੋਕ੍ਰਿਫਲ ਦੂਜੇ ਭਾਗ ਦਾ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਸਿਰਲੇਖ ਸੀ Segundo tomo del ingenioso hidalgo don Quijote de la Mancha, que contiene su tercera salida (ਲਾ ਮੰਚਾ ਦੇ ਇੰਜੀਨੀਅਸ ਹਿਡਾਲਗੋ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦਾ ਦੂਜਾ ਭਾਗ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਤੀਜੀ ਸੈਲੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ)। ਇਸ ਦੂਜੇ ਭਾਗ ਦਾ

ਲੇਖਕ ਇੱਕ ਅਲੰਸੋ ਫਰਨਾਂਡੇਜ਼ ਡੀ ਅਵੇਲੇਨੇਡਾ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਉਸਦੀ ਪਛਾਣ ਕਦੇ ਵੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਕੰਮ ਦੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵਨਾ ਵਿੱਚ ਸਰਵੈਂਟਸ ਨਾਲ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਬੇਰਹਿਮੀ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਆਇਆ ਸੀ।
2. ਇੱਕ ਮਸ਼ਹੂਰ ਯੂਨਾਨੀ ਚਿੱਤਰਕਾਰ।

ਅਧਿਆਇ ਸੱਠ

ਬਾਰਸੀਲੋਨਾ ਜਾਂਦੇ ਸਮੇਂ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨਾਲ ਵਾਪਰੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ

ਸਵੇਰ ਠੰਢੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਿਸ ਦੁਪਹਿਰ ਨੂੰ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਸਰਾਏ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਿਆ, ਉਸ ਨੇ ਉਸੇ ਤੁਰੰਤ ਹੋਣ ਦੇ ਹੁਰ ਸੰਕੇਤ ਦਿੱਤੇ। ਨਾਈਟ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਾਰਾਗੋਸਾ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘੇ ਬਿਨਾਂ ਬਾਰਸੀਲੋਨਾ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਸਭ ਤੋਂ ਸਿੱਧੇ ਰਸਤੇ ਬਾਰੇ ਦੱਸਿਆ ਸੀ, ਇਹ ਉਸਦੀ ਇੱਛਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਨਵੇਂ ਇਤਿਹਾਸਕਾਰ ਨੂੰ ਝੂਠ ਬੋਲੇ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਇੰਨੀ ਬੇਰਹਿਮੀ ਨਾਲ ਬਦਨਾਮ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਨਿਕਲਿਆ, ਅਗਲੇ ਛੇ ਦਿਨਾਂ ਦੌਰਾਨ ਕੁਝ ਵੀ ਨਤੀਜਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ, ਪਰ ਸੱਤਵੇਂ ਦਿਨ, ਜੰਗਲ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਦੇ ਹੋਏ, ਉਸਨੂੰ ਰਾਤ ਨੂੰ ਓਕ ਜਾਂ ਕਾਰਕ ਦੇ ਰੁੱਖਾਂ ਦੇ ਝੁੰਡ ਵਿੱਚ ਫੜ ਲਿਆ ਗਿਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ ਸਾਈਡ ਹੈਮੇਟ ਆਪਣੀ ਰਵਾਇਤੀ ਸ਼ੁੱਧਤਾ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ।

ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਨੌਕਰ ਆਪਣੇ ਜਾਨਵਰਾਂ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਉਤਰ ਗਏ ਅਤੇ ਕੁਝ ਦਰੱਖਤਾਂ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਆਰਾਮਦਾਇਕ ਬਣਾ ਲਿਆ। ਸਾਂਚੋ, ਜਿਸਨੇ ਉਸ ਦਿਨ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਦੁਪਹਿਰ ਦਾ ਖਾਣਾ ਖਾਧਾ ਸੀ, ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮੇਰਫੀਅਸ ਦੀਆਂ ਬਾਹਾਂ ਵਿੱਚ ਝੁਕਣ ਦਿੱਤਾ, ਪਰ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ, ਜਿਸਨੂੰ ਉਸਦੀ ਭੁੱਖ ਨਾਲੋਂ ਕਿਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਉਸਦੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੇ ਜਾਗਦਾ ਰੱਖਿਆ ਸੀ, ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਬੰਦ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦੇ ਵਿਚਾਰ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਦਿਸ਼ਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਧਰ-ਉੱਧਰ ਭਟਕਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਸਨ। ਇੱਕ ਪਲ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮੋਂਟੇਸੀਨੋਸ ਦੀ ਗੁਫਾ ਵਿੱਚ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ; ਦੂਜੇ ਪਲ, ਉਸਨੇ ਡੁਲਸੀਨੀਆ - ਹੁਣ ਇੱਕ ਪੇਂਡੂ ਔਰਤ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਗਈ - ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਗਧੇ 'ਤੇ ਚੜ੍ਹਦੇ ਅਤੇ ਝੁਕਦੇ ਦੇਖਿਆ; ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਪਲ, ਰਿਸ਼ੀ ਮਰਲਿਨ ਦੇ ਸ਼ਬਦ ਉਸਦੇ ਕੰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਗੂੰਜਦੇ ਰਹੇ, ਜੋ ਕਿ ਪੂਰੀਆਂ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਤੇ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਦੇ ਮੋਹਭੰਗ ਲਈ ਪੂਰੀਆਂ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੱਸ ਰਹੇ ਸਨ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਸ਼ਕੂਆਇਰ ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਦੀ ਰੀੜ੍ਹ ਦੀ ਹੱਡੀ ਅਤੇ ਹਮਦਰਦੀ ਦੀ ਘਾਟ ਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਨਿਰਾਸ਼ ਹੋ ਗਿਆ, ਜਿਸਨੇ, ਉਸਦੇ ਗਿਆਨ ਅਨੁਸਾਰ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਪੰਜ ਕੋੜੇ ਮਾਰੇ ਸਨ, ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਛੋਟੀ ਗਿਣਤੀ, ਬਾਕੀ ਬਚੀਆਂ ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ। ਇਸ ਨਾਲ ਉਹ ਇੰਨਾ ਨਿਰਾਸ਼ ਅਤੇ ਗੁੱਸੇ ਵਿੱਚ ਆ ਗਿਆ ਕਿ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨਾਲ ਇਹ ਸੋਚ ਖਾਧੀ: "ਜੇ ਸਿਕੰਦਰ ਮਹਾਨ ਗੋਰਡੀਅਨ ਗੰਢ ਕੱਟ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸਨੂੰ ਕੱਟਣ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਇਸਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹਣ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਸਾਰੇ ਏਸ਼ੀਆ ਦਾ ਸ਼ਾਸਕ ਬਣਨ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਰੋਕਿਆ, ਤਾਂ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਦੇ ਮੋਹ ਭੰਗ ਕਰਨ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਇਹੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਮੈਂ ਸਾਂਚੋ ਨੂੰ ਕੋੜੇ ਮਾਰਾਂ, ਭਾਵੇਂ ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਪਸੰਦ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਨਾ। ਕਿਉਂਕਿ ਜੇਕਰ ਇਸ ਉਪਾਅ ਦੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਸਾਂਚੋ ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਹਜ਼ਾਰ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੋੜੇ ਮਾਰੇ ਜਾਣ, ਤਾਂ ਇਸ ਨਾਲ ਕੀ ਫ਼ਰਕ ਪਵੇਗਾ ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਉਸਦੇ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦੁਆਰਾ? ਜ਼ਰੂਰੀ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦੇ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ, ਭਾਵੇਂ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਸਰੋਤ ਕੋਈ ਵੀ ਹੋਵੇ।"

ਇਸ ਸੋਚ ਨੂੰ ਮਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਉਹ ਸਾਂਚੋ ਕੋਲ ਗਿਆ, ਪਹਿਲਾਂ ਉਸਨੇ ਰੋਸੀਨਾਂਤੇ ਦੀ ਲਗਾਮ ਹਟਾਈ, ਜਿਸਨੂੰ ਉਸਨੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਫੜਿਆ ਕਿ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਕੋਰੜੇ ਵਾਂਗ ਵਰਤਦੇ ਸਨ। ਉਸਨੇ ਸਾਂਚੋ ਦੇ ਬ੍ਰੀਚਾਂ ਨੂੰ ਫੜਨ ਵਾਲੇ ਤਣਿਆਂ ਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਪਰੰਪਰਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਸੈੱਟ ਸੀ। ਪਰ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਹ ਪਹੁੰਚਿਆ, ਸਾਂਚੋ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਗ ਗਿਆ ਅਤੇ ਚੀਕਿਆ:

"ਇਹ ਕੀ ਹੈ? ਕੌਣ ਮੇਰੇ 'ਤੇ ਹੱਥ ਰੱਖਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਮੇਰੀਆਂ ਬ੍ਰੀਚਾਂ ਖੋਲ੍ਹ ਰਿਹਾ ਹੈ?"

"ਇਹ ਮੈਂ ਹਾਂ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਕਮੀਆਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਆਇਆ ਹਾਂ ਤਾਂ ਜੋ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਜ਼ਮੀਰ ਨੂੰ ਹੁਲਕਾ ਕਰ ਸਕਾਂ। ਮੈਂ ਇੱਥੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੋੜੇ ਮਾਰਨ ਲਈ ਹਾਂ, ਸਾਂਚੋ, ਅਤੇ ਉਸ ਕਰਜ਼ੇ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਮੁਆਫ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਹਾਂ ਜਿਸ ਲਈ ਤੁਸੀਂ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੋ। ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਸੁਸਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਬੇਫਿਕਰ ਘੁੰਮਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਮੈਂ ਤਾਂਘ ਨਾਲ ਮਰ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ। ਇਸ ਲਈ, ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਆਪਣੀਆਂ ਬ੍ਰੀਚਾਂ ਖੋਲ੍ਹ ਦਿਓ,

ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਉਜਾੜ ਵਿੱਚ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਦੇ ਹਜ਼ਾਰ ਕੋੜੇ ਮਾਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦਾ ਹਾਂ।"

"ਮੈਂ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਨੂੰ ਉੱਥੇ ਹੀ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਤੁਸੀਂ ਹੋ, ਕਿਉਂਕਿ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਨਹੀਂ ਸੁਣਦੇ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਸਰਬਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਸਹੁੰ ਖਾਂਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਬੇਲੇ ਵੀ ਸਾਡੀ ਗੱਲ ਸੁਣਨਗੀਂ। ਮੈਂ ਜੋ ਕੋਰੜੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦੇਣ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਉਹ ਸਵੈਇੱਛਤ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ, ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਨਹੀਂ, ਅਤੇ ਇਸ ਸਮੇਂ ਮੇਰਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕੋਰੜੇ ਮਾਰਨ ਦਾ ਮਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਇਹ ਕਾਫ਼ੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਵਾਅਦਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਮੇਰਾ ਮੂਡ ਮੈਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰੇ ਤਾਂ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕੋਰੜੇ ਮਾਰਾਂਗਾ।"

"ਅਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਵੇਕ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਛੱਡ ਰਹੇ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸਖ਼ਤ ਦਿਲ ਵਾਲੇ ਹੋ ਅਤੇ, ਇੱਕ ਪੱਕੇ ਆਦਮੀ ਲਈ, ਕੋਮਲ ਚਮੜੀ ਵਾਲੇ।"

ਇਸ ਮੌਕੇ 'ਤੇ, ਉਹ ਸਾਂਚੋ ਦੇ ਬ੍ਰੀਚ ਖੋਲ੍ਹਣ ਲਈ ਸੰਘਰਸ਼ ਕਰਨ ਲੱਗਾ। ਜਦੋਂ ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਇਹ ਦੇਖਿਆ, ਤਾਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਪੈਰਾਂ 'ਤੇ ਝਪਟਿਆ, ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਲੱਤ ਨੂੰ ਨਾਈਟ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਰੱਖ ਕੇ ਉਸਦੀ ਪਿੱਠ 'ਤੇ ਸੁੱਟਦੇ ਹੋਏ ਇੱਕ ਬਾਂਹ ਫੜ ਲਈ। ਆਪਣਾ ਸੱਜਾ ਗੋਡਾ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੀ ਛਾਤੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਦੋਵੇਂ ਹੱਥਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਹੱਥਾਂ ਨਾਲ ਚਿਪਕਾਇਆ ਤਾਂ ਜੋ ਨਾਈਟ ਘੁੰਮ ਨਾ ਸਕੇ ਜਾਂ ਸਾਹ ਵੀ ਨਾ ਲੈ ਸਕੇ।

"ਤੂੰ ਗੱਦਾਰ!" ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਚੀਕਿਆ, "ਕੀ ਤੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਕੁਦਰਤੀ ਮਾਲਕ ਦਾ ਕੋਈ ਸਤਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ? ਤੂੰ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨਾਲ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਕਿਵੇਂ ਕੀਤੀ ਜੋ ਤੈਨੂੰ ਖੁਆਉਂਦਾ ਹੈ!"

"ਮੈਂ ਰਾਜੇ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਂਦਾ ਜਾਂ ਤੋੜਦਾ ਨਹੀਂ;" ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਂ ਸਿਰਫ਼ ਆਪਣੇ ਆਪ ਦਾ ਧਿਆਨ ਰੱਖਦਾ ਹਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਮਾਲਕ ਹਾਂ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੈਨੂੰ ਵਾਅਦਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਫੜਾਂਗਾ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਕੋਰੜੇ ਮਾਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿਆਂਗਾ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਵਾਅਦਾ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਜ਼ਾਦ ਅਤੇ ਬੇਰੋਕ ਛੱਡ ਦਿਆਂਗਾ; ਜੇ ਨਹੀਂ:

ਇੱਥੇ ਤੂੰ ਮਰ ਰਿਹਾ ਹੈਂ, ਗੱਦਾਰ,
ਦੋਨਾ ਸਾਂਚਾ ਦਾ ਦੁਸ਼ਮਣ।"[1]

ਡੌਨ ਕਿਉਜੋਟ ਨੇ ਅਜਿਹਾ ਕੁਰਨ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ, ਆਪਣੇ ਪਿਆਰ ਦੇ ਵਸਤੂ ਦੀ ਜਾਨ ਦੀ ਸਹੁੰ ਖਾਧੀ ਕਿ ਉਹ ਉਸਦੇ ਕੱਪੜਿਆਂ 'ਤੇ ਧਾਗੇ ਨੂੰ ਵੀ ਨਹੀਂ ਛੂਹੇਗਾ ਪਰ ਇਸਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਾਂਚੋ 'ਤੇ ਛੱਡ ਦੇਵੇਗਾ ਕਿ ਉਹ ਜਦੋਂ ਚਾਹੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕੋੜੇ ਮਾਰ ਲਵੇ। ਸਾਂਚੋ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਕੁਝ ਦੂਰੀ 'ਤੇ ਤੁਰ ਪਿਆ, ਪਰ ਇੱਕ ਹੋਰ ਦਰੱਖਤ ਕੋਲ ਜਾ ਕੇ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਸਿਰ ਨੂੰ ਕੁਝ ਛੁਹਿਆ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ। ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਉੱਪਰ ਚੁੱਕ ਕੇ, ਉਹ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਪੈਰਾਂ ਨੂੰ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਜੁੱਤੀਆਂ ਅਤੇ ਸਟੋਕਿੰਗਜ਼ ਸਨ। ਡਰ ਨਾਲ ਕੰਬਦਾ ਹੋਇਆ, ਉਹ ਇੱਕ ਹੋਰ ਦਰੱਖਤ ਵੱਲ ਚਲਾ ਗਿਆ, ਜਿੱਥੇ ਵੀ ਇਹੀ ਘਟਨਾ ਵਾਪਰੀ। ਸਾਂਚੋ ਮਦਦ ਲਈ ਚੀਕਿਆ, ਅਤੇ ਡੌਨ ਕਿਉਜੋਟ ਇਹ ਦੇਖਣ ਲਈ ਭੱਜਿਆ ਆਇਆ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਕੀ ਡਰਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉੱਥੇ ਦਰੱਖਤ ਲੋਕਾਂ ਦੀਆਂ ਲੱਤਾਂ ਅਤੇ ਪੈਰਾਂ ਨਾਲ ਭਰੇ ਹੋਏ ਸਨ। ਡੌਨ ਕਿਉਜੋਟ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਤੁਰੰਤ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਆਕਾਰ ਦਿੱਤਾ।

"ਤੁਹਾਨੂੰ ਡਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ," ਉਸਨੇ ਸਾਂਚੋ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, "ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਪੈਰ ਅਤੇ ਲੱਤਾਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਪਰ ਦੇਖ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ, ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਪਰਾਧੀਆਂ ਅਤੇ ਡਾਕੂਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਰੱਖਤਾਂ 'ਤੇ ਫਾਂਸੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਨਿਯਮਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਫੜਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਫਾਂਸੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਵਿਚ ਵੀਹ ਜਾਂ ਤੀਹ, ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਮੈਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਬਾਰਸੀਲੋਨਾ ਦੇ ਨੇੜੇ ਹੋਵਾਂਗੇ।"

ਅਤੇ ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਉਸਨੇ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਵੇਰ ਵੇਲੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਟਾਹਣੀਆਂ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ ਅਤੇ ਸੱਚਮੁਚ ਉੱਥੇ ਡਾਕੂਆਂ ਦੀਆਂ ਲਾਸ਼ਾਂ ਦੇਖੀਆਂ, ਪਰ ਇਸ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਰੌਸ਼ਨੀ ਹੋਣੀ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਜੇ ਲਾਸ਼ਾਂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਡਰਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਹ ਚਾਲੀ ਤੋਂ ਵੱਧ ਜ਼ਿੰਦਾ ਡਾਕੂਆਂ ਤੋਂ ਘੱਟ ਦੁਖੀ ਨਹੀਂ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਅਚਾਨਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਘੇਰ

ਲਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੈਟੂਲਨ ਵਿੱਚ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਚੁੱਪ ਰਹਿਣ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਪਤਾਨ ਦੇ ਆਉਣ ਤੱਕ ਹਿੱਲਣ ਨਾ। ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬੇਸਹਾਰਾ ਪਾਇਆ, ਉਸਦਾ ਘੋੜਾ ਬੋਲਗਾਮ, ਉਸਦਾ ਨੇਜ਼ਾ ਇੱਕ ਦਰੱਖਤ ਨਾਲ ਝੁਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੇਸਹਾਰਾ ਸੀ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਜੋੜਨਾ, ਆਪਣਾ ਸਿਰ ਝੁਕਾਉਣਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਬਿਹਤਰ ਸਮੇਂ ਅਤੇ ਮੌਕੇ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣਾ ਬਿਹਤਰ ਸਮਝਿਆ। ਡਾਕੂ ਡੈਪਲ ਦੀ ਤਲਾਸ਼ੀ ਲੈਣ ਲਈ ਆਏ ਤੁਾਂ ਜੋ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਾਠੀ ਦੇ ਥੈਲਿਆਂ ਜਾਂ ਵੈਲਿਸ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਸਾਂਚੋ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ਕਿਸਮਤ ਸਮਝਦਾ ਸੀ ਕਿ ਡਿਊਕ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਐਸਕੁਡੋ ਅਤੇ ਉਹ ਜੋ ਉਹ ਘਰ ਤੋਂ ਲਿਆਇਆ ਸੀ, ਉਹ ਪੈਸੇ ਦੀ ਪੇਟੀ ਵਿੱਚ ਸੁਨ ਜੋ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਪੇਟ ਦੁਆਲੇ ਬੰਨ੍ਹੀ ਹੋਈ ਸੀ, ਪਰ ਇਸ ਸਭ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਉਹ ਨੇਕ ਰੂਹਾਂ ਉਸ ਸਮੇਂ ਖੋਜ ਕਰਕੇ ਕੁਝ ਵੀ ਕੱਢ ਲੈਂਦੀਆਂ ਜੋ ਲੁਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਉਸਦੀ ਚਮੜੀ ਅਤੇ ਮਾਸ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਵੀ, ਜੇਕਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੁਪੜਾਨ ਉਸ ਸਮੇਂ ਨਾ ਪਹੁੰਚਿਆ ਹੁੰਦਾ।

ਇਹ ਵਿਅਕਤੀ, ਜੋ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਚੌਦਾਂ ਸਾਲ ਦਾ ਜਾਪਦਾ ਸੀ, ਸਖ਼ਤ ਦਿੱਖ ਵਾਲਾ, ਗੂੜ੍ਹਾ ਸਰੀਰ ਵਾਲਾ, ਮਜ਼ਬੂਤ ਸਰੀਰ ਵਾਲਾ ਅਤੇ ਦਰਮਿਆਨੇ ਕੱਦ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸੀ। ਉਹ ਇੱਕ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਘੋੜੇ 'ਤੇ ਸਵਾਰ ਸੀ ਅਤੇ ਚੇਨ ਮੇਲ ਦਾ ਕੋਟ ਪਹਿਨਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਉਸਦੇ ਪਾਸਿਆਂ 'ਤੇ ਚਾਰ ਪਿਸਤੌਲ ਸਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚ ਫਲਿੰਟਲੌਕ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਉਸਦੇ ਸਕੁਆਇਰ (ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਨਾਮ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਵਪਾਰ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਕਰਦੇ ਹਨ) ਸਾਂਚੋ ਦੇ ਮਾਲ ਨੂੰ ਲੁੱਟਣ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਖੋਜ ਬੰਦ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ, ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਤੁਰੰਤ ਕੀਤਾ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੇਟ ਦੀ ਥੈਲੀ ਬਚ ਗਈ। ਕਪਤਾਨ ਦੱਰੱਖਤ ਨਾਲ ਝੁਕਿਆ ਹੋਇਆ ਬਰਛੀ, ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਬੁਕਲਰ, ਅਤੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕਵਚ ਵਿੱਚ ਸੋਚਾਂ ਵਿੱਚ ਗੁਆਚਿਆ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਉਦਾਸੀ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਉਦਾਸ ਚਿਹਰਾ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਹੈਰਾਨ ਰਹਿ ਗਿਆ ਜੋ ਖੁਦ ਕਦੇ ਵੀ ਸੋਚ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਉਸਦੇ ਨੇੜੇ ਆ ਕੇ, ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ:

"ਇੰਨਾ ਉਦਾਸ ਨਾ ਹੋ, ਮੇਰੇ ਚੰਗੇ ਆਦਮੀ, ਤੂੰ ਕਿਸੇ ਜ਼ਾਲਮ ਓਸੀਰਿਸ[2] ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਫਸਿਆ ਹੈਂ, ਸਗੋਂ ਰੋਕ ਗਿਨਾਰਟ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਫਸਿਆ ਹੈਂ,[3] ਜੋ ਜ਼ਾਲਮ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਦਿਆਲੂ ਹਨ।"

"ਮੇਰਾ ਪਛਤਾਵਾ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਮੇਰੇ ਤੁਹਾਡੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਡਿੱਗਣ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਹੇ ਬਹਾਦਰ ਰੋਕ, ਜਿਸਦੀ ਪ੍ਰਸਿੱਧੀ ਦੀ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਕੋਈ ਸੀਮਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਇੰਨਾ ਲਾਪਰਵਾਹ ਹੋਣ ਤੋਂ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਘੋੜੇ ਤੋਂ ਫੜਿਆ ਗਿਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਬਹਾਦਰੀ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਹਮੇਸ਼ਾ ਚੌਕਸ ਰਹਿਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਹਾਂ, ਹਰ ਸਮੇਂ ਆਪਣੇ ਪਹਿਰੇਦਾਰ ਵਜੋਂ ਸੇਵਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਯਕੀਨ ਦਿਵਾ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਹੇ ਮਹਾਨ ਰੋਕ, ਕਿ ਜੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਬਰਛੇ ਅਤੇ ਬਕਲਰ ਨਾਲ ਲੈਸ ਆਪਣੇ ਘੋੜੇ 'ਤੇ ਸਵਾਰ ਪਾਇਆ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੈਨੂੰ ਹਰਾਉਣਾ ਆਸਾਨ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਲਾ ਮੰਚਾ ਦਾ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਹਾਂ, ਉਹੀ ਜਿਸਦੀਆਂ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਪੂਰੀ ਦੁਨੀਆ ਵਿੱਚ ਗੂੰਜਦੀਆਂ ਹਨ।"

ਉਦੋਂ ਹੀ ਰੋਕ ਗਿਨਾਰਟ ਨੂੰ ਸਮਝ ਆਇਆ ਕਿ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੀ ਬਿਮਾਰੀ ਬਹਾਦਰੀ ਨਾਲੋਂ ਪਾਗਲਪਨ 'ਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਭਾਵੇਂ ਉਸਨੇ ਕਈ ਵਾਰ ਉਸਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਸੁਣਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਉਸਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਉਸਦੇ ਕੰਮਾਂ ਨੂੰ ਸੱਚਾ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕੋਈ ਉਸਨੂੰ ਯਕੀਨ ਦਿਵਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਹਾਸੋਹੀਣਾ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਮਿਲਣ ਲਈ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਦੂਰੋਂ ਉਸ ਬਾਰੇ ਸੁਣੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਨੇੜਿਓਂ ਵਿਚਾਰ ਕਰ ਸਕੇ; ਇਸ ਲਈ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ:

"ਬਹਾਦਰ ਸੂਰਮੇ, ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਨੂੰ ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਨਿਰਾਸ਼ ਹੋਣ ਜਾਂ ਬਦਕਿਸਮਤ ਸਮਝਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚੋਂ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਇਹ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਝਟਕਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਤੁਹਾਡੀ ਬੇਢੰਗੀ ਕਿਸਮਤ ਇੱਕ ਸਿੱਧੇ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਚੱਲੇਗੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਵਰਗ ਅਜੀਬ ਅਤੇ ਗ਼ੈਰ ਚੱਕਰ ਵਾਲੇ ਰਸਤੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮਨੁੱਖ ਅਕਸਰ ਸੁਪਨਾ ਨਹੀਂ ਦੇਖਦਾ, ਡਿੱਗੇ ਹੋਏ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਉਠਾਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਗਰੀਬਾਂ ਨੂੰ ਅਮੀਰ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ।"

ਡੱਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਉਸਦਾ ਧੰਨਵਾਦ ਕਰਨ ਹੀ ਵਾਲਾ ਸੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਘੋੜਿਆਂ ਦਾ ਇੱਕ ਟੁਕੜੀ ਵਾਂਗ ਇੱਕ ਸ਼ੋਰ-ਸ਼ਰਾਬਾ ਸੁਣਾਈ ਦਿੱਤਾ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਘੋੜਾ ਹੀ ਸਾਬਤ ਹੋਇਆ ਜਿਸਨੂੰ ਇੱਕ ਨੌਜਵਾਨ ਦੁਆਰਾ ਭਿਆਨਕ ਗਤੀ ਨਾਲ ਚਲਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜੋ ਲਗਭਗ ਵੀਹ ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਦਾ ਜਾਪਦਾ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਹਰੇ ਰੰਗ ਦੀ ਡੈਮਾਸਕ ਜੈਕੇਟ ਅਤੇ ਸੋਨੇ ਦੇ ਲੇਸ ਨਾਲ ਸਜਾਏ ਹੋਏ ਬ੍ਰੀਚ, ਵਾਲੂਨ ਸ਼ੈਲੀ ਵਿੱਚ ਝੁਕਾਅ ਵਾਲੀ ਟੋਪੀ, ਤੁਰਕੀ ਫਿਟਿੰਗ ਵਾਲੇ ਪਾਲਿਸ਼ ਕੀਤੇ ਬੂਟ, ਸਪਰਸ, ਇੱਕ ਸੋਨੇ ਦਾ ਖੰਜਰ ਅਤੇ ਤਲਵਾਰ ਪਹਿਨੀ ਹੋਈ ਸੀ, ਉਸਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਬੰਦੂਕ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪਾਸਿਆਂ 'ਤੇ ਪਿਸਤੌਲਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਜੋੜਾ ਸੀ। ਰੌਕ ਨੇ ਆਵਾਜ਼ ਦੀ ਦਿਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਸਿਰ ਮੋੜਿਆ ਅਤੇ ਇਸ ਸੁੰਦਰ ਸ਼ਖਸੀਅਤ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵੱਲ ਆਉਂਦੇ ਦੇਖਿਆ।

"ਮੈਂ ਤੇਰੀ ਭਾਲ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਹਾਂ, ਹੇ ਬਹਾਦਰ ਰੋਕ," ਉਸ ਸ਼ਖਸੀਅਤ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ, ਜੇ ਕੋਈ ਹੱਲ ਨਹੀਂ, ਤਾਂ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਮੇਰੇ ਦੁੱਖ ਲਈ ਰਾਹਤ ਲੱਭਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਵਿੱਚ। ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੁਬਿਧਾ ਵਿਚ ਨਾ ਰੱਖਣ ਲਈ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਮਿਲੇ, ਮੈਂ ਦੱਸਾਂਗਾ ਕਿ ਮੈਂ ਕੌਣ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਕੱਲੌਡੀਆ ਜੇਰੋਨੀਮਾ ਹਾਂ, ਸਿਮੋਨ ਫੈਰੂਟ ਦੀ ਧੀ, ਤੁਹਾਡੀ ਬਹੁਤ ਚੰਗੀ ਦੋਸਤ ਅਤੇ ਕਲੌਕੇਲ ਟੋਰੇਲਸ ਦੀ ਸਹੁੰ ਚੁੱਕੀ ਦੁਸ਼ਮਣ, ਜੋ ਤੁਹਾਡਾ ਦੁਸ਼ਮਣ ਵੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਰੋਧੀ ਬੈਂਡ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਇਸ ਟੋਰੇਲਸ ਦਾ ਇੱਕ ਪੁੱਤਰ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਨਾਮ ਵਿਸੇਂਟ ਟੋਰੇਲਸ ਹੈ - ਘੱਟੋ ਘੱਟ, ਇਹੀ ਉਹ ਹੈ ਜੋ ਉਸਨੇ ਦੇ ਘੰਟੇ ਪਹਿਲਾਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਕਿਹਾ ਸੀ - ਪਰ ਮੇਰੀ ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਨੂੰ ਸੰਖੇਪ ਰੱਖਣ ਲਈ, ਮੈਂ ਕੁਝ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਵਰਣਨ ਕਰਾਂਗਾ ਕਿ ਇਸ ਵਿਸੇਂਟ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿੰਨਾ ਦੁੱਖ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਪਹਿਲੇ ਪਲ ਤੋਂ ਹੀ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦੇਖਿਆ, ਉਸਨੇ ਮੇਰੇ ਵੱਲ ਆਪਣਾ ਧਿਆਨ ਖਿੱਚਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਮੈਂ, ਉਸਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਅਰਥ ਭੁੱਲ ਕੇ, ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਵਿਚ ਪੈ ਗਿਆ, ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਅਣਜਾਣ, ਕਿਉਂਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਔਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਕਿੰਨੀ ਵੀ ਇਕਾਂਤ ਅਤੇ ਸਾਵਧਾਨ ਕਿਉਂ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਜਿਸਨੂੰ ਇੱਕ ਵਾਰ ਵੀ ਆਪਣੀਆਂ ਇੱਛਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲ ਸਕਦਾ। ਉਸਦੀ ਇੱਛਾ ਸ਼ਕਤੀ ਇੰਨੀ ਘਿਰਣਾ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘੀ ਹੈ। ਸੰਖੇਪ ਵਿਚ, ਉਸਨੇ ਮੇਰਾ ਪਤੀ ਬਣਨ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਬਦਲੇ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ ਬਣਨ ਦੀ ਸਹੁੰ ਖਾਧੀ, ਪਰ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਵਧਾਉਣਾ। ਮੈਨੂੰ ਕੱਲ੍ਹ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਉਸਨੇ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਤੀ ਆਪਣਾ ਫ਼ਰਜ਼ ਭੁੱਲ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਵਿਆਹ ਕਰਨ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਵਿਆਹ ਅੱਜ ਸਵੇਰੇ ਹੋਣਾ ਸੀ, ਇਹ ਖ਼ਬਰ ਜਿਸਨੇ ਮੇਰੀ ਸਮਝ ਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਸਾਰਾ ਸਬਰ ਗੁਆ ਦਿੱਤਾ। ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰਾ ਪਿਤਾ ਪਿੰਡ ਤੋਂ ਦੂਰ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਮੈਨੂੰ ਮੌਜੂਦਾ ਪਹਿਰਾਵਾ ਪਹਿਨਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਆਪਣੇ ਘੋੜੇ ਨੂੰ ਜਿੰਨੀ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਹੋ ਸਕੇ ਜ਼ੋਰ ਲਗਾ ਕੇ, ਮੈਂ ਡੱਨ ਵਿਸੇਂਟੇ ਨੂੰ ਇੱਥੇ ਇੱਕ ਲੀਗ ਦੇ ਆਸਰੇ ਪਛਾੜ ਦਿੱਤਾ ਜਿੱਥੇ, ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ ਦੱਸਣ ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਬਹਾਨੇ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ, ਮੈਂ ਇਹ ਬੰਦੂਕ ਉਸ 'ਤੇ ਚੁਲਾਈ, ਨਾਲ ਹੀ ਇਹ ਦੋ ਪਿਸਤੌਲਾਂ ਵੀ। ਮੇਰਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸਦੇ ਸਰੀਰ ਵਿੱਚੋਂ ਦੇ ਤੋਂ ਵੱਧ ਗੋਲੀਆਂ ਦਬੀਆਂ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਖੋਲ੍ਹ ਦਿੱਤੇ ਜਿਸ ਰਾਹੀਂ ਮੇਰਾ ਸੁਨਮਾਨ, ਉਸਦੇ ਖੂਨ ਨਾਲ ਨਹਾਇਆ ਹੋਇਆ, ਬਚ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੇ ਨੌਕਰਾਂ ਵਿੱਚ ਉੱਥੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਉਸਦੇ ਬਚਾਅ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜਾਂ ਹਿੰਮਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਭਾਲ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੈਨੂੰ ਫਰਾਂਸ ਲੈ ਜਾਣ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕਰਾਂ, ਜਿੱਥੇ ਮੇਰੇ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ ਹਨ। ਜਿਸਦੇ ਨਾਲ ਮੈਂ ਰਹਿ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਜੀ ਨੂੰ ਡੱਨ ਵਿਸੇਂਟੇ ਦੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰਾਂ ਤੋਂ ਬਚਾਓ, ਜੋ ਸ਼ਾਇਦ ਇੰਨੇ ਦੌਲਤਮੰਦ ਹੋਣ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਕਿਸੇ ਕਿਸਮ ਦਾ ਬਦਲਾ ਲੈਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ।

ਰੌਕ, ਸੁੰਦਰ ਕੱਲੌਡੀਆ ਦੀ ਸ਼ਾਨ, ਬਹਾਦਰੀ ਅਤੇ ਸੁੰਦਰ ਸ਼ਖਸੀਅਤ, ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਉਸ ਨਾਲ ਵਾਪਰੀ ਹਰ ਚੀਜ਼ 'ਤੇ ਹੈਰਾਨ ਹੋ ਕੇ, ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ:

"ਆਓ, ਮੇਰੀ ਬੀਬੀ, ਅਤੇ ਦੇਖੀਏ ਕਿ ਕੀ ਤੁਹਾਡਾ ਦੁਸ਼ਮਣ ਮਰ ਗਿਆ ਹੈ। ਫਿਰ ਅਸੀਂ ਫੈਸਲਾ ਕਰਾਂਗੇ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਲਈ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੀ ਕਰਨਾ ਉਚਿਤ ਹੋਵੇਗਾ।"

ਡੱਨ ਕੁਇਕਸੋਟ, ਜੋ ਕੱਲਾਉਡੀਆ ਦੀਆਂ ਹਰ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਅਤੇ ਰੌਕ ਦੇ ਜਵਾਬਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਸੁਣ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਨੇ ਕਿਹਾ:

"ਇਸ ਔਰਤ ਦਾ ਬਚਾਅ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਇਹ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਆਪਣੇ ਮੋਢਿਆਂ 'ਤੇ ਲਵਾਂਗਾ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰਾ ਘੋੜਾ ਅਤੇ ਹਥਿਆਰ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿਓਗੇ ਅਤੇ ਇੱਥੇ ਮੇਰਾ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕਰੋਗੇ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਉਸ ਸੱਜਣ ਨੂੰ ਲੱਭਾਂਗਾ ਅਤੇ, ਮਰਿਆ ਜਾਂ ਜ਼ਿੰਦਾ, ਉਸਨੂੰ ਉਸ ਵਾਅਦੇ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰਾਂਗਾ ਜੋ ਉਸਨੇ ਇੰਨੇ ਸੁੰਦਰ ਜੀਵ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਹੈ।"

"ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ੱਕ ਨਾ ਹੋਵੇ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰਾ ਮਾਲਕ ਵਿਆਹ ਕਰਵਾਉਣ ਵਿੱਚ ਕਾਫ਼ੀ ਮਾਹਰ ਹੈ, ਕੁਝ ਦਿਨ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਆਦਮੀ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜੋ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇੱਕ ਹੋਰ ਕੁੜੀ ਨਾਲ ਆਪਣਾ ਵਾਅਦਾ ਨਿਭਾਉਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਇਹ ਤੱਥ ਨਾ ਹੁੰਦਾ ਕਿ ਮੇਰੇ ਮਾਲਕ ਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਜਾਦੂਗਰਾਂ ਨੇ ਉਸ ਆਦਮੀ ਦੇ ਅਸਲ ਰੂਪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਨੌਕਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁੜੀ ਹੁਣ ਕੁਆਰੀ ਨਾ ਰਹਿੰਦੀ।"

ਰੋਕ, ਜਿਸਦੇ ਵਿਚਾਰ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਨੌਕਰ ਦੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਨਾਲੋਂ ਸੁੰਦਰ ਕਲਾਉਡੀਆ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵੱਲ ਜ਼ਿਆਦਾ ਕੇਂਦ੍ਰਿਤ ਸੁਨ, ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਹੇ ਇੱਕ ਵੀ ਸ਼ਬਦ ਨਾ ਸੁਣਿਆ। ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਸਕੁਆਇਰਾਂ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਹ ਸਾਂਚੋ ਨੂੰ ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦੇਣ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਡੈਪਲ ਤੋਂ ਲਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਜਗ੍ਹਾ ਵਾਪਸ ਚੱਲੇ ਜਾਣ ਜਿੱਥੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸ ਰਾਤ ਕੈਂਪ ਲਗਾਉਣਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਉਹ ਜ਼ਖਮੀ ਜਾਂ ਮਰੇ ਹੋਏ ਡੌਨ ਵਿਸੇਂਟੇ ਦੀ ਭਾਲ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਰਫ਼ਤਾਰ ਨਾਲ ਕਲਾਉਡੀਆ ਨਾਲ ਸਵਾਰ ਹੋ ਗਿਆ। ਉਹ ਉਸ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੇ ਜਿੱਥੇ ਕਲਾਉਡੀਆ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਲੱਭਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉੱਥੇ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ ਸਿਵਾਏ ਕੁਝ ਤਾਜ਼ੇ ਖੂਨ ਦੇ ਧੱਬਿਆਂ ਦੇ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਵੇਖਣ 'ਤੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਈ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਹਾੜੀ 'ਤੇ ਚੜ੍ਹਦੇ ਦੇਖਿਆ, ਅਤੇ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾਇਆ, ਅਤੇ ਸਹੀ ਵੀ, ਕਿ ਇਹ ਡੌਨ ਵਿਸੇਂਟੇ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਨੌਕਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦੇਖਭਾਲ ਲਈ ਜਾਂ ਦਫ਼ਨਾਉਣ ਲਈ ਚੁੱਕਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਫੜਨ ਲਈ ਜਲਦੀ ਗਏ ਅਤੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਆਦਮੀ ਕਾਫ਼ੀ ਹੌਲੀ ਹੌਲੀ ਚੱਲ ਰਹੇ ਸੁਨ, ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਸੁਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਡੌਨ ਵਿਸੇਂਟੇ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਨੌਕਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਚੁੱਕਿਆ ਹੋਇਆ ਪਾਇਆ, ਇੱਕ ਕਮਜ਼ੋਰ, ਥੱਕੀ ਹੋਈ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਬੇਨਤੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਉੱਥੇ ਮਰਨ ਦਿਓ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦੇ ਜ਼ਖ਼ਮਾਂ ਦਾ ਦਰਦ ਉਸਨੂੰ ਹੋਰ ਦੂਰ ਜਾਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਦੇਵੇਗਾ।

ਕਲਾਉਡੀਆ ਅਤੇ ਰੋਕ ਆਪਣੇ ਘੋੜਿਆਂ ਤੋਂ ਛਾਲ ਮਾਰ ਕੇ ਉਸ ਕੋਲ ਚਲੇ ਗਏ। ਨੌਕਰ ਰੋਕ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਤੋਂ ਡਰ ਗਏ, ਅਤੇ ਕਲਾਉਡੀਆ ਡੌਨ ਵਿਸੇਂਟੇ ਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਘਬਰਾ ਗਈ। ਅੱਧੀ ਕੋਮਲਤਾ ਅਤੇ ਅੱਧੀ ਸਖ਼ਤੀ ਨਾਲ ਉਹ ਉਸ ਕੋਲ ਗਈ, ਉਸਦੇ ਹੱਥ ਆਪਣੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਲਏ, ਅਤੇ ਕਿਹਾ:

"ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਦਿੱਤੇ ਹੁੰਦੇ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਸਾਡੇ ਸਮਝੌਤੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਸ ਦੁਰਦਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਨਾ ਪਾਉਂਦੇ।"

ਜ਼ਖਮੀ ਸੱਜਣ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਧੀਆਂ ਬੰਦ ਅੱਖਾਂ ਖੋਲ੍ਹੀਆਂ ਅਤੇ, ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਕਲਾਉਡੀਆ ਨੂੰ ਪਛਾਣ ਲਿਆ, ਤਾਂ ਕਿਹਾ:

"ਹੁਣ ਮੈਂ ਦੇਖ ਰਹੀ ਹਾਂ, ਸੁੰਦਰ ਪਰ ਗਲਤ ਔਰਤ, ਕਿ ਤੂੰ ਹੀ ਮੈਨੂੰ ਮਾਰਿਆ ਹੈ, ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਸਜ਼ਾ ਜਿਸਦਾ ਮੇਰਾ ਇਰਾਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਜਾਂ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਕਦੇ ਵੀ ਸੋਚ-ਸਮਝ ਕੇ ਜਾਂ ਕੰਮ ਕਰਕੇ ਤੈਨੂੰ ਗਲਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਸੀ।"

"ਖੈਰ, ਕੀ ਇਹ ਸੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ," ਕਲਾਉਡੀਆ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਅੱਜ ਸਵੇਰੇ ਤੁਸੀਂ ਅਮੀਰ ਬਾਲਵਾਸਟੇ ਦੀ ਧੀ ਲਿਉਨੇਰਾ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕਰਨ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਬਣਾਈ ਸੀ?"

"ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ," ਡੌਨ ਵਿਸੇਂਟ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। "ਮੇਰੀ ਬੇਰਹਿਮ ਕਿਸਮਤ ਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਖ਼ਬਰ ਇਸ ਲਈ ਦਿੱਤੀ ਹੋਵੇਗੀ ਤਾਂ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਈਰਖਾ ਵਿੱਚ ਮੇਰੀ ਜਾਨ ਲੈ ਸਕੋ। ਪਰ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਹੱਥਾਂ ਅਤੇ ਬਾਂਹਾਂ ਵਿੱਚ ਸੌਂਪ ਰਹੀ ਹਾਂ, ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਕਿਸਮਤ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ਕਿਸਮਤ ਸਮਝਦੀ ਹਾਂ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਦੀ ਸੱਚਾਈ ਦਿਖਾਉਣ ਲਈ, ਮੇਰਾ ਹੱਥ ਫੜੋ ਅਤੇ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਚਾਹੋ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਵਜੋਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰੋ। ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਉਸ ਗਲਤੀ ਲਈ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਕੋਈ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਸੋਚਦੇ ਹੋ ਕਿ ਮੈਂ ਕੀਤੀ ਹੈ।"

ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਕਲਾਉਡੀਆ ਨੇ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਫੜਿਆ, ਉਸਦਾ ਦਿਲ ਇੰਨਾ ਭਾਰੀ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਉਸੇ ਪਲ ਡੰਨ ਵਿਸੇਂਟੇ ਦੀ ਖੂਨ ਨਾਲ ਲੱਥਪੱਥ ਛਾਤੀ 'ਤੇ ਬੇਹੋਸ਼ ਹੋ ਕੇ ਡਿੱਗ ਪਈ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਘਾਤਕ ਕੜਵੱਲ ਨੇ ਘੇਰ ਲਿਆ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਰੋਕ ਉਲਝਣ ਵਿੱਚ ਪੈ ਗਿਆ ਅਤੇ ਅਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹੋ ਗਿਆ ਕਿ ਕੀ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਨੌਕਰ ਪਾਣੀ ਲਭਣ ਲਈ ਜਲਦੀ ਨਾਲ ਚਲੇ ਗਏ ਅਤੇ ਵਾਪਸ ਆਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪੀੜਤਾਂ ਦੇ ਚਿਹਰੇ ਇਸ ਨਾਲ ਡੁਬੋ ਦਿੱਤੇ। ਕਲਾਉਡੀਆ ਆਪਣੀ ਬੇਹੋਸ਼ੀ ਤੋਂ ਠੀਕ ਹੋ ਗਈ, ਪਰ ਡੰਨ ਵਿਸੇਂਟੇ ਆਪਣੀ ਮੌਤ ਦੀ ਪੀੜ ਤੋਂ ਨਹੀਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਕਲਾਉਡੀਆ ਨੇ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਅਤੇ ਸਮਝਿਆ ਕਿ ਉਸਦਾ ਪਿਆਰਾ ਪਤੀ ਹੁਣ ਜ਼ਿੰਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਚੀਕਾਂ ਨਾਲ ਹਵਾ ਨੂੰ ਵਿੰਨ੍ਹਿਆ, ਆਪਣੇ ਵਿਰਲਾਪਾਂ ਅਤੇ ਰੋਣ ਨਾਲ ਅਸਮਾਨ ਨੂੰ ਹਿਲਾ ਦਿੱਤਾ, ਆਪਣੇ ਵਾਲ ਪਾੜ ਦਿੱਤੇ, ਹਵਾ ਵਿੱਚ ਖਿਲਾਰ ਦਿੱਤੇ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਹੱਥਾਂ ਨਾਲ ਆਪਣਾ ਚਿਹਰਾ ਵਿਗਾੜ ਦਿੱਤਾ, ਉਹ ਸਾਰਾ ਦੁੱਖ ਅਤੇ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀਆਂ ਜੋ ਇੱਕ ਤਸੀਹੇ ਵਿੱਚ ਡੁੱਬੀ ਹੋਈ ਆਤਮਾ ਤੋਂ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

"ਹੇ ਜ਼ਾਲਮ, ਬੇਸਮਝ ਔਰਤ," ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ 'ਤੇ ਚੀਕਦੀ ਹੋਈ, "ਤੂੰ ਕਿੰਨੀ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬੁਰੇ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਹੋ ਗਈ! ਹੇ ਈਰਖਾ ਦੀਆਂ ਗੁੱਸੇ ਭਰੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਤੈਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਛਾਤੀਆਂ ਵਿਚ ਪਨਾਹ ਦਿੱਤੀ ਹੈ, ਤੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸ ਨਿਰਾਸ਼ਾਜਨਕ ਅੰਤ ਵੱਲ ਧੱਕਦੀ ਹੈਂ! ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਪਤੀ, ਤੇਰੀ ਕਿਸਮਤ, ਜੋ ਇੰਨੀ ਬਦਕਿਸਮਤ ਹੈ ਕਿ ਤੈਨੂੰ ਮੇਰਾ ਪਿਆਰਾ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਤੈਨੂੰ ਵਿਆਹ ਦੇ ਸੋਫੇ ਤੋਂ ਕਬਰ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ।"

ਕਲਾਉਡੀਆ ਦੇ ਵਿਰਲਾਪ ਇੰਨੇ ਤਰਸਯੋਗ ਸਨ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਰੋਕ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਹੰਝੂ ਲਿਆ ਦਿੱਤੇ, ਜੋ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵਹਾਉਣ ਦੀ ਆਦਤ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਤੇ ਨੌਕਰ ਵੀ ਹੰਝੂਆਂ ਵਿੱਚ ਸਨ। ਕਲਾਉਡੀਆ ਹਰ ਪਲ ਬੇਹੋਸ਼ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਸਾਰਾ ਇਲਾਕਾ ਕਿਸੇ ਦੁਖਾਂਤ ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਦਾ ਰੂਪ ਧਾਰਨ ਕਰ ਲੈਂਦਾ ਸੀ। ਅੰਤ ਵਿਚ, ਰੋਕ ਗ੍ਰਿਨਾਰਟ ਨੇ ਡੰਨ ਵਿਸੇਂਟ ਦੇ ਨੌਕਰਾਂ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਹ ਲਾਸ਼ ਨੂੰ ਪਿਤਾ ਦੇ ਨੇੜਲੇ ਪਿੰਡ ਲੈ ਜਾਣ ਤਾਂ ਜੋ ਡੰਨ ਵਿਸੇਂਟ ਨੂੰ ਦਫ਼ਨਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਕਲਾਉਡੀਆ ਨੇ ਰੋਕ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਕਾਨਵੈਂਟ ਜਾਣਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਉਸਦੀ ਇੱਕ ਮਾਸੀ ਮਠਿਆਈ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦਾ ਇਰਾਦਾ ਆਪਣੀ ਬਾਕੀ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਇੱਕ ਬਿਹਤਰ ਅਤੇ ਵਧੇਰੇ ਸਥਾਈ ਪਤੀ ਦੀ ਸੰਗਤ ਵਿੱਚ ਬਿਤਾਉਣਾ ਸੀ। ਰੋਕ ਨੇ ਉਸਦੇ ਨੇਕ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ ਵੀ ਉਹ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹੈ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਜਾਣ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਡੰਨ ਵਿਸੇਂਟ ਦੇ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰਾਂ ਜਾਂ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦਾ ਬਚਾਅ ਕਰਨ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕੀਤੀ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਕਲਾਉਡੀਆ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਜਾਣ ਨਹੀਂ ਦੇਵੇਗੀ, ਪਰ ਉਸਨੇ ਉਸਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਲਈ ਉਸਦਾ ਧੰਨਵਾਦ ਕੀਤਾ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਜਾਣਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਫਿਰ ਹੰਝੂਆਂ ਨਾਲ ਉਸਨੂੰ ਵਿਦਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਫਿਰ ਡੰਨ ਵਿਸੇਂਟੇ ਦੇ ਨੌਕਰ ਉਸਦੀ ਲਾਸ਼ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਲੈ ਗਏ ਅਤੇ, ਰੋਕ ਆਪਣੇ ਸਾਥੀਆਂ ਕੋਲ ਵਾਪਸ ਆ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਲਾਉਡੀਆ ਜੇਰੋਨਿਮਾ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਦਾ ਅੰਤ ਹੋ ਗਿਆ, ਜਿਸਦਾ ਪਿਆਰ ਬਹੁਤ ਬਦਕਿਸਮਤ ਸੀ - ਪਰ ਕੀ ਇਹ ਕੋਈ ਹੈਰਾਨੀ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਉਸਦੀ ਦੁਖਦਾਈ ਕਹਾਣੀ ਦਾ ਤਾਣਾ-ਬਾਣਾ ਈਰਖਾ ਦੀਆਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਅਜਿੱਤ, ਮਾਫ਼ ਨਾ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਬੁਣਿਆ ਗਿਆ ਸੀ?

ਰੋਕ ਗ੍ਰਿਨਾਰਟ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸਕੁਆਇਰ ਨੂੰ ਉਸ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਉਸਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਪਾਇਆ ਜਿੱਥੇ ਉਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਡੰਨ ਕੁਇਕਸੇਟ ਰੋਜ਼ੀਨਾਂਤੇ 'ਤੇ ਸਵਾਰ ਸੀ, ਇੱਕ ਭਾਸ਼ਣ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਖ਼ਤਰਨਾਕ ਜੀਵਨ ਢੰਗ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਲਈ ਮਨਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਜੋ ਸੁਰੀਰੂ ਅਤੇ ਆਤਮਾ ਦੋਵਾਂ ਲਈ ਖ਼ਤਰਨਾਕ ਸੀ। ਪਰ ਕਿਉਂਕਿ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਗੈਸਕੋਨ ਸਨ, ਇੱਕ ਰੁੱਖਾ ਅਤੇ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨਹੀਣ ਸਮੂਹ, ਡੰਨ ਕੁਇਕਸੇਟ ਦਾ ਭਾਸ਼ਣ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਜਾਂ ਕੋਈ ਅਰਥ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਰੋਕ ਪਹੁੰਚਿਆ, ਉਸਨੇ ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਕੀ ਉਸਦੇ ਆਦਮੀਆਂ ਨੇ ਉਸਦੇ ਡੈਪਲ ਤੋਂ ਹਟਾਏ ਗਏ ਗਹਿਣੇ ਅਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਹੈ।

ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਤਿੰਨ ਗੁੰਮ ਹੋਏ ਨਾਈਟਕੈਪਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕੀਮਤ ਤਿੰਨ ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਸੀ।

"ਯਾਰ, ਤੂੰ ਕਿਸ ਬਾਰੇ ਗੱਲ੍ਹ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈਂ?" ਉੱਥੇ ਮੌਜੂਦ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਇਹ ਹੁੰਨ ਅਤੇ ਇਹ ਤਿੰਨ ਰਿਆਲ੍ਹ ਦੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਨ।"

"ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਪਰ ਮੇਰਾ ਸ਼ਕੂਆਇਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਓਨਾ ਹੀ ਮਹੱਤਵ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜਿੰਨਾ ਉਹ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਜਿਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਦਿੱਤੇ ਹਨ।"

ਰੋਕ ਗਿਨਾਰਟ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਵਾਪਸ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ। ਫਿਰ, ਆਦਮੀਆਂ ਨੂੰ ਕੱਪੜੇ, ਗਹਿਣੇ, ਪੈਸਾ ਅਤੇ ਪਿਛਲੀ ਵੰਡ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਲੁੱਟੀ ਗਈ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਲਿਆਉਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਦਮੀਆਂ ਨੂੰ ਲਾਈਨ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਜਲਦਬਾਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦਾ ਮੁਦਰਾ ਮੁੱਲ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜੋ ਵੰਡੀਆਂ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਸਨ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਸਾਥੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸਭ ਕੁਝ ਇੰਨੀ ਸਮਝਦਾਰੀ ਅਤੇ ਨਿਰਪੱਖਤਾ ਨਾਲ ਵੰਡ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂ ਵੰਡਣ ਵਾਲੇ ਨਿਆਂ ਦੇ ਕਿਸੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਨਿਕਲ੍ਹਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਤੇ ਸਾਰਿਆਂ ਦੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਅਤੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਲਈ, ਉਸਨੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੂੰ ਕਿਹਾ:

"ਜੇ ਮੈਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਆਦਮੀਆਂ ਨਾਲ੍ਹ ਇੰਨੀ ਸਾਵਧਾਨੀ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਨਾ ਆਇਆ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ੍ਹ ਕੋਈ ਗੱਹਣ-ਸਹਿਣ ਨਾ ਹੁੰਦਾ।"

ਜਿਸ ਦਾ ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ:

"ਜੋ ਮੈਂ ਇੱਥੇ ਦੇਖਿਆ ਹੈ, ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਆਂ ਇੰਨੀ ਚੰਗੀ ਚੀਜ਼ ਹੈ ਕਿ ਚੋਰਾਂ ਲਈ ਵੀ ਇਸਨੂੰ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਵਰਤਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ।"

ਇੱਕ ਸ਼ਕੂਆਇਰ ਨੇ ਉਸਦੀ ਗੱਲ੍ਹ ਸੁਣ ਲਈ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਬੰਦੂਕ ਦੇ ਬੱਟ ਦੇ ਸਿਰੇ ਨੂੰ ਪਿੱਛੇ ਖਿੱਚਦੇ ਹੋਏ, ਸਾਂਚੋ ਦਾ ਸਿਰ ਪਾੜ ਦਿੱਤਾ ਹੁੰਦਾ ਜੇਕਰ ਰੋਕ ਗਿਨਾਰਟ ਉਸਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਨਾ ਚੀਕਦਾ। ਸਾਂਚੋ ਪੀਲਾ ਪੈ ਗਿਆ ਅਤੇ ਸਹੁੰ ਖਾਧੀ ਕਿ ਉਹ ਇਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਦੇ ਪੂਰੇ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਆਪਣੇ ਬੁੱਲ੍ਹ ਨਹੀਂ ਖੋਲ੍ਹੇਗਾ। ਉਸੇ ਵੇਲ੍ਹੇ, ਸਕੂਆਇਰ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਆਇਆ ਜੋ ਸੜਕਾਂ 'ਤੇ ਪਹਿਰੇਦਾਰ ਵਜੋਂ ਤਾਇਨਾਤ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਦੇਖ ਸਕੇ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਕੌਣ ਯਾਤਰਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਜੋ ਕੁਝ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਉਸ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਸਕੇ।

“ਸਰ,” ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, “ਇੱਥੇ ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਬਾਰਸੀਲੋਨਾ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਸੜਕ 'ਤੇ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਸਮੂਹ ਇਸ ਪਾਸੇ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ।”

ਜਿਸ ਦਾ ਜਵਾਬ ਰੋਕ ਨੇ ਦਿੱਤਾ:

"ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਮੂਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹਨ ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਲੱਭ ਰਹੇ ਹਨ ਜਾਂ ਉਹ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਲੱਭ ਰਹੇ ਹਾਂ?"

"ਇਹ ਉਹੀ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਲੱਭ ਰਹੇ ਹਾਂ," ਸ਼ਕੂਆਇਰ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ।

"ਖੈਰ, ਸਾਰੇ ਬਾਹਰ!" ਰੋਕ ਨੇ ਚੀਕਿਆ। "ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਇੱਥੇ ਲਿਆਓ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਭੱਜਣ ਨਾ ਦਿਓ!"

ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਹੁਕਮ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਡੌਨ ਕਿਉਕਸੋਟ, ਸਾਂਚੋ ਅਤੇ ਰੋਕ ਉੱਥੇ ਇਕੱਲ੍ਹੇ ਰਹਿ ਗਏ, ਇਹ ਦੇਖਣ ਲਈ ਕਿ ਸ਼ਕੂਆਇਰ ਕਿਸ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲਿਆ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਅੰਤਰਾਲ ਦੌਰਾਨ ਰੋਕ ਨੇ ਡੌਨ ਕਿਉਕਸੋਟ ਨੂੰ ਕਿਹਾ:

"ਸਾਡਾ ਜੀਵਨ ਢੰਗ ਉਸਦੇ ਮਾਲਕ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੂੰ ਅਜੀਬ ਲੱਗਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ: ਅਜੀਬ ਸਾਹਸ, ਅਜੀਬ ਅਨੁਭਵ, ਅਤੇ ਸਭ ਖ਼ਤਰਨਾਕ; ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿ ਜੇ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਅਜਿਹਾ ਸੋਚਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਹੈਰਾਨੀ ਹੋਵੇਗੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡੇ ਜੀਵਨ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਅਸਥਿਰ ਅਤੇ ਅਣਪਛਾਤੀ ਜੀਵਨ ਢੰਗ ਹੋਰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਬਦਲਾ ਲੈਣ ਦੀਆਂ ਕੁਝ ਅਸਪਸ਼ਟ ਇੱਛਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਧੱਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਇੱਕ ਭਾਵਨਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਸ਼ਾਂਤ ਛਾਤੀ ਨੂੰ ਅਸ਼ਾਂਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ। ਸੁਭਾਅ ਦੁਆਰਾ ਮੈਂ ਹਮਦਰਦ ਅਤੇ ਨੇਕ ਇਰਾਦਾ ਵਾਲ੍ਹਾ ਹਾਂ, ਪਰ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਕਿਹਾ, ਇੱਕ ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬਦਲਾ ਲੈਣ ਦੀ ਇੱਛਾ ਮੇਰੇ ਚੰਗੇ ਇਰਾਦਿਆਂ ਨੂੰ ਇੰਨੀ ਕਮਜ਼ੋਰ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ

ਮੈਂ ਇਸ ਕਾਰੋਬਾਰ ਵਿੱਚ ਸਭ ਕੁਝ ਜਾਣਨ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਵੀ ਕਾਇਮ ਰਹਿੰਦਾ ਹਾਂ। ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ 'ਡੂੰਘੀ ਡੂੰਘੇ ਨੂੰ ਬੁਲਾਉਂਦਾ ਹੈ,'[4] ਅਤੇ ਇੱਕ ਪਾਪ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਬੁਲਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਬਦਲੇ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਇੰਨੇ ਉਲਝ ਗਏ ਹਨ ਕਿ ਮੈਂ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਆਪਣੇ ਸਿਰ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਸਿਰ 'ਤੇ ਲਿਆ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਦੂਜਿਆਂ ਦਾ ਵੀ। ਪਰ ਭਾਵੇਂ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਲਝਣ ਦੀ ਇਸ ਭੁਲੇਖੇ ਵਿੱਚ ਪਾਉਂਦਾ ਹਾਂ, ਪਰਮਾਤਮਾ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਏਗਾ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਬੰਦਰਗਾਹ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਤੋਂ ਨਿਰਾਸ਼ ਨਾ ਹੋਵਾਂ।"

ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਰੋਕ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਨੇਕ ਅਤੇ ਸਮਝਦਾਰ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣ ਕੇ ਹੈਰਾਨ ਰਹਿ ਗਿਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਸੋਚਿਆ ਸੀ ਕਿ ਡਕੈਤੀ, ਡਕੈਤੀ ਅਤੇ ਕਤਲ ਵਰਗੀਆਂ ਗੜ੍ਹੀਵਿਧੀਆਂ ਵਿੱਚ ਲੱਗੇ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ, ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵਾਕਫ਼ੀਅਤ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

"ਸਰ ਰੋਕ," ਉਸਨੇ ਇਸ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਕਿਹਾ, "ਇਲਾਜ ਲੱਭਣ ਵੱਲ ਪਹਿਲਾ ਕਦਮ ਹੈ ਆਪਣੀ ਬਿਮਾਰੀ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣਾ ਅਤੇ ਡਾਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਦੱਸੀਆਂ ਗਾਈਆਂ ਦਵਾਈਆਂ ਲੈਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੋਣਾ। ਤੁਸੀਂ ਬਿਮਾਰ ਹੋ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਬਿਮਾਰੀ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਅਤੇ ਸਵਰਗ - ਜਾਂ ਪਰਮਾਤਮਾ, ਵਧੇਰੇ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਜੋ ਸਾਡਾ ਡਾਕਟਰ ਹੈ - ਉਹ ਦਵਾਈਆਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰੇਗਾ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰਨਗੀਆਂ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਠੀਕ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਇੱਕੋ ਸਮੇਂ ਕਿਸੇ ਚਮਤਕਾਰੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਬੁੱਧੀਮਾਨ ਪਾਪੀਆਂ ਦੇ ਮੂਰਖਾਂ ਨਾਲੋਂ ਬਚਣ ਦੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਕਹੀ ਹੋਈ ਸਿਆਣਪ ਦਾ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਹਿੰਮਤ ਰੱਖਣ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਬਿਮਾਰ ਜ਼ਮੀਰ ਦੇ ਸੁਧਰਨ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਕੁਝ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਯਾਤਰਾ ਨੂੰ ਛੋਟਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਮੁਕਤੀ ਲਈ ਇੱਕ ਸ਼ਾਰਟਕਟ ਲੈਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਆਓ ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਕ ਨਾਈਟ-ਇਰੈਂਟ ਬਣਨਾ ਸਿਖਾਵਾਂਗਾ, ਜਿਸਦੇ ਦੁਆਰਾ ਤੁਸੀਂ ਇੰਨੇ ਸਾਰੇ ਅਜ਼ਮਾਇਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਦੁਰਘਟਨਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਗੁਜ਼ਰੋਗੇ ਕਿ ਜੇ ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਤਪੱਸਿਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਅੱਖ ਦੇ ਝਪਕਦੇ ਹੀ ਸਵਰਗ ਚਲੇ ਜਾਓਗੇ।"

ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੀ ਸਲਾਹ 'ਤੇ ਰੋਕ ਨੂੰ ਹੱਸਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਹੋਣਾ ਪਿਆ, ਪਰ, ਵਿਸ਼ਾ ਬਦਲਦੇ ਹੋਏ, ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਕਲਾਉਡੀਆ ਜੇਰੋਨੀਮਾ ਨਾਲ ਵਾਪਰੀ ਉਸ ਦੁਖਾਂਤ ਬਾਰੇ ਦੱਸਿਆ, ਜਿਸਨੇ ਸਾਂਚੇ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਦੁਖੀ ਕੀਤਾ, ਜੋ ਕੁੜੀ ਦੀ ਸੁੰਦਰਤਾ ਅਤੇ ਸਾਹਸੀ ਭਾਵਨਾ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫ਼ਲ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਉਸੇ ਪਲ, ਸੁਕੁਆਇਰ ਆਪਣੀ ਫੜੀ ਲੈ ਕੇ ਪਹੁੰਚੇ, ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਘੋੜਿਆਂ 'ਤੇ ਸਵਾਰ ਦੋ ਸੱਜਣ, ਪੈਦਲ ਦੋ ਸ਼ਰਧਾਲੂ, ਅਤੇ ਔਰਤਾਂ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਇੱਕ ਕੋਚ, ਅੱਧਾ ਦਰਜਨ ਨੌਕਰਾਂ ਦੇ ਨਾਲ - ਕੁਝ ਘੋੜਿਆਂ 'ਤੇ, ਕੁਝ ਪੈਦਲ - ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਦੋ ਖੱਚਰ ਸਵਾਰ ਸੱਜਣ ਮੌਜੂਦ ਸਨ। ਸੁਕੁਆਇਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦੁਆਲੇ ਇੱਕ ਚੱਕਰ ਵਿੱਚ ਇਕੱਠੇ ਹੋਏ, ਅਤੇ ਬੰਦੀ ਅਤੇ ਬੰਦੀ ਦੇਵੇਂ ਮੁਹਾਨ ਰੋਕ ਗ੍ਰਿਨਾਰਟ ਦੇ ਬੋਲਣ ਦੀ ਉਡੀਕ ਵਿੱਚ ਬਿਲਕੁਲ ਚੁੱਪ ਰਹੇ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੇ ਸੱਜਣਾਂ ਤੋਂ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਉਹ ਕੌਣ ਸਨ, ਉਹ ਕਿਥੇ ਜਾ ਰਹੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਕਿੰਨਾ ਪੈਸਾ ਸੀ; ਜਿਸ ਦਾ ਜਵਾਬ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੇ ਦਿੱਤਾ:

"ਅਸੀਂ, ਸਰ, ਦੋ ਸਪੈਨਿਸ਼ ਪੈਦਲ ਸੈਨਾ ਦੇ ਕਪਤਾਨ ਹਾਂ, ਸਾਡੀਆਂ ਕੰਪਨੀਆਂ ਨੇਪਲਜ਼ ਵਿੱਚ ਹਨ, ਅਸੀਂ ਚਾਰ ਗੈਲੀਆਂ 'ਤੇ ਚੜ੍ਹਨ ਲਈ ਜਾ ਰਹੇ ਹਾਂ ਜੋ ਬਾਰਸੀਲੋਨਾ ਵਿਚ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਿਸਲੀ ਜਾਣ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਹਨ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਲਗਭਗ ਦੋ ਤੋਂ ਤਿੰਨ ਸੌ ਐਸਕੂਡੋ ਲੈ ਕੇ ਜਾ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਜਿਸ ਕਾਰਨ, ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿਚ, ਅਸੀਂ ਅਮੀਰ ਅਤੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਯਾਤਰਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਸਿਪਾਹੀ ਦੀ ਆਮ ਗਰੀਬੀ ਕੋਈ ਵੱਡੀ ਬੱਚਤ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਦੇਵੇਗੀ।"

ਰੋਕ ਨੇ ਯਾਤਰੀਆਂ ਨੂੰ ਉਹੀ ਸਵਾਲ ਪੁੱਛੇ ਜੋ ਉਸਨੇ ਕਪਤਾਨਾਂ ਨੂੰ ਪੁੱਛੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰੋਮ ਲਈ ਜਹਾਜ਼ ਚੜ੍ਹਨਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇਵਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਲਗਭਗ ਸੱਠ ਰੀਅਲ ਹਨ। ਉਹ ਇਹ ਵੀ ਜਾਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਡੱਬੇ ਵਿੱਚ ਕਿਹੜੇ ਵਿਅਕਤੀ ਯਾਤਰਾ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮੰਜ਼ਿਲ ਕੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਕਿੰਨੇ ਪੈਸੇ ਲੈ ਕੇ ਜਾ ਰਹੇ ਸਨ; ਜਿਸ ਦਾ ਘੋੜਸਵਾਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ:

"ਕੱਚ ਵਿੱਚ ਮੇਰਾ ਲੰਡਾ ਡੇਨਾ ਗੁਇਓਮਾਰ ਡੀ ਕੁਇਨੋਨੇਸ, ਨੇਪੁਲਜ਼ ਦੇ ਵਿਕਾਰੇਜ਼ ਦੇ ਰੀਜੈਂਟ ਦੀ ਪਤਨੀ, ਯਾਤਰਾ ਕਰ ਰਹੀਆਂ ਹਨ; ਉਸਦੀ ਛੋਟੀ ਧੀ; ਇੱਕ ਨੌਕਰਾਣੀ; ਅਤੇ ਇੱਕ ਡੂਏਨਾ; ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਛੇ ਨੌਕਰ ਉਸਦੀ ਸੰਗਤ ਵਿੱਚ ਹਨ, ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਜੋ ਪੈਸਾ ਹੈ ਉਹ ਛੇ ਸੌ ਐਸਕੂਡੋ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ।"

"ਠੀਕ ਹੈ ਫਿਰ," ਰੋਕ ਗਿਨਾਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਇੱਥੇ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਨੌਂ ਸੌ ਐਸਕੂਡੋ ਅਤੇ ਸੱਠ ਰੀਅਲ ਹਨ। ਮੇਰੇ ਸਿਪਾਹੀਆਂ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਲਗਭਗ ਸੱਠ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਕਰਨੀ ਪਵੇਗੀ, ਇਸ ਲਈ ਦੇਖੋ ਕਿ ਇਹ ਹਰੇਕ ਆਦਮੀ ਲਈ ਕਿੰਨਾ ਕੰਮ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤਾ ਚੰਗਾ ਨਹੀਂ ਹਾਂ।"

ਜਦੋਂ ਹਾਈਵੇਅ ਵਾਲਿਆਂ ਨੇ ਇਹ ਸੁਣਿਆ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਚੀਕ ਕੇ ਕਿਹਾ:

"ਰੋਕ ਗਿਨਾਰੂਟ ਜ਼ਿੰਦਾਬਾਦ, ਸਾਰੇ ਗੁੰਡਿਆਂ ਦੇ ਬਾਵੇਚੁਦ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਹਰਾਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ!"

ਕਪਤਾਨ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੁਖੀ ਸਨ, ਰੀਜੈਂਟ ਦੀ ਪਤਨੀ ਉਦਾਸ ਸੀ, ਅਤੇ ਸ਼ੁਰਧਾਲੂ ਆਪਣੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਜ਼ਬਤੀ ਦੇਖ ਕੇ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਖੁਸ਼ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਰੋਕ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਕਾਫ਼ੀ ਸਮੇਂ ਲਈ ਦੁਬਿਧਾ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ, ਪਰ ਆਪਣੀ ਨਾਖੁਸ਼ੀ ਨੂੰ ਲੰਮਾ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਜਿਸਨੂੰ ਇੱਕ ਤੀਰਅੰਦਾਜ਼ੀ ਦੀ ਦੂਰੀ ਤੋਂ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਕਪਤਾਨਾਂ ਵੱਲ ਮੁੜਿਆ ਅਤੇ ਕਿਹਾ:

"ਸਰ ਕੈਪਟਨ, ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਮੈਨੂੰ ਸੱਠ ਐਸਕੂਡੋ ਅਤੇ ਰੀਜੈਂਟ ਦੀ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਅੱਸੀ ਉਧਾਰ ਦੇਵੇਗੀ ਤਾਂ ਜੋ ਮੈਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਆਦਮੀਆਂ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰ ਸਕਾਂ ਜੋ ਮੇਰੇ ਪਿੱਛੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ "ਹਰ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਧਿਆਨ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ"। ਫਿਰ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਆਜ਼ਾਦ ਅਤੇ ਬੇਰੋਕ ਚੱਲਦੇ ਰਹਿ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਇੱਕ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਆਚਰਣ ਨਾਲ ਜੋ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੇਵਾਂਗਾ ਤਾਂ ਜੋ, ਜੇਕਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚ ਖਿੰਡੇ ਹੋਏ ਮੇਰੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸਮੂਹ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪਵੇ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਨਾ ਪਹੁੰਚੇ। ਮੇਰਾ ਇਰਾਦਾ ਸਿਪਾਹੀਆਂ ਜਾਂ ਔਰਤਾਂ ਨੂੰ ਗੁਲਤ ਕਰਨ ਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਔਰਤਾਂ ਨੂੰ ਜੋ ਪ੍ਰਤਿਸ਼ਠਾਵਾਨ ਹਨ।"

ਕੈਪਟਨਾਂ ਨੇ ਰੰਕ ਦਾ ਉਸਦੀ ਸ਼ਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਅਤੇ ਉਦਾਰਤਾ ਲਈ ਧੰਨਵਾਦ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪੈਸੇ ਰੱਖਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣ ਦੇ ਉਸਦੇ ਇਸ਼ਾਰੇ ਨੂੰ ਸਮਝਦੇ ਸਨ। ਔਰਤ ਡੇਨਾ ਗੁਇਓਮਾਰ ਮਹਾਨ ਰੋਕ ਦੇ ਪੈਰਾਂ ਅਤੇ ਹੱਥਾਂ ਨੂੰ ਚੁੰਮਣ ਲਈ ਕੋਚ ਤੋਂ ਛਾਲ ਮਾਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਸੀ, ਪਰ ਉਹ ਅਜਿਹੀ ਬੇਇੱਜ਼ਤੀ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦੇਵੇਗੀ। ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਉਸਨੇ ਉਸ ਗਲਤੀ ਲਈ ਮਾਫ਼ੀ ਮੰਗੀ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਬੁਰੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੀਆਂ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਕੇ ਉਸ 'ਤੇ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਰੀਜੈਂਟ ਦੀ ਪਤਨੀ ਨੇ ਤੁਰੰਤ ਆਪਣੇ ਇੱਕ ਨੌਕਰ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਹ ਅਸੀ ਐਸਕੂਡੋ ਸੌਂਪ ਦੇਵੇ ਜੋ ਉਸਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਕਪਤਾਨ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਆਪਣੇ ਪਰਸ ਵਿੱਚੋਂ ਸੱਠ ਐਸਕੂਡੋ ਲੈ ਚੁੱਕੇ ਸਨ। ਜਦੋਂ ਰੋਕ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪੈਸੇ ਰੱਖਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਤਾਂ ਸ਼ੁਰਧਾਲੂ ਆਪਣਾ ਯੋਗਦਾਨ ਪਾਉਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਸੀ। ਫਿਰ ਆਪਣੇ ਆਦਮੀਆਂ ਵੱਲ ਮੁੜਦੇ ਹੋਏ, ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ:

"ਹਰੇਕ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਦੋ ਐਸਕੂਡੋ ਮਿਲਣਗੇ, ਬਾਕੀ ਵੀਹ ਬਚਣਗੇ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਦਸ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ੁਰਧਾਲੂਆਂ ਨੂੰ ਜਾਣਗੇ ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਦਸ ਇਸ ਚੰਗੇ ਵਰਗ ਨੂੰ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਇਸ ਅਨੁਭਵ ਬਾਰੇ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰੇ।"

ਅਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਲਿਖਤੀ ਸਮੱਗਰੀਆਂ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਲਿਆਉਣ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਜਿਸਨੂੰ ਉਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਆਪਣੇ ਕੋਲ ਰੱਖਦਾ ਸੀ, ਰੋਕ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਬੈਂਡਾਂ ਦੇ ਆਗੂਆਂ ਲਈ ਇੱਕ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਆਚਰਣ ਲਿਖਿਆ ਅਤੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅੰਲਵਿਦਾ ਕਹਿਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਜ਼ਾਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਉਸਦੇ ਉੱਤਮ ਚਰਿੱਤਰ, ਉਦਾਰ ਸੁਭਾਅ ਅਤੇ ਅਸਾਧਾਰਨ ਵਿਵਹਾਰ ਤੋਂ ਹੈਰਾਨ ਹੋ ਕੇ, ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਬਦਨਾਮ ਡਾਕੂ ਦੀ ਬਜਾਏ ਇੱਕ ਸਿਕੰਦਰ ਮਹਾਨ ਸਮਝਦੇ ਸਨ। ਇੱਕ ਸਕੁਆਇਰ ਨੇ ਆਪਣੀ ਗੈਸਕੋਨ-ਕੈਟਲਨ ਬੋਲੀ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ:

"ਸਾਡਾ ਇਹ ਕਪਤਾਨ ਡਾਕੂ ਨਾਲੋਂ ਵਧੀਆ ਭੁਤੀਜਾ ਸਾਬਤ ਹੋਵੇਗਾ। ਜੇ ਉਹ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਉਦਾਰਤਾ ਦਿਖਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨਾਲ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦਿਓ, ਸਾਡੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨਾਲੋਂ ਨਹੀਂ।"

ਪਰ ਕਿਉਂਕਿ ਬਦਕਿਸਮਤ ਸਕੁਆਇਰ ਇੰਨਾ ਹੌਲੀ ਨਹੀਂ ਬੋਲਿਆ ਕਿ ਰੋਕ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਗੱਲ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਜਾ ਸਕੇ, ਇਸ ਲਈ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਨੇ ਆਪਣੀ ਤਲਵਾਰ ਕੱਢੀ ਅਤੇ

ਸਕੁਆਇੱਰ ਦਾ ਸਿਰ ਲਗਭਗ ਪਾੜ ਹੀ ਦਿੱਤਾ।
"ਇਹੀ," ਰੋਕ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਬੇਰਹਿਮ ਹਨ ਅਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਜੀਭਾਂ ਨਾਲ ਢਿੱਲੇ ਹੁੰਦੇ।"
ਉਹ ਸਾਰੇ ਇੰਨੇ ਹੈਰਾਨ ਸਨ ਕਿ ਕਿਸੇ ਨੇ ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਵੀ ਬੋਲਣ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ, ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਉਸਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਲਈ ਸੁਤਿਕਾਰ ਸੀ। ਫਿਰ ਰੋਕ ਬਾਰਸੀਲੋਨਾ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਇੱਕ ਦੋਸਤ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਲਿਖਣ ਲਈ ਇਕੱਲੇ ਚਲਾ ਗਿਆ। ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਸਦੀ ਸੰਗਤ ਵਿੱਚ ਲਾ ਮੰਚਾ ਦਾ ਮਸ਼ਹੂਰ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਹੈ, ਉਹ ਨਾਈਟ-ਇਰੈਂਟ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਬਹੁਤ ਚਰਚਾ ਹੋਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਭਰੋਸਾ ਦਿਵਾਇਆ ਕਿ ਨਾਈਟ ਧਰਤੀ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਦਿਆਲੂ ਅਤੇ ਗਿਆਨਵਾਨ ਆਦਮੀ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸ ਤੋਂ ਚਾਰ ਦਿਨ ਬਾਅਦ, ਜੋ ਕਿ ਸੇਂਟ ਜੌਨ ਬੈਪਟਿਸਟ ਦਾ ਦਿਨ ਹੋਵੇਗਾ, ਉਹ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੂੰ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਕਿਨਾਰੇ 'ਤੇ ਰੱਖੇਗਾ, ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹਥਿਆਰਬੰਦ ਅਤੇ ਰੇਕੀਨੈਂਟ 'ਤੇ ਸਵਾਰ, ਉਸਦੇ ਘੋੜੇ, ਉਸਦੇ ਸਕੁਆਇਰ ਸਾਂਚੋ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਗਧੇ 'ਤੇ ਸਵਾਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਰੋਕ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਦੋਸਤਾਂ ਨਿਆਰੇਸ ਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਸੂਚਿਤ ਕਰਨਾ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਨਾਈਟ ਦੀ ਖੁਸ਼ਹਾਲ ਸੰਗਤ ਦਾ ਲਾਭ ਉਠਾ ਸਕਣ, ਪਰ ਉਹ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਵਿਰੋਧੀ ਕੈਡੇਲ ਇਸ ਖੁਸ਼ੀ ਤੋਂ ਵਾਂਝੇ ਰਹਿਣ, ਜੋ ਕਿ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਕਾਰਨ ਅਸੰਭਵ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਅਤੇ ਮੂਰਖਤਾ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਸਕੁਆਇਰ ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਧਰਤੀ ਦੇ ਹਰ ਵਿਅਕਤੀ ਲਈ ਆਮ ਆਨੰਦ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫ਼ਲ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ। ਉਸਨੇ ਇਹ ਪੱਤਰ ਆਪਣੇ ਇੱਕ ਸਕੁਆਇਰ ਦੁਆਰਾ ਭੇਜਿਆ, ਜਿਸਨੇ ਆਪਣੇ ਡਾਕੂ ਪਹਿਰਾਵੇ ਨੂੰ ਇੱਕ ਕਿਸਾਨ ਦੇ ਪਹਿਰਾਵੇ ਲਈ ਬਦਲਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਬਾਰਸੀਲੋਨਾ ਲਈ ਰਵਾਨਾ ਹੋ ਗਿਆ, ਜਿੱਥੇ ਉਸਨੇ ਇਹ ਪੱਤਰ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਪਹੁੰਚਾਇਆ ਜਿਸਨੂੰ ਇਹ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

---

1. ਇੱਕ ਪੁਰਾਣੇ ਸਪੈਨਿਸ਼ ਗਾਥਾ ਦੀਆਂ ਲਾਈਨਾਂ।
2. ਮਿਸਰ ਦੇ ਇੱਕ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਰਾਜਾ, ਬੁਸੀਰਿਸ ਦੀ ਬਜਾਏ ਓਸੀਰਿਸ ਵੱਲ ਇੱਕ ਗਲਤ ਸੰਕੇਤ, ਜੋ ਯੂਨਾਨੀ ਕਥਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਮਨੁੱਖੀ ਬਲੀਦਾਨ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਕਰਦਾ ਸੀ।
3. ਪੈਰੋਟ ਰੋਕਾ ਗਿਨਾਰਡ ਇੱਕ ਮਸ਼ਹੂਰ ਕੈਟਾਲੋਨੀਅਨ ਡਾਕੂ ਸੀ ਜਿਸਨੂੰ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਸਪੈਨਿਸ਼ ਲੋਕ ਬਹੁਤ ਪਸੰਦ ਕਰਦੇ ਸਨ।
4. ਜ਼ਬੂਰ 42:7.
5. ਨਿਆਰੇਸ ਕੈਟਾਲੋਨੀਆ ਦੇ ਦੋ ਜੰਗੀ ਬੈਂਡਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸੀ, ਦੂਜਾ ਕੈਡੇਲਜ਼ ਸੀ; ਇਤਿਹਾਸਕ ਰੋਕਾ ਗਿਨਾਰਡਾਸ ਪਹਿਲੇ ਦਾ ਸੀ।

ਅਧਿਆਇ ਇੱਕਸਠ

ਬਾਰਸੀਲੋਨਾ ਦੇ ਬਾਹਰਵਾਰ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨਾਲ ਕੀ ਵਾਪਰਿਆ, ਹੋਰ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਜੋ ਕਾਲਪਨਿਕ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਅਸਲੀ ਹਨ

ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਰੋਕ ਨਾਲ ਤਿੰਨ ਦਿਨ ਅਤੇ ਤਿੰਨ ਰਾਤਾਂ ਬਿਤਾਏ, ਪਰ ਜੇ ਉਹ ਤਿੰਨ ਸੌ ਸਾਲ ਉੱਥੇ ਰਹਿੰਦਾ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਇਸ ਤੁਰਾ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿਚ ਦੇਖਣ ਜਾਂ ਹੈਰਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਕਦੇ ਵੀ ਕਮੀ ਨਾ ਹੁੰਦੀ। ਉਹ ਦਿਨ ਇੱਕ ਜਗ੍ਹਾ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਖਾਣਾ ਦੂਜੀ ਜਗ੍ਹਾ ਖਾਂਦੇ ਸਨ; ਕਈ ਵਾਰ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਅਣਜਾਣ ਚੀਜ਼ ਤੋਂ ਭੱਜਦੇ ਹੋਏ ਪਾਉਂਦੇ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਕਈ ਵਾਰ ਉਹ ਕਿਸੇ ਅਣਜਾਣੇ ਚੀਜ਼ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਅਣਜਾਣ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਉਡੀਕ ਵਿਚ ਪਏ ਰਹਿੰਦੇ ਸਨ; ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਣੀ ਨੀਂਦ ਤੋੜਨ ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਜਗ੍ਹਾ ਜਾਣ ਲਈ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋ ਕੇ ਸੌਂਦੇ ਸਨ। ਇਹ ਜਾਸੂਸਾਂ ਨੂੰ ਭੇਜਣ, ਸੈਨਿਕਾਂ ਤੋਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਮੋਚਲਾਕ ਬੰਦੂਕਾਂ ਦੇ ਫਿਊਜ਼ ਨੂੰ ਸੁੱਕਾ ਰੱਖਣ ਦੀ ਇੱਕ ਨਿਰੰਤਰ ਰਸਮ ਸੀ, ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਕੁਝ ਸਨ, ਯਾਨੀ ਕਿ, ਕਿਉਂਕਿ ਲਗਭਗ ਹਰ ਕੋਈ ਇੱਕ ਫਲਿੰਟਲੌਕ ਬੰਦੂਕ ਰੱਖਦਾ ਸੀ। ਰੋਕ ਆਪਣੇ ਠਿਕਾਣੇ ਨੂੰ ਲੁਕਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਬੰਦਿਆਂ ਤੋਂ ਦੂਰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਥਾਵਾਂ 'ਤੇ ਰਾਤ ਬਿਤਾਉਂਦਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਬਾਰਸੀਲੋਨਾ ਦੇ ਵਾਇਸਰਾਏ ਦੁਆਰਾ ਉਸਦੀ ਜਾਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਈ ਐਲਾਨਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਇੰਨਾ ਬੇਚੈਨ ਅਤੇ ਡਰਾਇਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸੇ ਇਕੱਲੀ ਆਤਮਾ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਨ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਡਰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦੇ ਆਪਣੇ ਹੀ ਬੰਦੇ ਉਸਨੂੰ ਮਾਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਉਸਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਸੱਚਮੁੱਚ ਇੱਕ ਦੁਖੀ ਅਤੇ ਥਕਾਵਟ ਵਾਲੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ।

ਅਖੀਰ ਵਿੱਚ, ਰੋਕ, ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਅਤੇ ਸਾਂਚੋ ਬਾਰੁਸੀਲੋਨਾ ਲਈ ਰਵਾਨਾ ਹੋਏ, ਰੋਕ ਦੇ ਛੇ ਸ਼ੁਕੁਆਇਰਾਂ ਦੇ ਨਾਲ। ਅਣਗਿਣਤ ਸੜਕਾਂ, ਸ਼ਾਰਟਕੱਟਾਂ ਅਤੇ ਗੁਪਤ ਰੁਸਤਿਆਂ 'ਤੇ ਚੱਲਦੇ ਹੋਏ, ਉਹ ਸੇਂਟ ਜੌਨ ਦੀ ਸ਼ਾਮ ਦੀ ਰਾਤ ਨੂੰ ਕਿਨਾਰੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੇ, ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਰੋਕ ਨੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਅਤੇ ਸਾਂਚੇ ਨੂੰ ਗਲੇ ਲਗਾਇਆ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਉਹ ਦਸ ਐਸਕੁਡੋ ਦਿੱਤੇ ਜੋ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਦੇਣ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਪਰ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਅਣਗਿਣਤ ਵਾਰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ 'ਤੇ ਰੱਖਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਰੋਕ ਨੇ ਆਪਣੀ ਛੁੱਟੀ ਲੈ ਲਈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਘੋੜੇ 'ਤੇ ਉਸ਼ੋ ਦਿਨ ਆਉਣ ਦੀ ਉਡੀਕ ਵਿੱਚ ਰਿਹਾ। ਉਸਨੇ ਅਜੇ ਆਪਣੀ ਜਾਗ੍ਰਦੀ ਸ਼ੁਰੂ ਹੀ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿ ਸੁੰਦਰ ਅੁਰੋਰਾ ਪੂਰਬ ਦੀਆਂ ਬਾਲਕੋਨੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਦਿਖਾਈ ਦਿੱਤੀ, ਘਾਹ ਅਤੇ ਫੁੱਲਾਂ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ੀ ਦਿੱਤੀ, ਜੇ ਕੰਨਾਂ ਤੱਕ ਨਹੀਂ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਦਾ ਵੀ ਇੱਕੋ ਸਮੇਂ ਹਾਰਨਪਾਈਪਾਂ, ਢੋਲ, ਘੰਟੀਆਂ ਅਤੇ "ਰਾਹ ਤੋਂ ਬਾਹਰ! ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋ ਜਾਓ!" ਦੀਆਂ ਚੀਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਵਾਗਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਦੌੜਾਕ ਜੋ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸ਼ਹਿਰ ਤੋਂ ਆਏ ਸਨ। ਸਵੇਰ ਨੇ ਸੂਰਜ ਨੂੰ ਰਾਹ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸਦਾ ਚਿਹਰਾ ਢਾਲ ਨਾਲੋਂ ਵੱਡਾ ਸੀ, ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਦੂਰੀ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਹੇਠਲੇ ਬਿੰਦੂ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਉੱਠਿਆ।

ਆਪਣੀਆਂ ਨਜ਼ਰਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਦਿਸ਼ਾਵਾਂ ਵਿਚ ਮੋੜਦੇ ਹੋਏ, ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਅਤੇ ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਸਮੁੰਦਰ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ, ਜਿਸਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਗੈਲੀਡੇਰਾ ਦੀਆਂ ਝੀਲਾਂ ਨਾਲੋਂ ਕਾਫ਼ੀ ਚੌੜਾ ਅਤੇ ਵਧੇਰੇ ਵਿਸ਼ਾਲ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਹ ਲਾ ਮੰਚਾ ਵਿਚ ਜਾਣੂ ਸਨ। ਬੀਚ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਗੈਲੀਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਛੱਤਰੀਆਂ ਹੇਠਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਵੇਖੀਆਂ, ਦਲੇਰੀ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਸਟੀਮਰ ਅਤੇ ਪੈਨੈਂਟ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕਰ ਰਹੀਆਂ ਸਨ, ਜੋ ਹਵਾ ਵਿੱਚ ਲਹਿਰਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਪਾਣੀ ਨੂੰ ਬੁਰਸ਼ ਕਰਦੇ ਅਤੇ ਚੁੰਮਦੇ ਸਨ। ਗੈਲੀਆਂ ਤੋਂ ਕਲੈਰੀਅਨ, ਤੁਰ੍ਹੀਆਂ ਅਤੇ ਹਾਰਨਪਾਈਪਾਂ ਦੀਆਂ ਆਵਾਜ਼ਾਂ ਆ ਰਹੀਆਂ ਸਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਨੇੜੇ ਅਤੇ ਦੂਰ ਹਵਾ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸੁਰੀਲੇ ਪਰ ਜੰਗੀ ਸੁਰਾਂ ਨਾਲ ਭਰ ਦਿੱਤਾ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਗੈਲੀਆਂ ਹਿੱਲਣ ਲੱਗੀਆਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸ਼ਾਂਤ ਪਾਣੀਆਂ 'ਤੇ ਇੱਕ ਤੁਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਝੜਪ ਦਾ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਕੀਤਾ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਅਣਗਿਣਤ ਘੋੜਸਵਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਕਲ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਸੀ, ਸ਼ਹਿਰ ਤੋਂ ਸੁੰਦਰ ਘੋੜਿਆਂ 'ਤੇ ਸਵਾਰ ਹੋ ਕੇ ਅਤੇ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਲਿਵਰੀ ਖੇਡਦੇ ਹੋਏ ਆਉਂਦੇ ਹੋਏ। ਗੈਲੀਆਂ 'ਤੇ ਸਿਪਾਹੀ ਲਗਾਤਾਰ ਆਪਣੇ ਤੋਪਖਾਨੇ ਦਾ ਇਸਤੇਮਾਲ

ਕੂਚ ਰਹੇ ਸੁਨ ਅਤੇ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਕਾਲ੍ਹੇ ਦੀਆਂ ਕੰਧਾਂ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹੇ ਸਿਪਾਹੀਆਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਭਾਰੀ ਤੋਪਖਾਨੇ ਆਪਣੀ ਡ੍ਰਿਆਨਕ ਗੜਗੜ ਨਾਲ ਹਵਾ ਨੂੰ ਉਡਾ ਰਹੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਗੋਲੀਆਂ ਦੀਆਂ ਗੈਂਗਵੇ ਤੋਪਾਂ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। ਖੁਸ਼ੀ ਭਰਿਆ ਸਮੁੰਦਰ, ਖੁਸ਼ਹਾਲ ਧਰਤੀ, ਅਤੇ ਸਾਫ਼ ਹਵਾ - ਸਾਫ਼ ਜਦੋਂ ਤੋਪਖਾਨੇ ਦੇ ਧੂੰਏਂ ਨਾਲ ਘਿਰਿਆ ਹੋਵੇ - ਉੱਥੇ ਮੌਜੂਦ ਹਰ ਕਿਸੇ ਵਿਚ ਅਚਾਨਕ ਖੁਸ਼ੀ ਭਰਦੀ ਅਤੇ ਪੈਦਾ ਕਰਦੀ ਜਾਪਦੀ ਸੀ, ਪਰ ਜੋ ਸੱਚੇ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਸਕਿਆ ਉਹ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਹਿੱਲਦੇ, ਲਹਿਰਾਉਂਦੇ ਹਲਕਾਂ ਦੇ ਇੰਨੇ ਸਾਰੇ ਪੈਰ ਕਿਵੇਂ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ।

ਉਸੇ ਪਲ, ਲਿਵਰੀ ਪਹਿਨੇ ਘੋੜਸਵਾਰ, ਚੀਕਾਂ ਅਤੇ ਜੰਗੀ ਨਾਅਰਿਆਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ, ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਦੌੜਦੇ ਹੋਏ ਉਸ ਜਗ੍ਹਾ ਵੱਲ ਆਏ ਜਿੱਥੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਹੈਰਾਨ ਅਤੇ ਹੈਰਾਨ ਹੋ ਕੇ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ - ਜਿਸ ਨੂੰ ਰੋਕ ਨੇ ਲਿਖਿਆ ਸੀ - ਨੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੂੰ ਉੱਚੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ:

"ਸਾਡਾ ਸ਼ਹਿਰ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਪੂਰੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਨਾਈਟ-ਇਰੈਂਟਰੀ ਦੇ ਸ਼ੀਸ਼ੇ, ਬੀਕਨ, ਗਾਈਡ ਅਤੇ ਉੱਤਰੀ ਤਾਰੇ ਦਾ ਸਵਾਗਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਲਾ ਮੰਚਾ ਦੇ ਬਹਾਦਰ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦਾ ਸਵਾਗਤ ਹੈ - ਉਹ ਝੂਠਾ, ਕਾਲਪਨਿਕ, ਅਪੋਕ੍ਰਿਫਲ ਨਹੀਂ ਜੋ ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨਕਲੀ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਸਾਡੇ ਉੱਤੇ ਥੋਪਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਅਸਲੀ, ਸੱਚਾ, ਸੱਚਾ ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਇਤਿਹਾਸਕਾਰਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਕ, ਸਾਈਡ ਹੈਮੇਟ ਬੇਨੇਂਗੇਲੀ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।"

ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕੋਈ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਘੋੜਸਵਾਰਾਂ ਨੇ ਉਸਦੇ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦਾ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕੀਤਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਘੋੜਿਆਂ ਨੂੰ ਘੁੰਮਾਉਂਦੇ ਸੁਨ ਅਤੇ, ਆਪਣੀ ਕੰਪਨੀ ਵਿੱਚ ਦੁਬਾਰਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਨਾਈਟ ਦੇ ਦੁਆਲੇ ਇੱਕ ਚੱਕਰ ਵਿੱਚ ਘੁੰਮਣ ਲੱਗ ਪਏ, ਜਿਸਨੇ ਸਾਂਚੋ ਵੱਲ ਮੁੜਿਆ ਅਤੇ ਕਿਹਾ:

"ਇਨ੍ਹਾਂ ਆਦਮੀਆਂ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਸੱਚਮੁੱਚ ਪਛਾਣ ਲਿਆ ਹੈ। ਮੈਂ ਇਹ ਕਹਿਣ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਕਰਾਂਗਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਾਡਾ ਇਤਿਹਾਸ ਪੜ੍ਹਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਉਸ ਅਰਾਗੋਨੀਜ਼ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਇਤਿਹਾਸ ਵੀ।"

ਉਹ ਸਵਾਰ ਜਿਸਨੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਨ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਉਸ ਕੋਲ ਆਇਆ ਅਤੇ ਕਿਹਾ:

"ਸੂਰ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਨੂੰ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਆਉਣ ਲਈ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਤੁਹਾਡੇ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਹੁਕਮ 'ਤੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਰੋਕ ਗਿਨਾਰਟ ਦੇ ਚੰਗੇ ਦੋਸਤ ਹਾਂ।"

ਜਿਸ ਦਾ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ: "ਜੇਕਰ ਸ਼ਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਸ਼ਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਪੈਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਦਿਆਲੂ ਸੂਰ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਮੁਹਾਨ ਰੋਕ ਦੇ ਬੱਚੇ ਜਾਂ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਜਿੱਥੇ ਮਰਜ਼ੀ ਲੈ ਜਾਓ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰੀ ਇੱਛਾ ਤੁਹਾਡੀ ਮਰਜ਼ੀ ਪੂਰੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਜੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੀ ਸੇਵਾ ਵਿਚ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।"

ਉਸ ਸੱਜਣ ਨੇ ਅਜਿਹੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨਾਲ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਜੋ ਘੱਟ ਦਿਆਲੂ ਨਹੀਂ ਸਨ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਡੌਨ ਕਿਊਕਸੋਟ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਉਹ ਹਾਰਨਪਾਈਪਾਂ ਅਤੇ ਢੋਲ ਵਜਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਸ਼ਹਿਰ ਵੱਲ ਤੁਰ ਪਏ। ਪਰ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਹ ਆਪਣਾ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ, ਦੁਸ਼ਟ, ਜੋ ਸ਼ਾਰੀਆਂ ਬੁਰਾਈਆਂ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੈ, ਦੇ ਬੇਰਹਿਮ, ਸ਼ਰਾਰਤੀ ਮੁੰਡਿਆਂ (ਸਾਰੇ ਮੁੰਡੇ ਸ਼ੈਤਾਨ ਤੋਂ ਵੀ ਭੈੜੇ ਸੋਨ) ਦੇ ਨਾਲ ਭੀੜ ਵਿਚ ਆਪਣਾ ਰਸਤਾ ਬਣਾ ਲਿਆ। ਇੱਕ ਮੁੰਡਿਆਂ ਨੇ ਡੈਪਲ ਦੀ ਪੂਛ ਚੁੱਕੀ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਨੇ ਰੋਸੀਨੈਂਟ ਦੀ, ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੇ ਜਾਨਵਰਾਂ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਸਿਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕਈ ਸੁੱਠੀ ਭੁਰ ਬਰੀਅਰ ਸੁੱਟੇ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਗਰੀਬ ਜਾਨਵਰਾਂ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨਵੇਂ-ਨਵੇਂ ਸਪਰਾਂ ਨੂੰ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਪੂਛਾਂ ਵਿੱਚ ਮਾਸਪੇਸ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਕੱਸ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬੇਅਰਾਮੀ ਵਧ ਗਈ, ਅਤੇ ਉੱਪਰ-ਨੀਚੇ ਝੁਕਣ ਲੱਗ ਪਏ ਅਤੇ ਇੰਨੀ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਛਾਲ ਮਾਰਨ ਲੱਗ ਪਏ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸਵਾਰਾਂ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ। ਸ਼ਰਮਿੰਦਾ ਅਤੇ ਬੇਇੱਜ਼ਤ, ਡੌਨ ਕਿਊਕਸੋਟ ਆਪਣੇ ਟੁੱਟੇ ਹੋਏ ਨਾਗ ਦੀ ਪੂਛ ਤੋਂ ਗੁਲਦਸਤਾ ਹਟਾਉਣ ਲਈ ਜਲਦੀ ਕਰ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਆਪਣੇ ਡੈਪਲ ਦੀ ਪੂਛ ਤੋਂ। ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਆਦਮੀਆਂ ਨੂੰ ਮੁੰਡਿਆਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬੇਇੱਜ਼ਤੀ ਲਈ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਇਹ ਅਸੰਭਵ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਉੱਥੇ ਇਕੱਠੇ ਹੋਏ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਗੁਆ ਬੈਠਾ ਸੀ।

ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਅਤੇ ਸਾਂਚੋ ਆਪਣੇ ਜ਼ੁਲਮਵਰਾਂ 'ਤੇ ਸਵਾਰ ਹੋਏ ਅਤੇ, ਉਸ ਸੰਗੀਤ ਅਤੇ ਜੈਕਾਰਿਆਂ ਦੀ ਗੂੰਜ ਵਿੱਚ, ਆਪਣੇ ਗਾਈਡ ਦੇ ਘਰ ਵੱਲ ਚੱਲ ਪਏ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਅਤੇ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਘਰ ਸੀ ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਸੱਜਣ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਸੀ। ਅਤੇ ਇਹ ਉਹ ਥਾਂ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਾਈਡ ਹੈਮੇਟ ਦੀ ਇੱਛਾ ਅਨੁਸਾਰ ਛੱਡਾਂਗੇ।

ਬਾਹਠਵਾਂ ਅਧਿਆਇ

ਮੋਹਿਤ ਸਿਰ ਦਾ ਸਾਹਸ, ਅਤੇ ਹੋਰ ਛੋਟੀਆਂ-ਛੋਟੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਜੋ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੋਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ

ਡੌਨ ਐਂਟੋਨੀਓ ਮੋਰੇਨੋ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੇ ਮੇਜ਼ਬਾਨ ਦਾ ਨਾਮ ਸੀ, ਇੱਕ ਅਮੀਰ, ਬੁੱਧੀਮਾਨ ਸੱਜਣ ਜੋ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਜ਼ਤਦਾਰ ਅਤੇ ਨੇਕ ਇਰਾਦੇ ਵਾਲੇ ਮਨੋਰੰਜਨ ਨਾਲ ਮਨੋਰੰਜਨ ਕਰਨ ਦਾ ਸ਼ੌਕੀਨ ਸੀ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਉਸਦੇ ਘਰ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਆ ਗਿਆ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਮਹਿਮਾਨ ਦੇ ਪਾਗਲਪਨ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਲੱਭਣੇ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੇ, ਪਰ ਸਿਰਫ ਉਹ ਜੋ ਉਸਦੇ ਲਈ ਨੁਕਸਾਨਦੇਹ ਨਾ ਹੋਣ, ਕਿਉਂਕਿ ਮਜ਼ਾਕ ਜੋ ਦਰਦ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਦੇ ਹਨ ਮਜ਼ਾਕ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ, ਅਤੇ ਮਨੋਰੰਜਨ ਜੋ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਉਂਦੇ ਹਨ ਨਾਮ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹਨ।

ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸਨੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਕਵਚ ਉਤਾਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਤਾਂ ਜੋ ਲੋਕ ਉਸਦਾ ਤੰਗ-ਫਿਟਿੰਗ ਵਾਲਾ ਕੈਮੋਇਸ-ਸਕਿਨ ਸੂਟ ਦੇਖ ਸਕਣ, ਜਿਸਦਾ ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵਰਣਨ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਸਨੂੰ ਸ਼ਹਿਰ ਦੀਆਂ ਮੁੱਖ ਸੜਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੂੰ ਵੇਖਦੇ ਹੋਏ ਇੱਕ ਬਾਲਕੋਨੀ 'ਤੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ, ਜਿੱਥੇ ਆਮ ਲੋਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਸਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਨੌਜਵਾਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਸਨੂੰ ਇੰਜ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਕਿਸੇ ਕਿਸਮ ਦਾ ਅਜੀਬ ਹੋਵੇ। ਸਵਾਰ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਉਸਦੇ ਅੱਗੇ ਪਰੇਡ ਕਰਦੇ ਸਨ, ਆਪਣੇ ਲਿਵਰ ਪਹਿਨਦੇ ਸਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਉਸਦੇ ਲਈ ਪਹਿਨਿਆ ਹੋਵੇ ਨਾ ਕਿ ਤਿਉਹਾਰ ਦੇ ਮੌਕੇ ਨੂੰ ਰੌਸ਼ਨ ਕਰਨ ਲਈ। ਸਾਂਚੋ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੂੰ ਜਾਪਦਾ ਸੀ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਜਾਂ ਕਿਉਂ, ਉਸਨੇ ਕੈਮਾਚੋ ਵਰਗੀ ਇੱਕ ਹੋਰ ਵਿਆਹ, ਡੌਨ ਡਿਏਗੋ ਡੀ ਮਿਰਾਂਡਾ ਵਰਗੀ ਇੱਕ ਹੋਰ ਘਰ, ਡਿਊਕ ਵਰਗੀ ਇੱਕ ਹੋਰ ਕਿਲ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਠੋਕਰ ਖਾਧੀ ਸੀ। ਡੌਨ ਐਂਟੋਨੀਓ ਦੇ ਕਈ ਦੋਸਤਾਂ ਨੇ ਉਸ ਦਿਨ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਖਾਣਾ ਖਾਧਾ, ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦਾ ਸਨਮਾਨ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਨਾਈਟ-ਇਰੈਂਟ ਵਾਂਗ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ, ਬਾਅਦ ਵਾਲਾ ਇੰਨਾ ਵਿਅਰਥ ਅਤੇ ਫੁੱਲਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਾਬੂ ਕਰ ਸਕਿਆ। ਸਾਂਚੇ ਨੇ ਇੰਨੀਆਂ ਮਜ਼ਾਕੀਆ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਕਿ ਘਰ ਦੇ ਨੌਕਰ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਸੁਣਨ ਵਾਲੇ ਹਰ ਵਿਅਕਤੀ ਉਸਦੇ ਹਰ ਸ਼ਬਦ 'ਤੇ ਅਟਕ ਗਿਆ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਉਹ ਮੇਜ਼ 'ਤੇ ਬੈਠੇ ਸਨ, ਡੌਨ ਐਂਟੋਨੀਓ ਨੇ ਸਾਂਚੇ ਨੂੰ ਕਿਹਾ:

"ਸਾਨੂੰ ਖ਼ਬਰ ਮਿਲੀ ਹੈ, ਰਈਸ ਸੈਂਚੋ, ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਚਿਕਨ ਕਰੋਕੇਟ ਅਤੇ ਮੀਟਬਾਲ ਬਹੁਤ ਪਸੰਦ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਇਸ ਲਈ ਜੇਕਰ ਕੁਝ ਬਚਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਰਸਾਤ ਵਾਲੇ ਦਿਨ ਲਈ ਆਪਣੀ ਜੇਬ ਵਿੱਚ ਰੱਖ ਸਕਦੇ ਹੋ।"[1]

"ਨਹੀਂ, ਤੁਹਾਡੀ ਪ੍ਰਭੂਤਾ, ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਨੂੰ ਪੇਟੂਪਣੇ ਨਾਲੋਂ ਸਾਫ਼-ਸੁਥਰਾਈ ਜ਼ਿਆਦਾ ਪਸੰਦ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਮਾਲਕ, ਜੋ ਇੱਥੇ ਸਾਡੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਇਸ ਤੱਥ ਦੀ ਗਰੰਟੀ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਦੋਵੇਂ ਇੱਕ ਹਫ਼ਤਾ ਇੱਕ ਮੁੱਠੀ ਭਰ ਐਕੋਰਨ ਜਾਂ ਗਿਰੀਆਂ ਖਾਣ ਦੀ ਆਦਤ ਵਿੱਚ ਹਾਂ। ਹੁਣ, ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਕੋਈ ਮੇਰੇ ਲਈ ਇੱਕ ਵਛਾ ਲਿਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਦੌੜ ਕੇ ਇੱਕ ਰੱਸੀ ਲੈ ਆਵਾਰਾ, ਭਾਵ ਮੈਂ ਉਹੀ ਖਾਂਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਮਾਂ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਮੈਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਲੱਭਦਾ ਹਾਂ, ਪਰ ਜੇ ਕੋਈ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਸੂਰ ਵਾਂਗ ਖਾਂਦਾ ਹਾਂ ਜਾਂ ਇੱਕ ਬੇਢੰਗੇ ਖਾਣ ਵਾਲਾ ਹਾਂ, ਉਸਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਮੈਂ ਬਿਲਕੁਲ ਵੱਖਰੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦਾ ਜੇਕਰ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਹ ਸਾਰੇ ਸ਼ਤਿਕਾਰਯੋਗ ਚਿਹਰੇ ਨਾ ਵੇਖਦਾ।"

"ਬਹੁਤ ਯਕੀਨਨ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਸਾਂਚੇ ਜਿਸ ਸੰਜਮ ਅਤੇ ਦੇਖਭਾਲ ਨਾਲ ਖਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਕਾਂਸੀ ਦੀਆਂ ਪਲੇਟਾਂ 'ਤੇ ਉੱਕਰੀ ਅਤੇ ਉੱਕਰੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਆਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਪੀੜ੍ਹੀਆਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਦੀਵੀ ਯਾਦ ਦਿਵਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਯਕੀਨਨ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਭੁੱਖਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਪੀਂਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਖਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਮੂੰਹ ਭਰ ਕੇ ਚਬਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਉਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸਾਵਧਾਨੀ ਨਾਲ ਸਾਫ਼-ਸੁਥਰਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ

ਉਹ ਗਵਰਨਰ ਸੀ। ਤਾਂ ਉਹ ਇੰਨਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਖਾਣ ਵਾਲਾ ਬਣ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਅੰਗੂਰ ਅਤੇ ਅਨਾਰ ਦੇ ਬੀਜ ਵੀ ਕਾਂਟੇ ਨਾਲ ਖਾਂਦਾ ਸੀ।"

"ਕੀ!" ਡੌਨ ਐਂਟੋਨੀਓ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਸਾਂਚੋ ਇੱਕ ਗਵਰਨਰ ਰਿਹਾ ਹੈ?"

"ਹਾਂ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਅਤੇ ਸਸਤੀ ਆਈਲੈਂਡ ਨਾਮਕ ਜ਼ਗ੍ਹਾ ਬਾਰੇ, ਜਿੱਥੇ ਮੈਂ ਦਸ ਦਿਨ ਰਾਜ ਕੀਤਾ ਜਿੰਨਾ ਤੁਸੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ, ਪਰ ਇਸ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਮੈਂ ਬੇਫਿਕਰ ਰਹਿਣਾ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਦੀ ਹਰ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਨਫ਼ਰਤ ਕਰਨਾ ਸਿੱਖ ਲਿਆ। ਮੈਂ ਉੱਥੇ ਕੁੱਜ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇੱਕ ਗੁਫਾ ਵਿੱਚ ਡਿੱਗ ਪਿਆ, ਜਿੱਥੇ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮੁਰਦਾ ਸਮਝ ਕੇ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤਾ, ਪਰ ਕਿਸੇ ਚਮਤਕਾਰ ਨਾਲ ਮੈਂ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਉੱਥੋਂ ਜ਼ਿੰਦਾ ਬਚ ਨਿਕਲਿਆ।"

ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ, ਸਾਂਚੇ ਦੇ ਗਵਰਨਰ ਹੋਣ ਦੌਰਾਨ ਵਾਪਰੀਆਂ ਹਰ ਘਟਨਾ ਨੂੰ ਇੱਕ-ਇੱਕ ਕਰਕੇ ਦੱਸਿਆ, ਜਿਸਨੇ ਹਾਜ਼ਰ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਕੀਤਾ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਮੇਜ਼ ਸਾਫ਼ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਡੌਨ ਐਂਟੋਨੀਓ, ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੂੰ ਬਾਂਹ ਤੋਂ ਫੜ ਕੇ ਇੱਕ ਇਕਾਂਤ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਲੈ ਗਿਆ ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਫਰਨੀਚਰ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਸਿਵਾਏ ਇੱਕ ਮੇਜ਼ ਦੇ ਜੋ ਕਿ ਸੰਗਮਰਮਰ ਦਾ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸੇ ਸਮਗਰੀ ਦੇ ਇੱਕ ਚੌਕੀ ਦੁਆਰਾ ਸਹਾਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੇਜ਼ ਉੱਤੇ ਰੋਮਨ ਸਮਰਾਟਾਂ ਦੇ ਸਮਾਨ ਇੱਕ ਬੁੱਤ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਕਾਂਸੀ ਦਾ ਵੀ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਡੌਨ ਐਂਟੋਨੀਓ, ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੇ ਨਾਲ, ਚੈਂਬਰ ਦੇ ਇੱਕ ਸਿਰੇ ਤੋਂ ਦੂਜੇ ਸਿਰੇ ਤੱਕ ਚੱਲਿਆ, ਅਤੇ ਮੇਜ਼ ਦੇ ਕਈ ਵਾਰ ਚੱਕਰ ਲਗਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸਨੇ ਨਾਈਟ ਨੂੰ ਕਿਹਾ:

"ਸ੍ਰ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ, ਹੁਣ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਭਰੋਸਾ ਦਿਵਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਬੰਦ ਹੈ ਅਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਸਾਡੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਸੁਣ ਸਕਦਾ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਅਜੀਬ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ, ਜਾਂ ਹੋਰ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਕਲਪਨਾਯੋਗ ਸਭ ਤੋਂ ਅਜੀਬ ਕਾਢਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਬਾਰੇ ਦੱਸਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ, ਪਰ ਸਿਰਫ ਇਸ ਸ਼ਰਤ 'ਤੇ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਰਾਖੀ ਕਰੋ ਜੋ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੀ ਛਾਤੀ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਗੁਪਤ ਕੋਨੇ ਵਿੱਚ ਦੱਸਣ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ।"

"ਮੈਂ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸਹੁੰ ਖਾਂਦਾ ਹਾਂ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਅਤੇ ਵਧੇਰੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਲਈ ਇਸਦੇ ਉੱਪਰ ਇੱਕ ਟੋਪ ਪੱਥਰ ਵੀ ਰੱਖਾਂਗਾ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਨੂੰ ਜਾਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ, ਡੌਨ ਐਂਟੋਨੀਓ," - ਕਿਉਂਕਿ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਮੇਜ਼ਬਾਨ ਦਾ ਨਾਮ ਸਿੱਖ ਲਿਆ ਸੀ - "ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ ਜਿਸਦੇ ਸੁਣਨ ਲਈ ਕੰਨ ਹਨ, ਪਰ ਇੱਕ ਜੀਭ ਹੈ ਜੋ ਬੋਲ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ। ਇਸ ਲਈ, ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਪੂਰੀ ਭਰੋਸੇ ਨਾਲ ਮੇਰੀ ਛਾਤੀ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੋ ਤੁਹਾਡੇ ਆਪਣੇ ਵਿੱਚ ਹੈ ਇਸ ਨਿਸ਼ਚਤਤਾ ਨਾਲ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਚੁੱਪ ਦੇ ਅਥਾਹ ਕੁੰਡ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।"

"ਉਸ ਵਾਅਦੇ ਦੇ ਜ਼ੋਰ 'ਤੇ," ਡੌਨ ਐਂਟੋਨੀਓ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਉਮੀਦ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਜੋ ਦੇਖਣ ਅਤੇ ਸੁਣਨ ਜਾ ਰਹੇ ਹੋ, ਉਸ 'ਤੇ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਨੂੰ ਹੈਰਾਨ ਕਰ ਦਿਆਂਗਾ, ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਸ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਤੋਂ ਕੁਝ ਰਾਹਤ ਦੇਵਾਂਗਾ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਭੇਦ ਸਾਂਝੇ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਨਾ ਹੋਣ 'ਤੇ ਮਹਿਸੂਸ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਸੌਂਪੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਨਹੀਂ ਹਨ।"

ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਇਹ ਦੇਖਣ ਲਈ ਬੇਚੈਨ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਸਾਰੀਆਂ ਨਸੀਹਤਾਂ ਕਿੱਥੇ ਲੈ ਜਾ ਰਹੀਆਂ ਹੋਣ, ਜਦੋਂ ਡੌਨ ਐਂਟੋਨੀਓ ਨੇ ਨਾਈਟ ਦਾ ਹੱਥ ਫੜਿਆ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਕਾਂਸੀ ਦੇ ਸਿਰ ਉੱਤੇ, ਮੇਜ਼ ਦੀ ਲੰਬਾਈ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ, ਅਤੇ ਸੰਗਮਰਮਰ ਦੇ ਚੌਕੀ ਦੇ ਹੇਠਾਂ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਵਸਤੂ ਟਿਕੀ ਹੋਈ ਸੀ, ਪਾਸ ਕੀਤਾ; ਫਿਰ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ:

"ਇਹ ਸਿਰ, ਸਰ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ, ਦੁਨੀਆ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹਾਨ ਜਾਦੂਗਰਾਂ ਅਤੇ ਜਾਦੂਗਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਦੁਆਰਾ ਡਿਜ਼ਾਈਨ ਅਤੇ ਨਿਰਮਾਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਮੇਰਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਜਨਮ ਤੋਂ ਪੋਲਿਸ਼ ਸੀ ਅਤੇ ਮਸ਼ਹੂਰ ਐਸਕੋਟੀਲੋ ਦਾ ਚੇਲਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਅਜੂਬੇ ਜੁੜੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਇਹ ਵਿਅਕਤੀ ਇੱਥੇ ਮੇਰੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਹਜ਼ਾਰ ਐਸਕੂਡੋ ਦੀ ਫੀਸ ਲਈ ਉਸਨੇ ਇਹ ਸਿਰ ਬਣਾਇਆ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਕੰਨ ਵਿੱਚ ਕਹੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ ਯੋਗਤਾ ਹੈ। ਇਹੀ ਵਿਅਕਤੀ ਆਪਣੇ ਬੇਅਰਿੰਗ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ, ਵੱਖ-ਵੱਖ ਚਿੰਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਚਿੱਤਰ ਬਣਾਉਣ, ਸੁਵਰਗੀ ਪਿੰਡਾਂ ਦਾ ਨਿਰੀਖਣ ਕਰਨ, ਸਵਰਗੀ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂਕ ਨੂੰ ਨੋਟ ਕਰਨ, ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਉਹ ਸੰਪੂਰਨਤਾ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ ਜੋ ਅਸੀਂ ਕੱਲ੍ਹ ਦੇਖਾਂਗੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਸ਼ੁੱਕਰਵਾਰ ਨੂੰ ਸਿਰ ਚੁੱਪ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਅਜ

ਸ਼ੁੱਕਰਵਾਰ ਹੈ, ਸਾਨੂੰ ਕੱਲ੍ਹ ਤੱਕ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੌਰਾਨ, ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਤੁਹਾਡੇ ਦੁਆਰਾ ਪੁੱਛੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਤਜਰਬੇ ਤੋਂ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਸਿਰ ਇਸ ਨੂੰ ਪੁੱਛੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਦਾ ਸੱਚਾਈ ਨਾਲ ਜਵਾਬ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।"

ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਮੁਖੀ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਅਤੇ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਤੋਂ ਹੈਰਾਨ ਸੀ ਪੁਰ ਡੌਨ ਐਂਟੋਨੀਓ 'ਤੇ ਸ਼ੱਕ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਉਹ ਜਲਦੀ ਹੀ ਇਸਨੂੰ ਪਰਖਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਵੇਗਾ, ਉਸਨੇ ਡੌਨ ਐਂਟੋਨੀਓ ਦੀ ਇੰਨੀ ਵੱਡੀ ਕੋਤ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨ ਦੀ ਇੱਛਾ ਲਈ ਆਪਣੀ ਸ਼ੁਕਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਦਿਖਾਉਣਾ ਉਚਿਤ ਸਮਝਿਆ। ਉਹ ਉਸ ਕਮਰੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲ ਗਏ, ਜਿਸਨੂੰ ਡੌਨ ਐਂਟੋਨੀਓ ਨੇ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਹਾਲ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਆ ਗਏ ਜਿੱਥੇ ਹੋਰ ਸੱਜਣ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ, ਜਿਸ ਦੌਰਾਨ ਸਾਂਚੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਨਾਲ ਵਾਪਰੇ ਸਾਹਸ ਅਤੇ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ।

ਉਸ ਦੁਪਹਿਰ, ਉਹ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸੈਰ 'ਤੇ ਲੈ ਗਏ, ਉਸਦੇ ਬਸਤ੍ਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਇੱਕ ਭੂਰੇ ਰੰਗ ਦੇ ਕੈਸੌਕ ਵਾਲੇ ਗਲੀ ਦੇ ਕੱਪੜਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਅਜਿਹੇ ਮੌਸਮ ਵਿੱਚ ਬਰਫ਼ ਵੀ ਪਸੀਨਾ ਆ ਸਕਦੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਨੌਕਰਾਂ ਨੂੰ ਸਾਂਚੋ ਦਾ ਮਨੋਰੰਜਨ ਕਰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਘਰੋਂ ਬਾਹਰ ਨਾ ਨਿਕਲ ਸਕੇ। ਰੋਸੀਨੈਂਟ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਖੱਚਰ 'ਤੇ ਸਵਾਰ ਸੀ ਜਿਸਦੀ ਚਾਲ ਸਥਿਰ ਸੀ ਅਤੇ ਸੁੰਦਰ ਫ਼ੈਦੇ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣਾ ਕੈਸੌਕ ਪਹਿਨਣ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕੀਤੀ, ਜਿਸਦੇ ਪਿੱਛੇ, ਉਸਨੂੰ ਅਣਜਾਣ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਵੱਡੇ ਅੱਖਰਾਂ ਵਿੱਚ ਛਪਿਆ ਇੱਕ ਚਮਚਾ ਸਿਲਾਈ ਸੀ: ਇਹ ਲਾ ਮੰਚਾ ਦਾ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਸੈਰ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ, ਤੁਖਤੀ ਨੇ ਹਰ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਧਿਆਨ ਆਪਣੇ ਵੱਲ ਖਿੱਚਿਆ ਜਿਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਦੇਖਿਆ, ਅਤੇ ਨਾਈਟ ਇਹ ਦੇਖ ਕੇ ਹੈਰਾਨ ਰਹਿ ਗਿਆ ਕਿ ਹਰ ਕੋਈ ਉਸਨੂੰ ਪਛਾਣਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਨਾਮ ਨਾਲ ਬੁਲਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਡੌਨ ਐਂਟੋਨੀਓ ਵੱਲ ਮੁੜਦੇ ਹੋਏ, ਜੋ ਉਸਦੇ ਪਾਸੇ ਸਵਾਰ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ:

"ਉਹ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਸਨਮਾਨ ਹਨ ਜੋ ਨਾਈਟ-ਇਰੈਂਟਰੀ ਆਪਣੇ ਅੰਦਰ ਸਮਾਈ ਹੋਈ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਧਰਤੀ ਦੇ ਸਾਰੇ ਕੋਨਿਆਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰਸਿੱਧੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸਿੱਧੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜੇ, ਸਰ ਡੌਨ ਐਂਟੋਨੀਓ, ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਇਸ 'ਤੇ ਸ਼ੱਕ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਧਿਆਨ ਦਿਓ ਕਿ ਇਸ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਨੌਜਵਾਨ ਵੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ, ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮੈਂ ਕੌਣ ਹਾਂ।"

"ਉਹ ਵੀ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਸਰ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ," ਡੌਨ ਐਂਟੋਨੀਓ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਕਿਉਂਕਿ ਜਿਵੇਂ ਅੱਗ ਨੂੰ ਲੁਕਾਇਆ ਜਾਂ ਬੰਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਨਾ ਹੀ ਨੇਕੀ ਨੂੰ ਪਛਾਣਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਹਥਿਆਰਾਂ ਦੇ ਪੇਸ਼ੇ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਨੇਕੀ ਵਧਦਾ-ਫੁੱਲਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਸਾਰਿਆਂ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਖੜ੍ਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।"

ਫਿਰ ਸੰਯੋਗ ਨਾਲ ਇਹ ਹੋਇਆ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਉੱਪਰ ਦੱਸੀਆਂ ਗਈਆਂ ਤਾੜੀਆਂ ਦੀ ਗੂੰਜ ਵੱਲ ਵਧ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਇੱਕ ਕੈਸਟੀਲੀਅਨ ਜਿਸਨੇ ਉਸਦੀ ਪਿੱਠ 'ਤੇ ਲਿਖਿਆ ਪੜ੍ਹਿਆ ਸੀ, ਚੀਕਿਆ:

"ਸ਼ੈਤਾਨ ਤੈਨੂੰ ਫੜ ਲਵੇ, ਲਾ ਮੰਚਾ ਦੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ! ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਪਿੱਠ 'ਤੇ ਅਣਗਿਣਤ ਕੁੱਟਮਾਰਾਂ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮਾਰੇ ਬਿਨਾਂ ਇੰਨੀ ਦੂਰ ਕਿਵੇਂ ਪਹੁੰਚ ਸਕੇ ਹੋ? ਤੁਸੀਂ ਪਾਗਲ ਹੋ, ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਅਤੇ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਸਿਰਫ਼ ਗੁਪਤ ਵਿੱਚ ਪਾਗਲ ਹੁੰਦੇ ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਪਾਗਲਪਨ ਆਪਣੇ ਤੱਕ ਹੀ ਰੱਖਦੇ, ਤਾਂ ਇਹ ਇੰਨਾ ਬੁਰਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਪਰ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਹਰ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਪਾਗਲ ਜਾਂ ਪਾਗਲ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਕੋਈ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਹੈ ਜਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਸੰਪਰਕ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸੱਜਣਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖੋ ਜੋ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਹਨ। ਘਰ ਵਾਪਸ ਜਾਓ, ਤੁਸੀਂ ਪਾਗਲ ਹੋ, ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਜਾਇਦਾਦ, ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਅਤੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰੋ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਬੇਤੁਕੇ ਕੰਮਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿਓ ਜੋ ਤੁਹਾਡੇ ਦਿਮਾਗ ਨੂੰ ਖਾ ਰਹੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਦਿਮਾਗ ਦੀਆਂ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਪਰਤਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਰਹੀਆਂ ਹਨ।"

"ਭਰਾ," ਡੌਨ ਐਂਟੋਨੀਓ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਆਪਣੇ ਤੋਂ ਦੂਰ ਰਹੋ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਸਲਾਹ ਦੇਣ ਤੋਂ ਪਰਹੇਜ਼ ਕਰੋ ਜੋ ਇਸਨੂੰ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦਾ। ਉਸਦਾ ਲਾ ਮੰਚਾ ਦਾ ਮਾਲਕ ਡੌਨ

ਕੁਇੱਕਸੇਟ ਕਾਫ਼ੀ ਸਮਝਦਾਰ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਇੱਥੇ ਬਾਕੀ ਸਾਰੇ ਬਿਲਕੁਲ ਮੂਰਖ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਨਹੀਂ, ਨੇਕੀ ਦਾ ਸਨਮਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਵੀ ਇਹ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ, ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ ਤੁਹਾਡੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ ਉੱਥੇ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਨਾ ਕਰੋ।"

"ਸਵਰਗ ਦੀ ਸੌਂਹ, ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਸਹੀ ਹੈ," ਕੈਸਟੀਲੀਅਨ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਇਸ ਸੱਜਣ ਨੂੰ ਸਲਾਹ ਦੇਣਾ ਹਵਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਚੀਕਣ ਵਰਗਾ ਹੈ। ਇਸ ਸਭ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਬਹੁਤ ਦੁੱਖ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਠੱਗ ਨੂੰ ਹੋਰ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਉਣ ਵਾਲੀ ਚੰਗੀ ਸੂਝ ਉਸਦੀ ਨਾਈਟ-ਰੈਂਟਰੀ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਚਲੀ ਜਾਵੇ। ਤੁਹਾਡੇ ਦੁਆਰਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਮੈਨੂੰ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਸਾਰੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰੇ ਜੇਕਰ, ਅੱਜ ਤੋਂ ਅੱਗੇ, ਭਾਵੇਂ ਮੈਨੂੰ ਮੂਥੁਸੇਲਾਹ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਹੋਣ ਲਈ ਜੀਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਮੈਂ ਕਦੇ ਵੀ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਸਲਾਹ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਭਾਵੇਂ ਪੁੱਛਿਆ ਜਾਵੇ।"

ਸਲਾਹ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਫਿਰ ਚੁਪ ਹੋ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਟੂਰ ਜਾਰੀ ਰਿਹਾ, ਪੂਰ ਮੁੰਡਿਆਂ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਹਾਸਾ ਇੰਨਾ ਵੱਡਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਹ ਸੁਣਿਆ ਕਿ ਡੌਨ ਐਂਟੋਨੀਓ ਨੂੰ ਇਸਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਉਸਨੇ ਕੁਝ ਹੋਰ ਹਟਾਉਣ ਦਾ ਦਿਖਾਵਾ ਕਰਕੇ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ। ਰਾਤ ਆ ਗਈ ਅਤੇ ਉਹ ਘਰ ਵਾਪਸ ਆ ਗਏ, ਜਿੱਥੇ ਕੁਈ ਔਰਤਾਂ ਨੱਚਣ ਦੀ ਇੱਕ ਸ਼ਾਮ ਲਈ ਇਕੱਠੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਡੌਨ ਐਂਟੋਨੀਓ ਦੀ ਪਤਨੀ, ਇੱਕ ਮਨਮੋਹਕ, ਸੁੰਦਰ ਅਤੇ ਬੁੱਧੀਮਾਨ ਔਰਤ, ਨੇ ਆਪਣੇ ਮਹਿਮਾਨ ਦਾ ਸਨਮਾਨ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਅਣਸੁਣੇ ਖ਼ਰਾਬ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਮਨੋਰੰਜਨ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੀਆਂ ਕਈ ਔਰਤਾਂ ਨੂੰ ਸੱਦਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਈਆਂ ਨੇ ਸ਼ਿਰਕਤ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਇੱਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਡਿਨਰ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਡਾਂਸ ਦਾ ਆਯੋਜਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਜੋ ਕਿ ਸ਼ਾਮ ਦਸ ਵਜੇ ਦੇ ਕਰੀਬ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ। ਔਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਦੋ ਸ਼ਰਾਰਤੀ ਅਤੇ ਖੇਡਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਮੌਜੂਦ ਸਨ, ਜੋ ਭਾਵੇਂ ਕਾਫ਼ੀ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਵਿਵਹਾਰ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ, ਪਰ ਨੁਕਸਾਨਦੇਹ ਚੁਟਕਲੇ ਖੇਡਣ ਦੀ ਗੱਲ ਆਉਣ 'ਤੇ ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ ਬੇਰੋਕ ਸਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਵਾਂ ਨੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੇਟ ਨੂੰ ਡਾਂਸ ਫਲੋਰ 'ਤੇ ਲਿਆਉਣ ਵਿੱਚ ਇੰਨਾ ਹੰਗਾਮਾ ਪੈਦਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਸਰੀਰ ਅਤੇ ਆਤਮਾ ਦੋਵਾਂ ਵਿੱਚ ਥਕਾ ਦਿੱਤਾ। ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੇਖਣਯੋਗ ਨਜ਼ਾਰਾ ਸੀ: ਲੰਬਾ, ਪਤਲਾ, ਹਲਕਾ, ਆਪਣੇ ਕੱਪੜਿਆਂ ਵਿੱਚ ਘਿਰਿਆ ਹੋਇਆ, ਬੇਢੰਗਾ, ਪਰ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧ, ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਵੀ ਸੁੰਦਰ ਨਹੀਂ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਵੇਸ਼ਿਆ ਨੇ ਉਸ ਨਾਲ ਚਲਾਕੀ ਨਾਲ ਫਲਰਟ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਝਿੜਕਿਆ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਫਲਰਟ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਖ਼ਤ ਦਬਾਇਆ ਹੋਇਆ ਦੇਖ ਕੇ, ਉਹ ਚੀਕਿਆ:

"ਫੁਗੀਟ, ਪਾਰਟੈਸ ਐਡਵਰਸੇ![2] ਮੈਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤੀ ਨਾਲ ਰਹਿਣ ਦਿਓ, ਤੁਸੀਂ ਅਣਚਾਹੇ ਵਿਚਾਰ! ਆਪਣੀਆਂ ਇੱਛਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਰੱਖੋ, ਔਰਤਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਜੇ ਮੇਰੀ ਮਾਲਕਣ ਹੈ, ਟੋਬੋਸੋ ਦੀ ਬੇਮਿਸਾਲ ਡੁਲਸੀਨੀਆ, ਆਪਣੇ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਅਧੀਨ ਕਰਨ ਅਤੇ ਗੁਲਾਮ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਦੇਵੇਗੀ।"

ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਸਨੇ ਇਹ ਕਿਹਾ, ਉਹ ਕਮਰੇ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਫਰਸ਼ 'ਤੇ ਬੈਠ ਗਿਆ, ਉਸਦੀ ਸਖ਼ਤ ਕਸਰਤ ਕਾਰਨ ਕੁੱਟਿਆ-ਮਾਰਿਆ ਅਤੇ ਜ਼ਖਮੀ ਹੋਇਆ। ਡੌਨ ਐਂਟੋਨੀਓ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਬਿਸਤਰੇ 'ਤੇ ਲਿਜਾਣ ਲਈ ਕਿਹਾ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਫੜਨ ਵਾਲਾ ਪਹਿਲਾ ਵਿਅਕਤੀ ਸੋਚੇ ਸੀ, ਜਿਸਨੇ ਕਿਹਾ:

"ਸਭ ਕੁਝ ਲੁਟਕਾ ਦਿਓ, ਮਾਲਕ, ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਨੇ ਨੱਚਣ ਲਈ ਇੱਕ ਵਧੀਆ ਸਮਾਂ ਚੁਣਿਆ ਹੈ! ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਰ ਬਹਾਦਰ ਆਦਮੀ ਇੱਕ ਨ੍ਰਿਤਕ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਹਰ ਨਾਈਟ-ਇਰੈਂਟ ਮੌਜ-ਮੇਲਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੁਆ ਖੇਡ ਸਕਦਾ ਹੈ? ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਨੂੰ ਯਕੀਨ ਦਿਵਾ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਅਜਿਹਾ ਸੋਚਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਅਫ਼ਸੋਸ ਨਾਲ ਗਲਤ ਹੋ। ਕਿਉਂ, ਅਜਿਹੇ ਆਦਮੀ ਹਨ ਜੋ ਰੌਸ਼ਨੀ ਦੇ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਨਾਲੋਂ ਇੱਕ ਅਜਗਰ ਨੂੰ ਮਾਰਨਾ ਪਸੰਦ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਪੇਂਡੂ ਨਾਚ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਕਮੀ ਪੂਰੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਨਾਲ ਰਗੜ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਬਾਲਰੂਮ ਨਾਚਾਂ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਪਤਾ।"

ਸਾਂਚੇ ਦੀ ਇਸ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਹਰ ਗੱਲਾਂ ਨੇ ਬਾਲਰੂਮ ਵਿੱਚ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਹਾਸਾ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਫਿਰ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਬਿਸਤਰੇ 'ਤੇ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਢੱਕ ਦਿੱਤਾ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਨੱਚਣ ਨਾਲ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਠੰਢ ਤੋਂ ਪਸੀਨਾ ਵਹਾ ਸਕੇ। ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਡੌਨ ਐਂਟੋਨੀਓ ਨੇ ਜ਼ਾਦੂਈ ਸਿਰ ਨਾਲ ਪ੍ਰਯੋਗ ਕਰਨਾ ਉਚਿਤ ਸਮਝਿਆ, ਇਸ ਲਈ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ, ਸਾਂਚੇ ਅਤੇ ਮੌਜੂਦ ਕੁਝ ਦੋਸਤਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਦੇ ਔਰਤਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਜੋ ਡੌਨ ਐਂਟੋਨੀਓ ਦੀ ਪਤਨੀ ਨਾਲ ਰਾਤ ਬਿਤਾ ਰਹੀਆਂ ਸਨ - ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਾਚ ਨਾਲ ਥੱਕਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ - ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਿਰ ਵਾਲੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਬੰਦ ਕਰ ਲਿਆ। ਉਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਬਾਰੇ ਦੱਸਿਆ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਗੁਪਤਤਾ ਦੀ ਸਹੁੰ ਖਾਧੀ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਇਹ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਸੀ ਜਦੋਂ ਇਸ ਸਿਰ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਦੀ ਪਰਖ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ; ਕਿ ਡੌਨ ਐਂਟੋਨੀਓ ਦੇ ਦੋ ਦੋਸਤਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ, ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਜਾਦੂਈ ਪਿਛੇ ਦਾ ਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਅੰਤ ਕਿਹਾ ਕਿ, ਜੇਕਰ ਉਸਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਆਪਣੇ ਇਹਨਾਂ ਦੋ ਦੋਸਤਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਨਾ ਦੱਸਿਆ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਉਹ ਵੀ ਉੱਥੇ ਮੌਜੂਦ ਸਾਰਿਆਂ ਵਾਂਗ ਹੀ ਹੈਰਾਨੀ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਦੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਜਿਸ ਹੁਨਰ ਅਤੇ ਦੇਖਭਾਲ ਨਾਲ ਇਸਨੂੰ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਉਹ ਇੰਨਾ ਵਧੀਆ ਸੀ ਕਿ ਕੋਈ ਹੋਰ ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਿਆ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ।

ਸਿਰ ਦੇ ਕੋਲ ਪਹੁੰਚਣ ਵਾਲਾ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਡੌਨ ਐਂਟੋਨੀਓ ਖੁਦ ਸੀ, ਜਿਸਨੇ ਇਸਦੇ ਕੰਨ ਵਿੱਚ ਧੀਮੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਗੱਲ ਕੀਤੀ, ਪਰ ਇੰਨੀ ਨੀਵੀਂ ਨਹੀਂ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਮੌਜੂਦ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਸੁਣ ਨਾ ਸਕਣ।

"ਮੈਨੂੰ ਦੱਸੋ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਆਪਣੇ ਅੰਦਰਲੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਬੁਲਾ ਕੇ, ਮੈਂ ਇਸ ਸਮੇਂ ਕੀ ਸੋਚ ਰਿਹਾ ਹਾਂ?"

ਸਿਰ ਨੇ, ਆਪਣੇ ਬੁੱਲ੍ਹ ਹਿਲਾਏ ਬਿਨਾਂ, ਇੱਕ ਸਪੱਸ਼ਟ, ਵੱਖਰੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖਿਆ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਜੋ ਹਰ ਕਿਸੇ ਦੁਆਰਾ ਸਮਝਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ:

"ਮੈਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਕਿ ਲੋਕ ਕੀ ਸੋਚ ਰਹੇ ਹਨ।"

ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਹ ਸੁਣਿਆ, ਤਾਂ ਉਹ ਸਾਰੇ ਹੈਰਾਨ ਰਹਿ ਗਏ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਮੇਜ਼ ਦੇ ਨੇੜੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜੋ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਜਵਾਬ ਦੇ ਸਕਦਾ।

"ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿੰਨੇ ਲੋਕ ਇੱਥੇ ਹਨ?" ਡੌਨ ਐਂਟੋਨੀਓ ਨੇ ਆਪਣੇ ਦੂਜੇ ਸਵਾਲ ਵਜੋਂ ਪੁੱਛਿਆ। ਮੁਖੀ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਂਗ ਹੀ ਦੱਬੇ ਹੋਏ ਸੁਰ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ:

"ਤੁਸੀਂ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੀ ਪਤਨੀ, ਤੁਹਾਡੇ ਦੋ ਦੋਸਤ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੀਆਂ ਦੋ ਸਹੇਲੀਆਂ, ਲਾ ਮੰਚਾ ਦਾ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨਾਮਕ ਇੱਕ ਮਸ਼ਹੂਰ ਨਾਈਟ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਨਾਮਕ ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਦਾ ਇੱਕ ਸਕੁਆਇਰ।"

ਇਹ ਸੱਚਮੁੱਚ ਹੈਰਾਨੀ ਦਾ ਨਵਾਂ ਕਾਰਨ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਉਹ ਥਾਂ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਹਰ ਕਿਸੇ ਦੇ ਸਿਰ ਦੇ ਵਾਲ ਡਰ ਕਾਰਨ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋ ਗਏ ਸਨ। ਫਿਰ ਸਿਰ ਤੋਂ ਦੂਰ ਜਾਂਦੇ ਹੋਏ, ਡੌਨ ਐਂਟੋਨੀਓ ਨੇ ਕਿਹਾ:

"ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਉਸ ਨੇ ਧੋਖਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਿਸਨੇ ਤੈਨੂੰ ਮੇਰੇ ਹੱਥ ਵੇਚ ਦਿੱਤਾ, ਹੇ ਸਿਆਣੇ ਮੁਖੀਏ, ਜੋ ਬੋਲਦੇ ਹਨ, ਜਵਾਬ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਹੈਰਾਨੀ ਪੈਦਾ ਕਰਦੇ ਹਨ! ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨੂੰ ਉਸ ਕੋਲ ਜਾਣ ਦਿਓ ਅਤੇ ਕੁਝ ਵੀ ਪੁੱਛਣ ਦਿਓ।"

ਕਿਉਂਕਿ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਔਰਤਾਂ ਬੇਸਬਰੇ ਅਤੇ ਜਿਗਿਆਸੂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਵਾਲੀ ਡੌਨ ਐਂਟੋਨੀਓ ਦੀ ਪਤਨੀ ਦੇ ਦੋ ਦੋਸਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸੀ, ਜਿਸਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖਿਆ ਸਵਾਲ ਪੁੱਛਿਆ:

"ਮੈਨੂੰ ਦੱਸੋ, ਸਿਰ, ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਸੁੰਦਰ ਬਣਨ ਲਈ ਕੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ?"

ਜਿਸ ਦਾ ਮੁਖੀ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ:

"ਬਹੁਤ ਪਵਿੱਤਰ ਰਹੋ।"

"ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਹੋਰ ਪੁੱਛਣ ਲਈ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੈ," ਸਵਾਲ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੇ ਕਿਹਾ।

ਉਸਦੀ ਸਾਥੀ ਫਿਰ ਉੱਪਰ ਗਈ ਅਤੇ ਕਿਹਾ:

"ਮੈਨੂੰ ਜਾਣਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਮੁਖੀ, ਮੇਰਾ ਪਤੀ ਮੈਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ।"

ਅਤੇ ਇਸਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ:

"ਦੇਖ ਕਿ ਉਹ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਕਿਵੇਂ ਪੇਸ਼ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣਾ ਜਵਾਬ ਮਿਲ ਜਾਵੇਗਾ।"

ਵਿਆਹੀ ਔਰਤ ਪਿੱਛੇ ਹਟ ਗਈ ਅਤੇ ਕਿਹਾ:

"ਅਜਿਹੇ ਜਵਾਬ ਲਈ ਸਵਾਲ ਪੁੱਛਣ ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਕਹਿਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਕਿ ਕਿਰਿਆਵਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀਆਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ।"

ਅੱਗੇ, ਡੌਨ ਐਂਟੋਨੀਓ ਦੇ ਦੋ ਦੋਸਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੇ ਨੇੜੇ ਆ ਕੇ ਪੁੱਛਿਆ:

"ਮੈਂ ਕੌਣ ਹਾਂ?"

"ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕੌਣ ਹੋ," ਜਵਾਬ ਸੀ।

"ਮੈਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਪੁੱਛ ਰਿਹਾ," ਸੱਜਣ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸੋ ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹੋ।"

"ਬੇਸ਼ੱਕ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ," ਇਸਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ; "ਤੁਸੀਂ ਡੌਨ ਪੇਡਰੋ ਨੋਰਿਜ਼ ਹੋ।"

"ਮੈਨੂੰ ਹੋਰ ਕੁਝ ਸੁਣਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਦਿਵਾਉਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ ਕਿ ਤੂੰ, ਹੇ ਮੂਖੀ, ਸੁਭ ਕੁਝ ਜਾਣਦਾ ਹੈਂ।"

ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਹ ਪਿੱਛੇ ਹਟਿਆ, ਦੂਜਾ ਦੋਸਤ ਉੱਪਰ ਗਿਆ ਅਤੇ ਕਿਹਾ:

"ਮੈਨੂੰ ਦੱਸੋ, ਮੂਖੀ, ਮੇਰਾ ਵੱਡਾ ਪੁੱਤਰ ਅਤੇ ਵਾਰਸ ਕੀ ਹੁੰਦਾ ਦੇਖਣਾ ਚਾਹੇਗਾ?"

"ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸਮਝਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ," ਮੂਖੀ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿ ਮੈਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਲਗਾਉਂਦਾ ਕਿ ਲੋਕ ਕੀ ਸੋਚ ਰਹੇ ਹਨ, ਪਰ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਯਕੀਨ ਦਿਵਾ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਹਾਡਾ ਪੁਤਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੀ ਕਬਰ ਵਿੱਚ ਦੇਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ।"

"ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ," ਸੱਜਣ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਅਤੇ ਇਹ ਉਸਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਨੰਗੀ ਵਾਂਗ ਸਾਫ਼ ਹੈ!"

ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਪੁੱਛਣ ਲਈ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਡੌਨ ਐਂਟੋਨੀਓ ਦੀ ਪਤਨੀ ਕੋਲ ਆਈ ਅਤੇ ਕਿਹਾ:

"ਮੈਨੂੰ ਕੁਝ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਆ ਰਿਹਾ ਕਿ ਤੈਨੂੰ ਕੀ ਪੁੱਛਾਂ, ਸਰਦਾਰ ਜੀ। ਮੈਂ ਬਸ ਇਹ ਜਾਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਕੀ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਪਿਆਰੇ ਪਤੀ ਨਾਲ ਕਈ ਸਾਲ ਬਿਤਾ ਸਕਾਂਗੀ।"

"ਹਾਂ, ਬਿਲਕੁਲ," ਮੂਖੀ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦੀ ਸਿਹਤ ਅਤੇ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਵਿੱਚ ਸੰਜਮ ਉਸਨੂੰ ਕਈ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸਨੂੰ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਆਪਣੀ ਸੰਜੀਮਤਾ ਦੁਆਰਾ ਘਟਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ।"

ਅੱਗੇ, ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੇਟ ਨੇ ਨੇੜੇ ਆ ਕੇ ਕਿਹਾ:

"ਮੈਨੂੰ ਦੱਸੋ, ਤੁਸੀਂ ਜੋ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦਿੰਦੇ ਹੋ, ਕੀ ਮੈਂ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਮੋਂਟੇਸੀਨੋਸ ਦੀ ਗੁਫਾ ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਜੋ ਹੋਇਆ, ਉਹ ਅਨੁਭਵ ਕੀਤਾ ਜਾਂ ਸਿਰਫ਼ ਸੁਪਨਾ ਦੇਖਿਆ? ਕੀ ਸਾਂਚੋ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਾਰੀਆਂ ਪਲਕਾਂ ਦੇਣਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ? ਅਤੇ ਕੀ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਦਾ ਮੋਹ ਭੰਗ ਕਦੇ ਹੋਵੇਗਾ?"

"ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਗੁਫਾ ਦਾ ਸੰਬੰਧ ਹੈ," ਮੂਖੀ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਕਹਿਣਾ ਬਾਕੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਵਿਚ ਕੁਝ ਗੱਲਾਂ ਸੱਚੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਕੁਝ ਝੂਠੀਆਂ। ਸਾਂਚੋ ਦੀਆਂ ਪਲਕਾਂ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਵਧਣਗੀਆਂ, ਅਤੇ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਦਾ ਮੋਹ ਭੰਗ ਸਹੀ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਹੋਵੇਗਾ।"

"ਮੈਨੂੰ ਹੋਰ ਕੁਝ ਸੁਣਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੇਟ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਜਿਸ ਪਲ ਮੈਂ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਨੂੰ ਨਿਰਾਸ਼ ਦੇਖਾਂਗਾ, ਮੈਂ ਹਰ ਉਸ ਖੁਸ਼ੀ ਨੂੰ ਸਮਝਾਂਗਾ ਜੋ ਮੈਂ ਕਦੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਇੱਕ ਝਟਕੇ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਹੈ।"

ਆਖਰੀ ਸਵਾਲਕਰਤਾ ਸਾਂਚੋ ਸੀ, ਜਿਸਨੇ ਇਹ ਪੁੱਛਿਆ:

"ਕੀ ਕੋਈ ਮੌਕਾ ਹੈ, ਮੂਖੀ, ਮੇਰੀ ਕੋਈ ਹੋਰ ਸਰਕਾਰ ਹੋਵੇਗੀ? ਕੀ ਮੈਂ ਕਦੇ ਇਸ ਸਕੁਆਇਰ ਦੀ ਔਖੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਤੋਂ ਬਚ ਸਕਾਂਗਾ? ਅਤੇ ਕੀ ਮੈਂ ਕਦੇ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਅਤੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਦੇਖਾਂਗਾ?"

ਜਿਸ ਦਾ ਮੂਖੀ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ:

"ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਬੱਸ ਆਪਣੇ ਘਰ ਵਾਪਸ ਆ ਜਾਓਗੇ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਰਾਜ਼ ਕਰੋਗੇ, ਜਿੱਥੇ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਅਤੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਦੇਖੋਗੇ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸੇਵਾ ਕਰਨਾ ਬੰਦ ਕਰਕੇ, ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਸਕੁਆਇਰ ਨਹੀਂ ਰਹੋਗੇ।"

"ਮੇਰੇ ਰੱਬਾ, ਕਿੰਨਾ ਵਧੀਆ ਜਵਾਬ ਹੈ!" ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਸੰਖੇਪਤਾ ਲਈ, ਪੇਰੋ ਗਰੂਲਾ[3] ਪੈਗੰਬਰ ਇਸ ਨੂੰ ਹਰਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਸੀ।"

"ਤੁਸੀਂ ਮੂਰਖ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਤੁਸੀਂ ਕਿਸ ਤੁਰੰਤ ਦੇ ਜਵਾਬ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਸੀ? ਕੀ ਇਹ ਕਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋਕਰ ਇਹ ਮੁਖੀ ਜੋ ਜਵਾਬ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਉਸ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇਸਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ?"

"ਇਹ ਹੈ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਪਰ ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਆਪਣੇ ਜਵਾਬ ਨੂੰ ਥੋੜ੍ਹਾ ਵਧਾ ਕੇ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੱਸਦਾ।"

ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ, ਸਵਾਲ-ਜਵਾਬ ਸੈਸ਼ਨ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ, ਪਰ ਹੈਰਾਨੀ ਦੀ ਕੋਈ ਹੱਦ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੇ ਡੌਨ ਐਂਟੋਨੀਓ ਦੇ ਦੋ ਦੋਸਤਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਅਨੁਭਵ ਕੀਤੀ, ਜੋ ਸਥਿਤੀ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਸਨ। ਇਸ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਸਾਈਡ ਹੈਮੇਟ ਬੇਨੇਂਗੇਲੀ ਨੂੰ ਇਹ ਸਭ ਸਮਝਾਉਣਾ ਉਚਿਤ ਸਮਝਿਆ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਦੁਬਿਧਾ ਵਿੱਚ ਨਾ ਰੱਖੇ ਅਤੇ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ਼ ਕਰੇ ਕਿ ਇਸ ਖ਼ਾਸ ਸਿਰ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਜਾਦੂਈ ਅਤੇ ਅਸਾਧਾਰਨ ਰਹੱਸ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਕਿ ਡੌਨ ਐਂਟੋਨੀਓ, ਇੱਕ ਹੋਰ ਸਿਰ ਦੀ ਨਕਲ ਕਰਨ ਲਈ ਜੋ ਉਸਨੇ ਮੈਡ੍ਰਿਡ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅੰਜ਼ਾਰ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਮਨੋਰੰਜਨ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤਾ ਜੋ ਇਸ ਭੂਤ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਉਪਕਰਣ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ: ਮੇਜ਼ ਦਾ ਸਿਖਰ, ਜੋ ਕਿ ਲੱਕੜ ਦਾ ਸੀ, ਇਸਨੂੰ ਸੰਗਮਰਮਰ ਦੀ ਦਿੱਖ ਦੇਣ ਲਈ ਪੇਂਟ ਅਤੇ ਵਾਰਨਿਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਿਸ ਪੈਡਸਟਲ 'ਤੇ ਇਹ ਟਿਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਉਹ ਉਸੇ ਸਮੱਗਰੀ ਦਾ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਜਿਸਦੇ ਚਾਰ ਬਾਜ਼ ਦੇ ਪੰਜੇ ਵਧੇਰੇ ਸਥਿਰਤਾ ਲਈ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲੇ ਹੋਏ ਸਨ। ਸਿਰ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਰੋਮਨ ਸਮਰਾਟ ਦੀ ਛਾਤੀ ਜਾਂ ਮੂਰਤੀ ਵਰਗਾ ਸੀ, ਕਾਂਸੀ ਦਾ ਰੰਗ ਸੀ, ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖੋਖਲਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੇਜ਼ ਦੇ ਸਿਖਰ ਵਿੱਚ ਇੰਨਾ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਫਿੱਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜੋੜ ਦਾ ਕੋਈ ਨਿਸ਼ਾਨ ਦਿਖਾਈ ਨਹੀਂ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਮੇਜ਼ ਦਾ ਕੇਂਦਰੀ ਸਹਾਰਾ ਵੀ ਖੋਖਲਾ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਚਿਤਰ ਦੀ ਛਾਤੀ ਅਤੇ ਗੁਰਦਨ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਸਭ ਸਿਰ ਵਾਲੇ ਕਮਰੇ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਸਥਿਤ ਇੱਕ ਹੋਰ ਕਮਰੇ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਚੌਕੀ, ਮੇਜ਼, ਛਾਤੀ ਅਤੇ ਗੁਰਦਨ ਵਿੱਚ ਇਹਨਾਂ ਖੋਖਲਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਟੀਨ ਦੀ ਟਿਊਬ ਲੰਘਦੀ ਸੀ ਜੋ ਇੰਨੀ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਫਿੱਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਹੇਠਾਂ ਕਿਸੇ ਦੁਆਰਾ ਅਣਜਾਣ ਸੀ। ਹੇਠਾਂ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ, ਜਿਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦੇਣਾ ਸੀ, ਉਹ ਉਸੇ ਟਿਊਬ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਆਪਣਾ ਮੂੰਹ ਰੱਖ ਕੇ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਜੋ ਕੰਨਾਂ ਦੀ ਤੁਰ੍ਹੀ ਵਾਂਗ ਆਵਾਜ਼ ਹੇਠਲੇ ਕਮਰੇ ਤੋਂ ਉੱਪਰਲੇ ਕਮਰੇ ਤੱਕ, ਅਤੇ ਉੱਪਰਲੇ ਤੋਂ ਹੇਠਲੇ ਕਮਰੇ ਤੱਕ ਜਾਂਦੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਇੰਨੀ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਪਸ਼ਟਤਾ ਨਾਲ ਕਿ ਚਾਲਬਾਜ਼ੀ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣਾ ਅਸੰਭਵ ਸੀ। ਡੌਨ ਐਂਟੋਨੀਓ ਦਾ ਇੱਕ ਭਤੀਜਾ, ਇੱਕ ਹੁਸ਼ਿਆਰ ਅਤੇ ਹੁਸ਼ਿਆਰ ਵਿਦਿਆਰਥੀ, ਉਹ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਸਿਰ ਦੇ ਬੁਲਾਰੇ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕੀਤਾ, ਜਿਸਨੂੰ ਉਸਦੇ ਚਾਚੇ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਦਿਨ ਸਿਰ ਵਾਲੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਕਿਹੜੇ ਵਿਅਕਤੀ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਆਉਣਗੇ। ਇਸ ਲਈ, ਉਸਦੇ ਲਈ ਪਹਿਲੇ ਸਵਾਲਾਂ ਦਾ ਜਲਦੀ ਅਤੇ ਸਹੀ ਜਵਾਬ ਦੇਣਾ ਆਸਾਨ ਸੀ। ਬਾਅਦ ਦੇ ਸਵਾਲਾਂ ਦੇ ਜਵਾਬ ਉਸਨੇ ਅਨੁਮਾਨ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਅਤੇ, ਕਾਫ਼ੀ ਬੁੱਧੀਮਾਨ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਕਾਫ਼ੀ ਚਲਾਕੀ ਨਾਲ ਕੀਤੇ। ਸੁਆਈਡ ਹੈਮੇਟ ਅੱਗੇ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਯੰਤਰ ਲਗਭਗ ਗਿਆਰਾਂ ਜਾਂ ਬਾਰਾਂ ਦਿਨ ਚੱਲਿਆ, ਪਰ ਕਿਉਂਕਿ ਸ਼ਹਿਰ ਭਰ ਵਿੱਚ ਖ਼ਬਰ ਫੈਲ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਡੌਨ ਐਂਟੋਨੀਓ ਦੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਜਾਦੂਈ ਸਿਰ ਹੈ ਜੋ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਉਸਨੂੰ ਡਰ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਦੀ ਖ਼ਬਰ ਸਾਡੇ ਧਰਮ ਦੇ ਸਦਾ ਧਿਆਨ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਪਹਿਰੇਦਾਰਾਂ ਦੇ ਕੰਨਾਂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਉਸਨੇ ਇਸ ਪਵਿੱਤਰ ਦਫ਼ਤਰ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਸਥਿਤੀ ਬਾਰੇ ਦੱਸਿਆ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਇਸਦੀ ਵਰਤੋਂ ਬੰਦ ਕਰਨ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਤੋੜਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਤਾਂ ਜੋ ਅਗਿਆਨੀ ਜਨਤਾ ਹੈਰਾਨ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ, ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਅਤੇ ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਦੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਸਿਰ ਅਜੇ ਵੀ ਜਾਦੂਈ ਸੀ ਅਤੇ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਸਾਂਚੋ ਨਾਲੋਂ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਲਈ ਵਧੇਰੇ ਤਸੱਲੀਬਖਸ਼ ਸੀ।

ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਸੱਜਣਾਂ ਨੇ, ਡੌਨ ਐਂਟੋਨੀਓ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਕਰਨ ਅਤੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਮੂਰਖਤਾਵਾਂ ਦਿਖਾਉਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦੇਣ ਲਈ, ਉਸ ਤਾਰੀਖ ਤੋਂ ਛੇ ਦਿਨਾਂ ਬਾਅਦ ਰਿੰਗ 'ਤੇ ਝੁਕਣ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤਾ, ਜੋ ਕਿ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹੇਠਾਂ ਵਰਣਨ ਕੀਤਾ

ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸ ਦੌਰਾਨ, ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਪੇਦਲ ਸ਼ਹਿਰ ਦਾ ਇੱਕ ਆਰਾਮਦਾਇਕ ਦੌਰਾ ਕਰਨ ਦੀ ਇੱਛਾ ਰੱਖਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਡਰ ਸੀ ਕਿ ਜੇ ਉਸਨੇ ਘੋੜੇ 'ਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਮੁੰਡਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ; ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਅਤੇ ਸਾਂਚੋ ਦੇ ਨੌਕਰਾਂ ਨਾਲੋਂ ਨਿਕਲੇ ਜੋ ਡੌਨ ਐਂਟੋਨੀਓ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਅਜਿਹਾ ਹੋਇਆ ਕਿ ਜਦੋਂ ਉਹ ਇੱਕ ਖੁਲ੍ਹੀ ਗਲੀ 'ਤੇ ਚਲ ਰਹੇ ਸੀ, ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਉੱਪਰ ਦੇਖਿਆ ਅਤੇ ਇੱਕ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਦੇ ਉੱਪਰ ਇੱਕ ਬੋਰਡ ਦੇਖਿਆ ਜਿਸ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਵੱਡੇ ਅੱਖਰ ਸਨ; ਇੱਥੇ ਛਪੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ। ਉਹ ਇਸ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਕਦੇ ਵੀ ਕਿਸੇ ਪ੍ਰਿੰਟ ਦੁਕਾਨ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਇਹ ਜਾਣਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਉਤਸੁਕ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਕਿਹੜੇ ਜਿਹਾ ਸੀ। ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨਾਲ ਅੰਦਰ ਜਾ ਕੇ, ਉਸਨੇ ਦੁਕਾਨ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿਚ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਕਾਸਟਿੰਗ ਅਤੇ ਸੈਟਿੰਗ ਟਾਈਪ, ਪਰੂਫ਼ ਰੀਡਿੰਗ ਅਤੇ ਰਿਵਾਈਜ਼ਿੰਗ - ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਪ੍ਰਿੰਟ ਦੁਕਾਨ ਵਿਚ ਮਿਲਣ ਵਾਲੀ ਸਾਰੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ। ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਇੱਕ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਗਿਆ ਅਤੇ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਉੱਥੇ ਕੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਕਾਮੇ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਪੂਰਾ ਵੇਰਵਾ ਦਿੱਤਾ, ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਦਿਲਚਸਪ ਲੱਗਿਆ। ਇੱਕ ਹੋਰ ਕੇਸ ਵਲ ਵਧਦੇ ਹੋਏ, ਉਸਨੇ ਉਸ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਉਹ ਕੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਕਾਮੇ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ:

"ਸਰ, ਇਹ ਸੱਜਣ," ਅਤੇ ਇੱਥੇ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਚੰਗੇ- ਪਰ ਕਾਫ਼ੀ ਸੁਖਤ ਦਿੱਖ ਵਾਲੇ ਆਦਮੀ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ, "ਇੱਕ ਇਤਾਲਵੀ ਕਿਤਾਬ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ ਸਾਡੀ ਸਪੈਨਿਸ਼ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿਚ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਲਈ ਮੈਂ ਖੁਦ ਟਾਈਪ ਸੈੱਟ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਪ੍ਰਿੰਟਰ ਕੋਲ ਜਾ ਸਕੇ।"

"ਕਿਤਾਬ ਦਾ ਸਿਰਲੇਖ ਕੀ ਹੈ?" ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ; ਜਿਸਦਾ ਅਨੁਵਾਦਕ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ,

"ਸਰ, ਇਤਾਲਵੀ ਵਿੱਚ ਇਸ ਕਿਤਾਬ ਨੂੰ ਲੇ ਬੈਗਾਟੇਲ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।"

"ਅਤੇ ਸਾਡੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ "ਲੇ ਬੈਗਟੇਲ" ਦਾ ਕੀ ਅਰਥ ਹੈ?" ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।

"ਲੇ ਬੈਗਟੇਲ," ਅਨੁਵਾਦਕ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਉਹ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਅਸੀਂ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਟ੍ਰਾਈਫਲਜ਼ ਕਹਾਂਗੇ, ਪਰ ਕਿਤਾਬ ਦੇ ਨਿਮਰ ਨਾਮ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਹੈ ਜੋ ਵੰਧੀਆ ਅਤੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ।"

"ਮੈਨੂੰ ਇਤਾਲਵੀ ਭਾਸ਼ਾ ਦਾ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਗਿਆਨ ਹੈ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ 'ਤੇ ਮਾਣ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਅਰੀਓਸਟੋ ਦੇ ਕੁਝ ਪਉੜੀਆਂ ਸੁਣਾ ਸਕਦਾ ਹਾਂ। ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸੋ, ਅੱਛਾ ਸਰ - ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਹ ਇਸ ਲਈ ਨਹੀਂ ਪੁੱਛ ਰਿਹਾ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਦੀ ਨਿਰੀਖਣ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਪਰੂਖ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ, ਸਗੋਂ ਸਿਰਫ਼ ਉਤਸੁਕਤਾ ਕਰਕੇ - ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਕਦੇ ਆਪਣੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਵਿੱਚ ਪਿਗਨਾਟਾ ਸ਼ਬਦ ਦੇਖਿਆ ਹੈ?"

"ਹਾਂ, ਕਈ ਵਾਰ," ਅਨੁਵਾਦਕ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ।

"ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਇਸਦਾ ਅਨੁਵਾਦ ਕਿਵੇਂ ਕਰਦੇ ਹੋ?" ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।

"ਕੋਈ ਇਸਦਾ ਅਨੁਵਾਦ ਕਿਵੇਂ ਕਰੇਗਾ," ਅਨੁਵਾਦਕ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਸਿਵਾਏ 'ਘੜੇ' ਦੇ?"

"ਮੇਰਾ ਬਚਨ!" ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਇਤਾਲਵੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਕਾਫ਼ੀ ਸੰਪੂਰਨ ਹੈ! ਮੈਂ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਦਾਅ ਲਗਾਵਾਂਗਾ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਇਤਾਲਵੀ ਪਿਆਰ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਤੁਸੀਂ ਕਿਰਪਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ, ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਪਿਉ, ਸੁ, ਅਤੇ ਗਿਉ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਤੁਸੀਂ 'ਹੇਰ', 'ਉੱਪਰ', ਅਤੇ 'ਹੇਠਾਂ' ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ।"

"ਬੇਸ਼ੱਕ, ਮੈਂ ਕਰਦਾ ਹਾਂ," ਅਨੁਵਾਦਕ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸਹੀ ਸਮਾਨਾਰਥੀ ਹਨ।"

"ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਵੀ ਲਗਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਨੂੰ ਦੁਨੀਆਂ ਤੋਂ ਕੋਈ ਮਾਨਤਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲੀ ਹੈ, ਜੋ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਦਿਮਾਗਾਂ ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾਯੋਗ ਮਿਹਨਤਾਂ ਨੂੰ ਇਨਾਮ ਦੇਣ ਤੋਂ ਝਿਜਕਦੀ ਹੈ। ਓਹ, ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਪ੍ਰਤਿਭਾਵਾਂ ਚੋ ਬਾਹਰ ਅਣਦੇਖੀਆਂ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਅਣਗੌਲੀਆਂ ਬੁੱਧੀ ਅਤੇ ਅਣਗੌਲੀਆਂ ਹੁਨਰ! ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਭਾਸ਼ਾ ਤੋਂ ਦੂਜੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕਰਨਾ, ਬਸ਼ਰਤੇ ਇਹ ਉੱਨ੍ਹਾਂ ਰਾਣੀਆਂ, ਯੂਨਾਨੀ ਅਤੇ ਲਾਤੀਨੀ ਤੋਂ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਇੱਕ ਫਲੇਮਿਸ਼ ਟੈਪੇਸਟ੍ਰੀ ਦੇ ਉਲਟ ਪਾਸੇ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਵਰਗਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਸਦਾ ਡਿਜ਼ਾਈਨ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਧਾਗਿਆਂ ਨਾਲ ਢੱਕਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਜੋ ਇਸਨੂੰ ਅਸਪਸ਼ਟ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸਾਹਮਣੇ ਵਾਲੇ ਪਾਸੇ ਦੀ ਨਿਰਵਿਘਨ

ਬ੍ਰਣਤਰ ਦੀ ਘਾਟ ਹੈ। ਘੱਟ ਗੁੰਝਲਦਾਰ ਭਾਸ਼ਾਵਾਂ ਤੋਂ ਅਨੁਵਾਦ ਕਰਨਾ ਬੁੱਧੀ ਜਾਂ ਸਾਹਿਤਕ ਯੋਗਤਾ ਲਈ ਬਹਿਸ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਇੱਕ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਦੂਜੀ ਤੋਂ ਟ੍ਰਾਂਸਕ੍ਰਿਪਸ਼ਨ ਜਾਂ ਨਕਲ ਕਰਨ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੇਰਾ ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਦੇਣ ਦਾ ਮਤਲਬ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਨੁਵਾਦ ਦਾ ਕੰਮ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮਾੜੇ ਤਰੀਕਿਆਂ ਨਾਲ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਘੱਟ ਲਾਭ ਦੇ ਨਾਲ ਬਿਠਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਇਸ ਨਿਰੀਖਣ ਤੋਂ ਦੋ ਮਸ਼ਹੂਰ ਅਨੁਵਾਦਕਾਂ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਰੱਖਾਂਗਾ: ਪਹਿਲਾ, ਡਾਕਟਰ ਕ੍ਰਿਸਟੋਬਲ ਡੀ ਫਿਗੁਏਰੋਆ ਆਪਣੇ ਪਾਦਰੀ ਨਾਲ ਫਿਡੋ, ਅਤੇ ਦੂਜਾ, ਡੌਨ ਜੁਆਨ ਡੀ ਜ਼ਾਰੇਗੁਈ ਆਪਣੀ ਅਮਿੰਟਾ ਨਾਲ, ਦੋ ਰਚਨਾਵਾਂ ਜੋ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਇੱਕ ਨੂੰ ਸ਼ੱਕ ਵਿੱਚ ਛੱਡ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਕਿਹੜਾ ਅਨੁਵਾਦ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਹੜਾ ਅਸਲੀ। ਪਰ ਮੈਂ ਇਹ ਜਾਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਕੀ ਇਹ ਕਿਤਾਬ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਦੇ ਖਰਚੇ 'ਤੇ ਛਾਪੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ, ਜਾਂ ਕੀ ਛਪਾਈ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕਿਸੇ ਕਿਤਾਬ ਵਿਕਰੇਤਾ ਨੂੰ ਵੇਚੇ ਜਾ ਚੁੱਕੇ ਹਨ।

"ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ 'ਤੇ ਛਾਪ ਰਿਹਾ ਹਾਂ," ਅਨੁਵਾਦਕ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਪਹਿਲੀ ਛਪਾਈ ਤੋਂ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਇੱਕ ਹਜ਼ਾਰ ਡੁਕਾਟ ਕਮਾਉਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦੋ ਹਜ਼ਾਰ ਕਾਪੀਆਂ ਹੋਣਗੀਆਂ ਜੋ ਛੇ ਰੀਅਲ ਪ੍ਰਤੀ ਟੁਕੜੇ ਵਿੱਚ ਵੇਚੀਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਸੈਟੀ ਨੂੰ ਹਿਲਾਉਣ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਤੇਜ਼।"

"ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਜ਼ਰੂਰ ਕੰਨਾਂ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਗਿੱਲੀ ਹੈ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਤੁਸੀਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਿੰਟਰਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ-ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਅਤੇ ਉਹ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਕਿਵੇਂ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਰਚਦੇ ਹਨ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਨੂੰ ਭਰੋਸਾ ਦਿਵਾ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਕਿਤਾਬ ਦੀਆਂ ਦੋ ਹਜ਼ਾਰ ਕਾਪੀਆਂ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਭਾਰ ਹੇਠ ਦੱਬਿਆ ਦੇਖੋਗੇ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਸੋਚੋਗੇ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਪਿੱਠ ਇੰਨੀ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਡਰਾਉਣੀ ਹੋਵੇਗੀ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਜੇ ਕਿਤਾਬ ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ ਆਮ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੈ ਜਾਂ ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਵੀ ਜ਼ਾਲਮ ਨਹੀਂ ਹੈ।"

"ਤਾਂ ਕੀ!" ਅਨੁਵਾਦਕ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਕੀ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਨਾਲ ਮੈਂ ਇਹ ਇੱਕ ਕਿਤਾਬ ਵੇਚਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਦੇਵਾਂਗਾ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਲਈ ਤਿੰਨ ਮਾਰਵੇਡੀ ਦੇਵੇ ਅਤੇ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰੇ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ 'ਤੇ ਕੋਈ ਅਹਿਸਾਨ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ? ਮੈਂ ਇਸ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਸਿੱਧੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਨਹੀਂ ਛਾਪਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਆਪਣੇ ਕੰਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਜੋ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਉਹ ਮੁਨਾਫ਼ਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਇੱਕ ਚੰਗੀ ਸਾਖ ਇੱਕ ਪੈਸੇ ਦੀ ਵੀ ਕੀਮਤ ਨਹੀਂ ਹੈ।"

"ਰੱਬ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ 'ਤੇ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ।

ਅਤੇ ਅਗਲੇ ਕੇਸ ਵਲ ਵਧਦੇ ਹੋਏ, ਉਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ "ਸੋਲ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ" ਸਿਰਲੇਖ ਵਾਲੀ ਇੱਕ ਕਿਤਾਬ ਲਈ ਇੱਕ ਪਰੂਫ ਸ਼ੀਟ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰਦੇ ਦੇਖਿਆ। ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਦੇਖਿਆ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ:

"ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ, ਭਾਵੇਂ ਇਸ ਸ਼ੈਲੀ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਹਨ, ਉਹ ਅਜਿਹੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਸਿਰਫ਼ ਛਪਣ ਦੀ ਭੀਖ ਮੰਗ ਰਹੀਆਂ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਅੱਜਕੱਲ੍ਹ ਦੁਨੀਆਂ ਪਾਪੀਆਂ ਨਾਲ ਭਰੀ ਹੋਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਅਣਜਾਣ ਰੂਹਾਂ ਲਈ ਰੌਸ਼ਨੀ ਦੀ ਬੇਅੰਤ ਲੋੜ ਹੈ।"

ਅਗਲੇ ਕੇਸ ਵੱਲ ਵਧਦੇ ਹੋਏ, ਉਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਹੋਰ ਕਿਤਾਬ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰਦੇ ਦੇਖਿਆ। ਇਸਦਾ ਸਿਰਲੇਖ ਪੁੱਛਣ 'ਤੇ, ਉਸਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਇਹ ਲੂਪਾ ਮੰਚੋ ਦੇ ਇੰਜੀਨੀਅਸ ਹਿਡਾਲਗੋ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦਾ ਦੂਜਾ ਭਾਗ ਸੀ, ਜਿਸਨੂੰ ਵਟਸ-ਹਿਜ਼-ਨੇਮ ਦੁਆਰਾ ਰਚਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਟੇਰਡੇਸਿਲਾਸ ਦਾ ਇੱਕ ਮੂਲ ਨਿਵਾਸੀ ਸੀ।

"ਮੈਂ ਉਸ ਕਿਤਾਬ ਬਾਰੇ ਸੁਣਿਆ ਹੈ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਪਰ ਸੱਚਾਈ ਅਤੇ ਚੰਗੀ ਜ਼ਮੀਰ ਨਾਲ ਮੈਂ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਇਸਦੀ ਬੇਈਮਾਨੀ ਕਾਰਨ ਇਹ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸੜ ਕੇ ਸੁਆਹ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਸੀ, ਪਰ ਲੇਖਕ ਦਾ ਸੇਂਟ ਮਾਰਟਿਨ ਦਿਵਸ[4] ਆਵੇਗਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਹਰ ਸੂਰ ਲਈ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਕਾਲਪਨਿਕ ਇਤਿਹਾਸ ਉਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਚੰਗੇ ਅਤੇ ਆਨੰਦਦਾਇਕ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜਿੰਨਾ ਉਹ ਸੱਚ ਦੇ ਨੇੜੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਜਾਂ ਅਜਿਹਾ ਕਰਦੇ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੱਚੇ ਇਤਿਹਾਸ ਉਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਚੰਗੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜਿੰਨਾ ਉਹ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।"

ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ, ਉਹ ਥੋੜ੍ਹੀ ਜ਼ਿਹੀ ਨਫ਼ਰਤ ਦਿਖਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਪੋਰਟ ਸ਼ਾਪ ਤੋਂ ਚਲਾ ਗਿਆ। ਉਸੇ ਦਿਨ, ਡੌਨ ਐਂਟੋਨੀਓ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਸੁਮੰਦਰੀ ਕੰਢੇ ਡੁੱਕ ਕੀਤੀਆਂ ਗੋਲੀਆਂ ਦੇਖਣ ਲਈ ਲਿਜਾਣ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਸਾਂਚੋ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ ਹੋਇਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਕੁਝ ਅਜਿਹਾ ਸੀ ਜੋ ਉਸਨੇ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ ਸੀ। ਡੌਨ ਐਂਟੋਨੀਓ ਨੇ ਗੋਲੀਆਂ ਦੇ ਕਮਾਂਡਰ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਦੁਪਹਿਰ ਵੇਲੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਮਹਿਮਾਨ, ਲਾ ਮੰਚਾ ਦੇ ਮਸ਼ਹੂਰ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੂੰ ਗੋਲੀਆਂ ਦਿਖਾਏਗਾ, ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਕਮਾਂਡਰ ਅਤੇ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਸਾਰੇ ਨਾਗਰਿਕ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣੂ ਸਨ। ਅਤੇ ਨਾਈਟ ਨੇ ਜੋ ਕੁਝ ਵੀ ਜਹਾਜ਼ 'ਤੇ ਅਨੁਭਵ ਕੀਤਾ ਉਹ ਅਗਲੇ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।

1. ਐਪੋਕ੍ਰਿਫਲ ਕੁਇਜੋਟ ਦੇ ਇੱਕ ਐਪੀਸੋਡ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਾਂਚੋ ਇਹਨਾਂ ਬਚੇ ਹੋਏ ਭੋਜਨਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਕਮੀਜ਼ ਵਿੱਚ ਕੁਰਦਾ ਹੈ।
2. ਲਾਤੀਨੀ: "ਭੱਜ ਜਾਓ, ਤੁਸੀਂ ਵਿਰੋਧੀ ਹੋ!" - ਇੱਕ ਧਾਰਮਿਕ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਜੋ ਭੂਤ-ਪ੍ਰੇਤ ਵਿੱਚ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।
3. ਇੱਕ ਮੁਹਾਨ ਪਾਤਰ ਜੋ ਹਾਸੋਹੀਣੀਆਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਚੀਜ਼ਾਂ ਬਾਰੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਆਂ ਕਰਨ ਲਈ ਮਸ਼ਹੂਰ ਸੀ।
4. ਉਹ ਦਿਨ ਜਿਸ ਦਿਨ ਸਪੇਨ ਵਿੱਚ ਰਵਾਇਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੂਰਾਂ ਨੂੰ ਮਾਰਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਅਧਿਆਇ ਤੀਹਠ

ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਨੂੰ ਗੈਲੀਆਂ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਦੌਰਾਨ ਜੋ ਅਪਮਾਨ ਸਹਿਣਾ ਪਿਆ, ਅਤੇ ਸੁੰਦਰ ਮੋਰਿਸਕਾ ਔਰਤ ਦਾ ਨਵਾਂ ਸਾਹਸ

ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਭਾਵੇਂ ਡੂੰਘੇ ਸਨ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਨੇ ਵੀ ਧੋਖੇ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਸਮਝਿਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਸਾਰੇ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਦੇ ਵਾਅਦੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮੋਹ ਭੰਗ ਹੋਣ 'ਤੇ ਕੇਂਦ੍ਰਿਤ ਸਨ, ਜਿਸਨੂੰ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਸਮਝਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਦੁਹਰਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਾਰਨ ਇੱਕ ਅੰਦਰੂਨੀ ਚਮਕ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਹ ਜਲਦੀ ਹੀ ਇੱਸਦੀ ਪੂਰਤੀ ਦਾ ਗਵਾਹ ਬਣੇਗਾ। ਸਾਂਚੋ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਰਾਜਪਾਲ ਹੋਣ ਦੀ ਆਪਣੀ ਸਾਰੀ ਨਫ਼ਰਤ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਅਜੇ ਵੀ ਹੁਕਮ ਦੇਣ ਅਤੇ ਮੰਨੇ ਜਾਣ ਦਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਮੌਕਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ; ਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਬੁਰੇ ਨਤੀਜੇ ਅਜਿਹੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਇੱਕ ਮਨਘੜਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕੀਤੇ ਜਾਣ।

ਅੰਤ ਵਿਚ, ਉਸ ਦੁਪਹਿਰ ਨੂੰ ਮੇਜ਼ਬਾਨ, ਡੌਨ ਐਂਟੋਨੀਓ ਮੋਰੇਨੋ, ਆਪਣੇ ਦੋ ਦੋਸਤਾਂ ਅਤੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਅਤੇ ਸਾਂਚੋ ਨਾਲ ਮਿਲ ਕੇ, ਗੈਲੀਆਂ ਦਾ ਦੌਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਗਿਆ। ਕਮਾਂਡਰ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਫੇਰੀ ਦੀ ਖ਼ਬਰ ਦਾ ਸਵਾਗਤ ਕੀਤਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਉਸਨੂੰ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਅਤੇ ਸਾਂਚੋ ਦੋਵਾਂ ਨੂੰ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੇਖਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਵੇਗਾ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਹ ਵਾਟਰਫ੍ਰੰਟ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੇ, ਜਹਾਜ਼ਾਂ ਦੀਆਂ ਛੱਤਾਂ ਹੇਠਾਂ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ, ਹਾਰਨ ਪਾਈਪਾਂ ਵੱਜਣ ਲੱਗ ਪਈਆਂ, ਅਤੇ ਸੁੰਦਰ ਕਾਰਪੇਟਾਂ ਅਤੇ ਲਾਲ ਮਖਮਲੀ ਗੱਦੀਆਂ ਨਾਲ ਸਜਿਆ ਇੱਕ ਸਕਿੱਫ ਪਾਣੀ ਵਿੱਚ ਉਤਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਜਦੋਂ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਸਕਿੱਫ 'ਤੇ ਚੜ੍ਹਿਆ, ਤਾਂ ਫਲੈਗਸ਼ਿਪ ਨੇ ਆਪਣੀ ਵਿਚਕਾਰਲੀ ਜਹਾਜ਼ ਦੀ ਤੋਪ ਚਲਾਈ, ਅਤੇ ਦੂਜੀਆਂ ਗੈਲੀਆਂ ਨੇ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕੀਤਾ। ਬਾਅਦ ਵਿਚ, ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਸਟਾਰਬੋਰਡ ਪੌੜੀ ਦੁਆਰਾ ਫਲੈਗਸ਼ਿਪ 'ਤੇ ਚੜ੍ਹਿਆ, ਪੂਰੇ ਅਮਲੇ ਨੇ ਉਸਦਾ ਸਵਾਗਤ ਤਿੰਨ ਵਾਰ ਹੁਰਾਂ ਨਾਲ ਕੀਤਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਰਿਵਾਜ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਧੁਤਵੰਤੇ ਗੈਲੀ 'ਤੇ ਚੜ੍ਹਦੇ ਹਨ। ਐਡਮਿਰਲ - ਇਹ ਉਹ ਖਿਤਾਬ ਹੈ ਜੋ ਅਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਸੌਂਪਾਂਗੇ - ਜੋ ਕਿ ਵੈਲੇਂਸੀਆ ਤੋਂ ਇੱਕ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਸੱਜਣ ਸੀ, ਨੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਵੱਲ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਵਧਾਇਆ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਜੱਫੀ ਪਾ ਕੇ ਕਿਹਾ:

"ਮੈਂ ਇਸ ਦਿਨ ਨੂੰ ਇੱਕ ਚਿੱਟੇ ਕੰਕਰ ਨਾਲ ਮਨਾਵਾਂਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਮੇਰੀ ਪੂਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ, ਲਾ ਮੰਚਾ ਦੇ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਭੂ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਦੇ ਨਾਲ। ਇਸ ਦਿਨ ਦਾ ਚਿੰਨ੍ਹ ਸਾਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਯਾਦ ਦਿਵਾਏਗਾ ਕਿ ਉਹ ਨੌਈਟ-ਇਰੈਂਟਰੀ ਵਿਚ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾਯੋਗ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਅੰਦਰ ਦੁਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਅੰਦਰ ਸਮਾਉਂਦਾ ਹੈ।"

ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਜੋ ਘੱਟ ਦਿਆਲੂ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੰਨੇ ਸ਼ਾਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਆਉਂਦੇ ਦੇਖ ਕੇ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ ਸੀ। ਉਹ ਸਾਰੇ ਪੂਪ ਡੈੱਕ 'ਤੇ ਚੜ੍ਹ ਗਏ, ਜੋ ਕਿ ਕਾਫ਼ੀ ਸੁੰਦਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸਜਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਘੇਰੇ ਦੇ ਨਾਲ ਬੈਂਚਾਂ 'ਤੇ ਬੈਠ ਗਏ। ਕਿਸ਼ਤੀਆਂ ਵਾਲਾ ਗੈਂਗਵੇਅ 'ਤੇ ਤੁਰ ਪਿਆ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਸੀਟੀ ਨਾਲ, ਚਾਲਕ ਦਲ ਨੂੰ ਕਮਰ ਤੱਕ ਕੱਪੜੇ ਉਤਾਰਨ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਦਿੱਤਾ, ਜੋ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਕ ਪਲ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ। ਇੰਨੇ ਸਾਰੇ ਨੰਗੇ ਸਰੀਰ ਦੇਖ ਕੇ, ਸਾਂਚੇ ਹੈਰਾਨ ਰਹਿ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇੰਨੀ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਛੜੀ ਲਹਿਰਾਉਂਦੇ ਦੇਖਿਆ, ਤਾਂ ਉਹ ਸਿਰਫ ਇਹੀ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢ ਸਕਿਆ ਕਿ ਉੱਥੇ ਭੂਤਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਭੀੜ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ। ਪਰ ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਰੇਟੀ ਅਤੇ ਸ਼ਹਿਦ ਸੀ ਜਿਸਦੀ ਤੁਲਨਾ ਮੈਂ ਹੁਣ ਕਰਾਂਗਾ।

ਸਾਂਚੋ ਪੂਪ ਡੈੱਕ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਪਾਸੇ, ਸਟਾਰਬੋਰਡ ਵਾਲੇ ਪਾਸੇ ਸਭ ਤੋਂ ਸਖ਼ਤ ਰੋਅਰ ਦੇ ਕੋਲ ਬੈਠਾ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਇਸ ਨਾਵਿਕ, ਜਿਸਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਹਦਾਇਤਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਨੇ ਸਾਂਚੇ ਨੂੰ ਫੜ ਲਿਆ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਬਾਹਾਂ ਵਿਚ ਚੁੱਕ ਲਿਆ। ਫਿਰ ਸਾਰਾ ਅਮਲਾ, ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸੁਚੇਤ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਪੈਰਾਂ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ, ਉਸਨੂੰ ਸਟਾਰਬੋਰਡ ਵਾਲੇ ਪਾਸੇ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਬਾਹਾਂ ਵਿਚ ਬੈਂਚ ਤੋਂ ਬੈਂਚ ਤੱਕ ਅਤੇ ਇੰਨੀ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਢਾਲਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਬੇਚਾਰੇ ਸਾਂਚੇ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਧੁੰਦਲੀਆਂ ਹੋ ਗਈਆਂ, ਕਿਉਂਕਿ

ਉਸਨੂੰ ਯਕੀਨ ਸੀ। ਕਿ ਉਹ ਨਰਕ ਤੋਂ ਆਏ ਸ਼ੈਤਾਨਾਂ ਦੇ ਪੰਜੇ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਮਿਹਨਤ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਰੋਕੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਬੁੰਦੂਰਗਾਰ ਵਾਲੇ ਪਾਸੇ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਭੇਜਦੇ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਪੁਪ ਡੈੱਕ 'ਤੇ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਭੇਜਦੇ, ਜਿੱਥੇ ਗਰੀਬ ਆਤਮਾ ਬੈਠੀ ਹੋਈ ਸੀ, ਕੁੱਟਮਾਰ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ, ਹੂੰਝ ਰਹੀ ਸੀ, ਪਸੀਨਾ ਵਹਾ ਰਹੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਕਲਪਨਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕੀ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਹੁਣੇ ਕੀ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਡੰਨ ਕੁਇਕਸੋਟ, ਜਿਸਨੇ ਸਾਂਚੇ ਦੀ ਬਿਨਾਂ ਖੰਭਾਂ ਵਾਲੀ ਉਡਾਣ ਦੇਖੀ ਸੀ, ਨੇ ਐਡਮਿਰਲ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਕੀ ਅਜਿਹੀਆਂ ਰਸਮਾਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਗੋਲੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸਵਾਰ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਜੇ ਉਹ ਹੁੰਦੀਆਂ, ਤਾਂ ਉਸਦਾ ਦੀਖਿਆ ਲੈਣ ਜਾਂ ਅਜਿਹਾ ਇਲਾਜ ਕਰਵਾਉਣ ਦਾ ਕੋਈ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਅੱਗੇ ਸਹੁੰ ਖਾਧੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਉਸਨੂੰ ਉਡਾਣ ਭਰਨ ਲਈ ਭੇਜਣ ਲਈ ਉਸ ਉੱਤੇ ਹੱਥ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਰਾਜ ਆਉਣ ਲਈ ਲੱਤ ਮਾਰ ਦੇਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਸਨੇ ਇਹ ਕਿਹਾ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਪੈਰਾਂ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋ ਗਿਆ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਤਲਵਾਰ ਫੜ ਲਈ।

ਉਸੇ ਪਲ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਛੱਤਰੀਆਂ ਹੇਠਾਂ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਅਤੇ ਲੈਟਿਨ ਵਿਹੜੇ ਨੂੰ ਇੰਨੀ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਠੋਕਰ ਨਾਲ ਡੈੱਕ 'ਤੇ ਡਿੱਗਣ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਸਾਂਚੇ ਨੂੰ ਡਰ ਸੀ ਕਿ ਅਸਮਾਨ ਆਪਣੇ ਕਬਜ਼ੇ ਤੋਂ ਢਿੱਲਾ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਸਿਰ 'ਤੇ ਡਿੱਗਣ ਵਾਲਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਉਹ ਡਰ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਝੁਕਿਆ, ਡੁੱਬਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਸਿਰ ਆਪਣੀਆਂ ਲੱਤਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਫਸ ਗਿਆ; ਨਾ ਹੀ ਡੰਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਹੋਰ ਸੰਜਮ ਦਾ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਕੀਤਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਵੀ ਕੰਬਣ ਲੱਗ ਪਿਆ ਜਦੋਂ ਉਹ ਉੱਥੇ ਝੁਕਿਆ ਬੈਠਾ ਸੀ, ਉਸਦਾ ਚਿਹਰਾ ਚਾਦਰ ਵਾਂਗ ਚਿੱਟਾ ਸੀ। ਚਾਲਕ ਦਲ ਨੇ ਲੈਟਿਨ ਵਿਹੜੇ ਨੂੰ ਉਸੇ ਗਤੀ ਅਤੇ ਸ਼ੋਰ ਨਾਲ ਲਹਿਰਾਇਆ ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇੱਹ ਸਭ ਬਿਨਾਂ ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਕਹੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਨਾ ਤਾਂ ਆਵਾਜ਼ਾਂ ਸੁਨ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਸਾਹ। ਕਿਸ਼ਤੀਆਂ ਦੇ ਸਵਾਰ ਨੇ ਲੰਗਰ ਨੂੰ ਤੋਲਣ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ, ਗੌਂਗਵੇ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਛਾਲ ਮਾਰ ਕੇ, ਆਪਣੇ ਕੁਰਬਾਸ਼, ਜਾਂ ਬਲੰਡਰਬੱਸ ਨਾਲ ਚਾਲਕ ਦਲ ਦੀ ਪਿੱਠ 'ਤੇ ਵਾਰ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਜਹਾਜ਼ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਸਮੁੰਦਰ ਵਿੱਚ ਚਲਾ ਗਿਆ। ਜਦੋਂ ਸਾਂਚੇ ਨੇ ਇੰਨੇ ਸਾਰੇ ਲਾਲ ਪੈਰ (ਜੋ ਕਿ ਉਸਨੇ ਓਅਰ ਸਮਝੇ ਸਨ) ਨੂੰ ਇਕਸੁਰਤਾ ਵਿਚ ਚਲਦੇ ਦੇਖਿਆ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਿਹਾ:

"ਇਹ ਅਸਲ ਜਾਦੂ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਉਲਟ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮੇਰਾ ਮਾਲਕ ਹਮੇਸ਼ਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਗਰੀਬ ਬਦਮਾਸ਼ਾਂ ਨੇ ਅਜਿਹਾ ਕੀ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇੰਨੀਆਂ ਕੋੜ੍ਹੀਆਂ ਮਾਰਨੀਆਂ ਪਈਆਂ? ਅਤੇ ਇਹ ਇਕੱਲਾ ਆਦਮੀ ਜੋ ਆਪਣੀ ਸੀਟੀ ਵਜਾਉਂਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਇੰਨੇ ਸਾਰੇ ਆਦਮੀਆਂ ਨੂੰ ਕੋੜੇ ਮਾਰਨ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਕਿਵੇਂ ਕਰਦਾ ਹੈ? ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਪੁਛੋ, ਤਾਂ ਇਹ ਨਰਕ ਹੈ ਜਾਂ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਸ਼ੁਧ ਸਥਾਨ ਹੈ।"

ਡੰਨ ਕੁਇਕਸੋਟ, ਜਿਸਨੇ ਦੇਖਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸਾਂਚੇ ਸਾਰੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਕਿੰਨੀ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ:

"ਆਹ, ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ ਸਾਂਚੇ, ਕਿੰਨੀ ਜਲਦੀ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਿੰਨੀ ਘੱਟ ਕੀਮਤ 'ਤੇ, ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਕੱਪੜੇ ਲੱਕ ਤੱਕ ਉਤਾਰ ਕੇ ਇੰਨਾਂ ਨੇਕ ਰੂਹਾਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਜਗ੍ਹਾ ਲੈ ਸਕਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕਰਕੇ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਦਾ ਮੋਹ ਭੰਗ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਆਦਮੀਆਂ ਦੇ ਦਰਦ ਅਤੇ ਦੁੱਖ ਨਾਲ, ਤੁਸੀਂ ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਆਪਣਾ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰੋਗੇ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਮਰਲਿਨ ਜਾਦੂਗਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਰੇਕ ਕੋਰੜਿਆਂ ਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਕੁੱਲ ਦਸ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਗਿਣਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਮਜ਼ਬੂਤ ਹੱਥ ਨਾਲ ਲਗਾਏ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ।"

ਐਡਮਿਰਲ ਇਨ੍ਹਾਂ ਬਾਰਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਦੀ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਬਾਰੇ ਪੁੱਛਣ ਹੀ ਵਾਲਾ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਮਲਾਹ ਨੇ ਚੀਕਿਆ:

"ਮੋਂਟਜੁਇਚ 'ਤੇ ਨਜ਼ਰ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਦਲ ਨੇ ਸੰਕੇਤ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਪੱਛਮ ਵੱਲ ਤੱਟ ਤੋਂ ਦੂਰ ਇੱਕ ਜਹਾਜ਼ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿਚ ਚੱਪੂ ਹਨ।"

ਜਦੋਂ ਐਡਮਿਰਲ ਨੇ ਇਹ ਸੁਣਿਆ, ਤਾਂ ਉਹ ਗੌਂਗਵੇਅ 'ਤੇ ਛਾਲ ਮਾਰਿਆ ਅਤੇ ਚੀਕਿਆ:

"ਓਏ, ਮੁੰਡਿਓ, ਇਸਨੂੰ ਦੂਰ ਨਾ ਜਾਣ ਦਿਓ। ਇਹ ਜ਼ਰੂਰ ਅਲਜੀਅਰਜ਼ ਤੋਂ ਆਏ ਸਮੁੰਦਰੀ ਡਾਕੂਆਂ ਦਾ ਇੱਕ ਦਲ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਚੌਕੀਦਾਰ ਸਾਨੂੰ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ।"

ਬਾਕੀ ਤਿੰਨ ਗੋਲੀਆਂ ਆਪਣੇ ਆਦੇਸ਼ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਫਲੈਗਸ਼ਿਪ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਚਲੀਆਂ। ਐਡਮਿਰਲ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਦੋ ਨੂੰ ਸਮੁੰਦਰ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਹ ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਇੱਕ ਤੱਟ ਨੂੰ ਜਫ਼ੀ ਪਾ ਲੈਣਗੇ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਹਾਜ਼ ਨੂੰ ਭੱਜਣ ਤੋਂ ਰੋਕਣਗੇ। ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਕਿਸ਼ਤੀ ਤੇਜ਼ ਕਰ ਦਿੱਤੀ, ਗੋਲੀਆਂ ਨੂੰ ਇੰਨੇ ਗੁੱਸੇ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵਧਾਇਆ ਕਿ ਉਹ ਉੱਡ ਰਹੀਆਂ ਜਾਪਦੀਆਂ ਸਨ। ਸਮੁੰਦਰ ਵਿੱਚ ਰਵਾਨਾ ਹੋਏ ਦੋ, ਲਗਭਗ ਦੋ ਮੀਲ ਯਾਤਰਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜਹਾਜ਼ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ, ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਚੰਦਾਂ ਜਾਂ ਪੰਦਰਾਂ ਕਿਨਾਰਿਆਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਮਲਾਹ ਹਨ, ਜੋ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਸੱਚ ਸਾਬਤ ਹੋਇਆ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਜਹਾਜ਼ ਨੇ ਗੋਲੀਆਂ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ, ਇਹ ਉੱਡ ਗਿਆ, ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਪਣੀ ਗਤੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਬਚਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਪਰ ਇਹ ਗਲਤ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲੱਗਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਫਲੈਗਸ਼ਿਪ ਸਮੁੰਦਰਾਂ ਵਿੱਚ ਚਲਣ ਵਾਲੇ ਸਭ ਤੋਂ ਤੇਜ਼ ਜਹਾਜ਼ਾਂ ਵਿਚੋਂ ਇੱਕ ਸੀ। ਫਲੈਗਸ਼ਿਪ ਨੇ ਬ੍ਰਿਗੇਨਟਾਈਨ 'ਤੇ ਲਗਾਤਾਰ ਕਬਜ਼ਾ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਦੇ ਅਮਲੇ ਨੂੰ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਿਖਾਈ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਬਚਣਾ ਅਸੰਭਵ ਹੈ, ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਮੁਰਿਸ਼ ਕਮਾਂਡਰ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਮਲਾਹ ਛੱਡ ਦੇਣ ਅਤੇ ਆਤਮ ਸਮਰਪਣ ਕਰ ਦੇਣ ਤਾਂ ਜੋ ਸਾਡੀਆਂ ਗੋਲੀਆਂ ਦੇ ਕਪਤਾਨ ਨੂੰ ਗੁੱਸਾ ਨਾ ਆਵੇ। ਪਰ ਕਿਸਮਤ, ਜੋ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵੱਖਰੇ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਲੈ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ, ਨੇ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਇਆ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਫਲੈਗਸ਼ਿਪ ਦੂਜੇ ਜਹਾਜ਼ 'ਤੇ ਸਵਾਰ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਇੰਨਾ ਨੇੜੇ ਆ ਗਿਆ ਕਿ ਉਹ ਫਲੈਗਸ਼ਿਪ ਦੇ ਚਾਲਕ ਦਲ ਨੂੰ ਆਤਮ ਸਮਰਪਣ ਕਰਨ ਲਈ ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਸੁਣ ਸਕਣ, ਦੋ ਟੈਰਾਕੀ, ਯਾਨੀ ਦੋ ਤੁਰਕ - ਅਤੇ ਦੱਵੇਂ ਸ਼ਰਾਬੀ - ਜੋ ਕਿ ਚੰਦਾਂ ਆਦਮੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸਨ, ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਬੰਦੂਕਾਂ ਚਲਾਈਆਂ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਗਨਵੈਲ 'ਤੇ ਤ੍ਰਾਇਨਾਤ ਸਾਡੇ ਦੋ ਮਲਾਹ ਮਾਰੇ ਗਏ। ਜਦੋਂ ਐਡਮਿਰਲ ਨੇ ਇਹ ਦੇਖਿਆ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਵੀ ਕੈਦੀ ਦੀ ਜ਼ਾਨ ਨਾ ਬਖਸ਼ਣ ਦੀ ਸੁਹੰ ਖਾਧੀ, ਪਰ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਹ ਜਹਾਜ਼ 'ਤੇ ਉਤਰਿਆ, ਇਹ ਫਲੈਗਸ਼ਿਪ ਦੇ ਉਅਰ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਤੋਂ ਲੰਘ ਕੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਚ ਗਿਆ। ਗੋਲੀ ਕੁਝ ਦੂਰੀ 'ਤੇ ਇਸ ਦੇ ਕੋਲੋਂ ਲੰਘੀ, ਅਤੇ ਬ੍ਰਿਗੇਨਟਾਈਨ 'ਤੇ ਸਵਾਰ ਲੋਕਾਂ ਨੇ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਗੁਆਚਿਆ ਹੋਇਆ ਦੇਖ ਕੇ, ਗੋਲੀ ਵਾਪਸ ਆਉਂਦੇ ਸਮੇਂ ਉਅਰ ਵੱਲ ਭੱਜਿਆ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ, ਪਾਲ ਅਤੇ ਉਅਰ ਦੋਵਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਕੇ, ਇਸਦੇ ਲਈ ਦੌੜਿਆ। ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਿਹਨਤ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਨਾਲੋਂ ਘੱਟ ਚੰਗਾ ਕੀਤਾ ਜਿੰਨਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਇਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਲੈਗਸ਼ਿਪ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅੱਧੇ ਮੀਲ ਤੋਂ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਦੂਰ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਕੜ ਲਿਆ, ਇਹ ਆਪਣੇ ਉਅਰ ਨਾਲ ਬ੍ਰਿਗੇਨਟਾਈਨ 'ਤੇ ਚੜ੍ਹ ਗਿਆ ਅਤੇ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਜ਼ਿੰਦਾ ਲੈ ਗਿਆ। ਉਸੇ ਵੇਲੇ, ਦੂਜੀਆਂ ਦੋ ਗੋਲੀਆਂ ਆ ਗਈਆਂ, ਅਤੇ ਚਾਰੇ ਆਪਣੇ ਇਨਾਮ ਨਾਲ ਕਿਨਾਰੇ ਵਾਪਸ ਆ ਗਏ, ਜਿੱਥੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਲਿਆਂਦੀ ਗਈ ਲੁੱਟ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਲਈ ਉਤਸੁਕਤਾ ਨਾਲ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਐਡਮਿਰਲ ਨੇ ਕਿਨਾਰੇ 'ਤੇ ਉਸ ਜਗ੍ਹਾ ਦੇ ਨੇੜੇ ਲੰਗਰ ਸੁੱਟਿਆ ਜਿੱਥੇ ਉਸਨੇ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਵਾਇਸਰਾਏ ਨੂੰ ਖੜ੍ਹਾ ਦੇਖਿਆ। ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਜਹਾਜ਼ 'ਤੇ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਕਿਸ਼ਤੀ ਚਲਾਈ ਅਤੇ ਲੈਟਿਨ ਯਾਰਡ ਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਤੁਰੰਤ ਕਪਤਾਨ ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਤੁਰਕਾਂ ਨੂੰ ਫਾਂਸੀ ਦੇ ਸਕਣ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਸਨੇ ਬ੍ਰਿਗੇਨਟਾਈਨ 'ਤੇ ਫੜਿਆ ਸੀ: ਲਗਭਗ ਤਿੰਨ ਦਰਜਨ ਆਦਮੀ, ਸਾਰੇ ਬਹਾਦਰ ਆਤਮਾਵਾਂ, ਅਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਤੁਰਕੀ ਮਸਕੇਟੀਅਰ ਸਨ। ਐਡਮਿਰਲ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਬ੍ਰਿਗੇਨਟਾਈਨ ਦਾ ਕਪਤਾਨ ਕੌਣ ਸੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਕੈਦੀ ਦੁਆਰਾ ਸਪੈਨਿਸ਼ ਵਿੱਚ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਜੋ ਇੱਕ ਸਪੈਨਿਸ਼ ਵਿਦਰੋਹੀ ਨਿਕਲਿਆ:

"ਸਰ, ਇਹ ਨੌਜਵਾਨ ਸਾਡਾ ਕਪਤਾਨ ਹੈ।"

ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਸਭ ਤੋਂ ਸੁੰਦਰ, ਬਹਾਦਰ ਨੌਜਵਾਨ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਜਿਸਦੀ ਕੋਈ ਕਲਪਨਾ ਵੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਮੁੰਡਾ ਜੋ ਕਿ ਅਜੇ ਵੀਹ ਸਾਲ ਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।

"ਮੈਨੂੰ ਦੱਸੋ, ਤੁਸੀਂ ਗਲਤ ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੇ ਗਏ," ਐਡਮਿਰਲ ਨੇ ਚੀਕਿਆ, "ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਭੱਜਣ ਦੀ ਪੂਰੀ ਅਸੰਭਵਤਾ ਨੂੰ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਸੀ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਮਲਾਹਾਂ ਨੂੰ ਮਾਰਨ ਲਈ ਕਿਉਂ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕੀਤਾ? ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸ਼ੁਕਰਗੁਜ਼ਾਰ ਦਿਖਾਉਂਦੇ ਹੋ? ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਕਿ ਮੂਰਖਤਾ ਬਹਾਦਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ? ਉਮੀਦ, ਜਦੋਂ ਨਤੀਜਾ ਸ਼ੱਕੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਦਲੇਰ ਬਣਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਪਰ ਹਤਾਸ਼ ਨਹੀਂ।"

ਕੈਪਟਨ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਹੀ ਵਾਲਾ ਸੀ, ਪਰ ਐਡਮਿਰਲ ਉਸ ਸਮੇਂ ਉਸਦੇ ਜਵਾਬ ਦੀ ਉਡੀਕ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਿਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਵਾਇਸਰਾਏ ਨੂੰ ਲੈਣ ਗਿਆ, ਜੋ ਹੁਣੇ ਹੀ ਗੋਲੀ ਵਿੱਚ ਚੜ੍ਹ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਉਸਦੇ ਕਈ ਨੌਕਰਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਸਮੂਹ ਦੇ ਨਾਲ।

"ਸ਼ਿਕਾਰ ਵਧੀਆ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਐਡਮਿਰਲ!" ਵਾਇਸਰਾਏ ਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਇਹ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕਿੰਨੀ ਚੰਗੀ ਹੈ," ਐਡਮਿਰਲ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਉਨ੍ਹਾਂ ਟਰਾਫੀਆਂ ਤੋਂ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਜਲਦੀ ਹੀ ਇਸ ਵਿਹੜੇ ਦੇ ਬਾਹਰ 'ਤੇ ਲਟਕਦੀਆਂ ਵੇਖੋਗੇ।"

"ਉਹ ਕਿਵੇਂ?" ਵਾਇਸਰਾਏ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।

"ਕਿਉਂਕਿ," ਐਡਮਿਰਲ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ, ਹਰ ਕਾਨੂੰਨ, ਸਹੀ ਅਤੇ ਰਿਵਾਜ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੋਲੀਆਂ ਦੇ ਦੋ ਸ਼ਰਤ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਮੱਲ੍ਹਾਹਾਂ ਨੂੰ ਮਾਰ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਸਹੁੰ ਖਾਧੀ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਹਰ ਆਖਰੀ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਫਾਂਸੀ ਦੇਵਾਂਗਾ ਜਿਸਨੂੰ ਮੈਂ ਫੜਿਆ ਹੈ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਇਸ ਨੌਜਵਾਨ ਨੂੰ, ਜੋ ਬ੍ਰਿਟੇਨਟਾਈਨ ਦਾ ਕਪਤਾਨ ਹੈ।"

ਇਥੇ ਉਸਨੇ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਜਿਸਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਰੱਸੀਆਂ ਅਤੇ ਗਰਦਨ ਵਿੱਚ ਫਾਂਸੀ ਸੀ, ਜੋ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਵਾਇਸਰਾਏ ਨੇ ਉਸ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ ਅਤੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਉਹ ਕਿੰਨਾ ਸੁੰਦਰ, ਬਹਾਦਰ ਅਤੇ ਅਧੀਨ ਸੀ, ਤਾਂ ਨੌਜਵਾਨ ਦੀ ਸੁੰਦਰਤਾ ਤੁਰੰਤ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਪੱਤਰ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਦੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਵਾਇਸਰਾਏ ਉਸਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਦੀ ਇੱਛਾ ਨਾਲੋ ਗੁਸਤ ਹੋ ਗਿਆ।

"ਮੈਨੂੰ ਦੱਸੋ, ਕਪਤਾਨ," ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ, "ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਜਨਮ ਤੋਂ ਤੁਰਕ ਹੋ, ਮੂਰ ਹੋ, ਜਾਂ ਇੱਕ ਗੱਦਾਰ?"

ਜਿਸਦਾ ਜਵਾਬ ਨੌਜਵਾਨਾਂ ਨੇ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਕੈਸਟੀਲੀਅਨ ਵਿੱਚ, ਘੱਟ ਨਹੀਂ:

"ਮੈਂ ਨਾ ਤਾਂ ਮੂਰ ਹਾਂ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਗੱਦਾਰ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਮੈਂ ਤੁਰਕ ਵਜੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਹਾਂ।"

"ਫਿਰ ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਹੋ?" ਵਾਇਸਰਾਏ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।

“ਇੱਕ ਈਸਾਈ ਔਰਤ,” ਨੌਜਵਾਨ ਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਇੱਕ ਔਰਤ ਅਤੇ ਇੱਕ ਈਸਾਈ - ਅਤੇ ਇਸ ਪਹਿਰਾਵੇ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ? ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸਯੋਗ ਹੋਣ ਲਈ ਬਹੁਤ ਹੈਰਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੈ।"

"ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੇਰੀ ਫਾਂਸੀ ਨੂੰ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ," ਨੌਜਵਾਨ ਨੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ, "ਇੰਨਾ ਸਮਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਸੁਣਾ ਸਕਾਂ, ਜੋ ਤੁਹਾਡੇ ਬਦਲੇ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਦੇਰ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ।"

ਕਿਸਦਾ ਦਿਲ ਇੰਨਾ ਸਖ਼ਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨਾਲ ਸ਼ਾਂਤ ਨਾ ਹੋ ਸਕੇ, ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਇਹ ਸੁਣਨ ਲਈ ਕਿ ਉਹ ਦੁਖੀ ਮੁਟਿਆਰ ਕੀ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਸੀ? ਐਡਮਿਰਲ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਜੋ ਮਰਜ਼ੀ ਕਹੇ, ਪਰ ਆਪਣੇ ਘਿਨਾਉਣੇ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਰਾਹਤ ਦੀ ਉਮੀਦ ਨਾ ਕਰੇ। ਇਹ ਇਜਾਜ਼ਤ ਮਿਲਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੁਟਿਆਰ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖਿਆਂ ਬਿਰਤਾਂਤਾਂ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕੀਤੀ:

"ਮੈਂ ਮੂਰਿਸ਼ ਮਾਪਿਆਂ ਦੇ ਘਰ ਉਸ ਕੌਮ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਸੀ ਜੋ ਬੁੱਧੀਮਾਨ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਬਦਕਿਸਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ ਦੁੱਖਾਂ ਦਾ ਸਮੁੰਦਰ ਉਤਰਿਆ ਹੈ। ਮੇਰੇ ਮਾਪਿਆਂ ਦੀ ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਦੇ ਦੌਰਾਨ, ਮੇਰੇ ਇੱਕ ਚਾਚਾ ਅਤੇ ਮਾਸੀ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਬਾਰਬਰੀ ਲੈ ਜਾਇਆ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਇੱਕ ਈਸਾਈ ਹਾਂ, ਜੋ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਕਲੀ, ਜਨਤਕ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਨਹੀਂ ਹਾਂ, ਪਰ ਇੱਕ ਸੱਚਾ ਕੈਥੋਲਿਕ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਇਹ ਕਹਿਣ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਸਾਹ ਬਰਬਾਦ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਸਾਡੇ ਦੁਸ਼ਟ ਕੱਢੇ ਜਾਣ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਏ ਗਏ ਸਨ, ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਆਪਣੀ ਮਾਸੀ ਅਤੇ ਚਾਚੇ ਨੂੰ ਵੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਝੂਠ ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਜਨਮ ਭੂਮੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਲਈ ਮੇਰੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਇੱਕ ਚਾਲ ਸਮਝਿਆ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਹ ਮੇਰੀ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਦੁਆਰਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸੀ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਖੋਹ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੇਰੀ ਮਾਂ ਇੱਕ ਈਸਾਈ ਸੀ, ਮੇਰਾ ਪਿਤਾ ਹਰ ਪੱਖੋਂ ਸਿਆਣਾ ਅਤੇ ਮਸੀਹ ਵਰਗਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਮਾਂ ਦੇ ਦੁੱਧ ਰਾਹੀਂ ਕੈਥੋਲਿਕ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨੂੰ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕੀਤਾ। ਮੈਨੂੰ ਸਹੀ ਵਿਵਹਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਲਿਆ

ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਨਾ ਤਾਂ ਮੇਰੀ ਬੋਲੀ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਮੇਰੇ ਵਿਵਹਾਰ ਵਿੱਚ, ਮੈਂ ਕਦੇ ਵੀ, ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਮੋਰਿਸਕੋ ਹੋਣ ਦਾ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਸੰਕੇਤ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਇਆ। ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਗੁਣਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਜੋ ਇਹੀ ਹੈ ਜੋ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ, ਮੇਰੀ ਸੁੰਦਰਤਾ, ਜੋ ਸੱਚਮੁੱਚ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਹੈ, ਵਧਦੀ ਗਈ, ਪਰ ਜਿੰਨੀ ਵੱਡੀ ਮੇਰੀ ਸਾਵਧਾਨੀ ਅਤੇ ਇਕਾਂਤ ਸੀ, ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਡੌਨ ਗੈਸਪਰ ਗ੍ਰੇਗੋਰੀਓ ਨਾਮ ਦੇ ਇੱਕ ਨੌਜਵਾਨ ਸੱਜਣ ਦੀਆਂ ਨਜ਼ਰਾਂ ਤੋਂ ਲੁਕਾਉਣ ਲਈ ਇੰਨੇ ਵੱਡੇ ਨਹੀਂ ਸਨ, ਜੋ ਇੱਕ ਸੱਜਣ ਦਾ ਵੱਡਾ ਪੁੱਤਰ ਅਤੇ ਵਾਰਸ ਸੀ ਜਿਸਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਲੱਗਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਦੱਸਣ ਲਈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਦੇਖਿਆ, ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਕਿਵੇਂ ਗੱਲ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕਾਮਯਾਬ ਹੋਏ, ਉਹ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਨਿਰਾਸ਼ਾਜਨਕ ਪਿਆਰ ਕਿਵੇਂ ਕਰ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਇੱਜ਼ਤ ਕਿਵੇਂ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖ ਸਕਿਆ, ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮਾਂ ਲੱਗੇਗਾ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਹੁਣ ਜਦੋਂ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰੱਸੀ ਮੇਰੇ ਗਲੇ ਦੁਆਲੇ ਕੱਸਣ ਦੀ ਧਮਕੀ ਦੇ ਰਹੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਜੋੜਾਂਗਾ ਕਿ ਡੌਨ ਗ੍ਰੇਗੋਰੀਓ ਨੇ ਸਾਡੇ ਜੁਲਾਵਤਨੀ ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਜਾਣ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ। ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮੋਰਿਸਕੋਸ ਨਾਲ ਰਲ ਗਏ ਜੋ ਦੂਜੇ ਦੇਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਆਏ ਸਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਭਾਸ਼ਾ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਯਾਤਰਾ ਦੌਰਾਨ ਮਾਸੀ ਅਤੇ ਚਾਚੇ ਨਾਲ ਦੋਸਤੀ ਕੀਤੀ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਲੈ ਗਏ ਸਨ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਮੇਰੇ ਸਿਆਣੇ, ਦੂਰਦਰਸ਼ੀ ਪਿਤਾ ਨੇ ਸਾਡੇ ਦੇਸ਼ ਨਿਕਾਲੇ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਐਲਾਨ ਸੁਣਿਆ, ਉਸਨੇ ਪਿੰਡ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਧਰਤੀ ਦੀ ਭਾਲ ਕਰਨ ਲਈ ਚਲਾ ਗਿਆ ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰੇਗੀ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਪਿੱਛੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਮੋਤੀ ਅਤੇ ਕੀਮਤੀ ਪੱਥਰ ਛੱਡ ਗਿਆ। ਉਸਨੇ ਦਫ਼ਨਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਕਰੂਜ਼ਾਡੋਸ [1] ਵਿੱਚ ਪੈਸੇ ਅਤੇ ਸੋਨੇ ਦੇ ਡੁਬਲੂਨ ਦੇ ਨਾਲ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਹੀ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿੱਥੇ ਲੁਕਾਇਆ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਉਸ ਖਜ਼ਾਨੇ ਨੂੰ ਛੂਹਣ ਤੋਂ ਵਰਜਿਆ ਜੋ ਉਹ ਪਿੱਛੇ ਛੱਡ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਭਾਵੇਂ ਸਾਨੂੰ ਉਸਦੇ ਵਾਪਸ ਆਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੱਢ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ। ਮੈਂ ਉਸਦੇ ਹੁਕਮ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਅਤੇ, ਉਸੇ ਮਾਸੀ ਅਤੇ ਚਾਚੇ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਹੋਰ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰਾਂ ਅਤੇ ਗੁਆਂਢੀਆਂ ਦੀ ਸੰਗਤ ਵਿੱਚ, ਬਾਰਬਰੀ ਗਿਆ, ਅਲਜੀਅਰਸ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਵਸ ਗਿਆ, ਜੋ ਕਿ ਨਰਕ ਵਿੱਚ ਵਸਣ ਵਰਗਾ ਸੀ। ਰਾਜੇ ਨੂੰ ਮੇਰੀ ਸੁੰਦਰਤਾ ਬਾਰੇ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਅਫਵਾਹ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਮੇਰੀ ਦੌਲਤ ਬਾਰੇ ਜਾਣੂ ਕਰਵਾਇਆ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਮੇਰੇ ਲਈ ਖੁਸ਼ਕਿਸਮਤ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਾਹਮਣੇ ਬੁਲਾਇਆ ਅਤੇ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਮੈਂ ਸਪੇਨ ਦੇ ਕਿਹੜੇ ਹਿੱਸੇ ਤੋਂ ਹਾਂ ਅਤੇ ਮੈਂ ਕਿਹੜੇ ਪੈਸੇ ਅਤੇ ਗਹਿਣੇ ਲਿਆਇਆ ਸੀ। ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਪਿੰਡ ਦਾ ਨਾਮ ਦੱਸਿਆ, ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉੱਥੇ ਦੱਬੇ ਹੋਏ ਗਹਿਣੇ ਅਤੇ ਪੈਸੇ ਸਨ ਜੋ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਵਾਪਸ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਸਨ ਜੇਕਰ ਮੈਂ ਖੁਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਵਾਪਸ ਆਵਾਂ। ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਸਭ ਦੱਸਿਆ, ਇਸ ਡਰ ਤੋਂ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਲਾਲਚ ਦੀ ਬਜਾਏ ਮੇਰੀ ਸੁੰਦਰਤਾ ਤੋਂ ਅੰਨ੍ਹਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।

"ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਚਰਚਾ ਕਰ ਰਹੇ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਇੱਕ ਸਭ ਤੋਂ ਬਹਾਦਰ ਅਤੇ ਸੁੰਦਰ ਨੌਜਵਾਨ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਯਾਤਰਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਇਆ ਕਿ ਉਹ ਡੌਨ ਗੈਸਪਰ ਗ੍ਰੇਗੋਰੀਓ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ, ਜਿਸਦੀ ਚੰਗੀ ਦਿੱਖ ਨੂੰ ਵਧਾ-ਚੜ੍ਹਾ ਕੇ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਡੌਨ ਗ੍ਰੇਗੋਰੀਓ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਜੋਖਮ ਬਾਰੇ ਸੋਚਿਆ ਤਾਂ ਮੈਂ ਘਬਰਾ ਗਿਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਹਿਸ਼ੀ ਤੁਰਕਾਂ ਵਿਚੋਂ ਇੱਕ ਸੁੰਦਰ ਮੁੰਡਾ ਜਾਂ ਨੌਜਵਾਨ ਇੱਕ ਔਰਤ ਨਾਲੋਂ ਕਿਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਕੀਮਤੀ ਅਤੇ ਸੁਤਿਕਾਰਯੋਗ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਕਿੰਨੀ ਵੀ ਸੁੰਦਰ ਕਿਉਂ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਰਾਜੇ ਨੇ ਤੁਰੰਤ ਨੌਜਵਾਨ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਾਹਮਣੇ ਲਿਆਉਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਕੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸ ਬਾਰੇ ਜੋ ਕਿਹਾ ਉਹ ਸੱਚ ਹੈ; ਜਿਸ 'ਤੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਵਰਗ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ, ਮੈਂ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ, ਪਰ ਮੈਂ ਸਮਝਾਇਆ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਮੇਰੇ ਵਰਗੀ ਇੱਕ ਔਰਤ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਉਸਦੇ ਆਮ ਪਹਿਰਾਵੇ ਵਿੱਚ 'ਉਸਨੂੰ' ਪਹਿਨਣ ਦੇਵੇ ਤਾਂ ਜੋ ਉਸਦੀ ਸੁੰਦਰਤਾ ਦੀ ਪੂਰੀ ਕਦਰ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕੇ ਅਤੇ ਉਹ ਘੱਟ ਸ਼ਰਮਿੰਦਗੀ ਨਾਲ ਉਸਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆ ਸਕੇ। ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇ ਦਿੱਤੀ, ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਅਸੀਂ ਲੁਕੇ ਹੋਏ ਖਜ਼ਾਨੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸਪੇਨ ਵਾਪਸੀ ਲਈ

ਜ਼ਰੂਰੀ ਤਿਆਰੀਆਂ 'ਤੇ ਚਰਚਾ ਕਰਾਂਗੇ। ਮੈਂ ਡੌਨ ਗੋਸਪੁਰ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਉਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਦਿਖਾਉਣ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਹ... ਇੱਕ ਆਦਮੀ। ਫਿਰ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਮੂਰੀਸ਼ ਔਰਤ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪਹਿਰਾਵਾ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਉਸੇ ਦੁਪਹਿਰ ਨੂੰ 'ਉਸਨੂੰ' ਰਾਜੇ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ, ਜਿਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਹੈਰਾਨ ਹੋ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਰੱਖਣ ਅਤੇ ਗ੍ਰੈਂਡ ਤੁਰਕ ਨੂੰ ਇੱਕ ਤੋਹਫ਼ਾ ਦੇਣ ਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਰੱਖਿਆ। ਪਰ ਉਸ ਜੋਖਮ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਸੇਰਾਗਲੀਓ ਵਿੱਚ ਭੱਜ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਆਪਣੇ ਲਾਲਚਾਂ ਨੂੰ ਦਬਾਉਣ ਲਈ, ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਕੁਝ ਉੱਚ-ਦਰਜੇ ਦੀਆਂ ਮੂਰੀਸ਼ ਔਰਤਾਂ ਦੇ ਘਰ ਰੱਖਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਜੋ ਉਸਦੀ ਨਿਗਰਾਨੀ ਅਤੇ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰਨਗੀਆਂ, ਅਤੇ ਡੌਨ ਗੇਗੋਰੀਓ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਉੱਥੇ ਲੈ ਜਾਇਆ ਗਿਆ। ਅਸੀਂ ਦੋਵਾਂ ਨੇ ਕੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ - ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ - ਕਿਸੇ ਵੀ ਪ੍ਰੇਮੀ ਦੀ ਕਲਪਨਾ 'ਤੇ ਛੱਡ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਦੇ ਵੱਖ ਹੋਏ ਹਨ। ਰਾਜੇ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਬ੍ਰਿਗੈਨਟਾਈਨ 'ਤੇ ਸਪੇਨ ਵਾਪਸ ਜਾਣ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤਾ ਜੋ ਦੋ ਮੁਲ ਤੁਰਕਾਂ ਦੇ ਹੁਥਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਮਲਾਹਾਂ ਦਾ ਕਤਲ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਪੈਨਿਸ਼ ਵਿਦਰੋਹੀ" - ਅਤੇ ਇੱਥੇ ਉਸਨੇ ਉਸ ਵੈਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਜੋ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਬੋਲਿਆ ਸੀ - "ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਵੀ ਆਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ, ਮੈਂ ਇੱਕ ਤੱਥ ਲਈ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ, ਗੁਪਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਈਸਾਈ ਹੈ ਅਤੇ ਬਾਰਬਰੀ ਵਾਪਸ ਜਾਣ ਨਾਲੋਂ ਸਪੇਨ ਵਿਚ ਰਹਿਣਾ ਪ੍ਰਸੰਦ ਕਰੇਗਾ। ਬ੍ਰਿਗੇਨਟਾਈਨ ਦੇ ਬਾਕੀ ਚਾਲਕ ਦਲ ਹੁਨ ਮੂਰ ਅਤੇ ਤੁਰਕ ਜੋ ਲੜਾਈ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਕੋਈ ਉਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਨਿਭਾਉਂਦੇ। ਦੋ ਤੁਰਕ, ਦੋਵੇਂ ਲਾਲਚੀ ਅਤੇ ਬੇਰਹਿਮ, ਉਸ ਯੋਜਨਾ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਵਿਚ ਅਸਫਲ ਰਹੇ ਜਿਸ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਹਿਮਤੀ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਮੈਨੂੰ ਅਤੇ ਇਸ ਭਰੋਸੇ ਨੂੰ ਪਹਿਲੀ ਸਪੇਨੀ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਕਿਨਾਰੇ 'ਤੇ ਰੱਖਣ ਲਈ, ਜੋ ਅਸੀਂ ਆਏ ਸੀ, ਈਸਾਈ ਪੁਰਿਗਵੇ ਵਿੱਚ ਪਹਿਨੇ ਹੋਏ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਤੱਟ ਨੂੰ ਝਾੜਨ ਅਤੇ ਲੁੱਟਣ ਵਿੱਚ ਰੁੱਝਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ, ਇਸ਼ ਡਰ ਨਾਲ ਕਿ ਜੇ ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਕਿਨਾਰੇ 'ਤੇ ਲੈ ਗਏ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬ੍ਰਿਗੇਨਟਾਈਨ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਇਸ ਤੱਟ ਦੇ ਨਾਲ ਗੋਲੀਆਂ ਹੋਣ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਫੜ ਲਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਕੁਲ ਰਾਤ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਬੀਚ 'ਤੇ ਆਏ ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਚੋਰ ਗੋਲੀਆਂ ਤੋਂ ਅਣਜਾਣ ਸੀ, ਲੁੱਭੇ ਗਏ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਕਿਰਪਾ ਦੁਆਰਾ ਦੇਖੇ ਗਏ ਕਿਸਮਤ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕੀਤਾ। ਇਕ ਲੰਬੀ ਕਹਾਣੀ ਨੂੰ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਕਹਿਣ ਲਈ, ਡੌਨ ਗੇਗੋਰੀਓ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਔਰਤਾਂ ਨਾਲ ਘਿਰਿਆ ਹੋਇਆ ਪਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਔਰਤਾਂ ਦੇ ਕਪੜੇ ਪਹਿਨੇ ਹੋਏ, ਅਤੇ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਪਣੀ ਜਾਨ ਗੁਆਉਣ ਦੇ ਖ਼ਤਰੇ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਥੇ ਆਪਣੇ ਹੁਥ ਬੰਨ੍ਹੇ ਹੋਏ ਹਾਂ ਅਤੇ ਡੁਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਜਾਂ ਮੈਨੂੰ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਮੌਤ ਦੀ ਇੱਛਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਹੁਣ ਜੀਣ ਤੋਂ ਥੱਕ ਗਿਆ ਹਾਂ। ਸੱਜਣੋ, ਇਹ ਮੇਰੀ ਦੁਖ਼ਦਾਈ ਕਹਾਣੀ ਦਾ ਅੰਤ ਹੈ, ਜਿੰਨਾ ਸੱਚ ਹੈ, ਓਨਾ ਹੀ ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਵਾਲਾ ਵੀ। ਕੀ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਅੱਗੇ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਈਸਾਈ ਵਜੋਂ ਮਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੇਰੀ ਨਸਲ ਦੇ ਲੋਕ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਏ ਹੁਨ।

ਇੱਥੇ ਉਹ ਚੁੱਪ ਹੋ ਗਈ, ਉਸਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਹੰਝੂਆਂ ਨਾਲ ਭਰੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੌਜੂਦ ਸਾਰਿਆਂ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵੀ। ਵਾਇਸਰਾਏ, ਕੋਮਲਤਾ, ਹਮਦਰਦੀ ਨਾਲ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਵੀ ਸ਼ਬਦ ਕਹੇ ਬਿਨਾਂ, ਮੂਰਿਸ਼ ਔਰਤ ਕੋਲ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਰੱਸੀ ਨੂੰ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਜਿਸਨੇ ਉਸਦੇ ਸੁੰਦਰ ਹੁਥਾਂ ਨੂੰ ਬੰਨ੍ਹਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਈਸਾਈ ਮੋਰਿਸਕਾ ਆਪਣੇ ਭਟਕਣ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਸੁਣਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਇੱਕ ਬਜ਼ੁਰਗ ਯਾਤਰੀ ਜੋ ਵਾਇਸਰਾਏ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਗੈਲੀ ਵਿੱਚ ਸਵਾਰ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਉਸ 'ਤੇ ਟਿਕਾਈਆਂ ਰੱਖੀਆਂ, ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਮੋਰਿਸਕਾ ਨੇ ਗੱਲ ਖਤਮ ਕੀਤੀ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਪੈਰਾਂ 'ਤੇ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜੱਫੀ ਪਾ ਲਈ, ਇਕ ਆਵਾਜ਼ ਵਿਚ ਚੀਕਿਆ ਜੋ ਇੱਕ ਹਜ਼ਾਰ ਰੋਣ ਅਤੇ ਹਉਕਿਆਂ ਨਾਲ ਭਰੀ ਹੋਈ ਸੀ:

"ਓ ਐਨਾ ਫੇਲਿਕਸ, ਮੇਰੀ ਬਦਕਿਸਮਤ ਧੀ! ਮੈਂ ਤੇਰਾ ਪਿਤਾ ਹਾਂ, ਰਿਕੋਟ। ਮੈਂ ਤੇਰੀ ਭਾਲ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਆਇਆ ਹਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦਾ ਜੋ ਮੇਰੀ ਆਤਮਾ ਹੈ।"

ਇਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ 'ਤੇ, ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਖੋਲ੍ਹੀਆਂ ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਸਿਰ ਉੱਚਾ ਕੀਤਾ, ਜਿਸਨੂੰ ਉਹ ਨੀਵਾਂ ਕਰਕੇ ਰੱਖਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਘਿਣਾਉਣੇ ਤਰੀਕੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦਾ ਹੋਇਆ

ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ-ਦੂਜੇ ਤੋਂ ਦੂਜੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਯਾਤਰੀ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਉਹੀ ਰਿਕੋਟ ਵਜੋਂ ਪਛਾਣ ਲਿਆ ਜਿਸਨੂੰ ਉਹ ਆਪਣੀ ਗ੍ਰਵਰਨਰਸ਼ਿਪ ਛੱਡਣ ਵਾਲੇ ਦਿਨ ਮਿਲਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੋ ਗਿਆ ਕਿ ਉਹ ਸੱਚਮੁੱਚ ਰਿਕੋਟ ਦੀ ਧੀ ਸੀ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਉਸਦੇ ਹੱਥ ਖੁਲ੍ਹ ਗਏ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਜੱਫੀ ਪਾਈ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਹੰਝੂਆਂ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਹੰਝੂਆਂ ਨਾਲ ਮਿਲਾਇਆ, ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਉਸਦੇ ਪਿਤਾ ਨੇ ਐਡਮਿਰਲ ਅਤੇ ਵਾਇਸਰਾਏ ਨੂੰ ਕਿਹਾ:

"ਇਹ, ਸੱਜਣੋ, ਮੇਰੀ ਧੀ ਹੈ, ਹਾਲਾਤਾਂ ਨਾਲੋਂ ਨਾਮ ਵਿੱਚ ਖੁਸ਼ ਹੈ, ਉਸਦਾ ਨਾਮ ਅਨਾ ਫੇਲਿਕਸ ਹੈ।[2] ਰਿਕੋਟ ਉਸਦਾ ਪਰਿਵਾਰਕ ਨਾਮ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਣੀ ਸੁੰਦਰਤਾ ਲਈ ਓਨੀ ਹੀ ਮਸ਼ਹੂਰ ਹੈ ਜਿੰਨੀ ਮੇਰੀ ਦੌਲਤ ਲਈ। ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਜੱਦੀ ਦੇਸ਼ ਛੱਡ ਕੇ ਕਿਸੇ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਧਰਤੀ ਦੀ ਭਾਲ ਵਿੱਚ ਗਈ ਸੀ ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰੇਗੀ ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਪਨਾਹ ਦੇਵੇਗੀ। ਇਸਨੂੰ ਜਰਮਨੀ ਵਿੱਚ ਲੁੱਭਦਿਆਂ, ਮੈਂ ਇਸ ਤੀਰਥ ਯਾਤਰੀ ਦੀ ਆਦਤ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਜਰਮਨਾਂ ਦੀ ਸੰਗਤ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਧੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਦੁਆਰਾ ਦੱਬੇ ਗਏ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਧਨ ਨੂੰ ਖੋਦਣ ਲਈ ਵਾਪਸ ਆਈ। ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਧੀ ਨੂੰ ਲੱਭਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੀ ਪਰ ਖਜ਼ਾਨਾ ਲੱਭ ਲਿਆ, ਜੋ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਲੈ ਕੇ ਆਈ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਹੁਣ ਅਜੀਬ ਚੁੱਕਰੀ ਰਸਤੇ ਦੁਆਰਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਕਿਰਪਾਵਾਂ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਹੈ, ਮੈਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਖਜ਼ਾਨਾ ਮਿਲਿਆ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ, ਮੇਰੀ ਪਿਆਰੀ ਧੀ। ਜੇਕਰ ਸਾਡਾ ਮਾਮੂਲੀ ਜਿਹਾ ਦੋਸ਼ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਹੰਝੂ ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਦੋਵੇਂ, ਤੁਹਾਡੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੀ ਚੰਗਿਆਈ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਕਰਕੇ, ਦੁਇਆ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਖੋਲ੍ਹ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਲਗਾਓ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਵਾਰ ਵੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਾਰਾਜ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਅਸੀਂ ਕਦੇ ਆਪਣੇ ਹਮਵਤਨਾਂ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸਾਂਝਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੱਢ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।"

ਇਸ ਮੌਕੇ 'ਤੇ, ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ:

"ਮੈਂ ਰਿਕੋਟ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐਨਾ ਫੇਲਿਕਸ ਉਸਦੀ ਧੀ ਹੈ, ਪਰ ਉਸਦੇ ਆਉਣ-ਜਾਣ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਚੰਗੇ ਜਾਂ ਮਾੜੇ ਇਰਾਦਿਆਂ ਬਾਰੇ ਉਸ ਹੋਰ ਰਿਗਾਮਾਰੋਲ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਵਚਨਬੱਧ ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਗਾ।"

ਇਸ ਅਜੀਬ ਘਟਨਾਕ੍ਰਮ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਹੈਰਾਨ ਰਹਿ ਗਏ, ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਐਡਮਿਰਲ ਨੇ ਕਿਹਾ:

"ਫੇਅਰ ਅਨਾ ਫੇਲਿਕਸ, ਤੇਰਾ ਹਰ ਹੰਝੂ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੀ ਸਹੁੰ ਨਿਭਾਉਣ ਤੋਂ ਰੋਕੇਗਾ। ਤੇਰੀ ਕਿਰਪਾ ਉਨੇ ਸਾਲ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦਾ ਆਨੰਦ ਮਾਣੇ ਜਿੰਨੇ ਸਾਲ ਸਵਰਗ ਨੇ ਤੈਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਹਨ, ਪਰ ਇਹ ਬੇਰਹਿਮ, ਦਲੇਰ ਰੂਹਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਹ ਅਪਰਾਧ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਜਾਨਾਂ ਨਾਲ ਇਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ।"

ਉਸਨੇ ਤੁਰੰਤ ਦੋਵਾਂ ਤੁਰਕਾਂ ਨੂੰ ਫਾਹੇ ਤੋਂ ਫਾਂਸੀ ਦੇਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦੇ ਦਿੱਤਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸਦੇ ਦੋ ਮਲਾਹਾਂ ਦਾ ਕਤਲ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਪਰ ਵਾਇਸਰਾਏ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਦਿਲੋਂ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਫਾਂਸੀ ਨਾ ਦੇਵੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੰਮ ਦਲੇਰੀ ਦੇ ਕੰਮ ਹੋਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਮੂਰਖਤਾ ਦੇ ਕੰਮ ਸਨ। ਐਡਮਿਰਲ ਨੇ ਵਾਇਸਰਾਏ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਮੰਨ ਲਈ, ਕਿਉਂਕਿ ਜੁਰਮ ਠੰਢਾ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬਦਲਾ ਲੈਣਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਤੁਰੰਤ ਡੌਨ ਗੈਸਪਰ ਗ੍ਰੇਗੋਰੀਓ ਨੂੰ ਉਸ ਖ਼ਤਰਨਾਕ ਸਥਿਤੀ ਤੋਂ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਇੱਕ ਯੋਜਨਾ ਬਣਾਉਣੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਾਇਆ ਸੀ। ਇਸਦੇ ਲਈ, ਰਿਕੋਟ ਨੇ ਦੋ ਹਜ਼ਾਰ ਤੋਂ ਵੱਧ ਡੁਕਾਟ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕੀਤੀ ਜੋ ਉਸ ਕੋਲ ਮੋਤੀਆਂ ਅਤੇ ਗਹਿਣਿਆਂ ਵਿਚ ਸੀ। ਕਈ ਯੋਜਨਾਵਾਂ 'ਤੇ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਪਰ ਕੋਈ ਵੀ ਓਨੀ ਚੰਗੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿੰਨੀ ਸਪੈਨਿਸ਼ ਵਿਦੂਰੋਹੀ ਦੁਆਰਾ ਸੁਝਾਈ ਗਈ ਸੀ ਜਿਸਦਾ ਅਸੀਂ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜਿਸਨੇ ਈਸਾਈ ਰੋਅਰਾਂ ਦੇ ਅਧੇ ਦਰਜਨ ਬੈਂਕਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਕਿਸ਼ਤੀ ਵਿੱਚ ਅਲਜੀਅਰਜ਼ ਵਾਪਸ ਜਾਣ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕੀਤੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਕਿਵੇਂ ਅਤੇ ਕਿੱਥੇ ਉਤਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਉਹ ਘਰ ਵੀ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਡੌਨ ਗੈਸਪਰ ਮਿਲੇਗਾ। ਐਡਮਿਰਲ ਅਤੇ ਵਾਇਸਰਾਏ ਨੂੰ ਵਿਦਰੋਹੀ ਦੀ ਇਮਾਨਦਾਰੀ ਬਾਰੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਸਨ ਅਤੇ ਕੀ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਈਸਾਈਆਂ ਨੂੰ ਉਸ ਨੂੰ ਸੌਂਪਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਚੁੱਪ

ਚੁਲਾਉਣਗੇ, ਪਰ ਅਨਾ ਫੇਲਿਕਸ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਲਈ ਭਰੋਸਾ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪਿਤਾ ਟ੍ਰਿਕੇਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜੇਕਰ ਈਸਾਈਆਂ ਨੂੰ ਕੈਦੀ ਬਣਾ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਰਿਹਾਈ ਦੀ ਕੀਮਤ ਅਦਾ ਕਰੇਗਾ।

ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਇਹ ਯੋਜਨਾ ਸਹਿਮਤ ਹੋ ਗਈ, ਤਾਂ ਵਾਇਸਰਾਏ ਕਿਨਾਰੇ ਚਲਾ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਡੌਨ ਐਂਟੋਨੀਓ ਮੇਰੇਨੋ ਮੇਰਿਸਕਾ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਘਰ ਲੈ ਗਿਆ। ਕਿਉਂਕਿ ਵਾਇਸਰਾਏ ਦੁਆਰਾ ਉਸਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸਹਿਮਾਨ ਨਿਵਾਜ਼ੀ ਅਤੇ ਦਿਆਲੂਤਾ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਆਉਣ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਘਰ ਦੀ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਵਿੱਚ ਦੇ ਦਿੱਤੀ, ਅਜਿਹੀ ਦਿਆਲਤਾ ਅਤੇ ਦਾਨ ਜੋ ਸੁੰਦਰ ਅਨਾ ਫੇਲਿਕਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਛਾਤੀ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੇਰਿਆ ਸੀ।

1. ਕਰੂਜ਼ਾਡੋ: ਇੱਕ ਪੁਰਾਣਾ ਕੈਸਟੀਲੀਅਨ ਸਿੱਕਾ।
2. ਲਾਤੀਨੀ ਫੇਲਿਕਸ ਤੋਂ: ਖੁਸ਼।

ਚੌਹਠਵਾਂ ਅਧਿਆਇ

ਉਸ ਸਾਹਸ ਦਾ ਵਰਣਨ ਜਿਸਨੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੋਰ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਮੁਸੀਬਤ ਦਿੱਤੀ ਜੋ ਉਸ ਉੱਤੇ ਹੁਣ ਤੱਕ ਆਈ ਸੀ।

ਇਤਿਹਾਸ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਡੌਨ ਐਂਟੋਨੀਓ ਮੋਰੇਨੋ ਦੀ ਪਤਨੀ, ਅਨਾ ਫੇਲਿਕਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਦੇਖ ਕੇ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਉਸਦਾ ਨਿੱਘਾ ਸਵਾਗਤ ਕੀਤਾ, ਉਸਦੀ ਸੁੰਦਰਤਾ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਬੁੱਧੀ ਦੁਆਰਾ ਉਨਾ ਹੀ ਮੋਹਿਤ ਹੋ ਗਈ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੋਰਿਸਕਾ ਦੇਵਾਂ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਬਰਾਬਰ ਉੱਤਮ ਸੀ; ਅਤੇ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਹਰ ਕੋਈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਘੰਟੀਆਂ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਦੁਆਰਾ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ ਹੋਵੇ, ਉਸਨੂੰ ਦੇਖਣ ਲਈ ਇਕੱਠੇ ਹੋਏ। ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਡੌਨ ਐਂਟੋਨੀਓ ਨੂੰ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕੀਤੀ ਕਿ ਡੌਨ ਗ੍ਰੈਗੋਰੀਓ ਨੂੰ ਰਿਹਾਅ ਕਰਨ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਹਿਮਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਯੋਜਨਾ ਚੰਗੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸਦੇ ਜੋਖਮ ਇਸਦੇ ਫਾਇਦਿਆਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਨ; ਕਿ ਉਸਨੂੰ, ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੂੰ, ਉਸਦੇ ਘੋੜੇ ਅਤੇ ਸ਼ਸਤਰ ਨਾਲ ਬਾਰਬਰੀ ਭੇਜਣਾ ਬਿਹਤਰ ਹੋਵੇਗਾ, ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਡੌਨ ਗ੍ਰੈਗੋਰੀਓ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਮੂਰਿਸ਼ ਨਸਲ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਵਿੱਚ ਬਚਾਏਗਾ, ਬਿਲਕੁਲ ਜਿਵੇਂ ਡੌਨ ਗੈਫੇਰੋਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਮੇਲਿਸੇਂਦਰਾ ਨੂੰ ਬਚਾਇਆ ਸੀ।

"ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਨੂੰ ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਇਹ ਸੁਣ ਕੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿ ਲਾਰਡ ਡੌਨ ਗੈਫੇਰੋਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਸੁੱਕੀ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਬੁਚਾਇਆ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਸੁੱਕੀ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਫਰਾਂਸ ਲੈ ਗਿਆ, ਪਰ ਸਾਡੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਡੌਨ ਗ੍ਰੈਗੋਰੀਓ ਨੂੰ ਬੇਚੈਨੀ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਉਸਨੂੰ ਸਪੇਨ ਲਿਆਉਣ ਦਾ ਕੋਈ ਤਰੀਕਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਮੁੰਦਰ ਵਿਚੋਕਾਰ ਹੈ।"

"ਮੰਤ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਇੱਕ ਇਲਾਜ ਹੈ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। "ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਕੋਈ ਜਹਾਜ਼ ਉੱਥੇ ਡੌਕ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਉਸ ਵਿੱਚ ਸਵਾਰ ਹੋਵਾਂਗੇ ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਰੋਕਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ।"

"ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਰੰਗਦੀ ਹੈ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਇਹ ਸਭ ਬਹੁਤ ਸੌਖਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ, ਪਰ "ਕੱਪ ਅਤੇ ਬੁੱਲ੍ਹ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਗਲਤੀਆਂ ਹਨ"। ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਪੈਸਾ ਉਸ ਗੱਦਾਰ 'ਤੇ ਲਗਾਵਾਂਗਾ, ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਨੇਕਦਿਲ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਬਚਨ ਦਾ ਪੱਕਾ ਆਦਮੀ ਲੱਗਦਾ ਹੈ।"

ਡੌਨ ਐਂਟੋਨੀਓ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਜੇਕਰ ਵਿਦਰੋਹੀ ਆਪਣੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਉਹ ਮਹਾਨ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੂੰ ਬਾਰਬਰੀ ਭੇਜਣ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਨਗੇ। ਦੋ ਦਿਨਾਂ ਬਾਅਦ, ਵਿਦਰੋਹੀ ਇੱਕ ਤੇਜ਼ ਕਿਸ਼ਤੀ ਵਿੱਚ ਸਮੁੰਦਰ ਵਿੱਚ ਰਵਾਨਾ ਹੋਇਆ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਛੇ ਚੱਪੂ ਸਨ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਬੇਮਿਸਾਲ ਬਹਾਦਰੀ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਦਲ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਦੋ ਦਿਨਾਂ ਬਾਅਦ ਗੈਲੀਆਂ ਪੂਰਬੀ ਦਿਸ਼ਾ ਵੱਲ ਰਵਾਨਾ ਹੋਈਆਂ। ਐਡਮਿਰਲ ਨੇ ਵਾਇਸਰਾਏ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਅਨਾ ਫੇਲਿਕਸ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਬਾਰੇ ਸੂਚਿਤ ਰੱਖੇ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਡੌਨ ਗ੍ਰੈਗੋਰੀਓ ਦੀ ਰਿਹਾਈ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਅਤੇ ਵਾਇਸਰਾਏ ਹਰ ਪੱਖੋਂ ਉਸਦੀ ਇੱਛਾ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹੋ ਗਿਆ।

ਇੱਕ ਸਵੇਰ, ਜਦੋਂ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਸ਼ਸਤਰ ਪਹਿਨ ਕੇ ਸਮੁੰਦਰੀ ਕੰਢੇ 'ਤੇ ਸਵਾਰੀ ਲਈ ਨਿਕਲਿਆ ਸੀ - ਕਿਉਂਕਿ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ ਸੀ, "ਇਹ ਉਸਦੇ ਸ਼ਿੰਗਾਰ ਸਨ, ਅਤੇ ਲੜਾਈਆਂ ਉਸਦੇ ਆਰਾਮ ਦੇ ਸਾਧਨ ਸਨ," ਅਤੇ ਇੱਕ ਪਲ ਲਈ ਵੀ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਨਹੀਂ ਸੀ - ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਵੱਲ ਇੱਕ ਸੂਰਮੇ ਨੂੰ ਸਵਾਰ ਦੇਖਿਆ ਜੋ ਸਿਰ ਤੋਂ ਪੈਰਾਂ ਤੱਕ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹਥਿਆਰਬੰਦ ਸੀ ਜਿਸਦੀ ਢਾਲ 'ਤੇ ਇੱਕ ਚਮਕਦਾਰ ਚੰਦ ਰੰਗਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਇਹ ਵਿਅਕਤੀ ਇੰਨਾ ਨੇੜੇ ਆਇਆ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੁਣਾ ਸਕੇ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੂੰ ਪੁਕਾਰਿਆ:

"ਲਾ ਮੰਚਾ ਦਾ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਸੂਰਮਾ ਅਤੇ ਕਦੇ ਵੀ ਕਾਫ਼ੀ ਨਾ ਵਡਿਆਇਆ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ, ਮੈਂ ਚਿੱਟੇ ਚੰਦ ਦਾ ਸੂਰਮਾ ਹਾਂ, ਜਿਸ ਦੇ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਕੰਮਾਂ ਨੇ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਇੱਥੇ ਤੁਹਾਡੀ ਬਾਂਹ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਪਰਖ ਕਰਨ ਲਈ

ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਲੜਾਈ ਕਰਨ ਆਇਆ ਹਾਂ, ਮੇਰਾ ਉਦੇਸ਼ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਪਛਾਣਨਾ ਅਤੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਹੈ ਕਿ ਮੇਰੀ ਔਰਤ, ਜੋ ਕਿ ਬੇਨਾਮ ਰਹੇਗੀ, ਤੁਹਾਡੀ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਆਫ਼ ਟੋਬੋਸੋ ਨਾਲੋਂ ਬੇਮਿਸਾਲ ਸੁੰਦਰ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਖੁਲ੍ਹ ਕੇ ਅਤੇ ਚੁੱਪ-ਚਾਪ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਚੋਗੇ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਾਰਨ ਦੀ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਤੋਂ ਬਚਾਓਗੇ। ਪਰ, ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਲੜਨਾ ਚੁਣਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਮੈਂ ਜੇਤੂ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਕੋਈ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀਆਂ ਬਾਹਾਂ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖੋ, ਸਾਹਸ ਦੀ ਭਾਲ ਤੋਂ ਪਰਹੇਜ਼ ਕਰੋ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਆਪਣੇ ਪਿੰਡ ਵਾਪਸ ਜਾਓ, ਜਿੱਥੇ, ਆਪਣੀ ਤਲਵਾਰ 'ਤੇ ਹੱਥ ਰੱਖੇ ਬਿਨਾਂ, ਤੁਸੀਂ ਸ਼ਾਂਤੀ ਅਤੇ ਲਾਭਦਾਇਕ ਆਰਾਮ ਵਿੱਚ ਰਹੋਗੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਤੁਹਾਡੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਬਿਹਤਰੀ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੀ ਆਤਮਾ ਦੀ ਮੁਕਤੀ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਹਰਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਮੇਰੀ ਜਾਨ ਤੁਹਾਡੀ ਕਮਾਂਡ ਹੋਵੇਗੀ। ਮੇਰਾ ਸਾਮਤਰ ਅਤੇ ਘੋੜਾ ਤੁਹਾਡੀ ਲੁੱਟ ਬਣ ਜਾਣਗੇ, ਅਤੇ ਮੇਰੀਆਂ ਪਾਪਤੀਆਂ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਜਾਵੇਗੀ। ਤੁਸੀਂ ਜੋ ਚਾਹੋ ਚੁਣੋ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਆਪਣਾ ਜਵਾਬ ਦਿਓ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਇਸ ਪੂਰੇ ਦਿਨ ਨੂੰ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਲਈ ਵਖਰਾ ਰੱਖਿਆ ਹੈ।

ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਹੈਰਾਨ ਅਤੇ ਹੈਰਾਨ ਸੀ, ਜਿੰਨਾ ਕਿ ਨਾਈਟ ਆਫ਼ ਦ ਵ੍ਹਾਈਟ ਮੂਨ ਦੇ ਹੁੰਕਾਰ ਤੋਂ ਅਤੇ ਜਿੰਨਾ ਉਸ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਓਨਾ ਹੀ ਉਸ ਕਾਰਨ ਤੋਂ, ਇੱਕ ਸ਼ਾਂਤ ਪਰ ਸਖ਼ਤ ਨਜ਼ਰ ਨਾਲ, ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ:

"ਸਰ ਨਾਈਟ ਆਫ਼ ਦ ਵਾਈਟ ਮੂਨ, ਜਿਸ ਦੇ ਕੰਮ ਹੁਣ ਤੱਕ ਮੇਰੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਏ, ਮੈਂ ਸ਼ਰਤ ਲਗਾਉਂਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਦੇਖਿਆ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਅਜਿਹਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੁੰਦਾ ਕਿ ਉਸਦੀ ਤੁਲਨਾ ਵਿਚ ਕੋਈ ਸੁੰਦਰਤਾ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕਦੇ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਸ ਲਈ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਝੂਠਾ ਕਹੇ ਬਿਨਾਂ ਪੂਰ ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਦਿੰਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸ਼ਰਤਾਂ 'ਤੇ ਤੁਹਾਡੀ ਚੁਣੌਤੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਾਂਗਾ - ਅਤੇ ਇਸ ਸਮੇਂ, ਇਸ ਲਈ ਜਿਸ ਦਿਨ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਹੈ ਉਹ ਗੁਆਚ ਨਾ ਜਾਵੇ। ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਸ਼ਰਤ ਜੋ ਮੈਂ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਉਹ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਤੁਹਾਡੇ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਕੰਮ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਉਹ ਕੀ ਹਨ ਜਾਂ ਉਹ ਕਿਹੋ ਜਿਹੇ ਹਨ। ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਰਹਾਂਗਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਖੇਤਰ ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਸਿਰਾ ਪਸੰਦ ਹੈ, ਚੁਣੋ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਦੂਜਾ ਲਵਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਸੰਤ ਪੀਟਰ ਉਸਨੂੰ ਅਸੀਸ ਦੇਵੇ ਜਿਸਨੂੰ ਪਰਮਾਤਮਾ ਮਿਹਰ ਕਰੇ।"

ਹੁਣ ਤੱਕ, ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਨਾਈਟ ਆਫ਼ ਦ ਵ੍ਹਾਈਟ ਮੂਨ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਬਾਰੇ ਪਤਾ ਲੱਗ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਵਾਇਸਰਾਏ ਨੂੰ ਇਸਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਨਾਲ ਹੀ ਇਹ ਵੀ ਕਿ ਉਹ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨਾਲ ਗੱਲਬਾਤ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਵਾਇਸਰਾਏ, ਇਹ ਮੰਨਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਇਹ ਡੌਨ ਐਂਟੋਨੀਓ ਮੋਰੇਨੋ ਜਾਂ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸੱਜਣ ਦੁਆਰਾ ਰਚਿਆ ਗਿਆ ਕੋਈ ਨਵਾਂ ਸਾਹਸ ਸੀ, ਤੁਰੰਤ ਡੌਨ ਐਂਟੋਨੀਓ ਅਤੇ ਕੁਝ ਹੋਰ ਸੱਜਣਾਂ ਨਾਲ ਕਿਨਾਰੇ 'ਤੇ ਚਲਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਸੇ ਸਮੇਂ ਪਹੁੰਚ ਗਿਆ ਜਦੋਂ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਰੋਸੀਨੈਂਟ ਨੂੰ ਖੇਤ ਵਿੱਚੋਂ ਜਿੰਨੀ ਜਲਦੀ ਹੋ ਸਕੇ ਜਾਣ ਲਈ ਉਕਸਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਵਾਇਸਰਾਏ, ਇਹ ਦੇਖ ਕੇ ਕਿ ਦੋਵੇਂ ਆਦਮੀ ਮੁੜਨ ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਹਮਲਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਚਾਨਕ ਲੜਾਈ ਕਰਨ ਦਾ ਕਾਰਨ ਦੱਸਣ ਲਈ ਕਿਹਾ। ਨਾਈਟ ਆਫ਼ ਦ ਵ੍ਹਾਈਟ ਮੂਨ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਸਵਾਲ ਸੀ ਕਿ ਕਿਸਦੀ ਔਰਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸੁੰਦਰ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਉਹ ਦੱਸਿਆ ਜੋ ਉਸਨੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਦੋਵੇਂ ਧਿਰਾਂ ਸਹਿਮਤ ਹੋਈਆਂ ਸਨ। ਵਾਇਸਰਾਏ ਡੌਨ ਐਂਟੋਨੀਓ ਕੋਲ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਕੀ ਉਹ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਨਾਈਟ ਆਫ਼ ਦ ਵ੍ਹਾਈਟ ਮੂਨ ਕੌਣ ਸੀ, ਅਤੇ ਕੀ ਇਹ ਕੋਈ ਮਜ਼ਾਕ ਸੀ ਜਿਸਦਾ ਉਹ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ 'ਤੇ ਖੇਡਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦੇ ਸਨ। ਡੌਨ ਐਂਟੋਨੀਓ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਸੱਜਣ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਹ ਇਹ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦੀ ਚੁਣੌਤੀ ਸੱਚੀ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਇਸ ਜਵਾਬ ਨੇ ਵਾਇਸਰਾਏ ਨੂੰ ਦੁਚਿੱਤੀ ਵਿੱਚ ਪਾ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਕੀ ਮੁਕਾਬਲਾ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ, ਪਰ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨਾ ਔਖਾ ਹੋ

ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਮਜ਼ਾਕ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੁਝ ਵੀ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਮੈਦਾਨ ਤੋਂ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋ ਕੇ ਕਿਹਾ:

"ਸਰ ਨਾਈਟਸ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਵਿਕਲਪ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਤੋਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਜਾਂ ਮੌਤ ਤੱਕ ਲੜਨਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦੇ ਮਾਲਕ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਕੋਲ ਅਜਿਹਾ ਸਵੀਕਾਰ ਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਕਈ ਕਾਰਨ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਕਿਰਪਾ ਵ੍ਹਾਈਟ ਮੂਨ ਦੇ ਨਾਈਟ ਕੋਲ ਵੀ ਉਨੇ ਹੀ ਆਪਣੇ ਹਨ, ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਕਿਰਪਾਵਾਂ, ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਬਖਸ਼ਿਸ਼ ਨਾਲ, ਇਸ 'ਤੇ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ।"

ਚਿੱਟੇ ਚੰਦ ਦੇ ਨਾਈਟ ਨੇ ਨਿਮਰਤਾ ਅਤੇ ਸਮਝਦਾਰੀ ਨਾਲ ਵਾਇਸਰਾਏ ਦਾ ਉਸਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣ ਲਈ ਧੰਨਵਾਦ ਕੀਤਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਜਿਸਨੇ ਆਪਣੀ ਪੂਰੀ ਜਾਨ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੁਵਰਗ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਨੂੰ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਆਉਣ ਵਾਲੀ ਲੜਾਈ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸਦੀ ਆਦਤ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਵਿਰੋਧੀ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਦੇ ਦੇਖਿਆ ਤਾਂ ਥੋੜ੍ਹਾ ਹੋਰ ਅੱਗੇ ਵਧਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਫਿਰ ਇੱਕ ਵੀ ਤੁਰ੍ਹੀ ਜਾਂ ਯੁੱਧ ਦੇ ਸਾਧਨ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹਮਲੇ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੋਵਾਂ ਨੇ ਇੱਕੋ ਸਮੇਂ ਆਪਣੇ ਘੋੜਿਆਂ ਨੂੰ ਘੁੰਮਾਇਆ। ਕਿਉਂਕਿ ਚਿੱਟੇ ਚੰਦ ਦੇ ਨਾਈਟ ਕੋਲ ਬੇਤਰਤੀਬ ਘੋੜਾ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਦੋ-ਤਿਹਾਈ ਦੂਰੀ ਪੂਰੀ ਕੀਤੀ, ਜਿੱਥੇ ਆਪਣੇ ਵਿਰੋਧੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਬਰਛੇ ਨਾਲ ਛੂਹਣ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ, ਸੁਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸਨੂੰ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਲਹਿਰਾਇਆ, ਉਹ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨਾਲੋਂ ਇੰਨੀ ਹਿੰਸਕ ਟੱਕਰ ਮਾਰੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਅਤੇ ਰੋਸੀਨੈਂਟ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਖ਼ਤਰਨਾਕ ਢੰਗ ਨਾਲ ਡਿਗਣ ਲਈ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ। ਨਾਈਟ ਤੁਰੰਤ ਘੋੜੇ ਤੋਂ ਉਤਰਿਆ ਅਤੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੇ ਉੱਪਰ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋ ਗਿਆ, ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਉਸਨੇ ਬਰਛੇ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵਿਜ਼ਰ ਉੱਤੇ ਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਕਿਹਾ:

"ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਹਾਰਿਆ ਹੋਇਆ ਸਮਝੋ, ਸਰ ਨਾਈਟ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਮੁਰਦਾ ਵੀ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਤੁਸੀਂ ਸਾਡੀ ਲੜਾਈ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ।"

ਡੌਨ ਕਿਊਜ਼ੋਟ, ਬੁਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਘਬਰਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਸ਼ੀਸ਼ਾ ਚੁੱਕਣ ਤੋਂ ਅਸਮਰੱਥ ਸੀ, ਇੱਕ ਹੁਫ਼ਤੇ ਵਿੱਚ, ਕਮਜ਼ੋਰ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿਸੇ ਕਬਰ ਦੇ ਅੰਦਰੋਂ ਬੋਲ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇ:

"ਟੋਬੋਸੋ ਦੀ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਦੁਨੀਆ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਖੂਬਸੂਰਤ ਔਰਤ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਧਰਤੀ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਬਦਕਿਸਮਤ ਸੂਰਮਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਇਹ ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਮੇਰੀ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਇਸ ਸੱਚਾਈ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ। ਆਪਣਾ ਨੇਜ਼ਾ ਘਰ ਚਲਾਓ, ਸਰ ਸੂਰਮਾ, ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਜਾਨ ਲੈ ਜਾਓ, ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਮੇਰਾ ਸਨਮਾਨ ਖੋਹ ਲਿਆ ਹੈ!"

"ਮੈਂ ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਗਾ," ਚਿੱਟੇ ਚੰਦ ਦੇ ਨਾਈਟ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਇਸਦੀ ਬਜਾਏ, ਮੈਂ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਔਰਤ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਦੀ ਸੁੰਦਰਤਾ ਦੀ ਪ੍ਰਸਿੱਧੀ ਉਸਦੀ ਪੂਰੀ ਸੰਪੂਰਨਤਾ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿੰਦਾਬਾਦ! ਮੈਂ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋਵਾਂਗਾ ਕਿ ਮਹਾਨ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਇੱਕ ਸਾਲ ਲਈ ਜਾਂ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਹੋਰ ਹਦਾਇਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ, ਆਪਣੇ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇਸ ਮੁਕਾਬਲੇ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਹਿਮਤ ਹੋਏ ਸੀ।"

ਇਹ ਸਭ ਵਾਇਸਰਾਏ ਅਤੇ ਡੌਨ ਐਂਟੋਨੀਓ ਨੇ, ਮੰਜੂਦ ਹੋਰ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਮਿਲ ਕੇ ਸੁਣਿਆ, ਅਤੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਸੁਣਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਜਿੰਨਾ ਚਿਰ ਉਸਨੂੰ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਲਈ ਕੋਈ ਪੱਖਪਾਤੀ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ, ਉਹ ਸੱਚੇ ਅਤੇ ਇਮਾਨਦਾਰ ਨਾਈਟ ਵਜੋਂ ਬਾਕੀ ਸਾਰੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰੇਗਾ। ਇਹ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਚਿੱਟੇ ਚੰਦ ਦਾ ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਘੋੜਾ ਮੋੜਿਆ, ਸਿਰ ਹਿਲਾ ਕੇ ਵਾਇਸਰਾਏ ਨੂੰ ਮੱਥਾ ਟੇਕਿਆ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਕੈਂਟਰ 'ਤੇ ਸ਼ਹਿਰ ਵਾਪਸ ਚਲਾ ਗਿਆ।

ਵਾਇਸਰਾਏ ਨੇ ਡੌਨ ਐਂਟੋਨੀਓ ਨੂੰ ਉਸਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਹਰ ਸੰਭਵ ਤੁਰੀਕੇ ਨਾਲ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਹ ਕੌਣ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਪੈਰਾਂ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋਣ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਚਿਹਰਾ ਢੱਕਿਆ, ਜਿਸਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਧੀਲਾ ਅਤੇ ਪਸੀਨੇ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਪਾਇਆ। ਰੋਸੀਨਾਂਟੇ, ਉਸਦੀ ਸਖ਼ਤ ਮਾਰ-ਕੁਟ ਕਾਰਨ, ਅਜੇ ਵੀ ਹਿਲਣ-ਫਿਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਸੀ, ਅਤੇ ਸਾਂਚੋ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਦਾਸ ਅਤੇ ਨਿਰਾਸ਼ ਸੀ, ਉਸਨੂੰ ਕੁਝ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਕਹੇ ਜਾਂ ਕਰੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਅਹਿਸਾਸ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਸਾਰਾ ਮਾਮਲਾ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਸੁਪਨਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਸਾਰੀ ਮੁਰਖਤਾ ਸ਼ੁੱਧ ਅਤੇ ਸਰਲ ਜਾਦੂ-ਟੂਣਾ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ

ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਹਰਾਇਆ ਅਤੇ ਇੱਕ ਪੂਰੇ ਸਾਲ ਲਈ ਹਥਿਆਰ ਚੁੱਕਣ ਤੋਂ ਮਨ੍ਹਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਦੇਖਿਆ, ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਦੇ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਕੰਮਾਂ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਨੂੰ ਹਨੇਰਾ ਹੁੰਦਾ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਹਾਲ ਹੀ ਦੇ ਵਾਅਦਿਆਂ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਆਪਣੀਆਂ ਉਮੀਦਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਧੂੰਆਂ ਹਵਾ ਦੁਆਰਾ ਵਹਿ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉੱਡ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਉਸਨੂੰ ਡਰ ਸੀ ਕਿ ਰੇਸੀਨਾਂਟੇ ਅਪੰਗ ਰਹਿ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਮਾਲਕ ਦੀਆਂ ਹੱਡੀਆਂ ਜੋੜਾਂ ਤੋਂ ਉੱਡ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਜੇ ਕਿ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੁਰਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋਕਰ ਕੁਝ ਸਮਝ ਉਸਦੇ ਸਿਰ ਵਿੱਚ ਵੀ ਆ ਗਈ ਹੁੰਦੀ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੂੰ ਵਾਇਸਰਾਏ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਇੱਕ ਸੇਡਾਨ ਕੁਰਸੀ 'ਤੇ ਸ਼ਹਿਰ ਲਿਜਾਇਆ ਗਿਆ। ਬਾਅਦ ਵਾਲਾ ਖੁਦ ਉੱਥੋਂ ਵਾਪਸ ਆ ਗਿਆ, ਚਿੱਟੇ ਚੰਦ ਦੇ ਨਾਈਟ ਦੀ ਪਛਾਣ ਜਾਣਨ ਦੀ ਤੀਬਰ ਇੱਛਾ ਨਾਲ, ਜਿਸਨੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੂੰ ਇੰਨੀ ਤਰਸਯੋਗ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।

ਪੰਝੱਤਰਵਾਂ ਅਧਿਆਇ

ਚਿੱਟੇ ਚੰਦ ਦੇ ਨਾਈਟ ਦਾ ਬਿਰਤਾਂਤ ਅਤੇ ਡੌਨ ਗ੍ਰੇਗੋਰੀਓ ਦੀ ਰਿਹਾਈ, ਹੋਰ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ

ਡੌਨ ਐਂਟੋਨੀਓ ਨੇ ਚਿੱਟੇ ਚੰਦ ਦੇ ਨਾਈਟ ਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕੀਤਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਈ ਮੁੰਡਿਆਂ ਨੇ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜੋ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਉਸਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕਰਦੇ ਸਨ ਸਗੋਂ ਉਸਨੂੰ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਤੰਗ ਕਰਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਸਨੂੰ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਇੱਕ ਸਰਾਏ ਵਿੱਚ ਘੇਰ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਗਿਆ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਡੌਨ ਐਂਟੋਨੀਓ ਵੀ ਨਾਈਟ ਦੀ ਪਛਾਣ ਜਾਣਨ ਦੀ ਉਤਸੁਕਤਾ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਇਆ। ਇੱਕ ਸਕੁਆਇਰ ਨਾਈਟ ਦਾ ਸੁਵਾਗਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਸ਼ਸਤ੍ਰ ਉਤਾਰਨ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕੁਰਨ ਲਈ ਬਾਹਰ ਆਇਆ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨੀ ਮੰਜ਼ਿਲ 'ਤੇ ਇੱਕ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਲੈ ਗਿਆ, ਜਿਸਦੇ ਬਾਅਦ ਡੌਨ ਐਂਟੋਨੀਓ ਅਜੇ ਵੀ ਉਸਦੇ ਪਿੱਛੇ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਕਿ ਨਾਈਟ ਕੌਣ ਹੈ, ਬਿੱਟ 'ਤੇ ਛਾਲਾਂ ਮਾਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਵ੍ਹਾਈਟ ਚੰਦ ਦੇ ਸੱਜਣ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਪਿੱਛੇ ਆਉਂਦੇ ਦੇਖਿਆ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ:

"ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸ਼ੁਭਮਾਨ ਜੀ, ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਕਿਉਂ ਆਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਜਾਣਨ ਲਈ ਉਤਸੁਕ ਹੋ ਕਿ ਮੈਂ ਕੌਣ ਹਾਂ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਮੈਂ, ਜਦੋਂ ਮੇਰਾ ਸੇਵਕ ਆਪਣਾ ਸ਼ਸਤ੍ਰ ਉਤਾਰ ਰਿਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇੱਕ ਵੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਵੇਰਵਾ ਛੱਡੇ ਬਿਨਾਂ ਆਪਣੀ ਕਹਾਣੀ ਸੁਣਾਵਾਂਗਾ। ਧਿਆਨ ਰੱਖੋ ਕਿ ਮੈਂ ਲਾ ਮੰਚਾ ਦੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੇ ਪਿੰਡ ਤੋਂ ਬੈਚਲਰ ਸੈਨਸਨ ਕੈਰਾਸਕੋ ਹਾਂ, ਜਿਸਦੇ ਖੁਰਗੋਸ਼ ਕੈਪਰਸ ਸਾਡੇ ਸਾਹਿਤਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹਨ, ਉਸ 'ਤੇ ਤਰਸ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਗਿਣਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਤਰਸ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦੀ ਸਿਹਤ ਵਾਪਸੀ ਦਾ ਰਸਤਾ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੇ ਪਿੰਡ ਵਾਪਸ ਕੁਰੂਨ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਆਰਾਮ ਕੁਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਉੱਥੇ ਵਾਪਸ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਇੱਕ ਯੋਜਨਾ ਲੈ ਕੇ ਆਇਆ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਲਗਭਗ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨੇ ਪਹਿਲਾਂ, ਮੈਂ ਨਾਈਟ ਆਫ਼ ਦ ਮਿਰਰਜ਼ ਦੇ ਨਾਮ ਹੇਠ ਇੱਕ ਨਾਈਟ-ਇਰੈਂਟ ਵਜੋਂ ਸੜਕ 'ਤੇ ਉਤਰਿਆ, ਉਸਨੂੰ ਲੜਾਈ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੁਰੂਨ ਅਤੇ, ਉਸਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਏ ਬਿਨਾਂ, ਉਸਨੂੰ ਹਰਾਉਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਮੈਂ ਸਾਡੀ ਲੜਾਈ ਦੀ ਇੱਕ ਸ਼ਰਤ ਵਜੋਂ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰੂਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦਾ ਸੀ ਕਿ ਹਾਰਨ ਵਾਲਾ ਜੇਤੂ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸ ਤੋਂ ਕੀ ਮੰਗਣ ਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਰੱਖਿਆ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਹਾਰਿਆ ਹੋਇਆ ਸਮਝਦਾ ਸੀ, ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਪਿੰਡ ਵਾਪਸ ਆ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਇੱਕ ਪੂਰੇ ਸਾਲ ਲਈ ਇਸਨੂੰ ਨਾ ਛੱਡੇ, ਜਿਸ ਦੌਰਾਨ ਉਹ ਠੀਕ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਕਿਸਮਤ ਦੇ ਹੋਰ ਮਨਸੂਬੇ ਸਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਹਰਾ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਮੇਰੇ ਘੋੜੇ ਤੋਂ ਉਤਾਰ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਮੇਰੀ ਯੋਜਨਾ ਅਸਫਲ ਹੋ ਗਈ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਸਫ਼ਰ 'ਤੇ ਵਾਪਸ ਆ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਹਾਰਿਆ ਹੋਇਆ, ਅਪਮਾਨਿਤ ਅਤੇ ਜ਼ਖਮੀ ਹੋ ਕੇ ਘਰ ਵਾਪਸ ਆ ਗਿਆ, ਜੋ ਕਿ ਮੇਰੇ ਡਿੱਗਣ ਨਾਲ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗੰਭੀਰ ਸੀ, ਪਰ ਮੈਂ ਇਸ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਉਸਨੂੰ ਲੱਭਣ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਹਰਾਉਣ ਦੀ ਆਪਣੀ ਇੱਛਾ ਨਹੀਂ ਗੁਆਈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਅੱਜ ਦੇਖਿਆ ਹੈ। ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਨਾਈਟ-ਇਰੈਂਟਰੀ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰੂਨ ਲਈ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੁਚੇਤ ਹੈ, ਉਹ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਉਸ ਦੀ ਪ੍ਰਾਲਣਾ ਕਰੇਗਾ ਜੋ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਬੱਚਨ ਰੱਖੇਗਾ। ਇਹ, ਸਰ, ਸੁੱਖੇਪ ਵਿੱਚ ਸਾਰਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਹੋਰ ਕੁਝ ਜੋੜਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਲੁਈ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੇਰੀ ਪਛਾਣ ਪ੍ਰਗਟ ਨਾ ਕਰੋ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਡੌਨ ਕੁਇਕੁਸੋਟ ਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸਣ ਲਈ ਕਿ ਮੈਂ ਕੌਣ ਹਾਂ, ਇਸ ਲਈ ਮੇਰੇ ਚੰਗੇ ਇਰਾਦੇ ਫਲ ਦੇਣ ਅਤੇ ਇੰਨੀ ਵੱਡੀ ਬੁੱਧੀ ਵਾਲਾ ਇਹ ਸੱਜਣ ਆਪਣੇ ਹੋਸ਼ ਵਿੱਚ ਆਵੇ ਅਤੇ ਇਸ ਬਹਾਦਰੀ ਵਾਲੀ ਬਕਵਾਸ ਨੂੰ ਤਿਆਗ ਦੇਵੇ।"

"ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਸਰ," ਡੌਨ ਐਂਟੋਨੀਓ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਰੱਬ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਨੂੰ ਉਸ ਗਲਤੀ ਲੁਈ ਮਾਫ਼ ਕਰੇ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਧਰਤੀ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਸੁੰਦਰ ਪਾਗਲ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਹੋਸ਼ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼

ਕੁਰਕ ਪੂਰੀ ਦ੍ਰਿੜਤਾ ਨਾਲ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਨਹੀਂ ਦੇਖਦੇ ਕਿ ਡੰਨ ਕੁਇਕਸੇਟ ਦ ਇਲਾਜ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਚੰਗਾ ਕਦੇ ਵੀ ਉਸ ਖੁਸ਼ੀ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਉਹ ਆਪਣੇ ਘਿਣਾਉਣੇ ਵਿਵਹਾਰ ਦੁਆਰਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ? ਇਹ ਮੇਰਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਯੋਗ ਬੈਚਲਰ ਦੀ ਚਤੁਰਾਈ ਦਾ ਹਰ ਅੰਸ਼ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਹੋਸ਼ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਲਿਆਉਣ ਦੇ ਅਯੋਗ ਹੋਵੇਗਾ ਜੇ ਨਿਰਾਸ਼ਾਜਨਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਾਗਲ ਹੈ। ਜੇ ਇਹ ਬੇਵਕੂਫ਼ ਨਾ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਕਹਾਂਗਾ ਕਿ ਡੰਨ ਕੁਇਕਸੇਟ ਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਠੀਕ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦੀ ਸਿਹਤਯਾਬੀ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਉਸਦੇ ਮਜ਼ਾਕੀਆ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਨੂੰ ਗੁਆ ਦੇਵਾਂਗੇ, ਸਗੋਂ ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਦੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਗੁਆ ਦੇਵਾਂਗੇ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਉਦਾਸੀ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਹੈ। ਇਸ ਸਭ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਬੁੱਲ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੀਲ ਕਰਾਂਗਾ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗਾ, ਇਹ ਦੇਖਣ ਲਈ ਕਿ ਕੀ ਉਹ ਮੇਰੇ ਸ਼ੱਕ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਯੋਗ ਕੈਰਾਸਕੋ ਦੀਆਂ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ਾਂ ਵਿਅਰਥ ਜਾਣਗੀਆਂ।"

ਕੁਆਰੇ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਕੰਮ ਹਰ ਪੱਖੋਂ ਵਧੀਆ ਢੰਗ ਨਾਲ ਚੱਲ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਅਨੁਕੂਲ ਨਤੀਜੇ ਦੀ ਉਮੀਦ ਸੀ। ਡੰਨ ਐਂਟੋਨੀਓ, ਜਿਸਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਆਪਣੇ ਸ਼ਸਤਰ ਨੂੰ ਖੱਚਰ ਦੀ ਪਿੱਠ 'ਤੇ ਬੰਨ੍ਹਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਨੇ ਅਲਵਿਦਾ ਕਿਹਾ ਅਤੇ, ਉਸ ਘੋੜੇ 'ਤੇ ਸਵਾਰ ਹੋ ਕੇ ਜਿਸ 'ਤੇ ਉਹ ਸਵਾਰ ਸੀ, ਉਸੇ ਦਿਨ ਸ਼ਹਿਰ ਛੱਡ ਕੇ ਆਪਣੇ ਘਰ ਵਾਪਸ ਆ ਗਿਆ, ਜਿਸ ਯਾਤਰਾ ਦੌਰਾਨ ਉਸਨੂੰ ਇਸ ਸਭ ਤੋਂ ਵਡਿਆਰ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਦੱਸਣ ਯੋਗ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ। ਡੰਨ ਐਂਟੋਨੀਓ ਨੇ ਵਾਇਸਰਾਏ ਨੂੰ ਕੈਰਾਸਕੋ ਨੇ ਜੋ ਕੁਝ ਕਿਹਾ ਸੀ, ਉਸ ਬਾਰੇ ਦੱਸਿਆ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਵਾਇਸਰਾਏ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਈ, ਕਿਉਂਕਿ ਡੰਨ ਕੁਇਕਸੇਟ ਦੀ ਕੈਦ ਉਸ ਆਨੰਦ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਕਰ ਦੇਵੇਗੀ ਜਿਸਦੀ ਉਮੀਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸਦੀਆਂ ਮੂਰਖਤਾਵਾਂ ਬਾਰੇ ਸੁਣਿਆ ਸੀ।

ਛੇ ਦਿਨਾਂ ਤੱਕ, ਡੰਨ ਕਿਉਜੋਟ ਬਿਸਤਰੇ 'ਤੇ ਪਿਆ ਰਿਹਾ, ਕਮਜ਼ੋਰ, ਉਦਾਸ, ਚਿੰਤਾ ਵਿੱਚ, ਬੇਹੋਸ਼, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਉਸ ਬਦਕਿਸਮਤ ਸਾਹਸ ਨੂੰ ਬੇਅੰਤ ਦੁਹਰਾਉਂਦਾ ਰਿਹਾ ਜਿਸਦਾ ਅੰਤ ਹਾਰ ਵਿੱਚ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਦਿਲਾਸਾ ਦੇਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਵਿੱਚ, ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਕਿਹਾ:

"ਪਿਆਰੇ ਮਾਲਕ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣਾ ਸਿਰ ਉੱਚਾ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇ ਹੋ ਸਕੇ ਤਾਂ ਖੁਸ਼ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਸਵਰਗ ਦਾ ਧੰਨਵਾਦ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਡਿੱਗਣ ਨਾਲ ਤੁਹਾਡੀ ਪਸਲੀ ਟੁੱਟੀ ਨਹੀਂ। ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ "ਚੰਗੇ ਨੂੰ ਬੁਰੇ ਨਾਲ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ", ਅਤੇ "ਹਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਸਮੇਂ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ", ਤੁਹਾਨੂੰ ਡਾਕਟਰਾਂ ਵੱਲ ਆਪਣਾ ਨੱਕ ਵਟਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਤੁਹਾਡੀ ਕੁਰਪ੍ਰਾ ਤੋਂ ਪੀੜਤ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਇਲਾਜ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਆਓ ਆਪਣੇ ਘਰੀਂ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਚੱਲੀਏ ਅਤੇ ਇਸ ਭਟਕਣਾ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰੀਏ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਥਾਵਾਂ ਅਤੇ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਵਿਚ ਸਾਹਸੀ ਦੀ ਭਾਲ ਕਰੀਏ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਪਛਾਣਦੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਜਦੋਂ ਸਭ ਕੁਝ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਉਹ ਹਾਂ ਜਿਸਨੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਗੁਆਇਆ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪ੍ਰਾ ਸਭ ਤੋਂ ਮਾੜੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਮੈਂ, ਜਿਸਨੇ ਰਾਜਪਾਲ ਬਣਨ ਦੀ ਸਾਰੀ ਇੱਛਾ ਛੱਡ ਦਿੱਤੀ ਹੈ, ਨੇ ਗਿਣਤੀ ਬਣਨ ਦੀ ਆਪਣੀ ਇੱਛਾ ਨਹੀਂ ਗੁਆਈ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਕਦੇ ਵੀ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਬਹਾਦਰੀ ਦੇ ਪੇਸ਼ੇ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਰਾਜਾ ਬਣਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ; ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੇਰੀਆਂ ਉਮੀਦਾਂ ਧੂੰਏਂ ਵਿਚ ਡੁੱਬ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ।"

"ਬਸ ਚੁੱਪ ਰਹੋ, ਸਾਂਚੋ," ਡੰਨ ਕੁਇਕਸੇਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਮੇਰਾ ਪਿੱਛੇ ਹਟਣਾ ਅਤੇ ਇਕਾਂਤਵਾਸ ਇਕ ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਰਹੇਗਾ, ਉਸ ਸਮੇਂ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਸਨਮਾਨਯੋਗ ਯਤਨ ਦੁਬਾਰਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਜਿੱਤਣ ਲਈ ਰੌਜ਼ਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਕਮੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ ਜਾਂ ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੇਣ ਲਈ ਕੁਝ ਪੁਰਾਤਨਤਾ ਦੀ ਕੋਈ ਕਮੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ।"

"ਮੈਨੂੰ ਉਮੀਦ ਹੈ ਕਿ ਰੱਬ ਸੁਣ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸ਼ੈਤਾਨ ਨਹੀਂ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਕਿ "ਇੱਕ ਚੰਗੀ ਉਮੀਦ ਇੱਕ ਬੁਰੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨਾਲੋਂ ਬਿਹਤਰ ਹੈ"।"

ਜਦੋਂ ਉਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੁੱਝੇ ਹੋਏ ਸਨ, ਡੰਨ ਐਂਟੋਨੀਓ ਆਪਣੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਖੁਸ਼ੀ ਦੀ ਝਲਕ ਲੈ ਕੇ ਅੰਦਰ ਆਇਆ ਅਤੇ ਕਿਹਾ:

"ਵੱਡੀ ਖ਼ਬਰ, ਸ਼ੁਰ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ! ਡੌਨ ਗ੍ਰੇਗੋਰੀਓ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਲੜਾਈ ਗਿਆ ਗੱਦਾਰ ਹੁਣੇ ਉਤਰਿਆ ਹੈ। ਮੈਰਾ ਕੀ ਮਤਲਬ ਹੈ 'ਉਤਰਿਆ'?—ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਡੌਨ ਐਂਟੋਨੀਓ ਦੇ ਘਰ ਹਨ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਇੱਥੇ ਪਹੁੰਚ ਜਾਣਗੇ।"

ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਇਸ ਤੋਂ ਕੁਝ ਖੁਸ਼ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਕਿਹਾ:

"ਮੈਨੂੰ ਸੱਚੀਂ ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਪਵੇਗਾ ਕਿ ਜੇ ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਉਲਟ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਜ਼ਿਆਦਾ ਖੁਸ਼ੀ ਹੁੰਦੀ; ਫਿਰ ਮੈਨੂੰ ਬਾਰਬਰੀ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ, ਜਿੱਥੇ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਬਾਂਹ ਦੀ ਤਾਕਤ ਨਾਲ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਡੌਨ ਗ੍ਰੇਗੋਰੀਓ ਨੂੰ ਸਗੋਂ ਉਸ ਧਰਤੀ ਦੇ ਹਰ ਆਖਰੀ ਈਸਾਈ ਕੈਦੀ ਨੂੰ ਆਜ਼ਾਦ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਪਰ, ਅਫ਼ਸੋਸ! ਮੈਂ ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਕਿਉਂ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਹਾਂ? ਕੀ ਮੈਂ ਉਹ ਨਹੀਂ ਹਾਂ ਜੋ ਹਾਰ ਗਿਆ ਸੀ? ਉਹ ਜਿਸਨੂੰ ਢਾਹ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ? ਕੀ ਮੈਂ ਉਹ ਨਹੀਂ ਹਾਂ ਜੋ ਪੂਰੇ ਸਾਲ ਹਥਿਆਰ ਨਹੀਂ ਚੁੱਕ ਸਕਦਾ? ਹੁਣ ਮੇਰੇ ਵਾਅਦੇ ਕੀ ਕੰਮ ਦੇ? ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਸ਼ੇਖੀ ਮਾਰਨ ਦੀ ਕੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰੇ ਲਈ ਤੱਲਵਾਰ ਨਾਲੋਂ ਚਰਖਾ ਚਲਾਉਣਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਚੰਗਾ ਹੋਵੇਗਾ?"

"ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੋਲਣਾ ਬੰਦ ਕਰੋ, ਮਾਲਕ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ। ""ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਮੁਰਗੀ ਨਾ ਹੋਣ ਨਾਲੋਂ ਪਿੱਪ ਵਾਲੀ ਮੁਰਗੀ ਬਿਹਤਰ ਹੈ!" ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, "ਤੁਸੀਂ ਕੁਝ ਜਿੱਤਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਕੁਝ ਹਾਰਦੇ ਹੋ।" ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਨ੍ਹਾਂ ਮੁਲਾਕਾਤਾਂ ਅਤੇ ਧੱਕੇਸ਼ਾਹੀਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਫਾਇਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਜੋ ਵਿਅਕਤੀ ਅੱਜ ਡਿੱਗਦਾ ਹੈ ਉਹ ਕੱਲ੍ਹ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਚੁੱਕ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਉਹ ਬਿਸਤਰੇ 'ਤੇ ਰਹਿਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ; ਮੇਰਾ ਮਤਲਬ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਨਵੇਂ ਮੁਲਾਕਾਤਾਂ ਲਈ ਨਵੀਂ ਤਾਕਤ ਇਕੱਠੀ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜ਼ਾਏ ਹੌਂਸਲਾ ਨਹੀਂ ਹਾਰਦਾ। ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਨੂੰ ਹੁਣੇ ਉੱਠਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਡੌਨ ਗ੍ਰੇਗੋਰੀਓ ਦਾ ਸੁਆਗਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਸ਼ਾਇਦ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਘਰ ਵਿਚ ਹੈ, ਉਸ ਵੱਡੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਹੋਏ ਜੋ ਮੈਂ ਹਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਕਰਦੇ ਸੁਣਦਾ ਹਾਂ।"

ਅਤੇ ਇਹੀ ਹਾਲ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਡੌਨ ਗ੍ਰੇਗੋਰੀਓ ਅਤੇ ਗੱਦਾਰ ਨੇ ਵਾਇਸਰਾਏ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਯਾਤਰਾ ਦਾ ਵੇਰਵਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਡੌਨ ਗ੍ਰੇਗੋਰੀਓ, ਅਨਾ ਫੇਲਿਕਸ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਦੀ ਉਤਸੁਕਤਾ ਵਿਚ, ਗੱਦਾਰ ਨਾਲ ਡੌਨ ਐਂਟੋਨੀਓ ਦੇ ਘਰ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਡੌਨ ਐਂਟੋਨੀਓ ਨੇ ਔਰਤਾਂ ਦੇ ਕੱਪੜੇ ਪਾਏ ਹੋਏ ਸਨ ਜਦੋਂ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਅਲਜੀਅਰਜ਼ ਤੋਂ ਲਿਆਏ ਸਨ, ਉਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸ਼ਤੀ 'ਤੇ ਇੱਕ ਕੈਦੀ ਦੇ ਕੱਪੜਿਆਂ ਨਾਲ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਜੋ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਭੱਜ ਗਿਆ ਸੀ। ਧੋਰ ਉਸਦੇ ਪਹਿਰਾਵੇ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ, ਉਸਨੂੰ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਵਜੋਂ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਜਿਸਦੀ ਇੱਜ਼ਤ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕੇ, ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕੇ ਅਤੇ ਈਰਖਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਬਹੁਤ ਸੁੰਦਰ ਸੀ ਅਤੇ ਸਤਾਰਾਂ ਜਾਂ ਅਠਾਰਾਂ ਸਾਲਾਂ ਦਾ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ ਸੀ। ਰਿਕੋਟ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਧੀ ਉਸਦਾ ਸਵਾਗਤ ਕਰਨ ਲਈ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲੇ: ਰਿਕੋਟ ਹੰਝੂਆਂ ਨਾਲ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਧੀ ਨਿਮਰਤਾ ਅਤੇ ਸ਼ਰਮ ਨਾਲ, ਅਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਡੌਨ ਗ੍ਰੇਗੋਰੀਓ ਅਤੇ ਅਨਾ ਫੇਲਿਕਸ ਦੇ ਸੁੰਦਰ ਰੂਪ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਏ। ਕੋਈ ਵੀ ਗਲੇ ਨਹੀਂ ਲੁੱਗਾਇਆ ਗਿਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਜਿੱਥੇ ਸੱਚਾ ਪਿਆਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉੱਥੇ ਜਾਣ-ਪਛਾਣ ਦਾ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਛੁੱਡਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਚੁੱਪ ਸੀ ਜੋ ਦੋ ਪ੍ਰੇਮੀਆਂ ਲਈ ਬੋਲਦੀ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਖੁਸ਼ੀ ਭਰੀਆਂ ਅਤੇ ਸਿਹਤਮੰਦ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨ ਲਈ ਜੀਭਾਂ ਦਾ ਕੰਮ ਕਰਦੀਆਂ ਸਨ। ਵਿਦਰੋਹੀ ਨੇ ਡੌਨ ਗ੍ਰੇਗੋਰੀਓ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਵਰਤੇ ਗਏ ਹੁਸ਼ਿਆਰ ਸਾਧਨਾਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਖ਼ਤਰਿਆਂ ਅਤੇ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕੀਤਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਔਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਉਹ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਇਹ ਇੱਕ ਲੰਬੇ ਭਾਸ਼ਣ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਕੁਝ ਸੋਚ-ਸਮਝ ਕੇ ਚੁਣੇ ਹੋਏ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨਾਲ ਕੀਤਾ, ਆਪਣੇ ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਉੱਨਤ ਬੁੱਧੀ ਦਾ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਕੀਤਾ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਰਿਕੋਟ ਨੇ ਵਿਦਰੋਹੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਪੈਸੇ ਦਿੱਤੇ ਅਤੇ ਖੁਲ੍ਹੇ ਦਿਲ ਨਾਲ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦਿੱਤਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਚੱਪੂ ਚੁਲਾਏ ਸਨ। ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਵਿਦਰੋਹੀ ਦੀ ਸੱਟੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਚੁਰਚ ਵਿੱਚੋਂ ਬਹਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤਪੱਸਿਆ ਅਤੇ ਪਛਤਾਵੇ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਸੜੇ ਹੋਏ ਅੰਗ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਅਤੇ ਦੁਬਾਰਾ ਸਤਿਕਾਰਯੋਗ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ।

ਦੋ ਦਿਨਾਂ ਬਾਅਦ, ਵਾਇਸਰਾਏ ਨੇ ਡੌਨ ਐਂਟੋਨੀਓ ਨਾਲ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਕਿ ਐਨਾ ਫੇਲਿਕਸ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਸਪੇਨ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਕੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਲੱਗਿਆ ਕਿ ਜੇਕਰ ਅਜਿਹੀ ਈਸਾਈ ਧੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਨੇਕ ਇਰਾਦੇ ਵਾਲਾ ਪਿਤਾ

ਉੱਥੇ ਹੀ ਰਹੇ ਤਾਂ ਕਦੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਡੌਨ ਐਂਟੋਨੀਓ ਨੇ ਰਾਜਧਾਨੀ ਵਿੱਚ ਇਸ ਬਾਰੇ ਗੱਲਬਾਤ ਕਰਨ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕੀਤੀ, ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੂਜੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਇਹ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਪੱਖਪਾਤ ਅਤੇ ਰਿਸ਼ਵਤ ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਮੁਸ਼ਕਲ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

"ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੱਖਪਾਤ ਅਤੇ ਰਿਸ਼ਵਤ ਦੀ ਉਮੀਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ," ਰਿਕੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਜੋ ਇਸ ਵਟਾਂਦਰੇ ਦੌਰਾਨ ਮੌਜੂਦ ਸੀ, "ਕਿਉਂਕਿ ਨਾ ਤਾਂ ਬੇਨਤੀਆਂ, ਵਾਅਦੇ, ਤੋਹਫ਼ੇ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਹਮਦਰਦੀ ਲਈ ਅਪੀਲਾਂ ਦਾ ਮਹਾਨ ਡੌਨ ਬਰਨਾਰਡੀਨੋ ਡੀ ਵੇਲਾਸਕੋ, ਕਾਉਂਟ ਆਫ਼ ਸੁਲਾਜ਼ਾਰ 'ਤੇ ਕੋਈ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਵੇਗਾ, ਜਿਸਨੂੰ ਮਹਾਰਾਜ ਨੇ ਸਾਡਾ ਕੱਢਣਾ ਸੌਂਪਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਸੱਚ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਨਿਆਂ ਨੂੰ ਦਇਆ ਨਾਲ ਮਿਲਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਸਾਡੇ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਦੂਸ਼ਿਤ ਅਤੇ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਸਮਝਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਉਸ ਸਾਵਧਾਨੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸ਼ਾਂਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਮੱਲਮ ਦੀ ਬਜਾਏ ਸੜਦੀ ਹੈ। ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਸੂਝ-ਬੂਝ, ਸਮਝਦਾਰੀ, ਮਿਹਨਤ, ਅਤੇ ਉਸ ਡਰ ਦੁਆਰਾ ਜੋ ਉਹ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਸਨੇ, ਆਪਣੇ ਮਜ਼ਬੂਤ ਮੋਢਿਆਂ 'ਤੇ, ਇਸ ਮਹਾਨ ਉੱਦਮ ਦੇ ਭਾਰ ਨੂੰ ਇਸਦੇ ਤੇਰਕਪੂਰਨ ਸਿਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਾਇਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਾਡੀ ਕੋਈ ਵੀ ਚਤੁਰਾਈ, ਸਾਜ਼ਿਸ਼, ਬੇਨਤੀ, ਜਾਂ ਛਲ ਇਸ ਆਰਗਸ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨੂੰ ਹੈਰਾਨ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਜਿਸਨੂੰ ਉਹ ਲਗਾਤਾਰ ਸੁਚੇਤ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਤੇ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਪਿੱਛੇ ਨਾ ਰਹੇ ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਧਿਆਨ ਤੋਂ ਬਚ ਨਾ ਜਾਵੇ, ਸਮੇਂ ਦੇ ਬੀਤਣ ਨਾਲ ਇੱਕ ਲੁਕੀ ਹੋਈ ਜੜ੍ਹ ਵਾਂਗ ਉੱਗ ਪਵੇ ਜਿਵੇਂ ਇੱਕ ਸੁਪਨੇ ਵਿੱਚ ਜ਼ਹਿਰੀਲੇ ਫਲ ਨੂੰ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਸ਼ੁੱਧ ਅਤੇ ਉਸ ਡਰ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਾਡੀ ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਜਕੜਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਕੀ ਇੱਕ ਮਹਾਨ ਫ਼ਿਲਿਪ ਤੀਜੇ ਦੁਆਰਾ ਬਹਾਦਰੀ ਭਰਿਆ ਹੱਲ, ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਉਕਤ ਬਰਨਾਰਡੀਨੋ ਡੀ ਵੇਲਾਸਕੋ ਨੂੰ ਸੌਂਪਣਾ ਕਿੰਨੀ ਅਣਸੁਣੀ ਸਮਝਦਾਰੀ ਹੈ!"

"ਫਿਰ ਵੀ," ਡੌਨ ਐਂਟੋਨੀਓ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵਿੱਚ ਸਭ ਕੁਝ ਕਰਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਸਵਰਗ ਜੋ ਵੀ ਸਭ ਤੋਂ ਚੁਕੰਵਾਂ ਸਮਝਦਾ ਹੈ ਉਹ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਡੌਨ ਗ੍ਰੇਗੋਰੀਓ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਮਾਪਿਆਂ ਨੂੰ ਉਸ ਚਿੰਤਾ ਲਈ ਦਿਲਾਸਾ ਦੇਵੇਗਾ ਜੋ ਉਸਦੀ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰੀ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਐਨਾ ਫੇਲਿਕਸ ਮੇਰੀ ਪਤਨੀ ਨਾਲ ਸਾਡੇ ਘਰ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਕਾਨਵੈਂਟ ਵਿੱਚ ਰਹੇਗੀ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦੀ ਪ੍ਰਭੂਤਾ ਵਾਇਸਰਾਏ ਨੂੰ ਚੰਗੇ ਰਿਕੋਟ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਰਹਿਣ ਲਈ ਖੁਸ਼ ਹੋਵੇਗੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਸੀਂ ਨਹੀਂ ਦੇਖਦੇ ਕਿ ਮੇਰੀਆਂ ਗੱਲਬਾਤਾਂ ਕਿਵੇਂ ਨਿਕਲਦੀਆਂ ਹਨ।"

ਵਾਇਸਰਾਏ ਨੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਹਰ ਗੱਲ 'ਤੇ ਸਹਿਮਤੀ ਜਤਾਈ, ਪਰ ਡੌਨ ਗ੍ਰੇਗੋਰੀਓ, ਜੋ ਕਿ ਹੋ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਸੀ, ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਡੋਨਾ ਅਨਾ ਫੇਲਿਕਸ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਛੱਡ ਸਕਦਾ, ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਛੱਡੇਗਾ। ਪਰ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਮਾਪਿਆਂ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦਾ ਸੀ, ਉਸਦੇ ਲਈ ਵਾਪਸ ਆਉਣ ਦੇ ਕੁਝ ਸਾਧਨ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਠਾਲ, ਉਹ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਯੋਜਨਾ 'ਤੇ ਸਹਿਮਤ ਹੋ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਅਨਾ ਫੇਲਿਕਸ ਡੌਨ ਐਂਟੋਨੀਓ ਦੀ ਪਤਨੀ ਅਤੇ ਰਿਕੋਟ ਨਾਲ ਵਾਇਸਰਾਏ ਦੇ ਘਰ ਰਿਹਾ।

ਡੌਨ ਐਂਟੋਨੀਓ ਦੇ ਜਾਣ ਦਾ ਦਿਨ ਆ ਗਿਆ, ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਅਤੇ ਸਾਂਚੋ ਦੇ ਦੋ ਦਿਨਾਂ ਬਾਅਦ, ਕਿਉਂਕਿ ਨਾਈਟ ਦੇ ਡਿੱਗਣ ਨਾਲ ਉਹ ਜਲਦੀ ਸੜਕ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਡੌਨ ਗ੍ਰੇਗੋਰੀਓ ਦਾ ਅਨਾ ਫੇਲਿਕਸ ਨੂੰ ਵਿਦਾ ਕਰਨਾ ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੰਝੂਆਂ, ਹੰਝੂ, ਬੇਹੋਸ਼ੀ ਅਤੇ ਹਉਕਿਆਂ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਰਿਕੋਟ ਨੇ ਡੌਨ ਗ੍ਰੇਗੋਰੀਓ ਨੂੰ ਇੱਕ ਹਜ਼ਾਰ ਐਸਕੂਡੋ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕੀਤੀ, ਪਰ ਉਹ ਸਿਰਫ਼ ਪੰਜ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰੇਗਾ - ਅਤੇ ਇਹ ਉਸਨੇ ਡੌਨ ਐਂਟੋਨੀਓ ਤੋਂ ਉਧਾਰ ਲਏ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰਾਜਧਾਨੀ ਵਿਚ ਵਾਪਸ ਕਰਨ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਉਹ ਦੋਵੇਂ ਚਲੇ ਗਏ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਅਤੇ ਸਾਂਚੋ ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਮੇਂ ਬਾਅਦ ਚਲੇ ਗਏ; ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਆਪਣੇ ਸ਼ਸਤਰ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਯਾਤਰਾ ਵਾਲੇ ਕਪੜਿਆਂ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਨਿਹੱਥੇ ਅਤੇ ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਪੈਦਲ ਕਿਉਂਕਿ ਡੈਪਲ ਸ਼ਸਤਰ ਚੁੱਕ ਰਿਹਾ ਸੀ।

ਛਿਆਹਠਵਾਂ ਅਧਿਆਇ

ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਬ੍ਰਿਤਾਂਤ ਕਿ ਇਹ ਪੜ੍ਹਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਕੀ ਦਿਖਾਈ ਦੇਵੇਗਾ
ਜਾਂ ਜਿਸ ਨੂੰ ਇਹ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਸੁਣਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਉਸਨੂੰ ਕੀ ਸੁਣਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ

ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਹ ਬਾਰਸੀਲੋਨਾ ਛੱਡ ਰਹੇ ਸਨ, ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਉਸ ਜਗ੍ਹਾ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਲਈ ਮੁੜਿਆ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਡਿੱਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ:

"ਇੱਥੇ ਉਹ ਥਾਂ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਟਰੌਏ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ! ਇਹ ਉਹ ਥਾਂ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਮੇਰੀ ਬਦਕਿਸਮਤੀ - ਮੇਰੀ ਕਾਇਰਤਾ ਨਹੀਂ - ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਮੇਰੀ ਮਿਹਨਤ ਨਾਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਸ਼ਾਨ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ; ਜਿੱਥੇ ਕਿਸਮਤ ਨੇ ਸ਼ਰਾਰਤ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਚੰਚਲਤਾ ਮੇਰੇ ਵਿਰੁੱਧ ਲਿਆਂਦੀ; ਜਿੱਥੇ ਮੇਰੇ ਕੰਮਾਂ ਨੂੰ ਗ੍ਰਹਿਣ ਲੱਗ ਪਿਆ; ਅਤੇ, ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਜਿੱਥੇ ਮੇਰੀ ਖੁਸ਼ੀ ਡਿੱਗ ਪਈ, ਕਦੇ ਵੀ ਦੁਬਾਰਾ ਨਾ ਉੱਠਣ ਲਈ!"

ਜਦੋਂ ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਇਹ ਸੁਣਿਆ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ:

"ਪਿਆਰੇ ਮਾਲਕ, ਮਜ਼ਬੂਤ ਦਿਲਾਂ ਨੂੰ ਮੁਸੀਬਤ ਵਿੱਚ ਦ੍ਰਿੜਤਾ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਖੁਸ਼ਹਾਲੀ ਵਿੱਚ ਖੁਸ਼ੀ ਦਾ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਇਹ ਆਪਣੇ ਤੋਜਰਬੇ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਜੇ ਮੈਂ ਗਵਰਨਰ ਹੁੰਦਿਆਂ ਖੁਸ਼ ਸੀ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਹੁਣ ਦੁਖੀ ਨਹੀਂ ਹਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਇੱਕ ਸਕੁਆਇਰ ਹਾਂ ਅਤੇ ਪੈਦਲ ਯਾਤਰਾ ਕਰ ਰਹੀ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸਮਤ ਨਾਮਕ ਇਹ ਚੀਜ਼ ਇੱਕ ਔਰਤ ਹੈ ਜੋ ਗੁੜ੍ਹੀ, ਮਨਮੋਹਣੀ ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਅੰਨ੍ਹੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਉਹ ਨਹੀਂ ਦੇਖ ਸਕਦੀ ਕਿ ਉਹ ਕੀ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ ਜਾਂ ਉਹ ਕਿਸ ਨੂੰ ਉੱਪਰ ਚੁੱਕ ਰਹੀ ਹੈ ਜਾਂ ਹੇਠਾਂ ਸੁੱਟ ਰਹੀ ਹੈ।"

"ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦਾਰਸ਼ਨਿਕ ਹੋ ਰਹੇ ਹੋ, ਸਾਂਚੋ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਅਤੇ ਕੁਝ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸਿਆਣਪ ਵਾਲੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਕਹਿ ਰਹੇ ਹੋ। ਮੈਂ ਕਲਪਨਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਸਭ ਕੌਣ ਸਿਖਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਕਿਸਮਤ ਵਰਗੀ ਕੋਈ ਚੀਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਥੇ ਘਟਨਾਵਾਂ, ਭਾਵੇਂ ਚੰਗੀਆਂ ਜਾਂ ਮਾੜੀਆਂ, ਸੰਜੋਗ ਨਾਲ ਵਾਪਰਦੀਆਂ ਹਨ ਪਰ ਸਵਰਗ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰਬੰਧ ਦੁਆਰਾ, ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਕਹਾਵਤ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ "ਹਰ ਵਿਅਕਤੀ ਆਪਣੀ ਕਿਸਮਤ ਦਾ ਜਾਅਲੀ ਹੈ"। ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਜਾਅਲੀ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਪਰ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਮਝਦਾਰੀ ਨਾਲ ਨਹੀਂ, ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਮੇਰੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਧਾਰਨਾਵਾਂ ਇੱਕ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਆਫ਼ਤ ਵਿੱਚ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਮੈਨੂੰ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਕਿ ਰੋਸੀਨੈਂਟ ਦੀ ਗਿਰਾਵਟ ਵ੍ਹਾਈਟ ਮੂਨ ਦੇ ਘੋੜੇ ਦੇ ਨਾਈਟ ਦੀ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਫਿਰ ਵੀ, ਮੈਂ ਚੁਣੌਤੀ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵਿੱਚ ਸਭ ਕੁਝ ਕੀਤਾ। ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਘੋੜੇ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ, ਭਾਵੇਂ ਅਪਮਾਨਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਆਪਣਾ ਵਾਅਦਾ ਨਿਭਾਉਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫ਼ਲ ਰਹਿ ਕੇ ਆਪਣਾ ਸਨਮਾਨ ਨਹੀਂ ਗੁਆਇਆ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਇੱਕ ਦਲੇਰ ਅਤੇ ਬਹਾਦਰ ਨਾਈਟ ਸੀ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਹੱਥਾਂ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਕੰਮਾਂ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਇਰਾਦਿਆਂ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕੀਤਾ, ਪਰ ਹੁਣ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਇੱਕ ਕਮਜ਼ੋਰ ਹਾਂ ਸਕੁਆਇਰ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਕੀਤੇ ਵਾਅਦੇ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਕੇ ਆਪਣੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਰਾਂਗਾ। ਇਸ ਲਈ, ਪਿਆਰੇ ਦੋਸਤ, ਤੁਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰੋ, ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੀ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਨਵੇਂ ਸਾਲ ਦਾ ਸਾਲ ਬਿਤਾਉਣ ਦਿਓ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਕੈਦ ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ ਅਸੀਂ ਹਥਿਆਰਾਂ ਦੇ ਅਭਿਆਸ ਵੱਲ ਵਾਪਸ ਜਾਣ ਲਈ ਨਵੀਂ ਤਾਕਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਾਂਗੇ, ਜਿਸਨੂੰ ਮੈਂ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਛੱਡਾਂਗਾ।"

"ਮਾਲਕ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਪੈਦਲ ਯਾਤਰਾ ਕਰਨਾ ਕੋਈ ਅਜਿਹੀ ਸੁਹਾਵਣੀ ਗਤੀਵਿਧੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਲੰਬੀਆਂ ਯਾਤਰਾਵਾਂ 'ਤੇ ਜਾਣ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕਰੇ। ਆਓ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਦੇ ਕਵਚ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਦਰੱਖਤ 'ਤੇ ਲਟਕਾ ਦੇਈਏ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਫਾਂਸੀ 'ਤੇ ਲਟਕਾਏ ਗਏ ਆਦਮੀ ਦੇ ਬਦਲ ਵਜੋਂ ਉੱਥੇ ਛੱਡ ਦੇਈਏ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਹਵਾ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਪੈਰਾਂ ਨੂੰ ਝੁਲਦੇ ਹੋਏ ਡੈਪਲ ਦੀ ਪਿੱਠ 'ਤੇ ਬੈਠਾ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਜਿੰਨੀਆਂ ਮਰਜ਼ੀ ਯਾਤਰਾਵਾਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਕਿੰਨੀਆਂ ਵੀ ਲੰਬੀਆਂ ਕਿਉਂ ਨਾ ਹੋਣ। ਪਰ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਸੋਚਦੇ ਹੋ ਕਿ ਮੈਂ

ਪੈਦਲ ਲੰਬੀਆਂ ਯਾਤਰਾਵਾਂ ਕਰਨ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਹੋਰ ਵਿਚਾਰ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ।"

"ਇੱਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਵਿਚਾਰ, ਸਾਂਚੋ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਆਓ ਆਪਾਂ ਮੇਰੇ ਕਵਚ ਨੂੰ ਟਰਾਫੀ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲੁਟਕਾ ਦੇਈਏ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਹੇਠਾਂ ਜਾਂ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਅਸੀਂ ਦਰੱਖਤਾਂ 'ਤੇ ਉੱਕਰੀਏ ਜੋ ਓਰਲੈਂਡੋ ਦੇ ਕਵਚ ਦੀ ਟਰਾਫੀ 'ਤੇ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ:

ਇਹਨਾਂ ਬਾਹਾਂ ਨੂੰ ਨਾ ਹਟਾਓ,
ਉਸਨੂੰ ਛੱਡੇ ਜੋ ਓਰਲੈਂਡੋ ਦੀ ਤਾਕਤ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਕਰਦਾ ਹੈ।

"ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਬਿਲਕੁਲ ਠੀਕ ਲੱਗਦਾ ਹੈ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਅਤੇ ਜੇ ਇਹ ਕਮੀ ਨਾ ਹੁੰਦੀ ਜੋ ਰੋਸੀਨਾਂਤੇ ਦੀ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰੀ ਸਾਨੂੰ ਸੜਕ 'ਤੇ ਲਿਆਉਂਦੀ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਉੱਥੇ ਹੀ ਲਟਕਦਾ ਛੱਡ ਦੇਣਾ ਉਚਿਤ ਹੁੰਦਾ।"

"ਖੈਰ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਨਾ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕਵਚ ਨੂੰ ਟੰਗਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਕਿਤੇ ਲੋਕ ਇਹ ਨਾ ਕਹਿਣ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸ਼ੂ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉੱਤਮ ਸੇਵਾ ਦਾ ਇਨਾਮ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ!"

"ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਬਿਲਕੁਲ ਸਹੀ ਹੈ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿਉਂਕਿ ਬੁੱਧੀਮਾਨਾਂ ਦੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, "ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਗਿਦੜ ਦੀਆਂ ਕਮੀਆਂ ਲਈ ਪੈਕਸੈਡਲ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ", ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੈ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਗੁੱਸਾ ਆਪਣੇ ਕੁੱਟੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਖੁਨੀ ਬਸੰਤੂ, ਜਾਂ ਰੋਸੀਨੈਂਟ ਦੀ ਨਿਮਰਤਾ, ਜਾਂ ਮੇਰੇ ਕੋਮਲ ਪੈਰਾਂ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਕੱਢਣਾ ਚਾਹੀਦਾ, ਜਿਸਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਵਾਜਬ ਤੋਂ ਵੱਧ ਯਾਤਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਦ੍ਰਿੜ ਜ਼ਾਪਦੇ ਹੋ।"

ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਅਤੇ ਅਗਲੇ ਚਾਰ ਦਿਨ ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਮਾਮਲਿਆਂ 'ਤੇ ਚਰਚਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਬਿਤਾਏ, ਜਿਸ ਦੌਰਾਨ ਕੁਝ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਫ਼ਰ ਵਿੱਚ ਵਿਘਨ ਪਾ ਸਕੇ, ਪਰ ਪੰਜਵੇਂ ਦਿਨ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਇੱਕ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋ ਰਹੇ ਸਨ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਰਾਏ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਮਿਲੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਛੁੱਟੀ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਉੱਥੇ ਮੌਜ-ਮਸਤੀ ਕਰਨ ਲਈ ਇਕੱਠੇ ਹੋਏ ਸਨ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇੜੇ ਆਇਆ, ਮਜ਼ਦੂਰਾਂ ਵਿਚੋਂ ਇੱਕ ਨੇ ਚੀਕਿਆ:

"ਇੱਥੇ ਦੋ ਸੱਜਣ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਜੋ ਸੂਬੰਧਤ ਧਿਰਾਂ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਫ਼ੈਸਲਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡੀ ਬਾਜ਼ੀ ਬਾਰੇ ਕੀ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।"

"ਮੈਨੂੰ ਇਸਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਵੇਗੀ, ਅਤੇ ਪੂਰੀ ਨਿਰਪੱਖਤਾ ਨਾਲ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਜੇਕਰ ਮੈਂ ਸਮੱਸਿਆ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਵਿੱਚ ਕਾਮਯਾਬ ਹੋ ਗਿਆ।"

"ਖੈਰ, ਇਹ ਸਥਿਤੀ ਹੈ, ਮਹਾਨ ਜ਼ੁਨਾਬ," ਮਜ਼ਦੂਰ ਨੇ ਕਿਹਾ: "ਇਸ ਪਿੰਡ ਦਾ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਇੰਨਾ ਮੋਟਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦਾ ਭਾਰ ਦੋ ਸੌ ਪਚੱਤਰ ਪੌਂਡ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਇੱਕ ਗੁਆਂਢੀ ਨੂੰ ਪੈਦਲ ਦੌੜ ਲਈ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਭਾਰ ਇੱਕ ਸੌ ਪੌਂਡ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸ਼ਰਤਾਂ ਕਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਕੁੱਲ ਭਾਰ ਨਾਲ ਸੌ ਕਦਮ ਦੌੜਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਗੁਆਂਢੀ ਨੇ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਵਜ਼ਨ ਕਿਵੇਂ ਬਰਾਬਰ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਆਦਮੀ, ਜਿਸਦਾ ਭਾਰ ਇੱਕ ਸੌ ਪੱਚੀ ਪੌਂਡ ਹੈ, ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਪਿੱਠ 'ਤੇ ਇੱਕ ਸੌ ਪੰਜਾਹ ਪੌਂਡ ਲੋਹਾ ਚੁੱਕਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਰਾਹੀਂ ਹਲਕੇ ਆਦਮੀ ਦਾ ਭਾਰ ਮੋਟੇ ਆਦਮੀ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋਵੇਗਾ।"

"ਇੰਨੀ ਜਲਦੀ ਨਹੀਂ!" ਇਸ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੇ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ; "ਇਹ ਮੇਰਾ ਕੰਮ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਵਾਲਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਾਂ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਸਾਰੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਿਵਾਦਾਂ ਵਿਚ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਵਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਕੁਝ ਦਿਨ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਮੈਂ ਗਵਰਨਰ ਅਤੇ ਜੱਜ ਵਜੋਂ ਆਪਣਾ ਅਹੁਦਾ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹੁਰ ਕੋਈ ਜਾਣਦਾ ਹੈ।"

"ਸਾਂਚੋ ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਆਸ਼ੀਰਵਾਦ ਨਾਲ ਜਵਾਬ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਹਾਂ ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਮਨ ਇੰਨਾ ਉਲਝਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਬਿੱਲੀ ਨੂੰ ਖਾਣਾ ਖੁਆਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹਾਂ।"

ਇਜਾਜ਼ਤ ਮਿਲਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸਾਂਚੇ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਇਕੱਠੇ ਹੋਏ ਅਣਗਿਣਤ ਮਜ਼ਦੂਰਾਂ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਨ ਕੀਤਾ ਜੋ ਉੱਥੇ ਆਪਣੇ ਮੂੰਹ ਖੋਲ੍ਹ ਕੇ ਖੜ੍ਹੇ ਸਨ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਆਪਣੇ ਐਲਾਨ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ:

"ਮੇਰੇ ਭਰਾਵੋ, ਇਹ ਮੋਟਾ ਆਦਮੀ ਜੋ ਪੁੱਛ ਰਿਹਾ ਹੈ ਉਹ ਗੋਰ-ਵਾਜਬ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਨਿਰਪੱਖਤਾ ਦਾ ਕੋਈ ਸੰਕੇਤ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਜੇ ਉਹ ਜੋ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਸੱਚ ਹੈ - ਕਿ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਵਿਅਕਤੀ ਹਥਿਆਰ ਚੁਣ ਸਕਦਾ ਹੈ - ਤਾਂ ਇਹ ਉਸਦੀ ਮੂਰਖਤਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਅਜਿਹੇ ਹਥਿਆਰ ਚੁਣਨ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਜਿੱਤਣ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਜਾਂ ਰੋਕਣ। ਇਸ ਲਈ ਮੇਰਾ ਫੈਸਲਾ ਹੈ ਕਿ ਮੋਟਾ ਆਦਮੀ - ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਵਾਲਾ - ਆਪਣੇ ਸਰੀਰ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਿੱਸੇ ਤੋਂ ਇੱਕ ਸੌ ਪੰਜਾਹ ਪੌਂਡ ਮਾਸ ਨੂੰ ਛਾਂਟਣਾ, ਛਿੱਲਣਾ, ਛਿੱਲਣਾ, ਕੱਟਣਾ, ਕੱਟਣਾ ਅਤੇ ਕੱਟਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਉਹ ਪਸੰਦ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਸੋਚਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਆਪਣਾ ਭਾਰ ਇੱਕ ਸੌ ਪੱਚੀ ਪੌਂਡ ਤੱਕ ਘਟਾ ਕੇ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਵਿਰੋਧੀ ਦੇ ਭਾਰ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਹ ਇੱਕ ਬਰਾਬਰ ਦੌੜ ਦੌੜ ਸਕਦੇ ਹਨ।"

"ਸਵਰਗ ਦੀ ਸੌਂਹ!" ਸਾਂਚੋ ਦਾ ਐਲਾਨ ਸੁਣ ਰਹੇ ਮਜ਼ਦੂਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਇਸ ਸੱਜਣ ਨੇ ਇੱਕ ਸੰਤ ਵਾਂਗ ਬੋਲਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸਿਧਾਂਤ ਵਾਂਗ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ ਹੈ, ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਯਕੀਨ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਮੋਟਾ ਆਦਮੀ ਆਪਣੇ ਮਾਸ ਦਾ ਇੱਕ ਔਂਸ ਵੀ ਦੇਣ ਤੋਂ ਝਿਜਕੇਗਾ, ਡੇਢ ਸੌ ਪੌਂਡ ਤਾਂ ਦੂਰ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ!"

"ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਦੌੜ ਨਾ ਕਰਨ," ਇੱਕ ਹੋਰ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਤਾਂ ਜੋ ਪਤਲਾ ਆਦਮੀ ਭਾਰ ਚੁੱਕਦਾ ਥੱਕ ਨਾ ਜਾਵੇ, ਅਤੇ ਮੋਟਾ ਆਦਮੀ ਆਪਣਾ ਮਾਸ ਨਾ ਖੋਹੇ। ਆਓ ਸ਼ਰਾਬ 'ਤੇ ਅੱਧਾ ਪੈਸਾ ਖਰਚ ਕਰੀਏ ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸੱਜਣਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸ਼ਰਾਬਖਾਨੇ ਵਿੱਚ ਲੈ ਚੱਲੀਏ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਪਕਵਾਨ ਪਰੋਸਦੇ ਹੋਣ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਸਮੱਸਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਠਹਿਰਾ ਸਕਦੇ ਹੋ।"

"ਮੈਂ ਤੁਹਾਡਾ ਸਭ ਦਾ ਬਹੁਤ ਧੰਨਵਾਦੀ ਹਾਂ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਪਰ ਮੈਂ ਇੱਕ ਪਲ ਲਈ ਵੀ ਨਹੀਂ ਰੁਕ ਸਕਦਾ। ਮੇਰੇ ਵੱਲੋਂ ਸ਼ਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਦੀ ਅਜਿਹੀ ਸਪਸ਼ਟ ਘਾਟ ਉਦਾਸੀ ਭਰੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਘੱਟ ਆਰਾਮਦਾਇਕ ਗਤੀ ਨਾਲ ਯਾਤਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰਦੇ ਹਨ।"

ਅਤੇ ਇੱਥੇ, ਉਸਨੇ ਰੋਸੀਨੈਂਟ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ, ਹਰ ਕੋਈ ਹੈਰਾਨ ਰਹਿ ਗਿਆ ਜਿਸਨੇ ਉਸਦੀ ਅਜੀਬ ਦਿੱਖ ਵੇਖੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਨੌਕਰ ਦੀ ਸਿਆਣਪ ਵੇਖੀ ਸੀ, ਜਿਸਨੂੰ ਉਹ ਸਾਂਚੇ ਸਮਝਦੇ ਸਨ। ਫਿਰ ਦੂਜੇ ਮਜ਼ਦੂਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੇ ਕਿਹਾ:

"ਜੇਕਰ ਨੌਕਰ ਇੰਨਾ ਸਿਆਣਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਮਾਲਕ ਕਿਹੋ ਜਿਹਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ! ਮੈਂ ਸ਼ਰਤ ਲਗਾਉਂਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਜੇ ਉਹ ਸਲਾਮਾਂਕਾ ਪੜ੍ਹਨ ਲਈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਹ ਇੱਕ ਵਾਰ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲੱਤ ਦੇ ਬੇਲੀਫ਼ ਹੋਣਗੇ। ਆਖ਼ਰਕਾਰ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਾਈ ਅਤੇ ਹੋਰ ਪੜ੍ਹਾਈ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਨਾਲ ਹੀ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਦੋਸਤ ਅਤੇ ਚੰਗੀ ਕਿਸਮਤ ਵੀ ਹੈ; ਫਿਰ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਇਸਦੀ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਉਮੀਦ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਡੰਡਾ ਅਤੇ ਸਿਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਮੀਟਰ ਨਾਲ ਪਾਵੇਗਾ।"

ਉਹ ਰਾਤ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਨੌਕਰ ਨੇ ਤਾਰਿਆਂ ਹੇਠ ਇੱਕ ਖੇਤ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਬਿਤਾਈ। ਅਗਲੀ ਸਵੇਰ, ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣਾ ਸਫ਼ਰ ਦੁਬਾਰਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੱਲ ਤੁਰਦੇ ਦੇਖਿਆ ਜੋ ਉਸਦੇ ਗਲੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਝੋਲਾ ਅਤੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਬਰਛਾ ਜਾਂ ਪਾਈਕ ਲੈ ਕੇ ਆਇਆ - ਇੱਕ ਪੈਰ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਦੀ ਤਸਵੀਰ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਹ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੇ ਨੇੜੇ ਆਇਆ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਗਤੀ ਤੇਜ਼ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਅੱਧਾ ਦੌੜਦੇ ਹੋਏ, ਨਾਈਟ ਕੋਲ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਸੱਜਾ ਪੱਟ ਫੜ ਕੇ ਜਫੀ ਪਾ ਲਈ, ਹੋਰ ਉੱਚਾ ਨਾ ਪਹੁੰਚ ਸਕਿਆ। ਫਿਰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ:

"ਓ, ਲਾ ਮੰਚਾ ਦੇ ਮੇਰੇ ਮਾਲਕ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ, ਮੇਰੇ ਮਾਲਕ ਡਿਊਕ ਦਾ ਦਿਲ ਕਿੰਨਾ ਖੁਸ਼ ਹੋਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਉਸਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗੇਗਾ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਉਸਦੇ ਕਿਲ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਆ ਰਹੀ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਮਾਲਕਣ ਡਚੇਸ ਰਹਿ ਰਹੇ ਹਨ!"

"ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਛਾਣਦਾ, ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਅਤੇ ਕਦੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਾਂਗਾ ਕਿ ਤੂੰ ਕੌਣ ਹੈਂ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦੱਸਦਾ।"

"ਮੈਂ, ਸਰ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ," ਸੁਨੇਹਾ ਭੇਜਣ ਵਾਲੇ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਟੋਮੀਲੋਸ ਹਾਂ, ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਡਿਊਕ ਦਾ ਨੌਕਰ, ਜਿਸਨੇ ਡੋਨਾ ਰੋਡਰਿਗਜ਼ ਦੀ ਧੀ ਦੇ ਹੱਥ ਲਈ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਨਾਲ ਲੜਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।"

"ਮੁਰਦਾ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਅਸੀਸ ਦਿਓ!" ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਉਹ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹੋ ਜਿਸਨੂੰ ਮੇਰੇ ਦੁਸ਼ਮਣਾਂ, ਜਾਦੂਗਰਾਂ ਨੇ, ਉਸ ਨੌਕਰ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਜਿਸਦਾ ਤੁਸੀਂ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਉਸ ਲੜਾਈ ਦਾ ਸਨਮਾਨ ਲੁੱਟਿਆ ਜਾ ਸਕੇ?"

"ਅੱਛਾ ਸੁਰ, ਅਜਿਹਾ ਨਾ ਕਹੋ," ਸੰਦੇਸ਼ਵਾਹਕ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਕੋਈ ਵੀ ਜਾਦੂ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਨਾ ਹੀ ਕਿਸੇ ਦੀ ਦਿੱਖ ਬਦਲੀ ਸੀ। ਮੈਂ ਉਹੀ ਨੌਕਰ ਸੀ ਜੋ ਸੂਚੀਆਂ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜੋ ਮੈਂ ਬਾਹਰ ਆ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਬਿਨਾਂ ਲੜਾਈ ਕੀਤੇ ਕੁੜੀ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕਰਨ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਉਸਦੀ ਦਿੱਖ ਨਾਲ ਕਾਫ਼ੀ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਪਰ ਮੇਰੀਆਂ ਉਮੀਦਾਂ ਬਿਲਕੁਲ ਉਲਟ ਨਿਕਲੀਆਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਸਾਡੇ ਕਿਲ੍ਹੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਗਈ, ਡਿਊਕ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਮੁਕਾਬਲੇ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਡੰਡੇ ਨਾਲ ਬੁਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੁੱਟਿਆ। ਇਸ ਸਭ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੁੜੀ ਹੁਣ ਇੱਕ ਨਨ ਹੈ, ਡੁਲਸੀਨਾ ਟੋਬੋਸੋ ਡੇ ਲਾ ਮੰਚਾ ਕੈਸਟੀਲੀਅਨ ਵਾਪਸ ਚਲੀ ਗਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਵਾਇਸਰਾਏ ਨੂੰ ਚਿੱਠੀਆਂ ਦਾ ਇੱਕ ਪੈਕੇਟ ਦੇਣ ਲਈ ਬਾਰਸੀਲੋਨਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਜੋ ਮੇਰਾ ਮਾਲਕ ਉਸਨੂੰ ਭੇਜ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਕੁਝ ਸ਼ੁੱਧ ਪੁਰ ਗਰਮ ਵਾਈਨ ਪੀਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਇੱਥੇ ਇੱਕ ਲੌਕੀ ਹੈ ਜੋ ਸੁਭ ਤੋਂ ਵੱਧੀਆ ਹੈ, ਨਾਲ ਹੀ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਕਿੰਨੇ ਟੁਕੜਿਆਂ ਦੇ ਟ੍ਰੋਨਚੋਨ ਪਨੀਰ ਦੇ ਟੁਕੜੇ ਜੋ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਦੀ ਪਿਆਸ ਨੂੰ ਜਗਾਉਣ ਅਤੇ ਜਗਾਉਣ ਲਈ ਕੰਮ ਕਰਨਗੇ, ਜੇਕਰ ਇਹ ਸੁਤਾ ਹੋਇਆ ਹੈ।"

"ਮੈਂ ਉਹ ਸੱਦਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਬਾਕੀ ਰਸਮਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਇੰਡੀਜ਼ ਦੇ ਸਾਰੇ ਜਾਦੂਗਰਾਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਯੋਗ ਟੋਸੀਲੋਸ ਨੂੰ ਮੀਹ ਪੈਣ ਦਿਓ।"

"ਇੱਕ ਸ਼ੱਬਦ ਵਿੱਚ, ਸਾਂਚੋ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਜੇਕਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਜੇ ਵੀ ਯਕੀਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕੋਰੀਅਰ ਜਾਦੂਗਰ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਟੋਸੀਲੋਸ ਨਕਲੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਪੂਰੀ ਦੁਨੀਆ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੇ ਪੇਟੂ ਹੋ ਅਤੇ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਅਣਜਾਣ ਆਦਮੀ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਇੱਥੇ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਰਹੋ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਖੋਦੋ। ਮੈਂ ਆਰਾਮ ਨਾਲ ਅਗੇ ਵਧਾਂਗਾ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਫੜ ਸਕਦੇ ਹੋ।"

ਦਿਲ ਖਿੱਚਵੀਂ ਹਾਸੇ ਦਾ ਆਨੰਦ ਮਾਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਨੌਕਰ ਨੇ ਆਪਣਾ ਕੰਦੂ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਬੈਗ ਵਿੱਚੋਂ ਪਨੀਰ, ਇੱਕ ਬਚੀ ਹੋਈ ਰੋਟੀ ਦੇ ਨਾਲ ਲੈ ਲਿਆ। ਫਿਰ ਉਹ ਅਤੇ ਸਾਂਚੇ ਘਾਹ 'ਤੇ ਬੈਠ ਗਏ ਜਿੱਥੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸ਼ਾਂਤੀ ਅਤੇ ਸਮਾਜਿਕਤਾ ਨਾਲ ਬੈਗ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਸਮੱਗਰੀ ਨੂੰ ਭੋਜਿਆ ਅਤੇ ਖਾਧਾ, ਅਤੇ ਇੰਨੀ ਤੀਬਰ ਭੁੱਖ ਨਾਲ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਅੱਖਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਚੱਟ ਲਿਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਪਨੀਰ ਦੀ ਬਦਬੂ ਆਉਂਦੀ ਸੀ। ਇਸ ਮੌਕੇ 'ਤੇ, ਟੋਸੀਲੋਸ ਨੇ ਸਾਂਚੇ ਨੂੰ ਕਿਹਾ:

"ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਸਾਂਚੋ ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ, ਤੁਹਾਡਾ ਉਹ ਮਾਸਟਰ ਪੂਰੇ ਡੈੱਕ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਖੇਡ ਰਿਹਾ।"

"ਤੁਹਾਡਾ ਕੀ ਮਤਲਬ ਹੈ: 'ਪੂਰੇ ਡੈੱਕ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਖੇਡਣਾ?' ਉਸਦਾ ਡੈੱਕ ਅਗਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਵਾਂਗ ਹੀ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇ ਮੂਰਖਤਾ ਪਤੇ ਹੁੰਦੇ, ਤਾਂ ਉਸਦਾ ਡੈੱਕ ਭਰਿਆ ਹੁੰਦਾ। ਮੈਂ ਖੁਦ ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਸਾਫ਼-ਸਾਫ਼ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਪਰ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸਦਾ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਇਸਦਾ ਕੋਈ ਫਾਇਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਹੁਣ ਜਦੋਂ ਉਹ ਚਿੱਟੇ ਚੰਦਰਮਾ ਦੇ ਨਾਈਟ ਦੁਆਰਾ ਹਾਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਭ ਤੋਂ ਡੂੰਘੀ ਉਦਾਸੀ ਵਿੱਚ ਡੁੱਬ ਗਿਆ ਹੈ?"

ਟੋਸੀਲੋਸ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨਾਲ ਵਾਪਰੀ ਘਟਨਾ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ, ਪਰ ਸਾਂਚੇ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸਦੇ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਉਡੀਕਦੇ ਰੱਖਣਾ ਬੇਇੱਜ਼ਤੀ ਹੋਵੇਗੀ; ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜੇਕਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਮਿਲਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਸਮਾਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਮੌਕੇ 'ਤੇ, ਸਾਂਚੋ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋ ਗਿਆ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਜੈਕਟ ਤੋਂ ਧੂੜ ਅਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਮੁੱਛਾਂ ਦੇ ਟੁਕੜਿਆਂ ਨੂੰ ਸਾਫ਼ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਉਸਨੂੰ ਅਲਵਿਦਾ ਕਿਹਾ। ਫਿਰ ਆਪਣੇ ਗ੍ਰਿਫਦੜ ਨੂੰ ਖਿੱਚਦੇ ਹੋਏ, ਉਹ ਟੋਸੀਲੋਸ ਤੋਂ ਚਲਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਮਿਲਿਆ, ਜੋ ਇੱਕ ਰੁੱਖ ਦੀ ਛਾਂ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ।

ਅਧਿਆਇ ਸਤਸਠ

ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦਾ ਚਰਵਾਹਾ ਬਣਨ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕੈਦ ਦੇ ਸਾਲ ਦੌਰਾਨ ਪਾਦਰੀ ਜੀਵਨ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ, ਹੋਰ ਸੱਚਮੁੱਚ ਸੁਹਾਵਣੇ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੇ ਨਾਲ।

ਜੇਕਰ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਆਪਣੇ ਘੋੜੇ ਤੋਂ ਡਿੱਗਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਈ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨਾਲ ਗ੍ਰਸਤ ਸੀ, ਤਾਂ ਡਿੱਗਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸਨੂੰ ਹੋਰ ਵੀ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੇ ਗ੍ਰਸਤ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਇੱਕ ਦਰੱਖਤ ਦੀ ਛਾਂ ਵਿੱਚ ਉਡੀਕ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕਿਹਾ, ਉਸਦੇ ਵਿਚਾਰ, ਸ਼ਹਿਦ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਮੱਖੀਆਂ ਵਾਂਗ, ਉਸਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਘੁੰਮਦੇ ਰਹੇ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਡੰਗਦੇ ਰਹੇ: ਕੁਝ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਦੇ ਮੋਹਭੰਗ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਨ ਅਤੇ ਕੁਝ ਉਸ ਜੀਵਨ ਨਾਲ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੀ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੌਰਾਨ ਜੀਉਣਾ ਸੀ। ਸਾਂਚੋ ਨੂੰ ਉਸਨੂੰ ਫੜ ਲਿਆ ਅਤੇ ਨੌਕਰ ਟੈਸੀਲੋਸ ਦੇ ਉਦਾਰ ਸੁਭਾਅ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕਰਨੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੀ।

"ਹਾਏ, ਸਾਂਚੋ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕੀ ਇਹ ਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਅਜੇ ਵੀ ਮੰਨਦੇ ਹੋ ਕਿ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਇੱਕ ਅਸਲ ਨੌਕਰ ਹੈ? ਤੁਸੀਂ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਨੂੰ ਇੱਕ ਖੇਤ ਦੀ ਕੁੜੀ ਵਿੱਚ ਬਦਲਦੇ ਅਤੇ ਸ਼ੈਤਾਨਾਂ ਦੇ ਨਾਈਟ ਨੂੰ ਕੁਆਰਾ ਕੈਰਾਸੁਕੋ ਵਿੱਚ ਬਦਲਦੇ ਦੇਖਿਆ ਹੈ, ਦੋਵੇਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਜਾਦੂਗਰਾਂ ਦੇ ਕੰਮ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਸਤਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸੋ: ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਸੀ ਜਿਸਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਟੈਸੀਲੋਸ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ, ਰੱਬ ਨੇ ਅਲਟੀਸੀਡੋਰਾ ਨਾਲ ਕਿਵੇਂ ਪੇਸ਼ ਆਇਆ ਹੈ? ਕੀ ਉਹ ਮੇਰੀ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰੀ 'ਤੇ ਰੋਈ ਹੈ ਜਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਆਪਣੇ ਮਨ ਵਿੱਚੋਂ ਪਿਆਰ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਕੱਢ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਮੇਰੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿਚ ਇੰਨਾ ਦੁਖੀ ਕਰਦੇ ਸਨ?"

"ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਅਜਿਹੇ ਨਹੀਂ ਸਨ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਮੁਰਖਤਾ ਭਰੇ ਸਵਾਲ ਪੁੱਛਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਮਿਲੇ। ਮੇਰੀ ਰਹਿਮਤ, ਮਾਲਕ, ਕੀ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਇਸ ਸਮੇਂ ਦੂਜਿਆਂ ਦੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਪ੍ਰੇਮੀਆਂ ਦੇ?"

"ਦੇਖੋ, ਸਾਂਚੋ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਸ਼ੁਕਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਦੇ ਨਾਮ ਤੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੰਮਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਪੁਰਾੜ ਹੈ। ਕਿਤੇ ਨਾ ਕਿਤੇ ਕੋਈ ਅਜਿਹਾ ਸੂਰਮਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਪਿਆਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਯਕੀਨਨ ਇੱਕ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਜੋ ਨਾਸ਼ੁਕਰਾ ਹੋਵੇ। ਅਲਟੀਸੀਡੋਰਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਤਿੰਨ ਨਾਈਟਕੈਪ ਦਿੱਤੇ, ਮੇਰੇ ਜਾਣ 'ਤੇ ਰੋਇਆ, ਅਤੇ ਬੇਸ਼ਰਮੀ ਨਾਲ ਜਨਤਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੁਰਾਪਿਆ, ਆਲੋਚਨਾ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਨਾਮ ਦਿੱਤੇ, ਇਹ ਸਾਰੇ ਸੰਕੇਤ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਮੈਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦੀ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਪ੍ਰੇਮੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਗੁੱਸਾ ਅਕਸਰ ਨਾਮ-ਬੁਲਾਉਣ 'ਤੇ ਖਤਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਉਸਦੀ ਉਮੀਦ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਖਜ਼ਾਨੇ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਜੋ ਕੁਝ ਹਨ ਉਹ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਨੂੰ ਗਹਿਣੇ ਰੱਖੇ ਗਏ ਹਨ, ਅਤੇ ਨਾਈਟਾਂ ਕੋਲ ਜੋ ਵੀ ਖਜ਼ਾਨੇ ਹਨ, ਉਹ ਪਰੀਆਂ ਵਾਂਗ, ਭਰਮਪੂਰਨ ਅਤੇ ਅਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਹਨ। ਮੈਂ ਅਲਟੀਸੀਡੋਰਾ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਉਸਦੀਆਂ ਯਾਦਾਂ ਹੀ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਯਾਨੀ ਕਿ, ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਦੇ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ, ਜਿਸਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕੋਰੜੇ ਮਾਰਨ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਮਾਸ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਕਰਕੇ ਇੱਕ ਗੰਭੀਰ ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ ਜੋ ਮੇਰੀ ਗਰੀਬ ਔਰਤ ਨੂੰ ਬੇਚੈਨ ਕਰਨ ਨਾਲੋਂ ਕੀੜਿਆਂ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰੱਖਣਾ ਪਸੰਦ ਕਰੇਗਾ - ਅਤੇ ਬਘਿਆੜ ਖਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਹੈ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਪਰਵਾਹ ਹੈ!"

"ਮਾਲਕ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਜੇ ਸੱਚ ਦੱਸਾਂ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਯਕੀਨ ਨਹੀਂ ਦਿਵਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਮੇਰੀ ਪਿੱਠ 'ਤੇ ਕੋਰੜੇ ਮਾਰਨ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਮੋਹਿਤ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਮੋਹ ਭੰਗ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕਿਉਂ, ਇਹ ਕਹਿਣ ਵਰਗਾ ਹੈ, 'ਜੇ ਤੁਹਾਡਾ ਸਿਰ ਦਰਦ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਗੋਡੇ 'ਤੇ ਕੁਝ ਮਲਮ ਰਗੜੋ।' ਘੱਟੋ ਘੱਟ, ਮੈਂ ਇਹ ਸ਼ਰਤ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਨੇ ਨਾਈਟ-ਇਰੈਂਟਰੀ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਵਾਲੇ ਸਾਰੇ ਇਤਿਹਾਸਾਂ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਕਦੇ ਵੀ ਇੱਕ ਵੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਕੋਰੜੇ ਮਾਰਨ ਤੋਂ ਮੋਹ ਭੰਗ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ ਹੈ। ਪਰ ਜੋ ਵੀ ਹੋਵੇ, ਜਦੋਂ ਮੂਡ ਮੈਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ

ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕੁਝ ਕੋਰੜੇ ਮਾਰਾਂਗਾ ਅਤੇ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਆਰਾਮ ਨਾਲ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹਾਂ।"

"ਰੱਬ ਇਹ ਬਖਸ਼ੇ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਅਤੇ ਸਵਰਗ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੇਰੀ ਔਰਤ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਨ ਦੀ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਬਖਸ਼ੇ, ਜੋ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਵੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਸਕੁਆਇਰ ਹੋ।"

ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਇਹਨਾਂ ਵਿਸ਼ਿਆਂ 'ਤੇ ਚਰਚਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਯਾਤਰਾ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ, ਉਹ ਉਸੇ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੇ ਜਿੱਥੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਲਦਾਂ ਨੇ ਕੁਚਲਿਆ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਪਛਾਣ ਲਿਆ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਸਾਂਚੋ ਨੂੰ ਕਿਹਾ:

"ਇਹ ਉਹ ਘਾਹ ਦਾ ਮੈਦਾਨ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਅਸੀਂ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਚਰਵਾਹੇ ਅਤੇ ਬਹਾਦਰ ਚਰਵਾਹੇ ਮਿਲੇ ਜੋ ਇੱਕ ਪੇਸਟੋਰਲ ਆਰਕੇਡੀਆ ਨੂੰ ਮੁੜ ਸੁਰਜੀਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਦੁਬਾਰਾ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਸਨ, ਇੱਕ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਜਿੰਨਾ ਨਵਾਂ ਹੈ, ਇਹ ਚਲਾਕ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਅਜਿਹੀ ਪੁਨਰ ਸਿਰਜਣਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਸੰਦ ਆਉਂਦੀ ਹੈ, ਸਾਂਚੇ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਚਰਵਾਹਿਆਂ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਦੇਈਏ, ਭਾਵੇਂ ਸਿਰਫ ਮੇਰੀ ਕੈਦ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ। ਮੈਂ ਕੁਝ ਭੇਡਾਂ ਅਤੇ ਪੇਸਟੋਰਲ ਕਿੱਤੇ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋਰ ਚੀਜ਼ਾਂ ਖਰੀਦਾਂਗਾ। ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਚਰਵਾਹਾ ਕੁਇਕਸੋਟਿਜ਼ ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਚਰਵਾਹਾ ਪੈਨਸੀਨੋ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਅਸੀਂ ਪਹਾੜੀਆਂ, ਜੰਗਲਾਂ ਅਤੇ ਗਲੇਡਾਂ ਵਿੱਚ ਘੁੰਮਦੇ ਹੋਏ ਗਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਵਿਰਲਾਪ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਅਤੇ ਝਰਨਿਆਂ ਦੇ ਕ੍ਰਿਸਟਲਿਨ ਤਰਲ ਪਦਾਰਥਾਂ, ਨਿਰਮਲ ਨਦੀਆਂ ਅਤੇ ਭਰਪੂਰ ਨਦੀਆਂ ਨੂੰ ਪੀਂਦੇ ਹੋਏ ਘੁੰਮਾਂਗੇ। ਓਕ ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਭਰਪੂਰ ਭੰਡਾਰਾਂ ਤੋਂ ਮਿੱਠੇ ਫਲ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰੂਨਗੇ, ਸਖ਼ਤ ਕਾਰਕ ਰੁੱਖਾਂ ਦੇ ਤਣੇ ਇੱਕ ਸੀਟ, ਵਿਲੋ ਛਾਂ, ਗੁਲਾਬ ਦਾ ਅਤਰ, ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਰੰਗਾਂ ਵਿਚ ਰੰਗੇ ਹੋਏ ਚੌੜੇ ਘਾਹ ਦੇ ਮੈਦਾਨਾਂ ਦੇ ਗਲੀਚੇ, ਸਾਹ ਲੈਣ ਲਈ ਸਾਫ਼, ਸਾਫ਼ ਵਾਤਾਵਰਣ ਹਵਾ, ਰਾਤ ਦੇ ਹਨੇਰੇ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰੂਨ ਲਈ ਚੰਦਰਮਾ ਅਤੇ ਤਾਰੇ ਰੌਸ਼ਨੀ, ਗਾਉਣ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਦਾ ਕੰਮ, ਰੋਣ ਵਾਲੀ ਖੁਸ਼ੀ ਦਾ ਅਪੋਲੋ ਦਾ। ਆਇਤਾਂ, ਅਤੇ ਪ੍ਰੇਮ ਹੰਕਾਰ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਅਸੀਂ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਵਰਤਮਾਨ ਯੁੱਗ ਵਿੱਚ ਸਗੋਂ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਯੁੱਗ ਵਿੱਚ ਵੀ ਪ੍ਰਸਿੱਧੀ ਅਤੇ ਅਮਰਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਾਂਗੇ।"

"ਸਵਰਗ ਦੀ ਸੌਂਹ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਮੈਨੂੰ ਕਿਸੇ ਟ੍ਰੀ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅੱਖਰ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਲੱਗਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਕੁਆਰੇ ਸੈਨਸਨ ਕੈਰਾਸਕੋ ਅਤੇ ਮਾਸਟਰ ਨਿਕੋਲਸ ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਦੇਖ ਕੇ ਹੀ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਚੱਲੇਣਾ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਵਾਂਗ ਚਰਵਾਹੇ ਬਣਨਾ ਚਾਹੁਣਗੇ, ਪਰ, ਰੱਬ ਦੀ ਇੱਛਾ ਹੋਵੇ, ਪੁਜਾਰੀ ਭੇਡਾਂ ਦੇ ਵਾੜੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਲਈ ਆਪਣੇ ਦਿਮਾਗ਼ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਲਵੇਗਾ, ਉਹ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ਮਿਜ਼ਾਜ, ਮਜ਼ੇਦਾਰ ਸਾਥੀ ਹੈ।"

"ਤੁਸੀਂ ਬਿਲਕੁਲ ਸਹੀ ਹੋ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਕੁਆਰਾ ਵਿਅਕਤੀ ਪਾਦਰੀ ਭਾਈਚਾਰੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਯਕੀਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਆਜੜੀ ਸੈਨਸੋਨੀਨੋ ਜਾਂ ਕੈਰਾਸਕੋਨ ਕਹਿਣ ਲਈ ਸੁਤੰਤਰ ਹੈ, ਅਤੇ ਨਿਕੋਲਸ ਨਾਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮਿਕੁਲੋਸੋ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪੁਰਾਣਾ ਬੋਸਕਾਨ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਨੇਮੋਰੋਸੋ ਕਹਿੰਦਾ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਪੁਜਾਰੀ ਨੂੰ ਕਿਹੜਾ ਨਾਮ ਦੇਣਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇਹ ਉਸਦੇ ਅਹੁਦੇ ਤੋਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਨਾਮ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਆਜੜੀ ਕੁਰੀਅਮਬਰੋ।[1] ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਚਰਵਾਹਿਆਂ ਦੇ ਨਾਮ ਚੁਣ ਸਕਾਂਗੇ ਜੋ ਸਾਡੇ ਪ੍ਰੇਮੀ ਹੋਣਗੇ। ਪਰ ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰੀ ਔਰਤ ਦਾ ਨਾਮ ਇੱਕ ਚਰਵਾਹੇ ਲਈ ਉਨਾ ਹੀ ਢੁਕਵਾਂ ਹੈ ਜਿੰਨਾ ਇੱਕ ਰਾਜਕੁਮਾਰੀ ਲਈ, ਇਸ ਲਈ ਮੈਨੂੰ ਉਸ ਨਾਮ ਦੀ ਭਾਲ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਮੁਸ਼ਕਲ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ ਜੋ ਉਸ ਲਈ ਬਿਹਤਰ ਹੋਵੇ। ਤੁਸੀਂ, ਸਾਂਚੋ, ਆਪਣੀ ਔਰਤ ਨੂੰ ਕੋਈ ਵੀ ਨਾਮ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹੋ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ।"

"ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਟੇਰੇਸੋਨਾ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਕੋਈ ਦੇਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ," [2] ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਜੋ ਉਸਦੀ ਭਰਪੂਰਤਾ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਆਪਣੇ ਨਾਮ, ਟੇਰੇਸਾ ਦੇ ਨਾਲ ਠੀਕ ਚੱਲੇਗਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਆਪਣੀਆਂ ਕਵਿਤਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਉਸਦਾ ਜਸ਼ਨ ਮਨਾਉਂਦੀ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਆਪਣੀਆਂ ਸਤਿਕਾਰਯੋਗ ਇੱਛਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਹਰੇ ਭਰੇ ਚਰਾਗਾਹਾਂ ਦੀ ਭਾਲ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਪੁਜਾਰੀ ਲਈ ਇਹ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਚੰਗੀ

ਉਦਾਹਰਣ ਕਾਇਮ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਚਰਵਾਹੀ ਨਾ ਰੱਖੇ; ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜੇਕਰ ਕੁਆਰਾ ਇੱਕ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਉਸਦਾ ਆਪਣਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ।"

"ਮੇਰੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਅਸੀਸ ਦੇ!" ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਅਸੀਂ ਕਿੰਨੀ ਵਧੀਆ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਜੀਵਾਂਗੇ, ਸਾਂਚੋ ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ! ਸਾਡੇ ਕੰਨ ਬੁੱਸਰੀ, ਜ਼ੁਮੋਰਨ ਬੈਗਪਾਈਪ, ਟੈਬੋਰ, ਟਿਮਬ੍ਰੇਲ ਅਤੇ ਫਿਡਲ ਦੇ ਸੁਹਾਵਣੇ ਸੰਗੀਤ ਨਾਲ ਕਿਵੇਂ ਖੁਸ਼ ਹੋਣਗੇ! ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕ੍ਰਿਸਮਾਂ ਦੇ ਸੰਗੀਤ ਨਾਲ ਐਲਬੋਗ ਕਿੰਨੇ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਵੱਜਣਗੇ! ਲਗਭਗ ਹਰ ਪੇਸਟੋਰਲ ਸਾਜ਼ ਮੌਜੂਦ ਹੋਵੇਗਾ।"

"ਐਲਬੋਗ ਕੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ?" ਸਾਂਚੇ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ। "ਇਹ ਉਹ ਚੀਜ਼ ਹੈ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਪੂਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਸੁਣਿਆ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਦੇਖਿਆ ਹੈ।"

"ਐਲਬੋਗ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਪਿੱਤਲ ਦੀਆਂ ਮੋਮਬੱਤੀਆਂ ਦੇ ਆਕਾਰ ਵਿੱਚ ਤਾੜੀਆਂ ਹਨ, ਜੋ, ਜਦੋਂ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਖੋਖਲੇ ਜਾਂ ਅਵਤਲ ਪਾਸਿਆਂ 'ਤੇ ਇਕੱਠੇ ਮਾਰੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਤਾਂ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਆਵਾਜ਼ ਪੈਦਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜੋ, ਭਾਵੇਂ ਬਹੁਤ ਮਿੱਠੀ ਜਾਂ ਸੁਮੇਲ ਵਾਲੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਨਾਪਸੰਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਬੈਗਪਾਈਪ ਅਤੇ ਟੈਬੋਰ ਦੇ ਪੇਂਡੂ ਸੁਭਾਅ ਨਾਲ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੇਲ ਖਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਐਲਬੋਗ ਮੂਰਿਸ਼ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਾਡੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਉਹ ਸਾਰੇ ਹਨ ਜੋ ਅਲ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਲਬਾਕੋਰ, ਅਲਜਬਰਾ, ਅਲਹਮਬਰਾ, ਅਲਕੋਹਲ, ਅਲਫਾਲਫਾ, ਅਲਬਾਟ੍ਰੋਸ, ਅਤੇ ਅਲਕੀਮੀ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੁਝ ਹੋਰਾਂ ਦੇ ਨਾਲ। ਸਾਡੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ਼ ਤਿੰਨ ਹਨ ਜੋ ਮੂਰਿਸ਼ ਹਨ ਅਤੇ í ਵਿੱਚ ਵੀ ਖਤਮ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਬੋਰਸੇਗੁਈ, ਜ਼ੈਕਿਜ਼ਾਮੀ, ਅਤੇ ਮਾਰਵੇਦੀ ਹਨ।[3]ਅਲਹੇਲੀ ਅਤੇ ਅਲਫਾਕੁਈ,[4] ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਅਲ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਅੰਤਮ í ਦੁਆਰਾ, ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਅਰਬੀ ਹਨ। ਮੈਂ ਇਸਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਲਈ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਸੀ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਇਸਦੀ ਯਾਦ ਦਿਵਾਈ ਗਈ ਸੀ। ਐਲਬੋਗਜ਼। ਇਸ ਉੱਦਮ ਵਿੱਚ ਸਾਡੀ ਮਦਦ ਇਸ ਤੱਥ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਕਿ ਮੈਂ ਇੱਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕਵੀ ਹਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਅਤੇ ਕੁਆਰਾ ਸੈਨਸਨ ਕੈਰਾਸਕੋ ਵੀ ਇੱਕ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੰਪੂਰਨ। ਮੈਂ ਪੁਜਾਰੀ 'ਤੇ ਟਿੱਪਣੀ ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਗਾ ਪਰ ਇਹ ਦਾਅ ਲਗਾਵਾਂਗਾ ਕਿ ਉਸ ਵਿੱਚ ਕਵੀ ਦੀ ਛੋਹ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਮਾਸਟਰ ਨਿਕੋਲਸ ਕੋਲ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਜੇ ਸਾਰੇ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਨਾਈ ਗਿਟਾਰ ਵਾਦਕ ਅਤੇ ਬੈਲਡ ਗਾਇਕ ਹਨ। ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਵਿਛੋੜੇ 'ਤੇ ਵਿਰਲਾਪ ਕਰਾਂਗਾ; ਤੁਸੀਂ ਨਿਰੰਤਰ ਪ੍ਰੇਮੀ ਵਜੋਂ ਆਪਣੀਆਂ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਗਾ ਸਕਦੇ ਹੋ; ਚਰਵਾਹਾ ਕੈਰਾਸਕੋਨ ਇਸ ਤੱਥ 'ਤੇ ਵਿਰਲਾਪ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ; ਅਤੇ ਪੁਜਾਰੀ ਕੁਰੀਅਮਬਰੋ ਜੋ ਚਾਹੇ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਭ ਕੁਝ ਯੋਜਨਾ ਅਨੁਸਾਰ ਚੱਲੇਗਾ ਅਤੇ ਕੁਝ ਵੀ ਇੱਛਾ ਅਨੁਸਾਰ ਨਹੀਂ ਛੱਡੇਗਾ।"

ਜ਼ਿਸ ਦਾ ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ:

"ਮੈਂ, ਮਾਲਕ, ਇੰਨਾ ਬਦਕਿਸਮਤ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਡਰ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਦਿਨ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਆਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਉੱਦਮ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਦੇਖਾਂਗਾ। ਆਹ, ਪਰ ਇੱਕ ਵਾਰ ਜੁਦੇ ਮੈਂ ਇੱਕ ਆਜੜੀ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਕਿੰਨੇ ਪਾਲਿਸ਼ ਕੀਤੇ ਚਮਚੇ ਬਣਾਵਾਂਗਾ ਅਤੇ ਕਿੰਨੇ ਵਧੀਆ ਤਲੇ ਹੋਏ ਬ੍ਰੈੱਡ ਦੇ ਟੁਕੜੇ ਅਤੇ ਵ੍ਹਿਪਡ ਕ੍ਰੀਮ, ਹਾਰਾਂ ਅਤੇ ਪੇਸਟੋਰਲ ਨਿੱਕ ਨੈਕਸ ਦੇ ਨਾਲ! ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਬੁਧੀਮਾਨ ਹੋਣ ਦਾ ਮਾਣ ਨਹੀਂ ਦਿਵਾ ਸਕਦੇ, ਪਰ ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਚਲਾਕ ਹੋਣ ਦਾ ਮਾਣ ਨਹੀਂ ਦਿਵਾ ਸਕਦੇ। ਮੇਰੀ ਧੀ, ਸਾਂਚਿਕਾ, ਸਾਡੇ ਭੋਜਨ ਭੰਡਾਂ ਦੇ ਵਾੜੇ ਵਿੱਚ ਲਿਆਏਗੀ - ਪਰ ਰੁਕੋ! - ਉਹ ਸੋਹਣੀ ਲੱਗ ਰਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਚਰਵਾਹੇ ਮਾਸੂਮ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਦੁਸ਼ਟ ਹਨ। ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਚਾਹਾਂਗਾ ਕਿ ਉਹ "ਉਨ ਦੀ ਭਾਲ ਵਿੱਚ ਜਾਵੇ ਪਰ ਕਤੂਰ ਕੇ ਘਰ ਆਵੇ"। ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਸਿਹਤਮੰਦ ਇੱਛਾਵਾਂ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਸ਼ਹਿਰ ਵਾਂਗ ਆਮ ਹਨ, ਅਤੇ ਚਰਵਾਹਿਆਂ ਦੀਆਂ ਝੌਂਪੜੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਹੀ ਮਹਿਲਾਂ ਵਾਂਗ, ਮੈਂ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ, "ਮੌਕਾ ਖੋਹ ਲਓ ਅਤੇ ਸ਼ਰਾਰਤੀ ਅਨਸਰ ਆਪਣਾ ਧਿਆਨ ਰੱਖਣਗੇ", ਕਿਉਂਕਿ "ਜੇ ਅੱਖਾਂ ਨਹੀਂ ਦੇਖਦੀਆਂ, ਤਾਂ ਦਿਲ ਨਹੀਂ ਝੱਲਦਾ", ਅਤੇ "ਖ਼ਤਰੇ ਤੋਂ ਭੱਜਣਾ ਚੰਗੇ ਆਦਮੀਆਂ ਨਾਲੋਂ ਵਧ ਕੀਮਤੀ ਹੈ" ਪ੍ਰਾਰਥਨਾਵਾਂ»."

"ਹੁਣ ਕੋਈ ਕਹਾਵਤ ਨਹੀਂ, ਸੈਂਚੋ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿਉਂਕਿ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਤੁਸੀਂ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਤੁਹਾਡੇ ਸੋਚਣ ਦੇ ਢੰਗ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿੰਨੀ ਵਾਰ ਕਹਾਂਗਾ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਨਾਲ ਇੰਨਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਨਾ

ਬੁਲ੍ਹ ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਥੋੜ੍ਹਾ ਸੰਜਮ ਵਰਤੋ? ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੁਝ ਵੀ ਸਿਖਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨਾ "ਉਜਾੜ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਚਾਰ" ਜਾਂ "ਬੁੱਤਖ ਦੀ ਪਿੱਠ 'ਤੇ ਪਾਣੀ ਪਾਉਣ" ਵਰਗਾ ਹੈ।"

"ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਗੱਲ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਉਸ ਕਹਾਵਤ ਵਾਲੇ ਘੜੇ ਵਰਗੀ ਹੈ ਜਿਸਨੇ ਕੇਤਲੀ ਨੂੰ ਕਾਲਾ ਕਿਹਾ ਸੀ। ਤੁਸੀਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਕਹਾਵਤਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਲਈ ਮੇਰੀ ਆਲੋਚਨਾ ਕਰਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਫਿਰ ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਾਰ ਵਿੱਚ ਦੋ-ਦੋ ਕਰਕੇ ਖੁਦ ਉਤਾਰਦੇ ਹੋ।"

"ਸੁਣੋ, ਸਾਂਚੋ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਕਹਾਵਤਾਂ ਲਿਆਉਂਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਢੁਕਵੀਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਉਹ ਤੁਹਾਡੀ ਉਂਗਲੀ 'ਤੇ ਅੰਗੂਠੀ ਵਾਂਗ ਫਿੱਟ ਬੈਠਦੀਆਂ ਹਨ, ਪੂਰ ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਿਰ ਦੇ ਵਾਲਾਂ ਤੋਂ ਖਿੱਚਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਸੰਭਾਲਣ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੰਦੇ ਹੋ। ਜੇ ਮੇਰੀ ਯਾਦਦਾਸ਼ਤ ਸਹੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਈ ਵਾਰ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਕਹਾਵਤਾਂ ਜਾਂ ਕਹਾਵਤਾਂ ਸਾਡੇ ਵਿਦਵਾਨ ਪੁਰਖਿਆਂ ਦੇ ਅਨੁਭਵ ਅਤੇ ਨਿਰੀਖਣ ਤੋਂ ਲਏ ਗਏ ਛੋਟੇ ਅਧਿਆਇ ਹਨ, ਪਰ ਇੱਕ ਕਹਾਵਤ ਜੋ ਅਣਉਚਿਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਵਰਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਉਹ ਅਧਿਆਇ ਦੀ ਬਜਾਏ ਬੁਕਵਾਸ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕਿਉਂਕਿ ਰਾਤ ਨੇੜੇ ਆ ਰਹੀ ਹੈ, ਆਓ ਵਿਸ਼ੇ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦੇਈਏ ਅਤੇ ਹਾਈਵੇ ਤੋਂ ਇੱਕ ਜਗ੍ਹਾ ਲੱਭੀਏ ਜਿਥੇ ਅਸੀਂ ਰਾਤ ਬਿਤਾ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਿਰਫ਼ ਪਰਮਾਤਮਾ ਹੀ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੱਲ੍ਹ ਕੀ ਲਿਆਵੇਗਾ।"

ਇੱਕ ਇਕਾਂਤ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦੇਰ ਨਾਲ ਅਤੇ ਬੁਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖਾਣਾ ਖਾਧਾ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਸਾਂਚੋ ਬਹੁਤ ਨਾਰਾਜ਼ ਸੀ, ਜਿਸਨੇ ਪਹਾੜੀਆਂ ਅਤੇ ਜੰਗਲਾਂ ਵਿਚ ਨਾਈਟਸ-ਇਰੰਟ ਦੁਆਰਾ ਦਰਪੇਸ਼ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਕੀਤੇ ਸਨ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਭੁਰਪੂਰਤਾ ਕਿਲ੍ਹਿਆਂ ਅਤੇ ਘਰਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਡੌਨ ਡਿਏਗੋ ਡੀ ਮਿਰਾਂਡਾ, ਡੌਨ ਐਂਟੋਨੀਓ ਮੋਰੇਨੋ, ਅਤੇ ਅਮੀਰ ਕੈਮਾਚੋ ਦੇ ਵਿਆਹ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ। ਪਰ ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਂਚੋ ਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਸੀ ਕਿ ਨਾ ਤਾਂ ਦਿਨ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਰਾਤ ਹਮੇਸ਼ਾ ਲਈ ਰਹਿ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਉਸਨੇ ਰਾਤ ਸੌਂ ਕੇ ਬਿਤਾਈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਸਦੇ ਮਾਲਕ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਗਦੇ ਹੋਏ ਬਿਤਾਇਆ।

1. "ਪੁਜਾਰੀ" ਲਈ ਸਪੇਨੀ ਸ਼ਬਦ, cura ਤੋਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।
2. ਟੇਰੇਸੋਨਾ ਦਾ -ona ਪ੍ਰਿਛੇਤਰ ਵੱਡੇ ਆਕਾਰ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ।
3. Borceguí: ਉੱਚ ਜੁੱਤੀ; zaquizamí: ਗੈਰੇਟ; ਅਤੇ maravedí.
4. ਅਲਹੇਲੀ: ਗਿੱਲੀਫਲਾਵਰ, ਅਤੇ ਅਲਫਾਕੀ: ਕੁਰਾਨ ਦਾ ਵਿਆਖਿਆਕਾਰ।

ਅਧਿਆਇ ਅਠਸਠ

ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ 'ਤੇ ਆਇਆ ਸੂਰ ਦਾ ਸਾਹਸ

ਰਾਤ ਕਾਫ਼ੀ ਹਨੇਰੀ ਸੀ ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਚੰਦਰਮਾ ਅਸਮਾਨ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਸੀ ਜੋ ਦਿਖਾਈ ਨਹੀਂ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਲੋਡ਼ੀ ਡਾਇਨਾ ਐਂਟੀਪੋਡਸ ਦਾ ਦੌਰਾ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਪਹਾਡ਼ੀਆਂ ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਵਾਦੀਆਂ ਪਰਛਾਵੇਂ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਡੌਨ ਕਿਊਜੋਟ ਨੇ ਰਾਤ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਕੁਝ ਘੰਟੇ ਸੌਂ ਕੇ ਕੁਦਰਤ ਦੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕੀਤਾ ਪਰ ਦੂਜੀ ਵਾਰ ਸੌਂ ਨਹੀਂ ਸਕਿਆ - ਬਿਲਕੁਲ ਸਾਂਚੋ ਦੇ ਉਲਟ, ਜੋ ਦੂਜੀ ਵਾਰ ਸੌਂ ਨਹੀਂ ਸਕਿਆ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦੀ ਪਹਿਲੀ ਨੀਂਦ ਸਾਰੀ ਰਾਤ ਚੱਲੀ। ਇੱਥੇ ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਸ਼ਾਂਤ ਸੰਵਿਧਾਨ ਅਤੇ ਚਿੰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਅਸਲ ਘਾਟ ਦਿਖਾਈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਡੌਨ ਕਿਊਜੋਟ ਦੀਆਂ ਚਿੰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਇੰਨਾ ਜਗਾਇਆ ਕਿ ਉਸਨੇ ਸਾਂਚੋ ਨੂੰ ਜਗਾਇਆ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ:

"ਮੈਂ ਹੈਰਾਨ ਹਾਂ, ਸੈਂਚੋ, ਤੇਰੇ ਬੇਫਿਕਰ ਸੁਭਾਅ 'ਤੇ। ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਤੂੰ ਸੰਗਮਰਮਰ ਜਾਂ ਸਖ਼ਤ ਪਿਤਲ ਦਾ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈਂ ਅਤੇ ਤੇਰੇ ਸਰੀਰ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਜਾਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਲਈ ਕੋਈ ਥਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਤੂੰ ਸੌਂਦਾ ਹੈਂ ਤਾਂ ਮੈਂ ਜਾਗਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹਾਂ; ਜਦੋਂ ਤੂੰ ਗਾਉਂਦਾ ਹੈਂ ਤਾਂ ਮੈਂ ਰੋਂਦਾ ਹਾਂ; ਜਦੋਂ ਤੂੰ ਉੱਥੇ ਸੁਸਤ ਅਤੇ ਸੁਸਤ ਪਿਆ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈਂ ਤਾਂ ਮੈਂ ਵਰਤ ਰੱਖਣ ਤੋਂ ਬੇਹੋਸ਼ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ, ਭਾਵੇਂ ਸਿਰਫ਼ ਦਿੱਖ ਲਈ ਹੀ ਕਿਉਂ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਰਾਤ ਦੀ ਸ਼ਾਂਤੀ ਅਤੇ ਇਸ ਜਗ੍ਹਾ ਦੀ ਇਕਾਂਤ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦਿਓ, ਦੇਵੇ ਹੀ ਸਾਨੂੰ ਕਿਸੇ ਕਿਸਮ ਦੀ ਜਾਗਦੇ ਰਹਿਣ ਨਾਲ ਸਾਡੀ ਨੀਂਦ ਵਿੱਚ ਵਿਘਨ ਪਾਉਣ ਲਈ ਸੱਦਾ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ ਸਵਰਗ ਦੀ ਖ਼ਾਤਰ ਉੱਠੋ, ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਨੇੜਲੇ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਚਲੇ ਜਾਓ ਜਿੱਥੇ ਹਿੰਮਤ ਅਤੇ ਹਿੰਮਤ ਨਾਲ ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਦੀ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਦੇ ਬਦਲੇ ਤਿੰਨ ਜਾਂ ਚਾਰ ਸੌ ਕੋਡ਼ੇ ਮਾਰ ਕੇ ਮੈਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈਂ, ਜੋ ਕਿ ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਤੋਂ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਦੁਬਾਰਾ ਝਗਡ਼ਾ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਇੱਛਾ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ, ਇਹ ਜਾਣਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੀਆਂ ਮੁਠੀਆਂ ਨਾਲ ਕਿੰਨਾ ਕੁ ਸੱਖਾ ਹਾਂ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਤੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰ ਲੈਂਦਾ ਹੈਂ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਖਰਚ ਕਰਾਂਗੇ ਬਾਕੀ ਰਾਤ ਆਪਣੇ ਦਿਲਾਂ ਨੂੰ ਗੀਤ ਵਿਚ ਗਾਉਂਦੀ ਹੋਈ: ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰੀ ਦਾ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਤੁਹਾਡੀ ਸਥਿਰਤਾ ਦਾ, ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਚਰਵਾਹੇ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਜੀਵਾਂਗੇ।

"ਮਾਲਕ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿਤਾ, "ਮੈਂ ਕੋਈ ਧਾਰਮਿਕ ਆਗੂ ਨਹੀਂ ਹਾਂ ਜੋ ਆਪਣੀ ਨੀਂਦ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਉੱਠ ਕੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕੋਰਡ਼ੇ ਮਾਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਹੋਰ ਵੀ ਘੱਟ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਕੋਰਡ਼ੇ ਮਾਰਨ ਦੀ ਦਰਦਨਾਕ ਹੱਦ ਤੋਂ ਗਾਉਣ ਦੀ ਉਲਟ ਹੱਦ ਤੱਕ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਮੈਨੂੰ ਸੌਣ ਦੇਵੇ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕੋਰਡ਼ੇ ਮਾਰਨ ਦੇ ਇਸ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨਾਲ ਨਾ ਦਬਾਵੇ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਸਹੁੰ ਖਾਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਹੋਣਾ ਪਵੇਗਾ ਕਿ ਮੈਂ ਕਦੇ ਵੀ ਆਪਣੀ ਜੈਕਟ ਦੇ ਵਾਲਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਛੂਹਾਂਗਾ, ਆਪਣੇ ਸਰੀਰ ਦੇ ਵਾਲਾਂ ਨੂੰ ਤਾਂ ਛੱਡ ਹੀ ਦੇਵਾਂਗਾ।"

"ਓਹ, ਕਿੰਨੀ ਕਠੋਰ ਆਤਮਾ ਹੈ! ਕਿੰਨਾ ਹਮਦਰਦੀਹੀਣ ਵਰਗ! ਕਿੰਨੀ ਬਦਨਾਮ ਅਤੇ ਬਦਨਾਮ ਰੋਟੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਉਪਕਾਰ ਜੋ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਹਨ ਅਤੇ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੇਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਹੈ, ਤੁਸੀਂ ਕਿੰਨੇ ਬਦਨਾਮ ਅਤੇ ਬਦਨਾਮ ਹੋ ਗਏ ਹੋ! ਮੇਰੇ ਲਈ ਧੰਨਵਾਦ, ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਰਾਜਪਾਲ ਦੇਖਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਕਾਰਨ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਇੱਕ ਕਾਊਂਟ ਬਣਨ ਜਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਬਰਾਬਰ ਦਾ ਖਿਤਾਬ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀਆਂ ਉਮੀਦਾਂ ਹਨ ਜਿਸਦੀ ਪੂਰਤੀ ਇਸ ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਲੱਗੇਗੀ, ਪੋਸਟ ਟੈਨੇਬ੍ਰਾਸ ਸਪੈਰੋ ਲੂਸੇਮ ਲਈ।"[1]

"ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਜੋ ਵੀ ਹੋਵੇ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਂ ਸਿਰਫ਼ ਇਹੀ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਸੌਂਦਾ ਹਾਂ, ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਡਰ, ਉਮੀਦ, ਦੁੱਖ ਜਾਂ ਖੁਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਹੋਵੇ ਜਿਸਨੇ ਨੀਂਦ ਦੀ ਕਾਢ ਕੱਢੀ - ਉਹ ਚਾਦਰ ਜੋ ਹਰ ਮਨੁੱਖੀ ਸੋਚ ਨੂੰ ਢੱਕਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਭੋਜਨ ਜੋ ਭੁੱਖ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਪੀਣ ਵਾਲਾ ਪਦਾਰਥ ਜੋ ਪਿਆਸ ਬੁਝਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਅੱਗ ਜੋ ਨਿੱਘ ਲਿਆਉਂਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਠੰਢਕ ਜੋ ਉਤਸ਼ਾਹ ਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਆਮ ਸਿੱਕਾ ਜੋ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਖਰੀਦਣ ਅਤੇ ਵੇਚਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਭਾਰ ਅਤੇ ਸੰਤੁਲਨ ਜੋ ਚੁਰਵਾਹੇ ਨੂੰ ਰਾਜੇ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਅਤੇ ਮੂਰਖ ਨੂੰ ਬੁੱਧੀਮਾਨ ਆਦਮੀ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਜੋ

ਮੈਂ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਸੁੱਣ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਹੀ ਕਮੀ ਹੈ: ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਇਹ ਮੁੱਤ ਵਰਗਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਸੌਂ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਜੋ ਮਰ ਚੁੱਕਾ ਹੈ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਅੰਤਰ ਹੈ।"

"ਸਾਂਚੋ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਕਦੇ ਵੀ ਇੰਨੀ ਸਪੱਸ਼ਟਤਾ ਨਾਲ ਬੋਲਦੇ ਨਹੀਂ ਸੁਣਿਆ। ਇਸ ਕਰਕੇ, ਮੈਨੂੰ ਉੱਸ ਕਹਾਵਤ ਦੀ ਸੱਚਾਈ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋ: "ਇਹ ਮਾਇਨੇ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕੌਣ ਹੋ, ਪਰ ਇਹ ਮਾਇਨੇ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸਦੀ ਸੰਗਤ ਰੱਖਦੇ ਹੋ" ।"

"ਲੈ ਲਓ, ਮਾਲਕ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਮੈਂ ਉਹ ਨਹੀਂ ਹਾਂ ਜੋ ਹੁਣ ਕਹਾਵਤਾਂ ਕੱਢ ਰਿਹਾ ਹਾਂ; ਉਹ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਦੇ ਮੂੰਹੋਂ ਮੇਰੇ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਨਿਕਲ ਰਹੀਆਂ ਹਨ - ਅਤੇ ਟੋਲਿਆਂ ਵਿੱਚ! ਪਰ ਸ਼ਾਇਦ ਤੁਹਾਡੇ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਅੰਤਰ ਹੈ: ਤੁਹਾਡੇ ਸਹੀ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਨਿਕਲਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਨਹੀਂ, ਪਰ ਉਹ ਸਾਰੀਆਂ ਕਹਾਵਤਾਂ ਇੱਕੋ ਜਿਹੀਆਂ ਹਨ।"

ਜਦੋਂ ਉਹ ਇਸ ਚਰਚਾ ਵਿੱਚ ਰੁੱਝੇ ਹੋਏ ਸਨ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਚਾਨਕ ਇੱਕ ਸਖ਼ਤ, ਬੋਲੇ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਗਰਜ ਸੁਣੀ ਜੋ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਦੀਆਂ ਵਾਦੀਆਂ ਵਿੱਚ ਗੂੰਜ ਉੱਠੀ। ਡੌਨ ਕਿਊਕਸੋਟ ਆਪਣੇ ਪੈਰਾਂ 'ਤੇ ਉੱਠਿਆ ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਆਪਣੀ ਤਲਵਾਰ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ। ਸਾਂਚੋ ਡੈਪਲ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਝੁਕ ਗਿਆ, ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਸੁਸਤਰ ਦਾ ਢੇਰ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਪੈਕਸੈਡਲ ਰੱਖਿਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਡਰ ਨਾਲ ਓਨਾ ਹੀ ਕੰਬ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਿੰਨਾ ਡੌਨ ਕਿਊਕਸੋਟ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਸੀ। ਡਰੇ ਹੋਏ ਜੋੜੇ ਦੇ ਨੇੜੇ ਆਉਣ 'ਤੇ ਸ਼ੋਰ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਉੱਚਾ ਹੁੰਦਾ ਗਿਆ - ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਇੱਕ ਡਰ ਗਿਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਦੂਜੇ ਦੀ ਬਹਾਦਰੀ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣੀ ਜਾਂਦੀ ਸੀ। ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਕਈ ਆਦਮੀ ਛੇ ਸੌ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸੂਰਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਮੇਲੇ ਵਿੱਚ ਵੇਚਣ ਲਈ ਚਲਾ ਰਹੇ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸ ਸਵੇਰ ਵੀ ਆਪਣੇ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਜਾ ਰਹੇ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪੈਦਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸ਼ੋਰ ਇੰਨਾ ਉੱਚਾ ਸੀ, ਸਾਰੇ ਘੁਰਾੜਿਆਂ ਅਤੇ ਘੁਰਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਕਿ ਇਸਨੇ ਡੌਨ ਕਿਊਕਸੋਟ ਅਤੇ ਸਾਂਚੋ ਦੇ ਕੰਨਾਂ ਨੂੰ ਬੋਲ੍ਹਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਕੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਾਲ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਫੈਲਿਆ ਹੋਇਆ ਘੁਰਦਾ ਝੁੰਡ, ਇੱਕ ਪਾਗਲ ਕਾਹਲੀ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚਿਆ ਅਤੇ ਡੌਨ ਕਿਊਕਸੋਟ ਅਤੇ ਸਾਂਚੋ ਦੀ ਇੱਜ਼ਤ ਦੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਣਦੇਖੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਖੁਰਾਂ ਹੇਠਾਂ ਮਿੱਧ ਦਿੱਤਾ, ਸਾਂਚੇ ਦੇ ਟਿਕਾਣੇ ਨੂੰ ਢਾਹ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਡੌਨ ਕਿਊਕਸੋਟ ਨੂੰ ਢਾਹ ਦਿੱਤਾ ਬਲਕਿ ਰੇਕੀਨਾਂਤੇ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਘਸੀਟਦੇ ਹੋਏ ਵੀ ਲੈ ਗਏ। ਵਿਸ਼ਾਲ ਝੁੰਡ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਘੁਰਨਾ, ਅਤੇ ਜਿਸ ਗਤੀ ਨਾਲ ਅਸ਼ੁੱਧ ਜਾਨਵਰ ਪਹੁੰਚੇ ਸਨ, ਨੇ ਹਫੜਾ-ਦਫੜੀ ਮੱਚਾ ਦਿੱਤੀ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਪੈਕਸੈਡਲ ਅਤੇ ਕਵਚ ਖੇਤ ਵਿੱਚ ਖਿੰਡੇ ਹੋਏ ਸਨ, ਨਾਲ ਹੀ ਡੈਪਲ, ਰੇਕੀਨਾਂਤੇ, ਸਾਂਚੋ ਅਤੇ ਡੌਨ ਕਿਊਕਸੋਟ ਵੀ। ਸਾਂਚੇ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪੈਰਾਂ 'ਤੇ ਸੰਘਰਸ਼ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਤੋਂ ਆਪਣੀ ਤਲਵਾਰ ਮੰਗੀ, ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸੂਜਣਾਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਿਰਾਦਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸੂਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਅੱਧਾ ਦਰਜਨ ਨੂੰ ਮਾਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਪਛਾਣ ਲਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਕੀ ਸਨ। ਡੌਨ ਕਿਊਕਸੋਟ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ:

"ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜ਼ਾਣ ਦਿਓ, ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ; ਇਹ ਅਪਮਾਨ ਮੇਰੇ ਪਾਪ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਇਹੀ ਹੈ ਕਿ ਸਵਰਗ ਇੱਕ ਹਾਰੇ ਹੋਏ ਨਾਈਟ-ਗਲਤ ਨੂੰ ਬਘਿਆੜਾਂ ਦੁਆਰਾ ਖਾ ਕੇ, ਭਰਿੰਡਾਂ ਦੁਆਰਾ ਡੰਗ ਮਾਰ ਕੇ, ਅਤੇ ਸੂਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੁਚਲ ਕੇ ਸਜ਼ਾ ਦੇਵੇ।"

ਜਿਸ ਦਾ ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ:

"ਫਿਰ ਸਵਰਗ ਨੂੰ ਵੀ ਤੁਹਾਡੇ ਹਾਰੇ ਹੋਏ ਨਾਈਟਾਂ ਦੇ ਸਕੁਆਇਰਾਂ ਨੂੰ ਮੱਖੀਆਂ ਨੇ ਡੰਗ ਮਾਰ ਕੇ, ਜੂਆਂ ਨੇ ਡੰਗ ਮਾਰ ਕੇ, ਅਤੇ ਭੁੱਖ ਨਾਲ ਤਬਾਹ ਕਰਕੇ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਦੀ ਆਦਤ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਜੇ ਅਸੀਂ ਸਕੁਆਇਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਈਟਾਂ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਹੁੰਦੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਅਸੀਂ ਸੇਵਾ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ ਹੁੰਦੇ, ਤਾਂ ਇਹ ਹੈਰਾਨੀ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਾਪ ਸਾਡੇ ਉੱਤੇ ਚੌਥੀ ਪੀੜ੍ਹੀ ਤੱਕ ਡਿੱਗਦੇ ਰਹਿਣ, ਪਰ ਪੰਜ਼ਾ ਦਾ ਕੁਇਕਸੋਟਸ ਨਾਲ ਕੀ ਲੈਣਾ-ਦੇਣਾ ਹੈ? ਉਹ ਖੈਰ, ਆਓ ਦੁਬਾਰਾ ਲੇਟ ਜਾਈਏ ਅਤੇ ਰਾਤ ਦੇ ਬਾਕੀ ਬਚੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਸੌਂ ਜਾਈਏ, ਕਿਉਂਕਿ "ਰੱਬ ਸ਼ਵੇਰ ਲਿਆਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਖੁਸ਼ਹਾਲ ਹੋਵਾਂਗੇ" ।"

"ਤੂੰ ਜਾ ਕੇ ਸੌਂ ਜਾ, ਸੈਂਚੋ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿਉਂਕਿ ਤੂੰ ਸੌਣ ਲਈ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਮੈਂ, ਜੋ ਜਾਗਦੇ ਰਹਿਣ ਲਈ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਹੁਣ ਅਤੇ ਸਵੇਰ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰਲੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ

ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਮੋਡੂਗੁਲ ਵਿੱਚ ਉਜਾਗਰ ਕਰਕੇ ਆਜ਼ਾਦ ਕਰਾਂਗਾ, ਜੋ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਣਜਾਣ ਸੀ, ਮੈਂ ਕਲ੍ਹ ਰਾਤ ਆਪਣੇ ਦਿਮਾਗ਼ ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਸੀ।"

"ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਗੱਲ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ," ਸਾਂਚੇ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿ ਉਹ ਵਿਚਾਰ ਜੋ ਕਵਿਤਾਵਾਂ ਲਿਖਣ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਬਹੁਤੇ ਉਦਾਸ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ। ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਦਾ ਸਵਾਗਤ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਜਿੰਨਾ ਚਾਹੋ ਕਵਿਤਾ ਲਿਖੋ, ਪਰ ਮੈਂ ਜਿੰਨੀ ਨੀਂਦ ਲੈ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਲੈ ਲਵਾਂਗਾ।"

ਫਿਰ ਲੋੜੀਂਦੀ ਸਾਰੀ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕੋਲ ਰੱਖ ਕੇ, ਸਾਂਚੋ ਇਕੱਠੇ ਹੋ ਗਿਆ ਅਤੇ ਪੈਸੇ, ਕੁਰਜ਼ਿਆਂ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਿਸਮ ਦੀ ਚਿੰਤਾ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ, ਗੂੜ੍ਹੀ ਨੀਂਦ ਸੌਂ ਗਿਆ। ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ, ਇੱਕ ਬੀਚ ਜਾਂ ਕਾਰਕ ਦੇ ਰੁੱਖ ਦੇ ਤਣੇ ਨਾਲ ਝੁਕਿਆ ਹੋਇਆ (ਸਾਈਡ ਹੈਮੇਟ ਬੇਨੇਂਗੇਲੀ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦਸਦਾ ਕਿ ਇਹ ਕਿਸ ਕਿਸਮ ਦਾ ਸੀ) ਨੇ ਆਪਣੇ ਹਉਕਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਹੇਠ ਲਿਖਿਆ ਗੀਤ ਗਾਇਆ:

ਹੇ ਪਿਆਰ, ਜਦੋਂ, ਦਿਲੋਂ ਦੁੱਖ ਤੋਂ ਬਿਮਾਰ,
ਮੈਂ ਸਾਹ ਭਰਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਤੇਰੀ ਬੇਰਹਿਮ ਜ਼ੰਜ਼ੀਰ ਨੂੰ ਖਿੱਚਦਾ ਹਾਂ,
ਮੌਤ ਵੱਲ ਮੈਂ ਉੱਡ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਪੱਕੀ ਰਾਹਤ
ਜੋ ਦਰਦ ਵਿੱਚ ਕੁਰਲਾਉਂਦੇ ਹੁੰਦੇ।
ਪਰ, ਘਾਤਕ ਦਰਵਾਜ਼ਿਆਂ 'ਤੇ ਆਉਂਦੇ ਹੋਏ,
ਮੇਰੇ ਦੁੱਖਾਂ ਦੇ ਇਸ ਸਮੁੰਦਰ ਵਿੱਚ ਬੰਦਰਗਾਹ,
ਉਹ ਖੁਸ਼ੀ ਜੋ ਮੈਂ ਹੁਣ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ,
ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਹੌਸਲਿਆਂ ਨੂੰ ਤੇਜ਼ ਵਹਾਅ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।
ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਹਰ ਘੰਟੇ ਸੋਰਦੇ ਹੋਏ ਮੈਂ ਜ਼ਿਉਂਦਾ ਹਾਂ,
ਅਤੇ ਜਿਉਂਦੇ ਹੋਏ ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਸਾਹ ਛੱਡ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ:
ਪਿਆਰ ਦੀ ਅਜੀਬ ਸ਼ਕਤੀ, ਜੋ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ
ਇੱਕ ਮੁਰ ਰਹੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਅਤੇ ਜਿਉਂਦੀ ਮੌਤ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ!

ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰ ਆਇਤ ਦੇ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਹਉਕੇ ਸਨ ਅਤੇ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਰੋਣਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਬਿਲਕੁਲ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਵਾਂਗ ਜਿਸਦਾ ਦਿਲ ਉਸਦੀ ਦਰਦਨਾਕ ਹਾਰ ਅਤੇ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਦੀ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰੀ ਨਾਲ ਧੁਰ ਅੰਦਰ ਤੱਕ ਵਿੰਨ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਦੌਰਾਨ, ਸਵੇਰ ਹੋ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਸੂਰਜ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਕਿਰਨਾਂ ਸਾਂਚੇ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵੱਲ ਭੇਜੀਆਂ, ਜੋ ਜਾਗਿਆ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਸੁਸਤ ਅੰਗਾਂ ਨੂੰ ਖਿੱਚ ਕੇ ਅਤੇ ਹਿਲਾ ਕੇ ਆਪਣੀ ਨੀਂਦ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕੀਤਾ। ਸੂਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਸਦੇ ਭੋਜਨ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਤਬਾਹੀ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸਨੇ ਝੁੰਡ ਅਤੇ ਕੁਝ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਸਰਾਪ ਦਿੱਤਾ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਜੋੜੇ ਨੇ ਆਪਣਾ ਸਫ਼ਰ ਦੁਬਾਰਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਉਸੇ ਦੁਪਹਿਰ ਦੇਰ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਘੋੜਿਆਂ 'ਤੇ ਸਵਾਰ ਦਸ ਆਦਮੀਆਂ ਅਤੇ ਪੈਦਲ ਚਾਰ ਜਾਂ ਪੰਜ ਆਦਮੀਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵੱਲ ਆਉਂਦੇ ਦੇਖਿਆ। ਡੌਨ ਕਿਕਸੋਟ ਦਾ ਦਿਲ ਤੇਜ਼ ਧੜਕਣ ਲੱਗ ਪਿਆ ਅਤੇ ਸਾਂਚੇ ਇੱਕ ਧੜਕਣ ਤੋਂ ਬਚ ਗਿਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਨੇੜੇ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੇਜ਼ੇ ਅਤੇ ਢਾਲਾਂ ਲੈ ਕੇ ਲੜਾਈ ਲਈ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤਿਆਰ ਸੀਨ। ਡੌਨ ਕਿਕਸੋਟ ਸਾਂਚੇ ਵੱਲ ਮੁੜਿਆ ਅਤੇ ਕਿਹਾ:

"ਜੇ ਮੈਂ ਆਪਣੀਆਂ ਬਾਹਾਂ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲੈ ਸਕਦਾ, ਸੋਚੋ, ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਹੱਥ ਮੇਰੇ ਵਾਅਦੇ ਨਾਲ ਜਕੜੇ ਨਾ ਗਏ ਹੁੰਦੇ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਇਸ ਹਮਲੇ ਨੂੰ ਸਾਡੇ 'ਤੇ ਪੈਣ ਵਾਲੇ ਆਤੂ ਅਤੇ ਕਰੀਮ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦਾ, ਪਰ ਇਹ ਉਸ ਤੋਂ ਵੱਧੇਰਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਤੋਂ ਅਸੀਂ ਡਰਦੇ ਹਾਂ।"

ਉਸੇ ਵੇਲੇ, ਘੋੜੇ 'ਤੇ ਸਵਾਰ ਆਦਮੀ ਆਪਣੇ ਨੇਜ਼ੇ ਉੱਚੇ ਕਰਕੇ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਬੁੱਲ੍ਹ ਬੰਦ ਕਰਕੇ ਡੌਨ ਕਿਕਸੋਟ ਨੂੰ ਘੇਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧੇ ਅਤੇ ਧਮਕੀ ਭਰੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਨੇਜ਼ੇ ਉਸਦੀ ਪਿੱਠ ਅਤੇ ਛਾਤੀ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ। ਪੈਦਲ ਚੱਲਣ ਵਾਲਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੇ ਉਸਦੇ ਬੁੱਲ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਉਂਗਲ ਰੱਖੀ ਕਿ ਡੌਨ ਕਿਕਸੋਟ ਚੁੱਪ ਰਹੇ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਸਨੇ ਰੇਸੀਨਾਂਤੇ ਦੀ ਲਗਾਮ ਫੜ ਲਈ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਹਾਈਵੇ ਤੋਂ ਲੈ ਗਿਆ। ਪੈਦਲ ਚੱਲਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੇ ਸਾਂਚੇ ਅਤੇ ਡੈਪਲ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਅੱਗੇ ਭਜਾ ਦਿੱਤਾ, ਇੱਕ ਹੈਰਾਨੀਜਨਕ ਚੁੱਪ ਬਣਾਈ ਰੱਖੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਡੌਨ ਕਿਕਸੋਟ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੇ ਨਕਸ਼ੇ ਕਦਮਾਂ 'ਤੇ ਚੱਲ ਰਹੇ ਸਨ। ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਨੇ ਦੋ ਜਾਂ ਤਿੰਨ ਵਾਰ ਪੁੱਛਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਕਿੱਥੇ ਲੈ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਕੀ ਹਨ, ਪਰ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਹ ਆਪਣਾ ਮੂੰਹ ਖੋਲ੍ਹਦਾ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਨੇਜ਼ਿਆਂ ਦੀਆਂ ਨੋਕਾਂ ਨਾਲ ਇਸਨੂੰ ਬੰਦ

ਕਰਨ ਦਾ ਧਮਕੀ ਦਿੱਤੀ। ਸਾਂਚੋ ਨਾਲ ਵੀ ਇਹੀ ਹੋਇਆ, ਜਦੋਂ ਹੀ ਉਸਨੇ ਬੋਲਣ ਦੀ ਇੱਛਾ ਦੇ ਸੰਕੇਤ ਦਿਖਾਏ, ਪੈਦਲ ਚੱਲਣ ਵਾਲਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਦਾਤਰ ਨਾਲ ਮਾਰਿਆ ਅਤੇ ਡੈਪਲ ਨਾਲ ਵੀ ਉਹੀ ਕੀਤਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਕੁਝ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਰਾਤ ਆ ਗਈ, ਰਫ਼ਤਾਰ ਤੇਜ਼ ਹੋ ਗਈ, ਅਤੇ ਦੇ ਕੈਦੀਆਂ ਦਾ ਡਰ ਵੱਧ ਗਿਆ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਹ ਨਾਮ ਸੁਣੇ ਜੋ ਆਦਮੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਸਨ:

"ਅੱਗੇ ਵਧੋ, ਤੁਸੀਂ ਐਂਕਰਾਈਟਸ!"

"ਚੁੱਪ ਰਹੋ, ਤੁਸੀਂ ਵਹਿਸ਼ੀ ਹੋ!"

"ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਪੈਸੇ ਦਿਓਗੇ, ਆਦਮਖੋਰ!"

"ਕੋਈ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨਹੀਂ, ਤੁਸੀਂ ਸਿਥੀਅਨ ਹੋ!"

"ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵੀ ਨਾ ਖੋਲ੍ਹੋ, ਤੁਸੀਂ ਕਾਤਲ ਪੌਲੀਫੇਮਸ ਅਤੇ ਖੂਨ ਦੇ ਪਿਆਸੇ ਸ਼ੇਰੋ!"

ਹੋਰ ਸੁਮਾਨ ਉਪਨਾਮਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਉਹ ਬਦਕਿਸਮਤ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਨੌਕਰ ਦੇ ਕੰਨਾਂ ਨੂੰ ਦੁਖਾਉਂਦੇ ਸਨ। ਸਾਂਚੋ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦਾ ਹੋਇਆ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ: "ਤੁਸੀਂ 'ਅਮੇਰੀ' ਕਿਸਨੂੰ ਬੁਲਾ ਰਹੇ ਹੋ? ਅਸੀਂ 'ਬੁਲਗਾਰੀਅਨ' ਜਾਂ 'ਜ਼ਾਨਵਰ' ਨਹੀਂ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਯਕੀਨਨ 'ਭੈਣਾਂ' ਨਹੀਂ ਹਾਂ! ਉਹ ਨਾਮ ਮੈਨੂੰ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਪਸੰਦ ਨਹੀਂ ਹਨ! ਇਹ ਇੱਕ ਮਾੜੀ ਹਵਾ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਅਨਾਜ ਨੂੰ ਉਡਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਇਹ ਸਾਰੀਆਂ ਮੁਸੀਬਤਾਂ ਸਾਡੇ 'ਤੇ ਇੱਕੋ ਝਟਕੇ ਵਿੱਚ ਆ ਗਈਆਂ ਹਨ, ਪਰ, ਰੱਬ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਨਾਲ, ਇਹ ਬਦਕਿਸਮਤ ਸਾਹਸ ਸਾਨੂੰ ਜੋ ਵੀ ਧਮਕੀ ਦੇ ਰਿਹਾ ਹੈ ਉਹ ਨਾਮ ਲੈਣ ਤੋਂ ਪਰੇ ਨਹੀਂ ਜਾਵੇਗਾ।"

ਡੌਨ ਕਿਉਜੋਟ ਜਾਦੂ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਆਪਣੇ ਦਿਮਾਗ ਨੂੰ ਚੱਕਰ ਦੇਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਘਿਣਾਉਣੇ ਉਪਨਾਮ ਕੀ ਸੰਕੇਤ ਕਰ ਸੱਕਦੇ ਹਨ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਉਸਨੇ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਕਿ ਕੁਝ ਵੀ ਚੰਗਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਪਰ ਬਹੁਤ ਬੁਰਾ ਹੋਣ ਦਾ ਡਰ ਹੈ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਸੂਰਜ ਡੁੱਬਣ ਤੋਂ ਲਗਭਗ ਇੱਕ ਘੰਟਾ ਬਾਅਦ, ਉਹ ਇੱਕ ਕਿਲ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚੇ ਜਿਸਨੂੰ ਡੌਨ ਕਿਉਜੋਟ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਡਿਊਕ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪਛਾਣਦਾ ਸੀ, ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਮੇਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮਹਿਮਾਨ ਸੀ।

"ਸ਼ਾਬਾਸ਼!" ਉਸਨੇ ਹਵੇਲੀ ਨੂੰ ਪਛਾਣਦਿਆਂ ਕਿਹਾ, "ਇਸਦਾ ਕੀ ਅਰਥ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ? ਇਹ ਘਰ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਸ਼ਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਅਤੇ ਦਿਆਲਤਾ ਦੀ ਸਿਖਰ ਹੈ, ਪਰ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹਾਰ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪਿਆ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਹਾਲਾਤ ਬਦ ਤੋਂ ਬਦਤਰ ਹੁੰਦੇ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ।"

ਉਹ ਕਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਮੁੱਖ ਵਿਹੜੇ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਏ, ਜਿਸਨੂੰ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਸਜਾਇਆ ਅਤੇ ਸਜਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਹੈਰਾਨੀ ਨੂੰ ਵਧਾ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਡਰ ਨੂੰ ਦੁੱਗਣਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਅਗਲੇ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਦੇਖਾਂਗੇ।

1. ਲਾਤੀਨੀ: "ਹਨੇਰੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੈਂ ਰੌਸ਼ਨੀ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕਰਦਾ ਹਾਂ," ਵਲਗੇਟ ਬਾਈਬਲ ਵਿੱਚ ਅੱਯੂਬ 17:12 ਤੋਂ। ਇਹ ਪ੍ਰਿੰਟਰ ਜੁਆਨ ਡੇ ਲਾ ਕੁਏਸਟਾ ਦਾ ਵੀ ਆਦਰਸ਼ ਵਾਕ ਸੀ, ਜਿਸਨੇ 1605 (ਭਾਗ ਇੱਕ) ਅਤੇ 1615 (ਭਾਗ ਦੋ) ਵਿੱਚ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਸੀ।

ਅਧਿਆਇ ਉਨਾਸਠ

ਇਸ ਮਹਾਨ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਪੂਰੇ ਦੌਰ ਵਿੱਚ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ 'ਤੇ ਆਉਣ ਵਾਲਾ ਸਭ ਤੋਂ ਅਜੀਬ ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਨਵਾਂ ਸਾਹਸ

ਘੋੜਿਆਂ 'ਤੇ ਸਵਾਰ ਆਦਮੀ ਘੁੜੇ ਤੋਂ ਉਤਰੇ ਅਤੇ ਪੈਦਲ ਚੱਲਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਮਦਦ ਨਾਲ ਸਾਂਚੋ ਅਤੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੂੰ ਚੁੱਕ ਕੇ ਇੱਕ ਵਿਹੜੇ ਵਿੱਚ ਲੈ ਗਏ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੋਲੁਡਰਾਂ ਵਿੱਚ ਸੰਭਾਲਦੀਆਂ ਮੁਸ਼ਾਲਾਂ ਨਾਲ ਘਿਰਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਨਾਲ ਹੀ ਵਿਹੜੇ ਦੀਆਂ ਗੈਲਰੀਆਂ ਵਿੱਚ ਪੰਜ ਸੌ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੀਵੇ ਸਨ, ਸਾਰੇ ਇੰਨੇ ਚਮਕਦੇ ਸਨ ਕਿ, ਹਨੇਰੀ ਰਾਤ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਦਿਨ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਕਿਸੇ ਦਾ ਧਿਆਨ ਨਹੀਂ ਗਈ। ਵਿਹੜੇ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਬੀਅਰ ਸੀ ਜੋ ਜ਼ਮੀਨ ਤੋਂ ਲਗਭਗ ਛੇ ਫੁੱਟ ਉੱਪਰ ਉੱਠੀ ਹੋਈ ਸੀ ਅਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਾਲੇ ਮਖਮਲ ਦੀ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਛੱਤਰੀ ਨਾਲ ਢੱਕੀ ਹੋਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੇ ਟਾਇਰਡ ਪਾਸਿਆਂ ਦੇ ਦੁਆਲੇ ਸੌ ਤੋਂ ਵੱਧ ਚਾਂਦੀ ਦੇ ਮੋਮਬੱਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਚਿੱਟੀਆਂ ਮੋਮਬੱਤੀਆਂ ਜਗਦੀਆਂ ਸਨ। ਬੀਅਰ ਦੇ ਉੱਪਰ ਇੱਕ ਇੰਨੀ ਸੁੰਦਰ ਮੂਰਤੀ ਦੀ ਲਾਸ਼ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦੀ ਸੁੰਦਰਤਾ ਮੌਤ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੁੰਦਰ ਦਿਖਾਉਂਦੀ ਸੀ। ਉਸਦਾ ਸਿਰ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਬ੍ਰੋਕੇਡ ਸਿਰਹਾਣੇ 'ਤੇ ਟਿਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਖੁਸ਼ਬੂਦਾਰ ਫੁੱਲਾਂ ਦੀ ਮਾਲਾ ਨਾਲ ਤਾਜ ਪਹਿਨਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਹੱਥ, ਉਸਦੀ ਛਾਤੀ 'ਤੇ ਲਪੇਟੇ ਹੋਏ, ਜਿੱਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪੀਲੇ ਹਥੇਲੀ ਦੇ ਫਰੰਡ ਨੂੰ ਫੜੀ ਹੋਈ ਸਨ। ਵਿਹੜੇ ਦੇ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਇੱਕ ਸਟੇਜ ਬਣਾਈ ਗਈ ਸੀ ਜਿਸ 'ਤੇ ਦੋ ਵਿਅਕਤੀ ਬੈਠੇ ਸਨ, ਜੋ ਆਪਣੇ ਤਾਜ ਅਤੇ ਰਾਜਦੰਡਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਰਾਜੇ ਜਾਪਦੇ ਸਨ, ਜਾਂ ਤਾਂ ਅਸਲੀ ਜਾਂ ਨਕਲੀ। ਸਟੇਜ ਦੇ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਕੁਝ ਪੌੜੀਆਂ ਦੇ ਸਿਰੇ 'ਤੇ ਦੋ ਹੋਰ ਸੀਟਾਂ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਡੌਨ ਕਿਊਕਸੋਟ ਅਤੇ ਸਾਂਚੋ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਕੋਲ ਬੈਠਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬੰਦੀ ਬਣਾ ਕੇ ਉੱਥੇ ਲੈ ਆਏ ਸਨ - ਅਤੇ ਇਹ ਸਭ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਚੁੱਪ ਵਿਚ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇਵਾਂ ਨੂੰ ਇਸ਼ਾਰਿਆਂ ਰਾਹੀਂ ਸਮਝਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਚੁੱਪ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਹ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਹਦਾਇਤ ਦੇ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਜੋ ਉਹ ਦੇਖ ਰਹੇ ਸਨ ਉਸ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਹੈਰਾਨੀ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਜੀਭਾਂ ਨੂੰ ਗੰਢਾਂ ਵਿੱਚ ਬੰਨ੍ਹ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਉਸੇ ਵੇਲੇ, ਸਟੇਜ 'ਤੇ, ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਸਮੂਹ ਦੇ ਨਾਲ, ਦੋ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਸ਼ੁਖਸੀਅਤਾਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਡੌਨ ਕਿਊਕਸੋਟ ਨੇ ਤੁਰੰਤ ਡਿਊਕ ਅਤੇ ਡਚੇਸ, ਉਸਦੇ ਮੇਜ਼ਬਾਨਾਂ ਵਜੋਂ ਪਛਾਣ ਲਿਆ ਸੀ, ਚੜ੍ਹ ਗਈਆਂ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸ ਜੋੜੇ ਦੇ ਕੋਲ ਦੋ ਸੁਜਾਵਟੀ ਕੁਰਸੀਆਂ 'ਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਸੀਟਾਂ ਲੈ ਲਈਆਂ ਜੋ ਰਾਜਾ ਜਾਪਦੇ ਸਨ। ਇਸ ਸਭ ਤੋਂ ਹੈਰਾਨ ਹੋਣ ਤੋਂ ਕੌਣ ਰਹਿ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਡੌਨ ਕਿਊਕਸੋਟ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਬਿਅਰ 'ਤੇ ਲਾਸ਼ ਨੂੰ ਸੁੰਦਰ ਅਲਟੀਸੀਡੋਰਾ ਦੀ ਲਾਸ਼ ਵਜੋਂ ਪਛਾਣ ਲਿਆ ਸੀ? ਜਦੋਂ ਡਿਊਕ ਅਤੇ ਡਚੇਸ ਸਟੇਜ 'ਤੇ ਚੜ੍ਹੇ, ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਅਤੇ ਸਾਂਚੋ ਉੱਠੇ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਅੱਗੇ ਝੁਕ ਕੇ ਮੱਥਾ ਟੇਕਿਆ, ਅਤੇ ਡੁਕਲ ਜੋੜੇ ਨੇ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਸਿਰ ਹਿਲਾ ਕੇ ਸਨਮਾਨ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

ਉਸੇ ਪਲ, ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਸਟੇਜ ਤੋਂ ਲੰਘ ਕੇ ਸਾਂਚੋ ਕੋਲ ਗਿਆ, ਜਿਸਦੇ ਮੋਢਿਆਂ ਉੱਤੇ ਉਸਨੇ ਕਾਲੇ ਬਕਰਾਮ ਦਾ ਇੱਕ ਚੋਗਾ ਰੱਖਿਆ ਜੋ ਉੱਪਰ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਤੱਕ ਅੱਗ ਦੀਆਂ ਲਾਟਾਂ ਨਾਲ ਸਜਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਾਂਚੋ ਦੀ ਟੋਪੀ ਉਤਾਰ ਕੇ, ਉਸਨੇ ਉਸਦੇ ਸਿਰ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਕੋਨ-ਆਕਾਰ ਦੀ ਟੋਪੀ ਰੱਖੀ ਜੋ ਪਵਿੱਤਰ ਦਫ਼ਤਰ ਪਸ਼ਚਾਤਾਪੀਆਂ ਨੂੰ ਪਹਿਨਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਸਾਂਚੋ ਦੇ ਕੰਨ ਵਿੱਚ ਫੁਸਫੁਸਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜੇਕਰ ਉਹ ਆਪਣੇ ਬੁੱਲ੍ਹ ਬੰਦ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜਾਂ ਮੌਤ ਵੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਸਿਰ ਤੋਂ ਪੈਰਾਂ ਤੱਕ ਆਪਣੇ ਪਹਿਰਾਵੇ ਦਾ ਮੁਆਇਨਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਅੱਗ ਦੀਆਂ ਲਪਟਾਂ ਨਾਲ ਸੜਿਆ ਹੋਇਆ ਪਾਇਆ, ਪਰ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੂੰ ਸਾੜਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਉਸਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਬਾਰੇ ਸੋਚਿਆ ਨਹੀਂ। ਆਪਣੀ ਪਸ਼ਚਾਤਾਪੀ ਟੋਪੀ ਉਤਾਰਨ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਭੂਤਾਂ ਨਾਲ ਢੱਕਿਆ ਹੋਇਆ ਦੇਖਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਿਰ 'ਤੇ ਰੱਖ ਲਿਆ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, "ਸਭ ਕੁਝ ਠੀਕ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅੱਗ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਸਾੜਦੀ ਅਤੇ ਭੂਤ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਚੁੱਕਦੇ।" ਡੌਨ ਕਿਊਕਸੋਟ ਨੇ ਸਾਂਚੋ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ, ਅਤੇ ਹਾਲਾਂਕਿ ਡਰ ਨੇ ਉਸਦੇ ਇੰਦਰੀਆਂ ਨੂੰ ਅਧਰੰਗ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਉਹ ਉਸਦੀ ਦਿੱਖ 'ਤੇ ਹੱਸਣ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਰੋਕ ਸਕਿਆ।

ਪੁੱਸ ਵੱਲੋਂ, ਬਾਅਰ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਤੋਂ, ਬੱਸਰੀ ਦੀ ਨਰਮ, ਮਨਮੋਹਕ ਆਵਾਜ਼ ਉੱਠਣੀ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਗਈ, ਜਿਸਦਾ ਇੱਕ ਸ਼ਾਂਤ, ਪ੍ਰਸੰਨ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵੀ ਮਨੁੱਖੀ ਆਵਾਜ਼ ਨਾਲ ਮੁਕਾਬਲਾ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਪਿਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਥੇ ਵੀ ਚੁੱਪ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਉੱਤੇ ਚੁੱਪ ਬਣਾਈ ਰੱਖੀ। ਅਚਾਨਕ, ਕ੍ਰਿਥਤ ਲਾਸ਼ ਦੇ ਸਿਰਹਾਣੇ ਦੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਸੁੰਦਰ ਨੌਜਵਾਨ ਰੋਮਨ ਪੁਹਿਰਾਵੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਇਆ, ਜਿਸਨੇ ਇੱਕ ਵੀਣਾ ਦੇ ਨਾਲ, ਜਿਸਨੂੰ ਉਸਨੇ ਖੁਦ ਵਜਾਇਆ, ਇੱਕ ਸੁਪਸੁਟ, ਮੁਖਮਲੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਦੇ ਪਉੜੀਆਂ ਗਾਈਆਂ:

ਰੋਂਦੀ ਦੁਨੀਆਂ 'ਤੇ ਤਰੁਸ ਖਾ ਕੇ ਸਵਰਗ ਤੱਕ,
ਅਲਟੀਸੀਡੋਰਾ ਨੂੰ ਅੱਜ ਵਾਪਸ ਦੇ ਦੇਵੇਗਾ,
ਕੁਇਕੁਸੇਟ ਦੇ ਘਿਣਾਉਣੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪਲੂਟੋ ਦੇ ਖੇਤਰਾਂ ਨੂੰ ਸੁੱਟਿਆ ਗਿਆ,
ਉਸਦੀ ਬੇਰਹਿਮ ਮੌਤ ਲਈ ਹਰ ਸੂਹਜ ਇੱਕ ਸ਼ਿਕਾਰ ਹੈ;
ਜੋਵ ਕਿ ਡੁਏਨਾ ਆਪਣੇ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਚੋਲੇ ਸੁੱਟ ਦਿੰਦੇ ਹਨ,
ਠੰਡੇ ਨਫ਼ਰਤ ਦੁਆਰਾ ਧੋਖਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਇੱਕ ਨਿੰਫ ਦਾ ਸੋਗ ਮਨਾਉਣ ਲਈ;
ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਗੀਤ ਦੇ ਮਨਮੋਹਕ ਲੇਅ ਲਈ,
ਮੈਂ ਇਸ ਬਦਕਿਸਮਤ ਨੌਕਰਾਣੀ ਦੇ ਗੁਣ ਗਾਵਾਂਗਾ
ਥੇਸੀਅਨ ਓਰਫਿਅਸ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਮਿੱਠੇ ਸੁਰਾਂ ਵਿੱਚ।
ਨੀ ਹੀ ਮੇਰੇ ਨੰਬਰ ਮੇਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੇ ਨਾਲ ਖਤਮ ਹੋਣਗੇ,
ਜਾਂ ਇਸ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਚਾਨਣ ਬੇਅੰਤ ਗਾਣੇ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ:
ਤੇਰੀ, ਚਮਕਦਾਰ ਦਾਸੀ, ਮੌਤ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਗੀਤ ਨੂੰ ਛੂਹਾਂਗੀ,
ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਆਤਮਾ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਅਜੇ ਵੀ ਰਹੇਗਾ।
ਜਦੋਂ ਮਿੱਟੀ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਹੋ ਕੇ, ਉੱਡਦੇ ਭੂਤ,
ਮੇਰੀ ਆਤਮਾ ਸੈਟਾਈਜੀਅਨ ਕਿਨਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਘੁੰਮਾਉਂਦੀ ਹੈ,
ਭਾਵੇਂ ਮੌਤ ਦੇ ਠੰਡੇ ਹੱਥ ਨੇ ਮੇਰੀ ਜੀਭ ਨੂੰ ਸੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ,
ਤੇਰੀ ਉਸਤਤ ਨਰਕ ਦੀਆਂ ਗੁਫਾਵਾਂ ਮੁੜ ਉੱਠਣਗੀਆਂ,
ਅਤੇ ਲੈਥੇ ਦੀਆਂ ਸੁਸਤ ਲਹਿਰਾਂ ਆਵਾਜ਼ ਵੱਲ ਹੌਲੀ ਹੌਲੀ ਵਧਦੀਆਂ ਹਨ।

"ਹੋਰ ਨਹੀਂ," ਦੋ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਰਾਜਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੇ ਵਿਚਕਾਰ ਕਿਹਾ, "ਹੋਰ ਨਹੀਂ, ਬੁਹਮ ਗਾਇਕ! ਇੱਥੇ ਬੇਮਿਸਾਲ ਅਲਟੀਸੀਡੋਰਾ ਦੀ ਮੌਤ ਅਤੇ ਸੂਹਜ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰਨਾ ਇੱਕ ਬੇਅੰਤ ਕੰਮ ਹੋਵੇਗਾ, ਜੋ ਮੁਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਣਜਾਣ ਲੋਕ ਸੋਚਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਅਜੇ ਵੀ ਪ੍ਰਸਿੱਧੀ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਅਤੇ ਤਪੱਸਿਆ ਦੇ ਕਾਰਨ ਜੀਉਂਦੀ ਹੈ ਜੋ ਸਾਂਚੇ ਨੂੰ ਇੱਥੇ ਸਾਡੇ ਵਿਚਕਾਰ ਦੁਨੀਆ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਸੋਹਣੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਹੇ ਰਾਡਾਮੈਂਥਸ, ਜੋ ਡਿਸ ਦੀਆਂ ਉਦਾਸ ਗੁਫਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਨਿਰਣੇ ਵਿੱਚ ਬੈਠਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਜੋ ਅਣਜਾਣ ਕਿਸਮਤ ਨੇ ਇਸ ਕੁੜੀ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਪੁਰਾਣੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਬਹਾਲ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਬੋਲੋ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਐਲਾਨ ਕਰੋ ਤਾਂ ਜੋ ਅਸੀਂ ਉਸਦੇ ਪਰਿਵਰਤਨ ਦੁਆਰਾ ਜਿਸ ਖੁਸ਼ੀ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਉਸ ਵਿਚ ਦੇਰੀ ਨਾ ਹੋਵੇ।"

ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਰਾਡਾਮੈਂਥਸ ਦੇ ਸਾਥੀ ਜੱਜ ਮਿਨੋਸ ਨੇ ਇਹ ਕਿਹਾ, ਰਾਡਾਮੈਂਥਸ ਖੁਦ ਆਪਣੀ ਸੀਟ ਤੋਂ ਉੱਠਿਆ ਅਤੇ ਕਿਹਾ:

"ਮੈਂ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਤੁਸੀਂ ਸਾਰੇ ਘਰੇਲੂ ਮੰਤਰੀ, ਉੱਚ ਅਤੇ ਨੀਵੇਂ, ਵੱਡੇ ਅਤੇ ਛੋਟੇ, ਇੱਕ-ਇੱਕ ਕਰਕੇ ਅਗੇ ਵਧੋ ਅਤੇ ਸਾਂਚੇ ਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਦੋ ਦਰਜਨ ਥੱਪੜਾਂ, ਉਸਦੀਆਂ ਬਾਹਾਂ 'ਤੇ ਇੱਕ ਦਰਜਨ ਚੁਟਕੀਆਂ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪੱਟਾਂ 'ਤੇ ਅੱਧਾ ਦਰਜਨ ਚੁਟਕੀ ਮਾਰੋ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਰਸਮ 'ਤੇ ਅਲਟੀਸੀਡੋਰਾ ਦੀ ਕੁਲਾਈ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦੀ ਹੈ!"

ਜਦੋਂ ਸਾਂਚੇ ਪਾਂਜ਼ਾ ਨੇ ਇਹ ਸੁਣਿਆ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਚੁੱਪੀ ਤੋੜੀ ਅਤੇ ਕਿਹਾ:

"ਮੈਂ ਰੱਬ ਦੀ ਸਹੁੰ ਖਾਂਦਾ ਹਾਂ, ਮੈਂ ਜਲਦੀ ਹੀ ਮੂਰ ਬਣ ਜਾਵਾਂਗਾ, ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਕੋਈ ਮੈਨੂੰ ਥੱਪੜ ਮਾਰੇ ਜਾਂ ਮੇਰੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਹੱਥ ਰੱਖੇ! ਮੇਰੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਅਸੀਸ ਦੇ, ਮੇਰੇ ਚਿਹਰੇ ਨਾਲ ਛੇੜਛਾੜ ਕਰਨ ਦਾ ਇਸ ਕੁੜੀ ਦੇ ਜੀ ਉੱਠਣ ਨਾਲ ਕੀ ਸੰਬੰਧ ਹੈ? «ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਇੰਚ ਦਿਓ ਅਤੇ ਉਹ ਇੱਕ ਮੀਲ ਲੈ ਜਾਵੇਗਾ!» ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਨੂੰ ਮੋਹਿਤ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਹੁਣ ਉਹ ਉਸਦਾ ਜਾਦੂ ਤੋੜਨ ਲਈ ਮੈਨੂੰ ਕੋੜੇ ਮਾਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਅਲਟੀਸੀਡੋਰਾ ਕਿਸੇ ਬਿਮਾਰੀ ਤੋਂ ਮਰ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜੋ ਰੱਬ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਮੇਰੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਥੱਪੜ ਮਾਰ ਕੇ,

ਮੇਰੇ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਪਿੰਨਾਂ ਨਾਲ਼ ਮਾਰ ਕੇ, ਅਤੇ ਮੇਰੀਆਂ ਬਾਹਾਂ ਨੂੰ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਚੂੰਝ ਕੇ ਦੁਬਾਰਾ ਜ਼ਿੰਦਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਕਾਲ਼ੇ ਅਤੇ ਨੀਲ਼ੇ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਂਦੇ। ਖੈਰ, ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ 'ਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਚਾਲਾਂ ਖੇਡ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਬੁੱਢਾ ਕੁੱਤਾ ਕੱਲ੍ਹ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਸੀ!"

"ਫਿਰ ਤੂੰ ਮਰ ਜਾਵੇਂਗਾ," ਰਾਡਾਮੈਂਥਸ ਨੇ ਉੱਚੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ; "ਹੇ ਸ਼ੇਰ, ਹੌਸਲਾ ਰੱਖ! ਕੁਝ ਨਿਮਰਤਾ ਦਿਖਾਓ, ਹੇ ਹੰਕਾਰੀ ਨਿਮਰੇਦ, ਅਤੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਆਪਣੇ ਦੁੱਖ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰੋ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਸੰਭਵ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਅਜ਼ਮਾਇਸ਼ ਨੂੰ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਖ਼ਤ ਬਣਾਉਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਨਾ ਕਰੋ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਥੱਪੜ ਮਾਰਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਚੁਕੋਗੇ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਚੁਟਕੀ ਭਰ ਕੇ ਚੀਕੋਗੇ! ਮੈਂ ਉੱਥੇ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਸੇਵਕੋ, ਜਿਵੇਂ ਮੈਂ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਇਮਾਨਦਾਰ ਆਦਮੀ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਤੁਸੀਂ ਦੇਖੋਗੇ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕਿਉਂ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਸੀ!"

ਉਸੇ ਪਲ, ਅੱਧਾ ਦਰਜਨ ਦੇ ਕਰੀਬ ਡੂਏਨਾ ਇੱਕ ਫਾਈਲ ਵਿੱਚ ਵਿਹੜੇ ਵਿੱਚ ਮਾਰਚ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਆਏ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਚਾਰ ਨੇ ਐਨਕਾਂ ਲਗਾਈਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਸਾਰਿਆਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸੱਜੇ ਹੱਥ ਉੱਪਰ ਰੱਖੇ ਹੋਏ ਸਨ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੌਜੂਦਾ ਫੈਸ਼ਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਲੰਬੇ ਦਿਖਾਈ ਦੇਣ ਲਈ ਲਗਭਗ ਚਾਰ ਇੰਚ ਗੁੱਟ ਨੂੰ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਰੱਖਿਆ। ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਬਲਦ ਵਾਂਗ ਚੀਕਣ ਲੱਗ ਪਿਆ ਅਤੇ ਕਿਹਾ:

"ਮੈਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਆਪਣੇ ਉੱਤੇ ਰੱਖਣ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਪਰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦੁਏਨਾ ਦੁਆਰਾ ਛੂਹਣ ਦਿਓ - ਕਦੇ ਨਹੀਂ! ਬਿੱਲੀਆਂ ਨੂੰ ਮੇਰਾ ਚਿਹਰਾ ਖੁਰਚਣ ਦਿਓ ਜਿਵੇਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸ ਕਿਲ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ ਮਾਲਕ ਦੇ ਚਿਹਰੇ ਨੂੰ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਜਾਂ ਮੇਰੇ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਤਿੱਖੇ ਛੁਰੇ ਦੇ ਨੋਕਾਂ ਨਾਲ ਵਿੰਨ੍ਹਣ ਦਿਓ, ਜਾਂ ਲਾਲ-ਗਰਮ ਚਮੜੀਆਂ ਨਾਲ ਮੇਰੀਆਂ ਬਾਹਾਂ ਤੋਂ ਮਾਸ ਪਾੜ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਹ ਸਭ ਧੀਰਜ ਨਾਲ ਸਹਿਣ ਕਰਾਂਗਾ, ਜੇ ਵੀ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦੁਏਨਾ ਦੁਆਰਾ ਛੂਹਣ ਦਿਓ - ਕਿਉਂ, ਮੈਂ ਕਦੇ ਵੀ ਅਜਿਹੀ ਚੀਜ਼ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਹੋਵਾਂਗਾ, ਭਾਵੇਂ ਸ਼ੈਤਾਨ ਮੇਰੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਚਲਾ ਜਾਵੇ।"

ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਵੀ ਆਪਣੀ ਚੁੱਪੀ ਤੋੜਦੇ ਹੋਏ ਸਾਂਚੋ ਨੂੰ ਕਿਹਾ:

"ਸਬਰ ਰੱਖੋ, ਮੇਰੇ ਪੁੱਤਰ; ਇਨ੍ਹਾਂ ਸੱਜਣਾਂ ਨੂੰ ਮਜਬੂਰ ਕਰੋ ਅਤੇ ਸਵਰਗ ਦਾ ਧੰਨਵਾਦ ਕਰੋ ਕਿ ਉਸਨੇ ਤੁਹਾਡੇ ਸਰੀਰ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਰੱਖੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਇਸਦੀ ਸ਼ਹਾਦਤ ਦੁਆਰਾ ਤੁਸੀਂ ਜਾਦੂਗਰਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਜਾਦੂ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਮੁਰਦਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਜ਼ਿੰਦਾ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋ।"

ਹੁਣ ਸਾਂਚੋ ਦੇ ਨੇੜੇ ਆ ਗਏ ਸਨ, ਜੋ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸ਼ਾਂਤ ਅਤੇ ਅਸਤੀਫ਼ਾ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਆਪਣੀ ਕੁਰਸੀ 'ਤੇ ਮਜ਼ਬੂਤੀ ਨਾਲ਼ ਬੈਠ ਗਿਆ ਅਤੇ ਪਹਿਲੇ ਸਾਂਚੋ ਲਈ ਆਪਣਾ ਚਿਹਰਾ ਅਤੇ ਠੋਡੀ ਬਾਹਰ ਕੱਢੀ, ਜਿਸਨੇ ਉੱਥੇ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਥੱਪੜ ਮਾਰਿਆ ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਡੂੰਘੀ ਕੁਰਸੀ ਦਿੱਤੀ।

"ਘੱਟ ਰਸਮਾਂ ਅਤੇ ਘੱਟ ਸ਼ਿੰਗਾਰ, ਮੈਡਮ ਡੂਏਨਾ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਉਸ ਪਵਿੱਤਰ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਸੁਹੰ ਖਾਂਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਤੁਹਾਡੇ ਹੱਥਾਂ ਤੋਂ ਸਿਰਕੇ ਦੇ ਪਾਣੀ ਦੀ ਬਦਬੂ ਆਉਂਦੀ ਹੈ!"

ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਸਾਰੇ ਡੂਏਨਾ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਥੱਪੜ ਮਾਰਿਆ, ਅਤੇ ਘਰ ਦੇ ਕੁਈ ਸੱਟਾਫ਼ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਚੁਟਕੀ ਮਾਰੀ, ਪਰ ਉਸਨੇ ਪਿੰਨਾਂ ਨਾਲ਼ ਕੱਟੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਸੰਪੂਰਣ ਗੁੱਸੇ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਕੁਰਸੀ ਤੋਂ ਛਾਲ ਮਾਰ ਕੇ, ਉਸਨੇ ਨੇੜੇ ਹੀ ਪਈ ਇੱਕ ਬਲਦੀ ਹੋਈ ਮਸ਼ਾਲ ਫੜੀ ਅਤੇ ਡੂਏਨਾ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਸਾਰੇ ਤਸੀਹੇ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਭੱਜ ਗਿਆ, ਚੀਕਦਾ ਹੋਇਆ:

"ਨਰਕ ਦੇ ਸੇਵਕੋ, ਬਾਹਰ ਨਿਕਲ਼ ਜਾਓ! ਮੈਂ ਤਾਂਬੇ ਦਾ ਨਹੀਂ ਬਣਿਆ ਹਾਂ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਭਿਆਨਕ ਤਸੀਹਿਆਂ ਤੋਂ ਬਚਾਈ ਰੱਖਾਂ।"

ਉਸੇ ਵੇਲੇ, ਅਲਟੀਸੀਡੋਰਾ, ਜੋ ਕਿ ਇੰਨੇ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਆਪਣੀ ਪਿੱਠ 'ਤੇ ਲੇਟਣ ਤੋਂ ਥੱਕ ਗਈ ਹੋਵੇਗੀ, ਆਪਣੇ ਪਾਸੇ ਮੁੜ ਗਈ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉੱਥੇ ਇਕੱਠੇ ਹੋਏ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਇਹ ਦੇਖਿਆ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਚੀਕਿਆ ਜਿਵੇਂ ਇਹ ਸੀ:

"ਅਲਟੀਸੀਡੋਰਾ ਜ਼ਿੰਦਾ ਹੈ! ਉਹ ਜ਼ਿੰਦਾ ਹੈ!"

ਰਾਡਾਮੈਂਥਸ ਨੇ ਸਾਂਚੋ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਗੁੱਸੇ 'ਤੇ ਕਾਬੂ ਪਾਉਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਟੀਚਾ ਪੂਰਾ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਅਲਟੀਸੀਡੋਰਾ ਨੂੰ ਹਿਲਦੇ ਹੋਏ

ਦੇਖਿਆ, ਤਾਂ ਉਹ ਸਾਂਚੋ ਕੋਲ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਅੱਗੇ ਗੋਡੇ ਟੇਕ ਕੇ ਕਿਹਾ:

"ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਥੇ ਅਤੇ ਹੁਣੇ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਆਪਣੇ ਸਕੁਆਇਰ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਆਪਣੇ ਕਮਰ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਵਜੋਂ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕੁਝ ਕੋੜੇ ਦਿਓ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਿਲਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਜੇਕਰ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਨੂੰ ਨਿਰਾਸ਼ ਕਰਨਾ ਹੈ! ਹੁਣੇ, ਮੈਂ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਉਹ ਸਮਾਂ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਆਪਣੇ ਸਿਖਰ 'ਤੇ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਤੋਂ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਭਲਾਈ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ!"

ਜਿਸ ਦਾ ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ:

"ਇਹ ਪੈਨਕੇਕ 'ਤੇ ਸ਼ਹਿਦ ਖਾਣ ਨਾਲੋਂ ਸੱਟ 'ਤੇ ਬੇਇੱਜ਼ਤੀ ਕਰਨ ਵਰਗਾ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਚੁਟਕੀਆਂ, ਥੱਪੜਾਂ ਅਤੇ ਚੁਟਕਲਿਆਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੈਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੁੱਟਣਾ ਹੈ! ਖੈਰ, ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਕਿਰਪਾਵਾਂ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਪੱਥਰ ਲੈ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ, ਇਸਨੂੰ ਮੇਰੇ ਗਲ਼ੇ ਵਿੱਚ ਬੰਨ੍ਹ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਖੂਹ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਸ ਨਾਲ ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਜੇਕਰ ਮੈਂ ਦੂਜੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀਆਂ ਬਿਮਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰਨ ਲਈ ਬਲੀ ਦਾ ਬਕਰਾ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਇਕੱਲਾ ਛੱਡ ਦਿਓ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਮੈਂ ਰੱਬ ਦੀ ਸਹੁੰ ਖਾਂਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਹੱਸ ਕੇ ਭੱਜ ਜਾਵਾਂਗਾ - ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਭੁਗਤਾਂਗਾ!"

ਹੁਣ ਤੱਕ, ਅਲਟੀਸੀਡੋਰਾ ਬੀਅਰ 'ਤੇ ਬੈਠ ਹੀ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਅਚਾਨਕ ਸਿੰਗਾਂ ਦੀਆਂ ਪਾਈਪਾਂ ਅਤੇ ਬੰਸਰੀ ਵਜਾਉਣ ਲੱਗ ਪਏ ਅਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀਆਂ ਆਵਾਜ਼ਾਂ ਚੀਕਣ ਲੱਗੀਆਂ:

"ਅਲਟੀਸੀਡੋਰਾ ਜ਼ਿੰਦਾਬਾਦ! ਉਹ ਜ਼ਿੰਦਾਬਾਦ ਰਹੇ!"

ਡਿਊਕ ਅਤੇ ਡਚੇਸ ਅਤੇ ਰਾਜਾ ਮਿਨੋਸ ਅਤੇ ਰਾਡਾਮੈਂਥਸ ਆਪਣੀਆਂ ਸੀਟਾਂ ਤੋਂ ਉੱਠੇ ਅਤੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਅਤੇ ਸਾਂਚੋ ਦੇ ਨਾਲ, ਅਲਟੀਸੀਡੋਰਾ ਦਾ ਸਵਾਗਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਬੀਅਰ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਉਤਾਰਨ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਸਮੂਹ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਗਏ। ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਨੇ, ਬੇਹੋਸ਼ ਹੋਣ ਦਾ ਦਿਖਾਵਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਡਿਊਕ ਅਤੇ ਡਚੇਸ ਅਤੇ ਦੋਵਾਂ ਰਾਜਿਆਂ ਵੱਲ ਮੂੰਹ ਕਰਕੇ ਕਿਹਾ, ਪਰ, ਆਪਣੀ ਅੱਖ ਦੇ ਕੋਨੇ ਤੋਂ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਵੱਲ ਵੇਖਦੇ ਹੋਏ, ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ:

"ਰੱਬ ਤੈਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰੇ, ਹੇ ਕਠੋਰ ਦਿਲ ਵਾਲੇ ਸੂਰਮੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਤੇਰੀ ਬੇਰਹਿਮੀ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਉਸ ਦੁਜੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਜਿੱਥੇ ਮੈਂ ਉਹ ਬਿਤਾਇਆ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਇਕ ਹਜ਼ਾਰ ਸਾਲ ਜਾਪਦੇ ਸੁਨ। ਪਰ ਤੇਰੇ ਲਈ, ਹੇ ਸਕੁਆਇਰ, ਧੁਰਤੀ 'ਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਦਿਆਲੂ, ਮੈਂ ਹੁਣ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਜੋ ਜੀਵਨ ਹੈ ਉਸ ਲਈ ਧੰਨਵਾਦੀ ਹਾਂ। ਅੱਜ ਤੋਂ ਅਗੇ, ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ ਸਾਂਚੋ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਛੇ ਕਮੀਜ਼ਾਂ ਦਾ ਮਾਣਮੱਤਾ ਮਾਲਕ ਸਮਝੋ ਜੋ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਦੇਵਾਂਗਾ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਤੂੰ ਆਪਣੇ ਲਈ ਛੇ ਕਮੀਜ਼ਾਂ ਬਣਾ ਸਕਦਾ ਹੈਂ, ਅਤੇ ਜੇ ਉਹ ਸਾਰੀਆਂ ਸੰਪੂਰਨ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਤਾਂ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਉਹ ਸਾਫ਼ ਹਨ।"

ਆਪਣੀ ਸ਼ੰਕੂ ਵਰਗੀ ਟੋਪੀ ਉਤਾਰਦੇ ਹੋਏ, ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਅਲਟੀਸੀਡੋਰਾ ਦੇ ਪੈਰਾਂ 'ਤੇ ਗੋਡੇ ਟੇਕ ਦਿੱਤੇ ਅਤੇ ਤੋਹਫ਼ੇ ਦੀ ਕਦਰ ਕਰਦਿਆਂ ਉਸਦਾ ਹੱਥ ਚੁੰਮਿਆ। ਡਿਊਕ ਨੇ ਸਾਂਚੋ ਤੋਂ ਲਈ ਗਈ ਟੋਪੀ ਅਤੇ ਅੱਗ ਨਾਲ ਢੱਕਿਆ ਚੋਗਾ ਮੰਗਵਾਇਆ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਆਪਣੀ ਟੋਪੀ ਅਤੇ ਜੈਕੇਟ ਉਸਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿੱਤੀ, ਪਰ ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਚੋਗਾ ਅਤੇ ਟੋਪੀ ਰੱਖਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਮੰਗੀ, ਜਿਸਨੂੰ ਉਹ ਉਸ ਬੇਮਿਸਾਲ ਸਾਹਸ ਦੀ ਯਾਦਗਾਰ ਵਜੋਂ ਆਪਣੇ ਪਿੰਡ ਘਰ ਲੈ ਜਾਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਡੁਚੇਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਜ਼ਰੂਰ ਅਜਿਹਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਕਿੰਨਾ ਪਿਆਰ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਡਿਊਕ ਨੇ ਮੌਜੂਦ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਵਿਹੜਾ ਖਾਲੀ ਕਰਨ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਕਮਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਡੌਨ ਕਿਊਕਸੋਟ ਅਤੇ ਸਾਂਚੋ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਥਾਵਾਂ 'ਤੇ ਲਿਜਾਇਆ ਗਿਆ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਜਾਣੂ ਸਨ।

ਅਧਿਆਇ ਸੱਤਰ

ਜੋ ਕਿ ਸੱਠਵੇਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਇਤਿਹਾਸ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦਾ ਹੈ।

ਉਸ ਰਾਤ, ਸਾਂਚੋ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਟੁੰਡਲ ਬੈੱਡ ਵਿੱਚ ਸੁੱਤਾ, ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਜਿਸ ਤੋਂ ਉਹ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਬਚਦਾ ਜੇ ਇਹ ਸੰਭਵ ਹੁੰਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦਾ ਮਾਲਕ ਉਸਨੂੰ ਸੌਣ ਨਹੀਂ ਦੇਵੇਗਾ, ਸਾਰੇ ਸਵਾਲਾਂ ਅਤੇ ਜਵਾਬਾਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਅਤੇ ਉਹ ਲੰਮੀ ਚਰਚਾ ਦੇ ਮੂਡ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦੀ ਹਾਲੀਆ ਸ਼ਹਾਦਤ ਦਾ ਦਰਦ ਅਜੇ ਵੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਜੀਭ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖੇਡਣ ਨਹੀਂ ਦੇਵੇਗਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਉਹ ਇਹਨਾਂ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਕੁਆਰਟਰਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨਾਲ ਸੌਣ ਨਾਲੋਂ ਇੱਕ ਰੁੱਖੇ ਝੌਂਪੜੀ ਵਿੱਚ ਇਕੱਲੇ ਸੌਣ ਵਿੱਚ ਵਧੇਰੇ ਆਰਾਮਦਾਇਕ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦਾ। ਉਸਦੇ ਡਰ ਸਹੀ ਸਾਬਤ ਹੋਏ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਸ਼ੱਕ ਇੰਨੇ ਪੱਕੇ ਹੋਏ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਸਦਾ ਮਾਲਕ ਬਿਸਤਰੇ 'ਤੇ ਚੜ੍ਹਿਆ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ:

"ਸਾਂਚੋ, ਅੱਜ ਰਾਤ ਜੋ ਕੁਝ ਵਾਪਰਿਆ ਹੈ, ਉਸ ਬਾਰੇ ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਸੋਚਦਾ ਹੈਂ? ਪਿਆਰ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਬਹੁਤ ਮਹਾਨ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਅਲਟੀਸੀਡੋਰਾ ਨੂੰ ਮਾਰਿਆ ਹੋਇਆ ਦੇਖਿਆ ਹੈ - ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦੇ ਤੀਰਾਂ, ਤਲਵਾਰ, ਜੰਗ ਦੇ ਹਥਿਆਰ ਜਾਂ ਘਾਤਕ ਜ਼ਹਿਰ ਨਾਲ ਨਹੀਂ - ਸਗੋਂ ਉਸ ਗੰਭੀਰਤਾ ਅਤੇ ਨਫ਼ਰਤ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਨਾਲ ਜੋ ਮੈਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਉਸ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਵਿਵਹਾਰ ਵਿੱਚ ਅਪਣਾਇਆ ਹੈ।"

"ਉਹ ਜਦੋਂ ਵੀ ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ ਚਾਹੇ ਭੂਤ ਤਿਆਰ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਤੁੱਕ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਇਕੱਲਾ ਛੱਡ ਦਿੰਦੀ ਹੈ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਨਾ ਤਾਂ ਉਸਦਾ ਪਿਆਰ ਮੰਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਸਦੇ ਪਿਆਰ ਨੂੰ ਤੁੱਛ ਸਮਝਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ, ਮੈਨੂੰ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀ ਕਿ ਅਲਟੀਸੀਡੋਰਾ ਦੀ ਭਲਾਈ, ਜੋ ਕਿ ਸਮਝਦਾਰ ਤੋਂ ਵੱਧ ਚੰਚਲ ਕੁੜੀ ਹੈ, ਦਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਸਾਂਚੇ ਪਾਂਜ਼ਾ ਦੀ ਸ਼ਹਾਦਤ ਨਾਲ ਕੋਈ ਲੈਣਾ-ਦੇਣਾ ਕਿਵੇਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਮੈਂ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਇਸ ਸਪੱਸ਼ਟ ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਅਹਿਸਾਸ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਗਿਆ ਹਾਂ ਕਿ ਜਾਦੂਗਰ ਅਤੇ ਜਾਦੂਗਰ ਮੌਜੂਦ ਹਨ - ਅਤੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਮੈਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਕਰੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ, ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਮੈਨੂੰ ਸਵਾਲ ਪੁੱਛਣਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦੇਵੇ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਸੌਣ ਦੇਵੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਤੁਸੀਂ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਖਿੜਕੀ ਵਿੱਚੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੁੱਟ ਦੇਵਾਂ।"

"ਸੌਂ ਜਾ, ਸਾਂਚੋ ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ," ਡੌਨ ਕੁਇਜੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਭਾਵ, ਜੇ ਤੂੰ ਸੌਂ ਸਕਦਾ ਹੈਂ, ਸਾਰੀਆਂ ਚੁਟਕੀਆਂ, ਚੂੰਢੀਆਂ ਅਤੇ ਥੱਪੜਾਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ।"

"ਕੋਈ ਦਰਦ ਨਹੀਂ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਥੱਪੜਾਂ ਵਾਂਗ ਅਪਮਾਨਜਨਕ ਸੀ, ਕਾਸ਼ ਕਿ ਉਹ ਡੁਏਨਾ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਰੂਹਾਂ ਨੂੰ ਉਲਝਾਉਂਦੇ ਸਨ! ਪਰ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਲਈ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਸੌਣ ਦਿਓ, ਕਿਉਂਕਿ ਨੀਂਦ ਸਾਡੇ ਜਾਗਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਮੁਸੀਬਤਾਂ ਲਈ ਮਲ੍ਹਮ ਹੈ।"

"ਤਾਂ ਇਹੀ ਹੋਵੇ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਅਤੇ ਰੱਬ ਤੁਹਾਡੀ ਰਾਖੀ ਕਰੇ।"

ਉਹ ਦੇਵੇ ਸੌਂ ਗਏ, ਜਿਸ ਦੌਰਾਨ ਇਸ ਮਹਾਨ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਲੇਖਕ, ਸਾਈਡ ਹੈਮੇਟ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦਾ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਵੇਰਵਾ ਦੇਣ ਦਾ ਫ਼ੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਡਿਊਕ ਅਤੇ ਡਚੇਸ ਨੂੰ ਪਿਛਲੇ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਵਰਣਿਤ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਚਰਿੱਤਰ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕੀਤਾ। ਉਹ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਕੁਆਰਾ ਸੈਨਸਨ ਕੈਰਾਸਕੋ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਭੁੱਲਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸ਼ੀਸ਼ਿਆਂ ਦੇ ਨਾਈਟ ਵਜੋਂ ਉਸਨੂੰ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੁਆਰਾ ਹਾਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਘੋੜੇ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਹਾਰ ਅਤੇ ਪਤਨ ਨੇ ਉਸਦੇ ਸਾਰੇ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਤਬਾਹ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਤਬਾਹ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਪਿਛਲੇ ਮੌਕੇ ਨਾਲੋਂ ਬਿਹਤਰ ਨਤੀਜੇ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਦੁਬਾਰਾ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਅਜ਼ਮਾਉਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉਸ ਪੰਨੇ ਤੋਂ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੇ ਟਿਕਾਣੇ ਬਾਰੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਿਸਨੇ ਸਾਂਚੇ ਦੀ

ਪੁਤਨਾ ਟ੍ਰੇਰੇਸਾ ਪਾਜ਼ਾ ਨੂੰ ਪੱਤਰ ਅਤੇ ਤੋਹਫ਼ਾ ਪਹੁੰਚਾਇਆ ਸੀ, ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵੱਖਰਾ ਘੋੜਾ ਅਤੇ ਸ਼ਸਤ੍ਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਢਾਲ 'ਤੇ ਇੱਕ ਚਿੱਟਾ ਚੰਦ ਪੇਂਟ ਕੀਤਾ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਸੁਕੁਆਇਰ ਟੋਮੇ ਸੇਸੀਅਲੁ ਦੀ ਬਜਾਏ ਇੱਕ ਕਿਸਾਨ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਵਾਲੇ ਖੱਚਰ 'ਤੇ ਸ਼ਸਤਰ ਲੱਦ ਕੇ ਡਿਊਕ ਦੇ ਕਿਲ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਗਿਆ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਸਾਂਚੋ ਜਾਂ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਪ੍ਰਛਾਣ ਨਾ ਸਕਣ, ਜਿੱਥੇ ਡਿਊਕ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਸਾਰਾਗੋਸਾ ਦੇ ਦੌਰੇ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਰਹਿਣ ਦੀ ਉਤਸੁਕਤਾ ਵਿੱਚ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੁਆਰਾ ਲਏ ਗਏ ਸਹੀ ਰਸਤੇ ਬਾਰੇ ਦੱਸਿਆ। ਉਸਨੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ 'ਤੇ ਖੇਡੇ ਗਏ ਚੁਟਕਲਿਆਂ ਦਾ ਵੀ ਵਰਣਨ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਾਂਚੋ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਪਾਸੇ ਦੀ ਕੀਮਤ 'ਤੇ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਦੇ ਜਾਦੂ ਨੂੰ ਤੋੜਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੇ ਉਸ ਮਜ਼ਾਕ ਦਾ ਵੇਰਵਾ ਦਿੱਤਾ ਜੋ ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ 'ਤੇ ਖੇਡਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦਿਵਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਮੋਹਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਖੇਤ ਦੀ ਕੁੜੀ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਗਈ ਹੈ, ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ ਡੁਚੇਸ ਨੇ ਸਾਂਚੋ ਨੂੰ ਯਕੀਨ ਦਿਵਾਇਆ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਉਹ ਖੁਦ ਸੀ ਜਿਸਨੂੰ ਗਲਤ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਸੱਚਮੁੱਚ ਮੋਹਿਤ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਸਾਂਚੋ ਦੀ ਚਲਾਕੀ ਅਤੇ ਭੋਲੇਪਣ ਅਤੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੇ ਪਾਗਲਪਨ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਕੁਆਰਾ ਥੋੜ੍ਹਾ ਹੈਰਾਨ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ। ਡਿਊਕ ਨੇ ਕੁਆਰੇ ਨੂੰ ਕਿਲ੍ਹੇ ਵਾਪਸ ਜਾਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਦੱਸ ਸਕੇ ਕਿ ਜੇਕਰ ਉਸਨੇ ਨਾਈਟ ਨੂੰ ਲੱਭ ਲਿਆ ਤਾਂ ਸਭ ਕੁਝ ਕਿਵੇਂ ਹੋਇਆ, ਭਾਵੇਂ ਉਸਨੂੰ ਉਸਨੂੰ ਹਰਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਅਤੇ ਕੁਆਰੇ ਨੇ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੀ ਭਾਲ ਵਿੱਚ ਭੱਜ ਗਿਆ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਸਾਰਾਗੋਸਾ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਲੱਭਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਖੋਜ ਜਾਰੀ ਰੱਖੀ, ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਜੋ ਹੋਇਆ ਉਸਦਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਵਰਣਨ ਕੀਤਾ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ। ਡਿਊਕ ਦੇ ਕਿਲ੍ਹੇ ਵਾਪਸ ਆਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਉਸਨੇ ਸਭ ਕੁਝ ਦੱਸਿਆ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਲੜਾਈ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਤੇ ਇਹ ਤੱਥ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਕਿ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਇੱਕ ਚੰਗੇ ਨਾਈਟ-ਇਰੰਟ ਵਜੋਂ ਇੱਕ ਸਾਲ ਲਈ ਉਸਦੇ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਦੇ ਆਪਣੇ ਵਾਅਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਘਰ ਵਾਪਸ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ, ਕੁਆਰੇ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਹ ਸ਼ਾਇਦ ਆਪਣੀ ਪਾਗਲਪਨ ਤੋਂ ਠੀਕ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਉਹ ਵਿਚਾਰ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਕੁਆਰੇ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤਬਦੀਲੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਣ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੂੰ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਇਆ ਕਿ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਵਰਗੇ ਚੰਗੇ ਦਿਮਾਗ਼ ਵਾਲੇ ਸੱਜਣ ਲਈ ਪਾਗਲ ਹੋਣਾ ਤਰਸਯੋਗ ਸੀ। ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ, ਉਸਨੇ ਡਿਊਕ ਤੋਂ ਵਿਦਾ ਹੋ ਕੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੇ ਪਿੰਡ ਵਾਪਸ ਆ ਗਿਆ, ਜੋ ਉਸਦੇ ਪਿੱਛੇ ਯਾਤਰਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਫਿਰ, ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਡਿਊਕ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਮਜ਼ਾਕ ਖੇਡਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਸਾਂਚੋ ਜਾਂ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਵਿੱਚ ਖੁਸ਼ੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦਾ ਸੀ।

ਆਪਣੇ ਕਈ ਨੌਕਰਾਂ, ਕੁਝ ਪੈਦਲ, ਕੁਝ ਘੋੜਿਆਂ 'ਤੇ ਸਵਾਰ, ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਕੇ, ਉਸਨੇ ਕਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਦੀਆਂ ਹਰ ਸੜਕਾਂ 'ਤੇ, ਨੇੜੇ ਅਤੇ ਦੂਰ - ਕਿਤੇ ਵੀ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਪਹਿਰਾ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਸੀ ਕਿ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਯਾਤਰਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ - ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ, ਜੇਕਰ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਲੱਭਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਕਿਲ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣ ਲਈ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਆਉਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਨਾ। ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਖਰਕਾਰ ਉਸਨੂੰ ਲੱਭ ਲਿਆ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੇ ਪਹੁੰਚ ਬਾਰੇ ਡਿਊਕ ਨੂੰ ਸੁਨੇਹਾ ਭੇਜਿਆ, ਜਿਸਨੇ, ਜੋ ਕੁਝ ਵੀ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦਾ ਸੀ, ਉਸ ਲਈ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਤਿਆਰ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਵਿਹੜੇ ਦੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਮਸ਼ਾਲਾਂ ਅਤੇ ਲੈਂਪਾਂ ਜਗਾਉਣ ਅਤੇ ਅਲੂਟੀਸੀਡੋਰਾ ਨੂੰ ਬਿਅਰ 'ਤੇ ਰੱਖਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ, ਨਾਲ ਹੀ ਹੋਰ ਸਾਰੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਦੱਸੇ ਗਏ ਹਨ - ਅਤੇ ਸਾਰਾ ਮਾਮਲਾ ਇੰਨਾ ਯਥਾਰਥਵਾਦੀ ਅਤੇ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਅਸਲ ਚੀਜ਼ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਅੰਤਰ ਸੀ। ਸਾਈਡ ਹੈਮੇਟ ਅੱਗੇ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਖੁਦ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਯਕੀਨ ਰੱਖਦਾ ਸੀ ਕਿ ਮਜ਼ਾਕ ਦੇ ਦੋਸ਼ੀ ਆਪਣੇ ਪੀੜਤਾਂ ਵਾਂਗ ਹੀ ਪਾਗਲ ਸਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਡਿਊਕ ਅਤੇ ਡਚੇਸ ਮੂਰਖਾਂ ਦੀ ਇਸ ਜੋੜੀ 'ਤੇ ਚਾਲਾਂ ਖੇਡ ਕੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮੂਰਖ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਵਾਲ ਵਿੱਚ ਆ ਗਏ ਸਨ। ਇਸ ਦੌਰਾਨ, ਦੋ ਮੂਰਖ - ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਗੂੜ੍ਹੀ ਨੀਂਦ ਸੁੱਤਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਕਿ ਦੂਜਾ ਆਪਣੇ ਬੇਲਗਾਮ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨਾਲ ਘਿਰਿਆ ਹੋਇਆ ਜਾਗਦਾ ਪਿਆ ਸੀ - ਦਿਨ ਦੇ ਨਾਲ-

ਨਾਲ ਉੱਠਣ ਦੀ ਇੱਛਾ ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਕਾਬੂ ਵਿੱਚ ਆ ਗਿਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਬਿਸਤਰੇ ਵਿੱਚ ਲੇਟਣਾ ਪਸੰਦ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਜੇਤੂ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਜਿੱਤਿਆ ਹੋਇਆ।

ਕਿਉਂਕਿ ਅਲਟੀਸੀਡੋਰਾ (ਜੋ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਅਨੁਸਾਰ ਮੰਤ੍ਰ ਤੋਂ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਆ ਗਈ ਸੀ) ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਮਾਲਕਣ ਦਾ ਮਜ਼ਾਕ ਉਡਾਉਣ ਦੀ ਇੱਛਾ ਰੱਖਦੀ ਸੀ, ਉਹ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਉਸੇ ਹਾਰ ਨਾਲ ਤਾਜ਼ ਪਹਿਨੀ ਹੋਈ ਦਾਖਲ ਹੋਈ ਜੋ ਉਸਨੇ ਬੀਅਰ 'ਤੇ ਪਹਿਨੀ ਸੀ ਅਤੇ ਸੋਨੇ ਦੇ ਫੁੱਲਾਂ ਨਾਲ ਭਰੀ ਇੱਕ ਚਿੱਟੀ ਟੈਫੇਟਾ ਟਿਊਨਿਕ ਪਹਿਨੀ ਹੋਈ ਸੀ। ਉਸਦੇ ਵਾਲ ਉਸਦੇ ਮੋਢਿਆਂ ਤੋਂ ਢਿੱਲੇ ਡਿੱਗ ਪਏ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਹ ਇੱਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਕਾਲੀ ਸੋਟੀ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਹਾਰਾ ਦੇ ਰਹੀ ਸੀ। ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ, ਉਸਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਤੋਂ ਉਲਝਣ ਅਤੇ ਪਰੇਸ਼ਾਨ, ਇੱਕ ਕੰਧ ਵਿੱਚ ਖਿੱਚਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਲਗਭਗ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬਿਸਤਰੇ ਦੀਆਂ ਚਾਦਰਾਂ ਅਤੇ ਰਜਾਈ ਨਾਲ ਢੱਕ ਲਿਆ, ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜੀਭ ਨਾਲ ਬੰਨ੍ਹਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਸੁਧਾਰਨ ਸੁਵਾਗਤ ਵੀ ਕਰਨ ਵਿਚ ਅਸਮਰੱਥ ਸੀ। ਅਲਟੀਸੀਡੋਰਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬਿਸਤਰੇ ਦੇ ਸਿਰ 'ਤੇ ਕੁਰਸੀ 'ਤੇ ਬੈਠ ਗਈ ਅਤੇ, ਇੱਕ ਡੂੰਘਾ ਸਾਹ ਭਰਦੇ ਹੋਏ, ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਕਮਜ਼ੋਰ, ਹੰਝੂ ਭਰੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ:

"ਜਦੋਂ ਪ੍ਰਤਿਸ਼ਠਾਵਾਨ ਔਰਤਾਂ ਅਤੇ ਰਾਖਵੀਆਂ ਕੁੜੀਆਂ ਆਪਣੇ ਸਨਮਾਨ ਦੀ ਅਣਦੇਖੀ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਜੀਭਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਦਿਲਾਂ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਅੰਦਰੂਨੀ ਭੇਦ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਕੇ ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸ਼ਾਨ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਨ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਇਸ ਲਈ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਨਿਰਾਸ਼ਾਜਨਕ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਪਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਮੈਂ, ਲਾ ਮੰਚਾ ਦਾ ਸੁਰ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹਾਂ, ਜਿਸਨੂੰ ਪਿਆਰ ਨੇ ਲੁਭਾਇਆ ਅਤੇ ਜਿੱਤਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਇਸ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਮੈਂ ਪਵਿੱਤਰ ਅਤੇ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਦੁੱਖ ਝੱਲਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਕਿ ਮੇਰੀ ਚੁੱਪੀ ਨੇ ਮੇਰਾ ਦਿਲ ਤੋੜ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਜਾਨ ਗੁਆ ਦਿੱਤੀ, ਇਸ ਸੋਚ ਨਾਲ ਮਾਰਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਕਿੰਨਾ ਸਖ਼ਤ ਵਿਵਹਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਤੁਸੀਂ ਕਠੋਰ ਦਿਲ ਵਾਲੇ ਨਾਈਟ, 'ਮੇਰੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ ਲਈ ਸੰਗਮਰਮਰ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਜ਼ਿੱਦੀ';[1] ਅਤੇ ਦੋ ਦਿਨਾਂ ਲਈ ਮੈਂ ਮਰਿਆ ਪਿਆ ਰਿਹਾ, ਜਾਂ ਹਰ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਰਣਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਜਿਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦੇਖਿਆ। ਜੇ ਇਹ ਪਿਆਰ ਨਾ ਹੁੰਦਾ, ਜਿਸਨੇ ਮੇਰੇ 'ਤੇ ਤਰਸ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਪੁਨਰ ਉਥਾਨ ਨੂੰ ਇਸ ਮਹਾਨ ਸੁਕੁਆਇਰ ਦੀ ਸ਼ਹਾਦਤ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕੀਤਾ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਅਜੇ ਵੀ ਉਸ ਦੂਜੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ।"

"ਪਿਆਰ," ਸੈਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸਨੂੰ ਮੇਰੇ ਗ੍ਰਿੱਦੜ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੋਵੇ, ਜਿਸ ਲਈ ਮੈਂ ਹੁਣ ਬਹੁਤ ਸ਼ੁਕਰਗੁਜ਼ਾਰ ਹੋਵਾਂਗਾ! ਪਰ ਮੈਂ ਪੁੱਛਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ, ਮੇਰੀ ਔਰਤ - ਅਤੇ ਸਵਰਗ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੇਰੇ ਮਾਲਕ ਨਾਲੋਂ ਵਧੇਰੇ ਕੋਮਲ ਦਿਲ ਵਾਲਾ ਪ੍ਰੇਮੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰੇ - ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਨੇ ਉਸ ਦੂਜੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿਚ ਕੀ ਦੇਖਿਆ? ਨਰਕ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕਿਹੋ ਜਿਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਮੰਜ਼ਿਲ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜੋ ਬਿਨਾਂ ਉਮੀਦ ਦੇ ਮਰ ਜਾਂਦਾ ਹੈ?"

"ਸੱਚ ਦੱਸਾਂ," ਅਲੋਟੀਸੀਡੋਰਾ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਮੈਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਰਿਆ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਕਦੇ ਵੀ ਨਰਕ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਸੀ। ਜੇ ਮੈਂ ਅਜਿਹਾ ਕੀਤਾ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਵੀ ਕੀਤੀ ਹੁੰਦੀ ਤਾਂ ਵੀ ਕਦੇ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਨਿਕਲ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਤੱਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਗੇਟ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਿਆ, ਜਿੱਥੇ ਮੈਂ ਇੱਕ ਦਰਜਨ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸ਼ੈਤਾਨ ਟੈਨਿਸ ਖੇਡਦੇ ਦੇਖੇ, ਸਾਰੇ ਬ੍ਰੀਚ, ਡ੍ਰਬਲੇਟਸ ਪਹਿਨੇ ਹੋਏ ਸਨ, ਫਲੇਮਿਸ਼ ਲੇਸ ਨਾਲ ਸਜਾਏ ਹੋਏ ਵਾਲੂਨ ਕਾਲਰ, ਕਫ਼ ਵੇਜ਼ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਉਸੇ ਸਮੱਗਰੀ ਦੇ ਰਫਲ, ਚਾਰ ਇੰਚ ਦੀ ਗੁੱਟ ਨੂੰ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਰੱਖਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੱਥ ਆਪਣੇ ਬਲੂਦੇ ਰੈਕੇਟਾਂ ਨੂੰ ਫੜਦੇ ਸਮੇਂ ਲੰਬੇ ਦਿਖਾਈ ਦੇਣ। ਸਭ ਤੋਂ ਹੈਰਾਨੀ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਗੇਂਦਾਂ ਦੀ ਬੁਜਾਏ, ਉਹ ਗਰਮ ਹਵਾ ਅਤੇ ਪੈਡਿੰਗ ਨਾਲ ਭਰੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਅਜੀਬ ਅਤੇ ਹੈਰਾਨੀਜਨਕ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਸੀ ਪਰ ਜਿਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਇੰਨਾ ਹੈਰਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਿੰਨਾ ਖਿਡਾਰੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਵਿਵਹਾਰ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਜਦੋਂ ਕਿ ਜੇਤੂਆਂ ਲਈ ਖੁਸ਼ ਹੋਣਾ ਅਤੇ ਹਾਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦਾ ਉਦਾਸ ਹੋਣਾ ਆਮ ਗੱਲ ਹੈ, ਉਸ ਖੇਡ ਵਿੱਚ ਹਰ ਕੋਈ ਬੁੜਬੁੜਾਉਂਦਾ, ਵਿਰੋਧ ਕਰਦਾ ਅਤੇ ਸਰਾਪ ਦਿੰਦਾ ਸੀ।"

"ਇਹ ਹੈਰਾਨੀ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ," ਸਾਚੇ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿਉਂਕਿ ਸ਼ੈਤਾਨ, ਭਾਵੇਂ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰਨ ਜਾਂ ਨਾ ਕਰਨ, ਕਦੇ ਵੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ, ਜਿੱਤ ਸੋਕਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਹਾਰ ਸੁਕਦੇ ਹਨ।"

"ਇਹ ਸੱਚ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ," ਅਲੋਟੀਸੀਡੇਰਾ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਪਰ ਇੱਕ ਹੋਰ ਗੱਲ ਹੈ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਹੈਰਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ - ਮੇਰਾ ਮਤਲਬ ਹੈ, ਜਿਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਉਦੋਂ ਹੈਰਾਨ ਕੀਤਾ - ਜੋ ਕਿ ਪਹਿਲੀ ਸਰਵ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੋਈ ਗੇਂਦ ਬਰਕਰਾਰ ਨਹੀਂ ਰਹੀ ਜਾਂ ਦੁਬਾਰਾ ਪਰੇਸ਼ਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇੰਨੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਵਰਤ ਲਈਆਂ, ਪੁਰਾਣੀਆਂ ਅਤੇ ਨਵੀਆਂ ਦੋਵੇਂ, ਕਿ ਇਹ ਦੇਖਣ ਯੋਗ ਸੀ। ਕਿਤਾਬਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ, ਇੱਕ ਬਿਲਕੁਲ ਨਵੀਂ, ਇੱਕ ਸੁੰਦਰ ਬਾਈਡਿੰਗ ਵਾਲੀ, ਨੂੰ ਇੰਨਾ ਝਟਕਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਇਸਦੇ ਅੰਦਰਲੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਪਾੜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਪੰਨੇ ਖਿੰਡ ਗਏ। 'ਦੇਖੋ ਇਹ ਕਿਹੜੀ ਕਿਤਾਬ ਹੈ,' ਸ਼ੈਤਾਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੇ ਕਿਹਾ; ਜਿਸ 'ਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਸ਼ੈਤਾਨ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, 'ਇਹ ਲੂਕਾ ਮੱਚਾ ਦੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦਾ ਦੂਜਾ ਭਾਗ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਇਸਦੇ ਮੂਲ ਲੇਖਕ ਸਾਈਡ ਹੈਮੇਟ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਇੱਕ ਅਰਾਗੋਨੀ ਦੁਆਰਾ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਟੋਰਡੇਸਿਲਾਸ ਦਾ ਮੂਲ ਨਿਵਾਸੀ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ।' 'ਖੈਰ, ਇਸਨੂੰ ਇੱਥੋਂ ਲੈ ਜਾਓ,' ਪਹਿਲੇ ਸ਼ੈਤਾਨ ਨੇ ਕਿਹਾ, 'ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਨਰਕ ਦੀਆਂ ਡੂੰਘਾਈਆਂ ਵਿਚ ਸੁੱਟ ਦਿਓ ਜਿੱਥੇ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਨਹੀਂ ਦੇਖਾਂਗਾ।' 'ਕੀ ਇਹ ਇੰਨਾ ਬੁਰਾ ਹੈ?' ਦੂਜੇ ਸ਼ੈਤਾਨ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ। 'ਇਹ ਬਹੁਤ ਬੁਰਾ ਹੈ,' ਪਹਿਲੇ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, 'ਉਹ ਸੱਚ ਮੈਂ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਇੱਕ ਮਾੜਾ ਲਿਖਣ ਲਈ ਨਿਕਲਿਆ ਸੀ, ਮੈਂ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ।' ਇਸ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਿਤਾਬਾਂ ਨੂੰ ਅਗੇ-ਪਿੱਛੇ ਖੜਕਾਉਣ ਦੀ ਆਪਣੀ ਖੇਡ ਦੁਬਾਰਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿਤੀ, ਪਰ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦਾ ਨਾਮ ਸੁਣਿਆ ਸੀ, ਜਿਸਨੂੰ ਮੈਂ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਮੈਂ ਉਸ ਦਿੱਖ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਠੀਕ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ।

"ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਇਹ ਜ਼ਰੂਰ ਇੱਕ ਪੂਰੁੱਖਤਾ ਹੋਵੇਗੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ, ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਇਕੱਲਾ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਉਹ ਕਿਤਾਬ, ਜੋ ਹੱਥੋਂ ਹੱਥੀਂ ਲੰਘਾਈ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ, ਕਦੇ ਵੀ ਕਿਸੇ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤੀ ਦੇਰ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਹਰ ਕੋਈ ਇਸਨੂੰ ਬੂਟ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਸੁਣ ਕੇ ਕਦੇ ਗੁੱਸਾ ਨਹੀਂ ਆਇਆ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਭੂਤ ਵਾਂਗ ਹਨੇਰੇ ਨਰਕ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਚਮਕਦਾਰ ਧੁੱਪ ਵਿੱਚ ਭਟਕਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਉਹ ਨਹੀਂ ਹਾਂ ਜੋ ਉਸ ਕਿਤਾਬ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਵੈਸੇ, ਜੇ ਇਹ ਚੰਗਾ, ਸੁਹਣੀ ਅਤੇ ਸੱਚ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਸਦੀਆਂ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦਾ ਆਨੰਦ ਮਾਣੇਗਾ, ਪਰ ਜੇ ਇਹ ਬੁਰਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸਦੇ ਪੰਘੂੜੇ ਤੋਂ ਇਸਦੀ ਕਬਰ ਤੱਕ ਦਾ ਸਫ਼ਰ ਬਹੁਤ ਛੋਟਾ ਹੋਵੇਗਾ।"

ਅਲੋਟੀਸੀਡੇਰਾ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਬਾਰੇ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ ਦੁਬਾਰਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਹੀ ਵਾਲੀ ਸੀ ਜਦੋਂ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ:

"ਮੇਰੀ ਔਰਤ, ਮੈਂ ਕਈ ਵਾਰ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਗੱਲ ਬਹੁਤ ਦੁੱਖ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਉੱਤੇ ਟਿਕਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਤੀਕਰਮ ਸਿਰਫ਼ ਸ਼ੁਕਰਗੁਜ਼ਾਰ ਹੋ ਕੇ ਹੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਨਾ ਕਿ ਬਦਲਾ ਲੈ ਕੇ। ਮੈਂ ਟੇਬੇਸੇ ਦੇ ਡੈਲਸੀਨੀਆ ਲਈ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਕਿਸਮਤ (ਜੇਕਰ ਅਜਿਹੇ ਜੀਵ ਮੌਜੂਦ ਹਨ) ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਉਸਦੇ ਲਈ ਮਨੋਨੀਤ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਕਲਪਨਾ ਕਰਨਾ ਕਿ ਕੋਈ ਹੋਰ ਸੁੰਦਰਤਾ ਉਸ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਮੇਰੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੀ ਹੈ, ਅਸੰਭਵ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਇਹ ਅਸਵੀਕਾਰ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਨੂੰ ਉਸ ਚੀਜ਼ ਵੱਲ ਵਾਪਸ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਤੁਹਾਡੀ ਨਿਮਰਤਾ ਲਈ ਢੁਕਵਾਂ ਅਤੇ ਢੁਕਵਾਂ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਅਸੰਭਵ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ।"

ਜਦੋਂ ਅਲੋਟੀਸੀਡੇਰਾ ਨੇ ਇਹ ਸੁਣਿਆ, ਤਾਂ ਉਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗੁੱਸੇ ਅਤੇ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਹੋ ਗਈ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ:

"ਸਾਡੇ ਪ੍ਰਭੂ, ਡੌਨ ਬਲਾਕੁਹੈੱਡ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੀ ਸਹੁੰ, ਤੂੰ ਸੁੰਗੜਿਆ ਹੋਇਆ ਟਿੰਪਰੂ, ਤੂੰ ਉਸ ਪੇਂਡੂ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਜ਼ਿੱਦੀ ਅਤੇ ਜ਼ਿੱਦੀ ਹੈ ਜਿਸਨੇ ਕੁਝ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕੁਝ ਹੋਰ ਕਰਨ ਦਾ ਮਨ ਬਣਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ। ਜੇ ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਪਿੱਛੇ ਆਵਾਂਗਾ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਤੇਰੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਕੱਢ ਦਿਆਂਗਾ! ਕੀ ਤੂੰ ਸੱਚਮੁੱਚ ਮੰਨਦਾ ਹੈਂ, ਹਾਰੇ ਹੋਏ, ਤੂੰ ਮਨੁੱਖੀ ਮੁੱਕੇਬਾਜ਼, ਕਿ ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਕਾਰਨ ਮਰ ਗਿਆ? ਕਿਉਂ, ਅੱਜ ਰਾਤ ਜੋ ਕੁਝ ਵੀ ਤੂੰ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਉਹ ਇੱਕ ਧੋਖਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਉਸ

ਤੁਰਾਂ ਦੀ ਔਰਤ ਨਹੀਂ ਹਾਂ ਜੋ ਤੇਰੇ ਵਰਗੇ ਗਿੱਦੜ ਲਈ ਆਪਣੇ ਨਹੁੰ ਹੇਠ ਮਿੱਟੀ ਪਾਈ ਰੱਖੇਗੀ, ਉਸ ਲਈ ਮਰਨ ਦੀ ਤਾਂ ਗੱਲ ਹੀ ਛੱਡ ਦੇ!"

"ਮੈਂ ਯਕੀਨਨ ਇਸ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਕਿ ਲੋਕ ਪਿਆਰ ਲਈ ਮਰਦੇ ਹਨ, ਬੇਤੁਕਾ ਹੈ। ਉਹ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਮਰਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਮਰਦੇ ਹਨ - ਕਿਉਂ, ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਮੂਰਖ ਹੀ ਇਸ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰੇਗਾ!"

ਜਦੋਂ ਉਹ ਇਸ ਬਾਰੇ ਚਰਚਾ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ, ਤਾਂ ਸੰਗੀਤਕਾਰ-ਕਵੀ ਤੋਂ ਗਾਇਕ ਬਣੇ, ਜਿਸਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਰਿਕਾਰਡ ਕੀਤੇ ਦੋ ਪਉੜੀਆਂ ਗਾਏ ਸਨ, ਨੇ ਆਪਣੀ ਐਂਟਰੀ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਅੱਗੇ ਝੁਕਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ:

"ਸੁਰ ਨਾਈਟ, ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਸਭ ਤੋਂ ਪੱਕੇ ਪੈਰੋਕਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਗਿਣ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਕਾਫ਼ੀ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਤੁਹਾਡਾ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਕ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਤੁਹਾਡੀ ਸਾਖ ਦੇ ਕਾਰਨ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਕੰਮਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ।"

ਜ਼ਿਸ ਦਾ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ:

"ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸੇ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕੌਣ ਹੋ ਤਾਂ ਜੋ ਮੈਂ ਉਸ ਸ਼ਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਨਾਲ ਜਵਾਬ ਦੇ ਸਕਾਂ ਜਿਸਦੇ ਤੁਸੀਂ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋ।"

ਨੌਜਵਾਨ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਹ ਪਿਛਲੀ ਰਾਤ ਦਾ ਸੰਗੀਤਕਾਰ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਸੀ।

"ਬਿਲਕੁਲ ਯਕੀਨਨ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਹੈ, ਪਰ ਤੁਹਾਡਾ ਗੀਤ ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤਾ ਢੁਕਵਾਂ ਨਹੀਂ ਲੱਗਿਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਗਾਰਸੀਲਾਸੋ ਦੀਆਂ ਕਵਿਤਾਵਾਂ ਦਾ ਇਸ ਔਰਤ ਦੀ ਮੌਤ ਨਾਲ਼ ਕੀ ਸਬੰਧ ਹੈ?"

"ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਨੂੰ ਇਸ 'ਤੇ ਹੈਰਾਨੀ ਨਹੀਂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ," ਸੰਗੀਤਕਾਰ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਡੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅਣਗੌਲੇ ਕਵੀਆਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਆਮ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਹਰ ਕੋਈ ਜੋ ਚਾਹੇ ਲਿਖਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸ ਨੂੰ ਚਾਹੇ ਚੋਰੀ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਉਸਦੇ ਇਰਾਦਿਆਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਅਜਕੱਲ੍ਹ, ਕੁਝ ਵੀ ਲਿਖਿਆ ਜਾਂ ਗਾਇਆ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ, ਭਾਵੇਂ ਕਿੰਨਾ ਵੀ ਬੇਤੁਕਾ ਕਿਉਂ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਜੇ ਕਾਵਿਕ ਲਾਇਸੈਂਸ ਨਾਲ਼ ਸੰਬੰਧਿਤ ਨਾ ਹੋਵੇ।"

ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਹੀ ਵਾਲਾ ਸੀ ਪਰ ਡਿਊਕ ਅਤੇ ਡਚੇਸ, ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਰਧਾਂਜਲੀ ਦੇਣ ਆਏ ਸਨ, ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਲੰਬੀ ਸੁਹਾਵਣੀ ਗੱਲਬਾਤ ਦਾ ਆਨੰਦ ਮਾਣਿਆ, ਜਿਸ ਦੌਰਾਨ ਸਾਂਚੇ ਨੇ ਇੰਨੀਆਂ ਚਲਾਕ, ਸ਼ਰਾਰਤੀ ਗੱਲਾਂ ਕਹੀਆਂ ਕਿ ਡਿਊਕ ਅਤੇ ਡਚੇਸ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਉਸਦੀ ਭੋਲੀ ਭਾਲ਼ੀ ਅਤੇ ਚੁਲਾਕੀ 'ਤੇ ਹੈਰਾਨ ਹੋ ਗਏ। ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਫਿਰ ਉਸੇ ਦਿਨ ਜਾਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਮੰਗੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਵਰਗੇ ਹਾਰੇ ਹੋਏ ਸੂਰਾਂ ਲਈ ਸ਼ਾਹੀ ਮਹਿਲ ਨਾਲੋਂ ਸੂਰਾਂ ਦੇ ਵਾੜੇ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਵਧੇਰੇ ਢੁਕਵਾਂ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦਿਆਲੂਤਾ ਨਾਲ ਉਸਦੀ ਬੇਨਤੀ ਮੰਨ ਲਈ, ਅਤੇ ਡਚੇਸ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਕੀ ਅਲਟੀਸੀਡੋਰਾ ਅਜੇ ਵੀ ਉਸਦੀ ਕਿਰਪਾ ਵਿੱਚ ਹੈ; ਜਿਸਦਾ ਉਸਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ:

"ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਇਹ ਸਮਝਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਸ ਕੁੜੀ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਆਲਸ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਜਿਸਦਾ ਇਲਾਜ ਨਿਰੰਤਰ ਅਤੇ ਇਮਾਨਦਾਰ ਮਿਹਨਤ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਹੁਣੇ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ ਨਰਕ ਵਿੱਚ ਲੇਸ ਪਹਿਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਣਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਸਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ, ਇਹ ਕਦੇ ਵੀ ਉਸਦੇ ਹੱਥੋਂ ਨਹੀਂ ਨਿਕਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਇਹ ਬੌਬਿਨਾਂ ਨਾਲ ਭਰ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਸਦਾ ਮਨ ਪਿਆਰ ਦੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਜਾਂ ਤਸਵੀਰਾਂ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਰਹੇਗਾ। ਤਾਂ, ਇਹ ਸਥਿਤੀ ਦੀ ਸੱਚਾਈ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹੀ ਮੇਰਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਸਲਾਹ ਹੈ।"

"ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਵੀ," ਸਾਂਚੇ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਪੂਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਕਦੇ ਵੀ ਕੋਈ ਲੇਸ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ ਜੋ ਪਿਆਰ ਕਾਰਨ ਮਰਿਆ ਹੋਵੇ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕੁੜੀਆਂ ਨੂੰ ਰੁੱਝਿਆ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਪਿਆਰ ਦੀ ਚਿੰਤਾ ਕਰਨ ਨਾਲੋਂ ਆਪਣੇ ਕੰਮ ਪੂਰੇ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਮਾਂ ਬਿਤਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਆਪਣੇ ਲਈ, ਮੈਂ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਕੁੱਦਦੀ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਕਦੇ ਵੀ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ, ਯਾਨੀ ਆਪਣੀ ਟੇਰੇਸਾ ਪਾਂਜ਼ਾ, ਬਾਰੇ ਨਹੀਂ ਸੋਚਦੀ, ਜਿਸਨੂੰ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਨੱਕ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਪਿਆਰ ਕਰਦੀ ਹਾਂ।"

"ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਕਿਹਾ ਹੈ ਉਹ ਬਿਲਕੁਲ ਸੱਚ ਹੈ," ਡਚੇਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਅਤੇ ਇਸ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਅਲਟੀਸੀਡੋਰਾ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਕਿਸਮ ਦੇ ਸੂਈ ਦੇ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਰੁੱਝੀ ਰੱਖਾਂਗੀ, ਜੋ ਉਹ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕਰਦੀ ਹੈ।"

"ਮੇਰੀ ਔਰਤ," ਅਲਟੀਸੀਡੋਰਾ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਅਜਿਹਾ ਉਪਾਅ ਅਪਣਾਉਣ ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਬੇਰਹਿਮ ਬਦਮਾਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਕਿੰਨਾ ਬੇਰਹਿਮੀ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਆਇਆ, ਇਸ ਬਾਰੇ ਸੋਚਣ ਨਾਲ ਹੀ ਉਹ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਬਾਹਰੀ ਮਦਦ ਦੇ ਮੇਰੀ ਯਾਦਾਸ਼ਤ ਤੋਂ ਮਿਟਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸ ਲਈ, ਤੁਹਾਡੀ ਆਗਿਆ ਨਾਲ, ਮੈਂ ਹੁਣ ਇਸ ਕਮਰੇ ਨੂੰ ਛੱਡਣਾ ਪਸੰਦ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਜੋ ਮੇਰੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ... ਨੂੰ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਬਦਸੂਰਤ, ਘਿਣਾਉਣੇ ਚਿਹਰੇ ਨੂੰ ਦੇਖਣਾ ਪਵੇ।"

"ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ," ਡਿਊਕ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਉਸ ਪੁਰਾਣੀ ਕਹਾਵਤ ਵਾਂਗ ਜੋ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ, "ਜੋ ਕੋਈ ਅਪਮਾਨ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਮਾਫ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ"।"

ਅਲਟੀਸੀਡੋਰਾ, ਰੁਮਾਲ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਹੰਝੂ ਪੂੰਝਣ ਦਾ ਦਿਖਾਵਾ ਕਰਦੀ ਹੋਈ, ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਮਾਲਕਣ ਨੂੰ ਸਲਾਮ ਕਰਦੀ ਹੋਈ ਕਮਰੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਚਲੀ ਗਈ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ:

"ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਵਸੀਅਤ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਗਰੀਬ ਕੁੜੀ—ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ, ਮੈਂ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਤੈਨੂੰ ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਨਾਲ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਰੂਹ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣਾ ਪਿਆ ਹੈ ਜੋ ਪੁਰਤ ਵਾਂਗ ਸੁੱਕੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਪੱਥਰ ਦਾ ਬਣਿਆ ਦਿਲ ਹੈ [1] ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਦਿਵਾਉਂਦਾ ਹਾਂ ਕਿ, ਜੇ ਤੇਰਾ ਵਿਵਹਾਰ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਇਹ ਕੁੱਕੜ ਇੱਕ ਵੱਖਰੀ ਸੁਰ ਵਿਚ ਬਾਂਗ ਦਿੰਦਾ!"

ਗੱਲਬਾਤ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕੱਪੜੇ ਪਾਏ, ਡਿਊਕ ਅਤੇ ਡਚੇਸ ਨਾਲ ਖਾਣਾ ਖਾਧਾ, ਅਤੇ ਉਸੇ ਦੁਪਹਿਰ ਨੂੰ ਚਲਾ ਗਿਆ।

1. ਸਪੇਨੀ ਕਵੀ ਗਾਰਸੀਲਾਸੋ ਡੇ ਲਾ ਵੇਗਾ (1503–1536) ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਈਕਲੋਗ ਤੋਂ ਇੱਕ ਆਇਤ।

ਅਧਿਆਇ ਇੱਕੱਤਰ

ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਸਕੁਆਇਰ ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਿੰਡ ਜਾਂਦੇ ਸਮੇਂ ਕੀ ਵਾਪਰਿਆ

ਹਾਰਿਆ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਥੱਕਿਆ ਹੋਇਆ ਡੌਨ ਕਿਉਜੋਟ ਇੱਕ ਪੱਖੋਂ ਕਾਫ਼ੀ ਉਦਾਸ ਪਰ ਦੂਜੇ ਪੱਖੋਂ ਕਾਫ਼ੀ ਖੁਸ਼, ਉਸਦੀ ਹਾਰ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਉਦਾਸੀ, ਸਾਂਚੋ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਉਸਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਅਲਟੀਸੀਡੋਰਾ ਨੂੰ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਬਹਾਲ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਡੌਨ ਕਿਉਜੋਟ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਯਕੀਨ ਦਿਵਾਉਣ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਮੁਸ਼ਕਲ ਆਈ ਕਿ ਪਿਆਰ ਵਿੱਚ ਡੁੱਬੀ ਕੁੜੀ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਮਰ ਚੁੱਕੀ ਸੀ। ਸਾਂਚੋ ਸਵਾਰੀ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਖੁਸ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਇਸ ਤੱਥ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਸੀ ਕਿ ਅਲਟੀਸੀਡੋਰਾ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਕ੍ਰਿਸਮਸ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੇ ਸਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸਨੇ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਆਪਣੇ ਮਨ ਵਿਚ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਬੇਅੰਤ ਘੁੰਮਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸਨੇ ਡੌਨ ਕਿਉਜੋਟ ਨੂੰ ਕਿਹਾ:

"ਸੱਚਮੁੱਚ, ਮਾਲਕ, ਮੈਂ ਧਰਤੀ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਬੇਦਕਿਸਮਤ ਡਾਕਟਰ ਹਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਜਿਹੇ ਡਾਕਟਰ ਹਨ ਜੋ ਆਪਣੇ ਇਲਾਜ ਅਧੀਨ ਮਰੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਮਾਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ ਆਪਣੀਆਂ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ਾਂ ਲਈ ਭੁਗਤਾਨ ਮੰਗਦੇ ਹਨ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦਵਾਈਆਂ ਲਈ ਕੁਝ ਸਧਾਰਨ ਨੁਸਖੇ ਲਿਖਣ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਇੱਕ ਦਵਾਈ ਦੇ ਡਾਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ - ਇਸ ਲਈ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਹੋਰ ਮਰੀਜ਼ ਠੀਕ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਪਰ ਮੇਰੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਥੱਪੜਾਂ, ਚੁਟਕੀਆਂ, ਚੁਟਕੀਆਂ ਅਤੇ ਖੂਨ ਦੀ ਕਮੀ ਦੀ ਕੀਮਤ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨੂੰ ਸਿਹਤ ਵਿੱਚ ਬਹਾਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਪੈਸਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ। ਖੈਰ, ਮੈਂ ਸਰਬਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਦੀ ਸਹੁੰ ਖਾਂਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਜੇ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਬਿਮਾਰ ਵਿਅਕਤੀ ਨਾਲ ਚਿਪਕਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਸਦਾ ਇਲਾਜ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੇਰੀ ਹਥੇਲੀ ਨੂੰ ਤੇਲ ਦੇਣਾ ਪਵੇਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਹਰੇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਧਿਆਨ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਇਹ ਮੰਨਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਸਵਰਗ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਦੂਜਿਆਂ ਨਾਲ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਪੈਸੇ ਲਈ ਸਾਂਝਾ ਕਰ ਸਕਾਂ।"

"ਤੁਸੀਂ ਸਹੀ ਹੋ, ਪਿਆਰੇ ਸਾਂਚੋ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਅਲਟੀਸੀਡੋਰਾ ਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕ੍ਰਿਸਮਸ ਨਾ ਦੇ ਕੇ ਬਹੁਤ ਮਾੜਾ ਵਿਵਹਾਰ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਭਾਵੇਂ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਤੁਹਾਡੇ ਵੱਲੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਅਧਿਐਨ ਦੀ ਲੋੜ ਦੇ ਮੁਫ਼ਤ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਕਿਸੇ ਦੇ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਹੇ ਦੇਣਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਮਾੜਾ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਲਈ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਭਰੋਸਾ ਦਿਵਾਉਂਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਦੇ ਜਾਦੂ ਨੂੰ ਤੋੜਨ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੀਆਂ ਬਾਰਸ਼ਾਂ ਲਈ ਭੁਗਤਾਨ ਮੰਗਿਆ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਕ ਸੁੰਦਰ ਵਾਰ ਦਿੰਦਾ, ਸਿਵਾਏ ਇਸ ਦੇ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਇਲਾਜ ਕਿੰਨਾ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਚਾਹੀਦਾ ਕਿ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦਵਾਈ ਵਿੱਚ ਵਿਘਨ ਪਵੇ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਿਰਫ਼ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਨਾਲ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਗੁਆਚੇਗਾ, ਇਸ ਲਈ ਫੈਸਲਾ ਕਰੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕਿੰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ, ਸਾਂਚੋ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕੋਰੜੇ ਮਾਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰੋ। ਫਿਰ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਨਕਦ ਵਿੱਚ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰੋ, ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਸਾਰੇ ਪੈਸੇ ਲੈ ਕੇ ਜਾ ਰਹੇ ਹੋ।"

ਇਸ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ 'ਤੇ ਸਾਂਚੋ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਅਤੇ ਕੰਨ ਧਿਆਨ ਖਿੱਚ ਗਏ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਕੋਰੜੇ ਮਾਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ।

"ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ, ਮਾਲਕ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਸਮਰਪਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹਾਂ ਜਿੰਨਾ ਚਿਰ ਇਹ ਮੇਰੇ ਲਈ ਫਾਇਦੇਮੰਦ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਅਤੇ ਬੱਚਿਆਂ ਲਈ ਪਿਆਰ ਕਾਰਨ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੈਂ ਜਾਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਮੈਨੂੰ ਹਰੇਕ ਸੱਟ ਲਈ ਕਿੰਨਾ ਕੁਝ ਦੇਵੇਗੀ।"

ਜਿਸ ਦਾ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ:

"ਜੇ ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਇਲਾਜ ਦੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਅਤੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਾਂ, ਸਾਂਚੇ, ਤਾਂ ਵੈਨਿਸ ਦਾ ਖੇਤਰਫਲ ਅਤੇ ਪੋਟੋਸੀ ਦੀਆਂ ਖਾਣਾਂ ਤੈਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੀਆਂ। ਦੇਖੋ ਕਿ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਕਿੰਨੇ ਪੈਸੇ ਲੈ ਕੇ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈਂ ਅਤੇ ਹਰੇਕ ਸਟਰੋਕ ਦੀ ਕੀਮਤ ਤੈਅ ਕਰ।"

"ਇੱਥੇ ਹਨ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਤਿੰਨ ਹਜ਼ਾਰ ਤਿੰਨ ਸੌ ਕੁਝ ਕੋੜੇ ਹਨ ਅਤੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕੁੱਲ ਪੰਜ ਦੇ ਦਿੱਤੇ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ ਬਾਕੀ ਬਚੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਪੰਜਾਂ ਨੂੰ ਅਜੀਬ ਸਟਰੋਕਾਂ ਦੀ ਭੁਰਪਾਈ ਕਰਨ ਦਿਓ, ਆਓ ਤਿੰਨ ਹਜ਼ਾਰ ਤਿੰਨ ਸੌ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਚੌਥਾਈ-ਰੀਅਲ 'ਤੇ ਹਰੇਕ - ਅਤੇ ਮੈਂ ਘੱਟ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਭਾਵੇਂ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਹਰ ਕੋਈ ਇਸ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇਵੇ - ਤਿੰਨ ਹਜ਼ਾਰ ਤਿੰਨ ਸੌ ਕੋੜੇ-ਰੀਅਲ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ, ਕਿਉਂਕਿ ਤਿੰਨ ਹਜ਼ਾਰ ਕੋੜੇ ਪੰਦਰਾਂ ਸੌ ਅੱਧੇ-ਰੀਅਲ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹਨ, ਜੋ ਕਿ ਸੱਤ ਸੌ ਪੰਜਾਹ ਰੀਅਲ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹਨ, ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਤਿੰਨ ਸੌ ਇੱਕ ਸੌ ਪੰਜਾਹ ਅੱਧੇ-ਰੀਅਲ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹਨ, ਜੋ ਕਿ ਪੰਝੱਤਰ ਰੀਅਲ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹਨ - ਇਸ ਨੂੰ ਸੱਤ ਸੌ ਪੰਜਾਹ ਵਿੱਚ ਜੋੜਨ ਨਾਲ ਕੁੱਲ ਅੱਠ ਸੌ ਪੰਚੀ ਰੀਅਲ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਮੈਂ ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਰਕਮ ਦੇ ਸਿਖਰ ਤੋਂ ਛੱਡ ਦਿਆਂਗਾ ਜੋ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਲਈ ਲੈ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੁੱਟੇ ਜਾਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਅਮੀਰ ਅਤੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਘਰ ਵਾਪਸ ਆਵਾਂਗਾ; ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ "ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ...", ਅਤੇ ਮੈਂ ਹੋਰ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗਾ।"

"ਹੇ ਦਿਆਲੂ ਸਾਂਚੋ, ਧੰਨ ਸਾਂਚੋ!" ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਸਵਰਗ ਸਾਨੂੰ ਜੀਵਨ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਅਤੇ ਮੈਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਪੂਰੀ ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਰਹਾਂਗੇ! ਜੇ ਉਹ ਆਪਣੀ ਪੁਰਾਣੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿਚ ਵਾਪਸ ਆ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਜਿਸਨੂੰ ਉਹ ਕਰਨ ਵਿਚ ਅਸਫਲ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ, ਤਾਂ ਉਸਦੀ ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਚੰਗੀ ਕਿਸਮਤ ਦਾ ਝਟਕਾ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਹਾਰ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਖੁਸ਼ਹਾਲ ਜਿੱਤ ਹੋਵੇਗੀ। ਫ਼ੈਸਲਾ ਕਰੋ, ਸਾਂਚੋ, ਤੁਸੀਂ ਆਪਣਾ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਕਦੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ, ਅਤੇ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਜਲਦੀ ਹੋ ਤਾਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਕ ਵਾਧੂ ਸੌ ਰੀਅਲ ਦੇਵਾਂਗਾ।"

"ਕਦੋਂ?" ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਕਿਉਂ, ਅੱਜ ਰਾਤ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਅਸਫਲਤਾ ਦੇ। ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਉਮੀਦ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਮੈਨੂੰ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਅਸਮਾਨ ਹੇਠ ਰਾਤ ਬਿਤਾਉਣ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰੇਗੀ, ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਸਰੀਰ ਖੋਲ੍ਹ ਦਿਆਂਗਾ।"

ਅਖੀਰ ਰਾਤ ਆ ਗਈ, ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਰਾਤ ਜਿਸਦੀ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਉਮੀਦ ਨਾਲ ਉਡੀਕ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਸਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਸੀ ਕਿ ਅਪੋਲੋ ਦੇ ਰੱਥ ਦੇ ਪਹੀਏ ਟੁੱਟ ਗਏ ਹੋਣਗੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਦਿਨ ਆਮ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਲੰਬਾ ਜਾਪਦਾ ਸੀ: ਜਿਵੇਂ ਪ੍ਰੇਮੀਆਂ ਨਾਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਦੇ ਵੀ ਆਪਣੇ ਜਨੂੰਨ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਬਾਰੇ ਨਿਰਪੱਖ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਸੜਕ ਤੋਂ ਥੋੜ੍ਹੀ ਦੂਰੀ 'ਤੇ ਸਥਿਤ ਰੁੱਖਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਸੁਹਾਵਣੇ ਝੁੰਡ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਗਏ, ਜਿੱਥੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਰੋਸੀਨੈਂਟ ਦੀ ਕਾਠੀ ਅਤੇ ਡੈਪਲ ਦੇ ਪੈਕਸੈਡਲ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਸਾਂਚੋ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ 'ਤੇ ਖਾਣਾ ਖਾਣ ਲਈ ਘਾਹ 'ਤੇ ਫੈਲ ਗਏ। ਭੋਜਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਡੈਪਲ ਦੇ ਰਸੀ ਦੇ ਹਲਟਰ ਤੋਂ ਇੱਕ ਮਜ਼ਬੂਤ ਲਚਕੀਲਾ ਕੋਰੜਾ ਬਣਾਇਆ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਤੋਂ ਲਗਭਗ ਵੀਹ ਕਦਮ ਦੂਰ ਕੁਝ ਬੀਚ ਦੇ ਦਰਖਤਾਂ ਵੱਲ ਤੁਰ ਪਿਆ। ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ, ਉਸਨੂੰ ਇੰਨੀ ਹਿੰਮਤ ਅਤੇ ਦ੍ਰਿੜਤਾ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵਧਦੇ ਦੇਖ ਕੇ, ਉਸਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ:

"ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ, ਧਿਆਨ ਰੱਖੋ ਕਿ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਟੁਕੜੇ-ਟੁਕੜੇ ਨਾ ਕਰੋ, ਅਤੇ ਹਰ ਵਾਰ

""ਇੱਕ ਇਮਾਨਦਾਰ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨੂੰ ਜੁਮ੍ਹਾ ਰਕਮ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਵਿਚ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ", ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਂ ਪਲਕਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਖੁਦਕੁਸ਼ੀ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਵੀ ਸਮਾਰਟ ਰਹਿਣ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹੀ ਉਹ ਸਮੱਗਰੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਚਮਤਕਾਰ ਨੂੰ ਕੰਮ ਕਰਦੀ ਹੈ।"

ਫਿਰ ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਮਰ ਤੱਕ ਕੱਪੜੇ ਉਤਾਰ ਦਿੱਤੇ, ਰੱਸੀ ਚੁੱਕੀ, ਅਤੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਵਾਰਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਕਰਦਾ ਰਿਹਾ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਭਜਾਉਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਜਦੋਂ ਉਸਨੂੰ ਲੱਗਿਆ ਕਿ ਇਹ ਮੁਸ਼ਕਲ ਥੋੜ੍ਹੀ ਸੀ ਅਤੇ ਮਿਹਨਤਾਨਾ ਕਾਫ਼ੀ ਘੱਟ ਸੀ, ਤਾਂ ਸਕੁਆਇਰ ਨੇ ਸ਼ਾਇਦ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਛੇ ਜਾਂ ਅਠ ਵਾਰ ਦਿੱਤੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਇੱਕ ਪਲ ਲਈ ਰੁਕ ਕੇ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਚੀਕਿਆ ਕਿ ਉਹ ਸਮਝੌਤਾ ਰੱਦ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰੇਕ ਵਾਰ ਅੱਧੇ ਰੀਅਲ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਸੀ, ਚੌਥਾਈ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਨਹੀਂ।

"ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਅੱਗੇ ਵਧੋਗੇ, ਪਿਆਰੇ ਸਾਂਚੋ, ਅਤੇ ਹੌਸਲਾ ਨਾ ਹਾਰੋ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਦਾਅ ਦੁੱਗਣਾ ਕਰ ਦਿਆਂਗਾ।"

"ਉਸ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਮਾਮਲਾ ਰੱਬ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਸੱਟਾਂ ਦਾ ਮੀਂਹ ਵਰ੍ਹਣ ਦਿਓ!"

ਪਰ ਉਸ ਚਲਾਕ ਬਦਮਾਸ਼ ਨੇ ਆਪਣੀ ਪਿੱਠ ਮਾਰੂਨਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਰੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਕੁੱਟਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਕੁਰਾਹਾਂ ਕੱਢਦਾ ਰਿਹਾ ਕਿ ਹਰ ਵਾਰ ਲੱਗਣ ਨਾਲ ਉਸਦੀ ਆਤਮਾ ਉਸਦੇ ਸਰੀਰ ਤੋਂ ਲਾਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੀ ਆਤਮਾ ਇੰਨੀ ਦਿਆਲੂ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਡਰ ਸੀ ਕਿ ਸਾਂਚੇ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਖਤਮ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਾਂਚੇ ਦੀ ਸਾਵਧਾਨੀ ਦੀ ਘਾਟ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਉਹ ਖੁਦ ਉਹ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਜਿਸਦੀ ਉਹ ਇੱਛਾ ਰੱਖਦਾ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਉਸਨੇ ਸਾਂਚੇ ਨੂੰ ਪੁਕਾਰਿਆ:

"ਆਪਣੀ ਜਾਨ ਦੀ ਖ਼ਾਤਰ, ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ, ਇਸ ਕੰਮ ਨੂੰ ਉੱਥੇ ਹੀ ਰਹਿਣ ਦਿਓ ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਦਵਾਈ ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਤਾਕਤਵਰ ਹੋਣ ਵਜੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਇੱਕ-ਇੱਕ ਕਰਕੇ ਥੋੜ੍ਹਾ-ਥੋੜ੍ਹਾ ਲੈਣਾ ਸਿਆਣਪ ਹੋਵੇਗੀ; ਆਖ਼ਰਕਾਰ, «ਰੋਮ ਇੱਕ ਦਿਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਬਣਿਆ ਸੀ»। ਜੇ ਮੈਂ ਸਹੀ ਗਿਣਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਹਜ਼ਾਰ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੋੜੇ ਮਾਰ ਚੁੱਕੇ ਹੋ, ਅਤੇ ਇਹ ਹੁਣ ਲੂਈ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੀ ਬੇਇੱਜ਼ਤੀ ਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰੋਗੇ, ਤਾਂ «ਖੇਤਾ ਪੂਰਾ ਭਾਰ ਚੁੱਕੇਗਾ ਪੂਰ ਜ਼ਿਆਦਾ ਭਾਰ ਨਹੀਂ»।"

"ਓ ਨਹੀਂ, ਮਾਲਕ," ਸਾਂਚੇ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੇਰੇ ਬਾਰੇ ਕਦੇ ਵੀ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਮੈਂ ਉਹ ਵਾਅਦੇ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਮੈਂ ਪੂਰੇ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਮੈਂ ਇਸਦੀ ਕਦਰ ਕਰਾਂਗਾ ਜੇਕਰ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਥੋੜ੍ਹੀ ਦੂਰੀ 'ਤੇ ਜਾਵੇ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਇੱਕ ਹਜ਼ਾਰ ਹੋਰ ਕੋੜੇ ਮਾਰਨ ਦਿਓ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੁਝ ਸੈਸ਼ਨਾਂ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਜਲਦੀ ਹੀ ਇਹ ਕੰਮ ਪੂਰਾ ਕਰ ਲਵਾਂਗੇ, ਅਤੇ ਕੁਝ ਬੱਚ ਵੀ ਜਾਵੇਗਾ।"

"ਠੀਕ ਹੈ," ਡੌਨ ਕੁਇਕ੍ਸੋਟ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇੰਨੇ ਚੰਗੇ ਮੂਡ ਵਿੱਚ ਹੋ, ਅੱਗੇ ਵਧੋ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕੋੜੇ ਮਾਰੋ, ਅਤੇ ਸਵਰਗ ਤੁਹਾਡੀ ਮਦਦ ਕਰੇ! ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਮੈਂ ਇੱਥੇ ਹੀ ਰਹੂਾਂਗਾ।"

ਸੈਂਚੋ ਆਪਣੇ ਕੰਮ ਤੇ ਇੰਨੇ ਜੋਸ਼ ਨਾਲ ਵਾਪਸ ਆਇਆ ਕਿ ਉਸਨੇ ਜਲਦੀ ਹੀ ਕਈ ਦਰੱਖਤਾਂ ਦੀ ਛਿੱਲ ਵੱਢ ਦਿੱਤੀ, ਇੰਨੀ ਤੀਬਰਤਾ ਨਾਲ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਵਾਰ ਕੀਤਾ। ਅੰਤ ਇੱਕ ਵਾਰ, ਇੱਕ ਬੀਚ ਦੇ ਦਰੱਖਤ 'ਤੇ ਇੱਕ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਵਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਆਪਣੀ ਆਵਾਜ਼ ਉੱਚੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਉਸਨੇ ਚੀਕਿਆ:

"ਸੈਮਸੂਨ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਸਾਰੇ ਸਾਥੀਆਂ ਨੂੰ ਮੌਤ!"

ਡੌਨ ਕਿਊਜੋਟ ਸਾਂਚੇ ਦੀ ਦਰਦ ਭਰੀ ਆਵਾਜ਼ ਅਤੇ ਕੋਰੜੇ ਦੀ ਭਿਆਨਕ ਫਟਣ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣ ਕੇ ਤੁਰੰਤ ਭੱਜਿਆ ਆਇਆ। ਸਾਂਚੇ ਦੇ ਕ੍ਰੋਧ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਮਰੇੜੇ ਹੋਏ ਹਲਟਰ ਨੂੰ ਫੜਦੇ ਹੋਏ, ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ:

"ਸੁਵਰਗ ਮਨ੍ਹਾ ਕਰੇ ਕਿ ਤੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਮੈਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੀ ਜਾਨ ਗੁਆ ਦੇਵੇਂ, ਸ਼ਾਂਚੋ ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ। ਕਿਉਂਕਿ ਤੈਨੂੰ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਅਤੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਨੂੰ ਇੱਕ ਹੋਰ ਸੁਭ ਮੌਕੇ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰਨੀ ਪਵੇਗੀ। ਇਸ ਦੌਰਾਨ, ਮੈਂ ਇਸ ਗਿਆਨ ਵਿੱਚ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਰਹਾਂਗਾ ਕਿ ਮਦਦ ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਤੇਰੇ ਮੁੜ ਤਾਕਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰਾਂਗਾ ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਕਾਰੋਬਾਰ ਸਾਰਿਆਂ ਦੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਲਈ ਸਮਾਪਤ ਹੋ ਸਕੇ।"

"ਠੀਕ ਹੈ, ਮਾਲਕ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਜੇ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਨੂੰ ਇਹੀ ਪਸੰਦ ਹੈ, ਤਾਂ ਹੋਵੇ, ਪਰ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰੋ ਕਿ ਆਪਣਾ ਚੋਗਾ ਮੇਰੇ ਮੋਢਿਆਂ 'ਤੇ ਪਾ ਦਿਓ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਪਸੀਨਾ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਂ ਠੰਢ ਨਹੀਂ ਲੱਗਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ, ਜੋ ਕਿ ਸਾਡੇ ਨਵੇਂ ਪਛੜਾਵੇ ਵਾਲੇ ਜੋਖਮ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਭੱਜਦੇ ਹਨ।"

ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਆਪਣਾ ਚੋਗਾ ਉਤਾਰਿਆ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਸਾਂਚੋ ਦੇ ਉੱਪਰ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ, ਜੋ ਫਿਰ ਸੂਰਜ ਦੁਆਰਾ ਜਾਗਣ ਤੱਕ ਸੁੱਤਾ ਰਿਹਾ, ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣਾ ਸਫ਼ਰ ਦੁਬਾਰਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ। ਉਹ ਆਖਰਕਾਰ ਸੜਕ ਤੋਂ ਲਗਭਗ ਤਿੰਨ ਲੀਗ ਹੇਠਾਂ ਇੱਕ ਪਿੰਡ ਵਿਚ ਪਹੁੰਚ ਗਏ, ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਇੱਕ ਸਰਾਏ ਵਿੱਚ ਉਤਰ ਗਏ, ਕਿਉਂਕਿ, ਹੈਰਾਨੀਜਨਕ

ਤੱਰ 'ਤ, ਇਹ ਉਹਾਂ ਹੇ ਜੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੇਟ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਕੁਲਪਨਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਨਾ ਕਿ ਇਸਦੇ ਡੂੰਘੇ ਖਾਈ, ਬੁਰਜਾਂ, ਪੋਰਟਕੁਲੀਜ਼ ਅਤੇ ਡ੍ਰਾਬ੍ਰਿਜ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਕਿਲ੍ਹਾ; ਕਿਉਂਕਿ, ਆਪਣੀ ਹਾਰ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸਨੇ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਵਧੇਰੇ ਤਰਕਸ਼ੀਲਤਾ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਦੇਖਾਂਗੇ।

ਉਸਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨੀ ਮੰਜ਼ਿਲ 'ਤੇ ਇੱਕ ਕਮਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪਿੰਡ ਦੇ ਰਿਵਾਜ ਅਨੁਸਾਰ, ਕੰਧਾਂ 'ਤੇ ਚਮੜੇ ਦੇ ਪਰਦੇ ਦੀ ਬਜਾਏ ਖਰਾਬ ਕੱਪੜੇ ਦੀਆਂ ਕੰਧ-ਚਿੱਤਰਾਂ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ 'ਤੇ ਇੱਕ ਤਰਸਯੋਗ ਕਲਾਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਪੇਂਟਿੰਗ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਹੈਲਨ ਦੇ ਬੁਲਾਤੁਕਾਰ ਨੂੰ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਦਲੇਰ ਘੁਸਪੈਠੀਏ ਉਸਨੂੰ ਮੇਨੇਲਾਸ ਤੋਂ ਚੋਰੀ ਕਰ ਲੈਂਦਾ ਹੈ। ਦੂਜੇ 'ਤੇ ਸੁੰਦਰ ਡੀਡੋ ਅਤੇ ਏਨੀਅਸ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਦਾ ਇੱਕ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਉੱਚੇ ਟਾਵਰ ਦੇ ਉੱਪਰ ਖੜ੍ਹਾ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਭੂਰੇ ਘੁਸਪੈਠੀਏ ਨੂੰ ਅੱਧੀ ਚਾਦਰ ਹਿਲਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਹ ਇੱਕ ਫ੍ਰੀਗੇਟ ਜਾਂ ਬ੍ਰਿਗੇਨਟਾਈਨ ਵਿੱਚ ਸਮੁੰਦਰ ਵਿੱਚ ਭੱਜ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੇਟ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਦੇਵਾ ਤਸਵੀਰਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈਲਨ ਕਦੇ ਵੀ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਝਿਜਕਦੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਚਲਾਕੀ ਨਾਲ ਅਤੇ ਗੁਪਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮੁਸਕਰਾ ਰਹੀ ਸੀ, ਪਰ ਡੀਡੋ ਨੇ ਦਿਖਾਇਆ ਕਿ ਉਸਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਅਖਰੋਟ ਦੇ ਆਕਾਰ ਦੇ ਹੰਝੂ ਵਹਾ ਰਹੀਆਂ ਸਨ। ਜਦੋਂ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੇਟ ਨੇ ਇਹ ਦੇਖਿਆ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ:

"ਉਹ ਦੇਵੀ ਔਰਤਾਂ ਬਹੁਤ ਹੀ ਬਦਕਿਸਮਤ ਸਨ ਕਿ ਇਸ ਯੁੱਗ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋਈਆਂ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਸਭ ਤੋਂ ਬਦਕਿਸਮਤ ਵਿਅਕਤੀ ਹਾਂ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਯੁੱਗ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ। ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸੱਜਣਾਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਦਾ, ਅਤੇ ਟਰੌਏ ਨੂੰ ਸਾੜਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕਾਰਥੇਜ ਨੂੰ ਤਬਾਹ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇਵਾਂ ਆਫ਼ਤਾਂ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਮੇਰੇ ਪੈਰਿਸ ਨੂੰ ਮਾਰਨ ਨਾਲ ਟਾਲ੍ਹਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ।"

"ਮੈਂ ਦਾਅ ਲਗਾਉਂਦਾ ਹਾਂ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿ ਬਹੁਤ ਜਲਦੀ ਕੋਈ ਕੈਫੇ, ਸਰਾਏ, ਸ਼ਰਾਬਖਾਨਾ, ਜਾਂ ਨਾਈ ਦੀ ਦੁਕਾਨ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ ਜਿੱਥੇ ਸਾਡੇ ਕਾਰਨਾਮਿਆਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਪੇਂਟਿੰਗ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ, ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਉਮੀਦ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਉਸ ਕਲਾਕਾਰ ਨਾਲੋਂ ਬਿਹਤਰ ਹੱਥ ਨਾਲ ਪੇਂਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੋਣਗੇ ਜਿਸਨੇ ਇਹ ਪੇਂਟ ਕੀਤੇ ਹਨ।"

"ਤੁਸੀਂ ਸਹੀ ਹੋ, ਸਾਂਚੋ," ਡੌਨ ਕੁਇਜੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਇਹ ਚਿੱਤਰਕਾਰ ਉਬੇਦਾ ਦੇ ਇੱਕ ਚਿੱਤਰਕਾਰ ਓਰਬਨੇਜਾ ਵਰਗਾ ਹੈ, ਜਿਸਨੂੰ ਜਦੋਂ ਵੀ ਪੁੱਛਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਕੀ ਪੇਂਟ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਜਵਾਬ ਦਿੰਦਾ ਸੀ: 'ਜੋ ਵੀ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ।' ਅਤੇ ਜੇ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਕੁੱਕੜ ਪੇਂਟ ਕੀਤਾ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਉਹ ਇਸਦੇ ਹੇਠਾਂ ਲਿਖਦਾ ਸੀ: 'ਇਹ ਇੱਕ ਕੁੱਕੜ ਹੈ,' ਤਾਂ ਜੋ ਲੋਕ ਇਹ ਨਾ ਸੋਚਣ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਲੂੰਬੜੀ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਚਿੱਤਰਕਾਰ ਜਾਂ ਲੇਖਕ - ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਹਨ - ਜਿਸਨੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੇ ਨਵੇਂ ਇਤਿਹਾਸ ਨੂੰ ਸਾਹਮਣੇ ਲਿਆਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਪੇਂਟ ਕੀਤਾ (ਜਾਂ ਲਿਖਿਆ) 'ਜੋ ਵੀ ਨਿਕਲਿਆ।' ਜਾਂ ਸ਼ਾਇਦ, ਉਹ ਕਵੀ ਮੌਲੇਓਨ ਵਰਗਾ ਹੈ, ਜੋ ਕੁਝ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਪੁੱਛੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਵਾਲ ਦਾ ਤੁਰੰਤ ਜਵਾਬ ਦਿੰਦਾ ਸੀ। ਇੱਕ ਮੌਕੇ 'ਤੇ, ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਡਿਊਮ ਡੀ ਡੀਓ ਦਾ ਅਰਥ ਪੁੱਛਿਆ, [1] ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ: 'ਡੀਏਗੋ, ਆਪਣੀ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰੋ।'[2] ਪਰ ਇਸਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖ ਕੇ, ਮੈਨੂੰ ਦੱਸੋ, ਸਾਂਚੋ, ਕੀ ਤੁਹਾਡਾ ਇਰਾਦਾ ਹੈ ਅੱਜ ਰਾਤ ਇੱਕ ਹੋਰ ਮੁਕਾਬਲਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਘਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ ਜਾਂ ਬਾਹਰ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਵਿੱਚ।"

"ਮੇਰੀ ਰੱਬਾ, ਮਾਲਕ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਮੇਰਾ ਇਰਾਦਾ ਕੀ ਹੈ, ਇਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਫ਼ਰਕ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ ਕਿ ਮੈਂ ਘਰ ਵਿੱਚ ਹਾਂ ਜਾਂ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਮੈਦਾਨ ਵਿੱਚ। ਦੂਜੇ ਵਿਚਾਰ 'ਤੇ, ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਕੁਝ ਰੁੱਖਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਹੋਵੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਮੇਰੀ ਮੁਸ਼ਕਲ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਇਸਦੇ ਹੇਠਾਂ ਇੱਕ ਹੈਰਾਨੀਜਨਕ ਹੱਦ ਤੱਕ ਸਹਿਣ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰਦੇ ਹਨ।"

"ਨਹੀਂ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੇਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਪਿਆਰੇ ਦੋਸਤ, ਇਹ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਦਾ ਤਰੀਕਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤਾਂ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਤਾਕਤ ਮੁੜ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕੋ, ਅਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਿੰਡ ਪਹੁੰਚਣ ਤੱਕ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰ ਦੇਵਾਂਗੇ, ਜਿੱਥੇ ਅਸੀਂ ਕੱਲ੍ਹ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਹੁੰਚਾਂਗੇ।"

ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਜੋ ਵੀ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕੁਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਉਹ ਖੁਦ ਇਸ ਕੰਮ ਨੂੰ ਜਲਦੀ ਪੂਰਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਹ ਮੂਡ ਵਿੱਚ ਸੀ ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਇਸਦੇ ਲਈ ਢਿੱਡ ਰੱਖਦਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ "ਦੇਰੀ ਕਰੁਨਾ ਮੁਸੀਬਤ ਮੰਗਣਾ ਹੈ", "ਰੱਬ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਕੁਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਆਪਣੀ ਮਦਦ ਕਰਦੇ ਹਨ", "ਇੱਛਾ ਕਰਨ ਨਾਲੋਂ ਹੋਣਾ ਬਿਹਤਰ ਹੈ", ਅਤੇ "ਹੱਥ ਵਿਚ ਇੱਕ ਪੰਛੀ ਝਾੜੀ ਵਿੱਚ ਦੋ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ"।

"ਹੁਣ ਕੋਈ ਕਹਾਵਤਾਂ ਨਹੀਂ, ਸਾਂਚੋ, ਰੱਬ ਦੇ ਪਿਆਰ ਲਈ!" ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਚੀਕਿਆ। "ਇਹ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀਆਂ ਪੁਰਾਣੀਆਂ ਆਦਤਾਂ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਆ ਗਏ ਹੋ। ਸੁਰਲ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਅਤੇ ਸਿੱਧੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਬੋਲੋ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਈ ਮੌਕਿਆਂ 'ਤੇ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਦੇਖੋਗੇ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਅਸੀਸਾਂ ਕਿੰਨੀਆਂ ਵਧ ਜਾਣਗੀਆਂ।"

"ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੀ ਇਸ ਬੁਰੀ ਆਦਤ ਦੀ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਂ ਇੱਕ ਕਹਾਵਤ ਜੋੜੇ ਬਿਨਾਂ ਕੋਈ ਸਮਝਦਾਰੀ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦਾ, ਜਾਂ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਕਹਾਵਤ ਨਹੀਂ ਬਣਾ ਸਕਦਾ ਜੋ ਸਮਝਦਾਰੀ ਵਾਲੀ ਨਾ ਲੱਗੇ, ਪਰ ਜੇ ਮੈਂ ਸੰਭਵ ਹੋ ਸਕੇ ਤਾਂ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਤਰੀਕੇ ਸੁਧਾਰ ਲਵਾਂਗਾ।"

ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਗੱਲਬਾਤ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ, ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਫਿਲਹਾਲ ਲਈ।

1. ਲਾਤੀਨੀ: "ਪਰਮਾਤਮਾ ਤੋਂ ਪਰਮਾਤਮਾ," ਨਾਈਸੀਨ ਧਰਮ ਦੇ ਲਾਤੀਨੀ ਸੰਸਕਰਣ ਤੋਂ ਇੱਕ ਵਾਕੰਸ਼।
2. ਸਪੈਨਿਸ਼ ਵਿੱਚ ਮੌਲੀਓਨ ਦਾ ਜਵਾਬ ਹੈ Dé donde diere: ਉਸਨੂੰ ਜਿੱਥੇ ਮਰਜ਼ੀ ਮਾਰਨ ਦਿਓ।

ਅਧਿਆਇ ਬਹੱਤਰ

ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਅਤੇ ਸਾਂਚੋ ਆਪਣੇ ਪਿੰਡ ਕਿਵੇਂ ਪਹੁੰਚੇ

ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਅਤੇ ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਪਿੰਡ ਦੀ ਸਰਾਏ ਵਿੱਚ ਰਾਤ ਆਉਣ ਦੀ ਉਡੀਕ ਵਿੱਚ ਬਿਤਾਇਆ ਤਾਂ ਜੋ ਦੋਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਦਾ ਕੰਮ ਪੂਰਾ ਕਰ ਸਕੇ ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਇਸਨੂੰ ਪੂਰਾ ਹੁੰਦਾ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਸੁਪਨਿਆਂ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਦੇਖ ਸਕੇ। ਉਸੇ ਵੇਲੇ, ਘੋੜੇ 'ਤੇ ਸਵਾਰ ਇੱਕ ਯਾਤਰੀ, ਕਈ ਨੌਕਰਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਸਰਾਏ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚਿਆ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੇ ਉਸ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕੀਤਾ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮਾਲਕ ਜਾਪਦਾ ਸੀ:

"ਡੌਨ ਅਲਵਾਰੋ ਟਾਰਫੇ, ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਆਰਾਮ ਲਈ ਇੱਕ ਚੰਗੀ ਜਗ੍ਹਾ ਹੋਵੇਗੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਰਾਏ ਸਾਫ਼ ਅਤੇ ਠੰਡਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ।"

ਜਦੋਂ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਇਹ ਸੁਣਿਆ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਸਕੁਆਇਰ ਨੂੰ ਕਿਹਾ:

"ਸੁਣੋ, ਸਾਂਚੋ, ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਦੂਜੇ ਹਿੱਸੇ ਵਾਲੀ ਕਿਤਾਬ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਡੌਨ ਅਲਵਾਰੋ ਟਾਰਫੇ ਨਾਮ ਯਾਦ ਆ ਰਿਹਾ ਸੀ।"

"ਇਹ ਜ਼ਰੂਰ ਸੰਭਵ ਹੈ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਪਰ ਸਾਨੂੰ ਉਸਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਉਤਰਨ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਪੁੱਛ ਸਕਦੇ ਹਾਂ।"

ਸੱਜਣ ਸਵਾਰੀ ਤੋਂ ਉਤਰ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਸਰਾਏ ਮਾਲਕ ਦੀ ਪਤਨੀ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਡੌਨ ਕਿਊਜੋਟ ਦੇ ਕਮਰੇ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ, ਜ਼ਮੀਨੀ ਮੰਜ਼ਿਲ 'ਤੇ ਇੱਕ ਕਮਰਾ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਡੌਨ ਕਿਊਜੋਟ ਦੇ ਕਮਰੇ ਵਾਂਗ ਹੀ ਪੇਂਟ ਕੀਤੀਆਂ ਕੰਧਾਂ 'ਤੇ ਲਟਕਾਈਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ। ਨਵਾਂ ਆਇਆ ਸੱਜਣ ਆਪਣੇ ਗੁਰਮੀਆਂ ਦੇ ਕੱਪੜੇ ਪਾ ਕੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵਾਲੇ ਵਿਹੜੇ ਵਿੱਚ ਚਲਾ ਗਿਆ, ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਠੰਡਾ ਅਤੇ ਭੀੜ-ਭੜੱਕਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਉਸਨੂੰ ਡੌਨ ਕਿਊਜੋਟ ਅੱਗੇ-ਪਿੱਛੇ ਤੁਰਦਾ ਮਿਲਿਆ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ:

"ਮੇਰੇ ਚੰਗੇ ਜਨਾਬ, ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਕਿੱਥੇ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ?"

ਜਿਸ ਦਾ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ:

"ਇੱਥੋਂ ਨੇੜੇ ਇੱਕ ਪਿੰਡ ਨੂੰ, ਜੋ ਮੇਰਾ ਜੱਦੀ ਸ਼ਹਿਰ ਹੈ। ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਕਿੱਥੇ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ?"

"ਮੈਂ, ਸਰ," ਸੱਜਣ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਗ੍ਰੇਨਾਡਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਜੋ ਕਿ ਮੇਰਾ ਜੱਦੀ ਇਲਾਕਾ ਹੈ।"

"ਅਤੇ ਇਹ ਇੱਕ ਵਧੀਆ ਇਲਾਕਾ ਹੈ!" ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਪਰ ਕੀ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣਾ ਨਾਮ ਸ਼ਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਵਜੋਂ ਦੱਸੋਗੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਜਾਣਨਾ ਮੇਰੇ ਲਈ ਉਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿੰਨਾ ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ ਸੀ ਸਮਝਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਵਾਂਗਾ।"

"ਮੇਰਾ ਨਾਮ ਡੌਨ ਅਲਵਾਰੋ ਟਾਰਫੇ ਹੈ," ਮਹਿਮਾਨ ਨੇ ਕਿਹਾ; ਜਿਸਦਾ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ:

"ਮੈਨੂੰ ਪੂਰਾ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਉਹੀ ਡੌਨ ਅਲਵਾਰੋ ਟਾਰਫੇ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜੋ ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਆਧੁਨਿਕ ਲੇਖਕ ਦੁਆਰਾ ਛਾਪੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ "ਲਾ ਮੰਚਾ ਦੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਦੂਜੇ ਭਾਗ" ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।"

"ਮੈਂ ਉਹੀ ਵਿਅਕਤੀ ਹਾਂ," ਸੱਜਣ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਅਤੇ ਉਹ ਖਾਸ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ, ਉਸ ਇਤਿਹਾਸ ਦਾ ਮੁੱਖ ਪਾਤਰ, ਮੇਰਾ ਬਹੁਤ ਕਰੀਬੀ ਦੋਸਤ ਹੈ। ਮੈਂ ਹੀ ਉਹ ਹਾਂ ਜਿਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣਾ ਪਿੰਡ ਛੱਡਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਉਸਨੂੰ ਸਾਰਾਗੋਸਾ, ਜਿਸ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਯਾਤਰਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਵਿੱਚ ਹੋਏ ਕੁਝ ਝਗੜਿਆਂ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਲੈਣ ਲਈ ਮਨਾਇਆ। ਸੱਚਾਈ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਕਈ ਦਿਆਲਤਾ ਦਿਖਾਈ ਅਤੇ ਉਹੀ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਜੱਲਾਦ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਬੇਲੋੜੀ ਜਲਦਬਾਜ਼ੀ ਕਾਰਨ ਉਸਨੂੰ ਕੋੜੇ ਮਾਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ।"[1]

"ਮੈਂ ਹੈਰਾਨ ਹਾਂ, ਸਰ ਡੌਨ ਅਲਵਾਰੋ, ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸੋ ਕਿ ਕੀ ਮੈਂ ਉਸ ਖਾਸ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸਮਾਨਤਾ ਰੱਖਦਾ ਹਾਂ ਜਿਸਦਾ ਤੁਸੀਂ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਹੈ।"

"ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ," ਮਹਿਮਾਨ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ।"

"ਅਤੇ ਕੀ ਉਸ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨਾਲ," ਸਾਡੇ ਆਪਣੇ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ, "ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਨਾਮ ਦਾ ਕੋਈ ਸਕੁਆਇਰ ਸੀ?"

"ਉਸਨੇ ਠੀਕ ਕਿਹਾ," ਡੌਨ ਅਲਵਾਰੋ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਅਤੇ ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਸਕੁਆਇਰ ਦੀ ਕਾਫ਼ੀ ਹਾਸੇਹੀਣੀ ਹੋਣ ਦੀ ਸਾਖ ਸੀ, ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਕੁਝ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਕਹਿੰਦੇ ਨਹੀਂ ਸੁਣਿਆ ਜੋ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਵੀ ਹਾਸੇਹੀਣਾ ਹੋਵੇ।"

"ਮੈਂ ਯਕੀਨਨ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿਉਂਕਿ ਹਰ ਕੋਈ ਮਜ਼ਾਕੀਆ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਦਰਅਸਲ, ਸੱਜਣ ਸਾਹਿਬ, ਜਿਸ ਸਾਂਚੋ ਦਾ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਨੇ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਉਹ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਬਦਮਾਸ਼, ਮੂਰਖ ਅਤੇ ਧੋਖੇਬਾਜ਼ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਸਭ ਇਕ ਵਿੱਚ ਰਲੇ ਹੋਏ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਅਸਲੀ ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਕਹਿਣ ਲਈ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਡੰਡਾ ਹਿਲਾਉਣ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਮਜ਼ਾਕੀਆ ਗੱਲਾਂ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਮੇਰੇ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਇੱਕ ਸਾਲ ਲਈ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਟੈਗ ਕਰਕੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਜਿਸ ਦੌਰਾਨ ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹਰ ਮੋੜ 'ਤੇ ਮੇਰੇ ਵਿੱਚੋਂ ਨਿਕਲਦੇ ਸੁਣੋਗੇ, ਅਤੇ ਉਹ ਇੰਨੇ ਚੰਗੇ ਅਤੇ ਇੰਨੇ ਭਰਪੂਰ ਹਨ ਕਿ ਅੰਕਸਰ, ਇਹ ਜਾਣੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਕੀ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਮੈਂ ਹਰ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਹਸਾਉਂਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਕੰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਹੁਣ ਲਾ ਮੰਚਾ ਦਾ ਅਸਲੀ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ, ਮਸ਼ਹੂਰ, ਬਹਾਦਰ, ਸਿਆਣਾ ਅਤੇ ਪਿਆਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਗਲਤੀਆਂ ਦਾ ਸਹੀ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਨਾਬਾਲਗਾਂ ਅਤੇ ਅਨਾਥਾਂ ਦਾ ਰਖਵਾਲਾ, ਵਿਧਵਾਵਾਂ ਦਾ ਰਖਵਾਲਾ, ਦਿਲਾਂ ਦਾ ਚੋਰੀ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਅੱਤੇ ਜਿਸਦੀ ਇਕੱਲੀ ਪ੍ਰੇਮਿਕਾ ਟੋਬੋਸੋ ਦੀ ਬੇਮਿਸਾਲ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਹੈ, ਇਹ ਸੱਜਣ ਇੱਥੇ ਹੈ, ਜੋ ਮੇਰਾ ਮਾਲਕ ਹੈ। ਕੋਈ ਵੀ ਹੋਰ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਅਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਹੋਰ ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ, ਜੋ ਵੀ ਹੈ, ਇੱਕ ਧੋਖਾ ਅਤੇ ਕਲਪਨਾ ਦੀ ਇੱਕ ਕਲਪੁਨਾ ਹੈ।

"ਪਵਿੱਤਰ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਸਹੁੰ ਖਾ ਕੇ, ਮੈਂ ਇਸ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ," ਡੌਨ ਅਲਵਾਰੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿਉਂਕਿ ਤੂੰ, ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ, ਆਪਣੇ ਕੁਝ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੂਜੇ ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਮਨੋਰੰਜਕ ਗੱਲਾਂ ਕਹੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਮੈਂ ਕਦੇ ਉਸਨੂੰ ਬੋਲਦੇ ਸੁਣੀਆਂ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਕਹੀਆਂ ਸੁਨ! ਉਹ ਬੁੱਧੀਮਾਨ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਪੇਟੂ ਅਤੇ ਹਾਸੇ-ਮਜ਼ਾਕ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਮੂਰਖ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ ਵਿਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਜਾਦੂਗਰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਚੰਗੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੂੰ ਸੁਤਾਇਆ ਹੈ, ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਬੁਰੇ ਨਾਲ ਸੁਤਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਇਸਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ, ਪਰ ਮੈਂ ਸੁਹੁ ਖਾਵਾਂਗਾ ਕਿ ਮੈਂ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੂੰ ਟੋਲੇਡੋ ਦੇ ਨਨਸੀਅਮ ਅਸਾਇਲਮ ਵਿੱਚ ਇਲੋਜ਼ ਅਧੀਨ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਹੁਣ ਇੱਕ ਹੋਰ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਕਾਫ਼ੀ ਵੱਖਰਾ ਹੈ।"

"ਮੈਂ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਮੈਂ ਚੰਗਾ ਹਾਂ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਬੁਰਾ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਮੇਰੇ ਮਾਲਕ ਡੌਨ ਅਲਵਾਰੋ ਟਾਰਫੇ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਤੋਂ ਇਹ ਜਾਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੇ ਸਾਰੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਕਦੇ ਸਾਰਾਗੋਸਾ ਨਹੀਂ ਗਿਆ। ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ, ਜਦੋਂ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਧੋਖੇਬਾਜ਼ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਉਸ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਝੁਰਮੁੜਿਆਂ ਵਿਚ ਹਿੱਸਾ ਲਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਉਸਦੇ ਦਾਅਵੇ ਦੀ ਝੂਠੀਤਾ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਉੱਥੇ ਨਾ ਜਾਣ ਦੀ ਚੋਣ ਕੀਤੀ, ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਸਿੱਧਾ ਬਾਰਸੀਲੋਨਾ ਚੱਲਾ ਗਿਆ, ਜੋ ਕਿ ਸਲੀਕੇ ਦਾ ਭੰਡਾਰ, ਯਾਤਰੀਆਂ ਦੀ ਪਨਾਹ, ਗਰੀਬਾਂ ਦੀ ਪਨਾਹ, ਬਹਾਦਰਾਂ ਦਾ ਵਤਨ, ਗਲਤੀਆਂ ਦਾ ਬਦਲਾ ਲੈਣ ਵਾਲਾ, ਅਤੇ ਸੁਦਭਾਵਨਾ ਅਤੇ ਸਥਾਈ ਦੋਸਤੀ ਦਾ ਘਰ, ਇੱਕ ਸ਼ਹਿਰ ਜੋ ਆਪਣੀ ਸੈਟਿੰਗ ਅਤੇ ਸੁੰਦਰਤਾ ਵਿੱਚ ਵਿਲੱਖਣ ਸੀ। ਅਤੇ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕਿ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਜੋ ਕੁਝ ਵੀ ਹੋਇਆ ਉਹ ਬਹੁਤ ਸੁਹਾਵਣਾ ਨਹੀਂ ਸੀ - ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਕਾਫ਼ੀ ਦਰਦਨਾਕ ਸੀ - ਮੈਂ ਇਸ ਸਭ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਉਸ ਸ਼ਹਿਰ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਦੇ ਮੌਕੇ ਲਈ ਯੋਗ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ। ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਵਿੱਚ, ਡੌਨ ਅਲਵਾਰੋ ਟਾਰਫੇ, ਮੈਂ ਲਾ ਮੰਚਾ ਦਾ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਹਾਂ, ਉਹੀ ਇੱਕ ਜੋ ਹਰ ਕਿਸੇ ਦੇ ਬੁੱਲ੍ਹਾਂ 'ਤੇ - ਉਹ ਤਰਸਯੋਗ ਆਤਮਾ ਨਹੀਂ ਜਿਸਨੇ ਮੇਰਾ ਨਾਮ ਹੜੱਪਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਅਪਣਾ ਕੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਨਮਾਨ ਨਾਲ ਢੱਕਿਆ ਹੈ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਦੀ ਇੱਕ ਸੱਜਣ ਵਰਗੇ ਫ਼ਰਜ਼ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਪਿੰਡ ਦੇ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕ ਬਿਆਨ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਦਿਆਲੂ ਬਣੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਪੂਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿਚ ਇਸ ਪਲ ਤੱਕ ਕਦੇ ਵੀ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਹ ਡੌਨ

ਕੁਇਕਸੇਟ ਨਹੀਂ ਹਾਂ ਜੋ 'ਦ ਸੀਕ੍ਰੇਡ ਪਾਰਟ' ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਨਾ ਹੀ ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਉਹ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਜਾਣ-ਪਛਾਣ ਤੁਸੀਂ ਕੀਤੀ ਹੈ।

"ਮੈਂ ਇਹ ਪੂਰੇ ਦਿਲ ਨਾਲ ਕਰਾਂਗਾ," ਡੌਨ ਅਲਵਾਰੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਇੱਕੋ ਸਮੇਂ ਦੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੇਟਸ ਅਤੇ ਦੇ ਸਾਂਚੋਜ਼ ਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਹੈਰਾਨ ਕਰ ਦੇਵੇ, ਜੋ ਨਾਮ ਵਿੱਚ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਵਿਵਹਾਰ ਵਿੱਚ ਵੀ ਭਿੰਨ ਹਨ। ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ, ਮੈਂ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਕਦੇ ਉਹ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ ਜੋ ਮੈਂ ਦੇਖਿਆ ਅਤੇ ਕਦੇ ਉਹ ਅਨੁਭਵ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜੋ ਮੈਂ ਅਨੁਭਵ ਕੀਤਾ।"

"ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਸਰ," ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਟੋਬੋਸੋ ਦੀ ਮੇਰੀ ਲੇਡੀ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਵਾਂਗ ਕਿਸੇ ਜਾਦੂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਸਿਰਫ਼ ਇਹੀ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਦਾ ਮੋਹ ਭੁੰਗਾ ਹੋਣਾ ਮੈਨੂੰ ਤਿੰਨ ਹਜ਼ਾਰ ਹੋਰ ਅਤੇ ਕੁਝ ਕੋਰੜੇ ਮਾਰਨ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸ ਵੱਲੋਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਭੁਗਤਾਨ ਦੇ ਅਜਿਹਾ ਕਰਾਂਗਾ।"

"ਮੈਨੂੰ ਬਾਰਕਾਂ ਦੇ ਇਸ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੀ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀ," ਡੌਨ ਅਲਵਾਰੋ ਨੇ ਕਿਹਾ।

ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਲੰਬੀ ਕਹਾਣੀ ਹੈ, ਪਰ ਜੇ ਉਹ ਇੱਕੋ ਦਿਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਯਾਤਰਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋਣਗੇ ਤਾਂ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਸਮਝਾਏਗਾ। ਉਸੇ ਵੇਲੇ ਰਾਤ ਦੇ ਖਾਣੇ ਦਾ ਐਲਾਨ ਹੋਇਆ, ਅਤੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੇਟ ਅਤੇ ਡੌਨ ਅਲਵਾਰੋ ਨੇ ਇਕੱਠੇ ਖਾਣਾ ਖਾਧਾ। ਕਿਸਮਤ ਨਾਲ, ਪਿੰਡ ਦਾ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਇੱਕ ਨੋਟਰੀ ਦੇ ਨਾਲ ਸਰਾਏ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਇਆ, ਜਿਸਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੇਟ ਨੇ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਰਾਖੀ ਲਈ, ਇੱਥੇ ਮੌਜੂਦ ਸੱਜਣ ਡੌਨ ਅਲਵਾਰੋ ਟਾਰਫੇ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਕਿਰਪਾ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਐਲਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਲਾ ਮੰਚਾ ਦੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੇਟ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਸੀ, ਜੋ ਇੱਥੇ ਵੀ ਮੌਜੂਦ ਹੈ; ਕਿ ਬਾਅਦ ਵਾਲਾ ਉਹ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜੋ ਇੱਕ ਕਿਤਾਬ ਵਿੱਚ ਘੁੰਮ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਿਸਦਾ ਨਾਮ ਦ ਸੈਕਿੰਡ ਪਾਰਟ ਆਫ਼ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੇਟ ਆਫ ਲਾ ਮੰਚਾ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਖਾਸ ਐਵੇਲੇਨੇਡਾ ਦੁਆਰਾ ਲਿਖੀ ਗਈ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਟੋਰਡੇਸਿਲਾਸ ਦੇ ਮੂਲ ਨਿਵਾਸੀ ਸੀ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਨੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਲੋੜੀਂਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਰਸਮਾਂ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ। ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੇਟ ਅਤੇ ਸਾਂਚੋ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ ਹੋਏ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਬਿਆਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸੀ ਜਾਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸ਼ਬਦ ਅਤੇ ਕੰਮ ਦੋ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੇਟ ਅਤੇ ਦੋ ਸਾਂਚੋ ਵਿਚਕਾਰ ਅੰਤਰ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਦੂਰਸ਼ਾਉਂਦੇ ਸਨ। ਡੌਨ ਅਲਵਾਰੋ ਅਤੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੇਟ ਕਈ ਖੁਸ਼ੀਆਂ ਭਰੇ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮਾਂ ਵਿੱਚ ਰੁੱਝੇ ਹੋਏ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਮਹਾਨ ਮੇਨਚੇਗਨ ਨੇ ਆਪਣੀ ਬੁੱਧੀ ਦਾ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਕਿ ਡੌਨ ਅਲਵਾਰੋ ਟਾਰਫੇ ਸਮਝ ਗਿਆ ਕਿ ਉਹ ਕਿੰਨਾ ਗਲਤ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਖੁਦ ਜਾਦੂਈ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਹੱਥਾਂ ਨਾਲੋਂ ਦੋ ਅਜਿਹੇ ਵਿਰੋਧੀ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੇਟ ਨੂੰ ਛੁਹਿਆ ਸੀ।

ਇੱਕ ਵਾਰ ਸ਼ਾਮ ਹੋਣ 'ਤੇ, ਉਹ ਸਾਰੇ ਪਿੰਡ ਛੱਡ ਕੇ ਲਗਭਗ ਅੱਧਾ ਲੀਗ ਸਫ਼ਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਸੜਕ ਦੇ ਇੱਕ ਕਾਂਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੇ: ਇੱਕ ਰਸਤਾ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੇਟ ਦੇ ਪਿੰਡ ਵੱਲ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਉਹ ਰਸਤਾ ਜਿਸਨੂੰ ਡੌਨ ਅਲਵਾਰੋ ਨੇ ਲੈਣਾ ਸੀ। ਇਸ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਅੰਤਰਾਲ ਦੌਰਾਨ, ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੇਟ ਨੇ ਆਪਣੀ ਸ਼ਰਮਨਾਕ ਹਾਰ ਅਤੇ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਦੇ ਜਾਦੂ ਬਾਰੇ ਦੱਸਿਆ ਸੀ, ਨਾਲ ਹੀ ਇਸਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੇ ਉਪਾਅ ਵੀ ਦੱਸੇ ਸਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਡੌਨ ਅਲਵਾਰੋ ਦੇ ਹੈਰਾਨੀ ਨੂੰ ਤਾਜ਼ਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਨੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੇਟ ਅਤੇ ਸਾਂਚੋ ਨੂੰ ਜੱਫੀ ਪਾਈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਆਪਣੇ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਚਲ ਪਿਆ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੇਟ ਨੇ ਆਪਣੇ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਮੇਨਚੇਗਨ ਨੇ ਰਾਤ ਕੁਝ ਦਰੱਖਤਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਬਿਤਾਈ ਤਾਂ ਜੋ ਸਾਂਚੋ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਤਪੱਸਿਆ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਮਿਲ ਸਕੇ, ਜੋ ਉਸਨੇ ਪਿਛਲੀ ਰਾਤ ਵਾਂਗ ਹੀ ਕੀਤਾ ਸੀ - ਉਸਦੀ ਪਿੱਠ ਦੀ ਚਮੜੀ ਨਾਲੋਂ ਦਰੱਖਤਾਂ ਦੀ ਛਿੱਲ ਨੂੰ ਜ਼ਿਆਦਾ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਇਆ - ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਸ਼ੁਟਾਂ ਨਾਲ ਇੰਨਾ ਧਿਆਨ ਰੱਖਿਆ ਕਿ ਜੇਕਰ ਉਸਦੀ ਪਿੱਠ 'ਤੇ ਕੋਈ ਮੱਖੀ ਬੈਠੀ ਹੁੰਦੀ ਤਾਂ ਉਹ ਇੱਕ ਮੱਖੀ ਨੂੰ ਵੀ ਨਹੀਂ ਡਰਾਉਂਦੇ। ਬੇਖ਼ਬਰ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੇਟ ਆਪਣੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵੀ ਝਟਕਾ ਨਹੀਂ ਗੁਆਇਆ ਅਤੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਪਿਛਲੀ ਰਾਤ ਦੀਆਂ ਗਿਣਤੀਆਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਕੇ, ਉਹ ਤਿੰਨ ਹਜ਼ਾਰ ਉੱਨੱਤੀ ਹੋ ਗਏ।

ਸੂਰਜ ਪਾਸਾਚੁਤ ਦੇਖਣ ਲਈ ਜਲਦੀ ਚਾੜ੍ਹਆ ਜਾਪਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸਦੀਆਂ ਕਿਰਨਾਂ ਦੇ ਆਉਣ ਨਾਲ ਜੋੜੇ ਨੇ ਆਪਣਾ ਸਫ਼ਰ ਦੁਬਾਰਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਡੌਨ ਅਲਵਾਰੋ ਦੇ ਭਰਮ ਬਾਰੇ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਸਹਿਮਤ ਹੋਏ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਪਣਾ ਬਿਆਨ ਦੇਣਾ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨਾਲ ਕਿਰਨਾਂ ਸ਼ੁਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਲਾਭਦਾਇਕ ਰਿਹਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਅਤੇ ਸਾਰੀ ਰਾਤ ਯਾਤਰਾ ਕੀਤੀ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਵਰਣਨ ਯੋਗ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕੀਤੇ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਸੀਂ ਇਹ ਨੋਟ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਕਿ ਰਾਤ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਆਪਣਾ ਕੰਮ ਪੂਰਾ ਕਰ ਲਿਆ, ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਕੰਮ ਜਿਸਨੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੂੰ ਹੱਦ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਬਾਅਦ ਵਾਲਾ ਦਿਨ ਚੜ੍ਹਨ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਉਹ ਰਸਤੇ ਵਿੱਚ ਕਿਤੇ ਆਪਣੀ ਹੁਣ ਨਿਰਾਸ਼ ਮਾਲਕਣ, ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਨੂੰ ਮਿਲੇਗਾ। ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਆਪਣੀ ਯਾਤਰਾ ਦੁਬਾਰਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ 'ਤੇ, ਉਹ ਹਰ ਉਸ ਔਰਤ ਕੋਲ ਗਿਆ ਜਿਸਨੂੰ ਉਹ ਮਿਲਿਆ ਕਿ ਉਹ ਇਹ ਦੇਖਣ ਲਈ ਗਿਆ ਕਿ ਕੀ ਉਹ ਟੋਬੋਸੋ ਦੀ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਹੈ, ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਮਰਲਿਨ ਦੇ ਵਾਅਦੇ ਸੱਚ ਹੋਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚਾਰਾਂ ਅਤੇ ਇੱਛਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਡੁੱਬ ਕੇ, ਉਹ ਇੱਕ ਪਹਾੜੀ ਦੀ ਚੋਟੀ 'ਤੇ ਸਵਾਰ ਹੋ ਗਏ ਜਿੱਥੋਂ ਉਹ ਆਪਣਾ ਪਿੰਡ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਇਹ ਦੇਖਿਆ, ਤਾਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਗੋਡਿਆਂ ਭਾਰ ਡਿਗ ਪਿਆ ਅਤੇ ਕਿਹਾ:

"ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਖੋਲ੍ਹੋ, ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਵਤਨ, ਅਤੇ ਵੇਖੋ ਤੁਹਾਡਾ ਪੁੱਤਰ ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਵਾਪਸ ਆਉਂਦਾ ਹੈ - ਜੇ ਬਹੁਤ ਅਮੀਰ ਨਹੀਂ, ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੋਰੜੇ ਮਾਰੇ ਗਏ ਹਨ। ਆਪਣੀਆਂ ਬਾਹਾਂ ਖੋਲ੍ਹੋ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਦੂਜੇ ਪੁੱਤਰ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦਾ ਸਵਾਗਤ ਕਰੋ, ਜੋ, ਜੇ ਉਹ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦੇ ਹੱਥੋਂ ਹਾਰ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਉੱਤੇ ਜਿੱਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ, ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਹੈ, ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਜਿੱਤ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਕੋਈ ਵੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਹੁਣ ਪੈਸੇ ਵੀ ਹਨ ਅਤੇ, ਭਾਵੇਂ ਮੈਨੂੰ ਚੰਗੀਆਂ ਕੋਰੜੇ ਮਾਰੇ ਗਏ ਹੋਣ, ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸੱਜਣ ਵਾਂਗ ਵਿਵਹਾਰ ਕੀਤਾ।"

"ਇਹ ਸਾਰੀਆਂ ਮੂਰਖਤਾ ਭਰੀਆਂ ਬਕਵਾਸਾਂ ਬੰਦ ਕਰੋ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਆਓ ਆਪਣੇ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੁੰਦੇ ਹੀ ਸਹੀ ਪੈਰ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕਰੀਏ, ਜਿੱਥੇ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਛਾਲ ਮਾਰਾਂਗੇ ਅਤੇ ਉਸ ਪਾਦਰੀ ਜੀਵਨ ਲਈ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਬਣਾਵਾਂਗੇ ਜਿਸਦੀ ਅਸੀਂ ਅਗਵਾਈ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦੇ ਹਾਂ।"

ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ, ਉਹ ਪਹਾੜੀ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਉਤਰੇ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਪਿੰਡ ਵੱਲ ਚੱਲ ਪਏ।

1. ਅਗਲੇ ਪੈਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਐਵੇਲੇਨੇਡਾ ਦੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਵਿੱਚ ਘਟਨਾਵਾਂ ਅਤੇ ਪਾਤਰਾਂ ਦੇ ਕਈ ਹਵਾਲੇ ਹਨ, ਜੋ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਪਾਠਕਾਂ ਲਈ ਜਾਣੂ ਹੋਣਗੇ।

ਅਧਿਆਇ ਸੱਤਰਵਾਂ

ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੇ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ 'ਤੇ ਸ਼ਾਹਮਣੇ ਆਏ ਸ਼ਗਨ, ਨਾਲ ਹੀ ਹੋਰ ਘਟਨਾਵਾਂ ਜੋ ਇਸ ਮਹਾਨ ਇਤਿਹਾਸ ਨੂੰ ਸ਼ਿੰਗਾਰਦੀਆਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ।

ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਬਾਹਰਵਾਰ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਾਈਡ ਹੈਮੇਟ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਪਿੰਡ ਦੇ ਪਿੜ 'ਤੇ ਦੋ ਮੁੰਡਿਆਂ ਨੂੰ ਲੜਦੇ ਦੇਖਿਆ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਦੂਜੇ 'ਤੇ ਚੀਕ ਰਿਹਾ ਸੀ:

"ਆਪਣੀਆਂ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ਾਂ ਬਰਬਾਦ ਨਾ ਕਰੋ, ਪੇਰੀਕਿਲੋ, ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਅਲਵਿਦਾ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹੋ ਜਿਸਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਪਿਆਰ ਕਰਦੇ ਹੋ।"

ਜਦੋਂ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੈਟ ਨੇ ਇਹ ਸੁਣਿਆ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਸਾਂਚੋ ਨੂੰ ਕਿਹਾ:

"ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ, ਕੀ ਤੂੰ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਮੁੰਡੇ ਨੇ ਕੀ ਕਿਹਾ ਸੀ: 'ਤੂੰ ਉਸ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਅਲਵਿਦਾ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਹੈਂ ਜਿਸਨੂੰ ਤੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈਂ।'"

"ਜੇ ਮੈਂ ਕਿਹਾ ਵੀ ਹੋਵੇ," ਸਾਂਚੇ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਮੁੰਡੇ ਦੀ ਗੱਲ ਨਾਲ ਕੀ ਫ਼ਰਕ ਪੈਂਦਾ ਹੈ?"

"ਇਸ ਨਾਲ ਕੀ ਫ਼ਰਕ ਪੈਂਦਾ ਹੈ?" ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ ਕਿ ਜੇ ਇਹ ਮੇਰੀ ਸਥਿਤੀ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਦੇਖਾਂਗਾ?"

ਸਾਂਚੇ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਹੀ ਵਾਲਾ ਸੀ, ਪਰ ਇੱਕ ਖ਼ਰਗੋਸ਼ ਨੂੰ ਖੇਤ ਵਿੱਚ ਭੱਜਦੇ ਹੋਏ ਦੇਖ ਕੇ ਉਸਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ, ਜਿਸਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕਈ ਗ੍ਰੇਹਾਊਂਡ ਅਤੇ ਸ਼ਿਕਾਰੀਆਂ ਨੇ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਡਰਿਆ ਹੋਇਆ ਜਾਨਵਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੱਲ ਭੱਜਿਆ ਅਤੇ ਡੈਪਲ ਦੇ ਪੈਰਾਂ 'ਤੇ ਝੁਕ ਗਿਆ। ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਖਤਰੇ ਵਿੱਚ ਪਾਏ ਬਿਨਾਂ ਸਾਂਚੇ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਚੁੱਕਿਆ ਅਤੇ ਡੌਨ ਕਿਊਕਸੋਟ ਨੂੰ ਦੇ ਦਿੱਤਾ, ਜੋ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਬੁੜਬੁੜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ:

"ਮਾਲਮ ਸਿਗਨਮ, ਮਾਲਲਮ ਸਿਗਨਮ![1] ਇੱਕ ਖਰਗੋਸ਼ ਭੱਜ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਗ੍ਰੇਹਾਊਂਡ ਉਸਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਕਿਤੇ ਵੀ ਦਿਖਾਈ ਨਹੀਂ ਦੇ ਰਹੀ!"

"ਤੇਰੀ ਕਿਰਪਾ ਇੱਕ ਅਜੀਬ ਹੈ," ਸਾਂਚੇ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੰਨ ਲਓ ਕਿ ਇਹ ਖਰਗੋਸ਼ ਟੋਬੋਸੋ ਦੀ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਗ੍ਰੇਹਾਊਂਡ ਉਹ ਦੁਸ਼ਟ ਜਾਦੂਗਰ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਖੇਤ ਦੀ ਕੁੜੀ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ। ਉਹ ਭੱਜ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਚੁੱਕ ਕੇ ਆਪਣੀ ਕਿਰਪਾ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਬਾਹਾਂ ਵਿੱਚ ਲੈ ਕੇ ਉਸਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦੇ ਹੋ - ਇਹ ਇੱਕ ਬੁਰਾ ਸੰਕੇਤ ਕਿਵੇਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿਸ ਮਾੜੇ ਸ਼ਗਨ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ?"

ਦੋ ਮੁੰਡੇ ਜੋ ਝਗੜਾ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ, ਖਰਗੋਸ਼ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਲਈ ਆਏ, ਅਤੇ ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸ ਬਾਰੇ ਬਹਿਸ ਕਰ ਰਹੇ ਸੱਨ। ਜਿਸਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ, "ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਅਲਵਿਦਾ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹੋ ਜਿਸਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਪਿਆਰ ਕਰਦੇ ਹੋ," ਉਸਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਕਿ ਉਸਨੇ ਦੂਜੇ ਮੁੰਡੇ ਤੋਂ ਇੱਕ ਕ੍ਰਿਕਟ ਪਿੰਜਰਾ ਲਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਜਿੰਨਾ ਚਿਰ ਉਹ ਜੀਉਂਦਾ ਰਿਹਾ ਉਸਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਵਾਪਸ ਦੇਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਸਾਂਚੇ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪਰਸ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਅਸਲੀ ਕੱਢਿਆ ਅਤੇ ਪਿੰਜਰੇ ਦੇ ਬਦਲੇ ਮੁੰਡੇ ਨੂੰ ਦੇ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸਨੂੰ ਉਸਨੇ ਫਿਰ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋਏ ਦਿੱਤਾ:

"ਇੱਥੇ, ਮਾਲਕ, ਸ਼ਗਨ ਟੁੱਟੇ ਅਤੇ ਤਬਾਹ ਹੋ ਗਏ ਹਨ, ਅਤੇ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੈਂ ਦੇਖਦਾ ਹਾਂ, ਮੈਂ ਕਿੱਡਾ ਸਾਦਾ ਹਾਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਾਡੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਉੱਤੇ ਬੀਤੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਬਦਲਾਂ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਦਰਅਸਲ, ਜੇ ਮੈਨੂੰ ਸਹੀ ਯਾਦ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਪਿੰਡ ਦੇ ਪੁਜਾਰੀ ਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਮਝਦਾਰ ਈਸਾਈਆਂ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਮੂਰਖਤਾ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਨਹੀਂ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਖੁਦ ਵੀ ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ ਮੈਨੂੰ ਇਹੀ ਗੱਲ ਕਹੀ ਹੈ, ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਦਿਵਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਹਰ ਆਖਰੀ ਈਸਾਈ ਜੋ ਸ਼ਗਨਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਮੂਰਖ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਵੱਡਾ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਆਓ ਆਪਣੇ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਚੱਲੀਏ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਪਿੰਡ ਵੱਲ ਚੱਲੀਏ।"

ਜਦੋਂ ਸ਼ਿਕਾਰੀ ਪਹੁੰਚੇ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਆਪਣਾ ਖੁਰਗੋਸ਼ ਮੰਗਿਆ, ਤਾਂ ਡੌਨ ਕਿਊਕਸੋਟ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਉਹ ਅਤੇ ਸਾਂਚੋ ਫਿਰ ਆਪਣੇ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਚੱਲ ਪਏ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਿੰਡ ਦੇ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਦੁਆਰ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੁਜਾਰੀ ਅਤੇ ਕੁਆਰਾ ਕੈਰਾਸਕੋ ਮਿਲਿਆ, ਜੋ ਇੱਕ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਘਾਹ ਦੇ ਮੈਦਾਨ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀਆਂ ਪਾਰੂਥਨਾਵਾਂ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਇੱਥੇ ਇਹ ਸਮਝਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਂਚੇ ਨੇ, ਇੱਕ ਅਸਥਾਈ ਉਪਾਅ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਆਪਣੇ ਡੈਪਲ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਕਵਚ ਦੇ ਬੰਡਲ ਨੂੰ ਅੰਗ ਨਾਲ ਭਰੇ ਬਕਰਾਮ ਚੋਲੇ ਨਾਲ ਢੱਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਜਿਸਨੂੰ ਉਸਨੂੰ ਡਿਊਕ ਦੇ ਕਿਲ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਪਹਿਨਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਰਾਤ ਅਲਟੀਸੀਡੋਰਾ ਦੁਬਾਰਾ ਜ਼ਿੰਦਾ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਗ੍ਰਾਧੇ ਦੇ ਸਿਰ 'ਤੇ ਸ਼ੱਕੂਦਾਰ ਟੋਪੀ ਵੀ ਰੱਖੀ ਸੀ, ਜਿਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਦੁਨੀਆ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਨਵੇਂ ਗਿੱਦੜ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ। ਦੋਨਾਂ ਆਦਮੀਆਂ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਪੁਜਾਰੀ ਅਤੇ ਕੁਆਰੇ ਦੁਆਰਾ ਪਛਾਣ ਲਿਆ ਗਿਆ, ਜੋ ਖੁੱਲ੍ਹੀਆਂ ਬਾਹਾਂ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਪਹੁੰਚੇ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਡੌਨ ਕਿਊਕਸੋਟ ਹੇਠਾਂ ਉਤਰਿਆ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦਿਲੋਂ ਜੱਫੀ ਪਾਈ। ਮੁੰਡਿਆਂ ਨੇ, ਜੋ ਕਿ ਲਿੰਕਸ ਵਾਂਗ ਤਿੱਖੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਾਲੇ ਸਨ, ਗ੍ਰਾਧੇ ਦੀ ਟੋਪੀ ਵੇਖੀ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਵੇਖਣ ਲਈ ਭੱਜੇ।

"ਇੱਥੇ ਆਓ, ਸਾਥੀਓ," ਕਈ ਮੁੰਡਿਆਂ ਨੇ ਚੀਕਿਆ, "ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਸਾਂਚੇ ਪਾਂਜ਼ਾ ਦੇ ਗਿੱਦੜ ਨੂੰ ਮਾਰਨ ਲਈ ਚੁਕਵੇਂ ਕੱਪੜੇ ਪਾਏ ਹੋਏ ਅਤੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੇ ਜਨਮ ਦਿਨ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਪਤਲੇ ਦੇਖੋਗੇ।"

ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਮੁੰਡਿਆਂ ਨਾਲ ਘਿਰੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਪੁਜਾਰੀ ਅਤੇ ਨਾਈ ਦੇ ਨਾਲ, ਉਹ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਏ ਅਤੇ ਡੌਨ ਕਿਊਜੋਟ ਦੇ ਘਰ ਵੱਲ ਵਧੇ, ਜਿੱਥੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਡੌਨ ਕਿਊਜੋਟ ਦੀ ਭਤੀਜੀ ਅਤੇ ਘਰ ਦੀ ਨੌਕਰਾਣੀ ਦਰਵਾਜ਼ੇ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹੀ ਮਿਲੀ, ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਖ਼ਬਰ ਮਿਲੀ ਕਿ ਇਹ ਜੋੜਾ ਘਰ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਹ ਖ਼ਬਰ ਸਾਂਚੇ ਦੀ ਪਤਨੀ, ਟੇਰੇਸਾ ਪਾਂਜ਼ਾ, ਤੱਕ ਵੀ ਪਹੁੰਚ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸਨੇ ਸਿਰਫ਼ ਕੁਝ ਕੱਪੜੇ ਪਾਏ ਹੋਏ ਸਨ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਵਾਲਾਂ ਨੂੰ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਰੱਖਿਆ ਸੀ, ਆਪਣੀ ਧੀ ਸਾਂਚਿਕਾ ਨੂੰ ਹੱਥ ਤੋਂ ਫੜ ਕੇ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਲਈ ਬਾਹਰ ਆਈ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਉਸ ਤੋਂ ਵੱਖਰੇ ਚੋਗਾ ਨਾਲ ਸਜਾਇਆ ਹੋਇਆ ਦੇਖਿਆ ਜੋ ਉਹ ਇੱਕ ਗਵਰਨਰ ਲੱਈ ਸਹੀ ਸਮਝਦੀ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ:

"ਕੀ ਘਰ ਆਉਣ ਦਾ ਇਹ ਕੋਈ ਤਰੀਕਾ ਹੈ, ਪਿਆਰੇ ਪਤੀ? ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਘੁੰਮਦੇ ਹੋ ਜਿਵੇਂ ਬਹੁਤ ਤੁਰਨ ਨਾਲ ਤੁਹਾਡੇ ਪੈਰਾਂ ਵਿੱਚ ਦਰਦ ਹੋਵੇ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਗ਼ਲਤ ਸ਼ਾਸਨ ਵਾਲੇ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੇ ਹੋ ਜਿਸਨੇ ਸ਼ਾਸਨ ਕੀਤਾ ਹੈ।"

"ਬਸ ਚੁੱਪ ਕਰ, ਟੇਰੇਸਾ," ਸਾਂਚੇ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਉਹ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ ਜੋ ਕੋਈ ਉਮੀਦ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਘਰ ਪਹੁੰਚ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਹ ਗੱਲਾਂ ਦੱਸਾਂਗਾ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੈਰਾਨ ਕਰ ਦੇਣਗੀਆਂ। ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਘਰ ਪੈਸੇ ਲਿਆ ਰਹੀ ਹਾਂ, ਜੋ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਬੁੱਧੀ ਨਾਲ ਕਮਾਏ ਹਨ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਏ ਬਿਨਾਂ।"

"ਜਿੰਨਾ ਚਿਰ ਤੁਸੀਂ ਘਰ ਪੈਸੇ ਲਿਆਉਂਦੇ ਹੋ, ਪਿਆਰੇ ਪਤੀ," ਟੇਰੇਸਾ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਪਰਵਾਹ ਨਹੀਂ ਕਿ ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਕਮਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ; ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਕਮਾਇਆ ਹੈ, ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕੋਈ ਅਜਿਹਾ ਤਰੀਕਾ ਨਹੀਂ ਵਰਤਿਆ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਹੋਵੇ।"

ਸਾਂਚਿਕਾ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਜੱਫੀ ਪਾਈ ਅਤੇ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਕੀ ਉਹ ਉਸਦੇ ਲਈ ਕੋਈ ਤੋਹਫ਼ਾ ਲੈ ਕੇ ਆਇਆ ਹੈ, ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਮਈ ਦੀ ਬਾਰਿਸ਼ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਉਸਦੀ ਵਾਪਸੀ ਦੀ ਉਡੀਕ ਸੀ। ਸਾਂਚੇ ਦੀ ਪਤਨੀ ਨੇ ਉਸਦਾ ਇੱਕ ਹੱਥ ਫੜਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਧੀ ਨੇ ਇੱਕ ਬਾਂਹ ਨਾਲ ਉਸਨੂੰ ਕਮਰ ਦੁਆਲੇ ਜੱਫੀ ਪਾਈ ਹੋਈ ਸੀ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਡੈਪਲ ਨੂੰ ਖਿੱਚਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਘਰ ਵਾਪਸ ਚਲੇ ਗਏ, ਡੌਨ ਕਿਊਜੋਟ ਨੂੰ ਪਾਦਰੀ ਅਤੇ ਕੁਆਰੇ ਦੀ ਸੰਗਤ ਵਿੱਚ, ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਭਤੀਜੀ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਘਰੇਲੂ ਨੌਕਰਾਣੀ ਦੀ ਪਕੜ ਵਿੱਚ ਛੱਡ ਕੇ।

ਸਮੇਂ ਜਾਂ ਮੌਸਮ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ, ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਪਾਦਰੀ ਅਤੇ ਕੁਆਰੇ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਖਿੱਚ ਲਿਆ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਹਾਰ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸਾਲ ਲਈ ਆਪਣਾ ਪਿੰਡ ਨਾ ਛੱਡਣ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਬਾਰੇ ਦੱਸਿਆ, ਜਿਸ ਵਚਨਬੱਧਤਾ ਦਾ ਉਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅੱਖਰਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਪਾਲਣ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦਾ ਸੀ, ਬਿਲਕੁਲ ਇੱਕ ਨਾਈਟ-ਇਰੈਂਟ ਵਾਂਗ ਜੋ ਨਾਈਟ-ਇਰੈਂਟਰੀ

ਦੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਬੰਨ੍ਹਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਚੁਰਵਾਹਾ ਬਣਨ ਅਤੇ ਅਗਲੇ ਸਾਲ ਖੇਤਾਂ ਦੀ ਇਕਾਂਤ ਵਿੱਚ ਬਿਤਾਉਣ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਪੇਮਪੂਰਨ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਖੁੱਲ੍ਹ ਕੇ ਲਗਾਮ ਦੇ ਕੇ ਅਤੇ ਨੇਕ ਪੇਸਟੋਰਲ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਿਲ ਹੋ ਕੇ ਸਮਾਂ ਬਿਤਾਏਗਾ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਕਰਨ ਲਈ ਕੁਝ ਬਿਹਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਹੋਰ ਜ਼ਰੂਰੀ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਅਜ਼ਿਹਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਰੋਕਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਇਸ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਰਹਿਣ। ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਇੰਨ੍ਹੀਆਂ ਭੇਡਾਂ ਅਤੇ ਪਸ਼ੂ ਖਰੀਦੇਗਾ ਕਿ ਉਹ ਚਰਵਾਹਿਆਂ ਦੇ ਨਾਮ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋ ਸਕਣ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਸ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹਿੱਸਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸੰਭਾਲਿਆ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਜ਼ਿਹੇ ਨਾਮ ਦਿੱਤੇ ਸਨ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਟੀ ਨੂੰ ਢੁਕਵੇਂ ਹੋਣਗੇ। ਜਦੋਂ ਪੁਜਾਰੀ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਇਹ ਕੀ ਹਨ, ਤਾਂ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਆਜ਼ਜ਼ੀ ਕੁਇਕਸੋਟਿਜ਼ ਕਹੇਗਾ, ਕੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਆਜਜ਼ੀ ਕੈਰਾਸਕੋਨ, ਪੁਜਾਰੀ ਕੁਰੀਆਮਬ੍ਰੋ, ਅਤੇ ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਆਜਜ਼ੀ ਪੈਨਸੀਨੋ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਦੋਵੇਂ ਆਦਮੀ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੇ ਨਵੇਂ ਪਾਗਲਪਨ 'ਤੇ ਹੈਰਾਨ ਸਨ, ਪਰ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੀ ਨਾਈਟ-ਐਰੈਂਟਰੀ ਲਈ ਆਪਣੇ ਪਿੰਡ ਨੂੰ ਦੂਬਾਰਾ ਛੱਡਣ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਉਮੀਦ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਸਾਲ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਠੀਕ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ, ਉਹ ਉਸਦੇ ਨਵੇਂ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹੋ ਗਏ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪਾਗਲ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਿਆਣੇ ਵਿਚਾਰ ਵਜੋਂ ਸਮਰਥਨ ਦਿੱਤਾ, ਉਸ ਉੱਦਮ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਸਾਥੀ ਵਜੋਂ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕੀਤੀ।

"ਨਾਲ ਹੀ," ਸੈਨਸਨ ਕੈਰਾਸਕੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹਰ ਕੋਈ ਜਾਣਦਾ ਹੈ, ਮੈਂ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਮਸ਼ਹੂਰ ਕਵੀ ਹਾਂ ਅਤੇ ਹਰ ਮੋੜ 'ਤੇ ਕਵਿਤਾਵਾਂ ਰਚਾਂਗਾ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਪਾਦਰੀ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਦਰਬਾਰੀ ਜਾਂ ਜੋ ਵੀ ਮੈਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਢੁਕਵਾਂ ਲੱਗੇ, ਤਾਂ ਜੋ ਅਸੀਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਜੀਬ ਥਾਵਾਂ 'ਤੇ ਘੁੰਮਦੇ ਹੋਏ ਮਨੋਰੰਜਨ ਕਰੀਏ, ਪਰ ਮੇਰੇ ਮਾਲਕੋ, ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਲੋੜ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਉਸ ਚੁਰਵਾਹੇ ਦਾ ਨਾਮ ਚੁਣੀਏ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਹ ਆਪਣੀਆਂ ਕਵਿਤਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਮਨਾਉਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਰੁੱਖ, ਭਾਵੇਂ ਉਸਦੀ ਸੱਕ ਕਿੰਨੀ ਵੀ ਸਖ਼ਤ ਹੋਵੇ, ਬਿਨਾਂ ਉੱਕਰੀ ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਨਾਮ ਨਾਲ ਨਾ ਛੱਡੀਏ, ਜੇ ਕਿ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਚਰਵਾਹਿਆਂ ਵਿੱਚ ਰਿਵਾਜ਼ ਹੈ।"

"ਇਹ ਸੰਪੂਰਨ ਹੈ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਕਾਲਪਨਿਕ ਚਰਵਾਹੇ ਦਾ ਨਾਮ ਲੈਣ ਤੋਂ ਛੁੱਟ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਟੋਬੋਸੋ ਦੀ ਬੇਮਿਸਾਲ ਡੁਲਸੀਨੀਆ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਕਿਨਾਰਿਆਂ ਦੀ ਸ਼ਾਨ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਘਾਹ ਦੇ ਮੈਦਾਨਾਂ ਦੀ ਸ਼ਿੰਗਾਰ, ਸੁੰਦਰਤਾ ਦਾ ਭੰਡਾਰ, ਸੁੰਦਰਤਾ ਦਾ ਨਮੂਨਾ ਹੈ - ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਸ ਲਈ ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਢੁਕਵੀਂ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਕਿੰਨੀ ਵੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਕਿਉਂ ਨਾ ਹੋਵੇ।"

"ਬਿਲਕੁਲ ਸੱਚ," ਪੁਜਾਰੀ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਪਰ ਸਾਨੂੰ ਬਾਕੀਆਂ ਨੂੰ ਕੁਝ ਸਹਿਯੋਗੀ ਚੁਰਵਾਹਿਆਂ ਦੀ ਭਾਲ ਕਰਨੀ ਪਵੇਗੀ ਜੋ ਚੰਗੇ ਸਾਥੀ ਬਣਨਗੀਆਂ ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਉਤਸ਼ਾਹੀ ਨਾ ਹੋਣ।"

ਇਸ ਵਿੱਚ ਸੈਨਸਨ ਕੈਰਾਸਕੋ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ:

"ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋਇਆ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਜ਼ਿਹੇ ਨਾਮ ਦੇਵਾਂਗੇ ਜੋ ਕਿਸੇ ਵੀ ਗਿਣਤੀ ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਵਿੱਚ ਮਿਲ ਸਕਦੇ ਹਨ: ਫ਼ਿਲਿਡਾ, ਅਮਰਿਲਿਸ, ਡਾਇਨਾ, ਫਲੇਰੀਡਾ, ਗਲਾਟੀਆ, ਜਾਂ ਬੇਲੀਸਾਰਡਾ। ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਬਾਜ਼ਾਰ ਵਿੱਚ ਵਿਕਣ ਲਈ ਹਨ, ਅਸੀਂ ਕੁਝ ਖਰੀਦ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਲਈ ਰੱਖ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਜੇਕਰ ਮੇਰੀ ਖਾਸ ਔਰਤ, ਜਾਂ ਸੁਰੀ ਚਰਵਾਹੀ, ਦਾ ਨਾਮ ਔਨਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਉਸਦੀ ਉਸਤਤ ਅਨਾਰਦਾ ਦੇ ਨਾਮ ਹੇਠ ਗਾਵਾਂਗੀ; ਜੇਕਰ ਫ੍ਰਾਂਸਿਸਕਾ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਫ੍ਰਾਂਸਨੀਆ ਕਹਾਂਗੀ; ਜੇਕਰ ਲੂਸੀਆ, ਲੂਸਿੰਡਾ; ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਭ ਕੁਝ ਠੀਕ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਸਾਡੇ ਭਾਈਚਾਰੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਟੇਰੇਸਾ ਪਾਂਜ਼ਾ ਨੂੰ ਟੇਰੇਸਾਇਨਾ ਦੇ ਨਾਮ ਹੇਠ ਮਨਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।"

ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਇਸ ਨਾਮ ਦੇ ਜ਼ਿਕਰ 'ਤੇ ਹੱਸ ਪਿਆ, ਅਤੇ ਪਾਦਰੀ ਉਸਦੇ ਨੇਕ ਅਤੇ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕਾਰਯੋਗ ਸੰਕਲਪ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਵਿੱਚ ਕਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਸਕਿਆ, ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਹ ਉਸਦੇ ਸਖ਼ਤ ਫਰਜ਼ਾਂ ਤੋਂ ਜਿੰਨਾ ਸਮਾਂ ਬਚ ਸਕੇ, ਉਸਦਾ ਸਾਥ ਦੇਵੇਗਾ। ਇਸ ਮੌਕੇ

'ਤੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਵਿਦਾਈ ਦਿੱਤੀ, ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀ ਸਿਹਤ ਦਾ ਧਿਆਨ ਰੱਖੇ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਵਿਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰੇ ਜੋ ਉਸਦੇ ਲਈ ਚੰਗੇ ਹੋਣ।

ਪੂਰ ਕਿਸਮਤ ਨਾਲ, ਭਤੀਜੀ ਅਤੇ ਘਰ ਦੀ ਨੌਕਰਾਣੀ ਨੇ ਆਦਮੀਆਂ ਦੀ ਗੱਲਬਾਤ ਸੁਣ ਲਈ, ਅਤੇ ਜਿਸ ਪਲ ਪੁਜਾਰੀ ਅਤੇ ਕੁਆਰਾ ਚਲੇ ਗਏ, ਦੋਵੇਂ ਔਰਤਾਂ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨਾਲ ਅੰਦਰ ਗਈਆਂ, ਜਿੱਥੇ ਭਤੀਜੀ ਨੇ ਕਿਹਾ:

"ਇਹ ਕੀ ਹੈ, ਪਿਆਰੇ ਚਾਚਾ? ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਸੋਚਿਆ ਸੀ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਘਰ ਵਿੱਚ ਰਹੇਗੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸ਼ਾਂਤ, ਸਨਮਾਨਜਨਕ ਜੀਵਨ ਬਤੀਤ ਕਰੇਗੀ, ਹੁਣ ਅਜਿਹਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕੁਝ ਨਵੇਂ ਉਲਝਣਾਂ ਵਿੱਚ ਫਸਣ ਅਤੇ ਇੱਕ ਅਜੀਬ ਛੋਟਾ ਚੁਰਵਾਹਾ ਬਣਨ ਅਤੇ ਪਹਾੜੀ ਅਤੇ ਵਾਦੀ ਉੱਤੇ ਦੌੜਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦੇ ਹੋ। ਖੈਰ, ਸੱਚ ਇਹ ਹੈ ਕਿ "ਜੌਂ ਦੇ ਡੰਡੇ ਨੂੰ ਹੁਣ ਸੀਟੀ ਵਜਾਉਣਾ ਬਹੁਤ ਔਖਾ ਹੈ"।"[2]

ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਘਰ ਦੀ ਨੌਕਰਾਣੀ ਨੇ ਕਿਹਾ:

"ਅਤੇ ਕੀ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਗਰਮੀਆਂ ਦੀਆਂ ਗਰਮ ਦੁਪਹਿਰਾਂ, ਸਰਦੀਆਂ ਦੀਆਂ ਠੰਡੀਆਂ ਰਾਤਾਂ, ਅਤੇ ਜੰਗਲਾਂ ਵਿੱਚ ਚੀਕਦੇ ਬਘਿਆੜਾਂ ਨੂੰ ਬੁਰਦਾਸ਼ਤ ਕਰ ਸਕੇਗੀ? ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਜ਼ਬੂਤ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਲਈ ਇੱਕ ਕੰਮ ਅਤੇ ਕੰਮ ਹੈ ਜੋ ਡਾਇਪਰਾਂ ਅਤੇ ਲਪੇਟੇ ਹੋਏ ਕੱਪੜਿਆਂ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਦੇ ਦਿਨ ਤੋਂ ਹੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸੌਦੇ ਲਈ ਤਜਰਬੇਕਾਰ ਅਤੇ ਪਾਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਦੇ ਬੁਰਾਈਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਨੀ ਪਵੇ, ਤਾਂ ਇੱਕ ਨਾਈਟ-ਇਰੈਂਟ ਹੋਣਾ ਇੱਕ ਚੁਰਵਾਹੇ ਬਣਨ ਨਾਲੋਂ ਬਿਹਤਰ ਹੈ। ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ, ਮਾਲਕ, ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਸੋਚੋ ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਸਲਾਹ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰੋ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਰੋਟੀ ਅਤੇ ਵਾਈਨ ਨਾਲ ਭਰੇ ਪੇਟ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਦੇ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਸਗੋਂ ਇੱਕ ਵਰਤ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਨਾਲ, ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਪੰਜਾਹ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਤਜਰਬੇ ਨਾਲ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਘਰ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਆਪਣੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਨਿਯਮਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਕਬਾਲ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਗਰੀਬਾਂ ਨਾਲ ਦੋਸਤੀ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੋਈ ਬਿਮਾਰੀ ਆ ਜਾਵੇ, ਤਾਂ ਇਹ ਮੇਰੇ ਸਿਰ 'ਤੇ ਰਹੇ।"

"ਚੁੱਪ ਰਹੋ, ਮੇਰੇ ਬੱਚਿਓ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਮੇਰੇ ਲਈ ਸੁਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਕੀ ਹੈ। ਪਰ ਹੁਣ ਲਈ, ਮੈਨੂੰ ਮੇਰੇ ਬਿਸਤਰੇ 'ਤੇ ਜਾਣ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰੋ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਠੀਕ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਫਿਰ ਵੀ, ਤੁਸੀਂ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਅੱਜ ਇੱਕ ਨਾਈਟ-ਇਰੈਂਟ ਵਜੋਂ ਜਾਂ ਕੱਲ੍ਹ ਇੱਕ ਗਲਤ ਚਰਵਾਹੇ ਵਜੋਂ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਵਿਚ ਕਦੇ ਵੀ ਅਸਫਲ ਨਹੀਂ ਹੋਵਾਂਗਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਕੰਮਾਂ ਤੋਂ ਦੇਖੋਗੇ।"

ਫਰਜ਼ਦਾਰ ਬੱਚਿਆਂ (ਜੋ ਕਿ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਘਰ ਦੀ ਨੌਕਰਾਣੀ ਅਤੇ ਭਤੀਜੀ ਸਨ) ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੇ ਬਿਸਤਰੇ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕੀਤੀ, ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਖਾਣ ਲਈ ਕੁਝ ਲੈ ਕੇ ਆਏ ਅਤੇ ਜਿੰਨਾ ਸੰਭਵ ਹੋ ਸਕੇ ਉਸ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦਿੱਤਾ।

1. ਲਾਤੀਨੀ: "ਇੱਕ ਬੁਰਾ ਸ਼ਗਨ, ਇੱਕ ਬੁਰਾ ਸ਼ਗਨ!"
2. ਭਾਵ ਕਿ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ "ਪਹਾੜੀ ਦੇ ਉੱਪਰ" ਹੈ, ਜਾਂ "ਆਪਣੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ"।

ਚੌਹੱਤਰ ਅਧਿਆਇ

ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਕਿਵੇਂ ਬਿਮਾਰ ਹੋਇਆ, ਆਪਣੀ ਵਸੀਅਤ ਬਣਾਈ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਮਰ ਗਿਆ

ਕਿਉਂਕਿ ਮਨੁੱਖੀ ਚੀਜ਼ਾਂ ਸਦੀਵੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀਆਂ, ਆਪਣੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅੰਤ ਤੱਕ ਨਿਰੰਤਰ ਗਿਰਾਵਟ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ - ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਜੀਵਨ - ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੂੰ ਸਵਰਗ ਤੋਂ ਇਸਦੇ ਰਾਹ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਕੋਈ ਖਾਸ ਪ੍ਰਬੰਧ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ, ਅੰਤ ਅਤੇ ਅੰਤ ਉਦੋਂ ਆਇਆ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਇਸਦੀ ਉਮੀਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਜਾਂ ਤੁਾਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਹਾਰਿਆ ਹੋਇਆ ਦੇਖਣ 'ਤੇ ਉਸਦੀ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਦੇ ਕਾਰਨ ਜਾਂ ਸਵਰਗ ਦੀ ਇੱਛਾ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਜਿਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਉਸਨੂੰ ਬੁਖਾਰ ਹੋ ਗਿਆ ਜਿਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਛੇ ਦਿਨਾਂ ਲਈ ਆਪਣੇ ਬਿਸਤਰੇ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸ ਦੌਰਾਨ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੇ ਦੋਸਤਾਂ - ਪਾਦਰੀ, ਕੁਆਰਾ, ਨਾਈ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਸੁਕੁਆਇਰ, ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ, ਜੋ ਕਦੇ ਵੀ ਆਪਣੇ ਬਿਸਤਰੇ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਉੱਠੇ, ਤੋਂ ਅਕਸਰ ਮਿਲਣ ਆਉਂਦੇ ਰਹੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੇ ਕੋਲ ਹਰ ਸਾਧਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ, ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਉਸਦੀ ਮੌਜੂਦਾ ਸਥਿਤੀ ਉਸਦੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਹਾਰਿਆ ਹੋਇਆ ਦੇਖਣ ਦੇ ਦੁੱਖ ਅਤੇ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਉਮੀਦ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਰਾਸ਼ ਅਤੇ ਮੁਕਤ ਨਾ ਹੋਣ 'ਤੇ ਉਸਦੀ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਹੈ। ਕੁਆਰੇ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਹਿੰਮਤ ਰੱਖਣ ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਬਿਸਤਰਾ ਛੱਡਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਆਪਣਾ ਪਾਦਰੀ ਕੰਮ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਸਕੇ, ਜਿਸ ਲਈ ਉਸਨੇ ਖੁਦ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਕਿੱਸਾ ਲਿਖਿਆ ਸੀ ਜੋ ਸਨਾਜ਼ਾਰੋ ਦੁਆਰਾ ਲਿਖੇ ਗਏ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਰਮਿੰਦਾ ਕਰੇਗਾ, [1] ਅਤੇ ਜਿਸ ਲਈ ਉਸਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਆਪਣੇ ਪੈਸਿਆਂ ਨਾਲ ਇੱਜੜ ਦੀ ਰਾਖੀ ਲਈ ਦੋ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਕੁੱਤੇ ਖਰੀਦੇ ਸਨ, ਇੱਕ ਦਾ ਨਾਮ ਬਾਰਸੀਨੋ ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਬੁਟਰੋਨ, ਜੋ ਦੋਵੇਂ ਉਸਨੇ ਕੁਇੰਟਾਨਾਰ ਦੇ ਇੱਕ ਚਰਵਾਹੇ ਤੋਂ ਖਰੀਦੇ ਸਨ। ਪਰ ਇਸ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਉਦਾਸੀ ਤੋਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਪਾਉਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਉਸਦੇ ਦੋਸਤਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਡਾਕਟਰ ਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ, ਜਿਸਨੇ ਉਸਦੀ ਨਬਜ਼ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਜੋ ਕੁਝ ਉਸਨੇ ਪਾਇਆ ਉਸ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਹੋ ਗਿਆ, ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ, ਇਸਦੀ ਕੀਮਤ ਦੇ ਲਈ, ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਆਤਮਾ ਦੀ ਭਲਾਈ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦਾ ਸਰੀਰ ਖ਼ਤਰੇ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੀ ਆਤਮਾ ਨਾਲ ਆਰਾਮ ਨਾਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ, ਜੋ ਕਿ ਉਸਦੀ ਘੁਰ ਦੀ ਨੌਕਰਾਣੀ, ਭਤੀਜੀ ਅਤੇ ਸੁਕੁਆਇਰ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਤੁਰੰਤ ਨਾਲੋਂ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਜੋ ਇਸ ਤੁਰੰਤ ਰੋਣ ਲੱਗ ਪਏ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਉਸਦੀ ਲਾਸ਼ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਸਨ। ਡਾਕਟਰ ਦੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਇਹ ਉਦਾਸੀ ਅਤੇ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਸੀ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਮਾਰ ਰਹੀ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਇਕੱਲੇ ਰਹਿਣ ਲਈ ਕਿਹਾ, ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਕਿ ਉਹ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਲਈ ਸੌਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸਦੀ ਬੇਨਤੀ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਛੇ ਘੰਟਿਆਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਲਈ "ਇੱਕ ਬੈਠਕ ਵਿੱਚ" ਸੁੱਤਾ ਰਿਹਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਹੈ - ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਇੰਨਾ ਲੰਮਾ ਕਿ ਘੁਰ ਦੀ ਨੌਕਰਾਣੀ ਅਤੇ ਭਤੀਜੀ ਨੂੰ ਡਰ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਦੁਬਾਰਾ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਜਾਗੇਗਾ, ਪਰ ਉਸਨੇ ਦੱਸੇ ਗਏ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਤ 'ਤੇ ਜਾਗਿਆ, ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਉਸਨੇ ਚੀਕਿਆ:

"ਸੁਰਬੁਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਉਸਤਤ ਹੋਵੇ, ਜਿਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਇੰਨੀ ਦਿਆਲਤਾ ਦਿਖਾਈ ਹੈ! ਸੱਚਮੁੱਚ, ਉਸਦੀ ਰਹਿਮ ਅਸੀਮ ਹੈ, ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਰਹਿਮ ਜਿਸਨੂੰ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਪਾਪ ਘਟਾ ਜਾਂ ਸੀਮਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ।"

ਭਤੀਜੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਚਾਚੇ ਦੀ ਹਰ ਗੱਲ ਸੁਣੀ ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਉਸਦੇ ਆਮ ਐਲਾਨਾਂ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਤਰਕਸ਼ੀਲ ਲੱਗ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਉਸਦੀ ਮੌਜੂਦਾ ਬਿਮਾਰੀ ਦੌਰਾਨ, ਉਸਨੇ ਪੁੱਛਿਆ:

"ਮੇਰੇ ਮਾਲਕ, ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਕਿਸ ਬ੍ਰਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ? ਕੀ ਕੁਝ ਨਵਾਂ ਹੋਇਆ ਹੈ? ਤੁਸੀਂ ਕਿਹੜੀ 'ਦਇਆ' ਅਤੇ ਕਿਹੜੇ 'ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਪਾਪਾਂ' ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ?"

"ਦਾਇਆ, ਮੇਰੀ ਪਿਆਰੀ ਭਤੀਜੀ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਇਹ ਉਹੀ ਹੈ ਜੋ ਪਰਮਾਤਮਾ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਸਮੇਂ ਦਿਖਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰੇ ਪਾਪ ਉਸਨੂੰ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਦੇਣ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਰੋਕਦੇ। ਮੇਰਾ ਮਨ ਹੁਣ ਸਾਫ਼ ਅਤੇ ਬੇਦਾਗ਼ ਹੈ, ਮੈਂ ਬਹਾਦਰੀ ਦੀਆਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਘਿਣਾਉਣੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਆਪਣੇ ਉੱਤੇ ਪਏ ਅਗਿਆਨਤਾ ਦੇ ਧੁੰਦਲੇ ਪਰਦੇ ਨੂੰ ਹਿਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਹੁਣ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਕਿੰਨੀਆਂ ਬੇਤੁਕੀ ਅਤੇ ਧੋਖੇਬਾਜ਼ ਹਨ, ਪਰ ਮੇਰਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਅਫ਼ਸੋਸ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਅਹਿਸਾਸ ਇੰਨਾ ਦੇਰ ਨਾਲ ਹੋਇਆ ਹੈ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਹੋਰ ਕਿਸਮਾਂ ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਸੁਧਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ ਜੋ ਮੇਰੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਰੌਸ਼ਨ ਕਰਨਗੀਆਂ। ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਅਹਿਸਾਸ ਹੈ, ਭਤੀਜੀ, ਕਿ ਮੈਂ ਮਰਨ ਵਾਲੀ ਹਾਂ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਮੇਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਨੂੰ ਇੰਨਾ ਬੁਰਾ ਨਾ ਦਿਖਾਏ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਗਲ ਵਜੋਂ ਯਾਦ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਮੈਂ ਪਾਗਲ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਇਸ ਤੱਥ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਨਫ਼ਰਤ ਹੈ। ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ, ਮੇਰੇ ਚੰਗੇ ਦੋਸਤਾਂ ਪਾਦਰੀ, ਬੈਚਲਰ ਸੈਨਸਨ ਕੈਰਾਸਕੋ ਅਤੇ ਮਾਸਟਰ ਨਿਕੋਲਸ ਨਾਈ ਨੂੰ ਬੁਲਾਓ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਪਾਪਾਂ ਦਾ ਇਕਬਾਲ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਵਸੀਅਤ ਤਿਆਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ।"

ਹਾਲਾਂਕਿ, ਭਤੀਜੀ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਚਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿਉਂਕਿ ਤਿੰਨੇ ਆਦਮੀ ਹੁਣੇ ਹੀ ਆਪਣਾ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਜਦੋਂ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ:

"ਮੈਨੂੰ ਵਧਾਈਆਂ ਦਿਓ, ਚੰਗੇ ਸੱਜਣੋ, ਮੈਂ ਹੁਣ ਲਾ ਮੰਚਾ ਦਾ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਅਲੋਂਸੋ ਕੁਇਜਾਨੋ ਹਾਂ, ਜਿਸਦੇ ਕੰਮਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ 'ਚੰਗਾ' ਦਾ ਨਾਮ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਹੁਣ ਗੱਲ ਦੇ ਅਮਾਦੀਸ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਸਾਰੇ ਵੰਸ਼ਜਾਂ ਦਾ ਦੁਸ਼ਮਣ ਹਾਂ ਅਤੇ ਨਾਈਟ-ਗਲਤੀ ਦੇ ਉਹ ਸਾਰੇ ਅਪਵਿੱਤਰ ਇਤਿਹਾਸ ਘਿਣਾਉਣੇ ਪਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਹੁਣ ਆਪਣੀ ਮੂਰਖਤਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨ ਵਿੱਚ ਖੁੱਜੇ ਜੋਖਮ ਨੂੰ ਪਛਾਣਦਾ ਹਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਹੁਣ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਨਾਲ, ਆਪਣੀਆਂ ਗਲਤੀਆਂ ਤੋਂ ਸਿੱਖਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਫ਼ਰਤ ਨਾਲ ਦੇਖਦਾ ਹਾਂ।"

ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤਿੰਨਾਂ ਨੇ ਇਹ ਸੁਣਿਆ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ ਕਿ ਕਿਸੇ ਨਵੇਂ ਪਾਗਲਪਨ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਫੜ ਲਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਸੈਨਸਨ ਨੇ ਕਿਹਾ:

"ਸਰ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ, ਹੁਣ ਜਦੋਂ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਖ਼ਬਰ ਮਿਲੀ ਹੈ ਕਿ ਔਰਤ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਹੁਣ ਮੋਹਿਤ ਨਹੀਂ ਰਹੀ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਅਜਿਹੀ ਗੱਲ ਕਿਵੇਂ ਕਹਿ ਸਕਦੀ ਹੈ? ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਇੰਨੇ ਸਾਰੇ ਰਾਜਕੁਮਾਰਾਂ ਵਾਂਗ ਗਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਬਿਤਾਉਣ ਲਈ ਚਰਵਾਹੇ ਬਣਨ ਦੀ ਕਗਾਰ 'ਤੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਇਹ ਇੱਕ ਸੰਨਿਆਸੀ ਬਣਨ ਦੀ ਇੱਛਾ ਕਿਉਂ ਹੈ? ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਅਜਿਹੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਕਰਨਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿਓ, ਆਪਣੇ ਹੋਸ਼ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਆਓ, ਅਤੇ ਹਕੀਕਤ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰੋ।"

"ਖੈਰ, ਸੱਜਣੋ," ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਉਹ ਹਕੀਕਤ ਜੋ ਹੁਣ ਤੱਕ ਮੇਰੇ ਲਈ ਨੁਕਸਾਨਦੇਹ ਰਹੀ ਹੈ, ਸੁਵਰਗ ਦੀ ਮਦਦ ਨਾਲ ਮੇਰੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੇਰੇ ਫ਼ਾਇਦੇ ਲਈ ਕੰਮ ਕਰੇਗੀ। ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਜਲਦੀ ਮਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਮੈਨੂੰ ਸੱਚਾਈ ਤੋਂ ਬਚਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨਾ ਬੰਦ ਕਰੋ ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਇਕਬਾਲ ਸੁਣਨ ਲਈ ਇੱਕ ਪੁਜਾਰੀ ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਵਸੀਅਤ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਨੋਟਰੀ ਲਿਆਓ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਮੇਂ 'ਤੇ, ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਹੁਲਕੇ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਲੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ, ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਨੋਟਰੀ ਨੂੰ ਬੁਲਾਓ ਜਦੋਂ ਉਸਦੀ ਪੂਜਾ ਪੁਜਾਰੀ ਮੇਰਾ ਇਕਬਾਲ ਸੁਣ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇ।"

ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਵੱਲ ਵੇਖਦੇ ਹੋਏ, ਉਹ ਡੌਨ ਕਿਕਸੋਟ ਦੀ ਗੱਲ ਤੋਂ ਹੈਰਾਨ ਸੁਨ ਅਤੇ, ਆਪਣੇ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਉਸ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ਼ ਕਰਨ ਲੱਗ ਪਏ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸੰਕੇਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਮਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਉਹ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਹ ਪਾਗਲਪਨ ਤੋਂ ਸਮਝਦਾਰੀ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਗਿਆ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੱਸੀਆਂ ਗਈਆਂ ਗੱਲਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਉਸਨੇ ਇੰਨੇ ਸਾਰੇ ਨਵੇਂ ਜੋੜੇ, ਤਰਕਸ਼ੀਲ ਅਤੇ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਸ਼ਰਧਾਲੂ ਸਨ, ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਾਰੇ ਸ਼ੱਕ ਦੂਰ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਦੋਸਤਾਂ ਨੂੰ ਯਕੀਨ ਦਿਵਾਇਆ ਕਿ ਉਸਦਾ ਮਨ ਠੀਕ ਹੈ। ਪਾਦਰੀ ਨੇ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਕਮਰੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢ ਦਿੱਤਾ ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਹ ਡੌਨ ਕਿਕੁਸੋਟ ਦੇ ਨਾਲ ਉਸਦਾ ਇਕਬਾਲੀਆ ਬਿਆਨ ਸੁਣਨ ਲਈ ਰਿਹਾ। ਬੈਚਲਰ ਨੋਟਰੀ ਲਈ ਗਿਆ ਅਤੇ ਥੋੜ੍ਹੀ ਦੇਰ ਬਾਅਦ ਉਸਨੂੰ ਅਤੇ ਸਾਂਚੋ

ਪਾਂਜ਼ਾ ਦੇਵਾਂ ਨਾਲ ਵਾਪਸ ਆਇਆ, ਸਕੁਆਇਰ ਨੂੰ ਹੁਣ ਬੈਚਲਰ ਦੁਆਰਾ ਉਸਦੇ ਮਾਲਕ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਬਾਰੇ ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਸਾਂਚੋ ਨੇ ਭੈਣਜੀ ਅਤੇ ਘਰ ਦੀ ਨੌਕਰਾਣੀ ਨੂੰ ਹੰਝੂਆਂ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ, ਤਾਂ ਉਹ ਰੋਣ ਲੱਗ ਪਿਆ ਅਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਭਰ ਆਉਣ ਦਿੱਤੀਆਂ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਇਕਬਾਲੀਆ ਬਿਆਨ ਪੂਰਾ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪਾਦਰੀ ਕਮਰੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਆਇਆ ਅਤੇ ਕਿਹਾ:

"ਅਲੋਂਸੋ ਕੁਇਜਾਨੋ ਦ ਗ੍ਰੱਡ ਸੱਚਮੁੱਚ ਮਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਓਨਾ ਹੀ ਸੱਚਮੁੱਚ ਠੀਕ ਦਿਮਾਗ਼ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਅੰਦਰ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਆਪਣੀ ਇੱਛਾ ਪੂਰੀ ਕਰ ਸਕੇ।"

ਇਸ ਐਲਾਨ ਦਾ ਘਰ ਦੀ ਨੌਕਰਾਣੀ, ਭਤੀਜੀ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਸਕੁਆਇਰ ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ 'ਤੇ ਇੰਨਾ ਭਿਆਨਕ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਿਆ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਦੀਆਂ ਡੂੰਘਾਈਆਂ ਤੋਂ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਸਾਹ ਛੱਡ ਦਿੱਤੇ, ਨਾਲ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਹੰਝੂਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਵਹਿ ਗਏ ਸੁਨ। ਕਿਉਂਕਿ, ਸੱਚਾਈ ਵਿੱਚ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕਈ ਵਾਰ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਨਾਈਟ ਸਿਰਫ਼ ਅਲੋਂਸੋ ਕੁਇਜਾਨੋ ਚੰਗਾ ਸੀ ਜਾਂ ਲਾ ਮੰਚਾ ਦਾ ਡੌਨ ਕੁਇਜ਼ੋਟ, ਉਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਇੰਨਾ ਦਿਆਲੂ ਸੁਭਾਅ ਅਤੇ ਕੋਮਲ ਸੁਭਾਅ ਰੱਖਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਉਸਦੇ ਘਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੁਆਰਾ, ਸਗੋਂ ਹੋਰ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਪਿਆਰਾ ਸੀ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਸੀ। ਨੋਟਰੀ ਦੂਜਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਦਾਖਲ ਹੋਇਆ ਅਤੇ, ਇੱਕ ਵਾਰ ਵਸੀਅਤ ਦਾ ਮੁਢਲਾ ਪੈਰਾ ਤਿਆਰ ਹੋ ਗਿਆ ਅਤੇ ਡੌਨ ਕੁਇਜ਼ੋਟ ਨੇ ਆਪਣੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤਾ, ਨਾਲ ਹੀ ਅਜਿਹੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਲੋੜੀਂਦੀਆਂ ਹੋਰ ਸਾਰੀਆਂ ਧਾਰਮਿਕ ਰਸਮਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਨਾਈਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਵਸੀਅਤਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਆਏ:

"ਆਈਟਮ: ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ, ਜਿਸਨੂੰ ਮੈਂ ਪਾਗਲਪਨ ਦੇ ਪਲ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਜਾਗੀਰਦਾਰ ਬਣਾਇਆ ਸੀ, ਉਸਦੇ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਵਿਚਕਾਰ ਕੁਝ ਖਾਤਿਆਂ, ਡੈਬਿਟ ਅਤੇ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਮੇਰੇ ਕੁਝ ਪੈਸੇ ਹਨ, ਉਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਸ ਤੋਂ ਕੋਈ ਭੁਗਤਾਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਜੇਕਰ ਉਸਨੂੰ ਉਹ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੁਝ ਬਚਦਾ ਹੈ ਜੋ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਦੇਣਾ ਸੀ - ਜੋ ਕਿ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਕੀਮਤੀ ਹੋਵੇਗਾ - ਬਾਕੀ ਉਸਦਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਇਹ ਉਸਨੂੰ ਬਹੁਤ ਲਾਭ ਪਹੁੰਚਾਏਗਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਜਿਵੇਂ ਮੈਂ ਪਾਗਲ ਹੋਣ 'ਤੇ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਟਾਪੂ ਦੀ ਗਵਰਨਰਸ਼ਿਪ ਦੇਣ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਸੀ, ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਹੁਣ ਇੱਕ ਰਾਜ ਦਾ ਇਨਾਮ ਦੇਵਾਂਗਾ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਸਮਝਦਾਰ ਹਾਂ, ਉਸਦੀ ਸਾਦੀ ਬੁੱਧੀ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਲਈ ਓਨਾ ਹੀ ਹੱਕਦਾਰ ਹਾਂ।" ਫਿਰ ਸਾਂਚੋ ਵੱਲ ਮੁੜਦੇ ਹੋਏ, ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ:

"ਮੈਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰੀਂ, ਪਿਆਰੇ ਦੋਸਤ, ਤੈਨੂੰ ਮੇਰੇ ਵਾਂਗ ਪਾਗਲ ਦਿਖਾਈ ਦੇਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦੇਣ ਲਈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਤੈਨੂੰ ਉਹੀ ਗਲਤ ਧਾਰਨਾ ਸਾਂਝੀ ਹੋਈ ਜੋ ਮੈਂ ਮੰਨਦਾ ਸੀ: ਅਰਥਾਤ, ਦੁਨੀਆਂ ਵਿਚ ਨਾਈਟ-ਇਰੰਟ ਸਨ ਅਤੇ ਅਜੇ ਵੀ ਹਨ।"

"ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ, ਪਿਆਰੇ ਮਾਲਕ," ਸਾਂਚੇ ਨੇ ਹੰਝੂਆਂ ਨਾਲ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਮਰਨਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦਾ, ਸਗੋਂ ਮੇਰੀ ਸਲਾਹ ਮੰਨ ਕੇ ਹਜ਼ਾਰ ਸਾਲ ਤੱਕ ਜੀਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ। ਇਸ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਸ਼ੁਭ ਤੋਂ ਪਾਗਲਪਨ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਉਹ ਹੈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮਰਨ ਦੇਣਾ - ਕਿਸੇ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ ਮਾਰਿਆ ਜਾਣਾ, ਸਗੋਂ ਉਦਾਸੀ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਮਾਰਿਆ ਜਾਣਾ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਉੱਥੇ ਬੈਵੱਸ ਨਹੀਂ ਪਿਆ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ, ਸਗੋਂ ਆਪਣੇ ਬਿਸਤਰੇ ਤੋਂ ਉੱਠਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਅਸੀਂ ਚਰਵਾਹਿਆਂ ਵਾਂਗ ਸਜ ਕੇ ਪੇਂਡੂ ਇਲਾਕੇ ਵਿੱਚ ਜਾ ਸਕੀਏ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕਰਨ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹੋਏ ਸੀ। ਸ਼ਾਇਦ ਕਿਸੇ ਝਾੜੀ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਅਸੀਂ ਔਰਤ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਨੂੰ ਲੱਭਾਂਗੇ, ਜੇ ਮੇਹਬੂਬੀ ਅਤੇ ਦੇਖਣ ਯੋਗ ਦਿਸ਼ੂ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਹਾਰਿਆ ਹੋਇਆ ਦੇਖਣ ਦੇ ਸੋਗ ਤੋਂ ਮਰ ਰਹੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ ਲਗਾ ਸਕਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਮੈਂ ਸਿੰਚਾਂ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕਸੂਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿਣ ਕਰਕੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਰੋਕੀਨਾਂਤੇ ਤੋਂ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀਆਂ ਬਹਾਦਰੀ ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਵਿਚ ਦੇਖਿਆ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਨਾਈਟਾਂ ਨੂੰ ਦੂਜੇ ਨਾਈਟਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਹਾੜਾਂ ਤੋਂ ਲਾਹ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਇੱਕ ਆਮ ਘਟਨਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, "ਅੱਜ ਦਾ ਹਾਰਨ ਵਾਲਾ ਕੱਲ੍ਹ ਦਾ ਜੇਤੂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ" ।"

“ਬਿਲਕੁਲ ਠੀਕ,” ਸੈਨਸਨ ਨੇ ਕਿਹਾ, “ਸਾਡੇ ਨੇਕ ਸਾਥੀ ਨੇ ਜੋ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਉਸ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸੱਚਾਈ ਹੈ।”

“ਬਸ, ਸੱਜਣੋ,” ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, “ਜੋ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਉਹ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਤੀਤ ਨੂੰ ਮੁੜ ਸੁਰਜੀਤ ਕਰਨ ਲਈ ਬਹੁਤ ਦੇਰ ਹੋ ਗਈ ਹੈ। ਮੈਂ ਕਦੇ ਪਾਗਲ ਸੀ ਪਰ ਹੁਣ ਸਮਝਦਾਰ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਲਾ ਮੰਚਾ ਦਾ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਹੁੰਦਾ ਸੀ ਪਰ ਹੁਣ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਅਲੋਂਸੋ ਕੁਇਕਸੋਟ ਚੰਗਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੇਰਾ ਦਿਲੋਂ ਪਛਤਾਵਾ ਮੈਨੂੰ ਮੇਰੇ ਪੁਰਾਣੇ ਮੁਾਣ ਦੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਵਾਪਸ ਲਿਆਵੇ। ਪਰ ਹੁਣ ਮੈਨੂੰ ਨੋਟਰੀ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਪਸੰਦ ਆਉਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

"ਆਈਟਮ: ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਸਾਰੀ ਘਰੇਲੂ ਜਾਇਦਾਦ ਐਂਟੋਨੀਆ ਕੁਇਜਾਨਾ, ਮੇਰੀ ਭਤੀਜੀ, ਇੱਥੇ ਮੌਜੂਦ ਹੈ, ਨੂੰ ਸੌਂਪਦੀ ਹਾਂ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਚੀਜ਼ਾਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਸੀਅਤਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕੱਟੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ ਜੋ ਮੈਂ ਕਰਨ ਜਾ ਰਹੀ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਮੇਰੀ ਘਰੇਲੂ ਨੌਕਰਾਣੀ ਦੀ ਤੁਨਖ਼ਾਹ ਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਤੁਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ ਜਿੰਨਾ ਚਿਰ ਉਸਨੇ ਮੇਰੀ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਨਾਲ ਹੀ ਇੱਕ ਪੋਹਿਰਾਵੇ ਲਈ ਵੀਹ ਡੁਕਾਟ। ਅਤੇ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਵਜੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਗ੍ਰੇਸ ਪਾਦਰੀ ਅਤੇ ਬੈਚਲਰ ਸੈਨਸਨ ਕੈਰਾਸਕੋ ਨੂੰ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਜੋ ਇੱਥੇ ਮੌਜੂਦ ਹਨ।"

"ਆਈਟਮ: ਇਹ ਮੇਰੀ ਇੱਛਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਮੇਰੀ ਭਤੀਜੀ, ਐਂਟੋਨੀਆ ਕੁਇਜਾਨਾ, ਵਿਆਹ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਆਦਮੀ ਨਾਲ ਹੋਵੇ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਕਿ ਬਹਾਦਰੀ ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਕੀ ਹਨ। ਕੀ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਜਾਣਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਇਸ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਮੇਰੀ ਭਤੀਜੀ ਉਸ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕਰਨ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਤਿਆਗ ਦੇਵੇਗੀ ਜੋ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਸੌਂਪਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਫਿਰ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਬੰਧਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਢੁਕਵੇਂ ਦਿਖਣ 'ਤੇ ਚੈਰੀਟੇਬਲ ਕੰਮਾਂ ਵਿਚ ਵੰਡਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।"

"ਆਈਟਮ: ਮੈਂ ਇਹਨਾਂ ਸੱਜਣਾਂ, ਮੇਰੇ ਕਾਰਜਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਜੇਕਰ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਲੇਖਕ ਦੀ ਪਛਾਣ ਦਾ ਪਤਾ ਲੱਗ ਜਾਵੇ ਜਿਸਨੇ ਲਾ ਮੰਚਾ ਦੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੇ ਕਾਰਨਾਮਿਆਂ ਦੇ ਦੂਜੇ ਭਾਗ ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਹੇਠ ਪ੍ਰਸਾਰਿਤ ਇਤਿਹਾਸ ਲਿਖਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਮੇਰੇ ਵੱਲੋਂ ਅਤੇ ਜਿੰਨੀ ਇਮਾਨਦਾਰੀ ਨਾਲ ਜਾਣਦੇ ਹਨੇ, ਉਸ ਤੋਂ ਮਾਫ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕਰਨ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਅਣਜਾਣੇ ਵਿੱਚ ਜਿੰਨੀਆਂ ਅਜੀਬ ਬੇਤੁਕ ਗੱਲਾਂ ਲਿਖੀਆਂ ਹਨ, ਲਿਖਣ ਦਾ ਬਹਾਨਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਇਸ ਜੀਵਨ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਜ਼ਮੀਰ ਨਾਲ ਛੱਡ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਲਿਖਣ ਦਾ ਆਧਾਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।"

ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ, ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੇ ਆਪਣੀ ਵਸੀਅਤ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਅਚਾਨਕ ਬੇਹੋਸ਼ੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਆਪਣੇ ਬਿਸਤਰੇ 'ਤੇ ਵਾਪਸ ਡਿੱਗ ਪਿਆ, ਜਿਸਨੇ ਉੱਥੇ ਮੌਜੂਦ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਘਬਰਾ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਆਉਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਆਪਣੀ ਵਸੀਅਤ ਬਣਾਉਣ ਤੋਂ ਤਿੰਨ ਦਿਨ ਤਕ ਜੀਉਂਦਾ ਰਿਹਾ, ਜਿਸ ਦੌਰਾਨ ਉਹ ਅਕਸਰ ਬੇਹੋਸ਼ੀ ਵਿਚ ਚਲਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਘਰ ਵਿੱਚ ਹੜਫੜਾ-ਦਫੜੀ ਮਚ ਗਈ, ਪਰ ਇਸ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਭਤੀਜੀ ਆਪਣਾ ਖਾਣਾ, ਘਰ ਦੀ ਨੌਕਰਾਣੀ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਅਤੇ ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਆਪਣੇ ਉੱਚੇ ਹੌਸਲੇ ਬਣਾਈ ਰੱਖਣ ਲਈ ਜਾਰੀ ਰਹੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਵਿਰਾਸਤ ਵਿਚ ਆਉਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਵਾਰਸਾਂ ਵਿੱਚ ਮ੍ਰਿਤਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸੋਗ ਦੀ ਯਾਦ ਨੂੰ ਕਮਜ਼ੋਰ ਜਾਂ ਮਿਟਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ।

ਅੰਤ ਵਿਚ, ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦਾ ਅੰਤ ਹੋ ਗਿਆ, ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਸਾਰੇ ਸੰਸਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਲਏ ਸਨ ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਸ਼ਕ ਦੇ ਸੁਰੀਅਤ ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਆਪਣੀ ਘੋਰ ਨਫ਼ਰਤ ਦਾ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਮੌਜੂਦ ਨੋਟਰੀ ਨੇ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿਚ ਕਦੇ ਵੀ ਕਿਸੇ ਨਾਈਟ-ਇਰੈਂਟ ਦੀ ਸੁਰੀਅਤ ਦੀ ਕਿਤਾਬ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਸੀ ਜੋ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਵਾਂਗ ਸ਼ਾਂਤੀ ਅਤੇ ਸ਼ਰਧਾ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਬਿਸਤਰੇ ਵਿਚ ਮਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਜਿਸਨੇ ਮੌਜੂਦ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਸਾਰੇ ਹੰਝੂਆਂ ਅਤੇ ਵਿਰਲਾਪਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਪੈਰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ, ਭਾਵ, ਉਸਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ। ਜਦੋਂ ਪੁਜਾਰੀ ਨੇ ਇਹ ਦੇਖਿਆ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਨੋਟਰੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੋਵੇ ਕਿ ਅਲੋਂਸੋ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦ ਗੁੱਡ, ਜਿਸਨੂੰ

ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਾ ਮੰਚਾ ਦਾ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਮੁੱਜਦਾ ਜੀਵਨ ਤੋਂ ਗੁਜ਼ਰ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਰ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਹ ਇਸ ਸੁੰਭਾਵਨਾ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਲਈ ਅਜਿਹੇ ਬਿਆਨ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਸਾਈਡ ਹੈਮੇਟ ਬੇਨੇਂਗੇਲੀ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਲੇਖਕ ਉਸਨੂੰ ਝੂਠੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜੀਉਂਦਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਕਾਰਨਾਮਿਆਂ ਬਾਰੇ ਬੇਅੰਤ ਕਿਤਾਬਾਂ ਲਿਆ ਸੁਕਦਾ ਹੈ।

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਲਾ ਮੰਚਾ ਦੇ ਚਲਾਕ ਹਿਡਾਲਗੋ ਦਾ ਅੰਤ ਹੋਇਆ, ਜਿਸਦੇ ਜਨਮ ਸਥਾਨ ਸਾਈਡ ਹੈਮੇਟ ਨੇ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪਤਾ ਨਾ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਚੋਣ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਜੋ ਲਾ ਮੰਚਾ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪਿੰਡਾਂ ਅਤੇ ਕਸਬਿਆਂ ਨੂੰ ਉਸਨੂੰ ਗੋਦ ਲੈਣ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਜੱਦੀ ਪੁੱਤਰ ਵਜੋਂ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਲਈ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਯੂਨਾਨ ਦੇ ਸੱਤ ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਨੇ ਹੋਮਰ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਸਾਈਡ ਹੈਮੇਟ ਨੇ ਸ਼ਾਂਚੋ, ਭਤੀਜੀ ਅਤੇ ਘਰ ਦੀ ਨੌਕਰਾਣੀ ਦੇ ਵਿਰਲਾਪ, ਜਾਂ ਉਸਦੀ ਕਬਰ 'ਤੇ ਨਵੇਂ ਐਪੀਟਾਫਾਂ ਨੂੰ ਦਰਜ ਨਾ ਕਰਨ ਦੀ ਚੋਣ ਕੀਤੀ, ਸੈਨਸਨ ਕੈਰਾਸਕੋ ਦੁਆਰਾ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ:

ਇੱਥੇ ਉਹ ਬਹਾਦਰ ਘੋੜਸਵਾਰ ਪਿਆ ਹੈ
ਜਿਸਨੂੰ ਕਦੇ ਡਰ ਦਾ ਅਹਿਸਾਸ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ;
ਉਸਦੀ ਬੇਮਿਸਾਲ ਹਿੰਮਤ ਇੰਨੀ ਉੱਚੀ ਹੋ ਗਈ,
ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਹਾਰੇ ਹੋਏ ਦੁਸ਼ਮਣਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਮੌਤ ਨੂੰ ਮੰਨਿਆ।
ਗਲਤੀਆਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨ ਲਈ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਤਲਵਾਰ ਕੱਢੀ,
ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਕੈਟੀਫ ਦੈਂਤ ਮਾਰੇ;
ਉਸਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੇ ਦਿਨ, ਭਾਵੇਂ ਪਾਗਲਪਨ ਨਾਲ ਰੰਗੇ ਹੋਏ ਸਨ,
ਮੌਤ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਹੋਸ਼ ਵਾਪਸ ਆ ਗਏ।

ਇਸ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਸੱਭ ਤੋਂ ਸਿਆਣੇ ਸਾਈਡ ਹਾਮੇਟ ਨੇ ਆਪਣੀ ਕਲਮ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ,

"ਮੈਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦਾ, ਹੇ ਪਿਆਰੇ ਤੀਰ, ਤੇਰੀ ਗੱਲ੍ਹ ਤਿੱਖੀ ਹੈ ਜਾਂ ਧੁੰਦਲੀ, ਪਰ ਇੱਥੇ ਤੂੰ ਇਸ ਪਤਲੀ ਤਾਰ ਨਾਲ ਇਸ ਰੈਕ ਤੋਂ ਲਟਕਦਾ ਰਹੇਗਾ, ਜਿੱਥੇ ਤੂੰ ਅਣਗਿਣਤ ਯੁੱਗਾਂ ਤੱਕ ਰਹੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਕੁਝ ਹੰਕਾਰੀ, ਮਾੜੇ ਇਰਾਦੇ ਵਾਲੇ ਇਤਿਹਾਸਕਾਰ ਤੈਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਨਹੀਂ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਅਤੇ ਤੈਨੂੰ ਅਪਵਿੱਤਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਪਰ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਉਹ ਤੇਰੇ 'ਤੇ ਹੱਥ ਰੱਖਣ, ਤੈਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜਿੰਨਾ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਕਹਿ ਕੇ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦੇਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ:

ਸਾਵਧਾਨ, ਸਾਵਧਾਨ, ਤੁਸੀਂ ਨਿਕੰਮੇ ਓਫਸ!
ਇਸ ਉੱਦਮ ਨੂੰ ਕੋਈ ਨਾ ਛੂਹੇ,
ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਮੇਰੇ ਲਈ ਹੀ ਰਾਖਵਾਂ ਹੈ।

"ਮੇਰੇ ਲਈ ਹੀ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸਦੇ ਲਈ: ਉਹ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਲਿਖਣਾ ਹੈ। ਇਕੱਠੇ ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਹਾਂ, ਟੋਰਡਸੀਲੋਸ ਦੇ ਇੱਕ ਲੇਖਕ ਦੇ ਉਸ ਧੋਖੇਬਾਜ਼ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਜਿਸਨੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਇੰਨਾ ਦਲੇਰ ਬਣਾਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਸ਼ਾਇਦ ਦੁਬਾਰਾ ਅਜਿਹਾ ਕਰੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੇਰੇ ਬਹਾਦਰ ਨਾਈਟ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੀ ਮੋਟੀ, ਬੇਢੰਗੀ ਛਾਂਟੀ ਹੋਈ ਸੂਤਰਮੁਰਗ ਦੀ ਕੁਇਲ ਨੂੰ ਚੁੱਕੁਣਾ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਉਸਦੇ ਮੋਢਿਆਂ ਲਈ ਢੁਕਵਾਂ ਬੋਝ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਸਦੀ ਸੁਸਤ ਬੁੱਧੀ ਲਈ ਢੁਕਵਾਂ ਵਿਸ਼ਾ ਸੀ। ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਕਦੇ ਉਸਨੂੰ ਮਿਲਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਸਲਾਹ ਦੇਣੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਹਨਾਂ ਥੱਕੀਆਂ ਅਤੇ ਸੜੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹੱਡੀਆਂ ਨੂੰ ਕਬਰ ਵਿੱਚ ਬੇਦਾਗ਼ ਰਹਿਣ ਦੇਵੇ, ਅਤੇ ਹਰ ਅੰਤਿਮ ਸੰਸਕਾਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਲਟ, ਉਸਨੂੰ ਉਲਝੇ ਕੈਸਟਾਈਲ ਲਿਜਾਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਾ ਕਰੇ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਹ ਉਸ ਕਬਰ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦੇਵੇ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਸੱਚਮੁੱਚ ਅਤੇ ਸੱਚਮੁੱਚ ਪਿਆ ਹੈ, ਆਪਣੀ ਪੂਰੀ ਲੰਬਾਈ ਤੱਕ ਫੈਲਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਤੀਜੀ ਵਾਰ ਦੁਬਾਰਾ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਣ ਲਈ ਬੇਬੁਨਿਆਦ ਹੈ; ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਨਾਈਟਸ-ਗਲਤ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਮਜ਼ਾਕ ਉਡਾਉਣ ਲਈ ਜੋ ਅਣਗਿਣਤ ਵਾਰ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲੇ ਹਨ, ਦੇ ਸਲੀ ਕਾਫ਼ੀ ਹਨ - ਸਲੀ ਸਾਰੇ ਆਉਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਲਈ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਲੀ ਇੱਥੇ ਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਵਿਦੇਸ਼ ਦੋਵਾਂ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਬਾਰੇ ਸਿੱਖਣ ਲਈ। ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਨਾਲ, ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਈਸਾਈ ਫ਼ਰਜ਼ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋਵੋਗੇ ਅਤੇ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਸਲਾਹ ਦੇ ਰਹੇ ਹੋਵੋਗੇ ਜੋ ਤੁਹਾਡਾ ਬੁਰਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ

ਮੈਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਅਤੇ ਮਾਣ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸਦੀਆਂ ਲਿਖਤਾਂ ਦੇ ਪੂਰੇ ਫਲ ਦਾ ਆਨੰਦ ਲੈਣ ਵਾਲਾ ਪਹਿਲਾ ਵਿਅਕਤੀ ਹਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰੀ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਇੱਛਾ ਮਨੁੱਖਤਾ ਵਿੱਚ ਬਹਾਦਰੀ ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਵਿੱਚ ਝੂਠੀਆਂ ਅਤੇ ਬੇਤੁਕ ਕਹਾਣੀਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਨਫ਼ਰਤ ਪੈਦਾ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਹਿੱਲ ਰਹੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਢਹਿ ਰਹੀਆਂ ਹਨ, ਮੇਰੇ ਸੱਚੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੀਆਂ ਕਹਾਣੀਆਂ ਦਾ ਧੰਨਵਾਦ।
ਵੇਲ।[2]

1. ਜੈਕੋਪੋ ਸਨਾਜ਼ਾਰੋ (1458–1530), ਮਸ਼ਹੂਰ ਪੁਨਰਜਾਗਰਣ ਪੇਸਟੋਰਲ ਨਾਵਲ ਲਾ ਆਰਕੇਡੀਆ ਦੇ ਲੇਖਕ।
2. ਲਾਤੀਨੀ: "ਅਲਵਿਦਾ।"

ਅੰਤਿਕਾ

ਇਸ ਅਨੁਵਾਦ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਵਿੱਚ ਸਲਾਹ-ਮਸ਼ਵਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮੁੱਖ ਕਾਰਜ

ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੇ ਆਲੋਚਨਾਤਮਕ ਸੰਸਕਰਣ

1781 ਸੂਰਵੈਂਟਸ ਸਾਵੇਦਰਾ, ਮਿਗੁਏਲ ਡੀ. ਡੌਨ ਕਿਕਸੋਟੇ ਡੇ ਲਾ ਮੰਚਾ। ਨਕਲ ਸੰਸਕ੍ਰਣ। ਜੁੰਨ ਬਾਉਲ ਦੁਆਰਾ ਸੰਪਾਦਿਤ, ਐਡੁਆਰਡੋ ਉਰਬੀਨਾ ਦੁਆਰਾ ਮੁਖਬੰਧ, ਡੈਨੀਅਲ ਹੈਜ਼ਨਬੁਰਗ ਦੁਆਰਾ ਜਾਣ-ਪਛਾਣ। ਨੇਵਾਰਕ, ਡੇਲ.: ਜੁਆਨ ਡੇ ਲਾ ਕੁਏਸਟਾ, 2006. 6 ਵੋਲ੍ਯੂਸ. 3 ਵਿੱਚ (31, 540, viii, 572, 592 p.): ਬੀਮਾਰ; 23 ਸੈ.ਮੀ. (ਹਿਸਪੈਨਿਕ ਮੋਨੋਗ੍ਰਾਫਸ—ਜੁਆਨ ਡੇ ਲਾ ਕੁਏਸਟਾ। ਸੀਰੀਜ਼: ਸਰਵੈਂਟਸ ਦਸਤਾਵੇਜ਼; ਨੰ. 23)।

ਇਸ ਦਾ ਨਕਲ ਰੀਪ੍ਰਿੰਟ: ਸੂਰਵੈਂਟਸ ਸਾਵੇਦਰਾ, ਮਿਗੁਏਲ ਡੀ, ਲਾ ਮੰਚਾ ਦੇ ਮਸ਼ਹੂਰ ਨਾਈਟ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ, ਐਨੋਟੇਸ਼ਨਾਂ, ਸੂਚਕਾਂਕ, ਅਤੇ ਜੁਆਨ ਬਾਉਲ ਦੁਆਰਾ ਕਈ ਪਾਠਾਂ ਦੇ ਨਾਲ। ਛੇ ਜਿਲਦਾਂ ਵਿੱਚ। ਲੰਡਨ: ਇਹ ਬੀ. ਵਾਈਟ, ਪੀ. ਐਲਮਸਲੇ, ਟੀ. ਅਤੇ ਟੀ. ਪੇਨ, ਅਤੇ ਜੇ. ਰੌਬਸਨ, 1781 ਦੇ ਕਿਤਾਬਾਂ ਦੀਆਂ ਦੁਕਾਨਾਂ 'ਤੇ ਮਿਲਣਗੇ। ਭਾਗ 2-6 'ਤੇ ਛਾਪ ਹੈ: ਸੈਲਿਸਬਰੀ: ਐਡਵਰਡ ਈਸੱਟਨ ਦੇ ਪ੍ਰੈਸ 'ਤੇ, 1781। ਭਾਗ 5 ਦਾ ਸਿਰਲੇਖ ਹੈ: ਲਾ ਮੰਚਾ ਦੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕ੍ਸੋਟ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ 'ਤੇ ਐਨੋਟੇਸ਼ਨ। ਭਾਗ 6 ਦਾ ਸਿਰਲੇਖ ਹੈ: ਲਾ ਮੰਚਾ ਦੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਦੋਵਾਂ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਨਾਵਾਂ, ਵਧੇਰੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸ਼ਬਦਾਂ ਅਤੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪਾਠਾਂ ਦੇ ਸੂਚਕਾਂਕ।

1833 ਸੂਰਵੈਂਟਸ ਸਾਵੇਦਰਾ, ਮਿਗੁਏਲ ਡੀ. ਲਾ ਮੰਚਾ ਦਾ ਇੰਜੀਨੀਅਸ ਜੈਂਟਲਮੈਨ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ। ਚੌਥਾ ਸ਼ੁੱਤਾਬਦੀ ਐਡੀਸ਼ਨ, ਗੁਸਤਾਵ ਡੋਰੇ ਦੁਆਰਾ 356 ਉੱਕਰੀਆਂ ਨਾਲ ਸਜਾਇਆ ਗਿਆ, ਕਲੇਮੇਨਸਿਨ ਦੁਆਰਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਅਤੇ ਲੁਈਸ ਅਸਟ੍ਰੇਨਾ ਮਾਰਿਨ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਆਲੋਚਨਾਤਮਕ ਅਧਿਐਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ; ਨਾਲ ਹੀ ਜੁਸਟੋ ਗਾਰਸੀਆ ਮੋਰਾਲੇਸ ਦੁਆਰਾ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੇ ਚਿੱਤਰਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਟਿੱਪਣੀਕਾਰਾਂ ਦਾ ਸੰਖੇਪ ਸੂਚਕਾਂਕ। ਮੈਡ੍ਰਿਡ: ਐਡੀਸੀਓਨੇਸ ਕੈਸਟੀਲਾ, [1947?]। cviii, 2008 ਪੰਨਾ: ਬੀਮਾਰ; 19 ਸੈ.ਮੀ.

1947 ਸੂਰਵੈਂਟਸ ਸਾਵੇਦਰਾ, ਮਿਗੁਏਲ ਡੀ. ਲਾ ਮੰਚਾ ਦਾ ਹੁਸ਼ਿਆਰ ਜੈਂਟਲਮੈਨ ਡੌਨ ਕਿਕਸੋਟ। ਨਵਾਂ ਆਲੋਚਨਾਤਮਕ ਸੰਸਕਰਣ, ਸੰਸ਼ੋਧਿਤ ਅਤੇ ਸੁਧਾਰੀ ਟਿੱਪਣੀ ਅਤੇ ਫ੍ਰਾਂਸਿਸਕੋ ਰੋਡਰਿਗਜ਼ ਮਾਰਿਨ ਦੁਆਰਾ ਵਿਵਸਥਿਤ ਇੱਕ ਹਜ਼ਾਰ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਵੇਂ ਨੋਟਸ ਦੇ ਨਾਲ। ਮੈਡ੍ਰਿਡ: ਐਡੀਸੀਓਨਸ ਐਟਲਸ, 1947-49। 10 ਭਾਗ: ਬੀਮਾਰ; 22 ਸੈ.ਮੀ. ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ 4 ਭਾਗਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ. ਮੈਡ੍ਰਿਡ: ਟਿਪੋਗ੍ਰਾਫੀਆ ਡੇ ਲਾ ਰੀਵਿਸਟਾ ਡੀ ਆਰਚੀਵੋਸ, ਬਿਬਲੀਓਟੇਕਸ, ਵਾਈ ਮਿਊਜ਼ਿਓਸ, 1917।

1950 ਸੂਰਵੈਂਟਸ ਸਾਵੇਦਰਾ, ਮਿਗੁਏਲ ਡੀ. ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਆਫ਼ ਲਾ ਮੰਚਾ। ਤੀਜਾ ਐਡੀਸ਼ਨ। ਮਾਰਟਿਨ ਡੀ ਰਿਕਰ ਦੁਆਰਾ ਟੈਕਸਟ ਅਤੇ ਨੋਟਸ, ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ

ਐਨੋਟੇਸ਼ਨ ਅਤੇ ਨਾਵਾਂ ਅਤੇ ਸਥਿਤੀਆਂ ਦੀ ਇੱਕ ਸੂਚੀ ਦੇ ਨਾਲ। ਪੈਰਿਸ: ਲਾਇਬ੍ਰੇਰੀ ਡੇਸ ਐਡੀਸ਼ਨਜ਼ ਐਸਪੈਗਨੋਲਜ਼, 1955। 1143 ਪੰਨਾ: 1 ਫੋਲਡ ਨਕਸ਼ਾ; 19 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ।

1987 ਮਿਗੁਏਲ ਡੀ ਸਰਵੈਂਟਸ ਸਾਵੇਦਰਾ। ਲਾ ਮੰਚਾ ਦਾ ਇਨਜੀਨੀਅਸ ਜੈਂਟਲਮੈਨ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ। ਵਿਸੇਂਟ ਗਾਓਸ ਦੁਆਰਾ ਆਲੋਚਨਾਤਮਕ ਸੰਸਕਰਣ ਅਤੇ ਟਿੱਪਣੀ, ਆਗਸਟਿਨ ਡੇਲ ਕੈਂਪੋ ਦੁਆਰਾ ਸੰਪਾਦਿਤ। ਮੈਡ੍ਰਿਡ: ਸੰਪਾਦਕੀ ਗ੍ਰੇਡੋਸ, 1987। 3 ਭਾਗ; 26 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ। (ਹਿਸਪੈਨਿਕ ਰੋਮਾਂਸ ਲਾਇਬ੍ਰੇਰੀ; IV, ਟੈਕਸਟ; 18)। ਸਮੱਗਰੀ: ਭਾਗ। 1–2: ਟੈਕਸਟ; ਭਾਗ। 3: ਅੱਤਿਕਾ, ਵਿਆਕਰਣ, ਗ੍ਰੰਥ ਸੂਚੀ, ਅਤੇ ਸੂਚਕਾਂਕ। ਇਹ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵਿਆਪਕ ਆਲੋਚਨਾਤਮਕ ਸੰਸਕਰਣ ਹੈ।

1998 ਸਰਵੈਂਟਸ ਸਾਵੇਦਰਾ, ਮਿਗੁਏਲ ਡੀ. ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਆਫ ਲਾ ਮੰਚਾ। ਸਰਵੈਂਟਸ ਇੰਸਟੀਚਿਊਟ ਐਡੀਸ਼ਨ। ਫ੍ਰਾਂਸਿਸਕੋ ਰੀਕੋ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ਤ। ਦੂਜਾ ਸੋਧਿਆ ਐਡੀਸ਼ਨ। ਬਾਰਸੀਲੋਨਾ: ਸੰਪਾਦਕੀ ਕ੍ਰਿਟੀਕਾ, 1998। 2 ਭਾਗ। (cclxxxvi, 1247, 1294 ਪੰਨੇ): ਗਲਤ, ਪ੍ਰਤੀਕ੍ਰਿਤੀ, 21 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ + 1 ਸ਼ੀਡੀ-ਰੋਮ (4 3/4 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ) + ਉਪਭੋਗਤਾ ਗਾਈਡ (44 ਪੰਨੇ; 20 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ)। ਭਾਗ 1 ਲੜੀ ਵਿੱਚ ਹੈ: ਬਿਬਲੀਓਟੇਕਾ ਕਲਾਸਿਕਾ; 50। ਭਾਗ 2 ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ: ਪੂਰਕ ਭਾਗ। ਇਸਨੂੰ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਆਲੋਚਨਾਤਮਕ ਸੰਸਕਰਣ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

2004 ਸਰਵੈਂਟਸ ਸਾਵੇਦਰਾ, ਮਿਗੁਏਲ ਡੀ. ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਆਫ਼ ਲਾ ਮੰਚਾ। ਚੌਥਾ ਸ਼ਤਾਬਦੀ ਐਡੀਸ਼ਨ। ਐਡੀਸ਼ਨ ਅਤੇ ਨੋਟਸ ਫ੍ਰਾਂਸਿਸਕੋ ਰੀਕੋ ਦੁਆਰਾ। ਮੈਡ੍ਰਿਡ: ਰਾਇਲ ਸਪੈਨਿਸ਼ ਅਕੈਡਮੀ, 2004। ਸੀਆਈ, 1249 ਪੰਨਾ: ਫੈਕਸੀਮਜ਼; 21 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ। ਲੇਖਾਂ, ਫੁੱਟਨੋਟਾਂ ਅਤੇ ਗ੍ਰੰਥ ਸੂਚੀ ਦੇ ਇੱਕ ਵੱਖਰੇ ਸੈੱਟ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਕੇ 1998 ਦੇ ਐਡੀਸ਼ਨ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਹੈ। ਸ਼ਬਦਾਵਲੀ: ਪੰਨਾ 1157–1235।

ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਅਨੁਵਾਦ

1612–20 (ਥਾਮਸ ਸ਼ੈਲਟਨ)
ਸਰਵੈਂਟਸ ਸਾਵੇਦਰਾ, ਮਿਗੁਏਲ ਡੀ. ਦ ਹਿਸਟਰੀ ਆਫ਼ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਆਫ਼ ਦ ਮੰਚਾ। ਥਾਮਸ ਸ਼ੈਲਟਨ ਦੁਆਰਾ ਸਪੈਨਿਸ਼ ਤੋਂ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਐਫ. ਜੇ. ਹਾਰਵੇ ਡਾਰਟਨ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਪ੍ਰਸਤਾਵਨਾ ਦੇ ਨਾਲ, ਅਤੇ ਦੋ ਪੋਰਟਰੇਟ, ਅਠਾਰਾਂ ਪਲੇਟਾਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤੀਰੂਪਾਂ ਨਾਲ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ। ਲੰਡਨ: ਨਵਾਰੇ ਸੋਸਾਇਟੀ ਲਿਮਟਿਡ ਲਈ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਛਾਪਿਆ ਗਿਆ, 1923। 2 v. (529, 548 ਪੰਨਾ): ਗਲਤ; 23 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ। ਅਸਲ ਸਿਰਲੇਖ: ਦ ਹਿਸਟਰੀ ਆਫ਼ ਦ ਵੈਲੋਰਸ ਐਂਡ ਵਿੱਟੀ ਨਾਈਟ-ਇਰੈਂਟ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਆਫ਼ ਦ ਮੰਚਾ। 156 ਫੁੱਟਨੋਟ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ।

1700–1703 (ਪੀ. ਏ. ਮੋਟੇਕਸ, 1719 ਵਿੱਚ ਜੇ. ਓਜ਼ੇਲ ਦੁਆਰਾ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ)
ਸਰਵੈਂਟਸ ਸਾਵੇਦਰਾ, ਮਿਗੁਏਲ ਡੀ. ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ। ਪੀ. ਏ. ਮੋਟੇਕਸ ਦੁਆਰਾ ਅਨੁਵਾਦਿਤ, ਸਟੀਫਨ ਬੋਇਡ ਦੁਆਰਾ ਜਾਣ-ਪਛਾਣ ਅਤੇ ਨੋਟਸ। ਸੰਪੂਰਨ ਅਤੇ ਸੰਖੇਪ। ਹਰਟਫੋਰਡਸ਼ਾਇਰ: ਵੋਰਡਜ਼ਵਰਥ ਐਡੀਸ਼ਨਜ਼ ਲਿਮਟਿਡ, 2000. xvi, 765 ਪੰਨਾ; 20 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ। (ਵਰਡਜ਼ਵਰਥ ਕਲਾਸਿਕਸ)। ਮੂਲ ਸਿਰਲੇਖ: ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਡੇ ਲਾ ਮੰਚਾ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ। ਸੰਪਾਦਕ ਦੁਆਰਾ 258 ਮੂਲ ਫੁੱਟਨੋਟ ਅਤੇ 105 ਨੋਟਸ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ।

1742 (ਚਾਰਲਸ ਜਾਰਵਿਸ)
ਸਰਵੈਂਟਸ ਸਾਵੇਦਰਾ, ਮਿਗੁਏਲ ਡੀ. ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਡੀ ਲਾ ਮੰਚਾ। ਚਾਰਲਸ ਜਾਰਵਿਸ ਦੁਆਰਾ ਅਨੁਵਾਦਿਤ; ਈ. ਸੀ. ਰਿਲੇ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਜਾਣ-ਪਛਾਣ ਦੇ ਨਾਲ ਸੰਪਾਦਿਤ। ਆਕਸਫੋਰਡ, ਨਿਊਯਾਰਕ: ਆਕਸਫੋਰਡ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਪ੍ਰੈਸ, 1992. xxii, 1087 ਪੰਨਾ; 19 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ। (ਦਿ ਵਰਲਡਜ਼ ਕਲਾਸਿਕਸ)। 578 ਐਂਡਨੋਟ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ।

1755 (ਟੋਬੀਅਸ ਸਮੋਲੇਟ)
ਸੁਰਵੈਂਟਸ ਸਾਵੇਦਰਾ, ਮਿਗੁਏਲ ਡੀ. ਦ ਐਡਵੈਂਚਰਜ਼ ਆਫ਼ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਡੀ ਲਾ ਮੰਚਾ। ਟੋਬੀਅਸ ਸਮੋਲੇਟ ਦੁਆਰਾ ਅਨੁਵਾਦਿਤ; ਕਾਰਲੋਸ ਫੁਏਂਟੇਸ ਦੁਆਰਾ ਜਾਣ-ਪਛਾਣ ਦੇ ਨਾਲ। ਨਿਊਯਾਰਕ: ਫਰਾਰ, ਸਟ੍ਰਾਸ, ਅਤੇ ਗਿਰੋਕਸ, 1986। xxxi, 846 ਪੰਨਾ: ਬੀਮਾਰ; 23 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ। ਮੂਲ ਸਿਰਲੇਖ: ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ ਅਤੇ ਸਾਹਸ। 189 ਫੁੱਟਨੋਟ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ।

(ਹੇਠ ਦਿੱਤੀ ਐਂਟਰੀ ਇੱਕ ਆਧੁਨਿਕ ਸੋਧ ਹੈ)

2004 (ਟੋਬੀਅਸ ਸਮੋਲੇਟ/ਕੈਰੋਲ ਸਲੇਡ)
ਸਰਵੈਂਟਸ ਸਾਵੇਦਰਾ, ਮਿਗੁਏਲ ਡੀ. ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ। ਟੋਬੀਅਸ ਸਮੋਲੇਟ ਦੁਆਰਾ ਅਨੁਵਾਦਿਤ, ਕੈਰੋਲ ਸਲੇਟ ਦੁਆਰਾ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ, ਕੈਰੋਲ ਸਲੇਟ ਦੁਆਰਾ ਜਾਣ-ਪਛਾਣ ਅਤੇ ਨੋਟਸ, ਗੁਸਤਾਵ ਡੋਰੇ ਦੁਆਰਾ ਚਿੱਤਰ। ਨਿਊਯਾਰਕ: ਬਾਰਨਜ਼ ਐਂਡ ਨੋਬਲ ਕਲਾਸਿਕਸ, 2004. xvi, 902 ਪੰਨਾ: ਬੀਮਾਰ; 21 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ।

1818 (ਮੈਰੀ ਸੁਮਾਈਰਕ)
ਸਰਵੈਂਟਸ ਸਾਵੇਦਰਾ, ਮਿਗੁਏਲ ਡੀ. ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਡੀ ਲਾ ਮੰਚਾ। ਮੈਰੀ ਸੁਮਿਰਕੇ ਦੁਆਰਾ ਸਪੈਨਿਸ਼ ਤੋਂ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਰੌਬਰਟ ਸੁਮਿਰਕੇ ਦੁਆਰਾ ਪੇਂਟ ਕੀਤੀਆਂ ਤੁਸਵੀਰਾਂ ਤੋਂ ਉੱਕਰੀ ਨਾਲ ਸੁਜਾਇਆ ਗਿਆ। ਪਹਿਲਾ ਐਡੀਸ਼ਨ ਲੰਡਨ: ਟੀ. ਕੈਡੇਲ ਅਤੇ ਡਬਲਯੂ. ਡੇਵਿਸ ਲਈ ਛਾਪਿਆ ਗਿਆ, 1818। 4 v.: 50 ਪਲੇਟਾਂ; 24 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ। "ਅਨੁਵਾਦਕ" ਦੁਆਰਾ ਕੁਝ ਮਾਮੂਲੀ ਤਬਦੀਲੀਆਂ ਅਤੇ ਜੋੜਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਚਾਰਲਸ ਜਾਰਵਿਸ ਅਨੁਵਾਦ ਦਾ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸ਼ਿਲਾਲੇਖ। ਅਨੁਵਾਦਕ ਦਾ ਨਾਮ, ਜੋ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੰਪਾਦਕ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਵਿਚ ਦਿਖਾਈ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ। ਇਸ ਵਿੱਚ 135 ਫੁੱਟਨੋਟ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ।

1881 (ਏ.ਜੇ. ਡਫੀਲਡ)
ਸਰਵੈਂਟਸ ਸਾਵੇਦਰਾ, ਮਿਗੁਏਲ ਡੀ. ਦ ਇੰਜੀਨੀਅਸ ਨਾਈਟ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਡੀ ਲਾ ਮੰਚਾ। ਅਲੇਗਜ਼ੈਂਡਰ ਜੇਮਜ਼ ਡਫੀਲਡ ਦੁਆਰਾ 1605 ਅਤੇ 1608 [sic] ਦੇ ਮੂਲ ਤੋਂ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਅਨੁਵਾਦ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਰੇਵਰੈਂਡ ਜੌਨ ਬਾਊਲ, ਜੁਆਨ ਐਂਟੋਨੀਓ ਪੇਲਿਸੇਰ, ਡੌਨ ਡਿਏਗੋ ਕਲੇਮੇਨਸਿਨ ਅਤੇ ਹੋਰ ਟਿੱਪਣੀਕਾਰਾਂ ਦੇ ਕੁਝ ਨੋਟਸ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। ਪਹਿਲਾ ਐਡੀਸ਼ਨ ਲੰਡਨ: ਸੀ. ਕੇਗਨ ਪੌਲ, 1881. 3 ਪੰਨਾ; 24 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ। 357 ਐਂਡਨੋਟ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ।

1885 (ਜੌਨ ਓਰਮਸਬੀ)
ਸੁਰਵੈਂਟਸ ਸਾਵੇਦਰਾ, ਮਿਗੁਏਲ ਡੀ. ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ, ਲਾ ਮੰਚਾ ਦਾ ਇੰਜੀਨੀਅਸ ਜੈਂਟਲਮੈਨ। ਜੌਨ ਓਰਮਸਬੀ ਦੁਆਰਾ ਅਨੁਵਾਦ, ਇਰਵਿਨ ਐਡਮੈਨ ਦੁਆਰਾ ਜਾਣ-ਪਛਾਣ, ਐਡੀ ਲੇਗ੍ਰੈਂਡ ਦੁਆਰਾ ਚਿੱਤਰ। ਨਿਊਯਾਰਕ: ਹੈਰੀਟੇਜ ਪ੍ਰੈਸ, 1950। 682 ਪੰਨਾ, ਪਲੇਟਾਂ ਦੇ 48 ਪੰਨੇ: ਬੀਮਾਰ; 29 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ। ਮੂਲ ਸਿਰਲੇਖ: ਦ ਇੰਜੀਨੀਅਸ ਜੈਂਟਲਮੈਨ, ਲਾ ਮੰਚਾ ਦਾ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ। 828 ਐਂਡਨੋਟ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ।

(ਹੇਠ ਦਿੱਤੀ ਐਂਟਰੀ ਇੱਕ ਆਧੁਨਿਕ ਸੋਧ ਹੈ)

1981 (ਜੱਨ ਓਰਮਸਬੀ/ਜੋਸਫ਼ ਆਰ. ਜੋਨਸ ਅਤੇ ਕੇਨੇਥ ਡਗਲਸ)
ਸਰਵੈਂਟਸ, ਮਿਗੁਏਲ ਡੀ। ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ: ਦ ਓਰਮਸਬੀ ਟ੍ਰਾਂਸਲੇਸ਼ਨ ਰਿਵਾਈਜ਼ਡ, ਬੈਕਗ੍ਰਾਊਂਡਸ, ਅਤੇ ਸੋਰਸ ਆਲੋਚਨਾ। ਜੋਸਫ਼ ਆਰ. ਜੋਨਸ ਅਤੇ ਕੈਨੇਥ ਡਗਲਸ ਦੁਆਰਾ ਸੰਪਾਦਿਤ। ਨਿਊਯਾਰਕ: ਡਬਲਯੂ. ਡਬਲਯੂ. ਨੌਰਟਨ, 1981. xiii, 1003 ਪੰਨਾ; 22 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ। (ਇੱਕ ਨੌਰਟਨ ਆਲੋਚਨਾਤਮਕ ਸੰਸਕਰਣ)। ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਟੈਕਸਟ 'ਤੇ 411 ਫੁੱਟਨੋਟ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ।

1888 (ਹੈਨਰੀ ਐਡਵਰਡ ਵਾਟਸ)
ਸਰਵੈਂਟਸ ਸਾਵੇਦਰਾ, ਮਿਗੁਏਲ ਡੀ. ਦ ਇੰਜੀਨੀਅਸ ਜੈਂਟਲਮੈਨ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਆਫ਼ ਲਾ ਮੰਚਾ। ਹੈਨਰੀ ਐਡਵਰਡ ਵਾਟਸ ਦੁਆਰਾ ਅਨੁਵਾਦਿਤ। ਨਵਾਂ ਐਡੀ., ਨੋਟਸ ਦੇ ਨਾਲ, ਅੰਸਲੀ ਅਤੇ ਚੁਣੇ ਹੋਏ। ਲੰਡਨ: ਐਡਮ ਅਤੇ ਚਾਰਲਸ ਬਲੈਕ, 1895. 5 ਪੰਨਾ; 22 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ। ਮੂਲ ਸਿਰਲੇਖ: ਦ ਇੰਜੀਨੀਅਸ ਜੈਂਟਲਮੈਨ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਆਫ਼ ਲਾ ਮੰਚਾ। ਸੁਮਰਗੀ: ਵ. 1–4: ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ; ਵ. 5: ਦ ਲਾਈਫ ਆਫ਼ ਸਰਵੈਂਟਸ। ਸੈੱਟ ਵਿੱਚ ਭਾਗ 5 ਦੀ ਘਾਟ ਹੈ। 2,043 ਫੁੱਟਨੋਟ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ।

1908 (ਰੌਬਿਨਸਨ ਸਮਿਥ)
ਸੁਰਵੈਂਟਸ ਸਾਵੇਦਰਾ, ਮਿਗੁਏਲ ਡੀ। ਦੂਰਦਰਸ਼ੀ ਸੱਜਣ ਡੌਨ ਕੁਇਜੋਟ ਡੀ ਲਾ ਮੰਚਾ। ਰੌਬਿਨਸਨ ਸਮਿਥ ਦੁਆਰਾ ਅਨੁਵਾਦਿਤ। 3d ਐਡੀਸ਼ਨ। ਸਰਵੈਂਟਸ ਦੇ ਜੀਵਨ, ਨੋਟਸ ਅਤੇ ਅੰਤਿਕਾ ਦੇ ਨਾਲ ਸੰਪੂਰਨ। ਨਿਊਯਾਰਕ: ਹਿਸਪੈਨਿਕ ਸੋਸਾਇਟੀ ਆਫ਼ ਅਮਰੀਕਾ, 1932। 2 v. (XC, 582, 626 p.); 24 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ। ਅਸਲ ਸਿਰਲੇਖ: ਉਹ ਕਲਪਨਾਸ਼ੀਲ ਸੱਜਣ ਡੌਨ ਕੁਇਜੋਟ ਡੀ ਲਾ ਮੰਚਾ। 1,182 ਐਂਡਨੋਟ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ।

1949 (ਸੈਮੂਅਲ ਪੁਟਨਮ)
ਸੁਰਵੈਂਟਸ ਸਾਵੇਦਰਾ, ਮਿਗੁਏਲ ਡੀ. ਦ ਇੰਜੀਨੀਅਸ ਜੈਂਟਲਮੈਨ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਡੀ ਲਾ ਮੰਚਾ। ਸੈਮੂਅਲ ਪੁਟਨਮ ਦੁਆਰਾ ਅਨੁਵਾਦਿਤ। ਨਵਾਂ ਐਡੀਸ਼ਨ। ਨਿਊਯਾਰਕ: ਵਾਈਕਿੰਗ ਪ੍ਰੈਸ, 1958। xxx, 1043 ਪੰਨਾ; 24 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ। ਮੂਲ ਸਿਰਲੇਖ: ਦ ਇੰਜੀਨੀਅਸ ਜੈਂਟਲਮੈਨ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਡੀ ਲਾ ਮੰਚਾ। 1,652 ਐਂਡਨੋਟ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ।

1950 (ਜੇ.ਐਮ. ਕੋਹੇਨ)
ਸਰਵੈਂਟਸ ਸਾਵੇਦਰਾ, ਮਿਗੁਏਲ ਡੀ. ਦ ਐਡਵੈਂਚਰਜ਼ ਆਫ਼ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ। ਜੇ. ਐਮ. ਕੋਹੇਨ ਦੁਆਰਾ ਅਨੁਵਾਦਿਤ। ਹਾਰਮੰਡਸਵਰਥ, ਇੰਜੀ.: ਪੈਂਗੁਇਨ ਬੁੱਕਸ, 1950. 940 ਪੰਨਾ; 20 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ। (ਪੈਂਗੁਇਨ ਕਲਾਸਿਕਸ)। ਪੰਜ ਫੁੱਟਨੋਟ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ।

1964 (ਵਾਲਟਰ ਸਟਾਰਕੀ)
ਸਰਵੈਂਟਸ ਸਾਵੇਦਰਾ, ਮਿਗੁਏਲ ਡੀ. ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਆਫ਼ ਲਾ ਮੰਚਾ। ਅਨੁਵਾਦਿਤ, ਵਾਲਟਰ ਸਟਾਰਕੀ ਦੁਆਰਾ ਜਾਣ-ਪਛਾਣ ਦੇ ਨਾਲ। ਨਿਊਯਾਰਕ: ਨਿਊ ਅਮਰੀਕਨ ਲਾਇਬ੍ਰੇਰੀ, 1964. 1052 ਪੰਨਾ; 18 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ। (ਸਿਗਨੇਟ ਕਲਾਸਿਕਸ)। 357 ਫੁੱਟਨੋਟ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ।

1995 (ਬਰਟਨ ਰੈਫ਼ਲ)
ਸਰਵੈਂਟਸ ਸਾਵੇਦਰਾ, ਮਿਗੁਏਲ ਡੀ. ਦ ਹਿਸਟਰੀ ਆਫ਼ ਦੈਟ ਇਨਜੀਨੀਅਸ ਜੈਂਟਲਮੈਨ ਡੌਨ ਕੁਇਜੋਟ ਡੀ ਲਾ ਮੰਚਾ। ਬਰਟਨ ਰੈਫੇਲ ਦੁਆਰਾ ਸਪੈਨਿਸ਼ ਤੋਂ ਅਨੁਵਾਦਿਤ, ਡਾਇਨਾ ਡੀ ਆਰਮਾਸ ਵਿਲਸਨ ਦੁਆਰਾ ਜਾਣ-ਪਛਾਣ। ਨਿਊਯਾਰਕ: ਡਬਲਯੂ. ਡਬਲਯੂ. ਨੌਰਟਨ, 1995. xviii, 733 ਪੰਨਾ; 24 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ। ਟੈਕਸਟ ਵਿੱਚ ਹੀ 232 ਫੁੱਟਨੋਟ ਅਤੇ ਕਈ ਬਰੈਕਟਡ ਨੋਟਸ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ।

2000 (ਜੌਨ ਰਦਰਫੋਰਡ)

ਸਰਵੈਂਟਸ ਸਾਵੇਦਰਾ, ਮਿਗੁਏਲ ਡਾ. ਦਿ ਇਨਜੀਨਿਅਸ ਹਿਡਾਲਗੋ ਡੌਨ ਕੁਇਜੋਟ ਡਾ ਲਾ ਮੰਚਾ। ਜੌਨ ਰਦਰਫੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਅਨੁਵਾਦਿਤ। ਨਿਊਯਾਰਕ: ਪੈਂਗੁਇਨ ਬੁੱਕਸ, 2001. xl, 1023 ਪੰਨਾ; 20 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ। 737 ਫੁੱਟਨੋਟ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ।

2003 (ਐਡਿਥ ਗ੍ਰਾਸਮੈਨ)
ਸਰਵੈਂਟਸ ਸਾਵੇਦਰਾ, ਮਿਗੁਏਲ ਡੀ. ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ: ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਅਨੁਵਾਦ। ਐਡਿਥ ਗ੍ਰਾਸਮੈਨ ਦੁਆਰਾ ਅਨੁਵਾਦਿਤ, ਹੈਰੋਲਡ ਬਲੂਮ ਦੁਆਰਾ ਜਾਣ-ਪਛਾਣ। ਨਿਊਯਾਰਕ: ਏਕੋ, 2003. xxxv, 940 ਪੰਨਾ; 24 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ। 666 ਫੁੱਟਨੋਟ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ।

2006 (ਟੌਮ ਲੈਥਰੋਪ)
ਡੌਨ ਕੁਇਜੋਟ: ਚੌਥੀ-ਸ਼ਤਾਬਦੀ ਅਨੁਵਾਦ/ਮਿਗੁਏਲ ਡੀ ਸਰਵੈਂਟਸ ਸਾਵੇਦਰਾ; ਟੌਮ ਲੈਥਰੋਪ ਦੁਆਰਾ ਨੋਟਸ ਨਾਲ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ; ਜੈਕ ਡੇਵਿਸ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ। ਨੌਰਵਾਕ, ਡੇਲ.: ਸਰਵੈਂਟਸ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ, [2006]। xxx, 864 ਪੰਨਾ: ਬੀਮਾਰ; 24 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ। (ਅਨੁਵਾਦ ਵਿੱਚ ਯੂਰਪੀਅਨ ਮਾਸਟਰਪੀਸ; ਨੰ. 1) 1059 ਨੋਟਸ।

ਹੋਰ ਭਾਸ਼ਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ

ਫ੍ਰੈਂਚ: (1836)
ਸੇਰਵੈਂਟਸ ਸਾਵੇਦਰਾ, ਮਿਗੁਏਲ ਡੀ. ਲਾ ਮੰਚਾ ਦਾ ਹੁਸ਼ਿਆਰ ਜੈਂਟਲਮੈਨ ਡੌਨ ਕਿਕਸੋਟ। ਲੁਈਸ ਵਿਆਰਡੋਟ ਦੁਆਰਾ ਮੌਰੀਸ ਬ੍ਰਾਰਡਨ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵਨਾ, ਪੁਸਤਕ ਸੂਚੀ ਅਤੇ ਨੋਟਸ ਦੇ ਨਾਲ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਪੈਰਿਸ: ਐਡੀਸ਼ਨਜ਼ ਗੈਰਨਿਅਰ ਫਰੇਰੇਸ, 1961. xxxii, 1089 ਪੀ., 8 ਪੀ. ਪਲੇਟਾਂ ਦਾ: ਬੀਮਾਰ; 19 ਸੈ.ਮੀ.

ਜਰਮਨ: (1799)
ਸਰਵੈਂਟਸ ਸਾਵੇਦਰਾ, ਮਿਗੁਏਲ ਡੀ. ਲਾ ਮੰਚਾ ਦੇ ਸ਼ਿਆਣੇ ਨੋਬਲ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦਾ ਜੀਵਨ ਅਤੇ ਕੰਮ, ਲੁਡਵਿਗ ਟਾਈਕ ਦੁਆਰਾ ਅਨੁਵਾਦ ਵਿੱਚ ਗੇਰਹਾਰਟ ਕ੍ਰਾਜ਼ ਦੁਆਰਾ ਡਰਾਇੰਗਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਹੈਨਰਿਕ ਹੀਨ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵਨਾ। [ਗੁਟਰਸਲੋਹ?]: ਬਰਟੈਲਸਮੈਨ-ਲੇਸਰਿੰਗ, 1961. 1055 ਪੰਨਾ: ਬੀਮਾਰ; 25 ਸੈ.ਮੀ.

ਇਤਾਲਵੀ: (1818)
ਸੁਰਵੈਂਟਸ ਸਾਵੇਦਰਾ, ਮਿਗੁਏਲ ਡੀ. ਲਾ ਮੰਚਾ ਦਾ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ, ਗੁਸਤਾਵ ਡੋਰੇ ਦੁਆਰਾ ਚਿੱਤਰ। ਜਿਨੀਵਾ: ਫਰਨੀ ਐਡੀਸ਼ਨ, ਸੀ.1975। 2 ਭਾਗ। (372, 410 ਪੀ.): ਬੀਮਾਰ; 23 ਸੈ.ਮੀ. ਬਾਰਟੋਲੋਮੀਓ ਗਾਂਬਾ ਦੁਆਰਾ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

ਪੁਰਤਗਾਲੀ (1876)
ਸੇਰਵੈਂਟਸ ਸਾਵੇਦਰਾ, ਮਾਈਕਲ ਡੀ. ਲਾ ਮੰਚਾ ਦਾ ਹੁਸ਼ਿਆਰ ਨੋਬਲ ਡੌਨ ਕਿਕਸੋਟ। ਕਾਸਟੀਲਹੋ ਅਤੇ ਅਜ਼ੇਵੇਡੋ ਦੇ ਵਿਸਕਾਉਂਟਸ ਦੁਆਰਾ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਮੇਮ ਮਾਰਟਿਨਜ਼, ਪੁਰਤਗਾਲ: ਪਬਲੀਕੇਸ਼ਨ ਯੂਰੋਪਾ-ਅਮੇਰੀਕਾ, 2004. 842 ਪੀ.; 22 ਸੈ.ਮੀ. (ਪੰ: ੭੪)। Antonio Feliciano de Castilho (1800–1875) ਅਤੇ Francisco Lopes de Azevedo Velho da Fonseca, Count of Azevedo (1809–1876) ਦੁਆਰਾ ਅਨੁਵਾਦਿਤ।

ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੇ ਅਧਿਐਨ

1949 ਹੈਟਜ਼ਫੀਲਡ, ਹੈਲਮਟ। ਭਾਸ਼ਾ ਦੀ ਕਲਾ ਦੇ ਇੱਕ ਕੰਮ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ "ਡੌਨ ਕਿਕਸੋਟ"। ਦੂਜਾ ਸੰਸ਼ੋਧਿਤ ਅਤੇ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਐਡ. ਮੈਡ੍ਰਿਡ: Consejo Superior de Investigaciones Científicas, Instituto Miguel de Cervantes, (1966), 1972 ਪ੍ਰਿੰਟਿੰਗ। vi, 371 p.; 25 ਸੈ.ਮੀ. (Revista de filología Española. Anejo; 83). ਪੁਸਤਕ ਸੂਚੀ (ਪੰਨਾ 366–368) ਅਤੇ ਲੇਖਕ ਸੂਚਕਾਂਕ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਦਾ ਹੈ।

1971 ਰੋਸੇਨਬਲਾਟ, ਐਂਜਲ। "ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ" ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ। ਮੈਡ੍ਰਿਡ: ਸੰਪਾਦਕੀ ਗ੍ਰੇਡੋਸ, 1971। 380 ਪੰਨਾ; 20 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ। (ਹਿਸਪੈਨਿਕ ਰੋਮਾਂਸ ਲਾਇਬ੍ਰੇਰੀ। II, ਅਧਿਐਨ ਅਤੇ ਲੇਖ; 158)। ਗ੍ਰੰਥ ਸੂਚੀ (ਪੰਨਾ 365–367) ਅਤੇ ਸੂਚਿਕਾਂਕ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ।

2004 ਮੈਂਸਿੰਗ, ਹਾਵਰਡ। ਦ ਸਰਵੈਂਟਸ ਐਨਸਾਈਕਲੋਪੀਡੀਆ। ਵੈਸਟਪੋਰਟ, ਕਨੈਕਟੀਕਟ: ਗ੍ਰੀਨਵੁੱਡ ਪ੍ਰੈਸ, 2004। 2 ਪੰਨਾ (xix, 861 ਪੰਨਾ); 26 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ। ਇੰਡੈਕਸ ਅਤੇ ਗ੍ਰੰਥ-ਗ੍ਰੰਥ ਸੰਬੰਧੀ ਹਵਾਲੇ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ।[1]

1. ਸਰਵੈਂਟਾਈਨ ਅਧਿਐਨਾਂ ਦਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਕੰਮ।

ਚੁਣੇ ਹੋਏ ਕਹਾਵਤਾਂ, ਅਧਿਕਤਮ, ਅਤੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਤੋਂ ਹਵਾਲੇ

ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪੰਛੀ ਝਾੜੀ ਵਿੱਚ ਦੋ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ। (ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ: I, 31)
ਇੱਕ ਮੂਰਖ ਆਪਣੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਿਆਣੇ ਆਦਮੀ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਜਾਣਦਾ ਹੈ। (ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ: II, 43)
ਇੱਕ ਤੋਹਫ਼ਾ ਜੋ ਤੁਰੰਤ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਦੋ ਵਾਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਤੋਹਫ਼ਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। (ਲਿਓਨੇਲਾ: I, 34)
ਇੱਕ ਚੰਗੀ ਇਮਾਰਤ ਹਮੇਸ਼ਾ ਇੱਕ ਚੰਗੀ ਨੀਂਹ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਸੁਕ੍ਰ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਨੀਂਹ ਅਤੇ ਅਧਾਰ ਪੈਸਾ ਹੈ। (ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ: II, 20)
ਚੰਗੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਮਾੜੀ ਤੁਨਖਾਹ ਨਾਲੋਂ ਬਿਹਤਰ ਹੈ। (ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ: II, 7)
ਇੱਕ ਚੰਗਾ ਨਾਮ ਵੱਡੀ ਦੌਲਤ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਕੀਮਤੀ ਹੈ। (ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ: II, 33)
ਬਿਨਾਂ ਦਾੜ੍ਹ ਦੇ ਮੂੰਹ ਚੱਕੀ ਦੇ ਪੱਥਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਚੱਕੀ ਵਾਂਗ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਦਾੜ੍ਹ ਹੀਰੇ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਕੀਮਤੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। (ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ: I, 18)
ਇੱਕ ਨਾਟਕ ਮਨੁੱਖੀ ਜੀਵਨ ਦਾ ਸ਼ੀਸ਼ਾ, ਵਿਵਹਾਰ ਦਾ ਇੱਕ ਮਾਡਲ ਅਤੇ ਸੱਚਾਈ ਦਾ ਇੱਕ ਚਿੱਤਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। (ਪੁਜਾਰੀ: I, 48)
ਇੱਕ ਗਰੀਬ ਆਦਮੀ ਕੋਲ ਇੱਜ਼ਤ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਬੁਰਾ ਨਹੀਂ। ਗਰੀਬੀ ਕੁਲੀਨਤਾ ਨੂੰ ਧੁੰਦਲਾ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਪਰ ਇਸਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਛੁਪਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ, ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਨੇਕੀ ਆਪਣੀ ਇੱਕ ਖਾਸ ਰੌਸ਼ਨੀ ਛੱਡਦੀ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਇਸਨੂੰ ਗਰੀਬੀ ਦੀਆਂ ਰੁਕਾਵਟਾਂ ਅਤੇ ਰੁਕਾਵਟਾਂ ਨੂੰ ਸਹਿਣ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਉੱਚੀਆਂ, ਨੇਕ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਤਿਕਾਰਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਪਸੰਦ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। (ਸੁਰਵੈਂਟੇਸ: II, ਪ੍ਰਸਤਾਵਨਾ)
ਇੱਕ ਸਮਝਦਾਰ ਆਦਮੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਬਿਹਤਰ ਮੌਕੇ ਲਈ ਬਚਾ ਲਵੇਗਾ। (ਸੁਰਵੈਂਟਸ: II, 28)
ਇੱਕ ਸਤਿਕਾਰਯੋਗ ਔਰਤ ਅਤੇ ਟੁੱਟੀ ਹੋਈ ਲੱਤ ਦੋਵਾਂ ਨੂੰ ਘਰ ਵਿੱਚ ਹੀ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। (ਟੇਰੇਸਾ ਪਾਂਜ਼ਾ: II, 5)
ਇੱਕ ਅਮੀਰ ਆਦਮੀ ਦੀਆਂ ਮੂਰਖਤਾਵਾਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸਿਆਣਪ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। (ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ: II, 43)
ਲੜਾਈ ਵਿੱਚ ਮਾਰੇ ਗਏ ਸਿਪਾਹੀ ਨੂੰ ਭੱਜ ਕੇ ਆਪਣੀ ਜਾਨ ਬਚਾਉਣ ਵਾਲੇ ਸਿਪਾਹੀ ਨਾਲੋਂ ਬਿਹਤਰ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। (ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ: II, 24)
[ਇੱਕ ਥੀਏਟਰ ਦੇਖਣ ਵਾਲਾ], ਇੱਕ ਕਲਾਤਮਕ, ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਨਾਟਕ ਦੇਖ ਕੇ, ਹਾਸੇ-ਮਜ਼ਾਕ ਤੋਂ ਖੁਸ਼ ਹੋ ਕੇ, ਸੱਚਾਈਆਂ ਤੋਂ ਸੇਧ ਲੈ ਕੇ, ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੇ ਮੋੜਾਂ ਤੋਂ ਹੈਰਾਨ ਹੋ ਕੇ, ਤਰਕ ਦੁਆਰਾ ਸਿਆਣਾ ਹੋ ਕੇ, ਧੋਖੇਬਾਜ਼ੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ, ਉਦਾਹਰਣਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ, ਅਵਗੁਣਾਂ ਤੋਂ ਗੁੱਸੇ ਹੋਏ, ਅਤੇ ਗੁਣਾਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਹੋ ਕੇ [ਆਵੇਗਾ]। (ਪੁਜਾਰੀ: I, 48)
ਇੱਕ ਸਿਆਣਾ ਆਦਮੀ ਕਲ੍ਹ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬਚਾਏਗਾ ਅਤੇ ਅੱਜ ਸਭ ਕੁਝ ਜੋਖਮ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਪਾਵੇਗਾ। (ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ: I, 23)
ਘਰੋਂ ਭਟਕਣ ਵਾਲੀ ਔਰਤ ਜਾਂ ਮੁਰਗੀ ਜਲਦੀ ਹੀ ਗੁਆਚ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। (ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ: II, 49)
ਇੱਕ ਔਰਤ ਜੋ ਦੇਖਣ ਲਈ ਉਤਸੁਕ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਉਹੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਦਿਖਾਈ ਦੇਣ ਲਈ ਉਤਸੁਕ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। (ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ: II, 49)
ਸਾਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਮਾੜਾ ਹੈ। (ਮਾਸਟਰ ਪੇਡਰੋ: II, 26)
ਸਾਰੀਆਂ ਤੁਲਨਾਵਾਂ ਘਿਣਾਉਣੀਆਂ ਹਨ। (ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ: II, 23)
ਹਰ ਚਮਕਦੀ ਚੀਜ਼ ਸੋਨਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। (ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ: II, 33)

ਇੱਕ ਲੇਖਕ ਆਪਣੇ ਵਾਲਾਂ ਨਾਲ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਆਪਣੇ ਦਿਮਾਗ ਨਾਲ ਲਿਖਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਮਰ ਦੇ ਨਾਲ ਸੁਧਰਦਾ ਹੈ। (ਸਰਵੈਂਟੇਸ: II, ਪ੍ਰਸਤਾਵਨਾ)
ਇੱਕ ਇਮਾਨਦਾਰ ਆਦਮੀ ਦਾ ਸ਼ਬਦ ਇੱਕ ਬੰਧਨ ਜਿੰਨਾ ਹੀ ਚੰਗਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। (ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ: II, 34)
ਕੋਈ ਵੀ ਦਰਦ ਸਹਿਣਯੋਗ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੁੱਕ ਖਾਣ ਲਈ ਰੋਟੀ ਹੈ। (ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ: II, 55)
ਜਿਸ ਕਿਸੇ ਕੋਲ ਚੰਗੀ ਕਿਸਮਤ ਆਉਣ 'ਤੇ ਉਸਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਸੂਝ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਉਸਨੂੰ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਹੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਦੋਂ ਇਹ ਉਸ ਦੇ ਕੋਲੋਂ ਲੰਘ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। (ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ: II, 5)
ਜਿੰਨਾ ਚਿਰ ਕੋਈ ਜ਼ਿੰਦਾ ਹੈ, ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਹੱਲ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। (ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ: II, 39)
ਰਾਤ ਨੂੰ ਸਾਰੀਆਂ ਬਿੱਲੀਆਂ ਕਾਲੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। (ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ: II, 33)
ਨੇਕੀ ਦੇ ਪਿਤਾ ਅਤੇ ਬੁਰਾਈ ਦੇ ਮਤਰੇਏ ਪਿਤਾ ਬਣੋ। (ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ: II, 51)
ਆਪਣੀ ਬੋਲੀ ਸੰਖੇਪ ਰੱਖੋ, ਕਿਉਂਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਗੱਲ ਬਹੁਤ ਲੰਬੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। (ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ: I, 21)
ਇੱਕ ਨੇਕ ਔਰਤ ਦੀ ਸੁੰਦਰਤਾ ਦੂਰ ਦੀ ਅੱਗ ਜਾਂ ਤਿੱਖੀ ਧਾਰੀ ਤਲਵਾਰ ਵਰਗੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ; ਇਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਸਾੜਨ ਜਾਂ ਕੱਟਣ ਨਹੀਂ ਦੇਣਗੇ ਜੋ ਬਹੁਤ ਨੇੜੇ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ। (ਮਾਰਸੇਲਾ: I, 14)
ਇੱਕ ਨਿਮਰ ਮੂਲ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨਾਲੋਂ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਰਗ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀ ਵਿੱਚ ਸੁੰਦਰਤਾ ਚਮਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸੰਪੂਰਨਤਾ ਦੀ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਡਿਗਰੀ ਤੱਕ ਵਧਦੀ ਹੈ। (ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ: II, 32)
ਸੁਲੀਬ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਸ਼ੈਤਾਨ ਲੁਕਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। (ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ: II, 33)
ਇੱਕ ਖਰਾਬ ਚੋਗੇ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਅਕਸਰ ਇੱਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਟੋਪੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। (ਡਚੇਸ: II, 33)।
ਮੁਰਗੀ ਬਿਲਕੁਲ ਨਾ ਹੋਣ ਨਾਲੋਂ ਪਿੱਪ ਵਾਲੀ ਮੁਰਗੀ ਬਿਹਤਰ ਹੈ। (ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ: II, 65)
ਕਾਇਰਤਾ ਅਤੇ ਮੂਰਖਤਾ ਦੀਆਂ ਹੱਦਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਬਹਾਦਰੀ ਦਾ ਵਿਚਕਾਰਲਾ ਰਸਤਾ ਹੈ (ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ: II, 4)
ਇੱਕ ਚੰਗਾ ਰੁੱਖ ਚੁਣੋ ਜਿਸਦੇ ਹੇਠਾਂ ਖੜ੍ਹੇ ਰਹੋ ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਭਰਪੂਰ ਛਾਂ ਮਿਲੇਗੀ। (ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ: II, 32)
ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸ਼ਹਿਦ ਨਾਲ ਢੱਕ ਲਓ ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੱਖੀਆਂ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਪਵੇਗੀ। (ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ: II, 43)
ਮੌਤ ਦੇ ਕੋਈ ਕੁੰਨ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਸਾਡੇ ਵਜੂਦ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ 'ਤੇ ਦਸਤਕ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਕਾਹਲੀ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਨਾ ਤਾਂ ਕੋਈ ਬੇਨਤੀ, ਜ਼ੋਰ, ਰਾਜਦੰਡ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕੋਈ ਚਾਕੂ ਉਸਨੂੰ ਰੋਕ ਸਕੇਗਾ। (ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ: II, 7)
ਮਿਹਨਤ ਚੰਗੀ ਕਿਸਮਤ ਦੀ ਮਾਂ ਹੈ। (ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ: I, 46)
ਜਿਵੇਂ ਤੁਹਾਡਾ ਮਾਲਕ ਹੁਕਮ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਉਵੇਂ ਹੀ ਕਰੋ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਮੇਜ਼ ਤੇ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਭੋਜਨ ਕਰੋ। (ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ: II, 29)
ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਲੈ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਨਾ ਲਓ। (ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ: I, 21)
ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰ ਕੋਈ ਆਪਣੇ ਕਰਮਾਂ ਦਾ ਬੱਚਾ ਹੈ। (ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ: I, 47)
ਹਰ ਵਿਅਕਤੀ ਆਪਣੀ ਕਿਸਮਤ ਦਾ ਖੁਦ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। (ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ: II, 66)
ਹਰੇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਬਣਾਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਕਈ ਵਾਰ ਹੋਰ ਵੀ ਮਾੜਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। (ਸਾਂਚੋ: II, 4)
ਹਰ ਕਿਸਮ ਦੀ ਸਰਫੀਟ ਮਾੜੀ ਹੈ, ਪਰ ਤਿਤਰ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਮਾੜਾ ਹੈ। (ਡਾਕਟਰ: II, 47)
ਆਪਣੀ ਜਾਨ ਲਈ ਭੁੰਜਣਾ ਚੰਗੇ ਆਦਮੀਆਂ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾਵਾਂ ਨਾਲੋਂ ਕਿਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਕੀਮਤੀ ਹੈ। (ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ: I, 21)

ਖੁਸ਼ਕਿਸਮਤ ਹੈ ਉਹ ਆਦਮੀ ਜਿਸਨੂੰ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੇ ਰੋਟੀ ਦਾ ਇੱਕ ਟੁਕੜਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਉਹ ਸੁਵਰਗ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦਾ ਧੰਨਵਾਦ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। (ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ: II, 58)
ਚਾਰ ਗਜ਼ ਸਭ ਤੋਂ ਮੋਟੇ ਉੱਨ ਦੇ ਕੱਪੜੇ ਚਾਰ ਬਰੀਕ ਲਿਨਨ ਦੇ ਕੱਪੜਿਆਂ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਨਿੱਘ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। (ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ: II, 33)
ਪਰਮਾਤਮਾ ਸਾਦੇ ਮਨ ਵਾਲੇ ਪਰ ਨੇਕ ਇਰਾਦੇ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਬੁੱਧੀਮਾਨ ਪਰ ਮਾੜੇ ਇਰਾਦੇ ਵਾਲੇ ਤੋਂ ਆਪਣੀ ਮਿਹਰ ਰੋਕਦਾ ਹੈ। (ਟੈਲੇਡੋ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ: I, 50)
ਪਰਮਾਤਮਾ ਇੱਕ ਚੰਗਾ ਵਰਕਰ ਹੈ ਪਰ ਉਸਨੂੰ ਮਦਦ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਪਸੰਦ ਹੈ। (ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ: II, 35)
[ਪਰਮਾਤਮਾ] ਇੰਨਾ ਦਿਆਲੂ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਸੂਰਜ ਨੂੰ ਚੰਗੇ ਅਤੇ ਬੁਰੇ ਦੋਵਾਂ ਉੱਤੇ ਚਮਕਾਉਂਦਾ ਹੈ। (ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ: I, 18)
ਪਰਮਾਤਮਾ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਰੇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਲਈ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਢੁਕਵਾਂ ਕੀ ਹੈ। (ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ: II, 55)
ਰੱਬ ਧਰਮੀ ਅਤੇ ਬੇਇਨਸਾਫ਼ ਦੋਵਾਂ 'ਤੇ ਮੀਂਹ ਵਰ੍ਹਾਉਂਦਾ ਹੈ। (ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ: I, 18)
ਪਰਮਾਤਮਾ, ਜੋ ਸੱਟ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੈ, ਇਲਾਜ ਵੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰੇਗਾ। (ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ: II, 19)
ਰੱਬ ਦੀ ਮਦਦ ਸਵੇਰੇ ਜਲਦੀ ਉੱਠਣ ਨਾਲੋਂ ਬਿਹਤਰ ਹੈ। (ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ: II, 34)
ਮਹਾਨ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਹੈ ਪਿਆਰ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਤੁੱਛ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। (ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ: II, 70)
ਲਾਲਚ ਬੇਰੀ ਨੂੰ ਪਾੜ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। (ਦ ਨਾਈਟ ਆਫ਼ ਦ ਵੁੱਡ: II, 13)
ਜੋ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸ਼ਰਾਬ ਪੀਂਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਨਾ ਤਾਂ ਭੇਤ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਵਾਅਦੇ। (ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ: II, 43)
ਜੋ ਸਵੇਰ ਦੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਉੱਠਦਾ, ਉਹ ਸਵੇਰ ਦਾ ਆਨੰਦ ਨਹੀਂ ਮਾਣਦਾ। (ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ: II, 43)
ਸੁਵਰਗ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਤੋਂ ਖੁਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਜੋ ਇਸਦੀ ਸਿਰਜਣਾ ਨੂੰ ਨਫ਼ਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। (ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ: II, 42)
ਨਰਕ ਨਾਸ਼ੁਕਰਾਂ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। (ਡੌਨ ਕੁਇਜੋਟ: II, 58)
ਇਤਿਹਾਸਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸਟੀਕ, ਸੱਚਾ ਅਤੇ ਨਿਰਪੱਖ ਹੋਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਨਾ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਰੁਚੀਆਂ, ਨਾ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਡਰ, ਨਾ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਪਸੰਦਾਂ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਨਾਪਸੰਦਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੱਚਾਈ ਦੇ ਰਸਤੇ ਤੋਂ ਭਟਕਾਉਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ, ਜਿਸਦੀ ਮਾਂ ਇਤਿਹਾਸ ਹੈ, ਸਮੇਂ ਦੀ ਵਿਰੋਧੀ ਹੈ, ਕਰਮਾਂ ਦਾ ਭੰਡਾਰ ਹੈ, ਭੂਤਕਾਲ ਦਾ ਗਵਾਹ ਹੈ, ਵਰਤਮਾਨ ਦਾ ਉਦਾਹਰਣ ਅਤੇ ਸਲਾਹਕਾਰ ਹੈ, ਅਤੇ ਭਵਿੱਖ ਲਈ ਨਸੀਹਤ ਹੈ। (ਸਰਵੈਂਟੇਸ: I, 9)
ਜਿਹੜੇ ਇਤਿਹਾਸਕਾਰ ਝੂਠ ਦਾ ਢਾਇਦਾ ਉਠਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਕਲੀ ਨੋਟ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਿਆਂ ਵਾਂਗ ਸੂਲੀ 'ਤੇ ਸਾੜ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। (ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ: II, 3)
ਸ਼ਹਿਦ ਗੁਧੇ ਦੇ ਮੂੰਹ ਲਈ ਨਹੀਂ ਹੈ। (ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ: II, 31)
ਇਸ ਦੁਖੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਹਰ ਮੋੜ 'ਤੇ ਕਿੰਨੀਆਂ ਅਣਸੁਪਨੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਵਾਪਰਦੀਆਂ ਹਨ। (ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ: II, 55)
ਮੈਨੂੰ ਗਵਰਨਰ ਬਣ ਕੇ ਨਰਕ ਜਾਣ ਨਾਲੋਂ ਸਾਂਚੋ ਬਣ ਕੇ ਸਵਰਗ ਜਾਣਾ ਪਸੰਦ ਹੈ। (ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ: II, 43)
ਜੋ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਚਲਾ ਸਕਦਾ, ਤਾਂ ਉਹ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਚਲਾ ਸਕਦਾ ਹੈ? (ਰਸੁਲਾਂ ਦੀ ਰਾਣੀ: II, 33)
ਜੇ ਇੱਕ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਬੰਦ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਦੂਜਾ ਖੁੱਲ੍ਹ ਜਾਵੇਗਾ। (ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ: I, 21)
ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਖਰੀਦਦਾਰੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੀਮਤ ਬਾਰੇ ਝੂਠ ਬੋਲਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਦਾ ਪਰਸ ਕਹਾਣੀ ਦੱਸੇਗਾ। (ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ: I, 25)

ਜੇ ਅੱਖਾਂ ਨਹੀਂ ਦੇਖਦੀਆਂ, ਤਾਂ ਦਿਲ ਨੂੰ ਦੁੱਖ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। (ਸਾਂਚੇ ਪਾਂਜ਼ਾ: II, 67)
ਜੇਕਰ ਕਬੂਤਰ-ਮੁਰਗੇ ਨੂੰ ਚਾਰੇ ਦੀ ਕਮੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਕਬੂਤਰਾਂ ਦੀ ਕਮੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। (ਸਾਂਚੇ ਪਾਂਜ਼ਾ: II, 7)
ਜੇ ਤੁਹਾਡੇ ਗੁਆਂਢੀ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਤੁਹਾਡੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ 'ਤੇ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਦਾ ਨੱਕ ਪੂੰਝੋ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਅੰਦਰ ਲੈ ਜਾਓ। (ਟੇਰੇਸਾ ਪਾਂਜ਼ਾ: II, 5)
ਮੁਸ਼ਕਲ ਵਿੱਚ ਕਿਸਮਤ ਹਮੇਸ਼ਾ ਹੱਲ ਲਈ ਇੱਕ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਛੱਡਦੀ ਹੈ। (ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ: I, 15)
ਉਦਯੋਗ ਚੰਗੀ ਕਿਸਮਤ ਦੀ ਮਾਂ ਹੈ। (ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ: II, 43)
ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਮੂਰਖਾਂ ਦੁਆਰਾ ਮਜ਼ਾਕ ਉਡਾਏ ਜਾਣ ਨਾਲੋਂ, ਕੁਝ ਸਿਆਣੇ ਲੋਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਬਿਹਤਰ ਹੈ। (ਟੈਲੇਡੋ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ: II, 48)
ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਕਾਰਡਾਂ ਨਾਲੋਂ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਕਾਰਡਾਂ ਤੋਂ ਹਾਰਨਾ ਬਿਹਤਰ ਹੈ। (ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ: II, 33)
ਇਹ ਰਿਵਾਜ ਹੈ ਕਿ ਨੇਕ ਅਤੇ ਉਦਾਰ ਦਿਲ ਛੋਟੀਆਂ-ਛੋਟੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ। (ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ: I, 21)
ਚੰਗੇ ਜਾਂ ਮਾੜੇ ਸਮੇਂ ਦਾ ਹਮੇਸ਼ਾ ਲਈ ਰਹਿਣਾ ਅਸੰਭਵ ਹੈ। (ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ: I, 18)
ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਜ਼ਮੀਰ ਨਾਲ ਘੁੰਮਣਾ ਅਣਸੁਖਾਵਾਂ ਹੈ। (ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ: II, 1)
ਮੈਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਗੁਲਾਮ ਬਣਾਉਣਾ ਬੇਰਹਿਮ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰੱਬ ਅਤੇ ਕੁਦਰਤ ਨੇ ਆਜ਼ਾਦ ਬਣਾਇਆ ਹੈ। (ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ: I, 22)
ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੇਖਣ ਲਈ ਬਹੁਤ ਸਾਰਾ ਜੀਵਨ ਲੱਗਦਾ ਹੈ। (ਟੇਰੇਸਾ ਪਾਂਜ਼ਾ: II, 52)
ਇਹ ਜਾਣਨ ਲਈ ਦਿਮਾਗ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕਦੋਂ ਦੇਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਦੋਂ ਰੱਖਣਾ ਹੈ। (ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ: II, 43)
ਘੋੜੇ 'ਤੇ ਕਾਠੀ ਪਾਉਣ ਨਾਲੋਂ ਦਾੜ੍ਹੀ ਮੁੰਨਵਾਉਣ ਲਈ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹਿੰਮਤ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। (ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ: I, 21)
ਇਹ ਇੱਕ ਬਦਕਿਸਮਤ ਵਿਅਕਤੀ ਹੈ ਜਿਸਨੇ ਅਜੇ ਤੱਕ ਦੁਪਹਿਰ ਦੇ ਦੋ ਵਜੇ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਖਾਧਾ। (ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ: II, 33)
ਇੱਛਾ ਕਰਨ ਨਾਲੋਂ ਹੋਣਾ ਬਿਹਤਰ ਹੈ। (ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ: II, 71)
ਕਿਸੇ ਮਾੜੀ ਚੀਜ਼ ਦੇ ਮਾਲਕ ਹੋਣ ਨਾਲੋਂ ਕਿਸੇ ਚੰਗੀ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕਰਨਾ ਬਿਹਤਰ ਹੈ। (ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ: II, 7)
ਇਹ ਮਾਇਨੇ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕੌਣ ਹੋ, ਸਗੋਂ ਇਹ ਮਾਇਨੇ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸਦੀ ਸੰਗਤ ਰੱਖਦੇ ਹੋ। (ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ: II, 68)
ਅਜਿਹਾ ਕੰਮ ਕਰਕੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਭਰਮਾਉਣਾ ਮੂਰਖਤਾ ਹੈ ਜੋ ਇੰਨਾ ਘਿਣਾਉਣਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਇਸ ਤੋਂ ਸਿਰਫ਼ ਕਿਸੇ ਚਮਤਕਾਰ ਨਾਲ ਹੀ ਬਚ ਸਕਦਾ ਹੈ। (ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ: I, 20)
ਆਪਣੀ ਗਾਇਕੀ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰੱਖੋ ਅਤੇ ਵਿਰੋਧੀ ਬਿੰਦੂ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਜਾਓ, ਜੋ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਸੁਖਮਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਤੋੜਦਾ ਹੈ। (ਮਾਸਟਰ ਪੇਡਰੋ, II, 26)
ਇੱਕ ਨੇਕ ਕੁੜੀ ਲਈ ਰੁੱਝੇ ਰਹਿਣਾ ਸਹੀ ਮਨੋਰੰਜਨ ਹੈ। (ਟੇਰੇਸਾ ਪਾਂਜ਼ਾ: II, 5)
ਦਿਆਲੂਤਾ ਜਿੱਤਣ ਲਈ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਤਮ ਹਥਿਆਰ ਹੈ। (ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ: II, 35)
ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਮਾਇਆ ਹੋਇਆ ਪੈਸਾ ਗੁਆਚ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਗਲਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕਮਾਇਆ ਹੋਇਆ ਪੈਸਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਦੇਵਾਂ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਉਂਦਾ ਹੈ। (ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ: II, 54)
ਆਲਸ ਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਉਹ ਸਫਲਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਿਸਦੇ ਚੰਗੇ ਇਰਾਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ। (ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ: II, 43)
ਸਿੱਖਣਾ ਅਤੇ ਸੋਟੀ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਚੱਲਦੇ ਹਨ। (ਡਚੇਸ: II, 36)
ਹਰੇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਾਪਾਂ ਦਾ ਪਾਸ਼ਚਿਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਪਰਮਾਤਮਾ ਬੁਰਾਈ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਅਤੇ ਚੰਗੇ ਨੂੰ ਇਨਾਮ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਨਹੀਂ

ਹੋਵੇਗਾ। (ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ: I, 22)
ਆਜ਼ਾਦੀ ਸਵਰਗ ਵੱਲੋਂ ਮਨੁੱਖਤਾ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਭ ਤੋਂ ਕੀਮਤੀ ਤੋਹਫ਼ਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਧਰਤੀ ਜਾਂ ਸਮੁੰਦਰ ਦੁਆਰਾ ਛੁਪੇ ਸਾਰੇ ਖਜ਼ਾਨਿਆਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੈ। (ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ: II, 58)
ਪਿਆਰ ਕੋਲ ਆਪਣੀਆਂ ਇੱਛਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਮੌਕੇ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਕੋਈ ਏਜੰਟ ਨਹੀਂ ਹੈ। (ਲਿਊਓਨੇਲਾ: I, 34)
ਨੌਜਵਾਨਾਂ ਵਿੱਚ ਪਿਆਰ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਿਆਰ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਕਾਮਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਟੀਚਾ ਖੁਸ਼ੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ; ਇਹ ਟੀਚਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦੇ ਹੀ ਅਲੋਪ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਿਸਨੂੰ ਪਿਆਰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਉਹ ਪਿੱਛੇ ਹਟ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਕੁਦਰਤ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸੀਮਾਵਾਂ ਤੋਂ ਪਾਰ ਜਾਣ ਦੇ ਅਯੋਗ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਹ ਸੀਮਾਵਾਂ ਜੋ ਸੱਚੇ ਪਿਆਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਲਗਾਈਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ। (ਕਾਰਡੇਨਿਓ: I, 24)
ਪਿਆਰ ਪੂਰੀ ਖੁਸ਼ੀ, ਅਨੰਦ ਅਤੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਵੱਧ ਜਦੋਂ ਪ੍ਰੇਮੀ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰੇਮੀ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। (ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ: II, 22)
ਪਿਆਰ ਅਜਿਹੇ ਐਨਕਾਂ ਪਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਤਾਂਬੇ ਨੂੰ ਸੋਨੇ ਵਿੱਚ, ਗਰੀਬੀ ਨੂੰ ਦੌਲਤ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਮੋਮ ਨੂੰ ਅੰਬਰ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। (ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ: II, 19)
ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਰਸਤੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਆਪਣੇ ਚੁਣੇ ਹੋਏ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸਵਰਗ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। (ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ: II, 8)
ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਉੱਥੇ ਪੰਛੀਆਂ ਨੂੰ ਲੱਭਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜਿੱਥੇ ਆਲ੍ਹਣੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ। (ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ: I, 25)
ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਛੋਟੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਬਣਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। (ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ: II, 7)
ਵਿਆਹ ਇੱਕ ਸਥਾਈ ਅਵਸਥਾ ਹੈ ਜੋ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੇ ਅੰਤ ਤੱਕ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕ ਫੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇੱਕ ਵਾਰ ਕਿਸੇ ਦੇ ਗਲੇ ਵਿੱਚ ਪਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਗੋਰਡੀਅਨ ਗੰਢ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਸਨੂੰ ਮੌਤ ਦੀ ਦਾਤਰੀ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ ਕੱਟਿਆ ਜਾਂਦਾ, ਇਸਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹਣ ਦਾ ਕੋਈ ਤਰੀਕਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। (ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ: II, 19)
ਮੈਂ ਨੰਗਾ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਨੰਗਾ ਹੀ ਰਹਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਨਾ ਤਾਂ ਜਿੱਤ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਹਾਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। (ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ: I, 25)
ਕਦੇ ਵੀ ਲਸਣ ਜਾਂ ਪਿਆਜ਼ ਨਾ ਖਾਓ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੀ ਸਾਹ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਪੇਂਡੂ ਜੜ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬੇਨਕਾਬ ਕਰ ਦੇਵੇਗੀ। (ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ: II, 43)
ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਨਮ ਤੋਂ ਹੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਪਰਮਾਤਮਾ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉੱਤੇ ਭਰੋਸਾ ਨਹੀਂ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। (ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ: II, 4)
ਮੂਰਖਤਾ ਦੀ ਨੀਂਹ ਉੱਤੇ ਸਿਆਣਪ ਦੀ ਕੋਈ ਇਮਾਰਤ ਨਹੀਂ ਖੜ੍ਹੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। (ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ: II, 43)
ਕੋਈ ਵੀ ਮਨੁੱਖ ਦੂਜੇ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਵੱਡੇ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। (ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ: I, 18)
ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਸ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਤੋਂ ਵੱਧ ਘੰਟੇ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੇਣ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। (ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ: II, 7)
ਚੰਗੇ ਵਿਵਹਾਰ ਤੋਂ ਘੱਟ ਕੀਮਤ ਵਾਲੀ ਜਾਂ ਕੀਮਤੀ ਕੋਈ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ। (ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ: II, 36)
ਇੱਕ ਸੁੰਦਰ ਔਰਤ ਦੇ ਘਮੰਡ ਦੇ ਮਜ਼ਬੂਤ ਬੁਰਜਾਂ ਨੂੰ ਹੋਰ ਕੁਝ ਵੀ ਜ਼ਲਦੀ ਕਾਬੂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਜਾਂ ਬਰਬਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ, ਜਿੰਨਾ ਕਿ ਚਾਪਲੂਸੀ ਦੇ ਬੁਲ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਨਿਕਲਦਾ ਘਮੰਡ। (ਸਰਵੇਂਟੇਸ: I, 34)
ਉਸ ਮਾਸਹੀਣ ਭੂਤ—ਮੌਤ, ਯਾਨੀ—'ਤੇ ਕੋਈ ਭਰੋਸਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਭੇਡਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਲੇਲੇ ਨੂੰ ਵੀ ਖਾ ਜਾਵੇਗੀ। . . . ਉਹ ਰਾਜੇ ਦੇ ਉੱਚੇ ਬੁਰਜਾਂ ਅਤੇ ਕਿਸਾਨ ਦੀ ਨੀਵੀਂ ਝੌਂਪੜੀ ਨੂੰ ਵੀ ਬਰਾਬਰ ਦੀ ਅਣਦੇਖੀ ਨਾਲ ਮਿੱਧਦੀ ਹੈ। ਉਸ ਔਰਤ ਕੋਲ ਸੁੰਦਰਤਾ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਤਾਕਤ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਵੀ ਚੀਕਦੀ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਉਹ ਕੁਝ ਵੀ ਖਾਂਦੀ ਹੈ, ਹਰ ਚੀਜ਼ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੈ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਥੈਗਾਂ ਨੂੰ ਹਰ ਕਿਸਮ, ਉਮਰ

ਅਤੇ ਦਰਜ਼ੇ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਭੁਗਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਉਸ ਕਿਸਮ ਦਾ ਵੱਢਣ ਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਸੀਸਟਾ ਲੈਂਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਉਹ ਜੋ ਦਿਨ ਦੇ ਹਰ ਘੰਟੇ ਦੌਰਾਨ ਵੱਢਦੀ ਹੈ, ਹਰੇ ਘਾਹ ਨੂੰ ਸੁੱਕੇ ਨਾਲ ਕੱਟਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਕਦੇ ਵੀ ਚਬਾਉਂਦੀ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦੀ ਪਰ ਨਿਗਲ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨਿਗਲ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਇੱਕ ਕੁੱਤੇ ਦੀ ਭੁੱਖ ਹੈ ਜੋ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ; ਅਤੇ ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਸਦਾ ਕੋਈ ਢਿੱਡ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਉਹ ਦਿਖਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਜਲੋਦਰੀ ਹੈ ਅਤੇ ਹਰ ਜੀਵਤ ਆਤਮਾ ਦੇ ਖੂਨ ਦੀ ਪਿਆਸ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕੋਈ ਠੰਡੇ ਪਾਣੀ ਦਾ ਜੱਗ ਪੀ ਸਕਦਾ ਹੈ। (ਸਾਂਚੇ ਪਾਂਜ਼ਾ: II, 20)
ਇੱਕ ਬਿਮਾਰ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਪੁਕਾਰਦਾ ਹੈ। (ਕਾਰਡੇਨੀਓ: I, 28)
ਚੰਗੇ ਨੂੰ ਮਾੜੇ ਨਾਲ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। (ਸਾਂਚੇ ਪਾਂਜ਼ਾ: II, 65)
ਗਰੀਬ ਹੋਣ 'ਤੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਰਹਿਣ ਲਈ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਆਤਮਾ ਨਾਲ ਭਰਪੂਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। (ਹਮੇਤੇ ਬੇਨੇਂਗੇਲੀ: II, 44)
ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਉਹੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿਸਮਤ ਦਾ ਹੁਕਮ ਹੈ। (ਡੋਨਾ ਰੋਡ੍ਰਿਗਜ਼: II, 37)
[ਸ਼ੈਤਾਨ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੇ ਪ੍ਰਤਾਵਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ] ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਦੇ ਦਿਮਾਗ ਵਿੱਚ ਇਹ ਧਾਰਨਾ ਪਾਉਣਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਕਿਤਾਬ ਲਿਖਣ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਹੈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਹ ਪੈਸੇ ਜਿੰਨੀ ਪ੍ਰਸਿੱਧੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸਿੱਧੀ ਓਨੀ ਹੀ ਪੈਸਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰੇਗਾ। (ਸਰਵੇਂਟੇਸ: II, ਪੂਰਤਾਵਨਾ)
ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਘਿਣਾਉਣੇ ਪਾਪਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ ਨਾਸ਼ੁਕਰੇਪਣ। (ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ: I, 22)
ਕਿਤਾਬ ਛਾਪਣ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਜੋਖਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਿਖਣਾ ਬਿਲਕੁਲ ਅਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਇਸਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨ ਵਾਲੇ ਹਰ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। (ਸੈਨਸ਼ਨ ਕੈਰਾਸੁਕੋ: II, 3)
ਜਿਸਨੂੰ ਫਾਂਸੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੋਵੇ, ਉਸ ਦੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਕਦੇ ਵੀ ਰੱਸੀ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ। (ਸਾਂਚੇ ਪਾਂਜ਼ਾ: I, 25)
ਇੱਕ ਨਿਗਲਣ ਨਾਲ ਗਰਮੀਆਂ ਨਹੀਂ ਬਣਦੀਆਂ। (ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ: I, 13)
ਇੱਕ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਮਲਕੀਅਤ ਦੇ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨਾਲੋਂ ਬਿਹਤਰ ਹੈ। (ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ: II, 35)
ਜਦੋਂ ਖਾਣ ਲਈ ਰੋਟੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਦਾ ਬੋਝ ਹਲਕਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। (ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ: II, 13)
ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਵਿਆਹਿਆ ਹੋਇਆ ਆਦਮੀ ਹੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦਾ ਅਸਲੀ ਅਰਥ ਜਾਣਦਾ ਹੈ। (ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ: II, 22)
ਸਾਡੇ ਦਿਲਾਂ ਦਾ ਨਿਰਣਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਕਰੇਗਾ। (ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ: II, 33)
ਲੋਕ ਕਿਸੇ ਗਰੀਬ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਦੂਜੀ ਨਜ਼ਰ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ, ਪਰ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋ ਕੇ ਉਸ ਵੱਲ ਦੇਖਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਅਮੀਰ ਹੈ। (ਟੇਰੇਸਾ ਪਾਂਜ਼ਾ: II, 5)
ਜੋ ਲੋਕ ਸਾਹਸ ਦੀ ਭਾਲ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਤੋਂ ਖੁਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲਦੇ ਹਨ। (ਦ ਨਾਈਟ ਆਫ਼ ਦ ਵੁੱਡ: II, 13)
ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਹਮੇਸ਼ਾ ਨੇਕੀ ਦਾ ਇਨਾਮ ਰਹੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੋ ਨੇਕ ਹਨ ਉਹ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬੱਚ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। (ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ: II, 6)
ਆਪਣੇ ਆਪ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕਰਨਾ ਨੀਵਾਂ ਸਮਝਣਾ ਹੈ। (ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ: I, 16)
ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਹੋਵੇ ਜਿਸਨੇ ਨੀਂਦ ਦੀ ਕਾਢ ਕੱਢੀ - ਉਹ ਚਾਦਰ ਜੋ ਹਰ ਮਨੁੱਖੀ ਸੋਚ ਨੂੰ ਢੱਕਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਭੋਜਨ ਜੋ ਭੁੱਖ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਪੀਣ ਵਾਲਾ ਪਦਾਰਥ ਜੋ ਪਿਆਸ ਬੁਝਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਅੱਗ ਜੋ ਨਿੱਘ ਲਿਆਉਂਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਠੰਢਕ ਜੋ ਜੋਸ਼ ਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਆਮ ਸਿੱਕਾ ਜੋ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਖਰੀਦਣ ਅਤੇ ਵੇਚਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਭਾਰ ਅਤੇ ਸੰਤੁਲਨ ਜੋ ਚਰਵਾਹੇ ਨੂੰ ਰਾਜੇ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਅਤੇ ਮੂਰਖ ਨੂੰ ਬੁੱਧੀਮਾਨ ਆਦਮੀ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। (ਸਾਂਚੇ ਪਾਂਜ਼ਾ: II, 68)
ਘੰਮਡ ਪਤਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। (ਸਾਂਚੇ ਪਾਂਜ਼ਾ: II, 33)
ਕਹਾਵਤਾਂ ਸਾਡੇ ਵਿਦਵਾਨ ਪੁਰਖਿਆਂ ਦੇ ਅਨੁਭਵ ਅਤੇ ਨਿਰੀਖਣ ਤੋਂ ਲੁਈਆਂ ਗਈਆਂ ਛੋਟੀਆਂ ਕਹਾਵਤਾਂ ਹਨ, ਪਰ ਇੱਕ ਕਹਾਵਤ ਜਿਸਦੀ ਅਣਉਚਿਤ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ,

ਉਹ ਇੱਕ ਕਹਾਵਤ ਦੀ ਬੁਜਾਏ ਬੁਕਵਾਸ ਹੈ। (ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ: II, 67)
ਗਾਉਣਾ ਕਿਸੇ ਦੀਆਂ ਚਿੰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। (ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ: I, 22)
ਨੀਂਦ ਸਾਡੇ ਸਾਰੇ ਜਾਗਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੀਆਂ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਲਈ ਮਲ੍ਹਮ ਹੈ। (ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ: II, 70)
ਢਿੱਲੇ ਕੱਪੜੇ ਇੱਕ ਰੂਹ ਦੇ ਗੜਬੜ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਦਾ ਪੱਕਾ ਸੰਕੇਤ ਹਨ। (ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ: II, 43)
ਜਿੰਨਾ ਚਿਰ ਕੁਝ ਕਮਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਕੁਝ ਵੀ ਗੁਆਚਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ। (ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ: II, 7)
ਹਿੱਲਾਉਣ ਨਾਲ ਇਹ ਹੋਰ ਵੀ ਵਿਗੜ ਜਾਵੇਗਾ। (ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ: I, 47)
ਮਜ਼ਬੂਤ ਦਿਲ ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। (ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ: II, 10)
ਅਚਾਨਕ ਖੁਸ਼ੀ ਵੱਡੇ ਦੁੱਖ ਵਾਂਗ ਹੀ ਮਾਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। (ਟੇਰੇਸਾ ਪਾਂਜ਼ਾ: II, 52)
ਮੌਕਾ ਹੁੱਥੋਂ ਖੋਹ ਲਓ, ਸ਼ੁਰਾਰਤ ਆਪਣੇ ਆਪ ਖ਼ਤਮ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। (ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ: II, 67)
ਮੈਨੂੰ ਦੱਸੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸਦੀ ਸੰਗਤ ਰੱਖਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਾਂਗਾ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕੌਣ ਹੋ। (ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ: II, 23)
ਇਹ ਔਰਤਾਂ ਦਾ ਕੁਦਰਤੀ ਸੁਭਾਅ ਹੈ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਨਫ਼ਰਤ ਕਰਨਾ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਨਾ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਨਫ਼ਰਤ ਕਰਦੇ ਹੋਣ। (ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ: I, 20)
ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਸੂਝ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਮਸਾਲਾ ਭੁੱਖ ਹੈ। (ਟੇਰੇਸਾ ਪਾਂਜ਼ਾ: II, 5)
ਖੇਤ ਦੇ ਪੰਛੀਆਂ ਦਾ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਦਾਤਾ ਅਤੇ ਪਾਲਣਹਾਰ ਹੈ (ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ: II, 33)
ਪੋਪ ਦਾ ਸਰੀਰ ਸੈਕਸਟਨ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। (ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ: II, 33)
ਪ੍ਰਸਿੱਧੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਇੱਛਾ ਬਹੁਤ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਹੈ। (ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ: II, 8)
ਸ਼ੈਤਾਨ ਚੰਲਾਕ ਹੈ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਰਾਹ ਵਿੱਚ ਰੁਕਾਵਟਾਂ ਪਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਉਹ ਠੋਕਰ ਖਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਡਿੱਗ ਪੈਂਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਉਸਨੂੰ ਇਸ ਦਾ ਕੋਈ ਅਹਿਸਾਸ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। (ਇੱਕ ਬੱਕਰੀਆਂ ਦਾ ਆਜੜੀ: I, 23)
ਇੱਕ ਮੁਸੀਬਤ ਦਾ ਅੰਤ ਅਕਸਰ ਇੱਕ ਹੋਰ ਵੀ ਵੱਡੀ ਮੁਸੀਬਤ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। (ਡੋਰੋਟੀਆ: I, 28)
ਪਹਾੜੀਆਂ ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਚਰਵਾਹਿਆਂ ਦੀਆਂ ਝੌਂਪੜੀਆਂ ਦਾਰਸ਼ਨਿਕਾਂ ਦੇ ਘਰ ਹਨ। (ਪੁਜਾਰੀ: I, 50)
ਜਿਹੜਾ ਪਖੰਡੀ ਚੰਗਾ ਹੋਣ ਦਾ ਦਿਖਾਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨਾਲੋਂ ਘੱਟ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਖੁੱਲ੍ਹੇਆਮ ਪਾਪ ਕਰਦਾ ਹੈ। (ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ: II, 24)
ਆਪਣੇ ਦੇਸ਼ ਦਾ ਪਿਆਰ ਮਿੱਠਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। (ਰਿਕੋਟ: II, 54)
ਜਿੱਤਿਆ ਹੋਇਆ ਜਿੰਨਾ ਮਸ਼ਹੂਰ ਹੋਵੇਗਾ, ਜੇਤੂ ਓਨਾ ਹੀ ਸਤਿਕਾਰਯੋਗ ਹੋਵੇਗਾ। (ਦ ਨਾਈਟ ਆਫ਼ ਦ ਵੁੱਡ: II, 14)
ਇੱਕ ਗਲਪ ਰਚਨਾ ਜਿੰਨੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਪ੍ਰਤੀ ਸੱਚੀ ਹੋਵੇਗੀ, ਓਨੀ ਹੀ ਬਿਹਤਰ ਹੋਵੇਗੀ; ਅਤੇ ਇਹ ਜਿੰਨਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸਯੋਗ ਜਾਪਦੀ ਹੈ, ਓਨੀ ਹੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀਜਨਕ ਹੋਵੇਗੀ। (ਟੋਲੇਡੋ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ: I, 47)
ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਕਵੀ ਜੋ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਾਰੀਗਰੀ ਦਾ ਲਾਭ ਉਠਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਉਸ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਕਵੀ ਨਾਲੋਂ ਕਿਤੇ ਬਿਹਤਰ ਅਤੇ ਕਾਫ਼ੀ ਉੱਤਮ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਸਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਕਾਵਿ ਸ਼ਾਸਤਰ ਨਾਲ ਹੀ ਜਾਣੂ ਹੈ। (ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ: II, 16)
ਜੋ ਅਲਾਰਮ ਵਜਾਉਂਦਾ ਹੈ ਉਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਨੁਕਸਾਨ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। (ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ: II, 36)
ਕਲਮ ਆਤਮਾ ਦੀ ਜੀਭ ਹੈ। (ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ: II, 16)
ਕਵੀ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਦੱਸ ਸੁਕਦਾ ਜਾਂ ਸਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਸਨ, ਪਰ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਹੋਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਸਨ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਇਤਿਹਾਸਕਾਰ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰਨਾ

ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਹਨਾਂਆਂ ਚਾਹੁੰਦਾਂਆਂ ਸਨ, ਸਗੋਂ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸਨ। (ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ: II, 3)
ਕਵਿਤਾ ਇੱਕ ਕੋਮਲ ਮੁਟਿਆਰ ਵਰਗੀ ਹੈ, ਹਰ ਪੱਖੋਂ ਸੁੰਦਰ, ਜਿਸਨੂੰ ਹੋਰ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਮੁਟਿਆਰਾਂ - ਅਰਥਸ਼ਾਤ, ਹੋਰ ਸਾਰੇ ਵਿਗਿਆਨ - ਲਾੜਾ ਬਣਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਸੁਜਾਉਂਦੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਅਤੇ ਸੁਧਾਰਦੀਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਹ ਉਹ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਸੇਵਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰੇਕ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਅਤੇ ਜਿਸ ਤੋਂ ਉਹ ਆਪਣਾ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਗੇ। (ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ: II, 16)
ਦੌਲਤ ਦਾ ਮਾਲਕ ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕੋਲ ਰੱਖ ਕੇ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਇਸਨੂੰ ਖਰਚ ਕਰਕੇ ਖੁਸ਼ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਅਨੁਸਾਰ ਖਰਚ ਕਰਕੇ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਇਸਨੂੰ ਸੂਝਬੂਝ ਨਾਲ ਖਰਚ ਕਰਨ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਨੂੰ ਜਾਣ ਕੇ। (ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ: II, 6)
ਕਿਸਮਤ ਦਾ ਪਹੀਆ ਚੱਕੀ ਦੇ ਪਹੀਏ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਵਿਅਸਤ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ, ਜੋ ਕੱਲ੍ਹ ਉੱਚੀ ਸਵਾਰੀ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ, ਅੱਜ ਉਹ ਨਿਮਰ ਹੋ ਗਏ ਹਨ। (ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ: I, 47)
ਇਸ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਦੋ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਵੰਸ਼ਾਵਲੀਆਂ ਹਨ: ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਰਾਜਕੁਮਾਰਾਂ ਅਤੇ ਰਾਜਿਆਂ ਤੋਂ ਆਪਣੀ ਵੰਸ਼ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹਨ ਪਰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਮਾਂ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਘਟਦਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਇੱਕ ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਂਦੇ, ਜਿਵੇਂ ਇੱਕ ਪਿਰਾਮਿਡ ਉਲਟਾ ਹੋ ਗਿਆ ਹੋਵੇ; ਅਤੇ ਦੂਸਰੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਨਿਮਰ ਹੈ ਪਰ ਇੱਕ ਦਰਜੇ ਤੋਂ ਦੂਜੇ ਦਰਜੇ ਤੱਕ ਵਧਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਮਹਾਨ ਨਹੀਂ ਬਣ ਜਾਂਦੇ। (ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ: I, 21)
ਕੋਈ ਵੀ ਕਿਤਾਬ ਇੰਨੀ ਮਾੜੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਚੰਗਾ ਨਾ ਹੋਵੇ। (ਸੈਨਸਨ ਕੈਰਾਸਕੋ: II, 3)
ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਪਵਿੱਤਰ ਅਤੇ ਸਤਿਕਾਰਯੋਗ ਔਰਤ ਜਿੰਨਾ ਕੀਮਤੀ ਕੋਈ ਰਤਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। (ਲੋਟਾਰੀਓ: I, 33)
ਕੋਈ ਵੀ ਰਸਤਾ ਇੰਨਾ ਸੌਖਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਰੁਕਾਵਟਾਂ ਜਾਂ ਖੱਡਾਂ ਨਾ ਹੋਣ। (ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ: II, 13)
ਕਿਸੇ ਵੀ ਰੁੱਖ ਦਾ ਕੋਈ ਪੱਤਾ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਮਰਜ਼ੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਹਿੱਲਦਾ ਹੈ। (ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ: II, 3)
ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਧਰਮ ਸ਼ਾਸਤਰੀ ਹਨ ਜੋ ਮੰਚ ਲਈ ਢੁਕਵੇਂ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਪਰ ਜਦੋਂ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀਆਂ ਕਮੀਆਂ ਅਤੇ ਵਧੀਕੀਆਂ ਨੂੰ ਪਛਾਣਨ ਦੀ ਗੱਲ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਹਨ। (ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ: II, 3)
ਕੋਈ ਵੀ ਕਹਾਵਤ ਅਜਿਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਸੱਚ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਹਰ ਇੱਕ ਕਹਾਵਤ ਅਨੁਭਵ ਤੋਂ ਹੀ ਲਈ ਗਈ ਹੈ, ਸਾਰੇ ਗਿਆਨ ਦੀ ਮਾਂ। (ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ: I, 21)
ਮੌਤ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਇਲਾਜ ਹੈ। (ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ: II, 43)
ਹਮਲਾ ਕਰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਸਮਾਂ ਹੈ ਅਤੇ ਪਿੱਛੇ ਹਟਣ ਦਾ ਇੱਕ ਸਮਾਂ ਹੈ। (ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ: II, 4)
ਕੱਪ ਅਤੇ ਬੁੱਲ੍ਹਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਖਿਸਕਣਾਂ ਹਨ। (ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ: II, 64)
ਕਿਸਾਨਾਂ ਨੂੰ ਚੰਗਾ ਮੇਜ਼ ਦੇਣਾ ਸਮੁੰਦਰ ਵਿੱਚ ਪਾਣੀ ਪਾਉਣ ਵਾਂਗ ਹੈ। (ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ, I, 23)
ਸੱਚ ਹਮੇਸ਼ਾ ਝੂਠ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਉੱਠਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਤੇਲ ਪਾਣੀ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਉੱਠਦਾ ਹੈ। (ਪੰਨਾ: II, 50)
ਉਹ ਬਹਾਦਰੀ ਜੋ ਸਮਝਦਾਰੀ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ, ਉਸਨੂੰ ਦਲੇਰੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। (ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ: II, 28)
ਸ਼ੁਬਦਾਵਲੀ ਅਕਸਰ ਨਫ਼ਰਤ ਪੈਦਾ ਕਰਦੀ ਹੈ। (ਮਾਸਟਰ ਪੇਡਰੋ ਦਾ ਸਹਾਇਕ: II, 26)
ਚੰਗਿਆਈ ਨੂੰ ਚੰਗਿਆਈਆਂ ਦੁਆਰਾ ਭਾਲੇ ਜਾਣ ਨਾਲੋਂ ਦੁਸ਼ਟਾਂ ਦੁਆਰਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਤਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। (ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ: I, 47)
ਧੋਖਾ ਤਾਂ ਬਰਦਾਸ਼ਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਪਰ ਧੋਖਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਨਹੀਂ। (ਬੰਦੀ: I, 39)
ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਮੌਤ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹਾਂ। (ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ: II, 7)

ਅਸੀਂ ਅੱਜ ਇੱਥੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਕੱਲ੍ਹ ਚਲੇ ਜਾਵਾਂਗੇ। (ਸਾਂਚੇ ਪਾਂਜ਼ਾ: II, 7)
ਦੌਲਤ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਤਰੇੜਾਂ ਨੂੰ ਸੋਲਡ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਹੈ। (ਇੱਕ ਵਿਦਿਆਰਥੀ: II, 19)
ਜਦੋਂ ਗੁੱਸਾ ਆਪਣੇ ਕੰਢਿਆਂ ਤੋਂ ਭਰ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕੋਈ ਪਿਤਾ, ਉਸਤਾਦ ਜਾਂ ਸੰਜਮ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਜੋ ਜੀਭ ਨੂੰ ਲਗਾਮ ਦੇ ਸਕੇ। (ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ: II, 27)
ਜਦੋਂ ਪਰਮਾਤਮਾ ਸਵੇਰਾ ਲਿਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਸਾਰਿਆਂ ਲਈ ਲਿਆਉਂਦਾ ਹੈ। (ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ: II, 49)
ਜਦੋਂ ਪਰਮਾਤਮਾ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸ ਘਰ ਵਿੱਚ ਹੈ। (ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ: II, 43)
ਜਦੋਂ ਚੰਗੀ ਕਿਸਮਤ ਤੁਹਾਡੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ 'ਤੇ ਦਸਤਕ ਦੇਵੇ, ਤਾਂ ਇਸਨੂੰ ਅੰਦਰ ਬੁਲਾਓ। (ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ: II, 4)
ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਰੋਮ ਵਿੱਚ ਹੋਵੋ ਤਾਂ ਉਹੀ ਕਰੋ ਜੋ ਰੋਮੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। (ਸਰਵੇਂਟੇਸ: II, 54)
ਜਦੋਂ ਦੁਸ਼ਮਣਾਂ ਦੀ ਗੱਲ ਆਉਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਜਿੰਨਾ ਘੱਟ ਵਿਅਕਤੀ ਕੋਲ ਹੋਵੇਗਾ, ਓਨਾ ਹੀ ਚੰਗਾ ਹੋਵੇਗਾ। (ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ: II, 14)
ਜਦੋਂ ਸਜ਼ਾ ਜਲਦੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਦੁੱਖ ਜਲਦੀ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਜਦੋਂ ਇਹ ਤਸੀਹੇ ਦੇ ਕੇ ਲੰਮਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਜੀਵਨ ਨੂੰ ਕਦੇ ਖਤਮ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਲਗਾਤਾਰ ਮਾਰਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। (ਕਾਰਡੇਨੀਓ: I, 27)
ਜਦੋਂ ਅੰਨ੍ਹਾ ਅੰਨ੍ਹੇ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਸਾਰੇ ਖਾਈ ਵਿੱਚ ਡਿੱਗਣ ਦਾ ਜੋਖਮ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। (ਦ ਨਾਈਟ ਆਫ਼ ਦ ਵੁੱਡ: II, 13)
ਜਦੋਂ ਅਲਮਾਰੀ ਭਰ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਖਾਣਾ ਜਲਦੀ ਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। (ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ: II, 43)
ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਦਾ ਸਿਰ ਦਰਦ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਦੇ ਸਰੀਰ ਦਾ ਹਰ ਅੰਗ ਦਰਦ ਕਰੇਗਾ। (ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ: II, 2)
ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਕਬਰ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੁੰਦੇ ਹਾਂ, ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਉੱਪਰ ਖਿੱਚਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਫਿੱਟ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਾਂ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਦੂਸਰੇ ਸਾਨੂੰ ਉੱਪਰ ਖਿੱਚਦੇ ਅਤੇ ਫਿੱਟ ਕਰਵਾ ਦੇਣਗੇ, ਭਾਵੇਂ ਅਸੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ ਜਾਂ ਨਹੀਂ (ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ: II, 33)
ਜਿੱਥੇ ਵੀ ਸੱਚ ਹੈ, ਉੱਥੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਵੀ ਹੈ। (ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ: II, 3)
ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਸੁੱਤੇ ਹੁੰਦੇ ਹਾਂ, ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਬਰਾਬਰ ਹੁੰਦੇ ਹਾਂ। (ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ: II, 43)
ਜੋ ਕੋਈ ਕਈ ਸਾਲਾਂ ਤੱਕ ਜੀਉਂਦਾ ਰਹੇਗਾ, ਉਸਨੂੰ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਬਿਮਾਰੀਆਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ। (ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ: II, 32)
ਜੋ ਕੋਈ ਭਟਕ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਪਰ ਰਸਤੇ ਤੇ ਵਾਪਸ ਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੀਆਂ ਨਜ਼ਰਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾਯੋਗ ਹੈ। (ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ: II, 28)
ਬੁੱਧੀ ਅਤੇ ਹਾਸੇ-ਰਸ ਸੁਸਤ ਮਨਾਂ ਨਾਲ ਠੀਕ ਨਹੀਂ ਬੈਠਦੇ। (ਦ ਡਚੇਸ: II, 30)
ਔਰਤ ਇੱਕ ਅਪੂਰਣ ਪ੍ਰਾਣੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਆਪਣੇ ਰਸਤੇ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀਆਂ ਰੁਕਾਵਟਾਂ ਨਹੀਂ ਪਾਉਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਠੋਕਰ ਖਾਣ ਅਤੇ ਡਿੱਗਣ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਨ, ਸਗੋਂ ਇਸਨੂੰ ਸਾਫ਼ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਰੀਆਂ ਰੁਕਾਵਟਾਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਰੁਕਾਵਟ ਦੇ ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਬੋਝ ਦੇ ਉਸ ਸੰਪੂਰਨਤਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਜਲਦੀ ਕਰ ਸਕੇ ਜਿਸਦੀ ਉਸਨੂੰ ਘਾਟ ਹੈ। (ਲੋਟਾਰੀਓ: I, 33)
ਔਰਤਾਂ ਇਸ ਬੋਝ ਹੇਠ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ: ਆਪਣੇ ਪਤੀਆਂ ਦੇ ਆਗਿਆਕਾਰ ਰਹਿਣਾ ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਮੂਰਖ ਹੀ ਕਿਉਂ ਨਾ ਹੋਣ। (ਟੇਰੇਸਾ ਪਾਂਜ਼ਾ: II, 5)
ਔਰਤਾਂ ਦੀ ਸਲਾਹ ਮੂਰਖਤਾ ਹੈ ਪਰ ਜੋ ਕੋਈ ਇਸਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੈਂਦਾ ਉਹ ਹੋਰ ਵੀ ਮੂਰਖ ਹੈ। (ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ: II, 7)
ਜ਼ੁਲਦਬਾਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੰਮ ਕਦੇ ਵੀ ਉਹ ਸੰਪੂਰਨਤਾ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਉਂਦੇ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦਿਖਾਉਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। (ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ: II, 4)
ਤੁਸੀਂ ਸਿਰਕੇ ਨਾਲੋਂ ਸ਼ਹਿਦ ਨਾਲ ਜ਼ਿਆਦਾ ਮੱਖੀਆਂ ਫੜ ਸਕਦੇ ਹੋ। (ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ: II, 35)

ਤੁਸੀਂ ਕੁਝ ਨੂੰ ਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢ ਸਕਦੇ ਹੋ ਪਰ ਕੁਝ ਤੋਂ ਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੱਢ ਸਕਦੇ। (ਟੇਰੇਸਾ ਪਾਂਜ਼ਾ: II, 5)
ਤੁਹਾਡੀ ਤਿੱਖੀ ਬੁੱਧੀ ਅਕਸਰ ਟੁੱਟ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਬਹੁਤ ਤੇਜ਼ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। (ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ: I, 25)
ਤੁਸੀਂ ਓਨੇ ਹੀ ਕੀਮਤੀ ਹੋ ਜਿੰਨਾ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਹੈ। (ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ: II, 43)

ਹੋਰ ਪੜ੍ਹੋ

ਨਾਵਲ ਦਾ ਮੌਜੂਦਾ ਮਿਆਰੀ ਆਲੋਚਨਾਤਮਕ ਸਪੈਨਿਸ਼ ਐਡੀਸ਼ਨ, ਜੋ ਕਿ ਇੰਸਟੀਚਿਊਟੋ ਸਰਵੈਂਟਸ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਡੌਨ ਕੁਇਜੋਟ ਤੇ ਲਾ ਮੰਚਾ ਹੈ, (2 ਭਾਗ) ਜੋ ਕਿ ਫ੍ਰਾਂਸਿਸਕੋ ਰੀਕੋ (ਬਾਰਸੀਲੋਨਾ: ਕ੍ਰਿਟੀਕਾ, 1998) ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ਤ ਇੱਕ ਟੀਮ ਦੁਆਰਾ ਸੰਪਾਦਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਅਧਿਆਇ-ਦਰ-ਅਧਿਆਇ ਟਿੱਪਣੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਇੱਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਗ੍ਰੰਥ ਸੂਚੀ ਸੰਦ ਹੈ। ਦੂਜੀ ਵਿਸ਼ਾਲ ਗ੍ਰੰਥ ਸੂਚੀ, ਜੋ ਕਿ ਨਾਵਲ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਐਪੀਸੋਡਾਂ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੰਗਠਿਤ ਹੈ, ਜੈਮ ਫਰਨਾਂਡੇਜ਼, ਬਿਬਲੀਓਗ੍ਰਾਫੀਆ ਡੇਲ ਕੁਇਜੋਟ (ਅਲਕਾਲਾ ਡੇ ਹੇਨਾਰੇਸ: ਸੈਂਟਰੋ ਡੇ ਐਸਟਿਊਡੀਓਸ ਸਰਵੈਂਟਿਨੋਸ, 1995; ਦੂਜਾ ਸੰਸਕਰਣ, 2008) ਹੈ। ਡਾਨਾ ਬੀ. ਡਰੇਕ ਨੇ ਕਈ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ-ਭਾਸ਼ਾ ਦੀਆਂ ਗ੍ਰੰਥ ਸੂਚੀਆਂ ਸੰਪਾਦਿਤ ਕੀਤੀਆਂ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਡੌਨ ਕੁਇਜੋਟ (1894–1970): ਏ ਸਿਲੈਕਟਿਵ ਐਨੋਟੇਟਿਡ ਬਿਬਲਿਓਗ੍ਰਾਫੀ (ਚੈਪਲ ਹਿੱਲ: ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਆਫ਼ ਨੌਰਥ ਕੈਰੋਲੀਨਾ ਡਿਪਾਰਟਮੈਂਟ ਆਫ਼ ਰੋਮਾਂਸ ਲੈਂਗੁਏਜ਼ਜ਼, 1974–1984) ਅਤੇ ਡੌਨ ਕੁਇਜੋਟ ਇਨ ਵਰਲਡ ਲਿਟਰੇਚਰ: ਏ ਸਿਲੈਕਟਿਵ ਐਨੋਟੇਟਿਡ ਬਿਬਲਿਓਗ੍ਰਾਫੀ (ਨਿਊਯਾਰਕ, ਗਾਰਲੈਂਡ, 1980) ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ।

ਸਰਵੈਂਟਸ ਦੇ ਜੀਵਨ ਦਾ ਇੱਕ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਬਿਰਤਾਂਤ ਜੁਆਨ ਕੈਨਾਵਾਗੀਓ, ਸਰਵੈਂਟਸ, ਟ੍ਰਾਂਸ. ਜੇ. ਆਰ. ਜੋਨਸ (1986; ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਟ੍ਰਾਂਸ., ਨਿਊਯਾਰਕ: ਨੌਰਟਨ, 1990) ਹੈ। ਕੋਈ ਵੀ ਰਿਚਰਡ ਪੈਡਮੋਰ, ਸਰਵੈਂਟਸ (ਨਿਊਯਾਰਕ: ਡੌਡ, ਮੀਡ, 1973) ਅਤੇ ਮਾਲਵੀਨਾ ਮੈਕਕੈਂਡਰਿਕ, ਸਰਵੈਂਟਸ (ਬੋਸਟਨ: ਲਿਟਲ, ਬ੍ਰਾਊਨ, 1980) ਨਾਲ ਵੀ ਸਲਾਹ-ਮਸ਼ਵਰਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਵਿਲੀਅਮ ਬਾਇਰਨ ਨੇ ਸਰਵੈਂਟੀਸ: ਏ ਬਾਇਓਗ੍ਰਾਫੀ (ਗ੍ਰਾਰਡਨ ਸਿਟੀ, ਨਿਊਯਾਰਕ: ਡਬਲਡੇ, 1978) ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਗੈਰ-ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਜ्ञ ਦਰਸ਼ਕਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਜੀਵੰਤ ਸੰਸਕਰਣ ਲਿਖਿਆ ਹੈ।

ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਬਾਰੇ ਆਲੋਚਨਾਤਮਕ ਸਾਹਿਤ ਬਹੁਤ ਵਿਸ਼ਾਲ ਹੈ। ਕੁਝ ਕਲਾਸਿਕ ਪੁਰਾਣੇ ਲੇਖ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਲੀਓ ਸਪਿਟਜ਼ਰ ਦਾ "ਭਾਸ਼ਾਈ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣਵਾਦ ਇਨ ਦ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ" ਅਤੇ ਏਰਿਕ ਔਰਬਾਖ਼ ਦਾ "ਦਿ ਐਨਚੈਂਟਡ ਡੁਲਸੀਨੀਆ" (ਮੁਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਮਾਈਮੇਸਿਸ: ਦ ਰਿਐਲਿਟੀ ਆਫ਼ ਰਿਐਲਿਟੀ ਇਨ ਵੈਸਟਰਨ ਲਿਟਰੇਚਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਧਿਆਇ) ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ, ਰੌਬਰਟੋ ਗੋਂਜ਼ਾਲੇਜ਼ ਏਚੇਵਰੀਆ ਦੁਆਰਾ ਸਰਵੈਂਟਸ ਦੀ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ: ਏ ਕੇਸਬੁੱਕ (ਆਕਸਫੋਰਡ: ਆਕਸਫੋਰਡ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਪ੍ਰੈਸ, 2005) ਵਿੱਚ ਇਕੱਤਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਐਂਥਨੀ ਜੇ. ਕੈਸਕਾਰਡੀ ਨੇ ਦ ਕੈਮਬ੍ਰਿਜ ਕੰਪੈਨੀਅਨ ਟੂ ਸਰਵੈਂਟਸ (ਕੈਂਬ੍ਰਿਜ: ਕੈਮਬ੍ਰਿਜ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਪ੍ਰੈਸ, 2002) ਵਿਚ ਨਵੇਂ ਅਤੇ ਜ਼ਾਣਕਾਰੀ ਭਰਪੂਰ ਅਧਿਐਨਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਲੜੀ ਸੰਪਾਦਿਤ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਸੰਮੁਚੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਾਵਲ ਦੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਇਲਾਜ਼ ਹਨ ਸਲਵਾਡੋਰ ਮਦਾਰੀਆਗਾ, ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ: ਐਨ ਇੰਟਰੋਡਕਟਰੀ ਐਸੇ ਇਨ ਸਾਈਕੋਲੋਜੀ (1934; ਆਰਪੀਟੀ ਲੰਡਨ: ਆਕਸਫੋਰਡ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਪ੍ਰੈਸ, 1966); ਈ. ਸੀ. ਰਿਲੇ, ਸਰਵੈਂਟਸ ਦਾ ਨਾਵਲ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ (ਆਕਸਫੋਰਡ: ਆਕਸਫੋਰਡ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਪ੍ਰੈਸ, 1962); ਰੂਥ ਐਲ ਸੈਫਰ, ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਵਿੱਚ ਦੁਰੀ ਅਤੇ ਨਿਯੰਤਰਣ: ਨੈਰਵੇਟਿਵ ਤਕਨੀਕ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਧਿਐਨ (ਚੈਪਲ ਹਿੱਲ: ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਆਫ਼ ਨੌਰਥ ਕੈਰੋਲੀਨਾ ਪ੍ਰੈਸ, 1975); ਐਡਵਿਨ ਵਿਲੀਅਮਸਨ, ਦ ਹਾਫ-ਵੇਅ ਹਾਊਸ ਆਫ਼ ਫਿਕਸ਼ਨ (ਆਕਸਫੋਰਡ: ਕਲੈਰੇਂਡਨ, 1984); ਸਟੀਫਨ ਗਿਲਮੈਨ, ਦ ਨਾਵਲ ਅੱਕਾਉਂਡਿੰਗ ਟੂ ਸਰਵੈਂਟਸ (ਬਰਕਲੇ, ਲਾਸ ਏਂਜਲਸ, ਅਤੇ ਲੰਡਨ: ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਆਫ਼ ਕੈਲੀਫ਼ੋਰਨੀਆ ਪ੍ਰੈਸ, 1989)। ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ 'ਤੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਭਾਗਾਂ ਵਾਲੀਆਂ ਦੋ ਕਿਤਾਬਾਂ ਹਨ ਅਲਬਰਟ ਕੇ. ਫੋਰਸੀਓਨ, ਸਰਵੈਂਟਸ, ਅਰਸਤੂ ਅਤੇ ਪ੍ਰੂਸਾਈਲਜ਼ (ਪ੍ਰਿੰਸਟਨ: ਪ੍ਰਿੰਸਟਨ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਪ੍ਰੈਸ, 1970) ਅਤੇ ਟਿਮੋਥੀ ਹੈਂਪਟਨ, ਰਾਈਟਿੰਗ ਫਰਾਮ ਹਿਸਟਰੀ: ਦ ਰੈਟੋਰਿਕ ਆਫ਼ ਐਕਸੈਂਪਲੈਰਿਟੀ ਇਨ ਰੇਨੇਸੈਂਸ ਲਿਟਰੇਚਰ (ਇਥਾਕਾ ਅਤੇ ਲੰਡਨ: ਕਾਰਨੇਲ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਪ੍ਰੈਸ, 1990)। ਪਿਛਲੇ ਦਹਾਕੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹਾਲੀਆ ਅਧਿਐਨਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ ਕੈਰੋਲ ਬੀ. ਜੌਨਸਨ, ਸਰਵੈਂਟਸ ਐਂਡ ਦ ਮੈਟੀਰੀਅਲ ਵਰਲਡ (ਅਰਬਾਨਾ ਐਂਡ ਸ਼ਿਕਾਗੋ: ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਆਫ਼ ਇਲੀਨੋਇਸ ਪ੍ਰੈਸ, 2000); ਡ੍ਰਾਇਨਾ ਡੀ ਆਰਮਾਸ ਵਿਲਸਨ, ਸਰਵੈਂਟਸ, ਦ ਨਾਵਲ ਐਂਡ ਦ ਨਿਊ ਵਰਲਡ (ਆਕਸਫੋਰਡ ਐਂਡ

ਨਿਊਯਾਰਕ: ਆਕਸਫੋਰਡ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਪ੍ਰੈਸ, 2000); ਡੇਵਿਡ ਕੁਇੰਟ, ਸੁਰਵੈਂਟਸ ਦਾ ਨਾਵੈਲ ਆਫ਼ ਮਾਡਰਨ ਟਾਈਮਜ਼: ਏ ਨਿਊ ਰੀਡਿੰਗ ਆਫ਼ ਡੌਨ ਕੁਇਜ਼ੋਟ (ਪ੍ਰਿੰਸਟਨ: ਪ੍ਰਿੰਸਟਨ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਪ੍ਰੈਸ, 2003); ਰੌਬਰਟੋ ਗੋਂਜ਼ਾਲੇਜ਼ ਏਚੇਵਰੀਆ, ਲੋਵ ਐਂਡ ਦ ਲਾਅ ਇਨ ਸੌਰਵੈਂਟਸ (ਨਿਊ ਹੈਵਨ ਐਂਡ ਲੰਡਨ: ਯੇਲ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਪ੍ਰੈਸ, 2005)।

20ਵੀਂ ਸਦੀ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਸਪੈਨਿਸ਼ ਬੌਧਿਕ ਜੀਵਨ ਦੀਆਂ ਦੋ ਰਚਨਾਵਾਂ ਜੋ ਆਪਣੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਦੀਆਂ ਹਨ, ਉਹ ਹਨ ਮਿਗੁਏਲ ਡੀ ਉਨਾਮੁਨੋ, ਦ ਲਾਈਫ ਆਫ਼ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਅਤੇ ਸਾਂਚੋ (1905), ਜਿਸਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਲੌਰਡ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ (ਪ੍ਰਿੰਸਟਨ:) ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਪ੍ਰਿੰਸਟਨ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਪ੍ਰੈਸ, 1967) ਅਤੇ ਜੋਸ ਓਰਟੇਗਾ ਵਾਈ ਗੈਸੇਟ, ਮੈਡੀਟੇਸ਼ਨਜ਼ ਔਨ ਕੁਇਕਸੋਟ (1914; ਇੰਗਲਿਸ਼ ਟ੍ਰਾਂਸ., ਨਿਊਯਾਰਕ: ਡਬੁਲਯੂ. ਡਬਲਯੂ. ਨੌਰਟਨ, 1963)। ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨ ਦੀ ਰੋਮਾਂਟਿਕ ਪਰੰਪਰਾ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਮੁਨੋ ਦੇ ਸਥਾਨ ਬਾਰੇ ਐਥਨੀ ਕਲੋਜ਼ ਦੁਆਰਾ ਦ ਰੋਮਾਂਟਿਕ ਅਪਰੋਚ ਟੂ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ (ਕੈਂਬ੍ਰਿਜ: ਕੈਂਬ੍ਰਿਜ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਪ੍ਰੈਸ, 1977) ਵਿੱਚ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

ਨਾਵਲ ਦੇ ਵੱਡੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੂੰ ਸਥਾਨ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਅਧਿਐਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ, ਦੋ ਕਲਾਸਿਕ ਰਚਨਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਨ ਦਾ ਮਾਣ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ: ਜਾਰਜ ਲੂਕਾਕਸ, ਦ ਥਿਊਰੀ ਆਫ਼ ਦ ਨਾਵਲ (1920; ਇੰਗਲਿਸ਼ ਟ੍ਰਾਂਸ., ਕੈਂਬਰਿਜ, ਮਾਸ.: ਐਮਆਈਟੀ ਪ੍ਰੈਸ, 1971) ਰੇਨੇ ਗਿਰਾਰਡ, ਡਿਸੀਟ, ਡਿਜ਼ਾਇਰ, ਐਂਡ ਦ ਨਾਵਲ (1961; ਇੰਗਲਿਸ਼ ਟ੍ਰਾਂਸ., ਬਾਲਟੀਮੋਰ ਐਂਡ ਲੰਡਨ: ਜੌਨਸ ਹੌਪਕਿੰਸ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਪ੍ਰੈਸ, 1967)। ਦੋ ਹੋਰ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਕਿਤਾਬਾਂ ਹਨ ਅਲੈਗਜ਼ੈਂਡਰ ਵੈਲਸ, ਰਿਫਲੈਕਸ਼ਨਜ਼ ਔਨ ਦ ਹੀਰੋ ਐਜ਼ ਕੁਇਕਸੋਟ (ਪ੍ਰਿੰਸਟਨ: ਪ੍ਰਿੰਸਟਨ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਪ੍ਰੈਸ, 1981) ਅਤੇ ਰੌਬਰਟ ਅਲਟਰ, ਪੈਰਾਸ਼ਲ ਮੈਜਿਕ: ਦ ਨਾਵੈਲ ਐਜ਼ ਏ ਸੈਲਫ-ਕੌਂਸਸ ਜੈਨਰ (ਬਰਕਲੇ, ਲਾਸ ਏਂਜਲਸ, ਅਤੇ ਲੰਡਨ: ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਆਫ਼ ਕੈਲੀਫੋਰਨੀਆ ਪ੍ਰੈਸ, 1975)। ਇਸ ਵਿਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਯੋਗਦਾਨਾਂ ਵਿੱਚ ਆਰਟੂਰੋ ਸੇਰਾਨੋ-ਪਲਾਜ਼ਾ, "ਮੈਜਿਕ" ਯਥਾਰਥਵਾਦ ਇਨ ਸਰਵੈਂਟਸ: ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਐਂਡ ਸੀਨ ਥੌਰੂ ਟੌਮ ਸੌਅਰ ਐਂਡ ਦ ਇਡੀਅਟ (1967; ਇੰਗਲਿਸ਼ ਟ੍ਰਾਂਸ., ਬਰਕਲੇ, ਲਾਸ ਏਂਜਲਸ ਅਤੇ ਲੰਡਨ: ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਆਫ਼ ਕੈਲੀਫੋਰਨੀਆ ਪ੍ਰੈਸ, 1970); ਵਾਲਟਰ ਰੀਡ, ਐਨ ਐਕਸੰਪਲਰੀ ਹਿਸਟਰੀ ਆਫ਼ ਦ ਨਾਵਲ: ਦ ਕੁਇਕਸੋਟਿਕ ਵਰਸਸ ਦ ਪਿਕਾਰੇਸਕ (ਸ਼ਿਕਾਗੋ ਅਤੇ ਲੰਡਨ: ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਆਫ਼ ਸ਼ਿਕਾਗੋ ਪ੍ਰੈਸ, 1981); ਮਾਈਕਲ ਮੈਕਕੀਨ, ਦ ਔਰਿਜਿਨਜ਼ ਆਫ਼ ਦ ਇੰਗਲਿਸ਼ ਨਾਵਲ, 1600–1740 (ਬਾਲਟੀਮੋਰ ਅਤੇ ਲੰਡਨ: ਜੌਨਸ ਹੌਪਕਿੰਸ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਪ੍ਰੈਸ, 1987); ਇਆਨ ਪੀ. ਵਾਟ, ਮਿਥਸ ਆਫ਼ ਮਾਡਰਨ ਇੰਡੀਵਿਜ਼ੁਆਲਿਟੀ: ਫੌਸਟ, ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ, ਡੌਨ ਜੁਆਨ, ਰੌਬਿਨਸਨ ਕਰੂਸੋ (ਨਿਊਯਾਰਕ: ਕੈਂਬਰਿਜ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਪ੍ਰੈਸ, 1996) ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ।

"James Montgomery's new translation of *Don Quixote* is the fourth already in the twenty-first century, and it stands with the best of them. It pays particular attention to what may be the hardest aspect of Cervantes' novel to render into English: the humorous passages, particularly those that feature a comic and original use of language. Cervantes would be proud."

—Howard Mancing, Professor of Spanish, Purdue University, and Vice President, Cervantes Society of America

"I find Montgomery's *Don Quixote* lively, beautiful, and compelling. While previous translations have tended to use archaisms and sound overly proper, Montgomery finds a nice balance between old and new language. I quickly fell into the flow of the story and forgot that I was reading a translation."

—David Lee Garrison, Professor of Spanish, Wright State University

"David Quint's Introduction is remarkably comprehensive. It is full of imaginative critical insights and indispensable information, and it is concise and elegant. It furnishes all the fundamental historical, biographical, social, and literary backgrounds. I know of no other work of this type that can match it in comprehensiveness, sophistication, critical insight, and 'up-to-dateness.'"

—Alban Forcione, Professor of Spanish Emeritus, Princeton University and Columbia University

James H. Montgomery is a retired university librarian living in Austin, Texas.

David Quint is Sterling Professor of Comparative Literature and English, Yale University.

ISBN-13: 978-0-87220-958-9

Cover illustration by Gustave Doré from *L'ingénieux hidalgo Don Quichotte de La Manche par Miguel de Cervantès Saavedra* (1869).